

B.17

5

13

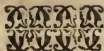
BIBLIOTECA NAZIONALE
CENTRALE - FIRENZE

P R Æ F A T I O

A D L E C T O R E M.

N multis, magnisq. beneficijs, quæ per sacram Tridentinam Synodum Ecclesiæ suæ Deus contulit, id in primis numerandum videtur, quòd inter tot Latinas editiones Diuinarum Scripturarum, solam veterem ac vulgatam, quæ longo tot sæculorum vsu in Ecclesia probata fuerat, grauissimo Decreto authenticam declarauit. Nam, vt illud omittamus, quòd ex recentibus editionibus non pauca ad hæreses huius temporis confirmandas licenter detorta videbantur: ipsa certe tanta vera-

Praef. in fionum varietas, atque diuersitas magnam in Ecclesia Dei confusionem parere potuisset. Iam enim hac nostra ætate illud fere enenisse constat, quòd
Isid. sanctus Hieronymus tempore suo accidisse testatus est, tot scilicet fuisse
S. Hiero. exemplaria, quot codices; cum vnusquisque pro arbitrio suo adderet, vel
et c. 49. detraxerit. Huius autem veteris ac vulgatæ Editionis tanta semper fuit au-
Isid. thoritas, tamq. excellens præstantia, vt eam ceteris omnibus Latinis edi-
S. Augu. tionibus longe anteferendam esse, apud æquos Iudices in dubium reuocari
lib. 3. Do non posset. Qui namque in ea Libri continentur (vt a maioribus nostris
et Chri quasi per manus traditum nobis est) partim ex fide Hieronymi translatione,
Anc. 14 vel emendatione suscepti sunt; partim retenti ex antiquissima quadam
S. Grego. editione Latina, quam sanctus Hieronymus communem & Vulgatam, san-
Epi. De ctus Augustinus Italam, sanctus Gregorius Veterem translationem appel-
lat. ad Le lat. Ac de Veteris quidem huius, siue Italæ editionis sinceritate atque præ-
andru. c. stantia præclarum sancti Augustini testimonium extat in secundo Libro de
3. m. fi. Doctrina Christiana, vbi Latinis omnibus editionibus, quæ tunc plurimæ
S. Augu. circumferebantur, Italam præferendam censuit; quòd esset, vt ipse loqui-
vbi sup. tur, verborum tenacior cum perspicuitate sententiæ. De sancto vero Hie-
Lib. 12. ronymo multa extant veterum Patrum egregia testimonia: cum etiam san-
de Cini ctus Augustinus hominem doctissimum, ac trium linguarum peritissimum
Dei. c. 3 vocat, atque eius translationem ipsorum quoque Hebræorum testimonio

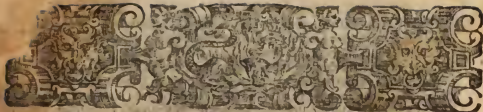
2 2 veracem

B. 17. 5. 13

de confirmat. Eundem sanctus Gregorius ita prædicat, ut eius
nem, quam noua appellat, ex Hebræo eloquio cuncta ueritus trans-
lucet: atque idcirco dignissimam esse, cui fides in omnibus habeatur.
Sanctus autem Iudorus non uno in loco Hieronymianam uersionem ceteris
in omnibus anteponeit, eamq. ab ecclesijs Christianis communiter recipi ac pro-
pria firmat, quod sit in uerbis clarior, & ueracior in sententijs. Sopronius
quoque, uir eruditissimus, sancti Hieronymi translationem non Latinis mo-
do, sed etiam Græcis ualde probari animaduertens, tanti eam fecit, ut Psal-
tem & Prophetas ex Hieronymi uersione in Græcum elegati sermone tran-
slulerit. Porro qui secuti sunt, uiri doctissimi, Remigius, Beda, Rabanus, Hay-
mo, Anselmus, Petrus Damiani. Ricardus, Hugo, Bernardus, Rupertus, Pe-
trus Lombardus, Alexander, Albertus, Thomas, Bonauentura, ceteriq. om-
nes, qui his nonagenticis annis in Ecclesia floruerunt, sancti Hieronymi uersione
ita sunt vsi, ut ceteræ, quæ pene innumerabiles erant, quasi lapsæ de manibus
Theologorum, penitus obsoleuerint. Quare non immerito Catholica Ecclesia
sanctum Hieronymum Doctorem maximum, atque ad Scripturas sacras inter-
pretandas diuinitus excitatum ita celebrat, ut iam difficile non sit illorum om-
nium damnare iudicium, qui vel tam eximij Doctoris lucubrationibus non
acquiescunt, uel etiam meliora, aut certe paria præstare se posse confidunt.
Ceterum ne tam fidelis translatio, tamq. in omnes partes Ecclesiæ utilis, uel
iniuria temporum, vel impressorum incuria, uel temere emendantium auda-
cia, vlla ex parte corrumpetur, eadem sacrosancta Synodus Tridentina il-
lud Decreto suo sapienter adiecit, ut hæc ipsa uetus ac vulgata Editio emen-
datissime, quoad fieri posset, imprimeretur: neque ulli licere eam sine faculta-
te & approbatione Superiorum excudere. Quo Decreto simul typographorū
temeritati ac licentiæ modum imposuit, & Pastorum Ecclesiæ in tanto bono
quàm diligentissime retinendo, & conseruando, uigilantiam, atque industriam
citauit. Et quamuis insignium Academiarū Theologi in Editione vulgata pri-
stino, suo nitore restituenda magna cum laude laborauerint; quia tamen in tan-
ta re nulla potest esse nimia diligentia, & codices manuscripti complures &
uetusiores Summi Pontificis iussu conquisiti, atque in Urbem aduecti erant;
& demum, quoniam executio generalium Conciliorum, & ipsa Scripturarum
integritas ac puritas ad curam Apostolicæ Sedis potissimum pertinet, co-
gnoscitur; ideo Pius IV. Pontifex Maximus pro sua in omnes Ecclesiæ partes
incredibili uigilantia, lectissimis aliquot Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus,
alijsq. tum Sacrarū litterarum, tum uariarum linguarum peritissimis uiris, eam
prouinciam mandauit, ut y uulgatam editionem Latinam, adhibitis antiquis-
simis codicibus manuscriptis, inspectis quoque Hebræicis, Græcisq. Bibliorū
fontibus; consultis denique ueterum Patrum commentarijs, accuratissime ca-
stigarent. Quod itidem institutum Pius V. prosecutus est. Verum Con-
uentum illum ob varias, grauissimasque Sedit Apostolicæ occupationes iam-
dudum intermissum, Sixtus V. diuina prouidentia ad summum Sacerdotium
reuocatus, ardentissimo studio reuocauit, & opus tandem confectum typis
mandari iussit. Quod cum iam esset exculum, & ut in lucem emitteretur,
idem Pontifex operam daret, animaduertens non pauca in sacra Biblia præli-
uitio irrepsisse, quæ iterata diligentia indigere viderentur, totū opus sub incu-
dē reuocandū censuit atque decreuit: Id uero cum morte præueniens præstare
nō potuisset, Gregorius XIII. qui post Urbani VI. duodecim diebus Pon-
tificatum

rificatū Sixto successerat, eius animi intentionē executus perf
 est, amplissimis aliquot Cardinalibus, alijsq. doctissimis viris adhi
 tatis. Sed eo quoque, & qui illi successit, Innocentio I X. brevissim
 hac luce subtrahitis; tandem sub initium Pontificatus Clementis
 nunc Ecclesiæ vniuersæ gubernacula tenet, opus, in quod Sixtus
 derat, Deo bene iuuante perfectum est. Accipe igitur Christiane
 eodem Clemente Summo Pontifice annuente, ex Vaticana Typogra
 zera ac vulgatam sacræ Scripturæ Editionem, quanta fieri potuit dili
 castigatam; quam quidem sicut omnibus numeris absolutam, pro hu
 imbecillitate affirmare difficile est, ita ceteris omnibus, quæ ab hanc ul
 diem prodierunt, emendatiorem, purioremq. esse, minime dubitandum.
 vero quamuis in hac Bibliorum recognitione in codicibus manuscriptis, He
 bræis, Græcisq. fontibus, & ipsis veterum Patrum commentarijs consen
 dis non mediocriter studium adhibitum fuerit; in hac tamen peruulgata Le
 ctione sicut nonnulla consulto mutata, ita etiam alia, quæ mutanda videban
 tur, consulto immutata relicta sunt; tum quod ita faciendum esse ad offen
 sionem populorum vitandam sanctus Hieronymus non semel admonuit: tum
 quod facile fieri posse credendum est, ut maiores nostri, qui ex Hebræis, &
 Græcis Latina fecerunt, copiam meliorum, & emendatiorum librorum ha
 buerint, quam ij, qui post illorum ætatem ad nos peruenerunt, qui fortasse
 tam longo tempore identidem describendo minus puri, atque integri euase
 runt; tum denique quia sacræ Congregationi Amplissimorum Cardinalium,
 alijsq. eruditissimis viris ad hoc opus a Sede Apostolica delectis propositum
 non fuit, nouam aliquam editionem eudere, vel antiquum Interpretem vlla
 ex parte corrigere, vel emendare; sed ipsam veterem, ac vulgatam Editio
 nem Latinam a mendis veterum librariorum, necnon prauarum emendatio
 num erroribus repurgatam, suæ pristinæ integritati, ac puritati, quoad eius
 fieri potuit, restituere; eaq. restituta, ut quàm emendatissime imprimeretur
 iuxta Concilij Oecumenici Decretum pro viribus operam dare. Porro in
 hac Editione nihil non canonicum, nihil adscititium, nihil extraneum appo
 nere visum est: atque ea causa fuit, cur Liber tertius & quartus Esdræ inscri
 pti, quos inter Canonicos libros sacra Tridentina Synodus non annumera
 uit, ipsa etiam Manasse regis Oratio, quæ neque Hebraice, neque Græce
 quidem extat, neque in manuscriptis antiquioribus inuenitur, neque pars
 est vllius Canonici libri, extra Canonicæ scripturæ seriem posita sint: & nul
 lꝰ ad marginem concordantiæ (quæ posthac inibi apponi non prohibentur)
 nullꝰ notæ, nullꝰ variæ lectiones, nullꝰ denique præfationes, nulla argu
 menta ad librorum initia conspiciantur. Sed sicut Apostolica Sedes indu
 striam eorum non damnat, qui concordantias locorum, varias lectiones,
 præfationes sancti Hieronymi, & alia id genus in alijs editionibus inserue
 runt; ita quoque non prohibet, quin alio genere characteris in hac ipsa Va
 ticana editione eiusmodi adiumenta pro studiosorum commoditate, atque
 utilitate in posterum adijciantur; ita tamen, ut lectiones variæ ad marginem
 ipsius Textus minime annotentur.

Ep.
 Sum.
 & Fr.
 tellam.
 Pref. E.
 uang. ad
 Dama-
 sum.

DE CANONICIS SCRIPTURIS DECRETVM

E X

CONCILIO TRIDENTINO SESSIONE QVARTA.

SACROSANCTA Oecumenica, & generalis Tridentina Synodus, in Spiritu sancto legitime congregata, praesidentibus in ea eisdem tribus Apostolicæ Sedis Legatis, hoc sibi perpetuo ante oculos proponens, ut sublatis erroribus, puritas ipsa Euangelij in Ecclesia conseruetur.

Et infra:

Sacrorum uero librorum Indicem huic Decreto ascribendum censuit, ne qui dubitatio suboriri possit quinam sint, qui ab ipsa Synodo suscipiantur: Sunt uero infra scripti: Testamenti ueteris, Quinque

Moyse, idest Genesis, Exodus, Leuiticus, Numeri, Deuteronomium: Iosue, Iudicum, Ruth: Quattuor Regum: Duo Paralipomenon: Esdræ primus, & secundus, qui dicitur Neemias: Tobias, Iudith, Esther, Iob, Psalterium Dauidicum centum, quinquaginta Psalmorum, Parabola, Ecclesiastes, Canticum canticorum, Sapientia, Ecclesiasticus, Isaias, Ieremias cum Baruch, Ezechiel, Daniel: Duodecim Prophetæ minores, idest, Osea, Ioel, Amos, Abdias, Ionas, Michæas, Nabum, Habacuc, Sophonias, Aggæus, Zacharias, Malachias: Duo Machabeorum, primus, & secundus. Testamenti noui: Quattuor Euangelia, secundum Matthæum, Marcum, & Ioannem: Actus Apostolorum a Luca Euangelista conscripti: Quattuordecim Epistolæ Pauli Apostoli: Ad Romanos, duæ ad Corinthios, ad Galatas, ad Ephesios, ad Philippeneses, ad Colossenses, duæ ad Thessalonicenses, duæ ad Timotheum, ad Titum, ad Philemonem, ad Hebræos: Petri Apostoli duæ: Ioannis Apostoli tres: Iacobi Apostoli una: Iudæ Apostoli una: & Apocalypsis Ioannis Apostoli. Si quis autem Libros ipsos integros cum omnibus suis partibus, prout in Ecclesia Catholica legi cõsueuerunt, & in ueteri vulgata Latina editione habentur, pro sacris, & canonicis non susceperit, & traditiones prædictas sciens & prudens contempserit, a catholicis sit,

CLE-

C L E M E N P A P A V I I I.

Ad perpetuam rei memoriam.

*V*M. Sacrorum Bibliorum vulgata editionis Textus summis laboribus, ac vigilijs restitutus, & quam accuratissime mendis expurgatus, Benedicente Domino, ex nostra Typographia Vaticana in lucem prodeat; Nos, ut in posterum idem Textus incorruptus, ut decet, conservetur, opportune providere volentes, auctoritate Apostolica, tenore presentium districtius inhibemus, ne intra decem annos a data presentium numerandos, tam citra, quam ultra montes alibi quam in nostra Vaticana Typographia a quoquam imprimatur. Elapso autem praefato decennio, eam cautionem adhiberi precipimus, ut nemo hanc sanctarum Scripturarum editionem typis mandare praesumat, nisi habito prius exemplari in Typographia Vaticana excuso: cuius exemplaris forma, ne minima quidem particula de Textu mutata, addita, vel ab eo devrassa, nisi aliquod occurrat, quod Typographica incuria manifeste adscribendum sit, inuiolabiliter observetur. Si quis vero Typographus in quibuscumque, Regnis, Ciuitatibus, Provinciis, & locis tam nostra & S.R.E. aetioni in temporalibus subiectis, quam non subiectis, hanc eandem sacrarum Scripturarum editionem intra Decennium praedictum quocumque modo, elapso autem Decennio, aliter quam iuxta huiusmodi exemplar, ut praefertur, imprimere, vendere, venales habere, aut alias edere vel divulgare, aut si quis Bibliopola a se vel ab alijs quibuscumque, post datam presentium, huius Editionis impressos libros, seu imprimendos a praefato restituito & correcto Textu in aliquo discrepantes seu ab alio, quam a Typographo Vaticano, intra Decennium excusos, pariter vendere, venales proponere vel euulgare praesumpserit, ultra amissionem omnium librorum, & alias arbitrio nostro infligendas poenas temporales, etiam maioris excommunicationis sententiam, ut ipso incurras; a qua nisi a Romano Pontifice, praeterquam in mortis articulo constitutus, absolui non possit. Mandamus itaque vniuersis & singulis, Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, ceterisque Ecclesiis, & locorum, etiam regularium Praelatis, ut praesentes litteras in suis quisque Ecclesiis & iurisdictionibus ab omnibus inuiolabile perpetuo observari curent ac faciant. Contradictores per censuras Ecclesiasticas, aliasque opportuna iuris & facti remedia, appellatione postposita, compescendo, inuocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachij secularis; Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac in Generalibus, Provincialibus, vel Synodalibus Concilijs editis generalibus, vel specialibus, ac quauicunque Ecclesiarum, Ordinum, Congregationum, Collegiorum, acque Vniuersitatum, etiam Studiorum generalium iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, ac priuilegijs, indulgentiis, ac licetis Apostolicis in contrarium quomodocumque emanatis, & emanandis: quibus omnibus ad hunc effectum latissime derogamus, ac derogatum esse decernimus. Volumus autem, ut praesentium transumptis etiam in ipsis voluminibus, impressis eadem, in iudicio & extra, fides ubique adhibeatur, quae ipsis praesentibus adhiberetur, si foret exhibitae, vel ostensa.

Dat. Roma, apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris. Die ix. Nouembris.

M D X C I I. Pontif. Nostri Anno I.

M. Velutius Barbicanus.

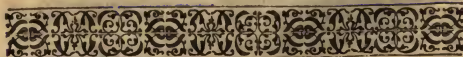
ORDO

ORDO LIBRORVM VETERIS TESTAMENTI.

G enesis.	Pol. 1	Canticum Canticorum	568
Exodus	65	Liber Sapientia	565
Leuiticus	124	Ecclesiasticus	576
Numeri	145	Itala Prophetia	605
Deuteronomius	175	Ieremia	619
Iosue	199	Baruch	684
Liber Iudicum	219	Ezechielis	689
Ruth	244	Danielis	726
Regum I.	255	Osee	744
Regum II.	277	Isaia	749
Regum III.	300	Amos	754
Regum IV.	326	Abdias	756
Paralipomenon I.	368	Jonas	757
Paralipomenon II.	388	Micha	760
Ezra I.	420	Nahum	763
Ezra II.	420	Abacuc	765
Tobias	433	Sophonia	767
Juditha	439	Aggeus	769
Esther	450	Zacharias	774
Iob	460	Malachia	777
Liber Psalmorum	483	Machabzeorum I.	779
Proverbia Salomonis	519	Machabzeorum II.	808
Ecclesiastes	556		

ORDO LIBRORVM NOVI TESTAMENTI.

E uangelium secundum Matthaeum	819	Ad Philippenses	999
Euangelium secundum Marcum	853	Ad Colossenses	1002
Euangelium secundum Lucam	876	Ad Thessalonicenses I. 1004. Et II.	1007
Euangelium secundum Iohannem	914	Ad Timotheum I. 1008. Et II.	1011
Acta Apostolorum	950	Ad Titum	1013
Acta Petri et Pauli Apostolorum	954	Ad Philemonem	1015
Acta Petri et Pauli Apostolorum	954	Ad Hebraeos	1016
Ad Romanos	974	1 Petri Epistola	1023
Ad Corinthios I.	977	2 Petri Epistola	1029
Ad Corinthios II.	981	1 Iohannis Epistola I. 1032. II. 1034. III. 1036.	1032
Ad Galatas	985	2 Iohannis Epistola	1035
Ad Ephesios	985	3 Iohannis Epistola	1036
		Apocalypsis	1036

HIERONYMI PROLOGVS GALEATVS.

Viginti & duas litteras esse apud Hebræos, Syrorū quoque lingua & Chaldæorum testatur, quæ Hebræa magna ex parte confinis est. nā & ipsi vigintiduo elementa habent eodē sono, sed diuersis characteribus. Samaritani etiam Pentateuchum Moysi totidem litteris scripticant, figuris tantum & apicibus discrepantes. Certumq; est. Esdræ scribam, legisq; doctorem, post captam Ierosolimam & instaurationem templi sub Zorobabel, alias litteras reperisse quibus nūc utimur; cum ad illud usque tempus ijdem Samaritanorum & Hebræorum characteres fuerint. In libro quoque Numerorum hæc eadem supputatio, sub Levitarū ac sacerdotum censu, mystice ostenditur. Et nomen Domini tetragrammaton in quibusdam Græcis uoluminibus, usque hodie antiquis expressum litteris inuenimus. Sed & psalmi tricofimus sextus, & centesimus decimus, & centesimus undecimus, & centesimus decimus octauus, & centesimus quadagesimus quartus, quamquā diuerso scribantur metro, tamen eiusdem numeri texuntur alphabeto. Et Ieremiæ lamentationes, & oratio eius: Salomonis quoque in fine prouerbia, ad eoloco in quo ait, Mulierē forte quis inueniet? ijisdē alphabetis uel incisionibus supputantur. Porro quinque litteræ duplices apud Hebræos sunt: Caph, Mem, Nun, Pe, Sade, aliter enim scribuntur per has principia, medietateq; uerborū, aliter fines. vñ & quinq; a plerisq; libri, duplices estimantur, Samuel, melachim,

Dibre haïamim, Esdras, Ieremias, cum Cinoth, id est lamentationib; suis. Quo igitur vigintiduo elementa sunt, p q scribimus Hebræice omne quod loquimur, & eorum initijs vox humana comprehenditur: ita uiginti duo uolumina supputantur, quibus quasi litteris & exordijs in Dei doctrina, tenet adhuc & lactēs uiri iusti erudit infantia.

Primus, apud eos liber, uocat שמואל בנפסית: quem nos Genesim dicimus.

Secundus, ואחר שמות uelle semoth: qui Exodus appellatur.

Tertius, ויקרא uaijra, id est Leviticus.

Quartus, ויכד uaieddaber, quem Numeros uocamus.

Quintus, ואלה הדברים אל עממיהאדבערימ, qui Deuteronomium pranotatur.

Hi sunt quinq; libri Moysi, quos proprie Thora, id est Legem appellant.

Secundū, prophetarū ordinē faciunt, & incipiūt ab Iesu filio Naue: q; apud eos נון יוסע בן נון Iosue ben Nun dicitur.

Deinde subtexunt שפטים Sophetim, id est Iudicum librum. Et in eundem compingunt Ruth: quia in diebus Iudicum facta eius narratur historia.

Tertius sequitur שמואל Samuel, quē nos Regum primum & secundum dicimus.

Quartus, מלכים Melachim, id est Regū, q; tertio & quarto Regū volum. cōmet.

Meliusq; multo est מלכים Melachim, ist est Regum, quam ממלכות Mamlachot, id est Regnorum dicere. Non enim multarum gentium describit regna, sed unius Itraclitici populi, qui tribus duodecim continetur.

אל ישעיהו Isaias.

ירמיהו Jeremias.

חזקאל Ezechiel.

12. s, liber duodecim Prophetarū: qui apud illos vocatur תרי עשר There asar.

Tertius ordo, Hagiographa possidet.

Et primus liber incipit אִיּוֹב Iob.

Secundus דָּוִד David: quem quinque incisionibus & vno psalmodum volumine comprehendunt.

Tertius est שלמה Salomon, tres libros habens: Prouerbia, quæ illi מִשְׁלֵי Musle, id est Parabolas appellant.

Quartus, Ecclesiasten, קוֹהֵלֶת Coheleth.

Quintus, Canticum canticorum, quem titulo שִׁיר הַשִּׁירִים Sir hassirim prænotet.

Sextus, רִנְיַת דָּוִד Daniel.

Septimus, דִּבְרֵי הַיָּמִים Dibre haiamim, id est Verba dierum: quod significantius, Chronicon totius diuinæ historiz possumus appellare. qui liber apud nos Paralipomenon primus & secundus inscribitur.

Octauus, עִזְרָא Esdras: qui & ipse similiter apud Græcos & Latinos, in duos libros diuisus est.

Nonus, אֶסְתֵּר Esther.

Atque ita sunt pariter Veteris legis libri viginti duo: id est Moyse quinque, & Prophetarum octo, Hagiographorum nomen. Quamquā nonnulli רֹחַ וְקִינָה Ruth & Cinoth, inter Hagiographa scriptitent, & hos libros in suo putent numero supputandos: ac per hoc esse Priscæ legis libros viginti quatuor: quos sub numero viginti quatuor seniorum Apocalypsis Ioannis inducit adorantes Agnū: & coronas suas prostratis vultibus offerentes: stantibus coram quattuor animalibus occulatis ante & retro, id est in præteritum & in futurum respicientibus, & indefessa uoce clamantibus, Sanctus, sanctus, sanctus Dominus Deus omnipotens, qui erat, & qui est, & qui uenturus est. Hic prologus, Scripturarum quasi galeatum principium, omnibus libris quos de Hebreo uertimus in Latinū, conuenire potest: ut scire valeamus, quidquid extra hos est, inter apocrypha esse ponendum. Igitur Sapientia, quæ vulgo Salomoni inscribitur, & Iesu filij Syrach

liber, & Iudith, & Tobias, & Pastor, non sunt in canonne. Machabæorum primum liber, Hebraicū reperi. Secundus, Græcus est: quod ex ipsa quoque phrasi probari potest. Quæ cū ita se habeant, obsecro te Lector, ne laborem meum, reprehensionē exstimes antiquorum. In templo Dei offert unusquisque quod potest: salij aurū, argentum & lapides pretiosos: alij byssum & purpuram & coccum offerunt & hyacinthum: nobiscū bene agitur, si obtulerimus pelles & caprarum pilos. Et tū Apostolus contemptibilia nostra magis necessaria iudicat. Vnde & tota illa tabernaculi pulchritudo: & per singulas species, Ecclesiæ præsentis futuræque distinctio, pellibus tegitur & cilicij ardoremque solis & iniuriarum imbrium ea quæ viliora sunt prohibent. Lege ergo primum Samuel, & Melachim meum: meum, inquam, meum. Quidquid enim crebrius vertendo, & emendando sollicitius & didicimus & tenemus, nostrum est. Et cum intellexeris quod antea nesciebas, uel interpretem me aestimato, si gratus es; uel Paraphrasten, si ingratus, quamquā mihi omnino conscius non sum, mutasse me quippiam de Hebraica ueritate. Certe si incredulus es, lege Græcos codices & Latinos, & conser cum ijs opusculis, quæ nuper enendaui: & ubicumque discrepare inter se uideris, interroga quemlibet Hebræorū cui magis accommodare debeas fidem: & si nostra firmauerit, puto quoddam non aestimes coniectorem, ut in eodē loco mecum similiter diuinari. Sed & vos famulas Christi rogo (quæ Domini discubentis pretiosissima fidei myrrha uigitis caput, quæ nequaquam Saluatorem queritis in sepulchro, quibus iam ad Patrē Christus ascendit) ut contra latrantes canes, qui aduersum me rabido ore defecuerunt, & circumueunt ciuitatem, arque in eo se doctos arbitrantur si alijs detrahant, orationum uestrarum clypeos opponatis. Ego sciens humilitatem meam, illius semper tenētis recordabor, Dixi, custodiā vias meas: ut nō delinquā in lingua mea. Posui ori meo custodiā, cū consilire peccator aduersū me. Obmutui, & humiliatus sū: & filii a bonis.

HIERONYMVS

PAVLINO.

FRATER Ambrosius tua mihi munuscula perferens, deculit simul & suauissimas litteras, quæ a principio amicitiarum, fidem probata iam fidei, & ueteris amicitie præferebant. Vera enim illa necessitudo est, & Christi glutino copulata, quam non utilitas rei familiaris, non præsentia tantum corporum, non subdola & palpsans adulatio: sed Dei timor, & Diuinarum scripturarum studia conciliat. Legimus in ueteribus historijs quosdam lustrasse prouincias, nouos adisse populos, maria transisse: ut eos quos ex libris nouerant coram quoque viderent. Sic Pythagoras Memphisicos vates, sic Plato Ægyptum & Architam Tarentinum, eamque oram Italix, quæ quondam magna Græcia dicebatur, laboriosissime peragravit: ut quæ Athenis magister erat, & potent, cuiusque doctrinâ Academicæ gymnasia personabat, fieret peregrinus atque discipulus: malens aliena uerecunde discere, quàm sua impudenter ingerere. Denique dū litteras quasi toto fugientes orbem persequitur, captus a piratis & uenundatus, etiam tyrannus crudelissimo paruū captiuus, uinctus & seruus; tamen quia philosophus, maior emente se fuit. Ad Titum Liuiū laetæ eloquentiæ fonte manantem, de vltimis Hispaniæ Galliarumque finibus quosdā uenisse nobiles legimus: & quos ad contemplationē sui Romæ nō traixerat, unius hominis fama perduxit. Habuit illa ætas inauditū omnibus seculis, celebrandumque miraculū, ut urbem tantā ingressi, aliud extra urbē quærerēt. Apollonius, siue ille magus, ut vulgus loquitur, siue philosophus, ut Pythagorici tradūt, in-

trauit Persas, pertransibit Caucasū, Albanos, Schitas, Massagetas, & pulentissima India regna penetrauit: & ad extremū, latissimo Phrygon amne transmissio, peruenit ad Brachinanas, ut Hiarchū in throno sedētē aureo, & de Tantalī fonte potantem, inter paucos discipulos de natura, de motibus siderum, ac dierum cursus audiret docentem. Inde per Asiam, Babylonios, Caldeos, Medos, Assyrios, Parthos, Syros, Phrygias, Arabes, Palaestinos, reuersus Alexandria, perrexit Æthiopiam, ut Gymnosophistas, & famosissimā Solis mensam uideret in sabulo. Inuenit ille uir ubique quod disceret, & semper proficiēs, semper melior fieret. Scripsit super hoc plenissime octo uoluminibus Philostratus. Quid loquar de sæculi hominibus, cum Apollolus Paulus, vas electionis & magister Gentium, qui de conscientia tanti in se hospitis loquebatur, An experimentū queritis eius, qui in me loquitur Christus? post Damascus Arabiamque lustratam, ascendit Ierosolimā, ut uideret Petrū, & manserit apud eū diebus quindecim. Hoc enim mysterio hebdomadis & octo adis futuros Gentium prædicator instruendus erat. Rursumque post annos quattuordecim, assumpto Barnaba & Tito exposuerit Apollolis Euangelium, ne forte in uacuum curreret, aut ecurrisset. Habet enim nescio quid latentis *ἐν πυρὶ*, uia uox, & in aures discipuli de auctoris ore transfusa, fortius sonat. Vnde & Æschines cum Rhodi exularet, & legeretur illa Demosthenis oratio, quam aduersus eum habuerat, mirantibus cunctis atque laudantibus, suspirans ait, Quid si ipsam audissetis belliam, sua perba resonantem? Hæc non dico, quod sit in me aliquid tale, quod vel possis a me audi-

II.
Ad. 9. 6.

1. Cor. 11

Gal. 1. 1

Gal. 1. 1

III.

3. discere: sed quod ardor
 discendi flum etiam abs-
 cis per se probari debeat. In-
 docile, & sine doctore lau-
 est. Non quid inuenias, sed quid
 consideramus. Mollis cera & ad
 andum facilis, etiam si artificis &
 ita cessent manus: tamē uirtute totū est
 quid esse potest. Paulus apostolus ad
 Galat. 3. Gamalielis legē Moysi, & Prophe-
 tas didicisse se gloriatur, ut armatus spiri-
 tibus telis, postea diceret confidenter,
 Arma nostra militie, non carnis: sunt:
 sed potentia Deo, ad destructionem mu-
 nitionum consilia destruentes, & omnem
 altitudinem extollentem se aduersus sciē-
 tiam Dei, & captiuantes omnem intelle-
 ctum ad obediendum Christo, & parati
 2. Tim. 3. d. subingare omnem inobedientiam. Ad Ti-
 motheum scribit ab infantia Sacris liter-
 1. Tim. 4. d. is eruditum, & hortatur ad studium le-
 ctionis, ne negligat gratiam quę data sit
 ei per inpositionem manus presbyterij,
 Tito precipit ut inter ceteras virtutes epi-
 scopi, quę breui sermone depinxit, scien-
 tiam quoque in eo eligat Scripturarum,
 Tit. 1. b. Obtinentem, inquit, eum, qui secundum
 doctrinam est, fidelem sermonem: ut po-
 tens sic exhortari in doctrina sana, & con-
 1. 1. 1. tradicentis reuincere. Sancta quippe ru-
 sticitas solum sibi prodest: & quantum e-
 dificat ex uite merito Ecclesiam Christi.
 tantum nocet si destruentibus non resi-
 stat. Malachias propheta, immo per Ag-
 geum Dominus. Interroga, ait, sacerdo-
 tes Legem: intantum sacerdotis officij est
 interrogatum respondere de Lege. Et in
 4. Dent. 32. Deuteronomio legimus, Interroga patre-
 tuos, & annuntiabit tibi: seniores tuos,
 & dicent tibi. In Psalmo quoque centesi-
 mo decimo octauo, Cantabiles mihi erant
 iustificationes tuę in loco peregrinationis
 meę. Et in descriptione iusti uiri, cum
 eum Dauid arbori utiq; quę est in para-
 diso compararet, inter ceteras uirtutes &
 2. Psal. 128. hoc intulit, In lege Domini uoluntas eius,
 & in lege eius meditabitur die ac nocte
 Dauid. In fine sacratissime uisionis ait, iu-
 stus fulgere sicut bellas: & intelligentes,

idest doctos, quasi firmamentum. Vides
 quantum inter se distent iusta rusticatas,
 & docta iustitia? Alij stelis, alij celo com-
 parantur. Quamquam iuxta Hebraicam
 ueritatem utrumque de eruditis possit in-
 telligi. Ita enim apud eos legimus, Qui
 autem docti fuerint, fulgebunt quasi splē-
 dor firmamenti: & qui ad iustitiam eru-
 diūt multos, quasi stelle in perpetuas eter-
 nitates. Car dicitur Paulus Apostolus uas
 electionis. Nempe quia legis & Scriptura-
 rum sanctarum erat armariū. Pharisei stupē-
 in doctrina Domini: & mirantur in Petro
 & Ioanne quomodo legem sciant, cum li-
 teris non didicerint. Quidquid enī alijs
 exercitatio, & quotidiana in lege medita-
 tio tribuere solet, illis hos Spiritus sanctus
 suggererebat, & erant iuxta quod scriptum
 est, 2. Cor. 12. Duodecim annos Salua-
 tor impleuerat, & in templo senes de quę-
 stionibus legis interrogans, magis docet
 dum prudenter interrogat. Nisi forte ru-
 sticum Petrum, rusticum dicimus Ioan-
 nem: quorum uterque dicere poterat,
 Etsi imperitus sermone, non tamen
 scientia. Ioannes rusticus, piscator, in-
 doctus? & unde illa uox obsecro, In
 principio erat Verbum, & Verbum erat
 apud Deum & Deus erat. Verbum? λόγος,
 enim Gręce multa significat: nam & uer-
 bum est, & ratio, & supputatio, & causa
 uniuscuiusque rei, per quam sunt singu-
 la quę subsistunt: quę uniuersa recte intel-
 ligimus in Christo. Hoc doctus Plato ne-
 scuit, hoc Demosthenes eloquens igno-
 rauit. Perdan, inquit, sapientiam sa-
 pientium, & prudentiam prudentium re-
 probabo. Vera sapientia perdet falsam sa-
 pientiam: & quamquam stultitia prędi-
 cationis in cruce sit, tamen Paulus sa-
 pientiam loquitur inter perfectos: sa-
 pientiam autem non, seculi huius nec
 principum seculi istius, quę destruitur,
 sed loquitur Dei sapientiam in mysterio
 absconditam, quam prędestinauit Deus
 ante secula Dei sapientia Christus est.
 Christus. n. Dei uirtus, & Dei sapientia. Hęc
 sapientia, in mysterio abscondita est: de
 qua & noni psalmi titulus pnotatur, Pro-
 ocul-

Ab. 1.

Isaia. 54.

d

Ioan. 6.

a

Luc. 2.

2. Cor.

11. b

Ioan. 1.

6.

V.

Abd. 1.

Isaia. 29.

a

1. Cor. 1.

c

2. Cor.

6.

occulis filij. in quo sunt omnes thesauri sapientie & scientie Dei absconditi. Et qui in mysterio absconditus erat, predestinatus est ante secula: predestinatus autem & prefiguratus in Legge & Prophetis. Vnde & Prophetæ appellabantur uidentes: quia uidebāt eū, quē ceteri non uidebant. Abraham uidit dñe eius, & læ-

Iern. 8. g tatus est. Aperiēbātur celi Ezechielī qui
Ezech. 1. populo peccatori clausierant. Reuela, in-
a quit Dauid, oculos meos, & considerabo
Pf. 118 mirabilia de lege tua. Lex enim spiritua-
Rom. 7. c lis est, & reuelatione opus est, ut intelliga-
2. Cor. 3 tur, ac reuelata facie Dei gloriam contē-
d. 2 plemur. Liber in Apocalypsi septem sigil-
Apo. 5. lis signatus ostēditur: quem si dederis ho-
Isai. 29. mini scienti litteras ut legat, respōdebit
d tibi. Non possū: signatus est enim. Quanti
Apo. 3. hodie putāt se nosse litteras, tenēt signa-
b tum librum, nec aperire possunt, nisi ille
reuerſauerit qui habet clauem Dauid; qui
aperit, & nemo claudit; claudit, & nemo
2. Th. 3. c aperit: In Actibus Apostolorū sanctus Eu-
nuchus, immo uir (sic enim eum Scriptura
cognominat cū legeret Isaiā prophetā, in-
terrogatus a Philippo, Putasne intelligis
quæ legis? respōdit, Quomodo possū, nisi
aliquis me docuerit? Ego (ut de me loquar
inter im) nec sanctior sum hoc Eunuchō,
nec studiosior, qui de Aethiopia, id est de
extremis mundi finibus uenit ad templū,
reliquit aulam regiam: & tantus amator
legis diuinæq. scientie fuit, ut etiā in ve-
hiculo legeret Litteras sacras. Et tamē cū
librum teneret, & uerba Domini cogita-
tione conciperet, lingua uolueret, labijs
personaret, ignorabat eū, quē in libro ne-
sciens uenerabatur. Venit Philippus, ostē-
dit ei Iesum, qui clausus latebat in littera.
O mira doctoris uirtus eadem hora credit
Eunuchus, baptizatur, & fidelis & sanctus
factus est, ac magister de discipulo, plus
in deserto fonte Ecclesie, quā in aurato sy-
nagoge templo reperit. Hæc a me perscri-
pta sunt breuiter (neque enim epistolaris
angustia euagari longius patebatur) ut in-
telligeres te in Scripturis sacris sine puio,
& monstrante semitā non posse ingredi.

¶ 1. Taceo de gramaticis, rhetoricis, philo-

sophis, geometris, dialecticis, musicis, as-
tronomis, astrologis medicis, quorum
scientia mortalibus uel uilissima est, & in-
tres partes scinditur, τὸ δὲ ὅμμα, τὸ δὲ μέ-
δον, τὸ δὲ ἐμπειρίαν. Ad minores artes ue-
nia, & quæ non tam lingua, quā manu
administrantur. Agricola, cæmentarij, fab-
bri metallorū, lignorumq. cæsores, lana-
rij quoque, & fullones, & ceteri qui ua-
riam supellestillem, & uilia opuscula fa-
bricantur, absque doctore esse nō possunt
quod cupiunt. Quod medicorum est, pro-
mittunt medici: tractant fabrilis fabri.
sola Scripturarū ars est, quam sibi passim
omnes uindictant. Scribimus indocti, do-
ctique poemata passim. Hanc garrula an-
bosus, hanc delirus senex, hanc sophista uer-
bosus, hanc uniuersi presumunt, lacerant
docent antequā discant. Alij adducto
supercilio, grandia uerba trutinantes in-
ter mulierēculas de sacris litteris philoso-
phantur. Alij discunt, pro pudor, a femi-
nis, quod uiros doceant. & ne parum hoc
sit, quadam facilitate uerborum, immo
audaciat edisserunt alijs quod ipsi non in-
telligunt. Taceo de mei similibus, qui si
forte ad scripturas sanctas post secula-
res litteras uenerint, & sermone compo-
sito aures populi mulserint, quidquid di-
xerint, hoc legem Dei putant. nec scire di-
gnantur quid Prophetæ, quid Apostoli se-
serint, sed ad sensum suum incongrua ap-
tant testimonia: quasi grande sit, & non
uiciosissimum docendi genus, deprauare
sententias, & ad uoluntatem suam, Scri-
pturam trahere repugnantem. Quasi non
legerimus Homero cetonas, & Vergilio
centonas: ac non sic etiam Maronem sine
Christo possimus dicere Christianū, quia
scripserit, iam redit, & uirgo, redeunt Sa-
turnia regna, iam noua progenies cælo de-
mittitur alto. Et Patrem loquentem ad
Filium, Nate meæ uires, mea magna po-
tentia solus. Et post uerba Saluatoris in
cruce, Talia peribat memorans, fixusq.
manebat. Puerilia sunt hæc, & circula-
torum ludo similia, docere quod igno-
res: immo, ut cum stomacho loquar,
ne hoc quidem scire quod nescias.

et manifestissima est Genesis, in
c. 1. a. tura mundi, de exordio gene
dediuisio terræ, de confu
guarum & gentium, usque ad
scribitur Hebræorum.

et Exodus cum decē plagis, cū de
alogo, cū mysticis diuinis. præceptis.

In promptu est Leuiticus liber, in quo
singula sacrificia, immo singulæ pene syl
labæ, & vestes Aaron, & totus ordo Leui
ticus spirant cælestia sacramenta.

Numeri vero, nonne totius arithmeti
cæ, & prophetiæ Balaâ, & quadraginta dua
rū per eremū māsonū mysteria cōtinēt?

*utroq
uorniu.* Deuteronomiū quoq. secunda lex, &
Euāgelicæ legis p̄figuratio, nonne sic ea
hēt quæ priora sunt, vt tñ noua sint oīa de
veteribus? Hucusq. Moyses, hucusq. Pen
tateuchus: quibus quinq. verbis loqui se
velle Apostolus in Ecclesiā gloriatur.

*1. Cor.
14. d.
Iob.* Iob exēplar patientiæ, quæ non myste
ria suo sermone complectitur? Prosa inci
pit, versu labitur, pedestri sermone finit:
omnesq. leges dialēcticę, propositione, af
fumpcione, cōfirmatione, cōclusionē de
terminat. Singula in eo uerba, plena sunt
sensibus. Et (ut de ceteris isleam) resurre
ctionē corporū sic prophetat, vt nullus
de ea vel manifestius, uel cautius scripse
rit. Scio inquit, q̄ redemptor meus uiuit,
& in nouissimo die de terra surrecturus
sum: & rursū circumdabor pelle mea,
& in carne mea uidebo Deum, quem uisu
rus sum ego ipse, & oculi mei conspectu
ri sunt, & non alius. Reposita est hæc spes
mea in sinu meo.

*Iosue, si
ue Iesus
Naue.* Veniam ad Iesum Naue, qui typū Do
mini non solum gestis, uerū etiam nomi
ne prefert. transit Iordanē, hostiū regna
subuertit, diuidit terrā uictori populo, &
p singulas urbes, uiculus, mōtes flumina
retres atq. cōfinia, Ecclesię cœlestisq.
Ierusalem spiritualia regna describit.

*Lib. Iu
dicum.* In iudiciū libro, quot principes popu
li, tot figuræ sunt.

Ruth. 1. 6. Ruth Moabitidis, Isaia explet uaticinū,
dicētis, Emitte agnum Dñe Dominatōrē

Reg. 1. terrę, de Petra deserti, ad mōtē filiz Sion.
& 11. Samuel in Heli mortuo, & in occiso

Saul, ueterē legem abolitam mōstrat. Por
ro in Sadoe atq. Dauid, noui sacerdotij,
nouique imperij sacramenta testatur.

Melachim, idest tertius & quartuos Re
gū liber, a Salomone vsq. ad Iechoniā, *Reg. 117.
& 1111.*
& a Ieroboā filio Nabat usq. ad Osee qui
ductus est in Assyrios, regnū Iuda & re
gnū de scribit Israel. Si historici respicias,
uerba simplicia sunt: si in litteris sensum
latētē inspexeris, Ecclesię paucitas, & he
reticorū cōtra Ecclesiā bella narrantur.

Duodecim prophetæ in unius uolumi
nis angustias coartati, multo aliud, quam
sonet in littera, p̄figurant.

Osee crebro nominat Ephraim, Sama
riam, Ioseph, Iezrahel, & uxorem fornic
ariam, & fornicationis filios, & adulteriā
cubiculo clauiam mariti, multo tempore
sedere uiduā, & sub ueste lugubri, uiri ad
se reditum p̄stolari.

Ioel filius Phatuel describit terrā duo
decim tribuum, eruca, bruchus, locusta, ru
bigine uastante consumptam: & post euer
sionem prioris populi, effusum iri Spiritu
tum sanctum super seruos Dei, & ancil
las, id est super centum viginti creden
tium nomina, & effusum iri in cenacu
lo Sion. Qui centum viginti ab uno
vsque ad quindecim paulatim, & per in
crementa surgētes, quindecim graduum
numerum efficiunt, qui psalterio mystice
continentur.

Amos pastor, & rusticus, & ruborum *Amos.*
mora distringens, pauis uerbis explicari
nō potest. Quis enim digne exprimat tria
aut quattuor scelera Damasci, & Gazę, &
Tyri, & Idumę, & filiorum Ammon &
Moab; & in septimo & octauo gradu Iu
dæ & Israel? Hic loquitur ad uaccas pin
gues, quæ sunt in Samariz mōte, & ruitu
ram domum maiorem, minoremq. testa
tur. Ipse cernit hīctorem locustę, & stan
tem Dominum super murū litum vel ada
mantinū, & uicinum pomorum, trahen
tem supplicia peccatoribus, & famen in
terram; non famem panis, nec sitim aque,
sed audieudi uerbum Dei.

Abdias, qui interpretatur seruus Dei, *Abdias.*
per tonat cōtra Edom sanguineum terre
numq.

numq. hominem, fratris quoq. Iacob sem per amicum, basta percutit spiritali.

Ionas. Ionas columba pulcherrima naufragio suo passionem Domini præfigurans, mundum ad poenitentiam reuocat: & sub nomine Ninive, Gentibus salutem nuntiat.

Michas. Michas de Morasthi coheres Christi, inflationem annuntiat filii latronis, & obsidionem ponit contra eam: quia maxillam percussit iudicis Israel.

Nahum. Nahum consolator orbis increpat ciuitatem sanguinum, & post euerfionem illius loquitur, Ecce super montes pedes euangelizantis, & annunciantis pacem.

Habac. Habacuc luctator fortis & rigidus, stat super custodiam suam, & figit gradum super munitionem, ut Christum in cruce contempletur, & dicat: Opernit cælos gloria eius, & laudis eius plena est terra. Splendor eius ut lux erit, cornua in manibus eius: ibi abscondita est fortitudo eius.

Sophonias. Sophonias speculator, & arcanorum Dei cognitor, audit clamorem a Porta piscium, & eiulatum a Secunda, & contritionem a collibus. Indicit quoque vultum habitatoribus Pilæ, quia conticuit omnis populus Chanaan, disperierunt vniuersi qui inuoluti erant argento.

Aggeus. Aggeus festiuus & latus, qui seminauit in lacrymis, ut in gaudio meteret. destructum templum ædificat, Deumq. patrem inducit loquentem, Adhuc vnum modicum, & ego commouebo cælum & terram, & mare, & aridam, & mouebo omnes gentes, & ueniet desideratus cunctis gentibus.

Zacharias. Zacharias memor Domini sui, multiplex in prophetia, Iesum uestibus sordidis indutum, & lapidem oculorum septem: candelabrumq. aureum cum totidem lucernis quot oculis: duas quoque oliuas a sinistris lampadis cernit, & dextris: ut post equos nigros, rufos, albos, & varios, & dissipatas quadrigas ex Ephraim, & equo de Ierusalem, pauperem regem uaticinetur & prædicet, sedentem super pulum filium asinæ subiugalis.

Malachias. Malachias aperte, & in fine omnium prophetarum, de abiectioe Israel, &

uocatione Gentium, Non est mihi, ait, voluntas in vobis, dicit Dominus exercituum: & munus non suscipiam de manu vestra. Ab ortu enim solis vsque ad occasum, magnum est nomen meum in Gentibus: & in omni loco sacrificatur, & offertur nomini meo oblatio munda.

Isaias. Isaiam, Ieremiam, Ezechielem, & Daniele, quis potest vel intelligere, uel exponere? Quorum primus non prophetia mihi uidetur texere, sed Euangelium.

Ieremias. Secundus virgam nucem, & ollam succensam a facie Aquilonis, & pardum as. spoliarum suis coloribus, & quadruplex diuersis metris nescit alphabetum.

Ezechiel. Tertius principia & finem tantis habet obscuritatibus inuoluta, ut apud Hebræos istæ partes cum exordio Geneseos ante annos triginta non legantur.

Daniel. Quartus uero, qui & extremus inter quatuor prophetas temporum cõscius, & totius mundi *palatium* lapidem præcisum de monte sine manibus, & regna omnia subuertentem, claro sermone pronuntiat.

Dauid. Dauid Simonides noster, Pindarus & Alceus, Flaccus quoque, Catullus, atque Serenus, Christum lyra personat, & in decachordo psalterio, ab inferis excitat resurgentem.

Prænerbia. Salomon pacificus, & amabilis Domini, mores corrigit, naturâ docet, Ecclesiâ iungit, & Christum, sanctorumq. nuptiarum dulce canit epithalamium.

Canonicum. Esther in Ecclesiæ typo populum liberat de periculo, & interfecto Aman, qui interpretatur iniquitas, partes conuiuij, & diem celebrem mittit in posterum.

Paralipomen. Paralipomenon liber, id est instrumenti ueteris *instrumenti*, tantus ac talis est, ut absque illo si quis scientiam Scrpturaræ sibi uoluerit arrogare, seipsû irridat. Per singula quippe nomina iuctur usq. uerborum, & prætermisæ in Regû libris tanguntur historiz, & innumerabiles explicantur Euangelij questiones.

Esdras. Esdras & Nehemias, adiutor uidelicet, *Nehemias.* & consolator a Domino, in vñ volumine coartantur instaurant templum, muros

uitatis: omnisq. illa turba popu-
lis in patriam, & descriptio san-
n, leuitarum, israelis, prolelyto-
per singulas familias murorum,
totum opera diuisa, aliud in cortice
aferunt, aliud retinent in medulla. Cer-
us me Scripturarum amore raptum, ex-
cessisse modum epistolæ, & tamen non im-
plesse quod volui. Audiuius tantū quid
nosse, quid cupere debeamus, vt & nos
quoque possimus dicere, Concupiuit ani-
ma mea desiderare iustificaciones tuas in
omni tempore. Ceterum illud Socrati-
cum impletur in nobis, Hoc tantum scio,
quod nescio.

Tangam & nouū breuiter testamentū.
Mattheus, Marchus, Lucas, & Ioannes
quadriga Domini, & uerum Cherubim,
quod interpretatur scientiæ multitudo,
p totū corpus oculati sunt, scintille emi-
cant, discurrunt fulgura, pedes habent re-
ctos, & in sublime tendentes, terga pen-
nata & ubiq. volitantia, tenent se mutuo,
sibiq. perplexi sunt, & quasi rota in rota
uoluuntur, & pergunt quocunq. eos fla-
tus Spiritus sancti perduxerit.

Paulus Apostolus ad septem scribit ec-
clesias, octaua enim ad Hebræos, a pleris-
que extra numerum ponitur. Timotheū
instruit, ac Titum, & Philemonem pro fu-
giuio famulo deprecatur. Super quo me-
lius tacere puto, quam pauca scribere.

Actus Apostolorum nudam quidem so-
nare uidentur historiam, & nascentis Ec-
clesiæ infantiam texere: sed si nouerimus
scriptorem eorum Lucam esse medicum,
cuius laus est in Euangelio, animaduerte-
mus pariter omnia uerba illius, animæ
languentis esse medicinam.

Iacobus, Petrus, Ioannes, Iudas, septē
epistolas ediderunt tam mysticas quam
succinctas, & breues paritem ac longas:
Iudas breues in uerbis, longans in sententijs: ut
rarus sit, q. nō in carū lectione cæcuiat.

Apocalypsis Ioannis tot habet sacra-
menta, quot uerba. Parum dixi, & pro me-
rito voluminis laus omnis inferior est. In
uerbis singulis multiplices latent intelli-
gentiæ. Oro te frater charissime, inter hec

uiuere, nō meditari, nihil aliud nosse, ni-
hil querere. Nonne tibi uidetur iam hic
in terris regni celestis habitaculum? Nolo
offendaris in Scripturis sanctis simplici-
tate, & quasi uilitate uerborum, quæ uel
uitio interpretum, uel de industria sic pro-
lata sunt, ut rusticam concionem facilius
instruerent, & in vna eademq. sententiā alī-
ter doctus, aliter audiret indoctus. Non
sum tam petulans, & hebes, ut hæc me nos-
se pollicear, & eorum fructus capere,
quorum radices in celo fixæ sunt: sed uel-
le fateor. Sediti me præfero, magistrū re-
nuens, comitē spondeo. Petēti datur, pul-
santi aperitur, quærens inuenit. Discamus
in ternis, quorū scientia nobis perscueret
in celo. Obuijs te manibus excipiam, &
(ut inepte aliquid, ac de Heremagore tumi-
ditate effusi) quidquid quaesieris, tecum
scire conabor. Habes hic amantissimū tui
fratrem Eusebium, qui litterarū tuarum
mihi gratiam duplicauit, referens hone-
statē morum tuorū, contemptum sæculi,
fidē amicitia, amorē Christi. Nam pruden-
tiam & eloquiū uenustatem etiam abique
illo ipsa epistola præferebat. Festina, quæ-
so te, & hærentis in salo nauiculæ funera
magis præcide, quam solue. Nemo renun-
ciaturus sæculo bene potest uēdere quæ
contempsit ut venderet. Quidquid in sum-
ptus de tuo tuleris, pro lucro cōputa. An-
tiquum dictum est, Avaro tam deest quod
habet, quam quod non habet. Credenti
totus mundus diuitiarū est; infidelis autē
etiam abolo indiget. Sic uiuamus tamquā
nihil habentes, & omnia possidentes. Vi-
ctus & uestitus diuitiæ Christianorum
sunt. Si habes in potestate rem tuam, ven-
de: si non habēs, projice. Tollenti tuni-
cam, & pallium relinquendum est. Scili-
cet nisi tu, semper recalcitrans, & diē de
die trahēs, caute & pedetēsim tuas posses-
siunculas vendideris, non habet Christus
vnde alat pauperes suos. Totum Deo de-
dit, qui seipsum obtulit. Apostoli nauem
tantum & retia reliquerūt. uidua duo gra-
misit in gazophylaciū, & præfertur Cressi
diuitijs. Facile contemnit omnia, qui se
semper cogitat esse moriturum.

Mat. 7. a
Luc. 11. b

VIII.

Prov. 17

2. Cor. 6. b

Mat. 6. g

Mat. 4. e

Mar. 1. z

Luc. 11. a

PRÆFATIO SANCTI HIERONYMI

Presbyteri in Pentateuchum Moyſi ad Deſiderium.

DESIDERII mei deſideratas accepi epiſtolas, qui quodam præſagio futuro- rum, cum Daniele fortius eſt nomen, obſecrantis, vt tranſlarum in Latinam

linguam de Hebræo ſermone Pentateuchum, noſtrorum auribus traderem. Periculofum opus certe, & obſectatorum meorum lacratibus patens: qui me aſſerunt in Septuaginta interpretum ſugillationem noua pro ueteribus eudere, ita ingenium quaſi vinum probantes: cum ego ſæpiſſime teſtatus ſum me pro virili portione in Tabernaculo Dei offer

re quæ poſſim, nec opes alterius aliorum paupertate ſocdari. Quod vt aude- rem, Origenis me ſtudioſum prouocauit, qui editioni antiquæ tranſlationem, Theodotionis miſcuit, aſterisco & obelo opus omne diſtinguens: dum aut il- luſcere ſcit quæ minus ante fuerant, aut ſuperflua quæque iugulat & conſo- dit, maxime quæ Euangelistarum & Apo- ſtolorum auctoritas promulgauit. In quibus inuita de Veteri teſtamento le- gimus, quæ in noſtris codicibus non ha- bentur: ut eſt illud, Ex Aegypto uoca- ni filium meum: & Quoniam Nazareus vocabitur: & Videbunt in quem com- punxerunt: & Flumina de ventre eius fluent aquæ viue: & Quæ nec oculus vidit, nec auris audiuit, nec in cor ho- minis aſcenderunt quæ præparauit Deus diligentibus ſe: & multa alia quæ pro- prium *οὐρανία* deſiderant. Interroge- mus ergo eos ubi hæc ſcripta ſint: & cum dicere non potuerint, de libris He- braicis proſeramus. Primum teſtimo- nium eſt in Oſee, ſecundum in Iſaias, tertium in Zacharia, quantum in Pro-

uerbijs, quintum æque in Iſaia. Quo. I. mul- ti ignorantes, apocryphorum delira- menta ſectantur: & Hiberas nenas li- bris authenticis præſerunt. Cauſas er- roris non eſt meum exponere. Iudæi prudenti factum dicunt eſſe conſilio: ne Ptolemæus unius Dei cultor, etiam apud Hebræos duplicem diuinitatem de- prehenderet. Quod maxime idcirco fa- ciebat, quia in Platonis dogma cade- re uidebatur. Denique vbicumque ſa- cratum aliquid Scriptura teſtatur de Pa- tre & Filio & Spiritu ſancto, aut aliter interpretati ſunt aut omnino tacuerunt: vt & regi ſatisſacerent, & arcanum fidei non vulgarent. Et neſcio quis primus au- ctor ſeptuaginta cellulas Alexandriæ mē- dacio ſuo extruxerit: quibus diuiſi eadē ſcriptitauerunt: cum Ariſtaras eiſdem Ptolemæi *ὑπερετακρίσας*, & multo poſt tempore Iosephus nihil tale retulerint: ſed in una baſilica congregatos, con- tuſiſſe ſcribant, non prophetariſſe. Aliud eſt enim vatem, aliud eſſe interpre- tem: ibi Spiritus ventura prædicat: hic eruditio & verborum copia, ea quæ in- telligit tranſfert. Niſi forte putandus eſt Tullius Oeconomicum Xenophon- tis, & Platonis Protagoram, & Demo- ſthenis pro Cteſiphonte, orationem aſſa- tis rethorico ſpiritu tranſtuliffe. Aut ali- ter de eiſdem libris per Septuaginta inter- pretes, aliter per Apoſtolos Spiritus ſan- ctus teſtimonia texuit: vt quod illi tacue- runt, hi ſcriptum eſſe mentiri ſint. Quid igitur damnamus ueteres? Minime. Sed poſt priorū ſtudia, in domo Domini quod poſſumus laboramus. Illi interpretati ſūt ante aduentum Chriſti, & quod neſcie- bant, dubijs protulere ſententijs: nos ve- ro poſt paſſionem & reſurrectionem eius

prophetiam quam historiam scri-
aliter enim audita: aliter uisa na-
quod melius intelligimus, melius
erimus. Audi igitur amule, obre-
ausculta: nō damno, non reprehē-
Septuaginta: sed confidenter cunctis
s Apostolis præfero. Per istorū os mihi
Christus sonat, quos ante prophetas inter
spiritalia charissimata positos lego: in qui-
bus ultimū pene gradum interpretes ten-
nent. Quid liuore torqueris? quid imperi-
torū animos cōtra me cōcitas? Sicubi in
trāslatione tibi uideor errare, interroga
Hebræos, diuersarū urbū magistros con-
sule. Quod illi habēt de Christo, tui codi-
ces nō habent. Aliud est si contra se po-
stea ab Apostoli usurpata testimonia pro-
bauerunt, & emendatiora sūt exemplaria
Latina quam Græca, & Græca quàm He-
braica. Verū hæc cōtra inuidos. Nunc te
precor Desideri charissime, ut me, quia
tantū opus subire fecisti, & à Genesi exor-
diū capere, orationibus iuues: quo possim
eodem spiritu quo scripti sunt libri, in La-
tinum eos transferre sermonem.

Eiusdem in Iosue præfatio.

TAndem finito Pentatheucho Moyfi,
uelut grandi senore liberati, ad Iesū
filium Naue manum mittamus, quem
Hebræi יְהוֹשֻׁעַ id est Iosue filiorū
Num, uocant: & ad Iudicum librum, quē
שמואל appellat: ad Ruth quoque & Est-
her, quos eisdem nominibus efferunt. Mo-
neinusq. lectorem ut suam Hebraicorū
nominum, & distinctiones per membra
diuisas, diligens scriptor conseruet: ne
& noster labor, & illius studium pereat.
Et ut in primis, quod sæpe testatus sum,
sciat me non in reprehensionem ueterum
nona cudere, sicut amici mei criminan-
tur: sed pro uirili parte offerre linguæ
meæ hominibus, quos tamen nostra dele-
ctat: ut pro Græcorū ἐξαιρέσει quæ & sū-
ptu, & labore maximo indigent, editionē
nostram habeant. Et sicubi in antiquorū
uoluminum lectione dubitarint, hæc illis
conferentes, inueniant quod requirunt:

maxime cum apud Latinos tot sint exem-
plaria, quot codices: & unusquisque pro
arbitrio suo uel addiderit uel subtraxerit
quoddam ei uisum est: & utique non possit
uerum esse quod dissonat. Vnde cesset ar-
cuato vulnere contra nos insurgere scor-
pius, & sanctum opus uenenata carpere
lingua, uel suscipiens, si placeat; uel cōtem-
nens, si displicet: memineritq. illorū uer-
sus, Os tuum abundauit malitia, & lingua
tua concinnabat dolos. Sedens, aduersus
fratrem tuum loquebaris, & aduersus fi-
liū matris tuæ ponebas scandalum: hæc fe-
cisti, & tacui. Existimasti inique quoddam
tui similis: arguam te, & statuam contra
faciem tuā. Quæ enim audientis uel legē-
tis utilitas est, nos laborando sudare, &
alios detrahendo laborare? dolere Iudeos
quod calumniandi eis & irridendi Chri-
stianos sit ablata occasio, & Ecclesiæ homi-
nes id despiciere, immo lacerare, unde a di-
uersarij torquantur? Quod si uetus eis tā-
tum interpretatio placet, quæ & mihi nō
displicet, & nihil extra recipiendū putat:
cur ea quæ sub asteriscis & obelis uel ad-
dita sunt uel amputata, segūt, & negligūt?
Quare Danielē iuxta Theodotionis trās-
lationem, ecclesiæ susceperunt? Cur Ori-
genem mirantur, & Eusebium Pamphili,
cunctas editiones similiter diferentes?
Aut quæ fuit stultitia, postquam uera di-
xerint, proferre quæ falsa sunt? Vnde autē
in nouo testamento probare poterunt
assumpta testimonia quæ in libris ueteri-
bus non habentur? Hæc dicimus, ne om-
nino calumniabantur tacere uideamur.
Ceterum post sanctæ Paulæ dormitionē,
cuius uita uirtutis exemplum est, & hos
libros quos Eustochio uirgini Christi ne-
gare non potui; decreuimus dum spiri-
tus hos regit artus, prophetarum expla-
nationi incumbere. & omnissum iam diu
opus, quasi quodam postliminio, repe-
tere: præsertim cum & admirabilis san-
ctusq. uir Pammachius, hoc idem lit-
teris flagitet; & nos ad patriam festinan-
tes, mortiferos sirenarum cantus surda
debeamus aure transire.

Psal. 49

S. Hieronymi in libros Regum supra repetitis, ideo in principio positam, quod librorum sacrorum ordinem continet. Inscriptur autem, Prologus galentus.

Eiusdem in librum Paralipomenon præfatio.

SI Septuaginta interpretum, pura & ut ab eis in Græcum versa est, editio permaneret, superflue me, Chromati episcoporum sanctissime atque doctissime, impelleres, ut Hebræa tibi volumina Latino sermone transferrem. Quod enim semel aures hominum occupauerat, & nascentis Ecclesiæ roborauerat fidem, iustum erat etiam nostro silentio comprobare. Nunc vero cum pro varietate regionum diuersa ferantur exemplaria, & germana illa antiquaque translatio corrupta sit, atque violata; nostri arbitrij putas, aut e pluribus iudicare quid verum sit, aut nouum opus in veteri opere eudere, illud etibusq. iudicis, cornicum, ut dicitur, oculos configere. Alexandria & Ægyptus in Septuaginta suis Helychium laudat auctorem. Constantinopolis vsque Anthiochiam, Luciani martyris exemplaria probat. Mediæ inter has prouinciæ Palæstinæ codices legunt: quos ab Origene elaboratos Eusebius & Pamphilus vulgaauerunt: totiusq. orbis hac inter se trifaria varietate compugnat. Et certe Origenes non solum exempla composuit quatuor editionum, e regione singula verba describens, ut vnus dissentiens, statim ceteris inter se consentientibus arguatur: sed, quod maioris audacia est, in editione Septuaginta Theodorionis editionem miscuit, asteriscis designans quæ minus fuerant, & virgulis quæ ex superfluo videbantur apposita. Si igitur alijs licuit non tenere quod semel susceperant: & post Septuaginta cellulas, quæ vulgo sine auctore iactantur, singulas cellulas aperuerunt, hocq. in ecclesijs legitur quod Septuaginta nescierunt; cur me non suscipiant Latini mei, qui inuoluta editione veteri

ita nouam condidi, ut laborem meum Hebræis, & quod his maius est, Apostolis auctoribus comprobem? Scripsi nuper libræ de optimo genere interpretandi, ostendens illa de Euangelio, Ex Ægypto vocauit filium meum: & Quoniam Nazareus vocabitur: & illud Apostoli, Quæ oculis non vidit, nec auris audiuit, nec in cor hominis ascenderunt, quæ præparauit Deus diligentibus illum: ceteraque his similia in Hebræorum libris inueniri. Certe Apostoli & Euangelistæ, Septuaginta interpretes nouerant: & vnde eis hæc quæ in Septuaginta interpretibus, non habentur? Christus Dominus noster veriusque testamenti conditor, in Euangelio secundum Ioannem, Qui credit in me, sicut dicit Scriptura, Flumina de ventre eius fluent aquæ viue. Vtique scriptum est, quod Saluator scriptum esse testatur. Vbi scriptum est? Septuaginta non habent: apocrypha nescit Ecclesia. Ad Hebræos igitur reuertendum est, vnde & Dominus loquitur, & discipuli exempla præsumunt. Hæc pace veterum loquor, & obtestatoribus meis tantum respondeo, qui canino dente me roduunt, in publico detrahentes, & legentes in augulis, iidem & accusatores & defensores, cum in alijs probent quod in me reprobant: quasi virtus & vitium non in rebus sit, sed cum auctore mutetur. Ceterum memini editione Septuaginta translatorum, olim de Græco emendatam tribuisse me nostris: nec inimicum debere existimari eorum quos in conuentu fratrum semper edissero. Et quod nunc דברים, id est verba dierum, interpretatus sum: idcirco feci, ut inextricabiles moras, & siluam nominum, quæ scriptorum confusa sunt vitio, sensuumq. barbariem apertius, & per versum cola digererem, mihimet ipsi & meis iuxta Iseniam canens, si aures surdæ sunt ceterorum.

AD DOMNIONEM ET ROGATIONUM in eundem præfatio eiusdem.

Quomodo Græcorum historias magis intelligunt qui Athenas uiderint; & ter-

Matt.

Ioan. 19
1. Cor. 2

Ioan. 7

etiam Virgilij librum qui a Troade
 Leucatem, & Acrocerania, ad Sici-
 liam, & inde ad ostia Tiberis nauigaue-
 rit sanctam Scripturam lucidius in-
 hibetur qui Iudæam oculis contempla-
 sit, & antiquarum vrbiũ memorias,
 & orũq. vel eadem vocabula, vel muta-
 rata cognouerit. Vnde & nobis curæ fuit
 cum eruditissimis Hebræorum hunc labo-
 rem subire: vt circumiremus provinciã,
 quam vnũersæ Christi ecclesiæ sonant.
 Fateor enim, mi Domnion & Rogatiane
 charissimi, numquam me in diuinis volu-
 minibus, proprijs viribus credidisse, nec
 habuisse opinionem meam, sed ea etiam
 de quibus scire me arbitrabar, interro-
 gare me solitum. quanto magis de his su-
 per quibus anceps eram? Denique, cum
 a me nuper litteris flagitassetis, ut vobis
 librum Paralipomenon Latino sermone
 transferrem, de Tiberiade quendam legis
 Doctorem, qui apud Hebræos admiratio-
 ni habebatur, assumpsi: & contuli cũ eo
 a vertice, vt aiunt, vsque ad extremũ un-
 guem: & sic confirmatus, ausus sum fa-
 cere quod iubebatis. Libere enim vobis
 loquor ita in Græcis & Latinis codicibus
 hic nominum liber vitiosus est, vt non tã
 Hebræa quàm Barbara quẽdam, & Sar-
 matica nomina coniecta arbitrãdum sit.
 Nec hoc Septuaginta interpretibus, qui
 Spiritu sancto pleni, ea quę vera fuerunt
 transtulerant, sed scriptorum culpæ ascri-
 bendum, dum de emendatis inemen-
 data scriptitant; & sæpe tria nomina, sub
 tractis e medio syllabis, in vnum voca-
 bulum cogunt, vel e regione unum no-
 men, propter latitudinẽ suam, in duo vel
 tria vocabula diuidunt. Sed & ipsæ appel-
 lationes, non homines, ut plerique existi-
 mant, sed vrbes, & regiones, & saltus, &
 provincias sonant, & oblique sub inter-
 pretatione, & figura eorum, quædam nar-
 rantur historię: de quibus in Regnorum
 libro dicitur, Nõne ecce hæc scripta sunt
 in Libro verborum dierum regum Iudæ?
 Quę vtique in nostris codicibus non ha-
 bentur. Hoc primum sciendum, quod
 apud Hebræos, liber Paralipomenon, vnus

sit: & apud illos vocatus, רבירימים.
 id est verba dierum: qui propter magni-
 tudinem, apud nos diuissus est. quod nõ-
 nulli etiam in Bruto, Ciceronis dialogo
 faciunt, ut eum in tres partes secent, cũ
 vnus a suo Auctore sit editus. Deinde et
 illud attendendum, quod frequenter no-
 mina, non vocabula hominum, sed rerũ,
 vt dixi, significantias sonant. Ad extre-
 mum quod omnis eruditio Scripturarũ
 in hoc cõtinetur: & historię quę vel præ-
 termisse sunt in suis locis, vel perstrictę
 leuiter, hic per quẽdam verborum com-
 pendia explicantur. Orationum itaque
 vestrarum adiutus auxilio, misi librũ be-
 neuolis placiturum, tamẽ inuidis dispici-
 turũ esse non ambigo. Optima enim quę-
 que, vt ait Plinius, malunt contemnere
 plerique, quàm discere. Siquis in hac in-
 terpretatione voluerit aliquid reprehẽ-
 dere, interroget Hebræos, suam conscien-
 tiam recolat, videat ordinem textumque
 sermonis; & tunc nostro labori, si po-
 tuerit, detrahat. Vbicumque ergo asteri-
 scos, id est stellas, radiare in hoc volumi-
 ne videritis: ibi sciatis de Hebręo addi-
 tum quod in Latinis codicibus non habe-
 tur. Vbi vero obelus, transuersa scilicet
 virga, præposita est, illic signatur quid
 Septuaginta interpretes addiderint, vel
 ob decoris gratiam, vel ob Spiritus san-
 cti auctoritatem, licet in Hebręis volu-
 minibus non legatur.

EIVSDEM AD DOMNIONEM
 & Rogatianum, in Esdras, &
 Nehemiam præfatio.

Vtrum difficilius sit, facere quod po-
 scitis, an negare, necdum statui. nam
 neque vobis aliquid imperantibus abnue-
 re, lententiz est: & magnitudo oneris im-
 positi ita ceruices premit, ut ante sub
 lasce ruendum sit, quàm leuandum. Ac-
 cẽdunt ad hoc inuidorũ studia; qui omne
 quod scribimus, reprehendendũ putant;
 & interdum contra se conscientia repu-
 gnante, publice lacerant quod occulte le-
 gunt, intantum vt clamare compellar, &
 dicere:

27.119. dicere: Domine, libera animam meam a labijs iniquis, & a lingua dolosa. Tertius annus est quod semper scribitis atque rescribitis, vt Esdræ librum & Esther, vobis de Hebræo transferam: quasi non habeatis Græca & Latina volumina: aut quid illud est quod a nobis vertitur, non statim ab omnibus conspuendum sit. Frustra autem, vt ait quidam niti, neque aliud fatigando nisi odium quærere, extremæ dementiæ est. Itaque obsecro vos mi Dónion & Rogatiane charissimi, vt priuata lectione contenti, libros non efferatis in publicum, nec fastidiosos cibos ingeratis: vitetisq. eorum supercilium, qui iudicare tantum de alijs, & ipsi facere nihil nouerunt. Siqui autem fratrum sunt quibus nostra nō displicent, his tribuatis exemplar; admonentes vt Hebræa nomina, quorum grandis in hoc volumine copia est, distinge & per interualla transcribant: Nihil enim proderit emendasse librum, nisi emendatio, librorum diligentia, conseruetur. Nec quemquam moueat quod vnus a nobis liber editus est; nec apocryphorum tertij & quarti somnijs delectetur: quia & apud Hebræos Esdræ Nehemique sermones in vnum volumen coartantur: & quæ non habentur apud illos, nec de viginti quattuor senibus sunt, procul abiicienda. Si quis autem Septuaginta vobis opposuerit interpretes, quorum exemplaria varietas ipsa lacerata & inuersa demonstrat; nec potest vtiq. verum asseri quod diuersum est: mittite eum ad Euangelia: in quibus multa ponuntur quasi de Veteri testamento, quæ apud Septuaginta interpretes non habentur, velut illud, Quoniam Nazareus vocabitur. & Ex Aegypto vocaui filium meum. & Videbit in quem conpuxerunt multa q. alia quæ latiori operi reseruamus: & quæ itaq. ab eo ubi scripta sint, cumq. profepre nō potuerit, vos legite de his exemplaribus quæ nuper a nobis edita, maledicorum quodidæ linguis confodiuntur. Sed vead compedium ueniam, certe quod illaturus sum, exquisitum est. Edidi aliquid quod non habetur in Græco, aut aliter ha-

betur quam a me versum est? Quid inter pretem laniant? interrogent Hebræos: & ipsi auctoribus, translationi meæ vel arrogant vel derogent fidem. Porro aliud est, si clausus, quod dicitur, oculis mihi volunt maledicere, & non imitantur Græcorum studium ac beneuolentiam, qui post Septuaginta translatore, iam Christi Euangelio coruscante, Iudæos & Hebræonitas legis veteris interpretes, Aquilam videlicet, & Symmachum, & Theodotionem, & curiole legunt, & per Originis laborem in hexaplis, ecclesijs dedicantur. Quanto magis Latinigrati esse deberent, quod exultantem percrenent Græciam a se aliquid mutuari? Percrenent enim magnorum sumptuū est & infinitæ difficultatis, exemplaria posse habere omnia: deinde etiam qui habuerint, & Hebræi sermonis ignari sunt, magis errabūt, ignorantes quis & multis verus dixerit. Quod etiam sapientissimo cuidam nuper apud Græcos accidit, vt interdum Scripturæ sensum relinquens vniuersūque interpretis sequeretur errorem. Nos autem qui Hebrææ linguæ saltē paruam habemus scientiam, & Latinus nobis vtiq. scmo non deest, & de alijs magis possumus iudicare, & ea quæ ipsi intelligimus, in nostra lingua promere. Itaque licet hydra sibilat, victorq. non incendia iactet: numquam meum, iuuantē Christo, silebit eloquium: etiam præcisa lingua balbutiet. Legant qui volunt: qui noluit abiciant. Euenient apices, litteras calumniemur: magis vestra charitate prouocabor ad studium, quam illorum detractio & odio deterrebore.

Eiusdem ad Chromatium & Eliodorum in Tobiam præfatio.

Mirari non desino exactionis vestræ instantiam. exigitis enim ut librum Chaldeo sermone conscriptum, ad Latinum stylium traham; librum vtiq. Tobiam, quem Hebræi de catalogo diuinarum scripturarum secantes, his quæ hagiographa memorant, manciparunt. Ecce

laus

Idcirco uestro, non tamen meo
 Arguunt & nos Hebræorum si-
 ut in putant nobis, cōtra suum cano-
 nem Latinis auribus illa transferre. Sed
 minus esse iudeans Phariseorum dispi-
 cere iudicio, & Episcoporum iussionibus
 seruire, insitit ut petui. Et quia vici-
 na est Chaldeorum lingua sermoni He-
 braicos utriusque lingua peritissimum lo-
 quacem reprens, vnius dici laborem ar-
 ripui. Quidquid illi mihi Hebraicis ver-
 bis expressit, hoc ego accito notario, ser-
 monibus Latinis exposui. Orationibus
 vestris mercedem huius operis compen-
 sabo, cum gratum vobis didicero, me,
 quod iubere estis dignati complexisse.

Eiusdem Prefatio in Librum Iudith.

APD Hebræos liber Iudith inter ha-
 giographa legitur: cuius auctori-
 tas ad roboranda illa quæ in contentio-
 nem veniunt, minus idonea indicatur.
 Chaldeo tamen sermone conscriptus, in-
 ter historias computatur. Sed quia huic
 librum synodus Nicæna in numero sancta-
 rum Scripturarum legitur computasse,
 acquiesci postulationi vestræ, immo ex-
 ætioni: & sepositis occupationibus, qui-
 bus vehementer artabar, huic vnam lucu-
 bratiunculam dedi, magis sensum e sen-
 su, quam ex verbo verbum transferens
 Multorum codicum varietatem vitiosissi-
 simam amputavi: sola ea, quæ intelligentia
 integra in verbis Chaldæis inuenire
 potui, Latinis expressi. Accipite Iudith
 viduam, castitatis exemplum, & trium-
 phali laude perpetuis tam præconijs de-
 clarate. Hanc enim non solum feminis,
 sed & viris imitabilem dedit, qui casti-
 tatis eius remunerator, virtutem ei ta-
 lem tribuit, ut inuictum omnibus homini-
 bus vinceret, & insuperabilem superaret.

Eiusdem in Librum Ester prefatio.

LIBRUM Esther varijs translatoribus
 constat esse vitiatum: quem ego de
 archiuijs Hebræorum reuelans, uerbum

e verbo expressius transtuli. Quem librū
 editio vulgata lactu molis hinc inde ve-
 bora finibus trahit, addens ea quæ ex tem-
 pore dici poterant, & audiri: sicut totum
 est scholaribus disciplinis, sumpto
 themate, excogitare quibus verbis uti po-
 tuit qui iniuriam patius est, vel qui iniu-
 riam fecit. Vos autem o Paula & Eusto-
 chium, quoniam & bibliothecas Hebræo-
 rum studuistis intrare, & interpretum
 certamina comprobastis, tenentes Esther
 Hebraicum librum, per singula uerba no-
 stram translationem aspicietis, ut possitis
 agnoscere, me nihil etiam augmentasse
 addendo, sed fideli testimonio simplici-
 ter, sicut in Hebræo habetur, historiam
 Hebraicam Latinæ linguæ tradidisse. Nec
 affectamus laudes hominum, nec vitu-
 perationes expauescimus. Deo enim pla-
 cere curantes, minas hominum penitus
 non timemus: quoniam Deus dissipat of-
 fa eorum qui hominibus placere deside-
 rant: & secundum Apostolum, Qui ciui- Gal
 modi sunt, serui Christi esse non possunt. Ps
 Rursum, in libro Esther alphabetum ex
 minio vsque ad Teth litteram fecimus di-
 uersis in locis, volentes scilicet Septua-
 ginta interpretum ordinem per hoc insi-
 nuare studioso lectori. Nos enim iuxta
 morem Hebræicū, ordinem prolequi etiā
 in Septuaginta editione maluimus.

Eiusdem in Librum Iob prefatio.

COGOR per singulos scripturæ diuinæ
 libros aduersariis respondere
 maledictis: qui interpretationem meam,
 reprehensionem Septuaginta interpre-
 tum criminantur: quasi non & apud Gre-
 cos Aquila, Symmachus, & Theodotio,
 vel verbum e uerbo, uel sensum e sensu,
 vel ex utroque commixtum, & medie
 temperatum genus translationis expres-
 serint; & omnia Veteris instrumenti vo-
 lumina Origenes obelis asteriscisque distin-
 xerit, quos vel additos, vel de Theodotio
 ne sumptos, translationi antiquæ infer-
 uit, probans de fuisse quod additum est.
 Discant igitur obrectatores mei recipere
 scia

re in toto, quod in partibus susceperunt, aut interpretationem meam cum asteriscis suis radere. Neque enim fieri potest ut quos plura intermisisse susceperint, non eisdem etiam in quibusdam errasse fateantur, præcipue in Iob: cui si ea quæ sub asteriscis addita sunt, subtraxeris, pars maxima deiruncabitur. & hoc dum tarat apud Græcos. Ceterum apud Latinos, ante eam translationem, quam sub asteriscis & obelis nuper edidimus, sepeingenti ferme aut octingenti versus defunt; ut decurtatus & laceratus, corrosusq. liber feditatem sui publice legentibus præbeat. Hæc autem translatio multum de veteribus sequitur interpretem: sed ex ipso Hebraico, Arabicoq. sermone, & interdum Syro, nunc verba, nunc sensus nunc simul utrumq. resonabit. Oblitus. n. etiã apud Hebræos totus liber fertur & lubricus: & quod Græci rhetores vocant, *δὲ χυμωτισμὸς*, dum qui aliud loquitur, aliud agit: ut si velis anguillã, vel murenulã strictis tenere manibus, quanto fortius presseris, tanto citius elabitur. Memini me ob intelligentiam huius uoluminis, Lyddæum quemdam præceptorem, qui apud Hebræos primus haberi putabatur, non paruis redemisse nummis: cuius doctrinã an aliqd profecerim, nescio: hoc unum scio, non potuisse me interpretari, nisi quod ante intellexeram. A principio itaque uoluminis, usque ad uerba Iob, apud Hebræos prosa oratio est. Porro a uerbis Iob, in quibus ait, Pereat dies in qua natus sum, & nox in qua dictum est conceptus est homo: usque ad eum locum ubi ante finem uoluminis scriptum est, Idcirco ipse me reperhendo, & ago poenitentiam in fauilla & cinere: hexametri versus sunt, dactylo, spondeoq. currêtes: & propter linguæ idioma, crebro recipientes & alios pedes, non earundem syllabarum, sed eorundem temporum. Interdum quoque rythmus ipso dulcis & tinnulus fertur numeris pedum solutis: quod metrici magis, quam simplex lector intelligunt. A supradicto autem versu vsq. ad finem libri, paruum comma quod

remanet, prosa oratione contextitur. Quod si cui videtur incredulum, metra scilicet esse apud Hebræos; & in morem nostri Flacci, Græciq. Pindari, & Alcei, & Sapphus, vel Plalterium, uel Lamentationes Jeremiæ, uel omnia ferme scripturarum cantica comprehendis; legat Philonem, Iosephum, Origenem, Caesariensem Eusebium, & eorum testimonio me uerum dicere comprobabit. Audiant quapropter canes mei, Idcirco me in hoc uolumine laborasse, non ut interpretatione antiquam reprehenderem, sed ut ea quæ in illa aut obscura sunt, aut omissa, aut certe scriptorum uitio deprauata, manifestiora nostra interpretatione fierent; Ut qui Hebræorum sermonem ex parte didicimus, & in Latino pene ab ipsis cunabulis inter grammaticos & rhetores & philosophos detriti sumus. Quod si apud Græcos post Septuaginta editionem iam Christi Euangelio coruscante, Iudæus Aquila, & Symmachus ac Theodotius, Iudaizantes heretici sunt recepti, qui multa mysteria Saluatoris subdola interpretatione celarunt, & tamen in *ἐξέτασις* habentur apud ecclesias, & explanantur ab ecclesiasticis uiris: quanto magis ego Christianus, & de parentibus Christianis natus, & uexillum crucis in mea fronte portans, cuius studium fuit omnia repetere, deprauata corrigere, & sacramenta Ecclesiæ puro & fideli aperire sermone; uel a fastidiosis, uel a malignis lectoribus non debeo reprobari? Habeant qui uolunt ueteres libros, uel in membranis purpureis auro argentoq. descriptos, uel uncialibus, ut vulgo aiunt, litteris onera magis exarata, quam codices: dummodo mihi, meisq. permittant pauperes habere scdulas, & non tam pulchros codices, quam emendatos. Vtraque autem editio, & Septuaginta iuxta Græcos, & mea iuxta Hebræos, in Latinum meo labore translata est. Eligant unusquisque quod uult: & studiosum me magis, quam maleuolum probet.

Sicut fidei illam inuoco texerem, aut palmarum folia complicarem, ut in sudore vultus mei comederem panem, & ventris opus sollicita mente pertractarem: nullus morderet, nemo reprehenderet. Nunc autem quia iuxta sententiam Saluatoris, volo operari cibum qui non perit, & antiquam diuinorum voluminum viam sentibus virgulisque purgare; errorum mihi geminus infligitur; corrector vitiatorum, fallarius dicor, & errores non auferre, sed ferere. Tanta est enim vetustatis consuetudo, ut etiam confessa plerisque vitia placeant: dum magis pulchros habere volunt codices, quam emendatos. Quapropter, o fratres dilectissimi, vnicum nobilitatis & humilitatis exemplar, pro flabello, calathis, sportellisque, munusculis monachorum, spiritalia hæc & mansura dona suscipite; ac beatum Iob, qui adhuc apud Latinos iacebat in stercore, & uermibus scatebat errorum, integrum immaculatumque gaudete. Quomodo enim post probationem atque victoriam, duplicia sunt ei uniuersa reddita: ita ego in lingua nostra, ut audacter loquar, feci eum habere quæ amiserat. Igitur & vos, & unumquemque lectorem solita præfatione commoneo, & in principijs librorum eadem semper annexens, rogo, ut ubicumque præcedentes uirgulas uideritis, sciatis ea quæ subiecta sunt, in Hebraicis uoluminibus non haberi. Porro ubi stellæ imago præfulserit, ex Hebræo in sermone nostro addita sunt, necnon & illa quæ haberi uidebantur, & ita corrupta erant, ut sensum legentibus tollerent, orantibus uobis magno labore correximus: magis utile quid ex otio meo ecclesijs Christi uenturum ratus, quam ex aliorum negotio.

Eiusdem in Psalterium, quod secundum Septuaginta editionem correxit, præfatio.

Psalterium Romæ dudum positus emendatum: & iuxta Septuaginta inter-

pretet, licet cursim, magnâ tamen ex parte correxeram. Quod quia rursum uidetis, o Paula & Eustochium, scriptorum uitio deprauatum, plusque antiquum errorem, quam nouam emendationem ualere: me cogitis, ut ueluti quodam nouali, scissum iam aruum exerceam, & oblitis sulcis renascentes spinas eradicem: æquum esse dicentes, ut quod crebro male pullulat, crebrius succidatur. Vnde consuetæ præfatione commoneo tam nos, quibus forte labor iste defudat, quam eos qui exemplaria istiusmodi habere uoluerint, ut quæ diligenter emendaui, cum cura & diligentia transcribantur. Notet sibi unusquisque uel iacentem lineam, uel radiantia signa, idest obelos, uel asteriscos. Et ubicumque uiderit uirgulam præcedentem, ab ea usque ad duo puncta quæ impressus, sciat in Septuaginta translatoribus plus haberi. Vbi autem perspexerit stellæ similitudinem, de Hebræis uoluminibus additum nouerit æque usque ad duo puncta, iuxta Theodotionis dumtaxat editionem, qui simplicitate sermonis a Septuaginta interpretibus non discordat. Hæc ergo & uobis & studioso cuique fecisse me sciens: non ambigo multos fore qui uel inuidia, uel supercilio malint contemnere uideri præclara, quâ discere: & de turbulento magis riuo, quam de purissimo fonte potare.

Eiusdem Prefatio in libros Salomonis.

Iungat epistola, quos iungit sacerdotum: immo charta non diuidat, quos Christi necit amor. Commentarios in Osee, Amos, Zachariam, Malachiam, quos poscitis, scripsissem si licuisset præualetudine. Mittitis solatia sumptuum: notarios nostros & librarios sustentatis, ut uobis potissimum nostrum defudet ingenium. Et ecce ex latere frequens turba diuersa poscentium: quasi aut æquum sit, me uobis esurientibus, alijs laborare: aut in ratione dati & accepti, cuiquam, præter uos, obnoxius sim. Itaque longa ægroratione fractus, ne peius

tus hoc anno rescearem, & apud hos
 mutus essem, tridui opus nomini ve-
 stro consecraui, interpretationem vi-
 delicet trium Salomonis voluminum,
 משלי quas Hebræi Parabolas, vulgata
 autē editio Prouerbia vocat. קיץ
 quē Græce Ecclesiasten, Latine cōcio-
 natorē posuimus dicere: שיר השירים
 quod in nostra lingua vertitur Canti-
 cum canticorum. Fertur & Panxretos
 Iesu filis Sirach liber, & alijs pseude-
 pigraphus, qui Sapientia Salomonis
 inscribitur. Quorum priorem, He-
 braicum reperi: non Ecclesiasticum, vt
 apud Latinos, sed Parabolas prænota-
 tum, cui iuncti erant Ecclesiastes &
 Canticum canticorum: vt similitudi-
 nem Salomonis, non solum librorum
 numero, sed etiam materiarum gene-
 re coequaret. Secundus apud Hebræos
 nusquam est, quin & ipse stylus, Græ-
 cam eloquentiam redolcet: & nonnul-
 li scriptorum veterum hunc esse Iudæi
 Philonis affirmant. Sicut ergo Iudith,
 & Tobia, & Machabæorum libros le-
 git quidem Ecclesia, sed eos inter ca-
 nonicas scripturas non recipit: sic &
 hæc duo volumina legat ad ædificatio-
 nem plebis, nō ad auctoritatem Ecce-
 siasticorum dogmatum confirmādam.
 Si cui sane Septuaginta interpretum
 magis editio placet, habet eam a nobis
 olim emendatam. Neq. enim noua sic
 cudimus, vt uetera destruamus. Et ta-
 men cum diligentissime legerit, sciat
 magis nostra scripta intelligi, quæ
 non in tertium vas transfusa coacue-
 rint, sed statim de prelo purissimæ cō-
 mendata testæ, suum saporem serua-
 uerint.

AD PAULAM ET EVSTOCHIVM
*in translationem Isaia ex Hebraica
 veritate eiusdem præfatio.*

Nemo cum prophetas versibus vi-
 derit esse descriptos, metro eos
 existimet apud Hebræos ligari, & ali-
 quid simile habere de Psalmis & ope-

ribus Salomonis: sed quod in Demo-
 sthene & Tullio solet fieri, vt per cola
 scribantur & commata, qui vsq. pro-
 sa, & non versibus cōscripserant. Nos
 quoque vtilitati legentium prouiden-
 tes, interpretationem nouā, nouo scri-
 bendi genere distinximus. Ac primum
 de Isaia sciēdum, quod in sermone suo
 disertus sit: quippe vt vir nobilis & vr-
 banus eloquentis, nec habens quidquā
 in eloquio rusticitatis ad iniectum. Vn-
 de accidit, vt præceteris, florem sermo-
 nis eius, translatio non potuerit con-
 seruare. Deinde etiam hoc adijciendū,
 quod non tam propheta dicendus sit,
 quam euangelista. Ita enim vniuersa
 Christi, Ecclesiæq. mysteria ad liqui-
 dum profecutus est, vt non putes eum
 de futuro vaticinari, sed de præteritis
 historiam texere. Vnde conijcio no-
 luisse tunc temporis Septuaginta inter-
 pretes fidei suæ sacramenta perspicue
 Ethnicis proderet: ne sanctum canibus,
 & margaritas porcis darent: quæ, cum
 hanc editionem legeritis, ab illis ani-
 maduertetis abscondita. Nec ignoro q̃
 ti laboris sit prophetas intelligere: nec
 facile quempiam posse iudicare de in-
 terpretatione, nisi intellexerit antea
 quam legerit: nos quoque patere mor-
 sibus plurimorum, qui stimulante inui-
 dia, quod consequi non valent, despi-
 ciunt. Sciens ergo & prudens in flam-
 mam mitto manū: & nihilominus hoc
 a fastidiosis lectoribus precor, vt quo-
 modo Græci post Septuaginta trās-
 latores Aquilæ & Symmachum & Theo-
 dotionem legunt, vel ob studium do-
 ctrinæ suæ: vel vt Septuaginta magis
 ex collatione eorum intelligant: sic &
 isti saltem vnum post priores habere
 dignentur interpretem. Legant prius,
 & postea despiciant: ne videantur, nō
 ex iudicio, sed ex odij præsumptione
 ignorata damnare. Prophetam autē
 Isaias in Ierusalem, & in Iudæa, nec-
 dum decem tribubus in captiuitatem
 ductis: ac de vtroque regno, nunc
 commisitum, nunc separatim texit ora-
 culum.

culum. Et cum interdum ad præsentem respiciat historiam, & post Babylonice captiuitatem reditum populi significet in Iudæam: tamen omnis eius cura de vocatione Gentium, & aduentu Christi est. Quem quanto plus amatis, o Paula & Eustochium, tanto magis ab eo petite, ut pro obre-
tatione præsentis qua me indefinenter amuli laniant, ipse mihi mercedem restituat in futuro: qui scit me ob hoc in peregrinæ linguæ eruditione fuisse, ne Iudæi de falsitate Scripturarum ecclesijs eius diutius insultarent.

Eiusdem in Ieremiam præfatio.

Ieremias Propheta, cui hic prologus scribitur, sermone quidem apud Hebræos Isaiæ & Osee & quibusdam alijs prophetis videtur esse rusticor, sed sensibus par est: quippe qui eodẽ spiritu prophetauerit. Porro simplicitas eloquij, a loco ei in quo natus est, accidit. Fuit enim Anathothites, qui est vsque hodie viculus, tribus ad Ierosolymis distans milibus, sacerdos ex sacerdotibus, & in matris utero sanctificatus: virginitate sua euangelicum virum Christi Ecclesiæ dedicas. Hic uaticinari exorsus est puer: & captiuitatem vrbis atque Iudææ, non solum spiritu, sed & oculis carnis intuitus est. Iam decem tribus Israel Assyrii in Medos transulerant: iam terras earum, colonie Gentium possidebant. Vnde in Iuda tantum, & in Benjamin prophetauit: & ciuitatis suæ ruinas quadruplici planxit alphabeto, quod nos mensuræ metri, versibusq. reddidimus. Præterea ordinem uisionum, qui apud Græcos & Latinos omnino confusus est, ad pristinam fidem correximus. Librum autem Baruch notarij eius, qui apud Hebræos nec legitur, nec habetur, prætermisimus: pro his omnibus maledicta ab amulis præstolantes, quibus me necesse est per singula opuscula respondere. Et hoc

pacior: quia vos me cogitis. Ceterum ad compendium mali, rectius fuerat modum furori eorum silentio meo ponere, quàm quotidie noui aliquid scriptitantem, inuidorum insaniam prouocare.

EIVSDEM IN EZECHIELEM præfatio.

Exechiel propheta cum Ioachin rege Iuda captiuus ductus est in Babylonem: ibiq. ijs qui cum eo captiui fuerant, prophetauit, poenitentibus quod ad Ieremiæ uaticinium se ultro aduersarijs tradidissent, & viderent adhuc urbem Ierosolymam stare, quã ille casuram esse prædixerat. Tricesimo autem ætatis suæ anno, & captiui tatis quinto, exorsus est ad concaptiuos loqui, Et eodem tempore, licet posterior, hic in Caldæa, Ieremias in Iudæa prophetauerunt. Sermo eius nec satis disertus, nec admodum rusticus est: sed ex utroq. medie temperatus. Sacerdos & ipse fuit, sicut Ieremias: principia uolaminis & finẽ magnis habens obscuritatibus inuoluta. Sed & vulgata eius editio nõ multũ distat ab Hebræico. Vnde non satis miror quid causæ extiterit, ut si eosdem in vniuersis libris habemus interpretes: in alijs eadem, in alijs diuersa transulerint. Legite igitur & hunc iuxta translationem nostram: quoniam per cola scriptus & commata, manifestiorem legentibus sensum tribuit. Si autem amici mei & hunc subfannauerint: dicite eis quod nemo eos compellat ut scribant. Sed vereor ne illud eis eueniat quod Græce significantius dicitur, ut uocentur *φαγολιδορæ*, quod est manducantes fannas.

EIVSDEM IN DANIELEM præfatio.

Danielem prophetam iuxta Septuaginta interpretes, Domini Saluatoris

toris ecclesiæ non legūt, utentes Theo-
dotionis editione: & hoc cur accide-
rit, nescio. Siue enim quia sermo Chal-
daicus est, & quibusdam proprietatib.
a nostro eloquio discrepat, noluerunt
septuaginta interpretes easdē linguæ
lineas in translatione seruare: siue sub
nomine eorum ab alio nescio quo non
satis Chaldaeam linguam sciente, edi-
tus est liber: siue aliud quid causæ ex-
titerit ignorans: hoc vnum affirmare
possum, quod multum a veritate di-
scordet, & recto iudicio repudiatus
sit. Sciendum quippe est Danielema-
ximè & Esdram Hebraicis quidem lit-
teris, sed Chaldaeo sermone conscri-
ptos, & vnam leteniz pericopen: Iob
quoque cum Arabica lingua plurimā
habere societatem. Denique & ego
adolescens post Quintiliani & Tul-
lij lectionem ac flores rhetoricos, cum
me in linguæ huius pistrinum reclusis-
sem: & multo sudore, multoque tempo-
re uix cepissem anhelantia stridentia-
que uerba resonare, & quasi per cryp-
tam ambulans, rarum desuper lume-
n aspicerem, impegi nouissime in Danie-
lem: & tanto rudio affectus sum, ut de
speratione subita omnem laborem ue-
terem uoluerim contemnere. Verum
adhortante me quodam Hebræo, & il-
lud mihi crebrius in sua lingua inge-
rente, Labor improbus omnia vincit:
& qui mihi uidebar sciulus, inter He-
bræos cepi rursus esse discipulus Chal-
daicus. Et ut uerum fatear, usque ad
præsentem diem magis possum sermo-
nem Chaldaicum legere & intellige-
re, quam sonare. Hæc idcirco refero,
ut difficultatem vobis Danielis osten-
derem: qui apud Hebræos nec Susannæ
habet historiam, nec hymnum triū
puerorum, nec Belis, draconisq. fa-
bulas: quas nos, quia in toto orbe di-
spersæ sunt, uero anteposito, easque
iugulante subiecimus: ne uideremur
apud imperitos magnam partem vo-
luminis detruncasse. Audiui ego quen-
dam de præceptoribus Iudæorum, cū

Susannæ derideret historiam, & a Gra-
co nescio quo eam dicere esse confi-
ctam: illud opponere quod Origēni
quoq. Africanus opposuit, etymolo-
gias has ἀπὶ τῶν ὀφθαλμῶν ὄψιν, καὶ ἀπὶ
τῶν πτερῶν πτερὰ, de Graeco sermone de-
scendere. Cuius rei nōs intelligentiā
nostris hanc possumus dare: Vt uerbi
gratia, dicamus de arbore illice dixisse
eum, illico peteas: & a lentisco, in-
lentem te comminuat angelus: uel nō
lente pereas: aut lentus, id est flexibilis
ducaris ad mortem: siue aliud quid ad
arboris nomen conueniens. Deinde
tantum fuisse octijtribus pueris cauilla-
batur, ut in camino æstantis incendiij
metro luderent: & per ordinem ad lau-
dem Dei omnia elementa prouocaret,
aut quod miraculum, diuinæq. aspira-
tionis indicium, uel draconem interfe-
ctum ossa picis, uel sacerdotum Belis
machinas deprehensas: quæ magis pru-
dentia solertis uiri, quam prophetali
essent spiritu perpetrata. Cum uero
ad Habacuc ueniret, & de Iudæa in
Chaldaeam raptum discophorum lecti-
taret, quærebat exemplum ubi legis-
semus in toto ueteri testamento quem
quam sanctorum graui uolasse corpo-
re, & in puncto horæ tanta terrarum
spatia transisse, cui cum quidam e no-
stris satis ad loquendum promptulus,
Ezechielem adduxisset in medium, &
diceret eum de Chaldaea in Iudæā fuisse
translatū: desisit hominē, & ex ipso
uolumine demonstrauit Ezechiele in
spiritu se uidisse transpositum. Deniq.
& Apostolū nostrū, uidelicet ut erudi-
tū uirū, & qui legē ab Hebræis didicis-
set, non fuisse ausum affirmare se rap-
tū in corpore, sed dixisse, Siue in cor-
pore, siue extra corpus: nescio, Deus
scit. His & talibus argumentis apocry-
phas in libro Ecclesiæ fabulas argue-
bat. Super quare lectoris arbitrio iu-
diciū derelinquens, illud admo-
neo, non haberi Danielema apud He-
bræos inter prophetas: sed inter eos
qui hagiographa conscripserunt. In

tres siquidem partes omnis ab eis Scriptura diuiditur: in legē, in prophetas, & in hagiographa, id est in quinq. & octo, & in undecim libros: de quo non est huius temporis differere. Quę aut ex hoc propheta, Imò contra hunc librum Porphyrius objiciat: testes sunt Methodius, Eusebius, & Apollinarius: qui multis uersum millibus eius uersis nō respondentēs, nescio an curioso lectori satisfecerint. Vnde obsecro uos O Paula & Eustochiū, fundatis p me ad Dominū preces: ut quādiu in hoc corpuseulo sum, scribam aliquid gratum uobis, utile Ecclesię, dignum posteris, Pręsentium quippe iudicijs oblaturum non satis moueor: qui in utramque partem, aut amore labuntur, aut odio.

EIVSDEM IN XII. PROPHETAS prafatio.

Non est idem ordo duodecim prophetarum apud Hebręos, qui est apud nos. Vnde secundum id quod ibi legitur, hic quoq. dispositi sunt, Osęe conmaticus est, & quasi per sentētiās loquens. Joel planus in principijs, in fine obscurior. Et usque ad Malachiam, habēt singuli proprietates suas: quem Eldram scribā, legisq. doctore Hebręi autumant. Et quia longum est nunc de omnibus dicere: hoc tantum uos O Paula & Eustochiam admonitas uolo, unum librum esse duodecim prophetarum: & Osęe synchronon Isaę: Malachiam uero Aggęi & Zacharię fuisse temporibus. In quibus autem tempus non pręfertur in titulo, sub illis eos regibus prophetaffe, sub quibus & hi quante eos habent titulos prophetauerunt.

EIVSDEM IN EVANGELISTAS ad Damasum prafatio.

Nouum opus me facere cogis ex utrius: ut post exemplaria Scripturarum toto orbe dispersa, quasi quidam arbitrar sedeam: & quia inter

se uariant, quę sunt illa quę cum Gręca consentiant ueritate, decernā. Pius labor, sed periculosa pręsumptio, iudicare de ceteris, ipsum ab omnibus iudicandum: senis mutare linguam, & canescentem iam mundum ad initia retrahere paruulorum. Quis enim doctus pariter uel indoctus, cum in manus uolumen assumpserit, & a salua quā semel imbibit, uiderit discrepare quod lęctitat; non statim erumpat in uocem, me falsariam, me clamitans esse sacrilegum, qui audeam aliquid in ueteribus libris addere, mutare, corrigere? Aduersus quam inuidiā duplex causa me consolatur: quod & tu qui summus facerdos es, fieri iubes; & uerum non esse quod uariar, etiam maledicoram testimonio comprobatur. Si enim Latinis exemplaribus fides est adhibenda: respondeant quibus: tot enim sunt exemplaria pene quot: codices. Sin autem ueritas est querenda de pluribus: cur non ad Gręcam originem reuertentes, ea quę uel a uitiolis interpretibus male reddita: uel a pręsumptoribus imperitis emendata peruersius: uel a librarijs dormitantibus aut addita sunt, aut mutata, corrigamus? Neq. uero ego de ueteri disputo testamento: quod a Septuaginta senioribus in Gręcam linguam uersum, tertio gradu ad nos usq. peruenit. Non quęro quid Aquila, quid Symmachus sapiant, quare Theodotion inter nouos, & uetere medius incedat. Sit illa uera interpretatio quam Apostoli probauerunt. De nouo nunc loquor testamento: quod Gręcum esse, non dubiū est, excepto apostolo Matthęo, qui primus in Iudęa euangeliū Christi Hebraicis litteris edidit. Hoc certe cū in nostro sermone discordat, & in diuersos uiualorū tramites ducit: non de fonte querendum est. Pertermittō eos codices quos a Luciano & Helychio nuncupatos, paucorum hominum assentit peruersa contentio, quibus utique nec in toto Veteri instrumento possit

penaginta interpretes emendare quid
licuit, nec in Nouo profuit emendasse:
cū multarum gentiū linguīs scripturā
ante translata, doceat falsa esse quā ad-
dita sunt. Igitur hæc præfens præfa-
tiuncula pollicetur quattuor tantum
Euangelia quorum ordo est iste, Mat-
thæus, Marcus, Lucas, Ioannes: codi-
cum Grecorum emendata collatione,
sed ueterum, quæ ne multum a lectio-
nis Latine consuetudine discrepa-
rent, ita calamo temperauimus, ut
his tantum quæ sensum uidebantur mu-
tare correctis, reliqua manere patere-
mur ut fuerant. Canones quoque
quos Eusebius Cæsariensis episcopus
Alexandrinus secutus Ammonium, in
decem numeros ordinauit, sicut in Gre-
co habentur, expressimus. Quod si
quis de curiosis uoluerit nosse quæ in
Euangelij, uel eadem, uel nicina,
uel sola sint, eorum distinctione cognos-
cet: Magnus siquidem hic in nostris
codicibus error inoleuit, dum quod
in eadem se alius Euangelista plus di-
xit, in alio quia minus putauerint, ad-
diderunt, uel dum eundem sensum alius
aliter expressit, ille qui unum e quat-
tuor primum legeret, ad eius exem-
plum ceteros, quoque existimauit
emendandos. Vnde accidit ut apud nos
mixta sint omnia, & in Marco plura
Luce atque Matthæi. Rursum in Mat-
thæo plura Ioannis & Marcæ, & in ce-
teris reliquorum quæ alijs propria sūt,
inueniatur. Cū itaq. canones legeris q
subiecti sunt, collisionis errore subla-
to, & similia omniū scies, & singulis sua
quæque restitues. In canone primo con-
cordeant quattuor, Matthæus, Mar-
cus, Lucas, Ioannes. In secundo tres, Mat-
thæus, Marcus, Lucas. In tertio tres,
Matthæus, Lucas, Ioannes. In quarto
tres, Matthæus, Marcus, Ioannes. In
quinto duo, Matthæus, Lucas. In sex-
to duo, Matthæus, Marcus. In septimo
duo, Matthæus, Ioannes. In octa-
vo duo, Lucas, Marcus. In nono
duo, Lucas, Ioannes. In decimo

propria quique quæ non habentur in
alijs, ediderunt. Singulis uero Euan-
gelij ab uno incipiens usque ad finem
librorum, dispar numerus accrescit.
Hic nigro colore descriptus, sub se ha-
bet alium ex minio discolorum mane-
rum, qui ad decem usque procedens,
indicat prior numerus in quo sit cano-
ne requirendus. Cum ergo apertō
codice, uerbi gratia, illud sine illud
capitulum scire uolueris cuius cano-
nis sit, statim ex subiecto numero dō-
ceberis, & recurrēs ad principia, in quī-
bus canonum est distincta congeries,
codemque statim canone ex titulo fron-
tis inuenito, illum quem quærebas nu-
merū, eiusdem Euangelistæ qui & ipse
ex inscriptione signatur, inuenies, atq.
e uicino ceterorum transiitibus inspe-
ctis, quos numeros e regione habeant,
annotabis, & cum scieris recurrēs ad
uolumina singulorum, & sine mora res-
pestis numeris quos ante signaueras,
reperies & loca in quibus uel eadem
uel uicini dixerunt. Sciendum tamen,
ne quis igharum ex similitudine nume-
rum epropius uoluerit, quod sicubi in sub-
notatione canonum distinctorum in
canone quolibet tres Euangelistæ bis
ter uel quater, aut etiam amplius eun-
dem numerum per ordinem habuerint
annotatum, & quartus e contrario, dis-
crepantes, quod id tres illi in eo loco
semel dixerint, quartus toties incorpo-
re uoluminis sui ponat, quorū diuersū
nomen in eius canone positi stant con-
tra prædictorum numerorum continua-
tas similitudines. Item si in uno quo-
libet eorum aut etiam duobus idem in
canone numerus bis, ter & quater, aut
eo amplius reperiatur in ordine collo-
catus, & dispares inueniantur in cete-
ris: dubium non erit, quid id quod il-
lius illorum ne canonis numerus bis
terque repetitum ab his in uolumine se-
mel dictū esse ostēdit, alter alteris eorū
toties, uno atque eodem sensu loquantur,
quorū præteritum in numerorum
annotatione distanciam. Et hoc in
omnium

omnium nouem canonum collatione seruabitur. Ceterum in decimo (quoniam propria singulorum tantummodo continentur) non potest contra id comparatio esse quod solum est. Opto ut in Christo ualeas, & memineris mei Papa beatissime.

*EIVSDEM EX CATALOGO
scriptorum ecclesiasticorum.*

Paulus Apostolus, qui ante Saulus, extra numerum duodecim Apostolorum, de tribu Benjamin & oppido Iudæ Giscalis fuit. quo a Romanis capto, cū parentibus suis Tarsum Ciliciæ commigravit, a quibus ob studia legis missus Ierosolyma, a Gamaliel uiro doctissimo cuius Lucas meminit, eruditus est. Cum autem interfuisset neci martyris Stephani, & acceptis a pontifice templi epistolis, ad persequēdos eos qui Christo crediderunt, Damascum pergeret, reuelatione compulsus ad fidem, quæ in Actibus Apostolorum describitur in vas electionis de persecutore translatus est. Cumq. primum ad prædicationem eius Sergius Paulus Proconsul Cypri credidisset, ab eo, quod cum Christi fidei subegerat, sortitus est nomen Paulus: & iuncto sibi Barnaba, multis urbibus peragrans, reuertensque Ierosolymam, a Petro, Iacoboq. & Ioanne, Gentium apostolus ordinatur. Et quia in Actibus Apostolorum plenissime de eius cōuersatione scriptum est, hoc tantum dicam, q. post passionem Domini uicesimoquinto anno, id est secundo Neronis, eo tempore quo Festus procurator Iudææ successit Felici, Romam uinctus mittitur, & biennium in libera manens custodia, auersus Iudæos de aduentu Christi quotidie disputauit. Sciendum autem in prima satisfactione, (necdum Neronis imperio roborato, nec in tanta erumpente scelera, quanta de eo narrant historici) Paulum, a Nerone dimissum, ut Euangelium Christi in Oc-

cidentis quoque partibus prædicaret, sicut ipse scribit in secunda epistola ad Timotheum (eo tempore quo & passus est, de uinculis dictat epistolam,) in prima mea satisfactione nemo mihi assuit, sed omnes me dereliquerunt: non eis imputetur. Dominus autem mihi assuit, & confortauit me, ut per me prædicatio compleretur, & audirent omnes Gentes: & liberatus sum de ore leonis. Manifestissime leonem propter crudelitatem, Neronem significans, Et in sequentibus, Liberatus sum de ore leonis. Et statim, Liberauit me Dominus ab omni opere malo, & saluabit me in regnū suum cælestē, quod scilicet præsens sibi fentiret imminere martyrium. Nam & in eadem epistola præmiserat, Ego enim iam immolor, & tempus resolutionis meæ instat. Hic ergo decimoquarto Neronis anno, eodem die quo Petrus, Romæ pro Christo capite truncatus, sepultusque est in uia Ostiensis, anno post passionem Domini tricesimo septimo. Scripsit autem nouem ad septem Ecclesiæ epistolas, ad Romanos unam, ad Corinthios duas, ad Galatas unam, ad Ephesios unam, ad Philipenses unam, ad Colossenses unam, ad Thessalonicenses duas. Præterea ad discipulos suos, Timotheo duas, Tito unam, Philemoni unam. Epistola autem quæ fertur ad Hebræos, non eius creditur, propter styli sermonisque distantiam: sed uel Barnabæ iuxta Tertullianum, uel Lucæ Euangelistæ iuxta quosdam: uel Clementis Romanæ postea Ecclesiæ Episcopi, quem aiunt sententias Pauli proprio ordinasse, & ornasse sermone: uel certe quia Paulus scribebat ad Hebræos, & propter inuidiam sui apud eos nominis, titulum in principio salutationis amputauerat, scripserat ut Hebræus Hebræis Hebraice, id est suo eloquio disertissime, ut ea quæ eloquenter scripta fuerat in Hebræo, eloquentius uerteretur

teretur in Græcum, & hanc causam esse, quod a ceteris Pauli epistolis discerni videatur. Legunt quidam & ad Laodicenses, sed ab omnibus exploratur.

EIVSDEM EX CATALOGO
scriptorum Ecclesiasticorum.

Iacobus, qui appellatur frater Domini, cognomento Iustus, ut nonnulli existimant, Ioseph, ex alia uxore: ut autem mihi videtur, Mariæ sororis matris Domini, cuius Ioannes in libro suo meminit, filius, post passionem Domini, statim ab Apostolis Ierosolymorum Episcopus ordinatus, unam tantum scripsit epistolam, quæ de seipsum catholicis est: quæ & ipsa ab alio quodam sub nomine eius edita asseritur: licet paulatim tempore procedente obtinuerit auctoritatem. Egesippus vicinus Apostolicorum temporum, in quinto commentariorum libro de Iacobo narrans, ait, Suscepit ecclesiam Ierosolymæ, post Apostolos frater Domini Iacobus, cognomento Iustus. multi siquidem Iacobi vocabantur. Hic de utero matris sanctus fuit, vinum & siceram non bibit, carnem nullam comedit, numquam attonsus est, nec vnctus visgendo, nec usus balneo. huic soli licitum erat ingredi Sancta sanctorum: siquidem vestibus laneis non utebatur, sed lincis: solusque ingrediebatur templum, & fixis genibus, pro populo deprecabatur, in tantum ut camelorum duritiem traxisse eius genua crederentur. Dicit & alia multa, quæ enumerare longum est. Sed & Iosephus in vicesimo libro Antiquitatum refert, & Clemens in septimo *innotuissimum*, mortuo Festo, qui Iudæam regebat, missum a Nerone esse successorem eius Albinum: qui cum necdum ad prouinciam peruenisset, Ananus, inquit, pontifex adulescens, Anani filius, de genere sacerdotali, accepta occasione *araxias*,

concilium congregauit, & compellens publice Iacobum ut Christum Dei filium denegaret, contradicentem lapidari iussit. qui cum præcipit us de pinna templi, confractis cruribus adhuc semiuivus tendens ad exitum manus diceret: Domine ignosce eis: quod enim faciunt, nesciunt: fulgonis fuisse quo vda vestimenta extorqueri solent, in crebro percussus interijt. Tradit item Iosephus tantæ eum sanctitatis fuisse, & celebritatis in populo, ut propter eius necem, creditum sit subuersam esse Ierosolymam. Hic est de quo Paulus Apostolus scribit ad Galatas, Alium autem Apostolorum vidi neminem, nisi Iacobum fratrem Domini. Et Apostolorum super hoc crebrius acta testantur. Euangelium quoque quod appellatur secundum Hebræos, & a me nuper in Græcum, Latinumque sermonem translatus est, quo & Origenes sæpe utitur, post resurrectionem Saluatoris refert: Dominus autem cum dedisset sindonem seruo sacerdotis, iuit ad Iacobum, & apparuit ei. Iurauit enim Iacobus se non comesturum panem ab illa hora, qua biberat calicem Domini, donec videret eum resurgentem a mortuis. Rursusque post paululum, Affer te, ait Dominus, mensam & panem. Statimque additur, Tulit panem, & benedixit, ac fregit, & dedit Iacobo Iusto, & dixit ei, Frater mi, comede panem tuum, quia resurrexit Filius hominis a dormientibus. Triginta itaque annos Ierosolymis rexit Ecclesiam, id est usque ad septimum Neronis annum, & iuxta templum, ubi & præcipitatus fuerat, sepultus est. Titulum usque ad obsequium Titi & vltimam Hadriani notissimum habuit. Quidam e nostris in Monte oliueti eum conditum putant: sed falsa eorum opinio est.

EIVSDEM EX CATALOGO

Scriptorum Ecclesiasticorum.

Simon Petrus filius Ionæ, provincie Galilææ, vico Bethsaida, frater Andræ Apostoli, & princeps Apostolorum, post episcopatum Antiochenis ecclesiæ, & prædicationem dispersionis eorum qui de circumcisione crediderant, in Ponto, Galatia, Cappadocia, Asia, & Bithynia, secundo Claudijanno ad expugnandum Simeonem Magum Roman pergit, ibique viginetiquinque annis cathedram sacerdotalem tenuit, vltque ad vltimum annum Neronis, id est decimumquartum. A quo & affixus cruci, martyrio coronatus est, capite ad terram uerso, & in sublime pedibus eleuatis, asserens se indignum vt sic crucifigeretur ut Dominus suus. Scripsit duas epistolas, quæ catholicæ nominantur:

quarum secunda, a plerisque eius esse negatur, propter styli cum priore dissonantiam. Sed & Euangelium iuxta Marcum, qui auditor eius & interpres fuit, huius dicitur. Libri autem e quibus vnus actorum eius inscribitur, alius Euangelij, tertius prædicationis, quartus Apocalypsis, quintus iudicij, inter apocryphas scripturas reputantur. Sepultus Romæ in Vaticano iuxta viam triumphalem, totius vrbs veneratione celebratur.

EIVSDEM EX CATALOGO

Scriptorum Ecclesiasticorum.

Iudas frater Iacobiparuam quidem, quæ de septem catholicis est, epistola reliquit. Et quia de libro Enoch, qui apocryphus est, in ea assumit testimonij, a plerisque rejicitur: tamen auctori tatem vetustate iam & vsu meruit, & inter sanctas scripturas computatur.

LIBER GENESIS.

HEBRAÏCE BERESITH.

CAPVT PRIMVM.

.3. 14. cas
f. 14
32. a. 6.
5. a. 5
Eccl. 18. a. 1

1 Heb. 11.
a. 7.

1 Psal. 135.
4. 5
Icre. 10. b.
72. 51. b. 15
Psal. 148.
a. 4
Eccl. 32. b. 7.
88. b. 12.
135. a. 6
Iob 38. a. 4

IN principio creauit DEVS
celum, & terram. * Terra
autem erat inanis & vacua,
& tenebræ erant super faciem
abyssi: & Spiritus Dei fere-
batur super aquas. * Dixitq;
Deus: Fiat lux. & facta est lux. * Et vidit
Deus lucem quod esset bona: & diuisit lucem
a tenebris. * Appellauitq; lucem Diem, & te-
nebras Noctem: factumq; est vespere, & ma-
ne, dies vnus. * Dixit quoque Deus: Fiat firmamen-
tum in medio aquarum: & diuidat
aqua ab aquis. * Et fecit Deus firmamentum,
diuisitque aquas, quæ erant sub firmamento,
ab his, quæ erant super firmamentum: Et
factum est ita. * Vocauitq; Deus firmamen-
tum, Cælum: & factum est vespere & mane,
dies secundus. * Dixit vero Deus: Congregen-
tur aquæ, quæ sub cælo sunt, in locum vnum:
& appareat arida. Et factum est ita. * Et vo-
cauit Deus aridam, Terram, congregationeq;
aquarum appellauit maria. Et vidit Deus
quod esset bonum. * Et ait: Germinet terra
herbam viuentem, & facientem semen, & li-
gnum pomiferum faciens fructum iuxta ge-
nus suum, cuius semen in semetipso sit super
terram. Et factum est ita. * Et protulit terra
herbam viuentem, & facientem semen iuxta
genus suum, lignumq; faciens fructum, & ha-

bens vnumquodque sementem secundum spe-
ciem suam. Et vidit Deus quod esset bonum.
* Et factum est vespere & mane, dies tertius.
* Dixit autem Deus: Fiant luminaria in firmamento
cæli, & diuidant diem ac noctem,
& sint signa & tempora, & dies & annos: * Psal. 135.
* vt luceant in firmamento cæli, & illuminet
terram. Et factum est ita. * Fecitque Deus
duo luminaria magna: luminare maius, vt
præstet diem: & luminare minus, vt præstet
nocti: & stellas. * Et posuit eas in firmamen-
to cæli, vt lucentes super terram, & præstet
diem ac nocti, & diuiderent lucem ac te-
nebras. Et vidit Deus quod esset bonum. * Et
factum est vespere & mane, dies quartus.
* Dixit itaque Deus: Producant aquæ reptile
animæ viuentis, & volatile super terram sub
firmamento cæli. * Creauitque Deus Cete
grandiæ, & omnem animam viuentem atque
motabilem, quam produxerat aqua in spe-
cies suas, & omne volatile secundum genus
suum. Et vidit Deus quod esset bonum. * Re-
nediturque eis, dicens: Crescite, & multipli-
camini, & replete aquas maris: auesque mul-
tiplicentur super terram. * Et factum est ve-
spere & mane, dies quintus. * Dixit quoque
Deus: Producat terra animam viuentem in
genere suo, iumenta, & reptilia, & bestias ter-
ra secundum species suas. Factumque est ita.

- 25 * Et fecit Deus bestias terræ iuxta species suas, & inuenta, & omne reptile terræ in genere suo. Et vidit Deus quod esset bonum.
- 26 * & ait: Faciamus hominem ad imaginem, & similitudinem nostram: & præsit piscibus maris, & volatilibus celi, & bestiis, vniuersq; terræ, omniq; reptili, quod mouetur in terra.
- 27 * Et creauit Deus hominem ad imaginem suam: ad imaginem Dei creauit illum, masculu, & feminam creauit eos. * Benedixitque illis Deus, & ait: Crescite & multiplicamini, & teplete terram; & subiicite eam, & domina-
- mini piscibus maris, & volatilibus celi, & vniuersis animantibus, quæ mouentur super terram. * Dixitque Deus: Ecce dedi vobis omnem herbam afferentem semen super terram, & vniuersa ligna quæ habent in semetipsis, fementem generis sui, vt sint vobis in escâ:
- 28 * & cunctis animantibus terræ, omniq; volucribus celi, & vniuersis quæ mouentur in terra, & in quibus est anima viuens, vt habeant ad vescendum. Et factum est ita. * Viditque Deus cuncta quæ fecerat: & erant valde bona. Et factum est vespere & mane, dies sextus.

CAPVT II.

- 1 **I**gitur perfecti sunt celi & terra, & omnis ornatu eorum. * Compleuitque Deus die septimo opus suu quod fecerat: & requieuit die septimo ab vniuerso opere quod patrarat.
- 2 * Et benedixit diei septimo; & sanctificauit illum: quia in ipso cessauerat ab omni opere suo quod creauit Deus vt faceret. * Iste sunt generationes celi & terræ, quædã creata sunt, in die quo fecit Dominus Deus celum & terram:
- 3 * Et omne virgultum agri antequam oriretur in terra, omnemque herbam regionis priusquam germinaret: non enim pluerat Dominus Deus super terram, & homo non erat qui operaretur terram: * Sed fons ascendebat e terra, irrigans vniuersam superficiem terræ.
- 4 * Formauit igitur Dominus Deus hominem de limo terræ, & inspirauit in faciem eius spiraculum vitæ, & factus est homo in animam viuentem. * Plantaueat autem Dominus Deus Paradisum voluptatis a principio: in quo posuit hominem quem formauerat. * Produxitque Dominus Deus de humo omne lignum pulchrum visu, & ad vescendum suu: lignum etiam vitæ in medio paradisi, lignumque scientiæ boni & mali. * Et fluius
- egrediebatur de loco voluptatis ad irrigandum paradisu, qui inde diuiditur in quattuor capita. * Nomen vni fluius: ipse est qui circumcomnem terram Heuilaith, vbi nascitur aurum: * Et aurum terræ illius optimum est: ibi inuenitur bdellium, & lapis onychinus.
- 5 * Et nomẽ fluius secundi Gehon: ipse est qui circumit omnem terram Aethiopix: * Nomen vero fluius tertij Tygris: ipse vadit cõtra Assyrios. Fluius autem quartus, ipse est Euphrates. * Tulit ergo Dominus Deus hominem, & posuit eum in Paradiso voluptatis, vt operaretur, & custodiret illum: * Præcepitque ei dicens: Ex omni ligno paradisi comede: * Vt de ligno autem scientiæ boni & mali ne comedas. in quocumque enim die comederis ex eo, morte morieris. * Dixit quoque Dominus Deus: Non est bonum esse hominem solum: faciamus ei adiutorium simile sibi.
- 6 * Formatis igitur, Dominus Deus, de humo cunctis animantibus terræ, & vniuersis volatilibus celi, adduxit ea ad Adam, vt videret quid vocaret ea: omne enim quod vocauit Adam animæ viuents, ipsum est nomen eius.
- 7 * Appellauitque Adam nominibus suis cuncta animalia, & vniuersa volatilia celi, &

terra: Adā ver non inueniebatur adiutor si-
 11 milis eius. * Immisit ergo Dominus Deus
 soporem in Adam: cumque oblatus esset, tu-
 12 lit vnani de costis eius, & repleuit carnē pro
 13 ea. * Et edificauit Domini us I eus collam,
 14 quam tolera: de Adā in muliere em: & addu-
 15 xit eam ad Adam. * Dixitque Adam: * Hoc

nūc, os ex ossibus mei, & caro de carne mea:
 hęc vocabitur Virago quoniam de viro sum-
 14 pta est. * Quamobrem relinquet homo patrē
 suū n, & matrem, & adhærebit vxori suę: &
 15 erunt duo in carne vna. * Erat autē m vterq;
 nudus, Adam scilicet & vxor eius: & non
 erubescēbant.

Mat. 19. 2. 5
 Mat. 10. 2. 7
 Eph. 5. 8. 31
 1. Cor. 6.
 d. 16

1. Cor. 11

CAPVT III.

1 S Ed & serpens erat callidior cunctis ani-
 A mantib⁹ terrę: quę fecerat Dominus De⁹.
 Qui dixit ad mulierem: * Cur præcepit vobis
 Deus vt non comederetis de omni ligno Pa-
 3 radisi? * Cui respondit mulier: De fructu li-
 3 gnorum, quę suę in paradiso, ve cinunt: * de
 fructu vero ligni, quod est in medio paradisi,
 præcepit nobis Deus ne comederemus: & ne

4 tangeremus illud, ne forte moriamur. * Dix-
 5 it autē serpens ad mulierem: * Nequaquam
 morte moriemini. * Scit enim Deus quod in
 quocumque die comederitis ex eo, aperietur
 6 oculi vestri: & eritis sicut dii, scientes bonū
 & malum. * Vidit igitur mulier quod bonū
 esset lignum ad vescendum, & pulchrum oculo
 7 lis, aspectuque delectabile: & tulit de fructu
 illius, & comedit: deditque viro suo, qui
 comedit. * Et aperti sunt oculi amborum: &

1. Cor. 11
 a. 2

1. Ecc. 25.
 d. 33
 1. Ti. 2. d. 14

B cumque cognouissent se esse nudos, confue-
runt folia ficus, & fecerunt sibi perizomata.
8 * Et cum audissent vocem Domini Dei de-
ambulantis in paradiso ad auram post meri-
diem, abscondit se Adam & vxor eius a facie
9 Domini Dei in medio ligni paradisi. * Vo-

cautique Dominus Deus Adam, & dixit ei:
10 Vbi es? * Qui ait: Vocem tuam audiui in pa-
radiso: & timui, eo quod nudus essem, & ab-
11 scondi me. * Cui dixit: Quis enim indicauit
tibi quod nudus esses, nisi quod ex ligno de
quo praeceperam tibi ne comederes, comedisti?

12 * Dixitque Adam: Mulier, quam dedisti mi-
hi sociam, dedit mihi de ligno, & comedi.
13 * Et dixit Dominus Deus ad mulierem: Quare
hoc fecisti? Quae respondit: Serpens decepit
14 me, & comedi. * Et ait Dominus Deus ad
serpentem: Quia se isti hoc maledictus es in-
ter omnia animalia, & bestias terrae: super
pedes tuum gradieris, & terram comedes
15 cunctis diebus vitae tuae. * Inimicitias ponam
inter te & mulierem, & semen tuum & semē
illius: ipsa conteret caput tuum, & tu insidia-

16 beris calcaneo eius. * Mulieri quoque dixit:
Multiplicabo arumnas tuas, & conceptus
tuos: in dolore paries filios, & sub viri pote-
17 state eris, & ipse dominabitur tui. * Ad-
vero dixit: Quia audisti vocem vxoris tuae, &
com: disti de ligno, ex quo, praeceperam tibi,
ne comederes, maledicta terra in opere tuo:
in laboribus comedes ex ea cunctis diebus vi-
tae tuae. * Spinās & tribulos germinabit tibi,
18 & comedes herbam terrae. * In sudore vultus
tui velleris pane, donec reuertaris in terram

1 r. Cor. 14
f. 34

de qua sumptus es: quia pulvis es, & in pul-
 20 verem reverteris. * Et vocavit Adam nomen
 uxoris suae, Heva: eo quod mater esset tun-
 21 torum viventium. * Fecit quoque Dominus
 deus Ada & uxori eius tunicas pelliceas, &
 22 induit eos: * Et ait: Ecce Adam quasi vnus
 ex nobis factus est, sciens bonum & malum:
 nunc ergo ne forte mittat manum suam, &
 sumat etiam de ligno vitae, & comedat, & vi-
 23 uat in aeternum. * Et emisit eum Dominus

Deus de paradiso voluptatis, ut operaretur
 24 terram de qua sumptus est. * Hic itaq. Adau:
 & collocavit ante paradisum voluptatis

Cherubim, & flammeum gladium, atque
 versatilem, ad custodiendam viam ligni
 vitae.

CAP. IIII.

1 **A**dam vero cognovit uxorem suam He-
 2 uam: quae concepit, & peperit Cain, di-
 3 cens: Possedi hominem per Deum. * Rur-
 4 sumq. peperit frater eius Abel. Fuit autem
 5 Abel pastor ouium, & Cain agricola. * Fa-
 6 ctum est autem post multoties dies vtofferret
 Cain de fructibus terrae munera Domino.

4 * Abel quoque obtulit de primogenitis gre-
 5 gis suis, & de adipibus eorum: & respexit Dis-
 6 minus ad Abel, & ad munera eius. * Ad Cain
 7 vero, & ad munera illius non respexit: iustus
 8 est Cain vehementer, & concidit vultus eius.
 9 * Dixitq. Dominus ad eum: Quare iratus es
 10 & cur concidit facies tua? * Nonne si bene
 11 B egeris, recipies: si autem male, statim in for-
 12 ribus peccati aduersus te erit appeti-

Hebr. 11.
 2. 4.

8 tus eius, & tu dominaberis illius. * Dixitq.
Cain ad Abel fratrem suum: Egrediamur for-
ras. Cumq; essent in agro, confurrexit Cain
aduersus fratrem suum Abel, & interfecit
eum. * Et ait Dominus ad Cain: Vbi est Abel
frater tuus? Qui respondit: Nescio: Num
custos fratris mei sum ego? * Dixitq; ad eū:
Quid fecisti? vox sanguinis fratris tui clamat
ad me de terra. * Nunc igitur maledictus eris
super terram, quæ aperuit os suum, & suscep-
it sanguinem fratris tui de manu tua. * Cum
operatus fueris eam, non dabit tibi fructus
suos: vagus & profugus eris super terram.
* Dixitq; Cain ad Dominum: Maior est ini-
quitas mea, quam vt veniam merear. * Ecce
eijcis me hodie à facie terræ, & a facie tua ab-
scondar, & ero vagus & profugus in terra:
C omnis igitur qui inuenerit me, occidet me.
* Dixitq; ei Dominus: Nequaquam ita fiet:
sed omnis qui occiderit Cain, septuplum puni-
etur. Posuitq; Dominus Cain signum, vt
non interficeret eum omnis qui inuenerit
eum. * Egrediusq; Cain à facie Domini habi-
tauit profugus in terra ad orientalem plagam
Eden. * Cognouit autem Cain vxorem suam,
quæ concepit, & peperit Henoch: & edificauit
ciuitatem, vocauitq; nomen eius ex nomine filij
sui, Henoch. * Porro Henoch genuit Irad, &
Irad genuit Mauiael, & Mauiael genuit Ma-
thufael, & Mathufael genuit Lamech. * Qui ac-
cepit duas vxores, nomē vni Ada, & nomen al-
teri Sella. * Genuitq; Ada label, qui fuit pa-
ter habitantium in tentorijs, atq; pastorum.
* Et nomen fratris eius Tubal: ipse fuit pater
D canentium cithara, & organo. * Sella quoque
genuit Tubalcain, qui fuit malleator & faber
in cuncta opera aris & ferri. Soror vero Tu-
balcain, Noema. * Dixitq; Lamech vxoribus
suis Adæ & Sella: Audite vocem meam vxor-

res, Lamech, auscultate sermonē meum: quo-
niam occidi virum in vulnus meum, & ado-
lescentulum in lumen meum. * Septuplum
vitio datur de Cainde Lamech vero septua-
gies septies. * Cognouit quoque adhuc Adā
vxorem suā: & peperit filiū, vocauitq; nomen
eius Seth, dicens: Posuit mihi Deus semen
aliud pro Abel, quem occidit Cain. * Sed
Seth natus est filius, quem vocauit Enos: iste
cepit inuocare nomen Domini.

CAP. V.

1 Hic est liber generationis Adam. * In
die, qua creauit Deus hominem, & ad si-
militudinem Dei fecit illum. * Masculum
& feminam creauit eos, & benedixit illis: &
vocauit nomen eorum Adam in die quo crea-
ti sunt. * Vixit autem Adam centum triginta
annis: & genuit ad imaginē & similitudinem
suam, vocauitq; nomen eius Seth. * Et facti
sunt dies Adam, postquā genuit Seth, octin-
genti anni: genuitq; filios & filias. * Et factū
est omnis æmpus quod vixit Adam, an-
ni nonaginti triginta, & mortuus est. * Vixit
quoque Seth centum quinque annis, & ge-
nuit Enos. * Vixitq; Seth postquam genuit
Enos, octingentis septem annis, genuitq; fi-
lios & filias. * Et facti sunt omnes dies Seth
nonagenteorum duodecim annorū, & mortuus
est. * Vixit vero Enos nonaginta annis, & ge-
nuit Cainan. * Post cuius ortum vixit octin-
gentis quindecim annis, & genuit filios, & fi-
lias. * Facti sunt omnes dies Enos nongen-
ti quinque anni, & mortuus est. * Vixit quo-
que Cainan septuaginta annis, & genuit Ma-
laleel. * Et vixit Cainan postquā genuit Ma-
laleel, octingētis quadraginta annis, genuitq;
filios & filias. * Et facti sunt oēs dies Cainan

15 nongenti decem anni, & mortuus est. * Vixit autem Malaleel sexaginta quinque annis, & 16 genuit Jared. * Et vixit Malaleel postquam genuit Jared, octingentis triginta annis: & ge 17 nuit filios & filias. * Et facti sunt omnes dies Malaleel octingenti nonaginta quinque an 18 ni, & mortuus est. * Vixitq. Jared centum sex 19 aginta duobus annis, & genuit Henoch. * Et 20 vixit Jared postquam genuit Henoch octin 21 genti annis, & genuit filios & filias. * Et facti 22 sunt omnes dies Jared nongenti sexaginta 23 duo anni, & mortuus est. * Porro Henoch vi 24 xit sexaginta quinque annis, & genuit Mathu 25 salam. * Et ambulavit Henoch cum Deo: & 26 vixit postquam genuit Mathusalam, trecentis 27 annis, & genuit filios & filias. * Et facti 28 sunt omnes dies Henoch trecenti sexaginta 29 quinque anni. * Ambulavitq. cum Deo, &

30 non apparuit quia tulit eum Deus. * Vixit quo 31 que Mathusala centum octoginta septem an 32 nis, & genuit Lamech. * Et vixit Mathusala, 33 postquam genuit Lamech, septingenti octo 34 ginta duobus annis, & genuit filios & filias. 35 * Et facti sunt omnes dies Mathusala nongē 36 ti sexaginta novē anni, & mortuus est. * Vi 37 xit autem Lamech centum octoginta duobus 38 annis, & genuit filium: * vocavitque nomen 39 eius Noe, dicens: Ille consolabitur nos ab ope 40 ribus & laboribus manuum nostrarum in ter 41 ra, cui maledixit Dominus. * Vixitque La 42 mech, postquam genuit Noe, quingentis non 43 aginta quinque annis, & genuit filios & fi 44 lias. * Et facti sunt omnes dies Lamech, sep 45 tingenti septuaginta septem anni, & mort 46 tuus est. Noe vero cum quingentorum esset 47 annorum, genuit Sem, Cam, & Japheth.

Eccl. 44. c. 15.
Heb. 11. a. f.

C A P. VI.

1 Cūque cōpissent homines multiplicari 2 super terram, & filias procreassent. * Vi 3 dentes filij Dei filias hominum quod essent 4 pulchre, acceperunt sibi uxores ex omnibus, 5 quas elegerant. * Dixitq. Deus: Non perma 6 nebit spiritus meus in homine in æternum, 7 quia caro est: et eruntq. dies illius centum vigin 8 ti annorum. * Gigantes autē erant super ter 9 ram in diebus illis. postquam enim ingressi 10 sunt filij Dei ad filias hominum, illæque ge 11 nuerunt, isti sunt potentes a sæculo viri famosi. 12 * Videns autem Deus quod multa malitia ho 13 minum esset in terra, & cuncta copitatio cor 14 dis intenta esset ad malum omni tempore, 15 * pœnituit eum quod hominē fecisset in ter 16 ra. Et tañs dolore cordis intrinsecus. ¶ De 17 lebo, inquit, hominem, quē creavi, a facie ter 18 re, ab homine vsque ad animantia, a reptili 19 vsque ad volucres cæli. pœnitet enim me fe

8 cisse eum. * Noe vero invenit gratiam coram 9 Domino. * Hæ sunt generationes Noe: ¶ Noe 10 uir iustus atque perfectus fuit in generationi 11 bus suis, cū Deo ambulavit. * Et genuit tres 12 filios, Sem, Cam, & Japheth. * Corrupta est 13 autem terra coram Deo, & repleta est iniqui 14 tate. * Cumq. uidisset Deus terram esse cor 15 ruptam, (omnis quippe caro corruerat viā 16 suam super terram) * dixit ad Noe: Finis uni 17 versæ carnis venit coram me: repleta est terra 18 iniquitate: a facie corū, & ego disperdam eos 19 cum terra. * Fac tibi arcam de lignis læviga 20 tis: mantiquulas in arca facies, & bitumine 21 linies intrinsecus, & extrinsecus. * Et sic facies 22 eam. Trecentorum cubitorum erit longitudo 23 arcæ, quinquaginta cubitorum latitudo, & tri 24 ginta cubitorum altitudo illius. * Fenestram 25 in arca facies, & in cubito cōsummabis sum 26 miratrem eius: ostium autem arcæ pones ex la 27 tere: deorsum, cœnaculam, & tristefla facies in 28 ea. * Ecce ego adducam aquas diluvij super

¶ Eccl. 44. c. 17.

Isaia 8. d. 27.
Matth. 15. d. 19

terram, ut interficiam omnem carnē, in qua
spiritus uitę est subter: cælum: Vniuersa quę
in terra sunt, conuenientur. * Ponamq. fœdus
D mecum tecum: & ingredieris arcam tu & filij
tui, & uxor tua, & uxores filiorum tuorum te-
cum. * Et ex cunctis animantibus uniuersę
carnis bina indu-es in arcam, ut uiuant tecu:
masculini sexus & feminini. * De uolucris
intra genus suū, & de iumentis in genere sup,
& ex omni reptili terrę secundum genus suū:
bina de omnibus ingredientur tecum, ut pos-
sint uiuere. * Tolles igitur tecum ex omnibus
efectis, quę mandī possunt, & cōportabis apud
te: & erunt tibi, quā illis in cibū. * Fe-
cit igitur Noe omnia, quę pręceperat illi Deus.

Dixitq. Dominus ad eum: Ingredie te et
& omnis domus tua in arcam: te enim
uidi iustum coram me in generatione hac.
Ex omnibus animantibus mundi tolle septē
na & septena, masculum & feminam: de ani-
mantibus uero immundis duo & duo, mascu-
lum & feminam. * Sed & de uolatilibus celi
septena & septena, masculum & feminam: ut
saluetur semen super faciem uniuersę terrę.
Adhuc enim, & post dies septem ego pluam
super terram quadraginta diebus & quadra-
ginta noctibus: & delebo omnem substantiā,
quā feci, de superficie terrę. * Fecit ergo Noe
omnia, quę mādauerat ei Dominus. * Eratq.

1. Pet. 2. 2. 5

B sexcentorum annorum quando diluuij aque
inundauerunt super terram. * Et ingressus
est Noe & filij eius, uxor eius & uxores filio-
rum eius cum eo in arcam propter aquas di-
luuij. * De animantibus quoque mundis &
immundis, & de uolucris, & ex omni, quod
mouetur super terram, duo & duo ingressi
sunt ad Noe in arcam, masculus & femina, sicut
pręceperat Dominus Noe. * Cumq. trā-
sissent septem dies, aque diluuij inundauerūt
super terram. * Anno sexcētesimo uitę Noe,
mense secundo, septimodecimo die mensis, ru-
pa sunt omnes fontes abyssi magnę, & cata-
ractę celi apertę sunt: & facta est pluuia su-
per terram quadraginta diebus & quadragin-
ta noctibus. * In articulo diei illius ingressus
est Noe, & Sem, & Cham, & Iapheth filij
eius: uxor illius, & tres uxores filiorum eius
cum eis in arcam. * Ipsi & omne animal se-
cundum genus suum, uniuersęque iumenta in
genere suo, & omne quod mouetur super ter-
ram in genere suo, cum uniuersis uolatilibus se-
cundum genus suum, uniuersęque ues, omnesq. uo-
lucres ingressi sunt ad Noe in arcam, bina

& bina ex omni carne, in qua erat spiritus ui-
tę. * Et quę ingressa sunt, masculus & femi-
na ex omni carne introierunt, sicut pręcepe-
rat ei Deus: & inclusit eum Dominus de foris.
Factumque est diluuium quadraginta die-
bus super terram: & multiplicatę sunt aquę,
& eleuauerunt arcam in sublime a terra. * Ve-
heremēter enim inundauerunt: & omnia reple-
uerunt in superbie terrę: porro arca tereba-
tur super aquas. * Et aquę pręualuerūt ni-
dis super terram: operisq. sunt omnes mon-
tes excelsi sub uniuerso cælo. * Quindocim cu-
bitis altior fuit aqua super montes, quos ope-
ruerat. * Consumpta q. est omnis caro quę
mouebatur super terram, uolucrum, animan-
tium, & estiarum, omniumq. reptilium, quę re-
prant super terram: uisus ē homines, & cū-
ctis, in quibus spiraculi uitę est in terra, mor-
tua sunt. * Et deleuit omnem substantiam,
quę erat super terram, ab homine usq. ad pec-
cus, tam reptile quā uolucres celi: & deleta
sunt de terra: remansit autē solus Noe, & qui
cum eo erant in arca. * Obtinueruntq. aque
terra centum quinquaginta diebus.

1. Sap. 10. 2

Eccl. 39. c. 28.

1. Pet. 3. d. 20.

CAP. VIII.

Recordatus autem Deus Noe, cunctorumq. animantium, & omniū iumentorum, quæ erant cum eo in arca, adduxit spiritum super terram, & imminuit aquæ. * Et clausi sunt fontes abyssi, & cataraçæ cali: & prohibitz sunt pluuiz de celo. * Reuersæque sunt aquæ de terra euntes & reuertes: & ceperunt minui post ceterum quinquaginta dies. * Requieuitq. arca mense septimo, uigesimo septimo die mensis super montes Armeniz.

5 * At uero aquæ ibant & decreuebant usque ad decimum mensem: decimus enim mensis, prima die mensis, apparuerunt cacumina montium. * Cumq. transissent quadraginta dies, aperiens Noe fenestram arce, quam fecerat, dimisit coruum: * qui egrediebatur, & nō reueriebat, donec siccarentur aquæ super terram. * Emisit quoque columbam post eum, ut uideret si iam cessassent aquæ super faciem terræ. * Quæ cum non inuenisset ubi requiesceret pes eius, reuersa est ad eum in arcam: aquæ enim erant super uniuersam terram: &

10 tendi. q. marm, & apprehensam intulit in arcam. * Expectatis autem ultra septem diebus alijs, rursum dimisit columbam ex arca. * At illa uenit ad eum ad uesperam, portans ramum oliuæ tinctum folijs in ore suo. intellexit ergo Noe quod cessassent aquæ super

12 terram. * Expectauitq. nondominū septem C alios dies: & emisit colubim, quæ nō est reuersa ultra ad eū. * Igñtur sexcentesimo primo anno, primo mense, prima die mensis inuigilauit sunt aquæ super terram: & aperiens Noe testam arce, aspexit, uiditq. quod exsecata esset su-

- 14 perfrictis terræ. * Mense secundo, septimo &
 15 uigesimo die mensis arfacta est terra. * Locutus
 16 est autem Deus ad Noe, dicens: * Egredere de arca, tu & uxor tua, filij tui & uxores
 17 filiorum tuorum tecum. * Cuncta animalia,
 18 quæ sunt apud te, & omni carne, tam in uo-
 19 latibus quàm in bestijs & uniuerfis reptibi-
 20 libus, quæ reptant super terram, eductecum,
 21 & ingredimini super terram: * Crescite & mul-
 22 tiplicamini super eam. * Egressus est ergo
 23 Noe, & filij eius: uxor illius, & uxor filiorum
 24 eius cum eo. * Sed & omnia animalia, iu-
 25 mēta, & reptilia quæ reptant super terram se-
 26 cundum genus suum, egressa sunt de arca.
 27 * Aedificauit autem Noe altare Domino: &
 28 tollens de cunctis pecoribus & uolucris
 29 mundis, obtulit holocausta super altare.
 30 * Odoratusq. est Dominus odorem suauita-
 31 tis, & ait: Nequaquam ultra maledicam terræ
 32 propter homines: * sensus enim & cogitatio
 33 humani cordis in malum prona sunt ab ado-
 34 lescentia sua: non igitur ultra percutiam om-
 35 nem animam uiuentem sicut feci. * Cunctis
 36 diebus terræ, semētis & messis, frigus & æstus,
 37 æstas & hiems, nox & dies non requiescent.

C A P. I X.

- 1 **B**enedixitq. Deus Noe & filiis eius. Et
 2 dixit ad eos: * Crescite, & multiplicamini,
 3 & replete terram. * Et terror uester ac tremor
 4 sit super cuncta animalia terræ, & super omnes

- uolucres cæli, cunctis uniuerfis quæ mouentur
 super terram: * omnes pisces maris manu ue-
 5 strâ transiet sint. * Et omne quod mouetur &
 6 uiuit, erit uobis in cibum quasi olera uirentia.
 7 tradidi uobis omnia. * Excepto, quòd carnem
 8 cum sanguine non comedetis. * Sanguinem
 9 enim animarum uestrarum requiram de ma-
 10 nu cunctarum bestiarum: & de manu homi-
 11 nis, de manu uiri, & fratris eius requirâ ani-
 12 mam hominis. * Quicumque effuderit hu-
 13 manum sanguinem, fundetur sanguis illius.
 14 ad imaginem quippe Dei factus est homo.
 15 * Vos autem crescite, & multiplicamini, &
 16 ingredimini super terram, & implere eam.
 17 * Hæc quoque dixit Deus ad Noe, & ad filios
 18 eius cum eo: * Ecce ego statuam pactum meum
 19 uobiscum, & cum semine uestro post uos: * &
 20 ad omnem animam uiuentem, quæ est uobi-
 21 scum, tam in uolucris quam in iumentis &
 22 pecudibus terræ cunctis, quæ egressa sunt de
 23 arca, & uniuerfis bestijs terræ. * I Statui pa-
 24 ctum meum uobiscum, & nequaquam ultra
 25 interficietur omnis caro aquis diluuij, ne-
 26 que erit deinceps diluuium dissipans terram.
 27 * Dixitq. Deus: Hoc signum fœderis quod do
 28 inter me, & uos, & ad omnem animam uiu-
 29 tem, quæ est uobiscum in generationes sempi-
 30 ternas. * Arcum meum ponam in nubibus, &
 31 erit signum fœderis inter me, & inter terram.
 32 * Cumq. obduxero nubes in nubibus, apparebit
 33 Arcus meus in nubibus: * & recordabor fœde-
 34 ris mei uobiscum, & cum omni anima uiuen-

Sup. 1. g. 39

Tere. 17. d.

I Matt. 26.

c. 52.

I Apoc. 13.

c. 19

I Sup. 1. d.

18. 8. c. 17.

I Isa. 54. c. 9

I Eccl. 43.

b. 12.

te quæ carnem vegetat & non erunt ultra a-
 que diluuij ad delendum uniuerſam carnem.

- 16 * Erig. arcus in nubibus, & uidebo illum, &
 17 recordabor fœderis ſempiterni quod pactum
 18 eſt inter Deum & omnem animam uiuentem.
 19 uniuerſæ carnis quæ eſt ſuper terrâ. * Dixitq.

Deus ad Noe: Hoc erit ſignum fœderis, quod
 conſtitui inter me & omnem carnem ſuper
 terram. * Erant ergo filij Noe, qui egreſſi
 ſunt de arca, Sem, Cham, & Iapheth: porro
 Cham ipſe eſt pater Chanaan. * Treſiſti filij
 ſunt Noe: & ab his diſſeminatum eſt omne

genus hominum super vniuersam terram.
 30 * Cœpiq. Noe uir agricola exercere terram,
 31 & plantauit uineam. * Bibensq. uinum in-
 D briatus est, & nudatus in tabernaculo suo.
 32 * Quod cum uidisset Cham pater Chanaan,
 uerenda scilicet patris sui esse nudata, nunci-
 33 uit duob. fratribus suis foras. * At uero Sem
 & Iapheth pallium imposuerūt humeris suis,
 & incedentes retrorsum, operuerunt uerenda
 patris sui. factusq. eorum auersa erant, & pa-
 34 tris uirilis non uiderunt. * Fuigilans autem
 Noe ex uino, cum didicisset quæ fecerat ei fi-
 35 lius suus minor. * ait: Maledictus Chanaan,
 36 seruus seruorū erit fratribus tuis. * Dixitque:
 Benedictus Dominus Deus Sem, sit Chanaan
 37 seruus eius. * Dilaret Deus Iapheth, & habi-
 tet in tabernaculis Sem, sitq. Chanaan seruus
 38 eius. * Vixit autem Noe post diluuium tre-
 39 centis quinquaginta annis. * Et impleti sunt
 omnes dies eius nongentorum quinquaginta
 annorum: & mortuus est.

C A P. X.

1 **H**Ac sunt generationes filiorū Noe Sem,
 A Cham, & Iapheth: natiq. sunt eis filij
 2 post diluuium. * Filij Iapheth. Gomer, & Ma-
 gog, & Madai, & Iani, & Thulal, & Mosoch,
 & Thiras. * Porro filij Gomer: Asencz, &
 4 Riphath, & Thogorma. * Filij autem Iauan:
 5 Elaf & Tharlis, Cethim & Dodanim. * Ab
 his diuise sunt insulæ gentium in regionibus
 suis, unusquisque secundum linguam suam &
 6 familias suas in nationibus suis. * Filij au-
 tem Cham: Chus, & Mesraim, & Phuth, &
 7 Chanaan. * Filij Chus: Saba, & Hegila, &
 Sabatha, & Regma, & Sabatacha. Filij Re-
 8 ma: Saba, & Dadan. * Porro Chus genuit
 E Nemrod: ipse cœpit esse potens in terra,
 9 & erat robustus uenator coram Domino.
 Ob hoc exiuit prouerbiū: Quasi Nemrod
 10 robustus uenator corā Domino. * Fuit autem
 principium regni eius Babylon, & Arach, &
 11 Achad, & Chalanne, in terra Sennzar. * De
 terra illa egressus est Assur, & ædificauit Ni-
 12 ninen, & plateas ciuitatis, & Chale. * Resen
 quoque inter Ninui, & Chalehæ est ciuitas
 13 magna. * At uero Mesraim genuit Ludim,
 14 & Anarim, & Laabim, Nephthim, & Pho-
 trinitim, & Chasluim: de quibus egressi sunt
 15 Philisthim & Caphorim. * Chanaan au-
 tem genuit Sidonem primogenitum suum,
 16 Cethuram, & Iebusam, & Amorrhæum,
 17 Gergezum, & Henoz, & Aracum: Sinæum,
 18 & Aradium, Samarzum, & Amathzum: &
 post hæc disseminati sunt populi Chanaanxo-
 19 rum. * Facti sunt termini Chanaan ueni-
 entibus a Sidone Geraram usque Garam, do-
 nec ingrediaris Sodomam & Gomorrhæam,
 20 & Adamam, & Seboim usque Lefā. * Hi sūt
 filij Cham in cognationibus, & linguis: & ge-
 21 nerationibus, terrisq. & gentibus suis. * De

Sem quoque nati sunt, patre enim filio-
 rum Heber, fratre Iapheth maiore. * Filij
 Sem: Aelam & Assur, & Arphaxad, & Iud, &
 23 Aram. * Ilij Aram: Vs, & Hul, & Gether, &
 24 Mes. * At uero Arphaxad genuit Sale, de quo
 25 ortus est Heber. * Natiq. sūt Heber filij duo:
 D nomen uni Phaleg, eo quod in diebus eius dis-
 26 uisa sit terra: & nomen fratris eius Iectā. * Qui
 Iectā genuit Elmodad, & Saleph, & Asar-
 27 moth, Iare, & Aduram, & Yxal, & Decla,
 28 & Ebal, & Abimael, Saba, & Ophir, &
 29 Heuila, & Jobab. omnes isti, filij Iectā.
 30 * Et facta est habitatio eorum de Messā per-
 gentibus usque Sephar montem orientale.
 31 * Isti filij Sem secundum cognationes, & lin-
 32 guas, & regiones in gentibus suis. * Hæ fami-
 liæ Noe iuxta populos & nationes suos. Ab
 his diuise sunt in gentes in terra post diluuiū.

C A P. X I.

1 **E**Rat autem terra labij unius, & sermo-
 A num eorundem. * Cumq. proficiscerent-
 2 tur de oriente, inuenerunt campum in terra
 3 Sennaar, & habitauerunt in eo. * Dixitq. al-
 ter ad proximum suum: Venite, faciamus la-
 4 teres, & coquamus eos igni. Hæc ueruntq. la-
 5 teres: pro fixis, & bitumen pro cemento. * &
 dixerunt: Venite, faciamus nobis ciuitatem &
 6 turrim, cuius eulmen pertingat ad caelum: &
 celebremus nomen nostrum antequam diui-
 7 damur in uniuersas terras. * Descendit autem
 Dominus ut uideret ciuitatē & turrim, quam
 8 ædificabant filij Adam, & dixit: Ecce, unus
 est populus, & unum labium omnibus: cœpe-
 9 runtq. hoc facere, nec desissent a cogitationi-
 bus suis, donec eas opere complerent. * Venite
 10 igitur, descendamus, & confundamus ibi lin-
 guam eorum, ut non audiat unusquisque uo-
 11 cem proximi sui. * Atque ita diuise eos Do-
 minus ex illo loco in uniuersas terras, & ces-
 12 sauerunt ædificare ciuitatem. * Et idcirco no-
 catum est nomen eius Babel, quia ibi confu-
 13 sum est labium uniuersæ terræ: inde disper-
 sit eos Dominus super faciem cunctarum re-
 14 gionum. * Hæ sunt generationes Sem: Sem
 erat centum annorum quando genuit Arpha-
 15 xad, biennio post diluuium. * Vixitq. Sem
 16 postquam genuit Arphaxad, quingentis an-
 nis & genuit filios & filias. * Porro Arpha-
 17 xad uixit triginta quinque annis, & genuit Sa-
 18 le. * Vixitq. Arphaxad postquam genuit Sa-
 le, trecentis tribus annis: & genuit filios & fi-
 19 lias. * Sale quoque uixit triginta annis, & ge-
 20 nuit Heber. * Vixitq. Sale postquam genuit
 C Heber, quadringentis tribus annis: & genuit
 21 filios & filias. * Vixit autem Heber triginta
 22 quattuor annis, & genuit Phaleg. * Et uixit
 Heber postquam genuit Phaleg, quadringen-
 23 tis triginta annis: & genuit filios & filias. * Vi-
 xit quoque Phaleg triginta annis, & genuit
 24 Reu. * Vixitq. Phaleg postquam genuit Reu, 19

ducētis nouem annis, & genuit filios & filias.
 10 * Vixit autem Reu triginta duobus annis, &
 11 genuit Sarug. * Vixit quoque Reu postquam
 genuit Sarug, ducentis septem annis: &
 12 genuit filios & filias. * Vixit uero Sarug tri-
 13 ginta annis, & genuit Nachor. * Vixitq. Sa-
 rug postquam genuit Nachor, ducentis an-
 14 nis: & genuit filios & filias. * Vixit autem
 Nachor uiginti nouem annis, & genuit Thare.
 15 * Vixitq. Nachor postquam genuit Thare,
 centum decem & nouem annis: & genuit fi-
 16 lios & filias. * Vixitq. Thare septuaginta san-
 17 nis, & genuit Abram & Nachor, & Aran.
 18 * Hæ sunt autem generationes Thare: Thare
 genuit Abram, Nachor, & Aran. Porro Aran

18 genuit Lot. * Mortuusq. est Aran ante Tha-
 re patrem suum, in terra natiuitatis suæ in Vr
 Chaldæorum. * Duxerunt autem Aliran: &
 19 Nachor uxores: nomen uxoris Abram, Sarai
 & nomen uxoris Nachor, Melcha filia Aran:
 20 patris Melchæ, & patris Ischæ. * Erat autem
 21 Sarai sterilis, ne habebat liberos. * Tulit
 itaque Thare Abram filium suum, & Lot fi-
 lium Aran, filium filij sui, & Sarai nup-
 suam, uxorem Abram filij sui, & eduxit eos
 de Vr Chaldæorum, ne irent in terram Cha-
 naan: ueneruntq. usque Haran, & habitauerunt
 ibi. * Et facti sunt dies Thare ducentorum
 quinque annorum, & mortuus est in Ha-
 ran.

1 Ios. 24.2.
 2 Nehem. 9.
 3 b.7
 4 udit. 5.2.6
 5 Act. 7.2.2

CAP. XII.

1 **D**ixit autem Dominus ad Abram; Egre-
 2 dere de terra tua, & de cognatione tua,

& de domo patris tui, & ueni in terram, quam
 2 monstrabo tibi. * Faciamq. te in gentem ma-
 gnam, & benedicam tibi, & magnificabo no-

Gal. 3. b. 2
Inf. 18. c. 18
22. c. 17.
Heb. 12. b. 3

Inf. 20. c. 11.

Inf. 17. d.
4. 15. d. 18
16. a. 2.
Deut. 34. b
4.

men tuum, et uq. benedixit. * Benedixit benedictus tibi, & maledicam maledicentibus tibi, atque I N T E benedictur vniuersæ cognationes terræ. * Egredius est itaque Abram sicut præceperat ei Dominus, & iuit eum eo Lot septuaginta quinque annorū erat Abram cum egrediretur de Haran. * Tu-
B Itaq. Sarai uxorem suam, & Lot filium fratris sui, vniuersamq. substantiam quam possederant, & animas quas fecerant in Haran: & egrediuntur ut irent in terram Chanaan.
6 Cumq. venissent in eam, * pertransiit Abrā terrā vsque ad locum Sichem, vsque ad conuallem illustrem: Chanaanq. autem rñc erat
7 in terra. * Apparuit autem Dominus Abrā, & dixit ei: I Semini tuo dabo terram hanc. Qui edificauit ibi altare Domino, qui apparuerat ei. * Et inde transgrediens ad montem, qui erat contra orientem Bethel, tendit ibi tabernaculum suum, ab occidente habens Bethel, & ab oriente Hai: edificauit quoque ibi
9 altare Dño & inuocauit nomen eius. * Perrexitq. Abram vadens, & vltra progrediens
10 ad meridiem. * Facta est autem fames in terra: descenditq. Abram in Aegyptum, ut peregrinaretur ibi: præualuerat enim fames in ter-

11 ra. * Cumq. prope esset ut ingrederetur Aegyptum, dixit Sarai uxori suæ: Noui quod pulchra sis mulier: * & quod cum viderint te Aegyptij, dicturi sunt: Uxor ipsius es: & interficient me, & te reseruant. * I Dic ergo, obsecro te, quod soror mea sis: ut bene sis mihi propter te, & viuat anima mea ob gratiā
14 tuā. * Cum itaque ingressus esset Abram Aegyptum, viderunt Aegyptij mulierem qd esset pulchra nimis. * Et nunciauerunt principes Pharaoni, & laudauerunt eam apud illum: & sublata est mulier in domum Pharaonis. * Abram vero bene vñ sunt propter illam: Fueruntq. ei oues & boues, & asini, & serui & famulæ, & asinæ & camelī. * Flagellauit autem Dominus Pharaonem plagis magnis, & domum eius propter Sarai uxorem
18 Abram. * Vocauitq. Pharaon Abram, & dixit ei: Quidnam est hoc quod fecisti mihi? quare
19 non indicasti quod uxor tua esset? * Quam ob causam dixisti esse sororem tuam, ut tollem eam mihi in uxorem? Nunc igitur ecce coniux tua, accipe eam, & vade. * Præcepitq. Pharaon super Abram viris: & deduxerunt eū, & uxorem illius, & omnia quæ habebat.

CAP. XIII.

1 **A** Scendit ergo Abram de Aegypto, ipse & vxor eius, & omnia quæ habebat, & Lot cum eo ad australem plagam. * Erat autem diues valde in possessione auri & argenti.
3 * Reuersusq. est per iter, quo venerat a meridie in Bethel vsque ad locum vbi prius fixerat tabernaculum inter Bethel & Hai: in loco altaris I quod fecerat prius, & inuocauit ibi nomen Domini. * Sed & Lot qui erat cū Abram, fuerunt greges ouium, & armenta, &

6 tabernacula. * Nec poterat eos capere terra, B vt habitarent simul: I erat quippe substantia eorum multa, & nequibant habitare communitate. * Vnde & facta est rixa inter pastores gregum Abram & Lot. Eo autem tempore Chanaanus & Pherezaus habitabant in terra illa. * Dixit ergo Abram ad Lot: Ne quæso sit iurgium inter me & te, & inter pastores meos, & pastores tuos: fratres enim sumus.
9 * Ecce vniuersa terra coram te est: recede a me, obsecro: si ad sinistram veris, ego dexteram tenebo: si tu dexteram elegeris, ego ad sinistram
fergam.

Inf. 36. a. 7.

Sup. 12. 1. b.

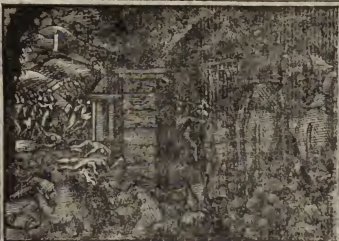

o pergam. * Eleuatis itaque Lot oculis, uidit
omnem circa regionem Iordanis, quæ uniuer-
sa irrigabatur antequam subuerteret Domi-
nus Sodomam & Gomorrhā, sicut paradi-
C sus Domini, & sicut Aegyptus venientibus
in Segor. * Elegitq. sibi Lot regionem circa
Iordanem, & recessit ab Oriente: diuisiq. sunt
alterutrum a fratre suo. * Abram habitauit in
terra Chanaan: Lot uero moraturus est in oppi-
dis, quæ erant circa Iordanem, & habitauit
in Sodomis. * Homines autem Sodomitæ
pessimerant, & peccatores coram Domino
nimis. * Dixitq. Dominus ad Abram, post-

quam diuisus est ab eo Lot: ¶ Leua oculos
tuos, & uide a loco, in quo nunc es, ad aquilo-
nem & meridiem, ad orientem & occidentem.
15 * Omnem terram, quam conspicias, tibi dabo,
16 & semini tuo usque in sempiternum. * Fa-
ciamq. semen tuum sicut puluerem terræ: si
quis potest hominum numerare puluerem ter-
ræ, semen quoque tuum numerare poterit.
17 * Surge, & perambula terram in longitudi-
ne, & in latitudine sua: quia tibi datus sum
eam. * Mouens igitur tabernaculum suum,
18 Abrā, uenit & habitauit iuxta conuallē Mābre,
quæ est in Hebron: ædificauitq. ibi altare Dño.

¶ Sup. 12. b
7.
Inf. 15 c. 18
36. a. 4.
Deut. 34. b
4.

C A P. XIII.

1 F Actum est autem in illo tempore, ut Am-
raphel rex Sennaar, & Arioch rex Pōti, &
Chodorlabomor rex Elamitarum, & Thadal

2 rex Gentium * inirent bellum contra Lāa re-
gem Sodomorum, & contra Bersā regem Go-
morrhæ, & contra Sennaab regem Adamæ, &
3 contra Semeber regem Seboin, contraq. re-
gem Balx, ipsa est Segor. * Omnes hi conue-

nerunt

nerunt in uallem siluestrem, quæ nunc est ma-
 4 re salis. * Duodecim enim annis seruerant
 Chodorlahomor, & tertio decimo anno re-
 5 cesserunt ab eo. * Igitur quartodecimo an-
 no uenit Chodorlahomor, & reges qui erant
 cum eo: percutseruntq. Raphaïm in Affro-

thearnaim, & Zuzim cum eis, & Emim in Sa-
 6 ue Cariathaim, * & Chorræos in montibus
 Seir, uique ad Campes tria Pharan, quæ est in
 7 solitudine. * Reuersiq. sunt, & uenerunt ad
 fontē Misphat, ipsa est Cades: & percutserunt
 omnem regionem Amalecitarum, & Amor-

6 rixum, qui habitabat in Agathonthamar. * E-
 gredi sunt rex Sodomorum, & rex Gomor-
 8 rhæ, rexq. Adama, & rex Seïm, necnon &
 rex Balæ, quæ est egipti: & direxerunt aciem
 9 contra eos in ualle siluestri. * Idcirco aduer-
 sus Chodorlahomor regem Elamitarum, &

Thadal regem gentium, & Amraphel regem
 Sennaar, & Arioch regem Pontu, quatuor re-
 10 ges aduersus quinque. * Vallis autem Silue-
 stris habet puteos multos bituminis. Ita-
 que rex Sodomorum, & Gomorrhæ terga
 uerterunt, cecideruntq. ibi: & qui remanle-

11 rant, fugerunt ad montem. * Tulerunt autē
 C omnem substantiam Sodomorum & Gomor-
 rhæ, & uniuersa quæ ad cibum pertinent, &
 12 abierunt: necnon & Lot & substantiæ eius,
 filium fratris Abram, qui habitabat in Sodo-

13 mis. * Erant enim qui interfecerat, nuntiavit
 Abram Heb. 20, qui habitabat in conualle
 Mambre Amorrhæitaris Egipti, & fratris
 Aner: hi enim pepigerant fœdus cum Abram:
 14 * Quod cum audisset Abram: captum uideli-

cet Lot fratrem suum, numeravit expeditos
uernaculos suos trecentos decem, & octo: &
15 perlecutus est usque Dan. * Et diuisis socijs,
irruit super eos nocte: percutitq. eos. & perle-
cutus est eos usque Hobab, qui est ad leuam
16 Damisci. * Rediitq. omnem substantiam,
& Lot fratrem suum cū substantia illius, mu-
17 lieres quoque & populum. * Egredius est au-
tem rex Sodomorum in occursum eius post-
quam reuersus est a caude Chodorahom, &
regum qui cum eo erant in uale Sane, que
18 est uallis regis. * I Ac uero Melchisedech rex
D Salem, proferens panem & uinum, erat enim
19 Sacerdos Dei altissimi, * benedixit ei, & ait:

Benedictus Abram Deo excelsio, qui creauit
cælum & terram: * & benedictus Deus excel-
sus, quo protegente, hostes in manibus tuis
20 sunt. Et dedit ei decimas ex omnibus. * Di-
xit autem rex Sodomorum ad Abram: Da
21 mihi animas, cetera tolle tibi. * Qui respon-
dit ei: Leuo; manum meam ad Dominum
Deum excelsium possessorem cæli & terræ,
22 * quod a filo subtegmis usque ad corrigiam
caligæ, non accipiam ex omnibus que tua sunt,
23 ne dicas: Ego dixi Abram: * exceptis his,
que comederunt iuuenes, & partibus uiuorū
24 qui uenerunt mecum, Aner, Elchol, & Mam-
bre: isti accipient partes suas.

CAP. XV.

1 **H** Is itaque transactis, factus est sermo Do-
mini ad Abram per uisionem dicens.
Noli timere Abram, ego protector tuus sum,
2 & merces tua magna uinum. * Dixitq. Abrā.
Domine Deus, quid dabis mihi? ego uadam
absque liberis: & filius procuratoris domus
3 mee iste Damasus Eliezer. * Ad didicq. Abrā:
Mihī autem non dedisti semen. & ecce uerna-
4 culus meus, heres meus erit. * Statimq. ier-
mo Domini factus est ad eum, dicens: Nō erit
5 hic heres tuus: sed qui egredietur de utero
tuo, ipsum habebis heredem. * Eduxitq. eum
6 foras, & ait illi: I Suscipe cælum, & numera
7 stellas, si potes. Et dixit ei: Sic erit semen tuū.
8 * I Credidit Abram Deo, & reputatum est illi
ad iustitiam. * Dixitq. ad eum: Ego Domi-
9 nus qui eduxi te de Vr Chaldeo: ut darem
tibi terram istam, & possideres eam. * At ille
ait: Domine Deus, unde scire possum, quod
10 possideris sim eam? * Et respondens Domi-
nus: Sume, inquit, mihi vaccam triennem, &

capram trimam, & arietem annorum trium,
10 turturem quoque, & columbam. * Qui tollēs
vniuersa hæc, I diuisit ea per med. &, & tras:
que partes contra se altrinfecus posuit. * An-
11 tem non diuisit. * Descenderuntq. volu-
cres super cadānera, & abigebat eas Abram.
12 Cumque sol occuberet, sopor irruit super
C Abram, & horror magnus & tenebrosus in-
13 uasit eum. * Dicitumq. est ad eum: Scito præ-
nosces quod I peregrinum futurum sit semen
tuum in terra non sua, & subijcient eos serui-
14 tuti, & affligent quadringentis annis. * Ve-
runtamen gentem, cui seruituri sunt, ego iudi-
15 cabo: & post hæc egredientur cum magna sub-
16 stantia. * Tu autem ibis ad patres tuos in pa-
ce, sepultus in senectute bona. * Generatione
D autem quæ reuertetur huc, necdum enim
complexæ sunt iniquitates Amorrhæorum v-
17 que ad presens tempus. * Cum ergo occubui-
set sol, facta est caligo tenebrosa, & apparuit
18 clibanus fumans, & lampas ignis transiens in-
ter diuisiones illas. * In illo die I pepigit Do-
minus fœdus cum Abram, dicens: Semini tuo-

I Tere. 34.
d. 18

I A. 7. a. 6

I Sup. 12. b.
7. 13. d. 5.

I Rom. 4.
c. 18.
I Ro. 4. 2. 3
Gal. 3. 2. 6.
Iac. 2. 2. d.
23.

Inf. 16.2. dabo terram hanc a fluuio Aegypti v[er]que ad
 4. 19 fluuium magnam Euphratem, * Cinzos, &
 Deut. 34. 20 Cenezros, Cedmoncos, * & Hethros, &
 21 Pherezros, Raphaim quoque, * & Amor-
 rhzos, & Chanankos, & Gergesros, & Iebu-
 fros .

2. Par. 9. f.
 26
 1. Reg. 4.
 c. 10

CAP. XVI.

1 **I**gitur Sarai, vxor Abram, non genuerat li-
 A berbo: sed habens ancillam Aegyptiam
 2 nomine Agar, * dixit marito suo: Ecce, con-
 cluit me Dominus, ne parerem: ingredi ad
 ancillam meam, si forte saltem ex illa susci-
 3 piam filios. Cumq[ue] ille acquiesceret deprecan-
 ti, * tulit Agar Aegyptiam ancillam tuam
 post annos decem quam habitare coeperant
 in terra Chanaan: & dedit eam viro suo vxo-
 4 rem. * Qui ingressus est ad eam. At illa con-
 5 cepit se videns, despexit dominam suam.
 6 * Dixitq[ue] Sarai ad Abram. Inique agis contra
 me: ego dedi ancillam meam in sinum tuum,
 quz videns quoddam conceperit, despectu me
 7 habet: iudicat Dominus inter me, & te. * Cui
 respondens Abram. Ecce, ait, ancilla tua in ma-
 nu tua est, vt ere ea vt liber. Affligente igitur
 8 eam Sarai, fugam inijt. * Cumq[ue] inuenisset
 eam angelus Domini iuxta fontem aque in
 solitudine, qui est in via sur in deserto,
 9 * dixit ad illam: Agar ancilla Sarai, vnde ven-
 nis? & quo vadis? quz respondit: A facie Sa-
 10 rai domine me: ego fugio. * Dixitq[ue] ei an-
 gelus Domini: Reuertere ad dominam tuam,
 & humiliate sub manu illius. * Et paruum
 11 & non numerabitur p[ro]pter multitudinem. * Ac
 deinceps: Ecce, ait, concepisti, & paries filium:
 12 vocabisq[ue] nomen eius Ismael, eo quoddam audie-
 rit Dominus afflictionem tuam. * Hic erit
 ferus homo: manus eius contra omnes, & ma-
 nus omnium contra eum: & e regione vni-
 13 uersorum fratrum suorum figet tabernacula.

D batur ad eam: Tu deus qui vidisti me. Dixit
 eam: Profecto hic vidi posteriora videntis
 me. * Propterea appellauit puteum illum,
 14 Puteum viuientis & videntis me: ipse est inter
 15 Cades & Barad. * Peperitq[ue] Agar Abram filius:
 16 qui vocauit nomen eius Ismael. * Odugina
 & sex annorum erat Abram quando peperit
 ei Agar Ismaelem.

Inf. 14. g.
 62

CAP. XVII.

1 **P**ostquam vero nonaginta & nouena an-
 A norum esse coeperat, apparuit ei Domi-
 nus: dixitq[ue] ad eum: Ego Deus omnipotens:
 2 ambula coram me, & esto perfectus. * Po-
 namq[ue] fcedus meum inter me & te, & mul-
 3 tiplicabo te vehementer nimis. * Cecidit
 4 Abram pronus in faciem. * Dixitq[ue] ei Deus:
 Ego sum, & pactum meum tecum, serisque
 5 pater multarum gentium. * Nec vltra voca-
 bitur nomen tuum Abram: sed appellaberis
 Abraham: quia pater multarum gentium
 6 constitui te. * Faciamq[ue] te crescere vehemen-
 tissime, & ponam te in gentibus, regesq[ue] ex te
 7 egredientur. * Et statuam pactum meum inter
 me & te, & inter semen tuum post te in
 generationibus suis fcedera sempiterno: vt
 8 sis Dens tuus, & seminis tui post te. * Da-
 boq[ue] tibi & semini tuo terrā peregrinationis
 9 eternam, eroq[ue] Deus eorum. * Dixit iterum
 Deus ad Abraham: Et tu ergo custodies pactum
 10 meum, & semen tuum post te in gene-
 rationibus suis. * Hoc est pactum meum quod
 11 obseruabis inter me & vos, & semen tuum
 post te: Circumcidetur ex vobis omne ma-
 sculinum: * & circumcidetis carnem preputij

1. Excc. 4.
 c. 20
 Ro. 4. c. 17

1. Act. 7. a
 8.

¶ Rom. 4.

b. 11

Le. 12.2.3

Lu. 2.2.3

vestri, vt sit ¶ in signum sceleris inter nre &
 13 vos. * Infans octo dierum circumcidetur in
 14 vobis, omne masculinum in generationibus
 vestris: tam vernaculus, quam emptitius cir-
 cumcidetur, & quicumque non fuerit de stir-
 15 pe vestra: * eritq. pactum meum in carne ve-
 16 stra in fœdus æternum. * Masculus, cuius præ-
 putij caro circūcisā non fuerit, delebitur ani-
 17 ma illa de populo suo: quia pactum meum ir-
 18 risifecit. * Dixit quoque Deus ad Abraham:
 C Sarai uxorem tuam non vocabis Sarai, sed
 16 Saram. * Et benedicam ei, & ex illa dabo ti-
 17 bi filium cui benedicturus sum, eritq. in na-
 18 tionem, & reges populorū orientis ex eo. * Ce-
 cidit Abraham in faciem suam, & risit, dicens
 in corde suo. Puta ne centenario nascetur fi-
 18 lius? & Sara nonagenaria pariet? * Dixitque
 ad Deum: Vtinam Ismael uiuat coram te.
 19 * Et ait Deus ad Abraham: ¶ Sara vxor tua
 pariet tibi filium, vocabitq. nomē eius Isāac,
 & cōstitum pactum meum illi in fœdus sem-
 20 piternum, & semini eius post eum. * Super
 Ismael quoque exaudiui te. ecce, benedicam
 ei, & augebo, & multiplicabo eum valde:
 21 duo. lccim duces generabit, & faciam illum
 in gentem magnam. * Pactum vero meum
 D statum ad Isāac, quem pariet tibi Sara tem-
 22 pore isto in anno altero. * Cumq. finitus es-
 set sermo loquentis cum eo, ascendit Deus ab
 23 Abraham. * Tulit autem Abraham Ismael
 filium suum, & omnes vernaculos domus sue:
 vnuerfosq. quos emerat, cunctos mare ex
 24 omnibus viris domus sue: & circumcidit car-
 nem præputij eorum statim in ipsa die, sicut
 25 præceperat ei Deus. * Abraham nonaginta &
 nouem erat annorum quando circumcidit
 26 carnem præputij sui. * Et Ismael filius tredecim
 annos impleuerat tempore circumcisio-
 nis sue. * Eadem die circūcisus est Abraham

27 & Ismael filius eius. * Et omnes viri domus
 illius, tam vernaculi, quam emptij & alieni-
 genæ pariter circumcisi sunt..

C A P. X V I I I.

1 A Pparuit autem ei Dominus in conuale
 A Mambre sedenti in ostio tabernaculi sui
 2 in ipso seruo redie. * Cumq. eleuasset oculos,
 apparuerunt ei tres viri stantes prope enni:
 quos cum vidisset, ecurrit in occursum eo-
 rum de ostio tabernaculi, & adorauit in ter-
 3 ram. * Et dixit Domine, si inueni gratiam in
 4 oculis tuis, ne transeas seruum tuum: * sed as-
 feram paucillum aque, & lauare pedes ve-
 5 stros, & requiescite sub arbore. * Ponamque
 buccellam panis, & confortare cor vestrum,
 postea transibitis: idcirco enim declinasti ad
 6 seruum vestrum. Qui dixerunt: Fac vt locutus
 es. * Festinauit Abraham in tabernaculum
 ad Saram, dixitq. ei: Accelera, tria fana simi-
 7 lz commisce, & lac subcinericio panis. * Ip-
 8 se vero ad armentum ecurrit, & tulit inde
 vitulum tenerimum, & optimum, deditq.
 9 puero: qui festinauit & coxit illum. * Tulit
 quoque butyrum & lac, & vitulum quem co-
 xerat, & posuit coram eis: ipse vero stabat
 10 iuxta eos sub arbore. * Cumq. comedissent,
 dixerunt ad eum: Vbi est Sara vxor tua? ille
 11 respondit: Ecce in tabernaculo est. * Cui dixit:
 ¶ Reuertens veniam ad te tempore isto, vira
 comite, & habebit filium Sara vxor tua. Quo
 audito, Sara risit post ostium tabernaculi.
 12 * Erant autem ambo senes, prouectaq. ætatis,
 & desierant Saræ fieri muliebria. * Quæ risit
 13 occulte dicens: Postquam consenui, & domi-
 nus meus vetulus est, voluptati operam dabo?
 14 * Dixit autem Dominus ad Abraham: Qua-
 re risit Sara, dicens: Num vere paritura sum

Heb. 13.2

¶ Inf. 18. b

& 21. 2.2.

¶ Sup. 17.

c. 19

Inf. 21.2.1

Ro. 9. b. 9.

1. Pet. 1. 8.

6.

14 anus? * Numquid Deo quidquam est diffi-
 le? iuxta cōdictum reuertar ad te hoc eodem
 tempore, vita comite, & habebit Sara filium.
 15 * Negauit Sara, dicens: Non risi: timore per-
 territa. Dominus autem: Non est, inquit, ita:
 16 sed risisti. * Cum ergo surrexissent inde vi-
 ri, direxerunt oculos contra Sodomam: &
 Abraham simul gradiebatur, deducens eos.
 17 * Dixitq. Dominus: Nū celare poterō Abra-
 ham quæ gesturus sum: * cum futurus sit
 18 in gentem magnam, ac robustissimam, &
 B E N E D I C E N D A E sint in illo omnes
 19 nationes terræ? * Scio enim quòd præceptu-
 Crassit filijs suis, & domni sui post se ut custo-
 20 diant viam Domini, & faciant iudicium & ius-
 titiam: ut adducat Dominus propter Abra-
 ham omnia quæ locutus est ad eum. * Dixit
 itaque Dominus: Clamor Sodomorum & Go-
 21 morphæ multiplicatus est, & peccatum eorum
 22 aggrauatum est nimis. * Descendam, & vide-
 bo utrum clamorem qui venit ad me, opere
 23 compleuerint: an non est ita, ut sciam. * Con-
 uerteruntq. se inde, & abierunt Sodomam:
 Abraham vero adhuc stabat coram Domino.
 24 * Et appropinquans ait: Numquid perdes ius-
 tum cum impio? * Si fuerint quinquaginta
 iusti in ciuitate, peribunt simul? & non parces
 25 loco illi propter quinquaginta iustos, si fue-
 rint in eo? * Absit a te, ut rem hanc facias, &
 occidas iustum cum impio, fiatq. iustus sicut
 26 impius, nō est hoc tuum qui iudicas omnem
 terram, nequaquā facies iudicium hoc. * Di-
 xitq. Dominus ad eum: Si inuenero Sodomis
 27 quinquaginta iustos in medio ciuitatis, dimit-
 tam omni loco propter eos. * Respondensq.
 28 Abraham, ait: Quia semel cœpi, loquar ad Do-
 minum meum, cū sim pulvis & cinis. * Quid
 si minus quinquaginta iusti quique fue-
 rint? delebis, propter quadraginta quinque,
 vniuersam urbem? Et ait: Non delebo, si in-

29 uenero ibi quadraginta quinque. * Rursum
 locutus est ad eum: Sin autem quadraginti
 ibi inuenti fuerint, quid facies? Ait: Non per-
 30 cutiam propter quadraginta. * Ne quæso, in-
 quit, indigneris Domine, si loquar: Quid si ibi
 inuenti fuerint triginta? Respondit: Non fa-
 31 ciam, si inuenero ibi triginta. * Quia seme-
 ait, cœpi, loquar ad Dominum meum: Qui
 si ibi inuenti fuerint viginti? Ait: Non interf-
 32 ciam propter viginti. * Obsecro, inquit, r-
 irascaris Dñe, si loquar adhuc semel: Quid
 inuenti fuerint ibi decem? Et dixit: Non dele-
 33 bo propter decem. * Abijtq. Dominus, post-
 quam cessauit loqui ad Abraham: & ille re-
 uersus est in locum suum.

C A P. XIX.

1 V Eneruntq. duo Angeli Sodomam vesp-
 A re, & sedente Lot in foribus ciuitatis
 Qui cum vidisset eos, surrexit, & inuit obuiam
 2 eis: adorauitq. pronus in terram, * & dixit:
 Obsecro, domini, declinate in domum pue-
 3 uestri, & manete ibi: lauare pedes uestros,
 mane proficiscemini in viam uestram. C-
 dixerunt: Minime, sed in platea manebimu-
 3 * Compulit illos oppido ut diuerteret ad e-
 ingressusq. domum illius fecit conuiuium,
 4 coxit azima: & comederunt. * Prius aute-
 quàm irent cubiculum, inui ciuitatis uallauer-
 domum a puero usque ad senem, omnis p-
 5 pulus simul. * Vocaueruntq. Lot, & dixer-
 ei: Vbi sunt uiri qui introierunt ad te nocte?
 6 educ illos huc, ut cognoscamus eos. * Egr-
 7 sus ad eos Lot, post tergum occulens oculos
 ait: * Nolite, quæso, fratres mei, nolite ma-
 8 hoc facere. * Habeo duas filias, quæ necdu-
 B cognouerit uirum: educam eas ad uos, & i-
 utimini eis sicut uobis placuerit, dummo-
 uiris istis nihil mali faciatis, quia ingre-

9 sunt sub umbra culminis mei. * At illi dice-
runt: Recede illuc. Et rursus: Ingressus es, in-
quiunt, ut advena; numquid ut iudices? te er-

go ipsum magis quā hos affligemus. ¶ Vimq.
faciebant Lot vehementissime: iamq. prope
erat ut effingerent fores. * Et ecce miserunt

¶ 2. Pet. 2.
b. 8.

manum viri, & introduxerūt ad se Lot, clau-
seruntq. ostium: * & eos, qui foris erant, ¶
percuſerunt cecitate a minimo usque ad ma-
ximum, ita ut ostium inuenire non possent.
12 * Dixerunt autem ad Lot: Habes hic quin-
C piam tuorum? generum, aut filios, aut filias,
13 omnes, qui tui sunt, educ de urbe hac: * dele-
bimus enim locum istum, eo quod increuerit
14 clamor eorum coram Domino, qui misit nos
ut perdamus illos. * Egressus itaque Lot, so-
cuscus est ad generos suos qui accepturi erant
filias eius, & dixit: Surgite, egredimini de lo-
co isto: quia delebit Dominus ciuitatem hāc.

15 Et uſus est eis quasi ludens loqui. * Cumq.
esset mane, cgebant eum Angeli, dicentes:
Surge, tolle uxorem tuam, & duas filias quas
habes: ne & tu pariter pereas in scelere ciuita-
16 tis. * Dissimulante illo, apprehenderunt ma-
D num eius, & manum uxoris, ac duarum fi-
liarum eius, eo quod parceret Dominus illi.
17 * ¶ Eduxeruntq. eum, & posuerunt extra ci-
uitatem: ibiq. locuti sunt ad eum, dicētes: Sal-
ua animam tuam: noli respicere post tergum,
nec stes in omni circa regione: sed in monte
18 saluum te fac, ne & tu simul pereas. * Dixitq.
19 Lot ad eos: Quæſo Domine mei, quia inueni

¶ Sap. 10.
a. 6.

seruus

seruus tuus gratiam coram te, & magnificasti
 misericordiam tuam quam fecisti mecum, ut
 saluare animam meam, nec possum in monte
 saluari, ne forte apprehendat me malum,
 & moriari. * Est ciuitas hæc iuxta, ad quam
 possum fugere, parua, & saluabor in ea: nimis
 quid non modica est, & uiuet anima mea?
 * Dixitq. ad eum: Ecce etiam in hoc suscepi
 E preces tuas, ut nõ subuerterem urbem pro qua
 locutus es. * I Festina, & saluare ibi: quia non
 potero facere quidquam donec ingrediaris il-
 luc. Idcirco uocatum est nomen urbis illius
 Segor. * Sol egressus est super terram, & Lot
 ingressus est Segor. * I Igitur Dominus pluit
 super Sodomam & Gomorrhæ sulphur &
 ignem a Domino de celo: & subuertit ci-
 uitates has, & omnem circa regionem, uniuersos
 habitatores urbium, & cuncta terre urentia.
 * I Respiciensq. uxor eius post se, uersa
 est in statuam salis. * Abraham autem con-
 surgens mane, ubi steterat prius cum Domi-
 no, intuitus est Sodomam & Gomorrhæ,
 & uniuersam terram regionis illius: uiditque

ascendentem fauillam de terra quasi fornacis
 fumum. * Cum enim subuerteret Deus ciui-
 tates regionis illius, recordatus Abraham, libe-
 rauit Lot de subuersione urbium in quibus
 habitauerat. * Ascenditq. Lot de Segor, &
 mansit in monte, duæ quoque filie eius cum
 eo (timuerat enim manere in Segor) & man-
 sit in spelunca ipsæ, & duæ filie eius cum eo.
 * Dixitq. maior ad minorem: Pater noster se-
 nex est, & nullus uiuorum remansit in terra
 qui possit ingredi ad nos iuxta motem unius
 se terre. * Veni, inebriemus cum uino, dor-
 niamusq. cum eo, ut seruare possimus ex pa-
 tre nostro semen. * Dederunt itaque patri suo
 bibere uinum nocte illa: Et ingressa est ma-
 ior, dormiuitq. cum patre: at ille non sensit,
 nec quando accubuit filia, nec quando surre-
 xit. * Altera quoque die dixit maior ad mi-
 norem. Ecce dormiui heri cum patre meo,
 dæmus ei bibere uinum etiam hac nocte, &
 dormies cum eo, ut saluemus semen de patre
 nostro. * Dederunt etiam & illa nocte patri
 suo bibere uinum, ingressaq. minor filia dor-

miuit cum eo: & ne tunc quidem sensit quan-
 do concubuerit, uel quando illa surrexit.

36 * Conceperunt ergo duæ filie Lot de patre
 37 suo. * Peperitq. maior filium, & uocauit no-
 38 men eius Moab: ipse est pater Moabitæ
 uirgine in præsentem diem. * Minor quoque
 peperit filium, & uocauit nomen eius Am-
 mon, idest filius populi mei: ipse est pater
 Ammonitarum usque hodie.

C A P. XX.

1 P Rofectus inde Abraham in terram australem,
 A habitauit inter Cadès, & Sur: & pere-
 grinatus est in Gerar. * Dixitq. de Sara uxore
 sua, Soror mea est. Misit ergo Abimelech
 rex Gerar, & tulit eam. * Venit autem Deus

ad Abimelech per somnium nocte, & ait illi:
 En morieris propter mulierem quam tulisti:
 4 habet enim virum. * Abimelech vero non te-
 tegerat eam, & ait: Domine, num gentem igno-
 5 rantem & insulam interficies? * Nonne ipse
 dixit mihi: Soror mea est: & ipsa ait: Frater
 6 meus est? in simplicitate cordis mei, & mun-
 ditia manuum mearum feci hoc. * Dixitq.
 7 ad eum Deus: Et ego scio quod simplici cor-
 de feceris: & ideo custodiui te ne peccares in
 8 me, & non dimisi ut tangeres eam. * Nunc
 ergo redde viro tuo uxorem, quia propheta
 est: & oralis pro te, & uiues: si autem
 nolueris reddere, scito quod morte morieris
 tu, & omnia que tua sunt. * Surrexitq. de nocte
 confurgens Abimelech, uocauit om-

nes. *locutus est vniuersa* *hæc in auribus eorum, timueruntq. omnes vi-*
re valde. * Vocauit autem Abimelech etiam
 C Abraham, & dixit ei: Quid fecisti nobis? quid
 peccauimus in te, quia induxisti super me &
 super regnum meum peccatum grande? quæ
 non debui facere, fecisti nobis. * Rursumq.
 10 exposulans, ait: Quid vidisti, vt hoc faceres?
 11 * Respondit Abraham: Cogitavi mecum, di-
 cens: Forſitan non eſt timor Dei in loco illo:
 & interſciet me propter vxorem meam: 17
 12 * alius autem & ſvere ſoror mea eſt, filia pa-
 tris mei, & non filii matris mee, & duxi eam 18
 13 in vxorem. * Poſtquam autem eduxit me
 Deu de domo patris mei, dixi ad eam: Hanc

mifericordiam facies mecum: In omni loco,
 ad quem ingrediemur, dices quod frater tuus
 ſim. * Tulit igitur Abimelech oues, & boues,
 14 & ſeruos, & ancillas, & dedit Abraham: red-
 15 diditq. illi Saram vxorem ſuam, * & ait:
 16 Terra coram vobis eſt, vbicumque tibi pla-
 cuerit habitare. * Saræ autem dixit: Ecce mille
 argenteus dedi fratri tuo, hoc eri. tibi in vela-
 men oculorum ad omne, qui tecum ſunt, &
 quicumque perrexerit: mementoq. ſe depre-
 henſam. * Orante autem Abraham, ſanauit
 Deus Abimelech & vxorem, ancillasq. eius,
 & pepererunt: * conſulitq. enim Dominus
 omnem vuluam domus Abimelech propter
 Saram vxorem Abraham.

CAP. XXI.

1 V Iſtauit autem Dominus Saram ſicut
 A promiſerat: & impleuit quæ locutus

2 eſt. * Concepitq. & peperit filium in ſene-
 3 Aute ſua, tempore quo prædixerat ei Deus.
 3 * Vocauitq. Abraham nomen filij ſui, quem

Ga. 4. c. 23

Heb. 11. 6.

11

genuit

1 Sup. 17.
d. 10
Mat. 1. 2. 3

1 Gal. 4. d.
10

4 genuit ei Sara, Isaac: * & circumcidit eum
5 octavo die, sicut / præceperat ei Deus, * cum
6 centum esset annorum: hac quippe ætate pa-
7 tris, natus est Isaac. * Dixitq. Sara: Risum fe-
8 cit mihi Deus: quicumque audierit, corride-
9 bit mihi. * Rursumq. ait: Quis auditurum
10 crederet Abraham quod Sara lactaret filium,
11 quæ peperit ei iam sen? * Creuit igitur puer,
12 & ablatus est: fecitq. Abraham grande cõ-
13 niuium in die ablationis eius. * Cumque
14 vidisset Sara filium Agar Aegyptiæ luden-
15 tem cõm Isaac filio suo, dixit ad Abraham:
16 * / Fijce ancillam hanc, & filium eius: non

enim erit heres filius ancillæ cum filio meo
17 Isaac. * Dure accepit hoc Abraham pro filio
18 suo. * Cui dixit Deus: Non tibi videatur aspe-
19 rum super puero, & super ancilla tua: omnia
20 quæ dixerit tibi Sara, audi vocem eius: quia
21 / in Isaac vocabitur tibi semē. * Sed & filium
22 ancillæ faciam in gentem magnam, quia se-
23 men tuum est. * Surrexit itaque Abraham
24 mane, & tollens panem & vtreæ aquæ, im-
25 posuit scapula eius, tradiditq. puerum, & di-
26 misit eam. Quæ cum abiisset, errabat in soli-
27 tudine Bersabee. * Cumq. consumpta esset
28 aqua in vtre, abiiecit puerum subter vnam ar-

16 bonum, quæ dixerant. * Et aitq. / reditq. re-
gione pro quantum potest arctus iacere di-

xit enim: Non videbo morientem puerum: &
sedens contra, leuauit vocem suam & fleuit.

17 * Exaudiuit autem Deus vocem pueri: voca-
uitq. Angelus Dei Agar de cælo, dicens: Quid

18 agis Agar? noli timere: exaudiuit enim Deus
vocem pueri de loco in quo est. * Surge, tolle

C puerum, & tene manum illius: quia in gremio
 19 magnam faciam eum. * Aperuitq. oculos eius
 20 Deus: quia videns puteum aque, abiit, & im-
 pleuit virem, deditq. puero bibere: * Et fuit
 21 cum eo: qui creuit, & moratus est in solitudi-
 22 ne, factusq. est iuuenis sagittarius. * Habita-
 23 uitq. in deserto Pharan, & accepit illi mater
 24 sua uxorem de terra Aegypti. * Eodem tem-
 25 pore dixit Abimelech, & Phicol princeps e-
 26 xercitus eius a I Abraham: Deus tecum est in
 27 vniuersis quae agis. * Iura ergo per Deum,
 28 ne noceas mihi, & posteris meis, stirpiq. mexi:
 29 sed iuxta misericordiam, quam feci tibi, fa-
 30 cies mihi, & terrae in qua versatus es aduena.
 31 * Dixitq. Abraham: Ego iurabo. * Et incre-
 32 pavit Abimelech propter puteum aque quem
 33 vi abstulerant serui eius. * Responditq. Abi-
 34 melech: Nescidi, quis fecerit hanc rem: sed &

tu non indicasti mihi, & ego non audire praeter
 27 hodie. * Tulit itaque Abraham oves & boves,
 28 D & dedit Abimelech: petieruntq. ambo
 29 foedus. * Et statuit Abraham septem agnas
 30 gregis seorsum. * Cui dixit Abimelech: Quid
 31 sibi volunt septem agnae istae, quas stare fecisti
 32 seorsum? * At ille: Septem, inquit, agnas ac-
 33 cipies de manu mea: ut sint mihi in testimo-
 34 nium, quoniam ego fodi puteum istum. * Id-
 circo vocatus est locus ille Bersabee: quia ibi
 vterque iuravit. * Surrexit autem Abimelech,
 & Phicol princeps exercitus eius, reuersiq.
 sunt in terram Palaestinorum. Abraham vero
 plantauit nemus in Bersabee, & inuocauit ibi
 nomen Domini Dei aeterni. * Et fuit colonus
 terrae Palaestinorum diebus multis.

C A P. XXII.

1 Q Vx postquam gesta sunt, tentauit Deus
 2 Abraham, & dixit ad eum: Abraham,
 3 Abraham. At ille respondit: Adsum. * Ait il-
 4 li: Tolle filium tuum unigenitum, quem dili-
 5 gis, Isaac, & vade in terram israhel: & ibi
 6 offeres eum in holocaustum super unum mo-
 7 tium quem monstrauero tibi. * Igitur Abra-
 8 ham de nocte confurgens, strauit a sinum suum:
 9 duos secum duos iuvenes, & Isaac filium
 10 suum: cumq. concidisset ligna in holocaustum,
 11 abiit ad locum quem praeceperat ei Deus.
 12 * Die autem tertio, eleuatis oculis, uidit locum
 13 procul: * dixitq. ad pueros suos: Expectate
 14 hic cum asino: ego & puer illuc usque prope-
 15 rantes, postquam adorauerimus, reuertemur
 16 ad uos. * Tulit quoque ligna holocausti,
 17 & imposuit super Isaac filium suum: ipse uero
 18 portabat in manibus ignem & gladium. Cum-
 19 que duo pergerent simul, * dixit Isaac patri

suo: Pater mi. At ille respondit: Quid mis fili?
 20 Ecce, inquit, ignis & ligna: ubi est uictima ho-
 21 locausti? * Dixit autem Abraham: Deus pro-
 22 uidebit sibi uictimam holocausti, fili mi. Per-
 23 gebant ergo pariter: * & uenerunt ad locum
 24 quem ostenderat ei Deus, in quo edificauit
 25 altare, & de super ligna composuit eumq. al-
 26 ligasset Isaac filium suum, posuit eum in alta-
 27 re super sternem lignorum. * Extenditq. ma-
 28 num, & arripuit gladium, ut immolaret filium
 29 suum. * Et ecce Angelus Domini de caelo cla-
 30 manis, dicens: Abraham, Abraham. Qui respon-
 31 dit: Adsum. * Dixitq. ei: Non extendas manu
 32 tuam super puerum, neque facias illi quid-
 33 quam: nunc cognoui quod times Deum, &
 34 non peperisti unigenito filio tuo propter me.
 35 * Leuauit Abraham oculos suos, uiditq. post
 36 tergum arietem inter uepres haerentem corni-
 37 bus, quem afficiens obtulit holocaustum pro
 38 filio. * Appellauitq. nomen loci illius, Domi-
 39 nus uidet. Vnde usque hodie dicitur: In mon-

Iac. 2. d. 21

- 15 te Dominus uidebit. * Vocauit autem Angelus Domini Abraham secundo de caelo, dicens: 16 * Permetteptium iurauit, dicit Dominus: quia fecisti hanc re, & non peperisti filio tuo 17 unigenito pp me: * benedicam tibi, & multi- 18 phicabo semine tuum sicut stellas caeli, & uelut arenā quae est in littore maris: possidebit semē 19 tuū portās inimicorū suorū, * & BENE- 20 DICENTVR in semine tuo omnes gen- 21 tes terrae, quia obedisti uoci meae. * Reuer- 22 sus est Abraham ad pueros suos, abieruntq; Bersa- 23 bee simul, & habitauit ibi. * Hiviti gessit, 24 nuntiātum est Abraham quod Melcha quoque genuisset filios Nachor fratris suo, * Hus primogenitū, & Buz fratrem eius, & Camuel patrem Syrorū, * & Cafed, & Azau, Pheldas quoque & tedlaph, * ac Bathuel, de quo nata est Rebecca: odo istos genuit Melcha, Nachor fratri Abraham. * Concubina uero illius, noie Roma, peperit Tabee, & Gahā, & Tahas, & Maacha.

1. Mac. 2. 13.
Luc. 1. 17.
1 Sup. 12
2. 1. 18.
18.
Inf. 26. 2. 4
Act. 3. 2
25.
Eccl. 44.
d. 25.

CAP. XXIII.

- 1 Vixit autem Sara centum viginti septem 2 annis. * Et mortua est in ciuitate Ar- 3 bee, quae est Hebron, in terra Chanaan: uenitq; 4 Abraham ut plangeret, & fletet eam. * Cūq; surrexisset ab officio funoris, locutus est ad fi- 5 lios Heth, dicens: * Aduena sum & peregrinus apud uos: date mihi ius sepulchri uobi- 6 scum, ut sepeliam mortuum meum. * Re- 7 sponderunt filij Heth, dicentes: * Audi nos domine, princeps Dei es apud nos: in electis sepulchris nostris sepeli mortuum tuum: nul- 8 lusq; te prohibere poterit quin in monumen- 9 to eius sepelias mortuum tuum. * Surrexit 10 Abraham, & adorauit populum terrae, filios uidelicet Heth: * dixitq; ad eos: Si placeat 11 animae uestrae ut sepeliam mortuum meum, audite me, & intercedite pro me apud 12 Ephron filium Seor: * ut det mihi speluncam duplicem, quam habet in extrema parte agri sui: pecunia digna tradat eam mihi coram uo- 13 bis in possessionem sepulchri. * Habebat autem Ephron in medio filiorum Heth. Respon- 14 ditq; Ephron ad Abraham cunctis audientibus qui ingrediebantur portam ciuitatis il- 15 lius, dicens: * Nequaquam ita fiat, domine mi, sed tu magis auctulata quod loquor: Agrū 16 trado tibi, & speluncam, quae in eo est, prae- 17 sentibus filiis populi mei, sepeli mortuum meum. * Adorauit Abraham coram populo 18 terrae. * Et locutus est ad Ephron circumstan- 19 tes p ebe: Quae uo, ut audias me: Dabo pecuniam pro agro: suscipe eā, & sic sepeliam mortuum meum in eo. * Responditq; Ephron: * Do- 20 mine mi, audi me: Terra, quam postulas, quadringentis siclis argenti ualeat: istud est pretium inter me & te: sed quantum est hoc sepeli mortuum tuum. * Quod cum audisset Abraham, appedit pecuniam, quam Ephron postulauerat, audiētib; filiis Heth, quadringentis siclis argenti probatae monetae publi- 21 cis. * Confirmatusq; est ager quondā Ephronis, in quo erat spelunca duplex, respiciens Mambre, tam ipse, quam spelunca, & omnes arbores eius in cunctis terminis eius per circuitum, * Abraham in possessionem, uidentibus filiis Heth, & cunctis qui intrabant portam ciuitatis illius. * Atque ita sepeliuit Abraham Saram uxorē suā in spelunca agri duplici, quae respiciebat Mambre, Hae est 22 Hebron in terra Chanaan. * Et confirmatus est ager, & antrum, quod erat in eo, Abraham in possessionem monumenti a filiis Heth.

CAP. XXIII.

- 1 Rat autem Abraham senex, diernūque multorum: & Dominus in cunctis benedixerat ei. * Dixitq; ad seruum seniores domus suae, qui praerat omnibus quae habebat

1 **P**one manum tuam subter femur meum,
 2 **ut** adiurem te per Dominum, Deum celi &
 3 terræ, ut non accipias uxorem filio meo de fi-
 4 liabus Chananæorum, inter quos habito: **sed**
 5 **ad** terram & cognationem meam proficiscar-
 6 ris, & inde accipias uxorem filio meo Isaac.
 7 **R**espondit seruus: Si noluerit mulier venire
 8 mecum in terram hanc, numquid reducere
 9 debem filium tuum ad locum, de quo tu egres-
 10 sus es? **D**ixitq. Abraham: **C**ave nequando
 11 reducas filium meum illuc. **D**ominus **D**e-
 12 celi, qui tulit me de domo patris mei, & de
 13 terra nationis meæ, qui locutus est mihi, &
 14 iuravit mihi, dicens: **S**emini tuo dabo terram
 15 hanc: ipse mittet Angelum suum coram te,
 16 & accipies inde uxorem filio meo: **s**in autem
 17 mulier noluerit sequi te, non teneberis iura-
 18 mento: filium meum tantum ne reducas illuc.
 19 **P**osuit ergo seruus manum sub femore Abra-
 20 ham domini sui, & iuravit illi super sermone
 21 hoc. **T**ulitq. decem camelos de grege do-
 22 mini sui, & abiit, ex omnibus bonis eius por-
 23 tans secum, profectusq. perrexit in Mesopota-
 24 miam ad urbem Nachor. **C**umq. camelos
 25 fecisset accumbere extra oppidum iuxta pu-
 26 teum aque uespere, tempore quo solent mu-
 27 lieres egredi ad hauriendam aquam, dixit:
 28 **D**omine Deus domini mei Abraham, occur-
 29 re, obsecro, mihi hodie, & fac misericordiam
 30 cum domino meo Abraham. **E**cce ego sto
 31 prope fontem aque, & filii habitatorum huius
 32 ciuitatis egredientur ad hauriendam aquam.
 33 **I**gitur puella, cui ego dixero: Inclina hydriam
 34 tuam ut bibam: & illa responderit, Bibe, quin
 35 & camelis tuis dabo potum: ipsa est, quæ præ-
 36 parasti seruo tuo Isaac: & pro hoc intelligam
 37 quod feceris misericordiam cum domino meo.
 38 **N**ecdum intra uerba compleuerat, & ec-
 39 ce Rebeca egrediebatur, filia Bathuel, filij

16 Melchæ uxoris Nachor fratris Abraham, ha-
 17 bens hydriam in scapula sua: **p**uella decora
 18 nimis, uirgoq. pulcherrima, & incognita ui-
 19 ro descendenter autem ad fontem, & imple-
 20 rat hydriam, ac reuertebatur. **O**ccurritq. ei
 21 C seruus, & ait: Pauxillum aque mihi ad biben-
 22 dum præbe de hydria tua. **Q**uæ respondit: **B**i-
 23 be domine mi. celestiterq. deposuit hydriam
 24 super uenam suam, & dedit ei potum. **C**umq.
 25 ille bibisset, adiecit: **Q**uin & camelis tuis hau-
 26 riam aquam, donec cuncti bibant. **E**ffun-
 27 densq. hydriam in canalibus, reccurrit ad pu-
 28 teum ut hauriret aquam: & haustam omnibus
 29 camelis dedit. **I**pse autem contemplabatur
 30 eam tacitus, scire uolens utrum prosperum
 31 iter suum fecisset Dominus, an non. **P**ost-
 32 quam autem biberint camelis, protulit uir inau-
 33 res aureas, appendentes siclos duos, & armillas
 34 totidem pondo siclorum decem. **D**ixitq. ad
 35 eam: Cuius es filia? indica mihi: est in domo
 36 patris tui locus ad manendum? **Q**uæ respon-
 37 dit: Filia sum Bathuelis, filij Melchæ, quem
 38 peperit ipsi Nachor. **E**t addidit, dicens: **P**a-
 39 learum quoque & fœni plurimum est apud
 40 nos, & locus spatiosus ad manendum. **I**n-
 41 elinavit se homo, & adorauit Dominum,
 42 & dicens: **B**enedictus Dominus Deus domi-
 43 ni mei Abraham, qui non abstulit miseri-
 44 cordiam & veritatem suam a domino meo,
 45 & recto itinere me perduxit in domum fratris
 46 domini mei. **C**ucurrit itaque puella, & nun-
 47 ciabit in domum matris suæ omnia quæ au-
 48 dierat. **H**abebat autem Rebecca fratrem no-
 49 mine Laban, qui festinus egressus est ad ho-
 50 minem, ubi erat fons. **C**umq. uidisset huius-
 51 modi & armillas in manibus sororis suæ, & au-
 52 disset cuncta uerba referentis: **H**æc locutus est
 53 mihi homo: venit ad virum, qui stabat iuxta
 54 camelos, & prope fontem aque: **d**ixitque ad

eum: Ingrede te, benedicite Domini: cui foris
 12 flus? pręparavi domum, & locum camelis.
 13 * Et introduxit eum in hospitium: ac destrauit camelos, deditq. pascas & fenu, & aquam
 14 ad lauandos pedes eius, & virorum qui vene-
 15 rant cum eo. * Et appositus est in conspectu
 16 eius panis. Qui ait: Non comedam, donec lo-
 17 quar sermones meos: Respondit ei: Loquere.
 18 * At ille: Seruus, inquit, Abraham sum: * &
 19 Dominus benedixit domino meo valde, ma-
 20 gnificatusq. est: & dedit ei oves & boues, ar-
 21 gentum & aurum, seruos & ancillas, camelos
 22 & asinos. * Et peperit Sara vxor domini mei
 23 filium domino meo in senectute sua, deditq.
 24 illi omnia quę habuerat. * Et adiurauit me
 25 dominus meus, dicens: Non accipies vxorem
 26 filio meo de filiabus Chanaan: in quo-
 27 rum terra habito: sed ad domum patris mei
 28 perges, & de cognatione mea accipies vxorem
 29 filio meo: ego vero respondi domino meo:
 30 Quid ti noluerit venire mecum mulier? * Do-
 31 E minus, ait, in cuius conspectu ambulo, mittet
 32 angelum suum tecum, & diriget viam tuam:
 33 accipiesq. uxorem filio meo de cognatione
 34 mea, & de domo patris mei. * Innocens eris
 35 a maledictione mea, cum veneris ad propin-
 36 quos meos, & non dederint tibi. * Veni ergo
 37 hodie ad fontem aquę, & dixi: Domine
 38 Deus domini mei Abraham, si direxisti
 39 viam meam, in qua nunc ambulo, * ecce
 40 sto iuxta fontem aquę, & virgo, quę egredie-
 41 tur ad hauriendam aquam, audierit a me:
 42 Da mihi pauxillum aquę ad bibendum ex
 43 hydria tua: * & dixerit mihi: Et tu bibe,
 44 & camelis tuis hauriam: ipsa est mulier quę
 45 pręparauit Dñs filio domini mei. * Dumq.

hęc tacitus mecum voluerem, apparuit Re-
 becca veniens cum hydria, quam portabat
 in scapula: descenditq. ad fontem, & haulte
 aquam. Et ait ad eam: Da mihi paululum
 46 bibere. * Quę festinans deposuit hydriam de
 humero, & dixit mihi: Et tu bibe, & camelis
 47 tuis tribuam potum. Bibi, & adaquauit ca-
 melos. * Interrogauitq. eam, & dixi: Cuius
 es filia? Quę respondit: Filia Bathuelis sum,
 filij Nachor, quem peperit ei Melcha. Suspi-
 48 di itaque inauers ad orandam faciem eius,
 & armillas posui in manibus eius. * Pro-
 49 fusque adorauit Dominum, benedicens Do-
 mino Deo domini mei Abraham, qui perdu-
 xit me recto itinere, vtsumerem filiam fra-
 50 tris domini mei filio eius. * Quamobrem si
 facis misericordiam & veritatem cum do-
 mino meo, indicate mihi: sin autem aliud
 placet, & hoc dicite mihi, vt vadam ad dexte-
 51 ram, siue ad sinistram. * Responderuntq.
 Laban & Bathuel: A Domino egressus est
 sermo: non possumus extra placitum eius
 52 quidquam aliud loqui tecum. * En Rebecca
 coram te est, tolle eam, & proficiscere, & sit
 vxor filij domini tui, sicut locutus est Domi-
 53 nus. * Quod cum audisset puer Abraham,
 procidens adorauit in terram Dominum.
 54 * Prolatisque vasīs argentei, & aurei, ac ve-
 stibus, dedit ea Rebecca pro munere, fratri-
 bus quoque eius, & matri dona obtulit. * In-
 55 ito cōiuiio, vescentes pariter & bibentes man-
 serunt ibi. Surgens autem mane, locutus est
 puer: Dimittite me, vt vadam ad Dominum
 meum. * Responderuntq. fratres eius, & ma-
 56 ter: Maneat puella saltem decem dies apud
 nos, & postea proficietur. * Nolite, ait, me

reunere, quia Dominus direxit viam meam: 57 * Et dixerūt: Vocemus puellam, & quæram?
 dimittite me vt pergam ad dominum meū. 58 ipsius voluntatem. * Cumq. vocata venisset,

feciscitati

G scititati sunt: Vis ire cum homine isto? Quæ
59 ait: Vadam. * Dimiserunt ergo eam, & nu-
tricem illius, seruunq. Abraham, & comites
60 eius, * imprecantes prospera sorori suæ, atq.
dicentes: Soror nostra es, crescas in mille mil-
lia, & possideat semen tuum portas inimico-
61 rum fuorum. * Igitur Rebecca, & puella il-
lius ascensis camelis, secuz sunt virum: qui
festinus reuertebatur ad dominum suum:
62 * eo autem tempore deambulabat Isaac per
viam quæ ducit ad Puteum, cuius nomē est
Viuentis, & vidētis: habitabat enim in terra
63 australi: * & egressus fuerat ad meditandum

in agro, inclinata iam die: cumque eleuasset
64 oculos, vidit camelos venientes procul. * Re-
becca quoque, conspecto Isaac, descendit de
65 camelo, * & ait ad puerum: Quis est ille ho-
mo qui venit per agrum in occursum nobis?
Dixitque ei: Ipse est dominus meus. At illa
66 tollens cito pallium, operuit se. * Seruus au-
tem cuncta, quæ gesserat, narrauit Isaac. * Qui
67 introduxit eā in tabernaculum Sare matris
suæ, & accepit eam uxorem: & in tantum di-
lexit eam, ut dolorem, qui ex morte matris
eius acciderat, temperaret.

Sup. 16. d.
24.

CAPVT XXV.

1. Par. 1. c.
32.

1 **A**braham vero aliam duxit uxorem nomi-
2 ne Ceturam: * quæ peperit ei Zamran, &
3 Iecsan, & Madan, & Madian, & Ieshoc, &
4 Sue. * Iecsan quoque genuit Saba, & Da-
5 dan. Filij Dadan fuerunt Assurim, & Latu-
6 sim, & Loomim. * At vero ex Madian ortus
7 est Ephra, & Opher, & Henoch, & Abida, &
8 Eldaar: omnes hi filij Ceturæ. * Deditq. Abra-
9 ham cuncta quæ possederat, Isaac: * filijs au-
10 tem concubinarum largitus est munera, & se-
11 parauit eos ab Isaac filio suo, dum adhuc ipse
12 uiuere, ad plagam orientalem. * Fuerunt au-
13 tem dies uite Abraham, centum septuaginta
14 quinque anni. * Et deficiens mortuus est in
15 senectute bona, prouectusq. ætatis, & plenus
16 dierum: cõgregatusq. est ad populum suum.
17 * Et sepelierunt eum Isaac & Ismael filij
18 sui in spelunca duplici, quæ sita est in agro
19 Ephron filij Seor Hethi, e regione Mibre,
20 * quem emerat a filijs Heth: ibi sepultus est
21 ipse, & Sara uxor eius. * Et post obitum il-
22 lius benedixit Deus Isaac filio eius, qui habi-
23 tabat iuxta puteum nomine Viuentis & ui-

12 dentis. * Hæ sunt generationes Ismael filij
13 Abraham, quem peperit ei Agar Aegyptia, fa-
14 mula Sarg: & hæc nomina filiorum eius in
15 uocabulis & generationibus suis. * Primoge-
16 nitus Ismaelis Nabaioth, deinde Cedar, &
17 Adbeel, & Mabsam, * Mafma quoque, & Du-
18 ma, & Massa, * Hadar, & Thema, & Iethur,
19 & Naphis, & Cedma. * Isti sunt filij Ismae-
20 lis: & hæc nomina per castella & oppida eor-
21 um, duodecim principes tribuum suarum.
22 * Et facti sunt anni uite Ismaelis centum tri-
23 ginta septem, deficiensq. mortuus est, & ap-
24 positus ad populum suum. * Habitauit autē
25 ab Heuila usque Sur, quæ respicit Aegyptū
26 introcuntibus Assyrios. coram cunctis fratri-
27 bus suis obiit. * Hæ quoque sunt generatio-
28 nes Isaac filij Abraham: Abraham genuit Isaac:
29 * qui cum quadraginta esset annorum, duxit
30 uxorem Rebecam filiam Bathueli Syri de
31 Mesopotamia, sororem Laban. * Deprecat-
32 usq. est Isaac Dominum pro uxore sua, eo
33 quod esset sterilis: qui exaudivit eum, & dedit
34 conceptum Rebecce: * Sed collitebantur in
35 utero eius parvuli: quæ ait: Si sic mihi futurū
36 erat, quid necesse fuit concipere? Perrexitq.

1. Pa. 1.
b. 29.

1 Ro 9.c
10.

23 ut consuleret Dominum. * Qui respondens,
ait: / Dux gentes sunt in utero tuo, & duo po-
puli ex ventre tuo diuidentur, populusq. po-

pulum superabit, & maior seruiet minori.
24 * Iam tempus parier di aduenerat, & ecce ge-
mini in utero eius reperti sunt. * / Qui prior

Matt. 1.
2.

U egreſſus eſt, ruſus erat, & totus in morem
pellis hiſpidus: uocatūq. e nomen eius Eſau.
/ Proterius alter egredien. plantam fratris te-
nebat manu: & ideo ap ellauit eum Iacob.
26 * Sexagenarius erat Iſaac quando nati ſunt
27 ei paruuli. * Quibus adultis, factus eſt Eſau

vir gnarus venandi, & homo ag-icola: Iacob
autem vir ſimplex habitabat in tabernaculis.
28 * Iſaac amabat Eſau, eo quod de venatio-
nibus illius uideretur: & Rebecca diligebat
29 Iacob. * Coxit autem Iacob pulmentum: ad
30 quem cum ueniſſet Eſau de agro laſſus, ait

Heb. 1
16.
bdic 1.

Da mihi de coctione hac ruſa, quia oppido
laſſus ſum. Quam ob cauſam uocatum eſt no-
men eius / Edom. * Cui dixit Iacob: Vende
28 mihi primogenita tua. * Ille reſpondit: En
morior, quid mihi proderunt primogenita?
29 * Ait Iacob: Iura ergo mihi. Iurauit ei Eſau,
30 & uendit primogenita. * Et ſic accepto pa-

ne & lentis edulio, comedit, & bibit, & abiit
paruipendens quod primogenita uendidiſſet.

CAP. XXVI.

1 Oſta autem fame ſuper terram poſt cam-
A ſterilitatem, quæ acciderat in diebus
Abraham, abiit Iſaac ad Abimelech regem

2 Palæstinorum in Gerara. * Apparuitque ei
 Dominus, & ait: Ne descēdas in Aegyptū, sed
 3 quiesce in terra, quam dixero tibi. * Et pere-
 grinare in ea, eroq. tecum, & benedicam tibi.
 tibi enim & semini tuo dabo uniuersas regio-
 nes has, I complens iuramentum quod spo-
 4 pondi Abraham patri tuo. * Et multiplica-
 bo semen tuum sicut stellas celi: daboq. po-
 5 steris tuis uniuersas regiones has: I & B E-
 N E D I C E N T V R in semine tuo omnes
 gentes terræ, * eo quod obediērit Abraham
 uoci meæ, & custodierit præcepta & manda-
 ta mea, & ceremonias legesque seruauerit.
 6 * Mansit itaque Isaac in Geraris. * Qui cum
 7 interrogaretur a uiris loci illius super vxore
 sua, respondit: Soror mea est. timuerat enim
 conheri quod sibi esset sociata coniugio, re-
 8 putans ne forte interficerent eum propter il-
 lius pulchritudinem. * Cumq. pertransissent
 dies plurimi, & ibidē moraretur, prospiciens
 Abimelech rex Palæstinorum per fenestram,
 uidit eum iocantem cum Rebecca vxore sua.
 9 * Et accersito eo, ait: Perspicuum est quod
 vxor tua situr mentitus es eam sororem tuā
 esse? Respondit: Timui ne morerer propter
 10 eam. * Dixitq. Abimelech: Quare imposuisti
 nobis? potuit coire quisquam de populo cum
 11 vxore tua, & induxeras super nos grande pec-
 catum. Præcepitq. omni populo, dicen: * Qui
 12 tetigerit hominis huius vxorem, morte mo-
 rietur. * Seuit autem Isaac in terra illa, & in-
 13 uenit in ipso anno contumplum: benedixitq. ei
 Dominus. * Et locupletatus est homo, & ibat
 14 proficiens atque succrescens, donec magnus
 uehementer effectus est: habuit quoque pos-
 15 sessiones ouium & armentorum, & familie
 plurimum. Ob hoc inuidentes ei Palæstini,
 16 omnes puteos, quos foderat serui patris illius
 D Abraham, illo tempore obstruxerunt, im-

16 plentes humo: * in tantum, ut ipse Abime-
 lech diceret ad Isaac: Recede a nobis, quoniā
 17 potentior nobis factus es ualde. * Et ille di-
 scedens, ut ueniret ad torrentem Geraræ, ha-
 18 bitaretque ibi: * rursum fodit alios puteos,
 quos foderat serui patris sui Abraham, &
 quos, illo mortuo, olim obstruxerant Philis-
 19 tijn: appellauitq. eos eisdem nominibus qui
 20 bus ante pater vocauerat. * Foderuntque in
 Torrente, & repperunt aquam uiuam. * Sed
 & ibi iurgium fuit pastorum Geraræ aduer-
 21 sus pastores Isaac, dicentium: Nostra est aqua.
 quam ob rem nomen putei ex eo, quod acci-
 22 derat, uocauit Calumniam. * Foderunt au-
 tem & alium: & pro illo quoque rixati sunt,
 23 appellauitq. eum, Inimicitias. * Profectus
 inde fodiculum puteum, pro quo non con-
 24 tenderunt: itaque uocauit nomen eius, Latitu-
 do, dicens: Nunc dilatauit nos Dominus, & fe-
 25 cit crescere super terram. * Ascendit autem
 ex illo loco in Bersabee, * ubi apparuit ei Do-
 minus in ipsa nocte, dicens: Ego sum Deus
 Abraham patris tui, noli timere. quia ego te-
 cum sum: benedicam tibi, & multiplicabo se-
 26 men tuum propter suum meum Abraham.
 * Ita que ædificauit ibi altare: & inuocato no-
 mine Domini, extendit tabernaculum: præce-
 27 pitque seruis suis ut foderent puteum. * Ad
 quem locum cum uenissent de Geraris Abi-
 melech, & Ochozath amicus illius, & Phicol
 28 dux militum, * locutus est eis Isaac: Quid ue-
 nistis ad me hominem quem odistis, & expu-
 29 listis a nobis? * Qui responderunt: Vidimus
 tecum esse Dominū, & idcirco nos diximus:
 Sit iuramentum inter nos, & ineamus fœdus,
 30 * ut non facias nobis quidquam mali, sicut
 & nos nihil tuorum attigimus, nec fecimus
 quod te læderet: sed cum pace dimisimus au-
 cum benedictione Domini. * Fecit ergo eis

31 conuiuium, & post cibum & potum * surgen-
tes mane, iurauerunt sibi mutuo: dimisitque

G eos Isaac pacifice in locum suum. * Ecce au-
tem venerunt in ipso die. serui. 11:20 annun-

32 ciantes ei de putco, quem fuderant, atque di-
33 centes: Inuenimus aquam. * Vnde appellauit
eum, Abundantiam: & nomen urbi impositū
34 est Bersabee, vsque in presentem diem. * Esau

35 vero quadragenarius duxit uxores, Judith fi-
liam Beeri Hethzi, & Besmeth filiam Elon
eiusdem loci: * I quæ ambæ ostenderant, ani-
mum Isaac & Rebecca.

Inf: 27 g
46.

CAP. XXVII.

1 S Enuit autem Isaac, & caligauerunt oculi
A eius, & videre nō poterat: vocauitq. Esau
filium suum maiorem, & dixit ei: Fili mi?
2 Qui respondit: Adsum. * Cui pater: Vides,
inquit, quod senuerim; & ignorem diem mor-
3 tis meæ. * Sume arma tua, pharetram, & ar-
cum, & egredere foras: venatu aliquid
4 apprehenderis, * fac mihi inde pulmentum

sicut uelle me noli, & affer ut comedam: &
5 benedicat tibi anima mea antequam moriar.
6 * Quod cum audisset Rebecca, & ille abiisset
in agrum ut iussuionem patris impleret, * dixit
7 filio suo Iacob: Audiuī patrem tuum loquen-
tem cū Esau fratre tuo, & dicentem ei: * Affer
8 mihi de uenatione tua, & fac cibos ut comeda-
m, & benedicam tibi coram Domino ante-
9 quam moriar. * Nunc ergo fili mi, acquiesce
consilij meis: * & pergens ad gregem, affer

mihī

mihi duos hædros optimos, ut faciam ex eis
 10 escas patri tuo, quibus libenter vescitur: * quæ
 cum intuleris, & comederis, benedicat tibi
 11 priusquam moriatur. * Cui ille respondit:
 Nosti quod Esau frater meus homo pilosus
 12 sit, & ego lenis: * si attredaueris me pater me,
 & fenseris, timeo ne putet me sibi voluisse il-
 ludere, & inducam super me maledictionem
 13 pro benedictione. * Ad quem mater: In me
 sit, ait, ista maledictio, fili mi: tantum audi
 14 vocem meam, & pergens affer quæ dixi. * Abijt,
 & attulit, deditq. matri. Parauit illa cibos, si-
 15 cut uelle nouerat patrem illius. * Et vestibus
 Esau ualde bonis, quas apud se habebat do-
 16 mi, induit eum: * pelliculasq. hædorum cir-
 cumdedit manibus, & colli nuda protexit.
 17 * Deditq. pulmentum, & panes, quos coxerat,
 tradidit. * Quibus illatis, dixit: Pater mi? At
 18 C ille respondit: Audio. Quis es tu fili mi? * Di-
 19 xitq. Iacob: Ego sū primogenitus tuus Esau:
 feci sicut præcepisti mihi: surge, sede, & comede
 20 de venatione mea, ut benedicat mihi ani-
 ma tua. * Rursumque Isaac ad filium suum:
 Quo modo, inquit, tam cito inuenire potuisti,
 21 fili mi? Qui respondit: Voluntas Dei fuit ut
 cito occurreret mihi quod uolebam. * Dixitq.
 Isaac: Accede huc, ut tangam te fili mi, &
 22 probem utrum tu sis filius meus Esau, an nō.
 * Accessit ille ad patrem, & palpatō eo, dixit
 23 Isaac: Vox quidē, uox Iacob est: sed manus,
 manus sunt Esau. * Et non cognouit eū, quia
 24 pilosæ manns similitudinem maioris expref-
 serant. Benedicens ergo illi, * ait: Tu es filius
 25 meus Esau? Respondit: Ego sum. * At ille:
 Affer mihi, inquit, cibos de venatione tua, fili
 26 mi, ut benedicat tibi anima mea. * Quo cum
 oblatos comedisset, obtulit ei etiā uinum. quo
 27 hausto, * dixit ad eum: Accede ad me, & da
 mihi osculum, fili mi. * Accessit, & osculatus
 est eum. Statimque ut sensit uestimentorum
 28 illius fragrantiam, benedicens illi, ait: Ecce
 odor filij mei sicut odor agri pleni, cui bene-
 dixit Dominus. * Det tibi Deus de rore celi,
 29 & de pinguedine terræ abundantiam frumētī
 & vini. * Et seruiant tibi populi, & adorent te
 30 tribus: esto dominus fratrum tuorum, & in-
 curuentur ante te filij matris tuæ. qui male-
 dixit tibi, sit ille maledictus: & qui bene-
 31 dixerat tibi, benedictionibus repleatur. * Vix
 Isaac sermonem impleuerat: & egresso Iacob
 32 foras, uenit Esau, * coctosq. de venatione ci-
 bos intulit patri, dicens: Surge pater mi, &
 33 comede de venatione filij tui: ut benedicat
 mihi anima tua. * Dixitque illi Isaac: Quis
 enim es tu? Qui respondit: Ego sum filius
 34 tuus primogenitus Esau. * Expauit Isaac stu-
 pore uehementi: & ultra quā credi potest,
 admirans, ait: Quis igitur ille est qui dudum
 captam uenationem attulit mihi, & comedi
 ex omni? priusquā tu uenires? benedixitq.
 ei, & erit benedictus. * Auditis Esau sermo-

nibus patris, irruit clamore magno: & con-
 sternatus, ait: Benedic etiam & mihi, pater
 35 mi. * Qui ait: Venit germanus tuus fraudulē n-
 ter, & accepit benedictionem tuam. * At ille
 36 F subiunxit: Iuste uocatum est nomen eius Ia-
 cob: supplantauit enim me en altera vice: 13 sup. 5.
 primogenita mea ante tolit, & nunc secundo 1. 35.
 surripuit benedictionem meam. Rursumque
 ad patrem: Numquid non reueraſti, ait, &
 37 mihi benedictionem? * Respondit Isaac: De-
 minum tuum illum conſtitui, & omnes fra-
 tres eius seruituti illius subiugauit: frumenti
 & uino ſtabitui eum, & tibi poſt hac, fili mi.
 38 ultra quid faciam? * Cui Esau: Num uiam
 inquit, tantum benedictionem habes, pater?
 mihi quoque obſecro ut benedicas. Cumque
 39 eiulatu magno ſleret, * morus Isaac, dixit ad
 eum: In pinguedine terræ, & in rore celi de-
 40 super * erit benedictio tua. Viues in gladio, &
 fratri tuo ſeruiſ: tempusq. ueniet, cum excu-
 41 tias, & ſoluas iugum eius de ceruicibus tuis.
 G Ratione qua benedixerat ei pater: dixitque in
 corde ſuo: Venient dies luſtus patris mei, &
 42 occidam Iacob fratrem meum. * Nunciata
 ſunt hac Rebecca: quæ mittens & uocans Ia-
 43 cob filium ſuum, dixit ad eum: Ecce Esau fra-
 ter tuus minatur ut occidat te. * Nunc ergo,
 44 fili mi, audi uocem meam, & conſurgens ſuge
 ad Laban fratrem meum in Haran: * ha-
 45 bitabisq. cū eo dies paucos, donec requieſcat
 furor fratris tui, & ceſſet indignatio eius: po-
 46 ſtea uictram, & adducam te inde huc: cur utro
 que orbabor filio in vno die? * Dixitq. Re-
 becca ad Isaac: Tædet me vitæ meæ propter fi-
 lias Heſui: acceperit Iacob uxorem de ſtirpe
 huius terræ, nolo viuere.

C A P. XXVIII.

1 V Ocauit itaque Isaac Iacob, & benedixit
 A eum, præcepitq. ei dicens: Noli accipere
 2 coniugem de genere Chanaan: * ſed uade, &
 proſicere in Meſopotamiam ſyriæ, ad do-
 mum Bathuel patris matris tuæ, & accipe ti-
 3 bi inde uxorem de filiabus Laban annu-
 ci tui. * Deus autem omnipotens benedicat tibi,
 4 & creſcere te faciat, atque multiplicet: ut
 ſis in turbas populorum. * Et det tibi benedi-
 5 ctiones Abraham, & ſemini tuo poſt te: ut poſſi
 deas terram peregrinationis tuæ, quam polli-
 6 citus eſt aſu tuo. * Cumq. dimiſſet eum
 Isaac, proſectus uenit in Meſopotamiam ſy-
 7 riæ ad Laban filiū Bathuel ſyri, fratrem Re-
 beccæ matris ſuæ. * Videns autem Esau quod
 B benedixiſſet pater ſuus Iacob, & miſiſſet eum
 in Meſopotamiam ſyriæ, ut inde uxorem du-
 ceret: & quod poſt benedictionem præcepiſſet
 ei, dicens: Non accipies uxorem de filiabus
 7 Chanaan. * quodq. obediens Iacob parenti-

8 bus suis ille in Syriam: probans quoque
quod nolibet apiceret filias Chanaan pa-
ter suus: iuit ad Itmaelem, & duxit vxorē
abſque ijs, quas prius habebat, Maheleth filiā
Itmael filij Abraham, ſororem Nabaioth.
10 * Igitur egreſſus Jacob de Beerſabee, pergebat
11 Haran. Cumq. veniſſet ad quendam locū,
& vellet in eo requieſcere poſt ſolis occubitū,
tulit de lapidibus qui iacebant, & ſupponens
12 capiti ſuo, dormiuit in eodem loco. Viditq.

10 ſonans ſcalam ſtātem ſuper terram, & ca
C cum: n illius tangens cælum: Angelos quo-
que Dei aſcendentes & deſcendentes per eā,
13 * & Dominum innixum ſcalę dicentem ſibi:
14 Ego ſum Dominus Deus Abraham patris
tui, & Deus Iſaac: Terram, in qua dormis, tibi
dabo & ſemini tuo. * Eritq. ſemē tuum quaſi
puluis terrę: ſ dilataberis ad Occidentem, &
Orientē, & Septentrionem, & Meridiem: &
15 B E N E D I C E N T V R I N T E & in
ſemine tuo cuſtix tribus terrę. * Et ero cu-
ſtos tuus quocumque perrexeris, & reducam
te in terram hanc: nec dimittam niſi comple-
16 uero vniuerſa quę dixi. * Cumq. euigilaſſet
Jacob de ſomno, ait: Vere Dominus eſt in lo-
17 co iſto, & ego nesciebam. * Pauſiq. Quam
terribilis eſt, inquit, locus iſte? non eſt hic
D aliud niſi domus Dei, & porta cæli. * Surgēs
18 ergo Jacob mane, tulit lapidem quem ſuppo-
ſuerat capiti ſuo, & erexit in titulum, fundens
19 oleum de ſuper. * Appellauitq. nomen vrbis
20 Bethel, quę prius Luz vocabatur. * Vouit
etiam votum, dicens: Si fuerit Deus mecum,
& cuſtodierit me in via, per quam ego ambu-
ley, & dederis mihi panem ad veſcendum, &
21 veſtimentum ad induendū, * reuerſusq. fue-
ro proſpere ad domum patris mei: erit mihi
22 Dominus in Deum, & lapis iſte, quem
erexi in titulum, vocabitur Domus Dei: con-
ſtorumq. quę dederis mihi, decimas offe-
ram tibi.

C A P. X X I X.

1 P Roſeſus ergo Jacob venit in terrā Orien-
talem. * Et vidit puteum in agro, tres
A quoque greges ouium accubantes iuxta eum:
nam ex illo adaquabantur pecora, & oſeius
3 gradi lapide claudelatur. * Morisq. erat vt
cunctis ouibus congregatis deuoluerent lapi-
dem, & reſeſis gregibus ruſum ſuper os pu-
4 tei ponerent. Dixitq. ad paſtores: Frares,
vnde eſtis? Qui reſponderunt: De Haran.
5 * Quos interrogans, Numquid, ait noſtis La-
ban filium Nachor? Dixerunt: Nouimus. * Sa-
uſne eſt? inquit: Valeat, inquit: & ecce Ra-
6 chel filia eius venit cum grege tuo. Dixitq.
7 Jacob: Adhuc multum diei ſupereſt, nec eſt
tempus vt reducantur ad canlas: greges: date
ante potum ouibus, & hic ea ad paſlum redu-
8 cite. * Qui reſponderunt: Non poſſumus, do-
9 nec omnia pecora congregentur, & amoue-
mus lapidem de ore putei, vt adaquemus gre-
10 ges. * Adhuc loquebantur, & ecce Rachel
veniebat cum ouibus patris ſui: nam gregem
11 ipſa paſcebat. * Quam cum viſiſſet Jacob, &
ſciret conſobrinam ſuam, ouesq. Laban aui-
culi ſui: amouit lapidem quo puteus claud-
12 batur. * Et adaquato grege, oſculatus eſt eam:
13 & eleuata voce fleuit, & indicauit ei quōd
ſolus eſſet patris ſui, & filius Rebecca: tat illa
14 ſolſtinans nunciavit patri ſuo. * Qui cum au-
diſſet ventile Jacob filium ſeroris ſux, cucur-

rit obuiam ei: complexusq. eum, & in oscula
 ruens, duxit in domum suam. Auditis autem
 14 caulis itineris, * respondit: Os meum es, & ca-
 15 ro mea. Et postquam impleti sunt dies men-
 16 sis vnus, * dixit ei: Num quia frater meus es,
 17 gratis seruius mihi? dic quid mercedis acci-
 18 pias. * Habebat vero duas filias, nomen ma-
 19 ioris Lia: minor vero appellabatur Rachel.
 20 * Sed Lia lippis erat oculis: Rachel decora
 21 facie, & venusto aspectu. * Quam diligens Ia-
 22 cob, ait: Seruiam tibi pro Rachel filia tua mi-
 23 nor, septem annis. * Respondit Laban: Me-
 24 lius est vt tibi eam dem quam alteri viro, ma-
 25 ne apud me. * Seruiuit ergo Iacob pro Ra-
 26 chel septem annis: & videbantur illi pauci
 27 dies pro amoris magnitudine. * Dixitq. ad
 28 Laban: Da mihi uxorem meam: quia iam
 29 tempus impletum est, vt ingrediar ad illam.
 30 * Qui vocatis multis amicorum turbis ad con-
 31 uitiura, fecit nuptias. * Et vespere Liam fi-
 32 liam suam introduxit ad eum, * dans ancil-
 33 lam filia, Zelpham nomine. Ad quam cum
 34 ex more Iacob fuisset ingressus, facto mane
 35 vidit Liam: & dixit ad focerum suum. Quid
 36 est quod facere voluisti? nonne pro Rachel
 37 seruiui tibi? quare inposuisti mihi? * Re-
 38 spondit Laban: Non est in loco nostro con-
 39 suetudinis, ut minores ante vradamas ad au-
 40 pias. * Imple hebdomadam dierum huius
 41 D copule: & hanc quoque dabo tibi pro ope-
 42 re quo seruituras es mihi septem annis alijs.
 43 * Acquiesce placito: & hebdomada transacta,
 44 Rachel duxit uxorem: * cui pater seruam Ba-
 45 lam tradiderat. * Tandemq. poctis optatis
 46 nuptijs, amorem sequentis priori praeulit,
 47 seruicus apud eum septem annis alijs. * Vi-
 48 dens autem Dominus quid despiceret Liam,
 49 aperuit vulua eius, sorore sterili permanen-
 50 te. * Quae conceptum genuit filium, vocauitq.

nomen eius Ruben, dicens: Vidit Dominus
 humilitatem meam, nunc amabit me ait meus.
 33 * Rursumq. concepit & peperit filium, & ait:
 34 E Quoniam addiuit me Dominus haberi con-
 35 temptui, dedit etiam istum mihi: vocauitque
 36 nomen eius Simeon. * Concepitq. tertio, &
 37 genuit alium filium, dixitq. Nunc quoque co-
 pulabitur mihi maritus meus, eo quod pepe-
 rerim ei tres filios: & idcirco appellauit no-
 men eius, Levi. * Quarto concepit, & pe-
 perit filium, & ait: Modo confitebor Domi-
 no. I & ob hoc vocauit eum, Iudam: cessa-
 uitq. parere.

I Mat. 1.
 1. 1.

C A P. X X X.

1 C Errens autem Rachel quod infecunda
 2 esse, inuidit sorori suae & ait marito suo:
 3 Da mihi liberos, alioquin moriar. * Cui ira-
 4 tus respondit Iacob: Num pro Deo ego sum,
 5 qui prauit te fructu uteris tui? At illa: Ha-
 6 beo, inquit, famulam Balam: ingredere ad il-
 7 lam, ut pariat super genna mea, & habeam
 8 ex illa filios. * Deditq. illi Balam in coniu-
 9 gium: quae, * ingressa ad se viro, concepit, &
 10 peperit filium. * Dixitq. Rachel: Iudicauit
 11 mihi Dominus, & exaudiuit vocem meam,
 12 dās mihi filium. & idcirco appellauit nomen
 13 eius, Dan. * Rursumq. Bala concipiens, pe-
 14 perit alterum, * pro quo ait Rachel: Compa-
 15 rsuit me Deus cum sorore mea, & iualuit
 16 uocauitq. eum, Nephthali. * Sentiens Lia quod
 17 parere desisset, Zelpham ancillam suam ma-
 18 rito tradidit. * Quae post conceptum edente
 19 filium, * dixit: Feliciter. & idcirco vocauit
 20 nomen eius, Gad. * Peperit quoque Zelpha al-
 21 terum. * Dixitq. Lia: Hoc pro beatitudine
 22 mea: Beatam quippe me dicent mulieres. pro-
 23 pterea appellauit eum, Aser. * Egressus autem

Ruben

Ruben tempore messis triticæ in agrum, re-
perit mandragoras: quas matri Lia detulit.
Dixitq. Rachel: Da mihi partem de manda-
goris filij tui. * Illa respondit: Parumne tibi
indetur quod præripueris maritum mihi, nisi
etiam mandragoras filij mei tuleris? Ait Ra-
chel: Dormiat tecum hac nocte pro manda-
goris filij tui. * Rediensq. ad uesperam Ia-
cob de agro, egressa est in occursum eius Lia,
& adme inquit, intrabis: quia mercede con-
duxisti pro mandragoris filij mei. Dormiuitq.

17 cum ea nocte illa. * Et exaudiuit Deus preces
eius: concepitq. & peperit filium quintum.
18 & ait: * Dedit Deus mercedem mihi, quia do-
di ancillam meam uiro meo, appellauitq. no-
men eius, Issachar. * Rursum Lia concipiens,
19 peperit sextum filium, * & ait: Dorauit me
Deus dote bona: etiam hac uice mecum erit
maritus meus, eo quod genuerim ei sex filios:
& idcirco appellauit nomen eius, Zabulon.
21 * Post quem peperit filiam, nomine Dinam.
22 * Recordatus quoq. Dominus Rachelis, exau-

D diuit eam, & aperuit uulnus eius. * Quæ
23 concepit, & peperit filium, dicens: Absulit
24 Deus opprobrium meum. * Et uocauit no-
men eius, Ioseph, dicens: Addat mihi Domi-
25 nus filium alterum. * Nato autem Ioseph,
dixit Iacob socio suo: Dimitte me ut reuer-
26 tar in patriam, & ad terram meam. * Da mi-
hi uxores, & liberos meos, pro quibus seruiui
tibi, ne abeam: tu uosli seruitutem qua serui-
27 ui tibi. * At illi Laban: Inueniam gratiam
in conspectu tuorum experimento didici, quia be-
28 nedixit mihi Deus propter te: * constitue
29 mercedem tuam quam dedi tibi. * At ille re-
spondit: Tu uosli quo modo seruiui tibi, &
quanta in manibus meis fuerit possessio tua.
30 * Modicum habuisti antequam uenirem ad
te, & nunc diues effectus es: benedixitq. tibi
Dominus ad introitum meum. Iustum est
igitur ut aliquando provideam etiam domui
31 mee. * Dixitq. Laban: Quid tibi dabo? At il-
le ait: * Nil uolo: sed si feceris quod postulo,
32 iterum pascam, & custodiam pecora tua. * Gy-
ra omnes greges tuos, & separa cunctas oues
uiuas, & sparsas uellere: & quodcumque furu-
33 rit, & maculosum, uariumq. fuerit, tam in ouibus
quam in capris, erit merces mea. * Respon-
ditq. mihi cras iustitia mea, quando placi-

ti tempus aduenerit coram te: & omnia quæ
non fuerint uaria, & maculosa, & furua, tam
in ouibus quam in capris, surti me arguent.
34 * Dixitq. Laban: Gratum habeo quod petis.
35 * Et separauit in die illa capras, & oues, &
F hircos, & arietes uarios, atque maculosos: cun-
ctum autem gregem unicolorem, id est albi,
& nigri uelleris, tradidit in manu filiorum
36 suorum. * Et posuit spatium itineris trium
dierum inter se & generum, qui pascere reli-
37 quos greges eius. * Tollens ergo Iacob uir-
gas populeas uirides, & amygdalinas, & ex
platanis, ex parte decorticauit eas: de cortice
q. corticibus in his, quæ spoliata fuerant, candor
apparuit: illa uero quæ integra fuerant, uiri-
38 dia permanserunt: atque in hunc modum
color effectus est uarius. * Posuitq. eas in ca-
nalibus, ubi effundebatur aqua: ut cum ueni-
s-
sent greges ad bibendum, ante oculos habe-
rent uirgas, & in aspectu earum conciperent.
39 * Factumq. est ut in ipso calore coitus, oues
G intederent uirgas, & parerent maculosa, &
40 uaria, & diuerso colore respersa. * Diuisitq.
gregem Iacob, & posuit uirgas in canalibus
ante oculos arietum: erant autem alba & ni-
gra quæque, Laban: cetera uero, Iacob, sepa-
41 ris inter se gregibus. * Iterum quando primo

tempore ascendebatur oues, ponebat Iacob
vigas in canalibus aquarum ante oculos arie
tuum & ouium, ut in earum contemplatione
conceperent: quando vero serotina admis-
sura erat, & conceptus extremus, non ponebat

43 eas. Falla. q. sūt ea quæ erant serotina, Laban
& quæ primi temporis, Iacob. * Diciturq. est
homo ultra modum, & habuit greges mul-
tos, ancillas & seruos, camelos & asinos.

CAP. XXXI.

Postquam autem audinit uerbo filiorum
Laban dicentium: Tulit Iacob omnia
quæ fuerunt patris nostri, & de illius faculta-
te ditatus. factus est inelytus: * animaduertit
quoque faciem Laban, quod non esset erga se
sicut heri, & nudius tertius, * maxime dicen-
te sibi Domino: Reuertere in terram patris
tuorum, & ad generationem tuam, ero q. te-
cum. * Misit, & vocauit Rachel & Liam in
agrum, ubi pascibat greges, * dixitq. eis: Vi-
deo faciem patris vestri, quod non sit erga me
sicut heri, & nudius tertius. Deus autem patris
mei fuit mecum. * Et ipse nostris quod totis
uiribus meis seruierim patri vestro. * Sed &
pater vester circumnueuit me, & mutauit mer-
cedem meam decem vicibus: & tamen non
dimisit eum Deus ut noceret mihi. * Si quan-
do dixit: Variæ erunt mercedes tuæ, pariebant
omnes oues: Varius factus, quando uero eon-
trario ait: Alba quæque accipies pro mercede,
omnes greges alba pepererunt. * Tulitq. Deus
substantiam patris vestri, & dedit mihi.
* Postquam enim conceptus ouium tempus
aduenerat, leuauit oculos meos, & vidi in
somis ascendentes nares super feminas, va-
rios & maculosos, & diuersorum colorum.
* Dixitq. angelus Dei ad me in sonis: Ia-
cob? Et ego respondi: Adsum. * Qui ait: Le-
ua oculos tuos, & vide vniuersos masculos
ascendentes super feminas, varios, maculo-
sos, acque resperfos. Vidi enim omnia quæ

13 fecit tibi Laban. * Ego sum Deus Bethel, sub-
uaxisti lapidem, & votum uouisti mihi. Nunc
ergo surge, & egredere de terra hac, reuertere
in terram nationis tuæ. * Responderuntq. Ra-
chel & Lia: Nūquid habemus reliquid quidquid
in facultatibus, & hereditate domus patris
nostris? * Nonne quasi alienas reputant nos
& vendidit, comeditque pretium nostrum?
16 * Sed Deus tulit opes patris nostri, & eas tra-
didit nobis, ac filiis nostris: vade omnia quæ
17 præcepit tibi Deus, fac. * Surrexit itaque Ia-
cob, & impositis liberis, ac coniugibus suis su-
per camelos abiit. * Tulitq. omnem substan-
tiam suam, & greges, & quidquid in Mesopo-
tania acquisierat, pergens ad Isaac patrem
suum in terram Chanaan. * Eo tempore ierat
Laban ad condenda oues, & Rachel furata est
20 idola patris sui. * Noluitq. Iacob confiteri so-
cero suo quod fugeret. * Cumq. abiisset tam
ipse quæ omnia quæ iuris sui erant, & amne
transmisso pergeret contra montem Galaad,
22 * nunciatum est Laban die tertio quod fuge-
ret Iacob. * Qui, assumptis fratribus suis, per-
secutus est eum diebus septem: & comprehē-
24 dit eum in Monte Galaad. * Viditq. in som-
nis dicentem sibi Deus: Cave ne quidquam
25 aspero loquaris contra Iacob. * Iamq. Iacob
extenderat in monte tabernaculum: cumque
ille cōsecutus fuisset eum cum fratribus suis,
in eodem Monte Galaad fixit tentorium.
26 * Et dixit ad Iacobi quare ita egisti, ut clari
me abigeres filias meas quasi captiuas gla-
27 dio? * Cur ignorante me fugere uoluisti, nec

1 Sep. 21.
d. 22

inducare mihi, ut prosequer te cum gaudio,
 28 & canticis, & tympanis, & citharis? * Non es
 29 passus ut oscularer filios meos & filias? sulte
 30 operatus es: & nunc quidem * valet manus
 mea reddere tibi malum: sed Deus patris ves-
 tri heri dixit mihi: Caue ne loquaris contra
 31 Jacob quidquam durius. * Ego ad tuos ire
 cupiebas, & desiderio erat tibi domus patris
 32 tuus: furatus es deos meos? * Respondit Ja-
 cob: Quod inficio te profectus sum, timui ne
 33 violenter auferres filias tuas. * Quod autem
 E furti me arguis: apud quemcumque innene-
 ris deos tuos, necetur coram fratribus nostris.
 34 scitatur, quidquid tuorum apud me inuenie-
 ris, & aufer. hinc dicens, ignorabat quod Ra-
 35 chel furata esset idola. * Ingressus itaque La-
 ban tabernaculum Jacob & Lize, & vtriusque
 famule, non inuenit. Cumq; intrasset tentori-
 36 um Rachelis, * illa festinans abscondit idola
 37 subter stramoniam cameli, & dixit de super:
 38 scitatur tantique omne tentorium. & nihil inne-
 39 nient, * ait: Ne irascatur dominus meus
 quod coram te assurgere nequeo: quia iuxta
 40 consuetudinem feminarum nunc accidit mihi.
 41 sic delusa sollicitudo querentis est. * Tu-
 menisq; Jacob cum iurgio ait: Quam ob cul-
 42 pam meam, & ob quod peccatum meum si-
 43 carastis post me, * & scrutatus es omnem
 supellestem meam? Quid inuenisti do-
 44 cumenta substantia domus tue? pone hic eorum fra-
 45 tribus meis, & fratribus tuis, & iudicent inter
 me, & te. * Idcirco viginti annis fui tecum: oves
 46 tue & capre sterilibus non fuerunt, arietes gregis
 47 tuus non comedi. * nec captum a bestia ostendi
 48 tibi, ego damnum omne reddebam: quidquid fur-
 49 tus peribat, a me exigebas: * die nosque con-
 50 versabar, & gelu, fugiebatque somnus ab ocu-
 51 lis meis. * Sicque per viginti annos in domo

tua serui tibi, quatuordecim pro filiabus,
 & sex pro gregibus tuis: immutasti quocun-
 52 que mercedem meam decem vicibus. * Nisi I eu-
 patris mei Abraham, & timor Isaac afflisset
 mihi, forsitan modo nudum me dimisisses:
 53 afflictionem meam & laborem manuum mea-
 rum respexit Deus, & arguit te heri. * Respon-
 54 dit ei Laban: Filia mea & filij, & greges tui,
 & omnia quae cernis, mea sunt: quid possum
 55 facere filiis & nepotibus meis? * Veni ergo,
 & incipiam seruis: ut sit in testimonium inter
 56 me & te. * Tulit itaque Jacob lapidem, & ero-
 57 xit illum in titulum: * dixitq; fratribus suis:
 Afferte lapides. Qui congregantes fecerunt tu-
 58 mulum, comederuntq; super eum: * Quia
 59 vocauit Laban Tumulum testis: & Jacob,
 Acerum testimonij, utque iuxta proprie-
 60 tatem linguae suae. * Dixitq; Lal an: Tumulus
 G ille erit testis inter me & te hodie, & idcirco
 61 appellatum est nomen eius Galaad, id est, Tu-
 62 mulus testis. * Inueatur & iudicet Domi-
 63 nus inter nos quando recesserimus a nobis,
 64 * si affixeris filias meas, & si introduxeris
 alias uxores super eas: nullus sermone nostris
 65 testis est absque Deo, qui praesens respicit.
 66 * Dixitq; rursus ad Jacob: En tumulus hic,
 67 & lapis quem erexi inter me & te: * tes-
 68 tis erit: tumulus, inquam, iste & lapis sint in
 69 testimonium, si aut ego transiero illum per-
 70 gens ad te, aut tu praeterieris, statum mihi co-
 71 gitans. * Deus Abraham, & Deus Nachor in-
 72 dicet inter nos: Deus patris eorum. Iurauit
 73 ergo Jacob per nomen patris sui Isaac: * im-
 74 molatusq; victimis in monte, vocauit fratres
 75 suos ut ederent panem. Qui cum comedis-
 76 sent, manserunt ibi. * Laban vero de nocte con-
 surgens, osculatus est filios, & filias suas, &
 benedixit illis: reuersusque est in locum suum.

19 ualebis? * Interrogauit eum Iacob: Dic mihi, quomodo appellaris nomine? Respondit: Cur quæris nomen meum? Et benedixit ei in eodem loco. * Vocauitq. Iacob nomen loci illius Phanuel, dicens: Vidi Deum facie ad faciem, & salua facta est anima mea. * Ortusq.

est ei statim sol, postquã transgressus est Phanuel: ipse vero claudicabat pede. * Quam ob causam non comederunt neruum filij Israel, qui emarcuit in femore Iacob, vsque in presentem diem eo quod tetigerit neruum femoris eius, & obstupuerit.

CAP. XXXIII.

1 **E** Leuans autem Iacob oculos suos, vidit
A venientem Esau, & cum eo quadringentos viros diuulsiq. filios Lia & Rachel, am-
2 barumq. famularum: * & posuit utramque
ancillam, & liberos earum in principio: Liam
vero, & filios eius in secundo loco: Rachel
3 autem, & Ioseph nouissimos. * Et ipse pro-
grediens adorauit pronus in terram septies,
4 donec appropinquaret frater eius. * Currrens
itaque Esau obuiam fratri suo, amplexatus
est eum: stringensq. collum eius, & osculans
5 fleuit. * Leuansq. oculos, uidit mulieres, &
parulos earum, & ait: Quid sibi volunt isti?
B & si ad te pertinent? Respondit: Paruli
6 sunt, quos donauit mihi Deus seruo tuo. * Et
appropinquant es ancillæ & filij earum, in-
7 curuati sunt. * Accessit quoque Lia cum
pueris suis: & cum similiter adorassent, ex-
8 tremi Ioseph & Rachel adorauerunt. * Di-
xitq. Esau: Quanam sunt istæ turnæ quas
9 obuiam habui? Respondit: Vt inuenirem
gratiam coram domino meo. * At ille ait:
Habeo plurima, frater mi, sunt tua tibi.
10 Dixitq. Iacob: Noli ita obsecro, sed si inue-
ni gratiam in oculis tuis, accipe munusculum
de manibus meis: sic enim nidi faciem tuam,
C quasi uiderim vultum Dei: esto mihi propi-
11 tius, & suscipe benedictionem quam attuli
tibi, & quam donauit mihi Deus tribuens

omnia. Vix fratre compellente, suscipiens,
12 ait: Gradium simul, eroq. socius itineris
tui. * Dixitq. Iacob: Nosti domine mi quod
parulos habeam teneros, & ovis, & boves
factas mecum: quas si plus in ambulando fe-
13 cero laborare, morientur vna die cuncti gre-
ges. * Præcedat dominus meus ante seruum
14 suum: & ego sequar paulatim vestigia eius, si-
cut videro paruulo meos posse, donec veniã
15 ad dominum meum in Seir. * Respondit
Esau: Oro te, vt de populo qui mecum est, sal-
tem socij remaneant vix tuæ. Non est, inquit,
necesse: hoc vno tantum indigeo, vt inue-
niam gratiam in conspectu tuo domine mi.
16 Reuersus est itaque illo die Esau ithere
17 quo venerat in Seir. * Et Iacob venit in So-
D coth: vbi ædificata domo & fixis tentorijs
appellauit nomen loci illius Socoth, id est,
18 tabernacula. * Transiuitq. in Salem vrbem
Sichimorum, quæ est in terra Chanaan, post-
quam reuersus: si de Mesopotamia Syriæ: &
19 habitauit iuxta oppidum. * Emitq. partem
agri in qua fixæ: ac tabernacula, a filijs He-
20 mor patris sichem ceterum agnis. * Et erecto
ibi altari, inuocauit super illud fortissimum
Deum Israel.

CAP. XXXIII.

1 **E** Gressa est autem Dina filia Lia vt vide-
ret mulieres regionis illius. * Quam

2 cum vidisset Sichem filius Hemor Henzi,
 princeps terræ illius, adamauit eam: & rapuit,
 & dormiuit cum illa, vi opprimēs virginem.
 3 * Et conglutinata est anima eius cum ea, tri-
 4 stemq. delinuit blanditijs. * Et pergens ad
 Hemor patrem suum, Accipe, inquit, mihi
 5 puellam hanc coniugem. * Quod cum audisset
 Iacob, absentibus filijs, & in pastu peco-
 6 rum occupatis, filiiit donec rediret. * Egres-
 so autem Hemor patrem Sichem vt loqueretur
 7 ad Iacob, * ecce filij eius veniebant de
 agro: auditq. quod acciderat, irati sunt valde,
 eo quod foedam rem operatus esset in Is-
 8 rael, & violata filia Iacob, rem illicitam per-
 petraisset. * Locutus est itaque Hemor ad
 9 eos: Sichem filij mei adhæsit animæ filiz ve-
 10 stræ: date eam illi vxorem: * & iungamus
 nobiscum: terra in potestate vestra est, exer-
 11 cere, negotiamini, & possidete eam. * Sed &
 Sichem ad patrem & ad fratres eius ait: Inue-
 12 niam gratiam coram vobis: & quæcumque
 statueritis, dabo: * augete dotem, & munera
 postulate, & libenter tribuam quod petieritis:
 13 tantum date mihi puellam hanc vxorem.
 14 * Responderunt filij Iacob Sichem & patri
 eius in dolo, sciuites ob stuprum sororis:
 15 non possumus facere quod petitis, nec dare
 fororem nostram homini in circumciso: quod
 16 illicitum & nefarium est apud nos. * Sed in
 hoc ualebimus federari, si uolueritis esse si-
 milēs nostris, & circumcidatur in uobis omne
 17 masculini sexus: tunc dabimus & accipie-
 mus mutuo filias uestras, ac nostras: & habi-
 18 tabimus uobiscum, erimusque unus populus:
 19 * si autem circumcidi nolueritis, tollemus fi-
 20 liam nostram, & recedemus. * Placuit ob-
 21 latio eorum Hemor, & Sichem filio eius:

19 * nec distulit adolescens quin statim quod
 petebatur expleret: amabat enī puellam
 20 ualde, & ipse erat inclitus in omni domo pa-
 tris sui. * Ingressiq. portam ur̄is, locuti sunt
 21 ad populum: * Viri isti pacifici sunt, & volūt
 habitare nobiscum: negotientur in terra, &
 22 exerceant eam, quæ spatiosa & lata cultori-
 bus indiget: filias eorum accipiemus vxores,
 23 & nostras illis dabimus. * Vnum est, quo
 differunt tantum bonum: Si circumcidamus
 24 masculos nostros, ritum gentis imitantes.
 25 * Et substantia eorum, & pecora, & cuncta
 quæ possident, nostra erunt: tantum in hoc
 26 acquiescamus, & habitantes simul, vnum ef-
 27 ficiemus populum. * Assensiq. sunt omnes,
 28 circumcisis cunctis maribus. * Et ecce, die
 D tertio quando grauissimum: vulnere dolor
 29 est arreptis, duo filij Iacob, Simeon & Leui
 fratres Dinæ, gladijs, ingressi sunt urbem
 30 confidenter: interfecerisq. omnibus mascu-
 31 lis, * Hemor & Sichem pariter necauerunt,
 tollentes Dinam de domo Sichem sororem
 32 suam. * Quibusegressis, irruerunt super occi-
 sos ceteri filij Iacob: & depopulati sunt vr-
 33 bem in vltionem stupri. * Oves eorum, &
 armenta, & asinos, cunctaq. vastantes quæ in
 34 domibus & in agris erant, * paruulos quo-
 que eorum & vxores duxerunt captiuas.
 35 * Quibus patris audacter, Iacob dixit ad
 Simeon & Leui: Turbastis me, & odiosum
 fecistis me Chananzis, & Pherezais habita-
 36 toribus terræ huius: nos pauci sumus: illi
 congregati percutient me, & delebor ego, &
 37 domus mea. * Responderunt: Numquid, vt
 scorto abuti debuere sorore nostra?

C A P. XXXV.

1 I N terea locutus est Deus ad Iacob: Surge,
 A & ascende Bethel, & habita ibi, facq. al-

Inf. 26-2
 6.

Sup. 18.
c. 13.

tare Deo qui apparuit tibi quando fugie-
bas Esau fratrem tuum. * Jacob vero conuo-
cata omni domo sua, ait: Abijcite deos a lie-
nos qui in medio vestri sunt, & mundamini,
ac mutate vestimenta vestra. * Surgite, &
ascendamus in Bethel, ut faciamus tibi altare
Deo: qui exaudivit me in die tribulationis
meae, & socius fuit itineris mei. * Dederunt

ergo ei omnes deos alienos quos habebant, &
inaures quae erant in auribus eorum: at ille
infodit ea subter terebinthum, quae est post
urbem Sichem. * Cumq. profecti essent, ter-
ror Dei inuasit omnes per circuitum ciuita-
tes, & non sunt ausi persequi recedentes. *
Venit igitur Jacob Luzam, quae est in terra
Chanaan, cognomento Bethel: ipse & om-

Sup. 18.
c. 18.

7 nis populus cum eo. * Aedificauitq. ibi alta-
re, & appellauit nomen loci illius, Domus
Dei: ibi enim apparuit ei Deus cum fuge-
ret fratrem suum. * Eodem tempore mortua
est Debora nutrix Rebeckae, & sepulta est ad
radices Bethel super quercum: vocatumq.
9 est nomen loci illius, Quercus fletus. * Ap-

paruit autem iterum Iacob postquam
reuerfus est de Mesopotamia Syriae, benedi-
xitq. ei, * dicens: Non vocaberis ultra Ia-
cob, sed Israel erit nomen tuum. * rappel-
lit eum Israel, * dixitq. ei: Ego Deus omni-
potens, cresce, & multiplica: penses & po-
puli nationum ex te erunt, reges de lumbis

Sup. 32.
f. 28

tuis egredientur. * Terramq. quam dedi Abraham & Isaac, dabo tibi & femini tuo post te. * Et recessit ab eo. * Ille vero erexit titulum lapideum in loco quo locutus fuerat ei Deus: libans super eum libamina, & effundens oleum: * vocanq. nomen loci illius, Bethel. * Egredius autem inde, venit verno tempore ad terram que ducit Ephratam: in qua cum parturiret Rachel, * ob difficultatem partus periclitari cepit. Dixitq. ei obstrictrix: Noli timere, quia & hunc habebis filium. * Egrediente autem anima præ dolore, & imminente iam morte, vocavit nomen filij sui Benoni, id est filius doloris mei: pater vero appellavit eum Benjamin, id est filius dextræ. * Mortua est ergo Rachel, & sepulta est in via que ducit Ephratam, hæc est Bethlechem. * Erexitq. Iacob titulum super sepulchrum eius: * hic est titulus monumenti Rachel, vsq. in præsentem diem. * Egredius inde, fixit tabernaculum trans Turrem gregis. * Cumq. habitaret in illa regione, abiit Ruben, & dormiuit cum Bala concubina patris sui: quod illum minime lauit. Erant autem filij Iacob duodecim. * Filij Lie: primogenitus Ruben, & Simeon, & Levi, & Iudas, & Issachar, & Zabulon. * Filij Rachel: Ioseph & Benjamin. * Filij Bale ancillæ Rachelis: Dan & Nephthali. * Filij Zelphæ ancillæ Lix: Gad & Aser: hi sunt filij Iacob, qui nati sunt ei in Mesopotamia Syriz. * Venit etiam ad Isaac patrem suum in Mambræ, Ciuitatem Arbee, hæc est Hebron: in qua peregrinatus est Abraham & Isaac. * Et cōpleti sunt dies Isaac centum octoginta annorum. * Consumptusq. ætate mortuus est: & appositus est populo suo senex & plenus dierum: & sepelierunt eum Esau & Iacob filij sui.

C A P. XXXVI.

Hæc sunt autem generationes Esau, ipse est Edom. * Esau accepit vxores de filiabus Chanaan: Ada filiam Elon Hethæi, & Oolibama filiam Anæ filię Sebeon Heuęi: * Basemath quoque filiam Ismael sororem Nabaioth. * Peperit autem Ada, Eliphaz: Basemath genuit Rahuel: * Oolibama genuit Iehus & Ithelon & Core: hi filij Esau qui nati sunt ei in terra Chanaan. * Tulit autem Esau vxores suas & filios & filias, & omnem animam domus suæ, & substantiam, & pecora, & cuncta quæ habere poterat in terra Chanaan: & abiit in alteram regionem, recessitq. a fratre suo Iacob. * Disites enim erant valles, & simul habitare non poterant: nec sustinebat eos terra peregrinationis eorum præ multitudinem gregum. * Habitauitq. Esau in monte Seir, ipse est Edom. * Hæc autem sunt generationes Esau patris Edom in monte Seir, * & hæc nomina filiorum eius: * Eli-

phaz filius Ada vxoris Esau: Rahuel quoque filius Basemath vxoris ei. * Fueruntq. Eliphaz filij: Theman, Omar, Sepho, & Gatham, & Cenez. * Erat autem Thama, concubina Eliphaz filij Esau: que peperit ei Amalech. hi sunt filij Ada vxoris Esau. * Filij autem Rahuel: Nehath & Zaza, Samma & Meza. hi filij Basemath vxoris Esau. * Isti quoque erant filij Oolibama filiz Anæ filiz Sebeon, vxoris Esau, quos genuit ei Iehus & Ithelon & Core. * Hi duces filiorum Esau: Filij Eliphaz primogeniti Esau: dux Theman, dux Omar, dux Sepho, dux Cenez, * dux Core, dux Gatham, dux Amalech: hi filij Eliphaz in terra Edom, & hi filij Ada. * Hi quoque filij Rahuel filij Esau: dux Nahath, dux Zaza, dux Samma, dux Meza. hi autem duces Rahuel in Terra Edom: hi filij Basemath vxoris Esau. * Hi autem filij Oolibama vxoris Esau: dux Iehus, dux Ithelon, dux Core: hi duces Oolibama filiz Anæ vxoris Esau. * Isti sunt filij Esau, & hi duces eorum: ipse est Edom. * Isti sunt filij Seir Horrei, habitatores terræ: Lotan, & Sobal, & Sebeon, & Ana, * & Dison, & Efer, & Disau. hi duces Horrei, filij Seir in Terra Edom. * Facti sunt autem filii Lotan: hori & Heman. erat autem soror Lotan, Thamna. * Et isti filij Sobal: Alian & Manahat & Ebal, & Sepho & Onam. * Et hi filii Sebeon: Aia & Ana. Iste est Ana qui inuenit aquas calidas in solitudine, cum pasceret aſinos Sebeon patris sui: * habuitq. filium Dison, & filiam Oolibama. * Et isti filii Dison: Hamdan, & Eſeban, & Iethram, & Charan. * Hi quoque filii Efer: Balaan, & Zauan, & Acan. * Habuit autem filios Dison: Hus, & Aram. * Hi duces Horrorum: dux Lotan, dux Sobal, dux Sebeon, dux Ana, * dux Dison, dux Efer, dux Disan: isti duces Horreorum qui imperauerunt in Terra Seir. * Reges autem qui regnauerunt in Terra Edom antequam haberent regē filii Israel, fuerunt hi: * Bela filius Beor, nomenq. vrbis eius Denaba. * Mortuus est autē Bela, & regnavit pro eo Iobab filius Zaræ de Bosra. * Cūque mortuus esset Iobab, regnavit pro eo Hus de terra Themanorum. * Hoc quoque mortuo, regnavit pro eo Adad filius Badad, qui percussit Madian in regione Moab: & nomen urbis eius Auth. * Cumque mortuus esset Adad, regnavit pro eo Semla de Masreca. * Hoc quoque mortuo regnavit pro eo Saul de fluuio Rohoboth. * Cumq. & hic obiisset, successit in regnum Balanan filius Achobor. * Isto quoque mortuo regnavit pro eo Adar, nomenque urbis eius Phau: & appellabatur uxor eius Meetabel, filia Matred filię Mezaab. * Hæc ergo nomina ducum Esau in cognationibus, & locis, & uocabulis suis: dux Thamna, dux Alua, dux Ietheth, * dux Oolibama, dux Ela, dux Phinon, * dux Ce-

I. Paral. c. 38.

42^a nez, dux Theman, dux Mabsar, * dux Mag-
dioh, dux Hiram: hi duces Fdom habitantes.

in terra imperij sui, ipse est Esau pater Idum-
eorum.

CAP. XXXVII.

A **H** Abitavit autem Iacob in terra Chan-
naan, in qua pater suus peregrinatus
est. * Et hinc sunt generationes eius. * Ioseph
cum sedecim esset annorum, pascēbar gre-
gem cum fratribus suis adhuc puer: & erat
cum filiis Balz & Zelphz uxorum patris sui:
accusavitq. fratres suos apud patrem crimi-
ne pessimo. * Israel autem diligebat Ioseph
super omnes filios suos, eo quod in senectute
generasset eum: fecitq. ei tunicam polymitam.
* Videntes autem fratres eius quod a patre
plus cunctis filiis amaretur, oderant eum,
nec poterant ei quidquam pacifice loqui.
* Accidit quoque ut visum somnium refer-
ret fratribus suis: quæ causa maioris odij
seminatum fuit. * Dixitque ad eos: Audite
somnia meum quod vidi: * Putabam nos
ficare manipulos in agro: & quasi con-
furgere manipulum meum, & stare, vestrosq.
manipulos circumstantes adorare manipu-
lum meum. * Responderunt fratres eius:
* Numquid rex noster eris? aut subiiciemur
ditioni tuæ? Hæc ergo causa somniorum at-
que sermonum, invidiæ & odij fomitem mi-
nistavit. * Aliud quoque vidit somnium,
quod narrans fratribus, ait: Vidi per somnium,
quasi solem, & lunam, & stellas undecim
adorare me. * Quod cum patri suo, & fratri-
bus retulisset, increpavit eum pater suus, &
dixit: Quid tibi vult hoc somnium quod vi-
disti? num ego & mater tua, & fratres tui
adorabimus te super terram? * Iam videbant
ei igitur fratres sui: pater vero rem tacitus
considerabat. * Cumque fratres illius in pa-

scendis gregibus pascuis morarentur in Si-
chem, * dixit ad eum Israel: Fratres mei pa-
scunt oves in Sichimis: veni, mittam te ad
eos. Quo respondente, * Presto sum, ait ei: Va-
de, & vides si cuncta prospera sint erga fratres
tuos, & pecora: & renuncia mihi quid agatur.
Mittis de Valle Hebron, veni in Sichem:
* invenitq. eum vir errantem in agro, & in-
terrogavit quid quæreret. * At ille respondit:
Fratres meos quæro, indica mihi ubi pascant
greges. * Dixitq. ei vir: Recesserunt de loco
isto: audini autem eos dicentes: Eamus in
Dothain. Perrexerat ergo Ioseph post fratres
suos, & invenit eos in Dothain. * Qui cum
vidissent eum procul, antequam accederet ad
eos, cogitauerunt illum occidere: * & mutuo
loquebantur: Ecce somniator venit: * venite,
occidamus eum, & mittamus in cisternam vete-
rem dicemusq. Fera pessima deuoravit eum:
E & tunc apparebit quid illi prosint somnia
sua. * Audiens autem hoc Ruben, nitēbatur
liberare eum de manibus eorum, & dicebat:
* Non interficiatis animam eius, nec effun-
datis sanguinem: sed projicite eum in cister-
nam hanc, quæ est in solitudine, manūsq. ves-
stras servate innoxias: hoc autem dicebat, vo-
lens eripere eum de manibus eorum, & red-
dere patri suo. * Confessum igitur ut perve-
nit ad fratres suos, nudaverunt eum tunica
talaris, & polymita: * miseruntq. eum in ci-
sternam veterem, quæ non habet ar aquam.
* Et sedentes ut comedere panem, vide-
runt Imaelitas viatores venire ad Galaad, &
F camelos eorum portantes aromata, & resu-
nam, & stantes in Aegyptum. * Dixit ergo
Iudas fratribus suis: Quid nobis prodest si

Inf. 42.
c. 12.

occiderimus fratrem nostrum, & celaueri-
 27 mus sanguinem ipsius? * Melius est ut ue-

nundetur Ismaelitis, & manus nostrae non
 polluantur, frater enim, & caro nostra est.

I Sap. 10.
 c. 13.

28 Acquieuerit fratres sermonibus illius. * I Et
 praetereuntibus Midianitis negociatoribus,
 extrahentes eum de cisterna, nondiderunt
 eum Ismaelitis, uiginti argenteis qui dux-
 29 runt eum in Aegyptum. * Reuertit q. Ru-
 30 ben ad cisternam, non inuenit puerum: * &
 31 scissis uestibus pergens ad fratres suos, ait:
 32 Puer non inparet, & ego quo ibo? * Tule-
 runt autem tunicam eius, & in sanguine hor-
 32 di, quo non occiderat, tinxerunt: * mittentes

G qui ferrent ad patrem, & dicerent: Hanc in-
 uenimus: uide utrum tunica filij tui sit, an
 33 non. * Quam cum agnosisset pater, ait: Tu-
 34 nica filij mei est, fera peccata comedit eum,
 bestia deuorauit Ioseph. * Scissisq. uestibus,
 35 indutus est cilicio, lugens filium suum multo
 tempore. * Congregatis autem cunctis libe-
 ris eius ut lenirent dolorem patris, noluit
 consolationem accipere, sed ait: Descendam
 ad filium meum lugens in infernum. Et illo

36 perseverante in fletu, * Madianitæ uen-
diderunt Ioseph in Aegypto Potipha-
ri eunucho Pharaonis magistro mili-
tariæ.

C A P. XXXVIII.

1 Eodem tempore descendens Iudas a fra-
tribus suis, disertit ad Virum Odolla-
miteum, nomine Hiram. * I Vidiq. ibi filiam
hominis Chanani, vocabulo Sue: & accepta
3 uxore ingressus est ad eam. * Quæ concepit,
& peperit filium, & vocavit nomen eius
4 Her. * I Rursumq. concepto sexu, natum fi-
lium vocavit Onan. * Tertium quoque pepe-
6 rit cæsurus. * Dedit autem Iudas uxorem

primogenito suo Her. nomine Thamar.
7 * I Fuit quoque Her primogenitus Iudæ, re-
B quam in conspectu Domini: & ab eo occisus
8 est. * Dixit ergo Iudas ad Onan filium suum
Ingredere ad uxorem fratris tui, & sociare il-
9 li, ut suscites semen fratri tuo. * Ille sciens
non sibi nasci filios, intrinseus ad uxorem fra-
tris sui, semen fundebat in terram, ne liberi
10 fratris nomine nascerentur. * Et idcirco per-
cussit eum Dominus, quod rem detestabilem
11 faceret. * Quam ob rem dixit Iudas Tha-
mar nutui suæ: Esso vidua in domo patris

11. Par. 2.
2.

1. No. 16.
19.

tui, donec crescat Sela filius meus: timebat enim me & ipse moreretur, sicut fratres eius. Quæ abiit, & habitauit in domo patris sui.

12 * Euolutis autem multis diebus, mortua est C filia sue vxor Iudas: qui post luctum consolatione suscepta, ascendebat ad tonsores ouium suarum, ipse & Hiras opilio gregis Odollamites, in Thannas. * Nunciatumque est Thamar quod focer illius, ascenderet in Thannas ad tondendas oues. * Quæ, depositis viduitatis uestibus, assumpsit theristrum: & mutato habitu, sedit in biuio itineris, quod ducit Thamar: eo quod creuisset Sela, & non eum acciperet maritum. * Quam cum vidisset Iudas, D suspicatus est esse meretricem: operuerat enim vultum suum, ne agnosceretur. * Ingre diensque ad eam, ait: Dimitte me ut coeam tecum: nesciebat enim quod nurus sua esset. Quæ respondente: Quid dabis mihi ut fruamur concubitu meo? * dixitque Mittam tibi hædum de gregibus. Rursumque illa dicente: Patiar quod uis, si dederis mihi arrhabonem, donec

18 mittas quod polliceris. * Ait Iudas: Quid tibi uis pro arrhabone dari? Respondit: Annullum tuum, & armillam, & baculum quem manu tenes. Ad vnum igitur coitura mulier concepit, * & surgens abiit: depositoque habi-

19 E tu, quem sumpserat, induta est viduitatis uestibus. * Misit autem Iudas hædum per pastorem suum Odollamitem, ut reciperet pignus quod dederat mulieri: qui cum non inuenisset eam, * interrogauit homines loci illius: Vbi est mulier quæ sedebat in biuio? Respondentibus cunctis: Nō fuit in loco isto meretrix. * Reuersus est ad Iudam, & dixit ei: Non inueni eam: sed & homines loci illius dixerūt mihi, numquam sedisse ibi scortum.

22 * Ait Iudas: Mabeat sibi, certe mēdaci argue re nos non potest, ego misi hædum quem promiseram: & tu non inuenisti eam. * Ecce autem post tres menses nuncianerunt Iudz, dicentes: Fornicata est Thamar nurus tua, & uidetur uterus illius intumescere. Dixitque Iudas: Producite eam ut comburatur. * Quæ cū

duceretur ad pœnam, misit ad focerū suum, dicens: De viro, cuius hæc sunt, concepi: cognosce cuius sit annulus, & armilla, & baculus. * Qui, agnitis muneribus, ait: Iustior me est: quia non tradidi eam Sela filio meo. Attamen ultra non cognouit eam. * I Instante autem partu, apparuerunt gemini in utero: atque ipsa effusione infantium unus protulit manū, in qua obstetrix ligauit coccinum, dicens: 28 * Ille egredietur prior. * Illo uero retrahente manū, egressus est alter: dixitque mulier: Quare diuisa est propter te maceria? & ob hanc 29 causam uocauit nomen eius Phares. * I Postea

egressus est frater eius, in cuius manu erat coccinum: quem appellant Zara.

C A P. X X X I X.

1 Igitur Ioseph ductus est in Aegyptum, emitte eum Putiphar eunuchus Pharaonis, princeps exercitus, vir Aegyptius, de manu 2 Ismaelitarū, a quibus perductus erat. * Fuitque Dominus cum eo, & erat vir in cādis prospere agens: habitauitque in domo domini sui, 3 * qui optime nouerat Dominum esse cum eo, & omnia, quæ gereret, ab eo dirigi in manu

illius.

4 illius. * Inuenit Ioseph gratiam corā domino
suo, & ministrabat ei, a quo prapositus om-
nibus gubernabat creditam sibi domum, &
5 vniuersā quæ ei tradita fuerāt: * benedixitq.
Dominus domui Aegyptij propter Ioseph,
& multiplicauit tam in cæcis quæm in agris
6 cum & eius substantiam: * nec quidquā aliud
nouerat, nisi panem quo vescabatur. Erat au-
tem Ioseph pulchra facie, & decorus aspectu.
7 * Post multos itaque dies iniecit domina sua
oculos suos in Ioseph, & ait: Domui mecum.

8 * Qui nequaquam acquiescens operi nefario,
dixit ad eam: Ecce dominus meus, omnibus
mihi traditis, ignorat quid habeat in domo
9 sua: nec quidquam est quod non in mea sit
potestate, vel non tradiderit mihi, præter te,
quæ vxor eius es: quo modo ergo possum
hoc malum facere, & peccare in Deū meum?
10 * Huiusmodi verbis per singulos dies &
C mulier molesta erat adolescens: & ille re-
11 sabat stuprum. * Accidit autem quadam die
ut intraret Ioseph domum, & operis quip-

12 piam absque arbitris faceret: * & illa, appre-
hensa lacinia vestimenti eius, diceret: Dormi
mecum. Qui relicto in manu eius pallio fugit,
13 & egressus est foras. * Cumq. vidisset mulier
vestem in manibus suis, & se esse contem-
14 ptam, * vocauit ad se homines domus suæ, &

ad emendum. Erat autē fames in terra Chanaan. * Et Ioseph erat princeps in terra Aegypti, a quo ad eius nutum frumenta populus vendebantur. Cumq; adorassent eum fratres sui, * & agnouisset eos quasi ad alienos durius loquebatur, interrogans eos: Unde venistis? Qui responderunt De terra Chanaan, ut emamus videri necessaria. * Et tamen fratres ipse cognoscens, non est cognitus ab eis. * Recordatusq; somniorum, quae aliquando viderat: ait ad eos: Exploratores estis: ut videatis infirmiora terrae venistis.

10 * Qui dixerunt: Non est ita, domine, sed ser-

22 ui tui venerunt ut emerent cibos. * Omnes filij vnus viri sumus: pacifici venimus, nec C quidquam famuli tui machinantur mali.

12 * Quibus ille respondit: Aliter est: immuni

13 ta terrae huius considerare venistis. * At illi Duodecim, inquit, serui tui fratres sumus, fi

14 lii viri vnus in terra Chanaan: minimus cum patre nostro est, alius non est super. * Hoc est, ait, quod locutus sum: Exploratores estis.

15 * Iam nunc experimentum vestri capiam: per salutem Pharaonis non egrediemini hinc, donec veniat frater vester minimus. * Mitti

16 te ex vobis vnum, & adducat eum: vos autem

eritis in vinculis, donec probentur quae dixistis: verum vera an falsa sint: alioquin per salutem Pharaonis exploratores estis. * Tradidit ergo illos custodire tribus diebus. * Die autem tertio eductis de carcere, ait: Facite quae dixi, & viuetis: Deum enim timeo. * Si D pacifici estis, frater vester vnus ligetur in carcere: vos autem abite, & ferte frumenta quae enuistis, in domos vestras, * I & fratrem vestrum minimum ad me adducite, ut possim vestros probare sermones, & non moriamini. 11 Fecerunt ut dixerat, * & locuti sunt ad inuicem: Merito haec patimur, quia peccauimus in fratrem nostrum, videntes angustiam animi illius, dum deprecaretur nos, & non audimus: merito: venit super nos ista tribulatio. * E quibus vnus Ruben, ait: Numquid non dixi vobis: Nolite peccare in puerum & non audistis me? in sanguis eius exquiratur. * Nesciebant autem quod intelligeret E Ioseph: eo quod per interpretem loqueretur ad eos. * Aueritq; se parumper, & Huius: & reuersus locutus est ad eos. * Tollenteque Si-

meon, & ligans illis praesentibus, iussit ministris ut implerent eorum saccos tritico, & reponerent pecunias singulorum in sacculis suis, datis supra cibariis in viam: qui fecerunt ita. 26 * At illi portantes frumenta in asiniis sui, profecti sunt. * Aperitq; vnus sacco, ut daret iumento pabulum in diuersorio, contemplatus pecuniam in ore sacculi, * dixit fratribus suis: Reddita est mihi pecunia, en habetur in sacco. Et obstupescit, turbaturq; mutuo dixerunt: Quidnā est hoc quod fecit nobis Deus? 29 * Veneruntq; ad Iacob patrem suum in terram Chanaan, & narrauerunt ei omnia quae accidissent sibi, dicentes: Locutus est nobis dominus terrae durae, & putauit nos exploratores esse prouinciae. * Qui respondimus: Pacifici sumus, nec villas molimur insidias. * Duodecim fratres viri: patre geniti sumus: vnus non est super, minimus cum patre nostro est in terra Chanaan. * Qui ait nobis: Sic probabo quod pacifici sitis: Fratrem vestrum vnum dimittite apud me, & cibaria domibus vestris necessaria sumite, & abite, * fratremque

vestri in unum adducite ad me, ut sciam¹ netur in vinculis, recipere possitis ac deinceps
quod non huius expiator est: & istum, qui te- 35 que vultis, emende hancati licentiam. * His

diſis, cum frumenta effunderent, ſinguli re-
pererunt in ore ſaccorum ligatas pecunias: ex
territisq. ſimul omnibus, * dixit pater Iacob:
36 G Absque liberis me iſſe, feciſtis, Ioseph non
eſt ſuper, Simeon tenetur in vinculis, & Be-
niamin auferetis: in me hac omnia mala reci-
derunt. * Cui reſpondit Ruben: Duo filios
meos interfice, ſi non reduxero illum tibi tra-
37 de illam in manum meam, & ego eum tibi reſti-
tuam. * At ille: Non deſcendet, inquit, filius
meus vobiscum: frater eius mortuus eſt, & ip-
ſe ſolus remaneat: ſi quidei aduerſi acciderit

interia ad quam pergitis, deducetis canoſ
meos cum dolore ad inferos.

C A P. XLIII.

1 I Nterim fame omnem terram vehemen-
2 ter premebat. * Conſumptisq. cibis quos ex
A Aegyptio detulerat, dixit Iacob ad filios ſuos:
Reuertimini, & emite nobis pauxillum ſcari-
3 rum. * Reſpondit Iudas: Denunciauit nobis
virtile ſub atteſtatione iurandi, dicens:
Non videbitis faciem meam, niſi fratrem ve-

strum minimum adduci eis vobiscum.

4 * Si ergo vis eum mittere nobiscum, pergemus
pariter, & ememus tibi necessaria: * In autem
non vis, non ibimus: vir enim, ut sepe
diximus, denunciavit nobis, dicens: Non
videbitis faciem meam absque fratre vestro
minimo. * Dixit eis Israel: In meam hoc re-
cistis miseriam, ut indicaretis ei & alium ha-
bere vos fratrem. * At illi responderunt: In-
terrogauit nos homo per ordinem nostram
progeniem: si pater viceret si haberemus fra-
trem: & nos respondimus ei consequenter
iuxta id quod fuerat scriptum: numquid
scire poteramus quod discurus esset: Adduci
te fratrem vestrum vobiscum? * Iudas quo-
que dixit patri suo: Mitte puerum
ut proficiamus, & possumus: ne mo-
riamur nos & parvuli nostri. * I Ego susci-
pio puerum: de manu mea require illum: nisi

reduxero, & redidero ei in tibi, ero per ar-
reus in te omni tempore. * Non interea si-
set dilatio, iam vix altera venissemus. * Tu
C tur Israel pater eorum dixit ad eos: sic oc-
celle est, facite quod vultis: si mihi de optimis
terra fructibus in vas vestrum, & de arte vi-
ro munera, modicum resinae, & mellis, & sto-
racis, stades, & terebinthi, & amygdalarum.
12 * Pecuniam quoque duplicem ferre vos, scun-
& illam quam inuenitis in facilius porta-
re, ne forte errore actum sit: sed si vultis
14 vestrum tollite, & ne dicitis vobis eum pla-
tem meum omni. * Remittat vobiscum fratrem, ve-
cabilem quem tenet, & hunc Benjamin: nego au-
tem quasi orbis us abique liberis ero. * Tule-
rit ergo vir minne a. pa uniam duplicem,
& Benjamin: de ceteris uenit, in egyptum.
16 & steterunt coram Joseph. * Quos cum ille

D vidisset, & Benjamin simul, praecepit disp-
satori domus suae, dicens: Introduc viros do-
mum, & occide victimas, & instroie conui-
um: quoniam mecum sunt comesturi meri-
17 die. * Fecit ille quod tibi fuerat imperatum,
& introduxit viros domum. * Ibiq. exterriti,
dixerunt inuicem: Propter pecuniam, quam
retulim prius in facis nostris, introduci
sumus: ut deuoluat in nos caluniam, & vi-
olenter subijcet iterum: & nos, & alios no-
19 stros. * Quamobrem in ipsis foribus acciden-
tes ad dispensatorem domus locuti sunt:
Oramus domine ut audias nos. * Iam ante
21 descendimus ut emeremus esum: * quibus
emptis, cum venissemus ad diuersorium, aper-
tuerunt saccos nostros, & in nuntium pe-
cuniarum in ore saccorum: quam nunc eodem fode-
22 reperiimus. * Sed & aliud attulimus at-

gentium, ut emamus quia nobis necessaria
sunt: non est in nostra conscientia a quis posse-
13 rit eam in narsupis nostris. * At ille respon-
dit: Pax vobis, nolite timere: Versi vestri,
& I cuius parui vestri ueni, vobis thesauros in
sacis vestris: nam pecuniam, quam dedistis
mihi, prebaram ego habeo. * Eduxitq. ad eos
24 simeon. * Et introduxit in domum, & auulit
aquam, & lauerunt pedes suos, & deditq. pa-
25 lun: simeon. * Illi vero palabant na-
F nera, donec ingrederetur Joseph meridiem:
audierant enim quid dicitur comesturi essent pa-
nem. * Igitur ut gressus esset Joseph domum
suam, obtulit unumque ei munera, tenentes in
manibus suis: & adorauerunt prius in terram.
27 * At ille clementer re saluatis eis, interin-
ga uites eos, dicens: Saluus re est pater vestri & se-
28 rex, de quo dicebatur mihi: Achere uis? Qui

responderunt: Sospes est seruus tuus pater noster. **29** cum. * At tollens autem Ioseph oculos, vidit
ster, adhuc vivit. Et incurvati, adoraverunt Benjamin fratrem suum veterinum, & ait: Ist-

est frater vester paruulus, de quo dixeratis
mibi? Et rursum: Deus, inquit, misereatur tui,
30 filii mi. * Festinauiq. quia commota fuerant
viscera eius super fratre suo, & erumpabant
lacrymæ: & introiens cubiculum venit.
31 * Rursumq. lota facie egressus, continuit se,
32 & ait: Ponite panes. * Quibus appositis, seorsum
Ioseph, & seorsum fratribus, Aegyptiis
quoque qui vestebantur simul, seorsum
(illicitum est enim Aegyptiis comedere cum
Hebraeis, & profanum putant huiusmodi
33 conuiuium) * sederunt coram eo, primogeni-

tus iuxta primogenita sua, & minimus iuxta
34 aetatem suam. Et mirabantur nimis, * sum-
ptis partibus quas ab eo acceperant: maioriq.
pars venit Benjamin, ita ut quinque parti-
bus excederet. Eibernatq. & inebriati sunt
cum eo.

CAP. XLIIII.

1 **P** Accipit autem Ioseph dispensatori do-
mus suæ, dicens: Imple saccos eorum
frumento, quantum possunt capere, & pone

pecuniam singulorum in summitate sacci.
 2 * Scyphum autem meum argenteum, & pretium quod dedit critici, pone in ore sacci tui.
 3 * Et orto mane, dimissi sunt cum asinis suis. * Tamq. urbem exierant, & processerit paululum: tunc Ioseph accessit dispo. favore domus: Surge, inquit, & p.
 4 sequere viros: & apprehensis dicit: Quare redidisti malum pro bono? * Scyphus, quem furati estis, ipse est in quo bibit dominus
 5 meus, & in quo angurari solet pessimam rem fecistis. * Fecit ille ut iusserat. Et apprehen.
 6 tis per ordinem locutus est. * Qui responde.
 7 ruit: Quare sic loquitur dominus noster, ut

8 serui tui tantum flagitij commiserint? Pecuniam, quam inuenimus in summitate saccorum, rep. ortauimus ad te de terra Chanaan: & quo modo consequens est ut furati simus de domo domini tui aurum vel argenteum?
 9 * Apud quemcumque fuerit inuentum seruorum tuorum quod quaeris, moriatur, & nos erimus serui domini nostri. * Qui dixit eis: Fiat iuxta vestram sententiam: apud quemcumque fuerit inuentum, ipse sit seruus meus,
 10 11 vos autem eritis innoxij. * Itaque festinato deponentes in terram sacos, aperuerunt singuli. * Quos scrutatus, incipiens a maiore usque ad minimum, inuenit scyphum in sacco

13 Benjamin. * At illi, scissis vestibus, oneratisq.
 14 rursus asinis, reuersi sunt in oppidum. * Primusq. Iudas cum fratribus ingressus est ad Ioseph (necdum enim de loco abserat) omnesq. ante eum pariter in terram corruerunt.
 15 * Quibus illi ait: Cur sic agere voluistis? an ignoratis quod non sit similis mei in augurio
 16 di. scientia? * Cui Iudas: Quid respondebimus, inquit, domino meo? vel quid loquimur, aut iuste poterimus obtendere? Deus inuenit iniquitatem seruorum tuorum: eo omnes serui tui tumus domini mei, & nos, & apud
 17 quem inuentus est scyphus. * Respondit Ioseph: Absit a me ut sis agam: qui furatus est scyphum, ipse sit seruus meus: vos autem abite liberi ad patrem vestrum. * Accedens autem
 18 eum propius Iudas, confidenter ait: Oro domine mi. loquatur seruus tuus verbum in auribus tuis, & ne irascaris famulo tuo: tu es
 19 enim post Pharaonem. * dominus meus. * Interrogasti prius seruos tuos: Habetis patrem, aut fratrem?
 20 * & nos respondimus: tui domino meo: Est nobis pater senex, & puer

parulus, qui in senectute illius natus est: cuius vterinus frater mortuus est: & ipsum solum habet mater sua, pater vero tenere diligit eum. * Dixistiq. seruis tuis: Adducite eum ad me, & ponam oculos meos super illum.
 21 * Suppleximus domino meo: Non potest puer relinquere patrem suum: si enim illum dimiserit, morietur. * Et dixisti seruis tuis: Nisi venerit frater vester minimus vobiscum, non videbitis amplius faciem meam. * Cum ergo ascenderissemus ad famulum tuum patrem nostrum, narrauimus ei omnia quae locutus
 22 est dominus meus. * Et dixit pater noster: Reuertimini, & emite nobis patrum triui.
 23 * Cui diximus: Irre non possumus: si frater noster minimus descenderit nobiscum, proficiscemur simul: alioquin illo absente non aude
 24 mus videre faciem vici. * Ad quae ille respondit: Vos scitis quod duos genuerit mihi
 25 vxor mea. * Et cessus est vnus, & dixit illi: Reversus denotauit eum: & hucusque non compareret. * Si tuleris istum, & aliquid ei in via contigerit, deducetis canos meos cum mero.

1 Sup. 43.
 2. 3. & 5.

1 Sup. 37.
 c. 23. g. 33

30 re ad inferos. * Idcirco si intrauero ad seruum
tuum in patrem nostrum, & puer defuerit, (cum
31 anima illius ex huius anima pendeat) * vide-
ri: quod non esse nobiscum, morietur, & de-
ducentur nutu tui canos eius cum dolore ad
32 inferos. * Ego propterea seruus tuus sum qui in
ma in hunc recepi fidem, & sponendi dicens:

33 Nisi reduxero eum, peccati reus ero in pa-
trem meum omni tempore. * Manebo itaq;
seruus tuus pro puero in ministerio domini
mei, & puer ascendat cum fratribus suis.
34 * Non enim possum redire ad patrem meum,
absente puero: ne calamitatis, quae oppressura
est patrem meum, testis auisum.

1 sup. 43.
69.

CAP. XLV.

1 **N**on se poterat ultra colibere Ioseph
multis coram assistantibus: unde praecepit
ut egredierentur cuncti foras, & nullus inter-
3 let alienus agnitioni muerat. * Fleuauitque
uocem cum letu: quam audierunt Aegyptij,
3 omnisq; domus Pharaonis. * Et dixit fratri-

bus suis: Ego sum Ioseph: adhuc pater meus
uiuic? Non poterant respondere fratres: nistio
4 terrore perterriti. * Ad quos ille clementer:
5 Accedite, inquit, ad me. Et cum accessissent
prope, 1 Ego sum, ait, Ioseph, frater uester,
5 quem uendidistis in Aegyptum. * Nolite pa-
uere, neque uobis durum esse uideatur quod

1 ad 7-b
13.

nendi-

wendidiſtis me in his regionibus: I pro ſalute
enim ueſtra miſit me Deus ante uos in Aegy-
ptu. * Biennium eſt enim quòd cepit fame-
eſſe in terra: & adhuc quinque anni reſtant.
quibus nec arari poterit nec meti. * Præmi-
ſitq. me Deus ut reſeruepaui ſuper terram,
& eſcas ad viuendum habere poſſitis. * Non
ueſtro conſilio, ſed Dei uoluntate huc miſſus
ſum. qui fecit me quaſi patrem Pharaonis, &
dominum vniuerſe domus eius, ac principē
in omni terra Aegypti. * Feſtinate, & aſcen-
dite ad patrem meum, & dicetis ei: Hæc man-
dat filius tuus Ioseph: Deus fecit me domi-
num uniuſe terræ Aegypti. deſcende ad me.
ne moreris, * & habitabis in terra Geſent
erisq. iuxta me tu, & filij tui, & filij filiorum
tuorum, oues tuæ, & armenta tua, & vniuerſa
quæ poſſides. * Ibiq. ne paſcam (adhuc enim
D quinque anni reſidui ſunt famis) ne & tu pe-
reas, & domus tua, & omnia quæ poſſides.
* En oculi ueſtri, & oculi fratris mei Benjamin
vident quòd os meum loquatur ad uos. * Nū-
ciate patri meo vniuerſam gloriam meam, &
cuncta quæ vidisti in Aegypto: feſtinate, &
adducere eum ad me. * Comq. amplexatus
reſidiſſet in collum Benjamin fratris ſui, ſte-
nuit illo quoque ſimiliter ſiente ſuper collum
eius. * Oculi uſq. eſt Ioseph omnes fratres
ſuos, & plorauit ſuper ſingulos: poſt quæ auſi
ſunt loqui ad eum. * Audi uſq. eſt, & cele-
ſti ſermone iuſſuſq. in aula regis: Venerunt
fratres Ioseph: & gaudiu eſt Pharaonis. atque
omnis familia eius. * Dixitq. ad Ioseph v-

impetraret fratribus ſuis, dicens: Onerante
iumenta, ite in terram Chanaan, * & tollite
inde patrem ueſtrum & cognationem, & ne-
nite ad me: & ego dabo vobis omnia bona
Aegypti, ut comedatis mediullā terræ. * Fra-
cipe etiam ut tollant plauſtra de terra Aegy-
pti, ad ſubuectionem paruulorum ſuorum ac
coniugum: & dicit: Tollite patrem ueſtrum
& properate quantocius uenientes. * Nec di-
mittatis quidquam de ſupelleſtili ueſtra: enim
omnes opes Aegypti, ueſtra erūt. * Feſerunt
filij Iſrael ut eis mandatum fuerat. Quibus
dedit Ioseph plauſtra, ſecundum Pharaonis
imperiu: & cibaria in itinere. * Singulis quo-
que proferri ſuſſit binas ſtolas: Benjamin uo-
ro dedit trecentos argenteos cum quinque ſto-
lis opimis: tantumdem pecunie & veſtium
mittens patri ſuo, addens & aſinos decem, qui
ſubueberent ex omnibus domibus Aegypti: &
toridem armenta, iumentum in itinere, panesq.
portantes. * Dimiſit ergo fratres ſuos, & pro-
ſiſcentibus ait: Ne traſcamini in via. * Quo-
aſcendentes ex Aegypto, uenerint in terram
Chanaan ad patrem ſuum Iacob. * Et nū-
ciauerunt ei, dicentes: Ioseph filius tuus ui-
uit: & ipſe dominatur in omni terra Aegypti.
Quo audito Iacob, quaſi de graui ſomno eius
ſolan, tamen non crederet eis. * Illi econtra
reſerebant omnem ordinem rer. Cumque vi-
diſſet plauſtra, & vniuerſa quæ miſerat, reui-
xit ſpiritus eius, * & ait: offici: mihi ſi adhu-
Ioseph filius meus uiuit: uadam & uidebo il-
lum antequam moriar.

CAP. XLVI.

Proſecutusq. Iſrael cum omnibus quæ ha-
bebat, uenit ad Purum iuramenti. &
maſtatis tibi uicinus Deo patris ſui Iſaac,

* audiuit eum per uifionem noctis uenientem
ſe, & dicentem tibi: Iacob, Iacob, cui reſpon-
dit: Ecce adſum. * Aicilli Deus: Ego ſum
fortiſſimus Deus patris tui: noli timere, de-

LIBER EXODVS.

HEBRAICE VEELLE SEMOTH.

CAPVT PRIMVM.

Maec sunt nomina filiorum Israel
 qui ingressi sunt in Aegyptum
 cum Iacob: singuli cum domi-
 bus suis introierunt: * Ruben,
 Simeon, Iud, Iudas, * Issachar,
 Zabulon & Benjamin, * Dan, & Nephthali,
 Gad, & Aser. * Erant igitur omnes animæ
 eorum qui egressi sunt de femore Iacob, se-
 ptingenti. Ioseph autem in Aegypto erat.
 Quo mortuo, & vniuersis fratribus eius, om-
 niq. cognatione illa, * filij Israel creuerunt,
 & quasi germinates multiplicati sunt: ac ro-
 borati nimis, implerunt terram. * Surrexit
 interea rex nouus super Aegyptum, qui igno-
 rabat Ioseph: * & ait ad populum suum: Ec-
 ce, populus filiorum Israel multus, & fortior
 nobis est. * Venite, sapienter opprimamus
 eum, ne forte multiplicetur: & si ingruerit
 contra nos bellum, addatur inimicis nostris,
 expugnatisque nobis epreliatur de terra.

* Præposuit itaq. eis magistros operum, vt

affligerent eos oneribus: ædificaueruntque
 vrbes tabernaculorum Pharaoni, Phithom, &
 Ramesses. * Quantoq. opprimebant eos, tan-
 to magis multiplicabantur, & crecebant.
 * oderantq. filios Israel Aegyptij, & afflige-
 bant illudebant eis: * atque ad amaritudinem
 perducebant vitam eorum: operibus duris lu-
 ti, & lateris, & omniq. famulatu, quo in terra
 operibus premebantur. * Dixit autem Rex
 Aegypti obstetricibus Hebræorum: quorum
 una vocabatur Sephora, altera Phua, * præci-
 piens eis: Quando obstetricabitis Hebræis, &
 partus tempus aduenit: si masculus fuerit
 interficite eum: si femina, seruate. * Timue-
 runt autem obstetrices Deum, & non fecerunt
 iuxta præceptum regis Aegypti, sed conserua-
 bant mares. * Quibus ad se accersitis, rex ait:
 Quidnam est hoc quod facere voluistis, ut
 pueros serualetis? * Quæ responderunt: Non
 sunt Hebræi sicut Aegyptij: mulieres: ipse
 enim obstetricandi habet scienciam, & prius-

10 q̄ am veniamus ad ea .pari int. * Bene ergo | 21 fortatusque est nimis. * Et quia timerun-
fecit Deus obstetricibus: & crevit populus, cō- | obstetrices Deum, & edificavit eis domos.

22 * Præcepit ergo Pharaon omni populo suo, di- | 3 elegantem, abscondit tribus mensibus. * Cū-
cens: Quidquid masculini sexus natū fuerit, | que iam celare non posset, sumpsit fuscillam
in flumen projicite: quidquid feminini, refer- | scirpem, & liniuit eam bitumine ac pice. po-
uate. | suitq. intus infantium, & exposuit eum in
4 careo ripæ fluminis, * Nante procul fore
5 eius, & considerante euentum rei. * ¶ Ecce
autem descendebat filia Pharaonis ut laua-
retur in flumine: & puellæ eius gradiebatur per
crepidinem aluei. Quæ cum vidisset fuscillam
in papyrone, misit eam & famulabus suis:

C A P. II.

¶ In 8. c.

20.

¶ Heb. 11.

d. 23.

1 Gressus est post hæc vir de domo Leui:
A ¶ & accepit uxorem stirpis suæ. * quæ
2 concepit, & ¶ peperit filium: & videns eum

¶ A 2. 7. c.

21.

Hebr. 11.

d. 23.

& alla.

6 & allatam * aperiens, cernensque in ea pa- 7 fantibus Hebræorum est hic. * Cui so-
 ruulum vagientem, misera eius, ait: Dein- 8 pueri: Vis, inquit, ut vadam, & vocem tibi

mulierem Hebræam, quæ nutrire possit in-
 8 tantulum? * Respondit: Vade. Perrexit puel-
 9 la & vocavit matrem suam. * Ad quam lo-
 cuta filia Pharaonis: Accipe, ait, puerum,
 istum, & nutri mihi: ego dabo tibi merce-
 dam tuam. Suscepit mulier, & nutriuit puerum:
 10 adultumq; tradidit filiz Pharaonis. * Quem
 illa adoptauit in locum filij, uocauitq; nomen
 eius Moyses, dicens: Quia de aqua tuli eum.
 11 * In diebus illis postquam creuerat Moyses,
 I egiptus est ad fratres suos: uiditq; afflictio-
 nem eorum, & uirum Aegyptium percen-
 12 tientem quendam de Hebræis fratribus suis.
 13 * Cumq; circumfexisset hinc atque illinc, &
 nullum adesse uidisset, percussit Aegyptium
 abscondit fabulo. * Et egressus die altero cō-
 14 spexit duos Hebræos rixantes: dixitque ei qui
 faciebat iniurias Quare percutis proximum
 tuum? * Quis respondit: Quare constituimus
 C principem & iudicem si per nos? num occi-
 dere me tu uis, sicut heri occidisti Aegyptium?
 Timuit Moyses, & ait: Quomodo palam fa-

15 Cum est uerbum istud? * Audiuitq. Pharaon
sermonem hunc, & quarebat occidere Moy-

sen: qui fugiens de conspectu eius, moratus
est in Terra Madian, & sedit iuxta puteum.

16 Erant autem sacerdotes Madian septem: li-
17 z, quæ uenerunt ad hauriendam aquam: &
18 impletis canatibus ad aquare cupiebant gre-
19 ges patris sui. * Superuenerunt pastores, & eie-
20 cerunt eas: surrexitque Moyses, & defensis
puellis, ad aquauit omnes earum. * Quæ cum
reuerissent ad Raguel patrem suum, dixit ad
eas: Cur velocius uenistis solito? * Responde-
runt: Vir Aegyptius liberauit nos de manu pa-
storum: insuper & hausit a quam nobiscum,

21 Dicit, Quare dimisistis hominem? vocate es-
22 se ut comedat panem. * Iurauit ergo Moyses,
quod habitaret cum eo. * 1. Accepitq. Sepho-
23 ram filiam eius uxorem: * quæ peperit ei fi-
lium, quem vocauit Gersam, dicens: Aduena
fui in terra aliena. Alterum uero peperit, quæ
uocauit Eliezer, dicens Deus enim patris mei
adiutor meus eripuit me de manu Pharaonis.
24 * Post multum uero temporis mortuus
est rex Aegypti: & ingemiscientes filii Israel,
propter opera uociferati sunt: ascenditq. cla-

Inf. 18. 2
2-3.
1. Par. 23.
b. 15.

24 mor eorum ad Deum ab operibus. * Et audiuit gemitum eorum, ac recordatus est fœderis quod pepigit cum Abraham, Isaac, & Ia-

25 cob. * Et respexit Dominus filios Israel & cognouit eos.

C A P. III.

1 **M**oyſes autem paſcebat oues Iethro ſocer ſui ſacerdotis Madian: cumq. minaſſet gregem ad interiora deſerti, venit ad montem Dei Horeb. * 2 Apparuitq. ei Dominus in flamma ignis de medio rubi: & videbat quòd rubus arderet, & non combureretur. 3 * Dixit ergo Moyſes: Vadam, & videbo viſionem hanc magnam, quare non comburatur 4 rubus. * Cernens autē Dominus quòd per-

egeret ad videndum, vocauit eum de medio rubi, & ait: Moyſes, Moyſes. Qui reſpondit: 5 Adſum. * At ille: Ne appropies, inquit, huc: ſolue calceamentum de pedibus tuis: locus 6 enim, in quo ſtas, terra ſancta eſt. * Et ait: 7 Ego ſum Deus patris tui, Deus Abraham, Deus Isaac, & Deus Iacob. Abſcondit Moyſes faciem ſuam: non enim audebat aſpicere contra Deum. * Cui ait Dominus: Vidi affluctum nem populi mei in Aegypto, & clamorem eius audiui propter duritiā eorum qui per-

8 sunt operibus: * & sciens dolorem eius, descendi ut liberem eum de manibus Aegyptiorum, & educam de terra illa in terram bonam, & spaciosam, in terram quae fluit lacte & melle, ad loca Chanaan, & Heth, & Amor, & Pherez, & Heu, & Iebusi. * Clamor ergo filiorum Israel venit ad me: vidiq. afflictionem eorum, quae ab Aegyptiis opprimuntur. * Sed veni, & mittam te ad Pharaonem, vt educas populum meum, filios Israel de Aegypto. * Dixitq. Moyses ad Deum: Quis sum ego vt uadam ad Pharaonem, & educam filios Israel de Aegypto? * Qui dixit ei: Ego ero tecum: & hoc habebis signum, quod miserim te: Cum eduxeris populum meum de Aegypto, immolabis Deo super montem istum. * Ait Moyses ad Deum: Ecce ego uadam ad filios Israel, & dicam eis: Deus patrum vestrorum misit me ad vos. Si dixerint mihi: Quid est nomen eius? quid dicam eis? * Dixit Deus ad Moysen. P. G. O. S. V. M. Q. V. I. S. V. M. Ait: Sic dices filiis Israel: QVI E S T, misit me ad vos. * Dixitq. iterum Deus ad Moysen: Haec dices filiis Israel: Dominus Deus patrum vestrorum, Deus Abraham, Deus Isaac, & Deus Iacob misit me ad vos: hoc nomen

mihi est in aeternum, & hoc memoriale meum in generationem & generationem. * Vade, & congrega seniores Israel, & dices ad eos: Dominus Deus patrum vestrorum apparuit mihi, Deus Abraham, Deus Isaac, & Deus Iacob, dicens: Visitans uisitauit uos, & uidi omnia quae acciderunt uobis in Aegypto. * Et dixit ut educam uos de afflictione Aegypti in terram Chanani, & Heth, & Amor, & Pherez, & Heu, & Iebusi: ad terram fluentem lacte & melle. * Et audi ent vocem tuam: ingredierisq. tu, & seniores Israel ad regem Aegypti, & dices ad eum: Dominus Deus Hebraeorum vocauit nos: ibimus uiam trium dierum in solitudinem, vt immolemus Domino Deo nostro. * Sed ego scio quod non dimittet uos rex Aegypti ut eatis nisi per manum validam. * Extendam enim manum meam, & percutiam Aegyptum in cunctis mirabilibus meis, quae facturus sum in medio eorum: post haec dimittet uos. * Daboq. gratiam populo huic coram Aegyptiis: & cum egrediemini, non exibitis vacui: sed postulabit uos mulier a vicinis suis, & ab hospite suis, uasa argentea & aurea, ac vestes: ponetisq. eas super filios & filias uestras, & spoliabitis Aegyptum.

Inf. 11.
a. 2. & 12.
c. 35.

C A P. IIII.

1 **R**espondens Moyses, ait: Non credent mihi, neque audient uocem meam, sed dicent: Non apparuit tibi Dominus. * Dixit ergo ad eum: Quid est quod tenes in manu tua? 3 Respondit: Virga. * Dixitq. Dominus: Projice eam in terram. Proiecit, & versa est in colubum, ita vt fugeret Moyses. * Dixitq. Dominus: Extende manum tuam, & apprehende caudam eius. Extendit, & tenuit, versaq. est in 5 virgam. * Vt credant, inquit, quod apparuit tibi Dominus Deus patrum suorum, Deus 6 Abraham, Deus Isaac, & Deus Iacob. * Di-

ce eam in terram. Proiecit, & versa est in colubum, ita vt fugeret Moyses. * Dixitq. Dominus: Extende manum tuam, & apprehende caudam eius. Extendit, & tenuit, versaq. est in 5 virgam. * Vt credant, inquit, quod apparuit tibi Dominus Deus patrum suorum, Deus 6 Abraham, Deus Isaac, & Deus Iacob. * Di-

8 xiq. Dominus rursum: Mitte manum tuam
in sinum tuum. Quam cum misisset in sinum,
7 protulit leprosa in sinu suo. * Retrahe, ait,
manum tuam in sinum tuum. Retraxit, & pro-
tulit iterum, & erat similis carni reliquæ.
8 * Si non crediderint, inquit, tibi, neque audie-
rint sermonem signi prioris, credent verbo si-
gni sequentis: * Quod si nec duobus quidem
his signis crediderint, neque audierint vocem
tuam: sume aquam fluminis, & effunde eam su-
per aridam, & quicquid hauseris de flu-
vio, vertetur in sanguinem. * Ait Moyses: Obse-
cro Domine, non sum eloquens ab heri, &
nudius tertius: & ex quo locutus es ad seruum
tuum, impeditioris & tardioris lingue sum.
9 * Dixit Dominus ad eum: Quis fecit os homi-
nis? aut quis fabricatus est mutum & surdum,
10 videntem & cæcum? nonne ego? * Perge igitur,
& ego ero in ore tuo: doceboq. te quid

13 loquaris. * Accille: Obsecro, inquit, Domine,
14 mitte quem missurus es. * Iratus Dominus
in Moysen, ait: Aaron frater tuus leuites, scio
quod eloquens sit: ecce ipse egreditur in oc-
cursum tuum; uidensque te lætabitur conde-
15 * Loquere ad eum, & pone verba mea in ore
D. eius: & ego ero in ore tuo, & in ore illius,
16 & ostendam vobis quid agere debeatis: * ip-
se loquetur pro te ad populum. & entos tuos:
tu autem eris ei in his quæ ad Deum perti-
17 nent. * Virgam quoque hanc sume in manu
18 tua, in qua facturus es signa. * Abiit Moyses,
& reuerius est ad Iethro socerum suum, di-
xitq. ei: Vadam & reuertar ad fratres meos
in Aegyptum, ut videam si adhuc uiuant. Cur
19 ait Iethro: Vade in pace. * Dixit ergo Domi-
nus ad Moysen in Madian: Vade, & reuertere
in Aegyptum: Mortui sunt enim omnes qui
20 quærebant animam tuam. * Tulit ergo Moy-

se uxorem suam, & filios suos, & imposuit eos
super asinum, reuersusq. est in Aegyptum, portans
31 virg. Dei in manu sua. * Dixitq. ei Dominus
reuerenti in Aegyptum: Vide ut omnia ostē-
ta quæ posui in manu tua, facias coram Pha-
raone: ego indurabo cor eius, & non dimittet
32 populum. * Dicitque ad eum: Hæc dicit
Dominus: Filius meus primogenitus Is-
33 rael. * Dixi: Dimitte filium meum ut ser-
uiat mihi: & noluisti dimittere eum: ecce
ego interficiam filium tuum primogenitum.
34 * Cumq. esset in itinere, in diuersorio occur-
rit ei Dominus, & volebat occidere eum. Mo-

35 * Tulit illico Sephora acutissimam petram
& circumcidit praputium filij sui, tetigitq.
pedes eius, & ait: Sponsus sanguinum tu mil-
36 es. * Et dimisit eum postquam dixerat: Spo-
37 sus sanguinum ob circumcisionem. * Dixit
autem Dominus ad Aaron: Vade in occur-
sum Moysi in desertum. Qui perrexit eo
uiam ei in Montem Dei, & osculatus est eum.
38 * Narrauitque Moyses Aaron omnia ver-
ba Domini quibus miserat eum, & sgra q.
39 mandauerat. * Veneruntq. simul & cong-
gaudentur cum duobus senioribus filijs suis.
40 * Locutusq. est Aaron omnia verba quæ di-

rat Dominus ad Moysen: & fecit signa coram | 31 populo, * & credidit populus. Audieruntque

quod videret Dominus filios Israel, & quod
repperisset afflictionem illorum: & proni
adoraverunt.

C A P. V.

Post hæc ingressi sunt Moyses & Aaron, &
dixerunt Pharaoni: Hæc dixit Dominus
Deus Israel: Dimitte populum meum vt sa-
crificet mihi in deserto. * At ille respondit:
Quis est Dominus, vt audiam vocem eius, &
dimittam Israel? nescio Dominum, & Israel

non dimittam. * Dixeruntque Deus Hebrao-
rum vocavit nos, vt eamus viam trientis die-
rum in solitudinem, & sacrificemus Domino
Deo nostro: ne forte accidat nobis pestis aut
gladius. * Ait ad eos rex Aegypti. Quare Moy-
ses & Aaron sollicitatis populum ab operibus
suis? ite ad onera vestra. * Dixitque Pharaos
Multus est populus terre: vide is quod turba
sucerentis: quanto magis si dederitis eis re-
quiem ab operibus? * Præcepit ergo in die
illo præfatus operum & exactoribus populi,
dicens. * Nequaquam ultra dabitur pascuis

populo

populo ad conficiendos lateres, sicut prius:
8 sed ipsi vadant, & colligant stipulas. * Et mē-

suram laterum, quam prius faciebant, im-
ponetis super eos, nec minuetis quidquam

uacant enim, & idcirco vociferantur, dicentes:
9 Eamus, & sacrificemus Deo nostro. * Oppri-
mantur operibus, & expleant ea: ut non ac-
10 quiescant uerbis mendacibus. * Igitur egressi
præfetti operum & exactores, ad populum di-
xerunt: Sic dixit Pharao: Non do uobis paleas.
11 * ire, & colligite sibi inuenire poteritis, nec
minuetur quidquid de opere uestro. * Disper-
susq. est populus per omnem Terram Aegy-
12 ptii ad colligendas paleas. * Præfetti quoque
C operum instabant, dicentes: Complete opus
13 uestrum quotidie, ut prius facere solebatis

14 quando dabantur uobis paleæ. * Flagellatiq.
sunt omni puerant operibus filiorum Israel,
ab exactoribus Pharaonis, dicentibus: Quate-
non impletis mensuram laterum sicut prius,
15 nec heri, nec hodie? * Veneruntque præpositi
filiorum Israel, & vociferati sunt ad Pharao-
nem dicentes: Cur ita agis contra seruos tuos?
16 * Paleæ non dantur nobis, & lateres simili-
ter imperantur: en famuli tui flagellis cadi-
mur, & iniuste agitur contra populum tuum.
17 * Qui ait: Vacatis otio, & idcirco dicitis:
Eamus, & sacrificemus Domino. * Ite ergo,

& ope-

& operamini: pax non dabitur vobis, & redditus confusum nometum laterum.

- 19 * Videbantque se propoliti filiorum Israel in Domino, eo quod diceretur eis: Non minuetur quidquam de lateribus per singulos dies.
20 * Occurruntque Moyſi & Aaron, qui stabant ex adverso, egredientibus a Pharaone:
21 * & dixerunt ad eos: Videat Dominus & iudi-

cet, quoniam feceris odorem nostrum coram Pharaone & servis eius, & praeſtisti ei gladium, ut occideret nos. * Reversusque est Moyſes ad Dominum, & ait: Domine, cur afflixisti populum istum? quare misisti me?
23 * Ex eo enim quo ingressus sum ad Pharaonem ut loquerer in nomine tuo, afflixisti populum tuum & non liberaſti eos.

CAP. VI.

- 1 Dixitque Dominus ad Moyſen: Nunc videbis quae facturus sum Pharaoni: per manum enim ſervorum dimittet eos, & in manu robusta eiſciet illos de terra ſua. * Locutusque est Dominus ad Moyſen dicens: Ego Dominus * qui apparui Abraham, Iſaac, & Iacob in Deo omnipotente: & nomen meum
4 A D O N A I non indicavi eis. * Pēpigitque ſervus cum eis, ut dāreſ Terram Chananae, terram peregrinationis eorum, in qua fuerunt
5 advenſi. * Ego audivi gemitum filiorum Iſrael, quo Aegyptij oppreſſerunt eos: & confortatus ſum paſſum mei. * Iſte die filij Iſrael. Ego Dominus qui educam vos de ergaſtulo Aegyptiorum, & eruiam de ſervitute ac redimam in brachio extenſo, & iudiciiis atagnis.
7 * Et aſſumam vos mihi in populum, & erit Deus: & ſciens quod ego ſum Dominus Deus veſter qui eduſerim vos de Aegyptu.
8 Iſte die filij Iſrael. Ego Dominus qui eduſerim vos de Aegyptu, & induſerim in terram, ſuper quam Iſraeli iuravi meam ut dārem eam Abraham, Iſaac, & Iacobi daboque illam
9 vobis poſſidendam, ego Dominus. * Narrauit ergo Moyſes omnia filijs Iſrael, qui non acquieſcunt ei propter anguſtiam ſpiritus, & opus
10 duritiſſimū. * Locutusque eſt Dominus ad Moy-

- ſen, dicens: * Ingredere, & loquere ad Pharaonem regem Aegypti, ut dimittat Iſrael de terra ſua. * Reſpōdit Moyſes coram Domino: Ecce filij Iſrael non audiunt me: & quo modo audiet Pharaon, praſertim cum in circumciſis ſint labijs? * Locutusque eſt Dominus ad Moyſen & Aaron, & dedit mandatum ad filios Iſrael, & ad Pharaonem regem Aegypti, ut eduſerent filios Iſrael de terra
14 Aegypti. * Iſti ſunt principes domorum per familias ſuas. Filij Ruben primogeniti Iſrael: Henoch & Phallu, Heſron & Charmi.
15 * Haec cognationes Ruben: Filij Simeon: Jemuſ, & Iamir, & Aholi, & Iachin, & Soar, & Saul filij Chananiſſidis. haec progenies Simeon.
16 * Et haec nomina filiorum Levi per cognationes ſuas. * Filij Caath & Merari. Anni autem vitae Levi fuerunt centum triginta ſeptem. * Filij Geſſon: Lobni & Semel, per cognationes ſuas. * Filij Caath: Amram, & Iſaac, & Hebron & Oziel. anni quoque vitae
19 Caath, centum triginta tres. * Filij Merari: Moholi & Muſi. haec cognationes Levi per familias ſuas. * Accepit autem Athram uxorem Iſachabed patruem ſuam: quae peperit ei
21 D Aaron & Moyſen. * Fueruntque anni vitae Amram, centum triginta ſeptem. * Filij quoque Iſaac: Core, & Nepheg, & Zechri-

12 * Filij quoque Ozriel, Misael, & Elisaphar,
 13 & Sethri. * Accepit autem Aaron uxorem,
 Elisabeth filiam Aminadab, sororem Naha-
 son, quæ peperit ei Nadab, & Abiu, &
 14 Eleazar, & Ichamar. * Filij quoque Core,
 15 Afer, & Eleana, & Abiasaph. hæc sunt cogna-
 tiones Coritarum. * At uero Eleazar filius
 Aaron accepit uxorem de filiabus Phutiel,
 quæ peperit ei Phinees: hæc sunt principes fa-
 16 * miliarum Leuiticarum per cognationes suas.

Dominus uero educere filios Israel de Terra
 27 Aegypti per turmas suas. * Hi sunt, qui so-
 quantur ad Pharaonem regem Aegypti,
 ut educant filios Israel de Aegypto: iste
 28 est Moyſes & Aaron, * in die qua locutus est
 Dominus ad Moyſen, in Terra Aegypti.
 29 * Et locus est Dominus ad Moyſen, dicens:
 Ego Dominus loquens ad Pharaonem regem
 30 Aegypti, omnia quæ ego loquor tibi. * Et ait
 Moyſes coram Domino: En incircumcisus la-
 bijs sum, quo modo audiet me Phara?

CAP. VII.

1 **D**ixitque Dominus ad Moyſen: Ecce con-
 2 stitui te Deum Pharaonis & Aaron fra-
 3 ter tuus erit propheta tuus. * Tu loqueris ei
 omnia quæ mando tibi. & ille loquetur ad
 Pharaonem, ut dimittat filios Israel de terra
 4 sua. * Sed ego indurabo cor eius, & multipli-
 5 cabo signa & ostenta mea in Terra Aegypti,
 6 & non audiet uos: immittamque manum
 meam super Aegyptum, & educam exercitum
 & populum meum filios Israel de terra Aegy-
 7 pti per iudicia maxima. * Et sciet Aegyptij
 quia ego sum Dominus qui extenderim ma-
 8 num meam super Aegyptum, & eduxerim fi-
 9 lios Israel de medio eorum. * Fecit itaque
 10 Moyſes & Aaron sicut præceperat Dominus:
 ita egerunt. * Erat autem Moyſes, octoginta
 annorum, & Aaron, octoginta trium, quando
 locuti sunt ad Pharaonem. * Dixitque Domi-
 11 nus ad Moyſen & Aaron: * Cum dixeris vo-
 bis Pharaon, Offendite signa: dices ad Aa-
 12 ron: Tolle virgam tuam, & projice eam cor-
 am Pharaone, ac vertetur in colubrum.

13 **A**ulitque Aaron virgam coram Pharaone &
 14 seruis eius, quæ uersa est in colubrum.
 15 * Vocauit autem Pharaon sapientes & ma-
 16 leficos & fecerunt etiam ipsi per incantatio-
 nes Aegyptiacas & arcana quædam similiter.
 17 Proieceruntque singuli uirgas suas, quæ uerse
 sunt in dracones: sed deuorauit uirga Aaron
 18 uirgas eorum. * Induratumque est cor Pharao-
 nis, & non audiuit eos, sicut præceperat Dñs.
 19 Dixit autem Dominus ad Moyſen: Ingra-
 20 uatum est cor Pharaonis: non uult dimittere
 21 populum. * Vade ad eum mane, ecce egredietur
 22 ad aquas: & stabis in occursum eius super
 23 ripam fluminis: & uirgam, quæ conuersa est
 24 in draconem, tolles in manu tua. * Dicesque
 25 ad eum: Dominus Deus Hebræorum misit me
 ad te, dicens: Dimitte populum meum ut sa-
 26 crificet mihi in deserto: & usque ad præsens
 27 audire noluisti. * Hæc igitur dicit Dominus:
 In hoc scies quod sim Dominus: ecce percu-
 28 tiam uirga, quæ in manu tua est, aquam flu-
 29 minis, & uertetur in sanguinem. * Pices quo-
 30 que, qui sunt in fluuio, morientur, & compu-
 trescent aquæ, & affligentur Aegyptij biben-
 tes aquam fluminis. * Dixit quoque Domi-
 nus ad Moyſen: Dic ad Aaron: Tolle uirgam

tuam,

tuam, & extende manum tuam super aquas
Aegypti, & super fluuios eorum, & riuos ac pa-
ludes, & omnes lacus aquarum, ut uertantur
in sanguinem: & sit cruor in omni Terra Ae-
gypti, tam in ligneis uasis quam in faxeis.

20 * Feceruntq. Moyses & Aaron sicut praece-
rat Dominus: & eleuans uirgam percussit
aquam fluminis corâ Pharaone & seruis eius:
21 quæ uersa est in sanguinem. * Et pisces, qui
erant in flumine, mortui sunt: computruitq.

Inf. 17
b. 5.
Psal. 77. c.
49.

fluuiis, & non poterant Aegyptij bibere aquâ
fluminis, & fuit sîgulus in tota Terra Aegypti.
25 * Feceruntq. similiter malefici Aegyptiorû
incantationibus suis; & induratus est cor Pha-
raonis, nec audiuit eos, sicut praeceperat Dñs.
3 * Auertiq. se, & ingressus est domum suam,
4 nec apposuit cor etiam hac uice. * Foderunt
autem omnes Aegyptij per circuitum flumi-

nis aquam ut biberens: non enim poterant
25 bibere de aqua fluminis. * Impletq. sunt se-
ptem dies, postquam percussit Dñs fluuium.

CAP. VIII.

1 Dixit quoque Dominus ad Moysen: In-
A gredere ad Pharaonem, & dices ad eî:

1 Hæc dicit Dominus: Dimittite populum meum,
 2 ut sacrificet mihi: sin autem nolueris dimit-
 3 tere, ecce ego percussim omnes terminos tuos
 4 raras. * Et ebulliet fluvius raras: quæ ascen-
 5 dent, & ingredientur domum tuam, & cubi-
 6 culum leſuli tui, & super stratum tuum, & in
 7 domos ſervorum tuorum, & in populum tuum,
 8 & in furnos tuos, & in reliquias ciborum tuo-
 9 rum: * & ad te, & ad populum tuum, & ad
 10 omnes ſervos tuos intrabunt ranae. * Dixitq.
 11 Dominus ad Moysen: Dic ad Aaron: Exten-
 12 de manum tuam super fluviũ ac super riuos
 13 & paludes, & educ ranas super terrã Aegypti.
 14 * Et extendit Aaron manum super aquas
 15 Aegypti, & ascenderunt ranae, operueruntque
 16 Terram Aegypti. * ¶ Fecerunt autem & ma-
 17 lefici per incantationes ſua ſimiliter, edu-
 18 runtq. ranas super Terram Aegypti. * Voca-
 19 vit autem Pharaon Moysen & Aaron, & dixit
 20 eis: Orate Dominum ut auferat ranas a me
 21 & a populo meo: & dimittam populum ut ſa-
 22 crificet Domino. * Dixitq. Moysen ad Pha-
 23 raonem: Conſtitue mihi quando deprecer
 24 prote, & pro ſervis tuis, & pro populo tuo, ut
 25 abigantur ranae a te & a domo tua & a ſervis
 26 tuis & a populo tuo: & tantum in flumine re-
 27 maneant. * Qui reſpondit: Cras. At ille
 28 Iuxta, inquit, verbum tuum faciam: ut ſcias
 29 quoniam non eſt ſicut Dominus Deus noſter.
 30 * Et recedent ranae a te, & a domo tua, & a
 31 ſervis tuis, & a populo tuo: & tantum in flu-
 32 mine remaneant. * Egreſſiſq. ſunt Moysen &
 33 Aaron a Pharaone: & claſſavit Moysen ad
 34 Dominum pro ſponſione ranarum quam cõ-

35 dixerat Pharaoni. * Fecitq. Dominus iuxta
 36 verbum Moysi: & mortuæ ſunt ranae de do-
 37 inibus, & de ulis, & de agris. * Congregave-
 38 runtq. eas in immenſos aggeres, & conſputavit
 39 terra. * Videns autem Pharaon quod data eſſet
 40 requies, ingravit cor ſuum, & non auſcivit
 41 eoſcilicet præcepit Dominus. * Dixitq. Dñs
 42 ad Moysen: Loquere ad Aaron: Extende ir-
 43 gam tuam, & percutite pulverem terræ: & ſint
 44 ſciniphes in univerſa Terra Aegypti. * Fecer-
 45 runtq. ita. Et extendit Aaron manum, virgã
 46 tenens: percuffitq. pulverem terræ, & facti ſunt
 47 ſciniphes in hominibus, & in iumentis: om-
 48 nis pulvis terræ verſus eſt in ſciniphes per to-
 49 iam terram Aegypti. * Feceruntq. ſimiliter
 50 malefici incantationibus ſuis, ut educerent
 51 ſciniphes, & non poterunt: erantq. ſciniphes
 52 tam in hominibus quàm in iumentis. * Et
 53 dixerunt malefici ad Pharaonem: Digſtus
 54 Dei eſt hic: induſtratq. eſt cor Pharaonis, &
 55 non auſcivit eos ſicut præcepit Dominus.
 56 * Dixit quoque Dominus ad Moysen: Con-
 57 ſurge diluculo, & ſta coram Pharaone: egre-
 58 dietur enim ad aquas: & dicet ad eum: Hæc
 59 dicit Dominus: Dimittite populum meum ut
 60 ſacrificet mihi. * Quod ſi non dimiſeris eũ,
 61 ecce ego immittam in te, & in ſervos tuos, &
 62 in populum tuum, & in domos tuas omne ge-
 63 nus muſcarum: & implebuntur domus Aegy-
 64 ptiorum muſcis diverſi generis, & univerſa
 65 terra in qua fuerint. * Faciamq. mirabilem
 66 in die illa Terram Geſſen, in qua populus
 67 meus eſt, ut non ſint ibi muſcæ: & ſcias quo-
 68 niam ego Dominus in medio terræ. * Po-

namq. diuisionem inter populum meum, & | citq. Dominus ita. | Et venit musca granis
4 populum tuum: eras erit signum istud. * Fe | fina in domos Pharaonis & seruatorum eius. | Sap. 16.
b. 9.

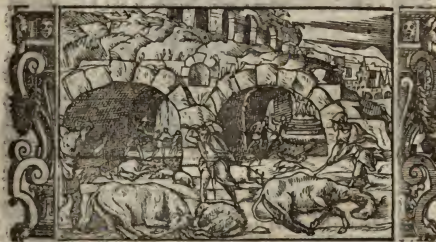
& in omnem Terram Aegypti: corruptaq. est | 18 sicut praecepit nobis. * Dixitq. Pharaon: Ego
15 terra ab huiusmodi muscis. * Vocauitque | dimittam vos vt sacrificetis Domino Deo ve
Pharaon Moysen & Aaron, & ait eis: Ite & sa | stro in deserto: verum tamen longius ne abea
16 crificate Deo vestro in terra hac. * Et ait Moy | tis, rogare pro me. * Et ait Moyses: Egressus
17 ses: Non potest ita fieri: abominationes enim | ate, orabo Dominum: & recedet musca a Pha
Aegyptiorum immolabimus Domino Deo | raone, & a seruis suis, & a populo eius: eras
nostro: quod si mastrauerimus ea quae colunt | verum tamen noli ultra fallere, vt non dimic
Aegyptij: coram eis, lapidibus nos obruent. | tas populum sacrificare Domino. * Egres
19 * Viam trium dierum pergemus in solitudi | susq. Moyses a Pharaone, orauit Dominum
nem: & sacrificabimus Domino Deo nostro, | 20 * Qui fecit iuxta uerbu n. illius: & abtulit
21 muscas

Sup. 1
d. 18.

musca Pharaone, & a seruis suis, & a popu-
32 lo eius non superfuisset ne vna quidem. * Et in-

gratum est cor Pharaonis, ita vt nec haec
quidem vice dimitteret populum.

* C A P. IX.

1 **D**ixit autem Dominus ad Moysen: In-
A gredere ad Pharaonem, & loquere ad
eum. Hec dicit Dominus Deus Hebræorum:
Dimitte populum meum vt sacrificet mihi.
2 * Quod si adhuc renus, & retines eos: * ec-
3 ce manus mea erit super agros tuos: & super
equos, & asinos, & camelos & boues, & oves,
4 pectus valde grauis. * Et faciet Dominus mi-
rabile inter possessiones Israel, & possessiones
Ægyptiorum, ut nihil omnino pereat ex his

5 quæ pertinent ad filios Israel. * Constituitq;
& Dominus tempus, dicens: Cras faciet Domi-
6 nus verbum illud in terra. * Fecit ergo Do-
minus verbum hoc altera die: mortuaq; sunt
omnia animalia Ægyptiorum: de anima-
7 libus vero filiorum Israel nihil omnino pe-
r. it. * Et misit Pharaon ad videndum: nec erat
quidquam mortuum de his quæ possidebat
Israel. Ingratumq; est cor Pharaonis, & nō
8 dimisit populum. * Et dixit Dominus ad
Moysen, & Aaron: Tollite plenas manus cine-
ris de camino, & spargat illum Moyses in

- 9 celum coram Pharaone. * Sequi pulvis super
omnem terram Aegypti: erunt enim in ho-
10 minalibus, & iumentis ulcera, & vesicae turgen-
tes in uniuersa terra Aegypti. * Tuleruntque
cincti de camino, & steterunt coram Pha-
raone, & sparsit illam Moyses in celum: facta-
que sunt ulcera vesicarum turgentium in ho-
11 minibus, & iumentis: * nec poterant malefici
C. Rare coram Moyses propter ulcera quae in il-
12 lis erant, & in omni terra Aegypti: * Indu-
rauitque Dominus cor Pharaonis, & non audi-
uit eos, sicut locutus est Dominus ad Moy-
13 sen. * Dixitque Dominus ad Moysen: Mene
conspice, & sta coram Pharaone, & dices ad
eum: Haec dicit Dominus Deus Hebraeorum:
Dimitte populum meum ut sacrificet mihi.
14 * Quia in hac vice mittam omnes plagas
meas super cor tuum, & super seruos tuos, &
super populum tuum: ut scias quod non desimi-
15 lis meli in omni terra. * Nunc enim extendens
manum percutiam te, & populum tuum po-
16 ste, peribisq. de terra. * Idcirco autem po-
D sui te, ut ostendam in te fortitudinem meam, d. 17.
& naretur nomen meum in omni terra.
17 * Adhuc retines populum meum: & non
vis dimittere eum? En pluuem cras hac ip-
18 sa hora grandinem multam nimis, qualis
non fuit in Aegypto a die qua fundata est, us-
19 que in praesens tempus. * Mitte ergo iam
nunc, & congrega iumenta tua, & omnia quae
habet in agro: homines enim, & iumenta,
& uniuersa quae inuenta fuerint foris, nec congre-
gata de agris, ceciderunt super ea grando, mo-
20 rientur. * Qui timuit uerbum Domini de ser-

I Sap. 16.
e. 16. & 19
d. 19.

- uis Pharaonis, fecit confugere seruos suos, &
21 iumenta in domos: * qui autem neglexit ser-
E. monem Domini, dimisit seruos suos, & iumen-
22 ta in agris. * Et dixit Dominus ad Moysen:
Extende manum tuam in celum, ut fiat gran-
do in uniuersa terra Aegypti super homines,
& super iumenta, & super omnem herbam agri
23 in Terra Aegypti. * Extenditque Moyses ut
gam in celum, & Dominus deiecit tonitrua,
& grandinem, ac discurrentia fulgura super ter-
ram: pluitque Dominus grandinem super Ter-
ram Aegypti. * Et grando & ignis mista pa-
24 riter ferebantur: tantaeque fuit magnitudinis,
quanta ante numquam apparuit in uniuersa
Terra Aegypti ex quo gens illa condita est.
25 * Et percussit grando in omni terra Aegypti
cumque quae fuerunt in agris, ab homine usque
ad iumentum: cumqueque herbam agri per-
cussit grando, & omne lignum regionis confrin-
26 git. * Tantum in Terra Gessen, ubi erant filii
27 Israel, grando non cecidit. * Misitque Pharaon,
& uocauit Moysen & Aaron, dicens ad eos:
Peccauit etiam nunc: Dominus iustus: ego &
28 populus meus, impij. * Orate Dominum ut
desinant tonitrua Dei, & grando: ut dimittat
29 vos, & nequaquam hic ultra maneatis. * Ait
Moyses: Cum egressus fuero de urbe, extendam
30 palmas meas ad Dominum, & cessabunt toni-
trua, & grando non erit: ut scias quia Domini
31 est terra: * noui autem quod & tu, & serui tui
necdum timeatis Dominum Deum. * Linum
32 ergo, & hordeum laesum est, eo quod hordeus
esset uirens, & linum iam folliculos germina-
33 ret: * triticum autem, & far non sunt laesa, quia
34 serotina erant. * Egressusque Moyses a Pharaone
ex urbe, tetendit manus ad Dominum: &
cessauerunt tonitrua & grando, nec ultra stil-
lauit pluuia super terram. * Videns autem Pha-

35 *rao quod cessasset pluuia, & grando & tonitrua, auxit peccatum: & ingratum est cor eius, & seruatorum illius, & induratum illius:*

nec dimisit filios Israel, sicut preceperat Dominus per manum Moy si.

C A P. X.

ET dixit Dominus ad Moysen: Ingredere ad Pharaonem: ego enim induravi cor eius, & seruatorum illius: ut faciam signa mea haec in eo, & nates in auribus filij tui, & nepotum tuorum, quoties contriuerim Aegyptios, & signa mea fecerim in eis: & scitis quia ego Dominus. Introierunt ergo Moyses & Aaron ad Pharaonem, & dixerunt ei:

Hac dicit Dominus Deus Hebraeorum: Visquequo non uis subijci mihi? dimitte populum meum, ut sacrificet mihi. **S**i autem resistis, & non uis dimittere eum: ecce ego inducam cras locustam in fines tuos: quae operiet superficiem terrae, ne quidquam eius appareat, sed comedatur quod residuum fuerit grœdini. corrodet enim omnia ligna quae germinant in agris. **E**t implebunt domos tuas, & seruatorum tuorum, & omnium Aegyptiorum:

*1. Sup. 16.
18. 19.*

- quantum non uiderunt patres tui, & aui, ex quo
 ori sunt super terram, usque in presentem die.
 7 Auertitq. se, & egressus est a Pharaone. * Di-
 xerunt autem serui Pharaonis ad eum: Vt
 quoduo patiemur hoc scandalum: dimitte ho-
 mines, ut faciant Domino Deo suo. nonne
 8 uides quod perierit Aegyptus? * Reuocau-
 runtq. Moysen, & Aaron ad Pharaonem: qui
 dixit eis: Ite, sacrificate Domino Deo uestro:
 9 quoniam sunt qui ituri sunt? * Ait Moyses:
 Cum paruulis nostris, & seniorib. pergemus,
 cum filiis & filiabus, cum ouibus & armentis:
 10 est enim sollempnitas Domini Dei nostri. * Et
 respondit Pharao: Sic Dominus sit uobiscum,
 quo modo ego dimittam uos, & paruulos uest-
 11 ros. cui dubium est quod pessime cogitatis?
 * Non fiet ita, sed ite tantum uiri, & sacrifi-
 cate Domino: hoc enim & ipsi petistis. Sta-
 12 timque eiecit sunt de conspectu Pharaonis.
 * Dixit autem Dominus ad Moysen: Extende
 13 manum tuam super terram Aegypti ad lo-
 cutam, ut ascendat super eam, & deuoret om-
 14 nem herbam quae residua fuerit grandini. * Et
 extendit Moyses uigam super terram Aegypti:
 & Dominus induxit uentum urentem tota die
 illa, & nocte: & mane factus, uentus urens leua-
 14 uit locustas. * Quae ascenderunt super uniuersam
 terram Aegypti: & sederunt in cunctis fi-
 15 nibus Aegypti: innumerabiles, quales ante
 illud tempus non fuerant, nec postea futurae
 16 sunt. * Operueruntq. uniuersam superficiem
 E. terrae, uastantes omnia. Ideuorata est igitur
 herba terrae, & quidquid pomorum in arbori-
 17 bus fuit, quae grando dimiserat: nihilq. om-
 nino uirens relictum est in lignis, & in herbis
 18 terrae, in cuncta Aegypto. * Quam ob rem fes-
 tinus Pharao uocauit Moysen & Aaron, &
 19 dixit eis: Peccauit in Dominum Deus uester,
 & in uos. * Sed nunc dimitte peccatum mihi
 etiam hac uice, & rogate Dominum Deum
 20 uestrum, ut auferat a me mortem istam.
 * Egressusq. Moyses de conspectu Pharaonis,
 21 orauit Dominum. * Qui hanc fecit ventum
 ab occidente vehementissimum, & arreptam
 locustam proiecit in Mare rubrum: non remansit
 22 ne una quidem in cunctis finibus Aegypti.
 * Et indurauit Dominus cor Pharaonis, nec
 23 dimisit filios Israel. * Dixit autem Dominus
 ad Moysen: Extende manum tuam in celum:
 & sint tenebrae super terram Aegypti tam den-
 24 sae, ut palpari queant. * Extenditq. Moyses
 manum in celum: & factae sunt tenebrae horri-

- biles in uniuersa terra Aegypti tribus die-
 23 bus. * Nemo uidit fratrem suum, nec mo-
 uit se de loco in quo erat: & ubique autem
 24 habitabant filij Israel, lux erat. * Vocauitq.
 1 Sap. 18. Pharaon Moysen & Aaron, & dixit eis: Ite, sa-
 2. 1. crificate Domino: ones tantum uestrae, & ar-
 3. 1. menta remaneant, paruuli uestri eant uobi-
 25 scum. * Ait Moyses: Hostias quoque & holo-
 26 causta dabis nobis, quae offeramus Domino
 Deo nostro. * Cuncti greges pergent nobiscum:
 non remanebit ex eis ungula: quae necessaria
 sunt in cultum Domini Dei nostri: praeterim
 cum ignoremus quid debeat immolari, do-
 27 nec ad ipsum locum perueniamus. * Indura-
 28 uit autem Dominus cor Pharaonis, & noluit
 29 dimittere eos. * Dixitq. Pharaon ad Moysen:
 Recede a me, & caue ne ultra videas faciem
 meam: quocumque die apparueris mihi, mori-
 eris. * Respondit Moyses: Ita fiet ut locutus
 es, non videbo ultra faciem tuam.

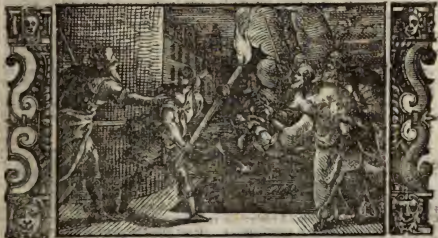

CAP. XI.

ET dixit Dominus ad Moysen: Adhuc una
plaga tigram Pharaonem & Aegyptum,

& post hac dimittet vos, & exire compellet.
¶ Dices ergo omni plebi ut possulet vir ab
amico suo, & mulier a vicini sua vasa argen-
tea, & aurea. ¶ Dabit autem Dominus gra-

¶ Sup. 3. g.
22.
Inf. 12. e.
35.

Ecc. 45.
13.

tiam populo suo coram Aegyptijs. ¶ Fuitq;
Moyses vir magnus valde in terra Aegypti
coram seruis Pharaonis, & omni populo.
¶ Et ait: Hec dicit Dominus: Media nocte
egrediar in Aegyptum: & morietur omne
primogenitum in terra Aegyptiorum, a pri-
mogenito Pharaonis qui sedet in solio eius,
vique ad primogenitum ancillae quae est ad
molam, & omnia primogenita iumentorum.

¶ Etique clamor magnus in vniuersa terra
Aegypti, qualis nec ante fuit, nec postea futu-
rus est. ¶ Apud omnes autem filios Israel nō
mutietur timor ab homine vsq; ad pecus: ut scia-
tis quanto miraculo diuidat Dominus Aegy-
ptum & Israel. ¶ Descendentque omnes serui
tui isti ad me, & adorabunt me, & dixerunt: Egre-
dere tu, & omnis populus qui subiec- tus est ti-
bi: post hoc egrediemur. ¶ Per exiit Pharaon.

ne iratus nimis. Dixit autem Dominus ad Moysen: Non audiet vos Pharaon ut multa signa fiant in terra Aegypti. * Moyses autem & Aaron fecerunt omnia ostenta quae scripta sunt coram Pharaone. Et induravit Dominus cor Pharaonis, nec dimisit filios Israel de terra sua.

C A P. XII.

Dixit quoque Dominus ad Moysen, & Aaron in terra Aegypti: * Mensis iste, vobis praeceptum mensium: primus erit in mensibus anni. * Loquimini ad uniuersum ceterum filiorum Israel, & dicite eis: Decima die mensis huius tollat unusquisque agnium per familias & domos suas. * Sin autem minor est numerus ut sufficere possit ad vescendum agnium, assumet vicinum suum qui in domo est domus suae, iuxta numerum animalium quae sufficere possunt ad esum agni. * Erit autem agnus absque macula, masculus, anniculus: iuxta quem ritum tolletis & holum. * Et seruabitis eum vsque ad quartam decimam diem mensis huius: immolabitque eum uniuersa multitudo filiorum Israel ad vespere. * Et sument de sanguine eius, ac ponent super utrumque postem, & in superliminibus domorum, in quibus comedit illum. * Et edes carnes nocte illa assas igni. & azymos panes cum lactucis agrestibus. * Non comedetis ex eo crudum quid, nec coctum aqua, sed totum assum igni: caput enim pedibus eius & intestinis vorabitis. * Nec remanebit quidquam ex eo vsque mane. si quid residuum fuerit, igne comburetis. * Sic autem comedetis illum: Menes vestros accingetis, & calcamenta habebitis in pedibus, tenentes baculos in manibus, & comedetis festinanter: est enim Phas (id est transitus) Domini. * Et transibo per terram Aegypti nocte illa, percutiamque omne primogenitum in terra Aegypti ab homine vsque ad pecus: & in cunctis dijs Aegypti faciam iudicia, ego Dominus. * Erit autem sanguis vobis in signum in aedibus in quibus eritis: & videbo sanguinem, & transibo vos: nec erit in vobis plaga disperdens quando pertransiero Terram Aegypti. * Habebitis autem hunc diem in monumentum: & celebrabitis eam sollempnem Domino in generationibus vestris cultu sempiterno. * Septem diebus azyma comedetis: in die primo non erit fermentum in domibus vestris: quicumque comederit fermentatum, peribit anima illa de Israel, a primo die vsque ad diem septimum. * Dies prima erit sancta atque sollempnis, & dies septima eadem festiuitate venerabilis: nihil operis facietis in eis, exceptis hijs, quae ad vescendum pertinent. * Et obseruabitis azyma: in eadem enim ipsa die educam exercitum vestrum de terra Aegypti, & custodietis diem

illum in generationes vestras ritu perpetuo. * Primo mense, quartadecima die mensis ad vespere comedetis azyma vsque ad die vigesimam primam eiusdem mensis ad vespere. * Septem diebus fermentum non inuenietur in domibus vestris: qui comederit fermentatum, peribit anima eius de cetera Israel, tam de aduenis quae de indigenis terrae. * Omne fermentatum non comedetis: in cunctis habitaculis vestris edetis azyma. * Vocauit autem Moyses omnes seniores filiorum Israel, & dixit ad eos: Ite tollentes animal per familias vestras, & immolate Phase. * Fasciculumque hyssopi tingite in sanguine qui est in limine, & aspergite ex eo superliminare, & utrumque postem: nullus vestrum egrediatur ostium domus suae vsque mane. * Transibit enim Dominus percurrens Aegyptios: cumque viderit sanguinem in superliminari, & in utroque poste, transiet ostium domus, & non sinit percussorem ingredi domos vestras & sedere. * Custodi verbum istud legitimum tibi & filijs tuis vsque in eternum. * Cumque introieritis terram, quam Dominus daturus est vobis ut possidetis est, obseruabitis ceremonias istas. * Et cum dixerint vobis filij vestri: Quae est ista religio? dicetis eis: Vidima transitus Domini est, quando transiit super domos filiorum Israel in Aegypto percurrens Aegyptios, & domos nostras liberans. * Incurruatque populus adorauit. * Et egressi filij Israel fecerunt sicut praeceperat Dominus Moysi & Aaron. * Factum est autem in noctis medio, perensse Dominus omne primogenitum in terra Aegypti, a primogenito Pharaonis, qui in solio eius sedebat, vsque ad primogenitum caprae quae erat in earcere, & omne primogenitum iumentorum. * Surrexitque Pharaon nocte, & omnes serui eius, cunctaque Aegyptus: & ortas est clamor magnus in Aegypto: neque enim erat domus in qua non iaceret mortuus. * Vocatisque Pharaon, Moyses, & Aaron nocte, ait: Surgite & egredimini a populo meo, vos & filij Israel: ite, immolate Domino sicut dicitis. * Oves vestras & armenta assumite ut perieritis, & abeunter benedicite mihi. * Urgebantque Aegyptij populum de terra exire velociter, dicentes: Omnes moriemur. * Tulit igitur populus conspersam farinam antequam fermentaretur: & ligans in pallijs, posuit super humeros suos. * Feceruntque filij Israel sicut praeceperat Moyses: & petierunt ab Aegyptijs vasa argentea & aurea, vestemque plurimam. * Dominus autem dedie gratiam populo coram Aegyptijs ut commoderent eis: & spoliauerunt Aegyptios. * Profecerunt sunt filij Israel de Ramesse in Socoth, sexcenta fere millia peditum virorum, absque parulis. * Sed & vulgus promiscuum innumerable ascendit cum eis, omnes & armenta &

Leui. 2. 2. 5. Num. 28. c. 16.

Heb. 11. c. 28.

Sap. 18. b. 5. & 13. b. 15.

Sup. 11. a. 1.

39 animantia diuersi generis multa nimis. * Co-
 xeruntq. farinam, quam dudum de Aegypto
 conserpsim tulerant: & fecerunt subcineritios
 panes azymos: neque enim poterant fermentari
 cogenibus exire Aegyptijs. & nullam fa-
 cere sinentibus morā: nec pulmenti quidquid
 40 occurrerat preparare. * Habitatio autem fi-
 liorum Israel qua nanserunt in Aegypto, fuit
 41 quadringentorum triginta annorum. * Qui-
 bus expletis, eadē die egressus est omnis exer-
 citus Domini de terra Aegypti. * Nox illa est
 42 obseruabilis Domino, quando eduxit eos de
 terra Aegypti: hanc obseruare debent omnes
 43 filij Israel in generationibus suis. * Dixitque
 44 Dominus ad Moysen & Aaron: Hæc est rei-
 gio Phasæ: Omnis alienigena non comedet ex
 45 eo. * Omnis autem seruus emptitijs circum-
 cidetur, & sic comedet. * Aduena & merce-
 46 narius non edent ex eo. * ¶ In vna domo co-
 medetur, nec esseritis de carnibus eius foras,
 47 nec os illius confringetis. * Omnis coctus fi-
 48 liorum Israel faciet illud. * Quod si quis pere-
 grinorum in vestram voluerit transire colo-
 niam, & facere Phasæ Domini, circumcide ut
 prius omne masculinum eius, & tunc rite ce-
 lebrabitur: sicut indigena terra: si quis au-
 tem circumcissus non fuerit, non vescetur ex
 49 eo. * Eadem lex erit indigenæ & colono qui
 50 peregrinatur apud vos. * Feceruntq. omnes
 51 filij Israel sicut præceperat Dominus Moysi
 & Aaron. * Et eadem die eduxit Dominus fi-
 lios Israel de terra Aegypti per turmas suas.

CAP. XIII.

1 Inf. 34. 1 Occurritque est Dominus ad Moysen, di-
 2 cens: * ¶ Sanctifica mihi omne primoge-

A nitum quod aperit vultum in filijs Israel, tū
 de hominibus quādam de iumentis: mea sunt
 3 enim omnia. * Et ait Moyses ad populum:
 Mementote diei huius in qua egressi estis de
 Aegypto: & de domo seruitutis, quoniam in
 manu forti eduxit vos Dominus de loco isto:
 ut non comedatis fermentatum panem.
 4 * Hodie egredimini mense nouarum siugū.
 5 * Cumq. introduxerit te Dominus in Terrā
 Chananzii, & Hethæi, & Amorrahæ, & Heu-
 & Jebusæi, quam iuravi patribus tuis vt da-
 ret tibi, terram fluentem lacte & melle, cele-
 brabis hunc morem sacrorum mense isto.
 6 * Septem diebus vesceris azymis: & in die se-
 7 ptimo erit sollempnitas Domini. * Azyma co-
 medetis septem diebus: non apparebit apud te
 aliquid fermentatum, nec in cunctis finibus
 8 tuis. * Narrabisq. filio tuo in die illo, dicens:
 9 Hoc est quod fecit mihi Dominus quando
 egressus sum de Aegypto. * Et erit quasi si-
 gnum in manu tua, & quasi monimentum,
 ante oculos tuos: & vt lex Domini semper sit
 in ore tuo, in manu enim forti eduxit te Do-
 minus de Aegypto. * Custodies huiusmodi
 cultum statuto tempore a diebus in dies.
 11 * Cumq. introduxerit te Dominus in terrā
 Chananzii, sicut iuravi tibi & patribus tuis, &
 12 dederit tibi eam: * ¶ Separabis omne quod
 aperit vuluam Domino, & quod primitiuum
 est in pecoribus tuis: quidquid tabueris ma-
 13 sculini scæus, consecrabis Domino. * Primo-
 genitum asini mutabis utique: quod si non rede-
 meris, interficies. Omne autem primogenitū
 14 hominis de filijs tuis, pretio redimes. * Cūq.
 C interrogauerit te filius tuus cras, dicens: Quid
 est hoc? respondebis ei: In manu forti eduxit
 nos Dominus de terra Aegypti, de domo ser-

Num. 8. c.
 16.
 Luc. 2. d.
 23.
 Leu. 27. c.
 36.

¶ Inf. 33.
 d. 29. & 34.
 c. 19.
 Eze. 44. g.
 30.

15 uitutis. * Nam cum induratus esset Pharaon,
& nollet nos dimittere, occidit Dominus om-
ne primogenitum in Terra Aegypti a primo-
genico hominis usque ad primogenitum
umentorum, & idcirco immolo Domi-

no omne quod aperit vulvam masculini
sexus, & omnia primogenita filiorum meorum
16 redimo. * Fuit igitur quasi signum in manu
tua, & quasi appensum quoddam, ob recordatio-
nem, inter oculos tuos eo quod in manu forti

17 eduxit nos Dominus de Aegypto. * Igitur
cum emisisset Pharaon populum, non eos du-
xit Deus per viam Terrae Philistinum quia vi-
cina est: reputans ne forte poeniteret eum, si
vidisset aduentum se bella consurgere, & re-
18 uertetur in Aegyptum. * Sed circumduxit
D. per viam deserti, quae est iuxta Mare rubrum:
& armati ascenderunt filii Israel de Terra
19 Aegypti. * Tulit quoque Moyses ossa Ioseph
secum: eo quod adiurasset filios Israel, dicens:

18 Visitate vos Deus, efferte ossa mea hinc vo-
biscum. * Profecti-que de Socoth castrametati
sunt in Etham in extremis finibus solitudi-
21 nis. * Dominus autem precedebat eos ad
ostendendam viam per diem in columna nu-
bis, & per noctem in columna ignis: ut dux es-
22 set itineris vtroque tempore. * Numquam
defuit columna nubis per diem, nec colum-
na ignis per noctem, coram populo.

1 Gen. 30.
d. 15.
1 Nu. 14.
c. 21.
1. Cor. 10.
a. 1.
1 Neh. 9.
d. 19.

CAP. XIII.

Locus est autem Dominus ad Moysen,
 dicens: Loquere filiis Israel: Reuersi
 castram: tentur e regione Philahiroth quæ est
 inter Magdalum & mare contra Beelsephon:
 in conspectu eius castra ponebis super mare.
 Diciturq. est Phäro super filij Israel: Coar-
 ctati sunt in terra, conelusi eos desertum.
 Et indurabo cor eius, ac persequetur vos: &
 glorificabor in Pharaone, & in omni exercitu
 eius. scientq. Aegyptij quia ego sum Domi-
 nus. Feceruntq. ita. Et nunciatum est regi
 Aegyptiorum quod fugisset populus: immu-
 taturq. est cor Pharaonis & seniorum eius su-
 per populo, & dixerunt: Quid volumus facere
 ut dimittamus Israel, ne seruet nobis?
 Iunxit ergo currus, & omnem populum suum
 assumpsit secum. Tulitq. sexcentos currus
 electos; & quidquid in Aegypto curruum fuit:
 & duces totius exercitus. Indurauitq. Do-
 minus cor Pharaonis regis Aegypti, & perse-
 cutus est filios Israel: ac illi egrediens erant in
 manu excelsa. Cumque persequerentur
 Aegyptij vestigia præcedentium, repperunt
 eos in castris super mare: omnis equitatus &
 curus Pharaonis, & vniuersus exercitus erant
 in Philahiroth contra Beelsephon. Cunctq.
 appropinquasset Pharaon, leuantes filij Israel
 oculos, viderunt Aegyptios post se: & timue-
 runt valde: clamaueruntq. ad Dominum, &
 dixerunt ad Moysen: Fortitan non erant se-
 pulchra in Aegypto, ideo tulisti nos vt more-
 remur in solitudine: quid hoc facere voluisti,
 vt reduceres nos ex Aegypto? Nonne iste est

sermo, quem loquebamur ad te in Aegypto,
 dicentes: Recede a nobis, vt seruiamus Aegy-
 ptijs? multo enim melius erat fruire eis,
 quam mori in solitudine. Et ait Moyses ad
 populum: Nolite timere: stete, & videte ma-
 gnia Domini quæ facturus est hodie: Aegy-
 ptios enim, quos nunc videtis, nequaquam vi-
 tra videbitis vsque in sempiternum. Do-
 minus pugnabit pro vobis, & vos tacebitis.
 Dixitq. Dominus ad Moysen: Quid clamas
 ad me? Loquere filiis Israel vt præfiscantur:
 Tu autem eleua virgam tuam, & extende
 manum tuam super mare, & dinide illud: vt
 gradientur filij Israel in medio mari per sic-
 cum. Ego autem indurabo cor Aegyptio-
 rum vt persequantur vos: & glorificabor in
 Pharaone, & in omni exercitu eius, & in curri-
 bus & in equis illius. Et scient Aegyptij
 quia ego sum Dominus cum glorificatus fue-
 ro in Pharaone, & in curribus atque in equi-
 tibus eius. Tollensq. se angelus Dei, qui præ-
 cedebat castra Israel, abiit post eos: cum eo
 pariter columna nubes; priora dimittens, post
 tergum stetit, inter castra Aegyptiorum &
 castra Israel: & erat nubes tenebrosa, &
 illuminans noctem; ita vt ad se ipsi uenire to-
 to noctis tempore accelerare non valerent.
 Cumque extendisset Moyses manum super
 mare, abstulit illud Dominus flante vento ve-
 hementi & vrente tota nocte; & vertit in sic-
 cum: diuisaq. est aqua. Et ingressi sunt filij
 Israel per medium siccæ maris: erat enim aqua
 quasi murus a dextra eorum & laeva. Perse-
 quentesq. Aegyptij ingressi sunt post eos; &
 omnis equitatus Pharaonis, curusq. eius & equi-
 tibus per medium maris. Lamq. aduenere vigilia

Psalm. 77.
 b. 13. & 104
 d. 36.
 Psalm. 113.
 a. 3.
 Heb. 11. d
 29.

F matutina, & ecce respiciens Dominus super castra Aegyptiorum per columnam ignis

15 & nubis, interfecit exercitum eorum: * & subuerit rotas currum, ferebanturq. in profundum. Dixerunt ergo Aegyptij: Fugiamus Israel: Dominus enim pugnat pro eis contra nos. * Et ait Dominus ad Moysen: Extende manum tuam super mare, ut reuertatur aqua ad Aegyptios super currus & equites eorum.

17 * Cumq. extendisset Moyses manum contra mare, reuersum est primo diluculo ad priorem locum: fugientibusq. Aegyptijs occurrerunt aquae, & inuoluit eos Dominus in medijs fluctibus. * Reuersaq. sunt aquae, & oper-

Guerunt currus & equites cuncti exercitus Pharaonis, qui sequentes ingressi fuerant mare: nec vnus quidem superstit ex eis. * Filij autem Israel perrexerunt per medium siccimaris, & aquae eis erant quasi pro muro a dextris & a sinistris: * liberauitq. Dominus in die illa Israel de manu Aegyptiorum. * Et viderunt Aegyptios mortuos super litus maris, & manum magnam quam exercuerat Dominus contra eos: timuitq. populus Dominum, & crediderunt Domino, & Moysi seruo eius.

CAP. XV.

1 **T**unc cecinit Moyses & filij Israel carmen hoc Domino, & dixerunt:
Cantemus Domino: gloriose enim magnificatus est, equum & ascensorem deiecit in mare.

2 * I Fortitudo mea, & laus mea Dominus, & factus est mihi in salutem: iste Deus meus, & glorificabo eum: Deus patris mei, & exaltabo eum.

3 * Dominus quasi vir pugnator, omnipotens nomen eius.

4 * Currus Pharaonis & exercitum eius proiecit in mare: electi principes eius, submersi sunt in Mari rubro.

5 * Abyssi operuerunt eos, descenderunt in profundum quasi lapis.

6 * Dextera tua Domine magnificata est in fortitudine: dextera tua, Domine, percussit inimicum.

7 * Et in multitudine gloriæ tuæ deposuisti aduersarios tuos: misisti iram tuam, quæ deuorauit eos sicut stipulam.

8 * Et in spiritu furoris tui congregati sunt

Bæquæ stetit vnda fluens: congregati sunt abyssi in medio mari.

9 * Dixit inimicus: Persequar & comprehendam, diuida spolia, implebitur anima mea: eruginabo gladium meum, interficiet eos manus mea.

10 * Flauit spiritus tuus, & operuit eos mare: submersi sunt quasi plumbum in aquis vehementibus.

11 * Quis similis tui in fortibus Domine? quis similis tui, magnificus in sanctitate, terribilis atque laudabilis, faciens mirabilia?

12 * Extendisti manum tuam, & deuorauit eos terra.

13 * Dux fuisti in misericordia tua populo qui redemisti: & posuisti eum in fortitudine tua, ad habitaculum sanctum tuum.

14 * Ascenderunt populi, & irati sunt: dolores obtinuerunt habitatores Philistiim.

15 * Time conturbati sunt principes Edom, robustos Moab obtinuit tremor: obruerunt omnes habitatores Chanaan.

16 * Irruit super eos formido & pavor, in magnitudine brachij toi: sicut immobiles quasi lapis, donec pertrahat populus tuus. Dñe, donec pert ranscet populus tuus iste, quæ possedisti.

- 17 * Introduces eos, & plantabis in monte hereditatis tue, firmissimo habitaculo tuo quod operatus es Domine: sanctuarium tuum Domine, quod firmanerunt manus tue.
- 18 * Dominus regnabit in eternum & ultra.
- 19 * Ingressus est enim eques Pharao cum curribus & equitibus eius in mare: & reduxit super eos Dominus aquas maris: filij autem Israel ambulaverunt per siccum in medio eius.
- 20 * Sumpsit ergo Maria prophetissa, soror Aaron, tympanum in manu sua: egressaque

sunt omnes mulieres post eam cum tympanis & choris, * quibus praeinebatur dicens: Cætemus Domino, gloriosè enim magnificatus est, equum & akenforem eius dæcit in mare. * Tulit autem Moyses Israel de mari rubro, & egressi sunt in desertum Sur: ambulaveruntq. tribus diebus per solitudinem, & non inveniabant aquam. * Et venerunt in Mara, nec poterant bibere aquas de Mara, eoquod essent amaræ: unde & congruum loco nomen imposuit, vocans illum Mara, id est

- 24 amaritudinem. * Et murmuravit populus contra Moysen, dicens: Quid habemus? * At ille clamavit ad Dominum, qui ostendit ei lignum: quod cum misisset in aquas, in dulcedine verte sunt. ibi constituit ei præcepta, atque iudicia, & ibi tentavit eum, * dicens: Si audieris vocem Domini Dei tui, & quod rectum est coram eo feceris, & obedieris mandatis eius, custodierisque omnia præcepta illius, cunctum languorem, quem posui in Aegypto, non inducam super te: ego enim Dominus sanator tuus. * I Venerunt autem in Elim filij Israel, ubi erant duodecim fontes aquarum, & septuaginta palmæ: & castrametati sunt iuxta aquas.

C A P. X V I.

- 1 P Ræfixaque sunt de Elim, & venit omnis multitudo filiorum Israel in desertum Sio, quod est inter Elim & Sinai: quintodecimo die mensis secundi, postquam egressi sunt de terra Aegypti. * Et murmuravit omnis congregatio filiorum Israel contra Moysen & Aaron in solitudine. * Dixeruntq. filij Israel ad eos: Vidnam mortui essemus per manum Domini in terra Aegypti, quando sed-

ebamus super ollas carnum, & comedebamus panem in satietate: curreduxistis nos in desertum istud, ut occideretis omnem multitudinem fame? * Dixit autem Dominus ad Moysen: Ecce, ego pluiam vobis panes de caelo: egredietur populus, & colligat quæ sufficiunt per singulos dies: ut tentem eum utrum ambulet in lege mea, an non. * Die autem sexto parent quod inferant: & sit duplum, quam colligere solebant per singulos dies. * Dixeruntq. Moyses & Aaron ad omnes filios Israel: Vespere scietis quid Dominus eduxerit vos de terra Aegypti: & mane videbitis gloriam Domini: audiuit enim murmur vestrum contra Dominum: nos vero quid sumus, quia 2 muscistis contra nos. * Et ait Moyses: Dabit vobis Dominus vespere carnes edere, & mane panes in satietate: eoquod audierit murmuraciones vestras quibus murmurastis contra eum, nos enim quid sumus? nec contra nos est murmur vestrum, sed contra Dominum. * Dixit quoque Moyses ad Aaron: Dic, uniuerse congregationi filiorum Israel: Accedite coram Domino: audiuit enim murmur vestrum. * Cumq. loqueretur Aaron ad omnem cætum filiorum Israel, respuerunt

ad solitudinem: & ecce gloria Domini apparuit in nube. * Locutus est autem Dominus ad Moysen, dicens: * Audiui murmurationes filiorum Israel, loquere ad eos: Vespere come-

detis carnes, & mane saturabimini panibus. scietisq. quod ego sum Dominus Deus vester. * Factum est ergo vespere, & ascendens co- turnix, cooperuit castra: mane quoque ros ia-

14 cuit per circuitum castrorum. * Cumq. ope-
15 ruiisset superficiem terre, apparuit in solitu-
dine munus, & quasi pilo rufum in simili-
tudine pruinæ super terram. * Quod cum vi-
dissent filij Israel, dixerunt ad inuicem: Manu?
quod significat: Quid est hoc? ignorabant enim quid esset. Quibus ait Moyses: Ille est panis, quem Dominus dedit vobis ad vescen-
dum. * Hic est sermo, quem præcepit Domi-

nus: Colligat vnusquisque ex eo quantum sufficit ad vescendum: gomor per singula ca-
pita, iuxta numerum animarum vestrarum
quæ habitant in tabernaculo sic tolletis. * Feceruntq. ita filij Israel: & collegerunt, alius plus, alius minus. * Et mensi sunt ad mensu-
ram gomor: nec qui plus collegerat, habuit
amplius: nec qui minus parauerat, reperit
minus: sed singuli iuxta id quod edere pote-

1. Cor.
10. 2. j.

1. Co.
b. 15.

19 rant, congregauerunt. * Dixitque Moyſes ad ¹⁰ eos: Nullus relinquat ex eo in mane. * Qui a^o

audierunt eum, sed dimiserunt quidam ex eis
vsque mane, & scateret caput vermibus, atque
computruit. & iratus est contra eos Moyſes.

- 21 * Colligebant autem mane singuli; quantum
sufficeret poterat ad vespendum: cumque in-
caluisset sol, liquebat. * In die autem sexta
22 collegerunt cibos duplices, id est, duo gomer
per singulos homines: venerant autem omnes
principes multitudinis, & narrauerunt Moyſi.
23 * Qui ait eis: Hoc est quod locutus est Domi-
nus: Requies sabbati sanctificata est Domino

cras, quodcumque operandum est, facite: &
que coquenda sunt coquite: quidquid autem
reliquum fuerit, reponite vsque in mane.

- 24 * Feceruntque, ita ut praeceperat Moyſes, & nō
computruit, neque vermis inueniuit in eo.
25 * Dixitque Moyſes: Comedite illud hodie, quia
26 sabbatum est Domini: non inuenietur hodie
in agro. * Sex diebus colligit: in die autem
septimo sabbatum est Domini, idcirco non
27 inuenietur. * Venitque septima dies: & egres-
si de populo ut colligerent, non inueuerunt.

Dixitque.

8 * Dixit autem Dominus ad Moyſen: Vſque- 29 gem meam? * Videte quòd Dominus dederit
quo non vultis custodire mandata mea, & le- vobis ſabbatum, & propter hoc die ſexta eri-

30 bunt vobis cibos duplices : maneat vnus quiſ-
que apud ſemetipſum, nullus egrediatur de
31 loco ſuo die ſeptimo. * Et ſabbatizauit popu-
lus die ſeptimo: * Appellauitq. domus Iſrael
no. n. n. eius Man: quòd erat quaſi ſemen co-
32 riantri album, guſtusq. eius quaſi ſimile cū
melle. * Dixit autem Moyſes: Iſte eſt ſeruo,
que ꝑ precepit Dominus: Imple gomor ex

eo, & cuſtodiat in ſuturas retro generatio-
33 nes: vt nouerint panem, quo alui vos in ſoli-
tudine, quando eduſti eſti de terra Aegypti.
34 * Dixitq. Moyſes ad Aaron: Sume vas vnũ,
& mitte ibi Man, quantum poteſt capere go-
mor: & reponere coram Domino ad ſeruandũ
in generationes veſtras, * ſicut præcepit Do-
minus Moyſi. Poſuitq. illud Aaron in taber-

naculo

Neh. 9. 35 parulo referuandum. * I Filij autem Israel
d. 13. comederunt Man quadraginta annis, donec
Judith. 5. uetirent in terram habitabilem: hoc cibo ali-
..15. ti sunt, usquequo tangerent fines terre Cha-
36 naan. * Gomor autem decima pars est
Ephi.

CAP. XVII.

1 **I** Citur profecta omnis multitudo filiorum
A Israel de deserto Sin per mansiones suas,
iuxta sermonem Domini, castrametati sunt
in Raphidim, ubi non erat aqua ad bibendū
2 populo. * Qui iurgatus contra Moysen ait:
Da nobis aquam, ut bibamus. Quibus respon-
dit Moyses: Quid iurgamini contra me? cur
3 tentatis Dominum? * Sitiuit ergo ibi popu-
lus pro aqua penuria, & murmurauit contra
Moysen, dicens: Cur fecisti nos exire de Aegy-
pto, ut occideres nos, & liberos nostros, ac in-
4 menta sita? * Clamauit autem Moyses ad
B Dominum, dicens: Quid facis populo huic?
5 adhuc paululum, & lapidabo me. * Et ait
Dominus ad Moysen: Antecede populum, &
sume tecum de senioribus Israel: & virgam
qua percutisti fluuium, tolle in manu tua,
6 & uade. * En ego stabo ibi coram te, supra
petram. Horeb: percutiesque petram,
& exibit ex ea aqua, ut bibat populus.
Fecit Moyses ita coram senioribus Israel:

7 * & vocauit nomen loci illius, Tentatio pro-
pter iurgium filiorum Israel, & quia tentaue-
runt Dominum, dicentes: Esi ne Dominus in
8 nobis, an non? * Venit autem Amalec, &
9 pugnabat contra Israel in Raphidim. * Di-
xitq. Moyses ad Iosue: Flige viros: & egres-
sus, pugna contra Amalec: crasego stabo in
vertice collis, habens virgam Dei in manu
mea. * Fecit Iosue ut locutus erat Moyses, &
10 pugnavit contra Amalec: Moyses autem &
Aaron, & Hur ascenderunt super verticem
11 collis. * Cumq. leuaret Moyses manus, vince-
bat Israel: sin autem paululum remisisset, su-
12 perabat Amalec. * Manus autē Moyses erant
graves: surrētes igitur lapidem, posuerunt
subter eum, in quo sedit: Aaron autem & Hur
sustentabant manus eius ex utraque parte. Et
D factum est ut manus illius non lassarentur
13 usque ad occasum solis. * Fugauitque Iosue
14 Amalec, & populum eius in die gladij. * Hi-
xit autem Dominus ad Moysen: Scribe hoc
ob remimentum in libro, & trade aures Iosue:
delebo enim memoriam Amalec sub ca-
15 lo. * Aedificauitq. Moyses altare: & vocauit

nomen

Iudith
4. d. 12.
Sap. 11. a
3.
Deut. 25
d 17.

INum. 20
3. 4.

Sap. 14.
c. 30.
Psal. 77. b.
18.
1. Cor. 10.
d. 4.

nomen eius, Dominus exaltatio mea: dicens:
16 * Quia manus solij Domini, & bellum Do-

mini est contra Aquas'ec, a generatione in
generationem.

CAP. XVIII.

1 C Vmque audisset Iethro, sacerdos Ma-
3 gnus, cognatus Moyfi, omnia quae fecerat
Deus Moyfi, & Israeli populo suo, & quod
2 eduxisset Dominus Israel de Aegypto: * tulit
3 Sephoram uxorem Moyfi quam remis-
4 rat: * & duos filios eius, quorum vnus vocaba-
5 tur Gersam, dicente patre: * Adueniui in
terra aliena: * Alter vero Eliezer: Deus enim,
6 air, patris mei adiutor meus, & eruit me de
7 gladio Pharaonis: * Venit ergo Iethro cogna-

tus Moyfi, & filij eius, & vxor eius ad Moy-
sen in desertum, vbi erat castrametatus iuxta
montem Dei. * Et mandauit Moyfi, di-
cens: Ego Iethro cognatus tuus venio ad te,
7 & vxor tua, & duo filij tui cum ea. * Qui
egressus in occursum, cognati sui, ad-
trauit, & osculatus est eum: salutaueruntque
8 se mutuo verbis pacificis. Cumque intraisset ta-
bernaculum, * narrauit Moyses cognato suo
cuncta quae fecerat Dominus Pharaoni, &
Aegyptijs propter Israel: vniuersumque labo-
rem, qui accidisset eis in itinere, & quod libe-

rauerat

10 rauerat eos Dominus. * Latatus est Iehro
super omnibus bonis, quæ fecerat Dominus
Israel, eo quod eruiſſet eum de manu Aegy-
ptiorum, * & ait: Benediſtus Dominus, qui li-
berauit vos de manu Aegyptiorum, & de ma-
nu Pharaonis, qui eruit populum ſuum de
11 manu Aegypti. * Nunc cognoui, quia magnus

Dominus ſuper omnes deos: eo quod ſuper-
be egerint contra illos. * Obrulit ergo Iethro
cognatus Moysi holocauſta & hoſtias Deo.
C veneruntque Aaron & omnes ſeniores Iſrael,
vt comederent panem cum eo coram Deo.
13 * Altera autem die ſedit Moyses vt iudicaret
populum, qui aſſiſtebat Moysi a mane vſque

Sup. 1
4.10.c.1
d. & 51.
7.d.18.
4.5.8.

14 ad vesp̄eram. * Quodcum vidisset cognatus
eius, omnia scilicet quæ agebat in populo, ait:
Quid est hoc quod facis in plebe? cur solus se-
des, & omnis populus præstolatur de mane
15 vſque ad vesp̄eram? * Cui respondit Moyses:
Venit ad me populus quærens ſententiam Dei.
16 * Cumq. accideret eis aliqua diſceptatio, ve-
niant ad me vt iudicem inter eos, & oſtendam
17 præcepta Dei, & leges eius. * At ille: Non bo-
nam, inquit, rem facis: ſtulto labore conſu-
meris & tu, & populus iſte qui tecum eſt: vl-
18 tra vires tuas eſt negotium, & ſolus illud
non poteris ſuſtinere. * Sed audi verba mea
atque conſilia, & erit Deus tecum. Eſto tu po-
19 pulo in his quæ ad Deum pertinent, vt referas
quæ dicuntur ad eum: * offendasque populo
ceremonias & ritum colendi, viamq. per quã
20 ingredi debeant, & opus quod facere debeant.
21 * Prouide autem de omni plebe viros poten-
tes, & timentes Deum, in quibus ſit veritas, &
qui oderint auariciam, & conſtitue ex eis tri-
bunos, & centuriones, & quinquagenarios, &
22 decanos * qui iudicent populum omni tem-
pore: quidquid autem maius fuerit, referant
ad te, & ipſi minora tantummodo iudicent:
23 leuiusq. ſit tibi, partito in alios onere. * Si hoc
feceris, implebis imperium Dei, & præcepta
eius poteris ſuſtentare: & omnis hic populus
24 reuertetur ad loca ſua cum pace. * Quibus au-
ditis, Moyses fecit omnia quæ ille inſuggeſſerat.

25 * Fe electis viris ſtrenuis de cuncto Iſrael, cō-
ſtituit eos principes populi, tribunos, & centu-
26 riones, & quinquagenarios, & decanos. * Qui
iudicabant plebem omni tempore: quidquid
autem grauius erat, referebant ad eum, faci-
27 liora tantummodo iudicantes. * Dimiſitque
cognatum ſuum: qui reuerſus abiit in ter-
ram ſuam.

CAP. XIX.

1 M Enſe tertio egreſſionis Iſrael de terra
Aegypti, in die hac venerunt in ſolitu-
2 dinem Sinai. * Nam profeſſi de Raphidim,
& peruenientes vſque in deſertum Sinai, ca-
ſtrametati ſunt in eodem loco, ibiq. Iſrael fi-
3 xit tentoria e regione montis. * I Moyses au-
tem aſcendit ad Deum, vocauitq. eum Do-
minus de monte, & ait: Hæc dices domui Ia-
4 cob, & annuntiabis filiis Iſrael: * Vos ipſi vi-
diſtis, quæ fecerim Aegyptijs, quo modo por-
tauerim uos ſuper alas aquilarum, & aſſum-
5 perim mihi. * I Si ergo audieritis vocem
meam, & cuſtodieritis pactum meum, eritis
mihi in peculum de cunctis populis: mea
6 eſt enim omnis terra. * I Et vos eritis mihi
7 in regnum ſacerdotale, & gens ſancta hæc ſc-
7 verba quæ loqueris ad filios Iſrael. * Venit
Moyses & conuocatis maioribus natu popu-
li, expoſuit omnes ſermones quos madauerat

Nu. 33.c.
19.

1 Aq. 7.c.
28.

1 Dent. 19
2.2.

1 P/al. 23.
2.1.

1 Pct. 2.
9.

8 Dominus. * Responditq. omnis populus simul. | Cumque retulisset Moyses verba populi ad
Cuncta quæ locutus est Dominus, faciemus. 9 Dominum, * ait ei Dominus: iam nunc ve-

niam ad te in caligine nubis, ut audiat me po-
pulus loquentem ad te, & credat tibi in perpetuum.
Nunciat ergo Moyses verba populi ad Dominum. * Qui dixit ei: Vade ad populum, & sanctifica illos hodie, & cras, lauentq. vestimenta sua. * Ex sint parati in diem tertium: in die enim tertia descendet Dominus coram omni plebe super montem Sinai.
12 * Constituesq. terminos populo per circuitum, & dices ad eos: Cane ne quascumque in montem, nec tangatis fines illius: omnis qui tetigerit montem, morte morietur. * Manus non tanget eum, sed lapidibus opprimetur,

aut confodiatur iaculis; siue iumentum fuerit, siue homo, non viuet, cum cœperit clangere buccina, tunc ascendant in montem.
14 * Descenditq. Moyses de monte ad populum, & sanctificauit eos. Cumq. lauissent vestimenta sua, * ait ad eos: Estote parati in diē tertium, & ne appropinquetis vxoribus vestris. * Iamq. aduenerat tertius dies, & mane inclinatæ & ecce cœperunt audiri tonitrua, ac micare fulgura, & nubes densissima operire montē, clangorq. buccinæ vehemēti ut perstrepebat: & summiit
17 populus q. erat in castris. * Cūq. eduxisset eos Moyses in occursum Dei de loco castrorum,

steterunt

Deut. 4.
b. 11.

18 steterunt ad radices montis. * Totus autem
mons Sinai fumabat: eo quod descendisset
Dominus super eum in igne, & ascenderet fu-
mus ex eo quasi de fornace: eratque omnis
19 mons terribilis. * Et sonitus buccinarum paula-
tim crescebat in maius, & prolixius tende-
batur: Moyses loquebatur, & Deus respondebat
20 ei. * Descendi quod Dominus super montem
Sinai in ipso montis vertice, & vocavit Moy-
sen in cacumen eius. Quod cum ascendisset,
21 dixit ad eum: Descende, & contestare popu-
lum: ne forte velit transcendere terminos ad

videndum Dominum, & pereat ex eis plur-
12 ma multitudo. * Sacerdotes quoque qui acce-
dunt ad Dominum, sanctificentur, ne percu-
23 tiant eos. * Dixitque Moyses ad Dominum: Nō
poterit vulgus ascendere in montem Sinai: in-
enim testificatus es, & iussisti, dicens: Pone ter-
24 minos circa montem, & sanctifica illum. * Cui
ait Dominus: Vade, descende: ascendesque tu, &
Aaron tecum. sacerdotes autem & populus ne
transcant terminos, nec ascendant ad Domi-
25 num, ne forte interficiat illos. * Descenditque
Moyses ad populum, & omnia narrauit eis.

C A P. X X.

1 Locutusque est Dominus cunctos sermones
2 hos: * Ego sum Dominus Deus tuus, qui

A eduxi te de terra Aegypti, de domo seruitu-
3 tis. * Non habebis deos alienos coram me.
4 * Non facies tibi sculptile, neque omne

G simili-

similitudinem quæ est in celo desuper, & quæ
 in terra deorsum, nec eorum quæ sunt in
 aquis sub terra. * Non adorabis ea, neque co-
 les: ego sum Dominus Deus tuus fortis, zelo-
 tes, visitans iniquitatem patrum in filios, in
 tertiam & quartam generationem eorum qui
 oderunt me: * & facies misericordiam in
 millia his qui diligunt me, & custodiunt præ-
 cepta mea. * I Non assumes nomen Domini
 Dei tui in vanum: nec enim habebit infontem
 Dominus eum qui assumpserit nomen Domini
 Dei sui frustra. * I Memento vo diem sabbati
 sanctificare. * Sex diebus operaberis, & facies
 omnia opera tua. * Septimo autem die sab-
 batum Domini Dei tui est: non facies omne
 opus in eo, tu, & filius tuus & filia tua, seruus
 tuus & ancilla tua, iumentum tuum, & adue-
 na qui est intra portas tuas. * I Sex enim die-
 bus fecit Dominus celum & terram, & ma-
 re, & omnia quæ in eis sunt, & requiesit in
 die septimo, idcirco benedixit Dominus dies
 sabbati, & sanctificauit eum. * I Honora pa-
 trem tuum & matrem tuam, vt sis longæui
 super terrâ, q̃ Dñs Deus tuus dabit tibi. * I
 Non occides. * Non mactaberis. * Non fur-
 tum facies. * Non loqueris contra proximu
 tuum falsum testimonium. * I Non concu-
 pifces domum proximi tui: nec desiderabis
 vxorem eius, non seruum, non ancillam, non
 bouem, non asinum, nec omnia quæ illius
 sunt. * Cunctis autem populus videbat vo-
 ces & lampades, & sonitum buccinæ, mon-
 temq. fumantem: & perterriti ac pauore co-
 cullis, steterunt procul, * dicentes Moysi: Lo-
 quere tu nobis, & audiemus: non loquatur
 nobis Dominus, ne forte moriamur. * Et ait
 Moyses ad populum: Nolite timere: vt enim
 probaret vos venit Deus, & vt terror illius ef-
 fet in vobis, & non peccaretis. * Stetitque
 populus de longe. Moyses autem accedit
 ad caliginem in qua erat Deus. * Dixit
 D præterea Dominus ad Moysen: Hæc di-
 ces filiis Israel: Vos vidistis quod de ca-
 lo locutus sum vobis. * Non facietis deos
 argenteos, nec deos aureos facietis vobis.
 * I Altare de terra facietis mihi, & offeretis
 super eo holocausta & pacifica vestra, oues ve-
 stras & boues in omni loco in quo memoria
 fuerit nominis mei: veniam ad te, & benedi-
 cam tibi. * I Quod si altare lapideum feceris
 mihi, non ædificabis illud de sectis lapidibus:
 si enim leuaueris cultum super eo, polluetur.
 * Non ascendes per gradus ad altare meum,
 ne reueletur turpitudinis tua.

CAP. XXI.

Hæc sunt iudicia quæ propones eis. * Si
 emeris seruum Hebræum, sex annis ser-

F cornu petra fuerit ab heri & nudius tertius, & contestati sunt dominum eius, nec reclusit eum, occideritque uirum aut mulierem: & bos lapidibus obruetur, & dominum eius occiderit. * Quod si pretium fuerit ei impositum, dabit pro anima sua quicquid fuerit postulat. * Filium quoque & filiam si comu percuiderit, simili sententia supiacebit. * Si seruum, ancillamque inuaserit, triginta siclos argenti domino dabit, bos uero lapidibus opprimetur. * Si quis aperuerit cisternam, & foderit, & non operuerit eam, cecideritque bos aut asinus in eam, * reddet dominus cisternae pretium iumentorum: quod autem mortuum est, ipseus erit. * Si bos alienus bouem alterius vulnerauerit, & ille mortuus fuerit: nudent bouem uinum, & diuident pretium, cadaver autem mortui inter se dispartient. * Sin autem sciebat quod bos cornupta esset ab heri, & nudius tertius, & non custodiuit eum dominus suus: reddet bouem pro boue, & cadaver integrum accipiet.

CAP. XXII.

SI quis furatus fuerit bouem, aut ouem, & occiderit uel uendiderit: quinque boues pro uno boue restituet, & quattuor oues pro una oue. * Si effringens fur domum siue suffodiens fuerit inueniens, & accepto vulnere mortuus fuerit: percussor non erit reus sanguinis. * Quod si orto sole hoc fecerit, homicidium perpetrauit, & ipse morietur. Si non habuerit quod pro furto reddat, ipse uenundabitur. * Si inuentum fuerit apud eum quod furatus est, uiuens, siue bos, siue asinus, siue ouis: duplum restituet. * Si laxerit quispiam agrum uel uineam, & dimiserit iumentum suum ut depascatur aliena: quidquid optimum habuerit in agro suo, uel in uinea, pro damni assumptione restituet. * Si egressus ignis inuenietur spinas, & comprehenderit acervos frugum, siue stantes segetes in agris, reddet damnum qui ignem succenderit. * Si quis commendauerit amico pecuniam, aut uas in custodiam, & ab eo, qui susceperat, furto ablata fuerint: si inuenitur fur, duplum reddet: * si latet fur, dominus domus applicabitur ad deos, & iurabit quod non extenderit manum in rem proximi sui, * ad perpetranda fraudem, tam in boue, quam in asino, & oue ac uestimento, & quidquid damnum inferre potest: ad deos utriusque causa perueniet: & si illi iudicauerint, duplum restituet proximo suo. * Si quis commendauerit proximo suo asinum, bouem, ouem, & omne iumentum ad custodiam, & mortuum fuerit, aut debilitatum, uel captum ab hostibus, nullusque hoc uiderit: * insurandum erit in medio, quod non extenderit manum ad rem proximi sui: & si suscipietque dominus iuramentum, & ille reddere

non cogetur. * Quod si furto ablatum fuerit, restituet damnum domino. * Si comestum a bestia, deferat ad eum quod occitum est, & non restituet. * Qui a proximo suo quicquid horum mutuo postulauerit, & debilitatum aut mortuum fuerit domino non praesente, reddere compellitur. * Quod si impraesentiarum dominus fuerit, non restituet, maxime si conditum uenerat pro mercede operis sui. * Si seduxerit quis uirginem necdum desponsatam, dormieritque cum ea: dotabit eam, & habebit eam uxorem. * Si pater uirginis dare noluierit, reddet pecuniam iuxta modum dotis, quam uirgines accipere consueuerunt. * Maleficos non patieris uiuere. * Qui coierit cum iumento, morte moriatur. * Qui imolat dijs, occidetur, praeterquam Domino soli. * Adueniam non contrisabis, neque asinus eum: aduenz enim & ipsi fuistis in terra Aegypti. * Viduz & pupillo non nocabis. * Si laxeris eos, uociferabuntur ad me, & ego audiam clamorem eorum: & indignabitur furor meus, percutiamque uos gladio, & erunt uxores uestrae uiduz, & filij uestri pupilli. * Si pecuniam mutuum dederis populo meo pauperi qui habitat tecum, non urgebis eum quali exactor, nec usuris opprimes. * Si pignus a proximo tuo acceperis ut sitimentum, ante solis occasum reddes ei. * Ipsum enim est solum, quo operiur, indumentum carnis eius, nec habet aliud in quo dormiat: si clamauerit ad me, exaudiam eum, quia misericors sum. * Dijs non detrahes, & principij populi tui non maledices. * Decimas uas tuas & primitias tuas non tardabis reddere, & primogenitum filiorum tuorum dabis mihi. * De bobus quoque, & ouibus similiter facies: septem diebus sit cum matre sua, die octaua reddes illum mihi. * Viri sancti eritis mihi: carnem, quae a bestiis fuerit praeparata, non comedetis, sed projicietis canibus.

CAP. XXIII.

Non suscipies nocem mendacij: nec iunges manum tuam ut pro impio dicas falsum testimonium. * Non sequeris turbam ad faciendum malum: nec in iudicio, iurimorum acquiesces sententia, ut a iuro depies. * Pauperis quoque non miseris eris in iudicio. * Si occurreris boui inimici tui, aut asino erranti, redue ad eum. * Si uideris asinum odientis te iacere sub onere, non pertransibis, sed subleuabis cum eo. * Non declinabis in iudicium pauperis. * Mendacium fugies. Infontem & iustum non occides quia auersor impium. * Nec accipies munera, quae etiam excacant prodentes, & subuertunt uerba iustorum. * Peregrino molestus non eris. scitis enim aduenarum animas: quia & ipsi peregrini fuistis in terra Aegypti.

10. 20. d. 10. pri. * Sex annis feminabis terram tuam, &
 11. 21. congregabis fruges eius. * Anno autem septi-
 22. 22. mo dimittes eam, & requiescere facies, ut co-
 23. 23. mediant pauperes populi tui: & quidquid reli-
 24. 24. quum fuerit, edant bestie agris: ita facies in vi-
 25. 25. nea, & in oliueto tuo. * Sex diebus operaberis:
 26. 26. C. nis: septimo die cessabis, ut requiescat bos &
 27. 27. asinus tuus. & refrigeretur filius ancille tue,
 28. 28. & aduena. * Omnia quae dixi vobis, custodite.
 29. 29. Et per nomen exterminorum deorum non iura-
 30. 30. bitis, neque audietur ex ore vestro. * Tribus
 31. 31. victibus per singulos annos mihi festa celebra-
 32. 32. bitis. * Sollemnitatem azymorum custodietis.
 33. 33. Septe n. diebus comedetis azyma, sicut prae-
 34. 34. cepti tibi, tempore mensis nouorum, quando
 35. 35. egressus es de Aegypto: non apparebis in conspectu
 36. 36. meo vacuus. * Et sollemnitatem mensis
 37. 37. primitionum operis tui, quicumque seminaueris
 38. 38. in agro, sollemnitatem quoque in exitu anni, quando
 39. 39. congregaueris omnes fruges tuas de agro. * Ter in anno apparebit omne
 40. 40. masculinum tuum coram Domino Deo tuo. * Non
 41. 41. immolabis super ferum n. pro sanguinem victimae meae,
 42. 42. nec remanebit adeo sollemnitatis meae usque mane. * Primitias frugum
 43. 43. terrae tuae deferetis in domum Domini Dei tui.
 44. 44. Non coques hordum in lacte matris suae. * Ecce
 45. 45. ego mittam Angelum meum, qui praecedat te, & custodiat
 46. 46. in via, & introducat in locum quem paraui. * Obserua
 47. 47. eum, & audi vocem eius, nec contemnendum putes: quia
 48. 48. non dimittet cum peccaueris, & est nomen meum
 49. 49. in illo. * Quod si audieris vocem eius, & feceris
 50. 50. omnia quae loquor, inimicus ero inimicis tuis, & affligam
 51. 51. affligentes te. * I. Praecedetq. te Angelus meus, & introducet te ad
 52. 52. Amorrazum, & Hethzum, & Pherezum, Chananzum
 53. 53. & Heuzum, & Iebusum. 14. quos ego, conteram. * Non
 54. 54. adorabis deos eorum, nec coles eos, non facies opera
 55. 55. eorum, sed destrues eos, & confringes statuas eorum.
 56. 56. * Seruietis Domino Deo vestro, ut benedictionem panibus
 57. 57. tuis & aquis, & auferam infirmitatem de medio tui.
 58. 58. * Non erit infecunda, nec sterilis in terra tua:
 59. 59. numerum dierum tuorum implebo. * Terrorem in eum mittam
 60. 60. in percursum tuum, & occidam omnem populum,
 61. 61. ad quem ingrederis: cum quo umq. inimicorum tuorum
 62. 62. coiam te terga veram. * 18. emittens crabrones prius,
 63. 63. qui fugabunt Heuzum, & Chananzum, & Hethzum,
 64. 64. antequam introcas. * Non eiiciam eos a facie tua
 65. 65. anno vnus terra in solitudinem redigatur, & cre-
 66. 66. sciant contra te bestiae. * Paulatim expellam eos
 67. 67. de conspectu tuo, donec augearis, & possideas terram.
 68. 68. * Partem autem terminos tuos a Mari rubro usque
 69. 69. ad Mare Palaestinum, & a deserto usque ad fluuium
 70. 70. tradam in manibus vestris habitatores terrae, & eiiciam
 71. 71. eos de conspectu vestro. * Non inibis cum eis
 72. 72. fixus, nec cum dijs eorum. * Non habitent

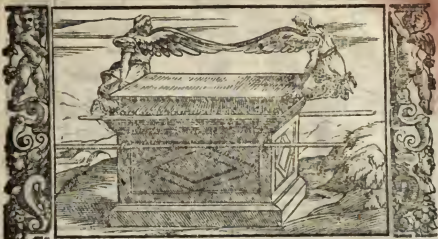
in terra tua, ne forte peccare te faciant in me, si serui-
 sis dijs eorum: quod tibi certe erit in scandalum.

C A P. XXIIII.

1. **M**oyſi quoque dixit: Ascende ad Dominum tuum, & Aaron, Nadab, & Abiu, & septuaginta senes ex Israel, & adorabis procul. * Solusq. Moyses ascendet ad Dominum, & illi non appropinquabunt: nec populus
 2. 2. ascendet cum eo. * Venit ergo Moyses & narrauit plebi omnia uerba Domini, atque iudicia: responditq. omnis populus una voce: Omnia uerba Domini, quae locutus est, faciemus.
 3. 3. * Scripsit autem Moyses uniuersos sermones Domini: & mane conuersus edificauit altare ad radices montis, & duodecim tulos per
 4. 4. duodecim tribus Israel. * Misitq. iuuenes de filijs Israel, & obtulerunt holocausta, immolaueruntq. victimas pacificas Domino, utulos. * Tulit itaque Moyses dimidiam partem sanguinis, & misit in crateras: partem autem
 5. 5. residuum fudit super altare. * Assumensq. nolumen foederis, legit audiente populo: qui dixerunt: Omnia quae locutus est Dominus, faciemus, & erimus obediētes. * Ille vero sumptum sanguinem resperxit in populum, & ait: Hic est sanguis foederis quod pepigit Dominus vobiscum super cunctis sermonibus his.
 6. 6. * Ascenderuntq. Moyses & Aaron, Nadab & Abiu, & septuaginta de senioribus Israel.
 7. 7. * & viderunt Deum Israel: & sub pedibus eius quasi opus lapidis sapphiri, & quasi calum, videruntq. Deum, & comederunt, ac biberunt.
 8. 8. * Dixit autem Dominus ad Moysen: Ascende ad me in montem, & esto ibi: daboque tibi tabulas lapideas, & legem ac mandata quae scripsi, doceas eos. * Surrexerunt Moyses & Iesue minister eius: ascendensq. Moyses in montem Dei, senioribus ait: Expectate hic donec reuertamur ad vos. Habetis Aaron & Hur vobiscum: si quid natum fuerit quae nonis, referetis ad eos. * Cumq. ascendisset Moyses, operuit nubes montem, & habitauit gloria Domini super Sinai, regens illum nube sex diebus: septimo autem die vocauit eum de medio caliginis. * Erat autem species gloriae Domini, quasi ignis ardens super verticem montis in conspectu filiorum Israel. * Ingressusq. Moyses medium nebulae, ascendit in montem: & fuit ibi quadraginta diebus, & quadraginta noctibus.

C A P. XXV.

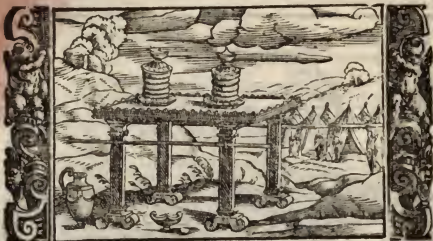
1. **L**ocutusq. Est Dominus ad Moysen, dicens: Loquere filijs Israel ut tollant mihi primitias ab omni homine qui offert vi-
 2. 2.

1 Heb. 9.
2. 1.

3 troneus, accipietis eas. * Hæc sunt autem quæ
accipere debetis: Aurum, & argentum, & as,
4 * hyacinthum & purpuram, co. cunq. bis tin-
5 dum, & byssum, pilos caprarum, * & pelles
arictum rubricatas, pellesq. ianthinas, & li-
6 gna setim: * oleum ad luminaria concinnanda.
aromata in vnguentum, & thymiana a lioni-
7 odoris: * lapides onychinos, & gemmas ad
8 ornandum ephod, ac rationale. * Facientque
mihî sanctuarium: & habitabo in medio eo-
9 rum: * ¶ iuxta omnem similitudinem taber-
naculi quod ostendam tibi, & omnium vaso-
10 rum in cultum eius: sicut facietis illud: * Ar-
cam de lignis setim compingite, cuius longi-
tudo habeat duos & semis cubitos: latitudo,
cubitum & dimidium: altitudo, cubitum si-
11 militer ac semissem. * Et deaurabis eam auro
mundissimo intus & foris: faciesque supra,
12 coronam auream per circuitum: * & quat-
tuor circulos aureos, quos pones per quatuor
arce angulos: duo circuli sint in latere vno, &
13 duo in altero. * Facies quoque vestes de li-
14 gnis setim, & operies eos auro. * Inducesque
B per circulos qui sunt in arce lateribus, vt por-
15 tetur in eis: qui semper erunt in circulis,
16 nec vnumquam extrahentur ab eis. * Ponesque
in arca testificationem quam dabo tibi.
17 * Facies & propitiatorium de auro mundis-
simo: duos cubitos & dimidium tenebit lon-
18 gtitudo eius, & cubitum ac semissem latitu-
do. * Duos quoque Cherubim aureos & pro-
ductiles facies, ex vtraque parte oraculi.
19 * Cherub vnus sit in latere vno, & alter in
20 altero. * Vtrumque latus propitiatorij re-
gant expandentes alas, & operientes oraculû,

respiciantq. se mutuo versis vultibus in pro-
21 pitiatorem quo operienda est arca, * in qua
22 pones testimonium quod dabo tibi. * Inde
C præcipiam, & loquar ad te supra propitiao-
rium, ac de medio duorum Cherubim, qui
erunt super arcam testimonij, cuncta quæ mî
23 dabo per te filijs Israel. * Facies & mensam
de lignis setim, habentem duos cubitos longi-
tudinis, & in latitudine cubi-um, & in altitu-
24 dine cubitum ac semissem. * Et inaurabis
eam auro purissimo: faciesque illi labium au-
25 reum per circuitum, * & ipsi labio coronam
interasilem altam quatuor digitis: & super
16 illam, alteram coronam aureolam. * Quat-
tuor quoque circulos auros præparabis, & pō-
27 nes eos in quatuor angulis eiusdem mensæ
per singulos pedes. * Subter coronam erunt
28 circuli aurei, vt mittantur vestes per eos, &
possit mensa portari. * Ipsos quoque vestes
facies de lignis setim, & circumdabis auro ad
29 subuelendam mentiam. * Parabis & acetaba-
la, ac phialas, thuribula, & cyathos, in qui-
bus offerenda sunt libamina, ex auro puris-
30 simo. * Et pores super mentiam panes pro-
positionis in conspectu meo semper. * Fa-
D cies & candelabrum ductile de auro mundis-
simo, hastile eius, & calamos, scyphos; &
31 sphaerulas, ac lilia ex ipso proferentia. * Sex
calami egredientur de lateribus, tres ex vno
32 latere, & tres ex altero. * Tres scyphi quasi
in nucis modum per calamos singulos, sphae-
33 rulaq. simul, & liliū: & tres similes scyphi
instar nucis in calamo altero, sphaerulaq. si-
mul & liliū. hoc erit opus sex calamorum,
34 qui producendi sunt de hastili in ipso au-

tem candelabro erunt quattuor scyphi in nu- qui simul sex sunt procedentes de hastili vno.
 cis modum, sphaerulæq. per singulos, & lilia. 36 * Et sphaerulæ igitur & calami ex ipso erunt,
 37 * Sphaerulæ sub duobus calamis per tria loca, 37 vniuersa ductilla de auro purissimo. * Facies

& lucernas septem, & pones eas super cande-
 38 labrum, vt luceant ex aduerso. * Emundatoria
 quoque, & vbi quæ emundata sunt extinguan-
 39 tur, hant de auro purissimo. * Omne pondus
 candelabri cum vniuersis vasis suis habebit ta-
 40 lentum auri purissimi. * Inspice, & fac se-

cundum exemplar quod tibi in monte mon-
 stratum est.

C A P. XXVI.

1 T Abernaculum vero ita facies: Decem,
 A cortinas de bysso retorta, & hyacintho,

ac pur

ac purpura, coccoq. bis tincto, & a tota opere
 2 plumario facies. * Longitudo cortinae vnus
 habebit vigintiocto cubitos: laetudo quatuor
 cubitorum erit. Vnus mensurae fiat
 3 vniuersa tentoria. * Quinq.ue cortinae sibi iun-
 gentur mutuo, & aliae quinque nexu simili
 4 cohærebunt. * Anfulas hyacinthinis in lace-
 ribus ac summitatibus facies cortinarum, vt
 5 possint inuicem copulari. * Quinquagenas an-
 fulas cortina habebit in vtraque parte, ita in-
 ferias, vt ansa contra ansam veniat, & altera
 6 alteri possit aptari. * Facies & quinquaginta
 7 circulos aureos quibus cortinarum vela iun-
 genda sunt, vt vnus tabernaculum fiat. * Fa-
 8 cies & saga cilicina vndecim, ad operiendum
 tectum tabernaculi. * Longitudo sagi vnus
 habebit triginta cubitos: & latitudo, quat-
 9 nor. aqua erit mensura sagorum omnium.
 10 * E quibus quinque iunges seorsum, & sex si-
 bi mutuo copulabis, ita vt sextum sagum in
 11 fronte tecti duplices. * Facies & quinquaginta
 ansas in ora sagi vnus, vt coniungi cum
 altero queat: & quinquaginta ansas in ora sa-
 12 gi alterius, vt cum altero copuletur. * Facies
 & quinquaginta fibulas aeneas, quibus iun-
 13 gantur ansae, vt vnus ex omnibus operimen-
 tum fiat. * Quod autem superfluerit in sagis
 14 quae paratur tecto, id est vnus sagum quod
 amplius est, ex medietate eius operies poste-
 15 riora tabernaculi. * Et cubitus ex vna parte
 16 pendebit, & alter ex altera qui plures est in sa-
 gorum longitudine, verumque latus taberna-
 17 culi propterea. * Facies & operimentum aliud
 tecti de pellibus arietum rubricatis: & super
 hoc rursum aliud operimentum de ianthinis
 18 pellibus. * Facies & tabulas stantes taberna-
 19 culi de lignis setim, quae singulae denos cu-
 20 bitos in longitudine habeant, & in latitudine
 21 singulos ac semilem. * In lateribus tabulae
 22 duae incalitraturae fient, quibus tabula alteri
 23 tabulae connectatur: atque in hunc modum
 24 cunctae tabulae parantur. * Quorum vigin-
 25 ti erunt in latere meridiano quod vergit ad
 26 Austrum. * Quibus quadraginta bases argen-
 27 teae fundes, ut binx bases singulis tabulis per
 duos angulos subijciantur. * In latere quo
 28 que tectulo tabernaculi quod vergit ad Aqui-
 29 lonem, viginti tabulae erunt, quadraginta
 30 habentes bases argenteas. binx bases singulis
 31 tabulis supponentur. * Ad occidentalem vo-
 32 ro plagam tabernaculi facies sex tabulas, &
 rursum alias duas, quae in angulis erigantur
 33 post tergum tabernaculi. * Eruntq. coniun-
 34 gae a deorsum vsq. sursum, & vna omnes co-
 pagae retinebit. Duabus quoque tabulis quae
 35 in angulis ponendae sunt, similis iunctura fer-
 uabitur. * Et erunt simul tabulae octo, bases
 36 earum argenteae sedecim, duabus basibus per
 vnâ tabulam suppositis. * Facies & veses
 37 de lignis setim quinque ad continendas tabu-
 las in vno latere tabernaculi, & quinque

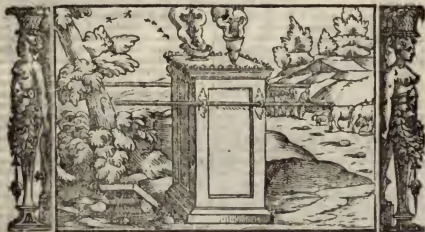
alios in alero, & emise numeri ad oem iden-
 28 talem plagam: * qui mittentur per medias
 29 F tabulas a summo usque ad summum. * Ip-
 sas quoque tabulas deaurabis, & fundes in
 30 eis annulos aureos per quos veteres tabulae
 contineantur: quo operies laminis aureis. * Et
 31 eriges tabernaculum iuxta exempla: quod ti-
 bi in Monte monstratum est. * Facies & ve-
 lum de hyacintho, & purpura, coccoq. bis tin-
 32 cto, & bysso retorta, opere plumario & pul-
 chra varietate coniectum: * quod appon-
 33 duntur ante quatuor columnas de lignis setim, quae
 34 ipse quidem deauratae erunt, & habebunt ca-
 pita aurea, sed bases argenteas. * Inferetur au-
 35 tem velum per circulos, intra quod pones ar-
 cam testimonij, quo & sanduarium, & San-
 36 ctuarij sanctuarij diuidetur. * Pones & pro-
 pituatorium super arcam testimonij in San-
 37 ctio sanctiorum. * mensamq. extra velum: &
 contra mensam candelabrum in latere taber-
 naculi meridiano: mensa enim stabit in par-
 te Aquilonis. * Facies & tentorium in introitu
 tabernaculi de hyacintho, & purpura, coc-
 coq. bis tincto, & bysso retorta, opere pluma-
 38 rij. * Et quinque columnas deauratis ligno-
 rum setim, ante quas duceatur tentorium: quae
 erunt capita aurea, & bases aeneae.

CAP. XXVII.

1 F Acies & altare de lignis setim, quod ha-
 2 bebbit quinque cubitos in longitudine, & Inf. 38. a
 totidem in latitudine, id est quadrum, & tres 6.
 3 cubitos in altitudine. * Cornua autem per
 quatuor angulos ex ipso erunt: & operies
 4 illud aere. * Faciesq. in usus eius lebetes ad sus-
 ceptandos cineres, & forpices atque iusiur-
 5 6 7 8 9 10 11 12 13
 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24
 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50
 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80
 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100
 101 102 103 104 105 106 107 108 109 110 111 112 113 114 115 116 117 118 119 120
 121 122 123 124 125 126 127 128 129 130 131 132 133 134 135 136 137 138 139 140 141 142 143 144 145 146 147 148 149 150
 151 152 153 154 155 156 157 158 159 160 161 162 163 164 165 166 167 168 169 170 171 172 173 174 175 176 177 178 179 180
 181 182 183 184 185 186 187 188 189 190 191 192 193 194 195 196 197 198 199 200
 201 202 203 204 205 206 207 208 209 210 211 212 213 214 215 216 217 218 219 220 221 222 223 224 225 226 227 228 229 230
 231 232 233 234 235 236 237 238 239 240 241 242 243 244 245 246 247 248 249 250 251 252 253 254 255 256 257 258 259 260
 261 262 263 264 265 266 267 268 269 270 271 272 273 274 275 276 277 278 279 280 281 282 283 284 285 286 287 288 289 290
 291 292 293 294 295 296 297 298 299 300 301 302 303 304 305 306 307 308 309 310 311 312 313 314 315 316 317 318 319 320
 321 322 323 324 325 326 327 328 329 330 331 332 333 334 335 336 337 338 339 340 341 342 343 344 345 346 347 348 349 350
 351 352 353 354 355 356 357 358 359 360 361 362 363 364 365 366 367 368 369 370 371 372 373 374 375 376 377 378 379 380
 381 382 383 384 385 386 387 388 389 390 391 392 393 394 395 396 397 398 399 400 401 402 403 404 405 406 407 408 409 410
 411 412 413 414 415 416 417 418 419 420 421 422 423 424 425 426 427 428 429 430 431 432 433 434 435 436 437 438 439 440
 441 442 443 444 445 446 447 448 449 450 451 452 453 454 455 456 457 458 459 460 461 462 463 464 465 466 467 468 469 470
 471 472 473 474 475 476 477 478 479 480 481 482 483 484 485 486 487 488 489 490 491 492 493 494 495 496 497 498 499 500
 501 502 503 504 505 506 507 508 509 510 511 512 513 514 515 516 517 518 519 520 521 522 523 524 525 526 527 528 529 530
 531 532 533 534 535 536 537 538 539 540 541 542 543 544 545 546 547 548 549 550 551 552 553 554 555 556 557 558 559 560
 561 562 563 564 565 566 567 568 569 570 571 572 573 574 575 576 577 578 579 580 581 582 583 584 585 586 587 588 589 590
 591 592 593 594 595 596 597 598 599 600 601 602 603 604 605 606 607 608 609 610 611 612 613 614 615 616 617 618 619 620
 621 622 623 624 625 626 627 628 629 630 631 632 633 634 635 636 637 638 639 640 641 642 643 644 645 646 647 648 649 650
 651 652 653 654 655 656 657 658 659 660 661 662 663 664 665 666 667 668 669 670 671 672 673 674 675 676 677 678 679 680
 681 682 683 684 685 686 687 688 689 690 691 692 693 694 695 696 697 698 699 700 701 702 703 704 705 706 707 708 709 710
 711 712 713 714 715 716 717 718 719 720 721 722 723 724 725 726 727 728 729 730 731 732 733 734 735 736 737 738 739 740
 741 742 743 744 745 746 747 748 749 750 751 752 753 754 755 756 757 758 759 760 761 762 763 764 765 766 767 768 769 770
 771 772 773 774 775 776 777 778 779 780 781 782 783 784 785 786 787 788 789 790 791 792 793 794 795 796 797 798 799 800
 801 802 803 804 805 806 807 808 809 810 811 812 813 814 815 816 817 818 819 820 821 822 823 824 825 826 827 828 829 830
 831 832 833 834 835 836 837 838 839 840 841 842 843 844 845 846 847 848 849 850 851 852 853 854 855 856 857 858 859 860
 861 862 863 864 865 866 867 868 869 870 871 872 873 874 875 876 877 878 879 880 881 882 883 884 885 886 887 888 889 890
 891 892 893 894 895 896 897 898 899 900 901 902 903 904 905 906 907 908 909 910 911 912 913 914 915 916 917 918 919 920
 921 922 923 924 925 926 927 928 929 930 931 932 933 934 935 936 937 938 939 940 941 942 943 944 945 946 947 948 949 950
 951 952 953 954 955 956 957 958 959 960 961 962 963 964 965 966 967 968 969 970 971 972 973 974 975 976 977 978 979 980
 981 982 983 984 985 986 987 988 989 990 991 992 993 994 995 996 997 998 999 1000

latitudine, quæ respicit ad orientem, quin | 14 quaginta cubiti erunt. * in quibus quindecim

cubitorum tentoria lateri uno deputabun-
 15 tur, columnæq. tres & bases totidem: * & in
 16 latere altero erunt tentoria cubitos obtinea-
 tia quindecim, columnæ tres, & bases totidẽ.
 16 * In introitu uero atrij fiet tentorium cubi-

torum viginti ex hyacintho & purpura, coc-
 coq. his tincto, & vusso retorta, opere pluma-
 rij: columnas habebit quatuor, cum basibus
 17 totidem. * Omnes columnæ atrij per circui-
 tum vestitæ erunt argenteis laminis, capitibus

argen-

o * *basibus aeneis.* * In longitudine
 20 octupalis: atriū cubito, centum, in latitu-

dine quinquaginta, altitudo quinque cubito-
 rum erit. hęctque de bysso retorta, & habebit

- 19 bases aeneas. * Cuncta uasa tabernaculi in om-
 nes usus & ceremonias, tam paxillos eius quā
 20 atq; , ex aere facies. * Praecepit filiis Israel ut
 afferant tibi oleum de arboribus oliuarum
 purissimum, pilosq; contusum: ut ardeat lucer
 21 sa semper * in tabernaculo testimonij, extra

uelum quod oppansum est testimonio. Et col-
 locat int eam Aa'ron & filij eius, ut usque ma-
 ne luceat coram Domino. Perpetuus erit
 cultus per successiones eorum, a filiis
 Israel.

CAP. XXVIII.

1 **A**pplica quoque a te Aaron fratrem tuum
 A cum filiis suis de medio filiorum Israel,
 ut sacerdotio fungantur mihi: Aaron, Nadab,
 2 & Abin, Eleazar, & Ithamar. * Faciesq; ue-
 stem sanctam Aaron fra tri tuo in gloriam &
 3 decorem. * Et loqueris cunctis sapientibus
 corde, quos repleui spiritu prudentiæ, ut fa-
 4 ciant vestes Aaron, in quibus sanctificatus
 ministret mihi. * Hæc autem erunt vesti-
 menta quæ faciunt: Rationale, & super-
 humerale, tunicæ & lineam strictam, cidarium
 & balteum. * Facient vestimenta sancta fratri
 tuo Aaron & filiis eius, ut sacerdotio fungan-
 5 tur mihi. * Accipiensq; aurum, & hyacinthū,

& purpuram, coccumq; bis tinctum. & bys-
 6 sum. * Facient autem superhumeralis de auro
 B & hyacintho & purpura, coccoq; bis tincto, &
 7 byssō retorta, opere polymitto. * Duas oras
 iunctas habebit in utroque latere summatis-
 8 vt in vnum redeant. * Ipsa quoque textura &
 cuncta operis varietas erit ex auro & hyacin-
 9 tho, & purpura, coccoq; bis tincto, & byssō
 9 retorta. * Sumesq; duos lapides onychinos,
 10 & sculpes in eis nomina filiorum Israel: * sex
 nomina in lapide vno, & sex reliqua in al-
 11 tro, iuxta ordinem natiuitatis eorum * Opere
 sculpsoris, & celatura gemmarū, sculpes eos
 12 nominibus filiorum Israel, inclusos auro at-
 que circumdatos: * & pones in utroque latere
 superhumeralis, memoriale filijs Israel. Por-

C tabitq. Aaron nomina eorum coram Domino super utrumque humerum, ob recordationem. * Facies & vacinos ex auro, * & duas catenas ex auro purissimo sibi inuicem coherentes, quas inferes vacinis. * Rationale quoque iudicii facies opere polymito iuxta texturam superhumeralis ex auro, hyacintho, & purpura, coccoq. his tincto, & bysso retorta. * Quadrangulum erit & duplex: mensuram palmi habebit tam in longitudine quam in latitudine. * Ponesq. in eo quatuor ordines lapidum: in primo versu erit lapis sardius, & topazius, & smaragdus: in secundo carunculus, sapphirus, & iaspis: in tertio ligurius, achates, & anethystus: in quarto chrysolitus, onychinus, & beryllus. Includi auro erunt per ordines suos. * Habebuntq. nomina filiorum Israel: duodecim nominibus celebrantur, singuli lapides nominibus singulorum per duodecim tribus. * Facies in rationali catenas sibi inuicem coherentes ex auro purissimo: & duos annulos aureos, quos pones in utraque rationalis summitate: catenasq. aureas iunges annulis, qui sunt in marginibus eius: & ipsarum catenarum extrema duobus copulabis vicinis in utroque latere superhumeralis quod rationale respicit. * Facies & duos annulos aureos, quos pones in summitatibus rationalis, in oris, quæ eregione sunt superhumeralis, & posteriora eius aspiciunt. * Nec non & alios duos annulos aureos, qui pendi sunt in utroque latere superhumeralis deorsum, quod respicit contra faciem iuncturæ inferioris, vt aptari possint cum superhumerali. * & stringatur rationale annulis suis cum annulis superhumeralis vitæ hyacinthina, vt maneant iunctura fabrefacta, & a se inuicem rationale & superhumeralis nequeant separari. * Portabitque Aaron nomina filiorum Israel in rationali iudicii super pectus suum, quando ingreditur Sanctuarium, memoriale coram Domino in testimonium. * Pones autem in rationali iudicii doctrinam & Veritatem, quæ erunt in pectore Aaron, quando ingreditur coram Domino: & gestabit sudicium filiorum Israel in pectore suo, in conspectu Domini semper. * Facies & tunica superhumeralis totam hyacinthinam, * in cuius medio supra erit capitula, & ora per gyrum eius textilis, sicut fieri solet in extremis vestium paribus, ne facile tumpatur. * Deorsum vero, ad pedes eiusdem tunice, per circuitum, quasi malaponica facies, ex hyacintho, & purpura, & cocco his tincto, mixtis in medio tinctinabulis, ita vt tinctinabulum sit aureum & malaponica tinctinabulum aliud aureum & malaponica. * Et vestiet ea Aaron in officio ministerii, vt audiat sonitus quando ingreditur & egreditur Sanctuarium in conspectu Domini, & non moriatur. * Facies & lami-

nam de auro purissimo: in qua sculpsit opere calatoris, sanctum Domino. * Ligabisque eam vitæ hyacinthina, & erit super tiam, & imminens fronti pontificis. Portabitque Aaron iniquitates eorum, quæ obtulerunt & sanctificauerunt filijs Israel, in cunctis muneribus & donarijs suis. Erat autem lamina semper in fronte eius, vt placatus sit eis Dominus. * Stringesq. tunica bysso, & tiam byssinam facies, & balteum opere plumarij. * Porro filijs Aaron tunica lineas parabis & balteos ac tias in gloriam & decorem: vestiesq. his omnibus Aaron fratrem tuum & filios eius cum eo. Et cunctorum consecrabis manus, sanctificabisq. illos, vt sacerdotio fungantur mihi. * Facies & feminalia lineæ, vt operiant carnem turpitudinis suæ, a renibus vsque ad femora: & vtentur eis Aaron & filij eius quando ingrediantur tabernaculum testimonij, vel quando appropinquant ad altare vt ministrent in sanctuario, ne iniquitatis rei moriantur. Legitimum semper enim erit Aaron, & femini eius post eum.

CAP. XXXIX.

Sed & hoc facies, vt mihi in sacerdotio consecrentur. Tolle vitulum de armento, & arietes duos immaculatos, * panesq. azymos, & crutulam absque fermento, quæ coniperfa sit oleo, lagana quoque azyma oleo litate similia triticea cuncta facies. * Et posita in canistro offeres: vitulum autem & duos arietes. * Et Aaron, ac filios eius applicabis ad osium tabernaculi testimonij. Cumque laueris patrem cum filijs suis aqua, induet Aaron vestimentis suis id est lineæ & tunica, & superhumerali & rationali, quod constringes balteo. * Et pones tiam in capite eius, & laminam sanctam super tiam, & oleum vationis fundes super caput eius: & hoc ritu consecrabitur. * Filios quoque illius applicabis, & indues tunicis lineis, cingesq. balteo, Aaron scilicet & liberos eius, & impones eis mitras: eruntq. sacerdotes mihi religione perpetua. Postquam initiaveris manus eorum, * I applicabis & vitulum coram tabernaculo testimonij. Imponentq. Aaron & filij eius manus super caput illius, & madabis eum in conspectu Domini, iuxta osium tabernaculi testimonij. * Superiusq. de sanguine vituli, pones super cornua altaris digito tuo, reliquum autem sanguinem fundes iuxta basim eius. * Sumes & adipem totum qui operit intestina, & reticulum iecoris, ac duos renes, & adipem qui super eos est, & offeres incensum super altare: carnes vero vituli & corium & simum cõbures foris extra castra, eo quod pro peccato sit. * Vnum quoque arietem sumes, super cuius caput ponent Aaron & filij eius manus. * Quem cum ma-

Leuit. 9. a

Leuit. 9. a. j

Leuit. 9. a. j.

Eccl. 45. b. 11

& aures, tolles de sanguine eius, & fundes circa altare. * ipsam autem arietem secabis in frustra. loquar. intestina eius ac pedes pones super coci-
 sas carnes, & super caput illius. * Et offeres totum arietem in incensum super altare: oblatio est Domino, odor suauissimus victimæ Dei. * Tolles quoque arietem alterum, super cuius caput Aaron & filij eius ponent manus. * Quæ cum immolaueris, sumes de sanguine eius, & pones super extremum auriculæ dextræ Aaron & filiorum eius, & super pollices manus eorum ac pedis dextræ, fundesque sanguinem super altare per circuitum. * Cumque tuleris de sanguine qui est super altare, & de oleo uisionis, asperges Aaron & uestes eius, filios & vestimenta eorum. Consecratisque ipsis & uestibus, * tolles adipem de ariete, & candam & aruinam, quæ operit uitalia, ac reticulum iecoris, & duos renes, atque adipem, qui super eos est: armumque dextrum, eo quod sitarius consecrationis: tortamque panis unius, crustulæ confersam oleo, laganum de canistro azymorum, quod positum est in conspectu Domini. * ponesque omnia super manus Aaron & filiorum eius, & sanctificabis eos eleuans coram Domino. * Sumesque uniuersa de manibus eorum: & incendes super altare in holocaustum, odorem suauissimum in conspectu Domini, quia oblatio eius est. * Sumes quoque pectusculum de ariete, quo initiatus est Aaron, sanctificabisque illud eleuatum coram Domino, & cedit in partem tuam. * Sanctificabisque & pectusculum consecratum, & armum quæ de ariete separasti, * quo initiatus est Aaron & filij eius, cedentque in partem Aaron & filiorum eius iure perpetuo a filiis Israel: quia primitiæ sunt, & initia de victimis eorum sacrificiis quæ offerunt Domino. * Vestem autem sanctam, qua utetur Aaron, habebunt filij eius post eum, ut ungantur in ea, & conferentur manus eorum. * Septe diebus utetur illa qui pontifex pro eo fuerit constitutus de filiis eius, & qui ingreditur tabernaculum testimonij ut ministret in Sanctuario. * Arietem autem consecrationis tolles, & coques carnes eius in loco sancto: * quibus uestetur Aaron & filij eius. * Panes quoque, qui sunt in canistro, in uestibulo tabernaculi testimonij comedent, * ut sit placabile sacrificium, & sanctificetur offerentium manus. Alienigena non uestetur ex eis, quia sancti sunt. * Quod si remanserit de carnis consecratis, siue de panibus siue de rubeis, & uires reliquias igni non comedentur, quia sanctificata sunt. * Omnia, quæ præcepi tibi, facies super Aaron & filios eius. Septem diebus consecrabis manus eorum: * & vitulum pro peccato offeres per singulos dies ad expiandum. Mundabisque altare cum immolaueris expiationis hostiam, & vases illud in sanctificationem. * Septem diebus expiabis altare, & sanctificabis, & erit sanctum sancto-

rum: omnis, qui tetigerit illud, sanctificabitur. * Hoc est quod facies in altari: * Agnos anniculos duos per singulos dies ingeres, * vitum agnum mane, & alterum vespere, * decimam partem similæ consperges oleo raso, quod habeat mensuram quarum partem hin, & vinum ad libandum eiusdem mensuræ in agno uno. * Alterum vero agnum offeres ad vespem iuxta ritum matutinae oblationis, & iuxta ea quæ diximus, in odorem suauitatis: * sacrificium est Domino, oblatione perpetua in generationibus vestras, ad osium tabernaculi testimonij coram Domino, ubi constitutam ut loquar ad te. * Ibi quoque præcipiam filiis Israel, & sanctificabitur altare in gloria mea. * Sanctificabo & tabernaculum testimonij cum altari, & Aaron cum filiis suis, ut sacerdotio fungatur mihi. * Et habitabo in medio filiorum Israel, eroque eis Deus, & scient quia ego Dominus Deus eorum, qui eduxi eos de terra Aegypti, ut manerem inter illos, ego Dominus Deus ipsorum.

C A P. X X X.

Facies quoque altare ad adolendum thymiamam, de lignis setim, * habens cubitum longitudinis, & alterum latitudinis, id est, quadrangulum, & duos cubitos in altitudine. Cornua ex ipso procedent. * Vestiesque illud auro purissimo, tam craticulam eius, quam parietes per circuitum, & cornua. Faciesque ei coronam anreolam per gyrum, & duos annulos aureos sub corona per singula latera, ut mittantur in eos vestes, & altare portetur. * Ipsos quoque vestes facies de lignis setim, & inaurabis. * Ponesque altare contra velum, quod ante arcam pendet testimonij eorum propitiatorio quo tegitur testimonium, ubi loquar tibi. * Et adolebit incensum super eo Aaron, suauis fragrans, mane. Quando componet lucernas, incendet illud: * & quando collocabit eas ad vespem, uret thymiamam sempiternum coram Domino in generationibus vestras. * Non offeretis super eo thymiamam compositionis alterius, nec oblationem, & victimam, nec libabitis libamina. * Et deprecabitur Aaron super cornua eius semel per annum, in sanguine quod oblatum est pro peccato, & placabit super eo in generationibus vestris. Sanctum sanctorum erit Domino. * Locutusque est Dominus ad Moysen, dicens: * Quando tuleris summam filiorum Israel iuxta numerum, dabunt singuli pretium pro animabus suis Domino, & non erit plagam in eis, cum fuerint recensiti. * Hoc autem dabit omnis qui transiit ad nomen, dimidiam sicti iuxta mensuram templi. * Sictus viginti obolos habet. Media pars sicti

1 Nu. 26.

1.6

1 Num. 1.

a. 3

1 Leu. 27.

c. 25

offeretur

offretur Domino. * Qui habetur in numero, a viginti annis & supra, dabit pretium. * Dives non addet ad medium sici, & pauper nihil minuet. * Susceptamq. pecuniam, quæ collata est a filiis Israel, trades in usus tabernaculi testimonij, ut sit monumentum eorum coram Domino, & propitiatur animabus eorum. * Locutusque est Dominus ad Moysem, dicens: * Facies & labrum æneum cum basi sua a lauandum: ponesque illud inrer tabernaculum testimonij & altare. Et missa aqua, * lauant in ea Aaron, & filij eius manus suas ac pedes, * quando ingressuri sunt tabernaculum testimonij, & quando accessuri sunt ad altare, ut offerant in eo thymiam Domino, * ne forte moriantur. legitimum sempiternum erit ipsi, & semini eius per successiones. * Locutusque est Dominus ad Moysem, dicens: Sume tibi aromata, primæ myrrha & electæ quingentos sicos, & cinnamomi medium, id est, ducentos quinquaginta sicos, calami similiter ducentos quinquaginta, * calix autem quingentos sicos in ponderis sanctuarij, olei de oliuetis mensuram hinc. * faciesq. vnctionis oleum sanctum, vnguentum compositum opere unguentarij, * & unges ex eo tabernaculum testimonij, & arcam testamenti, * mensamq. cum vasis suis, candelabrum, & utensilia eius altaria thymiamatis, * & holocausti, & uniuersam suppellectilem quæ ad cultum eorum pertinet. * Sanctificabisq. omnia, & erunt Sancta sanctorum: qui tetigerit ea, sanctificabitur. * Aaron & filios eius unges, sanctificabisque eos, ut sacerdotio fungantur mihi. * Filijs quoque Israel dices: Hoc oleum unctionis sanctum erit mihi in generationes vestras. * Caro hominis non ungetur ex eo, & iuxta compositionem eius non facietis aliud, quia sanctificatum est, & sanctum erit vobis. * Homo quicumque tale composuerit, & dederit ex eo, alieno, exterminabitur de populo suo. * Dixitque Dominus ad Moysem: Sume tibi aromata, stacten & onycha, galbanis boni odoris, & thus lucidissimum, æqualis ponderis erunt omnia: * faciesque thymiam compositum opere unguentarij, mixtum diligenter, & purum, & sanctificatione dignissimum. * Cumque in tenuissimum puluerem uniuersa conxideris, pones ex eo coram tabernaculo testimonij, in quo loco apparebo tibi. Sanctum sanctorum erit vobis thymiam. * Talem compositionem non facietis in vsus vestros, quia sanctum est Domino. * Homo quicumque fecerit simile, ut odore illius perfruat, peribit de populo suis.

C A P. XXXI.

Locutusque est Dominus ad Moysem, dicens: * Ecce, uocaui ex nomine Beseleel

A filium Vri filij Hur de tribu Iuda, * & impleui eum spiritu Dei, sapientia, & intelligentia, & scientia in omni opere, * ad excogitandum quidquid fabrefieri potest ex auro, & argento, & ære, * marmore, & gemmis, & diueritate lignorum. * Deditque ei socium Ooliab filium Achisamech de tribu Dan. Et in corde omnis eruditi posui sapientiam, ut faciant cuncta quæ præcepi tibi, * tabernaculum forderis, & arcam testimonij, & propitiatorium, quod super eam est, & cuncta uasa tabernaculi, * mensamq. & uasa eius, candelabrum purissimum cum uasis suis, & altaria thymiamatis, * & holocausti, & omnia uasa eorum, labrum cum basi sua, * vestes sanctas in ministerio Aaron sacerdoti, & filijs eius, ut fungantur officio suo in sacris. * oleum unctionis, & thymiam aromatum in Sanctuario, omnia quæ præcepi tibi, faciant. * Et locutus est Dominus ad Moysem, dicens: * Loquere filiis Israel, & dices ad eos: Videte ut sabbatum meum custodiatis: quia signum est inter me & vos in generationibus vestris: ut sciatis quia ego Dominus, qui sanctifico uos. * Custodite sabbatum meum. sanctum est enim uobis: qui polluerit illud, morte morietur: qui fecerit in eo opus, peribit anima illius de medio populi sui. * Sex diebus facietis opus: in die septimo sabbatum est, requies sancta Domino. omnis qui fecerit opus in hac die morietur. * Custodiant filij Israel sabbatum, & celebrent illud in generationibus suis. Sabbatum est sempiternum * inter me & filios Israel, signumq. perpetuum. * Sex enim diebus fecit Dominus calum & terram, & in septimo ab opere cessauit. * Deditque Dominus Moyse, completis huiusmodi sermonibus in monte Sinai, duas tabulas testimonij lapideas, scriptas digito Dei.

C A P. XXXII.

Videns autem populus quod moram faceret descendendi de monte Moyse, congregatus aduersus Aaron, dixit: Surge, fac nobis deos, qui nos præcedant: Moyse enim huic viro, qui nos eduxit de terra Aegypti, ignoramus quid acciderit. * Dixitque ad eos Aaron: Tollite in aures aureas de vxorum, filiorumque, & filiarum uestrarum auribus, & afferite ad me. * Fecitque populus quæ iusserat, de ferens in aures ad Aaron. * Quas cum ille accepisset, formauit opere fusorio, & fecit ex eis vitulum conflatilem. dixeruntque: Hi sunt dij tui Israel, qui te eduxerunt de terra Aegypti. * Quod cum uidisset Aaron, edificauit altare coram eo, & præconis voce clamauit dicens: Cras sollemnitas Domini est. * Surgentesque mane, obtulerunt holocausta, & hostias pacificas, & sedie populus manducare, & bibere, & surrexerunt ludere. * Locutus est autem Dominus ad Moysem, dicens: Vade,

descen-

Sup. 10.

b. 8.

Ezec. 10.

b. 12.

Gen. 1.

d. 21.

Deut. 9.

b. 10.

Ad. 7. c.

40.

Pl. 105.

d. 29.

1. Cor.

10. b. 7.

Deut. 9.

b. 12.

descende: peccauit populus tuus, quem edu-
xisti de terra Aegypti. * Recesserunt cito

de via, quam ostendisti eis: feceruntq. sibi vi-
tulum conflatilem, & adorauerunt, atque im-

1. Reg. 12

2.8

Inf. 33

3

Deut. 9.

13

Gal. 105

23

molantes ei hostias, dixerunt: I Isti sunt dii
tui Israel, qui te eduxerunt de terra Aegypti.
9 * Rursumq. ait Dominus ad Moysen: I Cee-
10 no quòd populus iste duræ ceruicis sit: * di-
mitte me, vt irascatur furor meus contra eos,
C & deleam eos, faciamque te in gentem ma-
gnam. * Moyses autem orabat Dominum,
11 Deum suum, dicens: I Cur, Domine, irascitur
furor tuus contra populum tuum, quem edu-
xisti de terra Aegypti, in fortitudine magna,
12 & in manu robusta? * Ne quæso dicant

Aegyptij: Callide eduxit eos, vt interficeret in Num. 14.
montibus, & deleret e terra: quiescat ira tua, c. 13

& esto placabilis super nequitia populi tui.

13 * Recordare Abraham, Isaac, & Israel seruo-
rum tuorum, quibus iurasti per te metipsum,

dicens: I Multiplicabo semen vestrum sicut Gen. 22.

stellæ cæli: & vniuersam terram hanc, de qua b. 7. & 15.

locutus sum, dabo semini vestro, & possidebi- b. 7. & 48.

14 tis eam semper. * Placatusq. est Dominus ne c. 16

D faceret malum quod locutus fuerat aduersus

15 populum suum. * Et reuersus est Moyses de

monte,

monte, portans duas tabulas testimonij in manu sua, scriptas ex vtraque parte, * & factas opere Dei: scriptura quoque Dei erat sculpta in tabulis. * Audiens autem Iosue tumultum populi vociferantis, dixit ad Moysen: Ululatus pugnae auditur in castris. * Qui respondit: Non est clamor adhortantium ad pugnam, neque vociferatio compellentium ad fugam: sed vocem cantantium ego audio.

19 * Cumq. appropinquaret ad castra, vidit vitulum, & choros: iratusq. valde, proiecit de manu tabulas, & confregit eas ad radicem montis: * arripensq. vitulum quem fecerant, 20 E combussit, & contriuit usque ad puluerem, quem sparsit in aquam, & dedit ex eo potum 21 filijs Israel. * Dixitq. ad Aaron: Quid tibi fecit hic populus, ut induceres super eum peccatum maximum? * Cui ille respondit: Ne in-

3 dignetur dominus meus: tu enim nosti populum istum, quod pronus sit ad malum: * dixerunt mihi: Fac nobis deos, qui nos praecedant: huic enim Moyse, qui nos eduxit de terra Aegypti, nescimus quid acciderit. * Quibus

ego dixi: Quis vestrum habet aurum? Tul- 25 erunt, & dederunt mihi: & proieci illud in ignem, egressusque est hic vitulus. * Videns ergo Moyses populum quod esset nudatus, (spoliauerat enim eum Aaron propter igno-

miniam fordis, & inter hostes nudum consti- 37 tuerat) * & stans in porta castrorum, ait: Si quis est Domini, jungatur mihi. Congre-

ait:

ait: Hæc dicit Dominus Deus Israel: Ponat
uir gladium super femur suum: ite, & redite
de porta usque ad portam per medium ca-

strorum, & occidat unusquisque fratrem, &
amicum, & proximum suum. * Fece-
runtque filij Leui iuxta sermonem Moysi, cecideruntque

in die illa quasi uiginti tria millia hominum.
29 * Et ait Moyses: Consecrasti manus tuas hodie
Domino, unusquisque in filio, & in fra-
tre suo, ut detur uobis benedictio. * Facto au-
tem altero die, locutus est Moyses ad popu-
lum: Peccastis peccatum maximum ascendam
ad Dominum, si quo modo quiuero eum de-

31 precari pro scelere nostro. * Reuersusque ad
Dominum, ait: Obsecro, peccauit populus
iste peccatum maximum, feceruntque sibi
deos aureos: aut dimitte eis hanc noxam,
32 * aut si non facis, dele me de libro tuo quem
33 scripsisti. * Cui respondit Dominus: Qui
peccauerit mihi, delebo eum de libro meo:

34 * tu autem vade, & duc populum istum quem
locutus sum tibi: angelus meus præcedet te.
Ego autem in die ultionis uisitato & hoc

35 peccatum eorum. * Percussit ergo Domi-
nus populum pro reatu uituli, quem fecerat
Aaron.

C A P. XXXIII.

Locutusq. est Dominus ad Moysen, dicens:
 1 Vade, ascende de loco isto tu, & populus
 tuus quem eduxisti de terra Aegypti, in ter-
 ram quam iuravi Abraham, Isaac, & Iacob,
 2 dicens: I Semini tuo dabo eam: * & mittam
 præcursores tui angelum, vt eijciam Chan-
 3 anæum, & Amorrhæum, & Hechæum, &
 4 Pherezæum, & Heuzæum, & Iebusæum, * &
 intres in terram fluentem lacte & melle.
 Non enim ascendam tecum, * quia populus
 duræ cervicis es: ne forte disperdam te in via.
 5 * Audientq. populus sermonem hunc pes-
 sum, lux: & nullos ex more inducus est
 6 cultu suo. * Dixitq. Dominus ad Moysen:
 Loquere filiis Israel: Populus duræ cervicis
 es, semel ascendam in medio tui, & delebo
 te. Iam nunc depono ornatum tuum, vt sciam
 7 quid faciam tibi. * Deposuerunt ergo filij
 8 Israël ornatum suum a monte Horeb. * Moy-
 9 ses quoque tollens tabernaculum, tetendit
 extra castra procul, vocauitque nomen eius,
 Tabernaculum fœderis. Et omnis populus,
 qui habebat aliquam quætionem, egrediebatur
 ad Tabernaculum fœderis, extra castra.
 10 * Cumq. egrèderetur Moyses ad tabernacu-
 lum, surgebat vniuersa plebs, & stabat unus-
 quisque in ostio papilionis sui, aspiciēbantq.
 tergum Moysi, donec ingrederetur tentoriū.
 11 * Ingresso autem illo tabernaculum fœderis,
 descēdebat columna nubes, & stabat ad ostiū,
 12 loquebaturq. cum Moysē, * cernentibus uni-
 uersis quod columna nullis stare ad ostium

Tabernaculi. Stabantq. ipsi, & adorabant per
 13 fores tabernaculorum suorum. * Loqueba-
 tur autem Dominus ad Moysen facie ad fa-
 ciem, sicut solet loqui homo ad amicū suum.
 Cumque ille reuerteretur in castra, minister
 eius Iosue filius Nun, puer, non recedebat de
 14 Tabernaculo. * Dixit autem Moyses ad Do-
 minum: Præcipis vt educam populum istum:
 & non indicas mihi quem missurus es me-
 cum, præsertim cum dixeris: Nō ui te ex no-
 15 mine, & inuenisti gratiam coram me. * Si er-
 go inueni gratiam in conspectu tuo, ostende
 mihi faciem tuam, vt sciam te, & inueniam
 gratiam ante oculos tuos: respice populum
 16 tuum gentem hanc. * Dixitq. Dominus: Fa-
 cies mea præcedet te, & requiem dabo tibi.
 17 * Et ait Moyses: Si non tu ipse præcedas, ne
 educas nos de loco isto. * In quo enim scire
 poterimus ego & populus tuus inuenisse nos
 gratiam in conspectu tuo, nisi ambulaueris
 nobiscum, vt glorificemur ab omnibus popu-
 lis qui habitant super terram? * Dixit autem
 18 Dominus ad Moysen: Et verbum istud, quod
 locutus es, faciam: inuenisti enim gratiam
 coram me, & te ipsum noui ex nomine.
 19 * Qui ait: Ostende mihi gloriam tuam.
 20 * Respondit: Ego ostendam omne bonum
 tibi, & vocabo in nomine Domini coram te:
 & I miserere cui volueris, & clemens ero in
 21 quem mihi placuerit. * Rursumq. ait: Non
 poteris videre faciem meam: non enim vide-
 bit me homo, & viuere. * Et iterū: Ecce, inquit,
 est locus apud me, & stabis supra petram.
 22 * Cumq. transibit gloria mea, ponam te in

foramine petrae, & protegam dextera mea,
donec transeat: * tollamq. manum meam,

& videbis posteriora mea: faciem autem
meam videre non poteris.

C A P. XXXIIII.

Dot. 10. 20.

A Cdeinceps: Præcide, ait, tibi duas tabulas
lapideas instar priorum, & scribā super
eas verba, quæ habuerunt tabulæ, quas fregi-
sti. * Esto paratus mane, ut ascendas statim
in montem Sinai, stabisq. mecum super ver-
ticem montis. * Nullus ascendant tecum, nec
videatur quispiam per totum montem: bo-
ves quoque & oves non pascantur e contra.
* Excidit ergo duas tabulas lapideas, quales

antea fuerant: & de nocte consurgens ascen-
dit in montem Sinai, sicut præceperat ei Do-
minus, portans secum tabulas. * Cumq. de-
scendisset Dominus per nubem, statim Moy-
ses cum eo, invocans nomen Domini. * Quo
transfuerunt coram eo, ait: Dominator Domi-
ne Deus, misericors & clemens, pater &
multæ miserationis, ac verax, * qui & custo-
dis misericordiam in millia: qui auferis ini-
quitatem, & scelera, atque peccata, nullusque
apud te per se innocens est. ¶ Qui reddis ini-

¶ Psal. 42

.2

¶ Jer. 32.

6. 18

Deut. 5. 2.

9

H 2 quitatem

quitatem patrum filijs, ac nepotibus in tertia
& quartam progeniem. * Festinusque Moy-
ses, cinctus est pronus in terram, & ad-
orans. * atq; si inueni gratiam in conspectu tuo
Domine, obsecro ut gradiaris nobiscum (po-
pulus enim duræ ceruicis est) & auferas ini-
quitates nostras atque peccata, nosque possi-
deas. Respondit Dominus: Ego inibo pa-
trum uidentibus cunctis, signa faciam quæ
numquam uisa sunt super terram, nec in ul-
lis gentibus: ut cerna: populus iste, in cuius
es medio, opus Domini terribile quod fa-
ciurus sum. * Obserua cuncta quæ hodie
mando tibi: ego ipse eijciam ante faciem
tuam Amorrhæum, & Chananzum, & He-
thæum, & Pherezæum quoque, & He-
nathim, & Jebusæum. * Cave ne umquam cū
habitatoribus terræ illius iungas amicitias,
quæ sint tibi in ruinam: * sed aas eorum de-
strue, confringe statuas, lucosq; succides. * no-
li adorare Deum alienum. Dominus zelotes
nomen eius, Deus est emulador. * Ne in eas
pactum cum hominibus illarum regionum:
ne, cum fornicati fuerint cum dijs suis, &
adorauerint simulachra eorum, vocet te quis-
piam, ut comedas de immolatis. * Nec uxore
rem de filiabus eorum accipies filijs tuis: ne,

postquam ipse fuerint fornicatæ, fornicati
faciant & filios tuos in deos suos. * Deos con-
flaues non facies tibi. * Sollemnitatem azy-
C morum custodies. Septem diebus vesceris
azymis, sicut præcepi tibi, in tempore mensis
19 novorum: in mense enim verni temporis egres-
sus es de Aegypto. * Omne, quod aperit vul-
uam generis masculini, meum erit. De cunctis
animantibus tam de bobus, quam de ouibus,
20 meum erit. * Primogenitum asini redimes
oue: sin autem nec pretium pro eo dederis, oc-
cidetur. Primogenitum filiorum tuorum re-
dimes: nec apparebis in conspectu meo va-
21 cuus. * ex diebus operaberis, die septimo
cessabis arare, & metere. * Sollemnitatem
22 hebdomadarum facies tibi in primitijs fru-
gum messis tuæ triticeæ, & sollemnitatem,
quando redeunte anni tempore cuncta con-
23 duntur. Tribus temporibus anni apparebit
omne masculinum tuum in conspectu omni-
24 potentis Dñi Dei Israel. * Cum n. tulero gen-
tes a facie tua, & dilatauero terminos tuos,
nullus insidiabitur terræ tuæ, ascendente te,
& apparen te in conspectu Domini Dei tui ter-
25 in anno. * Non immolabis super fermento
D sanguinem hostiæ meæ: neque residet ma-
26 ne de uictima sollemnitatis Phasæ. * Primi-

1 Sup. 13
a. 2. b. 77
32. d. 19

1 Sup. 23
b. 15
Deut. 16
d. 16

Eccl. 35. a
6
Sup. 23. b
16

1 Sup. 23
c. 18. 29

rias frugum terræ tuæ offeres in domo Domi-
ni Dei tui. * Non coques hædum in lacte ma-
tris suæ. * Dixitq; Dominus ad Moysem Scri-
be tibi verba hæc, quibus & tecum & cum Is-
rael. * pepigi fœdus. * Fuit ergo ibi cum Do-
mino quadraginta dies & quadraginta no-
ctes: panem non comedit, & aquam non bi-
bit, & scripsit in tabulis. * verba fœderis de-
cem. * Cumq; descenderet Moyses de mon-
te Sinai, tenebat duas tabulas testimonij, &

ignorabat quod cornuta esset facies sua ex
30 confortio sermonis Domini. * Videntes au-
tem Aaron & filij Israel cornutam Moyse fa-
31 ciem, timuerunt prope accedere. * Vocatiq;
ab eo, reuersi sunt tam Aaron quàm principes
synagoga. Et postquam locutus est ad eos,
32 * venerunt ad eum etiam omnes filij Israel:
quibus præcepit cuncta quæ audierat a Domi-
33 no in monte Sinai. * Impletisq; sermonibus,
34 * posuit velamen super faciem suam. * Quod

1 a. Cor. 13
c. 13

ingressus

ingressus ad Dominum, & loquens cum eo, 35
 auferbat donec exiret, & tunc loquebatur ad
 filios Israel omnia quae sibi fuerat imperata.

* Qui videbant faciem egredientis Moysi ex
 coram, & se aspiciat ille rursus faciem
 suam, si quando loquebatur ad eos.

C A P. XXXV.

Igitur congregata omni turba filiorum Is-
 rael, dixit ad eos: Hec sunt quae iussit Do-
 minus fieri. * Sex diebus facietis opus: sep-
 timus dies erit uobis sanctus, sabbatum, & re-
 quies. * Qui fecerit opus in eo, occide-
 tur. * Non succendetis ignem in omnibus ha-
 bitaculis vestris per diem sabbati. * Et ait
 Moyses ad omnes cateruas filiorum Israel:
 Ille est sermo quem praecepit Dominus, di-
 cens: * Separato apud vos primitias Domi-
 no. * Omnis voluntarius & prout animo of-
 ferat eas Domino: aurum & argentum, & z-
 cum, & hyacinthum & purpuram, coccumq. bis tin-
 ctum, & byssum, pilos caprarum, & pellesque
 arietum rubricatas, & santhinas, ligna setim,
 & oleum ad luminaria concinnanda, & ut
 conficiatur unguentum, & thymiama suavis-
 simum, * lapides onychinos, & gemmas ad
 ornatum superhumeralis & rationalis. * Qui-
 quis uelstrum sapiens est, veniat, & faciat
 quod Dominus imperauit. * Tabernaculum
 faciet, & testum eius, &que operimentum,
 annulos, & tabulata cum uetibus, paxillos &
 bases: * Arcam & nesses, propitiatorium, &
 uelum, quod ante illud oppanditur: * Men-
 sam cum uetibus & uasis, & propositionis
 panibus: * Candelabrum ad luminaria sus-
 tinentia, uasa illius & lucernas, & oleum ad nu-
 trimenta ignium: * Altare thymiamatis, &
 uedes, & oleum unctionis & thymiama ex
 aromatibus: Tentorium ad osium taberna-

culi: * Altare holocausti, & craticulam eius
 anciam cum uetibus & uasis suis: labrum &
 basim eius: * Coronas atrij cum columnis &
 habundantiorum in toribus uetibuli, * pa-
 xillos tabernaculi & atrij cum funiculis suis:
 * Vestimenta, quorum usus est in ministerio san-
 ctuarij, uelles Aaron pontificis ac filiorum
 eius, ut sacerdos fungatur mihi. * Egressus
 estq. omnis multitudo filiorum Israel de co-
 spectu Moysi, obtulerunt mente promptis-
 sima atque deuota primitias Domino, ad fa-
 ciendum opus tabernaculi testimonij. Quid-
 quid ad tulum & ad uestes sanctas necessa-
 rium erat, * uiri cum mulieribus praebuerunt,
 armillas & inanes, annulos & dextralia: om-
 ne uas aureum in denaria Domina separatim
 est. * Si quis habebat hyacinthum, & purpu-
 ram, coccumq. bis tinctum, & byssum & pilos
 caprarum, pelles arietum rubricatas, & san-
 thinas, * argenti, & reliqua metalla obtulerunt
 Domino, lignaq. setim in uarios usus. * Sed
 & mulieres doctae, quae neuerant, dederunt
 hyacinthum, purpuram, & uermiculum, ac
 byssum, & pilos caprarum, sponte propria
 cuncta tribuentes. * Principes uero obtule-
 runt lapides onychinos, & gemmas ad super-
 humerale & rationale. * aromataq. & olei
 ad luminaria concinnanda, & ad preparan-
 dum unguentum, & ac thymiama odoris sua-
 vissimi componendum. * Omnes uiri & mu-
 lieres mente deuota obtulerunt donaria, ut
 fierent opera quae iusserat Dominus per ma-
 num Moysi. Cuncti filij Israel uoluntaria

30 Domino dedicauerunt. * Dixitq. Moyses ad
filios Israel: / Ecce, vocauit Dominus ex no-
mine Beseleel filium Uri filij Hur de tribu lu-
31 da. * Impleuitq. eum spiritu Dei, sapientia
& intelligentia, & scientia & omni doctrina
32 * ad excogitandum, & faciendum opus in au-
33 ro & argento, & ære, * sculpendisq. lapidi-

bus, & opere carpentario. quidquid fabre ad-
34 inueniri potest, * dedit in corde eius: Ooliab
quoque filium Achisamech de tribu Dan:
35 * ambos erudiuit sapientia, ut faciant opera
abietarij, polymitarij, ac plumarij de hvacin-
tho ac purpura, coccoq. bis tincto, & bysso, &
textant omnia, ac noua quæque reperiant.

CAP. XXXVI.

1 **F**ecit ergo Beseleel, & Ooliab, & omnis
A vir sapiens, quibus dedit Dominus sapi-
entiam & intellectum, vt scirent fabre operari
quæ in vsu Sanctuarij necessaria sunt, & quæ

2 præcepit Dominus. * Cumque vocasset eos 1. Par. 31.
Moyfes, & omnem eruditum uirum, cui de- d 29
derat Dominus sapientiam, & qui sponte sua
3 obtulerant se ad faciendum opus, * tradidit
eis vniuersa donaria filiorum Israel. Qui cum
instarent operi, quotidie mane uota populus

offerebat.

4 offererat. * Vnde artifices uenire compulsi,
 5 * dixerunt Moyſi: Plus offert populus quàm
 6 neceſſarium eſt. * Luſit ergo Moyſes præco-
 nis uoce cantari: Nec uir nec mulier quidquã
 7 offerat vltra in opere ſanctuarij. Sicq. ceſſa-
 8 oblata ſufficerent & ſuperabundarent. * Fe-
 9 ceruntq. omnes corde ſapientes ad explendũ
 10 opus tabernaculi, cortinas decem de byſſo re-
 11 torta, & hyacintho, & purpura, coccoque bis
 12 tincto, opere vario, & arte polymita: * qua-
 13 rum vna habebat in longitudine viginti octo
 14 cubitos, & in latitudine quattuor. vna menſu-
 15 ra erat omnium cortinarum. * Coniunxitq.
 16 cortinas quinque, alteram alteri, & alias quin-
 17 te ſibi inuicẽ copulauit. * Fecit & anſas hya-
 18 cinthinas in ora cortinũ vnũ ex utroque late-
 19 re, & in ora cortinũ alterius ſimiliter, * ut cõtra
 20 ſe inuicem venirent anſe, & mutuo iungeren-
 21 tur. * vnde & quinquaginta fudit circulos au-
 22 reos, qui morderent cortinarum anſas, & ſie-
 23 ret vnum tabernaculum. * Fecit & ſaga vn-
 24 decim de pilis caprarum ad operiendum te-
 25 ctum tabernaculi: * vnum ſagum in longitu-
 26 dine habebat cubitos triginta, & in latitudi-
 27 ne cubitos quattuor: vnus menſuræ erant
 28 omnia ſaga: * quorum quinque iunxit ſeor-
 29 ſum, & ſex alia ſeparatim. * Fecitque anſas
 30 quinquaginta in ora ſagi vnũ, & quinquaginta
 31 in ora ſagi alterius, ut ſibi inuicem iun-
 32 gerentur. * Et ſubulas æneas quinquaginta,
 33 quibus neſceretur teſtum, ut vnum pallium
 34 ex omnibus ſagis fieret. * Fecit & opertu-
 35 rium tabernaculi de pellibus arietum ſubri-
 36 Cauraliudq. deſuper velamẽ vnde de pellibus
 37 ianehinis. * Fecit & tabulas tabernaculi de li-
 38 gnis ſetim ſtantes. * Decem cubitorum erat
 39 longitudo tabulæ vnũ: & vnum ac ſemis cu-
 40 bitum latitudo retinebat. * Binæ incaſtratu-
 41 ræ erant per ſingulas tabulas, vt altera alteri
 42 iungeretur. Sic fecit in omnibus tabernaculi
 43 tabulis. * E quibus viginti ad plagam meri-
 44 dianam erant contra Auſtrum, * cum quadra-
 45 ginta baſibus argenteis. Dux baſes ſub vna ta-
 46 bula ponebantur ex vtraque parte angulorũ,
 47 ubi incaſtraturæ laterum in angulis terminan-
 48 tur. * Ad plagam quoque tabernaculi, quæ reſpi-
 49 cit ad Aquilonem, fecit viginti tabulas,
 50 * cõ quadraginta baſibus argenteis, duas ba-
 51 ſes per ſingulas tabulas. * Contra Occiden-
 52 tem vero, ideſt, ad eam partem tabernaculi,
 53 quæ mare reſpicit, fecit ſex tabulas, * & duas
 54 alias per ſingulos angulos tabernaculi retro:
 55 * quæ iunctæ erant a deorſum vſque ſuſum,
 56 & in vnam compaginem pariter fereban-
 57 tur. Ita fecit ex vtraque parte per angulos:
 58 * vt oſto eſſent ſimul tabulæ, & haberent ba-
 59 ſes argenteas ſedecim, binas ſcilicet baſes ſub
 60 ſingulis tabulis. * Fecit & veſtes de lignis ſe-
 61 tim, quicquid ad continendas tabulas vnũ
 62 lateris tabernaculi, * & quinque alios ad al-

terius lateris coaptandas tabulas: & extra hos
 quinque alios veſtes ad occidentalem plagam
 tabernaculi contra mare. * Fecit quoque ve-
 ſtem aliam, qui per medias tabulas ab angulo
 34 lo vſque ad angulum perueniret. * Ipſa au-
 35 tem tabulata deaurauit, ſuſis baſibus earum
 argenteis. Et circulos eorum fecit aureos, pe-
 36 r quos veſtes induci poſſent: quos & ipſos la-
 37 minis aureis operuit. * Fecit & velum de
 hyacintho, & purpura, vermiculo, ac byſſo re-
 torta, opere polymitatio, varium atque
 36 ſimulatum: * & quattuor columnas de lignis ſe-
 37 tim, quas cum capitibus deaurauit, ſuſis baſi-
 38 bus earum argenteis. * Fecit & tentorium in
 introitu tabernaculi ex hyacintho, purpura
 vermiculo, byſſo, & retorta, opere plumarij
 38 * & columnas quinque cum capitibus ſuis
 quas operuit auro, baſesq. earum fudit æneas

CAP. XXXVII.

1 Fecit autem Beſeleel & arcam de ligni-
 A ſetim, habentẽ duos ſemis cubitos in lon-
 gitudine, & cubitum ac ſemiſſem in latitudi-
 ne, altitudo quoque vnus cubitus fuit: & dimen-
 2 dij: veſtiuitq. eam auro puriſſimo intus ac for-
 3 ris. * Et fecit illi coronam auream, per gyrum
 4 * conſtans quattuor annulos aureos per quatuor
 5 angulos eius: duos annulos in latere vno,
 6 & duos in altero. * Veſtes quoque fecit de li-
 7 gnis ſetim, quos veſtiuit auro, * & quos miſit
 8 in annulos, qui erant in lateribus arcæ ad po-
 9 tandum eam. * Fecit & propitiatorium, ideſt,
 10 oraculum, de auro mundiſſimo, duorum cu-
 11 bitorum & dimidij in longitudine, & cubiti
 12 ac ſemis in latitudine. * Duos etiam Cheru-
 13 bim ex auro ductili, quos poſuit ex vtraque
 14 parte propitiatorii: * Cherub vnum in ſum-
 15 B mitate vnũ partis, & Cherub alterum in
 ſummitate partis alterius: duos Cherubim in
 16 ſingulis ſummitatibus propitiatorii, * exten-
 dentes alas, & tegentes propitiatorium, ſequen-
 17 17 mutuo & illud reſpicientes. * Fecit & men-
 ſam de lignis ſetim in longitudine duorum
 18 cubitorum, & in latitudine vnus cubitus, quæ
 19 habebat in altitudine cubitum ac ſemiſſem
 20 20 * circumdeditq. eam auro mundiſſimo, & fe-
 21 cit illi labium aureum per gyrum, * ipſique
 22 labio coronam auream interraſilem quattuor
 23 digitorum, & ſuper eamdem, alteram eorũ
 24 nam auream. * Fudit & quattuor circulos au-
 25 reos, quos poſuit in quattuor angulis per ſin-
 26 26 gulos pedes menſæ * contra coronam: miſitq.
 27 in eos veſtes, vt poſſit menſa portari. * Ipſo
 28 quoque veſtes fecit de lignis ſetim, & circum-
 29 dedit eos auro. * Et vaſa ad diuerſos vſus
 30 C menſæ, acetabula, phialas, & cyathos, &
 31 thuribula, ex auro puro, in quibus offerenda
 32 32 ſunt libamina. * Fecit & candelabrum auri-
 le de auro mundiſſimo. De cuius veſte cala

mi, scyphi, spherulæq. ac lilia procedebant:
 * Sex in vitroque latere, tres calami ex parte
 vna, & tres ex altera: * tres scyphi in nucis mo-
 dum per calamos singulos, spherulæq. simul
 & lilia: & tres scyphi instar nucis in calamo
 altero, spherulæq. simul & lilia. Aequum erat
 operis sex calamo. um, qui procedebant de sti-
 pite candelabri. * In ipso autem veste erant
 quattuor scyphi in nucis modum, spherulæq.
 per singulos simul & lilia: * & spherulæ sub
 duobus calamis per loca tria, qui simul sex
 sunt calami procedentes de veste vno. * &
 D spherulæ igitur & calami ex ipso erant, vni-
 versæ ductilia ex auro purissimo. * Fecit & lu-
 cernas septem cum emundioris fuis, & vasa
 vbi ea que emuncta sunt, extinguantur, de
 auro mundissimo. * Talentum aurum appende-
 bat candelabrum, cum omnibus vasis suis.
 * Fecit & altare thymiamatis de lignis seti-
 m, per quadrum singulos habens cubitos, &
 in altitudine duos: e cuius angulis procede-
 bant cornua. * Vestivitque illud auro pari-
 simo cum craticula ac parietibus & cornibus.
 * Fecitq. et coronam aureolam per gyrum, &
 duos annulos aureos sub corona per singula
 latera, ut mittantur in eos vestes, & possit al-
 tare portari. * Ipsos autem vestes fecit de lignis
 setim, & operuit laminis aureis. * Compos-
 suit & oleum ad sanctificationis unguentum,
 & thymiamata de aromatis mundissimis
 opere pigmentaria.

C A P. XXXVIII.

Fecit & altare holocausti de lignis setim,
 quinque cubitorum per quadrum, &
 trium in altitudine: cuius cornua de angulis
 procedebant, operuitq. illud laminis æneis.
 * Et in vltis eius parauit æneæ vasa diuer-
 sa, libetes, fuscipes, fuscicornes, vinctos, &
 ignium receptacula. * Craticulamq. eius in
 modum retis fecit æneam, & subiecit eam in ad-
 tars medio arctam, * fuit quattuor annuli
 per totidem reticulae sinuantes, ad in-
 mittendos vestes ad portandum: quos & ip-
 sos fecit de lignis setim, & operuit laqueis
 æneis: * induxitq. in circularos, qui in lateri-
 bus altaris eminebant. Ipsum autem altare
 non erat solidum, sed cavum ex tabulis, & in-
 tus vacuum. * Fecit & labrum æneum cum
 basi sua de spiculis multorum, quæ excuba-
 bant in ostio tabernaculi. * Fecit & atrium,
 in cuius australi plaga erant tentoria de bys-
 so retorta, cubitorum centum, * columnæ
 æneæ viginti cum basibus suis, capita colum-
 narum, & tota operis calatura, argentea.
 * Aquæ ad septentrionalem plagam tenta-
 ria, columnæ, basesq. & capita columnarum
 eiusdem mensuræ, & operis ac metalli, erant.
 * In ea vero plaga, qua ad Occidentem respic-
 it, fuerunt tentoria cubitorum quinqua-
 ginta, columnæ decem cum basibus suis æneæ, &
 capita columnarum, & tota operis calatura,

13. argentea. * Porro contra orientem quinquaginta
 14. cubitorum parauit tentoria: * e quibus,
 15. quindecim cubitos columnarum trium, cum
 16. balibus suis vnum tenebat latus: * & in parte
 altera (qua inter vtraque introitum taberna-
 culi fecit) quindecim æque cubitorum erant
 17. tentoria, columnæque tres, & bases totidem.
 18. * Cuncta atrij tentoria byssus retorta texue-
 19. rat. * Bases columnarum fuere æneæ, capita
 20. autem earum cum cunctis calaturis suis argen-
 21. teæ: sed & ipsas columnas atrij vestivit argen-
 22. to. * Et in introitu eius opere plumario fecit
 23. tentorium ex hyacinto, purpura, vermiculo,
 24. ac bysso retorta, quod habebat viginti cubi-
 25. tos in longitudine, altitudo vero quinque cu-
 26. bitorum erat iuxta mensuram, quam cun-
 27. sta atrij tentoria habebant. * Columnæ au-
 28. tem in ingressu fuere quattuor cum ba-
 29. sibus æneis, capitaq. earum & calatura argentea.
 30. * Paxillos quoque tabernaculi & atrij per
 31. gyrum fecit æneus. * Hæc sunt instrumenta
 32. tabernaculi testimonij, quæ enumerata sunt
 33. iuxta præceptum Moysi in ceremonijs Leui-
 34. tarum per manum Ithamar filij Aaron sacer-
 35. dotis: * quæ Beseleek filius Uri filij Hur de
 36. tribu Iudæ, Domino per Moysen iubente, co-
 37. pleuerat, * iuncto sibi socio Ooliab filio
 38. Achisamech de tribu Dan: qui & ipse artifex
 39. lignorum egregius fuit, & polymitarius at-
 40. que plumarius ex hyacinto, purpura, vermi-
 41. culo, & bysso. * Omne aurum quod expen-
 42. dit sum est in opere Sanctuarij, & quod oblatum
 43. est in donarijs, viginti nouem talentorum
 44. fuit, & septingentorum triginta siclorum ad
 45. mensuram Sanctuarij. * Oblatum est autem
 46. ab his qui transierunt ad numerum a virgine
 47. annis & supra, de sexcentis tribus millibus, &
 48. quingentis quinquaginta annatorum. * Foe-
 49. runt per terra centum talenta argenti, e quibus
 50. constare sunt bases Sanctuarij, & introitus ubi
 51. velum pendet. * Centum bases factæ sunt de
 52. talentis cuprum, singulis talentis per bases
 53. singulas supputatis. * De mille autem septu-
 54. gentis, & septuaginta quinque fecit capita
 55. columnarum, quas & ipsas vestivit argento.
 56. * Aeris quoque oblata sunt talenta septua-
 57. ginta duo millia, & quadringenti supra sicla,
 58. ex quibus fuisse sunt bases in introitu taber-
 59. naculi, testimonij, & altare æneum cum crati-
 60. cula sua, omniaq. vasa, quæ ad vsum eius per-
 61. tinent, & bases atrij tam in circuitu quam
 62. in ingressu eius, & paxilli tabernaculi æque
 63. atrij, per gyrum.

C A P. XXXIX.

De hyacinto vero & purpura, vermicu-
 lo & bysso fecit vestes, quibus induere-
 tur Aaron quando ministrabat in sanctis: si-
 cut præcepit Dominus Moysi. * Fecit igitur
 superhumerales de auro, hyacinto, & pur-
 pura, coccodrque his tincto, & bysso retorta,
 opere polymitria, inciditq. bracteas aureas,

& extenuavit in fila, vt possint torqueri.
 4 cunctis sibi inuicem copulatas in vtroque latere
 5 summatatunt, * & balteum ex eisdem coloribus,
 6 sicut praeceperat Dominus Moysi. * Par-
 7 ravit & duos lapides onychinos, albidos &
 8 inclausos auro, & sculptos arte gemmaria, no-
 9 minibus filiorum Israel: * posuitque eos in la-
 10 teribus superhumeralis in monumentum filio-
 11 rum Israel, sicut praeceperat Dominus Moysi.
 12 * Fecit & rationale opere polymixto iuxta
 13 opus superhumeralis, ex auro, hyacintho,
 14 purpura, coccoque bis tincto, & bysso reureta.
 15 * Quadrangulum, duplex, mensurae palmi.
 16 * Et posuit in eogemmarum ordines quat-
 17 tuor. In primo versu erat sardius, topazius,
 18 smaragdus: * In secundo, carbunculus, sap-
 19 phirus, & iaspis. * In tertio, ligurius, acha-
 20 thes, & amethystus. * In quarto, chryso-
 21 lithus, onychinus, & beryllus, circumdati & in-
 22 clusi auro per ordines suos. * Ipsique lapides
 23 duodecim, sculpti erant nominibus duodecim
 24 tribuum Israel, singuli per nomina singulo-
 25 rum. * Fecerunt in rationali & catenulas si-
 26 bi inuicem cohaerentes, de auro purissimo:
 27 * & duos vncinos, toridemque annulos aureos.
 28 Porro annulos posuerunt in vtroque latere
 29 rationalis, * & quibus penderent duae catenae
 30 aureae, quas inferuerunt vncinis, qui in super-
 31 humeralis angulis eminebant. * Haec & ante
 32 D & recto ita conueniebant sibi, vt superhume-
 33 rale & rationale mutuo necterentur, * stricta
 34 ad balteum & annulis fortius copulata, quos
 35 inungebat vitta hyacinthina, ne laxa fluerent,
 36 & a se inuicem mouerentur, sicut praecepit
 37 Dominus Moysi. * Fecerunt quoque tuni-
 38 cam superhumeralis totam hyacinthinam,
 39 * & capitum in superiori parte contra me-
 40 dium, oramque per gyrum capitij textilem:

21 * deorsum autem ad pedes mala punicea ex
 22 hyacintho, purpura, vermiculo, ac bysso re-
 23 torta: * & tintinnabula de auro purissimo,
 24 E quae posuerunt inter malogranata in extrema
 25 parte tunicae per gyrum: * tintinnabulum
 26 autem aureum, & malum punnium, quibus
 27 ornatus incedebat pontifex quando ministe-
 28 rio fungebatur, sicut praeceperat Dominus
 29 Moysi. * Fecerunt & tunicas byssinae opere
 30 textili Aaton & filij eius: * & mitras cum
 31 coronulis suis ex bysso: * feminalia quoque
 32 linea, byssina: * cingulum vero de bysso re-
 33 torta, hyacintho, purpura, ac vermiculo bis
 34 tincto arte plumaria, sicut praeceperat Domi-
 35 nus Moysi. * Fecerunt & laminam sacrae ve-
 36 nerationis de auro purissimo, scripseruntque in
 37 ea opere gemmario, Sanctum Dominum: * &
 38 strinxerunt eam cum mitra vitta hyacinthi-
 39 na, sicut praeceperat Dominus Moysi. * Per-
 40 fectum est igitur omne opus tabernaculi & te-
 41 stiimonij: feceruntque filij Israel cuncta
 42 quae praeceperat Dominus Moysi. * Et obtu-
 43 lerunt tabernaculum & tectum & uniuersam
 44 supellectilem, annulos, tabulas, vestes, colum-
 45 nas ac bases, * operimentum de pellibus ariet-
 46 um rubricatis, & aliud operimentum de ian-
 47 thinis pellibus, * velum arcum, vestes, propi-
 48 tiatorium, * mentam cum vasis suis & pro-
 49 positionis panis: * candelabrum, lucernas
 50 G & utensilia earum cum oleo: * altare auren-
 51 & vnguentum, & thymiana ex aton. arietibus
 52 * & tentorium in introitu tabernaculi: * alia
 53 re aeneum, retiaculum, vestes, & vasa eius om-
 54 nia: * labium cum basi suae memoria arietis, &
 55 columnas cum basibus suis: * tentorium in
 56 introitu arietis, funiculo quoque illius & passillos
 57 Nihil ex vasis deluit, quae in ministerio ta-
 58 bernaculi, & in testi in sacerdotis infusa sunt he-
 59 ri. * Vestes quoque, quibus sacerdotes vtun-

cur in Sanctuario, Aaron scilicet & filij eius, 43 minus. * Quæ postquam Moyses cuncta ui
42 obtulerunt filij Israel, sicut præceperat Do- dit completa, benedixit eis.

CAP. XL.

1 Locutusque est Dominus ad Moysen, di
2 cens: * Mense primo, prima die mensis,
3 erige tabernaculum testimonij, * & pones
4 in eo arcam, dimittesq. ante illam velum: &
5 illata mensa, pones super eam quæ rite præ-
cepta sunt. Candelabrum stabit cum lucernis
6 suis, * & l'ara aureum in quo adoleretur in-

centum, coram arca testimonij. Tentorium
6 in introitu tabernaculi pones, * & ante illud
7 altare holocausti: labrum inter altare & ta-
8 bernaculum, quod implebis aqua. * Circum-
9 dabisq. atrium tentorij, & ingressum eius.
10 9. Et assumpto nationis oleo unges taberna-
11 culum cum vasis suis, ut sanctificentur. * alta-
12 re holocausti & omnia vasa eius: labrum
cum basibus: omnia unctionis oleo consecra-

12 bis, ut sint sancta sanctorum. * Applicabisq.
13 Aaron & filio eius ad fores tabernaculi te-
14 stimonij, & lotos aqua * indues sanctis vesti-
bus, ut ministrant mihi, & vñtio eorum in sa-
cerdotum sempiternum proficiat. * Fecitq.
Moyses omnia quæ præceperat Dominus.

15 * Igaur mense primo anni secundi, prima die
16 mensis, collatum est tabernaculum. * Erige
17 xitq. Moyses illud, & posuit tabulas ac bases
18 & vestes, fluxitq. columna, * & expandit
tectum super tabernaculū, inposito desuper
opetimento, sicut Dominus imperauerat:

Num. 7.
a. 7

18 * Posuit & testimonium in arca, sub-
 19 ditus infra vestibus, & oraculum de-
 20 Domini iussione. * Posuit & mensam in
 21 tabernaculo testimonij ad plagam Septen-
 trionalem extra velum, * ordinatis coram
 propositionis panibus, sicut praeceperat Do-

22 minus Moyse. * Posuit & candelabrum in ta-
 23 bernaculo testimonij e regione mensae in pa-
 24 te australi, * locatus per ordinem lucernis
 25 iuxta praeceptum Domini. * Posuit & altar
 aureum sub testeo testimonij contra uelum
 26 * & adoleuit super eo incensum aromaticum
 sicut iusserat Dominus Moyse. * Posuit & tes-
 torium in introitu tabernaculi testimonij

27 * & altare holocausti in vestibulo testimonij,
 offerens in eo holocaustum, & sacrificia, ut
 28 Dominus imperauerat. * Labrum quoque sta-
 29 dit inter tabernaculum testimonij & altare,
 30 implens illud aqua. * Laueruntque Moyses &
 31 Aaron, ac filij eius manus suas & pedes, * cū
 ingrederentur testium fœderis, & accederent
 ad altare, sicut praeceperat Dominus Moyse.
 32 * Erexit & atrium per gyrum tabernaculi &

alta is, ducti in introitu eius tentorio. Post-
 quam omnia perfecta sunt, * operuit nubes
 tabernaculum testimonij, & gloria Domini
 33 impleuit illud. * Nec poterat Moyses ingredi
 testum fœderis, nube operiente omnia, & ma-
 34 jestate Domini coruscante, quia cuncta nubes
 operuerat. * Si quando nubes tabernaculum
 35 deserbat, proficiebantur filij Israel per tur-
 mas suas: * si pendebat desuper, manebant in

36 eodem loco. * Nubes quippe Domini incuba-
 bat per dlem tabernaculo, & ignis in nocte,

videntibus cunctis populis Israel per cunctas
 mansiones suas.

LIBER LEVITICVS, HEBRAICE VAICRA.

CAPVT PRIMVM.

VOCAVIT autem Moyses, & locutus est ei Dominus de tabernaculo testimonij, dicens: * Loquere filiis Israel, & dices ad eos: Homo, qui obtulerit ex vobis hostiam Domino de pecoribus, id est, de bobus & ovibus offerens victimas, * si holocaustum fuerit eius oblatio, ac de armento, masculum immaculatum offeret ad ostium tabernaculi testimonij, ad placandum sibi Dominum: * ponetq. manū super caput hostiæ, & acceptabilis erit, atque in expiationem eius proficiens. * immolabitq. vitulum coram Domino, & offerent filij Aaron sacerdotes sanguinem eius, fundentes per altaris circuitum, quod est ante ostium tabernaculi. * detractaque pelle hostiæ, artus in frustra concident, * & subjicient in altari ignem, strue lignorum ante composita: * & membra quæ sunt cæsa, desuper ordinantes, caput videlicet, & cuncta quæ adherent iecori, intestinis & pedibus lotis aqua: adolebitq. ea sacerdos super altare in holocaustum & suavitatem odorem Domino. * Quod si de pecoribus oblatio est, de ovibus siue de capris holocaustum, masculum absque macula offeret: * immolabitq. ad latus altaris, quod respicit ad Aquilonem, coram Domino: sanguinem vero illius fundent super altare filij

Aaron per circuitum: * diidentq. membra, & caput: & omnia quæ adherent iecori: & ponent super ligna, quibus subiiciendus est ignis: * intestina vero & pedes lavabūt aqua. Et oblata omnia adolebit sacerdos super altare in holocaustum & odorem suavitissimum Domino. * Si autem de avibus, holocausti oblatio fuerit Domino, de turturebus, aut pullis columbæ, * offeret eam sacerdos ad altare: & retorto ad collum capite, ac rupto vulneris loco, decurrere faciet sanguinem super crepidinem altaris: * vesiculam vero gutturis, & plumas projiciet prope altare ad orientalem plagam, in loco in quo cineres effundi solent, * confringetq. ascellas eius, & non scabit, neque ferro diidet eam, & adolebit super altare, lignis igne supposito. Holocaustum est & oblatio suavitissimi odoris Domino.

CAP. II.

ANIMA cum obtulerit oblationem sacrificij Domino, similia erit eius oblatio. 1 fundetq. super eam oleum, & ponet thus, * ac deferet ad filios Aaron sacerdotes: quorum unus tollet pugillum plenum similit & olei, ac totam thus, & ponet memoriale super altare in odorem suavitissimum Dño. * quod

Eccl. 7 d. 34

autem reliqua fuerit de sacrificio, erit Aaron & filiorum eius, sanctum sanctorum de oblationibus Domini. * Cum autem obtuleris sacrificium eodum in cibano: de simila, panes falcet absque fermento, coïpersos oleo, & lagana apyna oleo lila. * Si oblatio tua fuerit de sartagine, simila consperx oleo & absque fermento, * diuides eam minutatim, & fundes super eam oleum. * Sin autem de craiula fuerit sacrificium, æque simila oleo conspergetur: * quam offerens Domino, trades manibus sacerdotis. * Qui cum obtulerit eam, tollet memoriam de sacrificio, & adolebit super altare in odore suauitatis Domino, * quidquid autem reliquum est, erit Aaron, & filiorum eius, sanctum sanctorum de oblationibus Domini. * Omnis oblatio, quæ offertur Domino, absque fermento fiet, nec quàm fermenti ac mellis adolebitur in sacrificio Domino. * Primitias tantum eorū offerretis ac munera: super altare vero non impositi nentur in odorem suauitatis. * Quidquid oblati, uisuris sacrificij, sale condies, nec auferre: sacerdotis Dei tui de sacrificio tuo. In omni oblatione tua offeres sal. * Si autem obtuleris munus primarum frugum tuarum Domino de spicis adhuc ierentibus, totrebus igni, & cōfringes in morem faris, & sic offeres primitias tuas Domino, * fundens supra oleum, & thus: apponens, quia oblatio Domini est. * de qua adolebit sacerdos in memoriam muneris partem faris fracti, & olei, ac totum thus.

CAP. III.

Quod si hostia pacificorū fuerit eius oblatio, & de bobus voluerit offerre, marē siue feminā, immaculata offeret corā Domino. * Ponetque manum super caput victimæ suæ, quæ immolabitur in introitu tabernaculi testimonij, fundentque filij Aaron, sacerdotes, sanguinem per altaris circuitum. * Et offerent de hostia pacificorū in oblationem Domino, si adipem qui operit vitalia, & quidquid pinguedinis est intrinsecus: * duos renes cum adipe quo teguntur illi, & reticulum iecoris cum renunculis. * adolebuntque ea super altare in holocaustū, lignis igne supposito: in oblationem suauissimi odoris Dño. * Si vero de ouibus fuerit eius oblatio & pacificorum hostia, siue masculum obtulerit, siue feminam, immaculata erunt. * Si agnum obtulerit coram Domino, * ponet manum suam super caput victimæ suæ: quæ immolabitur in vestibulo tabernaculi testimonij fundentque filij Aaron sanguinem eius per circuitum altaris. * Et offerent de pacificorum hostia sacrificium Domino: adipem & caudam totam cum renibus, & pinguedinem quæ operit ventrem æque vniuersa vitalia, & vtrumque renunculum cum adipe qui est in-

tra illa, reticulumque iecoris eū renunculis. * & adolebit ea sacerdos super altare in pastum ignis & oblationis Domini. * Si capra fuerit eius oblatio, & obtulerit eā Domino, * ponet manum suam super caput eius: immolabitque eam in introitu tabernaculi testimonij. * Et fundent filij Aaron sanguinem eius per altaris circuitum. * Tollenque ex ea in pastum ignis dominici, adipē qui operit ventrem, & qui tegit vniuersa vitalia: * duos renunculos cum reticulo, quod est super eos iuxta illa, & aruinam iecoris cum renunculis. * adolebitque ea super altare sacerdos in alimoniam ignis, & suauissimi odoris. * Omnis adeptus Domini erit: iure perpetuo in generationibus, & cunctis habitaculis vestris: nec sanguinem nec adipem omnino comedetis.

CAP. IIII.

Locutusque est Dominus ad Moysen, dicens: * Loquere filijs Israel: Anima, quæ peccauerit per ignorantiam, & de vniuersis inādati Domini, quæ præcepit ut non fierent, quippiam fecerit: * si sacerdos, qui vñctus est, peccauerit, delinquere faciens populum, offeret pro peccato suo vitulum immaculatum. * Dominus: * & adducet illum ad ostium tabernaculi testimonij coram Domino, ponetque manum super caput eius, & immolabit eum Domino. * Hauriet quoque de sanguine vituli, inferens illum in tabernaculum testimonij. * Cumque intinxerit digitum in sanguine, asperget eo septies coram Domino contra velum sanctuarij. * ponetque de eodem sanguine super cornua altaris thimiamatis gratissimi Domino, quod est in tabernaculo testimonij. omnem autē reliquum sanguinem fundes in basim altaris: holocausti in introitu tabernaculi. * Et adipem vituli auferet pro peccato, tam eū qui vitalia operit quā omnia quæ intrinsecus sunt: * duos renunculos & reticulum quod est super eos iuxta illa, & adipem iecoris cum renunculis, * sicut auferetur de vitulo hostia pacificorum: & adolebit ea super altare holocausti. * Pellem uero & omnes carnes eorum capite & pedibus & intestinis & fimo, * & reliquo corpore effert ex utraque castra in locum mundum, vbi cineres effundi solent: incendetque ea super lignorum struem, quæ in loco effusorum cinerum cremabuntur. * Quod si omnis turba Israel ignorauerit, & per imperitiam fecerit quod contra mandatum Domini est, * & postea intellexerit peccatum suum, offeret pro peccato suo vitulum adducetque eum ad ostium tabernaculi. * Et ponent seniores populi manus super caput eius coram Domino. In molatoque vitulo in conspectu Domini, * inferet sacerdos, qui vñctus est, de sanguine eius in tabernaculi testimonij, * tincto digito aspergens

sepe es contra velum. * ponetque de eodem sanguine in cornibus altaris, quod est coram Domino in tabernaculo testimonij: reliquum autem sanguinem fundet iuxta basim altaris holocaustorum, quod est in ostio tabernaculi testimonij. * Omnisque eius adipem tollet, & adolebit super altare: sic faciens & de hoc vitulum quo modo fecit & prius: & rogante pro eis sacerdote, propitijs erit eis Dominus. * Ipsum autem vitulum effert extra castra, atque comburet sicut & priorem vitulum: quia est pro peccato multitudinis. * Si peccaverit princeps, & fecerit unum e pluribus per ignorantiam, quod Domini lege prohibetur: & postea intellexerit peccatum suum, offerret hostiam Domino, hircum de capris immaculatum. * Ponetque manum suam super caput eius: cumque immolaverit eum in loco ubi solet immolari holocaustum coram Domino, quia pro peccato est, & tinget sacerdos digitum in sanguine hostie pro peccato, tangens cornua altaris holocausti, & reliquum fundens ad basim eius. * Adipem vero adolebit supra, sicut in victimis pacificorum fieri solet: rogabitque pro eo sacerdos, & pro peccato eius, & dimittetur ei. * Quod si peccaverit anima per ignorantiam, de populo terre, vel faciat quidquam de his, quae Domini lege prohibentur, atque delinquat, & cognoverit peccatum suum, offerret capram immaculatam. * Ponetque manum suam super caput hostie quae pro peccato est, & immolabit eam in loco holocausti. * Tolleatque sacerdos de sanguine in digito suo, & tangens cornua altaris holocausti, reliquum fundet ad basim eius. * Omnis autem adipem auferens, sicut auferri solet de victimis pacificorum, adolebit super altare in odorem suavitatis Domino: rogabitque pro eo, & dimittetur ei. * Sin autem de pecoribus obulerit victimam pro peccato, ovem scilicet immaculatam: ponet manum suam super caput eius, & immolabit eam in loco ubi solent caedi holocaustorum hostiae. * Sumetque sacerdos de sanguine eius digito suo, & tangens cornua altaris holocausti, reliquum fundet ad basim eius. * Omnem quoque adipem auferens, sicut auferri solet ad eus arietis, qui immolatur pro pacificis: cremabit super altare in incensum Domini: rogabitque pro eo, & pro peccato eius, & dimittetur ei.

C. A. P. V.

Si peccaverit anima, & audierit vocem suam, & tunc fuerit quod aut ipse vidit, aut conscius est: nisi indicaverit, portabit iniquitatem suam. * Anima, quae tetigerit aliquid immundum, siue quod occidit a bestia est, aut per se mortuum, aut quodlibet aliud reprobum: & oblita fuerit immunditiae suae, reus est, & deliquit: & si tetigerit quidquam de

immunditia hominis iuxta omnem impunitatem, quae pollui solet, oblitaque cognoverit postea, subiacebit delicto. * Anima, quae iuraverit, & protulerit labijs suis ut vel male quid faceret, vel bene, & id ipsum iuramento & sermone firmaverit, oblitaque postea intellexerit delictum suum, agat poenitentiam pro peccato, & offerat de gregibus agnam, siue capram, orabitque pro ea sacerdos & pro peccato eius: sin autem non potuerit offerre pecus, offerat duos turtures, vel duos pullos columbarum Domino, unum pro peccato, & alterum in holocaustum, dabitque eos sacerdoti qui primum offerens pro peccato, retorquet caput eius ad pennas, ita ut collo hareat, & non penitus abruptatur. * Et asperget de sanguine eius parietem altaris. quidquid autem reliquum fuerit, faciet distillare ad fundamentum eius, quia pro peccato est. * Alterum vero adolebit in holocaustum, ut fieri solet: rogabitque pro eo sacerdos & pro peccato eius, & dimittetur ei. * Quod si non contulerit manus eius duos offerre turtures, aut duos pullos columbarum, offeret pro peccato suo similitudinem ephrae decimam non misceat in eam oleum, nec thuris aliquid imponet, quia pro peccato est. * tradetque eam sacerdoti, qui plenum est ea pagillum hauriens, cremabit super altare in monumentum eius qui obtulerit, rogans pro illo & expians, reliquam vero partem ipse habebit in munere. * Locutusque est Dominus ad Moysen, dicens: * Anima si praeparans ceremonias, per errorem in his, quae Domino sunt sanctificata, peccaverit, offeret pro delicto suo arietem immaculatam de gregibus, qui emi potest duobus siclis, iuxta pondus Sacerdotum: ipsumque quod intulit damni restituet, & quintam partem ponet supra, tradens sacerdoti, qui rogabit pro eo offerens arietem, & dimittetur ei. * Anima si peccaverit per ignorantiam, feceritque unum ex his quae Domini lege prohibentur, & peccati sua intellexerit iniquitatem suam, offeret arietem immaculatum de gregibus sacerdoti, iuxta mensuram, aestimationemque peccati: qui orabit pro eo, quia nesciens fecerit: & dimittetur ei, quia per errorem deliquit in Dominum.

C. A. P. V I.

Locutus est Dominus ad Moysen, dicens: * Anima quae peccaverit, & contempto Domino, negaverit proximo suo depositum quod sibi eius credidit fuisse, vel vi aliquid extorserit, aut calumniam fecerit, siue rem perditam inveniit, & inficiens in super peccaverit, & quodlibet aliud ex pluribus fecerit, in quibus solent peccare homines, commisit delictum, reddet omnia quae per fraudem voluit obtinere, integra, & quintam in super parte

domino.

Inf. 1.
d. 8
Luc. 2. d.
24.

Nu. 5. 26

6 domino cui animam immolabit. * Pro peccato autem suo offeret arietem immaculatum, de grege, & dabit eum sacerdoti, iuxta estimationem, mensuramque delicti. * qui rogabit pro eo coram Domino, & dimittetur illi pro singulis quæ faciendo peccauit. * Locutusque est Dominus ad Moysen, dicens. * Præcipe Aaron & filiis eius. Hæc est lex holocausti: Cremabitur in altari tota nocte usque mane: ignis ex eodem altari erit. * vestietur tunica sacerdos & feminalibus lineis: tolletque cineres, quos vorans ignis exussit, & ponens iuxta altare, * spoliabitur prioribus vestimentis, indutusque alijs, effret eos extra castra, & in loco mundissimo vsq. ad fauillam consumi faciet. * Ignis autem in altari semper ardebit, quem nueriet sacerdos subiciens ligna mane per singulos dies, & inposito holocausto, desuper adolebit adipem pacificorum. * Ignis est iste perpetuus, qui numquam deficiet in altari. * Hæc est lex sacrificij & libamentorum, quæ offerent filij Aaron coram Domino, & coram altari. * Tollit sacerdos pugillum simile, quæ conspersa est oleo, & totum thus, quod super similitam positum est: adolebitque illud in altari in monumentum odoris suauissimi Dñi. * reliquæ autem partem similæ comedit Aaron cum filiis suis, absque fermento: & comedit in loco sancto Atq. tabernaculi. * Ideo autem non fermentabitur, quia panis eius in Domini offertur incensum. Sanctum sanctorum erit, sicut pro peccato atque delicto. * Mares tantum illepis Aaron comedent illud. Legitimum ac sempiternum erit in generationibus vestris de sacrificijs Domini, omnis, qui tetigerit illa, sanctificabitur. * Locutusque est Dominus ad Moysen, dicens. * Hec est oblatio Aaron, & filiorum eius, quæ offerre debent Domino in die vnctionis sue. Decimam partem ephi offerent similæ in sacrificio sempiterno, medium eius mane, & medium eius vespere: * quæ in sartagine oleo conspersa frigetur. Offeret autem eam calidâ in odorem suauissimum Domino * sacerdos, qui iure patri successerit, & tota cremabitur in altari. * Omne enim sacrificium sacerdotibus digne consumetur, nec quisquam comedit ex eo. * Locutus est autem Dominus ad Moysen, dicens. * Loquere Aaron & filiis eius: Ista est lex hostiarum pro peccato: In loco ubi offertur holocaustum, immolabitur coram Domino. Sanctum sanctorum est. * Sacerdos qui offert, comedit eam in loco sancto, in atrio tabernaculi. * Quidquid tetigerit carnes eius, sanctificabitur. Si de sanguine illius vestis fuerit aspersa, lauabitur in loco sancto. * Vas autem fidele, in quo cocta est, confringetur, quod si vas æneum fuerit, defricabitur, & lauabitur aqua. * Omnis masculus de genere sacerdotali vescetur de carnibus eius, quia sanctum sanctorum est. * Hostia enim quæ

ceditur pro peccato, & cuius sanguis inferetur in tabernaculū, testimonij ad expiandum in Sanctuario, non comedetur, sed comburetur igni.

C A P. V I I.

Hæc quoque lex hostiarum pro delicto, Sancta sanctorum est. * Idcirco ubi immolabitur holocaustum, mastrabitur & victima pro delicto: sanguis eius per gyrum altaris fundetur. * Offeret ex ea caudam & adipem qui operit vitalia: * Duos renunculos, & pinguedinem quæ iuxta illa est, reticulumque coris cum renunculis: * & adolebit ea sacerdos super altare: incensum est Domini pro delicto. * Omnis masculus de sacerdotali genere, in loco sancto vescetur his carnibus, quæ sanctum sanctorum est. * Sicut pro peccato offertur hostia, ita & pro delicto: vtriusque hostiæ lex vna erit: ad sacerdotem, qui eam obtulerit, pertinebit. * Sacerdos qui offert holocausti victimam, habebit pellem eius. * Et omne sacrificium simile, quod conquiretur in clibano, & quidquid in craticulo, vel in sartagine præparatur, eius erit sacerdotis a quo offertur: * siue oleo conspersa, siue arida fuerint, cunctis filiis Aaron mensura aqua per singulos diuidetur. * Hæc est lex hostiarum pacificorum quæ offertur Domino. * Si pro gratiarum actione oblatio fuerit, offerent panes absque fermento coïpersos oleo, & lagana atque yma vncta oleo, coctamque similiâ, & collyridas olei admitione conspersas: * panes quoque fermentatos cum hostia gratiarum, quæ immolatur pro pacifice: * ex quibus vnus primitijs offeretur Domino, & erit sacerdos, cui fundet hostiæ sanguinem. * cuius carnes eadem comedentur die, nec remanebit ex eis quidquam vsque mane. * Si voto, vel sponte quispiam obtulerit hostiam, eadem similiter edetur: sed & si quid in crastinum remanserit, veki licitum est: * quidquid autem tertius inuenerit dies, ignis absumet. * Si quis de carnibus victimæ pacificorum die tertio comederit, irrita fiet oblatio, nec proderit offerenti: quin potius quæcumque anima tali se edulio contaminauerit, prauitacionis rea erit. * Caro, quæ aliquid tetigerit immundum, non comedetur, sed comburetur igni: quod si fuerit mundus, vescetur ex ea. * Anima polluta quæ ederit de carnibus hostiæ pacificorum, quæ oblata est Domino, peribit de populo suis. * Et quæ tetigerit immunditiâ hostiæ, vel iumentis, siue omnis rei, quæ polluere potest, & comederit de huiusmodi carnibus, interibit de populo suis. * Locutusque est Dñs ad Moysen, dicens. * Loquere filiis Israël: Adipem ouis, & bouis, & capræ non comedetis. * Adipem cadaueris morticini, & eius animalis, quod a bestia caprum est, habebitis in varijs vsus. * Si quis adipem, qui offerri debet in incensum Domini, comederit, peribit de populo suo.

16 lo suo. * Sanguinem quoque omnis animalis
non sumetis in cibo, tam de auiibus quam de
17 pecoribus. * Omnis anima, quæ edent sangui-
nem, peribit de populis suis. * Locutusque est
29 Dominus ad Moysen, dicens: * Loquere filiis
Israel, dicens: Qui offert victimam pacificorum
Dominus, offerat simul & sacrificium, id est
30 libamenta eius. * tenebit manibus adipem
D hostiæ, & pectusculum: cumque ambo oblata
Domino consecrauerit; tridet sacerdoti
31 * qui adolebit adipem super altare, pectus-
culum autem erit Aaron, & filiorum eius:
32 * armus quoque dexter de pacificorum hostijs
cedet in primitias sacerdotis. * Qui obtulerit
33 sanguinem & adipem, filiorum Aaron, ipse
habebit & armum dextrum in portione sua.
34 * Pectusculum enim elevationis, & armum
separationis tui a filiis Israel de hostijs eorū
35 pacificis, & dedi Aaron sacerdoti, & filiis eius
lege perpetua, ab omni populo Israel. * Hæc
est vñctio Aaron & filiorum eius in ceremoniis
36 Domini die qua obtulit eis Moyses, vi
sacerdotio fungerentur, * & quæ præcepit eis
dari Dominus a filiis Israel religione perpetua
37 in generationibus suis. * Ista est lex holocausti,
& sacrificij pro peccato atque delicto,
& pro consecratione & pacificorum victimis.
38 * quam constituit Dominus Moysi in monte
Sinai, quando mandauit filiis Israel vt offer-
rent oblationes suas Dño in deserto Sinai.

C A P. V I I I.

1 Locutusque est Dominus ad Moysen, di-
cens: * Tolle Aaron cum filiis suis, vestes
A eorum, & vñctionis oleum, viculum pro pec-
cato, duos arietes, canistrum cum azymis,
3 * & congregabis omnes ceterum ad ostium ta-
bernaculi. * Fecit Moyses vt Dominus impe-
rauerat Congregataq. omni turba ante fores
5 tabernaculi, * ait. Iste est sermo, quem iussit
6 Dominus fieri. * Statimque obtulit Aaron &
7 filios eius. Cumq. lauisset eos, * vestiuit pon-
tificem subucula linea; accingens eum bal-
teo, & induens eum tunica hyacinthina, &
8 desuper humerale imposuit, * quod attingens
cingulo aptauit rationali, in quo erat Doctrina
9 na & Veritas. * Cidari quoque texie caput: &
B super eam, contra frontem, posuit laminam
auream consecratam in sanctificatione, sicut
10 præceperat ei Dominus. * Tulit & vñctionis
oleum, quo liniuit tabernaculum cum omni
11 suppellectili sua. * Cumq. sanctificans aspersisset
altare septem vicibus, vñxit illud, & omnia
12 vasa eius, labrumque cum basi sua sanctifi-
cauit oleo. * I Quod fundens super caput Aa-
13 ron, vñxit eum, & consecrauit: * filios quoque
eius oblatos vestiuit tunicis lineis, & cinxit
basteis, imposuitque mitras, vt iusserat Dñs.
14 * Obtulit & vitulum pro peccato. etiq. super ca-
put ei posuisset Aaron, & filij eius man* suas,
15 * immolauit ei: hauriens sanguinẽ, & tincto
digito, tetigit cornua altaris per gyrum, quo

expiauit & sanctificauit, fudit reliquum sangui-
nem ad fundamenta eius. * Adipem vero qui
erat super vitalia, & reticulum iecoris, duoq.
rennuculos, cum aruiculis suis adoleuit super
17 altare. * viculum cum pelle, & carnibus, & fi-
mo, cetera mans extra castra, sicut præceperat Do-
18 minus. * Obtulit & arietem in holocaustum:
super cuius caput cum imposuissent Aaron &
19 filij eius manus suas, * immolauit eum, &
fudit sanguinem eius per circuitum altaris.
20 * Ipsumque arietem in frusta conuidens, caput
eius, & artus, & adipem adoleuit igni, * Ioris
D prius intell. nis & pedibus: totumque simul
arietem incendit super altare, eo quod esset
holocaustum suauissimi odoris Domino, si-
cut præceperat ei. * Obtulit & arietem secun-
21 dum, in consecratione sacerdotis: posueruntque
super caput eius Aaron & filij eius manus suas.
22 * quem cum immolasset Moyses, sumens de
sanguine eius, tetigit extremum auriculæ dex-
træ Aaron, & pollicem manus eius dextræ, si-
23 militer & pedis. * Obtulit & filios Aaron.
E cumque de sanguine arietis immolati tetigis-
set extremum auriculæ singulorum dextræ,
& pollices manuum ac pedis dextræ, reliquum
25 fudit super altare per circuitum: * adipem ve-
ro, & caudam, omnemque pinguedinem quæ
operit intestina, reticulumque iecoris, & duos
renes cum adipibus suis, & armo dextro sepa-
26 rauit. * Tollens autem de canistro azymorum,
quod erat coram Domino, panem abique fer-
mento, & colluvidam conspersam oleo, laganum-
que posuit super adipes, & armum dextræ,
27 * tradens simul omnia Aaron & filiis eius.
Qui postquam leuauerunt ea coram Domi-
28 no, * rursus suscepta de manibus eorum, ado-
leuit super altare holocausti, eo quod consecra-
tionis esset oblatio, in odorem suauitatis,
29 sacrificij Domino. * Tulitque pectusculum cle-
uans illud coram Domino, de arietis consecra-
tioni: in partem suam, sicut præceperat ei Do-
30 minus. * Assimenque vnguentum, & sangui-
nem qui erat in altari, aspersit super Aaron &
vestimenta eius, & super filios illius ac vestes
31 eorum. * Cumq. sanctificasset eos in vestitu
suo præcepit eis, dicens: Coquitæ carnes ante
fores tabernaculi, & ibi comedite eas, panes
32 quoque consecrationis edite, qui positi sunt
in canistro, sicut præcepit mihi Dominus, di-
33 cēs: I Aaron & filij eius comedent eos: * quid
quid autem reliquum fuerit de carne & pani-
34 bus, ignis absumet. * De ostio quoque taber-
naculi non exibitis septem diebus, vsque ad
diem quo complebitur tempus consecrationis
vestre. septem enim diebus finietur conse-
35 cratio: * sicut & imperfectionum sacrilegium est,
vt ritus sacrificij compleretur. * Die ac no-
cte manebitis in tabernaculo obseruantes cus-
todias Dñi, ne moriamini: sic enim mihi præ-
36 ceptum est. * Feceruntque Aaron & filij eius cum
ita quæ locutus est Dñs per manum Moysi.

I Exo. 29.
f. 32
Inf. 29.
b. 9

C A P. I X.

F Añō autem octauo diu, vocauit Moyſ.
 Aaron & filios eius, ac maiores natu iſ-
 rael, dixitq. ad Aaron: * Tolle de armento
 vitulum pro peccato, & arietem in holocau-
 ſtum, vitumq. immaculatum, & offer illos
 coram Domino. * Et ad filios iſrael loque-
 ris: Tollite hircum pro peccato, & vitulum
 atque agnū anniculo; & ſine macula in holo-
 cauſtum, * bouē & arietem pro pacificis: & im-
 molate eos coram Domino, in ſacrificio ſin-
 gulorum ſimilam conſperſam oleo offeren-
 tes. holiē enim Dominus apparebit vobis.
 * Tulerunt ergo cuncta quę iuſſerat Moyſes
 ad oſtium tabernaculi: vbi cum omnis mul-
 tudo aſtaret, * ait Moyſes: Iſte eſt ſermo,
 quem præcepit Dominus: facite, & apparebit
 vobis gloria eius. * Et dixit ad Aaron: Acci-
 de ad altare, & immola pro peccato tuo: of-
 fer holocauſtum, & deprecare pro te & pro
 populo. cumq. maſtaueris hoſtiam populi,
 oia pro eo, ſicut præcepit Dominus. * Sta-
 timq. Aaron accedens ad altare, immolauit
 vitulum pro peccato ſuo: * cuius ſanguinem
 obtulerunt ei filij ſui: in quo tingens digito,
 tetigit cornua altaris, & ſudit reſiduum ad
 baſim eius. * Adipemq. & renunculos, ac re-
 ticulum iecoris, quę ſunt pro peccato, adole-
 uit ſuper altare, ſicut præceperat Dominus
 Moyſi: * carnes vero & pellem eius extra ca-
 ſtra combuſit igni. * Immolauit & holocau-
 ſti victimam: obtuleruntq. ei filij ſui ſangui-
 nem eius, quem ſudit per altaris circuitum.
 * ipſam etiam hoſtiam in fruſta conſecim,
 cum capite & membris ſingulis obtulerunt.
 quę omnia ſuper altare cremauit igni, * lotus
 aqua prius in teſtibus & pedibus. * Et pro pec-
 cato populi offerens, maſtauit hircum: expia-

16 toque altari, * ſicut holocauſtum, * addens
 17 in ſacrificio libamenta, quę pariter offerun-
 tur, & adolens ea ſuper altare, abſque cæremo-
 18 nijs holocauſti matutini. * Immolauit, &
 bouem atque arietem, hoſtias pacificas popu-
 19 li: obtuleruntq. ei filij ſui ſanguinem, quem
 ſudit ſuper altare in circuitum. * Adipem au-
 tem bonis, & caudam arietis, renunculoſque
 cum adipibus ſuis, & reticulum iecoris
 20 * poſuerunt ſuper peſtora. cumq. cremaſſe-
 21 ſent adipem ſuper altare, * peſtora eorum, &
 arnos dextro: ſeparauit Aaron, eleuans cor
 22 Domino, ſicut præceperat Moyſes. * Ex-
 tendens manus ad populum, benedixit ei:
 Sicq. completis hoſtijs pro peccato, & holo-
 23 cauſtis, & pacificis, deſcendit. * Ingreſſi autē
 Moyſes, & Aaron in tabernaculum teſtimo-
 24 nij, & deinceps egreſſi benedixerunt populo.
 Apparuitq. gloria Domini omni multitu-
 dini: * & ecce egreſſus ignis a Domino, deo-
 rauit holocauſtum, & adipem quę erant ſuper al-
 tare. Quod cum vidiffent turbe, laudauerunt
 Dominum, ruentes in facies ſuas.

C A P. X.

A Rreptiſq. Nadab, & Abiu filij Aarō thu-
 ribulis, ſ poſuerunt ignem, & incenſum
 de ſuper, offerentes coram Domino ignē alie-
 num: quod eis præceptum non erat. * Egreſ-
 ſuſq. ignis a Domino, deuorauit eos, & mor-
 3 tui ſunt coram Domino. * Dixitq. Moyſes
 ad Aaron: Hoc eſt quod locutus eſt Dominus:
 Sanctificabor in ijs, qui appropinquant mi-
 hi, & in coſpectu omnis populi glorificabor.
 4 Quod audiens tacuit Aaron. * Vocatis autē
 Moyſes Mīazele, & Eliſaphan filijs Oziel,
 patruſ Aaron, ait ad eos: Ite & tollite fra-
 tres veſtros de conſpectu Sanctuarij, & aſpor-

12. Ma
 13. c. 11

1 Num.
 2. 4. 26.
 16
 1. Par. 3
 2. 2

5 tate extra castra. * Confestimq. pergen-
tulerunt eos sicut iacebant, vestitos lineis tun-
6 ticis, & eiecerunt foras, vt sibi fuerat impera-
tum. * Locutusq. est Moyses ad Aaron, & ad
7 Eleazar, & Ithamar filios eius: Capita vestra
nolite nudare, & vestimenta nolite scindere,
ne forte moriamini, & super omnem cœtum
oriatur indignatio. Fratres vestri, & omnis
domus Israel plangent incendium quod Do-
minus suscitauit: * vos autem non egredie-
mini fores tabernaculi, alioquin peribitis:
oleum quippe sanctæ vnditionis est super vos.
Qui fecerunt omnia iuxta præceptum Moysi.
8 * Dixit quoq. Dominus ad Aaron: * Vinum,

9 & omne quod inebriare potest, non bibetis
tu & filij tui, quando intratis in tabernacu-
lum testimonij, ne moriamini: quia præce-
ptum sempiternum est in generationes vestras.
10 * Et vt habeatis scientiam discernendi inter
sanctum & profanum, inter pollutum & munda-
11 dum: * doceatisq. filios Israel omnia legiti-
ma mea quæ locutus est Dominus ad eos per
12 manum Moysi. * Locutusque est Moyses ad
Aaron, & ad Eleazar, & Ithamar filios eius,
C qui erant residui: Tollite sacrificium, quod
remanet de oblatione Domini, & comedite
illud absque fermento iuxta altare, quia sanctum
13 & sanctorum est. * Comedetis autem in

loco sancto: quod datum est tibi & filijs tuis. 14 mhi. * Pecuſculum quoque quod oblatum
de oblationibus Domini, sicut præceptum est: est, & armum qui separatus est, edetis in loco

12. Mac.
12.11

mundissimo tu & filij tui, & filiz tuz tecum.
tibi enim ac liberis tuis reposita sunt de ho-
15 stijs salutaribus filiorum Israel: * eo quod ar-
mum & pectus, & adipis qui cremantur in
altari, eleuauerunt coram Domino, & perci-
neant ad te, & ad filios tuos lege perpetua, si-
cut precepit Dominus. * ¶ Inter hæc, hircus,
D qui oblatu fuerat pro peccato, cum quæreret
Moyſes, exultum reperit iratusq; contra Elea-
zar & Ithamar filios Aaron, qui remanserun-
17 ait: * Cur non comedistis hostiam pro pecca-
to in loco sancto, quæ sancta sanctorum est,
& data vobis vt portetis iniquitatem multi-
tudinis, & rogetis pro ea in conspectu Domi-
18 ni? * præsertim cum de sanguine illius non
sit illatum intra sancta, & comedere debuerit
eam in Sanctuario, sicut preceptum est mi-
hi? * Respondit Aaron: Oblata est hodie vi-
ctima pro peccato, & holocaustum coram Do-
mino, mihi autem accidit quod vides. Quo-
modo potui comedere eam, aut placere Dño
10 in ceremonijs mente lugubri? * Quod cum
audisset Moyſes, recepit satisfactionem.

C A P. X I.

1. Deu. 14.
3

1 **L**ocusque est Dominus ad Moyſen &
ad Aaron, dicens: * Dicitis filiis Israel: Hæc
sunt animalia quæ comedere debetis de cun-
3 tis animantibus terræ: * Omne quod habet
diuisam vngulam, & ruminat in pecoribus,
4 carne levis. * Quidquid autem ruminat
quidem, & habet vngulam, sed non diuidit
eam, sicut camplus & cetera, non comedetis
5 illud, & inter immunda reputabitis. * Chæ-
rogvillus qui ruminat, vngulamq; non diui-
6 dit, immundus est. * Lepus quoque: nam &
7 ipse ruminat, sed vngulam non diuidit. * Et
8 si: siue qui cum vngulam diuidat, non rumi-
9 nat. * horum caribus non vescemini, nec
10 cadauera contingeris, quia immunda sunt
vobis. * Hæc sunt quæ gignuntur in aquis, &
11 & ueluti licitum est. Omne quod habet pin-
nulas & squamas, tam in mari quàm in flu-
12 minibus & stagnis, comedetis. * Quidquid
autem pinnulas & squamas non habet eorum,
13 quæ in aquis mouentur & viuunt, abomi-
14 nabile vobis. * execrandumq; erit, carnes eoru
15 non comedetis, & morticina vitabitis. * Cum
16 ita quæ non habent pinnulas & squamas in
17 aquis, polluta erunt. * Hæc sunt quæ de ani-
18 bus comedere non debetis, & vitanda sunt vo-
19 bis: Aquilam, & gryphem, & halietum, * &
20 miluum ac vulturum iuxta genus suum, * &
21 omne coruini generis in similitudinem suam,
22 struthionem, & noctua, & larum, & acci-
23 pitem iuxta genus suum: * babonem, & mer-
24 gulum, & ibin, * & cygnum, & onocrotali-
25 um, & porphyriionem, * herodias & charadri-
26 onem. * Omne de volucris quod gradi-

1. Mac.
12.18

tur super quattuor pedes, abominabile erit
27 vobis. * Quidquid autem ambulat quidem
super quattuor pedes, sed habet longiora retro-
28 crura, per quæ salit super terram, * comedere
debetis, vt est bruchus in genere suo, & att-
29 cus atq; ophiomachus, ac locusta, singula iux-
30 ta genus suum. * Quidquid autem ex volu-
31 cribus quattuor tantum habet pedes, execra-
32 bile erit vobis: * & quicumq; morticina eo-
33 rum tetigerit, polluetur, & erit immundus vsq;
34 ad vespertum: * & si necesse fuerit vt porte-
35 quippiam horum mortuū, lauat vestimen-
36 ta sua, & immundus erit vsq; ad occasum so-
37 lis. * Omne animal quod habet quidē vngu-
lam, sed non diuidit eam, nec ruminat, im-
38 mundum erit: & qui tetigerit illud, contami-
39 nabitur. * Quod ambulat super manus ex
cunctis animantibus, quæ incedunt quadrupe-
40 dia, immundum erit: qui tetigerit morticina
41 eorum, polluetur vsque ad vespertum. * Et
qui portauerit huiusmodi cadauera, lau-
42abit vestimenta sua, & immundus erit vsque
ad vespertum: quia omnia hæc immunda sunt
43 vobis. * Hæc quoque inter polluta reputa-
buntur de his, quæ mouentur in terra, mu-
44 stela & mus & crocodilus, singula iuxta ge-
45 nus suum, * mygale, & chamæleon, & stellio,
46 & lacerta, & talpa: * omnia hæc immunda
sunt. Qui tetigerit morticina eorum, im-
47 mundus erit vsque ad vespertum: * & super
quod ceciderit quidquam de morticinis eo-
48 rum, polluetur tam vas ligneum & vestimen-
tum, quàm pelles & cilicia: & in quocumque
sit opus, tingentur aqua, & polluta erunt vs-
49 que ad vespertum, & sic postea mundabuntur.
50 * Vas autem, fictile, in quod horum quid-
quam intro ceciderit, polluetur, & idcirco
51 frangendum est. * Omnis cibus, quem co-
medetis, si fusa fuerit super eum aqua, im-
52 mundus erit: & omne liquens quod bibitur
de vniuerso vase, immundum erit. * Et
53 quidquid de morticinis huiusmodi ceci-
derit super illud, immundum erit: siue cliban-
54 ni, siue chytropodes, destruentur, & immundi
55 erunt. * Fontes vero & cisternæ, & omnis
aquarum congregatio munda erit. Qui mor-
56 ticinum eorum tetigerit, polluetur. * Si ce-
ciderit super semetipsum, non polluet eam.
57 * Si autem quispiam aqua sementem persul-
derit, & postea morticinis tacta fuerit, illico
58 polluetur. * Si mortuum fuerit animal, quod
59 licet vobis comedere, qui cadauer eius tige-
60 rit: immundus erit vsque ad vespertum: * &
qui comederit ex eo quippiam, siue portave-
61 rit: lauat vestimenta sua, & immundus erit
62 vsque ad vespertum. * Omne quod reptat su-
per terram, abominabile erit, nec assumetur
63 in cibum. * Quidquid super pectus quadru-
pes graditur, & multos habet pedes, siue per
humum trahitur, non comedetis, quia abo-
64 minabile est. * Nolite contaminare animas

cur in Sanctuario, Aaron scilicet & filij eius, 43 minus. * Quæ postquam Moyses cuncta ei
 42 * obtulerunt filij Israel, sicut præceperat Do- die completa, benedixit eis.

CAP. XL.

Locusque est Dominus a Moysen, di-
 2 cens: * Mens primo, prima die mensis.
 3 erige tabernaculum testimonij, * & pones
 4 in eo arcam, dimittesq. ante illam velum: &
 5 illata mensa, pones super eam quæ rite præ-
 6 cepta sunt. Candelabrum stabit cum lucernis
 7 suis, * & candelæ autem in quo adoleatur in-

centum, coram arca testimonij. Tentorium
 6. in introitu tabernaculi pones, * & ante illud
 7 altare holocausti: * labrum inter altare & ta-
 8 bernaculum, quod implebis aqua. * Circum-
 9. dabisq. atrium tentorijs, & ingressum eius.
 10. Et assumpto unctionis oleo unges taberna-
 11. culum cum vas suis, ut sanctificentur. * alta-
 12. re holocausti & omnia vasa eius: labrum
 13. cum basibus suis: omnia unctionis oleo consecra-

14 bis, ut sine Sancta sanctorum. * Applicabisq.
 15 Aaron & filios eius ad fores tabernaculi te-
 16 stimonij, & lotos aqua * indues sanctis vesti-
 17 bus, ut ministrent mihi, & vñcio eorum in sa-
 18 cerdotium sempiternum proficiat. * Feecitq.
 19 Moyses omnia quæ præceperat Dominus.

15 * Igitur mense primo anni secundi, prima die
 16 mensis, collocatum est tabernaculum. * Erat Num. 7.
 17 xitq. Moyses illud, & posuit tabulas ac bases a. 7
 18 & velles, stravitq. columnas, * & expandit
 19 tectum super tabernaculū, imposito desuper
 20 opetimento, sicut Dominus imperauerat:

18 * Posuit & testimonium in arca, sub-
 19 dictis infra vestibus, & oraculum de-
 20 super. * Cumq; intulisset arcam in taberna-
 21 culum, appendit ante eam velum vt expleat
 22 Domini iussuionem. * Posuit & mensam in
 23 tabernaculo testimonij ad plagam Septen-
 24 trionalem extra velum, * ordinatis coram
 25 propositionis panibus, sicut praeceperat Do-

26 minus Moyfi. * Posuit & candelabrum in ta-
 27 bernaculo testimonij e regione mensae in pa-
 28 te australi, * locatis per ordinem lucernis,
 29 iuxta praeceptum Domini. * Posuit & altare
 30 aureum sub tecto testimonij contra velum,
 31 * & adoleuit super eo incensum aromatatum,
 32 sicut iusserat Dominus Moyfi. * Posuit & ten-
 33 torium in introitu tabernaculi testimonij,

34 * & altare holocausti in vestibulo testimonij,
 35 offerens in eo holocaustum, & sacrificia, vt
 36 Dominus imperauerat. * Labrum quoq; sta-
 37 dit inter tabernaculum testimonij & altare,
 38 implens illud aqua. * Laueruntq; Moyses &
 39 Aaron, ac filij eius manus suas & pedes, * cū
 40 ingrederentur tectum foederis, & accederent
 41 ad altare, sicut praeceperat Dominus Moyfi.
 42 * Erexit & atrium per gyrum tabernaculi &

43 alta is, ducta in introitu eius tentorio. Post-
 44 quam omnia perfecta sunt. * Operuit nubes
 45 tabernaculum testimonij, & gloria Domini
 46 impleuit illud. * Nec poterat Moyses ingredi
 47 tectum foederis, nube operiente omnia, & ma-
 48 iestate Domini coruscante, quia cuncta nubes
 49 operuerat. * Si quando nubes tabernaculum
 50 deserebat, proficiscebantur filij Israel per tur-
 51 mas suas: * si pendebat desuper, manebant in

36 eodem loco. * Nubes quippe Domini incuba-
 37 bat per diem tabernaculo, & ignis in nocte,

videntibus cunctis populis Israel per cunctas
 mansiones suas.

1 Num. 9.
 c. 15
 3. Reg. 8.
 b. 10

LIBER LEVITICVS,
HEBRAICE VAICRA.

CAPVT PRIMVM.

VOCAVIT autem Moy-
sen, & locutus est ei Domi-
nus de tabernaculo testimo-
nij, dicens: * Loquere filiis
Israel, & dices ad eos: Ho-
mo, qui obtulerit ex vobis
hostiam Domino de pecori-
bus, id est, de bobus & ovibus offerens vidi-
mas, * si holocaustum fuerit eius oblatio,
ac de armento, masculum immaculatum of-
feret ad ostium tabernaculi testimonij, ad
placandum sibi Dominum: * ponetq. manū
super caput hostiæ, & acceptabilis erit, atque
in expiationem eius proficiens. * immola-
bitq. vitulum coram Domino, & offerent filij
Aaron sacerdotes sanguinem eius, fundentes
per altaris circuitum, quod est ante ostium ta-
bernaculi. * detractaque pelle hostiæ, areus
in frustra concident, * & subjicient in altari
ignem, strue lignorum ante composita: * &
membra quæ sunt cæsa, desuper ordinantes,
caput videlicet, & cuncta quæ adherent ieco-
ris, * intestinis & pedibus lotis aqua: adolebitq.
ea sacerdos super altare in holocaustum &
suavem odorem Domino. * Quod si de peco-
ris holocaustum, masculum absque macula offe-
ret: * immolabitq. ad latus altaris, quod re-
spicit ad Aquilonem, coram Domino: sangui-

nem vero illius fundent super altare filij
Aaron per circuitum: * dividentq. membra,
D caput: & omnia quæ adherent iecori: & po-
nent super ligna, quibus subjiciendus est
ignis: * intestina vero & pedes lavabūt aqua.
Et oblata omnia adolebit sacerdos super al-
tare in holocaustum & odorem suavisissimi
Domino. * Si autem de avibus, holocausti
oblatio fuerit Domino, de turtribus, aut
pullis columbar, * offeret eam sacerdos a l-
altare: & retorto ad collum capite ac rupto vul-
neris loco, decutere faciet sanguinem super
crepidinem altaris: * vesiculam vero guttu-
ris, & plumas projiciet prope altare ad orien-
talem plagam, in loco in quo cineres effundi
solent, * confringetq. ascellas eius, & non se-
cabit, neque ferro diuidet eam, & adolebit su-
per altare, lignis igne supposito. Holocaustum
est & oblatio suavisissimi odoris Domino.

CAP. II.

ANIMA cum obtulerit oblationem sacrifi-
cij Domino, simila erit eius oblatio.
fundetq. super eam oleum, & ponet thus, * ac
deferet ad filios Aaron sacerdotes: quorum
vnus tollet pugillum plenum similit & olei,
ac totum thus, & ponet memoriale super al-
tare in odorem suavisissimum Dño. * quod

¶ Eccl. 7.
d. 34

autem reliquū fuerit de sacrificiis, erit Aaron & filiorum eius, & sanctorum sanctorum de oblationibus Domini. Cum autem obtuleris sacrificium coctum in clibano: de simila, panes fuitet absque fermento, cōspersos oleo, & lagana azyma oleo lita. Si oblatio tua fuerit de sartagine, similis consperfa oleo & absque fermento, diuides eam minutatim, & fundes super eam oleum. Sin autem de craiula fuerit sacrificium, &que simila oleo cōspersetur: quam offerens Domino, traies manibus sacerdotis. Qui cum obtulerit eam, tollet memoriale de sacrificio, & adolebit super altare in odore suauitatis Domino. Quidquid autem reliquum est, erit Aaron, & filiorum eius, & sanctorum sanctorum de oblationibus Domini. Omnis oblatio, quæ offertur Domino, absque fermento fiet, nec quidquam fermenti ac mellis adolebitur in sacrificio Domino. Primitias tantum eorum offerretis ac muneris: super altare vero non imponentur in odorem suauitatis. Quidquid obtuleris sacrificij, sale condies, nec auferes salcedens Dei tui de sacrificio tuo. In omni oblatione tua offeres sal. Si autem obtuleris munus primarum frugum tuarum Domino de spicis agribus, iuremibus, torrebis igni, & cōfringes in mortem faris, & sic offeres primitias tuas Domino, fundens supra oleum, & thus imponens, quia oblatio Domini est. de qua adolebit sacerdos in memoriam munieris partem faris fracti, & olei, ac totum thus.

CAP. III.

Quid si hostia pacificorum fuerit eius oblatio, & de bobus voluerit offerre, mare siue feminā, immaculata offeret coram Domino. Ponetque manum super caput victimæ suæ, quæ immolabitur in introitu tabernaculi testimonij, fundentque filij Aaron, sacerdotes, sanguinem per altaris circuitum. Et offerent de hostia pacificorum in oblationem Domino, & adipem qui operit vitalia, & quidquid pinguedinis est intrinsecus: duos renes cum adipe quo teguntur illa, & reticulum iecoris cum renunculis. adolebitque ea super altare in holocaustū, lignis igne supposito: in oblationem suauissimi odoris Dñi. Si vero de quibus fuerit eius oblatio & pacificorum hostia, siue masculum obtulerit, siue feminam, immaculata erunt. Si agnum obtulerit coram Domino, ponet manum suam super caput victimæ suæ: quæ immolabitur in vestibulo tabernaculi testimonij, fundentque filij Aaron sanguinem eius per circuitum altaris. Et offerent de pacificorum hostia sacrificium Domino: adipem & eandem totam cum renibus, & pinguedinem quæ operit ventrem atque vniuersa vitalia, & vtriusque renunculum eum adipe qui est in

ista ilia, reticulumque iecoris cum renunculis. & adolebit ea sacerdos super altare in pabulum ignis & oblationis Domini. Si capra fuerit eius oblatio, & obtulerit eā Dominus, ponet manum suam super caput eius: immolabitque eam in introitu tabernaculi testimonij. Et fundent filij Aaron sanguinem eius per altaris circuitum. Tollentque ex ea in pabulum ignis dominici, adipem qui operit ventrem, & qui tegit vniuersa vitalia: duos renunculos cum reticulo, quod est super eos in ista ilia, & aruinam iecoris cum renunculis. adolebitque ea super altare sacerdos in alimoniam ignis, & suauissimi odoris. Omnia adeps, Domini erit iure perpetuo in generationibus, & cunctis habitaculis vestris: nec sanguinem nec adipem omnino comedetis.

CAP. IIII.

Locutusque est Dominus ad Moysen, dicens: Loquere filiis Israel: Anima, quæ peccauerit per ignorantiam, & de vniuersis mandatis Domini, quæ præcepit ut non fierent, quippiam fecerit: si sacerdos, qui vnctus est, peccauerit, delinquere faciens populum, offerret pro peccato suo vitulum immaculatum Domino: & adducet illum ad ostium tabernaculi testimonij coram Domino, ponetque manum super caput eius, & immolabit eum Domino. Hauriet quoque de sanguine vituli, inferens illum in tabernaculum testimonij, cumque intinxerit digitum in sanguine, asperget eo septies coram Domino contra velum sanctuarij. ponetque de eodem sanguine super cornua altaris thymiamatis gratissimi Domino, quod est in tabernaculo testimonij. omnem autem reliquum sanguinem fundet in basin altaris holocausti in introitu tabernaculi. Et adipem vituli auferet pro peccato, tam eum qui vitalia operit quam omnia quæ intrinsecus sunt: duos renunculos & reticulum quod est super eos iuxta ista, & adipem iecoris cum renunculis, sicut auferetur de vitulo hostia pacificorum: & adolebit ea super altare holocausti. Pellem vero & omnes carnes cum capite & pedibus & intestinis & fimo, & reliquo corpore effertur extra castra in locum mundum, vbi cineres effundi solent: incenditque ea super lignorum struem, quæ in loco effusorum cinerum cremabuntur. Quod si omnis turba Israel ignorauerit, & per imperitiam fecerit quod contra mandatum Domini est, & postea intellexerit peccatum suum, offeret pro peccato suo vitulum adductum, eum ad ostium tabernaculi. Et ponent seniores populi manus super caput eius coram Domino. Immolatoque vitulo in conspectu Domini, inferet sacerdos, qui vnctus est, de sanguine eius in tabernaculum testimonij, cuncto digito aspergens

Mar. 9.
g. 49

I Exod.
29. b. 19

sept es contra velum . * ponetque de eodem sanguine in cornibus altaris , quod est coram Domino in tabernaculo testimoniij : reliquum autem sanguinem fundet iuxta basim altaris holocaustum , quod est in ostio tabernaculi testi . nouij . * Omnemq . eius adipem tollet , & adolebit super altare : sic facies & de hoc vitulo quo modo fecit & prius : & rogante pro eis sacerdotibus , propitius erit eis Dominus . * Ipsum autem vitulum efferet extra castra , atque comburet sicut & priorem vitulum : quia est pro peccato multitudinis . * Si peccauerit princeps , & fecerit vnum e pluribus per ignorantiam , quod Domini lege prohibetur : & postea intellexit peccatum suum , offeret hostiam Domino , hircum de capris immaculatum . * Ponetq . manum suam super caput eius : cumq . immolauerit eum in loco ubi solet immolari holocaustum coram Domino , quia pro peccato est , * tingeret sacerdos digitum in sanguine hostie pro peccato , tingers cornua altaris holocausti , & reliquum fundens ad basim eius . * Adipem vero adolebit supra , sicut in victimis pacificorum fieri solet : rogabitque pro eo sacerdos , & pro peccato eius , & dimittetur ei . * Quod si peccauerit anima per ignorantiam , de populo terre , ut faciat quidquam de his , quæ Domini lege prohibentur , atque delinquat , & cognouerit peccatum suum , offeret capram immaculatam . * Ponetq . manum super caput hostie quæ pro peccato est , & immolabit eam in loco holocausti . * Tolleth . sacerdos de sanguine in digito suo : & tangens cornua altaris holocausti , reliquum fundet ad basim eius . * Omne autem adipem auferens , sicut auferet solet de victimis pacificorum , adolebit super altare in odorem suauitatis Domino : rogabitque pro eo , & dimittetur ei . * Sin autem de pecoribus obuleris victimam pro peccato , ouem scilicet immaculatam : ponet manum super caput eius , & immolabit eam in loco ubi solent cedi holocaustum hostie . * Sumetq . sacerdos de sanguine eius digito suo , & tangens cornua altaris holocausti , reliquum fundet ad basim eius . * Omnem quoque adipem auferens , sicut auferri solet ad eus arietis , qui immolatur pro pacificis : cremabit super altare in incensum Domini : rogabitque pro eo , & pro peccato eius , & dimittetur ei .

C. A. P. V.

Si peccauerit anima , & auerit vocem iurantis , restitue . fuerit quod aut ipse uidit , aut conficius est : nisi indicauerit , portabit iniquitatem suam . * Anima , quæ tetigerit aliquid immundum , siue quod occidit a bestia est , aut per se mortuum , atque quodlibet aliud reptile : & oblata fuerit immunditia sua , reus est , & deliquit : & si tetigerit quidquam de

immunditia hominis iuxta omnem impuritatem , quæ pollui solet , oblataque cognouerit postea , subiacebit delicto . * Anima , quæ iurauerit , & proculerit labijs suis ut uel male quid faceret , uel bene , & id ipsum iuramento & sermone firmauerit , oblataque postea intellexerit delictum suum , * agat penitentiam pro peccato , * & offerat de gregibus agnam siue capram , orabitque pro ea sacerdos & pro peccato eius : sin autem non potuerit offerre pecus , offerat i duos turtures , uel duos pullos columbarum Domino , unum pro peccato , & alterum in holocaustum , * dabitque eos sacerdoti : qui primum offerens pro peccato , retorquet caput eius ad pennulas , ita ut collo hæreat , & non penitus abruptatur . * Et accipiet de sanguine eius parietem altaris : quidquid autem reliquum fuerit , faciet distillare ad fundamentum eius , quia pro peccato est . * Alterum uero adolebit in holocaustum , ut fieri solet : rogabitque pro eo sacerdos & pro peccato eius , & dimittetur ei . * Quod si non conuerit manus eius duos offerre turtures , aut duos pullos columbarum , offeret pro peccato suo similem partem ephi decimam non mittet in eam oleum , nec thuris aliquid imponet . quia pro peccato est . * tradetque eam sacerdoti : qui plenum eam pagillum hauricus , cremabit super altare in monumentum eius qui oblatus , * rogans pro illo & expians , reliquam vero partem ipse habebit in munere . * Locutusque est Dominus ad Moysen , dicens : * Anima si perquarans ceremonias , per errorem in his , quæ Domino sunt sanctificata , peccauerit , offeret pro delicto suo arietem immaculatam de gregibus , qui enim potest duobus scilicet iuxta pondus . Scilicet arietem . * ipsumque quod intulit damni restituet , & quintam partem ponet supra , tradens sacerdoti , qui rogabit pro eo offerens arietem , & dimittetur ei . * Anima si peccauerit per ignorantiam , feceritque vnum ex his quæ Domini lege prohibentur , & peccati rea intellexerit iniquitatem suam , * offeret arietem immaculatam de gregibus sacerdoti , iuxta mensuram , & estimationemque peccati : qui orabit pro eo quia nesciens fecerit : & dimittetur ei , * quia per errorem deliquit in Dominum .

C. A. P. VI.

Locutus est Dominus ad Moysen , dicens : * Anima quæ peccauerit , & contempto Domino , negauerit proximo suo depositum quod fidei eius creditum fuerat , uel vi aliquid extorserit , aut calumniam fecerit , siue rem perditam inuenerit , & inficiens in super peccauerit , & quodlibet aliud ex pluribus fecerit , in quibus silent peccata homines , * commissa delicti , reddet . * omnia quæ per fraudem uoluit obtinere , integra , & quintam in super parte

domino .

Inf. 1 a .
d. 8
Luc. 11 d.
24 .

Nu. 5 . 26

6 domino cui damnatum intulerat. * Pro peccato autem suo offeret arietem immaculatum, de grege, & dabit eum sacerdoti, iuxta aestimationem, mensuramque delicti: * qui rogabit pro eo coram Domino, & dimittet illi pro singulis quæ faciendo peccavit. * Locutusque est Dominus ad Moysen, dicens: * Princeps Aaron & filij eius. * Hæc est lex holocausti: Cremabitur in altari tota nocte usque mane: ignis ex eodem altari erit. * vestietur tunica sacerdos & feminalibus lineis: tollentque cineres, quos vorans ignis exulit, & ponens iuxta altare, * spoliabitur prioribus vestimentis, indutusque alijs, effret eos extra castra, & in loco mundissimo usque ad fauillam consumi faciet. * Ignis autem in altari semper ardebit, quem nueriet sacerdos subiiciens ligna mane per singulos dies, & inposito holocausto, de super adolebit adipem pacificorum. * Ignis est iste perpetuus, qui nunquam deficiet in altari. * Hæc est lex sacrificij & libamentorum, quæ offerent filij Aaron coram Domino, & coram altari. * Tolle sacerdos pugillum simile, quæ conspersa est oleo, & totum thus, quod super similam positum est: adolebitque illud in altari in monumentum odoris suauissimi Dñs. * reliqui autem partem simile comedit Aaron cum filijs suis, absque fermento: & comedit in loco sancto atrij tabernaculi. * Ideo autem non fermentabitur, quia pars eius in Domini offertur incensum. Sanctum sanctorum erit, sicut pro peccato atque delicto. * Mares tantum stirpis Aaron comedent illud. Legitimum ac sempiternum erit in generationibus vestris de sacrificijs Domini: omnis, qui tetigerit illa, sanctificabitur. * Locutusque est Dominus ad Moysen, dicens: * Hæc est oblatio Aaron, & filiorum eius, quæ offerre debent Domino in die vocationis sue. Decimam partem ephi offerent simile in sacrificio sempiterno, medium eius mane, & medium eius vespere: * quæ in sartagine oleo conspersa friget. Offeret autem eam calidam in odorem suauissimum Domino. * sacerdos, qui iure patri successerit, & tota cremabitur in altari. * Omne enim sacrificium sacerdotis digne consumetur, nec quisquam comedit ex eo. * Locutus est autem Dominus ad Moysen, dicens: * Loquere Aaron & filijs eius: * Ista est lex hostiarum pro peccato: In loco ubi offertur holocaustum, immolabitur coram Domino. Sanctum sanctorum est. * Sacerdos qui offert, comedit eam in loco sancto, in atrio tabernaculi. * Quidquid tetigerit carnis eius, sanctificabitur. Si de sanguine illius vestis fuerit aspersa, lauitur in loco sancto. * Vas autem fictile, in quo cocta est, confringetur. quod si vas æneum fuerit, defricabitur, & lauabitur aqua. * Omnis masculus de genere sacerdotali vescetur de carnibus eius, quia Sanctum sanctorum est. * Hostia enim quæ

creditor pro peccato, & cuius sanguis inferetur in tabernaculum testimonij ad expiandum in Sanctuario, non comedetur, sed comburetur igni.

CAP. VII.

1 Hæc quoque lex hostiarum pro delicto, Sanctum sanctorum est: * idcirco ubi immolabitur holocaustum, macerabitur, & victimam pro delicto, sanguis eius per gyrum altaris fundetur. * Offeretur ex ea caudam, & adipem qui operit vitalia: * Duos renunculos, & pinguedinem quæ iuxta illa est, reticulumque rectoris cum renunculis: * & adolebit ea sacerdos super altare: incensum est Domini pro delicto. * Omni masculus de sacerdotali genere, in loco sancto vescetur his carnibus, quia Sanctum sanctorum est. * Sicut pro peccato offertur hostia, ita & pro delicto: utriusque hostiarum lex una erit: ad sacerdotem, qui carnem obtulerit, pertinebit. * Sacerdos qui offert hoc holocausti victimam, habebit pollem eius. * Et omne sacrificium simile, quod coquitur in clibano, & quidquid in craticulo, vel in sartagine præparatur, eius erit sacerdotis a quo offertur: * siue oleo conspersa, siue arida fuerint, cunctis filijs Aaron mensura æqua per singulos ditribuetur. * Hæc est lex hostiarum pacificorum quæ offertur Domino. * Si pro gratiarum actione oblatio fuerit, offerent panes absque fermento coipsos oleo, & lagana azyma vincta oleo, coctamque simi, & collyridas olei admistione conspergas: * panes quoque fermentatos cum hostia gratiarum, quæ immolatur pro pacificis: * ex quibus vnus primitijs offeretur Domino, & erit sacerdos, cui fundet hostiarum sanguinem. * carnes eadem comedent die, nec remanebit ex eis quidquam usque mane. * Si voto, vel sponte quispiam obtulerit hostiam, eadem similiter edetur die: sed & si quid in craticulum remanserit, vesperi licitum est: * quidquid autem tertius inueniet dies, ignis absumet. * si quis de carnibus victimæ pacificorum die tertio comederit, irrita fiet oblatio, nec proderit offerenti: quin potius quæcumque anima tali se edulio contaminauerit, prauaurationis rea erit. * Caro, quæ aliquid tetigerit immundum, non comedetur, sed comburetur igni: qui fuerit mundus, vescetur ex ea. * Anima polluta quæ ederit de carnibus hostiarum pacificorum, quæ oblata est Domino, peribit de populis suis. * Et quæ tetigerit immundicia hominis, vel iumentis, siue omnis rei, quæ pollueri potest, & comederit de huiusmodi hostiarum pacificorum, bit de populis suis. * Locutusque est Dñs ad Moysen, dicens: * Loquere filijs Israel: Adipem ouis, & bouis, & capræ non comedetis. * Adipem cadaueris mortuini, & eius animalis, quod a bestia caprum est, habebitis in variis usus. * Si quis adipem, qui offerri debet in incensum Domini, comederit, peribit de populo suo.

16 lo suo. * Sanguinem quoque omnis animalis
non sumetis in cibo, tam de aubus quam de
17 pecoribus. * Omnis anima, quæ edierit sangui-
nem, peribit de populo suis. * Locutusq. est
18 Dominus ad Moysen, dicens: * Loquere filiis
Israel, dicens: Qui offert victimam pacificorū
Domino, offerat simul & sacrificium, id est,
30 libamenta eius. * tenebit manibus adipem
D hostiæ, & pedusculum: cumque ambo oblata
Domino consecrauerit, tradet sacerdoti,
31 * qui adolebit adipem super altare, pedus-
culum autem erit Aaron, & filiorum eius.
32 * armus quoq. dexter de pacificorum hostijs
cedet in primitias sacerdotis. * Qui obtulerit
33 sanguinem & adipem, filiorum Aaron, ipse
habebit & armum dextrum in portione sua.
34 * Pedusculum enim eleuationis, & armum
separationis tuli a filijs Israel de hostijs eorū
pacificis, & dedi Aaron sacerdoti, & filijs eius
35 lege perpetua, ad omni populo Israel. * Hæc
est vñctio Aaron & filiorum eius in ceremo-
nijs Domini die qua obtulit eos Moyses, vi
36 sacerdotio fungerentur, * & quæ præcepit eis
dari Dominus a filijs Israel religione perpe-
37 tua in generationibus suis. * Ista est lex holo-
causti, & sacrificij pro peccato atque delicto,
& pro consecratione & pacificorum victimis
38 * quam constituit Dominus Moysi in monte
Sinai, quando mandauit filijs Israel vt offer-
rent oblationes suas Dño in deserto Sinai.

CAP. VIII.

1 Locutusque est Dominus ad Moysen, di-
cens: * Tolle Aaron cum filijs suis, vestes
A eorum, & vñctionis oleum, vitulum pro pec-
cato, duos arietes, canistrum cum azymis,
3 * & congregabis omnē cētum ad ostium ta-
bernaculi. * Fecit Moyses vt Dominus impe-
trauerat. Congregatq. omni turba ante fores
4 tabernaculi, * ait. Iste est sermo; quem iussit
5 Dominus fieri. * Statimq. obtulit Aaron &
6 filios eius. Cumq. lauisset eos, * vestruit pon-
tificem subucula linea; accingens eum bal-
teo, & induens eum tunica hyacinthina, &
7 & desuper humerale imposuit, * quod astrinxit
cingulo aptauit rationali, in quo erat Doctri-
8 na & Veritas. * Cildari quoque textit caput, &
9 super eam, contra frontem, posuit laminam
auream consecratam in sanctificatione, sicut
10 præceperat ei Dominus: * Tulit & vñctionis
oleum, quo liniuit tabernaculum cum omni
11 suppellectili sua. * Cumq. sanctificans aspersis-
set altare septem vicibus, vñxit illud, & om-
12 nia vasa eius, labrumq. cum basi sua sanctifi-
cauit oleo. * I Quod fundens super caput Aa-
ron, vñxit eum, & consecrauit * filios quoq.
eius oblatos vestiuit tunicis lineis, & cinxit
13 balteis, imposuitque mitras, vt iusserat Dñs.
14 * Obtulit & vitulū pro peccato, cūq. super ca-
put ei posuisset Aarō, & filij eius man⁹ suas,
15 * immolauit eū: hauriens sanguinem, & tincto
digito, tetigit cornua altaris per gyrum, quo

expiauit & sanctificauit, fudit reliquum sangui-
nem ad fundamenta eius. * Adipem vero qui
erat super vitalia, & reticulum iecoris, duoq.
16 reniculus, cum aruinulis suis adoleuit super
altare: * vitulum cum pelle, & caribus, & fi-
mo, cremans extra castra, sicut præceperat Do-
minus. * Obtulit & arietem in holocaustum:
18 super cuius caput cum imposuissent Aaron &
19 filij eius manus suas, * immolauit eum, &
fudit sanguinem eius per circuitum altaris.
20 * Ipsūq. arietem in frusta conuidens, caput
eius, & artus, & adipem adoleuitigni, * lotis
D prius intell uis & pedibus: totūque simul
arietem incendit super altare, eo quod esset
holocaustum suauissimi odoris. Dominum, si-
cut præceperat ei. * Obtulit & arietem securi-
dum, in consecratione sacerdotij: posueruntq.
22 super caput eius Aarō & filij eius manus suas,
23 * quem cum immolasset Moyses, suuens de
sanguine eius, tetigit extremum auriculæ dex-
træ Aaron, & pollicem manus eius dextræ, si-
24 militer & pedis. * Obtulit & filios Aaron.
E cumque de sanguine arietis immolati tetigis-
set extremum auriculæ singulorum dextræ,
& pollices manus ac pedis dextræ, reliquum
25 fudit super altare per circuitum: * adipem ve-
ro, & caudam, omnemq. pinguedinem quæ
operit intestina, reticulumq. iecoris, & duos
renes cum adipibus suis, & armo dextro sepa-
26 rauit. * Tollens autem de canistro azymorū,
quod erat coram Domino, panem absque fer-
mento, & collyridam conspersam oleo, lagan-
numq. posuit super adipes, & armum dextrū,
27 * tradens simul omnia Aaron & filijs eius.
Qui postquam leuauerunt ea coram Domi-
no, * rursus suscepta de manibus eorum, ado-
28 leuit super altare holocausti, eo quod conse-
crationis esset oblatio, in odorem suauitatis,
29 sacrificij Domino. * Tulitq. pedusculum cle-
uans illud coram Domino, de ariete consecra-
tioni, in partem suam, sicut præceperat ei Do-
30 minus. * Assumensque vnguentum, & sangui-
nem qui erat in altari, aspersit super Aaron &
vestimenta eius, & super filios illius ac vestes
31 eorum. * Cumq. sanctificasset eos in vestitu
suo, præcepit eis, dicens: Coquite carnes ante
fores tabernaculi, & ibi comedite eas, panes
32 quoque consecrationis edite, qui positi sunt
in canistro, sicut præcepit mihi Dominus, di-
33 cēs: Aaron & filij eius comedent eos: * quid
quid autem reliquum fuerit de carne & pani-
34 bus, ignis absimet. * De ostio quoque taber-
naculi non exibitis septem diebus, vñque ad
diem quo complebitur tempus consecratio-
35 nis vestre. septem enim diebus finitur conse-
cratio: * sicut & impræsentiarum factum est
36 vt ritus sacrificij compleretur. * Die ac no-
cte manebitis in tabernaculo obseruantes cu-
stodias Dñi, ne moriamini: sic enim mihi præ-
cepit est. * Feceruntq. Aaron & filij eius cum
itaque locutus est Dñs per manum Moysi.

I Exo. 29.

f. 32

Inf. 29.

b. 9

C A P. I X.

1 **F**acto autem octauo die, vocauit Moyf.
 2 **A** Aaron & filios eius, ac maiores natu-
 3 rael, dixitq. ad Aaron: * I Tolle de armento
 4 vitulum pro peccato, & arietem in holocau-
 5 stum, vtrumq. immaculatum, & offer illo-
 6 coram Domino. * Et ad filios: israel loque-
 7 ris: Tollite hircum pro peccato: & vitulum
 8 atque agnū anniculo: & sine macula in holo-
 9 caustum, * bouē & arietem pro pacificis: & im-
 10 molate eos coram Domino, in sacrificio sin-
 11 gulorum similam conspersam oleo offeren-
 12 tes. hostie enim Domini apparbit vobis.
 13 * Tulerunt ergo cuncta que iusserat Moyses
 14 ad osium tabernaculi: vbi cum omnis mul-
 15 titudo assaret, * ait Moyses: Iste est sermo,
 16 quem praecepit Dominus: facite, & apparebit
 17 vobis gloria eius. * Et dixit ad Aaron: Ace-
 18 de ad altare, & immola pro peccato tuo: of-
 19 fer holocaustum, & deprecare pro te & pro
 20 populo. cumq. mactaueris hostiam populi,
 21 oia pro eo, sicut praecepit Dominus. * Sta-
 22 timq. Aaron accedens ad altare, immolauit
 23 vitulum pro peccato suo: * cuius sanguinem
 24 obtulerunt ei filij sui: in quo tingens digitū,
 25 tetigit cornua altaris, & fudit residuum ad
 26 basim eius. * Adipeq. & remunculos, ac re-
 27 ticulum iecoris, quæ sunt pro peccato, adole-
 28 uit super altare, sicut praeceperat Dominus
 29 Moysi: * carnes vero & pellem eius extra ca-
 30 stra combussit igni. * Immolauit & holocau-
 31 sti victimam: obtuleruntq. ei filij sui sangui-
 32 nem eius, quem fudit per altaris circuitum.
 33 * ipsam etiam hostiam in frustra concisam,
 34 cum capite & membris singulis obtulerunt.
 35 quæ omnia super altare cremavit igni, * lotis
 36 aqua prius in testinis & pedibus. * Et pro pec-
 37 cato populi offerens, mactauit hircum: expia-

16 toque altari, * fecit holocaustum, * addens
 17 in sacrificio libamenta, quæ pariter offerun-
 18 tur, & adolens ea super altare, absque cetemo-
 19 nij holocausti maturini. * Immolauit, &
 20 bouem atque arietem, hostias pacificas popu-
 21 li: obtuleruntq. ei filij sui sanguinem, quem
 22 fudit super altare in circuitum. * Adipem au-
 23 tem bouis, & caudam arietis, renunculoque
 24 cum adipibus suis, & reticulum iecoris
 25 * posuerunt super pectora. cumq. crenati es-
 26 sent, adipes super altare, * pectora eorum, &
 27 armos dextros separauit Aaron, eleuans corā
 28 Domino, sicut praeceperat Moyses. * Ite ex-
 29 tendens manus ad populum, benedixit ei:
 30 Sicq. completis hostijs pro peccato, & holo-
 31 caustis, & pacificis, descendit. * Ingressi autē
 32 Moyses, & Aaron in tabernaculum testimo-
 33 nij, & deinceps egressi benedixerunt populo.
 34 Apparuitq. gloria Domini omni multitu-
 35 dini: * & ecce egressus ignis a Domino, deuor-
 36 auit holocaustū, & adipes quærant super al-
 37 tare. Quod cum vidissent turba, laudauerunt
 38 Dominum, ruentes in facies suas.

C A P. X.

1 **A** Rreptisq. Nadab, & Abiu filij Aarō thu-
 2 ribulis, * posuerunt ignem, & incensum
 3 desuper, offerentes coram Domino ignē alie-
 4 num: quod eis praeceptum non erat. * Egres-
 5 susq. ignis a Domino, deuorauit eos, & mor-
 6 tui sunt coram Domino. * Dixitq. Moyses
 7 ad Aron: Hoc est quod locutus est Dominus:
 8 Sanctificabor in ijs, qui appropinquant mi-
 9 hi, & in cōspectu omnis populi glorificabor.
 10 Quod audiens tacuit Aaron. * Vocatis autē
 11 Moyses Miraele, & Elisaphan filijs Oziel,
 12 patrui Aaron, ait ad eos: Ite & tollite fra-
 13 tres vestros de cōspectu Sanctuarij, & aspor-

1. Mac.
3. c. 11

1 Num. 3.
2. 4. 26. g.
26
1. Par. 24.
2. 3

5 tate extra castra. * Confectimq. pergentes,
tulerunt eos sicut iacebant, vestitos lineis tu-
nicis, & eiecerunt foras, ut sibi fuerat impera-
6 tum. * Locutusq. est Moyses ad Aaron, & ad
7 Eleazar, & Ithamar filios eius: Capita vestra
nolite nudare, & vestimenta nolite scindere,
ne forte moriamini, & super omnem cœtum
oriatur indignatio. Frastres vestri, & omnis
domus Israel plangent incendium quod Do-
minus suscitavit: * vos autem non egredie-
mini fores tabernaculi, alioquin peribitis:
oleum quippe sanctæ vnditionis est super vos.
Qui fecerunt omnia iuxta preceptum Moysi.
8 * Dixit quoq. Dominus ad Aaron: * Vintem,

9 & omne quod inebriare potest, non bibetis
tu & filij tui, quando intratis in tabernacu-
lum testimonij, ne moriamini: quia præce-
ptum sempiternū est in generationes vestras.
10 * Et ut habeatis scientiam discernendi inter
sanctum & profanū, inter pollutum & mun-
dum: * doceatisq. filios Israel omnia legiti-
ma mea quæ locutus est Dominus ad eos per
11 manum Moysi. * Locutusque est Moyses ad
12 Aaron, & ad Eleazar, & Ithamar filios eius,
Cui erant residui: Tollit sacrificium, quod
remanst de oblatione Domini, & comedite
illud absque fermento iuxta altare, quia San-
ctum sanctorum est. * Comedetis autem in

loco sancto: quod datum est tibi & filijs tuis 14 mōhi. * Pecusculum quoque quod oblatum
de oblationibus Domini, sicut præceptum est
est, & armam quā separatus est, edetis in loco

mundissimo tu & filij tui, & filia tua tecum.
 tibi enim ac liberis tuis reposita sunt de ho-
 15 stijs salutaribus filiorum Israel: * eo quod ar-
 mum & pedus, & adipis qui cremantur in
 altari, eleuauerunt coram Domino, & perti-
 neant ad te, & ad filios tuos lege perpetua, si-
 16 cut praecepit Dominus. * § Inter hæc, hircus,
 D qui oblatu fuerat pro peccato, cum quæret
 Moyses, exultum repente iratusq. contra Elea-
 zar & Ithamar filios Aaron, qui remanserint,
 17 ait: * Cur non comeditis hostiam pro pecca-
 to in loco sancto, quæ sancta sanctorum est,
 & data vobis vt portetis iniquitatem multi-
 tudinis, & rogetis pro ea in conspectu Domi-
 18 ni? * præferum com de sanguine illius non
 sit illatum intra sancta, & comedere debuerit
 eam in sanctuario, sicut præceptum est mi-
 19 hi? * Respondit Aaron: Oblata est hodie vi-
 ctima pro peccato, & holocaustum coram Do-
 mino, mihi autem accidit quod vides. quo-
 mo-do potui comedere eam, aut placere Dño
 20 in ceremonijs mente lugubri? * Quod cum
 audisset Moyses, recepit satisfactionem.

C A P. X I.

1 LOCUTUSQUE EST DOMINUS AD MOYSEN &
 2 AARON, dicens: * Dicite filiis Israel: § Hæc
 3 sunt animalia quæ comedere debetis de cun-
 4 tis animantibus terræ: * Omne quod habet
 diuisam vngulam, & ruminat in pecoribus,
 5 comestis. * Quidquid autem ruminat
 quidem, & habet vngulam, sed non diuidit
 eam, sicut camelus & cætera, non comedetis
 6 illud, & inter immunda reputabitis. * Cho-
 rogyllus qui ruminat, vngulamq. non diui-
 dit, immundus est. * Lepus quoque: nam &
 7 ipse ruminat, sed vngulam non diuidit. * Et
 8 f. sua qui cum vngulam diuidat, non rumi-
 nat. * horum carnibus non vescemini, nec
 calaueria contingetis, quia immunda sunt
 9 vobis. * Hæc sunt quæ gignuntur in aquis, &
 10 & ut scilicet leuitum est. Omne quod habet pin-
 nulas & squamas, tam in mari quàm in flu-
 11 minibus & stagnis, comedetis. * Quidquid
 autem pinnulas & squamas non habet eorum,
 12 quæ in aquis mouentur & viuunt, abomina-
 bile vobis, * execrandumq. erit, carnes eorū
 13 non comedetis, & morticina vitabitis. * Cum
 14 ita quæ non habent pinnulas & squamas in
 15 aquis, polluta erunt. * Hæc sunt quæ de aui-
 bus comedere non debetis, & vitanda sunt vo-
 16 bi: Aquilam, & gryphem, & halieetum, * &
 17 miluum ac vulturem iuxta genus suum, * &
 18 omne coruini generis in similitudinem suā,
 19 & struthionem, & noctuam, & larum, & acci-
 20 pterum iuxta genus suum, * bubonē, & mer-
 21 gulum, & ibin, * & cygnum, & onocrotalū,
 22 & porphyryonem, * berudinoē & charadri-
 23 onem. * Omne de volucris quod gradi-

tur super quattuor pedes, abominabile erit
 24 vobis. * Quidquid autem ambulat quidem
 super quattuor pedes, sed habet lōgiora retro
 25 crura, vt quæ salit super terram, * comdere
 debetis, per est bruchus in genere suo, & attra-
 26 cus atq. ophiomachus, ac locusta, singula iux-
 27 ta genus suum. * Quidquid autem ex volu-
 cribus quattuor tantum habet pedes, execra-
 28 bile erit vobis: * & quicumq. morticina eo-
 29 rum tetigerit, polluetur, & erit immundus vsq.
 30 ad vespertum: * & si necesse fuerit vt porte-
 31 quippiam horum mortuū, lauibit vestimen-
 ta sua, & immundus erit vsq. ad occasum so-
 32 lis. * Omne animal quod habet quidē vngu-
 lam, sed non diuidit eam, nec ruminat, im-
 33 mundum erit: & qui tetigerit illud, contami-
 34 nabitur. * Quod ambulat super manus ex
 35 cunctis animantibus, quæ incedunt quadrupe-
 dia, immundum erit: qui tetigerit morticina
 36 eorum, polluetur vsque ad vespertum. * Et
 37 qui portauerit huiusmodi cadauera, laui-
 38 bit vestimenta sua, & immundus erit vsque
 39 ad vespertum: quia omnia hæc immunda sunt
 40 vobis. * Hæc quoque inter polluta reputa-
 41 buntur de his, quæ mouentur in terra, mu-
 42 stela & mus & crocodilus, singula iuxta ge-
 43 nus suum, * mygale, & chamæleon, & stellio,
 44 & lacerta, & talpa: * omnia hæc immunda
 45 sunt. Qui tetigerit morticina eorum, im-
 46 mundus erit vsque ad vespertum: * & super
 47 quod ceciderit quidquam de morticinis eo-
 48 rum, polluetur tam vas ligneum & vestimen-
 49 tum, quàm pelles & cilicia: & in quocumque
 50 sit opus, tingentur aqua, & polluta erunt vs-
 51 que ad vespertum, & sic postea mundabuntur.
 52 * Vas autem, fictile, in quod horum quid-
 53 quam intro ceciderit, polluetur, & idcirco
 54 frangendum est. * Omnis cibus, quem co-
 55 medetis, si fusa fuerit super eum aqua, im-
 56 mundus erit: & omne liquens quod bibitur
 57 de vniuerso vase, immundum erit. * Et
 58 quidquid de morticinis huiusmodi ceci-
 59 derit super illud, immundum erit: siue cliban-
 60 ni, siue echyropodes, destruentur, & immundi
 61 erunt. * Fontes vero & cisternæ, & omnis
 62 aquarum congregatio munda erit. Qui mor-
 63 ticinum eorum tetigerit, polluetur. * Si ce-
 64 ciderit super semetipsum, non polluet eam.
 65 * Si autem quispiam aqua sementem perfu-
 66 derit, & postea morticinis tacta fuerit, illico
 67 polluetur. * Si mortuum fuerit animal, quod
 68 licet vobis comedere, qui cadauer eius tige-
 69 rit: immundus erit vsque ad vespertum: * &
 70 qui comederit ex eo quippiam, siue portaue-
 71 rit: lauibit vestimenta sua, & immundus erit
 72 vsque ad vespertum. * Omne quod reptat su-
 73 per terram, abominabile erit, nec assumetur
 74 in cibum. * Quidquid super pectus quadru-
 75 pes graditur, & multos habet pedes, siue per
 76 humum trahitur, non comedetis, quia abo-
 77 minabile est. * Nolite contaminare animas

vestras, nec tangaris quidquam eorum, ne immundi sis. * Ego enim sum Dominus Deus vestri: sancti estote, quia ego sanctus sum. Ne polluas: animas vestras in omni tempore quod mouetur super terram. * Ego enim sum Dominus, qui eduxi vos de terra Aegypti, & essem vobis in Deum. Sancti eritis, quia ego sanctus sum. * Ista est lex animantium ac volucrum, & omnis animæ viuientis, quæ mouetur in aqua, & reptat in terra, & videri tentas non eritis mundi, & immundi, & scitatis quid comedere & quid respicere debeatis.

CAP. XII.

Locusque est Dominus ad Moysen, dicens: * Loquere filiis Israel, & dices ad eos: * Mulier, si suscepto semine pepererit masculum, immunda erit septem diebus iuxta dies separationis menstruum. * Et die octauo circumcideretur infans: ipsa vero triginta tribus diebus manebit in sanguine purificationis suæ. Omne sanctum non tanget, nec ingreditur in sanctuarium, donec impleantur dies purificationis suæ. * Sin autem feminam pepererit, immunda erit duobus hebdomadibus iuxta ritum fluxus menstrui, & sexaginta sex diebus manebit in sanguine purificationis suæ. * Cumque expleti fuerint dies purificationis suæ, pro filio, siue pro filia, deferet agnum anniculum in holocaustum, & pullum columbæ sine turtore pro peccato, ad ostium tabernaculi testimonij, & tradet sacerdoti, qui offeret illa coram Domino, & orabit pro ea, & sic mundabitur. * D profluuii sanguinis sui. ista est lex parientis masculinum aut feminam. * Quod si non inuenerit man^{us} eius, nec potuerit offerre agnum, sumet & duos turtures vel duos pullos columbarum, unum in holocaustum, & alteri pro peccato. orabitque pro ea sacerdos, & sic mundabitur.

CAP. XIII.

Locusque est Dominus ad Moysen, & Aaron, dicens: * Homo, in cuius cute & carne ortus fuerit diversus color siue postula, aut quasi lucens quippiam, id est plaga lepræ, adducatur ad Aaron sacerdotem, vel ad visum quemlibet filiorum eius. * Qui cum viderit lepram in cute, & pilos in album mutatos colorem, ipsamque speciem lepræ humiliorem, cute & carne reliqua, plaga lepræ est, & ad arbitrium eius separabitur. * Sin autem lucens ei^{us} fuerit in cute, nec humilior carne reliqua, & pili coloris pristini, recludet eum sacerdos septem diebus, & considerabit illi septimo, & si quidem lepra ultra non creuerit, nec transierit in eum priores terminos,

6 rursum recludet eum septem diebus alijs. * Et die septimo contemplantur si obkurius fuerit lepra, & non creuerit in cute, mundabit eum, quia scabies est: laudabitque homo mentis suæ, & mundus erit. * Quod si postquam a sacerdote visus est, & redditus mundicie, iterum lepra creuerit: adducetur ad eum, & 9 immundicie condemnabitur. * Plaga lepræ si fuerit in homine, adducetur ad sacerdotem, 10 & videbit eum. Cumque color albus in cute fuerit, & capillis si mutauerit aspectum, ipsa 11 quoque caro viua apparuerit: lepra vetustissima indicabitur, atque insolita cuti. Contaminabit itaque eum sacerdos, & non recludet, quia perspicua immundicie est. * Sin autem effluerit discoloris lepra in cute, & operuerit omnem cutem a capite usque ad pedes, quidquid sub aspectum oculorum eadem, 13 & considerabit eum sacerdos, & tenei lepra mundissima indicabit: eo quod omnis in candore versa sit, & idcirco homo mundus erit. 14 * Quamvis vero caro nimens in eo apparuerit, 15 & tunc sacerdotis iudicio polluetur, & inter immundos reputabitur. caro enim viua si lepra asperserit, immunda est. * Quod si rufum versa fuerit in alborem, & totum hominem operuerit, & considerabit eum sacerdos, 18 & mundum esse decernet. * Caro autem & 19 cutis in qua vlcus natus est & sanatus, & in loco ulcers cicatrix alba apparuerit, siue subrufa, adducetur homo ad sacerdotem. 20 * qui cum viderit locum lepræ humiliorē carne reliqua, & pilos neros in candore, contaminabit eum: plaga enim lepræ orta est in ulcere. * Quod si pilus coloris est pristini, & cicatrix subobscura, & vicina carne non est humilior, recludet eum septem diebus. * & si 23 quidem creuerit, iudicabit eum lepræ: sin autem steterit in loco suo, vlcus est cicatrix, 24 & homo mundus erit. * Caro autem & cutis, quam ignis excusserit, & sanata alba fuerit, quam habuerit cicatricem, & considerabit eum sacerdos, & ecce versa est in alborem, & locus eius reliqua cute est humilior: contaminabit eum, quia plaga lepræ in cicatrice orta est. 26 * Quod si pilorum color non fuerit immutatus, nec humilior plaga carne reliqua, & ipsa lepræ species fuerit subobscura, recludet eum septem diebus, & die septimo contemplantur: si creuerit in cute lepra, contaminabit eum. * sin autem in loco suo candor steterit non satis clarus, plaga combustionis est, & idcirco mundabitur, quia cicatrix est subobscura. * Vir, siue mulier, in cuius capite vel barba germinaverit lepra, videbit eos sacerdos. * & si quidem humilior fuerit locus carne reliqua, & capillos statim, solitoque subtilior: contaminabit eos, quia lepra capitis ac 31 barba est. Sin autem viderit locum macule æqualem vicini carni, & capillum nigrum: recludet eum septem diebus, & die septi-

tur, & super pollices manus eius ac pedis dex-
 26 tri: * olei vero partem mittet in manum
 27 suam sinistram, * in quo tingens digitū dex-
 28 træ manus asperget septies coram Domino:
 29 * tangetq. extremum dextræ auriculæ illius
 qui mūdatur, & pollices manus ac pedis dex-
 tri in loco sanguinis qui effusus est pro deli-
 29 cto: * reliquam autem partem olei, quæ est
 in sinistra manu, mittet super caput purifica-
 30 ti, ut placeat pro eo Dominum. * & turturem
 31 siue pullum columbæ offeret, * vnum pro de-
 licto, & alterum in holocaustum cum liba-
 32 menti suis. * Hoc est sacrificium leprosi,
 qui habere non potest omnia in emundatio-
 33 nem sui. * Locutusq. est Dominus ad Moy-
 sen & Aaron, dicens: * Cum ingressi fueritis
 34 Terram Chanaan, quam ego dabo vobis in
 possessionem, si fuerit plaga lepræ in ædibus,
 35 * ibit cuius est domus, nuncios sacerdoti,
 & dicet: Quasi plaga lepræ videtur mihi esse
 36 in domo mea. * At ille præcipiet ut efferant
 universa de domo, priusquam ingrediatur
 37 eam, & videat utrum leprosa sit, ne immun-
 da fiant omnia quæ in domo sunt. Intrabitq.
 38 postea ut consideret lepram domus: * & si
 uiderit in parietibus illius quasi uallieulas
 pallore siue rubore deformes, & humiliores
 38 superficie reliqua, * egredietur ostium do-
 mus, & statim claudet illam septem diebus.
 39 * Reuersusq. die septimo, cōsiderabit eam. Si
 inuenierit cretulis lepram, * iubebit erui lapi-
 40 des in quibus lepra est, & proijci eos extra ci-
 41 uitatem in locum immundum: * domum au-
 tem ipsam radi intrinsecus per circuitum, &
 42 spargi puluerem rasuræ extra urbem in locū
 immundum, * lapidesq. alios reponi pro his
 qui ablati fuerint, & luto alio liniri domum.
 43 * Sin autem postquam eruti sunt lapides, &
 44 pulvis erasus, & alia terra lita, * ingressus sa-
 credos uiderit reuersam lepram, & parietes
 45 resperfos maculis, lepra est peruersans, &
 immunda domus: * quam statim destruent,
 & lapides eius ac ligna, atque uniuersum pul-
 46 uerem proicient extra oppidum in locum
 immundum. * Qui intrauerit domum quan-
 47 do clausa est, immundus erit usque ad uespe-
 48 rum: * & qui dormierit in ea, & comederit
 49 quippiam, lauabit uestimenta sua. * Quod
 50 si introiens sacerdos uiderit lepram non cre-
 tulis in domo, postquam denuo lita fuerit,
 49 purificabit eam reddita finitate: * & in pu-
 rificationem eius sumet duos passeris, li-
 gnumque cedrinum, & nemiculum atque
 50 hyssopum: * & immolato vno passere in va-
 51 se sili super aquas uiuas, * tollet lignum
 cedrinum, & hyssopum, & coccum & passe-
 52 ro viuum, & cinget omnia in sanguine pas-
 seris immolati, atque in aquis uiuentibus, &
 52 asperget domum septies, * purificabitq. eam
 tam in sanguine passeris quam in aquis ui-
 uentibus, & in passere uiuo, lignoq. cedrino

33 & hyssopo atque vermiculo. * Cumq. dimi-
 34 serit passerem auolare in agrum libere, ora-
 35 bit pro domo, & iure mundabitur. * Ista est
 36 lex omnis lepræ & perculsura, * lepræ uestiū
 37 & domorum, * cicatricis & erumpentium
 papularum, lucentis maculæ, & in varias
 37 species, coloribus immutatis, * ut possit
 sciri quo tempore mundum quid, vel im-
 mundum sit.

C A P. X V.

1 **L**ocutusq. est Dominus ad Moysen & Aa-
 2 son, dicens: * Loquimini filiis Israel, &
 A dicite eis: Vir, qui patitur fluxum seminis,
 3 immundus erit. * Et tunc iudicabitur huic
 vitio subiaceret, cum per singula momēta ad-
 4 hæserit carni eius, atque concouerit sedes
 4 humor. * Omne stratum, in quo dormierit,
 5 immundum erit, & vbicumq. sederit. * Si
 quis hominum tetigerit sedem eius, lauabit
 6 uestimenta sua: & ipse lotus aqua, immundus
 6 erit usque ad uesperum. * Si sederit ubi ille
 7 federat, & ipse lauabit uestimenta sua: & lo-
 8 tus aqua, immundus erit usque ad uesperum.
 7 * Qui tetigerit carnem eius, lauabit uestimen-
 8 ta sua: & ipse lotus aqua, immundus erit us-
 8 que ad uesperum. * Si saluam huiusmodi
 9 homo iecerit super eum qui mundus est, la-
 10 uabit uestimenta sua: & lotus aqua, immun-
 9 dus erit usque ad uesperum. * Sagma, super
 10 quo sederit, immundum erit: * & quidquid
 B sub eo fuerit, qui fluxum seminis patitur, pol-
 11 lutum erit usque ad uesperum. * Qui porta-
 12 uerit horum aliquid, lauabit uestimenta
 13 sua: & ipse lotus aqua, immundus erit us-
 11 que ad uesperum. * Omnis, quem tetigerit
 12 qui talis est, non locis ante manibus, lauabit
 12 uestimenta sua: & lotus aqua, immundus
 13 erit usque ad uesperum. * Vas siliile quod te-
 14 tigerit, confringetur: vas autem ligneum la-
 13 uabitur aqua. * Si sanatus fuerit qui huius-
 14 modi sustinet passionem, numerabit septem
 15 dies post emundationem sui, & lotis uestibus
 14 & toto corpore in aquis uiuentibus, erit mun-
 15 dus. * Die autē octauo sumet duos turtures,
 aut duos pullos columbæ, & ueniet in cons-
 16 pectū Domini ad ostium tabernaculi testi-
 15 monij, dabitq. eis sacerdoti. * qui faciet vnu
 16 pro peccato, & alterum in holocaustum: ro-
 17 gabitq. pro eo coram Domino, ut emun-
 16 detur a fluxu seminis sui. * Vir de quo egredi-
 C tur semen coitus, lauabit aqua omne corpus
 suum: & immundus erit usque ad uesperum.
 17 * Vellem, & pollent, quam habuerit, laua-
 18 bit aqua, & immunda erit usque ad uesperum.
 18 * Mulier, cum qua coierit, lauabitur aqua, &
 19 immunda erit usque ad uesperum. * Mulier,
 20 quæ redeunte mēse patitur fluxū sanguinis,
 septem diebus separabitur. * Omnis qui te-
 tigerit eam, immundus erit usque ad uesperum:

21 * & in quo dormieris uel fiederis diebus se-
 22 parationis suae, polluetur. * Qui tangerit lo-
 23 cum eius, lauabit uestimenta sua: & ipse lo-
 24 tus aqua, immundus erit usq. ad uesperum.
 25 * Omne uas, super quo illa fiederit, quisquis
 26 attigerit, lauabit uestimenta sua: & ipse lo-
 27 tus aqua, pollutus erit usque ad uesperum.
 28 * Si conerit cum ea, ut tempore sanguinis me-
 29 strualis, immundus erit septem diebus: & omne stratum, in quo dormierit, polluetur.
 30 * Mulier, quae patitur quolibet diebus fluxum
 31 sanguinis non in tempore menstruali, uel quae
 32 post menstruum sanguinem fluere non cessat,
 33 quae diu subiaceat huic passioni, immunda
 34 erit quasi sit in tempore mensurae: * omne
 35 stratum, in quo dormierit, & vas in quo se-
 36 dit, pollutum erit: * quicumque tangerit ea,
 37 lauabit uestimenta sua: & ipse lotus aqua,
 38 immundus erit usque ad uesperum. * Si ste-
 39 nerit sanguis, & fluere cessauit, ite, numerabit
 40 septem dies purificationis suae: * & die octa-
 41 uo offeret pro se sacerdos duos turtures, aut
 42 duos pullos columbarum, ad olivum taber-
 43 naculi testimonij: * qui unum facies pro pec-
 44 cato, & alterum in holocaustum, rogabitque
 45 pro ea coram Domino, & pro fluxu immun-
 46 ditatis eius. * Doccebitis ergo, filios Israel ut
 47 caueant immunditiam, & non moriantur in
 48 fardibus suis, cum polluerint tabernaculum
 49 meum quod est inter eos. * Ista est lex eius,
 50 quae parat fluxum feminis, & qui polluitur
 51 coitu, * & quae mensuram temporibus sepa-
 52 rat, uel quae ingi fuit sanguis, & hominis,
 53 qui dormierit cum ea.

CAP. XVI.

1 Sup. ro.
2.121 Exo 30.
2.101 Hebr. 9.
2.7

1 **L**ocusque est Dominus ad Moysen post
 2 mortem duorum filiorum Aaron, qui
 3 offerentes ignem alienum interfecit sunt:
 4 * & praecepit ei, dicens: Loquere ad Aaron
 5 fratrem tuum, & ne omni tempore ingredia-
 6 tur Sanctuarium, quod est intra uelum cori
 7 propitiatorio quo tegitur arca, ut non moria-
 8 tur (quia in nube apparebo super arculum),
 9 * nisi haec ante fecerit: Vitulum pro peccato,
 10 & arietem in holocaustum. * Tunica
 11 linea uestietur, squamulisque lileis uereda et
 12 labiet accingetur zona linea, cidarum lineam
 13 imponet capiti. haec enim uestimenta sunt
 14 sancta: quibus cunctis, cum lotus fuerit, in-
 15 ducetur. * Suscipietque ab universa multitu-
 16 dine filiorum Israel duos hircos pro peccato, &
 17 unum arietem in holocaustum. * Cumque
 18 obtulerit uivulum, & orauerit pro se & pro
 19 domo sua, * duos hircos stare faciet coram
 20 Domino in ostio tabernaculi testimonij:
 21 * mitensque super utrumque sortem, uni dno,
 22 & alteri capro emissario: * cuius exierit fors
 23 Domino, offerat illum pro peccato: * cuius
 24 autem in caprum emissarium, statuet cum,

25 vitulum coram Domino, ut fundat preces su-
 26 per eo, & emittat eum in solitudinem. * His
 27 tunc celebratis, offeret nitulum & rogans pro
 28 se & pro domo sua, immolabit eum: * alium
 29 proque thuribulo, quod de prunis altaris im-
 30 pleuerit, & hauriens manu compositum rhy-
 31 nianum in incensum, ultra uelum intrabit in
 32 Sancta: * ut positus super ignem aromatibus,
 33 nebulam eorum & uapor operiat arculum,
 34 quod est supra testimonium, & non moriatur.
 35 * Tolle quoque de sanguine uituli, & asper-
 36 get digito septies cornua propitiatorium
 37 uicinium. * Cumque macauerit hircum pro
 38 peccato populi, inferet sanguinem eius intra
 39 uelum, sicut praeceptum est de sanguine uitu-
 40 li, ut aspergat e regione arculi, * & expiet
 41 Sanctuarium ab immunditijs filiorum Israel,
 42 & a praeuaricationibus eorum, cunctisque pec-
 43 catis. * Tota hunc ritum faciet tabernaculum
 44 & testimonij, quod fixum est inter eos in me-
 45 dio sordium habitationis eorum. * Nullus
 46 hominum sit in tabernaculo quado pontifex
 47 Sanctuarium ingreditur, ut roget pro se & pro
 48 domo sua, & pro universo cuncti Israel donec
 49 egrediatur. * Cum autem exierit ad altare
 50 quod coram Domino est, oret pro se, & sum-
 51 ptem sanguinem uituli atque hirci fundat su-
 52 per cornua eius per gyrum: * aspergensque
 53 digito fides, expiet, & sanctificet illud ab
 54 immunditijs filiorum Israel. * Postquam e-
 55 mundauerit Sanctuarium, & tabernaculum,
 56 & altare, tunc offerat hircum uiuentem: * &
 57 posita utraque manu super caput eius, confitea-
 58 tur omnes iniquitates filiorum Israel, &
 59 uiuersa delicta, atque peccata eorum: quae
 60 imprecans capitis eius, emittet illum per ho-
 61 minem paratum in desertum. * Cumque por-
 62 tauerit hircus omnes iniquitates eorum in
 63 terram solitariam, & dimissus fuerit in des-
 64 tos, * reuertetur Aaron in tabernaculum testi-
 65 monij, & depositis uestibus, quibus prius
 66 indutus erat cum intraret Sanctuarium, reli-
 67 ctisq. ibi, * lauabit carnem suam in loco san-
 68 cto, indueturque uestibus suis. Et postquam
 69 egressus obtulerit holocaustum suum ac ple-
 70 bis, rogabit iam pro se quam pro populo:
 71 * & adipem, qui oblatum est pro peccato, adole-
 72 bit super altare. * ille vero, qui dimiserit ca-
 73 prum emissarium, lauabit uestimenta sua &
 74 corpus aqua, & sic ingreditur in castra. * Vi-
 75 tulum autem & hircum, qui pro peccato fue-
 76 rant immolati, & quorum sanguis illatus
 77 est in Sanctuarium ut expiatio compleretur,
 78 asportant foras castra, & comburent agni
 79 tam pelles quam carnes eorum ac simum: * b. 11
 80 * & quicumque combusserit ea, lauabit uesti-
 81 menta sua, & carnem aqua, & sic ingreditur
 82 in castra. * Fritque vobis hoc legitimum sem-
 83 pitemum: * Mense septimo, decima die mens
 84 sis affligetis animas uestras, nullumque opus fa-
 85 cietis, sive indigena, sive advena qui peregrina-

Luc. 1.
2.10Heb. 13.
b. 11In. 23.
c. 27.

10 natur inter vos. * In hac die expiatio erit vo-
 11 stri, atque mundatio ab omnibus peccatis ve-
 12 stris: coram Domino mundabimini. * Sabba-
 13 tum enim requiectionis est, & affligetis ani-
 14 mas vestras religione perpetua. * Expiabit
 15 aprem sacerdos, qui vnctus fuerit, & cuius ma-
 16 nus imitrix sunt vt sacerdotio fungatur pro
 17 patre suo: indueturq. stola linea & vestibus
 18 sanctis, * & expiabit Sanctuarium & taber-
 19 naculum testimonij atque altare, sacerdotes
 20 quoque & vniuersum populum. * Eriq. vo-
 21 bis hoc legitimum sempiternum, vt oretis
 22 pro filijs Israel, & pro cunctis peccatis eorum
 23 semel in anno. Fecit igitur sic praeceperat Do-
 24 minus Moysi.

C A P. XVII.

1 **E**T locutus est Dominus ad Moysen, di-
 2 cens: * Loquere Aaron & filijs eius, &
 3 A cunctis filijs Israel, dicens ad eos: Ille est ser-
 4 mo, quem mandauit Dominus, dicens: * Ho-
 5 mo quilibet de domo Israel, si occiderit bo-
 6 nem aut neminem siue capram in castris vel ex-
 7 tra castra, & non obtulerit ad ostium taberna-
 8 culi oblationem Domini, sanguinis reus erit:
 9 quasi in sanguine non fuderit, sic peribit de
 10 medio populi sui. * Ideo sacerdoti offerre de-
 11 bent filij Israel hostias suas, quas occident
 12 in agro, vt sanctificentur Domino ante ostium
 13 tabernaculi testimonij, & immolent eas ho-
 14 stias pacificas Domino. * Fundeq. sacerdos
 15 sanguinem super altare Domini ad ostium
 16 tabernaculi testimonij, & adolebit adipem
 17 odorem suauitatis Domino: & nequam
 18 vltra immolabunt hostias suas de omnibus,
 19 cum quibus sacrificati sunt: legitimum sempi-
 20 ternum erit illis & posteris eorum. * Et ad ip-
 21 sos dices: Homo de domo Israel, & de adue-
 22 nis, qui peregrinantur apud vos, qui obtule-
 23 rit holocaustum siue victimam: & ad ostium
 24 tabernaculi testimonij non adduxerit eam,
 25 vt offeratur Domino, interibit de populo
 26 suo. * Homo quilibet de domo Israel, &
 27 C de aduenis qui peregrinantur inter eos, si
 28 comederit sanguinem, obfirmabo faciem
 29 meam contra animam illius, & disperdam
 30 eam de populo suo, * quia anima carnis in
 31 sanguine est: & ego dedi illum vobis, vt
 32 fuerit altare in eo expietis pro animabus ves-
 33 stris, & sanguis pro animarum piculo sit.
 34 * Idcirco dixi filijs Israel: Omnis anima ex
 35 vobis non comedit sanguinem, nec ex adue-
 36 nis, qui peregrinantur apud vos. * Homo qui-
 37 cunque de filijs Israel, & de aduenis, qui
 38 peregrinantur apud vos, si venatione, atque
 39 aucupio cepit feram vel animum, quibus vo-
 40 sci scitum est, fundat sanguinem eius, &
 41 operiet illum terra. * Anima enim omnis
 42 carnis in sanguine est: vnde dixi filijs Israel:
 43 Sanguinem vniuersae carnis non comedetis,

quia anima carnis in sanguine est: & quicum-
 15 que comederit illum, interibit. * Anima, quae
 16 comederit morticinum, vel captam a bestia,
 17 tam de indigenis, quam de aduenis, lauibit
 18 vestimenta sua & semetipsum aqua, & con-
 19 taminatus erit vsque ad vespertum: & hoc or-
 20 dine mundus fiet. * Quod si non lauerit ve-
 21 stimenta sua & corpus, peribit iniquita-
 22 tem suam.

C A P. XVIII.

1 **L**ocutus est Dominus ad Moysen, dicens:
 2 * Loquere filijs Israel, & dices ad eos:
 3 Ego Dominus Deus vester: iuxta consuetudi-
 4 nem terrae Aegypti, in qua habitastis, non
 5 facietis: & iuxta morem Regionis Chanaan,
 6 ad quam ego introduciturus sum vos, non
 7 agetis, nec in legitimis eorum ambulabitis.
 8 * Facietis iudicia mea, & praecepta mea ser-
 9 uabitis, & ambulabitis in eis: ego Dominus
 10 Deus vester. * Custodite leges meas atque
 11 iudicia, quae faciens homo, viuet in eis. Ego
 12 Dominus. * Omnis homo ad proximam san-
 13 guinis suis non accedet, vt reuelet turpitudi-
 14 nem eius. Ego Dominus. * Turpitudinem
 15 patris tui & turpitudinem matris tuae non
 16 discoperies: mater tua est, non reuelabis tur-
 17 pitudinem eius. * Turpitudinem uxoris pa-
 18 tris tui non discoperies: turpido enim
 19 patris tui est. * Turpitudinem sororis tuae ex
 20 B patre, siue ex matre, quae domi vel foris ge-
 21 nita est, non reuelabis. * Turpitudinem filiae
 22 filij tui vel nepotis ex filia non reuelabis: quia
 23 turpido tua est. * Turpitudinem filiae vxoris
 24 patris tui, quam peperit patri tuo, & est
 25 soror tua, non reuelabis. * Turpitudinem so-
 26 rosis patris tui non discoperies: quia caro
 27 est patris tui. * Turpitudinem sororis matris
 28 tuae non reuelabis, eo quod caro sit matris tuae.
 29 * Turpitudinem patrui tui non reuelabis, nec
 30 accedes ad vxorem eius, quae tibi affinitate
 31 coniungitur. * Turpitudinem nurus tuae non
 32 reuelabis, quia uxor filij tui est, nec discope-
 33 ries ignominiam eius. * Turpitudinem vxoris
 34 fratris tui non reuelabis: quia turpido
 35 fratris tui est. * Turpitudinem uxoris tuae &
 36 C filiae eius non reuelabis. Filiam filij eius, &
 37 filiam filiae illius non fumes, vt reueles igno-
 38 miniam eius: quia caro illius sunt, & talis coi-
 39 tus incestus est. * Sororem uxoris tuae in pel-
 40 licatum illius non accipies, nec reuelabis tur-
 41 pitudinem eius adhuc illa viuent. * Ad mul-
 42 lierem, quae parit mensis, non accedes,
 43 nec reuelabis feditatem eius. * Cum vxore
 44 proximi tui non coibis, nec feminis commi-
 45 sione maculaberis. * De semine tuo non
 46 dabis vt consecraretur idolo Moloch, nec pol-
 47 lues nomen Dei tui. Ego Dominus. * Cum
 48 masculo non commiscearis coitu femineo,
 49 quia abominatio est. * Cum omni pecore non

J Ro. 10.

a. 5

Erec. 10.

b. 11

Gal. j. b.

12.

13.

14.

15.

16.

17.

18.

19.

20.

21.

22.

23.

24.

25.

26.

27.

28.

29.

30.

31.

32.

33.

34.

35.

36.

37.

38.

39.

40.

41.

42.

43.

44.

45.

46.

47.

48.

49.

50.

I Iq. 10.

a. 2

coibis,

1 Inf. 10.
c. 16.

10 **D** coibis, nec maculaberis cum eo. **I** Mulier nō succumbet iumento, nec miscbitur ei: quia
11 **f**ectus est. **N**ec polluantur in omnibus his, quibus contaminata sunt uniuersae gentes, quas ego eieciam ante conspectum uestrum
12 **&** quibus polluta est terra: cuius ego sceleratam uisito, ut euomat habitatores suos.
13 **C**ustodite legimitima mea atque iudicia, & non faciatis ex omnibus abominationibus istis, tam indigena quam colonus qui peregrinatur apud uos. **O**mnem enim execrationem istas fecerunt accola terrae qui fuerunt
14 **a**nte uos. & polluerunt eam. **C**adete ergo ne & uos similiter euomati, cum paria feceritis. sicut euomit gentem, quae fuit ante uos.
15 **O**mnis anima, quae fecerit de abominationibus his quippiam, peribit de medio populi sui. **C**ustodite mandata mea. **N**olite facere quae fecerunt hi qui fuerunt ante uos, & ne polluantur in eis. **E**go Dominus Deus uester.

C A P. X I X.

1. Pet. 1. c. 2.
Sup. 11.
c. 44

1 **L**ocus est Dominus ad Moysen, dicens:
2 **A** Israel, & dices ad eos: **S**ancti estote, quia ego sanctus sum, Dominus Deus uester.
3 **U**nusquisque patrem suum, & matrem suam timeat. **S**abbata mea custodite. **E**go Dominus Deus uester. **N**olite conuerti ad idola, nec deos consiliares faciatis uobis. **E**go Dominus Deus uester. **S**i immolaueritis hostiam pacificorum Domino uel sit placabilis,
6 **e**o die quo fuerit immolata, comedetis eam, & die altero: quidquid autem residuum fuerit in diem tertium, igne comburetis. **S**i quis post hoc uiderit comederit ex ea, profanus erit, & impietatis reus: portabitque iniquitatem suam, quia sanctorum Domini polluit, & peribit anima illa de populo suo. **C**umque messueris segetes terrae tuae, non tondebis usque ad solam superficiem terrae: nec remanentes spicas colliges. **N**eque in uinea tua racemos & grana decidentia congregabis, sed pauperibus & peregrinis carpenda dimittes. **E**go Dominus Deus uester. **N**on facies fursum. **N**on metiemini, nec decipiet unusquisque proximum suum. **N**on perlarabis in nomine meo, nec pollues nomen Dei tui. **E**go Dominus.
13 **N**on facies calumniam proximo tuo, nec ui opprimes eum. **N**on morabitur opus mercenarii tui apud te usque mane. **N**on maledices surdo, nec coram caeco ponas offendiculum: sed timebis Dominum Deum tuum, quia ego sum Dominus.
15 **N**on facies quod iniquum est, nec iniuste iudicabis. **N**on confidetur personam pauperis, nec honores uultum potentis. **I**uste iudica proximo tuo.
16 **N**on eris criminator, nec fursum in populo. **N**on stabis contra sanguinem proximi tui. **E**go Dominus. **N**on oderis fratrem tuum

in corde tuo, sed publice argue eum, ne habeas
18 **s**uper illo peccatum. **N**on quaras ultionem, nec memor eris iniuriae ciuium tuorum. **D**iligens amicum tuum sicut teipsum. **E**go Dominus.
19 **L**eges meas custodite. **I**umentum tuum non facies coire cum alterius generis animalibus. **A**grum tuum non feres diuerso semine. **V**estemque ex duobus textis, non indueris. **H**omo si dormierit cum muliere coeui seminis, quae sit ancilla etiam nubilis, & tamen precio non redempta, nec libertate donata: vapulabunt ambo, & non morientur, quia non fuit libera. **P**ro delicto autem suo offeret Domino ad ostium tabernaculi testimonij arietem: orabitque pro eo sacerdos, & pro peccato eius coram Domino, & repropitiabitur ei, dimitteturque peccatum.
23 **Q**uando ingressi fueritis terram, & plantaueritis in ea ligna pomifera, auferetis praeputia eorum: poma, quae germinant, immunda erunt uobis, nec edetis ex eis. **Q**uarto autem anno omnis fructus eorum sanctificabitur laudabilis Domino. **Q**uinto autem anno comedetis fructus, congregantes poma quae proferunt. **E**go Dominus Deus uester. **N**on comedetis cum sanguine. **N**on augurabimini, nec obseruabitis somnia. **N**eque in rotundum arcum debitis comam: nec radetis barbam. **E**t super mortuo non incidetis carnem uestram, neque figuras aliquas, aut stigmata facietis uobis. **E**go Dominus. **N**e prostretis filiam tuam, ne contaminetur terra, & impleatur piaculo. **S**abbata mea custodite, & sanctuarii meum metuite. **E**go Dominus. **N**on declinetis ad magos, nec ab ariolis aliquid sciscitemini, ut polluantur per eos. **E**go Dominus.
32 **D**eus uester. **C**oram eam capite conuersus, & honora personam senis: & time Dominum Deum tuum, ego sum Dominus. **S**i habitauerit aduenia in terra uestra, & moratus fuerit inter uos, non exprobetis ei: sed sit inter uos quasi indigena: & diligetis eum quasi uosmetipsos: fuistis enim & uos adueniae in terra Aegypti. **E**go Dominus Deus uester.
35 **N**olite facere iniquum aliquid iniudicio, irregulari, in pondere, in mensura. **S**terera iusta, & aqua sint pondera, iustus nodus, ziquus sextarius. **E**go Dominus Deus uester, qui eduxi uos de terra Aegypti. **C**ustodite omnia praecepta mea, & uniuersa iudicia, & facite ea. **E**go Dominus.

C A P. X X.

1 Exo. 20.
h. 7.
1. Reg. 10. 2.
1. Deu. 24.
c. 14.
To. 4. c. 15.
1. Deu. 1.
c. 17. & 16.
d. 19.
1. To. 2. b.
u. & 3. c. 15.

1 **L**ocusque est Dominus ad Moysen, dicens: **H**ae loquens filijs Israel: **H**omo ad filijs Israel, & de adueniis, qui habitant in Israel, **S**i quis dederit de semine tuo idolo Moloch, morte morietur: populus terrae lapidebit eum. **E**t ego ponam faciem meam contra illum: succidamque eum de medio populi

Eccl. 19.
b. 13
1. Lu. 17. a
1. Mat. 5.
g. 44. 22.
d. 40
Ro. 13. c. 9
1. Exo. 21.
c. 21
1. Sup. 18.
c. 21

19 to mado. * si fractu pede, si manu, * si gibus
20 bus, si lippus, si albuginem habens in oculo,
si iugem scabiem, si impetiginem in corpo-
21 re, vel herniosus. * Omnis qui habuerit macu-
lulam de semine Aaron sacerdotis, non acce-
deret offerre hostias Domino, nec panes Den-
22 suor: vescetur tamen panibus, qui offerun-
tur in Sanctuario: * ita dumtaxat, ut intra ve-
lum non ingrediatur, nec accedat ad altare,
quia maculam habet, & contaminare non de-
bet Sanctuarium meum. Ego Dominus qui
23 sanctifico eos. * Locutus est ergo Moyses ad
Aaron, & ad filios eius, & ad omnem Israel
cuncta quæ fuerant sibi imperata.

C A P. XXII.

1 **L**ocutus quoque est Dominus ad Moysen,
dicens: * Loquere ad Aaron & ad filios
2 eius, ut caveant ab his quæ consecrata sunt filio-
rum Israel, & non contaminent nomen
sanctificationis mihi, quæ ipsi offerunt: ego
3 Dominus. * Dic ad eos, & ad posteris eorum:
Omnis homo, qui accellerit de stirpe uestra
ad ea quæ consecrata sunt, & quæ obtulerunt
filij Israel Domino, in quo est immunditia,
peribit coram Domino. ego sum Dominus.
4 * Homo de semine Aaron qui fuerit leprosus,
aut patiens fluxum seminis, non vescetur de
his quæ sanctificata sunt antus domus sanctæ.
Qui tetigerit immundum super mortuo, &
5 ex quo egreditur semen quasi coitus, & qui
tangit reptile, & quod libet immundum, cuius
6 tactus est sordidus, * immundus erit usque
ad vesperum, & non vescetur his quæ sancti-
ficata sunt: sed cum lavit carnis suæ aqua,
7 & deconvenerit sol, tunc immundus vescetur
de sanctificatis, quia citius illi est. * Si mor-
ticina & caprum a bestia non comedent, nec
9 polluerent in eis: ego sum Dominus. * Cu-
10 B Rodiant præcepta mea, ut nō subincoant pec-
cato, & moriantur in Sanctuario, cum pollue-
rint illud. ego Dominus qui sanctifico eos.
11 * Omnis alienigena non comedit de sancti-
ficatis, inquilinas sacerdotis, & mercenarius
12 non vescetur ex eis. * Quem autem sacerdos
emerit, & qui versatur in domo eius, &
13 hi comedent ex eis. * Si filius sacerdotis quilibet
ex populo nuptæ fuerit de his quæ sancti-
ficata sunt, & de primitijs non vescetur: * si
14 autem vidua, vel repudiata, & absque libetis
reversæ fuerit ad domū patris sui: sicut puella
consuetudine, alterius patris sui. Omnis
15 affilientis comedendi ex eis non habet potes-
tatem. * Qui considerit de sanctificatione per
significationem, addeat quoniam pariet cum eo
16 quod confedit, & dabit sacerdoti in Sanctua-
rium. * Nec contaminabunt sanctificatio-
17 nem filiorum Israel, quæ offerunt Domino: * ut
C te sustineant iniquitatem delicti sui, cum san-
ctificata comedint: ego Dominus qui sancti-
fico.

17 co eos. * Locutusque est Dominus ad Moysen,
18 dicens: * Loquere ad Aaron & filios eius, &
ad omnes filios Israel, dicens, ad eos: Homo
de domo Israel, & de aduenis qui habitant
apud vos, qui obtulerit oblationem suam, vel
vota soluens, nō sponte offerens, quidquid il-
19 lus obtulerit in holocaustum Domini, * ut
offerat per vos, masculus immaculatus erit
20 ex bobus, & ouibus, & ex capris: * si maculi
habuerit, nō offeretis, neque erit acceptabile.
21 * Si homo qui obtulerit victimam pacificorum
Domino, vel vota soluens, vel sponte offerens,
tam de bobus quam de ouibus, immaculatus
offeret, ut acceptabile sit: omnis macula non
22 erit in eo. * Si cæcum fuerit, si fractum, si ci-
atricem habens, si papulas, aut scabiem, aut
D impetiginem: non offeretis ea Domino, nec
23 adolebitis ex eis super altare Domini. * Bo-
nem & ouem, aure & cauda amputatis, volun-
24 tate offerre potes, nonnulli autem ex eis solui
non potest. * Omne animal, quod em contri-
ctus, vel trusus, vel secus, ablatisque testiculis est,
non offeretis Domino, & in terra nostra hoc
25 omnino ne faciat. * De manuali agnec
non offeretis panes Deo: vestros: & quicquid
26 abudare voluerit: quia corrupta & scæta
lata sunt omnia: non suscipietis ea. * Hoc
27 usque est Dominus ad Moysen, dicens: * Eos,
ouis, & capra eum genita fuerint, septem die-
bus erunt sub ulcere matris suæ: die autem
octavo, & deinceps offerri poterint Domino.
28 * Sine illa bos, siue ovis, nō amolabuntur
29 vna die cum tactibus suis. * Si immolaueritis
hostiam pro gratiarum actione Domino, vt
30 possit esse placabilis, * eodem die comedetis
11 eam, non remanebit quidquam in mane alteri-
31 us diei: ego Dominus. * Custodite manda-
32 ta mea, & eratis ea. ego Dominus. * Ne pol-
lueris nomen meum sanctum. * vt sanctificet
in medio filiorum Israel. Ego Dominus qui
33 sanctifico vos, * & eduxi de terra Egypti,
vt essem vobis in Deum. ego Dominus.

C A P. XXIII.

1 **L**ocutusque est Dominus ad Moysen, dicens:
2 * Loquere filijs Israel, & dices ad eos:
3 Hæ sunt ferie Domini, quas vocabitis san-
4 ctas. * Sex diebus facietis, quousque primus,
quia sabbati requies est, vocabitur sanctus.
omne opus non facietis in eo. sabbatum Do-
mini est in cunctis habitacionibus vestris.
5 * Hæ sunt ergo ferie Domini sanctas, quas cele-
6 brare debetis temporibus suis. * In mense pri-
mo, quatuordecima die mensis ad vesperum,
7 Phasæ Domini est: & quinquagesima die mensis
huius, sollemnitatis azymorum Domini est.
8 Septem diebus azyma comedetis, * dies pri-
mus erit vobis celebrissimus, sanctusque: quod
9 ne opus seruite non facietis in eo: * sed offe-
10 retis sacrificium in igne Domino septem die-
bus.

1 Deu. 15
d. 20
Ecc. 35.
b. 8

1. 164

1 Exo. 23
A. 23
Num. 28.
c. 16

1 Sap. 17.
A. 15
Ecc. 44.
E. 31
Deut. 24.
c. 11

bus dies autem septimas erit celebrior & san-
 ctior: nullumque seruire opus facietis in eo.
 9 * Locutusque est Dominus ad Moysen, dicens:
 10 * Loquere filiis Israel, & dices ad eos: Cum
 ingressi fueritis terram, quam ego dabo vobis,
 & messueritis segetem, feretis manipulos spi-
 carum, primitias metis uestre ad sacerdotem
 11 * qui eleuabit fasciculum coram Domino, ut
 acceptabile sit pro vobis, altero die Sabbati
 12 & sancti: abit illud. * Atque in eodem die
 quo manipulus consecratur, cadetur agnus
 immaculatus anniculus in holocaustum Domini.
 13 * Et libamenta offerentur cum eo, duz deci-
 maz similz asperse oleo in incensum Domini,
 odore que suauissimum: liba quoque vini,
 14 quarta pars huius. * Panem, & potentiam, &
 pultes non comedetis ex segete, usque ad diem
 C quaz offeretis ex ea Deo uestro. * Præceptum est
 sempiternum in generationibus, cunctisque
 15 habitaculis uestris. * Numerabitis ergo ab
 altero die Sabbati, in quo obtulistis manipu-
 lum primitiarum, septem hebdomadas ple-
 16 nas, usque ad alteram diem expletionis heb-
 domade septimæ, id est quinquaginta dies:
 & sic offeretis sacrificium nouum Domino
 17 * ex omnibus habitaculis uestris, panes pri-
 mitiarum duos de duabus decimis similz fer-
 metate, quos coqueritis in primitias Domini.
 18 * Offeretisq. cum panibus septem agnos im-
 maculatos anniculos, & vitulum de armento
 unum, & arietes duos, & erunt in holocaustum
 cum libamentis suis, in odorem suauissimum
 19 Domino. * Facietis & hircum pro peccato,
 duosq. agnos anniculos hostias pacificorum.
 20 * Cumq. eleauerit eos sacerdos cum pani-
 bus primitiarum coram Domino, cedent in
 21 usum eius. * Et vocabitis hunc diem cele-
 22 berrimum, atque sanctissimum: amne opus
 seruire non facietis in eo. Legitimum sempit-
 23 ernum erit in cunctis habitaculis, & genera-
 tionibus vestris. * Postquam autem mes-
 sueritis segetem terræ uestre, non secabitis
 eam usque ad solum: nec remanentes spicas
 colligetis, sed pauperibus & peregrinis dimit-
 tetis eas. Ego sum Dominus Deus uester.
 24 * Locutusque est Dominus ad Moysen, dicens:
 25 * Loquere filiis Israel Moysi septimo, pri-
 ma die mensis, erit vobis sabbatum, memo-
 riale, clangentibus tubis, & vocabitur sanctus:
 26 * omne opus seruire non facietis in eo, & of-
 feretis holocaustum Domino. * Locutusque
 27 est Dominus ad Moysen, dicens: * Deci-
 mus die mensis huius septimi, dies expiationis
 erit celeberrimus, & vocabitur sanctus:
 28 affligetisq. animas vestras in eo, & offeretis
 holocaustum Domino. * Omne opus seruire
 non facietis in tempore diei huius: quia dies
 propitiationis est, ut propitiatur vobis Domi-
 29 nus Deus uester. * Omnis anima, quæ affli-
 cta non fuerit die hac, peribit de populo suis:
 30 * & quæ operis quippiam fecerit, delebo eam

de populo suo. * Nihil ergo operis facietis in
 eo: legitimum sempiternum erit vobis in
 cunctis generationibus, & habitationibus ve-
 31 stris. * Sabbatum requietionis Israel, & affligetis
 F animas vestras die nono mensis: A vespere
 usque ad vespem celebrabitis sabbata ve-
 32 stra. * Eclocutus est Dominus ad Moysen,
 33 dicens: * Loquere filiis Israel: A quintode-
 cimo die mensis huius septimi, erunt feræ
 tabernaculorum septem diebus Domino.
 34 * Dies primus vocabitur celeberrimus atque
 sanctissimus: omne opus seruire non facietis
 35 in eo. * Et septem diebus offeretis holocau-
 sta Domino: dies quoque octauus erit cele-
 36 berrimus atque sanctissimus, & offeretis ho-
 locaustum Domino: est enim cæcus atque
 collectus: omne opus seruire non facietis in
 37 eo. * Hæ sunt feræ Domini, quas vocabitis
 celeberrimas atque sanctissimas, offeretisque
 in eis oblationes Domino, holocausta & li-
 bamenta iuxta ritum vniuersitatisque diei:
 38 * exceptis sabbatis Domini, donisq. vestris,
 & quæ offeretis ex voto, vel quæ sponte tri-
 39 bueris Domino. * A quintodecimo ergo die
 mensis septimi, quando congregaueritis om-
 nes fructus terræ vestræ, celebrabitis ferias
 G Domini septem diebus: die primo & die octa-
 40 uo erit sabbatum, id est requies. * Sumetisq.
 vobis die primo fructus arboris pulcherrime,
 spatulasq. palmarem, & ramos ligni densa-
 rum frondium, & salices de torrente, & lata-
 41 binini coram Domino Deo uestro. * Cele-
 brabitq. sollemnitatem eius septem diebus
 per annum. Legitimum sempiternum erit in
 generationibus vestris. Mense septimo festa
 42 celebrabitis. * & habitabitis in vmbraculis
 septi diebus. omnis, qui de genere est Israel,
 43 manebit in tabernaculis: ut adscendant posteri
 44 uestri quod in tabernaculis habitare fecerim
 filios Israel, cum educerem eos de terra Aegy-
 pti. Ego Dominus Deus uester. * Locutusque
 est Moyses super sollemnitatibus Domini ad
 filios Israel.

CAP. XXIII.

1 E T locutus est Dominus ad Moysen, di-
 2 cens: * Præcipe filiis Israel, ut afferant
 A tibi oleum de oliuissimum, ac liquidum,
 ad concinnandas lucernas iugiter, extra velu-
 3 testimonij in tabernaculo fœderis. * Ponetq.
 os Aaron a vespere usque ad mane coram
 Domino, cultu ritq. perpetuo in genera-
 4 tionibus vestris. * Super candelam mundis-
 simum ponentur semper in conspectu Domini.
 5 * Accipies quoque similitam, & coques ex ea
 duodecim panes, qui singuli habebunt duas
 6 decimas: * quotum senos alterius super
 B mensam purissimam coram Domino statues:
 7 * & pones super eos thus lucidissimum, ut fir-
 panis in monumentum oblationis Domini.

Io. 7. f. 37.

8 * Per singula sabbata mutabuntur coram
 Domino suscepti a filiis Israel fodere sem-
 9 pitarni: eruntq. Aaron & filiorum eius, ut
 comedant eos in loco sancto: quia Sanctum
 sanctorum est de sacrificijs Domini iure perpe-
 10 tuo. * Ecce autem egressus filius mulieris
 Israelitidis, quem pepererat de viro Aegy-
 11 ptio inter filios Israel, iurgatus est in castris
 cum viro Israelita. * Cumque blasphemasset
 nomen, & maledixisset ei, adductus est ad
 12 Moysen. (Vocabatur autem mater eius Salu-
 mich, filia Dabri de tribu Dan.) * Miseruntq.
 13 eum in carcerem, donec nosset quid iube-
 14 ret Dominus. * Qui locutus est ad Moysen,
 15 * dicens: Edue blasphemum extra castra, &
 C ponant ornes qui audierunt, manus suas
 super caput eius, & lapidet eum populus
 16 vniversus. * Et ad filios Israel loqueris.
 Homo, qui maledixerit Deo suo, portabit
 17 peccatum suum: & qui blasphemauerit no-
 men Domini, morte moriatur: lapidibus op-
 18 primet eum omnis multitudo, siue ille ciuis,
 siue peregrinus fuerit. Qui blasphemauerit
 19 nomen Domini, morte moriatur. * Qui
 percuiderit, & occiderit hominem, morte
 20 moriatur. * Qui percuiderit animal, reddet
 vicarium, id est animam pro anima. * Qui
 21 D irrogauerit maculam cunibet cinium suoru
 sicut fecit, sic fiet ei: * I fructuram pro fractu
 22 ra, oculum pro oculo, dentem pro dente resti-
 23 tuet: qualem intulit maculam, talem susti-
 24 nare cogetur. * Qui percuiderit iumentum,
 25 reddet aliud. Qui percuiderit hominem, pu-
 26 nietur. * Aequum iudicium sit inter vos, si-
 27 ue peregrinus siue ciuis peccauerit: quia ego
 28 sum Dominus Deus vester. * Locutusq. est
 Moyses ad filios Israel: & eduxerunt eum,
 qui blasphemauerat, extra castra, & lapidi-

bus opprefferunt. Feceruntq. filij Israel sicut
 praeceperat Dominus Moysi.

CAP. XXV.

1 L Ocutusque est Dominus ad Moysen in
 2 monte Sinai, dicens: * Loquere filiis Is-
 3 rael, & dices ad eos: Quando ingressi fueritis
 4 terram quam ego dabo vobis, I sabbatizes
 5 sabbatum Domino. * Sex annis feres agrum
 6 tuum, & sex annis putabis vineam tuam, col-
 7 ligesque fructus eius: * septimo autem anno
 8 sabbatum erit terrae, requietionis Domini:
 9 agrum non feres, & vineam non putabis.
 10 * Quae sponte gignet humus, non metes: &
 11 vas primitiarum tuarum non colliges quasi
 12 vindemiam: annus enim requietionis terrae
 13 est: * sed erunt vobis in cibum, tibi & seruo
 14 tuo, ancillae & mercenario tuo, & adneue qui
 15 peregrinantur apud te: * inuentis tuis & pec-
 16 coribus omnia quae nascuntur, praebeant ci-
 17 bum. * Numerabis quoque tibi septem heb-
 18 domadas annorum, id est, septies septem, quia
 19 simul faciatis annos quadraginta novem: *
 20 & elanges biennium mense septimo, decima die
 21 mensis, propitiationis tempore in uniuersa ter-
 22 ra vestra. * Sanctificabisq. annum quinquag-
 23 gesimum, & uocabis remissionem cunctis ha-
 24 bitatoribus terrae tuae: ipse est enim iubilus.
 25 Reuertetur homo ad possessionem suam, &
 26 vnusquisque rediet ad familiam pristinam:
 27 * quia iubilus est & quinquagesimus annus.
 28 Non seretis, neque metetis sponte in agro na-
 29 scentia, & primitias vindemiae non colligetis,
 30 * ob sanctificationem iubilaei, sed stium ob-
 31 lata comedetis. * Anno iubilaei redient om-
 32 nes ad possessiones suas. * Quando venderis
 33 quippiam cini tuo, vel emes ab eo, ne contri-

15 ftes fratrem tuum, sed iuxta numerum an-
 16 norum iabilei emes ab eo, * & iuxta suppu-
 17 tationem frugum uendet tibi. * Quanto plu-
 res anni remanserint post iubilum, tanto cre-
 scet & pretium: & quanto minus temporis
 18 numeraueris, tanto minoris & ematio con-
 19 stabit. tempus enim frugū uendet tibi. * No-
 lite affligere contribules uestros, sed timeat
 20 nouissimū. Deum suū, quia ego Dominus
 21 Deus uester. * Facite praecepta mea, & iudi-
 22 cia custodite, & implete ea, ut habitare possi-
 23 tis in terra absq. ullo pauore, & gignat uo-
 24 bis humus fructus suos, quibus uiscermini us-
 que ad saturitatem, nullius impetum formi-
 25 dantes. * Quod si diueritis: Quid comedemus
 26 anno septimo, si non seuerimus, neque col-
 27 legerimus fruges nostras? * Dabo benedi-
 28 ctionem meam uobis anno sexto, & faciet fru-
 29 ctus triū annorum: * facietq. anno octauo,
 30 & co. nectet ueteres fruges usque ad nonum
 31 annum: donec noua nascantur, edetis uetera.
 32 * Terra quoque non uendetur in perpetuum:
 33 quia mea est, & uos aduenae & coloni mei es-
 34 tis. * unde cuncta regio, possessionis uestrae
 35 sub redemptionis conditione uendetur. * Si
 36 attenuatus frater tuus uendiderit possessionem
 37 suam, & uoluerit propinquus eius, pro-
 38 test redimere quod ille uendi erat. * sin autē
 39 non habuerit proximū, & ipse pretium ad-
 40 redimendum non potuerit inuenire: computa-
 41 buntur fructus ex eo tempore quo uendit:
 42 & quod reliquum est, reddet emptori, sicque
 43 recipiet possessionem suam. * quod si nō in-
 44 uenerit manus eius ut reddat pretium, habe-
 45 bit emptor quod ei emerat, usque ad annum iu-
 46 bileum. In ipso enim omnis uenditio redibit
 47 ad dominum, & ad possidētem primitiuam.
 48 * Qui uendiderit domum intra urbis muros,
 49 habebit licentiam redimēdi, donec unus im-
 50 plectatur annus. * si non redemerit, & anni cir-
 51 culus fuerit euolutus, emptor possidebit eam,
 52 & posterius eius in perpetuum, & redimi non
 53 poterit, etiam in iubilēo. * Sin autem in uilla
 54 fuerit domus, quae muros non habet, agrorū
 55 iure uendetur. si ante redempta nō fuerit,
 56 in iubilēo reuertetur ad dominum. * Aedes
 57 Leuitarum, quae in urbibus sunt, semper pos-
 58 sunt redimi: * si redemptae non fuerint, in iu-
 59 bileo reuertentur ad dominos, quia domus
 60 urbium Leuitarum pro possessionibus sunt
 61 inter filios Israel. * Suburbana autem eorū
 62 non ueneant, quia possessio sempiterna est.
 63 * si attenuatus fuerit frater tuus, & infirmus
 64 manu, & susceperis eum, quasi aduenam, &
 65 peregrinum, & uixerit tecum, * ne accipias
 66 usuras ab eo, nec amplius quāni dedisti. Ti-
 67 me Deum tuum, ut uiuere possit frater tuus
 68 apud te. * Pecuniam tuam non dabis ei ad
 69 usuram, & frugum superabundantiam non
 70 exiges. * Ego Dominus Deus uester, qui eduxi
 71 uos de terra Aegypti, ut darem uobis Terrā

72 Chanaan, & essem uester Deus. * Si pauper
 73 compulsus uendiderit se tibi frater tuus,
 74 non eum opprimes seruitute famulorū, * sed
 75 quasi mercenarius & colonus erit: usque ad
 76 annum iubilum operabitur apud te, * & po-
 77 stea egredietur cum liberis suis, & reuertetur
 78 ad cognationem & ad possessionem patrum
 79 suorum. * mei enim serui sunt, & ego eduxi
 80 eos de terra Aegypti. non ueneant conditio-
 81 ne seruorum: * ne affligas eum per poten-
 82 tiam, sed merito Deum tuum. * Seruus &
 83 ancilla sint uobis de nationibus quae in circui-
 84 tu uestro sunt. * Et de aduenis qui peregre-
 85 nantur apud uos, uel qui ex his nati fuerint in
 86 terra uestra, hos habebitis famulos: * & heredi-
 87 tario iure transmittetis ad posteros, ac possi-
 88 debitis in aeternum. fratres autē uestros filios
 89 Israel ne opprimat per potentiam. * Si in-
 90 uoluerit apud uos manus aduenae atque pere-
 91 grini, & attenuatus fuerit tuus uendiderit se
 92 ei, aut cuiquam de stirpe eius: * post vendi-
 93 tionem potest redimi. Qui uoluerit ex fra-
 94 tribus suis, redimet eum. * & paruus, & patru-
 95 lis, & consanguineus, & affinis. Sin autem &
 96 ipse potuerit, redimet se, * supputatis dum-
 97 taxat annis: tempore uenditionis suae usque
 98 ad annum iubilum: & pecunia, qua vendi-
 99 tus fuerat, iuxta annorum numerum, & ra-
 100 tionem mercenarij supputata. * Si plures
 101 fuerint anni qui remanent usque ad iubilēum,
 102 secundum hos reddet & pretium. * si pauci,
 103 ponet rationem cum eo iuxta annorum nu-
 104 merum, & reddet emptori quod reliquum
 105 est annorum, * quibus ante seruiuit mercede-
 106 bus imputatis: non affliget eum uolentem
 107 in conspectu tuo. * Quod si per hanc redimi
 108 non poterit, anno iubilēo egredietur cum
 109 liberis suis. * Mei enim sunt serui, filij Israel,
 110 quos eduxi de terra Aegypti.

CAP. XXVI.

1 E-Go Dominus Deus uester: I. Non facie-
 2 tis uobis idolum & sculptile, nec titulos
 3 erigetis, nec insignem lapidem ponetis in ter-
 4 ra uestra, ut adoretis eum. ego enim sum
 5 Dominus Deus uester. * Custodite sabbata
 6 mea, & pauete ad sanctuarium meum. ego
 7 Dominus. * Ii in praeceptis meis ambula-
 8 ueritis, & mandata mea custodieritis, & feceritis
 9 ea, dabo uobis pluuia temporibus suis,
 10 & terra gignet germen suum, & pomis ar-
 11 boret replebuntur. * Apprehendet medium
 12 tritura vindemiam, & vindemia occupabit
 13 seminem: & comedetis panem uestrum in
 14 saturitate, & absque pauore habitabitis in
 15 terra uestra. * Dabo pacem in finibus ue-
 16 stris: dormietis, & non erit qui exterrat.
 17 Auferam malas bestias: & gladius non tran-
 18 sibat terminos uestros. * Persequimini inimi-
 19 cos uestros, & corruent coram uobis: * perse-

I Exo. 20.

a. 4

Deut. 5. a.

8

Exo. 36. b. 7

I Deu. 28.

a. t

quantur quinque de vestris centū alienos, & centum de vobis decem millia: cadent inimici vestri gladio in conspectu vestro. * Respiciam vos, & crescere faciam: multiplicabimini, & firmabo pactum meum vobiscum. * Comedetis vetustissima veterum, & vetera novis supervenientibus projicietis. * Ponam tabernaculum meum in medio vestri, & non abiciet vos anima mea. * I Ambulabo inter vos, & ero Deus vester, vosque eritis populus meus. * Ego Dominus Deus vester: qui eduxi vos terra Aegyptiorum, ne serviretis eis, & qui confregi catenas ceruicium vestrarum, ut incederetis erecti. * I Quod si non audieritis me, nec feceritis omnia mandata mea, * si conspuleritis leges meas, & iudicia mea contempseritis, ut non faciatis ea quae a me constituta sunt, & ad iritum petducatis pactum meum: * ego quoque haec faciam vobis: Visitabo vos velociter in egestate, & ardore, qui conficiat oculos vestros, & consumat animas vestras. Frustra seretis sementem, quae ab hostibus deuorabitur. * Ponam faciem meam contra vos, & contruetis coram hostibus vestris, & subiciemini his qui oderunt vos. fugietis, nemine persequente. * Sin autem nec sic obedientis mihi, addam correptiones vestras septuplum propter peccata vestra, & conteram superbiam duritiae vestrae. Daboque vobis celum desuper sicut ferrum, & terram zneam. * Consumetur ancassum labor vester, non profertur terra germem, nec arbores pomum praebeunt. * Si ambulaueritis ex aduerso mihi, nec volueritis audire me, addam plagas vestras in septuplum propter peccata vestra: * immitamque in eos bestias agri, quae consumant uos, & peccata vestra, & ad paupertatem in cuncta red gant, desertique fiant in uos. * Quod si nec sic nolueritis recipere disciplinam, sed ambulaueritis ex aduerso mihi: * ego quoque contra uos aduersus incedam, & percussam uos septies propter peccata vestra. * inducamque super vos gladium ultorem fidei mei. Cumque confugeritis in urbes, mittam pestilentiam in medio vestri, & trademini in manibus hostium, * postquam confregero baculum panis vestri: ita ut decem mulieres in uno clibano coquant panes, & red dant eos ad pondus: & comeditis, & non satiabimini. * Sin autem nec per haec audieritis me, sed ambulaueritis contra me: * & ego incedam aduersus uos in furore contrario, & corripiam uos septem plagis propter peccata uestra, * ita ut comedatis carnes filiorum uestrorum & filiarum uestrarum, * destruant excelsa uestra, & simulachra confingam. Caeditis inter ruinas idolorum uestrorum, & abominabitur uos anima mea, * in tantum ut urbes uestras redigam in solitudinem, & desertam faciam Sanctuarium uestrum, nec recipiam ultra odorem suauissimum. * Disperdamque

terram uestram, & superbunt super ea inimici uestri, cum habitatores illius fuerint. * uos autem dispergam in Gentes, & uaginabo post uos gladium, erique terra uestra deserta, & ciuitates uestrae dirutae. * Tunc placebit terra sabbata sua cunctis diebus solitudinis suae: quando fueritis in terra hostium, sabbatizabit, & requiescet in sabbatis solitudinis suae, eo quod non requiescerit in sabbatis uestris quando habitabatis in ea. * Et qui de uobis remanserint, dabo pauorem in cordibus eorum in regionibus hostium, & terrebunt eos: sonitus folij uolantis, & na tugient quasi gladii: cadent, nullo persequente, & corruent singuli super fratres suos quasi bella fugientes, nemo uestrum inimicis audebit resistere. * peribitis inter Gentes, & hostilis uos terra contumet. * Quod si & de ijs aliqui remanserint, tabescent in iniquitatibus suis, in terra inimicorum suorum, & propter peccata patrum suorum & sua affligentur: * donec confiteantur iniquitates suas, & maiorum suorum, quibus praecuriae sunt in me, & ambulauerunt ex aduerso mihi. * Ambulabo igitur & ego contra eos, & inducam illos in terram hostilem, donec erubescat incircumcisus mens eorum: tunc orabunt pro impietatibus suis. * Et recordabor fœderis mei quod pepigi cum Iacob, & Isaac, & Abraham. Terra quoque memor ero: * quae cum relictus fuerit ab eis, complacuit sibi in sabbatis suis, pacis solitudinem propter illos. Ipsi uero rogabunt pro peccatis suis, eo quod abiecerint iudicia mea, & leges meas despexerint. * Et ramentum enim cum esset in terra hostium, non penitus abiici eo, neque sic desepi ut consumerentur, & irriterem facere pactum meum cum eis. Ego enim sum Dominus Deus eorum, & recordabor fœderis mei pristini, quando eduxi eos de terra Aegypti in conspectu Gentium, ut essem Deus eorum. ego Dominus. Haec sunt iudicia atque praecepta & leges, quas dedit Dominus inter se & filios Israel in monte Sinai per manum Moysi.

C A P. XXVII.

Locusque est Dominus ad Moysen, dicens. * Loquere filiis Israel, & dices ad eos: Homo qui uorum fecerit, & sponderit Deo animam suam, sub estimatione dabit pretium. * Si fuerit masculus a uigesimo anno usque ad sexagesimum annum, dabit quinquaginta siclos argenti ad mensuram Sanctuarii: * si mulier, triginta. * A quinto autem anno usque ad uigesimalum, masculus dabit uiginti uclles: femina decem. * Ab uno mense usque ad annum quintum, pro masculo dabuntur quinque sicli: pro femina, tres. * Sexagenarius & ultra masculus dabit quindecim siclos: femina decem. * Si pauper fuerit, & estimationem red-

dere non valebit, stabit coram sacerdote: &
 quantum ille estimauerit, & uiderit eum pos-
 se reddere, tantum dabit. * Animal autem,
 quod im molarum potest Domino, si quis uoue-
 rit, sanctum erit, & mutari non poterit, id
 est, nec melius malo, nec peius bono. quod si
 mutauerit: & ipsum quod mutatum est, & il-
 lud pro quo mutatum est, consecratum erit
 Domino. * Animal immundum, quod im-
 molarum Domino non potest, si quis uouerit,
 adducetur ante sacerdotem. * qui iudicans
 utrum bonum an malum sit, statuere pretium.
 * quod si dare uoluerit ei, qui offert, addet
 supra estimationem quintam partem. * Ho-
 mo, si uouerit dominum suum, & sanctificauerit
 Domino, considerabit eam sacerdos utrum
 bona an mala sit, & iuxta pretium, quod ab
 eo fuerit constitutum, uenundabitur: * si
 autem ille, qui uouerat, uoluerit redimere
 eam, dabit quintam partem estimationis su-
 pra, & habebit domum. * Quod si agrum pos-
 sessionis suae uouerit, & consecrauerit Do-
 mino: iuxta mensuram seminis estimabitur pre-
 tium. si triginta modijs hordei sentur terra,
 quinquaginta siclis uenundetur argenti. * Si
 statim ab anno incipientis iubilaei uouerit
 agrum, quanto ualere potest, tanto estimabi-
 tur: * si autem post aliquantum temporis:
 supputabit sacerdos pecuniam iuxta anno-
 rum, qui reliqui sunt, numerum usque ad iu-
 bileum, & detrahatur ex pretio. * Quod si
 uoluerit redimere agrum ille, qui uouerat,
 addet quintam partem estimationis pecuniae, &
 possidebit eum. * Si autem noluerit redi-
 mēre, sed alteri cui libet fuerit uenundatus,
 ultra eum qui uouerat redimere non poterit:
 * quia cum iubilaei uenerit dies, sanctificatus

erit Dominio, & possessio consecrata ad iu-
 pertinet sacerdotum. * Si ager emptus est, &
 non de possessione maiorum sanctificatus
 fuerit Domino, * suppabit sacerdos iuxta
 annorum numerum usque ad iubileum, pre-
 tium: & dabit ille qui uouerat eum, Domino.
 * in iubileo autem reuertetur ad priorem do-
 minum, qui uendiderat eum, & habuerat in
 sorte possessionis suae. * Omnis estimatio si-
 clo sanctuarum ponderabitur. * uelut viginti
 obolos habet. * Primogenita, quae ad Domi-
 num pertinent, nemo sanctificare poterit &
 uouere: siue bos, siue ouis fuerit, Domini
 sunt. * Quod si immundum est animal, redi-
 detur ei qui obtulit, iuxta estimationem tuam,
 & addet quintam partem pretij: si redimere
 noluerit, uendetur alteri quancumque a te
 fuerit estimatum. * Omne, quod Domino
 consecratur, siue homo fuerit, siue animal, si-
 ue ager, non uendetur, nec redimi poterit.
 Quidquid semel fuerit consecratum, sanctum
 sanctorum erit Domino. * Et omnis con-
 secratio, quae offertur ab homine, non redime-
 tur, sed morte morietur. * Omnes decimae
 terrae, siue de frugibus, siue de pomis arborum,
 Domini sunt, & illi sanctificantur. * Si quis
 autem uoluerit redimere decimas suas, addet
 quintam partem earum. * Omnium decima-
 rum bouis & ouis & caprae, quae sub pastoris
 uirga transeunt, quidquid decimum uenerit,
 sanctificabitur Domino. * Non eligeatur nec
 bonum, nec malum, nec altero commutabi-
 tur, si quis mutauerit: & quod mutatum est,
 & pro quo mutatum est, sanctificabitur Do-
 mino, & non redimetur. * Haec sunt prae-
 cepta, quae mandauit Dominus Moysi ad filios
 Israel in monte Sinai.

I Exo. 30.

b. 13

Num. 3.

E. 47

Exec. 45.

d. 13

I Ios. 6. c.

17. d. 25

LIBER NUMERI

HEBRAICE VAIEDABBER

CAPVT PRIMVM.

Omnisque est Dominus ad
Moyſen in deſerto ſinai
in tabernaculo ſederis, pri-
ma die menſis ſecundi, an-
no altero egreſſionis eorū
ex Aegypto, dicēs: * I Tol-
lite iunimā vniuerſe con-
gregationis filiorum iſrael per cognationes,
& domos ſuas, & nomina ſingulorum, quid
quid ſexu eſt maſculini * a vigefimo anno
& ſupra, omnium virorum fortium ex iſrael,
& numerabitis eos per turmas ſuas, tu & Aa-
ron. * Frumq. voſiſum principes tribuum
ac domorum in cognationibus ſuis, * quorū
iſta ſunt nomina: De Ruben: Elſur filius Se-
deur. * de Simeon, Salamele filius Surſad-
dai. * de Iuda, Nahathon, filius Aminadab.
* de Iſſachar, Nathanael filius Suar. * de Za-
bulon, Eliab filius Helon. * Filiorum autem
Ioseph, de Ephraim, Eliſama filius Ammiud.
de Manafſe, Gamaliel filius Phadaſſur. * De
Beniamin, Abidan filius Gedeonis. * de Dan,
Ahiezer filius Ammiſaddai. * de Aſer, Phe-
giel filius Ochrati. * de Gad, Eliſaph filius
Duel. * de Nephthali, Ahira filius Enan.
* Hi nobiliſſimi principes multitudinis p tri-
bus & cognationes ſuas, & capita exercitus
iſrael: quos tulerūt Moyſes & Aaron cum
omni virgi multitudine: & congregauerūt

primo die menſis ſecundi, recenſentes eoſper
cognationes, & domos, ac familia, & capita,
& nomina ſingulorum a vigefimo anno & ſu-
pra, * ſicut præceperat Dominus Moyſi. Nu-
meratique ſunt in deſerto ſinai. * De Ruben
primogenito iſraelis per generationes & fa-
milias ac domos ſuas, & nomina capitum ſin-
gulorum, omne quod ſexu eſt maſculini a vi-
geſimo anno & ſupra, procedentium ad bel-
lum, * quadraginta ſex miſſia quingenti.
* De filijs Simeon per generationes & fami-
lias ac domos cognationum ſuarum recenſiti
ſunt per nomina & capita ſingulorum, om-
ne quod ſexu eſt maſculini a vigefimo anno
& ſupra, procedentium ad bellum, * quinq-
uaginta nouem miſſia trecenti. * De filijs Gad
per generationes & familias ac domos cogn-
ationum ſuarum recenſiti ſunt per nomina ſin-
gulorum a viginti annis & ſupra, omnes qui
ad bella procederent, * quadraginta quinque
miſſia ſexcenti quinquaginta. * De filijs lu-
da per generationes & familias ac domos co-
gnationum ſuarum, per nomina ſingulorum
a vigefimo anno & ſupra, omnes qui poterāt
ad bella procedere, * recenſiti ſunt ſeptuag-
inta quattuor miſſia ſexcenti. * De filijs Iſſa-
char, per generationes & familias ac domo-
cognationum ſuarum, per nomina ſingulorū
a vigefimo anno & ſupra, omnes qui ad belli

Exo. 30.
b. 13

29 procederent, * recensiti sunt quinquaginta
 30 quattuor millia quadringenti. * De filiis
 31 Zabulon per generationes, & familias, ac do-
 32 mos cognationum suarum recensiti sunt per
 33 nomina singulorum a vigesimo anno & su-
 34 pra, omnes qui poterant ad bella proce-
 35 dere, * quinquaginta septem millia quadrin-
 36 genti. * De filiis Ioseph, filiorum Ephraim
 37 per generationes, & familias, ac domos cog-
 38 nationum suarum recensiti sunt per nomina
 39 singulorum a vigesimo anno & supra, omnes
 40 qui poterant ad bella procedere, * triginta
 41 duo millia ducenti. * De filiis Benjamin
 42 per generationes & familias ac domos cog-
 43 nationum suarum recensiti sunt nominibus sin-
 44 gulorum a vigesimo anno & supra, omnes
 45 qui poterant ad bella procedere, * triginta
 46 quinque millia quadringenti. * De filiis Dan
 47 per generationes, & familias ac domos cog-
 48 nationum suarum recensiti sunt nominibus sin-
 49 gulorum a vigesimo anno & supra, omnes
 50 qui poterant ad bella procedere, * sexa-
 51 ginta duo millia septingenti. * De filiis Aser
 52 per generationes, & familias ac domos cog-
 53 nationum suarum recensiti sunt per nomina
 54 singulorum a vigesimo anno & supra, om-
 55 nes qui poterant ad bella procedere, * qua-
 56 draginta millia, & mille quingenti. * De fi-
 57 liis Nephthali per generationes, & familias
 58 ac domos cognationum suarum recensiti sunt
 59 nominibus singulorum a vigesimo anno &
 60 supra, omnes qui poterant ad bella proce-
 61 dere, * quinquaginta tria millia quadringenti.
 62 * Hi sunt, quos numerauerunt Moyses, &
 63 Aaron, & duodecim principes Israel, singu-
 64 los per domos cognationum suarum. * Fue-
 65 runtque omnis numerus filiorum Israel per
 66 domos & familias suas a vigesimo anno & su-
 67 pra, qui poterant ad bella procedere, * sexcen-
 68 ta tria millia virorum quingenti quinquaginta.
 69 * Leuitae autem in tribu familiarum suarum
 70 non sunt numerati cum eis. * Locutusque
 71 est Dominus ad Moysen, dicens: * Tribum
 72 Leui noli numerare, neque pones summam
 73 eorum cum filiis Israel: * sed constitue eos
 74 super tabernaculum testamenti & cuncta vasa
 75 eius, & quicquid ad ceremonias pertinet.
 76 Ipsi portabunt tabernaculum & omnia uten-
 77 silia eius: & erunt in ministerio, ac per gyrum
 78 tabernaculi metabuntur. * Cum proficiscen-
 79 dum fuerit, deponent Leuitae tabernaculum:
 80 cum castrametandum erigent. quicquid ex-
 81 ternorum acceperit, occiditur. * Metabun-
 82 tur autem castra filii Israel unusquisque per
 83 turmas, & cuneos atque exercitus sumum.
 84 * Porro Leuitae per gyrum tabernaculi figet-

tentoria, ne fiat indignatio super multitu-
 54 nem filiorum Israel, & extubabunt in custo-
 diis tabernaculi testimonij. * Fecerunt ergo
 filii Israel iuxta omnia quae praeceperat Do-
 minus Moysi.

CAP. II.

1 Locutusque est Dominus ad Moysen & Aa-
 2 ron, dicens: * Singuli per turmas, signa.
 3 Atque vexilla, & domos cognationum suarum
 4 castrametabuntur filii Israel, per gy-
 5 rum tabernaculi foredis. * Ad Orientem
 6 Iudas figet tentoria per turmas exercitus sui
 7 erique principes filiorum eius Nahasson fi-
 8 lius Aminadab. * & omnis de stirpe eius sum-
 9 ma pugnantium, septuaginta quattuor millia
 10 sexcenti. * Iuxta eum castrametati sunt de
 11 tribu Issachar, quorum principes sunt Natha-
 12 nael filius Suar. * & omnis numerus pug-
 13 natorum eius quinquaginta quattuor mil-
 14 lia quadringenti. * In tribu Zabulon princeps
 15 fuit Eliab filius Helon. * Omnis de stirpe
 16 eius exercitus pugnatorum, quinquaginta se-
 17 ptem millia quadringenti. * Vniuersi qui in
 18 castris Iuda enumerati sunt, fuerunt cen-
 19 tum octoginta sex millia quadringenti: per
 20 turmas suas primi egredientur. * In castris
 21 filiorum Ruben ad meridianam plagam erit
 22 princeps, Elisir filius Sedeur: * & cunctus
 23 exercitus pugnatorum eius qui numerati sunt,
 24 quadraginta sex millia quingenti. * Iuxta eum
 25 castrametati sunt de tribu Simeon: quorum
 26 princeps fuit Salamiel filius Suraddai. * &
 27 cunctus exercitus pugnatorum eius, qui nu-
 28 merati sunt, quinquaginta novem millia tre-
 29 centi. * In tribu Gad princeps fuit Eliasaph
 30 filius Ducl. * & cunctus exercitus pugnatorum
 31 eius, qui numerati sunt, quadraginta quinque
 32 millia sexcenti quinquaginta. * Omnes qui
 33 recensiti sunt in castris Ruben, centum quin-
 34 quaginta millia & mille quadringenti quin-
 35 quaginta per turmas suas: in secundo loco
 36 proficietur. * Leuabitur autem tabernacu-
 37 lum testimonij per officia Leuitarum & tur-
 38 mar eorum, quomodo erigetur, ita & depo-
 39 netur. Singuli per loca & ordines suos profici-
 40 sentur. * Ad occidentalem plagam erunt ca-
 41 stra filiorum Ephraim, quorum princeps fuit
 42 Elisama filius Amminadab. * cunctus exercitus
 43 pugnatorum eius, qui numerati sunt, quadra-
 44 ginta millia quingenti. * Et cum eis tribus
 45 filiorum Manasse, quorum princeps fuit Ga-
 46 maliel filius Phadasur. * cunctusque exerci-
 47 tus pugnatorum eius, qui numerati sunt, tri-
 48 ginta duo millia ducenti. * In tribu filio-
 49 rum Benjamin princeps fuit Abidan filius
 50 Gedeonis. * & cunctus exercitus pugnatorum
 51 eius, qui recensiti sunt triginta quinque mil-
 52 lia quadringenti. * Omnes qui numerati
 53 sunt in castris Ephraim, centum octo millia

centum per turmas suas: testis proficien-
 25 tur. * Ad Aquilonis partē castrametati sunt
 filij Dan: quorum princeps fuit Abiezer fi-
 26 lius Ammihaddai. * cunctus exercitus pugna-
 27 torum eius, qui numerati sunt, sexaginta duo
 28 millia septingenti. * Iuxta eum fixere tento-
 29 ria de tribu Aser: quorum princeps fuit Phe-
 30 giel filius Ochran. * cunctus exercitus pugna-
 31 torum eius, qui numerati sunt, quadraginta
 32 millia & mille quingenti. * De tribu filiorū
 33 Nephthali princeps fuit Ahira filius Enan.
 34 * cunctus exercitus pugnantium eius; quin-
 35 quaginta tria millia quadringenti. * Omnes,
 36 qui numerati sunt in castris Dan, fuerunt cē-
 37 tum quinquaginta septem millia sexcenti &
 38 novidimi proficiētes. * Hic numerus fi-
 39 liorum Israel, per domos cognationum sua-
 40 rum & turmas diuisi exercitus, sexcenta tria
 41 millia quingenti quinquaginta. * Leuitae au-
 42 tem non sunt numerati inter filios Israel: sic
 43 enim praeceperat Dominus Moyfi. * Fecer-
 44 untq; filij Israel iuxta omnia quae mandauerat
 45 Dominus. Castrametati sunt per turmas
 46 suas, & profecti per familias ac domos pa-
 47 trum suorum.

CAP. III.

1 **H**AE sunt generationes Aaron & Moyfi
 2 in die qua locutus est Dñs ad Moysem
 3 in monte Sinai. * Et haec nomina filio-
 4 rum Aaron: primogenitus eius Nadab, deinde
 5 Abihu, & Eleazar, & Ithamar. * Haec nomina
 6 filiorum Aaron sacerdotum qui vñti sunt, &
 7 quorū replex & consecratae manus vt sacer-
 8 dotio fungerentur. * Mortuus est enim Na-
 9 dab & Abihu cum offerrent ignem alienum in
 10 conspectu Domini in deserto Sinai, abique li-
 11 beris: fundiq; sunt sacerdotio Eleazar & Itha-
 12 mar eorum Aaron patre suo. * Locutusq; est
 13 Dominus ad Moysem, dicens: * Applica tri-
 14 butum Ibi, & fac stare in conspectu Aaron sa-
 15 cerdotis vt ministrarent ei, & excubent, &
 16 obsequantur quicquid ad cultum pertinet mul-
 17 titudinis eorum tabernaculi testimonij, &
 18 custodiant vasa tabernaculi, seruientes in mi-
 19 nisterio eius. * Dabisq; dono Leuitas Aaron
 20 & filiis eius, quibus traditi sunt a filiis Israel.
 21 Aaron autem & filios eius constitues super
 22 cultum sacerdotij. Externis, qui ad mini-
 23 strandum accesserit, morietur. * Locutusque
 24 est Dominus ad Moysem, dicens: * Ego iuli
 25 Leuitas a filiis Israel pro omni primogenito,
 26 qui aperit vuluam in filiis Israel, cruetq; Le-
 27 uita mei. * I Meus est enim omne primo-
 28 genitum: ex quo percipisti primogenitos in
 29 terra Aegypti: sanctificavi mihi quicquid pri-
 30 mo natus in Israel ab homine vique ad
 31 pecus, mei sunt. ego Dominus. * Locutusque
 32 est Dominus ad Moysem in deserto Sinai, di-
 33 cens. * Numerate filios Levi per domos patris

34 Cuiuslibet & familias, nempe transfugum ab Exod. 6.
 35 vno mense, & supra. * Numeravit Moyses, c. 16
 36 vt praeceperat Dominus. * Et inueniunt filij
 37 Levi per nomina sua Gerson & Caath &
 38 Merari. * Filij Gerson: Leui & Semei.
 39 * Filij Caath: Amran & Ieszar, Hebron &
 40 Oziel. * Filij Merari: Moholi & Mufi.
 41 * De Gerson fuerit familie dux, Lebnitica,
 42 & Semeitica: * quarum numeratus est po-
 43 pulus sexus masculini ab vno mense & supra,
 44 septem millia quingenti. * Hi post taberna-
 45 culum metabuntur ad Occidentē * sub prin-
 46 cipe Eliazaph filio Lael. * Et habebunt ex-
 47 cubitas in tabernaculo foderis, * ipsum taber-
 48 naculum & operimentum eius, tentorium
 49 quod trahitur ante fores tecti foderis, & corti-
 50 nas atij: tentorium quoque quod appen-
 51 ditur in introitu atij tabernaculi, & quid-
 52 quid ad ritum altaris pertinet, sunt taberna-
 53 culi & omnia utensilia eius. * Cognatio Caath
 54 habebit populos Amramitas & Iesariatas &
 55 Hebronitas & Ozielitas. Hæ sunt familie
 56 Caathitarū recensitæ per nomina sua: * om-
 57 nes generis masculini ab uno mense & supra,
 58 octo millia sexcenti habebunt excubias San-
 59 ctuarij, & castrametabuntur ad meridianā
 60 plagam. * Princepsq; eorum erit Eliaſaph
 61 filius Oziel: & custodiet aram, mensamq;
 62 & candelabrum altaria & vasa Sanctuarij, in
 63 quibus ministratur, & velum, cunctamq; hu-
 64 iusmodi suppellectilem. * Princeps autem
 65 principum Leuitarum Eleazar filius Aaron
 66 sacerdotis, erit super excubitores custodiæ Sē-
 67 ctuarij. * At vero de Merari erunt populi
 68 Moholite & Mufite recensiti per nomina sua.
 69 * omnes generis masculini ab uno mense &
 70 supra, sex millia lucenti. * Princeps eorum
 71 Suel filius Abihaiel in plaga septentrionali
 72 castrametabuntur. * Erunt sub custodia eorū
 73 tabule tabernaculi & vestes, & columnæ ac
 74 bases eorum, & omnia quæ ad cultum huius-
 75 modi pertinent: columnæq; atij per cir-
 76 cutum cum basibus suis, & paxilli cum fugi-
 77 bus. * Castrametabuntur ante tabernaculum
 78 foderis, id est ad orientalem plagam, Moyses &
 79 Aaron cum filiis suis, habentes custodij San-
 80 ctuarij in medio filiorū Israel: quicquid alie-
 81 nus accesserit, morietur. * Omnes Leuitæ,
 82 quos numerauerunt Moyses & Aaron iuxta
 83 præceptum Domini per familias suas in ge-
 84 nere masculino a mense uno & supra, fuerint
 85 viginti duo millia. * Erant Domin⁹ ad Moy-
 86 sem: Numeri primogenitos sexus masculini
 87 de filiis Israel ab vno mense & supra, & ha-
 88 bebis innummum eorum. * Tolliteque Leuitas
 89 mihi pro omni primogenito filiorum Israel,
 90 ego sum Dominus: & pecora eorum pro uni-
 91 uersis primogenitis pecorum filiorum Israel.
 92 * Recensuit Moyses, sicut praeceperat Domi-
 93 nus, primogenitos filiorum Israel. * & fue-
 94 runt masculini per nomina sua, a mense uno

Exo. 30.
b. 19
Leuit. 27.
c. 25
Ezec. 45.
d. 12

& supra, viginti duo milia ducenti septuaginta tres. * Locutusque est Dominus ad Moysen, dicens: * Tolle Leuitas pro primogenitis filiorum Israel, & pecora Leuitarum pro pecoribus eorum, & eruntque Leuitae mei ego iuxta Dominum. * In pretio autem ducentorum septuaginta trium, qui excedunt numerum Leuitarum de primogenitis filiorum Israel, * accipies quinque siclos per singula capita ad mensuram Sanctuarij. * Siclus habet viginti obolos. * Dabisque pecuniam Aaron & filiis eius pretium eorum qui supra sunt. * Tulit igitur Moyses pecuniam eorum, qui fuerant amplius, & quos redemerant a Leuitis * pro primogenitis filiorum Israel, mille trecentorum sexagintaquinque siclorum iuxta pondus Sanctuarij, * & dedit eam Aaron & filiis eius iuxta verbum quod praeceperat sibi Dominus.

CAP. IIII.

1. Par.
5. b. 15

Locutusque est Dominus ad Moysen & Aaron, dicens: * Tolle summam filiorum A Caath de medio Leuitarum per domos & familias suas, * a trigesimo anno & supra, usque ad quinquagesimum annum, omnium qui ingrediuntur vel sent & ministrant in tabernaculo foederis. * Hic est cultus filiorum Caath: Tabernaculum foederis, & Sanctum sanctorum * ingrediuntur Aaron & filij eius, quando mouenda sunt castra, & deponent velum quod pendat ante fores, inuoluentque eam arcem testimonij, * & operient rursus velamine ianthinarum pellium, extendentque desuper pallium totum hyacinthinum, & inducent vestes. * Mensuri quoque propositionis inuoluent hyacinthino pallio, & ponent cum ea thuribula & mortariola, cyathos & crateras ad liba fundenda: panes semper in ea erunt: * extendentque desuper pallium eoccineum, quod rursus operient velamento ianthinarum pellium, & inducent vestes. * Summent & pallium hyacinthinum quo operiet candelabrum cum lucernis & forcipibus suis & emundatorijs & cunctis vasibus olei, quae ad concinnandas lucernas necessariae sunt: * & super omnia ponent operimentum ianthinarum pellium, & inducent vestes. * Nec non & altare aureum inuoluent hyacinthino velamento, & extendent desuper operimentum ianthinarum pellium, inducentque vestes. * Omnia vasa, quidvis ministrantur in Sanctuario, inuoluent hyacinthino pallio, & extendent desuper operimentum ianthinarum pellium, inducentque vestes. * Sed & altare mundabunt cinere, & inuoluent illud purpureo velamento, * ponentque cum eo omnia vasa, quibus in ministerio eius utuntur: id est, ignium receptacula, fuscinae ac trileutes, vicinos & batilla. Cuncta vasa altaris, ope-

rient simul velamine ianthinarum pellium, & inducent vestes. * Cumque inuoluerint Aaron & filij eius Sanctuarium & omnia vasa eius in commotione castrorum, tunc intrabunt filij Caath ut portent inuoluta: & non tangent vasa Sanctuarij, ne moriantur. * Ista sunt onera filiorum Caath in tabernaculo foederis: * super quos erit Eleazar filius Aaron sacerdos, ad cuius curam pertinet oleum ad concinnandas lucernas, & compositione incensum, & sacrificium, quod semper offertur, & oleum unctiois, & quidquid ad cultum tabernaculi pertinet, omniumque vasorum, quae in Sanctuario sunt. * Locutusque est Dominus ad Moysen, & Aaron, dicens: * Nolite perdere populum Caath de medio Leuitarum: * sed hoc facite eis, ut uiuant, & non moriantur, si tetigerint Sancta sanctorum. * Aaron & filij eius intrabunt, ipsique disponent opera singulorum, & diuident quid portare quis debeat. * Alij nulla curiositate videant quae sunt in Sanctuario priusquam inuoluerint, alioquin morientur. * Locutusque est Dominus ad Moysen, dicens: * Tolle summam etiam filiorum Gerson per domos ac familias & cognationes suas, * a triginta annis & supra, usque ad annum quinquaginta. Numerum omnes qui ingrediuntur & ministrant in tabernaculo foederis. * Hoc est officium famulae Gersonitarum, * ut portent cortinas tabernaculi & velum foederis operimentum aliud, & super omnia velamen ianthinum: teutorumque quod pendet in introitu tabernaculi foederis, * cortinas atrij, & uelum in introitu quod est ante tabernaculum. * Omniaque ad altare pertinentia, funiculos, & uasa ministerij, * iubente Aaron & filiis eius, portabunt filij Gerson: & sciens singuli cui debeant onera mancipari. * Hic est cultus familiae Gersonitarum in tabernaculo foederis, eruntque sub manu Ithamar filij Aaron sacerdotis. * Filios quoque Merari per familias & domos patrum suorum recensabis: * a triginta annis & supra, usque ad annos quinquaginta omnes qui ingrediuntur ad officium ministerij sui & cultum foederis testimonij. * Haec sunt onera eorum: Portabunt tabulas tabernaculi & uestes eius, columnas ac bases earum, * columnas quoque atrij per circuitum cum cubibus & passillis & iumbus suis. Omnia uasa & suppellectilem ad numerum accipient, sicque portabunt. * Hoc est officium familiae Meraritarum & ministerium in tabernaculo foederis: euntque sub manu Ithamar filij Aaron sacerdotis. * Recensuerunt igitur Moyses & Aaron & principes synagoga filios Caath per cognationes & domos patrum suorum: * a triginta annis & supra, usque ad annum quinquagesimum omnes qui ingrediuntur ad ministerium tabernaculi foederis: & iuuenti sunt duo

17 millia sepeingenti quinquaginta. * Hic est
numerus populi Caach qui intrant tabernacu-
lū fideris hos numeravit Moyſes & Aaron
iuxta ſermonem Domini per manum Moy-
ſi. * Numerati ſunt & filij Gerſon per cogna-
tiones & domos patrum ſuorum, * a triginta
annis & ſupra, vique ad quinquageſimum an-
num, omnes qui ingreſſi ſunt ut inſpicerent
in tabernaculo foderis. * & ita ſunt duo
40 millia ſexcenti triginta. * Hic eſt populus
Gerſonitarum, quos numeraverunt Moyſes,
& Aaron iuxta verbum Domini. * Numerati
ſunt & filij Merari per cognationes, & do-
mos patrum ſuorum. * a triginta annis & ſu-
pra, vique ad annum quinquageſimum, om-
nes qui ingreſſi ſunt ad explendos ritus ta-
bernaculi foderis. * & iuſſi ſunt tria millia
45 ducenti. * hic eſt numerus filiorum Merari,
quos recensierunt Moyſes, & Aaron iuxta
imperium Domini per manū Moyſi. * Om-
nes qui recensiti ſunt de Levitis, & quos re-
cenſeri fecit ad nomen Moyſes & Aaron, &
principes Iſrael per cognationes, & domos
47 patrum ſuorum. * a triginta annis & ſupra,
vi que ad annum quinquageſimum, ingre-
dientes ad miniſterium tabernaculi, & onera
48 portanda. * fuerunt ſimul octo millia
49 quingenti octoginta. * Iuxta verbum Do-
mini recensuit eos Moyſes, vnumquemque
iuxta officium & onera ſua, ſicut praeceperat
ei Dominus.

C A P. V.

1 **L**ocutusque eſt Dominus ad Moyſen, dicens:
1 A * Præcipe filiis Iſrael, ut ceſſent de ca-
litis omnem leproſum, & qui ſenuit ſuit,
pollutusque eſt ſuper mortuos: * tam maſculū
quam ſeminaſque tigne de caſtri, ne contami-
nent ea cum habitauerim vobiscum. * fece-
runtque ita filij Iſrael, & eiecerunt eos extra
caſtra, ſicut locutus erat Dominus Moyſi.
5 * Locutusque eſt Dominus ad Moyſen, dicens:
6 * Loquere ad filios Iſrael, Viri ſine muliere cū
fecerint ex omnibus peccatis, quæ ſolent ho-
minibus accidere, & per negligentiam tranſ-
greſſi fuerint mandatum Domini, atque deli-
7 querint, * conſtituantur peccatum ſuum, &
reddent ipſum caput, quantamque partem de-
8 ſuper ei, in quem peccaverint. * Sin autē non
fuerit qui recipiat, dabit Domino, & erit
ſacerdotis, expro arietē, qui offertur pro
9 expiatione, ut ſit placabilis hoſtia. * Omnes
quoque primitias, quas offerunt filij Iſrael,
10 ad ſacerdotem pertinent: * & quidquid in
B ſanctuario offertur a ſingulis, & traditus
11 manibus ſacerdotis, ipſius erit. * Locutusque
12 eſt Dominus ad Moyſen, dicens: * Loquere
ad filios Iſrael, & dices ad eos: Vir, cuius vxor
13 erraverit, maritumque cōtemnens: * dormierit
cum altero viro, & hoc maritus depretiende-

re non quierit, ſed laet adulterium, & testi-
bus argui non poterit, quia non eſt inuenta
14 ſuppro: * ſi ſpiritus zelotypiz concitauerit vi-
rum contra vxorē ſuam, quæ vel polluta eſt,
15 vel falſa ſuſpitione appetitur, * adducet eam
ad ſacerdotem, & offeret oblationem pro il-
la decimam partem ſati ſarinz hordeaceæ:
non fundet ſuper eam oleum, nec imponet
16 thui: quia ſacrificium zelotypiz eſt, & obla-
tio inueſtigans adulterium. * Offeret igitur
eam ſacerdos, & ſtanet coram Domino: * af-
ſumetque aquam ſandam in vaſe ſiliſi, &
pauillum terre de paſſamento tabernaculi
18 mitteret in eam. * Cumque ſteterit mulier in
conſpectu Domini, diſcooperiet caput eius,
& ponet ſuper manus illius ſacrificium re-
cordationis, & oblationem zelotypiz: ipſe au-
tem tenebit aquas amariffimas, in quibus
19 cum execratione maledictio congeſcit. * adiu-
rabitque eam, & dicit: Si non dormiuit vir
alienus tecum, & ſi non polluta es deſerto
mariti thoro, non te nocebunt aquæ iſtæ ama-
20 riſſimæ, in quas maledictio congeſcit. * Sin
autem declinaſti a viro tuo, atque polluta
21 es, & concubiſti cum altero viro: * his ma-
ledictionibus ſubiacebis: De te Dominus
io maledictionem, exemplumque cunctorum
in populo ſuo: putrefcere faciat ſemur tuum,
22 & venter tuus diſſipetur. * In-
grediantur aquæ maledictæ in ventrem tuū,
& vtero tardeſcente putrefcat ſemur. Et re-
23 ſpondebit mulier, Amen, amen. * Scribetque
D ſacerdos in libello iſta maledictio, & delebit
ea aquis amariffimis, in quas maledictio con-
24 geſcit, & dabit ei libere. Quas cum ex-
hauſerit, * tollet ſacerdos de manu eius ſacri-
ficium zelotypiz, & eleuabit illud coram Do-
mino, imponetque illud ſuper altare, atque dum-
26 taxat ut prius, * pugillum ſacrificij tollat:
de eo, quod offertur, & incendat ſuper altares
& ſic potum det mulieri aquas amariffimas.
27 Quas cum biberit, ſi polluta eſt, & contem-
pro viro adulteri rea, pertranſiunt eam,
aquæ maledictionis, & in hato ventre compu-
treſcet ſemur: eritque mulier in maledictio-
28 nem, & in exemplum omni populo. * Quod
ſi polluta non fuerit, erit innocua, & faciet
29 liberos. * Iſta eſt lex zelotypiz. Si de-
clinauerit mulier a viro ſuo, & ſi polluta fuerit,
30 * maritusque zelotypiz ſpiritu concitatus
adduxerit eam in conſpectu Domini, & fece-
rit ei ſacerdos iuxta omnia quæ ſcripta ſunt:
31 * maritus abſque culpa erit, & illa recipiet
iniquitatem ſuam.

C A P. V L.

1 **L**ocutusque eſt Dñs ad Moyſen, dicens: * Io-
2 quere ad filios Iſrael, & dices ad eos: Vir,
A ſive mulier, cum fecerint votum ut iandiſi-
3 centur, & ſe voluerint Dño ſanctificare: * a

vino, & omnisquod inebriare potest, abstine-
bunt. Acetum ex vino, & ex qualibet alia po-
tione, & quidquid de vva exprimitur, non bi-
bent: vvas recentes siccasque non comedent.
4 * cunctis diebus quibus ex voto Dño con-
secrantur: quidquid ex vinea esse potest, ab vva
5 passa usq: ad acinum non comedent. * Omni
tēpore separationis suę nonacula non tran-
sibit per caput eius usque ad completum diē,
quo Domino consecratur. Sanctus erit, &
6 scēte casarie capitis eius. * Omni tempore
B consecrationis suę super mortuum non in-
7 greditur, * nec super patris quidem & ma-
tris & fratris sororisq: funere contaminabitur,
quia consecratio Dei sui super capiteius
8 est. * Omnibus diebus separationis suę san-
9 ctus erit Domino. * Sin autem mortuus fue-
rit subito quispiam coram eo, polluetur caput
consecrationis eius: quod radet illico in
eadem die purgationis suę, & rursus septi-
10 ma. * in octaua autem die offeret duos turtu-
res, vel duos pullos columbę sacerdoti in
11 introitu foderis testimonij. * facietq: sacer-
dos vnum pro peccato, & alterum in holo-
caustum, & deprecabitur pro eo, quia pecca-
uit super mortuo: sanctificabitque caput eius
12 in die illo: * & consecrabit Domino dies se-
parationis illius, offerens agnum anniculum
pro peccato: ita tamen vt dies priores ierici
hiant, quoniam polluta est sanctificatio eius.
13 * Ista est lex consecrationis. Cum dies, quos
C ex voto decreuerat, complebuntur: adducet
14 eum ad ostium tabernaculi foderis, * & offeret
oblationem eius Domino, agnum annicu-
lum immaculatum in holocaustu, & ouē
15 anniculum immaculatū pro peccato, & arie-
tem immaculatū, hostiam pacificam, * can-
nistrum quoque panum azymorum qui cō-
spersi sint oleo, & lagana absque fermento
16 vincta oleo, ac libamina singulorum: * quę
offeret sacerdos coram Domino, & faciet ei
17 pro peccato, quā in holocaustum. * Arietē
verō immolabit hostiam pacificā Domino,
offerens simul canistrum azymorum, & liba-
18 menta quę ex more debentur. * Tunc ra-
detur nazarus ante ostium tabernaculi fode-
ris: exstiterit consecrationis suę: collectq: ca-
pillis eius, & poner super ignem, qui est sup-
19 positus sacrificio pacificorum. * Et armum
D eodum arietis, totamque absque fermento
vnam de canistro, & laganam azymum vnū,
& tradet in manus nazarei, postquam rasum
20 fuerit caput eius. * Susceptaq: rursus ab eo,
eleuabit in conspectu Domini & sanctificata
sacerdotis erunt, sicut pedusculum, quod se-
parari iussum est, & semir. post hac potest
21 bibere nazarus vinum. * Ista est lex naza-
rei, cum vouerit oblationem suam Domino
tempore consecrationis suę, exceptis his, quę
inuenerit manus eius. iuxta quod mente de-
uouerat, ita faciet ad perfectionem sanctifica-

tionis suę. * Locutusq: est Dominus ad Moy-
22 sen, dicens: * Loquere Aaron & filiis eius: Sic
23 benedicetis filiis Israel, & dicetis eis: * Bene-
24 dicat tibi Dñs, & custodiat te. * Ostendat
Dominus faciem suā tibi, & misereatur tui.
25 * Conuertat Dominus vultum suum ad te,
26 & det tibi pacem. * Inuocabuntque nomen
meum super filios Israel, & ego benedicā eis.

CAP. VII.

1 **F** Actum est autem in die qua compleuit
A Moyse tabernaculum, & crexit illud:
vniq: & sanctificauit cum omnibus vasis
2 suis, altare similiter & omnia vasa eius. * Ob-
tulerunt principes Israel & capita familiari,
qui erant per singulas tribus, præfectiq: eorū,
3 qui numerati fuerant, * munera coram Dño
sex plaustra tecta cum duodecim bobus. Vnū
plastrum obtulerē duo duces, & vnum bouē
singuli, obtuleruntq: ea in conspectu taberna-
4 culi. * Ait autem Dominus ad Moysen:
5 * Suscipe ab eis vt seruiant in ministerio ta-
bernaculi, & trades ea Leuitis iuxta ordinē
6 ministerij sui. * Itaque cum suscepisset Moy-
ses plastra & boues, tradidit eis Leuitis.
7 * Duo plastra & quattuor boues dedit filiis
Gerson, iuxta id quod habebat necessarium.
8 * quattuor alia plastra, & octo boues dedit
filiis Merari secundum officia & cultum suū,
9 sub manu Ithamar filij Aaron sacerdotis.
10 * filijs autē Caath non dedit plastra & bo-
nes: quia in Sanctuario seruiunt, & onera pro
11 priis portant humeris. * Igitur obtulerunt
duces in dedicationem altaris, die qua vnctū
12 est, oblationem suam ante altare. * Dixitque
B Dominus ad Moysen: Singuli duces per sin-
gulos dies offerant munera in dedicationem
13 altaris. * Primo die obtulit oblationem suā
Nahasson filius Aminadab de tribu Iuda:
14 * fueruntq: in ea acetabulum argenteū pon-
do centum triginta siclorum, phiala argētea
habens septuaginta siclos iuxta pondus San-
ctuarij, vtrumque plenum simila conspersā
15 oleo in sacrificium: * mortariolum ex decem
siclis aureis plenum incenso: * bouem de ar-
mento, & arietem, & agnum anniculū in ho-
16 locaustum: * hircumque pro peccato: * & in
17 sacrificio pacificorum boues duos, arietes
quinque, hircos quinque, agnos anniculos
quinque. hæc est oblatio Nahasson filij Ami-
18 nadab. * Secundo die obtulit Nathanael fi-
lius Suar, dux de tribu Issachar, * acetabulū
argenteum appendens centum triginta siclos,
phialam argenteam habentem septuaginta
siclos, iuxta pondus Sanctuarij, vtrumq: ple-
19 num simila conspersa oleo in sacrificium:
20 * mortariolum aureum habens decem siclos
plenum incenso: * bouem de armento, & arie-
tem, & agnum anniculum in holocaustum:
21 * hircumq: pro peccato: * & in sacrificio pa-
cificorum boues duos, arietes quinque, hircos

I Exo. 40.
b. 16I Iud. 13.
a. 5I Aa. 21.
d. 24)

quinque, agnos anniculos quinque. hæc fuit
 14 oblatio. Nathanael filij Suar. * Tertio. die
 princeps filiorum Zabulon. Eliab filius He
 15 lon. * obtulit acetabulum argenteum appen
 dens centum triginta fidos, phialam argen
 team habentem septuaginta fidos ad pondus
 16 Sanctuarij, vtrumq. plenum simila consper
 sa oleo in sacrificium: * mortariolum aureum
 17 appendens decem fidos pleni incenso: * bouem
 18 uera de armento, & arietem, & agnum anni
 culum in holocaustum: * hircumq. pro pec
 19 cato: * & in sacrificio pacificorum boues duos,
 arietes quinque, hircos quinque, agnos anni
 20 culos quinque. hæc est oblatio Eliab filij He
 21 lon. * Die quarto princeps filiorum Ruben.
 22 Elisur filius Sedeur. * obtulit acetabulum ar
 genteum appendens centum triginta fidos,
 23 phialam argenteam habentem septuaginta fidos
 ad pondus Sanctuarij, vtrumq. plenum
 24 simila conspersa oleo in sacrificium: * mor
 25 tariolum aureum appendens decem fidos ple
 26 num incenso: * bouem de armento, & arietem,
 27 & agnum anniculum in holocaustum. * hir
 28 cumq. pro peccato. * & in hostias pacifico
 29 rum boues duos, arietes quinque, hircos quin
 30 que, agnos anniculos quinque. hæc fuit oblatio
 31 Elisur filij Sedeur. * Die quinto princeps
 32 filiorum Simeon. Salameel filius Surisaddai
 33 * obtulit acetabulum argenteum appendens
 centum triginta fidos, phialam argenteam
 34 habentem septuaginta fidos ad pondus San
 35 ctuarij, vtrumque plenum simila conspersa
 36 oleo in sacrificium: * mortariolum aureum
 37 appendens decem fidos pleni incenso: * bouem
 38 de armento, & arietem, & agnum anni
 39 culum in holocaustum: * hircumq. pro pec
 40 cato: * & in hostias pacificorum boues duos,
 41 arietes quinque, hircos quinque, agnos anni
 42 culos quinque. hæc fuit oblatio Salameel fi
 43 lij Surisaddai. * Die sexto princeps filiorum
 44 Gad. Eliasaph filius Ducl. * obtulit acetabu
 45 lum argenteum appendens centum triginta
 46 fidos, phialam argenteam habentem septua
 47 ginta fidos ad pondus Sanctuarij, vtrumq. ple
 48 num simila conspersa oleo in sacrificium:
 49 * mortariolum aureum appendens decem
 50 fidos plenum incenso: * bouem de armento,
 51 & arietem, & agnum anniculum in holocau
 52 stum: * hircumq. pro peccato: * & in hostias
 53 pacificorum boues duos, arietes quinque, hir
 54 cos quinque, agnos anniculos quinque. hæc
 55 fuit oblatio Eliasaph filij Ducl. * Die septimo
 56 princeps filiorum Ephraim. Elisama fi
 57 lius Ammiud. * obtulit acetabulum argenteum
 58 appendens centum triginta fidos, phialam
 59 argenteam habentem septuaginta fidos ad pon
 60 dus Sanctuarij, vtrumque plenum simila
 61 conspersa oleo in sacrificium: * mortariolum
 62 aureum appendens decem fidos plenum in
 63 censo: * bouem de armento, & arietem, &
 64 agnum anniculum in holocaustum: * hircum

que pro peccato. * & in hostias pacificorum,
 55 E boues duos, arietes quinque, hircos quinque,
 agnos anniculos quinque. hæc fuit oblatio
 56 Elisama filij Ammiud. * Die octauo, prin
 57 cept filiorum Manasse. Gamaliel filius Pha
 58 dailur. * obtulit acetabulum argenteum,
 59 appendens centum triginta fidos, phialam
 argenteam habentem septuaginta fidos ad
 pondus Sanctuarij, vtrumque plenum. si
 60 mila conspersa oleo in sacrificium: * mor
 61 tariolum aureum appendens decem fidos,
 62 plenum incenso: * bouem de armento, &
 63 arietem, & agnum anniculum in holocau
 64 stum: * hircumq. pro peccato: * & in hostias
 65 pacificorum boues duos, arietes quinque,
 66 hircos quinque, agnos anniculos quinque.
 hæc fuit oblatio Gamaliel filij Phadailur.
 67 * Die nono princeps filiorum Benjamin.
 68 Abidan filius Gedeonis. * obtulit acetabulum
 69 argenteum appendens centum triginta fidos,
 70 phialam argenteam habentem septuaginta
 71 fidos ad pondus Sanctuarij, vtrumque ple
 72 num simila conspersa oleo in sacrificium:
 73 * & mortariolum aureum appendens decem
 74 fidos plenum incenso: * bouem de armento,
 75 & arietem, & agnum anniculum in holocau
 76 stum: * hircumq. pro peccato: * & in hostias
 77 pacificorum boues duos, arietes quinque,
 78 hircos quinque, agnos anniculos quinque.
 hæc fuit oblatio Abidan filij Gedeonis.
 79 * Die decimo princeps filiorum Dan. Abie
 80 zer filius Ammisaddai. * obtulit acetabulum
 81 argenteum appendens centum triginta fidos,
 82 phialam argenteam habentem septuaginta
 83 fidos ad pondus Sanctuarij, vtrumque ple
 84 num simila conspersa oleo in sacrificium:
 85 * mortariolum aureum appendens decem fi
 86 clos plenum incenso: * bouem de armento,
 87 & arietem, & agnum anniculum in holocau
 88 stum: * hircumq. pro peccato: * & in hostias
 89 pacificorum boues duos, arietes quinque,
 90 hircos quinque, agnos anniculos quinque.
 hæc fuit oblatio Abiezer filij Ammisaddai.
 91 * Die undecimo princeps filiorum Aser. Ph
 92 giel filius Oehran. * obtulit acetabulum ar
 93 genteum appendens centum triginta fidos,
 94 phialam argenteam habentem septuaginta
 95 fidos ad pondus Sanctuarij, vtrumque ple
 96 num simila conspersa oleo in sacrificium:
 97 * mortariolum aureum appendens decem fi
 98 clos plenum incenso: * bouem de armento,
 99 & arietem, & agnum anniculum in holocau
 100 stum: * hircumq. pro peccato: * & in hostias
 101 pacificorum boues duos, arietes quinque,
 102 hircos quinque, agnos anniculos quinque.
 hæc fuit oblatio Phogiel filij Oehran. * Die
 103 duodecimo princeps filiorum Nephthali.
 104 Abira filius Finan. * obtulit acetabulum ar
 105 genteum appendens centum triginta fidos,
 106 phialam argenteam habentem septuaginta
 107 fidos ad pondus Sanctuarij, vtrumque ple

80 nunc similia oleo confecta in sacrificia
 81 mortuorum aureum appendens decem si-
 82 cios, plenum incensum: bouem de armento,
 83 & arietem, & agnū anniculum in holocaustum.
 84 hircum pro peccato. * & in hostias
 85 pacificorum boues duos, arietes quinque,
 86 hircos quinque, agnos anniculos quinque.
 87 hircus oblatio Altari filij Enan. * Hæc in
 88 dedicatione altaris obata sunt a principibus
 89 Israel, in hie qua coniectum est. acetabula
 90 argentea duodecim: phiale argenteæ duode-
 91 cim: mortariola aurea duodecim: * ita ut
 92 centum viginti sicos argenti haberet vnum
 93 acetabulum, & septuaginta sicos haberet
 94 vna phiala: est, in commune vasorum om-
 95 nium ex argento sici duo millia quadringen-
 96 ti, pondere Sanduarij. * mortariola aurea
 97 duodecim plena incenso denos sicos append-
 98 entia pondere Sanduarij: id est, simul auri
 99 sici centum viginti. * boues de armento in
 100 holocaustum duodecim, arietes duodecim,
 101 agni anniculi duodecim, & libameta eorum:
 102 hirci duodecim pro peccato. * In hostias pa-
 103 cificorum, boues viginti quattuor, arietes sex-
 104 aginta, hirci sexaginta, agni anniculi sexa-
 105 ginta. Hæc oblata sunt in dedicatione altaris,
 106 quando vñctum est. * Cumque ingrederetur
 107 Moyses tabernaculum foderis, ut consideret
 108 oraculum, audiebat vocem loquentis ad se
 109 de propitiatorio, quod erat super arcam tes-
 110 timonii inter duos Cherubim, vnde & lo-
 111 quebatur ei.

C A P. V I I I.

1 LOCUTUS est Dominus ad Moysen, di-
 2 cēs: * Loquere Aaron, & dices ad eum:
 3 Cum posueris septem lucernas, candelabrum
 4 in australi parte erigatur. Hoc igitur præce-
 5 pe ut lumen cōtra boream a regione respiciant
 6 ad mensam panum propositionis, cōtra eam
 7 partem, quam candelabrum respicit, lucere
 8 debebunt. * Fecitque Aaron, & imposit luc-
 9ernas super candelabrum, ut præceperat
 10 Dominus Moysi. * Hæc autem erat factura
 11 candelabri, ex auro ductilis, tam mediis stipite,
 12 quam cuncta que ex vitroque calamorum la-
 13 tere nascebantur: iuxta exemplū quod ostendit
 14 Dominus Moysi, ita operatus est can-
 15 delabrum. * Et locutus est Dominus ad Mo-
 16 ysen, dicens: * Tolle Leuitas de medio filiorū
 17 Israel, & purificabis eos iuxta hunc ritum:
 18 Aspergantur aqua lustrationis, & radant om-
 19 nes pilos carnis suæ. Cumque laverint vesti-
 20 menta sua, & mundati fuerint, tollent bo-
 21 uem de armentis, & libamentum eius simi-
 22 lam oleo confersim: bouem autem alterum
 23 de armento: tu accipies pro peccato: * & ap-
 24 plicabis Leuitas coram tabernaculo foderis,
 25 conuocata omni multitudine filiorum Israel.
 26 * Cumque Leuitæ fuerint coram Domino, po-
 27 nent filij Israel manus suas super eos. * & of-

feret Aaron Leuitas, munus in conspectu Do-
 2 minia filijs Israel, ut seruiant in ministerio
 3 eius. * Leuitæ quoque ponent manus suas
 4 super capita bouem, & quibus vnum facies pro
 5 peccato, & alterum in holocaustum Domini,
 6 ut depreceris pro eis. * Statuesque Leuitas in
 7 conspectu Aaron & filiorum eius: & conse-
 8 crabis oblatos Domino, * ac separabis de
 9 medio filiorum Israel, ut sint mei. * & postea
 10 ingredientur tabernaculum foderis, ut ser-
 11 uiant mihi. Sicque purificabis & consecrabis
 12 eos in oblationem Domini: quodam dono
 13 donati sunt mihi a filijs Israel. * Pro pri-
 14 mogenitis quoque aperiuisti omnem vuluam
 15 Israel, accepi eos. * Mea sunt enim omnia,
 16 primogenita filiorum Israel, tam ex homini-
 17 bus quam ex iumentis. Ex quo percussu
 18 omne primogenitum in terra Aegypti, san-
 19 ctificauit eos mihi: * & nūc Leuitas pro cam-
 20 pīs primogenitis filiorum Israel: * tradidi-
 21 que eos dono Aaron & filijs eius de medio popu-
 22 li, ut seruiant mihi pro Israel in tabernaculo
 23 foderis, & orent pro eis ne sit in populo pla-
 24 ga, si ausi fuerint accedere ad Sanduarium.
 25 * Feceruntque Moyses & Aaron & omnis mul-
 26 tudo filiorum Israel super Leuitas que præ-
 27 ceperat Dominus Moysi: purificati sunt,
 28 & lauerunt vestimenta sua. Eleuauitque
 29 Aaron in conspectu Domini, & orauit pro eis,
 30 ut purificati ingrederentur ad officia sua in
 31 tabernaculo foderis coram Aaron & filijs
 32 eius. Sicut præceperat Dominus Moysi de
 33 Leuitis, ita factum est. * Locutusque est Domi-
 34 nus ad Moysen, dicens: * Hic est lex Leuiti-
 35 rum, a viginti quinque annis & supra, ingre-
 36 diuntur ut inuenerint in tabernaculo foderis.
 37 * Cumque quinquagesimum annum ætatis
 38 impleuerint, seruire cessabunt. * eruntque
 39 ministri fratrum suorum in tabernaculo fode-
 40 ris, ut custodiant que sibi fuerint commenda-
 41 ta, opera autem ipsa non faciant. Sic dispo-
 42 nes Leuitas in custodijs suis.

C A P. I X.

1 LOCUTUS est Dominus ad Moysen in deser-
 2 to Sinai anno secundo, postquam egras-
 3 si sunt de terra Aegypti, mense primo dicens,
 4 * Faciant filij Israel Phasim in tempore suo:
 5 * quartadecima die mensis huius ad vespertim,
 6 iuxta omnes ceremonias & iussificationes
 7 eius. * Præcepitque Moyses filijs Israel ut fa-
 8 cerent Phasim. * Qui fecerunt in tempore suo
 9 quartadecima die mensis ad vespertim in mon-
 10 te Sinai. Iuxta omnia que mandauerat Do-
 11 minus Moysi, fecerunt filij Israel. * Ecce au-
 12 tem quidam inuadit super animam hominis,
 13 quoniam poterat facere Phasim in die illo, ac-
 14 cedentes ad Moysen & Aaron, * dixitque eis:
 15 Inuadit super animam hominis, quare
 16 fraudatur, ut non valeamus oblationem
 17 offerre Domino in tempore suo inter filios
 18 Israel?

1 Sup. 3.
 b. 1 j
 Exod. 13.
 a. 1
 Luc. 1. d.
 23

1 Exo. 12.
 a. 2

8. Israel? * Qui burespondit Moyses: State ut
epicula quid precipiat Dominus de vobis.
9. * Locutusque est Dominus ad Moysen, dicens:
10. * Loquere filiis Israeli: Homo qui fuerit im-
mundus super animam, siue in via procul in
gente vestra, faciat Phasē Domino. In men-
se secundo, quartadecima die mensis ad ve-
speram: cum azymis & lactucis agrestibus co-
medet illud: * non relinquet ex eo quip-
piam vique manere, & os eius non confrin-
13. gent, omnem ritum Phasē obseruabunt. * Si
quis autem & mundus est, & in itinere non
fuit, & tamen non fecit Phasē, exterminabitur
anima illa de populo suo: quia sacrificium
C. Domino non vobis tempore suo: peccatum
14. suum ipse portabit. * Peregrinus quoque &
15. alius si fuerint apud vos, facient Phasē Do-
minum: ita ceremonias & iustificationes ei.
Præceptum idem erit apud vos tam aduen-
17. quam indigenæ. * Igitur die qua erectum
est tabernaculum, operuit illud nubes. A ve-
speræ autem super tentorium erat quasi spe-
cies ignis vique manere. * sic fiebat iugiter per
diem operiebat illud nubes, & per noctem
17. quasi species ignis. * Cumque ablata fuisset
nubes, quæ tabernaculum protegebat, tunc
proficisciebantur filij Israeli: & in loco ubi Re-
18. tisse eos videret, ibi castrametabantur. * Ad im-
petum Domini proficisciebantur, & ad impe-
rium illius fugebant tabernaculum. * Cunctis
diebus quibus habitabat nubes super tabernacu-
19. lum, manebant in eodem loco: * si eni-
m sic videret compote maneret super illud,
Derant filij Israeli in excubijs Domini, & non
20. proficisciebantur: quoniam diebus sinisset nubes
super tabernaculum: Ad imperium Domini
erigebant tentoria, & ad imperium illius de-
21. ponebant. * Si sinisset nubes a vespere vique
mane, & statim illic nubes tabernaculum te-
que quiescebat, proficisciebantur: & si post diem &
22. noctem recessisset, dissipabant tentoria. * Si
vero si duo aut vltor mense vel longiori tem-
pore fuisset super tabernaculum, manebant
filij Israeli in eodem loco: & non proficiscie-
23. bantur: statim autem ut recessisset, mouebant
castra: * Per verbum Domini fugebant tentoria
& sequebantur illum: & proficisciebantur.
24. Et præcepit Moyses Domini iussu impetum
eius per manum Moysi.

C A P. X.

1. Locutusque est Dominus ad Moysen, dicens:
2. * Fac tibi duas tubas argenteas ducales,
3. & quibus conuocare populum iussit: & in quibus
4. quando mouenda sunt castra. * Cumque accreperit
5. mense: ubi congregabitur ad te omnis turba ad
6. castrum tabernaculi forteturus: si semel clau-
7. gantur, venient ad te principes: & capita mul-
8. titudinis Israeli: si autem potuerintque
9. cuncti clamor increperint, mouebunt castra
10. & primum qui sunt ad orientalem plagam. * In

secundo autem sonitu & pari vultu tubæ,
leuabunt tentoria qui habitant ad meridiem:
& iuxta hunc modum reliqui facient, vultu
7. tibus tubis in processionem. * Quando autem
congregandus est populus, simplex tubarum
8. clangor erit, & non consuevit vultu. * Fi-
9. lij autem Aaron sacerdotes clangent tubis:
eritque hoc legitimum sempiternum in gene-
9. rationibus vestris. * Si exieritis ad bellum
de terra vestra contra hostes qui ducant ad
uersum vos, clangetis vultu tubis, & erit
recordatio vestri coram Domino Deo vestro,
ut eruamini de manibus inimicorum vestro-
10. rum. * Si quando habebitis epulum, & dies
festos, & calendæ, canetis tubis super holo-
caustis, & pacificis victimis, ut sint vobis in re-
cordationem Dei vestri: ego Dominus Deus
11. vestrorum. * Anno secundo, mense secundo, vige-
gesima die mensis: eleuata est nubes de taber-
12. naco: & ceciderit: profectusque sunt filij Israeli
13. per turmas suas de deserto Sinai, & recubuit
14. nubes in solitudine Pharan. * Moueruntque
castra primo iussu imperium Domini in ma-
15. nu Moysi. * Filij Iuda per turmas suas quo-
16. rum principes erant Nahaslon filius Aminadab:
17. * In tribu filiorum Issachar fuit princeps Na-
18. thanael filius Snar. * In tribu Zabulon erat
19. princeps Eliab filius Helon. * Deposituque
20. est tabernaculum, quod portantes egressi sunt
21. filij Gerson & Merari. * Profectique sunt &
22. filij Ruben, per turmas & ordinem suum:
23. quorum princeps erat Helisur filius Sedecur:
24. * In tribu filiorum Simeon, principes sunt
25. Salumiel filius Suciaddai. * Porro in tribu
26. Gad erat princeps Eliasaph filius Ducl. * Pro-
fectique sunt & Caathie portantes sanctuariū.
Tandem tabernaculum portabatur, donec veni-
27. rent ad erectionis locum. * Mouerunt castra
& filij Ephraim per turmas suas, in quorum
exercitu princeps erat Elisama filius Am-
28. miod. * In tribu autem filiorum Manasse prin-
29. ceptus fuit Gamaliel filius Phadathur. * & in
30. tribu Benjamin erat dux Abidan filius Ge-
31. deon. * Nouissimum castrorum omnium pro-
fectus sunt filij Dan per turmas suas, in quorum
exercitu princeps fuit Ahiezer filius Amma-
32. saidan. * In tribu autem filiorum Asseer
33. princeps Phiegil filius Ochra. * Et in tribu
filiorum Nephthali princeps fuit Ahira filius
34. Enan. * Hæc sunt castra, & processionis filio-
rum Israel per turmas suas quæ egredietur
35. tur. * Dixitque Moyses Hotad filio Rague
36. Madianitæ cognato suo: Proficiscimur ad locum
quem Dominus daturus est nobis: veni
37. nobiscum, ut beneficium tibi faciat quia Domi-
38. nus bona promissit Israeli. * Cui ille respon-
39. dit: Non vadam tecum, sed reuertar in ter-
ram meam, in qua natus sum. * Et ille: Non
inquit, nos relinquere: tu enim nos in quibus
locis per desertum castra ponere debeamus,
36. mus, & erit ductor noster. * Cumque nobi-

cuna veneris; quicquid optinui fuerit ex opibus, quas nobis tradidit Dominus, dabimus tibi. * Profecti sunt ergo de Mōre Domini via trium dierum, arcaq. federis Domini precedebat eos, per dies tres providens castrorum locum. * Nubes quoque Domini super eos erat per diem cuius incederet. * Cumque elevaretur arca, dicebat Moyses: Surge Domine, & dissipentur inimici tui, & fugiant qui oderunt te, a facie tua. * Cum autem deponeretur, dicebat: Reversetur Domine ad multitudinem exercitus Israel.

CAP. XI.

I Nterea ortum est murmur populi, quasi dolentium pro labore, contra Dominum. Quodcum audisset Dominus, iratus est. Et accessus in eos ignis Domini deuorauit extremam castrorum partem. * Cumq. clamasset populus ad Moysen, orauit Moyses ad Dominum, & absorpsit ignis. * Vocauitque nomen loci illius, Incensio: eo quod incensus fuisset coram eo ignis Domini. * Vulgus quippe promittit, quod a cenderat eum eis; ita grauit desiderio, sedens & stans, iunctis sibi pariter filiis Israel, & ait: Quis dabit nobis ad vesendum carnes? * Recordamur piscium quos comedebamus in Aegypto gratis: in mense nobis veniunt cucumeres, & pepones, porriq. & cepe, & allia. * Anima nostra arida est, nihil aliud respiciunt oculi nostri nisi Man. * Erat autem Man quasi semē corāan dri, coloris bdellii: Circuibatq. populus, & colligens illud, frangebatur mola, sicut terebat in mortario, coquebat in olla, & faciens ex eo tortulas saporis quales panis oleati. * Cumq. descenderet illi super castra ros, descendebat pariter & Man: Audiuit ergo Moyses stentem populum per familias, singulos per ostia tentorii sui. Iratusq. est furor Domini valde: sed & Moysi intoleranda res visa est. * & ait ad Dominum: Cur attulisti seruum tuum? quare non inuenio gratiam coram te? & cur imposuisti pōdus vniuersi populi huic super me? * Numquid ego concepi omnem hanc multitudinem, vel genui eam, ut dicas mihi Porta eos in sinu suo sicut portare solum tuum infanculum, & de te in terram, pro qua iurasti patribus eorum? * Vnde mihi carnes de tam tanta multitudi? sicut conera me, dicentes: Da nobis carnes ut comedamus. * Non possumus solum sustinere omnem hunc populum, quia grauis est mihi. * Sin autem tibi videtur obsecro ut interficias me, & inueniam gratia in oculis tuis, ne tantis afficiat malis. * Et dixit Dominus ad Moysen: Congrega mihi septuaginta viros de senibus Israel, quos tu nosti quod senes populi sint ac magistri: & duces & ad osium tabernaculi sedent, & facietque ibi stare tecum, ut descendam

ad & loquar tibi: & auferam de spiritu tuo, tradamq. eis, ut sustentent tecum orum populi, & non tu solus graueris. * Populo quoque dicenti: Satisficiamini: cras comedetis carnes, ego enim audiuī vos dicere: Quis dabit nobis escas carum? bene nobis erat in Aegypto. Ut det vobis Dominus carnes, & comedatis: * non vno die, nec duobus nec quinque aut de cetera, nec viginti quidem, sed usque ad mensē dierum, donec exeat per naves vestras, & uertatur in nauseam, eo quod repuleritis Dominum, qui in medio vestri est, & stueritis coram eo, dicentes: Quare egredi sumus ex Aegypto? * Et ait Moyses: Sexcenta milia peditum huius populi sunt: & tu dicis: Dabo eis escam carniū mense integro? * Numquid osium & boum multitudo exedetur, ut possit sufficere ad cibum? vel oēs pisces maris in vno congregabuntur, ut eos faciant? * Cui respondit Dominus: Numquid manus Domini inualida est? Iam nunc videbis vtrum meus sermo opere cōpleatur. * Venit igitur Moyses, & narrauit populo verba Dñi, congregans septuaginta viros de senibus Israel, quos stare fecit circa tabernaculū. * Descenditq. Dominus per nubem, & locutus est ad eum, auferens de spiritu qui erat in Moysē, & dāns septuaginta viros. Cumque requiesceret in eis Spiritus, prophetauerunt, nec ultra cessauerunt. * Remanserunt autem in castris duo vii, quorum vnus vocabatur Eldad, & alter Medad, super quos requieuit Spiritus. nam & ipsi descripti fuerant, & non exierant ad tabernaculum. * Cumq. prophetarent in castris, occurrit puer, & nuntiavit Moysi, dicens: Eldad & Medad prophetant in castris. * Statim Iosue filius Num, minister Moysi, & electus pluribus, ait: Domine mox Moyses prohibe eos. * At ille: Quid inquit, emularis pro me? quis tribuat ut omnis populus prophete, & det eis Dominus Spiritu suum? * Reuersusq. est Moyses, & maiores natu Israel in castra. * Ventus autem egrediens a Domino arreptans transiit per coturnices, & demisit in castra ignem quantum vno die confici potest, ex omni parte castrorum per circuitum, volabantque in aere duobus cubitis altitudine super terram. * Surgens ergo populus toto die illo, & nocte, ac die altero, congregauit coturnicum, qui parum, decem coros: & sicauerunt eas per gyrum castrorum. * Althuc carnes erant dentibus eorum, nec defecerat huiusmodi cibis: & ecce furor Domini concitatus in populum, percussit enim plaga magna nimis. * Vocatusq. est ille locus, Sepulchra concupiscentie: ibi enim sepeluerunt populum qui desiderauerat: Egredi autem de Sepulchris concupiscentie, venerunt in Haferoth, & manserunt ibi.

I Ioan. 6. b. 10.

I Iai. 59. a. 1.

I Psal. 77. c. 16.

I Psal. 77. d. 30.

CAP. XII.

Locutaq. est Maria & Aaron contra Moy-
sen propter uxorem eius Aethiopsam,
1 * & dixerunt: Num per solum Moysem locu-
tus est Dominus? nonne & nobis similiter est
2 locutus? Quod cum audisset Dominus, (* erat
3 enim Moyse vir iudicissimus super omnes ho-
4 mines qui morabantur in terra) * statim lo-
5 cutus est ad eum, & ad Aaron & Mariam:
6 Egreimini uos tantum ties ad tabernaculu
7 soderis. Cumq. fuissent egressi, descendit
8 Dominus in columna nubis, & stetit in in-
9 troitu tabernaculi uocans Aaron & Mariam.
10 Qui cum isseut, * dixit ad eos: Audite sermo-
11 nes meos: Si quis fuerit inter uos propheta
12 Domini, in uisione apparebo ei, uel per som-
13 niu loquar ad illum. * At non talis sortus
14 meus Moyse, I qui in omni domo mea fide-
15 lissimus est: * I ore enim ad os loquor ei: &
16 palam, & non per enigmata & figuras Dñm
17 C uidet. Quare ergo non timuistis detrahere
18 sermo meo Moyse? * Iratusque contra eos,
19 abiit: * nubes quoque recessit quæ erat super
20 tabernaculum: & ecce Maria apparuit can-
21 dens lepra quasi nix. Cumq. respexisset eam
22 Aaron, & uidisset pressum lepra, * ait ad
23 Moysem: Obsecro domine mi, ne imponas
24 nobis hoc peccatum quod stulte commissimus,
25 * ne fiat hæc quasi mortua, & ut abortiuum
26 quod proiecit de uulua matris suæ. ecce iam
27 medium carnis eius deuoratum est a lepra.
28 * Clamauitq. Moyse ad Dominum, dicens:
29 Deus, obsecro, sana eam. * Cui respondit Do-
30 minus: Si pater eam spuisset in faciem illius,
31 nonne debuerat saltem septem diebus rubore
32 suffundi? Separetur septem diebus extra ca-
33 stra, & postea reuocabitur. * Facta est itaq.
34 Maria extra castra septem diebus: & popu-
35 lus non est motus de loco illo, donec reuoca-
36 ta est Maria.

CAP. XIII.

Profectusq. est populus de Hazereth fixis
1 tentorijs in deserto Pharan. * ibique
2 locutus est Dominus ad Moysem, dicens:
3 * Mitte uiros, qui considerent Terram Cha-
4 naan, quam iurauimus filiis Israel, singulos
5 de singulis tribubus, ex principibus. * Fecit
6 Moyse quod Dominus imperauerat, de de-
7 serto Pharan mittens principes uiros, quorū
8 illa sunt nomina. * De tribu Ruben, Sam-
9 uua filium Zechur. * De tribu Simeon, Sa-
10 phat filium Huri. * De tribu Iuda, Caleb fi-
11 lium Iephone. * De tribu Issachar, Igal filiū
12 Ioseph. * De tribu Ephraim, Osce filium Nun.
13 * De tribu Benjamin, Phaki filium Raphu.
14 * De tribu Zabulon, Geddiel filium Sodi.
15 * De tribu Ioseph, Isephai Manasse, Gaddi fi-
16 lium Sufi. * De tribu Dan, Ammiel, filium
17 Gemmali. * De tribu Aser, Schur filium Mi-
18 chael. * De tribu Nephthali, Nahabi filium
19 Vapfi. * De tribu Gad, Guel filium Machi.
20 * hæc sunt nomina uirorum, quos misit Moy-
21 ses ad considerandam Terram: uocauitque
22 Osce filium Nun, Iosue. * misit ergo nos
23 Moyse ad considerandam Terram Chanaan,
24 & dixit ad eos: Ascendite per meridianā pla-
25 gam. Cumq. ueneritis ad montes, * conside-
26 rate Terram, qualis sit & populum qui habi-
27 tator est eius, utrum fortis sit an infirmus: si
28 pauci numero an plures: * ipsa terra, bona an
29 mala: urbes quales, murate an absque muris:
30 * humus, pinguis an sterilis, memorosa an
31 absque arboribus. Confortamini, & afferre
32 nobis de fructibus Terræ. Erat autem xpus
33 quando iam præcoque uis uesci possunt.
34 * Cumq. ascendissent, explorauerunt Terrā
35 a deserto Sin, usque Rohob interantibus E-
36 marh. * Ascenderuntq. ad meridiem, & ue-
37 nerunt in Hebron, ubi erant Achiman & Sisai

I Dent. 1.
d. 24

& Tholmai filij Enac. nam Hebron septem annis ante Tanim urbem Aegypti cōdita est.
 24 * I Fergentesq. vsque ad Torrentem. botri, absiderunt palmitem cum vna sua, quā portauerunt in veste duo viri. De malis quoque
 25 granatis & de ficis loci illum tulerunt: * qui appellatur est Nehelescol, id est Torrens botri, eo quod botrū portassent indī filij Israel.
 26 * Reuersiq. exploratores Terræ post quadraginta dies, omni regione circuita, * venerunt ad Moysen & Aaron, & ad omnem ceterum filiorum Israel in desertum Pharan, quod est in Cades. Locutisq. eis & omni multitudi
 27 ostenderunt fructus Terræ: * & narraverunt, Fidentes: Venimus in Terram, ad quam misisti nos, quæ te vera fluit lacte & melle, vt ex
 28 his fructibus cognosci possit: * sed cultores fertilissimos habet, & vites grandes atque multas. Scirpem Enac vidimus ibi. * Amalec habitat in meridie, Hethæus, & Iebutæus, & Amoræus in montanis: Chananeus vero moratur iuxta mare & circa fluentē Iordanis.
 29 * Inter hæc Caleb compesceas murmur populi, qui oriebatur contra Moysen, ait Ascendamus, & possideamus Terram, quoniam
 30 potiusmus obtinere eam. * Alij vero, qui fuerant cum eo, dicebant: Nequaquam ad hunc populum valemus ascendere, quia fortisq. nobis est.
 31 * Deira xeruntq. Terræ, quam in speceramus, apud filios Israel, dicentes Terræ, quā lustrauimus, deuorat habitatores suos: populus, quem aspeximus, proceræ stature est.
 32 * Ibi vidimus monstra quædam filiorum Enac de genere giganteo: quibus comparati, quāsi locustæ videbātur.

C. A. P. XIIII.

I Oitur vociferans omnis turba fleuit: & illa, * & murmurati sunt contra Moysen & Aaron cuncti filij Israel dicentes:

3 * Vtinam mortui essemus in Aegypto: & in hac vasta solitudine vtinam perieramus, & non inducat nos Dominus in Terram istam, ne cadamus gladio, & uxores ac liberi nostri ducantur captiui. Nōne melius est reuerti in
 4 Aegyptum? * Dixeruntq. aliter ad aliter: Constituamus nobis ducem, & reuertamur
 5 in Aegyptum. * Quo audito Moyses & Aaron ceciderunt prout in terram coram omni
 6 multitudine filiorum Israel. * I At vero Iosue filius Nun, & Caleb filius Iephone, qui & ipsi lustrauerant terram, & ceterum vestimen
 7 ta sua, * & ad omnem multitudinem filiorum Israel locuti sunt: Terræ, quam circūui
 8 mus, valde bona est. * si propitius fuerit Dominus, inducet nos in eam, & tradet eam in
 9 hæd & melle manantem. * Nolite rebelles esse contra Dominum: neque timeatis populum terræ huius, quia sicut panem ita eos possumus deuorare. * recessit ab eis omne præ
 10 dium: Dominus nobiscum est, nolite metueret. * Cumq. clamaret omnis multitudo, & lapidibus eos vellet opprimere, apparuit gloria Domini super seculum fidentes cunctis
 11 filij Israel. * Et dixit Dominus ad Moysen: Vique non credens mihi in omnibus signis, quæ feci coram eis? * Terram igitur eos per
 12 silentia, atque consumam: te autem faciam principem super gentem magnam, & fortiorē quā hęc est. * Et ait Moyses ad Dominum: Vt audiant Aegyptij, de quorum me
 13 duo eduxisti populum istum, * & habitatores Terræ huius, qui audierunt quod tu Dominus in populo isto sis, & facis videris ad
 14 faciendū, & nubes tua protegat illos, & in columna nubis præcedas eos per diem, & in
 15 columna ignis per noctem: * quod occideris tantam multitudinem quasi vnum hominē, & dicant: * Non poterat introducere popu
 16 lum

I Eccl. 46.
b. 9
Mach. 1.
f. 55, 56

I Exo. 13.
d. 21

17 **I**um in terram, pro qua iurauerat: **I**demcirco occidit eos in solitudine. * Magnificetur ergo fortitudo Domini sicut iurasti, dicens: **I** Domini patiens & multae misericordiae, auferens iniquitatem & scelera, nullumq. innoxium derelinquens, qui viderat peccata patrum in filios in tertiam & quartam generationem. * Dimittite, obsecro, peccatum populi. **D** huius secundum magnitudinem misericordiae tuae, sicut propitius fuisti egredientibus de Aegypto usque ad locum istum. * Dixitque Domini: Dimittite iuxta verbum tuum. * Vini ego: & implebitur gloria Domini vniuersa terra. * Attamen omnes homines qui viderunt maiestatem meam, & signa qua feci in Aegypto & in solitudine, & tentauerunt meam per decem vires, nec obediunt voci meae, * **I** non videbunt terram pro qua iuravi patribus eorum, nec quisquam ex illis qui detrahit mihi, intuebitur eam. * **I** Seruum meum Caleb, qui plenus alio spiritu secutus est me, inducans in terram hanc, quam circunxit: & semen eius possidebit eam. * Quoniam & Amalecites & Chanaanites habitant in vallibus. Cras mouete castra, & reuertimini in solitudinem petri Maris rubri. * Locutusque est Dominus ad Moysen & Aaron, dicens: **V** usquequo multitudo haec pessima murmurat contra me, quare haec filiorum Israel audiuisti. * Die ergo eis: Vini ego, ait Dominus: sicut locuti estis audiente me, sic faciam vobis. * **I** In solitudine hac iacebit cadauera vestra. Omnes qui numerati estis a viginti annis & supra, & mururastis contra me, * non intrabitis Terram, super quam leuavi manum meam, ut habitare vos facerem, praeter Caleb filium Iephone, & Iosue filium Nun. **P**aruos autem vestros, de quibus dixisti quod praedixi hostibus forent, introducam, ut videant Terram, quae vobis displicuit. * Vestra cadauera iacebunt in solitudine. * **V**ili vestri erant vagi in deserto annis quadraginta, & porrabunt fornicationem vestram, donec consumantur cadauera patrum in deserto. * Iuxta numerum quadraginta dierum, quibus considerastis Terram: * **I** annus pro die impurabitur. * **E**t quadraginta annis recipietis iniquitates vestras, & scietis ykionem nivis: * quoniam sicut locutus sum, ita faciam omni multitudini huic pessimae, quae consurrexit aduersum me: in solitudine hac deficiet, & morietur. * **I** igitur omnes viri, quos misit Moyses ad contemplandam Terram, & qui queri murmurare fecerant contra eum omni in solitudine, detrahentes: **T**errae quae dicitur mala, * mortui sunt atque percussu in conspectu Domini. * **I**osue autem filius Nun, & Caleb filius Iephone vixerunt ex omnibus, qui perrexerant ad considerandum Terram. * Locutusque est Moyses vniuersae saeculae hae ad omnes filios Israel, & luxit

populus nimis. * **E**t ecce mane primo surgentes ascenderunt verticem montis, atque dixerunt Parati sumus ascendere ad locum, de quo Dominus locutus est: quia peccati uimus. * **Q**uibus Moyses: Cur, inquit, trahimini verbum Domini, quod vobis non cedit in prosperum? * **N**olite ascendere: non enim est Dominus vobiscum, ne corrumpatis coram inimicis vestris. * **A**malecites & Chanaanites autem vos sunt, quorum gladio corruetis, eo quod nolueritis acquiescere Domino, nec erit Dominus vobiscum. * **A**t illi contumaciter ascenderunt in verticem montis. **A**ra autem testamenti Domini & Moyses non recesserunt de castris. * **D**escenditque Amalecites & Chanaanites, qui habitabat in monte: & percutiens eos atque concidens, persecutus est eos usque Horma.

C A P. X V.

Locutus est Dominus ad Moysen, dicens: **L**oquere ad filios Israel, & dices ad eos: Cum ingressi fueritis Terram habitationis vestrae, quam ego dabo vobis, * & feceritis oblationem Domino in holocaustum, aut victimam, vota soluentes, vel sponte offerentes munera, aut in sollempnitatibus vestris adolentes odorem suauitatis Domino, de bobus siue de ouibus: * offeret quicumque immolauerit victimam, sacrificium simile, decimam partem ephi, conspersa oleo, quod mensuram habebit quartam partem hin: * & vinum ad liba fundenda eiusdem mensurae dabit in holocaustum siue in victimam. **P**er agnos singulos * & arietes erit sacrificium simile duarum decimarum, quae conspersa sit oleo tertiae partis hin: * & vinum ad libamentum tertiae partis eiusdem mensurae offerret in odorem suauitatis Domino. * **Q**uando vero de bobus feceris holocaustum aut hostiam, ut impleas votum vel pacificas victimas, * dabis per singulos boues similes tres decimas conspersae oleo, quod habeat mensuram mensurae hin: * & vinum ad liba fundenda eiusdem mensurae in oblationem suauissimi odoris Domino. * **S**ic facies * per singulos boues & arietes & agnos & haedos. * **T**am indigentem quam peregrinum * eodem ritu offerent sacrificia. * **V**inum praeceptum erit atque iudicium tam vobis quam aduenis terrae. * **L**ocutus est Dominus ad Moysen, dicens: * **L**oquere filiis Israel, & dices ad eos: **C**um veneritis in terram, quam dabo vobis, * & comederitis de panibus regionis illius, separabitis primitias Domino: de cibus vestris. **S**icut de areis primitias separatis, ita & de pulmentis dabitis primitias Domino. * **Q**uod si perignorantiam praeterieritis quidemquam horum, quae locutus est Dominus ad Moysen, * & mandauit per eum ad vos, a die qua cepit iubere & ultra, * obliuati

C. Herit facere multitudo. offerre. & quidam de
ameno; holocaustum. id odorem suauissi-
mum Domino. & sacrificium eius ac liba. v-
ceremonie postulant. huncq; pro peccato-
15 * & rogabit sacerdotes pro omni multitudine
filiorum Israel. & dimittent eis. quoniam
non sponte peccauerunt. nihilominus offerren-
tes incensum Domino. pro se & pro peccato
16 atque errore suo. * & dimittetur vniuerse
plebi filiorum Israel. & aduenis. qui peregrin-
antur inter eos. quoniam culpa est omnis
17 populi per ignorantiam. * Quod si anima
vna nesciens peccauerit. offendet capram anni-
18 culam pro peccato suo. * & deprecabitur pro
ea sacerdos. quod si incia peccauerit coram
Domino. impetrabit. ei veniam. & dimittetur
19 illi. * Tam. indigenis quam aduenis vna
lex erit omni. qui peccauerit. & ignorantes.
20 * Anima. vero. quæ per superbiam aliquid
commiserit. sine cuius sit ille. siue peregrinus.
21 (quodiam aduersus Dominum rebellis fuit).
22 peribit de populo suo. * verbum enim Do-
mini contempsit. & præceptum illius fecit

erratum idcirco desebitur. & portabit iniqui-
tatem suam. * Factum est autem. cum essent
filij Israel in solitudine. & inuenissent homi-
nem colligentem ligna in die Sabbati. * ob-
23 tulerunt eum Moysi & Aaron. & vniuersa
multitudini. * Qui recluserunt eum in carce-
rem. nescientes quid super eo facere deberet.
24 * Dixitque Dominus ad Moysen. * Morre mo-
riatur homo iste. obruat eum lapidibus om-
25 nis turba extra castra. * Cumque eduxissent
eum foras. obruerit lapidibus. & mortuus est
26 sicut præceperat Dominus. * Dixit quoque
Dominus ad Moysen. * Loquere filiis Israel.
27 & dices ad eos. Vt faciant sibi fibrias per
angulos palliorum. ponentes in eis vitas hya-
28 cinthinas. * quas cum viderint. recordentur
omnium mandatorum Domini. nec sequan-
29 tur cogitationes suas & oculis per res varias
fornicant. * sed magis memores præcepto-
rum Domini faciant ea. sicut sancti Dei ser-
30 uo. Ego Dominus Deus vester. qui eduxi vos
de terra Aegypti. ut essetis Deus vester.

I Deu. 22.
b. 12
Matt. 23.
c. 5.

CAP. XVI.

1 E Cce autem Core filius Iaar. filij Caath.
A. filij-Leui. & Dathan æque Abiron filij
Eliah. Non quoque filius Phaleth de filiis
2 Ruben. * surrexerunt contra Moysen. alijs-
filiorum Israel ducenti quinquaginta viri pro-
ceres synagoga. & qui tempore concilij per
3 nomina vocabantur. * I. Enim. stetit ad-
uersus Moysen & Aaron. dixerunt. Sufficit
vobis. quia omnis multitudo sanctorum est.
& in ipse est Dominus. Cur eleuamini super
4 populum Domini. * Quod cum audiisset
5 Moyses. cecidit pronus in faciem. locutusque
ad Core & ad omnem multitudinem. Mane.
inquit. notum faciet Dominus qui ad se per-

tinuerit. & sanctos applicabit sibi. & quos ele-
gerit. appropinquabunt ei. * Hoc igitur faci-
tus. Tollat unusquisque thoribula sua. tu Co-
7 re. & omne concilium tuum. & hausto cras
igne. ponite de super hyssinima coram Do-
mino. & quemcumque elegerit. ipse erit san-
8 ctus. multum erigimini filij Leui. * Dixitque
9 rursum ad Core. Audite filij Leui. * Nisi pa-
rum vobis est quod separauit Deus Israel
ab omni populo. & iunxit sibi. vt seruaretis
ei in cultu tabernaculi. & staretis coram fre-
10 quentia populi. & ministraretis ei. * Idcirco
ad se fecit accedere te & omnes fratres tuos
filios Leui. vt vobis etiam sacerdotum ven-
11 dicetis. * & omnis globus tuus stet contra
Dominum. quod est enim Aaron ut mortu-

Eccl. 45.
32
udx 1. c.
3
CONIO
10

12 rectis contra eum? * Misit ergo Moyſes ut vocaret Dathan & Abiron filios Eliab. Qui responderunt: Non venimus. * numquid parum est tibi quod duxisti nos de terra, quae lacte & melle manabat, ut occideres in deserto, nisi & dominatus fueris nostri? * Reuera induxisti nos in terram, quae fluit visus lactis & mellis, & dedisti nobis possessiones agrorum & vinearum, an & oculos nostros vis erueret? non venimus. * Iratusq. Moyses valde ait ad Dominum: De respicias sacrificia eorum: tu scis quod ne a seclum quidem unquam acceperim ab eis, nec afflixerim quempiam eorum. * Dixitq. ad Core: Tu, & omnis congregatio tua stete seorsum coram Domino, & Aaron die crastino separamini. * Tollite singuli thuribula vestra, & ponite super eadem censum, offerentes Domino decenta quinquaginta thuribula: Aaron quoque teneat thuribulum suum. * Quod cum fecissent, stantibus Moyses & Aaron, & coaceruissent aduersum eos omnem multitudinem ad ostium tabernaculi, apparuit cunctis gloria Domini. * Locutusq. Dominus ad Moysen & Aaron, ait: * Separamini de medio congregationis huius, ut eos repente disperdam. * Qui ceciderunt proni in faciem, & aequidixerunt: Fortissime Deus spirituum vnuerſe carnis, num vnò peccante, contra omnes ira tua defecuit? * Et ait Dominus ad Moysen: * Praecepit vniverſo populo ut separaretur a tabernaculis Core, & Dathan & Abiron. * Surrexitq. Moyses, & abiit ad Dathan & Abiron: & sequētibz eum senioribus Israel. * & dixit ad turbam: Recedite a tabernaculis hominum impiorum, & nolite tangere quae ad eos pertinent, ne immolamini in peccatis eorum. * Cumq. recessisset a senioribz eorū per circuitum, Dathan & Abiron egressi stabant in introitu papilionū suorum cum vxoribus & liberis, omniq. frequentia. * Et ait Moyses: In hoc scietis, quod Dominus miserit me ut facere vnuerſa quae cernitis, & non ex proprio ea corde protulerim: * Si cōstita hominum moris interiorint, & visitaueris eos. * Plaga, quae & ceteri visitari solent, non misit me Dominus: * sin autem nouam rem fecerit Dominus, ut aperiens terra os suum deglutiat eos & omnia quae ad illos pertinent, descenderintq. viuētes in infernū, scietis quod blasphemauerint Dominum. * I Confessus igitur ut cessauit loqui, disrupta est terra sub pedibus eorum: * & aperiens os suum, deuorauit illos cum tabernaculis suis, & vnuerſa substantia eorum. * descēderuntq. iusti in infernū operi humo, & perierunt de medio multitudinis. * At vero omnis Israel, qui stabat per gyrum, fugit ad clamorem pereuntium, dicens: Ne forte & nos terra deglutiat. * Sed & ignis egressus a Domino, interfecit ducentos quinquaginta viros, qui offerebant

16 incensum. * Locutusq. est Dominus ad Moysen, dicens: * Praecepit Eleazar filio Aaron sacerdoti ut tollat thuribula quae iacent in incendio, & ignem huc illucq. dispergat: quoniam sanctificata sunt in mortuibus peccatorum: producatq. ea in laminas, & affigat altari, eo quod oblatum fuerint incensum Domino, & sanctificata sunt, ut emant ea pro signo & monimento filij Israel. * Tunc ergo Eleazar sacerdos thuribula aenea, in quibus obulerant hi quos incendium deuorauit, & produxit ea in laminas, affigens altari: * ut haberent postea filij Israel, quibus cōmōterentur, ne quis accodat alienigena, & qui non est de semine Aaron ad offerendum incensum Domino, ne patiarur sicut passus est Core, & omnis congregatio eius, postquē Domino ad Moysen. * Murmurauit autem omnis multitudo filiorum Israel sequenti die contra Moysen & Aaron, dicens: Vos interfecistis populum Domini. * Cumq. oriretur seditio, & tumultus increſceret, * Moyses & Aaron superunt ad tabernaculum foderis. * Quod, postquam ingressi sunt, operuit nubes, & apparuit gloria Domini. * Dixitq. Dominus ad Moysen. * Recedite de medio huius multitudinis, etiā nunc delebo eos. Cumq. iacerent in terra, * dixit Moyses ad Aaron: Tolle thuribulum, & hausto igne de altari, mitte incensum de super, perges cito ad populum ut roges pro eis: Iam enim egressa est ira a Domino, & plaga defecit. * Quod cum fecisset Aaron, & currisset ad medium multitudinē, quam iam exstabat incendium, obtulit thymama: * & stans inter mittuos ac viuētes, pro populo deprecatus est, & plaga cessauit. * Fuerunt autem qui percussi sunt, quattuordecim milia hominum, & septingenti, absque his qui perierant in seditione Core. * Reuersusq. est Aaron ad Moysen ad ostium tabernaculi foderis postquam quieuit interitus.

CAP. XVII.

1 **E**t locutus est Dominus ad Moysen, dicens: * Loquere ad filios Israel, & accipe ab eis virgas singulas per cognationes suas, cunctis principibus tribuū, virgas duodecim, & vnus cuiusq. nomen superſcribes virgae suae. * Nomē autem Aaron erit in tribu Levi, & una virga cunctas seorsum familias continebit. * Ponesq. eas in tabernaculo foderis coram testimonio, ubi loquar ad te. * quem ex his elegero, germinabit virga eius, & cohibebit a me quærimonia filiorum Israel, quibus cōtra vos murmurant. * Locutusq. est Moyses ad filios Israel: & dederunt ei omnes principes virgas per singulas tribus. * Venitque virga duodecim absque virga Aaron. * Quas cum posuisset Moyses coram Domino in tabernaculo testimonij: * sequenti die regressus inuenit germinasse uirgam Aaron in domo

Leui: & turgentibus geminis etuperant flores, qui, folijs dilatacis, in amygdalas deformati sunt. * Protulit ergo Moyſes omnes virgas de conſpectu Dñi ad cunctos filios Iſrael: videruntq. & receperunt ſinguli virgas ſuas. * Dixitq. Dominus ad Moyſen: Reſer virgam Aaron in tabernaculum teſtimonijs, ſ vt ſervetur ibi in ſignum rebellii filioru Iſrael, & queſtant querele eorum a me, ne morian- tur. * Fecitq. Moyſes ſicut præceperat Domi- nus. * Dixerunt autem filij Iſrael ad Moyſen: Ecce coſumpſi ſumus, omnes perimus. * quicumq. accedit ad tabernaculum Domini, moritur: num vſque ad internecionem cuncti delendi ſumus.

C A P. XVIII.

Dixitq. Dñs ad Aaron: Tu, & filij tui, & domus patris tui tecum portabitis iniqui- tatem Sanctuarij: & tu & filij tui ſimul ſuſti- nebitis peccata ſacerdotij veſtri. * ſed & fra- tres tuos de tribu Leui, & ſceptrum patris tui ſume tecum, præſtoq. ſint, & miniſtrent tibi: tu autem & filij tui miniſtrabitis in taberna- culo teſtimonijs. * Excubantque Leuitæ ad præcepta tua, & ad cuncta opera tabernaculi ita dumtaxat, vt ad vaſa Sanctuarij & ad al- tare non accedant, ne & illi memorantur, & vos pereatis ſimul. * ſint autem tecum, & excu- bent in cuſtodij tabernaculi, & in omnib. cere- monijs eius. Alienigena nõ miſcebitur vobis. * Excubate in cuſtodia Sanctuarij, & in mini- ſterio altaris: ne oriatur indignatio ſuper fi- lios Iſrael. * Ego dedi vobis fratres veſtros Leuitas de medio filiorum Iſrael: & tradidi donum Domino, vt ſerviant in miniſterijs ta- bernaculi eius. * Tu autem & filij tui cuſtodite ſacerdotium veſtrum: & omnia que ad cul- tum altaris pertinet, & intra velum ſunt, per ſacerdotes adminiſtrantur: ſi quis externus acceſſerit, occidetur. * Locutusq. eſt Dñs ad Aaron: Ecce dedi tibi cuſtodiam primitiarum mearum. Oſaque ſanctificantur a filijs Iſrael, tradidi & tibi filijs tuis pro officio ſacerdotali legitima ſempiterna. * Hæc ergo accipies de his, quæ ſanctificatur & oblata ſunt Dño. Om- nis oblatio, & ſacrificiũ, & quidquid pro pec- cato atque delicto redditur mihi, & cedit in Sancta ſanctorum, tuum erit, & filiorum tuo- rum. * In Sanctuario comedet illud: mares tantum edent ex eo, quia coſecratum eſt tibi. * Primitias autem, quas voverint & obtulerint filij Iſrael, tibi dedi, & filijs tuis, ac filia- bus tuis ſure perpetuæ. qui mundus eſt in do- mo tua, veſcetur eis. * Omnia medullæ olei, & vini, ac frumenti, quidquid offerunt primi- tiarum Domino tibi dedi. * Vniuerſa fragu- mētia, quas gignit hermus, & Domino depor- tantur, cedent in uſus tuos: qui mundus eſt in domo tua, veſcetur eis. * Omne quod ex vo- to reddiderint filij Iſrael, tuum erit. * Quid-

quid primum erumpit, & valua cunctæ carnis, quam offerunt Domino, ſive ex hominibus, ſive de pecoribus fuerit, tui iuris erit: ita dum- taxat, vt pro hominis primogenito pretium accipias, & omne animal quod immundum eſt, rodini facias, * cuius redemptio oſie poſt vnum ſacriſem, ſolis argenti quinque, ponde- re Sanctuarij. * Siclus viginti obolos habet. * Primogenitum autem bouis, & ouis & cap- ræ non facies redditum, quia ſanctificata ſunt Domino. ſanguinem tantum eorum ſundes ſuper altare, & adipos adolebis in ſuaniſſimũ odorem Dño. * Carnes vero in vſum tuum coſtent, ſicut peduſculum coſecratum, & ar- mus dexteræ tuæ erũs. * Omnes primitias San- ctuarij, quas offerunt filij Iſrael Domino, ti- bi dedi & filijs, ac filiabus tuis ſure perpetuæ. Paſtum ſalu eſt ſempiternum coram Domi- no, tibi ac filijs tuis. * Dixitque Dominus ad Aaron: In terra eorum niſil poſſidebitis, nec habebitis partē inter eos, ego pars & heredi- tas tua in medio filiorum Iſrael. * Filij au- tem Leui dedi omnes decimas Iſraelis in poſ- ſeſſionem pro miniſterio quo ſerviant mihi in tabernaculo ſederis. * Vt non accedant vltra filij Iſrael ad tabernaculum, nec commit- tant peccatum mortiferum, * ſolis filijs Le- uitæ mihi in tabernaculo ſervientibus, & por- tantibus peccata populi legitimum ſempit- ernum erit in generationibus veſtris. * Ni- hil aliud poſſidebunt, * decimarum oblatione contenti, quas in vſus eorum & necellaria ſeparavi. * Locutusq. eſt Dominus ad Moy- ſen, dicens: * Præcipe Leuitis, atq. denuncia: Cum acceperitis a filijs Iſrael decimas, quas dedi vobis, primitias earum offerte Domino, id eſt, decimam partem decimæ, * vt repen- tur vobis in oblationem primitiarum, tam de areis quam de torcularibus: * & uniuerſis quorum accipitis primitias, offerte Domino, & date Aaron ſacerdoti. * Omnia que offere- tis ex decimis, & in donaria Domini ſeparabi- tis, optima & electa erunt. * Diceſq. ad eos: Si præclara & meliora quæque obtuleritis ex decimis, reputabitur vobis quaſi de area & torculari dederitis primitias: * & comedetis eas in omnibus locis veſtris, tam vos quam fa- milie veſtre: quia pretium eſt pro miniſte- rio, & non ſervitis in tabernaculo teſtimonijs. * Et non peccabitis ſuper hoc, egregia vobis & pingua ſervantes ne pollutis oblationes filiorum Iſrael, & moriamini.

C A P. XIX.

Locutusq. eſt Dominus ad Moyſen & Aaron, dicens: * Iſta eſt religio iuſtitiæ, quæ coſtituit Dñs. Præcipe filijs Iſrael, ne adducant te uacuum ruſam ætatis integram, in qua nulla ſit macula, nec portaverit iugum: * era- detiſq. eam Eleazaro ſacerdoti. * Qui educat extra caſtra, immolabit in conſpectu omniũ: b. 11

1 Sup. 3.

g. 48

Exod. 30.

b. 13

Leui. 27.

c. 25

Exec. 45.

d. 12

1 Deu. 18.

a. 1

1 Heb. 13.

b. 11

& tin-

CAP. XX.

4 * & tingens digitum in sanguine eius, asperget contra fores tabernaculi septem uicibus, & comburetque tam confectis uidentibus, tam pelle & carnibus eius quam sanguine & simo flammæ traditis. * Lignum quoque cedrinum, & hyssopum, coccumque bis tinctum sacerdos mittet in flammam, quæ uaccam vorat. 7 * Et tunc demum, lotis uelibus & corpore suo, ingredietur in castra, commaculatusque erit vsque ad uesperum. * Sed & ille, qui combussit eam, lauabit uestimenta sua, & corpus. 9 immundus erit vsque ad uesperum. * Colliget autem vir mundus cineres vaccæ, & effundet eos extra castra in loco purissimo, ut sint multitudini filiorum Israel in custodiâ, & in aqua aspersio: quia pro peccato uacca combusta est. * Cumque lauerit qui uaccam portauerat cineres, uestimenta sua, immundus erit vsque ad uesperum. * Habebunt hoc filij Israel & aduenæ, qui habitant inter eos, sanctum iure perpetuo. * Qui tetigerit cadauer hominis, & propter hoc septem diebus fuerit immundus: * aspergetur ex hac aqua die tertio & septimo, & sic mundabitur. Si die tertio aspersus non fuerit, septimo non poterit emundari. * Omnis qui tetigerit humanæ animæ morticinum, & aspersus hac commixtione non fuerit, polluet tabernaculum Domini, & peribit ex Israel: quia aqua expiationis non est aspersus, immundus erit, & manebit spurcius eius super eum. * Ista est lex hominis qui moritur in tabernaculo: omnes qui ingrediuntur tentorium illius, & uinuerunt ea vasa quæ ibi sunt, polluta erunt septem diebus. * Vas, quod non habuerit operculum, nec ligaturam desuper, immundum erit. * Si quis in agro tetigerit cadauer occisi hominis, aut per se mortui, siue os illius, uel sepulchrum, immundus erit septem diebus. 17 * Tollentque de cineribus combustionis atque peccati, & mittent aquas uinas super eos in uas. * in quibus cum homo mundus tinxerit hyssopum, asperget ex eo omne tentorium, & cunctam suppellectilem, & homines huiusmodi contagione pollutos: atque hoc modo mundus lustrabit immundum tertio & septimo die. expiatique die septimo, lauabit & se & uestimenta sua, & immundus erit vsque ad uesperum. * Si quis hoc ritui non fuerit expiatus, peribit anima illius de medio Ecclesiæ: quia sanctuarium Domini polluit, & non est aqua lustrationis aspersus. * erit hoc præceptum legitionum sempiternum. Ipse quoque qui aspergit aquas, lauabit uestimenta sua: Omnis qui tetigerit aquas expiationis, immundus erit vsque ad uesperum. * Quidquid tetigerit immundus, immundum faciet: & anima, quæ horum quippiam tetigerit, immunda erit vsque ad uesperum.

Veneruntque filij Israel, & omnis multitudo in desertum Sin, mense primo: & mansit populus in Cades. Mortuaque est ibi Maria, & sepulta in eodem loco. * Cumque indigeret aqua populus, conuerterunt aduersum Moysem & Aaron: * & uersi in feditionem, dixerunt: Veniam perissemus inter fratres nostros coram Domino. * Cur eduxistis Ecclesiam Domini in solitudinem, ut b. j. & nos & nostra iumenta moriamur? * Quare non fecistis ascendere de Aegypto, & adduxistis in locum istum pessimum, qui feri non potest, qui nec ficum gignit, nec uineas, nec malogranata, insuper & aquam non habet ad bibendum? * Ingressusque Moyses & Aaron, dimissa multitudine, tabernaculum forderis, corruerunt prout in terram, clamaueruntque ad Dominum, atque dixerunt: Domine Deus audi clamorem huius populi, & aperi eis thesaurum tuum fontem aquæ uiuæ, ut satiati, cesset murmuratio eorum. Et apparuit gloria Domini super eos. * Locutusque est Dominus ad Moysen, dicens: Tolle uirgam, & congrega populum, tu & Aaron frater tuus, & loquimini ad petram coram eis, & illa dabit aquas. Cumque eduxeris aquam de petra, bibet omnis multitudo & iumenta eius. * Tulit igitur Moyses uirgam, quæ erat in conspectu Domini, sicut præceperat ei, & congregata multitudine ante petram, dixitque eis: Audite rebelles & increduli! Num de petra hac uobis aquam poterimus eiicere? * Cumque eleuasset Moyses manum, percussit uirga bis silecem, egressæ sunt aquæ largissimæ, ita ut populus biberet & iumenta. 12 * Dixitque Dominus ad Moysen, & Aaron: Quia non credidistis mihi, ut sanctificaretis me coram filiis Israel, non introducetis hos populos in terram, quam dabo eis. * Hæc est aqua contradictionis, uli iurgati sunt filij Israel contra Dominum, & sanctificatus est in eis. Misi interea nuncios Moyses de Cades ad regem Edom, qui dicerent: Hæc mandauit frater tuus Israel: Noli omnem laborem, qui apprehendit nos, * quo modo descendere patres nostri in Aegyptum, & habitauerimus ibi multo tempore, affixerintque nos Aegyptij, & patres nostros: * & quo modo clamauerimus ad Dñm, & exaudierit nos, miserique angelus, qui eduxerit nos de Aegypto. Ecce in uirbe Cades, quæ est in extremis finibus tuis, positi, * obsecramus ut nobis transire liceat per terram tuam. Non ibimus per agros, nec per uineas, non bibemus aquas de puteis tuis, sed gradiemur uia publica, nec ad dextram, nec ad sinistram declinantes, donec transierimus terminos tuos. * Cui respondit Edom: Non transibis per me, alioquin armatus occurram tibi. * Dixeruntque filij Israel: Per uicem gradiemur.

mur uiam : & si biberimus aquas tuas nos & pecora nostra, dabimus quod iustum est: nulla erit in pretio difficultas, tantum velociter transiamus. * At ille respondit: Non transibis. Statimq. egressus est obuius, cum infinita multitudine, & manu forti, * nec voluit acquiescere deprecanti, vt cederet transitum. D per fines suos. quam ob rem diuertit ab eo. 22 Israel. * Cumque castra mouissent de Cades, uenerunt in montem Hor, qui est in finibus 23 terræ Edom: * ubi locutus est Dñs ad Moysen: * Pergat, inquit, Aaron ad populos suos: non enim intrabit Terram, quam dedi filiis

Israel, eo quod incredulus fuerit ori meo, ad 25 Aquas contradictionis. * Tolle Aaron & filium eius cum eo, & duces eos in montem Hor. c. 38 26 * Cumq. nudaueris patrem ueste sua, indues ea Eleazarum filium eius: Aaron colligetur, & g. 50 27 morietur ibi. * Fecit Moyses ut præceperat Dominus: & ascenderunt in montem Hor coram omni multitudine. * Cumq. Aaron spoliasset uestibus suis, induit eis Eleazarum filium eius. * Illo mortuo in motis supercilio, 29 descendit cū Eleazaro. * Omnis autem multitudo uidens occubuisse Aaron, fleuit super 30 eo triginta diebus per c. in q. familias suas.

CAP. XXI.

1 Q uod cum audisset Chananeus rex Arad, qui habitabat ad meridiem, venisse scilicet Israel per exploratorum viam, pugnantem contra illum, & victor existens, duxit ex eo prædā. * At Israel voto se Dño obligans, ait: Si tradideris populum istum in manum meam, delebo vrbes eius. * Exaudiuitq. Dominus preces Israel, & tradidit Chananeum, quem ille interfecit subuerſi vrbibus eius: & vocauit nomen loci illius Horma, id est, anathema. * Profecti sunt autem & de monte Hor, per viam, quæ ducit ad Mare rubrum, vt circumirent terram Edom. Et tunc cæpit 5 populum itineris ac laboris: * locutusq. contra Deum & Moysen, ait: Cur eduxisti nos de Aegypto, vt moreremur in solitudine? Deest panis, non sunt aquæ: anima nostra iam naufragat super cibo isto leuissimo. * I Quamobrem misit Dominus in populum ignitos serpentes, ad quorum plagas & mortes plurimorum, 7 * venerunt ad Moysen, atq. dixerunt: Peccauimus, quia locuti sumus contra Dominum & te: ora vt tollas a nobis serpentes. * Oravitq. 8 Moyses pro populo, & locutus est Dñs ad

9 Cum: * Fac serpentem anentem, & pone eum pro signo: qui percussus aspexerit eum, viuet. 9 * Fecit ergo Moyses SERPENTEM IN AE NE VM, & posuit eum pro signo, quæ 10 cum percussi aspicerent, sanabantur. * Profectiq. filij Israel castrametati sunt in Oboth. 11 * Vnde egressi fixere tentoria in Iabarim, in solitudine, quæ respicit Moab contra orientalem plagam. * Et in le montes, venerunt 12 ad Torrentem Zared. * quem relinquētes castrametati sunt cōtra Arnon, quæ est in deserto, & prominet in finibus Amorrhæi. * Igitur 13 dem Arnon terminus est Moab, diuidens Moabitæ & Amorrhæos: * Vnde dicitur in libro 14 De bellorum Dñi: Sicut fecit in Mari rubro, sic faciet in torrentibus Arnon. * Scopuli torrentium inclinati sunt, vt requiescerent in Ar, & 15 recombent in finibus Moabitarum. * Ex eo loco apparuit puteus, super quo locutus 16 est Dñs ad Moysen: Cōgrega populum, & da 17 bo ei aquam. * Tunc cecinit Israel carmen: istud: Ascendat puteus. Cōcinebant: * Puteus, quem foderunt principes, & parauerunt duces multitudinis in datore legis, & in baculis 18 suis. De solitudine, Mathana. * De Mathana in Nahaliel: de Nahaliel, in Bamoth. * De 19 Bamoth,

1 Sap. 16.
a. 5
1. Cor. 10.
b. 9
Judith 8.
c. 11

1 Iud. 11.
c. 18

Bamoth,

Bamoth, vallis est in regione Moab, in verti-

ce Phasga, quod respicit contra desertum.

Deut. 2. 21 * Misit autem Israel nuncios ad Sehon regē

Amorrhæorum, dicens: * Obscuro ut transire

mihil liceat per terram tuam: non declinabi-

mus in agros & vineas, nō bibemus aquas ex

puteis, via regia gradiemur, donec transierimus

terminos tuos. * Qui cōcedere noluit ut tran-

siret Israel per fines suos: quin potius exercitu

congregato, egressus est obviam in desertum,

& venit in lasa, pugnavitque contra eum.

Amos 2. 14 * I A quo percussus est in ore gladij, & posses-

sa est terra eius ab Arnon vsq. Ieboc, & filios

Ammon: quia forti presidio tenebantur ter-

mini Ammonitarum. * Tulit ergo Israel om-

nes civitates eius, & habitavit in vrbibus A-

Fmorrhæi, in Hesebon scilicet, & viculis eius.

Psalm. 134. 16 * Vrbis Hesebon fuit Sehon regis Amorrhæi,

qui pugnavit cōtra regem Moab: & tulit om-

nem terram, quæ ditionis illius fuerat, vsque

ad Arnon. * Idcirco dicitur in Prouerbio: Ven-

te in Hesebon, adducetur, & construat civi-

tas Sehon: * Ignis egressus est de Hesebon,

flāma de oppido Sehon, & deuoravit Ar Moa-

bitarum, & habitatores excelſorum Arnon.

29 * Væ tibi Moab, peristi popule Chamos: De-

dit filios eius in fugā, & filias in captiuitatem

30 regi Amorrhæorum Sehon. * Iugum ipsorū

disperit ab Hesebon vsq. Dibō, laſsi peruene-

31 runt in Nophe, & vsq. Medaba. * Habitauit

32 itaque Israel in terra Amorrhæi. * Misitque

G Moyses qui explorarent Iazer: cuius ceperūt

33 viculos, & possederunt habitatores. * I Ver-

te runtq. se, & ascenderunt per viā Basān, & oc-

currit eis Og rex Basān cū omni populo suo,

34 pugnaturus in Edrai. * Dixitq. Dñs ad Moy-

sen: Ne timeas eum, quia in manu tua tradidi

illum, & oēm populum, ac terrā eius: faciesq.

illi sicut fecisti Sehon regi Amorrhæorū habi-

35 tarorū Hesebon. * Percusserunt igitur & hunc

cū filijs suis, vniuersumq. populū eius vsque

ad interuencionem, & possederunt terrā illius.

Iudi. 11.

c. 53

Reg. 11.

b. 7

Deut. 3.

a. 3. 29. b. 7

C A P. XXII.

1 P Rofedūq. caſtrametati ſunt in campeſtri-

bus Moab, vbi trans Iordanem Ieticho fu-

2 ta eſt. * I Videns autem Balac filius Sephor

3 oia quæ fecerat Israel Amorrhæo, & quod

perciſiſſent eum Moabitæ, & impetū eius

4 ferre nō poſſent, * dixit ad maiores natū Ma-

dian: Ita debet hic populus omnes, qui in

noſtris finibus commorantur, quo modo ſolet

5 eos herbas vsque ad radices carpere. Ipſe erat

6 rex in Moab. * I Miſit ergo nun-

cios ad Balaam filium Beor ariolum, qui ha-

bitabat ſuper flumē terræ filiorum Ammon,

7 ut vocarent eum, & dicerent: Ecce egreſſus eſt

8 populus ex Aegypto, qui operuit ſuperficiem

9 terræ, ſedens contra me. * Veni igitur, & ma-

ledic populo huic, quia fortior me eſt: ſiqui-

modo poſſim pereutere & eicere eum de ter-

ra mea: noui enim quod benediſtus ſit cui be-

nedixeris, & malediſtus in quem malediſta

7 congeſſeris. * Petreſeruntq. ſeniores Moab,

& maiores natū Madian, habentes diuina-

tionis pretium in manibus. Cumq. veniſſent ad

Balaam, & narraſſent ei omnia verba Balac:

8 * ille reſpōdit: Mane hic nocte, & reſponde-

bo quidquid mihi dixerit Dominus. Mane-

9 bus illis apud Balaam, venit Deus, & ait ad

10 eum: * Quid ſibi uolunt homines iſti apud te?

11 * Reſpondit: Balac filius Sephor rex Moabi-

tarum miſit ad me, * dicens: Ecce populus

qui egreſſus eſt de Aegypto, operuit ſuperfici-

ciem terræ: veni, & maledic ei, ſicut modo

poſſim pugnans abigere eum. * Dixit: Deus

ad Balaam: Noli ire cum eis, neq. maledicis

populo: quia benediſtus eſt. * Qui mane coſ-

furgens dixit ad principes : Ite in terram ue-
 stram, quia prohibuit me Dñs uenire nobis-
 cum. * Reuersi principes dixerunt ad Balac:
 Noliit Balaam uenire nobiscum. * Rursum
 ille multo plures & nobiliores quàm ante mi-
 serat, misit. * Qui cum uenissent ad Balaam,
 dixerunt : Sic dicit Balac filius Sephor : Ne
 conuerteris venire ad me : * paratus sum hono-
 rare te, & quidquid uolueris dabo tibi : ueni,
 & maledic populo isti. * Respondit Balaam:
 ¶ Si dederit mihi Balac plenam domum suā
 argenti & auri, non potero immutare uer-
 bum Domini Dei mei, ut uel plus, uel minus
 loquar. * Obsecro ut hic maneatis etiam hac
 nocte, & scire queam quid mihi rursum re-
 spondeat Dominus. * Venit ergo Deus ad Ba-
 laam nocte, & ait ei : Si uocare te uenerunt ho-
 mines isti, surge, & uade cum eis : ita dumtaxat,
 ut quod tibi precepero, facias. * Surrexit
 Balaam mane, & strata asina sua profectus est
 cum eis. ¶ Et iratus est Deus. Stetitque an-
 gelus Domini in uia contra Balaam, qui in-
 debat asinæ, & duos pueros habebat secum.
 * Cernens asina angelum stantem in uia, eua-
 ginato gladio, auerit se de itinere, & ibat per
 agrum. Quam cum uerberaret Balaam, &
 uellet ad semitam reducere, * stetit ange-
 lus in angustiis duarum maceriarum, qui-
 bus uinee cingebantur. * Quem uidens asina,
 iunxit se parieti, & attriuit sedentis pedē. At
 ille iterū uerberabat eam : * & nihilominus
 angelus ad locum angustū transiens, ibi nec
 ad dexteram, nec ad sinistram poterat deui-
 re, obuius stetit. * Cumq. uidisset asina stan-
 tem angelū, concidit sub pedibus sedentis, qui

iratus, uehementius cedebat fuisse latera eius.
 28 * Aperuitq. Dñs os asinæ, & locuta est : Quid
 feci tibi ? cur percutis me ? ecce iam tertio ?
 29 * Respondit Balaam : Quia commouisti, &
 P illulisti mihi : utinam haberem gladium, ut
 30 te percuterem. * Dixit asina : Nonne animal
 tuum sum, cui semper sedere consueuisti usq.
 in præsentem diem ? dic quid simile unquam
 31 fecerim tibi. At ille ait : Numquam. * Proti-
 nus aperuit Dominus oculos Balaam, & uidit
 angelum stantē in uia euaginato gladio, ado-
 32 rauitq. eum pronus in terram. * Cui angelus:
 Cur, inquit, tertio uerberas asinam tuā ? Ego
 33 ueni ut aduersarer tibi, quia peruersa est uia
 tua, mihiq. contraria : * & nisi asina declina-
 34 set de uia, dans locum resistēti, te occididem,
 & illa uinceret. * Dixit Balaam : Peccaui, ne-
 sciens quodd tu stares contra me : & nunc si di-
 35 splices tibi ut uadā, reuertar. * Ait Angelus:
 Vade cum istis, & caue ne aliud quàm præce-
 36 pero tibi loquaris. Iuit igitur cum principi-
 37 bus : * Quod cum audisset Balac, egressus est
 in occursum eius in oppido Moabitarū, quod
 38 situm est in extremis finibus Arnon. * Dixit-
 que ad Balaam : Misi nuncios ut uocarem te,
 cur nō statim uenisti ad me ? an quia merce-
 39 dem aduētui tuo reddere nequeo ? * Cui ille
 respondit : Ecce adsum : numquid loqui pote-
 40 rem aliud, nisi quod Deus poluerit in ore meo ?
 41 * Perrexerunt ergo simul, & uenerunt in ur-
 bem, quæ in extremis regni eius finibus erat.
 * Cumq. occidisset Balac boues & oues, misit
 ad Balaam, & principes qui cum eo erāt, mu-
 nera. * Mane autē factō duxit eum ad excelsā
 Baal, & intutus est extremam partē populi.

CAP. XXIII.

1 Dixitq. Balaam ad Balac : Aedifica mihi
 hic septem aras, & para totidem uitulos,

2 et iudenaque numen arctes. * Cumq. fecisset
 iuxta sermonē Palaam, imposuerūt simul ui-
 3 tulum & arctem super aram. * Dixitq. Ba-
 lam ad Balac : Sta paulisper iuxta holocaustū

tuum, donec vadis, si forte occurrat mihi Dominus, & quodcumque imperaverit, loquar tibi. * Cumque abiisset velociter, occurrit illi Deus. Locutusq. ad eum Balaam: septem, inquit, aras erexi, & imposui vitulum & arietem desuper. * Dominus autem posuit verbum in ore eius, & ait: Revertere ad Balac, & hæc loqueris. * Renerfus invenit stantem Balac iuxta holocaustum suum, & omnes principes Moabitum: assumptaque parabola sua, dixit: De Aram adduxit me Balac rex Moabitum, de montibus Oricis: Veni, inquit, & maledic Jacob: propterea, & detestare Israel. * Quomodo maledicam, cui non maledixit Deus? Quas ratione detester, quem Dominus non detestatur? De summis silicibus videbo eum, & de collibus considerabo illum. Populus solus habitabit, & inter gentes non reputabitur. * Quis dinumerare possit pulverem Jacob, & nosse numerum stirpis Israel? Morietur anima mea morte iustorum, & sicut novissima mea horum similia. * Dixitq. Balac ad Balaam: Quid est hoc quod agis? Vt malediceret inimicis meis vocavi te: & tu contrario benedixisti eis. * Cui ille respondit: Num aliud possum loqui, nisi quod iussit Dominus? * Dixit ergo Balac: Veni mecum in alterum locum vnde partem Israel videas, & totum videre non possis, inde maledicito ei. * Cumque duxisset eum in locum sublimem, super verticem montis Phasga, edificavit Balaam septem aras, & imposuit supra vitulo atque arietem, dixit ad Balac: Sta hic iuxta holocaustum tuum, donec ego obuius pergam.

* Cui cum Dominus occurrisset, posuissetque verbum in ore eius, ait: Revertere ad Balac, & hæc loqueris ei. * Renerfus invenit eum stantem iuxta holocaustum suum, & principes Moabitum cum eo. Ad quem Balac: Quid, inquit, locutus est Dominus? * At ille assumpta parabola sua, ait: Sta Balac, & ausculta, audi filii Saphor! Non est Deus quasi homo, ut mentiat: nec ut filius hominis, ut mutetur. Dixit ergo, & non faciet? locutus est, & non implebit? * Ad benedicendum adductus sum, benedictionem prohibere non valeo. * Non est idolum in Jacob, nec videatur simulacrum in Israel. Dominus Deus eius cum eo est, & clangor victoriae regis in illo. * I Deus eduxit illum de Aegypto, cuius fortitudo similis est rhinocerotus. * Non est augurium in Jacob, nec divinatio in Israel. Temporibus suis dicitur Jacob & Israeli quid operatus sit Deus. * Ecce populus ut leona confulget, & quasi leo erigetur: non accubabit donec deuoret prædam, & occisorum sanguinem bibat. * Dixitq. Balac ad Balaam: Nec maledicas ei, nec benedicas. * Et ille ait: Nonne dixi tibi quod quidquid mihi Deus imperaret, hoc facerem? * Et ait Balac ad eum: Veni, & ducam te ad alium locum: si forte placeat Deo vnde maledicas eis. * Cumque duxisset eum super verticem montis Phogor, qui respicit solitudinem, dixit ei Balaam: Aedifica mihi hic septem aras, & para totidem vitulos, eiusdemque numeri arietes. * Fecit Balac ut Balaam dixerat: imposuitque vitulos & arietes per singulas aras.

I Inf. 14.
b. 8

C A P. XXIIII.

¶ Vmque vidisset Balaam quod placeret Domino, ut benediceret Israeli, nequaquam

abijt vi ante perrexit, ut augurium quaereret: sed dirigens contra desertum vultum, sum, & eleuans oculos, vidit Israel in tentorijs commorantem per tribus suas: & irruente in se spiritu Dei, assumpta parabola

4 obturatus est oculus: * dixit auditor sermonum Dei, qui visionem Omnipotentis intuius est, qui cadit, & sic aperitur oculi eius: *
 5 Quam pulchra tabernacula tua Jacob, *
 6 tentoria tua Israel? * ut valles nemorosa, ut horti iuxta flumini irrigui, ut tabernacula quę
 7 fixit Dñs, quasi cedi prope aquas. * Fluita-
 8 qua de sicut eius, & semē illius erit in aquas multas, Tolleitur propter Agag, rex eius, & au-
 9 feretur regnum illius. * Deus eduxit illum de Aegypto, i cuius fortitudo similis est rhinocerotus. Deorabunt gentes hostes illius, of-
 10 faq. eorum confringent, & perforabunt sagittis. * Accubans dormiuit ut leo, & quasi leona, quam suscitare nullus audebit. Qui benedixerit tibi, erit & ipse benedictus qui maledixerit, in maledictione reputabitur. * Ira-
 11 tusq. Balac contra Balaam, complosus manibus ait: Ad ualedicendum inimicis meis vocaui te, quibus econtrario tertio benedixisti:
 12 * reuertere ad locum tuum. Deceueram qui dem magnifice honorare te, sed Dominus pri-
 13 uauit te honore disposito. * Respondit Balaam ad Balac: Nonne nuncijs tuis, quos mi-
 14 sisti ad me, dixi: * Si dederit mihi Balac plenam domum suam argenti & auri, nō potero praterire sermonem Domini Dei mei, ut vel boni quid, vel mali proferam ex corde meo: sed quidquid Dominus dixerit, hoc lo-
 15 quar? * Verumtamen pergens ad populum meum, dabo consiliū, quid populus tuus po-
 16 pulo huic faciat extremo tempore. * Sumpta igitur parabola, rursum ait: Dixit Balaam fili-
 17 us Beor: dixit homo, cuius obturatus est oculus: * dixit auditor sermonum Dei, qui nouit doctrinam Altissimi, & visiones Omnipotentis videt, qui cadem apertos habet oculos.

17 * Videbo eum, sed nō modo: nūtebor illum. Ict non prope. * ORIETUR STELLA ex Jacob, & conſurget virga de Israel: & percutiet duces Moab, vastabitque oēs filios Seth.
 18 * Et erit Idumæa possessio eius: hereditas Seir D cedet inimicis suis: Israel vero fortiter aget.
 19 * De Iacob erit qui dominetur, & perdat reli-
 20 quas ciuitatis. * Cumq. uidisset Amalec, assumens parabolam, ait. Principium Gētium
 21 Amalec, cuius extrema perdecunt. * Vidit quoque Cinxum: & assumpit parabolam, ait: Robustum quidem est habitaculum tuū: sed
 22 si in petra posueris nidum tuum, * & fueris elecus de stirpe Cin, quando uideris poteris perma-
 23 nere? Assur enim capiet te. * Assumptaq. parabola iterum locutus est: Heu, quis victurus est, quando ista facies Deus? * Venient in trieribus de Testis, superabunt Assyrios, vastabuntque Hebræos, & ad extremum etiam ip-
 24 si peribunt. * Surrexique Balaam, & reuer-
 25 sus est in locum suum: Balac quoque via, qua venerat, rediit.

1 **M**Orabatur autem eo tempore Israel in A Settini, & fornicatus est populus cum
 2 filiabus Moab, * quę vocauerunt eos ad sacrificia sua. At illi comederunt & adorauerunt
 3 deos earum. * Initiatusq. est Israel Beel-
 4 phigor, & iratus Dominus, * ait ad Moyſen: d. 17
 5 Tolle cunctos principes populi, & suspende eos contra solem in patibulis: ut auertatur su-
 6 ror meus ab Israel. * Dixitq. Moyſes ad Tu-
 7 dices Israel: Occidat unusquisq. proximos
 8 suos, qui initiati sunt Beelphigor. * Et ecce vnus de filijs Israel intrauit eorum fratris suis ad scortum Madianitidem, vidēte Moy-
 9 se, & omni turba filiorum Israel, qui stebat
 10 ante fores tabernaculi. * Quod cum vidisset Phinees filius Eleazar filij Aaron sacerdotis, surrexit de medio multitudinis, & arre-
 11 pro pugione, * ingressus est post virū Israelitem in lupanar, & perſudit ambos simul, vi-
 12 rum scilicet & mulierē in locis genitalibus.
 13 Cessauitq. plaga a filijs Israel: * & occisi sunt
 14 vigintiquatuor milia hominum. * Dixitq.
 15 Dominus ad Moyſen: Phinees filius Eleazar filij Aaron sacerdotis auertit irā meā a filijs Israel: quia zelo meo conuocatus est contra eos, ut non ipse deleteret filios Israel in
 16 zelo meo. * idcirco loquere ad eum: Ecce
 17 do ei pacem fœderis mei, * & erit tam ipsi quam seminij eius pādum sacerdotij sempiternum, quia zelatus est pro Deo suo, & expiauit scelus filiorum Israel. * Fra: autem nomen viri Israelite, qui occisus est cum
 18 D Madianide. Zambri filius Salu, dux de co-
 19 gnatione & tribu Simeonis. * Porro mulier Madianitis, quę pariter interfecta est, vocabatur Cozbi filia Sur principis nobilissimi
 20 Madianitarum. * Locutusq. est Dominus ad
 21 Moyſen, dicens: * Hostes vos sentiant Madianitę, & percutite eos: * quia & ipsi hosti-
 22 liter egerunt contra vos, & deceptę infidij per idolum Phogor, & Cozbi filiam ducis Madiam sororem suam, quę percussa est in die plagę pro sacrilegio Phogor.

1 **P**ostquam noxiū sanguis effusus est, dixit Dominus ad Moyſen & Eleazarū
 2 filium Aaron sacerdotem: * Numerate omnem summam filiorum Israel a viginti annis
 3 & supra, per domos & cognationes suas, cui-
 4 q. q. possunt ad bella procedere. * Locati sunt itaque Moyſes & Eleazar sacerdotes in campeſtribus Moab super Iordanem contra
 5 Iericho ad eos, qui erant. * Iginti annis & supra, sicut Dominus imperauerat, quorum
 6 iste est numerus: * Ruben primogenitus Israel. I huim filius, Henoch, a quo familia
 7 Mesochitarum: & Phallu, a quo familia
 8 Phalluitarum: * & Meiron, a quo familia a.

1 Sup. 16.
a.1

1 Gen. 38.
a.3

1 Toi. 17.
a.3

1 Inf. 27.
a.1

Heflonitarum: & Charui, a quo familia
7 Charuitarum: * hæ sunt familie de stirpe
Ruben: quarum numerus inuentus est qua-
8 draginta tria milia, & septingenti triginta.
9 * Filius Phallu, Ehab. * huius filij, Naniuel
& Nathaniel Abiron. isti filij Dathi & Abi-
ron principes populi, & qui surrexerunt con-
tra Moysen & Aaron in seditione Cor. 1
2 quando aduersus Dominum rebellauerunt:
3 & aperiens terra os suum deuorauit Core,
morietibus plurimis, quando eobuffit ignis
ducentos quinquaginta viros. Et factum est
4 grande miraculum, * vt, Core pereunte, filij
5 illius non perirent. * Filij Simeon per cog-
nationes suas: Namiel, ab hoc familia Namue-
6 hearum: tamin, ab hoc familia taminitarum.
7 Iachin, ab hoc familia Iachinitarum: * Zare,
8 ab hoc familia Zareitarum: * Saul, ab hoc fa-
9 milia Saulitarum. * hæ sunt familie de stir-
pe Simeon, quarum numerus inuentus fuit vi-
10 ginti duo milia ducenti. * Filij Gad per cog-
nationes suas Sephon, ab hoc familia Sepho-
11 nitarum: Aggæ, ab hoc familia Aggitarum:
12 Sunti, ab hoc familia Sunitarum: * Oni, ab
hoc familia Onitarum: Herab, ab hoc familia
13 Heraitarum: * Arod, ab hoc familia Arodi-
14 tarum: Arieli, ab hoc familia Arielitarum.
15 * Iste sunt familie Gad, quarum numerus in-
uentus fuit: quadraginta milia quingenti.
16 * Filij Iuda, Her, & Onan, qui ambo mor-
17 ti sunt in Terra Chanaan. * Fueruntq; filij
Iuda, per cognationes suas: Sela, a quo familia
Selaitarum: Phares, a quo familia Pharesita-
18 rum: Zare, a quo familia Zareitarum: * Porro
19 filij Phares: Hefron, a quo familia Hefro-
20 nitarum: & Hamula, quo familia Hamulita-
21 rum. * Iste sunt familie Iuda, quarum omni-
22 numerus fuit septuaginta sex milia quin-
23 genti. * Filij Issachar, per cognationes suas:
24 Thola, a quo familia Tholaitarum: * Phuaa,
25 quo familia Phuaaitarum: * Talsu, a quo fa-
26 milia Talsuitarum: Semran, a quo familia
27 Semranitarum. * hæ sunt cognationes Issa-
28 char, quarum numerus fuit septaginta qua-
29 tuor milia trecenti. * Filij Zabulon per cog-
30 nationes suas: Bared, a quo familia Baredita-
31 rum: Ion, a quo familia Ionitarum: Iabel, a
32 quo familia Iabelitarum. * hæ sunt cognatio-
33 nes Zabulon, quarum numerus fuit sexagin-
34 ta milia quingenti. * Filij Ioseph per cog-
35 nationes suas, Manasse & Ephraim. * De Ma-
36 nasse ortus est Machir, a quo familia Machi-
37 ritarum. Machir genuit Galaad, a quo fa-
38 milia Galaaditarum. * Galaad habuit filios:
39 Iaser, a quo familia Iaseritarum: Gilead, a
40 quo familia Gileaditarum: * & Asriel, a
41 quo familia Asrielitarum: & Sechem, a quo
42 familia Sechemitarum: * & Seruda, a quo
43 familia Seruditarum: * & Hopher, a quo
44 familia Hopheritarum. * Fuit quoq; Hopher
pater Salphaad, qui filios non habebat, sed tan-

tum filias, quarum ista sunt nomina: Maala, Inf. 27
1 & Noa, & Hegla, & Melcha, & Therfa. * hæ
2 sunt familie Manasse, & numerus earum,
3 quinquaginta duo milia septingenti. * Filij
4 autem Ephraim per cognationes suas fuerunt
hi: Suthala, a quo familia Suthalaitarum:
5 Becher, a quo familia Becheritarum: Iichen,
6 quam a folia Thechemitarum. * porro filius
7 Suthala fuit Heran, a quo familia Heranita-
8 rum. * hæ sunt cognationes filiorum Ephraim,
9 & quatum numerus fuit triginta duo milia
10 quingenti. * Isti sunt filij Ioseph per familias
11 suas. Filij Benjamin in cognationibus suis:
12 Bela, a quo familia Belaitarum: Asbel, a quo
13 familia Asbelitarum: Ahiram, a quo familia
14 Ahiramitarum: * Suphan, a quo familia
15 Suphamitarum: Hupham, a quo familia Hu-
16 phamitarum: * Filij Bela: Hered, & Noemã.
17 De Hered, familia Hereditarum: de Noemã,
18 familia Noemaitarum. * hæ sunt filij Benia-
19 min, per cognationes suas, quorum numerus
20 fuit, quadraginta quinque milia sexcenti.
21 * Filij Dan per cognationes suas: Suthani, a
22 quo familia Suthanitarum: hæ sunt cog-
23 nationes Dan per familias suas. * omnes fuisse
24 Suthani, quorum numerus erat sexaginta
25 quattuor milia quadringenti. * Filij Aser
26 per cognationes suas: Lemna, a quo familia
27 Lemnaitarum: Issui, a quo familia Issuitarum:
28 Brie, a quo familia Breitarum. * Filij Brie:
29 Heber, a quo familia Heberitarum: &
30 Melchiel, a quo familia Melchielitarum.
31 * Nomen autem filie Aser, fuit Sara. * hæ
32 cognationes filiorum Aser, & numerus eo-
33 rum, quinquaginta tria milia quadringenti.
34 * Filij Nephthali per cognationes suas:
35 Issiel, a quo familia Isselitarum: Guni, a
36 quo familia Gunitarum: * Isser, a quo fami-
37 lia Isseritarum: Sellu, a quo familia Selle-
38 mitarum. * hæ sunt cognationes filiorum
39 Nephthali per familias suas: quorum nume-
40 rus, quadraginta quinque milia quadringen-
41 ti. * Iste est summa filiorum Israel, qui re-
42 censi sunt, sexcenta milia, & mille septin-
43 genti triginta. * Incurusque est Dominus ad
44 Moysen, dicens: * Isti diuidetur terra iuxta
45 numerum vocabulorum in possessiones suas.
46 * Quibus maiorem partem dabis, & pau-
47 cioribus minorem: singulis, sicut nunc recen-
48 si sunt, tradetur possessio: ita diuidetur ut
49 fors Terram tribus diuidat & familijs.
50 * Quicquid forte contigerit, hoc vel plures
51 accipiant, vel pauciores. * Hic quoque est
52 numerus filiorum Levi, per familias suas:
53 Gerion, a quo familia Gerionitarum: Caath,
54 a quo familia Caathitarum: Merari, a quo
55 familia Meraritarum. * hæ sunt familie Le-
56 ui: Familia Lobni, familia Hebron, familia
57 Mohol, familia Musi, familia Core. At vero
58 Caath genuit Amram: qui habuit uxorem
59 Iochebed filiam Levi, quæ nata est ei in

Aegyptio, nati genuit Amram viro suo filios,
 Aaron & Moyſen, & Mariam ſororem eorum.
 60 * De Aaron orti ſunt Nadab & Abiu, &
 Eleazar & Ithamar. * I quorum Nadab &
 Abiu mortui ſunt, cū obtuliffent ignem alienum coram Domino. * Fueruntque omnes, qui numerati ſunt, viginti tria milia generis mafculini ab vno ſenſe & ſupra: quia non ſunt reſcenſiti inter filios Iſrael, nec eis cum ceteris data poſſeſſio eſt. * Hic eſt numerus filiorum Iſrael, qui deſcripti ſunt a Moyſe & Eleazaro ſacerdote, in campeſtribus Moab ſupra Iordanem contra Iericho. * I inter quos nullus fuit eorum, qui ante numerati ſunt a Moyſe & Aaron in deſerto Sinai.
 65 * I Prædixerat enim Dominus quod omnes morerentur in ſolitudine. Nullusque remanſit ex eis, niſi Caleb filius Iephone, & Iſue filius Nun.

C A P. XXVII.]

1 **A** Cceſſerunt ſaſtem filii Salphaad, filij Meſhier, filij Galaad, filij Machir, filij Manaſſe, qui ſunt filij Iſoſeph: quarum ſunt nomina, Maala, & Noa, & Hegla, & Melcha, & Thera. * Stereruntque coram Moyſe & Eleazaro ſacerdote, & cunctis principibus populi ad oſtium tabernaculi ſoderis, atque diſerunt: * Pater noſter mortuus eſt in deſerto, nec fuit in ſeditione, quæ ſcandala eſt contra Dominum ſub Core, ſed in peccato ſuo mortuus eſt: hic non habuit mares filios. Cur tollitur nomen illius de familia ſua, quia non habuit filium? * Date nobis poſſeſſionem. 4 inter cognatos patris noſtri. * Reſponditque B Moyſes cauſam eorum ad iudicium Domini.
 5 * Qui dixit ad eum: * Iuſtam rem poſtulare ſitis Salphaad: da eis poſſeſſionem inter cognatos patris ſui, & ita hereditatem ſuccedant. * Ad filios autem Iſrael loqueris hæc: 7 * Homo cum mortuus fuerit abſque filio, ad ſiliam eius tranſibit hereditas. * Si ſiliam nō habuerit, habebit ſucceſſores fratres ſuos.
 10 * quod ſi & fratres non fuerint, dabitur hereditatem fratribus patris eius. * ſi autem nec patris habuerit, dabitur hereditas hiſ, qui ei proximi ſunt. eritque hoc filiis Iſrael ſanctum. C lege perpetua, ſicut præcepit Dominus Moyſi.
 12 * Dixit quoque Dominus ad Moyſen. 13 * Aſcende in montem ſitum Abarim, & contempeſce iſde Terram, quam daturus ſunt filijs Iſrael. * cumque videris eam, ibis & tu ad populum tuum, ſicut iſit frater tuus Aaron: 14 * quia offendiſti me in deſerto ſin in contradictione multitudinis, nec ſanctificare me voluisti coram ea ſuper aquas hæc ſunt aquæ contradictionis in Caſes deſerti Sin. * Cui reſpondit Moyſes. * Proſpiceat Dominus Deus ſpirituum omnium carnis, hominem, qui ſit ſuper multitudinem hæc: & de poſteſſe & intrare ante eos, & educere eos vel introduc-

18 **D** re ſi ſit populus Domini ſicut oves abſque paſtore. * Dixitque Dominus ad eum: I Tolle Iſue filium Nun virum in quo eſt ſpiritus, & pone manum tuam ſuper eum. * Qui ſtabit coram Eleazaro ſacerdote & omni multitudine: * & dabis ei præcepta cunctis videntibus, & partem gloriæ tuæ, ut audiat eum omnis ſynagoga filiorum Iſrael. * Pro hoc, ſiquid agendum erit, Eleazar ſacerdos conſulet Dominum. Ad verbum eius egredietur & ingredietur ipſe, & omnes filij Iſrael cum eo, & cetera multitudo. * Fecit Moyſes ut præceperat Dominus. Cumque tuliffet Iſue, ſtatuit eum coram Eleazaro ſacerdote & omni frequentia populi. * Et impoſuit capiti eius manibus, cuncta replicavit quæ mandauerat Dominus.

C A P. XXVIII.]

1 **D** Ixit quoque Dominus ad Moyſen: 2 * Præcipe filiis Iſrael, & dices ad eos: A Oblationem meam & panes, & incenſum, odoris ſuauiſſimi offerte per tempora ſua. 3 * Hæc ſunt ſacrificia quæ offerte debetis: Agnos anniculos immaculatos duos quotidie 4 in holocauſtum ſempiternum: * vnum offeretis mane, & alterum ad vespem: * decimam partem ephi ſimilæ, quæ conſperſa ſit oleo puriſſimo, & habeat quartam partem hinc. 6 * holocauſtum iuge eſt quod obtuliftis in monte Sinai in odorem ſuauiſſimum incenſi Domini. * & libabitis vini quartam partem hinc per agnos ſingulos in ſanctuario Domini. 7 * Alterumque agnum ſimiliter offeretis ad vespem iuxta omnem ritum ſacrificij matutini, & libamencorum eius, oblationem ſuauiſſimi odoris Domino. * I Die autem ſabbati offeretis duos agnos anniculos immaculatos, & duas decimas ſimilæ oleo conſperſe in ſacrificio, & liba: * quæ rite funduntur per ſingula ſabbata in holocauſtum ſempiternum. 12 * In calendis autem offeretis holocauſtum Domino, vitulos de armento duos, arietem vnum, agnos aonculos ſeptem immaculatos, * & tres decimas ſimilæ oleo conſperſe in ſacrificio, per ſingulos vitulos: & duas decimas ſimilæ oleo conſperſe per ſingulos arietes: * & decimam decimæ ſimilæ ex oleo in ſacrificio per agnos ſingulos, holocauſtum ſuauiſſimi odoris acque: incenſi eſt Domino. * Libamenta autem vini, quæ per ſingulas fundenda ſunt victimas, iſta erūt: Media parti hinc per ſingulos vitulos, tertia per arietem, quarta per agnum. hoc erit holocauſtum per omnes meſes, qui ſibi anno verrente ſuccedūt. 15 * Hircus quoque offeretur Domino pro peccatis in holocauſtum ſempiternum cum libamentis ſuis. * I Meſe autem primo, quarta decima die meſis Phaſe Domini erit, * & quinta decima die ſolemnes: ſeptem diebus veſcentur azyms. * Quarum dies prima ve-

nerabilis & sancta erit: omne opus seruale nō
 19 facietis in ea. * Offeretisq; incensum holocaustum
 Domino, vitulos de armento duos, arietem
 vnum, agnos anniculos immaculatos septem:
 20 prem: * & sacrificia singulorum ex similia quæ
 conserpta sit oleo, tres decimas per singulos
 21 vitulos, & duas decimas per arietem, * & decimam
 decimam per agnos singulos, id est per
 22 septem agnos. * Et hircum pro peccato vñi,
 23 ve expietur pro vobis, * præter holocaustum
 24 matutinum quod semper offeretis. * Ita facietis
 per singulos dies septem dierum in fomite
 ignis, & in odorem suauissimum Domino, qui
 25 surget de holocausto, & de libationibus
 singulorum. * Dies quoque septimus celebrerimus
 & sanctus erit vobis: omne opus
 26 seruale non facietis in eo. * Dies etiam primitiuorum
 quando offeretis nouas fruges Domino, explicitis
 hebdomadibus, venerabilis & sancta erit: omne opus
 27 seruale non facietis in ea. * Offeretisq; holocaustum
 in odorem suauissimum Domino, vitulos de
 armento duos, arietem vnum, & agnos anniculos
 28 immaculatos septem: * atque in sacrificijs eorum
 similia oleo conserpta tres decimas per singulos
 29 vitulos, per arietes duas, * per agnos decimam
 decimam, qui simul sunt agni septem. hircum quoque
 30 qui mactatur pro expiatione: præter holocaustum
 31 æternum & liba eius. * Immaculata offeretis
 omnia cum libationibus suis.

C A P. XXX.

1 Mensis etiam septimi prima dies venerabilis
 & sancta erit vobis. omne opus seruale nō
 2 facietis in ea, quia dies clangoris est & tubarum.
 * Offeretisq; holocaustum in odorem suauissimum
 Domino, vitulum de armento vnum, arietem
 3 vnum, & agnos anniculos immaculatos septem: * & in
 sacrificijs eorum similia oleo conserpta tres
 4 decimas per singulos vitulos, duas decimas per
 arietem, * vnam decimam per agnum, qui
 5 simul sunt agni septem: * & hircum pro peccato,
 6 qui offertur in expiatione populi, * præter
 holocaustum calendarum cum sacrificijs suis,
 & holocaustum sempiternum cum libationibus
 7 solis. * eisdem ceremonijs offeretis in odorem
 suauissimum incensum Domino.
 8 * Decima quoque dies mensis huius septimi
 erit vobis sancta atque venerabilis, & affligetis
 9 animas vestras: omne opus seruale non facietis
 10 in ea. * Offeretisq; holocaustum Domino in odorem
 suauissimum, vitulum de armento vnum, arietem
 11 vnum, agnos anniculos immaculatos septem: * & in
 sacrificijs eorum similia oleo conserpta tres decimas
 per singulos vitulos, duas decimas per arietem,
 * decimam decimam per agnos singulos, qui
 12 simul sunt agni septem: * & hircum pro peccato,
 abique his quæ offertur pro delictis

solent in expiationem, & holocaustum sempiternum,
 cum sacrificio, & libaminibus eorum. * Quintadecima vero die mensis septimi,
 13 quæ vobis sancta erit atque venerabilis, omne opus
 seruale non facietis in ea, sed celebrabitis sollempnitatem
 Domino septem diebus. * offeretisq; holocaustum in odorem
 14 suauissimum Domino, vitulos de armento tredecim,
 arietes duos, agnos anniculos immaculatos quattuordecim:
 15 & in libationibus eorum similia oleo conserpta tres
 decimas per singulos, qui simul sunt vituli tredecim:
 16 & duas decimas arietum vno, id est, simul arietibus
 duobus, * & decimam decimam agnis singulis,
 17 qui sunt simul agni quattuordecim: * & hircum pro
 18 peccato, abique holocausto sempiterno, & sacrificio,
 & libamina singulorum per vitulos & arietes & agnos
 19 rite celebrabitis: * & hircum pro peccato, abique
 holocausto sempiterno, sacrificio, & libamine eius.
 20 Die tertio offeretis vitulos vndecim, arietes duos,
 21 agnos anniculos immaculatos quattuordecim: * sacrificiaq;
 & libamina singulorum per vitulos & arietes & agnos
 22 rite celebrabitis: * & hircum pro peccato, abique
 holocausto sempiterno, sacrificio, & libamine eius.
 23 Die quarto offeretis vitulos decem, arietes duos,
 24 agnos anniculos immaculatos quattuordecim: * sacrificiaq;
 & libamina singulorum per vitulos & arietes & agnos
 25 rite celebrabitis: * & hircum pro peccato, abique
 holocausto sempiterno, sacrificio, & libamine eius.
 26 Die quinto offeretis vitulos novem, arietes duos,
 27 agnos anniculos immaculatos quattuordecim: * sacrificiaq;
 & libamina singulorum per vitulos & arietes & agnos
 28 rite celebrabitis: * & hircum pro peccato, abique
 holocausto sempiterno, sacrificio, & libamine eius.
 29 Die sexto offeretis vitulos octo, arietes duos,
 30 agnos anniculos immaculatos quattuordecim: * sacrificiaq;
 & libamina singulorum per vitulos & arietes & agnos
 31 rite celebrabitis: * & hircum pro peccato, abique
 holocausto sempiterno, sacrificio, & libamine eius.
 32 Die septimo offeretis vitulos septem, arietes duos,
 33 agnos anniculos immaculatos quattuordecim: * sacrificiaq;
 & libamina singulorum per vitulos & arietes & agnos
 34 rite celebrabitis: * & hircum pro peccato, abique
 holocausto sempiterno, sacrificio, & libamine eius.
 35 Die octavo, qui est celeberrimus, omne opus seruale non facietis,
 36 * offerentes holocaustum in odorem suauissimum
 Domino, vitulum vnum, arietem vnum, agnos anniculos
 37 immaculatos septem: * sacrificiaq; & libamina singulorum
 per vitulos & arietes & agnos rite celebrabitis: * & hircum

cum pro peccato, absq. holocausto sempiter-
no, sacrificioq. eius & libamine. * & offer-
retis Domino in sollemnitatibus uestris: pre-
ter uota & oblationes spontaneas in holocau-
sto, in sacrificio, in libamine, & in hostiis pa-
cificis.

C A P. X X X.

N Arrauitque Moyses filijs Israel: omnia
quæ ei Dominus imperarat: & locu-
tus est ad principes tribuum filiorum Israel:
Iste est sermo quem præcepit Dominus: * Si
quis uirorum uotum Domino uouerit, aut se
constrinxerit iuramento: non faciet irritum
verbum suum, sed omne quod promissit im-
plebit. * Mulier si quippiam uouerit, & se
constrinxerit iuramento, quæ est in domo pa-
tris sui, & in ætate adhuc puellari: si cogno-
uerit pater uotum quod pollicita est, & iura-
mentum quo obligauit animum suum, & ta-
cuerit, uoti rea erit: * quidquid pollicita est
& iurauit, opere complebit. * Sin autem sta-
tim ut audierit, contradixerit patre: & uota
& iuramentum eius irrita erunt, nec obnoxia
tenebitur sponcioni, eo quod contradixerit pa-
tri. * Si maritus habuerit, & uouerit aliquid,
& sentet de ore eius uerbum egrediens animi:
& eius obligauerit iuramento: * quo ille audie-
rit uir, & non contradixerit, uoti rea erit, red-
detq. quodcumque promiserat. * Sin autem
audiens statim contradixerit, & irritas fece-
rit pollicitationes eius, uerbaque quibus ob-
strinxerat animum suum: propitius erit ei
Dominus. * Vidua & repudiata quidquid
uouerint, reddent. * Vxor in domo uiri cum
se uotum constrinxerit & iuramento, * si au-
dierit uir, & tacuerit, nec contradixerit spon-
sioni, reddet quodcumque promiserat. * Sin
autem exemplo contradixerit, non tenebitur
promissionis reæ: quia maritus cont. adixit,
& Dominus ei propitius erit. * Si uouerit,
& iuramento se constrinxerit, ut per ieiunium,
uel cæterarum rer. abstinentiam affligat ani-
mam suam, in arbitrio uiri erit ut faciat, siue
non faciat. * quod si audierit ut tacuerit, &
in alteram diem distulerit sententiam: quid-
quid uouerit atque promiserat, reddet: quia
statim ut audiuit, tacuit. * Sin autem contra-
dixerit postquam restitit, portabit ipse ini-
quitatem eius. * Iste sunt leges, quas consti-
tuit Dominus Moysi inter uirum & uxorē,
inter patrem & filiam, quæ in puellari adhuc
ætate est, uel quæ manet in parentis domo.

C A P. X X X I.

E Occurritque Dominus ad Moysen, dicens:
* Viscere prius filios Israel de Madia-
nit. & sic colligeris ad populum tuum.
* Statimq. Moyses, i Armate, inquit, ex uobis
uiros ad pugnam, qui possint ultionem Do-
mini expectare de Madianitis. * mille uiri de

singulis tribubus eligantur ex Israel qui mit-
tantur ad bellum. * Dederuntq. milenos de
singulis tribubus, id est, duodecim millia ex-
peditorum ad pugnam: * quos misit Moyses
cum Phinees filio Eleazari sacerdotis, uasq.
quoque sancta, & tubas ad clangendum tra-
didit ei. * Cumq. pugnaissent contra Madia-
nit, atq. uicissent, omnes males occiderunt,
* & reges eorum Eni, & reem, & Sur, &
Hur, & Rebe, quinque principes gentis: Ba-
laam quoq. filium Beor interfecerunt gladio.
* Ceperuntq. mulieres eorum, & paruulos,
omniaque pecora, & cunctam suppellectilem:
quidquid habere potuerant depopulati sunt:
* tam urbes quàm uiculos & castella flamma
consumpsit. * Et tulerunt prædam, & uni-
uersa quæ ceperant tam ex hominibus quàm
ex iumentis, & adduxerunt ad Moysen, &
Eleazarum sacerdotem, & ad omnem mul-
titudinem filiorum Israel. reliqua aut. uten-
silia portauerunt ad castra in campis: Moab
iuxta Iordanē cōtra Iericho. * Egressi
sunt autem Moyses, & Eleazar sacerdos, &
omnes principes synagoge in occursum eorū
extra castra. * Tratusq. Moyses principibus
exercitus, tribunis, & centurionibus qui uene-
rant de bello, * ait: Cur feminas referua-
stis? * Nonne iste sunt, quæ deceperunt fi-
lios Israel ad suggestionem Balaam, & praua
ricari uos fecerunt in Domino super peccato?
Phogor, unde & percussus est populus? * Er-
go cunctos interficite quidquid est generis ma-
sculini, etiam in paruulis: & mulieres, quæ no-
uerunt uiros in coitu, iugulate: * puellas au-
tem & omnes feminas uirgines reseruate uo-
bis: & manete extra castra septem diebus.
Qui occiderit hominem, uel occisum tige-
rit, iustitabitur die tertio & sepeimo. * Et de
omni præda, siue vestimentum fuerit, siue vas,
& aliquid in utensilia præparatum, de capta-
rum pellibus, & pilis, & ligno expiabitur.
* Eleazar quoq. sacerdos ad uiros exercitus,
Qui pugnauerant, sic locutus est: Hoc est præ-
ceptum legis. * I quod mandauit Dominus
Moysi: * Aurum, & argentum, & æs, & ferrū,
& plumbum, & stannum, * & omne, quod
potest transire per flammam, igne purgabitur.
quidquid autem ignem non potest sustinere,
aqua expiationis sanctificabitur: * & laui-
bis vestimenta uestra die septimo, & purifica-
ti postea castra intrabitis. * Dixit quoq. Do-
minus ad Moysen: * Tollite summam eorū,
quæ capta sunt ab homine usque a pecora, tu
& Eleazar sacerdos & principes uulgi: * diui-
desque ex æquo prædam inter eos, qui pugna-
uerunt, egressiq. sunt ad bellum, & inter om-
nem reliquam multitudinem. * & separabis
partem Domino ab his, qui pugnauerunt &
fuerunt in bello, uiam animam de quingem-
tis tam ex hominibus quàm ex bouibus & as-
inis & ouibus, * & dabis eam Eleazaro sacer-

I Ios. 13.
c. 21

I Sup. 25.
d. 17

I Iud. 21.
d. 22

I Lev. 6. d.
28. & 11. e.
33. & 25.
b. 22.

30 doti, quia primitie Domini sunt. * Ex media
quoque parte filiorum Israel accipies quinquag-
gesimum caput hominum, & boum, & asino-
rum, & ouium, cunctorum animantium, & da-
bis ea Leuitis, qui excubant in custodia taber-
naculi Domini. * Feceruntq. Moyses, & Elea-
zar, sicut praeceperat Dominus. * Fuit autem
præda, qui exercitus ceperat, ouium sexcenta
31 septuaginta quinque millia, * & boum septua-
32 ginta duo millia, * asinorum sexaginta millia &
33 mille: * animæ hominum sexus feminei, quæ
non cognouerant viros, triginta duo millia.
34 * Dataq. est media pars his, qui in prælio fue-
rant, ouium trecenta triginta septem millia
35 quingentæ: * & quibus in parte Domini sup-
putatae sunt oues sexcentæ septuaginta quin-
36 que. * Et de bobus triginta sex millibus, bo-
37 us septuaginta & duo: * de asinis triginta mil-
38 libus quingentis, asini sexaginta unus: * de
39 animabus hominum sedecim millibus, cessant
40 runt in partem Domini triginta sex animæ.
41 * Tradiditq. Moyses numerum primitiarum
Domini Eleazar sacerdoti, sicut fuerat ei
42 imperatum, * ex media parte filiorum Is-
rael, quam separauerat his, qui in prælio fue-
43 rant. * De media vero parte, quæ contigerat
reliquæ multitudini, id est, de ouibus trecentis
44 triginta septem millibus quingentis, * &
45 de bobus triginta sex millibus, * & de asinis
46 triginta millibus quingentis, * & de homini-
47 bus sedecim millibus, * tulit Moyses quin-
48 quagesimum caput, & dedit Leuitis, qui ex-
cubabant in tabernaculo Domini, sicut præ-
49 ceperat Dominus. * Cumq. accessissent prin-
cipales exercitus ad Moysen, & tribuni, centu-
50 rionesq. dixerunt, * Nos serui tui recensui-
mus numerum pugnantium, quos habuimus
sub manu nostrâ: & ne vnus quidem defuit.
51 * Ob hanc causam offerimus in donarijs Do-
mini singuli quod in præda aut potuimus in-
uenire, periscaphos & armillas, annulos & dex-
52 tralia, & murex nulas, ut de preceis pro nobis
Domini. * Susceperuntq. Moyses, & Elea-
zar sacerdotes omne aurum in diuersis specie-
53 bus, * pondo sedecim millia, septingentos
quinquaginta siclos a tribuni & centurioni-
54 bus. * Vnusquisq. enim quod in præda rapue-
rat, suum erat. * Et susceptum iniecerunt in
tabernaculum testimonii, in monumentum
filiorum Israel coram Domino.

C A P. XXXII.

1 **F**ilij autem Ruben & Gad habebant pec-
ora multa, & erat illis in iumentis infi-
nita substantia. Cumq. vidissent Iaxer, & Ga-
2 laad aptas animalibus alendis terras, * ve-
nerunt ad Moysen, & ad Eleazarum sacer-
dotes, & principes multitudinis, atque dixe-
3 runt, * Atareth, & Dibon, & Iaxer, & Nemra,
Hesebon, & Eleale, & Saban, & Nebo, &
4 Beon, * terra, qui percussit Dominus in con-

specu filiorum Israel, regio vberum est ad
passum animalium: & nos serui tui habemus
5 iumenta plurima: * precamurq. si inuenimus
gratiam coram te, ut des nobis famulatus
eam in possessionem, nec facias nos transire
6 Iordanem. * Quibus respondit Moyses: Nū-
7 quid fratres vestri ibunt ad pugnam, & vos
hic sedebitis? * Cur subuertitis mentes filo-
rum Israel, ne transire audeant in locum quem
8 eis daturus est Dominus? * Nonne ius egerūt
patres vestri, quando iussu de Cadesbarne ad
9 explorandam Terram? * Cumq. venissent
usque ad Vallem botri, iuxta omni regio-
nem, subuertunt cor filiorum Israel, ut nō in-
10 trarent fines, quos eis Dominus dedit: * Qui
11 iratus iurauit, dicens: * Si uidebunt homines
isti, qui ascenderunt ex Aegypto a viginti an-
nis & supra, Terram, quam sub iuramento
pollicitus sum Abraham, Isaac, & Jacob: &
12 noluerunt sequi me, * præter Caleb filium
C Iephone Cenezarum, & Iosue filium Nun:
13 isti impleuerunt voluntatē meam. * Iratusq.
Dominus aduersum Israel, circumduxit eum
per desertum quadraginta annis, donec con-
sumeretur uniuersa generatio, quæ fecerat
14 malum in conspectu eius. * Et ecce, inquit, uos
surrexistis pro patribus uestris, incrementa,
15 & alumni hominum peccatorum, ut augere-
tis furorem Domini contra Israel. * Quod si
nolueritis sequi eum, in solitudine populum
derelinquet, & uos caui eritis necis omniū.
16 * At illi prope accedentes dixerunt: Causas
ouium fabricabimus, & stabula iumentorum,
17 paruulis quoq. nostris urbes munitas: * nos
autē ipsi armati & accincti pergemus ad præ-
18 dium ante filios Israel, donec introducamus
eos ad loca sua. Paruuli nostri, & quidquid
habere possumus, erunt in urbibus muratis,
19 propter habitatorum insidias. * Non reuer-
temur in domos nostras, usque dū possideant
20 filij Israel hereditatem suam: * nec quidquā
queremus trans Iordanē, quia iam habemus
nostram possessionem in orientali eius plaga.
21 * Quibus Moyses ait: * Si facitis quod pro-
mittitis, expediti pergitte coram Domino ad
22 pugnam: * & omnis uir bellator armatus Ior-
dancem transiet, donec subuertat Dominus
23 inimicos suos, * & subiiciatur ei omnis Ter-
24 ra: tunc eritis inculpabiles apud Dominum
& apud Israel. & obtinebitis regiones, quas
25 uultis coram Domino. * Sin autem quod di-
citis, non feceritis, nulli dubium est quin pec-
catis in Deum: & scitote quoniam peccatum
26 uestrum apprehendit uos. * Adhuc ergo
urbes paruuli uestris, & causas, & stabula
ouibus ac iumentis: & quod polliciti estis im-
27 plete. * **D**ixeruntq. filij Gad & Ruben ad
Moysen: Serui tui sumus, faciemus quod iu-
bet Dominus noster. * Paruulos nostros, &
mulieres, & pecora, ac iumenta relinquemus
in urbibus Galaad: * nos autem famulaturi

I Sup. 13.
d. 24I Ios. 1.
c. 13I Ios. 4.
c. 13

omnes expediti pergemus ad bellum, sicut tu
 domine loqueris. * Præcepit ergo Moyses
 Eleazar sacerdoti, & Iosue filio Nun, &
 principibus familiarum per tribus Israel, &
 dixit ad eos: * Si transferint filij Gad, & fi-
 lij Ruben vobiscum Iordanem omnes arma-
 ti ad bellum coram Domino, & vobis fuerit
 Terra subiecta: date eis Galaad in possessionem.
 Sin autem noluerint transire armati
 vobiscum in Terram Chanaan, inter vos ha-
 bitandi accipiant loca. * Responderuntque
 filij Gad, & filij Ruben: Sicut locutus est Do-
 minus servis suis, ita faciemus: * ipsi armati
 pergemus coram Domino in Terram Chana-
 naan, & possessionem iam suscepisse nos con-
 stitemur trans Iordanem. * Dedit itaque
 Moyses filiis Gad & Ruben, & dimidiam tri-
 bui Manasse filij Ioseph regnum Sehon re-
 gis Amorrhæi, & regnum Og regis Basan, &
 terram eorum cum vrbibus suis per circuitum.
 Igitur extruxerunt filij Gad, Dibon, & Ata-
 roth, & Aroer, & Etroch, & Sophan, & Ia-
 zer, & Iegbaa, & Bethnemra, & Betharan,
 vrbes munitas, & caulas pecoribus suis. * Fi-
 lij vero Ruben ædificauerunt Hesbeon, &
 Eleale, & Cariathaim, & Nabo, & Raal-
 meon versis nominibus, Sabama quoque: im-
 ponentes vocabula vrbibus, quas extruxerunt.
 Porro filij Machir, filij Manasse perrexe-
 runt in Galaad, & vastauerunt eam interfe-
 cto Amorrhæo habitatore eius. * Dedit ergo
 Moyses Terram Galaad Machir filio Manas-
 se, qui habitauit in ea. * Iam autem filius Ma-
 nasse abiit & occupauit vicus eius, quos ap-
 pellauit Hauoth lair, id est, Villas lair. * No-
 be quoque perrexit, & apprehendit Chanath
 cum viculis suis: vocauitque eam ex nomine
 suo Noe.

C A P. XXXIII.

HÆ sunt mansiones filiorum Israel, qui
 egressi sunt de Aegypto per turmas suas
 in manu Moyse & Aaron, * quas descripsit
 Moyses iuxta castrorum loca, quæ Domini
 iussione mutabant. * Profecti igitur de Ra-
 messe mense primo, quintadecima die men-
 sis primi, altera die Phasæ filij Israel in ma-
 nu excelsæ videntibus cunctis Aegyptijs, &
 sepelientibus primogenitos, quos percusserrat
 Dominus (nam & in dijs eorum exercuerat
 vltionem) * castrametati sunt in Socchoth.
 Et de Socchoth venerunt in Etham, quæ est in
 extremis finibus solitudinis. * Inde egressi
 venerunt contra Phihahiroth, quæ respicit
 Beelsephon, & castrametati sunt ante Mag-
 dalum. * Profectique de Phihahiroth, tran-
 sierunt per medium mare in solitudinem: &
 ambulantes tribus diebus per desertum Etha,
 castrametati sunt in Mara. * Profectique
 de Mara venerunt in Elim, vbi erant duode-
 cim fontes aquarum, & palmæ septuaginta:

ibique castrametati sunt. * Sed & inde egres-
 si, fixerunt tentoria super Mare rubrum. Pro-
 fectique de Mari rubro, * castrametati sunt
 in deserto Sin. * Vnde egressi, venerunt in
 Daphca. * Profectique de Daphca, castrame-
 tati sunt in Alus. * Egressique de Alus, in
 Caphidim fixerunt tentoria, vbi populo de-
 fuit aqua ad bibendum. * Profectique de Ra-
 phidim, castrametati sunt in deserto Sinai.
 Sed & de solitudine Sinai egressi, venerunt
 ad sepulchra concupiscentiæ. * Profectique
 de sepulchris concupiscentiæ, castrametati sunt
 in Haferoth. * Et de Haferoth uenerunt in
 Rethma. * Profectique de Rethma, castra-
 metati sunt in Remmophares. * Vnde e-
 gressi venerunt in Lebna. * De Lebna castra-
 metati sunt in Resa. * Egressique de Resa,
 venerunt in Ceelatha. * Vnde profecti castra-
 metati sunt in monte Sepher. * Egressi de
 monte Sepher, uenerunt in Arada. * Inde pro-
 fecti, castrametati sunt in Maceloth.
 Profectique de Maceloth, uenerunt in Tha-
 bath. * De Thabath castrametati sunt in Tha-
 re. * Vnde egressi, fixerunt tentoria in Methca.
 Et de Methca castrametati sunt in Hefmo-
 na. * Profectique de Hefmona, uenerunt in
 Moseroth. * Et de Moseroth castrametati sunt
 in Beneiaacan. * Profectique de Beneiaacan,
 uenerunt in montem Gadgad. * Vnde pro-
 fecti, castrametati sunt in Ietebatha. * Et de
 Ietebatha uenerunt in Hebrona. * Egressique
 de Hebrona, castrametati sunt in Afsongab-
 ber. * Inde profecti, uenerunt in desertum
 Sin, hæc est Cades. * Egressique de Cades, ca-
 strametati sunt in monte Hor, in extremis fi-
 nibus Terræ Edom. * Ascenditque Aaron
 sacerdos in montem Hor iubente Domino:
 & ibi mortuus est anno quadragesimo quinquies-
 simi filiorum Israel ex Aegypto, mense quinquies-
 simo, prima die mensis, * cum esset annorum
 centum uiginti trium. * Audiuitque Chana-
 naus rex Arad, qui habitabat ad meridiam,
 in Terram Chanaan uenisse filios Israel. * Et
 profecti de monte Hor, castrametati sunt in
 Salmona. * Vnde egressi, uenerunt in Phunon.
 Profectique de Phunon, castrametati sunt
 in Oboth. * Et de Oboth, uenerunt in Iieba-
 rim, quæ est in finibus Moabitæ. * Pro-
 fectique de Iiebarim, fixerunt tentoria in Di-
 bongad. * Vnde egressi, castrametati sunt in
 Helmondeblathaim. * Egressique de Hel-
 mondeblathaim, uenerunt ad montes Aba-
 rim contra Nabo. * Profectique de montibus
 Abarim, transierunt ad campestria Moab, iux-
 ta Iordanem contra Iericho. * Ibi castra
 metati sunt de Bethsimoth vsque ad Abellam.
 Iam in planioribus locis Moabitæ, * ubi
 locutus est Dominus ad Moysen: * Præcipe
 filiis Israel, & dic ad eos: Quando transieritis
 Iordanem, intrantes Terram Chanaan, * di-
 sperdite cunctos habitatores Terræ illius: con-

I Exo. 17.
a. 1I Exo. 19.
a. 1I Sup. 11.
g. 35I Sup. 13.
a. 1Deut. 10.
b. 6I Sup. 20.
a. 1I Sup. 20.
b. 8. d. 25.Deut. 32.
g. 50Deu. 7. a. 5
Iud. 2. a. 2

fringite

3 G fringite titulos, & statuas comminuite, atque
 53 omnia excelsa vastate, * mundantes terram,
 & habitantes in ea. ego enim dedi vobis il-
 54 lam in possessionem, * quam diuidetis vobis
 forte. Pluribus dabitis latiorē, & paucis an-
 gustiorem. Singulis ut fors ceciderit, ita tri-
 buetur hereditas. Per tribus & familias pos-
 55 sessio diuidetur. * Sin autem nolueritis inter-
 ficere habitatores Terræ: qui remanserint, e-
 runt vobis quasi clauis in oculis, & lanceæ in
 lateribus, & aduersabuntur vobis in Terra ha-
 56 bitationis vestræ: * & quidquid illis cogitaue-
 ram facere, vobis faciam.

CAP. XXXIII.

1 **L**ocusque est Dominus ad Moysen, di-
 2 cens: * Præcipe filiis Israel, & dices ad
 A eos: Cum ingressi fueritis Terram Chanaan, &
 in possessionem vobis forte ceciderit, his
 3 finibus terminabitur. * Pars meridiana inci-
 piam a solitudine Sin, quæ est iuxta Edom:
 4 & habebit terminos contra Orientem mare
 falsissimum. * qui circuibunt australem pla-
 gam per ascensum Scorpionis, ita ut transeat
 in Senna, & perueniat a meridie vsque ad
 Cadesbarne, vnde egredientur confinia ad vil-
 lam nomine Adar, & tendent usque ad Ase-
 5 mona. * ibique per gyrum terminus ad Ase-
 mona vsque ad Torrentem Aegypti, & ma-
 6 ris magni littore finietur. * Plaga autem oc-
 cidentalis a mari magno incipiet, & ipso fine
 7 claudetur. * Porro ad septentrionalem pla-
 gam a mari magno termini incipient, perue-
 8 nientes vsque ad montem altissimum, a quo
 venient in Emath vsque ad terminos Sedada:
 9 * ibuntque confinia usque ad Zephrona, & vil-
 lam Enan. hi erunt termini in parte Aquilo-
 10 nis. * Inde metabuntur fines contra orienta-
 lem plagam de villa Enan usque Sephama,
 11 * & de Sephama descendunt termini in Re-
 bla contra fontem Daphnim: inde perueni-
 12 unt contra Orientem ad mare Cenereth, * & ten-
 dent vsque ad Iordanem, & ad ultimum fal-
 sissimum clauduntur mari. Hanc habebitis Ter-
 13 ram per fines suos in circuitu. * Præcepitque
 Moyses filiis Israel, dicens: Hæc erit Terra,
 quam possidebitis forte, & quam iussit Do-
 14 minus dari nouem tribubus, & dimidiam tri-
 bui. * Tribus enim filiorum Ruben per fami-
 lias suas, & tribus filiorum Gad iuxta cognati-
 onum numerum. media quoque tribus Ma-
 15 nasse, id est, duæ semis tribus, acceperunt par-
 tem suam trans Iordanem contra Iericho ad
 16 orientalem plagam. * Er ait Dominus ad Moy-
 17 sen: * Hæc sunt nomina virorum, qui Ter-
 ram vobis diuident, Eleazar sacerdos, & Io-
 18 ñue filius Nun, * & singuli principes de tribu-
 19 bus singulis, * quorum ista sunt vocabula: De
 20 tribu Iuda, Caleb filius Iephone. * De tribu
 21 Simeon, Samuel filius Ammiud. * De tribu
 22 Benjamin, Elidad filius Chafseon. * De tri-

23 bu filiorum Dan, Bocci filius Iogli. * Filio-
 rum Ioseph de tribu Manasse, Hanniel filius
 24 Ephod. * De tribu Ephraim, Camiel filius
 25 Septhan. * De tribu Zabulon, Elisaphan fi-
 26 lius Pharnach. * De tribu Issachar, dux Thal-
 27 tiel filius Ozan. * De tribu Aser, Ahud filius
 28 Salomi. * De tribu Nephthali, Phedael fi-
 29 lius Ammiud. * Hi sunt, quibus præcepit
 Dominus ut diuiderent filijs Israel Terram
 Chanaan.

CAP. XXXV.

1 **H**æc quoque locutus est Dominus ad
 A Moysen in campestribus Moab supra
 2 Iordanem, contra Iericho: * Præcipe filiis
 Israel vt dent Leuitis de possessionibus suis
 3 * vrbes ad habitandū, & suburbana earum
 per circuitum: vt ipsi in oppidis maneant, &
 suburbana sint pecoribus ac iumentis: * quæ
 a muris ciuitatum forinsecus, per circuitum,
 5 mille passuum spatium tenduntur. * contra
 Orientem duo millia erunt cubiti, & contra
 Meridiem similiter erunt duo millia: ad ma-
 re quoque, quod respicit ad Occidentem, ead-
 em mensura erit, & septentrionalis pla-
 6 gæ quali termino finietur. eruntque vrbes in
 medio, & foris suburbana. * De ipsis autem
 oppidis, quæ Leuitis dabitur, sex erunt in fu-
 7 guriuorum auxilia separata, ut fugiat ad ea
 qui fuderit sanguinem: & exceptis his, alia
 8 quadraginta duo oppida, * id est, simul qua-
 draginta octo cum suburbanis suis. * Ipsæ-
 9 que vrbes, quæ dabantur de possessionibus fi-
 liorum Israel, ab his, qui plus habent, plures
 auferentur: & qui minus, pauciores: singuli
 iuxta mensuram hereditatis suæ dabunt op-
 9 pida Leuitis. * Ait Dominus ad Moysen:
 10 * Loquere filiis Israel, & dices ad eos: Quan-
 do transgressi fueritis Iordanem in Terram
 11 Chanaan, * decernite quæ vrbes esse debeant
 in paxidia fugitiuorum, qui nolentes sangui-
 12 nem fuderint. * in quibus cum fuerit profu-
 gus, cognatus occisi non poterit eum occide-
 re, donec stet in conspectu multitudinis, &
 13 causa illius iudicetur. * De ipsis autem vrbi-
 bus, quæ ad fugitiuorum subsidia separantur,
 14 * tres erunt trans Iordanem, & tres in Ter-
 ra Chanaan, * iam filijs Israel quāni aduenis at-
 que peregrinis, vt confugiat ad eas qui nol-
 15 sent sanguinem fuderit. * Si quis ferro percusse-
 rit, & mortuus fuerit qui percussus est: reus
 16 erit homicidij, & ipse morietur. * Si lapidem
 iecerit, & idus occuberit: similiter punietur.
 17 * Si ligno percussus interierit: percussoris
 sanguine vindicabitur. * Propterea occisi,
 18 homicidam interficiat, statim ut apphe-
 derit eum, interficiet. * Si per odium quis ho-
 19 minē impulerit, vel iecerit quippiam in eum
 per infidias: * aut cum esset inimicus, manu
 percusserit, & ille mortuus fuerit: percussor
 20 homicidij reus erit: cognatus occisi statim vt
 inuen-

22 inuenerit eum, iugulabit. * Quod si fortuito,
 23 & absque odio, * & inimicitijs quidquam ho-
 24 rum fecerit, * & hoc audiente populo fuerit
 25 comprobatum, atque inter percussorem &
 D liberabitur innocens de ultoris manu, & re-
 ducetur per sententiam in urbem, ad quam
 confugerat, manebitque ibi, donec sacerdos
 magnus, qui oleo sancto vnctus est, moriatur.
 26 * Si interfector extra fines urbium, quæ exu-
 27 libus deputatæ sunt, * fuerit inuentus, & per-
 cussus ab eo qui ultor est sanguinis: absque
 28 noxa erit qui eum occiderit. * debuerat enim
 profugus vsque ad mortem Pontificis in urbe
 residere. postquam autem ille obierit, homi-
 29 cida reuertetur in terram suam. * Hæc sem-
 30 piterna erunt, & legitima in cunctis habita-
 tionibus uestris. * Homicida sub testibus puni-
 31 tur: ad unius testimonium nullus condem-
 32 nabitur. * Non accipietis pretium ab eo, qui
 reus est sanguinis, statim & ipse morietur.
 33 * Exules & profugi, ante mortem Pontificis
 nullo modo, in urbes suas reuerti poterunt:
 34 * ne polluat is terram habitationis uestre, quæ
 in sanguine eorum maculatur: nec aliter ex-
 piari potest, nisi per eius sanguinem, qui alte-
 rius sanguinem infudit. * Atque ita emunda-
 bitur vestra possessio, me commemorante vobi-
 scum. ego enim sum Dominus qui habito in-
 ter filios Israel.

C A P. XXXVI.

1 Cœsserunt autem & principes familia-
 2 rum Galaad filij Machir, filij Manasse

de stirpe filiorum Ioseph: locuti que sunt Moy-
 si coram principibus Israel, atque dixerunt:
 3 * Tibi domino nostro præcepit Dominus, ut
 Terram sorte diuideres filiis Israel, & ut fi-
 4 liabus Salphaad fratris nostri dares possessio-
 5 nem debitam patri: * quas si alterius tribus
 homines uxores acceperint, sequetur posses-
 6 sio sua, & translata ad aliam tribum de nostra
 hereditate minuetur. * atque ita fiet, ut cum
 iubileus, id est quinquagesimus annus remis-
 7 sionis aduenerit, confundatur sortium distri-
 butio, & aliorum possessio ad alios transeat.
 8 * Respondit Moyses filiis Israel, & Domino
 præcipiente, ait: Hæc est tribus filiorum Ioseph
 9 locuta est. * & hæc lex super filiabus Salphaad
 10 a Domino promulgata est: I Nubant quibus
 11 uolunt, tantum ut suæ tribus hominibus: ne
 12 commisceatur possessio filiorum Israel de tri-
 13 bu in tribum. Omnes enim viri ducent uxores
 de tribu & cognatione sua: * & cunctæ
 14 feminæ de eadem tribu maritos accipient: ut
 hereditas permaneat in familijs, * nec sibi mi-
 sceantur tribus, sed iusta maneant: * ut a Domi-
 no separatæ sunt. Feceruntque filij Salphaad
 15 ut fuerat imperatum: * & nupsérunt Maala,
 D & Thersa, & Hegla, & Melcha, & Noa filijs
 16 patris sui * de familia Manasse, qui fuit filius
 Ioseph: & possessio, quæ illis fuerat attributa,
 17 manlit in tribu & familia patris earum. * Hæc
 sunt mandata atque iudicia, quæ mandauit
 Dominus per manum Moysi ad filios Israel,
 in campibus Moab supra Iordanem con-
 tra Iericho.

LIBER DEVTERONOMII

HEBRAICE ELLE ADDEBARIM.

CAPVT PRIMVM.

- A** **E** C sunt verba, quæ locutus est Moyses ad omnem Israel trans Iordanem in solitudine campestri, contra Mare rubrum, inter Pharan & Thophel & Laban & Hase-roth, ubi auri est plurimū:
- 1 vndecim diebus de Horeb per viam montis
 2 Seir vsque ad Cadesbarne. * Quadagesimo
 3 anno, vndecimo mense, prima die mensis lo-
 4 cutus est Moyses ad filios Israel omnia quæ
 5 præceperat illi Dñs vt diceret eis: * I post quā
 6 percussit Sehon regem Amorrhæorum, qui
 7 habitabat in Hesbon: & Og regē Baśān, qui
 8 mansit in Astaroth, & in Edrai, * trans Ior-
 9 danem in Terra Moab. Cœpiq. Moyses ex-
 10 planare legem, & dicere: * Dominus Deus
 11 noster locutus est ad nos in Horeb, dicens:
 12 Sufficit vobis quod in hoc monte mansistis:
 13 * reuertimini, & venite ad montem Amor-
 14 rhæorum, & ad cetera quæ ei proxima sunt
 15 campestria atque montana & humiliora lo-
 16 ca contra Meridiem, & iuxta litus maris,
 17 Terram Chananzorum, & Libani vsque ad
 18 flumen magnum Euphraten. * En, inquit,
 19 tradidi vobis: ingredimini & possidete eam,
 20 super qua iurauit Dominus patribus vestris
 21 Abraham, Isaac, & Jacob, vt daret illam eis,
 22 & semini eorum post eos. * Dixitq. vobis il-
 23 lo in tempore: * I Non possum solus sustine-
 24 re vos: quia Dominus Deus vester, multipli-
 25 cavit vos, & estis hodie sicut stellæ cæli, pluri-
 26 mi. (* Dominus Deus patrum vestrorum ad-
 27 dat ad hunc numerum multa millia, & bene-
 28 C dicat vobis sicut locutus est.) * Non valeo
 29 solus negotia vestra sustinere, & pondus ac-
 30 iurgia. * Date ex vobis viros sapientes & gna-
 31 ros, & quorum conuersatio sit probata in tri-
 32 butibus vestris, vt ponam eos vobis principes.
 33 * Tunc respondistis mihi: Bona res est, quam
 34 vis facere. * Tuliq. de tribubus vestris viros
 35 sapientes & nobiles, & constitui eos principes,
 36 tribunos, & centuriones, & quinquagenarios,
 37 ac decanos, qui docerent vos singula. * Præ-
 38 cepiq. eis, dicens: Audite illos, & I quod ius-
 39 tum est iudicate: siue ciuis sit ille, siue pere-
 40 grinus. * I Nulla erit distantia personarum,
 41 ita parum audietis vt magnum: nec accipiet
 42 cuiusquam personam, quia Dei iudicium
 43 est. Quod si difficile vobis visum aliquid fue-
 44 rit, referte ad me, & ego audiam. * Præcep-
 45 iq. omnia quæ facere deberetis. * Profecti autem
 46 de Horeb, transiimus per eremū terribilem
 47 & maximam, quam vidistis, per viam mon-
 48 tis Amorrhæi, sicut præceperat Dominus
 49 Deus noster nobis. Cumq. venissemus in Ca-
 50 desbarne, * dixi vobis: Venistis ad montem
 51 Amorrhæi, quem Dominus Deus noster da-

21 turus est nobis. * Vide Terram, quā Dominus
 Deus tuus dat tibi: ascende & posside eam, si-
 cut locutus est Dominus Deus noster patri-
 bus tuis: noli timere, nec quidquam pauca.
 Nu. 13. 22 * I Et accessistis ad me omnes, atque dixistis:
 Mittamus viros qui considerent Terram: &
 renuncient per quod iter debeamus ascende-
 23 re, & ad quas pergere ciuitates. * Cumque
 mihi sermo placuisset, misi ex vobis duode-
 24 cim viros, singulos de tribubus suis. * Qui cū
 perrexissent, & ascendissent in montana, ve-
 25 nerunt vsque ad Vallem botri: & considerata
 terra, * sumentes de fructibus eius, vt osten-
 derent vbertatem, attulerunt ad nos, atque
 E dixerunt: Bona est terra, quam Dominus
 26 Deus noster daturus est nobis. * Et nolulistis
 ascendere, sed increduli ad sermonem Domi-
 27 ni Dei nostri * murmurastis in tabernaculis
 vestris, atque dixistis: Odit nos Dominus, &
 idcirco eduxit nos de terra Aegypti, vt tra-
 deret nos in manu Amorrhæi, atque deleret.
 28 * Quo ascendemus? nuncij terruerunt cor
 nostrum, dicentes: Maxima multitudo est, &
 nobis statura procerior: vrbes magnæ, & ad-
 29 calum vsque munitæ, filios Enacim vidimus
 ibi. * Et dixi vobis: Nolite metueri, nec ti-
 30 meatis eos: * Dominus Deus, qui ductor est
 vester, pro vobis ipse pugnabit, sicut fecit in
 31 Aegypto cunctis videntibus. * Et in solitu-
 dine (ipse vidisti) portauit te Dominus Deus
 tuus, vt solet homo gestare paruulum filium
 F suum, in omni via, per quam ambulasti, do-
 32 nec veniretis ad locum istum. * Et nec sit qui
 33 dem credidistis Domino Deo vestro, * I qui
 præcessit vos in via, & metatus est locum, in
 quo tentoria figere deberetis, nocte ostendens
 vobis iter per ignem, & die per columnam
 34 nubis. * Cumque audisset Dominus vocem
 sermonum vestrorum, iratus iurauit & ait:
 35 * Non videbit quispiam de hominibus ge-
 nerationis huius pessimam Terræ bonam, quam
 sub iuramento pollicitus sum patribus ve-
 36 stris: * præter Caleb filium Iephone. ipse e-
 nim videbit eam, & ipsi dabo Terram, quam
 calcauit, & filiis eius, quia secutus est Domi-
 37 num. * Nec miranda indignatio in populum,
 cum mihi quoque iratus Dominus propter
 38 uos dixerit: Nec tu ingrederis illuc: * sed o
 sue filius Nun misset tuus, ipse intrabit pro
 te, hunc exhorcare & robora, & ipse forte Ter-
 39 ram diuidet Israeli. * Paruuli vestri, de qui-
 bus dixisti quod captiui ducerentur, & filij
 qui hodie boni ac mali ignorant distantiam,
 G ipsi ingrediantur: & ipsis dabo Terram, &
 40 possidebunt eam. * Vos autem reuertimini
 & abite in solitudinem per viam Maris rubri.
 Nu. 14. f. 40 * I Et respondistis mihi: Peccauimus
 Domino: ascendemus & pugnabimus, sicut
 præcepit Dominus Deus noster. Cumque
 41 instructi armis pergeretis in montem,
 ait mihi Dominus: Dic ad eos: I Nolite

ascendere, neque pugnetis, non enim sum vo-
 bis scum: ne cadatis coram inimicis vestris.
 43 * Locutus sum, & non audistis: sed aduertan-
 tes imperio Domini, & tumentes superbia a-
 44 scendistis in montē, * Itaque egressus Amor-
 rhæus, qui habitabat in montibus, & obuiam
 ueniens persecutus est uos, sicut solens apes
 45 persequi: & cecidit de vris vsque Horma.
 46 * Cumque reuerſi ploraretis coram Domino,
 non audiuit uos, nec voci vestre uoluit ac-
 quiescere. * Sed illic ergo in Cadesbarne mul-
 to tempore.

CAP. I I.

P Rosectiq; inde venimus in solitudinem,
 A quæ ducit ad Mare rubrum, sicut mihi
 dixerat Dominus: & circuiimus montem
 2 Seir longo tempore. * Dixitq; Dominus ad
 3 me: * Sufficit uobis circuite montem istum:
 4 ite contra Aquilonem: * & populo præcipe,
 dicens: Transibitis per terminos fratrum ue-
 5 strorum filiorum Seir, qui habitant in Seir,
 & timebunt uos. * Videte ergo diligenter ne
 moueamini contra eos, neque enim dabo uo-
 6 bis de terra eorum quantum potest unius pe-
 dis calcare uestigium, quia in possessionem
 7 E seui dedi montem Seir. * Cibos emetis ab
 eis pecunia, & comedetis: aquam emptā hau-
 8 rietis, & bibetis. * Dominus Deus tuus be-
 nedixit tibi in omni opere manuum tuarum:
 B nouit iter tuum, quomodo transferis solitudi-
 nem hanc magnam, per quadraginta annos
 habitans tecum Dominus Deus tuus, & nihil
 8 tibi defuit. * Cumque transissemus fratres no-
 stros filios Esau, qui habitabant in Seir, per
 niam campeſtrem de Elath, & de Asiongaber,
 uenimus ad iter, quod ducit in dilectam
 9 Moab. * Dixitque Dominus ad me: * Non
 pugnes contra Moabitas, nec inuas aduer-
 10 sus eos prælium: non enim dabo tibi quid-
 quam de terra eorum, quia filij Loth tradi-
 di At in possessionem. * Enim primi fuerunt
 habitatores eius, populus magnus, & ualidus,
 11 & tam excelsus ut de Enacim stirpe, * quasi
 gignantes crederentur, & essent similes filio-
 rum Enacim. Denique Moabita appellant
 12 eos Enim. * In Seir autem prius habitau-
 erunt Horrhæi: quibus expulsi atque deleti,
 habitauerunt filij Esau, sicut fecit Israel in
 terra possessionis suæ, quam dedit illi Domi-
 13 nus. * Surgentes ergo ut transiremus Torren-
 14 tem Zared uenimus ad eum. * Tempus au-
 tem, quo ambulauimus de Cadesbarne uique
 ad transitum torrentis Zared, triginta & o-
 15 cto annorum fuit: donec consumeretur om-
 nis generatio hominum bellatorum de ca-
 16 stris, sicut iurauerat Dominus: * cuius ma-
 17 dus fuit aduerſum eos, ut intrerent de caſtro
 18 rum medio. * Postquam autem uniuersi ce-
 siderunt pugnatorem, * locutus est Dominus
 ad me, dicens: * Tu transibis hodie terminos

CAP. III.

19 Moab, urbem nomine Ar: & accedens in uicina filiorum Ammon, caue ne pugnes cetera eos, nec mouearis ad prelium: nō enim dabo tibi de terra filiorū Ammon, quia filijs Loth dedi eam in possessionem. * Terra gigantum reputata est: & ipsa olim habitauerunt gigantes, quos Ammonitæ uocant Zozaim, mim, * populus magnus, & multus, & prope longitudinis, sicut Enacim, quos deleuit Dominus a facie eorum: & fecit illam habitare pro eis, * sicut fecerat filijs Esaus, qui habitant in Seir, delens Horrhæi, & terram eorum illis tradens, quam possident vsq. in præsens. * Hæteros quoque, qui habitabant in Haferim usque Gazan, Cappadoces expulerunt: qui egressi de Cappadocia deleuerunt eos, & habitauerunt pro illis. * Surgite, & transite torrentem Arnon: ecce tradidi in manu tua Sehon regem Hesebon Amorrhæum, & terram eius incipe possidere, & committe aduersus eum prelium. * Hodie incipiam mittere terrorem aque formidinem tuam in populos, qui habitant sub omni cælo. ut audito nomine tuo pauent, & in morem paruerint timentium contumescant, & dolore teneantur. * Mihi ergo nuncios de solitudine Cademosh ad Sehon regem Hebron uerbis pacificis, dicens: * Transibimus per terram tuā, publica gradiemur uiam: non declinabimus neque ad dexteram, neque ad sinistram. * Alimenta precio uende nobis, ne nesciamur: a quam pecunia tribue, & sic bibemus. Tārum est ut nobis concedas transire, * sicut fecerunt filij Esaus, qui habitant in Seir, & Moabitæ, qui morantur in Aridonec ueniamus ad Iordanem, & transieramus ad Terram quam Dñs Deus noster datus est nobis. * Noluitque Sehon rex Hesebon dare nobis transitū: quia indrauerat Dominus Deus tuus spiritum eius, & obfirmauerat cor illius, ut traderetur in manus tuas, sicut nūcuides. * Dixitque Dominus: ad me: * Ecce cepi tibi tradere Sehon, & terrā eius, incipe possidere eam.

33 * Egrediesque est Sehon obuius nobis cum omni populo suo ad prelium in Iair. * Et tradidit eum Dominus Deus noster nobis percussimusque eum cum filiis suis, & cum populo suo. * Cunctasq. urbes in tempore illo cepimus, interse suis habitatoribus earum, & uiris ac mulieribus & paruulis, non reliquimus in eis quidquam. * Absq. iumentis, quæ in partem uenire præstantur: & spolijs urbium, quas cepimus: ab Aroer, quæ est super ripā torrentis Arnon, oppido quod in ualle situm, est usque Galaad. Non fuit uicus & ciuitas, quæ uostræ effugeret manus: omnes tradidit Dominus Deus noster nobis. * Absque terra filiorum Ammon, ad quam non accessimus: & eundis quæ adiacent torrenti Ieboc, & urbibus montanis, uniuersisque locis, a quibus nos prohibuit Dominus Deus noster.

1 Itaque conuersa descendimus per iter Basan: I egrediesque est Og rex Basan in occursum nobis cum populo suo ad bellandum in Edrai.

2 * Dixitque Dominus ad me: Ne times eum: quia in manu tua traditus est cum omni populo ac terra sua: faciesque ei sicut fecisti Sehon regi Amorrhæorum, qui habitauit in Hesebon. * Tradidit ergo Dominus Deus noster in manibus nostris etiam Og regem Basan, & uniuersum populum eius percussimusque eos usque ad interuicemionem, * uassantes cunctas ciuitates illius uno tempore. non fuit oppidum, quod nos effugeret: sexaginta urbes omnem regionem Argob regni Og in Basan.

5 * Cunctæ urbes erant munite muris altissimis, portisque & uetibus, absque oppidis innumeras, quæ non habebant muros. * Et deleuimus eos, sicut feceramus Sehon regi Hesebon, disperdentes omnem ciuitatem, uirosque ac mulieres, & paruulos: * iumenta autem & spolia urbium diripimus. * Tulimusque illo in tempore terrā de manu duorum regum Amorrhæorum qui erant trans Iordanem: a torrente Arnon usque ad montē Hermon, * quæ Sidonij Saroni uocant, & Anor rharz Sanir: * omnes ciuitates, auxilij sunt in planitie, & uniuersam Terram Galaad & Basan usque ad Selcha, & Edrai ciuitates regni Og in Basan. * Solus quippe Og rex Basan restiterat de stirpe gigantum. Mōstratur lectus eius ferreus, qui est in Rabbath filiorum Ammon, nouem cubitos habens longitudo, & quattuor latitudinis ad mensuram cubiti uirilis manus. * Terramq. possedimus tempore illo ab Aroer, quæ est super ripam torrentis Arnon, usque ad mediam partem montis Galaad: & ciuitates illius i dedi Ruben & Gad.

13 * Reliquam autem partem Galaad, & omnem Basan regni Og, tradidi medijs tribubus Manasse, omnem regionem Argob: cunctasque Basan uocatur Terra gigantum. * Iair filius Manasse possedit omnem regionem Argob usque ad terminos Gessuri, & Machati. Vocauitque ex nomine suo Basan, Hauoth Iair, id est, Villas Iair, usque in præsentem diem. * Machir quoque dedi Galaad. * Et tribubus Ruben & Gad, dedi de Terra Galaad usque ad Torrentem Arnon medium torrentis, & consuetudinem usque ad torrentem Ieboc, qui est terminus filiorum Ammon: & planitiem solitudinis, atque Iordanem, & terminos Cenereth usque ad mare deserti, quod est salissimum ad radices montis Phæga contra orientem. * Præcepique uobis in tempore illo, dicens Dominus Deus uester dat uobis terram hanc in hereditatem, expediti præcedite fratres uestros filios Israel omnes uiri robusti: absque uxori bus, & paruulis atque iumentis. Noui enim quod plura habeatis pecora, & in urbibus re-

Inf. 19.
b-7
Num. 21.
E-33
1 Nu. 21.
e-17
1 Nu. 21.
E-35

1 Nu. 32.
e-29

manere debebunt, quas tradidi uobis,* donec requiem tribuat Dominus fratribus uestris, sicut uobis tribuit: & possideant ipsi etiam Terram, quam daturus est eis trans Iordanem: tunc reuerteretur unusquisque in possessionem suam, quam dedi uobis.* I Iosue quoque in tempore illo praecepit, dicens: Oculi tui uiderunt quae fecit Dominus Deus uester duobus his regibus: sic faciet omnibus regnis, ad quae transiurus es.* Ne timeas eos: Dominus enim Deus uester pugnabit pro uobis.* Praecatusque sum Dominum in tempore illo, dicens: Domine Deus tu coepisti ostendere seruo tuo magnitudinem tuam, manumque, fortissimam. neque enim est alius Deus vel in caelo, uel in terra, qui possit facere opera tua, & comparari fortitudini tuae.* Transibit igitur, & uidebit Terram hanc optimam trans Iordanem, & montem istum egregium, & Libanum.* Iratusque est Dominus mihi propter uos, nec exaudiuit me, sed dixit mihi: Sufficit tibi: nequaquam ultra loquaris de hac re ad me.* Ascende cacumen Phasgae, & oculos tuos circumfer ad occidentem, & ad aquilonem, austrumque & orientem, & aspice.* I nec enim transibis Iordanem istum.* Praecipe Iosue, & corrobora eum atque conforta: quia ipse praecedet populum istum, & diuidet eis Terram, quam uisurus es.* Mansimusque in ualle contra fanum Phogor.

CAP. IIII.

ET nunc Israel audi praecepta & iudicia, quae ego doceo te: ut faciens ea, uiuas, & ingrediens possideas Terram, quam Dominus Deus patrum uestrorum daturus est uobis.* Non addetis ad uerbum, quod uobis loquor, nec auferetis ex eo: custodite mandata Domini Dei uestri quae ego precipio uobis.* I Oculi uestri uiderunt omnia quae fecit Dominus contra Baelphegor, quomodo contriuerit omnes coltores eius de medio uestri.* Vos autem qui adheretis Domino Deo uestro, uiuicis uniuersi usque in praesentem diem.* Scitis quod docuerim uos praecepta atque iustitias, sicut mandauit mihi Dominus Deus meus: sic facietis ea in Terra, quam possessuri estis.* & obseruabitis & implebitis opere.* Haec est enim uestra sapientia, & intellectus coram populis, ut audientes uniuersa praecepta haec, dicant: En populus sapiens & intelligent, gens magna.* Nec est alia natio tam grandis, quae habeat deos appropinquantes sibi, sicut Deus noster adest cunctis obsecrationibus nostris.* Quae est enim alia gens sic incluta, ut habeat ceremonias, iustasque iudicia, & uniuersam legem, quam ego proponam hodie ante oculos uestros? Custodi igitur temetipsum, & animam tuam sollicite. Ne obliuiscaris uerborum, quae uiderunt oculi tui, & ne exstant de corde tuo cunctis diebus uite

tuae. I Docebis ea filios ac nepotes tuos,* a die in quo stetit cor Domini. Deo tuo in Horeb, quando Dominus locutus est mihi dicens: Congrega ad me populum, ut audiant sermones meos, & discant timere me omni tempore quo uiuunt in terra, doceantque filios suos.* Et accessistis ad radices montis, qui ardebat usque ad caelum: eratque in eo tenebrae, & nubes, & caligo.* Locutusque est Dominus ad uos de medio ignis. Vocem uerborum eius audistis, & formam penitus non uidistis.* Et ostendit uobis pactum suum, quod praecepit ut faceretis, & decem uerba, quae scripuit in duabus tabulis lapideis.* Mihiue mandaui in illo tempore ut docerem uos ceremonias & iudicia, quae facere deberetis in Terra, quam possessuri estis.* Custodite igitur sollicite animas uestras. Non uidistis aliquam similitudinem in die, qua locutus est uobis Dominus in Horeb de medio ignis: ne forte decepti faciatis uobis sculptam similitudinem, aut imaginem masculi uel feminae,* similitudinem omnium iumentorum, quae sunt super terram, uel auium sub caelo volantium,* ac reptilium, quae mouentur in terra, siue piscium qui sub terra morantur in aquis: ne forte eleuatis oculis ad caelum, uideas Solem & Lunam, & omnia astra caeli, & errore deceptus adores ea & colasque creauit Dominus Deus tuus in ministerium cunctis gentibus, quae sub caelo sunt.* Vos autem tulit Dominus, & eduxit de fornace ferrea Aegypti, ut haberet populum hereditarium. sicut est in praesenti die.* I Iratusque est Dominus contra me propter sermones uestros, & iurauit ut non transirem Iordanem, nec ingrederer Terram optimam, quam daturus est uobis.* Ecce morior in hac humo, non transibo Iordanem: uos transibitis, & possidebitis terram egregiam.* Caue ne quando obliuiscaris pacti Domini Dei tui, quod pepigit tecum, & facias tibi sculptam similitudinem eorum, quae fieri Dominus prohibuit.* I quia Dominus Deus tuus ignis consumens est, Deus emulatur.* Si genueritis filios ac nepotes, & morati fueritis in Terra, de cepitque feceritis uobis aliquam similitudinem, patrans malum coram Domino Deo uestro ut eum ad iracundiam prouocetis,* testes in uoco hodie caelum, & terram, cito perituros uos esse de Terra, quam transito Iordane possessuri estis: non habebitis in ea longo tempore, sed delebit uos Dominus,* atque disperget in omnes gentes, & remanebunt pauci in nationibus, ad quas uos ducturus est Dominus.* ibique seruietis dijs, qui hominum manu fabricati sunt, ligno & lapidi qui non uident, nec audiunt, nec comedunt, nec odorantur.* Cumque quaesieris ibi Dominum Deum tuum, inuenies eum: si tamen toto corde quaesieris, & tota tribulatione animae tuae postquam te inuenieris: omnia quae uer-

Exo. 19. c. 18

I Sup. f. 37

I Ileb. 12. g. 19

CAP. V.

- dicta sunt, nouissimo tempore teuerteris ad Dominum Deum tuum, & audies vocem eius. * Quia Deus misericors Dominus Deus tuus est: non dimittet te, nec omnino delebit, neque obliuiscetur pacti, in quo iurauit patribus tuis. * Interroga de diebus antiquis, qui fuerunt ante te: ex die quo creauit Deus hominem super terram, a summo caelo usque ad summum eius, si facta est aliquando huiusmodi res, aut umquam cognitum est, * ut audiret populus vocem Dei loquentis de medio ignis, sicut tu audisti, & vixisti: * si fecit Deus ut ingrederetur, & tolleretur sibi Gentem de medio nationum, per tentationes, signa, atque portenta, per pugnam, & robustam manum, extentumque brachium, & horribiles uisiones iuxta omnia, quae fecit pro uobis. Dominus Deus uester in Aegypto, aidentibus oculis eius: * ut scitis quoniam, Dominus ipse est Deus, & non est alius praeter eum. * De caelo te fecit audire vocem suam, ut doceret te, & in terra offendit tibi ignem summum, & audisti uerba illius de medio ignis, * quia dilexit patres tuos, & elegit semen eorum post eos. * Eluxitque te praecedens in virtute sua magna ex Aegypto, * ut deleret nationes maximas & fortiores te in introitu tuo, & introduceret te, daretque tibi terram earum in possessionem, sicut cernis in praesentia die. * Scito ergo hodie, & cogitato in corde tuo quod Dominus ipse sit Deus in caelo sursum, & in terra deorsum, & non sit alius. * Custodi praecepta eius acceperis mandata, quae ego praecipio tibi: ut bene sit tibi, & filiis tuis post te, & permaneat multo tempore super Terram, quam Dominus Deus tuus daturus est tibi. * Tunc separauit Moyses Geres ciuitates trans Iordanem ad Orientalem plagam, * ut confugiat ad eas qui occiderint nolens proximum suum, nec sibi fuerit inimicus ante unum & alterum diem, & ad hanc aliquam urbium possit euadere: * Bos for in solitudine, quam sita est in terra campestri de tribu Ruben: & Ramoth in Gadda, quae est in tribu Gad: & Golan in Basan, quae est in tribu Manasse. * Ista est lex, quam proposuit Moyses coram filiis Israel, & haec testimonia & ceremoniae atque iudicia, quae locutus est ad filios Israel, quando egressi sunt de Aegypto, * trans Iordanem in ualle contra sanum Phagor, in terra Schon regis Amorrhaei, qui habitauit in Hesebon, quem percussit Moyses. Filij quoque Israel egressi ex Aegypto * possederunt terram eius, & terram regis Basan, duorum regum Amorrhaeorum, qui erant trans Iordanem ad solitum: Ab Aroer, quae sita est super ripam torrentis Arnon, usque ad montem Sion, qui est & Hermon: * omne planitiem trans Iordanem ad Orientalem plagam, usque ad mare solitudinis, & usque ad radices montis Phaga.
- V** Ocavitque Moyses omnem Israelem, & dixit ad eum: Audi Israhel ceremonias atque iudicia, quae ego loquor in auribus uestriis: hodie discite ea, & opere complere. * Dominus Deus noster: pepigit nobiscum foedus in Horeb. * Non cum patribus nostris iniit pactum, sed nobiscum qui in praesentia sumus, & uiuimus. * Facie ad faciem locutus est nobis in monte de medio ignis. * Ego sequer & medius fui inter Dominum & vos in tempore illo, ut annuntiarem uerba uobis eius. timuistis enim ignem, & non ascendistis in montem, & ait: * Ego Dominus Deus tuus, qui eduxi te de Terra Aegypti de domo seruitutis. * Non habebis deos alienos in conspectu meo. * Non facies tibi sculptile, nec similitudinem omnium, quae in caelo sunt de super, & quae in terra deorsum, & quae uerantur in aquis sub terra. * Non adorabis ea, & non coles. Ego enim sum Dominus Deus tuus: Deus emulator, reddens iniquitatem patrum super filios in tertiam & quartam generationem his qui oderunt me, & faciens misericordiam in multa millia diligentibus me, & custodientibus praecepta mea. * Non usurpabis nomen Domini Dei tui frustra: quia non erit impunitus qui super re uana nomen eius assumpserit. * Obserua diem Sabbati, ut sanctifices eum, sicut praecepit tibi Dominus Deus tuus. * Sex diebus operaberis, & facies omnia opera tua. * Septimus dies Sabbati est, id est, requies Domini Dei tui. Non facies in eo quidquam operis tui, & filius tuus, & filia, seruus & ancilla, & bos, & asinus, & omne iumentum tuum, & peregrinus qui est intra portas tuas: ut requiescat seruus tuus, & ancilla tua, sicut & tu. * Memento quod & ipse seruit in Aegypto, & eduxerit te inde Dominus Deus tuus in manu forti, & brachio extento. Idcirco praecepit tibi ut obseruares diem Sabbati. * Honora patrem tuum, & matrem, sicut praecepit tibi Dominus Deus tuus, ut longo uiuas tempore, & bene sit tibi in Terra, quam Dominus Deus tuus daturus est tibi. * Non occides. * Neque moechaberis. * Furtumque non facies. * Nec loqueris contra proximum tuum falsum testimonium. * Non concupisces uxorem proximi tui: non domum, non agrum, non seruum, non ancillam, non bonum, non a finum, & uniuersa quae illius sunt. * Haec uerba locutus est Dominus ad omnem multitudinem uestram in monte de medio ignis & nubis, & caliginis, uoce magna, nihil addens amplius: & scrip sit ea in duabus tabulis lapideis, quas tradidit mihi. * Vos autem postquam audistis uocem de medio tenebrarum, & montem a quibus uidistis, accessistis ad me omnes principes tribuum & maiores na-

tu, atque dixisti: * Ecce offendit nobis Dominus Deus noster maiestatem & magnitudinem suam. uocem eius audiuius de medio ignis, & probauimus hodie quod loquente Deo cum homine, uixerit homo. * Cur ergo morimur, & deorabit nos ignis hic maximus? Si enim audierimus ultra uocem Domini Dei nostri, moriemur. * Quid est omnis caro, ut audiat uocem Dei uiuentis, qui de medio ignis loquitur sicut nos audiuimus, & possit uiuere? * Tu magis accede: & audire cuncta quae dixerit Dominus Deus noster tibi: loquerisque ad nos, & nos audientes faciemus ea. * Quod cum audisset Dominus, ait ad me: Audiui uocem uerborum populi huius quae locuti sunt tibi: bene omnia sunt locuti. * Quis det talem eos habere mentem, ut timeant me & custodiant uirumque mandata mea in omni tempore, ut bene sit eis, & filijs eorum in sempiternum? * Vade & dic eis. Reuertimini in tentoria uestra. * Tu uero hic sta mecum, & loquar tibi omnia mandata mea, & ceremonias atque iudicia: quae docebis eos, ne faciant ea in Terra, quam dabo illis in possessionem. * Custodite igitur & facite quae praecepit Dominus Deus uobis: non declinabitis neque ad dexteram, neque ad sinistram: * sed peruiuant, quam praecepit Dominus Deus uester, ambulabitis, ut uiuatis, & bene sit uobis, & proleantur dies in terra possessionis uestrae.

C A P. V I.

Haec sunt praecepta, & ceremoniae, abque iudicia, quae mandauit Dominus Deus uester ut docerem uos, & faciatis ea in Terra, ad quam transgredimini possidendam: * ut timeas Dominum Deum tuum, & custodias omnia mandata & praecepta eius, quae ego precipio tibi, & filijs, ac nepotibus tuis, cunctis diebus uitae tuae, ut prolongentur dies tui. * Audi Israel, & obserua ut facias quae praecipit tibi Dominus, & bene sit tibi, & multiplicentur amplius, sicut pollicitus est Dominus Deus patrum tuorum tibi terram lacte, & melle manantem. * Audi Israel, Dominus Deus noster, Dominus unus est. * Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo, & ex tota anima tua, & ex tota fortitudine tua. * Eruntque uerba haec, quae ego praecipio tibi hodie in corde tuo: * & narrabis ea filijs tuis, & meditaberis in eis sedens in domo tua, & ambulans in itinere, dormiens atque confurgens. * Et ligabis ea quasi signum in manu tua, eruntque & monebuntur inter oculos tuos. * Scribesque ea in limine, & ostijs domus tuae. * Cumque introduxerit te Dominus Deus tuus in Terram, pro qua iurauit patribus tuis Abraham Isaac, & Iacobi & dederit tibi ciuitates magnas & optimas, quae non aedificasti, * domos plenas cunctarum opum,

quas non extruxisti, cisternas, quas non fodisti, uincta & oliueta, quae non plantasti, * & comederis, & saturatus fueris: * caue diligenter ne obliuiscaris Domini, qui eduxit te de Terra Aegypti, de domo seruitutis. * Dominum Deum tuum timebis, & illi solis serues, ac per nomen illius iurabis. * Non cibitis post deos alienos cunctarum Gentium, quae in circuitu uestro sunt: * quoniam Deus amulator Dominus Deus tuus in medio tui: ne quando irascatur furor Domini Dei tui contra te, & auferat te de superficie terrae. * Non tentabis Dominum Deum tuum, sicut tentasti in loco tentationis. * Custodi praecepta Domini Dei tui, ac testimonia & ceremonias, quae praecepit tibi: * & fac quod placitum est & bonum in conspectu Domini, ut bene sit tibi: & ingressus possideas terram optimam, de qua iurauit Dominus patribus tuis, * ut deleat omnes inimicos tuos eorum te, sicut locutus est. * Cumque interrogauerit te filius tuus cras, dicens: Quid tibi uolunt testimonio haec, & ceremoniae, atque iudicia, quae praecepit Dominus Deus noster nobis? * dices ei: Serui eramus Pharaonis in Aegypto, & eduxit nos Dominus de Aegypto in manu forti: * fecitque signa & prodigia magna, & pessima in Aegypto contra Pharaonem, & omnem domum illius in conspectu nostro, * & eduxit nos in dede, ut introducis daret Terram, super quam iurauit patribus nostris. * Praecipitque nobis Dominus, ne faciamus omnia legitima haec, & timeamus Dominum Deum nostrum, ut bene sit nobis cunctis diebus uitae nostrae, sicut est hodie. * Ergetur nostri misericors, si cu

stodierimus & fecerimus omnia praecepta eius: * tunc Dñs Deo nostro, sicut mandauit nobis.

C A P. V I I.

Cum introduxerit te Dominus Deus tuus in terram, quam possessurus ingrederis, & deleuerit Gentes multas coram te, * Hebraeam, & Gergesum, & Amorritum, Chanaanem, & Pherezum, & Heuaram, & Jebusum, septem gentes multo maioris numerum quam tu es, & robustiores te: * tradideritque eas Dominus Deus tuus tibi, percuties eas usque ad interuicem. * Non inibis cum eis fœdus, nec misceberis eorum, * neque sociaberis cum eis coniugia. Filiam tuam non dabis filio eius, nec filius illius accipiet filio tuo: * quia seducet filium tuum, ne sequatur me, & ut magis seruiat dijs alienis. traheturque furor Domini, & delebit te cito. * Quin potius hec facietis eis: * Aras earum subuerite, & confringite statuas, easque succidite, & sculptilia comburite. * Quia populus sanctus es Domino Deo tuo: Te elegit Dominus Deus tuus, ut sis ei populus peculiaris de cunctis populis, qui sunt super terram. * Non quia cun-

8as gentes numero vincebatis, vobis iunctus
 B est Dominus, & elegit vos, cum patribus tuis
 8 populi pauciores: sed quia dilexit vos Do-
 minus, & custodivit iuramentum, quod iura-
 vit patribus vestris: duxitque vos in manu for-
 ti, & redemit de domo seruitutis, de manu
 9 Pharaonis regis Aegypti. * Et ices quia Do-
 minus Deus tuus, ipse est Deus fortis & fide-
 lis, custodiens pactum & misericordiam dili-
 gentibus se, & his qui custodiunt praecepta eius
 10 in mille generationes: * & reddens odienti-
 bus se flatum, ita ut disperdat eos, & ultra non
 differat, protinus eis restituens quod meren-
 11 tur. * Custodi ergo praecepta & ceremonias
 atque iudicia, quae ego mando tibi hodie ut
 12 facias. * Si postquam audieris haec iudicia, cu-
 stodieris ea & feceris, custodiet & Dominus
 Deus tuus pactum tibi, & misericordiam
 13 quam iuravit patribus tuis: * & diliget te ac
 multiplicabit, benedicetque fructui ventris tui,
 & fructui terrae tuae, frumento tuo, atque vin-
 demiz, oleo, & armentis, gregibus ovium.
 Ctuarum super Terram, pro qua iuravit patri-
 14 bus tuis ut daret eam tibi. * Benedictus eris
 inter omnes populos. * Non erit apud te steri-
 litas vtriusque sexus, tam in hominibus quam
 15 in gregibus tuis. * Auferet Dominus a te
 omnem languorem: & infirmitates Aegypti
 pessimas, quas nouisti, non inferet tibi, sed cum
 16 tuis hostibus tuis. * De uocalis omnes popu-
 los, quos Dominus Deus tuus daturus est ti-
 bi. Non parcat eis oculus tuus, nec seruias dijs
 17 eorum, ne sint in ruina tui. * Si dixeris in
 corde tuo: Plures sunt gentes istae quam ego,
 18 quo modo poterò delere eas? noli metue-
 re, sed recorde quae fecerit Dominus Deus
 19 tuus Pharaoni, & cunctis Aegyptijs: plagas
 maximas, quas uiderunt oculi tui, & signa at-
 que portenta, manuumque robustam, & exten-
 tum brachium, ut ediceret te Dominus Deus
 tuus, sic faciet cunctis populis, quos metuis.
 20 * Insuper, & ciabrones imitetur Dominus
 Deus tuus in eos, donec deleat omnes atque
 D disperdat qui te fugerint, & latere potuerint.
 21 * Non timebis eos, quia Dominus Deus tuus
 in medio tui est, Deus magnus & terribilis:
 22 * ipse consumet nationes haec in conspectu tuo
 paulatim atque per partes. Non poteris eas
 23 delere pariter: ne forte multiplicentur contra
 te bestiae terrae. * Dabitque eos Dominus Deus
 tuus in conspectu tuo, & interficiet illos do-
 24 nec penitus deleantur. * Tradetque reges eo-
 rum in manus tuas, & disperdes nomina eo-
 rum sub calce: nullus poterit resistere tibi, do-
 25 nec conteras eos. * Sculpulis eorum igne
 combures: non concupisces argentum & au-
 rum, de quibus facta sunt, neque assumes ex
 26 eis tibi quidquam, ne offendas, propterea quia
 abominatio est Domini Dei tui. * Nec infe-
 res quippiam ex idolo in domum tuam, ne
 fias anathema, sicut & illud est. Quasi spurci-

ti detestaberis, & uelut inquinamentum ac for-
 des abominationi habebis, quia anathema est.

CAP. VIII.

1 O Mne mandatum, quod ego praeipio tibi
 A hodie, caue diligenter ut facias: ut possis
 vivere, & multiplicemini, ingresseque
 possideatis Terram, pro qua iurauit Domi-
 2 nus patribus vestris. * Et recordeberis cuncti
 itineris, per quod adduxit te Dominus Deus
 tuus quadraginta annis per desertum, ut affli-
 geret te, atque tentaret, & nota fierent quae in
 tuo animo uersabatur, utrum custodires man-
 3 data illius, an non. * Afflixit te penuria, &
 dedit tibi cibum Manna, quod ignorabas tu,
 & patres tui: ut ostenderet tibi quod non in
 solo pane uiuat homio, sed in omni uerbo quod
 4 egreditur de ore Dei. * Vestimentum tuum,
 B quo operaberis, nequaquam uetustate defe-
 cit, & pes tuus non est subteritus, en quadra-
 5 gesimus annus est. * Ut recogites in corde tuo,
 quia sicut erudit filium suum homo, sic Do-
 6 minus Deus tuus erudit te, ut custodias
 mandata Domini Dei tui, & ambules in uijs
 7 eius, & timeas eum. * Dominus enim Deus
 tuus introducet te in terram bonam, terram
 riuorum aquarumque, & fontium: in cuius cap-
 8 sis & montibus erumpunt flumines a byssis.
 9 * terram frumenti, hordei, ac uincetum, in
 qua ficus, & malagrarata, & oliueta nascun-
 10 tur: terram olei ac mellis. * Vbi absque ulla
 penuria comedes panem tuum, & rerum om-
 nium alundantia perfrueris: cum lapides
 ferri sunt, & de montibus eius. aris metal-
 11 la fodiuntur: ut cum conederis, & satiatus
 C fueris, benedicas Domino Deo tuo pro terra
 12 optima, quam dedit tibi. * Obserua, & caue
 nequando obliuiscaris Domini Dei tui, &
 negligas mandata eius atque iudicia & cere-
 13 monias, quas ego praeipio tibi hodie: * ne
 postquam conederis & satiatus fueris, domos
 pulchras aedificaueris, & habitaueris in
 14 eis, habuerisque armenta bonum, & ovium
 greges, argenti & auri, cunctiarumque rerum
 15 copiam, & eleuetur cor tuum, & non reminis-
 scaris Domini Dei tui, qui eduxit te de Ter-
 16 ra Aegypti, de domo seruitutis: * & dudum
 tuus fuit in solitudine magna atque terribili,
 in qua erat serpens statum adrens, & scorpia
 ac dipsas, & nullae omnino aquae: qui eduxit
 17 te de petra durissima, & cibauit te Man-
 na in solitudine, quod nescierunt patres tui.
 D Et postquam afflixit ac probauit, ad exte-
 18 mum misertus est tui, ne diceres in corde
 tuo: Portitudo mea, & robur mannis meae,
 19 haec mihi omnia praestiterunt. * Sed recorde-
 ris Domini Dei tui, quod ipse uires tibi pra-
 buerit, ut impleret pactum suum, super quo
 iurauit patribus tuis, sicut praesens indicat
 dies. * Sin autem oblitus Domini Dei tui, se-
 cutus fueris deos alienos, coluerisque illos, &

I Matt. 4.
 a. 4
 Luc. 4. a.

I Nu. 20.
 b. 9. 21. b. 6
 Exod. 16.
 c. 30. & 17.
 b. 6

adoraueris: ecce nunc prædico tibi quòd om-
 10 nino differras. * Sicut Gêtes, quas deleuit Do-
 minus in introitu tuo, ita & uos peribitis, si
 11 inobedientes fueritis voci Dñi Dei uestri.

C A P. IX.

1 **A** Vdi Israel: Tu transgredieris hodie Ior-
 danem, vt possideas nationes maximas,
 & fortiores te, ciuitates ingentes, & ad cælum
 2 vsque muratas, * populum magnum atque
 sublimem, filios Enacim, quos ipse uidisti, &
 3 audisti, quibus nullus potest ex aduerso resi-
 stere. * Scies ergo hodie quòd Dominus Deus
 tuus ipse transibit ante te, ignis deuorans at-
 que consumens, qui conterat eos & deleat at-
 que disperdat ante faciem tuam velociter, si-
 4 cut locutus est tibi. * Ne dicas in corde tuo,
 cū deleuerit eos Dominus Deus tuus in con-
 spectu tuo: Propter iustitiam meam introdu-
 xit me Dominus ut terram hanc possiderem,
 cum propter impietates suas istæ deletæ sint
 5 nationes. * Neque enim propter iustitias tuas,
 & æquitatem cordis tui ingredieris ut possi-
 deas terras earum: sed quia illæ egerunt im-
 pie, introeunte te deletæ sunt: & ut compleret
 verbum suum Dominus, quod subiuramen-
 to pollicitus est patribus tuis Abraham, Isaac,
 6 & Iacob. * Scito ergo quòd non propter iusti-
 tias tuas Dominus Deus tuus dedit tibi ter-
 ram hanc optimam in possessionem, cum du-
 7 rissimæ ceruicis sis populus. * Memento & ne
 obliuiscaris quomodo ad iracundiam prouo-
 caueris Dominum Deum tuum in solitudi-
 ne. Ex eo die, quo egressus es ex Aegypto vs-
 que ad locum istum, semper aduersum Do-
 8 minum contendisti. * Nam & in Horeb pro-
 uocasti eum, & iratus delere te uoluit, * quan-
 9 do ascendi in montem, ut acciperem tabulas
 lapideas, tabulas pacti quod pepigit uobiscum
 Dominus: & perieueravi in monte quadra-
 10 ginta diebus ac noctibus, panem non comede-
 ns, & aquam non bibens. * Deditque mihi
 Dominus duas tabulas lapideas scriptas digi-
 to Dei, & continentes omnia uerba quæ uo-
 11 bis locutus est in monte de medio ignis, quan-
 do concio populi congregata est. * Cumque
 transissent quadraginta dies, & totidem no-
 12 ctes, dedit mihi Dominus duas tabulas lapi-
 deas, tabulas fœderis, * dixitque mihi: Surge,
 & descende hinc cito: quia populus tuus, quæ
 13 eduxisti de Aegypto, deseruerunt velociter
 Cuiam, quam demonstrasti eis, feceruntque sibi
 14 confutale. * Rursumque ait Dominus ad me:
 Cerno quòd populus iste duræ ceruicis sit:
 15 dimitte me ut conteram eum, & deleam no-
 men eius de sub cælo, & constituam te super
 16 Gentem, quæ hac maior & fortior sit. * Cum-
 que de monte ardente descenderem, & duas
 tabulas fœderis ultraque tenerem manu, * ui-
 disse inquit vos peccasse Domino Deo uestro,
 & fecisse uobis vitulum confutalem, ac deser-

uissæ velociter uiam eius, quam uobis osten-
 17 derat: * proieci tabulas de manibus meis, con-
 fregique eas in conspectu uestro. * Et proci-
 ante Dominum sicut prius, quadraginta die-
 bus & noctibus panem non comedens, & a-
 quam non bibens, propter omnia peccata ue-
 18 stra quæ gefistis contra Dominum, & eum
 ad iracundiam prouocastis: * timui enim in-
 dignationem & iram illius, qua aduersum
 uos concitatus, delere uos uoluit. Et exaudi-
 19 uit me Dominus: etiam hac uice. * Aduersum
 Aaron quoque uehementer iratus, uoluit eum
 cōterere, & pro illo similiter deprecatus sum.
 20 * Peccatum autem uestrum quod feceratis, id
 est uitulum, arripis, igne combussisti, & in fru-
 21 sta comminuens, omninoque in puluerem re-
 digens, proieci in torrentem: qui de monte
 22 descendit. * In incendio quoque & in tenta-
 tione, & in Sepulchris concupiscentiæ prouo-
 23 casti Dominum: * & quando misit nos de
 Cadesbarne, dicens: Ascendite, & possidete
 Terram, quam dedi uobis, & contempnisti
 imperium Domini Dei uestri, & non credi-
 24 distis ei, neque uocem eius audire uoluistis:
 25 * sed semper fuistis rebelles a die qua nosse
 uos cœpi. * Et iacui coram Domino quadra-
 ginta diebus ac noctibus, quibus eum suppli-
 26 citer deprecabar, ne deleat uos ut fuerat cō-
 minatus: * & orans dixi: Domine Deus, ne
 disperdas populum tuum, & hereditatem tuam,
 quam redemisti in magnitudine tua, quos e-
 27 duxisti de Aegypto in manu forti. * Recor-
 dare seruorum tuorum Abraham, Isaac, &
 Iacob: ne aspicias duritiam populi huius,
 28 & impietatem atque peccatum: * ne forte dicat
 habitatores terræ, de qua eduxisti nos: Non
 poterat Dominus introducere eos in Terram,
 quam pollicitus est eis, & oderat illos: idcir-
 29 co eduxit, ut interficeret eos in solitudine.
 * qui sūt populus tuus & hereditas tua, quos
 eduxisti in fortitudine tua magna, & in bra-
 chio tuo extento.

C A P. X.

1 **I**N tempore illo dixit Dominus ad me:
 2 **A** Dola tibi duas tabulas lapideas, sicut prio-
 res fuerunt, & ascende ad me in montem: fa-
 3 cieſque arcam ligneam, * & scribe in tabulis
 uerba quæ fuerunt in his, quas ante confregi-
 4 sti, poneſque eas in arca. * Feci igitur arcam de
 lignis setim. Cumque dolassetem duas tabulas
 lapideas instar priorum, ascendi in montem,
 5 habens eas in manibus. * Scripsitque in tabulis
 iuxta id, quod prius scripserat, uerba decem,
 quæ locutus est Dominus ad uos in monte de me-
 6 dio ignis, quando populus congregatus est: &
 7 dedit eas mihi. * Reuersusque de monte, descen-
 di, & posui tabulas in arcam, quam feceram,
 8 quæ hucusque ibi sunt, sicut mihi præcepit Do-
 9 minus. * Filij autem Israel mouerunt castra
 ex Beroth filiorum Iaca in Moſera, ubi Aa-

Nu. 11.

a. 1. 16. a. 1.

11. a. 5

Exo. 34.

a. 1

Nu. 33.

d. 31

Nu. 10.

d. 8

ron mortuus ac sepultus est, pro quo, sacerdoti
 7 sanctus est Aleazar filius eius. * Inde vene-
 nerunt in Gadda: de quo loco profecti, ca-
 strametati sunt in Ierabatha in Terra aquarū
 8 atq. torcularum. * Et tēpore separavit tribum
 Leui, ut portaret arcam fēderis Dñi, & staret
 coram eo in ministerio, ac benediceret in no-
 9 mine illius vsq. in præsentem diem. * Quā
 ob rem non habuit Leui partem, neq. posses-
 sionem cum fratribus suis, quia ipse Dñs pos-
 10 sessio eius est, sicut & misit ei Dominus De-
 11 tuus. * Ego autem steti in monte, sicut prius,
 Cquadraginta diebus ac noctibus: exaudiuīq.
 me Dominus etiam hac vice, & te perdere no-
 11 luit. * Dixitque mihi: Vade, & præcede po-
 12 pulum, ut ingrediari, & possideat Terram,
 quam iuravi patribus eorum ut traderes eis.
 13 * Et nunc Israel, quid Dominus Deus tuus
 petita te, nisi ut times Dñm. Deum tuum, &
 ambules in vijs eius, & diligas eum, ac seruias
 Domino Deo tuo in toto corde tuo, & in tota
 14 anima tua: * custodiasque mandata Domini,
 & testimonia eius, quas ego hodie præcipio
 15 tibi, ut bene sit tibi: * En Domini Dei tui
 calum est, & celum celi, terra & omnia, quæ
 16 intra sunt: * & tamen patribus tuis congluti-
 natus est Dominus, & attraxit eos, selegiq. fe-
 17 derunt eorū post eos, id est vos, de cunctis Gen-
 tibus, sicut hodie comprobatur. * Circumci-
 18 ditur igitur præputium cordis vestri, & cerui-
 19 cem vestri ne induretis amplius: * quia Do-
 minus Deus uester ipse est Deus deorum, &
 Dominus dominantium, Deus magnus &
 potens, & terribilis, qui & personam non acci-
 18 pit, nec muerat. * Facit iudicium pupillo, &
 uiduū, amat peregrinū, & dat ei utrumq. at-
 19 que uestrum. * & uos ergo amate peregrinū,
 quia & ipsi fuistis adueni in Terra Aegypti.
 20 * & Dominum Deum tuum timebis, & ei soli
 seruias: ipsi adhærebis, iurabisq. in nomine il-
 21 lius. * Ipse est Iesus tuus, & Deus tuus, qui fecit
 tibi hæc magnalia & terribilia, quæ uiderunt
 22 oculi tui. * In septuaginta annis uos descen-
 dit in patres tuos in Aegyptum: & ecce nunc
 multiplicauit te, Dominus Deus tuus sicut a-
 23 sta cali.

CAP. XI.

1 **A**ma itaque Dominum Deum tuum, &
 A obserua præcepta eius & ceremonias, iu-
 dicta æque mandata omni tempore. * Cogno-
 scite hodie quæ ignorant filij uestri, qui non
 uiderunt disciplinam Domini Dei uestri, in a-
 3 gnalia eius & robustam manum, exentamq.
 4 brachium. * signa & opera quæ fecit in me-
 dio Aegypti Pharaoni regi, & uniuerse terre
 5 eius, & omniq. exercitui Aegyptiorum, & e-
 quis ac curribus: quo modo operuerunt eos
 aquæ maris rubri, cum uos persequerentur, &
 deleuerit eos Dominus vsque in præsentem
 6 diem. * & uobisq. quæ fecerit in solitudine do-

6 nec ueniretis ad hunc locum: * & Iathan
 atque Abiron filij Eliab, qui sunt filij Ru-
 ben: quos I aperto ore suo terra abioruit cū
 domibus & tabernaculis, & uniuerfa substan-
 tia eorum, quam habebant in medio Israel.
 7 * Oculi uestri uideant omnia opera Domi-
 8 ni magna quæ fecit, * ut custodiatis uniuerfa
 mandata illius, quæ ego hodie præcipio uo-
 9 bis, & possitis intrare, & possidere Terram,
 10 ad quam ingredimini, * multoq. in ea uiua-
 ti tempore: quam sub iuramento pollicitus
 est Dominus patribus uestris, & semini eorū,
 11 lac & melle manantem. * Terra enim, ad
 quam ingredens possidendam, non est sicut
 Terra Aegypti, de qua existis, ubi iacto semine
 in hortorum morem aquæ ducuntur irrigue:
 12 sed montuosa est & campestris, de celo ex-
 13 peclans pluuias: * quam Dominus Deus tuus
 semper inuist, & oculi illius in ea sunt a prin-
 14 cipio anni usque ad finem eius. * Si ergo o-
 15 bedieritis mandatis meis, quæ ego hodie præ-
 cipio uobis, ut diligatis Dominum Deum ue-
 16 strum, & seruiatis ei in toto corde uestro, &
 17 in tota anima uestra: * dabit pluuim terræ
 uestræ temporaneam & serotinam, ut colliga-
 18 tis frumentum, & uinum, & oleum, & senu-
 que ex agris ad pasceda iumenta, & ut ipsi
 19 comedatis ac saturamini. * Cautere ne forte
 decipiatur cor uestrum, & recedatis a Domi-
 20 no, seruiatque dijs alienis, & adoretis eos:
 21 iratusque Dominus claudat calum, & plu-
 uis non descendat, nec terra det germen suū,
 22 pereatque velociter de Terra optima, quam
 Dominus daturus est uobis. * I Ponite hæc
 23 uerba mea in cordibus & in animis uestris, &
 suspendite ea pro signo in manibus, & inter
 24 oculos uestros collocare. * Docete filios ue-
 25 stros ut illa meditentur, quando federis in do-
 mo tua, & ambulaueris in uia, & accubueris
 26 atque surrexeris. * Scribes ea super postes, &
 27 ianuas domus tue: ut multiplicentur dies
 tui, & filiorum tuorum in Terra, quam iura-
 28 uit Dominus patribus tuis, ut daret eis quam
 29 diu calum immoveret terræ. * Si enim custo-
 30 dieritis mandata quæ ego præcipio uobis, &
 31 feceritis ea, ut diligatis Dominum Deum ue-
 32 strum, & ambuletis in omnibus vijs eius, ad-
 33 hærentes ei, * disperdet Dominus omnes Gen-
 tes istas ante faciem uestram, & possidebitis
 34 eas, quæ maiores & fortiores uobis sunt. *
 35 * Omnis locus, quem calaueris pes uester,
 36 uel erit A deserto, & a Libano, a flumine
 magno Euphrate usque ad mare occidentale e-
 37 rent termini uestri. * Nullus stabit cōtra uos:
 38 terrorem uestrum & formidinem dabit Do-
 minus Deus uester super omnem terram quā
 39 calcaturis estis, sicut locutus est uobis. * En
 40 propono in conspectu uestro hodie benedi-
 41 ctionem & maledictionem: * benedictionem
 42 si obdieritis mandatis Domini Dei uestri,
 43 quæ ego hodie præcipio uobis: * maledictio-

Nu. 16.

a. 1

Nu. 16.

c. 32.

Sup. 10.

c. 12

Sup. 6.

b. 6.

Ios. 1. 2.

nem, si nō obediēitis mandatis Domini Dei vestri, sed recesseritis de via, quam ego nunc ostendo vobis, & ambulaueritis post deos alienos, quos ignoratis. * Cum vero introduxerit te Dominus Deus tuus in Terram, ad quam pergis habitandam, pones benedictionem super montem Garizim, maledictionem super montem Hebal: * qui sunt trans Iordanem post viam, quae vergit ad solis occubitus in Terra Chananaei, qui habitae in campetribus contra Gagalaim, quae est iuxta vallē tendentem, & intrantem procul. * Vos enim transibitis Iordanem, ut possideatis Terram, quam Dominus Deus uester daturus est vobis, ut habeatis & possideatis illam. * Videte ergo ut impleatis ceremonias atque iudicia, quae ego hodie ponam in conspectu uestro.

CAP. XII.

Haec sunt praecepta atque iudicia, quae facere debetis in Terram, quam Dominus Deus patrum tuorum daturus est tibi, ut possideas eam cunctis diebus, quibus super humum gradieris. * Subvertite omnia loca, in quibus coluerunt gentes, quas possessuri estis, deos suos super montes excelsos, & colles, & subter omne lignum frondosum. * I Dissipate aras earum, & confringite statuas, lucos igne comburite, & idola comminuite: & sperdite nomen earum de locis illis. * Non facietis ita Domino Deo uestro: * sed ad locum, quem elegerit Dominus Deus uester de cunctis distributis uestis, ut ponat nomen suum ibi, & habitet in eo, uenietis: * & offeretis in loco isto holocausta & victimas uestras, decimas & primitias manuum uestrearum, & vota atque dominaria, primogenita bouū & omnium. * Et comedetis ibi in conspectu Domini Dei vestri, ac letabimini in cunctis, ad quae miseris nati sumus & domus uestre, in quibus beuiderunt vobis Dominus Deus uester. * Non facietis ibi quae nos hic facimus hodie, singuli quod sibi rectum uidetur. * Neque enim usque in praesens tempus uenistis ad requiem, & possessionem quam Dominus Deus uester daturus est vobis. * Transibitis Iordanem, & habitabitis in terra, quam Dominus Deus uester daturus est vobis, ut requiescat a cunctis hostibus per circuitum: & absque ullo timore habitetis. * In loco, quem elegerit Dominus Deus uester, ut sit nomen eius in eo, illuc omnia, quae praecepto, conferetis, holocausta, & hostias, ac decimas, & primitias manuum uestrearum: & quidquid praeceptum est immolari, quae uolebitis Domino. * Ibi epulabimini coram Domino Deo vestro, vos & filij ac filiae vestrae, famuli & famulae atque Leuitae, qui in vrbibus vestris commemorantur, noque enim habet aliam partem & possessionem inter vos. * Caue ne offeras holocausta tua in omni loco, quem videris: * sed in eo, quem elegerit Dominus, in vna tribu tua

rum offeres hostias, & facies quaecumque praecepto tibi. * Sin autem comedere volueris, & te esus carniū deleaueris, occide, & comede iuxta benedictionem Domini Dei tui, quam dedit tibi in vrbibus tuis: sine immundum fuerit, hoc est, maculatum & debile, siue mundum, hoc est, integrum & sine macula, quod offerri licet, sicut caprae & ceruum, comedes. * Absque esu dumtaxat sanguis, quem super terram quasi aquam effundes. * Non poteris comedere in oppidis tuis decimam frumenti, & vini, & olei tui, primogenita armentorum & pecorum, & omnia quae uoueris, & sponte offerre volueris, & primitias manuum tuarum: * sed coram Domino Deo tuo comedes ea in loco, quem elegerit Dominus Deus tuus, tu & filius tuus & filia tua, & seruus & famula, aeque Leuitae, qui manet in vrbibus tuis: & laberis & reficieris coram Domino Deo tuo in esu istis, ad quae extenderis manum tuam. * Caue ne derelinquas Leuitem in omni tempore quo versaris in terra. * I Quando dilatauerit Dominus Deus tuus terminos tuos, I sicut locutus est tibi, & volueris vesci carniū, quas desiderat anima tua: * locus autem, quem elegerit Dominus Deus tuus ut sit nomen eius ibi, si procul fuerit, occides de armentis & pecoribus, quae habueris, sicut praecepto tibi, & comedes in oppidis tuis, ut tibi placeat. * Sicut comeditur capra & ceruus, ita vesceris eis: & mundus & immundus in commune vescentur. * Hoc solum caue, ne sanguinem comedas, sanguis enim eorum pro anima est: idcirco nō debes animam comedere cum carniū: * sed super terram fundes quasi aquam, ut bene sit ubi & filij tui post te, cum defeceris quod placet in conspectu Domini. * Quae autem sanctificaueris, & uoueris Domino, tolles, & venies ad locum, quem elegerit Dominus: * & offeres oblationes tuas carniū & sanguinem super altare Domini Dei tui: sanguinem hostiarum fundes in altari carniū autem ipse vesceris. * Obserua & audi omnia quae ego praecepto tibi, ut bene sit tibi & filijs tuis post te in sempiternum, & feceris quod bonum est & placitum in conspectu Domini Dei tui. * I Quando disperdiderit Dominus Deus tuus ante faciem tuā gentes, ad quas ingredieris possidendas, & possederis eas, atque habitaueris in terra earum: * caue ne imiteris eas, postquam te fuerint introuerunt subuersae, & requiras ceremonias earum, dicens: Sic coluerunt gentes istae deos suos, ita & ego colam. * Non facies similiter Domino Deo tuo. Omnes enim abominationes, quas aueritauerit Dominus, fecerunt dijs suis, offerentes filios & filias, & comburentes igni. * Quod praecepto tibi hoc tantum facito Domino: nec addas quidquam, nec minuas.

I Gen. 28.

c. 14

I Inf. 19.

b. 8

Exo. 34.

c. 24

I Inf. 19.

a. 1

CAP. XIII.

SI surrexerit in medio tui propheta, aut
 A qui somnium uisus se dicat, & prædixe-
 rit lignum atque portentum, * & euenierit
 quod locutus est, & dixerit tibi: Eamus, & se-
 quamur deos alienos quos ignoras, & seruia-
 mus eis. * non audies uerba prophetæ illius
 aut formatoris: quia tentat uos Dñs Deus
 uester, ut palam fiat utrum diligatis eum an
 non, in toto corde, & in tota anima uestra.
 4 * Dominum Deum uestrum sequimini, &
 ipsum timete, & mandata illius custodite, &
 audite vocem eius: ipsi seruietis, & ipsi adha-
 5 rebitis. * Propheta autem ille aut fictor som-
 6 niorum interficietur: quia locutus est ut uos
 auerteret a Domino Deo uestro, qui eduxit
 uos de terra Aegypti, & redemit uos de do-
 7 mo seruitutis: ut errare te faceret de uia, quâ
 tibi præcepit Dominus Deus tuus: & auferes
 8 malum de medio tui. * Si tibi uoluerit per-
 suadere frater tuus filius matris tue, aut filius
 tuus uel filia, siue uxor que est in sinu tuo,
 aut amicus, quem diligis ut animam tuam,
 clam dicens: Eamus, & seruimus dijs alie-
 9 nis, quos ignoras tu, & patres tui, * cõsili-
 10 um in circuitu gentium, quæ iuxta uel procul
 11 sunt, ab initio usque ad finem terræ, * non ac-
 12 quiescas ei nec audias, neque parcas ei oculus
 13 tuus ut miserearis & occultes eum. * sed sta-
 14 tim interficies. * sit primum manus tua super
 eum, & postea omnis populus miterat manu.
 15 * Lapidibus obrutus necabitur: quia uoluit
 te abstrahere a Domino Deo tuo, qui eduxit
 16 te de Terra Aegypti de domo seruitutis: * ut
 17 omnia Israel audiens timeat, & nequam
 18 ultra faciat: quippiam huius rei simile. * Si
 19 audieris in uerbum tuarum, quas Domi-
 20 nus Deus tuus dabit tibi ad habitandum, di-
 21 centes aliquos: * Egressi sunt filij Bellai de
 22 medio tui, & auerterunt habitatores urbis
 suæ, atque dixerunt: Eamus, & seruamus dijs
 23 alienis quos ignoramus: * quare sollicitus & de-
 24 legatus, rei nece ut perspicias, si inuenieris cer-
 25 tum esse quod dicunt, & abominationem
 26 hanc opere perpetratam, * statim percutes
 habitatores urbis illius in ore gladij, & dele-
 27 bis eam ac omnia, quæ in illa sunt, usque ad
 28 pecora: * quidquid triarum suppellectilis fuerit,
 congregabis in medio platearum eius, & cum
 ipsa ciuitate succendes, ita ut uniuersa con-
 29 sumat. Domino Deo tuo, & sit tuius sempi-
 30 ter uisus: non uisificabitur amplius. * & non
 adhærebit de illo anathemate quidquam in
 manu tua: ut auerteret Dominus ab ira fu-
 31 ris tuis, & misereretur tui multipliciter, te sicut
 32 iurauit patribus tuis, * quando audieris uo-
 33 cem Duraipe Dei tui, custodias omnia præ-
 cepta eius, quæ ego precipio tibi hodie, ut fa-
 34 cias quod placuit ei in conspectu Domini
 Dei tui.

CAP. XIII.

Filijs estote Domini Dei uestri: non uos in-
 A cidetis, nec facietis caluitium super mor-
 tuo. * I quoniam populus sanctus es Domi-
 no Deo tuo: & te elegit ut sis ei in populum
 peculiarem de cunctis gentibus, quæ sunt su-
 3 per terram. * Ne comedatis quæ immunda
 4 sunt. * Hoc est animal, quod comedere dele-
 5 tis, Bouem, & ouem, & capram, * ceruum &
 6 capream, bubalum, tragelaphum, pygargum,
 7 orygem, camelo pardalum. * Omne animal,
 quod in duas partes findit uulgum, & rumi-
 8 nat, comedetis. * De his autem, quæ rumi-
 9 nant, & uulgum non findunt, comedere non
 debetis, ut camelum, leporem, cheuogryllum:
 hæc quia ruminant, & non diuidunt ungu-
 10 lam, immunda erunt uobis. * Sus quoque
 11 & quoniam diuidit uulgum, & non ruminat,
 12 immunda erit: carnibus eorum non uesciemini,
 13 ni, & cadauera non tangetis. * Hæc comedetis
 14 ex omnibus quæ morantur in aquis: Quæ
 15 habent pinnulas, & squamas, comedite:
 16 * quæ absque pinnulis & squamis sunt, ne co-
 17 medatis, quia immunda sunt. * Omnes aues
 18 mundas comedite. * Immundas ne comeda-
 19 tis: aquilam scilicet, & gryphem, & haliaëtum,
 20 * ixionem, & uulturem ac miluum iuxta genus
 21 suum: & omne coruini generis, * & stru-
 22 thionem, ac nodum, & larum, atque accipi-
 23 trem iuxta genus suum: * herodium ac cy-
 24 gnem, & ibidem, * ac mergulum, porphyryonem,
 25 & nycticoracem, * onocrotalum, & chara-
 26 drium, singula in genere suo: uespem quo-
 27 que & uespertilionem. * Et omne quod re-
 28 ciprat & pinnulas habet, immundum erit, &
 29 non comedetur. * Omne quod mundum est,
 30 comedite. * Quidquid autem mortuini est,
 ne uesciamini ex eo. Peregrino, qui intra por-
 31 tas tuas est, da ut comedat, aut vende ei: quia
 tu populus sanctus Domini Dei tui es. I Non
 32 coques hædum in lacte matris suæ. * Deci-
 33 mam partem separabis de cunctis fructibus
 tuis qui nascuntur in terra per annos singu-
 34 los, & comedes in conspectu Domini Dei
 tui in loco, quem elegerit, ut in eo nomen il-
 35 lius inuocetur, decimam frumenti tui, & uini,
 & olei, & primogenita de armentis & ovis
 tuis: ut discas timere Dominum Deum tuum
 36 omni tempore. * Cum autem longior fue-
 37 rit uia, & locus quem elegerit Dominus
 38 Deus tuus, ubique benedixerit, nec poteris
 39 ad eum hæc cuncta portare, * uendes omnia,
 40 & in pretium rediges, portabis manu tua,
 41 & prosteris ad locum, quem elegerit Do-
 42 minus Deus tuus: * & emes ex eadem pecu-
 43 nia quidquid tibi placuerit, siue ex armentis
 siue ex ovis, vinum quoque & siceram, &
 44 omne quod desiderat anima tua: & comedes
 45 eorum Domino Deo tuo, & inplaberis tu &
 46 domus tua: * & Leuitas qui intra portas tuas

I Sup. 7.

a. 6

Infra 26.

d. 18

I Leui. 11.

a. 4

I Exo. 23.

d. 19. 34.

c. 26

c. 1.

c. 10.

est, caue ne derelinquas eum, quia non habet
 18 aliam partem in possessione tua. * Anno ter-
 tio separabis aliam decimā ex omnibus quæ
 nascuntur tibi eo tempore : & repones intra
 19 ianuas tuas. * Venietq. Leuitus qui aliam nō
 habet partem nec possessionem tecum, & pe-
 regrinus ac pupillus, & vidua, qui intra por-
 tas tuas sunt, & comedent & saturabuntur, ut
 benedicat tibi Dominus Deus tuus in cunctis
 operibus manuum tuarum quæ feceris.

C A P. XV.

1 S EPTIMO anno facies remissionem, * quæ
 hoc ordine celebrabitur. Cui debetur ali-
 2 quid ab amico vel proximo ac fratre suo, re-
 ptere non poterit, quia annus remissionis est
 3 Domini. * A peregrino & advena exigis: ci-
 nem & propinquum. repetendi non habebis
 4 potestatem. * Et omnino indigens & mendic-
 us non erit inter vos : ut benedicat tibi Do-
 minus Deus tuus in terra, quam traditurus
 5 est tibi in possessionem. * Si tamen audieris
 vocem Domini Dei tui, & custodieris vniuer-
 sa quæ iussit, & quæ ego hodie præcipio tibi,
 6 benedicet tibi, ut pollicitus est. * Exerabis
 gentibus multis, & ipse a nullo accipies retri-
 7 butum. Dominaberis nationibus plurimis, &
 8 tui nemo dominabitur. * Si vnus de fratri-
 bus tuis, qui morantur intra portas ciuitatis
 tue in terra, quam Dominus Deus tuus datu-
 9 rus est tibi, ad paupertatem venerit, non ob-
 durabis cor tuum, nec contrahes manum,
 10 sed aperies eam pauperi, & dabis mutuū,
 11 quo eum indigere perspexeris. * Caue ne for-
 te subrapas tibi inopia cogitatio, & dicas in
 corde tuo, Appropinquat septimus annus re-
 12 missionis, & auertas oculos tuos a paupere
 fratre tuo, nolens ei quod postulat mutuum
 commodare, ne clamet contra te ad Domi-
 13 num, & fiat tibi in peccatum. * Sed dabi-
 e: nec ages quippiam callide in eius necessi-
 14 tibus subleuandis, ut benedicat tibi Dominus
 Deus tuus in omni tempore, & in cunctis ad
 15 quæ manum miseris. * Non decrunt paupe-
 res in terra habitationis tue, idcirco ego præ-
 16 cipio tibi, ut aperias manum fratri tuo, ege-
 no & pauperi, qui tecum versatur in terra.
 17 Cum tibi venditus fuerit frater tuus He-
 braeus, aut Hebræa, & sex annis seruiert tibi,
 18 in septimo anno dimittes eum liberum: * &
 quem libertate donaueris, nequaquam vacuū
 19 abire patieris: sed dabis vaticum de gregi-
 bus, & de aræ, & torculari tuo, quibus Domi-
 20 nus Deus tuus benedixerit tibi. * Memento
 quod & ipse seruiert in terra Aegypti, & li-
 21 berauerit te Dominus Deus tuus, & idcirco
 ego nunc præcipio tibi. * Sin autem dixerit
 22 Nolo egredi: eo quod diligit te, & domum
 23 tuam, & bene sibi apud te esse sentiat: as-
 sumes supulam, & perforabis aurem eius in ia-
 nuam domus tuæ, & seruet tibi vsq. in æternū.

18 ancillæ quoque similiter facies. * Non auertas
 ab eis oculos tuos, quando dimiseris eos libe-
 ros: quoniam iuxta mercedē mercenarii per-
 19 D sex annos seruiuit tibi: ut benedicat tibi Dñs
 20 Deus tuus in cunctis operibus quæ agis. * De
 primogenitis, quæ nascuntur in armentis, &
 in ouibus tuis, quicquid est sexus masculini,
 sanctificabis Domino Deo tuo. Non operaberis
 in prima genito bouis, & non vnde debis pri-
 21 mogenita ouium. * In cōspectu Domini Dei
 tui comedes ea per annos singulos in loco,
 quem elegerit Dominus, tu & domus tua. *
 22 Si autem habuerit maculam, vel claudū
 fuerit, vel cæcum, aut in aliqua parte defor-
 me, vel debile, nō immolabitur Domino Deo
 23 tuo. * sed intra portas vrbis tue: comedes il-
 lud, aut mundum quā immundus similiter
 24 vescetur eis quasi caprea, & ceruo. * Hoc so-
 lum obseruabis, ut sanguinem eorum non co-
 medas, sed effundes in terram quasi aquam.

C A P. XVI.

1 O Bserua mensem nouarum frugum, & ver-
 ni primum temporis, ut facias Phasē Do-
 2 mino Deo tuo: quoniam in isto mense eduxit
 te Dñs Deus tuus de Aegypto nocte. * Im-
 molabisq. Phasē Dño Deo tuo de ouibus, &
 de bobus in loco, quē elegerit Dominus Deus
 3 tuus, ut habite nomen eius tibi. * Non come-
 des in eo panem fermentatum: Septem die-
 bus comedes absq. fermento, afflictionis pa-
 nem, quoniam in pauore egressus es de Aegy-
 4 pto: ut memineris diei egressionis tuæ de Ae-
 gypto, omnibus diebus vite tue. * Non appa-
 rebit fermentum in omnibus terminis tuis se-
 5 ptem diebus, & non remanebit de carnibus
 eius quod immolatum est vespere in die pri-
 6 mæ vsq. mane. * Non poteris immolare Pha-
 7 se in qualibet vltimum tuarū, quas Dominus
 8 Deus tuus daturus est tibi, sed in loco, quē
 elegerit Dominus Deus tuus, ut habitee no-
 men eius ibi immolabis Phasē vespere ad so-
 lis occasum, quando egressus es de Aegypto.
 9 Et coques, & comedes in loco, quem elegerit
 Dominus Deus tuus, & maneq. confurges
 10 vades in tabernacula tua. * Sex diebus comi-
 des azymæ in die septima, quia collecta est
 11 Domini Dei tui, non facies opus. * Septē heb-
 domadas numerabis tibi ab ea die qua faciem
 12 in segetem miseris. * & celebrabis diem festū
 hebdomadarum Domino Deo tuo, oblatio-
 13 nē spontaneam manus tuæ, quā offeres iuxta
 14 benedictionem Domini Dei tui: * & epulabe-
 ris coram Domino Deo tuo, tu, filius tuus, &
 filia tua, seruus tuus, & ancilla tua, & Leuitus
 qui est intra portas tuas, advena ac pupillus,
 & vidua, quem morantur vobiscum in loco quē
 15 elegerit Dominus Deus tuus, ut habitee no-
 16 men eius tibi. * & recordaberis quoniam seruus
 fueris in Aegypto, custodisque ac facies quæ
 17 præcepta sunt. * Sollemnitatem quoque ta-

1 Leu. 22.
 c. 20
 Eccli. 35.
 b. 14

bernaculorum celebrabis per septem dies,
quando collegeris de area & torculari fruges
tuas: & epulaberis in festiuitate tua, tu, fi-
lius tuus, & filia, seruus tuus & ancilla, Leui-
tes quoque, & aduenae, pupillus ac uidua qui in
15 tra portas sunt. * Septem diebus Domino
Deo tuo festa celebrabis in loco, quem elegerit
Dominus: benedicquet tibi. Dñs Deus
tuus in cunctis frugibus tuis, & in omni ope-
re manuum tuarum, erique in laetitia. * Tri-
bus vicibus per annum apparebit omne ma-
sculinum tuum in conspectu Domini Dei tui
in loco quem elegerit: in sollempnitate azy-
D morum, in sollempnitate hebdomadarum, &
in sollempnitate tabernaculorum. * Non ap-
parebit ante Dominum uacuus: * sed offeret
17 uisquisque secundum quod habuerit iuxta
benedictionem Domini Dei sui, quam dede-
rit ei. * Iudices & magistris constitues in om-
nibus portis tuis, quas Dominus Deus tuus
dedit tibi, per singulas tribus tuas: ut iudi-
cent populum iusto iudicio, * nec in alteram
partem declinent. * Non accipies personam,
nec munera: quia munera excæcant oculos, &
20 pietum, & mutant uerba iustorum. * Iuste
quod iustum est persequeris: ut uiuas & pos-
sideas Terram, quam Dominus Deus tuus
dedit tibi. * Non plantabis lucum, & om-
nem arborem iuxta altearum Domini Dei tui.
22 * Nec facies tibi, neque constitues statum:
quæ odit Dominus Deus tuus.

CAP. XVII.

Non immolabis Domino Deo tuo ouem
& bouem, in quo est macula, aut quip-
piâ nitij: quia abominatio est Domino Deo
2 tuo. * Cum reperti fuerint apud te intra unâ
portarum tuarum, quas Dominus Deus tuus
dabit tibi, uir aut mulier qui faciant malum
in conspectu Domini Dei tui, & transgredian-
3 tur pactum illius, * ut uadant & seruiant dijs
& alienis, & adoleant eos, solem & lunam, &
4 omnem militiam cali, quæ non præcepit: * &
hoc tibi fuerit nuntiatio, audien- f. inquisi-
tia diligenter, & uerum esse repereris, & abo-
5 minatio facta est in Israel: * educes uirum ac
mulierem, qui reus sceleratissimus perpetr-
auerit, ad portas ciuitatis tuæ, & lapidibus ob-
6 ruentur. * In ore duorum, aut trium testiu
peribit qui interficietur. Nemo occidatur,
7 uno contra sedentem testimonium. * Manus
B testium prima interficiet eum, & manus reli-
qui populi extrema mittetur: ut auferas ma-
8 lum de medio tui. * Si difficile & ambiguum
apud te iudicium esse perspexeris inter san-
guinem & sanguinem, causam & causam, le-
pram, & lepram, & iudici intra portas tuas
uideris uerba variari: surge, & ascende ad lo-
cum, quem elegerit Dominus Deus tuus.

9 * Venietque ad sacerdotem Leuitici gene-
ris, & ad iudicem, qui fuerit illo tempore: quæ

reque ab eis, qui indicabant tibi iudicij veri-
tatem. * Et facies quodcumque dixerint qui
præsumt loco, quem elegerit Dominus, & do-
11 cuerint te: * iuxta legem eius, sequerisque sen-
tentiam eorum, nec declinabis ad dexteram
neque ad sinistram. * Qui antem superbi-
erit, nolens obedire sacerdotis imperio, qui eo tem-
pore ministrat Domino Deo tuo, & decreto
iudicis, morietur homo ille, & aufertis mali
23 de Israel: * cunctusque populus audiens time-
bit, ut nullus deinceps intumescat superbia.
24 * Cum ingressus fueris Terram, quam Domi-
nus Deus tuus dabit tibi, & possideris eam,
habitauerisque in illa, & dixeris: Constituiam
super me regem, sicut habent omnes per cir-
cumcinctum nationes: * cum constitues, quem Do-
minus Deus tuus elegerit de numerum fra-
trum tuorum. Non poteris alterius gentis ho-
minem regem facere, qui non sit frater tuus.
26 * Cumque fuerit constitutus, non multiplica-
bit sibi equos, nec reducet populum in Aegy-
ptum, equitatus numero subleuatus, præter-
quam cum Dominus præceperit vobis, ut ne-
quaquam amplius per eandem uiam reuer-
tamini. * Non habebit uiores plurimas, quæ
alliciant animum eius, neque argenti & auri
immenta pondera. * Postquam autem fede-
rit in solio regni sui, descendet sibi Deuterono-
miâ legis huius in volumine accipiens, eam
29 præ se habens, ut iudicet populum, & ha-
bebit secum, legetque illud omnibus diebus ui-
tæ suæ, ut discat timere Dominum Deum
suum, & custodire uerba & ceremonias eius,
30 quæ in lege præcepta sunt. * Nec eleuetur cor
eius in superbiam super fratres suos, neque
declinet in partem dexteram vel sinistram, ut
longo tempore regnet ipse, & filij eius super
Israel.

CAP. XVIII.

Non habebunt sacerdotes & Leuitæ, &
A omnes qui de eadem tribu sunt, partem
& hereditatem cum reliquo Israel, quia sacri-
ficia Domini, & oblationes eius comedent,
& nihil aliud accipiant de possessione fra-
trum suorum: Dominus enim ipse est heredi-
3 tas eorum, sicut locutus est illis. * Hoc est iu-
dicium sacerdotum a populo, & ab his qui of-
ferunt uictimam: siue bouem, siue ouem im-
molauerint, dabunt sacerdoti armum ac ven-
4 triculum. * Primitias frumenti, vini, & olei,
& lanarum partem ex ouium consone. * Ip-
sum enim elegit Dominus Deus tuus de cun-
ctis tribubus tuis, ut stes, & ministres nomini
Domini ipse, & filij eius in sempiternum.
6 * Si exierit Leuitæ ex una urbium tuarum
ex omni Israel in qua habitat, & voluerit ve-
nire, desiderans locum quem elegerit Domi-
nus, ministrabit in nomine Domini Dei sui,
7 sicut omnes fratres eius Leuitæ, qui stabunt
eo tempore coram Domino. * Partem cibo-

rum eandem accipiet, quam & ceteri excepto
eo, quod in urbe sua ex paterna ei successione
debetur. * Quando ingressus fueris Terram,
quam Dominus Deus tuus dabit tibi, cave
ne imitari melis abominaciones illarum gen-
tium. * Nec inueniat in te qui lustret si-
lum suum, aut filiam, ducens per ignem: aut
qui ariolos sciscitetur, & obsecret fornica-
tioneque auri, nec sit maleficus, * nec iu-
cator, nec qui pythones consulat, nec diuinos,
* aut quærat a mortuis veritatem. * omnia
Cenim hæc abominatur Dominus, & propter
istiusmodi scelera debet eos in introitu tuo.
* perfectus eris, & absque macula cum Domi-
no Deo tuo. * Gentes istæ, quarum possidebis
terram, augures & diuinos adiungunt: tu autem
Domino Deo tuo aliter institutus es. *
P R O P H E T A M de gente tua & de fra-
tribus tuis sicut me, suscitabit tibi Dominus
Deus tuus: ipsum audies, * ut petisti a Domi-
no Deo tuo in Horeb, quando concio con-
gregata est, atque dixisti: Ultra non audiam
nomen Domini Dei mei, & ignem hunc ma-
ximam amplius non uidebo, ne moriar. * Et
ait Dominus mihi: Bene omnia sunt locuti.
* I Prophetam suscitabo eis de medio fratrum
D suorum similem tui: & ponam uerba mea
in ore eius, loqueturque ad eos omnia que
præcepero illi. * qui autem uerba eius, que lo-
quetur in nomine meo, audire noluerit, ego
ultor existam. * Propheta autem qui arro-
gancia deprauatus noluerit loqui in nomine
meo, quæ ego non præcepi illi ut diceret, aut
ex nomine alienorum deorum, interficietur.
* Quod si tacita cogitatione responderis: Quo-
modo possum intelligere uerbum, quod Do-
minus non est locutus? * hoc habebis signum:
Quod in nomine Domini propheta ille præ-
dixerit, & non euenierit: hoc Dominus non est
locutus, sed per timorem animi sui prophe-
te confusus: & idcirco non timebis eum.

C A P. XIX.

Cum disperdiderit Dominus Deus tuus
gentes, quarum tibi traditurus est terra,
& possederis eam, habitauerisque in urbibus
eius & in ædibus. * I tres ciuitates separabis
tibi in medio Terræ, quam Dominus Deus
tuus dabit tibi in possessionem, * sternens di-
ligenter uiam: & in tres æqualiter partes to-
tam Terræ tuæ prouinciam diuides: ut ha-
beat e uicino qui propter homicidium profu-
sus est, quod possit euadere. * Hæc erit lex
homicidæ fugientis, cuius uita seruanda est:
Qui percussit proximum suum nesciens, &
qui heri & nudius tertius nullum contra eum
odium habuisset comprobatur: sed abiisse cu-
eo simpliciter in siluam ad ligna cædenda, &
succisione lignorum securis fugerit manu, fer-
rumque lapsum de manubrio amicum eius
percussit, & occiderit: hic ad uiam supra-

dictarum urbium confugiet, & uinet: * ne for-
sitan proximus eius, cuius effusus est sanguis,
dolore stimulatus, persequatur, & apprehen-
dat eum si longior uia fuerit, & percatat ani-
mam eius, qui non est reus mortis: quia nul-
lum contra eum, qui occisus est, odium prius
habuisse monstratur. * Idcirco præcipio tibi,
ut tres ciuitates æqualis inter se spatii diui-
das. * Cum autem dilatauerit Dominus
Deus tuus terminos tuos, sicut iurauit patri-
bus tuis, & dederit tibi eandem Terram, qui
eis pollicitus est, * si tamen custodieris man-
data eius, & feceris que hodie præcipio tibi,
ut diligas Dominum Deum tuum, & ambu-
les in uis eius omni tempore) addes tibi tres
alias ciuitates, & supradictarum trium ur-
bium numerum duplicabis: ut non effunda-
tur sanguis innoxius in medio Terræ, quam
Dominus Deus tuus dabit tibi possidendam,
ne sis sanguinis reus. * Si quis autem odio
habens proximum suum, insidiatus fuerit ui-
tæ eius, surgensque percussit illum, & mor-
tuus fuerit, fugeritque ad uiam de supradictis
urbibus, mittent seniores ciuitatis illius, &
arripiant eum de loco effugij, tradentque in ma-
nu proximi, cuius sanguis effusus est, & mori-
tur. * Non misereberis eius, & auferes inno-
xium sanguinem de Israel, ut bene sit tibi.
* Non assumes, & transeres terminos proxi-
mi tui, quos fixerunt priores in possessione
tua, quam Dominus Deus tuus dabit tibi in
Terra, quam acceperis possidendam. * Non
stabit testis unus contra aliquem, quidquid il-
lus peccati, & facinoris fuerit: sed in ore duo-
rum aut trium testium stabit omne uerbum.
* Si steterit testis mendax contra hominem,
accusans eum per uariationem, * stabant am-
bo, quorum causa est, ante Dominum in con-
specu sacerdotum & iudicum qui fuerint in di-
bus illis. * Cumque diligentissime perserutan-
tes, inuenerint falsum testem exisse contra
fratrem suum mendacium: * reddent ei sicut
fratri suo facere cogitauit, & auferes malum
de medio tui: * ut audientes ceteri timorem
habeant, & nequaquam talia adeant facere:
* Non misereberis eius, sed animam pro a-
nima, oculum pro oculo, dentem pro den-
te, manum pro manu, pedem pro pede exiges.

C A P. XX.

I exieris ad bellum contra hostes tuos, &
A uideris equitatus & currus, & maiorem
quam tu habes aduersarij exercitus mul-
titudinem, non timebis eos: quia Dominus
Deus tuus tecum est, qui eduxit te de Terra
Aegypti. * Appropinquante autem iam præ-
lio, stabit sacerdos ante aciem, & sic loquetur
ad populum: * Audi Israel, uos hodie contra
inimicos uestros pugnam committitis, non
perimeat cor uestrum, nolite metuerè, no-
lite cedere, nec formidetis eos: quia Domi-

It. Mac. 3.
8-56I. Ind. 7.
43

1 nus Deus vester in medio vestri est, & pro vo-
bis contra aduersarios dimicabit, ut eruat vos
5 de periculo. * Dices quoque per singulas tur-
mas audiente exercitu proclamabunt. * Quis
est homo, qui edificauit domum nouam, &
homo edificauit eam? vadat, & reuertatur in do-
mum suam, ne forte moriatur in bello, &
6 alius deducet eam. * Quis est homo qui plan-
tavit vineam, & necem fecit eam? vade, &
reuertatur in domum suam: ne forte mori-
7 tur in bello, & alius homo eius fungatur
officio. * Quis est homo, qui respondit vxori-
rem, & non accepit eam? vadat, & reuertatur
in domum suam, ne forte moriatur in bello,
8 & alius homo accipiat eam. * His dictis ad-
dunt reliqua, & loquuntur ad populum. *
9 Quis est homo formidolosus, & corde pau-
do vadat, & reuertatur in domum suam, ne
pauere faciat corda fratrum suorum, sicut ip-
9 se timore perterritus est. * Cumque siluerint
C. iucos exercitus, & finem loquendi fecerint,
vniquisque super ad bellandos cuneos prepa-
10 rabit. * Si quando accesseris ad expugnandam
ciuitatem, offeres ei primum pacem. * Si re-
11 ceperit, & aperuerit tibi portas, cunctus popu-
lus, qui in ea est, suauis tibi, & seruiet tibi sub
12 tributo. * Sin autem fons inire noluerit,
& ceperit contra te bellum, oppugnabis
13 eam. * Cumque tradiderit Dominus Deus
tuus illi in manu tua, percuties omne, quod
14 in ea generis masculini est, in ore gladij, * abs-
que mulieribus & infantibus, iumentis & ce-
teris, quae in ciuitate sunt. * Omnis praedam
exercitus diuides, & comeses de spolijs ho-
15 stium tuorum, quae Dominus Deus tuus de-
derit tibi. * Sic facies cunctis ciuitatibus, quae
a te procul valde sunt, & non sunt de his vrb-
16 bus, quas in possessionem accepturus es. * De
his autem ciuitatibus, quae dabantur tibi, nul-
17 lum omnino permittes vincere: sed interfi-
cies in ore gladij, Hebraeos videlicet, & Am-
mothaeum, & Chananeum, Pherezeum, &
Heueum, & Iebuseum, sicut praecepit tibi
18 Dominus Deus tuus: ne forte doceant vos
facere cunctas abominationes, quas ipse pro-
fate sunt dijs suis: & peccetis in Deum
19 Deum vestrum. * Quando obsideris ciuita-
tem multo tempore, & munitionibus circode-
deris, & expugnes eam, non succides arbores,
de quibus vesci potest, nec securibus percir-
cumdare debes vastae regionem: quoniam
legum est, & non hominum, nec potest bellati-
20 onis contra te augere numerum. * Si qua
autem lignatione sunt posueris, sed agrestia,
& cetera apta vitijs, succides, & instrumenta
chinas, donec capias ciuitatem, quae contra
te dimicauit.

CAP. XXXI.

¶ Quando inuentum fuerit in terra, quam
A Dominus Deus tuus daturus est tibi, ho-

minis cadaver occisi, & ignorabitur cadis-
2 reus, * egredientur maiores natu, & iudices
tui, & metientur a loco cadaveris singulorum
3 per circuitum spatia ciuitatum. * & quam
viciniorum eorum esse perspexerint, seniores
ciuitatis illius tollent vitulum de armento,
quae non traxit iugum, nec terram scidis vo-
4 mere, * & ducent eam ad talem asperam ac-
que saxosam, quae nunquam arata est, nec se-
mentem recepit: & caedent in ea ceruices iu-
5 uis: * accedentes sacerdotes filij Leui, quos
elegit Dominus Deus tuus ut ministrarent ei,
& benedicant in nomine eius, & ad verbum
eorum omne negotium, & quidquid mun-
6 dum, vel immundum est, iudicetur. * Et ve-
nient maiores natu ciuitatis illius ad interfe-
7 cum, lauantque manus suas super vitulum,
8 qui in valle percussus est, & dicent: Manus nos-
trae non effuderunt in sanguine hunc, nec ocu-
9 li viderunt. * propitius esto populo tuo Israel,
quem redimisti Domine, & ne reputes san-
guinem innocentem in medio populi tui Is-
10 rael. Et auferatur ab eis reatus sanguinis: tu
autem alienis eris ab innocentis cruore, qui
11 fusus est, cum feceris quod praecepit Dominus. * Si
egressus fueris ad pugnam contra inimicos
tuos, & traderis eis Dominus Deus tuus in
12 manu tua, captiuosque duxeris, & videris in
numero captiuorum mulierem pulchram, & ada-
13 maueris eam, voluerisque habere uxorem, in-
troduces eam in domum tuam: quae radeat co-
14 sciam, & circumcidet ungues, & deponet
vestimenta quae capta est: sedens in domo tua,
flebit patrem & matrem suam unum mensem: &
15 postea intrabis ad eam, dormiesque cum illa,
& erit uxor tua. * Si autem postea non ille-
rit animo tuo, dimittes eam liberam, nec uen-
16 dero poteris pecunia, nec opprimeris per pote-
riam quia humiliasti eam. * Si habuerit homo
uxores duas, unam dilectam, & alteram odio-
17 sam, genuerintque ex eo liberos, & fuerit filius
odiose primogenitus, * volueritque substantiam
inter filios suos diuidere: non poterit filij di-
18 lectae facere primogenitum, & praefere filio
odiose: * sed filij odinse agnoscat primoge-
nitum, dabitque ei de his quae habuerit sciam
dupliciter: ille est enim principium liberorum
19 eius, & huic debetur primogenita. * Si gene-
rit homo filij contumace & proteruum, qui
non audiat parui matris imperij, & coer-
20 citus obedire contempserit: * apprehendent
eum, & ducent ad seniores ciuitatis illius, &
ad portam iudicij, * dicentque ad eos: Filius nos-
ter fuisse proteruus, & contumax est, monita
nostra audire contempsit, commellationibus
21 vacat, & luxurie atque conuulsijs: * lapidi-
bus eum obruet populus ciuitatis: & morie-
tur, ut auferatis malum de medio vestri, & uni-
22 uersus Israel audiens perterritus erit. * Quando
peccauerit homo quod morte plectendum
est, & ad iudicatum morti appensus fuerit in

I. Par. 5.
21

patibulo:

13. patibulo: * non permancebit cadaver eius in ligno, sed in eadem de sepeliatur: quia a I mal-
 edictus a Deo est qui pendet in ligno: & ne-
 quaquam cōaminabis Terram tuam, quam
 Dñs Deus tuus dederit tibi in possessionem.

CAP. XXII.

1. **N**on videbis bonū fratris tui, aut ovem
 A errantem, & prateribis: sed reduces fra-
 2. tris tuos, * etiam si non est propinquus frater
 tuus, nec nosti eū: reduces in domum tuam, &
 3. erunt apud te quamdiu quærat ea frater tuus,
 & recipiat. * Similiter facies de asino, & de
 4. & vestimentis, & de omni re fratris tui, quæ perie-
 rit, si inueneris eam, ne negligas quasi alienū.
 5. * Si videris asinum fratris tui aut bonū cecidi-
 disse in via, non despicies, sed subleuabis eum
 6. eo. * Nō inducitur mulier veste virili, nec vir
 7. vietur veste feminea: abominabitur enim a
 8. pud Deum est qui facit hæc. * Si ambulans
 9. per viam, in arbore vel in terra nidum auis inue-
 10. neris, & matrem pulli vel ouis desuper incu-
 11. bante non timebis eam cum filiis, * sed abi-
 12. re poteris, capros tenēs filios: ut bene sit tibi,
 13. & longo viuas tempore. * Cum ædificaueris
 14. domum novam, facies murū rectū per circui-
 15. tū: ne effundatur sanguis in domo tua, & sis
 16. reus labente alio, & in præceps ruente. * Non
 17. seres vineam tuam altero femine & semen-
 18. tis quam scivisti, & quæ nascuntur ex vinea,
 19. pariter sanctificetur. * Non arabis in boue si-
 20. mul & asino. * Non indueris vestimento, quod
 21. ex lana & linoque contextum est. * Funiculos
 22. in simbriis facies per quatuor angulos pallij
 23. tui, quo operieris. * Si duxerit vir uxorem, &
 24. postea odio habuerit eam, quæsieritq. occa-
 25. siones quibus dimittat eam, obijciens ei no-
 26. men pestifentis, & dixerit: Uxorem hanc accepi,
 27. & inqueisus ad eam non inveni virginē: * tol-
 28. lent eam pater & mater eius, & ferent secum
 29. signa virginis eius ad seniores vrbiū qui
 30. in porta sunt: * & dicet pater filiam meā de-
 31. di huic uxorem: quam quia odit, * imponit ei
 32. C nomē pestifentum, ut dicat: Non inveni filiam
 tuam virginem: & ecce hæc sunt signa virginis
 33. tatis filie meæ. expandent vestimenta corā
 34. senioribus civitatis: * apprehendentq. senes
 35. vrbiū illius virū, & verberabunt illum, * con-
 36. demnantes in super centū siclos argenti, quos
 37. dabit patri puellæ: quoniam diffamavit nomen
 38. pestifentum super virginem Israel: habebitque
 39. eam uxorem, & non poterit de mittere
 40. eam omnibus diebus vite sue. * Quod si ve-
 41. rum est quod obijcit, & non est in puella in-
 42. uenta virginis: * eripiet eam extra fores
 43. domus patris sui, & lapidibus obruent viri ci-
 44. uitatis illius, & morietur: quoniam fecit nefas
 45. in Israel, ut fornicaretur in domo patris sui:
 46. & auferes malū de medio tui. * Si dormie-
 47. rit vir cum uxore alterius, & morietur, id
 48. est, adulter & adultera: & auferes malum de

13. Israel. * Si puellam virginem desponderit
 vir, & inuenerit eā aliquis in ciuitate, & cōcu-
 14. buerit cum ea, * educes utrumq. ad portam
 D ciuitatis illius, & lapidibus obruentur: puella,
 quia non clamauit, cum esset in ciuitate: vir,
 quia humiliavit uxorem proximæ suæ, & auferes
 15. malum de medio tui. * Sin autem in agro re-
 pererit vir puellā, quæ desponsata est, & appre-
 hendens concubauerint cum ea, ipse morietur
 16. solus: * puella namque patietur, nec est rea mor-
 tis quoniam, in sicut latro conuenit contra fra-
 trem suum, & occidit animā eius, ita & puel-
 17. la perpeffa est. * sola erat in agro: clamauit, &
 18. nullus affuit qui liberaret eam. * Si inuenerit
 19. vir puellam virginē, quæ non habet sponsum,
 & apprehendens concubauerit eā illa, & res ad
 20. iudiciū euerit: * I dabit qui dormiuit cum
 21. ea, patri puellæ quinquaginta siclos argenti,
 & habebit eam uxorem, quia humiliavit il-
 22. lam: nō poterit dimittere eam cunctis diebus
 23. vite sue. * Non accipiet homo uxorem pa-
 24. tris sui nec reuelauit operimentum eius.

CAP. XXIII.

1. **N**on intrabit eunuchus attritis vel ampu-
 A tatis testiculis & absissis veretro, eccle-
 2. siam Domini. * Non ingredietur manzer,
 hoc est, de scortis natus, in ecclesiam Domini;
 3. usque ad decimam generationem. * Ammo-
 nites & Moabites etiam post decimam ge-
 4. nerationē non intrabunt ecclesiam Dñi, in æter-
 5. num: * quia noluerunt vobis occurrere cum
 pane, & aqua in via quando egressi estis de
 6. Aegypto: & quia conduxerunt contra te Ba-
 7. laam filium Beor de Mesopotamia, Syriæ, ut
 8. malediceret tibi: * & noluit Dñs Deus tuus
 9. audire Balaam, vertitq. maledictionem eius
 10. B in benedictionē tuam, eo quod diligeret te.
 11. * Non facies cum eis pacem, nec quæras eis
 12. bona cunctis diebus vite tue in sempiternū.
 13. * Non abominaberis Idumæum, quia frater
 14. tuus est: Nec Aegyptium, quia aduenia fuisti
 15. in terra eius. * Qui nati fuerint ex eis, tertia
 16. generatione intrabunt in ecclesiam Domini.
 17. * Quōdo egressus fueris aduersus hostes tuos
 18. in pugnam, custodies te ab omni re mala.
 19. * Si fuerit inter vos homo, qui nocturno pol-
 20. lutus sit somnio, egredietur extra castra, &
 21. non reuertetur, priusquam ad vesperam la-
 22. uetur aqua: & post solis occasum regredie-
 23. tur in castra. * Habebis locum extra castra,
 24. ad quem egrediaris ad requisita natura, * ge-
 25. rens paxillum in balteo, cumque federis, fo-
 26. C dies per circuitum, & egesta humo operies
 27. * quo reuelatus es (Dominus enim Deus tuus
 28. ambulat in medio castrorū, ut eruat te, & tra-
 29. dar tibi inimicos tuos) & sint castra tua fan-
 30. cta, & nihil in eis appareat fornicationis ne dere-
 31. linquat te. * Non trades seruum Dñi suo,
 32. qui ad te confugerit. * habitabit tecum in lo-
 33. co, qui ei placuerit, & in via vrbiū tuarū re-
 34. quiescet:

I Exo. 22.

c. 17.

I Neh. 13.

a. 2.

Num. 22.

a. 5.

17 quiescent conuulsi eum? Non erit mercedem de filiabus Israel, nec scortator de filiis
 18 Israhel. * Non offeres mercedem prostituti, nec pretium carnis in domo Domini Dei tui, quicquid illud est quod uoueris quia abominatio est verumque apud Dominum Deum tuum.
 19 * Non fonerabis fratri tuo ad usuram pecuniam, nec fruges, nec quamlibet aliam rem: * sed alieno. Fratri autem tuo absque visita id, quo indiget, commodabis ut benedicat tibi Dominus Deus tuus in omni opere tuo in Terra, ad quam ingredieris possidentem.
 20 * Cum votum uoueris Domino Deo tuo, non tardabis reddere quia requirit illud Dominus Deus tuus, & si moratus fueris, reputabitur tibi peccatum. * Si nolueris polliceri, absque peccato eris. * Quod autem semel egressum est de labijs tuis, obseruabis, & facies sicut promissisti Domino Deo tuo, & propria voluntate de ore tuo locutus es. * Ingressus vineam proximi tui, comede uvas quantum tibi placuerit foras autem ne efferas tecum. * Si intraueris in segetem amici tui, franges spicas, & manu conteres: falce autem non metes.

C A P. XXIII.

1 **S**i acceperis homo uxorem, & habuerit eam, & non inuenerit gratiam ante oculos eius propter aliquam feditatem: scribet libellum repudiij, & dabit in manu illius, & dimittet eam de domo sua. * Cumq. egressa alterum maritum duxerit, & ille quoque oderit eam, dederitq. ei libellum repudiij, & dimiserit de domo sua, vel certe mortuus fuerit: non poterit prior maritus recipere eam in uxorem: quia polluta est, & abominabilis facta est coram Domino: ne peccare facias terram tuam, quam Dominus Deus tuus tra-
 3 diderit ubi possidentem. * Cum acceperit homo nuper uxorem, non procedet ad bellum, nec ei quippiam necessitatis iniungetur publice, sed vacabit absque culpa domi suae ut vno anno letetur cum uxore sua. * Non accipies loco pignoris inferiorem, & superiorem molam: quia animam suam opposuit tibi. * Si deprehensus fuerit homo sollicitus fratrem suum de filiis Israel, & vendito eo acceperit pretium, interficietur, & auferens malum de medio tui. * Obscurus diligenter ne incurras plagam leprosa, sed facies quicumque docuerint te facientes Leuitici generis iuxta id, quod praecipi eis, & imple sollicitie.
 9 * Memento quae fecerit Dominus Deus vester Maria in via cum egredere mini de Aegypto. * Cum repetes a proximo tuo rem aliquam, quam debet tibi, non ingredieris domum eius ut pignus auferas: * sed stabis foris, & ille tibi proferet quod habuerit: * si autem pauper est, non pernoctabit apud te pignus. * sed statim reddes ei ante solis oc-

casum: ut dormiens in vestimento suo, benedicat tibi, & habens iustitiam coram Domino Deo tuo. * Non negabis mercedem indigentis, & pauperis fratri tui, siue aduenz, qui tecum moratur in terra, & inera portas tuas est: * sed eadem die reddes ei pretium laboris sui ante solis occasum, quia pauper est, & ex eo sustentat animam suam: ne clamet contra te ad Dominum, & reputetur tibi in peccatum. * Non occidentur patres pro filiis, nec filij pro patribus, sed unusquisque pro peccato suo morietur. * Non perdes uertes iudicium aduenz & pupilli, nec auferes pignoris loco viduae vestimentum. * Memento quod seruieris in Aegypto, & eruerit te Dominus Deus tuus inde. Idcirco praecipio tibi ut facias hanc rem. * Quando messueris segetem in agro tuo, & oblitus manipulum reliqueris, non reuerteris ut tollas illum: sed aduenz, & pupillum, & viduam auferre patieris, ut benedicat tibi Dominus Deus tuus in omni opere manuum tuarum. * Si fruges collegeris oliuorum, quidquid remanserit in arboribus, non reuerteris ut colligas: sed relinques aduenz, pupillo, ac viduae. * Si vindemiaueris vineam tuam, non colliges remanentes racemus, sed cedent in usus aduenz, pupilli, ac viduae. * Memento quod & tu seruieris in Aegypto, & idcirco praecipio tibi ut facias hanc rem.

C A P. XXV.

1 **S**i fuerit causa inter aliquos, & interpellauerint iudices: quem iustum esse perspexerint, illi iustitiae palmam dabunt quem impium, condemnabunt impietatis. * Sin autem eum, qui peccauit, dignum viderint plagari: prosterment, & coram se facient verberari. Pro mensura peccati erit & plagarum modus.
 4 * ita dumtaxat, ut quodragenarium numerum non excedant fuscide laceris us ante oculos tuos abeat frater tuus. * Non ligabis os bouis terentis in area fruges tuas. * Quando habitauerint fratres simul, & vnus ex eis absque liberis mortuus fuerit, vxor defuncti non nobet alteri: sed accipiet eam frater eius, & suscitabit semen fratris sui. * & primo genitum ex ea filium nomine illius appellabit, ut non deleatur nomen eius ex Israel.
 7 * Sin autem noluerit accipere uxorem fratris sui, quae ei lege debetur, perget mulier ad portam ciuitatis, & interpellabit maiores natu, dicetque: Non vult frater viri mei suscitare nomen fratris sui in Israel: nec me in coniugem sumere. * Statimq. accersiti ei facient, & interrogabunt. * Si responderit: Nolo eam uxorem accipere: * accedet mulier ad eum coram senioribus, & tollere calcamentum de pede eius, & spuetq. in faciem illius, & dicet: Sic fiet homini, qui non edificat domum fratris sui. * Et vocabitur nomen illius in Israel,

12 Domus discaleati. * Si habuerint inter se
iurgium vini duo, & vauis contra alterum ri-
zari coeperit, volensque vxor alterius eructe
virum suum de manu fortioris, miser & que
13 manum, & apprehenderit venter eius: ab-
scides manum illius, nec flecteris super eam
14 vlla misericordia. * Non habebis in sacculo
15 diuersa pondera, maius & minus: nec erit
16 in domo tua modius maior & minor. * pon-
dus habebis iustum, & verum, & modius aequa-
lis & verus erit tibi: vt multo viua: tempore
super Terram, quam Dominus Deus tuus de-
17 derit tibi. * abominatur enim Dominus tuus
eum, qui facit hæc, & auersatur omnem inini-
18 stitiam. * **Memento** quæ fecerit tibi Aia-
lec in via quando egrediebaris ex Aegypto:
19 * quo no lo occurrerit tibi: & extremos ag-
minis tui, qui lassii residebant, ceciderit, quan-
do tu era fame & labore confectus, & non
20 timueris Deum. * Cum ergo Dominus Deus
tuus dederit tibi requiem, & subiecerit cun-
ctas per circuitum nationes in terram, quam ti-
bi pollicitus est: delebis nomen eius sub celo.
Cauere ne obliuiscaris.

CAP. XXVI.

Cumq; intraueris Terram, quam Domi-
nus Deus tuus tibi datus est possiden-
dam, & obtinueris eam, acque habitaueris in
ea: * tolles de cunctis frugibus tuis primitias,
2 & pones in cartallo, perges ad locum, quem
Dominus Deus tuus elegerit, vt ibi inuocetur
3 nomen eius: * accedesq; ad sacerdotem, qui
fuerit in diebus illis, & dices ad eum: Profi-
teor hodie coram Domino Deo tuo, quod in-
gressus sum in Terram, pro qua iurauit pa-
4 tribus nostris, vt daret eam nobis. * Suffi-
cientiq; sacerdos cartallum de manu tua, po-
5 nec ante altare Domini Dei tui: & loqueris
in conspectu Domini Dei tui: Syrus pe seque-
batur patrem meum, qui descendit in Aegy-
ptum, & ibi peregrinatus est in paucilimo
6 numero: creuitq; ingentem magnam ac ro-
bustam & infinitam multitudinis. * Affixe-
runtq; nos Aegyptij, & persecuti sunt impo-
7 nentes onera grauissima: * & clamauimus ad
Dominum Deum patrum nostrorum: qui
exaudivit nos, & respexit humiditatem no-
8 stram, & laborem, atque angustiam: * & edu-
xit nos de Aegypto in manu forti, & brachio
extenso: in ingenti pauore, in signis atque
9 portentis: * & introduxit ad locum istum, &
tradidit nobis Terram lactis & melle manan-
10 tem. * Et circueo nunc officio primitias fru-
gum Terræ, quam Dominus dedit mihi. Et
11 dimittes eas in conspectu Domini Dei tui, &
adoras Dominum Deo tuo. * Et epulaberis in
omnibus bonis, quæ Dominus Deus tuus de-
12 derit tibi, & domus tue, tu & Leuitæ, & ad-
13 uenæ qui tecum est. * Quando compleneris
C decimam cunctarum frugum tuarum, anno

decimarum tercio dabis Leuitæ, & aduenæ, &
pupillo & viduæ, vt comedant intra portas
tuas, & saturentur: * loquerisq; in conspectu
13 Domini Dei tui: Abstuli quod sanctificatum
est de domo mea, & dedi illud Leuitæ, &
aduenæ, & pupillo ac viduæ, sicut iussisti mihi:
non præterui mandata tua, nec sinu oblitus
14 imperij tui. * Nō comedi ex eis in ludu meo,
nec separaui ea in quali bet immunditia, nec
expendi ex his quidquid in re funebri. Obedi-
ui voci Domini Dei mei, & feci omnia sicut
15 præcepisti mihi. * **Respice de statuatio tuo,**
& de excelso celorum habitaculo, & benedic
populo tuo Israel, & Terræ, quam dedisti no-
D bis, sicut iurasti patribus nostris, terræ lacte
16 & melle mananti. * Hodie Dominus Deus
tuus præcepit tibi vt facias mandata hæc at-
que iudicia: & custodias & implas ex toto
17 corde tuo, & ex tota anima tua. * **Dominus**
elegisti hodie, vt sis tibi Deus, & ambules in
vijs eius, & custodias ceteromias illius, &
mandata atque iudicia, & obedias eius impe-
18 rio. * & Dominus elegit te hodie vt sis ei po-
pulus peculiaris, sicut locutus est tibi, & custo-
19 dias omnia præcepta illius: * & facias te ex-
cellisorem cunctis gentibus quas creauit, in
laudem, & nomen, & gloriam suam: vt sis po-
pulus sanctus Dñi Dei tui, sicut locutus est.

CAP. XXVII.

Præcepit autem Moyses & seniores Israel,
A populo dicentes: Custodite omne man-
2 datu quod præcipio vobis hodie. * Cumque
transieritis Iordanem in terram, quam Do-
minus Deus tuus dabit tibi, eriges ingentes
3 lapides, & calce leuigabis eos, * vt possis in
eis scribere omnia verba legis huius, Iordanem
transmisso: ut introas terram, quam Domi-
nus Deus tuus dabit tibi, terram lactis & mel-
le manantem, sicut iurauit patribus tuis.
4 * **Quando ergo transieritis Iordanem,** eri-
gite lapides, quos ego hodie præcipio vobis
5 in monte Hebal, & leu gabis eos calce: * &
B ædificabis ibi altare Domino Deo tuo de la-
6 pidibus, quos ferrum non tetigit, & de
saxis informibus & impolitis: & offeres super
7 eo holocausta Domino Deo tuo, * & immo-
labis hostias pacificas, comedesq; illas, & epu-
8 laberis coram Domino Deo tuo. * Et scribes
super lapides omnia verba legis huius plane
9 & lucide. * Dixeruntq; Moyses & sacerdotes
Leuitici generis ad omnem Israel: Attende,
& audi Israel: Hodie factus est populus
10 Domini Dei tui: * audies vocem eius, & fa-
cies mandata atque iustitias, quas ego præci-
11 pio tibi: * Præcepit Moyses populo in die
12 illo, dicens: * Hi stabunt ad benedicendum
populo super montem Garizim, Iordanem
transmisso: Simeon, Leui, Iudas, Issachar, Io-
13 seph, & Benjamin. * Et e regione isti stabunt
C ad maledicendum in monte Hebal: Ruben,

Dan. 9.
11

Gad, & Aser, & Zabulon, Dan & Nephthali.
 14 * Et pronuntiabant Leuiti, dicenq. ad om-
 15 nes uiros Israel excelsa uoce: * Maledictus
 16 homo, qui facit scilicet & constat, abomi-
 nationem Domini, opus manuum artificum,
 17 ponetque illud in abcondito. & respondebit
 18 omnis populus, & dicet: Amen. * Maledictus
 19 qui non honorat patrem suum, & matrem. &
 20 dicet omnis populus: Amen. * Maledictus
 21 qui transfert terminos proximi sui. & dicet
 22 omnis populus: Amen. * Maledictus qui er-
 rare facit cecum in itinere. & dicet omnis po-
 23 pulus: Amen. * Maledictus qui peruerit iu-
 24 dicium aduenæ, pupilli & uiduæ. & dicet om-
 25 nis populus: Amen. * Maledictus qui dormi-
 26 tit cum uxore patris sui, & reuelat operi-
 mentum lectuli eius. & dicet omni popu-
 27 lus: Amen. * Maledictus qui dormit cum
 28 omni iumento. & dicet omnis populus: Amen.
 29 * Maledictus qui dormit cum sorore sua, fi-
 30 lia patris sui, uel matris suæ. & dicet omnis
 31 populus: Amen. * Maledictus qui dormit
 32 cum socru sua. & dicet omnis populus: A-
 33 men. * Maledictus qui clam percussit proxi-
 34 mum suum. & dicet omnis populus: A-
 35 men. * Maledictus qui accipit munera, ut
 36 percutiat animum sanguinis innocentis. &
 37 dicet omnis populus: Amen. * Maledictus
 38 qui non permanet in sermonibus legis huius,
 39 nec eos opere perficit. & dicet omnis popu-
 40 lus: Amen.

CAP. XXVIII.

1 **S**I autem audieris uocem Domini Dei tui,
 2 ut facias atque custodias omnia mandata
 3 eius, quæ ego præcipio tibi hodie, faciet te Do-
 4 minus Deus tuus excelsores cunctis genti-
 5 bus, quæ nersantur in terra. * Venientq. super
 6 te uniuersæ benedictiones istæ, & apprehen-
 7 dent te: si tamen præcepta eius audieris. * Be-
 8 nedictus tu in ciuitate, & benedictus in agro.
 9 * Benedictus fructus ventris tui, & fructus ter-
 10 ræ tuæ, fructusq. iumentorum tuorum, greges
 11 armentorum tuorum, & caulæ ouium tuarum.
 12 * Benedicta horrea tua, & benedictæ reliquæ
 13 tuæ. * Benedictus eris tu ingrediens & egre-
 14 diens. * Dabit Dominus inimicos tuos, qui
 15 consurgunt aduersum te, conruentes in con-
 16 spectu tuo: ut per uiam uenient contra te,
 17 & per septem fugiant a facie tua. * Emitte
 18 Dominus benedictionem super cellaria tua,
 19 & super omnia opera manuum tuarum: bene-
 20 dicetq. tibi in terra, quam acceperis. * Susci-
 21 tabit te Dominus sibi in populum sanctum,
 22 sicut iurauit tibi: si custodieris mandata Do-
 23 mini Dei tui, & ambulaueris in uia eius. * Vi-
 24 debuntque omnes terrarum populi quod no-
 25 men Domini inuocatum sit super te, & time-
 26 bunt te. * Abundare te faciet Dominus omni-
 27 bus bonis, fructu utriusq. tui, & fructu iumen-
 28 torum tuorum, fructu terræ tuæ, quam iura-

19 uit Dñs patribus tuis ut daret tibi. * Aperiet
 Dominus thesaurum suum optimum, & æ-
 lum, ut triluat pluiam terræ tuæ in tempo-
 re suo: benedicetque cunctis operibus ma-
 nuum tuarum. Et fœnerabis gentibus mul-
 13 tis, & ipse a nullo fœmus accipies. * Consti-
 14 tuet te Dominus in caput, & nō in caudam,
 & eris semper supra, & non subter: si tamen
 audieris mandata Domini Dei tui quæ ego
 præcipio tibi hodie, & custodieris & fœneris.
 15 * ac nō declinaueris ab eis nec ad dexteram,
 nec ad sinistram, nec secutus fueris deos alie-
 16 nos, neque conuersus eos. * Quod si audire
 nolueris uocem Domini Dei tui, ut custo-
 17 dias, & facias omnia mandata eius & ceremo-
 18 nias, quas ego præcipio tibi hodie, uenient su-
 per te omnes maledictiones istæ, & apprehen-
 19 dent te. * Maledictus eris in ciuitate, male-
 20 dictus in agro. * Maledictum horreū tuum,
 21 & maledictæ reliquæ tuæ. * Maledictus fru-
 22 ctus ventris tui, & fructus terræ tuæ, armen-
 23 ta bouum tuorum, & greges ouium tuarum.
 24 * Maledictus eris ingrediens, & maledictus
 25 egrediens. * Mittet Dominus super te fa-
 26 tiem & esuriem, & increpationem in omnia
 27 Copera tua, quæ tu facies: donec conterat te,
 28 & perdat velociter, propter adinventiones
 29 tuas pessimas in quibus reliquisti me. * Ad-
 30 iungat tibi Dominus pestilentiam, donec con-
 31 sumat te de terra, ad quam ingrederis possi-
 32 dendam. * Percutiat te Dominus egestate, fe-
 33 bri & frigore, ardore & aestu, & aere corrupto
 ac rubigine, & persequatur donec pereas.
 34 * Sic cælum, quod supra te est, æneum: & ter-
 35 ra, quam calcas, ferrea. * Det Dominus im-
 36 brem terræ tuæ puluerem, & de cælo descen-
 37 dat super te cinis, donec conteraris. * Tradat
 38 te Dominus corruentem ante hostes tuos. per
 39 vnam uiam egrediaris contra eos, & per se-
 40 prem fugias, & dispergaris per omnia regna
 41 terræ. * sitque cadaver tuum in escam cunctis
 42 uolatilibus cæli, & bestiis terræ, & non sit qui
 43 abigat. * Percutiat te Dominus ulcere Aegy-
 44 pti, & partem corporis, per quam stercora ege-
 45 runt, scabie quoq. & pruriginetia ut curari
 46 nequeas. * Percutiat te Dñs amentia & cæci-
 47 tate ac furore mentis, & palpes in meridie
 48 sicut palpare solet cæcus in tenebris, & non
 49 dirigas uias tuas. Omnique tempore calum-
 50 niam sustineas, & opprimaris uolentia, nec
 51 habebis qui liberet te. * Vxorem accipias, &
 52 alius dormiat cum ea. Domus a disces, & non
 53 habites in ea. Plantas uinæ, & non vindemias
 54 eam. * Bos tuus immoletur coram te, & nō co-
 55 medas ex eo. Asinus tuus rapiatur in cōspectu
 56 D tui, & non reddatur tibi. * Oues tuæ dentur
 57 inimicis tuis, & non sit qui te adiuuet. * Filij
 58 tui, & filię tuæ tradantur alteri populo, uident
 59 bus oculis tuis, & deficientibus ad cōspectum
 60 eorum tota die, & non sit fortitudo in manu
 61 tua. * Fructus terræ tuæ, & omnes labores

Leu. 26.
b. 14
Thren. 1.
f. 17
Malac. 1.
a. 2
Ezruc 1.
d. 10

Mich. 5.
2. 15.
Agg. 1.
b. 6.

tuos comedit populus, quem ignoras: & sis
semper calumniarum sustinens, & oppressus cū
34 his diebus, & stupens ad tortore eorū quē
35 videbunt oculi tui. * Percutiat te Dominus
ulcere pessimo in genibus & in furis, sanari-
que non possis a planta pedis vsque ad verti-
36 cem tuam. * Ducet te Dominus, & regem
tuum, quem constitueris super te, in gentē,
quam ignoras tu & patres tui: & seruis ibi
37 dijs alienis, ligno & lapidi. * Et eris perditus
in prouertium ac fabulam omnibus po-
pulis, ad quos te introduxerit Dominus. *
38 Sementem multam iacies in terram, & mo-
dicum congregabis: quia locustæ deuorabūt
39 omnia. * Vineam plantabis, & fodies: & vi-
nū nō bibes, nec colliges ex ea quippiam: quo-
40 niam vastabitur vermibus. * Oliuas habebis
in omnibus terminis tuis, & non vngēris o-
41 leo: quia defluent, & peribunt. * Filios ge-
nerabis & filias, & non frueris eis: quoniam
42 ducentur in captiuitatem. * Omnes arbores
E tuas & fruges terræ tuæ rubigo consumet.
43 * Aduena, qui tecū versatur in terra, ascendet
super te, eritque sublimior tu autē descēdes, &
44 eris inferior. * Ipse scenerabit tibi, & tu non
scenerabis ei. Ipse erit in caput, & tu eris in
45 caudam. * Et venient super te omnes maledi-
ctiones istarū, & persequentes appendent te,
donec intereat: quia non audisti vocem Dñi
46 Dei tui, nec seruasti mādata eius & ceremo-
nias, quas præcepit tibi. * Et erunt in te signa
atque prodigia, & in semine tuo vsque in sem-
47 pitemum: * eo quod non serueris Domino
Deo tuo in gaudio, cordisq. læticia, propter
48 rerū omnium abundantiam: * seruis inimico
tuo quē immittit tibi Dominus, in fame, &
49 siti, & nuditate, & omni penuria: & ponet iu-
gum ferreū super ceruicē tuam, donec te con-
terat. * Adducet Dominus super te Gentem
de longinquo, & de extremis terræ finibus
in similitudinem aquilæ volātis cum impetu:
50 cuius linguā intelligere non possis: * Gentem
procacissimā, quæ non deferat seoi, nec mise-
51 se reatur paruuli, * & deuoret fructum iumē-
torum tuorū, ac fruges Terræ tuæ: donec in-
52 terreas, & non relinquat tibi triticum, vinum,
& oleum, armenta boum, & greges ouium:
53 donec te disperdat, & conterat in cunctis
vrbibus tuis, & destruantur muri tui firmi at-
que sublimē, in quib⁹ habebas fiduciā in om-
54 ni Terra tua. * Obsideberis intra portas tuas
in omni Terra tua, quā dabit tibi Dominus
55 Deus tuus: * & comedes fructum vteri tui,
& carnes filiorum tuorum & filiarum tuarū,
quas dederit tibi Dominus Deus tuus, in an-
gustia & vastitate qua opprimit te hostis tu⁹.
56 Homo delicatus in te, & luxuriosus valde, in-
uidebit fratri suo, & vxori, quæ cubat in si-
nu suo, * ne det eis de carnibus filiorū suorū,
quas comedit: eo quod nihil aliud habeat in-
olusidionē & penuriam, quā vastauit te ini-

Baruc. 1.
2. 2.
Thren. 4.
b. 10.

56 micus tuus intra omnes portas tuas. * Tenera
mulier & delicata, quæ super terram ingredi
non valebat, nec pedis vestigium figere pro-
pter molliorē & teneritū: nimis inui-
debit viro suo, qui cubat in sinu eius, super
57 filij & filiz carnis. * & illuue secundarum
quæ egrediuntur de medio feminum eius, &
super liberis qui eadem hora nati sunt comē-
dent enim eos clam propter rerum omnium
penuriam in obsidione & vastitate, qua op-
58 primet te inimicus tuus intra portas tuas.
* Nisi custodieris, & feceris omnia verba le-
gis huius, quæ scripta sunt in hoc volumine,
59 & timueris nomen eius gloriosum & terribi-
le, hoc est, Dominum Deum tuum: * auge-
bit Dominus plagas tuas, & plagas femi-
nis tui, plagas magnas & perferentes, in fir-
60 mitates pessimas & perpetuas. * & conuertet in
te omnes afflictiones Aegypti, quas timuisti,
61 & adhærebunt tibi: * Insuper & vniuersos lā-
guores, & plagas, quæ non sunt scriptæ in vo-
lumine legis huius, inducet Dominus super
62 te, donec te conterat: * & remanebunt pauci
numero, qui prius eratis sicut astra cæli præ
multitudine, quoniam nō audisti vocē Domini
63 Dei tui. * Et sicut ante lætatus est Dominus
super vos, bene vobis faciens, vosque multipli-
cans: sic lætabitur disperdens vos atque sub-
64 teus, vt auferamini de Terra, ad quam ingre-
dieris possidendū. * Disperget te Dominus in
omnes populos a summitate terræ vsque ad
terminos eius: & seruis ibi dijs alienis, quos
65 & tu ignoras & patres tui, lignis & lapidibus.
* In gentibus quonque illis non quiesces, ne-
que requies velligio pedis tui. Dabitenim ti-
66 bi Dñs ibi cor pauidū, & deficientes oculos,
& animā consumptā merore: * Et erit vita tua
quasi pendens ante te. Timebis noctē & diē,
67 & non credes vitæ tuæ. * Mane dices: Quis
mihi det vesperum? & vespere: Quis mihi
det mane? propter cordis tui formidinem,
qua terreberis, & propter ea, quæ tuis vido-
68 bis oculis. * Reducet te Dominus classibus in
Aegyptum per viā, de qua dixit tibi vt eam
amplius nō videres. Ibi videris inimicus tuus
in seruos & ancillas, & non erit qui emat.

C A P. XXX.

1 **H**æc sunt verba fœderis quod præcepit
A Dominus Moysi vt feriret cum filiis Is-
rael in Terra Moab: præter illud fœdus, quod
cum eis pepigit in Horeb. * Vocauitque
Moyses omnem Israel, & dixit ad eos: *
2 Vos vidistis vniuersā, quæ fecit Dominus co-
ræ vobis in Terra Aegypti Pharaoni, & om-
3 nibus seruis eius, vniuersaq. terræ illius, * ten-
tationes magnas, quas viderunt oculi tui,
4 signa illa, portentaque ingentia, * &
non dedit vobis Dominus cor intelli-
gens, & oculos videntes, & aures quæ
possint audire, vsque in præsentem diem.

Exo. 19.
2. 4.

1 Sup. 8. 5 * I Adduxit vos quadraginta annis per de-
 2.2 sertum: non sunt attrita vestimenta vestra, nec
 calcamenta pedum vestrorum vetustate co-
 6 sumpta sunt. * Panem non comeditis, vini
 & ficerā non bibistis: ut sciretis quia ego sum
 7 Dominus Deus vester. * Et venistis ad hunc
 locum: I egrediusq. est Seon rex Hesebon, &
 8 Og rex Baan, occurrentes nobis ad pugnam.
 8 Et percussimus eos, & tulimus terram eo-
 9 rum, & tradidimus possidendam iuben &
 10 Gad, & dimidit tribui Manasse. * Custodite
 ergo verba pacti huius, & implete ea: ut intel-
 11 ligatis vniuersa quæ facitis. * Vos statis ho-
 die cuncti coram Domino Deo vestro, prin-
 12 cipes vestri, & tribus, ac maiores natu, acque
 13 doctores, omnis populus Israel, * liberi &
 vxores vestre, & aduena qui secum moratur
 14 in castris, exceptis lignorum cessoribus, & his,
 15 qui comportant aquas: ut transeas in sede-
 16 re Domini Dei tui, & in iureiurando quod ho-
 17 die Dominus Deus tuus percipit tecum: ut
 18 sciat te sibi in populum, & ipse sit Deus tuus
 sicut locutus est tibi, & sicut iurauit patribus
 19 tuis, Abraham, Isaac, & Iacob. * Nec vobis
 20 solis ego hoc fœdus seruo, & hæc iuramenta
 confirmo, * sed cunctis præsentibus & absen-
 21 tibus. * Vos enim nostis quo modo haec iura-
 rimus in terra Aegypti, & quo modo transie-
 22 rimus per medium nationum, quas transeun-
 23 tes * vidistis abominationes & sordes, id est,
 24 idola eorum, lignum & lapidem, argentum,
 25 & aurum, quæ colebant. * Ne forte sit inter
 26 vos vir aut mulier, famula aut tribus, cuius
 cor aue. sū est hodie a Domino Deo nostro:
 27 ut uadat & seruiat dijs illarum Gentium: &
 28 sit inter uos radix germinans sel & amaritu-
 29 dinem. * Cumq. audierit uerba iuramenti hu-
 30 ius, benedicat sibi in corde suo, dicens: Pax erit
 mihi, & ambulabo in prauitate cordis mei: &
 31 absumat ebria scientiam, & Dominus non
 32 ignoscat ei: sed tūc quā maxime furor eius
 33 accendetur, & zelus contra hominem illum, & se-
 34 deant super eū omnia maledicta, quæ scripta
 35 sunt in hoc volumine: & deleat Dominus no-
 36 men eius sub cælo, & consumat eum in per-
 37 ditionem ex omnibus tribubus Israel, iuxta
 38 maledictiones, quæ in Libro legis huius ac fœ-
 39 deris continentur. * Dicitq. sequens genera-
 40 tio, & filij qui nascuntur deinceps, & peregri-
 41 ni, qui de longe uenerint, uidentes plagas Ter-
 42 ræ illius, & infirmitates, quibus eam afflige-
 43 rit Dominus, * sulphure, & salis ardore com-
 44 burnens, ita ut ultra nō feratur, nec uiuens qui
 45 piam germinet, in exemplum I subuersionis
 Sodome & Gomorrhæ, Adami & de homi-
 46 nis, quæ subuertit Dominus in ira & furore suo.
 47 Et dicent omnes Gentes: * Quare sic fecit
 Dominus Terræ huic? quæ est hæc ira furoris
 48 eius immensa? * Et respondebunt: Quia de-
 49 reliquerunt pactum Domini, quod pepigit cū
 patribus eorum, quando eduxit eos de terra.

16 Aegypti: & seruerunt dijs alienis, & adora-
 17 uerunt eos, quos nesciebant, & quibus nō sue-
 18 rant attribui: * idcirco iratus est furor Do-
 19 mini contra Terram illā, ut induceret super
 20 eam omnia maledicta, quæ in hoc volumine
 21 scripta sunt: * & eiecit eos de terra sua in ira
 22 & in furore, & in indignatione maxima, pro-
 23 iecitq. in terram alienam, sicut hodie cōpro-
 24 batur. * Abscōdita, Domino Deo nostro: quæ
 manifesta sunt, nobis & filijs nostris vsque in
 sempiternum, ut faciamus vniuersa uerba le-
 25 gis huius.

C A P. XXX.

1 C. Vm ergo uenerint super te omnes ser-
 2 mones illi, benedictio, sine maledictio,
 3 quam proposui in conspectu tuo: & ductus per
 4 uirtutem cordis tui in uarijs gentibus, in
 5 quas dispersit te Dominus Deus tuus, * &
 6 reuersus fueris ad eum, & obedieris ijs im-
 7 perijs, sicut ego hodie præcipio tibi, cū filijs
 8 tuis, in toto corde tuo, & in tota anima tua:
 9 reducat Dñs Deus tuus captiuitatem tuam,
 10 ac miserebitur tui, & rursum congregabit te
 11 de cunctis populis, in quos te ante dispersit.
 12 * Si ad cardines cæli fueris dissipatus, inde te
 13 retrahet Dñs Deus tuus, * & I assumet, atque
 14 introducet in Terram, quam possederunt pa-
 15 tres tui, & obtinebis eam: & benedicens tibi,
 16 B. maioris numeri te esse faciet quā fuerunt
 17 patres tui. * Circūcidet Dñs Deus cor tuū,
 18 & cor seminis tui: ut diligas Dñm Deum tuū
 19 in toto corde tuo, & in tota anima tua, ut pos-
 20 sis uiuere. * Omnes autem maledictiones hæc
 21 conuerter super inimicos tuos, & eos, qui ode-
 22 runt te & persequuntur. * Tu autem reuer-
 23 ris, & audies uocem Domini Dei tui: faciesq.
 24 vniuersa mandata quæ ego præcipio tibi ho-
 25 die: * & abundare te faciet Dominus Deus
 26 tuus in cunctis operibus manuum tuarum, in
 27 sobole ueteri tui, & in fructu iumentorum tuo-
 28 rum, in uerbate terræ tuæ, & in rerum om-
 29 nium largitate. Reuertetur enim Dominus,
 30 ut gaudeat super te in omnibus bonis, sicut
 31 gauisus est in patribus tuis: * si tamen audie-
 32 ris uocem Domini Dei tui, & custodieris præ-
 33 cepta eius & ceremonias, quæ in hac lege cō-
 34 scripta sunt: & reuertaris ad Dominum Deū
 35 tuum in toto corde tuo, & in tota anima tua.
 36 * Mandatum hoc, quod ego præcipio tibi ho-
 37 die, non suprà est, neque procul positum,
 38 * nec in cælo situm, ut possis dicere: * Quis no-
 39 strum ualet ad cælum ascendere, ut deferat il-
 40 lud ad nos, & audiamus atque opere cōplea-
 41 mus? * Neque trans mare positum: ut cause-
 42 ris, & dicas: Quis ex nobis poterit transfre-
 43 re mare, & illud ad nos vsque deferre: ut pos-
 44 sinus audire, & facere quod præceptum est?
 45 * Sed iuxta te est sermo valde, in ore tuo, &
 46 in corde tuo, ut facias illum. * Considera q.
 hodie proposuerim in conspectu tuo vitam,

1 Mach.
 1.5.19.

1 Rom. 10
 b.6

& bonum, & ecce tritor mortem & malum:
 16 * vt diligas Dominum Deum tuum, & ambules in vijs eius, & custodias mandata illius ac ceremonias atque iudicia: & viuas, atque D multiplicet te, benedicatq. tibi in Terra, ad 17 quam ingredieris possidendam. * Si autem auersum fuerit cor tuum, & audire nolueris, atque errore deceptus adoraueris deos alienos, & serueris eis: * prædico tibi hodie quod pereras, & paruo tempore moreris in Terra, ad quā, Iordane transmissis, ingredieris possidendam. * Testes innoci hodie cælum & terram, quod proposuerim vobis vitam & mortem, benedictionem & maledictionem. Elige ergo uitam, ut & tu uiuas, & semen tuum: & diligas Dominum Deum tuum, atque obediās voci eius, & illi adhareas (ipse est enim uita tua, & longitudo dierum tuorum) vt habites in Terra, pro qua iurauit Dominus patribus tuis, Abrahami, Isaac, & Iacob, vt daret eam illis.

C A P. XXXI.

1 **A** Bixit itaque Moyſes, & locutus est omnia
 A verba hæc ad vniuersum Israël, * & dixit ad eos: Centum viginti annorum sum hodie, non possum vltra egredi, & ingredi, præfertiim cum & Dominus dixerit mihi: ¶ Non transibis Iordanem istum. * Dominus ergo Deus tuus transibit ante te: ipse debet omnes genes has in conspectu tuo, & possidebis eas: & Iosue iste transibit ante te, sicut locutus est Dñs. * Facietq. Dñs eis ¶ sicut fecit Sehon & Og regibus Amorrhæorū, & terræ eorū, debetq. eos. * Cū ergo & hos tradiderit vobis, similiter facietis eis, sicut præcepit vobis. * ¶ Vt riliter agite, & confortamini: nolite timere, nec pauere ad conspectum eorum: quia Dominus Deus tuus ipse est ductor tuus, & non dimittet, nec derelinquet te. * Vocauitque Moyſes Iosue, & dixit ei coram omni Israël: ¶ Confortare, & esto robustus: tu enim introduces populum istum in Terram, quam daturum se patribus eorum iurauit Dominus, & tu eam sorte diuides. * Et Dominus qui ductor est vester, ipse erit tecum: non dimittet, nec derelinquet te: noli timere, nec pauere. 9 * Scripsit itaque Moyſes legem hanc, & tradidit eam sacerdotibus filijs Leui, qui portabant aram fœderis Domini, & cunctis senioribus Israël. * Præcepitq. eis, dicens: Post septem annos, anno remissionis, in sollempnitate tabernaculorum, * conuenientibus cunctis ex Israël, vt appareant in conspectu Domini Dei tui in loco, quē elegerit Dominus, leges verba legis huius coram omni Israël, audientibus eis, & in vnum omni populo congregatis, tam viri, quā mulieribus, parulis, & aduenis, qui sunt, intra portas tuas: vt audientes discant, & timeant Dñm Deum vestrum, & custo- 12 ut implcant q. omnes sermones le-

gis huius. * huj quoque corā qui nunc igitur; ut audire possint, & timeant Dñm Deū suum cunctis diebus quibus uersantur in Terra, ad quam uos, Iordane transmissis, pergitis obtinendam. * Et ait Dominus ad Moyſen: D Ecce prope sunt dies mortis tuæ: voca Iosue, & stare in tabernaculo testimonij, ut præcipiā ei. Abierunt ergo Moyſes & Iosue, & steterunt in tabernaculo testimonij: * apparuitq. Dñs ibi in columna nubis, quæ stetit in introitu tabernaculi. * Dixitq. Dominus ad Moyſen: Ecce tu dormies cum patribus tuis, & populus iste cōsurgens fornicabitur post deos alienos in Terra, ad quam ingreditur ut habiteret in ea: ibi derelinquet me, & irritum faciet fœdus, quod pepigi cū eo. * Et irascetur furor meus contra eum in die illo: & derelinquam eum, & abscondam faciem meā ab eo, & erit in deuorationem: inuenient ei omnia mala, & afflictiones, ita ut dicat in illo dies: Vere quod non est Deus meū, inuenerunt me hæc mala. 18 * Ego autem abscondam, & celabo faciem meā in die illo propter omnia mala, quæ fecit, quæ secutus est deos alienos. * Nunc itaque scribi te vobis canticū istud, & docete filios Israël: ut memoriter teneant, & ore decantent, & sit mihi canticū istud pro testimonio inter filios Israël. 19 * Introducam enim eum in Terram, pro qua iuravi patribus eius, lacte & melle manantem. Cumque comederint, & saturati, crassiq. fuerint, auertentur a deos alienos, & seruiet eis: detrahentq. mihi, & irritum facient pactum meum. * Postquam inuenerint eum mala multa, & afflictiones, respondet ei canticum istud pro testimonio, quod nulla debet obuiū ex ore seminis sui. Scio enim cogitationes eius, quæ fœdus sit hodie antequam introducam eum in Terram, quā ei pollicitus sum. * Scripsit ergo Moyſes canticum, & docuit filios Israël. * Præcepitq. Dñs Iosue filio Nun, & ait: Cōfortare, & esto robustus: tu enim introduces filios Israël in Terrā quam pollicitus sum, & ego ero tecum. 24 * Postquā ergo scripsit Moyſes verba legis huius in volumine, atque complēuit: * præcepit Leuitis, qui portabāt arcē fœderis Dñi dicens: 25 * Tollite librum istū, & ponite eū in latere arcis fœderis Dñi Dei vestri: ut sit ibi cōtra te in testimonium. * Ego enim scio contentionem tuam, & cenitrem tuam durissimā. Adhuc uenite me & ingrediente uobiscum, semper contentiose egistis contra Dñm: quanto magis cū mortuus fuero? 26 * Cōgregate ad me omnes maiores natu per tribus uestras, atque doctores, & loquar audientibus eis sermones istos, & innocabo contra eos cælum & terrā. 27 * Nunc enim quod post mortem meam inique agitis, & declinabitis cito de uia, quā præcepi uobis: & occurrent nobis mala in extremo tempore, quando feceritis malum in conspectu Domini, ut irritetis eū per opera ma-

30 num vestrarum. * Locutus est ergo Moyses, audiente vniuerso cœtu Israel, verba caminis huius, & ad finem vsque compleuit.

C A P. XXXII.

1 **A** Vdite cæli que loquor, audiat terra verba oris mei.

2 * Concresecat vt pluuia doctrina mea, fluat vt ros eloquium meum, quasi imber super herbam, & quasi stilla super gramina.

3 * Quia nomen Domini inuocabo: date magnificentiam Deo nostro.

4 * Dei perfecta sunt opera, & omnes viæ eius iudicia: Deus fidelis, & absque ulla iniquitate, iustus & rectus.

5 * Peccauerunt ei, & non filij eius in foribus generatio praua atque perversa.

6 * Hęcne reddis Domino popule stulte & insipientes? numquid non ipse est pater tuus, qui possedit te, & fecit, & creauit te?

7 * I Memento dierum antiquorum, cogita generationes singulas, interroga patrem tuum, & annuntiabit tibi maiores tuos, & dicet tibi.

8 * Quando diuidebat Altissimus gentes: quando separabat filios Adam, constituit terminos populorum iuxta numerum filiorum Israel.

9 * Pars autem Domini, populus eius: Iacob funiculus hereditatis eius.

10 * Inuenit eum in terra deserta, in loco horro-
ris, & iuxta solitudinis circumduxit eum, & docuit: & custodiuit quasi pupillam oculi sui.

11 * Sicut aquila prouocans ad volandum pullos suos, & super eos volitans, expandit alas suas, & assumpsit eum, atque portauit in humeris suis.

12 * Dominus solus dux eius fuit: & non erat cum eo Deus alienus.

13 * Constituit eum super excelsum terram: ut comederet fructus agrorum, ut fugeret mel de petra, oleumq. de saxo durissimo.

14 * Breuiter de armento, & lac de ouibus cum adipice agnorum, & arietum filiorum Basan: & hircos cum medulla tritici, & sanguinem uisæ biberet meracissimum.

15 * Incrassatus est dilectus, & recalcitrauit ineratissus, impinguatus, dilatatus, dereliquit Deum factorem suum, & recessit a Deo salutari suo.

16 * Prouocauerunt eum in dijs alienis, & in abominacionibus ad iracundiam concitauerunt.

17 * Immolauerunt demonijs & non Deo, dijs, quos ignorabant: noui recentesque uenerunt, quos non coluerunt patres eorum.

18 * Deum, qui te genuit dereliquisti, & oblitus es Domini creatoris tui.

19 * Vidit Dñs, & ad iracundiam cœcitatus est: quia prouocauerunt eum filij sui & filix.

20 * Peccat: Abscondam faciem meam ab eis, & considerabo nouissima coru: generatio enim peruersa est, & infideles filij.

21 * Ipsi me prouocauerunt in eo, qui non erat Deus, & irritauerunt in uanitatibus suis: & ego prouocabo eos in eo, qui non est populus, & in gente stulta irritabo illos.

22 * Ignis succensus est in furore meo, & ardebitque ad inferni nouissima: deuorabitque terram cum germine suo, & montium fundamenta comburet.

23 * Congregabo super eos mala, & sagittas meas complebo in eis.

24 * Consumetur fame, & deuorabunt eos aues mortis amarissimæ: dentes bestiarum immittam in eos, cum furore trahendum super terram, atque serpentium.

25 * Foris uastabit eos gladius, & intus pauper, inueniem similes ac uirginem, laudentem cum homine sene.

26 * Dixi: Vbinam sunt? cessare faciam ex hominibus memoriam eorum.

27 * Sed propter iram inimicorum distuli: ne forte superbirent hostes eorum, & dicerent: Manus nostra excelsa, & non Dominus, fecit hæc omnia.

28 * Gens absque consilio est, & sine prudentia.

29 * I Vtinam scirent, & intelligerent, ac nouissima prouiderent.

30 * Quo modo persequatur unus mille, & duo fugent decem milia? nonne ideo, quia Deus eius uendidit eos, & Dominus conclusit illos?

31 * Non enim est Deus noster ut dii eorum: & inimici nostri sunt iudices.

32 * De uinea Sodomorum, uinea eorum, & de suburbanis Gomorrhæ: uua eorum uua fellis, & botri amarissimi.

33 * Fel draconum uinum eorum, & uenenum aspidum infanabile.

34 * Nonne hæc condita sunt apud me, & signata in thesauris meis?

35 * I Mea est ultio, & ego retribuam in tempore, ut labatur pes eorum: iuxta est dies perditionis, & adesit testinans tempora.

36 * Iudicabit Dominus populum suum, & in seruis suis miseretur: uidebit quod infirmata sit manus, & clausi quoque defecerunt, residui, consumpti sunt.

37 * Et dicet: I Vbi sunt dii eorum, in quibus habebant fiduciam?

38 * De quorum nidibus comedeant adipem, & bibebant uinum libaminum: surgant, & optulerunt nobis, & in necessitate nos protegant.

39 * I Videte quod ego sim solus, & non sit alius Deus præter me: ego occidam, & ego uiuere faciam, percutiam, & ego sanabo, & non est qui de manu mea possit eruire.

40 * Leuabo ad cælum manum meam, & dicam: Viuo ego in æternum.

41 * Si auero ut fulgur gladium meum, & arripuerit iudicium manus mea: reddam ultionem hostibus meis, & his qui oderunt me retribuam.

42 * Inebriabo sagittas meas sanguine, & gladius

I Ro. 10.
d. 19
Ierem. 15.
c. 14

I Iere. 9.
c. 12

I Eccli. 28
a. 1
Rom. 12.
d. 19
Heb. 10.
c. 30

I Iere. 2.
c. 28

II Reg. 2.
a. 6
Tob. 13.
a. 2

Sap. 16. b.
13
I Iob. 10.
b. 7

- meus deuora becarum, & de cuore occisorum, & de captiuitate, nudati inimicorum capitis.
1. 2. Mac. 7. b. 6
- 43 * Laudate gentes populum eius, quia sanguinem seruum suorum vlciscetur: & vindictam retribuet in hostes eorum, & propitius erit terræ populi sui.
- 44 * Venit ergo Moyses, & locutus est omnia verba cantici huius in auribus populi, ipse &
- 45 Iosue filius Nun. * Compleuitque omnes sermones istos, loquens ad vniuersum Israel.
- 46 * & dixit eos: Ponite corda vestra in omnia verba, quæ ego testificor vobis hodie, vt mandetis ea filiis vestris custodire & facere, & implere vniuersa quæ scripta sunt legis huius:
- 47 * quia non incasilum præcepta sunt vobis, sed vt singuli in eis viuerent: quæ facientes longo perseueretis tempore in Terra, ad quam, Iordanem transiit, ingredimini possidendam.
- 48 * Locutusque est Dominus ad Moysen in eadem die, dicens: * Ascende in montem istum Abarim, id est, transiituum, in montem Nebo, qui est in Terra Moab contra Iericho: & vide Terram Chanaan, quam ego tradam filiis Israel obtinendam, & morere in monte.
- 49 * Quæ cõcendens iungeris populis tuis, I sicut mortuus est Aaron frater tuus in monte Hor, & apostictus populus suis. * I quia præuaricati estis contra me in medio filiorum Israel ad Aquas contradictionis in Cades deserti Sin: & non sanctificasti me inter filios Israel.
- 50 * E contra videbis terram, & non ingredieris in eam, quam ego dabo filiis Israel.

C A P. XXXIII.

- 1 **H** Acc est benedictio, qua benedixit Moyses, homo Dei, filiis Israel ante mortem suam.
- 2 * Et ait: Dñs de Sinai uenit, & de Seir ortus est nobis: apparuit de monte Pharan, & cū eo sanctorum millia. In dextera eius ignea lex.
- 3 * Dilixit populos, & omnes sancti in manu illius sunt: & qui appropinquat pedibus eius, accipiet de doctrina illius.
- 4 * Legem præcepit nobis Moyses, hereditatem multitudinis Iacob.
- 5 * Erit apud rectissimum rex, congregatis principibus populi cum tribubus Israel.
- 6 * Viuat Ruben, & nō moriatur, & sit paruus in numero.
- 7 * Hæc est Iudæ benedictio: Audi Domine uocem Iudæ, & ad populum suum introduce eum: manus eius pugnabunt pro eo, & adiutor illius contra aduersarios eius erit.
- 8 * Leui quoque ait: Perfectio tua, & doctrina tua uiro sancto tuo, quem probasti in tentatione, & iudicasti ad Aquas contradictionis.
- 9 * Qui dixit patri suo, & matri suæ: Nescio uos, & fratribus suis: Ignoro uos: & nescierunt filios suos. Hi custodierunt eloquium tuum, & pactum tuum seruauerunt, & iudicia tua dñs Iacob, & legem tuam dñs Israel: po-
- 11 nēt thyniama in furore tuo, & holocaustum super altare tuum. * Benedic Domine fortitudini eius, & opera manuum illius suscipe. Percute dorsa inimicorum eius: & qui oderunt eum, non confurgant.
- 12 * Et Benjamin ait: Amantissimus Domini habitabit confidenter in eo: quasi in thalamo tota die morabitur, & inter humeros illius requiescet.
- 13 * Ioseph quoque ait: De benedictione Domini terra eius, de pomis cæli, & rore, atque abyssu subiacente. * De pomis fructuum solis ac lunæ. * de uertice antiquorum montium, de pomis collium æternorum: & de frugibus terræ, & de plenitudine eius. Benedictio illius, I qui apparuit in tubo, ueniat super caput Ioseph, & super verticem nazarei inter fratres suos. * Quasi primogeniti tauri pulchritudo eius, cornua rhinocerotis cornua illius: in ipsis uentilabit Gentes usque ad terminos terræ: hæc sunt multitudines Ephraim: & hæc millia Manasse.
- 14 * Et Zabulon, ait: Latere Zabulon in exitu tuo, & Issachar in tabernaculis tuis. * Populos uocabunt ad montem: ibi immolabunt uictimas iustitiæ. Qui inundationem maris quasi lac fuent, & thesauros absconditos arenarum.
- 15 * Et Gad ait: Benedictus in latitudine Gad, quasi leo requieuit, cepitque brachium & uerticem. * Et uidit principatum suum, quod in parte sua doctor esset repositus: qui fuit cum principibus populi, & fecit iustitias Domini, & iudicium suum cum Israel.
- 16 * Dan quoque ait: Dan catulus leonis, fluet & largiet de Bafan.
- 17 * Et Nephthali dixit: Nephthali abundantia perfruetur, & pluuu, erit benedictionibus Domini: mare & meridiem possidebit.
- 18 * Afer quoque ait: Benedictus in filiis Afer, sit placens fratribus suis, & tingat in oleo pedem suum. * Ferrum & æs calceamentum eius. Sicut dies iuuentutis tua, ita & senectus tua. * Non est Deus alius ut Deus rectissimi: ascensor cæli auxiliator tuus. Magnificencia eius discurrenubes, * habitaculum eius sursum, & subter brachia sempiterna: eiciet a facie tua inimicum, dicetque: Conterere.
- 19 * Habitabit Israel confidenter, & solus. Oculis Iacob in terra frumenti & uini, cepitque caligabunt rore.
- 20 * Ecceus es ut Israel: & quis simili tui popule, qui saluatis in Domino? scutum auxilij tui, & gladius gloriæ tuæ: negabunt te inimici tui, & tu eorum colla calcabis.

C A P. XXXIII.

- 1 **A** Scendit I ergo Moyses de campestribus Moab super Montem Nebo, in uerticem Phasga contra Iericho: ostenditque ei Dñs, om-

1 Gea 11.
b. 7. & 15.
d. 18

2 nem Terram Galaad vsque Dan, * & vnuer-
sum Nephthali, terramq. Ephraim & Manaf-
se, & omnem terram Iuda vsque ad mare no-
uissimum, * & australē partem, & latitudinē
cāpi Iericho ciuitatis palmarum vsq. Segor.
4 Dixitque Dñs ad eum: I Hæc est terra, pro
B qua iuravi Abraham, Isaac, & Iacob, dicens:
Semini tuo dabo eam. Vidisti eā oculis tuis.
5 & non transibis ad illam. * Mortuusq. est ibi
Moyfes seruus Domini, in terra Moab, iuben-
te Domino: & * & sepeliuit eum in valle Ter-
6 ræ Moab contra Phogor: & non cognouit ho-
mo sepulchrum eius vsque in præsentē diem.
7 * Moyfes centum, & viginti annorum erat
quando mortuus est: nō caligauit oculi eius,

8 nec dentes illius mori sunt. * Fleueruntque
Cum filij Israel in campestribus Moab trigin-
ta diebus: & completi sunt dies plandij in-
9 gentium Moysem. * Iosue vero filius Nun re-
pletus est Spiritu sapientiz, quia Moyfes po-
suit super eum manus suas. Et obdierunt ei
filij Israel, feceruntque sicut præcepit Domi-
10 nus Moyfi. * Et non surrexit vltra propheta
in Israel sicut Moyfes, quem nosset Dominus
11 facie ad faciem, * in omnibus signis atq. por-
tentis, quæ misit per eum, vt faceret in terra
Aegypti Pharaoni, & omnibus serui eius, vni
12 ueriq. terræ illius, * cunctam manum robu-
stam, magnaq. mirabilia, quæ fecit Moyfes
coram vniuerso Israel.

LIBER IOSUE, HEBRAICE IEHOSVA.

CAPVT PRIMVM.

1 **I**T factum est post mortem
A Moyfi serui Domini, vt lo-
queretur Dñs ad Iosue, fi-
lium Nun, ministrū Moyfi,
2 & diceret ei: * Moyfes ser-
uus meus mortuus est: sur-
ge, & transi Iordanem istū
3 & omniū populū tecum, in Terram, quā
ego dabo filiis Israel. * I Omnem locum,
4 quem calcauerit vestigium pedis vestri, vobis
tradam, sicut locum sum Moyfi. * A deser-
to & Libano vsque ad fluuium magnum Eu-

phratem, omnis terra Hethæorum vsque ad
mare magnum contra solis occasum erit ter-
minus vester. * Nullus poterit vobis resistere
5 cunctis diebus vitæ tue. I sicut fui cum Moy-
se, ita ero tecum: non dimittam, nec derelin-
6 quam te. * I Confortare, & esto robustus: tu
B enim forte diuides populo huic terram, pro
qua iuravi patribus suis, vt traderem eam il-
7 lis. * Confortare igitur, & esto robustus val-
de: vt custodias, & facias omnem legem, quā
præcepit tibi Moyfes seruus meus ne declines
ab ea ad dexteram vel ad sinistram, ut intel-

1 Heb. 13.
2. 6
Inf. 3. b. 7
1 Deu. 31.
b. 6. f. 23
3. Reg. 2.
a. 2

1 Deu. 11.
c. 14

ligas cuncta quæ agis. * Non recedat volu-
men legis huius ab ore tuo: sed medita-
beris in eo diebus ac noctibus, ut custodias & facias
omnia quæ scripta sunt in eo: tunc diriges vi-
tuam, & intelliges eam. * Ecce præcipio ti-
bi, confortare, & esto robustus. Noli metere,
& noli timere: quoniam tecum est Dominus
Deus tuus in omnibus ad quæcumque perre-
xeris. * Præcepitq. Iosue principibus populi,
dicens: Transite per medium castrorum, &
imperate populo, ac dicite: * Preparate vobis
cibaria: quoniam post diem tertium transibi-
tis Iordanem, & intrabitis ad possidendam
Terram, quæ Dominus Deus vester daturus
est vobis. * Rubenitis quoque & Gaditis, &
dimidig tribui Manasse ait: * Mementote ser-
monis, quem præcepit vobis Moyses famulus
Domini, dicens: Dominus Deus vester dedit
vobis requiem, & omnem Terram. * I Vxo-

res vestras, & filij, ac iumenta manebunt in
Terra, quam tradidit vobis Moyses trans Ior-
danem: vos autem transite armati ante fra-
tres vestros, omnes fortes manu, & pugnate
pro eis, * donec det Dominus requiem fra-
tribus vestris sicut & vobis dedit, & possi-
deant ipsi quoque Terram, quam Dominus
Deus vester daturus est eis: & sic reuertimini
in Terram possessionis vestræ, & habitabitis
in ea, quam vobis dedit Moyses famulus Dñi
trans Iordanem contra solis ortum. * Respon-
deruntq. ad Iosue, atq. dixerunt: Omnia, quæ
præcepisti nobis, faciemus: & quocumque mi-
seris, ibimus. * Sicut obediimus in cunctis
Moysi, ita obediemus & tibi: tantum sic Do-
minus Deus tuus tecum, sicut fuit cū Moysē.
* Qui contradixerit ori tuo, & non obdierit
cūctis sermonibus, quos præceperis ei, moria-
tur. tutantum cor fortare, & vi-ibite: aoe.

C A P. II.

Misit igitur Iosue filius Num de Setim
duos viros exploratores in obseodito:
& dixit eis: Ite, & considerate Terram, vr-
bemq. Iericho. (Qui pergentes ingressi sunt
domum mulieris meretricis, nomine Rahab,
& quiescerunt apud eam. * Nunciatumq. est
regi Iericho, & dicitur: Ecce viri ingressi sunt
hinc per noctem de filiis Israh, ut explorarent
Terram. * Missiq. rex Iericho ad Rahab di-
cens: Educ viros, qui venerunt ad te, & ingres-
si sunt domum tuam: exploratores quippe
sunt, & omnem Terram considerare venerunt.
* Tollensq. mulier viros, abscondit, & ait: Fa-
teor, venerunt ad me, sed nesciebam unde es-
sent: cumq. porta clauderetur in tenebris,
& illi pariter exierunt, nescio quo abierunt:
periclitumini ergo, & comprehendetis eos.
* Ipsa autem fecit ascendere viros in iolarium

domus iux, operuntq. eos stipula lini, quæ ibi
erat. * Hi autem, qui missi fuerant, secuti sunt
eos per viam, quæ ducit ad vadum Iordanis:
& illique egressis statim porta clausa est. * Nec
dum obdormierant qui latebant, & ecce mu-
lier ascendit ad eos, & ait: * Noui quòd Do-
minus tradiderit vobis Terram: etenim irruit
in nos terror vester, & elanguerunt omnes ha-
bitatores Terræ. * Andrumus quòd si sicca-
uerit Dominus aquas Maris rubri ad ve-
strum introitum, quòd egressi estis ex Aegy-
pto: & quæ feceritis duobus Amorruorū
regibus, qui erant trans Iordanem: Sehon &
Og, quos interfecistis. * Et hæc audientes per-
timuimus, & elanguit cor nostrū, nec reman-
sit in nobis spiritus ad introitum vestrum. Do-
minus enim Deus vester ipse est Deus in ca-
elo sursum, & in terra deorsum. * I Nunc er-
go iurate mihi per Dominum, ut quomodo
ego miserecor diem feci vobiscum, ita & vos

I Exo. 14.
c. 21

I Nu. 21.
c. 24

I Infra 6.
d. 22

faciatis

faciatis cum domino patris mei: dicitque mihi
 13 verum signum, * vel saluetis patrem meum,
 C & matrem fratres ac sorores meas, & omnia
 quae illorum sunt, & eruat is animas nostras a
 14 morte. * Qui responderunt ei: Anima nostra
 sit pro vobis in mortem, si tamen non prodi-
 deris nos. cumque tradiderit nobis Dominus
 terram, faciemus in te misericordiam & veri-
 15 tatem. * Demisit ergo eos per finem de fen-
 16 stra domus enim eius habebat intro. * Dixit-
 que ad eos: Ad montana descendite, ne forte
 occurrant vobis reuerterentur ibique latita-
 17 te tribus diebus, donec redeant, & sic ibidem
 per viam vestram. * Qui dixerunt ad eam.
 18 Innoxij erimus a iuramento hoc, quo adiura-
 sti nos: si ingredientibus nobis Terram, si-
 19 gnum fuerit funiculus iste coccineus, & liga-
 ueris eum in fenestra, per quam denisisti nos.
 & patrem tuum ac matrem, fratresq. & om-
 D ne cognationem tuam congregaueris in do-
 19 mui tuam. * Qui ostium domus suae egres-

sus fuerit, sanguis ipsius erit in caput eius, &
 nos ferimus alieni. Cunctum autem sanguinem,
 qui tecum in domo fuerint, redundabit in ca-
 20 put nostrum, si eos aliquis tetigerit. * Quod
 si nos prodere volueris, & sermonem istum
 21 proferes in medium, erimus mundi ab hoc
 iuramento, quo adiurasti nos. * Et illa res-
 22 pondit: Sicut locuti estis, ita fiat. dimittenti-
 que eos ut pergerent, appendit funiculum coc-
 cineum in fenestra. * Illi uero ambulantes
 perueniunt ad montana, & manserunt ibi
 23 tres dies, donec reuerterentur qui fuerant per-
 secuti: quoniam enim per omnem viam,
 non reperiunt eos. * Quibus urbem ingres-
 24 sis, reuersi sunt, & descendit explorato-
 res de monte: &, transmissis Iordanem, vene-
 runt ad Iosue filium Nun, natraueruntque ei
 omnia quae acciderant sibi, * atque dixerunt:
 Tradidit Dominus omnem terram hanc in
 manus nostras, & timore prostrati sunt cun-
 cti habitatores eius.

C A P. III.

1 **I**gitur Iosue de nocte confurgens mouit ca-
 A iltra: egredientesque de Setim, venerunt
 ad Iordanem ipse, & omnes filij Israel, &
 2 morati sunt ibi tres dies. * Quibus euolutis,
 erisierunt praedones per castrorum medium,
 3 * & clamare coeperunt: Quando videritis arcem
 federis Domini Dei vestri, & sacerdotes stir-
 4 pis Leuiticae portantes eam, uos quoque con-
 surgite, & sequimini praecedentes: * si quis in-
 ter uos, & arcam spatium cubitorum duum
 5 millium: ne procul uidere possitis, & nosse
 per quam uiam ingrediamini: quia prius nō
 B ambulastis per eam: & caute ne appropin-
 5 quetis ad arcam. * Dixitque Iosue ad popu-
 lum: Sanctificamini: cras enim faciet Domi-

6 nus inter uos mirabilia. * Et ait ad sacerdo-
 tes. Tollite arcam federis, & praecedite popu-
 lum. Qui iussa complentes, tulerunt, & ambu-
 7 lauerunt ante eos. * Dixitque Dominus ad
 Iosue: Hodie incipiam exaltare te coram om-
 8 ni Israel: sciant quod sicut cum Moysē sui,
 ita & tecum sim. * Tu autem praecipue sacerdo-
 9 tibus, qui portant arcam federis, & dic eis:
 Cum ingressi fueritis partem aquae Iordanis,
 10 stete in ea. * Dixitque Iosue ad filios Israel:
 Accedite huc, & audite verbum Domini Dei
 11 vestri. * Et rursum: In hoc, inquit, scitis quod
 C Dominus Deus uicinus in medio uestri est, &
 disperdet in conspectu uestro Chanaanum &
 Hethaem, Heuzaem, & Pherezaem, Gerge-
 12 saem quoque & Iebusaeum, & Amorruum. f. 45
 11 * I Ecce, arca federis Domini omnis terrae
 12 antecedit uos per Iordanem. * Parate diode c. 36

cim uiros de tribubus Israel, singulos per
 13 singulas tribus. * Et cum posuerint uestigia
 pedum suorum sacerdotes, qui porta-
 bant arcam Domini Dei uniuersę terrę in a-
 quis Iordanis, aquę, quę inferiores sunt, de-
 current atque deficient: quę autem desuper
 14 ueniunt, in vna mole consistent. * Igitur e-
 gressus est populus de tabernaculis suis, ut
 transiret Iordanem: & sacerdotes, qui porta-
 bant arcam fęderis, pergebant ante eum. * In-
 15 Dgressisque eis Iordanem, & pedibus eorum in
 parte aquę ti. & is (Iordanis autem ripas al-

16 uei sui tempore messis impleuerat) * steterunt
 aquę descendentes in loco uno, & ad instar
 montis intumescentes apparebant procul ab
 vrbe, quę uocatur Adom vsque ad locum Sar-
 than: quę autem inferiores erant, in Mare so-
 litudinis (quod nunc uocatur mortuum) de-
 scenderunt, vsquequo omnino deficerent.
 17 * Populus autem incedebat contra Iericho:
 & sacerdotes, qui portabant arcam fęderis
 Domini, stabant super siccum humum in me-
 dio Iordanis accincti, omnique populus per
 arentem alueum transibat.

C A P. IIII.

1 **Q** Vibus transgressis, dixit Dñs ad Iosue: *
 2 Elige duodecim uiros singulos p singu-
 3 las tribus: * & præcipe eis ut tollant de me-
 4 dio Iordanis alueo, ubi steterunt pedes sacer-
 5 dotum, duodecim durissimos lapides, quos
 6 poneris in loco castrorũ, ubi fixeritis hac no-
 7 ãe tentoria. * Vocauitque Iosue duodecim vi-
 8 ros, quos elegerat de filiis Israel, singulos de
 9 singulis tribubus, * & ait ad eos: Ite ante ar-
 10 cam Domini Dei uestri ad Iordanis mediũ,
 11 & portate inde singuli singulos lapides in hu-
 12 meris uestris, iuxta numerum filiorũ Israel,
 13 * ut sit signum inter vos: & quando interro-
 14 gauerint uos filij uestri cras, dicentes: Quid
 15 isti uolunt isti lapides? * respondebitis eis:
 16 Defecerunt aquę Iordanis ante arcam fęde-
 17 ris Domini, cum transiret eum: idcirco posi-
 18 ti sunt lapides isti in monumentum filiorum
 19 Israel usque in æternum. * Fecerunt ergo fi-
 20 lij Israel sicut præcepit eis Iosue, portantes
 de medio Iordanis alueo duodecim lapides, ut
 Dominus ei imperarat, iuxta numerum filio-
 rum Israel, vsque ad locum, in quo castrame-
 21 ti sunt, ibiq. posuerunt eos. * Alios quoque
 duodecim lapides posuit Iosue in medio Ior-
 danis alueo, ubi steterunt sacerdotes, qui por-

22 tabant arcam fęderis: & sunt ibi usque in
 23 presentem diem. * Sacerdotes autę, qui por-
 24 tabant arcam, stabant in Iordanis medio, do-
 25 nec omnia complerentur, quę Iosue, ut loque-
 26 retur ad populum, præceperat Dominus, &
 27 dixerat ei Moyses. Festinauitque populus, &
 28 transiit. * Cumque transissent omnes, transi-
 29 uit & arca Domini, sacerdotesque pergebant
 30 ante populu. * Filij quoq. Ruben, & Gad, &
 dimidia tribus Manasse, armati præcedebant
 31 filios Israel, sicut eis præceperat Moyses: * Nu. 32.
 & quadraginta pugnatorum millia per turmas, c. 33
 & cuneos, incedebant per plana atque campe-
 32 stria vrbs Iericho. * In die illo magnificauit
 Dominus Iosue coram omni Israel, ut time-
 33 rent eum, sicut timeuerat Moysen, dum adui-
 34 ueret. * Dixitque ad eum: * Præcipe sacerdo-
 35 tibus, qui portant arcam fęderis, ut ascendant
 36 de Iordane. * Qui præcepit eis, dicens: Ascen-
 37 dite de Iordane. * Cumque ascendissent por-
 38 tantes arcam fęderis Domini, & siccum hu-
 39 mum calcare cepissent, reuertę sunt aquę in
 40 alueum suum, & ruebant sicut ante consueue-
 rant. * Populus autem ascendit de Iordane,
 decimo die mēsis primi, & castrametati sunt
 in Gulgali contra Orientalem plagam urbis I
 Iericho. * Duodecim quoque lapides, quos c. 34

de Iordanis alui fumpferat, pofuit Iofue in
 21 Galgalis, * & dixit ad filios Ifrael: Quando
 interrogauerint filij ueftri cras patres fuos, &
 22 dixerint eis: Quid tibi uolunt lapides ifti? *
 23 * docebitis eos, atque dicetis: Per arenam al
 24 ueum tranfiuit Ifrael Iordanem iftum, * fic
 25 cante Domino Deo ueftro aquas eius in con
 26 fpectu ueftro, donec tranfiretis: * I ficut fece
 27 rat prius in mari rubro, quod ficauit donec
 28 tranfiremus: * ut difcant omnes teriarum po
 29 puli fortiffimam Domini manum, ut & vos
 30 timeatis Dominum Deum ueftium omni
 tempore.

C A P. V.

1 **P**oftquam ergo audierunt omnes reges A
 2 morrhæorum, qui habitabant trans Jor
 3 danem ad Occidentalem plagam, & cuncti re
 4 ges Chanaan, qui propinqua poffidebant ma
 5 gni mans loca, quod ficaffet Dominus fluen
 6 ta Iordanis coram filiis Ifrael donec tranfi
 7 rent, diffolutum eft cor eorum, & non reman
 8 fit in eis fpiritus, timementium introitum flui
 9 rum Ifrael. * Eo tempore ait Dominus ad Io
 10 fue: Fac tibi cultros lapideos, & circūcide fe
 11 cundo filios Ifrael. * Fecit quod iufferat Do
 12 minus, & circūcidit filios Ifrael in colle præ
 13 patoriū. * Hæc autem caufa eft fecundæ cir
 14 cumcifionis: Omnis populus, qui egreffus eft
 15 de Aegypto generis mafculini, uniuersi bella
 16 tores viri, mortui funt in deferto per longiffi
 17 mos uia circuitus, * qui omnes circumcifi e
 18 rant. Populus autem qui natus eft in deferto
 19 * per quadraginta annos itineris latiffimæ

litudinis incircumcifi fuit: donec confume
 20 rentur qui non audierant uocem Domini, &
 21 quibus ante iurauerat, ut non offenderet eis
 22 terram laſæ & melle manantem. * Horum
 23 filij in locum fuccellerunt patrum, & circum
 24 cili funt a Iofue: quia ficut nati fuerāt, in præ
 25 putio erant, nec eos in uia aliquis circumcide
 26 rat. * Poftquam autem omnes circūcifi funt,
 27 manferunt in eodem castrorum loco, do
 28 nec fanarentur. * Dixitque Dominus ad Io
 29 fue: Hodie abftuli opprobrium Aegypti a vo
 30 bis. Vocatumque eft nomen loci illius Galga
 31 la, uſque in præſentem diem. * Manferuntque
 32 filij Ifrael in Galgalis, & fecerunt Phafe, quar
 33 tadeſima die menſis ad ueſperum in campe
 34 ſtribus Iericho: * & comederunt de frugibus
 35 Terræ die altero, aſymos panes, & polenta
 36 m. * Defecitque manna poſtquam
 37 comederunt de frugibus Terræ, nec uſi funt
 38 ultra cibo illo filij Ifrael, ſed comederunt de
 39 frugibus præſentis anni Terræ Chanaan. *
 40 Cum autem eſſet Iofue in agro urbis Ieri
 41 cho, leuauit oculos, & uidit virum ſtante con
 42 tra ſe, euaginatū tenentem gladium, perre
 43 xitque ad eum, & ait: Noſter es, an aduerſa
 44 riorum? * Qui reſpondit: Nequaquam: ſed
 45 ſum princeps exercitus Domini, & nunc ue
 46 nio. * Cecidit Iofue pronus in terram. Et ado
 47 rans ait: Quid Dominus meus loquitur ad
 48 ſeruū ſuū? * I ſolue, inquit, calcamentum
 49 tuū de pedibus tuis: locus enim, in quo ſtas,
 50 ſanctus eſt. Fecitque Iofue ut ſibi fuerat im
 51 peratum.

Exod. 3.
 b. 5
 Ac. 7. d. 3

C A P. V I.

1 **I**ericho autem clauſa erat atque munita, ti
 2 more fluitum Ifrael, & nullus egredi au
 3 debat aut ingredi. * Dixitque Dominus ad
 4 Iofue: Ecce dedi in manu tua Iericho, & re
 5 gem eius, omneſque fortis uiros. * Circuite vi

6 bem cunſi bellatores ſemel per diem: ſic fa
 7 cietis ſex diebus. * Septimo autem die ſacer
 8 dotes tollant ſeptem buccinas, quarum uſus
 9 eſt in iubilo, & præcedant arcam fœderis:
 10 præſeque circuibitis ciuitatem, & ſacerdotes
 11 clangent buccinis. * Cum inſonent uox tu

ba longior atque concisior, & in auribus ue-
stris increpauerit, conclamabit omnis populus
uociferatione maxima, & muri funditus cor-
ruent ciuitatis, ingredienturque singuli per lo-
cum contra quem itererint. * Vocauit ergo
Iosue filius Nun sacerdotes, & dixit ad eos :
Tollite arcam fœderis : & septem alij sacerdo-
tes tollant septem iubilorum buccinas. &
incendant ante arcam Domini. * Ad populum
quoque ait : Ite, & circuite ciuitatem armati,
præcedentes arcam Domini. * Cumque Iosue
lofue uerba finiisset, & septem sacerdotes septe
buccinis clangenter ante arcam fœderis Do-
mini, * omnisque præcederet armatus exerci-
tus, reliquum vulgus arcam sequebatur, ac
buccinis omnia concrepabant. * Præceperat
autem Iosue populo, dicens : Non clamabitis,
nec audietur uox uestra, neque ullus sermo ex
ore uestro egredietur : donec ueniat dies in
quo dicam uobis : Clamate, & uociferamini.
12 * Circuiuit ergo arca Domini ciuitatem se-
mel per diem, & reuersa in castra, mansit ibi.
13 * Igitur Iosue de nocte confurgente, tulerunt
sacerdotes arcam Domini, & septem ex eis
septem buccinas, quarum in iubileo usus est :
præcedebantque arcam Domini ambulantes
atque clangentes. & armatus populus ibat
ante eos, vulgus autem reliquum sequebatur
14 arcam, & buccinis personabat. * Circuei-
runtque ciuitatem secundo die semel, & reuersi
15 sunt in castra. Sic fecerunt sex diebus. * Die
C autem septimo, diluculo surgentes, cir-
cuiuerunt urbem, sicut dispositum erat, septies.

16 * Cumque septimo circuitu clangerent buc-
cinis sacerdotes, dixit Iosue ad omnes Israel :
Vociferamini : tradidit enim uobis Dominus
ciuitatem : * sitque cinis hæc anathema : &
omnia quæ in ea sunt, Domino. sola Rahab
meretrix uiuat cum uniuersis, qui cum ea in
domo sunt : * abscondit enim nuncios quos
18 d-reximus. * Vos autem caute ne de his, quæ
præcepta sunt, quippiam contingatis, & sitis
pugnationis rei, & omnia castra Israel sub
19 peccato sint atque turbentur. * Quidquid au-
tem auri & argenti fuerit, & uasorum æneo-
rum ac ferri, Domino consecratur, repositum
20 in thesauris eius. * Igitur omni populo uo-
ciferante, & clangentibus tubis, postquam in
aures multitudinis vox sonitusque increpuit,
muri illico corruerunt : & ascendit unusquis-
que per locum, qui contra se erat : & ceperunt
21 que ciuitatem, * & interfecerunt omnia quæ
erant in ea, a viro usque ad mulierem, ab in-
fante usque ad senem. Boves quoque & oves
22 & asinos in ore gladij percusserunt. * Duobus
autem uiris, i qui exploratores missi fuerant,
dixit Iosue : Ingredimini domum mulieris
meretricis, & producite eam, & omnia quæ in
23 lius sunt, sicut illi iuramento firmastis. * In-
gressique iuuenes, eduxerunt Rahab, & paren-
tes eius, fratres quoque, & cunclam supelle-
24 lem ac cognitionem illius, & extra castra Is-
rael manere fecerunt. * Verberem autem, &
omnia, quæ erant in ea, succenderunt : absque
auro & argento, & uasis æneis, ac ferro, quæ
25 in ærarium Domini consecrauerunt. * Rahab

1. Sup. 2.
b. 7
Heb. 11.
f. 34

1. Heb. 14.
f. 30

1. 2. Mach.
12. c. 15

1. Sup. 2.
b. 7

1. Heb. 11.
f. 31

1. Inf. 8. a. 2

vero meretricis, & domum patris eius, & om-
nia quæ habebat, fecit Iosue uiuere, & habita-
uerunt in medio Israel usque in præsentem die :
eo quod absconderit nuncios, quos miserat
ut explorarent Iericho. In tempore illius, im-
26 precatus est Iosue, dicens : * Maledictus vir

coram Domino, qui suscitauerit, & edificauit
ciuitatem Iericho. In primogenio suo tin-
clamenta illius iaciat, & in nouissimo libera-
rum ponat portas eius. * Fuit ergo Dominus
cum Iosue, & nomen eius uulgatum est in
omni terra.

1. Reg. 15
p. 34

C A P. VII.

Infr. 22.
d. 16
1. Par. 2.
2. 7

Filii I autem Israel prauaricati sunt mandatum, & usurpauerunt de anathemate. I Nam Achan filius Charmi, filij Zabdi, filij Zare de tribu Iuda, tulit aliquid de anathemate: iratusq. est Dominus contra filios Israel. Cumque mitteret Iosue de Iericho viros contra Hai, quae est iuxta Bethauen, ad orientalem plagam oppidi Bethel, dixit eis: Ascendite, & explorete Terram. Qui praecepta complentes explorauerunt Hai. Et reuersi dixerunt eis: Non ascendat omnis populus, sed duo uel tria millia uirorum pergant, & deleant ciuitatem: quia & omnis populus frustra uexabitur contra hostes paucissimos. Ascenderunt ergo tria millia pugnatorum. Qui statim terga uertentes, percussi sunt a uiris urbis Hai, & corruerunt ex eis triginta sex homines: persecutique sunt eos aduersarii de porta usque ad zabbarim, & ceciderunt per piona fugientes perterriti: inuitique cor populi, & instar aquae liquefactum est. Iosue uero scidit vestimenta sua, & pronus cecidit in terram coram arca Domini usque ad uesperam, tam ipse quam omnes senes Israel: miseruntque puluerem super capita sua. & dixit Iosue: Heu Domine Deus, quid uoluisti tradere populum istum Iordanem flumini, ut traderes nos in manus Amorrhæi, & perderes? utinam ut cepimus, mansissemus trans Iordanem. Mi Domine Deus quid dicam, uidens Israel hostibus suis terga uertentem? Audiente Chanani, & omnes habitatores Terræ, & pariter conglobati circumdabant nos, atque delebit nomen nostrum de terra: & quid facies magno nomini tuo? Dixitque Dominus ad Iosue: Surge, cur iaces pronus in terra? Peccauit Israel, & prauaricatus est pactum meum: tuleruntque de anathemate, & furati sunt atque mentiti, & absconderunt inter uata sua. Nec poterit Israel stare ante hostes suos, eosque fugiet: quia pollutus est anathemate, non ero ultra uobiscum, donec conteratis eum, qui huius sceleris reus est. Surge, sanctifica populum, & dices ei: Sanctificamini in crastinum: haec enim dicit Dominus Deus Israel. Anathema in medio tui est Israel: non poteris stare coram hostibus tuis, donec deleatur ex te qui hoc contaminatus est sceleret. Accediteque mane singuli per tribus vestras: & quicumque tribum fors inuenierit, accedet per cognationes suas, & cognatio per domos, domique per viros. Et quicumque ille in hoc facinorose fuerit deprehensus, comburetur igni cum omni substantia sua: quoniam prauaricatus est pactum Domini, & fecit nefas in Israel. Surpens itaque Iosue mane, applicuit Israel per tribus suas, & inuenta est tribus Iuda. Quæ cum iuxta familias suas esse oblata, inuenta est familia Zare. Illam quoque per

I Sup. 5.
b. 5.
Leuit. 20.
b. 8
Num. 11.
b. 18
1. Reg. 16.
b. 5

domos offerens, reperit Zabdi: cuius domum in singulos diuidens viros, inuenit Achan filium Charmi, filij Zabdi: filij Zare de tribu Iuda. Et ait Iosue ad Achan: Fili mi, da gloriam Domino Deo Israel, & confitere, atque indica mihi quid feceris, ne abscondas. Responditque Achan Iosue, & dixit ei: Vere ego peccaui Domino Deo Israel, & sic & sic feci. Vidi enim inter spolia pallium coccineum valde bonum, & ducentos siclos argenti, regulamque auream quinquaginta siclorum: & concupiscens abstuli, & abscondi in terra contra medium tabernaculi mei, argentumque fossa humo operui. Misit ergo Iosue ministros: qui currentes ad tabernaculum illius, reperrunt cuncta abscondita in eodem loco, & argentum simul. Auferentesque de tentorio tulerunt ea ad Iosue, & ad omnes filios Israel, & proieceruntque ante Dominum. Tollens itaque Iosue Achan filium Zare, argentumque & pallium, & auream regulam, filios quoque & filias eius, boues & asinos, & oves, ipsumque tabernaculum, & cunctam suppellectilem: & omnis Israel cum eo duxerunt eos ad Vallem Achori: ubi dixit Iosue: Quia turbasti nos, exturbet te Dominus in die hac. Lapidauimus eum omnis Israel: & cuncta quæ illius erant, igne consumpta sunt. Congregaueruntque super eum acerrimum magnum lapidum, qui permanet usque in præsentem diem. Et auersus est furor Domini ab eis. Vocatumque est nomen loci illius, Vallis Achori, usque hodie.

C A P. VIII.

Dixit autem Dominus ed Iosue: Ne timeas, neque formides: tolle tecum omnem multitudinem pugnatorum, & consurgens ascende in oppidum Hai. ecce tradidi u manu tua regem eius, & populum, urbemque & terram. Faciesque urbi Hai, & regi eius, sicut fecisti Iericho, & regi illius: prædam vero, & omnia animantium diripies uobis: pone insidias urbi post eam. Surrexitque Iosue, & omnis exercitus bellatorum cum eo, ut ascenderent in Hai: & electa triginta millia uirorum sortium misit nocte, præcepitque eis, dicens: Ponite insidias post ciuitatem: nec longius recedatis: & eritis omnes parati. Ego autem, & reliqua multitudo, quæ mecum est, accedemus ex aduerso contra urbem. Cumque exierint contra nos, sicut ante fecimus, fugiemus, & terga uertemus: donec persequentes ab urbe longius protrahantur: peribunt enim nos fingere sicut prius. Nobis ergo fugientibus, & illis persequentibus, consurgetis de insidijs, & vastabitis ciuitatem tradetque eam. Deus Deus uester in manus uestras. Cumque cepertis, succendite eam, & sic omnia facietis, ut iussi. Dimisitque eos, & perrexerunt ad locum insidiarum, sederuntque inter Bethel, & Hai, ad Occidentalem plagam urbis Hai: Io-

1. Re. 18.
d. 17

I Sup. 6.
d. 24

I Sup. 7.
a. 4

sue autem nocte illa in medio mansit populi,
 30 * surgensq. diluculo recessit socios, & ascen-
 dit cum senioribus in fronte exercitus, valla-
 31 tus auxilio pugnatorum. * Cumq. venissent,
 C & abscondissent ex aduerso ciuitatis, steterunt
 ad Sepositionalem vrbis plagam, inter quam
 32 & eos erat vallis media. * Quiaq. autem mil-
 lia viros elegerat, & posuerat in insidijs inter
 Bethel & Hai ex occidentali parte ciuitatis ci-
 33 uitatis: * ois vero reliquus exercitus ad aqui-
 lonem aciem dirigebat, ita vt nouissimi illius
 multitudinis Occidentalem plagam vrbis at-
 34 tingerent. Abijt ergo Iosue nocte illa, & ste-
 tie in vallis medio. * Quod cum vidisset rex
 Hai, festinauit manere, & egressus est cum om-
 ni exercitu ciuitatis, direxitq. aciem contra
 35 desertum, ignorans quod post tergum lateret
 insidias. * Iosue vero, & omnis Israel cesserunt
 loco, simulantes metum, & fugientes per sol-
 36 tudinis viam. * At illi vociferantes pariter, &
 se mutuo cohortantes, persecuti sunt eos. Cum-
 37 que recessissent a ciuitate, * & ne vnus quide-
 m in vrbe Hai & Bethel remanisset qui no per-
 38 sequeretur Israel (sicut eruperant aperta oppi-
 da relinquentes) * dixit Dominus ad Iosue:
 Teua clypeum, qui in manu tua est, contra vr-
 39 bem Hai, quoniam eibi tradid eam. * Cumq.
 eleuasset clypeum ex aduerso ciuitatis, insi-
 ditque que latebant, surrexerunt confestim: & per-
 40 gentes ad ciuitatem, ceperunt, & succenderunt
 eam. * Viri autem ciuitatis, qui persequaban-
 tur Iosue, regressi sunt & videntes fumum vr-
 bis ad celum vsque ascendere, non potue-
 runt ultra huc illucq. diffugere: praefertim ci-
 bi, qui simulauerant fugam, & tendebant ad
 41 silindinem, contra persequentes fortissime
 42 resistissent. * Videntesq. Iosue, & omnis Israel
 quod capta esset ciuitas, & fumus vrbis ascen-
 43 deret, reuersi sunt percussit viros Hai. * Siquidē
 & illi qui eoposte & succenderant ciuitatem,

egressi ex vrbe contra suos, medios hostium fe-
 44 tre ceperunt. Cum ergo ex vtraq. parte ad-
 uersarii caderent, ita vt nullus de tanta mul-
 45 tudine saluaretur, * regem quoq. vrbis Hai
 apprehenderunt viuentem, & obtulerunt Iosue.
 46 * Igitur omnibus interfecis, qui Israelē
 ad desertum tendentem fuerant persecuti, & in
 47 eodem loco gladio corruentibus, teneri filij
 Israel percusserunt ciuitatem. * Erant autem
 qui in eodem die considerant a viro vsque ad
 48 mulierem, duodecim millia hominu, omnes
 49 vrbis Hai. * Iosue vero non contraxit manus,
 quam in sublime porrexit, tenens clypeum
 donec interficeretur omnes habitatores Hai.
 50 * Iuncta autem, & praedam ciuitatis diuisit.
 Tuot sibi filij Israel, sicut praeceperat Domi-
 51 nus Iosue. * Qui succedit vrbem, & fecit eam
 in malum sempiternum: * regem quoq. eius
 suspendit in patibulo vsq. ad vesperam, & so-
 52 lis occisum. Pracepitq. Iosue, & deposuerunt
 cadaver eius de cruce: proieceruntque in ipso
 introitu ciuitatis, congesto super eum magno
 53 acervo lapidum, qui permanet usque in prae-
 sentem diem. * Tunc edificauit Iosue altare
 54 Domino Deo Israel in monte Hebal: (* sicut
 praeceperat Moyses famulus Domini filij
 Israel, & scriptum est in volumine legis Moy-
 55 si: Altare vero de lapidibus impolitis, quos
 ferrum non tetigit: & obtulis super eo holos-
 56 castia Domino, immolantique pacificas ui-
 dimas. * Et scripsit super lapides Deute-
 57 ronomium legis Moyfi, quod ille digesse-
 rat coram filijs Israel. * Omnia autem po-
 pulus, & maiores nam, duceque ac iudice
 stabant ex vtraque parte iuxta, in conspectu
 58 faderdonum qui portabant arcam foederis
 Domini, ut aduena ita, & indigena. Media
 pars eorum iuxta montem Garizim, &
 media iuxta montem Hebal, sicut praeceperat
 Moyses famulus Domini. Et primum

quidem

I Exo. 30.
 d. 15.
 Deut. 27.
 2.4

34 quidem benedixit populo Israel. * Posthac
legit omnia verba benedictionis & maledi-
ctionis, & cuncta quę scripta erant in legis vo-
lumine. * Nihil ex his, quę Moyses iusserat,

reliquit intactum, sed vniuersa replicauit cor-
ram omni multitudine Israel, mulieribus ac
parulis & aduenis, qui inter eos moraban-
tur.

G A P. I X.

Q Vibus auditis, cunctis reges trans Iordanem, qui versabantur in montanis, & campestribus, i. i. maritimis ac litto-
re magni maris, hi quoque, qui habitabant iuxta Libanum, Hebraus, & Amorrhęus, Chananeus, Pherezęus, & Heuzus, & le-
basęus * congregati sunt pariter, vt pugna-
rent contra Iosue & Israel vno animo, eadē-
que sententia. * At hi, qui habitabant in Ga-
baon, audientes cuncta quę fecerat Iosue, Ye-
richo & Hai: * & callide cogitantes tulerunt
sibi cibaria, saccos veteres asinis imponen-
tes, & vtres vinarios scisos atque consutos:
* calceamenta q. perantiqua quę ad indicium
vetustatis pittacijs consuta erant, induti vete-
ribus vestimentis: panes quoque, quos por-
tabant ob viaticum, diui erant, & in frustra
comminuti: * perrexeruntq. ad Iosue, qui tūc
morabatur in castris Galgal, & dixerunt ei,
atque simul omni Israeli: De terra longinqua
venimus, pacem vobiscum facere cupientes.
Responderuntq. viri Israel ad eos, atque di-
xerunt: * Ne forte in terra, quę nobis forte de-
betur, habitetis, & non possimus foedus ini-
re vobiscum. * At illi ad Iosue, Serui, inquam,
tui sumus. Quibus Iosue ait: Qui nam estis
vos? & vnde venistis? * Responderunt: De
terra longinqua valde uenerunt serui tui in
nomine Domini Dei tui. Audiuimus enim
fama potētę eius, cuncta quę fecit in A-
gypto, * & duobus regibus Amorrhęorum
qui fuerunt trans Iordanem, Sehon regi
Hesibon, & Og regi Basan, qui erat in

11 Altaroth: * dixeruntque nobis seniores, &
omnes habitatores Terrę nostrę: Tollite
in manibus cibaria ob longissimam viam,
& occurrite eis, & dicite: Serui vestri sumus,
12 foedus inite nobiscum. * En, panes quando
egressi sumus de domibus nostris, vt venire-
mus ad vos, calidos sumplimus, nunc siccifaci-
13 ti sunt, & vetustate nimia cōminuti. * vtres
vini novos impleuimus, nunc rupti sunt & so-
luti vestes & calceamenta quibus induimur,
& quę habemus in pedibus, ob longitudinē
longioris vię trita sunt, & pene consumpta.
14 * Susceperunt igitur de cibarijs eorum, & os
C Domini non interrogauerunt. * I Feci que
15 Iosue cum eis pacem, & inito foedere pollici-
tus est quoddam non occiderent principes quo-
16 que multitudinis iurauerunt ei. * Post dies
autem tres inito foederis, audierunt quoddam
in vicino habitarent, & inter eos futuri essent.
17 * Moueruntq. castra filij Israel, & venerunt
in ciuitates eorum die tertio, quarum hęc vo-
cabula sunt, Gabaon, & Caphira, & Beroth,
18 & Cariathairim. * Et non percusserunt eos,
eo quoddam iurassent eis principes multitudinis
in nomine Domini Dei Israel. Murmurauit
19 itaque omn. vulgus contra principes. * Qui
responderunt eis: Iurauimus illis in nomine
Domini Dei Israel, & ideo non possumus
20 eos contingere. * Sed hoc faciemus eis: Refer-
uentur quidem vt viuant, ne contra nos ira
21 Domini concitetur, si peierauerimus: * sed
D sic viuant, vt in vsu vniuersę multitudinis
signa cedant, aquasq. componant. Quibus
22 hęc loquētibz: vocauit Gabaonitas Iosue,
& dixit eis: Cur nos decipere fraude voluistis,

et diceretis: Procul valde habitamus a vobis,
 cum in medio nostri sitis? * Itaque sub ma-
 ledictione eritis, non deficiet stirpe vestra
 ligna cadens, aquasq. comportatis in domū
 Dei mei. * Qui responderunt: Nunciatum
 est nobis seruis tuis, quod promississet Domi-
 nus Deus tuus Moyſi seruo ſuo, vt traderet
 vobis omnem Terram, & disperderet cun-
 ctos habitatores eius. Timuimus igitur val-
 de, & prouidimus animabus nostris, vestro
 terrore compulsi, & hoc cōsiliū inuimus.
 * Nunc autem in manu tua sumus: quod tibi
 bonum & rectum videtur, fac nobis. * Fecit
 ergo Iosue vt dixerat, & liberauit eos de ma-
 nu filiorum Israel, vt non occiderentur.
 * Decreuitq. in illo die eos esse in ministerio
 cuncti populi, & altaris Domini, cadentes
 ligna, & aquas comportantes, vsque in præ-
 sens tempus, in loco, quem Dñs elegeret.

C A P. X.

QUæ cum audisset Adonise dec rex Ieru-
 salem, quod scilicet cepisset Iosue Hai,
 & subuertisset eam (sicut enim fece-
 rat Iericho & regi eius, sic fecit Hai, & regi
 illius) & quod transfugissent Gabaonitæ ad
 Israel, & essent foderati eorum, * timuit
 valde. Vrbis enim magna erat Gabaon, & vna
 ciuitatum regaliū, & maior oppido Hai,
 omnesq. bellatores eius fortissimi. * Misit ergo
 Adonise dec rex Ierusalem ad Oham regē
 Hebron, & ad Pharam regem Ierimoth, ad
 Iaphia quoque regem Lachis, & ad Dabir re-
 gem Eglon, dicens: * Ad me ascende, & fer-
 te prælidium, vt expugnemus Gabaon, qua-
 re transfugerit ad Iosue, & ad filios Israel. *
 Congregati igitur ascenderunt quinque reges
 Amorrahorum: rex Ierusalem, rex Hebron,
 rex Ierimoth, rex Lachis, rex Eglon, simul cū
 exercitibus suis, & castrametati sunt circa
 Gabaon, oppugnantes eam. * Habitatores
 autem Gabaon vrbis obsesse miserunt ad Io-
 sue, qui tunc morabatur in castris apud Gal-
 galam, & dixerūt ei: Ne retrahas manus tuas
 ab auxilio seruorum tuorum: ascende cito,
 & libera nos, serq. prælidium: conuenerunt
 enim aduersum nos omnes reges Amorrahœo-
 rum, qui habitant in montanis. * Ascendit
 que Iosue de Galgalis, & omnis exercit⁹ bel-
 latorum cum eo, viri fortissimi. * Dixitque
 Dominus ad Iosue: Ne timeas eos: in manus
 enim tuas tradidi illos: nullus ex eis tibi re-
 sistere poterit. * Irruit itaque Iosue super eos
 repente, tota nocte ascendens de Galgalis:
 * Et cōturbauit eos Dominus a facie Israel:
 contriuitq. plaga magna in Gabaon, ac per-
 secutus est eos per viam ascēsus Beth horon,
 & percussit vsq. Azeca & Maceda. * Cumq.
 fugerēt filios Israel, & essent in descēsu Beth
 horon, Dominus misit super eos lapides ma-
 gnus de celo vsque ad Azeca: & mortui sunt

multo plures lapidibus grādinis, quā quos
 gladio percuſſerant filij Israel. * Tunc locu-
 tus est Iosue Domino in die, qua tradidit A-
 morrahæum in cōspectu filiorum Israel, dixit-
 que coram eis: Sol contra Gabaon ne mo-
 uearis, & Luna contra vallem Aialon. * Ste-
 teruntq. I Sol & Luna donec vlcisceretur ge-
 gens de inimicis suis. Nonne scriptum est hoc
 in libro iustorum? Stetit itaq. Sol in medio
 cæli, & non festinauit occumbere spatio vnus
 diei. * Non fuit aqua nec postea cum longa
 dies, obediēte Domino voci hominis, & pu-
 gnante pro Israel. * Reuersusq. est Iosue cū
 omni Israel in castra Galgalz. * Fugerant
 enim quinque reges, & se absconderant in spe-
 lunca vrbis Maceda. * Nunciatumq. est Io-
 sue quod inuenti essent quinque reges laten-
 tes in spelunca vrbis Maceda. * Qui præcepit
 D socijs, & ait: Voluite saxa ingentia ad os
 spelunce, & ponite viros industrios, qui clau-
 sos custodiant: vos autem nolite stare, sed
 persequimini hostes, & extremos quoque
 fugien ium cadite: nec dimittatis eos vrbū
 suarum intrare præsidia, quos tradidit Do-
 minus Deus in manus vestras. * Cæsis ergo
 aduersarijs plaga magna, & usque ad inter-
 necionem pene consumptis, hi, qui Israel ef-
 fugere potuerunt, ingressi sunt ciuitates muni-
 tatis. * Reuersusq. est omnis exercitus ad Io-
 sue in Maceda, vbi tunc erant castra, sūti &
 integro numero: nullusq. contra filios Israel
 mutre ausus est. Præcepitq. Iosue, dicens: A-
 perite os spelunce, & producite ad me quin-
 que reges, qui in ea latitant. * Feceruntque
 ministri vt sibi fuerat imperatum: & eduxe-
 runt ad eum quinque reges de spelunca, regē
 Ierusalem, regem Hebron, regem Ierimoth,
 regem Lachis, regem Eglon. * Cumq. edu-
 cti essent ad eum, uocauit omnes viros Is-
 rael, & ait ad principes exercitus qui secum
 erant: Ite, & ponite pedes super colla regum
 istorum. Qui cum perrexissent, & subiec-
 tum colla pedibus calcarent, * rursus ait ad
 eos: Nolite timere, nec paucaitis, conforta-
 mini & estote robusti: sic enim faciet Domi-
 nus cunctis hostibus uestris, aduersum quos
 dimicatis. * Percussitque Iosue, & interfecit
 eos, atque suspendit super quinque stipes:
 fueruntq. suspēsi vsq. ad vespertum. * Cum-
 que occumberet sol, præcepit socijs vt depo-
 nerent eos de patibulis. Qui depositos proie-
 cerunt in speluncam, in qua latuerant, & po-
 suerunt super os eius saxa ingentia, quæ per-
 manent vsque in præsens. * Eodem quoque
 die Macedam cepit Iosue, & percussit eam
 in ore gladij, regemq. illius interfecit, & om-
 nes habitatores eius: nō dimisit in ea saltem
 paruas reliquias. Fecitq. regi Maceda, sicut
 fecerant regi Iericho. * Trāsiuit autem cum
 omni Israel de Maceda in Lebna, & pugna-
 bat contra eam: * quam, tradidit Dominus

I Iſai. 31.
 f. 21.
 Eccli. 40.
 a. 5.

I Deu. 31.
 d. 23

cum rege suo in manus Israel: percusseruntque urbem in ore gladij, & omnes habitatores eius. non dimiserunt in ea vllas reliquias. Feceruntque regi Lebna, sicut fecerat regi Iericho.

- 31** * De Lebna transiuit in Lachis cum omni Israel: & exercitu per gyrum disposito
32 oppugnabat eam. * Tradiditque Dominus Lachis in manus Israel, & cepit eam die altero, atque percussit in ore gladij, omnemque animam, quæ fuerat in ea, sicut fecerat Lebna.
33 * Eo tempore ascendit Horam rex Gazer, vt auxiliaretur Lachis: quem percussit Iosue cū omni populo eius vsque ad interuiccionem.
34 * Transiuitque de Lachis in Eglon, & circumdedit,
35 atque expugnauit eam eadem die: percussitque in ore gladij omnes animas, quæ erant in ea iuxta omnia quæ fecerat Lachis. * Ascendit quoque cum omni Israel de Eglon in Hebron, & pugnavit contra eam: * cepit eam, &
37 percussit in ore gladij, regem quoque eius, & & omnium oppida regionis illius, vniuersasque animas, quæ in ea fuerant commorantes: nō reliquit in ea vllas reliquias: sicut fecerat Eglon, sic fecit & Hebron, cuncta quæ in ea reperit
38 consumens gladio. * Inde reuersus in Dabir,
39 * cepit eam atque vastauit eam quoque eius atque omnia per circuitum oppida percussit in ore gladij: nō dimisit in ea vllas reliquias: sicut fecerat Hebron & Lebna, & regibus eorum, sic fecit Dabir & regi illius. * Percussit itaque Iosue omnem Terram montanā, & meridiamā atque campestrē, & Asedoth cum regibus suis: non dimisit in ea vllas reliquias, sed omne quod spirare poterat interfecit, sicut præceperat ei Dominus Deus Israel,
41 * a Cadesbarne vsque Gazam. Omnem Terram Gozen vsque Gabaon, * vniuersosque reges, & regiones eorum vno impetu cepit atque vastauit: Dñs enim Deus Israel pugnavit

43 pro eo. * reuersusque est cum omni Israel ad locum castrorum in Gulgala.;

C A P. X I.

- 1** **Q**Uæ cum audisset Iabin rex Asor, missus
2 ad Iobab regem Madon, & ad regem Semeron, atque ad regem Achisaph: * ad reges quoque Aquilonis, qui habitabant in montanis, & in planitie contra meridiem Cene-
3 roth, in campestribus quoque, & in regionibus Dor iuxta mare: * Chananeum quoque ab Oriente, & Occidente, & Amorheum atque Hethæum ac Pherezeum, & Ielusum in montanis: Heuzum quoque qui habitabat ad radices Hermon in Terra Maspha
4 * Egressi sunt omnes cū turmis suis, populus multus nimis sicut arena, quæ est in litore maris, equi quoque & curius immensis
5 multitudinis. * Conueneruntque omnes reges isti in vnum ad Aquas Merom, vt pugnarent contra Israel. * Dixitque Dominus ad Iosue: Ne timeas eos: cras enim hac eadem hora ego tradam omnes istos vulnerandos in conspectu Israel: equos eorū subneruabis, &
7 currus igne combures. * Venitque Iosue, & omnis exercitus cū eo aduersus illos ad Aquas Merom subito, & irruerunt super eos, tradiditque illos Dominus in manus Israel. Qui percusserunt eos, persecuti sunt vsque ad Sidonem magnam, & Aquas Maserephoth, campumque Masphe, qui est ad Orientalē illius partē. Inter-
9 percussit omnes, vt nullas dimitteret ex reliquiis: * fecitque sicut præceperat ei Dominus, equos eorum subneruauit, curiusque contulit igni. * Reuersusque statim cepit Asor: regem eius percussit gladio. Asor enim antiquitus inter omnia regna hæc principatum tenebat. * Percussitque omnes animas, quæ

ibidem morabantur : non dimisit in ea villas reliquias, sed vsque ad interuentionem vniuersae vastauit, ipsamque urbem peremit incendio. * Et omnes per circuitum ciuitates, regesque earum cepit, percussit atque deleuit, sicut praeceperat ei Moyses famulus Domini.

13 * Absque vrbibus, quae erant in collibus, & in tumulis sitae, ceteras succendit Israel : vnam tantum Afor munitissimam flamma consumpsit. * Omnemque praedam istarum vrbium ac iumenta diuiserunt sibi filij Israel, cunctis hominibus interfectis. * Sicut praeceperat Dominus Moysi seruo suo, ita praecepit Moyses Iosue, & ille vniuersa compleuit non preterijt de vniuersis mandatis, nec vnum quidem verbum quod iusserat Dominus Moysi.

16 * Cepit itaque Iosue omnem Terram montanam, & meridianam, terramque Gosen, & planitiem, & Occidentalem plagam, montemque Israel, & campestria eius : & partem montis, quae ascendit Seir vsque Baalgad per planitiem Libani super montem Hermon : omnes reges eorum cepit, percussit, & occidit.

18 * Multo tempore pugnavit Iosue contra reges istos. * Non fuit ciuitas quae se traderet filijs Israel, praeter Heuzeug, qui habitabat in Gabaon : omnes enim bellando cepit. * Domini enim sententia fuerat, vt indurarentur corda eorum, & pugnarent contra Israel, & taderent, & non mererentur ullam clementiam, ac perirent, sicut praeceperat Dominus Moysi. * In illo tempore venit Iosue, & interfecit Enacim de montanis, Hebron, & Dabir, & Anab, & de omni monte Iuda, & Israel, vrbesque eorum deleuit. * Non reliquit ullum de stirpe Enacim, in Terra filiorum Israel : absque ciuitatibus Gaza, & Geth, & Azoto, in quibus solis reliqui sunt. * Cepit ergo Iosue omnem Terram, sicut locutus est Dominus ad Moysen, & tradidit eam in possessionem filijs Israel secundum partes, & tribus suas. quieuitque Terra a praesentibus.

C A P. XIII.

1 **H** sunt reges, quos percusserunt filij Israel, & possederunt Terram eorum trans Iordanem ad solis ortum, a torrente Arnon usque ad montem Hermon, & omnem Orientalem plagam, quae respicit solitudinem.

2 * Sehon rex Amorrhoeorum, qui habitauit in Hesebon, dominatus est ab Aroer, quae sita est super ripam torrentis Arnon, & medietatis partis in valle, dimidizque Galaad, vsque ad torrentem Iaboc, qui est terminus filiorum Amriton. * & a solitudine usque ad Mare Cedron contra Orientem, & usque ad Mare deserti, quod est mare salissimum, ad Orientalem plagam per viam quae ducit Bethsimoth, & ab australi parte, quae subiaceat Aledoth, Phasga. * Terminus Og regis Basan, de reliquijs Raphaim, qui habitauit in Asa-

roth, & in Edrai, & dominatus est in monte Hermon, & in Salecha, atque in vniuersa Basan, usque ad terminos * Gessuri, & Machati, & dimidia partis Galaad : terminos Sehon regis Hesebon. * Moyses famulus Domini, & filij Israel percusserunt eos, tradiditque Terram eorum Moyses in possessionem Rubenitis, & Gaditis, & dimidia tribui Manasse. * Hi sunt reges Terrae, quos percussit Iosue & filij Israel trans Iordanem ad Occidentalem plagam, a Baalgad in campo Libani, usque ad montem, cuius pars ascendit in Seir : tradiditque eam Iosue in possessionem tribus Israel, singulis partes suas, tam in montanis quam in planis atque campestribus. In Aledoth, & in solitudine, ac in meridie Heuzeug fuit & Amorrhæus, Chanaanæus, & Pherezæus, Heuzeug, & Iebusæus. * Rex Iericho unus : rex Hai, quae est ex latere Bethel, unus : * rex Ierusalem unus, rex Hebron unus, * rex Ierimoth unus, rex Lachis unus, * rex Eglon unus, rex Gazer unus, * rex Dabir unus, rex Gader unus, * rex Herma unus, rex Hered unus, * rex Lebna unus, rex Odullam unus, * rex Maceda unus, rex Bethel unus, * rex Taphua unus, rex Opher unus, * rex Apher unus, rex Saron unus, * rex Madon unus, rex Afor unus, * rex Semeron unus, rex Achisaph unus, * rex Thenac unus, rex Mageddo unus, * rex Cades unus, rex Iachanan Carmeli unus, * rex Dor, & provinciae Dor unus, rex Gentium Galgal unus, * rex Thersa unus : omnes reges triginta unus.

C A P. XIII.

1 **I**osue senex, prope senectutem erat, & dixit Dominus ad eum : Sentisti, & loquutus es, terraque latissima derelicta est, quae necdum forte diuisa est : * omnis uidelicet Galilaea, & Philisthim, & vniuersa Gessuri. * A humo turbido, qui irrigat Aegyptum, usque ad terminos Accaron contra Aquilonem : Terra Chanaan, quae in quinque regulos Philisthim diuiditur, Gazos, & Azotus, Ascalonitas, Gethæos, & Accaronitas. * Ad meridiem vero sunt Heuzeug, omnis Terra Chanaan, & Maara Sidoniorum usque Apheræ & terminos Amorrhæi, * eiusque confinia. Libani quoque regio contra Orientem a Baalgad sub monte Hermon, donec ingrediatis Emath. * Omnium qui habitant in monte a Libano usque ad Aquas Maserephoth, vniuersaeque Sidonij. Ego sum qui delebo eos a facie filiorum Israel. Veniat ergo in partem hereditatis Israel, sicut praecepi tibi. * Et nunc diuide terram in possessionem novem tribubus, & dimidia tribui Manasse, * cum qua Ruben & Gad possederunt terram, I quam tradidit Moyses famulus Domini trans fluentem Iordanis, ad orientalem plagam. * Ab Aroer, quae sita est in ripa torrentis Arnon, & in uallis medio, uni-

1 No. 33.
E. 31.

uerſaq. campeſtria Medaba. vſque Dibon.
 10 * & cūſta ciuitates Sehon, regis Amorrhæi,
 qui regnauit in Heſebon vſque ad terminos
 11 filiorū Ammon. * & Galaad, ac terminum
 Geſſuri & Machati, & omnem montem Her
 mon, & vniuerſam Baſan, vſque ad Sale
 12 cha, * omne regnum Og in Baſan, qui re
 gnauit in Aſtaroth & Edrai, ipſe fuit de reli
 quis. Raphaim: percuſſitq. eos Moyſes atq;
 13 delouit. * Noluertuntq. diſperdere filij Iſrael
 Geſſuri & Machati: & habitauerunt in medio
 Iſrael vſque in præſentem diem. * Tribui
 14 autem Leui non dedit poſſeſſionem: ſed ſa
 crificia & victima Domini Dei Iſrael, ipſa
 15 eſt eius hereditas, ſicut locutus eſt illi. * Dedit
 ergo Moyſes poſſeſſionem tribui filiorum
 16 Ruben iuxta cognationes ſuas. * Fuitq. termi
 nus eorum ab Aroer, quæ ſita eſt in ripa tor
 rentis Arnon, & in valle eiufdē torrentis
 17 medii: vniuerſam planitiem, quæ ducit Meda
 ba, * & Heſebon, cunctoſq. viculos earum,
 qui ſunt in campeſtribus: Dibon quoque,
 18 & Bamothbaal, & oppidum Baalmaon, * &
 19 la'a, & Cedimoth, & Mephaath, * & Caria
 thaim, & Sabama, & Sarathafar in monte con
 20 uallis. * Bethphogor & Aleſedoth, Phaſga
 21 & Beſuſimoth, * & omnes vrbes campeſtris,
 vniuerſaq. regna Sehon regis Amorrhæi, qui
 22 regnauit in Heſebon, ſiquæ percuſſit Moy
 ſes, cum principibus Madian: Heuzum, &
 23 Recem, & Sur, & Hur, & Rebe duces Sehon
 habitatores Terræ. * Et Balaam filium Beor
 24 ariolum occiderunt filij Iſrael gladio cum ce
 teris interfecit. * Factuſq. eſt terminus filio
 25 rum Ruben Iordanis fluminis. Hæc eſt poſſe
 ſſio Rubenitarū per cognationes ſuas vrbiū
 26 & viculorum. * Deditq. Moyſes tribui Gad
 & filijs eius per cognationes ſuas poſſeſſionē,
 27 cuius hæc diuiſio eſt. * Terminus Iaſer, &
 28 omnes ciui aſes Galaad, & dimidiā partem
 29 terræ filiorum Ammon, vſque ad Aroer, quæ
 30 eſt contra Rabba. * & ab Heſebon vſque Ra
 mous, Maſphe & Betonim: & a Manaim vſq;
 31 ad terminos Dabir. * in valle quoque Bētha
 ran, & Bethnemra, & Socoth, & Saphon reli
 quam partem regni Sehon regis Heſebon: hu
 32 ius quoque ſinis, Iordanis eſt vſq; ad extre
 mam partē maris Cenereth trans Iordanem
 33 ad orientalem plagam. * hæc eſt poſſeſſio filio
 rum Gad per familias ſuas, ciuitates, & villæ
 34 earum. * Dedit & dimidiē tribui Manafſe,
 35 filijsq. eius iuxta cognationes ſuas poſſeſſio
 nem, * cuius hoc principium eſt: a Manaim
 36 vniuerſam Baſan, & cūſta regna Og regis Ba
 ſan, omnesq. vicos Iair, qui ſunt Baſan, ſexa
 37 ginta oppida. * & dimidiā partem Galaad,
 & Aſtaroth, & Edrai vrbes regni Og in Ba
 ſan: filijs Machir, filijs Manafſe dimidiæ parti
 38 filiorū Machir iuxta cognationes ſuas. * Hæc
 39 poſſeſſionē diſiſit Moyſes in ciſteſtrib. Moab
 trans Iordanē contra Iericho ad Orientalem

33 plagam. * Tribui autem Leui non dedit
 poſſeſſionem: quoniam Dominus Deus Iſ
 34 rael ipſe eſt poſſeſſio eius, vt locutus eſt illi.

CAP. XIII.

Hoc eſt, quod poſſederunt filij Iſrael in
 A Terra Canaan, quam dederunt eis Eleazar
 ſacerdos, & Joſue filius Nun, & prin
 2 cipes familiarum per tribus Iſrael: * ſorte
 omnia diuidentes, ſicut præceperat Domi
 3 nus in manu Moyſi, nouem tribubus, & dimi
 4 diz tribui. * Duabus enim tribubus, & dimi
 5 diz dederat Moyſes trans Iordanem poſſeſ
 ſionem: abſque Leuitis, qui nihil terræ ac
 6 ceperunt inter fratres ſuos: * ſed in eorum
 7 ſuccceſſerunt locum filij Joſeph in duas diui
 ſi tribus, Manafſe & Ephraim: nec acceperunt
 8 Leuitæ aliam in Terra partem, niſi vr
 bes ad habitandum, & ſuburbana earum ad
 9 alenda iumenta & pecora ſua: * Sicut præ
 ceperat Dominus Moyſi, ita fecerunt filij
 10 Iſrael, & diuiſerunt Terram. * Acceſſerunt
 itaque filij Iuda ad Joſue in Gulgala, locu
 tusque eſt ad eum Caleb filius Iephone Cene
 11 zex: * Noſti quid locutus ſit Dominus ad
 Moyſen hominem Dei de me & te in Cades
 12 barne. * Quadraginta annorum eram quan
 do miſit me Moyſes ſamulus Domini de Ca
 13 desbarne, vt conſiderarem Terram, nuncia
 14 uique ei quod mihi verum videbatur. * Fra
 15 tres autem mei, qui aſcenderant mecum, diſ
 ſoluerunt cor populi: & nihilominus ego ſe
 16 cutus ſum Dominum Deum meum. * Iura
 17 uitque Moyſes in die illo, dicens: Terra, quam
 18 calcaui pes tuus, erit poſſeſſio tua, & filio
 19 rum tuorum in æternum: quia ſecutus es Do
 20 minum Deum meum. * Conceſſit ergo Do
 21 minus vitam mihi, ſicut pollicitus eſt vſque
 in præſentem diem. * Quadraginta & quin
 22 que anni ſunt, ex quo locutus eſt Dominus
 23 verbum iſtud ad Moyſen, quando ambula
 24 bat Iſrael per ſolitudinem: hodie octoginta
 25 quinquæ annorum ſunt: ſic valens, vt eo va
 26 lebam tempore quido ad explorandum miſ
 27 ſus ſum: ſi illius in temporis fortitudo vſque
 28 hodie perſeuerat, tam ad bellandum quam
 29 ad gradiendum. * Da ergo mihi montem
 30 iſtum, quem pollicitus eſt Dominus, te quo
 31 que audiente, in quo Enacim ſunt, & vrbes
 32 magnæ atque munite: ſi forte ſit Dominus
 33 mecum, & potero delere eos: ſicut promi
 34 ſit mihi. * Benedixitque ei Joſue: & tradi
 35 dit ei Hebron in poſſeſſionem. * atque ex eo
 36 fuit Hebron Caleb filio Iephone Cenez
 37 vſque in præſentem diem: quia ſecutus eſt Do
 38 minum Deum Iſrael. * Nomen Hebron an
 39 te vocabatur Cariat Arbe: Adam maximus
 ibi inter Enacim ſitus eſt: & Terra ceſſauit a
 prælijs.

18.
b.8,

14.
c.11

14.
d.22.

Eccli.
46.11

I Gitur | fors filiorum Iudæ per cognationes suas ista fuit: A termino Edom, desertum Sin contra Meridiem, & vsque ad extremam partem australis plagæ. * Initium eius a summitate maris salifissimi, & a lingua eius, quæ respicit Meridiem. * Egrediturq. contra Ascensu Scorpionis, & pertrâsit in Sinâ: ascenditq. in Cadesbarne, & peruenit in Esron, ascendens ad Addar, & circueis Carcaa, & atque inde pertransiens in Asmona, & perueniens ad Torrentem Aegypti: eruntq. termini eius: mare magnum hic erit finis meridianæ plagæ. * Ab Oriente vero erit initium, mare salifissimum vsq. ad extrema Iordanis: & ea quæ respiciunt ad Aquilonem a lingua maris vsque ad eundem Iordanis fluuium. * ascenditq. terminus in Beth Hagla, & transit ad Aquilonem in Beth Araba: ascendens ad lapidem Boen filij Ruben. * & tendens vsque ad terminos Debera de Valle Achor, contra Aquilonem respiciens Galgala, quæ est ex aduerso Ascensionis Adommim, ab australi parte torrentis: transiitque aquas, quæ vocantur Fons solis: & erunt exitus eius ad Fontem Rogel. * ascenditq. per conuallem filij Ennom ex latere Iebusei ad Meridiem, hæc est Ierusalem: & inde se erigens ad verticem mûtis, qui est contra Geennom ad Occidentem in summitate Vallis Raphaim contra Aquilonem. * pertransiitq. a vertice montis vsque ad fontem aque Nephthæ: & peruenit vsque ad vicos montis Ephron: inclinaturque in Baala, quæ est Cariathiarim, id est, vrbs filiarum. * & circuit de Baala contra Occidentem, vsque ad montem Seir: transiitque iuxta latus montis Iarim ad Aquilonem in Cheslon: & descendit in Bethfames, transiitq. in Thama. * & peruenit contra Aquilonem partis Accaron ex latere: inclinaturque Sechrona, & transit montem Baala: peruenitq. in Iebneel, & magni maris contra occidentem fine concluditur. * hi sunt termini filiorum Iudæ per circuitum in cognationibus suis. * Caleb vero filio Iephone dedit partem in medio filiorum Iuda, sicut præcepit ei Dominus: Cariath Arbe patris Enac, ipsa est Hebron. * I Deleuq. ex ea Caleb tres filios Enac, Sefai & Ahi man & Tholmai de stirpe Enac. * Atq. inde descendens venit ad habitatores Dabinque prius vocabatur Cariath Sepher, id est, ciuitas litterarum. * Dixitq. Caleb: Qui percussit Cariath Sepher, & cepit eam, dabo ei Axam filiam meam vxorem. * Cepitq. eam Othoniel filius Cenez frater Caleb iunior: de ditq. ei Axam filiam suam vxorem. * Quæ, cû pergeret simul, suâs est a viro suo vt peteret a patre suo agrum, suspirauitq. vt sedebat in alino. Cui Caleb: Quid habes, inquit? * At illa respondit: Da mihi benedictionem: Terram

australem & arentem dedisti mihi, iuge & irriguam. Dedit itaque ei Caleb irriguam superius & inferius. * Hæc est possessio tribus filiorum Iudæ per cognationes suas. * Erantq. ciuitates ab extremis partibus filiorum Iudæ iuxta terminos Edom a Meridie: Cabseel & Eder & Iagur, * & Cina & Dimona & Adada, * & Cades, & Afor, & Iethnam, * Ziph & Telé & Baloth, * Afor noua & Carioth, Hefron, hæc est Afor. * Amam, Sama, & Molada, * & Afergadda & Hassemon & Bethphelet, * & Hazerfual & Bersabee & Baziothia * & Baala & Iim & Esen, * & Eltholad & Cesil & Harma, * & Siceleg & Medemena & Senfenna, * Lebaoth & Selim & Aen & Remon. * omnes ciuitates vingintinouem, & villæ earum. * In campestribus vero. Estaol & Sares & Asena, * & Zanoë & Aengannim & Taphua & Enaim, * & Ierimoth & Adullâ, Socho & Azeca, * & Saraim & Adichaim & Gedera & Gedrothaim: vrbes quatuordecim, & villæ earum. * Sanan & Hadassa & Magdalgad, * Deleau & Mafepha & Iethel, * Lachis & Easath & Eglon, * Chebbon & Lethem & Cethlis, * & Gideroth & Bethdagon & Naama & Maceda: ciuitates sedecim, & villæ earum. * Labana & Ether & Asan, * Iephtha & Esna & Nesib, * & Ceila & Achzib & Maresa, ciuitates nouem, & villæ earum. * Accaron cum vicis & villulis suis. * Ab Accaron vsque ad mare: omnia quæ vergunt ad Azotum & viculos eius. * Azotus cum vicis & villulis suis. Gaza cû vicis & villulis suis, vsque ad torrentem Aegypti, & mare magnum terminus eius. * Et in monte: Samir & Iether & Socoth, * & Dann & Cariathfenna, hæc est Dabir: * Anab & Ithemo & Anim, * Gosen & Olon & Giloc: ciuitates vndecim & villæ earum. * Arab & Ruma & Esan, * & Ianum & Bethchaphna & Apheca, * Achmatha & Cariatharbe, hæc est Hebron, & Sior: ciuitates nouem, & villæ earum. * Maon & Carmel & Ziph & Iota, * Iezrael & Iucadam & Zanoë, * Accaim, Gabaa & Thamma: ciuitates decem, & villæ earum. * Halhul, & Bessur, & Gedor, * Mareth, & Bethanoth, & Eltecon: ciuitates sex & villæ earum. * Cariathbaal, hæc est Cariathiarim vrbs filiarum, & Arebba: ciuitates duæ, & villæ earum. * In deserto Betharaba, Meddin, & Sachacha * & Nebfan, & ciuitas Salis, & Engaddi: ciuitates sex, & villæ earum. * Iebuseum autem habitatorem Ierusalem non potuerunt filij Iudæ delere: habitauitq. Iebuseus cum filiis Iudæ in Ierusalem vsque in præsentem diem.

CAP. XVI.

E cidit quoque fors filiorum Ioseph ab Iordane contra Iericho & aquas eius ab Oriente: solitudo quæ ascendit de Iericho ad montem Bethel: * & egreditur de Bethel Luza:

transiitq.

transiitq. terminum Archi, Atharoth, & descendit ad Occidentem iuxta terminum Iephleti, vsq. ad terminos Beth horon inferioris, & Gazet: finiturq. regiones eius maris magno: possederuntq. filij Ioseph Manasse & Ephraim. Et factus est terminus filiorum Ephraim per cognationes suas: & possessio eorū contra Orientem Astaroth addat vsq. Beth horon superiorem. Egredivunturque Cōfinia in mare: Machmethath vero Aquilonem respicit, & circum terminis eorū Orientem in Thanathseho, & pertransit ab Oriente Ianoe. descenditq. de Ianoe in Astaroth, & Naarath: & peruenit in Iericho, egrediturq. ad Iordanem. De Taphua pertransit contera mare in Vallem arundineā, iuxtaque egreditur eius in mare salissimum. hac est possessio tribus filiorū Ephraim per familias suas. Vtrobq. separatae sunt filij Ephraim in medio possessionis filiorum Manasse, & iuxta eorum. Et non interfecerunt filij Ephraim Chananzum, qui habitabat in Gazet: habitauitque Chananzus in medio Ephraim vsq. in diem hanc tributarius.

CAP. XVII.

1 **C**ecidit autem fors tribui Manasse (ipse enim est primogenitus Ioseph) Machir primogenito Manasse patri Galaad, qui fuit vir pugnator, habuitq. possessionem Galaad & Basan. 2 I & reliquis filiorum Manasse iuxta familias suas, filij Abiezer, & filij Helek, & filij Erikel, & filij Sechemi, & filij Hepher, & filij Semida. isti sunt filij Manasse filij Ioseph, mores, per cognationes suas. 3 I Salphaad vero filio Hepher filij Galaad. filij Machir filij Manasse non erant filij, sed soror filia: quarum ista sunt nomina, Maala & Noa & Hegla & Melcha & Therfa. Veneruntq. in conspectu Eleazari sacerdotis, & Ioseph filij Nūi, & principum dicentes: Dominus praecepit per manum Moysi, ut daretur nobis possessio in medio fratrum nostrorum. Deditq. eis iuxta imperium Domini possessionem in medio fratrum patris earum. Et ceciderunt funiculi Manasse, decem, abique Terra Galaad & Basan trans Iordanem. Filii enim Manasse possederunt hereditatem in medio filiorum eius. Terra autem Galaad cecidit in sortem filiorum Manasse qui reliqui erant. Fuitque terminus Manasse ab Afer, Machmethath quae respicit Sichem: & egreditur ad dextram iuxta habitatores Fongit Taphuz. Et tenus in sorte Manasse ceciderat Taphuz, quae est iuxta terminos Manasse filiorum Ephraim. Descenditque terminus Vallis arundineti in meridiem torrentis ciuitatum Ephraim, quae in medio fuerit vrbium Manasse: terminus Manasse ab Aquilone torrentis, & exitus eius pergit ad mare: ita ut possessio Ephraim sit ab Austro, &

ab Aquilone Manasse, & vtramq. claudat mare, & conuersantur sibi in tribu Afer ab Aquilone, & in tribu Issachar ab Oriente. Fuitque hereditas Manasse in Issachar & in Afer, Bethsan & viculi eius, & Ieblaam cum viculis suis, & habitatores Dor cum oppidis suis, habitatores quoque Endor cum viculis suis: similiterque habitatores Thernac cum viculis suis, & habitatores Mageddo cum viculis suis, & tertia pars vrbis Nopheth. Nec potuerunt filij Manasse habere ciuitates subvertere, sed cepit Chananzus habitare in terra sua. Postquam autem conuenerunt filij Israel, subiecerunt Chananzos, & fecerunt sibi tributarios, nec interfecerunt eos. Locutus est autem filij Ioseph ad Iosue, & dixerunt: Quare dedisti mihi possessionem sortis, & funiculi vnius, cum sint totae multitudinis, & benedixit mihi Dns? Ad quos Iosue ait: Si populus multus es, ascende in siluam, & succide tibi spatia in Terra Pherezai & Raphaim: angusta est tibi possessio montis Ephraim. Cui responderunt filij Ioseph: Nō poterimus ad montana conscendere, cum ferreis curribus utantur Chananzai, qui habitant in terra campestris, in qua sita sunt Bethsan cum viculis suis, & Iericho mediam possidens vallemq. Dixitq. Iosue ad domum Ioseph, Ephraim & Manasse: Populus multus es, & magne fortitudinis, non habebis sortem vnam, sed transibis ad montem, & succides tibi, atq. purgabis ad habitandum spatia: & potens ultra procedere cum subuerteris Chananzum, quō dicis ferreos habere currus, & esse fortissimum.

CAP. XVIII.

1 **C**ongregati sunt omnes filij Israel in Silo, ibiq. fixerunt tabernaculum testimonij, & fuit eis Terra subiecta. Remanserant autem filiorum Israel septem tribus, quae necdum acceperant possessiones suas. Ad quos Iosue ait: Viquequo marctis ignauia, & non intratis ad possidendam Terram, quam Dns Deus patrum vestrorum dedit vobis? Eligit de singulis tribubus ternos viros, ut mittat eos & pergant atque circumeant Terrā, & describant eam iuxta numerum vnicuiusq. multitudinis: referantque ad me quod descriperint. Diuidite vobis Terram in septem partes. Iudas sit in terminis suis ab australi plagā, & domus Ioseph ab Aquilone. mediam inter hos Terram in septem partes describit: & huc venietis ad me, ut coram Dño Deo vestro mittam vobis hic sortem: quia non est inter vos pars leuitarū, sed sacerdotum Domini est eorum hereditas. Gad autem, & Ruben, & dimidia tribus Manasse ita acceperant possessiones suas trans Iordanē ad Orientalem plagam: quas dedit eis Moyses filiis Dñi. Cumq. surrexissent viri, ut pergerent ad describendam terram, praecepit eis

Gen. 31.
19

Iosue, dicens: Circuite Terram, & describe eam, ac reuertimini ad me: vt hic corā Domino, in Silo mittam vobis sortem. * Itaque perrexerunt: & iustrantes eam, in septem partes diuiserunt, scribentes in volumine. Reuersiq. sunt ad Iosue in castra Silo. * Qui misit sortes corā Dño in Silo, diuisitq. Terram filiis Israel in septē partes. * Et ascendit fors prima filiorum Benjamin per familias suas, vt possiderent Terrā inter filios Iuda & filios Ioseph. * Fuitq. terminus eorū cōtra Aquilonē a Iordane: perges iuxta larus Iericho septentrionalis plagā, & inde contra Occidentē ad montana confendens, & perueniens ad solitudinem Bethauen, * atque pertransiens iuxta I. Luxam ad Meridiem, ipsa est Bethel: descenditq. in Ataroth addar in montem, qui est ad Meridiem Beth horon inferioris: * Et inclinatur circuiens contra mare ad Meridiē mōtis qui respicit Beth horon contra Africū: suntq. exitus eius in Cariath baal, quā vocatur & Cariathiarim, urbem filiorum Iuda: hāc est plaga contra mare, ad Occidentem.

15 * A Meridie autē ex parte Cariathiarim egreditur terminus contra mare, & peruenit vsq. ad fontē aquarum Nephthoa. * Descenditque in partē montis, qui respicit Vallē filiorum Ennom: & est cōtra septentrionalē plagam in extrema parte Vallis Raphaim. Descenditque in Geennom (id est, Vallē Ennom) iuxta latus Iebusi ad Austrū: & peruenit ad Fontem Rogel, * transiens ad Aquilonē, & egrediens ad Enfemes, id est fontem folis: * & pertransit vsq. ad tumulos, qui sunt e D regione Ascensus Adomim: descenditq. ad Abdoen, id est, lapidē Boen filij Ruben: & pertransit ex latere Aquilonis ad campestria: descenditq. in planitiē, * & pratergreditur cōtra Aquilonem Beth hagla: suntq. exitus eius contra linguam maris salissimi ab Aquilone in fine Iordanis ad australem plagam: * qui est terminus illius ab Oriente: hęc est possessio filiorum Benjamin per terminos suos in circuitu, & familias suas. * Fueruntq. ciuitates ei, Iericho & Beth hagla & Vallis Casis, * Beth Araba et Samaraim & Bethel * & Auim & Aphara & Ophera, * Villa Emona & Ophai & Gabee: ciuitates duodecim, & villæ earum. * Gaboon & Rama: * Beroch, * & Mesphe & Caphara, & Amosa * & Recem, Iarephel & Tharela, * & Sela, Eleph, & Iebus, quæ est Ierusalem, Gabaath & Cariath: ciuitates quattuordecim, & villæ earum. Hęc est possessio filiorum Benjamin iuxta familias suas.

CAP. XIX.

7 **E** T egressa est fors secunda filiorū Simeon
A per cognationes suas: fuitque hereditas
a eorū in medio possessionis filiorum Iuda:
3 Bersabee & Sabee & Molada * & Haserfual

4 Bala & Alem * & Eltholad, Bethul & Har-
ma * & Siceleg & Bethmarchaboch & Har-
6 serfusa * & Bethlebaoth & Sarohen: ciuita-
7 tes tredecim, & villæ earum. * Ain & Rem-
mon & Athar & Aian: ciuitates quattuor,
8 & villæ earum: * omnes viculi per circuitū
vrbium istarū vsque ad Baalath Beer Ra-
math contra austrālē plagam. Hęc est heredi-
9 tas filiorū Simeon iuxta cognationes suas,
9 * in possessione & funiculo filiorum Iuda:
quia maior erat. & idcirco filij Simeon pos-
10 sederunt in medio hereditatis eorum. * Ceci-
ditq. fors tertia filiorum Zabulon per co-
gnationes suas: & factus est terminus posses-
11 sionis eorum vsque Sarid. * Ascenditque de
Mari & Merala, & peruenit in Debbaiech,
vsque ad torrentem qui est contra Ieconam.
12 * Et reuertitur de Sared contra Orientem
in fines Ceselethbabor: & egreditur ad Da-
13 bereth, ascenditque contra Iaphie. * Et inde
per transit vsque ad orientalem plagam Ge-
ththepher & Thacafin: & egreditur in Rem-
14 mon, Amthar & Noa. * Et circuit ad Aqui-
lonem Hanathon: suntq. egressus eius Val-
15 lis Iephtahel, * & Careth & Naalol & Se-
meron & Ierala & Bethlehem: ciuitates duo-
16 decim, & villæ earum. * Hęc est hereditas
tribus filiorū Zabulon per cognationes suas,
17 vrbes & viculi earum. * Issacharegressa est
18 fors quarta per cognationes suas. * fuitque
eius hereditas Iezrael & Caaloth & Sunema
19 * & Hapharaim & Seon, & Anaharath * &
20 Rabboth & Cefion, Abes, * & Rameth, &
21 Engannim, & Enhadda & Bethphefes.
22 * Et peruenit terminus eius vsque Thabor
& Sehesma & Bethlames: eriq. exitus eius
Iordanis: ciuitates sedecim, & villæ earum.
23 Hęc est possessio filiorum Issachar per cogna-
24 tiones suas, vrbes, & viculi earum. * Ceci-
ditq. fors quinta tribui filiorum Aser per co-
25 gnationes suas: * fuitque terminus eorum
26 Halcath & Chali & Beten & Azaph * &
Elmelech & Amaad & Messali: & peruenit vs-
que ad Carmeli maris & Sihar et Labanath.
27 * Ac reuertitur contra orientem Bethdagon:
& pertransit vsq. Zabulon & Vallē Iephtael
28 Contra Aquilonē in Bethemec & Nehiel. Eg-
grediturque ad Ieznam Cabul, * & Abran &
Rohob & Hamon & Cana, vsque ad Sido-
29 nē magnā. * reuertiturq. in Horma vsque ad
ciuitatem munitissimā Tyrum, & vsque Ho-
sa: cruntque exitus eius in mare de funiculo
30 Achziba: * & Amma & Aphec & Rohob.
31 ciuitates vigintidux, & villæ earum. * Hęc
est possessio filiorum Aser per cognationes
32 suas, vrbesque & viculi earum. * Filiorum
Nephtali sexta fors cecidit per familias
33 suas: * & cepit terminus de Heleph & Elon
in Saananim, & Adami, quæ est Neceb, &
Iebnael vsque Lecum: & egressus eorum vs-
34 que ad Iordanem: * reuertiturque terminus

contra Occidentem in Azanorthabor, atque inde egreditur in Hucuta, & pertransit in Zabulon cōtra Meridiem, & in Aser contra Occidentē, & in Iuda ad Iordanē contra orientem solis. * ciuitates minimissimæ, Affedim, 35 Sen, & Emath, & Recchar & Cenereth, * & 36 Edema & Arama, Aser * & Cedec & Edrai, 37 Enasor, * & Ieron & Magdala, Horem & Bethanath & Bethfames: ciuitates decem & 38 nouem, & villæ earum. * Hæc est possessio 39 tribus filiorū Nephthali per cognationes suas, 40 vrbes & viculæ earum. * Tribui filiorū Dan 41 per familias suas egressa est fors septima: * & 42 fuit terminus possessionis ei⁹ Sara & Esthaol 43 & Hirsemes, id est ciuitas solis. * Selebin & 44 Aialon & Iechela, * Elon & Themna & 45 Acron, * Elthece, Gebbethon & Balaath, 46 * & Iud & Eane & Barach & Gethremmō: 47 * & Meiarcon & Arecon, cum termino qui respicit Ioppen, * & ipso fine concluditur. Ascenderuntq. filij Dan, & pugnaverunt contra Lefem, ceperuntq. eā: & percusserunt eam in ore gladij, & possederunt, & habitauerunt in ea, vocantes nomen eius Lefem Dan, ex nomine Dan patris sui. * Hæc est possessio tribus filiorum Dan, per cognationes suas, 49 vrbes & viculæ earum. * Cūq. cōplessent sorte diuidere Terram singulis per tribus suas, dederunt filij Israel possessionem Iosue filio 50 Nun in medio sui, * iuxta præceptum Domini, vrbē quā postulauit, Thamnath Saraa in monte Ephraim: & edificauit ciuitatem, habitauitq. in ea. * Hæc sunt possessiones, quas sorte diuiserunt Eleazar sacerdos, & Iosue filius Nun, & principes familiarum, ac tribuum filiorum Israel in Silo, coram Domino ad Ostium tabernaculi testimonij, partitque sunt Terram.

CA P. XX.

ET locutus est Dominus ad Iosue, dicens: 1 Loquere filiis Israel, & dic eis: * Separa- 2 te vrbes fugiuorum, * de quibus locutus 3 sum ad vos per manum Moysi; * vt confu- 4 giatis ad eas quicumque animam percusserit nescius: & possit euadere iram proximi, qui vltor est sanguinis: * cū ad vnā harum con- 5 fugerit ciuitatum, stabit ante portam ciuitatis, & loquetur senioribus vrbs illius ea, quæ se cōprobenz innocentē: siq. suscipient eum, 6 & dabunt ei locū ad habitandū. * Cumq. vltor sanguinis eū fuerit persecutus, non tra- 7 dent in manus eius: quia ignorans percussit proximum eius, nec ante biduum, triduum, 8 ve eius probatur inimicus. * Et habitabit in ciuitate illa, donec stet ante iudiciū causam reddens facti sui, & moriatur sacerdos magnus, qui fuerit in illo tempore: tunc reuertetur homicidā, & ingreditur ciuitatē & domū suā de qua fugerat. * Decreueruntq. Cedec in Galilza montes Nephthali, & Sichē in

monte Ephraim, & Cariatharbe, ipse est Hebron in monte Iuda. * Et trans Iordanē contra Orientalē plagā Jericho, * stantur Bosor, quæ sita est in cāpelli solitudine de tribu Rubē, et Ramoth in Galaad de tribu Gad, 9 & Gaulon in Basan de tribu Manasse. * Hæc ciuitates constitutæ sunt cunctis filiis Israel, & aduenis, qui habitabant inter eos: vt fugeret ad eas qui animam nescius percussisset, & nō moreretur in manu proximi, effusum sanguinē vindicare cupietis: donec flaret ante populum expositurus causam suam.

CA P. XXI.

A Ccefferuntq. principes familiarū Leui ad Eleazarum sacerdotē, & Iosue filium Nun, & ad duces cognationum per singulas tribus filiorum Israel: * locuti sunt ad eos in Silo Terræ Chanaan, atque dixerunt: 1 Dominus præcepit per manū Moysi, vt daretur nobis vrbes ad habitandū, & suburbana earum ad alendā iumentā. * Dederuntque filij Israel de possessionibus suis iuxta imperium Domini, ciuitates & suburbana earum. 4 * Egressaq. est fors in familiā Caat filiorum Aaron sacerdotis de tribubus Iuda, & Simeon, & Beniamin, ciuitates tredecim: * Et reliquis filiorū Caath, id est Leuitis, qui superfu- 5 erāt de tribubus Ephraim, & Dan, & dimidia tribu Manasse, ciuitates decem. * Porro filij Gerson egressa est fors, vt acciperent de tribubus Issachar & Aser & Nephthali, dimidiaque tribu Manasse in Basan ciuitates 7 numero tredecim. * Et filij Merari per cognationes suas de tribubus Ruben & Gad & 8 Zabulon vrbes quoddecim. * Dederuntq. filij Israel Leuitis ciuitates & suburbana earum, sicut præcepit Dominus per manum Moysi, 9 singulis sorte tribuentes. * De tribubus filiorum Iuda & Simeon dedit Iosue ciuitates: 10 * quarum ista sunt nomina, * filijs Aaron per familias Caath Leuitici generis (prima enim fors illis egressa est) * Cariatharbe pa- 11 tris Enac, quæ vocatur Hebron, in monte Iuda, & suburbana eius per circuitum. * Basan- 12 gros vero, & villas eius dedit Caleb filius Iephone ad possidendū. * Dedit ergo filijs Aaron sacerdotibus Hebron confugij ciuitatē, ac suburbana eius: & Lobnam cum subur- 13 banis suis: & Iether, & Bethemo, * & Holō, & Dabir, * & Ain, & Ieta, et Bethfames, cum suburbanis suis: ciuitates nouem de tri- 14 bus, vt dictū est, duabus. * De tribu autē filiorum Beniamin, Gabaa, et Gabae, * & Anathoth & Almon, cū suburbanis suis: ciuitates quatuor. * Omnes simul ciuitates filiorū Aaron sacerdotis, tredecim, cum suburbanis suis. * Reliquis vero per familias filiorum Caath Leuitici generis hæc est data possessio. * De tribu Ephraim vrbes confugij, Sichem cum suburbanis suis in monte E-

Deu. 4. g. 43

Nu. 35. a. 2.

1. Par. 6. a. 2.

Sup. 14. d. 14

21 phraim, & Gazer, * Cibsam & Beth ho-
 22 ron, cum suburbanis suis, ciuitates quattuor.
 23 * De tribu quoque Dan, Eltheco & Gaba-
 24 thon, * & Aialon & Gethremmon, cum sub-
 25 urbanis suis, ciuitates quattuor. * Porro de
 dimidia tribu Manasse, Thanach & Gethre-
 mon, cum suburbanis suis ciuitates duæ.
 26 * Omnes ciuitates decem, & suburbana ear-
 27 ù, datæ sunt filijs Caach inferioris gradus.
 28 * Filijs quoq. Gerson Leuitici generis dedit
 29 de dimidia tribu Manasse confugij ciuitates,
 30 Gaulon in Balan, & Bosram, cum suburbanis
 31 suis, ciuitates duas. * Porro de tribu Issachar,
 32 Ceflon, & Dabereth, * & Iaramoth, & Enga-
 33 nim, cum suburbanis suis, ciuitates quattuor.
 34 * De tribu autè Afer, Masal & Abdon, * &
 35 Helcrath, & Rohob, cum suburbanis suis, ciui-
 36 tates quattuor. * De tribu quoque Nephthali
 37 ciuitates confugij, Cedes in Galilæa, &
 38 Hammoth Dor, & Carthan, cū suburbanis
 39 suis, ciuitates tres. * Oēs vrbes familiarum
 40 Gerson, tredecim, cum suburbanis suis. * Fi-
 41 lijs autem Merari Leuitis inferioris gradus
 42 per familias suas data est de tribu Zabulon,
 43 Iecnā & Cartha * & Damna & Naalol, ciui-
 44 tates quattuor cū suburbanis suis. * De tri-
 45 bu Ruben ultra Iordauē contra Iericho ciui-
 46 tates refugij, Bosor in solitudine, Misor &
 47 Iaser & Iechson & Mephath, ciuitates
 48 quattuor cū suburbanis suis. * De tribu Gad
 49 ciuitates cōfugij, Ramoth in Galaad, & Ma-
 50 naïm & Helebon & Iazer, ciuitates quattuor cū
 51 suburbanis suis. * Omnes vrbes filiorū Me-
 52 rari per familias & cognationes suas, duode-
 53 cim. * Itaque ciuitates vniuersæ Leuitarum
 54 in medio possessionis filiorum Israël fuerunt
 55 quadraginta octo * cū suburbanis suis, singu-
 56 læ per familias distribuæ. * Veditq. Domi-
 57 nus Deus Israël omni Terrā, quam traditu-
 58 rum se patribus eorū iurauerat: & possederūt
 59 illæ, atq. habitauerunt in ea. * Dataq. est ab
 60 eo pax in omnes per circuitum nationes: nul-
 61 lusq. eis hostium resistere ausus est, sed cum
 62 ei in eorum diuionem redacti sunt. * Ne v-
 63 num quidem verbum, quod illis preliturū
 64 se esse promiserat, irritum fuit, sed p̄bus ex-
 65 pleta sunt omnia.

C A P. XXII.

1 Eodem Tempore vocauit Iosue Rubeni-
 2 tas, & Gaditas, & dimidiam tribum Ma-
 3 nasse, & dixitq. ad eos: Fecistis omnia quæ
 4 præcepit vobis Moyſes famulus Domini: mi-
 5 hi quoque in omnibus obedistis, * nec reli-
 6 quisistis fratres vestros longo tempore, vsque
 7 in præsentem diem, inſtodiens imperium
 8 Domini Dei vestri. * Quia igitur dedis Dñs
 9 Deus vester fratribus vestris quietem, & pa-
 10 cem, sicut pollicitus est: reuertimini, & ite
 11 in tabernacula vestra, & in terram possesio-
 12 nis, & quam tradidit vobis Moyſes famulus

3 Domini trans Iordanem: * ita dumtaxat, vt
 4 custodiatis attente, & opere completis mā-
 5 datū & legem quā præcepit vobis Moyſes fa-
 6 mulus Domini, vt diligatis Dominum Deū
 7 vestrū, & ambuletis in omnibus vijs eius, &
 8 obseruetis mandata illius, ad hærentiq. ei, ac
 9 seruius in omni corde, & in omni anima
 10 vestra. * Benedixitq. eis Iosue, & dimisit eos.
 11 Qui reuersi sunt in tabernacula sua. * Dimi-
 12 ditæ autem tribui Manasse possessionē Moy-
 13 ses dederat in Balan: & idcirco mediæ, quæ
 14 superfluit, dedit Iosue fortem inter ceteros
 15 fratres suos trans Iordanem ad Occidentale
 16 plagam. Cumq. dimitteret eos in tabernacu-
 17 la sua, & benedixisset eis, * dixit ad eos: In
 18 multa subtilia atque diuicijs reuertimini ad
 19 sedes vestras, cū argento & auro, & ac ter-
 20 ro, & vestemultiplicū diuidite prædam ho-
 21 stium cum fratribus vestris. * Reuersiq. sunt,
 22 & abierunt filij Ruben, & filij Gad, & dimi-
 23 dia tribus Manasse, filijs Israël de Silo, quæ
 24 sita est in Chanaan, vt intraret Galaad Ter-
 25 rā possessionis suæ, quam obtinuerant iuxta
 26 imperium Domini in manu Moyſi. * Cum-
 27 que venissent ad tumulos Iordanis in Terrā
 28 Chanai, ædificauerunt iuxta Iordanem alta-
 29 re infinitæ magnitudinis. * Quod cum audis-
 30 sent filij Israël, & ad eos certi nuncij detu-
 31 lissent ædificasse filios Ruben, & Gad, & di-
 32 midiam tribus Manasse altare in Terrā Cha-
 33 naan, super Iordanis tumulos, contra filios
 34 Israël: * conuenerunt omnes in Silo, vt ascē-
 35 derent, & dimicaret contra eos. * Et inte-
 36 rini miserunt ad illos in Terram Galaad Phi-
 37 neas huius Eleazari sacerdotis, * & decem
 38 principes cum eo, singulos de singulis tribu-
 39 bus. * Qui venerūt ad filios Ruben, & Gad,
 40 & dimidiæ tribus Manasse in Terrā Galaad,
 41 dixeruntq. ad eos: * Hæc mandat omnis po-
 42 pulus Domini: Quæ est ista transgressio? Cur
 43 reliquistis Dominum Deum Israël, ædifica-
 44 tes altare sacrilegū, & a cultu illius receden-
 45 tes? * An parum vobis est? quod peccastis
 46 in Beelphegor, & vsque in præsentem diem
 47 macula huius sceleris in nobis permanet?
 48 multiq. de populo contruerunt. * Et vos ho-
 49 die reliquistis Dominum, & eras in vniuer-
 50 sum Israël ira eius defuerit. * Quod si puta-
 51 tis immundam esse terram possessionis ves-
 52 stræ, transite ad Terram, in qua tabernacu-
 53 li Dñi est, & habitate inter nos: tantum vt
 54 a Domino, & a nostro consorcio non receda-
 55 tis, ædificato altari præter altare Domini
 56 Dei nostri. * I Nonne Achan filius Zare præ-
 57 terijt mandatum Domini, & super omnem
 58 populū Israël ira eius incubuit? Et ille erat
 59 vnus homo, atque vnam solus perijsset in
 60 scelere suo. * Respondieruntq. filij Ruben &
 61 Gad, & dimidia tribus Manasse principibus
 62 legationis Israël: * Fortissimus Deus Domi-
 63 nus, Fortissimus Deus Dominus, ipse nouit,

f. 31.
 Sup. 13.
 b. 8

f. Nu. 25.
 a. 4
 Deu. 4.
 a. 3

f. Sup. 7.
 a. 1

& Israel simul intelliget: si prauaricationis animo, hoc altare confluximus, non casso-
 13 diat nos, sed puniat nos in presenti: * & si ea mente fecimus vt holocausta, & sacrificium, & pacificas victimas super eo imponeremus,
 14 ipse querat & iudicet: * & non ea magis cogitatione atque tractatu, vt diceremus: Cras dicent filij vestri filiis nostris: Quid vobis & Domino Deo Israel? * terminum posuit Do-
 15 minus inter nos & vos, o filij Ruben, & filij Gad, Iordanem fluuium: & idcirco partem non habetis in Domino. Et per hanc occasionem auertet filij vestri filios nostros a timore Do-
 16 mini. Putauimus itaque melius, * & dixi-
 17 mus: Extruamus nobis altare, non in holocausta, neque ad victimas offerendas, * sed in testimonium inter nos & vos, & sobolem postram vestramque progeniem, vt seruiamus Domino, & iuris nostri sit offerre & holocausta, & victimas, & pacificas hostias: & nequa-
 18 qui dicant cras filij vestri filiis nostris: Non est vobis pars in Domino. * Quod si voluerit dicere, respondebunt eis: Ecce altare Domini, quod fecerunt patres nostri, non in holocaustis, neque in sacrificiis, sed in testimonio nostrum ac vestrum. * Absit a nobis hoc scelus vt recedamus a Domino, & eius vestigia relinquamus extruendo altari ad holocausta, & sacrificia, & victimas offerendas, prater altare Domini Dei nostri, quod extru-
 19 ctum est antetabernaculum eius. * Quibus auditis, Phinees sacerdos, & principes legationis Israel, qui erant cum eo, placati sunt: &
 20 G verba filiorum Ruben, & Gad, dimidie tribus Mana sibi libentissime susceperunt. * Dixitque Phinees filius Eleazari sacerdos ad eos: Nunc scimus quod nobiscum sit Dominus, quoniam alteri estis a prauaricatione hac, & liberaistis filios Israel de manu Domini.
 21 * Reuertensque est cum principibus a filiis Ruben & Gad de Terra Galaad, fluuium Chana-
 22 ad filios Israel, & retulit eis. * Placuitque sermo cunctis audientibus. Et laudauerunt Deum filij Israel, & nequamquam ultra dixerunt, vt ascenderent contra eos, atque pugnarent, & delerent Terram possessionis eorum.
 23 * Vocaueruntque filij Ruben, & filij Gad altare, quod extruxerat, Testimonium nostrum, quod Dominus ipse sit Deus.

C A P. XXIII.

1 **E** Voluto autem multo tempore, postquam
 A pacem dederat Dominus Israeli, subiectis in gyro nationibus vniuersis, & Iosue iussu
 2 gregum, & persentis etatis: * vocauit Iosue omnes Israel, maioresque natu, & principes ac duces, & magistros, disitque ad eos: Ego
 3 senex, & progressioris aetatis sum: Vosque cernitis omnia, & quae fecerit Dominus Deus vester cunctis per circuitum nationibus,

4 quomodo pro vobis ipse pugnauerit: * & nunc quia vobis sorte diuisit omnem Terram, ab Orientali parte Iordanis vsque ad mare magni, multaque adhuc superiunt nationes:
 5 * Dominus Deus vester disperdet eas & auferet a facie vestra, & possidebitis Terram, sicut
 6 vobis pollicitus est. * tantum confortamini, & estote solliciti, vt custodiatis cuncta quae scripta sunt in volumine legis Moysi: & non declinetis ab eis neque ad dexteram neque ad sinistram: * ne postquam intraueritis ad Gentes, quae inter vos futurae sunt, iuretis in nomine deorum earum, & seruiatis eis, & adoretis
 7 illos: * sed adheretis Domino Deo vestro: quod fecistis vsque in diem hanc. * Et tunc auferet Dominus Deus in conspectu vestro Gentes magnas & robustissimas, & nullus vobis resistere poterit. * Vnus est vobis periculum hostium mille viros: quia Dominus Deus vester pro vobis ipse pugnat, sicut pollicitus est. * Hoc tantum diligentiissime praecue-
 8 re, vt diligatis Dominum Deum vestrum. * Quod si volueritis gentium harum, quae inter vos habitant, erroribus adherere, & cum eis miscere connubia, atque amicitias copulare, vt diligatis Dominum Deum vestrum.
 9 * Quod si iam nunc scitote quod Dominus Deus vester non eas delectat ante faciem vestram, sed sint vobis in foueam ac laqueum, & offendiculum ex latere vestro, & sudes in oculis vestris, donec vos auferat atque disperdat de Terra hac optima, quam tradidit vobis.
 10 * I Enego hodie ingredior viam vniuersae terrae, & toto animo cognoscetis quod de omnibus verbis, quae se Dominus praestitit vobis esse pollicitus est, vnum non praetentent incassum. * Sicut ergo impleuit opore quod promittit, & prospera caussa venerunt: sic addocet super vos quidquid malorum comminatus est, donec vos auferat atque disperdat de Terra hac optima, quam tradidit vobis, * eo quod praetentitis pactum Domini Dei vestri, quod pepigit vobiscum, & seruietis dijs alienis, & adoretis eos: cito atque velociter confurget in vos furor Domini, & auferemini ab hac Terra optima, quam tradidit vobis.

C A P. XXIII.

1 **C**ongregauitque Iosue omnes tribus Israel in Sichem, & vocauit maiores natu, ac principes, & indices, & magistros: steteruntque in conspectu Domini: * & ad populum sic locutus est: Hec dicit Dominus Deus Israel: Trans fluuium habitauerunt patres vestri ab initio, Thare pater Abraham, & Na-
 2 chor: seruiertunq. dijs alienis. * I Tuli ergo parrem vestrum Abraham de Mesopotamia sinibus: & adduxi eum in Terram Chanaan: & multiplicauitque semen eius, * & dedi ei Isaac: I Ibi-
 3 que rursum dedi Iacob & Esau. I E quibus, Esau dedit montem Seir ad possidendu:

I. Reg. 2. 2.2

I Gen. 11. d. 26
 I Gen. 21. 2.2
 I Gen. 25. d. 26
 I Gen. 36. a. 8

1 Iacob vero, & filij eius descenderunt in Aegyptum. * I Misiq. Moysen, & Aaron, & per
 2 culli Aegyptum multis signis atque porten-
 3 tis. * Eduxiq. vos & patres vestros de Aegy-
 4 pto, & venistis ad mare: persecutiq. sunt Aeg-
 5 yptij patres vestros cum curribus & equita-
 6 tu, vsq. ad Mare rubrum. * Clamanerunt au-
 7 tem ad Dominum filij Israel: I qui posuit te-
 8 nebras inter vos & Aegyptios, & adduxit su-
 9 per eos mare, & operuit eos. Viderunt oculi
 10 vestri cuncta quae in Aegypto fecerim, & ha-
 11 bitastis in solitudine multo tempore: * & in-
 12 troduxi vos in Terram Amorrhæi, qui habita-
 13 bat trans Iordanem. I Cumque pugnarent
 14 contra vos, tradidi eos in manus vestras, &
 15 possedistis Terram eorum, atque interfecistis
 16 eos. * I Surrexit autem Balac filius Sophor
 17 rex Moab, & pugnavit contra Israel. Mi-
 18 sitq. & vocavit Balaam filium Beor, ut male-
 19 diceret vobis: * & ego nolui audire eum, sed
 20 contrario per illum benedixi vobis, & libe-
 21 ravi vos de manu eius. * I Transistisq. Iorda-
 22 nem, & venistis ad Iericho. Pugnaveruntque
 23 contra vos viri ciuitatis eius, Amorrhæus, &
 24 Pherezæus, & Chanaanæus, & Hethæus, & Ge-
 25 gesæus, & Heuæus, & Iebusæus: & tradidi il-
 26 los in manus vestras. * I Misiq. ante vos cra-
 27 brones: & eieci eos de locis suis, duos reges
 28 Amorrhæorum, nō in gladio nec in arcu tuo.
 29 * Dediq. vobis Terram, in qua nō laborastis,
 30 & vrbes quas non edificastis, ut habitaretis
 31 in eis: vineas & oliueta, quae non plantastis.
 32 * I Nunc ergo timete Dominum, & seruite
 33 ei perfectio corde atque verissimo: & auferte
 34 deos, quibus seruierunt patres vestri in Meso-
 35 potamia: & in Aegypto, ac seruite Domino.
 36 * Sin autem malū vobis videtur ut Domino
 37 seruiatis, optio vobis datur: eligite hodie qd
 38 placet, cui seruire potissimum debeatis, vtrū
 39 dijs, quibus seruierunt patres vestri in Meso-
 40 potamia, an dijs Amorrhæorum, in quorum
 41 Terra habitatis: ego autem & domus mea ser-
 42 uimus Domino. * Responditq. populus, &
 43 ait: Absit a nobis ut relinquamus Dominum,
 44 & seruiamus dijs alienis. * Dominus Deus
 45 noster ipse eduxit nos, & patres nostros de
 46 Terra Aegypti, de domo seruitutis: fecitque
 47 videntibus nobis signa ingentia, & custodiuit

18 nos in omni via, per quam ambulauimus, &
 19 in cunctis populi, per quos transiimus. * Et
 20 eiecit vniuersas gentes, Amorrhæum habita-
 21 torem Terræ, quam nos intrauimus. Seruie-
 22 mus igitur Dño, quia ipse est Deus noster.
 23 * Dixitq. Iosue ad populum: Non poteritis
 24 seruire Domino: Deus enim sanctus, & fortis
 25 æmulator est, nec ignoscet sceleribus vestris
 26 atq. peccatis. * Si dimiseritis Dominum, &
 27 seruieritis dijs alienis, conuertet se, & affliget
 28 vos, atque subuertet postquam vobis præstite-
 29 rit bona. * Dixitq. populus ad Iosue: Nequa-
 30 quam ita ut loqueris, sed Domino serui-
 31 mus. * Et Iosue ad populum, Testes, inquit,
 32 vos estis, quia ipsi elegeritis vobis Dñm ut
 33 seruiatis ei. Responderuntque Testes. * Nunc
 34 ergo, aie, auferte deos alienos de medio ve-
 35 stri, & inclinate corda vestra ad Dominum
 36 Deum Israel. * Dixitque populus ad Iosue:
 37 Dño Deo nostro seruicemus, & obediētes eri-
 38 mus præceptis eius. * Percussit ergo Iosue
 39 in die illo fœdus, & proposuit populo præcepta
 40 atque iudicia in Sichem. * Scripsit quoque
 41 omnia verba hæc in volumine legis Domini:
 42 & tulit lapidem pergrandem, posuitque eum
 43 subter quercum, quæ erat in sanctuario Do-
 44 mini: * & dixit ad omnem populum: En la-
 45 pis iste erit vobis testimonium quod au-
 46 dierit omnia verba Dñi, quæ locutus est vo-
 47 bis: ne forte postea negare vestrīs, & mentiri
 48 Domino Deo vestro. * Dimisitq. populum,
 49 singulos in possessionem suam. * Et post hæc
 50 mortuus est Iosue filius Nun seruus Domini,
 51 centum & decem annorum: * sepelieruntque
 52 eum in finibus possessionis suæ in Thānath-
 53 ōre, quæ est sita in monte Ephraim, a Septen-
 54 trionali parte montis Gazæ. * Seruiuitq. Is-
 55 rael Domino cunctis diebus Iosue & seniorū,
 56 qui longo vixerunt tempore post Iosue, & qui
 57 nouerunt omnia opera Domini quæ fecerat
 58 in Israel. * I Ossā quoque Iosue, quæ tulerat
 59 filij Israel de Aegypto, sepelierunt in Si-
 60 chem, in parte agri, I quem emerat Iacob a
 61 filiis Hemor patris Sichem, centum nouellis
 62 ouibus, & fuit in possessionem filiorū Iosue.
 63 * Fleuit ar quoque filius Aaron mortuus est:
 64 & sepelierunt eum in Gabaath Phinees filij
 65 eius, quæ data est ei in monte Ephraim.

I Gen. 50.

d. 25

Exod. 13.

d. 19

I Gen. 33.

d. 19

LIBER IVDICVM, HEBRAICE SOPHETIM.

CAPVT PRIMVM.

I Ost mortem Iosue consuluerunt filij Israel Dominum, dicētes: Quis ascendet ante nos contra Chananzum, & erit dux belli? * Dixitq. Dominus: Iudas ascendet: ecce tradidi Terram in manus eius. * Et ait Iudas Simeoni fratri suo: Ascende mecum in fortem meam, & pugna contra Chananzum, vt & ego pergam tecum in fortem tuam. Et abiit cum eo Simeon. * Ascenditq. Iudas, & tradidit Dominus Chananzum, ac Pherezum in manus eorum: & perculserunt in Bezec decem milia virotum. * Inueneruntq. Adonibezec in Bezec, & pugnaverunt contra eum, ac perculserunt Chananzum, & Pherezum. * Fugit autem Adonibezec: quem persecuti comprehenderunt, & casis summitatibus manuum eius ac pedum. * Dixitq. Adonibezec: Septuaginta reges amputatis manibus ac pedum summitatibus colligebant sub mensa mea ciborum reliquias: sicut feci, ita reddidit mihi Deus. Ad duxeruntq. eum in Ierusalem, & ibi mortuus est. * Oppugnantes ergo filij Iuda Ierusalem, ceperunt eam, & perculserunt in ore gladij, tradentes cunctam incendio ciuitatem. * Et postea descendentes pugnaverunt cōtra Chananzū, qui habitabat in montanis, & ad meridiem, & in campis. * Pergensq. Iudas contra Chananzū, qui habitabat in Hebron,

(cuius nomen fuit antiquitus Cariath Arbe) percussit Sefai, & Ahiman, & Tholmai: * atque inde profectus abiit ad habitatores Dabir, cuius nomen vetus erat Cariath Sepher, id est, ciuitas litterarum. * Dixitque Caleb Qui percusserit Cariath Sepher, & vastauerit eam, dabo ei Axam filiam meam uxorem. * Cumq. cepisset eam Othoniel filius Cenez frater Caleb minor, dedit ei Axam filiam suā coniugem. * Quam pergentem in itinere monuit vir suus vt peteret a patre suo agrum. * Quæ cum suspirasset sedens in asino, dixit ei Caleb: Quid habes? * At illa respondit: Da mihi benedictionem, quia terram arentem dedisti mihi: da & irriguum aquis. Dedit ergo ei Caleb irriguum superius, & irriguum inferius. * Filij autem Cinzi cognati Moysi ascenderunt de ciuitate palmarum, cum filiis Iuda in desertum fortis eius, quod est ad meridiem Arad, & habitauerunt cum eo. * Abiit autem Iudas cum Simone fratre suo, & percusserunt simul Chananzum qui habitabat in Sephaath, & inter fecerunt eum. Vocatumq. est nomen vrbs, Horma, id est, anathema. * Cepitq. Iudas Gazam cum finibus suis, & Acalonem, atq. Accaron cum terminis suis. * Fuitque Dominus cum Iuda, & montana possedit: nec potuit delere habitatores vallis, quia falcatis curribus abundabat. * Dede-

runtque

runctque Caleb Hebron, sicut dixerat Moyses, qui deleuit ex ea tres filios Enac. * Iebusam autem habitatorem Ierusalem non deleuerunt filij Benjamin: habitauitque Iebusaeus cum filij Benjamin in Ierusalem, vsque in praesentem diem. * Domus quoque Ioseph ascendit in Bethel, fuitque Dominus cum eis. * Nam cum obsiderent urbem, quae prius Lu-

24 za uocabatur, * uiderunt hominem egredien-
tem de ciuitate, dixeruntque ad eum: Ostende
nobis introitum ciuitatis, & faciemus tecum
25 misericordiam. * Qui cum ostendisset eis, per-
cusserunt urbem in ore gladij: hominem autem
illum, & omnem cognationem eius di-
26 miserunt. * Qui dimissus, abiit in Terram Het-
F-thim, & aedificauit ibi ciuitatem, uocauitque

eam Luzath, quae ita appellatur vsque in praesentem diem. * Manasses quoque non deleuit Bethsan, & Thanac cum uinculis suis, & habitatores Dor, & Iebusam, & Mageddo cum uinculis suis, corporumque. Chanaanites habitare cum eis. * Iosuequam autem confortatus est Israel, fecit eos tributarios, & delere noluit. * Ephraim etiam non interfecit Chanaanum, qui habitabat in Gazer, sed habitauit cum eo. * Zabulon non deleuit habitatores Cetrion, & Nasol: sed habitauit Chanaanites in medio eius, factusque est ei tributarius. * Aser quoque non deleuit habitatores Accho, & Sidonis, Ahalab, & Acharib, & Helba, & Aphec, & Roboh: habitauitque in medio Chanaanitis habitatoris illius terrae, nec interfecit eum. * Nephthali quoque non deleuit habitatores Bethiam, & Bethanath: & habitauit inter Chanaanum habitatorem Terrae, fueruntque ei Bethsamitae & Bethanithae tributarii. * Amorrhaeus filios Dan in monte, nec dedit eis locum ut ad planiora descenderent: habitauitque in monte Hares, quod interpretatur testaceo, in Aialon & Salebim. Et aggrauata est manus domus Ioseph, factusque est ei tributarius. * Fuit autem terminus Amorrhaei ab Ascensu Scorpionis, petra, & superiora loca.

C A P. I I.

Ascenditque Angelus Domini de Galgalis ad Locum silentium, & ait: Eduxi uos

de Aegypto, & introduxi in Terram, pro qua iuravi patribus uestris: & pollicitus sum ut non facerem irritum pactum meum uobiscum in sempiternum: * ita duntaxat ut non serietis foedus cum habitatoribus Terrae huius, sed aras eorum subuerteretis: & moluistis audire vocem meam: hoc fecistis. * Quam ob rem nolui delere eos: a facie uestra: ut habeatis hostes, & dii eorum sint uobis in ruinam. * Cumque loqueretur angelus Domini haec uerba ad omnes filios Israel: eleuauerunt ipsi uocem suam, & fluctuerunt. * Et uocatum est nomen loci illius: Locus silentium, siue lacrymarum: immolaueruntque ibi hostias Domino. * Dimisit ergo Iosue populum, & abierunt filij Israel unusquisque in possessionem suam, ut obtinerent eam: * seruieruntque Domino cunctis diebus eius, & seniorum, qui longo post eum uixerunt tempore, & nouerunt omnia opera Domini, quae fecerat cum Israel. * Mortuus est autem Iosue filius Nun, famulus Domini, centum & decem annorum, & sepelierunt eum in finibus possessionis suae in Thamnathare in monte Ephraim, a Septentrionali plaga montis Gaas. * Omnisque illa generatio congregata est ad patres suos: & surrexerunt alij, qui non nouerant Dominum, & opera quae fecerat cum Israel. * Feceruntque filij Israel malum in conspectu Domini, & seruiuerunt Baalim. * Ac dimiserunt Dominum Deum patrum suorum, qui eduxerat eos de

Ios. 24.
g. 28

Terra

CAP. III.

Terra Aegypti: & secuti sunt deos alienos, deosq. populorum, qui habitabant in circuitu eorum, & adorauerunt eos: & ad iracundiam concitauerunt Dominū, * dimittentes eum, & seruientes Baal & Astaroth. * Iratusq. Dominus contra Israel, tradidit eos in manus diripientium: qui ceperunt eos, & venderunt hostibus, qui habitabant per gyrum: nec potuerunt resistere aduersarijs suis: * sed quicumque pergere uoluissent, manus Domini super eos erat, sicut locutus est, & iurauit eis: & vehementer afflicti sunt. * Suscitauitque Dominus iudices, qui liberarent eos de uastantium manibus: sed nec eos audire uoluerunt, * fornicantes cum dijs alienis, & adorantes eos. Cito deseruerunt uiam, per quam ingressi fuerant patres eorum: & audientes mandata Domini, omni fecere contraria. * Cumq. Dominus iudices suscitatet, in diebus eorum fledebatur misericordia, & audiebat afflictorum gemitus, & liberabat eos de cede uastantium. * Postquam autem mortuus esset iudex, reuertebantur, & multo faciebant peiora quam fecerant patres eorum, sequentes deos alienos, seruientes eis, & adorantes illos. Non dimiserunt adinventiones suas, & uiam durissimam, per quam ambulare conseruerunt. * Iratusq. est furor Domini in Israel, & ait: Quia irritum fecit gens ista pactum meum, quod pepigeram cum patribus eorum, & uocem meam audire contempsit: * & ego non delebo gentes, quas dimisi Iosue, & mortuus est: * ut in ipsis experiat Israel, uerū custodiant uiam Domini, & ambulent in ea, sicut custodierunt patres eorum, an non. * Dimisit ergo Dominus omnes nationes has, & cito subuertere noluit, nec tradidit in manus Iosue.

HAE sunt gentes, quas Dominus dereliquit, ut erudiret in eis Israel, & omnes, qui non noverant bella Chananeorum: * ut postea discerent filij eorum certare cum hostibus, & habere consuetudinem praeliandi: * quinque scilicet Philistinorum, omnemq. Chananeum, & Sidonium, atque Heueam, qui habitabat in monte Libano, & monte Baal Hermon usque ad introitum Emath. * Dimisitq. eos, ut in ipsis experiretur Israel, utrum audiret mandata Domini quae praeceperat patribus eorum per manum Moysi, an non. * Itaque filij Israel habitauerunt in medio Charanai, & Hethai, & Amorrhai, & Pherezzi, & Henzi, & Iebusaei: * & duxerunt uxores filias eorum, ipsiq. filias suas filijs eorum tradiderunt, & seruierunt dijs eorum. * Feceruntque malum in conspectu Domini, & obliui sunt Dei sui, seruientes Baalim & Astaroth. * Iratusq. contra Israel Dominus, tradidit eos in manus Chusan Rasathaim regis Mesopotamiae, seruiensque ei octo annis. * Et clamauerunt ad Dominum: qui suscitauit eis saluatorem, & liberauit eos, Othoniel uidelicet filium Cenez, fratrem Caleb minorem: * fuitq. in eo Spiritus Domini, & iudicauit Israel. Egressusq. est ad pugnam, & tradidit Dominus in manus eius Chusan Rasathaim regem Syriae, & oppressit eum. * Quicunq. terra quadraginta annis, & mortuus est Othoniel filius Cenez. * Addiderunt autem filij Israel facere malum in conspectu Domini: qui confortauit aduersum eos Eglon regem Moab, quia fecerunt malum in conspectu eius. * Et copulauit ei filios Ammon, & Amalec: abijitq. & percussit Israel, atq. possedit urbem palmarum.

14 marum. * Seruieruntque filij Israel Eglon
 15 regi Moab decem & octo annis: * et postea
 clamauerunt ad Dominum: qui suscitauit
 eis saluatorem vocabulo Aod, filium Gera,
 filij Lemini, qui vtraque manu pro dextera
 C vtebatur. Miseruntque filij Israel per illi mu-
 16 nera Eglon regi Moab. * Qui fecit sibi gla-
 dium ancipitem, habentem in medio capu-
 lum longitudinis palmæ manus, & accinctu-
 17 eit eo subter sagum in dextro femore. * Ob-
 tulitque munera Eglon regi Moab. Erat au-
 18 tem Eglon crassus nimis. * Cumque obtulisset
 ei munera, persecutus est socios, qui cum eo
 19 venerant. * Et reuersus de Galgalis, ubi erit
 idola, dixit ad Regem: Verbum secretum ha-
 beo ad te o Rex. Et ille imperauit silentium:
 egressusque omnibus, qui circa eum erant,
 20 * ingressus est Aod ad eum: sedebat autem
 in æstiuo cœnaculo solus, dixitque Verbum
 Dei habeo ad te. Qui statim surrexit de thro-
 21 no. * Extenditque Aod sinistram manum, &
 tulit sciam de dextero femore suo, infixitque
 22 eam in ventre eius: * tam valide, vt capulus
 sequebatur ferrum in vulnere, ac pinguis-
 simo adipe fringeretur. Nec eduxit gladium, sed
 ita vt percuterat, reliquit in corpore: statim-
 que per secreta naturæ alui stercorea proripe-
 runt. * Aod autem clausis diligentissime o-
 23 stijs cœnaculi, & obfirmatis fera, * per po-
 dicitum egressus est. Seruique regis ingressi vi-
 derunt clausas fores cœnaculi, atque dixe-
 runt: Forsitan purgat alium in æstiuo cubi-
 24 culo: * Expectantesque diu donec erubescerent,
 & videntes quod nullus aperiret, tulerunt
 25 clauem: & aperientes inuenerunt dominum
 suum in terra iacentem mortuum. * Aod
 autem, dum illi turbarentur, effugit, & per-
 26 transtulit locum idolorum, vnde reuersus fue-
 rat. Venitque in Seirath. * & statim insonuit
 27 bucina in monte Ephraim: descenderunt-

que cum eo filij Israel, ipso in fronte gradien-
 te. * Qui dixit ad eos: Sequimini me: tradi-
 dit enim Dominus inimicos nostros Moabi-
 tas in manus nostras. Descenderuntque post
 eum, & occupauerunt vada Iordanis quæ
 28 Transmittunt in Moab: & non dimiserunt
 transire quemquam: * sed percutserunt Moa-
 29 bitas in tempore illo, circiter decem millia,
 omnes robustos & fortes viros nullus eorum
 30 enadere potuit. * Humiliatusque est Moab
 in die illo sub manu Israel: & quieuit Terra
 31 octoginta annis. * Post hunc fuit Samgar fi-
 lius Anath, qui percutit de Philistiim sex-
 centos viros vomere: & ipse quoque defendit
 Israel.

C A P. IIII.

1 **A**ddideruntque filij Israel facere malum
 A in cōspectu Domini post mortem Aod.
 2 * & tradidit illos Dominus in manus Iabi-
 bin regis Chanaan, qui regnauit in Asor: ha-
 buitque ducem exercitus sui nomine Sisari, ipse
 autem habitabat in Haroseth gentium.
 3 * Clamaueruntque filij Israel ad Dominum:
 nongentos enim habebat falcatos currus, &
 per viginti annos uehementer oppresserat
 4 eos. * Erat autem Debhora prophetis vxor
 Lapidol, quæ iudicabat populum in illo
 5 tempore. * Et sedebat sub palma, quæ nomi-
 ne illius vocabatur, inter Rama & Bethel in
 monte Ephraim: ascendebantque ad eam fi-
 6 lij Israel in omne iudicium: * Quæ misit &
 uocauit Barac filius Abinoem de Cedus Ne-
 7 phthali: dixitque ad eum: Precepit tibi Do-
 minus Deus Israel, uade, & duc exercitum
 in montem Thabor, tollesque tecum decem
 millia pugnatorum de filijs Nephthali, & de
 7 filijs Zabulon: ego autem adducam ad te
 in loco torrentis Cison, Sisaram principem
 exercitus Iabin, & currus eius, atque omnem

11. Re. 12.
b. 9

multi.

multitudinem, & tradam eos in manus tua.
 8 * Dixitq. ad eam Barac: Si uenis mecum, vadam: si nolueris venire mecum, non pergam.
 9 * Quæ dixit ad eum: Ibo quidē tecum, sed in hac vice uictoria nō reputabitur tibi, quia in manu mulieris tradetur Sisara. Surrexit itaque Debbora, & perrexit cum Barac in Cedar.
 10 * Qui, accitis Zabulon & Nephthali, ascendit cum decem millibus pugnatorum, habens Debboram in comitatu suo. * Haber autem Cingis fratribus suis filiis Hobab, cognati Moysi, & tetenderat tabernacula usque ad vallē, quæ uocatur Sennim, & erat iuxta Cedar.
 11 * Nunciatiq. est Sisara quod ascendisset Barac filius Abinoem, in montem Thabor: & congregauit nōgentos falcatos currus, & omnem exercitum de Haroseth gentium ad torrentem Cison. * Dixitque Debbora ad Barac: Surge, hæc est enim dies, in qua tradidit Dominus Sisaram in manus tuas: en ipse ductor est tuus. Descendit itaq. Barac de monte Thabor, & decem millia pugnatorum cum eo. * Perterritusq. Dominus Sisaram, & omnes currus eius, uniuersamq. multitudinē in ore gladii ad conspectū Barac: in tantum, ut Sisara de curru desiliēs, pedibus fugeret, & Barac persequeretur fugientes currus, & exercitum usque ad Haroseth gentium, & omnis hostium multitudo usque ad interuicem caderet. * Sisara autē fugiens peruenit ad tentorium Iahel uxoris Haber Cinai. Erat enim pax inter Iabin regē Azor, & domum Haber Cingis. * Egredia igitur Iahel in occursum Sisara, dixit ad eum: Intra ad me domine mi intra, ne timeas. Qui ingressus tabernaculū eius, & opertus ab ea pallio, * dixit ad eā: Da mihi, obsecro, paululum aquæ, quia sitio ualde. Quæ aperuit

utrē lacūs, & dedit ei bibere, & operuit illū.
 10 * Dixitq. Sisara ad eam: Sta ante ostium tabernaculi: & cum uenerit aliquis interrogas te, & dicens: Numquid hic est aliquis? Respondebis: Nullus est. * Tulit itaque Iahel uxor Haber clauum tabernaculi, a summis pariter & malleum: & ingressa absconditē, & cum silentio posuit supra tempus capitis eius clauū, percussitq. malleo defixit in cerebrū usque ad terram: qui soporem morti conficiens defecit, & mortuus est. * Et ecce Barac sequens Sisaram ueniebat: egrediaq. Iahel in occursum eius, dixit ei: Veni, et ostendam tibi uirum quem, quæris. Qui cum intrasset ad eam, uidit Sisara iacentem mortuū, & clauum infixum in tempore eius: * Humiliauit ergo Deus in die illo Iabin regem Chanaan corā filiis Israel: * qui crescebant quotidie, et forti manu opprimebant Iabin regem Chanaan, donec delerent eum.

C A P. V.

1 **C**Eciderūtq. Debbora, et Barac filius Abinoem in illo die, dicentes: * Qui sponte obtulisti de Israel animas uestras ad periculum, benedicite Domino.
 2 * Audite reges, auribus percipite principes: Ego sum, ego sum, quæ Domino canam, psallam Domino Deo Israel.
 3 * Domine cū exires de Seir, & transires per regiones Edom, terra moeta est, caliq. ac nubes distillant erunt aquis.
 4 * Mōtes fluxerunt a facie Domini, & Sinai a facie Domini Dei Israel.
 5 * In diebus Samgar filii Anath, in diebus Iahel quieuerunt semitæ: & qui ingrediebantur per eas, ambulauerunt per calles deuotos.
 6 * Cessauerūt fortes in Israel, & quieuerūt: donec surgeret Debbora, surgeret mater in Israel.

1 Psal. 82.
 c. 10

- 8 * Noua bella elegit Dominus, & portas hostium ipse subuertit: clypeus & hasta si apparuerint in quadraginta millibus Israel.
- 9 * Cor meum diligit principes Israel: qui pro pria voluntate obulisti vos discrimini, benedicite Domino.
- 10 * Qui ascenditis super nitētes asinos, & sedetis in iudicio, & ambulatis in via, loquimini.
- 11 * Vbi collisi sunt currus, & hostium suffocatus est exercitus, ibi narrentur iustitiae Domini & clementia in fortēs Israel: tunc descendit populus Domini ad portas, & obtinuit principatum.
- 12 * Surge, surge Debbora, surge, surge, & loquere canticum: surge Barac, & apprehende captiuos tuos fili Abinoem.
- 13 * Saluati sunt reliquiae populi, Dominus in fortibus dimicauit.
- 14 * Ex Ephraim deleuit eos in Amalec, & post eum Benjamin in populos tuos o Amalec: de Machir principes descenderunt, & de Zabulon qui exercitum ducerent ad bellandum.
- 15 * Duces Issachar fuere cum Debbora, & Barac: uigiliae sunt secuti, qui quasi in p̄ceptis ac Barathri se discrimini dedit: diuiso contra se Ruben, magnanimorum reperta est cōtentio.
- 16 * Quare habitas inter duos terminos, ut audias sibilos gregum? diuiso contra se Rubē, magnanimorum reperta est contentio.
- 17 * Galaad trans Iordanem quiescebat, & Dan vacabat nauibus: Afer habitabat in littore maris, & in portibus morabatur.
- 18 * Zabulon uero & Nephtali obtulerunt animas suas morti in regione Merome.
- 19 * Venerunt reges & pugnaverunt, pugnaverunt reges Chanaan in Thanach iuxta aquas Mageddo, et tamē nihil tulere praedices.
- 20 * De calo dimicatum est contra eos: Rellē manentes in ordine & cursu suo, aduersus Si-

saram pugnaverunt.

- 21 * Torrens Cison traxit cadauera eorum, torrens Cadumim, torrens Cison: conculca anima mea robustos.
- 22 * Vulgus equorum ceciderunt, fugientibus impetu, & per praecipites ruentibus fortissimis finis hostium.
- 23 * Maledicite terrae Meroz, dixit Angelus Domini: maledicite habitatoribus eius, quia nō venerunt ad auxilium Domini, in adiutorium fortissimorum eius.
- 24 * Benedicite inter mulieres lahel uxor Haber D Cinzi, & benedicatur in tabernaculo suo.
- 25 * Aquam petenti lac dedit, & in phiala principum obtulit butyrum.
- 26 * Sinistram manum misit ad clauum, & dexteram ad fabricum malleos, percussitque Sisaram quarens in capite vulneri locum, & tempus valide perforans.
- 27 * Inter pedes eius ruit: defecit, & mortuus est: voluebatur ante pedes eius, & iacebat exanimis & miserabilis.
- 28 * Per fenestram respiciens, ululabat mater eius: & de cornaculo loquebatur: Cur moratur regredi currus eius? quare tardauerunt pedes quadrigarum illius?
- 29 * Vna sapientior ceteris vxoribus eius, hęc so crui uerba respondit:
- 30 * Forsitan nunc diuidit spolia, & pulcherrima seminarum eligitur ei: vestes diuersorum colorum Sisarae traduntur in praedam, & suppellex varia ad ornanda colla congeritur.
- 31 * Sic pereant omnes inimici tui Domine: qui autem diligunt testificet Sol in ortu suo splea det, ita rutilent.
- 32 * Quieuitq. Terra per quadraginta annos.

C A P. VI.

1 **E**ecerunt autem filii Israel malum in cō-

A spectu Domini: qui tradidit illos in manu

Madian

2 Madian septem annis, * & oppressi sunt valde ab eis. feceruntq. sibi antra & speluncas in montibus, & munitiones ad repugnandum
3 loca. * Cumq. scississet Israel, ascendebat Madian & Amaleq. ceteriq. Orientalium nationum: * & apud eos figentes tentoria, sicut erant in herbis cuncta vastabant usque ad introitum Gaza: nihilque omnino ad vitam pertinens relinquebant in Israel, non ovēs, non boues, non asinos. * Ipsi enim & universi greges eorum veniebant cum tabernaculis suis, & instar locustarum universa complebant, innumera multitudo hominum, & camelorum, quidquid tegerant devastantes.

6 * Humiliatusq. est Israel valde in contemp-
7 tu Madian. * Et clamavit ad Dominum po-
8 sulans auxilium contra Madianitas. * Qui
9 misit ad eos virum prophetam, & locutus
est: Hæc dicit Dominus Deus Israel: Ego vos
feci descendere de Aegypto, & eduxi vos de
10 domo servitutis, * & liberaui de manu Aegy-
ptiorum, & omnium inimicorum, qui afflig-
ebant vos: eieciq. eos ad introitum vestrum,
11 & tradidit vobis Terram eorum. * Et dixi:
Ego Dominus Deus vestrum, ne timeatis deos
Aurorhorum, in quorum terra habitatis.
12 Et nolistis audire vocem meam. * Venit
autem Angelus Domini, & sedit sub quer-

cu, quæ erat in Ephra, & pertinebat ad loap-
patrem familiæ Eri. Cumq. Gedeon filius
eius excutiret atque purgaret frumenta in
12 torculari, ut fugeret Madian, * apparuit ei
C Angelus Domini, & ait: Dominus tecum viro-
rum fortissime. * Dixitq. ei Gedeon: Obsecro
mi Domine, si Dominus nobiscum est, cur
apprehendunt nos hæc omnia? ubi sunt mi-
rabilia eius, quæ narrauerunt patres nostri, atq.
dixerunt: De Aegypto eduxit nos Dominus.
Nunc autem dereliquit nos Dominus & tra-
didit in manu Madian. * Respexitq. ad eum
14 Dominus, & ait: ¶ Vade in hac fortitudine
tua, & liberabis Israel de manu Madian: sci-
to quod miserrim te. * Qui respondens ait:
Obsecro, mi Domine, in quo liberabo Israel?
ecce familia mea infima est in Manasse, &
16 ego minimus in domo patris mei. * Dixitq.
ei Dominus: Ego ero tecum & percuties Ma-
dian quasi unum virum. * Et ille, si inveni,
17 inquit, gratiam coram te, da mihi signum
quod tu sis qui loqueris ad me. * Nec recu-
das hinc, donec revertar ad te, portans sacri-
ficium, & offerens tibi. Qui respondit: Ego
18 præstolabor adventum tuum. * Ingressus

est itaque Gedeon, & coxit hæcudo, & de fa-
rina modio azymos panes: carnesq. ponens
in canistro, & ius carniū mittens in ollam,
10 tulit omnia sub quercu, & obtulit ei. * Cui
dixit Angelus Domini: Tolle carnes & az-
mos panes, & pone supra petram illam, &
11 ius desuper lunde. Cumq. sedisset ita, * ex-
tendit Angelus Domini summamatem virgæ,
quam tenebat in manu, & tetigit carnes &
panes azymos: ascenditq. ignis de petra, &
21 carnes, azymosq. panes consumpsit: Angelus
autem Domini cecidit ex oculis eius. * Vi-
densq. Gedeon quod esset Angelus Domini,
ait: Heu mi Domine Deus: quia vidi Ange-
23 lum Domini facie ad faciem. * Dixitq. ei Do-
minus: Pax tecum: ne timeas, non morieris.
24 * Aedificavit ergo ibi Gedeon altare Domi-
ni, nuncavitq. illud, Domini pax, usque in
25 præsentem diem. Cumq. adhuc esset in Ephra,
quæ est familia Eri, * nocte illa dixit Do-
minus ad eum: Tolle taurum patris tui, & alte-
rum taurum annorum septem, destruesq. ari
Baal, quæ est patris tui: & nemo, quod circa
26 aram est, succide: * & edificabis altare Do-
mini Deo tuo in summitate petre huius, super

quam ante sacrificiū posuisti: tollesq; taurum
secundum, & offeres holocaustū super struē
27 lignorum, quæ de nemore succideris. * Af-
sumptis ergo Gedeon decem viris de servis
suis, fecit sicut præceperat ei Dominus. Ti-
mens autem domum patris sui, & homines
illius ciuitatis, per diem noluit id facere, sed
28 omnia nocte compleuit. * Cumque surrexis-
sent viri oppidi eius mane, viderunt destruc-
tam aram Baal, lucumque succisum, & tau-
rum alterum impositum super altare, quod
29 tunc edificatum erat. * Dixeruntque ad in-
uicem: Quis hoc fecit? Cumque perquire-
rēt auctore facti, dum est: Gedeon filius loas
30 fecit hæc omnia. * Et dixerunt ad loas: Pro-
duc filium tuū huc, vt moriatur: quia destruxit
31 aram Baal, & succidit nemus. * Quibus
ille respondit: Numquid vltiores estis Baal, ut
pugnatis pro eo? qui aduersarius est eius,
moriatur antequā lux crastina veniat: si Deus
est, vindicet se de eo, qui suffodit aram eius.
32 * Ex illo die uocatus est Gedeon, Ierobaal, eo
quod dixisset loas: Vltiscatur se de eo Baal,

33 qui suffodit aram eius. * Igitur omnis Ma-
dian, & Amalec, & Orientales populi con-
gregati sunt simul, & transuehentes Iordanem,
34 castrametati sunt in valle Izrael. * Spi-
ritus autem Domini induit Gedeon, qui clan-
gens buccina conuocauit domum Abiezer,
35 ut sequeretur se. * Militique nuncios in uni-
uersum Manassen, qui & ipse secutus est ei:
& alios nuncios in Aser & Zabulon & Neph-
36 thali, qui occurrerunt ei. * Dixitq; Gedeon
ad Deum: Si saluum facis per manum meā
37 Israel, sicut locutus es, ponam hoc vellus
lanx in area: si ros in solo uellere fuerit, & in
omni terra siccitas, sciam quod per manum
38 mea, sicut locutus es, liberabis Israel. * Fa-
ctumque est ita. Et de nocte confurgens ex-
39 presso uellere, concham rore impleuit. * Di-
xitque rursus ad Deum: Ne irascatur furor
tuus contra me si adhuc semel tentauero, si-
gnum querens in uellere. Oro ut solum uel-
lus siccum sit, & omnis terra rore madens.
40 * Fecitq; Deus nocte illa ut postulauerat. &
fuit siccitas in solo uellere, & ros in omni terra.

CAP. VII.

1 **I**gitur Ierobaal qui & Gedeon, de nocte
A cōsurgens, & omnis populus cum eo, ue-
nit ad fontem qui uocatur Harad. erant autē
castra Madian in ualle ad Septentrionalem
2 plagam collis excelsi. * Dixitq; Dominus ad
Gedeon: Multus tecum est populus, nec tra-
detur Madian in manus eius: ne glorietur
contra me Israel, & dicat: Meis uiribus libe-
3 ratus sum. * Loquere ad populum, & cunctis
audientibus prædica: Qui formidolosus
& timidus est, reuertatur. Recesseruntque
de monte Galaad, & reuersi sunt. De populo
4 uigintiduo millia uirorum, & tantum decem

B Gedeon: Adhuc populus multus est, duc eos
ad aquas, & ibi probabo illos: & de quo dixe-
ro tibi ut tecum uadat, ipse pergat: quem ire
5 prohibuero, reuertatur. * Cumq; descendisset
populus ad aquas, dixit Dominus ad Ge-
deon: Qui lingua lambuerint aquas, sicut so-
lēt canes lambere, separabis eos seorsum: qui
autem curuatis genibus hiberint, in altera
6 parte erunt. * Fuit itaque numerus eorum
qui manu ad os projiciēte, libuerant aonas,
trecenti uiri: omnis autem reliqua multitu-
7 do flexo poplite biberat. * Et ait Dominus
ad Gedeon: In trecentis uiris qui lambuerunt
aquis, liberabo nos, & tradam in manu tua
Madian: omnis autem reliqua multitudo
8 reuertatur in locum suum. * Sumptis itaque

pro numero cibis & tubis, omnem reliquam multitudinem abire precepit ad tabernacula sua: & ipse cum trecentis viris se certantini dedit. Castra autem Madian erant subter in valle. * Eadem nocte dixit Dominus ad eum: Surge, & descende in castra: quia tradidi eos in manu tua. * Sin autem solus irae formidas, descendat tecum Phara puer tuus. * Et cum audieris quid loquantur, tunc confortabuntur manus tuae, & securior ad hostium castra descendes. Descendit ergo ipse & Phara puer eius in partem castrorum, ubi erant armatorum vigilię. * Madian autem & Amalec, & omnes Orientales populi fusi iacebant in valle, vt locustarum multitudo: camelique innumerabiles erant, sicut arena quę iacet in litore maris. * Cūq; venisset Gedeon, narrabat aliquis somnium proximo suo: & in hunc modum referebat quod viderat: Vidi somnium, & videbatur mihi quasi subcinericis panis ex hordeo volui, & in castra Madian descendere: cumq; peruenisset ad tabernaculum, percussit illud, acq; subuertit, & terrę funditus coarauit. * Respondit ei, cui loquebatur: Non est hoc aliud, nisi gladius Gedeonis filij Ioas viri Israelite: tradidit enim Dominus in manus eius Madian, & omnia castra eius. * Cumq; audisset Gedeon somnium, & interpretationem eius, adorauit: & reuersus est ad castra Israel, & ait: Surgite, tradidit enim Dominus in manus nostras castra Madian. * Diuisitq; trecentos viros in tres partes, & dedit tubas in manibus eorum, lagenasq; vacuas ac lampades in medio lagenarum. * Dixit ad eos: Quod me facere videritis, hoc facite: ingrediar partem castrorum, & quod fecero sedramini. * Quando personuerit tuba in manu mea, vos quoque per castrorum circuitum clangite, & cōclamate, Domino & Gedeoni. * Ingressusq; est Gedeon, & trecenti viri qui erant eunt eo in partem castrorum, incipientibus vigilijs noctis, & custodibus suscitatis, aperunt buccinis clangere, & complodere inter se lagenas. * Cumq; per gyrum castrorum in tribus personarent locis, & hydrias confrēgissent, reuerunt sinistris manibus lampades, & dextris sonantes tubas, clamaueruntq; Gladius Domini & Gedeonis: * stantes singuli in loco suo per circuitum castrorum hostilium. Omnia itaq; castra turbata sunt, & vociferantes, & ululantesque fuerunt: * & nihilominus insisterant trecenti viri buccinis personantes. * Immisitque Dominus gladium in omnibus castris, & murua se corde truncabant, & fugientes vsq; ad Bethsotā, & crepidinem Abelmehula in Teb Gath. Conclamantes autem viri Israel de Nephthali, & Ašur, & omni Manasse persequē bantur Madian. * Misitq; Gedeon nuncios in omnem mōtem Ephraim, dicens: Descen-

dite in occursum Madian, & occupate aquas vsq; Bethbera atque Iordanem. Clamauitq; omnis Ephraim, & preoccupauit aquas atque Iordanem vsq; Bethbera. * Apprehēderuntq; duos viros Madian, Oreb, & Zeb, interfecit Oreb in Petra Oreb, Zeb vero in Torculari Zeb. Et persecuti sunt Madian, capita Oreb & Zeb portantes ad Gedeon trans flumen Iordanis.

C A P. VIII.

Dixeruntq; ad eum viri Ephraim: Quid est hoc quod quod fecisti, vt nos non vocares, cum ad pugnam pergeres contra Madian? iurgantes fortiter, & prope vim inferentes. * Quibus ille respondit: Quid enim tale facere potui, quale vos fecistis? nonne melior est racemus Ephraim, vindemias Abiezer? * In manus vestras Dominus tradidit principi per Madian, Oreb, & Zeb: quid tale facere potui, quale vos fecistis? Quod cum locutus esset, requieuit spiritus eorum, quo tumeabant contra eum. * Cumq; venisset Gedeon ad Iordanem, transiuit eum cum trecentis viris, qui secum erant: & prę lassitudine, fugientes persequi non poterant. * Dixitq; ad viros Socoth: Date, obsecro, panes populo, qui me cū est, quia valde defecerunt: vt possimus persequi Zebē, & Salmana reges Madiam. * Respondērunt principes Socoth: Forsitan palmarum manum Zebē & Salmana in manu tua sunt, & idcirco postulas ut demus exercitui tuo panes. * Quibus ille ait: Cum ergo tradiderit Dominus Zebē & Salmana in manus meas, conteram carnes vestras cum spinis, tribulisq; deserti. * Et inde conscendens, venit in Phanuel: locutusq; est ad viros loci illius familia. Cui & illi responderunt, sicut responderant viro Socoth. * Dixit itaq; & eis: Cum reuersus fuero victor in pace, destrua turrim hanc. * Zebē autem & Salmana requiescebant cū omni exercitu suo. Quindecim enim millia viro remanserant ex omnibus turmis Orientalium populorum, cassis centum uiginti millibus bellatorum educetium gladium. * Ascendensq; Gedeon per uiam eorum, qui in tabernaculis morabantur, ad Orientalem partem Nobē, & Iegbaa, percussit castra hostium, qui securi erant, & nihil aduersi fuspiciabantur. * Fugeruntq; Zebē & Salmana, quos persequens Gedeon comprehendit, turbato omni exercitu eorum. * Reuertensq; de bello ante solis ortum, apprehendit puerum de uiris Socoth: interrogauitq; eum nomina principum & seniorum Socoth, & descripsit septuaginta septem uiros. * Venitq; ad Socoth, & dixit eis: Fui Zebē, & Salmana super quibus exprobastis mihi, dicentes: Forsitan manus Zebē & Salmana in manibus tuis sunt, & idcirco postulas ut demus viro qui lassifunt, & defecerunt panes. * Tulit ergo

I Psal. 82.
c. 12
I sa. 10. f.
26

I Osce 10.
d. 14

I Psal. 82.
c. 10

seniores ciuitatis & spinas deserti ac tribulos, & contriuit cum eis, atque comminuit viros: 17 Saccoth. * Turrim quoque Phaniel subuer- 18 tit, occisis habitatoribus ciuitatis. * Dixitq. ad Zebec & Salmana: Quales fuerunt viri, quos occidistis in Thabor? Qui responderunt: Similes tui, & vnus ex eis quasi filius regis. 19 * Quibus ille respondit: Fratres mei fuerunt, filij matris meæ: viuit Dominus, quia si fer- 20 ualsetis eos, non vos occiderem. * Dixitque E Iether primogenito suo: Surge, & interhee eos. Qui non eduxit gladium: timebat enim, 21 quia adhuc puer erat. * Dixeruntq. Zebec & Salmana: Tu surge, & irruere in nos: quia iuxta ætatem robur est hominis. Surrexit Gedeon, 22 & interfecit Zebec & Salmana: & tulit ornamenta ac bullas, quibus colla regalium camelorum decorari solent. * Dixeruntq. omnes viri Israel ad Gedeon: Dominare nostri- 23 ru, & filius tuus, & filius filij tui quia libera- sti nos de manu Madian. * Quibus ille ait: Non dominabor vestri, nec dominabitur in 24 vos filius meus, sed dominabitur vobis Domi- nus. * Dixitq. ad eos: Vnam petitionem pos- 25 tulo a vobis: Date mihi in aures ex præda vestra. In aures enim aureas Ismaelitis habere consueverant. * Qui responderunt: Libentif- 26 F sine dabimus. Expandenteq. super terram pallium, proiecerunt in eo in aures de præda:

26 * & fuit pondus postularum inaurium, mil- le septingenti auri sceli, absque ornamentis, & monilibus, & veste purpurea, quibus reges Madian vti soliti erant, & præter torques au- 27 reas camelorum. * Fecitque ex eo Gedeon Ephod, & posuit illud in ciuitate sua Ephra. Fornicatusque est omnis Israel in eo, & fa- 28 ctum est Gedeoni & omni domui eius in rui- nam. * Humiliatus est autem Madian coram filiis Israel, nec potuerunt vltra ceruices ele- 29 uare: sed quieuit terra per quadraginta an- nos, quibus Gedeon præfuit. * Abijt itaque Ierobaal filius Ioas, & habitauit in domo sua: 30 * habuitq. septuaginta filios, qui egressi sunt de femore eius: eo quod plures haberet vxores. * Concubina autem illius, quam habe- 31 bat in Sichem, genuit ei filium nomine Abi- melech. * Mortuusq. est Gedeon filius Ioas in senectute bona, & sepultus est in sepulchro 32 Ioas patris sui in Ephra de familia Ezri. 33 * Postquam autem mortuus est Gedeon, auersi sunt filij Israel, & fornicati sunt cum Baalim. Percusseruntq. cum Raal fedus, ut 34 esset eis in deum: * nec recordati sunt Domi- ni Dei sui, qui eruit eos de manibus inimico- 35 rum suorum omnium per circuitum: * nec fecerunt misericordiam cum domo Iero- baal Gedeon iuxta omnia bona, quæ fece- rat Israel.

CAP. IX.

1 **A** Blij autem Abimelech filius Ierobaal in 2 Sichem ad fratres matris suæ, & locu- tus est ad eos, & ad omnem cognationem do- mus patris matris suæ, dicens: * Loquimini ad omnes viros Sichem: Quid vobis est mel- 3 lus, vtdominentur vestri septuaginta viri omnes filij Ierobaal, an vt dominetur vnus 4 vir? Simulque considerate quod. os vestrum,

3 & caro vestra sum. * Locuti que sunt fratres matris eius de eo ad omnes viros Sichem vniuersos sermones istos, & inclinauerunt cor eorum post Abimelech, dicentes: Præter 4 nos est. * Dederuntque illi septuaginta pondo argenti de fano Baalberit. Qui con- 5 duxit tibi ex eo viros inopes & vagos, secuti que sunt eum. * Et venit in domum patris sui in Ephra, & occidit fratres suos filios Ierobaal septuaginta viros, super lapidem vniū reman-

sitque

fitque Ioatham filius Ierobaal minimus, & absconditus est. * Congregati sunt autem omnes viri Sichem, & vniuersae familiae vrbls Mello: abieruntque & constituerunt regem Abimelech iuxta quercum, quae stabat in Sichem. * Quia cum nuntiatum esset Ioathā, iuit, & stetit in vertice montis Garzim: eleuataque voce, clamauit, & dixit: Audite me viri Sichem, ita audiat vos Deus. * Serunt lingua, vtINGERENT super se: & egredi dixeruntque: obliu: Impera nobis. * Quae respondit: Nihil possum deferere pinguedinem meam, qua & dii vtuntur, & homines, & venire vt inter ligna promouear? * Dixeruntque ligna ad arborem ficum: Veni, & super nos regnū accipe. * Quae respondit eis: Nihil possum deferere dulcedine mea, fructusque suauissimos, & ire vt inter cetera ligna promouear, * Locutaque sunt ligna ad vitem: Veni, & impera nobis. * Quae respondit eis: Nunquid possum deicere vinum meum, quod laetificat Deum & homines, & inter ligna cetera promoueri? * Dixeruntque omnia ligna ad rhamnum: Veni, & impera super nos. * Quae respondit eis: Si vere me regem vobis constituiti, venite, & sub vmbra mea requiescite. si autem non vultis, egredietur ignis de rhamno, & deuoret cedros Libani. Nunc igitur, C si recte, & absque peccato constituiſſi super vos regem Abimelech, & tene gressu cū Ierobaal, & cum domo eius, & reddidistis vicem beneficijs eius, qui pugnauit pro vobis, * & animam suam dedit periculis, vt erueret vos de manu Madian, * qui nunc surrexistis contra domum patris mei, & interfecistis filios eius septuaginta viros super vnum lapidem, & constituiſſi regem Abimelech filium ancillae eius super habitatores Sichem, eo quod frater vester sit: * si ergo recte, & absque vicio egistis cum Ierobaal, & domo eius, hodie examini in Abimelech, & ille latetur in vobis. * Sin autem peruerit egredietur ignis ex eo, & consumat habitatores Sichem, & oppidum Mello: egredieturque ignis de viris Sichem, & de oppido Mello, & deuoret Abimelech. * Quae cum dixisset, fugit, & abiit in Berachab: aitque ibi obmetum Abimelech fratris sui. * Regnaui itaque Abimelech super filios Israel tribus annis. * Misitque Dominus spiritum pessimum inter Abimelech & habitatores Sichem: qui ceperunt eum detestari, * & scelus interfecionis septuaginta filiorum Ierobaal, & effusionem sanguinis eorum conferre in Abimelech fratrem suum, & in ceteros Sichimorum principes, qui eū adiuuerant. * Posueruntque insidias aduersus eum in summitate montium: & dum illius praestolabantur aduentum, exercebant laetocinia, agentes praedas de praetereuntibus. nuntiaturumque est Abimelech. * Venit autem Gaal filius Obed cum fratribus suis, &

transiit in Sichimam. Ad cuius aduentū erant habitatores Sichem, * egressi sunt in agros vallantes vineas, vasaque calcantes: & laetis cantantium choris, ingressi sunt sanum dei sui, & inter epulas & pocula maledicebant Abimelech, * clamante Gaal filio Obed: Quis est Abimelech, & quae est Sichem, vt seruamus ei? numquid non est filius Ierobaal, & constituit principem Zebul seruum suum super viros Emor patris Sichem? Cur ergo seruimus ei? * vinam daret aliquis populum istum sub manu mea, vt auferrem de medio Abimelech. Discurratque est Abimelech: Congrega exercitus multitudinem, & veni. Zebul enim princeps ciuitatis auditus sermonibus Gaal filij Obed, iratus est valde, * & misit clam ad Abimelech nuncios, dicens: Ecce Gaal filius Obed venit in Sichimam cum fratribus suis, & oppugnat aduersum te ciuitatem. * Surrexit itaque nocte cum populo, qui tecum est, & latita in agro: * & prius mane oriente sole, irruit super ciuitatem: illo autem egrediente aduersum te cum populo suo, fac ei quod poteris. Surrexit itaque Abimelech cum omni exercitu suo nocte, & tendit insidias iuxta Sichimam in quatuor locis. * Egredessusque est Gaal filius Obed, & stetit in introitu portae ciuitatis. Surrexit autem Abimelech, & omnis exercitus cum eo de insidiarum loco. * Cumque vidisset populum Gaal, dixit ad Zebul: Ecce de montibus multitudo descendit. Cui ille respondit: Vmbra montium vides quasi capiti hominū, & hoc errore deciperis. * Rursumque Gaal ait: Ecce populus de vmblico terrae descendit, & vnus cuneus venit per viam, quae respicit quercum. * Cui dixit Zebul: Vbi est nunc totum, quo loquebaris? Quis est Abimelech vt seruamus ei? Nonne hic populus est quem despiciebas? Egredere, & pugna contra eum. * Abijt ergo Gaal, speciatē Sichimorum populo, & pugnauit contra Abimelech, * qui persecutus est eum fugientem, & in vrbe compulsi: cecideruntque ex parte eius plurimi, vsque ad portam ciuitatis. * & Abimelech sedit in Ruma: Zebul autem, Gaal, & socios eius expulsi de vrbe, nec in ea passus est commorari. * Sequenti ergo die egressus est populus in campum. Quod cum nuntiātū esset Abimelech, tulit exercitū suum, & diuisit in tres turmas, tendens insidias in agris. Vidensque egredere turmas populus de ciuitate, surrexit, & irruit in eos: cū cuneo suo, oppugnans, & obsidens ciuitatem: duae autē turmae palantes per campum aduersarios persecuebantur. Porro Abimelech, omni die illo oppugnabat vrbe: quā cepit, interfecit habitatoribus eius, ipsaque destructa, ita vt sal in ea dispergeret. * Quod cum audissent qui habitabant in turre Sichimorum, ingressi sunt sanum dei sui Berith, vbi sedus cum eo pepi-

1. Reg.
1. d. 21.1. Reg.
31. b. 4.
Par. 10.
a. 4.

gerant, & ex eo locus nomen acceperat, qui erat munitus valde. * Abimelech quoque audiens viros turris Sichimorum pariter conglobatos, * ascendit in montem Selmon cum omni populo suo: & arrepta securi, praecidit arboris ramum, impositumque ferens humero, dixit ad socios: Quod me videtis facere, cito facite.

49 * Igitur certatim ramos de arboribus praecidentes, sequebantur ducem. Qui circumdantes praesidium, succenderunt: atque ita factum est, ut fumo & igne mille homines necarentur, viri pariter & mulieres, habitatorumque turris Siciem. * Abimelech autem inde proficiscens venit ad oppidum Thebes, quod circumdans obsidebat exercitu. * Erat autem turris excelsa in media ciuitate, ad quam confugerat simul viri ac mulieres, & omnes principes ciuitatis, clausa firmissime ianua, & super turris tectum stantes per propugnacula.

51 la. * Accedensq. Abimelech iuxta turrim, pugnat fortiter: & appropinquans ostio, igne supponere nitetur: * I & ecce una mulier fragmen molae de supericiis, illi capit Abimelech, & confregit cerebrum eius, & ait ad eum: Euagina gladium tuum, & percutite me: ne forte dicatur quod a femina interfecisti sim. Qui iussu perficiens, interfecit eum. Illoq. mortuo, omnes qui cum eo erant de Israel, reuersi sunt in sedes suas: & reddidit Deus malum, quod fecerat Abimelech contra patrem suum, interfecisti septuaginta fratribus suis. * Sichimitis quoque quod operati erant, retributum est, & venit super eos maledictio Iotham filij Ierobaal.

C A P. X.

1 **P**ost Abimelech surrexit dux in Israel A Thola filius Phua patris Abimelech, vir de Issachar, qui habitauit in Samir montis.

2 Ephraim: * & iudicauit Israel viginti & tribus annis mortuusq. est, ac sepultus in Samir. * Huic successit Iair Galaadites, qui iudicauit Israel per viginti & duos annos,

4 * habens triginta filios sedentes super triginta pullos asinarum, & principes triginta ciuitatum, quae ex nomine eius sunt appellatae. Haec uero Iair, id est, oppida Iair, usque in praesentem diem in Terra Galaad. * Mortuusq. est Iair: ac sepultus in loco, cui est uocabulum Camon. * Filij autem Israel peccatis ueteribus ingentes noua, fecerunt malum in conspectu Domini, & seruierunt idolis, Baalim & Asarothe, & dijs Syriae ac Sidonis & Moab & filiorum Ammon & Philisthim: dimiseruntque Dominum, & non coluerunt eum.

7 * Contra quos Dominus iratus, tradidit eos in manus Philisthim & filiorum Ammon.

8 * Afflicti sunt, & uehementer oppressi per annos decem & octo, omnes qui habitabant trans Iordanem in Terra Amorrhæi, qui est in Ga-

9 laad: * in tantum, ut filij Ammon, Iordanem transgressi, uisarent Iudam & Beniamin & Ephraim: afflictusq. est Israel nimis. * Et clamantes ad Dominum, dixerunt: Peccauimus tibi, quia dereliquimus Dominum Deum nostrum, & seruimus Baalim. * Quibus locutus est Dominus: Numquid non Aegypti & Amorrhæi, filijq. Ammō & Philisthim,

12 * Sidoni quoque & Amalec & Chanaan oppresserunt vos, & clamastis ad me, & erui uos de manu eorum? * Et tamen reliquistis me, & coluistis deos alienos: idcirco non addam ut ultra uos liberem: * ite, & inuocate deos quos elegistis: ipsi uos liberent in tempore angustiae. * Dixeruntq. filij Israel ad Dominum. Peccauimus, redde tu nobis quidquid tibi placet: tantum nunc libera nos. * Quod dicentes, omnia de finibus suis alienorum deorum idola proiecerunt, & seruierunt Domino Deo: qui doluit super miseria eorum.

17 * Itaque filij Ammon conclamantes in Galaad habere tentoria contra quos congregati filij Israel, in Maipha castrametati sunt. * Dixeruntq. principes Galaad singuli ad proximos suos. Qui primus ex nobis contra filios Ammō cepit dimicare, erit dux populi Galaad.

C A P. XI.

1 **F**uit illo tempore Iephthe Galaadites uir fortissimus atque pugnator, filius mulieris meretricis, qui natus est de Galaad. * Habuit autem Galaad uxorem, de qua suscepit filios: qui postquam creuerant, eiecerunt Iephthe, dicente: Heres in domo patris nostri esse non poteris, quia de altera matre natus es.

3 * Quos ille fugiens atque deuotans, habitauit in Terra Tob: congregatique sunt ad eum uiri inopes, & latrocinantes, & quasi principem sequebantur. * In illis diebus pugnabat filij Ammō contra Israel. * Quibus acriter instantibus perrexerunt maiores natu de Galaad, ut tollerent in auxilium sui Iephthe de Terra Tob: * dixeruntque ad eum: Veni & esto princeps noster, & pugna contra filios Ammon. * Quibus ille respondit. Nonne uis estis, qui odistis me, & eiecistis de domo patris mei, & nunc uenistis ad me necessitate compulsi? * Dixeruntque principes Galaad ad Iephthe: Ob hanc igitur causam nunc ad te uenimus, ut proficiaris nobiscum, & pugnes contra filios Ammon, sique dux omnium qui habitant in Galaad. * Iephthe quoque dixit eis: Si uere uenistis ad me, ut pugnem pro uobis contra filios Ammon, tradideritque eos Dominus in manus meas, ego ero uester princeps. * Qui responderunt ei: Dominus, qui haec audit, ipse mediator ac testis est quod nostra promissa faciemus. * Abijt itaq. Iephthe cum principibus Galaad, fecitque cum omni populo principem sui. Locutusq. est Iephthe omnes sermones suos coram Domino in Maipha.

1 Gen. 6.
f. 17

[Nu. 21. C. 13]

[Nu. 20. C. 14]

[Nu. 21. C. 13]

[Nu. 22. C. 1]

12 * Et misit nuncios ad regem filiorum Ammon, qui ex persona sua dicerent: Quid mihi & tibi est, quia venisti contra me, ut vasa res terram meam? * Quibus ille respondit: Quia tulit Israel terram meam, quando ascendit de Aegypto a finibus Arnon vsque Iacob atque Iordanem: nunc ergo cum pace redde mihi eam. * Per quos rutilum mandauit Iephthe, & imperauit eis ut dicerent regi Ammon: Hec dicit Iephthe: Non tulit Israel Terram Moab, nec Terram filiorum Ammon: sed quando de Aegypto confecerunt, ambulauit per solitudinem vsque ad Mare rubrum, & venit in Cades. * Misitque nuncios ad regem Edom, dicens: Dimitte me ut transeam per terram tuam. Qui noluit acquiescere precibus eius. Misit quoque ad regem Moab, qui & ipse transitum praebere contempsit. Misit itaque in Cades, & circumiit ex latere Terram Edom, & Terram Moab, & castrametatus est trans plagam Terrae Moab, & castrametatus est trans Arnon: nec voluit intrare terminos Moab: Arnon quippe confinium est Terrae Moab. 19 * Misit itaque Israel nuncios ad Behon regem Amorrhorum, qui habitabat in Hefbon, & dixerunt ei: Dimitte me ut transeam per terram tuam vsque ad fluvium. * Qui & ipse Israel verba despiciens, non dimisit eum transire per terminos suos: sed infinita multitudinem congregata egressus est contra eum in Iasaf, & tortueretis sebat. * Tradiditque eum Dominus in manus Israel cum omni exercitu suo, qui percussit eum, & possedit omnem Terram Amorrhaei habitatoris regionis illius, & de solitudine vsque ad Iordanem. 23 * Dominus ergo Deus Israel subuertit Amorrhaeum, pugnant contra illum populo suo: Israel, & tu nunc vis possidere terram eius: 24 * Nonne ea quae posside: Chamus Deus tuus: ubi iure debentur? Quae autem Dominus Deus noster victor obtinuit, in nostram cedent possessionem: * nisi forte melior es Ezechias filio Saphor regis Moab: aut docere potes, quod iurgatus sit contra Israel, & pugnaverit contra eum, quia habitauit in Hefbon, & viculus eius, & in Aroer, & villis illius, vel in cunctis ciuitatibus iuxta Iordanem, per trecentos annos. Quare tanto tempore nihil super hac repetitione tentasti? * Igitur non ego pecco in te, sed tu contra me male agis, indicens mihi bella non iusta. Iudicet Dominus arbiter huius diei inter Israel, & inter filios Ammon. * Noluitque acquiescere rex filiorum Ammon verbis Iephthe, 29 quae per nuncios mandauerat. * Factus est ergo super Iephthe spiritus Domini, & circumcisi Galaad, & Manasse, Maipha quoque Galaad, & inde transiens ad filios Ammon, 30 * vocem vdiuit Domino, dicens: Si tradideris filios Ammon in manus meas, quicumque

primus fuerit egressus de foribus domus meae, mihiq. occurrerit: reuertenti cum pace a filiis Ammon, eum holocaustum offeram Domino. * Transiuitque Iephthe ad filios Ammon, ut pugnaret contra eos: quos tradidit Dominus in manus eius. * Percussitque ab Aroer vsque dum venias in Mennith, viginti ciuitates, & vsque ad Abel, quae est vineis cõsita, plaga magna nimis humiliatiq. sunt filii Ammon a filiis Israel. * Reuertente autem Iephthe in Maipha domum suam, occurrerit ei vnigenita filia sua cum tympanis & choris, non enim habebat alios liberos. * Quia viderat, scidit vestimenta sua, & ait: Heu me filia mea decepisti me, & ipsa decepta es: peruenim os meum ad Dominum, & aliud facere non potero. * Cui illa respondit: Pater mi, si aperuisti os tuum ad Dominum, fac mihi quodcumque polliceris es, concessa tibi vltione atque victoria de hostibus tuis. * Dixitque ad patrem: Hoc solū mihi praesta quod deprecor: Dimitte me ut duobus mensibus circum eam montes, & plangam virginitatem meam cum sodalibus meis. * Cui ille respondit: Vade. Et dimisit eam duobus mensibus. Cumque abisset cum sociis ac sodalibus suis, sebat virginitatem suam in montibus. * Expletisq. duobus mensibus, reuersa est ad patrem suum, & fecit ei sicut voverat, quae ignorabat virum. Exinde mos increbuit in Israel, & consuetudo seruata est: ut post anni circuli cõueniant in vnum filiae Israel, & plangent filiam Iephthe Galaaditae diebus quattuor.

C A P. XII.

1 E Cce autem in Ephraim orta est seditio. A nam transientes contra aquilonem, dixerunt ad Iephthe: Quare vadens ad pugnam contra filios Ammon, vocare nos noluisti, ut pergeremus tecum? Igitur incendemus domum tuam. * Quibus ille respondit: Disceptatio erat mihi & populo meo contra filios Ammon vehemens: vocauit vos, ut praebereis mihi auxilium, & facere noluidis. * Quod cernens posui animam meam in manibus meis, transiuique ad filios Ammon, & tradidit eos Dominus in manus meas. Quid commerui, ut aduersum me consurgatis in praelium? * Vocatis itaque ad se cunctis viris Galaad, pugnat contra Ephraim: percussitque viri Galaad Ephraim, quia dixerat: Fugitiuus est Galaad de Ephraim, & habitabat in medio Ephraim & Manasse. * Occupaueruntque Galaaditae vada Iordanis, per quae Ephraim reuersurus erat. Cumque venisset ad ea de Ephraim numero, fugiens, atque dixisset: Obsecro ut me transire permittatis: dicebat ei Galaaditae: Nūquid Ephraim es? quo dicente: Non sum: * in-

C terrogabant eum: Dic ergo Scibboleth, quod interpretatur Spica. Qui respondebat, Sibboleth: eadem littera spicam exprimere non valens. statimque apprehensum ingulabant in ipso Iordanis transitu. Et ceciderunt in illo tempore de Ephraim quadraginta duo milia. * Iudicauit itaque Iephthe Galaadites Israel sex annis: & mortuus est, ac sepultus in ciuitate sua Galaad. * Post hunc iudicauit Israel Abesân de Bethlehem: * qui habuit triginta filios, & totidem filias, quas emittens foras, maritis dedit, & eiusdem numeri filijs

10 suis accepit uxores, introducens in domum suam. Qui septé annis iudicauit Israel. * mortuusque est, ac sepultus in Bethlehem. * Cui successit Ahialon Zabulonites: & iudicauit 11 Israel decem annis: * mortuusque est, ac sepultus in Zabulon. * Post hunc iudicauit Israel Abdon, filius Illel Pharathonites: * qui habuit quadraginta filios, & triginta ex eis nepotes, ascendentes super septuaginta pullos asinarii, & iudicauit Israel octo annis: * mortuusque est, ac sepultus in Pharathon terra Ephraim, in monte Amalec.

CAP. XLII,

1 Rursusque filij Israel fecerunt malum in conspectu Domini: qui tradidit eos in manus Philistinorum quadraginta annis. * Erat autem quidam vir de Saraa, & de stirpe Dan, nomine Manue, habens uxorem sterilem. * Cui apparuit Angelus Domini, & dixit ad eam: Sterilis es & absque liberis: sed concipies & paries filium: * caue ergo ne bibas vinum ac siceram, nec immundum quidquam comedas: * quia concipies, & paries filium, cuius non tanget caput nouacula: erit enim Nazareus Dei ab infantia sua, & ex matris utero, & ipse incipiet liberare Israel de manu Philistinorum. * Quæ cum uenisset ad maritum suum, dixit ei: Vir Dei uenit ad me, habens vultum angelicum, terribili nimis. * Quem cum interrogassem, quis esset, & vnde uenisset, & quo nomine vocaretur, nouit mihi dicere: * sed hoc respondit: Ecce concipies, & paries filium: caue ne uinum bibas, nec siceram, & ne aliquo uescaris immundo: erit enim puer Nazareus Dei ab infantia sua, ex utero matris suæ usque ad diem mortis suæ. * Orauit itaque Manue Dominum, & ait: Obsecro Domine, ut vir Dei, qui

misisti, mentat iterum, & doceat nos quid debeamus facere de puero, qui nasciturus est. * Exaudiuitque Dominus deprecantem Manue, & apparuit rursum Angelus Dei uxori eius sedenti in agro. Manue autem maritus eius non erat cum ea. * Quæ cum uidisset Angelum, festinauit, & cucurrit ad virum suum: nunciavitque ei, dicens: Ecce apparuit mihi vir, quem ante videram. * Qui surrexit, & secutus est uxorem suam: veniensque ad virum, dixit ei: Tu es qui locutus es mulier? Et ille respondit: Ego sum. * Cui Manue: Quando inquit, sermo tuus fuerit expletus, quid vis ut faciat puer? aut a quo se obseruare debet? * Dixitque Angelus Domini ad Manue: Ab omnibus: quæ locutus sum uxori tuæ, ad illud ser. * & quidquid ex uinea nascitur, non comedat: vinum & siceram non bibat, nullo uescatur immundo: & quod ei præcepi, impleat atque custodiat. * Dixitque Manue ad Angelum Domini: Obsecro te ut acquiescas precibus meis, & faciamus tibi hædum de capris. * Cui respondit Angelus: Si me cogis, non comedam panem tuum: si autem vis hoc locustum facere, offer illud Domino. Et nesciebat Manue quid Angelus Domini esset. * Dixitque ad eum: Quod est tibi nomen, ut si

Gen. 32.
18-19

sermo tuus fuerit et pletus, honoratus te
 18 * Cui ille respondit: & Cur queris nomen
 19 meum, quod est mirabile? Tulit itaque Ma
 ne hœdum de capris, & libamenta, & posuit
 D super petram, offerens Domino, qui facit mi
 rabilia: ipse autem, & vxor eius intuebantur.
 20 * Cumq; ascenderet flamma altaris in celum,
 Angelus Domini pariter in flamma ascendit.
 Quod cum uiderent Manue, & vxor eius, pro
 21 ni ceciderunt in terram, & ultra eis non ap
 paruit Angelus Domini. Statimque intellexit

22 Manue, Angelum Domini esse, & dixit
 ad vxorem suam: Morere moriemur, quia vi
 dimus Deum. * Cui respondit mulier: Si Do
 minus nos uellet occidere, de manibus nostris
 holocaustum, & libamenta non suscepisset,
 nec ostendisset nobis hæc omnia, neque ea,
 24 quæ sunt ventura, dixisset. * Peperit itaque
 filium, & vocauit nomen eius Samson. Cre
 25 uitque puer, & benedixit ei Dominus. * Ce
 pitq; Spiritus Domini esse cum eo in castris
 Dan inter Sataa & Eschaol.

C A P. XIII.

1 **D**escendit ergo Samson in Thamnatha.
 videntque illi mulierem de filiabus Phi
 2 listhij, & ascendit, & nuntiavit patri suo, &
 matri suæ, dicens: Vidi mulierem in Thamna
 tha de filiabus Philistinorum: quam quæso
 3 ut mihi accipiatis vxorem. * Cui dixerunt pa
 ter & mater sua: Numquid non est mulier
 in filiabus fratrum tuorum, & in omni popu
 lo meo, quia vis accipere vxorem de Philis
 4 thij, qui incircumcisi sunt? Dixitque Sam
 son ad patrem suum: Hanc mihi accipe, quia
 placuit oculis meis. * Parentes autem eius
 5 nescierunt quod res a Domino ferret, & que
 E reret occasionem contra Philistinij, eo enim
 tempore Philistinij dominabantur Israeli.
 6 * Descendit itaque Samson cum patre suo &
 matre in Thamnatha. Cumq; venissent ad vi
 neas oppidi, apparuit catulus leonis super
 7 eum, & occurrat ei. * Irruit autem Spi
 ritus Domini in Samson, & dissecavit leonē,
 quasi hœdum in manu: & hoc patri, & matri
 8 voluit indicare. * Descenditque & locutus est
 9 mulieri, quæ placuerat oculis eius. * Et post
 aliquot dies reuertens ut acciperet eam, de

clinauit ut videret cadaver leonis, & ecce exa
 9 men apum in ore leonis erat ac fauus mel
 9 lis. * Quem cum sumpisset in manibus, co
 medebat in via: veniensq; ad patrem suum, &
 matrem, dedit eis partem. qui & ipsi come
 derunt: nec tamen eis voluit indicare quod
 10 mel de corpore leonis atton pserat. * Descen
 dit itaque pater eius ad mulierem, & fecit fi
 11 lin suo Samson conuiuium: sic enim iuvenes
 11 facere consueverunt. * Cum ergo ciues loci
 illius viderent eum, dederunt ei sodales tri
 12 ginta ut essent cum eo. * Quilus locutus est
 12 samson: Proponam vobis problema, quod si
 13 solueritis mihi intra septem dies conuiuij, da
 bo vobis triginta sindones, & totidē tunicas:
 14 * si autem non potueritis soluere, vos da
 bitis mihi triginta sindones, & eiusdem nu
 15 meri tunicas. Qui responderunt ei: Proponē
 15 problema, vis audiamus. * Dixitq; ei: Le e
 comedente exiuit citius, & de forti egressus
 16 est dilectio, nec potuerunt per tres dies posi
 17 tionē soluere. * Cumq; adflet dies septimus,
 18 dixerunt ad vxorem Samson: Elaudire viro
 19 tuo, & si adeo te inducet ubi, quod significet
 20 problemā, quod si facere nolueris, incende
 21 mus te, & de mure patris tui an idcirco vo
 22 cabis nos ad nuptijs, ut si solueris? Quæ sum
 D debar apud Sason lacrymas, & quærebatur

dicens

dicens: Odisti me, & non diligis: idcirco problema, quod proposuisti filiis populi mei, nō vis mihi exponere. At ille respondit: Patri meo & matri nolui dicere: & tibi indicare poterō? * Septem igitur diebus conuiuij ftebat ante eum: tandemque die septimo cum ei esset molestia, exposuit. Quæ statim indicauit ei ciuibz suis. * Et illi dixerunt ei die septimo ante solis occubitum: Quid dulcius melle, &

quid fortius leone? Qui ait ad eos: Si non affeceris in vitula mea, non inuenisferis propositionem meam. * Irruit itaque in eum Spiritus Domini, descenditq. A scalonem, & percussit ibi triginta viros. quorum ablatis vestibus dedit ijs, qui problema soluerant. Iratusque nimis ascendit in domum patris sui: * vxor autem eius accepit maritum vnum de amicis eius & pronubis.

CAP. XV.

A Post aliquantulum autem temporis, cum dies tricesæ mellis insisterent, venit Samson, muliere volens uxorem suam, & attulit ei hædum de capris. Cumq. cubiculum eius solitus vellet intrare, prohibuit eum pater illius, dicens: * Putauit quid id illis eam, & ideo tradidi illi amico tuo: sed habet sororem, quæ iunior, & pulchrior illa est, sit tibi pro ea vxor. * Cui Samson respondit: Ab hac die nō erit culpa in me contra Philisthæos: faciam enim vobis mala. * Perrexitq. & cepit trecentas vulpes, caudasq. earum iunxit ad caudas, & facies ligauit in medio: * quas igne succendens, diuisit, & uolucres illasq. discurrerent. Quæ statim perexercitū sequebatur Philisthinorum. Quibus succensis, & exortate ianu fruges, & adhuc stantes in stipula, concrematae sunt, in tantum, vt vineas quoq. & oliueta flamma consumeret. * De verūq. Philisthæijs: Quis fecit hanc rem? Quibus dictum est: Samson gener Thamnathai: quia tulit uxorem eius, & alteri tradidit, hæc operatus est. Ascenderuntque Philisthæijs: & combusserunt eam mulierem quam patrem eius. * Quibus ait Samson: Licet hæc feceritis, tamen adhuc ex vobis expecto ultionem, & tunc quiescam. * Percussitque eos ingenti plaga, ita ut stupetes suram ferenti imponerent. Et descēdens habitauit in spe-

9 lunca petra Etam. * Igitur ascendentes Philisthæijs in Tetrām Iuda castramentati sunt in loco, qui postea uocatus est Lechi, id est, 10 maxilla, ubi eorum effusus est exercitus. * Dixeruntq. ad eos de tribu Iuda: Cur ascendistis aduersum nos? Qui responderunt: Ut ligemus Samson, venimus, & reddamus ei quæ 11 in nos operatus est. * Descenderunt ergo tria milia virorum de Iuda, ad speciem filicis Etam, dixeruntque ad Samson: Nescis quod Philisthæijs imperent nobis? quare hoc facere uoluisti? Quibus ille ait: Sicut fecerunt mihi, sic feci eis. * Ligare, inquit, te uenimus, 12 & tradere in manus Philisthinorum. Quibus Samson, iurauit, ait: & spondere mihi quod 13 non occidatis me. * Dixerunt: Non te occidemus, sed vindictam trademus. Ligaueruntque eum duobus nouis funibus, & tulerunt 14 eum de petra Etam. * Qui cum uenisset ad locum Maxilla, & Philisthæijs uociferantes occurrissent ei, irruit Spiritus Dñi in eum: & sicut solent ad odorem ignis lina consumi, ita uincula quibus ligatus erat, dissipata sunt 15 & soluta. * Inuentamq. maxillā, id est, mandibulum asini, quæ iacebat, arripens, inter- 16 fecit in ea mille uiros. * & ait: In maxilla asini, in mandibulo puli asinarum defeci eos, & 17 percussi mille uiros. * Cumq. hæc uerba canens complecteretur, proiecit mandibulum de manu, & uocauit nomē loci illius Ramathlechi,

quod

18 quod interpretatur eleuatio maxillæ. * Si
 tiensq. ualde, clamauit ad Dominū, & ait Tu
 dedisti in manu serui tui salutem hanc maxi
 19 mam atque uictoriam: eni fici morior, inci
 20 damq. in manus incircumcisorum. * Aperuit
 itaq. Dominus molarem dentem in maxil-

la asini, & egressæ sunt ex eo aquæ. Quibus
 hausit, refocillauit spiritum, & uires recepit.
 Idcirco appellatū est nomen loci illius, Fons
 inuocantis de maxilla, usque in præsentem
 diem. * Iudicauitque Israel in diebus Phi-
 listhijm viginti annis.

C A P. XVI.

1 A Bijr quoque in Gazam, & uidit ibi mu-
 A lierem meretricem, ingressusque est ad
 eam. * Quod cum audissent Philisthijm, &
 percerebruisset apud eos, intra se urbem Sam-
 son, circumdederunt eum, positis in porta ci-
 uitatis custodibus: & ibi tota nocte cum silen-
 3 tio præstolantes, ut factō mane exeuntem oc-
 ciderent. * Dormiuit autem Samson usq. ad
 medium noctis, & inde confurgens apprehen-
 dit ambas portæ fores cum postibus suis, & se-

ra, impositaq. humeris suis portauit ad uertē
 4 cem montis, qui respicit Heliron. * Post hac
 amauit mulierem, quæ habitabat in Valle So-
 5 rec, & uocabatur Dalila. * Veneruntque ad
 eam principes philisthinorum, atq. dixerunt:
 Decipe eum, & discè ab illo, in quo habeat
 tantam fortitudinē, & quo modo eum supe-
 6 rare ualeamus, & uinctū affligere. quod si fe-
 ceris, dabimus tibi singuli mille & centum ar-
 genteos. * Locuta est ergo Dalila ad Sison:
 Dic mihi, obsecro, in quo sit tua maxima for-
 titudo, & quid sit quo ligatus erumpere ne-
 queas?

7 queas? Cui respondit Samson: Si sepe nec
vnicuique funibus necdum siccis, & adhuc humen-
tibus ligatus fuero, infirmus ero vt ceteri ho-
8 mines. Attuleruntq. ad eam satrapæ Philis-
thinorum septem funes, vt dixerat: quib. vinxit
9 eum. Latentibus apud se insidijs, & in cubi-
culo finem rei expectantibus, clamauitq. ad
eum: Philisthij super te Samson. Qui rupit
vinctula, quo modo si rumpat quis filum
de stuppæ tortum putamine, cum odorem
ignis acciperit, & non est cognitum in quo
10 esset fortitudo eius. Dixitq. ad eum Dalila:
Ecce illulisti mihi, & falsum locutus es:
saltem nunc indica mihi quo ligari debeas.
11 Cui ille respondit: Si ligatus fuero nouis funi-
bus, qui nunquam fuerunt in opere, infir-
mus ero, & aliorum hominum similis. Quib.
12 rursum Dalila vinxit eum, & clamauit:
Philisthij super te Samson, in cubiculo
insidijs preparatis. Qui ita rupit vinctula qua-
13 si fila telarum. Dixitq. Dalila rursum ad
eum: Vsq. quo decipis me, & falsum loque-
ris? ostende quo vinciri debeas. Cui respon-
dit Samson: Si sepe crines capitis mei cum
licio plexeris, & clauum his circumligatum
14 terra fixeris, infirmus ero. Quod cū fecisset
Dalila, dixit ad eum: Philisthij super te
Samson. Qui confurgens de somno extraxit
15 clauum cum crinibus & licio. Dixitq. ad
eum Dalila: Quo modo dicis quod amas me,
cum animus tuus non sit mecum? Per tres
vices mentitus es mihi, & noluiisti dicere in
16 quò sit maxima fortitudo tua. Cumq. mo-
lesta esset ei, & per multos dies iugiter adhx-
reret, spatium ad quietem non tribuens, de-
fecit anima eius, & ad mortem vsque lassata
17 est. Tunc aperiens veritatem rei, dixit ad
eam: Ferrum numquam ascendit super ca-
put meum, quia nazareus, id est, consecra-
tus Deo sum de utero matris mee: si rasum
fuerit caput meum, recedet a me fortitudo
mea, & deficiam, eroq. sicut ceteri homines.
18 Vidensq. illa quod confessus ei esset om-
nem animum suum, misit ad principes Phi-
listhinorum ac mandauit: Ascendite adhuc
semel, quia nunc mihi aperuit cor suum.
Ei ascendenter assumpta pecunia, quam
19 promiserant. At illa dormire eum fecit su-
per genua sua, & in sinu suo reclinare caput.
Vocauitq. consolem, & rasit septem crines
eius, & cepit abigere eum, & a se repellere:
20 statim enim ab eo fortitudo discessit: dixit-
que: Philisthij super te Samson. Qui de
somno confurgens, dixit in animo suo: Egred-
iar sicut ante feci, & me excutiam, nesciens
21 quod recessisset ab eo Dominus. Quem cum
apprehendissent Philisthij, statim eruerunt
oculos eius, & duxerunt Gazam vincum ca-
tenis, & clausum in carcere molere fecerunt.
22 Iamque capilli eius renasci coeperant, & &
23 principes Philisthinorum conuenerunt in

vnusq. immolare hostias magnificas Da-
gon deo suo, & epularentur, dicentes: tradi-
dit Deus noster inimicum nostrum Samson
in manus nostras. Quod etiam populus vi-
dens, laudabat deum suum, eademq. dice-
bat: Tradidit Deus noster aduersarium no-
strum in manus nostras, qui deiecit terram
25 nostram, & occidit plurimos. Lesantesq.
per conuinia, sumptis iam epulis, praeceper-
unt vt vocaretur Samson, & ante eos lude-
ret. Qui adductus de carcere ludebat ante
eos, feceruntq. eum stare inter duas colum-
26 nas. Qui dixit puero regenti gressus suos:
Dimitte me, vt tangam columnas, quibus
omnis imminet domus, & reclinet super eas,
27 & paululum requiescam. Domus autem
erat plena virorum ac mulierum, & etiam ibi
omnes principes Philisthinorum, ac de templo
28 G & solario circiter tria millia virorum sexus
speculantes ludentem Samson. At ille inuo-
cato Domino ait: Domine Deus, memento
mei, & redde mihi nunc fortitudinem pristinam
Deus meus, vt vlciscar me de hostibus
meis, & pro amissione duorum luminum vnā
29 vltionem recipiam. Et apprehendens am-
bas columnas, quibus innitebatur domus, al-
teramq. eorum dextera, & alteram laeva te-
30 nens, ait: Moriatur anima mea cum Phi-
listhij. concussiq. fortiter columnas, cecidit
domus super omnes principes, & ceteram
multitudinem, quæ ibi erat: multoq. plures
interfecit moriens, quam ante viuis occide-
31 rat. Descendentes autem fratres eius & vni-
uersa cognatio tulerunt corpus eius, & sepe-
lierunt inter Sazæ & Esbaol in sepulchro
patris sui Manue: iudicauitque Israel vigin-
ti annis.

CAP. XVII.

1 **F**uit eo tempore vir quidam de monte E-
phraim nomine Michas, qui dixit ma-
tri suæ: Mille & centum argenteos, quos se-
paraueras tibi, & super quibus me audiente
iuraueras, ecce ego habeo, & apud me sunt.
Cui illa respondit: Benedictus filius meus
3 Domino. Reddidit ergo eos matri suæ, quæ
dixerat ei: Consecraui & voui hoc argentum
B Domino, vt de manu mea suscipiat filius
meus, & faciat sculptile atque constabile: &
4 nunc trado illud tibi. Reddidit igitur eos
matri suæ: quæ tulit ducentos argenteos, &
dedit eos argentario, vt faceret ex eis sculpti-
le atque constabile, quod fuit in domo Mi-
5 chæ. Qui ædiculam quoque in ea Deo se-
parauit, & fecit ephod, & theraphim, id est,
vestem sacerdotalem, & idola, implevitque
vnius filiorum suorum manum, & factus est
6 ei sacerdos. In diebus illi non erat rex in
C Israel, sed vnusquisque quod sibi rectum vi-
7 debatur, hoc faciebat. Fuit quoque alter
adolescens de Bethlehem Iuda, ex cognatio-

re eius:

ne eius: eratq. ipse Leuites, & habitabat ibi.
 7 * Egressusq. de ciuitate Bethlehem, peregrinari voluit vbicumque sibi commodum reperisset. Cumq. venisset in montē Ephraim, inter faciens, & declinasset parum per in domum Michæ, * interrogatus est ab eo vnde
 9 D'venisset. Qui respondit: Leuita sum de Bethlehem Iuda, & vado vt habitem vbi potuerō, & vile mihi esse perspexerō. * Dixitq. Mi-

chæ: Mane apud me, & esto mihi parens ac sacerdos: daboq. tibi per annos singulos decem argenteos, ac vestem duplicem, & quæ
 17 ad victū sunt necessaria. * Accepitq. & mansit apud hominem, fuitq. illi quasi vnus de filiis. * Impleuitq. Michas manum eius, & habuit
 23 puerum sacerdotem apud se. * Nunc scio, dicens, quodd benefecerit mihi Deus habenti Leuitici generis sacerdotem.

CAP. XVIII.

1 **I**N diebus illis non era rex in Israel, & tribus Dan quærebat possessionem sibi, vt habitaret in ea: vsque ad illum enim diem inter ceteras tribus sortem non acceperat. * Miserunt ergo filij Dan, stirpis & familiz suæ quinq. viros fortissimos de Sarra & Esbaol, vt explorarent terram, & diligenter inspicerent: dixeruntq. eis: Ire, & considerate terram. Qui cum pergentes venissent in montē Ephraim, & intrassent domum Michæ, re-
 3 quierunt ibi: * & agnoscetes vocem adolescentis Leuitæ, vicēq. illius diuersorio, dixerunt ad eum: Quis te huc adduxit? quid hic
 5 agis? quam ob causam huc venire voluisti? * Qui respondit eis: Hæc, & hæc præstitit mihi Michas, & me mercede conduxit vt sim ei
 7 sacerdos. * Rogauerunt autem eum vt consuleret Dominum, vt scire possent an prospero itinere pergerent, & res haberet effectum. * Qui respondit eis: Ire in pace: Dominus respiciet viam vestram, & iter quo pergitis.
 9 Euntē igitur quinq. viri venerunt Lais: videruntq. populū habitantem in ea absq. vllo timore, iuxta cōsuetudinem Sidoniūrum, securum & quietum, nullo ei penitus resistente, maguarumq. opū, & procul a Sidone atq.
 11 a cunctis hominibus separatum. * Reuerſiq. ad fratres suos in Sarra & Esbaol, & quid

9 egissent sciscitantibus responderunt: * Surgite, ascendamus ad eos: vidimus enim terram valde opulentam & ubereim: nolite negligere, nolite cessare: eamus, & possideamus eā, nullus erit labor. * Intrabimus ad securos, in regionem latissimam, tradetq. nobis Dominus locum, in quo nullius rei est penuria eorum, quæ gignuntur in terra. * Profecti igitur sunt de cognatione Dan, id est, de Sarra & Esbaol sexcenti viri accincti armis bellicis, * ascendēte: q. mauerunt in Cariathiarim. Inde qui locus ex eo tempore Castrorū Dan, romē accepit, & est post tergum Cariathiarim. * Inde transferunt in montē Ephraim.
 13 Cumq. venissent ad domum Michæ, * dixerunt quinq. viri, qui prius missi fuerant ad considerandā Terram Lais, ceteris fratribus suis: Nostis quod in demibus istis sit ephod, & theraphim, & sculptile, atq. consiliale: videte quid vobis placeat. * Et cū paululum declinassent, ingressi sunt domum adolescentis Leuitæ, qui erat in domo Michæ, saluta-
 15 runtq. eum verbis pacificis. * Sexcenti autem viri ita erant armati, stabant ante ostiū.
 17 At illi, qui ingressi fuerat domū iuuenis, sculptile, & ephod, & theraphim, atq. consiliale tollere nitēbātur, & sacerdos stabat ante ostiū, E sexcentis viris fortissimis haud procul expellēti-
 19 bus. * Tulerunt igitur qui intrauerant, sculptile, ephod, & idola, atque consiliale.

19 Quibus dixit sacerdos: Quid facitis? * Cui re-
sponderunt: Tace, & pone digitum super os
tuum: veniq. nobiscum, vt habeamus te pa-
trem, ac sacerdotem. Quid tibi melius est,
vt sis sacerdos in domo vnus viri, an in vna
tribu & familia in Israel? * Quod cum audisset,
acquevit sermonibus eorum, & tulit ephod,
& idola, ac sculptile, & profectus est
cum eis. * Qui cum pergerent, & ante se ire
fecissent paruulos ac iumenta, & omne quod
erat pretiosum, * & iam a domo Michæ es-
set procul, viri qui habitabant in ædibus Mi-
chæ conclamantes secuti sunt, * & post ter-
gum clamare ceperunt. Qui cum respexissent,
dixerunt ad Micham: Quid tibi vis? cur cla-
mas? * Qui respondit: Deos meos, quos mihi
feci, tulistis, & sacerdotem, & omnia quæ ha-
beo, & dicitis: Quid tibi est? * Dixeruntq. ei

filij Dan: Caue ne vultra loquaris ad nos, &
veniant ad te viri animo concitati, & ipse
cum omni domo tua pereas. * Et sic cœpto
itinere perrexerunt. Videns autem Michas,
quod fortiores se essent, reuersus est in do-
mum suam. * Sexcenti autem viri iulerunt
sacerdotem, & quæ supra diximus: venerunt-
que in Laïs ad populum quiescentem atque
securum, & percusserunt eos in ore gladij.
28 vrbemq. incendio tradiderunt, * nullo peni-
tus ferente praesidium, eo quod procul habi-
tarent a Sidone, & cum nullo hominum ha-
berent quidquam societatis ac negocij. Erat
autem ciuitas sita in regione Rohob: quam
29 rursus extruentes habitauerunt in ea, * vo-
cato nomine ciuitatis Dan iuxta vocabulum
patris sui, quæ genuerat Israel, quæ prius Laïs
dicebatur. * Posueruntq. sibi sculptile, & 30

nathan filium Gersam filij Moysi, ac filios
eius sacerdotes in tribu Dan, vsque ad diem
captiuitatis suæ. * Mansitq. apud eos ido-
lum Michæ omni tempore, quo fuit domus
Dei in Silo in diebus illi non erat rex in
Israel.

C A P. XIX.

1 **F**uit quidam vir Leuitæ habitans in late-
re montis Ephraim, quia accepit uxorem
de Bethlehem Iudæ: * quæ reliquit eum,
& reuersa est in domum patris sui in Bethle-
hem, mansitq. apud eum quattuor mensibus.
3 * Secutusq. est eam vir suus, volens reconcilia-
ri ei, atque blandiri, & secum reducere, ha-
bens in comitatu puerum & duos asinos: quæ
suscepit eum, & introduxit in domum patris
sui. Quod cum auilisset focer eius, eumque
4 vidisset, occurrit ei lætus, * & amplexatus
est hominem. Maniitque gener in domo so-
ceri tribus diebus, comedens cum eo & bi-

5 bens familiariter. Die autem quarto de no-
cte consurgens, proficisci voluit Quem tenuit
6 focer, & ait ad eum: Gusta prius paucillum
panis, & conforta stomachum, & sic profici-
7 sceris. * Sederuntq. simul, ac comederunt &
biberunt. Dixitq. pater puellæ ad generum
suum: Quisote vt hodie hic maneas, pari-
8 terq. latemur. * At ille consurgens, cœpit
velle proficisci. Et nihilominus obnix eum
9 focer tenuit, & apud se fecit manere. Mane
autem facto, parabat Leuitæ iter. Cui focer
rursus. Oro te, inquit, vt paululum cibi ca-
pias, & assumptis viribus, donec increuit
dies, postea proficiscaris. Comederunt er-
go simul. * Surrexitq. adolescens, vt perge-
ret cum uxore sua & puer. Cui rursus lo-
cutus est focer: Considera quoddies ad occa-
sum declinior sit, & propinquat ad vespere-
rum: mane apud me etiam hodie, & duc læ-
cum diem, & eras proficisceris vt vadas in
10 domum tuam. * Noluit gener acquiescere

sermonibus eius: sed statim perrexit, & venit contra Iebus, quæ altero nomine vocatur Ierusalem, ducens secum duos asinos onustos, & concubinā. * Iamq. erant iuxta Iebus, & dies mutabatur in noctē: dixitque puer ad dominum suum: Veni, obsecro, declinemus ad urbem Iebuseorum, & maneamus in ea. 12 * Cui respondit dominus: Non ingrediat oppidum gentis alienæ, quæ non est de filijs Israel, sed transibo usque Gabaa: * & cum illic pervenero, manebimus in ea, aut certe in urbe Rama. * Transierunt ergo Iebus, & cœptum cathebant iter, occubitusque eis sol iuxta Gabaa, quæ est in tribu Benjamin: * diuerteruntque ad eam, ut manerent ibi. Quo cum intrassent, sedebant in platea ciuitatis, & nulus eos recipere uoluit hospitio. * Et ecce, apparuit homo fenex, reuertens de agro & de opere suo uespere, qui & ipse de monte erat Ephraim, & peregrinus habitabat in Gabaa. homines autem regionis illius erant filij Iemini. * Eleuatisque oculis, uidit fenex sedentem hominem cum arcinulis suis in platea ciuitatis: & dixit ad eum: Vnde uenis? & quod uadis? * Cui respondit ei: Profecti sumus de Bethlesem Iuda, & pergit ad locum nostrum, qui est in latere montis Ephraim, unde iteramus in Bethlehem: & nunc uadimus ad domum Dei, nullusque sub tectum suum nos uult recipere, * habentes paleas & for-

num in asinorum pabulum, & panem ac uinum in meos & ancillæ tuæ usus, & pueri, qui mecum est: nulla te indigemus nisi hospitio. 20 * Cui respondit fenex: Pax tecum sit, ego præbebo omnia quæ necessaria sunt: tatum, quæ so, ne in platea maneas. * Introduxitque eum in domum suā, & pabulum asinis præbuit: ac postquam lauerunt pedes suos, recepit eos in conuiuio. 22 * Illis epulatisque, & post laboris itineris, cibo & potu refectis corpora, uenerunt uiri ciuitatis illius, filij Belial, (id est, abique iugo) & circumdantes domum senis, fores pulsare cœperunt, clamantes ad dominum domus, atque dicentes: I Educ uirum, qui ingressus est domum tuam, ut abutamur eo. 23 * Egressusque est ad eos fenex, & ait: Nolite fratres, nolite facere malū hoc: quia ingressus est homo hospitium meum, & cessate ab hac stulticia: * habeo filiam uirginem, & hic homo habet concubinam, educam eas ad uos, ut humilietis eas, & uestram libidinem complectaris: tantum, obsecro, ne scelus hoc contra naturam operemini in uirum. * Nolebant acquiescere sermonibus illius. quod cernens homo, eduxit ad eos concubinam suam, & eis tradidit illulendam: quia cum tota nocte abusi essent, dimiserunt eam mane. * At mulier recedentibus tenebris, uenit ad ostium domus, ubi manebat dominus suus, & ibi corruit. * Mane factio, surrexit homo, & aperuit

Gen. 19.
b. 5

ostium, ut cœptam espleret uiam: & ecce concubina eius iacebat ante ostium sparsis in limine manibus. * Cui ille, putas eam quiesce Gre, loquebatur. Surge, & ambulemus. Quia nihil respondente, intelligens quod erat mortua: tulit eam, & imposuit asino, reuersusque est in domum suam. * Quam cū esset ingressus, arripuit gladium, & cadauer uxoris cū ossibus suis in duodecim partes ac frustra con-

cidēs, misit in omnes terminos Israel. * Quod cum uidissent singuli, conclamabant: Numquid res talis facta est in Israel ex eo die, quo ascenderunt patres nostri de Aegypto, usque in præsens tempus: ferre sententiam, & in comune decernite quid factio opus sit.

C A P. XX.

Egressi itaque sunt omnes filij Israel, & I Osee 9
A pariter congregati, quasi uir unus, I de 16. 9.

Dan,

Dan, usque Bersabee, & Terra Galaad ad Do-
 2 minum in Maspha. * Omnesque anguli po-
 pulorum, & cunctæ tribus Israel in ecclesiam
 3 populi Dei conuenerunt quadringenta mil-
 lia peditum pugnatorum. (* Nec lauit fi-
 lios Benjamin quod ascendissent filij Israel
 in Maspha.) Interrogatusque Leuita, mari-
 4 tus mulieris interfecit, quomodo tantum sce-
 lus perpetratum esset, * respondit : Veni in
 5 Gabaa Benjamin cum uxore mea, illucque
 diuertit. * & ecce homines ciuitatis illius cir-
 cumdederunt nocte domum, in qua mane-
 6 bam, uolentes me occidere, & uxorem meam
 incredibili furore libidinis vexantes, denique
 7 mortua est. * Quam arreptam, in frusta con-
 cidi, misque partes in omnes terminos pos-
 8 sessionis vestra: quia nunquam tantum nefas, &
 tam grande piaculum factum est in Israel.
 9 * Adhæsis omnes filij Israel, decernite quid fa-
 cere debeatis. * Scisque omnis populus, quasi
 10 vnus hominis sermone respondit: Non recede-
 mus in tabernacula nostra, nec suam quis-
 11 quam intrabit domum: * sed hoc contra Ga-
 12 baa in commune faciamus. * Decem viri eli-
 gantur & ceterum ex omnibus tribubus Israel,
 13 & ceterum de mille, & mille de decem millibus, ut
 compotent exercitui cibaria, & possimus pu-
 gnare contra Gabaa Benjamin, & reddere ei
 14 pro scelere, quod meretur. * Cōuenitque vni-
 uersus Israel ad ciuitatem, quasi homo vnus
 15 eadem mente, vnoque consilio. * & miserunt
 nuncios ad omnem tribum Benjamin, qui di-
 16 cerent: Cur tantum nefas in vobis repertum
 est? * Tradite homines de Gabaa, qui hoc
 17 flagitium perpetrarunt, vt moriantur, & aufe-
 ratur malum de Israel. Qui noluerunt fratrum
 18 suorum filiorum Israel audire mandatum,
 19 * sed ex cunctis vrbibus, quæ sortis sue erant:
 conuenerunt in Gabaa, vt illis ferrent auxi-
 20 lium, & contra vniuersum populum Israel
 21 dimicarent. * Inuenticque sunt viginti quique
 millia de Benjamin educuntium gladium, præ-
 22 ter habitatores Gabaa, * qui septingenti erant
 C viri fortissimi, ita sinistra vt dextra prælian-
 tes: & sic fundis lapides ad certum iacentes,
 23 vt capillum quoque possent percutere, & ne-
 quaquam in alteram partem ictus lapidis de-
 24 ferretur. * Virorum quoque Israel, absque fi-
 liis Benjamin, inuenta sunt quadringenta
 25 millia educuntium gladios, & paratorum ad
 pugnam. * Qui surgentes venerunt in domum
 26 Dei, hoc est, in Silo: consulueruntque Deum,
 atque dixerunt: Quis erit in exercitu nostro
 27 princeps certaminis contra filios Benjamin?
 Quibus respondit Dominus: Iudas sit dux ve-
 28 ster. * Statimque filij Israel surgentes ma-
 29 ne, castrametati sunt iuxta Gabaa: * & inde
 30 procedentes ad pugnam contra Benjamin, vr-
 bem oppugnare cœperunt. * Egressique filij
 31 Benjamin de Gabaa, occiderunt de filiis Is-
 32 rael die illo viginti duo millia virorum. * Rur-

sum filij Israel & fortitudine & numero con-
 33 fidentes, in eodem loco, in quo prius certaue-
 rant, aciem direxerunt: * ita tamen vt prius
 34 ascenderent & starent coram Domino vsque
 ad noctem: consulerentque eum, & dicerent:
 Debeo ultra procedere ad dimicandum con-
 35 tra filios Benjamin fratres meos, an non? Qui
 bus ille respondit: Ascendite ad eos, & inite-
 36 certamen. * Cumque filij Israel altera die con-
 tra filios Benjamin ad prælium processissent,
 37 * eruperunt filij Benjamin de portis Gabaa:
 & occurrentes eis tanta illos cæde baccati sunt,
 38 ut decem & octo millia virorum educuntium
 39 gladium prosternerent. * Quamobrem om-
 nes filij Israel uenerunt in domum Dei, & se-
 dentes stabant coram Domino: ieiunauerunt-
 40 que die illo usque ad uesperam, & obtulerunt
 41 ei holocausta, atque pacificas victimas. * &
 super statu suo interrogauerunt. Eo tempore
 42 ibi erat arca fœderis Dei, * & Phinees filius
 Eleazar filii Aaron præpositus domus. Con-
 43 suluerunt igitur Dominum, atque dixerunt:
 Exire ultra debemus ad pugnam contra filios
 44 Benjamin fratres nostros, an quiescere? Qui-
 45 bus ait Dominus: Ascendite, cras enim tradam
 46 eos in manus vestras. * Posueruntque filij Is-
 47 rael insidias per circuitum urbis Gabaa: * &
 48 tertia uice, sicut semel & bis, contra Benjamin
 exercitum produxerunt. * Sed & filij Benia-
 49 min audacter eruperunt de ciuitate, & fugie-
 50 tes aduersarios longius persecuti sunt, ita ut
 vulnerarent ex eis sicut primo die & secundo,
 51 & cederent per duas semitas uertentes terga,
 quarum una ferebatur in Bethel, & altera in
 52 in Gabaa, atque prosternerent triginta circi-
 53 ter uiros: * putauerunt enim solito eos amore
 54 cedere. Qui fugam arte simulantes inierunt
 55 consilium ut abstraherent eos de ciuitate, &
 56 quasi supientes ad supradictas semitas perdu-
 57 cerent. * Omnes itaque filij Israel surgentes
 de sedibus suis, tetederunt aciem in loco, qui
 58 vocatur Baalthamar. Insidiaz quoque, quæ cir-
 ca urbem erant, paulatim se aperire cœpe-
 59 runt, * & ab Occidentali urbis parte procede-
 re. Sed & alia decem nullia uirorem de uni-
 60 uerso Israel, habitatores urbium ad certamina
 61 prouocabant. Ingratumque est bellum con-
 tra filios Benjamin: & non intellexerunt quod
 62 ex omni parte illis instaret interitus. * Per-
 cussitque eos Dominus in conspectu filiorum
 63 Israel, & interfecerunt ex eis in illo die nigin-
 64 ti quique millia, & ceterum uiros, omnes bel-
 65 latores & educentes gladium. * Filij autem
 66 Benjamin cum se interiores esse uidissent,
 cœperunt fugere. Quod cernentes filij Israel,
 67 dederunt eis ad fugiendum locum, ut ad præ-
 paratas insidias deuenirent, quas iuxta urbem
 68 posuerant. * Qui cum repente de latibulis
 surrexissent, & Benjamin terga credentibus
 daret, ingressi sunt ciuitatem, & percusserunt
 eam in ore gladij. * Signum autem dederunt

filij Israel his, quos in insulis collocauerant, ut postquam urbem cepissent, ignem accenderent: ut ascendente in altum fumus, captam urbem demonstrarent. * Quod cum cernerent filij Israel in ipso certamine positi (putauerunt enim filij Benjamin eos fugere, & instantius persequerentur, caesis de exercitu eorum triginta viris.) * & viderent quasi columnam fumus de ciuitate consurgere. Beniamin in quoque aspiciens retro, cum captam cerneret ciuitatem, & flammam in sublimis ferri: * qui prius simulauerant fugam, uersa facie fortius resistebant. Quod cum uidissent filij Benjamin, in fugam versi sunt. * & ad uiam deserti ire coeperunt. illuc quoque eos aduersarij persequentes: sed & hi, qui urbem succenderant, occurrerunt eis. * Anque ita factum est, ut ex utraque parte ab hostibus caderent, nec erat ulla reliqua morientium. Ceciderunt, atque prostrati sunt ad Orientalem plagam urbis Gabaa. * Fuerunt autem qui in eodem loco interfecit sunt, decem & octo milia virorum, omnes robustissimi pugnatores. * Quod cum uidissent, qui remanserant de Benjamin, fugerunt in solitudinem: & pergebant ad Petram, cuius vocabulum est Remmon. In illa quoque fuga palantes, & in diuersa tendentes, occiderunt quinque milia virorum. * Et cum ultra tenderent, persecuti sunt eos, & interfecerunt etiam alia duo milia. * Et sic factum est, ut omnes qui ceciderant de Benjamin in diuersis locis, essent viginquingue milia, pugnatores ad bella promptissimi. * Remanserunt itaque de omni numero Benjamin, qui euadere, & fugere in solitudinem potuerunt, sexcenti uirifederuntq. in Petra Remmon mensibus quatuor. * Regressi autem filij Israel, omnes reliquias ciuitatis a uiris usque ad iuncta gladio percusserunt, cunctasq. vrbes & viculos Benjamin vorax flamma consumpsit.

CAP. XXI.

I Vrauerunt quoque filij Israel in Maspha & dixerunt: Nullus nostrum dabit filijs Benjamin de filiabus suis uxorem. * Veniuntq. omnes ad domum Dei in Silo, & in conspectu eius sedentes usque ad uesperam, leuauerunt vocem, & magno ulatu ceperunt flere, dicentes: * Quare Domine Deus Israel factum est hoc malum in populo tuo, ut hodie una tribus auferretur ex nobis? * Altera autem die diluculo con surgentes, extruxerunt altaria: obtuleruntq. ibi holocausta, & pacificas victimas, & dixerunt: * Quis non ascendit in exercitu Domini de uniuersis tribubus Israel? Grandi enim iuramento se constrinxerant, ut essent in Maspha: interfici eos qui desissent. * Dndiq. penitentia filij Israel super fratre suo Benjamin, coeperunt dicere:

Ablata est tribus una de Israel, * unde uxores accipiente omnes enim in communi iurauimus, non daturus nos his filias nostras. * Idcirco dixerit: Quis est de uniuersis tribubus Israel, qui non ascendit ad Dominum in Maspha? Et ecce inuēti sunt habitatores Iabes Galaad in illo exercitu non fuisse. * (Eo quoque tempore cum essent in Silo, nullus ex eis ibi repperitus est.) * Miserunt itaque decem milia viros robustissimos, & praeceperunt eis: Ite, & percute habitatores Iabes Galaad in ore gladij, tam uxores quam paruos eorum. * Et hoc erit quod obseruare debetis: * Omne generis masculini, & mulieres, quae cognouerunt viros, interficite, virgines autem reseruate. * Inuenitq. sunt de Iabes Galaad quadringente virgines, quae nescierunt uiri thorum, & adduxerunt eas ad castra in Silo, in Terram Chanaan. * Miseruntq. nuncios ad filios Benjamin, qui erant in Petra Remmon, & praeceperunt eis, ut eos susciperent in pace. * Veniuntq. filij Benjamin in illo tempore, & dante sunt eis uxores de filiabus Iabes Galaad: alias autem non reppererunt, quas simili modo traderent. * Vniuersusq. Israel valde doluit, & egie penitentiam super interfecione vnus tribus ex Israel. * Dixeruntq. maiores natu: Quid faciemus reliquias, qui non acceptaerant uxores homines in Benjamin feminae cōsiderunt, & magna nobis cura, ingentique studio providendum est, ne una tribus deleat ex Israel. * Filias enim nostras eis dare non possumus: constrixi iuramento & maledictione, quae diximus: Maledictus qui dederit de filiabus suis uxorem Benjamin. * Ceperuntq. consilium, atque dixerunt: Ecce sollemnitas Domini est in Silo: anniuersaria, quae sita est ad Septentrionem urbis Bethel, & ad Orientalem plagam viae, quae de Bethel tendit ad Sichlaim, & ad Meridiem oppidi Lebona. * Praeceperuntq. filijs Benjamin, atque dixerunt: Ite, & latitate in vineis. * Cumque uideritis filias Silo ad ducendos choros ex more procedere, exite repente de vineis, & rapite ex eis singuli uxores singulas, & portate in Terram Benjamin. * Cumque uenerint patres earum, ac fratres, & aduersum vos queri coeperint, atque inquiri, dicemus eis: Miserunt enim eorum: non enim rapuerunt eas iuste bellantium atque victorum, sed rogantibus ut acciperent, non dedistis, & a vestra parte peccatum est. * Feceruntq. filij Benjamin, ut sibi fuerat imperatum: & iuxta numerum suum rapuerunt sibi de his, quae ducebant choros; uxores singulas abieruntque in possessionem suam edificantes vrbes, & habitantes in eis. * Filij quoque Israel reuersi sunt per tribus, & familias in tabernacula sua. In diebus illis non erat rex in Israel: sed unusquisque quod sibi rectum videbatur, hoc faciebat.

CAPVT PRIMVM.

- I**N diebus vnius iudicis, quando iudices præerant, acta est fama in Terra. Abijtq. homo de Bethlehem Iuda, vt peregrinaretur in regione Moabitis cum vxore sua, ac duobus liberis. * ipse vocabatur Elimelech, & vxor eius Noemi: & duo filij, alter Mahalon, & alter Chelion, Ephraïm de Bethlehem Iuda. Ingressiq. regionem Moabitidem, morabantur ibi. * Et mortuus est Elimelech maritus Noemi: remansitq. ipsa cum filijs. * Qui acceperunt vxores Moabitidas, quarum vna vocabatur Orpha, altera vero Ruth. Manseruntq. ibi decem annis, * & ambo mortui sunt. Mahalon uidelicet & Chelion: remansitq. mulier orbatu duobus liberis ac marito. * Et surrexit vt in patriam pergeret cum vtraque nuru sua de regione Moabitis: audierat enim quod respexisset Dominus populum suum, & dedisset eis escam. * Egressa est itaque de loco peregrinationis suæ, cum vtraque nuru: & iam in via reuertendi posita in Terram Iuda, * dixit ad eas: Ite in domum maritis vestre, faciat vobiscum Dominus misericordiam, sicut fecistis cum mortuis, & mecum. * Det vobis iuvenire requiem in domibus viro- rum, quos fornicare estis. Et osculata est eas. * Quæ elevata voce flere ceperunt, & dicere: Tecum pergemus ad populum tuum. * Quibus illa respondit: Reuertimini filie mee, cur veriti sumus, nam vltra habeo filios in utero meo, vt viros ex me sperare possitis. * Reuertimini filie mee, & abite: iam enim senectute confecta sum, nec apta vinculo coniugali. etiam si possem hac nocte concipere, & parere filios, * si eos expedire velitis donec crescant, & annos pubertatis impleant, ante eritis vetulæ quàm nubatis. Nolite, quæso, filie mee: quia vestra angustia magis me premit, & egressa est manus Domini contra me. * Elevata igitur voce, rursus flere ceperunt, Orpha osculata est socrum, ac reversa est: Ruth adhæsit socrui suæ. * cui dixit Noemi: En reuersa est cognata tua ad populum suum, & ad deos suos, uade cum ea. * Quæ respondit: Ne aduerseris mihi vt relinquam te & abeam: quousq. enim perrexeris, perge: & vbi morata fueris, & ego patier morabor. * Populus tuus populus meus, & Deus tuus Deus meus. * Quæ et terra morientem suscepit, in ea moria: ibiq. locum accipiam sepultura. Hæc mihi facias Deus, & hæc addam, si non sola mori me & te separauerit. * Videns ergo Noemi, quod obstinatum animo Ruth decreuisset secum pergere, aduersari noluit, nec ad suos vltra reditum periuadere: * profectiq. sunt simul, & venerunt in Bethlehem. Quibus verbis ingressis, velox apud cunctos fama percrebrauit de obitu mulieris: hæc est illa Noemi. * Quibus ait: Ne vocetis me Noemi (id est pulchram) sed vocato me Mara (id est amara) quia amaritudine valde repleuit me Omnipotens. * Egressa sum plena, & vanciam reduci me Dominus. Cur ergo vocatis me Noemi, quæm Dominus humiliavit, & alijci-

C A P. II.

ERAT autem viro Elimelech consanguineus, homo potens, & magnarum opum, nomine Booz. * Dixitque Ruth Moabitidis ad socrum suam: Si iubes, vadam in agrum, & colligam spicas, quæ fugerint manum metentium, vbi cumque clementis in me patris familiaris repetero gratiam. Cui illa respondit: Vade filia mea. * Abiit itaque & colligebat spicas post terga metentium. Accidit autem vterque illi haberet domini nomine Booz, qui erat de cognatione Elimelech. * Et ecce, ipse veniebat de Bethleem, dixitque messoribus: Dominus vobiscum. Qui responderunt ei: Benedicat tibi Dominus. * Dixitque Booz iuueni, qui messoribus præerat: Cuius est hæc puella? * Cui respondit: Hæc est Moabitidis, quæ venit cum Noemi, de regione Moabitide, & rogauit ut spicas colligeret remanentes, sequens messorum vestigia: & de maac vsque nunc stat in agro, & ne ad momentum quidem domum reuersa est. * Et ait Booz ad Ruth: Audi filia, ne vadas in alterum agrum ad colligendum, nec rectas ab hoc loco: sed iunge te puellis meis, & vbi messuerint, sequere. Mandauit enim pueris meis, ut nemo molestus sit tibi: sed etiam si sitieris, vade ad sarcinulas, & bibe aquam, de quibus & pueri bibunt. * Quæ cadens in faciem suam & adorans super terram, dixit ad eum: Vnde mihi hoc, ut inueniorem gratiam ante oculos tuos, & nobis me dignaretis peregrinam mulierem? * Cui illa respondit: Nuntiata sunt mihi omnia, quæ feceris sociui tuæ post mortem viri tui: & quod reliqueris parentes tuos, & terram in qua nata es, & veneris ad populum, quem antea

12 nesciebas. * Reddat tibi Dominus pro opere tuo, & plenam mercedem recipias a Domino Deo Israel, ad quem venisti, & sub cuius condugisti alas. * Quæ ait: Inueni gratiam apud oculos tuos domine mi, qui consolatus es me, & locutus es ad cor ancillæ tuæ, quæ non sum
14 similis vnius puellarum tuarum. * Dixitque ad eam Booz: Quando hora vesperti fuerit, veni huc, & comede panem, & intinge buccellam tuam in aceto. Sed ita quoque ad messorum latrus, & concessit poleentiam sibi comedique, & saturata est, & tulit reliquias. * Acque inde surrexit, ut spicas ex more colligeret. Præcepit autem Booz pueris suis, dicens: Etiam si vobiscum metere voluerit, ne prohibeatis
16 eam: & de vestris quoque manipulis projicite de industria, & remanere permittite, ut & abique cubore colligat, & colligentem nemo
17 corripiat. * Colligit ergo in agro vsque ad vesperam: & quæ colligerat virga ardens & excutiens, inuenit hordei quatuor ephi mensuram, id est, tres modios. * Quos portans reuersa est in ciuitatem, & ostendit sociui suæ: insuper protulit, & dedit ei de reliquijs cibi sui,
19 quo saturata fuerat. * Dixitque ei socius suus: Vbi hodie colligisti, & vbi fecisti opus? sit benedictus qui miserus est tui. Indicauitque ei apud quem fuisset operata: & nomen dixit ei, in quod Booz vocaretur. * Cui respondit Noemi: Penalisdus sit a Domino: quoniam eandem gratiam, quam præbuerat viuis, seruauit & mortuis. Rursusque ait: Propinquus noster est homo. * Et Ruth, Hoc quoque, inquit, præcepit mihi, ut tam diu messoribus eius iun
21 gerer, donec omnes segetes meteretur. * Cui dixit socius: Melius est, filia mea, ut cum puellis eius exeat ad metendum, ne in alio

agros quospiam resistat tibi. * Iuncta est itaque puellis Booz : & tamdiu cum eis mesuit, donec hordea & triticum in horreis conderentur.

CAP. III.

Postquam autem reuersa est ad socrum suum, audiuit ab ea : Filia mea, queram tibi requiem, & prouidebo vt bene sit tibi. * Booz iste, cuius puellis in agro iuncta es, propinquus noster est, & hac nocte areâ hordei ventilat. * Lauare igitur, & vngere, & induere cutioribus vestimentis, & descende in areâ. non te videat homo, donec esum potuq. finierit. * Quando autem ierit ad dormiendum, nota locum in quo dormiat : veniesq. & discooperies pallium, quo operitur a parte pedum, & proiecis te, & ibi iacebis : ipse autem dicet tibi quid agere debeas. * Quæ respondit : Quidquid præceperis, faciam. * Descenditq. in areâ, & fecit omnia, quæ sibi imperauerat socrus. * Cumq. comedisset Booz, & bibisset, & factus esset hilarior, illeq. ad dormiendum iuxta acervum manipulorum, venit absconditæ, & disuoluit pallio, a pedibus eius se protegit. * Et ecce, nocte iam media expansit homo, & conturbatus est : viditq. mulierem iscentem ad pedes suos, & ait illi : Quæ es ? Illaq. respondit : Ego sum Ruth ancilla tua : expande pallium tuum super famulâ tuam, quia propinquus es. * Et ille, Benedicâs, inquit, a Domino filia, & priorem misericordiam posteriore superasti : quia non es fecuta iuuenes pauperes, siue diuites. * Noli ergo metuere, sed quidquid dixeris mihi, faciam tibi. Scit enim omnis populus, qui habet intra portas urbis meæ, mulierem te esse virtutis. * Neq. abnuo me propinquus, sed est alia me propinquior. * Quæ ite hac nocte & factio mane, si te voluerit propinquitatis iure retinere, bene res acta est : sin autem ille noluerit, ego te absq. ulla dubitatione suscipiâ, vivit Dominus dormi usq. mane. * Dormiuit itaq. ad pedes eius, usq. ad noctis abscessum. Surrexit itaq. antequam homines se cognoscerant mutuo, & dixit Booz : Cave ne quis novem quod huc veneris. * Et rursum, Expide, inquit, pallium tuum, quo operiris, & tene varaque manu. Quæ extendente, & timente, natus est sex masculis hordei, & posuit super eam. Quæ portans ingressa est civitatem, & venit ad socrum suam. Quæ dixit ei : Quid egisti filia ? Narravitq. ei omnia, quæ sibi fecisset homo. * Et ait : Ecce sex modios hordei dedit mihi, & ait : Nolo vacuum te revertere ad socrum tuum. * Dixitq. Noemi : Expecta filia donec videamus quæ res exitum habeat : neque enim casibus homo nisi contulerit quod locusus est.

CAP. IIII.

Ascendit ergo Booz ad portam, & sedit ibi. Cumque venisset propinquum præ-

terire, de quo prius sermo habitus est, dixit ad eum : Declina paulisper, & sedehic : vocans eum nomine suo. Qui diuertit, & sedit. * Tollens autem Booz decem viros de senioribus civitatis, dixit ad eos : Sedete hic. * Quibus sedentibus, locusus est ad propinquum : Partem agri fractis nostri Elimelec vendet Noemi, quæ reuersa est de regione Moabide : * quod audire te volui, & tibi dicere coram cunctis sedentibus, & maioribus. natus de populo meo. Si vis possidere iure propinquitatis : eme, & posside. sin autem displicet tibi, hoc ipsum indica mihi, vt sciam quid facere debeam. nullus enim est propinquus, excepto te, qui prior es : & me, qui secundus sum. At ille respondit : Ego agrum emam. * Cui dixit Booz : Quando emeris agrum de manu mulieris, Ruth quoque Moabidem, quæ vxor defuncti fuit, debes accipere : vt suscites nomen propinqui tui in hereditate sua. * Qui respondit : Cedo iuri propinquitatis : neque enim posteritatem familiæ meæ delere debeo. tu meo vete privilegio, quo me libenter carere profiteor. * Hic autem erat mos antiquitus in Israhel inter propinquos, vt si quando alter alteri suo iuri cedebat : vt esset firma concessio, soluebat homo calcamentum suum, & dabat proximo suo. hoc erat testimonium cessionis in Israhel. * Dixit ergo propinquus suo Booz : Tolle calcamentum tuum. Quod statim soluit de pede suo. * At ille maioribus natus, & vniuerso populo, Testes vos, inquit, estis hodie, quod possiderim omnia quæ fuerunt Elimelech : & Chelion & Mahalon, tradente Noemi. * & Ruth Moabidem, vxorem Mahalon, in coniugium sumpserim, vt suscitarem nomen defuncti in hereditate sua, ne vocabulum eius de familia sua ac fratribus & populo deleatur. Vos, inquam, huius rei testes estis. * Respondit omnis populus, qui erat in porta, & maiores nati : Nos testes sumus : faciat Dominus hanc mulierem, quæ ingreditur domum tuam, sicut Rachel, & Liam, quæ edificaverunt domum Israhel : vt sit exemplum virtutis in Ephatha, & habeat celebre nomen in Bethleem. * Factæque domus tua, sicut domus Phares, quem Thamar peperit Iudæ, de semine, quod tibi dederit Dominus ex hac puella. * Tulit itaque Booz Ruth, & accepit vxorem ingressisque est ad eam, & dedit illi Dominus ut conciperet, & peperit filium. * Dixerantque mulieres ad Noemi : Benedicâs Dominus, qui non est passus ut deficeret succesor familia tue, & vocaretur nomen eius in Israhel. * Et habas qui consolatur animam tuam, & enutriet senectutem, de nati enim tui natus est, quæ te di-

I Deu-23-
b-7I Gen-31-
g-29

ligit: & multo ubi melior est, quam si se-
prem haberes filios. * Suscepitque
Noëni puerum posuit in sinu suo, & nu-
trix ac gerula fungebatur officio. * Vic-
na autem mulieres congratulantes ei, &
dicentes: Natus est filius Noëmi: vocau-
runt nomen eius Obed: hic est pater Isai,

18 patris David. * Ha sunt generationes Pha-
res: 1 Phares genuit Esion, * Esion genuit
20 Aram, Aram genuit Aminadab, * Amin-
dab genuit Nahasson, Nahasson genuit Sal-
22 mon, * Salomon genuit Booz, Booz ge-
24 nit Obed, * Obed genuit Isai, Isai, ge-
nit David.

1. Par. 2.
a. 4. & 4.
a. 1
Matth. 1.
a. 3

LIBER PRIMVS SAMVELIS. quem nos Primum Regum dicimus.

CAPVT PRIMVM

VIT vir vnus de Rama-
thaimophim, de monte
Ephraim, & nomen eius
Elkana, filius Ieroham,
filijs Elii, filij Thohu, filij
Suph, Ephrathensis: &
habuit duas vxores, nomen
vni Anna, & nomen secundæ Phenenna. Fue-
runtq. Phenenna filij: Anna autem non erat
liberi. * Et ascendebat vir ille de ciuitate sua
statutis diebus, vt adoraret & sacrificaret Do-
mino exereituum in Silo. Prænt autem ibi
duo filij Elii, Ophai & Phinces, sacerdotes
Domini. Venit ergo dies, & immolauit El-
kana, deditq. Phenennæ uxori suæ, & cunctis
filijs eius, & filiabus partes: * Annæ autem
dedit partem vnam tristis, quia Annam dis-
cedebat Dominus: Annam autem conuoluerat vul-
tam eius. * Affligebat quoque eam. Amula
eius, & vehementer angebat, in tantum, vt
exprobaret quod Dominus conuoluerat vul-
tam eius: siq. faciebat per singulos annos,
cum redeunte tempore ascenderent ad tem-
plum Domini: sic prouocabat eam: porro

illa fcebat: & non capiebat cibum. * Dixit er-
go ei Elkana vir suus: Anna, cur fieri & quare
non comedis? & quam ob rem affligitur cor
tuum? numquid non ego melior tibi sum.
9 quam decem filij? Surrexit autem Anna post
quam comederat, & biberat in Silo: Et steti-
t faciente sedente super Sellis ante pestem tem-
pli Domini, * cum esset Anna amaro animo,
orauit ad Dominum, & uisus largiter, & votum
vobis dicens: Domine exereituum, si respicias
videns afflictionem famule tuæ, & recordatus
mei fueris, nec oblitus arcus tuæ, dederisq.
seruæ tuæ sexum virile dabo es Domino om-
nibus diebus viæ eius, & nonacula non ascen-
det super caput eius. * Facti est autem, cum
illa multiplicaret preces coram Domino, vt
17 Heli obseruaret os eius. Porro Anna loque-
batur in corde suo, tantumq. labia illius mo-
uebantur, & vox penitus non audiebatur. Ac si
14 maui ergo eam Heli temuleram. * dixit
ei: Vique quo ebria eris? digere panisfer vi-
num, quo mades. * Respondens Anna, Nequa
quam, inquit, domine mi: nam mulier in-
felix nimis ego sum, viuiusq. & omne quod

inebriare potest, non bibi, sed effundi animam meam in conspectu Domini. * Ne reputes ancillam tuam quasi unam de filiabus Belial: quia ex multitudine doloris, & meroris mei locuta sum usque in praesens. * Tunc Heli ait ei: Vade in pace: & Deus Israel det tibi petitionem tuam, quam rogasti eum. * Et illa dixit: Utinam inueniam ancilla tuam gratiam in oculis tuis: Et abiit mulier in viam suam, & comedit, vultusque illius non fuit amplius in diuersa mutatus. * Et surrexerunt mane, & adorauerunt coram Domino reuersique sunt, & uenerunt in domum suam Ramatha. Cognouit autem Elcana Annam uxorem suam: & recordatus est eius Dominus. * Et factum est post circulum dierum, concepit Anna, & peperit filium, vocauitque nomen eius Samuel: eo quod a Domino postulasset eum. * Ascendit autem vir eius Elcana, & omnis domus eius, ut immolaret Domino holocaustum sollempnem, & votum suum, & Anna non ascendit: dixit enim viro suo: Non vadam, donec ablaetetur infans, & ducam eum, ut appareat ante conspectum Domini, & maneat ibi iugiter. * Et ait ei Elcana vir suus: Per quod bonum tibi videtur, & mane donec ablaetetur eum: precorque ut impleat Dominus verbum suum. Mansit ergo mulier, & lactauit filium suum, donec amoueret eum a lacte. * Et adduxit eum secum, postquam ablaetauerat, in vitulis tribus, & tribus modis farinae, & amphora vini, & adduxit eum ad domum Domini in Silo. Puer autem erat adhuc infans. * & immolauerunt vitulum, & obulerunt puerum Heli. * Et ait Anna Obsecro mihi domine viuam auiam tuam domine: ego sum illa mulier, quae steti coram te hic orans Dominum. * Pro puerum istum oravi, & dedisti mihi Dominus petitionem meam, quam postulavi eum. * Idcirco & ego commodavi eum Domino cunctis diebus, quibus fuerit commodatus Domino. * Et adorauerunt ibi Dominum. Et rogauit Anna, & ait:

C. A. P. II.

Visitauit cor meum in Domino, & exaltatum est cornu meum in Deo meo: dilatatum est os meum super inimicos meos: quia laetata sum in salutari tuo. * Non est sanctus, ut est Dominus: neque enim est alius extra te, & non est fortis sicut Deus noster. * Nolite multiplicare loqui sublimia, gloriantes: recedant vetera de ore vestro: quia Deus scientiarum, Dominus est, & ipsi preparantur cogitationes. * Accusatorum superatus est, & infirmi accendi sunt robore. * Repleti prius, pro panibus se locauerunt: & famelici saturati sunt, donec sterilis pepe-

rit plurimos: & quae multos habebat filios, infirmata est.

* I Dominus mortificat & viuificat, deducit ad inferos & reducit.

* Dominus pauperem facit & ditat, humiliat & subleuat.

* Suscitatur puluere egenum, & de stercore eleuat pauperem: ut sedeat cum principibus, & solum gloriae teneat. Domini enim sunt cardines terrae, & posuit super eos orbem. * Pedes sanctorum suorum seruabit, & impij in tenebris conticescant: quia non in fortitudine sua roborabitur vir.

* Dominum formidabant aduersarij eius: & super ipsos in caelis tonabit: Dominus iudicabit fines Terrae, & dabit imperium regi suo, & sublimabit cornu Christi sui.

* Et abiit Elcana Ramatha, in domum suam: puer autem erat minister in conspectu Domini ante faciem Heli sacerdotis.

* Porro filij Heli, filij Eliab, desidentes Dominum, neque officium sacerdotum ad populum: sed quicumque immolaret victimam, veniebat puer sacerdotis, dum conquirentur carnes, & habebat sustinulam tridentem in manu sua, & mittebat eam in sebetem, vel in caldariam, aut in ollam, sive in cacabum, & omne, quod leuabat sustinula, tollebat sacerdos sibi. Sic faciebant vniuersi Israelij venientium in Silo. * Etiam antequam adolerent adipem, veniebat puer sacerdotis, & dicebat immolanti. Da mihi carnem, ut

coquam sacerdoti: non enim accipiam a te carnem coctam, sed crudam. * Dicebatque ille immolans: Lucendatur primum iuxta morem hodie adeo, & tolle tibi quantumcumque desiderat anima tua. Qui respondens dicebat ei: Nequaquam: minuentur dabis, & hoc non tollam vis. * Erat ergo peccatum presbiterum grandenimius coram Domino: quia retrahabant homines a sacrificio Domini. * Samuel autem ministrabat ante faciem Domini, puer, accensus ephod lino. * Et tunicam paruum faciebat ei mater sua, quam afferebat statutis diebus, ascendens cum viro suo, ut immolaret holocaustum sollempnem.

* Et benedixit Heli Elcana, & uxori eius: dixitque ei: Reclina tibi Dominus semen de muliere hac: pro sanguine, quod commidisti Domino. Et abiit in domum suum.

* Visitauit ergo Dominus Annam, & concepit, & peperit tres filios, & duas filias: & magnificatus est puer Samuel apud Dominum. * Heli autem erat senex valde, & audiuit omnia quae faciebant filij sui iuxta morem: & quomodo docebant eum mulieribus quae obsecrabant ad eum, ut habuissent puerum.

* & dixit ei: Quare facis rebus istis, quas ego audio, res pellimas, ab omni populo?

* Nolite filij mei: non enim est deus lapsa, quod ego audio, ut transgrediatur iuramentum

Domini

Deu. 32.
6. 39
Tob. 13.
2. 2
Sap. 16.
6. 13

15 Domini. * Si peccauerit vir in vigum, placaria potest Deus: si autem in Dominum peccauerit vir, quis orabit pro eo? Et non audierit vocem patris sui: quia voluit Dominus condere eos. * Puer autem Samuel proficiebat, acrius credebatur, & placebat tam Domino quam hominibus. * Venit autem vir Heli ad Heli, & ait ad eum: Hec dicit Dominus: Numquid non aperte reuelas semini domus patris tui, cum essem in Aegypto in domo Pharaonis? * Et elegi me ex omnibus tribubus Israel mihi in sacerdotem, ut ascenderes ad altare meum, & adoleres mihi incensum, & poneret epulum coram me: & dedi domui patri tui omnia de sacrificiis filiorum tuorum. * Quare calce abiectis vestimentis meis, & munera mea que praecepit offerrentur in templo: & magis honorasti filios tuos, quam me, ut comederes primitias omnium sacrificiorum Israel populi mei? * Propterea ait Dominus Deus Israel: Qui loquens locutus sum, ut domus tua, & domus patris tui ministraret in conspectu meo, usque in sempiternum: Nunc autem dicit Dominus: Abiit hoc a me: sed quicumque glorificauerit me, glorificabo eum, qui autem contempsit me, erunt ignobiles. * Ecce dies veniunt: & praedam habebit dominus, & brachium domus patris tui, ut non sit firmus in domo tua. * Et videbitis pulchrum tuum in templo, in uniuersis prophetis Israel: & non erit firmus in domo tua cum uideris dicere. * Verumtamen, non auferam populum tuum, te ab altari: inquit, ut deus, id est, oculo tuo, & habebat anima tua: & per magna domus tua morietur cum ad uideris, potius uenerit. * Hoc autem ait tibi dominus, quia uenerunt dies duos filij tui, Ophan & Phineas: In die uno morientur ambo. * Et suscitabo mihi sacerdotem seminem,

qui iuxta cor meum, & animam meam faciet: & edificabo ei domum fidelem, & ambulabit coram Christo meo cunctis diebus. * Factum est autem, ut quicumque remanserit in domo tua, ueniat, ut ore pro eo, & offerat nummum argenteum in, & totam panem, dicatque: Dimisit me obsequio ad unam partem sacerdotalem, ut comedam buccellam panis.

C A P. III.

1 **P** Ver autem Samuel ministrabat Domino: non coram Heli, sed sermo Domini erat pretiosus in diebus illis, non erat usus manifestus. * Factum est ergo in die quadam, Heli iacebat in loco suo, & uoluerat religiosum, nec poterat uidere: lucerna Dei antequam extingueretur, Samuel dormiebat in templo Domini, ubi erat arca Dei. * Et uocauit Dominus samuelem. Qui respondens, ait: Ecce ego. * Et cucurrit ad Heli, & dixit: Ecce ego uocasti enim me. Qui dixit: Non uocasti reuertere, & dormi. Et abiit, & dormiuit. * Ita adiecit Dominus rursus uocare Samuelem. Confususque Samuel, ixit ad Heli, & dixit: Ecce ego: quia uocasti me. Qui respondit: Non uocasti te fili mi reuertere & dormi. * Porro Samuel necdum sciebat Dominum, neque reuelatus fuerat ei sermo Domini. * Et adiecit dominus, & uocauit adhuc Samuelem tertio. * Qui conuersus abiit ad Heli, & ait: Ecce ego: quia uocasti me. Intellexit ergo Heli, quia Dominus uocaret puerum: & ait ad Samuelem: Vade, & dormi: si deinceps uocaueris, dices: Loquens Dominus, quia audis seruum tuum. Abiit ergo Samuel, & dormiuit in loco suo. * Et uenit Dominus, & stetit & uocauit, sicut uocauerat secundum, Samuel,

Samuel. *Hec ait Samuel: Loquere Domine, ad Samuelem: Ecce ego facio uerbum in te.*
 11 *quia audie sermō tuus.* Et dixit Dominus. *C* rael: quod uicūque audieris, annūntia am-

12 *be aures eius.* In die illa suscitabo aduer-
 13 *sus Heli omnia que locutus sum super do-*
 14 *mus eius: incipiam, & complebo.* Prædixi
 15 *enim ei quod iudicaturus essem domum eius*
 16 *in æternum, propter iniquitatem, eo quod no-*
 17 *uerat indignè agere filios suos, & non corri-*
 18 *puerit eos.* Idcirco iuravi Domui Heli
 19 *quod non expieretur iniquitas domus eius ui-*
 20 *timis & muneribusque in æternum.* Dormi-
 21 *uit autē Samuel usque mane, aperuitque*
 22 *ostium domus Domini. Et Samuel timebat in-*
 23 *dicare uisionem Heli.* Vocauit ergo Heli
 24 *Samuelem, & dixit Samuel fili mi? Quire-*

25 *ponetur, ait Heli tuus.* Et interrogauit
 26 *D* eum: *Quis est sermō, quem locutus est Domi-*
 27 *nus ad te? ora te ne celaueris me.* Hæc faciat
 28 *tibi Deus, & hæc addat, si absconderis a me*
 29 *sermonem ex omnibus uerbis, quæ dicta sunt*
 30 *tibi.* Indicauit itaque ei Samuel uniuersos
 31 *sermōnes, & non abscondit ab eo.* Et ille re-
 32 *spondit: Dominus est quod bonum est in oculo*
 33 *lis suis faciat.* Creuit autem Samuel, &
 34 *Dominus erat cum eo, & non cecidit ex om-*
 35 *nibus uerbis eius in terram.* Et cognouit
 36 *uniuersus Israel a Dan, usque Bersabee, quod*
 37 *fideliis Samuel propheta esset Domini.* Et

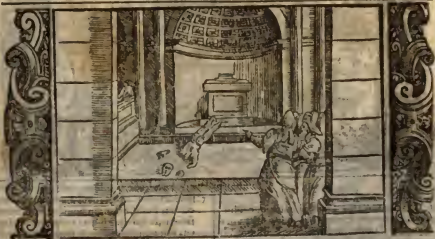
addidit: *Domini, ut apparet, in Silo, quo-*
 2 *nam reuelatus fuerat Dominus Samueli in*

3 *Silo, iuxta uerbum Domini. Et euenit sermo*
 4 *Samuelis uniuerso Israeli.*

CAP. IIIL.

ET factum est in diebus illis, contulerunt
A Philisthim in pugna: & egressus est Is-
 rael obuiam Philisthim in praliu, & castra-
 metatus est iuxta Lapidem adiutorij. Porro
 Philisthim ventrunt in Aphec, & instruxe-
 runt aciem contra Israel. Inito autē certami-
 ne, terra vertit Israel Philisthaiz & castra sunt
 in illo certamine passim per agros, quasi quat-
 tuor millia virorum. Et reuersus est popu-
 lus ad castra: dixeruntq. maiores natu de Is-
 rael: Quare percussit nos Dominus hodie co-
 ram Philisthim? Afferamus ad nos de Silo
 arcam fœderis Domini, & veniat in medium
 nostri, ut saluet nos de manu inimicorum no-
 strorum. Misit ergo populus in Silo, & tulerunt
 inde arcam fœderis Domini exercituum
 sedenti super Cherubim: erantq. duo filij He-
 li cum arca fœderis Dei, Ophni & Phinees.
 Cumq. venisset arca fœderis Domini in ca-
 stra, vociferatus est omnis Israel clamore grā-
 di, & personuit terra. Et audierunt Philis-
 thim vocem clamoris, dixeruntque: Quan-
 nam est hæc vox clamoris magni in castris
 Hebræorum? Et cognouerunt quod arca Do-
 mini venisset in castra. Timueruntq. Philis-
 thim, dicentes: Venit Deus in castra. Et in-
 genuerunt, dicentes: Vx nobis: non enim
 fuit tanta exultatio heri & nudius tertius: vx
 nobis. Quis nos saluabit de manu Deorum
 sublimium istorum? hi sunt Dij, qui per-
 cuserunt Aegyptum omni plaga, in deserto.

Confortamini, & estote viri, Philisthim:
 ne seruiatis Hebræis, sicut & illi seruerunt
 vobis: confortamini, & bellate. Pugna-
 uerunt ergo Philisthim, & cæsus est Israel,
 & fugit vnusquisque in tabernaculum suum:
 & facta est plaga magna nimis: & cecide-
 runt de Israel triginta millia pedum. Et
 arca Dei capta est: duo quoq. filij Heli mor-
 tui sunt, Ophni & Phinees. Currens autem
 vir de Benjamin ex acie, venit in Silo in die
 illa, scissa veste, & confusus posuere caput.
 Cumq. ille venisset, Heli sedebat super sel-
 lam contra viam spectans. Erat enim cor
 eius pauens pro arca Dei. Vir autem ille
 postquam ingressus est, nunciauit vrbis: & vlu-
 lauit omnis ciuitas. Et audiuit Heli soni-
 tum clamoris, dixitque: Quis est hic soni-
 tus tumultus huius? At ille festinauit, &
 venit, nunciauit Heli. Heli autem erat no-
 naginta & octo annorum, & oculi eius cali-
 gauerant, & videre non poterat. Et dixit
 ad Heli: Ego sum qui veni de praliu, & ego
 qui de acie fugi hodie. Qui ille ait: Quid actū
 est fili mi? Respondens autem ille, qui nunci-
 abat, Fugit, inquit, Israel corā Philisthim,
 & ruina magna facta est in populo: in super &
 duo filij tui mortui sunt, Ophni & Phinees:
 & arca Dei capta est. Cumq. ille nominasset
 arcam Dei, cecidit de sella retrorsum iux-
 ta ostium, & fractis cervicibus mortuus est.
 Senex enim erat vir & grandævus: & ipse iu-
 dicauit Israel quadraginta annis. Natus au-
 tem eius, vxor Phinees, pregnans erat, vici-

naque pariter: & audito nuncio quod capta
 esset arca Dei, & mortuus esset focer suus,
 & vir suus, incurrauit se & peperit: ieruerunt
 enim in eam dolores subiti. In ipso au-
 tem momento mortis eius, dixerunt ei qui
 habant circa eam: Ne timeas, quia filium

peperisti. Quæ non respondit eis, neque
 animaduertit. Et vocauit puerum, Icha-
 bod, dicens: Translata est gloria de Israel,
 quia capta est arca Dei, & pro focero suo &
 pro viro suo: & ait: Translata est gloria ab
 Israel, eo quod capta esset arca Dei.

CAP. V.

Philisthim autem tulerunt arcē Dei, & asportauerunt eam a Lapide adiutorij in Azotum. * Tulerūtq; Philisthim arcam Dei, & intulerunt eam in templum Dagon, & statuerunt eam iuxta Dagon. * Cumque surrexissent diluculo Azotij altera die, ecce Dagon iacebat pronus in terra ante arcē Domini: & tulerunt Dagon, & restituerunt eū in locum suum. * Rursumq; mane die altera consurgentes, inueuerunt Dagon iacentē super faciem suam in terra coram arca Dñi: **B** caput autem Dagon, & daz palme manum eius abscessē erant super limen: * porro Dagon solus truncus remāserat in loco suo. Propter hanc causam non calcant sacerdotes Dagon, & omnes qui ingrediuntur templū eius, super limen Dagon in Azoto, vsq; in hodiernum diem. * Aggravata est autem manus Domini super Azotios, & demolitus est eos: **I** & percussit in secretiori parte nationū Azotum, & fines eius: Et ebullierunt villę & agri in medio regionis illius, & nati sunt mures, & facta est confusio mortis magnę in ciuitate. * **V**identes autem viri Azoti huiusmodi C diaboliam, dixerunt: Non maneat arca Dei

Israel apud nos: quoniam dura est manus eius super nos, & super Dagon deum nostrum.

Et mittentes congregauerunt omnes strapas Philistinorum ad se, & dixerūt Quid faciemus de arca Dei Israel? Responderuntq; Gethai: Cūcūducatur arca Dei Israel. Et circumduxerunt arcā Dei Israel. * Illis autē circumducentibus eam, fiebat manus Domini per singulas ciuitates interfessionis magnę nimis: & percussiebat viros vniuscuiusq; vrbis, a paruo vsque ad maiorem, & compertrescebant prominentes extales eorum. **I**nieruntq; Gethi consilium, & fecerunt sibi sedes pelliceas. * Miserunt ergo arcam Dei in Accaron. Cumq; venisset arca Dei in Accaron, exclamauerunt Accaronitę, dicentes: Adduxerunt ad nos arcam Dei Israel, & interficiat nos & populum nostrum. * **M**iserunt itaque & congregauerunt omnes strapas Philistinorum: qui dixerunt: Dimittite arcam Dei Israel, & reuertatur in locum suum, & nō interficiat nos cum populo nostro. **F**iebat enim paupor mortis in singulis vrbibus, & grauissima valde manus Dei: viri quoque, qui mortui non fuerant, percutiebantur in secretiori parte naturę: & ascendebat vlulatus vniuscuiusque ciuitatis in caelum.

Psal. 77.
g. 66

CAP. VI.

Vit ergo arca Domini in regione Philistinorum septem mensibus. * Et vocauerunt Philisthim sacerdotes & diuinos, dicentes: Quid faciemus de arca Domini? indicare nobis, quomodo temetipsum eam in locum suum. **Q**ui dixerunt: Si interficiat arcam Dei Israel, nolite dimittere eam vacuā, sed aliquid lebe is, & linte ei propeccatos, & tunc carabimini: & scietis quare non recessit manus eius a vobis. * **Q**ui dixerunt: Quid est

quod pro alicui reddere debemus ei? Responderuntq; illi: **I**uxta nomen, um provinciarum Philistinorum quinque annos aureos facietis, & quinque mures aureos: quia plaga vna fuit omnibus vobis, & strapas vestras. Facietisq; similitudines anorum vestrorum, & similitudines muris: qui desolati sunt terram, & dabitis Deo Israel gloriam: si forte reuertetur manum suam a nobis, & a dijs uestris, & a terra vestra. * **Q**uare aggravatis corda vestra, sicut aggravauit Aegyptus, & Pharao cor suum? **I** noane postquam per-

cussit

- 7 cussus est tunc dimisit eos, & a bierunt. * Nunc ergo stripite de facite plaustrum nouum vnum: & duas vacas factas, quibus non est impositum iugum, iungite in plauistro, & recludite vitulos earum domum. * Tolletisq. arcam Domini, & ponetis in plauistro, & vasa aurea, quae exoluitis ei pro delicto, ponetis in capsellam.
- 9 ad latus eius: & dimitte eam vt vadat. * Et aspicietis: & si quidem per viam finium suorum ascenderit contra Bethsames, ipse fecit nobis hoc malum grande: sin autem, minime sciemus quia nequaquam manus eius verigit nos, sed easu accidit. * Fecerunt ergo illi hoc modo: & tollescent duas vacas, quae lababant vitulos, iunxerunt ad plaustrum, vitulosq. earum concluderunt domum. * Et posuerunt arcam Dei super plaustrum, & capsellam, quae habebat muretaureos & singulitruas auronum. * Ibaat autem in directum vacae per viam, quae ducit Bethsames, & itinere vno gradiebantur, pergentes & augientes: & non declinabant neque ad dexteram neque ad sinistram: sed & satrapa Philisthim sequens ibat usque ad terminos Bethsames. * Porro Bethsamites metebant triticum in valle: & eleuantes oculos suos, viderunt arcam, & gaussi sunt cum uiderent. * Et plaustrum uenit in agrum Iosue Bethsamites, & stetit ibi. Erat autem ibi lapis magnus: & occiderunt ligna
- 15 plaustrum, vacasq. imposuerunt super ea holocaustum Domini. * Leuitae autem deposuerunt arcam Dei, & capsellam, quae erat iuxta eam, in qua erant vasa aurea, & posuerunt super lapidem grandem. Viri autem Bethsamites obtulerunt holocausta, & immolauerunt uictimas in die illa Domino. * Et quing. satrapa Philisthinorum uiderunt, & reuersi sunt in Accaron in die illa. * Hi sunt autem anni Aurei, quos reddiderunt Philisthim pro delicto, Domino: Azotus vnum, Gaza vnum, Ascalon vnum, Geth vnum, Accaron vnum: & mures aureos secundum numerum urbium Philisthim, quinque prouinciarum, ab urbe murata, usque ad uillam, quae erat ab ig. muro, & usque ad Abelmagis, super quem posuerunt arcam Domini, quae erat usque in illum diem in agro Iosue Bethsamites. * Percussit autem de uiris Bethsamitibus, eo quod uidissent arcam Domini: & percussit de populo septuaginta viros, & quinquaginta millia plebis. Luxitque populus, quod Dominus percussisset plebem plaga magna. * Et dixerunt viri Bethsamites: Qui poterit stare in conspectu Domini Dei sancti huius? & ad quem ascendet a nobis? * Miseruntque nuncios ad habitatores Cariathiarim, dicentes: Reduxerunt Philisthim arcam Domini, descendite, & reducite eam ad uos.

CAP. VII.

Venerunt ergo viri Cariathiarim, & reduxerunt arcam Domini, & intulerunt eam in domum Abinadab in Gabaa: Eleazarum autem filium eius sanctificauerunt, ut custodiret arcam Domini. * Et factum est, ex quo die mansit arca Domini in Cariathiarim, multiplicati sunt dies (erat quippe iam annus uigesimus) & requieuit omnis domus Israel

3 post Dominum. * Ait autem Samuel ad viros: **Deut. 6.**
uersam domum Israel, dicens: **Matt. 4.** Si in roto corde uestro reuertimini ad Dominum, auerte deos alienos de medio uestri, Baalim & Astaroth: & preparate corda uestra Domino, & seruite ei soli, & eruet uos de manu Philisthim. * Abstulerunt ergo filii Israel Baalim & Astaroth, & seruerunt Domino soli. * Dixit autem Samuel: Congregate uniuersum Israel in Masphath, ut orem pro

6 uobis Dominum. * Et conuenerunt in Masphath: hauseruntque aquam, & effuderunt in conspectu Domini, & ieiunauerunt in die illa, atque dixerunt ibi: Peccauimus Domino. Iudicaueq. Samuel filios Israel i Masphath.
 7 * Et audierunt Philisthim quoddam congregati essent filij Israel in Masphat, & ascenderunt sacrae Philistinorum ad Israel. Quod cum audissent filij Israel, timuerunt a facie Philistinorum. * Dixeruntque ad Samuelem: Necesses pro nobis clamare ad Dominum Deus nostrum, ut saluet nos de manu Philistinorum. * Tulit autem Samuel agnum lactentem unum, & obtulit illum holocaustum integrum Domino: & clamauit Samuel ad Dominum pro Israel, & exaudiuit eum Dominus. * Factum est autem, cum Samuel offerret holocaustum, Philisthim iniere praelium contra Israel: insonuit autem Dominus fragore magno in die illa super Philisthim, & exterruit eos, & exiit a facie Israel. * I Egressi que ui-

ri Israel de Masphath persecuti sunt Philisthos, & percusserunt eos usque ad loci, qui erat subter Bethchar. * Tulit autem Samuel lapidem unum, & posuit eum inter Masphath & inter Ben: & uocauit nomen loci illius, Lapidis adiutorij. Dixitque Hucusque auxiliatus est nobis Dominus. * Et humiliati sunt Philisthim, nec apposuerunt ultra ut uenirent in terminos Israel. Facta est itaque manus Domini super Philisthos, cunctis diebus Samuelem. * Et reddite sunt urbes, quas tulerat Philisthim ab Israel, Israeli, ab Accaron usque Geth, & terminos suos liberauitque Israel de manu Philistinorum, eraque pax inter Israel & Amorrhzum. * Iudicabat quoque Samuel Israel cunctis diebus vite suae: & ibat per singulos annos circueiens Bethel & Gath & Masphath, & iudicabat Israel in supradictis locis. * Reuercebaturque in Ramatha: ibi enim erat domus eius; & ibi iudicabat Israel: edificauit etiam ibi altare Domino.

Ecll.
6.d.31

CAP. VIII.

1 **F**actum est autem cum sensisset Samuel, posuit filios suos iudices Israel. * Fuitque nomen filij eius primogeniti Ioel: & nomen secundi Abia, iudicum in Bersabee. * Et non ambulauerunt filij illius in uis eius: sed declinauerunt post auariciam, acceperuntque mineta, & peruerterunt iudicium. * Congregati ergo iuniores maiores natu Israel, uenerunt ad Samuelem in Ramatha. * Dixeruntque ei: Ecce tu sensisti, & filij tui non ambulant in uis tuis: * I constituto nobis regem, ut iudicet nos, sicut & uiuere habent nationes: * Despiciunt sermone oculis Samuelis, eo quod dixissent: Da nobis regem, ut iudicet nos. Et orauit Samuel ad Dominum: * Dixit autem Dominus ad Samuelem: Audi uocem populi

in omnibus quae loquuntur tibi. non enim te abiicerunt, sed me, ne regne super eos. * Lutta omnia opera sua, quae fecerunt a die qua eduxi eos de Aegypto usque ad diem hanc: sicut dereliquerunt me, & seruiuerunt dijs alienis, sic faciunt etiam tibi. * Nunc ergo uoce eorum audiueruntamen contestare eos, & praedic eis uis regis, qui regnaturus est super eos. * Dixit itaque Samuel omnia uerba Domini ad populum, qui pellerat se regem, & ait: Hoc erit uis regis, qui imperaturus est uobis: Filios uestros tollet, & ponet in curribus suis, facietque sibi equos & praefures quadrigarum suarum, & constituet sibi tribunos, & ceturiones, & aratores agrorum suorum, & messores segetum, & fabros armorum & currum suorum. * Filias quoque uestras faciet sibi uiguentarias, & focarias, & panifi-

Osse. 13.
2.10
A. 13. c.
11

14 cet. * Agros quoque, vineas, & vineas, & oli-
15 uas optima tollere, & dabit seruis suis. * Sed
& sequens vestras, & vinearum redditus adde-
16 citabit, & det eunuchis & famulis suis. * Ver-
nos etiam vestros, & ancillas, & iuvenes opti-
mos, & asinos auferret, & poneret in opere suo.
17 * Greges quoque vestros addere mabit, & oues
destruas ei ferat. * Et clamabat in die illa a fa-
18 milia: egerit iudici, quia elegit vobis: & non
exaudivit vos Dominus in die illa, quia peti-
19 stis vobis regem. * Noluit autem populus
audire vocem Samuelis, sed dicebant: Nequa-
20 quam: rex enim erit super nos. * & erit nos
nos quoque sicut omnes gentes: & iudicabit
nos rex noster, & egredietur ante nos, & pu-
21 gnabit bella nostra pro nobis. * Et audiuit
Samuel omnia verba populi, & locutus est ea
22 in auribus Domini. Dixit autem Dominus
ad Samuel: Audi vocem eorum, & conlume-
23 vadit eos regem. Et ait Samuel ad iueros Isra-
el: Vadit unusquisque in ciuitatem suam.

C A P. IX.

1 **E**rat vir de Benjamin nomine Cis, fi-
lius Abiel, filij Seror, filij Bethorath,
2 filij Aphia, filij viri Lemini, fortis robore. * Et
erat ei filius vocabulo Saul, electus & bonus:
3 & non erat vir de filiis Israel melior illo, ab
humero & iursum eminebat super omni po-
4 pulum. * Perierant autem asina Cis patris
Saul: & dixit Cis ad Saul filium suum: Tol-
5 le tecum vinum de pueris, & confurgens va-
de, & quere asinos. Qui cum transissent per
6 montem Ephraim, & per terram Salisa,
& non inuenissent, transierunt etiam per Ter-
7 ram Sillon, & non transiit & per Terram
8 Lemini, & in fine repperunt. * Cum autem
9 venissent in Terram Siphim, dixit Saul ad pue-
rum, qui erat cum eo: Veni & recurre, ne
10 forte dimiserit pater meus asinos, & solutus
est pro nobis. * Qui ait ei: Ecce vir Dns est
11 cimitate hac, vir nobilis: omne, quod loqui-
tur, sine ambiguitate venit: nunc ergo ramus
12 illius, & forte indicet nobis de via nostra, pro
13 puer quoque venimus. Dixit Saul ad puerum
14 Iurum: Ecce ibimus, quid seremus ad virum
15 Iurum? * Pater defecit in scitorem nostrum: de ipso
16 calum non habemus, & de ipso homini Dei,
17 nec quicquam aliud. * Rursum pater respon-
18 dit Saul, & ait: Ecce innot est in manu mea
19 quia pars statera argenti, & domus homini
20 Dei, & iudice nobis viam nostram. * (Omni
21 in fine illa loquebatur unusquisque videns
22 conuolere Deum: Venisset enim ad Vid-
23 tatem. Qui enim Propheta dicitur hodie voca-
24 tur. * Non enim Videmus.) * Et ait Saul ad pue-
25 rum filium: Optime sermo tuus, Veni, ca-
26 mus. Et tenuit in ciuitatem, in qua erat vir
27 Dei. * Cumque ascenderent clium ciuita-
tis, inueniunt puellas egredientes ad han-

28 tiendam aquam, & descendentes. Num hic
29 est Videns? * Quis responderet, dixerunt il-
30 lis: Hic est ecce ante te, scilicet nunc: hodie
31 enim venit in ciuitatem, quia sacrificium est.
32 hodie populi in excelsu. * Ingentes viri,
33 bellicum inuentus est antequam ascendat ex-
34 celsum ad viderendum, neque enim comfui-
35 est populus donec ille veniat: & quia ipse
36 benedixit hostibus, & deinceps comedunt iui-
37 vocati sunt. Nunc ergo confendite, quia ho-
38 die repperitis eum. * Et ascenderunt in ciui-
39 tatem. Cui illi ambulare in medio virili,
40 apparuit Samuel egrediens obvium eis, & as-
41 cenderet in excelsum. * Dominus autem
42 reuelauerat Samueli. Samuelis autem vitam
43 diem quam veniret Saul, dicens: * Hac ip-
44 hora, quae nunc est, cras mitti virum ad te de
45 Terra Benjamin, & vinget eum ducent popu-
46 lum meum Israel: & saluabit populum
47 meum de manu Philistinorum: quia respici
48 populi mei, ut: enim clamor eorum ad me.
49 * Cumque appropinquaret Samuel Saulem, Domi-
50 nus dixit ei: Ecce, vir, quem dixeram tibi, ille
51 dominabitur populo isto. * Accessit autem
52 Saul ad Samuelem in medio portae, & ait:
53 Indica, domine, ubi est domus Videns. * Et
54 respondit Samuel Saul: dicens: Ego sum vir
55 domus, ascende ante me in excelsum, & com-
56 dices mecum hodie, & dimittam te manes
57 omnia, quae sunt in corde tuo, indicabo tibi.
58 * Et de asinis, quos nudiherant perdidit, &
59 sollicitus sis, quia inuenit eum. Et cuius erant
60 optima quaque Israel? nonne tibi & omni
61 domui patris tui? * Respondit autem Saul,
62 ait: Numquid non filius Lemini ego sum de
63 minia tribu Israel, & cognatio mea nouis-
64 sima inter omnes familias de tribu Beni-
65 min? * Quare ergo loquens es mihi sermone
66 istum? * Assumens itaque Samuel Saulem,
67 & puerum eius, introduxit eos in trichium,
68 & dedit eis locum in capite corvi, qui fue-
69 rant inimici tui: tunc enim quasi origines viri-
70 rum. * Dixitque Samuel corvo: Da patrem, & quam
71 dedi tibi, & prope te reponetur foris, &
72 pud te. * Leuant autem coctum arrium, &
73 & posuit ante Saul. Dixit Samuel: Ecce quod
74 remansit, ponente te, & comede quia de in-
75 dustria seruatum est tibi, quando populum
76 uocaui. Et comedit Saul cum Samuele in
77 die illa. * Et descenderunt de excelsu in op-
78 pidum, & locutus est cum Saule in solario:
79 & firauit Saul in solario, & dormiuit. * Cui
80 quae mane surrexissent, & iam eluxerent,
81 vocant Samuel Saulem in solario, dicens:
82 Surge, & dimittit te. Et surrexit Saule pres-
83 tique sunt ambo, ipse videlicet, & Samuel.
84 * Cumque descenderent in extrema parte ci-
85 uitatis, Samuel dixit ad Saul: Hic pueri
86 vi antecedit nos, & transiet: te autem iussit
87 paulisper, & indicat tibi verbum Domini.

I AD. 13
C. 11

C A P. X.

I Aq. 17.
C. 22

T Vlti I autem Samuel lenticulam olei,
& esculis super caput eius, & deoſcula-
tus eſt eum, & ait: Ecce, vixit te Dominus
ſuper hereditatem tuam in principem, & li-
berabis populum tuum de manibus inimico-
rum eius, qui in circuitu eius ſunt. Et hoc ti-
bi ſignum, quia vixit te Deus in principem.
Cum aberis hodie a me, inuenies duos vi-
ros iuxta ſpikulitum Rachel in finibus Ben-
iamin, in Mithle, dicentq; tibi: Inuenti ſunt
alius, ad quos iteris perquirebas: & intermiſ-
ſis pater tuus alius, ſollicitus eſt pro vobis, &
dicit: Quid faciamus filio meo? Cumque
aberis inde, & vltra tranſieris, & veneris ad
quercum Thabor, inuenies poſt ibi tres viros
aliſcendentes ad Deum in Bethel, unus portans
tres homines, & alius tres tortas panis, & alius
portans lagenam vini. Cumque te ſalutaue-
rint, daſque tibi duos panes, & accipies de ma-
nu eorum. Puſt hec venies in colleſem Dei,
ubi eſt ſtatio Philistiſeorum: & cum ingreſ-
ſus fueris ibi verberem, omnium habebis gregem
prophetarum deſcendentium de excelſo, & an-
te epaſtatorum, & tyranum, & tibiſum, &
cubitarum, & prophetarum. & inſpice-
bis in te ſpiritus Domini, & prophetabis eſti-
bis, & mutaberis in virum alium. Quando ergo
euererint ſigna hac omnia tibi, hac quacum-
que inueneris thorus tuus, quia Dominus te-
cum eſt. It deſcendes ante me in Galgala,
(ego quippe deſcendam a te) vt offeras ob-
lationem de immolis victimis paſcificis ſe-
ptem diebus, expedabis, donec venis ad te.
& offerendum tibi quid facias. Itaque cum
acceperis inueneris ſuum ſub abito a ſamuele.
inueniamus ei Deus cor aliud, & venerit quon-
iam ſigna hac in die illa. Venerunt ad pra-

dictum colleſem, & ecce cunctorum prophetarum
obuius ei: & inſiuit ſuper eum ſpiritus Do-
mini, & prophetauit in medio eorum. Vi-
dentes autem omnes qui nouerant eum, heri
& nudiſterunt, quod eſſet cum prophetis,
prophetaret, dixerunt ad iouenem: Quoniam res
accidit filio Cui? nunc de Saul inter pro-
phetas? Reſponditque alius ad alterum, dicen-
s: Et quis pater eorum? propterea uerſum eſt
in proverbium: Num & Saul inter pro-
phetas? Ceſſauit autem prophettare, & venit
ad excelſum. Dixitque pater Saul ad eum,
& ad puerum eius: Quo abiſtis? Qui reſpon-
detunt: Quereſe aliud, quia cum non reue-
riſſeramus, uenimus ad ſamuelem. Ad di-
xit et pater ſuum: Indica mihi quid dixeris ti-
bi ſamuel. Et ait Saul ad puerum ſuum:
Indica ut nobis quoniam inuenit eſt ſeſe aſe. De
ſermone autem regni non indicauit ei quem
locutus fuerat ei ſamuel. Et conuerſus Sa-
muel populum ad Dominum in Maſpha:
& ait ad filios Iſrael: Hec dicit Dominus
Deus Iſrael: Epuladuni Iſrael de Aegypto,
& erantque deſertum Aegyptiorum, & de ma-
nu omnium reſſitque adgebant uos. Vos
autem hodie premeſſi ſiſti uelſum, quia ſo-
lus ſiſti uelſum de vti uelſiſ malis, & uelſi-
ſti uelſum uelſiſ: & uelſiſ: Nequaquam
ſed regem uelſiſ uelſiſ. Nunc ergo ſta-
diſ coram Domino per tribus ueſtras, & per
familias. Et applicuit ſamuel omnes tri-
bus Iſrael, & ceſſit ſos tribus Benjamin.
Et applicuit in Benjamin Benjamin de cogna-
tione eius, & ceſſit idem quoque deſertum, & per-
uenit uelſum ad ſamuelem. Cui. Quater uelſum
exogurum, & non alii uelſiſ. Et conſiſ uelſum
poſt hac Dominum uelſum uelſum uelſum
uelſum eſt ſiſ. Reſpondit Dominus: Ecce ab-
ſconditus eſt domus. Cucurramus itaque de

I Inf. 19.
d. 14I Sup. 1.
d. 19

tulerunt eum inde. Hecque in medio populi,
24 & furium. * Et ait Samuel ad omnem popu-
lum: Certe videris quæ elegit Dominus, quon-
iam non sit similis illi in omni populo. * Et
25 clamauit omnis populus, & ait: Vivat rex.
* Locutus est autem Samuel ad populum le-
gem regis, & scripsit in libro, & reposuit co-

ram Domino: & dimisit Samuel omnem po-
26 pulum, singulos in domum suam. * Sed &
Saul abijt in domum suam in Gabaa: & abijt
cum eo pars exercitus, quoru[m] retigerat
27 Deus corda. * Filij vero Bethlazerunt:
Num saluare nos poterit iste? Et deseperit
eum, & non amulerunt ei throna: ille vero
dissimulabat se audire.

CAP. XI.

1 **E**T factum est quasi post mensem, ascen-
dit Naas Ammonites, & pugnare cepit
aduersum Iabes Galaad. Dixeruntque omnes
2 viri Iabes ad Naas: Habemus nos foderatos,
& seruimus tibi. * Et respondit ad eos Naas
3 Ammonites: In hoc fecisti vobiscum foderus,
ut cruiam omnium vestrum oculos dextros,
ponamque nos opprobrium in vultu Israel.
4 * Et dixerunt ad eum seniores Iabes: Concede
de nobis septem dies, vt mittamus nuncios
ad vniuersos terminos Israel: & si non fuerit
5 qui defendat nos, egrediemur ad te. * Veni-
tunc ergo nuncios in Gabaa Saulis: & locuti
6 sunt verba hæc, & audiente populo: & fecerunt
7 orationem populus vocem suam, & secutus. * Et
ecce Saul veniebat, sequens boves de agro, &
ait: Quid habet populus quod ploiat? * Et
8 narrauerunt ei verba virorum Iabes. * Et in-
siluit spiritus Domini in Saul, cum audisset
9 verba hæc, & iratus est furor eius nimis. * Et
assumens utrumque bouem, concidit instru-
stra, misitque in omnes terminos Israel per
manum nunciorum, dicens: Quicumque non
exierit, & secutus fuerit Saul & Samuel, ac-
ciet bobus eius. Iussit ergo timor Domini
populum, & egredi sunt quasi viri viri.
* Et receperunt eos in Bezech: fueruntque filio-
rum Israel trecenta milia virorum aut lu-
da triginta milia. * Et dixerunt nuncios, qui

venierant: Sic dicens viris, qui sunt in Iabes
Galaad: Cras erit vobis salus, cum incaluerit
sol. Veniant ergo nuncios, & amnucianturum
10 viris Iabes: qui lætati sunt. * Et dixerunt:
Mane exhibimus ad vos: & facietis nobis om-
11 ne quod placuerit vobis. * Et factum est, ch
dies crastinus venisset, construxit Saul popu-
12 lum in tres partes: & ingressus est media ca-
stra in vigilia matutina, & percussit Ammon
usque dum incalcefecerit dies: reliqui autem
13 dispersi sunt, ita ut non reliquerentur. * Et
ait populus ad Saulem: Quis est iste qui
dixit: Saul num regnabit super nos? Daret
14 viros, & interficiemus eos. * Et ait Saul: Non
occidetur quisquam in die hæc, quia hodie fe-
15 cit Dominus salutare in Israel. * Dixit autem
16 Samuel ad populum: Venite, & clamus in Gal-
gala, & innouemus ibi regnum. * Et periegit
omnis populus in Galgala, & fecerunt ibi re-
gem Saul coram Domino in Galgala, & im-
molauerunt ibi vicimas pacificas coram Do-
mino. Et lætatus est ibi Saul, & cuncti viri
Israel nimis.

CAP. XII.

1 **D**ixit autem Samuel ad vniuersum Is-
rael: Ecce audisti vocem vestram iuxta
omnia quæ locuti esis ad me, & consensu
2 per vos regem. * Et nunc rex graditur ante nos:
ego autem semui, & incanui: porro filij mei
vobiscum sunt: itaque conuersus coram

vobis

Sup. 10.
d. 27

1 Eccli. 46
J. 22

vobis ab adolescentia mea usque ad hanc diem, ecce praeſto ſum. * I Loquimini de me coram Domino, & coram Chriſto eius, vtrum bouem cuiusquam tulerim, aut aſinum: ſi quempiam calumniatus ſum, ſi oppreſſi aliquem, ſi de manu cuiusquam munus accepi: & contemniam illud hodie teſtaturq. vobis. * Et dixerunt: Non es calumniatus nos, neque oppreſſiſti, neque tulisti de manu alicuius quippiam. * Dixitq. ad eos: Teſtis eſt Dominus aduerſum vos; & teſtis Chriſtus eius in die hac, quia non inueneritis in manu mea quippiam. Et dixerunt: Teſtis. * Et ait Samuel ad populum: Dominus qui fecit Moysen & Aaron, & eduxit patres noſtros de Terra Aegypti. * Nunc ergo ſtate, ut iudicio contendam aduerſum uos coram Domino de omnibus miſericordijs Domini, quas fecit vobis ſcum, & cum patribus veſtris. * I quo ipſo Jacob ingreſſus eſt in Aegyptum, & clamauerunt patres veſtri ad Dominum: & miſit Dominus Moysen & Aaron, & eduxit patres veſtros de Aegypto:

1 Gen. 46
2.5

1 Ind. 4.
2.1

2 & collocauit eos in loco hoc. * Qui obliuſi ſunt Domini Dei ſui, & tradidit eos in manu Siſar, magiſtri milite Haſor, & in manu Philiſthinorum, & in manu regis Moab, & pugnaverunt aduerſum eos. * Poſtea autem clamauerunt ad Dominum, & dixerunt: Peccauiſmus, quia dereliuimus Dominum, & ſeruimus Baalim & Aſtaroth: nunc ergo erue nos de manu inimicorum noſtrorum, & ſeruimus tibi. * Et miſit Dominus Ieroſol, & Radan, & Iephth, & Samuel, & eruit nos de manu inimicorum veſtrorum per circuitum, & habitatiſtis confidenter. * Videntes autem quodd Naas rex filiorum Ammon ueniſſet aduerſum uos dixiſtis mihiſ I Nequaquam, ſed rex imperabit nobis: cum Dominus Deus veſter regnaret in uobis.

1 Ind. 6.
c. 14

1 Sup. 8.
d. 19. &
10. c. 19

13 * Nunc ergo praeſto eſt rex veſter, quem elegiſtis & petiſtis: ecce dedit uobis Dominus regem. * Si timueritis Dominum, & ſeruiueritis ei, & audieritis uocem eius, & non aſperaueritis uos Domini: eritis & uos, & rex qui imperat uobis, ſequentes Dominum Deum veſtrum. * ſi autem non audieritis uocem Domini, ſed aſperaueritis ſermones eius, erit manus Domini ſuper uos, & ſuper patres ueſtros. * Sed & nunc ſtate, & uidete, & iſtam grandem quam ſaciurus eſt Dominus in conſpectu ueſtro. * Nunquid non meſſis tritici eſt hodie in uocabo Dominum, & dabit uoces & pluuias: & fietis, & uidebitis quia grande malum feceritis uobis in conſpectu Domini, petentes ſuper uos regem. * Et clamauit Samuel ad Dominum, & dedit Dominus uoces & pluuias in illa die. * Et timuit omnis populus nimis Dominum & Saulem, & dixit uniuerſus populus ad Samuelem: Ora pro ſeruis tuis ad Dominum

Deum tuum, ut non moriamur. addidimus enim uniuerſis peccatis noſtris malum, ut peſteremus nobis regem. * Dixit autem Samuel ad populum: Nolite timere, uos feciſtis uniuerſum malum hoc: ueritatem nolite recedere a tergo Domini, ſed ſeruite Domino in omni corde ueſtro. * Et nolite declinare poſt uana, quae non proderunt uobis, neque eruerunt uos, quia uana ſunt. * Et non derelinquet Dominus populum ſuum propter nomen ſuum magnum: quia iurauit Dominus facere uos ſibi populum. * Abſit autem a me hoc peccatum in Dominum, ut ceſſem orare pro uobis, & docebo uos uiam bonam & rectam. * Igitur timeat Dominum, & ſeruite ei in ueritate, & ex toto corde ueſtro. uideliſ enim magniſ a quae in uobis geſſerit. * Quod ſi perſeueraueritis in malitia: & uos & rex ueſter pauperibitis.

C A P. XIII.

1 Filius unius anni aetate Saul cum regnare cepiſſet, duobus autem annis regnauit ſuper Iſrael. * Relegit ſibi Saul tria milia de Iſrael: & cum cum Saul duo milia in Machmas, & in monte Bebel: mille autem cum Ionatha in Gabaa Beniamin. porro ceterum populum remiſit unumquemque in tabernacula ſua. * Et percuiſit Ionathas ſtationem Philiſthinorum, quae erat in Gabaa. * Quod cum audiſſet Philiſthim, Saul cecinit buccina in omni terra, dicens: Audiat Iſrael Hebraei. * Et uniuerſus Iſrael audiuit huiusmodi ſumum: Percuiſit Saul ſtationem Philiſthinorum & erant in Iſrael aduerſus Philiſthim. Clamauit ergo populus poſt Saul in Galgala. * Et Philiſthim congreſſi ſunt ad praeliandum contra Iſrael, triginta milia virorum, & ſex milia equorum, & reliquum vulgus, ſicut arena quae eſt in litore maris plurima. Et aſcendentes caſtrametati ſunt in Machmas ad Orientem Bethauen. * Quod cum uidiſſet uiri Iſrael ſe in arcto poſitos, & afflictiſ enim erat populus: abſcondentes ſe in speluncis, & in aduersis, in petriſ quae, & in aruicis, & in ciſternis. * Hebraei autem tranſierunt Iordanem in Terram Gad & Galaad. Cumque adhuc eſſet Saul in Galgala, uniuerſus populus perterritus eſt, qui ſequabatur eum. * Et eſpectauit ſeptem diebus iuxta placitum Samuelis, & non uenit Samuel in Galgala, diſperſus eſt populus ab eo. * Ait ergo Saul & Aſſeret mihi holocauſtum, & pacificam. Et obuiſit hoc locuſtum. * Cumque compleſſet offerens holocauſtum, ecce Samuel ueniebat & egreſſus eſt Samuel obuiſum ei ut iſtatuſſet eum. * Locutusque eſt ad eum Samuel: Quid feciſti? Reſpondit Saul: Quia uidi quod populus dilaberetur a me, & tu non ueneras iuxta placitos

12 dies, porro Philisthim congregati fuerant
in Machmas, * dixit Nunc descendens Phi-
13 listhim ad me in Gaba, & faciem Domi-
ni non placui. Necessitate compulsus, obtu-
14 li holocaustum. * Dixitque Samuel ad Saul:
Stulte egisti, nec custodisti mandata Domi-
ni Dei tui, quæ præcepit tibi. Quod si non
fecisses, iam nunc præparasset Dominus re-
15 gnum tuum super Israel in sempiternum,
* sed nequaquam regnum tuum ultra con-
16 surget. I Quæ fuit Domini sibi victim iux-
ta cor suum & præcepit ei Dominus ut esset
dux super populum suum, eo quod non se-
17 uaueris quæ præcepit Dominus. * Surrexit
autem Samuel, & accessit de Gathgalis in Ga-
18 baa Benjamin. Et reliqui populi ascenderunt
post Saul obviam populo, qui expugnabant
eos venientes de Gathgalzin Gaba, in colle
19 Benjamin. Et recessit Saul populo, qui in-
venit fuerant cum eo, quasi sexcentos viros.
20 * Et Saul & Ionathas filius eius, populusque
* Qui invenit fuerant cum eis, erat in Gaba

Beniamin: porro Philisthim confederati in
17 Machmas. * Et egressi sunt ad prædandum de
castris Philisthinorum tres cunei. Vnus cu-
neus pergebat contra viam Ephraim ad Terram
18 Sual. * porro alius ingrediebatur per viam
Beth horon: tertius autem venerat se ad iter
termini imminentiis valli Seboim contra de-
19 sertum. * Porro siber ferrarius non inveni-
ebatur in omni Terra Israel: cauerant enim
Philisthim, ne forte facerent Hebræi gladii
20 aut lanceam. * Descendebat ergo omnis Is-
rael ad Philisthim, ut exaceret vniquis-
que vomerem suum, & ligonem, & securim
21 & sarcolum. * Retulit itaque etiam acies vo-
merum, & ligonum, & tridentum, & secu-
rium, usque ad stimulum conserendum.
22 * Cumque venisset dies prælii, non est in-
ventus ens, & lancea in manu totius po-
puli, qui erat cum saule & Ionatha, exce-
23 pto Saul & Ionatha filio eius. * Egressa
est autem statio Philisthim, ut transcede-
ret in Machmas.

CAP. XIII.

1 **E**T accidit quadam die ut diceret Iona-
thas filius saul ad adolescentem armi-
gerum suum: Veni, & transeamus ad statio-
nem Philisthinorum, quæ est trans locum
2 illi Patri autem suo hoc ipsum non indicavit.
3 * Porro Saul morabatur in extrema parte
Gaba sub malgranato, quæ erat in Magro:
et erat populus cum eo quasi sexcentorum vi-
4 rorum. * Et Achias filius Achitob fratris
Ithabod filij Phinees, i qui ortus fuerat ex
Heli sacerdote Domini in silo, portabat
ephod. Sed & populus ignorabat quod isset
5 Ionathas. * Erant autem inter ascensus, per
quos nitelatur Ionathas transire ad stationem
Philisthinorum, eminentes petreæ vtraque
6 parte, & quasi in modum dentium scopuli,

7 **A**lii & alij scopuli. * Cumque venisset dies prælii, non est in-
ventus ens, & lancea in manu totius po-
puli, qui erat cum saule & Ionatha, exce-
p-
to Saul & Ionatha filio eius. * Egressa
est autem statio Philisthim, ut transcede-
ret in Machmas.
8 **E**t accidit quadam die ut diceret Iona-
thas filius saul ad adolescentem armi-
gerum suum: Veni, & transeamus ad statio-
nem Philisthinorum, quæ est trans locum
9 illi Patri autem suo hoc ipsum non indicavit.
10 * Porro Saul morabatur in extrema parte
Gaba sub malgranato, quæ erat in Magro:
et erat populus cum eo quasi sexcentorum vi-
11 rorum. * Et Achias filius Achitob fratris
Ithabod filij Phinees, i qui ortus fuerat ex
Heli sacerdote Domini in silo, portabat
ephod. Sed & populus ignorabat quod isset
12 Ionathas. * Erant autem inter ascensus, per
quos nitelatur Ionathas transire ad stationem
Philisthinorum, eminentes petreæ vtraque
13 parte, & quasi in modum dentium scopuli,

11. Mach.
4. d. 30

ascendamus: quia tradidit eos Dominus in
manibus nostris, hoc erit nobis signum. Ap-
paruit igitur uterque stationi Philisthinorum
dixeruntque Philisthim: En Hebraei egredi-
untur de caernis, in quibus absconditi fuerant.
Et locuti sunt viri de statione ad Ionathas,
et ad armigerum eius, dixeruntque: Ascendi-
te ad nos, & ostendemus vobis rem. Et ait Io-
nathas ad armigerum suum: Ascendamus, se-
quere me: I tradidit enim Dominus eos in
in manus Israel. Ascendit autem Ionathas
manibus & pedibus reptans, & armiger eius
C post eum. Itaque alij calebant ante Ionathas,
alios armiger eius interficiebat sequens eum.
Et facta est plaga prima, qua percussit Iona-
thas & armiger eius, quasi uiginti viro-
rum in media parte iugum, quam par bonum in die
arare consuevit. Et factum est miraculum
in castris, per agros: sed & omnis populus sta-
tionis eorum, qui ierant ad prandandum, ob-
stupuit, & conturbata est terra: & accidit qua-
si miraculum a Deo. Et respuerunt specu-
latores Saul, qui erant in Gabaa Beniamin,
& ecce multitudo profusa, & huc illucque
diffugiens. Et ait Saul populo, qui erat cu-
eo: Requiritis, & videte quis abierit ex nobis.
Cumque requisissent, repertum est non adeste
Ionatham, & armigerum eius. Et ait Saul
ad Achiam: Applica arcem Dei. (Erant enim
ibi arca Dei in die illa cum filiis Israel.)
Cumque loqueretur Saul ad sacerdotem, tim-
multus magnus exortus est in castris Philis-
thinorum: crescebatque paulatim, & clarius
resonabat. Et ait Saul ad sacerdotem: Con-
trahere manum tuam. Conclamauit ergo
Saul, & omnis populus, qui erat cum eo, &
venerunt usque ad locum certaminis: & ecce
versus fuerat gladius vnusquisque ad pro-
prium suum, & cades magna nimis. Sed
D & Hebraei qui fuerant cum Philisthim heri
nudius tertius, ascenderantque cum eis in ca-
stris, reuersi sunt ut essent cum Israel, qui erant
cum Saul & Ionatha. Omnes quoque Is-
raelitae, qui se absconderant in monte Ephraim,
audientes quod fugissent Philisthim, sociauer-
unt se cum suis in praelio. Et erant cum Saul,
quasi decem milia viro-
rum. Et saluauit
Dominus in die illa Israel: pugna autem per-
uenit usque ad Bethauen. Et viri Israel so-
ciati sunt sibi in die illa: adiurauit autem Saul
populum, dicens: Maledictus vir, qui comede-
rit panem usque ad uesperam, donec ueliscar
de inimicis meis. Et non manducauit vnuer-
sus populus panem: omneque terra vulgus
uenit in saltum, in quo erat mel super faciem
agri. Ingressus est itaque populus saltum,
& apparuit fluuius mel, nullusque applicuit ma-
num ad os suum: timebat enim populus iura-
mentum. Porro Ionathas non audierat cum
adiuraret pater eius populum: extenditque
summitate n virga, quam habebat in manu,

& intinxit in suum mellis: & comisit e man-
um suam ad os suum: & illuminati sunt
oculi eius. Respondensque vnus de popu-
lo, ait: Iurando constituit pater tuus po-
pulum, dicens: Maledictus vir, qui comederit
panem hodie. (descerat autem populus)
Dixitque Ionathas: Turbatur pater meus
et terram: vidistis ipsi quia illuminati sunt ocu-
li mei? quod gustauerim paululum de mel-
le isto: quanto magis si comedisset popu-
lus de praeda inimicorum suorum, quam repe-
rit? nonne maior plaga facta fuisset in Philis-
thinis? Percusserunt ergo in die illa Philis-
thaeos a Machimis usque in Asalon: Defici-
gatus est autem populus nimis: & verius
ad pradam tulit oves, & boues, & uiculus, &
mastrerunt in terra: comedereque populus
cum sanguine. Nunciauerunt autem Sau-
l dicens quod populus peccasset Domino,
comedens cum sanguine. Qui ait Samaria-
tis: estis: uoluite ad me iam nunc faciam gra-
de. Et dixit Saul: Dispergimini in vulgus,
& dicite eis ut adducant ad me vnusquisque
bouem suum & arctem occidite super istud,
& vestimini, & non peccabit Dominus co-
medentes cum sanguine. Adduxit itaque
omnis populus vnusquisque bouem in manu
sua usque ad modum: & occiderunt ibi. Aedi-
ficauit autem Saul altare Domino: tuncque
primum cepit edificare altare Domino.
Et dixit Saul: Iratum super Philisthas
nocte, & vastemus eos usque dum illucescat
mane, nec relinquamus ex eis virum. Dixitque
populus: Omne quod bonum viderit in oculis
tuis, fac. Et ait sacerdos: Accedamus huc
ad Deum. Pconsubiuit Saul Domini vni-
Num persequar Philisthim? si trade eos in
manus Israel? Et non respondit ei in die illa.
Dixitque Saul: Applicite huc vnusquisque an-
gulos populi: & scitote, & videte per quem ad-
ciderit peccatum hoc hodie. Vixit Domi-
nus saluator, Israel, quia si per Ionatham fi-
lium geum suum est, absque retributione
morieur. Ad quod nullus contra dixit: ei de
omni populo: Et ait ad vnuerfum Israel
Separamini vos in partem vnam, & ego cum
Ionatha filio meo ero in parte altera. Res-
pondensque populus ad Saul: Quod bonum
viderit in oculis tuis, fac. Et dixit Saul ad
Dominum Deus Israel: Domine Deus Is-
rael da indicium: quid est quod non respon-
deris seruo tuo hodie? Si in me, aut in Iona-
tha filio meo est iniquitas haec, da ostensio-
nem: aut si haec iniquitas est in populo tuo,
da sanctitatem. Et deprehensus est Iona-
thas & Saul, populus autem exiit.
Et ait Saul: Mitte sortem inter me, & inter
Ionatham filium meum. Et captus
est Ionathas. Dixit autem Saul ad Iona-
tham: Indica mihi quid feceris: Tu
indicaui ei Ionathas, & ait: Christianus gu-

stauit in summite virga, quæ erat in manu mea, paulum melius, & ecce ego morior. * Erat Saul: Hæc facias mihi Deus, & hæc addat, quia morte morietur Ionathas: * Dixitque populus ad Saul: Ergone Ionathas morietur, qui fecit salutem hanc magnam in Israel? hoc nefas est: uiuit Dominus, si ceciderit capillus de capiti eius in terram, quia cum Deo operatus est hodie. Liberauit ergo populum Ionatham, ut non moreretur. * Recessitque Saul, nec persecutus est Philisthim: * porro Philisthim abierunt in loca sua. * Et Saul, confirmato regno super Israel, pugnabat per circuitu aduersum omnes inimicos eius, contra Moab, & filios Amon, & Edom, & reges

Soba, & Philisthæos: & quocumq; se uertebat, superabat. * Cõgregatq; exercitus, percussit Amalec, & eruit Israel de manu uastatorum eius. * Fuerunt autem filij Saul, Ionathas & Iessui, & Melchisua: & nomina duarum filiarum eius, nomen primogenitæ Merob, & nomen minoris Michol. * Et nomen uxoris Saul, Achinoi filia Achimas: & nomen principis militiæ eius Abner, filius Neri, patris Iis Saul. * Porro Cis fuit pater Saul, & Ner pater Abner, filius Abiel. * Erat autem bellum potens aduersum Philisthæos omnibus diebus Saul. Nam quemcumque uiderat Saul virum fortem, & aptum ad prælium, sociabat eum sibi.

C. A. P. XV.

ET dixit Samuel ad Saul: Me misit Dominus, ut ungerem te in regem super populum eius Israel: nunc ergo audi vocem Domini. * Hæc dicit Dominus exercituum: Recensio quæcumque fecit Amalec Israeli quomodo resistit ei in uia cum ascenderet de Aegypto. * Nunc ergo uade, & percutere Amalec, & demolire vniuersa eius: non patras ei, & nō concipias ex rebus ipsius aliquid: sed interfice a viro usque ad mulierē, & parvulum atque lactentem, bouem & ouem, camelum & asinum. * Precepit itaque Saul populo, & recensuit eos quasi agnos: ducenta millia peditum, & decem milia uirorum. * Iuda. * Cumque uenisset Saul usque ad ciuitatem Amalec, tendit in insulas in torrente. * Dixitque Saul Cinzus Abite, recedite, atque descendite ab Amalec: ne forte inuoluam te cum eo: tu enim fecisti misericordiam cum omnibus filiis Israel, cum ascenderent de Aegypto. Et recessit Cinzus de medio Amalec. * Percussitque Saul Amalec ab He-

uila, donec uenias ad Sur, quæ est e regione Aegypti. * Et apprehendit Agag regē Amalec viuum: omne autem vulgus interfecit in ore gladij. * Et percussit Saul, & populus Agag, & optimis gregibus ouium & armentorum, & vestibus & arietibus, & vniuersis, quæ pulchra erant, nec uoluerunt disperdere ea: quicquid uero vile fuit & reprobum, hoc demoliti sunt. * Factum est autem uerbum Domini ad Samuel, dicens: * Penitet me quod constituerim Saul regem: quia dereliquit me, & uerba mea opere non impleuit. Contristatusque est Samuel, & clamauit ad Dominum tota nocte. * Cumq; de nocte surrexisset Samuel, uiret ad Saul mane, nunciatum est Samueli, quod uenisset Saul in Carmelum, & erexisset sibi fornecem triumphalem, & reuersus transisset, descenderetq; in Gulgala. Venit ergo Samuel ad Saul & Saul offerebat holocaustum. Dñō de initijs pradarum, quæ aculebat rex Amalec. * Et cum uenisset Samuel ad Saul, dixit ei Saul: Benedixisti tu Domino, impleui uerbum Domini. * Dixitque Samuel: Et quæ est hæc

vox gregum, quæ resonat in auribus meis, & armentorum, quæ ego audio? * Et ait Saul: De Amalec adduxerunt ea: pepercit enim populus melioribus ouibus & armentis ut immolarentur Domino Deo tuo, reliqua uero occidimus. * Ait autem Samuel ad Saul: Sine me, & indicabo tibi quæ locutus sit Dominus ad me nocte. Dixique ei: Loquere. * Et ait Samuel: Nonne cum paruulus es in oculis tuis, caput in tribubus Israel factus es? vixitque te Dominus in regem super Israel, * & misit te Dominus in viâ, & ait: Vades, & interfice peccatores Amalec, & pugnabis contra eos usque ad interfectionem eorum. * Quare ergo non audisti vocem Domini: sed uersus ad prædam es, & fecisti malum in oculis Domini? * Et ait Saul ad Samuelem: Immo audiui vocem Domini, & ambulanti in via per quam misit me Dominus, & adduxi Agag regem Amalec, & Amalec interfeci. * Tuli autem de præda populus onus & boues, primitias eorum quæ casta sunt, ut immolaret Domino Deo suo in Galgalis. * Et ait Samuel: Numquid uult Dominus holocausta & victimas, & non potius ut obediat uox Domini? MELIOR est enim obedientia quam uictimæ: & aspiculare magis quam offerre adipem arietum. * quoniam quasi peccatum ariolandi est, repugnare: & quasi scelus idololatriz, nolle acquiescere. Pro eo ergo quod abiicisti sermonem Domini, abiecit te Dominus ne sis rex. * Dixitque Saul ad Samuelem: Peccavi, quia præiuratus sum

sermonem Domini, & uerba tua, timens populum, & obediens uoci eorum. * Sed nunc porta, quæso, peccatum meum, & reuertere mecum, ut adorarem Dominum. * Et ait Samuel ad Saul: Non reuertar tecum, quia abiicisti sermonem Domini, & proiecit te Dominus ne sis rex super Israel. * Et conuersus est Samuel ut abiret: ille autem apprehendit summitatem pallii eius, quæ & falsa est. * Et ait ad eum Samuel: Scidit Dominus regnum Israel a te hodie, & tradidit illud proximo tuo meliori te. * Porro Triumphator in Israel non parcat, & pietudine non flectatur: neque enim homo est ut agat penitentiam. * At ille ait: Peccauit sed nunc honora me coram senioribus populi mei, & coram Israel, & reuertere mecum, ut adorarem Dominum Deum tuum. * Reuersus ergo Samuel secutus est Saulem: & adorauit Saul Dominum. * Dixitque Samuel: Addecide ad me Agag regem Amalec. Et oblatu est ei Agag pinguis, & tremens. Et dixit Agag: Sicine separata amara mors? Et ait Samuel: Sicut fecit absque liberis mulieres gladius tuus, sic absque liberis erit inter mulieres mater tua. Et in frustra eocidit eum Samuel coram Domino in Galgalis. * Abiit autem Samuel in Ramatha: Saul uero ascendit in domum suum in Gabaa. * Et noui die Samuel uisit Saul usque ad diem mortis suæ: uerum tamen legebat Samuel Saulem, quoniam Dominum penitebat quod cõstitisset eum regem super Israel.

¶ Eccl. 4.
d. 17
Olee. 6. b.
6
Matt. 9. b.
13. & 12.
a. 7.

cap. XVI.

A Dixitque Dominus ad Samuelem: Vsq̃quo tu iuges Saul, cum ego proiecerim eum ne regnet super Israel? imple cornu tuum oleo, & ueni, ut mittam te ad Israhel.

thlehemitem: proci dentum in filij eius mihi regem. * Et ait Samuel: Quo modo uadam? audiet enim Saul & interficiet me. F. ait Dominus: Vitulum de armento tolles in manu tua, & dices: Ad immolandum Dominus ueni. * Et uocabis Israhel uictimam, & ego

ostendam tibi quid facias, & vages quemcu-
 que monstraueris tibi. * Fecit ergo Samuel,
 sicut locutus est ei Dominus. Veniente in
 Bethlehem, & admirati sunt seniores civita-
 tis, occurrentes ei, dixeruntque: Pacificus
 ne est ingressus tuus? * Et ait: Pacificus: ad
 immolandum Domino veni, sanctificamini,
 & venite mecum vt immolem. Sanctifi-
 cavit ergo Isai & filios eius, & vocavit eos ad
 sacrificium. * Cumque ingressi essent, uidit
 Eliab, & ait: Num coram Domino est Chri-
 stus eius? * Et dixit Dominus ad Samuel:
 Ne respicias vultum eius, neque altitudinem
 stature eius: quoniam abiecti eum, nec iuxta
 intuitum hominis ego iudico: homo enim
 uidet ea quæ parent, I Dominus autem
 inuemat cor. * I vocauit Isai Abinadab, & ad-
 duxit eum coram Samuele. Qui dixit: Nec
 hunc elegit Dominus. * Adduxit autem Isai
 Sanum, de quo ait: Etiam hunc non elegit
 Dominus. * Adduxit itaque Isai septem fi-
 lios suos coram Samuele: & ait Samuel ad
 Isai: Non elegit Dominus ex istis. * Dixit
 C que Samuel ad Isai: Numquid iam com-
 pleti sunt filij? Qui respondit: Adhuc reliquus
 est paruulus, & pascit oves. Et ait Samuel ad
 Isai: Mitte, & adduc eum: nec enim discum-
 bimus prius quam huc ille veniat. * Misit er-
 go, & adduxit eum. Erat autem rufus, & pul-
 cher aspectu, decoraq. facie. & ait Dominus:
 Surge, unge eum, ipse est enim. * Tulit ergo
 Samuel cornu olei, & unxit eum in medio fra-

trum eius: & I directus est Spiritus Domini
 a die illa in Dauid, & deinceps: surgensque
 Samuel abiit in Ramatha. * Spiritus autem
 Domini recessit a Saul & exagrabat eum spi-
 ritus nequam, a Domino. * Dixeruntque
 serui Saul ad eum: Ecce spiritus Dei malus
 exagrat te. * Iubeat dominus noster, & ser-
 ui tui, qui coram te sunt, quærent hominem
 scientem psallere cithara, ut quando arripue-
 rit te spiritus Domini malus, psallat manu
 sua, & leuius feras. * Et ait Saul ad seruos
 suos: Prouidete ergo mihi aliqui bene psal-
 lentem, & adducite eum ad me. * Et respon-
 dens vnus de pueris, ait: Ecce uidi filium Isai
 Bethlehemitam scientem psallere, & fortissi-
 mum robore, & uirum bellicosum, & prudẽ-
 tem in uerbis, & uirum pulchrum: & Dominus
 unxit eum. * Misit ergo Saul nuncios ad Isai, di-
 cens: Mitte ad me Dauid filium tuum, & qui
 est in pascuis. * Tulit itaque Isai asinum ple-
 num panibus, & lagenam uini, & hædum de
 capris vnum, & misit per manum Dauid fi-
 lij sui Sauli. * Et uenit Dauid ad Saul, & ste-
 tit coram eo: ac ille dilexit eum nimis, & fa-
 dius est eius armiger. * Misitq. Saul ad Isai,
 dicens: Stet Dauid in conspectu meo: inuenit
 enim gratiam in oculis meis. * Igitur quan-
 documque spiritus Domini malus accipiebat
 Saul, Dauid collebat citharam, & percuiebat
 manu sua, & resocillabatur Saul, & le-
 uius habebat. recedebat enim ab eo spiritus
 malus.

1s. Reg. 7.
 b. 11
 Psal. 77. g.
 76. 88. c. 21
 Act. 7. f.
 46. & 53. e
 36

116. 7. c.
 to.

CAP. XVII.

1 C ongregantes autem Philisthim agmi-
 na sua in prelium, conuenerunt in So-
 cho Iudæ: & castrametati sunt inter Socho
 & Azeca in finibus Domina. * Porro Saul
 & filij Israel congregati uenerunt in Vallem

terebinthi, & direxerunt aciem ad pugnan-
 dum contra Philisthim. * Et Philisthim
 stabant super montem ex parte hæc, & Israel
 stabat supra montem ex altera parte: uallibus
 que erat inter eos. * Et egressus est uir spiri-
 tus de castris Philisthinorum nomine Go-
 liath, de Geth, altitudinis sex cubitorum &

5 palmi: & castis areis super caput eius, & loriceas squamatas induebatur. porro pondus loriceae eius, quinque millia scilorum areis erat:
6 & & cretas areas habebat in cruribus: & clypeus areus tegebatur humeros eius. * Haste autem haste eius erat quasi liciatorium textentium. ipsum autem ferrum haste eius sexcentos scielos habebat ferri: & armiger eius antecebat eum. * Stans clamabat aduersum phalangem Israel, & dicebat eis: Quare venistis parati ad praelium? Numquid ego non sum Philisthus, & vos serui Saul? Eligite ex vobis virum, & descendat ad singulare certamen.
9 * si quierit pugnare mecum, & percussit me, eritis vobis seruisti autem ego praeliuero, & percussero eum, vos serui eritis, & seruieris mihi. * Et aiebat Philisthus: Ego exprobraui agnitionibus Israel hodie: Date mihi virum, & ineam mecum singulare certamen.
11 * Audiens autem Saul, & omnes Israelites timores Philisthai huiusmodi, stupebant, & metuebant nimis. * Laud autem erat filius viri Ephraim, de quo i supra dictum est, de Bethlechem Iuda, cui nomen erat Isai, qui habebat octo filios, & erat vir in diebus Saul
13 senex, & grandaeus inter viros. * Absierunt autem tres filii eius maiores post Saul in praelium: & nomina trium filiorum eius, qui perirentur ad bellum, Eliab primogenitus, & secundus Abinadab, tertiusque Samma. * David autem erat minimus. Tribus ergo maioribus secutus Saulem, abiit David, & reuersus est a Saul, vir pascere gregem patris sui in Bethleem.
16 * Procebat vero Philisthus mane & uespere, & stabat quadraginta diebus. * Dixit autem Isai ad David filium suum: Accipe fratribus tuis ephi polenta, & decem panes istos, & curre in castra ad fratres tuos. * & decem formellas casti has deferes ad certandum: & fratres tuos visitabis, si recte agant.
19 & cum quibus ordinati sunt: dixit. * Saul autem, & illi, & omnes filii Israel, in Valle terebinti pugnabunt aduersum Philisthim.
20 * Surrexit itaque David mane, & commendauit gregem custodi: & onustus abiit, sicut praeceperat ei Isai. Et venit ad locum Magala, & ad exercitum, qui ingressus ad pugnam volucerat erat in certamine. * Direxerat enim aciem Israel, sed & Philisthim ex aduerso fuerant parati. * Derelinquens ergo David vasa, quae attulerat, sub manu custodis ad sarcinas, cucurrit ad locum certaminis, & interturbabat si omnia recte agerentur erga fratres suos. * Cumque adhuc ille loqueretur eis, apparuit illi ille spiritus ascendens, Goliath uirum, Philisthus, de Geth, de castris Philistinorum: & loquente eo haec eadē uerba audiuit David. * Omnes autem Israelites, cui uisidissent virum, fugerunt a facie eius, timentes eum valde. * Et dixit uirum, qui ipsum de Israel: Num uisidisti uirum hunc,

D qui ascendit? ad exprobandum enim Israel. li ascendit. Virum ergo, qui percussit eum, dicebat rex diuicijs magnis, & filium suum dabit ei, & domum patris eius faciet absque tributo in Israel. * Et ait David ad uiros, qui stabant secum, dicens: Quid dabitur uiro, qui percussit Philisthum hunc, & uulerit opprobrium de Israel? qui enim est hic Philisthus incircumcisus, qui exprobrat actus Dei uiuentis? * Respondebat autem ei populus eundem sermonem, dicens: Haec dabitur uiro, qui percussit eum. * Quod cum audisset Eliab frater eius maior, loquente eo cum alijs, iratus est contra David, & ait: Quare uenisti, & quare dereliquisti pauculas uires illas in deserto? ego noui superbiam tuam, & nequitiam cordis tui: quia ut uideres praelium, descendisti. * Et dixit David: Quid feci? numquid non uerbum est? Et descendit paululum ab eo ad alium: dixitque eundem sermonem. Et respondit ei populus uerbum sicut prius. * Audita sunt autem uerba, quae locutus est David, & annuntiata in conspectu Saul. * Ad quem cum fuisset adductus, locutus est ei: Non occidat cor cuiusquam in eo: ego seruus tuus uadam, & pugnabo aduersum Philisthum. * Et ait Saul ad David: Non uales resistere Philistho isti, nec pugnare aduersum eum: quia puer es, hic autem uir bellator est ab adolescentia sua. * Dixitque David ad Saul: i Palsebat seruus tuus patris sui gregem, & ueniebat hoc, uel uirum, & tollebat a retem de me i o gregem. * & persequabar eos, & percutiebam, & uehebamque de ore eorum. i & illi consargel sunt aduersum me, & apprehendebam mentum eorum, & suffocabam, interficiebamque eos. * Nam & leonem, & ursum interfeci ego seruus tuus: erit igitur & Philisthus hic incircumcisus, quasi uirus ex eis. Nunc uadam, & auferam opprobrium populi: quoniam quis est iste Philisthus incircumcisus, qui ausus est moueri i ledicere exercitui Dei uiuentis? * Et ait David: Dominus qui eripuit me de manu leonis, & de manu ursi, ipse me liberabit de manu Philisthai huius. Dixit autem Saul ad David: Vade, & Dominus tecum sit. * Et induit Saul David uestimentis suis, & inposuit galeam ream super caput eius, & uestiuit eum lorice. * Accinctus ergo David gladio eius super uestem suam, coepit tentare si armatus posset incedere: non enim habebat consuetudinem. Dixitque David ad Saul: Non possum sic incedere, quia non uisum habeo. * Et deposuit ea, & talit baculum firmum, quem semper habebat in manibus: & elegit sibi quinque lapides, & posuit eos in torione, & misit eos in petram pastoralem, quam habebat secum, & suprad manu tulit: & procebat aduersum Philisthum. * Igitur autem Philisthus incredens, & appropinquans ad-

[Sup. 36.
a. 5

[Eccii-47
a. 1

ueritum David, & armiger eius ante eum.
 12. * Cumque insperisset Philisthæus, & uidisset
 13. David, despexit eum. Erat enim adole-
 14. scens rufus, & pulcher aspectu. * Et dixit
 15. Philisthæus ad David: Numquid ego canis
 16. sum, quod tu uenis ad me cum baculo? Et
 17. maledixit Philisthæus David in dijs suis:
 18. * dixitque ad David: Veni ad me, & dabo car-
 19. nes tuas uolatilibus cæli & bestiis terræ. * Di-
 20. xit autē David ad Philisthæum: Tu uenis ad
 21. me cum gladio, & hasta, & clypeo: ego au-
 22. tem uenio ad te in nomine Domini exerci-
 23. tum, Dei agminum Israel, quibus exprobra-
 24. sti. * hodie, & dabit te Dominus in manu
 25. mea, & percuciam te, & auferam caput tuum
 26. a te: & dabo cadauera castrorū Philisthæi
 27. hodie uolatilibus cæli, & bestiis terræ: ut sciat
 28. 47. omnis terra quia est Deus in Israel. * Et con-
 29. uersus uinuerat ecclesia hæc, quia non in gla-
 30. dio, nec in hasta saluat Dominus: ipsius
 31. enim est bellum, & tradet vos in manus no-

32. stras. * Cum ergo surrexisset Philisthæus, &
 33. ueniret, & appropinquaret contra David,
 34. festinauit David, & incurrit ad pugnam ex-
 35. 49. aduersus Philisthæi. * Et misit manum suā
 36. in peram, tulitque vnum lapidem, & funda
 37. icieit, & circumducens percussit Philis-
 38. thæum in fronte: & infixus est lapis in fron-
 39. te eius, & cecidit in faciem suam super ter-
 40. ram. * Præualuitque David aduersum Phi-
 41. 50. lthæum in funda & lapide, percussitque
 42. Philisthæum interfecit. Cumque gladium,
 43. 51. non haberet in manu David, * cucurrit, &
 44. stetit super Philisthæum, & tulit gladium
 45. eius, & eduxit eum de uagina sua: & interfe-
 46. cit eum, præciditque caput eius. Videntes
 47. autē Philisthæi, quod mortuus esset fortis-
 48. 52. simus eorum, fugerunt. * Et cōsurgentes viri
 49. Israel & Iuda vociferati sunt, & persecuti
 50. sunt Philisthæos usque dum uenirent in ual-
 51. lem, & usque ad portas Accaron, ceciderunt-
 52. que vulnerati de Philisthæi in uia Saraim, &

§ Eccli. 4.
 a. 4.
 1. Mach. 4.
 d. 30

53. vique ad Geth, & vique ad Accaron. * Et re-
 54. uertentes filij Israel postquam persecuti fue-
 55. rint Philisthæos, inuaserunt castra eorum.
 56. * Assumens autem David caput Philisthæi,
 57. attulit illud in Ierusalem: arma uero eius po-
 58. suit in tabernaculo suo. * Et ad uentem tem-
 59. 60. poris, quo uiderat Saul David egredientem co-
 61. 61. tra Philisthæum, ait ad Abner principē mi-
 62. litæ: De qua stirpe descendit hic adolescē,
 63. Abner? Dixitque Abner: Viuit anima tua,
 64. 64. rex, si noni. * Et ait rex: Interroga tu, cuius
 65. 65. filius sit iste puer. * Cumque regressus esset
 66. David, percussio Philisthæo, tulit eum Ab-
 67. 67. ner: & introducti coram Saul, caput Philis-
 68. 68. thæi habentem in manu. * Et ait ad eum
 69. Saul: De qua progenies es adolescē? Di-
 70. 70. xitque David: Filius serui tui Isai Bethle-
 71. 71. hemæ ego sum.

CAP. XVIII.

1. E T factum est cum complisset loqui ad
 2. Saul: anima Ionathæ conglutinata est
 3. animæ David, & dilexit eum Ionathas quasi
 4. animam suam. * Tulitque eum Saul in die
 5. illa, & non concessit ei ut reuerteretur in do-
 6. 1. mum patris sui. * Inierunt autem David &
 7. Ionathas serdus: diligebat enim eum quasi
 8. 2. animam suā. * Nam expoliavit se Ionathas
 9. tunica, qua erat indutus, & dedit eam David,
 10. & reliqua uestimenta sua usque ad gladium
 11. 3. & arcum suum, & uique ad balteum. * Egre-
 12. 4. dietur quoque David ad omnia quæcumque
 13. 5. misisset eum Saul, & prudenter se agel arpo
 14. 6. suitque eum Saul super uiros belli, maxime
 15. 7. quæ in conspectu famulorum Saul. * Porro

¶ Eccl. 47
47

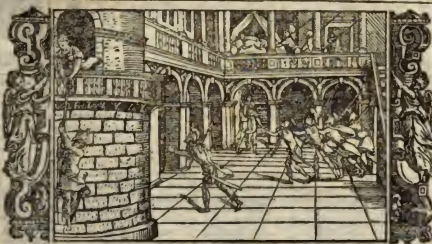
cum reuerteretur per. uisio Philistino David, 120
egressa sunt mulieres de ueneris urbibus
Israel, cantantes, chorosque ducentes in oc-
cursum Saul regis, in tympanis laetitia, et in
7 fuisit. * Et precinebant mulieres ludentes,
aeque dicentes: I Perussit Saul mille, & Da-
uid decem milia. * Tractus est autem Saul
C nimis, & displicuit in oculis eius sermo ille:
dixitque: Dederunt David decem milia, &
9 uidit mille dederunt: quid ei superest, nisi
solam regnum? * Nō regis ergo oculis Saul
aspicebat David, & dē illa, & deinceps. * Post
10 diem autem altera, inuasit spiritus Dei ma-
lus Saul, & prophetauit in medio domus
sue: David autem psallebat nianu sua, sicut
par singulis dies, tenebatque Saul lanceam,
11 & & malleam, puta quod confingere posset
David cum pariete: & declinavit David as-
12 cieius secundum. * Et timebat Saul David, eo
quod Dominus esset cum eo, & a se recessi-
13 sset. * Assouit ergo cum Saul a se, & fecit ei
tribunum super milles uiros: & egrediebatur,
14 & intrabat in conspectu populi. * In om-
nibus quoque vijs suis David prudenter age-
bat, & intrabat in conspectu populi. * Vidit itaque
15 Saul quod prudens esset nimis, & coepit ca-
uere eum. * Omnis autem Israel & Iuda di-
16 hgebat David: ipse enim ingreditur &
egrediebatur ante eos. * Dixitque Saul ad
David: Ecce filia mea maior Merob, ipsam
dabo tibi uxorem tantummodo esto uir for-
tis, & prestare bella Domini. Saul autem re-
putabat, dicens: Non sit manus mea in eum,
& I sit super eum manus Philistinorum.
17 * At autem David ad Saul: Quis ego sum,
aut quare est uita mea, aut cognatio patri:
18 mei in Israel, ut faciam gener regis? * Fa-
dum est autem ut tempus ei deberet dari Me-
rob filia Saul David, data est Hadriel Mo-
19 thae uxor. * Dilexit autem David Michol
filia Saul altera. Et nanciatu est Saul, & pla-
20 ciuit ei. * Dixitque Saul: Dabo ei illi, ut fiat
ei in scandalum, & sit super eum manus Phi-
21 listinorum. Dixitque Saul ad David: In dua-
bus rebus gener meus eris hodie. * Et man-
dauit Saul seruis suis: Loquimini ad David
clam me, dicens: Ecce places regi, & omnes
serui eius diligunt te. Nunc ergo esto gene-
22 ri regis. * Et locuti sunt serui Saul in auribus
David omnia uerba haec. Et ait David: Num-
23 parum uidetur uobis, gener uelle regis? Ego
autem sum uir pauper & tenuis. * Et renun-
ciauerunt serui Saul, dicens: Huicsemodi
24 uerba locutus est David. * Dixit autē Saul:
Sic loquimini ad David: Non habet rex spon-
25 salis necesse, nisi tantum centum prapucia
Philistinorum, ut fiat ultio de iunioribus
regis. Porro Saul cogitabat tradere David mi-
26 manus Philistinorum. * Cumque renun-
ciauerunt serui eius David, uerba, & quid dixerat
Saul, placuit sermo in oculis David, ut fe-
27 ret gener regis. * Et post paucos dies fere-
G. David, abiit cum uiris, qui sub euerant. Et
percutit ex Philistijs duos viros, & attulit
eorum prapucia, & annumerauit ea regi,
ut esset gener eius. Dedit itaque Saul ei
28 Michol filiam suam uxorem. * Et uidit Saul,
David Michol uxorem filia Saul diligebat eum.
19 * Et Saul mappis coepit timere David, scien-
sque est Saul inimicus Saul cum diebus.
30 * Et egressi sunt principes Philistinorum,
a principio autem egressionis eorum, praeuius
se gerbat David quam omnes fere Saul, &
celebre factum est nomen eius nimis.

C A P. XLIX.

¶ Ocurus est autem Saul ad Jonathan fi-
liu suu, & ad omnes seruos suos, ut occi-
derent

derent David. Porro Ionathas filius Saul di-
 1 ligebat David valde. * Et indicauit Iona-
 2 thas David, dicens: Querit Saul pater meus
 3 occidere te: quapropter obserua te, quaso, ma-
 4 ne, & manebis clauis, & absconderis. * Ego au-
 5 tem egrediens stabo iuxta patrem meum, in
 6 agro vbiunque fueris: & ego loquar de te ad
 7 patrem meum: & quodcumque uidero, nunti-
 8 abo tibi. * Locutus est ergo Ionathas de
 9 David bona ad Saul: patrem suum: dixitque
 10 ad eum: Ne peccaueris in seruum tuum David,
 11 quia non peccauit tibi, & opera eius bona sunt
 12 tibi ualde. * Et posuit animum suum in ma-
 13 nu sua, & percussit Philistæum, & fecit Do-
 14 minus saluam magnam uniuerso Israeli: uidi-
 15 sti, & iuratus es. Quare ergo peccas in sangui-
 16 ne innoxios interficiens David: qui est absque

6 culpa? * Quod cum audisset Saul, placatus
 7 8 voce Ionathæ, iurauit: Viuit Dominus, quia
 9 non occidetur. * Vocauit itaque Ionathas
 10 David, & indicauit ei omnia uerba hæc: &
 11 introduxit Ionathas David ad (Saul), & fuit
 12 ante eum, sicut fuerat heri: & nudius tertius.
 13 * Motus est autem rursum bellum: & egressus
 14 David pugnauit aduersum Philisthim: per-
 15 cussitque eos plagis magna, & fugerunt a facie
 16 eius. * Et factus est spiritus Domini malus in
 17 Saul. sedebat autem in domo sua, & tenebat
 18 lanceam: porro David psallebat menti sua.
 19 * Nisiq. est Saul confingere David lancea in
 20 pariete, & declinauit David a facie Saul: lan-
 21 cea autem callo vulnere perlata est in parie-
 22 tem, & David fugit, & saluatus est nocte illa.
 23 * Misit ergo Saul satellites suos in domum

David, vt custodirent eum, & interficeretur
 mane. Quod cum annuissset David Michol
 vxor sua, dicens: Nisi saluaueris te nocte hac,
 2 cras morieris: * deposuit eum per fenestram.
 3 porro ille abiit & auisus, atq. e saluatus est.
 4 * Tulit autem Michol statuam, & posuit eam
 5 super lectum, & pellem pilosum caprarum
 6 posuit ad caput eius, & operuit eam vestime-
 7 tis. * Misit autem Saul apparitores, qui rape-
 8 rent David: & responsum est quod egerat.
 9 * Rursumq. misit Saul nuncios ut uiderent Da-
 10 uid, dicens: Affice eum ad me in lecto, vt oc-
 11 cidatur. * Cumq. uenissent nuncios, inuentum
 12 est simulacrum super lectum, & pellis capra-
 13 rum ad caput eius. * Dixitq. Saul ad Michol:
 14 Quare sic illuisti mihi, & dimisisti inimicum
 15 meum vt fugeret? Et respondit Michol ad
 16 Saul: Quia ipse decuit est mihi: Dimitte me,
 17 alioquin interficiam te. * David autem fugie-
 18 rit, saluatus est, & uenit ad Samuel in Ra-
 19 matha, & nuntiavit ei omnia quæ fecerat sibi

Saul: & abierunt ipse & Samuel, & morati sunt
 19 in Naioth. * Nunciatum est autem Saul a
 20 dicentibus: Ecce David in Naioth in Rama-
 21 tha. * Misit ergo Saul liabres, vt raperent
 22 David: qui cum uidissent eum cum propheta-
 23 rum uauincantibus, & Samuele stantem su-
 24 per eos, factus est etiam Spiritus Domini in
 25 illis, & prophetare ceperunt etiam ipsi. * Quod
 26 cum nuntiati esset Saul, misit & alios nun-
 27 cios: prophetauerunt autem & illi. Et rursum
 28 misit Saul tertios nuncios: qui & ipsi prophete-
 29 ruerunt. Et iratus ira cordis Saul, abiit etiam
 30 ipse in Ramatha, & uenit usque ad cisternam
 31 magnam, quæ est in Socho, & interrogauit, &
 32 dixit: In quo loco sunt Samuel & David? Di-
 33 xitq. est ei: Ecce in Naioth sunt in Ramatha.
 34 * Et abiit in Naioth in Ramatha, & factus
 35 est etiam super eum Spiritus Domini, & am-
 36 bulabat ingrediens, & prophetabat usque dum
 37 ueniret in Naioth in Ramatha. * Et expolia-
 38 uit etiam ipse se vestimentis suis, & prophetauit

cum ceteris coram Samuele, & cecidit nudus
rota die illa & nocte. Vnde & exiit pro-

uerbium: Num & Saul inter propheta-
tas? Supra 10. 13

C A P X X.

Fuge autem Dauid de Naioth, quæ est in
Ramatha, veniensq; locutus est coram Iona-
tha: Quid feci? quæ est iniquitas mea, &
quod peccatum meum in patrem tuum, quia
quærit animam meam? Qui dixit ei: Absit,
non morieris: neque enim faciet pater meus
quidquam grande vel parvum, nisi prius in-
dicaverit mihi: hunc ergo celavit me pater
meus: irmonem tantummodo? nequaquam
erit illud. Eciuramur furtum Dauidi. Et ille
ait: Scit profecto pater tuus quia inveni gra-
tiam in oculis tuis, & dicit: Nesciat hoc Iona-
thas, ne forte tristetur. Quin immo vivit Do-
minus, & vivit anima tua, quia uno tantum
velita dicam gradus, ego morsq; diuidimur.
Et ait Ionathas ad Dauid: Quodcumque di-
xerit mihi anima tua, faciam tibi. Dixit au-
tem Dauid ad Ionathas: Ecce calendæ sunt
crastino, & ego ex more sedere soleo intra re-
gem ad vescendum: dimitte ergo me ut ab-
scondar in agro usque ad vespertam diei ter-
tiae. Si respiciens requiserit me pater tuus,
respondebi ei: Rogavit me Dauid, ut iret ce-
lester in Bethchem civitatem suam: quia vi-
stinæ soli omnes ibi sunt universi contribuli-
bus suis. Si dixerit, Bene: pax erit serua-
tuo: si autem fuerit iratus, scito quia comple-
ta est malitia eius. Pax ergo misericordiam
in seruum tuum: quia factus Domini me fa-
mulus tuum tecum inire fecisti. Si autem est
iniquitas aliqua in me, tu me interdice, & ad
patrem tuum ne introducas me. Et ait Iona-
thas: Absit hoc a te: neque enim fieri po-
test, ut si certe cognovero completam esse pa-
tris mei malitiam contra te, non annunciem

tibi. Responditq; Dauid ad Ionathas: Quis
renunciabit mihi, si quid forte responderi ti-
bi pater tuus dure de me? Et ait Ionathas
ad Dauid: Veni, & egrediamur foras in agrum.
Cumq; exissent ambo in agrum, ait Iona-
thas ad Dauid: Domine Deus Israel, si in-
vestigavero sententiam patris mei crastino
vel perendie: & aliquid boni fuerit super Da-
uid, & non statim misero ad te, & notum tibi
fecero. hæc faciat Dominus Ionathæ, &
hæc addat. Si autem perquerieris patris
mei malitia a Iherusalem te, revelabo aures tuas,
& dimittam te, ut pades in pace, & sit Domi-
nus tecum, sicut fuit cum patre meo. Et si
invero, facies mihi misericordiam Domini:
vero mortuus fuero, non auferes misericor-
diam tuam a domo mea usque in sempiternum,
quando eradicaverit Dominus inimicos
Dauid, vnumquemque de terra: auferat
Ionathas de domo sua, & requirat Dominus
de manu inimicorum Dauid. Pcepit ergo
Ionathas fedus cum domo Dauid: & requisi-
uit Dominus de manu inimicorum Dauidi.
Et abscondit Ionathas deicere Dauid, eo
quod diligeret illi: sicut enim animi summo,
ita diligebat eum. Dixitque ad eum Iona-
thas: Cras calendæ sunt, & requireris: requi-
retur enim festo tua usque perendie. Desce
des ergo festinus, & venies in locum ubi re-
landus es in die quo operari licet, & sedebis
iuxta lapidem, cui nomen est Esel. Et ego
tres sagittas mittam intra eum, & iaciam quasi
exercens me ad signum. Mitti quoque & pueri
mei, dicens ei: Vade, & asser mihi sagittas. Si
divero puero: Ecce sagittæ intra te sunt. tolle
earum veni ad me, quia pax tibi est, & nihil est
mali, vivit Dñs. Si autem sic locut' fuero puero:

Ecce fugit ex ultra te sunt: vade in pace, quia
 33 dimisit te Dominus. * De verbo autem quod
 locuti sumus ego & tu, sit Doraius inter
 34 me & te vsque in sempiternum. * Abscondi-
 tus est ergo Dauid in agro, & venerunt ca-
 35 lenda, & sedit rex ad comedendum panem.
 * Cumque scidisset rex super cathedram
 suam (secundum consuetudinem) que erat
 iuxta parietem, surrexit Ionathas, & sedit
 Abner ex latere Saul, vacuusque apparuit Io-
 36 cus Dauid. * Et non esset locutus Saul quid-
 quam in die illa: cogitabat enim quod forte
 37 euenisset ei, vt non esset mundus, nec pu-
 rificatus. * Cumque illuxisset dies secunda post
 calendas, rursus apparuit vacuus locus Da-
 38 uid, dixitque Saul ad Ionathan filium suum:
 Cur non venit filius Isai nec heri, nec hodie
 ad vespendum? Respondit Ionathas Sauli:
 39 * Scitis: Dimittite me, quoniam sacrificium
 solenne est in ciuitate, vnus de fratribus
 meis accessit mihi: nunc ergo si inueni gra-
 uiam in oculis tuis, vadam cito, & videbo
 fratres meos. Ob hanc causam non venit ad
 40 meum regis. * Iratus autem Saul aduersum
 Ionathan, dixit ei: Fili mulieris virum vltro
 rapientes, numquid ideo quia diligis fi-
 41 lium Isai in confusione tuam, & in confu-
 sione inimicorum matris tue? Omnibus
 enim diebus, quibus filius Isai vixit super
 terram, non habebis virum, neque regnum
 tuum. Itaque iam nunc mitte, & adduc eum
 42 ad me: quia filius mortui est. * Respondens
 autem Ionathas Sauli patri suo, ait: Quare

monetur? quid fecit? * Et arripuit Saul
 lanceam vt percuteret eum. Et intellexit Io-
 34 nathas quod definitum esset a patre suo, vt
 interficeret Dauid. * Surrexit ergo Ionathas:
 a mentis in ira furoris, & non comedit in die
 calendarum secunda panem. Contristatus
 est enim super Dauid, eo quod confudisset
 35 eum pater suus. * Cumque illuxisset mane,
 venit Ionathas in agrum iuxta placitum Da-
 36 uid, & puer paruulus cum eo, & ad ait puerum
 G'sum: Vade, & asser mihi sagittas, quas ego
 37 iacio. Cumque puer cucurrisset, lecte aliam sa-
 gittam trans puerum. * Venit itaque puer ad
 locum saculi, quod miserat Ionathas: & cla-
 38 nauit Ionathas post tergum pueri, & ait: Ec-
 ce tibi est sagitta porro ultra te. * Clamauit
 iterum Ionathas post tergum pueri, dicens:
 Fessina velociter, ne fessus. Collegit autem
 puer Ionathas sagittas, & attulit ad domini-
 39 suum: * & quid ageretur, penitus ignorabat:
 tantummodo enim Ionathas & Dauid rem
 40 nouerant. * Dedit ergo Ionathas arma sua
 pueri, & dixit ei: Vade, & defer in ciuita-
 41 tem. * Cumque abiisset puer, surrexit Dauid
 de loco, qui vergebat ad Aulium, & eadem
 pronus in terram, adorauit: tertio; & osculan-
 42 tes se alterutrum, seuerunt pariter, Dauid ad
 43 tem amplius. * Dixit ergo Ionathas ad Da-
 uid: Vade in pace: quicumque iurauimus
 ambo in nomine Domini, dicentes: Domi-
 nus sit inter me & te & inter semen meum
 44 & semen tuum vsque in sempiternum. * Et
 surrexit Dauid, & abiit: sed & Ionathas in-
 gressus est ciuitatem.

CAP. XXI.

A V Enit autem Dauid in Nobe ad Achimelech sacerdotem: & oblituit Achimelech, eo quod venisset Dauid. Et dixit ei:

3 Quare tu solus, & nullus est tecum? * Et ait Dauid ad Achimelech sacerdotem: Rex praecepit mihi sermonem, & dixit: Nemo kiar rem, propter quam missus es a me, & cuiusmodi praecepta tibi dederim: nam &

pueris

- 3 pueris condixi in illum & illi locum. * Nunc
ergo siquid habes ad manum, vel quinque pa-
4 nes, da mihi, aut quidoid inueneris. * Et re-
spondens sacerdos ad Dauid, ait illi: Non ha-
beo laicos panes ad manum, sed tantum panem
sanctum: si mundi sunt: pueri maxime &
5 mulieribus? * Et respondit Dauid sacerdoti,
6 & dixit ei: Equidem, si de mulieribus agitur:
continuis nos ab heri & noster: & noster, &
quando egrediebamur, & fuerunt uia puerorum
sancta, porro via haec polluta est, sed
7 & ipsa hodie sanctificabitur in uasis. * I De-
dit ergo ei sacerdos sanctificatum panem,
neque enim erat ibi panis, nisi tantum panes
propositionis, qui sublatis fuerant a facie Do-
mini, ut ponerentur panes calidi. * Erat au-
tem ibi vir quidam de seruis Saul in die illa
8 intus in tabernaculo Domini: & nomen eius
Doeg Idumaeus, potentissimus pastor Saul.
9 Dixit autem Dauid ad Achimelech: Si habes
hic ad manum hastam, aut gladium? quia
gladium meum, & arma mea non tulit me-
cum. sermo enim regis urgebat. * Et dixit
sacerdos: Ecce hic gladius Goliath Philistaei,
quem percussisti in Valle terebinti est inuo-
lutus pallio post ephod: si istum vis tollere,
tolle. neque enim hic est alius ab illo co. Et
ait Dauid: Non est huic alter similis, da mihi
10 eum. * Surrexit itaque Dauid, & fugit in die
illa a facie Saul: & venit ad Achis regem Geth:
11 * dixeruntque serui Achis ad eum cum uidissent
Dauid: Numquid non iste est Dauid rex ter-
ra? nonne huic cantabant per choros, dicen-
tes: Percussit Saul mille, & Dauid decem
12 milia? Posuit autem Dauid sermones istos
in corde suo, & extimuit valde a facie Achis
regis Geth. * Et immutauit os suum coram
eis, & collabebatur inter manus eorum: & im-
pingebat in ostia portae, defluabantque salu-
13 eius in barbam. * Et ait Achis ad seruos suos:
Vidistis hominem in sinum? quare adduxistis
14 eum ad me? An desunt nobis furiosi, quod
introduxistis istum, ut fureret me praesente?
hicne ingredieret domum meam?

1 Sup. 18.
b. 7
Eccli. 47.
a. 7

CAP. XXII.

- 1 **A** Bist ergo Dauid inde, & fugit in spelun-
cam Odollam. Quod cum audisset frater
eius, & omnis domus patris eius, descen-
2 derunt ad eum illuc. * Et conuenerunt ad eum
omnes, qui erant in angustia constituti, & op-
pressi a re alieno, & amaro animo: & factus est
eorum princeps, fueruntque cum eo quasi qua-
3 dringenti viri. * Et profectus est Dauid inde
in Maspha, quae est Moab: & dixit ad regem
Moab: Maneat, oro, pater meus & mater mea
vobiscum, donec scia quid faciat mihi Deus.
4 * Et reliquit eos ante faciem regis Moab:
manferuntque apud eum cunctis diebus qui-
5 bus Dauid fuit in praesidio. * Dixitque Gad
propheta ad Dauid: Noli manere in praesidio,

- proficiscere, & vade in Terram Iuda. Et pro-
fectus est Dauid, & venit in solum Iareb.
6 * Et audiuit Saul quod apparuisset Dauid,
& viri qui erant cum eo. Saul autem cum
maneret in Gaba, & esset in nemore, quod
est in Rama, hastam enam tenuens cunctique
7 serui eius circumstantem eum. * ait ad seruos
8 suos qui assistebant ei: Audite nunc filii Is-
rael: numquid omnibus vobis dabit filius
Istae agros & vineas, & vniuersos vos faciet
tribunos, & centuriones? quoniam coniu-
ris omnes aduersum me, & non est qui mihi
renneciet, maxime cum & filius meus sedus
inierit cum filio Istae? Non est qui vice mea mi-
dolet ex vobis, nec qui annunciet mihi: eo
quod suscitauerit filius meus seruum meum
aduersum me, insidiantem mihi usque hodie.

Respon-

9 Respondens autem Doeg Idumæus, qui assistebat, & erat primus inter seruos Saul, Vidit, inquit, filium Isai in Nobe apud Achimelech filium Achitob sacerdotem. Qui consulit pro eo Dominum, & cibaria dedit ei: sed & gladium Goliath Philisthæi dediti illi.

10 Misit ergo rex ad accersendum Achimelech sacerdotem filium Achitob, & omnem domum patris eius, sacerdotum, qui erant in Nobe, qui vniuersi uenerunt ad regem. Et ait Saul ad Achimelech: Audi fili Achitob.

11 Qui respondit: Presto sum Domine. Dixitque ad eum Saul: Quare coniurasti aduersum me, tu & filius Isai, & dedisti ei panes & gladium, & consulisti pro eo Deum, ut confurgeret aduersum me, insidiator vsque hodie permanens? Respondensque Achimelech regi, ait: Et quis in omnibus seruis tuis, sicut Dauid fidelis, & gener regis, & pergens ad imperium tuum, & gloriosus in domo tua?

12 Num hodie corpi pro eo consulere Deum? absit hoc a me. ne suspicetur rex aduersum seruum suum: nemini huiusmodi, in vniuersa domo patris tui: non enim fuit seruus tuus quidquam super hoc negredo, vel modicum vel grande. Dixitque rex: Morte morieris Achimelech, tu, & omnis domus patris tui.

13 Et ait rex emissarijs, qui circumstabant ei: Convertimini, & interficite sacerdotes Domini: nam manus eorum cum Dauid est: scientes quod fugisset, & non indicauerunt tuihi. Noluerunt autem serui regis extendere manus suas in sacerdotes Domini.

14 Et ait rex ad Doeg: Convertere tu, & irruere in sacerdotes. Conuersusque Doeg Idumæus, irruit in sacerdotes, & trucidauit in die illa octogintaquinque viros uestitos ephod lineo.

15 Nobe autem ciuitatem sacerdotum percussit in ore gladii, viros & mulieres, & paruulos, & lactentes, bouemque & asinum, & ouem in ore gladii.

16 Euadens autem unus filius Achimelech, filij Achitob, cuius nomen erat Abiathar, fugit ad Dauid, & annunciauit ei quod occidisset Saul sacerdotes Domini.

17 Et ait Dauid ad Abiathar: Sciebam in die illa, quod cum ibi esset Doeg Idumæus, proculdubio annuntiaret Sauli: ego sum reus omnium animarum patris tui.

18 Mane mecum, ne timeas: si quis quaesierit animam meam, quaeret & animam tuam, mecumque, serueris.

CAP. XXIII.

1 Et annuntiauerunt Dauid, dicentes: Ecce Philistini oppugnant Ceilam, & diripiunt areas. Consulit ergo Dauid Dominum, dicens: Num vadam, & percutiam Philistinos istos? Et ait Dominus ad Dauid: Vade, & percuties Philistinos, & Ceilam saluabis. Et dixerunt viri, qui erant cum Dauid, ad eum: Ecce nos hic in Iudæa consistentes

timemus: quanto magis si ierimus in Ceilam aduersum agmina Philisthinorum?

2 Rursum ergo Dauid consulit Dominum. Qui respondens, ait ei: Surpe, & vade in Ceilam: ego enim tradam Philistinos in manu tua.

3 Abiit ergo Dauid, & viri eius in Ceilam, & pugnavit aduersum Philistinos, & abegit inuenta eorum, & percussit eos plaga magna: & saluauit Dauid habitatores Ceilæ.

4 Porro eo tempore, quo fugiebat Abiathar filius Achimelech ad Dauid in Ceilam, ephod secum habens descendebat.

5 Nunciatum est autem Sauli quod venisset Dauid in Ceilam: & ait Saul: Tradidit eum Deus in manus tuas, conclususque est interrogatus vrbem, in qua portæ & fere sunt.

6 Et præcepit Saul omni populo ut ad pugnam descenderet in Ceilam: & obsideret Dauid, & viros eius.

7 Quod cum Dauid rescisset quia præpararet ei Saul clam malum, dixit ad Abiathar sacerdotem: Applica ephod.

8 Et ait Dauid: Domine Deus Israel, audiuit famam seruis tuis, quod disponat Saul venire in Ceilam, ut euerteret vrbem propter me.

9 Si tradent me viri Ceilæ in manus eius? & si descendet Saul, sicut audiuit seruis tuis? Domine Deus Israel indica seruo tuo. Et ait Dominus: Descendet.

10 Dixitque Dauid: Si tradent me viri Ceilæ, & viros qui sunt mecum, in manus Saul? Et dixit Dominus: Tradent.

11 Surrexit ergo Dauid & viri eius quasi sexcenti, & egressi de Ceila, huc atque illuc vagabantur incerti: nunciatumque est Sauli quod fugisset Dauid de Ceila, & saluatus esset: quem ob rem diffinuit laus exire.

12 Morabatur autem Dauid in deserto in locis firmissimis, mansitque in monte solitudinis Ziph, in monte opaco: iquebat eum tamen Saul cunctis diebus: & non tradidit eum Deus in manus eius.

13 Et vidit Dauid quod egressus esset Saul ut quaereret animam eius. Porro Dauid erat in deserto Ziph in silua.

14 Et surrexit Ionathas filius Saul, & abiit ad Dauid in siluam, & confortauit manus eius in Deo: dixitque ei: Ne timeas: neque enim inueniet te manus Saul patris mei, & tu regnabis super Israel, & ego ero tibi secundus, sed & Saul pater meus scit hoc.

15 Percussit ergo vterque sedus coram Domino: manifestque Dauid in silua: Ionathas autem reuersus est in domum suam.

16 Ascenderunt autem Ziphæi ad Saul in Gabaa, dicentes: Nonne ecce Dauid latitat apud nos in locis tenuissimis siluæ, in Colle Machila, quæ est ad dexteram deserti?

17 Nunc ergo, sicut desiderauit anima tua ut descenderes, descende: nostrum autem erit ut tradamus eum in manus regis.

18 Dixitque Saul: Benedixit vos a Domino, quia dolistis uicem meam.

19 Abite ergo, oro, & diligentius præparate, & curiosius agite, & considerate locum ubi sit pes eius, vel quis uiderit

Inf. 26.
a. 1

Deum ibi, recogitat enim de me, quod callide
 23 insidiet ei. * Considerate & videte omnia la-
 tibus eius, in quibus absconditur: & reuer-
 timini ad me ad rem certam, ut vadam vobiscum.
 24 * At illi surgentes abierunt in Ziph ante
 Saul: David autem & viri eius erant in de-
 25 sertu Maon, in campis iuxta ad dexteram
 Ierusalem. * Iuit ergo Saul & socii eius ad
 querendum eum: & nuntiatus est David,
 26 flaciusq; descendit ad perram, & veritabatur
 in deserto Maon, quod cum audisset Saul,
 27 persequens est David in deserto Maon. * Et
 iussit Saul ad latu montis ex parte vna: Da-
 uid autem & viri eius erant in latere montis
 ex parte altera: porro David desperabat se
 posse eundem facie Saul: itaque Saul, & vi-
 ri eius in modum coronæ cingebant David,
 28 & viros eius, & capere eum. * Et nunci-
 us venit ad Saul, dicens: Filius, & veni,
 29 quoniam inuideris se Philisthim, super terram.
 30 * Reuersus est ergo Saul de iustis persequi
 David, & perrexit in circuitum Philistino-
 rum, propter hoc vocauerunt locum il-
 lum, Perram diuidentem.

CAP. XXIV.

1. A Scendit ergo David inde: & habitauit in
 locis, transiit Engaddi. * Cumq;
 2 iuxta esset Saul, postquam persequutus est
 Philisthos, nuncijs uenit ei, dicens: Ec-

3 ce David in deserto est Engaddi. * Assumens
 ergo Saul tria millia electorum viro-
 4 rum omni Israel, perrexit ad inuestigandum Da-
 uid & viros eius, etiam super abruptissimas
 5 petras, que solis iberibus peruis sunt. * Et
 venit ad caulas ouium, que se offerebant
 6 viani: eratq; ibi spelunca, quam ingressus
 est Saul, ut purgaret ventrem: porro David
 7 & varicus in interiori parte spelunce late-
 8 bant. * Et dixerunt serui David ad eum:
 Ecce dies, de qua locutus est Dominus ad te
 9 Ego tradam tibi inimicum tuum, & facias
 10 sicut placuerit in oculis tuis. Surrexit er-
 11 go David, & praecepit oram chlamydis Saul
 12 hincere. * Post hac percussit eos summi
 13 Saul, eo quod abscessisset oram chlamydis
 14 Saul. * Dixitq; ad viros suos: Propitius sit
 15 mihi Dominus, ne faciam hanc rem domi-
 16 no meo, Christo Domini, & mittam ma-
 17 num meam in eum, quia Christus Domini
 18 est. * Et confregit David viros suos ferro-
 19 nibus, & non permisit eos ut confugerent in
 20 Saul: porro Saul exurgens de spelunca, per-
 21 gebat capto itinere. Surrexit autem & Da-
 22 uid post eum: & egressus de spelunca, cla-
 23 mauit post tergum Saul, dicens: Domine
 24 malice. Et respexit Saul post se, & incli-
 25 nans se David pronas in terram, adorauit
 26 dixitq; ad Saul: Quare audis verba hominu
 27 inquitum, David querit malum aduerfum
 28 te? * Sicce hodie viderunt oculi tui quod
 29 tradidit te Dominus in manu mea in spe-

lunca: & cogitavi ut occiderem te, sed pe-
 1 cepit tibi oculus meus. dixit enim: Non es-
 2 tendam manum meam in dominum meum,
 3 quia Christus Domini est. * Quin potius pa-
 4 ter mi, vide, & cognosce oram chlamydis
 5 tue in manu mea: quoniam cum prescinderem
 6 summitatem chlamydis tuae, nolui ex-

7 tendere manum meam in te, animaduerte
 8 & vide, quoniam non est in manu mea ma-
 9 lum, neque iniquitas, neque peccati in te: tu
 10 autem insidiaris animam meam, & auferas eam
 11 a me. * Iudicet Dñs inter me & te, & iustificet
 12 me Dominus ex te: manus autem mea non
 13 erit in te. * Sicut & in proverbio antiquo di-

ertur : **A**D TEMPLIS egredietur impietati manus ergo mea non sit in te. * Quem persequeris, rex Israel? quoniam persequeris? canem mortuum persequeris, & pulicem vivum. **16** * Sit Dominus iudex, & iudicet inter me & te: & videat, & indicet causam meam, & eruat me de manu tua. * Cum autem complisset David loquens sermones huiusmodi ad Saul, dixit Saul: Numquid vox hac tua est? **17** **D**ixi mihi David? & elevari Saul vocem suam, **18** & **h**uile? **19** dixitque ad David: Iustitiam ei quoniam ego: tu enim tribuisti mihi bona: ego autem reddidi tibi mala. * Etenim indicasti hodie quod feceris mihi bona: quomodo tradiderit me Dominus in manum tuam, & non occideris me. * Quis enim cum inveniit inimicum suum, dimittit eum in via bona? **20** Sed Dominus reddat tibi visitationem hanc: pro eo quod hodie operatus es in me. * Et nunc quia scio quod certissime regnaturus sis, & habiturus in manu tua regnum Israel: **21** * iura mihi in Domino, ne deleas semen meum post me, neque auferas nomen meum de domo patris mei. * Et iuravit David Saul: Abiit ergo Saul in domum suum: & David, & viri eius ascenderunt ad tutiora loca.

C A P. XXV.

1 **M**ortuus est autem Samuel, & congregatus est universus Israel, & planxerunt eum, & sepelierunt eum in domo sua in Ramatha. Conspurgens David descendit in desertum Pharan. * Erat autem vir quispian in solitudine Maon, & possessio eius in Carmelo, & homo ille magnus nimis eratque ei oves erant milia, & mille capre: & accidit ut tolleretur grex eius in Carmelo. * Nomen autem viri illius erat Nabal: & nomen uxoris eius Abigail. eratque mulier illa prudentissima, & speciosa: porro vir eius durus, & pessimus, & maliciosus: erat autem de genere Caleb. **4** * Cum ergo andisset David in deserto quod tenderet Nabal gregem suum, misit decem iuvenes, & dixit eis: Ascendite in Carmelum, & venietis ad Nabal, & saluabitis eum ex nomine meo pacifice. * Et dicetis: Sit fratribus tuis, & tibi pax, & domui tui pax, & omnibus, quorumque habes, sit pax. * Audivi quod tonderent pastores tui, qui erant nobiscum in deserto: numquam eis molesti fuimus, nec aliquando defuit quidquam eis de grege, & omni tempore quo fuerunt nobiscum in Carmelo, * Interroga pueros tuos, & indicabunt tibi. Nunc ergo inveniant pueri tui gratiam in oculis tuis: in die enim bona venimus, quodcumque inveniit manus tua, **9** da servis tuis, & filio tuo David. * Cumque venissent pueri David, locuti sunt ad Nabal omnia verba hanc ex nomine David: & fluverunt. * Respondens autem Nabal pueris David, ait: Quis est David? & quis est filius

Isai? hodie increverunt servi qui fugiunt dominos suos. * Tollam ergo panes meos, & aquas meas, & carnes pecorum, quae occideris foris: & miscebo dabo viris quos nescio unde sint? * Regressi sunt itaque pueri David per viam suam, & reversi venerunt, & nuntiaverunt ei omnia verba quae dixerat. * Tunc ait David pueris suis: Accingatur unusquisque gladio suo. Et accincti sunt singuli gladiis suis, accinctusque est & David enle suo: & secuti sunt David quasi quadringenti viri. **14** **R**oadenti remanserunt ad facinus. * Abigail autem uxori Nabal nuntiavit unus de pueris suis, dicens: Ecce David misit nuncios de deserto, ut benedicerent domino nostro: & avertimus estis. * homines isti, boni suis fuerunt nobis, & non molesti: nec quidquam, aliquando perijt omni tempore, quo fuimus conuersi cum eis in deserto: pro muro erant nobis tam in nocte quam in die, & omnibus diebus quibus paupimus apud eos greges. * Quam ob rem considera, & cogita quid facias: quoniam coepit est malitia adversum virum tuum, & adversum domum tuam, & ipse est filius Belial, ita ut nemo possit ei loqui. * Festinavit igitur Abigail, & tulit ducentos panes, & duos utres vini, & quinque arietes coctos, & quinque lata polenta, & centum ligaturas vire patiz, & ducentas massas caricarum, & posuit super asinum: **19** **d**ixitque pueris suis: Praecedite me ecce, ego post tergum sequar vos: virum autem suum Nabal non indicavit. * Cum ergo ascendisset asinum, & descendere ad radices montis, David & viri eius descenderant in occursum eius: quibus & illa occurrit. * **21** **E**rat David: Vere frustra servavi omnia quae huius erant in deserto, & non perijt quidquam de cunctis quae ad eum pertinebant: & reddidit mihi malum pro bono. * Hec faciat Deus inimicis David, & haec addat, si reliquero de omnibus quae ad ipsum pertinent usque mane, & mingentem ad parietem. * Cum autem vidisset Abigail David, festinavit, & descendit de asino, & prociuit coram David super faciem suam, & adoravit super terram, & cecidit ad pedes eius, & dixit: In me sit, domine mihi, haec iniquitas: loquatur, obsecro, ancilla tua in auribus tuis: & audi verba famulae tuae. **25** * Ne ponat, oro, dominus meus rex cor suum super virum istum inquit Nabal, quoniam secundum nomen suum stultus est, & stultitia est cum eo: ego autem ancilla tua non vidi pueros tuos, domine mihi, quos misisti. **26** * Nuuc ergo domine mihi, vivit Deus meus, & vivit anima tua, qui prohibuit te ne venires in sanguinem, & salvavit manum tuam tibi: & nunc sicut Nabal inimici tui, & qui querunt dominum meum malum. * Quapropter suscipe benedictionem hanc, quam attulit ancilla tua tibi domino meo: & da

pueris qui sequuntur te dominum meum.

38 * Aufer iniquitatem familie tue: facies enim faciet Dominus tibi domino meo domum fidelium, quia prelia Domini, domine mi, tu preliaris: malitia ergo non inueniatur in te omnibus diebus vite tue. * Si enim surrexerit aliquando homo persequens te, & quæres animam tuam, erit anima domini mei custodia quasi in fasciculo viuentium, apud Dominum Deum tuum: porro inimicorum tuorum anima rotabitur, quasi in impero & circulo fundæ. * Cum ergo fecerit Dominus tibi domino meo omnia quæ locutus est bona de te, & constituerit te ducem super Israel,

39 * non erit tibi hoc in singulum, & in scrupulum cordis domino meo, quod effuderis sanguinem innoxium, aut ipse te vitus fueris: & cum benedixerit Dominus domino meo, recordaberis ancillæ tue. * Et ait David ad Abigail: Benedixit Dominus Deus Israel, qui misit hodie te in occursum meum, & benedixit eloquium tuum, * & benedixit tu, quæ prohibuisti me hodie ne irem ad sanguinem, & visciferer ne manu mea. * Alioquin viuit Dominus Deus Israel qui prohibuit me ne malum facerem tibi: nisi cito venisses in occursum mihi, non remansisset Nabal usque ad lucem matutinam, mingens ad parietem.

39 * Suscepit ergo David de manu eius omnia quæ attulerat ei, diuixit ei: Vade pacifice in domum tuam, ecce audiui vocem tuam, &

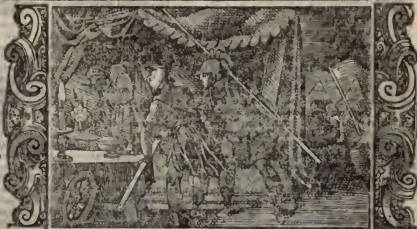
honoravi faciem tuam. * Venit autem Abigail ad Nabal: & ecce erat ei conuiuium in domo eius, quasi conuiuium regis, & cor Nabal iucundificerat enim ebrius nimis: & non indicauit ei verbum pusillum aut grande usque mane.

39 * Diluculo autem cum digressisset vinum Nabal, indicauit ei vxor sua verba hæc, & erexit eum est cor eius intrinsecus. * & factus est quasi lapis. * Cumque pertransissent decem dies, percussit Dominus Nabal, & mortuus est.

40 * Quod cum audisset David: mortuum Nabal, ait: Benedixit Dominus, qui iudicauit causam opprobrii mei de manu Nabal, & seruum suum custodiuit a malo, & malis Nabal reddidit Dominus in caput eius. Misit ergo David, & locutus est ad Abigail, ut sumeret eam sibi in uxorem. * Et uenerunt pueri David ad Abigail in Carmelim, & locuti sunt ad eam, dicentes: David misit nos ad te, ut accipiat te sibi in uxorem.

41 * Quæ conuersus ad orauit prona in terram, & ait: Ecce famula tua sit in ancillam, ut clauet pedes seruatorum domini mei. * Et festinauit, & surrexit Abigail, & ascendit super asinum, & quinque puella ibant cum ea, pedissequæ eius, & secuta est nuncios David.

42 * & facta est illi uxor. * Sed & Achioam accepit David de Iezrael: & fuit utraq; uxor eius. * Saul autem dedit Michol filiam suam uxorem David Phalti, filio Laï, qui erat de Gallim.

C A P X X V I.

I Sup. 23.
c. 19

1 E T uenerunt Ziphæi ad Saul in Gabaa, licentes: Ecce David absconditus est in colle Hachila, quæ est ex aduerso solitudinis.

2 * Et arrexit Saul, & descendit in desertum Ziph, & cum eo tria millia uirorum de electis Israel, ut quæreret David in deserto Ziph.

3 * Et castrametatus est Saul in Gabaa Hachila, quæ erat ex aduerso solitudinis in uia: David autem habitabat in deserto. Videns autem quod uenisset Saul post se in desertum, * misit exploratores, & didicit quod illuc uenisset certissime. * Et surrexit David clam, & uenit ad locum ubi erat Saul: cumq; uisisset locum in quo dormiebat Saul, & Abner filius

Ner, princeps militiæ eius, & Saulem dormientem in tentorio, & reliquum vulgus per circuitum eius, * ait David ad Achimelech Hethæum, & Abisai filium Saruiz, fratrem Ioab, dicens: Quis descendet mecum ad Saul in castra? Dixitque Abisai: Ego descendam tecum. * Venerunt ergo David, & Abisai ad populum nocte, & inuenerunt Saul iacentem & dormientem in tentorio, & hastam fixam in terra ad caput eius: Abner autem & populum dormientes in circuitu eius. * Dixitque Abisai ad David: Concluseit Deus inimicum tuum hodie in manus tuas: nunc ergo perfo diam eum lancea in terra, semel, & secundo opus non erit. 9 * Et dixit David ad Abisai: Ne interficias eum: quis enim extendet manum suam in christum Domini, & innocens erit? * Et dixit David: Viuit Dominus, quia nisi Dominus percussisset eum, antequam dies eius venerit, ut moriatur, aut in prælium descendens perierit: * propitius sit mihi Dominus ne extendam manum meam in christum Domini. nunc igitur tolle hastam, quæ est ad caput eius, & scyphum aquæ, & abeamus. 12 * Tulit igitur David hastam, & scyphum aquæ, qui erat ad caput Saul, & abierunt: & non erat quisquam, qui videret, & intelligeret, & euigilaret, sed omnes dormiebant, quia sopor Domini irruerat super eos. 13 * Cumque transisset David ex aduerso, & stetit in vertice montis de longe, & esset grande interuallum inter eos, clamauit David ad populum, & ad Abner filium Ner, dicens: Nonne respondebis Abner? Et respondens Abner, ait: Quis es tu, qui clamas, & inquietas regem? * Et ait David ad Abner: Numquid non virtutes? & quis alius similis tui in Israel? quare ergo non custodisti dominum tuum regem? ingressus est enim unus de turba ut interficeret regem, 16 dominum tuum. * Non est bonum hoc, quod fecisti: viuit Dominus, quoniam filij mortis estis vos, qui non custodistis dominum vestrum, christum Domini. nunc ergo uide ubi sit hasta regis, & ubi sit scyphus 17 aquæ, qui erat ad caput eius. * Cognouit autem Saul vocem David, & dixit: Numquid vox hæc tua, fili mi David? Et ait David: 18 Vox mea, domine rei rex. * Et ait: Quam ob causam dominus meus persequitur seruum suum? Quid feci? aut quid est malum in manu mea? * Nunc ergo audi, oro, domine mi rex, verba serui tui: Si Dominus incitat te aduersum me, odoretur sacrificium: si autem filij hominum, male dixi sunt in conspectu Domini: qui ceciderunt me hodie, & ut non haberent in hereditate Domini, dicentes: 19 Vade, ieris dijs alienis. * Et nunc non effundatur sanguis meus in terram coram Domino: quia egressus est rex Israel & quærat pu-

licem vnum, sicut persequitur perdis in montibus. * Et ait Saul: Peccavi, reuertere fili mi David: nequaquam enim ultra tibi malefaciam, eo quod preciosa fuerit anima mea in oculis tuis hodie: apparet enim quod stultit egorum, & ignorauerim multa animis. * Et respondens David, ait: Ecce hasta regis transiit vnus de pueris regis, & tollat eam. * Dominus autem retribuet vnicuique secundum iustitiam suam, & fidem: tradidit enim te Dominus hodie in manum meam, & nolui extendere manum meam in christum Domini. 24 * Et sicut magnificata est anima tua hodie in oculis meis, sic magnificetur anima mea in oculis Domini, & liberet me de omni angustia. * Ait ergo Saul ad David: Benedixit tui fili mi David: & quidem faciens facies, & potens poteris. Abijt autem David in viam suam, & Saul reuersus est in locum suum.

CAP. XXVII.

1 ET ait David in corde suo: Aliquando incidam una die in manus Saul: nonne me lus est vt fugiam, & saluer in Terra Philistinorum, vt desperet Saul, cessetque me quærere in cunctis sinibus Israel? fugiam ergo manus eius. 2 * Et surrexit David, & abiit ipse, & sexcenti viri cum eo, ad Achis filium Maach regem Geth. * Et habitauit David cum Achis in Geth, ipse & viri eius: vir & domus eius, & David, & duz uxores eius, Achinam Izrahelitis, & Abigail vxor Nabal Carmeli. * Et nuntiatum est Sauli quod fugisset David in Geth, & non addidit ultra quærere eum. 5 * Dixit autem David ad Achis: Si inueni gratiam in oculis tuis, detur mihi locus in vna tribu regionis huius, vt habitem ibi: vir enim manet seruus tuus in ciuitate regis tecum. * Dedit itaque ei Achis in die illa 6 7 celeg regum Iuda, vsque in diem hanc. * Fuit autem numerus dierum, quibus habitauit David in regione Philistinorum, quattuor mensium. * Et ascendit David, & viri eius, & agebant prædas de Gethuri, & de Gerzi, & de Amalecitis: hi enim pagi habitabatur in terra antiquitus, euntibus Sur vsque ad Terræ Aegypti. * Et percutiebat David omnem terram, nec relinquebat viuentem virum & mulierem: tollensque oues, & boues, & asinos, & camelos, & vestes, reuertebatur, & ueniebat ad Achis. 10 * Dicebat autem ei Achis: In quem irruisti hodie? Respondens autem David: Contra meridiem Iudæ, & contra meridiem Ierameel, & contra meridiem Ceni. * Virum & mulierem non viuificabat David, nec adducebat in Geth, dicens: Ne forte loquantur aduersum nos: Hæc fecit David: & hoc erat decretum illi omnibus diebus quibus habitauit in regione Philistinorum. * Credidit ergo Achis David, dicens: Multa mala operatus est contra populum suum Israel: erit igitur mihi seruus sæpternus.

C A P. XXVIII.

F Actum est autem in diebus illis, congregauerunt Philisthim agmina sua, ut pararentur ad bellum contra Israel: dixitq. Achis ad David: Sciens nunc scito, quoniam mecum egredieris in castris tu, & viri tui.

Dixitq. David ad Achis: Nunc scies quia facturus est seruus tuus. Et ait Achis ad David: Et ego custodem capitis mei ponam te cum-

Sis diebus. **I** Samuel autem mortuus est, planxitque eum omnis Israel, & sepelierunt eum in Ramatha urbe sua. Et Saul abstulit

Magos, & hariosolos de terra. **C**ongregatique sunt Philisthim, & venerunt, & castrametati sunt in Sunam: congregauit autem & Saul

Vniuersum Israel, & venit in Gelboe. **E**t vidit Saul castra Philisthim, & timuit, & ex-

Paulit cor eius nimis. **C**onsuluitque Dominum, & non respondit ei neque per somnia, neque per sacerdotes, neque per prophetas.

Dixitque Saul seruis suis: Querite mihi mulierem habentem I pythonom, & uadam ad eam, & sciscitabor per illam. Et dixerunt ser-

Vei eius ad eum: Est mulier pythonom habens in Endor. **M**utauit ergo habitum suum vestitusque est alijs uestimentis, & abiit ipse, & duo viri cum eo, ueneruntque ad mulierem nocte, & ait illi: Diuina mihi in pythone, &

Suscita mihi quomodo dixeris tibi. **E**t ait mulier ad eum: Ecce, tu nosti quanta fecerit Saul, & quo modo craseris magos & hariosolos de terra: quare ergo insidiaris animae meae, ut occidas? **E**t iurauit ei Saul in Domino, dicens: Viuit Dominus, quia non eueniet tibi quidquam mali propter hanc rem.

Dixitque ei mulier: Quem suscitabo tibi? **Q**ui ait: Samuelem mihi suscita. **C**um autem uidisset mulier Samuelem, exclamauit voci

magna, & dixit ad Saul: Quare imposuisti mihi? Tu es enim Saul. **D**ixitque ei rex: Noli timere: quid vidisti? **E**t ait mulier ad Saul: Deos vidi ascendentes de terra.

Dixitque ei: **Q**ualis est forma eius? **Q**uare ait: Vir senex ascēdit, & ipse amictus est pallio. **E**t intellexit Saul quod Samuel esset, & inclinauit se super faciem suam in terra, & adorauit.

Dixit autem Samuel ad Saul: **Q**uare inquietasti me ut inscitarer? **E**t ait Saul: Coardor nimis: siquidem Philisthim pugnant aduersum me, & Deus recessit a me, & exaudivit me noluit neque in manu prophetarum, neque per somnia: vocaui ergo te, ut ostēderes mihi quid faciam.

Et ait Samuel: Quid interrogas me, cum Dominus recesserit a te, & transierit ad eumulus tuum? **F**aciet enim tibi Dominus sicut locutus est in manu mea, & scindet regnum tuum de manu tua, & dabit illud proximo tuo David: quia non obedisti voci Domini, neque fecisti iram furoris eius in Amalec, idcirco quod pateris, fecit tibi Dominus hodie. **E**t dabit Dominus etiam Israel tecum in manu Philisthim: cras autem tu & filij tui mecum eritis: sed & castra Israel tradet Dominus in manus Philisthim. **S**taticumque Saul cecidit procordeus in terram: extimuerat enim uerba Samuelis, & robur non erat in eo, quia non comederat panem tota die illa.

Ingressa est itaque mulier illa ad Saul, (conturbatus enim erat valde) dixitque ad eum: Ecce obediuit ancilla tua voci tuae, & posui animam meam in manu mea: & audiui sermones tuos, quos locutus es ad me. **N**unc igitur audi & tu vocem ancillae tuae, & ponam coram te buccellam panis, ut comedens conualescas, & possis iter agere. **Q**ui renuit, & ait: Non comedam. Coegerunt autem eum serui sui & mulier, & tandem audita voce eorum

1 Sup. 35.
2. 1
Eccl. 46.
d. 13

1 Leuit.
20. d. 27.
Deut. 18.
b. 17.
A2. 16. c.
16.

1 Eccl. 46.
d. 13

14 surrexit de terra, & sedit super lectum. * Mu-
lier autem illa habebat vultum pascualem
in domino, & festinavit, & occidit eum tollens
que firmit, misitque eam, & exiit azyra.
15 * & posuit ante Saul & ante ferros eius. Qui
cum comederit, surrexerunt, & ambulave-
runt per totam noctem illam.

C A P. XXIX.

1 A Congregata sunt ergo Philisthim vni-
versae agmina in Aphec: sed & Israel ca-
strametatus est super fontem, qui erat in Ie-
raziel. * Et latravit quidē Philisthim incede-
bant in centurijs & millibus: David autē
& viri eius erāt novissimo agmine cū Achis.
2 * Dixitque principes Philisthim ad Achis:
Quid illi volunt Hebræi isti? Et ait Achis
ad principes Philisthim: Nūquid istis Da-
vid qui fuit servus Saul regis Israel, & est
apud me multis diebus, vel annis, & non in-
veni in eo quiddam ex die qua transiit
ad me, vsque ad diem hanc? * Istei sunt
3 autem aduersus eum principes Philisthim,
& dixerunt ei: Reverta ut visis, & sileat
in loco suo, in quo constitisti eum, & non
descendat nobiscum in praeliū, ne fiat nobis
aduersarius, cum praelari experimur: quo-
modo enim aliter poterit placare dominum
4 suum, nisi in capribus nostris? * Nonne iste
est David, cui cantabant in chori, dicentes:
Percutisti Saul in milibus suis, & David in
5 decem millibus suis? * Vocavit ergo Achis
C. David, & ait ei: Vivit Dominus, quia rectus
es tu, & bonus in conspectu meo: & exiit
tutus, & ipsoius tuus mecum est: castris & ni-
tenti in te quidquam mali ex die qua veni-
sti ad me, vsque in diem hanc: sed latrapi nō
6 places. * Revertere ergo, & vale in pace, &
ut ostendas oculos servapatri Philisthim.
7 * Dixitque David ad Achis: Quid enim feci,
& quid inveni in me servū tuo a die qua
8 disui in conspectu tuo vsque in diem hanc, ut nō
veniam, & pugnem contra inimicos domini
9 mei regis? Respondens autem Achis, locu-
tus est ad David: Scio quia bonus es tu in
oculis meis, sicut Angelus Dei: sed principes
Philisthinorum dixerunt: Non ascendet no-
10 biscum in praeliū. * Igitur confurge mane
tū, & servi domini tui, qui venerunt tecum:
& cum de nocte surrexeris, & caperis dila-
11 cesse, pergit. * Surrexit ita quo de nocte
David ipse & viri eius, ut proficeretur ma-
ne, & reverteretur ad Terrā Philisthim: Phi-
listhim autem descendit in Ierahal.

C A P. XXX.

1 A Vnusque veniens David & viri eius in
Siceleg dāe terrā, Amalec impetite-
rante in parte australi in Siceleg, & perve-
niente in Siceleg, & succedente ad igni. * Et
caperunt duxerant mulieres ex ea, a minis

vsq. ad magnū: & non intersecerant quēvis
sed secū duxerant, & pergebant itinere suo.
3 * Cum ergo venissent David & viri eius ad ci-
uitatē, & inveniissent ea succensam igni, & vi-
ros suas, & filios suos, & filias ductas esse ca-
pitivas, leuauerunt David & populus qui
erat cū eo voces suas, & plangerūt donec de-
ficerent in eis lacrymæ. * Siquidem & dux-
3 viros David captivos ductos fuerant, Achis-
noam Ierahalites, & Abigail vxor Nabal
Carmeli. * Et contristatus est David: vnde
volebat enim eum populus lapidare, quia
amara erat animus vniūcuique viri pueri
filiis suis, & filiabus: confortatus est autē Da-
7 uid in Domino Deo suo. * Et ait ad Abiathar
sacerdotem filiū Achimelech: Applica ad me
ephod. Et applicauit Abiathar ephod ad Da-
8 uid, & cōsultauit David Dūm dicit: Persequar
latrōces hos, & cōprehendam eos, an non?
Dixitque ei Dominus: Persequere: abique du-
co eum cōprehendes eos, & excutes praeliū.
9 * Abiit ergo David ipse, & Torrentis Belor:
& non laesi quidē subsisterunt. * Persecutus est au-
tem David ipse, & quadringenti viri: substi-
terant enim ducti, mei laesi transiit potius
11 rant Torrentis Belor. * Et inueniunt virum
Aegyptiū in agro, & adduxerunt eum ad Da-
uid: deiecitque ei panem ut comederet, & bi-
12 beret aquam, * sed & fragmen massæ cari-
carum, & duas ligaturas vine passæ. Quæ cum
comederet, reuertit ē spiritus eius, & resci-
cillatus est: nō enim comederat panem, neq.
biberaat aquam, tribus diebus & tribus nocti-
13 bus. * Dixit itaque ei David: Cuius es tu?
uel vnde & quo pergis? Qui ait: Puer Aegy-
14 ptius ego sum, servus viri Amaleciz: dere-
liqui autē me dominus meus, quia agroare
15 campi audierat. * Siquidem nō erupim-
us ad australem plagam Cerech, & contra
Iudam, & ad Meridie Caleb, & Siceleg suc-
16 cedimus igni. * Dixitque ei David: Potes me
ducere ad cuneum istum? Qui ait: Iura mihi
per Deum, quod non occidas me, & nō tra-
das me in manus dñi mei, & ego ducam te
16 ad cuneū istum. Et intravit ei David. * Qui
cum duxisset eum, ecce illi discumbebant su-
per faciem vniuersæ terræ comedentes & bi-
bentes, & quasi festi celebrantes diē, pro cu-
sta prada, & spoliis quæ ceperat de Terra Phi-
17 listhim, & de Terra Iuda. * Et percussit viri
E David a vespere vsque ad vespem alterius
diei, & nō euasit ex eis quisq., nisi quadrin-
genti viri adolecentes, qui ascenderant ca-
18 melos, & fugerant. * Fuit ergo David om-
niaque tulerant Amaleciz, & duas uxores
19 suas eruit. * Nec desuit quidquam a paruo vsq.
ad magnū, ei de filiis quim de filiabus, & de
spoliis, & quicquid praeuenerat omnia redu-
xit ad David. * Et tulit vniuersos greges & ar-
menta, & minauit ante faciem suam: dixit

11 runtque: Hæc est præda David. * Venit autē
David ad ducentos viros, qui lassī sublitter-
ant, nec sequi poterant David, & residere
eos iusserat in Torrente Besor: qui egressi
F sunt obviam David, & populo qui erat cum
eo. Accedens autem David ad populum, su-
22 lutavit eos pacifice. * Respondensque omnis vir
peffimus, & iniquus de viris, qui erant cum
David, dixit: Quia non venerunt nobiscum,
non dabimus eis quidquid de præda, quod erui-
mus: sed sufficiat unicuique vxor sua & filij:
23 quos cū acceperint, recedat. * Dixit autē Da-
vid: Nō sic facietis fratres mei de his, quæ tra-
didit nobis Dominus, & custodiuit nos, & de-
didit latrunculos, qui eruperāt adversum nos,
24 in manus nostras: * nec audiet vos quisquam
super sermone hoc: & quæ enim pars erit de-

G scendentis ad prælium, & remanentis ad ar-
25 cinas, & similiter diuident. * Et factum est
hoc ex die illa, & deinceps constitutum & præ-
finitum, & quasi lex in Israël vsque in diem
26 hanc. * Venit ergo David in Sicleg, & misit
dona de præda seniores Iuda proximis
suis, dicens: Accipite benedictionē de præ-
27 da hostium Domini: * His, qui erant in Beth-
thel, & qui in Ramoth ad Meridiem, & qui
28 in Iether, * & qui in Aroer, & qui in Sepha-
29 moth, & qui in Eschamo, * & qui in Rachal,
& qui in vrbibus Ierameel, & quoniam vrbibus
30 Ceni, * & qui in Arama, & qui in Iaca Afan,
31 & qui in Athach, * & qui in Hebron,
& reliquis qui erant in his locis, in quib-
us commoratus fuerat David ipse, & viri
eius.

C A P. XXXI.

1 P HILISTINI autem pugnant aduersum
Israeli: & fugerunt viri Israel ante faciē
Philisthiim, & ceciderunt interfeciti in mon-
2 te Gelboe. * I Irrueruntque Philisthiim in
Saul, & in filios eius, & percusserunt Ionathā,
3 & Abinadab, & Melchisua filios Saul, * totū
que pondus prælij versum est in Saul: & con-
cussi sunt eum viri sagittarii, & vulneratus
4 est vehementer a sagittariis. * I Dixitque Saul
ad armigerum suum: Emagina gladium tuū,
& percutite me: ne forte veniant incircumcisi
5 isti, & interficiant me, illudentes mihi. Et
noluit armiger eius: fuerat enim nimio ter-
rore perterritus. arripuit itaque Saul gladium,
6 & irruit super eum. * Quod cum vidisset ar-
miger eius, videlicet quod mortuus esset
Saul, irruit etiam ipse super gladium suum,
7 & mortuus est cum eo. * Mortuus est ergo
Saul, & tres filij eius, & armiger illius, &
8 vniuersi viri eius in die illa perierunt. * Viden-
tes autem viri Iisrah, qui erant trans vallem,

& trans Iordanem, quod fugissent viri Is-
raelitæ, & quod mortuus esset Saul, & filij
eius, reliquerunt ciuitates suas, & fugerunt:
veneruntque Philisthiim, & habitauerunt
9 ibi. * Facta autem die altera, venerunt Phi-
listhiim, vt spoliarent interfecos, & inuene-
runt Saul & tres filios eius iacentes in mon-
10 te Gelboe. * Et præciderunt caput Saul, &
spoliauerunt eum armis: & miserunt in Ter-
ram Philistinorum per circuitum, vt an-
nunciaretur in templo idolorum, & in popu-
11 lis. * Et posuerunt arma eius in templo Asa-
roth, corpus vero eius suspenderunt in muro
12 Bethsan. * I Quod cum audissent habitato-
res Iabes Galaad, quæcumque fecerant Phi-
13 listhiim Saul, & ambulauerunt omnes viri fortis-
simi, & ambulauerunt tota nocte, & tulerunt
cadaver Saul, & cadauera filiorum eius
de muro Bethsan: veneruntque Iabes Gala-
14 ad, & combusserunt ea ibi: * & tulerunt ossa
eorum, & sepelierunt in nemore Iabes, & ie-
iunauerunt septem diebus.

LIBER SECVNDVS SAMVELIS,

quem nos Secundum Regum dicimus.

CAPVT PRIMVM.

ACTVM est autem, post
quam mortuus est Saul, ut
Davi l reuenteretur a corde
Amalec, & maneret in Si-
celeg duos dies. * In die
autē: tria apparuit homo
ueniens de castris Saul ve-
ste confissa, & pulvere cōpersus caput. & ve-
nit ad David, cecidit super faciem suam. &
adorauit. * Dixitq. ad eum David: Vnde ve-
nist? Qui ait ad eū: De castris Israel fugi. * Et
dixit ad eum David: Quod est verbum quod
factum est? Indica mihi. Qui ait: Fugit popu-
lus ex praelio, & multi corruentes e populo
mortui sūt: sed & Saul & Ionathas filius eius
interierunt. * Dixitq. David ad adolecen-
tem, qui nunciabat ei: Vnde scis quia mortuus
est Saul, & Ionathas filius eius? * Et ait: ado-
lescens, qui nunciabat ei: Casti veni in montē
Gelboe, & Saul incubebat super hastā suam:
porro currens & equites appropinquabant ei,
& cōuersus post tergum suum, videnq. me
vocaui. Cui cum respondissem: Adsum: * di-
xit mihi: Qui suam es tu? Et aio ad eum: Ama-
leceus ego sum. * Et locutus est mihi: Sta su-
per me, & interfice me: quoniam tenent me
angusti, & adhuc tuta anima mea in me est.
* Stansq. super eū, occidi illum: sciebā enim
quod viuere non poterat post ruinam: & ruli-
dradem quod erat in capite eius, & asinillā
de brachio illius: & attuli ad te dāra meum
huc. * Apprehendens autē David vellimenta
sua sedit, omnesq. viti, qui erant eū eo, &

planxerunt, & tulerunt, & ieiunauerunt vsq.
ad vesperam super Saul, & super Ionathan fi-
lium eius, & super populum Dñi, & super do-
mum Israel, eo quod corruissent gladio. * Di-
xitq. David ad iuuenem qui nunciauerat ei:
Vnde es tu? Qui respondit: Filius hominis ad-
uenit Amaleciz ego sum. * Et ait ad eū Da-
uid: * Quare non simulisti mittere manū tuā
ut occideres christū Dñi? * Vocansq. David
vnū de pueris suis, ait: Accedens irruē in eū.
Qui percussit illū, & mortuus est. * Et ait ad
eū David: Sanguis tuus super caput tuum: os
enim tuum locutum est aduersum te, dicens:
Ego interfeci Christum Dñi. * Planxit autē
David planctū huiusmodi super Saul, & su-
per Ionathan filiū eius, (* & praecepit vedo-
cerent filius Iuda arcū, sicut scriptū est in Li-
bro iutorū.) Et ait: Cōsidera Israel & his, qui
mortui sunt super excelsū tuā vulnerati. * In-
clyti, Israel, super montes tuos interfecti sunt:
quo modo ceciderunt fortes? * Nolite annū-
ciare in Geth, neque annuncietis in cōpitis
Ascalonis: ne forte latent filii Philistiim,
ne exultent filii incircūforū. * Montes Gel-
boe, nec ros, nec pluuia veniant super vos, ne-
que sint agri primitiarū: quia ibi abiectus est
clypeus fortis, clypeus Saul, quasi nō esset vn-
guis oleo. * A sanguine interfectōrū, ab adipe
fortium, sagitta Ionathae non quī rediit re-
trorsum, & gladius Saul non est reuersus ina-
nis. * Saul & Ionathas amabiles, & decori in
vita sua, in morte quoque non sunt diuisi:
aquilis velociores, leonibus fortiores. * Filii

1Psal. 104
b. 15

Israel super Saul stete, qui vestiebat vos cocino in delicijs, qui prebebat ornamenta aurea cultui vestro. * Quo modo ceciderunt fortis in prælio? Ionathas in excelsis tuis occisus est? * Doleo super te frater mi Ionathas.

decore nimis, & amabilis super amorem mulierum. Sicut mater vnicuique amat filium suum, ita ego te diligebam. * Quo modo ceciderunt robusti, & perierunt arma bellica?

CAP. II

Igitur post hæc consuluit David Dominum, dicens: Num ascendam in vnam de civitatibus Iuda? Et ait Dominus ad eum: Ascende. Dixitque David: Quid ascendam? Et respondit ei: In Hebron. * Ascendit ergo David, & duæ uxores eius, Achinoam Iezraelites, & Abigail vxor Nabal Carmeli: * sed & viros, qui erant cum eo, duxit David singulos cum domo sua: & manserunt in oppidis Hebron. * I Veneruntque viri Iuda, & vnixerunt ibi David, vt regnaret super domum Iuda. Et nunciatum est David, quod viri Iabes Galaad sepelissent Saul. * Misse ergo David nuncios ad viros Iabes Galaad, dicensque ad eos: Benedixi vos Domino, qui fecistis misericordiam hæc cum domino vestro Saul, & sepelisset eum. * Et nunc retribuet vobis quidem Dominus misericordiam & veritatem: sed & ego reddam gratiam, eo quod fecistis verbum istud. * Confortentur manus vestre, & estote filij fortitudinis: cet enim mortuus sit dominus vester Saul, tamen me vnxit dominus Iuda in regem sibi. * Abner autem filius Ner princeps exercitus Saul tulit Isobeth filium Saul, & circumduxit eum per castra, regemque consilium super Galaad & super Gessuri, & super Iezrael, & super Ephraim, & super Benjamin, & super Israel vniuersum. * Quadraginta annorum erat Isobeth filius Saul cum regnare cepisset super Israel, & duobus annis regnavit: sola autem domus Iuda sequebatur David. * Et fuit nu-

merus dierum, quos comoratus est David, in pace in Hebron super domum Iuda, septem annorum, & sex mensium. * Egrediensque est Abner filius Ner, & pueri Isobeth filij Saul de castris in Gabaon. * Porro Ioab filius Saruiz, & pueri David egressi sunt, & occurrerunt eis iuxta piscinam Gabaon. Et cum in vnum conuenissent, regione sederunt: hi ex vna parte piscinæ, & illi ex altera. * Dixitque Abner ad Ioab: Surgant pueri, & ludant coram nobis. Et respondit Ioab: Surgant. * Surrexerunt ergo, & transferunt numero duodecim de Herim, ex parte Isobeth filij Saul, & duodecim de pueris David. * Apprehensique vnusquisque capite comparis sui, desixit gladium in latum contrarij, & ceciderunt simul: vocatumque est nomen loci illius: Ager robustorum, in Gabaon. * Et ortum est bellum durum satis in die illa: superatusque est Abner, & viri Israel a pueris David. * Erant autem ibi tres filij Saruiz, Ioab, & Abisai, & Asael: porro Asael cursor velocissimus fuit, quasi vnus de cæpreis, quæ morantur in siluis. * Persequabatur autem Asael Abner, & non declinavit ad dexteram neque ad sinistram omnitem persequi Abner. * Respexit itaque Abner post tergum suum, & ait: Tunc es Asael? Qui respondit: Ego sum. * Dixitque ei Abner: Vade ad dexteram, siue ad sinistram, & apprehende vnum de adolescentibus, & tolle tibi spolia eius. Noluist autem Asael omnitem persequi Abner. * Rursusque locutus est Abner ad Asael: recedes, nolime te qui ne compellat confondere te in terram,

& leuare non potero faciem meam ad Ioab
 23 fratrem eum. * Qui audire contempsit, &
 noluit declinare: percussit ergo eum Abner
 auersa hasta in inguine, & transfudit, & mor-
 tuus est in eodē loco: omnesq. qui transibāt
 per locum illum, in quo ceciderat Asael, &
 mortuus erat, subsistebant. * Persequentibus
 24 autem Ioab, & abisai fugientem Abner, sol-
 occubuit: & uenerūt vsque ad Collem aque
 ductus, qui est ex aduerso vallis itineris de-
 25 serti in Gabao. * Congregatique sunt filij
 Benjamin ad Abner: & conglobati in vnum
 cuneum, steterunt in summitate tumuli vi-
 26 niui. * Et exclamauit Abner ad Ioab, & ait:
 Num vsque ad interuentionem tuam mucro
 defruet? an ignoras quod periculosa sit des-
 27 peratio? vsquequo nō dicis populo vt omi-
 tat persequi fratres suos? & ait Ioab: Viuit

Dominus, si locutus fuisses, mane recessisset
 28 populus persequens fratrem suum. * Insonuit
 Gergo Ioab buccina, & stetit omnis exercitus,
 nec persecuti sunt ultra Israel, neque iniere
 29 certamen. * Abner autem & viri eius abie-
 runt per campestria, tota nocte illa: & tran-
 30 sierunt Iordanem, & lastrata omni Beth ho-
 ron, venerunt ad castra. * Porro Ioab reuer-
 sus, omisso Abner, congregauit omnem pop-
 31 ulum: & defuerunt de pueris Dauid decem
 & nouem viri, excepto Asele. * Serui autē
 qui erant cum Abner trecentos sexaginta, qui
 & mortui sunt. * Tuleruntque Asael, & sepe-
 32 lierunt eum in sepulchro patris sui in Bethle-
 hem: & ambulauerunt tota nocte Ioab & vi-
 ri qui erant cum eo, & in ipso crepusculo
 peruenērunt in Hebron.

CAP. III.

1 **A**lta est ergo longa concerratio inter do-
 mum Saul, & inter domū Dauid: Dauid
 proficiens, & semper seipso robustior, do-
 2 mus autem Saul decrescit quotidie. * I Natiq.
 sunt filij Dauid in Hebron: fuitque primo-
 3 genitus eius Amnon de Achinoam Iezrahe-
 litide. * Et post eum Cheleab de Abigail vi-
 xore Nabal Carmeli: porro tertius Absalon
 filius Maacha filie Tholmai regis Gessur.
 4 * Quartus autem Adonias, filius Haggith
 5 quintus Saphathia, filius Abital. * Sextus
 quoque Iechraam de Egla uxore Dauid, hi
 6 nati sunt Dauid in Hebron. * Cum ergo es-
 set praelium inter domum Saul & domum
 7 Dauid, Abner filius Nee regebat domum
 Saul. * Fuerat autem Sauli concubina nomi-
 8 nes Rephai, filia Aia. Dixitque Iobab ad
 Abner: * Quare ingressus es ad concubinam
 patris mei? Qui iratus nimis propter verba

Iobab, ait: Numquid caput canis ego
 sum aduersum Iudā hodie, qui fecerim mi-
 sericordiam super domum Saul patris tui, &
 super fratres & proximos eius, & non tradidi
 te in manus Dauid, & tu requisisti in me
 9 quod argueres pro muliere hodie? * Hac fa-
 ciat Deus Abner, & hac addat ei, nisi quomo-
 do iuravit Dominus Dauid, sic faciam cum
 eo, * vt transferatur regnum de domo Saul,
 & eleuetur thronus Dauid super Israel, & su-
 10 per Iudam, a Dan vsque Bersabee. * Et non
 poterit respondere ei quidquam, quia metue-
 11 bat illum. * Misit ergo Abner nuncios ad
 12 Dauid pro se dicentes: Cuius est terra? Ec-
 ce loquerentur: Fac mecum amicitias, & e-
 rit manus mea tecum, & reducam ad te vni-
 13 uersum Israel. * Qui ait: Optime: ego facia
 tecum amicitia: sed vno rem peto a te, di-
 cens: Non videbis faciem meam antequam
 adduxeris Michol filiam Saul: & sic venieris,
 & videbis me. * Misit autem Dauid nun-

1. Reg.
13. g. 27.

cios ad Isobeth filium Saul, dicens: & Red-
de uxorem meam Michol, quam despondi
mihi centum præputiis Philisthim. * Mitit
ergo Isobeth, & tulit eam a viro suo Phil-
tici, filio Lais. * Sequabaturque eam vir
suus, plorans vsque Bahurim: & dixit ad
eum Abner: Va-de, & reuertere. Qui reuersus
est. * Sermonem quoque intulit Abner ad
seniores Israel, dicens: Tam heri quam nu-
dius fueris quærebatis Dauid vt regnaret su-
per uos. * Nunc ergo facite: quoniam Do-
minus locutus est ad Dauid, dicens: In ma-
nu ferui mei Dauid saluabo populum meum.
D Israel de manu Philisthim, & omnium ini-
micorum eius. * Locutus est autem Abner
etiam ad Beuamin. * Et abiit vt loqueretur
ad Dauid in Hebron omnia que placuerant
Israel, & vniuerso Beniamin. * Venique
ad Dauid in Hebron cum viginti viris: & fe-
cit Dauid Abner, & viris eius qui venerant
cum eo, conuiuium. * Et dixit Abner ad Da-
uid: Surgam, vt congregem ad te domum
meum regem omnem Israel, & incam tecum
fædus, & imperes omnibus, sicut desiderat
anima tua. Cum ergo deduxisset Dauid Ab-
ner, & ille isset in pace, * flacim pueri Da-
uid, & Ioab venerunt, cæsis latronibus, cū præ-
da magna nimis: Abner autem non erat cū
Dauid in Hebron, quia iam dimiserat eum.
33 & profectus fuerat in pace. * Et Ioab, & om-
nis exercitus, qui erat cū eo, postea uenerunt:
nuntiatum est itaque Ioab a narrantibus: 1
E Venit Abner filius Ner ad regem, & dimisit
eum, & abiit in pace. * Et ingressus est Ioab
ad regē, & ait: Quid fecisti? Ecce venit Abner
ad te: quare dimisit eum, & abiit & recessit?
15 * Ignoras Abner filium Ner quoniam ad hoc
venit ad te vt deciperet te, & sciret exitum
teum, & introitum tuum, & nosset omnia
que agis? * Ingressus itaque Ioab a Dauid,
miserunt nuncios post Abner, & reduxit eum a
cisterna Sira, ignorante Dauid. * Cumque
redisset Abner in Hebron, sororū adduxit
eum Ioab ad medium porta, vt loqueretur
ei, indolo: & percussit illum ibi in inguine,
& mortuus est in vlione sanguinis Aiael
fratris eius. * Quod cum audisset Dauid rem-
iam postea, ait: Mundus ego sum, & regnum
meum apud Dominum vsque in sempiternū
a sanguine Abner filij Ner, * & vanit super
caput Ioab, & super omnem domum patris
eius: nec delectat de domo Ioab factum si-
minis sustinens, & leprosus, & tenēs fissi, & eo
dons gladiis, & indignis pane. * Igitur Ioab
& Abia frater eius interfecerunt Abner, eo
quod occidisset Aiael fratrem eorum in Ga-
baon in prælio. * Dixit autē Dauid ad Ioab,
& ad omnem populum, qui erat cum eo:
Scindite vestimenta uestra, & accingimini
saccis, & plangite ante exequias Abner: por-
ro rex Dauid sequetur feretrum. * Cum-

que sepelissent Abner in Hebron, leuauit rex
Dauid vocem suam, & fleuit super tumulum
Abner: fleuit autem & omnis populus. * 17
gensque rex & lugens Abner, & Nequequā
vt mori solent ignaui, mortuus est Abner.
14 * Manus tuæ ligatæ non sunt, & pedes tui non
sunt compedi-bus: aggrauati sed sicut solent
cadere coram filiis iniquitatis, sic corruisti.
Congeminauque omnis populus fleuit su-
per eum. * Cumque venisset vniuersa mul-
titudine cibum capere cū Dauid, clara adhuc
die iurauit Dauid, dicens: Hæc faciat mihi
Deus, & hæc addat, si ante occasum solis gu-
stauero panem, uel aliud quidquam. * Om-
nisque populus audiuit, & placuerunt eis cū-
cta que fecit rex in conspectu totius populi.
37 * & cognouit omne vulgus, & vniuersus Is-
rael in die illa quoniam non adum fuisset
18 rege vt occideretur Abner filius Ner. * Dixit
quoque rex ad seruos suos: Num ignoratis
quoniam princeps & maximus cecidit hodie
in Israel? * Ego autem adhuc delicatus, &
39 vndus rex: porro viri illi filij Saruæ duri
sunt mihi: retribuatur Dominus facienti qualis
iuxta malitiam suam.

CAP. III.

F Advenit autem Isobeth filius Saul quod
A cecidisset Abner in Hebron: & dissoluta
sunt manus eius, omnisque Israel pertorba-
tus est. * Duo autem viri principes latronum
erant filio Saul, nomen vni Baana, & nomen
alteri Rechab, filij Remmon Berothita de fi-
liis Beniamin: siquidem & Beroth reputata
est in Beniamin. * & fugerunt Berothita in
Gethaim, fueruntque ibi adueni vsque ad ti-
pus illud. * Erat autem Ionathas filio Saul
filius debilis pedibus: quinquennis enim fuit
quando venit nuncios de Saul & Ionathas ex
Israel: tollens itaque eum nutrix sua, fugit:
cumque festinaret vt fugeret, cecidit, &
claudus effusus est: habuitque vocabu-
lum Niphiboth. * Venientes igitur filij
Remmon Berothie, Rechab & Baana, in-
gressi sunt feruente die domum Isobeth:
qui dormiebat super stratum suum in die.
Et ostia domus purgans triticum, obdoru-
6 miuit. * Ingressi sunt autem domum later-
ter alilmentes spicas tritici, & percusserunt
campum inguine Rechab & Baana frater eius,
7 & fugerunt. * Cum autem ingressi fuisset
domum, ille dormiebat super lectum
suum in conclauis, & percipientes intresce-
runt eum: sublatoque capite eius, abierunt
8 per viam deserti tota nocte, * & attulerunt
caput Isobeth ad Dauid in Hebron: direx-
eruntque ad regem: Ecce caput Isobeth filij
Saul inimici tui, qui quærebat animam tuam:
& dedit Dominus domino meo regi vlioniē
9 hodie de Saul, & de semine eius. * Respon-

1. Reg. 2.
25

dominus autem David Reethab, & Banas fratri-
eius, filijs Remmon Berothiz, dixit ad eos:
Vinit Dominus, qui erit animam meam de
omni angustia, quoniam eum, qui amun-
duerant mihi. & dixerat: Mortuus est Saul:

qui putabat se prospera facere, tenui, &
occidi eum in Siceleg, cui oportet at merce-
dem dare pro nuncio. Quanto magis cum
homines impij interfecerunt vitum in-
noxium in domo sua, super lectum suum, non

queram sanguinem eius de manu vestra, &
auferam vos de terra? Precepit itaque Da-
uid pueris suis, & interfecerunt eos: praece-
dentesque manus & pedes eorum, suspen-
dunt eos super piscinam in Hebron: caput au-
tem Iabobeth tulerunt, & sepelierunt in se-
pulchro Abner in Hebron.

C A P. V.

ET venerunt vniuersi tribus Israel ad Da-
uid in Hebron, dicentes: I Ecce nos, o-
rumque, & caro tua sumus. Sed & heri & nu-
diuisti cum esset Saul rex super nos, tu
eras educens & reducens Israel: dixit au-
tem Dominus ad te: Tu pascis populum
meum Israel, & tu eris dux super Israel.
Venerunt quoque & seniores Israel ad re-
gem in Hebron, & percussit cum eis rex Da-
uid sedus in Hebron coram Domino: vixit
autem David in regem super Israel. Filius
triginta annorum erat David, cum re-
gnare coepisset, & quadraginta annis re-
gnauit. In Hebron regnauit super Iudam
septem annis & sex mensibus: in Ierusalem
autem regnauit triginta tribus annis super
omnem Israel & Iudam. Et abiit rex, &
omnes viri qui erant cum eo, in Ierusalem,
ad Iebusim habitatores terrae: distum-
pfit David ab eis: Non ingredieris huc, nisi
abstuleris caecos & claudos dolentes: Non
ingredietur David huc. Coepit autem Da-
uid aedificare Ierusalem, hanc est ciuitas David. Pro-
posuerat enim David in die illa premium,

qui percussisset Iebusim, & tetigisset do-
matum fistulas, & abstulisset caecos, & clau-
dos dolentes animam David idcirco dicitur
in proverbio: Caecos & claudos non intra-
bunt in templum. Habitauit autem Da-
uid in arce, & vocauit eam, Ciuitatem
David: & aedificauit per gymrum a Mello
& intrinsecus. Et ingrediebatur pro-
ficiens atque succrescens, & Dominus Deus
exercituum erat cum eo. Misit quoque Hi-
ram rex Tyri nuncios ad David, & ligna
cedrina, & artifices lignorum, artífes-
que lapidum ad parietes: & aedificauerunt
domum David. Et cognouit David quon-
iam confirmasset eum Dominus regem su-
per Israel, & quoniam exaltasset regnum eius
super populum suum Israel. Accepit ergo
David adhuc concubinas & uxores de Ierusa-
lem, postquam venerat de Hebron: nati-
que sunt David & alij filij & filiae: & haec nomi-
na eorum, qui nati sunt ei in Ierusalem, Sa-
mua, & Sobab, & Nathan, & Salomon,
& Iebahar, & Elisua, & Nepheg, & Iaphia,
& Elisama, & Elioda, & Eliphaleth.
Audierunt ergo Philistim quod vnissent
David in regem super Israel, & ascenderunt
vniuersi vt quærerent David: quod cum au-
disset David, descendit in praesidium. Philis-
tim autem venientes diffusi sunt in Val-
le Raphaim. Consultauit David Dominum,
dicens: Si ascendam ad Philistim? & si dabis
eos in manu mea? Et dixit Dominus ad Da-
uid: Ascende, quia trades dabo Philistim in ma-
nu tua. Venit ergo David & Baal Raphaim.

1. r. Par.
14.2.1

1. Par. 3.
2.1.

1. Paral.
14.2.10

1. Paral.
14.2.10

& per-

D & percussit eos ibi, & dixit: Diuisit Dominus inimicos meos corā me, sicut diuiduntur aquae. Propterea vocatum est nomen loci illius, Baal Pharasim. * Et reliquerūt ibi sculptilia sua: quae tulit Dauid, & vir eius. * Et addiderunt adhuc Philisthaim vt ascenderent, & diffusi sunt in Valle Raphaim. * Consultauit autē n. Dauid Dominum: Si ascendam contra Philisthæos, & tradas eos in manus

meas? Qui respondit: Non ascendas contra eos, sed gyra post tergum eorum, & venies ad eos ex aduerso pyrorum. * Et cum audieris sonitum gradientis in cacumine pyrorum, tunc inibis praelium: quia tunc egredietur Dominus ante faciem tuam, vt percutiat castra Philisthaim. * Fecit itaque Dauid sicut præceperat ei Dominus, & percussit Philisthaim de Gabaa, vsque dum venias Gezer.

CAP. VI.

Congregauit autem rursus Dauid omnes electos ex Israel triginta millia. * Surrexitq. Dauid, & abiit, & vniversus populus, qui erat cum eo de viris Iuda, vt aduocent arcam Dei, super quam inuocatum est nomen Domini exercituum, sedentis in cherubim super eam. * Et imposuerunt arcam Dei super plaustrum nouum: tuleruntque eam de domo Abinadab, qui erat in Gabaa: Oza autem, & Ahio filij Abinadab, minabant planstrum nouum. * Cumque tulissent eam de domo Abinadab, qui erat in Gabaa, custodienti arcam Dei Ahio præcedebat arcam. * Dauid autem, & omnis Israel ludabant coram Domino in omnibus lignis fabrefactis, & citharis & liris & tympanis & sistris & cymbalis. * Postquam autem venerunt ad Aream Nachon, extendit Oza manum ad arcam Dei, & tenuit eam: quoniam calcitrabant boues, & declinauerunt eam. * Israhelq. est indignatione Dominus contra Oza, & percussit eum super temeritatem: qui mortuus est ibi iuxta arcam Dei. * Contristatus est autem Dauid, eo quod percussisset Dominus Oza, & vocatum est nomen loci illius: Percussio Oze vique in diem hanc. * Et exiuit Dauid Dominum in die illa, dicens: Quo modo ingreditur ad me arca

Domini? * Et noluit diuertere ad se arcam Domini in ciuitatem Dauid: sed diuertit eam in domum Obededom Getheri. * Et habitauit arca Domini in domo Obededom Getheri tribus mensibus: & benedixit Dominus Obededom, & omnem domum eius. * Nuntiaturq. est regi Dauid quod benedixisset Dominus Obededom, & omnia eius propter arcam Dei. Abiit ergo Dauid, & adduxit arcam Dei de domo Obededom in ciuitatem Dauid cum gaudiis & erat cum Dauid septem chori, & victima vituli. * Cumq. transiret qui portabant arcam Domini sex passus, minolabat bouem & arietem. * & Dauid saltabat totis viribus ante Dominum. Porro Dauid erat accinctus epod lineo. * Et Dauid, & omnis domus Israel ducebant arcam testamenti Domini, in iubilo, & in clangore luccine. * Cumq. intrasset arca Domini in ciuitatem Dauid, Michol filia Saul prospiciens per fenestram, uidit regem Dauid subsistentem, atque saltantem coram Domino: & despondit eum in corde suo. * Et introduxerunt arcam Domini, & imposuerunt eam in loco suo in medio tabernaculi, quod tendebat ei Dauid: & obruit Dauid holocaustis, & pacifica coram Domino. * Cumq. complisset offerens holocausta & pacifica, benedixit populo in nomine Domini exercituum. * Et paratus est uniuersa multitudini

1. Par.
13. b. 5

1. Reg. 7
2. 3

1. Par.
13. b. 11

1. Par.
15. d. 25

1. Par.
15. d. 26

Israel tam uiro quam mulieri singulis collo-
 ridi panis unam, & allaturam bubule carnis
 vni, & similitam fraxam oleo: & abiit omnis
 10 populus, unusquisq; in domum suam. Reuer-
 susq; est Dauid ut benediceret domui suae: &
 egressa Michol filia Saul in occursum Dauid,
 ait: Quam gloriosus fuit hodie rex Israel dis-
 cooperis se ante ancillas seruatorum suorum,
 & nudatus est, quasi si auderet unum de seor-

11 ris. Dixitq; Dauid ad Michol: Ante Domi-
 num, qui elegit me potius quam patrem
 tuum, & quam omnem domum eius, & prae-
 cepit mihi ut essem dux super populum Do-
 12 mini in Israel, & Iudam, & uiros suam plus
 quam factus sum: & ero humilis in oculis meis:
 & cum ancillis, de quibus locuta es, glorio-
 13 sior apparebo. Igitur Michol filia Saul non
 est natus filius usque in diem mortis suae.

CAP. VII.

1 **F**ADUM est autem cum sedisset rex in do-
 mo sua, & Dominus dedisset ei requiem
 2 undique ab uniuersis inimicis suis, dixit ad
 Nathan prophetam: Vide sine quod ego ha-
 3 bitem in domo cedrina, & arca Dei posita sit
 in medio pellium? Dixitq; Nathan ad re-
 4 gem: Omne quod est in corde tuo, uade fac:
 quia Dominus tecum est. Factum est autem
 5 in illa nocte: & ecce sermo Domini ad Na-
 6 than, dicens: Vade, & loquere ad seruum meum
 Dauid: Hec dicit Dominus: Nunquid tu aedi-
 7 ficabis mihi domum ad habitandum? Ne-
 que enim habitauit in domo ex die illa, qua
 eduxi filios Israel de Terra Aegypti, usque in
 diem hanc: sed ambulabam in tabernaculo,
 8 & in tentorio. Per cuncta loca, que transiui
 cum omnibus filiis Israel, numquid loquens
 locutus sum ad unam de tribubus Israel, cui
 praecepi, ut pasceret populum meum Israel,
 9 dicens: Quare non aedificasti mihi domum
 cedrinam? Et nunc haec dices seruo meo Da-
 10 uid: Hec dicit Dominus exercituum: Ego
 11 tui te de pascuis sequentem greges, ut esses
 dux super populum meum Israel: & fui tecum
 in omnibus vbicunq; ambulasti, & in-
 terfecisti uniuersos inimicos tuos a facie tua:
 fecitq; tibi nomen grande, iuxta nomen ma-
 12 gnum, qui sunt in terra. Et ponam locum

populo meo Israel, & plantabo eum, & habi-
 tabit sub eo, & non turbabitur amplius: nec
 11 aident filij iniquitatis ut adigant eum sicut
 prius, ex die qua constitui iudices super po-
 pulum meum Israel, & requiem dabo tibi ab
 omnibus inimicis tuis, praedicique tibi Do-
 12 minus, quod domum faciat tibi Domi-
 nus. Cumque completi fuerint dies tui,
 & dormieris cum patribus tuis, suscitabo se-
 13 mentum post te, quod egredietur de uero
 tuo, & firmabo regnum eius. Ipse aedi-
 14 ficabit domum nomini meo, & stabiliam thro-
 num regni eius usque in sempiternum. Ego
 15 ero ei in patrem, & ipse erit mihi in filium:
 qui si inique aliquid gesserit, arguam eum in
 uirga mitorum, & in plagis filiorum hominis.
 16 Misericordiam autem meam non auferam
 ab eo, sicut abstuli a Saul, quem amoui
 a facie mea. Fideles erit domus tua, & re-
 17 gnum tuum usque in aeternum ante faciem
 tuam, & thronus tuus erit firmus super.
 18 Secundum omnia uerba haec, & iuxta uni-
 19 uersam dissonem istam, sic locutus est Na-
 than ad Dauid, & ingressus est autem rex
 Dauid, & seditorum Dominum, & dixit:
 Quis ego sum Domine Deus, & quid do-
 mus mea, quia adduxisti me huc? Sed
 hoc parum uisum est in conspectu tuo Do-
 mine Deus, nisi locum tibi daret domo ser-
 uum tuum longinquum: ista est enim lex,

Domine

1. Par.
17. a. 1.1. Sup.
Reg. b. 11
Psal. 77.
g. 75.1. Reg.
8. b. 191. Reg. 5
2. 31. Par.
22. c. 101. Paral. 88.
2. 3. 331. Heb. 1.
b. 5

30 Domine Deus. * Quid ergo addere poterit
adhuc David, ut loquatur ad te? tu enim scis
31 seruum tuum Domine Deus. * Propter ver-
bum tuum, & secundum cor tuum fecisti omnia
magnalia hæc, ita ut norum faceres seruo
32 tuo. * Idcirco magnificatus es Domine
Deus, quia non est similis tui, neque est Deus
extra te, in omnibus que audimus auribus
33 nostris. * Que est autem, ut populus tuus Israel,
gens in terra, propter quod iuit Deus, ut redi-
meret eam sibi in populo, & poneret sibi nomē,
34 facerem, eis magnalia, & horribilis super ter-
ram, facie populi tui, que redemisti tibi ex Aeg-
35ypto, gentē, & deū eius. * Firmasti enim tibi
populū tuum Israel in populo sempiternum:
& tu Domine Deus factus es eis in Deum.
35 * Nunc ergo Domine Deus verbum, quod lo-
cutus es super seruum tuū, & super domum
eius, suscita in sempiternum: & fac sic ut locu-
36 tus es, * ut magnificetur nomen tuum usque
in sempiternū, & que dicatur: Domineus exer-
cituum, Deus super Israel. Et domus serui tui
37 David erit stabilita coram Domino, * quia tu
Domine exercituum Deus Israel reuelasti
autem serui tui, dicens: Domum ædificabo tibi:
propterea inuenit serui tuos cor suum ut
38 oraret te oratione hæc. * Nunc ergo Domine
Deus, ita es Deus, & verba tua erunt verba: lo-
39 cutus es enim ad seruum tuū bonis hæc. * In-
cipe ergo, & benedix domui serui tui, ut sit in
sempiternū coram te: quia tu Domine Deus
locutus es, & benedictione tua benedicetur
domus serui tui in sempiternum.

CAP. VIII.

1 Actum est autem post hæc percussit Da-
uid Philisthim, & humiliavit eos, & ex-
2 cult David præter tributi de manu Philis-
thim. * Et percussit Moab, & mensus est eos
funiculo, & conuas terræ: mensus est autem
duos funiculos, unū ad occidendum, & unum
3 ad vivificandum: factusque est Moab David
serviens sub tributo. * Et percussit David
Adarezer filium Rohob regem Soba, quādo
4 profectus est ut domiaretur super flumen
Euphratem. * Et captis David ex parte eius
mille septingenti equibus, & viginti milli-
5 bus pedum, subiecit omnes iugales tur-
rum: & dereliqui autem ex eis centum currus.
6 * Venit quoque Rex Damascus, ut prædium
ferret Adarezer regi Soba: & percussit David
de Syria viginti duo millia virorum. * Et po-
7 suit David prædium in Syria Damascus fe-
deratque Syria David serviens sub tributo: ser-
vauitque Dominus David in omnibus ad
8 quæcumque profectus est. * Et tulit David ar-
ma aurea, quæ habebant serui Adarezer, &
9 derelicit in Ierusalem. * Et de Beze, & de Be-
roch civitatibus Adarezer tulit rex David res
multas nimis. * Audist autem Thous rex
Emath, quod percussisset David omne robur

10 Adarezer, & misit Thou loram filium suum
ad regem David, ut saluaret eum congratu-
C lant, & gratias ageret eo quod pugnavit: Ade-
rezer, & percussisset eum. Hostis quoque erat
Thou Adarezer, & in manu eius erant vestia au-
11 rea, & vasa argentea, & vasa area: quæ & ipsa
sanctificavit rex David Dño cum argento &
auro, quæ sanctificaverat de vniuersi genti-
12 bus, quas subegerat * de Syriæ, & Moab, & fi-
lij Ammon, & Philisthim, & Amalec, & de
manubijs Adarezer filij Rohob regis Soba.
13 * Fecit quoque sibi David nomen cum re-
deretur capta Syria in Valle alinarum,
14 cæsis decem & octo millibus: & posuit in
Idumæa custodes, statuque prædium: & sa-
da est vniuersa Idumæa seruus David, &
seruauit Dominus David in omnibus ad
15 quæcumque profectus est. * Et regnavit Da-
uid super omnem Israel: faciebat quoque
David iudicium & iustitiam omni populo
16 suo. * Ioab autem filius Saruæ erat super
exercitum: porro Iosaphat filius Ahud erat
17 a commentarijs: * & Sadoch filius Achitob,
& Achimelech filius Abiathar, erant sacerdo-
tes: & Saraias, scriba: * Benaias autem filius
Isaia super cerethi & phlethi: filij autem
David sacerdotes erant.

CAP. IX.

1 E T dixit David: Puta scire est illi quis re-
manserit de domo Saul, ut faciam cum
2 eo misericordiam propter Ionatham? * Erat
autem de domo Saul, seruus nomine Siba:
quem cum vocasset rex ad se, dixit ei: Tunc
3 es Siba? Et ille respondit: Ego sum seruus tuus.
4 * Et ait rex: Numquid superest aliquis de do-
mo Saul, ut faciam cum eo misericordiam?
Dei Dixitque Siba regi: Superest filius Iona-
5 than, debilis pedibus. * Vbi, inquit, est de Si-
ba ad regem, Erce, ait, in domo est Machir
6 filij Ammiel in Lodabar. * Ait ergo rex
David, & tulit eum de domo Machir filij
7 Ammiel de Lodabar. * Cum autem venisset
Miphoboseh filius Ionathæ filij Saul ad Da-
uid, corruit in faciem suam, & adorauit. Di-
8 xitque David: Miphoboseh? Qui respondit: Di-
xi sum seruus tuus. * Et ait ei David: Ne ti-
9 meas, quia faciens facit in me misericordiam
propter Ionatham patrem tuum, & relictum
C ti bi omnes agros Saul patris tui, & tu con-
10 der panem in mensa mea semper. * Qui ada-
rans cum, dixit: Quis ego sum seruus tuus,
quoniam reperiisti super eum mortuum
9 mille me? * Vocauit itaque rex Siba puer
rum Saul, & dixit ei: Omnia quæcumque fue-
10 rint Saul, & domus eius, dedit filio domini tui.
11 * Operere igitur ei terram.
12 Et ait, filij tui, & serui tui: & inferes filio do-
mini tui cibos ut alatur: Miphoboseh autem
filius domini tui comedet semper panem su-
per mensam tuam. Erant autem Sibe quiri-

11 decima filij, & viginti serui. * Dixitq. siba ad regem: Sicut iussisti domine mi rex seruo tuo, sic faciet seruus tuus: & Miphiboseth comedet super mensam meam, quasi unus de filiis regis. * Habebat autem Miphiboseth

12 filium parvulum nomine Michai: omnis vero cognatio domus Siba serviebat Miphiboseth. * Porro Niphiboseth habitabat in Ierusalem. quia de mensa regis iugiter vescetur, & erat claudus utroque pede.

C A P. X.

1 **A** Quid est autem post hæc, ut moretur rex filiorum Ammon, & regnavit Hanon filius eius pro eo. * Dixitq. David: Faciam misericordiam cum Hanon filio Naas, sicut fecit pater eius mecum misericordiam. Misi ergo David, consolans eum per servos suos super patris interitu. Cum autem venissent servi David in terram filiorum Ammon, * dixerunt principes filiorum Ammon ad Hanon dominum suum: Putas quod propter honorem patris tui misit David

ad te consolatores, & non ideo ut investigaret, & exploraret civitatem, & erueret eam, misit David servos suos ad te? * Tulit itaque Hanon servos David, rasiq. dimidiam partem barba eorum, & præcidit vestes eorum medias usque ad nates, & dimisit eos. * Quod cum nunciatum esset David, misit in occursum eorum: erant enim viri confusi turpiter valde, & mandavit eis David: Manete in Iericho, donec crescat barba vestra, & tunc revertimini. * Videntes autem filij Ammon quod iniuriam fecissent David, miserunt, & conduxerunt mercede Syram

11. Paral.
19.2.3

Rohob & Syrum Soba, viginti millia pedatum, & a rege Maacha mille viros, & ab
 7 Istob duodecim millia virotum. * Quod
 cum audisset David, misit Ioab & omnem
 8 exercitum bellatorum. * Egressi sunt ergo
 filij Ammon, & direverunt aciem ante ipsum
 introitum porte. Syrus autem Soba, & Ro-
 9 hob, & Istob, & Maacha scortum erant in
 campo. * Videns igitur Ioab quod prapa-
 ratum esset aduersum se praelium, & ex ad-
 uerso & post eorum, elegit ex omnibus ele-
 10 Cti Israhel, & instruxit aciem contra Syrum:
 * reliquam autem partem populi tradidit: Abi
 11 sai fratri suo, qui direxit aciem aduersus filios
 12 Ammon. * Et ait Ioab: Si praeluerint aduer-
 sum me Syri, eris mihi in adiutorium: si au-
 13 tem filij Ammon praeluerint aduersum te,
 14 auxiliabor tibi. * Isto vir fortis, & pugnetur
 pro populo nostro ciuitate Dei nostri: Domi-
 15 nus autem faciet quod bonum est in conse-
 16 cu suo. * Inijt itaq; Ioab & populus qui erat
 cum eo, certamen contra Syros: qui statim
 17 fugerunt a facie eius. * Filij autem Ammon

videntes quia fugissent Syri, fugerunt & ipsi
 a facie Abisai, & ingressi sunt ciuitatem: re-
 15 uersusq; est Ioab a filiis Ammon, & venit Je-
 rusalem. * Videntes igitur Syri quoniam cor-
 16 disissent coram Israhel, congregati sunt pari-
 ter. * Misitq; Adarexer, & eduxit Syros, qui
 erant trans flumini, & adduxit eorum exer-
 citum: Sobach autem, magister militiae
 17 Adarexer, erat princeps eorum. * Quod cum
 nuntiatum esset David, contraxit omnem
 Israhel, & transiit Iordanem, venique
 in Helam, & direxerunt aciem Syri ex ad-
 uerso Dauid, & pugnauerunt contra eum.
 18 * Fugeruntq; Syri a facie Israhel, & occidit
 Dauid de Syris septingentos currus, & qua-
 draginta millia equitum: & Sobach princi-
 19 pem militiae percussit: qui statim mortuus
 est. * Videntes autem vnuerſi reges, qui
 erant in praesidio Adarexer, se victos esse ab
 Israhel, expauerunt: & fuerunt quinquagin-
 ta & octo millia coram Israhel. Et fecerunt pa-
 cem cum Israhel: & seruierunt eis, tunc usq;
 Syri auxilium praebere ultra filijs Ammon.

CAP. XI.

Et Paral.
20.21.

1 **F** Actum est autem, i vertente anno, eo
 tempore quo solent reges ad bella proce-
 dere, misit Dauid Ioab, & seruos suos cum
 eo, & vnuerſum Israhel, & vallauerunt filios
 2 Ammon, & obsiderunt Rabba. Dauid autem
 remansit in Ierusalem. * Dom huc ageren-
 3 tur, accidit vt surgeret Dauid de strato suo
 post meridiem, & deambularet in solario do-
 mus regiae: videntesq; mulierem se lauante, ex
 4 aduerso super solarium suum: erat autem
 5 mulier pulchra valde. * Misit ergo rex, & re-
 quisit qui quae esset mulier. Nuncia cumq; est ei
 quod ipsa esset Bethsabee filia Eliam, vxor
 6 Vriae Hethai. * Misit itaque Dauid nuncios,
 tulit eam: quae cum ingressa esset ad solum

dominiuit cum ea: statimq; sanctificata est
 7 ab immunditia sua: & reuersa est in domum
 suam conceptu seu. Mittensq; nunciauit Da-
 8 uid, & ait: Concepi. * Misit autem Da-
 uid ad Ioab, dicens: Mitte ad me Vriam He-
 9 thzum. Misitq; Ioab Vriam ad Dauid. * Et
 venit Vrius ad Dauid. Quaesitq; Dauid qui
 10 recte ageret Ioab, & populus, & quomodo
 11 administraretur bellum. * & dixit Dauid ad
 Vriam: Vade in domum tuam, & laus pedes
 12 tuos. Et gressus est Vrius de domo regis, si-
 13 cutusq; est cum cibis regis. * Dormiuit au-
 14 tem Vrius ante portam domus regis cum alijs
 15 seruis domini sui, & non descendit ad domum
 16 suum. * Nunciauitq; est Dauid a dicens:
 17 Vrius non iuit in domum suum. Et ait

1 Ieu. 15.
d. 18

Dauid

David ad Vriam: Numquid non de via venisti? quare non descendisti in domum tuam?
 11 * Et ait Vriam ad David: Arca Dei & Israel & Iuda habitant in papiionibus, & dominus meus Ioab, & serui domini mei super faciem terræ manent: ego ingrediar domum meam, ut comedam & bibam, & dormiam cum uxore mea: per salutem tuam, & per salutem anni me tunc non faciam rem hanc. * Ait ergo David ad Vriam: Mane hic etiam hodie, & cras dimittam te. Mansit Vriam in Ierusalem in die illa & altera: & vocavit eum David ut comederet coram se & biberet, & incubaret eum: qui egressus vespere, dormiuit in strato suo cum servis domini sui, & in domum suam non descendit. * Factum est ergo mane, & scripsit David epistolam ad Ioab: misitque per manum Vriæ, & scribens in epistola: Ponite Vriam ex aduerso belli, ubi fortissimum est prælum: & derelinquite eum, ut percussus intereat. * Igitur cum Ioab obfideret urbem, posuit Vriam in loco ubi sciebatur viros esse fortissimos. * Egressique viri de ciuitate, bellabant aduersum Ioab, & ceciderunt de populo serui domini David, & mortuus est etiam Vriam Hethæus. * Misit itaque Ioab, & nunciauit David omnia verba prælij: præcepitque nuncio, dicens: Cum complueris priuatos sermones belli ad regem, & si cum videris indignari, & dixerit: Quare accessistis ad murum, ut præliaremini? an ignorabatis quod multa desuper ex muro tela mittantur.
 31 * Quis percussit Abimelech filium Ierobaal? Nonne mulier misit super eum fragmen molæ de muro, & interfecit eum in Thebes? quare iuxta murum accessistis? dices: Etiam serui tui Vriam Hethæus occubuit. * Abiit ergo nunciatus, & venit, & narrauit David omnia quæ ei præceperat Ioab. * Et dixit nunciatus ad David: Præualuerunt aduersum nos viri, & egressi sunt ad nos in agrum: nos autem facto impetu perferocies eos sumus vique ad portam ciuitatis. * Et direxerunt iacula sagittarum ad seruos tuos ex muro desuper: mortuique sunt de seruis regis, quinque autem serui tui Vriam Hethæus mortuus est. * Et dixit David ad nunciatum: Hæc dices Ioab: Nonne frangat ista res: varius enim euentus est belli, nunc hunc, & nunc illum consumit gladius: confortat bellatores tuos aduersum urbem, ut destruas eam, & exhortare eos. * Audiuit autem vxor Vriæ, quod mortuus esset Vriam vir suus, & planxit eum. * Transacto autem Iudæ misit David, & introduxit eam in domum suum, & facta est ei vxor: peperitque ei filium: & displicuit verbum hoc, quod fecerat David, coram Domino.
 CAP. XII.

1 M Iste ergo Dominus Nathan ad David: A qui cum venisset ad eum, dixit ei: Duo

virii erant in ciuitate vna, vnus diues, & alter pauper. * Diues habebat oues, & boues plurimos valde. * Pauper autem nihil habebat omnino, præter ouem vnam paruulâ, quam emerat & nutrierat, & quæ creuerat apud eum cum filiis eius simul, de pane illius comedens, & de calice eius bibens, & in sinu illius dormiens: eratque illi sicut filia. * Cum autem peregrinus quidam venisset ad diuitem, parcens ille fumere de ouibus & de bouibus suis, ut exhiberet conuiuium peregrino illi, qui venerat ad se, tulit ouem viri pauperis, & præparauit cibos homini qui venerat ad se. * Itatus autem indignatione David aduersus hominem illum nimis, dixit ad Nathan: Viuit Dominus, quoniam filius mortis est vir qui fecit hoc. * Ouem tedit in quadruplum, eo quod fecerit verbum istud, & non pepercerit. * Dixit autem Nathan ad David: Tu es ille vir. Hæc dicit Dominus Deus Israel: Ego vnxi te in regem super Israel, & ego erui te de manu Saul, & dedi tibi domum domini tui, & vxores domini tui in sinu tuo, dedi tibi domum Israel & Iuda: & si parua sunt ista, adiciam tibi multo maiora. * Quare ergo contempsisti verbum Domini ut faceres malum in conspectu meo? Vriam Hethæum percussisti gladio, & vxorem illius accepisti in vxorem tibi, & interfecisti cum gladio filiorum Ammon. * Quam ob rem non recedet gladius de domo tua vsque in sempiternum, eo quod despecteris me, & tuleris vxorem Vriæ Hethæi, ut esset vxor tua. * Itaque hæc dicit Dominus: Ecce ego suscitabo super te malum de domo tua, & tollam vxores tuas in oculis tuis, & dabo proximo tuo, & dormiet cum vxoribus tuis in oculis Solis huius. * Tu enim scisti abscondit: ego autem faciam verbum istud in conspectu omnis Israel, & in conspectu Solis.
 13 * Et dixit David ad Nathan: Peccaui Dominus. Dixitque Nathan ad David: I Dominus quoque transiit peccatum tuum: non morieris. Verumtamen, quoniam blasphemate fecisti inimicos Domini, propter verbum hoc, filius, qui natus est tibi, morte morietur.
 15 * Et reuersus est Nathan in domum suum. Percussit quoque Dominus paruulum, quem pepererat vxor Vriæ David, & desperatus est.
 16 * Deperatque est David Dominum pro paruulo: & ieiunauit David ieiunio, & ingressus seorsum, iacuit super terram. * Venerunt autem seniores domus eius, cogentes eum ut surgeret de terra: qui noluit, nec comedit cum eis cibum. * Accidit autem die septima ut moreretur infans: timueruntque serui David nunciare ei quod mortuus esset paruulus: dixerit enim: Ecce cum paruulus adiuu uiceret, loquebamur ad eum, & non audiebat vocem nostram: quanto magis si dixerimus, Mortuus est puer, se affliget? * Cum ergo David

[Exo. 22.]

3-2

[Infr. 16.]

d. 21

[Ecl. 47.]

b. 13

8 vidisset seruos suos multantes, intellexit quod mortuus esset infans: dixitque ad seruos suos: Num mortuus est puer? Qui respondit ei: Mortuus est. Surrexit ergo Dauid de terra: & lotus vultusque est: cumque mutasset vestem, ingressus est domum Domini: & adorauit, & uenit in domum suam, petiuitque, vt poneret ei panem, & comedit.

9 Discreuit autem ei serui sui: Quis est sermo, quem fecisti? propter infantem, cum adhuc viueret, ieiunasti, & iestas: mortuo autem puero, surrexisti, & comediisti panem.

10 Qui ait: Propter infantem, dum adhuc viueret, ieiunasti: & fleui: dicebam enim: Quis scit si forte donet eum mihi Dominus, & uiuat infans? Num autem quia mortuus est, quare ieiunasti? Numquid potero reuocare eum amplius? ego vadam magis ad eum: ille vero non reuertetur ad me. Et consolatus est Dauid Bethsabee vxorem suam, ingressusque ad eam, dormiuit cum ea: quæ genuit filium, & vocauit nomen eius Salomō, & Dominus dilexit eum.

11 Misitque in manu Nathan propheta, & vocauit nomen eius, Amabilis Domino, eo quod diligeret eum Dominus.

12 Igitur pugnabat ioab contra Rabbath filiorum Ammon, & expugnabat urbem regionem. Misitque ioab nuncios ad Dauid dicens: Dimicauit aduersum Rabbath, & cepit: da est Urbs aquarum. Nunc igitur congrega reliquum partem populi, & obside ciuitatem, & cape eam: ne, cum a me vastata fuerit urbs, nomini meo ascribatur victoria. Congregauit itaque Dauid omnem populum, & profectus est aduersum Rabbath: cumque dimicasset, cepit eam. Et tulit diadema regis eorum de capite eius, pondus auri talentum, habens gemmas pretiosissimas, & impositum est super caput Dauid. Sed & prædam ciuitatis asportauit multam valde: & populum quoque eis adducens ferrauit, & circumiecit super eos ferrata carpenta: diuisitque cultros, & traduxit in typolaterum: sic fecit vniuersis ciuitatibus filiorum Ammon: & reuersus est Dauid, & omnis exercitus in Ierusalē.

CAP. XIII.

1 Actum est autem post hæc, vt Absalom A filij Dauid forem speciosissimam, vocabulo Thamar, adamaret Amnon filius Dauid, & deperiret eam valde, ita vt propter amorem eius agrotaret: quia cum esset uirgo, diuile ei videbatur vt quippiam inhoneſte ageret cum ea. Eratautem Amnon amicus, nomine Ionadab filius Semmai fratris Dauid, vir prudens valde. Qui dixit ad eum: Quare fit attenuaris macie fili regis per singulos dies? cur non indicas mihi? Dixitque Amnon: Thamar forem fratris mei Absalom amo. Cui respondit Ionadab: Cuba super lectum tuum, & languorem sinula:

cumque venerit pater tuus vt visitet te, dic ei: Veniat, oro, Thamar foror mea, vt det mihi cibum, & faciat pulmentum, vt comedam de manu eius. Accubuit itaque Amnon, & quasi agrotare cepit: cumque venisset rex ad visitandum eum, ait Amnon ad regem: Veniat, obsecro, Thamar foror mea, vt faciat in oculis meis duas sortitunculas, & cibum quam de manu tua. Misit ergo Dauid ad Thamar domum, dicens: Veni in domum Amnon fratris tui, & fac ei pulmentum.

2 Venitque Thamar in domum Amnon fratris sui: ille autem iacebat: quo tollens farinam contemiscuit, & liquefaciens in oculis eius coxit sortitunculas. Tollensque quod coxerat, effudit, & posuit coram eo, & noluit comedere: dixitque Amnon: Eijcite vniuersos a me. Cumque eiecissent omnes, dixit Amnon ad Thamar: Infer cibum in conclauem, vt vescar de manu tua. Tulit ergo Thamar sortitunculas, quas fecerat, & intulit ad Amnon fratrem suum in conclauem. Cumque obtulisset ei cibum, apprehendit eam, & ait: Veni, cuba mecum foror mea. Quæ respondit ei: Non li frater mihi opprimere me, neque enim hoc facis in Israel: non facere stultitia hanc.

3 Ego enim ferre non potero opprobrium meum, & tu eris quasi vnus de inipiensibus in Israel: quin potius loquere ad regem, & non negabit me tibi. Noliut autem acquires precibus eius, sed præuales viribus: prestis eam, & cubamur cum ea. Et exorauit eam habuit Amnon odio magno nimis: ita vt maius esset odium, quo oderat eam, amore quo ante dilexerat. Dixitque ei Amnon: Surge, & vade. Quæ respondit ei: Maius est hoc malum, quod nunc agis aduersum me, quam quod ante fecisti, expellens me. Erat enim: luit audire eam: sed uocato puero, qui ministrabat ei, dixit: Eijce hanc a me foras, & claude ostium post eam. Quæ iudura erat talari tunica: huiusmodi enim filiz regis virgines vestibus utebantur. Fecit itaque eam ministrare illius foras: clausitque fores post eam.

4 Quæ aspergens cinerem capiti suo, cissa talari tunica, impositisque manibus super caput suum, ibat ingrediens, & clamans. Dixit autem ei Absalom frater suus: Numquid Amnon frater tuus concubuit tecum? sed nunc foror tace, frater tuus est, neque affligas cor tuum pro hac re. Mansit itaque Thamar contabescens in domo Absalom fratris sui.

5 Cum autem audisset rex Dauid verba hæc, contristatus est valde, noluit contristare spiritum Amnon filij sui, quoniam diligebat eum, quia primogenitus erat ei. Porro non erat locutus Absalom ad Amnon nec malum, nec bonum: oderat enim Absalom Amnon, eo quod violasset Thamar forem suam.

6 Factum est autem post tempus biennij, vt tonderetur ouis Absalom in Zachaior, qua

est iuxta: & pharis: & vocavit Absalom omnes filios regis, & venitq. ad regem, & ait ad eum: Ecce condentur oves serui tui veniat, oro, rex cum seruis suis ad seculum suum. Dixitq. rex ad Absalom: Noli fili mi, noli rogare vt veniamus omnes, & grauemus te. Cum autem cogeret eum, & nolisset ire, benedixit ei. & ait Absalom: Si non vis venire, veniat, obsecro, nobiscum salte Amnon frater meus. Dixitq. ad eum rex: Non est necesse vt vadat

tecum. Coegit itaque Absalom eum, & dimisit eum eo Amnon, & vnueros filios regis. Feceratque Absalem conuiuium quasi conuiuium regis. Præcepit autem Absalom pueris suis, dicens: Obseruate cum tenueritis fuerit Amnon, & dixerit vobis: Percutite eum, & interfecte, nolite timere: ego enim sum qui præcipio vobis: iobis autem, & esto te viri fortes. Fecerunt ergo pueri Absalom aduersum Amnon, & cum præcepisset ei Ab-

salom. Surgentesque omnes filij regis ascenderunt singuli mulas suas, & fugerunt. Cumque adhuc pergerent in itinere, fama peruenit ad David, dicens: Percussit Absalom omnes filios regis, & non remansit ex eis saltem vnus. Surrexit itaque rex, & scidit vestimenta sua, & cecidit super terram, & omnes serui illius, qui assidebant ei, ceciderunt vestimenta sua. Respondens autem Ionadab filius Semmaa fratris David, dixit: Ne & timet dominus mens rex, quod omnes pueri filij regis occisi sint: Amnon solus mortuus est, quoniam in ore Absalom erat positus ex die qua oppressit Thamar sororem eius. Nunc ergo non ponat dominus meus rex super cor suum verbum istud, dicens: Omnes filij regis occisi sunt: quoniam Amnon solus mortuus est. Fugit autem Absalom: & eleuauit puer speculator oculos suos, & aspexit: & ecce populus multus veniebat per iter deui ex latere montis. Dixit autem Ionadab ad regem: Ecce filij regis adsunt: iuxta verbum serui tui factum est. Cumque cessasset loqui, apparuerunt & filij regis: & intrantes leuauerunt vocem suam, & hæc erant: sed & eos & omnes serui eius secuerunt ploratu magno nimis. Porro Absalom fugiens, abiit ad Tholomai filium Ammiad regem Gessur. Iuxta ergo David filium suum cunctis diebus. Absalom autem

cum fugisset, & venisset in Gessur sunt ibi tribus annis. Cessauitq. rex David persequi Absalom, eo quod consolatus esset super Amnon intentu.

CAP. XIII.

Intelligens autem Ioab filius Saruie, quod cor regis verum esset ad Absalom, misit Theocam, & tulit inde mulierem sapientem: dixitq. ad eam: Ingere te simula, & induere veste lugubri, & ne vngaris oleo, ut sis quasi mulier iam plurimo tempore lugens mortuum. & ingredieris ad regem, & loqueris ad eum iermones huiuscemodi. Post autem Ioab verba in ore eius. Itaque cum ingressa fuisset mulier Theocam ad regem, cecidit coram eo super terram, & adorauit, & dixit: Seruus me rex. Et ait ad eam rex: Quid caua habes? Quia respondit: Heu, mulier vidua ego sum: mortuus est enim vir meus. Et ancille tuæ erant duo filij: qui rixati sunt aduersum se in agro, nullusq. erat, qui eos prohibere posset: & percussit alter alterum, & interfecit eum. Et ecce confurgens vniuersa cognatio aduersum ancillam tuam, dicit: Trade eum, qui percussit fratrem suum, vt occidamus eum pro anima fratris sui, quem interfecit, & delectamus heredem: & querunt: extinguere scintillam meam, quæ

relicta est, vt non super sit viro meo nomen,
 8 & reliquix super terram. * Et ait rex ad mulierem: Vade in domum tuam, & ego iubebo pro te. * Dixitque mulier Thecuius ad regem: In me, domine mi rex, sit iniquitas, & in domum patris mei: rex autem, & thronus eius sit innocens. * Et ait rex: Qui contraxerit tibi, adhuc eum ad me, & vltra non addet vt tangat te. * Quz ait: Recorietur rex Domini Dei sui, vt non multiplicentur proximi sanguinis ad vlciscendum, & nequaquam interficiant filium meum. Qui ait: Viuit Dominus, quis non cadet de capillis filij tui super terram. * Dixit ergo mulier: Loquatur ancilla tua ad dominum meum regem verbum. Et ait: Loquere. * Dixitque mulier: Quare cogitasti huiusmodi rem contra populum Dei, & locutus est rex verbum istud, vt peccet, & non reducat cictum suum. *
 24 * Omnes morimur, & quiaque dilabimur in terram, que non reuertuntur: nec vult Deus perire animam, sed retrahat cogitans ne penitus pereat qui abiectus est. * Nunc igitur veni, vt loquar ad dominum meum regem verbum hoc, presente populo. Et dixit D ancilla tue: Loquar ad regem, si quo modo faciat rex verbum ancille sue. * It audiuit rex, vt liberaret ancillam suam de manu omnium, qui volebant de hereditate Dei delere meum, & filium meum simul. * Dicit ergo ancilla tua, vt fiat verbum domini mei regis sicut sacrificium. Sicut enim Angelus Dei, sic est Dominus meus rex, vt nec benedictione, nec maledictione moueatur: vnde & Dominus Deus tuus est tecum. * Et respondens rex, dixit ad mulierem: Ne abscondas a me verbum, quod te interrogo. Dixitque ei mulier: Loquere Domine mi rex. * Et ait rex: Numquid manus Ioab tecum est in omnibus istis?

Respondit mulier, & ait: Per salutem animarum tuarum, domine mi rex, nec ad sinistram, nec ad dexteram est ex omnibus his, quz locutus est dominus meus rex: seruus enim tuus Ioab, ipse precepit mihi, & ipse posuit in os ancille tue omnia verba hac. * Vt verterem figuram sermonis huius, seruus tuus Ioab precepit istud: tu autem domine mi rex, sapiens es, sicut habet sapientiam Angelus Dei, vt intelligas omnia super terram. * Et ait rex ad Ioab: Ecce placatus feci verbum tuum: vade ergo, & reuoca puerum Absalom. * Cadensque Ioab super faciem suam in terram, adorauit, & benedixit regi: & dixit Ioab: Hodie intellexit seruus tuus, quia inueni gratiam in oculis tuis, domine mi rex: scilicet enim sermonem serui tui. * Surrexit ergo Ioab, & abiit in Gellar, & adduxit Absalom in le. usalem. * Dixit autem rex: Reuertatur in domum suam, & faciem meam non videat. Reuersus est itaque Absalom, in domum suam, & faciem regis non vidit. * Porro sicut Absalom, vir non erat pulcher in omni Israel, & decorus animis: a vestigio pedis vsque ad verticem non erat in eo vlla macula. * Et quando rondebat capillum (semel autem in anno rondebatur, quia grauebat eum capillaries) ponderabat capillos capitis sui ducentis siclis, pondere publico. * Nati sunt autem Absalom filij tres: & filia vna nomine Thamar, elegantis formae. * Mansit Absalom in Ierusalem duobus annis, & faciem regis non vidit. * Misit itaque ad Ioab, vt mitteret eum ad regem: qui noluit ire ad eum. Cumque eum non misisset, & ille non vultet venire ad eum, dixit seruus suus: Scitis agrum Ioab iuxta agrum meum, habentem messem hordei: ire igitur, & succendite eum igni. Succenderit igitur serui Absalom segretim igni. & uenit

I Ezech. 18.
 32. & 33

serui Ioab, scilicet vestibus suis, dixerunt: Succenderunt serui Absalom partem agri igni.
 31 * Surrexitque Ioab, & venit ad Absalom in domum eius, & dixit: Quare succenderunt serui tui segetem meam igni? * Et respondit Absalom ad Ioab: Misit ad te obsecrans ut venires ad me, & mitterem te ad regem, & diceret ibi: Quare venit de Gessur? melius mihi erat tibi esse: obsecro ergo ut videam faciem regis: quod si memor est iniquitatis meae, interficiat me. * Ingressus itaque Ioab ad regem, nuntiavit ei omnia: vocatusque est Absalom, & intravit ad regem, & adoravit super faciem terrae coram eo: osculatusque est rex Absalom.

CAP. XV.

1 * Igitur post haec fecit Ibi Absalom currus, & equites, & quingenta viros, qui praecederent eum. * Et mane confurgens Absalom, stabat iuxta introitum portae, & omnem virum, qui habebat negotium ut veniret ad regis iudicium, vocabat Absalom ad se, & dicebat: De qua ciuitate es tu? Qui respondens aiebat: Ex una tribu Israel ego sum seruus tuus. * Respondebatque ei Absalom: Videtur mihi sermones tui boni & iusti. Sed non est qui te adiat constitutus a rege. dicebatque Absalom: * Quis me constituat iudicem super terram, ut ad me veniant omnes, qui habent negotium, & iuste iudicentur. Sed & cum accederet ad eum homo ut saluaret illum, extendebat manum suam, & apprehendens, osculabatur eum. * Faciebaturque hoc omni Israel venienti ad iudicium, ut audiretur a rege, & sollicitaretur corda iuorum Israel. * Post quadraginta autem annos, dixit Absalom ad regem David: Vadam, & reddam vota mea quae voui Domino in Hebron. * Vovens enim vocem seruus tuus, cum esset in Gessur Syria, dicens: Si reduxerit me Dominus in Ierusalem, sacrificabo Domino. * Dixitque ei rex David: Vade in pace. Et surrexit, & alij in Hebron. * Misit autem Absalom exploratores in vniuersas tribus Israel, dicens: Statim ut audieritis clangorem buccinae, dicite: Regnauit Absalom in Hebron. * Porro cum Absalom serunt ducenti viri de Ierusalem vocati, euntes simplici corde, & causam penitus ignorantes. * Accessit quoque Absalom Achitophel Gilonem consiliarium David, de ciuitate sua Gilo. Cumque immolare victimas, facta est conuersatio palida, populique concurrere augebatur cum Absalom. * Veniegitur nuntius ad David, dicens: Toto corde de vniuersus Israel sequitur Absalom. * Et ait David seruis suis, qui erant cum eo in Ierusalem: Surgite, fugiamus: neque enim erit nobis eflugium a facie Absalom: festinate egredi, ne forte veniens occupet nos, & impeliat super nos ruinas, & percutiat ciuitatem in ore gladii. * Dixeruntque serui regis ad eum:

omnia quaecumque praeceperit Dominus nostro regi, libenter exequemur serui tui. * Egredus est ergo rex, & vniuersa domus eius pedibus suis: & dereliquit rex decem mulieres cubinas ad custodiendam domum. * Egredusque rex & omnis Israel pedibus suis, stetit procul a domo: & vniuersi serui eius ambulabant iuxta eum, & legiones Cethai, & Phelthi, & omnes Gethai, pugnatrices validae, sexcenti viri qui secuti cum fuerant de Geth pellice: praecedebant regem. * Dixit autem rex ad Ethai Gethem: Cur non is nobiscum? reuertere, & habita cum rege, quia peregrinus es, & egredus es de loco tuo. * Huiusmodi, & hodie compelleris nobiscum egredi: ego autem vadam quod iuratus sum: reuertens, & reduc tecum fratres tuos, & Dominus faciet tecum misericordiam, & veritatem, quia ostendi gratiam & fidem. * Et respondit Ethai regi, dicens: Vivit Dominus, & iunxit dominus meus rex: quoniam in quocumque loco fueris dominus mihi rex, siue in morte, siue in vita, ibi erit seruus tuus. * Et ait David Ethai: Veni, & transi. Et transiit Ethai Gethaus, & omnes viri cum eo erant, & reliqua multitudo. * Omnesque stabant voce magna, & vniuersus populus transibat rex quoque transgredebatur Torrentem Cedron, & castris populus incedebat contra viam, quae respicit ad desertum. * Venit autem & Sadoc sacerdos, & vniuersi Leuitae cum eo, portantes arcam federis Dei, & deposuerunt arcam Dei: & ascendit Abiathar, donec expletus esset omnis populus, qui egredus fuerat de ciuitate. * Et dixit rex ad Sadoc: Reporta arcam Dei in urbem: si inueniero gratiam in oculis Dei, reducat me, & ostendet mihi eam, & tabernaculum suum. * Si autem dixerit mihi: Non placeat praestitum, faciat quod bonum est coram se. * Et dixit rex ad Sadoc sacerdotem: O videns reuertere in ciuitatem in pace: & Achimaas filius tuus, & Ionathas filius Abiathar duos filij vestri, sint vobiscum. * Ecce ego abscondam in caestribus deserti, donec veniat sermo a nobis indicans mihi. * Reportauerunt ergo Sadoc, & Abiathar arcam Dei in Ierusalem: & manserunt ibi. * Porro David ascendebat Clivum oliuarii, scandens, & stans, nudis pedibus incedens, & operto capite, sed & omnis populus, qui erat cum eo, operto capite ascendebat plorans. * Nuntiatus est autem David quod & Achitophel esset in conuersione cum Absalom. Dixitque David: Infatus, quare so, Dne consilij Achitophel. * Cumque ascenderet David summam montis, in quo adoraturus erat Dnm, ecce occurrit ei Chusai Arachites, scissus ueste, & terra pleno capite. * Et dixit ei David: Si ueneris mecum, eris mihi onus: si autem in ciuitate reuertaris, & dixeris Absalom: Seruus tuus sum, rex: sicut fui seruus patris tui, sic ero seruus tuus: dissipabis consilium Achitophel.

35 * Habet autem tecum Sadoe, & Abiathar sacerdores: & omne verbum quodcumque audieris de domo regis, indicabis Sadoe, & Abiathar sacerdotibus. * Sunt autem nunc cum eis filij eorum Achinaz filius Sadoe, & Ionathas filius Abiathar: & mitteris per eos ad me nunc verbum quod audieris. * Veniente ergo Chusai a nico: David in civitatem, Absalom quoque ingressus est Ierusalem.

C A P. XVI.

1 C Vmque David transiit paululum montis verticem, apparuit Siba puer Niphiboe hi in occursum eius, cum duobus asinis, qui onerati erant fructibus terrarum, & centio asinagaturis vix paille, & centum malis palatibus, & feno vini. * Et dixit rex Siba: Quid hiis vultis hanc? Responditque Siba: Asinus noster regis ut sedant panes & palatibus, & ut vescantur oves tui: unum autem ut vultus tuus defecet in deserto. * Et ait rex: Vbi est filius domus tui? Responditque Siba: Rex: Remansit in Ierusalem dicens: Non dedit refectum mihi domus ista: quoniam patris meum. * Et ait rex Siba: Tui sunt omnia quae fuerunt Niphiboe. Dixitque Siba: Oro te ut accipias gratiam coram te, domine mihi.

5 rex. * Venit ergo rex David usque Bahurim, & ecce egrediebatur inde vir de cognatione domus Saul, nomine Semet, filius Gera, prodebatque egrediens, & maledicebat, * maledixitque lapides contra David, & contra viros eius: servus regis David: & omnis autem populus, & universi bellatores a dextro, & a sinistro facere regi incedebant. * Ita autem loquebatur Semet cum malediceret regi: Egredere, egredere ut sanguinem, & vir Ierusalem. * Reddidit rex David omni universam famulam domus: & ammoniam inuasit regnum pro eo, & dedit Donavit regnum in manu Absalom: nihil tui, & ecce proximum te mala tua, quoniam vir sanguinum es. * Dixit autem Absai filius Sarai, regi: Quare maledixit tui hic mortuus domino meo regi? & vadam, & amovam lapides caput eius. * Et ait rex: Quid mihi & tui est filij Sarai? dimittite eum, ut maledicat David: & quis est qui audivit vocem meam? & quis est qui audivit? & universi gentes tui: Ecce filius meus, qui egreditur de utero matris, & quoniam matris meae iniquitas maris nunc filius Ierusalem: dimittite eum, ut maledicat tui a preceptum Domini: * si forte respiciat Dominus: & dimittam meum, & reddat mihi Dominus. * Bona pro maledictione hac habetis. * Ambulabat itaque David, & socii eius per viam eum eo. * Secutus autem per viam veniens in latere, contra ipsum iugiebatur, maledicens, & mittens lapides ad eum cum terra: & spargens. * Venit itaque rex, & universus po-

15 pulus cum eo: illius, & refocillati sunt ibi. * Absalom autem & omnis populus eius ingressi sunt Ierusalem, sed & Achitophel cum eo. * Cum autem venisset Chusai Archite: amicus David ad Absalom, locutus est ad eum: salve rex, salve rex. * Ad quem Absalom, Hanc est, inquit, gratia tua ad amicum tuum? quare non iuxti cum a nico tuo? * Responditque Chusai ad Absalom: Nequaquam: quia illius ego quem elegit Dominus, & omnis hic populus, & universus Israel, & cum eo manebat. * Sed ut & hoc inscruis, cui egredietur: nunc nonne filio regi? sicut patris? pati tuo, tua parebo & tibi. * Dixit autem Absalom ad Achitophel: Inite consilium quid agere debeamus. * Et ait Achitophel ad Absalom: nunc egredere ad concubinas patris tui, quas dimisit ad custodiendam domum: & cum auerit omnis Israel quod seducere patrem tuum, reverterentur tecum manus eorum. * I Revertentur ergo Absalom tabernaculum in solatio, ingressusque est ad concubinas patris filii eorum: universus Israel. * Consilium autem Achitophel quod dabat in diebus istis, quasi si quis consulere Deum: dicebat omne consilium Achitophel, & cum esset cum David, & cum esset cum Absalom.

C A P. XVII.

1 Dixit ergo Achitophel ad Absalom: Eligam mihi duodecim milia viros, & conuersus persequar David hac nocte. * Et irruens super eum (quippe qui lassus est, & solatus manibus) percussit eum cumque fugerit omnis populus, qui cum eo est, percussit regem desolatum. * Et reuertens universum populum, quomodo unus homo reverti solet: unum enim virum suum queris: & omnis populus erit in pace. * Placuitque sermo eius Absalom, & cunctis maioribus nati Israel. * Ait autem Absalom: Vocate Chusai Architem, & audiamus quid ei respondeat. * Cumque venisset Chusai ad Absalom ait Absalom ad eum: Huiusmodi sermonem loquens est Achitophel: facere debemus: an non? quod das consilium? * Et dixit Chusai ad Absalom: Non est bonum consilium nunc: quod dedit Achitophel hac vice. * Et rursum lausit Chusai: Tu nosti per te virum, & viros qui cum eo sunt, esse fortissimos & a viris nostris, veluti si vira caput carulis in altu: quas sed & pater tuus vir bellator est, nec mirabimur cum populo. * Fortissimus nunc lausit in fortis, aut in viro, quo voluerit, locos de eum cadere: unus quilibet in principem, audet quicquid a viro, & dicit: Falsum est plana in populo, qui congregatur Absalom. * Et fortissimus quique, cuius cor est quasi leonis, pavore solus interficit omni populum Israel: forte esse patris tui, & relictum omnes: qui cum eo sunt. * Sed hoc mihi videtur

reſum eſſe conſilium: Congregatur ad te vni-
uſcuſque Iſrael, a Dan vſque Berſabee, qualiſque
na maris innumerabiles: & tu eris in medio
eorum. * Et irruemus ſuper eum in quocum-
que loco inuenius fuerit: & operiemus eum;
ſicut cadere ſolet rex ſuper terram: & non re-
linquemus de viris, qui cum eo ſunt, ne vna
quidē. * Quid ſi urbem aliqui fuerit ingreſ-
ſus, circumſtabit omnis Iſrael cinitati illi fun-
det, & trahemus eam in torrentem, vt non
reperiatur ne calculus quidē ex ea. * Dixitq.
D Abſalom, & oēs viri Iſrael: Melius eſt conſilium
Chuiſi Arachuz, cōſilio Achitophel: Pſi au-
tē nūtiū dīpatū eſt cōſiliū Achitophel utile,
vt induceret Dñs ſuper Abſalom malum. * Et
ait Chuiſi Sadoe, & Abiathar ſacerdotibus:
Hoc & hoc modo conſiliū dedit Achitophel
Abſalom, & ſenioribus Iſrael: & ego tale
tale dedi conſilium. * Nunc ergo mittite ci-
to, & nunciate David, dicentes: Ne moteris
noſte hac in campeliſtribus deſerti, ſed abſque
dilatatione tranſgredere: ne forte abſorbeat
rex, & omnis populus qui cum eo eſt. * Iona-
thas autem & Achimaas ſtabant iuxta Fon-

tem regis: abiit ancilla & nunciavit eis: &
illi profeſſi ſunt, vt referrent ad regem. Da-
uid iuratum: non enim poterant videri, aut
introtire ciuitatem. * Vidit autem eos quidā
puer, & indicauit Abſalom: illi vero concito
gradu ingreſſi ſunt domum cuiuſdam viri
in Bahurim, qui habebat puerum in veſtibu-
lo ſuo, & deſcenderunt in eum. * Tulit au-
tem mulier, & expandit velamen ſuper os
putei, quaſi ſiccans peſſimas: & ſic latuit res.
* Cumque veniſſent ſerui Abſalom in do-
mum, ad mulierem dixerunt: Vbi eſt Achimaas
& Ionathas? Et reſpondit eis mulier:
Tranſierūt ſeſtinanter, guſtata paululo aqua.
At hi qui quaerebant, cum non reperiſſent, re-
uerſi ſunt in Ieruſalem. * Cumque abiſſet,
aſcenderunt illi de puteo, & pergentes
nunciauerunt regi David, & dixerunt: Surge
ite, & tranſite cito ſtopium: quoniam hu-
miſemodi dedit conſilium contra vos Achitophel.
* Surrexit ergo David, & omnis po-
pulus qui cum eo erat, & tranſierunt Iorda-
nem, donec diluereſcet: & ne vnus quidē re-
ſiduus ſuit, qui non tranſiſſet ſtopium. * Por-

ro Achitophel videns quod non fuiſſet factū
conſilium ſuum, ſtravit agnū ſuū, ſurrexit
que & abiit in domum ſuam & in ciuitatem
ſuam: & diſpoſita domo ſua, ſuſpēdio in-
terijt, & ſepulchro eſt in ſepulchro patris ſui.
* David autem venit in Caſtra, & Abſalom
transiit Iordanem, ipſe & omnes viri Iſrael
cum eo. * Amasam vero conſtituit Abſalom
pro Ioab ſuper exercitum: Amasam autē erat
filius viri, qui vocabatur Ietta de Iſraeli,
qui ingreſſus eſt ad Abigail filiam Naas, ſoro-
rem Saruiz, quæ ſuit mater Ioab. * Et caſtra-
metatus eſt Iſrael cum Abſalom in Terra Ga-
laad. * Cumque ueniſſet David in Caſtra, Sobi
filius Naas de Rabbath ſilonum Ammon, &

Machir filius Ammihel de Lodabar, & Be-
rællai Galaadites de Rogelim, * obtulerunt
ei ſtratonā, & taperia, & vaſa ſcilla, frumen-
tum, & hordeum, & farinam, & polentam,
& fabam, & lentem, & frixum cicer, & mel,
& butyrum, oues, & pingues vitulos dederūt
que David, & populo, qui cum eo erat, ad
veſcendum: ſuſpicati enim ſunt, populum ſa-
me, & ſiti fatigari in deſerto.

CAP. XVIII.

Igitur conſiderato David populo ſuo con-
ſtituit ſuper eos tribunos & centuriones,
* & dedit populi tertiam partem ſub manu
Ioab, & tertiam partē ſub manu Abiſai filij

Saruiz fratris Ioab, & tertiam partem sub manu Ethai, qui erat de Geth, dixitque rex ad populum: Egrediar & ego vobiscum. * Et respondit populus: Non exhibis sine enim fugerimus, nō magnopere ad eos de nobis pertinebit: siue media pars ceciderit e nobis, nō satis curabunt quia tu vnus pro decē millibus computaris: melius est igitur ut sis nobis in urbe presidio. * Ad quos rex ait: Quod nobis uidetur rectum, hoc faciam. Stetit ergo rex iuxta portam: egrediebaturque populus per turmas suas centeni, & milleni. * Et præcepit rex Ioab, & Abisai, & Ethai, dicens: Seruate mihi puerum Absalom. Et omnis populus audiebat præcipientem regem cunctis principibus pro Absalom. * Itaque egressus est populus in campum contra Israel, & factum est prælium in saltu Ephraim. * Et cæsus est ibi populus Israel ab exercitu David, factaque est plaga magna in die illa, viginti millium. * Fuit autem ibi prælium dispersum super faciem omnis terræ, & multo plures erant, quos saltus consumplerat de populo, quā hī, quos vorauerat gladius in die illa. * Accidit autem vt occurreret Absalom seruis David, sedens mulo: cumque ingressus fuisset mulus subter cōdensam quer cum & magnam, adhæsit caput eius quercui: & illo suspensio inter cælū & terram, mulus, cui infederat, pertransiuit. * Vidit autem hoc quispiam, & nunciavit Ioab, dicens: Vidi Absalom pendere de quercu. * Et ait Ioab viro, qui nunciauerat ei: Si uidisti, quare non confodisti eum cum terra, & ego dedissem tibi decem argenti siclos, & vnum balteum? * Qui dixit ad Ioab: Si appenderes in manibus meis mille argenteos, nequaquam mitterem manum meā in filium regis: audientibus enim nobis præcepit rex tibi, & Abisai, & Ethai, dicens: Custodite mihi puerum Absalom. * Sed & si fecissem contra animā meam audacter, nequaquā hoc regem latere potuisset, & tu stares ex aduerso? * Et ait Ioab: Nō sicut tu vis, sed aggrediar eū corā te. Tulit ergo tres lanceas in manu sua, & infixit eas in corde Absalom: cumque adhuc palpitaret hæres in quercu, cucurrerunt decem tuenes Darmigeri Ioab, & percussientes interfecerunt eum. * Cecinit autem Ioab buccina, & retinuit populum, ne persequeretur fugientem Israel, volens parcere multitudini. * Et tulit Absalom, & proiecerunt eum in saltu, in foueam grandem, & comportauerunt super eū acervū lapidum magnum nimis: omnis autem tentum Israel fugit in tabernacula sua. * Porro Absalom erexit sibi, cū adhuc viveret, titulum qui est in Valle regis: dixerat enim. Non habeo filium, & hoc erit monumentum nominis mei. Vocabitque titulum nomine suo, & appellatur Manus Absalom, vique ad hanc diem. * Achimaas autem filius Sadoc, ait: Curram,

& nunciabo regi, quia iudiciū fecerit ei Dominus de manu inimicorum eius. * Ad quē Ioab dixit: Non eris nuncius in hac die, sed nunciabis in alia: hodie nolo te nunciare, filius enim regis est mortuus. * Et ait Ioab Chusi: Vade, & nūcia regi quæ vidisti. Adoravit Chusi Ioab, & cucurrit. * Rursus autem Achimaas filius Sadoc dixit ad Ioab: Quid impedit si etiam ego curram post Chusi? Dixitque ei Ioab: Quid vis currere fili mi? non eris boni nuncij basulus. * Quid respondit: Quid enim si cucurrero? Et ait ei: Currere nuncius ego Achimaas per viam compēdij, trāsiit Chusi. * David autem sedebat inter duas portas: speculator vero, qui erat in fastigio portæ super murum, eleuans oculos, vidit hominem currentem solum. * Et exclamans indicauit regi: dixitque rex: Si solus est, bonus est nuncius in ore eius. Properante autem illo, & accedente proprus, * uidit speculator hominem alterum currentem, & occiferans in culmine, ait: Apparet mihi alter homo currens solus. Dixitque rex: Et iste bonus est nuncius. * Speculator autem, Contēplor, ait, cursum prioris, quasi cursum Achimaas filij Sadoc. Et ait rex: Vir bonus est: & nuncium portans bonum, uenit. * Clamans autē Achimaas, dixit ad regem: Salue rex. Et adorans regem coram eo pronus in terram, ait: Benedictus Dominus Deus tuus, qui conclusit homines qui leuauerunt manus suas contra dominum meum regem. * Et ait rex: Estne pax puero Absalom? Dixitque Achimaas: Vidi tumultum magnum, cum mitteret Ioab seruos tuos, o rex, me seruū tuum: nescio aliud. * Ad quem rex: Transi, ait, & sta hic. Cumque ille transisset, & staret, apparuit Chusi: & veniens ait: Bonum apporto nunciū, domine mi rex: iudicauit enim pro te Dominus hodie de manu omnium qui surrexerunt contra te. * Dixit autem rex ad Chusi: Estne pax puero Absalom? Cui respondens Chusi: Fiant, inquit, sicut puer, inimici domini mei regis, & vnuerſi qui consurgunt aduersus eum in malum. * Cōstitit itaque rex, ascendit conaculum portæ, & fleuit. Et sic loquebatur, vadens: Fili mi Absalom, Absalom fili mi: quis mihi tribuæ vt ego moriar pro te, Absalom fili mi, fili mi Absalom?

C A P. XIX.

Nunciatum est autem Ioab quod rex fle-ret & lugeret filium suum: * & versa est victoria in luctum in die illa omni populo: andinit enim populus in die illa dici: Doleat rex super filio suo. * Et declinauit populus in die illa ingredi ciuitatē, quomodo declinare solet populus versus & fugiens de prælio. * Porro rex operuit caput suum, & clamabat uoce magna: Fili mi Absalom, Absalom fili mi, fili mi. * Ingressus ergo

Inf. 194

4

1 Ioab ad regem in domum dixit: Confudisti
 hostie vultus omnium feruorum tuorum,
 qui saluam fecerunt animam tuam, & ani-
 mam filiorum tuorum, & filiarum tuarum,
 & animam vxorum tuarum, & animam
 concubinarum tuarum. * Diligis odientes
 te, & odios habes diligentes te: & ostendisti
 hodie quia non curas de cubibus tuis, & de
 feruis tuis: & vere cognoui modo, quia si
 B Absalom viveret, & omnes nos occubuisse-
 7 mus, tunc placeret tibi. * Nunc igitur surge,
 & procede, & aliquens facias feruis tuis:
 iuro enim tibi per Dominum, quod si non
 exieris, es vnus quidem remansurus sit tecum
 nocte hac: & peius erit hoc tibi, quam
 omnia mala, quae venerunt super te ab ado-
 8 leſcentia tua vsque in praesens. * Surrexit ergo
 rex & sedit in porta: & omni populo nunciatum
 est quod rex sederet in porta, venitque
 vniuersa multitudo coram rege: Israel au-
 9 tem fugit in tabernacula sua. * Omnis quoque
 populus certabat in cunctis tribubus Is-
 rael, dicens: Rex liberabit nos de manu ini-
 micorum nostrorum, ipse saluauit nos de ma-
 nu Philistinorum: & nunc fugit de terra pro-
 10 pter Absalom. * Absalom autem, quem
 vniuimus super nos, mortuus est in bello:
 vsquequo silebis, & non reductis regem?
 11 * Rex vero David misit ad Sadoc, & Abia-
 char sacerdotes, dicens: Loquimini ad ma-
 iores natu Iuda, dicens: Cur venitis nouis-
 simi ad reducendum regem in domum suam?
 (Sermo autem omnis Israel peruenierat ad
 12 regem in domo eius.) * Fratres mei vos, os
 meum, & carum meo, quare nouissimi re-
 13 ducitis regem? * Et Amase dicit: Nonne
 os meum, & caro mea es? Hae faciat mihi
 Deus, & haec addae, si non magister militum
 14 fueris coram me omni tempore pro Ioab. * Et
 inclinavit cor omnium virorum Iuda, quasi
 viri vnus: miseruntque ad regem dicens: Re-
 15 uertere tu, & omnes serui tui. * Et reuersus
 est rex: & venit vsque ad Iordanem, & om-
 nis Iuda venit vsque in Galsalam vt occur-
 16 reret regi, & traduceret eum Iordanem.
 17 * Festinauit autem Semei filius Gera filij
 Termini de Bahurim, & descendit cum viris
 Iuda in occursum regis David: cum mille
 viris de Benjamin, & Siba puer de domo
 Saul: & quindecim filij eius, ac viginti serui
 18 erant cum eo: & irruerunt Iordanem, an-
 te regem: & transierunt vada, vt traducerent
 domum regis, & faceret iuxta inſonem eius:
 Semei autem filius Gera prostratus coram
 19 rege, cum iam transisset Iordanem, dixit ad
 eum: Ne repentes mihi domine mi iniquitate,
 neque memineris iniuriarum serui tui in die
 qua egressus es domine mi rex de Ierusalem,
 20 neque ponas rex in corde tuo. * Agnosco enim
 seruum tuum peccatum meum: & idcirco ho-
 die primus veni de omni domo Ioseph, de-

21 scendi quid in occursum domini mei regis. * Re-
 spondens vero Absai filius Saruiz, dixit:
 Numquid pro his verbis non occideret Se-
 22 mei, quia maledixit christo Domini? * Et ait
 David: Quid mihi, & vobis filiz Saruiz? cur
 efficiamini mihi hodie in ſaan? ergone hodie
 interficietur vir in Israel? an ignoro hodie
 23 me factum regem super Israel? * Et ait rex Se-
 24 mei: Non morieris Iurauitque ei. * Miphibo-
 E seth quoque filius Saul descendit in occursum
 regis illotis pedibus, & intossa barba: vestesque
 suas non lauerat a die qua egressus fuerat rex,
 25 vsque ad diem reuerſionis eius in pace. * Cum-
 que Ierusalem occurrisset regi dixit ei rex:
 26 Quare non venisti mecum Miphiboseth? * Et
 respondens ait: Domine mi rex, seruus meus
 contempsit me: dixique ei ego famulus tuus
 vt sterneret mihi asinum, & ascendens abi-
 rem cum rege: claudus enim sum seruus tuus.
 27 * I Insuper & accusauit me seruum tuum ad
 te dominum meum regem: tu autem domine
 mi rex, sicut angelus Dei es, fac quod placuit
 28 est tibi. * Neque enim fuit domus patris mei,
 nisi morti obnoxia domino meo regi: tu au-
 tem posuisti me seruum tuum inter conuiuas
 mensae tuae: quid ergo habeo iuxta querela?
 29 aut quid possum ultra vociferari ad regem?
 30 * Ait ergo ei rex: Quid ultra loqueris? nunc
 est quod locutus sum tui, & sibi diuidite pos-
 sessiones. * Responditque Miphiboseth regi:
 Etiam cuncta accipiam, postquam reuerſus
 est dominus meus rex pacifice in domum suam.
 31 * Berzellai quoque Galaadite, descendens de
 F Rogelim, traduxit regem Iordanem, paratus
 32 etiam ultra fluuium prosequi eum. * I Erat
 autem Berzellai Galaadite: senex valde, id
 est octogenarius, & ipse praebeuit alimenta re-
 gi, cum moraretur in Castris suis: quippe vir
 33 diues nimis. * Dixit itaque rex ad Berzellai:
 Veni mecum, vt requiescas securus mecum
 34 in Ierusalem. * Et ait Berzellai ad regem:
 Quot sunt dies annorum vitae meae, ut ascen-
 35 dam cum rege in Ierusalem? * I Octogena-
 rius sum hodie: numquid uigens sensus mei
 ad discernendum suauem, aut amarum? aut
 delectare potest seruum tuum cibis & potu:
 36 vel audire possum ultra vocem cantorum,
 atque cantatricum? quare seruus tuus
 sit oneri domino meo regi? * Paululum pro-
 cerlam famulus tuus ab Iordane tecum: non
 37 indigeo hac uicissitudine. * sed obsecro ut re-
 uertar seruus tuus, & moriar in ciuitate mea,
 & sepeliar iuxta sepulchrum patris mei, &
 matris meae. Est autem seruus tuus Cha-
 38 maam, ipse uadat tecum, domine mi rex,
 & fac ei quidquid tibi bonum uideretur. * Dixit
 itaque ei rex: Mecum tranſeat Cha-
 39 maam, & ego faciam ei quidquid tibi pla-
 cuerit, & omne, quod petieris a me, imple-
 trabis. * Cumque transisset uniuersus populus
 & rex Iordanem, osculatus est rex Berzellai,

I Sup. 16.

a. 3

I 3. Reg. 2.

b. 7

I Sup. 17.

g. 27

& benedixit ei: & ille reuersus est in locum suum. * Transiit ergo rex in Galgalim, & Chamaam cum eo: omnis autem populus Iuda traduxerat regem, & media tantum pars affuerat de populo Israel. * Itaque omnes viri Israel concurrentes ad regem dixerunt ei: Quare te furati sunt fratres nostri viri Iuda, & traduxerunt regem & domum eius Iordanem, omnesque viros Dauid cum eo? * Et respondit omnis vir Iuda ad viros

Israel: Quia mihi propior est rex: cur irascaris super hac re? numquid comedimus aliquid ex rege, aut munera nobis data sunt? * Et respondit vir Israel ad viros Iuda, & ait: Decem partibus maior ego sum apud regem, magis ad me pertinet Dauid quam ad te: cur fecisti mihi iniuriam, & non mihi nunciatum est priori, ut reducerem regem meum? Durius autem responderunt viri Iuda viris Israel.

CAP. XX.

1 **A**ccidit quoque ut ibi esset vir Belial, nomine Seba, filius Bochri, vir semineus: & cecinit buccina, & ait: Non est nobis pars in Dauid, neque hereditas in filio Isai reuertere in tabernacula tua Israel. * Et separatus est omnis Israel a Dauid, secutusque est Seba filium Bochri: viri autem Iuda adhæserunt regi suo a Iordane vsque Ierusalem. 3 * Cumque venisset rex in domum suam in Ierusalem, tulit decem mulieres concubinas, quas dereliquerat ad custodiendam domum, & tradidit eas in custodiam, alimenta eis præbens: & non est ingressus ad eas, sed erant claustræ vsque in diem mortis suæ in viduitate viuentes. 4 * Dixit autem rex Amasæ: Conuoca mihi omnes viros Iuda in diem tertium, & tu ades in præsens. * Abiit ergo Amasæ ut conuocaret Iudæ, & moratus est extra placitum. 6 quod ei constituerat rex. * Ait autem Dauid ad Abisai: Nunc magis assiduus est nos Seba filius Bochri quam Absalom: tolle igitur seruos domini tui, & persequere eum, ne forte inueniat ciuitates multas, & etiam giat nos. * Egredi sunt ergo cum eo viri Iobab, 7 Cerebi quoque & Phelthi: & omnes robusti exierunt de Ierusalem ad persequendum. 8 Seba filium Bochri. * Cumque illi essent iuxta

lapidem grandem, qui est in Gabaon, Amasæ veniens occurrit eis. Porro Iobab vestitus erat tunica strigata ad mensuram habitus sui, & desuper accinctus gladio dependente vsque ad ilia, in vagina, qui fabricatus leui motu egredi poterat, & percutere. * Dixit itaque Iobab ad Amasæ: Saluemini fratres. * Et tenuit manu dextera mentum Amasæ, quasi osculans eum. * Porro Amasæ non observauit gladium, quem habebat Iobab, qui percussit eum in latere, & effudit intestina eius in terram, nec secundum vulnus apposuit, & mortuus est. Iobab autem, & Abisai frater eius persecuti sunt Seba filium Bochri. * Interea quidam viri, cum flexissent iuxta cadaver Amasæ de socijs Iobab, duxerunt: Ecce qui esse voluit pro Iobab comes Dauid. * Amasæ autem conspectus sanguine, iacebat in mediis viis. Vidit hoc quidam vir quodammodo sustinens omnis populus ad videndum eum, & ait: Amasæ de via in agrum operuitque eum vestimento, ne subsisterent transeuntes propter eum. * Amato ergo illo de via, transibat omnis vir sequens Iobab ad persequendum Seba filium Bochri. 14 * Porro ille transierat per omnes tribus Israel in Abielam, & Bethmaacha: omnesque viri electi congregati fuerant ad eum. * Venerunt itaque & oppugnabant eum in Abielam, & in Bethmaacha, & circumdederunt in iunctionibus

ciuitatem.

ciuitatē, & obſeſſa eſt vrbs : q̄m̄is autē
 turba, quæ erat cum Ioab, molebatur deſtrūe
 re muros. * Et exclamauit mulier ſapiens de
 ciuitate: Audite, audite, dicite Ioab: Appro-
 pinqua huc, & loquar tecum. * Qui cum ac-
 ceſſiſſet ad eam, ait illi: Tu es Ioab? Et ille re-
 ſpondit: Ego. Ad quem ſic locuta eſt: Audi
 ſermōnes ancillæ tuæ. Qui reſpondit: Audio.
 * Rurſumque illa, ſermo, inquit, dicebatur
 in veteri proverbio: Qui interrogat, interro-
 gent in Abela: & ſic perſequebatur. * Nonne
 ego ſum quæ reſpondeo veritatem in Iſrael,
 & tu queris ſubuertere ciuitatem, & euerte-
 re matrem in Iſrael? Quare præcipitas here-
 ditatem Domini? Reſpondenſ. Ioab, ait
 Abſit, ab Iſthaca me: non præcipito, neque
 demolior. * Non ſic ſe habet rex, ſed homo
 de monte Ephraim ſecus, filius Bochri co-
 gnominē, leuauit manu ſuam contra regem.
 G Dauid: adite illum ſolum, & recedemus a
 ciuitate. Erat mulier ad Ioab: Ecce caput
 eius intretur ad te per murum. * Ingreſſa
 eſt ergo ad omnem populum, & locuta eſt
 eis ſapienter: qui abſiſſum caput deba ſili
 Bochri proceſſerunt ad Ioab: & ille occidit ſu-
 ba, & reſceſſerunt ab vrbe, vnuſquiſque in ta-
 bernacula ſua: Ioab autem reuerſus eſt Ieru-
 ſalem ad regem. * Fuit ergo Ioab ſuper om-
 nem exercitum Iſrael: Banaias autem filius
 Ioiadæ ſuper Ceitthos, & Phelthozon. * Ad-
 ducam vtroque ſuper tributa. porro Ioliſaphat fr-
 ter Ahiaud, a commentarijs. * Siua autem,
 ſcriba: Sadoc vero: & Abiahar, ſacerdotes.
 * Ita autem ſarrites erat ſacerdos Dauid.

C A P. XXI.

Facta eſt quoque ſames in diebus Dauid
 tribus annis iugiter: & conſuluit Dauid
 oraculum Domini. Dixitque Dominus: Pro-
 pter Saul, & domum eius ſanguinum, qui
 occidit Gabonites. * Vocatis ergo Gaboni-
 tis rex, dixit ad eos: Porro Gabonites non
 erant de filiis Iſrael, ſed reliquæ A mortho-
 rum: ſi filij quippe Iſrael iurauerant eis, &
 voluit Saul percutere eos zelo, quaſi pro filiis
 Iſrael & Iuda. * Dixit ergo Dauid ad Gabo-
 nites: Quid faciam vobis? & quod erit veſtri
 piaculum, vt benedicamus hereditati Domini?
 * Diſcuntur, ei Gabonites: Non eſt nobis ſu-
 per argento, & auro quaſiſio, ſed contra
 Saul, & contra domum eius: neque vultimus
 vt interficiatur homo de Iſrael. Ad quos rex
 ait: Quid ergo vultis vt faciam vobis? * Qui
 diſcunt regi: Virum, qui attriuit nos, & op-
 preſſit inique, ita delere debemus, vt ne vnius
 quidem reſiduus ſit de ſtirpe eius in cunctis
 ſimilibus Iſrael. * Dentur nobis ſiptem vini de
 ſilicibus, vt cruciſtigamus eos Domino in Ga-
 baa Saul, quondam eſſet Domini. Et ait rex:
 Igo dabo. * Ipſe quoque rex Miphiboſeth
 filio Ionathæ filij Saul, propter iuſtandum

Domini, quod fuerat inter Dauid & inter
 Ionathan filium Saul. * Tulit itaque rex
 duos filios Reſpha filij Aia, quos peperit Sau-
 li, Armoni, & Miphiboſeth: & quinque fi-
 lios Michol filiz Saul, quos genuerat Hadrie-
 ſi filio Berzellai, qui fuit de Molathi, & de-
 dit eos in manu Gabonitarum: qui cruci-
 ſixerunt eos in monte coram Domino & ceci-
 derunt hi ſeptem ſimul occiſi in diebus meſ-
 ſis primis, incipiente meſſione hordei. Tol-
 lens autem Reſpha filia Aia, cilicium, ſubſtra-
 uit ſibi ſupra petram ab initio meſis, donec
 ſillaret aqua ſuper eos de celo. & non dimi-
 ſit aues lacerare eos per diem, neque beſtias per
 noctem. * Et nunciata ſunt Dauid quæ fece-
 rat Reſpha, filia Aia, coccubina Saul. * Et ab-
 iit iſte Dauid, & tulit oſſa Saul, & oſſa Ionathæ
 filij eius a viris Labes Galaad, i qui fuerat
 fuerat ea de platea Bethſan, in qua ſuſpen-
 derant eos Philiſthim cum interfeciſſent
 Saul in Gelboe: * & aſportauit inde oſſa
 Saul, & oſſa Ionathæ filij eius, & colligentes
 oſſa eorum, qui aſſiſi fuerant, & ſepelierunt
 ea cum oſſibus Saul & Ionathæ filij eius in Ter-
 ra Benjamin, in latere, in ſepulchro Cis patris
 eius: feceruntque omnia, quæ præceperat rex, &
 repropitiatus eſt Deus terræ poſt hæc. * Factū
 eſt autem rurſum prælium Philiſthinorum
 aduerſum Iſrael, & deſcendit Dauid, & ſerui
 eius cum eo, & pugnant contra Philiſthim.

Deſiciente autem Dauid, * Iſebibenob, qui
 fuit de genere arapha, ſ cuius ferrum halit
 treccas vnoſ appendebat, & accinſus erat
 enſe nouo, niſus eſt percutere Dauid. * Præ-
 ſidioque ei fuit Abiſai filius Saruiz, & percuſ-
 ſum Philiſthæum interfecit. Tunc iurauerunt
 viri Dauid, dicentes: Non egredieris nobiſ-
 cum in bellum, ne exinguas lucernam Iſrael.
 * Secundum quoque bellum fuit in Gob con-
 tra Philiſthæos: tunc percuſſit Sobochai de
 Huſai, Saph de Iſſiſre arapha de genere gi-
 gantum. * Tertium quoque fuit bellū in Gob
 contra Philiſthæos, in quo percuſſit Adeo-
 darus filius Salus polymitarum Bethlehemitæ
 Goliath Gethzum, cuius haſtis halit erat
 quaſi lictiorum trecentium. * Quartum bel-
 lū fuit in Geth: in quo vir fuit excolſus, qui
 ſenos in manibus pedibusque habebat digitos,
 id eſt viginti quattuor, & erat de origine ara-
 pha. * Et blaſphemauit Iſrael: percuſſit autē
 eum Ionathan filius Samas fratris Dauid. * Hi
 quattuor nati ſunt de arapha in Geth, & ceci-
 derunt in manu Dauid, & ſervorum eius.

C A P. XXII.

Iocutus eſt autem Dauid Domino verba
 L carminis huius, in die qua liberauit eum
 Dominus de manu omnium inimicorū ſu-
 rum; & de manu Saul. * Et ait:
 Domine petra mea, & robur meum, &
 ſalutator meus.

11. Reg.
31. c. 1911. Reg.
17. a. 711. Paral.
20. c. 41 Pal. 17.
a. 2

3 * Deus fortis meus sperabo in eum : scutum meum, & cornu salutis meæ : eleuator meus, & refugium meum: saluator meus, de iniquitate liberabis me .

4 1 * Laudabilem inuocabo Dominum: & ab inimicis meis saluus ero.

5 * Quia circumderunt me cōtritiones mortis: torrentes Belial terruerunt me.

6 * Funes inferni circumdederunt me: præueniunt me laquei mortis.

7 * In tribulatione mea inuocabo Dominum, & ad Deum meum clamabo : & exaudiet de templo suo vocem meam, & clamor meus veniet ad aures eius .

8 * Commota est & contremuit terra: fundamenta montium concussa sunt, & conuulsata, quoniam iratus est eis.

9 * Ascendit fumus de naribus eius, & ignis de ore eius vorabit carbonem succensum sunt ab eo .

10 * Inclinauit celos, & descendit: & caligo sub pedibus eius.

11 * Et ascendit super cherubim, & volauit: & lapsus est super pennas venti.

12 * Posuit tenebras in circuitu suo latibulum: cribans aquas de nubibus celorum .

13 * Præ fulgore in conspectu eius, succensum sunt carbonem ignis.

14 * Tonabit de celo Dominus: & excelsus dabit vocem suam .

15 * Misit sagittas & dissipauit eos: fulgur, & consumpsit eos.

16 * Et apparuerunt effusiones maris, & reuelata sunt fundamenta orbis ab increpatione Domini, ab inspiratione spiritus furoris eius.

17 * Misit de excelsu, & asumpsit me: & extraxit me de aquis multis.

18 * Liberauit me ab inimico meo potentissimo, & ab his qui oderant me: quoniam robustiores me erant.

19 * Præuenit me in die afflictionis meæ, & factus est Dominum firmamentum meum.

20 * Et eduxit me in latitudinem: liberauit me, quia complacui ei .

21 * Retribuet mihi Dominus secundum iustitiam meam: & secundum munditiam manuum mearum reddet mihi.

22 * Quia custodiui vias Domini, & non egi impia Deo meo.

23 * Omnia enim iudicia eius in conspectu meo: & præcepta eius non amoui a me .

24 * Et ero perfectus cum eo: & custodiam me ab iniquitate mea .

25 * Et restituet mihi Dominus secundum iustitiam meam: & secundum munditiam manuum mearum, in conspectu oculorum suorum.

26 * Cum sancto sanctus eris: & cum robusto perfectus.

27 * Cum electo electus eris: & cum peruerso peruerteris.

28 * Et populum pauperem saluum facies: oculi

liique tuis excelsos humiliabis.

29 * Quia tu lucerna mea Domine: & tu Domine illuminabis tenebras meas.

30 * In te enim curram accinctus: in Deo meo transiliam murum .

31 * Deus, immaculata via eius, eloquium Domini igne examinatum: scutum est omnium sperantium in se.

32 * Quis est Deus præter Dominum? & quis fortis præter Deum nostrum?

33 * Deus qui accinxit me fortitudine: & complanauit perfectam viam meam.

34 * Coæquans pedes meos cernis, & super excelsa mea stans me.

35 * 1 Docens manus meas ad prælium, & componens quasi arcum æreum brachia mea.

36 * Dedisti mihi clypeum salutis tuæ: & mansuetudo tua multiplicauit me.

37 * Dilatabis gressus meos subtus me: & non deficiet tali mei .

38 * Persequar inimicos meos, & conteram: & non conuertar donec consumam eos.

39 * Consumam eos & confringam, vt non conseruantur: cadent sub pedibus meis.

40 * Accinxi me fortitudine ad prælium: incuruasti resistentes mihi subtus me.

41 * Inimicos meos dedisti mihi dorsum odietes me, & disperdam eos.

42 * Clamabunt, & non erit qui saluet, ad Dominum, & non exaudiet eos.

43 * Delebo eos vt puluerem terræ: quasi lutum platearum cōminuam eos atq. confringam.

44 * Saluabis me a contradictionibus populi mei: custodies me in caput Gentium: populum, quem ignoro, seruiet mihi.

45 * Filij alieni resistent mihi, auditu auris obediunt mihi.

46 * Filij alieni defluerunt, & contrahentur in angustijs suis.

47 * Viuit Dominus, & benedictus Deus meus: & exaltabitur Deus fortis salutis meæ.

48 * Deus qui das vindictas mihi, & deiecis populos sub me.

49 * Qui educis me ab inimicis meis, & a resistentibus mihi eleuas me: 1 a viro iniquo liberabis me:

50 * 1 Propterea confitebor tibi Domine in gentibus: & nomini tuo cantabo.

51 * Magnificans salutes regis sui, & faciens misericordiam Christo suo Dauid, & semini eius in sempiternum.

C A P. XXIII.

1 Hæc autē sunt verba Dauid nouissima. Dixit Dauid filius Isai: Dixit vir, cui constitutum est de Christo Dei Iacob, & gregius psalter Israel: 2 Spiritus Domini locutus est per me, & sermo eius per linguam meam. 3 Dixit Deus Israel mihi, locutus est Fortis Israel, Dominator hominum, iustus dominator in timore Dei. 4 Sicut lux auroræ, orient-

I. Para.
II. b. 10

te sole, nane absque nobilibus ruitat, & sicut
 5 pluuijs germinat herba de terra. * Nec tanta est domus mea apud Deū, vt pactum æternum iniret mecum firmum in omnibus atque munitionem. Cuncta enim salus mea, & omnis voluntas: nec est quidquid ex ea quod non
 6 germinat. * Prædicatores autem quasi spinæ euelluntur: vniuersi quæ non tolluntur manibus. * Et si quis tangere voluerit eas, armabitur ferro & ligno lanceato, igneque sententia comburentur, vsque ad nihil. * Hęc nomina fortium David. Sedens in cathedra sapientissimus princeps inter tres ipse est quasi tenerimus ligni vermiculus, qui otingentos interfecit impetu vno. * Post hanc, Eleazar filius patri eius Ahohites inter tres fortis, qui erant cum David quando exprobrauerunt Philisthim, & congregati sunt illuc
 10 in prælium. * Cumq. ascendissent viri Israel, ipse fecit & percussit Philisthæos donec deficeret manus eius, & obriegeret eū gladio: fecitque Dominus salutem magnam in die illa: & populus, qui fugerat, reuersus est ad castrum spolia detrahenda. * Et post hunc, Semma filius Age de Arari: & congregati sunt Philisthim in statione: erat quippe ibi ager lente plenus. Cumq. fugisset populus a facie Philisthim, * fecit ille in medio agri, & ruitus est eum, percussitque Philisthæos: & fecit Dominus salutem magnam. * Necnon & ante descenderant tres qui erant principes inter triginta, & venerant tempore mensis ad David in spelancam Odollam: castra autem Philisthinorum erant posita in Valle gigantum. * Et David erat in prædido: porro statio Philisthinorum tunc erat in Bethlechem.
 15 * Desiderauit ergo David, & ait. O si quis mihi daret potum aque de cisterna, quæ est in Bethlechem iuxta portam. * Irruperunt ergo tres fortes castra Philisthinorum, & hauserunt aquam de cisterna Bethlechem, quæ erat iuxta portam, & attulerunt ad David: ille noluit bibere, sed libauit eam Domino, & dicens: Propitius sis mihi Domine, ne faciam hoc: non sanguinem hominum istorum, qui profecti sunt, & animarum periculū bibam? Noluit ergo bibere: hæc fecerunt tres robustissimi.
 20 * Abisai quoque frater Ioab filius Seruiz, princeps erat de tribus: ipse est qui leuauit hastam suam contra trecentos, quos inter fecit, nominatus in tribus. * & inter tres nobilior, eratque eorū princeps, sed vsque ad tres primos non peruenierat. * Et Banaia filius Ioiada viri fortissimi, magnorum operum, de Cabsel: ipse percussit duos leones Moab, & ipse descendit, & percussit leonem in media cisterna in diebus hiuis. * Ipse quoque interfecit virum Aegyptium, virum dignum spectaculo habentem in manu hastam: itaque cum descendisset ad eum in urga, vi extorsit hastam de manu Aegyptij, & interfecit eum

22 hasta sua. * hæc fecit Banaia filius Ioiada.
 23 * Et ipse nominatus inter tres robustos, qui d'erant inter triginta nobiliores verumtamen vsque ad tres non peruenierat: fecitque eū sibi Dauid auriculariū, a secreto. * Afael frater Ioab inter triginta, Eleban filius patris eius de Bethlehe, * Semma de Harodi, Ellica de Harodi, * Heles de Phalti, Hira filius Acces de Thera, * Abiezer de Anathoth, Mobonnai de Hufati, * Selmon Ahohites, Maharai Neophathites, * Heled filius Paana, & ipse Neophathites, Ithai filius Ribai de Gabaath filiorum Beniamin, * Banaia Pharaonites, Heddai de Torrente Gaia, * Abialbon Arbatites, Armaueth de Beromi, * Eliaba de Salaboni. Filij Iassen, Jonathan, * Semma de Orori, Aiam filius Sarar Arorites, * Eliphelet filius Asabai filij Machathi, Elam filius Achitophel Gelonites, * Hefrai de Carmelo, Pharai de Arbi, * Igaal filius Nathan de Soba, Bonni de Gadi, * Selece de Ammoni, Naharai Perothites armiger Ioab filij Seruiz, * Ira Iethrites Gareb & ipse Iethrites,
 29 * Vrias Hethzus. Omnes triginta septem.

CAP. XXXIII.

1 **E**T I addidit furor Domini israeli contra Israel, communisq. David in eis dicens: rem: Vade, numera Israel & Iudam. * Dixitque rex ad Ioab principē exercitus sui: Perambula omnes tribus Israel a Dan vsque Bersabee, & numerate populum, vt sciam numerum eius. * Dixitque Ioab regi: Audeat Dominus Deus tuus ad populum tuum, quantum nunc est, iterumque centuplicet in conspectu domini mei regis: sed quid sibi dās nunc tex vult in te huiuscemodi? * Obriuit autem sermo regis verba Ioab, & principum exercitus: egressusq. est Ioab, & principes militum a facie regis, ut numerarent populum Israel.
 5 * Cumq. pertransissent Iordanem, venerunt in Aroer ad dexteram vrbi, quæ est in Valle Gad: & per Iazer trāserunt in Galaad, & in terrā inferiorem Hoddi, & venerunt in Dan siluestria. Circumeunteq. iuxta Sidonem, * transierunt prope mania Tyri, & omnem terram Heuzi & Chananzi, veneruntque ad meridiem Iada in Bersabee: & Iustrata vni
 8 uersa terra, attulerunt post nouem menses & 9 viginti dies in Ierusalem. * Dedit ergo Ioab numerum descriptiois populi regi, & inuenta sunt de Israel octingenta millia virorum fortium, qui educerent gladium: & de Iuda quingente millia pugnatorum. * Percussit autem cor David eum, postquam numeratus est populus: & dixit David ad Dominum: Peccavi valde in hoc facto: sed precor Domine, vt transferas iniquitatem seruici tui, quia stulte egi nimis. * Surrexit itaque David matrem, & sermo Domini factus est ad Gad prophetam & Videntem David, dicens: Vade,

I. Paral.
21. a. 1

& loquere ad Dauid: Hæc dicit Dominus: Trium tibi datur optio, elige vnum quod vo-
 13 lueris ex his, ut faciam tibi. * Cumq. venis-
 set Gad ad Dauid, nunciauit ei, dicens: Aut
 septem annis ueniet tibi fames in terra tua:
 aut tribus mensibus fugies aduersarios tuos,
 & isli te persequentur: aut certe tribus diebus
 14 erit pestilentia in terra tua. Nunc ergo delib-
 era, & uide quem respondeam ei, qui me mi-
 sit, sermonem. * Dixit autē Dauid ad Gad:
 Coarctor nimis: sed melius est ut incidam
 in manus Domini (multæ enim misericordiæ
 15 eius sunt) quàm in manus hominum. * Im-
 misitq. Dominus pestilentiam in Israel, de
 manu usque ad tempus constitutum, & mor-
 tui sunt ex populo a Dan usque ad Bersabee
 16 septuaginta millia uirorum. * Cumq. exten-
 dissest manum tuam Angelus Domini super
 Ierusalem ut disperderet eam, misertus est
 Dominus super afflictione, & ait Angelo pec-
 cutienti populum: Sufficit nunc contine ma-
 num tuam: erat autem Angelus Domini iux-
 17 ta arcam Areuna Iebusæ. * Dixitq. Dauid
 ad Dominum cum uidisset Angelum caden-
 tem populum: Ego sum qui peccaui, ego ini-
 que egisti: isti qui omnes sunt, quid fecerunt? ver-

tatur, obsecro, manus tua contra me, & con-
 18 tra domum patris mei. * Venit autem Gad
 ad Dauid in die illa, & dixit ei: Ascende, &
 19 construe altare Domino in area Areuna Te-
 busæ. * Et ascendit Dauid iuxta sermonem
 20 Gad, quem præceperat ei Dominus. * Con-
 spiciensq. Areuna, animaduertit regem & ser-
 21 uos eius transire ad se: & egressus adorauit
 regem prono vultu in terram, & ait: Quid cau-
 se est ut ueniat dominus meus rex ad seruū
 suum? Cui Dauid ait: Ut emam a te aream,
 & ædificem altare Domino, & cesset interfe-
 22 tio quæ grassatur in populo. * Et ait Areu-
 na ad Dauid: Accipiat, & offerat dominus
 meus rex, sicut placet ei: habes boues in hol-
 23ocaustum, & plaustrū, & iuga bouum in usum
 23 lignorum. * Omnia dedit Areuna rex regi:
 duxitq. Areuna ad regē: Dominus Deus tuus
 24 suscipiat uorum tuum. * Cui respondens rex,
 ait: Nequaquā ut uis, sed emam pretio a te,
 & non offeram Domino Deo meo holocau-
 sta gratuita. Emit ergo Dauid aream, & bo-
 25 nes, argenti sicles quinquaginta: * & ædifica-
 uit ibi Dauid altare Domino, & obtulit ho-
 26 causta & pacificæ: & propitiatus est Dominus
 terræ, & cohibita est plaga ab Israel.

LIBER REGVM TERTIVS,

Secundum Hebræos Primus Malachim.

CAPVT PRIMVM.

E rex Dauid senex erat, habebatq.
 ætatis plurimos dies: cumque ope-
 rirerur pestibus, non calebat.
 * Dixerunt ergo ei serui sui: Que-
 ramus domino nostro regi adole-

scntulam uirginem, & stent coram rege, &
 foueat eum, dormiatque in sinu suo, &
 3 calefaciat dominum nostrum regem. * Ques-
 sierunt igitur adolefcntulam speciosam in
 omnibus sinibus Israel, & inuenerunt Abisag

Sunamitisidem, & adduxerunt eam ad regē.
 4. Erat autem puella pulchra nimis, dormiebatque cum rege, & ministrabat ei, rex vero non cognovit eam. * Adonias autem filius Haggith claustratur, dicens: Ego regnabo. Ecce nūc sibi curus & equites, & quinquaginta viros, qui currerēt ante eum. * Nec corripuit eum pater suus aliquando, dicens: Quare hoc fecisti? Erat autē & ipse pulcher valde, secundus natus post Absalom. * Et locum erat cum Ioab filio Saruin, & cum Abiathar sacerdote, qui adiuvabant partes Adonias. * Sadoc vero sacerdos, & Banaias filius Ioasade, & Nathā propheta, & Seimei & Rei, & robur exercitus David non erat cum Adoniam. * Immo autem regis Adonias arietibus & vitulis, & vitulis pinguibus iuxta Lapidem Bohelch, qui erat vicinus Fonti rogem, vocavit universos fratres suos filios regis, & omnes viros Iuda seruos regis.
 16. Nathā autem propheta, & Banaias, & possibiles quoque, & salomonem fratrem suum non vocavit. * Dixit itaque Nathā ad Bethiabec, matrem Salomonis: Num audivisti, quod regnavit Adonias filius Haggith, & dominus noster David hoc ignorat? * Nunc ergo veni, accipio consilium a me, & filia animam tuam, filijque tui salomonis. * Vade, & ingredere ad regem David, & dilo ei: Neque tu domine mi rex iurasti mihi ancillæ tue, dicens: Salomon filius tuus regnabit post me, & ipse sedebit in solio meo? quare ergo regnat Adonias? * Et adhuc illi te loquentem cum rege, ego veni post te, & complebo sermones tuos. * Ingressa est itaque Bethiabec ad regem in cubiculum: Rex autem tenerat nimis, & Abisag diutius ministrabat ei. & inclinauit se Bethiabec, & adoravit regem. Ad quam rex, Quid tibi, inquit, vis? * Quæ respondens, ait: Domine mi, tu iurasti per Dominum Deum tuum ancillæ tue, Salomon filius tuus regnabit post me, & ipse sedebit in solio meo. * Et ecce nunc Adonias regnat, te, dicens rex, ignorent. * Mastravit boues, & pinguia quoque & arietes plurimos, & vocavit omnes filios regis, Abiathar quoque sacerdotem, & Ioab principem milicie: Salomonem autem servum tuum non vocavit. * Verum amen dñe mi rex, in te oculi respiciunt totius Israel, ut indices ei, quis sedere debeat in solio tuo domine mi rex post te. * Eratque cum dormieret domianus inter rex cum patribus suis, crimis egredere filius noster Salomon peccatores. * Adhuc illi te loquentem cum rege, Nathā propheta vocat. * Et nunciat regi, dicens: Adest Nathā propheta: Cumque introisset in conspectu regis, & adorasset eum, pronus in terra, dixit Nathā dñe mi rex, tu dixi:

Dñi: Adonias regnet post me, & ipse sedeat super thronum meum? * Quia descendit hodie, & immolavit boues, & pinguia, & arietes plurimos, et vocavit universos filios regis & principes exercitus, Abiathar quoque sacerdotem: illisq. vescentibus, & bibentibus coram eo, & dicitibus: Vivat rex Adonias! * Me servum tuum, & Sadoc sacerdotem, & Banaias filium Ioasade, & Salomonem famulum tuum non vocavit.
 27. * Nunquid a domino meo regis exiit hoc verbum, & mihi non indicasti servum tuo quis sessurus esset super thronum domini mei regis post eum? * Et respondit rex David, dicens: Vocate ad me Bethiabec. Quæ cum fuisset ingressa coram rege, & flexisset ante eum, iuravit rex, & ait: Vivit dñs, qui servum animam meam de omni angustia, quia sicut iuravi tibi per dñm Deum Israel, dicens: Salomon filius tuus regnabit post me, & ipse sedebit super solium meum pro magis facti hodie, & dimissis seque Bethiabec in terra vultu, & adoravit regem, dicens: Vivat dñs meus David in æternum.
 33. * Dixit quoque rex David: Vocate mihi Sadoc sacerdotem, & Nathan prophetam, & Banaiam filium Ioasade. Qui cum ingressi fuissent coram rege, dixit ad eos: Tollite vobiscum servos dñi vestri, & imponite Salomonis filium meum super mulam meam, & ducite eum in Gihon.
 34. * & vngat eum ibi Sadoc sacerdos, & Nathan propheta in regē super Israel: & canetis bincina, atq. dices: Vivat rex Salomon. * Et ascendit post eum, & nenie, & sedebit super solium meum, & ipse regnabit pro me: illique præcipiā vt sit dux super Israel, & super Iudam.
 36. * Et respondit Banaias Ioasade, regi, dicens: Amen: sic loquatur Dominus Deus domini mei regis. * Quomodo fuit Dominus cum domino meo reges, sic sit cum Salomone, & sublimis faciat solium eius a solio domini mei regis David. * Descendit ergo Sadoc sacerdos, & Nathan propheta, & Banaias filius Ioasade, & Ceteri, & Phelch: & imposuerunt Salomonem super mulam regis David, & adduxerunt eum in Gihon. * Sumpsitque Sadoc sacerdos cornu olei de tabernaculo, & vngit Salomonem: & cecinerunt buccina, & dixit omnis populus: Vivat rex Salomon. * Et ascendit universa multitudo post eum, & populus canentium tibris, & lætantiæ gaudio magno, & insonitum terra clamore eorum. * Audiunt autem Adonias, & omnes, qui invitati fuerant ab eo: atq. concitium finitum erat sed & Ioab & Abiathar voce robore, ait: Quid tibi vult clamor civitatis tumultuantis? Adhuc illo loquente, Ionathas filius Abiathar sacerdotis venit: cui dixit Adonias: Ingrede, quia vir fortis es, & bonum manas. * Responditq. ad eum Adonias: Nequaquam: Dñs enim noster rex David regem constituit Salomonem: * misitque cum eo Sadoc sacerdotem, & Nathan prophetam,

& Banaia filii Ioiadæ, & Cetethi, & Phelethi, & imposuerunt eum super mulam regis.
 45 * Vixeruntque eum Sadoc sacerdos, & Nathan propheta regem in Gihon: & ascenderunt inde latantes, & insonuit ciuitas: hæc
 46 est vox, quam audistis. * Sed & Salomon sedet super filium regni. * Fringet se serui regis
 47 benedixerunt domino nostro regi David, dicentes: Amplificet Deus nomen Salomonis
 48 super nomen tuum, & magnificet thronum eius super thronum tuum. Et adorauit rex in
 49 in folio meo, videntibus oculis meis. * Territi sunt ergo, & surrexerunt omnes, qui in

uitati fuerant ab Adonia, & iuit vnusquisque in viam suam. * Adonias autem timens Salomonem, surrexit, & abiit, tenuitque cornu altaris. * Et nuncianerunt Salomoni, dicentes: Ecce Adonias timens regem Salomonem, tenuit cornu altaris, dicens: Iuret mihi rex Salomon hodie, quod non interficiat seruum suum gladio. * Dixitque Salomon: Si fuerit vir bonus, non cadet ne vnus quidem capillus eius in tetram: sin autem malum inuentum fuerit in eo, morietur. * Misit ergo rex Salomon, & eduxit eum ab altari: & ingressus adorauit regem Salomonem: dixitque ei Salomon: Vade in domum tuam.

CAP. II.

1 **A**ppropinquauerunt autem dies David ut
 2 moreretur, præcepitque Salomoni filio
 3 suo, dicens: * Ego ingredior viam vniuersæ
 4 terre: confortare, & esto uir. * Et observa
 5 custodias Domini Dei tui, ut ambules in vijs
 6 eius, ut custodias ceremonias eius, & præce-
 7 pta eius, & iudicia, & testimonia, sicut scri-
 8 ptum est in lege Moysi: ut intelligas vniuer-
 9 sa quæ facis, & quocumque te uerueris. * Et
 10 confirmet Dominus sermones suos, quos lo-
 11 cutus est de me, dicens: Si custodierint filij
 12 tui vias suas, & ambulauerint, cor me in ue-
 13 ritate, in omni corde suo, & in omni anima
 14 sua, non auferetur tibi uir de folio Israel. * Tu
 15 quoque noli quod fecerit mihi Ioab filius Sar-
 16 uia, quæ fecerit duobus principibus exercitus
 17 Israel, & Abner filio Ner, & & Amasæ filio
 18 Iether: quos occidit, & effudit sanguinem belli
 19 in pace, & posuit cruorem prælij in balneo suo,
 20 qui erat circa limulos eius, & in calcamento
 21 suo, quod erat in pedibus eius. * Facies ergo
 22 iuxta sapientiam tuam, & non deductes cani-

23 tiem eius pacifice ad inferos. * Sed & filijs
 24 Berzellai Galaaditis reddes gratiam, eruntque
 25 comedetes in mensa tua: sicut occurrerunt enim
 26 mihi quando fugiebam a facie Absalom fratris
 27 tui. * sicut & Habes quoque apud te Semei fi-
 28 lium Gera filij Iemini de Bahurim, qui maledixit
 29 mihi maledictione pessima, quando ibam ad Castra:
 30 sed quia descendit mihi in occursum cum transirem Iordanem, & iurauit
 31 ei per Dominum, dicens: Non te interficiam gladio:
 32 tu noli pariter eum esse innoxium. Vir autem sapiens
 33 es, ut scias quæ facies ei, deducesque canos eius cum sanguine ad inferos.
 34 * sicut & Dormiuit igitur David cum patribus suis,
 35 & sepultus est in ciuitate David. * Dies autem
 36 quibus regnauit David super Israel, quadraginta
 37 anni sunt: in Hebron regnauit septem
 38 annis: in Ierusalem, triginta tribus. * Salomon
 39 autem sedet super thronum David patris sui,
 40 & firmatum est regnum eius nimis. * Et ingressus
 41 est Adonias filius Haggith ad Bethsabee matrem Salomonis. Quæ dixit ei: Pacificusne
 42 est ingressus tuus? Qui respondit: Pacificus. * Addiditque: Sermo mihi est ad

12. Reg.
 19. f. 31
 13. Reg.
 16. b. 5. &
 19. d. 19.

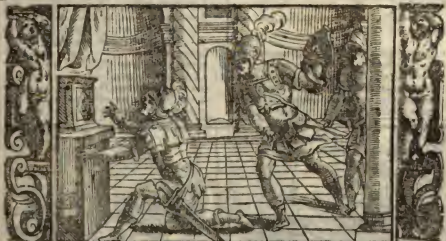
1. Ad. 3. 6
 29
 1. Par. 29
 f. 23.

15 re. Cui ait: Loquere. Et ille: Tu, inquit,
 nosti, quia meum erat regnum: & me pre-
 posuerat omnis Israel sibi in regem: sed tras-
 16 a Domino enim constitutum est ei. * Nunc
 ergo petitionem vnam precor a te: ne con-
 fundas faciem meam. * Quæ dixit ad eum:
 17 Loquere. * Et ille ait: Precor vt dicas Salo-
 monis regi (neq; enim negare tibi quidquam
 potest) vt det mihi Abisag Sunamitidem vxor
 18 rem. * Et ait Bethsabee: Bene, ego loquar
 19 pro te regi. * Venit ergo Bethsabee ad regem
 Salomouem, vt loqueretur ei pro Adonia: &
 surrexit rex in occursum eius, adorauitq; eam,
 & sedit super thronum suum: positusq; est
 20 D thronus matri regis, quæ sedit ad dexteram
 eius. * Dixitq; ei: Petitionem vnam parua-
 lam ego deprecor a te, ne confundas faciem
 meam. Et dixit ei rex: Pete mater mea: ne-
 que enim fas est vt auertam faciem tuam.
 21 * Quæ ait: Demur Abisag Sunamitis Adonia
 22 fratri tuo vxor. * Responditq; rex Salomon.
 & dixit matri suæ: Quare postulas Abisag
 Sunamitidem Adonia? postula ei & regnum:
 ipse est enim frater meus, & ior me, & habet
 23 Abiathar sacerdotem, & Ioab filium Saruiz-
 24

dicens: Hæc faciat mihi Deum, & hæc addat,
 quia contra animam suam locutus est: Adonia
 24 verbum hoc. * Et nunc viuit Dominus,
 qui firmavit me, & collocavit me super so-
 limum David patris mei, & qui fecit mihi do-
 25 mum, sicut locutus est, quia hodie occidetur
 Adonias. * Misitq; rex Salomon per manum
 26 Banaiz filij Ioiaz, qui interfecit eum, & mor-
 tuus est. * Abiathar quoque sacerdoti dixit
 rex: Vade in Anathoth ad agrum tuum, equi-
 dem vir mortis es: sed hodie te non interfi-
 27 E ciam, quia potuisti arcam Domini Dei co-
 cam David patre meo, & sustinisti laborem
 in omnibus, in quibus laborauit pater meus.
 28 * Eiecit ergo Salomon Abiathar, vt non esset
 sacerdos Domini, & vt impleteretur sermo Do-
 mini, quem locutus est super domum Heli in
 29 Silo. * Venit autem nuncijs ad Ioab, quod
 Ioab declinasset post Adoniam, & post Salo-
 monem non declinasset: fugit ergo Ioab in
 30 tabernaculum Domini, & apprehendit cor-
 nu altaris. * Nunciatumq; est regi Salomoni
 quod fugisset Ioab in tabernaculum Domi-
 ni, & esset iuxta altare: misitq; Salomon
 31 Banaiam filium Ioiaz, dicens: Vade, inter-
 fice eum. * Et venit Banaias ad tabernacu-
 lum Domini, & dixit ei: Hæc dicit rex: Egre-

1. Reg. 3
 31

dere. Quia ait: Non egrediar, sed hic mori-
 ar. Renuit autem Banaias regi sermonem,
 31 dicens: Hæc locutus est Ioab, & hæc respon-
 dit mihi. * Dixitq; rex: Fac sicut locutus
 est: & interfice eum, & sepeli, & amoue-
 32 bis sanguinem innocentis, qui effusus est a Ioab,
 a me, & a domo patris mei. * Et reddet Do-
 33 minus sanguinem eius super caput eius, quia
 interfecit duos viros iustos, melioresq; se: &
 34 occidit eos gladio, patre meo David ignorante,
 & Abner filium Ner principem militie
 35 Israel, & Amasam filium Iether principem

33 exercitus Iuda: * & reuertetur sanguis illo-
 rum in caput Ioab, & in caput seminis eius
 in sempiternum. David autem & semini eius,
 & domui, & throno illius sit pax vsq; in æter-
 34 num a Domino. * Ascendit itaque Banaias fi-
 lius Ioiaz, & aggregatus cum interfecit: se-
 35 pulsusq; est in domo sua in deserto. * Et con-
 stituit rex Salomon filium Ioiaz pro eo su-
 36 per exercitum. & Sadoc sacerdotem posuit
 pro Abiathar. * Misit quoque rex, & vocauit
 Semci, dixitq; ei: Aedifica tibi domum in
 Ierusalem, & habita ibi: & non egredieris

1. Reg. 3
 31
 2. Reg. 1
 20. c. 9

37 inde huc atque illuc. * Quacumque autē die
egressus fueris, & transieris Torrentem Ce-
dron, scito te interficiendū: sanguis tuus erit
38 super caput tuum. * Dixitque Semei regi: Po-
nus sermo: sicut locutus est dñs meus rex, sic
faciet seruus tuus. Habituauit itaq. Semei in
39 Ierusalem diebus multis. * Factum est autē
post annos tres ut fugerent serui Semei ad
40 Achis filium Maacha regem Geth: nuntiati-
que est Semei quod serui eius essent in Geth.
41 * Et surrexit Semei, & strauit alinum iuum:
iunq. ad Achis in Geth ad requirendum ser-
42 uos suos, & adduxit eos de Geth. * Nuntiati
est autē Salomoni quod esset Semei in Geth
43 de Ierusalem, & rediisset. * Et mittens voca-
uit eum, dixitq. illi: Nonne testificatus sum
tibi per Dominum, & praxi tibi: Quacum-
44 que die egressus, Ierusalem huc & illuc, scito te ef-
fic moriturum? Et respondisti mihi: Ponus
45 sermo, quem audiui. * Quare ergo non cus-
todisti iuramentum Domini, & praeceptum
46 quod praeceperam tibi? * Dixitq. rex ad Se-
mei: Tu nosti omne malum, cuius tibi con-
fessum est cor tuum, quod fecisti Dauid pa-
tri meo: reddi. Ite Dominus malitiam tuam in
47 caput tuum. * Et rex Salomon benedixit,
& thronus Dauid erit stabilis coram Domi-
48 no usque in sempiternum. * Iussit itaque rex
Banaia filio Ioadā: qui egressus, percussit
eum, & mortuus est.

CAP. III.

1 C onfirmatum est regnum in manu
A Salomonis, & affinitate coniunctus est
Pharaoni regi Aegypti: accepit namque fi-
liam eius, & adduxit in ciuitate Dauid, do-
nec compleret edificā domum suam, & do-
mum Domini, & murum Ierosolē: & circum-

2 tū. * Attamen populus immolabat in excel-
sis: non enim edificatum erat templum no-
3 mini Domini usque in diem illum. * Dilexit
autē Salomon Dominum, ambulans in prae-
ceptis Dauid patris sui, excepto quod in excel-
4 sis immolabat, & ascendebat arthymia: ma-
lud quippe erat excelsum maximum: misse
hostias in holocaustum obuius Salomon su-
5 per altare illud in Gabson. * Apparuit autē
Dominus Salomoni per somnium nocte, dis-
6 cens: Postula quod vis ut dem tibi. * Re-
xit Salomon: Tu fecisti cum seruo tuo Da-
uid patre meo misericordiam magnam, sicut
ambulauit in cōspectu tuo in veritate, & ius-
7 tia, & te pō cor de regum: custodisti ei miseri-
cordiam tuam grandem, & dedisti ei filium se-
8 dentē super thronū eius, sicut est hodie. * Et
nunc Dñs Deus, tu regnate fecisti seruis tui:
9 pro Dauid patre meo: ego autē sum puer
paruu, & ignoras egressum, & introitū meū.
10 * Et seruus tuus in medio est populi, quē ele-
gisti. populi infiniti, qui numerari & suppu-
11 tari nō potest prae multitudinē. * Dedit ergo
ego seruo tuo cor docile, ut populum tuū iu-
dicare possit, & discernere inter bonū & ma-
lum: quis enim potest idē care populo istū,
12 populum tuum hunc multum? * Placuit ergo
seruo coram Dño, quod Salomon postulasset
13 se humilissimum rem. * Et dixit Dñs Salomo-
ni: Quia postulasti verbum hoc, & nō petisti ti-
bi diem imples, nec diuitias, aut auiam: inimicorum
tuorum, sed postulasti uisū sapientiam
ad discernendum iudiciū: * ecce feci tibi se-
cundū sermones tuos, & dedi tibi cor sapientie
& intelligens, in iustis: & uisus autē te si-
milis tui fueris: nec post te surrexerunt sit.

71. Par. 1.

L. 10

71. Par. 1.

Sap. 7. 1.

11 Sed & hæc, quæ non postulasti, dedi tibi. di-
12 uicias scilicet, & gloriā, ut nemo fuerit similis

13 tui in regibus cunctis retro diebus. * Si autē Mat 6. d.
ambulaueris in uis meis, & custodieris prae- 29

præcepta mea, & mandata mea, sicut am-
 15 bulavit pater tuus, longos faciam dies
 tuos. * Igitur euigilavit Salomon, &
 intellexit quod esset somnium: cumque
 vendisset Jerusalem, stetit coram arcam fo-
 16 deris Domini, & obtulit holocausta, &
 fecit victimas pacificas, & grande convi-
 17 tium vniuersis famulis suis. * Tunc ve-
 nerunt duæ mulieres meretrices ad regem,
 18 steteruntque coram eo, * quarum vna
 ait: Obsecro, mi Domine ego & mulier
 hæc habitabamus in domo vna, & pepe-
 19 ri apud eam in cubiculo. * Tertia autem
 die postquam ego peperii, peperit & hæc:
 & eramus simul, nullusque alius nobis-
 20 scum in domo, exceptis nobis duabus.
 21 * Mortuus est autem filius mulieris huius
 nocte. dormiens quippe oppressit eum.
 22 * Et confurgens in tempeste noctis silen-
 tio, tulit filium meum de latere meo an-
 cilla tua dormientis, & collocavit in si-
 23 nu suo: suum autem filium, qui erat mor-
 tuus, posuit in sinu meo. * Cumque sur-
 rexissem mane vi darem lac filio meo, ap-
 24 paruit mortuus: quem diligentius intuens
 clara luce, deprehendi non fuisse meum.
 25 * Quem genueram. * Responditque altera
 mulier: Non est ita ut dicis, sed filius
 tuus mortuus est, meus autem vivit.
 26 Contrario illa dicebat: Mentiris: filius
 quippe meus vivit, & filius tuus mortuus
 est. Atque in hunc modum contendebant
 27 coram rege. * Tunc rex ait: Hæc dicit
 Filius meus vivit, & filius tuus mortuus
 est. Et ita respondit, Non, sed filius
 tuus mortuus est, meus autem vivit.
 28 * Dixit ergo rex: Afferte mihi gladium.
 Cumque attulissent gladium coram rege.
 29 * Dividite, inquit, infantem vivum
 in duas partes, & date dimidiam partem
 30 vni, & dimidiam partem alteri. * Dixit
 autem mulier, cuius filius erat vivus, ad
 regem: * commota sunt quippe viscera
 eius super filio suo. Obsecro domine,
 31 date illi infantem vivum, & polite in-
 terficere eum. Contrario illa dicebat:
 Nec mihi, nec tibi sit, sed dividatur.
 32 * Respondit rex, & ait: Date huic infan-
 tem vivum, & non occidatur: hæc est
 33 enim mater eius. * Audiuit itaque om-
 nis Israel iudicium, quod iudicasset rex,
 & timuerunt regem, videntes sapien-
 34 tiam Dei esse in eo ad faciendum iu-
 dicium.

CAP. III.

1 **E**rat autem rex Salomon regnans su-
 2 per omnem Israel: & hi principes
 3 quos habebat: Azarias filius Sadoc sacer-
 4 dotis: * Elihoreph, & Abia filij Sisa-

scriba: Iosaphat filius Ahilud a commen-
 5 tariis: * Baazias filius Ioiade super exer-
 6 citum: Sadoc autem, & Abiathar sacer-
 7 dotes. * Azarias filius Nathan super eos
 8 qui adfistebant regi: Zabud filius Nathan
 9 sacerdos, amicus regis: * & Ahia præ-
 10 positus domus: & Adoniram, filius Abi-
 11 da super tributis. * Habebat autem Salo-
 12 mon duodecim præfectus super eamrem
 13 Israel, qui præbebant annonam regi &
 14 domus eius: per singulos enim menses in
 15 anno, singuli necessaria ministrabant.
 16 * Et hæc nomina eorum: Benhur, in
 17 monte Ephraim. * Benderar, in Mac-
 18 ces, & in Salebim, & in Bethsames, &
 19 in Elon, & in Bethanan. * Benhesed in
 20 Aruboth: ipse erat Socho, & omnis
 21 terra Ephraim. * Benabindab, cuius om-
 22 nis Nephthali dor, Tapheth filiam Salo-
 23 monis habebat uxorem. * Dana filius Ahi-
 24 lud regebat Thanac & Mappedo, & uni-
 25 versam Bethan, quæ est iuxta Sarchana
 26 subter Iezrael, a Bethan usque Abelmeh-
 27 ula & regione Iecmaan. * Bengaber in
 28 Ramoth Galaad: habebat Anothiair filij
 29 Manasse in Galaad, ipse præerat in om-
 30 ni regione Argob, quæ est in Basan, sexa-
 31 ginta civitatibus magnis atque muratis,
 32 quæ habebant seras æreas. * Ahinadab fi-
 33 lius Addo præerat in Manaim. * Achim-
 34 maas in Nephthali: sed & ipse habebat
 35 Pasemath filiam Salomonis in coniugio.
 36 * Baana filius Hufi, in Aser, & in Saloth.
 37 * Iosaphat filius Pharue, in Issachar.
 38 * Semei filius Ela, in Benjamin. * Ga-
 39 ber filius Vri, in terra Galaad, in terra
 40 beron regis Amorrhæi & Og regis Basan,
 41 super omnia quæ erant in illa terra.
 42 * Iuda & Israel innumerabiles, sicut cre-
 43 na maris in multitudinem comedentes,
 44 & bibentes, atque lacescentes. * Salo-
 45 mon autem erat in diuione sua, habens
 46 omnia regna a flumine terre Philisthiim
 47 usque ad terminum Aegypti: offerrentium
 48 sibi munera, & seruientium ei cunctis die-
 49 bus vite eius. * Erat autem cibis Salo-
 50 monis per dies singulos triginta cori simi-
 51 liæ, & sexaginta cori farinæ, * decem bo-
 52 ues pingues, & viginti boves pascuales
 53 & centum arietes, excepta venatione cer-
 54 uorum, caprearum, atque bubalorum,
 55 & auium aliarum. * Ipse enim obtine-
 56 bat omnem regionem, quæ erat trans flu-
 57 men, a Thaphia usque ad Ganan, & con-
 58 tos reges illarum regionum: & habebat
 59 pacem ex omni parte in circuitu. * Habi-
 60 tabatque Iuda, & Israel absque timore
 61 vilo, vniuersique sub vite sua, & sub si-
 62 cu sua, a Dan usque Bersabee cunctis die-
 63 bus Salomonis. * Et habebat Salomon
 64 quadraginta milia præcepta eorum.

I Ecd. 47

c. 16

I 2. Para

19. c. 25

currilium, & duodecim millia equestrum.
 7 * Nutriebantque eos supradicti regis præ-
 D fecti: sed & necessaria mensæ regis Sa-
 8 lomonis cum ingenti cura præbebant in
 tempore suo. * Hordeum quoque, & pa-
 leas equorum, & iumentorum defere-
 9 bant in locum ubi erat rex, iuxta consti-
 tutum sibi. * Dedit quoque Deus sapien-
 tiam Salomoni & prudentiam multam
 10 nistis, & latitudinem cordis quasi arenam,
 quæ est in litore maris. * Et præcedebat
 sapientia Salomonis sapientiam omnium
 11 Orientalium & Aegyptiorum, * I & erat
 sapientior cunctis hominibus: sapientior

Ethan Ezrahita, & Heman, & Chaleol,
 & Dorda filijs Mahol: & erat nominatus
 in vniuersis gentibus per circuitum.
 32 * Locutus est quoque Salomon tria millia
 33 parabolas: & fuerunt carmina eius quin-
 34 que & mille. * Et dispersauit super lignis
 a cedro, quæ est in Libano, vsque ad
 hyssopum, quæ egreditur de pariete: &
 dispersit de iumentis, & volucribus, &
 34 reptilibus, & piscibus. * Et veniebant
 de cunctis populis ad audiendam sa-
 pientiam Salomonis, & ab vniuersis
 regibus terræ, qui audiebant sapientiam
 eius.

CAP. V.

1 **M** Iste quoque Hiram rex Tyri seruos
 suos ad Salomonem: audiuit enim
 quod ipsum vnxisent regem pro patre
 eius: quia amicus fuerat Hiram Dauid
 2 omni tempore. * Misit autem Salomon
 3 ad Hiram, dicens: * Tu scis voluntatem
 Dauid patris mei, & quia non potuerit
 ædificare domum nomini Domini Dei
 sui propter bella imminencia per circui-
 tum, donec daret Dominus eos sub ve-
 4 stigio pedum eius. * Nunc autem requiem
 dedit Dominus Deus meus mihi per cir-
 5 cuitum: & non est satan, neque occur-
 sus malus. * I Quamobrem cogito ædi-
 ficare templum nomini Domini Dei mei,

sicut locutus est Dominus Dauid patri
 meo, dicens: Filius tuus, quem dabo
 6 pro te super solium tuum, ipse ædifica-
 bit domum nomini meo. * Præcipe igitur
 ut prædant mihi serui tui cedros
 de Libano, & serui mei sint cum seruis
 tuis: mercedem autem seruorum tuo-
 rum dabo tibi quamcumque petieris: scis
 enim quomodo non est in populo meo
 7 vir qui nouerit ligua cadere sicut Sido-
 nij. * Cum ergo audisset Hiram verba
 Salomonis, lætatus est valde, & ait: Be-
 nedictus Dominus Deus hodie. qui de-
 dit Dauid filium sapientissimum super
 8 populum hunc plurimum. * Et misit Hi-
 ram ad Salomonem, dicens: Audini quæ-
 cumque mandasti mihi: ego faciam om-
 nem voluntatem tuam in lignis cedri

nis &

1. Par. 22.
c. 10

9 nis & abieciis. * Seruique deponent ea de Libano ad mare: & ego componam ea in ratibus in mari vsque ad locum, quem significaueris mihi: & applicabo ea ibi, & tu tolles ea: praebeisque necessaria mihi, ut detur cibis domui meae. * Itaque Hiram dabit Salomoni ligna cedrina, & ligna abiegna, iuxta omnem voluntatem eius. 11 * Salomon autem praebebat Hiram coros tritici, viginti millia, in cibum domui eius, & viginti coros purissimi olei: hac tribuebat Salomon Hiram per singulos annos. * ¶ Dedit quoque Dominus sapientiam Salomoni, sicut locutus est ei: & erat pax inter Hiram & Salomonem, & percussērunt ambo fœdus. * Elegitque rex Salomon operarios de omni Israël, & erat in-

14 dictio triginta millia virorum. * Mittebatque eos in Libanum, decem millia per menses singulos vicissim, ita ut duobus mensibus essent in domibus suis: & Adoniram erat super huiusmodi indictione. * Fueruntque Salomoni septuaginta millia eorum qui onera portabant, & octoginta millia latomorum in monte: * absque praepositis qui praeerant singulis operibus, numero trium millium, & trecentorum praecipientium populo & his qui faciebant opus. 17 * Praecipitque rex, ut tollerent lapides grandes, lapides pretiosos in fundamentum templi, & quadrarent eos: * quos dolauerunt camentarii Salomonis, & camentarii Hiram: porro Giblij praeprauerunt ligna & lapides ad ædificandam domum.

f Sup. 3.
b-12

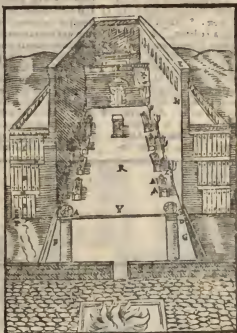

TEMPLVM SINE TECTO, CVM PORTICVS SVA,

OCCIDENS.

MERIDIES.

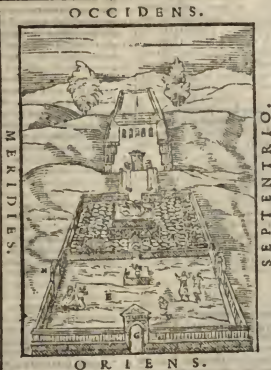
SEPTENTRIO.

O RI E N S.

- b Longitudo L X. cubitorum.
 c Latitudo X X. cubitorum.
 e Altitudo X X X. cubitorum.
 g Porticus ante templum, xx. cubito-
 rum longitudinis, & x. cubitorum la-
 titudinis.
 f Feneſtræ oblique, ſive laxiores in-
 trinſecus, & extrinſecus arcuæ.
 k Tabulata per gyrum tria, ſive appen-
 dices; quarum vna quinque cubitos
 latitudinis habebat: media, ſex: ſu-
 prema, ſeptem, ſingulæ altitudinis
 quinque cubitorum.
 n o Retractationes, ſine reduſio-
 nes in muro templi, quibus innite-
 bantur capita trabium. Vocamus
 Gallice retra iectis. Pro quibus tra-
 bes vertit Interpres.
 o Cochlea.
 q Sanctum ſanctorum, ſive oraculum, cu-

- ius longitudo, & latitudo erant xx. cu-
 bitorum: altitudo autem cubitorum
 xx. quod dum dicimus, eam partem
 altitudinis intelligimus, quæ ſolo au-
 ro erat tecta: nam alij decem cubiti
 erant tecti lapillis pretioſis, & auro.
 Templum, ſive ſanctum, pro foribus
 oraculi. XL. cubitorum longitudinis.
 f Arca foederis.
 t Cherubim duo, x. cubitorum altitudinis
 u Oſtiola, ſive valvæ introitus oraculi.
 x Velum quo diſtinguebatur Sanctum a
 Sancto ſanctorum. x. Par. 3. Matt. 27.
 y Locus oſtij templi: quod ideo non ex-
 preſſit pictor, ne reliquæ picturæ of-
 ficeret.
 z Candelabra decem, quinque ad dexte-
 ram, & quinque ad ſiniſtrā. 2. Paral. 4.
 a a Menſæ decem.
 b b Altare thymiſmatis.

TEMPLVM TECTVM CVM PORTICVS SVA,
 atrio Sacerdotum, & atrio Populi.

- a Atrium interius, quod & atrium sacerdotum dicitur.
 b Altare holocausti, longitudinis, & latitudinis viginti cubitorum, & decem altitudinis.
 c Labra, siue luteræ. 2. Paralip. 4.
 d Mare. 2. Paralip. 4.
 e Atrium populi, quod basilica, siue basilica grandis. 1. Paralip. 4 & 6. dicitur: & Act. 3. Porticus Salononis. Hoc atrium nomine templi sæpe intelligitur in Novo testamento, ut h. Matth. 21. Act. 3. In hoc atrio concio-

- nabatur CHRISTVS, & ex eo vendentes & ementes eiecit.
 f Basis ænea, siue suggetum, longitudinis, & latitudinis quinque cubitorum, & altitudinis trium. 2. Paral. 6.
 g Porta Orientalis, quæ porta Sur, 4. Reg. 1. & Porta fundamenti. 2. Paralip. 23 dicitur. Hanc nonnulli putant esse, quæ Atrium tertio dicitur Porta speciosa: quia ad omnium portarum Orientalis esset pulcherrima.
 h Porta Meridionalis.
 i Porta Septentrionalis.

CAP. VI.

A Adum est ergo quadringentesimo & octogesimo anno egressionis filiorum Israel de Terra Aegypti, in anno quarto, mense Zio, (ipse est mensis secundus) regni Salomonis super Israel, edificari cepit domus Domino. * Domus autem, quam edificabat rex Salomō Domino, habebat sexaginta cubitos in longitudine, & viginti cubitos in latitudine, & triginta cubitos in altitudine. * Et porticus erat ante templum, viginti cubitorum longitudinis, iuxta mensurā latitudinis templi: & habebat decem cubitos latitudinis ante faciem templi. * Fecitque in templo fenestras obliquis. * Et edificavit super parietem templi tabulatam per gyrum, in parietibus domus per circuitum templi & oraculi, & fecit latera in circuitu. * Tabulatū, quod subter erat quinque cubitos, habebat latitudinis, & medium tabulatū sex cubitorum latitudinis, & ceterum tabulatū septem habens cubitos latitudinis. Trabes autem posuimus domo per circuitū furissecus, ut non haberent muris templi.

B Domus autem cum edificaretur, de lapidibus dolatis atque perfectis edificata est: & malleis, & securis, & omne ferramentū non sunt audita in domo cum edificaretur. * Ostium domus lateris medij in parte, erat domus dextræ: & per coelestem ascendebant in medium cenaculū, & a medio in tertium. * Et edificavit domum, & consummavit eam: texit quoque domum laquearibus cedrinis. * Et edificavit tabulatam super omne domum quinque cubitis altitudinis, & operuit domum lignis cedrinis. * Et factus est sermo Domini ad Salomonem, dicens: Domus hæc, quam edificas, si ambulaveris in præceptis meis, & iudicia mea feceris, & custodieris omnia mandata mea, gradiens per ea: firmabo sermonem meum tibi, & quem locutus sum ad David patrem tuum. * Et habitabo in medio filiorum Israel, & non derelinquam populum meum Israel. * Igitur edificavit Salomon domum, & consummavit eam. * Et edificavit parietes domus intrinsecus, tabulatis cedrinis, a pavimento domus usque ad summam parietum, & usque ad laquearia, operuit lignis cedrinis intrinsecus: & texit pavimento domus tabulis abiegnis. * Aedificavitque viginti cubitorum ad posteriorē partem templi tabulata cedrina, a pavimento usque ad superiora: & fecit interiorē domum oraculi in sanctum Sanctorum. * Porro quadraginta cubitorum erat ipsum templum pro foribus oraculi. * Et cedro omnis domus intrinsecus vestiebatur, habens tornaturas, & iuncuras suas sabrefactas & celaturas eminentes: omnia cedrinis tabulis vestiebantur: ne omnino lapis apparere poterat in pariete.

C Oraculum autem in medio domus, in inter-

iori parte fecerat, ut poneret ibi arcam Foderis Domini. * Porro oraculū habebat viginti cubitos longitudinis, & viginti cubitos latitudinis, & viginti cubitos altitudinis: & operuit illud atque vestivit auro purissimo.

D sed & altare vestivit cedro. * Domū quoque ante oraculū operuit auro purissimo, & affixit laminas clavis aureis. * Nihilque erat in templo quod non auro tegeretur: sed & totum altare oraculi texit auro. * Et fecit in oraculo duos cherubim de lignis oliuarum, decem cubitorum altitudinis. * Quinque cubitorum ala cherub vna, & quinque cubitorum ala cherub altera: id est, decem cubitos habentes, a summitate alæ vnus usque ad alā alterius summitatē. * Decem quoque cubitorum erat cherub secundus in mensura pari, & opus vñ erat in duobus cherubim, id est, altitudinē habebat vnus cherub decem cubitorum, & similiter cherub secundus. * Posuitque cherubim in medio templi interioris: extendebant autem alæ suas cherubim, & tangebant alā vnā parietē, & alā cherub secundus tangebatur parietē alterum: alæ autem altæ in mea parte respicere inuicē cōtingebant. Texit quoque cherubim auro. * Et omnes parietes templi per circuitum sculpsit variis celaturis & tornaturis: & fecit in eis cherubim, & palmas, & picturas varias, quasi prominentes de pariete, & egredientes. * Sed & pavementū domus texit auro intrinsecus & extrinsecus. * Et ingressu oraculi fecit ostiā de lignis oliuarum, postea angulorū quinque. * Et duo ostia de lignis oliuarum: & sculpsit in eis picturam cherubim, & palmarum species, & anaglyphas, valde prominentes: & texit ea auro: & operuit eam cherubim quā palmas, & cetera, auro.

E Fecitque in introitu templi postes de lignis oliuarū quadrangulos: & duo ostia de lignis abiegnis intrinsecus: & vtrumque ostiū duplex erat, & se inuicem tenens aperiebatur. Et sculpsit cherubim, & palmas, & celaturas valde eminentes: operuitque omnia laminis aureis opere quadrop ad regulam. * Et edificavit atrium interius tribus ordinibus lapidū politorū, & vno ordine lignorū cedri. * Anno quarto fundata est domus Domini in mense Zio: & in anno vndecimo, mense Bul (ipse est mensis octauus) perfecta est domus in omni opere suo, & in vniuersis utensilibus suis edificavitque eam annis septem.

CAP. VII.

A Domum autem suā edificavit Salomon tredecim annis, & ad perfectū usque perduxit. * Aedificavit quoque domum salutaris Libani centum cubitorum longitudinis, & quinquaginta cubitorum latitudinis, & triginta cubitorum altitudinis: & quatuordecim ambulacra inter columnas cedrinās: ligna quippe cedrina exciderat in columnas. * Et

Infr. 9. b. 10

tabulatis

tabulacis cedrinis vestiuit totam cameram
que quadraginta quinque columnis sustentabatur. Vnus autem ordo habebat columnas
15 quindecim. * contra se inuicem positas. * & e regione se respicientes. * equali spacio inter columnas, & super columnas quadrangulata
6 ligna in cunctis equalia. * Et porticum columnarum fecit quinquaginta cubitorum longitudinis, & triginta cubitorum latitudinis: & alteram porticum in facie maioris porticus: & columnas, & epistylia super columnas.
7 * Porticum quoque solij, in quo tribunal est, fecit: & texit lignis cedrinis a pavimento usque ad summam. * & domunculam, in qua sedebatur ad iudicandum, erat in media porticus simili opere. Domum quoque fecit filia Pharaonis ( ) quam uxorem duxerat Salomon) tali opere, quali & hanc porticum.
9 * Omnia lapidebus pretiosis, qui ad normam
8 quandam atque mensuram tam intrinsecus quam extrinsecus serrati erant: fundamentum usque ad summam patietium, & extrinsecus usque ad atriium maius. * Fundamenta autem de lapidibus pretiosis, lapidibus magnis decem
10 sunt octo cubitorum. * Et de super lapides pretiosi equalis mensuræ scilicet erant, similiterque
11 de cedro. * Et atriium maius rotundum, trium ordinum de lapidibus scilicet, & vnius ordinis de dolata cedro: necnon & in atriio domus domini interiori, & in porticu domus. * Milii quoque rex Salomon, & tulit Hiram de Tyro, * filium mulieris viduæ de tribu Nephthali, patre Tyrio, artificem ararium, & plenum sapientia, et intelligentia, & doctrina ad faciendum omne opus ex ære. Qui cum venisset ad regem Salomonem, fecit omne opus eius.
15 * Et finxit duas columnas æreas, decem & octo cubitorum altitudinis columnam vnam: & linea duodecim cubitorum ambiebat columnam vtramque. * Duo quoque capitella fecit, quæ ponerentur super capita columnarum, fusilia ex ære: quinque cubitorum altitudinis capitellum vnum, & quinque cubitorum altitudinis capitellum alterum: & quasi in modum rotæ, & catenarum sibi inuicem miro opere contextarum. Vtrumque capitellum columnarum fusile erat: septena versuum retiacula in capitello vno, & septena retiacula in capitello altero. * Et perfecit columnas, & duos ordines per circuitum retiaculorum singulorum, utegerent capitella, quæ erant super summam, malograuaturum: eodem modo fecit & capitello secundum.
19 * Capitella autem, quæ erant super capita columnarum, quasi opere solij fabricata erant in porticu quattuor cubitorum.
20 Et rursum alia capitella in summis columnarum de super iuxta mensuram columnæ contextata: malograuaturum autem duodecim ordines erant in circuitu capitelli secundum.
21 * Et statuit duas columnas in porticu templi:

cumque statuit columnas dexteram, vocauit eam nomine Iachin: similiter erexit columnam secundam: & vocauit nomen eius
12 Booz. * Et super capita columnarum opus in modum solij posuit: perfectumque est opus columnarum. * Fecit quoque mare fusile decem cubitorum a labio usque ad labium, rotundum in circuitu: quinque cubitorum altitudo eius, & resticula triginta cubitorum
13 cingebant illud per circuitum. * Et sculptura subter labium circuebat illud decem cubitis ambiens mare: duo ordines sculpturarum striatarum boues fusiles. * Et stabat super duodecim boues, & quibus tres respiciebat ad Aquilonem, & tres ad Occidentem, & tres ad Meridiem, & tres ad Orientem, & mare super eos desuper erat: quorum posteriora vniuersa intrinsecus latitabant. * Grossitudo autem luteris, vtrumque vniuersum erat labiumque eius, quasi labii calicis, & solij reparandi solij: duo milia batos capiebat. * Et fecit decem bases æneas, quattuor cubitorum longitudinis bases singulas, & quattuor cubitorum latitudinis, & trium cubitorum altitudinis. * Et ipsam operibus basium, interasile erat: & sculpturæ inter iuncuras. * Et inter coronulas & plectas, leones & boues & cherubim: & in iuncuris similiter desuper: & subter leones, & boues quasi
14 lora ex ære dependentia. * Et quattuor rotæ per bases singulas, & axes ferri: & per quattuor partes quasi humeruli subter luterem fusiles, contra se inuicem respicientes. * Os quoque luteris intrinsecus erat in capitis summis: & quod foris secus apparebat, vnius cubiti erat totum rotundum, pariterque habebat vnum cubitum & dimidium: in angulis autem columnarum varix celaturæ erant: & media intercolumnia, quadra non rotunda. * Quattuor quoque rotæ, quæ per quattuor angulos basis erant, coharebant sibi subter basim vna rotæ habebat altitudinis cubiti & semis. * Tales autem rotæ erant quibus solent in curru fieri: & axes earum, & radij, & canthi, & modiolj, omnia fusilia. * Nā & humeruli illi quattuor per singulos angulos basis vnius, ex ipsa basi fusiles, & coniuuati erant. * In summis autem basis erat quædam rotunda dimidij cubiti, ita fabricata, ut luter desuper posset imponi, habens celaturas suas, variasque sculpturas ex semetipsis. * Sculptis quoque in tabularis illis, & quæ erant ex ære, & in angulis, cherubim, & leones, & palmas, quasi in similitudine hominis stantis, ut non claresceret appositæ per circuitum viderentur. * In hunc modum fecit decem bases, fusuras vna, & mensura, sculpturarum cōsimili. * Fecit quoque decem luteræ æneas quadraginta batos capiebat luter vna, & quæ quattuor cubitorum singule, quæ quæ luteræ per singulas, id est, decem bases posuit. * Et constituit decem bases, quinque ad dexteram partem templi, & quinque ad fini-

3. Pan. 4. a. 2.

Sup. 3. 4. 3.

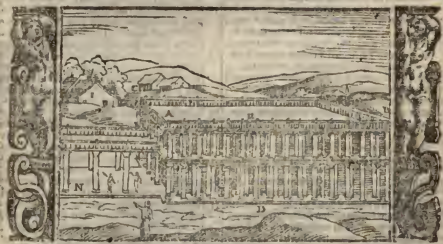
1. Ter. 52. 6. 1.

stram: mare autem posuit ad dexteram. partem templi contra Orientem ad Meridiem.
 40 * Fecit ergo Hiram lebetes, & scutras, & hamulas, & perfecit omne opus regis Salomonis in templo Domini. * Columnas duas, & funiculos capitellorum super capitella columnarum duos: & retiacula duo, vt aperirent duos funiculos, qui erant super capita columnarum. * Et malogranata quadringenta in duobus retiaculis: duos uersus malogranatorum in retiaculis singulis, ad operiendos funiculos capitellorum, qui erant super capita columnarum. * Et bases decem, & luteri decem super bases. * Et mare, vnum, & leues duodecim subter mare. * Et lebetes, & scutras, & hamulas. omnia vasa, quæ fecit Hiram regi Salomoni in domo Domini, de aeneis, & auro erant. * In campestri regione Iordanis fude-

ea rex in argillosa terra, inter Sochoch & Sarthan. * Et posuit Salomon omnia vasa: propter multitudinem autem nimiam non erat pondus æris. * Fecitq. Salomon omnia vasa in domo Domini: altare aureum, & mensam, super quam ponerentur panes propositionis, auream: & candelabra aurea, quinque ad dexteram, & quinque ad sinistram contra oraculum ex auro puro: & quasi lilij flores, & lucernas desuper aureas: & forcipes aureos, & hydrias, & fuscimulas, & phialas, & mortariola, & thuribula, de auro purissimo: & cardines ostiorum domus interioris sancti sanctorum, & ostiorum domus templi ex auro erant. * Et perfecit omne opus quod faciebat Salomon in domo Domini, & intulit quæ sanctificauerat David pater suus, argenti & auri, & vasa, reposuitq. in thesauris domus Domini.

12 Par. 5: 21

DVO SCHEMATA DOMVS SALTVS LIBANI,
 siue domus columnarum, siue regie rustice. Primum schema domus saltus Libani, in quo sublato pariete, oculis tuis subicimus L X. illas cedrinas columnas mansionis inferioris, & X L V. mansionis superioris.

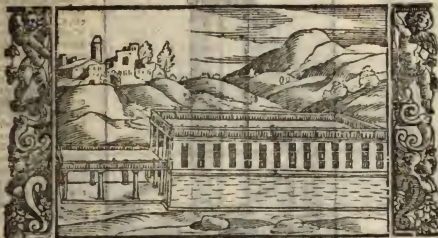

a l. Longitudo centum cubitorum.
 a c. Latitudo l. cubitorum.
 de. Altitudo X X X. cubitorum.
 f g h. Quatuor deambulatoria siue portus, quatuor prænes columnarum cedrinarum, in inferiori parte domus, numero sexaginta.
 X l m. Tres ordines columnarum in superiori parte, numero X L V.
 n. Porticus columnarum, siue Porticus domus columnarum, aut Porticus, seu vestibulum

domus saltus Libani, l. cubitorum longitudinis, & latitudinis, X X X. Porticus hæc obiecta & conlinda fronti domus columnarum, habebat contignationem: vnam deambulationis causa: neque certo numero columnarum constabat, quamvis illi sex adicerimus in varoque libere hæc, quod fecerint, vt intelligat eam quoque finem columnarum numerum habuisse, incertum tamen, quod illud scriptura non exprimat.

S E C V N D V M S C H E M A D O M V S
 saltus Libani, in quo & alterum parietem regie ipsius, & alteros
 fenestrarum superioris mansionis terniones, tibi expressimus.
 Erant enim in utroque latere superiora mansionis regie huius rusti-
 ca, multiplices fenestrarum terniones.

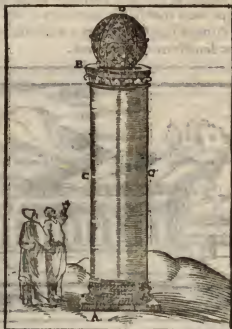

Absolute templo, ædificauit Salomon regiam in saltu Libani, in qua per ætatem ageret. Constat hæc regia duabus mansionibus: inferior habebat L. columnas cedrinæ, quæ maius onus sustinet, quam superior, quæ X. L. V. columnis tantum constabat. Superior mansio sortita est tam copiosum fenestrarum numerum, ut illa esset opportunior ventis hinc inde excipiendis. Saltus Libani in quo ædificata fuit regia hæc rustica, erat propè Ierusalem. Sic autem appellatus est, quod amœnitate, pulchritudine, & cedrorum copia cum ipso Libano certare videtur.

Totum ædificium regie saltus Libani oculis tuis non subiecimus: sed tantum illius partes, quæ maiorem obsecritatem videbantur habere.

Porticus solij seu tribunalis, id est, porticus in qua ius reddebat populo Salomon, pertinebat ad regiam urbanam, non ad rusticam. Absurdum enim esset dicere, Salomonem habuisse tribunal ruri, & non in urbe. Hanc autem porticum, & domum filie Pharaonis, quæ erat Salomonis uxor, non expressimus pictura, quod earum metrum, & formam scriptura non tradat.

ALTERA. C O L U M N A R V M
ancearum vestibuli templi.

a b Altitudo, XVIII.
cubitorem.
c Linea, siue filum am-
bient, aut rotundi-
tas, XII. cubitorem.
d Capitellum altitu-
dinis quinque cubi-
torum, factu ex duo-
bus hemispherijs con-
nectum retiaculo in
singuli emispherijs
erant singuli ordi-
nes malogranatoru
sculptorum in ipsis
maculis, & inter-
uallis retiacoli, reli-
qua vero hemispha-
riorum portio erat
sparsa lilijs. A ver-
tice autem capitelli
depēdebant septem
funiculi.

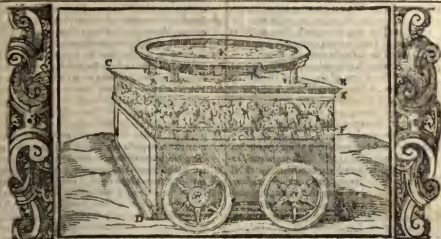
DESCRIPTIO MARIS, IDEST VASIS
continentis aquae vim maximam.

a b Latitudo X. cubitorum.
c d Altitudo V. cubitorum.
e f Rotunditas XXX. cubitorum.
g Cinctura ornata tuberculis trecentis, instar

cucurbitarum, in quibus deformata erant ca-
pita bouum. 2. Para. 4. In capitebus autem il-
lis bouum erant salientes ad educendam
aquam.

LVTERIVS SIVE CONCHAE
vnius ē decem forma.

a b Longitudo basis, IIII. cubitorum.
a c Latitudo, IIII. cubitorum.
a d Altitudo, III. cubitorum.
c Præmunitio.
f Cinctura, in qua imagines leonum, boum, & Cherialim.

g Rostrum quatuor, altitudinis cubiti, & semis.
h Columella in formā capitelli, latitudinis cubiti, & dimidij, & dimidij altitudinis, & quæ exaltatur Cherialim, leonum, & palmarum.
i Humerali, siue sustentacula.
K Luter, IIII. cubitorum.

CAP. VIII.

T Vunc congregati sunt omnes maiores natu Israel cum principibus tribuum, & duces familiarum filiorum Israel ad regem Salomonem in Ierusalem: ut deferret arcam fœderis Domini, de ciuitate Dauid, id est, de Sion. * Conuenitq. ad regem Salomonem vniuersus Israel in mense Ethanim, in sollemni die, ipse est mensis septimus. * Veneruntq. cum illi senes de Israel, & tulerunt arcam sacerdotum, & portauerunt eam Domini, & tabernaculum fœderis, & omnia vasa sanctuarij, quæ erant in tabernaculo: & ferebant ea sacerdotes, & Leuitæ. * Rex autem Salomon, & omnis multitudo Israel, quæ conuenerat ad eum, gradiebantur cum illo ante arcam, & immolabant oues & boues absque ultimatione & numero. * Extulerunt sacerdotes arcam fœderis Domini in locum suum, in oraculum templi, in sanctum sanctorum subter alas cherubim. * Siquidem cherubim expandebant alas super locum arcæ, & protegébant arcam, & vestes eius de super. * Cumque eminerent vestes, & apparerent summitates eorum, fœcis sanctuarium ante oraculum, nō apparebant ultra extrinsecus, qui & fuerunt ibi vique in præsentem diem. * In arca autē non erat aliud nisi dux tabule lapideæ, quas posuerat in ea Moyses in Horub, quando pe-

pigit Dominus Iacob cum filijs Israel, cum egredierentur de Terra Aegypti. * Factum est autem, cum essent sacerdotes de Sanctuario, nebula impleuit domum Domini, & nō poterant sacerdotes stare & ministrare propter nebulam: impleuerat enim gloria Domini domum Domini. * Tunc ait Salomon: Dominus dixit ut habitaret in nebula tuum, sanctissimum solium tuum in sempiternum. * Convertitq. rex faciem suā, & benedixit omni ecclesie Israel: omnis enim ecclesia Israel stabat. * Et ait Salomon: Benedictus Dominus Deus Israel, qui locus est ore suo ad Dauid patrem meum, & in manibus eius perfecit, dicens: * A die, quæ eduxi populum meum Israel de Aegypto, nō elegi ciuitatem de vniuersis tribubus Israel, ut edificaretur domus, & esset nomen meū ibi: sed elegi Dauid ut esset super populum meum Israel. * Voluitque Dauid pater meus edificare domum nomini Domini Dei Israel: * & ait Dominus ad Dauid patrem meum. Quod cogitasti in corde tuo edificare domum nomini meo, bene fecisti, hoc ipsum mente tradans. * Verumtamen tu non edificabis mihi domum, sed filius tuus, qui egredietur de renibus tuis, ipse edificabit domum nomini meo. * Confirmauit Dominus sermonem suum, quem lo-

12. Par. 6.

2.2

12. Reg. 7.

2.5

1. Par. 5.
2.2

1. Exo. 34.
d. 27
Heb. 9. 2.
4

cutus est: iteq. pro David patre meo, & sedi
super thronum Israel, sicut locutus est Do-
minus: & edificavi domum nomini Dei Is-
rael. * Et constitui ibi locum arce, in qua
sedens Dominus est, quando percussit cum pa-
tribus nostris, quando egressi sunt de Terra
Egypti. * Stetit autem Salomon ante alta-
re Domini in conspectu ecclesie Israel, & ex-
pandit manus suas in celum, * & ait: Domi-
ne Deus Israel, non est similis tui Deus in ce-
lo desuper, & super terram deorsum; qui cu-
stodis pactu & misericordiam servus tuus, qui
ambulabit coram te in toto corde suo. * Qui
custodisti servo tuo David patri meo quia lo-
cutus es ei: ore locutus es, & manibus perfec-
cisti, ut hec dies probat. * Nunc igitur Do-
mine Deus Israel, conferua famulo tuo Da-
vid patri meo quia locutus es ei, dicens: Non
aufertur de te vir coram me, qui sedeat super
thronum Israel: ita tamen si custodierint fi-
lij tui viam suam, ut ambulent coram me si-
cut tu ambulasti in conspectu meo. * Et nunc
Domine Deus Israel firmetur verba tua, que
locutus es servo tuo David patri meo. * Pro-
pterea putandum est quod vere Deus habitet
super terram? si enim celum, & celi celoru
te capere non possunt, quanto magis domus
hec, quam edificavi? * Sed respice ad oratio-
nem servi tui, & ad preces eius Domine Deus
meus: audi hymnu & oratione, quam servus
tuus orat coram te hodie: * ut sint oculi tui
aperti super domum hanc nocte ac die super
domum, de qua dimisti: * Brit nomen meu
ibi: ut exaudias orationem, quam orat in Jo-
co isto ad te servus tuus. * Ut exaudias de-
precationem servi tui & populi tui Israel,
quodcumque oraverint in loco isto, et exaudies
in loco habitaculi tui in celo, & cum exaudie-
ris, propitius eris. * Si peccaverit homo in
proximum suum, & habuerit aliquod ius-
tamentum, quo teneatur strictus; & venerit
propter iuramentum coram altari tuo in domu
tuam, * tu exaudies in celo: & facies, & iudi-
cabis servos tuos, condemnans impiu, & red-
des viam suam super caput eius, iustificansq. iustu,
& retribuens ei secundum iustitiam suam. *
* Si fugerit populu tuus Israel inimicos suos
(quia peccatus est tibi) & agentes poenit-
entiam, & confitentes nomini tuo, venerint,
& oraverint, & deprecati te fuerint in domo
hac: * exaudi in celo, & dimitte peccatum
populi tui Israel, & reduces eos in terram, qua
dedisti patribus eorum. * Si clausum fuerit
celum, & non pluerit propter peccata eoru,
& orantes in loco isto, poenitentia egerint no-
mini tuo, & a peccatis suis conversi fuerint
propter afflictionem suam: * exaudi eos in ce-
lo, & dimitte peccata servorum tuoru, & po-
puli tui Israel: & ostende eis viam bonam per
quam ambulent, & de pluviam super terram
tuam, quam dedisti populo tuo in possessio-

ne. * Fames si oborta fuerit in terra, aut pe-
sistentia, aut corruptus aer, aut xerugo, aut
locusta, vel rabigo, & afflixerit cum inimicus
eius portas obrides, omnis plaga, vniuersa in-
firmas, * cuncta deuoratio, & imprecatio,
que acciderit omni homini de populo tuo Is-
rael: si quis cognouerit plagam cordis sui, &
expandit manus suas in domo hac, * tu ex-
audies in celo in loco habitaculi tui, &
reproptitaberis, & facies ut des vnicuique se-
cundum omnes vias suas, sicut videri cor eius
(quia tu uolui solus cor omnium filiorum ho-
minum) * ut tunc ante te cunctis diebus, qui-
bus viuunt super faciem terre, quam dedisti
patribus nostris. * Insper & alienigena, qui
non est de populo tuo Israel, cum uenerit de
terra longinqua propter nomen tuum (audie-
tur enim nomen tuu magnum, & manus tua
fortis, & brachium tuum * extor in hoc vbiq.)
cum venerit ergo, & orauerit in hoc loco, tu
exaudies in celo, in firmamento habitaculi
tui, & facies omnia, pro quibus inuocauerit
te alienigena: ut discant vniuersi populi ter-
rarum nomen tuu timere, sicut populus tuus
Israel, & probent quia nomen tuum iniquitatu
est super domum hanc, quam edificavi. * Si
egressus fuerit populus tuus ad bellum contra
inimicos suos, per viam, quocumque miseris
eos, orabunt te contra viam ciuitatis, quam
elegisti, & contra domu, quam edificavi no-
mini tuo, * & exaudies in celo orationes eo-
rum, & preces eorum, & facies iudicium eo-
rum. * Quod si peccauerint tibi (non est
enim homo qui non peccet) & iratus tradi-
deris eos inimicis suis, & captiui ducti fue-
rint in terram inimicorum longe vel prope,
* & egerint poenitentia in corde suo in loco
captiuitatis, & conuersi deprecati te fuerint
in captiuitate sua, dicentes: Peccauimus, inique
egimus, impie gelimus: * & reueri fuerint
ad te in vniuerso corde suo, & tota ani-
ma sua in terra inimicorum suorum, ad qua
captiui ducti fuerint: & orauerint te contra
viam terrae suae, quam dedisti patribus eorum,
& ciuitatis quam elegisti, & templi quod
edificavi nomini tuo: * exaudies in celo, in
firmamento folij tui orationes eorum, & pre-
ces eorum, & facies iudicium eorum: * & pro-
pitiusaberis populo tuo qui peccauit tibi: et om-
nibus iniquitatibus eorum, quibus preuari-
cati sunt in te: & dabis misericordiam cora
eis, qui eos captiuos habuerint, ut misceatur
eis. * Populus enim tuus est, & hereditas tua,
quos eduxisti de Terra Egypti, de medio for-
nacis ferreae. * Ut sint oculi tui aperti ad de-
precationem servi tui, & populi tui Israel, &
exaudias eos in vniuersis pro quibus inuoca-
uerint te. * Tu enim separasti eos tibi in he-
reditatem de vniuersis populis terre, sicut lo-
cutus es per Moysen seruum tuum, quando
eduxisti patres nostros de Aegypto Domine

12. Par-
8. 36
1. 1050. d.
Ecclef. 7.
c. 21

14 Deus. * Factum est autem, cum compleret Salomon oris Dominum omnem oratione, & deprecationem hanc, surrexit de conspectu altaris Domini: Verumque enim genu in terram fixerat, & manus expanderat in calum.

15 * Stetit ergo, & benedixit omni ecclesie Israel voce magna, dicens: * Benedixit Dominus, qui dedit requiem populo suo Israel, iuxta omnia que locutus estis: ne cecidit ne vnus qui dem seruo ex omnibus bonis, quz locutus est per Moysen seruo suo. * Sic Dominus Deus noster nobiscum, sicut fuit cum patribus nostris, non derelinquens nos, neq. proieciens. * Sed inclinet corda nostra ad se, vt ambulemus in vniuersis vijs eius, & custodiamus mandata eius, & ceremonias eius, & iudicia quecumq. misit patribus nostris.

16 * Et sine sermones mei isti, quibus deprecatus sum cor Domini, appropinquantem Domino Deo nostro die ac nocte, vt faciat iudicium seruo suo, & populo suo Israel per singulos dies: vt sciant oēs populi terrz, quia Dominus ipse est Deus, & non est vltra abique eo. * Sit quoque cor nostrum perfectum cum Domino Deo nostro, vt ambulemus in decretis eius, & custodiamus mandata eius, sicut & hodie. * Igitur rex, & omnis Israel cum eo, immolabit victimas coram Domino. * Magna itaq. Salomon hostias pacificas, quas immolauit Domino, boum viginti duo milia, & ouium centum viginti milia: & dedicauerunt templum Domini rex, & filij Israel. * In die illa sanctificauit rex medium atrij, quod erat ante domum Domini: fecit quippe holocaustum ibi, & sacrificium, & adipe pacificorum: quoniam altare aureum, quod erat coram Domino, minus erat, & capere non poterat holocaustum, & sacrificium, & adipe pacificorum. * Fecit ergo Salomon in tempore illo festiuitatem celebrem, & omnis Israel cum eo, multitudine magna ab introitu Emath vsque ad Riuum Aegypti, coram Domino Deo nostro, septem diebus, id est, quatuordecim diebus. * Et in die octaua dimisit populos: qui benedicentes regi, profecti sunt in tabernacula sua lætantes, & læti corde super omnibus bonis, quz fecerat Dominus Dauid seruo suo, & Israel populo suo.

C A P. IX.

1 **F** Actum est autem cum perfecisset Salomon ædificium domus Domini, & edificationem regis, & omne quod optulerat & voluerat facere. * apparuit ei Dominus secundo sicut apparuerat ei in Gabaon. * Dixitque Dominus ad eum: Exaudiui orationem tuam, & deprecationem tuam, quam deprecatus es coram me: sanctificasti domum hanc, quam ædificasti, vt ponerem nomen meum ibi in sempiternum, & erunt oculi mei & cor meum ibi cunctis diebus. * Tu quoque si ambulaue-

ris coram me, sicut ambulauit pater tuus, in simplicitate cordis, & in aequitate: & feceris omnia, quæ præcepit tibi, & legitima mea, & iudicia mea seruaueris, * ponam thronum regni tui super Israel in sempiternum, sicut locutus sum Dauid patri tuo, dicens: Non auferetur vir de genere tuo de solio Israel. * Si autem auersione aueris fueritis vos & filij vestri, non sequentes me, nec custodientes mandata mea, & ceremonias meas, quas proposui vobis, sed abieritis & colueritis deos alienos, & adoraueritis eos: * auferam Israel de superficie terre, quam dedi eis: & templum, quod sanctificasti homini meo, prouiciam a conspectu meo, eritq. Israel in prouiciam, & in sabulam cunctis populis. * Et domus hæc erit in exemplum: omnis, qui transierit per eam, stuppebit, & sibilabit, & dicit: Quare fecit Dominus sic terre huic, & domui huic? * Et respiciet: Quia dereliquerunt Dominum Deum suum, qui eduxit patres eorum de Terra Aegypti, et secuti sunt deos alienos, & adorauerunt eos, & coluerunt eos: idcirco induxit Dominus super eos omne malum hoc.

10 * Expletis autem annis viginti postquam ædificauerat Salomon duas domos, id est domum Domini, & domum regis, * (Hiram rege Tyri præbente Salomoni ligna cedrina & abiegna, & aurum iuxta omne quod opus habuerat) tunc dedit Salomon Hiram vigni oppida in Terra Galilee. * Et egressus est Hiram de Tyro, vt uideret oppida, quæ dederat ei Salomon, & non placuerunt ei.

13 * & ait: Hæc sunt ciuitates, quas dedisti mihi, frater? Et appellauit eas Terram Chabul, vsque in diem hanc. * Misit quoque Hiram ad regem Salomonem centum viginti talenta auri. * Hæc est summa expensarum, quam obtulit rex Salomon ad ædificandam domum Domini & domum suam, & Mello, & muru Ierusalem, & Hesen, & Mageddo, & Gazer. * Pharaon rex Aegypti ascendit, & cepit Gazer, succenditq. eam igni: & Chananzu, qui habitabat in ciuitate, interfecit, & dedit eam in dotem filiz suæ uxori Salomonis. * Aedificauit ergo Salomon Gazer, & Bethoron inferior, & Baalath, & Palmir in Terra solitudinis. * Et omnes vicos, qui ad se pertinebant, & erant absque muro, manuiuit, & ciuitates curruum & ciuitates equitum, & quodcumque ei placuit vt ædificaret in Ierusalem, & in Libano, & in omni terra potestatis suæ.

10 * Vniuerum populum, qui remanserat de Amorrhæis, & Hethæis, & Phereæis, & Heuæis, & Iebusæis, qui non sunt de filiis Israel: * horum filios, qui remanserant in terra, quos scilicet non poterant filij Israel exterminare: fecit Salomon tributarios: vsque in diem hanc. * De filiis autem Israel non constituit Salomon seruire quemquam, sed erant viri bellatores, & ministri eius, & princi-

12. Reg. 7
b. 12. c. 161 Dcu. 29
d. 24
1er. 22.
c. 812. Par. 8.
a. 112. Par. 7
c. 11
Sup. 3. a.
5

2. Par. 8.
11

per, & duces, & prefeci currum & equum.
13 * Erant autem principes super omnia opera Salomonis prepositi quingenti quinquaginta, qui habebant subiectum populum, & statutus operibus imperabant. * I Filia autem Pharaonis ascendit de civitate David in domum suam, quam edificavit ei Salomon: tunc edificavit Mello. * Offerebat quoque Salomon tribus viribus per annos singulos holocausta, & per eam victimas super altare, quod edificavit

caveat Domino, & adolebat thymiana coram Domino: perfectumque est templum.
16 * Classem quoque fecit rex Salomon in Aithiopia, quae est iuxta Ailath in litore Maris rubri, Terra Idumaeae. * Misitque Hirā scilicet illa serenos suos viros nauticos et gnaros maris, cum servis Salomonis. * Qui cum venissent in Ophir, sumptum inde aurum quadringen-
17 torum viginti talentorum, detulerunt ad regem Salomonem.

C A P. X.

2. Par. 9.
2. 1.
2. Par. 12. d.
42
Luc. 11. d.
31

1 S ed I & regina Saba audita fama Salomonis in nomine Domini, venit tentare eum in enigmatebus. * Et ingressa Ierusalem multo cum comitatu, & divitiis, camelis portantibus aromata, & aurum instructum nimis, & gemmas pretiosas, venit ad regem Salomonem, & locuta est ei vniuersa quae habebat in corde suo. * Et docuit eam Salomon omnia verba, quae proposuerat: non fuit sermo, qui regem posset vitare, & non responderet ei.
4 * Videns autem regina Saba omnem sapientiam Salomonis, & domum, quam edificauerat, & cibos mensae eius, & habitacula serutorum, & ordines ministrantium, vestesque eorum, & pincernas, & holocausta, quae offerebantur in domo Domini: non habebat ultra spiritum. * dixitque ad regem: Verus est sermo, quem audiui in terra mea. * super sermone tuis, & super sapientia tua: maior est sapientia & opera tua, quam rumor, quem au-
8 diui. * Beati viri tui, & beati serui tui, qui stant coram te semper, & audiunt sapientiam tuam. * Sic Dominus Deus tuus benedictus, cui complacuit, & posuit te super thronum

Israel, eo quod dilexerit Dominus Israel in sempiternum, & constituit te regem, ut faceres iudicium & iustitiam. * Dedit ergo regi centum viginti talenta auri, & aromata multa nimis, & gemmas pretiosas: non sunt allata ultra aromata tibi multa, quam ea quae dedit regina Saba regi Salomoni. * Sed & I classis Hirā, quae portabat aurum de Ophir, attulit ex Ophir ligna thuyina multa nimis, & gemas pretiosas. * Fecitque rex de lignis thuyinis fulcra domus Domini, & domus regis, & citharas lyraeque cantantibus: non sunt allata huiusmodi ligna thuyina, neque vitā vltimaque in praesentem diem. * Rex autem Salomon dedit reginae Saba omnia quae voluit, & petiuit ab eo: exceptis his, quae viro obtulerat ei munere regio. Quae pueri est, & abiit in terram suam cum servis suis. * Erat autem pondus auri, quod afferrebat Salomoni per annos singulos, sexcentorum sexaginta sex talentorum auri. * excepto eo, quod afferrebat viri, qui super vestigalia erant, & negotiatores, vniuersaeque serua vendentes, & omnes reges Arabiae, ducesque terrae. * Fecit quoque rex Salomon ducenta scuta de auro purissimo, sexcentos auri scutos dedit in laminas scuti vnius. * Et trecentas peltas ex auro probato: trecentas minas auri vnam pelam vestiebat: posuitque eas rex in domo saltus Libani. * Fecit etiam

2. Par. 9.
c. 10

19 rex Salomon thronum de ebore grandem: &
 veſtuit eum auro ſuluo nimis, * qui habebat
 ſex gradus: & ſummitas throni rotunda erat
 in parte poſteriori: & dux manus hinc atque
 20 inde tenentes ſedile: & duo leones ſtabant
 iuxta manus ſingulas. * Et duodecim leu-
 culi ſtantes ſuper ſex gradus hinc atque inde
 non eſt factum tale opus in vniuerſis regnis
 1 * Sed & omnia vaſa, quibus potabatur rex Sa-
 lomon, erant aurea: & vniuerſa ſupellex domus
 ſaleus Libani de auro puriſſimo; non erat ar-
 gentū, nec aliquid pretij putabatur in die-
 22 bus Salomonis, * quia claſſis regis per ma-
 D re cum claſſe Hirā ſemel per tres annos ibat
 in Tharſis, deferens inde aurum, & argētum,
 & dentes elephantorum, & ſimias, & panos.
 23 * Magnificatus eſt ergo rex Salomon ſuper

24 omnes reges terræ diuitiis, & ſapientia. * Et
 vniuerſa terra deſiderabat vultum Salomo-
 nis, vt audiret ſapientiam eius, quam dederat
 25 Deus in corde eius. * Et ſinguli deferēbāt
 ei munera, varia argētea & aurea, veſtes & ar-
 ma bellica, aromata quoque, & equos & mu-
 26 loſ per annos ſingulos. * Congregauitque
 Salomon curruſ & equites, & facti ſunt ei
 mille quadringenti curruſ, & duodecim mil-
 lia equitū: & diſpoſuit eos per ciuitates mu-
 27 nitas, & cum rege in Ieruſalem. * Fecitq. vt
 tanta eſſet abundantia argenti in Ieruſalem,
 quanta & lapidum: & cedrorū prębuit mul-
 28 titudinem quaſi ſycomoros, quæ naſcuntur
 in campeſtribus. * Et educebantur equi Sa-
 lomoni de Aegypto, & de Coa. Negotiatores
 enim regis emebant de Coa, & ſtatuto pretio

[1. Par. 1]
2.6[2. Par. 10]
2.15

eum viros, & factus est princeps latronum cum interficeret eos David: abieruntq. Damascum, & habitauerunt ibi, & constituerunt eum regem in Damasco, * eratque aduersarius Israeli cunctis diebus Salomonis: & hoc est malum Adad, & odium contra Israel, regnavitq. in Syria. * Ieroboam quoq. filius Nabath, Ephraizus, de Sareda, seruus Salomonis, cuius mater erat nomine Sarua, mulier vidua: leuauit manum contra regem.

27 * Et hæc est causa rebellionis aduersus eum, quia Salomon edificauit Mello, & corquauit voraginem ciuitatis David patris sui.
28 * Erat autem Ierolam vir fortis & potens: vidensq. Salomon adolecentem bonæ indolis & industrium, constituerat eum præfectum super tributa uniuersæ domus Ioseph. * Factum est igitur in tempore illo, ut Ieroboam egrederetur de Ierusalem, & inueniret eum Ahias Silonites propheta in via, opertus

pallio nouo: erant autem duo tantum in agro.
30 * Apprehendensq. Ahias pallium suum nouum, quo cooperus erat, scidit in duodecim partes. * Et ait ad Ieroboam: Tolle tibi decem scissuras: hæc enim dicit Dominus Deus Israel: Ecce ego scindam regnum de manu Salomonis, & dabo tibi decem tribus. * Porro una tribus remanebit ei propter seruum meum David, & Ierusalem ciuitatem, quam elegi ex omnibus tribubus Israel: * eo quod decreuerit me, & adorauerit Astartem deam Si doniorum, & Chamos deum Moab, & Moloch deum filiorum Ammon: & non ambulauerit in vijs meis, ut faceret iustitiam coram me, & præcepta mea, & iudicia sicut David.
34 pter eius. * Nec auferam omne regnum de manu eius, sed ducem ponam eum cunctis diebus vite sue, propter David seruum meum, quem elegi, qui custodiuit mandata mea & præcepta mea. * Auferam autem regnum de manu filij eius, & dabo tibi decem tribus:
36 * filio autem eius dabo tribum vnā, ut remaneat lucerna David seruo meo cunctis diebus coram me in Ierusalem ciuitate, quam elegi ut esset nomen meum ibi. * Te autem assumam, & regnabis super omnia, quæ desiderat anima tua, etiq. rex super Israel. * Si igitur audieris omnia, quæ præcepero tibi, & ambulaueris in vijs meis, & feceris quod re-

atum est coram me, custodiens mandata mea & præcepta mea, sicut fecit David seruus meus: et tecum, & edificabo tibi domum stabilem, quomodo edificauit David domum, & tradam tibi Israel: * & astigam semen David super hoc, verumtamen non cunctis diebus. * Voluit ergo Salomon interficere Ieroboam: qui surrexit, & aufugit in Aegyptum ad Sesac regem Aegypti, & fuit in Aegypto vsque ad mortem Salomonis. * Reliquum autem verborum Salomonis, & omnia quæ fecit, & sapientia eius: ecce uniuersa scripta sunt in Libro verborum dierum Salomonis.
2 * Dies autem, quos regnavit Salomon in Ierusalem super omnem Israel, quadraginta anni sunt. * Dormiuitq. Salomon cum patribus suis, & sepultus est in Ciuitate David patris sui, regnavitque Roboam filius eius pro eo.

CAP. XII.

1 VEnit autem Roboam in Sichem: illuc enim congregatus erat omnis Israel ad
2 constituendum eum regem. * At vero Ieroboam filius Nabat, cum adhuc esset in Aegypto profugus a facie regis Salomonis, audita morte eius, reuersus est de Aegypto. * Miseruntq. & vocauerunt eum: venit ergo Ieroboam, & omnis multitudo Israel, & locuti sunt ad Roboam, dicentes:

dicentes: * Pater tuus durissimum iugum im-
posuit nobis: itaque nunc imminue paulu-
lum de imperio patris tui durissimo, & de iu-
go grauisimo, quod imposuit nobis, & serue
mus tibi. * Qui ait eis: Ite vsque ad tertium
diem, & reuertimini ad me. Cumque abiisset
populus, * iniit consilium rex Roboam cum
senioribus, qui assistebant coram Salomone
patre eius, cum adhuc viueret, & ait: Quod da-
tis mihi consilium, vt respondeam populo
huic? * Qui dixerunt ei: hodie obedietis
populo huic, & seruietis, & petitioni eorum
cesseris, locutusque fueris ad eos verba lenia,
& erunt tibi serui cunctis diebus. * Qui dereli-
quit consilium senum, quod dederant ei, &
adhibuit adolescentes, qui nutriti fuerant ci-
ui eo, & assistebant illi, * dixitque ad eos: Quod
mihi datis consilium, vt respondeam populo
huic, qui dixerunt mihi: Leuius fac iugum
quod imposuit pater tuus super nos? * Et di-
xerunt ei iuvenes qui nutriti fuerant cu eo:
sic loqueris populo huic, qui locuti sunt ad
te, dicentes: Pater tuus aggrauauit iugum no-
strum, tu releua nos. Sic loqueris ad eos: Mi-
nimus digitus meus grauior est dorso patris
mei. * Et nunc pater meus posuit super vos
iugum graue, ego autem addam super iugum
vestrum: pater meus cecidit vos flagellis, ego
autem cedam vos scorpionibus. * Venit ergo
Roboam, & omnis populus ad Roboam die
tertia, sicut locutus fuerat rex, dicens: Reuer-
timini ad me die tertia. * Responditque rex
populo dura, derelicto consilio seniorum, quod
ei dederant, & locutus est eis secundum co-
nsilium iuuenum, dicens: Pater meus aggraua-
uit iugum vestrum, ego autem addam iugo
vestro: pater meus cecidit vos flagellis, ego
autem cedam uos scorpionibus. * Et non
acquieuit rex populo: quoniam auersatus fue-
rat eum Dominus, ut auerteret uerbum suum,
quod locutus fuerat in manu Ahie Siloni-
tae, ad Ieroboam filium Nabat. * Videns ita-
que populus quod nolisset eos audire rex, re-
spondit ei dicens: Quae nobis pars in Dauid?
vel quae hereditas in filio Israhel? Vade in taber-
naculum tua Israel, nunc uide domum tuam
Dauid. Et abiit Israel in tabernaculum sua.
* Super filios autem Israel, quicumque habita-
bant in ciuitatibus Iuda, regnauit Roboam.
* Misit ergo rex Roboam Aduram, qui erat
super tribum & lapidauit eum omnis Israel,
& mortuus est. Porro rex Roboam festinus
ascendit cursum, & fugit in Ierusalem: * re-
cessitque Israel a domo Dauid, vsque in presen-
tem diem. * Factum est autem cum audisset
omnes Israel, quod reuersus esset Ieroboam,
miserunt, & vocauerunt eum congregato cen-
tu, & constituerunt eum regem super omne
Israel, nec secutus est quiquam domum Da-
uid praeter tribum Iuda solum. * Venit au-
tem Roboam Ierusalem, & congregauit

uniuersam domum Iuda, & tribum Benia-
min, centum octoginta millia electorum vi-
rorum bellatorum, ut pugnarent contra do-
mum Israel, & reducerent regnum Roboam
filio Salomonis. * Factus est autem sermo
Domini ad Seimeiam virum Dei dicens: * Lo-
quere ad Roboam filium Salomonis regem
Iuda, & ad omnem domum Iuda, & Benia-
min, & reliquos de populo, dicens: * Hec di-
cit Dominus: Non ascenditis, neque bellabi-
tis contra fratres vestros filios Israel: reuertat-
ur uir in domum suam, a me enim factum
est uerbum hoc. Audierunt sermonem Do-
mini, & reuersi sunt de itinere sicut eis prae-
ceperat Dominus. * Aedificauit autem Iero-
boam Sichem in monte Ephraim, & habita-
uit ibi: & egressus inde aedificauit Phanael.
* Dixitque Ieroboam in corde suo: Nunc re-
uertetur regnum ad domum Dauid, * si ascen-
derit populus iste ut faciat sacrificia in domo
Domini in Ierusalem: & conuerteretur cor po-
puli huius ad dominum suum Roboam re-
gem Iuda, interficientque me, & reuertentur
ad eum. * Et exegit ut consilio fecit duos
vitulos aureos, & dixit eis: Nolite ultra ascen-
dere in Ierusalem: * Ecce dixi tui Israel, qui
te eduxerunt de Terra Aegypti. * Posuerunt
vnum in Bethel, & alterum in Dan: & fa-
ctum est uerbum hoc in peccatum: ibat enim
populus ad adorandum vitulum vsque in
Dan. * Et fecit sana in excelsis, & sacerdotes
de extremis populi, qui non erant de filiis
Leui. * Constituitque diem sollempnem in
mense octauo, quintadecima die mensis, in
similitudinem sollempnitatis, quae celebra-
batur in Iuda. Et ascendens altare, similiter fe-
cit in Bethel, ut immolaret vitulis, quos fa-
bricatus fuerat: constituitque in Bethel sacer-
dotes excelsorum, quos fecerat. * Et ascendit
super altare quod extruxerat in Bethel, quin-
tadecima die mensis octauo, quem fluxerat
de corde suo: & fecit sollempnitatem filiis
Israel, & ascendit super altare, ut adoleret
incensum.

CAP. XIII.

ET ecce vir Dei venit de Iuda in sermo-
ne Domini in Bethel, Ieroboam stante
super altare, & thus iacente. * Et exclama-
uit contra altare in sermone Domini, & ait:
Altare, altare, haec dicit Dominus: * Ecce fi-
lius nascetur domui Dauid, Iosias nomine,
& immolabit super te sacerdotes excelsorum,
qui nunc in te thura succendent, & ossa ho-
minum super te incendet. * Deditque in illa
die signum, dicens: Hoc erit signum quod lo-
cutus est Dominus: Ecce altare scindetur, &
effundetur cinis qui in eo est. * Cumque au-
disset rex sermonem hominis Dei, quem in-
clamauerat contra altare in Bethel, extendit

12. Par. 1.

a. 2

1 Tob. 1. a.

5

1 Exo. 32.

b. 8

1 Paral.

11. c. 15

Sup. 11.

12

1 4. Reg.

23. d. 17

- B manum suam de altari, dicens: Apprehēdite eum. Et exaruit manus eius, quam extēderat contra eum: nec valuit retrahere eam ad se.
- 5 * Altare quoque scissum est, & effusus est cinis de altari, iuxta signum quod prādixerat vir Dei in sermone Domini. * Et ait rex ad virum Dei: Deprecare faciem Domini Dei tui, & ora pro me, ut restituatur manus mea mihi. Orauitq. vir Dei faciem Domini, & reuersa est manus regis ad eum, & facta est sicut prius fuerat. * Locutus est autem rex ad virum Dei: Veni mecum domum ut prandeas, & dabo tibi munera. * Responditque vir Dei ad regem: Si dederis mihi mediam partem domus tuae, non veniam tecum, nec comedam panem, neque bibam aquam in loco isto: * sic enim mandatum est mihi in sermone Domini prācipientis: Non comedes panem, neq. bibes aquam, nec reuerteris per viam qua venisti. * Abijt ergo per aliam viam, & non est reuersus per iter, quo venerat in Bethel. * Prophetes autem quidam senex habitabat in Bethel, ad quem uenerunt filij sui, & narrauerunt ei omnia opera, quae fecerat vir Dei illa die in Bethel: & verba quae locutus fuerat ad regem, narrauerunt patri suo.
- 12 * Et dixit eis pater eorum: Per quam viam abiit? Ostenderunt ei filij sui viam, per quam abierat vir Dei, qui uenerat de Iuda. * Et ait filijs suis: Sternite mihi asinum. Qui cum
- 14 strauissent, ascendit, & abiit post virum Dei, & inuenit eum sedentem subus terebinthi: D & ait illi: Tu ne es vir Dei qui venisti de Iuda? Respondit ille: Ego sum. * Dixitque ad eum: Veni mecum domum, ut cumodas panem. * Qui ait: Non possum reuerti, neque venire tecum, nec comedam panem, neque bibam aquam in loco isto: * quia locutus est Dominus ad me in sermone Domini, dicens: Non comedes panem, & non bibes aquam ibi, nec reuerteris per viam, qua ieris. * Qui ait illi: Ego propheta sum similis tui: & angelus locutus est michi in sermone Domini, dicens: Reduc eum tecum in domum tuam, ut comedat panem, & bibat aquam. Fecellit eum, & reduxit secum: comedit ergo panem in domo eius, & bibit aquam. * Cumq. sederent ad mensam, factus est sermo Domini ad prophetam, qui reduxerat eum. * Et clamauit ad virum Dei, qui uenerat de Iuda, dicens: Hec dicit Dominus: Quia non obediisti uerbo Domini, & non custodisti mandatum, quod prācepit tibi Dominus Deus tuus, & reuerus es, & comedisti panem, & bibisti aquam in loco in quo prācepit tibi ne comederes panem, neque biberes aquam, non inferretur cadauer tuum in sepulchrum patrum tuorum. * Cumq. comedisset & bibisset, strauit asinum suum, propheta, quem reduxerat.
- 24 * Qui cum abiisset, inuenit eum leo in via, &

occidit, & erat cadauer eius proiecūm in itinere: asinus autem stabat iuxta illum, & leo stabat iuxta cadauer. * Et ecce, uiri transeuntes uiderunt cadauer proiecūm in via, & leonem stantem iuxta cadauer. Et uenerunt & diuulgauerunt in ciuitate, in qua propheta ille senex habitabat. * Quod cum audisset propheta ille, qui reduxerat eum de uia, ait:

Vir Dei est, qui inobediens fuit uerbo Domini, & tradidit eum Dominus leoni, & confregit eum. & occidit iuxta uerbum Domini, quod locutus est ei. * Dixitq. ad filios suos: Sternite mihi asinum. Qui cum strauissent, & ille abiisset, inuenit cadauer eius proiecūm in via, & asinum & leonem stantes iuxta cadauer: non comedit leo de cadauer, nec lasce

19 asinum. * Tulit ergo prophetae cadaver viri
Dei, & posuit illud super asinum, & reuersus
intulit in ciuitatem prophetae senis ut plange-
30 ret eum. * Et posuit cadaver eius in sepul-
chro suo: & planxerunt eum: Heu heu mi fra-
31 ter. * Cum nq. planxissent eum, dixit ad filios
G suos: Cum n mortuus fuero, sepelire me in se-
pulchro, in quo vir Dei sepultus est: iuxta os-
32 sa eius ponit ossa mea. * Profecto n. veniet ier-
mo, quoniam prae dixit in sermone Domini contra

altare quod est in Bethel, & contra omnia
fana excelsorum, quae sunt in vrbibus Sa-
mariae. * Post verba haec non est reuersus
Ieroboam de via sua pessima, sed contra-
rio fecit de nouissimis populi sacerdotes ex-
celsorum: quicumque volebat, implebat
manum suam, & fiebat sacerdos excelsor-
um. * Et propter hanc causam peccauit do-
mus Ieroboam, & euerfa est, & deleta de
superficie terrae.

CAP. XIII.

1 **I**N tempore illo agrotauit Abia filius Ie-
roboam. * Dixitq. Ieroboam vxori suae:
A Surge, & com'muta habitum, ne cognoscaris
quod sis vxor Ieroboam: & vade in Silo, vbi
est Abias propheta, & qui locutus est mihi,
quod regnatus essem super populum hunc.
3 **T**olle quoque in manu tua decem panes, &
crustulam, & vas mellis, & vade ad illum: ip-
se enim indicabit tibi quid euenturum sit
puero huic. * Fecit ut dixerat, vxor Ieroboam:
4 & conuersa abiit in Silo, & venit in do-
mum Abia: at ille non poterat videre, quia
5 caligauerant oculi eius pro senectute. * Dixit
B autem Dominus ad Abiam: Ecce vxor Iero-
boam ingreditur ut consulat te super filio suo
qui agrotat. haec & haec loqueris ei. Cum er-
go illa intraret, & dissimularet se esse que-
6 rat, * audiuit Abias sonitum pedum eius
introducens per ostium, & ait: Ingredere vxor
Ieroboam: quare aliam te esse simulas? ego
7 autem mitius sum ad te durus muncius. * Va-
de, & dic Ieroboam: Haec dicit Dominus Deus
Israel: Quia exaltauit te de medio populi, &
dedit te ducem super populum meum Is-
rael: * & scidi regnum domus David, & dedi
illud tibi, & non fuisti sicut seruus meus Da-
uid, qui custodiuit mandata mea, & secutus
C est me in toto corde suo, faciens quod placi-

9 tum esset in conspectu meo: * sed operatus
es mala super omnes, qui fuerunt ante te, &
fecisti tibi deos alienos & confusiles, vt me
ad iracundiam prouocares, me autem pro-
10 iecisti post corpus tuum: * ideo ecce ego
inducam mala super domum Ieroboam, &
percutiam de Ieroboam mingentem ad pa-
rietem, & clausum, & nouissimum in Israel:
& misdabo reliquias domus Ieroboam, sicut
11 mundari solet fimus vsque ad purum. * Qui
mortui fuerint de Ieroboam in ciuitate, co-
medent eos canes: qui autem mortui fuerint
in agro, uorabunt eos aues caeli: quia Domi-
12 nus locutus est. * Tu igitur surge, & vade in
domum tuam: & in ipso introitus pedum
13 tuorum in urbem, morietur puer, * &
D plangent eum omnes Israel, & sepeliet: iste
enim solus infertur de Ieroboam in sepul-
chrum, quia inuentus est super eo sermo bo-
nus a Domino Deo Israel, in domo Iero-
14 boam. * Constituet autem sibi Dominus ro-
gem super Israel, qui percutiet domum Iero-
15 boam in hac die, & in hoc tempore: * & per-
cutiet Dominus Deus Israel, sicut moneri so-
let arundo in aqua: & euertet Israel de terra
bona hac, quam dedit patribus eorum, & venti-
labit eos trans Flumen: quia fecerunt sibi lu-
cos, ut irritaret Dominum. * Et tradet Dominus Israel
propter peccata Ieroboam qui peccauit,

Inf. 15.
629

& pec-

17 & peccare fecit Ifrael. * Surrexit itaque
vxor Ieroboam, & abiit, & venit in Iherusa-
lem. cumq. illa ingrederetur limen domus, puer
18 mortuus est, & sepelierunt eum. Et planxit
eum omnis Ifrael iuxta sermonem Domini,
quem locutus est in manu serui sui Abia-
19 pheaz. * Reliqua autem verborum Ieroboam,
E quomodo pugnaverit, & quomodo regnaue-
rit, ecce scripta sunt in Libro verborum die-
20 rum regum Ifrael. * Dies autem, quibus re-
gnauit Ieroboam, viginti duo anni sunt: &
dormiuit cum patribus suis: regnavitq. Na-
21 dab filius eius pro eo. * Porro Roboam fili-
us Salomonis regnavit in Iuda. Quadragin-
ta & vnus anni erat Roboam, cum regnare
cepisset: decem & septem annos regnavit in
Ierusalem ciuitate, quam elegit Dominus ve-
poneret nomen suum ibi, ex omnibus tribu-
22 bus Ifrael. Nomen autem matris eius Na-
ma Ammanitica. * Et fecit Iudas malum cor-
am Domino, & irritauerunt eum super om-
nibus, quae fecerant patres eorum in peccatis
23 suis, quae peccauerunt. * Aedificauerunt enim
& ipsi tibi aras, & statuas, & lucus super om-

nem collem excelsum, & subter omnem ar-
24 borem frondosam: * sed & effeminati fue-
runt in terra, seceruntque omnes alomina-
tiones gentium, quas attulit Dominus ante
25 faciem filiorum Ifrael. * In quinto autem
anno regni Roboam, accessit seiae rex Aegy-
26 pti in Ierusalem, & tulit thesauros domus
Domini, & thesauros regios, & vniueria diri-
puit: scuta quoque aurea, quae fecerat Salo-
27 mon: * pro quibus fecit rex Roboam scuta
Gera, & tradidit ea in manum ducum scuta-
riorum, & eorum qui excubabant ante osti-
28 domus regis. * Cumq. ingrederetur rex in do-
mum Domini, portabant ea qui pregeundi ha-
bebant officium: & postea reportabant ad ar-
29 mentarium scutariorum. * Reliqua autem
sermonum Roboam, & omnia quae fecit, ec-
ce scripta sunt in Libro sermonum dierum
30 regum Iuda. * Fuitq. bellum inter Roboam
31 Ieroboam cunctis diebus. Dormiuitq. Ro-
boam cum patribus suis, & sepultus est cum
eis in ciuitate Dauid: nomen autem matris
eius Nama Ammanitica: & regnavit Abiam
filius eius pro eo.

1 Sup. 20.
c. 16.

C A P. XV.

1 **I**gitur in octauo decimo anno regni Iero-
boam filij Nabat, regnavit Abiam super
2 Iudam. * Tribus annis regnavit in Ierusalem:
Nomen matris eius Maacha filia Abetia-
3 lom. * Ambulauitq. in omnibus peccatis pa-
tris sui, quae fecerat ante eum: nec erat cor eius
perfectum cum Domino Deo suo, sicut cor
4 Dauid patris eius. * Sed propter Dauid dedi-
dit ei Dominus Deus suus lucernam in Ieru-
salem, ut suscitaret filium eius post eum, &
5 staretur: Ierusalem: * eo quod fecisset Da-
uid rectum in oculis Domini, & non declina-
6 uisset ab omnibus, quae preceperat ei cunctis

diebus vite suae, & exceptio semper fuit. He-
7 & Ieroboam omni tempore vite eius. * Re-
liqua autem sermonum Abiam, & omnia
quae fecit, nonne haec scripta sunt in Libro
verborum dieum regum Iuda? Fuitq. pra-
8 lium inter Abiam & inter Ieroboam. * Et
dormiuit Abiam cum patribus suis, & sepelie-
runt eum in ciuitate Dauid: regnavitq. Asa fi-
9 lius eius pro eo. * In anno ergo vigesimo Iero-
boam regis Ifrael regnavit Asa rex Iuda, &
quadraginta & uno anno regnavit in Ieru-
salem. Nomen matris eius Maacha filia Abetia-
10 lom. * Et fecit Asa rectum conspectu Domini, sicut
Dauid pater eius. * & abstulit effeminato-

1 2. Reg.
11. 2. 4.

1 2. Par. 13.
2. 1.

1 2. Par. 14.
2. 1.

- C de terra, purgauitq. vniuersas fordes idolorū
 13 quæ fecerant patres eius. * Insuper & Maacham matrē suā amouit, ne esset princeps in sacris Priapi, & in luco eius, quem consecrauerat: subuertitq. specum eius, & cōfregit simulachrum turpissimū, & combussit in
 14 Torrente Cedron: * excelsa autem non abstulit. Verum tamē cor Asa perfectum erat cum
 15 Domino cunctis diebus suis: * & intulitea, quæ sanctificauerat pater suus, & vouerat, in domum Domini, argentum & aurum, & va
 16 sa. * Bellum autem erat inter Asa, & Baasa regem Israel cunctis diebus eorum. * ¶ Asa
 17 dit quoque Baasa rex Israel in Iudam, & edificauit Rama, ut non posset quispiam egredi vel ingredi de parte Asa regis Iuda. * Tol
 18 leus itaque Asa omne argentum, & aurum, quod remanserat in thesauris domus Domini, & in thesauris domus regis, & dedit illud
 D in manus seruorum suorum: & misit ad Benadad filium Tabremon filij Hezion, regem
 19 syrie, qui habitabat in Damasco, dicens: * Ego dus est inter me & te, & inter patrem meum & patrem tuum: ideo misi tibi munera, arg
 20 entum & aurum: & peto ut uenias, & armū facias fœdus, quod habes cum Baasa rege Israel, & recedat a me. * Acquiescens Benadad regi Asa, misit principes exercitus sui in ciuitates Israel, & percusserunt Ahion, & Dan, & Abeldomum Maacha, & vniuersam Cenneroth, omnē scilicet terrā Nephthali. * Quod
 21 cum audisset Baasa, intermisit edificare Ramā, & reuersus est in Theria. * Rex autē Asa
 22 annūciū misit omni Iudam dicens: Ne mo sit excusatus. & tulerunt lapides de Rama, & ligna eius quibus edificauerat Baasa, & extruxit de eis rex Asa Gabaa Beniamin,
 23 & Maspha. * Reliqua autē omnium sermonū Asa, & vniuersæ fortitudines eius, & cuncta quæ fecit, & ciuitates, quas extruxit, nōne hæc scripta sunt in Libro verborū dierum regum Iuda? Veruntamen in tempore senectutis suæ doluit pedes. * Et dormiuit cū patribus suis, & sepultus est cum eis in Ciuitate David patris sui. ¶ Regnauitq. Iosaphat filius eius pro
 25 eo. * Nadab vero filius Ieroboam regnauit super Israel anno secundo Asa regis Iuda: reg
 26 nauitq. super Israel duobus annis. * Et fecit quod malum est in conspectu Domini, & ambulauit in vijs patris sui, & in peccatis eius,
 27 quibus peccare fecit Israel. * Infidiatus est autem ei Baasa filius Ahiz de domo Issachar, & percussit eum in Gebbethon, quæ est vrbis Philistiniorum. siquidem Nadab & omnis
 28 Israel obsidebant Gebbethon. * Intrefecit ergo illum Baasa in anno tertio Asa regis Iuda,
 29 & regnauit pro eo. * Cumq. regnasset, percussit omnem domum Ieroboam: non dimisit ne vnam quidem animam de semine eius, donec deleteret eum iuxta verbum Domini, ¶ quod locutus fuerat in manu serui sui Ahiz
 30 silonitis, * propter peccata Ieroboam, quæ peccauerat, & quibus peccare fecerat Israel: & propter delictum, quo irritauerat Dominiū
 31 Deum Israel. * Reliqua autem sermonū Nadab, & omnia quæ operatus est, nōne hæc scripta sunt in Libro verborū dierum regū
 32 Israel? * Fuitq. bellum inter Asa, & Baasa regem Israel cunctis diebus eorum. * Anno tertio Asa regis Iuda regnauit Baasa filius Ahiz, super omnem Israel in Theria viginti quatuor
 34 annis. * Et fecit malum coram Domino ambulauitq. in via Ieroboam, & in peccatis eius, quibus peccare fecit Israel.

12. Par. 17
a. 11 Inf. 12.
f. 111 Sup. 14.
c. 10

CAP. XVI.

F Actus est autem sermo Domini ad Iehu
 A filium Hanani contra Baasa, dicens: Pro eo
 2 quod exaltaui te de puluere, & posui te ducē
 super

I Sup. 15.
E. 29
I. 2. Par. 6
2. 2

I 4 Reg.
6. 1

super populum meum Israel, tu autem ambulasti in via Ieroboam, & peccare fecisti populum meum Israel, ut me iritates in peccatis eorum: * ecce, ego demetam posteriora Baasa, & posteriora domus eius: & faciam domum tuam sicut domum Ieroboam: filij Nabat.

4 * I qui mortuus fuerit de Baasa in ciuitate, comedent eum canes: & qui mortuus fuerit ex eo in regione, comedent eum volucres caeli. * I

5 B Reliqua autem sermonum Baasa, & quaecumque fecit, & praelia eius, nonne haec scripta sunt in Libro verborum dierum regum Israel? * Dormiuit ergo Baasa cum patribus suis, sepultusque est in Thersa: & regnauit Ela filius eius pro eo: * Cu autem in manu Iehu filij Hanani prophetae verbum Domini factum esset contra Baasa, & contra domum eius, & contra omne nialum, quod fecerat coram Domino, ad irritandum eum in operibus manuum suarum, & ut fieret sicut domus Ieroboam: ob hanc causam occidit eum, hoc est, Iehu filium Hanani, pro pheta. * Anno vigesimo sexto Aia regis Iudae, regnauit Ela filius Baasa super Israel in 9. Thersa duobus annis. * Et rebellauit contra eum seruus suus Zambri, dux medietatis equitum: erat autem Ela in Thersa bibens, & temulentus in domo Arsa praefecti Thersa.

10 * I Irruens ergo Zambri, percussit, & occidit C eum anno vigesimo septimo Afa regis Iudae, & regnauit pro eo. * Cumque regnasset, & scidisset super solum eius, percussit omnem domum Baasa, & non dereliquit ex ea in gentem ad parietem, & propinquos & amicos eius. * Deleuitque Zambri omnem domum Baasa, iuxta verbum Domini, quod locutus fuerat ad Baasa in manu Iehu prophetae, 13 * propter inuicta peccata Baasa, & peccata Ela filij eius, qui peccauerunt, & peccare fecerunt Israel prouocantes Dominum Deum Israel in vanitatibus suis. * Reliqua autem D sermonum Ela, & omnia quae fecit, nonne haec scripta sunt in Libro verborum dierum 15 regum Israel? * Anno vigesimo septimo Afa regis Iudae, regnauit Zambri septem diebus in Thersa: porro exercitus obsidebat Gebbethon urbem Philistinorum: * Cumque audisset rebellasse Zambri, & occidisset regem, fecit sibi regem omnis Israel Amri, qui erat princeps militum super Israel in die illa in ca 17 stris. * Akendit ergo Amri, & omnis Israel eum eo de Gebbethon, & obsidebat Thersa.

18 * Videns autem Zambri quod expugnanda esset ciuitas, ingressus est palatium, & succendit se cum domo regis: & mortuus est * in peccatis suis, quae peccauerat faciens malum coram Domino, & ambulans in via Ieroboam, & in 20 peccato eius, quo fecit peccare Israel. * Reliqua autem sermonum Zambri, & insidiarum eius, & tyrannidis, nonne haec scripta sunt in Libro verborum dierum regum Israel?

21 * Tunc dinisus est populus Israel in duas par-

tes: media pars populi sequebatur Thebni filium Gineth, ut constitueret eum regem: & media pars Amri. * Præualuit autem populus, qui erat cum Amri, populo qui sequebatur Thebni filium Gineth: mortuusque est Thebni, & regnauit Amri. * Anno trigesimo primo Afa regis Iudae regnauit Amri super Israel, duodecim annis: in Thersa regnauit sex annis. * Emikue montem Samariae a Somer duobus talentis argenti: & edificauit eum, & uocauit nomen ciuitatis, quam extruxerat, nomine Semer Domini montis Samariam. * Fecit autem Amri malum in conspectu Domini, & operatus est nequiter super omnes, qui fuerunt ante eum. * Ambulauitque in omni via Ieroboam filij Nabath, & in peccatis eius quibus peccare fecerat Israel: ut irritaret Dominum Deum Israel in vanitatibus suis. * Reliqua autem sermonum Amri, & praelia eius, quae gessit, nonne haec scripta sunt in Libro verborum dierum regum Israel? * Dormiuitque Amri cum patribus suis, & sepultus est in Samaria: regnauitque Achab vero filius Amri regnauit super Israel anno trigesimo octauo Aia regis Iudae. Ei regnauit Achab filius Amri super Israel in Samaria viginti & duobus annis. * Et fecit Achab filius G. Amri malum in conspectu Domini super omnes, qui fuerunt ante eum. * Nec sufficit ei ut ambularet in peccatis Ieroboam filij Nabat: insuper duxit uxorem Iezabel filiam Ethbaal regis Sidoniorum. Et abiit, & seruiuit Baal, & adorauit eum. * Et posuit aram Baal in templo Baal, quod edificauerat in Samaria, & plantauit lucum: & addidit Achab in opere suo, irritans Dominum Deum Israel super omnes reges Israel, qui fuerunt ante eum. * I In diebus eius edificauit Hiel de Bethel, Iericho: in Abiam primitiuo suo fundauit eam, & in Segub nouissimo suo posuit portas eius: iuxta verbum Domini, quod locutus fuerat in manu Iosue filij Nun.

CAP. XVII.

1 E T dixit Elias Thesbite de habitatoribus Galaad ad Achab: Viuit Dominus Deus Israel, in cuius conspectu sto, si erit annis hiros & pluuia, nisi iuxta oris mei verba.

2 * Et factum est verbum Domini ad eum, 3 dicens: * Recede hinc, & vade contra Orientem, & abscondere in Torrente carith, qui est contra Iordanem. * & ibi de torrente bibes: coruique praecipue pascant te ibi. * Abiit ergo, & fecit iuxta verbum Domini: cumque abiisset, sedit in Torrente carith, qui est contra Iordanem. * Corui quoque deferebant ei panem & carnes mane, similiter panem & carnes uespere, & bibebat de torrente.

7 * Post dies autem siccatus est torrentis: non enim pluerat super terram. * Factus est ergo sermo Domini ad eum, dicens: * Surge, & vade

I Ios. 6. d.
26

Ecll. 48. a.
Lac. 5. d. 17

9 in Sarephta vid. mroum, & manebis ibi pax. 10 * Surrexit, & abiit in Sarephta. Cuius: ve
cepi enim tibi mulieri vidux ut pascere te. niret ad portam ciuita is, a aruit et mulier

Luc. 4 d. 36

vidua colligent ligna, & docuit eam, dixitq.
ei: Da mihi paululum aque in vase, vt bibam.
11 * Cumq. illa perceret ut afferret, clamauit
post tergum eius, dicens: Affer mihi, obsecro,
12 & buccellam panis in manu tua. * Quæ res
pondit: Viuit Dominus Deus tuus, quia non
habeo panem, nisi quantum pagillus capere
potest farinx in hydria, & paululum olei in
lecytho: en colligo deo ligna ut ingrediar &
faciam illum mihi & filio meo, ut comedamus,
13 & moriamur. * Ad quam Elias ait: No
14 litimere, sed uade, & fac sicut dixisti: veni
tamē mihi primum fac de ipsa farinula sub
cineritum panem parvulum, & affer a! tibi:
tibi autem & filio tuo facies postea. * Hæc
autem dicit Dominus Deus Israel: Hydria

farinx non deficiet, nec lecythus olei minu
tur vsque a! diem, in qua Dominus daturus
est pluiam super faciem terræ. * Quæ ab ipe.
15 & fecit iuxta verbum Eliæ: & comedit ipse,
& illa, & domus eius: & ex illa die * hydria
16 farinx non defecit, & lecythus olei non est
imminutus, iuxta verbum Domini, quod li
17 cutus fuerat in manu Eliæ. * Factum est au
tem post hæc, aggrauauit filius mulieris mor
tali familiar, & erat languor fortissimus ita
18 vt non remaneret in eo halitus. * Dixit ergo
ad Eliam: Quid mihi & tibi vir Dei? ingre
19 d' sus es ad me, vt rememorarentur iniquita
tes meæ, & interficeres filium meum? * Et
ait ad eam Elias: Da mihi filium tuum.
Tulitque eum de sinu eius, & portauit in

cenaculum ubi ipse manebat, & posuit super
 10 leculum suum. * Et clamavit ad Dominum,
 & dixit: Domine Deus meus, etiam de vi-
 duam, ad quam ego utcumque sustentor,
 11 afflixisti: ut interficere filium eius? * Et ex-
 pandit se, atque mensus est super puerum tri-
 bus nichil, & clamavit ad Dominum, & ait:
 Domine Deus meus, revertatur obsecro ani-

ma pueri huius in viscera eius. * Et exaudi-
 vit Dominus vocem Eliæ: & reversus est ani-
 13 ma pueri intra eum, & revixit. * Tulitque
 Elias puerum, & deposuit eum de equo, & lo-
 14 in inferiorem domum, & traxit: & pater suus,
 & ait illi: En vivit filius tuus. * Dixit, mu-
 lier ad Eliam: Nunc in isto cognovi quoniam vir
 Dei es tu, & verbum Domini in ore tuo verum est.

C A P. XVIII.

1 **P**ost dies multos factum est verbum Do-
 mini ad Eliam, in anno tertio dicens:
 Vade, & ostende te Achab, ut deni pluviam su-
 2 per faciem terre. * Iuit ergo Elias, ut osten-
 deret se Achab: erat autem famis vehementis
 3 in Samaria. * Vocavitq. Achab Abdiam di-
 spensatorem domus sue: Abdias autem ti-
 4 mebat Dominum valde. * Nam cum in-
 terficeret Iezabel prophetas Domini: tunc il-
 le centum prophetas, & abscondit eos quin-
 5 quagenos & quinquagenos in speluncis, & pa-
 vit eos pane & aqua. * Dixit ergo Achab ad
 Abdiam: Vade interram ad vniuersos fons-
 tes aquarum, & in cunctis vallibus: si forte pos-
 6 simus inuenire herbam, & saluare equos &
 mulos, & non penitus iumenta intereant.
 7 * Diuiseruntque sibi regiones, ut circumirent
 eas: Achab ibat per viam vnam, & Abdias
 8 per viam alteram scilicet. * Cumque esset
 Abdias, in via, Elias occurrit ei: qui cum copro-
 9 uisset eum, cecidit super faciem suam, & ait:
 10 Num tu es, domine mi. Elias? * Cui ille re-
 spondit: Ego. Vade, & dic domino tuo: Adest
 11 Elias. * Et ille, quid pescas, inquit, quoni-
 am tradidi me seruum tuum in manu Achab, ut in-
 12 terficiat me? * Viuit Dominus Deus tuus,
 quia non est gens aut regnum, quod non mise-

rit dominus meus te requirens: & responden-
 titus cunctis: Non est hic: adiurauit reer a
 13 singula & gentes, eo quod minime reperire-
 ris. * Et nunc tu dicis mihi: Vade, & dic do-
 14 mino tuo: Adest Elias. * Cumque recesserit
 a te, Spiritus Domini a portabili te in locum,
 quem ego ignoro: & ingressus iustitudo Achab,
 & non inueniens te, interficiet me: &
 15 serui autem tui timebunt Dominum ab in-
 fantia sua. * Numquid non iudicatum
 est tibi domino meo, quid fecerim? tunc
 C interficeret Iezabel prophetas Domini, quod
 absconderim de prophetis Domini centum
 viros, quinquagenos & quinquagenos in
 16 speluncis, & pauerim eos pane & aqua? * Et
 nunc tu dicis: Vade, & dic domino
 17 tuo: Adest Elias: ut interficiat me? * Et
 dixit Elias: Viuit Dominus exercituum, an-
 te cuius vultum sto, quia hodie apparebo ei.
 18 * Absit ergo Abdias in occursum Achab, &
 indicauit ei: venitque Achab in occursum
 19 Eliæ. * Et cum vidisset eum, ait: Tunc es ille
 qui contristas Israel? * Et ille ait: Non ego
 turbauit Israel, sed tu, & domus patris tui,
 qui dereliquisti mandata Domini, & secuti
 estis Baalim. * Verumtamen nunc mitte, &
 congrega ad me vniuersum Israel in monte
 Carmeli, & prophetas Baal quadringentos
 quinquaginta, prophetasque locorum qua-
 dringentos, qui ce medant de iussu Iezabel.

10. Mitit Achab ad omnes filios Israel, & con-
 11. gregauit prophetas in monte Carmeli. * Ac-
 D. cedens autem Elias ad omnem populum, ait:
 Vsq̄uequo claudicatis in duas partes? si Do-
 minus est Deus, sequimini eum: si autē Baal,
 sequi nini illū. Et non respondit ei populus
 12. verbum. * Et ait rursus Elias ad populum:
 Ego remansi propheta Domini solus: prophē-
 ta autē n. Baal quadringenti & quinquagin-
 13. ta viri sunt. * Dentur vobis duo boues, & il-
 li elii gant sibi bouem vnum, & in iustitia ca-
 dentes ponant super ligna, ignem autem non
 supponant: & ego faciam bouem alterum, &
 14. imponam super ligna, ignem autem non sup-
 ponam. * Inuocate nomina deorum vestro-
 rum, & ego inuocabō nomen Domini mei: &
 Deus qui exaudierit per ignem, ipse sit Deus.
 Respondens omnis populus ait: Optima pro-
 15. positio. * Dixit ergo Elias prophetis Baal:
 Eligite vobis bouem vnum, & facite primi.
 E quia vos plures estis: & inuocate nomina
 deorum vestrorum, ignemq̄ non suppona-
 16. tis. * Qui cum tulissent bouem, quem dederat
 eis, fecerunt: & inuocabant nomen Baal
 de mane vsque ad meridiem, dicentes: Baal
 exaudi nos. Et non erat vox: nec qui respon-
 17. deret: transibantq̄ altare quod fecerant.
 * Cumque esset iam merides, illudebat illis
 Elias, dicens: Clamare voce maiores Deus e-
 nim est, & sistit: n loquitur, aut in diuersorio
 18. est, aut in itinere, aut certe dormit, & excite-
 tur. * Clamabant ergo voce magna, & inci-
 debant se iuxta riuum suum cultris, & lanceo-
 19. lis, donec perfunderetur sanguine. * Postquā
 autem transiit merides, & illis prophetanti-
 bus venerat tempus, quo sacrificium offer-
 ri solet, nec audiebatur vox, nec aliquis respo-
30. debat, nec autē debet orātes. * dixit Elias om-
 ni populo: Venite ad me. Fraccedente ad se
 populo, curauit altare Domini, quod destrux-
 31. it. Cum fuerat. * Et tulit duodecim lapides iux-
 ta numerum tribuum filiorum Iacob, ad quē
 factus est seruo Domini, dicens: I Israel erit
 32. nomen tuum. * Et edificauit de lapidibus al-
 33. tare in nomine Domini: fecitque aqua ductū,
 quasi per duas aratunculas in circuitu. Alta-
 34. ris, & composuit ligna: diuisitq̄ per mem-
 bra bouem, & posuit super ligna, & ait: Im-
 plete quatuor hydrias aqua, & fundite super
 holocaustum, & super ligna. Rursusq̄ dixit:
 Etiam secundū hoc facite. Qui cum fecissent
 35. secundū, ait: Etiam tertio idipsum facite. Fe-
 cerantq̄ tertio, & currebant aqua circum
 36. altare, & fossa aqua ductus repleta est. * Cū-
 que iam tempus esset vt offerretur holocau-
 stum, accedens Elias propheta, ait: Domine
 Deus Abraham, & Isaac, & Israel, ostēde ho-
 die quia tu es Deus Israel, & ego seruus tuus,
 & iuxta praeceptum tuum feci omnia uerba
 37. haec. * Exaudi me Domine, exaudi me: vt dis-
 scat populus iste, quia tu es Dominus Deus,
 38. & tu cōuertisti cor eorum iterum. * Cecidit
 autem ignis Dñi, & vorauit holocaustū, &
 ligna, & lapides, puluerem quoque, & aqua,
 39. quae erat in aqua ductu lambens. * Quod cum
 uidisset omnis populus, cecidit in facie suam,
 & ait: Dominus ipse est Deus, Dominus ip-
 40. se est Deus. * Dixitq̄ Elias ad eos: Apprehē-
 G dite prophetas Baal, & ne vnus quidem effu-
 giat ex eis. Quos cum apprehendissent, duxit
 eos Elias ad Torrentē cison, & interfecit eos
 41. ibi. * Et ait Elias ad Achab: Ascende, come-
 42. de, & bibe: quia sonus multae pluuie est. * Ascē-
 dit Achab vt comederet & biberet: Elias autē

I Gen. 32
f. 21

ascendit in verticē Carmeli, & pronus in ter-
 43. ram posuit faciem suam inter genua sua, &

dixit ad puerum suum: Ascende, & prospice
 contra mare. Qui cum ascendisset, & contem-

platus

platus esset, ait: Non est quidquam. Et rursum ait illi: Reuertere septem uicibus. * In septima autē vice, Ecce nubecula parua quasi uelligium hominis ascendebat de mari. Qui ait: Ascende, & dic Achab: Iunge currum & descende, ne occupet te pluuia. * Cumque se uerteret huc atque illuc, ecce celi connebrati sunt, & nubes, & ventus, & facta est pluuia grandis. Ascendens itaq. Achab abiit in Iezabel: * & manus Domini facta est super Eliā, accinxisq. lumbis currebat ante Achab, donec veniret in Iezabel.

CAP. XIX.

Nunciauit autem Achab Iezabel omnia quae fecerat Elias, & quo modo occidisset vnumquosque prophetas gladio. * Militiq. Iezabel nuncium ad Eliā, dicens: Hæc mihi faciant dii, & hæc addant, nisi hæc hora cras posuerō animam tuam sicut animam vnus ex illis. * Timuit ergo Elias, & surgens abiit quocumque eum ferebat voluntas: euntq. in Bersebee Iuda, & dimisit ibi puerum suum, & perrexit in desertum, viam vnus diei. Cumque venisset, & sederet subter vnam iuniperum, petiuit animæ suæ ut moreretur, & ait: Sufficit mihi Domine, tolle animam meam: nequ enim melior sum, quam partes mei. * Profectusque se, & obdormauit in vmbra iuniperi: & ecce Angelus Domini tetigit eum, & dixit illi: Surge, & comede. * Respondit, & ecce ad pedes suum submeriticius panis, & uas aquæ: comedit ergo, & bibit, & rursum obdormauit. * Reuersusq. est Angelus Domini secundo, & tetigit eum, dixitq. illi: Surge, comede: & grandis enim tibi restat via. * Qui cum surrexisset, comedit & bibit, & ambulauit in fortitudine cibi illius quadraginta diebus, & quadraginta noctibus, vsque ad montem Dei Horeb. * Cumque venisset illuc, mansit in spelunca: & ecce sermo Domini ad eum, dixitq. illi: Quid hic agis Eliā? * At ille respondit: Zelo zelatus sum pro Domino Deo exercituum, quia dereliquerunt pactum tuum filij Israel: altaria tua destruxerunt, prophetas tuos occiderunt gladio, derelictus sum ego solus, & querunt animam meam ut auferant eam. * Et ait: Egredere, & sta in monte coram Domino: & ecce Dominus transiit, & spiritus grandis & fortis subuertens montes, & conterens petras ante Dominum: non in spiritu Dominus, & post spiritum commotio: non in commotione Dominus, & post commotionem ignis: non in igne Dominus, & post ignem sibilus auræ tenuis. * Quod cum audisset Elias, operuit vultum suum pallio, & egressus stetit in ostio speluncæ, & ecce vox ad eum dicens: Quid hæc agis Eliā? * Et ille respondit: Zelo zelatus sum pro Domino Deo exercituum: quia dereliquerunt pactum tuum filij Israel: altaria tua destruxerunt, proph-

tas tuas occiderunt gladio, derelictus sum ego solus, & querunt animam meam ut auferant eam. * Et ait Dominus ad eum: Vade, & reuertere in viam tuam per desertum in Damascum: cumque perueneris illoc, vnget Hazael regem super Syriam, & Iehu filium Namiti vnget regem super Israel: Eliseum autem suscipiam Saphat, qui est de Abelmeula, vnget propheta me pro te. * Et erit, quicumque fugerit gladium Hazael, occidet eum Iehu: & quicumque fugerit gladium Iehu, interficiet eum Eliseum. * Et derelinquā mihi in Israel septem millia virorum, quorum genua nō sunt incuruata ante Baal, & omne os, quod nō adorauit eum oculans manus. * Profectus ergo inde Elias, reperit Eliseum filium Saphat, arantem in duodecim iugis boum: & ipse in duodecim iugis bouū arantibus vnus erat: & cum venisset Elias ad eum, misit pallium suum super illum. * Qui statim relictis bobus cucurrit post Eliam, & ait: Osculer, oro, patrem meum, & matrem meam, & sic sequar te. Dixitque ei: Vade, & reuertere: quod enim meum erat, feci tibi. * Reuersus autem ab eo, tulit par boum, & maculauit illud, & in aratro boum coxit carnes, & dedit populo, & comederunt: conlurgensq. abiit, & secutus est Eliā, & ministrabat ei.

CAP. XX.

Porro Benadad rex Syriæ, congregauit omnem exercitum suum, & triginta duos reges secum, & equos, & currus: & ascendens pugnat contra Samaritanos, & obsidebat eam. * Mittensq. nuncios ad Achab regem Israel in ciuitatem, ait: Hæc dicit Benadad: Argentum tuum, & aurum tuum meū est: & vxores tuæ, & filij tui optinij mei sunt. * Responditq. rex Israel: Iuxta verbum tuum, domine mi rex, tuus sum ego, & omnia mea. * Reuertentesq. nuncij, dixerunt: Hæc dicit Benadad, qui misit nos ad te: Argentum tuum, & aurum tuum, & vxores tuas, & filios tuos dabis mihi. * Cras igitur hæc eadem hora mittam seruos meos ad te, & scrutabuntur domum tuā, & domum seruorum tuorum: & omne, quod eis placuerit, ponent in manibus suis, & auferent. * Vocauit autē rex Israel omnes seniores terræ, & ait: Animaduertite, & videte, quoniam insidiatur nobis. Misit enim ad me serui vxoris meæ, & filijs, & pro argento & auro: & non abui. * Dixeruntq. omnes maiores natu, & vniuersus populus ad eum: Nō audias, neque acquiescas illi. * Respondit itaque nuncij Benadad: Dicite Domino meo regi: Omnia propter quæ misisti ad me senum tuum in initio, faciam: hanc autem rem facere non possum. * Reuersiq. nuncij retulerunt ei. Qui remisit, & ait: Hæc faciant mihi dij, & hæc addant, si suffecerit puluis Samariæ pugilis omnis populi, qui sequitur me. * Et re-

spodens rex Israel, ait: Dicite ei: Ne glorietur
 12 accinctus eque ut discinctus. * Factum est
 autem, cum audisset Benadad verbū istud, bi-
 13 bebat ipse & reges in vmbraculis. & ait seruis
 suis: Circumdade ciuitatem. Et circumdade-
 runt eam. * Et ecce propheta vnus accedens
 ad Achab regem Israel, ait ei: Hec dicit Domi-
 14 nus: Certe vidisti omnem multitudinem hanc
 nimiam? ecce, ego tradam eam in manu tua
 15 hodie: ut scias, quia ego sum Dominus. * Et
 ait Achab: Per quem? Dixitq. ei: Hec dicit
 16 Dominus: Per pedissequos principum prouin-
 ciarum. Et ait: Quis incipiet praelari? Et
 17 ille dixit: Tu. * Recensuit ergo pueros prin-
 cipum prouinciarum, & reperit numerum
 ducentorum triginta duorum: & recensuit post
 18 eos populū, omnes filios Israel, septem mil-
 lia. * & egressi sunt meridie. Benadad autem
 19 bibebat temulentus in vmbraculo suo, & re-
 ges triginta duo cū eo, qui ad auxilium eius
 20 venerant. * Egressi sunt autem pueri prin-
 cipum prouinciarum in prima fronte. Misit
 itaque Benadad. Qui nunciauerunt ei, dicen-
 21 tes: Viri egressi sunt de Samaria. * Et
 ille ait: Siue pro pace veniunt, apprehendi-
 22 te eos viuos: siue ut praelentur, viuos eos capi-
 te. * Egressi sunt ergo pueri principum
 23 prouinciarum, & ac reliquos exercitus seque-
 batur: & percussit vnusquisque virum, qui
 contra se veniebat: fugerantq. Syri, & perle-
 24 cutus est eos Israel. Fugit quoq. Benadad rex
 25 Syrię in equo cū equis suis. * Neque enim
 egressus rex Israel percussit equos & currus, &
 26 percussit Syriā plaga magna. * (Accedens autē
 propheta ad regē Israel, dixit ei: Vade, & con-
 27 fortare, & scito, & vide quid facias: sequenti
 enim anno rex Syrię affidebit contra te.) * Ser-
 28 ut vero regis Syrię dixerunt ei: Dij motum
 sunt dij eorum, ideo superauerūt nos: sed me-
 29 lius est vt pugnemus contra eos in campstri-
 bus: & obtineamus eos. * Tu ergo verbum
 hoc fac: Amoue reges singulos ab exercitu
 30 tuo, & pone principes pro eis: & instaura
 numerum militum, qui ceciderunt de tuis,
 31 & equos secundum equos pristinos, & currus
 secundum currus, quos ante habuisti: & pugna-
 32 bimus contra eos in campstribus, & uidebis
 quod obinebimus eos. Credidit consilio eo-
 33 rum, & fecit ita. * Igitur postquā annus tran-
 34 sierat, recensuit Benadad Syros, & ascendit
 35 in Aphec vt pugnaret contra Israel. * Porro
 filij Israel recensiti sunt, & acceptis cibarijs
 36 profecti ex aduerso, castraq. mutati sunt contra
 37 eos, quasi duo parui greges captiura: Syri
 38 autem repleuerunt terram. * Et accedens
 vnus vir Dei, dixit ad regem Israel: Hec dicit
 39 Dominus: Quia dixerunt Syri: Deus montium
 est dominus, & non est Deus Vallium: dabo
 40 omnem multitudinem hanc grandem in ma-
 nu tua, & scietis quia ego sum Dominus.)
 41 * Dirigebantq. septem diebus ex aduerso hū,

atque illi accies, septima autem die commis-
 sum est bellum: percussitq. filij Israel de
 42 Syriā cetum milia peditum in die vna. * Fu-
 gerunt autem qui remanserant in Aphec, in
 ciuitatem: & cecidit murus super viginti quod-
 43 ptem milia hominum, qui remanserant. Por-
 ro Benadad fugiens ingressus est ciuitatem:
 44 in cubiculū quod erat intra cubiculum. * Di-
 xeruntq. ei serui sui: Ecce, audiuitis quod
 reges domus Israel clementes sint: ponamus
 itaque saccos in lumbis nostris, & funiculos
 45 in capitibus nostris, & egrediamur ad regem
 46 Israel: fortitan gloriabit animas nostras. * Ac-
 cinxerunt scēis lumbos suos, & posuerunt fu-
 niculos in capitibus suis, veneruntq. ad regem
 47 Israel, & dixerunt ei: Seruus tuus Benadad
 dicit: Viuat, oro te, anima mea. Et ille ait: Si
 48 adhuc viuunt, frater meus est. * Quod accepe-
 runt viri pro ouine: & festinantes rapuerunt
 verbū ex ore eius, atque dixerunt: Frater tuus
 49 Benadad. Et dixit eis: Ite, & adducite eum ad
 me. Egressus est ergo ad eum Benadad, &
 50 leuauit eum in currum suum. * Qui dixit ei:
 Ciuitates, quas tulit pater meus a patre tuo,
 reddam: & plateas quibus in Damasco, puer
 51 fecit pater meus in Samaria, & ego federat⁹
 recedam a te. Pegiguit ergo fedus, & dimisit
 52 eum. * Tunc vir quidam de filijs prophetarū
 dixit ad socium suum, in sermone Domini:
 53 Percute me. At ille noluit percutere. * Cui
 ait: Quia noluisti audire vocem Domini, ecce
 54 recedes a me, & percutiet te leo. Cumq. pau-
 lū recessisset ab eo, inuenit eum leo, atque
 55 percussit. * Sed & alterum inueniens virum,
 dixit ad eum: Percute me. Qui percussit eum.
 56 & vulnerauit. * Abiit ergo propheta, & oc-
 currit regi in via, & mutauit asperionē pul-
 57 ueris os & oculos suos. * Cumque rex transi-
 set, clamauit ad regem, & ait: Seruus tuus e-
 58 gressus est ad preliandum cominus. cumque
 fugisset vir vnus, adduxit eū quidam ad me,
 & ait: Custodi virum istum: qui si lapsus
 fuerit, erit anima tua pro anima eius, aut ta-
 59 lentum argenti appendens. * Dum autē ego
 turbatus huic illuc: me verterem, subieo nō
 comparauit. Et ait rex Israel ad eum: Hoc est
 60 iudicium tuum, quod ipse decreuisti. * At
 ille statim absternit puluerem de facie sua, &
 61 cognouit eum rex Israel, quod esset de pro-
 phetis. * Qui ait ad eum: Hec dicit Domi-
 62 nus: Quia dimisisti virum dignum morte
 de manu tua, erit anima tua pro anima eius,
 63 & populus tuus pro populo eius. * Reuersus
 est igitur rex Israel in domum suam, audire
 contemnens, & furibundus uenit in Samaria.

CAP. XXI.

Post verba autem hec, tempore illo vinea
 64 erat Naboth Iezrahelitz, qui erat in Iez-
 rabel, iuxta palatium Achab regis Samaria.

1 Iocutus est ergo Achab ad Naboth, dicens:
 Da mihi vineam tuam, ut faciam mihi hor-
 tum oleum, quia vicina est, & prope domus
 meam, daboque tibi pro ea vineam meliorem: aut
 si commodius tibi putas, argenti pretium,
 3 quanto digna est. * Cui respondit Naboth:
 Propitius sit mihi Dominus, ne de heredi-
 4 tatem patrum meorum tibi. * Venit ergo
 Achab in domum suam indignans, & fren-
 dens super verbo, quod locutus fuerat ad eum
 Naboth Iezrahelites, dicens: Non dabo tibi
 6 hereditatem patrum meorum. Et proiciens
 se in lectulum suum, avertit faciem suam
 7 ad parietem, & non comedit panem. * In-
 gressa est autem ad eum Iezabel vxor sua,
 dixitque ei: Quid est hoc, unde anima tua
 contristata est? & quare non comedis panem?
 8 * Qui respondit ei: Locutus sum Naboth Iez-
 rahelita, & dixi ei: Da mihi vineam tuam,
 accepta pecunia: aut, si tibi placet, dabo tibi
 vineam meliorem pro ea. Et ille ait: Non da-
 9 bo tibi vineam meam. * Dixit ergo ad eum
 Iezabel vxor eius: Grandis auctoritates, &
 bene regis regnum Israel. Surge, & comede
 C panem, & equo animo esto, ego dabo tibi vi-
 10 neam Naboth Iezrahelita. * Scripsit itaque
 litteras ex nomine Achab, & signauit eas an-
 nulo eius, & misit ad maiores natu, & optima-
 11 tes, qui erant in ciuitate eius, & habitabāt cum
 Naboth. * Litterarum autem hæc erat senten-
 tia: Prædicate ieiunium, & sedere facite Na-
 12 both inter primos populi, * & submitte
 duos viros filios Elial contra eum, & falsum
 testimonium dicant: Benedixit Deus & re-
 13 gē, & educite eum, & lapidate, siquē moriatur.
 14 * Fecerūt ergo ciues eius maiores natu et opū-
 mates, qui habitabāt cum eo in vrbe, sicut præ-
 ceperat eis Iezabel, & sicut scriptum erat in
 15 litteris quas miserat ad eos: * prædicauerunt

D ieiunium, & sedere fecerunt Naboth inter pri-
 13 mos populi. * Et adductis duobus viris filiis
 diaboli, fecerunt eos sedere contra eum: ac il-
 li, scilicet ut viri diabolici, dixerunt contra
 est testimonium coram multitudine: Benedi-
 xit Naboth Deus & regē: quam ob rem edu-
 xerunt eum extra ciuitatem, & lapidibus in-
 14 terfecerunt. * Miseruntque ad Iezabel, dicē-
 tes: Lapidatus est Naboth, & mortuus est.
 15 * Factum est autem, cum audisset Iezabel la-
 pidatū Naboth, & mortuum, locuta est ad
 Achab: Surge, & posside vineas Naboth Iezra-
 helite, qui noluit tibi acquiescere, & dare eam
 accepta pecunia: non enim viuūt Naboth,
 16 sed mortuus est. * Quod cum audisset Achab,
 mortuum uidelicet Naboth, surrexit, & descē-
 debat in vineas Naboth Iezrahelite, ut possi-
 17 deret eam. * Factus est igitur sermo Domi-
 ni ad Eliam Thesbitem, dicens: * Surge, &
 E descēde in occursum Achab regis Israel, qui
 est in Samariam: ecce ad vineam Naboth
 19 descendit, ut possideat eam: & loqueris ad
 eum, dicens: Hæc dicit Dominus: Occidisti,
 insuper & possidisti. Et post hæc addes: Hæc
 dicit Dominus: * In loco hoc, in quo lin-
 20 xerunt canes sanguinem Naboth, lambent
 quoque sanguinem tuum. * Et ait Achab
 ad Eliam: Num inuenisti me inimicum tibi?
 21 * Qui dixit: Inueni, eo quod nuntiatus sis,
 ut faceres malum in conspectu Domini.
 22 * I Ecce ego inducam super te malum, & de-
 metam posteriora tua, & interficiam de A-
 23 chab ingentem ad parietem, & clausum &
 vltimum in Israel. * Et dabo domum tuam
 F sicut domum Ieroboam filij Nabat, et sicut
 domum I Baas filij Abia: quia egisti, ut me
 24 ad iracundiam pronocares, & peccare feci-
 sti Israel. * I Sed & de Iezabel locutus est
 Dominus, dicens: Canes comedent Iezabel in

Inf. 22.
 f. 38

14. Reg. 9.
 b. 8

1 Sup. 15.
 f. 29.

1 Sup. 16.
 a. 3

14 Reg. 9.
 g. 36

14 agro Iezrahel. * Si mortuus fuerit Achab in civitate, comedet eum canes: si autem mortuus fuerit in agro, comedet eum volucres celi. * Igitur non fuit alter talis sicut Achab, qui ununctus est ut faceret malum in conspectu Domini: concitavit enim eum Iezabel vxor sua, & abominabilis factus est in causa, ut sequeretur idola, quæ fecerant Amorrhæi, quæ consueverunt Dominus a facie fi-

7 liorum Israël. * Itaque cum audisset Achab sermones istos, scindit vestimenta sua, & operuit cilicio carnem suam, ieiunavit, & dormiuit in sacco, & ambulavit demisso capite. * Et factus est sermo Domini ad Eliam Thesbitæ, 18 dicens: * Nonne uidisti humilitatem Achab coram me? quia igitur humiliatus est mea causa, non inducā malū in diebus eius, sed in diebus filij sui inferam malum domui eius. 14. Reg. 9. f. 26

14. Reg. 9. f. 26

C A P. XXII.

1 **T**ransierunt igitur tres anni absque bello inter Syriam & Israël. * In anno autem tertio, descendit Iosaphat rex Iuda ad regem 2 Israël. (* Dixitque rex Israël ad seruos suos: Ignoratis quod nostra sit Ramoth Galaad, & negligimus tollere eam de manu regis Syria?) * Et ait ad Iosaphat: Veni mecum 3 ad præliandum in Ramoth Galaad? * Dixitque Iosaphat ad regem Israël: Sicut ego sum, ita & tu: populus meus, & populus tuus unus 4 sunt: & equites mei, equites tui. Dixitque Iosaphat ad regem Israël: Quære, oro te, hodie 5 sermonem Domini. * Congregavit ergo rex Israël prophetas, quadringentos circiter viros, & ait ad eos: Ire debeo in Ramoth Galaad ad bellandum, an quiescere? Qui responderunt: Ascende, & dabit eam Dominus 6 in manu regis. * Dixit autem Iosaphat: Non est hic propheta Domini qui sciam, ut interrogemus per eum? * Et ait rex Israël ad Iosaphat: Remansit nunc vnus, per quem possumus 7 interrogare Dominum: sed ego odi eum, quia non propheta mihi bonū, sed malū, Michæas filius Iemla. Cui Iosaphat ait: Ne loquaris ita rex. * Vocauit ergo rex Israël eunuchum 8 quendam, & dixit ei: Festina adducere Michæam filium Iemla. * Rex autem Israël, & Iosaphat rex Iuda sedebat vnusquisque in solio suo: vsque cultu regio, in arca iuxta ostium porte

11 Samariæ, & vniuersi prophetae prophetabant in conspectu eorum. * Fecit quoque sibi Sedecias filius Chanaana cornua ferrea, & ait: Hæc dicit Dominus: His ventis labis Syriam, donec deleas eam. * Omnesque prophetae similiter prophetabant, dicentes: Ascende in Ramoth Galaad, & uade prospere, & traderet Dominus in manus regis. * Nuncijs vero, qui ierat ut uocaret Michæam, locutus est ad eum, dicens: Ecce sermones prophetarum ore vno regi bona prædicant: sit ergo sermo tuus similis eorum, & loquere bona. * cui Michæas ait: viuit Dominus, quia quodcumque dixerit mihi Dominus, hoc loquar. 12 Venit itaque ad regem, & ait illi rex: Michæas, ire debemus in Ramoth Galaad ad præliandum, an cessare? Cui ille respondit: Ascende, & uade prospere, & traderet eum Dominus in manus regis. * Dixit autem rex ad eum: Iterum atque iterum adiuro te, ut non loquaris mihi nisi quod verum est, in nomine Domini. * Et ille ait: Vidi cunctum Israël dispersum in montibus, quasi oves non habentes pastorem. & ait Dominus: Non habent isti dominum: reuertatur vnusquisque in domum suam in pace. (* Dixit ergo rex Israël ad Iosaphat: Numquid non dixi tibi, quia non propheta mihi bonū, sed semper malum?) * Ille vero addens, ait: Propterea audi sermonem Domini: Vidi Dominum sedentem super so-

lium suum, & omnem exercitum cæli affli-
 20 scientes ei a dextris & a sinistris: * & ait Do-
 minus: Quis decipiet Achab regem Israel, ut
 ascendat, & cadat in Ramoth Galaad? Et dix-
 it vnus verba huiusmodi, & alius aliter.
 21 * Egredius est autem spiritus, & fleuit coram
 Domino, & ait: Ego decipiam illum. Cui lo-
 22 cutus est Dominus: In quo? * Et ille ait: E-
 D grediar, & ero spiritus mendax in ore omniū
 prophetarum eius. Et dixit Dominus: Deci-
 23 pies, & præualebis: egredere, & fac ita. * Nūc
 igitur ecce dedit Dominus spiritum mendaci-
 24 cij in ore omnium prophetarū tuorum, qui
 hic sunt, & Dominus locutus est cōtra te ma-
 25 lum. * Accessit autem Sedecias filius Chana-
 ana, & percussit Michzam in maxillam, &
 26 dixit: Me ne ergo dimisit Spiritus Domini,
 & locutus est tibi? * Et ait Michzas: Visurus
 27 es in die illa, quando ingredieris cubiculū,
 intra cubiculum vt abscondaris. * Et ait rex
 28 Israel: Tollite Michzam, & maneat Apud
 A non principem ciuitatis, & apud Ioas fi-
 29 lium Amalech, * & dicite eis: Hæc dicit rex:
 30 Mittere vrum istum in carcerem, & susten-
 18 tate eum pane tribulationis, & aqua angu-
 stiz, donec reuertat in pace. * Dixitque Mi-
 chzeas: Si reuerfus fueris in pace, non est lo-
 19 cutus in me Dominus. Et ait: Audite popu-
 20 li omnes. * Ascendit itaque rex Israel, & Io-
 21 saphat rex Iuda in Ramoth Galaad. * Dixit
 22 itaque rex Israel ad Iosaphat: Sume arma, &
 23 ingredere prælium, & induere vestibus tuis.
 24 porro rex Israel mutauit habitum suum, &
 25 ingressus est bellum. * Rex autem Syriæ præ-
 26 cepit principibus currum triginta duo-
 27 bus, dicens: Non pugnabitis contra minorem,
 & maiorem quempiam, nisi contra regē Is-
 28 rael, solum. * Cum ergo vidissent principes
 29 currum Iosaphat, suspicati sunt quoddam ipse
 30 esset rex Israel, & impetu facto pugnabant cō-
 31 tra eum: & exclamauit Iosaphat. * Intellexe-
 32 rantq. principes currum quod nō esset rex
 33 Israel, & cessauerunt ab eo. * Vir autem qui-
 34 dam tendens arcum, in incertum sagittam
 dirigens, & casu percussit regem Israel inter
 35 pulmonem & stomachum. At ille dixit aurigi
 suo: Verte manum tuam, & eijce me de
 exercitu, quia grauius vulneratus sum. * Cō-
 missum est ergo prælium in die illa, & rex Is-
 rael stabat in curru suo contra Syros, & mor-
 tuus est vespere: hæbat autem sanguis plagæ

36 in sinu curus, * & præco inuenit in vniuer-
 so exercitu antequam sol occumberet, dicens:
 Vniūquisq. reuertatur in ciuitatem, & in terra
 37 suam. * Mortuus est autem rex, & perlatuſ est
 in Samariam sepelientiq. regem in Sama-
 38 ria, * & lauauerunt currum eius in piscina Sa-
 39 F marie, & linterunt canes sanguinem eius, &
 & balneas lauerunt, iuxta verbū Dñi quod lo-
 cutus fuerat. * Reliqua autē sermoni Achab,
 & vniuersa quæ fecit, & domus eburnea, quæ
 40 ædificauit, cundarumq. vrbiū, quas extru-
 xit, nonne hæc scripta sunt in Libro sermo-
 41 num dierum regum Israel? * Dormiuit er-
 go Achab cum patribus suis, & regnauit O-
 42 chozias filius eius pro eo. * Iosaphat vero
 filius Asa regnare cœperat super Iudam an-
 43 no quarto Achab regis Israel. * Triginta quin-
 que annorum erat cum regnare cœpisset, &
 44 viginſiquinque annis regnauit in Ierusalem:
 nomen matris eius Azuba filia Salai. * Et
 45 ambulauit in omni via Asa patris sui, & non
 declinauit ea: fecitq. quod rectum erat in cō-
 46 specū Domini. * Veruntamen excelsa non
 abstulit: adhuc enim populus sacrificabat, &
 47 adolebat incensum in excelsis. * Pacemq. ha-
 48 buit Iosaphat cum rege Israel. * Reliqua au-
 tem verborum Iosaphat, & opera eius, quæ
 49 gessit, & prælia, nonne hæc scripta sunt in Li-
 bro verborum dierum regum Iuda? * Sed &
 50 reliquias eliminatum, qui remanserant in
 51 diebus Asa patris eius, abstulit de terra. * Nec
 erat tunc rex constitutus in edom. * Rex ve-
 ro Iosaphat fecerat classes in mari, quæ nauig-
 52 arent in Ophir propter aurum: & ire non po-
 tuerunt, quia contrafractæ sunt in Asiongaber.
 53 * Tunc ait Ochozias filius Achab ad Iosa-
 phat: Vadant serui mei cum seruis tuis in na-
 54 uibus. Et noluit Iosaphat. * Dormiuitq. Iosaphat
 cum patribus suis, & sepultus est cum
 55 eis in Ciuitate David patris sui: regnauit
 56 que Ioram filius eius pro eo. * Ochozias au-
 tem filius Achab regnare cœperat super Is-
 rael in Samaria, anno septimodecimo Iosa-
 phat regis Iuda, regnauitq. super Israel duo-
 57 bus annis. * Et fecit malum in conspectu Do-
 mini, & ambulauit in via patris sui & matris
 58 suæ, & in via Ieroboam filij Nabat, qui pecca-
 re fecit Israel. * Seruiuit quoq. Baal, & ad-
 59 rauit eum, & irritauit Dominum Deum Is-
 rael, iuxta omnia quæ fecerat pater eius.

1 Sup. 21
C. 19

CAPVT PRIMVM.

PRAEVARICATVS est an-
tem Moab in Israel, post-
quam mortuus est Achab,
Ceciditq. Ochozias per cā-
cellos coenaculi sui, quod ha-
bebat in Samaria, & egrota-
uit: misitq. nuncios, dicens
ad eos: Ite, consulite Beelzebub deum Acca-
ron, verum viuere quæ de infirmitate mea
hac. * Angelus autem Domini locutus est ad
Eliam Thesbiten, dicens: Surge, & ascende
in occursum nunciorum regis Samariæ, & di-
cēs ad eos: Numquid non est Deus in Israel,
vt eatis ad consulendum Beelzebub deū Ac-
caron? * Quam ob rem hæc dicit Dominus:
De lectulo, super quem ascendisti, non de-
scendes, sed morte morieris. Et abiit Elias.
* Reuersique sunt nuncij ad Ochoziam. Qui
dixit eis: Quare reuersi estis? At illi respōde-
rūt ei: Vis occurrit nobis, & dixit ad nos: Ite,
& reuertimini ad regem, qui misit uos, & di-
cetis ei: Hæc dicit Dominus: Numquid, quia
non erat Deus in Israel, mittis ut consulatur
Beelzebub deus Accaron? Idcirco de lectulo,
super quē ascendisti, non descendes, sed mor-
te morieris. * Qui dixit eis: Cuius figuræ &
habitus est vir ille, qui occurrit uobis, & lo-
cutus est uerba hæc? At illi dixerunt: Vir pi-
losus, & zona pellicea ac cinctus renibus.
* Qui ait: Filius Thesbitæ est. * Misitque ad eū
quingagenarium principē, & quingagenta

qui erant sub eo. Qui ascendit ad eum, ieden-
tique in vertice montis. ait: Homo Dei, rex
præcepit vt descendas. * Respondēsque Elias,
dixit quingenario: Si homo Dei sum, de-
scendat ignis de cælo, & deuoret te, & quin-
quaginta tuos. Descendit itaque ignis de cæ-
lo, & deuorauit eum, & quingagenta qui e-
rant cum eo. * Rursumque misit ad eum
principem quingagenarium alterū, & quin-
quaginta cum eo. Qui locutus est illi: Ho-
mo Dei, hæc dicit rex: Festina, descende.
* Respondens Elias ait: Si homo Dei ego
sum, de scendat ignis de cælo, & deuoret te,
& quingagenta tuos. Descendit ergo ignis
de cælo, & deuorauit illum, & quingagenta
eius. * Iterum misit principem quingage-
narium tertium, & quingagenta qui erant
cum eo. Qui cū uenisset, curauit genua cōtra
Eliam, et precatus est eum, & ait: Homo Dei,
noli despicere animam meam, & animas ser-
uorum tuorum qui mecum sunt. * Ecce de-
scendit ignis de cælo, & deuorauit duos prin-
cipes quingagenarios primos, & quingenta
genos, qui cum eis erant: sed nunc obsecro
ut miserearis animæ meæ. * Locutus est au-
tem Angelus Domini ad Eliam, dicens, De-
scende cum eo, ne timeas. Surrexit igitur, &
descendit cum eo, ad regem, & locutus est
ei: Hæc dicit Dominus: Quia misisti nuncios
ad consulendum Beelzebub deum Accaron,
quasi non esset Deus in Israel, a quo possēs

interrogare sermonē, ideo de lectulo, sup quē
a scēdisti, nō de scēdes, sed morte morieris.
17 Mortuus est ergo iuxta sermonē Dñi, quem
locutus est Elias, & regnavit Iorā frater eius

pro eo, anno scēdo Iorā filij Iosaphat regis
18 Iudæ: nō enim habebat filiū. * Reliqua autē
verborū Ochoziz, quæ opatus est, nonne hæc
scripta sūt i Libro sermonū diēru regū Israel?

C A P. II.

1 **F** Actum est autem, cum leuare vellet Do-
minus Eliam per turbinem in calū, ibāt
2 Elias & Eliseus de Galgalis. * Dixitq. Elias
ad Eliseū: Sede hic, quia Dominus misit me
vsq. in Bethel. Cui ait Eliseus: Viuit Domi-
nus, & viuit anima tua, quia non derelinquā
3 te. Cumq. descēdissent Bethel, * egressi sunt
filij prophetarū, qui erant in Bethel, ad Eli-
seum, & dixerunt ei: Numquid nosti, quia hodie
Dominus tollet dominum tuum a te?
4 Qui respondit: Et ego noui: silete. * Dixit
autem Elias ad Eliseum: Sede hic, quia Do-
minus misit me in Iericho. Et ille ait: Viuit
Dominus, & viuit anima tua, quia non de-
5 relinquam te. Cumque uenissent Ierico, * ac-
cesserūt filij prophetarū, qui erāt in Iericho,
ad Eliseum, & dixerunt ei: Numquid nosti
quia Dominus hodie tollet dominū tuum a
6 te? Et ait: Et ego noui: silete. * Dixit autē
7 ei Elias: Sede hic, quia Dominus misit me
vsq. ad Iordanem. Cui ait: Viuit Dominus,
& viuit anima tua, quia non derelinquā te.
8 Ieront igitur ambo pariter, & quinquagin-
ta viri de filiis prophetarum secuti sunt eos,
qui & steterunt contra, longe: illi autē am-
9 bo stabant super Iordanem. * Tulitq. Elias
pallium suum, & inuoluit illud, & percussit
aquis, quæ diuisæ sunt in vtramque partē, &
10 transierunt ambo per sicum. * Cumq. trans-
issent, Elias ait ad Eliseum: Postula quod
vis vt faciam tibi, antequam tollar a te. Di-
xitq. Eliseus: Obsecro vt fac in me duplex
11 spiritus tuus. Qui respondit: Rem di. Scie-
lem possunt: attamen si videris me, quan-

do tollar a te, erit tibi quod petisti: si autem
12 non videris, non erit. * Cumque pergerent,
& incidentes sermocinarentur, ecce currus
igneus, & equi ignei diuiserunt vtrumq.: &
13 ascendit Elias per turbinem in calum. * E-
lishæus autem videbat, & clamabat: Pater mi,
pater mi, currus Israel, & auriga eius. Et non
vidit eū amplius: apprehēditq. uestimenta sua,
14 & scidit illa in duas partes. * Et leuauit pal-
liū Eliæ, quod ceciderat ei: reuerfusq. stetit su-
per ripā Iordanis, * & pallio Eliæ, quod ceci-
derat ei, percussit aquas, & nō sunt diuisæ, &
15 dixit: Vbi est Deus Eliæ etiā nūc? Percussitq.
aquis, & diuisæ sunt huc, atq. illuc, & trāsiit
Eliseus. * Vidētes autē filij prophetarū, qui
erāt in Iericho ecōtra, dixerūt: Requieuit spi-
ritus Eliæ super Eliseū. Et ueniētes i occursum
16 ei, adorauerūt eū proni in terrā, * dixerūtq.
illi: Ecce, cū seruis tuis sunt quinquaginta viri
fortes, qui possunt ire, & quærere dñm tuū,
ne forte ualerit eū spūs Dñi, & proiecerit eū
in vnū montē, aut in vnū uallē. Qui ait: No-
17 lite mittere. * Coegerūtq. eū, donec acquie-
sceret, et diceret: Mittere. Et misit eū quinquā-
ginta viros: qui cū quæssissent tribus dieb, nō
18 inuenerūt. * Et reuersi sunt ad eū: at ille habi-
tabat in Iericho, & dixit eis: Nūquid nō dixi
19 uobis: Nolite mittere? * Dixerunt quoq. viri
ciuitatis ad Eliseum: Ecce habitatio ciuitatis
huius optima est, sicut tu ipse dñe sp̄s cis: sed
20 aquæ pessimæ sunt, & terra sterilis. * At il-
le ait: Afferte mihi vas nouum, & mittere
in illud sal. Quod cum attulissent, * egres-
sus ad fontem aquarum, misit in illud
sal, & ait: Hæc, dicit Dominus: Sanauit aquas

1. Mach.
2. e. 58
Eccl. 48.
b. 13

has, & non erit vltra in his moris, neque iri-
litas. * Sanatz sunt ergo aqua vsque in diē
hanc, iuxta verbum Elisei, quod locutus est.
* Ascendit autē inde in Bethel: cūque ascen-
deret per viam, pueri parui egressi sunt de ci-
uitate, & illudebant ei, dicentes: * Ascende

24 calue, accende calue. Qui cum peccasset,
vidit eos, & maledixit eis in nomine Domi-
ni: egressiq. sunt duo vrsi de saltu, & lacerar-
25 uerunt ex eis quadraginta duos pueros. * A-
biit autem inde in montem Carmeli, & inde
reuersus est in Samariam.

C A P. III.

1 **I**oram vero filius Achab regnavit super
A Israel in Samaria anno decimo octauo Io-
saphat regis Iude. Regnavitq. duodecim an-
2 nis. * Et fecit malum corā Domino, sed non
sicut pater suus & mater: tulit enim statuas
3 Baal, quas fecerat pater eius. * Veruntamen
in peccatis Ieroboaam filij Nabat, qui peccare
4 fecit Israel, adhuc stitit, nec recessit ab eis. * Por-
ro Mesa rex Moab, nutrebat pecora multa, et
soluebat regi Israel centum milia agnorum,
& centum milia arietum cū velloribus suis.
5 * Cumque mortuus fuisset Achab, prauitica-
tus est Ieroboaam, quod habebat: cum rege Israel.
6 * Egressus est igitur rex Ioram in die illa de
Samaria, & recensuit vniuersum Israel.
7 * Misitque ad Iosaphat regem Iuda, dicens:
Rex Moab recessit a me, venit mecum contra
eum ad praelium. Qui respondit: Ascendam:
qui meus est, tuus est: populus meus, populus
8 tuus: & equi mei, equi tui. * Dixitque Per
quam viam ascendetis? At ille respondit:
9 Per desertum Idumæ. Perrexerunt igitur
B rex Israel, & rex Iuda, & rex Edom, & cir-
cuerunt per viam septem dierum, nec erat
aqua exercitui, & iumentis, quæ sequebantur
10 eos. * Dixitque rex Israel: Heu heu heu, con-
gregauit nos Dominus tres reges, vt traderet
in manus Moab. * Et ait Iosaphat: Est ne
hic propheta Domini, vt deprecemur Domi-
num per eum? Et respondit vnus de seruis
regis Israel: Est hic Eliseus filius Saphat, qui

11 tundeat aquam super manus Eliz. * Et ait
Iosaphat: Est apud eum sermo Domini. De-
scenditque ad eum rex Israel, & Iosaphat
12 rex Iuda, & rex Edom. * Dixit autē Eliseus
ad regem Israel: Quid mihi & tibi est? vade
ad prophetas patris tui, & matris tuæ. Et ait
illi rex Israel: Quare congregauit Dominus
tres reges hos, vt traderet eos in manus Mo-
13 ab? * Dixitque ad eum Eliseus: Viuit Domi-
nus exercituum, in cuius conspectu sto, quod
si non vultum Iosaphat regis Iuda erubescerem,
non attendissem quidem te, nec respec-
14 xissem. * Nunc autem adducite mihi psalter.
Cumque caneret psalter, factus est super eum
15 manus Domini, & ait: * Hæc dicit Domi-
nus: Pacite albeas torrentis huius fossas, &
16 fossas. * Hæc enim dicit Dominus: Non vi-
debitis ventum, neque pluuia: & albeas
iste replebitur aquis, & bibetis vos, & fami-
17 liæ vestræ, & iumenta vestra. * Parumque
est hoc in conspectu Domini: insuper tradet
18 etiam Moab in manus estrar. * Et percussit
eis omne ciuitatē munitam, & omnem urbē
electam, & vniuersum lignum fraxiferum
sicciderit, cunctosq. fontes aquarum obtura-
19 bitis, & omne agrum egregium operietis la-
pidibus. * Factum est igitur mane, quādo si-
cificiū offerri solet, & ecce, aqua veniebat
20 per viā Idō, & repleta est terra aquis. * Vni-
uersi autem Moabitæ audientes quod ascen-
dissent reges vt pugnarent aduersum eos, cō-
uocauerunt omnes qui accincti erant balteo
21 desuper, & steterunt in terminis. * Primoq.

mane surgentes, & orto iam sole ex aduerso
 1 aquarum, viderunt Moabitæ e contra aquas
 2 rubras quasi sanguinem, * dixeruntque: San-
 3 guis gladij est: pugnaverunt reges contra se,
 4 & cæsi sunt mutuo: nunc perge ad prædam
 5 Moab. * Perrexeruntq. in castra Israel: por-
 6 ro confurgens Israel, percussit Moab: at illi fu-
 7 gerunt coram eis. Venerunt igitur qui vice-
 8 rant, & percussit Moab, * & ciuitates de-
 9 struxerunt: & omnem agrum optimū, mit-
 10 tentes singuli lapides, repleuerunt: & vniuer-
 11 sos fontes aquarum obturauerunt: & omnia

ligna fructifera succiderunt, ita vt muri tan-
 tum siles remanerent. & circumdata est
 2 ciuitas a fundibularijs, & magna ex parte per-
 3 cussa. * Quod cum vidiſſet rex Moab, præua-
 4 liſſe ſcilicet hoſtes, tulit ſecum ſeptingen-
 5 tos viros educentes gladium, vt irrumpe-
 6 rent ad regē Edom: & non poterunt. * Ar-
 7 ripiſq. filium ſuum primogenitum, qui re-
 8 gnaturus erat pro eo, obrulit bolocaulū ſu-
 9 per murum: & facta eſt indignatio magna in
 10 Iſrael, ſtatimque receſſerunt ab eo, & reuerſi
 11 ſunt in terram ſuam.

C A P. IIII.

1 **M**olier autem quædam de vxoribus pro-
 2 phetarum clamabat ad Eliſeum, dicēs:
 3 Seruus tuus vir meus mortuus eſt, & tu noſti
 4 quia ſeruus tuus fuit timens Dominum: &
 5 ecce creditor venit vt tollat duos filios meos
 6 ad ſeruendum ſibi. * Cui dixit Eliſeus: Quid
 7 vis vt faciam tibi? Dic mihi, quid habes in
 8 domo tua? At illa reſpondit: Non habeo
 9 ancilla tua quidquam in domo mea, niſi
 10 parum olei, quo vnguar. * Cui ait: Vade, pe-
 11 te mutuo ab omnibus vicinis tuis vaſa vacua
 12 non pauca. * Et ingreſſe, & claude oſtium
 13 tuum, cum intrinſecus fueris tu, & filij tui:
 14 & mitte inde in omnia vaſa hæc: & cum
 15 plena fuerint, tolles. * Tuit itaque mulier,
 16 & clauſit oſtium ſuper ſe, & ſuper filios
 17 ſuos: illi offerrebant vaſa, & illa infunde-
 18 bat. * Cumque plena fuiſſent vaſa, dixit ad
 19 filium ſuum: Affer mihi adhuc vas. Et ille
 20 reſpondit: Non habeo. Stetitq. oleum. * Ven-
 21 nit autem illa, & indicauit homini Dei. Et
 22 ille, Vade, inquit, vende oleum, & redd: credi-
 23 tori tuo: tu autem, & filij tui uiuite de reli-
 24 quo. * Facta eſt autem quædam dies, & tran-
 25 ſibat Eliſeus per Sunam: erat autem ibi mu-

lier magna, quæ tenuit eum vt comederet pan-
 2 nem: cumq. frequenter inde tranſiret, diuer-
 3 tebat ad eam vt comederet panem. * Quæ di-
 4 xit ad virum ſuum: Animaduerto quod vir
 5 Dei ſanctus eſt iſte, qui tranſit per nos fre-
 6 quenter. * Faciamus ergo ei vtenaculum
 7 paruum, & ponamus ei in eo leſulū, & mē-
 8 ſam, & ſellā, & candelabrum, vt cum venerit
 9 ad nos, maneat ibi. * Facta eſt ergo dies qua-
 10 dam, & veniens diuertit in conaculum, & re-
 11 quieuit ibi. * Dixitq. ad Giezi puerum ſuū:
 12 Voca Sunamitidem iſtam. * Cui cum vocaſſet
 13 eam, & illa ſteſiſſet coram eo, * dixit ad pu-
 14 rum ſuum: Loquere ad eam: Ecce, ſedule in
 15 omnibus miniſtraſti nobis, quid vis vt faciā
 16 tibi? numquid habes negotium, & vis vt lo-
 17 quar regi, ſive principi militiæ? Quæ reſpon-
 18 dit: In medio populi mei habito. * Et ait:
 19 Quid ergo vult vt faciam ei? Dixitque Gie-
 20 zi: Ne quæras: filium enim non habet, & vir
 21 eius ſenex eſt. * Præcepit itaque vt vocaret
 22 eam: quæ cum uocata fuiſſet, & ſteſiſſet
 23 ante oſtium, * dixit ad eam: In tempore iſto,
 24 & in hac eadem hora, ſi uita comes fuerit, ha-
 25 bebis in vtero filium. At illa reſpondit: Noli
 26 queſo domine mi, vir Dei, noli mentiri an-
 27 cillæ tuæ. * Et cōcepit mulier, & peperit filiū

18 **R**epore, & in hora ead, qua dixerat Elifeus,
 19 **C**reuit autē puer. Et cū esset quā dñs dies, & e-
 20 **g**ressus: sicut ad patrē suum, ad mēsores, * ait
 21 **p**atri suo. Caput meum doleo, caput meum
 22 **d**oleo. At ille dixit puero: Tolle, & duc eum
 23 **a**d matrem suam. * Qui cum tulisset, & du-
 24 **x**isset eum ad matrem suam, posuit eum il-
 25 **l**a super genua sua vsque ad meridiem, &
 26 **m**ortuus est. * Ascendit autem, & colloca-
 27 **v**it eum super lectulum hominis Dei, & clau-
 28 **s**it ostium: & egressa, * vocauit virum suum,
 29 **&** ait: Mitte mecum, obsecro, vnum de
 30 **p**ueris, & asinum, vt excurram vsque ad
 31 **h**ominem Dei, & reuertar. * Qui ait il-
 32 **l**i: Quam ob causam vadis ad eum? ho-
 33 **d**ie non sunt Calendæ, neque Sabbatum.
 34 **Q**uæ respondit: Vadam: * Strauique asin-
 35 **a**to, & præcepit puero: Mina, & propera,
 36 **n**emihī moram facias in cundo: & hoc age
 37 **q**uod præcipio tibi. * Professus est igitur, &
 38 **v**enit ad virum Dei in montem Carmeli:
 39 **c**umque uidisset eam vir Dei eontra, ait
 40 **a**d Giezi puerum suum: Ecce Sunamitis il-
 41 **l**a. * Vade ergo in occursum eius, & dices:
 42 **R**ede ne agitur circa te, & circa virum tuū,
 43 **&** circa filium? Quæ respondit: Rede. * Cū-
 44 **q**ue uenisset ad virum Dei in montem, appre-
 45 **h**endit pedes eius: & accessit Giezi vt a-
 46 **m**oueret eam. Et ait homo Dei: Dimite-
 47 **t**e illam: anima enim eius in amaritudine
 48 **e**st, & Dominus celauit a me, & non in-
 49 **d**icauit mihi. * Quæ dixit illi: Numquid
 50 **p**etui filium a Domino meo? numquid
 51 **n**on dixi tibi: Ne illudas me? * Et ille ait
 52 **a**d Giezi: Accingelumbos tuos, & tolle
 53 **b**aculum meum in manu tua, & vade. Si oc-
 54 **c**urrerit tibi homo, non salutes eum: & si
 55 **s**alutauerit te quispiam, non respondeas il-
 56 **l**i: & pones baculum meum super faciem
 57 **p**ueri. * Porro mater pueri ait: Viuit do-
 58 **m**inus, & uiuit anima tua, non dimic-
 59 **t**am te. Surrexit ergo, & secutus est eam.
 60 **G**iezi autem præcesserat ante eos, & po-
 61 **s**uerat baculum super faciem pueri, & non
 62 **e**rat vox, neque sensus: reuersusque est in
 63 **o**ccursum eius, nunciauit ei, dicens: Non
 64 **s**urrexit puer. * Ingressus est ergo Elifeus
 65 **d**omum, & ecce puer mortuus iacebat in
 66 **l**ectulo eius: * Ingressusque clausit ostium
 67 **s**uper se, & super puerum: & orauit ad Do-
 68 **m**inum. * Et ascendit, & incubuit super
 69 **p**uerum: posuitque os suum super os eius,
 70 **&** oculos suos super oculos eius, & manus
 71 **s**uas super manus eius: & incurauit se
 72 **s**uper eum, & calefacta est caro pueri.
 73 **A**t ille reuersus, deambulauit in domo, se-
 74 **m**el huc atque illuc: & ascendit, & incu-
 75 **b**uit super eum: & oscitauit puer septies, &
 76 **p**eruitque oculos. * At ille vocauit Giezi, &
 77 **d**ixit ei: Voca Sunamitidem hanc. Qui voca-
 78 **t**a, ingressa est ad eum. Qui ait: Tolle filium

37 **t**uum. * Venit illa, & corruit ad pedes eius,
 38 **&** adorauit super terram: tulitque filium
 39 **s**uum, & egressa est, * & Elifeus reuersus est
 40 **i**n Galgala. Erat autem fames in terra, &
 41 **f**ilij prophetarum habitabant coram eo.
 42 **D**ixitque vni de pueris suis: Pone ollam
 43 **g**randem, & coque pulmenum filij pro-
 44 **p**hetarum. * Et egressus est vnus in a-
 45 **g**rum vt colligeret herbas agrestes: inue-
 46 **n**itque quasi vitem siluestrem, & colle-
 47 **g**it ex ea colocyntidas agri, & imple-
 48 **u**it pallium suum, & reuersus concidit
 49 **i**n ollam pulmenti: nesciebat enim quid
 50 **e**sset. * Infuderunt ergo socij, vt com-
 51 **e**derent: cumque gustasset de coctione,
 52 **l**amauerunt, dicentes: Mors in olla vir
 53 **D**ei. Et non potuerunt comedere. * At
 54 **i**lle, Asserte, inquit, farinam. Cumque
 55 **t**ulissent, misit in ollam, & ait: Infunde
 56 **t**urbæ, vt comedant. Et non fuit am-
 57 **p**lius quidquam amaritudinis in olla.
 58 **V**ir autem quidam venit de Baalalisia
 59 **d**efertens viro Dei panes primitiarum,
 60 **v**iginti panes hordeaceos, & frumentum
 61 **n**ouum in pera sua. At ille dixit: Da
 62 **p**opulo, vt comedat. * Responditque ei
 63 **m**inister eius: quantum est hoc, vt ap-
 64 **p**onam centum uiris? Rursum ille ait:
 65 **D**a populo, vt comedat: hæc enim dicit
 66 **D**ominus: Comedent, & supererit. * Po-
 67 **s**uit itaque coram eis: qui comederunt, &
 68 **s**uperfuit iuxta verbum Domini

C A P. V.

1 **N**Aaman princeps militiæ regis Sy-
 2 **r**iz, erat vir magnus apud dominum
 3 **s**uum, & honoratus: per illum enim de-
 4 **d**idit Dominus salutem Syriz: erat autem
 5 **v**ir fortis & diues, sed leprosus. * Por-
 6 **r**o de Sy a egressi fuerant latronculi, &
 7 **c**aptiuam duxerant de Terram Israel puellam
 8 **p**arvulam, quæ erat in obsequio vxo-
 9 **r**is Naaman, * quæ ait ad dominam suam:
 10 **V**tinam fuisset dominus meus ad prophetā,
 11 **q**ui est in Samaria: profecto curasset eum a
 12 **l**epre, quam habet. * Ingressus est itaque Na-
 13 **a**man ad dominum suum, & nunciauit ei, di-
 14 **c**ens: Sic & sic locuta est puella de Terra Is-
 15 **r**ael. * Dixitque ei rex Syriz: Vade, & mit-
 16 **t**am litteras ad Regem Israel: Qui cum pro-
 17 **f**ectus esset, & tulisset secum decem talenta
 18 **a**rgenti, & sex millia aureos, & decem
 19 **m**utatoria vestimentorum, * detulit lit-
 20 **t**eras ad regem Israel, in hæc uerba: Cum
 21 **a**ceperis epistolam hanc, scito quod mis-
 22 **er**um ad te Naaman seruum meum, vt cures
 23 **e**st a lepra sua. * Cumq. legisset rex Israel lit-
 24 **t**eras, scidit uestimenta sua, & ait: Numquid
 25 **D**eus ego sum, vt occidere possim, & vni-
 26 **c**are, quia iste misit ad me, vt curem hominem
 27 **a** lepra suo? animaduertere, & videte quod

8 occasione querat aduersum me. * Quod cum audisset Eliseus vir Dei, scidisse uidelicet regem Israel vestimenta sua, misit ad eum, dicens: Quare scidisti vestimenta tua? veniat ad me, & sciat esse prophetam in Israel. * Venit ergo Naaman cum equis, & curribus, & stetit ad ostium domus Elisei: 10 * misitque ad eum Eliseus nuncium, dicens: Vade, & laua se septies in Iordane, & recipiet sanitatem caro tua, atque mundaberis. * Iratus Naaman recedebat, dicens: Putabam quod egredieretur ad me, & stans inuocaret nomen Domini Dei sui, & tangeret manu sua locum leproe, & curaret me. * Nanquid non meliores sunt Abana, & Pharphar fluminijs Damasci omnibus aquis Israel, ut lauer in eis, & munder? Cum ergo vertisset se, & abiret indignans, * accesserunt ad eum serui sui, & locuti sunt ei: Pater, & si rem grandem dixisset tibi propheta, certe facere debueras: quanto magis quia nunc dixit tibi: 14 Lauare, & mundaberis? * Descendit, & lauit in Iordane septies iuxta sermonem viri Dei, & resitata est caro eius, sicut caro pueri parvuli, & mundatus est. * Reuersusque ad virum Dei, cum vniuerso comitatu suo, venit, & stetit coram eo, & ait: Vere scio quod non sit alius Deus in vniuersa terra, nisi tantum in Israel. Obsecro itaque ut accipias benedictionem a seruo tuo. * At ille respondit: Viuit Dominus, ante quem sto, quia non accipiam. Cumque vim faceret, penitus non acquieuit. * Dixitque Naaman: Ve visis, obsecro, concede mihi seruo tuo ut tollam onus duorum burdonum de terra: non enim faciet ultra seruus tuus holocaustum, aut victimam dijs alienis, nisi domino. * Hoc autem solium est, de quo depreceris Dominum pro

seruo tuo, quando ingreditur dominus meus templum Bethanion, ut adoret: & illo instantente super manum meam, si adorauero in templo Bethanion, adorante eo in eodem loco, ut ignoscat mihi Dominus seruo tuo pro hac re. * Qui dixit ei: Vade in pace. Abijt ergo ab eo electo terre tpe. * Dixitque Giezi puer viri Dei: Pepercit dominus meus Naaman Syro isti, ut non acciperet ab eo quae attulit: viuit Dominus, quia curram post eum, & accipiam ab eo aliquid. * Et secutus est: Giezi post tergum Naaman: quem cum vidisset ille currentem ad se, desiliit de curru in occursum eius, & ait: Recte ne sunt omnia? * Et ille ait: Recte dominus meus misit me ad te, dicens: Ad te venerunt ad me duo adolescentes de monte Ephraim, ex filijs prophetarum: da eis talentum argenti, & vestes mutatorias duplices. * Dixitque Naaman: Melius est ut accipias duo talenta. Et coegit eum, ligauitque duo talenta argenti in duobus saccis, & duplicia vestimenta, & imposuit duobus pueris suis, qui & portauerunt coram eo. * Cumque venisset iam vesperi, tulit de manu eorum, & reposuit in domo, dimisitque viros, & abierunt. * Ipse autem ingressus, stetit coram domino suo. Et dixit Eliseus: Vnde venis Giezi? Qui respondit: Non iuit seruus tuus ququam. * At ille ait: Nonne cor meum in presenti erat, quando reuersus es homo de curru tuo in occursum tuum? Nunc igitur accepisti argentum, & accepisti vestes ut emas oliueta, & vineas, & oues, & boues, & seruos, & ancillas. * Sed & lepra Naaman adharebit tibi, & semini tuo, usque in sempiternum. * Et egressus est ab eo leprosus quasi nix.

CAP. VI.

Dixerunt autem filij prophetarum ad
 Eliseu: Ecce locus, in quo habitamus
 coram te, angustus est nobis. * Eamus vsq. ad
 Iordanem, & tollant singuli de silua materias
 singulas, vt edificemus nobis ibi locum ad ha-
 bitandum. Qui dixit: Ite. * Et ait vnus ex illis:
 Veni ergo & tu cum seruis tuis. Respondit: E-
 go venia. * Et abiit cum eis. Cumq. venissent
 ad Iordanem, caedebant ligna. * Accidit autem,
 vt cum vnus materia succidisset, caderet fer-
 ru securis in aquam: exclamauitq. ille, & ait:
 Heu heu domine mi, & hoc ipsum mutuo
 acceperam. * Dixit autem homo Dei: Vbi
 cecidit? At ille monstrauit ei locum. prae-
 dit ergo lignum, & misit illuc: natauitq. fer-
 rum, * & ait: Tolle. Qui extendit manum,
 & tulit illud. * Rex autem Syriz pugnabat
 contra Israel, consiliumq. in jectum seruis suis,
 dicens: In loco illo, & illo ponamus insidias,
 * Misit itaque vir Dei ad regem Israel, dicens:
 Caue ne transeas in locum illum: quia ibi Syri in-
 insidijs sunt. * Misit itaque rex Israel ad lo-
 cum, quem dixerat ei vir Dei, & praecupavit
 eum, & obseruauit se ibi non semel neq. bis.
 * Conturbatumq. est cor regis Syriz pro hac
 re: & conuocatis seruis suis, ait: Quare non in-
 dicatis mihi quis proditor mei sit apud regem
 Israel? * Dixitq. vnus seruatorum eius: Ne-
 quaquam domine mi rex, sed Eliseus prophe-
 ta, qui est in Israel, indicat regi Israel omnia
 verba quaecumque locutus fueris in conclaui
 tuo. * Dixitque eis: Ite, & videte vbi sit: vt
 mittam, & capiam eum. Annunciaueruntq. ei,
 dicentes: Ecce in Dothan. * Misit ergo illuc
 equos & currus, & robur exercitus: qui cum
 venissent nocte, circumdederunt ciuitatem.
 * Coniurgens autem diluculo mulier viri

Dei, egressus, vidit exercitum in circuitu ci-
 uitatis, & equos & currus: nunciauitq. ei, di-
 cens: Heu heu domine mi, quid facie-
 mus? * At ille respondit: Noli timere: plu-
 res enim nobiscum sunt, quam cum illis. * Cu-
 que orasset Eliseus, ait: Domine, aperi ocu-
 los huius, vt videat. Et aperuit Dominus
 oculos pueri, & vidit: & ecce mons plenus
 equorum, & currum igneorum, in circui-
 tu Elisei. * Hostes vero descenderunt ad eum
 porro Eliseus orauit ad Dominum, dicens: Per-
 cute, obsecro, gentem hanc cecitate. Percus-
 sitq. eos Dominus, ne videret. iuxta verbum
 Elisei. * Dixit autem ad eos Eliseus: Non est
 hac via, neque ista est ciuitas: sequimini me,
 & ostendam vobis virum, quem queritis. Dux-
 it ergo eos in Samariam: * cumque ingressi
 fuissent in Samariam, dixit Eliseus: Domine
 aperi oculos istorum, vt videant. Aperuitq. Dominus
 oculos eorum, & viderunt se esse in medio Sa-
 mariae. * Dixitq. rex Israel ad Eliseum, cum
 vidisset eos: Numquid percutiam eos, pater
 mi? * At ille ait: Non percutes: neque enim
 cepisti eos gladio, & arcu tuo, vt percerias:
 sed pone panem, & aquam coram eis, vt come-
 dant, & bibant, & vadant ad dominum suum.
 * Appositaeque est eis ciborum magna prepara-
 tio, & comederunt, & biberunt, & dimisit eos,
 abieruntq. ad dominum suum, & ultra non ve-
 nerunt latrones Syriz in Terram Israel. * Fa-
 ctum est autem post haec, congregauit Benadab
 rex Syriz vniuersum exercitum suum, & as-
 cendit, & obsidebat Samariam. * Factaq. est
 fames magna in Samaria: & cadium obsessa est,
 donec venudaretur caput asini octoginta ar-
 genteis, & quarta pars cabi stercoreis colum-
 barum quinque argenteis. * Cumq. rex Isra-
 el transiret per murum, mulier quaedam exclama-
 uit ad eum, dicens: Salua me domine mi rex.

27 * Quia ait: Non te saluat Dominus: unde te
possum saluare? de area, vel de torculari?
Dixitq. ad eam rex: Quid tibi vis? Quæ re-
28 spondit: * Mulier ista dixit mihi: Da filium
tuum, vt comedamus eum hodie, & filii meum
29 comedimus cras. * Coxius ergo filium
meum, & comedimus. Dixique ei die altera:
Da filium tuum, vt comedamus eum. Quæ
30 abscondit filium suum. * Quod cum audisset
rex, scidit vestimenta sua, et transibat per murum.
Viditq. omnis populus cilicium, quo vesti-
31 tuse erat: ad carniem intrinsecus. * Et ait rex:
Hæc mihi faciat Deus, & hæc addat, si stete-
rit caput Elisei filij Saphat super ipsum ho-
32 die. * Eliseus autem sedebat in domo sua, &
senes sedebant cum eo. Præmisit itaque virum:
& antequam veniret nuncijs ille, dixit ad senes:
Numquid scitis quod miserit filius homini-
dz hic, vt præcidatur caput meum? Videte ergo,
cum venerit nuncius, claudite ostium, & nō
33 sinas eum introire: ecce enim in sonitus pedum
domini eius post eum est. * Adhuc illo lo-
quente eis, apparuit nuncijs, qui veniebat ad
eum. Et ait: Ecce tantum malum a Domino
est: quid amplius expectabo a Domino?

C A P. VII.

1 **D**ixit autem Eliseus: Audite verbum Do-
mini: Hæc dicit Dominus: In tempore
hoc cras modius similis vno statere erit, &
duo modij hordei statere vno, in porta Sa-
2 mariz. * Respondens vnus de duobus, super
cujus manum rex incumbebat, homini Dei,
ait: Si Dominus fecerit etiam cataractas in
cælo, nūquid poterit esse quod loqueris? Qui
ait: Videbis oculis tuis, & inde non comedes.
3 * Quattuor ergo viri erant leprosi iuxta introi-
tum portæ: qui dixerunt ad inuicem: Quid
4 hic esse volumus donec moriamur? siue in-

gredi uouerimus ciuitatē, siue moriemur:
B siue manserimus hic, moriendum nobis est:
venite ergo, & transfugiamus ad castra Sy-
riæ. si pepercerint nobis, viuemus: si autem
occidere voluerint, nihilominus moriemur.
5 * Surrexerunt ergo vesperi, vt uenirent ad ca-
stra Syriæ. Cumque venissent ad principium
castrorum Syriæ, nullum ibidem repperunt.
6 * Si quidem Dominus sonitus audiri fecer-
at in castris Syriæ, curruum, & equorum,
& exercitus plurimi: dixeruntque ad inui-
cem: Ecce mercede conduxit aduersum nos
rex Israel reges Hethæorum, & Aegyptiorū,
7 & uenerunt super nos. * Surrexerunt ergo
& fugerunt in tenebris, & dereliquerunt ten-
toria sua, & equos & asinos in castris, fuge-
runtque animas tantum suas saluare cupien-
8 tes. * Igitur cum venissent leprosi illi ad prin-
cipium castrorum, ingressi sunt vnum taber-
culum, & comederunt & bibebant: tulerunt-
que inde argentum, & aurum, & vestes, &
abierunt, & absconderunt: & rursum reuersi
sunt ad aliud tabernaculum, & inde simili-
9 ter auferentes absconderunt. * Dixeruntq. ad
C inuicem: Non recte facimus: hæc enim dies
boni nuncij est. Si tacuerimus, & noluerimus
nunciare vsque mane, sceleris arguemur: vene-
rit, canius, & nunciemus in aula regis.
10 * Cumque venissent ad portā ciuitatis, nar-
rauerunt eis, dicentes: Iuimus ad castra Sy-
riæ, & nullum ibidem repperimus hominem,
nisi equos, & asinos alligatos, & fixa tectoria.
11 * Ierunt ergo portarij, & nunciauerunt in
12 palatio regis intrinsecus. * Qui surrexit no-
cte, & ait ad seruos suos: Dico uobis quid
fecerint nobis Syri: Sciunt quia fame labora-
mus, & idcirco egressi sunt de castris, & lati-
tāt in agris, dicentes: Cum egressi fuerint de
ciuitate, capiemus eos viuos, & tunc ciuitatē

ingredi poteramus. * Respondit autem vnus
suorum eius: Tollamus quinque equos, qui
remanferunt in vrbe & quia ipsi tantum sunt
in vniuersa multitudine Israel, alij enim con-
sumpti sunt) & mittentes, explorare poterim-
us. * Adduxerunt ergo duos equos, militiq;
rex in castra Syroorum, dicens: Ite, & videte.
* Qui abierunt post eos vsque ad Iordanem:
Ecce autem omnis uia plena erat vestibus, &
valis, quæ proiecerant Syri cum turbarentur:
reuerſi-que nunciij indicauerūt regi. * Et egres-
sus populus diripuit castra Syriz: factusq; est
modius finitilz statere vno, & duo modij hor-
dei statere vno, iuxta verbū Domini. * Porro
rex ducem illum in cuius manu incun-

bebant, confittant ad portam: quem conculca-
uit turba in introitu portæ, & mortuus est,
iuxta quod locutus fuerat vir Dei, quidō de-
scenderat rex ad eum. * Factumq; est secun-
dum sermonem viri Dei, quem dixerat regi,
quando ait: Duo modij hordei statere vno
erunt, & modius finitilz statere vno, hoc eode
tempore cras in porta & samariæ: * quando
responderat dux ille viro Dei, & dixerat: E-
tiamſi Dominus fecerit cataractas in celo,
numquid poterit fieri quod loqueris? Et di-
xit ei: Videbis oculis tuis, & inde non come-
des. * Euenit ergo ei sicut prædictum fue-
rat, & conculcauit eum populus in porta, &
mortuus est.

C A P. VII.

Eliseus autem locutus est ad mulierem,
cuius uiuere fecerat filium, dicens: Sur-
ge, vade tu & domus tua, & peregrinare
vbiumq; tepereris: uocauit enim Dominus
fame, & ueniet super terram septem annis.
* Quæ surrexit, & fecit iuxta verbū hominis
Dei: & uadens cum domo sua, peregrinata
est in Terra Philistinum diebus multis. * Cū-
que finiti essent anni septem, reuersa est mu-
lier de Terra Philistinum: & egressa est ut in-
terpellaret regem pro domo sua, & pro agris
suis. * Rex autem loquebatur cū Giezi puero
uiri Dei, dicens: Narra mihi omnia magna
quæ fecit Eliseus. * Cumque ille narraret
regi quo modo mortuum uiuicasset, appa-
ruit mulier, cuius uiuificauerat filiū, clausa
ad regem pro domo sua: & pro agris suis.
Dixitq; Giezi: Domine mi rex, hæc est mu-
lier, & hæc est filius eius, quem suscitauit Eli-
seus. * Et interrogauit rex mulierem: quæ
na rau t ei. Deditque ei rex eunuchum vnu,
dicens: Restitue ei omnia quæ sua sunt, &

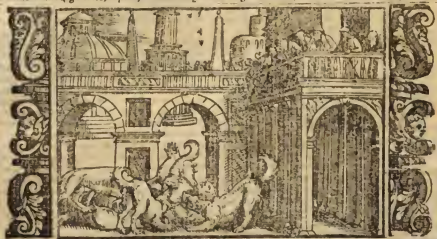
vnuerſos redditus agrorum a die, qua reliquit
terram vsque ad præsens. * Venit quoque E-
liseus Damasum, & Benadad rex Syriz ex-
probat: nunciaueruntq; ei, dicentes: Venit
vir Dei hic. * Et ait rex ad Hazael: Tolle te-
cum munera, & vade in occursum uiri Dei, &
consule Dominum per eum, dicens: Si eua-
dere potero de infirmitate mea hac? * Inis-
igitur Hazael in occursum eius, habens secū
munera, & omnia bona Damasci, onera qua-
draginta camelorum. * Cumque stetit corā
eo, ait: Filius tuus Benadad rex Syriz misit
me ad te, dicens: Si sanari potero de infirmi-
tate mea hac? * Dixitque ei Eliseus: Vade,
dic ei: Sanaberis: porro ostendit mihi Domi-
nus quia tu cito morietur. * Stetitque cum
eo, & conturbatus est vsque ad suffocationem
vultus: fleuitque vir Dei. * Cū Hazael ait:
Quare dominus meus fleat? At ille dixit: Quia
scio quæ facurus sis filiis Israel mala. Ciuita-
tes eorum munitas igne succendes, & iuuenes
eorum interficies gladio, & paruulos eorum
elides, & prægnantes fluides. * Dixitq; Ha-
zael: Quid enim sum seruus tuus canis, ut fa-

reueritur: est autem incellus quasi incellus Iehu filij Nami, princeps enim graditur. Et ait Ioram longe curram. Tuleruntq. currum eius, & egressus est Ioram rex Israel, & Ochozias rex Iuda, singuli in curribus suis, egressique sunt in occursum Iehu, & inuenerunt eum in agro Naboth Iezrahelice. Cumq. uidisset Ioram Iehu, dixit: Pax est Iehu? At ille respondit: Quæ pax? adhuc fornicationes Iezabel matris tuæ, & veneficia eius multa vigent. Conuertit autem Ioram manum suam, & fugiens ait ad Ochoziam: Insidit Ochozia. Porro Iehu tetendit arcum manu, & percussit Ioram inter scapulas: & egressa est sagitta per cor eius, statimq. corruit in curru suo. Dixitq. Iehu ad Badacer ducem: Tolle, proijce eum in agro Naboth Iezrahelice: memini enim quando ego & tu sedentes in curru secum Achab patrem huius, quod Dominus onus hoc leuauerit super eum, dicens: Si non pro sanguine Naboth, & pro sanguine filiorum eius, quem vidi heri, ait Dominus, reddam tibi in agro isto, dicit Dominus. Nunc ergo tolle, & proijce eum in agrum

iuxta verbum Domini. Ochozias autem rex Iuda uidens hoc, fugit per viam domus hori: periculusque est eum Iehu, & ait: Etiam hunc percutite in curru suo. Et percusserunt eum in ascensu Gauer, qui est iuxta Iezrahel: qui fugit in Mageddo, & mortuus est ibi. Et imposuerunt eum serui eius super currum suum, & tulerunt in Ierusalem: sepelieruntque eum in sepulchro cum patribus suis in Ciuitate David. Anno vndecimo Ioram filij Achab, regnavit Ochozias super Iudam, & venitque Iehu in Iezrahel. Porro Iezabel introitu eius audito, depinxit oculos suos stibio, & ornauit caput suum, & respexit per fenestram ingredientem Iehu per portam, & ait: Numquid pax potest esse Zambri, qui interfecit dominum suum? Leuauitq. Iehu faciem suam ad fenestram, & ait: Quæ est ista? & inclinauerunt se ad eum duo, vel tres eunuchi. At ille dixit eis: Precipitate eam deorsum, & precipitauerunt eam, aspersaque est sanguine paries, & equorum vngulæ conculcauerunt eam. Cumq. introgressus esset, ut comederet, biberetq. ait: Ite,

13. Reg.
16. c. 10

& videte maledictam illam, & sepelite eam: quia filia regis est. Cumq. iissent ut sepelirent eam, non inuenerunt nisi caluarium, & pedes, & summas manus. Reuersiq. nuntiauerunt ei. Et ait Iehu: I Sermo Domini est, quem locutus est per seruum suum Eliam Thesbiten, dicens: In agro Iezrahel comedent canes carnes Iezabel, & erunt carnes Iezabel sicut sterco super faciem terræ in agro Iezrahel, ita vt prætereuntes dicant: Hæcne est illa Iezabel?

C A P. X.

Rant autem Achab septuaginta filij in Samaria: scripsit ergo Iehu litteras, & misit in Samariam, ad optimates ciuitatis,

& ad maiores natu, & ad nutritios Achab, dicens: Statim vt acceperitis litteras has, qui habetis filios domini vestri, & currus, & equos, & ciuitates firmas, & arma, eligite meliorem, & est qui vobis placuerit de filiis domini vestri, & cum ponite super solium patris sui, & pugnate pro domo domini vestri. Timuerunt illi vehementer, & dixerunt: Ecce duo reges non potuerunt stare coram eo, & quo modo nos valebimus resistere? Miserunt ergo præpositi domus, & præfecti ciuitatis, & maiores natu, & nutritij, ad Iehu, dicentes: Serui tui sumus, quæcumque iusseris faciemus, nec constituemus nobis regem: quæcumque tibi placent, fac. Referi-

11 pht autem eis litteras secundo, dicens: Si
mei estis, & obediens mihi, tollite capita
filiorum domini vestri, & venite ad me hac eade
hora cras in Iezrahel. Porro filij regis, septua-
ginta viri apud optimates ciuitatis nutreba-
7 **7** tur. * Cumq. venissent littere ad eos, tulerunt
filios regis, & occiderunt septuaginta viros,
& posuerunt capita eorum in cophinis, et mi-
8 serunt ad eum in Iezrahel. * Venit autem nun-
cius, & indicauit ei, dicens: Attulerunt capi-
ta filiorum regis. Qui respondit: Ponite ea ad
duos aceros iuxta introitum porte vsq. ma-
9 ne. * Cumque diluxisset, regressus est, & stans
dixit ad omnem populum: Ite. celsis: si ego
contraui contra dominum meum, & interie-
ci eum, quem percussit omnes hos? * I Videte
10 ergo nunc quoniam non cecidit de seminibus
domini in terram, quos locutus est Do-
minus super domum Achab, & Dominus fe-
cit quod locutus est in manu ferui sui Elig.
11 * Percussit igitur Iehu omnes, qui reliquit
erant de domo Achab in Iezrahel, & vniuersos
optimates eius, & notos, & sacerdotes,
12 donec non remanerent ex eo reliquie. * Et
superuenit, & venit in Samariam: cumque ue-
13 nisset ad Cameram pastorem in uia, & inue-
nit fratres Ochoziz regis Iuda, dixitq. ad eos:
Quinam estis vos? Qui responderunt: Fratres
14 Ochoziz sumus, & descendimus ad salutan-
dos filios regis, & filios regine. * Qui ait: Co-
prehendite eos uiuos. Quos cum comprehen-
disset viuos, iugulauerunt eos in cisterna
iuxta Cameram, quadraginta ad duos viros, &
15 non reliquit ex eis quoniam. * Cumque
abisset inde, nunciu Ioadab filium Rechab
in occursum sibi, & benedixit ei. Et ait ad eum:
Numquid est cor tuum rectum, sicut cor rectu
cum corde tuo? Et ait Ioadab: Est. Si est,
16 inquit, da manum tuam. Qui dedit ei manu
suam. At ille reuauit eum ad se in curru. * di-
xitque ad eum: Veni mecum, & vide zelum
meum pro Domino. Et impulsit eum in curru
17 suo aduxit in Samariam. Et percussit omnes
qui reliqui fuerant de Achab in Samaria vsq.
ad vnu, iuxta verbum Domini, quod locu-
18 tus est per filium. * Congregauit ergo Iehu
omnem populum, & dixit ad eos: I Achab
coluit Baal patrum, ego autem colam eu am-
19 plius. * Nunc igitur omnes prophetas Baal,
& vniuersos seruos eius, & cunctos sacerdotes
ipsius uocate ad me: nullus sit qui non ueniat,
factificum enim grande est mihi Baal: quicu-
que defuerit, non uiuet. Porro Iehu faciebat
hoc insidiosus, vt disperderet cultores Baal.
20 * Et dixit: sancte dicit dominus Baal. Vocauit
21 que * & misit vniuersos terminos Israel, & ve-
nerunt cuncti serui Baal: non fuit residuus ne
vnus quidem qui non ueniret. Et ingressi sunt
22 templum Baal, & repleta est domus Baal, a
summo vsque ad summum. * Dixitque his,
qui erant super vestes: Prosterne vellimenta

vniuersis feruis Baal. Et protulerunt eis ve-
13 stes. * Ingressusque Iehu, & tonadab filius
Rechab templum Baal, ait cultoribus Baal:
Perquirite, & videte, ne quis forte vobiscum
sit de seruis Domini, sed vt sint ferui Baal so-
14 li. * Ingressi sunt igitur vt facerent victimas
& holocausta: Iehu autem preparauerat sibi
foris octoginta viros, & dixerat eis: Quicum-
que fugerit de hominibus his, quos ego addu-
xero in manus vestras, anima eius erit pro a-
25 nima illius. * Factum est autem, cum comple-
tum esset holocaustum, precepit Iehu mi-
litibus & ducibus suis: Ingrede mini, & per-
cutite eos, nullus euadat. Percusseruntque eos
in ore gladij, & proiecerit milites & duces:
16 & ierunt in ciuitatem templi Baal, & pro-
tulerunt statuum de sano Baal, & combusse-
17 runt. * & comminuerunt eam. Destruerunt
quoque idem Baal, & fecerunt pro ea latri-
18 nas vsque in diem hanc. * Deluit itaq.
19 Iehu Baal de Israel: * verumtamen a pecca-
tis Ieroboam filij Nabat, qui peccare fecit
Israel, non recessit, nec dereliquit vitulos
20 aut eos, qui erant in Bethel, & in Dan. * Di-
xit autem Dominus ad Iehu: Quia studiose
egisti quod rectum erat, & placebat in ocu-
lis meis, & omnia que erant in corde meo fe-
cisti contra domum Achab: I filii tui vsque
ad quartam generationem sedebunt super thro-
21 num Israel. * Porro Iehu non custodiuit vt
ambularet in lege Domini Dei Israel in toto
corde suo: non enim recessit a peccatis Iero-
22 boam, qui peccare fecerat Israel. * In diebus
illis cepit Dominus tradere super Israel: per-
cussitque eos Hazael in vniuersis finibus Is-
23 rael, * a Iordane contra Orientalem plagam,
omnem Terram Galaad, & Gad, & Ruben,
& Manasse, ab Aroer, que est super Toren-
24 tem Arnon, & Galaad, & Basan. * Reliqua
autem uerbis Domini Iehu, & vniuersa que fecit,
& fortitudo eius, nonne hæc scripta sunt in
25 libro verborum dierum regum Israel? * Et
dormiuit Iehu cum patribus suis, sepelietur-
que cum in Samaria: & regnauit Ioaclaz ti-
26 lus eius pro eo. * Dies autem, quos regnauit
Iehu super Israel, viginti & octo anni sunt,
in Samaria.

CAP. XI.

1 **A**thalia uero mater Ochoziz, videns mor-
tuum filium suum, surrexit, & interfe-
2 cit omne semen regium. * Tollens autem Ioa-
saba filia regis Ioram, soror Ochoziz, Iozas
filium Ochoziz, furata est eum de medio fi-
liorum regis, & interficiebantur, & nutri-
3 cem eius de trincione: & abscondit eum a fa-
cie Athaliz vt non interficeretur. * Et uocauit
eum sex annis clam in domo Domini: por-
4 ro Athalia regnauit super terram. * I Anno
autem septimo misit Ioadas, & assumens cen-
turiones, & milites introduxit ad se in tem-

Inf. 15. c.

11

1. Par. 22.
d. 1012. Par. 23
a. 1-

plum Domini, pepigitque cum eis fœdus: & adiurans eos in domo Domini, ostendit eis filium regis: * & præcepit illis, dicens: Iste est sermo, quem facere debetis: * Tertia pars vestrum introeat sabbato, & obseruet excubias domus regis. Tertia autem pars sit ad portam sur: & tertia pars sit ad portam, quæ est post habitaculum scutariorum: & custoditis excubias domus Messa. * Dux vero partes e vobis, omnes egredientes sabbato, custodiatis excubias domus Domini circa regem. * Et vallabitis eum, habentes arma in manibus vestris: si quis autem ingressus fuerit septum templi, interficiatur: eritisque cum rege introeunte & egrediente. * Et fecerunt centuriones iuxta omnia, quæ præceperat eis Ioiaa sacerdos: & assumentes singuli viros suos, qui ingrediebantur sabbatum, cum his qui egrediebantur sabbato, venerunt ad Ioiaam sacerdotem. * Qui dedit eis hastas, & arma regis David, quæ erant in domo Domini. * Et steterunt singuli habentes arma in manu sua a parte templi dextera, usque ad partem sinistram altaris, & ædis, circum regem. * Produxitque filium regis, & posuit super eum diadema, & testimonium: feceruntque eum regem, & vixerunt: & plaudentes manu, dixerunt: Vivat rex. * Audiuit autem Athalia vocem populi currentis: & ingressa ad turbas in templum Domini, * vidit regem Ratham super tribunal iuxta morem, & cantores, & tubas prope eum, omnemque populum terræ latantem, & canentem tubis: & scidit vestimenta sua, clamavitque: Coniuratio, coniuratio. * Præcepit autem Ioiaa centurionibus, qui erant super exercitum, & ait eis: Educite eam extra septa templi, & quicunque ei secutus fuerit, feriatur gladio. Dixit enim sacerdos: Non occidatur in templo Domini. * Imposueruntque ei manus, & impegerrunt eam per viam introitus equorum, iuxta palatium, & interfecta est ibi. * Pepigit ergo Ioiaa fœdus inter Dominum, & inter regem, & inter populum, ut esset populus Domini, & inter regem & populum. * Ingressusque est omnis populus terræ templum Baal, & dextraverunt aras eius, & imagines contriuerunt valide: Mathan quoque sacerdotem Baal occiderunt coram altari. Et posuit sacerdos custodias in domo Domini. * Tulitque centuriones, & Cerethi & Phelethi legiones, & omnem populum terræ, deduxeruntque regem de domo Domini: & venerunt per viam portæ scutariorum in palatium, & sedit super thronum regis. * Laxatusque est, omnis populus terræ, & ciuitas conquieuit: Athalia autem occisa est gladio in domo regis. * Septemque annorum erat Ioas, cum regnare cœpisset.

CAP. XII.

A Nno septimo Iehu regnavit Ioas: & quadraginta annis regnavit in Ierusalem.

nomen matris eius Sebia de Bersabee. * Fecitque Ioas rectum coram Domino cunctis diebus, quibus docuit eum Ioiaa sacerdos. * Veruntamen excelsa non abstulit: adhuc enim populus immolabat, & adolebat in excelsis incensum. * Dixitque Ioas ad sacerdotes: Omnem pecuniam sanctorum, quæ illata fuerit in templum Domini a prætereuntibus, quæ offertur pro pretio animæ, & quam sponte & arbitrio cordis sui inferant in templum Domini: * accipiant illam sacerdotes iuxta ordinem suum, & instaurent sartatectâ domus, siquid necessarium viderint instauratione. * Igitur usque ad uigesimum tertium annum regis Ioas, non instaurauerunt sacerdotes sartatectâ templi. * Vocauitque rex Ioas Ioiaam pontificem & sacerdotes, dicens eis: Quare sartatectâ non instauratis templi? nolite ergo amplius accipere pecuniam iuxta ordinem vestrum, sed ad instaurationem templi reddite eam. * Prohibiti quoque sunt sacerdotes ultra accipere pecuniam a populo, & instaurare sartatectâ domus. * Et tulit Ioiaa pontifex gazophylacium unum, aperuitque foramen desuper, & posuit illud iuxta altare ad dexteram ingredientium domum Domini, mittebantque in eo sacerdotes, qui custodiebant ostia, omnem pecuniam, quæ deferabatur ad templum Domini. * Cumque viderent nimiam pecuniam esse in gazophylacio, ascendebat scriba regis, & pontifex, effundebantque & numerabant pecuniam, quæ inueniebatur in domo Domini: * & dabant eam iuxta numerum atque mensuram in manu eorum, qui præerant camentariis domus Domini: qui impendebant eam in fabricis lignorum, & in camentariis iis, qui operabantur in domo Domini, * & sartatectâ faciebant: & in iis, qui excidebant saxa, & ut erement ligna, & lapides, qui excidebantur, ita ut impleteretur instauratio domus Domini in viuiuersis, quæ indigebant expensâ ad munientiam domum. * Veruntamen non fiebant ex eadem pecunia hydrie templi Domini, & fuscinulæ, & thuribula, & tubæ, & omne vas aureum & argenteum de pecunia, quæ inferebatur in templum Domini. * Ijs enim, qui faciebant opus, dabatur ut instauraretur templum Domini: * & non fiebat ratio ijs hominibus, qui accipiebant pecuniam ut distribuerent eam artificibus, sed in fide trahebant eam. * Pecuniam uero pro delicto, & pecuniam pro peccatis non inferebant in templum Domini, quia sacerdotum erat. * Tunc ascendit Hazael rex Syriæ, & pugnabat contra Geth, cepitque eam: & direxit faciem suam ut ascenderet in Ierusalem. * Quam ob rem tulit Ioas rex Iuda omnia sanctificata, quæ consecrauerant Iosaphat, & Ioram, & Ochozias patres eius reges Iuda, & quæ ipse obtulerat: & uniuersum argentum, quod inueniri poterat

in thesauris tēpli Domini. & in palatio regis :
 misitq. Hazael regi syrie, & recessit ab ie-
 19 rusalem. * Reliqua autem sermonum Ioas,
 & vniuersa quæ fecit, nōne hæc scripta sunt in
 20 Libro verborum dierum regum Iuda * Sur-
 reserunt autem serui eius, & coniurauerunt
 21 inter se, percussissentque Ioas in Domo Mel-
 lo in descensu Sella. * Iosaphat namq. filius
 Semaath, & Iozabad filius Somer serui eius,
 percusserunt eum, & mortuus est: & sepelie-
 runt eum cum patribus suis in Ciuitate Da-
 uid, regnauitque Amasias filius eius pro eo.

CAP. XIII.

1 **A**nno vigesimo tertio Ioas filij Ochozia
 A regis Iuda, regnauit Ioachaz filius Ie-
 hu super Israel in Samaria decem & septem
 2 annis. * Et fecit malum coram Domino, sc-
 cutusque est peccata Ieroboam filij Nabat,
 qui peccare fecit Israel, & non declinauit ab
 3 eis. * Iratusque est furor Domini contra Is-
 rael, & tradidit eos in manu Hazael regis Sy-
 4 riz, & in manu Menadad filij Hazael cunctis
 diebus. * Deprecatus est autem Ioachaz fa-
 ciem Domini, & audiuit eū Dominus: in diem
 5 enim angustiam Israel, quia attriuerat eos
 rex Syrie: * & dedit Dominus saluatorem Is-
 6 raeli, & liberatus est de manu regis Syrie:
 habitaueruntque filii Israel in tabernaculis
 7 suis sicut heri & nudius tertius. * Verumtamē
 B nō recesserit a peccatis domus Ieroboam, qui
 peccare fecit Israel, sed in ipsis ambulauerūt:
 7 siquidem & lucus permanfit in Samaria. * Et
 nō sunt derelicti Ioachaz de populo nisi quin-
 quaginta equites, & decem currus, & decem
 militia pedum: interfecerat enim eos rex
 Syrie, & redegerat quasi puluerem in tri-

8 tura areæ. * Reliqua autem sermonum Io-
 achaz, & vniuersa quæ fecit, & fortitudo eius,
 nonne hæc scripta sunt in Libro sermonum
 9 dierum regum Israel? * Dormiuitque Io-
 achaz cum patribus suis, & sepelierunt eum
 in Samaria: regnauitque Ioas filius eius pro
 10 eo. * Anno trigesimo septimo Ioas regis Iu-
 da regnauit Ioas filius Ioachaz super Israel in
 11 Samaria sedecim annis, * & fecit quod
 malum est in conspectu Domini: non de-
 clinauit ab omnibus peccatis Ieroboam filij
 Nabat, qui peccare fecit Israel, sed in ipsis
 12 ambulauit. * Reliqua autem sermonū Ioas,
 & Vniuersa quæ fecit, & fortitudo eius, quo
 modo pugnauerit contra Amasiam regem Iu-
 da, nonne hæc scripta sunt in Libro sermonū
 13 dierum regum Israel? * Et dormiuit Ioas cū
 patribus suis: Ieroboam autem sedit super
 solium eius. Porro Ioas sepultus est in Sama-
 14 ria cum regibus Israel. * Eliseus autem xgro-
 tabat infirmitate, quæ & moriū est: descē-
 ditque ad eum Ioas rex Israel, fiebat coram eo,
 dicebatque: Parer mi, pater mi, currus Is-
 15 rael & auriga eius. * Et ait illi Eliseus: Affer
 arcum, & sagittas. Cumq. attulisset ad eum
 16 arcum, & sagittas, * dixit ad regem Israel:
 Pone manum tuam super arcum. Et cum po-
 17 fuisset ille manum suam, superposuit Eliseus
 manus suas manibus regis, * & ait: Aperi
 fenestram orientalem. Cumque aperuisset,
 dixit Eliseus: Iace sagittam. Etiecit. Et ait
 18 Eliseus: Sagitta salutis Domini, & sagitta sa-
 lutis contra Syriam: percussitque Syriam in
 19 Aphec, donec consumas eam. * Et ait: Tolle
 sagittas. Qui cum tulisset, rursum dixit
 ei: Percute faculo terram. Et cum percuss-
 19 sisset tribus vicibus, & stecisset, iratus est

vir Dei contra eum, & ait i. Si percus-
 sisses quinquies, aut sexies, siue septies,

percussisses Syriam vsq. ad consumptionem:
 nunc autem tribus vicibus percutes eam.

10 * Mortuus est ergo Elifeus, & sepelierunt eum.
 D Latrunculi autem de Moab uenerunt in terram in ipso anno. * I Quidam autem sepelientes hominem, uiderunt latrunculos, & proiecerunt cadaver in sepulchro Elifei. Quod cum tetigisset ossa Elifei, reuixit homo, & stetit super pedes suos. * Igitur Hazael rex Syriæ afflixit Israel cunctis diebus Ioachaz: * & miserus est Dominus eorum, & reuersus est ad eos propter pactum suum, quod habebat cum Abraham, & Isaac, & Iacob: & noluit disperdere eos, neque projicere penitus usque in presens tempus. * Mortuus est autem Hazael rex Syriæ, & regnauit Benadad filius eius pro eo. * Porro Ioas filius Ioachaz tulit urbes de manu Benadad filij Hazael, quas tulerat de manu Ioachaz patris sui iure prælij, tribus vicibus percussit eum Ioas, & reddidit ciuitates Israel.

CAP. XIII.

1 I N anno secundo Ioas filij Ioachaz regis
 A Israel regnauit Amasias filius Ioas regis
 2 Iuda. * I Viginti quinque annorum erat cum regnare cœpisset: viginti autem & nouē annis regnauit in Ierusalem, nomen matris eius Ioadan de Ierusalem. * Et fecit rectum corā Domino, uerumtamen non ut Dauid pater eius. Iuxta omnia, quæ fecit Ioas pater suus, fecit: * nisi hoc tantum quod excelsa nō abstulit: adhuc enim populus immolabat, & adolebat incensum in excelsis. * Cumque obtrunxisset regnum, percussit seruos suos, qui interfecerant regem patrem suum: * filios autem eorum, qui occiderant, non occidit iuxta quod scriptum est in libro legis Moysi, sicut præcepit Dominus, dicens: I Non morietur pater pro filijs, neque filij morietur pro patribus: sed unusquisque in peccato suo morietur. * Ipse percussit Edom in Valle Salinarum decem millia, & apprehendit petram in prælio, uocauitque nomen eius Iechel usque in præsentem diem. * Tūc misit Amasias nuncios ad Ioas filium Ioachaz, filij Iehu regis Israel, dicens: Veni, & uideamus nos. * Remisitque Ioas rex Israel ad Amasiam regem Iuda, dicens: Carduus Libani misit ad cedrum, quæ est in Libano, dicens: Da filiam tuam filio meo uxorem. Transferuntque bestię salus, quæ sunt in Libano, & conculcauerunt carduū. * Percutiens inualuisti super Edom, & subleuauit te cor tuum: contentus es gloria, & sede in domo tua: quare prouocas malum, ut cadas tu & Iudas tecum?
 11 * Etenim acq̃uieuit Amasias: Ascenditque Ioas rex Israel, & uiderunt se, ipse & Amasias rex
 12 Iuda in Bethsames oppido Iudæ. * Percussusque est Iuda coram Israel, & fugerunt
 13 unusquisque in tabernacula sua. * Amasiam uero regem Iuda filium Ioas filij Ochozia cepit Ioas rex Israel in Bethsames, & adduxit

eum in Ierusalem: & interrupit murum Ierusalem, a porta Ephraim usque ad portam anguli, quadringentis cubitis. * Tulitque omne aurum, & argentum, & uniuersa uasa, quæ inuenta sunt in domo Domini, & in thesauris regis, & obsoles, & reuersus est in Samariam. * Reliqua autem uerborum Ioas quæ fecit, & fortitudo eius qua pugnauit contra Amasiam regē Iuda, nonne hæc scripta sunt in Libro sermonum uerum regum Israel?
 16 * Dormiuitque Ioas cum patribus suis, & sepultus est in Samaria cum regibus Israel: & regnauit Ieroboam filius eius pro eo. * Vixit autem Amasias, filius Ioas, rex Iuda, postquam mortuus est Ioas filius Ioachaz regis Israel quindecim annis. * Reliqua autem sermonum Amasie, nōne hæc scripta sunt in Libro sermonum dierum regum Iuda? * Factaque est contra eum coniuratio in Ierusalem: ac ille fugit in Lachis. Insurrexeruntque post eum in Lachis, & interfecerunt eum ibi. * Et asportauerunt in equis, sepultusque est in Ierusalem cum patribus suis in Ciuitate Dauid. * I Tulit autem uniuersus populus Iudæ Azariam annos natum sedecim, & constituerunt eum regem pro patre eius Amasia. * Ipse ædificauit Aelath, & restituit eam Iuda, postquam dormiuit rex cum patribus suis. * Anno quinquidécimo Amasie filij Ioas regis Iuda, regnauit Ieroboam filius Ioas regis Israel in Samaria, quadraginta & uno anno: * & fecit quod malum est coram Domino. Non recessit ab omnibus peccatis Ieroboam filij Nabat, qui peccare fecit Israel. * Ipse restituit terminos Israel ab introitu Emath, usque ad Mare solitudinis, iuxta sermonem Domini Dei Israel, quem locutus est per Ieremiam filium Amathi prophetæ, qui erat de Geth, quæ est in Opher. * Vidit enim Dominus afflictionem Israel amaram nimis, & quod cōsumpti essent usque ad clauis carceris, & extremos, & non esset qui auxiliaretur Israeli.
 17 * Nec locutus est Dominus ut deleter nomen Israel de sub cælo, sed saluauit eos in manu
 18 Ieroboam filij Ioas. * Reliqua autem sermonum Ieroboam, & uniuersa quæ fecit, & fortitudo eius, quæ præliatus est, & quomodo restituit Damascum, & Emath Iudæ in Israel, nonne hæc scripta sunt in Libro sermonum dierum regum Israel? * Dormiuitque Ieroboam cum patribus suis regibus Israel, & regnauit Zacharias filius eius pro eo.

CAP. XV.

1 A Nno vigesimo septimo Ieroboam regis
 A Israel regnauit Azarias filius Amasie regis Iuda. * Sedecim annorum erat cum regnare cœpisset, & quinquaginta duobus annis regnauit in Ierusalem nomen matris eius Iechelia de Ierusalem. * Fecitque quod erat placitum coram Domino, iuxta omnia quæ
 fecit

13. Par. 26

2.1

1 Ion. 1.

2.1

12. par. 26.
d. 21Sup. 10.
jo

4 fecit Amasias pater eius. * Verumtamen excelsa non est demolitus: adhuc populus sacrificabat, & adolebat incensum in excelsis.

5 * I Percussit autem Dominus regem, & fuit leprosus usque in diem mortis suæ, & habitabat in domo libera foris: Ioathan vero filius regis gubernabat palatium, & iudicabat populum terræ. * Reliqua autem sermone Azaria, & vniuersa quæ fecit, nonne hæc scripta sunt in Libro verborum dierum regum Iuda? * Et dormiuit Azarias eum patribus suis: sepelieturque eum cum maioribus suis in ciuitate Dauid, & regnauit Ioathan filius eius 16 eo. * Anno trigésimo octauo Azaria regis Iuda, regnauit Zacharias filius Ieroboam super Israel in Samaria sex mensibus: * & fecit quod malum est coram Domino, sicut fecerant patres eius: non recessit a peccatis Ieroboam filij Nabat, qui peccare fecit Israel. * Coniurauit autem contra eum Sellum filius Iabes: percussitque eum palam, & interfecit, regnauitque pro eo.

11 * Reliqua autem verbis Zacharia, nonne hæc scripta sunt in Libro sermonum dierum regum Israel? * Iste est sermo Domini, quem locutus est ad Iehu, dicens: Filij tui usque ad quartam generationem fideliter sunt super thronum Israel. Factumque est ita. * Sellum filius Iabes regnauit trigésimo nono anno Azaria regis Iuda: regnauit autem vno mense in Samaria. * Et ascendit Manahé filius Gadi de Thersa: venitque in Samariam, & percussit Sellum filium Iabes in Samaria, & interfecit eum, regnauitque pro eo. * Reliqua autem verborum Sellu, & coniuratio eius, per quæ tetendit infidias, nonne hæc scripta sunt in Libro sermonum dierum regum Israel? * Tunc percussit Manahem Thapsam, & omnes qui erant in ea, & terminos eius de Thersa. noluerant enim aperire ei: & interfecit omnes priores eius, & scilicet eas. * Anno trigésimo nono Azaria regis Iuda regnauit Manahem filius Gadi super Israel decem annis in Samaria. * Fecitque quod erat malum coram Domino: non recessit a peccatis Ieroboam filij Nabat, qui peccare fecit Israel cunctis diebus eius. * Veniebat Phul rex Assyriorum in terram, & dabat Manahem Phul mille talenta argenti, vt esset ei in auxilium, & firmaret regnum eius. * Indixitque Manahem argentum super Israel cunctis potentibus & diuitibus, vt daret reg Assyriorum quinquaginta siclos argenti per singulos: reuersusque est rex Assyriorum, & non est moratus in terra. * Reliqua autem sermonum Manahem, & vniuersa quæ fecit, nonne hæc scripta sunt in Libro sermonum dierum regum Israel? * Et dormiuit Manahem cum patribus suis: regnauitque Phaceia filius eius pro eo. * Anno quinquagesimo Azaria regis Iuda regnauit Phaceia filius Manahem super Israel in Samaria

biennio: * & fecit quod erat malum coram Domino: non recessit a peccatis Ieroboam filij Nabat, qui peccare fecit Israel. * Coniurauit autem aduersus eum Phacee filius Romelæ, dux eius, & percussit eum in Samaria in turre domus regis iuxta Argob, & iuxta Arie, & cum eo quinquaginta viros de filiis Galaaditarum, & interfecit eum, regnauitque pro eo. * Reliqua autem sermonum Phacee, & vniuersa quæ fecit, nonne hæc scripta sunt in Libro sermonum dierum regum Israel? * Anno quinquagesimo secundo Azaria regis Iuda regnauit Phacee filius Romelæ super Israel in Samaria viginti annis. * Et fecit quod erat malum coram Domino: non recessit a peccatis Ieroboam filij Nabat, qui peccare fecit Israel. * In diebus Phacee regis Israel venit Theglathphalsar rex Assur, & cepit Aion, & Abel Domu, Maacha & Janoe, & Cedes, & Asor, & Galaad, & Galileam, & vniuersam Terram Nephthali: & transfudit eos in Assyrios. * Coniurauit autem, & tetendit infidias Osée filius Ela contra Phacee filium Romelæ, & percussit eum, & interfecit: regnauitque pro eo uigésimo anno Iotham filii Ozia. * Reliqua autem sermonum Phacee, & vniuersa quæ fecit, nonne hæc scripta sunt in Libro sermonum dierum regum Israel? * Anno secundo Phacee, filij Romelæ regis Israel, regnauit Iotham filius Ozia regis Iuda. * Viginti quinque annorum erat cum regnare coepisset, & sedecim annis regnauit in Ierusalem: nomen matris eius Ierusa, filia Sadoc. * Fecitque quod erat placitum coram Domino: iuxta omnia, quæ fecerat Ozias pater suus, operatus est. * Verumtamen excelsa non abstruit: adhuc populus immolabat, & adolebat incensum in excelsis: ipse edificauit portam domus Domini sublimissimam. * Reliqua autem sermonum Iotham, & vniuersa quæ fecit, nonne hæc scripta sunt in Libro verborum dierum regum Iuda? * In diebus illis cepit Dominus mittere in Iudam Rasin regem Syriæ, & Phacee filium Romelæ. * Et dormiuit Iotham cum patribus suis, sepultusque est cum eis in Ciuitate David patris sui, & regnauit Achaz filius eius pro eo.

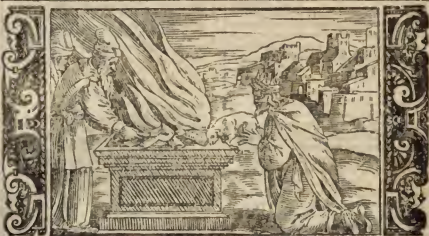
C A P. XVI.

1 **A**NNO decimo septimo Phacee filij Romelæ regnauit Achaz filius Iotham regis Iuda. * I Viginti annorum erat Achaz cum regnare coepisset, & sedecim annis regnauit in Ierusalem: non fecit quod erat placitum in conspectu Domini Dei sui, sicut Dauid pater eius: sed ambulauit in uia regum Israel: in super & filium suum coëccauit, transferens per ignem secundum idola Gentium: quæ dissipauit Dominus coram filiis Israel. * Immolabat quoque victimas, & adolebat incensum in excelsis, & in collibus, & sub omni ligno

12. Par. 27
a. 112. Par. 28
a. 1

5 frondoso. * Tunc ascendit Rafin rex Syrie,
 & Phacee filius Romelie rex Israel in Ieru-
 salem ad preliand: cumq. obsiderent Achaz,
 6 non valuerunt superare eum. * In tempore
 B illo restituit Rafin rex Syrie, Ailam Syrius, &
 eiecit Iudzos de Aila: & Idumzi veniunt in
 Ailam, & habitauerunt ibi vsque in die hanc.
 7 * Misit autem Achaz nuncios ad Theglath-
 phalsar regem Assyriorum, dicens: Seruus
 tuus, & filius tuus ego sum: ascende, et saluum
 me fac de manu regis Syrie, & de manu regis
 Israel, qui consurrexerunt aduersum me.
 8 * Et cum collegisset argentum & aurum, quod

inueniri potuit in domo Domini, & in the-
 9 sauris regis Assyriorum munera. * Qui & ac-
 quieuit voluntati eius: ascendit enim rex As-
 syriorum in Damascum, & vastauit eam: &
 10 trātulit habitatores eius Cyrenen, Rafin au-
 tem interfecit. * Perrexitque rex Achaz in
 occursum Theglathphalsar regi Assyriorum
 in Damascum. cumq. vidisset altare Dama-
 sci, misit rex Achaz ad Vriam sacerdotem
 exemplar eius, & similitudinem iuxta omne
 11 opus eius. * Extruxitque Vrias sacerdos alta-
 re iuxta omnia, quę piaceperat rex Achaz, de
 Damasco, ita fecit sacerdos Vrias, donec ue-

12 nires rex Achaz de Damasco. * Cumq. venis-
 set rex de Damasco, vidit altare, & venera-
 tus est illud: ascenditque & immolauit holo-
 13 causta, & sacrificium iurum. * & libauit liba-
 mina, & fudit sanguine pacificorum, quę ob-
 14 tulerat super altare. * Porro altare æreū, quod
 erat coram Domino, transtulit de facie tem-
 pli, & de loco altaris, & de loco templi Do-
 mini: posuitque illud ex latere altaris ad A-
 15 quilonē. * Præcepit quoque rex Achaz Vrię
 sacerdoti, dicens: Super altare maius offer
 holocaustum matutinum, & sacrificium ve-
 16 D sperituum, & holocaustum regis, & sacrificiū
 eius, & holocaustum vniuersi populi terre, &
 sacrificia eorum, & libamina eorum: & om-
 nem sanguinem holocausti, & vniuersum san-
 guinem victimarum super illud effundes: altare
 vero æreū erit paratum ad voluntatē meā.
 17 * Fecit igitur Vrias sacerdos iuxta omnia,
 18 quę pręceperat rex Achaz. * Tulit autē rex
 Achaz calatas, bases, & luterem, qui erat de-
 sup: & mare deposuit de bobus æreis, qui sus-
 tenebant illud, & posuit super pavimentū
 stratum lapide. * Musach quoque sabbati,
 quod edificauit in templo: & ingressum
 regis exterius conuertit in templum Domini

19 propter regē Assyriorum. * Reliqua autem
 verborum Achaz, quę fecit, nonne hæc scri-
 20 pta sunt in Libro sermonum dierum regum
 Iuda? * Dormiuitque Achaz cum patribus
 suis, & sepultus est cum eis in Ciuitate Da-
 uid, & regnauit Ezechias filius eius pro eo.

C A P. XVII.

21 A Nno duodecimo Achaz regis Iuda, re-
 22 gnauit Osee filius Ela in Samaria super
 23 Israel nouem annis. * Fecitque malum corā
 Domino: sed non sicut reges Israel, qui ante
 24 eum fuerant. * Contra hunc ascendit Sal-
 manasar rex Assyriorum, & factus est ei
 25 seruus, teddebatq. illi tributa. * Cumq. de-
 prehendisset rex Assyriorum Osee, quod re-
 26 bellare niteus misisset nuncios ad Suā regem
 Aegypti, ne prestaret tributa regi Assyriorū
 27 sicut singulis annis solitus erat, obdidit eum,
 & vinclum misit in carcerem. * Peruagatus
 28 que est omnem terram: & ascendens Sama-
 riam, obdidit eam tribus annis. * Anno au-
 29 tem nono Osee, cepit rex Assyriorum Sama-
 riam, & transtulit Israel in Assyrios: posuitq.
 30 eos in Hala, & in Habor iuxta flumē Gozan,
 31 in ciuitatibus Medorum. * Factum est enim,

cum

I Inf. 1.
b. 9
Tob. 1. 2.

I Inf. 1.
10

8 cum peccassent filij Israel Domino Deo suo, qui eduxerat eos de Terra Aegypti, de manu Pharaonis regis Aegypti, coluerunt deos alienos. * Et ambulauerunt iuxta ritum Gentium, quas consumpserat Dominus in conspectu filiorum Israel, & regum Israel: quia similiter fecerant. * Et offenserunt filij Israel verbis non rectis Dominum Deum suum: & edificauerunt sibi excelsa in cunctis urbibus suis: a Turre custodum usque ad Ciuitatem munitionem. * Feceruntque sibi statuas, & lincos in omni colle sublimi, & subter omne lignum nemorosum: * & adolebant ibi incensum super aras in morem Gentium, quas transulerat Dominus a facie eorum: feceruntque verba pessima irritantes Dominum. * & coluerunt immunditias, de quibus praecepit eis Dominus ne facerent verbum hoc. * Et testificatus est Dominus in Israel & in Iuda per manum omnium Prophetarum & Videntium, dicens: Reuertimini a uisus vestris pessimis, & custodite praecepta mea, & ceremonias iuxta omnem legem, quam praecepi patribus vestris. & sicut misi ad uos in manu seruatorum meorum Prophetarum. * Qui non audierunt, sed indurauerunt ceruicem suam iuxta ceruicem patrum suorum, qui noluerunt obedire Domino Deo uo. * Et abiecerunt legitima eius, & ad, quod pepigit cum patribus eorum, & testificationes, quibus contestatus est eos: seculique sunt vanitates, & nane egerunt: & secuti sunt Gentes, quae erant per circuitum eorum, super quibus praeceperat Dominus eis

16 ut non facerent sicut & illae faciebant. * Et dereliquerunt omnia praecepta Domini Dei sui: feceruntque sibi constables duos vitulos, & lincos, & adorauerunt uniuersam militiam caeli: seruieruntque Baal, * & consecrauerunt filios suos, & filias suas per ignem: & diuinationibus inierunt, & auguriis: & tradiderunt se vesacerentur malum coram Domino, ut irretarent eum. * Iratusque est Dominus vehementer Israeli, & abstulit eos a conspectu suo, & non remansit nisi tribus Iuda tantummodo. * Sed nec ipse Iuda custodit mandata Domini Dei sui: uerum ambulauit in erroribus Israel, quos operatus fuerat. * Proieciturque Dominus omne semen Israel, & afflixit eos, & tradidit eos in manu diripientium, donec proieceret eos a facie sua: * Iuxta etiam tempore, quo scissus est Israel a domo David, & constituerunt sibi regem Ieroboam filium Nabat: separauit enim Ieroboam Israel a Domino, & peccare eos fecit peccatum magnum. * Et ambulauerunt filij Israel in uniuersis peccatis Ieroboam quae fecerat: & non recesserunt ab eis. * Iuxta quo Dominus auferret Israel a facie sua, sicut locutus fuerat in manu omnium seruatorum suorum Prophetarum: translatusque est Israel de terra sua in Assyrios, usque in diem hunc. * Adduxit autem rex Assyriorum de Babylone, & de Cutha, & de Auah, & de Emath, & de Sepharuaim: & collocauit eos in ciuitatibus Samariae pro filiis Israel: qui possederunt Samariam, & habitauerunt in urbibus eius. * Cumque ibi habi-

13. Reg
12. c. 15Her. 13
b. 9

36 tare ceperunt, non timebant Dominum: & immisit in eos Dominus leones, qui intericiebant eos. * Nunciatumque est regi Assyriorum, & dictum: Gentes, quas transiisti, & habitare fecisti in ciuitatibus Samariae, ignorant legitima Dei terrae: & immisit

27 eos Dominus leones, & ecce interiecit eos, eo quod ignorent ritum Dei terrae. * Praecipit autem rex Assyriorum, dicens: Ducite illuc unum de sacerdotibus, quos inde captiuos adduxistis, & vadat, & habitet cum eis: & doceat eos legitima Dei terrae. * Igitur cum uenisset

vnus de sacerdotibus his, qui captivi ducti fuerant de Samaria, habitavit in Bethel, & docebat eos quomodo colerent Dominum. * Et vnaquaque gens fabricata est deum suum: posueruntque eos in fanis excelsis, quae fecerant Samaritae, gens & gens in urbibus suis, in quibus habitabat. * Viri enim Babylonij fecerunt Sochothbenoth: viri autem Chutai fecerunt Nergel: & viri de Emath fecerunt Asimi. * Porro Heuzi fecerunt Nebahaz & Tharthac. Hi autem, qui erant de Sepharuaim, comburebant filios suos igni, Adramelech, & Anamelech dijs Sepharuaim, & nihilominus colebant Dominum. Fecerunt autem sibi de nouissimis sacerdotes excelsorum, & ponebant eos in fanis sublimibus. * Et cum Dominum colerent, dijs quoque suis seruiebant iuxta consuetudinem Gentium, de quibus translati fuerant Samariam: vsque in praesentem diem morem sequuntur antiquum: non timeant Dominum, neque custodiunt caeremonias eius, iudicia, & legem, & manda-

datum, quod praeceperat Dominus filiis Israel: * & percellerat cum eis pactum, & mandauerat eis, dicens. Nolite timere deos alienos, & non adoretis eos, neque colatis eos, & non immoletis eis: * sed Dominum Deum vestrum, qui eduxit vos de Terra Aegypti in fortitudine magna, & in brachio extenso, ipsum timeate, & illum odorate, & ipsi immolate. * Ceremonias quoque, & iudicia, & legem, & mandata, quod scripsit vobis, custodite, & faciatis eius. * His diebus: & non timeatis deos alienos. * Et pactum, quod percutit vobis scilicet, nolite obliuisci: nec colatis deos alienos, * sed Dominum Deum vestrum timeate, & ipse eruit vos de manu omnium inimicorum vestrorum. * Illi vero non audierunt, sed iuxta consuetudinem suam pristina perpetrabant. * Fuerunt igitur Gentes istae immentes quidem Dominum, sed nihilominus & idolis suis seruientes: nam & filij eorum, & nepotes, sicut fecerunt patres sui, ita faciunt vsque in praesentem diem.

I Gen. 33.
f. 21

C A P X V I I I.

Anno tertio Osee filij Ela regis Israel, regnavit Ezechias filius Achaz regis Iuda. * Virginique annotum erat, cumregnare cepisset: & vigintioctem annis regnavit in Ierusalem: nomen matris eius Ala filia Zachariae. * Fecitque quod erat bonum coram Domino, iuxta omnia quae fecerat David pater eius. * Ipse destruxit excelsa, & contriuit statuas, & succidit lucos, confregitque serpentem aeneum, & quem fecerat Moyses: Aliquidē vsque ad illud tempus filij Israel adolebant incensum: vocavitque nomen eius Nohestan. * In Domino Deo Israel speravit: itaque post eum non fuit similis ei de cunctis regibus Iuda, sed neque in his, qui ante eum fuerunt: &

B adhæsit Domino, & non recessit a vestigijs eius, fecitque mandata eius, quae praeceperat Dominus Moysi. * Unde & erat Dominus cum eo, & in cunctis, ad quae procedebat, sapiebat. * Rebellante quoque contra regem Assyriorum, & non servivitei. * Ipse percussit Philistinos vsque ad Gazam, & omnes terminos eorum, a Turris custodum vsque ad Civitatem munitam. * Anno quarto regis Ezechiae qui erat annus septimus Osee filij Ela regis Israel, ascendit Salmanassar rex Assyriorum in Samariam, & oppugnauit eam, & cepit. Nam post annos tres, anno sexto Ezechiae, id est nono anno Osee regis Israel, capta est Samaria: & transiit rex Assyriorum Israel in Assyrias, collocauitque eos in Hala, & in Habor fluuijs, Gogozan in ciuita-

15 Sup. 17.
a 6
Tob. 1. 3. 3

9 Lachis. * Cumque audisset de Tharaca rege Aethiopiae, dicentes: Ecce, egressus est ut pugnet aduersum te: & iret contra eum, misit
10 nuncios ad Ezechiam, dicens: * Hae dicite Ezechiae regi Iuda: Nō te seducat Deus tuus, in quo habes fiduciam: neque dicas: Nō tradetur Ierusalem in manus regis Assyriorum.
11 * Tu enim ipse audisti quae fecerunt reges Assyriorum vniuersis terris, quo modo vastauerunt eas: num ergo solus poteris liberari?
12 * Numquid liberauerunt dii Gentium singulos, quos vastauerunt patres mei, Gozan videlicet, & Haram, & Reseph, & filios Eden,
13 qui erūt in Thelassar? * Vbi est rex Emath, & rex Arphad, & rex ciuitatis Sepharuaim,
14 Ana, & Aua? * Itaque cum accepisset Ezechias litteras de manu nunciorum, & legisset eas, ascendit in domum Domini, & expa-
15 dit eas coram Domino, * & osauit in conspectu eius, dicens: Domine Deus Israel, qui sedes super cherubim, tu es Deus solus regum omnium terrae: tu fecisti caelum & terram.
16 * Inclina aurem tuam, & audi: aperi Domine oculos tuos, & uide: audi omnia uerba Sennacherib, qui misit ut exprobraret nobis Deū uiuentem. * Vere Domine dissipauerunt Reges Assyriorum Gentes, & terras omnium.
18 * Et miserunt deos eorum in ignem: nō enim erant dii, sed opera manuum hominum ex ligno & lapide, & perdiderunt eos. * Nunc igitur Domine Deus noster, saluos nos fac de manu eius, ut sciant omnia regna terrae,
19 quia tu es Dominus Deus solus. * Misit autē Isaias filius Amos ad Ezechiam, dicens: Hae dicit Dominus Deus Israel: Quae deprecatus es me super Sennacherib rege Assyriorum,

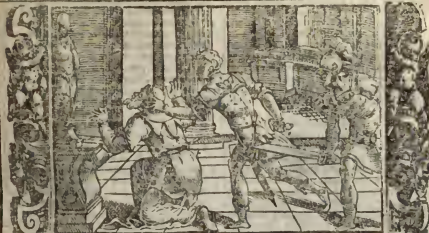
21 audiri. * Iste est sermo, quem locutus est Dominus de eo: Spreuit te, & subannauit te virgo filia Sion: post tergum tuum caput mouit, filia Ierusalem. * Cui exprobrasti, & quae blasphemasti? contra quem exaltasti uocem tuam, & eleuasti in excelsum oculos tuos? contra sanctum Israel. * Per manum seruum tuorum tuorum exprobrasti Domino, & dixisti: In multitudine curuum meorum ascēdi excelsa montium in summirate Libani, & succidi sublimēs cedros eius, & elegas abietes illius. * Ingressus sum visq. ad terminos eius, & saltum carmeli eius: ego succidi. Et bibi aquas alienas, & sicani uelligis pedum meorum omnes aquas clausas. * Numquid non audisti quid ab initio fecerim? Ex diebus antiquis plasmaui illud, & nunc adduxi: erūntque in ruinam collium pugnantium cimitae munite. * Et qui sedent in eis, humiles manu, conremnerunt & confusi sunt, facti sunt uelut faxnum agri, & uirens herba tectotum, quae arefacta est: antequam ueniret ad maturitatem. * Habitaculum tuum, & egressum tuum, & introitum tuum, & uiam tuam ego praesciui, & furorem tuum contra me.
28 * Insanisti in me, & superbia tua ascendit in aures meas: ponam itaque circulum in naribus tuis, & camum in labiis tuis, & reducam te in uiam, per quam uenisti. * Tibi autem Ezechia hoc erit signum: Comede hoc anno quae repereris: in secundo autē anno, quae sponte nascuntur: porro in tertio anno seminate & metite: plantate uineas, & comedite fructum earum. * Et quodcumque reliquum fuerit de domo Iuda, mittet radicem deorsum, & faciet fructum sursum. * De Ierusalem quip-

pe egredientur reliquae, & quod saluum de 31 * Quia ob rem hoc dicit Dominus de rege Assyriorum: Non ingreditur urbem hanc, nec

mitter

mittere in eam sagittam, nec occupabit eam
33 clypeus, nec circumdabit eam munitio. * Per
34 hanc non ingredietur, dicit Dominus. * Pro-

regaque urbem hanc, & saluabo eam pro-
pter me, & propter Dauid seruum meum.
35 * Factum est igitur in nocte illa, venit An-
gelus Domini, & percussit in castris Assyrio-
rum centum octogintaquinque millia. Cum-
que diluculo surrexisset, vidit omnia corpora
36 mortuorum: & recedens abiit. * & reuersus
est Sennacherib rex Assyriorum, & mansit in

37 Ninive. * Cumq. adoraret in templo Nes-
roch deum suum, Adramelech & Sarsar hi-
lij eius percussit eum gladio, fugeruntque
in terram Armeniorum, et regnant Asarhad-
don filius eius pro eo:

C A P. XX.

1 **I**N diebus illis egrotauit Ezechias vsque
A ad mortem: & venit ad eum Isaias filius
Amos, propheta, dixitque ei: Hec dicit Do-
minus Deus: Picepe domui tuæ: morieris
3 enim tu, & non uiues. * Qui conuertit facie
suam ad parietem, & orauit Dominum, di-
3 cens: * Olfecro Domine, memento quomodo
ambulauerim coram te in veritate, & in corde
perfecto, & quod placitum est coram te, fecerim. Fleuit itaque
4 Ezechias fletu magno. * Et antequam egre-
deretur Isaias mediam partem atrij, factus
5 est sermo Domini ad eum, dicta: Reuere-
re, & dic Ezechia duci populi mei: Hec dicit
Dominus Deus Dauid patris tui: Audiuisti ora-
tionem tuam, & uidi lacrimas tuas: & ecce sa-
nauit te, de tertio ascendes templum Domini.

6 * Et addam diebus tuis quindecim annos: sed
B. & de manu regis Assyriorum liberabo te, &
ciuitatem hanc, & protegam urbem istam
propter me, & propter Dauid seruum meum.
7 * Dixitque Isaias: Afferte massam siccorum.
Quam cum attulissent, & posuissent su-
per huleus eius, curatus est. * Dixerat
autem Ezechias: ad Isaiam: Quod erit si-
gnum, quia Dominus me sanabit, & quia
ascensus sum die tertia templum Domini?
9 * Cui ait Isaias: Hoc erit signum a Domino,
quod facturus sit Dominus sermonem, quem
locutus est: Vis ut ascendat umbra decem li-
neis, an ut reuertatur totidem gradibus? * Et
ait Ezechias: Facile est, ymbrem crescere decem
lineis: nec hoc volo ut fiat, sed ut reuer-
tatur retrorsum decem gradibus. * Inuocauit
itaque Isaias: propheta Dominum, & redu-
xit ymbrem per lineas, quibus iam descen-
derat in horologio Achaz, retrorsum decem
gradibus. * I In tempore illo misit Herodach
Baladan, filius Baladan, rex Babyloniorum
litteras & munera ad Ezechiam: audierat e-
nim quod agrotasset Ezechias. * Latus est
autem in aduentu eorum Ezechias, & o-
stendit eis domum aromatum, & aurum & argen-
tum, & pigmenta varia, vnguenta quoque,
domum vasorum suorum, & omnia quae ha-
bere poterat in thesauris suis. Non fuit quod
non monstraret eis Ezechias in domo sua, &
in omni potestate sua. * Venit autem Isaias
propheta ad regem Ezechiam, dixitque eis:
Quid dixerunt uiri isti? aut unde uenerunt ad
te? Cui ait Ezechias: De terra longinqua ve-
nerunt ad me de Babylone. * At ille respon-
dit: Quid viderunt in domo tua? Ait Eze-
chias: Omnia quaecumque sunt in domo mea,
D viderunt: nihil est, quod non monstrauerim
eis in thesauris meis. * Dixit itaque Isaias
Ezechia: Audi sermonem Domini: * Ecce
dies venient, & auferentur omnia, quae sunt
in domo tua, & quae considerunt patres tui
vsque in diem hanc, in Babylonem non rema-
nebit quidquam, ait Dominus. * Sed & de
filiis tuis qui egredientur ex te, quos genera-
bis, tollentur, & erunt eunuchi in palatio re-
gis Babylonis. * Dixit Ezechias, ad Isaiam:
Bonus sermo Domini, quem locutus es: sit
pax & veritas in diebus meis. * Reliqua au-
tem sermonum Ezechiae, & omnis fortitudo
eius, & quomodo fecerit piscinam, & aqua-
ductum, & introduxit aquas in ciuitatem,
nonne haec scripta sunt in Libro sermonum
dierum regum Iuda? * Dormiuitque Eze-
chias cum patribus suis, & regnauit Manasses
filius eius pro eo.

C A P. XXI.

1 D Vodecim annorum erat Manasses cum
regnare coepisset, & quinquaginta quin-

que annis regnauit in Ierusalem: nomen ma-
tris eius Haphsiba. * Fecitque malum in con-
spectu Domini, iuxta idola Gentium, quas
deleuit Dominus a facie filiorum Israel.
3 * I Conuersusque est, & aedificauit excelsa,
quae dissipauerat Ezechias pater eius: & ero-
xit aras Baal, & fecit lucos sicut fecerat A-
chab rex Israel, & adorauit omnem militiam
caeli, & coluit eam. * Extruxitque aras in do-
mo Domini, de qua dixit Dominus: In Ie-
rusalem ponam nomen meum. * Et extruxit
altaria vniuersae militiae caeli in duobus atriis
templi Domini. * Et traduxit filium suum
per ignem: & ariolatus est, & obseruauit augu-
ria, & fecit pythones, & aruspices multipli-
cauit, ut faceret malum coram Domino, &
irritaret eum. * Posuit quoque idolum luci,
B quem fecerat in templo Domini, I super quod
locutus est Dominus ad Dauid, I & ad Sa-
lomoni filium eius: In templo tuo, & in
Ierusalem, quam elegi de cunctis tribus
Israel, ponam nomen meum in sempiternum
8 * Et ultra non faciam commoueri pedem Israel
de terra, quam dedi patribus eorum: si ta-
men custodierint opere omnia quae praecepi
eis, & vniuersam legem, quam mandauit eis
seruus meus Moyses. * Illi vero non audierunt:
sed seducti sunt a Manasse, & facerent malum
super Gentes, quas contriuit Dominus a fa-
cie filiorum Israel. * Locutusque est Domi-
nus in manu seruatorum suorum Prophetarum,
dicens: * I Quia fecit Manasses rex Iuda abo-
minationes istas pessimas, super omnia quae
fecerunt Amorritae ante eum, & peccare fecit
etiam Iudam in immunditijs suis: propterea
haec dicit Dominus Deus Israel: Ecce ego
inducam mala super Ierusalem & Iudam: ut
quicunque audierit, tinniant ambaures eius.
3 * Et extendam super Ierusalem funiculum
Samaritan, & pondus domus Achab: & delebo
Ierusalem, sicut deleri solent tabulae: & desol-
vertam, & ducam crebrius stylium super fa-
ciem eius. * Dimittam vero reliquias here-
ditatis meae, & tradam eas in manus inimi-
corum eius: eruntque in vastitatem, & in ra-
pinam cunctis aduersarijs suis: eo quod fe-
cerint malum coram me, & perseverauerint
irritantes me, ex die qua egressi sunt patres
eorum ex Aegypto, vsque ad hanc diem.
16 * Insuper & sanguinem innoxium iudit Ma-
nasses multum nimis, donec impleverit Ieru-
salem vsque ad os absque peccatis suis. qui-
bus peccare fecit Iudam, ut faceret malum co-
ram Domino. * Reliqua autem sermonum
Manasse, & vniuersa quae fecit, & peccatum
eius, quod peccauit, nonne haec scripta sunt
in Libro sermonum dierum regum Iuda?
8 * Dormiuitque Manasses cum patribus suis, &
sepultus est in horto dñus suus, in horto O-
za: & regnauit Amon filius eius pro eo. * Vi-
ginti duorum annorum erat Amon cum re-

12. Par.
2.312. Reg.
b. 1012. Reg.
d. 1015. Reg.
b. 16. &
2.21 Ier. 25.
2.4

d. 10

præcepisset: dubius quoque annus regna-
uit in Ierusalem: nomen matris eius Me-
lathemeth filia Harus de Ieteba. * Feecitquoque
pater eius. * Et ambulauit in omni via, per
quam ambulauerat pater eius: seruauitque
inmunditijs, quibus seruiera pater eius, &
adorauit eas, * & dereliquit Dñm Deum pa-
trum suorum, & non ambulauit in via Domini

23. Terrendumq. ei insidias serui sui, & interfe-
cerunt regem in domo sua. * Percussit autem
24. populus terræ omnes, qui coniurauerant con-
tra regem Amon: & constituerunt sibi regē
25. Josiam filium eius pro eo. * Reliqua autem
sermonū Amon quæ fecit, nonne hæc scripta
sunt in Libro sermonum dierum regū Iuda?
26. * Sepelieturq. eum in sepulchro suo, in hor-
to Oza: & regnauit Josias filius eius pro eo.

C A P. XXII.

1. O Cæo annorum erat Josias cum regnare
cepisset, triginta & vno anno regnauit
in Ierusalem: nomen matris eius Iddia, filia
2. Nadaia de Beseleth. * Feecit quod placitum
erat coram Domino, & ambulauit per om-
nes vias Dauid patris sui: non declinauit ad
3. dexteram, siue ad sinistram. * Anno autem
octauo decimo regis Josie, misit rex Saphan
filium Aslia, filij Messulam scribam tem-
pli Domini, dicens ei: * Vade ad Helciam
4. sacerdotem magnum, vt conuerter pecunia,
quæ ibata est in templum Domini, quæ oel-
5. legerunt ianitores templi a populo, * desunq.
fabris per præpositos domus Domini: qui &
distribuant eam his qui operantur in templo
Domini, ad instauranda sarratæda templi:
6. * tignarijs videlicet & cementarijs, & ijs, qui
7. interrupta component: & vt emantur ligna,
& lapides de lapidinis ad instaurandū tem-
8. plum Domini. * Verumtamen non supputet
eis argentum quod accipiunt, sed in po-
9. testate habeant, & in fide. * Dixit autē Hel-
cias pontifex ad Saphan scribam: Librum
Legis reperi in domo Domini: deditq. Hel-
cias volumen Saphan, qui & legit illud. * Ve-
nit quoque Saphan scriba ad regem, & renū-
ciavit ei quod præceperat, & ait: Conflaue-

runt serui tui pecuniam, quæ reperta est in
domo Domini: & dederunt ut distribueretur
fabris a præfectis operum templi Domini.
10. * Narrauit quoq. Saphan scriba regi, dicens:
Librum dedit mihi Helcias sacerdos. Quem
11. cum legisset Saphan coram rege, * & audis-
set rex verba Libri Legis Domini, scidit ve-
12. stimenta sua. * Et præcepit Helcim sacerdo-
ti, & Ahicam filio Saphan, & Achobor filio
Micha, & Saphan scribæ, & Asaia seruo re-
gis, dicens: * Ite & consultate Dominum su-
per me, & super populo, & super omni Iu-
da, de verbis uoluminis istius, quod inuentū
est: magna enim ira Domini suocensa est cō-
tra nos: quia non audierunt patres nostri ver-
ba Libri huius, vt facerent omne quod scri-
ptum est nobis. * Ierunt itaque Helcias sacer-
dos, & Ahicam, & Achobor, & Saphan, &
Asaia ad Heldam prophetidem vxorem Selu-
lum filij Thecur, filij Araas custodis ueritū,
14. quæ habitabat in Ierusalem in Secunda: lo-
15. cutique sunt ad eam. * Et illa respondit eis:
Hæc dicit Dominus Deus Israel: Dicite vi-
16. ro, qui misit uos ad me: * Hæc dicit Domi-
nus: Bece, ego adduxi mala super locū istū,
D & super habitatores eius, omnia uerba Legis
17. quæ legit rex Iuda: * quia dereliquerunt me,
& sacrificauerūt dijs alienis, irritantes me in
cunctis operibus manū suarū: & succendetur
indignatio mea in loco hoc, et nō extingnetur.

18 Regi autem Iuda, qui misit vos ut consule-
 19 retis Dominum, sic dicitis: Hec dicit Domi-
 nus Deus Israel: Pro eo quod audisti verba
 voluminis, & perterritum est cor tuum, &
 humiliatus es coram Domino, auditis sermo-
 nibus contra locum istum, & habitatoribus eius,
 quod uidelicet fierent in stuporem & in ma-
 ledictum: & scidisti vestimenta tua, & fleuisti
 coram me, & ego audivi, ait Dominus: id-
 circo colligam te ad patres tuos, & collige-
 ris ad sepulchrum tuum in pace, ut non ui-
 deant oculi tui omnia mala quę indururus
 sum super locum istum.

CAP. XXIII.

1 **E**T renuntiaverunt regi quod dixerat.
 A Qui misit: & congregati sunt ad eum om-
 nes senes Iuda & Ierusalem. Ascenditq. rex
 templū Domini, & omnes viri Iuda, viri-
 siq. qui habitabant in Ierusalem cum eo sa-
 cerdotes & propheta, & omnis populus a par-
 vo usque ad magnum: legitq. cunctis audien-
 tibus omnia verba libri fœderis, qui inventus
 est in domo Domini. Stetitq. rex super gra-
 dum: & fœdus percussit coram Domino, ut
 ambularent post Dominum, & custodirent
 præcepta eius, & testimonia, & ceremonias in
 omni corde, & in tota anima, & suscitarent
 verba fœderis huius, quę scripta erant in li-
 bro illo: acquievitq. populus pacto. Et præ-
 cepit rex Helcię pontifici, & sacerdotibus se-
 cundi ordinis, & ianitoribus, I ut projece-
 rent de templo Domini omnia vasa, quę fa-
 cta fuerant Baal, & in loco, & uniuersę mili-
 tię celi: & combussit ea foris Ierusalem in
 Conualle cedron, & tulit puluerem eorum
 in Bethel. Et deleuit aruspices, quos posue-
 rant reges Iuda ad sacrificandum in excelsis
 per ciuitates Iuda, & in circuitu Ierusalem:
 & eos, qui adolebant incensum Baal, & Soli,
 & Luce, & duodecim signis, & omni militię
 celi. Et effreni fecit lucum de domo
 Domini foras Ierusalem in Conualle cedron, &
 combussit eum ibi, & redegit in puluerem, &
 proiecit super sepulchra vulgi. Destruxit
 quoque ediculas effeminatorum, quę erant
 in domo Domini, pro quibus mulieres texe-
 bant quasi domunculas luci. Congregauit
 quoque omnes sacerdotes de ciuitatibus Iuda:
 & contaminauit excelsa, ubi sacrificabant sacer-
 dotes de Gabaa usque Bersabee: & destruxit
 aris portarum in introitu ostij Iosue princepi-
 sis ciuitatis, quod erat ad sinistram portę ci-
 uitatis. Verumtamen non ascendebant sacer-
 dotes excelsorum ad altare Domini in Ier-
 usalem: sed tantum comedeant azyma in
 medio fratrum suorum. Contaminauit quo-
 que Topheth, quod est in Conualle filij En-
 non: ut nemo consecraret filium suum aut
 filiam per ignem, Moloch. Abstulit quo-

que equos, quos dederant reges Iuda, Soli, in
 introitu templi Domini iuxta exedram Na-
 thanmelech eunuchi, qui erat in Pharurim:
 12 currus autem Solis combussit igni. Altaria
 quoque, quę erant super tella conaculi A-
 chaz, quę fecerant reges Iuda, & altaria quę
 fecerat Manasses in duobus atrijs templi Do-
 mini, destruxit rex: & cucurrit inde, & disper-
 sit cinerem eorum in Torrentem cedron.
 13 Excelsa quoque, quę erant in Ierusalem ad
 dexteram partem Montis offensionis, quę
 edificauerat Salomon rex Israel Astaroeh
 idolo Sidoriorum, & Chamos offensionis
 Moab, & Melchom abominationi filiorum
 14 Ammon, polluit rex. Et contriuit statuas,
 & succidit lucos: repleuitq. loca eorum offi-
 15 bus mortuorum. Insuper & altare, quod
 erat in Bethel, & excelsum, quod fecerat Ie-
 reboam filius Nabat, qui peccare fecit Is-
 rael: & altare illud, & excelsum destruxit, at-
 que combussit, & comminuit in puluerem,
 16 succenditq. etiam lucum. Et conuersus Iosias,
 uidit ibi sepulchra, quę erant in monte:
 misitq. & tulit ossa de sepulchris, & combus-
 sit ea super altare, & polluit illud iuxta uerbū
 Domini, quod locutus est uir Dei, qui prædi-
 17 xerat uerba hæc. Et ait: Quis est uirulus il-
 le, quem uidetis? Responderuntq. ei ciues vi-
 bis illius: Sepulchrum est hominis Dei, qui ve-
 nit de Iuda, & prædixit uerba hæc, quę fecisti
 18 super altare Bethel. Et ait: Dimitte eum,
 nemo communeat ossa eius. Et intacta man-
 19 uerunt ossa illius cum ossibus prophetę, qui
 venerat de Samaria. Insuper & omnia fa-
 na excelsorum, quę erant in ciuitatibus Sa-
 marię, quę fecerant reges Israel ad irritandū
 Dominum, abstulit Iosias: & fecit eis secun-
 dum omnia opera, quę fecerat in Bethel.
 20 Et occisit uniuersos sacerdotes excelsorum,
 qui erant ibi super altaria: & combussit ossa
 humana super ea: reuersusque est Ierusalem.
 21 Et præcepit omni populo, dicens: Facite
 E Iphse Domino Deo uestro, secundum quod
 22 scriptū est in libro fœderis huius. Nec enim
 factum est Iphse tale a diebus iudicum, qui
 iudicauerunt Israel, & omniū diertum regum
 23 Israel, & regum Iuda, sicut in octauo deci-
 mo anno regis Iosię factum est Iphse istud
 24 Domino in Ierusalem. Sed & pythones, &
 ariolos, & figuras idolorum, & immundi-
 tias, & abominationes, quę fuerant in terra
 Iuda & Ierusalem, abstulit Iosias: ut statue-
 ret uerba legis, quę scripta sunt in Libro, quę
 inuenit Helcias sacerdos in templo Domini.
 25 Similis illi non fuit ante eum rex, qui re-
 uerteretur ad Dominum in omni corde suo,
 & in tota anima sua, & in uniuersa uirtute
 F Iuxta omnem legem Moyši: neque post
 26 eum surrexit similis illi. Verumtamen non
 est auersus Dominus ab ira furoris sui ma-
 gni, quo iratus est furor eius contra Iudam:

propter irrationes, quibus prouocauerat
 1 Inf. 14. 17 dom Manasse. * I Dixit itaque Domi-
 2 nus: Etiam Iudam auferam a facie mea, sicut
 3 abstuli Israel: & proieciam ciuitatem hanc,
 4 quam elegi Ierusalem, & domum, de qua di-
 5 xit: Erit nomen meum ibi. * Reliqua autem
 6 sermonum Iosias, & uniuersa quae fecit, non-
 7 ne haec scripta sunt in libro uerborum dierum
 8 regum Iuda? * I In diebus eius ascendit Pha-
 9 rao Nechao rex Aegypti, contra regem Assy-
 10 riorum ad flumen Euphratē: & abiit Iosias
 11 rex in occursum eius: & occisus est in Maged-
 12 do, cum uidisset eum. * Et portauerunt eum
 13 ferui sui mortuum de Mageddo: & peruele-
 14 runt in Ierusalem, & sepelierunt eum in se-
 15 pulchro suo. Tuliq. populum terrae Iosiaz
 16 filium Iosias: & uixerunt eum, & conseq-
 17 runt eum regem pro patre suo. * I Viginti
 18 trium annorum erat Iosiaz cum regnare
 19 cepisset, & tribus mensibus regnauit in Ieru-
 20 salē: nomen matris eius Amital, filia Iere-
 21 mīae, de Lobna. * Et fecit malum coram Do-
 22 mino, iuxta omnia quae fecerant patres eius.
 23 * I Vixitque eum Phraeo Nechao in Bēlia,
 24 quae est in terra Emath, ne regnaret in Ieru-
 25 salē: & imposuit miliciam terrae, centum ta-
 26 lentis argenti, & talenti auri. * Regemque
 27 constituit Phraeo Nechao Eliacim filium Io-
 28 siae pro Iosia patre eius: ueritq. nomen eius
 29 Ioa Kim. porro Iosiaz tulit, & duxit in Ae-
 30 gyptum, & mortuus est ibi. * Argentum autem
 31 & aurum dedit Ioa Kim Pharaoni cum
 32 indixisset terrae per singulos, ut conferretur
 33 iuxta praecipitum Pharaonis: & vnumquem-
 34 que iuxta uires suas exegit, cum argenti
 35 quā aurum de populo terrae: ut daret Pha-
 36 raoni Nechao. * Viginti quinque annorum
 37 erat Ioa Kim cum regnare cepisset: & undeci-
 38 m annis regnauit in Ierusalem: nomen ma-
 39 tris eius Zebida filia Phadaia de Ruma. * Et
 40 fecit malum coram Domino iuxta omnia,
 41 quae fecerant patres eius.

C A P. XXIII.

1 IN diebus eius ascendit Nabuchodonosor
 2 rex Babylonis, & factus est ei Ioa Kim ser-
 3 uus tribus annis: & rursum rebellauit contra
 4 eum. * Immisitque ei Dominus latrunculos
 5 Chaldaeorum, & latrunculos Syrie, & latru-
 6 culos Moab, & latrunculos filiorum Ammon:
 7 & iramissit eos in Iudam, ut disperderent eū,
 8 iuxta uerbum Domini, quod locutus fue-
 9 rat per seruos suos prophetas. * Factum est
 10 autem hoc per uerbum Domini contra Iuda-
 11 m, ut auferret eam coram se propter pec-
 12 cata Manasse uniuersa quae fecit, & propter
 13 sanguinem innoxium, quem effudit: & im-
 14 pleuit Ierusalem cruore innocentium: & ob-
 15 hanc rem noluit Dominus propitiari. * Re-
 16 liqua autem scripta sunt in Ioa Kim, & uniuersa

quae fecit, nonne haec scripta sunt in Libro ser-
 2 monum dierum regum Iuda? Et dormiuit
 3 Ioa Kim cum patribus suis: & regnauit Ioa-
 4 chin filius eius pro eo. * Et ultra non addidit
 5 rex Aegypti, ut egroderetur de terra suatule-
 6 rat enim rex Babylonis a riuo Aegypti usque
 7 ad flumem Euphratē, omnia quae fuerant
 8 regis Aegypti. * Decem & octo annorum erat
 9 Ioa chin cum regnare cepisset, & tribus men-
 10 sibus regnauit in Ierusalem: nomen matris
 11 eius Nobeſta filia Elnathan de Ierusalem.
 12 * Et fecit malum coram Domino, iuxta om-
 13 nia quae fecerat pater eius. * I In tempore il-
 14 lo ascenderunt serui Nabuchodonosor regis
 15 Babylonis in Ierusalem, & circūdata est urbs
 16munitionibus. * Venitque Nabuchodonosor
 17 rex Babylonis ad ciuitatem cum seruis suis
 18 ut oppugnarent eam. * Egrediusque est Ioa-
 19 chin rex Iuda ad regē Babylonis, ipse & mater
 20 eius, & serui eius, & principes eius, & eunu-
 21 chi eius: & suscepit eum rex Babylonis anno
 22 octauo regni sui. * Et protulit in ille omnes
 23 thesauros domus Dñi, & thesauros domus re-
 24 gis: & concidit uniuersa uasa aurea, quae fece-
 25 rat Salomon rex Israel in templo Domini
 26 iuxta uerbum Domini. * Et transfultit om-
 27 nem Ierusalem, & uniuersos principes, & om-
 28 nes fortes exercitus, decem milia, in captiui-
 29 tatem: & omnem artificem & clusorem: ni-
 30 hilq. relictum est, exceptis pauperibus popu-
 31 li terrae. * I Transfultit quoque Ioa chin in Ba-
 32 bylonem, & matrem regis, & uxores regis, &
 33 eunuchos eius: & iudices terrae duxit in capti-
 34 uitatem de Ierusalem in Babylonē. * Et om-
 35 nes uiros robustos, septem milia, & artifices,
 36 & clusores mille, omnes uiros fortes & bella-
 37 tores: duxitque eos rex Babylonis captiuos in
 38 Babylonem. * I Et constituit Matthaniam
 39 patrū eius pro eo: imposuitq. nomen ei Se-
 40 deciam. * Viginti annis & primum annum
 41 ætatis habebat Sedecias cum regnare cepisset,
 42 & undecim annis regnauit in Ierusalem:
 43 nomen matris eius erat Amital, filia Ieremīae
 44 de Lobna. * Et fecit malum coram Domi-
 45 no, iuxta omnia quae fecerat Ioa Kim. * Tra-
 46 cebatur enim Dominus contra Ierusalem &
 47 contra Iudam, donec projiceret eos a facie
 48 suae recessitq. Sedecias a rege Babylonis.

C A P. XXV.

1 AD quē autem anno nono regni eius,
 2 mense decimo, decima die mensis, venit
 3 Nabuchodonosor rex Babylonis, ipse & om-
 4 nes exercitus eius in Ierusalem, & circūda-
 5 derunt eam: & extraxerunt in circuitu eius
 6munitiones. * Et clausa est ciuitas atque val-
 7 lata usq. ad undecim annum regis Sedeciae,
 8 nona die mensis: praeualuitque fames in ci-
 9 uitate, nec erat panis populo terrae. * Et in-
 10 terrupta est ciuitas: & omnes uiri bella-
 11 tores nocte fingerant per uiam portae, quae

I Deut. 1.
2.1I 2. Paral.
36. b. 10
Ezech. 2.
a. 6. & 11:
b. 4I Jer. 37.
2. 1. & 52.
2. 1I Jer. 39. 2.
4. & 52. a.
4

B est inter duplicem murum ad hortum regis
(porro Chaldæi obfidebant in circuitu ciuitatem)
fugit itaque Sedechias per viam, quæ
ducit ad campeſtria ſolitudo. * Et perſe-
cutus eſt exercitus Chaldæorum regem, com-
prehenditq. eum in planitie Iericho: & om-
nes bellatores, qui erant cū eo, diſperſi ſunt,
& reliquerunt eum. * Apprehenſum ergo re-
gem duxerunt ad regem Babylonis in Re-
blatha: qui locus eſt cum eo iudicium.
* Filios autem Sedechæ occidit coram eo, &
oculos eius effudit, viavitq. eum catenis, &
adduxit in Babylonem. * Menſe quinto, ſep-
tima die menſis, ipſe eſt annus nonus deci-
mus regis Babylonis: venit Nabuzardan prin-
ces exercitus, ſeruus regis Babylonis, in Ie-
ruſalem. * I Et ſuccendit domum Domini,
& domum regis: & domos Ieruſalem, om-
nemq. domum combuſit igni. * Et muros
Ieruſalem in circuitu deſtruxit omnis exer-
citus Chaldæorum, qui erat cum principe mi-
litum. * Reliquam autem populi partem,
quæ remanſerat in ciuitate, & perſugas, qui
transfugerant ad regem Babylonis, & reli-
quum vulgus tranſtulit Nabuzardan prin-
ceps militiæ. * Et de pauperibus terræ reli-
quit vinitores & agricolas. * I Columnas au-
tem æreas, quæ erant in templo Domini, &
baſes, & mare æreum quod erat in domo Do-
mini, confrugerunt Chaldæi, & tranſtulerunt
æ omne in Babylonem. * Ollas quoque æneas,
& trullas, & tridentes, & ſcyphos, & murti-
riola, & omnia vaſa ærea, in quibus miniſtra-
bant, tulerunt. * Necnon & thuribula, &
phialas: quæ aurea, aurea: & quæ argentea, ar-
gentea, tulit princeps militiæ, * id eſt, columnas
duas, mare vnum, & baſes quas fecerat Sa-
lomon in templo Domini: non erat pondus
æris omnium vaſorum. * I Decem & oſto

cubitos altitudinis habebat columna vna: &
capitellum æreum ſuperſe altitudinis trium
cubitorum: & retiaculum, & malogranata
ſuper capitellum columnæ, omnia ærea: ſimi-
lem & columna ſecunda habebat ornatum.
* Tulit quoque princeps militiæ Saraiam ſa-
cerdotem primum, & Sophoniam ſacerdo-
tem ſecundum, & tres ianitores. * Et de ci-
uitate eunuchum vnum, qui erat præſectus iu-
per bellatores viros: & quinque viros de his,
qui ſteterant coram rege, quos reperit in ciui-
tate: & Sophem principem exercitus, qui pro-
babat tyrones de populo terræ: & ſenagata
viros vulgo, qui inuenti fuerant in ciuitate.
* Quos tollens Nabuzardan princeps militiæ,
duxit ad regem Babylonis in Reblatha.
* Petuſitq. eos rex Babylonis, & interfecit
eos in Reblatha in terra Emath: & tranſlatos
eſt Iuda de terra ſua. * Populo autem, qui re-
lictus erat in Terra Iuda, quem dimiſerat Na-
buchodonosor rex Babylonis, præfecit Godo-
liam filium Ahicam filij Saphan. * Quod
cū audiſſent omnes duces militiæ, ipſi & vi-
ri qui erant cū eis, uidelicet q. conſtituiſſet rex
Babylonis Godoliam: venerunt ad Godoliam
Maſpha, Iſmahel filius Nathanie, & Iohanan
filius Caree, & Saraia filius Thaneumeth Ne-
tophathites, & Iezonias filius Maachathi, ipſi
& ſocij eorum. * Iurauitq. Godolias ipſis &
ſocijs eorum, dicens: Nolite timere ſeruire
Chaldæis: manete in terra, & ſeruite regi Ba-
bylonis, & bene erit vobis. * Factum eſt au-
tem in menſe ſeptimo, venit Iſmahel filius
Nathanie, filij Eliſama de ſemine regio, &
decem viri cū eo: pereuſeruntq. Godoliam,
qui & mortuus eſt: ſed & Iudros & Chal-
dæos, qui erant cum eo in Maſpha. * Con-
ſurgensq. omnis populus a paruo uſque ad
magnum, & principes militum venerunt in

Ier. 52. c.
17
2. Par. 32.
15

7 Aegyptum timentes Chaldaeos. * Factum
est vero in anno trigelimo septimo transmi-
grationis ioachin regis Iuda, mense duode-
cimo, vigesima septima die mensis subleuauit
Euthimerodach rex Babylonis, anno, quo re-
gnare coeperat, caput ioachin regis Iuda de
carcere. * Et locutus est ei benigne & posuit

29 thronu eius super thronu regum, qui erant
eo in Babylone. * Et mutauit vestes eius,
quas habuerat in carcere, & ei medebat panē
semper in conspectu eius cunctis diebus uite
sue. * Annonam quoque constituit ei sine in-
termissione, quæ & dabatur ei a rege per sin-
gulos dies omnibus diebus uite sue.

LIBER PRIMVS

PARALIPOMENON,

Hebraice Dibre Haiamim.

CAPVT PRIMVM.

Gen. 2. 5.
11. 4. d. 23.
3. b. 10

Gen. 10.
1. a

DAM, Seth, Enos, * Can-
nan, Malael, Jared, * He-
noch, Mathusale, Lamech,
* Noe, Sem, Cham, & Ia-
pheth. * Filij Iaphech: Go-
mer, & Magog, & Madai, &
Iauan, Thubal, Mosoch, Thi-

6 ras. * Porro filij Gomer: Akenoz, & Riphath,
7 & Thogorma. * Filij autem Iauan: Elifā
8 & Tharhis, Cethim & Dodanim. * Filij Cham:
9 Chus, & Mesraim, & Phut, & Chanaan. * Fi-
10 lij autem Chus: Saba, & Heuila, Sabatha, &
11 Regma, & Sabathacha. Porro filij Regma: Sa-
12 ba, & Dudan. * Chus autem genuit I Nemi-
13 rodiste cepit esse potens in terra. * Mesraim
vero genuit Eulim, & Ananim, & Laabin,
14 & Nephthim, * Phetrusim quoque, & Cas-
15 lum: de quibus egressi sunt Philisthiim, &
16 Caphorim. * Chanaan vero genuit Sidonē
17 primogenitum suum, Hethaū quoque,
18 & Iebusum, & Amorrhæum, & Gerge-
19 sum, * Heuzaūq. & Aracū, & Sineum.

16 * Aradiū quoque, & Samazum, & Hama-
17 thzum. * Filij I Sem: Aelam, & Assur, & Ar-
18 phaxad, & Lud, & Aram, & Hus, & Hul, &
19 Gether, & Mosoch. * Arphaxad autē genuit
20 Sale, qui & ipse genuit Heber. * Porro He-
ber nati sunt duo filij, nomen vni Phaleg,
quia in diebus eius diuisa est terra; & nomen
21 fratris eius Iectan. * Iectan autem genuit El
22 modad, & Saleph, & Asamoth, & Iare, * A-
23 doram quoque, & Huzal, & Decla, * Hebal
24 etiā, & Abimael, & Saba, necnon * Ophir,
25 & Henila, & Iobab. omnes illi filij Iectan:
26 * Sem, Arphaxad, Sale, * Heber, Phaleg, Ra-
27 gau, * Serug, Nachor, Thare, * Abram, ille
28 est Abraham. * Filij autem Abrahā, Isaac
29 & Ismahel. * Et hæ generationes eorum. Pri-
30 mogeniti I Ismahelis, Nabsioth, & Cedar,
31 & Adbeel, & Mabsam, & Masma, & Duma,
32 Masfa, Hadad, & Thema, * Ietur, Naphis,
33 Cedma. hi sunt filij Israhelis. * Filij autem
34 Ceturę concubinę Abraham, quos genuit:
35 Zamran, Iectan, Madan, Madian, Iseboe, &

Gen. 10.
d. 22. 11. b
10

Gen. 11.
d. 26
Gen. 25.
b. 12

Sue. Porro filij Iecfant Saba, & Dadan. Filij autem Dadam: Assurim, & Latuffim, & Laomim. * Filij autem Madian: Ephra, & Ephra, & Henoch, & Abida, & Eldaa. omnes hi, filij Ceturx. * Genuit & autem Abraham Isaac: cuius fuerunt filij Esau, & Israel. * Filij Esau: Eliphaz, Rahuel, Iehus, Ihelom, & Core. * Filij Eliphaz: Theman, Omar, Sephi, Gathan, Cenez, Thamna. Amalec. * Filij Rahuel: Nahath, Zaza, Sumna, Meza. * Filij Seir: Lotan, Sobal, Sebeon, Ana Dison, Efer, Disan. * Filij Lotan: Hori, Homam. Soror autem Lotan fuit Thamna. * Filij Sobal: Ailian, & Manafath, & Ebal, Sephi & Onam. Filij Sebeon: Aia & Ana. Filij Ana: Dison. * Filij Dison: Hamram, & Efeban & Iechran, & Charan. * Filij Efer: Balaan, & Zauan, & Iacau. Filij Disan: Hurs & Aran. * Isti sunt reges, qui impetauerunt in Terra Edom: antequam eisset rex super filios Israel: Bale filius Beor: & nomen ciuitatis eius, Donaba. * Mortuus est autem Bale, & regnauit pro eo Iobab filius Zare de Fosra. * Cumque & Iobab fuisset mortuus, regnauit pro eo Husum de Terra Themanorum. * Obijt quoque & Husum, & regnauit pro eo Adad filius Padad, qui percussit Madian in Terra Moab: & nomen ciuitatis eius Auith. * Cumque & Adad fuisset mortuus, regnauit pro eo Semla de Masfeca. * Sed & Semla mortuus est, & regnauit pro eo Saul de Rohoboth, quae iuxta amnem sita est. * Mortuo quoque Saul, regnauit pro eo Balanan filius Achobor. * Sed & hic mortuus est, & regnauit pro eo Adad: cuius uerbis nomen fuit Phau, & appellata est uxor eius Meerael filia Mattred filiae Mezaab. Adad autem mortuus: dices pro regibus in Edom esse ceperunt: dux Thamna, dux Aluad dux Iecheth, dux Oolibama, dux Ela, dux Phinon, dux Cenez, dux Theman, dux Mabser, dux Magdiel, dux Hiram. hi duces Edom.

C A P. II.

Filij autem Israel: Ruben, Simeon, Leui, Iuda, Issachar, & Zabulon. * Dan, Issachar, Benjamin, Neptulali, Gad & Aser. * Filij Iuda: Her, Onan, & Sela: hi tres nati sunt ei de filia Sue Chanamitide. Fuit autem Her primogenitus Iuda, malus coram Domino, & occidit eum. * Thamar autem nurus eius peperit ei Phares & Zara. omnes ergo filij Iuda, quinque. * Filij autem Phares: Hesron & Hamul. * Filij quoque Zare: Zarmi, & Echan, & Eman, Chalchal quoque, & Daray simul quinque. * Filij & Charmi: Achan, qui turbauit Israel, & peccauit in furto anathematis. * Filij Echan: Azarias. * Filij autem Hesron qui nati sunt ei: Ierameel, & Rani, & Calubi. * Porro Rani genuit Aminadab. Aminadab autem genuit Nahathiu, princeps

11 pem filiorum Iuda. * Nahathiu quoque genuit Salma, de quo ortus est Booz. * Booz uero genuit Obed, qui & ipse genuit Isai. 12 * Isai autem genuit primogenitum, Eliab, secundum Abinadab, tertium Simma, 13 * quartum Nathanael, quintum Raddai, 14 * sextum Asom, septimum Daud. * quorum 15 sorores fuerunt Sattuia, & Abigail. Filij Saruiz: Abisai, Ioab, & Aiael, tres. * Abigail autem genuit Amasa, cuius pater fuit Iether 16 Ismahelites. * Caleb uero filius Hesron accepit uxorem nomine Azuba, de qua genuit Iericho: fueruntque filij eius Iaser, & Sobab, & 17 Ardon. * Cumque mortua fuisset Azuba, accepit uxorem Caleb, Ephrata: quae peperit ei 18 Hur. * Porro Hur genuit Uri: Uri genuit Bezeleel. * Post hac ingressus est Hesron ad filium Machir patris Galaad, & accepit eam eum esset annorum sexaginta: quae peperit ei 19 Segub. * Sed & Segub genuit Iair, & possedit 20 viginti tres ciuitates in Tetra Galaad. * Cepitque Gessur, & Aram oppida Iair, & Canath, & uiculus eius sexaginta ciuitatum. omnes isti, filij Machir patris Galaad. * Cum autem mortuus esset Hesron, ingressus est Caleb ad Ephratha. Habuit quoque Hesron uxorem Abia: quae peperit ei Ashur patrem Thecuiz. * Nati sunt autem filij Ierameel primogeniti Hesron, Ram primogenitus eius, & Buna, & Aram, & Asom, & Achia. * Duxit quoque uxorem alteram Ierameel, nomine Atara quae fuit mater Onan. * Sed & filij Ram primogeniti Ierameel, fuerunt Moos, Tamin, 28 & Achar. * Onan autem habuit filios Semei, & Iada. * Filij autem Semei: Nadab, & Abisur. * Nomen uero uxoris Abisur, Adisail, quae peperit ei Ahobban, & Motid. * Filij autem Nadab fuerunt Saled, & Apphaim. Mortuus est autem Saled absque liberis. * Filius uero Apphaim, Iesi: qui Iesi genuit Sefan. Porro Sefan genuit Oholai. * Filij autem Iada fratris Semei: Iether, & Ionathan. Sed & Iether mortuus est absque liberis. * Porro Ionathan genuit Phalethy, & Ziza. Isti fuerunt filij Ierameel. * Sefan autem non habuit filios, sed filias: & Aserum Aegyptium nomine 34 Teraa. * Deditque ei filiam suam uxorem: quae peperit ei Ehai. * Ehai autem genuit Nathan, & Nathan genuit Zabadi. * Zabadi quoque genuit Ophlai, & Ophlai genuit Obed, & Obed, genuit Ietur, & Ietur genuit Azariam, * Azarias genuit Heller, & Heller genuit Elasa, * Elasa genuit Sisamoi, Sisamoi genuit Sellum, * Sellum genuit Ieamiam, Ieamia autem genuit Elishama. * Filij autem Caleb fratris Ierameel: Mesu primogenitus eius, ipse est pater Ziphi: & filij Marei patris 43 Hebron. * Porro filij Hebron, Core, & Thaphua, & Recem, & Samma. * Samma autem genuit Raham, patrem Iercam, & Recem genuit Sammai. * Filius Sammai, Maon: &

46 Maon pater Bethsur. * Ephra autem concubina Caleb peperit Haran, & Moia, & Gezez. Porro Haran genuit Gezez. * Filij autem Iahaddai, Regom, & Ioathan, & Gefan, & Phaler, & Ephra, & Saaph. * Concubina Caleb Maaceli, peperit Saber, & Tharana. * Genuit autem Saaph pater Madmena, Sue patrem Machbena, & patrem Gabaa. Fili vero Caleb, fuit Achfa. * Hi erant filij Caleb, filij O Hur primogeniti Ephratha, Sobal pater Casriathiarim. * Salma pater Bethlehem, Hariph pater Bethgader. * Fuerunt autem filij Sobal patris Cariathiarim. Qui videbat dimidium requieit onum. * Et de cognatione Cariathiarim, Iethere, & Aphuthi, & Semathie, & Maferet. Ex his egressi sunt Saraita, & Esbaolite. * Filij Salma, Bethlehem, & Nerophathi. Cognom domus Iobab, & Dimidium requieitionis Sarai. * Cognationes quoque scribam habuisse in Iabes, Canentes atque Resonantes, & in tabernaculis commorantes. Hi sunt Cana, qui venerunt de Calore patris domus Reuab.

C A P. III.

1 **A**uid vero hos habuit filios, quieinati sunt in Hebron: primogenitum Amnon ex Achinoam Iezrahelide, secundum Daniel de Abigail Carmelide, tertium Absalom filium Maacha filie Tholmai regis Gesur, quartum Adoniam filium Aggich, quintum Saphatiam ex Abital, sextum Iethrahani de Eglavore sua. * Sex ergo nati sunt ei in Hebron, ubi regnavit septem annis & sex mensibus. Triginta autem & tribus annis regnavit in Ierusalem. * Porro in Ierusalem nati sunt ei filij Simmaa, & Sobab, & Nathan, & Salomon, quattuor de Bethabee filia Ammiel, * Iebaar quoque & Elisama, * & Eliphaleth, & Nege, & Nepheg, & Iaphia, * necnon Eliama, & Eliada, & Elipheleth, novem. * omne, hi, filij David absque filij concubinarum: habneruntque forem I Thamar. * Filius autem Salomonis, Roboam: cuius Abia filius genuit Afa. De hoc quoque natus est Iosaphat, * pater Ioram: qui Ioram genuit Ochoziam, ex quo ortus est Iosab: & huius Amasias filius genuit Azariam. Porro Azaria filius Iotham: procreavit Achaz patrem Ezechie, de quo natus est Manasses. * Sed & Manasses genuit Amos patrem Iosiaz. * Filij autem Iosiaz fuerunt, primogenitus Iohanan, secundus Ioa Kim, tertius Sedecias, quartus Seltum. * I De Ioa Kim natus est Iechonias, & Sedecias. * Filij Iechoniz fuerunt, Afsir, Salathiel, * Melchiram, Phadaia, Sennefer, & Iecemia, Nanai, & Nadabab. * De Phadaia orti sunt Zorobabel & Semei. Zorobabel genuit Moraiam, Hananiam, & Salomith forem eorum: * Hasabab quoque, & Ohel, & Parachuan, & Hasadian, Iosabhesed,

11 quinque. * Filius autem Hanania, Phaltias: pater Ieseiz, cuius filius Raphaia. huius quoque filius, Anan, de quo natus est Obdia, cuius filius fuit Sechenias. * Filius Secheniz, Semeia: cuius filij Hattus, & Iegaal, & Baria, & Naaria, & Saphat, sex numero. * Filius Naariz, Elioenai, & Ezechias, & Ezricam, tres. * Filij Elioenai, Oduia, & Eliasub, & Phelcia, & Accub, & Iohanan, & Dalaia, & Anani, septem.

C A P. IIII.

1 **F**ilij Iuda: Phares, Hefron, & Charmi, & Hur, & Sobal. * Raia vero filius Sobal genuit Iahath, de quo nati sunt Ahumai, & Laad: hae cognationes Sarathi. * Ista quoque stirps Etam: Iezrahel, & Iesema, & Iedebos. Nomen quoque sororis eorum, Asalephuni. * Phanuel autem pater Gedor, & Ezer pater Hofa. isti sunt filij Hur primogeniti Ephratha patris Bethlehem. * Asur vero patri Thecuz erant duae uxores, Halaa, & Naara. * Peperit autem ei Naara, Oozam, & Hephher, & Themani, & Ahafhari. isti sunt filij Naara. * Porro filij Halaa, Sereth, Ilaar, & Echnan. * Cos autem genuit Anob, & Soboba, & cognationem Aharehel filij Arem. * Fuit autem Iabes inclutus pater fratribus suis, & mater eis vocavit nomen illius Iabes, dicens: Quia peperit eum in dolore. * Inuocavit vero Iabes Deum Israel, dicens: Si benedicens benedixeris mihi, & dilataueris terminos meos, & fuerit manus tua mecum, & feceris mea malicia non opprimi: Et praestitit Deus quae precatus est. * Caleb autem frater Sua genuit Mahir, qui fuit pater Eschon. * Porro Eschon genuit Bethphali, & Phelso, & Tchinna patrem vrbis Naas: hi sunt viri Recha. * Filij autem Cenez, Othoniel, & Saraia. Porro filij C Othoniel, Hathab, & Maonathi. * Maonathi genuit Ophra, Saraia autem genuit Ioab patrem Vallis artificum: ibi quippe artifices erant. * Filij vero Caleb filij Iephone, Hir, & Ela, & Naham. Filij quoque Ela: Cenez. * Filij quoque Ialeleel: Ziph, & Zipha, Thiria, & Asrael. * Et filij Ezra, Iether, & Mered, & Ephra, & Ialon, genuitque Mariam, & Sammai, & Iesba patrem Eschamo. * Vxor quoque eius Iudaa, peperit Iared patrem Gedor, & Heber patrem Socho, & Ieruiel patrem Zano. hi autem filij Bethia filia Pharaonis, quam accepit Mered. * Et filij Moab Odaiz sororis Naham patris Ceila, Garmi, & Eschamo, qui fuit de Machathi. * Filij quoque Simon, Amnon, & Rimna filius Hanan, & Thilon. Et filij Iefi, Zoheth, & Benzoheth. * Filij I Sela, filij Iuda: Her pater Aecha, & Laada pater Marefa, & cognationes domus operantium byssum in Domo iuramenti. * Et qui stare fecit Solem, virique Mendacij,

& Securus, & Incendens, qui principes fuerunt in Moab, & qui reuersi sunt in Lahem. hec autem uerba uetera. * Hi sunt figuli habitantes in Plantationibus, & in Sepibus, apud regem in operibus eius, commoratique sunt ibi. * Filij Simeon: Namuel & Iamin, Iarib, Zara, Saul. * Sellum filius eius, Mapfam filius eius, Masma filius eius. * Filij E. Masma: Hamuel filius eius, Zachur filius eius, Seimei filius eius. * Filij Seimei fedecim, & filij sex: fratres autem eius non habuerunt filios multos, & uniuersa cognatio non potuit adquare suum nomen filiorum Iuda. * Habitauerunt autem in Bersabee, & Molada, & Hafarshah, & in Bala, & in Amon, & in Tholad, & in Bathuel, & in Horma, & in Siceleg, & in Beethmarchaboth, & in Hafarsuim, & in Methberai, & in Saarim. hec ciuitates eorum usque ad regem David. * Villa quoque eorum: Etam, & Aen, Remmon, & Thochen, & Asan, ciuitates quinque. * Et uniuersi uiculi eorum per circuitum circuitum istarum usque ad Eaal. hec est habitatio eorum, & sedium distributio. * Mosobab quoque & Lemlech, & Iosa filius Amasie, & Ioel, & Iehu filius Iosabab filij Saraie filij Asiel, & Elioenai, & Iacoba, & Isuhaia, & Asaia, & Adiel, & Ismiel, & Banaia. * Ziza quoque filius Sephei filij Allon filij Idia filij Semri filij Samaia. * Isti sunt nominati principes in cognationibus suis, & in domo affinitatum suarum multiplicati sunt uementer. * Et profecti sunt ut ingrederentur in Gador usque ad Orientem uallis, & ut quarent pascua gregibus suis. * Inneneruntque pascuas uberes, & ualde bonas, & terram latissimam & quietam & fertilem, in qua ante habitauerant de stirpe Chiam. * Hi ergo uenerunt, quos supra descripsimus nominatim, in diebus Ezechie regis Iuda: & percusserunt tabernacula eorum, & habitatores qui inuenti fuerant ibi, & deleuerunt eos usque in presentem diem: habitaueruntque pro eis, quoniam uberrimas pascuas ibidem reppererunt. * De filijs quoque Simeon abierunt in montem Seir uiri quingenti, habentes principes Phalthiam & Naariam & Raphaiam & Oziel filios Iessi: & percusserunt reliquias, quae eua dere poterant, Amalecitarum, & habitauerunt ibi pro eis usque ad diem hanc.

C A P. V.

Filij quoque Ruben primogeniti Israel (ipse quippe fuit primogenitus eius: sed cum uiolasset thorum patris sui, data sunt primogenita eius filijs Ioseph filij Israel, & non est ille reputatus in primogenitum). * Porro Iudas, qui erat fortissimus inter fratres suos, de stirpe eius principes geminati sunt: primogenita autem reputata sunt Ioseph. * filij Ruben primogeniti Israel

rael: Enoch, & Phallu, Efron, & Carmi. * Filij Ioseph: Samia filius eius, Gog filius eius, Seimeifilius eius, * Micha filius eius, Reia filius eius, Eaal filius eius, * Beera filius eius, quem captiuum duxit Thelgathphal rex Assyriorum, & fuit princeps in tribu Ruben. * Fratres autem eius, & uniuersa cognatio eius, quido numerabantur per familias suas, habuerunt principes Iehiel, & Zachariam. * Porro Bala filius Azaz, filij Samma, filij Ioel, filij habitauit in Aroer usque ad Nebo, & Beelmam. * Contra orientalem quoque plagam habitauitque ad introitum eremi, & flumen Euphratem. Multi quippe iumentorum numerum possidebant in Terra Galaad. * In diebus autem Saul preliati sunt contra Agareos, & interfecerunt illos, habitaueruntque pro eis in tabernaculis eorum, in omni plaga, quae respicit Orientem Galaad. * Filij uero Gad e regione eorum habitauerunt in Terra Basan usque Selcha: Ioel in capite, & Saphan secundum Iordanem, & Saphat in Basan. * Fratres uero eorum secundum domos cognationum suarum, Michael, & Mosillam, & Sebe, & Iorai, & Iachan, & Zie, & Heber, septem. * Filij Abihail, filij Huri, filij Bala, filij Galaad, filij Michael, filij Iessei, filij Ieddo, filij Buz. * Fratres quoque filij Abiel, filij Guni, princeps domus in familijs suis. * Et habitauerunt in Galaad, & in Basan, & in uiculis eius, & in castris suburbanis Saron, usque ad terminos. * Omnes hi, numerati sum in diebus Iochan regis Iuda, & in diebus Ieroboam regis Israel. * Filij Ruben, & Gad, & dimidix tribus Manasse uiri bellatores, scuta portantes, & gladios, & tendentes arcum, eruditique ad prelia quadraginta quatuor millia, & septingenti sexaginta procedentes ad pugnam. * Dimicauerunt contra Agareos: Iurathero, & Naphis, & Nolah. * prebuerunt eis auxilium. Traditi sunt in manus eorum Agarei, & uniuersi, qui fuerant cum eis, quia Deus inuocauerunt cum prelaerentur: & exaudivit eos, eo quod credidissent in eum. * Ceperuntque omnia quae possederant, camelorum quinquaginta millia, & ouium ducenta quinquaginta millia, & asinos duo millia, & animas hominum centum millia. * Vulnerati autem multi corruerunt. D fuit enim bellum Domini. Habitaueruntque pro eis usque ad transmigrationem. * Filij quoque dimidix tribus Manasse possederunt terram a finibus Basan usque Baal, Hermon, & Sanir, & montem Hermon, ingens quippe numerus erat. * Et hi fuerunt principes domus cognationis eorum, Ipher, & Ieli, & Eliel, & Eriel, & Ieremia, & Odora, & Iediel uiri fortissimi & potentes, & nominati duces in familijs suis. * Reliqui uero autem Deum patrum suorum, & seruauit ut possit

deus populum in terris, quos abstulit Deus co-
ram eis. * & suscitavit Deus Israel spiritum:
Phul regis Assyriorum, & spiritum Thelgar-
phalnar regis Afsur, & transfudit Ruben, &
Gad, & dividit illi tribum Manasse, & addu-
xit eos in Labela, & in Habor, & Ara, & flu-
vium Gozan, vsque ad diem hanc.

CAP. VI.

Filijs Levi: Gerson, Caath, & Merari. * Fi-
lij Caath: Amram, Isaar, Hebron, & O-
ziel. * Filijs Amram. Aaron, Moyses, & Ma-
ra: Filijs Aaron: Nadab, & Abiu, Eleazar, &
Ithamar. * Eleazar genuit Phinees, & Phi-
nees genuit Abiſue. * Abiſue uero genuit
Boſei, & Boci genuit Ozi. * Ozi genuit Za-
rarum, & Zaras genuit Meraioth. * Porro
Meraioth genuit Amariam, & Amarias ge-
nuit Achitob. * Achitob genuit Sadoc, & Sa-
doc genuit Achimaas. * Achimaas genuit
Azariam, Azarias genuit Iohanan, * Ioha-
nan genuit Azariam. ipſe eſt qui ſacerdotio
ſumptus eſt in domo, quam edificauit Salo-
mon in Ieruſalem. * Genuit autem Azarias
Amariam, & Amarias genuit Achitob, * A-
chitob genuit Sadoc, & Sadoc genuit Sellu.
* Sellu genuit Heliam, & Helias ge-
nuit Azaria. * Azarias genuit Sara-
iam, & Saraias genuit Iofede. * Por-
ro Iofede egreſſus eſt, quando tranſiit
Dominus Iudaam, & Ieruſalem: perma-
nus Nabuchoſoſor. * Filijs ergo Levi:
Gerson, Caath, & Merari. * Et hec nomina
filiorum Gerson: Lobi, & Semei. * Filijs
Caath: Amram, & Isaar, & Hebron, & Oziel.
* Filijs Merari: Moholi, & Min. Hi autem co-
gnationes Levi ſecundum familias eorum.
Gerson, Lobi filius eius, Iahath filius
eius, Zamma filius eius, * Ioab filius eius,
Addo filius eius, Zara filius eius, Iethrai fi-
lius eius. * Filijs Caath, Aminadab fi-
lius eius, Core filius eius, Aſir filius
eius, * Elcana filius eius, Abiaſaph filius
eius, Aſir filius eius. * Thahath filius eius,
Viel filius eius, Ozias filius eius, Sau-
filius eius. * Filijs Elcana. Amaſai &
Achimoſ. * Eleaui. Filijs Elcana: Sapha-
ſius eius, Nahath filius eius, * Elab filius
eius, Ieroſam filius eius, Elcana filius eius.
* Filijs Samuel primogenitus Vaſeni, & A-
hoi. * Filijs autem Merari, Moholi: Lobi fi-
lius eius, Semei filius eius, Oza filius eius.
* Samma filius eius, Haggia filius eius, Aſa-
ia filius eius. * Iſti ſunt, quos conſtituit Da-
uid ſuper cantores domus Domini, ex quo
conſtituta eſt arca: * & miniſtrabant coram
re, in aculo teſtimonij, canentes donec ſolli-
ficaret Salomon domum Domini in Ieruſa-
lem. Habant autem iuxta ordinem ſuum in
miniſterio. * Hi uero ſunt, qui adhibebant
ſibiſ, ſui, de filijs Caath, Hemam cantor

34 filius Iohel. filij ſamuel, * filij Icana, filij
35 Ieroſam, filij Eliel, filij Thohu, * filij Suph,
36 filij Elcana, filij Mahath, filij Amaſai, * filij
Elcana, filij Iohel, filij Azariz, filij Sopho-
37 niz, * filij Thahath, filij Aſir, filij Abiaſaph,
38 filij Core, * filij Iſaar, filij Caath, filij Leui,
39 filij Iſrael. * Et frater eius Aſaph, qui ſtabat
a dextris eius, Aſaph filius Barachiz, filij Sa-
40 maa, * filij Michael, filij Baſiz, filij Mel-
41 chiz, * filij Athanaï, filij Zara, filij Adaa,
42 * filij Pethan, filij Zamma, filij Semei, * filij
43 Ieth, filij Gerson, filij Leui. * Filijs autem
44 Merari fratres eorum, ad ſiniſtram, Ethan fi-
lius Cuſi, filij Abdi, filij Maloch, * filij Ha-
45 ſabiz, filij Amaſiz, filij Helciz, * filij Ama-
46 ſai, filij Boni, filij Somer, * filij Moholi, filij
47 Muſi, filij Merari, filij Leui. * Fratres quo-
48 que eorum Leuitz, qui ordinati ſunt in con-
ſuetum miniſterium abernaculi domus Domi-
49 ni. * Aaron uero, & filij eius adolebant incen-
ſu ſuper altare holocausti, & ſuper altare thy-
miamatis, in omne opus ſancti ſanctorum: & ut
precarentur pro Iſrael iuxta omnia, quæ præ-
50 ceperat Moyses ſeruus Dei. * Hi ſunt autem filij
Aaron: Eleazar filius eius, Phinees filius eius,
51 Abiſue filius eius, * Boci filius eius, Ozi fi-
52 lius eius, Zarahia filius eius, * Meraioth fi-
lius eius, Amarias filius eius, Achitob filius
53 eius, * Sadoc filius eius, Achimaas filius eius,
54 * Et hec habitacula eorum per viſcos atque
conſoniam, filiorum ſcilicet Aaron, iuxta cogna-
tiones Caathitarum: ipſi enim forte contige-
55 rant. * Dederunt igitur eis Hebron in terra
E Iuda, & ſuburbana eius per circuitum:
56 * Agros autem ciuitatis, & villas, Caleb fi-
57 lio Iephone. * Porro filijs Aaron dederunt
ciuitates ad conſugiendum Hebron, & Lobi-
58 na, & ſuburbana eius, * Iether quoque, &
Eſthemo cum ſuburbanis ſuis, ſed & Helon,
59 & Dabir cum ſuburbanis ſuis, * Aſan quo-
que, & Pedſeſeſeſe & ſuburbana earum.
60 * De tribu autem Benjamin. Gabee & ſubur-
bana eius, & Almach cum ſuburbanis ſuis, Ana-
thoth quoque cum ſuburbanis ſuis. omnes
ciuitates, tredecim, per cognationes ſuas.
61 * Filij autem Caath reſiduiſ de cognatione
ſua, deleſerunt ex aliſtiſ tribu Manaeſe in
62 poſteſ ſuorum urbes decem. * Porro filijs Ge-
ſon per cognationes ſuas de tribu Iſaſchar,
& de tribu Aſer, & de tribu Nephthali, & de
tribu Manaeſe in Gaſan, urbes tredecim.
63 * Filij autem Merari per cognationes ſuas
de tribu Ruben, & de tribu Gad, & de tribu
Zabul. & deleſerunt forte ciuitates duodecim.
64 * Dederunt quoque filijs Iſrael Leuitis ciui-
tates, & ſuburbana earum: de Ieremq. per
65 ſortem, ex tribu filiorum Iuda, & ex tribu fi-
liorum Simeon, & ex tribu filiorum Benia-
min urbes has, quas vocauerunt nomina ſuis
ſunt, * & hiſ, qui erant de cognatione fi-
liorum Caath, & fueruntq. ciuitates in ter-

I ſof. 11. b

10

I ſof. 11. a

b. 10

67 minis eorum de tribu Ephraim. * Dederunt
ergo eis urbes ad coniungendum, Sichem cum
68 suburbanis suis in monte Ephraim, & Gazer
cum suburbanis suis, * Iecmaam quoque cum
69 suburbanis suis, & Bethoron similiter, * nec-
non & Helon cum suburbanis suis, & Geth-
70 remmon in eundem modum. * Porro ex di-
midia tribu Manasse, Aner, & suburbana eius,
Balaam & suburbana eius: his videlicet, qui
de cognatione filiorum Caath reliqui erant.
71 * Filij autem Gersom de cognatione dimi-
diz tribus Manasse Gaulon in Basan, & sub-
urbana eius, & Ashtaroth cum suburbanis
72 suis. * De tribu Issachar, Cedes & suburba-
na eius, & Dabereth cum suburbanis suis,
73 * Ramoth quoque & suburbana eius, & A-
nem cum suburbanis suis. * De tribu vero
74 Aser: Masal cum suburbanis suis, & Abdon
similiter, * Huac quoque & suburbana eius,
75 & Rohob cum suburbanis suis. * Porro de
tribu Nephthali, Cedes in Galilza & subur-
bana eius, Hamon cum suburbanis suis, & Ca-
76 riatthaim, & suburbana eius. * Filij autem
Merari residui: de tribu Zabulon, Remmo-
no & suburbana eius, & Thabor cum subur-
77 banis suis: * trans Iordanem quoque ex ad-
uerso Iericho contra Orientem Iordanis, de
tribu Ruben, Bosor in solitudine cum subur-
78 banis suis, & Iassa cum suburbanis suis, * Ca-
demoth quoque & suburbana eius, & Me-
79 phaat cum suburbanis suis. * Nec non de tri-
bu Gad, Ramoth in Galaad & suburbana
eius, & Manaim cum suburbanis suis, * Sed
80 & Heslebon cum suburbanis suis, & Iezer cum
suburbanis suis.

CAP. VII.

1 Porro filij Issachar Thola, & Phna, Iasub,
2 & Simeron, quartuor. * Filij Thola: Ozi
3 Raphael, & Ieriel, & Iemai, & Iebsem, &
4 Samuel, principes per domos cognationum
suarum. De stirpe Thola viri fortissimi nume-
5 rati sunt in diebus David, viginti duo millia
6 sexcenti. * Filij Ozi: Izrahia, de quo nati sunt
7 Michael, & Obadia, & Ioel, & Iesia, quinque
8 omnes principes. * Cumque eis per familias,
9 & populos suos, accendi ad praelium, viri for-
tissimi, triginta sex millia: multas enim ha-
10 buerunt uxores, & filios. * Frater quoque
11 eorum per omnem cognationem Issachar ro-
bustissimi ad pugnandum, octoginta septem
12 millia numerati sunt. * Filij Benjamin:
13 Bela, & Bechor, & Iadiel, tres. * Filij Bela:
14 Esbon, & Ozi, & Oziel, & Ierimoth, & Vrai,
15 quinque principes familiarum, & ad pugnan-
16 dum robustissimi: numerus autem eorum, vi-
17 ginti duo millia & triginta quatuor. * Porro
18 filij Bechor: Zamira, & Ioas, & Eliezer, &
19 Elhoenai, & Amri, & Ierimoth, & Abia, & A-
20 nathoth, & Almath: omnes hi filij Bechor.
21 * Numerati sunt autem per familias suas

principes cognationum suarum ad bella for-
tissimi, viginti millia & ducenti. * Porro filij
C Iadibel: Balan. Filij autem Balan: Ichus, &
Peniamin, & Aod, & Chanana, & Zethan, &
11 Tharsis, & Ahisahar. * omnes hi filij Iadibel,
principes cognationum suarum, viri fortissi-
12 mi, decem & septem millia, & ducenti ad pre-
13 lium procedentes. * Sepham quoque, & Ha-
14 pham filij Hiri: & Hasiu filij Aher. * Filij
autem Nephthali: Iasiel, & Guni, & Ieser, &
15 Sellum, filij Bala. * Porro filius Manasse, Ef-
16 riel: concubinaque eius Syra peperit Machir
patrem Galaad. * Machir autem accepit ux-
17 res filijs suis Hapthim, & Saphan: & habuit
18 sororem nomine Maacha: nomen autem se-
cundi, Salphaad, nateque sunt Salphaad filii.
19 * & peperit Maacha vxor Machir filium, vo-
20 catumque nomen eius Phares: porro nomen fra-
21 tris eius, Sares: & filij eius, Vlam, & Recen.
22 * Filius autem Vlam, Baadai hi sunt filij Ga-
23 laad, filij Machir, filij Manasse. * Soror autem
24 eius Regina peperit Virum decorum, & Abie-
25 zer, & Mohola. * Frater autem filij Semida,
26 Ahin, & Sechem, & Leci, & Anam. * Filij
autem Ephraim: Suthala, Eared filius eius.
27 Thahai filius eius, Elada filius eius, Tha-
28 hath filius eius, huius filius Zaad, & huius
29 filius Suthala, & huius filius Ezer et El-
30 lad: occiderunt autem eos viri Gethindige-
31 ra, quia deserderant ut inuaderent posses-
32 siones eorum. * Luxuigitur Ephraim pater
33 eorum multis diebus, et uenerunt fratres eius
34 ut consolarentur eum. * Ingressusque est ad
35 vxorem suam: quae concepit, & peperit filium,
36 et vocauit nomen eius Peria, eo quod in ma-
37 lis denis eius ortus esset: * filia autem eius
38 fuit Sara, quae edificauit Bethoron inferiorē
39 et superiorem, et Ozenara. * Porro filius
40 eius Rapha, et Reseph, et Thale, de quo natus
41 est Thaan, * qui posuit Laadan: huius quo-
42 que filius Ammiud, qui genuit Eliama, * de
43 quo ortus est Nun, qui habuit filium Iosue.
44 * Possessio autem eorum et habitatio, Bethel
45 cum filiabus suis, et contra orientem Noian
46 ac Occidentalem plagam Gazer et filij eius,
47 Sichem quoque cum filiabus suis, usque ad
48 Aza cum filiabus eius. * Iuxta filios quoque
49 Manasse Bethan et filias eius, Thanach et fi-
50 lias eius, Maggedo et filias eius: Dor et filias
51 eius: in his habitauerunt filij Ioseph, filij Is-
52 rael. * Filij I Aler: Iemna, et Iesia, et Iesui,
53 et Batia, et Sara sorores eorum. * Filii autē Maria:
54 Heber, et Melchiel: ipse est pater Baraii. *
55 Heber autē genuit Iephia, et Somer, et Ho-
56 tham, et Sua sororem eorum. * Filii Ieph-
57 G lat: Phoelech, et Chamaal, et Aioth: hi filij
58 Iephlat. * Porro filij Somer: Ahiet Roaga,
59 et Haba, et Aram. * Filii autem Helem fra-
60 tris eius: Supha, et Iemna, et Selter, et Amal.
61 * Filii Supha: Sue, Harnaphet, et Sual, et Be-
62 ri, et Iamra, * Bosor, et Hod, et Samma,

38 & Salua, & Iechran, & Bera. * Filij Ietheri
39 Iephone, & Phapha, & Ara. * Filij autem
40 Olla : Arce, & Haniel, & Refa. * Omnes hi
filij Afer, principes cognationum, electi at-
que fortissimi duces ducum : numerus autem
eorum atatis, quæ apud eum esset ad bellum, vigin-
ti sex milia.

C A P. VII.

Gen. 46. c. **B**eniamin autem genuit Bale primogeni-
tum suum, Abel secundum, Ahara ter-
tium, * Nohaa quartum, & Rapha quintum.
1 * Fueruntque filij Bale: Aidian, & Gera, & Ab-
2 aud, * Alaius quoque, & Naaman, & Alce, * sed
3 & Gera, & Sephuphan, & Huram. * Hi sunt
4 filij Ahod, principes cognationum habitan-
5 tium in Gaba, qui translati sunt in Mana-
6 hash. * Naaman autem, & Achia, & Gera ipse
7 transiit cum eo, & genuit Oza, & Ahind. * Porro
8 Saharaim genuit in regione Moab, post-
9 quam dimisit Hufini & Bera uxores suas. *
10 Genuit autem de Hodæ uxore sua Tobab,
11 & Sebia, & Moab, & Molchom, * Iehus quoque,
12 & Sechia, & Marna. hi sunt filij eius princi-
13 pes in familijs suis. * Mehufim vero genuit
14 Abitob, & Elphaal. * Porro filij Elphaal: Me-
15 ber, & Misam, & Samadhiæ edidit Ono,
16 & Lod, & filias eius. * Baria autem, & Sama
17 principes cognationum habitantium in Ai-
18 lon: hi fugauerunt habitatores Geth. * Et A-
19 mio, & Selæ, & Ierimoth, * & Zabadia, &
20 Arod, & Heder, * Michael quoque, & Iespha,
21 & Ioha filij Baria. * Et Zabadia, & Mosol-
22 lam, & Hezei, & Heber, & Iesamari, & Tez-
23 jia, & Tobab filij Elphaal, * & Iacim, & Ze-
24 chri, & Zabdi, * & Elioenai, & Selethai, & E-
25 iel, * & Adai, & Barai, & Samarath filij Se-
26 mei. * Et Iespham, & Heber, & Eliel, * & Ab-
27 don, & Zechri, & Hanan, * & Hanania, & Ae-
28 lam, & Anathothia, * & Iephada, & Phanuel
29 filij Sebae. * & Samari, & Sohoria, & Otho-
30 lia, * & Ieria, & Elia, & Zechri, filij Ieroha.
31 * hi patriarchæ, & cognationum principes,
32 qui habitauerunt in Ierusalem. * in Gabaon
33 Caitem habitauerunt Abigaton, & nomen
34 vxoris eius Maacha: * filiusque eius primo-
35 genitus Abdon, & Sur, & Cis, & Baal, & Na-
36 dab. * Gedor quoque, & Ahio, & Zacher, &
37 Macellochi: * & Macelloch genuit Samaa: ha-
38 bitaueruntque ex aduerso fratrurn suorum in
39 Ierusalem cum fratribus suis. * Ner autem
40 genuit Cis, & Cis genuit Saul. Porro Saul ge-
41 nuit Jonathan, & Melchisui, & Abinadab, et
42 Esbaal. * Filius autem Jonathan, Meribbaal:
43 & Meribbaal genuit Micha. * Filij Micha,
44 Phithon, & Melech, & Thara, & Ahaz. * et
45 D Ahaz genuit Ioadæ: et Ioadæ genuit Alamath,
46 & Azmoth, & Zamri: porro Zamri genuit
47 Moab, * & Moab genuit Baana, cuius filius fuit
48 Rapha, de quo ortus est Elasa, qui genuit A-

Reg. 14
g. 51
Inf. 9. g.
39.

38 sel. * Porro Afel sex filij fuerunt his nomini-
bus, Ezeici, Bocrus, Ismahel, Saria, Obdia, &
39 Hanan. omnes hi filij Afel. * Filij autem Efec
fratris eius, Vlam primogenitus, & Iehus se-
40 cundus, & Eliphalet tertius. * Fueruntque fi-
lij Vlam viri robustissimi: & magno robore
tendentes arcum: et multos habentes filios ac
nepotes, & fque ad centum quinquaginta. Om-
nes hi filij Beniamin.

C A P. IX.

1 **V**niuersus ergo Israel d. numeratus est: et
2 summa eorum scripta est in Libro regū
3 Israel, & Iuda: translataque sunt in Balyonē
4 propter delictum suum. * Qui autem habitab-
uerunt primi in possessionibus, et in vrbibus
5 suis: I Israel, et Sacerdotes, et Leuiti, et Nathi
6 rai. * Commorati sunt in Ierusalem de filijs
7 Iuda, et de filijs Beniamin, & de filijs quoque
8 Ephraim, et Manasse. * Othei filius Ammiud,
9 filij Amri, filij Omrai, filij Bonni, de filijs
10 Phares filij Iuda. * Et de Sileni: Afia primo-
11 genitus, et filij eius. * De filijs autem Za a:
12 Iehuel, et fratres eorum, sexcenti nonagiti.
13 * Porro de filiis Beniamin: Salo filius Mosol-
14 lam, filij Oduia, filij Afana: * et Iohania filij
15 Ieroham: et Ela filij Ozi, filij Mol ori: et
16 Mosollam filius Saphaiz, filij Rabi el, filij
17 Iebaniz, * et fratres eorum per familias suas,
18 nongenti quingenta. * Et omnes hi, princi-
19 pes cognationum per domos patrum suorum.
20 * De sacerdotibus autem: Iedaia, Iorab et Ia-
21 chin: * Azarias quoque filius Nelaiz, filij Mo-
22 sollam, filij Sadoc, filij Maraiot, filij Achil-
23 tob, pōtēfex de domo Dei. * Porro Adaias filius
24 Ieroham, filij Phasut, filij Melchiaz, et Ma-
25 sai filius Adiel, filij Terza, filij Mosollam, filij
26 Mosollamith. filij Emmer. * fratres quoque
27 eorum principes per familias suas, mille septin-
28 genti sexaginta, fortissimi robore ad facien-
29 dum opus ministerii in domo Dei. * De Ieu-
30 ris autem: Semeia filius Hasub filij Ezeici,
31 filij Haebia de filiis Merari. * Baebacar quo-
32 que carpentarius, et Galalei Mathania filius
33 Micha, filij Zechri, filij Asaph: * et Obdia fi-
34 lius Semeia, filij Galal, filij Idichun: Bara-
35 chia filius Aia, filij Phana, qui habitant in
36 atrijs Negrophati. * Ianitores autem: Sellum,
37 et Accub, et Telmon, et Ahimam: et frater eo-
38 rum Sellum princeps. * vique ad illud tem-
39 pus, in porta regis ad orientem, * b. i. ual ant.
40 per vices suas de filiis I eni. * Sellum vero fi-
41 lius Core filij Abisaph, filij Cote, cum fratri-
42 bus suis, et domo patris sui, hi sunt Corite su-
43 per opera ministerii, in cullos vestibulorum ta-
44 bernaculi: et familie eorum per vices castro-
45 rum Domini custodientes introitum. * I hi
46 necesse autem filios Eleazari, erat dux eorum
47 coram Domino. * Porro Zacharias filius Mo-
48 sollamia, ianitor portæ tabernaculi restimo-

21 nij. * Omnes hi electi in ostiarios per portat, ducenti duodecim : & descripti in villis propriis : quis constituerunt David, & Samuel Videmus, in fide sua : tam ipsos, quam filios eorum in ostijs domus Domini, & in tabernaculo victus suis. * Per quatuor ventos erant ostiarii. id est ad Orientem, & ad Occidentem, & ad Aquilonem, & ad Austrum.
 25 * Fratres autem eorum in vicinis morabantur, & veniebant in sabbatis suis de tempore usque ad tempus. * Hi quatuor Leuitis creditus erat omnis numerus ianitorum, & erant super exedras, & thesauros domus Domini. * Per gyrum quoque templi Domini morabantur in custodijs suis : ut cum tempus fuisset, ipsi mane aperirent fores. * De horum genere erant & super vasa ministerij : ad numerum eorum & inferebantur vasa, & efferebantur. * De ipsis & qui credita habebant vasa sanctuarij, praeerant similis, & vino, & oleo, & thuri, & aromatibus. * Filij autem sacerdotum vnguentum ex aromatibus conficiebant. * Et Mathathias Leuites primogenitus Sellum Coriez, praefectus erat eorum, qui in sartagine frigeantur. * Porro de filiis Caath fratribus eorum, super panes erant propositiois, ut semper nonos per singula Sabbata prepararent. * Hi sunt principes eorumque veras familias Leuitarum, qui in exedris morabantur, ut die ac nocte iugiter suo ministerio deservirent. * Capita Leuitarum, per familias suas principes, manserunt in Ierusalem. * In Gabaon autem commorati sunt pater Gabaon Iehiel, & nomen uxoris eius Maacha. * Fihus primogenitus eius Abdon, & Sus, & Cis, & Baah, & Ner, & Nadab, & Gedor quoque, & Ahio, & Zacharias, & Macelloth. * Porro Macelloth genuit Samaan : isti habitauerunt in regione fratrum suorum in Ierusalem, cum fratribus suis. * Ner autem genuit Cis : & Cis genuit Saul : & Saul genuit Ionathan, & Melchisna, & Abinadab, & Esbaal. * Filius autem Ionathan, Meribbaal : & Meribbaal genuit Micha.
 41 * Porro filij Micha, Phichon, & Melech, & Tharaa, & Ahaz. * Ahaz autem genuit Tara, & Tara genuit Alamath, & Amoth, & Zamri. Zamri autem genuit Moa. * Moa vero genuit Bahaa : cuius filius Raphael, genuit Elasa : de quo ortus est Aseel. * Porro Aseel sex filios habuit his nominibus, Bericam, Bocran, Ismahel, Saria, Obdia, Hanan. hi sunt filij Aseel.

I Sup. c. 29.

I Sup. c. 33.

CAP. X.

1 **P**hilistini autem pugnabant contra Israel, fugeruntque viri Israel Parathinos, & ceciderunt vulnerati in monte Gelboe. * Ceterique appropinquantes Philistinis persequentes Saul, & filios eius, percussit eum Ionathan, & Abinadab, & Melchisna filius Saul. * Et aggregatum est praehuius contra Saul, innumerumque cum fugitariis, & vulneraverunt in oculis. * Et domus Saul ad amplexum suum :

B Evagina gladium tuum, & interfice me, ne forte veniant in circumcisi isti, & illudant mihi. * Nolit autem armiger eius hoc facere, timore perterritus : arripit ergo Saul ensen, & irruit in eum. * Quod cum vidisset armiger eius, videlicet mortuum esse Saul, irruit enat ipse in gladium suum, & mortuus est.
 6 * Tacuiste ergo Saul, & tres filij eius, & omnis domus illius pariter concidit. * Quod cum vidissent viri Israel, qui habitabant in campis, fugerunt : & Saul & filij eius mortui, dereliquerunt urbes suas, & haec illorum

disperfi

dispersi sunt: veneruntque Philisthim, & habitaverunt in eis. Die igitur ultio de gentes Philisthim spolia castrorum, inveniunt Saul, & filios eius iacentes in monte Gelboe. Cumque spolia essent eorum, & amputasset caput, armisque nudasset, miserunt in terram suam, & circumspiceretur, & ostenderunt idolorum templis, & populis: arma autem eius consecrauerunt in fano dei sui, & caput affixerunt in templo Dagon. Hoc cum audissent viri Sabes Galaad, omnia scilicet, qui Philisthim fecerant super Saul, & conderuntque singulis virorum fortium, & tulerunt cadauera Saul, & filiorum eius: attuleruntque ea in Iaber, & sepeliverunt ossa eorum subter quercum, quae erat in Iaber, & iconaverunt septem diebus. Mortuus est ergo Saul propter iniquitates suas, eo quod percursumus sit & mandatum Domini quod preceperat, & non custodierit illud: sed & super etiam pythonissam consultaverit, & speraverit in Domino: propter quod interfecit eum, & transiit regnum eius ad David filium Isai.

CAP. XI.

Congregatus est igitur omnis Israel ad David in Hebron, dicens: Os tuum firmus, & caro tua. Heriqueque, & nudius tertius cum adhuc regnasset Saul, tu eras qui educebas, & introducebas Israel: tibi enim dixit Dominus Deus tuus: Tu pascis populum meum Israel, & tu es princeps super eum. Venerunt ergo omnes maiores natu Israel ad regem in Hebron, & inivit David cum eis sedes coram Domino: vixeruntque eum regem super Israel, iuxta sermonem Domini, quem locutus est in manu Samuel. Abijt quoque David, & omnis Israel in Ierusalem: haec est Iebus, ubi erant Iebusei habitatores terre. Dixeruntque qui habitabant in Iebus ad David: Non ingredieris hic. Porro David cepit accem Sion, quae est Civitas David, & dixitque: Omnis qui percussit Iebuseum in primis, erit princeps & dux. Ascendit igitur primus Iobab filius Saruie, & factus est princeps. Habitavit autem David in arce, & idcirco appellata est Civitas David. Aedificavitque urbem in circumcincta Mello usque ad gyrum, Iobab autem reliqua urbis extruxit. Prostrictebatque David vadens & crescentes, & Dominus exercituum erat cum eo. Hi principes virorum fortium David, qui adiunxerunt eum, & non fuerat super omnem Israel iuxta verbum Domini, quod locutus est ad Israel. Et ille nunc tempore robustorum David: Iedaiah filius Bachamoni princeps triginta: Isha leuavit hastam suam super trecentos vulneratos una vice. Et post eum Eleazar filius patris eius Aho-

hites, quae erat inter tres procures. Illerunt cum David in Hebron, quando Philisthim congregati sunt ad locum illum in praetorio: & erat arce regionis illius plenus horum, fugeruntque populus à facie Philistinorum. Hi steterunt in medio agri, & descenderunt eum: cumque percussit sicut Philisthim, dedit Deus siletem magnam populo suo. Descenderunt autem tres de triginta principibus ad Depetram, in qua erat David, ad speluncam Odollam, quando Philisthim fuerant castrametati in Valle raphaim. Porro David erat in praetorio, & statio Philistinorum in Bethlehem. Desideravit igitur David, & dixit: O si quis daret mihi aquam de cisterna, quae erat in porta, & attulerunt ad David & bibere: qui noluit, sed magis libavit illam Domino, dicens: Absitve in conspectu Domini hoc faciam, & sanguinem istorum virorum bibam: quia in periculo animarum suarum attulerunt mihi aquam. Et ob hanc causam noluit bibere: hac fecerunt tres robustissimi. Abisai quoque frater Iobab ipse erat princeps trium, & ipse leuavit hastam suam contra trecentos vulneratos, & ipse erat inter tres nominatissimus, & inter tres secundus indilytus, & princeps eorum: verumtamen vsque ad tres primos non pervenerat. Banaia filius Ioiada vir robustissimus, qui multis operibus perpetravit, de Cabiel ipse percussit duos ariel Moab: & ipse descendit, & interfecit leo: nem in media cisterna tempore nivis. Et ipse percussit virum Aegyptium, cuius statua erat quinque cubitorum, & habebat lanceam & lictorium: trecentis descendit igitur ad eum cum virga, & rapuit hastam, quam tenebat manu, & interfecit eum hasta sua. Haec fecit Banaia filius Ioiada, qui erat inter tres robustos nominatissimus, inter triginta primus, verumtamen ad tres vsque non pervenerat: potius autem cum David ad auriculam suam. Porro fortissimi viri in exercitu, Abiathel frater Iobab, & Elchanan filius patris eius de Bethlehem, Sammoth Arorites, Hellel Phalonites, Ira filius Acces Theraites, Abiezer Anathothites, Subbochai Hufathites, Hui Ahobites, Maharai Neophathites, Hellel filius Baana Neophathites, & thai filius Ribai de Gabaath filiorum Beniamin, Banaia Pharaonites, Hurai de Torrente Gaaz, Abiel Arkathites, Azmoth Pauramites, Eliaha Salathonites, Filij Assem Geronites, Jonathab filius Sage Ararites, Ahiam filius Sachar Ararites, Eliphal filius Vr, Hephher Mecherathites, Ahia Pheloni, Hefro Carmelites, Naarai filius Asbai, Joel frater Nathan, Mibahar filius Agarai, Seleu Ammonites, Naarai Perodites ar-

I 3. Reg. 23. b. 14.

9 miger Ioab filij Saruiz. * Ira Iethraus, Ga-
 10 reb Iethraus, * Vrias Hethaus, Zabadi, filius
 11 Oholi, * Adina filius Siza Rubenites princeps
 12 Rubenitarum, & cum eo triginta. * Hanan fi-
 13 lius Maacha, & Ioſaphat Mathanites, * Ozia
 14 Aſtarothites, Samma, & Iehiel filij Hochan
 15 Arorites, * Iedilhel filius Samri, & Ioha frater
 16 eius Thoſaites. * Eliel Mahumites, & Ieri-
 bai, & Ioſaia filij Elnaem, & Iethma Moa-
 bites, Eliel, & Obed, & Iaſiel de Maſobia.

C A P. XII.

1 **H**I quoque venerunt ad David in Sice-
 2 leg, cum adhuc fugeretur Saul filium Cis,
 3 qui erant fortissimi & egregij pugnatōres,
 4 & tenentes arcum, & veraque manu fundis
 5 ſaxa iacientes, & dirigentes. Magitudo fratri-
 6 bus Saul ex Benjamin. * Principes Abiezer, &
 7 Ioas filij Samaa Gabaathites, & Iaziel, &
 8 Phallet filij Azmoth, & Baracha, & Iehu A-
 9 nathothites. * Samaias quoque Gabaonites for-
 10 tiſſimus inter triginta & super triginta. Iere-
 11 mias, & Iehoeiel, & Iohanan, & Iezabad Ga-
 12 derothites. * & Eluzai & Jerimuth, & Baalia,
 13 & Samaria, & ſaphatia Haruphites. * Elca-
 14 ba, & Ieſſa, & Azareel, & Ioezer, & Ieſbaam
 15 de Carehim: * Ioela quoque, & Zabadia filij
 16 Ieroham de Gedor. * Sed & de Gad trans-
 17 fugerunt ad David, cum lateret in deſerto,
 18 viri robuſtiſſimi, & pugnatōres optimi, tenen-
 19 tes clypeum & haſtam: facies eorum quaſi fa-
 20 cies leonis, & veloces quaſi caprea in monti-
 21 bus. * Ezer princeps, Obdias ſecundus, Eliab
 22 tertius, * Maſmana quartus, Ieremias quin-
 23 tus. * Ethu ſextus, Eliel ſeptimus, * Iohanan
 24 octauus, Elzabad nonus, * Ieremias decimus,
 25 Machbanai vndecimus. * Hi de filiis Gad prin-
 26 cipes exercitus: noniſſimus centum milibus
 27 praeerat, & maximus, mille. * Iſti ſunt qui trā-
 28 ſierunt Iordanem menſe primo, quando inun-
 29 dare conſuevit ſuper ripas ſuas: & omnes fu-
 30 gauerunt qui morabantur in vallibus ad oriē-
 31 talem plagam & occidentalem. * Venerunt
 32 Caatem & de Benjamin, & de Iuda ad praſi-
 33 dium, in quo morabatur David. * Egreſſusq-
 34 eſt David obviam eis, & ait: Si pacifice veni-
 35 ſtis ad me vt auxiliemini mihi, cor meum iun-
 36 gatur vobis: ſi autem iſtidiamini mihi pro adverſa-
 37 rijs meis, cum ego iniquitatem in manibus
 38 nō habeam, videat Deus patrum noſtrorum,
 39 & iudicet. * Spiritus vero induit Amaſai prin-
 40 cipem inter triginta, & ait: Tui ſumus o Da-
 41 vid, & tecum ſili Iſai: pax, pax tibi, & pax a-
 42 dutoribus tuis: te enim adiuvat Deus tuus.
 43 Suſcepit ergo eos David, & conſtituit prin-
 44 ces turmae. * Porro de Manaſſe transfugerunt
 45 ad David, quando veniebat cum Philiſthim
 46 adverſus Saul, vt pugnaret: & non dimicavit
 47 cum eis. I quia inito conſilio remiſerunt eum
 48 D principes Philiſthiuorum, dicentes: Periculo

capicis noſtri revertetur ad dominum ſuum.
 1 Saul. * Quando igitur reverſus eſt in Siceleg,
 2 transfugerunt ad eum de Manaſſe, Ednas, &
 3 Ioabadi, & Iedihel, & Michael, & Ednas, &
 4 Ioabadi, & Eliu, & Salachi, principes mil-
 5 lium in Manaſſe. * Hi praeſtiterunt auxilium
 6 David adverſus ſaturnenſes: omnes enim e-
 7 rant viri fortiffimi, & facti ſunt principes in
 8 exercitu. * Sed & per ſingulos dies veniebant
 9 ad David ad auxiliandum ei, vſque dum ſie-
 10 ret grādis numerus, quaſi exercitus Dei. * Iſte
 11 quoque eſt numerus principum exercitus,
 12 qui venerunt ad David, cum eſſet in Hebron,
 13 vt tranſſerrent regnum Saul ad eum, iuxta
 14 verbum Domini. * Filij Iuda portantes cly-
 15 peum & haſtam, ſex millia octingenti expe-
 16 diti ad praelium. * De filiis Symeon virorum
 17 fortiffimorum ad pugnandum, ſeptem millia
 18 centum. * De filiis Levi, quattuor millia ſex-
 19 centi. * Ioada quoque princeps de ſtirpe Aa-
 20 ron, & cum eo tria millia ſeptingenti. * Sa-
 21 docetiam puer egregie indolis, & domus pa-
 22 tris eius, principes viginti duo. * De filiis au-
 23 tem Benjamin fratribus Saul, tria millia: ma-
 24 gna enim pars eorum adhuc ſequabatur do-
 25 mum Saul. * Porro de filiis Ephraim viginti
 26 millia octingenti, fortiffimi robore, viri no-
 27 minari in cognationibus ſuis. * Et ex dimidia
 28 tribu Manaſſe, decem & octo millia, ſinguli
 29 per nomina ſua venerunt vt conſtituerent re-
 30 gem David. * De filiis quoque Iſſachar viri e-
 31 ruditi, qui noviter ſingula tempora ad pra-
 32 cipiendum quid facere deberet Iſrael, prin-
 33 cipes ducenti: omnis autem reliqua tribus eo-
 34 rum conſilium ſequabatur. * Porro de Zabulon
 35 qui egrediebantur ad praelium, & ſtabant
 36 in acie inſtructi armis bellicis, quinquaginta
 37 millia venerunt in auxilium, non in corde du-
 38 plici. * Et de Nephthali, principes mille: &
 39 cum eis inſtructi clypeo & haſta, triginta &
 40 ſeptem millia. * De Dan etiam preparati ad
 41 praelium, viginti octo millia ſexcenti. * Et de
 42 Aſer egredientes ad pugnam, & in acie pro-
 43 uocantes, quadraginta millia. * Trans Iordanem
 44 autem de filiis Ruben, & de Gad, & di-
 45 midia parte tribus Manaſſe inſtructi armis
 46 bellicis, centum viginti millia. * Omnes iſti
 47 viri bellatores expediti ad pugnandum. Cor-
 48 de perfecto venerunt in Hebron, vt conſtitue-
 49 rent regem David ſuper vniuerſum Iſrael: ſed
 50 & omnes reliqui ex Iſrael, vno corde erant, vt
 51 rex ſereret David. * Fueruntq- ibi apud David
 52 tribus diebus comedentes & bibentes, prae-
 53 paraverant enim eiſ fratres ſui. * Sed & qui iux-
 54 ta eos erant, vſque ad Iſſachar, & Zabulon, &
 55 Nephthali, aſſerebant panes in aſſinis, & ca-
 56 melis, & mulis, & bobus ad veſcendum: ſari-
 57 nam, palathas, vnam paſſam, vinum, oleum,
 58 boues, arietes ad omnem copiam. gaudium
 59 quippe erat in Iſrael.

CAP. XIII.

I Nijre autem consilium David cum tribu-
 nis, & centurionibus, & vniuersis principi-
 bus, & ait ad omnem cœtum Israël: Si pla-
 cet vobis: a Domino Deo nostro egredietur
 sermo, quem loquor mittamus ad fratres no-
 stros reliquos in vniuersis regionibus Israël, &
 ad Sacerdotes, & Leuitas, qui habitant in su-
 burbanis vrbium, vt congregentur ad nos, &
 reducamus arcam Dei nostra ad nos: non e-
 nim requisimus eam in diebus Saul. Et re-
 spondit vniuersa multitudo vt ita fieret: pla-
 cuerat enim sermo omni populo. Congrega-
 uit ergo David eunĉum Israël a Sior Aegy-
 pti, vique dum ingrederiamur Emath, vt addu-
 ceret arcam Dei de Canatharim. Et ascen-
 dit David, & omnis vir Israël ad collem Ca-
 riatzarim, qui est in Iuda, vt afferret inde ar-
 cam Domini Dei sedentis super cherubim,
 vbi inuocatum est nomen eius. Imposue-
 runtque arcam Dei super plaustrum nouum,
 C de domo Abinadab: Oza autem, & frater eius
 ministrabant plaustrum. Porro David, & vni-
 uersus Israël Iudebant coram Deo omni vir-
 tute in canticis, & in citharis, & psalterijs, &
 tympanis, & cymbalis, & tubis. Cum autem
 peruenissent ad Arcam Chidon, tetendit Oza
 manum suam, vt sustentaret arcam: bos qui
 pe lasciuens paululum inclinauerat eam.
 Iratus est itaque Dominus contra Oza,
 & percussit eum, eo quod tetigisset arcam: &
 mortuus est ibi coram Domino. Contrista-
 tusque est David, eo quod diuississet Dominus
 Oza, vocauitque locum illum: Diuisio Oza
 vique in præsentem diem. Et timuit Deum
 tunc temporis, dicens: Quo modo possum ad
 me introducere arcam Dei? Et ob hanc cau-
 sam non adduxit eam ad se hoc est, in Ciuita-
 tem David, sed auertit in demum Ol ededom
 Gethai. Mansit ergo arca Dei in domo Obe-
 dedom tribus mensibus: & benedixit Domi-
 nus domui eius, & omnibus que habebat.

CAP. XIII.

M Isti quoque Hiram rex Tyri nuncios
 ad David, & ligna cedrina, & arufices
 parietum, lignorumque vt edificarent ei do-
 mum. Cognouitque David quod eum misisset
 eum Dominus in regem super Israël, & suble-
 uatum esset regnum suum super populum
 eius Israël. Acepit quoque David alias vi-
 xores in Ierusalem genuitque filios, & filias.
 Et hæc nomina eorum, qui nati sunt ei in
 Ierusalem: Samuas, & Sobad, Nathan, & Sa-
 lomom, Iehabab, & Elisua, & Eliphalet, No-
 ga quoque, & Napheg, & Iaphia, & Elisama,
 & Baalada, & Eliphalet. Advenientes autem
 Philisthim eo quod victus esset David in re-

gem super vniuersum Israël, ascendit cum om-
 nes vt quererent eum: quod cum adisset Da-
 uid, egressus est obvius eis. Porro Philisthim
 venientes, diffusi sunt in valle Baphaim.
 Consultavitque David Dominum, dicens: Si a-
 scendam ad Philisthos, & si trades eos in
 manum meam: ait ei Dominus: Ascende, &
 traham eos in manum tuam. Cumque illi ascen-
 dissent in Baalpharaim, percussit eos ibi Da-
 uid, & dixit: Diuissit Deus inimicos meos per
 manum meam, sicut diuiduntur aquæ: & id-
 circò vocatum est nomen illius loci Baalpha-
 rarim. Detrahenturque ibi deus suos, quos
 David iussit exuri. Alia etiam vice Philis-
 thim irruerunt, & diffusi sunt in valle. Con-
 sultavitque iterum David Deum, & dixit ei
 Deus: Non ascenda post eos, recede ab eis, &
 venies contra illos ex aduerso pyrorum. Cū-
 que audieris sonitum gradientis in cacumine
 pyrorum, tunc egredieris ad bellum. Eggressus
 est enim David ante, vt percuteret castra Phi-
 listhim. Percussitque David sicut præceperat
 ei Deus, & percussit castra Philisthinorum, &
 Cabzon vique Gazera. Diuulgatumque est
 nomen David in vniuersis regionibus, &
 Dominus dedit pauorem eum super omnes
 gentes.

CAP. XV.

Escogitque sibi domos in Ciuitate Da-
 uid: & edificauit locum arce Dei, & tes-
 ditque ei tabernaculum. Tunc dixit David: Il-
 licitum est vti quocumque portetur arca Dei
 nisi a Leuitis, quos elegit Dominus vt portan-
 dum eam, & ad ministrandum sibi vig. in æter-
 num. Congregauitque vniuersum Israël in Ieru-
 salim, vt afferret arca Dei in locum suum,
 quem præparauerat ei. Necnon & filios Aa-
 ron, & Leuitas. De filiis Caath, Vriel prin-
 ceptus fuit, & fratres eius centum viginti. De
 filiis Merari, Asaia princeps, & fratres eius du-
 centi viginti. De filiis Gersom, Iod prin-
 ceptus, & fratres eius centum triginta. De filiis
 Elisaphan, Semeias princeps, & fratres eius
 ducenti. De filiis Ichron, Eliel princeps, &
 fratres eius octoginta. De filiis Oziel, Ami-
 nadab princeps, & fratres eius centum duo-
 decim. Vocauitque David & Sadoc, & Alia-
 thar Sacerdotes, & Leuitas, Vriel, Asaia,
 Ioch, Semeias, Eliel, & Ammadab, & dixit
 ad eos: Vos quiescitis principes familiarum. Le-
 uiticarum, & scribitis canitum fratribus ve-
 stris, & assente arcam Domini I. ei Israel ad
 locum, qui ei preparatus est: & tunc et a princi-
 pio, quia non eratis presentes, & tunc nos Do-
 minus: sic & tunc et ar, illicitum quid nobis
 agentibus. Scitisque sunt ergo Sacerdotes,
 & Leuitas, vt portarent arcam Domini Dei
 in Ierusalem. Pertrulerunt filij Levi arcam Dei, sicut
 præceperat Moyses iuxta verbum Do-

16 mini hominis suis in vestibus. Dixitq. Dauid principibus Leuitarum, ut constituerent de fratribus suis cantores in organis musicorum, & tubis uidelicet, & lyris, & cymbalis, ut resoneret in excelsis iocunditas letitiae. Constitueruntq. Leuitas: Hemam filium Joel, & de fratribus eius Asaph filium Barachias de filiis uero Merari, fratribus eorum: Ethan filium Calai. Et cum eis fratres eorum in secundario ordine: Zachariam, & Ben, & Iaziel, & Semiramoth, & Iahiel, & Ani, Eliab, & Banaiam, & Maasiam, & Machathiam, & Eliphalu, & Maceniam, & Obedom, & Iehiel, ianitores. Porro cantores, Hemam, Asaph, & Ethan, in cymbalis ancis conrepantes. Zacharias autem, & Oziel, & Semiramoth, & Iahiel, & Ani, & Eliab, & Maasias, & Banaias in nablis arcana cantabant. Porro Machathias, & Eliphalu, & Macenias, & Obedom, & Iehiel, & Ozaziu in citharis pro orchestra canebant epinicion. Chonenias autem princeps Leuitarum, prophetiae praeerat, ad praecinendam melodiam: erat quippe ualde sapiens. Et Barachias, & Elcana: ianitores

24 arce. Porro Sebenias, & Iosaphat, & Nathanael, & Amasias, & Zabaias, & Banaias, & Eliezer sacerdotes, clangebant tubis coram arca Dei & Obedom, & Iehias erant ianitores arce. Igitur Dauid & omnes maiores natu Israel, & tribuni se: uenerunt ad deportandam arcam federis Domini de domo Obedom cum letitia. Cumq. adiuuisset Deus Leuitas, qui portabant arcam federis Domini, immolabantur septem tauri, & septem arietes. Porro Dauid erat indutus stola byssina, & omnesq. Leuitae qui portabant arcam, cantoresq. & Chonenias princeps prophetiae inter cantores Dauid autem etiam indutus erat ephod lineo. Vniuersusq. Israel deiecebant arcam federis Domini in iubilo, & sonitu buccinae, & tubis, & cymbalis, & nablis, & citharis conrepantes. Cumq. peruenisset arca federis Domini usque ad Ciuitatem Dauid, Michol filia Saul prospiciens per fenestram, uidit regem Dauid saltantem, & exultantem, & despectit eum in corde suo.

12. Reg. c. 11

CAP. XVI.

Attulerunt igitur arcam Dei, & constituerunt eam in medio tabernaculi, quod tendiderat ei Dauid: & obtulerunt holocausta, & pacifica coram Deo. Cumq. complisset Dauid offerens holocausta, & pacifica, benedixit populo in nomine Domini. Et diuisit uniuersis per singulos, a uiro usque ad mulierem, portam panis, & partem assae carnis bubalae, & fruxim oleo similia. Constituitque coram arca Domini de Leuitis, qui ministrarent, & recordarentur operum eius, & glorificarent,

atque laudarent Dominum Deum Israel. Asaph principem, & secundum eius Zachariam: Porro Iahiel, & Semiramoth, & Iehiel, & Machathiam, & Eliab, & Banaiam, & Obedom: Iehiel super organa psalterii, & lyra. Asaph autem ut cymbalis personaret: Banaiam uero, & Iaziel sacerdotes, canere tuba iugiter coram arca federis Domini. In illa die fecit Dauid principem ad constituendum Domino Asaph, & fratres eius. I Constitimini Domino, & inuocate nomen eius: notas facite in populis adinventiones eius. Cantate ei, & psallite ei: & narrate omnia mirabilia eius.

IPsal. 104. a. 1. EG. 13. b.

10. * Laudate nomen sanctum eius: Latetur cor querentium Dominum.
11. * Quærite Dominum, & uirtutem eius: quærite faciem eius semper.
12. * Recordamini mirabilia eius quæ fecit: signorum illius, & iudiciorum oris eius.
13. * Semen Israel serui eius: filij Iacobi electi eius.
14. * Ipse Dominus Deus noster: in uniuersa terra iudicia eius.
15. * Recordamini in sempiternum patris eius: sermonis, quem præcepit in mille generationibus.
16. * Quem pepigit cum Abraham: & iuramenti illius cum Isaac.
17. * Et cõstituit illud Iacob in præceptum: & Israel in pactum sempiternum.
18. * Dicens: Tibi dabo Terram Chanaan, funiculum hereditatis uestræ.
19. * Cum esset pauci numero, parui & coloni eius.
20. * Et transierunt de gente in gentem, & de regione ad populum alterum.
21. * Non dimisit quemquam calumniari eos, sed in seipsum pro eis reges.
22. * Nolite tangere christos meos: & in prophetis meis nolite malignari.
23. * Cantate Domino omnis terra, annuntiate ex die in diem salutem eius.
24. * Narrate in gentibus gloriam eius: in cunctis populis mirabilia eius.
25. * Quia magnus Dominus, & laudabilis nimis: & horribilis super omnes deos.
26. * Omnes enim dii populorum, idola: Dominus autem celos fecit.
27. * Confessio & magnificentia coram eo: fortitudo & gaudium in loco eius.
28. * Afferte Domino familie populorum afferte Domino gloriam & imperium.
29. * Date Domino gloriam, uirgini eius, leuate sacrificium, & uenite in conspectu eius: & adorare Dominum in decore sancto.
30. * Commoneatur a facie eius omnis terra: ipse enim fundauit orbem immobilem.
31. * Latentur celi, & exultet terra: & dicant in nationibus, Dominus regnauit.
32. * Tonet mare, & plenitudo ocie exultet agri, & omnia quæ in eis sunt.
33. * Tuas laudabunt ligna saltus coram Domino quia uenit iudicare terram.
34. * Confitemini Domino, quoniam bonus: quoniam in æternum misericordia eius.
35. * Et dicit saluos Deus saluator noster, & congrega nos, & erue de gentibus, ut confiteamur nomini tuo, & exultemus in carminibus tuis.
36. * Benedictus Dominus Deus Israel ab æterno usque in æternum: & dicat omnis populus: Amen, & hymnum Domino.
37. * Reliquit itaque ibi coram: arca fœderis

Domini Aaph, & fratres eius ut ministrarent in conspectu arce iugiter per singulos dies, & uices suas. * Forto Obededom, & fratres eius sexaginta octo: & Obededom filium Idithun, & Hosa constituit ianitores. * Sadoc autem sacerdos, & fratres eius sacerdotes, coram tabernaculo Domini in excelso, quod erat in Gaboon, * ut offerrent holocausta Domino super altare holocaustatis iugiter, mane & uespere, iuxta omnia quæ scripta sunt in lege Domini, quam præcepit Israeli. * Et post eum Heman, & Idithun, & reliqui electi, unumquemque uocabulo suo ad cõstendum Domino. Quoniam in æternum misericordia eius. * Heman quoque, & Idithun canentes tuba, & quæntes cymbala, & omnia musicorum organa ad cõstendum Deo: filius autem Idithun fecit esse portarios. * Reuersusque est omnis populus in domum suam: & David, ut benediceret etiam domui suæ.

C A P. X V I I.

Cum autem habitaret David in domo sua, dixit aut Nathan propheta: Ecce ego habito in domo cedrina: arca autem fœderis Domini sub pellibus est. * Et ait Nathan ad David: Omnia, quæ in corde tuo sunt, fac: Deus enim tecum est. * Igitur nocte illa factus est sermo Dei ad Nathan, dicens: * Vade, & loquere David seruo meo: Hæc dicit Dominus: Non ædificabis tu mihi domum ad habitandum. * Neque enim maui in domo ex eo tempore, quo eduxi Israel, usque ad diem hanc: sed fui semper mutans loca tabernaculi, & in tentorio. * manens enim omni Israel. Numquid locutus sum saltem uni Iudicum, Israel, quibus præceperam, ut pacerent populum meum, & dixi: Quare non ædificastis mihi domum cedrinam? * Nunc itaque sic loqueris ad seruum arcum David: Hæc dicit Dominus exercituum: Ego tuli te cum in paucis sequeris gregem, ut essesdux populi mei Israel. * Et fui tecum quoumque perrexisti: & interfeci omnes inimicos tuos: & cum, fecique tibi nomen quasi unius magnorum, qui celebrantur in terra. * Et dedi locum populo meo Israel: plantabitur, & habitabit in eis, & ultra non commouebitur: nec filij iniquitatis atterent eos, sicut à principio, ex diebus quibus dedi iudices populo meo Israel. & familiariaui uniuersos inimicos tuos. Annuncio ergo tibi, quod ædificaturus sit tibi Dominus domum. * Cumque impleritis dies tuos: uos uos ad patres tuos, suscitabo seminem tuum post te, quod erit de filiis tuis: & stabiliam regnum eius. * Ipse ædificabit mihi domum, & firmabo solium eius usque in æternum. * Ego ero ei in patrem, & ipse erit mihi in filium: & misericordiam meam non auferam ab eo, sicut ab

2 Reg. 7. a

a. 2. 2.

14. stali ab eo, qui ante te fuit. * Et statuam cum

in domo mea, & in regno meo usque in sempiternum: & thronus eius erit firmissimus in perpetuum. * Iuxta omnia uerba hæc, & iuxta uniuersam uisionem istam, sic locutus est Nathan ad Dauid. * Cumque uenisset rex Dauid, & sedisset coram Domino, dixit: Quis ego sum Domine Deus, & quæ domus mea, ut præstares mihi talia? * Sed & hoc parum uisum est in conspectu tuo, ideoque locutus es super domum serui tui etiam in futurum: & fecisti me spectabilem super omnes homines Domine Deus. * Quid ultra addere potest Dauid, cum ita glorificaueris seruum tuum, & cognoueris eum? * Domine propter famulum tuum iuxta eorum tui fecisti omnem magnificentiam hanc, & nota esse uoluisti uniuersa magnalia. * Domine, non est similis tui: & non est alius Deus absque te, ex omnibus, quos audiuius auribus nostris. * Quis enim est alius, ut populus tuus Israel, gens una in terra, ad quam perrexit Deus, ut liberaret, & faceret populum sibi, & magnitudine suæ atque terroribus eijceret nationes in facie eius, quem ad Aegypto liberaret? * Et posuisti populum tuum Israel tibi in populum usque in æternum, & tu Domine factus es Deus eorum. * Nunc igitur Domine, seruo, quem locutus es famulo tuo, & super domum eius confirmetur in perpetuum, & fac sicut locutus es. * Permaneatque & magnificetur nomen tuum usque in sempiternum: & dicatur: Dominus exercituum Deus Israel, & dominus Dauid serui eius permanens coram eo. * Tu enim Domine Deus meus reuelasti auriculae serui tui, ut edificaret ei domum: & idcirco inuenit seruus tuus fiduciam, ut oret coram te. * Nunc ergo Domine tu es Deus: & locutus es ad seruum tuum tanta beneficia. * Et cæpi benedicere domui serui tui, ut sit semper coram te Domine benedicente, benedicta erit in perpetuum.

CAP. XVIII.

F Adim est autem post hæc, ut percuteret Dauid Philisthim, & humiliaret eos, & tolleret Geth, & filias eius de manu Philisthim, * percuteretque Moab, & fieret Moabite serui Dauid, offerentes ei munera. * Eo tempore percussit Dauid etiam Adarezer regem Soba regionis Hemath, quando perrexit ut dilataret imperium suum usque ad flumen Euphratem. * Cepit ergo Dauid mille quadrigas eius, & septem millia equitum, ac uiginti millia virorum peditem, subernauitque omnes equos currum, exceptis centum quadrigis, quas reseruauit sibi. * Superuenit autem & Syrus Damascus, ut auxilium præberet Adarezer regi Soba: sed & huius percussit Dauid uiginti duo millia vi-

rorum. * Et posuit milites in Damasco, ut Syria quoque seruiret sibi, & offerret munera. Adiuuante eum Dominus in cunctis, ad quæ perrexit. Tulit quoque Dauid phareas aureas, quas habuerant serui Adarezer, & attulit eas in Ierusalem. * Necnon de Thebath, & Chun urbibus Adarezer aris plurimum, de quo fecit Salomon mare æneum, & columnas, & uasa ænea. * Quod cum audisset Thou rex Hemath, percussit uidelicet Dauid omnem exercitum Adarezer regis Soba, * misit Adoram filium suum ad regem Dauid, ut postularet ab eo pacem, & congratularetur ei quod percussisset, & expugnasset Adarezer: aduersarius quippe erat Thou Adarezer. * Sed & omnia in auro, & argentea, & ænea consecrauit Dauid rex Domino, cum argento & auro, quod tulerat ex uniuersis gentibus, tam de Idumæa, & Moab, & filijs Ammon, quàm de Philisthim & Amalec. * Absai uero filius Saruiz percussit Edom in Valle Salinarum, decem & octo millia: * & constituit in Edom præsidium, ne seruiret Idumæa Dauid: saluauitque Dominus Dauid in cunctis, ad quæ perrexit. * Regnauit ergo Dauid super uniuersum Israel, & faciebat iudicium atque iustitiam cuncto populo suo. * Porro Irob filius Saruiz erat super exercitum, & Iosaphat filius Ahilud & commentarijs. * Sado autem filius Achitob, & Ahimelec, filius Abiathar, sacerdotes: & Susa scriba. * Banai quoque filius Joiadæ super legiones Cerechi, & Phelathi: porro filij Dauid, primi ad manum regis.

CAP. XIX.

A Ccidit autem ut moreretur Naas rex filiosum Ammon, & regnaret filius eius pro eo. Dixitque Dauid: Faciam misericordiam cum Hanon filio Naas: præstitit enim mihi pater eius gratiam. Misitque Dauid nuncios ad consolandum eum super morte patris sui. Qui cum peruenissent in terram filiorum Ammon, ut consolarentur Hanon, * dixerunt principes filiorum Ammon ad Hanon: Tu forsitan putas, quod Dauid honorem causam patrem tuum miserit qui consolentur te: nec animaduertis quod ut explorent, & inuestigent, & frutentur terram tuam, uenerint ad te serui eius. * Igitur Hanon pueros Dauid decaluauit, & rasi, & præcidit turricas eorum: ad natus usque ad pedes, & dimisit eos. * Qui cum abiissent, & hæc mandasset Dauid, misit in occursum eorum (grande enim contumeliam sustinuerant) & præcepit ut manerent in Tericho, donec crederet barba cordi, & tunc reuerterentur. * Videntes autem filij Ammon, quod iniuriam facissent Dauid, tam Hanon, quàm reliquos populum, miserunt mille talenta argenti, ut conducerent sibi de Mesopotamia, & de Syria Maacha quæ de Soba

7 currus & equites.* Conduxeruntque triginta
duo milia currum,* & regem Maacha cum
populo eius. Qui cum venissent castramenta-
ti sunt e regione Medaba. Filij quoque Am-
8 mon congregati de vrbibus suis, venerunt ad
bellum.* * Quod cum audisset David, misit
Ioab, & omnem exercitum virorum fortiu:
9 * egressi; filij Ammon, direxerunt aciem iu-
ta portam ciuitatis: reges autem, qui ad au-
xilium eius venerat, separatim in agro steterunt.
10 * Igitur Ioab intelligens bellum esse aduerso,
& post regem contra se fieri, elegit viros for-
tissimos de vniuerso Israel, & peruenit contra
11 Syrum: * Reliquam autem partem populi
dedit sub manu Abisai fratris sui; & perrexit.
12 ruit contra filios Ammon.* Dixique: Si vice-
ries me Syrum, auxilium eris mihi: si autem su-
perauerint te filij Ammon, ero tibi in prae-
13 dium. Confortare, & agamus viriliter pro po-
pulo nostro, & pro vrbibus Dei nostri: Domi-
nus autem quid in conspectu suo boni est,
14 ciet.* Perrexit quoque Ioab, & populus qui cum
D eo erat, contra Syrum ad praeium: & fugauit
15 eos.* * Porro filij Ammon videntes quod fu-
gisset Syrus ipsi quoque fugerunt Abisai fra-
trem eius: & ingressi sunt ciuitatem: ruerunt
16 que est etiam Ioab in Ierusalem.* Videntes au-
tem Syrus quod cecidisset eorum Israel, misit
nuncios, & adduxit Syrum, qui eras trans
17 Eufratem: Sophach autem princeps militum
Adazer, erat dux eorum.* * Quod cum nun-
tium esset David, congregauit vniuersum
Israel, & transiit Iordanem, intravit in eos,
& direxit ex aduerso aciem, illis contra pu-
18 gnantibus.* Fugit autem Syrus Israel: & in-
terfecit David de Syris septem milia cir-
cumses, & quadraginta milia pedum, & So-
19 phach exercitus principem.* Videntes autem
serui Adazer se ab Israel esse superatos, tri-
stiterunt ad David, & seruierunt: & noluitque
ultra Syria auxilium praestare filijs Am-
mon.

С А Р- X X.

Actum est autem post anni circulum, eo tempore, quo solent reges ad bella procedere, congregauit Iob exercitum, & robur militiæ, & vastauit terram filiorum Ammon: perrexitque & obsedit Rabba: porro Dauid manebat in Ierusalem, quando Iob percussit Rabba, & destruxit eam. * Tulit autem Dauid coronam Melcham de capite eius, & inuenit in ea auri pondo talentum, & pretiosissimas gemmas, fecitque sibi inde diadema: manubias quoque viribus plurius tulit: populum autem, qui erat in ea, eduxit: & fecit super eos tribunas, & trahas, & ferrata carpenta transiit, ita vt dissecarentur, & contererentur: sic fecit Dauid cunctis viribus filiorum Ammon: & reuersus est cum omni populo suo in Ieru-

4 salem. * Post hæc initum est bellum in Ga-
C zarduerum Philisthæos: in quo percussit
Sobochai Hæthites, d'apai de genere Ra-
5 phaim, & humiliavit eos. * Aliud quoque
bellum gestum est aduersus Philisthæos, in
quo percussit Adeodarus filius Salcus Bethle-
hemites fratrem Goliath Gethai, cuius hæz
lignum erat quasi licitariorum tentumum.
6 * Sed & aliud bellum accidit in Grth, in quo
fuit homo longissimus, senos habens digitos,
D id est, simul viginti quatuor qui & ipsi de Ra-
7 pha fuerat stirpe generatus. * Hic blasphemauit
Israël: & percussit eum Ierachan filius Sa-
ma fratris David. Hi sunt filij Rapha in
Grth, qui ceciderunt in manu Dauid & ser-
uum eius.

C A P. XXI.

1 **C**onspirexit autem Satan contra Israel: &
2 & concitauit Dauid vt numeraret Israel.
3 Dixitque Dauid ad Ioab, & ad principes populi: Sic, & numerate Israel a Bersabee vsque
4 Dan: & afferite mihi numerum vt sciam.
5 **R**esponditque Ioab: Augeat dominus populum
6 suum centuplum, quam sunt: nonne domini
7 mi rex, omnes serui tui sunt? quare hoc quaerit
8 dominus meus, quod in peccatum reputetur
9 Israel? * Sed sermo regis magis preua-
10 luit: gressusque est Ioab, & circumit vniuer-
11 sum Israel, & reuersus est Ierusalem. * Dedit-
12 que Dauidi numerum eorum, quos circume-
13 rat: & inuenit eis omnia numerus Israel, mil-
14 le millia & centum millia virorum in educa-
15 tionis gladium: de Iuda autem quadraginta
16 septuaginta millia bellicarum. * Nam Levi
17 & Benjamin non numerauit: eo quod Ioab
18 iniussu exerequeretur regi: imperium. * Disple-
19 cit autem Deo quod insum erat: & percussit
20 Israel. * Dixitque Dauid ad Deum: Pecca-
21 nimis vt hoc facerem: obsecro aufer iniquita-
22 tem serui tui, quia insipienter egi. * Et locu-
23 tus est dominus ad Gad. Videntem Dauidis
24 dicentis: * Vade, & loquere ad Dauid, & dic ei:
25 Hec dicit dominus: Trium tibi oblationem do-
26 vnum quod volueris, elige, & faciam ubi-
27 eris. * Cumque venisset Gad ad Dauid, dixit ei:
28 Hec dicit dominus: Elige quod volueris: * aut
29 tribus annis famem: aut tribus m mensibus
30 fugere hostes tuos, & gladium: et tunc non po-
31 tu evadere: aut tribus diebus gladium domini
32 & pestilentiam versari in terra, & angelum
33 domini interficere in universis finibus Israel
34 nuncigitur vide quid respondeas ei, qui mi-
35 si sit me. * Et dixit Dauid ad Gad: Ex omni
36 parte me angustia premunt: sed trarius mihi
37 est, vt incidam in manus domini, quia multa
38 sunt miserationes eius, quam in manus
39 hominum. * Misit ergo dominus pesti-
40 lentiam in Israel: & ceciderunt de Iu-
41 da septuaginta millia virorum. * Mihi

12. Re. 21
d. 18.

2. Reg. 14
2.1.
Inf. 27. ca
2.4

† 5ap. 2. b.

1. Reg. 10.
b. 7. & 11.
2. 1

7 2 4

2

10

quoque

quoque angelum in Ierusalem, ut percuteret eam: cumque percuteretur, uidit Dominus, & misertus est super magnitudine malis: & iniecit angelo, qui percutiebat: Sufficit, iam cesset manus tua. Porro angelus Domini stabat iuxta arcam Ornan Iebusei. * Leuansque David oculos suos, uidit angelum Domini stantem inter caelum & terram, & euaginatū gladium in manu eius, & uersum contra Ierusalem: & ceciderunt tam ipse, quam maiores nati ueluti ciliij, prout in terra. * Dixitque David ad Deum: Nonne ego sum, qui iussi, ut numeraretur populus? Ego qui peccauit: ego, qui malum fecisse: quid committitur? Domine Deus, meus uertatur obsecro manus tua in me, & in domum patris mei: populus autem tuus non percutiatur. * Angelus autem Domini, ut praecepit Gad, ut diceret Davidi ut ascenderet, extrinseque a tate Domino Deo in area Ornan Iebusei. * Ascendit ergo David iuxta sermonem Gad, quem locutus ei fuerat ex nomine Domini. * Porro Ornan cum suspexisset, & uidisset angelum, quatuorque filij eius cum eo, absconderunt: nam eo tempore terebatur in area triticum. * Igitur cum ueniret David ad Ornan, conspexit eum Ornan, & processit obuiam de area, & adorauit eum prout in terram. * Dixitque ei David: Da mihi locum areae tuae, ut aedificem in ea altare Domino: ita ut quantum ualeat argenti accipias, & cesset plaga a populo. * Dixit autem Ornan ad David: Tolle, & faciat dominus meus rex quodcumque ei placeat: sed & boues domini holocaustum, & tribulas in ligna, & triticum in sacrificium: Omnia libens praebebo. * Dixitque ei rex David: Nequaquam ista fiet, sed argentum dabo quantum ualeat: neque enim tibi auferte debeo, & sic offerre Domino holocausta gratuita? Dedit ergo David Ornan pro loco siclos aurum, & stylum ponderis sexcentos. * Et aedificauit ibi altare Domino: obtulitque holocausta, & pacifica, & inuocauit Dominum, & exaudiuit eum in igne de caelo super altare holocausti. * Praecepitque Dominus Angelo: & conuertit gladium suum in uaginam. * Procius ergo David uidens, quod exaudisset eum Dominus in area Ornan Iebusei, immolauit ibi uictimas. * Tabernaculum autem Domini, quod fecerat Moyses in deserto, & altare holocausti, ea tunc, in pelle erat in excipulo Gabaon. * Et non praeualuit David ire ad altare, ut ibi obsecraret Deum: nimis enim fuerat in timore perterritus, uidens gladium Angeli Domini.

C. A. P. XXII.

Dixitque David: Hec est domus Dei, & hoc altare in holocaustum Israel: * Et praecepit ut congregarentur omnes pro-

selyti de Terra Israel, & constituit ex eis latomos ad cedendos lapides, & poliendo, ut aedificaretur domus Dei. * Ferrum quoque plurimum ad clauos ianuarum, & ad committendas, atque iuncturas praeparauit. David: & aris innumerabile. * Ligna quoque cedrina non poterant aestimari: quae Sidonij, & Tyrij deportauerunt ad David. * Et dixit David: Salomon filius meus, prout paruulus est & delicatus: domus autem, quam aedificari uolo Domino, talis esse debet, ut in cunctis regionibus nominetur: praeprabo ergo ei necessaria. Et ob hanc causam ante mortem suam, omnes praeprauit impensas. * Vocauitque Salomonem filium suum: & praecepit ei ut aedificaret domum Domino Deo Israel. * Dixitque David ad Salomonem: Fili mi, uoluntatis meae fuerat aedificare domum nomini Domini Dei mei, sed factus est sermo domini ad me, dicens: Multum sanguinem effudisti, & plurima bella bellasti: non poteris aedificare domum nomini meo, tanto effuso sanguine coram me: * filius, qui nascetur tibi, erit uir quietissimus: faciam enim eum requiescere ab omnibus inimicis suis per circuitum: & ob hanc causam pacificus uocabitur: & pacem & otium dabo in Israel: cunctis diebus eius. * Ipse aedificabit domum nomini meo, & ipse erit mihi in filium, & ego ero illi in patrem: firmaboque solium regni eius super Israel in aeternum. * Nunc ergo fili mi, sit Dominus tecum, & prosperare, & aedifica domum domino Deo tuo, sicut locutus est de te. * Det quoque tibi Dominus prudentiam & sensum, ut regere possis Israel, & custodire legem domini Dei tui. * Tunc enim proficere poteris, si custodieris mandata, & iudicia, quae praecepit dominus Moysi, ut doceret Israel: confortare & ueriliter age, ne timeas, neque pauas. * Ecce ego in paupertate mea praeprauis impensas domus Domini, auri talenta centum millia, & argenti mille millia talentorum: aris uero, & ferri non est pondus, uincitur enim numerus magnitudinis: ligna & lapides praeprauis ad uniuersa impendia. * Habes quoque plurimos artifices, latomos, & cauentarios, artificesque ignorum, & omnium artium ad faciendum opus prudentissimum, in auro & argento & aere & ferro, cuius non est numerus. Surge igitur, & fac, & erit dominus tecum. * Praecepit quoque David cunctis principibus Israel, ut adiuuarent Salomonem filium suum. * Cernitis, inquit, quod dominus Deus uester uobiscum sit, & dederit uobis requiem per circuitum, & tradiderit omnes inimicos uestros in manus uestras, & subiecta sit terra coram Domino, & coram populo eius. * Præbete igitur corda uestra & animas uestras, ut queratis domum Deum uestrum: & consergite, & aedificate sanctuarium domino Deo, ut introducatur

12. Reg. 7
b. 1.
Heb. 1. 2. 3
3. Reg. 5.
2. 5.

12. Par. 3.
2. 5.

12. Par. 3.
2. 5.

arca fœderis domini, & uasa domini consecrata in domum, quæ edificatur nomini domini.

CAP. XXIII.

I Giear David senex & plenus dictum, regem constituit salomonem filium suum super israel. **¶** Et congregauit omnes principes israel, & sacerdotes atque leuitas. **¶** Numeratique sunt leuitæ triginta annis, & supra & inuenta sunt triginta octo millia virorum. **¶** Ex his electi sunt, & distributi in ministerium domus domini viginti quatuor millia: præpositorum autem & iudicum sex millia. **¶** Porro quattuor millia saniores: & ceteri pâlæ: canentes domino in organis, quæ fecerat ad canendum. **¶** Et distribuit eos David per vices filiorum leui. Gerson videlicet, & Gaath, & Merari. **¶** Filij Gerson: Leedan, & Semei. **¶** Filij Leedan: princeps Iahiel, & Zechi, & Iael, tres. **¶** Filij Semei: Salomith, & Hofiel, & Aian, tres: isti principes familiarum Leedan. **¶** Porro filij Semei, Leheh, & Ziza, & Iaus, & Baria: isti filij Semei, quatuor. **¶** Erat autem Leheh prior, Ziza secundus: porro Iaus & Baria non habuerunt plurimos filios, & idcirco in una familia; unaque domo computati sunt. **¶** Filij Caath: Amri, & Ysaar, Hebron, & Oziel, quattuor. **¶** Filij Amram, Aaron, & Moyses. Separatusque est Aaron ut ministraret in sancto sanctorum, ipse & filij eius in sempiternum, & adoleret incensum domino secundum ritum suum, & benediceret nomini eius in perpetuum. **¶** Moyses quoque hominis Dei filij annumerati sunt in tribu leui. **¶** Filij Moysi: Gersom, & Eliezer. **¶** Filij Gersom: Subuel primus. **¶** Pœrunt autem filij Eliezer: Rohobia primus: & non erant Eliezer filij alij. **¶** Porro filij Rohobia multiplicati sunt nimis. **¶** Filij Issaer: Salom: primus. **¶** Filij Hebron: Ieriau primus, Amarias secundus, Iahaviel tertius, Iecmaam quartus. **¶** Filij Oziel: Michaprius, Iesia secundus. **¶** Filij Merari: Moholi, & Musi. **¶** Filij Moholi: Eleazar, & Cis: mortuus est autem Eleazar, & non habuit filios, sed filias: accepitque eas filij Cis fratres eorum. **¶** Filij Musi: Moholi, & Eder, & Ierimoth, tres. **¶** Hi filij leui in cognationibus, & familiis suis, principes per vices, & numerum capitum singulorum, qui faciébant opera ministerij domus domini: viginti annis, & supra. **¶** Dixit enim David: Requiem dedit dominus Deus israel populo suo, & habitationem ierusalem usque in æternum. **¶** Nec erit officij leuitarum vel ultra: portent tabernaculi, & omnia uasa eius ad ministrandum. **¶** Iuxta præcepta quoque David nouissimi supponitabatur numerus filiorum leui: viginti annis & supra. **¶** Fecerunt sub manu filiorum Aaron in cultum domus domini, in

uestibus, & in exedris, & in loco purificationis, & in sanctuario, & in vniuersis operationibus ministerij templi domini. **¶** Sacerdotes autem, super panes propositionis, & ad similia sacrificium, & ad lagana azyma, & sartaginem, ad torrendum, & super omne pondus atque mensuram. **¶** Leuitæ vero vt stent mane ad confitendum, & canendum domino: similiterque ad vesperam: tam in oblatione holocaustorum domini, quam in sabbatis & Calendis & sollempnitatibus reliquis iuxta nomen, & ceremonias vniuersique rei, iugiter coram domino. **¶** Et custodiabant observationes tabernaculi fœderis, & ritum sanctuarij, & observationem filiorum Aaron fratrum suorum, vtemini si ent in domo domini.

CAP. XXIIII.

Porro filij Aaron hæc portiones erant: Filij Aaron: Nadab, & Abin, & Eleazar, & Ithamar. **¶** Mortui sunt autem Nadab, & Abin ante patrem suum absque liberis: sed erantque sancti est Eleazar, & Ithamar. **¶** Et diuise eos David, id est Sadoc de filiis Eleazari, & Abimelech de filiis Ithamar, secundum vices suas & ministerium: In utriusque sunt multo plures filij Eleazar: in principibus viris, quam filij Ithamar. **¶** Dissic autem eis, hoc est filij Eleazar principes per familias sedecim: & filij Ithamar per familias & domos suas octo. **¶** Porro diuise vtraque inter se familias sortibus: erant enim principes sanctuarij, & principes Dei, tam de filiis Eleazar, quam de filiis Ithamar. **¶** Descripsitque eos Semeias filius Nathanael scriba leuitæ, coram rege & principibus, & Sadoc sacerdote, & Abimelech filio Abiathar, principibus quoque familiarum sacerdotaliu & leuiticaru: vnam domum, quæ ceteris præerat, Eleazar: & alteram domum, quæ sub se habebat ceteros, Ithamar. **¶** Exiuit autem fors prima Ioiaib, secunda Iedei, tertia Harim, quarta Seorim, quinta Melchia, sexta Maiman, septima Accos, octaua Abta, nona Iesua, decima Sechenia, vndeclima Plassib, duodecima Iacim, triadecima, Hoppha, decimaquarta Iabaab, decimaquinta Belgæ, decimasexta Pimmer, decimasextima Heriz, decima octaua Apes, decima nona Phezeia, vigesima Heczechiel, vigesima prima Iachin, vigesima secunda Gamul, vigesima tertia Dalaiu, vigesima quarta Maziu. **¶** Hæ vices eorum secundum ministeria sua, vt ingredientur domum domini, & iuxta ritum suum sub manu Aaron patris eorum: sicut præceperat dominus Deus israel. **¶** Porro filiorum leui, qui reliqui fuerant, de filiis Amram erat Subael, & de filiis Subael, Iedeia. **¶** De filiis quoque Rohob primis Iesia. Issaari vero filius Salemoth, filiusque

Leui. 10. 2. 1

Nu. 3. 2. 4

Exo. 6. 2. 3
Heb. 5. b. 6Exo. 1. d
1. & 18. a

23 Salemoth Lahath: * Filiusque eius Ieriah pri-
mus, Amarias secundus, Iahaziel tertius, Iec-
24 maan quartus. * Filius Ozziel, Micha: filius.
25 Micha, Sa mir. * Frater Micha, Iefia: filius.
26 que Iefiz, Zacharias. * Filij Merari: Moholi
27 & Musi. Filius Ozia: * Penno. Filius quoque
28 Merari: Ozia & Soam & Zachur & Hebr-
29 Porro Moholi: filius Eleazar, qui non habe-
30 bat liberos. * Filius vero Cis, Ierameel. * Fi-
31 lii Musi: Moholi, Eder, & Ierimoth. isti filij
Leui secundum domos familiarum suarum.
32 * Miseruntque & ipsi sortes contra fratres suos
filios Aaron coram David rege, & Sadoc, &
33 Ahimelech, & principibus familiarum Sacer-
dotalium & Leuiticarum, tam maiores,
quam minores. omnes fors equaliter diuide-
bat.

C A P. XXV.

1 **I**gitur David, & magistratus exercitus se-
gre iauerunt in ministerium filios, Afaph,
2 & Heman, & Idithun: qui propheta-
rent in citharis, & psalterijs, & cymbalis secundum
3 numerum suum dedicato sibi officio seruien-
tes. * De filiis Afaph: Zachur, & Ioseph, &
4 Nathania, & Alarela, filij Afaph: sub manu
5 Afaph prophetantis iuxta regem. * Porro
6 Idithun: filij Iditu, Godolias, Sori, Iefias,
7 & Hafabias, & Mathathias, sex, sub manu pa-
8 tris sui Idithun, qui in cithara prophetabat
9 super confidentes & laudantes Dominum.
10 * Heman quoque: filij Heman, Bocciau,
11 Mathania, Ozziel, Subuel, & Ierimoth, Ha-
12 nanias, Hanani, Eliatha, Geddelchi, & Ro-
13 memthiezer, & Iesbaccas, Melloch, Othir,
14 Mahazioth: * omnes isti filij Heman Vi-
15 dentis regis in sermonibus Dei, ut exaltaret
16 cornu: deditque Deus Heman filios quat-
17 tuordecim, & filias tres. * Vniuersi sub ma-
18 nu patris sui ad cantandum in templo Do-
19 mini distributi erant, in cymbalis, & psalte-
20 rijs, & citharis, in ministeria domus Domini
21 iuxta regem: Afaph videlicet, & Idithun, &
22 Heman. * Fuit autem numerus eorum cum
23 fratribus suis, qui erudebant canticum Do-
24 mini, cuncti doctores, & iucenti octoginta octo.
25 * Miseruntque sortes per vices suas, ex aequo
26 tam maior quam minor, doctus pariter & in-
27 doctus. * Egressaque est fors prima Io-
28 seph, qui erat de Afaph. Secunda Godoliz, ip-
29 si & filijs eius, & fratribus eius duodecim.
30 * Tertia Zachur, filijs & fratribus eius duode-
31 cim. * Quarta Isari, filijs & fratribus eius
32 duodecim. * Quinta Nathania, filijs & fra-
33 tribus eius duodecim. * Sexta Bocciau, filijs
34 & fratribus eius duodecim. * Septima Isreela,
35 filijs & fratribus eius duodecim. * Octa-
36 ua Iesai, filijs & fratribus eius duodecim. *
37 Nona Mathania, filijs & fratribus eius duo-

decim. * Decima Semeiz, filijs & fratribus
12 eius duodecim. * Undecima Azareel, filijs
13 & fratribus eius duodecim. * Duodecima
14 Hafabiz, filijs & fratribus eius duodecim.
15 * Tertiadecima Subael, filijs & fratribus
16 eius duodecim. * Quartadecima Matha-
17 thiz, filijs & fratribus eius duodecim. * Quin-
18 tadecima Ierimoth, filijs & fratribus eius
19 duodecim. * Sextadecima Hanania, filijs
20 & fratribus eius duodecim. * Septimadeci-
21 ma Iesbaccas, filijs & fratribus eius duo-
22 decim. * Octadecima Hanani, filijs &
23 & fratribus eius duodecim. * Nonadecima
24 Melloch, filijs & fratribus eius duodecim.
25 * Vigesima Eliatha, filijs & fratribus eius
26 duodecim. * Vigesima prima Othir, filijs
27 & fratribus eius duodecim. * Vigesima se-
28 cunda Geddelchi, filijs & fratribus eius duo-
29 decim. * Vigesima tertia Mahazioth, filijs &
30 fratribus eius duodecim. * Vigesima quarta
31 Romeanthiezer, filijs & fratribus eius duo-
32 decim.

C A P. XXVI.

1 **D**iuisiones autem ianitorum: de Coricis
2 Meselema, filius Gore, de filiis Afa-
3 ph. * Filij Meselemiz: Zacharias primo-
4 genitus, Iadithel secundus, Zabadias ter-
5 tius, Iathanael quartus. * Aclam quintus,
6 Iohanan sextus, Elionai septimus. * Fi-
7 lij autem Obededom: Semeiz primogeni-
8 tus, Iozabad secundus, Iosha tertius, Sachar
9 quartus, Nathanael quintus, * Ammiel
10 sextus, Isachar septimus, Phollathi octauus:
11 quia benedixit illi Dominus. * Semei au-
12 tem filius eius nati sunt filij, prefecit familia-
13 rum suarum: erant enim viri fortissimi. *
14 filij ergo Semeiz: Othni, & Raphael, &
15 Obed, Elzabad, fratres eius viri fortissimi.
16 * Eliu quoque, & Samachias. * Omnes hi,
17 de filiis Obededom: ipsi, & filij, & fratres
18 eorum fortissimi administrandum, sexagim.
19 ta duo de Obededom. * Porro Meselemiz
20 filij, & fratres eorum robustissimi, decem.
21 & octo. * De Hofa autem, id est de filiis
22 Merari: Semri princeps (non enim ha-
23 buerat primogenitum, & idcirco osuerat
24 eum pater eius in principem). * Helcias
25 secundus, Tabebias tertius, Zacharias quat-
26 tus. omnes hi filij, & fratres Hofa, tredecim.
27 * Hi diuisi sunt in ianitores, ut semper prin-
28 cipes custodiarum, sicut & fratres eorum mi-
29 nistrarent in domo Domini. * Misit sunt
30 ergo sortes ex aequo, & paruis, & magnis, pec-
31 cunias suas in unamquamque portarum. *
32 Cecidit ergo fors Orientalis, Semeiz. Porro
33 Zachariz filio eius, viro prudentissimo, & eru-
34 dito, sortito obigit plaga Septentrionalis.
35 * Obededom vero & filijs eius ad Austrum in
36 qua parte domus erat seniorum concilium. * Se-
37 phim, & Hofa ad Occidentem, iuxta portam, quae

ducit ad viam ascensionis i custodia contra
 17 custodiam. * Ad Orientem vero Leuita sex:
 & ad Aquilonem quattuor per diem: atque
 ad Meridiem similiter in die quattuor: & v-
 18 bi erat concilium bini & bini. * In cellulis
 C quoque sanctorum ad Occidentem quattuor
 19 in via, binique per cellulas. * Hæ sunt diuisio-
 nes sanctorum filiorum Core, & Merari.
 20 * Porro Achies erat super thesauros domos
 21 Dei, & vas sanctorum. * Filii Ledan, filii
 22 Gersonni: de Ledan principes familiarum:
 23 Ledan, & Gersonni, Iehieli. * Filii Iehieli:
 24 Zachan, & Joel fratres eius super thesauros
 domos Domini. * Amramitis, & Isaritis,
 24 & Hebronitis, & Ozhelitis. * Iubael auent
 filius Gersoni: filii Moysi, præpositus the au-
 25 ris. * Fratres quoque eius Fluer, cuius filius
 Rahab, & huius filius Isas, & huius filius
 26 Toram, huius quoque filius Zechri. & huius
 filius Selemiah. * Ipse Selemiah, & fratres
 eius super thesauros sanctorum, que sanctifi-
 27 cavit David rex, & principes familiarum, &
 tribuni, & centuriones, & duces exercitus
 28 * de bellis, & manubij prætorum, que con-
 d secrauerant ad insinuationem, & suppel-
 29 ilem templi Domini. * Hæc autem vniuer-
 sa sanctificauit Samuel Videns, & Saul filius
 30 Cui, & Abuer filius Ner, & Ioab filius Sac-
 uia: omnes, qui sanctificauerant ea per ma-
 31 num Selemiah, & fratrum eius. * Isaritis
 vero præerat Chonenias, & filij eius ad opera
 forissecus super Israel ad docendum & iudi-
 32 candum eos. * Porro de Hebronitis Hasa-
 bias, & fratres eius viri fortissimi, mille se-
 33 ptuaginti præerant Israel trans Iordanem con-
 tra Occidentem, in cunctis operibus Domi-
 34 ni, & in ministerium regis. * Hebronitarum
 autem princeps fuit Ieria secundum familias
 & cognationes eorum. Quadragesimo anno
 35 regni David recensiti sunt, & inuenti sunt
 36 viri fortissimi in Iazer Galaad, * fratresque
 eius robustioris ætatis, duo millia septingen-
 ti principes familiarum. Præposuit autem
 37 eos David rex Rubenitis, & Gaditis, & di-
 midia tribui Manasse in omne ministerium
 Dei, & regis.

CAP. XXVII.

1 **F**ilij autem Israel secundum numerum
 suum, principes familiarum, tribuni, &
 2 centuriones, & præfeti, qui ministrabant re-
 gi iuxta turmas suas, ingredientes & egre-
 diennes per singulos menses in anno, viginti-
 3 quattuor millibus singuli præerant. * Prima
 turma in primo mense Iesboam præerat fi-
 4 lius Zabdiel, & sub eo viginti quattuor mil-
 lia. * De filiis Phazei, principes cunctorum
 5 principum in exercitu mense primo. * Secun-
 di mensis habebat turmam Dudia Ahoites,
 & post se alter nomine Macelloch, qui rege-

bat partem exercitus viginti quattuor mil-
 6 lium. * Dux quoque turme tertie in mense
 tertio, erat Banaias filius Ieidae sacerdos: &
 7 in diuisione sua viginti quattuor millia. * Ip-
 se est Banaias fortissimus inter triginta, & su-
 8 per triginta. Præerat autem turme ipsius Ami-
 9 zabad filius eius. * Quartus, mense quarto,
 10 Asahel frater Ieab, & Zabadias filius eius
 post eum: & in turma eius viginti quattuor
 11 millia. * Quintus, mense quinto, princeps Sa-
 12 maoth Iezerites: & in turma eius viginti-
 13 quattuor millia. * Sextus, mense sexto, Hira
 filius Acces Thecutes: & in turma eius vi-
 14 ginti quattuor millia. * Septimus, mense se-
 15 ptime, Helles Thallonites de filiis Ephraim:
 16 & in turma eius viginti quattuor millia. * O-
 17 chauns, mense octauo, Sabachai Hushathites
 de stirpe Zarahi: & in turma eius viginti quat-
 18 tuor millia. * Nonus, mense nono, Abiezer
 19 Anathothites de filiis Lemini: & in turma
 20 eius viginti quattuor millia. * Decimus, men-
 21 se decimo, Marai, & ipse Netophathites de
 22 stirpe Zarai: & in turma eius viginti quat-
 23 tuor millia. * Vndecimus, mense vndecimo,
 24 Banaias Pharaonites de filiis Ephraim: &
 25 in turma eius viginti quattuor millia. * Duo-
 26 decimus, mense duodecimo, Hoidai Netopha-
 27 thites, de stirpe Gethoniel: & in tur-
 28 ma eius viginti quattuor millia. * Porro tribus pice-
 29 rant Israel, Rut enius, dux Eliezer filius Ze-
 30 chri: Simeonitis, dux saphathias filius Maa-
 31 cha: Leuitis, Hasabias filius Camuel: Aaro-
 32 nitis, Sadoci. * Iuda, Flui, frater David: Issa-
 33 char, Amri filius Michael. * Zalilonitis, Ies-
 34 maias filius Abdi: Nephthalitibus, Ieri-
 35 moth filius Ozriel: * Tribus Ephraim, Osse
 36 filius Ozaziu: dimidia tribui Manasse, Iod
 37 filius Phadaiz: & dimidia tribui Manasse
 38 in Galaad, Iaddo filius Zacharias: Euiamini
 39 autem, Iasiel filius Abner. * Dan vero, Etri-
 40 hel filius Ieroham: hi principes filiorum Is-
 41 rael. * Noluit autem David numerare eos à
 42 viginti annis inferius: quia dixerat Dominus
 43 vt multiplicaret Israel quasi stellas cali.
 44 * I Ioab filius Saruiz cæperat numerare, nec
 45 compleuit: quia super hoc ira irruerat in Is-
 46 rael: & idcirco numerus eorum, qui fuerant re-
 47 censiti, non est relatus in factis regis David.
 48 * Super thesauros autem regis fuit Armoth
 49 D filius Adiel. Hi autem thesauris, qui erant in
 50 vrbibus, & in vicis, & in turribus, præsedebat
 51 Jonathan filius Oziz. * Operi autem rustico,
 52 & agricolis, qui exercebant terram, præerat
 53 Etri filius Chelub: * vinearumque cultori-
 54 bus, Semeias Romathites: cellis autem vina-
 55 rijs, Zabdiis Aphonites. * Nam super oliue-
 56 ra & ficera, que erant in campestribus, Ba-
 57 lanam Gederites i super apothecas autem o-
 58 lei, Ioas. * Porro armentis, que pasciebantur
 59 in Saron, præpositus fuit Setrai Saronites: &
 60 super boues in uallibus. Saphat filius Adli. * su-

1 Sup. 21.
2-2.

per camelos vero, Vbi Iſmahelites: & ſuper
alios, Iadai Meronathites: * ſuper oues quo-
que Iaziz Agareus omnes hi, principes ſub-
ſtantie regis Dauid. * Ionathan autem pa-
tratus Dauid, conſiliarius, vir prudens & li-
teratus: Ipſe & Iahiel filius Hachmoni erant
cum filiis regis. * Achitophel etiam conſilia-
rius regis, & Chuſai Arachites amicus regis.
* Poſt Achitophel fuit Ioſada filius Banai,
& Abiathar. Princeps autem exercitus regis
erat Ioab.

CAP. XXVIII.

Conuocauit igitur Dauid omnes prin-
ces Iſrael, duces tribuum, & præpoſitos,
turmarum, qui miniſtrabant regi: tribunos
quoque & centuriones, & qui præceant ſub-
ſtantiæ: & poſſeſſoribus regis, filioſque ſuos
cum eunuchis, & poentes, & buſullitinos
quoque in exercitu Ieruſalem. * Cumq; ſur-
rexiſſet rex, & ſteſſet, ait: Audite me fratres
mei, & populus meus: Cogitauimus ædifi-
care domum, in qua requieſceret arca fœde-
ris Domini, & ſcabbellum pedum Dei noſtri.
& ad ædificandum, omnia præparauimus. * Deus
autem dixit mihi: ¶ Non ædificabis domum
nomini meo, eo quod ſis vir bellator, & ſan-
guinem ſuderis. * Sed elegit Dominus Deus
Iſrael me de vniuerſa domo patris mei, vt ef-
ſem rex ſuper Iſrael in ſempiternum: de Iu-
da enim elegit principes: porro de domo Iu-
da, domum patris mei: & de filiis patris mei,
placuit ei vt ne diſcret regem ſuper con-
tum Iſrael. * ¶ Sed & de filiis mei (filios e-
nim mihi multos dedit Dominus) elegit Sa-
lomone filium meum, vt ſederet in throno
regni Domini ſuper Iſrael, * dicensq; mihi: Sa-
lomone filius tuus ædificabit domum meam
& aſtra mea: ipſum enim elegi mihi in filiū,
& ego ero ei in pater. * Et ſirnabo regnum
eius vſque in æternum. ſi perſeuerauerit facere
præcepta mea, & iudicia, ſicut & hodie.
* Nunc ergo coram vniuerſo cœtu Iſrael an-
dicite Deo noſtro, cuſtodite, & perquirite
cuſta mandata Domini Dei noſtri: vt poſ-
ſideatis Terram bonam, & relinqzatis caſti-
ſilis veſtris poſt nos alique in ſempiternum.
* Tu autem Salomone fili mi, ſcize Deum patris
tui, & ſeruito ei corde perfectò, & animo vo-
luntario: ¶ omnia enim corda ſcrutatur
Dominus, & vniuerſas mentium cogitationes in-
telligit. Si qui eſeris Deus, inuenies: ſi autem
dereliqueris eum, projiciet te in æternum.
* Nunc ergo quia elegit te Dominus vt ædifi-
casses domum ſanctuarii, conſortare, & per-
ficere. * Dedit autem Dauid Salomoni filio ſuo
C deſcriptionem porticus, & templi, & cellario-
rum, & coenaculi, & cubicularum in adytis,
& de nouis propitiatio nis, & uocem & orationem
que cogitatur atrium, & exodiarum per
circum in theſauros domus Domini, & in

theſauros ſanctorum, diſpoſitionemq; Sacerdo-
talium & Leviticarum, in omnia opera do-
mus Domini, & in vniuerſa uſa miniſteri-
i templi Domini. * Aurum in pondere per ſin-
gula uſa miniſterii. Argentum quoque pondus
pro uſuformi, & operum diuerſitate. * Sed
& in candelabra aurea, & ad lucernas eorum,
aurum pro meſura uſuque, ſimiliterq; candelab-
ri & lucernarum. Similiter, & in candelabra
argentea, & in lucernas eorum, pro diuerſitate
meſuræ, pondus argenti tradidit. * Aurum
quoque dedit in meſas propoſitionis pro di-
uerſitate meſarum: ſimiliter & argentum in
aliis meſas argenteas. * Ad ſcuſculas quo-
que, & phylas, & thuribula ex auro puriſ-
ſimo, & leuueſſos aureos pro qualitate meſu-
ræ pondus diſtribuit in leuueſſumq; & leuueſ-
ſum. Similiter & in locos argenteos dier-
t. ſunt argenti pondus ſeparauit. * Altaria autem,
in quo adoletur incenſum, aurum puriſſimum
dedit: ut ex ipſo fieret, ſimilicudo quadrigæ
cherubim extendentium alas, & uolaptium
arcam fœderis Domini. * Omnia, inquit, ue-
nerunt ſcripta manu Domini ad me, vt inſcri-
berem vniuerſa opera & templaris. * Dixit
quoque Dauid Salomoni filio ſuo, Vir ſpiter
age, & confortare, & fac ne timeas, & ne pa-
ueas: Dominus enim Deus meus tecum erit,
& non dimittete te, nec derelinquet donec per-
ficias omne opus miniſterii domus Domini.
* Ecce diſpoſitiones Sacerdotum & Levitarum,
in omne miniſterium domus Domini aſſi-
ſtunt tibi, & parati ſunt, & noſque tam prin-
cipes quam populus facere omnia præcepta tua.

CAP. XXIX.

Locusque eſt Dauid rex ad omnem ecclē-
ſiam: Salomone filium meum vnū
elegit Deus, ad huc puerum & tenellum opus
namque grande eſt, neque enim homini præ-
paratur habitatio, ſed Deo. * Ego autem totis
uiribus meis præparavi impensas domus Dei
mei. Aurum ad uſa aurea, & argentum in ar-
gentis, & in ænea, ferrum in ferro, ligna ad
ligna: & lapides onychinos, & quaſi ſabini,
& diuerſorum colorum, omnemque pretioſum
lapidem, & margaritam abundantiſſime
& ſuper hæc, quæ obtuli in domum Dei mei
de peculio meo aurum & argentum, & domum
templum Dei mei: & cepiſi hi, quæ præpara-
ui in eadem ſanctam. * Terſa millia talenta au-
ri de auro Ophir: & ſeptem millia talentorum
argenti probatiſſimi ad deaurandos parietes
templi. * Et, ubicumque opus eſt aurum de
auro, & ubicumque opus eſt argentum de ar-
gento, opera ſiant per manus artificum: & ſi
quis ſponte offert, impleat manus ſuam ho-
die, & offerat quod uoluerit Domino. * Poſiti
ſunt itaque principes familiarum, & pro-
ceres tribuum Iſrael, tribuni quoque, & cen-

tiones,

agiones, & principes possessionum, regis.
 7 Dederuntq; in opera domus Dei auti talen-
 ta quinque millia, & solidos de eum millia,
 argenti talenta decem millia, & aris talen-
 ta decem, & octo millia: ferri quoque com-
 8 tum millia talentorum. * Hic apud quem
 cumque inuenti sunt lapides, dederunt in
 thesauros domus Domini, per manum Ja-
 9 hiel Gersonitis. * Ex quoq; pluribus, con-
 vota sponte promitterent: quia corde toto
 10 offerabant ea Domino: sed & David rex lita-
 tus est gaudio magno. * Et benedixit Domi-
 no coram vniuersa multitudine, & ait: Bene-
 11 dictus es Domine Deus Israel patris nostri ab
 æterno in æternum. * Tua est Domine magni-
 ficentia, & potentia, & gloria, atque victoria:
 & tibi laus: cuncta enim quæ in cælo sunt, &
 12 in terra, tua sunt: tuum Domine regnum, &
 tu es super omnes principes. * Tua diuitia, &
 tua est gloria: tu dominaris omnium, in ma-
 13 nu tua. * Itus & potentia: in manu tua ma-
 gnitudo, & imperium omnium. * Nunc igitur
 14 Deus noster confitemur tibi, & laudamus
 nomen tuum in ævum. * Quis ego, & quis
 15 populus meus, ut possim tu hæc tibi vniuersa
 promittere? tua sunt omnia: & quæ de manu
 tua accepimus dedimus tibi. * Peregrini enim
 sumus coram te, & advena, sicut omnes pa-
 16 tres nostri. * Dies nostri quasi umbra super
 terram, & nulla est mora. * Domine Deus no-
 17 stes, omnis hæc copia, quam parauimus ut æ-
 dificaretur domus nomini sancto tuo, de ma-
 nu tua est, & tua sunt omnia. * Scio Deus meus
 quod probes corda, & simplicitatem diligas,
 18 vnde & ego in simplicitate cordis mei laus
 obtuli vniuersis hæc: & populum tuum, qui
 hic repertus est, vidi cum ingenti gaudio mihi
 19 offerre donaria. * Domine Deus Abraham, &
 Isaac, & Israel patrum nostrorum, custodi in
 æternum hæc voluntatem cordis tui, &

semper in venerationem tuam illa, per-
 19 maneat. * Salomoni quoque filio meo: a cor-
 poris ætate, ut custodiam mandata tua, testimo-
 nia tua, & ceremonias tuas, & faciat vniuer-
 sa: & ædificet ædem, cuius impensis parauit.
 20 * Præcepit autem David vniuersæ ecclesie:
 21 Benedicti Domino Deo nostro. Et benedixit
 omnis ecclesia Domino Deo patrum fun-
 22 damentum, & inclinauerunt reges & adorauerunt Deum,
 & deinde regem. * Immo laueruntq; vicimas
 22 F Domino: & obtulerunt holocausta die sequen-
 ti, tauros mille, arietes mille, agnos mille cu-
 23 libaminiis suis, & vniuerso ritu abundan-
 tissime in omnem Israel. * Et comederunt, &
 24 biberunt coram Domino in die illo cum
 grandi lætitia. * Et vixerunt secundo Salomo-
 nem filium David. Vixerunt autem cum
 Domino in principem, & Sadoc in pontifi-
 25 cem. * Sed et Salomon super filium Domi-
 ni in regem pro David patre suo, & cunctis
 26 placuit: & paruit illi omnis Israel. * Sed & vi-
 nimerunt principes, & potentia, & cuncti filii re-
 27 gis David deserunt matrem, & subieci fuer-
 runt Salomoni regi. * Magnificauit ergo Do-
 28 minus Salomonem super cunctos in Israel: &
 dedit illi gloriam regni, equalis nullus ha-
 29 buit ante eum rex Israel. * Ignor David fi-
 lius Isai regnauit super vniuersum Israel. * Et
 30 dies, quibus regnauit super Israel, fuerunt qua-
 draginta anni: in Hebron regnauit septem an-
 31 nis, & in Ierusalem annis triginta tribus. * Et
 mortuus est in senectute bona, plenus diebus,
 & diuitijs, & gloria. & regnauit Salomon fi-
 32 lius eius pro eo. * Gesta autem David regis
 priora, & nouissima scripta sunt in Libro Sa-
 33 muelis Videntis, & in Libro Nathan prophæ-
 34 tæ, atque in volumine Gad Videntis. * Vni-
 uersique regni eius, & fortitudinis, & tempo-
 rum, quæ transierunt sub eo, sunt in Israel, si-
 ue in cunctis regnis terrarum.

13. Reg. 2.
c. 34

13. Reg. 2.
c. 11

LIBER SECVNDVS PARALIPOMENON

Hebraice Dibre Haiaimim.

CAPVT PRIMVM.

Reg. 33.
a. 1

CONFORTATVS, est ergo Salomon filius Dauid in regno suo, & Dominus Deus eius erat cum eo, & magnificauit eum in excelsu. * Præcepitq. Salomon vniuerso Israeli, tribunis, & centurionibus, & iudicibus omnis Israel, & principibus familiarum: * & abiit cum vniuersa multitudine in Excelsu Gabaon, vbi erat tabernaculum fœderis Dei, quod fecit Moyses famulus Dei in solitudine. * Arcam autem Dei adlucerau. Dauid filius Israhel, quem præparauerat ei, & vbi fixerat illi tabernaculum, hoc est, in Ierusalem. * Altare quoque æneum, quod fabri æne fuerat Be'e-el filius Uri filij Hur, ibi erat coram tabernaculo Domini: quod & requiuit Salomon, & omnis ecclesia. * Ascenditq. Salomon ad altare æneum, coram tabernaculo fœderis Domini, & obtulit in eo mille hostias. * Ecce autem in ipsa nocte apparuit ei Deus, dicens: Postula quod vis, ut dem tibi. * Dixitq. Salomon Deo: Tu fecisti

cum Dauid patre meo misericordiam magnam: & constituisti me regem pro eo. * Nunc ergo Domine Deus impleatur sermo tuus, quem pollicitus es Dauid patri meo: tu enim me fecisti regem super populum tuum multum, qui tam innumera bilis est, quam puluis terræ. * Da mihi sapientiam & intelligentiam, ut ingrediar & egrediar coram populo tuo: quis enim potest hunc populum tuum digne, qui tam grandis est, iudicare? * Dixit autem Deus ad Salomonem: Quia hoc magis placuit cordi tuo, & non postulasti diuitias, & substantiam, & gloriam, neque animas eorum qui te oderant, sed nec dies vitæ plurimos: petisti autem sapientiam & scientiam, ut iudicare possis populum meum, super quem constitui te regem. * Sapientia & scientia data sunt tibi: diuitias autem & substantiam & gloriam dabo tibi, ita ut nullus in regibus nec ante te, nec post te fuerit similis tui. * Venit ergo Salomon ab Excelsu Gabaon in Ierusalem coram tabernaculo fœderis, & regnavit super Israel. * Congregauitq. sibi currus & equites, & facti sunt ei mille quadringenti

Sap. 9. b.
10

Exod. 38
a. 8

Reg.
10. d. 36

currus,

currus, & duodecim millia equitum: & fecit eos esse in urribus quadrigatum, & cum regere in Ierusalem. * Præbuitque rex argentum, & aurum in Ierusalem, quæ sunt lapides, & cedros, quasi sycomoros, quæ nascuntur in campis: 16 strabus multitudino magna. * Adduebantur autem ei equi de Aegypto, & de Coa per negotia toribus nigris, qui ibant, & obtebant pretio: 17 * quadrigam equorum sexcentis argenteis, & equum centum quinqueq; argenteis, similiter de universis regnis Methorum, & a regibus Syrie emptio celebratus.

CAP. II.

1 **D**ixit autem Salomon edificare domum nomini Domini, & palatium sibi. 2 * Et numeravit septuaginta millia virorum portantium humeros, & octoginta millia qui cederent lapides in montibus, præpositosque eorum tria milia sexcentos. * Misit quoque ad Hiram regem Tyri, hoc noster rex egrediens David patre tuo, & misisti ea ligna cedrina, ut edificaret tibi domum, in qua & habitabit: sic fac mecum ut michi faciam domum nomini Domini Dei mei, ut conferam eam ad adolendum incensum coram illo, & fumigida aromata, & ad propositionem panum sæpitemam, & ad holocausta manere, & uespere, sabbatis quoque, & neomenijs, & sollemnitatibus Domini Dei nostri in sempiternum, quæ mandata sunt Israeli. * Domus enim quam edificare cupio, magna est, magnus est enim Deus noster super omnes deos. 6 Quis ergo poterit prævalere, ut edifice ei dignam domum? si calum, & cæli calorum capere eum nequeunt, quantus ego sum, ut possim edificare ei domum? sed ad hoc tantum, 7 ut adoleatur incensum coram illo. * Mitte ergo mihi virum eruditum, qui novierit operari in auro, & argenteo, & ære, & ferro, purpura, coccino, & hyacintho, & qui sciat sculptor, & celaturus cum his artificibus, quos mecum habeo in Iudæa, & Ierusalem, quos præparavit David pater meus. * Sed & ligna cedrina mitte mihi, & areuthim, & pinca de Libano: sicut enim quod servi tui novierint cadere ligna de Libano, & erunt servi tui cum servis tuis, * ut parentur mihi ligna plurima. 9 Domus enim quam cupio edificare, magna est nimis, & inclinata. 10 Præterea operariis, qui ex facti sunt ligna, servis tuis dabo in cibaria tria coros viginti millia, & hordei coros totidem, & vini viginti millia metretas, olei quoque facta viginti millia. * Dixit autem Hiram rex Tyri per litteras, quas misit Salomoni: Quia dilexit Dominus populum suum, idcirco te regnare fecit super eum. * Et addidit, dicens: Benedictus Dominus Deus Israel

qui fecit calum & terram, qui dedit David regi filium sapientem & eruditum, & sensatum atque prudentem, ut edificaret domum Domino, & palatium sibi. * Nisi ergo tibi virum prudentem & scientissimum Hiram, patrem meum, * filium mulieris de filiabus Dan, cuius pater fuit Tyrus, qui ovie operari in auro, & argento, ære, & ferro, & marmore, & lignis, in purpura quoque, & hyacintho, & bysso, & coccino: & qui scit cætere cum hinc sculpturam, & adinvenire prudentem quendamque in opere necessarium est eum artificibus tuis, & cum artificibus domini mei David patris tui. * Triticum ergo, & hordeum, & oleum, & vinum, quæ pollicitus es domine mihi, mitte Ierusalem tuis. * Nos autem cedimus ligna de Libano, quot necessaria habueris, & applicabimus ea ratibus per mare in Toppe, tum autem erit tibi ferrum in Ierusalem. * Numeravit igitur Salomon omnes viros profectos, qui erant in terra Israel, post enumerationem, quam dinumeravit David pater eius, & inveni sunt centi quinquaginta millia, & tria milia sexcenti. * Fecitque eis septuaginta milia, qui summeis onera portarent, & octingenta milia, qui lapides in montibus caderent, tria autem milia & sexcenti præpositi operum populi.

CAP. III.

1 **E**t cepit Salomon edificare domum Domini in Ierusalem in monte Moria, qui demonstratus fuerat David patricius, in loco, quem parauerat David in præsepe Ornan lebusi. 2 * Cæpit autem edificare mense secundo, anno quarto regni sui. 3 Et hæc sunt fundamenta, quæ iecit Salomon, ut edificaret domum Dei, longitudinis cubitos in mensura prima sexaginta, latitudinis cubitos viginti. 4 Porticum vero ante frontem, quæ tendebatur in longum iuxta mensuram latitudinis domus, cubitorum viginti, porro altitudo centum viginti cubitorum erat, & decuravit eam intus in auro mandissimo. 5 Domum quoque maiorem tecti tabulis lignis abieguis, & laminis auri obrizæ affixit per totum, sculptisque in ea palmas, & quasi candelas se invicem complacentes. 6 * Stranisque pavimentum templi pretiosissimo marmore, decore multo. 7 * Porro aurum erat probatissimum, de cuius laminis texit domum, & trabes eius, & portæ, & parietes, & ostiæ, & celavit cherubim in parietibus. 8 Perlit quoque domum sancti sanctorum, longitudinem iuxta latitudinem domus cubitorum viginti, & latitudinem similiter viginti, cubitorum: & laminis aureis texit eam, quasi talentis sexcentis

3. Reg. 6. a.

1. Reg. 2. 24 d. 25. 1. Par. 22. d. 26.

- 9 * Sed & claus fecit aureos, ita ut singuli
C clauis ficos quinquagenos appenderent : cæ-
nacula quoque texit auro . * Fecit etiam in
domo sancti sanctorum cherubim duos, ope-
re statuario: & texit eos auro.
11 * Alæ cherubim viginti cubitis extendeban-
tur, ita ut una alæ haberet cubitos quinque,
& tangeret parietem domus: & altera quin-
que cubitos habens, alam tangeret alterius cherub.

- 12 * Similiter cherub alterius alæ, quinque ha-
bebat cubitos, & tangebatur parietem: & alæ
eius altera quinque cubitorum, alam cherub
13 alterius contingebat. * Igitur alæ utriusque
D cherubim expansæ erant, & extendebantur
per cubitos viginti: ipsi autem stabant ere-
ctis pedibus, & fasciæ eorum erant versæ ad
exteriores domum.
14 * Fecit quoque velum ex hyacintho, pur-
pura, cocco, & bysso: & intexit ei cherubim.
15 * Ante fores etiam templi duas columnas,
quæ triginta & quinque cubitos habebant al-
titudinis: porro capita earum, quinque cubi-
torum.
16 * Necnon & quasi catenulas in oraculo, &
superposuit eas capitibus columnarum: ma-
logranata etiam centum, quæ catenulis in-
terposuit.
17 * Ipsas quoque columnas posuit in vesti-
bulo templi, unam a dextris, & alteram a si-
nistris: eam, quæ a dextris erat, vocavit la-
chin: & quæ ad laevam, Booz.

C A P. IIIL

- 1 **F**ecit quoque altare æneum, viginti cubi-
torum longitudinis, & viginti cubito-
rum latitudinis, & decem cubitorum altitu-
dinis.
2 * Mare etiam fusile decem cubitis a la-
bio usque ad labium, rotundum per circui-
tum: quinque cubitos habebat altitudinis, &
funiculus triginta cubitorum amplexabat gy-
rum eius.
3 * Similitudo quoque boum erat subter il-
lud, & decem cubitis quadam extrinsecus
calaturæ, quasi duobus verbis alium ma-
ris circuibant. Boves autem erant fusiles:
4 * & ipsum Mare super duodecim boves im-
positum erat, quorum tres respiciebant ad
Aquilonem, & alij tres ad Occidentem: porro
tres alij Meridiem, & tres qui reliqui er-
rant, Orientem, habebant mare superpositi:
posteriora autem boum erat intrinsecus sub-
maris.
5 * Porro vasitas eius habebat mensuram
palmi, & labium illius, erat quasi labium ca-
licis: & repandebat capicibusque tria millia
metretas.
6 * Fecit quoque conchas decem: & posuit
quinque a dextris, & quinque a sinistris, ut

lanarent in eis omnia, quæ in Isolocautum
oblaturi erant: porro in mari sacerdotes la-
uabantur.

- 7 * Fecit autem, & candelabra aurea decem
secundum speciem, quæ iussa erant fieri: &
posuit ea in templo, quinque a dextris, &
quinque a sinistris.
8 * Necnon & mensas decem: & posuit eas in
templo, quinque a dextris, & quinque a sini-
stris: phialas quoque aureas centum. * Fecit
C etiam atrium sacerdotum, & basilicam gran-
dem: & ostia in basilica, quæ texit ære.
10 * Porro mare posuit in latere dextro con-
tra Orientem ad Meridiem.
11 * Fecit autem Hiram lebetes, & creagras, &
phialas: & compleuit omne opus regis in do-
mo Dei: hoc est, columnas duas, & episty-
lia, & capita, & quasi quadam retiacula, quæ
capita tegerent super epistylia.
12 * Malogranata quoque quadringenta, & re-
tiacula duo ita ut bini ordines malograna-
rum singulis retiaculis iungerentur, quæ
protegeret epistylia, & capita columnarum.
14 * Bases etiam fecit, & conchas, quas superpo-
15 suit basibus: mare unum, boves quoque duo-
decim sub mare.
16 * Et lebetes, & creagras, & phialas. Omnia
vasa fecit Salomoni Hiram pater eius in do-
mo domini ex ære mundissimo. * In regione
D Iordanis fudit ea rex in argillosa terra inter
Sochoth, & Saredacha. * Erat autem multitu-
do vasorum innumerabilis, ita ut ignoraretur
pondus eorum.
19 * Fecitque Salomon omnia vasa domus
Dei, & altare aureum, & mensas, & super eas
panes propositionis: * candelabra quoque
cum lucernis suis veluc erant ante oraculum
iuxta ritum ex auro purissimo: * & florentia
quædam, & lucernas, & forcipes aureos: om-
nia de auro mundissimo facta sunt.
22 * Thymiateria quoque, & thuribula, &
phialas, & mortariola ex auro purissimo. Et
ostia calæuit templi interioris, id est, in San-
cta sanctorum: & ostia templi forinsecus au-
rea. Sicque completum est omne opus, quod
fecit Salomon in domo domini.

C A P. V.

- 1 **I**nstitit igitur Salomon omnia, quæ voue-
rat David pater suus, argentum, & aurum,
& vniuersa vasa posuit in thesauris domus
Dei.
2 Post quæ congregauit maiores natu Israel,
& cunctos principes tribuum, & capita fami-
liarum de filiis Israel in Ierusalem, ut adlu-
cerent arcam fœderis domini de Ciuitate Da-
uid, quæ est Sion.
3 * Venerunt itaque ad regem omnes viri I-
srael in die sollempni mensis septimi. * Cum-
que venissent cuncti seniores Israel, porta-

Mat. 27.
6. 51.
Ier. 52.
6. 20.

3. Reg.
7. d. 23.

Reg. 7.
e. 51. & c.
8. d. 9.

uerunt Leuitæ arcam, & intraverunt eam, & omnem paratum tabernaculi. Porro uasa sanctuarij, quæ erant in tabernaculo, portauerunt Sacerdotes cum Leuitis. * Rex autem Salomon, & uniuersus cæcus Israel, & omnes, qui fuerunt congregati ante arcam, immolabant arietes, & boues absq; ullo numero: tanta enim erat multitudo uictimarum.

7 Et intraverunt Sacerdotes arcam fœderis domini in locum suum, id est, ad oraculum templi, in Sancta sanctorum subter alas cherubim: sed ut cherubim expanderent alas suas super locum, in quo posita erat arca, & ipsam arcam tegerent cum uelutis suis.

9 * Vestium autem, quibus portabatur arca, quia paululum longiores erant, capita patebant ante osaculum: si uero quis paululum fuisset extrinsecus, eos uidere non poterat.

Fuit itaque arca ibi usque in presentem diem.

10 * Nihilque erat aliud in arca, nisi due tabulae, quas posuerat Moyses in Horeb, quando legem dedit dominus filiis Israel egredientibus Aegypto.

11 Egressis autem Sacerdotibus de sanctuario (omnes enim Sacerdotes, qui ibi poterant intrare, sanctificati sunt: nec adhuc in illo tempore uices, & ministeriorum ordo inter eos diuisus erat) * tam Leuitæ quam cantores, id est, & qui sub Asaph erant, & qui sub Eman, & qui sub Idithun, filij, & fratres eorum vestiti byssinis, cymbalis, & psalterijs & citharis concrepabant, stantes ad Orientalem plagam altaris, & cum eis Sacerdotes centum viginti canentes tubis.

13 * Igiture cunctis pariter, & tubis, & voce, & cymbalis, & organis, & diuersi generis musicorum concinentibus, & uocem in fulmine tollentibus, longe sonitus audiebatur, ita ut cum dominum laudare cepissent, & dicere: Confitemini domino quoniam bonus, quoniam in ueritatem miserecordia eius implebitur, & uocem Dei in nube, * nec possem Sacerdotes stare, & ministrare propter caliginem. Compleuerat enim gloria domini domum Dei.

CAP. VI.

1 Tunc Salomon ait: Dominus pollicitus est ut habitaret in caligine: ego autem aedificauimus domum nomini eius, ut habitaret ibi in perpetuum. * Et conuersus rex faciem suam, & benedixit multitudini Israel, (num omnis turba stabat inuenta) & ait:

4 * Benedixit dominus Deus Israel, qui quot locutus est David patri meo, opere completum, dicens: * A die, qua duxi populum meum de Terra Aegypti, non elegi ciuitatem de ceteris tribubus Israel, ut edificaretur in ea do-

mus nomini meo: neque eligi quemquam alium uirum, ut esset dux in populo meo Israel, * sed elegi Ierusalem, ut sit nomen meum in ea, & elegi David, ut esset uiuerem cum super populum meum Israel.

7 * Cumque fuisset lenax David patris mei, ut edificaret domum: omni domini Dei Israel, * dixit Dominus ad eum: Quia hec fuit uoluntas tua, ut aedificares domum nomini meo, benequidem fecisti huiusmodi habere uoluntatem: * sed non tu aedificabis domum, uerum filius tuus, qui egredietur de lumbis tuis, ipse edificabit domum

42 Domine Deus ne auerteris faciem Christi-
tui: memento misericordiarum David ser-
ui tui.

CAP. VII.

1 C Vmque compleisset Salomon fundons
preces, ignis descendit de caelo, & de-
uorauit holocausta, & victimas: & maiestas
domini impleuit domum.

2 * Nec poterant sacerdotes ingredi tem-
plum domini, eo quod impleisset maiestas
domini templum domini.

3 * Sed & omnes filij Israel uidel aut de-
scendentem ignem, & gloriam domini su-
per domum: & ceciderunt prout in terram
super pavimentum stratum lapide, adorauerunt,
& laudauerunt dominum: Quoniam
bonus quoniam in sacrum misericordia eius.

4 Rex autem, & omnis populus immo-
labant uultibus coram domino.

5 * I Maadabigitur rex Salomon hostias,
boum uiginti duo millia, arietum centum
viginti millia, & dedicauit domum Dei rex,
& uniuersus populus.

6 * Sacerdotes autem stabant in officijs suis:
& Leuitae in organis carminum domini,
quae fecit David rex ad laudandum domi-
num: Quoniam in aeternum misericordia
eius, hymnos David canentes per manus
suas: porro Sacerdotes canebant tubis ante
eos, cunctisque Israel saluati.

7 * Sanctificauit quoque Salomon medium
atrij ante templum domini. obtulerat enim
ibi holocausta, & adipem sacrificiorum: quia
altare aeneum, quod iecerat, non poterat su-
stinere holocausta & sacrificia & adipem.

8 * Fecit ergo Salomon solemnitatem in té-
pore illo septem diebus, & cunctis Israel cum
eo, ecclesia magna uidel, ab intratu Emath
usque ad Terram Aegypti.

9 Fecitque die octauo collectionem, eo quod de-
dicasset altare septem diebus, & sollemni-
tem celebrasset diebus septem.

10 * Igitur in die vigesimo tertio mensis septi-
mi dimisit populos ad tabernacula sua, la-
tantes atque gaudentes super bono, quod
fecerat domino Dauidi, & Salomoni, & Is-
raeli populo suo.

11 * Compleuitque Salomon domum domi-
ni, & domum regis, & omnia quae dispo-
suerat in corde suo, ut faceret in domo do-
mini, & in domo sua, & prosperatus est.

12 * Apparuit autem ei dominus nocte, & ait:
C Audui orationem tuam, & elegi locum istum
in domum sacrificij.

13 * Si claueris caelum, & pluuia non fluxe-
rit, & mandauero & praecepero locustas, ut
deuoret terram, & misero, pestilentiam in
populum meum: * conuerfus autem popu-
lus meus, super quos innocatum est nomen

meum, deprecatus me fuenit, & exequies-
sit faciem meam, & egerit penitentiam a
vijs suis pessimis: & ego exaudiam de caelo,
& propitius ero peccatis eorum, & sanabo ter-
ram eorum. * Oculi quoque mei erunt aper-
ti, & aures meae erectae ad orationem eius,
qui in loco isto orauerit.

15 * Elegi enim, & sanctificavi locum istum, ut
sit nomen meum ibi in sempiternum, & per-
maneant oculi mei, & cor meum ibi cunctis
diebus. * Tu quoque, si ambulaueris coram me
sicut ambulauit David pater tuus, & feceris
iuxta omnia, quae praecepi tibi, & iustitias

16 meas iudicaeque seruaueris: * Non abo-
lito num: regni tui, sicut sollicitus sum David
pater tuus dicens: Non auferetur de stirpe
tua, qui sis princeps in Israel.

17 * Si autem aueris fueris, & dereliqueris
iustitias meas, & praecepta mea, quae repro-
bavi tibi, & abutens irrueris in dijs alienis,
& adoraueris eos, * euellam uos de terra
mea, quam dedi uobis: & donum hanc,
quam sanctificauimus tibi in eo, prout iam a
a facie mea, & tradam eam in parabellam,
& in exemplum cunctis populis.

18 * Et domus ista erit in praeiudicium uniuersis
transientibus, & dicent super eam: Quare
fecit de nimis super terra haec, & de uis haec?

19 * Respondet unque: Quia dereliquerunt
dominum Deum patrum suorum, qui edu-
xit eos de terra Aegypti, & apprehenderunt
deos alienos, & adorauerunt eos, & collegerunt
idcirco uenerunt super eos uniuersa haec
mala.

CAP. VIII.

1 Xpleis autem uiginti annis posquam
A edificauit Salomon domum domini &
domum suam, & ciuitates, quas dederat Mi-
ram Salomoni, edificauit, & habitare ibi

3 fecit filios Israel. * Abijt quoque in Emath
4 Suba, & obtinuit eam. * Iam edificauit Sal-
miram in deserto, & alias ciuitates muni-
tissimas edificauit in Emath. * Extulitque

6 Bethoron super eam, & Bethoron in-
feriorem, ciuitates nuntias habentes portas
& uedes & fetas. * Palaeth etiam & om-
nes vires finitimas, quae sunt Salo-
monis, cunctasque urbes quadrupatum
& urbes equitum. omnia quae cunctis re-
lulit Salomon atque disposuit. * adificauit in

8 Ierusalem, & in Libano, & in uicinis ter-
ra potestatis sue. * Omnem populum, qui
derelictus fuerat de Hebrais, & Amorrhaeis,
& Pheregis, & Hethis, & Ieluthis, qui

10 non erant de stirpe Israel, * de filiis co-
rum: & de posteris, quos non interfecerant
filij Israel, subiugauit Salomon in tributa-
rios, usque in diem hanc. * Porro de filiis

12 Israel non posuit ut seruiret operibus regis:

ipſi enim erant viri bellatores, & duces pri-
mi, & principes quadrigarum & equitum eius.
10 * Omnes autem principes exercitus regi,
Salomonis fuerunt ducti quinqueaginta, qui
11 eridebant populum. * Hi autem vero Pha-
raonis tranſiit de Ciuitate Dauid in do-
mum, quam adificauerat ei. Dixit enim
rex: Non habitabit vxor mea in Domo Da-
uid regis Iſrael, eo quod ſanctificata ſit: quia
12 ingreſſa eſt in eam arca Domini. * Tunc obitu
C 1 Et Salomon huiusmodi Domini ſuperdixit:
13 Domini, quod extruxerat ante porticum, *
ut per ſingulos dies efferretur in eo iuxta præ-
ceptum Moſi in ſabbatis & in calendis, &
in ſeſtis diebus per annum, id eſt, in ſolem-
nitate azymonum, & in ſolemnitate hebdoma-
darii, & in ſolemnitate tabernaculorum.
14 * Et conſtituit iuxta diſpoſitionem Dauid pa-
tris ſui officia ſacerdotum in miniſterijs ſuis
& Leuitas in ordine ſuo, velaudarent, & mi-
niſtrarent coram Sacerdotibus iuxta ritum
vniuerſiſque diei: & ianitores in diſpoſi-
tibus ſuis per portam & portam: ſic enim præ-
15 ceperat Dauid homo Dei. * Nec prætergreſ-
ſi ſunt de mandatis regis tam Sacerdotes, qui
Leuitæ ex omnibus, quæ præceperat, & in co-
16 ſtitiſſis theſaurorum. * Omnes impenſas præ-
paratas habuit Salomon ex eo die, quo ſun-
dauit domum domini uſque in diem, quo
17 perfecit eam. * Tunc abiit Salomon in Aſion
gabæ, & in Aſiath ad oram Maris rubri, quæ
eſt in Terra Edom. * Miſit autem ei Hiram
per manus ſeruorum ſuorum naues, & nau-
tas gnaros maris, & abierunt cum ſeruſ Sal-
omonis in Ophir, tuleruntque inde quadrin-
genta quinqueaginta talenta auri, & attulerunt
ad regem Salomonem.

C A P. I X.

3. Reg. 7. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849. 850. 851. 852. 853. 854. 855. 856. 857. 858. 859. 860. 861. 862. 863. 864. 865. 866. 867. 868. 869. 870. 871. 872. 873. 874. 875. 876. 877. 878. 879. 880. 881. 882. 883. 884. 885. 886. 887. 888. 889. 890. 891. 892. 893. 894. 895. 896. 897. 898. 899. 900. 901. 902. 903. 904. 905. 906. 907. 908. 909. 910. 911. 912. 913. 914. 915. 916. 917. 918. 919. 920. 921. 922. 923. 924. 925. 926. 927. 928. 929. 930. 931. 932. 933. 934. 935. 936. 937. 938. 939. 940. 941. 942. 943. 944. 945. 946. 947. 948. 949. 950. 951. 952. 953. 954. 955. 956. 957. 958. 959. 960. 961. 962. 963. 964. 965. 966. 967. 968. 969. 970. 971. 972. 973. 974. 975. 976. 977. 978. 979. 980. 981. 982. 983. 984. 985. 986. 987. 988. 989. 990. 991. 992. 993. 994. 995. 996. 997. 998. 999. 1000.

ſuiſſe narratam: vinctiſſimam virtutibus. tuis.
7 * Beati viſi tui, & beati ſerui tui, qui aſſiſti-
coram te omni tempore, & audiunt ſapientiam tuam. * Sic Dominus Deus tuus benedi-
8 ctus, qui voluit ordinare ſuper thronum ſuum, regem Domini Dei tui. * Quia diligit
Deus Iſrael, & vult ſeruare eum in æternum,
idcirco poſuit te ſuper eum regem, ut facias
9 iudicia atque iuſtitiam. * Dedit autem regi
centum viginti talenta auri, & aromata multa nimis, & gemmas pretioſiſſimas: non fue-
C runt aromata talia ut hæc, quæ dedit regina
10 Saba regi Salomoni. * Sed & ſerui Hiram cili-
feris * Salomonis attulerunt aurum de Ophir,
11 & ligna thvina, & gemmas pretioſiſſimas. *
de quibus fecit rex, de lignis ſcilicet thviniſ,
gradus in domo Domini, & in domo regia,
citharas quoque, & plalteria cantantibus
12 quam niſi ſunt in Terra Iuda ligna talia. *
Rex autem Salomon dedit reginæ Saba com-
da quæ voluit, & quæ poſtulanſ, & multo
plura quam attulerat ad eum, quæ reuerſa
13 abiit in terram ſuam cum ſervis ſuis. * Erat
autem pondus auri, quod afferebatur Salo-
moni per ſingulos annos, ſexcenta ſexaginta
14 ſex talenta auri. * Excepta ea ſumma, quam
D legati diuerſarum gentium, & negotiatores
afferre conſueverant, omnesque reges Ara-
biæ, & ſatrapæ terrarum, qui comportabant
15 aurum, & argentum Salomoni. * Fecit igitur
rex Salomon ducentas baſtas aureas de
ſumma ſexcentorum aurorum, qui in ſingu-
16 lis haſtis expēdebantur: trecenta quoque ſcu-
ta aurea trecentorſum aurorum, quibus regebantur
ſingula ſeuati poſiti. * Ea rex in armamentis
17 ſuis, quod erat conſitum nemore. * Fecit quo-
que rex ſolium elmeum grande, & veſtiuit
18 illud auro mundiffimo. * Sex quoque gradus
B quibus aſcendebatur ad ſolium, & ſcabellum
anternæ, & brachiola duo alteriſcentis, & duos
19 leones ſtantes iuxta brachiola, * ſed & alios
duodecim leunculos ſtantes ſuper ſex gradus
ex utraque parte, non fuit tale ſolium in uni-
20 uerſis regnis. * Omnia quoque vaſa conſtitui
regis erant aurea, & vaſa domus ſanctus Liba-
ni ex auro puriſſimo. Argentum enim in die-
21 illis promiſſum reputabatur. * ſiquidem na-
ues regis ibant in Tharſis cum ſervis Hiram,
ſemel in annis tribus, & deſcendebant inde au-
rum & argentum, & ebur, & ſimilia, & pauoni.
12 * Magnificatus eſt igitur Salomon ſuper om-
nes reges terre præ diuitijs & gloria. * Om-
nesque reges terrarum deſiderabant videre ſa-
pienciam Salomonis, ut audirent ſapientiam, quæ
14 dederat Deus in corde eius: & deſcendebant
ei munera, vaſa argentea, & auri, & veſtes,
& arma, & aromata, equos, & mulos, per ſin-
25 gulos annos. * Habuit quoque Salomon qua-
draginta mille equorum in ſtabulis, & cur-
ruum, equitumque duodecim milia, conſti-
tuitque eos in vrbibus quadrigarum, & ubi

16 erat rex in Ierusalem. * Exercuit etiam potestatem super cunctos reges a flumine Euphrate usque ad terram Philistinorum, & usque ad terminos Aegypti. * Tantamque copiam praebeuit argenti in Ierusalem quasi lapidum: & cedrorum tantam multitudinem velut syconoforum, quae gignuntur in campellibus. * Adducebantur autem ei equi de Aegypto, cunctisque regionibus. * Reliqua autem opera Salomonis priorum, & nouissimorum scripta sunt in uerbis Nathan Prophetae, & in libris Ahie Silonitis, in uisione quoque Addo Vidensis, contra Ieroboam filium Nabat. * Regnavit autem Salomon in Ierusalem super omnem Israel quadraginta annis. * Dormititque cum patribus suis, & sepelietur cum in Civitate David: regnavitque Roboam filius eius pro eo.

CAP. X.

1 **P**ROfectus est autem Roboam in Sichem: illuc enim cunctus Israel conuenit ut constituerent eum regem. * Quod cum audisset Ieroboam filius Nabat, qui erat in Aegypto (sugerat quippe illuc ante Salomonem) statim reuersus est. * Vocaueruntque eum, & venit cum universis Israel, & locuti sunt ad Roboam, dicentes: * Pater tuus durissimio iugum nos prestitit, tu leniora impera patre tuo, qui nobis imposuit graviter servitutem, & paululum de onere subleua, ut serviamus tibi. * Qui ait: Post tres dies reuertimini ad me. Cumque abisset populus, * iniecit consilium cum senibus, qui steterant coram patre eius Salomone dum adhuc viveret, dicente: Quid datis consilium ut respondeam populo? * Qui dixerunt ei: Si placueris populo huic, & lenieris eos uerbis clementibus, serviet tibi omni tempore. * At ille reliquit consilium senum, & cum iuuenibus tractare cepit, qui cum eo nutriti fuerant, & erant in comitatu illius. * Dixitque ad eos: Quid uobis videtur? ut respondeat quid debeo populo huic, qui dixit mihi: Subleua iugum quod imposuisti nobis? pater tuus? At illi responderunt iuener, & nutriti cum eo in delicijs, atque dixerunt: Sic loqueris populo, qui dixit tibi: Pater tuus. Aggravavit iugum nostrum, & sic respondit ei: Minimus dignus meus gressus non est uobis gratie iugum, & ego maius pondus apponam: pater meus cecidit vos flagellis, ego vero exclaim uos scorpionibus. * Venit ergo Ieroboam, & universus populus ad Roboam die tertio, sicut praeceperat eis. * Responditque rex dura, derelicto consilio seniorum: * locutusque est iuxta iuuenum voluntatem: Pater meus graue uobis imposuit iugum, quod ego grauius faciam, pater meus cecidit uos flagellis, ego uero exclaim uos scorpionibus.

15 bus. * Et non acquieuit populi precibus, erat enim voluntatis Dei ut compleretur sermo eius, quem locutus fuerat per manum Ahie Silonitis ad Ieroboam filium Nabat. * Populus autem universus rege duriora dicente, locutus est ad eum: Non est nobis pars in David, neque hereditas in filio Isai. Revertere in tabernacula tua Israel, tu autem pascemur tuum David. Et abiit Israel in tabernacula sua. * Super filios autem Israel, qui habitabant in ciuitatibus Iuda, regnavit Roboam. * Misitque Rex Roboam Aduram, qui praeerat tributis, & lapidauerunt eum filii Israel, & mortuus est: porro rex Roboam cursum festinavit ascendere, & fugit in Ierusalem. * Recedenteq; Iherusalem a domo David, usque ad diem hanc.

CAP. XI.

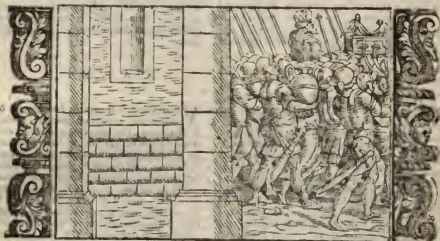
1 **V**ENIT autem Roboam in Ierusalem, & conuocauit universam domum Iuda, & Benjamin, centum octoginta milia electorum atque bellatuum, ut dimicaret contra Israel, & contereret ad se regnum Iudae. * Factusque est sermo domini ad Semaiam hominem Dei, dicens: * Inqueret ad Roboam filium Salomonis regem Iuda, & ad universum Israel, qui est in Iuda & Benjamin: * Hec dicit dominus: Non ascendetis, neque pugnabitis contra fratres vestros: reuertatur unusquisque in domum suam, quia in hoc gestum est uoluntate. Qui cum audissent sermonem domini, reuersi sunt, nec perrexerunt contra Ieroboam. * Habita sit autem Roboam in Ierusalem, & edificauit ciuitates mutas in Iuda. * Extruxitque Bethlechem, & Etam, & Thecue. * Bethsur quoque, & Socho, & Odollam, * necnon & Geeth, & Marefa, & Ziph, * sed & Aduram, & Lachis, & Araca, * Sarata quoque, & Aialon, & Hebron, quae erant in Iuda & Benjamin, ciuitates munitionis. * Cumque clausisset eas muris, posuit in eis principes, ciborumque horrea, hoges, olei, & uini. * Sed & in singulis urbibus fecit armamentarium scutorum & hastarum, firmauitque eas summa de lignis, & insuperavit super Iudam, & Benjamin. * Sacerdotes autem & Leuitae, qui erant in universis Israel, uenerunt ad eum de cunctis sedibus suis, relinquentes subitanea, & posuerunt sessiones suas, & transierunt ad Iudam, & Ierusalem, eo quod abiecisset eos Ieroboam, & posterius pueri, ne sacerdoti domini fungerentur. * Qui constituit sibi sacerdotes et ceteros, & demoniorum ministrorumque quos fecerat. * Sed & de cunctis urbibus Israel, quicumque dederat cor suum ut quererent dominum Deum Israel, uenerunt in Ierusalem ad immolandum victimas suas coram domi-

1. Reg. 11. c. 29.

1. Reg. 12. c. 22.

17 no Deopatum suorum. * Et roborauerunt
 D regnum Iuda, & confirmauerunt Roboam fi-
 lium Salomonis per tres annos: ambulau-
 runt enim in vijs Dauid & Salomonis, an-
 18 nis tantum tribus. * Duxit autem Roboam
 vxorem Mahalath, filiam Ierimoth, filij
 Dauid: Abihail quoque filiam Eliab filij
 19 Ifai, * quæ peperit ei filios Ichus, & Somo-
 20 riam, & Zoom. * Post hæc quoque accepit
 Maacha filiam Absalom, quæ peperit ei Abia
 21 & Ethai, & Ziza, & Salomith. * Amauit au-

tem Roboam Maachi filiam Absalom super
 omnes vxores suas, & concubinas: nam vxo-
 res decem & octo duxerat, concubinas autem
 22 sexaginta: & genuit viginti octo filios, & se-
 xaginta filias. * Constituit vero in capite, A-
 biam filium Maacha ducem super omnes fra-
 tres suos: ipsum enim regem facere cogitabat
 23 * quia sapientior fuit, & potentior super om-
 nes filios eius, & in ciuitatibus Iuda, & Benia-
 min, & in vniuersis ciuitatibus muratis: phuerq;
 eis eccas plurimas, & multa spectuit vxores.

C A P. XII.

1 C Vmque roboratum fuisset regnum Ro-
 2 boam & confortatum, dereliquit le-
 3 gem Domini, & omnis Israel cum eo. * An-
 4 no autem quinto regni Roboam, ascendit
 5 Sefac rex Aegypti in Ierusalem (quia pec-
 6 cauerant Domino) * cum mille ducentis
 7 curribus, & sexaginta millibus equitum, nec
 8 erat numerus vulgi quod venerat cum eo ex
 9 Aegypto, Libyes scilicet, & Troglodytz, &
 10 Aetiopes.
 11 * Cepitque ciuitates munitissimas in Iuda, &
 12 venit usque in Ierusalem.
 13 * Semeias autem propheta ingressus est ad
 14 Roboam, & principes Iuda, qui congregati
 15 fuerant in Ierusalem, fugientes Sefac, dixit
 16 que ad eos: Hæc dicit Dominus: Vos reliqui-
 17 stis me, & ego reliqui vos in manu Se-
 18 fac.
 19 * Constrictique principes Israel & rex dixe-
 20 runt: Iustus est Dominus.

7 * Cumque vidisset Dominus, quod humilia-
 ti essent, factus est sermo Domini ad Seme-
 sam, dicens: Quia humiliati sunt, non disper-
 dam eos, daboque eis paucillum auxilij, &
 non stillabit furor meus super Ierusalem,
 per manum Sefac.

8 * Verumtamen seruiet ei, vt sciant distan-
 tiam seruitutis meæ, & seruitutis regni terra-
 rum:

9 * Recessit itaque Sefac rex Aegypti ab Ieru-
 salem, sublati thesauri domus Domini, &
 domus regis, omniaque secum tulit, & cly-
 10 peo aureos, quos fecerat Salomon, pro qui-
 11 bus fecit rex æneos, & tradidit illos principi-
 bus scutatorum, qui custodiebant vestibulum
 palatii.

12 * Cumque introiret rex domum Domini,
 veniebant scrutarij, & tollebant eos, iterum-
 que referebant eos ad armamentarium
 suum.

13 * Verumtamen quia humiliati sunt, ager-
 sa est ab eis ira Domini, nec deleti sunt penitus:
 si quidem & in Iuda inuenta sunt opera bo-
 na.

14 * Confortatus est ergo rex Roboam in

Ierusalem

13. Reg.
 15. f. 21.

Ierusalem, atque regnavit quadraginta autē & unius anni erat cum regnare cepisset, & de cetera & septem annis regnavit in Ierusalem, urbe, quam elegit Dominus, ut confirmaret nomen suum ibi, de cunctis tribubus Israel, nomen autem matris eius Naama Ammanitis.

14 * Fecit autem malum, & non preparavit cor suum ut quæreretur Dominum.

15 * Opera vero Roboam prima & novissima scripta sunt in Libris Semeiar propheta, & Adio Videntis, & diligenter exposita pugna veruntque adversum filium Roboam, & Ieroboam cunctis diebus.

16 * Et dormiit Roboam cum patribus suis, sepultusque est in Civitate David. Et regnavit Abia filius eius pro eo.

CAP. XIII.

1 * Anno octavo decimo regis Ieroboam, regnavit Abia super Iudam.

2 * Tribus annis regnavit in Ierusalem, nomenque matris eius Michai, filia Vreide Gabaa, & erat bellum inter Abiam & Ieroboam.

3 * Cumque iniisset Abia certamen, & haberet bellicosissimos viros, & electorum quadringenta milia, Ieroboam instruxit eorum aciem octingenta milia virorum, qui & ipsi electi erant, & ad bella fortissimi.

4 * Stetit ergo Abia super montem Semeron, qui erat in Ephraim, & ait: Audi Ieroboam, & omnis Israel.

5 * Num ignoratis quod Dominus Deus Israel dederit regnum David super Israel in sempiternum, ipsi & filij eius, in pactum salis?

6 * Et surrexit Ieroboam filius Nabat, servus Salomonis filij David: & rebellavit contra dominum suum.

7 * Congregatique sunt ad eum viri & anissimi, & filij Belial: & praevaluerunt contra Roboam filium Salomonis, porro Roboam erat rudis, & corde pavido, nec potuit resistere eis.

8 * Nunc ergo vos dicitis quod resistere possitis regno Domini, quod possidet per filios David, habetisque grandem populi multitudinem, atque uiculas aureas, quos fecit vobis, Ieroboam in deos.

9 * Et eccis filii Sacerdotum Domini, filios Aaron, atque Levitas: & fecistis vobis Sacerdotes sicut omnes populi terrarum, qui conveniunt, & innotaverunt manum suam in tauro de bobus, & in arietibus septem, sic sacerdotes eorum, qui non sunt dii.

10 * Noster autem Dominus, Deus est, quem non relinquimus, Sacerdotesque ministrant Domino de filijs Aaron, & Levitis sanctior

dine sunt: Molocaula quoque offerunt Domino per singulos dies mane & vespere, & thymiamata iuxta legis praecepta confectum, & proponunt panes in mensa mundissima, esq. apud nos car: elabrum aureum, & lucerna eius, ut aceret debantur semper ad vesperam: nos quippe custodimus praecepta domini Dei nostri, quem vos relinquitis.

11 * Ergo in exercitu nostro dux Deus est, & Sacerdotes eius, qui clangunt tubis, & resonant contra vos filii Israel volitis pugnare contra Dominum Dei patrum vestrorum, quia non vobis expedit.

12 * Hac illo loquente, Ieroboam retro moliebatur insidias. Cuiusque ex aduerso hostium staret, ignorante Iudam, qui ambiebat exercitu.

13 * Respicienteque Iudas vidit instare bellem & aduerso & post tergum pedit clamantem contra dominum: & Sacerdotes tubis canere coeperunt.

14 * Omnesque viri Iuda occiderunt eum, & eorum filios clamantes, perterritus Deus, Ieroboam, & omnes Israel qui stabat ex aduerso Abia & Iuda.

15 * Pegeruntque filii Israel Iudam, & tradiderunt Deum in manus eorum.

16 * Perterritus ergo eos Abia, & populus eius plaga magna, & corruerunt vulnera ex Israel quingenta in illa virorum fortium.

17 * Humilitateque sunt filij Israel in tempore illi, & vehementer sine consilio filii Iuda eo quod sperarent in domino Deo patris suorum.

18 * Persecutus est autem Abia suprenem Ieroboam, & cepit civitates eius, Bethel & filias eius, & Ielma cum filiabus suis, & phis quorū quoque & filias eius: nec valuit ultra resistere Ieroboam in diebus Abia, quem perterritus dominus, & mortuus est.

19 * Igitor Abia confortatus imperio suo, accepit uxores quatuordecim, procreavitque viginti duos filios, & sedecim filias.

20 * Reliqua autem sermonum Abia, virorumque operum eius, scripta sunt diligenter in Libro Addo Prophetarum.

CAP. XIII.

1 * Dormiit autem Abia cum patribus suis, & sepelivit eum in Civitate David:

2 * regnavitque Asa filius eius pro eo, in cuius diebus quiescit terra annis decem.

3 * Fecit autem Asa quod bonum & placuit erat in conspectu Dei sui, & subvertit altaria peregrini cultus, & excelsum, & confecit statuas, lucasque succedi.

4 * & praecepit Iudae ut quæreretur Dominum Deum patrum suorum, & faceret legem, & vniuersam mandata: & abstulit de conciliabulis Iuda aras, & fana, & regnavit in pace.

5 * Aedificavit quoque urbem unitas in Iuda, quia quiescit erat, & nulla temporibus eius bella surrexerant, pacē domino

7. largiente. Dixit autem Iuda: Aedifica-
B. ram, ciuitates istas, & vallem muris, & ro-
boremus turribus, & p. ris, & leris, donec a
belli quies sit omnia, eo quod quiesce-
rimus. No. pinam Deum patrum nostrorum,
& dederit vobis pacem per gyrum. Aedifica-
uerunt igitur, & nullum in exarando impe-
dimentum fuit. Habuit autem Aia in exer-
citu suo portaturam scyia & hastas de Iuda
trecenta millia, de Benjamin vero scutario-
rum & sagittariorum ducta octoginta millia,
9. omnes isti viri fortissimi. Egressus est autem
contra eos Zara Aethiops cum exercitu suo,
Cecies centena millia, & curribus trecentis.
10. & venit usque Mareia: Porro Aia perrexit
obuiam ei, & instruxit aciem ad bellum in
Valle Sephata, quae est iuxta Mareia: & in-
uocauit Dominum Deum, & ait: Domine
non est apud te ulla distantia iurium in pau-
cis auxiliatoribus in pluribus: a diuina nos Do-
mine Deus iuuet: in te enim, & in tuo no-
mine habentes fiduciam venimus contra hanc
multitudinem. Domine, Deus noster tu es,
12. non preualet contra te homo. Exterruit
itaque Dominus Aethiopes coram Aia & In-
da: superuntque Aethiopes. Et persecutus est
eos Aia, & populus, qui cum eo erat, usque
Geras: & ruerunt Aethiopes: usque ad inter-
necionem, quia Domino cedente contri-
sunt, & exierunt illius praesentia. Tulerunt
ergo spolia multa, & percussitque ciuita-
tes omnes per circuitu Geras: grandis quippe
cunctos tetror inuaserat: & dissipauerunt
urbes, & multam praedam asportauerunt.
15. Sed & caulas ouium destruentes, tulerunt
pecorum infinitam multitudinem, & camo-
lotum: reuerstque sunt in Ierusalem.

ohs. C. A. P. XV.

1. A. Zaria autem filius Oded, factus in se spi-
ritu Dei, egressus est in occursum A-
A. ia, & dixit ei: Audite me Aia, & omnes Iu-
da, & Benjamin: Dominus voluisse, quia
fuistis cum eo. Si quaesieritis eum, inuenietis:
si autem steteritis, derelinquet.
3. vos. Transibunt autem multi dies in Israel
absque Deo verbo, & absque sacerdote docto-
re, & absque lege. Cumque reuerstis fuisset
in angustia sua ad dominum Deum Israel,
5. & quaesierit eum, experient eum. In tem-
poris illo non erit pax egredienti, & ingre-
dienti, sed terrores vniue in cunctis habi-
6. tatoribus terrarum: pugnabit enim gens
contra gentem, & ciuitas contra ciuitatem,
quia dominus conturbabit eos in omni an-
7. tis. Vos ergo confortamini, & non dissolu-
antur manus vestrae: erit enim merces ope-
8. ri vestro. Quod cum audisset Aia uerba sci-
licet, & prophetiam Azariae filij Oded pro-
phetae, confortatus est, & abstulit idola de

omni terra Iuda, & de Benjamin, & ex iudi-
bus, quas conparat, in domum Ephraim, & dedi-
cauit altare Domini quod erat ante porticu
9. Domini. Congregauitque uniuersum Iu-
dam, & Benjamin, & aduenas cum eis de E-
phraim, & de Manasse, & de Simeon: plures
C. enim ad eum confluxerant ex Israel, viden-
tes quod dominus Deus illius esset cum eo.
10. Cumque venissent in Ierusalem mense ter-
tio, anno decimo quinto regni Aia, immo-
lauerunt domino in die illa de manubijs, &
11. praeda, quam adduxerant, boues septingen-
tos, & arietes septem millia. Et intrauit ex
more ad corroborandum fœdus ut quere-
rent dominum Deum patrum suorum in to-
12. to corde, & in tota anima sua. Si quis autem
inquit, non quaesierit dominum Deum
Israel, moriatur, a minimo usque ad maxi-
13. mum, a uiro usque ad mulierem. Iurauerunt
quoque domino voce magna in iubilo, & in
14. clangore tubae, & in sonitu buccinarum. Om-
nes qui erant in Iuda cum execratione: in
D. omni enim corde suo iurauerunt, & in to-
ta uoluntate quaesierunt eum, & inuenerunt:
praestititque eis dominus sequi per circuitu
15. tum. Sed & Maacham matrem Aia regis
ex augurio deposuit imperio, eo quod fecisset
in loco simulacrum Priapi: quod omne
operitur, & in frustra comminans combustio-
16. nis in Torre cedron. Excelsa autem de-
relictas sunt in Israel: attamen cor Aia erat
17. perfectum cunctis diebus eius. Eaque quae
uoverat patet fuit, & ipsius iustitiae in domum
domini, argentum, & aurum, vasorumque
18. diuersam suppellectilem. Bellum vero non
fuit usque ad trigessimum quintum annum
regni Aia.

C. A. P. XVI.

1. Anno autem trigesimo sexto regni eius,
A. ascendit Basia rex Israel in Iudam, &
muro circumdabat Ramam, ut nullis eute pos-
2. set egredi, & ingredi de regno Aia. Pro-
p. nunti ergo Aia argentum, & aurum de thesau-
ris domus domini, & de thesauris regis, mi-
3. siitque ad Benadad regem Syriae, qui habita-
bat in Dama scythica, dicens: Pœdus inter me,
& te est, pater quoque meus & pater tuus ha-
4. buere concordiam: quam ob rem misi tibi
argentum, & aurum, ut rupto fœdere, quod
habes cum Basia rege Israel, facias eum a me
5. recedere. Quo tempore, Benadad misit
principes exercitus suorum ad urbes Isra-
el: qui percussitque Achion, & Dan, & Abel-
6. maam, & vniuersas urbes Nephthali noua-
7. tas. Quod cum audisset Basia desistit edi-
ficare Ramam, & intermisit opus suum. Porro
8. Aia rex assumptis vniuersum Iudam, &
tulerunt lapides de Rama, & signa quae edi-

ficatiori præparaverat Easā, edificavitque
ex eis Gabaa, & Maipha. * In tempore illo
venit Hanani propheta ad Asā regem Iuda,
& dixit ei: Quia habuisti fiduciam in rege
Soria, & non in domino Deo tuo, idcirco
evassit Syria regis exercitus de manu tua.
* Nonne Aethiopes, & Libyes multo plu-
res erant quadrigis, & equitibus, & multi u-
dino nimia quos, cum domino etiam idcirco
evadidit in manu tua? * Oculi enim domini
conspiciuntur in universam terram, & præ-
lectat fortitudinem his, qui corde perfecto
credunt in eum. Stulte igitur egisti, & pro-
pter hoc ea potenter tempore aduersum te
bello confurgit. * Iratusque Asā aduersus
Violentiam iussit eum mitti in metuum valde
quippe super hoc fuerat indignatus, & inter-
fecit de populo in tempore illo plurimos.
* Opera autem Asā prima & novissima scri-
pta sunt in Libro regum Iuda, & Israel.
* Aggesserat etiam Asā anno trigesimo nono
regis sui, Iosaphat patrum suorum, &
D. nec in infirmitate sua quiescit Dominum,
sed pagis in medicorum arte confusus est.
* Dominusque cum patribus suis: & mor-
tuis est anno quadragesimo primo regni sui.
* Et sepelierunt eum in sepulchro suo quod
foderat sibi in Civitate David: posueruntque
eum super lectum suum plenum aromatibus,
& ingulis meretricijs, quæ erant pig-
mentariorum arte confectæ, & combusserunt
super eum ambitione nimia.

CAP. XVII.

Regnauit autem Iosaphat filius eius pro-
pater, & inualuit contra Israel. * Consi-
deratque nihilum numerum in cunctis urbibus
Iuda, quæ erant uallate muris. Præstatque
disposuit in terra Iuda, & in ciuitatibus Be-
thaim, quas ceperat Asā pater eius. * Et fuit
dominus cum Iosaphat, quia ambulauit in
uijs David patris sui primis: & non secessauit
in Baalim. * sed in Deo patris sui, & petre-
xit in præceptis illius, & non iuxta peccata
Israel. * Confirmauitque Dominus regnum
in manu eius, & dedit omnis Iuda munera
Iosaphat: factæque sunt ei infinitæ diuitiæ, &
multa gloria. * Cumque sumpsisset cor eius
audaciam propter uias domini, etiam exel-
sa, & lucos de Iuda abscisit. * Tertio autem
anno regni sui misit de principibus suis Be-
nail, & Obdiam, & Zachariam, & Natha-
nael, & Michazam ut docerent in ciuitatibus
Iuda: & cum eis Iemias Semeiam, et Na-
thaniam, et Zabadiam, Asiel quoque, et Se-
miramoth, et Ionathan, Adoniamque, et
Thobiam, et Thobadoniam Leuitas, et cum
eis Elusaph, et Ioran Sacerdotes, docebant
que populum in Iuda, habentes librum le-
gis Domini, & circuibant cunctas urbes Iu-

da, atque erudiebant populum. * Itaque fa-
ctus est pauper Domini super omnia regna ter-
rarum, quæ erant per gymum Iuda, ne auder-
ent bellare contra Iosaphat. * Sed & Philis-
thici Iosaphat munera deferrebant, & vedgial
argenti, Arabes quoque adducebant pecora,
anatum septem milia septingenta, & hircor-
um totidem. * Creuit ergo Iosaphat, & ma-
gnificatus est usque in sublime, atque adifica-
uit in Iuda domos ad instar turrium, urbes-
que moratas. * Et multa opera parauit in ur-
bibus Iuda, uiri quoque bellatores, & robusti
erant in Ierusalem, * quorum iste numerus
per domos atque familias singulorum. In Iu-
da principes exercitus, Ednas dux, & cum eo
D. robustissimi uiri trecenta milia. * Post hunc
Iohanan princeps, & cum eo ducenta octo-
gingta milia. * Post istum quoque Amasias fi-
lius Zechi, consecratus Domino, & cum eo
ducenta milia virorum fortium. * Hinc se-
quebatur robustus ad prælia Elada, & cum eo
trecentum arcum & clypeum ducta milia.
* Post istum etiam Iozabad, & cum eo cec-
tum octoginta milia expeditionum militum.
Hi omnes erant ad manum regis, exceptis al-
ijs, quos possedit in urbibus muratis, in uni-
uersa Iuda.

CAP. XVIII.

Fuit ergo Iosaphat dux & inclutus mul-
tum, & affinitate coniunctus est Achab.
Defenditque post annos ad eum in Sama-
nam, ad cuius aduentum mandauit Achab
Arietes, & boues plurimos ipsi, et populo qui
uenerat cum eo: perstratque illi ut ascende-
ret in Ramoth Galaad. * Dixitque Achab rex
Israel ad Iosaphat regem Iuda: Veni me-
cum in Ramoth Galaad: Cui ille respondit:
Vtego, & tu sicut populus tuus, sic & popu-
lus meus, tecumque erimus in bello. * Dixitque
Iosaphat ad regem Israel: Consule obsecro
impraesentiarum sermonem Domini. * Con-
gregauit igitur rex Israel prophetarum qua-
dringentos uiros, & dixit ad eos: In Ramoth
Galaad ad bellandum ire debemus an qua-
scere? At illi, Asi eie, inquit, & tradet Deus
in manu regis. Dixitque Iosaphat: Nunquid
non est hic propheta Domini, v. ab illo etiā
requiramus? * Et ait rex Israel ad Iosaphat:
Est uir unus, quo possumus querere Domini
uoluntatem: sed ego odi eum, quia non
prophetat mihi bonum, sed malum om-
ni tempore, est autem Michas filius. Je-
mla. Dixitque Iosaphat: Ne loquar: res hoc
modo. * Vocauit ergo rex Israel unum de eu-
nuchis, & dixit ei: Voca cito Michazam Eliū
Iemla. * Porro rex Israel, & Iosaphat rex Iu-
da uterque sedebant in folio quo, iuxta cultu
C. regio, sedebat autem in area iuxta portam Sa-
maria, omnesque prophetae uaticinabantur co-

10 ram etc. * Sedecias vero alius Chanaana fecit sibi cornua ferrea, & ait: Hæc erit domus mea: His ventilabris Syriam, donec conuersam. * Omnesque prophetez simuliter prophetabant, atque dicebant: Ascende in Ramoth Galaad, & profectaberis, & tradet te dominus in manu reus. * Nuncius autem, qui ierat ad vocandum Michæam, ait illi: Bene uenit omnium prophetarum uo ore bona regi annuuntiat: quæ si ergo te uel & sermo tuus ab eis non dissentiant, loquarisque propheta. * Cui respondit Michæa: Vigilo dominus, quia quodcumque dixerit mihi Deus meus, hoc loquar. * Venit ergo ad regem. * Cui rex ait: Michæa, ire debemus in Ramoth Galaad ad bellandum an quiescat? Cui ille respondit: Ascendite, & transiet hostis in manus uestras. * Luxique rex: Iterum, atque iterum te adiuo, ut mihi non loquaris nisi quod uerum est in nomine Domini. * At ille ait: Vidi uisum suum Israhel dispersum in montibus, sicut oves absque pastore: & dixit dominus: Non habent isti dominos: reuertatur unusquisque in domum suam in pace. * Et ait rex Israhel ad Iosaphat: Nunc dixi tibi, quod non prophetaret iste mihi quicquam boni, sed ea, quæ mala sunt. * At ille, idcirco, ait, audite uerbum domini: Viri domini sedentem in silio suo, & omnem exercitum celi audientem ei a dextris, & a sinistris. * Et dixit dominus: Ovis decipiet Achab regem Israhel, ut ascen lat, & corruat in Ramoth Galaad? Cumque diceret unus hoc modo, & alter alio: * prociuit spiritus, & cecidit coram domino, & ait: Ego decipiam eum. * Cui dominus, in spiritu inquit, decipies? * At ille respondit: Egrediar, & ero spiritus mendax in ore omnium prophetarum eius. Dixitque dominus: Decipies, & suales egelesce, & facies. * Nunc igitur, ecce dominus dedit spiritum mendacij in ore omnium prophetarum tuorum, & dominus locutus est de te mala. * Accessit autem Sedecias filius Chanaana, & percussit Michæam maxillam. & alij: Per quam viam transiit Spiritus domini a me, & loqueretur tibi? Dixitque Michæa: Tu ipse uidebis in die illo, quando ingressus fueris cubiculum me, cubiculo uel abscondari. * Precepit autem rex Israhel, dicens: Tollite Michæam, & ducite eum ad Amon principem ciuitatis, & ad Iosabab filiam Amelech. * habetis. * Hæc dicit reuerentia hunc in casum, & dato ei par: modicum, & apud pauca, donec reuertatur in pace. * Dixitque alij: Neas. Si cecidit uisus in pace non est, locutus in spiritu in me, si ait: Audite omnes populi, & dixit a seo legatus rex Israhel, Iosaphat rex Iuda in Ramoth Galaad. * Dixitque rex Israhel ad Iosaphat: Mirum habetis, & sic ad pugnam uadite, & autem

inducere uestibus tuis. Mutatoque rex Israhel habitu, uenit ad bellum. * Rex autem Syriæ præcepit duobus equitatus suis, dicens: Ne pugnetis contra minimum, & contra maximum, nisi contra solum regem Israhel. * Itaque cum uidissent principes equitatus Iosaphat, dixerunt: Rex Israhel est iste. Et circumdederunt eum dimicantes: ille clamauit ad dominum, & auxiliatus est ei, atque auertit eos ab illo. * Cum enim uidissent duces equitatus, quod non esset rex Israhel, reliquerunt eum. * Accidit autem ut unus e populo sagittari in incertum iaceret, & percuteret regem Israhel inter cervicem, & scapulas, & ille auriga suus ait: Conuertere manum tuam, & educe me de acie, quia uulneratus sum. * Et finita est pugna in die illa: porro rex Israhel stabat in curru suo contra Syros usque ad uesperam, & mortuus est occidente sole.

CAP. XIX.

1 **R**euersus est autem Iosaphat rex Iuda in domum suam pacifice in Ierusalem. * Cui occurrit leui filius Hanani Videns, & ait ad eum: Improptè habes auxilium, & his qui oderunt dominum amicitia iungaris, & idcirco itam quidem domini mereris: sed bona opera inuenta sunt in te, eo quod abstuleris locos de terra Iuda, & præparaueris cor tuum: ut requieretis dominum Deum patrum tuorum. * Habituauit ergo Iosaphat in Ierusalem, & iurauerat quædam. * Et ad populum de Bersabee usque ad monem Ephraim, & reuocauit eos ad dominum Deum patrum suorum. * Constituitque iudices, ut in eundis ciuitatibus Iuda munus per singulos locos. * & præcipiens iudicijs. Videtis, ait, quid faciatis: non enim hominis exercitus iudicijs domini: & quodcumque iudicaueritis in uos redundabit. * Sic timor domini uobiscum, & cum diligentia cuncta facite: non est enim apud dominum Deum nostrum iniquitas, si non passionum accedat, nec cupiditas munus. * Iudicauitque cumque confestim Iosaphat senatus, & Speculatores, & Principes sanctorum ex Israhel, ut iudicium & causam Domini iudicarent habitatoribus eius. * Precepitque eis, dicens: Sic ageris in timore Domini iudicetis, & cor de persequo. * Omnem causam, quæ ueniet ad vos, statim uestram, qui habetis in uerbis suis inter cognationem, & cognationem, ubi cumque quæ sitis de lege, de mandato, de testimonio, de iustificationibus: & quæ sitis, ut non peccet in dominum, & ne ueniat ira super uos, & super fratres uestros: si ego agentes non peccabitis. * Amantissimum facietis, & pontifex ueretur, in his quæ ad Deum pertinent, prædite

J. Den. 10.
d. 17.
Rom. 26.
12.
Gal. 2. b. 6
Eph. 6. b. 9
Coloi. 3.
d. 25.
A. 2. 10. d.
33
1. Petr. 1. d.
17
Sap. 6. b. 8
Ecclef. 35.
b. 16

bie: porro Zabadias filius Iſimabel, qui est dux in domo Iuda, super ea opera erit, quæ ad regis officium pertinent: habetisque ma-

gis Iſro Leuitas coram vobis, confiteamini, & agite diligenter, & sciet dominus vobiscum in bonis.

CAP. XX.

Post hæc congregati sunt filij Moab, & filij Ammon, & cum eis de Ammonitis ad Iosaphat ut pugnarent contra eum. Veneruntque nuntij, & indicauerunt Iosaphat, dicentes: Venit contra te multitudo magna de his locis, quæ trans mare sunt, & de Syria, & ecce consilium in Asafonthamar, quæ est Engaddi. Iosaphat autem timore perterritus, totum se contulit ad rogandum dominum, & prædicauit ieiunium vniuerso Iuda. Congregatusque est Iudas ad deprecandum dominum: sed & omnes de viribus suis venerunt ad obsecrandum eum. Cumque stetit Iosaphat in medio exercitu Iuda, & Ierusalem, in domo domus ante atrium novum, ait: Domine Deus patrum nostrorum, tu es Deus in celo, & dominaris cunctis regibus Gentium, in manu tua est fortitudo, & potentia, nec quisquam tibi potest resistere. Nonne tu Deus noster interficisti omnes habitatores terræ huius coram populo tuo Israel, & dedisti eam semini Abraham amici tui in sempiternum? Habituaveruntque in ea, & exeruerunt in illa sanctorum nomina tuorum, dicentes: Si intrerint super nos mala, gladius iudicii, pestilentia, & fames, statim coram domo hac in conspectu tuo, in qua invocatum est nomen tuum, & clamabimus ad te in tribulationibus nostris, & exaudies, saluosque facies. Nunc igitur ecce filij Ammon, & Moab, & mons Seir, super quos non concessisti Israel ut transirent quæ-

dam egrediebantur de Aegypto, sed declinaverunt ab eis, & non interfecerunt illos: & contrarium agunt, & nituntur eijcere nos de possessione, quibus tradidisti nobis. Deus noster, ego non redicabis eos? In nobis quidem non est tanta fortitudo, ut possumus huic multitudini resistere, quæ invuit super nos. Sed cum ignoremus quid agere debeamus, hoc solum habemus refidui, & oculos nostros dirigemus ad te. Omnis vero Iuda statim letoriam domino cum parvulis, & uxoribus, & literis suis. Erat enim Jazazel filius Zabachar, filij Banaï, filij Iehiel, filij Machabim, leuitæ de filiis Aſaph, super quem factus est Spiritus domini in medio turbe, & ait: Attendite omnes Iuda, & qui habitatis Ierusalem, & tu rex Iosaphat: hoc dicit dominus vobis. Nolite timere, neque paucitas hanc multitudinem: non est enim vestra pugna. Des. Cras descendetis contra eos: akenſuri enim sunt per eorum nomen Sii, & invictis illos in summitate montis, qui est contra Ierusalem. Non eritis vos qui dimicabitis, sed tantummodo confident staty, & vicibitis armatum. Domini super vos, o Iuda, & Ierusalem: nunc time, nec padeat: cras egrediemini contra eos, & dominus erit vobiscum. Iosaphat ergo, & Iuda, & omnes habitatores Ierusalem ceciderunt prout in terram coram domino, & adoraverunt eum. Porro Leura de filiis Caath, & de filiis Core laudabant dominum Deum Israel voce magna, in excelsum. Cumque mane surrexissent, aggressi sunt per desertum Thecues, profectisque eis, stans Iosaphat in medio eorum, dixit. Audite me viri Iuda, & om-

nes habitatores Ierusalem: credite in Domino Deo vestro, & securi eritis: credite prophetis eius, & cuncta euenient prospera. * Deditque consilium populo, & statuit cantores Domini, ut laudarent eum in turribus suis, & accederent exercitum, ac voce consona dicerent dicerent: Consistimini Domino, quoniam in misericordia eius. * Cumque expulisset laudes canere, uenit Dominus in spiritibus super eos, & cunctos filios Ammon, & Moab, & Moab. Scit, qui regressi fuerant ut pugnarent contra Iudam, & percussu sunt. * Namque filii Ammon, & Moab consurrexerunt aduersum habitatores montis Seir, ut interficeret & deleteret eumque cum opere perperassent, etiam in semetipsos uersi, mutui occiderent uulneribus. * Porro Iuda cum uenisset ad speciem, quae respicit solitudinem, uidit procul omnem late regionem plenam cadaveribus, nec superesse quemquam, qui necem potuisset euadere. * Venit ergo Iosaphat, & omnis populus cum eo ad detrahenda spolia mortuorum, inuenieruntque inter cadavera uariam suppellectilem, uestes quoque, & uasa pretiosissima, & diripuerunt ita ut omnia portare non possent, nec per tres dies spolia auferre praeter praedae magnitudinem. * Die autem quarto congregati sunt in Valle benedictionis: etenim quoniam ibi benedixerat Domino, uocauerunt locum illum Vallis benedictionis usque in praesentem diem. * Reueris quoque est omnis uir Iuda, & habitatores Ierusalem, & Iosaphat ante eos in Ierusalem cum laetitia magna, eo quod dedisset eis Dominus gaudium de inimicis suis. * Ingressi sunt in Ierusalem cum psalterijs, & citharis, & tubis in dorsum Domini. * Inuit autem pauor Domini super universa regna terrarum cum audissent quod pugnasset Dominus contra inimicos Israel. * Quicunque regnum Iosaphat, & praebuit ei Deus pacem per circuitum. * Regnauit igitur Iosaphat super Iudam, & erat triginta quinque annorum cum regnare coepisset, ingenti aetate & quinque annis regnauit in Ierusalem, & nomen matris eius Azubah filia Israhel. * Et ambulauit in uia patris sui Asa, nec declinauit ab ea, faciens quae placita erant coram Domino. * Verumtamen ex cetera non abstulit, & adhuc populus non direxerat eorum ad Dominum deum patrum suorum. * Reliqua autem gesta Iosaphat priorum & nouissimorum scripta sunt in uerbis Iehu filij Hanani, quae digessit in Libros regum Israel. * Post haec inijt amicitias Iosaphat rex Iuda cum Ochozia rege Israel, cuius opera fuerunt impiissima. * Et participes fuisse uiderentur naues, quae erant in Tharsis, feceruntque classem in Asongaber. * Propheta: uenit autem Ezeias filius Dodai de Maresa ad Iosaphat, dicens: Quia habuisti sedes cum Ochozia, percussit Dominus opera tua, con-

teritque sunt, naues nec potuerunt ire in Tharsis. * C. A. P. XXXIX. L. I. B. E. R. I. I.

Dormiuit autem Iosaphat cum patribus suis, & sepultus est cum eis in Cimiterio Dauid: regnauitque Ioram filius eius pro eo. * Qui habuit fratres filios Iosaphat, Azariam, & Israhel, & Zachariam, & Aariam, & Michaelem, & Saphatiam, omnes hi, filij Iosaphat filius Iuda. * Deditque eis pater suus nauia marena argenti, & auri, & pensionationes, cum ciuitatibus munitissimis in Iuda: regnum autem ita didit Ioram, eo quod esset primogenitus. * Surrexit ergo Ioram super regnum patris sui: cumque se confirmasset, occidit omnes fratres suos gladio, & quosdam de principibus Israel. * Triginta duorum annorum erat Ioram cum regnare coepisset: & octo annis regnauit in Ierusalem. * Ambulauitque in uia regnum Ierusalem, sicut egerat domus Achab: filia quippe Achab erat uxor eius, & fecit mala in conspectu Domini. * Noluit autem Dominus disperdere domum Dauid propter pactum, quod inierat cum eo: & quia promiserat uidere te lucernam, & filijs eius omni tempore. * In diebus illis rebellauit Edom, ne esset sub tus Iude, & constituit sibi regem. * Cumque transisset Ioram cum principibus suis, & cuncto equitatu, qui erat secum, surrexit nocte, & percussit Edom qui se circumederat, & omnes duces equitatus eius. * Accitum rebellauit Edom, ne esset subditio Iuda: & Iadaiane diebus eo tempore & Lobna recessit ne esset sub manu illius. Dereliquit enim Dominum Deum patrum suorum. * Insuper & excelsa fabricatus est in urbibus Iuda, & fornicari fecit habitatores Ierusalem, & praeparari Iudam. * Affatae sunt autem ei litterae ab Elia propheta, in quibus scriptum erat: Haec dicit dominus Deus Dauid patris tui: Quoniam non ambulasti in uia Iosaphat patris tui, & in uia Asa regis Iuda, * sed incessisti per uia regum Israel, & fornicari fecisti Iudam, & habitatores Ierusalem, imitatus fornicationem domus Achab, & insuper & fratres filios domum patris tui, meliores te occidisti. * ecce dominus percussit te plaga magna eum populo tuo, & filijs, & uxoribus tuis uulneraque substantia tua. * tu autem egrediaris pessimo languore ueri tui, donec egrediaris uicinia tua dilaatim per singulos dies. * Suscitauit ergo dominus contra Ioram spiritum Philistinorum, & Arabum, qui confines sunt Aethiopiis. * & ascenderunt in terram Iuda, & uastauerunt eam, diripueruntque cunctam substantiam, quae inuenta est in domo regis, insuper & filios eius, & uxores: nec remansit ei filius, nisi Ioachaz, qui in initio mortui erat. * Et super haec omnia percussit eum Dominus alui languore insaniabili.

* Cum.

19 * Cumque diei succederet dies, & temporum
spacia uolueretur, duorum annorum expletus
est circulus: & sic longa consumptus tate, ira
ne egeret etiam uiscera sua, sanguine pariter,
& uita caruit. Mortuusque est in infirmitate
pessima, & non fecit ei populus secundum mor-
tem combustionis, & exequias, sicut fecerat ma-
ioribus eius. * Tringentiduum annorum fuit,
cum regnare cepisset, & octo annis regnauit
in Ierusalem. * Ambulauitque non recte, & se-
peliunt eum in ciuitate Dauid: uerum tamē
non in sepulchro regum.

CAP. XXII

1 **C**onstituerunt autem habitatores Ierusalem
Ochoziam filium eius minimum, regem
pro eo, omnes enim milites nati, qui ante eum
fuerant, interfecerant laeones Arabum, qui in-
ruerant in castra: regnauitque Ochozias filius
Ioram rex Iuda. * Quadraginta duorum an-
norum erat Ochozias, cum regnare cepisset,
& in uno anno regnauit in Ierusalem, & nomen
matris eius Athalia filia Anri. * Sed & ipse
ingressus est per portas domus Achab: mater e-
ius inuoluit eum ut impietate ageret.
2 * Fecit igitur malum in conspectu Domini, si-
cut domus Achab: ipsi enim fuerunt ei consi-
liarii post mortem patris sui in interitum eius.
3 * Ambulauitque in consiliis eorum. Et perrexit
cum Ioram filio Achab rege Israel in bellum
contra Hazael regem Syria in Ramoth Ga-
laad: uulneraueruntque Syria Ioram.
4 * Qui reuersus est ut curaretur in Ierusalem: mul-
tas enim plagas acceperat in supradicto certa-
mine. Igitur Ochozias filius Ioram rex Iuda,
descendit ut intraret Ioram filium Achab in
Ierusalem agrosanctum. * Voluntas quippe
fuit Dei aduersus Ochoziam, ut ueniret ad Io-
ram: & cum uenisset, & egredereetur cum eo
aduersum Iehu filium Namsi, quem unxit do-
minus ut deleteret domum Achab. * Cum ergo
tueretur Iehu domum Achab, inuenit princi-
pes Iuda, & filios fratrum Ochozias, qui mini-
strabant ei, & interfecit illos. * Ipsum quoque
perquirens Ochoziam, comprehendit latitan-
tem in Samaritis ad altarium que ad se, occidit,
& sepeliebat eum: quod esset filius Iosaphat, qui
quererat dominum in toto corde suo, nec erat altera
spes aliqua de stirpe que regnaret Ochozias.
5 * Igitur cum Athalia mater eius uidisset quod
mortuus esset filius suus, surrexit, & interfe-
cit omnem stirpem regiam domus Ioram.
6 * Porro Iosabeth filia regis tulit Iosaphatum
Ochozias, & statuta est eum de medio filio-
rum regis, cum interficerentur absconditque
eum cum nutrice sua in cubiculo lectulorum:
Iosabeth autem, quae absconderat eum, erat
filia regis Ioram, uxor Ioiada pontificis, so-
ror Ochozias, & idcirco Athalia non interfe-
cit eum. * Fuit ergo cum eis in domo Dei

absconditus sex annis, quibus regnauit Atha-
lia super terram.

CAP. XXIII.

1 **A**nno autem septimo consecratus Ioi-
ada, assumpsit centuriones, Azariam ui-
delicet filium Ieroham, & Iinahel filium
Iohanan, Azariam quoque filium Obad, &
Maasiam filium Adai, & Elisaphat filium
Zechie, & iniit cum eis foedus. * Qui circum-
euntes Iudam, congregauerunt Leuitas de
cunctis urbibus Iuda, & principes familiarum
Israel, ueneruntque in Ierusalem. * Iniit er-
go omnis multitudo pactum in domo Dei
cum rege: deditque ad eos Ioiada: Ecce filius
regis regnabit, sicut locutus est Dominus su-
per filios Dauid.
2 * Ille est ergo sermo quem facietis. * Tertia
pars ueltrum qui ueniunt ad Sabbatum, Sa-
dotum, & Leuitarum, & ianicorum erunt por-
tarii, tertia uero pars ad domum regis: & tertia
portam, ut appellatur Fundamentum, omne
vero reliquum vulgus sit in atrii domus Do-
mini. * Nec quisquam alius ingreditur domum
Domini, nisi Sacerdotes, & qui ministrant de
Leuitis: ipsi tantummodo ingrediantur, quia
sanctificati sunt, & omne reliquum vulgus
obseruet custodias Domini. * Leuitae autem
circumdant regem, habentes singuli arma sua
(& si quis alius ingrederetur furerit templum, in-
terficiatur): intusque cum rege & intrat & egre-
dient. * Fecerunt ergo Leuitae, & uniuersus
Iuda iuxta omnia, quae praeceperat Ioiada uo-
tifer: & assumpserunt singuli uiros qui sub se
erant ueniebant per ordinem sabbati, cum his
qui impleuerant sabbatum, & egressi erant.
3 * Siquidem Ioiada pontifex non dimisit: abi-
re turmas, quae sibi per singulas hebdomadas
succedere consueuerant. * Deditque Ioiada sa-
cerdos centurionibus lanceas, clypeosque, &
peltas regis Dauid, quos conserauerat in do-
mini. * Constituitque omnem populum tenen-
tium pugiones a parte templi dextra usque
ad partem templi sinistram, coram altari
& templo, per circuitum regis. * Et eleuabit
4 * filium regis, & imposuerunt ei diademam, & re-
stimonium, dederuntque in manu eius tenean-
dam legem, & constituerunt eum regem, un-
xit quoque illum Ioiada pontifex, & filii eius
imprecatique sunt ei, & dixit: Viuat
rex. * Quod cum uidisset Athalia, uocem scilicet
currentium atque laudantium regem, in-
gressa est ad populum in templum Domini.
5 * Cumque uidisset regem stantem super gra-
dum in introitu, & principes, turmasque circa
eum, omnemque populum terrae gaudentem,
atque eligentem tubis, & diuersi generis orga-
nis concinentem, uocem que laudantium, in-
iudit nestimenta sua, & ait: Infidias, infidias.
6 * Egredius autem Ioiada pontifex ad centurio-
nes, & principes exercitus, dixit eis: Educite il-

4. Reg. 11.
2. 4.

lam extra sepea templi, & interficiatur foris
gladio. Præcepitque sacerdos ne occideretur
in domo Domini. Et imposuerunt ceruicibus
eius manus, cumque intrasset portam equo-
rum domus reginae interfecerunt eam ibi. Pe-
pigit autem Ioiada feculus inter se, uniuersam
que populum, & regem, ut esset populus Do-
mini. Ita iucio regis est omnis populus
domum Baal, & destruxerunt eam, & altaria
ac simulacra illius confregerunt. Nihil quo-
que sacerdotum Baal interfecerunt ante ara-
m. Constituit autem Ioiada præpositos in do-
mo Domini sub manibus Sacerdotum, & Le-

uitarum, quos distribuit Dauid in domo Do-
mini offerrent holocausta Domino, sicut
scriptum est in lege Moysi, in gaudio & canti-
cis, iuxta dispositionem Dauid. Constituit
quoque iam totius in portis domus Domini, ut
non ingrederetur eam inimicus in omni re-
Assumptique centuriones, & fortissimos viros
ac principes populi, & omne virgus terre, &
fecerunt de scendere regem de domo Dñi, &
introire per medium portæ superioris in do-
mum regis, & collocauerunt eum in folio re-
gali. Latusque est ois populus terre, & viri
quiescenti, porro Athalia interfecta est gladio.

C A P. XLIII.

3. Septem annorum erat Iois cum regnaret
cepisset; & quadraginta annis regnauit in
Ierusalena, non enim matris eius Sebia de Bersa
bee. Fecitque quod bonum est coram Domi-
no: cum cunctis diebus Ioiada sacerdotis. Accepit
autem ei Ioiada uxores duas, quibus genuit
filios & filias. Postque placuit Iois ut im-
stauraret domum Domini. Congregauitque
Sacerdotes, & Leuitas, & dixit eis, Ingreddi-
mini ad ciuitates Iuda, & colligite de uniuerso
Israel pecuniam ad lustranda templi Dei ve-
stri, per singulos annos, festinatoque hoc fa-
cite, porro Leuite egeret negligentius. Vocauit
que rex Ioiada principem, & dixit ei:
Quare tibi non sunt curæ, ut cogeres Leuitas in-
ferre de Iuda, & de Ierusalena pecuniam, quæ
constituta est a Moysæ seruo Domini, ut ius-
set eam omnis multitudo Israel in tabernacu-
lum testimonij? Athalia enim impiissima
& filij eius destruxerunt domum Dei, & de-
uiuersis, quæ sancta fuerant in templo
Domini, ornauerunt sanus flagitijs. Præce-

pit ergo rex, & fecerunt arcas, posueruntque
eam iuxta portam domus Domini forinse-
cus. Repredicatum est in Iuda & Ierusalē,
ut deferrent singuli pretium Domino, sicut
constituit Moysæ seruus Dei super omnem
Israel in deserto. Latarique sunt cuncti prin-
cipes, & omnis populus, & ingressi contulerunt
in arcam Domini, atque miserunt ita ut imple-
retur. Cumque tempus esset ut deferrent ar-
cam coram rege per manus Leuitarum (vide-
bant enim multam pecuniam) ingrediebatur
scriba regis, & quem primus sacerdos consti-
tuerat, effundebantque pecuniam quæ erat in
arca, porro arcam reportabant ad locum suum,
sicque faciebant per singulos dies, & congre-
gata est infinita pecunia. Quam de detulit
rex & Ioiada his, qui præerant operibus do-
mus Domini, at illi conducebant ex eis calce-
res lapidum, & artifices operum singulorum
ut instauraret domum Domini: fabri quoque
ferri, & eris, ut nuod cadere caperet, sul-
cicaret. Egesseruntque hi qui operabantur indu-
stris, & obducebatur parietum cicatrix per
manus eorum, ac suscitauerunt domum Do-
mini in statum pristinum, & firmiter eam sta-
tuerunt. Cumque complerent omnia ope-

Exod. 19
32.

ra, detulerunt coram tege, & Ioiada reliquas
partes pecuniarum: de qua facta sunt vasa tem-
pli in ministerium, & ad holocausta, phialas
quoque, & cetera vasa aurea, & argentea: &
offerebantur holocausta in domo domini iu-
15 giter cunctis diebus Ioiada. * Senuit autem
Ioiada plenus dierum, & mortuus est cum
16 esset centum triginta annorum. * Sepelie-
runtque eum in ciuitate Dauid cum regibus,
eo quod fecisset bonum cum Israel, & cum
17 domo eius. * Postquam autem obiit Ioiada,
ingressi sunt principes Iuda, & adorauerunt
18 regem, qui delinquit obsequijs totum, ac-
quieuit eis. * Et dereliquerunt templum do-
mini Dei patrum suorum, seueruntque lucis
& sculptilibus, & facta est ita contra Iu-
dam, & Ierusalem propter hoc peccatum.
19 * Mittebatque eis prophetas vt reuerterentur
ad dominum, quos proteflantes, illi audire
20 nolebant. * Spiritus itaque Dei indit Za-
chariam filium Ioiada sacerdotem, & stetit
P in conspectu populi, & dixit eis: Hec dicit
dominus Deus: Quare transgreimini prae-
ceptum domini, quod vobis non prodicit,
dereliquistis dominum ut derelinquet vos.
21 * Qui congregati aduersus eum, miserunt la-
pides iuxta regis impetum: in arrio domus

22 domini. * Et non est recordatus Ios rex mi-
sericordiae, quam fecerat Ioiada patet illius
secum, & interfecit filium eius. Qui cum
1 Mat. 23
moreretur, ait: Videat dominus, & requirat.
23 * Cumque euolutus esset annus, ascendit con-
tra eum exercitus Syria: uenitque in Iudam
& Ierusalem, & interfecit cunctos principes
populi, atque uniuersam praedam miserunt
24 regi in Damasenum. * Et certe cum permodi-
cus uenisset numerus Syrocorum, tradidit do-
minus in manibus eorum insiniam multi-
tudinem, eo quod dereliquissent dominum
Deum patrum suorum: in Ios ouoque igno-
25 miniosa exercere iudicia. * Et abeuntes di-
miserunt eum in languoribus magnis: surre-
xerunt autem contra eum serui sui in ultio-
nem sanguinis filii Ioiadae sacerdotis, & occi-
derunt eum in lectulo suo, & mortuus est:
sepelieruntque eum in Ciuitate Dauid, sed
26 non in sepulchris regum. * Insidiosi uero
sunt ei Zabab filius Semiaath Ammoniti-
dis, & Iorabad filius Semaria Moabitidis.
27 * Porro filii eius, ac summa pecunia, quae
adunata fuerat sub eo, & inlustratio domus
Dei scripta sunt diligentius in Libro regum:
regnauit autem Amasias filius eius pro eo.

CAP. XXV.

4-Reg. 14.
2. 1
A Vlginti quinque annorum erat Amasias
cum regnare cepisset, & viginti novem
annis regnauit in Ierusalem, nomen matris
2 eius Ioaden de Ierusalem. * Fecitque bonum
in conspectu Domini: uerum tamen non in
3 corde perfecto. * Cumque roboratum sibi
uideret imperium, iugulauit seruos, qui oc-
4 ciderant regem patrem suum, sed filios eo-
rum non interfecit sicut scriptum est in Li-

bro legis Moysi, ubi praecepit Dominus, i-
cens: Non occidenus patres pro filiis, nec
filii pro patribus suis, sed unusquisque in suo
5 peccato morietur. * Congregauit igitur Ama-
sias Iudam, & constituit eos per familias, tri-
6 bunosque, & centuriones in uniuersa Iuda, &
Beniamin: & recensuit a viginti annis supra,
inuenitque trecenta millia iuuenum, qui egre-
derentur ad pugnam, & tenebant hastam, &
6 clypeum. * Mercede quoque conduxit de Israel
centum millia robustiorum, centum talentis at
7 generi. * Venit autem homo Dei ad illum, & ait:

1 Deut. 24
c. 16
4-Reg. 14.
b. 6
Eze. 18. c.
20

O rex, ne egrediatur tecum exercitus Israel: non est enim Dominus cum Israel, & cunctis filijs Ephraim: * quod si puras in robore exercitus bella consistere, superari te faciet Deus ab hostibus: Dei quippe est & adiuvare: * in fugam convertere. * Dixitque Amasias ad hominem Dei: Quid ergo fiet de centum talentis, quae dedi natis tuis Israel? Et respondit ei homo Dei: Habet Dominus unde tibi dare possit multo his plura, * Separavit itaque Amasias exercitum, qui venerat ad eum Ephraim, & reverteretur in locum suum: at illi contra Iudam vehementer irati, reversi sunt in regionem suam. * Porro Amasias cōsiliē lenter eduxit populum suum, & abiit in Vallē salinarum, percussitque filios Seir decem millia. * Et alia decem in illa virorum ceperunt, filij Iuda, & adduxerunt ad praeputium cuiusdam petrae, & precipitaueruntque eos de summo in praecipit, qui videri crepuerunt. * At ille exercitus, quem remisit Amasias ne secum iret ad praelium, diffusus est in civitatibus Iuda a Samaria usque ad Bethoron, & interfecit tribus millibus, diripuit praedam magnam. * Amasias vero post eodem Idumeorum, & allatos deos filiorum Seir, statuit illos in deos sibi, & adorabat eos, & illis adoleat incensum. * Quam ob rem iratus dominus contra Amasiam misit ad illum prophetam, qui diceret ei: Cur adorasti deos, qui non liberaverunt populum suum de manu tua? * Cumque hac ille loqueretur, respondit ei: Num consiliarius regis es? quiesce ne interficiam te. Discedensque propheta, Scio, inquit, quod cogitaverit Deus occidere te, quia fecisti hoc malum, & in super non acquievisisti consilio meo. * Igitur Amasias rex Iuda in pessimo consilio, misit ad Ios filium Ioachaz filij Iehui regem Israel, dicens: Veni, iudeamus nos mutuo. * At ille remisit nuncio, dicens: Carduus, qui est in Libano, misit ad cedrum Libani, dicens: Da filiam tuam filio meo uxorem: & ecce bestiae, quae erant in silva Libani, transierunt, & conculcaverunt carduum. * Dixit illi: Percussit Edom, & idcirco erigitur cor tuum in superbiā: & sede in domo tua, cur malum aduersum te provocas, ut cadas & eris de Iuda tecum? * Noli audire Amasiam, eo quod domini effectus unumcas, ut raderetur in manus hostium propter Deum Edom. * Accendit igitur Ios rex Israel, & mutuos sibi praebere conspectus: Amasias autem rex Iudae erat in Bethsanes Iuda: & curruntque Iuda coram Israel, & fugiunt in tabernacula sua. * Porro Amasiam regem Iuda, filium Ios filij Ioachaz, cepit Ios rex Israel in Bethsanes, & adduxit in Ierusalem: destruxitque murum eius a porta Ephraim usque ad portam anguliquadragesimae cubitis. * Omne quoque aurum, & argentum, &

universa vasa, quae repererat in domo Dei, & apud Obededom: in thesauris etiam domus regis, necnon & filios obsiduum reduxit in Samariam. * Vixit autē Amasias filius Ios rex Iuda, postquam mortuus est Ios filius Ioachaz rex Israel, quindecim annis. * Reliqua autem sermonum Amasie priorum & novissimorum scripta sunt in Libro regum Iuda, & Israel. * Qui postquam recessit a domo, tetenderunt ei insidiae in Ierusalem. Cūque fugisset in Lachis, miserunt, & interfecerunt eum ibi. * Reportantesque super equos, sepeliverunt eum cum patribus suis in Civitate David.

C A P. XXVI.

Omnis autem populus Iuda filium eius Oziam annorum sedecim, constituit regem pro Amasia patre suo. * Ipse edificavit Ailath, & restituit eam ditioni Iuda, postquam dormiit rex cum patribus suis. * Sedecim annorum erat Ozias cum regnare coepisset, & quinquaginta duobus annis regnavit in Ierusalem, nomen matris eius Iechelia de Ierusalem. * Fecitque quod erat rectum, in oculis domini iuxta omnia, quae fecerat Amasias pater eius. * Et exquisivit dominum in diebus Zacharie intelligentis, & videntis Desi: cumque requireret donum, direxit eum in omnibus. * Denique egressus est, & pugnavit contra Philisthim, & destruxit murum Geth, & murum Iahni, murumque Azoti: edificavit quoque oppida in Azoto, & in Philisthim. * Et adiunxit eum Iesus contra Philisthim, & contra Arabes, qui habitabant in Gurbaal, & contra Ammonitas. * Appen debantque Ammonites munera Ozie: & divulgatum est nomen eius usque ad introitum Aegypti propter crebras victorias. * Aedificavit Ozias turres in Ierusalem super portam vallis, & reliquas in eodem muri latere, firmavitque eas. * Extruxit etiam turres in solitudine, & effodit cisternas plurimas, eo quod haberet multa pecora: tam in campis, quam in cretae vastitate, vineas quoque habuit & vineitores in montibus, & in campo erat quippe homo agriculturę deditus. * Fuit autem exercitus bellatorum eius, qui procedebant ad praelia sub manu Iehiel scribae, Maasique doctoris, & sub manu Hananiae, qui erat de ducibus regis. * Omnisque numerus principum per familias virorum fortium, duorum millium sexcentorum. * Et sub eis universus exercitus trecentorum, & sexcenti millium quingentorum, qui erant apti ad bella, & pro rege contra aduersarios dimicabant. * Praeparavit quoque eis Ozias, id est, cuncto exercitui, clypeos, & hastas, & galeas, & loricas, arcumque & fundas ad iacien-

4. Reg. 14. c. 21

15 dos lapides. * Et fecit in Ierusalem diuersi generis machinas, quas in turribus collocauit, & in angulis murorum ut mitterent sapientias, & Iosa grandis: egressumque est nomen eius procul, eo quod auxiliaretur ei domus, & corroboraret illum. * Sed cum roborem esset, eleuatum est cor eius in interitum suum, & neglexit dominum Deum suum: ingressusque templum domini, adolere uoluit incensum super altare thymiamuris.

17 * Statimque ingressus post eum Azarias sacerdos, & cum eo Sacerdotes domini & digni, iusti fortissimi, * restiterunt regi, atque dixerunt: Non est tibi officij Ozia ut adoleas incensum domino, sed Sacerdotum, hoc est, filiorum Aaron, qui consecrati sunt ad hunc modum ministrant: egredere de sanctuario ne contempseris: quia non reputabitur tibi in gloriam hoc a domino Deo. * Iratusque Ozias, tenens in manu thuribulum, ut adoleret incensum, mirabatur Sacerdotes. Statimque orta est lepra in fronte eius coram Sacerdotibus, in domo domini super altare thymiamatis. * Cumque respexisset eum Azarias pontifex, & omnes reliqui Sacerdotes, uiderunt lepram in fronte eius, & festinato expulerunt eum. Sed & ipse perterritus, accelerauit egredi, eo quod sensit illico plagam domini. * Fui igitur Ozias rex leprosus usque ad diem mortis suae, & habitauit in domo separata pleris leprosis, ob quam ei uis fuerat de domo domini. Porro Iotham filius eius rexit domum.

12 regis, & indicabat populum terrae. * Reliqua autem sermonum Ozia plerumque & nouissimum scripsit Ihas filius Amos propheta.

13 * Dormiuitque Ozias cum patribus suis, & sepelierunt eum in agro regali sepulchrorum, eo quod esset leprosus: regnauitque Iotham filius eius pro eo.

C A P. XXVII.

1 V Igenti quinque annorum erat Iotham cum regnare coepisset, & sedecim annis regnauit in Ierusalem: nomen matris eius Ierusa filia Sadoc. * Peciitque quod iustum erat coram domino iuxta omnia quae fecerat Ozias pater suus, excepto quod non est ingressus templum domini, & adhuc populus delinquebat. * Ipse edificauit portam domus domini excelsam, & in muro Ophelmila construxit. * Urbes quoque edificauit in montibus Iuda, & in salubus castella, & turres. * Ipse pugnanit contra regem filiorum Ammon, & uicit eos, dederuntque filij Ammon in tempore illo centum talenta argenti, & decem millia coram tricibus, ac totidem coros hordei: hae ei praebeuerunt filij Ammon in anno secundo & tertio. * Corrolatusque est Iotham eo quod direxisset vias

1 has coram Domino Deo suo. * Reliqua autem seimonia Iotham, & omnes pugnae eius, & opera, scripta sunt in Lib. o regum 8 Ihsa & Iuda. * Vigentiquingue annorum erat cum regnare coepisset, & sedecim annis regnauit in Ierusalem. * Dormiuitque Iotham cum patribus suis, & sepelierunt eum in Cimiterio David: & regnauit Achaz filius eius pro eo.

C A P. XXVIII.

1 V Igenti annorum erat Achaz cum regnare coepisset, & sedecim annis regnauit in Ierusalem: nec fecit rectum in conspectu domini sicut Dauid pater eius: sed ambulauit in viis regum Israel, insuper & sauias fudit Baalim. * Ipse est, qui adoleuit incensum in Valle benemem, & iurauit filios suos in igne iuxta ritum gentium: quare iratus est dominus in aduentu filiorum Israel. * Sacrificabat quoque, & thyrifera succendebat in excelsis, & in collibus, & sub omni ligno frondoso. * Tradiditque eum dominus Deus eius in manu regis Syriae, qui percutit eum, magisque praedam cepit de eius imperio, & in Damascum: inuentus quoque regis Ihsa traditus est, & peccatus plaga grandi. * Occiditque Thacee filius Ben elia de Iuda centum viginti milia in die vno, omnes viros bellatores: eo cum reliquisset Dominum Deum patrum suorum. * Eodem tempore cecidit Zechri, uir potens ex Ephraim, Maasam filius regis, & Erticam ducem domus eius, Elcarum quoque secundum a rege.

8 * Ceperuntque filij Israel de fratribus suis ducenta milia mulierum, puerorum, & puelarum, & infinitam praedam: peroleruntque eam in Samariam. * Iamque peccati erat ibi propheta domini, nomine Oded: qui egressus obviam exercitui venienti in Samariam, dixit eis: Ecce iratus dominus Deus patrum uestrorum contra Iuda, tradidit eis in manus uestras, & occidit illos eos atrociter, ita ut ad caelum pertingeret uestra crudelitas. * Insuper filios Iuda, & Ierusalem: uultis uobis subiacere in seruos & ancillas, quod nequaquam factum opus est: peccastis enim super hoc domino Deo uestro. * Sed audite consilium meum, & reducite captiuos, quos adduxistis de fratribus uestris, quia magnus furor Domini imminet uobis. * Steterunt itaque uiri de principibus filiorum Ephraim, Azarias filius Iohanen, Parachias filius Moicellamoth, Frechias filius Sellam, & Amas filius Adali, contra eos, qui ueniebant de praelio, & dixerunt eis: Non intredus haec captiuos, ne peccemus domino. Quare uultis adire se in per peccata uestra, & uetera emulare delicta? grande quippe peccatum

4. aduersus domum, & munitur in circuitu. * Adduxitque sacerdotes atque Leuitas, & con-

5. gregauit eos in plateam Orientalem. * Dixitque ad eos: Audite me Leuite, & sanctificamini, mundate domum domini Dei patrum vestrorum, & auferite omnem immunditiam de sanctuario. * Peccauerunt patres nostri, & fecerunt malum in conspectu Domini Dei nostri, derelinquentes eum: auertunt facies suas a tabernaculo domini, &

7. præbuerunt dorsum. * Clauserunt ostia, quæ erant in porticu, & extinxerunt lucernas, incensumque noui adoleuerunt, & holocausta non obtulerunt in sanctuario Deo Israel. * Concitatus est itaque furor domini super Iudam, & Ierusalem, tradiditque eos in commotionem, & in interitum, & in libellum, sicut ipsi cernitis oculis vestris. * En, corruerunt patres nostri gladiis, filij nostri, & filie nostræ, & coniuges captiue duxæ sunt propter hoc scelus. * Nunc ergo placet mihi ut ineamus fœdus cum domino Deo Israel, & auertat a nobis furorem iræ suæ. * Filij mei noite negligere: vos elegit dominum vestrum eo, & ministris illi, colatisque eum, & cremetis ei incensum. * Surrexerunt ergo Leuitæ: Mahath filius Amasai, & Ioel filius Azaria de filiis Caath: Porro de filiis Merari, Cis filius Abdi, & Azarias filius Ialaleel. De filiis autem Gersom, Ioah filius Zemai, & Eden filius Ioah. * At vero de filiis Elisaphan, Samri, & Iahiel. De filij quoque Asaph, & Zacharias, & Mathanias. * Necnou de filiis Heman, Iahiel, & Semei: Sed & de filiis Idithun, Semeias, & Ozziel. * Congregaueruntque fratres suos, & sanctificati sunt, & ingressi sunt iuxta mandatum regis & imperium domini, ut expiarent domum Dei. * Sacerdotes quoque, ingressi templum domini, ut sanctificarent illud, exulerunt omnem immundiciam, quam intro repererant in vestibulo domus domini, quam tulerunt Leuitæ, & asportauerunt ad Torrentem cedron foras.

17. * Ceperunt autem prima die mensis primi mundare, & in die octauo eiusdem mensis ingressi sunt porticum templi domini, expiaueruntque templum diebus octo, & in die sextadecima mensis eiusdem, quod ceperant impleuerunt. * Ingressi quoque sunt ad Ezechiam regem, & dixerunt ei: Sanctificauimus omnem domum domini, & altare holocausti, vasque eius, necnon & mensam, propositionis cum omnibus vasis suis, & cistamque templi supellectilem, quam polluerat rex Achaz in regno suo, postquam prænarratus est: & ecce exposita sunt omnia coram altare domini. * Consurgeusque, diluculo Ezechias rex, adunauit omnes principes ciuitatis, & ascendit in domum domini: obtuleruntque simul tauros septem, & arietes septem, agnos septem, & hircos septem pro peccato, pro regno, pro sanctuario, pro Iuda, dixitque

C A P. XXIX.

1. **I**gitur Ezechias regnate cepit, cum uigin-

A. tiquinque esset annorum, & uigintinovem annis regnauit in Ierusalem: nomen matris eius Abia, filia Zacharie. * Fecitque quod erat placitum in conspectu Domini iuxta omnia quæ fecerat Dauid pater eius. * Ipse anno, & mense primo regni sui aperuit val-

4. aduersus domum, & munitur in circuitu. * Adduxitque sacerdotes atque Leuitas, & con-

5. gregauit eos in plateam Orientalem. * Dixitque ad eos: Audite me Leuite, & sanctificamini, mundate domum domini Dei patrum vestrorum, & auferite omnem immunditiam de sanctuario. * Peccauerunt patres nostri, & fecerunt malum in conspectu Domini Dei nostri, derelinquentes eum: auertunt facies suas a tabernaculo domini, &

7. præbuerunt dorsum. * Clauserunt ostia, quæ erant in porticu, & extinxerunt lucernas, incensumque noui adoleuerunt, & holocausta non obtulerunt in sanctuario Deo Israel. * Concitatus est itaque furor domini super Iudam, & Ierusalem, tradiditque eos in commotionem, & in interitum, & in libellum, sicut ipsi cernitis oculis vestris. * En, corruerunt patres nostri gladiis, filij nostri, & filie nostræ, & coniuges captiue duxæ sunt propter hoc scelus. * Nunc ergo placet mihi ut ineamus fœdus cum domino Deo Israel, & auertat a nobis furorem iræ suæ. * Filij mei noite negligere: vos elegit dominum vestrum eo, & ministris illi, colatisque eum, & cremetis ei incensum. * Surrexerunt ergo Leuitæ: Mahath filius Amasai, & Ioel filius Azaria de filiis Caath: Porro de filiis Merari, Cis filius Abdi, & Azarias filius Ialaleel. De filiis autem Gersom, Ioah filius Zemai, & Eden filius Ioah. * At vero de filiis Elisaphan, Samri, & Iahiel. De filij quoque Asaph, & Zacharias, & Mathanias. * Necnou de filiis Heman, Iahiel, & Semei: Sed & de filiis Idithun, Semeias, & Ozziel. * Congregaueruntque fratres suos, & sanctificati sunt, & ingressi sunt iuxta mandatum regis & imperium domini, ut expiarent domum Dei. * Sacerdotes quoque, ingressi templum domini, ut sanctificarent illud, exulerunt omnem immundiciam, quam intro repererant in vestibulo domus domini, quam tulerunt Leuitæ, & asportauerunt ad Torrentem cedron foras.

17. * Ceperunt autem prima die mensis primi mundare, & in die octauo eiusdem mensis ingressi sunt porticum templi domini, expiaueruntque templum diebus octo, & in die sextadecima mensis eiusdem, quod ceperant impleuerunt. * Ingressi quoque sunt ad Ezechiam regem, & dixerunt ei: Sanctificauimus omnem domum domini, & altare holocausti, vasque eius, necnon & mensam, propositionis cum omnibus vasis suis, & cistamque templi supellectilem, quam polluerat rex Achaz in regno suo, postquam prænarratus est: & ecce exposita sunt omnia coram altare domini. * Consurgeusque, diluculo Ezechias rex, adunauit omnes principes ciuitatis, & ascendit in domum domini: obtuleruntque simul tauros septem, & arietes septem, agnos septem, & hircos septem pro peccato, pro regno, pro sanctuario, pro Iuda, dixitque

sacerdotibus filiis Aaron vt offerrent super
 22 altare dñi. * Maſtauerunt igitur tauros, & ſu-
 E ſceperunt ſanguinem Sacerdotes, & fuderunt
 illum ſuper altare, maſtauerunt etiam arie-
 tes, & illorum ſanguinem ſuper altare fude-
 runt, immolaueruntque agnos, & fuderunt ſu-
 23 per altare ſanguinem. * Applicuerunt hircos
 pro peccato coram rege, & vniuerſa multitu-
 dine, impoſueruntque manus ſuas ſuper eos.
 24 * & immolauerunt illos Sacerdotes, & aſper-
 ſerunt ſanguine eorum coram altare pro pia-
 culo vniuerſi Iſrael: pro omni quippe Iſ-
 25 rael præceperat rex vt holocauſtum fieret &
 pro peccato. * Conſtituit quoque Leuitas in
 domo Domini cum cymbalis, & psalterijs, &
 F citharis ſecundum diſpoſitionem Dauid re-
 gis, & Gad Videntis, & Nathan p: ophe-
 ta: quidem domini præceptum fuit per manum
 26 prophetarum eius. * Steteruntq; Leuitæ tenē-
 tes organa Dauid, & Sacerdotes tubas. * Et
 27 iuſſit Iſzechias vt offerrent holocauſta ſuper
 altare: cumq; offerrentur holocauſta, ceperunt
 laudes canere Domino, & clagere tñbis, atq;
 in diuerſis organis, quæ Dauid rex Iſrael
 28 præparauerat, concinnare. * Omni autem tur-
 ba adorante, cantore, & ij, qui tenebant
 29 tubas, erant in officio ſuo donec completetur
 holocauſtum. * Cumque finita eſſet oblatio,
 30 incuruati eſt rex, & omnes qui erant cum
 eo, & adorauerunt. * Præcepitq; Iſzechias, &
 principes Leuitæ vt laudarent Dominum
 31 ſermonibus Dauid, & Aſaph Videntis: qui
 laudauerunt eum magna læticia, & incutua-
 to genu adorauerunt. * Ezechias autem etiā
 32 hæc addidit: Impleſti manus veſtras domi-
 no, accedite, & offerre viſtimas, & laudes in
 domo Domini. Obtulit ergo vniuerſa multi-
 tudo hoſtias, & laudes, & holocauſta mente
 33 deuota. * Porro numerus holocauſtorum,
 quæ obtulit multitudo, hic fuit, Tauros ſep-
 34 tuaginta, arietes centum, agnos ducentos.
 * Sanctificaueruntq; domino boues ſexcentos,
 35 & oues tria millia. * Sacerdotes vero pauci
 erant, nec poterant ſufficere vt pelles holocau-
 ſtorum detraherent: vnde & Leuitæ fratres
 36 eorum adiuerunt eos donec impleteret opus,
 & ſanctificarentur antiſtites: leuitæ quippe
 facilioſi ritu ſanctificantur, quæ Sacerdotes.
 * Fuerunt ergo holocauſta plurima, adipem
 37 pacificorum, & libamina holocauſtorum: &
 38 completus eſt cultus domus domini. * Iſta-
 tuſq; eſt Ezechias, & omnis populus eo quod
 miniſterium domini eſſet expleum. De re-
 pente quippe hoc fieri placuerat.

CAP. XXX.

1 **M**iſit quoque Ezechias ad omnem Iſ-
 A rael & Iudam: ſcripſitque episto-
 las ad Ephraim & Maſſaſen vt venirent ad domū
 domini in Ieruſalem, & facerent Phaſe do-
 2 mino Deo Iſrael. * Iritio ergo eſſilio regis &
 principum, & vniuerſi cœtus Ieruſalem, de-

3 creuerunt vt facerent Phaſe menſe ſecundo. *
 Non enim poterant facere in tempore ſuo,
 quia ſacerdotes, qui poſſent ſufficere, ſanctifi-
 cati non fuerant, & populus nondum congre-
 4 gatus fuerat in Ieruſalem. * Placuitq; ſermo
 5 regi, & omni multitudini. * Et decreuerunt
 vt mitterent nuncios in vniuerſum Iſrael de
 Beſabee vſque Dan vt venirent, & facerent
 Phaſe Domino Deo Iſrael in Ieruſale: mul-
 6 ti enim non fecerant ſicut lege præſcriptum
 eſt. * Perrexeſſeruntque curſores cum episto-
 lis ex regis imperio, & principum eius, in vni-
 uerſum Iſrael & Iudam iuxta id, quod rex
 7 iuſſerat, prædicantes: Iſij Iſrael reuertimini
 ad Dominum Deum Abraham, & Iſaac,
 & Iſrael: & reuertetur ad reliquias, quæ
 8 eſſigerunt manum regis Aſſyriorum. *
 9 * Nolite fieri ſicut patres veſtri, & fratres
 qui reſceſſerunt a Domino Deo patrum ſuo-
 rum, qui tradidit eos in interitum, vt ſcrip-
 10 ſit. * Nolite imitare ceruices veſtras, ſicut
 patres veſtri: tradite manus Domino, & veni-
 te ad ſanctuarium eius, quod ſanctificauit
 in æternum: ſeruicite Domino Deo patrum
 veſtroꝝ, & auertetur a vobis ira furoris
 11 eius. * Si enim vos reuerti fueritis ad Domi-
 num fratres veſtri, & filii habetis in miſeri-
 cordiam coram dominis ſuis, quæ illos duxe-
 runt captiuos, & reuertenter in terram hanc:
 pius enim & clemens eſt Dominus Deus veſ-
 12 ſter, & non auertet faciem ſuam a vobis, ſi re-
 uerti fueritis ad eum. * Igitur curſores
 pergebant velociter de ciuitate in ciuitatem
 per terram Ephraim, & Maſſaſen vſque ad
 13 Zebulon, illiſque diſtributis & ſubſannantibus
 14 eos. * Attamē quidam viri ex Aſer, & Maſſa-
 ſe, & Zebulon, acquiſcentes conſilio, vene-
 15 runt Ieruſalem. * In Iuda vero faſte eſt ma-
 nus domini vt daret eis eorum vnum, vt facerēt
 iuxta præceptum regis, & principum verbū
 16 Domini. * Congregati ſunt in Ieruſalem po-
 puli multi vt facerent ſolemnitatem azy-
 17 morum, in menſe ſecundo, & & ſurgentes de-
 18 ſtruxerunt altaria quæ erant in Ieruſalem, at
 que vniuerſa in quibus, idolis adolebatur
 incenſum, ſubvertentes, proiecerunt in Tor-
 19 rentem cedron. * Immolauerunt autem Pha-
 ſe quartadecima die menſis ſecundi. Sacer-
 20 dotes quoque, atq; Leuitæ tandem ſanctifica-
 ti obtulerunt holocauſta in domo domini:
 21 * Steteruntq; in ordine ſuo iuxta diſpoſitionē
 & legem Moſis hominis Dei: Sacerdotes ve-
 ro ſuſcipiebant eſſundendū ſarapinē de ma-
 22 nib. Leuitarum, eo quod multa turba ſan-
 ctificata non eſſet: & idcirco immolarent Le-
 23 uitæ Phaſe hiſ, qui non occurrerant ſanctifica-
 ri Domino. * Magna etiam pars populi de
 Ephraim, & Maſſaſe, & Iſſachar, & Zabulō,
 24 quæ ſanctificata non fuerat, comedit Phaſe,
 nō iuxta quod ſcriptum eſt: & orauit pro eis
 Ezechias, dicens: Dñs bonus propitiabitur

19. * cunctis, qui in toto corde requirunt Domi-
 nam Deum patrum suorum: & non imputa-
 20. bite eis quod minus sanctificati sunt. * Quia
 exaudivit Dominus, & placatus est populo.
 21. * Feceruntque filij Israel, qui inveniunt in
 Ierusalem, iollennitatem azymorum septē
 diebus in læticia magna, laudantes Dominū
 per singulos dies: Leuitæ quoque & Sacerdo-
 22. tes per organa, quæ suo officio congruebant.
 23. * Et locutus est Ezechias ad eos omnium Le-
 uitarum, qui habebant intelligentiam bonā
 super Domino, & comederunt septem dieb.
 sollemnitatis, immolantes victimas pacifi-
 24. corum, & laudantes Dominum Deum pa-
 trum suorum. * Placuitque vniuersæ multitu-
 dini ut celebrarent etiam alios dies septem,
 25. quod & fecerunt cum ingenti gaudio. * Eze-
 chias enim rex Iuda præbuerat multitudini
 mille tauros, & septem millia ovium, prin-
 cipes vero dederant populo tauros mille,
 & oves decem millia, sanctificata est ergo
 26. sacerdotum plurima multitudo. * Et hilari-
 tate persusa omnis turba Iuda tam Sacerdo-
 tum & Leuitarum, quàm vniuersæ frequen-
 tiæ, quæ venerat ex Israël, proselytorum quo-
 que de Terra Israël, & habitantium in Iuda.
 27. * Factaque est grandis celebritas in Ierusalē,
 qualis a diebus Salomonis filij Dauid regis
 28. Israël in ea urbe non fuerat. Surrexerunt au-
 tem Sacerdotes atque Leuitæ benedicentes
 populo, & exaudita est vox eorum, pervenit-
 que oratio in habitaculum sanctum celi.

C A P. XXXI.

1. **C** Vnque hæc fuissent rite celebratæ egres-
 sus est omnis Israël, qui inuentus fuerat
 in urbibus Iuda, & fregerunt simulacra, suc-
 cideruntque lucos, demoliti sunt excelsa, &
 altaria destruxerunt, non solum de uniuerso
 Iuda & Beniamin, sed & de Ephraim quoque
 & Manasse, donec penitus euerterent, reuersi
 2. quæ sunt omnes filij Israël in possessiones &
 ciuitates suas. * Ezechias autem constituit
 turmas Sacerdotales, & Leuiticas per diui-
 siones suas, vnumquemque in officio proprio
 tam Sacerdotum videlicet quàm Leuitarum
 ad holocausta, & pacificam ministrarent
 3. & confisterentur in portis castro-
 rum Domini. * Pars autem regi erat, ut de
 propria eius substantia offerretur holocaustis,
 mane semper & vespere: sabbatis quoque
 & Calendis, & sollemnitatibus ceteris, sicut
 4. scriptum est in lege Moysi. * Præcepit etiam
 populo in bitantium Ierusalem ut daret par-
 tes Sacerdotibus, & Leuitis, ut possent vaca-
 5. re legi Domini. * Quod cum percubisset in
 6. auribus multitudinis, plurimas obulere pri-
 mitias filij Israël frumenti, vini, & olei, mel-

lis quoque, & omnium, quæ gignit humus, de-
 6. cimas obtulerunt. * Sed & filij Israël & Iuda
 qui habitabant in urbibus Iuda, obtulerunt
 decimas bonum & cuium, decimasque sancto-
 rum, quæ vouerant domino Deo suo: atque
 vniuersa portantes, fecerunt æceruos pluri-
 7. mos. * Mense tertio ceperunt æceruorum in
 cere fundamenta, & mense septimo comple-
 8. verunt eos. * Cumque ingressi fuissent Eze-
 chias, & principes eius, viderunt æceruos, &
 9. benedixerunt domino ac populo Israël. * In-
 terrogauitque Ezechias Sacerdotes, & Leui-
 10. tas cur ita iacerent æcerui. * Respondit illi
 Azarias sacerdos primus de stirpe Sadoc,
 dicens: Ex quo ceperunt offerri primitiæ in
 domo domini, comeditimus, & saturati sumus
 & remanserunt plurima, eo quod benedixe-
 11. rit dominus populo suo: reliquiarum autem
 copia est ista, quam cernis. * Præcepit igitur
 12. Ezechias vt præpararent horrea in domo do-
 mini. Quod cum fecissent, intulerunt tam
 primitias, quàm decimas, & quæcumque vo-
 uerant, fideliter. Fuit autem præfatus eorū
 Chonenias Leuita, & Semei frater eius, se-
 13. cundus, post quem: Tahiel, & Azarias, & Na-
 Ath, & Afaiel, & Ierimoth, Izabod, quoque,
 & Eliel, & Iesimachias, & Mahath, & Bana-
 14. ias, præpositi sub manibus Chonenias, & Semei
 fratris eius, ex imperio Ezechie regis & Aza-
 riæ pontificis domus Dei, quos omnia per-
 tinebant. * Core vero filius lema Leuitæ &
 ianitor Orientalis portæ, præpositus erat isti,
 quæ sponte offerebantur domino, primitiisque
 15. & conlocatis in Sancta-sanctorum. * Et sub
 cura eius Eden, & Beniamin, Iesue, & Seme-
 16. ias, Amarias quoque, & Sechenias in ciuitati-
 bus Sacerdotum vt fideliter distribuerent fra-
 tribus suis partes, minoribus atque maioribus:
 17. * exceptis maribus ab annis tribus & supra,
 & conditis qui ingrediebantur templum domini,
 & quidquid per singulos dies conducebat in
 ministerio, atque observationibus iuxta diui-
 18. siones suas, * Sacerdotibus per familias, &
 Leuitis a vigesimo anno & supra, per ordines
 & turmas suas, * vniuersaque multitudo
 19. tam vxoribus, quàm liberis eorum, vtrius-
 que sexus, fideliter cili de his, quæ sancti-
 ficata fuerant, præbebantur. * Sed & filio-
 rum Aaron per agros, & suburbana vrbium
 singularum dispositi erant viri, quæ partes di-
 20. stribuerent vniuerso sexui masculino de Sa-
 cerdotibus, & Leuitis. * Fecit ergo Ezechias
 21. vniuersa quæ diximus in omni Iuda: opera-
 tionemque est bonum & rectum, & verum co-
 ram domino Deo suo. * In vniuersa cultura
 ministerij domini, iuxta legem & ce-
 remonias, volens requirere Deum suum in
 toto corde suo: fecitque & prosperatus
 est.

CAP. XXXII.

1. Re. 13. c.
17.
16. 2. a. 1.
Ecc. 48. c.
20.

Post quæ & huiusmodi veritatem venit
A Sennacherib rex Assyriorum, & ingressus
Iudam, obfedit ciuitates munitas, volens
2 eas capere. * Quod cum vidisset Ezechias,
venisse scilicet Sennacherib, & totum belli
3 impetum verti contra Ierusalem, * intro-
cum principibus consilio, vniuersis fortissimis
ut obturarent capita fontium, qui erant ex-
tra urbem: & hoc omnium decernente sen-
4 tentia, * congregauit plurimam multitudi-
nem, & obturauit cunctos fontes, & riu-
um, qui fluebat in medio terræ, dicens: Ne
veniant reges Assyriorum, & inueniant aqua
5 rum abundantiam. * Aedificauit, quoque,
agens industriæ, omnem murum, qui fuerat
dispatus, & exstruxit turre desuper, & forin-
secus alterum murum: * instaurauitq. mello
in ciuitate David, & facie vniuersi generis ac-
6 maturam & clypeos: * consiliumq. principes
bellatorum in exercitu: & conuocauit vniuer-
sos in platea portæ ciuitatis, ac locutus est ad
7 eos eorum dicens: Viriliter agite, & confortamini:
nolite timere, nec pauentis regem
Assyriorum, & vniuersam multitudinem,
quæ est cum eo: multo enim plures nobis sen-
8 sunt, quim cum illo. * Cum illo enim est bra-
chium carneum: nobiscum dominus Deus
noster, qui auxiliator est nobis, pugnatq. pro
nobis. Confortaturq. est populus huiusmo-
9 di verbis Ezechie regis Iuda. * Quæ postquæ
gesta sunt, misit Sennacherib rex Assyriorum
seruos suos in Ierusalem (ipse enim cum vni-
uerso exercitu obsidebat Lachis) ad Ezechia-
C regem Iuda, & ad omnem populum, qui erat
10 in vrbe, dicens: * Hæc dicit Sennacherib rex
Assyriorum: In quo habentes fiduciam seditis
11 obfessi in Ierusalem? * Num Ezechias de-
cipit vos, ut tradat morti in fame & siti, affir-
mas quod Dominus Deus vestre liberet vos
12 de manu regis Assyriorum? * Numquid non
iste est Ezechias, qui destruxit excelsus illius,
& altaria, & præcipit Iuda & Ierusalem, di-
cens: Coram altari vrbis adorabitis, & in ipso
13 comburetis incensum? * An ignoratis quæ
ego fecerim, & patres mei cunctis terrarum
populis? nanquid præualuerunt dii gentium,
omniumq. terrarum liberare regionem suâ
14 de manu mea? * Quis est de vniuersis dijs ge-
tium, quæ valuerunt patres meos, qui pocue-
rit erueri populum suum de manu mea, ut
possit etiam Deus vestre erueri vos de hac
15 terra? * Nô vos ergo decipiat Ezechias, nec
vana persuasione deludat, neque credatis ei.
Si enim nullus potuit deus cunctarum gentium
atque regnorum liberare populum suum de
manu mea, & de manu patrum meorum, nõ
sequeretur nec Deus vestre potest erueri vos
16 de manu mea. * Sed & alia multa locuti sunt

serui eius contra Dominum Deum, & contra
17 Ezechiam seruum eius. * epistolæ quoque
scriptæ plenæ blasphemiam in dominum Deum
Israel, & locutus est aduersus eum: Sicut di-
gentium ceterarum non poterunt liberare
populum suum de manu mea, sic & Deus
Ezechie erueri non poterit populum suum
18 de manu ista. * Insuper, & clamore magno,
lingua Iudaica contra populum, qui sedebat
in muris Ierusalem, personabat, ut terrere
19 eos, & caperet ciuitatem. * Locutusque est
E contra Deum Ierusalem: sicut aduerum
deus populorum terræ, opera manuum homi-
20 num. * Orationem igitur Ezechias rex, &
Isaias filius Amos propheta, aduersum hæc
blasphemiam, ac vocerati sunt vsque in ce-
21 lum. * I Et misit Dominus angelum, qui
perussit omnem virum robustum, & bella-
torum, & præcipien exercitus regis Assyrio-
rum: & cunctisque est cum ignominia in ter-
ram suam. Cumque ingressus esset domum
Dei sui, filij qui egressi fuerant de vtero eius,
22 interfecerunt eum gladio. * Saluauitque
Dominus Ezechiam, & habitatores Ierusa-
lem de manu Sennacherib regis Assyriorum,
& de manu omnium, & præstitit eis quie-
23 tem per circuitum. * Multi etiam defere-
bant hostias, & sacrificia Domino in Ierusa-
lem, & munera Ezechie regi Iuda: qui exal-
24 tatus est post hæc coram cunctis gentibus.
* I In diebus illis ægratuit Ezechias vsque
ad mortem, & orauit dominum exaudiuique
25 eum, & dedit ei signum. * Sed non iuxta
beneficia, quæ acceperat, retribuit, quia ele-
uatum est cor eius: & facta est contra eum
ira, & contra Iudam & Ierusalem: * Humi-
liatusq. est postea eo quod exaltatum fuisset
26 cor eius, iam ipse, quim habitatores Ierusa-
lem: & idcirco non venit super eos ira Domi-
27 ni in diebus Ezechie. * Fuit autem Ezechias
diues, & inclutus valde, & thesaurus sibi plu-
rimo congregauit argenti & auri & lapidis
preciosi, & aromatum, & armorum vniuersi ge-
28 neris, & vasorum magni pretij. * Apothecas
quoque frumenti, vini, & olei, & præse-
pia omnium iumentorum, & iularum, pecoris,
29 & vrbes edificauit sibi habebat quippe gre-
ges ouium, & armentorum innumerales,
eo quod dedit ei dominus substantiam
30 multam nimis. * Ipse est Ezechias, qui obtu-
rauit superioriorem fontem aquarum Gihon,
& auctit eas subterrad Occidentem: Vt ait
David: in omnibus operibus suis fecit pbi-
31 sperare quæ voluit. * Attamen in legatione pri-
cipum Babylois, qui missi fuerant ad eum,
ut interrogarent de portento, quod acci-
derat super terram, dereliquit eum Deus
voluntate, & nota fierent omnia, quæ
32 erant in corde eius. * Reliqui autem sermo-
rum Ezechie, & misericordiarum eius scrip-
ta sunt in visione Isaiæ filij Amos prophe-

1 Tob. 1. d.
21.

14. Re. 10.
2. 1.
11. 38. 2. 1.

33 te, & in libro regum Iuda, & Israel. * Dormiuitque Ezechias cum patribus suis, & sepelierunt eum super sepulchra filiorum Dauid: & celebrauit eius exequias vniuersus Iuda, & omnes habitatores Ierusalem: regnauitque Manasses filius eius pro eo.

C A P. XXXII.

1 **D** Vodecim annorum erat Manasses cum regnare coepisset, & quinquaginta quinque annis regnauit in Ierusalem. * Fecit autem malum coram domino iuxta abominaciones gentium, quas subuerit dominus contra ram filijs Israel: * & conuersus inlaurauit excelsa, quae demolitus fuerat: Ezechias pater eius: construxitque aras Baalim, & fecit lucos, & adorauit omnem militiam caeli, & coluit eam. * Aedificauit quoque altaria in domo domini, de qua dixerat Dominus: * In Ierusalem erit nomen meum in aeternum. * Aedificauit autem ea cuncto exercitui caeli in duobus atrijs domus domini. * Transireque fecit filios suos pro ignem in Valle benenno: obseruabat somnia, sedabatur auguria, maleficis artibus inserviebat, habebat secum magos, & incantatores: multa quoque mala operatus est coram domino, ut irritaret eum. * Sculptile quoque, & constatile signum posuit in domo Dei, i de qua locutus est Deus ad Dauid, & ad Salomonem filium eius, dicens: In domo hac & in Ierusalem, quam elegi de cunctis tribubus Israel, ponam nomen meum in sempiternum. * Et moreri non faciam pedem Israel de terra, quam tradidi patribus eorum: ita dumtaxat si custodierint facere quae praecipui eis, cum quamque legem, & ceremonias, atque iudicia per manum Moysi. * Igitur Manasses seduxit Iudam, & habitatores Ierusalem ut facerent malum super omnes gentes, quas subuerterat Dominus a facie filiorum Israel. * Locutusque est Dominus ad eum, & ad populum istum, & attendere noluerunt. * Idecirco superinduxit eis principes exercitus regis Assyriorum: ceperuntque Manassen, & vinum caceos, atque comedibus duxerunt in Babylonem. * Qui postquam coangustatus est, orauit Dominum Deum suum: & egit penitentiam valde coram Deo patrum suorum. * Deprecatusque est eum, & obsecrauit intente & exaudiuit orationem eius, reduxitque eum Ierusalem in regnum suum, & cognouit Manasses quod leuius ipse esset Deus. * Post hac aedificauit murum extra ciuitatem Dauid ad Occidentem Gihon in conualle, ab introitu portae piscium per circuitum vsque ad Oppidum, & exaltauit illum vehementer: constituit

que principes exercitus in cunctis ciuitatibus Iuda munitis: * & abstulit deos alienos, & simulacrum de domo domini aras quoque, quas facerat in monte domus domini, & in Ierusalem, & proiecit omnia extra urbem: * Porro inlaurauit altare domini, & immolauit super illud victimas, & pacifica, & laudem: praecipitque Iudae ut seruiret domino deo Israel. * Attamen adhuc populus immolabat in excelsis Domino Deo suo. * Reliqua autem gestorum Manasse: & obsecratio eius ad deum suum. Verba quoque Videntium, qui loquebantur ad eum in nomine domini Dei Israel, continentur in sermonibus regum Israel. * Oratio quoque eius & exaudivit, & cuncta peccata, atque contempnus, loca etiam, in quibus edificauit excelsa, & fecit lucos, & statuas antequam ageret penitentiam, scripta sunt in sermonibus Hozai. * Dormiuit ergo Manasses cum patribus suis, & sepelierunt eum in domo sua: regnauitque pro eo filius eius Amon. * Viginti duorum annorum erat Amon cum regnare coepisset, & duobus annis regnauit in Ierusalem. * Fecitque malum in conspectu Domini, sicut fecerat Manasses pater eius: & cunctis idolis, quae Manasses fuerat fabricatus, immolauit atque seruauit. * Et non est reueritus faciem domini, sicut reueritus est Manasses pater eius: & multo maiora deliquit. * Cumque coniurassent aduersus eum serui sui, interfecerunt eum in domo sua. * Porro reliqua populi multitudo, ceterisque Iudae, qui Amon percusserat, constituit regem Iosiam filium eius pro eo.

C A P. XXXIII.

1 **O** Ceto annorum erat Iosias cum regnare coepisset, & triginta & vno anno regnauit in Ierusalem. * Fecitque quod erat rectum in conspectu domini, & ambulauit in vijs Dauid patris sui: non declinauit neque ad dextram, neque ad sinistram. * Octauo autem anno regni sui, cum adhuc esset puer, cepit querere Deum patris sui Dauid: & duodecimo anno postquam regnare coeperat, mandauit Iudam & Ierusalem ab excelsis, & lucis, simulacrisque & sculptilibus. * Destruxeruntque coram eo aras Baalim, & simulacra quae superposita fuerant, demoliti sunt lucos etiam, & sculptilia succidit atque comminuit: & super tumulos eorum, qui eis immolare consueuerant, fragmenta disperit. * Officiis praeterea sacerdotum combussit in altaribus idolorum, mandauitque Iudam & Ierusalem. * Sed & in vrbibus Manasse, & Ephraim, & Simeon, vsque Nephthali cuncta subuertit. * Cumque altaria dissipasset, & lucos, &

4. Reg. 13.
2. 1.

sculptilia contriuit in frustra, cunctaque delubra demolitus esset de vniuersa terra Israel, reuersus est in Ierusalem. * Igitur anno octauodecimo regni sui, mundata iam terra, & templo domini, misit Saphan filium Elisha, & Maasiam principem ciuitatis, & Ioha filium Ioachaz a commentariis, vt inflaurarent domum domini Dei sui. * Qui venerunt ad Helciam Sacerdotem magnum: acceptique ab eo pecuniam, quae illata fuerat in domum domini, & quam congregauerant Leuitae, & ianitores de Manasse, & Ephraim, & vniuersis reliquis Israel, ab omni quoque Iuda, & Benjamin, & habitatoribus Ierusalem, tradiderunt in manibus eorum, qui praeerant operariis in domo domini vt inflaurarent templum, & infirma quaeque: sarcirent. * At illi dederunt eam artificibus, & cementariis vt emerent lapides de lapidinis, & ligna ad commissuras aedificij, & ad contignationem domorum, quae destruxerant reges Iuda. * Qui fideliter cuncta faciebant. Erant autem praepositi operantium, Iahath & Abdias de filiis Merari, Zacharias, & Mofoham de filiis Canath, qui virgebant opus: omnes Leuitae scientes organum canere. * Super eos vero, qui ad diuersos vsus onera portabant, erant scribae, & magistrum de Leuitis ianitores. * Cumque efferrent pecuniam, quae illata fuerat in templum Domini, reperiit Helcias Sacerdos Librum legis Domini, per manum Moyse. * Et ait ad Saphan scribam: Librum legis inueni in domo Domini. Et tradidit ei. * At ille intulit volumen ad regem, & nunciavit ei dicens: Omnia, quae dedisti in manu seruum tuorum, ecce complentur. * Argentum, quod repositum est in domo Domini, conuaserunt, datique est praefectis artificum, & diuersa opera fabricantia. * Praeterea tradidit mihi Helcias sacerdos hunc librum. * Quem cum rege praesente recitasset, * audisset ille verba legis, scidit vestimenta sua. * & praepcepit Helci, & Ahicam filio Saphan, & Abdon filio Michae, Saphan quoque scribae, & Asae seruo regis, dicens: Ite, & orate dominum pro me, & pro reliquis Israel, & Iuda, super vniuersis sermonibus Libri illius, qui repositus est: magnus enim furor Domini suscitauit super nos, eo quod non cussa dicimus patres nostri verba Domini vt facerent omnia, quae scripta sunt in isto volumine. * Abijt ergo Helcias, & inquit famuli regis missi fuerant, ad Oldam prophetidem, vtroptem Sellum filij Thecuth, filij Hafia euodis vestium: quae habitabat in Ierusalem in decurua: & locuti sunt ei verba, quae supra narrauius. * At illa respondit eis: Hec dicit Dominus Deus Israel: Dicit viro, qui misit vos ad me: Hec dicit Dominus: Ecce ergo indicam mala super locum istum, & super habitatores eius, cunctaeque maledicta, quae scripta sunt in Libro hoc, quem legerunt eosam rege Iuda.

35 * Quia dereliquerunt me, & sacrificauerunt dijs alienis, vt me ad iracundiam provocarent in cunctis operibus marum iuarum, idcirco stilla furor meus super locum istum, & non extinguetur. * Ad regem autem Iuda, qui misit vos pro Domino deprecandum, sic loquimini: Hec dicit Dominus Deus Israel: Quoniam audisti verba voluminis, * atque emollium est cor tuum, & humiliatus es in conspectu Dei super his, quae sunt contra locum hunc, & habitatores Ierusalem, reueritusque faciem meam, scidisti vestimenta tua, & fleuisti coram me: ego quoque exaudiui te, dicit Dominus. * Item enim colligam te ad patres tuos, & inferes in sepulchrum tuum in pace: nec videbunt oculi tui conuulsum, quod ego induxurus sum super locum istum, & super habitatores eius. I Retulerunt itaque regi cuncta quae dixerat. At ille conuocatis vniuersis maioribus natu Iuda & Ierusalem, ascendit in domum Domini, vnaque omnes viri Iuda, & habitatores Ierusalem, Sacerdotes, & Leuitae, & cunctus populus a minimo vsque ad maximum. Quibus audientibus in domo Domini, legit rex omnia verba voluminis: * & stans in tribunali suo, percussit sedes eorum Domino ut ambularet post eum, & custodiret praepcepta, & testimonia, & iustificationes eius in toto corde suo, & in tota anima sua, faceretque quae scripta sunt in volumine illo, quod legit. * Adiuuauit quoque super hoc omnes, qui reperiuerant in Ierusalem, & Benjamin: & fecerunt habitatores Ierusalem iuxta pactum Domini Dei patrum suorum. * Absolvit ergo Iosias cunctas aliminationes de vniuersis regionibus filiorum Israel: & fecit omnes, qui residui erant in Israel, seruire Domino Deo suo. Cunctis diebus eius non recesserant a Domino Deo patrum suorum.

C A P . XXXV.

7 Fecit autem Iosias in Ierusalem Phase Domino, quod in Notham est quadecima die mensis primi. * & constituit Sacerdotes in officijs suis, hortatusque est eos vt ministrarent in Domino. * Leuitis quoque, ad quorum eruditionem omnis Israel sanctificatus Domino, locutus est: Ponite arcam in sanctuario templi, quod edificauit Salomon filius David rex Israel, nequaquam enim cum vltis portaliis: nunc autem ministrare domino Deo vobis.

I 4. Reg. 23. 23. 24.

4 Reg. 23. 23. 24.

1. Et parate vos p domos, & cognationes vestras in diuisionibus singulorum, sicut praecepit David rex Israel, & descripsit Salomon filius eius. * Et ministrare in sanctuario per familias turmasque Leuiticas, & sanctificati immolatz Phasfo: fratres etiam vestros, ut possint iuxta verba, quae locutus est dominus in manu Moysi facere, & parare. * Dedit praeterea Iosias omni populo, qui ibi fuerat, iugentum in solemnitate Phasfe, agnos & hodos, & gregibus, & reliqui pecoris triginta milia, boum quoque tria milia. haec de regis vniuersa substantia. * Duces quoque eius, ipse quod voverant, obtulerunt, tam populo, quam Sacerdotibus, & Leuitis. Porro Helcias, & Zacharias, & Iahiel principes domus domini, dederunt sacerdotibus ad faciendum Phasfe pecora commixta duo milia sexcentis, & boues trecentos. * Chonenias autem, & Semeias, etiam Nathanael fratres eius, necnon Halabias, & Jehiel, & Iozabab principes Leuitarum, dederunt certis Leuitis ad celebrandum Phasfe quinque milia pecoru, & boues quingentos. * Preparatumque est ministerium, & steterunt Sacerdotes in officio suo: Leuitae quoque in turpis, iuxta regis imperium. * Et immolatum est Phasfe: asper suntque Sacerdotes manu sua sanguinem, & Leuitae detraxerunt pelles holocaustorum: & separauerunt ea ut darent per domos, & familias singulorum, & offerrentur domino, sicut scriptum est in Libro Moysi: de bobus quoque fecerunt similiter. * Et assauerunt Phasfe super ignem, iuxta quod in lege scriptum est: pacificas vero hostias coxerunt in lebentibus, & cababis, & ollis, & festinatè distribuerunt vniuersae plebi: * sibi autem, & Sacerdotibus postea parauerunt: nam in oblatione holocaustorum & adipum usque ad noctem Sacerdotes fuerunt occupati. vnde Leuitae sibi, & Sacerdotibus filijs Aaron parauerunt nouissimis. * Porro cantores filij Asaph stabant in ordine suo, iuxta praeceptum David, & Asaph, & Heman, & Idithum prophetarum regis: Ianitores vero per portas singulas obsorbant, ita ut nec pueri quidem discederent a ministerijs: quam ob rem & fratres eorum Leuitae parauerunt eis cibos. * Omnis igitur cultura domini rite completa est in die illa ut facerent Phasfe, & offerrent holocausta super altare Domini, iuxta praeceptum regis Iosiae. * Feceruntque filij Israel, qui reperti fuerant ibi, Phasfe in tempore illo, & solemnitatem azymorum septem diebus. * Non fuit Phasfe simile huic in Israel a diebus Sarnadis prophetae: sed nec quisquam de cunctis regibus Israel fecit Phasfe, sicut Iosias, Sacerdotibus, & Leuitis, & omni Iuda, & Israel qui repertus fuerat, & habitantibus in Ierusalem. * O 3aodecimo an

10. * Postquam autem rex Iosias templum ascendit: Nechao rex Aegypti ad pugnandum in Charcamis iuxta Euphratem: & processit in occursum eius Iosias. * Attilae, missis ad eum nuncijs, ait: Quid mihi, & tibi est rex Iuda? non a duertum te hodie venio, sed contra ahim pugno domum, ad quam me Deus destinato ire praecepit: desine aduersum Deum facere, qui mecum est, ne interficiat te. * Noluit Iosias reuerti, sed praeparauit contra eum bellum, nec acquieuit sermonibus Nechao ex ore Dei: sed verum perrexit ut dimicaret in campo Mageddo. * Ibi que vulneratus a sagittarijs, dixit pueris suis: Educite me de praetorio, quia oppido vulneratus sum. * Qui transulerunt eum de curru in aliterum currum, qui sequebatur eum more regio, & asportauerunt eum in Ierusalem, mortuusque est, & sepultus in mansiole patrum suorum: & vniuersus Iuda & Ierusalem luxerunt eum. * Ieremias maxime: cuius omnes cantores atque canatrices, & quae in praesentem diem lamentationes super Iosiam replicant, & quasi lex obtinuit in Israel: Ecce scriptum fertur in lamentationibus. * Reliqua autem sermonum Iosiae & misericoncordiarum eius: quae lege praecpta sunt Domini: opera quoque illius prima & nouissima, scripta sunt in Libro regum Iuda, & Israel.

C A P. XXXVI.

1. **T** Vlt ergo populus terre Ioschaz filium Iosiae, & constituit regem pro patre suo in Ierusalem. * Viginti annorum erat Ioschaz, cum regnare coepisset, & tribus annis regnavit in Ierusalem. * Antioch autem cum rex Aegypti cum venisset in Ierusalem, & condemnauit terram centum talentis auri, & talento auri. * Constituitque pro eo regem, I Elia Kim fratrem eius, super Iudam & Ierusalem: & vertit nomen eius Ioa Kim: ipsum vero Ioschaz tulit secum, & abduxit in Aegyptum. * Viginti quoque annorum erat Ioa Kim cum regnare coepisset, & vndecim annis regnavit in Ierusalem: fecitque malum coram Domino Deo suo. * Contra hunc ascendit Nabuchodonosor rex Caldorum, & vincum catenis duxit in Babylonem. * Ad quam & vasa domini translulit, & posuit ea in templo suo. * Reliqua autem verborum Ioa Kim, & abominationis eius, quas operatus est, & quae iuuenta sunt in eo, continentur in Libro regum Iuda, & Israel. * Regnavit autem Ioschaz filius Iosiae pro eo. * Ocho annorum erat Ioschaz cum regnare coepisset, & tribus mensibus, & decem diebus regnavit in Ierusalem: fecitque malum

14. Reg. 23. 1. 29.
 1 Zac. 12. d. 11.
 14. Reg. 23. f. 10
 1 Matt. 1. b. 14

4. Reg.
4. d. 15
1. 37. a. f

10 in conspectu Domini. * Cumq. anni circulus volueretur, misit Nabuchodonosor rex, qui adduxerunt eum in Babylonem, & portavit simul pretiosissimis vasibus domus Domini: Regem vero constituit Sedeciam patrum eius super Iudam & Ierusalem. * V. ginti & vnius anni erat Sedecias: cum regnare coepisset, & vndecim annis regnavit in Ierusalem. * Fecitque malum in oculis domini Dei sui, nec erubuit faciem Ieremias prophete, loquentis ad se ex ore domini. A rege quoque Nabuchodonosor recessit, qui adintraerat eum per Deum: & induravit cervicem suam, & cor ut non reverteretur ad dominum Deum Israel. * Sed & vniuersi principes sacerdotum, & populus, pervertiti sunt iniqui, iuxta vniuersas abominaciones Gentium, & polluerunt domum domini, quam sanctificauerat sibi in Ierusalem. * Mittit at autem dominus Deus patrum suorum ad illos per marum nuntiorum suorum de nocte confurgens, & quondam commorans: eo quod parceret populo & habitaculo suo. * At illi subannabant nuncios Dei, & parvipendebant sermones eius, illudebantque prophetis, donec ascenderet furor Domini in populum eius, & esset nulla curatio. * Adduxit enim super eos reges regem Chaldeorum, & interfecit iuue-

nes eorum gladio in domo sanctuarij sui, non est miseris adolecentis, & virginis, & senis, nec decrepiti quidem, sed omnes tradidit in manus eius. * Vniuersaque vasa domus Domini tam maiora, quam minora, & thesauros sumptuosi, & regis, & principum transfudit in Babylonem. * Incenderunt hostes domum Dei, destruxeruntque murum Ierusalem, & vniuersas turres conbussuerunt, & quidquid pretiosum fuerat, demoliti sunt. * Si quis enaserat gladium, ductus in Babylonem seruit regi & filijs eius, donec imperaret rex Persarum, & completeretur sermo Domini ex ore Ieremias, & celebraret terra sablata suorum filis enim diebus desolatis nis egit sabatum usque dum compleretur septuaginta anni. * Anno autem primo C yri regis Persarum ad explendum sermonem Domini, quem locutus fuerat per os Ieremias, suscitavit dominus spiritum C yri regis Persarum: qui iussit predicari in vniuerso regno suo, etiam per scripturam, dicens: * Hec dicit Cyrus rex Persarum: Omnia regna terrae dedit mihi dominus Deus celi, & ipse praecepit mihi aedificarem ei domum in Ierusalem, quae est in Iudaea: quis ex vobis est in omni populo eius: sit Dominus Deus suus cum eo, & ascendat.

I. 1. 27. c
12. & 29. c
11
1. Efd. 1. 2.
7. & 6. 2. j

LIBER PRIMVS ESDRAE.

CAPVT PRIMVM.

IN anno primo Cyri regis Persarum ut compleretur verbum domini ex ore Ieremize, suscitauit dominus spiritum Cyri regis Persarum: & traduxit vocem in omni regione sua, etiam per scripturam

1 dicens: * Hec dicit Cyrus rex Persarum: Omnia regna terre dedit mihi dominus Deus celi, & ipse precepit mihi ut edificarem ei domum in Ierusalem, quae est in Iudaea. * Quis estis vobis de vniuerso populo eius? Sit Deus illius cum ipso. A scendat in Ierusalem, quae est in Iudaea, & aedificet domum domini Dei Israel, ipse est Deus qui est in Ierusalem. * Et omnes reliqui in cunctis locis vbicumque habitant, adiuuent eum viri de loco suo argento & auro, & substantia, & pecori: excepto quod voluntate offerunt templo Dei, quod est in Ierusalem. * Et surrexerunt principes patrum de Iuda, & Benjamin, & Sacerdotes, & Levitae, & omnis, cuius Deus suscitauit spiritum, ut ascenderent ad aedificandum templum domini, quod erat in Ierusa-

lem. * Vniuersique qui erant in circuitu, adiuerunt manus eorum in vasis argenteis & aureis, in substantia & iumentis, in suppellectili, exceptis his, quae sponte obtulerant.

7 * Rex quoque Cyrus protulit vasa templi domini, quae tulerat Nabuchodonosor de Ierusalem, & posuerat ea in templo Dei sui. * Pro tulit autem ea Cyrus rex Persarum permannum Mithridatis filij Gazabar, & annuntauit ea Sallabasar principi Iuda. * Et hic est numerus eorum: Phialae aureae triginta, phialae argenteae mille, cultri vigintiquatuor, scyphi aurei triginta, * scyphi argentei secundum quadringenti decem vasa alia mille. * Omnia vasa aurea, & argentea quinque milia quadringenta: vniuersa tulit Sallabasar cum his, qui ascendebant de transmigratione Babylonis in Ierusalem.

CAP. II.

HI sunt autem provinciae filij, qui ascenderunt de captivitate, quam transfulerat Nabuchodonosor rex Babylonis in Babylonem, & reuersi sunt in Ierusalem, & Iudam, unusquisque in ciuitatem suam. * Qui vene-

a. Esdr. 7.
b. 6

runt cū Zorobabel, Iosue, Nehemia, Sarafa,
 Rahelaia, Mardochai, Belsan, Mefphar, Be-
 guai, Rehūm, Baana. Numerus uirorum po-
 3 puli Israel: * Filij Pharus duo millia centum
 4 septuagintaduo. * Filij Sephatia, trecenti se-
 5 ptuagintaduo. * Filij Area, septingenti se-
 6 ptuagintaquinque. * Filij Phahath Moab, fi-
 7 liorum Iosue: Ioab duo millia octingenti
 8 quagintaquattuor. * Filij Zeihua, nongenti
 9 quadragintaquinque. * Filij Zachai, septin-
 10 genti sexaginta. * Filij Bani, sexcenti quadra-
 11 gintaduo. * Filij Rebai, sexcenti uigintitres.
 12 * Filij Argad, mille ducenti uigintiduo.
 13 * Filij Adoniam, sexcenti sexaginta sex.
 14 * Filij Beguai, duo millia quinquaginta sex.
 15 * Filij Adin, quadringenti quinquaginta-
 16 quattuor. * Filij Ather, qui erant ex Eze-
 17 chia, nonaginta octo. * Filij Belsai, trecenti
 18 uigintitres. * Filij Iora, centum duodecim.
 19 B * Filij Hasum, ducenti uigintitres. * Filij Geb-
 20 bar, nonagintaquinque. * Filij Bethlehem, cen-
 21 tum uigintitres. * Viri Anathoth, centum uiginti-
 22 octo. * Filij Azmaneth, quadraginta duo.
 23 * Filij Cariathiarim, Cephira, & Bereth, se-
 24 ptingenti quadragintatres. * Filij Rama &
 25 Gataa, sexcenti uigintiunus. * Viri Machmas,
 26 centum uigintiduo. * Viri Bethel, & Hnai, du-
 27 centi uigintitres. * Filij Nebo, quinquagin-
 28 taduo. * Filij Megbis, centum quinquagin-
 29 tasex. * Filij Aelam alterius, mille ducenti
 30 quinquagintaquattuor. * Filij Harim, trece-
 31 ti uiginti. * Filij Lod Hadid, & Ono, septin-
 32 genti uiginti quinque. * Filij Iericho, trece-
 33 ti quadragintaquinque. * Filij Senaa, tria
 34 millia sexcenti triginta. * Sacerdotes: * Filij
 35 Iadaia in domo Iosue, nongenti septuaginta
 36 tres. * Filij Emmer, mille quinquagintaduo.
 37 * Filij Pheshur, mille ducenti quadraginta se-
 38 ptem. * Filij Harim, mille decem & se-
 39 ptem. * Leuitae: Filij Iosue & Cedmihel fi-
 40 liorum Odouie septuagintaquattuor. * Can-
 41 tores: Filij Asaph, centum uigintiocto. * Fi-
 42 lij Ianitorum: filij Sellum, filij Ater, filij Tel-
 43 mon, filij Accub, filij Harita, filij Sobai: u-
 44 niuersi centum triginta nouem. * Nathinai:
 45 filij Sihaph, filij Hasapha, filij Tablaoth, * filij
 46 Ceros, filij Sinaa, filij Phadon, * filij Lebana,
 47 filij Hagaba, filij Accub, * filij Hagab, filij
 48 Semlai, filij Haran, * filij Gaddel, filij Ga-
 49 her, filij Raiaa, * filij Rasin, filij Necoda, fi-
 49 lij Gazam, * filij Aza, filij Phasea, filij Be-
 50 see, * filij Asena, filij Munim, filij Nephusim
 51 filij Bacbuc, filij Hacupha, filij Harhur, * fi-
 52 lij Bessuth, filij Mahida, filij Harfa, * filij Ber-
 53 cos, filij Sisara, filij Thema, * filij Nafia, filij
 54 Hatipha, * filij seniorum Salomonis, filij So-
 55 tai, filij Sophereth, filij Phatuda, * filij Iala,
 56 filij Derton, filij Geddel, * filij Saphatia, filij
 57 Haul, filij Phochereth, qui erant de Asebaim,

58 filij Ami. * Erant nes Nahirai, & filij seniorum
 59 salomonis, trecenti sexagintaduo. * Et hi qu-
 ascendērūt de Thelnala, Thelharfa, Cherub,
 Adon, & Emeth: & non potuerunt indicare
 domum patrum uictrū & semem suum, & trsi
 60 ex Israel essent. * Filij Dalaiā, filij Tobia, fi-
 61 lij Necoda, sexcenti quinquagintaduo. * Et
 de filiis Sacerdotū: Filij Hobia, filij Accor,
 D filij Berzellai, qui accepit de filiabus Perzel-
 lai Galaaditis uxorem, & uocatus est nomi-
 62 ne eorum: * hi quāsierunt scripturam ge-
 nealogie suae, & nō inueniunt, & eieci sunt
 63 de sacerdotio. * Et dixit Atherfatha eis ut
 non comedērēt de Sancto Sanctorum, donec
 64 surgeret sacerdos oculus atque perfectus. * Om-
 nis multitudo quasi unus, quadraginta duo
 65 millia trecenti sexaginta: * exceptis seruis co-
 rum, & ancillis, qui erant septem millia tre-
 66 centi triginta septem: & in ipsis cantores, at-
 que canaticos ducenti. * Equi eorum septin-
 67 genti triginta sex, muli eorum, ducenti qua-
 draginta quinque, * camelorum, quadrin-
 68 genti triginta quinque, asini eorum, sex mil-
 lia septingenti uiginti. * Et de principib. pa-
 trum, cum ingrederentur templum Domini,
 quod est in Ierusalem, sponte obtulerunt in
 domum Dei ad extruendam eam in loco suo.
 69 * Secundum uires suas dederunt in pensas
 operis, auri solidos sexaginta millia & mille
 argenti minas quinque millia, & uestes sacer-
 70 dotales centum: * Habitauerunt ergo Sacer-
 dotes, & Leuitae: & de populo, & cantores, &
 ianitores, & Nahirai in urbibus suis, uni-
 uersusque Israel in ciuitatibus suis.

CAP. II.

1 Amque uenerat mensis septimus, & e-
 2 rant filii Israel in ciuitatibus suis: con-
 gregatus est ergo populus quasi uir unus in
 3 Ierusalem. * Et surrexit Iosue filius Iose-
 dec, & fratres eius sacerdotes, & Zorobabel
 filius Salathiel, & fratres eius, & edificau-
 4 erunt altare Dei Israel ut offerrent in eo ho-
 loca automata, sicut scriptum est in lege Mo-
 5 si uiri Dei: * Collocauerunt autem altare
 Dei super bases suas deterrentis eos per
 circuitum populis terrarum, & obtulerunt
 super illud holocaustum Domino mane &
 6 uespere: * Feceruntque sollemnitatem ta-
 bernaculorum, sicut scriptum est, & ho-
 locaustum diebus singulis per ordinem se-
 7 cundum praeceptum opus diei in die suo.
 8 * Et post haec holocaustum iuge, tam in
 Calendis, quam in uniuersis sollemnitati-
 bus Domini, quae erant consecratae, & in
 9 omnibus in quibus ultro offerebatur mu-
 nus Domino. * A primo die mensis se-
 ptimi coeperunt offerre holocaustum Dño:
 porro templum Dei nondum fundatum erat.

mentarijs : cibum quoque , & potum , & oleum Sidonijs , Tyrijsque vt deferrent ligna cedrina de Libano ad mare Ioppe , iuxta qd præceperat Cyrus rex Persarum eis . * Anno autem secundo aduentus eorum ad templū Dei in Ierusalem mense secundo , ceperunt Zorobabel filius Salathiel , & Josue filius Iosedec , & reliqui de fratribus eorum sacerdotes , & Leuitæ , & omnes qui venerant de cāpnitate in Ierusalem , & constituerunt Leuitas a viginti annis & supra , vt virgerent opus Domini . * Stetitque Josue & filij eius , & fratres eius , Cedmibel , & filij eius , & filij Iuda , quali vir vnus , vt instarent super eos qui faciebant opus in templo Dei : filij Henadad , & filij eorum , & fratres eorum Leuitæ . * Fundato igitur a camentarijs templo Domini , steterunt sacerdotes in ornatu suo cum tubis : & Leuitæ filij Asaph in cymbalis , vt laudarent Deum per manus David regis Israel . * Et concinebant in hymnis , & confessione Domino : Quoniam bonus , quoniam in æternum misericordia eius super Israel . Omnis quoque populus vociferabatur clamore magno in laudando Dominum , eo quodd fundatum esset templum Domini . * plurimi etiam de Sacerdotibus & Leuitis , & principes patrum , & seniores , qui viderāt templum prius cum fundatum eisset , & hoc templum in oculis eorum , flebant voce magna : & multi vociferantes in læticia , eleuabant vocem . * Nec poterat quisquam agnoscere vocem clamoris lætantium , & vocem fletus populi : commixtim enim populus vociferabatur clamore magno , & vox audiebatur procul .

C A P. IIII.

A Vdierunt autem hostes Iudz , & Beniamin , quia filij captivitatis ædificarent templum domino Deo Israel : * & accedentes ad Zorobabel , & ad principes patrum dixerunt eis : Aedificemus vobiscum , quia ita vt vos , querimus Deum vestrum : ecce nos immolauimus victimas a diebus Afor Hadadan regis Assur , qui adduxit nos huc . * Et dixit eis Zorobabel , & Josue , & reliqui principes patrum Israel : Non est vobis & nobis , vt ædificemus domum Deo nostro , sed nos ipsi soli ædificabimus domino Deo nostro , sicut præcepit nobis Cyrus rex Persarum . * Factum est igitur ut populus terræ impediret manus populi Iudz , & turbaret eos in ædificando . * Conduxerunt autem aduersus eos consiliatores , ut dellerent consilium eorum omnibus diebus Cyri regis Persarum , & atque ad regnum Darij regis Persarū . * In regno aut Assueri , in principio regni eius , scriptum est accusationē aduersus habitatores Iu-

8 scribit Belsalam Mithridates , & Thabeel , & reliqui , qui erant in consilio eorum , ad Artaxerxem regem Persiarum : epistola autem accusationis scripta erat Syriace , & legelatur sermone Syro . * Reum Beelteem , & Samai scriba scripserunt epistolam unam de Ierusalem Artaxerxi regi , huiusmodi : * Reum Beelteem , & Samai scriba , & reliqui consiliatores eorum , Dina , & Apharsathach , Terphalci , Aphasai , Erhnei , Babilonij , Sufaneclegi , Dreui , & Aclanthe , * & ceteri de Gentibus , quas transtulit Asenapharmagnus & gloriosus : & habitare eas fecit in ciuitatibus Samariz , & in reliquis regionibus trans Flumen in pace : (* Hoc est exemplar epistolæ , quam miserunt ad eum) Artaxerxi regi , salutem dicit . * Notum sit regi , quia Iulgi , qui a seherunt a te ad nos , uenerunt in Ierusalem ciuitatem rebellem & pessimam , quam edificant extruentes muros eius , & parietes conponentes . * Nunc igitur notum sit regi , quia si ciuitas illa edificata fuerit , & muri eius instaurati , tributum , & uectigal , & annuos redditus non dabunt , & itaque ad reges hæc hora perueniet . * Nos autem memores salis , quod in palatio comedimus , & quia lēiones regis uidere nefas ducimus , idcirco misimus & huiusmodi regi , * ut recteas in libris historiatarum patrum tuorum , & indenes scriptū in commentarijs : & scies quoniam urbs illa , urbs rebellis est , & nocens regibus & prouincijs , & bella concitantur in ea ex diebus antiquis : quam ob rem & ciuitas ipsa destructa est . * Nunciamus nos regi , quoniam si ciuitas illa edificata fuerit , & muri ipsius instaurati , possessionem trans Flumen non habebis . * Verbum misit rex ad Reum Beelteem , & Samai scribam , & ad reliquos , qui erant in consilio eorum habitatores Samariz , & ceteris trans Flumen , salutem dicens & pacem . * Accusati , quam misisti ad nos , manifeste læta est coram me . * & a me præceptum est : & recensuerunt , inueneruntque . quoniam ciuitas illa a diebus antiquis aduersum reges rebellat , & sedit ones , & prelia concitantur in ea : nam & reges fortissimi fuerunt in Ierusalem , qui & dominati sunt omni regioni , que trans Flumen est : tributum quoque & uectigal , & redditus accipiebant . * Nunc ergo audite sententiam : Prohibeatis uiros illos ut urbs illa non edificetur , donec si forte a me iussum fuerit . * Videte ne negligenter hoc impleatis , & paulatim crescat malum contra reges . * Itaque exemplum edidit Artaxerxis regis lectum est coram Reum Beelteem , & Samai scriba , & consiliarijs eorum : & abierunt festini in Ierusalem ad Iudeos , & prohibuerunt eos in brachio & robore . * Tunc intermissum est opus domus Domini in Ierusalem ,

& non

& non fiebat vſque ad annum ſecundum regni Darij regis Perſarum.

C A P. V.

Prophetae autem Aggeus Propheta, & Zacharias filius Addo prophetæ ad Iudeos, qui erant in Iudæa & Ieruſalem, in nomine Dei Iſrael. * Tunc furrexerunt Zorobabel filius Salathiel, & Joſhe filius Joſedec, & ceperunt ædificare templum Dei in Ieruſalem, & cum eis prophetae Dei adiuvantes. * In ipſo autem tempore, venit ad eos Thathanai, qui erat dux trans Flumen, & Scharbuzanai, & conſiliarii eorum: ſicq; dixerunt eis: Quis dedit vobis conſilium vt domum hanc ædificaretis, & muros eius inſtauratis? * Adequod reſpondimus eis, quæ eſſent nomina hominum auditorum ædificationis illius. * Oculus autem Dei eorum factus eſt ſuper ſenes Iudeorum, & non potuerunt inhibere eos. Placuitq; vt res ad Darium reſerretur, & tunc fauiffarent aſuerus accuſationem illam. * Exemplar epiſtole, quam miſit Thathanai dux regionis trans Flumen, & Scharbuzanai, & conſiliarios eius Arphaſachi, qui erat trans Flumen, ad Darium regem. * Sermo, quem miſerant ei, ſic ſcriptus erat: Dario regi pax omnis. * Notum foregi, iſſe nos ad Iudeam provinciam, ad domum Dei magni, quæ ædificatur lapide imposito, & ligna ponuntur in parietibus: opusque illud diſ. gèter extruiri, & creſcere in manibus eorum. * Interrogamus ergo ſenes illos, & ita diximus eis: Quis dedit vobis poteſtatem vt domum hanc ædificaretis, & muros hos inſtauratis? * Sed & nomina eorū queſiuiſmus ab eis, vt nunciaremus tibi: ſcriptiſmusq; nomina eorum virorum, qui ſunt principes in eis. * Huiusmodi autem ſermonem reſponderunt nobis, dicentes: Nos ſumus ſervi Dei celi & terre, & ædificamus templum, quod erat extructum ante hos annos multos, quodq; rex Iſrael magnus ædificauerat, & extruxerat. * Roſiquam autem ad tradendum prouocauerat pater noſtri Deum celi, tradidit eos in manus Nabuchodonosor regis Babylonis Chaldej, domum quoq; hæc deſtruxit, & populum eius tranſtulit in Babylonem. * Anno autem primo Cyri regis Babylonis, Cyrus rex propoſuit edictum vt domus Dei hæc ædificaretur. * Nam & vaſa reſcripti Dei aurea & argentea, quæ Nabuchodonosor tulerat de templo, quod erat in Ieruſalẽ, & aſportauerat ea in templum Babylonis, protulit Cyrus rex de templo Babylonis, & data ſunt Saſſabazai vocabulo, quem & principem conſtituit, dixitq; ei: Hæc vaſa tolle, & vade, & pone ea in templo, quod eſt in Ieruſalem, & domus Dei ædificetur in loco ſuo. * Tunc itaq; Saſſabazai ille venit & poſuit fun-

damenta tẽpli Dei in Ieruſalem, & ex eo tempore vſq; nunc ædificatur, & necdum cõpletũ eſt. * Nunc ergo, ſi videtur regi bonũ, recenſeat in bibliotheca regis, quæ eſt in Babylonẽ, vtrum ram a Cyro rege iuſſum fuerit vt ædificaretur domus Dei in Ieruſalem, & voluntatem regis ſuper hac re mittat ad nos.

C A P. VI.

Tunc Darius rex præcepit: & recensuerunt in bibliotheca librorum, qui erant repositi in Babylonẽ, & inuentum eſt in Ecclatani, quod eſt caſtrum in Medana provincia volumen vnũ, taliſq; ſcriptus erat in eo commentarius: * Anno primo Cyri repis: Cyrus rex decreuit ut domus Dei ædificaretur, quæ eſt in Ieruſalem, in loco ubi immolèt hoſtias, & ut ponant fundamenta ſupportantia altitudinem cubitorum ſexaginta, & latitudinẽ cubitorum ſexaginta, * ordines de lapidibus in polis tres, & ſic ordines de lignis novis: ſumptus autem de domo regis dabuntur. * Sed & vaſa templi Dei aurea & argentea, quæ Nabuchodonosor tulerat de tẽplo Ieruſalem, & attulerat ea in Babylonem, reddantur, & referantur in templum in Ieruſalem in locum ſuum, quæ & poſita ſunt in templo Dei. * Nunc ergo Thathanai dux regionis, qui eſt trans Flumen, Scharbuzanai, & conſiliarij ueſtri Apharſachi, qui eſtis trans Flumen, procul recedite ab illis, & dimittite fieri templum Dei illud a dũce Iuſtorum, & a ſenioribus eorum, ut domum Dei illam ædificent in loco ſuo. * Sed & a præceptum eſt quid oporteat fieri a prebyteris Iuſtorũ illis, ut ædificetur domus Dei, ſcilicet ut de arca regis, id eſt, de reliquijs, quæ dantur de regione trans Flumen, ſtudioſe ſumptus dentur vris illis ne impediatur opus. * Quod ſi neceſſe fuerit, & vitulos, & ænos, & hædos in holocauſtum Deo celi, frumentum, ſaluinum, & oleum, ſecundum ritum Sacerdotum, qui ſunt in Ieruſalem, detur eis per ſingulos dies ne ſit in aliquo queremonia. * Et offerant oblationes Deo celi, orenq; pro vita regis, & filiorum eius. * A me ergo poſitum eſt decretum: Vt omnis homo, qui hanc mutauerit iuſſionem, tollatur lignum de domo ipſius, & erigatur, & configatur in eo, domus autem eius publicetur. * Deus autem, qui habitat in Ieruſalem, tollatur lignum de domo ipſius, & populum qui extenderit manum ſuam ut perſequeret, & diſſipet domũ Dei illam, quæ eſt in Ieruſalem. Ego Darius ſtatuĩ decretum, quod ſtudioſe impleri noſo. * Igitur Thathanai dux regionis trans Flumen, & Scharbuzanai, & conſiliarij eius, ſecundum quod præceperat Darius rex, ſic diligenter executi ſunt. * Seniores autem Iuſtorum ædificabant, & proſperabatur iuxta prophetiam Aggei prophete,

pheta, & Zacharia filij Addo : & adificauerunt & confluxerunt iubente Deo Israel, & iubente Cyro, & Dario, & Artaxerxe regibus Persarum : * & compleuerunt domum Dei istam, vsque ad diem tertium mensis Adar, qui est annus sextus regni Darij regis. * Fecerunt autem filij Israel Sacerdotes & Leuitas, & reliqui filiorum transmigrationis, dedicationem Domus Dei in gaudio. * Et obtulerunt in dedicationem domus Dei, vitulos centum, arietes ducentos, agnos quadringentos, hircos caprarum pro peccato totius Israel duodecim, iuxta numerum tribuum Israel. * Et statuerunt Sacerdotes in ordinibus suis, & Leuitas in vicibus suis super opera Dei in Ierusalem, sicut scriptum est in libro Moysi. * Fecerunt autem filij Israel transmigrationis, Pascha, quartadecima die mensis primi. * Purificati enim fuerant Sacerdotes & Leuitas quasi vnus : omnes mundi ad immolandum pascha vniuersis filiis transmigrationis, & fratribus suis Sacerdotibus, & sibi. * Et comederunt filij Israel, qui reueri fuerant de transmigratione, & omnes qui se separauerant a coinquinatione Gentium terrae ad eos, ut quererent Dominum Deum Israel. * Et fecerunt sacrificium azymorum septem diebus in letitia, quoniam letificauerat eos Dominus, & conuerterat cor regis Assur ad eos, ut adiuuaret manus eorum in opere domus Domini Dei Israel.

CAP. VII.

Post haec autem verba in regno Artaxerxis regis Persarum, Esdras filius Saraiz, filij Azariae, filij Helciae, * filij Sellum, filij Sadoe, filij Achitob, * filij Amariae, filij Azariae, filij Maraioth, * filij Zarabias, filij Ozi, filij Bocci, * filij Abisue, filij Phinees, filij Eleazar, filij Aaron sacerdotis ab initio. * Ipse Esdras ascendit de Babylone, & ipse scriba velox in lege Moysi, quam Dominus Deus dedit Israel : & dedit ei rex secundum mandatum domini Dei eius super eum, omnem petitionem eius. * Et ascenderunt de filiis Israel, & de filiis Sacerdotum, & de filiis Leuitarum, & de cantoribus, & de ianitoribus, & de Nathaniais in Ierusalem anno septimo Artaxerxis regis. * Et venerunt in Ierusalem mense quinto, ipse est annus septimum regis. * Quia in primo die mensis primi cepit ascendere de Babylone, & in primo die mensis quinti venit in Ierusalem, iuxta mandatum Dei sui bonam super se. * Esdras enim paraui cor suum, ut inuestigarem legem Domini, & facerem docerem in Israel praecipuum & iudicium. * Hoc est autem exemplar epistolae edicti, quod dedit rex Artaxerxes Esdrae sacerdoti, scribae erudito in sermonibus & praecipis Domini, & ceremoniarum eius, in Israel. * Artaxerxes rex

regum Esdrae sacerdoti, scribae legis Dei celi doctissimo, salutem. * A me decretum est, ut quicumque placuerit in regno meo de populo Israel, & de Sacerdotibus eius, & de Leuitis ire in Ierusalem, tecum vadat. * A facie enim regis, & septem consiliatorum eius missus es, ut visites Iudeam & Ierusalem in lege Dei tui, quae est in manu tua : & ut seras argentum & aurum quod rex, & consiliatores eius sponte obtulerunt Deo Israel, cuius in Ierusalem tabernaculum est. * Et omne argentum & aurum quodcumque inueneris in vniuersa provincia Babyloniae, & populus offerre voluerit, & de Sacerdotibus quae sponte obtulerint domui Dei sui, quae est in Ierusalem, * libere accipe, & studiose eme de hac pecunia vitulos, arietes, agnos & sacrificia & libamina eorum, & offer eas super altare templi Dei vestri, quod est in Ierusalem. * Sed & si quid tibi, & fratribus tuis placuerit de reliquo argento & auro ut facias, iuxta voluntatem Dei vestri facite. * Vasa quoque, quae dantur tibi in ministerium domus Dei tui, trade in conspectu Dei in Ierusalem. * Sed & cetera, quibus opus fuerit in domum Dei tui, quantumcumque necesse est ut expendas, dabitur de thesauro, & de fisco regis, & a me. Ego Artaxerxes rex, statuique decreui omnibus custodibus arcis publicae, qui sunt trans Flumen, ut quodcumque petierit a vobis Esdras sacerdos, scriba legis Dei celi, absque mora detis. * usque ad argenti talenta centum, & usque ad frumentum coros centum, & usque ad vini batos centum, & usque ad batos olei centum, sal vero absque mensura. * Omne, quod ad ritum Dei celi pertinet, tribuatur diligenter in domo Dei celi : ne forte irascatur contra regnum regis, & filiorum eius. * Vobis quoque notum facimus de vniuersis Sacerdotibus, & Leuitis, & cantoribus, & ianitoribus, Nathinias, & ministris domus Dei huius, ut vestigal, & tributum, & annonas non habeatis potestatem imponendi super eos. * Tu autem Esdra secundum sapientiam Dei tui, quae est in manu tua, constitue iudices & praesides ut iudicet omni populo, qui est trans Flumen, his nimirum qui nouerunt legem Dei tui, sed & imperitos docete libere. * Et omnis qui non fecerit legem Dei tui, & legem regis diligenter, iudicium erit de eo siue in mortem, siue in exilium, siue in condemnationem substantiae eius, uel certe in carcerem. * Bene dictus Dominus Deus patrum nostrorum, qui dedit hoc in corde regis ut glorificaret domum Domini, quae est in Ierusalem, * & in me inclinant misericordiam suam coram rege & consiliatoribus eius, & vniuersis principibus regis potentibus : & ego confortatus manu Domini Dei mei, quae erat in me, congregaui de Israel principes qui ascenderant mecum.

CAP. VI & J.

1. **H**is sunt ergo principes familiarum, & A genealogia eorum, qui ascenderunt in eam in regno Artaxerxis regis de Babilonia.

2. **no.** De filiis Phineas, Gersom. De filiis Ithamar, Daniel. De filiis David, Hattus.

3. **De filiis Secheni, filijs Pharo, Zacharias:** & cum eo pumerati sunt viri centum.

4. **quingaginta.** De filiis Phadai, Moab, Elioanai filius Zephe, & cum eo ducenti viri.

5. **De filiis Secheni, filius Ezechiel, & cum eo** 6. **trecenti viri.** De filiis Adai, Abed filius Sathanan, & cum eo quingaginta viri.

7. **De filiis Alai, Isaias filius Abasir, & cum eo** 8. **secenti viri.** De filiis Saphat, Zebadia filius Michael, & cum eo octoginta viri.

9. **De filiis Iobai, Obedia filius Iaiul, & cum eo** 10. **ducenti decem & octo viri.** De filiis Selomith, filius Iosaphat, & cum eo centum & sexaginta viri.

11. **De filiis Lebai, Zacharias filius Lebai, & cum** 12. **eo viginti viri.** De filiis Argad, Iohanan filius Ecatan, & cum eo centum & decem viri.

13. **De filiis Adon: cam, qui erant non** 14. **infirmi: & hec nomina eorum, Elipheleth, & Iehiel, & Samaias, & cum eis sexaginta viri.**

15. **De filiis Begui, Vehai, & Zachur, & cum eis** 16. **septuaginta viri.** Congregavi autem eos ad fluvium, qui decurrit ad Ahava, & misimus ibi tribus diebus: quousque in populo & in sacerdotibus de filiis Levi, & non inveni ibi.

17. **Et ait, misi, Eliezer, & Ariel, & Semeiam, & C & Elathan, & Isai, & alterum Elathan, & Nathan, & Zachariam, & Moissam prin-**

18. **cipes: & Iuarib, & Eluatham sapientes.** Et mis eos ad Eddo, qui est prius in Chaphiz loco, & posui in ore eorum verba, quae loquerentur ad Eddo, & fratres eius Nathanae in loco Chaphiz, ut adducerent nobis ministros domus Dei nostri.

19. **Et adduxerunt nobis per manum Dei nostri bonam super nos, virum doctissimum de filiis Mohol filij Levi filij Israel, & Sarabiam & filio eius & fratres eius decem & duo, & Hafabiam, & D cam eos Isaiam de filiis Merai, fratresque eius, & filios eius viginti:** & de Nathanae, quos dederat David & principes ad ministrum Levitarum, Nathanae ducentos viginti: omnes hi suis nominibus vocabantur.

20. **Et praedicaui ibi ieiunium iuxta fluvium Ahava ut affligeremus coram Domino Deo nostro, & peteremus ab eo veniam rectam nobis & filiis nostris, vniuersisq. subditis nostris.**

21. **E rubui enim petere a rege auxilium & equites, qui descenderent nos ab inimico in via: quia dixeramus regi: Manus Dei nostri est super omnes, qui querunt eum in bonitate: & asperum eius & fortitudo eius, & furor super omnes, qui dereliquunt eum.**

22. **Ieiunauimus autem, & rogauimus Deum nostrum**

23. **per hoc: & conuenit nobis prospere.** Et separauit de principibus sacerdotum decem, Sarabiam, & Hafabiam, & cum eis de scribis eorum decem.

24. **appendique eis argentum & aurum, & vasa consecrata domus Dei nostri, quae obtulerat rex & consiliarios eius, & principes eius, vniuersisq. Israel eorum, qui inueniuerant:** & appendi in manibus eorum argenti talenta sexcenta quingaginta, & vasa argentea centum, auri centum talenta.

25. **& crateres aureos viginti, qui habebant solidos milienos, & vasa auriis fulgentis optimi duo, pulchra, viri aurum.**

26. **Et dixi eis: Vos sancti Dei mei, & vasa sancta, & argenti & aurum, quod sponte oblatus est Domino Deo patrum nostrorum:** & vigilate custodite, donec appetatis coram principibus sacerdotum, & Levitarum, & de ceteris familiarum Israel in Ierusalem, in thesauro domus Domini.

27. **Susciperunt autem sacerdotes & Leuitae pondus argenti, & auri, & vasorum vniuersum Ierusalem in domum Dei nostri.**

28. **Proinomis ergo & Beniamin Ahava duodecimo die mensis primi se perieramus Ierusalem: & manus Dei nostri fuit super nos, & liberati nos de manu inimici & infidelis toris in via.**

29. **Et uenimus Ierusalem, & manum ibi tribus diebus.** Dies tamen quarta appensum est argentum, & aurum, & vasa in domo Dei nostri per manum Meremot filij Viris Sacerdotis, & cum eo Eleazar filius Phineas, cumque eis Iorabed filius Iosue, & Noadaia filius Bennoi Leuita, & uixi & uenimus & pondus omnium: de auro, unque est omne pondus in tempore illo.

30. **Sed & qui venerant de captiuitate filii transmigrationis, obtulerunt holocausta dea Deo Israel, vitulos duodecim pro omni populo Israel arietes nonaginta sex, agnos septuaginta septem, hircos pro peccato, duodecim: omnia in holocaustum Domino.**

31. **Dederunt autem edicta regis sarapis, qui erant de conspectu regis & ducibus trans Flumen, & eleuaerunt populum & domum Dei.**

CAP. IX.

1. **P**ostquam autem haec completa sunt, accesserunt ad me principes, dicentes: **Id est separatus populus Israel, sacerdotes & Leuitae a populis terrarum, & abominacionibus eorum Chananei videlicet, & Hebraei, & Pherezai, & Iebusae, & Ammonitarum, & Moabitum, & Aegyptiorum, & Amoritarum:** & tulerunt enim de filiabus eorum sibi & filiis suis, & conmixerunt semen sanctum cum populis terrarum: manus etiam principum & magistratum fuit in transgressione hac prima.

2. **Cumq. audissem sermonem istum, scidi palli meum & tunicam,**

& euelli capillos capitis mei & barbae, & sedi in cineres. * Continuerunt autem ad me omnes, qui timebant verbum Dei Israel, pro transgressionibus eorum, qui de captiuitate venerant, & ego sedebam celsis usque ad sacrificium vespertinum. * & in sacrificio vespertino surrexi de aditione mea, & scisso pallio & tunica, curuaui genia mea, & exipendi matras meas ad Dominum Deum meum, * & dixi: Deus noster confundat & embelesco leuare faciem meam ad te: quoniam iniquitates nostrae multiplicatae sunt super caput nostrum, & delicta nostra creuerunt usque ad celum. * a diebus patrum nostrorum: sed & nos ipsi peccauimus grauiter usque ad diem hanc, & in iniquitatibus nostris traditi sumus ipsi, & reges nostri, & Sacerdotes nostri, in manum regum terrarum, & in gladium, & in captiuitatem, & in rapinam, & in confusionem vultus, sicut & die hac. * Et nunc quasi parum & ad monitum facta est deprecatio nostra apud Dominum Deum nostrum, ut dimitterentur nobis reliquiae, & daretur nobis paxillus in loco sancto eius, & illuminaret oculos nostros: Deus noster, & daret nobis vitam misericordiam in seruitute nostra, quia serui sumus, & in seruitute nostra non dereliquit nos Deus noster, sed inclinauit super nos misericordiam coram rege Persiarum, ut daret nobis vitam, & sublimaret domum Dei nostri, & extrueret solitudines eius, & daret nobis sepem in Iuda & Ierusalem. * Et nunc quid dicemus Deus noster post haec? quia dereliquimus mandata tua, quae praecepisti in manu seruatorum tuorum prophetarum, dicentium: Terra, ad quam vos ingredimini: ut possideatis eam, terra immunda est iuxta immunditiam populorum, ceterarumque terrarum, abominationibus eorum qui repleuerunt eam ab ore usque ad os in contaminatione sua. * Nunc ergo filias vestras ne detis filiis eorum, & filias eorum ne accipiat filii vestri, & non queratis pacem eorum, & prosperitatem eorum, usque in aeternum: ut confortemini, & comedatis quae bona sunt terrae, & heredes habeatis filios vestros, usque in saeculum. * Et post omnia quae uenerunt super nos in operibus nostris pessimis, & in delicto nostro magno, quia tu Deus noster liberaisti nos de iniquitate nostra, & dedisti nobis salutem sicut est hodie, * ut non conuerteremur, & irrita faceremus mandata tua, neque matrimonia ingeremus cum populis abominationum istarum. Nuncquid iratus es nobis usque ad consummationem ne dimittes nobis reliquias ad salutem? * Domine Deus Israel tu solus tuus quoniam derelicti sumus, qui saluaueramus sicut die hac. Ecce coram te sumus in delicto nostro, non enim statim potuimus coram te super hoc.

- 1 **S**ic ergo orante Esdra, & implorante eo, A & flecte, & iacente ante templum Dei, collectus est ad eum de Israel ceteros grandis nimis uirorum & mulierum & puerorum, & 2 flectit populus flecti multo. * Et respondit Senechias filius Iehiel de filiis Aelam, & dixit Esdra: Nos prauiicati sumus in Deum nostrum, & duximus uxores alienigenas de populis terrae: & nunc si est poenitentia in 3 Israel super hoc, & percutiamus facies cum Domino Deo nostro, ut projiciamus uniuersas uxores, & eos qui de his nati sunt, iuxta uoluntatem Domini, & eorum qui timent praeceptum Domini Dei nostri: secundum 4 legem fiat. * Surge, tuum est decernere, 5 nostri erimus tecum: confortare, & fac. * Surrexit ergo Esdra, et adiurauit principes Sacerdotum et Leuitarum, et omnem Israel ut facerent secundum uerbum hoc, et iurauerunt. * Et surrexit Esdra ante domum Dei, et abiit ad cubiculum Iohanan filij Elisab, et ingressus est illuc, panem non comedit, et aquam non bibit: Iugebat enim transgressionem eorum, qui uenerant de captiuitate. * et 7 missa est uox in Iuda et in Ierusalem omnibus filiis transmigrationis, ut congregarentur in Ierusalem: * et omnis qui non uenerit in 8 tribus diebus iuxta consilium principum et seniorum, auferetur uniuersa substantia eius, et ipse abijciatur de coetu transmigrationis. 9 * Conueniunt igitur omnes uiri Iuda, et Beniamin in Ierusalem tribus diebus, ipse est mensis noster, uigesimo die mensis: et sedio omnis populus in placu domus Dei, tremores pro peccato, et pluuuij. * Et surrexit Esdras sacerdos, et dixit ad eos: Vos transgressi estis, et duxistis uxores alienigenas: ut adderetis super delictum Israel. * Et nunc dato confessionem Domino Deo patrum uestrorum, et facite placitum eius, et separamini a populo terrae, et ab uxoribus alienigenis. * Et respondit uniuersa multitudo, dixitque uoce magna: Iuxta uerbum tuum ad nos, sic fiat. * Verumtamen quia populus multus est, et tempus pluuuij, non possunt stare soliti, eo opus non est dici tantum in duorum: (uelimines quippe peccauimus in sermone isto) * constituantur principes in uniuersa multitudine: et ordines in cineribus nostris qui dixerunt C uxores alienigenas neniunt in temporibus statutis, et cum his seniores per ciuitatem circueuntatem, et iudices eius donec auertatur ira Dei nostri a nobis super peccatum hoc. * Igitur Ionathan filius Azab, et Iessai filius Theodre steterunt super hoc, et Mesollam et Sebethai Leuitae adiuuerunt eos: * Feceruntque filij transmigrationis. Et abierunt Esdras Sacerdos, et omnes principes familiarum in do-

- mos patrum suorum, & omnes per nomina
sua, & sederunt in die primo mensis decimi.
17. ut quæ regem rem. * Et consummati sunt om-
nes viri, qui duxerant uxores alienigenas, ut
18. que ad diem primam mensis primi. * Et in-
uenti sunt de filiis sacerdotum qui duxerant
uxores alienigenas. De filiis Iosue filij Iose-
dec, & fratres eius, Maasia, & Eliezer, & Ia-
19. ribb, & Godolia. * Et dederunt manus suas ut
eijcerent uxores suas, & pro delicto suo arde-
20. rem de oculis offerrent. * Et de filiis Im-
mer, Harani, & Zebedia. * Et de filiis Ha-
21. rim, Maasia, & Elia, & Semcia, & Ichiel, &
22. Ozias. * Et de filiis Pheshur, Ilioenai, Ma-
sa, Ismael, Nathanael, Iorabed, & Elasa.
23. * Et de filiis Iechiam, Iosabed, & Sanaï,
D & Celsa, ipse est Calira. Pharia, Iuda, &
24. Eliezer. * Et decanones, Eliafib. Et de ca-
25. nis, Sellum, & Telem, & Uri. * Et ex
Israhel, de filiis Pharos, & Reueia, & Iexia, &
Melchia, & Mamin, & Eliezer, & Melchia,
26. & Banea. * Et de filiis Aclam, Mathania, Za-
chanas, & Ichiel, & Abdi, et Ienmoth, & B-
27. lia. * Et de filiis Zethna, Elioenai, Ellasit,
Mathania, et Ierimuth, & Zabab, & Aziza.
28. * Et de filiis Tichai, Toban, Harania, Zab-
29. bai, & Chalai. * Et de filiis Dari, Moollam, et
Melluch, et Acha, Isatub, et Saal, et Ramoth.
30. * Et de filiis Phaloith Meal, Edra, et Cha-
lai, Baraias, et Maafas, Mathanias, Teseleel,
31. Pennui, et Manasse. * Et de filiis Herem, E-
liezer, Iosue, Melchias, Semcias, Simeon.
32. * Beusim, Maluch, Samaias. * Et de filiis
33. Hasum, Mathanai, Mathatha, Zabab, Eliphe-
34. let, Iermai, Manasse, Semci. * De filiis Bani,
35. Maaddi, Amram, et Vel, * Taneas, et Ba-
36. dalas, Cheliau, * Vania, Marimuth, et Elia-
37. fit, * Mathanias, Mathanai, et Iasi. * et Ba-
38. nier Pennui, Semci, * et Salmas, et Natha-
39. et Adaias, * et Nechemiel, Sifai, Sarai.
40. * Farel, et Selemiau, Semeria, * Sellum, A-
41. maris, Ioseph. * De filiis Nelo, Ichiel, Ma-
42. thachias, Zabab, Zalira, Seddu, et Ioel, et Pa-
43. nua. * Omnes hi acceperant uxores alieni-
44. genas, et fuerunt ex eis mulieres, quæ peper-
erant filios.

LIBER NEHEMIAE,

Qui &

ESDRAE SECVNDVS DICTVR.

CAPVT PRIMVM.

Nehemia filius Helchiz. Et factum est in mense Casleu, anno vigesimo. Ego era in Susis castro. * Et venit Hanani vnus de fratribus meis, ipse & viri ex Iuda: & interrogaui eos de Iudaeis, qui remanserant, & supererant de captiuitate, & Ierusalem. * Et dixerunt mihi: Qui remanserunt, & relictii sunt de captiuitate ibi in provincia, in afflictione magna sunt, & in opprobrio: & murus Ierusalem dissipatus est, & porte eius combussae sunt igni. * Cumque audissem verba huiusmodi, edii, & nemi, & iuxi diebus multis ieiunabam, & orabam ante faciem Dei celi. * Et dixi: **Q**uæso domine Deus celi fortis, magne atque terribilis, qui custodis pactum, & misericordiam cum his qui te diligunt, & custodiunt mandata tua: sicut aures tuæ au-

sultantes, & oculi tui aperti, vt audias orationem serui tui, quam ego oro coram te hodie nocte & die pro filiis I Israel seruis tuis: & confiteor pro peccatis filiorum I Israel, quibus peccauerunt tibi: ego, & domus patris mei peccauiimus, * vanitate seducti sumus, & non custodiimus mandata tua, & ceremonias, & iudicia quæ præcepisti Moysi famulo tuo. * Memento verbi, quod mandasti Moysi seruo tuo, dicens: Cum transgressi fueritis, ego dispergam vos in populos: * & si reuertamini ad me, & custoditis præcepta mea, & faciatis ea; etiamsi abducti fueritis ad extrema celi, inde congregabo vos, & reducam in locum, quem elegi vt habitaret nomen meum ibi. * Et ipsi serui tui, & populus tuus: quos redemisti in fortitudine tua magna, & in manu tua valida. * Obsecro Domine, sit auris tua attendens ad orationem serui tui, & ad

orationem seruorum tuorum, qui volunt
timere nomen tuum: & dirige seruum tuum:
hodie, & da ei misericordiam ante virum
hunc. ego enim eram pincerna regis.

CAP. II.

F Actum est autem in mense Nisan, anno
vigesimo Artaxerxis regis: & vinum e-
rat ante eum, & leuauit vinum, & dedit regi:
& eram quasi languidus ante faciem eius.

Dixitque mihi rex: Quare vultus tuus tristis
est, cum te agrotum non videam? non est
hoc frustra, sed in malum uersio quod in con-

de tuo est. Et timui valde, ac nimis: &
dixi regi: Rex in aeternum uiue: quare non
moreret vultus meus, quia ciuitas domus se-
pulchrorum patris mei deserta est, & portæ

eius combustæ sunt igni? & ait mihi rex:
Pro qua re postulas? Et orauit Deum celi,

& dixi ad regem: Si videtur regi bonum,
& si placet seruis tuis ante faciem tuam, ut
mittas me in Iudæam ad ciuitatem sepul-
chri patris mei, & ædificabo eam. Dixitque

mihi rex, & regina quæ sedebat iuxta eum:
Vsq̃ue ad quod tempus erit iter tuum, &
quando reuertetur? Et placuit ante vultum

regis, & misit me: & constitui ei tempus.
& dixi regi: Si regi videtur bonum, epi-
stolas det mihi ad duces regionis trans Flu-

men, ut traducant me, donec veniam in Iu-
dæam: & epistolæ ad Asaph custodem salu-
tis regis, ut det mihi ligna, ut tegere possim
portas turris domus, & muros ciuitatis, & do-

rum, quoniam ingressus fuero. Et dedit mihi
rex iuxta manum Dei mei bonam mecum.

Et veni an duces regionis trans Flumen,
deditque eis epistolas regis. Miserat autem rex
mecum principes militum, & equites. Et

audierunt Sanaballath Horonites, & Tobias ser-
uus Ammanites: & contristati sunt affli-
ctione magna, quod venisset homo, qui qua-

reret prosperitatem filiorum Israel. Et veni
in Ierusalem, & eram ibi tribus diebus, &
surrexi nocte ego, & viri pauci mecum, & non

indicaui cuiquam quid Deus edidisset in corde
meo, ut facerem in Ierusalem, & in mentem
non erat mecum, nisi animal, cui sedebam.

Et egressus sum per portam vallis nocte, &
ante fontem diaconis, & ad portam sterco-
ris, & considerabam murum Ierusalem diffi-

patum, & portas eius consumptas igni. Et
transiui ad portam fontis, & ad aqueductum
regis, & non erat locus iumento, cui sedes,

ut transiret. Et ascendi per torrentem nocte,
& considerabam murum, & reuersus ve-

ni ad portam vallis, & redi. Magistratus
autem nesciebant quod abissetem, aut quid ego
facerem: sed & Iudeis & sacerdotibus, & op-

timatibus, & magistratibus, & reliquis qui
faciebant opus, vsque ad id loci nihil indi-

caueram. Et dixi eis: Vos nostis afflictio-
nem in qua sumus: quia Ierusalem deserta
est, & portæ eius consumptæ sunt igni: veni-

te, & ædificemus muros Ierusalem, & non
simus ultra opprobrium. Et indicaui eis

manum Dei mei, quod esset bona mecum, &
verba regis, quæ locutus esset mihi, & ait:
Surgamus, & ædificemus. Et confortatæ

sunt manus eorum in bono. Audierunt
autem Sanaballath Horonites, & Tobias ser-
uus Ammanites, & Gosem Arabæ, & subsan-

nauerunt nos, & despexerunt, dixeruntque:
Quæ est hæc res, quam facitis? numquid con-
tra regem vos rebellatis? Et reddidi eis ser-

monem, dixique ad eos: Deus celi ipse nos
inuat, & nos serui eius sumus: surgamus &
ædificemus: vobis autem non est pars, & in-

scitia, & memoria in Ierusalem.

CAP. III.

Et surrexit Eliasib sacerdos magnus, &
fratres eius sacerdotes, & ædificauerunt
portam gregis: ipsi sanctificauerunt eam, &
statuerunt valvas eius, & vsque ad totum

centum cubitorum sanctificauerunt eam. vs-
que ad turrim Haraneel. Et iuxta eam æ-
dificauerunt viri Iericho: & iuxta eam æ-
dificauit Zachur filius Amri. Portam autem

pisicium ædificauerunt filij Asna: ipsi texerunt
eam, & statuerunt valvas eius, & seras, & ve-

stes. Et iuxta eos ædificauit Marimuth fi-
lius Uri, filij Accus. Et iuxta eum ædifica-

uit Mosollam filius Barachia, filij Moese-
bel: & iuxta eos ædificauit Sadaia filius Ba-

naa: & iuxta eos ædificauerunt Theueni:
optimates autem eorum non suffecerunt colla-

ta sua in opere Domini sui. Et portam veterem
ædificauerunt Ioiada filius Phasæ, & Mosol-

lam filius Besodia: ipsi texerunt eam, & sta-

tuerunt valvas eius, & seras, & vestes. Et
iuxta eos ædificauerunt Melchias Gabaonites

& Iadon Meronathites, viri de Gabaon, &
Maspha, pro ducibus qui erant in regione trans

Flumen. Et iuxta eum ædificauit Eziel fi-
lius Araia aurifer: & iuxta eum ædificauit An-

anias filius pigmentarii: & dimiserunt Ieru-
salem vsque ad murum platearum laiorum. Et iux-

ta eum ædificauit Raphaia filius Hur, prin-

ceps vici Ierusalem. Et iuxta eum ædifica-
uit Iedaia filius Haromaph contra domum
sui: & iuxta eum ædificauit Harum filius Ha-

seboniz. Mediæ partem vici ædificauit Me-
chias filius Herem, & Hasub filius Phabai

Morb, & turrim furnorum. Et iuxta eum æ-
dificauit Sclib filius Alohes princeps mediæ par-

tis vici Ierusalem, ipse & filij eius. Et portam
vallis ædificauit Hanan, & habitatores Zanoi
ipsi ædificauerunt eam, & statuerunt va-

vas eius, & seras, & vestes, & mille cubito-
rum in muro vsque ad portam sterquilinam.

14 * Et portam sterquiliniꝝ ædificauit Melchias
 D filius Rechab, princeps vici Bethacharam: ip-
 se ædificauit eam, & statuit valuas eius, & se-
 15 ras, & vestes. * Et portam fontis ædificauit
 Sellun filius Chothozæ, princeps pagi Ma-
 sphatis: ædificauit eam, & texit, & statuit
 16 valuas eius, & ieras, & vestes, & muros pisci-
 ne Siloe in hortum regis, & vsque ad gra-
 dus, qui descendunt de Ciuitate David. * Post
 eum ædificauit Nehemias filius Azboc prin-
 cept dimidiz partis vici Bethsur vsque con-
 17 tra sepulchram David, & vsque ad piscinã,
 quæ grandi opere constructa est, & vsque ad
 domum fortium. * Post eum ædificauerunt
 18 Leuitæ, Recham filius Benni: post eum ædifi-
 cauit Halebias princeps dimidiz partis vici
 19 Ceiz in vico suo. * Post eum ædificauerunt
 fratres eorum Barai filius Enadai, princeps
 20 dimidiz partis Ceiz. * Et ædificauit iuxta
 E eum Azer filius Isue, princeps Matpha mē-
 suram secundam, contra ascensum firmissi-
 21 mi anguli. * Post eum in monte ædificauit
 Paruch filius Zachai mensuram secundam,
 ab angulo vsque ad portam domus Eliasib
 22 sacerdotis magni. * Post eum ædificauit Mo-
 nimuth filius Vriæ filij Haccus, mensuram se-
 23 cundam a porta domus Eliasib, donec exten-
 deretur domus Eliasib. * Et post eum ædifi-
 24 cauerunt sacerdotes vari de campestribus lor-
 25 danis. * Post eum ædificauit Beniamin, &

Hatub contra domum suam: & post eum æ-
 25 dificauit Azarias filius Maasie filij Ananiz
 contra domum suam. * Post eum ædificauit
 F Bennui filius Henadad mensuram secundã,
 a domo Azariz vsque ad flexuram, & vsque
 26 ad angulum. * Phalel filius Ozi contra flexu-
 ram, & turrim, quæ eminet de domo regis
 excessu, id est, in atrio carceris: post eum I ha-
 27 daia filius Pharos. * Nathinai autem habita-
 bant in Ophel vsque contra portam aquarũ
 ad Orientem, & turrim, quæ prominebat.
 28 * Post eum ædificauerunt Thecueni mensu-
 ram secundam e regione, a turri magna, &
 29 eminente vsque ad murum templi. * Sur-
 sum autem a porta equorum ædificauerunt
 sacerdotes, unusquisque contra domum suã.
 30 * Post eos ædificauit Sadoc filius Emmer cõ-
 tra domum suam. Et post eum ædificauit Se-
 G maia filius Secheniz, custos portæ Orienta-
 31 lis. * Post eum ædificauit Hanania filius Se-
 lemiz, & Hanuo filius Seleph sextus, mensu-
 ram secundam: post eum ædificauit Mesol-
 lam filius Barachiz, contra gazophylacium
 suum. Post eum ædificauit Melchias filius au-
 32 rificis vsque ad domum Nathinæorum, &
 serua vendentium contra portam iudicia-
 33 lem, & vsque ad cornaculum anguli. * Et in-
 ter cornaculum anguli in porta gregis ædifi-
 cauerunt aurifices, & negotiatores.

CAP. IIII

1 **F** Actum est autem, cum audisset Sanabal-
 A lat quod ædificaretur murum, iratus
 est valde: & motus nimis subsannauit Iu-
 2 dæos, & dixit coram fratribus suis, & fre-
 quentia Samaritanorum: Quid Iudæi faciunt
 imbeciles? Num, sibi tent eos gentes? Nō

sacrificabunt, & complebunt in vna die? Nū-
 quid ædificare poterunt lapides de acervis
 3 pulueris, qui combusti sunt? Sed & Tollas
 Ammanites proximos eius, ait: Adificent: si
 4 ascenderit vulpes, transiliet murum eorum
 lapideum. * Audi Deus noster, quia facti su-
 5 mus despectui: conuerte opprobrium super
 caput eorum, & da eos in desolationem in
 terra captiuitatis. * Ne operas iniquitate in

C A P. V.

eorum, & peccatum eorum coram facie tua non deleatur, quia irriserunt edificantes.
 6 * Itaque ordinavimus murum, & contimimus totum usque ad partem dimidiam: & protocatum est cor populi ad operandum.
 7 * Factum est autem, cum audisset Sanaballai, & Tobias, & Arabes, & Ammanitii, & Azotii, quod obdusa esset ciuitas muri Ierusalem, & quod cepissent interrupta concludi, irati sunt nimis. * Et congregati sunt omnes pariter ut venirent, & pugnarent contra Ierusalem, & molirentur insidias. * Et orauimus Deum nostrum, & posuimus custodes super murum die ac nocte contra eos. * Dixit autem Iudas: Debilitata est fortitudo portarum, & humus nimis est, & nos non poterimus edificare murum. * Et dispererunt hostes nostri: Nesciant, & ignorent donec veniamus in medium eorum, & interficiamus eos, & cessare faciamus opus. * Factum est autem, venio tibus Iudis, qui habitabant iuxta eos, & ducentibus nobis per decem vires ex omnibus locis quibus vehent ad nos, & statui in loco post murum per circuitum populum in ordinem cum gladiis suis, & lanceis, & arcibus. * Et perfixi aque suture, & aio ad optimates, & singulatos, & ad reliqua parte vulgi: Nolite timere a facie eorum. Domini magni & terribilis memento, & pugnate pro fratribus vestris, filiis vestris, & filiabus vestris, & vxoribus vestris, & domibus vestris.
 15 * Factum est autem, cum audissent inimici nostri nuntium esse nobis, dissipauit Deus consilium eorum. * Et reuersi sunt omnes ad nos, & vnusquisque ad opus suum. * Et factum est a die illa, media pars inuenit eorum faciebatur opus, & media parata erat ad bellum, & lanceas, & scuta, & arcus, & lorica.
 17 & principes postros: omni domo Iuda edificantium in muro, & portantium onera, & imponentium: vna manus farielatus, & altera tenebat gladium: & edificanti enim vnusquisque gladio erat accinctus renes. Et edificabant, & clangebant buccina iuxta me. * Et dixi ad optimates, & ad singulatos, & ad reliquam partem vulgi: Opus grande est & latum, & nos separati sumus in muro: procul aliter ab altero in loco quocumque audieritis clangorem tubae, illuc conturrite ad nos: Deus noster pugnabit pro nobis.
 21 * Et nos ipsi faciamus opus, & mea pars nostrum teneat lanceas ab ascensu ante nos donec egrediantur astra. * In tempore quoque illo dixi populo: Vnusquisque cum puero suo maneat in medio Ierusalem, & sint nobis vires per noctem, & diem, ad operandum.
 23 * Ego autem & fratres mei, & pueri mei, & custodes, qui prae posui me, non deponēbamus vestimenta nostra: vnusquisque tantum nudabatur ad baptismum.

1 E T factus est clamor populi, & uxorum: & exoritur magnus numerus fratres suos Iuda.
 2 os. * Et erant qui diceret: Filij nostri, & filij nostrae multae sunt: nunc accipimus pro pretio eorum frumentum: & comedamus, & viuamus. * Eterant qui dicerent: Agros nostros, & vineas, & domos nostras opponamus, & accipiamus frumentum in fame. * Et alij dicebant: Multo somamus pecunias in tributa regis, den usque agros nostros, & vineas: * & nunc sicut carres fructum nostrorum, sic carres nostrae sunt: & sicut filij eorum, ita & filij nostri. & nos subingamus filios nostros, & filias nostras in seruitutem, & de filiabus nostris sunt famulae, nec habemus vinde possit redimi, & agros nostros & vineas nostras alij possident. * Et iratus sum nimis cum audissem clamorem eorum.
 7 secundum verba haec: * congaucit cor meum: & inceptum optimates, & magistratus, & dixi eis: Vsurasne singuli a fratribus vestris exigitis? Et congregauit aduersum eos concientem magnam, & dixi eis: Nos, & seruis, redemimus fratres nostros Iudaeos, qui venditi fuerant gentibus secundum perbilitatem nostram: & nos igitur venditis fratres vestros, & redimimus eos? Et si uerunt, nec inueniant quid responderent. * Dixi, ad eos: Non est bona res, quam facitis: quare non in timore Dei nostri ambulatis, ne exprobretur nobis a gentibus inimicis nostris?
 10 * Ego, & fratres mei, & pueri mei commodauimus plurimis pecuniam & frumentum: non repetimus in con mune istud, & aliterum concedamus, quod deberetur nobis.
 11 * Reddite eis hodie agros suos, & vineas suas, & oliveta sua, & domos suas: quoniam potius & certissimam pecuniam, frumentum, vini & olei, & exigere soletis ab eis, dare pro illis. * Et dixerunt: Reddemus, & ab eis nihil queremur: sique faciemus ut loqueris. Et uocaui Sacerdotes, & adiuraui eos, ut facerent iuxta quod dixeram. * Insuper excusui sinum meum, & dixi: Sie exequat Deus omnem uirum, qui non compleuerit uerbum istud, de domo sua, & de laboribus suis: sie exequatur, & uacius fiat. Et dixit in uerba multitudo: Amen. Et laudauerunt Deum. Fecit ergo populus sicut erat dictum. * A die autem illa, qua preceperat rex mihi ut essem dux in terra Iuda, anno uigesimo usque ad annum trigentesimum secundum Artaxerxis regis per annos duodecim, ego & fratres mei annouimus, quae duci debebantur, non comedimus. * Dux autem primus, qui fuerat ante me, grauauerunt populum, & acceperunt ab eis in pane, & uino, & pecunia quocumque sielos quadraginta: sed & ministri eorum depresserunt populum.

I go autem non feci ita propter timorē Dei:
 16 * quin potius in opere muri ædificauī, & æd-
 17 grum non emī, & omnes pueri mei congregati
 18 ad opus erant. * Iudæi quoque & magi-
 19 stratus centum quinquaginta viri, & qui ue-
 20 niebant ad nos de gentibus, quæ in circuitu
 21 nostro sunt, in mensa mea erant. * Parabatur
 22 autem mihi per dies singulos bos vnus, arietes
 23 sex electi, exceptis volacilibus, & iter dies
 24 decem vina diuersa, & alia multa tribuebā:
 25 in super, & annuus ducatus mei non quæsi-
 26 ui, valde enim attenuatus erat populus. * Me-
 27 memento mei Deus meus in bonum secundum
 28 omnia, quæ feci populo huic.

C A P. VI.

1 **F** Actum est autem, dum audisset Sanaballa-
 2 lat, & Tobias, & Gossam Arabs, & ceteri
 3 inimici nostri, quod ædificassem ego murum,
 4 & non esset in opus residua interruptio,
 5 (vsque ad tempus autem illud valuas non
 6 posueram in portis.) * miserunt Sanaballat,
 7 & Gossam ad me, dicentes: Veni, & percen-
 8 tiamus (ardus pariter in viculis in Campo
 9 Ono. Ipsi autem cogitabant vt facerent mihi
 10 malum. * Misi ergo ad eos nuncios, dicens:
 11 Opus grande ego facio, & nō possum descen-
 12 dere: ne forte negligatur cum venero, et des-
 13 cendero ad vos. * Miserunt autem ad me
 14 secundum verbum hoc per quattuor vices:
 15 & respondi eis iuxta sermonem priorem. * Et
 16 misit ad me Sanaballat iuxta verbum prius
 17 per quinta vice puerum scriptam, et epistolam ha-
 18 bebant in manu sua scriptam hoc modo:
 19 * I N G E N T I B V S auditum est, & Gos-
 20 sam dixit, quod tu & Iudæi cogitis rebel-
 21 lare, & propterea ædificas murum, & leuare
 22 te velis super eos regem: propter quam cau-
 23 sam * & prophetas posueris, qui prædicent
 24 de te in Ierusalem, dicentes: Rex in Iudæa
 25 est. Auditurus est rex verba hæc: idcirco nūc
 26 veni, vt ineamus cōsiliū pariter. * Et misit
 27 ad eos, dicens: Non est factum secundum ver-
 28 ba hæc, quæ tu loqueris: de corde enim tuo
 29 tu componis hæc. * Omnes enim hi terrebāt
 30 nos, cogitantes quod cessarent manus nostræ
 31 ab opere, & quiesceremus. Quam ob causam
 32 magis confortavi manus meas: & ingres-
 33 sus sum domum Semaiz filij Dalaiæ filij Me-
 34 tabeel secreti. Qui ait: Trademus nobiscum
 35 in domo Dei in medio templi, & claudamus
 36 portas adis: quia venturi sunt vt interficiāt
 37 te, & nocte venturi sunt ad occidendum te.
 38 * Et dixi: Num quisquam similis mei fu-
 39 git? & quis vt ego ingredietur templum,
 40 & viuet? non ingrediat. * Et intellexi,
 41 quod Deus non misisset eum, sed quasi va-
 42 ticinans locutus esset ad me, & Tobias, &
 43 Sanaballat conduxissent eum. * acceperat
 44 enim pretium, vt terribus facerem, & pec-

45 carem, & haberent malum, quod expo-
 46 brarent mihi. * Memento mei Domine
 47 pro Tobia et Sanaballat, iuxta opera eo-
 48 rum talia: sed & Noadir propheta, et ce-
 49 terorum prophetarum, qui terrebant me.
 50 * Complexus est autem murus vigesimo
 51 quinto die mensis Elul, quinquaginta duo-
 52 bus diebus. * Factum est ergo cum audissent
 53 omnes inimici nostri, vt cernerent vniuersæ
 54 gentes, quæ erant in circuitu nostro, et con-
 55 siderent intra semetipsos, et scirent quid a
 56 Deo factum esset opus hoc. * Sed et in die-
 57 bus illis multe opumatum Iudeorum epi-
 58 stolæ mittebantur ad Tobiam, et a Tobia
 59 veniebant ad eos. * Multi enim erant in
 60 Iudæa habentes iuramentum eius, quia
 61 gener erat Sechezie filij Aræ, & Iohanan
 62 filius eius acceperat filiam Mosollam filij
 63 Barachie: * sed & laudabant eum coram
 64 me, & verba mea nuntiabant ei: & Tobias
 65 mittebat epistolas vt terretet me.

C A P. VII.

1 **P**ostquam autem ædificatus est murus,
 2 & posui valuas, & recensui ianitores, Eccl. 45
 3 & cantores, & Leuitas: * præcepi Hawani
 4 fratri meo, & Hananiz principi domus de
 5 Ierusalem (ipse enim quasi vir verax & ti-
 6 mens Deum plus ceteris videbatur) * & di-
 7 xisti eis: Non aperiantur portæ Ierusalem us-
 8 que ad calorem solis. Cumq; adhuc assiste-
 9 rent, clausæ portæ sunt, & oppilate: et po-
 10 sui custodes de habitatoribus Ierusalem, sin-
 11 gulos per vices suas, et vnumquemque con-
 12 tra domum suam. * Ciuitas autem erat la-
 13 ta nimis et grandis, et populus paruus in me-
 14 dio eius, et non erant domus ædificate. * Deus
 15 autem dedit in corde meo, et congregari op-
 16 timates, et magistratus, et vulgus, vt recen-
 17 serem eos: et inueni librum censuum eorum,
 18 qui ascenderant primū, et inuenimus est scri-
 19 ptum in eo. * I Isti filij prouinciarum, qui ascen-
 20 derunt de captiuitate migrantium, quos tran-
 21 stulerat Nabuchodonosor rex Babylonis, et
 22 reuersi sunt in Ierusalem, et in Iudæam, v-
 23 nusquisque in ciuitatem suam. * Qui vene-
 24 runt: cum Zorobabel, Iosue, Nehemias, Azar-
 25 rias, Raamias, Nahamani, Mardocheus, Bel-
 26 sam, Mespitharath, Begoi, Nahum, Baana. Na-
 27 merus virorum populi Israel: * Filij Pha-
 28 ros, duo millia centum septuaginta duo: * Fi-
 29 lij Saphath, trecenti septuaginta duo: * Fi-
 30 lij Aræ, sexcenti quinquaginta duo: * Filij
 31 Phahathmoab filiorum Iosue & Ioab, duo
 32 millia octingenti decem & octo: * Filij Ae-
 33 clam, mille ducenti quinquaginta quattuor:
 34 * Filij Zethus, octingenti quadraginta quin-
 35 que: * Filij Zachai, septingenti sexaginta:
 36 * Filij Bannui, sexcenti quadraginta octo:
 37 * Filij Bebai, sexcenti viginti octo:

* Filii

17 * Filii Azgad, duo millia trecenti vigintiduo:
 18 * Filii Adonicam, sexcenti sexaginta septem.
 19 * Filii Beguai, duo millia sexaginta septem:
 20 * Filii Adin, sexcenti quinquaginta quinque:
 21 * Filij Ater, filij Hezezie, nonaginta octo:
 22 * Filij Hasem, trecenti vigintiocto:
 23 * Filij Besai, trecenti viginti quattuor: * Fi-
 24 lij Hareph, centum duodecim: * Filij Ga-
 25 baon, nonaginta quinque: * Filij Bethlehem,
 26 & Netupha, centum octoginta octo. * Viri
 27 Anathoth, centum vigintiocto. * Viri Be-
 28 thazmoth, quadraginta duo. * Viri Caria-
 29 thiarim, Cephira, & Beroth, septingenti
 30 quadragintatres. * Viri Rama & Geba, sexcé-
 31 ti viginti unus. * Viri Machmas, centum vigin-
 32 tiduo. * Viri Bethel & Hai, centum viginti et
 33 tri. * Viri Nebo alterius, quinquaginta duo. * Vi-
 34 ri Aelam alterius, milleducenti quinquagin-
 35 ta quattuor. * Filij Harem, trecenti viginti.
 36 * Filij Iericho, trecenti quadraginta quinque:
 37 * Filij Iod Hadid & Ono, septingenti vigin-
 38 ti unus. * Filii Senaazria millia nongenti tri-
 39 ginta. * Sacerdotes: Filij Iedaia in domo Ie-
 40 sue, nongenti septuagintatres. * Filij Em-
 41 mer, mille quinquaginta duo. * Filij Pha-
 42 shur, mille ducenti quadraginta septem. * Fi-
 43 lij Arem, mille decem, & septem. * Levitae: Fi-
 44 lij Iosue & Cedmihel filiorum. * Oduiz, se-
 45 ptuaginta quattuor. Cantores: * Filij Alaph-
 46 centum quadraginta octo. * Ianitores: filii
 47 Sellum, filii Ater, filii Telemon, filii Accub,
 48 filij Harita, filii Sobai, centum triginta octo.
 49 * Nathinzi: filij Soba, filii Hasupha, filii Tel-
 50 baorh, * filii Ceros, filii Saa, filij Phadon,
 51 filii Lebana, filii Hagaba, filii Selmai, * filii
 52 Hanan, filii Geddel, filii Gáher, * filii Raia,
 53 filij Rafin, filii Necoda, * filii Gezem, filii
 54 Aza, filii Phafea, * filii Besai, filii Munim, fi-
 55 lij Nephusim, * filii Baebuc, filii Haepha,
 56 filii Harhur, * filii Besloth, filii Mahida, filii
 57 Harfa, * filii Bercos, filii Sifara, filii Thema,
 58 * filii Nafia, filii Hatipha, * filij servorum Sa-
 59 lomonis, filii Sothai, filii Sophereth, filii Pha-
 60 rida, * filii Jahala, filii Darcon, filii Ieddel,
 61 * filii Saphatia, filii Hatil, filii Phochereth,
 62 qui erat ortus ex Sabaim, filio Amon. * Om-
 63 nes Nathinzi, & filii servorum Salomonis,
 64 trecenti nonaginta duo. * Hi sunt autem, qui
 65 ascenderunt de Thelmela, Thelbarfa, Che-
 66 rub, Addon, & Emmer: & non potuerunt iu-
 67 dicare domum patrum suorum, & semen
 68 suum, utrum ex Israel essent. * Filii Dalaia,
 69 filii Tobia, filii Necoda, sexcenti quadragin-
 70 taduo. * Et de Sacerdotibus, filii Habia, filii
 71 Accos, filii Berzelai, qui accepit de filiabus
 72 Berzelai Galaaditis uxorem: & uocatus est
 73 nomine eorum. * Hi quiesierunt scripturam
 74 suam in censu, & non inuenerunt: & eieci sunt
 75 de sacerdotio. * Dixitque Atherfacha eis, ut
 76 non mandarent de Sanctis sanctorum, do-
 77 nec staret Sacerdos doctus & eruditus. * Om-

nis multitudo quasi vir unus quadraginta-
 duo. millia trecenti sexaginta, * absque ser-
 uis & ancillis eorum, qui erant septem mil-
 lia trecenti triginta septem, & inter eos can-
 tores, & cantatrices, ducenti quadraginta quin-
 que. * Equi eorum, septingenti triginta sex:
 muli eorum, ducenti quadraginta quinque:
 69 cameli eorum, quadringenti triginta quinque:
 asini, sex millia septingenti viginti.

*Hucusque refertur quid in commen-
 sario scriptum fuerit, ex in Nebo-
 mia historia textitur.*

70 * Nonnulli autem de principibus familiarum
 71 dederunt in opus. Atherfacha dedit in the-
 saurum auri drachmas mille, phialas quin-
 quaginta, & tunicas sacerdotales quingentas
 triginta. * Et de principibus familiarum
 72 dederunt in thesaurum operis auri drach-
 mas viginti millia, & argenti monas duo mil-
 lia ducentas. * Et quod dedit reliquus po-
 pulus, auri drachmas viginti millia, & argen-
 ti monas duo millia, & tunicas sacerdotales se-
 73 xaginta septem. * Habitauerunt autem Sa-
 cerdotes, & Leuitae, & ianitores, & cantores,
 & reliquum vulgus, & Nathinzi, & omnis
 Israel in civitatibus suis.

C A P. VIII.

1 **E**T venerat mensis septimus: filii autem
 A Israel erant in civitatibus suis. Congre-
 gatusque est omnis populus quasi vir unus
 ad plateam, quae est ante portam aquarum:
 & dixerunt Esdras scribae ut afferret Librum
 legis Moysi, quam praeceperat dominus Israe-
 2 li. * Tulit ergo Esdras sacerdos legem co-
 ram multitudinis virorum & mulierum, cum
 3 hisque qui poterant intelligere, in die prima
 4 mensis septimi. * Et legit in eo aperte in pla-
 tea quae erat ante portam aquarum, de mane
 usque ad mediam diem, in conspectu viro-
 rum, & mulierum: & sapientium: & aures om-
 5 nis populi erant erectae ad Librum. * Stetit
 autem Esdras scriba super gradum ligneum,
 quem fecerat ad loquendum: & steterunt in-
 6 B ta eum Mathathias, & Simeia, & Aua, & V-
 ria, & Helcia, & Massia, ad dexteram eius:
 & ad sinistram, Phadaia, Misael, & Mel-
 chia, & Hasum, & Hasbadana, Zacharia, &
 7 Mosollam. * Et aperit Esdras Librum
 coram omni populo: super uniuersum quippe
 8 populum eminebat: & cum aperuisset eum,
 9 stetit omnis populus. * Et benedixit Esdras
 domino Deo magno: et respondit omnis po-
 pulus: Amen, Amen: eleuans manus suas, et
 incuruati sunt, et adorauerunt Deum prout
 10 in terram. * Porro Iosue, et Bani, et Serebia,
 Iamin, Accub, Sephtai, Odia, Massia, Celita,
 Azarias, Iozabed, Hanan, Phalaia, Leuitae, si-
 lentium faciebant in populo ad audiendam
 legem: populus autem stabat in gradu suo.
 11 * Et legerunt in Libro legis Dei distincte,

& aperte ad intelligendum : & intellexerunt cum legeretur. * Dixit autem Nehemias (ipse est Athesatha) & Eldras sacerdotes & scriba, & Leuitae interpretantes vniuerso populo : Dies sanctificatus est Domino Deo nostro, nolite lugere, & nolite flere. Flebat enim omnis populus cum audiret verba legis. * Et dixit eis : Ite, comedite pingua, & bibite mulsum, & mittite partes his, qui non preparauerunt sibi quia sanctus dies Domini est, & nolite contristari : gaudium etenim Domini est fortitudo nostra. * Leuitae autem silentium faciebant in omni populo, dicentes : Tacete, quia dies sanctus est, & nolite dolere. * Abiit itaque omnis populus ut comederet & biberet, & mitteret partes, & faceret latiuam magnam : quia intellexerant verba, quae docuerat eos. * Et in die secundo congregati sunt principes familiarum vniuersi populi, Sacerdotes & Leuitae ad Eldram scribam, ut interpretaretur eis verba Legis. * Et inuenerunt scriptum in Lege praecipisse Dominum in manu Moysi ut habitent filij Israel in tabernaculis, in die sollempni, mense septimo : * & ut praedicent, & diuulgent vocem in vniuersis vrribus suis, & in Ierusalem, dicentes : Egredimini in montem, & afferite frondes oliuæ, & frondes ligni pulcherrimi, frondes myrti, & ramos palmarum, & frondes ligni memorosi ut fiant tabernacula, sicut scriptum est. * Et egressus est populus, & attulerunt : Feceruntque sibi tabernacula vnusquisque in domo suo, & in acrijs suis, & in acrijs domus Dei, & in platea portæ aquarum, & in platea portæ Ephraim. * Fecit ergo vniuersa ecclesia eorum, qui redierant de captiuitate, tabernacula, & habitauerunt in tabernaculis : non enim fecerant a diebus Iosue filij Nūn taliter filij Israel vsque ad diem illum. Et fuit letitia magna nimis. * Legit autem in Libro legis Dei per dies singulos, a die primo vsque ad diem nouissimum, & fecerunt sollempnitatem septem diebus, & in die octauo collectam iuxta ritum.

C A P. IX.

IN die autem vigesimoquarto mensis huius conuenerunt filij Israel in ieiunio & in sacco, & humis super eos. * Et separatim est semen filiorum Israel ab omni filio alienigena : & steterunt, & confitebantur peccata sua, & iniquitates patrum suorum. * Et confutauerunt ad standum : & legerunt in volumine Legis Domini Dei sui, quater in die, & quater confitebantur, & adorabant Dominum Deum suum. * Surrexerunt autem per gradum Leuitarum Iosue, & Bani, & Cedmihel, Sabania, Bonni, Serebias, Bani, & Chanani : & clamauerunt voce magna ad Dominum Deum suum. * Et dixerunt Le-

uitae Iosue, & Cedmihel, Bonni, Hasebnia, Serebia, Odaia, Sebna, Phathahia : Surgite, benedicite Domino Deo vestro ab aeterno vsque in aeternum. & benedicant nomini gloriae tuae excelsae in omni benedictione & laude. * Tu ipse, Domine, tu fecisti celum, & celum calorum, & omnem exercitum eorum : terram, & vniuersa quae in ea sunt : maria, & omnia quae in eis sunt : & tu viuificas omnia haec, & exercitus caeli te adorant. * Tu ipse, Domine Deus, qui elegisti Abram, & eduxisti eum de igne Chaldeorum, & posuisti nomen eius Abraham. * Et inuenisti cor eius fidele coram te : & percussisti eum eo sedis ut dares ei Terram Chananaei, Hetthaei, & Amorritae, & Phereaei, & Iebusaei, & Gergesae, ut dares semini eius : & implesti verba tua, quoniam iustus es. * Et vidisti afflictionem patrum nostrorum in Aegypto : clamorem eorum audisti super Mare rubrum. * Et dedisti signa atque portenta in Pharaone, & in vniuersis seruis eius, & in omni populo terrae illius : cognouisti enim quia superbe egerant contra eos : & fecisti tibi nomen, sicut & in hac die. * Et mare diuisti ante eos, & transierunt per medium maris in sicco : persecutores autem eorum proiecerunt in profundum, & quasi lapides in aquas validas. * Et in columna nubis duce eorum fuit per diem, & in columna ignis per noctem, ut apparet eis via, per quam ingrediebantur. * Ad montem quoque Sinai descendisti, & locus es cum eis de caelo, & dedisti eis iudicia recta, & legem veritatis, caeremonias, & praecepta bona : & sabbatum sanctificationis tuum ostendisti eis, & mandata, & caeremonias, & legem praecipisti eis in manu Moysi serui tui. * Panem quoque de caelo dedisti eis in fame eorum, & aquam de petra eduxisti eis sitientibus. & dixisti eis ut ingrederentur & possiderent terram, super quam ienasti manum tuam ut traderes eis. * Ipsi vero & patres nostri superbe egerunt, & indurauerunt ceruices suas, & non audierunt mandata tua. * Et voluerunt audire, & non sunt recordati mirabilium tuorum quae feceras eis. * Et indurauerunt ceruices suas, & dederunt caput ut conuerteretur ad seruitutem suam, quasi per contentione.

Tu autem Deus propitius, clemens, & misericors, longanimis, & multae miserationis non dereliquisti eos, * & quidem cum fecissent sibi vitulum constabilem, & dixissent : Iste est Deus tuus, qui eduxit te de Aegypto : feceruntque blasphemias magnas. * Tu autem in misericordijs tuis multus non dimisisti eos in deserto : columna nubis non recessit ab eis per diem ut duceret eos in viam, & columna ignis per noctem ut ostenderet eis iter per quod ingrederentur. * Et spiritum tuum bonum dedisti qui doceret eos, & manus tua non prohibuisti ab ore eorum, & aquam de-

J Gen. 11. d. 31.

27. diffidis in fidi. * Quadraginta annis panifisti
eos in deserto, nihilq. eis defuit: vestimenta
eorum non inueterauerunt, & pedes eorum
28. non sunt attriti. * Et dedisti eis regna, & popu-
los, & partitus es eis sortes: & possederunt
terram Sehon, & terram regis Helebon, &
29. terram Og regis Basan. * Et multiplicasti fi-
lios eorum sicut stellas cæli, & adduxisti eos
ad terram, de qua dixerat patribus eorum, ut
30. ingrederentur & possiderent. * Et uenerunt
filij, & possederunt terram, & humiliasti eor-
um habitatores terræ Chanaanos, & dedisti
eos in manu eorū & reges eorum & popu-
los terræ ut faceret eis sicut placebat illis.
31. * Ceperunt itaque urbes munitas & humum
pinguem, & possederunt domos plenas cun-
ctis bonis: cisternas ab alijs fabricatas, vineas,
& oliueta, & ligna pomifera multa: & come-
derunt, & saturati sunt, & impingnati sunt,
& abundauerunt delicijs in bonitate tua ma-
32. gna. * Prouocauerūt autem te ad iracundiā,
& recesserunt a te, & proiecerunt legem tuā
post te: & prophetae tuos occiderunt,
qui contestabantur eos ut reuerterentur ad te:
33. feceruntq. blasphemias grandes. * Et dedisti
eos in manu hostium suorum, & afflixerunt
eos. Et in tempore tribulationis suæ clama-
uerunt ad te, & tu de cælo audisti, & secun-
dum uisitationes tuas multas dedisti eis sal-
uatores, qui saluarent eos de manu hostium
34. suorum. * Cumq. requieuisset, reuersi sunt
ut facerent malum in conspectu tuo: & de-
reliquerunt eos in manu inimicorum suorum,
& possederunt eos. Conuersi sunt, & clama-
uerunt ad te: tu autem de cælo ex audisti, &
liberasti eos in misericordia tua, & in
35. uisitationibus tuis. * Et conuersi sunt ad te, & reuerterentur
ad Legem tuam. * Ipsi uero superbe ege-
runt, & non audierunt mandata tua, & in iu-
dicijs tuis peccauerunt, quæ faciet homo, &
uiuet in eis: & dederunt humerum receden-
tem, & ceruicem suam indurauerunt, nec au-
36. dierunt. * Et protraxisti super eos annos mul-
tos, & contestatus es eos in spiritu tuo: per ma-
num prophetarum tuorum: quæ non audierunt,
& tradidisti eos in manu populorum terra-
rum. * In misericordia tua autem tuis plurimis
non fecisti eis in consumptionem, nec dereli-
quisti eos: quoniam Deus uisitationum, &
37. clemens es tu. * Nunc itaque Deus noster ma-
gne, fortis, & terribilis, cuiusdies pactum &
misericordiam, ne auertas a facie tua omne
laborem, qui inuenient nos, reges nostros, &
principes nostros, & sacerdotes nostros, &
38. prophetas nostros, & patres nostros, & om-
nem populum tuum a diebus regis Assur us-
que in diem hanc. * Et tu iustus es in omni-
bus, quæ uenerunt super nos: quia ueritatem
39. fecisti, nos autem impie egimus. * Reges no-
stri, principes nostri, sacerdotes nostri, & pa-
tres nostri non fecerunt legem tuam, & non

attenderunt mandata tua, & testimonia tua
40. quæ testificatus es in eis. * Et ipsi in regnis
suis, & in bonitate tua multa, quam dederas
eis, & in terra latissima & pingui, quam tra-
didideras in conspectu eorum, non seruiert
tibi, nec reuersi sunt a studijs suis pessimis.
41. * Ecce nos ipsi. Hodie serui sumus: & terra,
quam dedisti patribus nostris ut comederet
panem eius, & quæ bona sunt eius, & nos ipsi
42. serui sumus in ea. * Et fruges eius multipli-
cantur regibus, quos posuisti super nos propter
peccata nostra, & corporibus nostris do-
minantur, & iumentis nostris secundum uol-
untatem suam, & in tribulatione magna sum-
43. us. * Super omnibus ergo his nos ipsi per-
ceimus scdus, & scribimus, & signant prin-
cipes nostri, Leuitæ nostri, & sacerdotes
nostri.

CAP. X.

1. Signatores autē fuerunt, Nehemias, Ather-
A. Iatha filius Hachelai, & Sedecias, * Sa-
raias, Azarias, Jeremias, * Pheshur, Ama-
3. rias, Melchias, * Hattus, Sebenia, Melluch,
4. * Harem, Merimoth, Obdias, * Daniel, Ge-
5. rthon, Bani, * Mosollam, Abia, Miamin,
6. * Maazias, Belgai, Semera: hi sacerdotes.
7. * Porro Leuitæ, Iosue filius Azanias, Ben-
8. nui de filijs Henadad, Cedmihel, * & fratres
9. eorum, Sebenia, Odaia, * Celzia, Halaia, Ha-
10. nan, * Micha, Rohob, Hasebia, * Zachur, Se-
11. rebia, Sabania, * Odaia, Bani, Baninu, * Ca-
12. pita populi, Pharos, Phaphthimeab, Aelam,
13. Zethu, Bani, * Eonni, Argad, Belai, * Ado-
14. nia, Begoi, Adin, * Ater, Hezeia, Azur,
15. * Odaia, Hasm, Besai, * Hareph, Anathor,
16. Nebai, * Megphas, Mosollam, Hazi, * Mesi-
17. zabel, Sadoe, Iedduas, * Pheltia, Har, Anaia,
18. * Oiee, Hanania, Haseb, * Alohes, Halaia, So-
19. bec, * Rehum, Hasebna, Maafia, * Fchaia,
20. Hanan, Anao, * Melluch, Haran, Baaha:
21. * & reliqui de populo, sacerdotes, Leuitæ,
22. sanitores, & cantores, Neihinzi, & omnes
23. qui se separauerunt de populo terrarum: ad
24. legem Dei, uxores eorum, filij eorum, & fi-
25. lia eorum, * omnes qui poterant sapere spem
26. dentes pro fratribus suis, optimates eorum,
27. & qui ueniebant ad pollicendum, & iurandū
28. ut amularent in lege Dei, quam deleat in
29. manu Moysi serui Dei, ut facerent & custodi-
30. rent in uersa madata Domini Dei nostri,
31. & iudicia eius & ceremonias eius, * & uenō-
32. daremus filias nostras populo terræ, & filias
33. eorum non acciperemus filijs nostris. * I o-
34. puli quoque terræ, qui important uenalia, &
omnia ad usum, per diem sabbati ut uendat,
non accipiemus ab eis in sabbato & in die
sanctificato. Et dimitemus annum septi-
35. mum, & exactionem uniuersæ manus. * Et
36. statuemus super nos precepta, ut demus ter-
tiam

tiam partem sicut per annum ad opus domus
 33 Dei nostri, * ad panes propositionis, & ad sacrificium sempiternum, & in holocaustum sempiternum in sabbatis, in calendis, in sollemnitatibus, & in sanctificationis, & pro peccato: ut exoneretur pro Israel, & in omnem
 34 usum domus Dei nostri. * Sortes ergo misimus super oblationem lignorum inter Sacerdotes, & Levitas, & populum, ut inferrentur in domum Dei nostri per domos patrum nostrorum, per tempora, a temporibus anni usque ad annum: ut arderent super altare Domini Dei nostri, sicut scriptum est in lege
 35 Moysi: * & ut affereremus primogenita terrae nostrae, & primicia vniuersi fuctus omnis ligni, ab anno in annum, in domo Domini.
 36 * & primicia filiorum nostrorum, & pecorum nostrorum, sicut scriptum est in lege, & primicia bonum nostrorum, & ovium nostrarum, ut offerrentur in domo Dei nostri, Sacerdotibus qui ministrant in domo Dei nostri: * primicias ciborum nostrorum, & libaminum nostrorum, & portio omnis ligni, vindemiae quoque & olei afferemus Sacerdotibus ad gazophylacium Dei nostri, & decimam partem terrae nostrae Levitis. Ipsi Levites decimas accipient ex omnibus civitatibus
 37 operum nostrorum. * Erat autem Sacerdos filius Aaron cum Levitis in decimis Levitarum, & Levites offerent decimam partem decimae suae in domo Dei nostri, ad gazophylacium in domum thesauri. * Ad gazophylacium enim deditur ab eis filij Israel, & filij Levi primicias frumenti, vini, & olei: et ibi erunt vasa sanctificata, et Sacerdotes, et cantores, et ianitores, et ministri, ut non dimittamus domum Dei nostri.

C A P. XI.

1. **H**abitauerunt autem principes populi in Ierusalem: reliqua vero plebs misit sortem, ut colleret unam partem de decem qui habitaturi essent in Ierusalem civitate sancta, & novem vero partes in civitatibus. * Benedixit autem populus omnibus viris qui se sponte obtulerant ut habitarent in Ierusalem. * Hi sunt itaque principes provinciarum qui habitauerunt in Ierusalem, et in civitatibus Iuda. Habitavit autem unusquisque in possessione sua, in urbibus suis, Israel, Sacerdotes, Levites, Nathinæi, et filij servorum Salomonis.
 4. * Et in Ierusalem habitaverunt de filiis Iuda, et de filiis Benjamin: de filiis Iuda, Athaias filius Aziam, filius Zacharie, filius Amarie, filij Saphatie, filij Malachel: de filiis Phares,
 5. * Maasia filius Baruch, filius Chothozai, filius Haeia, filius Adaia, filius Ioarib, filius Zacharie, filius Siloneis: * omnes hi filij Phares, qui habitaverunt in Ierusalem quinquaginta sexaginta octo viri fortes. * Hi sunt

B autem filij Benjamin: Sellum filius Mosollam, filius Ioed, filius Phadaia, filius Colaia,
 8 filius Masia, filius Etheel, filius Isaia, * & post eum Gebai, Sellai, nongenti viginti octo.
 9 * & Ioel filius Zechri: praepositus eorum, & Iudas filius Sena super civitatem secundus.
 10 * Et de sacerdotibus, Idaia filius Ioarib, Lachin, * Sarai filius Helcig, filius Mosollam, filius Sadoe, filius Meraiach, filius Achitob princeps domus Dei, * & fratres eorum facientes opera templi: octingenti nongenti duo.
 11 Et Adaia filius Ieroham, filius Phelisia, filius Amli, filius Zacharie, filius Pheshur, filius Melchij, * & fratres eius principes patrum: ducenti quadraginta duo. Et Amasai filius Azreel, filius Ahari, filius Mosollam, filius Emner, * & fratres eorum potentes nimis: centum viginti octo, & praepositus eorum Zabdiel filius potentium. * Et de Levitis Semeia filius Hasub, filius Azaricam, filius Hasubia, filius Boni, * & Sabathai & C Ioabed, super omnia opera, quae erant fornicus in domo Dei, a principibus Levitarum. * Et Mathania filius Micha, filius Zebedei, filius Asaph princeps ad laudandum, & ad confitendum in oratione, & Bebecia secundus de fratribus eius, & Abda filius Samua, filius Galal, filius Idithum: * omnes Levites in civitate sancta ducenti octoginta quatuor. * Et ianitores, Accub, Telmon, & fratres eorum, qui custodiebant ostia: centum septuaginta duo. * Et reliqui ex Israel Sacerdotes & Levites in vniuersis civitatibus Iuda, unusquisque in possessione sua. * Et Nathinæi, qui habitabant in Ophel, & Siaha, & Gassha de Nathinæis. * Et episcopus Levitarum in Ierusalem, Azri filius Bani, filius Hasubia, filius Mathania, filius Michig. De filijs Asaph, cantores in ministerio domus Dei. * Praeceptum quippe regis super eos erat, & ordo in cantionibus per dies singulos,
 24 * & Phathahia filius Mesezebel, de filiis Zadra filij Iuda in manu regis, iuxta omne verbum populi, * & in domibus per omnes regiones eorum. De filiis Iuda habitauerunt in Cariatharbe & in filiabus eius: & in Dibon, & in filiabus eius: & in Gabseel, & in viculis eius: * & in Iesse, & in Molada, & in Pethphaleth, * & in Haserual, & in Bersabee, & in filiabus eius, * & in Siceleg, & in Mochona, & in filiabus eius, * & in Remoth, & in Saraz, & in Ierimach, * Zanoa, Odollam, & in villis eorum, Lachis & regionibus eius, & Azeca, & filiabus eius. Et manserunt in Bersabee usque ad vallem Ennom.
 31 * Filij autem Benjamin, a Geba, Mechmas, & Hai, & Bethel & filiabus eius: * Amathoth, Nob, Anania, * Afor, Rama, Gethaim, * Haldid, Seboim, & Neballat, Loth * & Ono valis artificum. * Et de Levitis portiones Iuda
 36 & Benjamin.

CAP. XII.

1 **H**unc autem Sacerdotes & Levites, qui
 2 ascenderunt cum Zorobabel filio Sa-
 3 lathiel, & Iosue; Saraias, Teremias, & Esdras,
 4 * Amarias, Melloch, Hattus, * Sebenias, Rhesi,
 5 Merinthus, * Addo, Gencho, Abia, * Mia-
 6 min, Madia, Belgas, * Semeis, & Ioanib, I-
 7 daia, Sellun, Amoc, Helcias, * Idaia. Isti
 8 principes sacerdotum, & fratres eorum in
 9 diebus Iosue. * Porro Iosue, Iesua, Siennai,
 10 Cedemihel, Serebia, Iuda, Machanias, super
 11 hymnos ipsi & fratres eorum; * & Bebecca
 12 acque Hanni, & fratres eorum vniuersique
 13 in officio suo. * Iosue autem genuit Iosiam,
 14 & Iosiam genuit Eliabib, & Eliabib genuit
 15 Ioiada, * & Ioiada genuit Ionathan, & Iona-
 16 than genuit Ieddo. * In diebus autem Ioa-
 17 cim erant Sacerdotes & principes familiaris:
 18 Saraias, Maraias, Ieremias, Hanania; * Eldra,
 19 Mosollam: Amarias, Iohanan; * Mibeho, Io-
 20 nathan, Sebenias, Ioseph: * Haran, Edna: Ma-
 21 rajorh, Helci: * Adaz, Zacharias, Gencho,
 22 Mosollam: * Abies, Zechri, Miamin & Mea-
 23 dia, Phelti: * Belgas, Sammias: Semaia, Io-
 24 nathan, * Ioanib, Mathanai, Iodaias, Azvi:
 25 * Sellai, Celai: Amoc, Heber: * Helcim, Ha-
 26 sibi: Idaia, Nathanael. * Levites in diebus
 27 Eliabib, & Ioiada, & Iohanan, & Ieddo scri-
 28 pti principes familiarum, & Sacerdotes in
 29 regno Darij Persae. * Iulij Leui principes fa-
 30 miliarum, scripti in Libro verborum dico-
 31 rum, & vsque ad dies Ionathan, filij Eliabib.
 32 * Et principes Levitarum, Hasebia, Serebia,
 33 & Iosue filius Cedemihel: & fratres eorum per
 34 vices suas, ut laudarent & confiterentur, iux-
 35 ta praeceptum David viri Dei, & obtemperant
 36 aequae per ordinem. * Kithonias, & Pebecca,
 37 Obedia, Mosollam, Telmon, Accubensides
 38 portarum & vestibulorum ante portas. * Hi
 39 in diebus Iocim filij Iosue, filij Ioseder, &
 40 in diebus Nehemie ducis, & Esdras sacerdo-
 41 tis scribz. * In dedicatione autem muri Ie-
 42 rusalem requisierunt leditas de omnibus lo-
 43 cis suis, ut adducerent eos in Ierusalem, & fa-
 44 cerent dedicationem & latitiam in actione
 45 gratiarum, & cantico, & in cymbalis, psalte-
 46 rijs, & citharis. * Congregati sunt autem fi-
 47 lij cantorum de campellibus circa Ierusalem,
 48 & de villis Nethuphati, * & de domo Cal-
 49 gal, & de regionibus Geba & Azmaneth: quo-
 50 nam villas edificaverunt sibi cantores in cir-
 51 cuic Ierusalem. * Et mundati sunt Sacer-
 52 dotes & Leuitae, & mundaverunt populum,
 53 & portas, & murum. * Ascendere autem fecit
 54 principes Iuda super murum, & statui duos
 55 magnos choros laudentis. Et iterum ad dex-
 56 teram super murum ad portam Iherusalem.
 57 * Et iunxit eos Osaias, & media pars prin-
 58 cipu Iuda, * & Azarias, Eldras, & Mosollam,

Iudas, & Ieniamin, & Serebia, & Teremias.
 34 * Et de filijs sacerdotum in tubis, Zacharias
 35 filius Ionathan, filius Semeis, filius Nathan-
 36 nia, filius Michaias, filius Zechur, filius A-
 37 soph, * & fratres eius Semeis, & Azazel, Ma-
 38 laia, Galalai, Moai, Mathanias, & Iudas, &
 39 Harani, in vasis cantici David viri Dei: &
 40 Esdras scriba eorum in porta Fontis. * Et
 41 contra eos ascenderunt in gradibus civitatis
 42 David in accessu muri super demum David,
 43 & vsque ad portam Aquarum ad Orientem.
 44 * Et chorus secundus gratias referentis ibat
 45 ex aduerso, & ego post eum, & media pars
 46 populi super murum & super turrim furno-
 47 rum, & vsque ad murum Iherusalem, * & su-
 48 per portam Ephraim, & super portam antiquam,
 49 & super portam picti, & turrim Hananeel,
 50 & turrim in accessu ad portam gregis:
 51 & steterunt in porta in medio, steterunt duo
 52 choros laudentium in domo Dei, & ego, & di-
 53 cti media pars, in gradibus murum meci. * Et Sacer-
 54 dotes, Eliachim, Maasfa, Miamin, Michas,
 55 Eliezerai, Zacharias, Hanania in tubis, * &
 56 Maasfa, & Semeis, & Eleazar, & Azzi, & Io-
 57 hanan, & Melchias, & Aclum, & Ezer. Et
 58 clausi ceciderunt cantores, & Ieremia prae-
 59 positus: * & immolauerunt in die illa victimas
 60 magnas, & laetati sunt: Deus enim Iherusalem
 61 reuerens letitia magna: sed & uxores eorum, &
 62 liberi gaui sunt, & audita est letitia Ierusa-
 63 lem procul. * Recensuerunt quoque in die il-
 64 la viros super parophylacia thesauri ad liba-
 65 mino, & ad primitias, & ad decimas, ut inuro
 66 ferrent per eos principes civitatis in decore
 67 gratiarum actionis, Sacerdotes & Levitae: quia
 68 Iherusalem Iuda in Sacerdotibus & Leui-
 69 tis stantibus. * Et custodierunt observationem
 70 Dei sui, & observationem expiationis,
 71 & cantores, & cantores iuxta praeceptum Da-
 72 vid, & Salomonis filij eius, * quia in diebus
 73 David & Asaph ab exordio erant principes
 74 constituti: chorolum in cantine laudentium,
 75 & consentium Dro. * Et omnis Israel, in
 76 diebus Zorobabel, & in diebus Nehemie da-
 77 bant partes cantoribus & ianitoribus per dies
 78 singulos, & sanctificabant Levitas, & Leuitae
 79 sanctificabant filios Aaron.

CAP. XIII.

1 **I**N die autem illo lectum est in volumi-
 2 ne Moysi audiente populo: & inuen-
 3 tum est scriptum in eo, quod non debeant
 4 introire Ammonites & Moabites in eccle-
 5 siam Dei vsque in eternum: * eo quod non
 6 occurrerint filijs Israel cum pane & aqua:
 7 et conduxerint aduersum eos Israhel, ad
 8 maledicendum eis: et conuersit Deus nos-
 9 ter maledictiorem in benedictiorem. * Ph-
 10 cum est autem, cum audissent legem, se-
 11 parauerunt omnes non alienigenam ab Israhel.

- 4 * Et super hoc erat Eliasib sacerdos, qui fuerat præpositus in gazophylacio domus Dei nostri, & proximus Tobie. * Fecit ergo sibi gazophylacium grande, & ibi erant ante eum reponentes munera, & thus, & uasa, & decimam frumenti, vini, & olei, partes Levitarum, & cantorum, & ianitorum, & primitias sacerdotales. * In omnibus autem his non fui in Ierusalem, quia anno trigesimo secundo Artaxerxis regis Babylonis veni ad regem, & in fine dierum rogaui regem. * Et ueni in Ierusalem, & intellexi malum, quod fecerat Eliasib Tobie ut faceret ei thesaurum in uestibus domus Dei. * Et malum mihi visum est valde. Et proiecti uasa domus Tobie foras de gazophylacio: præcepitque & emundauerunt gazophylacia: & retuli ibi uasa domus Dei, sacrificium, & thus. * Et cognoui quod partes Levitarum non fuissent data: & fugisset unusquisque in regionem suam de Levitis, & cantoribus, & de his, qui ministrabant.
- 11 * & egi causam aduersus magistratus, & dixi: Quare dereliquimus domum Dei? Et congregaui eos, & feci stare in stationibus suis.
- 12 * Et omnis Iuda apportabat decimam frumenti, vini, & olei in horrea. * Et constitui super horrea Selemiam Sacerdotem, & Sadoc scribam, & Phadaiam de Levitis, & iuxta eos Hanan filium Zachur, filium Mathania: quoniam fideles comprobati sunt, & ipsis credite sunt partes fratrum suorum.
- 14 * Memento mei Deus meus pro hoc, & ne deleas miserationes meas, quas feci in domo Dei mei, & in ceremoniis eius. * In diebus illis vidi in Iuda calcantes torcularia in subbitro, portantes aceruos, & onerantes super aunos vinum, & uuas, & ficus, & omne onus, & inferentes in Ierusalem die sabbati. Et contestatus sum ut in die qua uendere liceret, venderent. * Et Tyrii habitauerunt in Cea inferentes pisces, & omnia venalia: & vendebant in sabbatis filiis Iuda in Ierusalem:
- 17 * & obiurgauit optimates Iuda, & dixi eis: Quæ est hæc res mala, quam vos facitis, & profanatis diem Sabbati? Numquid non hæc fecerunt patres nostri, & adduxit Deus noster super nos omne malum hoc, & super ciuitatem hanc? Et vos additis iracundiam
- 19 super Israel violando Sabbatum. * Factum est autem, cum quiescissent portæ Ierusalem in die Sabbati, dixi: & clausuram ianuæ, & præcepi ut non aperirent eas usque post Sabbatum, ne de portis meis construi super portas ut nullus intraret onus in die Sabbati.
- 20 * Et manserunt negotiatores, et vendentes vniuersa venalia: totus Ierusalem femel et bis. * Et contestatus sum eos, & dixi eis: Quare manetis ex aduerso muri? si secundum hoc feceritis, manum mittam in vos. Itaque ex tempore illo non uenerunt in Sabbato. * Dixi quoque Levitis ut mundarentur, et uenirent ad custodiendas portas, et sanctificandam diem Sabbati: et pro hoc ergo memento mei Deus meus, et parce mihi secundum multitudinem miserationum tuarum. * Sed et in diebus illis uidi Iudeos ducentes uasros Azotidas, Ammonidas, et Moabitidas.
- 24 * Et filii eorum ex media parte loquebantur Azotice, et describant loqui Iudaice, et loquebantur iuxta linguam populi, et populi.
- 25 * Et obiurgauit eos, et maledixi. Et credidi eis uiros, et decalxauit eos, et adiuravi in Deo ut non darent filias suas filiis eorum, et non acciperent de filiabus eorum filijs suis, et simetipsis, dicens: Nunquid non in huiusmodi re peccauit Salomon rex Israel? et certe in gentibus multis non erat rex similis ei, et dilectus Deo suo erat, et posuit eum Deus regem super omnem Israel: & ipsum ergo duxerunt ad peccatum mulieres alienigenæ.
- 27 mulieres alienigenæ. * Numquid et nos inobedientes faciemus omne malum grande hoc ut ipeziuricemur in Deo nostro, et ducamus uxores peregrinas? * De filiis autem Ioiada filij Eliasib sacerdotis magni, gener erat Sanballat Horonites, quem fugauit a me. * Recordare domine Deus meus aduersum eos, qui possunt sacerdotium, iusque Sacerdotale, et Leviticum. * Igitur mundaui eos ab omnibus alienigenis, et constitui ordines Sacerdotum, et Levitarum, unumquemque in ministerio suo: et in oblatione lignorum in temporibus constitutis, et in primitiis: memento mei Deus meus in bonum. Amen.

13. Reg. 3
b. 713. Reg.
11. 2. 1

LIBER TOBIAE.

CAPVT PRIMVM.

14. Reg.
17. a. 3. &
18. b. 9.

13. Reg.
21. f. 18.

TObias ex tribu, & ciuitate Nephthali (quæ est in superioribus Galilee supra Naasson, post uiam, quæ ducit ad Occidentem, in sinistro habens ciuitatem Sephet) cum captus esset in diebus Salmanasar regis Assyriorum, in captiuitate tamen positus, uiam ueritatis non deseruit, ira ut omnia, quæ habere poterat, quotidie concaptiuis fratribus, qui erant ex eius genere, impertiret. Cumque esset iunior omnibus in tribu Nephthali, nihil tamē puerile gessit in opere. Denique cum uenit omnes ad vitulos ante, quos Ierobeam fecerat rex Israel, hic solus fugiebat consortia omnium. sed pergebat in Ierosalem ad templum domini, & ibi adorabat dominum Deum Israel, omnia primitiua sua, & decimas suas fideliter offerens, ita ut in tertio anno profectus, & adueniens ministraret omnem decimationem. Hæc & his similia secundum legem Dei puerulus obseruabat. Cum uero factus esset uir, accepit uxorem Annam de tribu sua, genuitque ex ea filium, nomen suum imponens ei, quem ab infantia timere Deum docuit, & abstinere ab omni peccato. Igstur, cum per captiuitatem deuenisset cum uxore sua, & filio in ciuitate Ninuien cum omni tribu sua, (cum omnes ederent ex cibis Gentilium) iste custodiuit

animam suam, & numquam contaminatus est in cæcis eorum. Et quoniam mater suam domini in toto corde suo, dedit illi Deum gratiam in conspectu Salmanasar regis, & dedit illi potestatem quocumque uellet ire, habens libertatem quæcumque facere uoluisset. Pergebat ergo ad omnes, qui erant in captiuitate, & monita salutis dabat eis. Cum autem uenisset in Reges ciuitatem Medorum, & ex his, quibus honoratus fuerat a rege, habuisset decem talenta argenti, & cum in multa turba generis sui Gabelum euentem uideret, qui erat ex tribu eius, sub chirographo dedit illi memoratum pondus argenti. Post multum uero temporis, mortuo Salmanasar, rege, cum regnaret Sennacherib filius eius pro eo, & filios Israel exosos habere in conspectu suo: Tobias, quotidie pergebat per omnem cognationem suam, & consolabatur eos, diuidebat unicuique, prout poterat, de facultatibus suis: & euascentes ab eaque nudisque uesimenta præbebat, & mortuos atque occisos sepulturam sollicitus exhibebat. Denique cum reuersus esset rex Sennacherib fugiens a Iudæa plagam, quam circa eum fecerat Deus, propter blasphemiam suam, & iratus multos occideret ex filiis Israel, Tobias sepeliebat corpora eorum. At ubi nunciatum est regi, iussit eum occidi, & tulit omnem substantiam eius. Tobias uero cum filio suo, & cum uxore fugiens, nudus latuit

quia

1. Eft. 37. 24 quia multi diligebant eum. * Post dies ve-
g. 38. ro quidragintaquinque occiderunt regem. fi
2. Mac. 8. 15 Iij ipſius, & reuerſus eſt Tobias in domum
c. 19. ſuam, omniſque facultas eius reſtituta eſt ei.
3. Par. 33. c. 21.

CAP. II.

1. P Oſthac vero, cum eſſet dies feſtus Domi-
A ni, & factum eſſet pragmatum bonum in
2 demp Tobias, * dixit iſſo ſuo: Vade, & ad-
duc aliquos de tribu niſſorum, timentes Deum,
3 & veſculentur nobiſcum. * Cumque abiſſet, re-
uerſus nuntiavit ei, vnum eſſe filij Iſrael iu-
gulatorum facere in platea. Statimque exiens
de accubitu ſuo, reſtituens prandium, ieu-
4 nus peruenit ad corpus: * tollensque illud
portante ad domum ſuam occulte, ut dum
5 ſol occubuſſet, caute ſepeliret eum. * Cum-
que occultuſſe corpus, mandauit panem
6 cum luſu & tremore, * memoratus illum ſer-
B uantem, quendamque Deumum per Ainos
propheta ait: Dies feſti velti conuertentur in
7 lamentationem & luctum. * Cum vero ſol
8 occubuſſet, abiſſe & ſepeliuit eum. * Ar-
guebant autem eum omnes proximi eius, dicen-
tes: Iam huius rei cauſa interdictuſque eſt, &
9 uix eſſagiuſque mortis imperium, & iterum ſe-
peliſ mortuos? * I Sed Tobias plus timentes
Deum, quam reges, prebuit ſuſcepta occiſo-
rum, & occubant in domo ſua, & medijs no-
10 ſtribus ſepeliebat ea. * Congigit autem qua-
dam die ſagittarius ſepulturam, ueniens in do-
mum ſuam, iſtaſſet iuxta parietem, & ob-
11 dormiſſet, * & ex nido lituſque dum dormien-
ti illi calida ſtercora inſiderent ſuper oculos
12 eius, ſiraxque creuit. * Hanc autem tentati-
onem ideo permittit Dominus, cauſare illi, ut
poſſetis daretur exemplum patientiæ eius,
13 ſicut & ſuſti Iob. * Nam eſt ab infantia ſua
C ſemper Deum timuerit, & mandata eius cuſ-
todierit, non eſt contriſtatus contra Deum,
14 quod plagi cæcitatis eueniret ei, * ſed immo-
bilis in Dei timore permaſſit, agens gratias
15 Deo omnibus diebus uite ſue. * Nam ſicut
beato Iob inſultabant reges, ita iſti parentes
& cognati eius iridebant uitam eius, ducen-
16 tes: Vbi eſt ſpes tua, pro qua eleceſtinaſ?
17 & ſepulturæ ſagittæ? * Tobias uero incre-
18 patus eſt, & ſoluit ita loqui: quoniam
ſibi ſagittarius inuſus, & ut ait illam expe-
ctamus, quam Deus daturus eſt his, qui ſide-
19 ſuam nunquam mutant ab eo. * Anna uero
duxit eis ibas ad opus texturæ quodidie,
& de labore manuum ſuarum uictum, quem
20 conſui poterat, deſerebat. * Vnde factum
eſt, ut hodie captiuum accipiens deſuper
21 domi: * Quis cum uocem balantis uis eius
audiſſet, dixit: I Videte, ne forte fortius
ſit, radice eorum ab omniſque ſuis, quia non ſicet
22 nobis aut edere ex furto ſi iniqui, aut contu-
3. Eſt. 37. 24 quia multi diligebant eum. * Post dies ve-
g. 38. ro quidragintaquinque occiderunt regem. fi
2. Mac. 8. 15 Iij ipſius, & reuerſus eſt Tobias in domum
c. 19. ſuam, omniſque facultas eius reſtituta eſt ei.
3. Par. 33. c. 21.

Maniſte de mana facta eſt ſpes tua, & elemp-
ſynæ tuæ modo apparuit. * Atque his, &
alijs huiusmodi uerbis exprobrabat ei.

CAP. III.

1. T Vnc Tobias ingemit, & cepit orare cum
2 hactenus, * dicens: Iulius es Domine,
A & omnia iuſtitia tua iuſta ſunt, & omnes ue-
3 tutes, miſericordia, & ueritas, & iudiciuſque. * Et
nunc Domine memores ſto mei, & ne uindi-
ctam ſumas de peccatis meis, neque remuni-
ſcaris delicta mea, uel parentum meorum.
4 * I Quoniam non obediuius præceptis tuis,
ideo traditi ſumus in direptionem, & capti-
uitatem, & mortem, & in ſabulam, & in im-
properium omnium nationum, in quibus di-
5 ſperdiſti nos. * Et nunc Domine magna iudi-
cia tua, quia non egimus ſecundum præ-
cepta tua, & non ambulauimus ſinceriter ſo-
6 ram te. * Et nunc Domine ſecundum uolun-
tatem tuam fac meum, & præcipe in pace
7 recipi ſpiritum meum: expediat enim mihi
mori magis quam uiuere. * Eadem itaque
die concepit ut Sara filia Raguelis in Rages
ciuitate Medorum, & ipſa audiret imprope-
8 rium ab una ex ancillis patris ſui, * quoniam
tradita fuerat ſeptem uiris, & demonioſo no-
mine Niniphar occiderat eos, mox ut in-
9 greſſi fuiſſent ad eam. * Ergo cum pro culpa
ſua inceptet puellam, reſpondit ei, dicens:
10 Amplius ex te non uideamus filium, aut fili-
ſuper terram, interſeciderit uirorem tuorum.
11 * Numquid & occidere me uis, ſicut iam oc-
cididi ſuper uiros? Ad hanc uocem perre-
xit in ſuperius cubiculum donus ſui, & tri-
bus diebus, & tribus noctibus non manduca-
12 uit, neque bibit: * ſed in oratione perſiſtens
cum lacrymis deprecatur Deum, ut ab iſto
13 improbio liberaret eam. * Factum eſt au-
tem die tertio, dum compleret orationem, be-
14 nedicens Dominum, * dixit: Benedicium eſt
C nomen tuum Deus patrum noſtrorum: qui
cum iratus fuiſtis, miſericordiam facies, & in
tempore tribulationis peccata dimittis his,
15 qui inuocant te. * Ad te Domine faciem meam
conuertere, ad te oculos meos dirigo. * Perio
Domine ut de uinculo improperi- ſuius ab-
ſolu ſum me, aut certe de ſuper terram ex-
16 pias me. * Te ſuis Domine, quia nunquam con-
cupiui uitam, & mundam ſeruiui animam
meam ab omni concupiſcentia. * Numquam
17 cum iudentibus meuiſi me: neque cum his
qui in leuitate ambulant, participem me præ-
18 bui. * Vnum autem dum tempore tuo, non eſt
libidine mea conſenſu ſuſcepit. * Etiam ego
19 indigna fui illis, aut illi ſuſtineant me non ſue-
runt digni, quia ſuſtineam uiro alij conſeruaſ-
20 ſi me. * Non eſt enim in hominis poteſtate con-
ſilium tuum. * Hoc autem pro certo habet
21 Dominus, quare colit, quod uita eius, ſi in pro-

Deut. 32. 13.

barione fueris, comitabitur: si autem in tribulatione fueris, liberabitur: & si in correptione fueris, ad misericordiam tuam venire licebit. * Non enim desistat in perditionibus nostris: quia post tempestatem, tranquillum facis: & post lachrymationem & fletum, exultationem infundis. * Si nomen tuum Deus Israel benedicimus in secula. * In illo tempore exaudivit sunt preces amborum in conspectu glorie summi Dei: & missus est Angelus Domini sanctus Raphael, ut curaret eos ambos, quorum uno tempore sunt orationes in conspectu Domini recitatae.

C A P. IIII.

Igitur cum Tobias praearet orationem suam exaudiri ut mori potuisset, vocavit ad se Tobiam filium suum, & dixit ei: Audi fili mi verba oris mei, & ea in corde tuo, quasi fundamentis construe. * Cum acceperit Deus animam meam, corpus meum sepeli: & honorem habebis mariti tui omnibus diebus vite eius: * memores enim esse debes, quae & quanta pericula passa sit propter te in ierusalem. * Cum autem & ipsa consumpleverit tempus vite suae, sepelias eam circa me. * Omnibus autem diebus vite tuae in mente habeto Deum: & caue ne aliquando peccato conseras, & praevertas praecepta Domini Dei nostri. * Ex substantia tua fac elemosynam: & noli auertere faciem tuam ab illo paupere: ita enim fiet ut neca te auertatur facies Domini. * Quo modo poteris, ita esto misericors. * Si nulum tibi fuerit abundanter tribus: si exiguum tibi fuerit, etiam exiguum libenter impendi stude. * Primum enim bonum tibi beneficiis in die necessitatis. * Quoniam elemosyna ab omni peccato, & a morte liberat, & non patietur animi ire in tenebras. * Fiducia magna erit coram summo Deo elemosyna omnibus facienti. * bus eam. * Attende tibi fili mi ab omni fornicatione, & praevertatorem tuam nunquam patiaris crimen scire. * Superbiam nunquam in tuo sensu, aut in tuo verbo dominari permittas: * in ipsa enim iustum sumptus, omnis perditio. * Quicumque tibi aliquid operatus fuerit, statim ei mercedem restitue, & merces mercenarii tui apud te omnino non remaneat. * Quod ab alio oderis fieri tibi, vide ne tu aliquando alteri facias. * Panem tuum cum esurientibus & egenis comede, & de vestimentis tuis nudos tego. * Panem rufi, & vinum tuum super sepulchrum iusti condidisti, & noli ex eo manducare, & bibere cum peccatoribus. * consilium semper a sapiente perquire. * Omni tempore benedic Deum: & pete ab eo, ut vias tuas dirigat, & omnia consilia tua in ipso permaneant. * Indico etiam tibi fili mi dedisse me decem

talenta argenti, dum adhuc infans es: sed, Gabelo, in Rages civitate Medorum, & chirographum eius apud me habeo: & ideo perquire quo modo ad eum pervenias, & recipias ab eo supra memoratum pondus argenti, & restituas ei chirographum suum. * Noli timere fili mi: pauperem quidem vitam gerimus, sed multa bona habemus: si timuerimus Deum, & reculerimus ab omni peccato, & fecerimus bene.

C A P. V.

Tunc respondit Tobias patri suo, & dixit: Omnia quaecumque praecepisti mihi faciam, pater. * Quo modo autem pecuniata hanc requiram? ignoro. ille me nescit, & ego eum ignoro: quod signum dabo ei? Sed neque viam, per quam pergatur illic, aliquando cognovi. * Tunc pater tuus respondit illi, & dixit: Chirographum quidem illius ponas me habeo: quod dum illi ostenderis, statim restituet. * Sed perge nunc, & inquire tibi aliquam fidem vram, qui eat tui salua mercede sua: ut, dum adhuc vivo, recipias eam. * Tunc egressus Tobias, invenit intuentem splendidum, stantem praecinctum, & quasi paratum ad ambulandum. * Et ignorans quod Angelus Dei esset, salutavit eum, & dixit: Unde te habemus bone iuvenis? * Accille respondit: Ex filijs Israel. Et Tobias dixit ei: Noli viam, quam ducit in regionem Medorum? * Cui respondit: Non: & omnia itinera eius frequenter ambulavi, & mansi apud Gabelum fratrem nostrum: qui mortuus est in Rages civitate Medorum, quae posita est in monte Echaranis. * Cui Tobias ait: Sui sine me obsecro, donec haec ipsa nunciem patri meo. * Tunc ingressus Tobias, indicavit universa haec patri suo. Super qua admiratus pater, rogavit ut introiret ad eum. * Ingressus itaque salutavit eum, & dixit: Gaudium tibi sit semper. * Et ait Tobias: Quale gaudium mihi erit, qui in tenebris sedeo, & lumen oculi non video? * Cui ait iuvenis: Forse? * Et ait Tobias: In proximo est ut a Deo curetur. Dixit itaque illi Tobias: Nihil poteris perducere filium meum ad Gabelum in Rages civitatem Medorum? & cum redieris, restitui tibi mercedem tuam. * Et dixit ei Angelus: Ego ducam, & reducam eum ad te. * Cui Tobias respondit: Rogo te, indica mihi, de qua domo, aut de qua tribu es tu? * Cui Raphael angelus dixit: Genus patris mercenarii, an ipsum mercenarium, qui cum filio tuo est? * Sed ne forte sollicitum te reddam, ego sum Azarias Ananiae magni filius. * Et Tobias respondit: Ex magno genere es tu. Sed peto ne irascaris quod vulerim cognoscere genus tuum.

10 Dixit autem illi Angelus: Ego sanum ducam, & sanum tibi reducam filium tuum.
 11 Respondens autem Tobias, ait: Bene a te, dilectis, & sit Deus in itinere vestro, & Angelus eius comitetur vobiscum. Tunc paratis omnibus, quæ erant in via portanda, fecit Tobias valedicere patri suo, & mater sue, & ambulantibus ambros simul. Cumque profecti essent, cepit mater eius flere, & dicere: Raculum fenestris nostræ tulisti, & transmissisti a nobis. Numquam fuisset ipsa pecunia, pro

qua misilli eum. Sufficiet autem nobis pauperas nostra, ut diuitias computaremus hoc, quod videbamus filium nostrum.
 26 Dixitque ei Tobias: Noli flere, saluus perueniet filius noster, & saluus reuertetur ad nos, & oculi tui videbunt illum. Credo enim quod Angelus Dei bonus comitetur ei, & bene disponat omnia, quæ circa eum geruntur, ita ut cum gaudio reuertatur ad nos.
 28 Ad hanc vocem cessavit mater eius flere, & tacuit.

C. A. P. V. I. D. 3. 1. 1. 1. 1.

3. 1. 1. 1. 1.

3. 1. 1. 1. 1.

3. 1. 1. 1. 1.

3. 1. 1. 1. 1.

3. 1. 1. 1. 1.

3. 1. 1. 1. 1.

3. 1. 1. 1. 1.

3. 1. 1. 1. 1.

3. 1. 1. 1. 1.

3. 1. 1. 1. 1.

3. 1. 1. 1. 1.

3. 1. 1. 1. 1.

3. 1. 1. 1. 1.

3. 1. 1. 1. 1.

3. 1. 1. 1. 1.

3. 1. 1. 1. 1.

3. 1. 1. 1. 1.

3. 1. 1. 1. 1.

3. 1. 1. 1. 1.

3. 1. 1. 1. 1.

3. 1. 1. 1. 1.

3. 1. 1. 1. 1.

3. 1. 1. 1. 1.

3. 1. 1. 1. 1.

3. 1. 1. 1. 1.

3. 1. 1. 1. 1.

3. 1. 1. 1. 1.

3. 1. 1. 1. 1.

3. 1. 1. 1. 1.

3. 1. 1. 1. 1.

3. 1. 1. 1. 1.

3. 1. 1. 1. 1.

3. 1. 1. 1. 1.

gendos oculos, in quibus fuerit albugo, & laborabuntur. Et dixit ei Tobias: Vbi us ut maneamus? Respondensque Angelus, ait: Est hic Raguel nomine, vir propinquus de eritauena, & hic habet filiam nomine Sarah, sed neque masculum, neque feminam ullam habet aliam præter eam. Tibi debetur omnis substantia eius, & oportet eam te accipere coniugem. Pere ergo eam a parentibus, & dabit tibi eam in uxorem. Tunc respondit Tobias, & dixit: Audio quia tradita est sepiem viris, & mortui sunt tres, & hoc accidit, quia demonium occidit illos. Timor ergo, ne forte & mihi hæc eveniant, & ego sim unicus parentibus meis, deponam mecum illos, ut Deum a se, & a sua mercede excludat, & suæ libidini ita vacent, sicut equus & mulus, quibus non est intellectus, habet potestatem demonium super eos. Tu autem cum accepseris eam, ingresses circumdans, per tres dies continens esto ab ea, & nihil aliud, nisi orationibus vacabis cum ea. Ipsa autem nocte, moans iecore piscis, fugabitur demonium. Secunda vero nocte in copulatione

sanctorum

12 sanctorum patriarcharum admitteris. * Ter-
 13 tia uero nocte, benedictiones consequens,
 14 ut filius ex uobis procreetur incoherens. *
 15 Transacta autem tertia nocte, accipies vir-
 16 ginem eam timore domini, amore filiorum
 17 maris quam libidine ductus, ut in semine
 18 Abraham benedictionem in filiis consequas.

CAP. VII.

1 Ingrossi sunt autem ad Raguel, & susce-
 2 pit eos Raguel cum gaudio. * Intuensq;
 3 Tobiam Raguel, dixit Anna uxori suae: Quid
 4 simile est inuenis iste consubrinus meo. * Et
 5 cum hoc dixisset, ait: Unde estis inueneris fra-
 6 tres nostri? At illi dixerunt: Ex tribu Nephe-
 7 thali sumus, ex captiuitate Ninive. * Dixit
 8 quoque illis Raguel: Nolite Tobiam fratrem
 9 meum? Qui dixerunt: Nonimus. * Cumque
 10 multa bona loqueretur de eo, dixit Angelus
 11 ad Raguel: Tobias, de quo interrogas, pu-
 12 ter istius est. * Et misit se Raguel, & cum la-
 13 crymis osculatus est eum, & plorans supra
 14 collum eius, dixit: Benedictio sit tibi fili-
 15 mi, quia boni & optimi viri filius es. * Et
 16 Anna uxor eius, & Sara ipsorum filia lacry-
 17 mata sunt. * Postquam autem locuti sunt,
 18 praecepit Raguel occidi arctreus, & porci
 19 conuiuium. Cumq; hortaretur eos discun-
 20 bere ad prandium, Tobias dixit: Hic est
 21 hodie non manducabo neque bibiam, nisi

22 prius petitionem meam exstiteris. & pro-
 23 mittas in hunc Saram filiam tuam. * Quo-
 24 antito uero Raguel, exauit, solens quod
 25 euenisset illis septem uisus, qui ingressi sunt
 26 ad eam, & timere & perire: forte & hunc si-
 27 militer contingeret. & cum uideret, & non
 28 daret petenti ullum responsum, dixit ei
 29 Angelus: Noli timere dare eam illi, quo-
 30 niam huc timentis Deum delictorum tuorum fi-
 31 dia tuae propter alios non potuit habere
 32 illam. * Tunc dixit Raguel: Non dubito
 33 quod Deus praestet & lacrimas meas in con-
 34 spectu suo adimere. * Et credo quoniam
 35 istud scitis uos uenisse ad me, ut ista con-
 36 gregetur degnationi, succedens legem Moy-
 37 sis, & nunc noli dubium gerere quod tibi co-
 38 tradam. * Et apprehendens dexteram filiae
 39 suae, dextra Tobiae tradidit, dicens: Deus
 40 Abraham, & Deus Isaac, & Deus Iacob, vo-
 41 buimus sit, & ipse contumax uos, impleatq;
 42 que benedictionem suam in uobis. * Et ac-
 43 cepta charta, fecerunt conscriptionem con-
 44 iugij. * Et post hac epistola sunt benedicen-
 45 tes Deum. * Vocauitque Raguel ad se An-
 46 nam uxorem suam, & praecepit ei ut prae-
 47 pararet alterum cubiculum. * Et introduxit
 48 illuc Saram filiam suam, & lacrymata est.
 49 Dixitque ei: Forti animo esto filia mea:
 50 Dominus exaltet tibi gaudium pro tercio
 51 quod perpeffa es.

[Num. 3
b.c

CAP. VIII.

1 Postquam uero conuenerunt, introduxe-
 2 runt iuuenem ad eam. * Recordatus
 3 itaque Tobias sermonem Angeli, protulit de
 4 cassidili suo partem iecoris, posuitque eam
 5 super carbones viuos. * Tunc Raphael An-

6 gelus apprehendit demonium, & reliquit
 7 illud in deserto superioris Aegypti. * Tunc
 8 hortatus est virginem Tobias, dixitque ei:
 9 Sara, exurge, & deprecemur Deum hodie, &
 10 eras, & secundum eras: quia his tribus no-
 11 tibus Deo iungimur: tertis autem transacta
 12 nocte, in nostro erimus coniugio. * Illi qui-
 13 pe sanctorum fumus, & non possumus ita co-

6 iungi sicut gentes, quæ ignorat Deum. * Sur-
gentes autem pariter, instanter orabant am-
7 bo simul, ut spiras daretur eis. * Dixitque
Tobias: Domine Deus patrum nostrorum,
henedicant te celi & terræ, mareq. & fontes,
& flumina & omnes creature tuæ, quæ in his
8 sunt. * I Te fecisti Adah de limo terre, do-
9 distiq. ei adiutorium Henam. * Et nunc Do-
mine tu scis, quia non luxuria causa accipio
sotorem meam coniugem, sed sola posterita-
tis dilectione, in qua benedicatur nomen tuum
in secula seculorum. * Dixit quoque Sara:
10 Misere nobis Domine, misere nobis, &
consensum ambo pariter faci. * Et factum
est circa pullos ætatis, accessit ei in fine Ra-
11 guel serus suus, & abierunt cum eo pariter
ut fodrent sepulchrum. * Dicebat enim: Ne
12 forte simili modo eumerit ei, quæ & ceteris
illis septem viris, qui sunt ingressi ad eam.
13 Cumq. parassent fossam, reversus Raguel ad
14 uxorem suam, dixit ei: * Mitte unam ex an-
cillis tuis, & videat si mortuus est, ut sepeli-
15 eum antequam illucescat dies. * At illa misit
unam ex ancillis suis. Quæ ingressa cubiculum,
16 reperit eos saluos & incohumes, secum pari-
ter dormientes. * Et reversa, nunciavit bonum
nuncium: & benedixit Dominum, Raguel
17 videlicet & Anna vxor eius, & dixerunt Be-
nedicimus te Domine Deus Israel, quia non
18 contigit quemadmodum petabamus. * Fe-
cisti enim nobiscum misericordiam tuam, &
exclusisti a nobis inimicum persequentem
19 nos. * Misimus autem duobus ancillis. Fac
Deos Domine plenius benedicere te: & sacri-
ficium tibi laudis tuæ & suæ sanitatis offer-
re, ut cognoscas vniuersitas gentium, quia tu
20 es Deus solus in vniuersa terra. * Statimque
præcepit seruis suis Raguel, ut repleant fos-
sam, quam fecerant priusquam illucesceret.
21 Vxor autem suæ dixit ut instrueret conuiuium,
& prepararet omnia, quæ in cibos erant iter
22 agentibus necessaria. * Duas quoque pingues
vacas, & quatuor arietes occidit, & pa-
23 rari epulas omnibus vicinis suis, cunctisque
amicis. * Et adiunxit Raguel Tobiam, ut
24 duas hebdomadas moraretur apud se. * De
omnibus autem, quæ possidebat Raguel, di-
midiam partem dedit Tobie. & fecit scriptu-
ram, ut pars dimidia, quæ supererat post obi-
tum eorum, Tobie dominio deueniret.

C A P. IX.

1 Tunc vocauit Tobias Angelum ad se, quæ
quidam hominem existimabat, dixitque
ei: Azaria frater, peto, ut aulcas verba
2 meas. * Si recipis, tradam tibi seruum, nõ
ero condignus, providentiæ tuæ. * Tamen ob-
secro te ut assumes tibi animalia siue serui-
3 tia, & vadas ad Gabelum in Rages ciuitatem
Medorum: & idasque ei chirographum suum,

& recipias ab eo pecuniam, & roges eum ve-
4 nire ad nuptias meas. * Scis enim ipse quo-
B nam numeras pater meus dies: & si tarda-
vero una die plus, contristatur anima eius. *
5 * Et certe vides quomodo adiunxit me Ra-
guel, cuius adiuramentum spernere nõ pos-
6 sum. * Tunc Raphael assumens quatuor ex
seruis Raguelis, & duos camelos, in Rages ci-
uitatem Medorum perrexit: & inueniens Ga-
belum, reddidit ei chirographum suum, &
7 recepit ab eo omnem pecuniam. * Indica-
C uique ei de Tobie filio Tobie, omnia quæ
gesta sunt: fecitque eum secum venire ad nu-
8 ptias. * Cumq. ingressus esset domum Ra-
guelis, inuenit Tobiam discumbentem: & ex-
9 liens, solati sunt se invicem: & fleuit Gabe-
lus, benedixitque Deo. * & dixit. Benedicat te
Deus Israel, quia filius es optimi viri, & iusti
& timens Deum, & elemosinas faciens: *
10 * & dicatur benedictio super uxorem tuam,
& super parentes vestros: * & videatis filios
11 vestros, & filios filiorum vestrorum, usque
in tertiam & quartam generationem: & sit
semen vestrum benedictum a Deo Israel, qui
12 regnat in secula seculorum. * Cumq. omnes
dixissent, Amen, accesserunt ad conuiuium:
13 sed & cum timore. Domini nuptiarum con-
uiuium exercebant.

C A P. X.

1 C Vm vero moras faceret Tobias, causa mu-
A priarum, solicius erat pater eius To-
blas dicere: Puras quare moratur filius meus,
2 aut quare detentus est ibi? * Putauit Gabe-
lus mortuus esse, & nemo rediret illi pecunia.
3 * Cæpit autem contristari nimis ipse & An-
na vxor eius cum eo: & cæperunt arabo si-
mul flere: eo quod ille statuto minime reuer-
4 teretur filius eorum ad eos. * Flebat igitur ma-
ter eius itremediabilibus lacrymis, atque dice-
bat: Heu heu me filium, ut quid te misimus
peregrinari, dum oculorum nostrorum baculum
5 & senectutis nostræ solatiū vitæ nostræ, spem po-
steritatis nostræ? * Anna simul in te vno ha-
6 beutes, te non debuimus dimittere a nobis:
7 * Cui dicebat Tobias: Tace, & noli turbari, sa-
nus est filius noster: satis fidelis est vir ille, cum
quo misimus eum. * Illa autem nullo modo co-
solari poterat, sed quotidie exiliens circūspi-
ciebat, & circuibat vias omnes, per quas spes
remeandi videbatur, ut procul videret eum,
8 si fieri posset, venientem. * At vero Raguel
C dicebat ad generum suum: Mane hic, & e-
go mirram nuncium salutis de te ad Tobiam
9 patrem tuum. * Cui Tobias ait: Ego noui
quia pater meus & mater mea modo dies
computant, & cruciatur spiritus eorum in
10 ipsis. * Cumque verbis multis rogaret Ra-
guel Tobiam, & ille eum nulla ratione uellet au-
dire, tradidit ei Saram, & dimidiam partem

omnis substantie suæ in pueris, in puellis, in pecu-
culibus, in camelis, & in vaccis, & in pecunia multa: & saluum atque gaudenti
dimissio omnium, & dicens: Angelus Domini
sanctus spiritus itinere vestro, perducaturque
vos incolumem, & inueniant omnia re: &
circa parentes vestros, & videant oculi mei

filios vestros priusquam moriar. * Et ap-
prehendentes parentes filiam suam, oscula-
sunt eam, & dimiserunt ire: * moventes ear-
um soceros, diligere maritum, regere
familiam, gubernare domum, & seipsam re-
prehensibilem exhibere.

C A P. XI.

Cumque reuertetur, & peruenit ad
Charan, quæ est in medio itinere con-
tra Ninive, vendidit diebus. * Dixitque An-
gelus Tobia fratri, sis quemadmodum re-
liquisti patrem tuum? * Si placet, itaque ti-
bi, præcedimus, & semo gradu sequamur pater
nostrum familiam, simul cum coniuge tua, &
cum animalibus. * Cumque hoc placuisset
ut irent, dixit Raphael ad Tobiam: Tolle te-
cum ex felle piscis, erit enim necessarium.
Tulit itaque Tobias ex felle illo, & abiit. Si-
autem advenit sedelæ, fecit sibi hanc mensam, &
super illa mensam, vidit se sperare pacem de
longinquo. * Et cum ex eodem loco inspec-
taretur adventum eius, vidit e longe, & illico
agnovit venientem filium suum: curvensque
nunciavit viro suo, dicens: Ecce venit fi-
lius tuus. * Dixitque Raphael ad Tobiam:
At ubi introieris domum tuam, statim ad-
ra Dominum Deum tuum, & gratias agens
ei, accede ad patrem tuum, & osculare eum:
Statimque hini super oculos eius ex felle
isto piscis, quod portas tecum, scias enim
quoniam mox aperientur oculi tui, & vide-
bit pater tuus lumen calli, & in aspectu tuo
gaudebit. * Tunc præcurrit canis, qui si-
mul fuerat in via: & quasi nuncius adveniens,

blandimento seæ cauda gaudebat. * Et con-
surgens cecidit pater eius, & cepit osculans
pedibus currere: & data manu puero, occur-
sus est cum cum uxore sua, & exierunt am-
bo flere pro gaudio. * Cumque adorassent
Deum, & gratias egissent, confederunt. * Tunc
lumen Tobias de felle piscis, linitur oculis
patris sui. * Et sustinuit quasi dimidium se-
re horum: & cepit alligari ex oculis eius,
quasi ierophana omni egressi. * quam appre-
hendent Tobias traxit oculis eius, statim
quæ sem receptit. * Et glorificabant Deum.
Osculantes videlicet, & uxor eius, & omnes qui se-
dabant ei. * Dicebatque Tobias: Benedico te dñe
Deus Israel, quia tu castigasti me, & tu solus
salvasti me: & ecce ego video Tobiam filium meum.
* Ingredesset etiam post septem dies Sara
uxor filij eius, & omnis familia sana, & pec-
cora, & camelis, & pecunia multa viris:
sed & illa pecunia, quam receperat a Caba-
lo. * & narravit parentibus suis omnia be-
neficia Dei, quæ fecisset circa eum per homi-
nem, qui cum duxerat. * Veneruntque A-
chior & Nabath consobrini Tobie, gauden-
tes ad Tobiam, & congratulantes ei de om-
nibus bonis, quæ circa illum ostenderat Deus.
* Et per septem dies epulantes, omnes cum
gaudio magno gausi sunt.

Tunc vocavit ad se Tobias: filium suum,
dixitque ei: Quid possumus dare viro isti
suo? cui venis secum? * Respondens To-
bias, dixit patri suo: Pater, quam mercedem
dabimus ei? * aut quid dignum potente esse
bona? scis quid? * Me domus & reditus fami-
liæ, & Gabelo ipse recepit, uxorem ipse
se me habere fecit, & demonum ab eâ ipse
compelluit, gaudium parentibus eius fecit,
meipsum a deuoratione piscis eripuit, te qui
me videre fecit lumen calis, & bonus omni-
bus: peti eum repleti sumus. Quid illi adhuc po-
terimus dignum dare? * Sed peto te pater
mi, ut roges eum, & forte dignabitur melio-
rem. * Et vocatus eum, parat scilicet, &
filius, tulerunt eum in partem: & rogare ce-
perunt ut dignaretur diuinitatem patrem om-
nium, quæ attulerant, acceptâ habere. * Tunc
dixit eis occulte: Benedicite Deum calis, &
coram omnibus viventibus confitemini ei,
quia fecit vobiscum misericordiam suam.
* Et cum sacramentum regis abscondere bo-
num esset: opera autem Dei reuelare & con-
fiteri honorificum est. * Bona est oratio com-
muni, & elemosina magis: quam thesau-
ri recondere: * quoniam elemosina a
morte liberat, & ipsa est, quæ purgat pecca-
ta, & facit inuenire misericordiam & vitam
æternam. * Qui autem faciunt peccatum, &
iniquitatem, hostes sunt animæ suæ. * Mani-
festo ergo vobis veritatem, & non abscondi-
tis vobis occultum sermonem. * Quando uir-
tas cum lacrymis, & sepeliebas mortuos, &
describebas parandium tuum, & mortuos
abscondebas per diem in domo tua, & nocte
sepeliebas eos, ego opus orationem tuam
domino. * Et quia acceptus eras Deo, ne-
cesse fuit ut conuersio prolongaretur. * Et nunc
misit me Dominus ut curares te, & Saran
uxorem filij tui, a demonum liberatione. Ego
enim sum Raphael Angelus, uir ex septem,
qui assumas ante Dominum. * Cumque hæc
audivissent, exubati sunt, & transientes recele-
runt super terram in faciem suam. * Dixit
quoque eis Angelus: Pax vobis, nolite timere. * Ete-
nim cum essem vobiscum, per uoluntatem Dei
eram: ipsum benedicite, & cantate illi. * Vi-
debar quidem vobiscum manducare, & bibe-
re: sed ego cibo inuisibili, & potui quæ ab ho-
minibus uideri non possunt. * Tempus est
ergo ut conuertar ad eum qui me misit: vos autem
benedicite Deum, & narrate omnia mira-
bila eius. * Et cum hæc dixisset, ab eis disce-
dit: & altera cum uisere non po-
tuerunt. * Tunc prostrati per horas tres in fa-
cie nati, benedixerunt Deo: & exurgentes nar-
rauerunt omnia mirabilia eius.

A Petrus ad regem Tobias senior confatur,
benedicite Dominum, & dicit ad regem
Dominum, & in omnia secula
regnum eius: * Quoniam te angelus, &
salus: deducens ad introitus, & reducere: de non
est quiescitur manum tuam: * Confitemini
Domino filij Israel, & in conspectu gentium
laudate eum: * Quoniam ideo dispersit nos
inter gentes, quia ignorantes eum, ut vos ex-
retis mirabilia eius, & faciat scire eos, qui
non est alius Icyus omnipotens, prater eum.
Ipe castigavit nos propter iniquitates nos-
tras: & ipse saluabit nos propter misericor-
diam suam. * Aspicite ergo, quia fecit nobis
cum, & cum timore & tremore confite-
mini illi: regemque seculorum exaltate, & peti-
bunt illis: Ego autem in terra captivitatis mee
confitebor illi quoniam ostendit maiestatem
suam in gentem peccatricem. * Convertimini
itaque peccatores, & facite iustitiam cor-
am Deo, credentes quod faciat vobiscum
misericordiam suam. Ego autem, & ani-
ma mea in eo letabimur. * Benedicite Do-
minum omnes creaturæ eius: agite illis laus, &
confitemini illi. * Ierusalem ciuitas Dei,
castigauit te Dominus in operibus manuum
tuarum. * Confiteere Domino in bonis tuis,
& benedic Deum, seculorum ut reedificet in
te tabernaculum suum, & repositet ad te om-
nes captiuos, & gaudeas in omnia secula se-
culorum. * Lucis splendens fulgebis: & om-
nes fines terra adorabunt te. * Nationes
exultabunt, & ad te conuertentur: & omnes de-
serunt, adorabunt in te Dominum, & in se-
culum in sanctificationem habebunt. * No-
men enim magnum inuocabunt in te.
* Meditabuntur qui contempserunt te, &
reuerentur erunt omnes qui in te conuer-
tunt te: benedicite qui erunt qui in te con-
uertunt te. * Tu autem letaberis in filiis tuis,
De quoniam omnes benedicentem te congrega-
buntur ad Dominum. * Etiam omnes qui
dehinc erunt, & qui gaudent super pacem tua.
* Anima mea benedicat Dominum, quoniam
liberasti Ierusalem ciuitatem suam, & con-
fiteere tribulationibus tuis, Dominus Deus no-
stus. * Excipite etiam in terram reliqua seminis
mei ad iudicandam flagrantem Ierusalem.
* & Portæ Ierusalem ex sapphro & smarag-
do edificabuntur: & ex lapide pretioso
omnis ciuitas murorum eius. * Ex la-
pide candido & mundo omnes plateæ eius
seruentur: & per vias pacis alleluia canta-
bunt. * Benedixit Dominus, qui exalta-
uit super eum, & sit regnum eius in secula seculorum
super eum. Amen.

Deu. 31:
f. 39.
a. Reg. 1 a
6.
Sap. 16.2.
11.

116-601

1 Apr. 18
K. 18.

CAP. XIII.

ET consummati sunt sermones Tobie. Postquam illuminatus est Tobias, vixit annus quadraginta duos, & vidit filios nepotum suorum. * Completis itaque annis centum duobus, sepulchrum est, hoc est in Nidue. * Quinquaginta namque & sex annorum lumen, oculorum amissum, sexagennarius vero recepit. * Reliquum vero vite sue in gaudio fuit, & cum bono profectu timore Dei perrexit in pace. * In hora autem mortis sue vocavit ad se Tobiam filium suum, & septem iuvenes filios eius nepotes suos, dixitque eis: * Prope erit interitus Niniæ, non enim excidit verbum Domini. * & fratres nostri, qui dispersi sunt a terra Israel, revertentur ad eam. * Omnis autem deserta terra eius replebitur, & agros Domini in ea incolis est, terram reuerentibus. * & non vertentur omnes timentes Dominum, iniqui quoque gentes idola sua, & erubescunt in ea, & inhabitabunt in ea, & auctore in ea omnes reges terre, ad regem Israel. * Audite ergo filij mei, & tatem ve-

strabo: * Scilicet Dominum in veritate, & inquit, & in veritate que placita sunt illi. * & hinc vestris mandate ut faciant iustitiam. * & elegerunt synas, ut timorem eius Dei, & benedicant eum in omni tempore in veritate, & in hora vite sue. * Nam ergo filij audite me, & nolite manere hic: sed quacunque sit sepulchris matrem vestram circa me in vno sepulchro, & eo dirigite presens vestros. * ut exeat hic. * video enim quia iniquitas dicitur credidit. * Factum est autem post obitum matris sue, Tobias abiisse ad Niniem cum vxore sua, & filijs, & filiorum filijs, & reuersus est ad soceros suos. * inuenitque eos in conuictis in fine ante domum: & curram eorum pessus, & ipse clausit portas eorum: & omnes hereditatem domus Raguelis ipse percipit, & viditque quantum generacionem, filios filiorum suorum. * Et conplectis amnis penam iustitiam in timore Domini cum gaudio sepelisset eum. * Omnis autem cognatio eius, & omnis generatio eius in bona vita, & in sancta conuersatione permansit, ita ut accepti essent tam Deo, quam hominibus, & omnibus habitantibus in terra.

LIBER IV DITH.

CAPVT PRIMVM.

ARohaxad itaque, rex Medorum, subingauit multas gentes imperio suo, & ipse edificauit ciuitatem potentissimam, quam appellauit Ecbatani, ex lapidibus quadratis & sedis: fecit muros eius in latitudinem cubitorum septuaginta, & in altitudinem cubitorum triginta, turres vero eius posuit in altitudinem cubitorum centum. * Per quadringentos annos latius & trumque vicibus fuit pedum spatio tendebatur, posuitque portas eius in altitudinem turris, & gloriabatur quilibet in potentis exercitus sui. * Anno igitur duodecimo regni sui Nabuchodonosor rex Assyriorum, qui regnabat in Ninive ciuitate magna, pugnavit contra Aphecum, & obtinuit eum. * In campo magno, qui appellatur Ragau, circa Euphratem, & Tigris, & Isadason in campo herosch regis Elcorum. * Tunc exaltatum est regnum Nabuchodonosor, & cor eius eleuatum est, & misit ad omnes, qui habitabant in Cilicia, & Damasco, & Li-

bano, & ad gentes que sunt in Carmelo, & Cedar, & inhabitantes Galilaeam in camptis magno & Idreton, & ad omnes qui erant in Damaria, & trans flumen Iordanem usque ad Ierusalem, & omnem terram Iesse que usque perueniatur ad terminos Aethiopia. * Ad hos omnes misit nuncios Nabuchodonosor rex Assyriorum: * qui omnes vno animo contraxerunt, & remiserunt eos vacuos, & sine honore abiecerunt. * Tunc indignatus Nabuchodonosor rex aduersus omnem terram illam, iurauit per thronum & uxorem suam quod desolaret se de omnibus regionibus his.

CAP. II.

ANno tertio decimo Nabuchodonosor regis, vigesima & secunda die mensis primifacium est verbum in domo Nabuchodonosor regis Assyriorum ut defenderet se. * Vocauitque omnes maiores natu, omnesque duces, & bellatores suos, & habuit cum eis mysterium consilij sui: * dixitque cogitationem suam in eo esse, ut omnem terram

4 * Et super hoc erat Eliasib sacerdos, qui fuerat prepositus in gazophylacio domus Dei nostri, & proximus Tobie. * Fecit ergo sibi gazophylacium grande, & ibi erant ante eum reponentes munera, & thus, & uasa, & decimam frumenti, vini, & olei, partes Leuitarum, & cantorum, & ianitorum, & primitias facer dotales. * In omnibus autem his non fuit in Ierusalem, quia a quo trigesimo secundo Artaxerxis regis Babylonis veni ad regem, & in fine dierum rogavi regem. * Et veni in Ierusalem, & intellexi malum, quod fecerat Eliasib Tobie ut faceret ei thesaurum in uestibulo domus Dei. * Et malum mihi visum est B valde. Et proeci uasa domus Tobie foras de gazophylacio: * praecepitque & emundauerunt gazophylacia: & realli ibi uasa domus Dei, sacrificium, & thus. * Et cognoui quod partes Leuitarum non fuissent datae: & fugisset unusquisque in regionem suam de Leuitis, & cantoribus, & de his, qui ministrabant: * & egi causam aduersus magistratus, & dixi: Quare dereliquimus domum Dei? Et congregaui eos, & feci stare in stationibus suis. * Et omnis Iuda apportabat decimam frumenti, vini, & olei in horrea. * Et constituimus super horrea Selemiam Sacerdotem, & Sadoc scribam, & Phadaiam de Leuitis, & iuxta eos Hanan filium Zachur, filium Mathania: quoniam fideles comprobati sunt, & ipsi credite sunt partes fratrum suorum. * Memento mei Deus meus pro hoc, & ne deleas miserationes meas, quas feci in domo Dei mei, & in ceremoniis eius. * In diebus illis vidi in Iuda calcantes torcularia in sabbato, portantes acervos, & operantes super agnos vinum, & uvas, & ficus, & omne opus, & inferentes in Ierusalem die sabbati. Et contestatus sum ut in die qua vendere liceret, venderent. * Et Tyrij habitauerunt in ea inferentes pisces, & omnia venalia: & vendebant in sabbatis filii Iuda in Ierusalem: * & obiurgavi optimates Iuda, & dixi eis: Quae est haec res mala, quam vos facitis, & profanatis diem Sabbati? Numquid non haec fecerunt patres nostri, & adduxit Deus nos super nos omne malum hoc, & super ciuitatem hanc? Et vos additis iracundiam

19 super Israel violando Sabbatum. * Factum est autem, cum quieuisset portae Ierusalem in die Sabbati, dixi: & clauerunt ianuas, & praecepi ut non aperirent eas usque post Sabbatum: et de portis meis constitui super portas ut nullus intraret opus in die Sabbati. * Et manifestum negotiatores, et vendentes viueria venalia Ioris Ierusalem semel et bis. * Et contestatus sum eos, et dixi eis: Quare manetis et aduerso iuri? si secundo hoc feceritis, manum meam mittam in vos. Itaque ex tempore illo non uenerunt in Sabbato. Dixi quoque Leuitis ut mundarentur, et uenirent ad custodiendas portas, et sanctificandam diem Sabbati: et pro hoc ergo memento mei Deus meus: et parce mihi scindendum multitudine mea miseracionum tuarum. * Sed et in diebus illis uidi Iudeos ducentes viros Azotidas, Ammonitidas, et Moabitidas. * Et filii eorum ex media parte loquebantur Azoice, et nesciebant loqui Iudaice, et loquebantur iuxta linguam populi, et populi. * Et obiurgavi eos, et maledixi. Et cecidi ex eis uiros, et decalxavi eos, et adiuravi in Deo ut non darent filias suas filiis eorum, et non acciperent de filiabus eorum: filijs suis, et sibimetipsis, dicens: * Nunquid non in huiusmodi re peccauit Salomon rex Israel? et certe in gentibus multis non erat rex similis ei, et dilectus Deo suo erat, et posuit eum Deus regem super omnem Israel: & ipsum ergo duxerunt ad peccatum mulieres alienigenae. * Numquid et nos inobedientes faciemus omne malum grande hoc ut prauaricemur in Deo uostro, et ducamus uxores peregrinas? * De filiis autem Ioiada filij Eliasib sacerdotis magni, gener erat Sanaballar, Horonites, quem fugauimus. * Recordare domine Deus meus aduersum eos, qui polluntur sacerdotium, iusque Sacerdotale, et Leuiticum. * Igitur mundauimus eos ab omnibus alienigenis: et constitui ordines Sacerdotum, et Leuitarum, unumquemque in ministerio suo: et in oblatione lignorum in temporibus constitutis, et in primitiis: memento mei Deus meus in bonum. Amen.

13. Reg. 3
b. 713. Reg.
11. 21

LIBER TOBIAE.

CAPVT PRIMVM.

Tobias ex tribu, & ciuitate Nephthali (quæ est in superioribus Galilee supra Naasson, post uiam, quæ ducit ad Occidentem, in sinistro habens ciuitatem Sephet) cum captus esset sex diebus Salmanasar regis Assyriorum, in captiuitate tamen positus, viam veritatis non deseruit, ita ut omnia, quæ habere poterat, quotidie concaptiuis strattibus, qui erant ex eius genere, impertiret. Cumque esset iunior omnibus in tribu Nephthali, nihil tamen puerile gessit in opere. Denique cum irent omnes ad vitulos aureos, quos Ierobeam fecerat rex Israel, hic solus fugiebat contraria omnium, sed pergebat in Ierusalem ad templum domini, & ibi adorabat dominum Deum Israel, omnia primitiua sua, & decimas suas fideliter offerens, ita ut in tertio anno proselytis, & aduenis ministraret omnem decimationem. Hæc & his similia secundum legem Dei puerulus obseruabat. Cum vero factus esset vir, accepit uxorem Annam de tribu sua, genuitque ex ea filium, nomen suum imponens ei, quem ab infantia timere Deum docuit, & abstinere ab omni peccato. Igitur cum per captiuitatem deuenisset cum uxore sua, & filio in ciuitatem Niniuem cum omni tribu sua, cum omnes ederent ex cibis Gentilium, iste custodiuit

animam suam, & nunquam contaminatus est in esca eorum. Et quoniam memoretur filii domini in toto corde suo, dedit illi Deus gratiam in conspectu Salmanasar regis, & dedit illi potestatem quocumque vellet ire, habens libertatem quæcumque facere uolisset. Pergebat ergo ad omnes, qui erant in captiuitate, & monita salutis dabat eis. Cum autem venisset in Rages ciuitatem Medorum, & ex his, quibus honoratus fuerat a rege, habuisset decem talenta argenti, cum in multa turba generis sui Gabelum egentem uidisset, qui erat ex tribu eius, sub chirographo dedit illi memoratum pondus argenti. Post multum vero temporis, mortuo Salmanasar, regem, cum uignaret Sennacherib filius eius pro eo, & filios Israel exosos haberet in conspectu suo: Tobias, quotidie pergebat per omnem cognitionem suam, & consolabatur eos, diuidebat unicuique, prout poterat, de facultatibus suis: esurientes aliebat, nudisque vestimenta præbebat, & mortuos aequi, occisis sepulchra sollicitus exhibebat. Denique cum reuersus esset rex Sennacherib fugiens a Iudæa plagam, quam circum fecerat Deus propter blasphemiam suam, & iratus multos occideret ex filiis Israel, Tobias sepeliebat corpora eorum. At ubi nunciatum est regi, iussit eum occidi, & tulit omnem substantiam eius. Tobias vero cum filio suo, & cum uxore fugiens, nudus latuit

quia

1. Efa. 37. 24 quia multi diligebant eum. * 1. Post dies ve-
 2. 38. ro quadragintaque die occiderunt regem fi-
 3. 2. Mac. 8. 25 lium ipsum, & reuersus est Tobias in domum
 4. 19. suam, omnisque facultas eius restituta est ei.

CAP. II.

1. **P**ost hac vero, cum esset dies festus Domi-
 2. **A**ni, & factum esset praprium bonum in
 3. deum Tobie, * dixit filio suo; Vade, & ad-
 4. duce aliquos de tribu nostra, timentes Deum,
 5. & ve epularentur nobiscum. * Cumque abiisset, re-
 6. uersus nunciavit ei, vnum ex filiis Israel iu-
 7. gulum in facere in platea. Statimque ciliens
 8. de accubitu suo, relinquens prandium, ieru-
 9. nus peruenit ad corpus: * tollensque illud
 10. portauit ad domum suam: & cecule, ut dum
 11. sol occubasset, caue sepeliret eum. * Cum-
 12. que occubisset corpus, mandauit panem
 13. cum iusu & tremore: * memorans illum ser-
 14. uum suum, quem dixerat Dominus per Amos
 15. propheta: Dies festi vestri conuertentur in
 16. lamentationem & luctum. * Cum vero sol
 17. occubisset, abiit & sepeliuit eum. * Argue-
 18. bant autem eum omnes proximi eius, dicen-
 19. tes: Iam huius rei causa interdicta iustis es, &
 20. uix effugisti mortis imperium, & iterum se-
 21. pelis mortuos? * 1. Sed Tobias plus timent
 22. Deum, quam reges & principes potentium
 23. eorum, & occubebat in domo sua, & medijs no-
 24. stris sepeliebat eum. * Contigit autem aqua-
 25. dam die fatigatus a sepultura, ueniens in do-
 26. mum suam, iacisset iuxta parietem, & ob-
 27. dormisset. * & ex pido inuadit eum dormien-
 28. ti illi calida stercore inhiadens super oculos
 29. eius, sicut que exens. * Hanc autem tentatio-
 30. nem ideo permittit Dominus euenire illi, ut
 31. posteris daretur exemplum patientie eius,
 32. sicut & facti Iob. * Nam est ab infantia sua
 33. semper Deum timuerit, & mandata eius cus-
 34. todierit, non est contristatus contra Deum,
 35. quod plaga caritatis eueniret ei, * sed immo-
 36. bilis in Dei timore permansit, agens gratias
 37. Deo omnibus diebus uite sue. * Nam sicut
 38. beato Iob insultabant reges, ita isti parentes
 39. & cognati eius irridebant uitam eius, dicen-
 40. tes: * Vbi est spes tua, pro qua elemosinas
 41. & sepulturas faciebas? * Tobias uero incre-
 42. ditus eos, & ait: Nolite ita loqui: * quoniam
 43. filij sanctorum in nos, & in animam illam ex-
 44. spectamus, quam Deus daturus est his, qui fide
 45. suam nunquam mutant ab eo. * Anna uero
 46. dixit eis: Ite ad opus vestrum quouidie,
 47. & de labore manuum suarum usum, quem
 48. consueui poterat, desinere. * Vnde factum
 49. est, ut hodie capream accipiens detulisset
 50. domi: * Cuius cum uicem balantis niger
 51. andi fecisset: * Vide, ne forte furuius
 52. sis, radice erga dominum tuum, quia non iacet
 53. nobis aut elere ex furto aliquid, aut contra-
 54. re. * 1. Ad hac uox eius irata respondit:

Manife de uana facta est spes tua, & elemo-
 2. synx tua modo aspauit. * Atque his, &
 3. alijs hautescendi uerbis exprobat di-

CAP. III.

1. **T**unc Tobias ingemuit, & coepit orare cu-
 2. lacrymis, * dicens: Iulius es Domine,
 3. & omnia iudicia tua iusta sunt, & omnes uir-
 4. tutes, misericordia, & ueritas, & iudicium. * Et
 5. nunc Domine memor esto mei, & ne uindi-
 6. ctam sumas de peccatis meis, neque remini-
 7. scaris delicta mea, uel parentum meorum.
 8. * 1. Quoniam non obediuius precepta tuis,
 9. ideo traditi sumus in direptionem, & capti-
 10. uitatem, & mortem, & in fabulam, & in im-
 11. proprium omnibus nationibus, in quibus di-
 12. sperdisti nos. * Et nunc Domine magna iu-
 13. dicia tua, quia non egimus secundum pre-
 14. cepta tua, & non ambulauimus synceiter &
 15. ram te. * Et nunc Domine secundum uolun-
 16. tatem tuam fac meum, & precipue in pace
 17. recipi spiritum meum: & expedire mihi
 18. mori magis quam uiuere. * Eadem itaque
 19. die contigit ut Sara filia Raguelis in Rages
 20. ciuitate Medorum, & ipsa audiret impro-
 21. prium ab una ex ancillis patris sui, * quoniam
 22. tradita fuerat septem uiris, & demonio no-
 23. mine Asinihu occiderat eos, mox ut in-
 24. greffi fuissent ad eam. * Ergo cum pro culpa
 25. sua increparet puellam, respondit ei, dicens:
 26. Amplius ex te non uideamus filium aut filiam
 27. super terram, interfecerit uirorum tuorum.
 28. * Numquid & occidite me uis, sicut iam oc-
 29. cidisti septem uiros? Ad hanc uocem perre-
 30. xit in sepius cubiculum domus sue: & tri-
 31. bus diebus, & tribus noctibus non manduca-
 32. uit, neque bibit: * sed in oratione persistens
 33. cum lacrymis deprecatur Deum, ut ab isto
 34. impropio liberaret eam. * Factum est au-
 35. tem die tertio, dum compleret orationem, be-
 36. nedicens Dominum, * dixit: Benedictum est
 37. nomen tuum Deus patrum nostrorum: qui
 38. cum iratus fuisset, misericordiam facies, & in
 39. tempore tribulationis peccata dimittis his,
 40. qui inuocant te. * Ad te Domine faciem meam
 41. conuerto, ad te oculos meos dirigo. * Petro
 42. Domine ut de uinculo improperij tuus ab-
 43. soluas me, aut certe desuper terram eripias
 44. me. * Tu sis Domine, quia nunquam con-
 45. cupiscimus, & mandam seruam animam
 46. meam ab omni concupiscencia. * Nunquam
 47. cum ludentibus misui me: neque cum his,
 48. qui in leuitate ambulant, participem me pre-
 49. bui. * Virum autem dum tempore tuo, non cu-
 50. libidine mea consensu susceperam. * Et aut ego
 51. indigna fui illis, aut illi forsitan me non susce-
 52. runt diggi, quia forsitan uiro alij conseruasti
 53. me. * Non est enim in hominis potestate con-
 54. silium tuum. * Hoc autem pro certo habet
 55. Dominus, quate colit, quod uita eius, si in pro-

Deut. 32.

Amos 8.
 c. 10.
 1. Mach. 1.
 d. 14.

1. Sup. d.
 23.

Deut. 32.
 u. 1.
 1. Job. 24.

barione fuerit, confortabitur si autem in tribulatione fuerit, liberalis: & si in correptione fuerit, ad misericordiam tuam venire licebit. * Non enim desideras in perditionibus nostris: quia post tempestatem, tranquillum facis: & post lachrymationem & fletum, exultationem infundis. * Si nomen tuum Deus Israel benedictum in saecula. * In illo tempore exaudite sunt preces amorum in conspectu glorie summi Dei: * & missus est Angelus Domini sanctus Raphael, ut curaret eos ambo, quorum uno tempore sunt orationes in conspectu Domini iunctae.

C A P. III.

I Gatur cum Tobias putaret orationem suam exaudiri ut mori posuisset, vocavit ad se Tobiam filium suum, & dixit ei: * Audi fili mi verba oris meae, & ea in corde tuo, quasi fundamentum construe. * Cum accepit Deus animam meam, corpus meum sepeli: & honorem habebis matri tuae omnibus diebus vite eius: * memor enim esse dabis, quae & quanta pericula passa sit propter te in utero tuo. * Cum autem & ipsa compleverit tempus vite suae, sepelias eam circum me. * Omnibus autem diebus vite tuae in mente habeto Deum: & caue ne aliquando peccato confutatus, & praeceperis praecepta Domini Dei nostri. * Ex substantia tua fac elemosynam: & noli auertere faciem tuam ab illo paupere: ita enim fiet ut nec a te auertatur. * Facies Domini. * Quo modo porueris, ita esto misericors. * Si nihil tibi fuerit, abundanter tribue: si exiguum tibi fuerit, etiam exiguum libenter impetiri stude. * Primum enim bonum tibi est salutem in die necessitatis. * Quoniam elemosyna ab omni peccato, & a morte liberat, & non patietur animam ire in tenebras. * Fiducia magna erit coram summo Deo elemosyna omnibus facientibus eam. * Attendite tibi fili mi ab omni fornicatione, & peccatis uxorē tuam nunquam patiaris crimen scire. * Superbiam nunquam in tuo sensu, aut in tuo verbo dominari permittas: si in ipsa enim initium sumptus omnium perditio. * Quicquid tibi aliquid operatus fueris, statim ei mercedem restitue, & merces mercenarii tui apud te omnino non remaneat. * Quod ab alio oderis fieri tibi, vide ne tu aliquando aliter facias. * Panem tuum cum esuriemibus, & egenis comede, & de vestimentis tuis nudos teges. * Panem tuum, & vinum tuum super sepulchra iustorum distitue, & noli ex eo manducare, & bibere cum peccatoribus: * consilium semper a iusto piente perquire. * Omni tempore benedic Deum: & peccato ab eo, ut vias tuas dirigat, & omnia consilia tua in ipso permaneant. * Indico etiam tibi fili mi dedisse me decem

talenta argenti, dum adhuc infans es: sed, Gabcho, in Rages ciuitate Medorum, & chirographum eius apud me habeo: & ideo perquire quomodo ad te cum peruenias, & recipias ab eo supra memoratum pondus argenti, & restituas ei chirographum suum. * Noli timere fili mi: pauperem quidem vitam gerimus, sed multa bona habebimus si timuerimus Deum, & recesserimus ab omni peccato, & fecerimus bene.

Rem. 8.
d. 17.

C A P. V.

Tunc respondit Tobias patri suo, & dixit: Omnia quaecumque praecipisti mihi faciam pater. * Quo modo autem pecuniam hanc requiram? ignoro. Ille me nescit, & ego cum ignoro: quod signum dabo ei? Sed neque viam, per quam pergatur illuc, aliquando cognoui. * Tunc pater tuus respondit illi, & dixit: Chirographum quidem illius penes me habeo: quod dum illi ostenderis, statim restituet. * Tunc perge nunc, & inquire tibi aliquam fidem virum, qui eat tecum salua mercede sua: ut, dum adhuc viuis, recipias eam. * Tunc regressus Tobias, inuenit inuente splendidum, statim praeiunctum, & quasi paratum ad ambulandum. * Et ignorans quod Angelus Dei esset, salutauit eum, & dixit: Vnde te habemus bone iuuenis? & tunc illi respondit: Ex filijs Israel. Et Tobias dixit ei: Nosti viam, quae ducit in regionem Medorum? * Cui respondit: Noui: & omnia itinera eius frequenter ambulan, & mansi apud Gabelum fratrem nostrum: qui moratur in Rages ciuitate Medorum, quae posita est in monte Ecbatanis. * Qui Tobias ait: Suisne me obsecro, donec haec ipsa nunciem patri meo. * Tunc ingressus Tobias, indicauit vniuersa haec patri suo. Super quae admiratus pater, rogauit ut introiret ad eum. * Ingressus itaque salutauit eum, & dixit: Gaudium tibi sit semper. * Et ait Tobias: Quale gaudium mihi erit, qui in tenebris sedeo, & lumen non video? * Cui ait iuuenis: Forge tibi ferro, in proximo est ut a Deo curens. * Dixit itaque illi Tobias: Nihil quod poteris perdere filium meum ad Gabelum in Rages ciuitate Medorum? & cum redieris, restitui tibi mercedem tuam. * Et dixit ei Angelus: Ego ducam, & reducam eum ad te. * Cui Tobias respondit: Rogo te, indica mihi, de qua domo, aut de qua tribu es tu? * Cui Raphael angelus dixit: Genus quatuor mercenarij an ipsum mercenarium, quicum filio tuo est? * Sed ne forte sollicitum te reddam, ego sum Azarias Azaniz magni filius. * Et Tobias respondit: Ex magno genere es tu. Sed per te ne infascis quod voluerim cognoscere genus tuum.

20 Dixit autem illi Angelus: Ego sanum du-
cam, & sanum tibi reducam filium tuum.
21 Respondens autem Tobias ait: Bene a-
D buletis, & sit Deus in itinere vestro, & Ange-
22 lus eius comitetur vobiscum. Tunc paratis
omnibus, quæ erant in via portanda, secut
Tobias vale patri suo, & matri sue, & ambula-
23 uerunt ambo simul. Cumque profecti es-
sent, cepit mater eius flere, & dicere: Bacu-
lum senectutis nostræ tulisti, & transmisisti a
24 nobis. Numquam fuisset ipse pecunia, pro

25 qua misisti eum. Sufficiet enim nobis
paupertas nostra, ut diuitias computaremus
hæc, quod videbamus filium nostrum.
26 Dixitque ei Tobias: Noli flere, saluus per-
ueniet filius noster, & saluus reuertetur ad
27 nos, & oculi tui videbunt illum. Credo e-
nim quod Angelus Dei bonus comitetur ei
& bene disponat omnia, quæ circa eum ge-
runtur, ita ut cum gaudio reuertatur ad nos.
28 Ad hanc vocem cessauit mater eius flere,
& tacuit.

C A P I T U L U M VI

1 P Resectus est autem Tobias, & canis se-
quutus est eum, & mansit prima man-
2 sione iuxta fluuium Tigris. Exiit ut la-
uaret pedes suos, & ecce piscis immanis exi-
3 uit ad deuorandum eum. Quem expan-
sentes Tobias clamauit voce magna, dicens
4 Domine, iunadi me. Et dixit ei Angelus
Apprehende bianchiam eam, & trahere eam
ad te. Quod cum fecisset, attraxit eum in sic-
5 cum, & palpebro cepit ante pedes eius.
6 Tunc dixit ei Angelus: Exi, & habet pis-
cem, & os eius, & sal, & iecur, & pone tibi
7 sunt enim hæc necessaria ad medicamenta
8 vitæ. Quod cum fecisset, assauit carnes
eius, & secum miorum in via: cetera salie-
9 runt, quæ sufficerent eis, quousque perueni-
rent in Rages ciuitatem Medorum. Tunc
10 interrogauit Tobias Angelum, & dixit ei:
Obsecro te Azaria frater, ut dicas mihi quod
remedium habebunt ista, quæ de pisce serua-
re iussisti. Respondens Angelus, dixit tibi:
Cordi eius particulam si super carbones po-
nas, sanus erit, & erit omne genus dæmo-
nium sicut a iuro, sicut a muliere, ita ut ul-
11 tra non accedat ad eos. Et sic uales alii un-

gendos oculos, in quibus fuerit albugo, & la-
12 nabuntur. Et dixit ei Tobias: Vbi vis ut ma-
13 namus? Respondensque Angelus, ait: Est
hic Raguel nomine, vir propinquus de tribu
14 na, & hic habet filiam nomine Saram, sed
neque masculum, neque feminam ullam ha-
15 bet aliam præter eam. Tibi debetor om-
16 nis substantia eius, & oportet eam te accipe-
17 re coniugem. Pete ergo eam a patre eius,
18 & dabis tibi eam in uxorem. Tunc respon-
19 dit Tobias, & dixit: Audio quia tradita est sa-
pientia a te, & mortui sunt: sed & hoc uidebis,
20 quia demonium occidit illos. Tunc er-
go, ne forte & mihi hæc eueniant, & cetera sim-
21 ilia unicuique parentibus meis, deponam senectute
22 illorum cum tristitia ad inferos. Tunc an-
gelus Raphael dixit ei: Audi me, & ostendā
tibi qui sum, quibus præualere poterit dæmo-
23 nium. Hi namque qui coniugium ita susci-
piunt, ut Deum a se, & a sua mercede excludāt,
& suæ libidini ita vacent, sicut equus & mu-
24 lus, quibus non est intellectus, ita debet potesta-
25 tem demonium super eos. Tu autem cum
26 acceperis eam, ingresses cubiculum, per tres
27 dies continens es ab ea, & nihil aliud, nisi
28 orationibus iocaberis cum ea. Ipsa autem
29 de mœnibus iecore piscis, fugabitur dæmo-
30 nium. Secunda vero nocte in speculatione

11 sanctorum patriarcharum adinvenis. * Ter
12 niam autem nocte benedictionis conloquens,
13 et filij ex unio procedunt incolentes.
14 Transacta autem tertia nocte, accipies vir-
15 ginitatem cum iunioribus domini, amore filiorum
16 magis quam libidine ductus, et in semine
17 Abrahæ benedictionem in filiis consequaris.

CAP. VII.

1 Ingrossi sunt autem ad Raguel m, & susce-
2 pie eos Raguel cum gaudiis. * Invenioq;
3 Tobiasm Raguel dixit Annæ uxori suæ: Q. ã
4 similis est iuuenis iste consobritio meo. * Et
5 cum hæc dixisset, ait: Vnde estis iuvenes, fra-
6 tres nostri? At illi dixerunt: Ex tribu Neph-
7 thali sumus, ex captivitate Ninive. * Dixit
8 que illis Raguel: Natis Tobiasm fratrem
9 meum? Qui dixerunt: Nouimus. * Cumque
10 multa bona loqueretur de eis, dixit Angelus
11 ad Raguelm: Tobias, de quo interrogas, pu-
12 erit istius est. * Et misit se Raguel, & cum la-
13 crymis osculatus est eum, & plorans supra
14 collum eius, * dixit: Benedictio sit tibi fili-
15 mi, quia boni & optimi viri filii es. * Et
16 Anna uxor eius, & Sarapistorum filia lacy-
17 mæ sune. * Postquam autem locuti sunt,
18 præcepit Raguel occidi aristeum, & parati
19 conuiuium. Cumq; hortaretur eos discum-
20 bere ad prandium, * Tobias dixit: Hic est
21 hodie non manducabo neque bibam, nisi

22 prius petitionem meam exstiteret. & pro-
23 mitteretur dñs Saram filiam suam. * Quo-
24 unctio vero Raguel, ex parte, se habet quid
25 eueniret illis septem viris, qui ingressi sunt
26 ad eam, & timere cæpit ne forte & huic si-
27 militer contingeret: & cuncta auerteret, & non
28 daret potenti vllam responsionem, * dixit ei
29 Angelus: Noli timere dare eam isti, quo-
30 niam huc timetis Deum de teur et nux fi-
31 lia tua propere alius non potuit habere
32 illam. * Tunc dixit Raguel: Non dubito
33 quod Deus pretres & lacrymas meas in con-
34 spectu suo admitteret. * Et credo quoniam
35 hæc fecit vos venire ad me, vt ista con-
36 gretur designationi suæ secundum legem Moy-
37 sis & nunc mihi dubium gerere quod tibi es-
38 tradam. * Et apprehendens dexteram filie
39 sue & dextra Tobie tradidit, dicens: Deus
40 Abraham, & Deus Isaac, & Deus Jacob vo-
41 biculum sit, & ipse contingat vos, impleatq;
42 que benedictionem suam in vobis. * Et ac-
43 cepta chara, fecerunt conscriptionem con-
44 iugij. * Et post hæc epulati sunt liber eden-
45 tes Deum. * Vocauitque Raguel ad se An-
46 nam uxorem suam, & præcepit ei vt præpa-
47 raret alterum enbiculum. * Et introduxit
48 ihuc Saram filiam suam & lacrymata est.
49 Dixitque ei: Forti animo esto filia mea,
50 Domihus talidet tibi gaudium pro tercio
51 quod parpessa es.

Inum. 20
b-c

CAP. VIII.

1 Postquam vero candelarum, introduxe-
2 runt iuuenem ad eam. * Recordatus
3 itaque Tobias sermonum Angel, promittit de
4 calidili suo partem lecoris, posuitque eam
5 super carbonem viuos. * Tunc Raphael An-

6 gelus apprehendit demonium, & reliquit
7 illud in deserto superioris Aegypti. * Tunc
8 hortatus est virginem Tobias, dixitque ei:
9 Sara, exurge, & deprecemur Deum hodie, &
10 eras, & secundum eras: quia his tribus no-
11 sibus Deo iungimur: tertia autem transacta
12 nocte, in nostro erimus coniugio. * filij qui
13 pe sanctorum fumus, & non possumus ita co-

6 iungi sicut gentes, quæ ignorat Deum. * Sur-
gentes autem pariter, instanter orabant am-
bo simul, ut unitas daretur eis. * Dixitque
7 Tobias: Domine Deus patrum nostrorum,
benedicant te cæli & terræ, mareque & fontes,
& flumina & omnium creatura tuæ, quæ in his
8 fiunt. * Tu fecisti Adam de limbo terre, de-
9 distique ei adiutorium Heum. * Et nunc Do-
mine tu scis, quia non luxuria causa accipio
sotorem meam coniugem, sed sola posterita-
tis dilectione, in qua benediciatur nomen tuum
10 in secula seculorum. * Dixit quoque Sara:
11 Misere nobis Domine, misere nobis, &
12 consenciscamusambo pariter fani. * Et factum
est circa pullorum cætum, accessit riuus Rag-
uel seruis suis, & abierunt cum eo pariter
13 ut fodderent sepulchrum. * Dicebat enim: Ne
14 forte simili modo emerit ei, quæ & ceteris
illis septem viris, qui sunt ingressi ad cam-
15 Cumque parassent fossam, reuersus Raguel ad
16 uxorem suam, dixit ei: Mitte vnam ex an-
cillis tuis, & videat si mortuus est, ut sepeli-
17 eam antequam illucescat dies. * At illa misit
vnam ex ancillis suis. Quæ ingressa cubiculum,
18 reperit eos saluos & incolumes, secum pari-
ter dormientes. * Et reuersa, nuntiavit bonum
nuncium: & benedixit Dominum, Raguel
videlicet & Anna vxor eius, & dixerunt: Be-
nedicimus te Domine Deus Israel, quia non
18 contigit quemadmodum precabamur. * Fe-
cisti enim nobiscum misericordiam tuam, &
exclusisti a nobis inimicum persequentem
19 nos. * Misereus es etiam duobus vicinis. Fac
O vos Domine plenius benedicite te: & sacri-
ficium tibi laudis tæ & sue sanitate offer-
re, vt cognoscat vniuersitas gentium, quia tu
20 es Deus solus in vniuersa terra. * Statimque
præcepit seruis suis Raguel, vt replerent fos-
sam, quam fecerant priusquam elucesceret.
21 Vxor autem sue dixit vt instrueret conuiuium,
& præpararet omnia, quæ in cibis erant iter
22 agentibus necessaria. * Duas quoque pingues
vacas, & quatuor arietes occidi fecit, & pa-
rari cepas omnibus vicinis suis, cunctisque
23 amicis. * Et adiurauit Raguel Tobiam, vt
24 stat hebdomadas moraretur apud se. * De
omnibus autem, quæ possidebat Raguel, di-
midiam partem dedit Tobie, & fecit stipen-
dium, vt pars dimidia, quæ supererat post obitum
eorum, Tobie dominis deueniret.

C A P. IX.

1 Tunc vocauit Tobias Angelum ad se, quæ
A quidem hominem exultabat, dixitque
ei: Azarias inter, peto, vt aulicis verba
dicæ. * Si recipiam tradam tibi seruum, nõ
ero condignus, prouidentie tue. * Tamen ob-
secro te vt assumas ubi animalia siue serui-
tia, & vadæ ad Gabelum in Rages ciuitatem
Medorum: & idasque ei chirographum suum

& recipias ab eo pecuniam, & roges eum ve-
nire ad nuptias meas. * Scis enim ipse quo-
B nam numeras pater meus dies: & si tarda-
uero vna die plus, contristatur anima eius.
5 * Et certe vides quo modo adiurauit me Ra-
guel, cuius aduramentum spernere nõ pos-
sum. * Tunc Raphael assumens quatuor ex
seruis Raguelis, & duos camelos, in Rages ci-
uitatem Medorum perrexit: & inueniens Ga-
belum, reddidit ei chirographum suum, &
6 recepit ab eo omnem pecuniam. * Indica-
uitque ei de Tobia filio Tobie, omnia quæ
gesta sunt: fecitque eum secum venire ad nup-
7 tias. * Cumque ingressus esset donum Ra-
guelis, inuenit Tobiam discumbentem: & ex-
hibens, osculati sunt se inuicem: & Huius Gab-
8 elus, benedixit. * Dehinc, & dixit: Benedicat te
9 Deus Israel, quia filius es optimi viri, & iusti
& timens Deus, & eleemosynas faciens:
10 & dicatur benedictio super uxorem tuam,
& super parentes vestros. * & videatis filios
vestros, & filios filiorum vestrorum, vt que-
11 in tertiam & quartam generationem: & sit
semen vestrum benedictum a Deo Israel, qui
regnat in secula seculorum. * Cumque omnes
12 dixissent, Amen, accesserunt ad conuiuium:
sed & cum timore Dominus suplicium con-
uiuium exercebant.

C A P. X.

1 C Vin vero moras faceret Tobias, causa mu-
A priarium, sollicitus erat pater eius To-
blas dicere Puras quare moratur filius meus,
2 aut quare detentus est ibi? * Putauit Gab-
elus mortuus est, & nemo reddet illi pecuniam.
3 * Cæpit autem contristari nimis ipse & An-
na vxor eius cum eo: & cæperunt ambo si-
mul flere: eo quod his statuto minime reuer-
4 teretur filius eorum ad eos. * Flebat igitur ma-
ter eius irremediabilibus lacrymis, atque dice-
bat: Heu heu me fili mi, vt quid te misimus
peregrinari, tamen oculorum nostrorum, baculum
5 senectutis nostræ solatiū vix nostræ, spem po-
6 sterioris salutis. * Omnia simul in te vno ha-
beutes, te non deieciui dimittere te a nobis:
7 * Cui dicebat Tobias: Tace, & noli turbare, cu-
ius est filius noster: satis fidelis est vir ille, cu-
8 quo misimus eum. * Illa autem nullo modo co-
solari poterat, sed quotidie exiliens circūspi-
ciebat, & circuebat vias omnes, per quas spes
remendi videbatur, ut procul uideret eum,
9 si fieri posset, uenientem. * At uero Raguel
dicebat ad generum suum: Mane hic, & ego
mittam nuncium salutis de te ad Tobiam
10 patrem tuum. * Cui Tobias ait: Ego noui
quia pater meus & mater mea modo dies
computant, & cruciatur spiritus eorum in
11 ipsis. * Cumque heis multis rogaret Ra-
guel Tobiam, & ille eum nulla ratione uellet au-
dire, tradidit ei Saram, & dimidiam partem

omnis substantie suæ in pueris, in puellis, in pecudibus, in camelis, & in vaccis, & in pecunia multa: & saluum aboue pudentem dimisit eum: & dicens: Angelus Domini sanctus sit in itinere vestro, perducaturque vos incolumem, & inuentis omnia recte circa parentes vestros; & videant oculi mei

filios vestros priusquam moriantur. * Et apprehendentes parentes filium suum, osculati sunt eam, & dimiserunt ire: monentes eam honorare soceros, diligere maritum, regere familiam, gubernare domum; & seipsam reprehensibilem exhibere.

C A P. XI.

Cumque reuertetur, & peruenerint ad Charan, quæ est in medio itinere contra Nimrem, vnde in diebus illis dixitque Angelus Tobie fratri, sis quemadmodum requisiisti patrem tuum: & si scieris aliquos cibos, præcedamus, & leuogradu sequamur iter nostrum familiam, simul cum coniuge tua, & cum animalibus. Cum quo hoc placuisset, ut irent, dixit Raphael ad Tobiam: Tolle tecum ex felle piscis: erit enim necessarium. Tulit itaque Tobias ex felle illius, & abiit. Adhuc autem sedebat secus flumen, manibus supercilio montis, videns spicem piceæ de longinquo. Per eum ex eodem loco ipsius, & taretur aduentum eius, vidit longe, & illico agnouit venientem filium suum: currensque nunciauit viro suo, dicens: Ecce venit filius tuus. Dixitque Raphael ad Tobiam: At ubi introieris domum tuam, statim adora Dominum Deum tuum: & gratias agens ei, accede ad patrem tuum, & osculare eum: statimque hini super oculos eius ex felle isto piscis, quod portas tecum, scias enim quoniam mox aperientur oculi eius, & videbit pater tuus lumen cæli, & in aspectu tuo gaudebit. Tunc præcurrit canis, qui simul fuerat in via: & quasi nuncius adueniens,

10 blandimento suæ caudæ gaudēbat. * Et tunc surgens cæcus pater eius, cepit osculens pedibus currens: & data manu puero, oculi ei oborti sunt filio suo. * Et suscipiens osculatus est eum cum coniuge sua, & ceperunt ambo flere pro gaudio. * Cumque adorassent Deum, & gratias egissent, confederunt. Tunc sumens Tobias de felle piscis, linxit oculum patris sui. * Et sustinuit quasi dimidium ferre horum: & cepit alligari ex oculis eius, quasi membrana omni, & credi. * quam apprehendens Tobias traxit ab oculis eius, statimque eis sum receptis. * Et glorificabant Deum. Ipse videlicet, & vxor eius, & omnes qui sciebant eum. Dicebatque Tobias: Benedico te dñe Deus Israel quia tu castigasti me, & tu saluasti me. & ecce ego video Tobiam filium meum. Ingressa est etiam post septem dies Sara vxor filij eius, & omnis familia sana, & pecora; & camelis, & pecunia multa: & oris: sed & illa pectus, quam receperat a cæbo: & narravit parentibus suis omnia beneficia Dei, quæ fecisset circa eum per homines, qui cum duxerat. Venieruntque Achior & Nabath confobrini Tobie, gaudentes ad Tobiam, & congratulantes ei de omnibus bonis, quæ circa illum ostenderat Deus. Per septem dies epulantes, omnes cum gaudio magno gauisi sunt.

CAP. XIII.

ET consummati sunt sermones Tobie. Postquam illuminatus est Tobias, vixit annis quadraginta duobus, & vidit filios nepotum suorum. Compluria itaque annis centum duobus, sepulchrum est humile in Nibuc. Quinquaginta namque & sex annorum lumen oculorum amittit, sexagenarius vero recepit. Reliquum vero vite sue in gaudio fuit, & cum bono profectu timens Dei petierit in pace. In bona autem moris sue vocavit se Tobiam filium suum, & septem iuvenes filios eius nepotes suos, dixitque eis: Prope erit interitus Nibuc, non enim excidit verbum Domini. & si fructus nostri, qui dispersi sunt a terra Israhel, revertentur ad eam. Omnis autem delecta terra eius replebitur, & agros Domini in ea incolis est, iterum ita dicitur: Non revertentur omnes timentes Dominum, loquens gentes idola sua, & in habitabunt in ea, in ea omnes reges terre, ad Israhel. Audite ergo filii mei

fructus: Servate Dominum in veritate, & inquit, & inquit que placita sunt vobis. & hinc vestris mandatis ut faciant iustitia. & Celerantissimas, ut iustitiam faciat, & bene dicant eum in omni tempore in veritate, & in tota virtute sua. Nunc ergo filii audite me, & nolite manere hic: sed quicunque die sepelitis matrem vestram causa me in vno sepulchro, & eodigitur prefus vestros, & ut exeat hic: vider enim quia iniquitas omnis semet dabit ei. Factum est autem post solium montis sui, Tobias abisse ex Nibuc cum vxore sua, & filijs, & filiorum filijs, & reversus est ad forenses suos. Invenit que eos in conlinter in fenebrante terra: & curam eorum perit, & ipse clausit conlos eorum: & omnem hereditatem domus sueque, ipse per vngis, & iditque quantum generacionem, filios filiorum suorum. Ex conpleto annis nonaginta, em in timore Domini cum quatuor sepelitis matrem. Omnis autem cognatio eius, & omnis generatio eius in bona vita, & non sancta conlinter permansit, ita ut accepti essent tam Deum, quam hominibus, & omnes habitantes in Terra.

LIBER IV DITH.

CAPVT PRIMVM.

Araphax itaque, rex Medorum, subjugauerat multas gentes imperio suo, & ipse, edificauit ciuitatem potentissimam, quam appellauit Ecbatana, & lapidibus quadratis & sedis: fecit muros eius in latitudinem cubitoem septuaginta, & in altitudinem cubitorum triginta, turres vero eius posuit in latitudinem cubitoem centum. Per quadringenta vero eorum latera, utrumque viciorum pedum spatio tendebatur, posuitque portas eius in altitudinem turris. & gloriabatur quibus in potentis exercitus sui obsequio quadringenta suorum. Anno igitur duodecimo regni sui, Nabuchodonosor rex Assyriorum, qui regnabat in Ninive ciuitate magna, pugnauit contra Araphax, & obtinuit eum. In campo magno, qui appellatur Ragau, circa Euphratem & Tigridem, & Idalsam in campo Erioch, regis Alchorum. Tunc exalatum est regnum Nabuchodonosor, & cor eius eleuatum est, & misit ad omnes, qui habitabant in Cilicia, & Damascus, & La-

8 fano, & ad gentes que sunt in Carmelo, & Cedar, & inhabitantes Galilazam in cantibus in Samaria, & trans flumen Iordanem usque ad Ierusalem, & circum terram Ierusalem, quousque pervenitur ad terminos Aethiopia. Ad hos omnes misit nuncios Naluchodonosor rex Assyriorum: qui omnes vno animo contradixerunt, & remiserunt eos vacuos, & sine honore abiecerunt. Tunc indignatus Nabuchodonosor rex aduersus omnem terram illam, inuauit per thronum & corpus suum quod desolaret se de omnibus regionibus his.

CAP. II.

ANno tertio decimo Nabuchodonosor regis, vigesima & sexta die mensis primi factum est verbum in domo Nabuchodonosor regis Assyriorum, ut defenderet se. Vocauitque omnes maiores natu, omnesque duces, & bellatores suos, & habuit cum eis mysterium consilij sui: dicitque cogitationem suam in eo esse, ut omnem terram

4 hio subiugaret imperio. * Quod dictum cum
placuerit omnibus, vocauit Nabuchodonoso-
r rex Holofernem principem militum suorum.
5 * & dixit ei: Egredeare ducesus omne regnum
Occidentis, & contra eos præcipue, qui con-
6 tempserunt impetui nunc n. * Non parceret
B oculus eius ulli regno, omnemq. virum mu-
7 nita n subiugabis mihi. * Tunc Holofernes
vocauit duces, & magistratus virtutis Assy-
riorum: & dinumerauit viros in expeditione-
nem, sicut præcepit ei rex, ceterum viginti mil-
lia pedum pugnatorum, & equitum fagi-
tarioeum duodecim millia. * Omnemq. ex-
peditionem suam fecit præire in multitudine
innumerabili camelorum, cum his quæ
exercitiis sufficerent copiose, bouem quo-
que armenta, gregesq. ouium, quorum non
9 erat numerus. * Frumentum ex omni Syria
10 in transitu suo parari constituit. * Aurum ve-
Cro, & argentum de domo regis assumpsit mul-
11 tum nimis. * Et profectus est ipse, & omnis
exercitus cum quadrigis, & equitibus, & sa-
gittariis, qui cooperuerunt faciem terre, sicut
12 locustæ. * Cumq. pertransisset fines Assyrio-
rum, uenit ad magnos montes Angei, qui sunt
a sinistro Ciliciz, ascenditq. omnia castella
eorum, & obtinuit omnem munitionem.
13 * Effregit autem ciuitatem opinatissimam Me-
lochi, prædiuitque omnes filios Thapris, &
filios Ismahel, qui erant contra faciem deier-
14 ti, & ad austrum terre Cellon. * Et transiuit
D Euphraten, & uenit in Mesopotamiam: & fre-
git omnes ciuitates excelas, quæ erant ibi, a
torrente Mambræ usquequo perueniatur ad
mare: * & occupauit terminos eius, a Cili-
cia usque ad fines Iapheth, qui sunt ad au-
16 strum. * Abduxitq. omnes filios Madian, &
præcepit omnem locupletationem eorum,
omnesq. resistentes sibi occidit in ore gladij.
17 * Et post hæc descendit in campos Damasci
in diebus messis, & succendit omnia sata, om-
18 nesq. arbores, & vineas fecit incindi: * & cecidit
timor illius super omnes inhabitantes ter-
ram.

CAP. III.

1 Tunc miserunt legatos suos uniuersum
A urbium, ac prouinciarum reges ac prin-
cipes, Syriz, scilicet Mesopotamiz, & Syriz
Sobal, & Libye, atque Ciliciz, qui uenientes
2 ad Holofernem, dixerunt: * Desinat indigna-
tio tua circa nos: Melius est enim ut diuen-
tes seruamus Nabuchodonosor regi magno
& subditi simus tibi, quam morientes cum
ipseritu nostro ipsi seruitutis nostræ damna
3 patiamur. * Omnis ciuitas nostra, omnisq.
B possessio, omnes montes, & colles, & campi,
& armenta bouum, gregesq. ouium, & capra-
rum, equorumq. & camelorum, & uniuersa
C facultates nostræ, atque familiæ in conspectu

4 tuo sunt: * sine omnia nostra sub lege tua.
5 * Nos, & filij nostri, serui tui sumus. * Veni
6 nobis pacificus dominus, & utere seruitio no-
7 stro, sicut placuerit tibi. * Tunc descendit de
montibus cum equitibus in uirtute magna,
& obtinuit omnem ciuitatem, & omnem in
8 habitantem terram. * De uniuersis aut urbibus
assumpsit sibi auxilios viros fortes, &
9 elebor ad bellum. * Tantusq. metus prouin-
cijs illis incubuit, ut uniuersarum urbium ha-
bitatores principes, & honesti simuli cū po-
10 pulis exirent obsequi uenturo, * excipientes
eum cum coronis, & lampadibus, ducentes
11 choros in tympanis, & tibijs. * Nec ista ta-
men facientes, seruitutem uis pectoris tui
12 gare poterunt: * nam & ciuitates eorū de-
13 struxit, & locos eorum exedificauit. * præcepit
Denim illi Nabuchodonosor rex, ut uideret deos
terre exterius, & intellet ut ipse solus di-
ceretur deus ab his nationibus, quæ potuis-
14 sent Holofernem potentia subigari. * Pertran-
siens autem Syriam, Sôsi, & omnem Apa-
meam, omnemq. Mesopotamiam, denit ad
15 Idumæos in terra in Gabaa, * accepitq. ciui-
tates eorum, & sedibit per triginta dies, in
quibus diebus adunari præcepit uniuersum
exercitum uirtutis sue.

CAP. IIII.

1 Tunc audientes hæc filij Israel, qui habi-
A tabant in Terra Iuda, timuerunt ualde
2 a facie eius. * Tremor, & horror inuasit sen-
sus eorum, ne hoc faceret Ierusalem & templo
Domini, quod fecerat ceteris ciuitatibus &
3 templis earum. * Et miserunt in omnem Sa-
maritaniam per circuitum usque Iericho, & præco-
4 cupauerunt omnes uertices montium: * & mu-
ris circumdederunt muros suos, & congrega-
uerunt frumenta in præparationem pugne.
5 * Sacerdos etiam Eliachim scripsit ad uni-
B uersos, qui erant contra Falsedon, quæ est cō-
tra faciem campi magni iuxta Dothain, &
uniuersos, per quos uia transit esse poterat,
6 * ut obtinerent ascensus montium, per quos
uia esse poterat ad Ierusalem, & illic custodi-
rent ubi angustum iter esse poterat inter mo-
7 tes. * Et fecerunt filij Israel secundum quod
11 constituta uel sacerdos Domini Eliachim.
2 * Et clamauit omnis populus ad Dominum
in instantia magna, & humiliauerunt animas
suas in ieiunijs, & orationibus, ipsi & mulie-
9 res eorum. * Et induerunt se Sacerdotes tili-
cisi, & infantes prostrauerunt contra faciem
templi Domini, & alare Domini opererunt
10 cilicio: * & clamauerunt ad Dominum Deū
C Israel unanimiter ne daretur in prædij infan-
tes eorū, & uxores eorū in diuisione, & ciui-
tates eorū in exterminium, & sancta eorū
in pollutionem, & fierent opprobrium
Gentibus. * Tunc Eliachim, sacerdos Do-

Exod. 17
d. 12.

mini magnus; circūiuit omnem Israel, allo-
 12 cutusque est eos, * dicens: Scitote quoniam
 exaudiet Dominus preces vestras, si manen-
 tes permanieritis in ieiunijs, & orationib; u-
 13 in conspectu Domini. * Memores estote
 Moyse serui Domini, qui Amalec confiden-
 tem in virtute sua, & in potentia sua, & in
 exercitu suo, & in clypeis suis, & in curribus
 14 suis, & in equitibus suis, non ferro pugnau-
 erunt, sed precibus sanctis orando deiecit: * si-
 cut erunt vniuersi hostes Israel: si perseveraue-
 15 rit in hoc opere, quod cepistis: * Adhanc
 igitur exhortationem eas deprecantes Domi-
 16 num, permanebant in conspectu Domini.
 17 * Ita etiam hi, qui offerebant Domi-
 no holocausta, praeiudici cilijs ostenderent sa-
 crificia Domini, & erat cunis super capita
 17 eorum. * Et ex toto corde suo omne ora-
 bant Deum, ut visitaret populum suum Israel.

CAP. V.

H A

Gen. 11.
d. 31.Gen. 12.
a. 1.
Gen. 46.
a. c.Exo. 14.
a. 1.Exo. 14.
a. 1.Exo. 14.
a. 1.

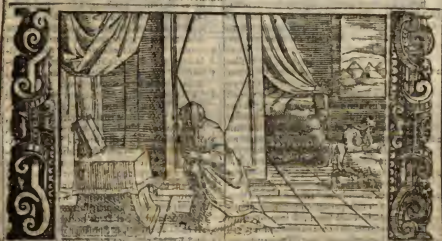
1 **N**unciatumque est Holoferni principi mi-
 2 litie Assyriorum, quod filij Israel pra-
 3 pararent se ad resistendum, & ac montium
 4 itinera conclusissent, * & furore nimio exa-
 5 sit in iracundia magna, vocauitque omnes
 6 principes Moab & duces Ammon, * & di-
 7 xit eis: Dicite mihi quis sit populus iste, qui
 8 montana obidet tantumque, & quales, & quā-
 9 ta sint ciuitates eorum: quae etiam sit virtus
 10 eorum, aut quae sit multitudo eorum: vel
 11 quis rex militum illorum: * & quare prius om-
 12 nibus, qui habitant in Oriente, isti contem-
 13 pserunt nos, & non exierunt obviam nobis ut
 14 susciperent nos cum pace? * Tunc Achior
 15 dux omnium filiorum Ammon respondens
 16 ait: Si digneris audire domine meae, dicam ve-
 17 ritatem in conspectu tuo de populo isto, qui
 18 in montanis habitat, & non egreditur veti-
 19 bus saluum ex ore meo. * Populus iste ex
 20 progenie Chaldaeorum est. * hic primum
 21 in Mesopotamia habitavit, quoniam volue-
 22 runt sequi deos patrum suorum, qui erant in
 23 Terra Chaldaeorum. * Deferentes itaque ce-
 24 remonias patrum suorum, quae in multo tedi-
 25 o deorum erant, * vnum Deum calicolue-
 26 runt, & qui & praeceptis eius & exierunt inde, &
 27 habitarent in Chanaan. Cumque operuisset
 28 omnem terram fames, & descenderunt in
 29 Aegyptum, vallicque per quadringentos an-
 30 nos sic multiplicati sunt, ut diuineri eor-
 31 um non posset exercitus. * Cumque graua-
 32 ret eos rex Aegypti, atque in aedificationi-
 33 bus vrbium suarum in Iuto & latere subiu-
 34 gasset eos, clamauerunt ad Dominum suum
 35 & percussit eorum Terram Aegypti plagis va-
 36 rijs. * Cumque eiecissent eos Aegyptij a
 37 se, & collasset plaga ab eis, & iterum eos vel-
 38 lent capere, & ad suum seruitutem reuocare,
 39 * fugientibus his Deus caeli mare aperuit,

ita ut hinc ir de aque quasi murus solidarent
 40 r, & illi pede sicco transirent. * In quo loco dum in-
 41 runnibilis exercitus Aegyptiorum eos per-
 42 sequeretur, ira aquis coarctatus est, ut non te-
 43 maneret vel vnu, qui factum possideris non
 44 ciaret. * Ingressi vero mare rubrum, deserti-
 45 sina montis occurrerunt, inquit us num-
 46 quam homo habitare poterit, vel filius homi-
 47 nis requirit. * Illic fontes sunt amari & dulca-
 48 ti sunt eis ad bibendum, & per annos qua-
 49 draginta ammonam de calce confecti sunt.
 50 * Vbi cumque ingressi sunt sine acu & sagi-
 51 ta, & absque ferro & gladio, Deus eorum pu-
 52 gnauit pro eis, & vicit. * Et non finit qui in-
 53 sultaret populo isti, nisi quando recessit a cul-
 54 tu Domini Dei sui. * Quotiescumque autem
 55 praecepit ipsum Deum suum, alterum coluerit
 56 datusque in praedam, & in gladium, & in op-
 57 probrium. * Quotiescumque autem pani-
 58 tucunt & recessisse a cultu Dei sui, & dedie-
 59 eis Deus caeli virtutem resistendi. * Denique
 60 Chanaanum regem, & Iebusum, & Phere-
 61 zaum, & Iethroam, & Heuram, & Amor-
 62 thazum, & omnes potentes in Hesthon pro-
 63 strauerunt, & terras eorum, & ciuitates eorū
 64 ipsi possederunt: * & vsque dum non pecca-
 65 rent in conspectu Dei sui, erant cum illis bo-
 66 na: Deus enim illorum odit iniquitatem.
 67 * Nam & ante hos annos cum recessissent a
 68 via, quam dederat illis Deus, ut ambularent
 69 in ea, exterminati sunt praesens a multis na-
 70 tionibus, & plurimi eorum captiui abducti
 71 sunt in terram non suam. * Nuper autem re-
 72 diuersi ad Dominum Deum suum, ex disper-
 73 sione qua dispersi fuerant, adunati sunt, &
 74 ascenderunt montana haec omnia, & iterum
 75 possident Ierusalem, ubi sunt sancta eorum.
 76 * Num ergo mi domine, perquire si est ali-
 77 quid iniquitas eorum in conspectu Dei eo-
 78 rum: ascendamus ad illos, quoniam tradens
 79 tradet illos Deus eorum tibi, & subiugati e-
 80 runt sub iugo potentiae tuae. * Si vero non
 81 est offensio populi huius coram Deo suo, non
 82 poterimus resistere illis: quoniam Deus eo-
 83 rum defendet illos: & erimus in oppro-
 84 brium vniuersae terrae. * Et factum est, cum
 85 collasset loqui Achior verba haec, irati sunt
 86 homines magnates Holofernis, & cogitabant
 87 interficere eum, dicentes ad alterutrum:
 88 * Quis est iste, qui filios Israel posse dicat resi-
 89 stere regi Nabuchodonosor, & exercitibus
 90 eius, homines inermes, & sine virtute, & si-
 91 ne peritia artis pugnae? * Ut ergo agnoscat
 92 Achior quoniam fallit eos, ascendamus in
 93 montana: & cum capti fuerint potentes co-
 94 ram, tunc cum eissem gladio transuerbera-
 95 bitur: * ut sciat omnis gens quoniam Nabu-
 96 chodonosor deus terrae est, & praeter ipsum al-
 97 lius non est.

Exod. 5.
d. 21

13 Cumque ista custodia per dies viginti suis-
 C set expressa, defecerint cisternæ, & collectio-
 nos aquarum omnibus habitantibus Bethu-
 lam, in urnam esse intra civitatem unde sa-
 tiarentur vel una die, quoniam ad mensuram
 12 dabatur populo aqua quotidie. * Tunc ad
 Oziam congregati omnes viri, feminæque,
 iuvenes, & parvuli, omnes simul pro voce
 13 * dixerunt: Iudicet Deus inter nos & te,
 quoniam fecisti in nos mala, ne lens loqui pa-
 cifice cum Aegyptiis, & propter hoc vendidit
 14 nos Deus in manibus horum. * Et ideo non
 est qui adiuvet, cum proferamur ante ocu-
 15 los eorum in siti, & perditione magna. * Et
 nunc congregate vni versus, qui in civitate
 sunt, ut ipse tradamus nos omnes populo
 16 Holofernis. * Melius est enim ut captivi be-
 nedicamus dominum, viuentes, quam mori-
 amur, & simus opprobrium omni carni,
 cum viderimus uxores nostras, & infantes no-
 17 stros mori ante oculos nostros. * Contra-
 dimur hodie celum, & terram, & Deum pa-
 trum nostrorum, qui descendit nos secundum

peccata nostra, ut iam tradatis civitatem in
 manu militum Holofernis, & sit finis nobis
 brevis in ore gladii, qui longior esset in
 18 agilitate suis. * Et cum hæc dixissent, factus
 est streps & ululatus in apertis in ecclesia a
 19 cunctis, & per multas horas una voce cla-
 maverunt ad Deum, dicentes: * Pecca-
 vimus cum patribus nostris, inivile egimus
 20 iniquitatem fecimus. * Iniqua pius emun-
 dere nos, aut in tuo flagello vindicam in-
 21 quitatis nostras, & noli tradere constituentem
 te populo, qui ignorat te, * ut non dicant
 22 inter gentes: Vbi est Deus eorum? * Et
 cum saugati his clamoribus, & his stridibus
 23 lassati fuissent, * exurgens Ozius inclusit la-
 cris, dixit: Aequo animo estote fratres, &
 24 & hos quinque dies expectemus a Domino
 misericordiam. * Forsitan enim indignatio-
 nem suam abscinderet, & dabit gloriam nomi-
 ni suo. * Si autem transieris quinque dies us-
 25 que non venerit adiutorium, faciamus hæc ver-
 ba, quæ locuti estis.

Pf. 105.
a. 6

CAP. VIII.

1 **E**t factum est, cum audisset hæc verba Iu-
 dith v. dya, quæ erat filia Manassæ filij I-
 dox, filij Ioseph, filij Ozai, filij iehel, filij la-
 nos, filij Gedeon, filij Rapham, filij Ach-
 tob, filij Melchior, filij Euan, filij Natha-
 nim, filij Balathiel, filij Aimeon, filij Ruben.
 2 * & vir eius fuit Manassæ, qui mortuus est
 3 in diebus messis hordeæ: & inhabitat enim
 super alligantes manipulos in campo, & vo-
 nit æstus super caput eius, & mortuus est in
 4 Bethulia civitate sua, & sepultus est illic cum
 patribus suis. * Erat autem Iudith relicta
 eius vidua iam annis tribus, & mensibus sex.
 5 * Et in superioribus domus sue fecit sibi so-

cretum cubiculum, in quo cum puellis suis
 6 clausa morabatur, * & habens super humeros
 suos citharam, ieiunabat omnibus diebus vi-
 tam suam, præter sabbatum, & neomenias, & festa
 7 domus israel. * Erat autem elegans aspectu
 nimis, cui vir suus reliquerat divitias mul-
 8 tas, & familiam copiosam, ac possessores ar-
 mentis bovinum, & gregibus ovium plenas. * Et
 erat hæc in omnibus sanctissima, quoniam
 9 timebat dominum valde, nec erat qui loque-
 retur de illa verbum in malum. * Hæc itaque
 cum audisset quoniam Ozius premisset
 10 transire quinto die tradere civitatem, mi-
 sit ad præbyteros Chabri, & Charmi. * Et
 venerunt ad illam, & dixit illis: Quod est
 hoc verbum, in quo consentit Ozius, ut tra-

darei.

dat ciuitatem Assyrjjs si intra quinque dies
 non uenerit uobis adiutorium? * Et qui estis
 vos, qui tentatis dominum? * Non est iste ser-
 mo, qui misericordiam nra prouocet, sed potius
 qui iram excitet, & furorem accendat. * Po-
 suitis uos tempus miserationis domini, & in
 arbitrio uestrum, diem constituitis ei.
 * Sed quia patiens dominus est, in hoc ipso
 poeniteamus, & indulgentiam eius suis lacry-
 mis postulemus. * non enim quasi homo, sic
 Deus comminabitur, neque sicut filius homi-
 nis ad iracundiam inflamabitur. * Et idgo
 humiliemur illi animas nostras, & in spiritu
 constituti huiliati, seruantes illi, * dica-
 mus illi res domino, ut secundum uolunta-
 tem suam sic faciat nobiscum misericordiam
 suam: ut sicut conturbatum est cor nostrum,
 in superbia eorum, letitiam de nostra humi-
 litate glorietur. * quoniam non sumus se-
 cundi peccata patrum nostrorum, qui dereli-
 querunt Deum suum, & adolauerunt Deos
 alienos, * pro quo scelere dati sunt in gla-
 diam, & in iram, & in confusionem ini-
 micis suis: nos autem alterum Deum nesci-
 mus præter ipsum. * Expectemus humiles
 consolationem eius, & exquirat sanguinem
 nostrum de afflictionibus inimicorum no-
 strorum, & humiliabit omnes Genes, quor-
 umque insurgunt contra nos, & faciet illas
 sine honore dominus Deus noster. * Et nunc
 fratres, quoniam uos estis presbyteri in popu-
 lo Dei, & ex uobis pendet anima illorum, ad
 eloquium uestrum corda eorum erigite, ut
 memores sint, quia tentati sunt patres nostri
 ut probarentur, si uere colerent Deum suum.
 * Memores esse debent, quomodo pater no-
 ster Abraham tentatus est, & per multas tribu-
 lationes probatus, Dei amicus effectus est.
 * Sic Isaac, sic Iacob, sic Moyses, & omnes
 qui placuerunt Deo, per multas tribulationes
 transierunt fideles. * Illi autem, qui ten-
 tationes non superant cum timore domini,
 & in patientiam suam, & in properum
 mormurationis suæ contra dominum procu-
 lerunt, * exterminati sunt ab exterminato-
 re, & a serpentibus perierunt. * Ennos ergo
 non uiscamur nos pro his, quod patimur,
 * sed reputantes peccata nostris hæc ipsa sup-
 plicia minora esse flagella domini, quibus
 quasi serui corripimur ad emendationem,
 & non ad perditionem nostram uenisse credamus.
 * Et diuersimodis Oziæ, & presbyte-
 ri: Omnia, quæ locuta es, uera sunt, & non est
 in sermonibus tuis uilla reprehensio. * Nunc
 ergo oro pro uobis, quoniam multas sancta-
 es, & timens Deum. * Et dixit illis Iudith:
 Sicut quod potui loqui, Dei esse cognosci-
 tis: ita quod facere disposui, probate si ex
 Deo est, & orate ut firmum faciat Deus con-
 silium meum. * Scabietis uos ad portam no-
 stram istam, & ego exeam cum abra mea: & ora-

te, ut sicut dixillis, in diebus quinque respo-
 dat dominus populum suum Israel. * Vos
 autem nolo ut scrutemini actum mentis, &
 usque dum renunciem nobis, nihil aliud fiat,
 nisi oratio pro me, ad dominum Deum no-
 strum. * Et dixit ad eam Ozias princeps Iu-
 da: Vade in pace, & dominus sit tecum in ul-
 tionem inimicorum nostrorum. Et reuer-
 tes abiit.

CAP. IX.

AQ Vibus abscedentibus, Iudith ingressa est
 oratorium suum: & aduens se iili-
 cio, posuit cinerem super caput suum
 & prosterneus se domino, clamabat ad Do-
 2 minum, dicens: * Domine Deus patris mei
 Simeon, * qui dedisti illi gladium in defen-
 sione ualligenarum, qui uiolatores excie-
 runt in coinquinatione sua, & denuda uerunt
 3 femur uirginis in confusione: * & dedisti mu-
 lieres illorum in prædam, & filias illorum in
 captiuitatem: & omnes prædam in diuiti-
 nem seruus tuis, qui zelauerunt zelum tuum
 4 subueni quas te domine Deus meus mihi
 uidet. * Tu enim fecisti priora, & illa post il-
 5 la cogitasti: & hoc factum est quod ipse vo-
 6 luiti. * Omnes enim uix tuæ paratæ sunt,
 & tu iudicia in tua providentia posuisti.
 7 * Respice castra Assyrionum nunc, sicut
 tuæ castra Aegyptiorum uidere dignatus es,
 quando post leueros tuos armati correbant,
 confidentes in quadrigis, & in equitatu suo,
 8 & in multitudine bellatorum. * Sed asperi-
 sti super castra eorum, & tenebre facie-
 runt eos. * Tenuit pedes eorum abissus, &
 9 aquæ operuerunt eos. * Sic fiant & isti, domi-
 10 ne, qui confidunt in multitudine sua, & in
 11 euerbis suis, & in contis, & in scutis, & in
 sagittis suis, & in lanceis gloriantur, * & ho-
 12 saung quia tu ipse es Deus noster, qui uicti-
 13 ris bella ab initio, & dominus noster est ti-
 14 bi. * Erige brachium tuum sicut ab initio, &
 15 allide uirtutem illorum in uirtute tua: cadat
 virtus eorum in iracundia tua, qui promit-
 tunt se violare sancta tua, & pollueri taberna-
 culum nominis tui, & deicere gladio tuo cor-
 16 mularis tui. * Fac domine, ut gladio pro-
 17 prius superbia amphetret: * capiat la-
 queo oculorum suorum in me, & percutiat
 18 eum ex labijs charitatis meæ. * Da mihi in
 agimo constantiam, ut contemna n illum:
 19 uirtutem, ut euerit illum. * Erre enim hoc
 20 memoriale nominis tui, cum manus firmæ
 21 deiecit eum. * Nō enim in multitudine est
 22 uirtus tua domine, neq; in eorum uiribus
 23 uoluntas tua est, nec superbia in initio placue-
 runt tibi: sed humilitas & mansuetudo semper
 24 tibi placuit deprecation. * Deus exord, crea-

Gen. 34.
2. 29Exo. 14.
b. 9Iud. 4. d.
21. & 5. d.
26

tor aquarū, & Dominus totius creaturæ, exaudi me miseram deprecantem, & de tua misericordia præsumentem. * Memento domine testamenti tui, & da verbum in ore meo, &

in corde meo consilium corrobora, vt domus tua in sanctificatione tua permineat: * & omnes Gentes agnoscat quia tu es Deus, & non est alius præter te.

C A P. X.

A Xum est autem, cum cessasset clamare ad dominum, surrexit de loco, in quo iacuerat prostrata ad dominum. * Vocauitque abraham suam, & descendens in domum suam, abstulit a se cilicium, & exiit se vestimentis viuicatis suæ, & lauit corpus suum, & vixit se myro optimo, & discriminauit eisdem capitis sui, & imposuit mirram super caput suum, & induit se vestimentis iucunditatis suæ, induitque sandalia pedibus suis, assumpsitque dextraliola, & lilia, & inanes, & annulos, & omnibus ornamentis suis ornauit se. * Cui etiam dominus contulit splendorem, quoniam omnis ista compositio non ex libidine, sed ex virtute p̄sebat: & ideo dominus hanc in illam pulchritudinem ampliauit, vt in eo, aparet in decore omnium oculis appareret. * Imposuit itaque abraham ascob̄ peram vini, & vas olei, & potentiam, & palathas, & panes, & caseum, & profusa est. * Cumque venissem ad portam ciuitatis, inuenerunt expectantem Ornam, & presbyteros eicim̄. * Qui cum vidissent eam, stupentes mirati sunt nimis pulchritudinem eius. * Nihil tamen interrogantes eam, dimiserunt transire, dicentes: Deus patrum nostrorum det tibi gratiam, & omne coquiliū tui cordis sua virtute corroboret, vt gloriatur super te Ierusalem, & sit nomen tuum in numero sanctorum & iustorum. * Et dixerunt hi qui illuc erant, omnes vna voce: Fiat, fiat. * Iudith vero orans dominum, transiit

per portas ipsā & abra eius. * Factum est autem, cum dei eenderet montem, circa ortum diei, occurrerunt ei exploratores Assyriorū, & tenuerunt eam, dicentes: Vnde venis, & quo vadis? Quæ respondit: Filia sum Hebraeorum, ideo ego fugi a facie eorum, quoniam futuram agnou, quod denter vobis in depredationem, pro eo quod contempnentes eos, noluerunt vltro tradere scipios ut inuenirent misericordiam in conspectu vestro. * Hac de causa cogitavi mecum, dicens: Vadam ad faciem principis Holofernis, ut indicem illi secreta illorum, & ostendam illi quo aditu possit obtinere eos, ita ut non cadat vir unus de exercitu eius. * Et cum audisset viri illi verba eius, considerabat faciem eius, & erat in oculis eorum stupor, quoniam pulchritudinem eius mirabantur nimis. * Et dixerunt ad eam: Consensualiam tuam eo quod tale reperisti consiliū, ut de scenderes ad dominum nostrū. * Hoc dautem scias, quoniam cum steteris in conspectu eius, bene tibi faciet, & eris gratissima in corde eius. Duxeruntque illam ad tabernaculum Holofernis, annunciantes eam. * Cumque intrasset ante faciem eius, statim captus est in suis oculis Holofernes. * Dixeruntque ad eum satellites eius. * Quis contemnat populi Hebraeorum, qui tam decoras mulieres habent, vt non pro his merito pugnare contra eos debeamus? * Videns itaque Iudith Holofernem sedentem in conopseo, quod erat ex purpura, & auro, & smaragdo, & lapideis pretiosis inextum: & cum in fa-

cum ejus intendisset, adoravit eum, proster-
nens se super terram. Et eleuauit eam fer-
ui Holofernis, iubente domino suo.

C A P. XI.

Tunc Holoferne dixit ei: Aequo animo
esto, & noli pauere in corde tuo: quoniam
ego nunquam nocui viro, qui voluit seruire
Nabuchodonosor regi. * Populus autē tui, si
non contempnisset me, nō leuissimam iram
meam super eum. * Nunc autem dic mihi,
quā ex causa recessisti ab illis, & placuit tibi
ut venires ad nos? * Et dixit illi Iudith: Su-
me verba ancille tue, quoniam si securus fue-
ris verba ancille tue, perfecta in rem faciet
Dominus tecum. * Viuit enim Nabuchodo-
nosor rex terre, & viuic virtus eius, quæ est
in te ad correctionem omnium animarum
errantium: quoniam non solum homines ser-
uiunt illi per te, sed & bestie agri obtempe-
rant illi. * Nunciatur enim animi tui indu-
stia vniuersis gentibus, & indicatum est om-
ni seculo, quoniam in solus bonus, & potes
ex in omni regno eius, & disciplina tua om-
nibus provinciis predicatur. * I Nec hoc la-
get, quod locutus est Achior, nec illud igno-
ratur, quod ei iussus conuenit. * Constat e-
nim, Deum nostrum sic peccatis offensum,
ut mandauerit per prophetas suos ad popu-
lum, quod tradat eum pro peccatis suis. * Et
quoniam sciunt se offendisse Deum suum fi-
lij Israhel, tremor tulit super ipsos est. * Insuper
etiam fames inuasit eos, & ab ariditate
aquæ lam inter mortuos computantur. * De-
nique hoc ordinant, ut interficiat pecora sua,
& bibant sanguinem eorum: & sancta Do-
mini Dei sui, quæ præcepit Deus non contin-
gi, in frumento, vino, & oleo, hæc cogitare
non impendere, & voluit consumere quæ nec
manibus deberent contingere: ergo quoniam
hæc faciunt, certum est quod in perditionem
dabuntur. * Quod ego ancilla tua cognos-
cent, fugi ab illis, & misit me Dominus hæc
ipsa nunciare tibi. * Ego enim ancilla tua
Deum colō, etiam nunc apud te: & exiet an-
cilla tua, & orabo Deum, * & dicet mihi
quando eis reddat peccatum suum, & venies
nunciabo tibi, ita ut ego adducam te per me-
diam Ierusalem, & habebis omnem populu
D Israhel, sicut oues, quibus non est pastor, &
non latrabie vel vnus canis contra te: quon-
iam hæc mihi dicta sunt per prouidentiam
Dei. * Et quoniam iratus est illis Deus, hæc
ipsa missa sum nunciare tibi. * Placuerunt
autem omnia verba hæc coram Holoferne, &
estant pueris eius; & mirabantur sapientiam
eius, & dicebant alter ad alterum: * Non est
talis mulier super terram in aspectu, in pul-
chritudine, & in sensu verborum. * Et dixit
ad illam Holoferne: Benefecit Deus, qui misit

te ante populum, ut des illam tu in manibus
nostris: & quoniam bona est promissio tua,
si fecerit mihi hoc Deus tuus, erit & Deus
meus, & tu inuolens Nabuchodonosor ma-
gna eris, & nomen tuum nominabitur in v-
niuersa terra.

C A P. XII.

Tunc iussit eam introire ubi repositi erant
thesauri eius, & iussit illic manere eam,
& constituit quid daretur illi de conuiuio suo.
Cui respon dit Iudith, & dixit: Nunc non po-
tero manducare ex his, quæ mihi præcipis tri-
bui, ne trescit super me offensio: ex his autē,
quæ mihi desisti, manducabo. * Cui Holofer-
nes ait: Si defecerint tibi ista, quæ tecum de-
lisset, quid faciemus tibi? * Et dixit Iudith:
Viuit anima tua domine meus, quoniam nō
expendet omnia hæc ancilla tua, donec faciat
Deus in manu mea hæc, quæ cogitaui. Et in-
duxerunt illam ferui eius in tabernaculum,
quod præceperant. * Et petiit duo introire,
ut daretur ei copia nocte de ante lucem egre-
diendi foras ad orationem, & deprecandi Do-
minu. * Et præcepit cubicularijs suis ut non
placere tibi, exte et introiret ad adorandum
Deum suum per triduum: & exibat nocti-
bos in ualle Bethulie, & baptizabat se in fon-
te aque. * Et ut a se secedebat, orabat Dominu
Deum Israhel, ut dirigeret viam eius ad libe-
rationem populi sui. * Et introitis, iunda
manebat in tabernaculo usque illi: acciperet
esum suu in uespere. * Et factu est, in quarto
die Holofernes fecit coram se uisum, & dixit
ad Vago eunuchum suum: Vade, & suade He-
braam illi ut sponte consentiat habitare me-
cum. * Sedum est enim apud Assyrios, si fe-
mina irideat uirum, agendo ut immundis ab
eo trahatur. * Tunc introiit Vago ad Iudith,
& dixit: Non uideatur bona puella introire
ad dominum meum, ut honorificetur ante fa-
ciem eius, ut manducet eum: eo, & bibat ui-
num in iucunditate. * Cui Iudith respondit:
Quæ ego sum, ut contradicam domino meo?
* Omne quod erit ante oculos eius bonu &
optimu faciam. Quidquid aut illi placuerit,
hoc mihi erit optimum omnibus dieb. uite
meæ. * Et surrexit, & orauit se uelut in templo
suo, & ingressa stetit ante faciem eius. * Cor
autem Holofernis concussu est: erat enim
ardens in concupiscentia eius. * Et dixit ad
eam Holoferne: Bibe nunc, & accumbe in
iucunditate, quoniam inuenisti gratiam cora
me. * Et dixit Iudith: Bibam domine, quo-
niam magnificata est anima mea hodie præ
omnibus diebus meis. * Et accepit, & mandu-
cauit, & bibit coram ipso eam, quæ parauerat
illi ancilla eius. * Et inuendit factu est Ho-
loferne ad eam, bibique uinum multum nimis,
quantum nunquam biberat in uita sua.

CAP. XIII.

V Tunc cum factum est, hastinauerunt
 1. serui illius ad hospitium suum, & conculcavit
 2. vagantibus cubiculo, & abiit. Erant autem
 3. omnes fatigati a vino: & eratque Judith sola
 4. in cubiculo. Porro Holofernes iacebat in le-
 5. do, omnia ebrietate sopitus. Dixitque Ju-
 6. dith puellæ suæ ut staret foris ante cubicu-
 7. lum, & obsecraret. Stetitque Judith ante le-
 8. dum, orans cum lachrymis, & labiorum mo-
 9. tu in silencio, dicens: Consuma me domi-
 10. ne Deus Israel, & respice in hac hora ad ope-
 11. ra manuum mearum, & sicut promissisti, Je-
 12. rusalem civitatem tuam eripias: & hoc quid
 13. credens per te posse fieri cogitavi, perfici mi-
 14. hi. Et cum hæc dixisset, accessit ad lectum
 15. suum, & percussit caput eius, & abstu-
 16. lit concipitum eius a colomis, & enoluit cor-
 17. pus eius truncum. Et post paululum exiit,
 18. & tradidit caput Holofernis ancillæ suæ, &
 19. iussit ut mitteret illud in peram suam. Et
 20. exierunt ambo, secundum consuetudinem suam,
 21. quasi ad orationem, & transierunt castra, &
 22. gyrantes vallem, venerunt ad portam civita-
 23. tis. Et dixit Judith a longe custodibus mu-
 24. rorem: Aperite portas, quoniam nobiscum
 25. est Deus, qui fecit virtutem in Israel. Et fa-
 26. ctum est, cum audissent viri vocem eius, ve-
 27. nerunt presbyteros civitatis. Et congre-
 28. gerunt ad eam omnes, a minimo usque ad ma-
 29. ximum: quoniam sperabant eam iam non
 30. esse venturam. Et accendentes luminaria

congrauerunt circa eam universi: illa au-
 31. tem ascendens in eminentiorem locum, iussit
 32. ei silentium. Cumque cunctos tacuissent, di-
 33. xit Judith: Laudate dominum Deum nostrum
 34. qui non deseruit sperantes in se: & in me
 35. ancilla sua adimplevit misericordiam suam,
 36. quam promissit domui Israel: & inter exit in
 37. manu mea hostem populi sui hæc nocte.
 38. Et proficens de porta caput Holofernis, o-
 39. stendit illis, dicens: Ecce caput Holofernis
 40. principis militum Assyriorum, & ecce condo-
 41. pectum illius, in quo recumbebat in ebrietate
 42. sua, ubi per manum feminæ percussit illum
 43. dominus Deus vester. Vivit autem in ipse do-
 44. minus, quoniam custodiuit me Angelus eius
 45. & hinc euntem, & ibi commorantem, & in-
 46. de huc revertentem, & non permisit me Do-
 47. minus ancillam suam inquinari, sed sine
 48. pollutione peccati reuocavit me in domum
 49. meam, & in victoria super me, & in
 50. liberatione iustitiam. Consistenti illi om-
 51. nes, quoniam bonus, quoniam in seculum
 52. misericordia eius. Universi autem adorantes
 53. dominum, dixerunt ad eam: Benedixit te
 54. dominus in virtute sua, quia per te ad nubi-
 55. lum redegit inimicos nostros. Porro Ozias
 56. princeps populi Israel, dixit ad eam: Benedi-
 57. cta es tu filia a Domino Deo excelsum pro om-
 58. nibus mulieribus super terram. Redidit
 59. dominus, qui creavit caelum, & terram, qui
 60. te direxit in vulnera capitis principis inimi-
 61. corum nostrorum: quia hodie nos per te
 62. ita magnificavit, ut non recedat laus tua de
 63. ore hominum, qui memores fuerint virtutis
 64. domini in æternum, pro quibus non peper-
 65. cisti animæ tuæ propter angustias & tribula-
 66. tionem generis tui, sed subvenisti ruinæ ante
 67. conspectum Dei nostri. Et dixit omnis po-
 68. pulus: Fiat, fiat. Porro Achior vocatus e-

¶ Ps. 105.
 a. 1. & 106.
 a. 1.

nit, & dixit ei Iudith: Deus Israel, cui tu testi-
monium dedisti quod uicificatur se de inimi-
cis suis, ipse caput omnium incredulorum
ingredit hac nocte in manu mea. * Et ut pro-
bes quia ita est, ecce caput Holofernis, qui in
contemptu superbiz sue Deum Israel con-
tempnit, & tibi interitum minabatur, dicens:
Cui capitis fuerit populus Israel, gladio perfo-
rari precipiam, & cetera, tua. * Videns autem
Achior caput Holofernis, angustiarum pre pa-
uore, cecidit in faciem suam super terram, &
restituit animam eius. * Postea vero quam re-
sumpto spiritu recreatus est, prociuit ad pe-
des eius, & adorauit eam, & dixit: * Benedi-
cta tu a Deo tuo in omni tabernaculo Jacob
quoniam in omni gente, que audierit nomen
tuum, magnificabitur super te Deus Israel.

C A P. XIII.

Dixit autem Iudith ad omnem populum:
A Audire me fratres, suspendite caput hoc
super muros nostros: * Et erit, cum exierit sol,
accipiat vnusquisq; arma sua, & exite cum im-
petu, non ut descendatis deorsum, sed quasi
impetum facientes. * Tunc exploratores ne-
cesserit ut fugiant ad principem suum exci-
tandum ad pugnam. * Cumq; duces eorum
cucurrerint ad tabernaculum Holofernis, &
inuenierint eum, truncum in suo sanguine vo-
lutatum, decidet super eos timor. * Cumq;
B cognoueritis fugere eos, ite post illos secuti,
quoniam dominus conterere eos sub pedibus
uestris. * Tunc Achior videns virtutem quam
fecit Deus Israel, relicto gentilitatis ritu, cre-
didit Deo, & circumcidit carne preputium suum,
& approposuit eis ad populum Israel, & om-
nis successio generis eius usq; in hodiernum

7 diem. * Mox autem ut ortus est dies, suspen-
derunt super muros caput Holofernis, acce-
pitq; vnusquisq; sit arma sua, & egressi sunt
8 cum grandi strepitu & ululatu. * Quod mide-
tes exploratores, ad tabernaculum Holofernis
9 cucurrerunt. * Porro hi, qui in tabernaculo
erant, venientes, & ante ingressum cubiculi
perstreperes, excitandi gratia, inquietudinis
C arte moliebantur, ut non ab excubiis, sed
10 a sonantibus Holofernis euigilaret. * Nullo
enim audebat cubiculum virtutis Assyriorum
11 pulsando aut intrando aperire. * Sed cum uo-
nissent eius duces ac tribuni, & vnuerſi ma-
iores exercitus regis Assyriorum, dixerunt cu-
12 bicularijs: * Intrate, & excitate illum, qui
13 nisi egressi mures de cauernis suis, ausi sunt
14 provocare nos ad praelium. * Tunc ingressus
Vagao cubiculum eius, stetit ante cortinam,
& planctum fecit manibus suis: suspicabatur
15 enim illum cum Iudith dormire. * Sed cum
D nullum motum latentis sensu riuum cape-
ret, accessit proximans ad cortinam, & eleuans
eam, vidensq; cadaver absq; capite Holofer-
nis in suo sanguine tabefactum iacere super
16 terram, exclamauit voce magna cum fletu et
scidit vestimenta sua. * Et ingressus taberna-
culum Iudith non inuenit eam, & exiit for-
17 tas ad populum, & dixit: Vna mulier Hebra-
fecit confusionem in domo regis Nabucho-
donosor, ecce enim Holofernes iacet in terra
18 & caput eius non est in illo. * Quod cum au-
dissent principes virtutis Assyriorum, sedi-
runt omnes vestimenta sua, & intolerabilis ti-
mor, & tremor cecidit super eos, & urbati
sunt animi eorum valde. * Et factus est clamor
incomparabilis in medio castrorum eorum.

C A P. XV.

C Vinq; omnis exercitus decollatum Ho-
lofernes audisset, fugit mens & confi-

silium ab eis, & solo tremore, & metu agita-
ti, fugae praesidium sumunt, * ita ut nullus lo-
queretur cum proximo suo, sed inclinato ca-

pice,

pite, reliquis omnibus, eundem festinabant He-
 3 bras, quos armatos super se venire audie-
 bant, fugientes per vias camporum & semi-
 4 tas collium. * Videntes itaque filij Israel fu-
 gientes, sicuti sunt allos. Descenderunt quia-
 5 gentes tubis, & volantes post ipsos. * Et quo-
 6 nam Assyrij non adunati, in fugam ibant pre-
 cipites, filij autem Israel uno agmine perse-
 quentes, debilitabant omnes, quos fugientes
 7 potuissent. * Misit itaque Ozias nuncios per
 8 omnes ciuitates & regiones Israel. * Omnis
 itaque regio, omnisque urbs electa iuuen-
 tutem armatam misit post eos, & persecuti
 sunt eos in ore gladij, quousque peruenirent
 9 ad extremitatem finium suorum. * Reliqui
 autem, qui erant in Bethulia, ingressi sunt ca-
 10 stra Assyriorum, & pradam, quam fugien-
 tes Assyrij reliquerant, abstulerunt, & onu-
 11 sati sunt valde. * Hi vero, qui victores re-
 12 uersi sunt ad Bethuliam, omnia que erant
 illorum attulerunt secum, ita ut non esset nu-
 13 metus in pecoribus, & iumentis, & vniuer-
 14 sis mobilibus eorum, vt a minimo vsque ad
 15 maximum omnes diuites haberent de prada-
 tionibus eorum. * Ioachim autem summus
 Pontifex de Ierusalem venit in Bethuliam
 cum vniuersis presbyteris suis vt videret Iu-
 16 dith. * Quia cum exisset ad illum, benedixe-
 runt eam omnes una voce, dicentes: Tu glo-
 17 ria Ierusalem, tu latitia Israel, tu honorifi-
 centia populi nostri. * quia fecisti militer,
 & confortasti eum cor tuum, eo quod casti-
 18 tatem amaueris, & post virum tuum, alter-
 19 um nescieris: ideo & manus Domini con-
 20 duxerunt te, & ideo eris benedicta in eternum.
 21 * Et dixit omnis populus: Fiat, fiat.
 22 * Per dies autem triginta, vix collecta sunt
 23 spolia Assyriorum a populo Israel. * Por-
 24 ro autem vniuersa, que Holofernis pecu-
 naria fuisse probata sunt, dederunt Iudith
 in auro, & argento, & vestibus, & gemmis,
 & omni suppellectili, & tradita sunt omnia
 illi a populo.
 25 * Et omnes populi gaudebant cum mulie-
 ribus, & virginibus, & iuuenibus, in organis,
 & citharis.

C A P. XVI.

1 **T** Voc cantauit canticum hoc Domino Iu-
 2 dith, dicens: * Incipite Domino in tym-
 3 panis, cantate Domino in cymbalis, modu-
 4 lamini illi psalmodium nouum, exaltate, & in-
 5 uocate nomen eius. * Dominus conterens
 6 bella, dominus nomen est illi. * Qui posuit
 7 castra sua in medio populi sui, vt eriperet
 8 nos de manu omnium inimicorum nostro-
 9 rum.

5 * Venit Alfores innotuit ab aquilo-
 ne in multitudine fortitudinis sue: contra
 6 multitudinem obtinuit torrentes, & equi eo-
 rum cooperuerunt valles. * Dixit se inten-
 7 surum fines meos, & iuuenes meos occisi-
 rum gladio, infantes meos dare in pradam,
 8 & virgines in captiuitatem. * Dominus au-
 tem omnipotens innotuit eum, & tradidit
 eum igni manus femine, & consumit eum.
 9 * Non enim cecidit potens eorum a iuueni-
 10 bus, nec filij Titan percusserunt eum, nec ex-
 celsi gigantes opporuerunt se illi, sed Iudith
 filia Merari in specie faciei viri dissoluit eu-
 11. * Exiit enim se vestimento viduatis, & in-
 12 duit se vestimento laticia in exultatione fi-
 13 liorum Israel. * Vixit faciem suam vnguen-
 14 to, & colligauit cincinnos suos mitra, accep-
 15 pit stolam nouam ad decipiendum illum.
 16 * Sedit alius rapuerunt oculos eius, pulchri-
 tudo eius captiuam fecit animam eius, an-
 17 putauit pugione ceruicem eius. * Horrue-
 18 runt Persae constantiam eius, & Medi auda-
 19 ciam eius. * Tunc volauerunt castra Assy-
 20 riorum, quando apparuerunt humiles mei,
 21 arescentes in siti. * Filij puellarum compen-
 22 xerunt eos, & sicut pueros fugientes occide-
 23 runt eos: & perierunt in praelio a facie domi-
 24 ni Dei mei. * Hymnum cantemus domino, &
 25 hymnum nouum cantemus Deo nostro.
 26 * Adonai domine magnus es tu, & precla-
 27 rus in virtute tua, & quem superare nemo
 28 potest. * Tibi seruiat omnis creatura tua:
 29 I quia dixisti, & facta sunt: misisti spiritum
 30 tuum, & creata sunt, & non est qui resistat
 31 voci tue. * Montes a fundamentis meos vbi
 32 tur cum aquis: petre, sicut cera, liquefecit an-
 33 te faciem tuam. * Qui autem timent te, ma-
 34 gni erunt apud te per omnia.
 35 * Vni genti insurgenti super genus meum:
 36 dominus enim omnipotens vindicabit in
 37 eis, in die iudicij visitabit illos.
 38 * Dabit enim ignem, & vermes in catulis
 39 eorum, vt trantur, & sentiant vsque in sem-
 40 pitem. Et factum est post hec, omnis
 41 populus post victoriam venit in Ierusalem
 42 adorare dominum: & mox vt purificati sunt,
 43 obtulerunt omnes holocausta, & vota, &
 44 re promissiones suas. * Porro Iudith vniuer-
 45 sa vasa bellica Holofernis, que dedit illi
 46 populus, & conopaeum, quo ipsa sustine-
 47 rat de cubili ipsius, obtulit in anathema
 48 oblationis. * Erat autem populus iucundus
 49 secundum faciem sanctorum, & pertes men-
 50 tes gaudium huius victorie celebratum est
 51 cum Iudith. * Post dies autem illos vnus-
 52 quisque rediit in domum suam, & Iudith
 53 magna facta est in Bethulia, & preclarius
 54 erat vniuersis terris Israel. * Erat etiam vir-
 55 tuti castitas adiuncta, ita vt non cognoscere-
 56 virum omnibus diebus vite sue, ex quo de-
 57 fundus est Manasses vir eius.

I Gen. i.
 Pl. 32. b. y

7. Brat autem diabus septem procedens cum
8. magna gloria. * Mansit autem in domo viri
sui anno: centum quinque. & dimisit Abrā
9. suam liberā n, & defuncta est ac sepulta cum
viro suo in Bethulia. * Luxurie ipsam o n o
10. nis populus diebus septem. * In omni autem

spatio vite eius non fuit qui perturbaret Is-
rael, & post mortem eius annis multis.
31. * Dies autem victorie huius festivitatis, ab
Hebræis in numero sanctorum dierum acci-
pitur, & colitur a Iudeis ex illo tempore vs-
que in præsentem diem.

LIBER ESTHER.

CAPVT PRIMVM.

IN diebus Assueri, qui re-
gnauit ab India usque ad
Aethiopiam, super cen-
tum viginti septem pro-
uincias: * quando sedie-
bat in solio regni sui, Susa
ciuitas regni eius exor-
dium fuit. * Tercio igitur
anno imperij sui, fecit grande conuiuium
cunctis principibus, & pueris suis, & iustis
Persarum, & Medorum, & Intlytis, & præfatis
provinciarum coram se, * vt ostenderet di-
uitias gloriæ regni sui, ac magnitudinem, at-
que iactantiam potentie sue, in tanto tem-
pore, centum videlicet & octoginta diebus.
* Cumque impleveretur dies conuiuii, inuita-
uit omnem populum, qui inuentus est in Sa-
san, a maximo usque ad minimum: & iussit
septem diebus conuiuium præparari in ves-
tibulo horti, & nemoris, quod regio culta,
& manu confectum erat. * Et pendebant ex
B. omni parte tentoria aerij coloris, & carbasi-
ni ac hyacinthini, sustentata funibus byssi-
nis, atque purpureis, qui eburneis circulis in-
serti erant, & columinis marmoreis fulcieban-
tur. Lectuli quoque aurei & argentei, super
pauimentum smaragdino, & pario stratum
lapide, dispositi erant: quod mira varietate
7. pictura decorabatur. * Bibebant autem qui in-
uitati erant, aureis poculis, & alij alijs
vasis cibi interiebantur. Vinum quoque, vt
8. magnificentia regia dignum erat, abundans
& præcipuum ponebatur. * Nec erat qui no-
lentes cogere ad bibendum, sed sicut rex sta-
tuerat, præponere mensis singulos de princi-
9. pibus suis vt sumeres vnusquisque quod vel-
let. * Vasthi quoque regina fecit conuiuium
feminarum in palatio, ubi rex Assuerus ma-
nere consueuerat. * Itaque die septimo, cum
10. rex esset hilarior, & post nimiam potationē
incaluisse merō, præcepit Maumam, & Ba-
Czatha, & Harbona, & Bagatha, & Abgatha,
& Zethar, & Charchas, septem eunuchois, qui
in coapectu eius ministrabant, * vt introdu-
cerent reginam Vasthi coram rege, postea su-
per caput eius diademate, ut ostenderet cun-
ctis populis, & principibus pulchritudinem
12. illius: erat enim pulchra valde. * Quæ renuit.

& ad regis imperiū, quod per eunuchos man-
dauerat, venire contempsit. Vnde iratus rex,
13. & miris future consensus, * interrogauit sa-
pientes, qui ex more regio semper ei aderāt,
& illorum faciebat cuncta consilio, scientiū
14. leges, ac iura maiorum: (* erant autem pri-
mi, & proximi, Charšena, & Sethar, & Ad-
martha, & Tharlis, & Mares, & Maršana, &
Mamuchan, septem duces Persarum, atque
Medorum, qui uidebant faciem regis, & pri-
mi post eum residere soliti erant.) * cui sen-
tentia Vasthi regina subiaceret, quæ Assueri
15. regis imperium, quod per eunuchos manda-
uerat, facere noluisse. * Responditque Ma-
muchan, audiens rege, atque principibus.
Non solum regem latet regina Vasthi, sed
omnes populos, & principes, qui sunt in cun-
17. ctis provinciis regis Assueri. * Egredietur e-
nim sermo reginæ ad omnes mulieres, vt con-
tineant viros suos, & dicant Rex Assuerus ius-
sit vt regina Vasthi intra ret ad eum, & illa
18. noluit. * Atque hoc exemplo omnes princi-
pum coniuges Persarum atque Medorum,
pari pendente imperia maritorum: vnde re-
19. gis iusta est indignatio. * Si tibi placeat, egre-
diatur edictum a facie tua, & scribatur iuxta
legem Persarum, atque Medorum, quam præ-
teriti illicitum est, vt nequaquam ultra Va-
sthi ingrediasur ad regem, sed regnū illius
20. altera, quæ melior est illa, accipiat. * Et hoc
in omne (quod latissimum est) provinciā
tuam, diuulgetur imperiū, & cunctis vxor-
ibus tam maiorum, quam minorum, deferant
21. maritis suis honorem. * placuit consilium
eius regi, & principibus: fecitque rex iuxta
22. consilium Mamuchan. * & misit epistolam ad
vniuersas provincias regni sui, ut quæ gens
audire & legere poterat, diuersis linguis, &
litteris, esse viros principes ac maiore, in do-
mibus suis: & hoc per cunctos populos diuul-
gari.

C. A. PR. I. L.

Hic ita gestis, postquam regis Assueri
A. indignatio defuerat, recordatus
est Vasthi, & quæ fecisset, vel quæ pas-
2. sa esset: * Dixitque pueri regis, ac mi-
nistri eius: Querantur regi puellæ vir-
gines

gines ac speciosas, & mittantur cui confide-
rent per universas provincias puellas specio-
sas & uirgines: & adducant eas ad ciuitatem
Susan, & tradant eas in donum seminarum.
sub manu Egei eunuchi, qui est prapositus &
custos mulierum regiarum: & accipiant mun-
dum muliebrem, & cetera ad usus necessaria.
Et quaecunque inter omnes oculis regis pla-
cuerit, ipsa regnet pro Vasthi. Placuit sermo
regis: & ita, ut suggereretur, iussu fieri. Erat
vir Iudaeus in Susa ciuitate, uocabulo Mar-
docheus filius Isai, filij Semes, filij Cis, de
stirpe lemini, qui translatus fuerat de Ie-
rusalem eo tempore, quo Tachoniam tegem
Iuda Nabuchodonosor rex Babylonis tran-
stulerat, qui fuit nutritius filiae fratris sui
Edassae, quae altero nomine uocabatur Esther
& utrumque parentem amiserat, pulchra, ni-
mis, & decora facie. Mortuusque patre eius ac
matre, Mardocheus sibi eam adoptauit in fi-
liam. Cumque peteret uisus regis imperio,
& iuxta mandatum illius multa pulchrae uir-
gines adducerentur Susa, & Egei traderen-
tur puellae: Esther quoque inter ceteras
puellae ei tradita est, ut seruaretur in numero
feminarum. Quae placuit ei, & inuenit gra-
tiam in conspectu illius. Et praecipere uenit,
ut acceleraret mundum muliebrem, & trade-
ret ei partes suas, & septem puellas speciosis-
simas de domo regis, & tam ipsam, quam pe-
dissequi eius ornaret, utque excoleret. Quae
noluit indicare ei populum & patriam suam:
Mardocheus enim praecerat ei, ut de hac
re omnino reticeret: quod deambularet quo-
tidie ante uestibulum domus, in qua electae
uirgines seruabantur, curamque salutis Est-
her, & scire uolens quid ei accideret. Cum
autem uenisset tempus singularem per ordi-
nem puellarum, ut intrarent ad regem, exple-
tis omnibus, quae ad cultum muliebrem per-
tinebant, mensis duodecim uertebatur, ita
dumtaxat, ut sex mensibus oleo uigerentur
myrrhino, & alijs sex quibusdam pigmentis
& aromatibus uterentur. Ingredientesque
ad regem, quicquid posuissent ad ornatum
pertinens, accipiebant, & ut eis placuerat, co-
posset de triclinio feminarum ad regis cubi-
culum transibant. Et quae intrauerat uespere,
egrediebatur mane, atque inde in secundas
edes deducebatur, quae sub manu Susagzi
eunuchi erant, qui concubinis regis praeside-
bat, nec habet potestatem ad regem ultra re-
deundi, nisi uoluerit rex, & eam uenire ius-
sisset ex nomine. Euoluto autem tempore
per ordinem, instabat dies, quo Esther filia
Abihai fratris Mardochei, quam sibi ado-
ptaerat in filiam, deberet iocare ad regem.
Quae non quaesit muliebrem cultum, sed
quaecumque uoluit Egeus eunuchus custos uir-
ginum, hac ei ad ornatum dedit. Erat enim
formosa ualde, & incredibili pulchritudine,

omnium oculis gratiosa & amabilis uideba-
tur. Duxa est itaque ad cubiculum regis As-
sueri mense decimo, qui uocatur Tebeth, septi-
mo anno regni eius. Et adhaeruit eam rex
plus quam omnes mulieres, habuitque gra-
tiam & misericordiam eorum eo super om-
nes mulieres, & posuit de deus regni in capite
eius, fecitque eam regnare in loco Vasthi.
Et iussit conuiuium preparari per magnificen-
tiam principibus, & seruis suis pro conui-
sione, & nuptijs Esther. Et dedit requiem
in uersis prouincijs, ac dona largitus est iux-
ta magnificentiam principalem. Cumque se-
cundo quaererentur uirgines & congregaretur
Mardocheus manebat ad ianuam regis: nec
dum prodiderat Esther partem, & populum
suum, iuxta mandatum eius. Quidquid enim
ille praecipiebat, obseruabat Esther, & ita con-
stita faciebat ut eo tempore solia ierant, quo ea
paupulum moriebat. En igitur tempore, quo
Mardocheus ad regis ianuam morabatur, ira-
ti sunt Bagathas, & Thares duo eunuchi re-
gis, qui inuitores erant, & in primo palatii li-
mine praesidebant, uolueruntque insurgere in re-
gem, & occidere eum. Quod Mardocheum
non latuit, statimque nunciauit regis Esther:
& illa rex ex nomine Mardochei, qui ad se-
rem detulerat. Quaesitum est, & inuentum:
appensus est uterque eorum in paupulo. Ma-
datumque est historijs, & annalibus traditum
eorum regis.

CAP. III.

Post haec rex Assuerus exaltauit Aman fi-
lium Amadathi, qui erat de stirpe Agag:
& posuit solis eius super oēs principes, quos
habebat. Cunctique serui regis, qui in forib.
palatii, uersabantur, reuebantur genas, & adora-
bant Aman: sic enim praecerat ei impera-
tor. solus Mardocheus non fledebat genu, ne
que adorabat eum. Cui dixerunt pueri regis
qui ad fores palatii praesidebant: Cur praeter
ceteros non i obseruas mandatum regis?
Cumque hoc crebrius dicerent, & ille nollet
audire, nunciauerunt Aman, scire cupientes
utrum perseruaret in sententia dixerat enim
eis se esse Iudaeum. Quod cum audisset Ama-
n & experimento probasset quod Mardocheus
non flederet sibi genu, nec se adoraret, iratus
est ualde, & pro nihilo duxit in unum Mar-
docheum mittere manus suas: audierat enim
quod esset gentis Iudaeae. magisque uoluit om-
nem Iudaeonem, qui erant in regno Assueri,
perdere nationem. Mense primo cuius uo-
cabulum est Nisan, anno duodecimo regni
Assueri, missa est fors in uiam, quae Hebraei
dicunt phur, coram Ami, quo die, & quo
mense gens Iudaeorum debet interficere & exi-
lari.

8 mensis duodecimus, qui vocatur Adar. * Dixitque Aman regi Assuero: Est populus per omnes prouincias regni tui dispersus, & a se mutuo separatus, nouis vtens legibus & ceremonijs, insuper & regis scita contemneus. Et optime nostri quod non expedit at regno tuo vt iniolescat per licentiam. * si tibi placet, decerne, vt pereat, & decem millia talentorum appendam arcarijs gazæ tuæ. * Tuir ergo rex annulum, quo vebatur, de manu sua, & dedit eum Aman filio Amadathi de progenie Agag, hosti Iudæorum, * dixitque ad eum: Argentum, quod ru polliceris, tui sit. de populo age quod tibi placet. * Vocatiq. sunt scribæ regis mense primo Nisan, tertiadecima die eiusdem mensis: & scriptum est, vt iusserat Aman, ad omnes satrapas regis, & iudices prouinciarum, diuersarumq. gentium, D vt quæque gens legere poterat, & audire pro varietate linguarum ex nomine regis Assueri: & litteræ signatæ ipsius annulo, * missæ sunt per cursores regis ad vniuersas prouincias vt occiderent atque delerent omnes Iudæos, a puero vsque ad senem, paruulos, & mulieres, vno die, hoc est tertiodecimo mensis duodecimi, qui vocatur Adar, & bona eorum disperent. * Summa autem epistolarum hæc fuit, vt omnes prouincie scirent, & pararent se ad prædictam diem. * Festinabit cursores, qui missi erant, regis imperium explere. Statimque in Susan ꝑependit edictum, rege & Aman celebrante conuiuium, & cunctis Iudæis, qui in vrbe erant, stentibus.

CAP. IIII.

1 Q Væ cum audisset Mardocheus, scidit vestimenta sua, & indutus est sacco, spargens cinerem capiti, & in platea medietate ciuitatis voce magna clamabat, ostendens amaritudinem animi sui, * & hoc eiulatu vsque ad fores palatii gradienti. Non enim erat licitum indutum sacco aulam regis intrare. 3 * In omnibus quoque prouincijs, oppidis, ac locis, ad quæ crudele regis dogma peruenerat, planctus ingens erat apud Iudæos, ieiunium, vlulatus, & fletus sacco & cinere multis pro strato vrentibus. * Ingressi autem sunt puellæ Esther & eunuchi, nunciaueruntque ei. Quod audiens consternata est: & vellem misse, vt ablato sacco induerent cum: quam accipere noluit. * Accitoque Athach eunuchus, quem rex ministrum ei dederat, præcepit ei vt iret ad Mardocheum, & diceret ab eo cur hoc faceret. * Egrediusque Athach, iuit ad Mardocheum stantem in platea ciuitatis, ante ostium palatii: * qui indicauit ei omnia, quæ acciderant, quomodo Aman promississet, vt in thesauros regis pro Iudæorum nece inferret argentum. 8 * exemplar quoque edicti, quod pendebat

in Susan, dedit ei, vt reginæ ostenderet, & commoneret eam, vt intraret ad regem, & deprecaretur eum pro populo suo. * Regressus Athach, nunciauit Esther omnia, quæ Mardocheus dixerat. * Quæ respondit ei, & iussit vt diceret Mardocheo: * Omnes serui regis, & cunctæ, quæ sub ditione eius sunt, moriur prouincias, quæ siue vir, siue mulier non vocatus, interius atrium regis intrauerit, absque vlla cunctatione statim interficiatur: nisi forte rex auream uirgam ad eum tetenderit pro signo clemenciæ, atque ita possit viuere. Ego igitur quo modo ad regem intrare poterō, quæ triginta iam diebus non sum vocata ad eum? * Quod cum audisset Mardocheus, * rursum mandauit Esther, D dicens: Ne putes quod animam tuam tantum liberes, quia in domo regis es præcunctis Iudæis: * si enim nunc siueris, per aliam occasionem liberabuntur Iudæi: & tu, & domus patris tui peribitis. Et quis nouit utrum idcirco ad regnum ueneris, ut in tali tempore parcereris? * Rursumque Esther hæc Mardocheo verba mandauit: Vade & congrega omnes Iudæos, quos in Susan repereris, & orate pro me. Non comedatis, & non bibatis tribus diebus, & tribus noctibus: & ego cum ancillis meis similiter ieiunabo, & tunc ingrediar ad regem contra legem faciens, non vocata, tradensque me morti & periculo. * Iuit itaque Mardocheus, & fecit omnia, quæ ei Esther præceperat.

CAP. V.

1 D Le autem tercio induta est Esther regalibus vestimentis, & stetit in atrio domus regis, quod erat interius, contra basilicam regis: at ille sedebat super solium suum in consistorio palatii contra ostium domus. * Cumque uidisset Esther reginam, placuit oculis eius, & extendit contra eam uirgam auream, quam tenebat manu. Quæ accedens, osculata est summam uirgæ eius. * Dixitque ad eam rex: Quid uis Esther regina? quæ est petitio tua? etiam si dimidiam partem regni petieris, dabitur tibi. * At illa respondit: Si regi placet, obsecro vt uenias ad me hodie, & Aman tecum ad conuiuium, quod parauit. * Statimque rex, Vocatus, inquit, cito Aman, vt Esther obediat uoluntati. Venerunt itaque Rex & Aman ad conuiuium, quod eis regina parauerat. 6 * Dixitque ei rex, postquam vinum biberat abundanter: Petitio tua detur tibi? & pro qua re postulas? etiam si dimidiam partem regni mei petieris, impetrabis. * Cui respondit Esther: Petitio mea, & preces sunt istæ: * Si inueni in conspectu regis gratia, & si regi placeat vt det mihi quod postulo, & meâ impleat petitione: ueniat rex & Aman ad conuiuium quod

parauit eis, & cras aperiam regi voluntatem,
 9 meam. * Egressus est itaq; illo die Aman la-
 tus, & alacer. Cumq; uidisset Mardocheum
 sedentem ante fores palatii, & non solum nō
 assurrexisset sibi, sed nec morum quidem de-
 10 loco seſionis suæ, indignatus est valde. * &
 diſſimulata ira, reueſſus in domum suam,
 conuocauit ad ſe amicos ſuo, & Zares vxorē
 11 ſuam. * & expoſuit illis magnitudinem
 diuitiarum ſuarum, filiorumque turbam, &
 quantā eum gloria ſuper omnes principes,
 12 & ſeruos ſuos rex eleuaſſet. * Et poſt hæc ait:

D Regina quoque Eſther nullum alium uoca-
 uit ad conuiuium cum rege, præter me, apud
 quam etiam cras cum rege prænſus ſum.
 13 * Et cum hæc omnia habeam, nihil me ha-
 bere puto, quamdiu uidero Mardocheum lu-
 14 dum ſedentem ante fores regias. * Reſpon-
 deruntq; ei Zares vxor eius, & ceteri ami-
 ci: Iube parari excelſam trabem, habentem
 altitudinis quinquaginta cubitos, & dic ma-
 ne regi ut appaſſetur ſuper eam Mardocheus
 & ſic ibi: cum rege lætus ad conuiuium. Pla-
 cuit ei conſilium, & iuſſit excelſam parari crucē.

CAP. VI.

1 **N** Otem illam duxit rex inſomnem, inſo-
 A ſitque ſibi aſſerit hiſtorias, & annales
 priorum temporum. Quæ cum illo præſente
 2 legerentur, * uenit ad illum locum ubi
 ſcriptum erat quo modo nunciāſſet Mardo-
 cheus inſidias Bagathan, & Thares eunucho-
 rum, regem Aſſuerum iugulare cupientium.
 3 Quod cum audiſſet rex, ait: Quid pro hæc
 ſide honoris ac patriæ Mardocheus conſe-
 4 cutus eſt? Dixerunt ei ſervi illius ac mini-
 ſtri: Nihil omnino mercedis accepit. * Eua-
 5 ritque rex: Quis eſt, inquit, in atrio? Aman
 quippe interius atrium domus regis intra-
 uerat, ut ſuggeret ei regi, & iuberet Mardo-
 cheum aſſigi patibulo, quod ei fuerat præpa-
 6 ratum. * Reſponderunt pueri: Aman ſtat in
 7 atrio. Dixitque rex: Inprediatur. * Cumque
 eſſet ingreſſus, ait illi: Quid debet heſi viro,
 quem rex honorare deſiderat? Cogitans au-
 tem in corde ſuo Aman, & repens quod
 nullum alium rex, niſi ſe, uellet honorare,
 8 * reſpondit: Homo, quem rex honorare cu-
 9 pit, * debet indui veſtibus regijs, & imponi
 C ſuper equum, qui de ſella regis eſt, & accipere
 re regium diadema ſuper caput ſuum, * &

primus de regijs principibus, ac tyranis re-
 neat equum eius, & per plateam ciuitatis in-
 cedens clamet, & dicat: Sic honorabimur, quē-
 10 tumque uoluerit rex honorare. * Dixitq; ei
 rex: Feſtina, & ſim pſa ſtola, & equo, ſcē, ut lo-
 cutus es, Mardocheo Iudæo, qui ſedit ante fo-
 res palatii. Caue re quidquam de hijs, quæ lo-
 11 cutus es, prætermittat. * Tulit itaq; Amā ſto-
 lam & equum, induuntq; Mardocheum in
 platea ciuitatis, & in poſitum eo non præcede-
 bat, atq; clam alacri: Hoc heros & dignus eſt
 12 quemcumq; rex uoluerit honorare. * Reuer-
 ſusq; eſt Mardocheus ad ſonitum palatii: &
 Aman ſiſtinauit in eodem ſuo iugum, lugens
 13 & aperto capite: * Narrauitq; Zarus vxori ſuæ
 & amicis omnia quæ eueniſſent ſibi. Cui reſpon-
 derunt ſapientes, quos habebat in conſilio,
 & vxor ei uſi de ſemine Iudæorum eſt
 14 Mardocheus, ante quem cadere cepiſſi, non
 poteris ei reſiſtere, ſed cades in conſpectu
 eius. * Adhuc illis locuentibus, uenerunt eu-
 nuchi regis, & cito cum ad conuiuium, quod
 regina paraueat, pergere conpulerunt.

CAP. VII.

1 **I** Ntranſit itaque rex, & Aman, ut liberent
 2 cum regina. * Dixitque ei rex etiam fe-
 A cunda die, poſtquam uirō incaleſcerat: Quæ

est petitio tua Esther vt deus tibi ? & quid
vis fieri ? etiam si dimidiam partem regni
3 mei petieritis, impetrabis. * Ad quem illa
respondit: Si inueni gratiam in oculis tuis o
rex, & si tibi placet, dona mihi animam meā
pro qua rogo, & populum meum pro quo
4 obsecro. * Traditi enim sumus ego, & popu-
lus meus, vt conteramur, ingulemur, & per-
camus. Atque vinam in seruis, & famulas
vendere iussit: cosset tolerabile malum, & ge-
mens tacerent: nunc autem hostis noster est,
5 cuius crudelitas redundat in regem. * Respo-
densque rex Assuerus ait: Quis est iste, & cu-
ius potenti, vt hac audeat facere ? * Dixit
que Esther: Hostis, & inimicus noster pess-
mus iste est Aman. Quo ille audiens, illico
6 oblitusque, vultum regis ac reginæ ferre non
7 iussit. * Rex autem iratus surrexit, & de

C loco conuini intravit in hortum arboribus
constitum. Aman quoque surrexit ut rogaret
Esther reginam pro anima sua, intellexit e-
2 nim a rege sibi paratum malum. * Qui cum
reuerfus esset de hortu nemoribus confito
& intraisset conuiuij locum, reperit Aman su-
per lectulum corruisse, in quo iacebat Esther
& ait: Etiam reginam vult opprimere, me
D presente, in domo mea. Necdum uerbum de-
ore regis exierat, & statim operuerunt faciē
9 eius. * Dixitque Harbona, viuis de eunuchis,
qui stabant in ministerio regis: En lignum,
quod parauerat Mardocheo, qui locutus est
pro rege, stat in domo Aman, habens altitu-
dinis quinquaginta cubitos. Cui dixit rex:
10 Appendite eum in eo. * Suspensus est itaque
Aman in pacibulo quod parauerat Mardo-
cheo: & regis ira quiescit.

CAP. VIII.

1 D Te illo dedit rex Assuerus Esther regi-
na domum Aman aduersarij Iudæo-
rum, & Mardocheus ingressus est ante faciē
A regis. Confessa est enim ei Esther quod esset
patrius suus. * Tuncque rex annulum, quem
a Aman recipi iusserat, & tradidit Mardo-
cheo. Esther autem constituit Mardocheum
3 super domum suam. * Nec tuis contenta, pro-
vidit ad pedes regis, stetitque, & locuta ad eū
ora ut de malitia Aman ageretur, & machi-
nationes eius pessimas, quas excogitauerat
4 contra Iudæos, iuberet irritas fieri. * At ille
ex more septem autem ordinare manu,
quo signum clementie monstrabatur: illaq;
5 consurgens stetit ante eum. * & ait: Si placet
regi, & si inueni gratiam in oculis tuis, de-
precatio mea non tibi videatur esse contraria,

B obsecro, vt nouis epistolis, veneres Aman lit-
teris, infidatoris & hostis, in dæorum, quibus
ens in cunctis regis prouincijs perire præce-
6 perat, cortiganetur. * Quomodo enim potero
sustinere necem, & interfecionem populi
7 mei ? * Responditque rex Assuerus Esther re-
ginæ, & Mardocheo Iudæo: Domum Aman
concessi Esther, & ipsum vultu signi cruci,
quia ausus est manum mittere in Iudæos.
8 * Scribite ergo Iudæis, sicut vobis placet, re-
gis nomine, signantes litteras athenis vobis.
Hec enim consuetudo erat, vt epistolis, quæ
ex regis nomine mittebantur, & illas annu-
lo signatæ erant, nemo auderet contradicere.
9 * Ac iussitque scribas, & librarijs regis, & erat
autem tempus totius mensis, qui appellatur
Sihani vigesima, & tertio die illius scriptæ
sunt epistolæ, vt Mardocheus voluerat, ad
Iudæos, & ad principes, procuratoresque, &
iudices, qui ceterum viginti septem prouincijs

Cab India usque ad Aethiopiam praesidebant,
 provinciae atque provincia, populo, & popu-
 lo iuxta linguas & littoras suas, & Iudeis,
 prout legere poterant, & audire. * Ipsiq; epi-
 scopi, quae regis nomine mittebantur, annu-
 le ipsius obliuiscuntur, & mille per vereda-
 rios: qui per omnes provincias discurrerent,
 veteres lucras novis nuncijs praeferrent.
 11 * Quibus imperavit rex, ut conquirent Iu-
 deos per singulas civitates, & in vinctis pra-
 ciparent congregari ut starent pro animabus
 suis, & omnes inimicos suos cum coniugibus
 ac liberis & universis domibus, interficerent
 atque delerent, & spolia eorum diriperent.
 12 * Et constituta est per omnes provincias vna
 ultionis dies, id est, tertiadecima mensis duo-
 decimi Adar. * Summaq; epistole haec fuit,
 ut in omnibus terris ac populis, qui regis As-
 sueri subiacerant imperio, notum fieret, pa-
 ratos esse Iudeos ad capiendam vindictam
 14 de hostibus suis. * Egrediente sunt, veredarij
 D celeres nuncia perferentes, & edictum regis
 15 pependit in Susa. * Mardocheus autem de
 palatio, & de conspectu regis egrediens, ful-
 gebat vestibus regijs, hyacinthis videlicet
 & atrijs, coronam auream portans in capite,
 & amictus serico pallio atque purpureo. Om-
 nisque civitas exultavit, atque letata est.
 16 * Iudeis autem nova lux oriri visa est, gau-
 17 dium, honor, & triumphum. * Apud omnes
 populos, vrbes, atque provincias, quocumq;
 regis iussa veniebant, mita exultatio, epulae
 atque convivia, & festus dies: in tantum ut
 plures alietius gentis & sedis eorum regio-
 ni & ceremonijs iungerentur. Grandis enim
 cunctos Iudaici nominis tempor inuaserat.

CAP. IX.

1 **I**gitur duodecimi mensis, quem Adas vo-
 A cari ante iam diximus, tertiadecima die,
 quando cunctis Iudejs interfectio parabatur,
 & hostes eorum inhiabant sanguini, versa
 vice Iudaei superiores esse coeperunt, & se de
 2 aduersarijs vindicare. * Congregati sunt
 per singulas civitates, oppida, & loca ut ex-
 tenderent manum contra inimicos, & perse-
 cutores suos. Nullusque ausus est resistere, eo-
 quod omnes populos magnitudinis eoru for-
 3 mido penetraret. * Nam & provinciarum in-
 dices, & duces, & procuratores, omnisq; di-
 gitas, quae singulis locis ac operibus prae-
 rat, extollebant Iudeos tamq; Mardochei:
 4 * quem principem esse palatii, & plurimum
 5 posse cognoverant. * Sana quoque nominis
 eius crescebat quotidie, & per cunctorum ora
 6 volitabat. * Itaque percussit Iudaei spi-
 ritus suos plaga magna, & occiderunt eos,
 reddentes eis quid sibi parauerant facere.
 7 in tantum ut etiam in Susa quingentos vi-
 ros interficerent, extra decem filios Aman

Agagita huius Iudaeorum: quorum illa sunt
 7 nomina: * Tharsandatha, & Delphon, &
 8 Ephatha, & Phoratha, & Adai, & Ari-
 9 datha, & Pharnetha & Arisai, & Aridai, &
 10 Iezatha. * Quos cum occidissent, praedas de
 11 substantijs eorum tangere noluerunt. * Sta-
 timque numerus eorum, qui occisi erant in
 12 Susa, ad regem relatus est. * Qui dixit re-
 gina illi vrbe Susa interfecerunt Iudaei quin-
 gentos viros, & alios decem filios Aman:
 quantam putas eos exercere coedem in vniuer-
 sis provincijs? Quid vicia postulas, & quid
 13 vis ut fieri iubeam? * Cui illa respondit:
 C Si repi placet, detur potestas Iudeis, ut si-
 14 paeferant hodie in Susa, sic & oras fa-
 15 ciant, & decem filij Aman in paubalis su-
 16 spendantur. * Praecipitque rex ut ita fieret.
 17 statimque in Susa pependit edictum, &
 18 decem filij Aman suspensi sunt. * Congre-
 gatis Iudeis, quartadecima die mensis Adar,
 interfecti sunt in Susa trecenti viri: nec eo-
 19 rum ab illis direpta substantia est. * Sed &
 per omnes provincias, quae ditioni regis su-
 biacebant, pro animabus suis steterunt Iu-
 daei, interfectis hostibus ac persecutoribus
 suis: in tantum ut septuagintaquinque mil-
 20 lia occisorum impleverunt, & nullus de mil-
 21 litanis eorum quidquam contingeret. * Dies
 autem tertiusdecimus mensis Adar primus
 apud omnes interfectionis fuit, & quartade-
 22 cima die quiescere desierunt. Quam constitue-
 runt esse solemne, ut in eo omni tempo-
 re deinceps usarentur epulis, gaudio atque
 23 convivijs. * Arhi, qui in vrbe Susa ex-
 dem exercuerant, tertiodecimo & quartode-
 cimo die eiusdem mensis in eade uelati sunt:
 quiniodecimo autem die pereutere desierunt.
 Et idcirco eundem diem constituerunt sol-
 24 lemne epularum atque laticiae. * Hi vero
 Iudaei, qui in oppidis non muratis ac villis
 morabantur, quartumdecimum diem men-
 25 sis Adar conviniarum & gaudij decreverunt,
 ita ut exoleat in eo, & mittant sibi mutuo
 26 partes epularum & ciborum. * Scripsit ita-
 que Mardocheus omnia haec, & litteris com-
 prehensa misit ad Iudeos, qui in omnibus
 regis provincijs morabantur, tam in vicino
 27 positis, quam procul, * ut quartadecima &
 28 quintadecima diem mensis Adar pro
 29 festis susciperent, & reuerente semper amo-
 30 sollemni celebrarent honore: * quia in ipsis
 diebus se uisti sunt Iudaei de inimicis suis, &
 31 lucris atque tristitia in hilaritatem gau-
 ludumque conuersi sunt, essentque dies illi
 32 epularum atque laticiae, & mitterent sibi in-
 uicem ciborum partes, & pauperibus munu-
 33 scula, largirentur. * Susceperuntque Iudaei
 in solemne ritum cuncta quae eo tempore
 34 facere ceperant, & quae Mardocheus litteris
 faciende mandauerat. * Aman enim, filius A-
 madathi stirpis Agag, hostis & aduersarius

Iudæorum, cogitauit contra eos malum, vt occideret illos, atque deleteret: & misit phur, quod nostra lingua vertitur in sortem. * Et postea ingressa est Esther ad regem, obsecrans vt couatus eius, litteris regis irriti fierent: & malum, quod contra Iudæos cogitauerat, tenebatur in caput eius. Denique & ipsum & filios eius affixerunt cruci, * atque ex illo tempore dies isti appellati sunt phurim, id est sortium: eo quod phur, id est fors, in vnam missa fuerit. Et cuncta, quæ gesta sunt, epistolæ, id est libri huius volumine continentur: * quæq; sustinuerit, & quæ deinceps immutata sunt, susceperunt Iudæi super se & seminem suum, & super cunctos, qui religioni eorum voluerunt copulari, vt nulli liceat duos hos dies absque sollempnitate transigere: quos scriptura testatur, & certa expetunt tempora, annis sibi iugiter succedentibus. * Isti sunt dies, quos nulla vniquam debet obliuio: & per singulas generationes cunctæ in toto orbe provincie celebrabunt: nec est vlla ciuitas, in qua dies phurim, id est sortium, non obseruetur a Iudæis, & ab eorum progenie, quæ his ceremonijs obligata est. * Scripseruntque Esther regina filia Abihail, & Mardocheus Iudæus etiam secundam epistolam, vt omni studio dies ista sollempnis ianciretur in posterum. * & miserunt ad omnes Iudæos, qui in centum viginti septem provincijs regis Assueri versabantur, ut haberent pacem, & susciperent veritatem, * obseruantes Dies sortium, & suo tempore cum gaudio celebrarent: sicut constituerant Mardocheus & Esther, & illi obseruanda susceperunt a se, & a femine suo ieiunia, & clamores, & Sortium dies, * & omnia, quæ libri huius, qui vocatur Esther, historia continetur.

C A P. X.

Rex vero Assuerus omnem terram, & cunctas maris insulas fecit tributarias; * cuius fortitudo & imperium, & dignitas atque sublimitas, qua exaltauit Mardocheum, scripta sunt in libris Medorum, atque Persarum: * & quomodo Mardocheus Iudaici generis secundus a rege Assuero fuerit: & magnus apud Iudæos & acceptabilis plebi fratrum suorum, quærens bona populo suo, & loquens ea, quæ ad pacem seminis sui pertinerent.

Qua habentur in Hebræo, plena fide expressi. Hac autem, quæ sequuntur, scripta reperi in editione vulgata, quæ Græcorum lingua & litteris continentur. & interim post finem libri hoc capitulum ferebatur: quod iuxta consuetudinem nostram obelo, id est verum prænotauimus.

4 * Dixitq; Mardocheus: A Deo facta sunt ista.
5 * Recordatus sum foras, quod videram, hæc eadem significantis: nec eorum quidquam irritum fuit. * Parus fons, qui creuit in flumen, & in lucem, solemque conuersus est, & in aquas plurimas redundauit: Esther est, quam rex accepit uxorem, & voluit esse reginam. * Duo autem dracones: ego sum, & Aman. * Gentes, quæ conuenerant: hi sunt, qui conati sunt delere nomen Iudæorum.
9 * Gens autem mea: Israel est, quæ clamauit ad Dominum, & saluum fecit Dominus populum suum: liberantq; nos ab omnibus malis, & fecit signa magna atque portentosa inter Gentes: * & duas sortes esse præcepit, unam Populi Dei, & alteram ceterarum Gentium.
11 * Venitque utraque fors in statutum ex illa die: iam tempore dicam coram Deo uniuersis gentibus: * & recordatus est Dominus populi sui, ac misertus est hereditatis sue. * Et obseruabuntur dies isti in mense Adar quartadecima, & quintadecima die eiusdem mensis, cum omni studio, & gaudio in unum ceterum populi congregati, in cunctas deinceps generationes populi Israel.

C A P. XI.

Anno quarto regnantibus Ptolemæo, & Cleopatra, attulerunt Dositheus, qui se Sacerdotem, & Leuitici generis ferebat, & Ptolemæus filius eius hanc epistolam phurim, quam dixerunt interpretatum esse Lyfimachum Ptolemæi filium in Ierusalem.

Hoc quoque principium erat in editione vulgata, quod nec in Hebræo, nec apud ullum fertur interpretum.

2 * Anno secundo, regnante Artaxerxe maximo, prima die mensis Nisan, vidit somnium Mardocheus filius Iairi, filij Semei, filij Cis, de tribu Beniamin: * homo, Iudæus, qui habitabat in vrbe Susi, vir magnus, & inter primos aulæ regis. * Erat autem de eo numero captiuorum, quos transfulerat Nabuchodonosor rex Babylonis de Ierusalem cum Ieconia rege Iuda: * & hoc eius somnium fuit: Apparuerunt voces, & tumultus, & tonitrua, & terræmotus, & conturbatio super terram: * & ecce duo dracones magni, paratio contra se in prælium. * Ad quorum clamorem cunctæ concitate sunt nationes, vt pugnarent contra gentem iustorum. * Fuitque dies illa tenebrarum & discriminis, tribulationis & angustie, & ingens formido super terram.
9 * Conturbataque est gens iustorum timoribus mala sua, & preparata ad mortem.
10 * Clamaueruntque ad Deum: & illis vociferantibus, fons parus creuit in flumen maximum, & in aquas plurimas redundauit.

14. Reg.
24. d. 15.
Sup. 2. 26

12 * Lux & sol ortus est, & humile & altati sit,
13 & deuorauerunt inclutos. * Quod cum vidisset Mardochæus, & surrexisset de strato, cogitabat quid Deus facere vellet, & fixum habebat in animo scire cupiens quid significaret somnium.

CAP. XII

1 **M**Orabatur autem eo tempore in aula regis cum Bagatha & Thara eunuchis regis, qui incitatores erant palatii. * Cumque intellexisset cogitationes eorum, & curas diligenter peruidisset, didicit quod conarentur in regem Artaxerxem manus mittere, & nuncia ut super eo regi. * Qui de utroque habitaque stione, confessos iussit duci ad mortem. * Rex autem quod gestum erat, scriptis in commentariis: sed & Mardochæus rei memoriam literis tradidit. * Præcepitque ei rex, ut in aula palatii moraretur, datus ei pro delatione muneribus. * Aman vero filius Amadathi bugcus D erat gloriosissimus coram rege, & voluit non cere Mardochæo, & populo eius pro duobus eunuchis regis, qui fuerant interfocsi.

Hucusque promium.

Qua sequuntur, in eo loco posita erant, ubi scriptum est in volumine,

Et diripuerunt bona, vel substantias eorum.

Qua in sola vulgata editione reperitur.

Epistola autem hoc exemplar fuit.

CAP. XIII.

1 **R**ex maximus Artaxerxes ab India usque Aethiopiam centum vigintis septem provinciarum principibus, & ducibus, qui eius imperio subiecti sunt, salutem. * Cum plurimæ gentibus imperarem, & universum orbem meæ ditioni subiugasset, volui nequaquam abuti potentie magnitudine, sed clementia et lenitate gubernare subiectos, ut absque ullo terrore vitam silentio transigentes, optata cunctis mortalibus pace fruerentur. * Quærente autem mea consiliariis meis quomodo posset hoc impleri, unus qui sapientia & fide ceteros præcellerat, & erat post regem secundus, Aman nomine, * indicavit mihi in toto orbe terrarum populi esse dispersum, qui nōvis vteretur legibus, & contra omnium Gentium consuetudinem faciem, Regem iustis contemneret, & universarum concordiam nationum sua dissensione uolaret. * Quod cum didicissemus, videntes unam gentem rebellem adversus omne hominum genus perperis uti legi-

bus, nostrisque iustis, omnibus contraire, & turba te subiectarum nobis provinciarum pacem & arque concordiam, * iussimus ut quoscunque Aman, qui omnibus provinciis præpositus est, & secundus a rege, & quem patris lococolimus, monstraverit, cum coniugibus ac liberis deleantur ab inimicis suis, nullusque eorum misceatur quatuordecima die duodecimi mensis Adar anni præsentis: * ut nefarii homines uno die ad inferos descendentes, redant imperio nostro pacem, quam turbae-

Hucusque exemplar epistolæ.

Qua sequuntur, post eum locum scripta reperitur, ubi legitur,

Pergeusq. Mardochæus, fecit omnia, quæ ei mandauerat Esther.

Nec tamen habentur in Hebraico,

Capud nullum penitus feruntur interpretum.

8 * Mardochæus autem deprecatus est Dominum, memor omnium operum eius, * & dixit: Domine Domine rex omnipotens, in ditione enim tua cuncta sunt posita, & non est qui possit tuæ resistere voluntati, si decreveris saluare Israel. * Tu fecisti celum & terram, & quicquid cæli ambibus continetur. * Dominus omnium es, nec est qui resistat maiestati tuæ. * Cuncta nosti, & scis quia non pro superbia & contumelia, & aliqua gloriæ cupiditate fecerim hoc, ut non adorarem Aman superbissimum, * (Libenter enim pro salute Israel etiam uestigia pedum eius deosculari paratus essem,) * sed timui ne honorem Dei mei transferrem ad hominem, & ne quemquam adorarem, excepto Deo meo. * Et nunc Domine rex Deus Abraham miserere populi tui, quia volunt nos inimici nostri perdere, & hereditatem tuam delere. * Ne despicias partem tuam, quam redemisti tibi de Aegypto. * Exaudi deprecationem meam, & propitius esto forti & fimalculo tuo, & converte lumen nostrum in gaudium, ut viventes laudemus nomen tuum Domine, & ne claudas orem te canentium. * Omnis quoque Israel pariter te & obsecratione clamavit ad Dominum, eo quod eis certa mors impenderet.

CAP. XIII.

1 **E**sther quoque regina confugit ad Dominum, paucis periculum, quod imminabat. * Cumque deposuisset, nesses regias, stetitibus & instructis apta indumenta suscepit, & pro-singuentis varijs, cinere & stercore implevit caput, & corpus suum humiliavit

iesunij:

ieiunij: omniaque loca, in quibus antea lætari cōsueverat, crinum laceratione completum. * Et deprecabatur Dominum Deum Israel, dicens: Domine mi, qui rex noster es solus, adiuua me solitariam, & cuius præter te nullus est auxiliator alius. * Periculum meum in manibus meis est. * I Audiri a patre meo q tu Domine uisisses Israel de cunctis Gentibus, & patres nostros ex omnibus retro maioribus suis, ut possideres hereditatem sempiternam, fecisti. eis sicut locutus es. * Peccauimus in conspectu tuo, & idcirco tradidisti nos in manus inimicorum nostrorum: * coluimus enim deos eorum. Iustus es Domine. * & nunc non eis sufficit, quod durissima nos opprimunt seruitute, sed robur manuum suarum, idolorum potentie deputantes, volunt tua mutare promissa, & delere hereditatem tuam, & claudere ora laudantium te, atque extinguere gloriam templi & altaris tui, * ut aperiant ora Gentium, & laudent idolorum fortitudinem, & prædicent ca malem regem in sempiternum. * Ne tradas Domine scriptum tuum his, qui non sunt, ne rideant ad ruinam nostram: sed conuertere, consilium eorum super eos, & eum, qui in nos cepit seruire, disperde. * Memento Domine, & ostende te nobis in tempore tribulationis nostre, & da mihi fiduciam Domine rex deorum, & uinceret potestatis: * tribue sermonem compositum in ore meo in conspectu leonis, & transfer corollis in odium hostis nostri, ut & ipse pereat, & ceteri, qui ei consentiunt. * Nos autem libera manu tua, & adiuua me, nullum aliud auxilium habentem, nisi te, Domine, qui habes omnium scientiam, * & nos si qua oderim gloriam iniquorum, & detestetur cubile incircumcisorum, & omnis alienigena. * Tu scis necessitatem meam, q abominer signum superbiz & gloriæ meæ, quod est super caput meum in diebus ostentationis meæ, & detestetur illud quasi pannus menstruatus, & non portem in diebus silentij mei, * & quod non comederim in mensa Aman, nec mihi placuerit conuiuium regis, & nō biberim uinum libaminum: * & nunquam lætata sit ancilla tua, ex quo huc translata sum vsque in præsentem diem, nisi in te Domine Deus Abraham. * Deus fortis super omnes, exaudi vocem eorum, qui nullam aliam spem habent, & libera nos de manu iniquorum, & erue me a timore meo.

C A P. XV.

Hac quoque addita reperi in editione vulgata.

ET mandauit ei (haud dubium quin esset Mardocheus) ut ingrederetur ad regem, & rogaret pro populo suo & pro pa-

trix sua. * Memorasti (inquit) dixisti humilitatis tuæ, quomodo nutritus sis in sinu matris meæ, quia Aman secundus a rege locutus est contra nos in mortem: * & tu inuoca Dominum, & loquere regi pro nobis, & libera nos de morte.

Necnon Gista qua subdita sunt.

Die autem tercia deposuit vestimenta ornatus sui, & circumdata est yloris sua. * Cumque regio fulgeret habitu, & inuocasset omnium rectorem & saluatorem Deum, assumpsit duas famulas, * & super vnam quidē iniebat, quasi præ delicijs & nimia ueneritudine corpus suum ferre non sustinens: * altera autem famulam sequebatur dominā, desluentia in huiusmodi indumenta sustinens. * Ipsa autem eos eo colore vultus perfusa, & gratis ac nigribus oculis tristem celabat animam, & nimio timore contractam. * Ingressa igitur cuncta per ordinem ostia, sicut contra regem, ubi ille residebat super solium regni sui, indutus vestibus regijs, a roque fulgens, & praefectis lapidibus, eratque omnibus aspectu. * Cumque eleuasset faciem, & ardentibus oculis furorem peccatoris indicasset, regina corruit, & in pallorem colore mutata, lassum super ancillulam reclinante caput. * Conuerxitque Deus spiritum regis in mansuetudinem, & festinus ac metuens exiliuit de folio, & sustentans eam vlnis suis, donec rediret ad se, his verbis blandiebatur: **Quid habes Esther?** Ego sum frater tuus, nolli metuere. * Non morieris: non enim pro te, sed pro omnibus hac lex constituta est. * Accede igitur, & tange sceptrum. * Cumque illa reticeret, tulit auream virgam, & posuit super collum eius, & osculatus est eam, & ait: Cur mihi non loqueris? * Quæ respondit: Vidi te dominum quasi Angelum Dei, & conturbatum est cor meum præ timore gloriæ tuæ. * Valde enim mirabilis es domine, & facies tua plena est gratiarum. * Cumque loqueretur, rursus corruit, & pene exanimata est. * Rex autem turbabatur, & omnes ministri eius consolabantur eam.

C A P. XVI.

Exemplar epistola regis Artaxerxis, quam pro Iudæis ad totas regni sui provincias misit: quod Gista in Hebraico volumine non habetur.

Rex magnus Artaxerxes ab India vsque Aethiopiam centum vigintis septem provinciarum ducibus ac principibus, qui nostræ iussioni obediunt, salutem dicit. * Multi bonitate principum & honore, qui

Sup. 11.
2.2.

in eos collatus est, abusi sunt in superbiam:
 3 & non solum subiectos regibus nituntur op-
 primere, sed & iam sibi gloriam non ferentes
 in ipsos, qui dederunt, moluntur invidias.
 4 Nec contenti sunt graves non agere benefi-
 cios, & humanitatis in se iura violare, sed Dei
 quoque cuncta cernentis arbitrantur se pos-
 5 se fugere sententiam. * Et in tantum vesu-
 siae proruperunt, ut eos, qui credita sibi offi-
 cia diligenter observant, & se cuncta agunt
 6 ut non in laude digni sint, mendaciorum in
 autem oculis proditorum subvertite, * dum aures
 8 principum si noli des, & ex sua natura alios
 7 estimantes, callida fraude decipiunt. * Que-
 res & ex veteribus probatur historiis, & ex
 his, quæ geruntur quotidie, quo modo malis
 quorundam suggestionibus regum studia
 8 depraventur. * Vnde providendum est pael-
 9 ois ubi prouiciarum. * Nec putare debe-
 tis, si diuersa libeamus, ex animi nostri ve-
 nire leuitate, sed pro qualitate, & nece sitate
 10 temporum, ut reipublica possit valuisse, ferre
 sententiam. * Et ut manifestius quod disci-
 mus, intelligatur, Amas filius Amadathi, &
 animo & gente Macedo, alienumque a Persa-
 rum sanguine, & pietatem nostram sua cru-
 delitate commaculans, peregrinum a nobis su-
 11 ceptus est: & tantam in se expertus huma-
 nitatem, ut patet nollet vocare dicitur, & ad-
 12 raretur ab omnibus post regem secundus:
 * qui in tantum arrogantis tumorem subla-
 tus est, ut regno privare nos niteretur, & spi-
 13 ritu. * Nam Mardocheum, cuius fide, & be-
 neficij viuimus, & consortem regni nostri
 Esther cum omni gente sua nouis quibusdā

atque inauditis machinis expetit in mor-
 14 tem: * hoc cogitans ut ielis interfecisset, insti-
 diatur nostræ solitudini, & regnum Persa-
 15 rum transferret in Macedonas. * Nos autem
 a pessimo mortalium ludæos neci destina-
 16 tos, in nulla penitus culpa reperimus, sed e-
 nimissimi, & maximi, semperque uiuentis Dei
 cuius beneficio, & patribus nostris, & nobis
 regnum est traditum, & usque hodie custo-
 17 ditur. * Vnde eas litteras, quas sub nomi-
 18 nostro, ille direxerat, sciatis esse irritas. * Et
 quo scelere ante portas huius urbis, id est
 Susæ, & ipse qui machinatus est, & omni
 19 cogitatio eius pendet in patibulis non nobis
 Ditem edictum, quod nunc mittimus, in cunctis
 20 urbis vrbibus proponatur, ut liceat ludæis vi-
 legibus suis. * Quibus delictis esse admini-
 lo, ut eo qui se ad necem eorum parauerat
 possint interficere tertio decimo die mensis
 21 diuodocim, qui vocatur Adar, * hanc enim
 diem Deus omnipotens amercoris, & lucis
 22 eis vertit in gaudium. * Vnde & vos inter
 ceteros festis dies, hanc habetote diuinam & cel-
 brate eam cum omni letitia, ut & in 4. offe-
 23 rum cognoscat, * omnes, qui fideliter Per-
 sis obediunt, digram pro fide recipere men-
 cedem: qui autem insidiantur regi o eorum
 24 perire pro scelere. * Omnis autem prouinci-
 & ciuitas, quæ noluerit solemnitate huius
 esse participes, gladio & igne pereat, & sic de-
 leatur, ut non solum hominibus, sed etiam
 bestiis inuis sit in sempiternum, pro exem-
 plo contemptus, & inobedientie.

CAPVT PRIMVM.

1 **I**r erat in terra Hus, nomi-
 2 ne Iob, & erat vir ille sim-
 3 plex, & rectus, ac timens
 4 Deum, & recedens a ma-
 5 lo: * Naſque ſunt ei ſep-
 6 tem filij, & tres filiz.
 7 * Et fuit poſſeſſio eius ſe-
 8 prem millia ouium, & tria millia camelo-
 9 rum, quingenta quoque iuga bouum, & quin-
 10 gentz alinae, ac familia multa nimis: eratque
 11 uir ille magnus inter omnes Orientales.
 12 * Et habebant filij eius, & faciebant conuiuium
 13 per domos, unusquisque in die ſuo. Et mite-
 14 rentes vocabant tres ſorores ſuas ut comede-
 15 rent, & biberent cum eis. * Cumque in orbem
 16 tranſiſſent dies eorum, mittebat ad eos Iob,
 17 & ſanctificabat illos, conſurgensque diluculo
 18 offerbat holocauſta pro ſingulis. Dicebat
 19 enim: Ne forte peccauerint filij mei, & bene
 20 dixerint Deo in cordibus ſuis. Sic faciebat
 21 Iob cunctis diebus. * Quadam autem die cum
 22 veniſſent filij Dei ſu adſiſtentes coram Do-
 23 mino, aſſiſit inter eos etiam Satan: * Cui dixit
 24 Dominus: Vnde venis? Qui reſpondens,
 25 ait: Circuitui terram, & perambulaui eam.
 26 * Dixitque dominus ad eum: Numquid con-
 27 ſideraſti ſeruam meum Iob, quod non ſit ei
 28 ſimilis in terra, homo ſimplex, & rectus, ac ti-
 29 mens Deum, & recedens a malo? * Cui re-

ſpondens Satan, ait: Numquid Iob fruſtra ti-
 met Deum? * nonne tu vailaſti eum, ac do-
 num eius, vniuerſamque ſubſtantiam per cir-
 cuium, operibus manuum eius benedixiſti,
 poſſeſſio eius creuit in terra? * Sed extende
 paululum manum tuam, & tange cuncta que
 poſſidet niſi in faciem benedixerit tibi. * Di-
 xit ergo dominus ad Satan: Ecce, vniuerſa
 que habet, in manu tua ſunt: tantum in eum
 ne extendas manum tuam. Egreſſusque eſt
 Satan a facie domini. * Cum autem quadam
 die filij & filiz eius comederent & biberent
 vinum in domo fratris ſui primogeniti, nu-
 cius venit ad Iob, qui diceret: Bonas arabat,
 & aline paſcebantur iuxta eos, & irruerunt
 Sabzi, tuleruntque omnia, & pueros percuſ-
 ſerunt gladio, & evaſi ego ſolus ut nunciare
 tibi. * Cumque adhuc ille loqueretur, venit
 alter, & dixit: Ignis Dei cecidit celo, & ta-
 ctas oues puerosque conſumpſit, & effugi ego
 ſolus, ut nunciarem tibi. * Sed & illo adhuc
 loquente, venit alius, & dixit: Chaldei fece-
 runt tres turmas, & inuaſerunt camelos, & tu-
 lerunt eos, necnon & pueros percuſſerunt gla-
 dio, & ego ſugi ſolus ut nunciarem tibi.
 * Adhuc loquebatur ille, & ecce alius intra-
 nit, & dixit: Filij tui & filiaſque veſcenti-
 bus, & bibentibus vinum in domo fratris ſui
 primogeniti, * repente ventus vehemens ir-
 ruit a regione deſerti, & conculſit quat-

[Eccli. 5. c.
14.
1. Tim. 6.
6-7.]

tuos angulos domus, quæ cornu tuum opprimit
liberos tuos, & mortui sunt, & effugi ego so-
lus ut nunciarem tibi. * Tunc surrexit Iob,
& scidit uestimenta sua, & tonso capite cor-
ruens in terram, adorauit, * & dixit: Nudus
egressus sum de utero matris meæ, & nudus
reuertar illuc: Dominus dedit, dominus ad-
stulit: sicut domino placuit, ita factum est: si-
ne nomen domini benedictum. * ¶ In omni-
bus his non peccauit Iob labijs suis, neque stul-
tum quid contra Deum locutus est.

CAP. II.

Factum est autem cum quadam die ve-
nissent filij Dei, & starent coram Domi-
no, uenisset quoque Satan inter eos, & staret
in conspectu eius, * ut diceret dominus ad
Satan: Unde uenis? Qui respondens ait:
Circuiui terram, & perambulauit eam. * Et
dixit dominus ad Satan: Numquid confide-
rasti seruum meum Iob, quod non sit ei si-
milis in terra, uir simplex & rectus, ac timens
Deum, & recedens a malo, & adhuc retinens
innocentiam? Tu autem commouisti me
aduersus eum, ut affligerem eum frustra.
* Cui respondens Satan, ait: Pellem pro pe-
le, & cuncta quæ habet homo, dabit pro ani-
ma sua: * alioquin mitte manum tuam, &
tange os eius & carnem, & sic uidebis quod
in faciem benedicat tibi. * Dixit ergo Do-
minus ad Satan: Ecce in manu tua est: ve-
rumtamen animam illius serua. * Egressus
igitur Satan a facie Domini, percussit Iob vl-
cere pessimo, a planta pedis usque ad uertice-
m eius: * qui testa siniem radebat, sedens
in sterquilino. * Dixit autem illi uxor sua:
C Adhuc tu permanes in simplicitate tua?
10 Benedic Deo, & morere. * Qui ait ad illam:
Quasi una de stultis mulieribus locuta es, si
bona suscepimus de manu Dei, mala quare
non suscipimus? in omnibus his non pec-
cauit Iob labijs suis. * Igitur audientes tres
amici Iob omne malum, quod accidisset ei,
venerunt singuli de loco suo, Eliphaz The-
manites, & Baldad Suhites, & Sophar Na-
amathites. Conduxerant enim, ut pariter ve-
nientes uisitarent eum, & consolarentur.
12 * Cumque eleuassent procul oculos suos,
D non cognouerunt eum, & exclamantes plo-
rauerunt, scissisque uestibus sparserunt pulue-
rem super caput suum in cælum. * Et se de-
runt cum eo in terra septem diebus, & se-
ptem noctibus, & nemo loquebatur ei ver-
bum: uidebant enim dolorem esse uehe-
mentem.

CAP. III.

Post hæc aperuit Iob os suum, & maledi-
xit diei suo, * & locutus est.
2 * ¶ Pereat dies in eua natus sum, & nox in
qua dictum est: Conceptus est homo.
3 Dies ille uertatur in tenebras, non requirat
eum Deus de super, & non illustretur lumi-
ne.
4 * Obscurent enim tenebre, & umbra mor-
tis, decipiet eum caligo, & inuoluatur ama-
ritudine.
5 * Noctem illam tenebrosus turbo possideat
non computetur in diebus anni, nec numere-
tur in mensibus.
6 * Sic nox illa solitaria, nec laude digna:
7 * Maledicant ei qui maledicunt diei, qui
parati sunt suscitare Leuiathan:
8 * Obnebrentur stelle caliginæ eius: expe-
dat lucem, & non videat, nec ortum surgen-
tis auroræ:
9 * Quia non conclusit ostia ventris, qui por-
tauit me, nec abstulit mala ab oculis meis.
10 * Quare non in vulua mortuus sum, egres-
sus ex utero non statim perij?
11 * Quare exceptus genibus? cur lactatus ve-
teribus?
12 * Nunc enim dormiens silearem, & somno
meo requiescerem.
13 * Cum regibus & consilibus terræ, qui adi-
cant sibi solitudines:
14 * Aut cum principibus, qui possident au-
rem, & replent domos suas argento:
15 * Aut sicut abortiuum absconditum non
subflessem, vel qui concepti non uiderunt
lucem.
16 * Ibi impli cessauerunt a tumultu, & ibi re-
quieuerunt fessis robore.
17 * Quæ quondam uncti pariter sine molestia,
non audierunt vocem exactoris.
18 * Paruus & magnus ibi sunt, & seruus liber
domini sui. * Quare misero data est lux,
D & vita his, qui in amaritudine animæ sunt?
19 * Qui expectant mortem, & non uenit, quasi
effodientes thesaurum:
20 * Gaudentque uehementer cum inuenerint
sepulchrum.
21 * Viri cuius abscondita est uita, & circum-
dedit eum Deus tenebris.
22 * Antequam comedam suspiro: & tanquam
intondantes aquæ, sic rugitus meus:
23 * Quia timor, quem timebam, euenit mihi:
& quod verebar accidit.
24 * Nonne dissimulandi nonne filii? nonne
quidem? & venit super me indignatio.

CAP. IIII.

Respondens autem Eliphaz Themani-
tes, dixit:

- 2 * Si exparimus loqui tibi, forsitan moleste accipies, sed conceptum sermonem tenere quis poterit?
- 3 * Ecce docuisti multos, & manus lassas roborasti:
- 4 * Vacillantes confirmauerunt sermones tui: & genua tremencia confortasti:
- 5 * Nunc autem venit super te plaga, & de fecisti: tetigit te, & conuulsus es.
- 6 * Vbi est timor tuus, fortitudo tua, patientia tua, & perfectio viarum tuarum?
- 7 * Recordare obsecro te, quis vmquam innocens perijt? aut quando recti deleti sunt?
- 8 * Quin potius vidi eos, qui operantur iniquitatem, & seminant dolores, & metunt eos,
- 9 * Flante Deo peritisse, & spiritu irae eius esse consumptos.
- 10 * Rugitus leonis, & vox leonae, & dentes catulorum leonum contriti sunt.
- 11 * Tigris perijt, quod vnum haberet praedam, & catuli leonis dissipati sunt.
- 12 * Porro ad me dictum est verbum absconditum, & quasi furtive suscepi auris mea verba suspirii eius.
- 13 * In horrore visionis nocturnae, quando sollet sopor occupare homines,
- 14 * Pavor tenuit me, & tremor, & omnia ossa mea perterrita sunt:
- 15 * Et cum spiritus me praesente transiret, inhorruerunt pili carnis meae.
- 16 * Stetit quidam, cuius non agnoscebam vulnus, imago coram oculis meis, & vocem quasi auras lenis audiui.
- 17 * Numquid homo, Dei comparatione iudificabitur, aut factore suo purior erit vir?
- 18 * Ecce qui seruiunt ei, non sunt stabiles, & in angelis suis reperit prauitatem:
- 19 * Quanto magis hi qui habitant domos luteas, qui terrenum habent fundamentum, consumuntur velut a linea?
- 20 * Ne mane vique ad vesperam succidetur: & quia nullus intelligit, in aeternum peribunt.
- 21 * Qui autem reliqui fuerint, iustificentur ex eis: morientur, & non in sapientia.
- 22 * Quam ob rem ego deprecabor Dominum, & ad Deum ponam eloquium meum:
- 23 * Qui facit magna & inestimabilia & mirabilia numero:
- 24 * Qui dat pluviam super faciem terrae, & irrigat aquis vineas:
- 25 * Qui ponit humiles in sublime, & mortentes erigit sospitate: Qui dissipat cogitationes malignorum, ne possint implere manus eorum quod ceperant:
- 26 * Qui apprehendit sapientes in astutia eorum, & consilium prauorum dissipat:
- 27 * Per diem incurrit tenebras, & quasi in nocte sic palpabunt in meridie.
- 28 * Porro saluum faciet egenum a gladio oris eorum, & de manu violenti pauperem.
- 29 * Et erit egeno spes, iniquitas autem contrahet os suum.
- 30 * Beatus homo, qui corripitur a Deo: increpationem ergo Domini ne reprobes:
- 31 * Quia ipse vulnerat, & medetur: percutit, & manus eius sanabit.
- 32 * In sex tribulationibus liberabit te, & in septima non tanget te malum.
- 33 * In fame eruet te de morte, & in bello de manu gladii.
- 34 * A flagello linguae absconderis, & non timebis calamitatem cum venerit.
- 35 * In vastitate, & fame ridebis, & bestias terre non formidabis.
- 36 * Sed cum lapidibus regionum pacatum tuum, & bestiae terrae pacifice erunt tibi.
- 37 * Et scies quod pacem habeat tabernaculum tuum, & visitans speciem tuam, non peccabis.
- 38 * Scies quoque quoniam multiplex erit seminum tuum, & progenies tua quasi herba terrae.
- 39 * Ingredieris in abundantia sepulchrum, sicut inferitur acernus tritici in tempore suo.
- 40 * Ecce, hoc, ut inuestigauimus, ita est quod auditum, mente pertracta.

11. Cor. d. 19.

C A P. V.

- 1 **V**Oca ergo, si est qui tibi respondeat, & ad aliquem sanctorum conuertare.
- 2 * Vere stultum interficit iracundia, & paruum occidit inuidia.
- 3 * Ego vidi stultum firma radice, & maledixi pulchritudini eius statim.
- 4 * Longe sient filij eius a salute, & conterentur in porta, & non erit qui eruat.
- 5 * Cuius messum famelicus comedet, & ipsum rapier armatus, & bibent sitientes diuitias eius. Nihil in terra sine causa sit, & de humo non oritur dolor.
- 6 * Homo nascitur ad laborem, & avis ad B volatum.

C A P. VI.

- 1 **R**espondens autem Iob, dixit:
- 2 * Utinam appenderentur peccata mea, A quibus iram merui: & calamitas, quam patior, in statera.
- 3 * Quasi arena maris haec grauior appareret: vnde & verba mea dolore sunt plena:
- 4 * Quia sagittae Domini in me sunt, quarum indignatio ebit spiritum meum, & terrores Domini militant contra me.
- 5 * Numquid rugiet onager cum habuerit herbam? aut mugiet bos cum ante praesepe plenum steterit?
- 6 * Aut poterit comedi insulsum, quod non B est sale conditum? aut potest aliquis gustare, quod gustatum adest mortem?
- 7 * Quae prius nolebat tangere anima mea, nunc pro angustia, cibi mei sunt:
- 8 * Quis det ut veniat petitio mea: & quod

expecto,

expedit, tribuat mihi Deus?

9. * Et qui cepit, ipse me contrax pfoluat ma-
num suam, & succidat me?

10. * Et hanc mihi sit consolatio, vt affligens
me dolore, non parcat, nec contradicam ser-
monibus Sancti.

11. * Quis est enim fortitudo mea, ut sustineā?
aut quis finis meus, vt patienter agam?

12. Nec fortitudo lapidum fortitudo mea, nec
caro mea aenea est.

13. * Ecce, non est auxilium mihi in me, & ne-
cessarij quoque mei recesserunt me.

14. * Qui tollit ab amico suo misericordiam
timorem domini derelinquit.

15. * Fratres mei praterierunt me, sicut tor-
rens qui rapim transit in consualibus.

16. * Qui timent pruina, irruet super eos
nix.

17. * Tempore, quo fuerint dissipati, peribunt:
& ut incaluerit, soluentur de loco suo.

18. * Inuolutae sunt semitae gressuum eorum:
ambulabunt in uacuum, & peribunt.

19. * Considerate semitae Thama, itinera Sa-
ba, & expectate paulisper.

20. * Confusi sunt, quia sperauit, uenerunt quo-
que, usque ad me, & pudore coacti sunt.

21. * Nunc uenistis, & modo uidentes plagam
meam, timetis.

22. * Numquid dixi: Afferte mihi, & de sub-
stantia uestra donate mihi?

23. * Vel, Liberate me de manu hostis, & de
manu robustorum, eruite me.

24. * Docete me, & ego tacebo, & si quid forte
ignorauit, instruite me.

25. * Quare deprecabitis sermonibus ueritatis,
cum uideris nullus sit qui possit arguere me?

26. * Ad increpandum tantum eloquia con-
cinnatis, & in uentem uerba profertis.

27. * Super pupillum irruitis, & subuertere-
mini in amicum uestrum.

28. * Verum tamen quod cepistis expletis pre-
bete autem, & uidete an mentiar.

29. * Respondete obsecro absque contentione:
& loquentes id quod iustum est, iudicate.

30. * Et non inuenietis in lingua mea iniquita-
tem, nec in faucibus meis, stultiua perso-
nabit.

C A P. VII.

1. * Maligna est uita hominis super terram, &
sicut dies meretricij dies eius.

2. * Sicut seruus desiderat umbram, & sicut
mercenarius prestolatur finem operis sui.

3. * Sic & ego habui menses uacuos, & noctes
laboriosas enumeravi mihi in prelo.

4. * Si dormituro, dicam: Quando consurgam?
& rursum expectabo uesperam, & replebor
doloribus usque ad tenebras.

5. * Induta est caro mea putredine & sordib.
pulsuerit, cutis mea aruit, & contracta est.

6. * Dies mei velociter transierunt quia a te-
xente tela succiditur, & consumpti sunt ab
que uila spe.

7. * Memento quia uentus est uita mea, & non
reuerteretur oculus meus ut uideat bona.

8. * Nec aspiciet me uisus hominis: oculi tui
in me, & non subsistam.

9. * Sicut consumitur nubes, & pertransit: sic
qui descendit ad inferos, non ascendet.

10. * Nec reuertetur ultra in domum suam, non
que cognoscat eum amplius, locus eius.

11. * Quapropter & ego non parcam ori meo,
loquar in tribulatione spiritus mei: confabu-
labor cum amaritudine animae meae.

12. * Numquid mare ego sum, aut cetus, quia
circumdedit me carcere.

13. * Si dixero: Consolabitur me seculus
meus, & releuabor loquens mecum in strato-
meo.

14. * Terrebis me per somnia, & per uisiones
horrores concuties.

15. * Quam ob rem elegit suspendium anima
mea, & mortem ossa mea.

16. * Desperavi, nequaquam ultra iam uiuam:
D parce mihi, nihil enim sunt dies mei.

17. * Quid est homo, quia magnificus est? aut
quid apponit erga eum cor tuum?

18. * Visitas eum, diluculo, & subito probas
illum.

19. * Vsq; quo non parcis mihi, nec dimittis
me ut glutinam saluam meam?

20. * Peccavi, quid faciam tibi? custos homi-
num? quare posuisti me contrarium tibi, &
factus sum mihi metipso grauis?

21. * Cur non tollis peccatum meum, & qua-
re non auferis iniquitatem meam? ecce, nunc
in puluere dormiam: & si mane me quesie-
ris, non subsistam.

22. * Numquid dixi: Afferte mihi, & de sub-
stantia uestra donate mihi?

23. * Vel, Liberate me de manu hostis, & de
manu robustorum, eruite me.

24. * Docete me, & ego tacebo, & si quid forte
ignorauit, instruite me.

25. * Quare deprecabitis sermonibus ueritatis,
cum uideris nullus sit qui possit arguere me?

26. * Ad increpandum tantum eloquia con-
cinnatis, & in uentem uerba profertis.

27. * Super pupillum irruitis, & subuertere-
mini in amicum uestrum.

28. * Verum tamen quod cepistis expletis pre-
bete autem, & uidete an mentiar.

29. * Respondete obsecro absque contentione:
& loquentes id quod iustum est, iudicate.

30. * Et non inuenietis in lingua mea iniquita-
tem, nec in faucibus meis, stultiua perso-
nabit.

C A P. VIII.

1. * Respondens autem Baldad Suhites,
dixit:

2. * Vsq; quo loqueris talia, & spiritus mul-
tiplex sermones oris tui?

3. * Numquid Deus supplantat iudicium?
aut Omnipotens subuertit quod iustum est?

4. * Etiam si filij tui peccauerunt ei, & dimi-
sit eos in manu iniquitatis suae.

5. * Tu tamen si diluculo conserueris ad
Deum, & Omnipotentem fueris depre-
cator.

6. * Si mundus & rectus incesseris, statim cui-
bitabit ad te, & pacatus reddet habitaculum
iustitiae tuae.

7. * In tantum, ut si priora tua fuerint parua,
& nouissima tua multiplicentur nimis.

8. * Interroga enim generationem pristinam,
& diligenter inuestiga patrum memoriam.

9. * Hec enim quippe factum est, & ignoramus
quoniam

quoniam sicut umbra dies nostri sunt super terram.

10 *Et ipsi docebunt te loquentur tibi, & de corde suo proferent eloquia.

11 *Nunquid uisere potest scirpus absque humore? aut crescere carectum sine aqua?

12 *Cum adhuc sit in flore, nec carpatur manibus, ante omnes herbas arefcit:

13 *Sic uia oianum, qui obliuiscuntur Deum & spes hypocrite peribit:

14 *Non ei placebit uicordia sua, & sicut tela aranearum fiducia eius.

15 *Innitetur super domum suam, & non stabit: fulciet eam, & non confurget:

16 *Humectus uidetur antequam ueniat Sol, & in ortu suo germen eius egreditur.

17 *Super acrum petrarum radices eius densabuntur, & inter lapides commorabitur.

18 *Si absorberit eum de loco suo, negabit eum, & dicit: Non noui te.

19 *Hac est enim leticia uia eius, ut rursus de terra alij germinetur.

20 *Deus non proijcet simplicem, nec porriget manum maligni:

21 *Donec impleatur risu os tuum, & labia tua iubilo.

22 *Qui odit te, induentur confusione: & tabernaculum impiorum non subsistet.

C A P. IX.

1 **E**t respondens Iob, ait: *Vere scio quod ita sit, & quod non

A iustificetur homo composuit Deo.

2 *Si uoluerit conuincere eum eo, non poterit ei respondere unus pro mille.

3 Sapiens corde est, & fortis robore, quis restitit ei, & pacem habuit?

4 *Qui transtulit montes, & nescierunt hi quos subuertit in furore suo.

5 *Qui commouet terram de loco suo, & columnae eius concutiuntur.

6 *Qui precipit Soli, & non opus, & stellas claudit quasi sub signaculo.

7 *Qui extendit caelos solus, & graditur super fluctus maris.

8 *Qui facit Arcturum, & Orionem, & Hyadas, & interiora auri.

9 Qui facit magna, & incomprehensibilia, & mirabilia, quorum non est numerus.

10 *Si uenerit ad me, non uidebo eum, si abierit, non intelligam.

11 Si repente interroget, quis respondebit ei? vel quis dicere potest. Cur ita facis?

12 *Deus, cuius ira nemo resistere potest, & sub quo curuantur qui portant orbem.

13 *Quare ergo sum ego, ut respondeam tui, & loquar uerbis tuis cum eo?

14 *Qui etiam si habuero quippiam iustum,

non respondebo, sed meum iudicem deprecabor.

15 *Et cum inuocantem exaudierit me, non credo quod audierit uocem meam.

16 In turbine enim conteret me, & multiplicabit uulnera mea etiam sine causa.

17 *Non concedit requiescere spiritum meum, & implet me amaritudinibus.

18 *Si fortitudo quaeritur, robustissimus est, si equitas iudicii, nemo audet pro me testimonium dicere.

19 *Si iustificare me uolueris, os meum condemnabit me, si innocentem ostendero, prauum me comprobabit.

20 *Etiam si simplex fuero, hoc ipsum ignorabit anima mea, & tacebit me uita mea.

21 *Unum est quod locutus sum, & innocentem & impium ipse consumit.

22 *Si flagellat, occidat semel, & non de precis innocentium videat.

23 *Terra data est in manus impij, uulcum iudicum eius operit. quod si non ille est, quis ergo est?

24 *Dies mei uelocius fuerunt cursore, fugerunt, & non uiderunt bonum.

25 *Pertransierunt quasi naves poma portantes, sicut aquila uolans escam.

26 *Cum dixeris: Nequaquam ita loquar: commutato faciem meam, & dolore torqueror.

27 *Verebar omnia opera mea, sciens quod non parceres delinquenti.

28 Si autem & sic impius sum, quare frustra laboraui?

29 *Si lotus fuero quasi aqua niuis, & fulserint uelut mundiflumi maris.

30 *Tamen sordibus uisinges me, & abominabuntur me uestimenta mea.

31 *Neque enim uiro qui similis mei est, respondebo, nec qui necum in iudicio ex quo possit audire.

32 *Non est qui uerumque valeat arguere, & ponere manum suam in ambobus.

33 *Auferat a me uirgam suam, & pavor eius non me terreat.

34 *Loquar, & non timebo eum, neque enim possum metuens respondere.

C A P. X.

1 **T**aedet animam meam uita mea, dimitte tam aduersum me eloquium tuum,

A loquar in amaritudine animae meae.

2 *Dicam Deo: Noli me condemnare, in dica mihi cur me ita iudices.

3 *Numquid bonum tibi uidetur, si exhumaueris me, & opprimas me opus tuum daturum, & consilium impiecentis aduersum?

4 Numquid oculi carnei tibi sunt, aut sicut uidet homo, & tu uidebis?

5 *Numquid sicut dies hominis dies tui, & an

B ni tui sicut humana sunt tempora,
 6 * Ut quaras iniquitatem meam, & peccatum meum scruteris?
 7 * Et scias quia nihil impium fecerim, cum sit nemo qui de manu tua possit eruere.
 8 * Manus tua fecerunt me, & plasmauerunt me totum in circuitu: & sic repente precipitatus me.
 9 * Memento quapropter quod sicut lutum feceris me, & in puluerem reduces me.
 10 * Nonne sicut lac multasti me, & sicut caseum me coagulasti?
 11 * Pelle & carnis uelisti me: ossibus & neruis compegisti me:
 12 * Vitam & misericordiam tribuisti mihi, & C & uisitatio tua custodiuit spiritum meum.
 13 * Licet hæc celes in corde tuo, tamen scio quia uniuersorum memineris.
 14 * Si peccaui, & ad horam pepercisti mihi: cur ab iniquitate mea mundum me esse non pateris? Et si impius fuero, uix mihi est: & si iustus, non lenabo caput, saturatus afflictione & miseria.
 16 * Et propter superbiam quasi leuam capies me, reuersusque mirabiliter me crucias.
 17 * Instillas testes tuos contra me, & multiplicas iram tuam aduersum me, & pœnæ militat in me.
 18 * Quare de uulua eduxisti me? qui utinam D consumptus essem in oculo me uideret.
 19 * Fuissem quasi non essem, de utero translatus ad tumulum.
 20 * Numquid non paucitas dierum meorum finietur breui? dimitte ergo me, ut plangam paululum dolorem meum:
 21 * Antequam uadam & non reuertar, ad terram tenebrosam, & operam mortis caligine:
 22 * Terram miserie & tenebrarum, ubi umbra mortis, & nullus ordo, sed sempiternus horror inhabitat.

CAP. XI.

1 R Espondens autem Sophar Naamathites, dixit:
 2 * Numquid qui multa loquitur, non & audiet? aut uir uerbosus iustificabitur?
 3 * Tibi soli tacebunt homines? & cum ceteros irrueris, a nullo confutaberis?
 4 * Dixisti enim: Purus est semen meum, & stundus sum in conspectu tuo.
 5 * Atque utinam Deus loqueretur tecum, & aperiret labia sua tibi,
 6 * Ut ostenderes tibi secreta sapientie, & quod B multiplex esset lex eius, & intelligeres quod multo minora exigaris ab eo, quam meretur iniquitas tua.
 7 * Forsitan uestigia Dei comprehendes, & usque ad perfectum Omnipotentem reperiēs?
 8 * Excelsior celo est, & quid facies? profundior inferno, & unde cognosces?

9 * Longior terra mensura eius, & lauior mari.
 10 * Si subuerterit omnia, uel in unum coacta uerit, quis contradicet ei?
 11 * Ipse enim nouit hominum uanitatem, & C uidens iniquitatem in, nonne considerat?
 12 * Vit uani in superbiam erigitur, & tamquam pullum onagri se liberum natum putat.
 13 * Tu autem firmasti cor tuum, & expandisti ad eum manus tuas.
 14 * Si iniquitatem, quæ est in manu tua, absteris a te, & non manserit in tabernaculo tuo iniustitia:
 15 * Tunc lenare poteris faciem tuam abque macula, & eris stabilis, & non timebis.
 16 * Miseris quoque obliuisceris, & quasi aqua D rum quæ præterierunt recordal eris.
 17 * Et quasi meridians fulgor confurget tibi ad uesperam, & cum te consumptum putaueris, orietur ut lucifer.
 18 * Et habebis fiduciam, proposita tibi spes, & desolus & curus dormies.
 19 * Requiesces, & non erit qui te exterreat, & deprecabuntur faciem tuam plurimi.
 20 * Oculi autem impiorum deficient, & effugium peribit ab eis, & spes illorum abominatio animæ.

CAP. XII.

1 R Espondens autem Iob, dixit:
 2 * Ergo uos estis soli homines, & uolui A scum morietur sapientia?
 3 * Et mihi est cor sicut & uobis, nec inferior uestri sum; quis enim hæc, quæ uobis ignorat?
 4 * Qui derideret ab amico suo sicut ego, inuocabit Deum & exaudiet eum, deridet enim iusti simplicitas.
 5 * Lampas contempta apud cogitationes diuinitum, parata ad tempus statutum.
 6 * Abundant tabernacula prætorum, & audaces et prouocant Deum, cum ipse dederit omnia in manus eorum.
 7 * N. mirum interroga iumenta, & docebunt te: & volatilia cæli, & indicabunt tibi.
 8 * Loquere terræ, & respondebit tibi: & narrabunt pisces maris.
 9 * Quis ignorat quod omnia hæc manus Domini fecerit?
 10 * In cuius manu anima omnis uiuentis, & spiritus uniuersæ carnis hominis.
 11 * Nonne ausus uerba diiudicat, & fauces comedentis, saporem?
 12 * In antiquis est sapientia, & in multo tempore prudentia.
 13 * Apud ipsum est sapientia & fortitudo, ipse habet consilium & intelligentiam.

- 4 * Si destruxerit, nemo est qui aedificet:
si ineluserit hominem, nullus est qui aperiat.
- 5 * Si continuerit aquas, omnia siccabuntur:
& si emisit eas, subvertent terram.
- 6 * Apud ipsum est fortitudo, & sapientia:
ipse novit & decipientem, & eum qui decipitur.
- 7 * Ad lucem consiliarios in stultum finem, &
iudices in stuporem.
- 8 * Balteum regum dissolvit, & praeingit su-
ne renes eorum.
- 9 * Ducit sacerdotes inglorios, & optimates
supplantat.
- 10 * Commutans labium veracium, & doctri-
nam senum auferens.
- 11 * Effundit de positionem super principes,
eos qui oppreserant fuerant, releuans.
- 12 * Qui releuat profundum de tenebris, & pro-
ducit in lucem umbram mortis.
- 13 * Qui multiplicat gentes & perdit eas, &
subvertit in integrum restituit.
- 14 * Qui immutat cor principum, populi ter-
ra, & decipit eos ut frustra succedant per in-
itium.
- 15 * Palpabunt quasi in tenebris, & non in lu-
ce, & errare eos faciet quasi ebrios.

C A P. XIII.

- 1 **E**cce omnia haec vidit oculus meus, & au-
diuit auris mea, & intellexi singula.
- 2 * Secundum scientiam vestram, & ego no-
uiam: & inferior vestri sum.
- 3 * Sed tamen ad Omnipotentem loquar, &
disputare cum Deo cupio.
- 4 * Prius vos ostendens fabricatores menda-
cij, & cultores peruersorum dogmatum,
- 5 * Atque vicinam taceretis, ut putaremini ef-
fe sapientes.
- 6 * Audite ergo correptionem meam, & iu-
dicium laborum meorum attendite.
- 7 * Numquid Deus indiget vestro mendacio,
ut pro illo loquamini dolos?
- 8 * Numquid faciem eius accipitis, & pro
Deo iudicare nitimini? Aut placebit ei que-
celare nihil potest? aut decipietur ut homo,
ut Aris fraudulentis?
- 9 * Ipse vos arguet, quoniam in abscondito
faciem eius accipitis.
- 10 * Statim ut se commouerit, turbabit vos,
& terror eius irruet super vos.
- 11 * Memoria vestra comparabitur cineri, &
relingent in lutum acquires vestre.
- 12 * Tacete pauperes, & loquar quodcumque
mihi mens suggerit: Quare facere car-
nos meas dentibus meis, & animam meam
perire in manibus meis?
- 13 * Etiam si occiderit me ipse, liberabo re-
rum carnis meas in conspectu eius an-
gram, & eripse erit saluator meus non enim

- veniet in conspectu eius omnis hypocrita.
- 17 * Audite sermonem meum, & anigmata per-
cipite auribus vestris.
- 18 * Si factus iudicatus, scio quod iustus in-
ueniar.
- 19 * Quis est qui iudicetur mecum? veniat:
quare tacens consumor?
- 20 * Duo tantum ne facias mihi, & tunc a fa-
cie tua non abscondar:
- 21 * Manum tuam longe fac a me, & formido
tua non me terreat.
- 22 * Voca me, & ego respondebo tibi: aut cer-
te loquar, & tu responde mihi.
- 23 * Quantas habeo iniquitates, & peccata, see-
dera mea, & delicta ostende mihi.
- 24 * Cui faciem tuam abscondis, & arbitraris
me inimicum tuum?
- 25 * Contra folium, quod vento rapitur, osten-
dis potentiam tuam, & stipulam siccam per-
sequeris:
- 26 * Scribis enim contra me amaritudines, &
consumere me vis peccatis adolescentiae meae.
- 27 * Posuisti in nervo pedem meum, & obser-
uasti omnes semitas meas, & vestigia pedum
meorum considerasti:
- 28 * Qui quasi putredo consumendus sum, &
quasi vellimentum, quod comeditur a tinea.

C A P. XIIII.

- 1 **H**omo natus de muliere, breui vivens
tempore, repletur multis miserijs.
- 2 * Qui quasi flos egreditur & conuertitur,
& fugit velat umbra, & nunquam in eodem
statu permanet.
- 3 * Et dignum ducis super huiusmodi ape-
rire oculos tuos, & adducere eum tecum in
iudicium?
- 4 * Qui potest facere mundum de immu-
do conceptum semine? nonne tu qui solus es.
- 5 * Breues dies hominis sunt, numerus men-
sium eius apud te est: constituisti terminos
eius, qui preteriri non poterunt.
6. Recede paululum ab eo, ut quiescat, donec
operata veniat, sicut mercenarii dies eius.
7. * Lignum habet spem: si praecisum fuerit,
ruissum virescit, & rami eius pullulant.
8. * Si senuerit in terra radix eius, & in pulve
re conuersus fuerit truncus illius.
9. * Ad odorem aquae germinabit, & faciet
comam quasi cum primum plantatum est.
10. * Homo vero cum mortuus fuerit, & nu-
datus atque consumptus, ubi quiescit?
11. * Quomodo si recedant aquae de mari, &
fluvius vacuum factus ardeat?
12. * Sic homo cum dormierit, non resurget,
donec currerit in aethera, non exsurgit, nec
conversetur de sinu suo.
13. * Quis mihi hoc tribuat, ut in inferno pro-
tegas me, & abscondas me, donec pertranseat

I Sup. 8. b

9

Pf. 143. 2.

4

I Psal. 50.

a. 4

fuerit tuus, & constituas mihi tempus, in quo recorderis mei?

14 * Pueri & pueri homo rursus uiuat cunctis diebus, quibus nunc morbo, expecto donec ueniat immutatio mea.

15 * Vt quibus meis ego respondebo tibi operi manuum tuarum porriges dexteram.

16 * Tu quidem gressus meos dinumerasti, sed parce peccatis meis.

17 * Signasti quasi in sacculo delicta mea, sed curasti iniquitatem.

18 * Mons cadens defluit, & saxum transfer-

tur de loco suo.

19 * Lapidem exciuiat aqua, & alluione palacium uerba confutauit, & hominem ergo similiter perdes.

20 * Roborasti eum paululum ut in perpetuum transiret immutatus faciem eius, & emittes eum.

21 * Siue nobis fuerint filii eius, siue ignobilis, non inuoluetur.

22 * Atque mentis eius dum uiuet dolebit, & anima illius super semetipso lugebit.

CAP. XV.

2A

1 **R**espondens autem Eliphaz Themanites, dixit:

2 * Numquid sapiens respondebit quasi in ventum loquens, & implebit ardore stomachum suum?

3 * Arguis uerbis eum, qui non est equalis tibi, & loqueris quod tibi non expedit.

4 * Quantum in te est, euacuasti timorem, & tulisti preces coram Deo.

5 * Docuit enim iniquitas tua os tuum, & imitaris linguam blasphemantium.

6 * Condemnabit te os tuum, & non ego, & labia tua respondebunt tibi.

7 * Numquid primus homo tu natus es, & ante colles humatus?

8 * Numquid consilium Dei audisti, & inferior esset eius sapientia?

9 * Quid nescis quod ignoramus? quid intelligis quod nescimus?

10 * Et senes, & antiqui sunt in nobis multo vetustiores quam patres tui.

11 * Numquid grande est ut consoletur te Deus? sed uerba tua prius hoc prohibent.

12 * Quid te eleuat cor tuum, & quasi magna exultas, ut contra habes uictorem?

13 * Quid tunc contra Deum spiritus tuus, ut proferas de ore tuo huiusmodi sermones?

14 * Quis est homo, ut immaculatus sit, & uisus apparere necna de muliere?

15 * Et ecce inter sanctos eius nemo inuoluitur, & celi non sunt mundi in conspectu eius.

16 * Quanto magis abominabilis, & inuisibilis homo, qui bibit quasi aquam iniquitatem?

17 * Ostendam tibi, audi me: quod uidi narrabo tibi.

18 * Sapientes confitentur, & non abscondunt patres suos.

19 * Quibus solus data est terra, & non transfuit alienus per eos.

20 * Cunctis diebus suis impius superbit, & numerus annorum incertus est tyrannidis eius.

21 * Superius terroris semper in auribus illius, & cum pax sit, ille semper insidias suspicatur.

22 * Non credit quod reuerti possit de tenebris.

bris ad lucem, circumspiciens undique gladium.

1 * Cum se mouerit ad querendum panem, nouit quod paratus sit in manibus tenebrarum dies.

2 * Terrebit eum tribulatio, & angustia valabit eum, sicut regem, qui preparatur ad praelium.

3 * Tetendit enim aduersus Deum manum suam, & contra Omnipotentem roboratus est.

4 * Cucurrit aduersus eum erecto collo, & pingui ceruice armatus est.

5 * Operuit faciem eius crassitudo, & de lateribus eius aruina dependet.

6 * Habitauit in ciuitatibus desolatis, & in domibus desertis, quæ in tumulos sunt redactæ.

7 * Non ditabitur, nec perseverabit substantia eius, nec mittet in terra radicem suam.

8 * Non recedet de tenebris: ramos eius arfaciet flamma, & auferetur spiritu oris sui.

9 * Non credit frustra errore deceptus, quod aliquo pretio redimendus sit.

10 * Antequam dies eius impleantur, peribit & manus eius arescent.

11 * Lædetur quasi vinea in primo flore botrus eius, & quasi oliua proiciens florem suum.

12 * Congregatio enim hypocritæ sterilis, & ignis deuorabit tabernacula eorum, qui munera libenter accipiunt.

13 * I Conceptit dolorem, & peperit iniquitatem, & uterus eius preparat dolos.

C A P. XVI.

1 **R**espondens autem Ioby dixit:

2 * Audiui frequenter talia, consolatres a onerosi omnes vos estis.

3 * Numquid habebunt finem verba ventrosa, aut aliquid tibi molestum est si loquaris?

4 * Poteram & ego similia vestri loqui: atque utinam esset anima vestra pro anima mea:

5 * Consolaretur & ego vos sermonibus, & mouerem caput meum super vos:

6 * Roborarem vos ore meo, & mouerem labia mea, quasi parcens vobis.

7 * Sed quid agam? Si locutus fuero, non quiescet dolor meus: & si tacuero, non recedet a me.

8 * Nunc autem oppressit me dolor meus, & in nihilum redacti sunt omnes artus mei.

9 * Rugæ meæ testimonium dicunt contra me, & suscitatur falsiloquus aduersus faciem meam, contradicens mihi.

10 * Collegit furorem suum in me, & comminans mihi, infremuit contra me dentibus suis: hostis meus terribilibus oculis me intueus est.

11 * Aperuerunt super me ora sua, & expo-

brantes percusserunt maxillam meam, cætiati sunt pennis meis.

12 * Conduxit me Deus apud iniquum, & manibus impiorum me tradidit.

13 * Ego ille quondam opulentus repente contritus sum: tenuit ceruicem meam, confregit me, & posuit me sibi quasi in signum.

14 * Circumdedit me lanceis suis, conuulnerauit lumbos meos, non pepercit, & effudit in terra viscera mea.

15 * Concidit me vulnere super valnus: irrituit in me quasi gigas.

16 * Saccum consui super cutem meam, & operui cinere carnem meam.

17 * Facies mea intumuit a sætu, & palpebræ meæ caligauerunt.

18 * Hæc passus sum absque iniquitate manus Dæmonis, cum haberem mundas ad Deum preces.

19 * Terra ne operias sanguinem meum, neque inueniat in te locum latendi clamor meus.

20 * Ecce enim in cælo testis meus, & conscius meus in excelsis.

21 * Verboſi amici mei: ad Deum stillat oculus meus.

22 * Atque utinam sic iudicaretur vir cum Deo, quomodo indicatur filius hominis cum collega suo.

23 * Ecce enim breues anni transeunt, & semitam, per quam non reuertar, ambulo.

C A P. XVII.

1 **S**piritus meus attonuabitur, dies mei breuiabuntur, & solum mihi superest sepulchrum.

2 * Non peccaui, & in amaritudine inibus moratur oculus meus.

3 * Libera me domine, & pone me iuxta te, & cuiusvis manus pugnet contra me.

4 * Cor eorum longe fecisti a disciplina, propterea non exaltabuntur.

5 * Pradam pollicetur socijs, & oculi filiorum eius deficient.

6 * Posuit me quasi in proverbium vulgi, & exemplum sum coram eis.

7 * Caligauit ab indignatione oculus meus, & membra mea quasi in nihilum redacta sunt.

8 * Stupebunt iusti super hoc, & innocens contra hypocritam suscitabitur.

9 * Et tenebit iustus viam suam, & mundis manibus addet fortitudinem.

10 * Igitur omnes vos conuertimini, & venite, & non inueniam in vobis vllum sapientem.

11 * Dies mei transierunt, cogitationes meæ dissipatae sunt, torquentes cor meum.

C. A. P. XIX.

- 12 * Nociem verterunt in diem, & rursum post tenebras spero lucem.
- 13 * Si sustinueris, infernus domus mea est, & D in tenebris stravi lectulum meum.
- 14 * Putredini dixi: Pater meus es, mater mea, & soror mea vermicibus.
- 15 * Vbi est ergo nunc praesolatio mea, & patientiam meam quis considerat?
- 16 * In profundissimum infernum descendunt omnia mea: putasne saltem ibi erit requies mihi?

C. A. P. XVII.

- 1 **R** Espondens autem Baldad Suhites, dixit:
- 2 Vique ad quem finem verba iactabitis? intelligite prius, & sic loquamur.
- 3 Quare reputati sumus, vt iumenta, & fordimus coram vobis?
- 4 * Qui perdis animam eam in furore tuo, numquid propter te derelinquetur terra, & transcurrent rupes de locis suis?
- 5 * Nonne lux impij extinguetur, nec splendet flamma ignis eius?
- 6 * Lux obtenebrescet in tabernaculo illius, & lucerna, quae super eum est, extinguetur.
- 7 * Arctabuntur gressus virtutis eius, & precipitabit eum consilium suum.
- 8 * Immisit enim in rete pedes suos, & in maculis eius ambulat.
- 9 * Tenebitur planta illius laqueo, & exardescet contra eum sitis.
- 10 * Abfcondita est in terra pedica eius, & decipula illius super semitam.
- 11 * Undeque terrebunt eum: formidines, & C inuoluent pedes eius.
- 12 * Attenuetur fame robur eius, & inedia inuadat costas illius.
- 13 * Deuoret pulchritudinem cutis eius, consumat brechia illius primogenita mors.
- 14 * Auellatur de tabernaculo suo fiducia eius, & calcet super eum, quasi rex, interitus.
- 15 * Habitent in tabernaculo illius socij eius, qui non est, aspergatur in tabernaculo eius sulphur.
- 16 * Deorsum radices eius fiocentur: rursum D autem atteratur messis eius.
- 17 * I Memoria illius pereat de terra, & non celebretur nomen eius in plateis.
- 18 * Expellet eum de luce in tenebras, & de orbem transferet eum. Non erit semen eius, neque progenies in populo suo, nec vlla reliquie in regionibus eius.
- 19 In die eius stupebunt nouissimi, & primos inuadet horror.
- 20 * Hec sunt ergo tabernacula iniqui, & iste locus eius, qui ignorat Deum.

- 1 **R** Espondens autem Iob, dixit:
- 2 * Vtnequo affligitis animam meam, & A & atteritis me sermonibus?
- 3 * En, decies confunditis me, & non erubescitis opprimentes me.
- 4 Nempe, & si ignoravi, mecum erit ignorantia mea.
- 5 * At vos contra me erigimini, & arguimini me opprobrijs meis.
- 6 * Saltem nunc intelligite quia: Deus non aequo iudicio afflixerit me, & flagellis suis me cinxerit.
- 7 * Ecce clamabo: vim patiens, & non audiet: vociferabor, & non est qui iudicet.
- 8 * Semitam meam circumsepsit, & transire non possum, & in calle meo tenebras posuit.
- 9 * Spoliavit me gloria mea, & abstulit cornu me de capite meo.
- 10 * Destruxit me vidique, & perco, & quasi euulsa arbori abstulit spem meam.
- 11 * Iratus est contra me furor eius, & sic me habuit quasi hostem suum.
- 12 * Simul vnerunt latrones eius, & fecerunt sibi viam per me, & obfederunt in gyro tabernaculum meum.
- 13 * Fratres meos longe fecit a me, & noti mei quasi alieni recesserunt a me.
- 14 * Dereliquerunt me propinqui mei: & qui me nouerant, obliui sunt mei.
- 15 * Inquilini domus meae, & ancilla mea: sicut alienum habuerunt me, & quasi peregrinus fui in oculis eorum.
- 16 Seruum meum vocavi, & non respondit, ore proprio deprecabar illum.
- 17 * Halitum meum exhorruit vxor mea, & orabam filios vteri mei.
- 18 Stulti quoque despiciebant me, & cum ab eis recessissem, detrahebant mihi.
- 19 * Abominati sunt me quodam consiliarij mei, & quae maxime diligebam auertat est me.
- 20 Pelli inter, consumpsit carnibus, adhæsit os meum, & derelicta sunt tantummodo labia circa dentes meos.
- 21 * Misereamini mei, misereamini mei, saltem vos amici mei: quia manus Dñi tetigit me.
- 22 Quare persequimini me sicut Deus, & carnis mei saturamini?
- 23 Quis mihi tribuat vt scribantur sermores mei? quis mihi det vt exarentur in libro? sicut lo ferreo, & plumbi lamina, vel cæte sculpan tur in silice?
- 24 * Scio enim quod Redemptor meus viuit, & in nouissimo die de terra surrecturus sum.
- 25 Et rursum circumdabor pelle mea, & in carne mea videbo Deum meum.
- 26 * Quem visurus sum ego ipse, & oculi mei conspècturi sunt, & non alius: reposita est hæc spes mea in sinu meo.

8 * Quare ergo nunc dicitis : Persequamur eum, & radicem uerbi inueniamus contra eum ?

9 * Fugite ergo a facie gladij, quoniam ultor iniquitatum gladius est : & scitote esse iudicium .

C A P. XX.

1 R Espondens autem Sophar Naamathites, dixit :

2 * Idcirco cogitationes mex uarij succedunt sibi, & mens in diuersa rapitur .

3 * Doctrinam, qua me arguis, audiam, & spiritus intelligentiæ mex respondebit mihi .

4 * Hoc scio a principio, ex quo positus est homo super terram .

5 * Quod laus impiorum brevis sit, & gaudium hypocritæ ad instar puncti .

6 * Si ascenderit usque ad cælum superbia eius, & caput eius nubes tetigerit :

7 * Quasi sterquilinum in fine perdetur : & qui eum viderant, dicent : Vbi est ?

8 * Velut somnium auolans non inuenietur, transiet sicut visio nocturna .

9 * Oculus, qui eum uiderat, non videbit, neque ultra intuebitur eum locus suus .

10 * Filij eius atterentur egestate, & manus illius reddent ei dolorem suum .

11 * Ossâ eius implebuntur uicijs a dolorescentiâ eius, & cum eo in puluere dormient .

12 * Cum enim dulce fuerit in ore eius malû, abscondet illud sub lingua sua .

13 * Parcet illi, & non derelinquet illud, & celabit in gutture suo .

14 * Panis eius in utero illius uertetur in fel aspidum intrinsecus .

15 * Diuitias, quas deuorauit, euomet, & de ventre illius extrahet eas Deus .

16 * Caput aspidum fuget, & occidet eum lingua viperæ .

17 * (Non uideat riuulos fluminis, torrentes mellis, & huius .)

18 * Eux quæ fecit omnia, nectamentum confirmetur : iuxta multitudinem adinventionum suarum, sic & sustinebit .

19 * Quoniam confringens nudauit pauperes domum rapuit, & non edificauit eam .

20 * ¶ Nec est satiatus uenter eius : & cum habuerit quæ concupierat, possidere non poterit .

21 * Non remanet de cibo eius, & propterea nihil permanebit de bonis eius .

22 * Cum satiatus fuerit, æstuebit, æstuebit, & omnis dolor irruet super eum .

23 * Vtinam impleatur uenter eius, ut emittat in eum iram furoris sui, & pluat super illum bellum suum .

24 * Fugiet arma ferrea, & irruet in archum .

25 * Eductus, & egrediens de vagina sua, &

fulgurans in amaritudine sua : vadent, & uenient super eum horribiles .

16 * Omnes tenebræ absconditæ sunt in oculis eius : deuorabit eum ignis, qui non succenditur, affligetur reliquus in tabernaculo suo .

17 * Reuelabunt celi iniquitatem eius, & terra consurget aduersus eum .

18 * Apertum erit germen domus illius, detrahetur in diæ furoris Dei .

19 * Hæc est pars hominis impij a Deo, & hereditas verborum eius a Domino .

C A P. XXI.

1 R Espondens autem Iob, dixit :

2 * Audite quæso sermones meos, & agite penitentiam .

3 * Sustinete me, & ego loquar, & post mea, si videbitur, uerba ridetæ .

4 * Numquid cõtra hominem disputatio mea est, ut merito non debeam contristari ?

5 * Attendite me, & oblupefcite, & superponite digitum ori uestro .

6 * Et ego quando recordatus fuero, pertimesco, & concutit carnem meam memor .

7 * ¶ Quare ergo impij uiuunt, subleuati sunt, confortatique diuitijs ?

8 * Semen eorum permanet coram eis, propinquorum turba, & nepotum in conspectu eorum .

9 * Domus eorum secute sunt, & pacatæ, & non est uirga Dei super illos .

10 * Bos eorum concepit, & non abortiuit : vacca peperit, & non est priuata fœtu suo .

11 * Egrediuntur quasi greges paruuli eorum, & infantes eorum exultant lussibus .

12 * Tenent tympanum, & citharam, & gaudent ad sonitum organi .

13 * Ducunt in bonis dies suos, & in puncto ad inferna descendunt .

14 * Qui dixerunt Deo : Recede a nobis, & scietiam uisuum tuarum nolumus .

15 * ¶ Quis est Omnipotens, ut seruiamus ei ? & quid nobis prodest si orauerimus illum ?

16 * Verumtamen quia non sunt in manu eorum bona sua, consilia impiorum longe sit a me .

17 * Quoties lucernæ impiorum extingueret, & superueniet eis inundatio, & dolores diuident furoris sui ?

18 * Erunt sicut paleæ ante faciem venti, & sicut frusilla, quam turbo dispergit .

19 * Deus seruuabit filijs illius dolorem patris : & cum reddiderit, tunc sciet .

20 * Videbunt oculi eius interfecionem suam, & de furore Omnipotentis bibet .

21 * Quid enim ad eum pertinet de domo sua post se ? & si numerus mensium eius dimidiatur ?

- 22 * Numquid Deum docebit quispiam scientiam, qui excelsos iudicat?
- 23 * Ille moritur robustus & sanus, dives & felix.
- 24 * Viscera eius plena sunt adipe, & medullis ossa illius irrigantur.
- 25 * Alius vero moritur in amaritudine animæ absque ullis opibus.
- 26 * Et tamen simul in pulvere dormient, & vermes operient eos.
- 27 * Certe noui cogitationes vestras, & sententias contra me iniquas.
- 28 * Dicitis enim: Vbi est domus principis? & vbi tabernacula impiorum?
- 29 * Interrogate quemlibet de viatoribus, & hæc eadem illum intelligere cognoscetis.
- 30 * Quia in diem perditionis seruetur malus, & ad diem furoris ducetur.
- 31 * Quis arguet coram eo viam eius? & quæ fecit, quis reddet illi?
- 32 * Ipse ad sepulchra ducetur, & in congerie mortuorum vigilabit.
- 33 * Dulcis fuit glareis Cocyti, & post se omnem hominem trahet, & ante se innumerabiles.
- 34 * Quomodo igitur consolamini me frustra cum responsio vestra repugnare ostensa sit veritati?

C A P. XXII.

- 1 **R**espondens autem Eliphaz Thëmanites, dixit:
- 2 * Numquid Deo potest comparari homo, etiam cum perfectus fuerit scientia?
- 3 * Quid prodest Deo si iustus fueris? Aut quid ei confers si immaculata fuerit via tua?
- 4 * Numquid timens arguet te, & veniet tecum in iudicium,
- 5 * Et non propter malitiam tuam plerumque, & infinitas iniquitates tuas?
- 6 * Abstulisti enim pignus fratrum tuorum sine causa, & nudos spoliasti vestibus.
- 7 * Aquam lassum non dedisti, & esuriienti subtraxisti panem.
- 8 * In fortitudine brachij tui possidebas terram, & potentissimus obtinebas eam.
- 9 * Viduas dimisisti vacuas, & lacertos pupillorum commististi.
- 10 * Propterea circumdatus es laqueis, & conturbat te formido subita.
- 11 * Et putabas te tenebras non visurum, & impetu aquarum inundantium non oppressum iri?
- 12 * An non cogitas quod Deus excelsior celo sit, & super stellarum verticem sublimetur?
- 13 * Et dicis: Quid enim liquit Deus? & quasi per caliginem iudicat.
- 14 * Nubes latibulum eius, nec nostra confiderat, & circa cardines cæli perambulat.

- 15 * Numquid semitam sæculorum custodire cupis, quam calcauerunt viri iniqui?
- 16 * Qui sublatis sunt ante tempus suum, & fluius subuerit fundamentum eorum:
- 17 * Qui dicebant Deo: Recede a nobis: & quasi nihil posset facere Omnipotens, astimabatur eum:
- 18 * Cum ille impleffet domos eorum bonis, quorum sententia procul sit a me.
- 19 * Videbunt iusti, & latabuntur, & innocens subfannabit eos.
- 20 * Nonne succisa est credio eorum, & reliquias eorum deuorauit ignis?
- 21 * Acquiesce igitur ei, & habeto pacem, & per hæc habebis fructus optimos.
- 22 * Suscipe ex ore illius legem, & pone sermones eius in corde tuo.
- 23 * Si reuersus fueris ad Omnipotentem, & edificaberis, & longe facies iniquitatem a tabernaculo tuo.
- 24 * Dabit pro terra silicem, & pro silice torrentes autcos.
- 25 * Eritque Omnipotens contra hostes tuos, & argentum coaceruabitur tibi.
- 26 * Tunc super Omnipotentem delicijs afflues, & eleuabis ad Deum faciem tuam.
- 27 * Rogabis eum, & exaudiet te, & uota tua reddes.
- 28 * Decetrens rem, & ueniet tibi, & in vis tuis splendet lumen.
- 29 * Qui enim humiliatus fuerit, erit in gloria: & qui inclinauerit oculos, ipse saluabitur.
- 30 * Saluabitur innocens, saluabitur autem in munditia manuum suarum.

C A P. XXIII.

- 1 **R**espondens autem Iob, ait:
- 2 * Nunc quoque in amaritudine est sermo meus, & manus plage meæ aggravata est super gemitum meum.
- 3 * Quis mihi tribuat ut cognoscam, & inueniam illum, & ueniam usque ad solium eius?
- 4 * Ponam coram eo iudicium, & os meum replebo increpationibus.
- 5 * Ut sciam uerba, quæ mihi respondeat, & intelligam quid loquatur mihi.
- 6 * Nolo multa fortitudine contendat meum, nec magnitudinis sue mole premat.
- 7 * Proponat æquitatem contra me, & perueniat ad uictoriam iudicium meum.
- 8 * Si ad Orientem ieso, non apparet: si ad Occidentem, non intelligam eum.
- 9 * Si ad sinistram, quid agam? non apprehendam eum: si me ueram ad dexteram, non video illum.
- 10 * Ipse uero scit uiam meam, & probauit me quasi aurum, quod per ignem transit:

- 11 * Vestigia eius secutus est pes meus, viam eius custodiui, & non declinaui ex ea
- 12 * A mandatis laborum eius non recessi, & in sinu meo abscondi verba oris eius.
- 13 * Ipsi enim solus est, & nemo auctere potest cogitationem eius: & anima eius quodcumque voluit, hoc fecit.
- 14 * Cum expleverit in me nolitatem suam, & alia similia praeſto sunt ei.
- 15 Et idcirco a facie eius turbatus sum, & considerans eum, timore sollicitor.
- 16 * Deus molliuit cor meum, & Omnipotens conturbavit me.
- 17 * Non enim perij propter imminentes tenebras, nec faciem meam operuit caligo.

C A P. XXIII.

- 1 **A**B Omnipotente non sunt abscondita tempora: qui autem nouerunt eum, ignorant dies illius.
- 2 * Alij terminos transtulerunt, diripuerunt greges, & pauperunt eos.
- 3 * Alinum pupillorum abegerunt, & abſulerunt pro pignore bouem viduz.
- 4 * Subuerterunt pauperum viam, & oppreſſerunt pariter mansuetos terro.
- 5 * Alij qui si ouagri in deserto egrediuntur ad opus: sunt n: vigilantes ad praedam, praparaat: patena liberis.
- 6 * Agrum non suum demetunt: & vineam eius, quem ui oppreſſerint, vindemiant.
- 7 * Nudos dimittunt homines, indumenta tollentes, quibus non est opertimentum in frigore:
- 8 * Quos imbres montium rigant: & non habentes velamen amplexantur lapides.
- 9 * Vim fecerunt depradantes pupillos, & vulgum pauperum spoliauerunt.
- 10 Nudi & incedentibus absque uestitu, & esurientibus tulerunt spicas.
- 11 * Inter aceruos eorum meridiari sunt, qui calcatis torcularibus siccant.
- 12 * De ciuitatibus fecerunt viros gemere, & anima vulneratorum clamauit, & Deus inultum abire non patitur.
- 13 * Ipsi fuerunt rebelles lumini, nescierunt vias eius, nec reuerſi sunt per semitas eius.
- 14 * Mane primo conſurgit homicida, interfecit egenum, & pauperem: per noctem vero erit quasi fur.
- 15 * Oculi adulteri obſeruat caliginem, dicens: Non me uidebit oculus: & operiet vultum suum.
- 16 * Perfodit in tenebris domos, sicut in die condixerant sibi, & ignorauerunt lucem.
- 17 * Si subito apparuerit aurora, arbitrantur umbra mortis: & sic in tenebris quasi in luce

- ambulant.
- 18 * Leuis est super faciem aque maledicta sit pars eius in tetra, nec ambulet per viam uinciarum.
- 19 * Ad nimium calorem tranſteſcit ab aquis in uium, & usque ad inferos peccatum illius.
- 20 * Obliuiscatur eius misericordia: dulcedo illius nermes: non sit in recordatione, sed conteratur quasi lignum instructuolum.
- 21 Pauid enim ſterilem, quae non parit, & uidet bene non fecit.
- 22 * Detrahit fortes in fortitudine sua: & cum ſtererit non credit uitae suae.
- 23 * Dedit ei Deus locum penitentiae, & ille abiicitur eo in superbiam: oculi autem eius sunt in nix illius.
- 24 * Eleuati sunt ad modicum, & non ſubſiſtent, & humiliabuntur sicut omnia, & aſcendentur, & sicut ſummitates ſpicarum conterentur.
- 25 * Quod si non est ita, quis me poteſt argueſſe eſſe mentitum, & ponere ante Deum verba mea?

(Ap. 3. 12)

C A P. XXV.

- 1 **R**espondens autem Baldad Suhites, dixit:
- 2 * Potestas & terror apud eum est, qui facit concordiam in ſublimibus ſuis.
- 3 * Numquid est numerus militum eius? & super quem non ſurget lumen illius?
- 4 * Numquid iuſtificari poteſt homo comparatus Deo, aut apparere mundus natus de muliere?
- 5 * Ecce luna etiam non ſplendet, & ſtellae non ſunt mundae in conſpectu eius:
- 6 * Quanto magis homo putredo, & filius hominis vermis?

C A P. XXVI.

- 1 **R**espondens autem Iob, dixit:
- 2 **A** * Cuius adiutor es? numquid imbecillis? & ſuſtentas brachium eius, qui non est fortis?
- 3 * Cui dedisti conſilium? forſitan illi, qui non habet ſapientiam, & prudentiam tuam oſtendiſti plurimam.
- 4 * Quem docere uoluisti? nonne eum, qui fecit ſpiramentum?
- 5 * Ecce gigantes gemunt ſub aquis, & qui habitant cum eis.
- 6 * Nodus est infernus coram illo, & nullum eſt opertimentum perditioni.
- 7 * Qui extendit Aquilonem ſuper vacuum, & appendit terram ſuper nihilum.

* Qui

- 9 * Qui ligat aquas in nubibus suis, ut non erumpant pariter deorsum.
 9 * Qui tenet vultum solij sui, & expandit super illud nebulam suam.
 10 * Terminum circumdedit aquis, usque dum fiant lux, & tenebrae.
 11 * Columnae caeli contremiscunt, & paueant ad nuntium eius.
 12 * In fortitudine illius repente maria congregata sunt, & prudentia eius percussit superbum.
 13 * Spiritus eius ornauit caelos, & obstetricante manu eius, educatus est coluber tortuosus.
 14 * Ecce, haec ex parte dicta sunt viarum eius, & cum vix parua sit illam sermonis eius, audierimus, quis poterit conitutum magnitudinis illius inuenire.

CAP. XXVII.

- 1 * Adidit quoque Iob, assumens peralolum suum, & dixit:
 2 * Viuit Deus, qui abtulit iudicium meum, & Omnipotens, quod amaritudinem adiecit animae meae.
 3 * Quia donec superest halitus in me, & spiritus Dei in naribus meis.
 4 * Non loquentur labia mea iniquitatem, nec lingua mea meditabitur mendacium.
 5 * Absita me ut iustos vos esse iudicem: donec deficiam, non recedam ab innocentia mea.
 6 * Iustificationem meam, quam cepi tenere, non dereliqui: neque enim reptelendit me cor meum in omni vita mea.
 7 * Sit ve impius, inimicus meus: & aduersarius meus, quasi iniquus.
 8 * Quae est enim spes hypocritae si auare rapiat, & non liberet Deus animam eius?
 9 * Numquid Deus audiet clamorem eius, cum venerit super eum angustia?
 10 * Aut poterit in Omnipotente delectari, & invocare Deum omni tempore?
 11 * Docebo vos per manum Dei quae Omnipotens habeat, nec abscondam.
 12 * Ecce, vos omnes noitis, & quid sine causa vana loquimini?
 13 * Haec est pars hominis impij apud Deum, & hereditas violentorum, quam ab Omnipotente suscipiunt.
 14 * Si multiplicati fuerint filij eius, in gladio erunt, & nepotes eius non saturabuntur pane.
 15 * Qui reliqui fuerint ex eo, sepelientur in interitu, & vidue illius non plorabunt.
 16 * Si comportauerit quasi terram argentum, & sicut luum preparauerit vestimenta,
 17 * Preparabit quidem, sed iustus uestietur illis: & argentum innocens diuidet.

- 18 * Aedificauit sicut tinea domum suam, & sicut custos fecit umbraculum.
 19 * I Dives cum dormierit, nihil secum auferet: aperiet oculos suos, & nihil inueniet.
 20 * Apprehendet eum quasi aqua inopia, non de opprimit eum tempestas.
 21 * Tollet enim ventus vrens, & auferet, & lutur turbo rapiet eum de loco suo.
 22 * Et mittet super eum, & non parcat de manu eius fingens fugiet.
 23 * Stringet super eum manus suas, & sibilabit super illum, intuens locum eius.

CAP. XXVIII.

- 1 * Habet argentum, venarum suarum principia: & auro locus est, in quo conflatur.
 2 * Ferrum de terra tollitur: & lapis solutus calore, in asueritur.
 3 * Tempus posuit tenebris, & vniuersorum finem ipse considerat, lapidem quoque caliginis, & vmbrae mortis.
 4 * Discedit extrens a populo, peregrinante, eos, quos oblitus est pes egentis hominis, & iniuis.
 5 * Ferra, de qua otiebat panis in loco suo, igni subuersa est.
 6 * Locus sapphiri lapides eius, & glebae illius aurum.
 7 * Deinitam ignorauit auis, nec intuitus est eam oculus vulturis.
 8 * Non calcauerunt eam filij insistorum, nec pertransiuit per eam lana.
 9 * Ad silicem extendit manum suam, subuertit a radicibus montes.
 10 * In petris riuus excidit, & omne pretiosum uidit oculus eius.
 11 * Profunda quoque fluuiorum scrutatus est, & abscondita in lucem produxit.
 12 * Sapientia vero ubi inuenitur? & quis est locus intelligentiae?
 13 * Nescit homo pretium eius, nec inuenitur in terra suauiter videntium.
 14 * Abyssus dicit: Non est in me: & mare loquitur: Non est mecum.
 15 * Non dabitur autem olivum pro ea, nec appendetur argentum in commutatione eius.
 16 * Non conferetur cinis Indiae coloribus, nec lapidi sardonio pretiosissimo, vel sapphiro.
 17 * Non adaequabitur ei aurum, vel vitrum, nec commutabuntur pro ea uasa aurea.
 18 * Excelsa & eminentia non memorentur comparatione eius: traditur autem a sapientia de occultis.

- 19 * Non adequabitur ei topazius de Aethio-
pia, nec tinditur mundissima componetur.
- 20 * Unde ergo sapientia venit? & quis est lo-
cus intelligentiae?
- 21 * Abscondita est ab oculis omnium viven-
tium, volucres quoque caeli laetant.
- 22 * Perditio & mors dixerunt: Auribus no-
stris audiimus famam eius.
- 23 * Deus intelligit viam eius, & ipse novit lo-
cum illius.
- 24 * Ipse enim fines mundi intuetur: & om-
nia, quae sub caelo sunt, respicit.
- 25 * Qui fecit ventis pondus, & aquas appen-
dit in mensura.
- 26 * Quando ponebat pluuijs legem, & viam
procellis sonantibus:
- 27 * Tunc vidit illam, & enarrauit, & praepra-
uit, & inuestigauit.
- 28 * Et dixit homini: Ecce timor Domini,
ipsa est sapientia: & recedere a malo, intel-
ligentia.

C A P. XXIX.

- 1 **A**Ddidit quoque Iob, assimulans parabola-
m suam, & dixit:
- 2 * Quis mihi tribuat, ut sim iuxta menses
primos secundum dies, quibus Deus custo-
diebat me?
- 3 * Quando splendet lucerna eius super ca-
put meum, & ad lumen eius ambulabam in
tenebris?
- 4 * Sicut fui in diebus adolescentiae meae, quā
do secreto Deus erat in tabernaculo meo?
- 5 * Quando erat Omnipotens mecum: & in
circuitu meo pueri mei?
- 6 * Quando lauebam pedes meos butyro, &
petra fundebat mihi riuos olei?
- 7 * Quando procedebam ad portam ciuita-
tis, & in platea parabant cathedram mihi?
- 8 * Videbant me iuvenes, & abscondebantur,
& senes assurgentes stabant.
- 9 * Principes cessabant loqui, & digitum su-
perponebant ori suo.
- 10 * Vocem suam cohibebant duces, & lingua
eorum gutturi sub adhaerebat.
- 11 * Auris audiens beatificabat me, & oculus
videns testimonium reddebat mihi.
- 12 * Eo quod liberafsem pauperem vociferan-
tem, & pupillum, cui non esset adiutor.
- 13 * Benedictio perituri super me veniebat, &
cor viduae consolatus sum.
- 14 * Iustitia indutus sum: & vestiui me, sicut
vestimento: & diademate iudicio meo.
- 15 * Oculus fui caeco, & pes claud.
- 16 * Pater eram pauperum: & causam quam
ne sciebam, de gentiliis inuestigabam.
- 17 * Conterebam molas iniqui, & de dentibus
illius auferabam praedam.
- 18 * Dicebamque: In nidulo meo moriar, &
sicut palma multiplicabo dies.

- 19 * Radix mea aperta est sicut lacus aquas, & ros
morabitur in messione mea.
- 20 * Gloria mea semper innovabitur, & arcus
D meus in manu mea mutabitur.
- 21 * Qui me audiebant, expectabant senten-
tiam, & intenti tacebant ad consilium
meum.
- 22 * Verbis meis addere nihil audebant, & su-
per illos stillabat eloquium meum.
- 23 * Expectabant me sicut pluuia, & os suū
aperiebant quasi ad imbrem fetorem.
- 24 * Si quando videbam ad eos, non crede-
bant, & lux vultus mei non cadebat in ter-
ram.
- 25 * Si voluissem ire ad eos, sedebam primus:
cumque federem quasi rex, circumstante ex-
ercitu, etiam tamen mercedem consolator.

C A P. XXX.

- 1 **N**unc autem derident me iuniores tem-
pore, quorum non dignabar parces po-
nere cum canibus gregis mei:
- 2 * Quorum virtus manuum mihi erat pro-
nihilo, & vita ipsa putabatur indigni.
- 3 * Egredere & fame steriles, qui rodebant
in solitudine, squallentes calamitate, & mi-
seria.
- 4 * Et mandebant herbas, & arborum corti-
ces, & radix iuniperorum erat cibus eorum.
- 5 * Qui de conualliis ista rapientes, cum
singula reperissent, ad ea cum clamore cur-
rebant.
- 6 * In desertis habitabant torrentium, & in
cauernis terrae, vel super glaream.
- 7 * Qui inter huiusmodi latebantur, & esse
sub sentibus delicias computabant.
- 8 * Filij stultorum & ignobilium, & in terra
penitus non parentes.
- 9 * Nunc in eorum canticum versus sum, &
factus sum eis in prouerbum.
- 10 * Abominantur me, & longe fugiunt a
me, & faciem meam conspuere non ve-
rentur.
- 11 * Pharetram enim suam aperuit, & afflixit
me, & frenum posuit in os meum.
- 12 * Ad dexteram orientis calamitates meae
illico surrexerunt: pedes meos subuer-
runt, & oppresserunt quasi thuris sem-
tis suis.
- 13 * Dissipauerunt itinera mea, insidiati sunt
mihi, & praeualuerunt, & non fuit qui fer-
ret auxilium.
- 14 * Quasi rupto muro, & aperta ianua in-
cruerunt super me, & ad meas misérias de-
voluci sunt.
- 15 * Redactus sum in nihilum: abstulisti quasi
ventus desiderium meum: & velut nubes
pertransiit salus mea.

* Nunc

- 16 * Nunc autem in memetipso marcescit anima mea, & possident me dies afflictionis.
- 17 * Nocte os meum perforatur doloribus: & qui me comedunt, non dormiunt.
- 18 * In multitudine eorum consumitur vestimentum meum, & quasi capiti tunicæ succinxerunt me.
- 19 Comparatus sum luto, & assimilatus sum favilla & cineri.
- 20 * Chamo ad te, & non exaudis me: sto, & non respicis me.
- 21 * Mutatus es mihi in erudescem, & in dicitia manus tuæ aduersaris mihi.
- 22 Eleuastime & quasi super ventum ponēs elisisti me valide.
- 23 Scio quia morti trades me, vbi constituta est domus omni viuenti.
- 24 * Verumtamen non ad consumptionem eorum emittis manum tuam: & si corruerint, ipse saluabis.
- 25 * Flebam quondam super eo, qui afflictus erat, & compatiēbatur anima mea pauperi.
- 26 * Expectabam bona, & venerunt mihi mala: præstolabor lucem, & eruperunt tenebræ.
- 27 * Interiora mea esferbuerunt absque vlla requie, præuenerunt me dies afflictionis.
- 28 * Merrens incedebam, sine furore, confurgens, in turba clamabam.
- 29 * Frater fui draconem, & socius struthionum.
- 30 * Cutis mea denigrata est super me, & ossa mea aruerunt præ caumate.
- 31 * Versa est in luctum cithara mea, & organum meum in vocem flentium.

CAP. XXXI.

- A**P **P**Epigi fœdus cum oculis meis, vt ne cogitatem quidem de uirgine.
- 2 * Quam enim partē haberet in me Deus desuper, & hereditatem Omnipotens de excelsis?
- 3 * Numquid non perditio est iniquo, & alienatio operantibus in iniquitatem?
- 4 * Nonne ipse considerat vias meas, & cunctos gressus meos dinumerat?
- 5 * Si ambulauī in vanitate, & festinauit in dolo pes meus.
- 6 * Appendat me in statera iusta, & fiat Deus simplicitatem meam.
- 7 * Si declinauit gressus meus de via, & si secutum est oculus meus cor meum, & si manibus meis adhæsit macula.
- 8 * Seram, & alius comedat: & progenies mea eradicetur.
- 9 * Si deceptum est cor meum super muliere, & si ad osium amici mei insidiatus sum:

- 10 * Scortum alterius sit vxor mea, & super illam incuruentur alij.
- 11 * Hoc enim nefas est, & iniquitas maxima.
- 12 * Ignise est vsque ad perditionem deuorans, & omnia eradicans gēti mina.
- 13 * Si contempsi subire iudicium cum seruo meo, & ancilla mea cum disceptarent aduersum me.
- 14 * Quid enim faciam cum surrexerit ad iudicandum Deus? & cum quæsierit, quid respondebo illi?
- 15 * Numquid non in utero fecit me qui & il lum operatus est: & formauit mea in vlna unus?
- 16 * Si negaui, quod volebant, pauperibus, & oculos viduæ expectare feci:
- 17 * Si comedi buccellam meam solus, & non comedi pupillus ex ea:
- 18 * (Quia ab infantia mea creuit mecum miseratio: & de utero matris meæ egressa est mecum.)
- 19 Si despexi pereuntem, eo quod non haberet indumentum, & absque opimento pauperem:
- 20 Si non benedixerunt mihi latera eius, & de velleribus ouium meorum calefactus est:
- 21 * Si leuavi super pupillum manum meam, etiam cum viderem me in porta superiorum:
- 22 * Humerus meus a iunctura sua cadat, & brachium meum cum suis ossibus confringatur.
- 23 * Semper enim quasi tumentes super me fluctantini Deum, & pondus eius ferre non potui.
- 24 * Si putauī aurum robur meum, & obrizo dixi: Fiducia mea.
- 25 * Si latatus sum super multis diuicijs meis, & quia plurima reperit manus mea.
- 26 * Si vidi solem cum fulgeret, & lunam incedentem clares:
- 27 * Et latatum est in abscondito cor meum, & oculatus sum manum meam ore meo.
- 28 * Quæ est iniquitas maxima, & negatio contra Deum altissimum.
- 29 * Si gausus sum ad ruinā eius, qui me oderat, & exultauī quod inuenisset eum malum.
- 30 * Non enim dedi ad peccandum guttur meum, vt expectarem maledicens animam eius.
- 31 * Si non dixerūt viri tabernaculi mei: Quis det carnibus eius vt saturemur?
- 32 * Foris non mansit peregrinus, ostium meū viatori patuit.
- 33 * Si abscondi quasi homo peccatum meum, & celauī in sinu meo iniquitatem meam.
- 34 * Si expaui ad multitudinē nimiam, & despectio propinquorum terruit me, & non magis tacui, nec egressus sum ostium:

- 15 * Quis mihi tribuat auditorem, ut desiderium meum audiat Omnipotens: & librum scribat ipse qui iudicat.
- 16 * Ut in humero meo portem illum, & circumdum illum quasi coronam mihi.
- 17 * Per singulos gradus meos pronuntiabo illum, & quasi principio offeram eum.
- 18 * Si aduersum me terra mea clamat, & cū ipsa sulci eius descent:
- 19 * Si fructus eius comedi absque pecunia, & animi agricolarum eius affixi:
- 20 * Pro frumento oriatur mihi tribulus, & pro hordeo spina.

Finita sunt Verba Iob.

C A P. XXXII.

- 1 **O** Miserrunt autem tres viri sibi respondere Iob, eo quod iustus sibi videretur.
- 2 * Et iratus, indignatusque est Eliu filius Barachel Buzites, de cognatione Ram: iratus est autem aduersum Iob, eo quod iustum se esse diceret coram Deo.
- 3 * Porro aduersumque amicos eius indignatus est, eo quod non inuenissent responsum rationabilem, sed tantummodo condemnassent Iob.
- 4 * Igitur Eliu exposuit Iob loquentem: eo quod seniores essent qui loquebantur.
- 5 * Cum autem vidisset quod tres responderent non potuissent, iratus est vehementer.
- 6 * Respondensque Eliu filius Barachel Buzites, dixit:
- 7 Junior sum tempore, vos autem antiquiores, idcirco demisso capite, veritus sum vobis indicare meam sententiam.
- 8 * Sparabam enim quod etiam prolixior loqueretur, & agnorum multitudo doceret sapientiam.
- 9 * Sed, ut video, Spiritus est in hostilibus, & inspiratio Omnipotentis dat intelligentiam.
- 10 * Non sunt longævus sapientes, nec senes intelligunt iudicium.
- 11 * Ideo dicam: Audite me, ostendam vobis. Certum ego meam sapientiam.
- 12 * Expectavi enim sermones vestros, audiui prudentiam vestram, donec discipbaremini sermo vestrus.
- 13 * Et donec parabam vos aliquid addere, confutabam nos, sed, ut video, non est qui possit arguere Iob, & respondere ex vobis sermonibus eius.
- 14 * Ne forte dicatis: Inuenimus sapientiam, Deus proiecit eam, non homo.
- 15 * Nihil igitur scitus est mihi, & ego non secundum sermones vestros respondebo illi.

- 15 * Extinuerunt, nec responderunt vltra, absteruntque a se eloquia.
- 16 * Quoniam igitur expectavi, & non sunt locuti: steterunt, nec vltra responderunt.
- 17 * Respondebo & ego partem meam, & ostendam scientiam meam.
- 18 * Plenus sum enim sermonibus, & coarctat me spiritus vteri mei.
- 19 * En venter meus quasi mustum absque spiraculo, quod lagunculæ novæ dirumpit.
- 20 * Loquat, & respirabo paululum: aperiam labia mea, & respondebo.
- 21 * Non accipiam personam viri, & Deum homini non æquabo.
- 22 * Nescio enim quamdiu subsistam, etsi post modicum tollat me Factor meus.

C A P. XXXIII.

- 1 **A** Vdi igitur Iob eloquia mea, & omnes sermones meos ausculta:
- 2 * Ecce aperui os meum, loquatur lingua mea in saucibus meis.
- 3 * Simplici cordo meo sermones mei, & sententiam pravam labia mea loquentur.
- 4 * Spiritus Dei fecit me, & spiraculum Omnipotentis vivificavit me.
- 5 * Si potes, responde mihi, & aduersus faciem meam consiste.
- 6 * Ecce, & me sicut & tu fecit Deus, & deo dem lato ego quoque formatus sum.
- 7 * Verum an non miraculum meum non te terreat, & eloquentia mea non sit tibi gratia.
- 8 * Dixisti ergo in auribus meis, & vocem verborum tuorum audiui:
- 9 * Mundus sum ego, & absque delicto immaculatus, & non est iniquitas in me.
- 10 * Quia querelas in me repetit, ideo conturbatus est moerore inimicus tibi.
- 11 * Dorsum in nervos pedes meos, custodiunt omnes semitas meas.
- 12 * Hoc est ergo, in quo non exustificatus respondebo tibi, quia maior sit Deus hominibus.
- 13 * Adversus enim contendis quod non adiominia verba responderis tibi.
- 14 * Semel loquitur Deus, & secundo id ipsum non repetit.
- 15 * Per somnium in visione nocturna, quando irrui super homines, & dormiunt in lectulo:
- 16 * Tunc aperit aures virorum, & erudiens eos instruit disciplina,
- 17 * Ut auertat hominem ab his, quæ facit, & liberet eum de superbia:
- 18 * Eruens animam eius a corruptione, & vitam illius, ut non transcat in gladium.
- 19 * Increpat quoque per dolorem in lectulo, & omnia ossa eius marcescere facit.

* Abomi-

- 30 * Abominabilis ei fit in vita sua panis, & anima illius cibum ante desiderabilis.
- 31 * Tabefcet caro eius, & ossa, quæ tecta fuerant, nudabuntur.
- 32 * Appropinquavit corruptioni anima eius, & vita illius mortiferis.
- 33 * Si fuerit pro te Angelus loquens, vnus de millibus, vt annunciet hominis æquitatem:
- 34 * Miserebitur eius, & dicet: Libera eum, vt non descendat in corruptionem: inueni in quo ei propitius.
- 35 * Consumpta est caro eius a supplicijs, reuertatur ad dies adolescentie sue.
- 36 * Deprecabitur Deum, & placabilis ei erit: & videbit faciem eius in iubilatio, & reddet homini iustitiam suam.
- 37 * Respiciet homines, & dicet: Peccati, & vere deliqui, & vt eram dignus, non recipi.
- 38 * Liberavit animam suam ne pergeret in interitum, sed viuens lucem uideret.
- 39 * Ecce, hæc omnia operatur Deus tribus vicijs per singulos.
- 40 * Vt reuocet animas eorum a corruptione, & illuminet luce viuentium.
- 41 * Attende Iob, & audi me: & tace, dum ego loquor.
- 42 * Si tibi n habes quod loquaris, responde mihi loquere: volo enim, te apparere iustū.
- 43 * Quid si non habes, audi me: tace, & docebo te sapientiam.
- 14 * Si direxerit ad eum cor suum, spiritum illius & flatum ad se trahet.
- 15 * Deficiet omnis caro simul, & homo in cinerem reuertetur.
- 16 * Si habes ergo intellectum, audi quod dicitur, & ausculta vocem eloquij mei.
- 17 * Numquid qui non amat iudicium, sanari potest? & quomodo tum eum, qui iustus est, in tantum condemnas?
- 18 * Qui dicit regi, apostata: qui vocat duces impios?
- 19 * Qui non accipit personas principū: nec cognouit tyrannum, cum disceptaret contra pauperem: locus enim manuum eius sunt vniuersi.
- 20 * Subito moriensur, & in media nocte turbabuntur populi, & pertransibunt, & auferent violentiam absque manu.
- 21 * Oculi enim eius super vias hominum, & omnes gressus eorum considerat.
- 22 * Non sunt tenebre, & non est umbra mortis, vt abscondantur ibi qui operantur iniquitatem.
- 23 * Neque enim ultra in hominis potestate est, vt veniat ad Deum in iudicium.
- 24 * Conteret multos, & innumerabiles, & stare faciet alios pro eis.
- 25 * Nouit enim opera eorum: & idcirco inducet noctem, & conterentur.
- 26 * Quasi impios percussit eos in loco uidentium.
- 27 * Qui quasi de industria recesserunt ab eo, & omnes vias eius intelligere noluerunt:
- 28 * Vt peruenire faceret ad eum clamorem egeni, & audiret vocem pauperum.
- 29 * Ipso enim concedente pacem, quis est qui condemnet? ex quo abscondit vultum, quis est qui contempletur eum & super gentes & super omnes homines?
- 30 * Qui regnare facit hominem hypocritam propter peccata populi.
- 31 * Quia ergo ego locutus sum ad Deum, & tunc non prohibebo.
- 32 * Si erravi, tu doce me: si iniquitatem locutus sum, ultra non addam.
- 33 * Numquid a te Deus expectit eam, qui displicuit tibi? tu enim cepisti loqui, & non ego: quod si quid nostri melius, loquere.
- 34 * Viri intelligentes loquantur mihi, & uir sapiens audiat me.
- 35 * Iob autem stulte locutus est, & verba illius non sonant disciplinam.
- 36 * Pater mi, probetur Iob usque ad finem: ne desinas ab homine iniquitatis.
- 37 * Quia addit super peccata suam blasphemiam, inter nos interim contringat: & tunc ad iudicium prouocet sermonibus suis Deum.

CAP. XXXIII.

- 1 **P**RONUNCIANS itaque Elia, etiam hæc locutus est:
- 2 * Audite sapientes verba mea, & eruditi au scultate me:
- 3 * Auris enim verba probat, & gustus escas gustu diiudicat.
- 4 * Iudicium eligamus nobis, & inter nos videamus quid sit melius.
- 5 * Quia dixit Iob: Iustus sum, & Deus subuertit iudicium meum.
- 6 * In iudicando etiam me, mendacium est: violenta sapientia mea absque villo peccato.
- 7 * Quis est vir ut est Iob, qui bibat substantiam rationem quasi aquam?
- 8 * Qui graditur cum operantibus iniquitatem, & ambulat cum viris impijs?
- 9 * Dixit enim: Non placebit uir Deo, etiam si cucurrit cum eo.
- 10 * Ideo uiri cordati audite me, absit a Deo impietas, & ab Omnipotente iniquitas.
- 11 * Opus enim hominis reddet ei, & iuxta vias singulorum restituet eis.
- 12 * Vere enim Deus non condemnabit frustra, nec Omnipotens subuertet iudicium.
- 13 * Quem constituit alium super terram? aut quem posuit super orbem, quem fabricatus est?

C A P. XXXV.

- I**gitur Eliu hæc rursum locutus est :
1. Numquid æqua tibi videtur tua cogitatio, ut diceres : Iustus sum. Deus :
2. Dissili enim : Non tibi placet quod rectus est : vel quid tibi proderit si ego peccator sum :
3. Itaque ego respondebo sermonibus tuis, & amicus tuus tecum :
4. Suscipe cælum & intueri, & contemplare æthera quod altior te sit :
5. Si peccaveris, qui d'innocabis? & si multiplicata fuerint iniquitates tue, quid facies contra eum?
6. Porro si iuste egeris, quid donabis ei, aut quid donasti tua accipiet?
7. Homini, qui similis tui est, nocetbit impietas tua : & filium hominis adiuuabit iustitia tua :
8. Propter multitudinem calumniatorum clamabunt, & ciuiabunt propter viam brachij tyrannorum :
9. Bene non dixit : Vbi est Deus, qui fecit me, qui dedit carmina in nobis?
10. Qui docet nos super iumenta terræ, & super volucres cæli erudit nos :
11. Ibi clamabunt, & non exaudies, propter superbiam malorum :
12. Non ergo frustra audiet Deus, & Omnipotens causas singulorum intuebitur :
13. Etiam cum dixeris : Non considerat iudicare coram illo, & exposita eum :
14. Nunc enim non inferis furorē suum, nec viciabitur scelus valde :
15. Ergo Iob frustra aperit os suum, & absque scientia verba multiplicat :

C A P. XXXVI.

- A**ddens quoque Eliu, hæc locutus est :
1. Sustine me paululum, & indicabo tibi :
2. Adhuc enim habeo quod pro Deo loquar :
3. Repetam scientiam meam a principio, & operatorem meum probabo iustum :
4. Vere enim absque mendacio sermones mei, & perfecta scientia probabitur tibi :
5. Deus potentes non absijcit, cum & ipse sit potens :
6. Sed non saluæ impij, & indicium pauperibus tribuit :
7. Non auferet iusto oculos suos, & reges in folio collocat in perpetuum, & illi eriguntur :
8. Et si fuerint in tenebris, & vinciantur sub iugis paupertatis :
9. Indicabit eis opera eorum, & scelera eorum, quia violenti fuerant :
10. Reuelabit quoque aures eorum, ut corripiat : & loquatur, ut reuertantur ab iniquitate :

11. Si audierint & obserauerint, compescet dies suos in bono, & annos suos in gloria :
12. Si autem non audierint, transibunt per gladium, & consumentur in flamma :
13. Simulatores, & callidi prouocant Deum, neque clamabunt cum in ira fuerint :
14. Momentaneu tempore faciemus eorum, & vita eorum inter effusum erit :
15. Eripiet de angustia ius pauperum, & reuelabit in tribulatione aures eius :
16. Igitur saluabit te de ore angustie latissimæ, & non habebit fundamentum subter te : requies autem mensis tua erit plena pinguedinis :
17. Causa tua quasi impij iudicata est, causam iudiciumque recipies :
18. Non te ergo superet ira, ut aliquem opprimas : nec multitudo donorum inclinet te :
19. Deperit magnitudo inuam tuam abque tribulatione, & omnes robusti fortitudinis tue :
20. Ne protrahas nodem, ut situdant populi pro eis :
21. Cave ne declines ad iniquitatem : hanc enim cepisti sequi post miseriam :
22. Ecce Deus excelsum in fortitudine sua, & nullus ei similis in legislatoribus :
23. Quis poterit scrutari vias eius? aut quis poterit ei dicere : Operas es iniquitatem?
24. Momento quod ignoras opus eius, de quo decernerunt viri :
25. Omnes homines videt eum, unusquisque intuetur procul :
26. Ecce, Deus magnus vincens scientiam nostram : numerus annorum eius inestimabilis :
27. Qui auferet illas pluuies, & effundit imbres ad instar gurgitis :
28. Qui de nubibus fluunt, quæ prætexunt cuncta desuper :
29. Si voluerit, extenuat nubes quasi vestitium suum :
30. Et fulgurat lumine suo desuper, cardines quoque maris operiet :
31. Per hæc enim iudicat populos, & dat escas multis mortalibus :
32. In manibus abscondit lacem, & præcipit ei ut rursus aduehatur :
33. Annuntiabit ei inimicus suus, quod possessio eius sit, & ad eam possit ascendere :

C A P. XXXVII.

- S**uper hoc exauit cor meum, & eorum est de loco suo :
1. Audite auditionem in vertice vocis eius, & sonum de ore illius procedentem :
2. Subter omnes cælos ipse considerat, & lumen illius super terminos terræ :
3. Post eum rugiet sonitus, tonitrus voce magnitudinis suæ, & non inuestigabitur, cum audita fuerit vox eius :
4. Tonabit Deus in voce sua mirabiliter,

qui

qui facit magna & inscrutabilia ..

6. * Qui præcepit nivem ut descenderet in terram,
& hiemis pluviam, & imbri fortitudinis suæ.
7. * Qui in manu omnium hominum figurat,
et novavit singula opera sua.
8. * Ingredietur bestia latibulum, & in antro
suo morabitur.
9. * Ab interioribus egredietur tempestas, &
ab Arcturo frigus.
10. * Flammæ Deo concreverunt gelu, & rursus la-
tissimæ funduntur aquis.
11. * Prævenit desiderat nubes, & hubes
spargunt lumen suum.
12. * Quæ iussant per circuitum, quocumque
eas voluntas gubernans duxerit, ad omne
quod præcepit illis super faciem orbis ter-
rarum.
13. * Sive in vna tribu, sive in terra sua, sive in
C quocumque loco misericordiz suæ eas iussit
inveniri.
14. * Ausculta hæc Iobis sita, & considera mira-
bilia Dei.

15. * Numquid scis quando præcepit Deus
pluviam, ut ostenderent lucem nubium eius?
16. * Numquid nosti semitas nubium magnas
& perfectas scientias?
17. * Nonne vestimenta tua calida sunt, cum
perflata fuerit terra Austro?
18. * An forsitan cum ex fabricatus eris eglos, qui
solidissimi quasi ære sunt facti.
19. * Ostende nobis quid dicamus illis: quoniam
di pe-inuoluimus te tenebris.
20. * Quis narrabit ei quæ loquor? Etiam si lo-
cutus fuerit homo, deuorabitur.
21. * At nunc non vident lucem: subito ær
cogetur in nubes, & vêtus tristis singal it cas.
22. * An Aquilone autum venit, & ad Deum
formidolosæ laudatio.
23. * Digne cum inuenire non possumus: ma-
gnus fortitudine, & iudicio, & iusticia, & e-
narrari non potest.
24. * Ideo timebunt eum viri, & non audebunt
contemplari omnes, qui sibi videntur esse
sapientes.

C A P. XXXVIII..

1. **R**espondens autem Dominus Iob de
A turbine, dixit..
2. * Quis est iste inuoluens sententias sermo-
nibus imperitis?
3. * Accinge sicut vir lumbos tuos: interro-
gabo te, & responde mihi.
4. * Vbi eras quando ponebam fundamenta
terre? indica mihi si habes intelligentiam.
5. * Quis posuit mensuras eius, si possi? vel
quis tetendit super eam lineam?
6. * Super quo bases illius solidatae sunt? aut
quis detulit lapidem angularem eius.
7. * Cum me laudarent simul astra matuti-
na, & iubilarent omnes filij Dei?

8. * Quis conclusit ostij mare, quando etum-
pebat quasi de vulua procedens:
9. * Cum ponerem rubrum vestimentum eius
& calceum illud quasi pannis infantis obvol-
uerem?
10. * Circumdedit illud terminis meis, & posu-
i noctem, & ostia;
11. * Et dixi: Vixit hic venies, & non i-roce-
des amplius, & hic confringe iumentis suis
cuius tuos.
12. * Numquid post ortum tuum præcepisti de
luculo, & ostendisti aurora locum suum?
13. * Et ter uisui concuties extrema terræ, &
excessisti impiorum ea?
14. * Retineatur ut lutum signaculum, & sta-
bit sicut vestimentum:
15. * Auferetur ab impijs lux sua, & brachium
excelsum

excelsum confringetur.
16 * Numquid ingressus es profunda maris
& in nouissimis abyssi deambulasti?
17 * Num qui l aperta sunt tibi portae mortis,
& ostia tenebrosa uidisti?
18 * Numquid consideraui latitudinem terrae?
indica mihi, si nosti, omnia,
19 * In qua via lux habitet, & tenebrarum quis
locus sit:
20 * Ut ducas vniquodque ad terminos suos,
& intelligas secretas domus eius.
21 * Sciebas tunc quod nasciturus esses? & nu
C meum dierum tuorum noueras?
22 * Numquid ingressus es thesauros niuis,
aut thesauros grandinis aspexisti?
23 * Quae preparavi in tempus hostis, in diem
pugnae & belli?
24 * Per quam viam spargitur lux, diuiditur
aëstus super terram?
25 * Quis dedit vehemens limo imbrei cursum,
& viam sonantis tonitruis?
26 * Ut plueret super terram absque homine
in deserto, vbi nullus mortalium commo
ratur.
27 * Ut impleteret inuiam & desolatam, & pro
duceret herbas virentes?
28 * Quis est pluuiae pater? vel quis genuit
stillas roris?
29 * De cuius utero egressa est glacies? & ge
lu de caelo quis genuit?
30 * In similitudinem lapidis aequae durantur,
D & superficies abyssi consistit.
31 * Numquid coniungere valebis micantes
stellas Pleiadas, aut gyrum Arcturi poteras
dissipare?
32 * Numquid producis Luciferum in tempo
re suo, & Vesperum super filios terrae con
furgere facis?
33 * Numquid nosti ordinem caeli, & pones
rationem eius in terra?
34 * Numquid eleuabis in nebula vocem tuam,
& impetus aquarum operiet te?
35 * Numquid nitesces fulgura, & ibunt, & re
uertentia dicent tibi: Adestimus?
36 * Quis posuit in visceribus hominis sapien
tiam? vel quis dedit gallo intelligentiam?
37 * Quis enarrabit colorum rationem, & con
centum caeli quis dormire faciet?
38 * Quando fundebatur puluis in terram, & gle
bae co.nspingebantur?
39 * Numquid capies leaenae praedam, & animas
catulorum eius implebis,
40 * Quando cubant in antris, & in specubus
insiduntur?
41 * I. Quis preparat corbo escam suam, quan
do puli eius clamant ad Deum, vagantes, eo
quod non habeant cibos?

C A P. XXXIX.

1 N. Numquid nosti tempus partus ibicem in
A petris, vel parturientes cervas obseruasti?

2 * Dinumerasti menses conceptus earum, &
scisti tempus partus earum?
3 * Incurvantur ad fortium, & pariunt, & ru
gitus emittunt.
4 * Separantur filii earum, & pergunt ad pa
stum: egrediuntur, & non reuertuntur ad
ear.
5 * Quis dimisit onagrum liberum, & vincula
eius quis soluit?
6 * Cui dedi in solitudine domum, & taber
nacula eius in terra saluginis.
7 * Contemnit multitudinem ciuitatis, cla
B morem exaëoris non audit.
8 * Circumspicit montes pascuae suae, & vire
tia quaeque perquirat.
9 * Numquid volet rhinoceros seruire tibi,
aut morabitur ad praesepe tuum?
10 * Numquid alligabis rhinocerotem ad aran
dum loco tuo? aut confringet glebas vallium
post te?
11 * Numquid fiduciam habebis in magna for
titudine eius, & derelinques ei labores tuos?
12 * Numquid credes illi, quod sementem red
dat tibi, & area tuam congreget?
13 * Penna struthionis similis est pennis hero
dij, & accipitris.
14 * Quando derelinquit oua sua in terra, au
forfitan in pueru calefacies ea?
15 * Obliscitur quod pes conculcet ea, aut
bestia agri conterat.
16 * Duratur ad filios suos quasi non sint sui,
C frustra laborauit nullo timore cogente.
17 * Priusque enim eam Deus sapientia, nec
dedit illi intelligentiam.
18 * Cum tempus fuerit, in altum alas erigit:
deridet equum & ascensorem eius.
19 * Numquid praebebis equo fortitudinem,
aut circumdabis collo eius hincinnum?
20 * Numquid suscitabis eum? quasi locustas,
gloria narium eius terror.
21 * Terram ungula fodit, exultat audacter
in occursum pergit armatis.
22 * Contemnit pauorem, nec edit gladio.
23 * Super ipsum sonabit pharetra, vibrabit
hasta & clypeus.
24 * Ferrens & fremens subvertet terram, nec re
putat tubae sonare clangorem.
25 * Vbi audierit buccinam, dicet: Vah, pro
cul odoratur bellum, exhortationem duarum,
& vlulatum exercitus.
26 * Numquid per sapientiam tuam plumescit
D accipiter, expandens alas suas ad Austrum?
27 * Numquid ad praeseptum tuum eleuabitur
aquila, & in arduis ponet nidum suum?
28 * In petris manet, & in praeceptis silicibus
commoratur, atque inaccessis rupibus.
29 * Inde contempletur escam, & de longe o
culi eius prospiciunt.
30 * Pulli eius lambent sanguinem, & vberum
que cadaver fuerit, statim adest.
31 * Et adiecit Dominus, & locutus est ad Iob:

* Num-

- 32 * Numquid qui contendit cum Deo, tam facile conqueſcit? utique qui arguit Deum, debet reſpondere ei.
- 33 * Reſpondens autem Iob Domino, dixit:
- 34 * Qui leuiter locutus ſum, reſpondere quid poſſum? manum meam ponam ſuper os meum.
- 35 * Vnum locutus ſum, quod vtinam non dixiſſem: & alterum, quibus ultra non addam.

CAP. XII.

- 1 **R**eſpondens autem Dominus Iob de turbine, dixit:
- 2 * Accinge ſicut vir lumbos tuos: interroga- bo te: & indica mihi.
- 3 * Numquid irritum facies iudicium meum: & condemnabis me, ut tu iuſtificeris?
- 4 * Et ſi habes brachium ſicut Deus, & ſi voce ſimilis tonitru?
- 5 * Circumdā tibi decorem, & in ſublime erigere, & eſſe glorioſus, & ſpectioſis induere veſtibus.
- 6 * Diſperge ſuperbos in furore tuo: & reſpiciens omnem arrogantem humilias.
- 7 * Reſpice cunctos ſuperbos, & confunde eos: & contere impios in loco ſuo.
- 8 * Abſconde eos in pulvere ſimul, & facies eorum demerge in foueam.
- 9 * Et ego conſtebor quòd ſaluare te poſſit dextera tua.
- 10 * Ecce, Behemoth, quem feci tecum, ſcruū quaſi bos comedit:
- 11 * Fortitudo eius in lumbis eius, & virtus illius in vmbilico ventris eius.
- 12 * Stringit quadam ſuam quaſi cedrum, nerui teſticularum eius perplexi ſunt.
- 13 * Oſſa eius velut fiſtulae æris, cartilago illius quaſi laminæ ferreæ.
- 14 * Ipſe eſt principium viarum Dei, qui fecit eum, applicabis gladium eius.
- 15 * Huic montes herbas ferunt: omnes beſtiæ agri ludunt ibi.
- 16 * Sub vmbra dormit in ſecreto calami, & in locis humentibus.
- 17 * Protegunt vmbre vmbra eius, circumdabunt eum ſalices torrentis.
- 18 * Ecce abſorbebit flumini, & non mirabitur: & habet fiduciam, quòd inſuat, Iordanis in oſculis.
- 19 * In oculis eius quaſi hamo capiet eum, & in ſudibus perforabit nares eius.
- 20 * An extrahere poteris leuiathan hamo, & fune ligabis linguam eius?
- 21 * Numquid pones circulum in naribus Deius: aut armilla perforabis maxillam eius?
- 22 * Numquid multiplicabit ad te preces, aut

- loquetur tibi mollia?
- 23 * Numquid feriet tecum pactum, & accipies eum ſeruum ſempiternum?
- 24 * Numquid illudes ei quaſi aui, aut ligabis eum ancillis tuis?
- 25 * Concordent eum amici, diuidens illum negotiatores?
- 26 * Numquid implebis ſageas pelle eius, & gurguſtium piſcium capite illius?
- 27 * Pone ſuper eum manum tuam: memeto belli, nec ultra addas loqui.
- 28 * Ecce, ſpes eius frustrabitur eum, & videtibus cunctis præcipitabitur.

CAP. XIII.

- 1 **N**on quaſi crudelis ſuſcitrabo eum: quis enim reſiſtere poteſt vultui meo?
- 2 * Quis ante dedit mihi, ut reddam ei? omnia quæ ſub cælo ſunt, mea ſunt.
- 3 * Non parcam ei, & verbis potentibus, & ad deprecandum compoſitis.
- 4 * Quis reuelabit faciem indumenti eius? & in mediam orbis eius quis intrabit?
- 5 * Portas vultus eius quis aperiet? pergyrum dentium eius quis formidat?
- 6 * Corpus illius quaſi ſcuta ſuſtinet, compa- ctum ſquamis ſe prementibus.
- 7 * Vna vni coniungitur, & ne ſpiraculum quidem incedit per eas.
- 8 * Vna alteri adhærebit, & venientes ſe nequaquam ſeruantur.
- 9 * Stercutatio eius ſplendor ignis, & oculi eius, ut palpebræ diluculi.
- 10 * De ore eius lampades procedunt, ſicut te- ſta ignis accenſæ.
- 11 * De naribus eius procedit fumus, ſicut te- ſta ſuccenſæ atque ſeruientis.
- 12 * Halitus eius ſicut funis ardere facit, & flamma de ore eius egreditur.
- 13 * In collo eius morabitur fortitudo, & faciem eius præcedit egeſtas.
- 14 * Membra carnis eius coherentia ſit: mittit contra eum fulmina, & ad locum alium non ferentur.
- 15 * Cor eius indurabitur tamquam lapis, & ſtringetur quaſi malleatoris incus.
- 16 * Cum ſublatus fuerit, timebunt angeli, & territi pergaluntur.
- 17 * Cum apprehenderit eum gladius, ſuſtine- re non poterit: neque hafta, neque the- rax.
- 18 * Reputabit enim quaſi paleas ferrum, & quaſi lignum putridum.
- 19 * Non ſugabit eum viſ ſagittarum, in ſtipulam verſi ſunt ei lapides fundæ.
- 20 * Quaſi ſtipulam æſtimabit malleum, & deridebit vibrantem haſtam.
- 21 * Sub ipſo erunt radij ſolis, & ſternet ſi- aurum quaſi lutum.

22. * Feruilecore acies quas diu protulimus in mare, & posuit quasi cum vnguentis bulliuit.
23. * Post eum luebit semita, estimabit abyssum quasi sepe centem.
24. * Non est super terram potestas, quæ comparatur ei, qui factus est ut nullum timeret.
25. * Omne sublimè videt: ipse est rex super vniuersos filios superbie.

C A P . XLII.

- R** Epon lens autem Iob Domino, dixit: **A** Scio quia omnia potes, & nulla te latet cogitatio.
3. * Quis est iste, qui celat consilium absque scientia? Ideo insipienter locutus sum, & quæ vltra modum excederent scientiam meam.
4. * Audi, & ego loquar: interrogabo te, & responde mihi.
5. * Audiu auri audiui te, nunc autem oculi mei vident te.
6. * Idcirco ipse me reprehendo, & ago penitentiam in fauilla & cinere.
7. * Postquam autem locutus est dominus verba hæc ad Iob, dixit ad Eliphaz Themanitem: Iratus est furor meus in te, & in duos amicos tuos quoniam non estis locuti coram me rectum, sicut seruus meus Iob.
8. * Sumite ergo vobis septem tauros, & septem arietes, & ite ad seruum meum Iob, & offerite holocaustum pro vobis: Iob autem seruus meus orabit pro vobis: faciem eius suscipiam ut non vobis imputetur stultitia neque enim locuti estis ad me recte, sicut seruus meus Iob.

9. * Abierunt ergo Eliphaz Themanites, & Baldad Schites, & Sophar Naamathites, & fecerunt sicut locutus fuerat dominus ad eos, & suscepit dominus iactantiam Iob.
10. * Dominus quoque conuersus est ad penitentiam Iob, cum oraret ille pro amicis suis. Et addidit dominus omnia quæcumque fuerant Iob duplicia.
11. * Venerunt autem ad eum omnes fratres sui, & vniuersæ sorores suæ, & cuncti qui nutrunt eum prius, & comederunt cum eo panem in domo eius: & mouerunt super eum caput, & consolati sunt eum super omni malo quod intulerat dominus super eum: Et dederunt ei vnusquisque ouem vnā, & iumentum aurum vnū.
12. * Dominus autem benedixit nouissimis D Iob magis quam principio eius. Et facta sunt ei quattuordecim millia ovium, & sex millia camelorum, & mille iuga bouum, & mille asinae.
13. * Et fuerunt ei septem filij, & tres filiae.
14. * Et vocauit nomen vnius Diem, & nomen secundæ Cassiam, & nomen tertie Cornubim.
15. * Non sunt autem inuentæ mulieres speciosæ sicut filia Iob in vniuersa terra: deditque ei patres suos hereditatem inter fratres earum.
16. * Vixit autem Iob post hæc, centum quadraginta annis, & vidit filios suos, & filios filiorum suorum usque ad quartam generationem, & mortuus est senex, & plenus dierum.

LIBER PSALMORVM.

P S A L M (V S)   P R I M V S.

E A T V S vir, qui nō abiit
in consilio impiorum, &
& in via peccatorum nō
fuerit, & in cathedra pesti-
lentiae nō sedet.

* Sed in lege Domini
voluntas eius, & in lege
die ac nocte.

3

Et folium eius non defluet: & omnia quæcumque faciet, prosperabuntur.

* Non sic impij, non sic: sed tanquam pulvis, quem projicit ventus a facie terræ. . .

5 * Ideo non resurgent impij in iudicio: neque peccatores in concilio iustorum.

6 Quoniam nouit dominus uiam iustorum:
 & iter impiorum peribit.

Palmas II.

Q Vnde fremuerunt Gentes, & populi me
A **Q** Vnde sunt imania?

1 ¶ Aliterunt reges terræ, & principes con-
uenerunt in vñm aduersus dominum, &
aduersus Christum eius.

3 ^a Dirumpamus vincula eorum: & proiec-
tamus a nobis iugum ipsorum.

4 * Qui habitabit in caelis iridebit eos : & do-
B minus subannabit eos.

5 * Tunc loquitur ad eos in ira sua, & in furo
re suo contumeliat eos.

6. * Ego autem constitutus sum rex ab eo super Sion montem sanctum eius, predicans

7. 4. Dominus dixit ad me: Filius meus es

8 * Pullula a me, & dabo tibi Centes here-

ditatem tuam, & possessionem tuam terminos terræ.

9. * Reges eos in virga ferrea, & tamquam
vas figuli confringes eos.

o * ¶ Et nunc reges intelligite: erudimini qui
iudicatis terram.

* *Servite domino in timore: & exultate ei cum semore.*

2. * Apprehendite disciplinam, nequando irascatur dominus: & neceus de via iusta.

Psalmus David, Cūm fugerēt a facie Abī-
lom filij sui. 2. Reg. 15. 14. 111.

Domine quid multiplicati sunt oī tribulant me multi insurgunt aduersum me.

- 3 * Multi dicunt anime meæ: Non est salus
ipſi in Deo eius.
- 4 * Tu autem domine ſuſceptor meus es,
gloria mea, & exaltans caput meum.
- 5 * Voce mea ad dominum clamaui: & exau
diuit me de monte ſancto ſuo.
- 6 * Ego dormiui, & ſoporatus ſum: & exurre
xi, quia dominus ſuſcepit me.
- 7 * Non timebo millia populi circumdantis
me: exurge domine, ſaluum me fac Deus
meus.
- 8 * Quoniam tu percuſiſti omnes aduerſan
tes mihi ſine cauſa: dentes peccatorum con
triſiſti.
- 9 * Domini eſt ſalus: & ſuper populum tuum
benedictio tua.

In ſinem in carminibus, Pſalmus
David. IIII.

- 1 **C**um inuocarem exaudiuit me. Deus iu
ſtitiz meæ: in tribulatione dilataſti mi
hi.
- 2 Miſerere mei, & exaudi orationem meam.
- 3 * Filij hominum viſuequo graui corde?
ut qui diligis uanitatem, & queritis
mendacium?
- 4 * Et ſcitote quoniam mirificauit dominus
ſanctum ſuum: dominus exaudiet me cum
clamaſero ad eum.
- 5 * Traſimini, & nolite peccare: quæ dicti
ſis in cordibus ueſtris, in cubilibus ueſtris
compungimini.
- 6 * Sacrificate ſacrificium iuſtitiz, & ſperate
in domino: multi dicunt: Quis oſtendit nobis
bona?
- 7 * Signatum eſt ſuper nos lumen vultus
tui domine: dediſti læticiam in corde meo.
- 8 * A fructu frumenti, vini, & olei ſui multi
plicati ſunt.
- 9 * In pace ſiſt idipſum dormiam, & requie
ſcam;
- 10 * Quoniam tu domine ſingulariter in ſpe
conſtituiſti me.

In ſinem pro ea, quæ hereditatem coſequi
tur, Pſalmus David. V.

- 1 **V**erba mea auribus percipe domine, in
tellige clamorem meum.
- 2 * Intende voci orationis meæ, rex meus &
Deus meus.
- 3 * Quoniam ad te orabo: domine mane
exaudis vocem meam.
- 4 * Mane aſtabo tibi & uidebo: quoniam nō
Deus volens iniquitatem tu es.
- 5 * Neque habitabit iuxta te malignus: neq.
permañebunt inuiſi ante oculos tuos.
- 6 * Odisti omnes, qui operantur iniquitatē:
perdes omnes, qui loquuntur mendacium.

Vultum ſanguinum & doſoſum abomina
bitur Dominus: ego autem in multitudine
miſericordiæ tuæ.

Introibo in domum tuam: adorabo ad
templum ſanctum tuum in timore tuo.

9 * Domine deduc me in iuſtitia tua: pro
pter inimicos meos dirige in conſpectu tuo
viam meam.

10 * Quoniam non eſt in ore eorum veritas:
cor eorum vanum eſt.

11 * I Sepulchrum patens eſt guttur eorum,
linguis ſuis doſoſe agebant, iudica illos
Deus.

Decidant a cogitationibus ſuis, ſecundum
multitudinem impietatum eorum expelle
eos, quoniam irritauerunt te Domine.

12 * Et lætetur omnes, qui ſperant in te, in
æternum exultabunt: & habitabis in eis.

Et gloriabuntur in te omnes, qui diligunt
nomen tuum, * quoniam tu benedicis iu
ſto.

Domine, ut ſcito bonæ voluntatis tuæ co
ronaſti nos.

In ſinem in carminibus, Pſalmus David,
pro octaua. V I.

1 **D**omine, ne in furore tuo arguas me, ne
que in ira tua corſipias me,

3 * Miſerere mei Domine, quoniam inſir
mus ſum: ſana me Domine, quoniam con
turbata ſunt oſſa mea.

4 * Et anima mea turbata eſt valde: ſed tu
Domine uſuequo?

5 * Convertere Domine, & eripe animam
meam: ſaluum me fac propter miſericor
diam tuam,

6 * Quoniam nō eſt in morte qui memor ſit
tui: in inferno autem quis conſitebitur ti
bi?

7 * Laboraui in gemitu meo, lauro per ſin
gulas noctes lectum meum: lacrymis meis
ſtratulum meum rigabo.

8 * Turbatus eſt a furore oculus meus: inue
teraui inter omnes inimicos meos.

9 * Diſcedite a me omnes qui operamini
iniquitatem: quoniam exaudiuit Dominus
vocem ſletus mei.

10 * Exaudiuit Dominus deprecationem
meam, Dominus orationem meam ſuſcepit.

11 * Erubeſcant, & conturbentur vehementer
omnes inimici mei: conuertantur & erube
ſcant valde velociter.

Pſalmus David, quem cantauit Domino pro
verbis Chui filij Iemini. (a. Reg. 16.) VII.

1 **D**omine Deus meus in te ſperaui: ſaluū
me fac ex omnibus perſecutionibus me,
& libera me.

[Inf.] 1. 4.
5.
Ro. 3. b. 1.]

[Mat. 7. 4.
13. & 25. 4.
41.
Luc. 13. 5.
37.]

- 3 * Nequando rapiat ut leo animam meam, dum non est qui redimat, neque qui saluum faciat.
- 4 * Domine Deus meus fecisti istud, si est iniquitas in manibus meis:
- 5 * Si reddidi retribuētibus mihi mala, decedam mercedē ab inimicis meis inanis.
- 6 * Persequatur inimicus animam meam, & comprehendat, & conculcet in terra viam meam, & gloriam meam in pulverem deducat.
- 7 * Exurge Domine in ira tua: & exaltare in finibus inimicorum meorum.
- 8 * Et exurge Domine: Deus meus in præcepto quod mandasti: & synagoga populorum circumdabit te.
- 9 * Et propter hanc in altum regredere: * Dominus iudicat populo.
- 10 * Iudica me Domine secundum iustitiam meam, & secundum innocentiam meam super me.
- 11 * Consumetur nequitia peccatorum, & diriges iustum, & scrutans corda & renes Deus.
- 12 * Iustum * adiutorium meum a Domino, qui salvos facit rectos corde.
- 13 * Deus iudex iustus, fortis, & patiens: numquid transiet per singulos dies?
- 14 * Nisi conversus fueris, gladium suum vibrabit arcum suum tetendit, & paravit illum.
- 15 * Et in eo paravit vasa mortis, sagittas suas ardentibus effecit.
- 16 * Ecce parturit iniquitatem: concepit dolorem, & peperit iniquitatem.
- 17 * Lacum aperuit, & effudit eum: & incidit in foveam, quam fecit.
- 18 * Converteretur dolor eius in caput eius: & in verticem ipsius iniquitas eius descenderet.
- 19 * Constebor Domino secundum iustitiam eius: & psallam nomini Domini Altissimi.

In finem pro torcularibus, Psalmus
David. VIII.

- D**omine Dominus noster, quā admirabile est nomen tuum in universa terra.
- Quoniam elevata est magnificentia tua, super caelos.
- 3 * Ex ore infantium & lactentium perfecti sunt laudem propter inimicos tuos, ut destruas inimicum & virorem.
- 4 * Quoniam videbo caelos tuos, opera digitorum tuorum: lunam & stellas quae tu fundasti.
- 5 * Quid est homo, quid memor es eius? aut filius hominis, quoniam visitas eum?
- 6 * Minuisti eum paulominus ab angelis,

- 7 gloria & honore coronasti eum: & constitisti eum super opera manuum tuarum.
- 8 * Omnia subiecisti sub pedibus eius, oves & boues universas insuper & pecora cippi.
- 9 * Volucres caeli, & pisces maris, qui perambulabant semitas maris.
- 10 * Domine Dominus noster, quā admirabile est nomen tuum in universa terra.

In finem pro occultis filii, Psalmus
David. IX.

- C**onstebor tibi Domine in toto corde meo: narrabo omnia mirabilia tua.
- 2 * Latro & exultabo in te: psallam nomini tuo Altissime,
- 3 * In convertendo inimicum meum retrorsum: infirmabuntur, & peribunt a facie tua.
- 4 * Quoniam scisti iudicium meum & causam meam: sedisti super thronum qui iudicas iustitiam.
- 5 * Increpasti Gentes, & peristi insipiens: nomen coram dilectis in aeternum & in saeculum saeculi.
- 6 * Inimici defererunt farraginem in finem: & ciuitates eorum destruxisti.
- 7 * Perse memoria eorum cum sonitu: & Dominus in aeternum pernet.
- 8 * Parauit in iudicio thronum suum: & ipse iudicabit orbem terrarum in equitate, iudicabit populos in iustitia.
- 9 * Et factus est Dominus refugium pauperum: adiutor in opportunitatibus, in tribulatione.
- 10 * Et sperent in te qui non erunt nomen tuum: quoniam non dereliquisti querentes te Domine.
- 11 * Psallite Domino, qui habitat in Sion: annunciate inter Gentes studia eius.
- 12 * Quoniam requirens sanguinem eorum in cordatus est: non est oblitus clamorem patrum.
- 13 * Miserere mei Domine: vide humilitatem meam de inimicis meis.
- 14 * Qui exaltas me de portis mortis, ut annunciemus omnes laudationes tuas in portis filiae Sion.
- 15 * Exultabo in salutari tuo: infixae sunt Gentes in interitum, quem fecerunt.
- 16 * In laqueo isto, quem absconderunt, comprehensus est pes eorum.
- 17 * Cognoscetur Dominus iudicia faciens: in operibus manuum suarum comprehensus est peccator.
- 18 * Convertantur peccatores in infernum, omnes Gentes quae obliuiscuntur Deum.
- 19 * Quoniam non in fine obliuio erit pauperis: patientia pauperum non peribit in fine.
- 20 * Exurge Domine, non confortetur homo: iudicentur Gentes in conspectu tuo.

11 * Confrictus Domine legistatorem super eos: vt sciant gentes quoniam homines sunt.

Psal. X. secundum Hebr.

1 * Vt quid Domine recessisti longe, despicias
A in opportunitatibus, in tribulatione?
2 * Dum superbit impius, incenditus pauper:
comprehenduntur in consilia quibus cogitant.
3 * Quoniam laudatur peccator in desiderijs anime suae: & iniquus benedicitur.
4 * Exacerbant Dominum peccator, secundum multitudinem ire suae non quare.
5 * Non est Deus in conspectu eius iniquitates sunt vix illius: omni tempore.
B Auferuntur iudicia tua a facie eius: omni inimicorum suorum dominabitur.

6 Dixit enim in corde suo: Non mouebo
a generatione in generationem, sine malo.
7 I * Cuius maledictione os plenum est, &
amaritudine, & dolo: sub lingua eius labor dolor.

8 * Vult in insidijs cum diuitijs in occultis, vt interficiat innocentem.

9 * Oculi eius in pauperem respiciunt: insidiatur in abscondito, quasi leo in spelunca sua.

Insidiatur vt rapiat pauperem: rapere pauperem dum acribit eum.

10 * In laqueo suo humiliabit eum, inclinabit se, & cadet cum dominatus fuerit pauperum.

11 * Dixit enim in corde suo: Obuius est Deus, auertit faciem suam, ne videat in finem.

12 * Exurge Domine Deus, exaltesur manus tua: ne obliuiscaris pauperum.

13 * Propter quid irritauit impijs Deum? dixit enim in corde suo: Non requiret.

14 * Vides, quoniam tu laborem & dolorem consideras: vt tradat eos in manus tuas.

Tibi derelictus est pauper: orphano tu eris adiutor.

15 * Contere brachium peccatoris & maligni: quaretur peccatum illius, & non inuenietur.

16 * Dominus regnabit in aeternum, & in saeculum saeculi: peribitis Gentes de terra illius.

17 * Desiderium pauperum exaudivit Dominus: preparationem cordis eorum audiuit auris tua.

18 * Iudicare pupillo & humili, vt non apponat ultra magnificare se homo super terram.

In finem, Psalmus David. X.

1 N Dominum confido: quomodo dicitis animae meae: Transmigre in montem, sicut passer?

2 * Quoniam ecce peccatores intenderunt arcum, paraerunt sagittas suas in pharetra, vt sagittent in obscuro rectos corde.

4 * Quoniam quae perfecisti, destruxerunt: iustus autem quid fecit?

5 I Dominus in templo sancto suo, Dominus
B in caelo sedes eius:

Oculi eius in pauperem respiciunt: palpebrae eius interrogant filios hominum.

6 * Dominus interrogat iustum & impium: qui autem diligit iniquitatem, odit animam suam.

7 * Pluet super peccatores liquores: ignis, & sulphur, & spiritus procellarum pars calicis eorum.

8 * Quoniam iustus Dominus, & iustitias dilexerat: quoniam iustus vidit vultus eius.

In finem pro octaua, Psalmus David. XI.

1 S Altum me fac Domine, quoniam derelictus sanctus: quoniam diminuta sunt veritates a filiis hominum.

3 * Vana locuti sunt vnusquisque ad proximum suum: labia dolosa, in corde & corde locuti sunt.

4. Disperdat Dominus vnusquisque labia dolosa, & linguam magniloquam.

5. * Qui dixerunt: Linguam nostram magnificabimus, labia nostra a nobis sunt, quis noster Dominus est?

6. * Propter miseriam inopum, & gemitum pauperum nunc exurgam, dicit Dominus.

Ponam in salutari: fiducialiter agem in eo.

7 I * Eloquia Domini, eloquia casta: argenti igne examinatum, probatum terra purgatum, septuplum.

8 * Tu Domine seruabis nos: & custodies nos a generationes hoc in aeternum.

9 * In circuitu impij ambulans: secundum altitudinem etiam multiplicasti filios hominum.

In finem, Psalmus David. XII.

1 V Squequo Domine obliuisceris me in finem? Viquequo auertis faciem tuam a me?

2 * Quamdiu ponam consilia in anima mea, dolorem in corde meo per diem?

3 Viquequo exaltabitur inimicus meus super me? respice, & exaudi me Dñe Deus meus.

Abas. 10

Abas. 10

Pros. 3. 2. 5.

1 Illumina oculos meos ne vnquam obdor-
y miam in morte: ne quando dicat inimicus
meus: Praualis aduersus eum.

Qui tribulant me, exultabunt si metus fue-
6 ro: ego autem in misericordia tua speraui.
Exultabit cor meum in salutari tuo: canta-
bo Dominum qui bona tribuit mihi: & psal-
lam nomini Domini altissimi.

1 In finem Psalmus David. XIII.

A Dixit insipiens in corde suo: Non est
Deus.

Corrupti sunt, & abominabiles facti sunt
in studiis suis: non est qui faciat bonum, non
est vsque ad vnum.

1 Dominus de caelo prospexit super filios
hominum, vt videat si est intelligens, aut re-
quirens Deum.

3 Omnes declinauerunt, sicut inutiles fa-
cti sunt: non est qui faciat bonum, non est vs-
que ad vnum.

Sepulchrum patens est guttur eorum: lin-
guis suis dolose agebant, venenum aspidum
sub labijs eorum.

4 Querunt os maledictione & amaritudine
plenum est: veloces pedes eorum ad effur-
dendum sanguinem.

Contritio & infelicitas in vijs eorum, &
via pacis non cognouerunt: non est timor
Dei ante oculos eorum.

4 Nonne cognoscens omnes qui operantur
iniquitatem, qui deuorant plebem meam, sicut
murem panis.

5 Dominum inuocauerunt, illic trepidave-
runt timore, ubi eras timor.

6 Quoniam Dominus in generatione iusta
est, consilium inopis confudistis: quoniam
Dominus spes eius est.

7 Quis dabit ex Sion salutare Israel? cum
auerterit Dominus captiuitatem plebis suae,
exultabit Iacob, & letabitur Israel.

1 Psalmus David. XIII.

A Domine quis habitabit in tabernacu-
lo tuo? aut quis requiescet in monte
sancto tuo?

3 Qui ingreditur sine macula, & operatur
iustitiam.

3 Qui loquitur veritatem in corde suo, qui
non egit dolum in lingua sua:
Necessite proximo suo malum, & oppro-
brium non accepit aduersus proximos
suos.

4 Ad nihilum deductus est in conspectu eius
malignis: timentes autem Dominum glori-
ficat.

5 Qui irasit proximo suo, & non decipit, qui
peccatum suum non dedit ad vsuram, & mu-
nera super innocentem non accepit:

Qui facit haec, non mouebitur in atri-
um.

1 Tituli inscriptio ipsi David. XV.

A Conferta me Domine, quoniam spera-
ui in te: Dixit Domino Deus meus es
tu, quoniam bonorum meorum non e-
ges.

3 Sanctis, qui sunt in terra eius, mirifica-
uit omnes voluntates meas in eis.

4 Multiplicatae sunt infirmitates eorum: po-
sterea accelerauerunt.

Non congregatio conuenticula eorum de
sanguinibus: nec memor ero nominum eo-
rum per labia mea.

5 Dominus pars hereditatis meae, & calicis
meus es tu, qui restitues hereditatem meam
mihi.

6 Fundes ceciderunt mihi in praeclearis: ete-
nim hereditas mea praecleara est mihi.

7 Benedicam Dominum, qui tribuit mihi
intellectum: insuper & vsque ad noctem in-
crepauerunt me renes mei.

8 Confitebamur Dominum in conspectu
meo semper: quoniam a dexteris est mihi,
ne commouear.

9 Propter hoc latitauit cor meum, &
exultauit lingua mea insuper & caro mea re-
quiescet in spe.

10 Quoniam non derelinques animam in
inferno: nec dabis sanctum tuum videre cor-
ruptionem.

Notas mihi fecisti vias viarum adimplebis me
in iustitijs: cum vultu tuo delectationes in
dextera tua vsque in finem.

1 Oratio David. XVI.

A Exaudi Domine iustitiam meam: in-
tende deprecationem meam.
Auribus percipe orationem meam, non in
labijs dolosis.

3 De vultu tuo iudicium meum prodeat:
oculi tui videant aequitates.

3 Probasti cor meum, & visitasti nocte:
igne inu examinasti, & non est inuenta in me
iniquitas.

4 Venon loquatur os meum opera homi-
num: propter verba labiorum tuorum ego
custodiui vias duras.

5 Perfice pressus meos in semitis tuis: vt
non moueantur vestigia mea.

6 Ego clamaui, quoniam exaudisti me
Deus: inclina aurem tuam mihi, & exaudi
verba mea.

7 Mirifica misericordias tuas, qui saluos sa-
cis sperantes in te.

8 A resistentibus dextera tua custodi me, vt
pupillam oculi.

9 * a facie impiorum qui me afflixerunt.
 10 Inimici mei animam meam circumdederunt, & adipem suum concluderunt os eorum locutum est superbiam.
 11 Projicientes me nunc circumdederunt me: oculos suos statuerunt declinare in terram.
 12 * Susceperunt me sicut leo paratus ad prandium: & sicut catulus leonis habitans in abditiis.
 13 Exurge Domine, praeueni eum, & supplantatum eripe animam meam ab impio, fra-
 14 meam tuam * ab inimicis manus tue.
 Domine a paucis de terra diuide eos in vias eorum: de absconditis tuis adimpletus est ventris eorum.
 Saturati sunt filij: & dimiserunt reliquias suas parvulis suis.
 15 * Ego autem in iustitia apparebo conspectui tuo: satiabor cum apparuerit gloria tua.

I *In finem puero Domini David, qui locutus est Domino verba cantici huius, in die, qua eripuit eum Dominus de manu omnium inimicorum eius, & de manu Saul & dixit: (2. Reg. 22. 2.) XVII.*

a Diligam te Domine fortitudo mea;
 3 * Dominus firmamentum meum, & A refugium meum, & liberator meus.
 Deus meus adiutor meus, & sperabo in eum.
 Protector meus, & cornu salutis meae, & sustinator meus.
 4 * Laudavi inuocabo Dominum: & ab inimicis meis saluus ero.
 5 * Circumdederunt me dolores mortis: & torquentes iniquitatis conturbaverunt me.
 6 * Dolores inferni circumdederunt me: pre-
 occupaverunt me laquei mortis.
 7 * In tribulatione mea inuocaui Dominum, & ad Deum meum clamaui:
 Et exaudi de templo sancto suo vocem meam: & clamor meus in conspectu eius, introiit in aures eius.
 8 * Commota est, & contremuit terra: funda-
 menta montium conturbata sunt, & com-
 mota sunt, quoniam iratus est eis.
 9 * Alepodit fumus in ira eius: & ignis a facie eius exaruit: carbonem succensit sunt ab eo.
 10 * Inclinauit caelos, & descendit: & caligo sub pedibus eius.
 11 * Et ascendit super cherubim, & volauit:

volauit super pennas ventorum.
 12 * Et posuit tenebras latibulum suum, in circuitu eius tabernaculum eius: tenebrosa aqua in nubibus aeris.
 13 * Praefulgo in conspectu eius nubem transferunt, grando & carbonem ignis.
 14 * Et introiit de caelo Dominus, & Altissimus dedit vocem suam: grando & carbonem ignis.
 15 * Et misit sagittas suas, & dissipauit eos: fulgur multiplicauit, & conturbauit eos.
 16 * Et apparuerunt fontes aquarum, & reuolata sunt fundamenta orbis terrarum:
 Ab increpatione tua Domine, ab inspiratione spiritus irae tuae.
 17 * Misit de summo, & accepit me: & assumpsit me de aquis multis.
 18 * Eripuit me de inimicis meis fortissimis, & ab his qui oderunt me: quoniam confortati sunt super me.
 19 * Praeueniunt me in die afflictionis meae: & factus est Dominus protector meus.
 20 * Et eduxit me in latitudinem: saluum me fecit, quoniam voluit me.
 21 * Et retribuet mihi Dominus secundum iustitiam meam, & secundum puritatem manuum mearum retribuet mihi:
 22 * Quia custodiui vias Domini, nec impie-
 gessi a Deo meo.
 23 * Quoniam omnia iudicia eius in conspectu meo: & iustitias eius non repuli a me.
 24 * Et ero immaculatus cum eis: & obserua-
 25 bo me ab iniquitate mea.
 26 * Et retribuet mihi Dominus secundum iustitiam meam: & secundum puritatem manuum mearum in conspectu oculorum eius.
 27 * Cum sancto sanctus eris, & cum virgo in-
 nocente innocens eris:
 28 * Et cum electo electus eris: & cum peruer-
 so peruerteris.
 29 * Quoniam tu populum humilem saluum facies: & oculos superbiorum humiliabis.
 30 * Quoniam tu illuminas lucernam meam Domine: Deus meus illumina tenebras meas.
 31 * Quoniam in te eripiar a tentatione, & in Deo meo transgrediar murum.
 32 * Deus meus impolluta via eius: eloquia Domini igne examinata: protector est omnium sperantium in se.
 33 * Quoniam quis Deus praeter Dominum? aut quis Deus praeter Deum nostrum?
 34 * Deus qui praecinxit me virtute: & posuit immaculatam viam meam.
 35 * Qui perfecit pedes meos tamquam ceruorum, & super excelsa statuens me.
 36 * Qui docet manus meas ad praelium: & posuisti, ut arcum & arcum, brachia mea.
 37 * Et dedisti mihi protectionem salutis tuae: & dextera tua suscepit me.

11. Reg. 22
 c. 34

Et disciplina tua corripit me in finem, & disciplina tua ipsa me docebit.

37 * Dilatasti gressus meos subtus me: & non sunt infirmata uestigia mea:

38 * Persequar inimicos meos, & comprehendam illos: & non conuertar donec deficiant.

39 * Confringam illos, nec poterunt stare, cadent subtus pedes meos.

40 * Et praeinixisti me uirtute ad bellum: & supplantasti insurgentes in me subtus me.

41 * Et inimicos meos dedisti mihi dorsum, & odientes me disperdidisti.

42 * Clamauerunt, nec erat qui saluos faceret, ad Dominum, nec exaudiuit eos.

43 * Et comminuam eos, ut puluerem ante faciem uenti, ut lutum platearum delebo eos.

44 * Eripies me de contradictionibus populi, constitues me in caput Gentium.

45 * Populus, quem non cognoui, seruiuit mihi, in auditu auris obediuit mihi.

46 * Filij alieni mentiti sunt mihi, filij alieni inueterati sunt, & claudicauerunt a semitis suis.

47 * Viuit Dominus, & benedictus Deus meus, & exaltetur Deus salutis meae.

48 * Deus qui das vindictas mihi, & subdis populos sub me, liberator meus de inimicis meis iracundis.

49 * Et ab insurgentibus in me exaltabis me: a viro iniquo eripies me.

50 * Propterea confitebor tibi in nationibus Domine: & nomini tuo psalmum dicam.

51 * Magnificans salutes regis eius, & faciens misericordiam Christo suo Dauid, & semini eius usque in saeculum.

In finem; Psalmus Dauid. XVIIII.

1 Caeli enarrant gloriam Dei, & opera manuum eius annunciat firmamentum.

2 * Dies diei erudit verbum, & nox nocti indicat scientiam.

3 * Non sunt loquelae, neque sermones, quorum non audiantur voces eorum.

4 * In omnem terram exiuit sonus eorum: & in fines orbis terrae verba eorum.

5 * In sole posuit tabernaculum suum: & ipse tanquam sponsus procedens de thalamo suo:

6 Exultauit ut gigas ad currendam viam,

7 * a summo caelo egressio eius: Et occursum eius usque ad summum eius: nec est qui se abscondat a calore eius.

8 * Lex Domini immaculata conuertens animas: testimonium Domini fidele, sapientiam praestans paruulis.

9 * Iustitiae Domini rectae, latificantes cor-

da: praeceptum Domini lucidum; illuminans oculos.

10 * Timor Domini sanctus, permanens in saeculum saeculi: iudicia Domini vera, iustificata in saecula.

11 * Desiderabilia in per aurum, & lapides pretiosum multum: & dulciora super mel & fauum.

12 * Et enim seruus tuus custodit ea, in custodiendis illis retributio multa.

13 * Delicta quis intelligit? ab occultis mundum me: & ab alienis pace seruatum.

Si mei non fuerint dominati, tunc immaculatus ero, & emundabor a delicto maximo.

15 * Et erunt ut complacent eloquia oris mei: & meditatio cordis mei in conspectu tuo semper.

Domine adiutor meus, & redemptor meus.

In finem, Psalmus Dauid. XIX.

1 Exaudiat te Dominus in die tribulationis: nis: protegat te nomen Dei Jacob.

2 * Mittat tibi auxilium de sancto: & Sion tueatur te.

3 * Memor sit omnis sacrificij tui: & holocaustum tuum pique fiat.

4 * Tribuat tibi secundum cor tuum: & oratione consilium tuum confirmet.

5 * Letabimur in saluari tuo: & in nomine Dei nostri magnificabimur.

6 * Impleat Dominus omnes petitiones tuas: nunc cognoui quoniam saluum fecit Dominus CHRISTVM sum.

Exaudiet illum de caelo sancto suo: in precantibus salus dextera eius.

8 * Hi in curribus, & hi in equis: nos autem in nomine Domini Dei nostri inuocamus.

9 * Ipsi obligati sunt, & ceciderunt: nos autem surreximus & erecti sumus.

10 * Domine saluum fac regem: & exaudiet in die, qua inuocauerimus te.

In finem, Psalmus Dauid. XX.

1 Domine in virtute tua letabitur rex: super salutare tuum exultabit valenter.

2 * Desiderium cordis eius tribuisti ei: & voluntate labiorum eius non fraudasti eum.

3 * Quoniam praeuenisti eum in benedictionibus dulcedinis: posuisti in capite eius coronam de lapide pretioso.

4 * Vitam petisti a te: & tribuisti ei longiturnum dierum in saeculum, & in saecula saeculorum.

5 * Magna est gloria eius in saluari tuo: & magnum decorem impones per eum.

- 7 * Quoniam dabis eum in benedictionem in seculum seculi: iustificabis eum in gaudio cum vultu tuo.
- 8 * Quoniam rex sperat in Domino: & in misericordia Altissimi non commouebitur.
- 9 * Inueniat manus tua omnibus inimicis tuis: dextera tua inueniat omnes, qui te oderunt.
- 10 * Pones eos vt cibus ignis in tempore vultus tui: Dominus in ira sua conturbabit eos, & deuorabit eos ignis.
- 11 * Inuicem eorum de terra perdes: & semen eorum a filiis hominum.
- 12 * Quoniam dedinauerunt in te mala: & egitauerunt consilia, que non potuerunt stabilire.
- 13 * Quoniam pones eos dorsum: in reliquijs tuis preparas vultum eorum.
- 14 * Exaltare Domine in virtute tua cantabimus, & psallemus virtutes tuas.

In finem pro susceptione matutina,
Psalmus David. X XI.

- D**Eus Deus meus respice in me: quare me dereliquisti? longe a salute mea verba delictorum meorum.
- 2 * Deus meus clamabo pro diem, & nocte: audies: & nocte, & non ad insipientiam mihi.
- 3 Tu autem in seculo habitas, Iesus Israel.
- 4 * In te sperauerunt patres nostri: sperauerunt, & liberaasti eos.
- 5 * Ad te clamauerunt, & salui facti sunt: in te sperauerunt, & non sunt confusi.
- 6 * Ego autem sum vermis, & non homo: proptrium hominum, & abiectionis plebis.
- 7 * Omnes videntes me, deriserunt me: locuti sunt labijs, & mouerunt caput.
- 8 * * Sperauit in Domino, & eripiat eum: saluum faciat eum, quoniam vult eum.
- 9 * Quoniam tu es, qui extraxisti me de ventre: pueri mei ab ubervis matris mee.
- 10 * In te proieci sum ex utero: de ventre matris mee Deus meus es tu, * ne discesseris a me:
- 11 Quoniam tribulatio proxima est: quoniam non est qui adiuuet.
- 12 * Circumdederunt me viri multi: tauri pingues obfederunt me.
- 13 * Aperuerunt super me os suum, sicut leo rapax & rugiens.
- 14 * Sicut aqua effusus sum: & dispersa sunt omnia ossa mea.
- 15 Factum est cor meum tamquam cera liquefens in medio ventris mei.
- 16 * Aruit tamquam tellus uirga mea, & lingua mea adhæsit faucibus meis: & in puluere mortis deduxisti me.
- 17 * Quoniam circumdederunt me canes mul-
C tri: concilium malignantium obfedit me.

- 18 * Pederunt manus meas & pedes meos: dinumerauerunt omnia ossa mea.
- 19 * Ipsi vero considerauerunt & inspexerunt me: * diuiserunt sibi vestimenta mea, & super vestem meam miserunt sortem.
- 20 * Tu autem Domine, ne elongaueris auxilium tuum a me: ad defensionem meam respice.
- 21 * Erue a fratre Deth animam meam: & de manu canis unicam meam.
- 22 * Salua me lex ore leonis: & a cornibus unicornium humilitatem meam.
- 23 * Narrabo nomen tuum fratribus meis in medio ecclesie laudabore.
- 24 * Qui timetis Dominum laudate eum: vnuersum semen Iacob glorificate eum.
- 25 * Timeat eum omne semen Israel: quoniam non spernit, neque despectit deprecationem pauperis.
- 26 * Nec auertit faciem suam a me: & cum clamarem ad eum exaudivit me.
- 27 * Apud te laus mea in ecclesia magna: vota mea reddam in conspectu timendum tuum.
- 28 * Edent pauperes, & saturabuntur: & laudabunt Dominum qui requirunt eum: vnuerse corda eorum in seculum seculi.
- 29 * Reminiscetur & conuertetur ad Domini vniuersi fines terre:
- 30 * Et adorabunt in conspectu eius vnuerse filie gentium.
- 31 * Quoniam Domini est regnum: & ipse dominabitur Gentium.
- 32 * Manducauerunt, & adorauerunt omnes pingues terre: in conspectu eius cadent omnes qui descendunt in terram.
- 33 * Et anima mea illi vincta: & semen meum serui ipsi.
- 34 * Annuntiabitur Domino generatio ventura: & annuntiabunt celi iustitiam eius populo qui nascitur, quem fecit Dominus.

Psalmus David, X XII.

- D**ominus regit me, & nihil mihi deerit: in loco pascue ibi me collocauit.
- 2 * Super aquam refectionis educauit me: animam meam conuertit.
- 3 Deduxit me super semitas iustitie, propter nomen suum.
- 4 * Nam, & si ambulauero in medio umbre mortis, non timebo mala: quoniam tu mecum es.
- 5 * Virga tua, & baculus tuus: ipsa me consolata sunt.
- 6 * Paraisti in conspectu meo mensam, aduersus eos, qui tribulant me.
- 7 * Imposuisti in oleo caput meum: & colix meus inebrians quam preclarus est.

6 * Et misericordia tua subiequetur me omnibus diebus vite mee.
Et vt inhabitem in domo Domini, in longitudo-
dinem dierum.

1 Prima sabbati, Psalmus David.
X X I I I.

A Domini est terra, & plenitudo eius: or-
bis terrarum, & vnuerſi, qui habitant
in eo.

2 * Quia ipſe ſuper maria fundauit eum: &
ſuper flumina præparauit eum.

3 * Quis aſcendet in montem Domini? aut
quis ſtabit in loco ſancto eius?

4 Innocens manibus & mundo corde, qui
non accepit in vano animam ſuam, nec iura-
uit in dolo proximo ſuo.

5 Hic accipiet benedictionem a Domino; &
miſericordiam a Deo ſalutari ſuo.

6 * Hæc eſt generatio quaerentium eum, qua-
rentium faciem Dei Iacob.

7 * Attollite portas principes veſtras, & ele-
uamini portæ æternales: & introibit rex
gloriæ.

8 * Quis eſt iſte rex gloriæ? Dominus fortis
& potens: Dominus potens in prælio.

9 Attollite portas principes veſtras, & ele-
uamini portæ æternales: & introibit rex glo-
riæ.

10 * Quis eſt iſte rex gloriæ? Dominus virtu-
tum ipſe eſt rex gloriæ.

1 In ſinem, Psalmus David.
X X I I I I.

A Ad te Domine leuani animam meam:
Deus meus in te conſido, non erub-
eſcam.

3 * Neque irideant me inimici mei: etenim
vnuerſi, qui ſuſtinent te, non confundentur.

4 * Confundantur omnes iniqui agentes ſu-
per ducæ.

Vias tuas, Domine demonſtra mihi: & ſe-
mitas tuas doce me.

5 * Dirige me in veritate tua, & doce me:
quia tu es Deus ſaluator meus, & te ſuſtini
tota die.

6 * Remiſcere miſerationum tuarum Do-
mine, & miſericordiarum tuarum, quæ a ſe-
culo ſunt.

7 * Delicta iuuentutis mee, & ignorantias
meas ne memiſeris.

Secundum miſericordiam tuam memento
mei tu: propter bonitatem tuam Do-
mine.

8 * Dulcis & rectus Dominus: propter hoc
legem dabit delinquantibus in uia.

9 * Diriget manſuetos in iudicio: docebit
mites vias ſuas.

10 * Vniuerſa vix Domini, miſericordia, &
veritas, requirunt teſtamentum eius, &
teſtimonia eius.

11 * Propter nomen tuum Domine propitia-
beris peccato meo: multum eſt enim.

12 * Quis eſt homo qui timeat Dominum? le-
gem ſtatuit ei in via, quam elegit.

13 * Anima eius in bonis demorabitur: & ſe-
men eius hereditabit terram.

14 * Firmamentum eſt Dominus timentibus
eum: & teſtamentum ipſius ut manifeſtetur
illis.

15 * Ocul mei ſemper ad Dominum: quo-
niam ipſe euellet de laqueo pedes meos.

16 * Reſpice in me, & miſerece mei: quia vni-
cus & pauper ſum ego.

17 * Tribulationes cordis mei multiplicata
ſunt: de neceſſitatibus meis erue me.

18 * Vide humilitatem meam, & laborem
meum: & diſmice vniuerſa delicta mea.

19 * Reſpice inimicos meos quoniam multi-
plicati ſunt, & odio iniqui oderunt me.

20 * Custodi animam meam, & erue me: non
erubeam quoniam ſperaui in te.

21 * Innocentes, & recti adhiæſerunt mihi:
quia ſuſtinui te.

22 * Libera Deus Iſrael, ex omnibus tribula-
tionibus ſuis.

In ſinem, Psalmus David.
X X V.

A Iudica me Domine, quoniam ego in in-
nocentia mea ingreſſus ſum: & in domi-
no ſperans non inſumabor.

2 * Proba me Domine, & tenta me: vt renes
meos & cor meum.

3 * Quoniam miſericordia tua ante oculos
meos eſt: & complacui in veritate tua.

4 * Non ſedi cum concilio vanitatis: & cum
iniquis in quærentibus non introibo.

5 * Odiui eccleſiam malignantium: & cum
impijs non ſedebo.

6 Lauabo inter innocentes manus meas: &
circumdabo altare tuum Domine.

7 Vt audiam vocem laudis, & enarrem vni-
uerſa mirabilia tua.

8 * Domine dilexi decorem domus tuæ, &
locum habitationis gloriæ tuæ.

9 * Ne perdas cum impijs Deus animam
meam: & cum viris ſanguinum vitam
meam.

10 * In quorum manibus iniquitates ſunt:
dextera eorum repleta eſt numeribus.

11 * Ego autem in innocentia mea ingreſſus
ſum: redime me, & miſerece mei.

12 * Pes meus ſtetit in directo: in eccleſijs be-
nedicam te Domine.

Psalmus David priusquam liniretur.
XXVI.

- A** Dominus illuminatio mea, & salus mea quem timebo?
Dominus protector vite mee, a quo trepidabo?
Dum appropiant super me nocentes, ut ledant carnes meas:
Qui tribulant me inimici mei, ipsi infirmati sunt & ceciderunt.
Si constistant aduersum me castra, non timebit cor meum.
Subsurgat aduersum me praelium, in hoc ego sperabo.
Vnam peti a Domino, hanc requiram, ut inhabitem in domo Domini omnibus diebus vite mee:
Ut videam voluptatem Domini, & visitem templum eius.
Quoniam abscondit me in tabernaculo suo: in die malo um protegit me in abcondito tabernaculi sui.
In petra exaltauit me: & nunc exaltauit caput meum super inimicos meos.
Circuiui, & inuoluui in tabernaculo eius hostiam vociferationis: cantabo, & psalmum dicam Domino.
Exaudi Domine vocem meam, qua claman ad te: miserere mei, & exaudi me.
Tibi dixit cor meum: exquisiuit te facies mea: faciem tuam Domine requiram.
Ne auertas faciem tuam a me: ne declines in ira a seruo tuo.
Adiutor meus esto: ne derelinquas me, neque desicias me Deus salutaris meus.
Quoniam pater meus, & mater mea dereliquerunt me: Dominus autem assumpsit me.
Legem pone mihi Domine in via tua: & dirige me in sentitam rectam propter inimicos meos.
Ne tradideris me in animas tribulantium me: quoniam insurrexerunt in me testes iniqui, & mentita est iniquitas sibi.
Credo videre bona Domini in terra uiuentium.
Expecta Domine, viriliter age: & confortetur cor tuum, & iustine Domine.

Psalmus ipsi David. XXVII.

- A** De te Domine clamabo, Deus meus ne sileas a me: ne quando taceas a me, & assimilabor descendentibus in lacum.
Exaudi Domine vocem deprecationis mee: dum oro ad te: dum extollo manus meas ad templum sanctum tuum.
Ne simul trahas me cum peccatoribus: & cum operantibus iniquitatem, ne perdas me:

- Qui loquuntur pacem cum proximo suo, mala autem in cordibus eorum.
Da illis secundum opera eorum, & secundum nequitiam adinventionum ipsorum.
Secundum opera manuum eorum tribue illis: reddere retributionem eorum ipsis.
Quoniam non intellexerunt opera Domini, & in opera manuum eius destrues illos, & non edificabis eos.
Benedictus Dominus: quoniam exaudiuit vocem deprecationis mee.
Dominus adiutor meus, & protector meus: in ipso sperauit cor meum, & additus sum.
Et restituit caro mea: & ex voluntate mea confortabor ei.
Domine fortitudo plebis sit: & protector saluationum christi sui est.
Saluum fac populum tuum Domine, & benedic haereditati tuae: & rege eos, & extolle illos usque in aeternum.

Psalmus David.

In consuetudine tabernaculi.
XXVIII.

- A** Afferte Domino filij Dei: afferte Domino filios arietum:
Afferte Domino gloriam & honorem, afferte Domino gloriam nomini eius: adorate Dominum in atrio sancto eius.
Vox Domini super aquas, Deus maiestatis intonat: Dominus super aquas multas.
Vox Domini in virtute: vox Domini in magnificentia.
Vox Domini confringentis cedros: & confringet Dominus cedros Libani:
Et comminuet eas tanquam stultum Libani: & dilectus quemadmodum filius vnicornium.
Vox Domini intercurrentis flammam ignis: Vox Domini concutientis desertum: & commouebit Dominus desertum, Cad. s.
Vox Domini preparantis ceruicem, & reuelabit condensa: & in templo eius omnes dicent gloriam.
Nominus diluuium inhabitare facit: & sedebit Dominus rex in aeternum.
Dominus virtutem populo suo dabit: Dominus benedicet populo suo in pace.

Psalmus Cantici.

In dedicatione domus David.
XXIX.

- E**xaltabo te Domine, quoniam susceperisti me: nec delectasti inimicos meos super me.
Domine Deus meus claman ad te, & susceperisti me.
Domine eduxisti ab inferno animam meam:

meam:

meam: saluasti me a descendentibus in lacum.

5 * Psallite Domino sancti eius: & confitemini memoriz sanctitatis eius.

6 * Quoniam ira in indignatione eius: & violenta in voluntate eius.

Ad vesperum demorabitur fletus: & ad matutinum letitia.

7 * Ego autem dixi in abundantia mea: Non mouebo in eternum.

8 * Domine in voluntate tua, passus es cor meum virtutem.

C Aueristi faciem tuam a me, & factus sum conturbatus.

9 * Ad te Domine clamabo: & ad Deum meum deprecator.

10 * Quia vilitas in sanguine meorum descendo in corruptionem?

Numquid confitebitur tibi pulvis, aut annuntiabit veritatem tuam?

11 * Audiuit Dominus, & misertus est tui: Dominus factus est adiutor meus.

12 * Convertisti planctum meum in gaudium mihi: confidisti faciem meam, & cetera didisti me letitia.

13 * Ut canteat tibi gloria mea: & non confundar: domine Deus meus in eternum confitebor tibi.

In finem, Psalmus David, pro extra.

X X X.

IN te Domine speravi non confundar in eternum: in iustitia tua libera me.

3 * Inclina ad me aurem tuam, accelera veritas me.

4 * Estote mihi in Deum protectorem: & in domum refugij, ut saluum me facias.

5 * Quoniam fortitudo tua, & refugium meum es tu: & propitiamentum deduces me, & erueris me.

6 * Educes me de laqueo hominum, quem absconderunt mihi: quoniam tu es protector meus.

7 * In manibus tuas commendavi spiritum meum: redemisti me domine Deus veritatis.

8 * Odisti obsecrantes, vanitates, superbia, & cetera.

9 * Ego autem in domino speravi: exultabo, & letabor in misericordia tua.

10 * Quoniam respexisti humilitatem meam, saluasti de necessitatibus animam meam.

11 * Nec conclusisti me in manibus inimici: stansisti in loco spatioso pedes meos.

12 * Misere mei Domine quoniam tribulatus conturbatus es in ira, oculus meus, anima mea, & venter meus.

13 * Quoniam defecit in dolore vita mea: & anni mei in gemitis.

Infirmata est in paupertate virtus mea: &

& ossa mea conturbata sunt.

14 * Super cunctos inimicos meos factus sum opprobrium & vicus meus.

C Qui videntur a me, foras fugerunt a me: obliuioni datus sum, tamquam mortuus a corde.

15 * Factus sum tamquam vas perditum: quoniam audivi virperulorem multorum conorantem in circuitu.

In eo dum convenirent simul adversum me, accipere animam meam confidati sunt.

16 * Ego autem in te speravi Domine, dixi: Deus meus es tu: in manibus tuis sortes mee.

17 * Eripse me de manu inimicorum meorum, & a persequentibus me.

18 * Illiusa faciem meam super servum tuum, saluum me fac in misericordia tua: Domine non confundar, quoniam invocavi te.

19 * Frustrantur impij, & deditur in infernum: muta fantasia delecta.

20 * Quia sequuntur aduersus me iniquitatem in superbia, & in altitudine.

21 * Quoniam magna multitudo dulcedinis tue Domine, quam abscondisti in cunctis te.

22 * Felleculi eius, qui sperant in te, in conspectu filiorum hominum.

23 * Abscondes eos in abscondito faciei tue a conspectu hominum.

24 * Proteges eos in tabernaculo tuo a contradictione linguarum.

25 * Benedixit Dominus: quoniam misericordia misericordiam suam mihi in ciuitate multiplicauit.

26 * Ego autem dixi in excessu mentis meae: Proiectus sum a facie celsarum tuorum.

27 * Iden exaudisti vocem orationis meae, dum clamarem ad te.

28 * Diligite Domine, cunctos qui diligunt, quoniam vegetatem requirit dominus, & retrahet aliter facientibus superbia.

29 * Viriliter agite, & confortetur cor vestrum, carnes qui spiratis in domino.

30 * Ipsi David intellectus.

XXXI.

Beati, quorum remissa sunt iniquitates: & quorum uicia sunt peccata.

2 * Beatus vir, cui non imputauit Dominus peccatum, nec est in spiritu eius dolus.

3 * Quoniam tacui, inueterauit ossa mea, dum clamarem tota die.

4 * Quoniam die ac nocte grauata est super me manus tua acqueris ipse in xru: da mea, dum configitur ipso.

5 * Delictum meum cognoui tibi feci: & in iniquitatem meam non absceci.

6 * Dixi:

Rom. 4.2. 7.

1 Dixi: Confitebor aduersum me iniustitiam meam Domino: & tu remisisti impietatem peccati mei.

2 Pro hac orabit ad te omnis sanctus, in tempore opportuno.

Verumtamen in diluvio aquarum multarum, ad eum non approximabunt.

3 Tu es refugium meum a tribulatione, quae circumdedit me: & solatio mea: erue me a circumdantiis meis.

4 Intellectum tibi dabo, & instruam te in via hac, quae gradieris: firmabo super te oculos meos.

5 Nolite fieri sicut equus & mulus, quibus non est intellectus.

6 In timore & fratre maxillas eorum constringe, qui non approximant ad te.

7 Multi flagella peccatoris, sperantem autem in Domino misericordia circumdabit.

8 Letamini in Domino & exultate iusti, & gloriamini omnes recti corde.

Psalmus David. XXXII.

1 Exultate iusti in Domino: rectos decet collaudatio.

2 Confitemini Domino in citharis psalterio decem chorodorum psallite illi.

3 Cantate ei canticum novum bene psallite ei in vociferatione.

4 Quia rectum est verbum Domini, & omnia opera eius in fide.

5 Diligit misericordiam & iudicium: misericordia Domini plena est terra.

6 Verbo domini caeli firmati sunt: & spiritus domini elevavit omnes virtutes eorum.

7 Congregans sicut in vete aquas maris: ponens in eis auris abyssi.

8 Timeat Dominum omnis terra: ab eo auertem confiteantur omnes inhabitantes orbem.

9 Quoniam ipse dixit, & facta sunt: ipse mandavit, & creata sunt.

10 Dominus dissipat consilia gentium: reprobat autem cogitationes populorum, & reprobat consilia principum.

11 Consilium autem Domini in aeternum manet: cogitationes cordis eius in generatione, & generationem.

12 Beata gens, cuius est Dominus Deus: israhel, quem elegit in hereditatem sibi.

13 De caelo respexit Dominus: vidit omnes filios hominum.

14 De preparato habitaculo suo respexit super omnes, qui habitant terram.

15 Quia sine speglantur corda eorum: qui inspicit omnia opera eorum.

16 Non saluatur rex per multam virtutem, & gens non saluetur in multitudine virtu-

tis suae.

17 Fallax equus ad salutem non abundavit: D autem virtutis suae non saluabitur.

18 Ecce oculi Domini super thuentes eius: & in eis, qui sperant super misericordia eius.

19 Ut eruat a morte animas eorum: & alacros in fame.

20 Adima nostra sustinet Dominum: quoniam adiutor & protector noster est.

21 Quis in eo letabitur cor nostrum? & in nomine sancto eius speramus.

22 Fiat misericordia tua domine super nos: quemadmodum speravimus in te.

1 David, cum immutavit vultum suum coram Achimelech, & dimisit eum, &

abiit. (1. Reg. 21.)

XXXIII.

1 Benedicam Dominum in omni tempore: semper laus eius in ore meo.

2 In Domino laudabitur anima mea: laudant manfieri, & letentur.

3 Magnificate Dominum mecum: & exaltemus nomen eius in idipsum.

4 Exquisivi Dominum, & exaudivit me: & ex omnibus tribulationibus meis eripuit me.

5 Accedite ad eum, & illuminamini: & facies vestrae non confundentur.

6 Ille pauper clamavit, & Dominus exaudivit eum: & de omnibus tribulationibus eius saluavit eum.

7 Invenit angelus Domini in circuitu timementium eum: & eripiet eos.

8 Custodite, & videte quoniam suavis est dominus: beatus vir, qui sperat in eo.

9 Timeat Dominum omnes sancti eius: quoniam non est inopia timentibus eum.

10 Discesserunt, & esurierunt: inquitentes autem dominum non minuentur omni bono.

11 Venite filii, audite me: timorem Domini docebo vos.

12 Quis est homo qui vult vitam? diligite dies videte bonum.

13 Prohibe linguam tuam a malo: & labia tua ne loquantur dolum.

14 Diserte a malo, & fac bonum: inquirite pacem, & persequere eam.

15 Oculi domini super iustos: & aures eius in preces eorum.

16 Vultus autem domini super facientes mala: & perdat de terra memoriam eorum.

17 Clamaverunt iusti, & dominus exaudivit eos: & ex omnibus tribulationibus eorum liberavit eos.

18 Iuxta est Dominus iis, qui tribulationes sunt: & de bonis ei spiritu saluabit.

19 Multae tribulationes iustorum: & de omnibus his liberabit eos dominus.

* Custodit

- 31 * Custodie dominus omnia ossa eorum
vnum ex his non contremat.
32 * Mors peccatorum pessima est: & qui ode-
runt iustum delinquent.
33 * Redimet dominus animas seruorum su-
orum: & non delinquent omnes qui sperant
in eo.

Ipsi David. XXXIII.

A IV dica domine nocentes me, expugna im-
pugnantes me.

3 * Apprehende arma & cuneum: & exurge
in adiutorium mihi.

4 * Effunde iram meam: & conculca aduersus
eos, qui persequuntur me: & ede animas mea-
rum: sicut epa sunt.

5 * Confundantur & treuantur, quærentes
animam meam.
Avertantur retrorsum: & confundantur eo-
gitantes mihi mala.

6 * Fiant tanquam pulvis ante faciem ven-
ti: & angelus domini coarctans eos.

7 * Fiat via illorum tenebrae & lubricum: &
angelus domini persequens eos.

8 * Quoniam exarsit absconderunt mihi inte-
ritum: & qui sunt superuacue exprobrauerunt
animam meam.

9 * Veniat illi laqueus, quem ignorat: & ca-
picio, quam abscondit, apprehendat eum: &
in laqueum cadat in ipsum.

10 * Anima autem mea exultabit in domino:
& delebabitur super salutari suo.

11 * Omnia ossa mea dicent: Domine, quis si-
milis tibi?

Eripiens inopem de manu fortiorum eius:
& pauperem a diripientibus eum.

12 * Surgentes testes iniqui, quæ ignorabam
interrogabant me.

13 * Retribuebant mihi mala pro bonis: ste-
rilitatem anime mee.

14 * Ego autem cum mihi molesti essent, in-
duebam elicio.

Humiliabant in leionio animam meam:
& ratio mea in sinu meo conuertetur.

15 * Quasi proximum, & quasi fratrem no-
strum, sic complacebam: quasi iugens & con-
tritus sic humiliabar.

16 * Et addiderunt me latati sunt, & conuen-
erunt congregati sunt super me flagella, &
& ignoravi.

17 * Dissipati sunt, nec compuncti, tenaciter
me, subvertuerunt me subnatione: fre-
derunt super me dentes suis.

18 * Domine quando respicies in iustitie ani-
mam meam: & malignitate eorum, & dehi-
bus unicum meum.

19 * Confitebor tibi in ecclesia magna, in po-
pulo gravi laudo te.

20 * Non supergaudeant mihi qui aduersantur

mihi inique: qui oderunt me gratis, & an-
nuunt oculis.

21 * Quoniam mihi quidem pacifice loque-
bantur: & in iracundia terre loquentes, do-
los cogi tabant.

22 * Et dilataverunt super me os suum: & di-
xerunt: Auge oculos, & vide nos: oculi nostri.

23 * Vidisti domine, & scilicet domine me di-
scedas a me.

24 * Exurge & intende in iudicio meo: Deus
Deus, & dominus meus in casibus meis.

25 * Iudicame secundum iustitiam etiam do-
mine Deus, & non supergaudeant mihi.

26 * Non dicant in cordibus suis: Auge oculos
anime nostre: nec dicant: Deus orauit
eum.

27 * Erubescant & treuantur simul, qui gra-
tulantur malis meis.

28 * Induantur confusione & reuerentia qui ma-
gna loquuntur super me.

29 * Exultant, & latenter qui volunt in iustitia
meam: & dicant semper: Magnificetur do-
minus, qui voluit pacem serui eius.

30 * Et lingua mea meditabitur iustitiam tuam
tota die laudem tuam.

31 * In finem. Seruo domini ipsi David.

X. X. X. V.

A Dixit iniustus ut delinquat in semet-
ipso: non est timor Dei ante oculos
eius.

1 * Quoniam dolose egit in conspectu eius
ut inueniatur iniquitas quam ad odium.

2 * Verba oris eius iniquitas & dolus: ut noluit
intelligere ut bene ageret.

3 * Iniquitatem meditans est in cubili suo:
astitit omni via non bona, malitiam autem
non ostendit.

4 * Domine in celo misericordia tua: & ve-
ritas tua usque ad nubes.

5 * Iustitia tua sicut mores Dei: & iustitia tua
abysus multa.

6 * Homines, & iumenta siluæ domine:
quæ admodum multiplicasti misericor-
diam tuam Deus.

7 * Filii autem hominum, in regimine altorum
tuorum sperabunt.

8 * Inebriabuntur ubi vberitate domus tua: &
torrente voluptatis tue potabitis eos.

9 * Quoniam spes te est fons vite: & in lu-
mine tuo videbimus lumen.

10 * Perdente misericordiam tuam scienti-
bus te, & iustitiam tuam his, qui recto sunt
c corde.

11 * Non veniat mihi pes superbi: & ma-
nus peccatoris non moueat me.

12 * Ibi ceciderunt qui operantur iniquita-
tem: expulsi sunt, nec poterunt stare.

1 Ioan. 13
d. 23.

1 Sup. 13
a. 3.

1 Psalmus ipsi David. XXXVI.

A Nōli emulari in malignantibus: neque zelaueris facientes iniquitatem.
 2 * Quoniam tamquam fenum velociter arefcunt & quemadmodum olera herbarum cito decident.

3 * Spera in Domino, & fac bonitatem: & inhabitabis terram, & paceris in diuitijs eius.
 4 * Delectare in domino: & dabit tibi petitiones cordis tui.

5 * Redola domino viam tuam, & spera in eo, & ipse faciet tibi.

6 * Et educet quasi lumen iustitiam tuam: & iudicium tuum tamquam meridie. Subditus esto domino, & ora eum.

Noli emulari in eo, qui prosperatur in via sua: in homine faciente iniustitias.

8 * Desine ab ira, & desineque furorē: noli emulari ut inaligneris.

9 * Quoniam qui malignantur exterminabuntur subueniens autem dominus ipsi hereditabunt terram.

10 * Et adhuc pusillum, & non erit peccator: & quare locum eius, & non inuenies.

11 * Mansueti autem habet habitum terram, & delectabuntur in multitudine pacis.

12 * Obseruabit peccator iustum, & stridebit super eum dentibus suis.

13 * Dominus autem stridebit eum: quoniam prospici quod ueniet dies eius.

14 * Gladium euaginatuerunt peccatores: intenderunt arcum suum.

Ve desolent pauperem & inopem: ut trucident rectos corde.

15 * Gladius eorum intree in corda ipsorum: & arcus eorum confringuntur.

16 * Melius est modicum iusto, super diuitias peccatorum multas.

17 * Quoniam brachia peccatorum conterentur: confirmatus autem iustus dominus.

18 * Nonit dominus dies immaculatum: & heredes eorum in æternum erit.

19 * Non confundentur tibi tempore iræ: & in diebus famis saturabuntur: quia peccatores peribunt.

Inimici vero Domini mox ut honorificati fuerint & exaltati deficientes: quemadmodum summi deficientes.

20 * Mutabitur peccator, & non soluetur iustus autem miserebitur & tribnet.

21 * Quia benedictores eius reddebunt tibi male dicentes autem ei disperdunt.

22 * Apud dominum gressus hominis dirigentur: & viam eius uolent.

23 * Cum cecideris, non collidetur: quia dominus supponit manum suam.

24 * Iunior fui, etenim iunior: & non uidi iustum de relicto, nec semen eius quærens pacis.

26 * Tota die miseretur & commodat: & semen illius in benedictione erit.

27 * Declina a malo, & fac bonum: & inhabitabis in seculum seculi.

28 * Quia dominus amat iudicium, & non sic relinquet sanctos suos in æternum conferuabuntur.

Iniusti punientur: & semen impiorum peribit.

29 * Iusti autem hereditabunt terram: & inhabitabunt in seculum seculi super eam.

30 * Os iusti medicabitur sapientiam, & lingua eius loquetur iudicium.

31 * Lex Domini in corde ipsius: & non superplantabuntur gressus eius.

32 * Considerat peccator iustum: & quærit mortificat tunc.

33 * Dominus autem non derelinquet eum in manibus eius: nec derelinquet eum cum iudicabitur illi.

34 * Expecta dominum, & custodi viam eius: & exaltabit te ut hereditare capias terram: tunc perierint peccatores & videbis.

35 * Vidi impium superexaltatum, & elusum sicut cedros Libani.

36 * Et transiit, & ecce non erat: & quæsi eum, & non est inuentus locus eius.

37 * Custodi innocentiam, & vide equitatem: quoniam sunt reliqui hominū pacifico.

38 * Iniusti autem disperibunt simul: reliqui impiorum interibunt.

39 * Salus autem iustorum a domino: & protector eorum in tempore tribulationis.

40 * Et adiuuabit eos dominus, & liberabit eos: & eruet eos a persequentibus, & saluabit eos: quia sperauerunt in eo.

1 Psalmus David, in rememorationem de sabbato. XXXVII.

A Domine ne in furore tuo arguas me: neque in ira tua corripas me.

2 * Quoniam sagitte iux infirmitatē sunt mihi: & confirmasti super me manum tuam.

3 * Non est sanatus in carne mea a facie ignis: non est pax ossibus meis a facie peccatorum meorum.

4 * Quoniam iniquitates mæ supergressæ sunt caput meum: & sicut onus graue gravata sunt super me.

5 * Putruerunt & corruptæ sunt carnes meæ a facie iniquitatis meæ.

6 * Mille factus sum dies & curaçus super usque in finem tota die exortatus ingrediebar.

7 * Quoniam lumbi mei impleti sunt illusio-nibus: & non est sanatus in carne mea.

8 * A flexus sum, & humiliatus sum nimis: rugiebam a gemitu cordis mei.

9 * Domine, ante te omne desiderium meum: & gemitus meus a te: non est quiescens.

- 12 * Cor meum conturbatum est, dereliquit me virtus mea: & lumen oculorum meorum, & ipsum non est mecum.
- 13 * Amici mei, & proximi mei aduersum me appropinquauerunt, & steterunt. Et qui iuxta me erant, de longe steterunt.
- 14 * & vim faciebant qui querelant animam meam.
- Et qui inquirebant mala mihi, locuti sunt vanitates: & dolos tota die meditabantur.
- 15 * Ego autem tamquam surdus non audiebam: & sicut mutus non aperiens os suum.
- 16 * Et factus sum sicut homo non audiens: & non habens in ore suo redargutiones.
- 17 * Quoniam in te Domine speravi: tu exaudies me Domine Deus meus.
- 18 * Quia dixi: Nequando supergaudeant mihi inimici mei: dum commouentur pedes mei, super me magna locuti sunt.
- 19 * Quoniam ego in flagella paratus sum: & dolor meus in conspectu meo semper.
- 20 * Quoniam iniquitatem meam annuntiabo: & cogitabo pro peccato meo.
- 21 * Inimici autem mei viuunt, & confirmati sunt super me: & multiplicati sunt qui oderunt me inique.
- 22 * Qui retribuunt mala pro bonis, detrahiebant mihi: quoniam sequebar bonitatem.
- 23 * Ne derelinquas me Domine Deus meus: ne discesseris a me.
- 24 * Intende in adiutorium meum, Domine Deus salutis meae.

In finem, ipsi Idithun, Canticum David.
X X X V I I I.

- D**ixi: Custodiam vias meas: vt non delinquam in lingua mea.
- Postulori meo custodiam, cum confisteret peccator aduersum me.
- 3 * Obmutui, & humiliatus sum, & filii a bonis: & dolor meus renouatus est.
- 4 * Concaluit cor meum intra me: & in meditatione mea exarsit ignis.
- 5 * Locutus sum in lingua mea: Notum fac mihi Domine finem meum,
- 6 * Et numerum dierum meorum quis est: vt sciam quid desit mihi.
- 7 * Ecce inenarrabiles posuisti dies meos: & substantia mea tamquam nihilum ante te.
- Verumtamen vniuersa vanitas, omnis homo vniuersum.
- 8 * Verumtamen in imagine pertransiit homo: sed & frustra cenatur.
- Theaurizat: & ignorat cui congregabit ea.
- 9 * Et nunc quae est expectatio mea? nonne Dominus? & substantia mea apud te est.

- 9 * Ab omnibus iniquitatibus meis: & opprobrium insipienti dedisti me.
- 10 * Obmutui, & non aperui os meum, quoniam tu fecisti: & amoue a me plagas tuas.
- 11 * A fortitudine manus tuae ego defeci in increpationibus: propter iniquitatem corripuisti hominem.
- Et tabescere fecisti sicut araneam animam eius: verumtamen vane conturbatur cinis homo.
- 12 * Exaudi orationem meam Domine, & deprecationem meam: auribus percipe lacrymas meas.
- Ne sillas: quoniam advena ego sum apud te, & peregrinus, sicut omnes patres mei.
- 13 * Remitte mihi, vt refrigerer prius quam ailem, & amplius non ero.

In finem, Psalmus ipsi David.
X X X I X.

- E**xpectans expectaui Dominum, & intendit mihi.
- 3 * Et exaudivit preces meas: & eduxit me de lacu miseriae, & de luto facis.
- Et statuit super petram pedes meos: & direxit gressus meos.
- 4 * Et inmisit in os meum canticum novum, carmen Deo nostro.
- Videbunt multi & timebunt: & sperabunt in Domino.
- 5 * Beatus vir, cuius est nomen Domini in spes eius: & non respexit in vanitates: & in anias falsas.
- 6 * Multa fecisti tu Domine Deus mirabilia tua: & cogitationibus tuis non est qui similis sit tibi.
- Annunciaui & locutus sum, multiplicasti super numerum.
- 7 * Sacrificium & oblationem nolui: autem perfectisti mihi.
- Holocaustum & pro peccato non postulas: sicut dixi: Ecce venio.
- 8 * In capite libri scriptum est de me: vt facerem voluntatem tuam: Deus meus volui, & legem tuam in medio cordis mei.
- 9 * Annunciaui iustitiam tuam in ecclesia magna, ecce laus mea non prohibebo: Domine iustitiam.
- 10 * Iustitiam tuam non abscondi in corde meo: veritatem tuam & salutem tuam dixi.
- 11 * Non abscondi misericordiam tuam, & veritatem tuam a concilio multo.
- 12 * Tu autem Domine ne longe facias maiestatem tuam: a me: misericordia tua & veritas tua semper susceperunt me.
- 13 * Quoniam circumdederunt me mala, quorum non est numerus: comprehenderunt me iniquitates meae, & non potui videre.

Ps. 106.
5.

Multiplicati sunt super capillos capitis mei:
& cor meum dereliquit me.

Inf. 60.2

Sup. 34.4

- 14 * Complaceat tibi Domine vt eruas me:
Domine, ad adiuuandum me respice.
15 * Confundantur & reuerceantur simul, qui
querunt animam meam, vt auferant eam:
Conuertantur retrorsum, & reuerceantur qui
volunt mihi mala.
16 * Ferant confesum confusionem suam, qui
dicunt mihi: Fuge, enge.
17 * Exultent & lætentur super te omnes que
rentes te: & dicant semper: Magnificetur Do
minus: qui diligunt salutare tuum.
18 * Ego autem mendicus sum, & pauper. Do
minus sollicitus est rari.
Adiutor meus, & protector meus tu es:
Deus meus ne taceas.

In finem, Psalmus ipsi David.

X L.

- 1 **B** Eatus qui intelligit super egenum, &
pauperem: in de mala liberabit eum do
minus.
2 * Dominus conseruet eum, & viuificet eum,
& beatum faciat eum in terra: & non tradat
eum in auimam inimicorum eius.
3 * Dominus opem suam illi super lectum do
loris eius: vniuersum stratum eius veritatem in
inimicitate eius.
4 * Ego dixi: Domine miserere mei: sana ani
mam meam, quia peccavi tibi.
5 * Inimici mei dixerunt mala mihi: Quando
moriatur, & peribit nomen eius?
6 * Et si ingrediebatur, vt videret, vana loque
batur, cor eius congregauit iniquitatem si
bi.
7 Egrediebatur foras, & loquebatur in idip
sum.
Aduersum me susurrabant omnes inimi
ci mei: aduersum me cogitabant mala mi
hi.
8 * Verbum iniquum constituerunt aduersum
me: Numquid qui dormit, non adiciet, vt re
surgat?
9 * Etenim homo pacis me, in quo speravi:
qui edebat panes meos, magnificauit super
me supplantationem.
10 * Tu autem Domine miserere mei, & resu
cita me: & retribuam eis.
11 * In hoc cognoui quoniam voluisti me:
quoniam non gaudebit inimicus meus super
me.
12 * Me autem propter innocentiam suscep
isti: & confirmasti me in conspectu tuo in æ
ternum.
13 * Benedictus Dominus Deus Israel a seculo,
& vsque in seculum: fiat, fiat.

F. 2. l. c. 16

In finem,
Intellectus filijs Core. X L I.

- 1 **Q** Vemadmodum desiderat ceruus ad fon
tes aquarum ita desiderat anima mea
ad te Deus.
2 * Sitiuit anima mea ad Deum fontem vi
uum: quando veniam & apparebo ante fa
ciem Dei?
3 * Fuerunt mihi lacrymæ mez panes die ac
noctæ: dum dicitur mihi quotidie: Vbi est
Deus tuus?
4 * Hæc recordatus sum, & effudi in me ani
mam meam: quoniam transibo in locum ta
bernaculi admirabilis, vsque ad domum
Dei:
In voce exultationis, & confessionis: sonus
epulantis.
5 * Quare tristis es anima mea? & quare con
turbas me?
Spera in Deo, quoniam adhuc confitebor
illi: salutare vultus mei, & Deus meus.
6 Ad me ipsum anima mea conturbata est: pro
pterea memor ero tui de terra Iordanis, &
Hermonij a monte modico.
7 * Abyssus abyssum inuocat, in voce catara
darum tuarum.
Omnia excelsa tua, & fluctus tui super me
transierunt.
8 * In die maiavit Dominus misericordiam
suam: & nocte canticum eius.
9 Apud me oratio Deo vite mez, * dicam
Deo: Susceptor meus es.
Quare oblitus es mei? & quare contristatus
in celo, dum affligit me inimicus?
10 * Dum confringuntur ossa mea, exprobraue
runt mihi qui tribulant me inimici mei:
Dum dicunt mihi per singulos dies: Vbi est
Deus tuus? * quare tristis es anima mea? &
quare conturbas me?
Spera in Deo quoniam adhuc confitebor il
li: salutare vultus mei, & Deus meus.

Psalmus David. X L II.

- 1 **I** Vdica me Deus, & discerna causam meam
de gente non sancta, ab homine iniquo, &
dolo suo erue me.
2 * Quia tu es Deus fortitudo mea: quare
me repulisti? & quare tristis incedo, dum af
fligit me inimicus?
3 * Emitte lucem tuam & veritatem tuam:
ipsa me deduxerunt, & adduxerunt in montem
sanctum tuum, & in tabernacula tua.
4 * Et introibo ad altare Dei: ad Deum, qui
lætificat iuuentutem meam.
Confitebor tibi in ciuitate Deus Deus meus.
5 * quare tristis es anima mea? & quare con
turbas me?

Spera

Spera in Deo, quoniam adhuc confitebor illi
salutare vultus mei, & Deus meus.

1 In finem, Filii Core ad intellectum:
X L I I I.

2 **D**Eus auribus nostris audiuit nos, patres
nostri annuntiaverunt nobis.

Opus, quod operatus es in diebus eorum: &
in diebus antiquis.

3 Matris tuae gentes disperdidit, & plan-
tasti eos: affixisti populos, & expulisti
eos.

4 Nec enim in gladio suo possederunt terram,
& brachium eorum non salvavit eos.

Sed clementia tua, & brachium tuum, & illu-
minatio vultus tui: quoniam compascuisti
in eis.

5 Tu es ipse rex meus & Deus meus: qui
mandas salutes Iacob.

6 In te inimicos nostros ventitabimus con-
fusi, & in nomine tuo spiritum nostrum serpentes
in nobis.

7 Non enim in aere meo sperabo: & gladius
meus non salvebit me.

8 Salvasti enim nos de assurgentibus nostris: &
odientes nos confudisti.

9 In Deo laudabimur tota die: & in nomine
tuo confitebimur in seculum.

10 Nunc autem repulisti, & confudisti nos:
& non egredieris Deus in virtutibus no-
stris.

11 Avertisti nos retrorsum post inimicos no-
stros: & qui oderunt nos, diripiebant sibi.

12 Dedisti nos eamquam tuas escas: & in
gentibus disperdisti nos.

13 Vendidisti populum tuum sine pretio: &
non fuit multitudo in commutationibus eo-
rum.

14 Posuisti nos opprobrium vicinis nostris,
substantiam eorum, & derisum tuum, qui sunt in
circum nostris.

15 Posuisti nos in similitudinem Gentibus:
commotionem in capitis in populo.

16 Tota die veretudine mea contra me est,
& confusio faciei meae cooperavit me.

17 A voce exprobrantis, & obloquentis fa-
cie inimici, & persequentis.

18 Hec omnia venerunt super nos, nec obli-
visimus te: & in quo non egimus in testimen-
tum tuo.

19 Et non recessit retro cor nostrum: & dedi-
cavisti similes nostros: & oia tua.

20 Quoniam humiliasti nos in loco afflictio-
nis, & cooperuit nos umbra mortis.

21 Si obtrivimus nomen Dei nostri, & si
D expandimus manus nostras ad deum alie-
num:

22 Nonne Deus requirit ista? ipse enim no-
vit abscondita cordis.

1 Quoniam propter te mortificamur to-
ta dies: & affligamur sicut oves occiso-
nis.

2 Exurge, quare obdormis Domine? exur-
ge, & ne repellat in finem.

3 Quare faciem tuam avertis obliuisceris in
opere nostrum: & relationis nostrae?

4 Quoniam humiliata est in pulvere ani-
ma nostra: conglutinatorum est in terra venter
nostre.

5 Exurge Domine, adiuvamur nos: & redime
nos propter nomen tuum.

6 In finem, pro ijs, qui commutabuntur, filii
Core, ad intellectum, Canticum pro-
dilecto. X L I I I I.

7 **E**rudavit cor meum verbum bonum: di-
co ego opera mea regi.

Lingua mea calamus scribae, velociter scri-
bentis.

9 Spectosus forma praeter filios hominum, dis-
fusa est gratia in labijs tuis: propterea benedi-
xit te Deus in aeternum.

10 Arcegeris gladio tuo super semur tuum,
potentissime,

11 Specie tua & pulchritudine tua intende,
prosperet proceus, & regna,

12 Propter veritatem, & mansuetudinem, & hu-
silitatem: deducet te mirabiliter deus tua.

13 Sagittae tuae acutae, populi sub te cadent, in
corda inimicorum regis.

14 Sedes tua Deus in seculum seculi: virga
directionis virga regni tui.

15 Diluxisti iniquitatem, & odisti iniquitatem:
propterea vixit te Deus Deus tuus oleo la-
tis praeter consortibus tuis.

16 Myrrha, & goma, & casta vestimentis
tuis, & domibus eburneis: ex quibus delecta-
uerunt filiae regum in honore tuo.

17 Affinis regina a dextris tuis in vestitu deau-
rato: circumdata varietate.

18 Audi filia, & vide, & inclina aurem tuam:
& oblitiscere populum tuum, & domum pa-
tris tui.

19 Et concupiscet rex decorem tuum: quon-
iam ipse est Dominus Deus tuus, & adorabunt cum.

20 Et filiae Tyri in numeribus vellum
tuum deprecabuntur: omnes divites ple-
bis.

21 Omnis gloria eius filiae regis ablinius,
in strubeis aureis: circumamicta varietati-
bus.

Adducunt regi virgines post eam: proxima
eius afferentur tibi.

23 Afferentur in heredis & exultatione: addu-
centur in templum regis.

24 Propter hoc tuis nati sunt tibi filii: confi-
tues eos principes super omnem terram.

25 Memores erunt nominis tui in omni ge-
neratione & generationem.

Propria populi eo frequenter tibi in aeternum. & in saeculum saeculi.

1 In finem, filiis Core pro arcanis,
Psalms. XLV.

2 **D**uos noster refugium, & virtutis adiutor
A in tribulationibus, quae inuenerunt nos
nris.

3 * Propterea non timebimus dum turbabitur
terra: & transirentur montes in cor maris.

4 * Sonuerunt, & turbatae sunt aquae eorum:
conturbati sunt montes in fortitudine eius.

5 * Fluminis impetus laetificat ciuitatem Dei:
sanctificauit tabernaculum suum Altissimus.

6 * Deus, in medio eius, non commouebitur:
adiuuabit eam Deus mane diluculo.

7 * Conturbatae sunt gentes, & inclinatae sunt
regna: dedit vocem suam, mota est terra.

8 * Dominus virtutum nobiscum: susceptor
noster Deus Jacob.

9 * Venite, & uide opera Domini, quae po-
10 suer prodigia super terram: & auferas bella
C usque ad finem terrae.

Argum contret, & confringet arma: & scuta
comburent igni.

11 * Vacate, & videte quoniam ego sum Deus:
exaltabor in gentibus, & exaltabor inter
ra-

12 * Dominus virtutum nobiscum: susceptor
noster Deus Jacob.

1 In finem, pro filiis Core Psalmus
X LV I.

1 **O**mnes gentes plaudite manibus in laetitia
A Deo in voce exultationis.

2 * Quoniam Dominus excelsus, & terribilis:
Rex magnus super omnem terram.

3 * Subiecit populos nobis: & gentes sub pedi-
bus nostris.

4 * Elegit nobis hereditatem suam: speciem
Jacob, quam dilexit.

5 * Ascendit Deus in iubilo: & Dominus in
uocibus.

6 * Psallite Deo nostro, psallite: psallite Regi
7 nostro, psallite.

8 * Quoniam Rex omnis terrae Deus: psalli-
te sapienter.

9 * Regnabit Deus super gentes: Deus sedet su-
per sedem sanctam suam.

10 * Princeps populorum congregati sunt
cum Deo Abraham: quoniam dii fortes ter-
11 rz, uehementer eluati sunt.

1 Psalmus Cantici filijs Core secunda
sabbati. XLVII.

1 **M**agnus Dominus, & laudabilis nimis
A in ciuitate Dei nostri, in monte sancto
eius.

3 * Fundatur exultatione vniuersae terrae
mons Sion, latet Aquilonis, ciuitas Regis
magni.

4 * Deus in dominus eius cognoscetur, cum
suscipiet eam.

5 * Quoniam ecce reges terrae congregati
sunt: conuenerunt in unum.

6 * Ipsi videntes sic admirati sunt, conturba-
7 ti sunt, commoti sunt: & tremor apprehen-
dit eos.

8 Ibi dolores ut parturientes, & in spiritu
vehementi conuerses naues Tharsis.

9 * Sicut audiuius, sic vidimus in ciuitate
Domini virtutum, in ciuitate Dei nostri.

10 * Deus fundauit eam in aeternum.

11 * Suscepimus Deus misericordiam tuam,
in medio templi tui.

12 * Secundum nomen tuum Deus, sic & laus
tua in fines terrae: iustitia plena est dextera
tua.

13 * Laetetur mons Sion, & exultent filiae
Iuda, propter iudicia tua Domine.

14 * Circumdate Sion, & compleximini
eam: narrate in turribus eius.

15 * Pontes corda vestra in uirtute eius: &
distribuite domos eius, ut narretis in proge-
nie altera.

16 * Quoniam hic est Deus, Deus noster in
aeternum, & in saeculum saeculi, ipse regnet
in saecula.

1 In finem, filiis Core Psalmus
XLVIII.

1 **A**udite haec omnes Gentes: auribus per-
cipite omnes, qui habitatis orbem.

2 * Quia quicquid terrigena, & filij hominum: simul
in vnum diues & pauper.

3 * Os meum loquetur sapientiam: & medita-
tio cordis mei prae laudem.

4 * Inclina in parabolam aurem meam:
aperiam in psalterio propositionem meam.

5 * Cur timebo in die mala? iniquitas calca-
6 nei mei circumdabit me:

7 * Qui confidit in uirtute sua: & in maliti-
tudine diuitiarum suarum gloriantur.

8 * Frater non redimit, redimet homo: non
dabit placationem suam.

9 * Et pretium redemptionis animae suae: &
10 laborabit in aeternum, & uiuet adhuc in fi-
B nem.

11 * Non videbit interitum, cum uiderit sapien-
tes morientes: simul insipientes, & stulti peri-
bunt.

12 * Et relinquent alieni diuitias suas: & se-
pulchra eorum domus illorum in aeternum.

13 * Tabernacula eorum in progenie, & pro-
genie: uocauerunt nomina sua in terris
suis.

- 13 * Et homo, cum in honore esset, non intellexit: comparatus est iumentis insipientibus, & similis illis est illis.
- 14 * Hæc via illorum scandalum ipsis: & posita in ore suo complacent.
- 15 * Sicut ovæ in inferno positi sunt: mors depascet eos.
- Et dominabuntur eorum iusti in matutino: & auxilium eorum veterasset in inferno a gloria eorum.
- 16 * Verumtamen Deus redimet animam meam de manu inferi, cum acceperit me.
- 17 * Ne timearis cum dives factus fueris homo: & cum multiplicata fuerit gloria domus eius.
- 18 * Quoniam cum interieris, non sumet omnia: neque descendet cum e gloria eius.
- 19 * Quia anima eius in vita ipsius benedictur: confitebitur tibi cor beneficentia ei.
- 20 * Introibit & que in progenies patrum suorum: & vique in æternum non videbit lumen.
- 21 * Homo, cum honore esset, non intellexit: comparatus est iumentis insipientibus, & similis factus est illis.

Psalms Asaph. XLIX.

- A **D**EUS decorum Dominus locutus est: & vocavit terram.
- 2 A solis ortu vique ad occasum: * Ex Sion species decoris eius.
- 3 * Deus manifeste veniet: Deus noster & non silebit.
- Ignis in conspectu eius exardescet: & in circuitu eius tempestas valida.
- 4 * Advocabit eum de superum: & terram discernere populum suum.
- 5 * Congregate illi sanctos eius: qui ordinant testamentum eius super sacrificia.
- 6 * Et annuntiabunt celi iustitiam eius: quoniam Deus index est.
- 7 * Audi populus meus, & loquar: Israel, & testificabor tibi: Deus Deus tuus ego sum.
- 8 * Non in sacrificiis tuis arguam te: holocausta autem tua in conspectu meo sunt semper.
- 9 * Non accipiam de domo tua vitulos: neque de gregibus tuis hircos.
- 10 * Quoniam mea sunt omnes feræ silvarum, iumenta in montibus & boues.
- 11 * Cognovi omnia volatilia celi: & pulchritudo agri mecum est.
- 12 * Si esuriero, non dicam tibi: meus est enim C orbis terræ, & plenitudo eius.
- 13 * Numquid manducabo carnes taurorum? aut sanguinem hircorum potabo?
- 14 * Immola Deo sacrificium laudis: & reddes Altissimo vota tua.

- 15 * Et invoca me in die tribulationis: eruum te, & honorificabis me.
- 16 * Peccatores autem dixit Deus, Quare tu enarras iustitias meas, & assumis testamentum meum per os tuum?
- 17 * Tu vero odisti disciplinam: & proiecisti sermones meos retrorsum.
- 18 * Si videbas furem, currebas cum eo: & cum daderis portionem tuam ponebas.
- 19 * Os tuum abundavit malitia: & lingua tua concinnabat dolos.
- 20 * Sedens aduersus fratrem tuum loquebaris, & aduersus filium matris tue ponebas scandalum: hoc fecisti, & tacuisti.
- Existimasti inique quod ego tui similis arguam te, & statuem contra faciem tuam.
- 22 * Intelligite hæc qui obliuiscimini Deum: ne quando rapiat, & non sit qui eripiat.
- 23 * sacrificium laudis honorificabit me: & illiciter, quo ostendam illi silentare Dei.

In finem, Psalmus David.

- 1 * Cum venit ad eum Nathan propheta, quando intravit ad Bethabæe.
- (2. Reg. 12.) L.

- A **M**iserere mei Deus, secundum magnam misericordiam tuam.
- Et secundum multitudinem miserationum tuarum, dele iniquitatem meam.
- 2 * Amplius lava me ab iniquitate mea: & a peccato meo munda me.
- 3 * Quoniam iniquitatem meam ego cognosco: & peccatum meum contra me est & per me.
- 4 * Tibi soli peccaui, & malum coram te feci: ut iustificeris in sermonibus tuis, & vincas cum iudicaris.
- 5 * Ecce enim in iniquitatibus conceptus sum: & in peccatis concepit me mater mea.
- 6 * Ecce enim veritatem dilexisti: incerta & occulta sapientie tue manifestasti mihi.
- 7 * Asperges me hyssopo, & mundabor: lavabis me, & super niuem dealbabor.
- 8 * Auditui meo dabis gaudium & lætitiā: & exultabo, quia tu humiliasti me.
- 9 * Averte faciem tuam a peccatis meis: & omnes iniquitates meas dele.
- 10 * Cor mundum crea in me Deus: & spiritum rectum innova in visceribus meis.
- 11 * Ne proiecias me a facie tua: & spiritum sanctum tuum ne auferas a me.
- 12 * Responde mihi lætitiā salutaris tui: & spiritu principali confirma me.
- 13 * Docelo iniquos vias tuas: & impii ad te convertentur.
- 14 * Libera me de sanguine usque: Deus factus est mea: & exultabit lingua mea iustitiam tuam.

Ro. 3. 4.

Ieu. 14. Num. 19.

- 17 * Domine, labia mea aperies : & os meum
 D annuntiabit laudem tuam.
 18 * Quoniam si volueris sacrificium dedis-
 sem : tunc holocaustis non delectaberis.
 19 * Sacrificium Deo spiritus contribulatus :
 cor contritum, & humilatum Deus non de-
 spiciet.
 20 * Benigne fac Domine in bona voluntate
 tua Sion : ut discentur muri Ierusalem.
 21 * Tunc acceptabis sacrificium iustitie, obla-
 tiones, & holocausta : tunc imponent super al-
 tare tuum vitulos.
 1 In finem, Intellectus David,
 2 * Cum venit Doeg Iduumeus, & nuntiavit
 Sauli : Venit David in domum
 Achimelech.
 (1. Reg. 21. 9.) LI.

3 Quid gloriaris in malitia, qui potens es
 A in iniquitate?

- 4 Tota die iniquitatem cogitavit lingua tua :
 sicut squalida acuta fecisti dolum.
 5 * Dilixisti malitiam super benignitatem :
 iniquitatem magis quam loqui equita-
 tem.
 6 * Dilixisti omnia verba praeceptionis, sin-
 gua dolosa.
 7 * Propterea Deus destruet te in finem, cu-
 el-
 8 letes, & emigrabit te de tabernaculo tuo : &
 radicem tuam de terra viventium.
 9 * Videbunt iusti, & timebunt, & super eum
 ridebunt, & dicent : * Ecce homo, qui non po-
 suit Deum adiutorem suum :
 sed speravit in multitudine divitiarum sua-
 rum : & praevaluit in vanitate sua.
 10 * Ego autem, sicut oliva fructifera in domo
 Dei, speravi in misericordia Dei in æternum :
 & in seculum sæculi.
 11 * Confitebor tibi in seculum quia fecisti : &
 expectabo nomen tuum, quoniam bonum
 est in conspectu sanctorum tuorum.

In finem,

- 1 Pro Maeleth intelligentia David.
 L I I.

A Dicit iniquis in corde suo : Non est
 Deus.
 2 * Corrupti sunt, & abominabiles facti sunt
 in iniquitatibus : non est qui faciat bonum.
 3 * & Deus de caelo prospexit super filios ho-
 minum : ut videat si est intelligens, aut requi-
 rens Deum.
 4 * Omnes declinauerunt, simul inutiles fa-
 cti sunt : non est qui faciat bonum, non est vi-

que ad unum.

- 5 * Nonne sciens omnes qui operantur iniqui-
 B tatem, qui deuorant plebem meam ut cibum
 panis?
 6 * Deum non invocauerunt illic tropidaeue-
 runt timore, ubi non erat timor.
 Quoniam Deus dissipauit ossa eorum qui
 hominibus placent : confusi sunt, quoniam
 Deus spreuit eos.
 7 * Quis dabit ex Sion salutare Israel ? cum
 conuerterit Deus captiuitatem plebis suae,
 exultabit Iacob, & letabitur Israel.

In finem.

- 1 In carminibus intellectus David,
2 * Cum venissent Zuphei, & dixissent ad Saul:
Nonne David absconditus est apud nos?
(1. Reg. 23. 19. & 26. 1.)

L I I L.

3 **D**eus in nomine tuo saluum me fac: & in
virtute tua iudica me:

4 * Deus exaudi orationem meam: & auribus
percepe verba oris mei.

5 * Quoniam alieni insurrexerunt aduersum
me, & fures quiesierunt animam meam: &
non proposuerunt Deum ante conspectum
suum.

6 * Ecce enim Deus adiuvat me: & Dominus
suscipiens est animæ meæ.

7 * Auerte mala inimicis meis: & in veritate
tua dispe de illos.

8 * Voluntarie sacrificabo tibi, & confitebor
nomini tuo Domine: quoniam bonum est:

9 * Quoniam ex omni tribulatione eripuisti
me: & super inimicos meos desepit oculus
meus.

1 In finem, In carminibus intellectus
David. L I I I I.

10 **E**xaudi Deus orationem meam, & ne de-
spexeris deprecationem meam: intende
mihi, & exaudi me.

11 * Contristatus sum exercitatione mea: & con-
turbatus sum a voce inimici, & a tribula-
tione peccatoris.

12 * Quoniam declinaverunt in me iniquitates:
& in ira molesti erant mihi.

13 * Cor meum conturbatum est in me: & for-
mido mortis cecidit super me.

14 * Timor & tremor venerunt super me: & con-
texerunt me tenebræ.

15 * Et dixi: Quis dabit mihi pennas sicut co-
lumbæ, & volabo, & requiescam?

16 * Ecce elongavi fugiens: & mansi in solitu-
dine.

17 * Expectabam enim, qui saluum me fecit a
pusillanimitate spiritus, & tempellate.

18 * Precipita Domine, diuide linguas eorum:
quoniam vidimus iniquitatem, & contradic-
tionem in ciuitate.

19 * Die ac nocte circumdabit eam super mu-
ros eius iniquitas: & labor in medio eius,
& iniustitia.

20 * Peccatum & fecit de preceis eius vstra, & dolos.

21 * Quoniam si inimicus meus maledixisset
mihi, iustiuissimæ vique.

22 **C** Et si is, qui oderat me, super me magna lo-
cutus fuit: abscondit sem me fortis ab eo.

14 * Tu vero homo vanitatis dux meus, & no-
tus meus.

15 * Qui simul mecum dulces capiebas cibos:
in domo Dei ambulauimus cum consen-
su.

16 * Veniat mors super illos: & descendant in
infernum viuentea:

17 * Quoniam nequitiæ in habitaculis eorum:
in medio eorum.

18 * Ego autem ad Deum clamaui: & Domi-
nus saluabit me.

19 * Vespere, & matre, & meridie narrabo &
annuntiabo: & exaudiet vocem meam.

20 * Redimet in pace animam meam ab his,
qui appropinquant mihi quoniam inter mul-
tos erant mecum.

21 * Exaudiet Deus, & humiliabit illos, qui est
ante scula.

22 Non enim est illis commutatio, & non ti-
muerunt Deum: * extendit manum suam in
retribuendo.

23 * Contaminauerunt testamentum eius, * di-
uisi sunt ab ira vultus eius: & appropinqua-
uit cor illius.

24 * Moliti sunt sermones eius super oleum: &
ipsi sunt iacula.

25 * Facta super Dominum curam tuam, &
ipse te conuertiet: non dabit in æternum fluctua-
tionem iusto.

26 * Tu vero Deus deduces eos, sicut pascuum in-
teritus.

27 Viri sanguinum, & dolosi non dimidiabunt
dies suos: ego autem sperabo in te Domi-
ne.

In finem.

28 Pro populo, qui a Sanctis longe factus est,
David in tituli inscriptionem, cum te-
nuerunt eum Allophyli
in Geth.

(1. Reg. 27. 12.) L V.

29 **M**iserere mei Deus, quoniam contulit
me homo: tota die impugnans tri-
bulauit me.

30 * Conculcauerunt me inimici mei tota die:
quoniam multi bellantes aduersum me.

31 * Ab altitudine diei timebo: ego vero in te
sperabo.

32 * In Deo laudabo sermones meos, in Deo
speraui: non timebo quid faciat mihi ca-
10.

33 * Tota die verba mea execrabantur: aduer-
sum me omnes cogitationes eorum, in ma-
lum.

34 * Inhabitabunt & abscondent ipsi calcanei
mei: obseruabunt.

35 Sicut insinuerunt animam meam, * pro mihi
lo saluos facies illos: in ira populos confrin-
ges.

1 Mat. 6. ad.
25
Luc. 12. c.
23
1. Pet. 5. b.
7

- 9 Deus, vitam meam annunciaui tibi: posui
 stil lacrymas meas in conspectu tuo,
 10 Sicut & in promissione tua: tuam conuer-
 tentur inimici mei retrorsum.
 In quacumque die inuocauero te: ecce co-
 gnoui quoniam Deus meus es.
 11 In Deo laudabo verbum, in Domino lau-
 dabo sermonem: in Deo speravi, non timebo
 quid faciat mihi homo.
 12 In me sunt Deus vota tua, quae reddam,
 laudationes tibi.
 13 Quoniam eripuisti animam meam de mor-
 te, & pedes meos de lapso: ut placeam coram
 Deo in lumine viuacium.

In finem,

- 1 Ne disperdas, David, in tituli inscriptione,
 cum fugeret a facie Saul in speluncam.
 (1. Reg. 22. 1. & 24. 4.) L V I.

- 2 **M**iserere mei Deus, miserere mei quoniam
 in te confidit anima mea:
 Et in vmbra alarum tuarum sperabo, do-
 nec transeat iniquitas.
 3 Clamabo ad Deum altissimum: Deum
 qui benefecit mihi.

- 4 Misi de caelo, & liberaui me: dedit in op-
 probrium conculcantes me.
 Misi Deus misericordiam suam, & verita-
 tem suam, & eripuit animam meam de ma-
 nu catulorum leonum: & domini conturba-
 tus.

Filij hominum dentes eorum arma, & sagi-
 ta: & lingua eorum gladius acutus.

- 5 Exaltare super caelos Deus: & in omnem
 B terram gloria tua.

- 7 Laqueum parauerunt pedibus meis: & in-
 curauimus animum meum.
 Foderunt ante faciem meam foueam: & in-
 ciderunt in eam.

- 8 Paratum cormum Deus, paratum cor-
 meum: cantabo, & psalmum dicam.

- 9 Exurge gloria mea, exurge psalterium, &
 cithara: exurgam, & discam.

- 10 Confitebor tibi in populis Domine: &
 psalmum dicam tibi in gentibus:

- 11 Quoniam magnificata est usque ad caelos
 misericordia tua, & usque ad nubes veritas
 tua.

- 12 Exaltare super caelos Deus: & super om-
 nem terram gloria tua.

In finem,

- 2 Ne disperdas, David, in tituli inscrip-
 tionem. L V I I.

- 2 **S**i vere utique iustitiam loquimini: recta
 A iudicate filij hominum.

- 3 Et enim in corde iniquitates operamini in
 terra iniusti: ut manus vestrae concinnent.

- 4 Alienati sunt peccatores a vultu, erraue-
 runt ab vtero: locuti sunt falsa.

- 5 Furor illis secundum similitudinem ser-
 pentis sicut aspidis surda, & obturantis aures
 suas,

- 6 Quae non exaudiet vocem insipientium:
 & venefici incantantis sapienter.

- 7 Deus conteret dentes eorum in ore ipsorum:
 molas leonum confringet Dominus.

- 8 Ad nihilum devenient tanquam aqua de
 currens: intendit arcum suum donec infir-
 mentur.

- 9 Sicut cera, quae fluit, auferentur: superceci-
 dit ignis, & non viderunt solem.

- 10 Priusquam intelligerent spinam vestrae rhin-
 num: sicut viuentes, sic in ira absorbet eos.

- 11 Letabitur iustus cum viderit vindictam:
 manus suas laudabit in sanguine peccatoris.

- 12 Et dicit homo: si virque est fructus iusto-
 virque est Deus iudicans eos in terra.

In finem,

- 1 Ne disperdas, David, in tituli inscriptionem,
 quando misit Saul, & custodivit domum
 eius, ut eum interficeret.
 (1. Reg. 19. 11.) L V I I I.

- 2 **E**Ripe me de inimicis meis Deus meus: &
 ab insurgentibus in me libera me.

- 3 Eripe me de operantibus iniquitatem: &
 de viris sanguinum salva me.

- 4 Quia ecce repperunt animam meam: irru-
 erunt me fortiter.

- 5 Neque iniquitas mea, neque peccatum
 meum Domine: sine iniquitate cucurri, & di-
 xisti.

- 6 Exurge in occursum meum, & videt & tu
 B Domine Deus virtutum, Deus Israel.

- Intende ad visitandas omnes gentes: non mi-
 serere eis omnibus, qui operantur iniquita-
 tem.

- 7 Conuerterentur ad vesperam: & famem
 patientur ut canes, & circuibunt ciuita-
 tem.

- 8 Ecce loquentur in ore suo, & gla-
 dius in labijs eorum: quoniam quis audi-
 vit?

- 9 Et tu Domine deridebis eos: ad nihilum
 deduces omnes gentes.

- 10 Fortitudinem meam ad te custodiam,
 B quia Deus susceptor iueus es: Deus meus
 misericordia eius praeueniet me.

- 12 Deus ostendit mihi super inimicos meos,
 C ne occidas eos: quando obliuiscantur popu-
 li mei.

- Disperge illos in virtute tua, & despone eos
 protector meus Domine:

- 13 Delictum oris eorum, sermonem labio-
 rum ipsorum: & comprehendantur in super-
 bia sua.

- Et de execratione & mendacio annunciantur in consummatione: in ira consummationis, & non erunt.
- Et scient quia Deus dominabitur Jacob: & finem terre.
- Conuertentur ad vespem, & famem patientur ut canes: & circuibunt ciuitatem.
- Ipsi dispergentur ad manducandum: si vero non fuerint saturati, & murmurabunt.
- Ego autem cantabo fortitudinem tuam: & exultabo mane misericordiam tuam.
- Quia factus es susceptor meus, & refugium meum, in die tribulationum mearum.
- Adiutor meus tibi psallam, quia Deus susceptor meus es: Deus meus misericordia mea.

In finem,

- Pro his, qui immutabuntur, in tituli inscriptione ipsi David in doctrinam, * cum succendit Mesopotamiam Syria, & Sobal, & conuertit Isab, & petcauit Idumzeam in valle Salinarum duodecim milia.
- (2. Reg. 8. 1. & 10. 7. & 1. Par. 18. 1.) I L X.

- Deus repulisti nos, & destruxisti nos: iratus es, & miserus es nobis.
- Commouisti terram, & conturbasti eam: sana contritiones eius, quia commota est.
- Ostendisti populo tuo dura: potasti nos vino compunctionis.
- Dedisti metuentibus te significationem: ut fugiant a facie auctoris.
- Ut liberentur dilecti tui: * saluum fac dextera tua, & exaudi me.
- Deus locutus est in sancto suo: Ixabor, & partibor Sichimam: & conuallem tabernaculorum metibor.
- Meus est Galaad, & meus est Manasses: & Ephraim fortitudo capitis mei.
- Juda rex meus: * Moab olla spei meae.
- In Idumzeam extendam calceamentum meum: mihi alienigenae subditi sunt.
- Quis deducet me in ciuitatem munitam?
- Quis deducet me vsque in Idumzeam?
- Nonne tu Deus, qui repulisti nos: & non egredieris Deus in virtutibus nostris?
- Da nobis auxilium de tribulatione: quia vana salus hominis.
- In Deo faciemus virtutem: & ipse ad nihilum deducet tribulantes nos.

In finem,

In hymnis David. I L X.

- Exaudi Deus deprecationem meam: intende orationi meae.
- A finibus terre ad te clamavi: dum anxietur cor meum, in petra exaltasti me.
- Deduxisti me, * quia factus es spes mea:

tutis fortitudinis a facie inimici.

- Inhabitabo in tabernaculo tuo in secula: protegat in velamento alarum tuarum.
- Quoniam tu Deus meus exaudisti orationem meam: dedisti hereditatem timentibus nomen tuum.
- Dies super dies regis adicies: annos eius vsque in diem generationis & generationis.
- Permanet in aeternum in conspectu Dei: misericordiam & veritatem eius quis requirit?
- Sic psallam dicam nomini tuo in seculum seculi: ut reddam vota mea de die in diem.

In finem,

Pro Idithun, Psalmus David. I L I.

- Nonne Deo subiecta erit anima mea?
- Ab ipso enim salutare meum.
- Na & ipse Deus meus, & salutaris meus: susceptor meus, non mouebo amplius.
- Quousque irruitis in hominem? interfectis vniuersi vnitamquam parietis inclinato, & maceria depolice?
- Verumtamen petrum meum cogitauerunt repellere, cuncti in finitore suo benedicebant & corde suo maledicebant.
- Verumtamen Deo subiecto esto anima mea: quoniam ab ipso patientia mea.
- Quia ipse Deus meus, & saluator meus: adiutor meus non emigrabo.
- In Deo salutare meum, & gloria mea: Deus auxilij mei, & spes mea in Deo est.
- Sperate in eo omnis congregatio populi, effundite coram illo corda vestra: Eurus adiutor noster in aeternum.
- Verumtamen vani filij hominum: mendaces filij hominum in sterilibus: ut decipiat ipsi de vanitate in idipsum.
- Nolite sperare in iniquitate, & rapinas nolite concupiscere: diuini si assiluant, nolite cor apponere.
- Semel locutus est Deus, duo haec audiui, quia potestas Dei est, & tibi domine misericordia: quia tu reddes vnicuique iuxta opera sua.

Psalmus David,

Cum esset in deserto Idumzeae. (1. Reg. 22. 5.) I L I I.

- Deus Deus meus ad te de luce vigilo.
- Sitit in te anima mea, quam multipliciter tibi cito mea.
- In terra deserta, & inuisa, & inopiosa: sic in sancto apparui tibi, ut viderem virtutem tuam, & gloriam tuam.

* Quoniam

I Mat. 16.
d. 27.
Rom. 2. b.
6.
1. Cor. 3.
b. 8.
Gal. 6. b. 5

- 4 * Quoniam melior est misericordia tua super vitas: labia mea laudabunt te.
 5 * Sic benedicam te in vita mea: & in nomine tuo laudabo manus meas.
 6 * Sicut adipe & pinguedine repleatur anima mea: & labij exultationis laudabit os meum.
 7 * Si memor fui tuæ super statum meum, in matutinis meditabor in te: quia fuit adiuutor meus.
 8 Et in velamento alarum tuarum exultabo.
 9 * adhæsit anima mea post te: me suscepit dextera tua.
 10 * Ipsi vero in vanum quaesierunt animam meam, intulerunt in inferiora aëstis: tradentur in manus gladij partes vulpium erunt.
 11 * Rex vero lætabitur in Deo: laudabuntur omnes qui iurant in eo: quia oblitus est os loquentium iniqua.

In finem.

1 Psālmus David. L X I I I.

- 2 **E**xaudi Deus orationem meam cum deprecor: a timore inimici eripe animam meam.
 3 * Protexisti me a conuentu malignantium a multitudine operantium iniquitatem:
 4 * Quia exaceruētur gladium, linguas suas: intenderunt arcum rem amaram, * ut sagittent in oculis immaculatum.
 6 * Subito sagittabant eum, & non timebūt signauerunt tibi sermonem nequam.
 7 Narrauerunt ut abconderent laqueos: dixerunt: Quis videbit eos?
 8 * Scrutati sunt iniquitates: defecerunt scrutantes scrutatio.
 9 Accedet homo ad cor altum: * & exaltabitur Deus.
 10 Sagittæ paruulorum factæ sunt plagæ eorum: * & infirmatæ sunt contra eos linguæ eorum.
 11 Conturbati sunt omnes qui videbant eos: * & timuit omnis homo.
 12 Et annunciauētur opera Dei: & facta eius intellexerunt.
 13 * Lætabitur iustus in Domino, & sperabit in eo, & laudabuntur omnes recti corde.

In finem, Psālmus David.

1 Canticum Hieremij, & Ezechielis populo transmigrationis, cum inciperent exire. L X I I I I.

- 2 **T**ecum decet hymnus Deus in Sion: & tibi reddetur votum in Ierusalem.
 3 * Exaudi orationem meam: ad te omnis caro uenit.
 4 * Verba iniquorum emulauerūt super nos.

& impietatibus nostris tu propitiaberis.

- 5 * Reatus, quem elegisti, & assumpisti: inhabitabit in atrijs tuis.
 6 Replebimur in bonis domus tua: sanctum est templum tuum, * mirabile in equitate.
 7 Exaudi nos Deus salutaris noster, spes omnium finium terræ, & in mari longe.
 8 * Preparans montes in virtute tua, accingens potentia: * qui conturbas profundum maris sonum * uulsum eius.
 9 Turbabitur gentes, * & timebunt qui habitant terminis: a signis tuis: exitus maturni & uespere delectabis.
 10 * Visitasti terram & inebriasti eam: multiplicasti locupletare eam.
 11 Flumen Dei repletum est aquis, parasti cibum illorum: quoniam ita est preparatio eius.
 12 * Riues eius inebria, multiplica genimina eius: in stillicidijs eius lætabitur germians.
 13 * Benedices coronæ anni benignitatis tuæ & campi tui replebuntur ueritate.
 14 * Pinguescent speciosa deserti: & exultatione colles accingentur.
 15 Induti sunt arietes ouium, & ualles abundabunt frumento: clamabunt, etenim hymnum dicent.

In finem.

1 Canticum Psālm: resurrectionis. L X V.

- 2 **I**ubilare Deo omnis terra. * psalmum dicite nomini eius: date gloriam laudi eius.
 3 * Dicite Deo quā terribilia sunt opera tua Domine: in multitudine uirtutis tuæ mentientur tibi inimici tui.
 4 Omnis terra adoret te, & psallat tibi: psalmum dicat nomini tuo.
 5 * Venite, & uidete opera Dei: terribilis in consilio super filios hominum.
 6 * Qui conuertit mare in aridam, in flumine pertransibunt pede: ibi lætabitur in ipso.
 7 * Qui dominatur in virtute sua: in æternis, oculi eius super gentes respiciunt: qui exspectant non exaltentur in semetipsis.
 8 * Benedicite gentes Deum nostrum: & audiam facite vocem laudis eius.
 9 * Qui posuit animam meam ad uitam: & non dedit in commotionem pedes meos.
 10 * Quoniam probasti nos Deus: igne nos examinasti, sicut examinatur argentum.
 11 * Induxisti nos in laqueum, posuisti tribulationes in dorso nostro: * imposuisti homines super capita nostra.
 12 Transiimus per ignem & aquam: & eduisti nos in refrigerium.

* Introi.

- 13 * Introibo in domum tuam in holocaustis:
 14 reddam tibi vota mea, * quæ distinxerunt la-
 bia mea.
 Et locutum est os meum, in tribulatione
 mea.
 15 * Holocausta medullata offeram tibi cum
 incenso arctum: offeram tibi boues cum
 hircis.
 16 * Venite, audite, & narrabo, omnes qui ti-
 deris Deum, quanta fecit animæ meæ.
 17 * Ad ipsum ore meo clamaui, & exaltavi
 sub lingua mea.
 18 * Iniquitatem si aspexi in corde meo, non
 exaudiet Dominus.
 19 * Propterea exaudivit Deus, & attendit vo-
 ci deprecationis meæ.
 20 * Benedictus Deus, qui non amovit ora-
 tionem meam, & misericordiam suam a
 me.

In finem,

- 1 In hymnis, Psalmus Cantici David.
 LXVI.

- 2 **D**eus misereatur nostri, & benedicat
 nobis: illuminet vultum suum super
 nos, & misereatur nostri.
 3 * Ut cognoscamus in terra viam tuam: in
 omnibus gentibus salutare tuum.
 4 * Consecrantur tibi populi Deus: consecran-
 tur tibi populi omnes.
 5 * Extentur & exultent gentes: quoniam
 iudicas populos in æquitate, & gentes in ter-
 ra dirigit.
 6 * Consecrantur tibi populi Deus: consecran-
 tur tibi populi omnes: * terra dedit fructum
 suum.
 8 Benedicat nos Deus, Deus noster, * benedi-
 cat nos Deus: & metuant eum omnes fines
 terræ.

In finem,

- 1 Psalmus Cantici ipsi David.
 LXVII.

- 2 **E**xurgat Deus, & dissipentur inimici
 eius, & fugiant qui oderunt eum, a fa-
 cie eius.
 3 * Sicut defecit fumus, deficiant: sicut fluit
 cera a facie ignis, sic pereant peccatores a fa-
 cie Dei.
 4 * Et iusti epulentur, & exultent in conspe-
 ctu Dei: & delectentur in lætitia.
 5 * Cantate Deo, psalmum, dicite nomini ei-
 us: iter facite ei, qui ascendit super occi-
 dum: Dominus nomen illi.
 Exultate in conspectu eius, turbabuntur a
 facie eius, * patria orphanorum, & iudicis vi-
 duum.
 7 Deus in loco sancto suo: * Deus qui inha-

bitare facit vultus moris in domo.

- * Quedam vultus in fortitudine, similiter
 eos, qui exasperant, qui habitant in sepul-
 chris.
 8 * Deus cum egredieris in conspectu popu-
 lorum, cum pertransires in deserto:
 9 * Terra mota est, etenim celi distillaverunt
 a facie Dei Sina, a facie Dei Israel.
 10 * Pluviam voluntariam sepegabis Deus
 hereditati tuæ: & infirmata est, tu vero per-
 fecisti eam.
 11 * Animalia tua habitabunt in ea: parasti
 in dulcedine tua pauperi, Deus.
 12 * Dominus dabit verbum evangelizantibus
 virtute multa.
 13 * Rex virtutum dilecti dilecti: & speciei do-
 mus diuine spolia.
 14 * Si dormitis inter medios: ceteros, pennæ
 columbæ dearguerunt, & posteriora dorsus eius
 in pallore auri.
 15 * Dum discernit caelestis reges super eam
 nive dealbabitur in Selson: * mons Dei,
 mons pinguis.
 17 Mons coagulatus, mons pinguis: * ut quid
 suspicamus montes coagulatos?
 Mons, in quo beneplacitum est Deo habi-
 tare in eo: etenim Dominus habitabit in fi-
 nem.
 18 * Currus Dei decem millibus multiplex,
 milia lætantium: Dominus in eis in Sina in
 sancto.
 19 * Ascendisti in altum, cepisti captiuitatem:
 C accepisti dona in hominibus:
 Etenim non credentes, inhabitaret Domi-
 num Deum.
 20 * Benedictus Dominus die quotidie: pro-
 sperum iter faciet nobis Deus salutatum
 nostrorum.
 21 * Deus noster, Deus saluus faciendi: & Do-
 mini Domini exitus mortis.
 22 * Verumtamen Deus confringet capita ini-
 micorum suorum: vericem capilli peram-
 bulatum in delictis suis.
 23 * Dixit Dominus: Ex Bafan conuertam
 conuertam in profundum maris.
 24 * Ut intingat pes tuus in sanguine: lin-
 gua cantum eorum ex inimicis, ab ipso.
 25 * Videant ingressus tuos Deus, ingressus
 Dei mei regi mei qui est in sancto.
 26 * Præuenerunt principes coniuncti psallen-
 tibus, in medio iuencularum tympanistia-
 rum.
 27 * In ecclesijs benedicite Deo Domino, de
 fontibus Israel.
 28 * Ibi Benjamin adolescentulus, in mentis
 D excessu.
 Principes Iuda, duces eorum: principes Za-
 bulon, principes Nephthali.
 29 * Manda Deus virtuti tuæ: confirma hoc
 Deus, quod operatus es in nobis.
 30 * A templo tuo in Ierusalem, tibi offerent

- reges munera.
- 1 * Increpa feras arundinis, congregatio taurorum in vaccis populorum: vt excludant eos, qui probati sunt argento.
- 2 Dissipa gentes, quæ bella volunt: * venient legati ex Aegypto: Aethiopia præueniet manuseius Deo.
- 3 * Regna terræ, cantate Deo: psallite domino, psallite Deo, * qui ascendit super caelum cæli, ad Orientem.
- 4 Ecce dabit voci suæ vocem virtutis, * date gloriam Deo super Israel, magnificentia eius, & virtus eius in nubibus.
- 5 * Mirabilis Deus in sanctis suis, Deus Israel ipse dabit virtutem, & fortitudinem plebi suæ, benedictus Deus.

In finem,

Pro ijs, qui commutabuntur, David.

L X V I I I.

- 2 **S** Aluum me fac Deus: quoniam intrauerunt aquæ vsque ad animam meam.
- 3 Infixus sum in limo profundis: & non est subsidium mihi.
- 4 Veni in altitudinem maris: & tempestas demersit me.
- 5 Laboravi clamans, rauce factæ sunt fauces meæ: defecerunt oculi mei, dum spero in Deum meum.
- 6 * Multiplicati sunt super capillos capitis mei, qui oderunt me gratis.
- 7 Confortati sunt qui persecuti sunt me inimici mei iniuste: quæ non rapui, tunc exoluebam.
- 8 * Deus tu scis insipientiam meam: & delicta mea a te non sunt abscondita.
- 9 * Non erubescant in me qui expectant te domine, domine virtutum.
- 10 Non confundantur super me qui querunt te, Deus Israel.
- 11 * Quoniam propter te sustinui opprobrium: operuit confusio faciem meam.
- 12 * Extraneus factus sum fratribus meis, & peregrinus filiis matris meæ.
- 13 * Quoniam zelus domus tuæ comedit me: & opprobria exprobrantium tibi, ceciderunt super me.
- 14 * Et operui in ieiunio animam meam: & factum est in opprobrium mihi.
- 15 * Et posui vestimentum meum cilicium: & factus sum illis in parabolam.
- 16 * Adversum me loquebantur qui sedebant in porta: & in me psallebant qui bibebant vinum.
- 17 * Ego vero orationem meam ad te Domine: tempus beneplaciti Deus.
- 18 In multitudine misericordiarum tuarum exaudi me, in veritate salutis tuæ:
- 19 * Eripe me de luto, vt non insigat: libera

me ab ijs, qui oderunt me, & de profundis aquarum.

16 * Non me demergat tempestas aquæ, neque absorbeat me profundum: neque urgeat super me puteus os suum.

17 * Exaudi me Domine, quoniam benigna est misericordia tua: secundum multitudinem miserationum tuarum respice in me.

18 * Et ne auertas faciem tuam a puero tuo: quoniam tribulor, velociter exaudi me.

19 * Intende animæ meæ, & libera eam: propter inimicos meos eripe me.

20 * Tu scis improprium meum, & confusio nem meam, & reuerentiam meam.

21 * In conspectu tuo sunt omnes qui tribulant me, improprium expectauit cor meum, & miseriam.

Et sustinui qui simul contristaretur, & non fuit: & qui consolaretur, & non inueni.

22 * Et dederunt in escam meam fel: & in siti mea potauerunt me aceto.

23 * Fiat mena eorum coram ipsis in laqueum, & in retributionem, & in scandalum.

24 * Obscurentur oculi eorum ne videant: & dorsum eorum semper incurua.

25 * Effunde super eos iram tuam: & furores tuos comprehendat eos.

26 * Fiat habitatio eorum deserta: & in tabernaculis eorum non sit qui inhabitet.

27 * Quoniam quem tu percussisti, persecuti sunt: & super dolorem vulnere meorum addiderunt.

28 * Appone iniquitatem super iniquitatem eorum: & non inere in iusticiam tuam.

29 * Deleantur de Libro viuentium: & cum iustis non scribantur.

30 * Ego sum pauper, & dolens: salus tua Deus suscepit me.

31 Laudabo nomen Dei cum cantico: & magnificabo eum in laude.

32 * Et placebit Deo super vitulum nouellum: cornu producentem & ungulas.

33 * Videant pauperes, & lætentur: quærit Deum, & viuet anima vestra:

34 * Quoniam exaudivit pauperes Dominus: & victos suos non desepit.

35 * Laudent illum cæli & terra, mare, & omnia reptilia in eis.

36 * Quoniam Deus saluam faciet Sion: & ædificabuntur ciuitates Iuda.

Et inhabitabunt ibi, & hereditate acquirant eam.

37 * Et semen seruatorum eius possidebit eam, & qui diligunt nomen eius, habitabunt in ea.

In finem, Psalmus David,

1 In rememorationem, quod saluum fecerit eum dominus. L X I X.

2 **D** Deus in adiutorium meum intende: domine ad adiuuandum me festina.

* Con-

I Mat. 17. f. 48.

I A. 2. 1. d. 20.

- 3 Confundantur, & reuerentur, qui quæ-
runt animam meam:
4 * Auertantur retrorsum, & erubescant, qui
volunt mihi mala:
Auertantur statim erubescientes, qui dicunt
mihi: Euge, euge.
5 * Exultent & lætentur in te omnes qui quæ-
runt te, & dicant semper: Magnificetur do-
minus: qui diligit salutare tuum.
6 * Ego vero egenus, & pauper sum: Deus
adiuva me.
Adiutor meus, & liberator meus es tu, do-
mine ne moreris.

Psalmus David,

Filiorum Ionathab, & priorum ca-
ptiuorum. LXX.

A In te domine speravi, non confundar in
æternum: in iustitia tua libera me, &
eripe me.

Inclina ad me aurem tuam, & salua me.

* Esto mihi in Deum protectorem, & in lo-
cum munitum: ut saluum me facias,

Quoniam firmamentum meum, & refu-
gium meus es tu.

* Deus meus eripe me de manu peccato-
ris, & de manu contra legem agentis, & ini-
qui.

* Quoniam tu es patientia mea domine:
domine spes mea a iuventute mea.

* In te confirmatus sum ex vero: de ven-
tre matris meæ tu es protector meus:

In te cantatio mea semper: tanquam pro-
digium factus sum multis: & tu adiutor for-
tis.

* Repleatur os meum laude, ut cantem glo-
riam tuam: tota die magnitudinem tuam.

* Ne proicias me in tempore senectutis:
cum defecerit virtus mea, ne derelinquas
me.

* Quia dixerunt inimici mei mihi: & qui cu-
stodiebant animam meam, consilium fece-
runt in unum.

* Dicentes: Deus dereliquit eum, persequi-
mini, & comprehendite eum: quia non est
qui eripiat.

* Deus ne elongeris a me: Deus meus in
auxilium meum respice.

* Confundantur, & deficiant detrahentes
animæ meæ: operiantur confusione, & pudo-
re qui querunt mala mihi.

* Ego autem semper sperabo: & adiciam
super omnem laudem tuam.

* Os meum annuntiabit iustitiam tuam:
tota die salutare tuum.

* Quoniam non cognoui litteraturam, * in-
troibo in potentias domini: Domine memo-
rabor iustitiarum tuarum solius.

* Deus docuisti me a iuventute mea: &
vsque nunc pronuntiabo mirabilia tua.

* Et vsque in senectutem & senium: Deus non
derelinquas me.

Donec annunciem brachium tuum gene-
rationi omni, quæ ventura est:

* Potentiam tuam, & iustitiam tuam Deus
vsque in altissima, quæ fecisti magnalia
Deus quis simili tibi?

* Quantas offendidisti mihi tribulationes
multas, & mala: & conuersus uiuificasti me:
& de abyssis terræ iterum reduxisti me:

* Multiplicasti magnificentiam tuam:
conuersus consolatus es me.

* Nam & ego confitebor tibi in vasis psal-
mi veritatem tuam: Deus psallam tibi in ci-
thara, sanctus Israel.

* Exultabunt labia mea cum cantauero ti-
bi: & anima mea, quam redemisti.

* Sed, & lingua mea tota die meditabitur
iustitiam tuam: cum confusi & reueriti fue-
rint qui querunt mala mihi.

Psalmus,

In Salomonem. LXXI.

Deus iudicium tuum regi da: & iustitiam
tuam filio regis:

Iudicare populum tuum in iustitia, & pa-
peres tuos in iudicio.

* Suscipiant montes pacem populo: & col-
les iustitiam.

* Iudicabit pauperes populi, & saluos fa-
ciet filios pauperum: & humiliabit calum-
niantorem.

* Et permanebit cum Sole, & ante Lunam,
in generatione, & generationem.

* Descendet sicut pluuia in vellus: & sicut
stillicia stillantia super terram.

* Orietur in diebus eius iustitia, & abun-
dantia pacis: donec auferatur luna.

* Et dominabitur a mari vsque ad mare:
a flumine vsque ad terminos orbis terra-
rum.

* Coram illo procident Aethiopes: & ini-
mici eius terram liigent.

* Reges Tharsis, & insulæ munera offe-
rent: reges Arabum, & Saba dona addu-
cent.

* Et adorabunt eum omnes reges terræ:
omnes gentes seruient ei:

* Quia liberabit pauperem a potente: &
pauperem, cui non erat adiutor.

* Parcet pauperi & inopi: & animas paupe-
rum saluas faciet.

* Ex vitiis, & iniquitate redimet animas
eorum: & honorabile nomen eorum coram
illo.

* Et vineæ, & dabitur ei de auro Arabiæ, &
adorabunt de ipso semper: tota die benedi-
cent ei.

* Et erit firmamentum in terra in summis
montium, superextolletur super Libanum.

fructus

fructus eius: & flore bunt de ciuitate sicut ros-
num terræ.

7 * Sic nomen eius benedictum in sæcula:
ante solem permanet nomen eius.

Et benedicentur in ipso omnes tribus ter-
ræ: omnes gentes magnificabunt eum.

8 * Penelictus Dominus Deus Israel, qui fa-
cit mirabilia solus.

9 * Et benedictum nomen maiestatis eius in
æternum: & replebitur maiestate eius omnis
terra fiat.

10 * Defecerunt laudes David filij Iesse.

1 Pfalmus Asaph. LXXII.

A Q Vam bonus Israel Deus his, qui recto
sunt corde.

2 * Nec autem pene moti sunt pedes: pene ef-
fusi sunt gressus mei.

3 * Quia zelauit super iniquos, pacem pecca-
torum videns.

4 * Quia non est respectus morti eorum: &
firmamentum in plaga eorum.

5 * In labore hominum non sunt, & cum ho-
minibus non flagellabuntur:

6 * Ideo tenuit eos superbia, operi sunt ini-
quitate & impietate sua.

7 * Prodiit quasi ex adipe iniquitas eorum:
transierunt in affectum cordis.

8 * Cogitauerunt, & locuti sunt nequitiam:
iniquitatem in extello locuti sunt.

9 * Posuerunt in celum os suum: & lingua
eorum transiit in terra.

10 * Ideo conuertetur populus meus hic: &
dies pleni inuenientur in eis.

11 * Et dixerunt: Quomodo scit Deus, & si
est scientia in excelsis?

12 * Ecce ipsi peccatores, & abundantes in se-
culo, obtulerunt diuitias.

13 * Et dixi: Ergo sine causa iustificauit cor
meum, & laui inter innocentes manus meas:

14 * Et fui flagellatus tota die, & castigatio
mea in martiris.

15 * Si dicebam: Narrabo sic: ecce nationem
C filiorum tuorum reprobauit.

16 * Existimabam: cognoscerem hoc, labor
est ante me:

17 * Donec intrem in Sanctuarium Dei: & in-
telligam in nouissimis eorum.

18 * Verumtamen propter dolos posuisti eis:
deiecisti eos dum allelaurentur.

19 * Quomodo facti sunt in desolationem, su-
bito defecerunt: perierunt propter iniquita-
tem suam.

20 * Velut somnium surgentium Domine, in
ciuitate tua imaginem ipsorum ad nihilum
redigisti.

21 * Quia inflammatus est cor meum, & re-
nes mei commutati sunt: & ego ad nihi-
lum redactus sum, & nesciui.

22 * Vt iumentum factus sum apud te: & ego

semper tecum.

24 * Tenuisti manum dexteram meam: & in
D voluntate tua deduxisti me, & cum gloria
suscepisti me.

25 * Quid enim mihi est in celo? & a te quid
volui super terram?

26 * Defectit caro mea, & cor meum: Deus
cordis mei, & pars mea Deus in æternum.

27 * Quia ecce qui elongant se a te, peribunt:
perdidisti omnes, qui fornicantur ab te.

28 * Mihi autem adhaerere Deo bonum est:
ponere in domino Deo spem meam:

Vt annunciem omnes predicationes tuas,
in portis filie Sion.

1 Intellectus Asaph. LXXII.

A V T quid Deus reposuisti in finem: iratus
est furor tuus super oues pastus tue?

2 * Memor esto congregationis tue, quam
possedisti ab initio.

Redemisti virgam hereditatis tue: mons
Sion, in quo habitasti in eo.

3 * Lena manus tuas in superbias eorum in
finem: quanta malignatus est inimicus in
sancto.

4 * Et gloriati sunt qui oderunt te: in medio
solemnitatis tue.

5 Posuerunt signa sua, signa: & non cogno-
uerunt sicut in exitu super summum.

6 Quasi in filia lignorum securibus: excide-
runt iamas eius in idipsum: in securi, & astra
deiecerunt eam.

7 * Incenderunt igni Sanctuarium tuum:
in terra poluerunt tabernaculum nominis
tui.

8 * Dixerunt in corde suo cognatio eorum si-
mul: quiescere faciamus omnes dies festos
Dei a terra.

9 * Signa nostra non vidimus, iam non est
propheta: & nos non cognoscat amplius.

10 * Vtique Deus improperebit inimicus:
irascere aduersarius nomen tuum in finem?

11 * Vt quid auertis manum tuam: & dexte-
ram tuam, de medio sinu tuo in finem?

12 * Deus autem rex noster ante secula: ope-
ratus est salutem in medio terræ.

13 * Tu confirmasti in virtute tua mare: con-
tribulasti capita draconum in aquis.

14 * Tu confregisti capita draconis: dedisti eis
escam populus Aethiopum.

15 * Tu dirupisti fontes, & torrentes: tu ca-
sti flumines Echan.

16 * Tuus est dies, & tua est nox: tu fabricatus
es auroram, & solem.

17 * Tu fecisti omnes terminos terræ: æstatem,
& ver tu plasmasti ea.

18 * Memoro esto huius, inimicus impropere-
uit domino: & populus insipiens incitauit no-
men tuum.

19 * Ne tradas bestiis animas confiteres ri-

14. Reg.
25. c. 9.

1 Luc. 1
70.

D bi, & animas pauperum tuorum ne obliuiscaris in finem.

10 * Respice in testamentum tuum: quia repleti sunt, qui obicurali sunt terræ domibus iniquitatum.

11 * Ne auertatur humilis factus confusus: pauper & inops laudabunt nomen tuum.

12 * Exurge Deus, iudica causam: memor esto improprietatum tuorum, eorumque ab insipiente sunt tota die.

13 * Ne obliuiscaris voces inimicorum tuorum: superbia eorum, qui te oderunt, ascendit semper.

In finem, Ne corrumpas.

Psalmus Canticum Asaph.

L X X I I I I.

1 **C**onfitebimur tibi Deus: confitebimur, & inuocabimus nomen tuum.

2 Narrabimus mirabilia tua: cum accepero tempus, ego iustitias tuas laudabo.

3 * Liquefacta est terra, & omnes qui habitant in ea: ego confirmaui c. himnas eius.

4 * Dixi iniquis: Nolite inique agere: & delinquentibus: Nolite exaltare cornu.

5 * Nolite exaltare in alium cornu vestrum: nolite loqui aduersus Deum iniquitatem.

6 * Quia neque ab Oriente, neque ab Occidente, neque a desertis montibus: quoniam Deus iudex est.

7 Hunc humiliat, & hunc exultat: * quia calix in manu Domini vini meri plenus misto.

8 Et inclinauit ex hoc in hoc: verum ramentum eius non est exinanita: bibent omnes peccatores terræ.

9 * Ego autem annuntiabo in saeculum: cantabo Deo Jacob.

10 * Et omnia cornua peccatorum confringam: & exaltabuntur cornua iusti.

In finem, in Laudibus,

Psalmus Asaph,

Canticum ad Assyrios. L X X V.

1 **N**otus in Iudæa Deus in Israel magnus nomen eius.

2 * Et factus est in pace locus eius: & habitatio eius in Sion.

3 * Ibi confregit potentias arcuum, scutum, gladium, & bellum.

4 * Illuminans ru. mirabiliter a montibus æternis. * turbati sunt omnes insipientes corde.

5 Dormierunt somnum suum: & nihil inuenerunt omnes viri diuitiarum in manibus suis.

6 * Ab increpatione tua Deus Jacob dormitauerunt qui ascenderunt equos.

7 * Tu terribiliter es, & quis resistet tibi? ex-

tunc ira tua.

9 * De celo addidisti iudicium: terra tremuit & quicquid.

10 * Cum exurgeret in iudicium Deus, ut saluus faceret omnes mansuetos terræ.

11 * Quoniam cogitatio hominis confitebitur tibi: & reliquæ cogitationis diem festum agent tibi.

12 * Vouete, & reddite domino Deo vestro: omnes qui in circuitu eius offertis munera.

13 Terribili * & ei qui aufert spiritum principum, terribili apud reges terræ.

In finem, pro Idithun,

Psalmus Asaph. L X X V I.

1 **V**oce mea ad Dominum clamaui: voce mea ad Deum, & intendit mihi.

2 * In die tribulationis meæ Deum exquisiui, manibus meis nocte contra eum: & non sum deceptus.

3 Renui: consolari anima mea, * memor fui Dei, & delectatus sum, & exercitatus sum: & defecit spiritus meus.

4 * Anticipauerunt vigilias oculi mei: turbatus sum, & non sum locutus.

5 * Cogitavi dies antiquos: & annos æternos in mente habui.

6 * Et meditatus sum nocte cum corde meo, & exercitabor, & scopebam spiritum meum.

7 * Numquid in æternum proijciet Deus: aut non apponet ut complacitor sit adhuc?

8 * Aut in finem misericordiam suam abscondet, a generatione in generationem?

9 * Aut obliuiscetur miseriere Deus? aut continebit in ira sua misericordias suas?

10 * Et dixi nunc cœpi: hæc mutatio dextera Excelsæ.

11 * Memor fui operum domini: quia memor es ab initio mirabilium tuorum.

12 * Et meditabor in omnibus operibus tuis: & in adiuuentionibus tuis exercebor.

13 * Deus in sctio via tua: quis Deus magnus sicut Deus noster? tu es Deus qui facis mirabilia.

14 Notam fecisti in populis virtutem tuam: redemisti in brachio tuo populum tuum filios Jacob, & Ioseph.

15 * Viderunt te aquæ Deus, viderunt te aquæ: & rimuerunt, & turbatae sunt abyssi.

16 * Multitudo sonitus aquarum: vocem deriderunt nubes.

17 Et enini sagittæ tuæ transiunt: * vex tonitruum tuum in rota.

18 Illuxerunt conuulsiones tuæ orbi terræ: commota est & contremuit terra.

19 * In mari via tua, & semitæ tuæ in aquis multis: & vestigia tua non cognoscuntur.

20 * Deluxisti sicut oues populum tuum, in manu Moysi, & Aaron.

Intellectus Aſaph. LXXVII.

- A** Attendite popule meus legem meam :
incline aurem veſtram in verba oris
mei.
- 1** * Aperiam in parabolis os meum : loquar
propositiones ab initio.
- 2** * Quanta audivimus & cognovimus ea : &
patres noſtri narrauerunt nobis.
- 3** * Non ſunt occultata a filiis eorum, in ge-
neratione altera.
- 4** Narrantes laudes Domini, & viſtutes eius,
& mirabilia eius quæ fecit.
- 5** * Et iuſcitavit teſtimonium in Iacob : & le-
gem poſuit in Iſrael.
- 6** Quanta mandavit patribus noſtris nota fa-
cere ea filiis ſuis : * vt cognoscat generatio
altera.
- 7** Filij qui naſcentur, & exurgent, & narra-
bunt filiis ſuis.
- 8** * Vt ponant in Deo ſpem ſuam, & non obli-
uiſcantur operum Dei : & mandata eius ex-
quirant.
- 9** * Ne ſiant ſicut patres eorum : generatio
praua & exasperans.
- 10** Generatio, quæ non direxit cor ſuum : &
non eſt creditus cum Deo ſpiritus eius.
- 11** * Filij Ephraim intendentes & mittentes ar-
cum : conuerſi ſunt in die belli.
- 12** * Non cuſtodierunt teſtamentum Dei : &
in lege eius noſtuerunt ambulare.
- 13** * Et obſtiterunt benefactorum eius, & mira-
bilitum eius quæ oſtendit eis.
- 14** * Coram patribus eorum fecit mirabilia in
terra Aegypti, in campo Taneos.
- 15** * Intercepit mare, & perduxit eos : & ſta-
tuit aquas quali in viſe.
- 16** * Et deduxit eos in nube diei : & tota nocte
in illuminatione ignis.
- 17** * Intercepit petram in eremo : & adju-
bit eos velut in abyſſo multa.
- 18** * Et eduxit aquam de petra : & deduxit
tanquam flumina aquas.
- 19** * Et appoſuerunt adhuc peccare eis in iram
excitauerunt Excellum in inaquoſo.
- 20** * Et tentauerunt Deum in cordibus ſuis :
vt peterent eſcas animabus ſuis.
- 21** * Et male locuti ſunt de Deo : dixerunt :
Numquid poterit Deus parere menſanti in
deſerto ?
- 22** * Quoniam pereſſit petram, & fluxerunt
aquæ, & torrentes inundauerunt.
- 23** Numquid & panem poterit dare, aut para-
re menſam populo ſuo ?
- 24** * Ideo audivit Dominus, & diſtulit : & i-
gnis accenſus eſt in Iacob, & ira aſcendit in
Iſrael.
- 25** * Quia non crediderunt in Deo, nec ſpera-
verunt in ſalutari eius :
- 26** * Et mandavit rubris deſuper, & ſanuas
cali aperuit.

- 27** * Et pluuit illis manna ad manducandum,
& panem cali dedit eis.
- 28** * Panem angelorum manſucavit homo :
cibaria miſit eis in abundantia.
- 29** * Tranſtulit Austrum de celo : & induxit
in virtute ſua Africum.
- 30** * Et pluuit ſuper eos ſicut pulverem carnes :
& ſicut arenam maris volatilia pennata.
- 31** * Et occiderunt in medio caſtrorum eorum
circa tabernacula eorum.
- 32** * Et manducaverunt & ſaturati ſunt nimis
D & deſiderium eorum attulit eis : * non ſunt
fraudati a deſiderio ſuo.
- 33** * Adhuc eſce eorum erant in ore iſpſorum,
& ira Dei aſcendit ſuper eos.
- 34** Et occidit pingues eorum, & electos Iſrael
impediuit.
- 35** * In omnibus hiſ peccaverunt, adhuc : &
non crediderunt in mirabilibus eius.
- 36** * Et deſecerunt in vanitate dierum eorum : &
anni eorum cum ſtimatione.
- 37** * Cum occideret eos, quærebant eum : & re-
uertebantur, & diſculco veniebant ad eum.
- 38** * Et rememorati ſunt quia Deus adiutor
eſt eorum : & Deus excelsus redemptor eo-
rum eſt.
- 39** * Et dilexerunt eum in ore ſuo, & lingua
ſua mentiti ſunt ei :
- 40** * Et autem eorum non erat rectum cum
eo : & fideles habiti ſunt in teſtamento
eius.
- 41** * Ipſe autem eſt miſericors, & propitiuſ ſet
peccatis eorum : & non diſperdet eos.
- 42** Et abſcondit iram ſuam : & non
accendit omnem iram ſuam :
- 43** * Et recordatus eſt quia caro ſunt ſpiritus
vadens, & non rediens.
- 44** * Quoties exacerbauerunt eum in deſerto,
in iram concitauerunt eum in inaquoſo ?
- 45** * Et conuerſi ſubito, & tentaverunt Deum :
& ſanctum Iſrael exacerbauerunt.
- 46** * Non ſunt recordati manus eius, die qua
redemit eos de manu tribulantis,
- 47** * Sicut poſuit in Aegypto ſigna ſua, & pro-
digia ſua in campo Tineos.
- 48** * Et conuertit in ſanguinem flumina eo-
rum, & in arbes eorum, ne liberent.
- 49** * Miſit in eos canomyiam, & comedit
eos : & ranas, & diſperdidit eos.
- 50** * Et dedit ſtrigini fructus eorum : & la-
bore eorum locuſti.
- 51** * Et occidit in grandine vineas eorum, &
morus eorum in prima.
- 52** * Et tradidit grandini iumenta eorum : &
poſſeſſionem eorum igni.
- 53** * Miſit in eos iram indignationis ſuæ : indi-
gnationem, & iram, & tribulationem : mi-
ſiſſiones per angelos malos.
- 54** * Viam fecit ſemite iræ ſuæ, non peperit a
E morte animabus eorum : & iumenta eorum
in morte conſuſit.

- Exo. 11. d. 19 * Et percussit omne primogenitum in terra Aegypti: primitias omnis laboris eorum in tabernaculis Cham.
- 52 * Et abstulit sicut oves populum suum: & perduxit eos tamquam gregem in deserto.
- Exo. 14. c. 27 * Et deduxit eos in ipso: & non timuerunt & inimicos eorum operuit mare.
- 54 * Et induxit eos in montem sanctificationis suae, montem, quem acquisiuit dextera eius.
- Ios. 13. b. 8 * Et cecidit facie eorum Gentes: & forte dixit eis terram in siniculo distributionis.
- 55 * Et habitare fecit in tabernaculis eorum tribus Israel.
- 56 * Et tentauerunt: & exacerbauesunt Deum excelsum: & testimonia eius non custodierunt.
- 57 * Et auerterunt se, & non seruauerunt pactum: quemadmodum patres eorum, conuersi sunt in arcum prauum.
- 58 * In iram concitauerunt eum in collibus suis: & in sculptis suis ad emulationem eum prouocauerunt.
- 59 * Audiuit Deus, & spreuit: & ad nihilum redegit ualde Israel.
- 60 * Et repulit tabernaculum Siso, tabernaculum suum, ubi habitauit in hominibus.
- 61 * Et tradidit in captiuitatem virtutem eorum: & pulchritudinem eorum in manus inimici.
- 62 * Et conclusit in gladio populum suum: & hereditatem suam spreuit.
- 63 * Iuvenes eorum comedit ignis: & virgine eorum non sunt lamentatae.
- 64 * Sacerdotes eorum in gladio occiderunt: & viduae eorum non plorabantur.
- 65 * Et excitatus est tamquam dormiens dominus, tanquam potens crapulatus a vino.
- 66 * Et percussit inimicos suos in posterio: opprobrium sempiternum dedit illis.
- 67 * Et repulit tabernaculum Ioseph: & tribum Ephraim non elegit.
- 68 * Sed elegit tribum Iuda, montem Sion quem dilexit.
- 69 * Et edificauit sicut visornium sanctificum suum in terra, quam fundauit in secula.
- 70 * Et elegit Dauid seruum suum, & sustulit eum de gregibus ouium: de post foras acceperit eum.
- 71 * Pascere Iacob seruum suum, & Israel hereditatem suam.
- 72 * Et pauit eos in innocentia cordis sui: & in intellectibus manuum suarum deduxit eos.

Psalmus Asaph. LXXVIII.

A Deus venerunt Gentes in hereditatem tuam, polluerunt templum sanctum tuum: posuerunt Ierusalem in pomorum custodiam.

- 2 * Posuerunt morticina, sermone tuum tuum: & volauit uolatus: & carnes sanctorum tuorum bellis terrae.
- 3 * Et effuderunt sanguinem eorum tamquam aquam in circuitu Ierusalem: & non erat qui sepeliret.
- 4 * Haui sumus opprobrium vicinis nostris subannatio & illud hiis, qui in circuitu nostro sunt.
- 5 * Visque domine irasceris in finem: accendetur velut ignis zelus tuus?
- 6 * Effunde iram tuam in Gentes, quae te non nouerunt: & in regna, quae te metuum non inuenerunt.
- 7 * Quia comederunt Iacob: & locum eius desolauerunt.
- 8 * Ne memineris iniquitatum nostrarum: antiquarum, cito anticipent nos misericordiae tuae: quia pauperes sumus nimis.
- 9 * Adiuua nos Deus saluator noster: & propter gloriam nominis tui domine Iherusalem: & precipitis elio peccatis nostris, propter nomen tuum.
- 10 * Ne forte dicant in Gensibus: ubi est Deus eorum? & irasceat in nationibus eorum oculis nostris.
- 11 * Visus est: introeat in conspectu tuo gemitus eorum: & pedicet eum.
- 12 * Secundum magnitudinem brachij tui, posside filios mortificatorum.
- 13 * Et redde vicinis nostris septuplum in sinu eorum: improprium ipsorum, quod exprobrauerunt tibi domine.
- 14 * Nos autem populus tuus: & oues pascuae tuae, constebimur tibi in saeculum.
- 15 * In generationem, & generationem annuntiabimus laudem tuam.

In finem.

Pro iis, qui commutabuntur, testimonium Asaph, Psalmus.

LXXIX.

- Q**ui regis Israel tendit: qui deduxit uoluit quem Ioseph.
- Qui sedes super cherubim, manifestare coram Ephraim, Benjamin, & Manasse.
- Excita potentiam tuam, & veni, ut saluos facias nos.
- 4 * Deus conuertere non: & ostende faciem tuam, & salui erimus.
- 5 * Domine Deus virtutum, quousque irasceris super orationem serui tui?
- 6 * Cibabis nos pane lacrymarum: & ponis dolos nobis in lacrymis in mensura?
- 7 * Posuisti eos in contrarium: & uicinis nostris: & inimici nostri subannauerunt nos.

8. * Deus virtutum conuerte nos: & ostende faciem tuam: & salui erimus.
9. * Vineam te Aegypto transtulisti: eiecisti Gentes, & plantasti eam.
10. * Dux terris fuisti in conspectu eius: plantasti radices eius, & impleuit terram.
11. * Operuit montes umbra eius: & arbutus eius cedros Dei.
12. * Extensit palmites suos vsque ad mare: & vsque ad flumen propagines eius.
13. * Ut quid destruxisti maceriam eius: & vindemiant eam omnes, qui pratergrediuntur viam?
14. * Exterminauit eam aper de silua: & singularis ferus depassus est eam.
15. * Deus virtutum conuerte: respice de caelo, & vide, & visita, vineam istam.
16. * Et perfice eam, quam plantauit dextera tua: & super filium hominis, quem confirmasti tibi.
17. * Incensa igni, & suffossa ab increpatione vultus tui peribunt.
18. * Fiat manus tua super virum dexterae tuae, & super filium hominis, quem confirmasti tibi.
19. * Et non discedimus a te, visitabis nos: & nomen tuum inuocabimus.
20. * Domine Deus virtutum conuertere nos: & ostende faciem tuam, & salui erimus.

In finem,

Pro torcularibus, Psalmus ipsi Asaph.
L X X X.

2. **E**xultate Deo, adiutori nostro: iubilate Deo Jacob.
3. * Sumite psalmum, & date tympanum: psalterium incundum cum cithara.
4. * Buccinate in Neomenia tuba, in insigni die solemnitatis vestrae.
5. * Quia praeceptum in Israel: & iudicium Deo Jacob.
6. * Testimonium in Ioseph posuit illud, cum exiret de terra Aegypti linguam, quam rouerat, audiuit.
7. * Diuerit ab oneribus dorsum eius: manus eius in cophino seruiuerunt.
8. * In tribulatione inuocasti me, & liberaui te, exaudiuisti in abscondito tempelatis: probaui te apud aquam, contradictionis.
9. * Audi populus meus, & contestabor te: Israel si auxiliaris me, non erit in te deus recens, neque adorabis deum alienum.
10. * Ego enim sum Dominus Deus tuus, qui eduxi te de terra Aegypti: dilata os tuum, & implebo illud.
11. * Et non audiet populus meus vocem meam: & Israel non intendit mihi.
12. * Et dimisi eos secundum desideria cordis eorum in ibum: in diuinationibus suis.

14. * Si populus meus audisset me: Israel si in viis meis ambulasset.
15. * Pro nihilo forsitan inimicos eorum humiliafsem: & super tribulantes eos misissem manum meam.
16. * Inimici Domini mentiti sunt ei: & erit tempus eorum in facula.
17. * Et cibauit eos ex adipe frumenti: & de petra melle saturauit eos.

Psalmus Asaph. L X X X I.

- D**eus stetit in synagoga deorum: in medio autem deos diiudicat.
2. * Vsquequod iudicatis iniquitatem: & facies peccatorum sumitis.
3. * Iudicate egeno, & pupillo: humilem, & pauperem iustificate.
4. * Eripite pauperem: & egenum de manu peccatoris liberate.
5. * Nescierunt, neque intellexerunt, in tenebris ambulantes: mouebuntur omnia fundamenta terrae.
6. * Ego dixi: Dij estis, & filij excelsi omnes.
7. * Vos autem sicut homines moriemini: & sicut vnus de principibus cadetis.
8. * Surge Deus, iudica terram: quoniam tu hereditas in omnibus gentibus.

Canticum Psalmi Asaph.
L X X X I I.

2. **D**eus, quis similis erit tibi? ne taceas, neque compefcaris Deus.
3. * Quoniam ecce inimici tui sonuerunt: & qui oderunt te, extulerunt caput.
4. * Super populum tuum malignauerunt consilium: & cogitauerunt aduersus sanctos tuos.
5. * Dixerunt: Venite, & disperdamus eos de gente: & non memoretur nomen Israel ultra.
6. * Quoniam cogitauerunt vnanimiter simul aduersum te testamentum: & spouerunt, & ternaacula Idumaeorum & Ismahelitarum.
7. * Moab, & Agareni, Gebal, & Ammon, & Amale: alienigenae cum habitantibus Tyrum.
8. * Etenim Assur venit cum illis: facti sunt in adiutorium filijs Lot.
9. * Fac illis sicut Median, & sicut Sinearum sicut Iabin in torrente Cisson.
10. * Disperierunt in Sudor: facti sunt vestes: & sicut terrae.
11. * Pone principes consilium Orab, & Zeb, & Zebec, & Salmana:
12. * Omnes principes eorum: qui dixerunt: Hereditate possideamus sanctuarium Dei.
13. * Deus meus pone illos ut rotam: & sicut stipulam ante faciem meam ventis.

* Sicut

- 15 * Sicut ignis, qui comburit siluam: & sicut
flamma comburens montes:
16 * Ita persequeris illos in tempestate tua: &
ira tua turbabis eos.
17 * Imple facies eorum ignominia: & quærent
nomen tuum, Domine.
18 * Erubescant, & conturbentur in sæculum
seculi: & confundantur, & pereant.
19 * Et cognoscant quia nomen tibi Dominus:
tu solus Altissimus in omni terra.

In finem,

I Pro torcularibus filijs Core, Psalmus.
LXXXIII.

- 2 **Q**uam dilecta tabernacula tua Domine
virtutum: * concupiscit, & deficit ani-
ma mea in astra Domini.
3 Cor meum, & caro mea exultauerunt in
Deum vinum.
4 * Etenim passer inhenit sibi domum: & tur-
tur nidum sibi, ubi ponat pullos suos.
5 Altaria tua Domine virtutum: rex meus, &
Deus meus.
6 * Beati, qui habitant in domo tua Domine.
in sacula faculorum laudabunt te.
7 * Beatus vir, cuius est auxilium abs te: ascen-
siones in corde suo disposuit, * in valle lacry-
marum in loco, quietis posuit.
8 * Etenim benedictionem dabit legislator,
Cibum de virtute in virtutem videbitur Deus
deorum in Sion.
9 * Domine Deus virtutum exaudi orationem
meam: auribus percipe Deus Iacob.
10 * Protector noster aspice Deus: & respice in
faciem Christi tui.
11 * Quia melior est dies una in atrijs tuis su-
per milia.
Elegi abiectus esse in domo Dei mei: ma-
gis quam habitare in tabernaculis peccato-
rum.
12 * Quia misericordiam, & veritatem diligit
Deus: gratiam, & gloriam dabit Domi-
nus.
13 * Non priuabit bonis eos, qui ambulant in
innocentia: Domine viriutum, beatus homo,
qui sperat in te.

In finem, Filijs Core, Psalmus.
LXXXIII.

- 2 **B**enedixisti Domine terram tuam: auer-
tisti captiuitatem Iacob.
3 * Remisisti iniquitatem plebis tuæ: operui-
sti omnia peccata eorum.
4 * Mitigasti omnem iram tuam: auertisti ab
ira indignationis tuæ.
5 * Conuertere nos Deus salutaris noster: & auer-
te iram tuam a nobis.
6 * Numquid in æternum irasceris nobis? aut
extendes iram tuam a generatione in gene-

rationem?

- 7 * Deus tuus conuersus visitabis nos: & plebs
tua letabitur in te.
8 * Ostende nobis Domine misericordiam
tuam: & salutare tuum da nobis.
9 * Audiam quid loquatur in me Dominus
C Deus: quoniam loquetur pacem in plebem
suam.
Et super sanctos suos: & in eos, qui conuer-
tuntur ad cor.
10 * Verumtamen prope timētes eum saluta-
re ipsius: ut inhabitet gloria in terra no-
stra.
11 * Misericordia, & veritas obuiauerunt sibi:
iustitia, & pax osculæ sunt.
12 * Veritas de terra orta est: & iustitia de cae-
lo prospectio.
13 * Etenim Dominus dabit benignitatem: &
D terra nostra dabit fructum suum.
14 * Iustitia ante eum ambulabit: & ponet in
via gressus suos.

Oratio ipsi David. LXXXV.

- 2 **I**nclina Domine aurem tuam, & exaudi
me: quoniam inops, & pauper sum ego.
3 * Custodi animum meum, quoniam san-
ctus sum: saluum fac seruum tuum, Deus
meus sperantem in te.
4 * Miserere mei Domine, quoniam ad te cla-
mani tota die: * latifica animam serui tui,
quoniam ad te Domine animam meam le-
uavi.
5 * Quoniam tu Domine sustulis, & mitis:
& multe misericordie omnibus inuocanti-
bus te.
6 * Auribus percipe Domine orationem
meam: intende voci deprecationis meæ.
7 * In die tribulationis meæ clamavi ad te:
quia exaudisti me,
8 * Non est similis tui in dijs Domine: & nō
est secundum opera tua.
9 * Omnes gentes quascumque fecisti, veniēt,
& adorabunt coram te Domine: & glorifica-
bunt nomen tuum.
10 * Quoniam magnus es tu, & faciens mirabi-
lia: tu es Deus solus.
11 * Dedec me Domine in via tua, & ingrediar
in veritatē tuā: lateatur cor meum ut timeat
nomen tuum.
12 * Confitebor tibi Domine Deus in toto cor-
de meo, & glorificabo nomen tuum in æter-
num:
13 * Quia misericordia tua magna est su-
per me: & eruisi animam meam ex inferno
inferiori.
14 * Deus, iniqui insurrexerunt super me, &
D synagoga potentium quæsiuit animam
meam: & non proposuerunt te in conspectu
suo.

- 15 * Et tu Domine Deus miserator & misericors, patiens, & multæ misericordiæ, & verax,
 16 * Respice in me, & miserere mei, da imperium tuum puero tuo: & saluum fac filium ancillæ tuæ.
 17 * Fac mecum signum in bonum, ut videant qui oderunt me, & confundantur: quoniam in Domine adiunxisti me, & consolatus es me.

Filijs Core, Psalmus Cantici.

LXXXVI.

- A **F** Vdamenta eius in montibus sanctis: diligit Dominus portas Sion super omnia talia eracula Jacob.
 3 * Gloriosa dicta sunt de te, ciuitas Dei.
 4 * Memor ero Rahab, & Babylonis scientiam me.
 B Ecce alienigenæ, & Tyrus, & populus Aethiopum, hi fuerunt illi.
 5 * Numquid Sion dicit: Homo, & homo natus est in ea: & ipse fundauit eam Altissimus?
 6 * Dominus narrabit in scripturis populorum, & principum: horum, qui fuerunt in ea.
 7 * Sicut latantium omnium habitatio est in te.

Canticum Psalmi,

- Filijs Core, in finem, pro Maheleth ad respondendum, intellectus Eman
 Erabit. LXXXVII.

- A **D** Omine Deus saluatis me: in die clamaui, & nocte coram te.
 3 * Intret in conspectu tuo oratio mea: inclina aurem tuam ad precem meam.
 4 * Quia repleta est malis anima mea: & uita mea inferno appropinquauit.
 5 * Acstimatus sum cura descendentibus in lacum: factus sum sicut homo sine adiutorio.
 6 * Inter mortuos liber,
 Sicut vulnerati dormientes in sepulchris, quorum non est memor amplius: & ipsi de manu tua repulsi sunt.
 7 * Posuerunt me in lacu inferiori: in tenebris, & in umbra mortis.
 8 * Super me confirmatus est furor tuus: & omnes fluctus tuos induxisti super me.
 9 * Longe fecisti meos meos a me: posuerunt me abominationem sibi.
 10 * Traditus sum, & non egrediebar: oculus mei langueret pro inopia.
 Clamaui ad te Domine tota die: expandi ad te manus meas.
 11 * Numquid mortuis facies mirabiles: aut medici suscitabunt, & consuebuntur tibi?

- 12 * Numquid narrabit aliquis in sepulchro misericordiam tuam, & veritatem in perditione?
 13 * Numquid cognoscuntur in tenebris mirabilia tua: & iustitia tua in terra obliuionis?
 14 * Et ego ad te Domine clamaui: & mane oratio mea prauenerit te.
 15 * Ut quid Domine repellis orationem meam: auertis faciem tuam a me?
 16 * Pauper sum ego, & in laboribus a iuuentu d te mea: exaltatus autem, humiliatus sum & conturbatus.
 17 * In me transierunt ira tua: & terrores tui conturbauerunt me.
 18 * Circumdederunt me sicut aqua tota die: circumdederunt me flumina.
 19 * Elongasti a me amicum, & proximum: & uotos meos a miseria.

Intellectus Ethan Ezrahitæ.

LXXXVIII.

- A **M** isericordias Domini in æternum cantabo.
 In generationem & generationem annuntiabo veritatem tuam in ore meo.
 3 * Quoniam dixisti: In æternum misericordia edificabitur in celis: preparabitur veritas tua in eis.
 4 * Disposuisti testamentum electis meis, Iu 2. Reg 7
 5 rai David seruo meo: usque in æternum 12
 preparabo semen tuum.
 Et edificabo in generationem, & generationem sedem tuam.
 6 * Consuebuntur celi mirabilia tua Domine: etenim veritatem tuam in ecclesia sanctorum.
 7 * Quoniam quis in nubibus æquabitur Domino: similis erit Deo in filiis Dei?
 8 * Deus, qui glorificatur in consilio sanctorum: magnus & terribilis super omnes qui in circuitu eius sunt.
 9 * Domine Deus virtutum quis similis tibi? potens es Domine, & veritas tua in circuitu tuo.
 10 * Tu dominaris potestati maris: motum autem fluctuum eius tu mitigas.
 11 * Tu humiliasti sicut vulneratum, superbum: in brachio virtutis tuæ dispersisti inimicos tuos.
 12 * Tu es celi, & tua est terra, orbem terræ & plenitudinem eius tu fundasti: aquilonem, & mare tu creasti.
 C Thabor & Hermon in nomine tuo exultant: tuum brachium cum potentia.
 14 Firmetur manus tua, & exultetur dextera tua.
 15 Iustitia & iudicium preparatio sedis tuæ.
 Misericordia & veritas præcedent faciem tuam: beatus populus, qui scit iubilatiōem.

Domini.

Re. 16.
c. 12
Ad. 13. d.
32

Domine, in lumine vultus tui ambulant,
17 * & in nomine tuo exultabunt tota die. & in
iustitia tua exultabuntur.
18 * Quoniam gloria virtus eorum tu es: &
in beneplacito tuo exultabit cornu no-
strum.
19 * Quia Domini est assumptio nostra: & san-
cti Israel regis nostri.
20 * Tunc locutus es in visione sanctis tuis: &
dixisti: Posuisti adiutorium in potestate: & exal-
taui electum de plebe mea.
21 * Inveni David seruum meum: oleo san-
cto meo unxi eum.
22 * Manus enim mea auxiliabitur ei: & bra-
chium meum confortabit eum.
23 * Nihil proficiet inimicus in eo, & filius ini-
quicatis non apponet nocere ei.
24 * Et concidam a facie ipsius inimicos eius:
& odientes eum in fugam convertam.
25 * Et veritas mea, & misericordia mea cum
ipso: & in nomine meo exaltabitur cornu
eius.
26 * Et ponam in mari manum eius: & in flu-
minibus dexteram eius.
27 * Ipse invocabit me: Pater meus es tu: Deus
meus, & suscepitor salutis mee.
28 * Et ego primogenitum ponam illum excel-
sum præ regibus terre.
29 * In æternum seruabo illi misericordiam
meam: & testamentum meum fidele ipsi:
30 * Et ponam in seculum seculi semen eius:
E & thronum eius facies dies cæli.
31 * Si autem dereliquerint filij eius legem
meam: & in iudicijs meis non ambulaue-
rint.
32 * Si iustitias meas profanauerint: & manda-
ta mea non custodierint:
33 * Visitabo in virga iniquitates eorum: & in
verberibus peccata eorum.
34 * Misericordiam autem meam non disper-
gam ab eo: neque nocebo in veritate
mea:
35 * Neque profanabo testamentum meum:
& quæ procedunt de labijs meis non faciam
irrita.
36 * Semel iuravi in sancto meo, si David men-
tiar: * semen eius in æternum manebit.
37 * Et thronus eius sicut sol in conspectu
meo, & sicut Luna perfecta in æternum: &
testis in calo fidelis.
38 * Tu veto repulisti & despectisti: distulisti
Christum tuum.
39 * Eueristi testamentum serui tui: profana-
sti in terra Sanctuarium eius.
40 * Destitisti omnes spes eius: posuisti fir-
mamentum eius formidinem.
41 * Disperuerunt eum omnes transuentes vias:
factus est opprobrium vicinis suis.
42 * Exaltasti dexteram deprimentium eum:
lætificasti omnes inimicos eius.
43 * Avertisti adiutorium gladij eius: & non

Ges auxiliatus ei in bello.
44 * Destituxisti eum ab emendatione: & se-
dem eius in terram colliasti.
45 * Minorasti dies temporis eius: perfudisti
eum confusione.
46 * Viqueque Domine auertis in finem: & ar-
desit sicut ignis ira tua?
47 * Memorate quæ mea substantia: numquid
enim vane constituisti omnes filios homi-
num?
48 * Quis est homo, qui viuet, & non vide-
bit mortem: eruet animam suam de manu
inferi?
49 * Vbi sunt misericordie tue antiquæ Do-
mine, sicut iurasti David in veritate
tua?
50 * Memor esto Domine opprobrij seruo-
rum tuorum (quod continui in sinu meo)
multarum gentium.
51 * Quod exprobrauerunt inimici tui Domi-
ne, quod exprobrauerunt commutationem
Christi tui.
52 * Benedictus Dominus in æternum: fiat,
fiat.

12. Re. 7. c.
11

Oratio Moyſi hominis Dei.
L X X X P X.

AD Omne, refugium factus est nobis: a ge-
neratione in generationem.
1 * Priusquam montes fierent, aut formare-
tur terra, & orbis saculo & vique in secu-
lum tu es Deus.
2 * Ne auertas hominem in humilitatem: &
dixisti: Converterimini filij hominum.
3 * Quoniam mille annis ante oculos tuos, tam
quam dies heretice, quæ præterijt,
4 * Et custodis in nocte, quæ pro nihilo habentur,
eorum anni erunt.
5 * Mane sicut herba transeat, mane sicut
B & transeat vespere decidat, induret, & ar-
deat.
6 * Quia defecimus in ira tua, & in furore tuo
turbati sumus.
7 * Posuisti iniquitates nostras in conspectu
tuo: seculum nostrum in illuminatione vultus
tui.
8 * Quoniam omnes dies nostri defecerunt: &
in ira tua defecimus.
9 * Anni nostri sicut aranea meditati sunt:
10 * dies annorum nostrorum in ipſis, septuaginta
anni.
11 * Si autem in penitentibus octoginta anni:
& amplius eorum, labor & dolor.
12 * Quoniam superuenit mansuetudo: & corripi-
mur.
13 * Quis nouit potestatem iræ tuæ: & præti-
more tuo iura tuam dinumerare?
14 * Dexteram tuam sic notam fac: & eruditos
corde in sapientia.
15 * Convertere Domine vsquequo? &

12. Eccl. 1.
22

Re. 7.
c. 16.

reges munera.

1 * Increpa feras arundinis, congregatio taurorum in vacca populorum: ut excludant eos, qui probari sunt argento.

2 Dissipa gentes, quae bella volunt: * venient legati ex Aegypto: Aethiopia praeniet manibus Deo.

3 * Regna terrarum, cantate Deo: psallite domino, psallite Deo, * qui ascendit super caelum celi, ad Orientem.

4 Ecce dabit voci suae vocem virtutis, * date gloriam Deo super Israel, magnificentia eius, & virtus eius in nubibus.

5 * Mirabilis Deus in sanctis suis, Deus Israel ipse dabit virtutem, & fortitudinem plebi suae, benedictus Deus.

In finem,
Pro iis, qui commutabuntur, David.
LXVIII.

6 **S**aluum me fac Deus: quoniam intrauerunt aquae usque ad animam meam.

7 Infixus sum in limo profundum: & non est subflauera.

8 Voci in altitudinem maris: & tempestas de meritis me.

9 Laboravi clamans, ranciae factae sunt sauces meae: defecerunt oculi mei, dum spero in Deum meum.

10 * Multiplicati sunt super capillos capitis mei, qui oderunt me gratis.

11 Confortati sunt qui persecuti sunt me inimici mei iniuste: quae non rapui, tunc exoluebam.

12 * Deus tu scis insipientiam meam: & delicta mea a te non sunt abscondita.

13 * Non erubescant in me qui expectant te domine, domine virtutum.

14 Non confundatur super me qui querunt te, Deus Israel.

15 * Quoniam propter te sustinui opprobrium: operuit confusio faciem meam.

16 Extraneus factus sum fratribus meis, & peregrinus filiis matris meae.

17 * Quoniam zelus domus tuae comedit me: & opprobria exprobrantium tibi, ceciderunt super me.

18 * Et operui in ieiunio animam meam: & factum est in opprobrium mihi.

19 * Et posui vestimentum meum cilicium: & factus sum illis in parabolam.

20 * Aduersum me loquebantur qui sedebant in porta: & in me psallebant qui bibeabant vinum.

21 * Ego vero orationem meam ad te Domine: tempus beneplaciti Deus.

22 In multitudine misericordiae tuae exaudi me, in veritate salutis tuae:

23 * Eripe me de luto, ut non insigat: libera

me ab iis, qui oderunt me, & de profundis aquarum.

24 * Non me demergat tempestas aquae, neque absorbeat me profundum: neque urgeat super me puteus os suum.

25 * Exaudi me Domine, quoniam benigna est misericordia tua: secundum multitudinem miserationum tuarum respice in me.

26 * Et ne auertas faciem tuam a puero tuo: quoniam tribulor, velociter exaudi me.

27 * Intende animae meae, & libera eam: propter inimicos meos eripe me.

28 * Tu scis improprium meum, & confusio nem meam, & reuerentiam meam.

29 * In conspectu tuo sunt omnes qui tribulant me, improprium expectauit cor meum, & miseriam.

30 Et sustinui qui simul contristaretur, & non fuit: & qui consolaretur, & non inueni.

31 * Et dederunt in escam meam fel: & in siti mea potauerunt me aceto.

32 * Fiat mensa eorum coram ipsis in laqueum, & in retributionem, & in scandalum.

33 * Obscurentur oculi eorum ne videant: & dorsum eorum semper incurua.

34 * Effunde super eos iram tuam: & furor irae tuae comprehendat eos.

35 * Fiat habitatio eorum deserta: & in tabernaculis eorum non sit qui inhabitet.

36 * Quoniam quem tu percussisti, persecuti sunt: & super dolorem vulnerum meorum addiderunt.

37 * Appone iniquitatem super iniquitatem eorum: & non intrent in iusticiam tuam.

38 * Deleantur de Libro viuentium: & cum iustis non scribantur.

39 * Ego sum pauper, & dolens: salus tua Deus suscepit me.

40 * Laudabo nomen Dei cum canticis, & magnificabo eum in laude.

41 * Et placebit Deo super vitulum nouellum: cornu producentem & ungulas.

42 * Videant pauperes, & latente: quoniam Deum, & viuet anima vestra:

43 * Quoniam exaudivit pauperes Dominus: & victos suos non desepit.

44 * Laudent illum celi & terra, mare, & omnia reptilia in eis.

45 * Quoniam Deus saluam faciet Sion: & edificabuntur ciuitates Iuda.

46 Et inhabitabunt ibi, & hereditate acquirant eam.

47 * Et semen seruatorum eius possidebit eam, & qui diligunt nomen eius, habitabunt in ea.

In finem, Psalmus David,

In rememorationem, quod saluum fecerit eum dominus. LXXIX.

Deus in adiutorium meum intende: domine ad adiuuandum me festina.

Mat. 17. 48.

A 2. 1. d. 20.

* Con-

3 * Confundantur, & reuerentur, qui querunt animam meam:

4 * Auertantur retrorsum, & erubescant, qui volunt mihi mala:

Auertantur statim erubescientes, qui dicunt mihi: Euge, euge.

5 * Exultent & lætentur in te omnes qui querunt te, & dicant semper: Magnificetur dominus: qui diligunt salutare tuum.

6 * Ego vero egenus, & pauper sum: Deus adiuua me.

Adiutor meus, & liberator meus es tu domine ne moreris.

Psalmus David,

Filiorum Ionathab, & priorum captiuorum. LXX.

A In te domine speravi, non confundar in æternum: * in iustitia tua libera me, & eripe me.

Inclina ad me aurem tuam, & salua me.

7 * Esto mihi in Deum protectorem, & in locum munitionis: ut saluum me facias,

Quoniam firmamentum meum, & refugium meus es tu.

8 * Deus meus eripe me de manu peccatoris, & de manu contra legem agentis, & iniqui.

9 * Quoniam tu es patientia mea domine: domine spes mea a iuuentute mea.

10 * In te confirmatus sum ex utero: de ventre matris mee tu es protector meus:

11 In te cantatio mea semper: * tanquam prodigium factus sum multis: & tu adiutor fortis.

12 * Repleatur os meum laude, ut cantem gloriam tuam: tota die magnitudinem tuam.

13 * Ne proicias me in tempore senectutis: cum defecerit virtus mea, ne derelinquas me.

14 * Quia dixerunt inimici mei mihi: & qui conturbabant animam meam, consilium fecerunt in unum.

15 * Dicentes: Deus dereliquit eum, persequimini, & comprehendite eum: quia non est qui eripiat.

16 * Deus ne elongeris a me: Deus meus in auxilium meum respice.

17 * Confundantur, & deficiant detrahentes animæ meæ: operiantur confusione, & pudore qui querunt mala mihi.

18 * Ego autem semper sperabo: & adiciam super omnem laudem tuam.

19 * Os meum annuntiabit iustitiam tuam: tota die salutare tuum.

20 Quoniam non cognoui litteraturam, * introibo in potentias domini: Domine memorabor iustitiarum solius.

21 * Deus docuisti me a iuuentute mea: & usque nunc pronuntiabo mirabilia tua.

18 * Et usque in senectutem & senium: Deus non derelinquas me.

Donec annunciem brachium tuum generationi omni, quæ uentura est:

19 Potentiam tuam, * & iustitiam tuam Deus D usque in altissima, quæ fecisti magnalia Deus quis simili tibi?

20 * Quantas ostendidisti mihi tribulationes multas, & mala: & conuersus uiuificasti me: & de abyssis terræ iterum reduxisti me:

21 * Multiplicasti magnificentiam tuam: conuersus consolatus es me.

22 * Nam & ego confitebor tibi in uasis psalmi ueritatem tuam: Deus psallam tibi in ci thara |, sanctus Israel.

23 * Exultabunt labia mea cum cantauero tibi: & anima mea, quam redemisti.

24 * Sed, & lingua mea tota die meditabitur iustitiam tuam: cum confusi & reueriti fuerint qui querunt mala mihi.

Psalmus,

In Salomonem. LXXI.

D Eus iudicium tuum regi da: & iustitiam tuam filio regis:

A Iudicare populum tuum in iustitia, & pauperes tuos in iudicio.

3 * Suscipiant montes pacem populo: & colles iustitiam.

4 * Iudicabit pauperes populi, & saluos faciet filios pauperum: & humiliabit calumniatorem.

5 * Et permanebit cum Sole, & ante Lunam, in generatione, & generationem.

6 * Descendet sicut pluuia in vellus: & sicut stillicidia stillantia super terram.

7 * Orietur in diebus eius iustitia, & abundantia pacis: donec auferatur luna.

8 * Et dominabitur a mari usque ad mare: a flumine usque ad terminos orbis terrarum.

9 * Coram illo procident Aethiopes: & inimici eius terram tiigent.

10 * Reges Tharsis, & insulæ munera offerent: reges Arabum, & Saba dona adducent:

11 * Et adorabunt eum omnes reges terræ: omnes gentes seruient ei:

12 * Quia liberabit pauperem a potente: & pauperem, cui non erat adiutor.

13 * Parce pauperi & inopi: & animas pauperum saluas facies.

14 * Ex uisuris, & iniquitate redimet animas eorum: & honorabit nomen eorum coram illo.

15 * Et uiuet, & dabitur ei de auro Arabiæ, & adorabunt de ipso semper: tota die benedicent ei.

16 * Et erit firmamentum in terra in summis montium, super extolletur super Libanum.

- fructus eius: & florebut de ciuitate sicut forum terre.
- 17 * Sic nomen eius benedictum in secula: ante solem permanet nomen eius.
- Et benedicentur in ipso omnes tribus terre: omnes gentes magnificabunt eum.
- 18 * Benedictus Dominus Deus Israel, qui facit mirabilia solus.
- 19 * Et benedictum nomen maiestatis eius in æternum: & replebitur maiestate eius cunctis terra fiat, fiat.
- 20 * Defecerunt laudes David filij Iesse.

Psalmus Asaph. LXXII.

- A Quid bonus Israel Deus his, qui recto iunt corde.
- 2 * Autem penemoti sunt pedes: pene effusi sunt gressus mei.
- 3 * Quia zelauit super iniquos, pacem peccatorum videns.
- 4 * Quia non est respectus morti eorum: & firmamentum in plaga eorum.
- 5 * In labore hominum non sunt, & cum hominibus non flagellabuntur.
- 6 * Ideo tenuerunt eos superbia, operi sunt iniquitate & impietate sua.
- 7 * Prodiit quasi ex adipe iniquitas eorum: transierunt in affectum cordis.
- 8 * Cogitauerunt, & locuti sunt nequitiam: iniquitatem in extenso locuti sunt.
- 9 * Posuerunt in celum os suum: & lingua eorum transiit in terra.
- 10 * Ideo conuerteretur populus meus hic: & dies plenius inuenientur in eis.
- 11 * Et dixerunt: Quomodo scit Deus, & si est scientia in excelsis?
- 12 * Ecce ipsi peccatores, & abundantes in sculo, obtinuerunt diuitias.
- 13 * Et dixit: Ergo sine causa iustificauit cor meum, & laui inter innocentes manus meas.
- 14 * Et fui flagellatus tota die, & castigatio mea in manibus suis.
- 15 * Si dicebam: Narrabo sic: ecce nationem filiorum tuorum reprobauit.
- 16 * Existimabam ut cognoscerem hoc, labor est ante me.
- 17 * Donec intrem in Sanctorium Dei: & intelligam in nouissimis eorum.
- 18 * Verumtamen propter dolos posuisti eis: deiecasti eos dum alleuarentur.
- 19 * Quomodo facti sunt in desolationem, subito defecerunt: perierunt propter iniquitatem suam.
- 20 * Velut somnium surgentium Domine, in ciuitate tua imaginem ipsorum ad nihilum rediges.
- 21 * Quia inflammatus est cor meum, & renes mei commutati sunt: & ego ad nihilum redactus sum, & nescio.
- 22 * Vt iumentum factus sum apud te: & ego

- semper tecum.
- 24 * Tenuisti manum dexteram meam: & in voluntate tua deduxisti me, & cum gloria suscepisti me.
- 25 * Quid enim mihi est in celo? & a te quid volui super terram?
- 26 * Defecerat os meum, & cor meum: Deus cordis mei, & pars mea Deus in æternum.
- 27 * Quia ecce, qui elongant se a te, peribunt: perdis autem omnes, qui fornicantur ab te.
- 28 * Mihi autem adhaere Deo bonum est: ponere in domino Deo spem meam: Ut annunciem omnes predicationes tuas, in portis filie Sion.

Intellectus Asaph. LXXIII.

- A Vt quid Deus repolisti in finem: iratus est furor tuus super oues pastue tue?
- 3 * Memor esto congregationis tue, quam possedisti ab initio.
- Redemisti virgam hereditatis tue: mons Sion, in quo habitasti in eo.
- 3 * Lena manus tuas in superbias eorum in finem: quanta malignatus est inimicus in sancto.
- 4 * Et gloriati sunt qui oderunt te: in medio sollemnitatis tue.
- 5 Posuerunt signa sua, signa: & non cognouerunt securum exitu super summum.
- 6 Quasi in silua lignorum securibus exciderunt ianuam eius in idipsum: in securi, & ascia deiecerunt eam.
- 7 * Incenderunt igni Sanctorium tuum: in terra poluerunt tabernaculum nominis tui.
- 8 * Dixerunt in corde suo cognatio eorum simul: quiescere faciamus omnes dies festos Dei a terra.
- 9 * Signa nostra non vidimus, iam non est propheta: & nos non cognosces amplius.
- 10 * Usquequod Deus improperebit inimicus: infert aduersarius nomen tuum in finem?
- 11 * Vt quid auertis manum tuam, & dexteram tuam, de medio finis tui in finem?
- 12 * Deus autem rex noster ante secula: operatus est salutem in medio terra.
- 13 * Tu confirmasti in virtute tua mare: conturbasti capita draconum in aquis.
- 14 * Tu contregisti capita draconis: dedisti eis escam populus Aethiopum.
- 15 * Tu dirupisti fontes, & torrentes tuos: & cecidisti fluvios Ethan.
- 16 * Tuus est dies, & tua est nox: tu fabricatus es auroram, & solem.
- 17 * Tu fecisti omnes terminos terre: & statum, & ver tu plasmasti ea.
- 18 * Memor esto huius, inimicus improperebit domino: & populus insipiens incitauit nomen tuum.
- 19 * Ne tradas bestiis animas confitentes ti-

14 Reg.
25.c.9.

1 Luc. 1.
70.

D bi, & animas pauperum tuorum ne obliuiscaris in finem.

10 * Respice in testamentum tuum: quia repleti sunt, qui obicuri sunt terrae domibus iniquitatum.

11 * Ne auertatur humilis factus confusus: pauper & inops laudabunt nomen tuum.

12 * Exurge Deus, iudica causam: memor esto inpropterea nom tuorum, eorumque ab insipiente sunt rota die.

13 * Ne obliuiscaris voces inimicorum tuorum: superbia eorum, qui te oderunt, ascendit semper.

1 In finem, Ne corrumpas.

Psalmus Canticum Asaph.

L X X I I I I.

1 **C**onfitebimur tibi Deus: confitebimur, & inuocabimus nomen tuum.

2 Narrabimus mirabilia tua: cum acceperit tempus, ego iustitias iustificabo.

3 * Liquefacta est terra, & omnes qui habitant in ea: ego confirmaui c. humnas eius.

4 * Dixi iniquis: Nolite inique agere: & delinquentibus: Nolite exaltare cornu:

5 * Nolite extollere in altum cornu vestrum: nolite loqui aduersus Deum iniquitatem.

6 * Quia neque ab Oriente, neque ab Occidente, neque a desertis montibus: quoniam

7 Deus iudex est.

8 Hunc humiliat, & hunc exaltat: quia calix in manu Domini vini meri plenus misto.

9 Et inclinauit ex hoc in hoc: utrumtamen sciz eius non est exinanita: bibent omnes peccatores terrae.

10 * Ego autem annuntiabo in saeculum: cantabo Deo Jacob.

11 * Et omnia cornua peccatorum confringam: & exaltabuntur cornua iusti.

1 In finem, in Laudibus,

Psalmus Asaph,

Canticum ad Assyrios. L X X V.

1 **N**otus in Iudaea Deus: in Israel magnū nomen eius.

2 * Et factus est in pace locus eius: & habitatio eius in Sion.

3 * Ibi confregit potentias arcuum, scutum, gladium, & bellum.

4 * Illuminans tu mirabiliter a montibus aeternis: turbati sunt omnes insipientes corde.

5 Dormierunt somnum suum: & nihil inuenerunt omnes viri diuitiarum in manibus suis.

6 * Ab increpatione tua Deus Jacob dormitauerunt qui ascenderunt equos.

7 * Tu terribiliter es, & quis resistet tibi? ex

tunc ira tua.

9 * De caelo auditum fecisti iudicium: terra tremuit & quieuit.

10 * Cum exurgeret in iudicium Deus, ut saluum faceret omnes mansuetos terrae.

11 * Quoniam cogitatio hominis confitebitur tibi: & reliquit cogitationis diem festum agere tibi.

12 * Vouete, & reddite domino Deo vestro: omnes qui in circuitu eius affectis munera.

13 Terribili * & ei qui aufert spiritum principum, terribili apud reges terrae.

1 In finem, pro Idichun,

Psalmus Asaph. L X X V I.

1 **V**oce mea ad Dominum clamaui: voce mea ad Deum, & intendit mihi.

2 * In die tribulationis meae Deum exquisiui, manibus meis nocte contra eum: & non sum deceptus.

3 Renui: consolari anima mea, * memor fui Dei, & delectatus sum, & exercitatus sum: & defecit spiritus meus.

4 * Anticipauerunt vigilias oculi mei: turbatus sum, & non sum locutus.

5 * Cogitavi dies antiquos: & annos aeternos in mente habui.

6 * Et meditatus sum uoce cum corde meo, & exercitabar, & scopebam spiritum meum.

7 * Numquid in aeternum proiecit Deus: aut non apponet ut complacitor sit adhuc?

8 * Aut in finem misericordiam suam abscondet, a generatione in generationem?

9 * Aut obliuiscetur miserere Deus? aut continebit in ira sua misericordias suas?

10 * Et dixi nunc coepi: haec mutatio dexterarum Excelsi.

11 * Memor fui operum domini: quia memor ero ab initio mirabilium tuorum.

12 * Et meditabor in omnibus operibus tuis: & in adiuuamentis tuis exercebor.

13 * Deus in saeculo via tua: quis Deus magnus sicut Deus noster? tu es Deus qui facis mirabilia.

14 Notam fecisti in populis uirtutem tuam: redemisti in brachio tuo populum tuum filios Jacob, & Ioseph.

15 * Viderunt te aequae, viderunt te aequae: & timuerunt, & turbatae sunt abyssi.

16 * Multitudo sonitus aquarum: vocem deriderunt nubes.

17 Etenim sagittae tuae transeunt: vox tonitru tui in rota.

18 Illuxerunt conuersiones tuae orbi terrae: commota est & contremuit terra.

19 * In mari via tua, & semita tuae in aquis multis: vestigia tua non cognoscuntur.

20 * Deduxisti sicut oues populum tuum, in manu Moyse, & Aaron.

Attendite popule meus legem meam :
incline aures vestras in verba oris
mei.
* Aperiam in parabolis os meum : loquar
propositiones ab initio.
* Quanta audivimus & cognovimus ea : &
patres nostri narrauerunt nobis.
* Non sunt occultata a filiis eorum, in ge-
neratione altera.
Narrantes laudes Domini, & virtutes eius,
& mirabilia eius quæ fecit.
* Et iustificavit testimonium in Jacob : & le-
gem posuit in Israel.
Quanta mandavit patribus nostris nota fa-
cere ea filiis suis : * vt cognoscat generatio
altera.
Filij qui nascentur, & exurgent, & narra-
bunt filiis suis.
* Vt ponant in Deo spem suam, & non obli-
uisantur operum Dei : & mandata eius ex-
quirant.
* Ne fiant sicut patres eorum : generatio
prava & exasperans.
Generatio, quæ non direxit cor suum : &
non est creditus cum Deo spiritus eius.
* Filij Ephraim intendentes & mittentes ar-
cum : conuersi sunt in die belli.
* Non custodierunt testamentum Dei : &
in lege eius noluerunt ambulare.
* Multi sunt benefactorum eius, & mira-
bilium eius quæ ostendit eis.
* Coram patribus eorum fecit mirabilia in
terra Aegypti, in campo Taneos.
* Interruptit mare, & perduxit eos : & sta-
tuit aquas quasi in vine.
* Et deduxit eos in nube diei : & tota nocte
in illuminatione ignis.
* Interruptit petram in eremo : & adape-
dit eos velut in abyſſo multa.
* Et eduxit aquam de petra : & deduxit
tanquam flumina aquas.
* Et apposerunt adhuc peccare eis in iram
excitauerunt Exceſſum in iniquoſo.
* Et tentauerunt Deum in ordibz suis :
vt peterent eſcas animabus suis.
* Et male locuti sunt de Deo : dixerunt :
Numquid poterit Deus parare mensam in
deserto ?
* Quoniam percussit petram, & fluxerunt
aquæ, & torrentes inundauerunt.
Numquid & panem poterit dare, aut para-
re manam populo suo ?
* Ideo audiuit Dominus, & distulit : & ig-
nis accensus est in Jacob, & ira ascendit in
Israel :
* Quia non crediderunt in Deo, nec spera-
uerunt in salutari eius :
* Et mandauit nubibus de super, & ianuas
celi aperuit.

24 * Et pluit illis manna ad manducandum,
& panem celi dedit eis.
25 * Et panem angelorum manducauit homi-
nibus : cibaria misit eis in abundantia.
26 * Et tranſtulit Austrum de celo : & induxit
in virtute sua Africum.
27 * Et pluit super eos sicut puluerem carnes :
& sicut arenam maris volatilia pennata.
28 * Et ceciderunt in medio caſtrorum eorum
circa tabernacula eorum.
29 * Et manducauerunt & saturati sunt nimis
D & desiderium eorum attulit eis : * non sunt
30 fraudati a desiderio suo.
31 * Adhuc eſcas eorum erant in ore ipsorum,
& ira Dei ascendit super eos.
Et occidit pingues eorum, & electos Israel
impeduit.
32 * In omnibus his peccauerunt adhuc : &
non crediderunt in mirabilibus eius.
33 * Et defecerunt in vanitate dies eorum : &
anni eorum eam festinatione.
34 * Cum occideret eos, quærebant eum : & re-
uerterebant, & diluculo veniebant ad eum.
35 * Et rememorati sunt quia Deus adiutor
est eorum : & Deus excelsus redemptor eo-
rum est.
36 * Fe dilexerunt eum in ore suo, & lingua
sua mentiti sunt ei :
37 * Cor autem eorum non erat rectum cum
eo : nec fideles habiti sunt in testamento
eius.
38 * Ij se autem est misericors, & propitius fiet
peccatis eorum : & non disperdet eos.
Et abſtinduit vt auerteret iram suam : & non
accendit omnem iram suam :
39 * Et recordatus est quia caro sunt spiritus
vaders, & non rediens.
40 * Quoties exacerbauerunt eum in deserto,
vt iram concitaueret eum in iniquoſo ?
41 * Et conuersi sunt, & tentauerunt Deum :
& sanctum Israel exacerbauerunt.
42 * Non sunt recordati manus eius, die qua
redemit eos de manu tribulantis,
43 * Sicut posuit in Aegypto signa sua, & pro-
digia sua in campo Taneos.
44 * Et conuertit in sanguinem flumina eo-
rum, & in ibres eorum, ne biberent.
45 * Misit in eos cænomysiam, & comedit
eos : & ranas, & disperdidit eos.
46 * Et dedit Argini fructus eorum : & la-
bores eorum locustæ.
47 * Et occidit in grandine vineas eorum, &
moros eorum in pruina.
48 * Et tradidit grandini iumenta eorum : &
possessionem eorum igni.
49 * Misit in eos iram indignationis suæ : indi-
gnationem, & iram, & tribulationem : im-
missiones per angelos malos.
50 * Viani fecit semini ira sua, non peperci a
E morte animarum eorum : & iumenta eorum
in morte conſuſit.

Exo. 16.
a. 4.
Num. 11.
b. 7.
Ioan. 6. d.
31.
1. Cor. 10.
a. 3.
Nu. 11. g.
31.
Nu. 11. g.
33.

- Exo. 11. d. 29 **51** * Et percussit omne primogenitum in terra Aegypti: primitias omnis laboris eorum in tabernaculis Cham.
- 52** * Et abstulit sicut oves populum suum: & perdidit eos tamquam gregem in deserto.
- Exo. 14. c. 27 **53** * Et deduxit eos in spe, & non timuerunt: & inimicos eorum operuit mare.
- 54** * Et induxit eos in montem sanctificationis suae, montem, quem acquisiuit dextera eius.
- 55** * Et cecidit facie eorum Gentem: & forte & uisit eis terram in funiculo distributionis.
- 56** * Et habitare fecit in tabernaculis eorum tribus Israel.
- 57** * Et tenuerunt, & exacerbauesunt Deum excelsum: & testimonia eius non custodierunt.
- 58** * Et auerterunt se, & non seruauerunt pactum quemadmodum patres eorum, conuersi sunt in arcum prauum.
- 59** * In iram concitauerunt eum in collibus suis: & in sculptilibus suis ad emulationem eum prouocauerunt.
- 60** * Audiuit Deus, & spreuit: & ad nihil inire degit ualde Israel.
- 61** * Et repulit tabernaculum Siso, & tabernaculum suum, ubi habitauit in hominibus.
- 62** * Et tradidit in captiuitatem virtutem eorum: & pulchritudinem eorum in manus inimici.
- 63** * Et conclusit in gladio populum suum: & hereditatem suam spreuit.
- 64** * Iuvenes eorum comedit ignis: & uirgines eorum non sunt lamentatae.
- 65** * Sacerdotes eorum in gladio occiderunt: & uiduae eorum non plorabantur.
- 66** * Et excitatus est tamquam dormiens dominus, tamquam potens crapulatus a uino.
- 67** * Et percussit inimicos suos in posteriora: opprobrium sempiternum dedit illis.
- 68** * Et repulit tabernaculum Ioseph: & tribum Ephraim non elegit.
- 69** * Sed elegit tribum Iuda, montem Sion quem dilexit.
- 70** * Et edificauit sicut vniformium sanctificum suum in terra, quam fundauit in secula.
- 71** * Et elegit Dauid seruum suum, & sustulit eum de gregibus ouium: de post festantes accepit eum.
- 72** * Pascere Iacob seruum suum, & Israel hereditatem suam.
- 73** * Et pauit eos in innocentia cordis sui: & in intellectibus manuum suarum deduxit eos.

Psalmus Asaph. LXXXVIII.

A Deus uenerunt Gentes in hereditatem tuam, polluerunt templum sanctum tuum: posuerunt Ierusalem in pomorum custodiam.

- 1** * Posuerunt uos in cinerem seminum tuorum: & uolapilis uos: & carnes sanctorum tuorum bellis terrae.
- 2** * Et hederunt sanguinem eorum tamquam aquam in circuitu Ierusalem: & non erat qui sepeliret.
- 3** * Facti sumus opprobrium vicinis nostris: subannatio & illusio his, qui in circuitu nostro sunt.
- 4** * Vtique domine irascere in finem: accendetur uelut ignis zelus tuus?
- 5** * Effunde iram tuam in Gentes, quae te non nouerunt: & in regna, quae non meum tuum non inuocauerunt.
- 6** * Quia comederunt Iacob: & locum eius desolauerunt.
- 7** * Non memineris iniquitatum nostrarum antiquarum, cito aueruantur nomina eorum: & quia pauperes facti sumus nimis.
- 8** * Adiua nos Deus saluatoris noster: & propter gloriam nominis tui domine. Ne nos & propterea illo peccatis nostris, propter nomen tuum tuum.
- 9** * Ne forte dicant in Ceribibus: ubi est Deus eorum? & irascatur in nationibus terra oculis nostris.
- 10** * Vnde sanguinis seruorum tuorum, cui effusus est: introeat in conspectu tuo gemitus condempnatorum.
- 11** * Secundum magnitudinem brachij tui, posside filios moruicatorum.
- 12** * Et redde vicinis nostris septuplum in sinu eorum improprium ipsorum, quod exprobauerunt tibi domine.
- 13** * Nos autem populus tuus: & oves pascuatur, constebimus tibi in saeculum: In generationem, & generationem annuntiabimus laudem tuam.

In finem.

Pro iis, qui commutabuntur, testimonium Asaph. Psalmus.

LXXXIX.

- A** **Q**ui regis Israel tendit: qui deduxit uolapilem tuum Ioseph.
- 1** * Qui sedes super cherubim: manfestare coram Ephraim, Benjamin, & Manasse.
- 2** * Excita potentiam tuam, & ueni, ut saluos facias nos.
- 3** * Deus conuertere nos: & ostende faciem tuam, & salui erimus.
- 4** * Domine Deus virtutum, quousque irascere super orationem serui tui?
- 5** * Cibabis nos pane lacrymarum: & potabis nobis in lacrymis in mensura.
- 6** * Possidisti eos in contritione: & in diebus nostris: & inimici nostri subornauerunt nos.

8. * Deus virtutum conuertere nos: & ostende faciem tuam: & salui erimus.
9. * Vineam de Aegypto transtulisti: eiecisti Gentes: & plantasti eam.
10. * Dux rennis fuit in conspectu eius: plantasti radices eius, & implevit terram.
11. * Operuit montes umbra eius: & arbutus eius cedros Dei.
12. * Extensit palmites suos vsque ad mare: & vsque ad flumen propagine eius.
13. * Ut quid delirasti in maceriem eius: & vindemiant eam omnes, qui prætergrediuntur viam?
14. * Exterminauit eam aper de silua: & singularis ferus depastus est eam.
15. * Deus virtutum conuertere: respice de celo, & vide, & visita vineam istam.
16. * Et percuti eam, quam plantauit dextera tua: & super filium hominis, quem confirmasti tibi.
17. * Incensa igni, & suffossa ab increpatione vultus tui peribunt.
18. * Fiat manus tua super virum dextere tue: & super filium hominis, quem confirmasti tibi.
19. * Et non discedimus a te, visitabis nos: & nomen tuum inuocabimus.
20. * Domine Deus virtutum conuertere nos: & ostende faciem tuam, & salui erimus.

In finem.

Pro torcularibus, Psalmus ipsi Asaph.

L X X X.

2. **E**xultate Deo adiutori nostro: iubilate Deo Jacob.
3. * Sumite psalmum, & date tympanum: psalterium incundum cum cithara.
4. * Buccinate in Neomonia tuba, in insigni dei solemnitate vestra:
5. * Quia præceptum in Israel: & iudicium Deo Jacob.
6. * Testimonium in Ioseph posuit illud, cum exiret de terra Aegypti: linguam, quam nosterat, audit.
7. * Diuersit ab oneribus dorsum eius: manus eius in cophino seruauerunt.
8. * In tribulatione inuocasti me, & liberaui te, exaudiuisti in abscondito tempestatis: probaui te apud aquam contradictionis.
9. * Audi populus meus, & contestabor te: Israel si audieris me, non erit in te deus recens, neque a Iorabis deum alienum.
10. * Ego enim sum Dominus Deus tuus, qui eduxi te de terra Aegypti: dilata uis tuam, & implebo illud.
11. * Non audit populus meus vocem meam: & Israel non intendit mihi.
12. * Et dimisi eos secundum desideria cordis eorum: nubunt in diuentionibus suis.

13. * Si populus meus audisset me: Israel si in viis meis ambulasset.
14. * Pro nihilo forsitan inimicos eorum humiliastem: & super tribulantes eos misissem manum meam.
15. * Inimici Domini mensiti sunt ei: & erit tempus eorum in facula.
17. * Et cibauit eos ex adipe frumenti: & de petra melle saturauit eos.

Psalmus Asaph. L X X X I.

1. **D**eus stetit in synagoga deorum: in medio autem deos diiudicat.
2. * Vsquequo iudicatis iniquitatem: & facies peccatorum sumitis?
3. * Iudicate egeno, & pupillo: humilem, & pauperem iustificate.
4. * Irripere pauperem: & egenum de manu peccatoris liberate.
5. * Nesciunt, neque intellexerunt, in tenebris ambulantes: mouebuntur omnia fundamenta terra.
6. * Ego dixi: Dij estis, & filij excelsi omnes.
7. * Vos autem sicut homines moriemini: & sicut vnus de principibus cadetis.
8. * Surge Deus, iudica terram: quoniam tu hereditas in omnibus septibus.

Canticum Psalmi Asaph.

L X X X I I.

1. **D**eus, quis similis erit tibi? ne taceas, neque compescaris Deus.
2. * Quoniam ecce inimici tui sonuerunt: & qui oderunt te, extulerunt caput.
3. * Super populum tuum malignauerunt consilium: & cogitauerunt aduersos sanctos tuos.
4. * Dixerunt: Venite, & disperdamus eos de gente: & non memoretur nomen Israel ultra.
5. * Quoniam cogitauerunt unanimiter simul aduersum te testamentum disposuerunt, & ea bemacla Idumæorum & Ismaelitarum.
6. * Moab, & Agareni, Gebal, & Ammon, & Amalec: alienigenæ cum habitantibus Tyrum.
7. * Etenim Assur venit cum illis: facti sunt in adiutorium filijs Lot.
8. * Fac illis sicut Median, & Sinearum sicut Tabin in torrente Gison.
9. * Disperierunt in Endor: facti sunt ut decus terra.
10. * Pone principis consilij Obab, & Zeb, & Zebee, & Salmana:
11. * Omnes principes eorum: qui dixerunt: Hereditate possideamus Sanctuarium Dei.
12. * Deus meus pone illos ut rotam: & sicut stipulam ante faciem venti.

* Sicut.

- 15 * Sicut ignis, qui comit urit siluam: & sicut
flamma comburens montes
16 * Ita persequeris illos in tempestate tua: &
ira tua turbabis eos.
17 * Imple facies eorum ignominia: & quarent
nomen tuum, Domine.
18 * Erubescant, & conturbentur in seculum
seculi: & confundantur, & pereant.
19 * Et cognoscant quia nomen tibi Dominus:
tu solus Altissimus in omni terra.

In finem,

1 Pro torcularibus filijs Core, Psalmus.
LXXXIII.

- 1 **Q**uam dilecta tabernacula tua Domine
virtutum: * concupiscit, & deficit ani-
ma mea in astra Domini.
2 Cor meum, & caro mea exultauerunt in
Deum vinum.
3 * Etenim passer inhenit sibi domum: & tur-
tur nidum sibi, ubi ponat pullulos suos.
4 Altaria tua Domine virtutum: rex meus, &
Deus meus.
5 * Beati, qui habitant in domo tua Domine:
in secula seculum laudabunt te.
6 * Beatus vir, cuius est auxilium ab te: ascen-
diones in corde suo disposuit, * in valle lacry-
marum in loco, quem posuit.
7 Etenim benedictionem dabit legislator,
8 cibum de virtute in virtutem: videbitur Deus
deorum in syn.
9 * Domine Deus virtutum exaudi orationem
meam: percipe Deus Iacob.
10 * Protektor noster aspice Deus: & respice in
faciem Christi tui.
11 * Quia melior est dies una in atrijs tuis su-
per millia.
12 * Ego abiectus esse in domo Dei mei: ma-
gis quam habitare in tabernaculis peccato-
rum.
13 * Quia misericordiam, & veritatem diligit
Deus: gratiam, & gloriam dabit Domi-
nus.
14 * Non priuabit bonis eos, qui ambulant in
innocentia: Domine virutum, beatus homo,
qui sperat in te.

In finem, Filij Core, Psalmus.
LXXXIII.

- 1 **B**enedixisti Domine terram tuam: auer-
tisti captiuitatem Iacob.
2 * Remisisti iniquitatem plebis tuae: operui-
sti omnia peccata eorum.
3 * Mitigasti omnem iram tuam: auertisti ab
ira indignationis tuae.
4 * Conuertere nos Deus salutaris noster: & auer-
te iram tuam a nobis.
5 * Numquid in aeternum irasceris nobis? aut
extendes iram tuam a generatione in gene-

rationem?

- 7 * Deus tuus conuersus iustificabis nos: & plebs
tua letabitur in te.
8 * Ostende nobis Domine misericordiam
tuam: & salutare tuum da nobis.
9 * Audiam quid loquatur in me Dominus
C Deus: quoniam loquetur pacem in plebem
meam.
Et super sanctos suos: & in eos, qui conuer-
tuntur ad cor.
10 * Veritatem prope timentes eum saluta-
re ipsius: ut inhabitet gloria in terra no-
stra.
11 * Misericordia, & veritas obuauerunt sibi:
iustitia, & pax oculis tuis sunt.
12 * Veritas de terra orta est: & iustitia de cae-
lo prospexit.
13 * Etenim Dominus dabit benignitatem: &
D terra nostra dabit fructum suum.
14 * Iustitia ante eum ambulabit: & ponet in
via gressus suos.

Oratio ipsi David. LXXXV.

- 1 **I**nclina Domine aurem tuam, & exaudi
me: quoniam inops, & pauper sum ego.
2 * Custodi animum meum, quoniam san-
ctus sum: saluum fac seruum tuum, Deus
meus sperantem in te.
3 * Misere mei Domine, quoniam ad te cla-
mani tota die: * latifica animum serui tui,
quoniam ad te Domine animum meum le-
uavi.
4 * Quoniam tu Domine iustus, & mitis:
& multae misericordiae omnibus inuocanti-
bus te.
5 * Auribus percipe Domine orationem
B meam: intende voci deprecationis meae.
6 * In die tribulationis meae clamavi ad te:
quia exaudisti me.
7 * Non est similis tui in dijs Domine: & non
est secundum opera tua.
8 * Omnes gentes quascumque fecisti, veniet,
& adorabunt coram te Domine: & glorifica-
bunt nomen tuum.
9 * Quoniam magnus es tu, & faciens mirabi-
lia: tu es Deus solus.
10 * Deduc me Domine in via tua, & ingrediar
in veritatem tuam: letetur cor meum ut timeat
nomen tuum.
11 * Confitebor tibi Domine Deus in toto cor-
de meo, & glorificabo nomen tuum in aeter-
num.
12 * Quia misericordia tua magna est super
me: & cruciasti animum meum ex inferno
inferiorum.
13 * Deus, iniqui insurrexerunt super me, &
D synagoga potentium quaesierunt animum
meum: & non proposuerunt te in confectio-
nem suam.

Domine, in lumine vultus tui ambulabunt,

17 * & in nomine tuo exultabunt tota die: & in iustitia tua exultabunt.

18 * Quoniam gloria virtus eorum tu es: & in beneplacito tuo exultabit cornu nostrum.

19 * Quia Domini est assumptio nostra: & sancti Israel regis nostri.

20 * Tunc locutus es in visione sanctis tuis: & dixisti: Posuisti adiutorium in potestate: & exaltavi electum de plebe mea.

21 * In Inenni David fructum meum: oleo sancto meo unxi eum.

22 * Manus enim mea auxiliabitur ei: & brachium meum confortabit eum.

23 * Nihil proficiet inimicus in eo, & filius iniquitatis non apponet nocere ei.

24 * Et concedam a facie ipsius inimicos eius: & odientes eum in fugam conuertam.

25 * Et veritas mea, & misericordia mea cum ipso: & in nomine meo exaltabitur cornu eius.

26 * Et ponam in mari manum eius: & in fluminibus dexteram eius.

27 * Ipse inuocabit me: Pater meus es tu: Deus meus, & susceptor salutis mee:

28 * Et ego primogenitus ponam illum excelsum præ regibus terræ.

29 * In æternum seruabo illi misericordiam meam: & testamentum meum fidele ipsi:

30 * Et ponam in seculum seculi semen eius: & ætherum eius sicut dies calis.

31 * Si autem dereliquerint filij eius legem meam: & in iudicijs meis non ambulauerint.

32 * Si iustitias meas profanauerint: & mandata mea non custodierint:

33 * Visitabo in virga iniquitates eorum: & in verberibus peccata eorum.

34 * Misericordiam autem meam non dispergam ab eo: neque nocebo in veritate mea:

35 * Neque profanabo testamentum meum: & quæ procedunt de labijs meis non faciam irrita.

36 * Semel iuravi in sancto meo, si David mentiar: semen eius in æternum manebit.

37 * Ecce thronus eius sicut Sol in conspectu meo, & sicut Luna perfecta in æternum: & testis in calo fidelis.

38 * Tu vero repulisti & despectisti: distulisti Christum tuum.

39 * Eueristi testamentum serui tui: profanasti in terra sanctuarium eius.

40 * Destruisti omnes spes eius: posuisti firmamentum eius formidinem.

41 * Diripuerunt eum omnes transuentes vias: factus est opprobrium vicinis suis.

42 * Exaltasti dexteram deiprimentum eum: lætificasti omnes inimicos eius.

43 * Aueristi adiutorium gladij eius: & non

Ges auxiliatus ei in bello.

44 * Destitisti eum ab emundatione: & sedem eius in terram collassisti.

45 * Minorasti dies temporis eius: perfudisti eum confusione.

46 * Viqueque Domine auertis in finem: & ardescet sicut ignis ira tua?

47 * Memorare quæ mea substantia: numquid enim vane constitui omnes filios hominum?

48 * Quis est homo, qui viget, & non videbit mortem: eruet animam suam de manu inferi?

49 * Vbi sunt misericordie tue antiquæ Domine, sicut iurasti David in veritate tua?

50 * Memor esto Domine opprobrij seruum tuorum (quod continui in sinu meo): multarum gentium.

51 * Quod exprobrauerunt inimici tui Domine, quod exprobrauerunt commutationem Christi tui.

52 * Benedixit Dominus in æternum: fiat, fiat.

Oratio Moyfi hominis Dei.

L X X X P X.

A Domine, refugium factus est nobis: a generatione in generationem.

1 * Priusquam montes fierent, aut formaretur terra, & orbis saculo & vique in seculum tu es Deus.

2 * Ne aueris hominem in humilitatem: & dixisti: Conuertimini filij hominum.

3 * Quoniam mille anni ante oculos tuos, tamquam dies hesternæ, quæ præterij.

4 * Et custodia in nocte, quæ pro nihilo habentur, eorum anni erunt.

5 * Mane sicut herba transeat, mane florescat, & transeat: vespere decidat, induret, & ardeat.

6 * Quia defecimus in ira tua, & in furore tuo turbati sumus.

7 * Posuisti iniquitates nostras in conspectu tuo: seculum nostrum in illuminatione valuit tui.

8 * Quoniam omnes dies nostri defecerunt: & in ira tua defecimus.

9 * Anni nostri sicut aranea meditantur: & dies annorum nostrorum in ipso, septuaginta anni.

10 * Si autem in penitentijs octoginta anni: & amplius eorum, labor & dolor.

11 * Quoniam superuenit mansuetudo: & corripimur.

12 * Quis nouit potestatem iræ tue: & præ timore tuo iura tuam dinumerare?

13 * Dexteram tuam sic notam fac: & eruditos corde in sapientia.

14 * Convertere Domine vsquequo? &

deprecabilis esto super seruos tuos.

- 14 * Repleti sumus mane misericordia tua: & exultauimus, & delectati sumus omnibus diebus nostris.
- 15 * Læti sumus pro diebus, quibus nos humiliasti annis, quibus vidimus mala.
- 16 * Respice in seruos tuos, & in opera tua: & dirige filios eorum.
- 17 * Et sit iplendor Domini Dei nostri super nos, & opera manuum nostrarum dirige super nos: & opus manuum nostrarum, dirige.

Laus Cantici David.

X C.

1. **Q**ui habitat in adiutorio Altissimi, in protectione Dei celi commorabitur.
- 2 * Dicit Dominus: suceptor meus es tu, & refugium meum: Deus meus speralo in eum.
- 3 * Quoniam ipse liberauit me de laqueo venantium, & a verbo asperso.
- 4 * Scapulis suis obumbrabit tibi: & sub penis eius sperabis.
- 5 * Securo circumdabit te veritas eius: non timebis a timore nocturno.
- 6 * A sagitta volante in die, negotio perambulante in tenebris: ab incursu, & demonio meridiano.
- 7 * Cadent a latere tuo mille, & decem millia a dextris tuis: ad te autem non appropinquabit.
- 8 * Verumtamen oculis tuis considerabis: & retributionem peccatorum videlis.
- 9 * Quoniam tu es Domine spes mea: Altissimus: posuisti refugium tuum.
- 10 * Non accedet ad te malum: & flagellum non appropinquabit tabernaculo tuo.
- 11 * Quoniam angelis suis mandauit de te: ut custodiant te in omnibus vijs tuis.
- 12 * In manibus portabunt te: ne forte offendas ad lapidem pedem tuum.
- 13 * Super aspidem, & basiliscum ambulabis: & conculcabis leonem & draconem.
- 14 * Quoniam in me sperauit liberabo eum: protegam eum, quoniam cognouit nomen meum.
- 15 * Clamabit ad me, & ego exaudiam eum: cum ipso sum in tribulatione: eripiam eum & glorificabo eum.
- 16 * Longitudine dierum replebo eum: & ostendam illi salutare meum.

Psalmus Cantici.

Indie sabbati. X C I.

1. **B**onum est confiteri Domino: & psallere nomini tuo Altissime.
- 2 * Ad annunciandum mane misericordiam tuam: & veritatem tuam per noctem.

- 4 * In decachordo, psalterio cum cantico, in cithara.
- 5 * Quia delectasti me Domine in factura tua: & in operibus manuum tuarum exultabo.
- 6 * Quia magnificata sunt opera tua Domine: nimis profunda factæ sunt cogitationes tuæ.
- 7 * Vir insipiens non cognoscet: & stultus non intelliget hæc.
- 8 * Cum exorti fuerint peccatores sicut fennum: & apparuerint omnes, qui operantur iniquitatem.
9. Ve intereant in seculum seculi: tu autem Altissimus in æternum Domine.
10. * Quoniam ecce inimici tui Domine, quoniam ecce inimici tui peribunt: & dispergentur omnes, qui operantur iniquitatem.
11. * Et exaltabitur sicut unicornis cornu meum: & fenescula mea in misericordia vberis.
12. * Et despectus oculus meus inimicos: & in insurgentibus in me malignantibus audiet auris mea.
13. * Iustus, ut palma florebit: sicut cedrus Libani multiplicabitur.
14. * Plantati in domo Domini, in atrij domus Dei nostri florebut.
15. * Adhuc multiplicabuntur in fenestra vberis: & bene pauperes erunt, * ut annuncient: Quoniam rectus Dominus Deus noster: & non est iniquitas in eo.

Laus Cantici ipsi David in die ante sabbatum, quando fundata est terra.

X C I I.

1. **D**ominus regnauit, decorem indutus est: indutus est Dominus fortitudinem, & præcinxit se.
2. Et enim firmavit orbem terræ, qui non commouebitur.
3. Parata sedes tua: ex tunc a saculo tu es.
4. Eleuauerunt flumina Domine: eleuauerunt flumina vocem suam.
5. Eleuauerunt flumina flus suos, * a vocibus aquarum miritarum.
6. Mirabiles elationes maris, mirabiles in altis Dominus.
7. Testimonia tua credibilia facta sunt nimis: domum tuam decet sanctitudo Domine in longitudinem dierum.

Psalmus ipsi David,

Quarta sabbati. X C I I I.

1. **D**eu ultionum Dominus: Deus ultionum libere egit.
2. * Et saltate qui iudicæ terram reddet: retributionem superbis.
3. * Vique quo peccatores Dominus: vique quo

pecca-

peccatores gloriabuntur:

- 4 * Esiabuntur, & loquentur iniquitatem: loquentur omnes: qui operantur iniustitiam?
 5 * Populum tuum Domine humiliauerunt: & hereditatem tuam vexauerunt.
 6 * Viduam, & aduenam interfecerunt: & puillos occiderunt.
 7 * Et dixerunt: Non videbit Dominus, nec intelliget Deus Iacob.
 8 * Intelligite insipientes in populo: & stulti aliquando sapite.
 9 * Qui plantauit aulem, non audiet? aut qui finxit oculum, non considerat?
 10 * Qui corripit gentes, non arguet: qui docet hominem scientiam?
 11 * Dominus scit cogitationes hominum, quoniam vanae sunt.
 12 * Beatus homo, quem tu erudieris Domine: & de lege tua docueris eum;
 13 * Ut minges ei a diebus malis donec fodiat peccatoris fovea.
 14 * Quia non repellit Dominus plebem suam: & hereditatem suam non derelinquet.
 15 * Quoadunque iustitia conuertatur iudicium: & qui iuxta illam omnes qui recto sunt corde.
 16 * Quis confurget mihi aduersus malignantes? aut quis stabit mecum aduersus operantes iniquitatem?
 17 * Nisi quia Dominus adiuet me, & adiutus habitasset in inferno anima mea.
 18 * Si dicebam: Mortis est pes meus: misericordia tua Domine adiuuabat me.
 19 * Secundum multitudinem dolorum meorum in corde meo: consolationes tuae iustificauerunt animam meam.
 20 * Numquid adheret tibi sedes iniquitatis: qui fingis laborem in praecepto?
 21 * Captabunt in animam iusti: & sanguinem innocentem condemnabunt.
 22 * Et factus est mihi Dominus in refugium: & Deus meus in adiutorium spei meae.
 23 * Et reddet illis iniquitatem ipsorum: & in malitia eorum disperdet eos: disperdet illos Dominus Deus noster.

Laus Cantici ipsi Dauid.
 XCIII.

- V Enite, exultemus Domino: iubilemus Deo saluari nostro:
 1 * Praecopemus faciem eius in confessione: & in psalmis iubilemus ei.
 2 * Quoniam Deus magnus Dominus: & rex magnus super omnes deos.
 3 * Quia in manu eius sunt omnes fines terrae: & altitudines montium ipsius sunt.
 4 * Quoniam ipse est mare, & ipse fecit illud: & sicca manus eius formauerunt.
 5 * Venite adoremus, & procidamus: & ploremus ante Dominum, qui fecit nos.

- 7 * Quia ipse est Dominus Deus noster: & nos populus pauper eius, & oves manus eius.
 8 * Hodie si vocem eius audieritis, nolite obdurare corda vestra;
 9 * Sicut in irritatione secundum diem temptationis in deserto: ubi tentauerunt me patres vestri, probauerunt me, & viderunt opera mea.
 10 * Quadraginta annis offensus fui generatio ni illi, & dixi: Semper hi errant corde.
 11 * Et isti non cognouerunt vias meas: sicut iurani in ira mea: Si introibunt in requiem meam.

Canticum ipsi Dauid.

Quando domus edificabitur post captiuitatem. (1. Par. 15.) XCV.

- Ante Dominum canticum nouum: cante Domino omni terra.
 1 Cantate Domine, & benedicite nomini eius: annunciate de die in diem salutare eius.
 2 Annunciate inter Gentes gloriam eius, in omnibus populis mirabilia eius.
 3 Quoniam magnus Dominus: & laudabilis nimis: terribilis est super omnes deos.
 4 Quoniam omnes dii Gentium daemonia: Domus autem eius in caelo sedet.
 5 Confessio, & pulchritudo in conspectu eius: sanctimonia, & magnificentia in sanctificatione eius.
 6 Afferte Domino patrie gentium, afferte Domino gloriam & honorem: afferte Domino gloriam nomini eius.
 7 Tollite hostias, & introite in atria eius:
 8 adorate Dominum in actio fidei eius.
 9 Commoueat facie eius vniuersa terra:
 10 dicite in Genibus quia Dominus regnat.
 Cuius.
 Etenim correxit orbem terra qui non commouebitur: indicabit populos in aequitate.
 11 Latentur cali, & exultet terra, commoueat mare, & plenitudo eius: gaudebunt campi, & omnia, quae in eis sunt.
 12 Tunc exultabunt omnia ligna silvarum: a facie Domini, quia venit: quoniam venit iudicare terram.
 Iudicabit orbem terra in aequitate, & populos in veritate sua;

Huic Dauid.

Quando terra eius restituta est.

XCVI.

- Dominus regnauit, exultet terra: latentur insulae in altibus.
 1 Nebulae, & caligo in circuitu eius: iustitia, & iudicium correctio sedis eius.

[He. 3. b 7]

[Nu. 14. f.]

34

[He. 4. a.]

* Ignis ante ipsam precedet, & inflammabit in circuitu in omnes eius.

* Illuxerunt fulgura eius orbi terræ: vldit, & commota est terra.

* Montes, sicut cera fluxerunt a facie Domini: facie Domini omnis terra.

* Annunciauerunt celi iustitiam eius: & uiderunt omnes populi gloriam eius.

1 * Confundantur omnes, qui adorant sculptra: & qui gloriantur in simulacris suis.

Adorate eum omnes angeli eius: * audiuit, & lætata est Sion.

Et exultauerunt filie Iudæ, propter iudicia tua Domine.

* Quoniam tu Dominus altissimus super omnem terram: nimis exaltatus es super omnes deos.

* Qui diligitis Dominum, odite malum: cum stodit Dominus animas sanctorum suorum, de manu peccatoris liberabit eos.

* Lux orta est iusto, & rectis corde lætitia.

* Examini iusti in Domino: & confitemini memoriz sanctificationis eius.

Psalmus ipsi David. XC VII.

Cantate Domino canticum novum: quia mirabilia fecit.

Saluauit sibi dextera eius: & brachium sanctum eius.

* Notum fecit Dominus salutare suum: in conspectu gentium reuelauit iustitiam suam.

* Recordatus est misericordiz suæ, & veritatis suæ domui Israeli.

Videntes omnes termini terre salutare Dei nostri.

* Iubilate Deo omnis terra: cantate, & exultate, & psallite.

* Psallite Domino in cithara, in cithara & voce psalmi: * in tubis dulcilibus, & voce tubæ cornet.

* Iubilare in conspectu regis Domini: * moueatur mare, & plenitudo eius: orbis terrarum, & qui habitant in eo.

* Flumina plaudent manu simul montes exultabunt: a conspectu Domini: quoniam

uenit iudicare terram.

Iudicabit orbem terrarum in iustitia, & populos in æquitate.

Psalmus ipsi David. XC VIII.

Dominus regnauit, irascantur populi: qui sedet super cherubim, moueatur terra.

* Dominus in Sion magnus: & excelsus super omnes populos.

* Confiteantur nomini tuo magno: quoniam terribile, & sanctum est: * & honor regis iudicum diligit.

Tu parasti discessionem: iudicium & iustitiam iacob tu fecisti.

5 * Exaltate Dominum Deum nostrum, & adorate scabellum pedum eius: quoniam sanctum est.

6 * Moyses, & Aaron in sacerdotibus eius: & Samuel inter eos, qui inuocant nomen eius.

Inuocabant Dominum, & ipse exaudiebat eos: * in columna nubis loquebatur ad eos.

Custodiebant testimonia eius, & preceptum quod dedit illis.

8 * Domine Deus noster tu exaudiebas eos: Deus tu propitius fuisti eis, & visitans in omnes ad inuentiones eorum.

6 * Exaltate Dominum Deum nostrum, & adorate in monte sancto eius: quoniam sanctus Dominus Deus noster.

Psalmus in confessione. XC IX.

Iubilate Deo omnis terra: seruite Domino in læticia.

Introite in conspectu eius, in exultatione.

3 * Scitote quoniam Dominus, ipse est Deus: ipse fecit nos, & non ipsi nos.

4 Populus eius, & oues pascuæ eius: * introite portas eius in confessione, atria eius in hymnis: confitemini illi.

5 Laudate nomen eius: * quoniam suauis est Dominus in æternum misericordia eius, & usque in generationem & generationem ueritas eius.

Psalmus ipsi David. C.

Misericordiam, & iudicium cantabo tibi Domine:

2 Psallam, * & intelligam in uia immaculata, quando uenies ad me.

Perambulabam in innocentia cordis mei, in medio domus meæ.

3 * Non proponebam ante oculos meos rem iniustam: facientes præuocationes odiui.

4 Non adhaesi mihi cor prauum: declinatem a me malignum non cognoscebam.

5 * Detrahentem secretis proximis suis, hunc persequabar.

Superbo oculo, & insatiabili corde, cum hoc non edebam.

6 * Oculi mei ad fideles terræ ut sedent mecum: ambulans in uia immaculata, hic mihi ministrabat.

7 * Non habitabit in medio domus meæ qui facit superbiam: qui loquitur iniqua, non direxit in conspectu oculorum meorum.

8 * In matutino interficiebam omnes peccatores terræ: ut disperderem de ciuitate Domini omnes operantes iniquitatem.

Oratio pauperis,
Cum anxius fueris, & in conspectu domini effu-
deris precem tuam. C. I.

- D**omine exaudi orationem meam : & clamor meus ad te veniat.
 * Non auertas faciem tuam a me : in qua-
 rumque die tribulor, inclina ad me aurem
 tuam.
 In quacumque die inuocauero te, velociter
 exaudi me.
 * Quia defecerunt sicut fenum dies mei : &
 ossa mea sicut cremum aruerunt.
 * Percussus sum & fenum, & aruit cor me-
 um : quia oblitus sum comedere panem
 meum.
 * A voce gemitus mei adhaesit os meum
 carni meae.
 * Similis factus sum pellicano foliudinis :
 factus sum sicut nycticorax in domicilio.
 * Vigilavi, & factus sum sicut passer solita-
 rius in tecto.
 * Totā die exprobrabant mihi inimici mei,
 & qui laudabant me aduersum me iurabant.
 * Quia cinerem tanquam panem manduca-
 uim, & porum meum cum fletu misce-
 bam.
 * A facie irae & indignationis tuae : quia ele-
 uans allisisti me.
 * Dies mei sicut umbra declinauerunt : &
 ego sicut fenum arui.
 * Tu autem domine in aeternum permans :
 & memoriale tuum in generationem, & ge-
 nerationem.
 * Tu exurgens misereberis Sion : quia tem-
 pus miserendi eius, quia venit tempus.
 * Quoniam placerunt seruis tuis lapides
 eius : & terra eius miserebuntur.
 * Et timebunt Gentes nomen tuum domi-
 ne, & omnes reges terrae gloriam tuam.
 * Quia edificauit dominus Sion : & videbi-
 tur in gloria sua.
 * Respexit in orationem humilium : & non
 spreuit precem eorum.
 * Scribantur haec in generatione altera : &
 populus, qui creabitur, laudabit dominum :
 * Quia prospexit de excelso sancto suo : do-
 minus de caelo in terram aspexit :
 * Ut audiret gemitus compeditorum : ut sol-
 ueret filios interemptorum.
 * Ut annuncient in Sion nomen domini : &
 D laudem eius in Ierusalem.
 * Inconueniendo populus in vnum, & re-
 ges ut seruiant domino.
 * Respondit ei in via virtutis suae : Paucis-
 simis diebus meorum nuncia mihi.
 * Ne reuoces me in dimidio dierum meo-
 rum : in generationem & generationem anni
 tui.
 * Initio tu domine terram fundasti : & ope-

ra maximam tuam : sunt caeli.

- I**psi peribunt, tu autem permans : & om-
 nes sicut velumietum veterascunt.
 Et sicut operitorum manus erunt eos, & muta-
 buntur : tu autem idem ipse es, & anni tui
 non deficient.
 * Filij seruatorum tuorum habebunt : & se-
 men eorum in saeculum dirigerit.

Ipsi David. C. II.

- B**enedic anima mea Domino : & om-
 nia, quae intra me sunt, nomini san-
 cto eius.
 * Benedic anima mea domino : & noli obli-
 uisci omnes retributiones eius.
 * Qui propulsaui omnes iniquitatis
 vias : qui sanat omnes infirmitates tuas.
 * Qui redimit de interitu vitam tuam : qui
 coronat te in misericordia, & miserationi-
 bus.
 * Qui respexit in bonis desiderium tuum : re-
 nouabitur ve aquila iuuentus tua.
 * Faciens misericordias dominus : & iudi-
 cium omnibus iniuriis patientibus.
 * Notas fecit vias suas Moyses, filij Israel ve-
 hementes.
 * Misericordia & misericors dominus : don-
 ganimis, & multum misericors.
 * Non in perpetuum irascetur : neque in a-
 ternum comminabitur.
 * Non secundum peccata nostra fecit nobis :
 neque secundum iniquitates nostras retribuit
 nobis.
 * Quoniam secundum altitudinem caeli a-
 terra : corroborauit misericordiam suam su-
 per timentes se.
 * Quantum distat Ortus ab occidente : lon-
 ge fecit a nobis iniquitates nostras.
 * Quomodo miseretur pater filiorum, mi-
 serus est dominus timentibus se : quoniam
 ipse cognouit figmentum nostrum.
 * Recordatus est quoniam posuimus : homo
 inquit famum dies eius, tanquam flos a-
 gri sic efflorescit.
 * Quoniam spiritus pertransibit in illo, &
 non subsistet : non cognosceat amplius lo-
 cum suum.
 * Misericordia autem domini ab aeterno,
 & usque in aeternum super timentes eum.
 * Et iustitia illius in filios filiorum, his qui
 seruant testamentum eius :
 * Et mentores sunt mandatorum ipsius, ad fa-
 ciendum ea.
 * Dominus in caelo parauit sedem suam :
 & regnum ipsius omnibus dominabi-
 tur.
 * Benedicite Domino omnes Angeli ei-
 us : potentes virtute, facientes verbum
 illius, ad audiendam vocem sermonum
 eius.

1 Nu. 14. c.
18

- 11 * Benedicite Domino omnes virtutes eius : ministri eius, qui facitis voluntatem eius.
 12 * Benedicite Domino omnia opera eius : in omni loco dominationis eius, benedic anima mea Domino.

Ipsi David. CIII.

Benedic anima mea Domino : Domine Deus meus magnificatus es vehementer.

1 * Confessionem, & decorem induisti : * amicus lumine sicut vestimentum :

2 * Extendens caelum sicut pellem : * qui tegis aquis superiora eius.

3 * Qui ponis nubem ascensum tuum : qui ambulat super pinnas ventorum.

4 * * Qui facis angelos tuos, spiritus : & ministros tuos ignem viventem.

5 * Qui fundasti terram super stabilitatem suam : non inclinabitur in seculum seculi.

6 * Abyssus, sicut vestimentum, amicus eius : super montes stabunt aquae.

7 * Ab increpatione tua fugient : a voce tonitru tui formidabunt.

8 * Ascendunt montes : & descendunt campi in locum, quem fundasti eis.

9 * Terminum posuisti, quem non transgredientur : neque conuertentur operire terram.

10 * Qui emittis fontes in conuallibus : inter medium montium pertransibit aquae.

11 * Posuunt omnes bestiae agri : expectabunt onagri in feni sua.

12 * Super ea volucres caeli habitabunt : de medio petrarum dabunt voces.

13 * Rigans montes de superioribus tuis : de fructu operum tuorum satiabunt terra.

14 * Producent fenum iumentis, & herbas seruituti hominum :

Vt educas pensem de terra : & vinum letificet cor hominis :

Vt exultaret faciem in oleo : & panis cor hominis confirmet.

15 * Satiabuntur ligna campi, & cedri Libani, quas plantauit : illic passerem iudicabunt.

16 * Herodij domus dux est eorum : * montes excoeli cernis : petra refugium hereticis.

17 * Fecit lunam in tempora : sol cognouit occasum suum.

18 * Posuisti tenebras, & facta est nox : in ipsa pertransibunt omnes bestiae silue.

19 * Cauli leonum regientes, vt rapiant, & querant a Deo escam sibi.

20 * Ortus est sol, & congregati sunt : & in cubiliu suis collocabuntur.

21 * Exibit homo ad opus suum : & ad operationem suam vsque ad vespertum.

22 * Quam magnificata sunt opera tua Do-

mine omnia in sapientia fecisti : impleta est terra possessione tua.

23 * Hoc mare magnum, & spaciosum manibus : illic reptilia, quorum non est numerus.

24 * Animalia pusilla cum magnis : * illic naues pertransibunt.

25 * Draco iste, quem formasti ad illudendum ei : * omnia a te expectant vt des illis escam in tempore.

26 * Dante te illis, colligent : aperiente te manum tuam, omnia implebuntur bonitate.

27 * Auertente autem te faciem, turbabuntur : auferes spiritum eorum, & deficiet, & in puluerem suum reuertentur.

28 * Emittes spiritum tuum, & creabuntur : & renouabis faciem terrae.

29 * Sic gloria Domini in seculum : letabitur Dominus in operibus suis :

30 * Qui respicit terram, & faciet eam tremere : qui tangit montes, & fumigant.

31 * * Cantabo Domino in vita mea : psallam Deo meo quamdiu sum.

32 * Iocundum fit ei eloquium meum : ego vero delectabor in Domino.

33 * Deficiant peccatores a terra, & iniqui non sint : benedic anima mea Domino.

Alleluia (1. Par. 16. 3.) CIII.

Confitemini Domino, & inuocate nomen eius : annunciate inter Gentes opera eius.

2 * Cantate ei, & psallite ei : narrate omnia mirabilia eius.

3 * Laudamini in nomine sancto eius : letetur cor quarentium Dominum.

4 * Querre Dominum, & confirmamini : quare faciem eius semper.

5 * Memento mirabilium eius, quae fecit : prodigia eius, & iudicia ori eius.

6 * Semen Abraham, serui eius : filij Iacob electi eius.

7 * Ipse Dominus Deus noster : in vniversa terra iudicia eius.

8 * Memor fuit in seculum testamenti sui : verbi, quod mandauit in mille generationes :

9 * * Quod disposuit ad Abraham : & iuramenti sui ad Isaac :

10 * Et statuit illud Iacob in preceptum : & Israel in testamentum aeternum :

11 * Dicens : Tibi dabo Terram Chanaan, funiculum hereditatis vestrae.

12 * Cum essent numero breui, paucissimi, & incolae eius :

13 * Et pertransierunt de gente in gentem, & de regno ad populum alterum.

14 * Non reliquit hominem nocere eis : & corripuit eos reges.

r. Par. 16. 15 * I Nolite tangere christos meos: & in pro-
 d. 22 phetis meis nolite malignari.
 r. Reg. 1. 16 * Et vocauit famem super terram: & omne
 e. 14 firmamentum panis contriuit.
 Gen. 37. f. 17 * Misit ante eos I virum: in seruum venun-
 36. datus est Ioseph.
 Gen. 36. d. 18 * I Humilauerunt in compedibus pedes
 30. eius, ferrum pertransiit animam eius: * do-
 nec veniret verbum eius.
 Gen. 41. c. 10 Eloquentum domini inflammauit eum: * misit
 14 rex, & soluit eum: princeps populorum, &
 dimisit eum.
 13 * Constituit eum dominum domus suae: &
 principem omnis possessionis suae:
 22 * Ut exiret principes eius sicut semetip-
 sum: & senes eius prudentiam doceret.
 Gen. 46. a. 20 * I Et intrauit Israel in Aegyptum: & Ia-
 6 cob accola fuit in Terra Cham.
 Exo. 1. b. 7 14 * I Et auxit populum suum vehementer: &
 Aa. 7. b. 17 firmauit eum super inimicos eius.
 16 * Conuerit eos eorum ut odirent populum
 eius: & dolum facerent in seruos eius.
 16 * I Misit Moysen seruum suum: Aaron,
 quem elegit ipsum.
 17 * I Posuit in eis verba signorum suorum,
 & prodigiorum in Terra Cham.
 Exo. 7. a. 18 * I Misit tenebras, & obscurauit: & non ex-
 20. acerbaui sermones suos.
 Exo. 10. f. 19 * I Conuerit aquas eorum in sanguinem:
 21. & occidit pisces eorum.
 Exo. 7. d. 30 * I Edidit terra eorum ranas in penetra-
 31. bus regum ipsorum.
 Exo. 8. b. 6 31 * I Dixit, & venit caenomyia: & cinifes in
 Aod. c. 8. 9. omnis finibus eorum.
 32 * I Posuit pluuia eorum grandinem ignem
 comburentem in terra ipsorum.
 33 * Et percussit vineas eorum, & ficulneas eo-
 rum: & contriuit lignum finium eorum.
 Exo. 10. c. 34 * I Dixit, & venit locustas, & bruchus, cuius
 35. D cuius non erat numerus.
 35 * Et comedit omne suum in terra eo-
 rum: & comedit omnem fructum terrae eo-
 rum.
 Exo. 12. d. 16 * I Et percussit omne primogenitum in ter-
 19. ra eorum: primitias omnis laboris eorum.
 Exo. 13. d. 37 * I Et eduxit eos cum argento, & auro: &
 20. non erat in tribubus eorum infirmus.
 38 * Lixata est Aegyptus in profusione eo-
 rum: quia inculuit timor eorum super eos.
 Ps. 77. b. 14 39 * I Expandit nubem in protectionem coram
 a. Cor. 10. 40. eius, & ignem ut luceret eis per noctem.
 Exo. 16. c. 41 * I Petierunt, & venit coturnix: & pane celi
 15. saturauit eos.
 Num. 10. c. 42 * I Dirupit petram, & fluxerunt aquae: abie-
 21. runt in siccum flumina.
 Gen. 17. a. 7 43 * Quoniam memor fuit verbi sancti sui, quod
 44. habuit ad Abraham puerum suum.
 43 * Et eduxit populum suum in exultatione,
 & electos suos in letitia.
 44 * Et dedit illis regiones Gentium: & labo-
 res populorum possederunt:

45 * Ut custodiant iustificationes eius, & leges
 eius requirant.

Alleluia (Iudith 13. 21.) CV.

1 C Onfitemini domino: quoniam bonus:
 A quoniam in saeculum misericordia eius.
 2 * I Quis loquetur potentias domini, audi-
 tas: faciet omnes laudes eius? Iudith 13
 3 * Beati, qui custodiunt iudicium, & faciunt
 iustitiam in omni tempore. Eccli. 43. d
 4 * Memento nostri domine in beneplacito
 populi tui: visita nos in salutari tuo:
 5 Ad uidendum in bonitate electorum tuo-
 rum, ad laudandum in laetitia gentis tuae: ut
 laudans cum hereditate tua.
 6 * I Peccauimus cum patribus nostris: iniu-
 ste egimus, iniquitatem fecimus. Iudith 7. d
 7 * Patres nostri in Aegypto non intellexe-
 runt mirabilia tua: non fuerunt memores mul-
 titudinis misericordiae tuae.
 8 Et irritauerunt ascendentes in mare, Mare
 rubrum.
 8 * Et saluauit eos propter nomen suum: ut
 notam faceret potentiam suam.
 9 * I Et increpuit Mare rubrum, & exiccatu-
 est: & deduxit eos in abyssi sicut in deserto.
 Exo. 14. c
 10 * I Saluauit eos de manu odientium: & re-
 demit eos de manu inimici.
 11 * I Et operuit aqua tribulantes eos: vultus
 eius non remansit.
 Exo. 14. g
 12 * Et crediderunt verbis eius: & laudauerunt
 laudem eius.
 13 * Cito fecerunt, obliui sunt operum eius: &
 non sustinuerunt consilium eius.
 Exo. 17. a
 14 * I Et concupierunt: concupiscerunt in
 deserto: & tentauerunt Deum in iniqui-
 tas.
 Nu. 11. g
 15 * I Fededit eis petitionem ipsorum: & mi-
 sit saturitatem in animas eorum.
 16 * Et irritauerunt Moysen in castris: Aaron
 sanctum domini.
 Nu. 16. c
 17 * I Aperit est terra, & deglutinit Dathan:
 & operuit super congregationem Abiram.
 18 * Et exarsit ignis in synagoga eorum: flam-
 ma combussit peccatores.
 Exo. 32. a
 19 * I Fe fecerunt vitulum in Horeb: & ado-
 rauerunt sculptile.
 20 * Et mirauerunt gloriam suam in similitu-
 dinem vituli comedentis fenum.
 21 * Obliti sunt Deum, qui saluauit eos, qui se-
 22 cis magna in Aegypto, & mirabilia in Terra
 Cham: terribilia in mari rubro.
 Exo. 32. c
 23 * I Fe dixit ut disperderet eos: non Moy-
 ses electus eius stetit in conuersione in con-
 spectu eius:
 24 * Et auerteret iram eius ne disperderet eos.
 25 * & pro nihilo habuerunt terram de de-
 ra-
 26 * Non crediderunt verbo eius, & non irru-
 rauerunt

rauerunt in tabernaculis suis : non exaudierunt vocem Domini.

* Et eleuauit manum suam super eos : vt prosterneret eos in deserto :

* Et vt deiceret semen eorum in Nationibus : & dispergeret eos in regionibus.

* Et iniciati sunt Beelphegor : & comedunt sacrificia mortuorum.

* Et iritauerunt eum in adinventionibus suis : & multiplicata est in eis ruina.

* Et stetit Phinees, & placuit : & cessauit quæstio.

* Et reputatum est ei in iustitiam, in generationem & generationem vsque in sempiternum.

* Et irritauerunt eum ad Aquas contradictionis : & vexatus est Moyses propter eos :

* quia exacerbauerunt spiritum eius.

Et distinxit in labijs suis : * non disperdiderunt gentes, quas dixit Dominus illis.

* Et commisti sunt inter gentes, & didicerunt opera eorum : & seruiunt scriptis eorum : & factum est illis in scandalum.

* Et immolauerunt filios suos, & filias suas demonijs.

* Et effuderunt sanguinem innocentem.

F sanguinem filiorum suorum, & filiarum suarum, quas sacrificauerunt sculptilibus Chanaan.

Et infecta est terra in sanguinibus, * & contaminata est in operibus eorum : & fornicati sunt in adinventionibus suis.

* Et iratus est furore Dominus in populum suum : & abominatus est hereditatem suam.

* Et tradidit eos in manus gentium : & dominati sunt eorum qui oderunt eos.

* Et tribulauerunt eos inimici eorum, & humiliati sunt sub manibus eorum : * sæpe liberauit eos.

Ipsi autem exacerbauerunt eum in consilio suo : & humiliati sunt in iniquitatibus suis.

* Et vidit eum tribularentur : & audiuit orationem eorum.

* Et memor fuit testamenti sui : & posuit eum secundum multitudinem misericordiarum suarum.

* Et dedit eos in misericordias in conspectu omnium qui ceperant eos.

* Saluos nos fac Domine Deus noster : & congrega nos de Nationibus :

Vt confiteamur nomini sancto tuo : & gloriamur in laude tua.

* Benedictus Dominus Deus Israel a seculo & vsque in seculum : & dicet omnis populus : Eia, ha.

Atmelua. (Iudith 13. 22.)

CVI.

Confitemini Domino quoniam bonus : quoniam in seculum misericordia eius.

* Dicite qui redempti sunt a Domino, quos redemit de manu inimici : & de regionibus congregauit eos :

* A solis ortu, & occasu : ab aquilone, & mari.

* Errauerunt in solitudine in iniquosam viam ciuitatis habitaculi non inueniunt,

* Et esurientes, & sitientes : anima eorum in ipsis defecit.

* Et clamauerunt ad Dominum cum tribularentur : & de necessitatibus eorum eripuit eos.

* Et deduxit eos in viam rectam : vt irent in ciuitatem habitationis.

* Confiteantur Domino misericordiarum eius : & mirabilia eius filijs hominum.

* Quia satiavit animum inanem : & animam esurientem satiavit bonis.

* Sedentes in tenebris, & umbra mortis : vindictam in mendicitate, & ferro.

* Quia exacerbauerunt eloquia Dei : & consilium Altissimi iritauerunt.

* Et humiliatum est in laboribus cor eorum : infirmati sunt, nec fuit qui adiuuaret.

* Et clamauerunt ad Dominum cum tribularentur. & de necessitatibus eorum liberavit eos.

* Et eduxit eos de tenebris, & umbra mortis : & vincula eorum dirupit.

* Confiteantur Domino misericordiarum eius : & mirabilia eius filijs hominum.

* Quia contriuit portas æreas : & vinctos ferreos confregit.

* Suscepit eos de via iniquitatis eorum : propter iniustitias enim suas humiliati sunt.

* Omnem escam abominata est anima eorum : & appropinquauerunt vsque ad portas mortis.

* Et clamauerunt ad Dominum cum tribularentur : & de necessitatibus eorum liberavit eos.

* Missi verbum suum, & sanauit eos : & eripuit eos de interitionibus eorum.

* Confiteantur Domino misericordiarum eius : & mirabilia eius filijs hominum.

* Et facificent sacrificium laudis : & annuncient opera eius in exultatione.

* Qui descendunt mare in nimbis, facientes operationem in aquis multis.

* Ipsi viderunt opera Domini, & mirabilia eius in profundo.

* Dixit, & stetit spiritus procellarum : & exaltati sunt fluctus eius.

* Ascendunt vsque ad calos, & descendunt

vsque

vique ad abyſſos : anima eorum in malis tacebat.

- 27 * Turbati ſunt, & moti ſunt ſicut ebrius : & omnis ſapientia eorum deuorata eſt.
- 28 * Et clamauerunt ad dominum cum tribularentur, & de neceſſitate eorum eduxit eos.
- 29 * Et ſtauit procellam eius in auram, & ſiluerunt fluctus eius.
- 30 * Et letati ſunt quia ſiluerunt : & deduxit eos in portum ſoluitatis eorum.
- 31 * Conſiteantur domino miſericordix eius : & mirabilia eius filijs hominum.
- 32 * Et exalten. eum in eccleſia plebis : & in ca thedra ſeniorum laudent eum.
- 33 * Poſuit flumina in deſertum : & exiit aquarum in ſiccam.
- 34 * Terram fructiferam in ſaluginem, & munda lida inhabitandum in ea.
- 35 * Poſuit deſertum in ſtagna aquarum, & terram ſine aqua in exitus aquarum.
- 36 * Et collocauit illic ciuitates : & conſtituerunt ciuitatem habitationis.
- 37 * Et ſeminauit agros, & plantauerunt vineas : & fecerunt fructum nativitatis.
- 38 * Et benedixit eis, & multiplicati ſunt inimis : & iumenta eorum non minora ſunt.
- 39 * Et pauci facti ſunt : & vexati ſunt a tribulatione malorum, & dolore.
- 40 * Effuſa eſt contemptio ſuper principes : & errare fecit eos in inuſo, & non in via.
- 41 * Et adiuuit pauperem de inopia : & poſuit ſicut oues familias.
- 42 * Videbit recti, & turbabuntur : & omnis iniquitas opprobabitur ſuum.
- 43 * Quis ſapienter & euſtodiet hanc ? & intelliget miſericordias domini ?

Canticum Pſalmi ipſi David.

(ſup. 56.8.) CVII.

- 1 **P**aratum cor meum Deus, paratum cor meum : cantabo, & pſallam in gloria mea.
- 2 * Exurge gloria mea, exurge pſalterium, & cithara : exurgam diſtulo.
- 3 * Conſitebor tibi in populis domine : & pſallam tibi in nationibus.
- 4 * Quia magna eſt ſuper celos miſericordia tua : & vſque ad nubes veritas tua.
- 5 * Exaltare ſuper celos Deus, & ſuper omnem terram gloria tua : ut liberentur diſticti tui.
- 6 Saluum fac dextera tua, & exaudi me :
- 7 * Deus locutus eſt in ſancto ſuo :
- 8 * & exultabo, & diuidam Sichimam, & conuallem tabernaculorum dimetiar.
- 9 * Meus eſt Jahſad, & meus eſt Manafſes : & Ephraim ſuſcepit caput mei.
- 10 Iuda reueneris : Moab edes ſpei mee.
- 11 In Idumam extendam calcamentum

meum : miſi alienigenz amici facti ſunt.

- 12 * Quis deducet me in ciuitatem munitam ? quis deducet me vique in Idumam ?
- 13 * Nomen tu Deus, qui repulſiſti nos, & non exiſtis Deus in virtutibus noſtris ?
- 14 * Da nobis auxilium de tribulatione : quia vana ſalus hominis.
- 15 * In Deo faciemus virtutem : & ipſe ad nihilum deducet inimicos noſtros.

In ſinem,

Pſalmus David. CVIII.

- 1 **A**d Eus laudem meam ne tacearis : quia os peccatoris, & os dolosum ſuper me aperit eſt.
- 2 * Locuti ſunt a diuerſum me lingua dolosa, & ſermonibus edij circumdederunt me : & expugnaverunt me gratis.
- 3 * Pro eo me diligenter, detrahebant mihi ego autem orabam.
- 4 * Et poſuerunt aduerſum me mala pro bonis : & odium pro dilectione mea.
- 5 * Conſiſte ſuper eum peccatorum : & diabolus ſtet a dextris eius.
- 6 * Cum iudicatur, exeat condeſcendens, & oratio eius ſit in peccatum.
- 7 * Plant dies eius pauci : & epiſcopatus eius accipiat alter.
- 8 * Sicut filij eius orphani : & vxor eius uidua.
- 9 * Nutantes transferantur filij eius, & mendicent : & eiſciantur de habitatione ſuis.
- 10 * Scrutetur reuerſor omnem ſubſtantiam eius : & diripiant alieni labores ei.
- 11 * Non ſit illi adiutor ne ſit qui miſereatur ei.
- 12 * Plant nati eius in interitum : in generatio ne vna delatur nomen eius.
- 13 * In memoria reſcedat iniquitas patrum eius in conſpectu domini : & peccatum matris eius non deleatur.
- 14 * Fiat contra dominum ſemper, & diſperat de terra memoria eorum : pro eo quod non eſt recordatus facere miſericordiam.
- 15 * Et perſcutus eſt hominem in opem, & mendicum, & compunctum corde mortificare.
- 16 * Et dilexit maledictionem, & nemiſit ei : & noluit benedictionem, & elongabitur ab eo.
- 17 * Et induit maledictionem ſicut veſtimentum, & intrauit ſicut aqua in interiora eius, & ſicut oleum in oſſibus eius.
- 18 * Fiat ei ſicut veſtimentum, quo operitur : & ſicut zona, qua ſemper percingitur.
- 19 * Hoc opus eorum, qui detrahi ut mihi apud Dominum : & qui loquuntur mala aduerſus animam meam.
- 20 * Et tu Domine, Domine, fac mecum propter nomen tuum : quia ſuaſis eſt miſericordia tua.

Libera me ⁊ quia egenus, & pauper ego sum: ⁊ cor meum conturbatum est intra me.

⁊ Sicut umbra cum declinat, ablatus sum: ⁊ excussus sum sicut locustæ.

⁊ Genua mea infirmata sunt a ieiunio: ⁊ caro mea immutata est propter oleum.

⁊ Ego factus sum opprobrium illis: viderunt me, ⁊ moverunt capita sua.

⁊ Adiuvam te domine Deus meus: saluum me fac secundum misericordiam tuam.

⁊ Et sciant quia manus tua hæc est: ⁊ tu domine fecisti eam.

⁊ Maledicent illi, ⁊ tu benedices: qui insurgunt in me, confundantur: servus autem tuus lætabitur.

⁊ Induantur qui detrahunt michi, pudore: ⁊ operiantur sicut diploide confusione sua.

⁊ Confitebor domino nimis in ore meo: ⁊ in medio multorum laudabo eum.

⁊ Quia assistit a dextris pauperis, ut saluam faceret a persequentibus animam meam.

Psalmus David. CIX.

Dixit dominus domino meo: sede a dextris meis:

⁊ Donec ponam inimicos tuos, scabellum pedum tuorum.

⁊ Virgam virtutis tue emittet dominus ex Sion: dominare in medio inimicorum tuorum.

⁊ Tecum principium in die virtutis tue in splendoribus sanctorum: ex utero ante luciferum genui te.

⁊ ⁊ Iravit dominus, ⁊ non penitebit eum: tu es sacerdos in æternum secundum ordinem Melchisedech.

⁊ Dominus a dextris tuis, confregit in die ira sue reges.

⁊ Iudicabit in nationibus, implebit ruinas: conquassabit capita in terra multorum.

⁊ De torrente in via bibit: propterea exaltabit caput.

Alleluia. CX.

Confitebor tibi domine in toto corde meo: in consilio iustorum, ⁊ congregatione.

⁊ Magna opera domini: exquisita in omnes voluntates eius.

⁊ Confessio ⁊ magnificentia opus eius: ⁊ iustitia eius manet in seculum seculi.

⁊ Memoriam fecit mirabilium suorum, miseris, ⁊ miserator domine: escam dedit timensibus se.

⁊ Memor eris in seculum testamenti sui: virtutem operum suorum annuntiabit populo suo.

⁊ Ut dec illis hereditatem gentium: opera

manuum eius veritas, ⁊ iudicium.

⁊ Fidelia omnia mandata eius: confirmata in seculum seculi, facta in veritate ⁊ veritate.

⁊ Redemptionem misit populo suo: mandavit in æternum testamentum suum.

⁊ Sanctum, ⁊ terribile nomen eius: ⁊ Initium sapientiæ timor Domini.

⁊ Intellectus bonus omnibus facientibus eum: laudatio eius manet in seculum seculi.

Alleluia, Reuerſionis Aggei, ⁊ Zacharie. CXI.

Beatus vir, qui timet Dominum in mandatis eius volens nimis.

⁊ Potens in terra erit semen eius: generatio rectorum benedicetur.

⁊ Gloria, ⁊ diuitiæ in domo eius: ⁊ iustitia eius manet in seculum seculi.

⁊ Exortum est in tenebris lumen rectis: misericors, ⁊ miserator, ⁊ iustus.

⁊ Incundus homo qui misereatur ⁊ commo-

dat, disponet sermones suos in iudicio: ⁊ quia in æternum non commovebitur.

⁊ In memoria æterna erit iustus: ab auditione mala non timebit.

⁊ Paratum cor eius sperare in Domino, confirmatum est cor eius: non commovebitur donec despiciat inimicos suos.

⁊ Dispersit, dedit pauperibus: iustitia eius manet in seculum seculi, cornu eius exaltabitur in gloria.

⁊ Peccator videbit, ⁊ irascetur, dentibus suis fremet ⁊ tabesceat: desiderium peccatorum peribit.

Alleluia. CXII.

Laudate pueri Dominum: laudate nomen Domini.

⁊ Sit nomen Domini benedictum, ex hoc nunc, ⁊ usque in seculum.

⁊ A solis ortu usque ad occasum, laudabile nomen Domini.

⁊ Excelsus super omnes gentes Dominus, ⁊ super cælos gloria eius.

⁊ Quis sicut Dominus Deus noster, qui in altis habitat, ⁊ humilia respicit in cælo ⁊ in terra.

⁊ Succitans a terra inopem, ⁊ de stercore erigens pauperem.

⁊ Ut collocet eum cum principibus, cum principibus populi sui.

⁊ Qui habitare facit sterilem in domo, matrem filiorum latentem.

Alleluia. CXIII.

In exitu Israel de Aegypto, domus Iacob de populo barbaro:

⁊ Facta

I Prou. 1
a 7. & 9.
17
Eccli. 1. b
c. 16.

I Mal. 1
11

Exo. 1. b
3

Inf. 134.
15.
15ap. 15. d
15.

Baruc. 3.
17.

- 2 * Facta est Iudaea sanctificatio eius : Israel
possessas eius..
- 3 * Mare vidit, & fugit : Iordanis conuersus
est retrorsum..
- 4 * Montes exultauerunt ut arietes : & colles
sicut agni ouium..
- 5 * Quid est tibi mare quod fugisti : & tu Ior-
danis, quia conuersus es retrorsum ?
- 6 * Montes exultastis sicut arietes, & tolles
sicut agni ouium..
- 7 * A facie Domini mota est terra : a facie
Dei Iacob..
- 8 * Qui conuertit petram in flagnum aquarum,
& rupem in fontes aquarum..
- 9 * NON NOUIS DOMINE, NON
NOBIS : sed nomini tuo da gloriam..
- 10 * Super misericordia tua, & veritate tua :
nequando dicant Gentes : Vbi est Deus co-
rum ?
- 11 * Deus autem noster in caelo : omnia quae-
cumque voluit, fecit..
- 12 * I Simulachra gentium argentum, & au-
rum, opera manuum hominum..
- 13 * I Os habent, & non loquuntur : oculos ha-
bent, & non vident..
- 14 * Aures habent, & non audiunt : nares ha-
bent, & non odorabunt..
- 15 * Manus habent, & non palpabunt : pedes
habent, & non ambulant : non clamabunt
in guttore suo..
- 16 * Similes illis sunt qui faciunt ea : & om-
nes qui confidunt in eis..
- 17 * Domus Israel sperauit in Domino : adiu-
tor eorum & protector eorum est..
- 18 * Domus Aaron sperauit in Domino : adiu-
tor eorum & protector eorum est..
- 19 * Qui timeo Dominum, & sperauerunt in
Domino : adiutor eorum & protector eorum
est..
- 20 * Dominus memor fuit nostri : & benedi-
xit nobis..
- 21 * Benedixit domui Israel : benedixit domui
Aaron..
- 22 * Benedixit omnibus, qui timeo Domi-
num, pusillis cum maioribus..
- 23 * Adificiat Dominus super vos : super vos,
& super filios vestros..
- 24 * Benedixit vos a Domino, qui fecit caelum,
D & terram..
- 25 * Caelum caeli Domino : terram autem de-
dit filijs hominum..
- 26 * I Non mortuis laudabunt te Domine : ne-
que omnes, qui descendunt in infernum..
- 27 * Sed nos qui viuimus, benedicimus domi-
no, ex hoc nunc & usque in saeculum..

Alleluia.. CXIII.

- 1 * Dilexi quoniam exaudiet Dominus vo-
cem orationis meae..
- 2 * Quia inclinauit aurem suam mihi : & in
diebus meis inuocabo..

- 3 * Circumdederunt me dolores mortis : &
pericula inferni inueniunt me..
- 4 * Tribulationem & dolorem inueni : & no-
men domini inuocaui..
- 5 * O Domine libera animam meam : mis-
ericors dominus, & iustus, & Deus noster mi-
seretur..
- 6 * Custodiens paruulos Dominus : humiliat-
us sum, & liberauit me..
- 7 * Convertere anima mea in requiem tuam :
quia dominus benefecit tibi..
- 8 * Quia eripuit animam meam de morte :
oculos meos a lacrymis, pedes meos a lap-
su..
- 9 * Placebo Domino in regione uiuorum..

Alleluia.. CXV.

- 10 * Redidi, propter quod locutus sum : ego
autem humiliatus sum nimis..
- 11 * Ego dixi in excessu meo : Omnis homo
mendax..
- 12 * Quid retribuam Domino, pro omnibus,
quae retribuit mihi ?
- 13 * Calicem salutaria accipiam : & nomen
Domini inuocabo..
- 14 * Vota mea Domino reddam coram omni
populo eius : pretiosa in conspectu domini
mors sanctorum eius..
- 15 * O Domine quia ego seruus tuus : ego ser-
uus tuus, & filius ancillae tuae..
- 16 * Dirupisti vincula mea : tibi sacrificabo
hostiam laudis, & nomen domini inuoca-
bo..
- 17 * Vota mea Domino reddam in conspectu
omnis populi eius : in atrijs domus domi-
ni, in medio turbae Iherusalem..

Alleluia.. CXVI.

- 1 * Laudate Dominum omnes Gentes : lau-
date eum omnes populi..
- 2 * Quoniam confirmata est super nos mis-
ericordia eius : & veritas domini manet in
aeternum..

Alleluia.. CXVII.

- 1 * Confitemini Domino quoniam bonus :
quoniam in saecula misericordia eius..
- 2 * Dicat nunc Israel quoniam bonus : quo-
niam in saeculum misericordia eius..
- 3 * Dicat nunc domus Aaron : quoniam in se-
culum misericordia eius..
- 4 * Dicant nunc qui timeo Dominum : quo-
niam in saeculum misericordia eius..
- 5 * De tribulatione inuocaui Dominum : &
exaudiuit me in latitudine Dominus..
- 6 * Dominus mihi adiutor : non timebo quid
faciat mihi homo..
- 7 * I Dominus mihi adiutor : & ego despi-
ciam inimicos meos..

1. Cor. 4. c
13
Rom. 3. a.
4

Rom. 15. c
11
I Ioan. 1. 2.
c. 34.

I Heb. 13.
a. 6.

* Bonum.

8 * Bonu n est confidere in Domino, quia
B confidere in hominib.
9 * Bonu n est sperare in Domino, quia spe
rare in principibus.
10 * O tunc gentes circueierunt me: & in nomi
ne Domini quia vltus sum in eos.
11 * Circu in sa ntes circumdederunt me: & in
nomine Domini quia vltus sum in eos.
12 * Circumdederunt me sicut apes, & exarsen
t sicut ignis in spinis: & in nomine Do
mini quia vltus sum in eos.
13 * Impulsus euerfus sum vt caderem: & Do
minus suscepit me.
14 * Fortitudo mea, & laus mea Dominus:
C & factus est mihi in salutem.
15 * Vox exultationis, & saluus in tabernacu
lis iustoru n.
16 * Dextera Domini fecit virtutem: dextera
Domini exaltauit me, dextera Domini fecit
virtutem.
17 * Non moriar, se huiusmodi: & narrabo ope
ra Domini.
18 * Castigas castigat me Dominus: & mor
ti non tradidit me.
19 * Aperite mihi portas iustitie, ingressus in
ear confitebor Domino: * hac porta Domi
ni, iusti intrabunt in eam.
21 * Confitebor tibi quoniam exaulisti me, &
factus es mihi in salutem.
22 * I Lapidem quem reprobauerunt, & dis
cantes: hic factus est in caput anguli.
23 * A Domino factum est ut id & est mira
bile in oculis nostris.
24 * Hac est dies, quam fecit Dominus: exul
dtemus, & letemur in ea.
25 * O Domine saluum me fac, o Domine he
ne pro sperare: * benedictus qui venit in no
mine Domini.
Benediximus vobis de domo Domini:
27 * Deus domus, & illuxit nobis.
Constituente diem sollempnem in condensis,
vsque ad cornu altaris.
28 * Deus meus es tu, & confitebor tibi: Deus
meus es tu, & exaltabo te.
Confitebor tibi quoniam exaulisti me: &
factus es mihi in salutem.
29 * Confitemini Domino quoniam bonus:
quoniam in saculum misericordiarum.
A
Alleluia. CXV. III.
A L E P H.
B
Fati immaculati in via: qui ambulat
A in lege Domini.
2 * Vati, qui scrutantur testimonia eius: in
toto corde exquirunt eum.
3 * Non enim qui operantur iniquitatem, in
via eius ambulauerunt.
4 * Tu mandasti mandata tua custodiri ni
mi.
5 * Vini mandata tua custodiri

das iustificationes tuas.
6 * Tunc non confundar, cum perspexero in
omnibus mandatis tuis.
7 * Confitebor tibi in directione cordis: in
eo quod didici iudicia iustitie tue.
8 * Iustificationes tuas custodiam: non me
derelinquas vsquequaque.
B E T H.
9 * In quo corrigit adolescentior viam suam?
B in custodiendo sermones tuos.
10 * In toto corde meo exquisiui te: ne repe
las me a mandatis tuis.
11 * In corde meo abscondi eloquia tua: vt
non peccem tibi.
12 * Benedictus es Domine: doce me iustifica
tiones tuas.
13 * In labijs meis, pronunciaui omnia iudi
cia oris tui.
14 * In via testimoniorum tuorum delectatus
sum, sicut in omnibus diuitijs.
15 * In mandatis tuis exercebor: & conside
rabo vias tuas.
16 * In iustificationibus tuis meditabor: non
obliuiscar sermones tuos.
G I M E L.
17 * Retribus seruo tuo, viuifica me: & custo
diam sermones tuos.
18 * Reuela oculos meos: & considerabo mi
rabilia de legibus tuis.
19 * Incola ego sum in terra: non abscondas
a me mandata tua.
20 * Concupiuit anima mea desiderare iusti
ficationes tuas, in omni tempore.
21 * Increpasti superbos: maledicti qui decli
nant a mandatis tuis.
22 * Aufer a me opprobrium, & contemp
tu: quia testimonium tuum exquisiui.
23 * Etenim sedetunt principes, & aduersum
me loquebantur: seruus autem tuus exerce
batur in iustificationibus tuis.
24 * Nam & testimonia tua meditatio mea
est: & consilium meum iustificationes tue.
D A L E T H.
25 * Adhæsit pavimento anima mea: viuifica
D me secundum verbum tuum.
26 * Vias meas enunciaui, & exaulisti me: &
ce me iustificationes tuas.
27 * Viam iustificationum tuarum instrue me:
& exercebor in mirabilibus tuis.
28 * Dormitauit anima mea: prae dabo: con
firma me in verbis tuis.
29 * Viam iniquitatis amoue a me: & de lege
tua miserere mei.
30 * Viam veritatis elegi: iudicia tua non sunt
oblitos.
31 * Adhæsi testimonijs tuis Domine: noli me
confundere.
32 * Viam mandatorum tuorum cecitavi, com
didisti cor meum.
H E.
33 * Regem posui mihi Dominus viam iusti

12 iustificationum tuarum : & exquiram eam
semper .

14 * Da mihi intellectum , & scrutabor legem
tuam : & custodiam illam in toto corde
meo .

15 * Deduc me in semitam mandatorum
tuorum : quia ipsam volui .

16 * Inclina cor meum in testimonia tua : &
non in auritiam .

17 * Auerte oculos meos ne videant vanita-
tem : ut tua vivifica me .

18 * Statue seruo tuo eloquium tuum , in ti-
more tuo .

19 * Amputa opprobrium meum , quod sus-
picatus sum : quia iudicia tua iuvanda .

20 * Ecce concupiui mandata tua : in aequitate
tua vivifica me .

V A V .

21 * Et veni super me misericordia tua Do-
mine : salutare tuum secundum eloquium
tuum .

22 * Et respondebo exprobrantibus mihi ver-
bum : quia speravi in sermonibus tuis .

23 * Et ne auferas de ore meo verbum verita-
tis : usquequaque : quia in iudicijs tuis
speravi .

24 * Et custodiam legem tuam semper : in sa-
culum & in saeculum saeculi .

25 * Et ambulabam in latitudine : quia man-
data tua exquisivi .

26 * Et loquebar de testimonijs tuis in con-
spectu regum : & non confundebat .

27 * Et meditabar in mandatis tuis , quae dilexi .

28 * Et levavi manus meas ad mandata tua ,
quae dilexi : & exercebar in iustificationibus
tuis .

Z A I N .

29 * Memor esto verbi tui seruo tuo , in quo
G mihi spem dedisti .

30 * Haec me consolata est in humilitate mea :
quia eloquium tuum vivificavit me .

31 * Superbi inique agebant usquequaque : a
lege autem tua non declinavi .

32 * Memor fui iudiciorum tuorum a saeculo
Domine : & consolatus sum .

33 * Defecit tenuit me , pro peccatoribus do-
relinquentibus legem tuam .

34 * Cantabiles mihi erant iustificationes
tuae , in loco peregrinationis meae .

35 * Memor fui nocte nominis tui Domine : &
custodiui legem tuam .

36 * Haec facta est mihi : quia iustificationes
tuae exquisivi .

H E T H .

37 * Fortior mea Domine dixi custodire le-
gem tuam .

38 * Deprecatus sum faciem tuam in toto cor-
de meo : miserere mei secundum eloquium
tuum .

39 * Cogitavi vias meas : & converti pedes meos
in testimonia tua .

40 * Paratus sum , & non sum turbatus : ut u-
stulam mandata tua .

41 * Eunc peccatorum circumplexi sunt me :
& legem tuam non sum oblitus .

42 * Medix nocte surgebam ad consistendum
tibi : super iudicia iustificationis tuae .

43 * Particeps ego sum omnium timentium
te : & custodientium mandata tua .

44 * Misericordia tua Domine plenam est ter-
ram : iustificationes tuas doce me .

T E T H .

45 * Bonitatem fecisti cum seruo tuo Domi-
ne , secundum verbum tuum .

46 * Bonitatem , & disciplinam , & scientiam
doce me : quia mandatis tuis credidi .

47 * Priusquam humiliarer ego deliqui : pro-
pterea eloquium tuum custodiui .

48 * Bonus es tu : & in bonitate tua doce me
iustificationes tuas .

49 * Multiplicata est super me iniquitas : im-
perborum : ego autem in toto corde meo scri-
tabor mandata tua .

50 * Coagulatum est sicut lac cor eorum : ego
vero legem tuam meditatus sum .

51 * Bonum mihi quia humiliasti me : ut di-
scam iustificationes tuas .

52 * Bonum mihi lex oris tui , super milia
auri , & argenti .

I O D .

53 * Manus tuae fecerunt me , & plasmaverunt
me : da mihi intellectum , & discam man-
data tua .

54 * Qui timent te videbunt me , & letabun-
tur : quia in verba tua supersperavi .

55 * Cognovi Domine quia iustas iudicia
tua : & in veritate tua humiliasti me .

56 * Fiat misericordia tua : ut consoletur me ,
secundum eloquium tuum seruo tuo .

57 * Veniat mihi miserationes tuae , & vivam :
quia lex tua meditatio mea est .

58 * Confundantur superbi , quia iniuste ini-
quitatem fecerunt in me : ego autem exerce-
bor in mandatis tuis .

59 * Convertantur mihi timentes te : & qui no-
verunt testimonia tua .

60 * Fiat cor meum immaculatum in iustifi-
cationibus tuis , & non confundar .

G A P H .

61 * Defecit in salutare tuum anima mea : &
in verbum tuum supersperavi .

62 * Defecerunt oculi mei in eloquium tuum ,
dicentes : Quando consolaberis me ?

63 * Quia factus sum sicut vter in prunis ius-
tificationes tuas non sum oblitus .

64 * Quot sunt dies servi tui : quando faciem
depersequentibus me iudicium ?

65 * Narraverunt mihi iniqui fabulationes :
sed non ut lex tua .

66 * Omnia mandata tua veritas : inique per-
secuti sunt me : adiuvam me .

87 * Paulominus consummaverunt me in terra: ego autem non dereliqui mandata tua.
88 * Secundum misericordiam tuam vivifica me: & custodiam testimonia oris tui.

L A M E D.

89 * In æternum Domine, verbum tuum permanset in celo.
90 * In generationem & generationem veritas tua: fundasti terram, & permanet.
91 * Ordinatione tua perseverat dies: quoniam omnia serviunt tibi.
92 * Nisi quod lex tua meditatio mea est: tunc forte perissem in humilitate mea.
93 * In æternum non obliviscar iustificationes tuas: quia in ipsis vivificasti me.
94 * Tuus sum ego, saluum me fac: quoniam iustificationes tuas exquisivi.
95 * Me expectaverunt peccatores ut perderent me: testimonia tua intellexi.
96 * Omnis consummationis vidi finem: datum mandatum tuum nimis.

M E M.

97 * Quomodo dilexi legem tuam Domine? tota die meditatio mea est.
98 * Super inimicos meos prudentem me fecisti: mandato tuo: quia in æternum mihi est.
99 * Super omnes docentes me intellexi: quia testimonia tua meditatio mea est.
100 * Super senes intellexi: quia mandata tua quesivi.
101 * Ab omni via mala prohibui pedes meos: ut custodiam verba tua.
102 * A iudiciis tuis non declinaui: quia legem posuisti mihi.
103 * Quam dulcia faucibus meis eloquia tua, super mel ori meo.
104 * A mandatis tuis intellexi: propterea odisti omnem viam iniquitatis.

N V N.

105 * Lucerna pedibus meis verbum tuum & O lumen semitis meis.
106 * Iuravi, & stetei custodire iudicia iustitiae tuae.
107 * Humiliatus sum usquequaque Domine: vivifica me secundum verbum tuum.
108 * Voluntaria oris mei beneplacita fac Domine: & iudicia tua doce me.
109 * Anima mea in manibus meis semper: & legem tuam non sum oblitus.
110 * Posuerunt peccatores laqueum mihi: & de mandatis tuis non erravi.
111 * Hereditate acquisivi testimonia tua in æternum: quia exultatio cordis mei sunt.
112 * Inclinaui cor meum ad faciendas iustificationes tuas, in æternum, propter retributionem.

S A M E C H.

113 * Iniquos odio habui: & legem tuam dilexi.
114 * Adulator & susceptor mens es tu: & in verbum tuum super speravi.

115 * Declinaui a me maligni: & servabo mandata Dei mei.

116 * Suscipe me secundum eloquium tuum, & vivam: & non confundas me ab expectatione mea.

117 * Adiuvam me, & saluus ero: & meditabor in iustificationibus tuis semper.

118 * Spreuisti omnes discendentes a iudicijs tuis: quia iniusta cogitatio eorum.

119 * Paruaricantes reputavi omnes peccatores terræ: ideo dilexi testimonia tua.

120 * Confige timore tuo carnes meas: iudicij enim tuis timui.

A I N.

121 * Feci iudicium & iustitiam: non tradas me calumniantibus me.

122 * Suscipe seruum tuum in bonum: non calumpniatur me superbi.

123 * Oculi mei defecerunt in salutare tuum: & in eloquium iustitiae tuae.

124 * Fac cum servo tuo secundum misericordiam tuam: & iustificationes tuas doce me.

125 * Servus tuus sum, ego: da mihi intellectum, ut sciam testimonia tua.

126 * Tempus faciendi Domine: dissipaverunt legem tuam.

127 * Ideo dilexi mandata tua, super aurum & topazium.

128 * Propterea ad omnia mandata tua dirigebar: omnem viam iniquam odio habui.

D H E.

129 * Mirabilia testimonia tua: ideo scripta est anima mea.

130 * Declaratio sermonum tuorum illuminavit intellectum: & parvulus & infans.

131 * Os meum aperui, & attraxi spiritum: quia mandata tua desiderabam.

132 * Aspicere in me, & audire vocem meam, secundum iudicium diligentium nomen tuum.

133 * Gressus meos dirige secundum eloquium tuum: & non dominetur mei omnis iniustitia.

134 * Redime me a calumnijs hominum: ut custodiam mandata tua.

135 * Faciem tuam illumina super servum tuum: & doce me iustificationes tuas.

136 * Exitus aquarum dederunt oculi mei: quia non custodierunt legem tuam.

S A D E.

137 * Iustus es Domine: & rectum iudicium s tuum.

138 * Mandasti iustitiam: testimonia tua: & veritatem tuam nimis.

139 * Tabescere me fecit: elapsus meus: quia oblitus sum verba tua inimici mei.

140 * Ignitum eloquium tuum vehementer: & servus tuus dilexit illud.

141 * Adolescens tuus sum, ego: & contemptus iustificationes tuas non sum oblitus.

142 * Iustitia tua, iustitia in æternum: & lex tua veritas.

143 * Tribulatio, & angustia inueniunt me: mandata tua in derisum me esse.

144 * Aequitas testamenti tui in aeternum intellectum da mihi, & vultum.

C O P H.

145 * Clamaui in toto corde meo, & exaudi me Domine: iustificationes tuas requiram.

146 * Clamauit ad te, saluum me fac: ut custodiam mandata tua.

147 * Preueni in maturitate, & clamaui quia in verba tua super speravi.

148 * Preueniunt oculi tui ad te diluculo: ut meditarer eloquia tua.

149 * Vocem meam audi secundum misericordiam tuam Domine: & secundum iudicium tuum iustifica me.

40. 1703

150 * Appropinquas nimis: persequentes me iniquitati: a lege autem tuam longe facti sunt.

40. 1703

151 * Prope est tu Domine: & omnes vias tuas veritas.

40. 1703

152 * In initio cognoui de testimonijis tuis quia in aeternum fundasti ea.

40. 1703

153 * Vide humilitatem meam, & eripe me: V quia legem tuam non sum obligus.

154 * Iudica iudicium meum, & iudica me: propter eloquium tuum iustifica me.

155 * Longe a peccatoribus salus quia iustificationes tuas non exquirunt.

156 * Misericordia tua multas Domine: secundum iudicium tuum iustifica me.

157 * Multi qui persequuntur me, & tribulant me: & testimonijis tuis non declinaui.

158 * Vidisti praevaricantes, & tacebam: quia eloquia tua non custodierunt.

159 * Vide quoniam mandata tua dilexi Domine: in misericordia tua iustifica me.

160 * Principium verborum tuorum, veritas in aeternum omnia iudicia fulsura tuis.

S A N.

161 * Principes persecuti sunt me gratis: & a X verbis tuis formidauit cor meum.

162 * Laxabor ego super eloquia tua: sicut qui inuenit spolia multa.

163 * Iniquitatem odio habui, & abominatus sum: legem autem tuam dilexi.

164 * Septies in die laudem dixi tibi, super iudicia iustitiae tuae.

165 * Pax multa diligentibus legem tuam: & non est illis scandalum.

166 * Expectabam salutare tuum Domine: & mandata tua dilexi.

167 * Custodiuit anima mea testimonia tua: & dilexit ea vehementer.

168 * Seruasti mandata tua, & testimonia tua: quia omnes vias meas in conspectu tuo.

40. 1703

169 * Appropinquet depressio mea in conspectu tuo Domine: iuxta eloquium tuum da mihi intellectum.

170 * Intret postulatio mea in conspectu tuo: secundum eloquium tuum eripe me.

171 * Frustrabam labia mea hymnum, cum docueris me iustificationes tuas.

172 * Pronunciasti impus mea eloquium tuum: quia omnia mea data tua aequitas.

173 * Fiat manus tua: ut saluet me: quoniam mandata tua dilexi.

174 * Concupiui salutare tuum Domine: & lex tua iudicatio mea est.

175 * Viuet anima mea, & laudabit te: & iudicia tua adiuuabunt me.

176 * Frustra, sicut quis, qui perire querit: seruum tuum, quia mandata tua non sum obligatus.

videt Capitulum graduum. C X I X.

A D Dominum cum tribularet clamauit: & exaudiui me.

Domine libera animam meam a labijs iniqui, & a lingua dolosa.

Quid dederis tibi, aut quid reponatur tibi: ad linguam dolosam?

Sapientia potentis acuta, cum carbonibus & folia corijs.

Huiusmodi, qui incolatus meus prolongatus est: habitauit cum habitantibus Cedar: multum incola fuit anima mea.

Cultu huius, qui oderunt pacem, eram pacificus: cum loquebar illis, impugnabant me gratis.

Canticum graduum. C X X.

Leuavi oculos meos in montes, vide ve nient auxilium mihi.

Auxilium meum a Domino, qui fecit caelum & terram.

Non det in conuersionem pedem tuum: neque dormitet qui custodit te.

Ecce non dormitabit neque dormiet, qui custodit Israel.

Dominus custodit te, Dominus protectio tua, super manum dexteram tuam.

Per diem sol non urit te neque luna per noctem.

Dominus custodit te ab omni malo: custodiat animam tuam Dominus.

Dominus custodit introitum tuum, & exitum tuum: ex hoc nunc, & usque in seculum.

Canticum graduum. C X X I.

Leaetus sum in his, quae dicta sunt mihi: In domum domini ibimus.

Stantes erant pedes nostri, in atrijs tuis Ierusalem.

Ierusalem, quae edificatur ut ciuitas: cultus participatio eius in idipsum.

* Illuc enim ascenderunt tribus, tribus Do-
mini : testimonium Israel ad constandum
nomini Domini .

* Quia illic sederunt sedes in iudicio, sedes
super domum David .

* Rogate quæ ad pacem sunt Ierusalem : &
abundantia diligentibus te .

* Fiat pax in virtute : pax & abundantia in
muriis tuis .

* Propter fratres meos, & proximos meos,
loquetur pacem de te .

* Propter domum Domini Dei nostri, quæ
super bona tibi .

Canticum graduum . CXXII .

Ad testuam oculos meos, qui habitas
in celis .

* Excecidit oculi seruatorum, in manibus do-
minum suorum .

* Sicut nocet anolla in manibus domine
sux : ita oculi nostri ad Dominum Deum
nostrum donec misereatur nostri .

* Mittere nostri Domine, misere nostri :
quia inultum repleti sumus despectione .

* Quia multum repleta est anima nostra :
opprobrium abundantibus, & despectio su-
perbis .

Canticum graduum . CXXIII .

Nisi quia Dominus erat in nobis, dicat
nunc Israel : nisi quia Dominus erat
in nobis,

Cum exurgerent homines in nos, forte
forte viros deglutiissent nos .

Cum irasceretur furor eorum in nos,
forte aqua absorbuisset nos .

* Torquentem pertransiuit anima nostra :
forsean pertransisset anima nostra aquam
intolerabilem .

* Benedixit Dominus qui non dedit nos,
B in captionem dentibus eorum .

* Anima nostra sicut passer erepta est de la-
queo venantium : Laqueus contritus est, &
nos liberati sumus .

* Adiutorium nostrum in nomine Domi-
ni, qui fecit cælum & terram .

Canticum graduum . CXXIII .

Qui confidunt in Domino, sicut mons
Sion : non commouebitur in æter-
num, qui habitat in Ierusalem .

* Montes in circuitu eius : & Dominus in
circuitu populi sui, ex hoc nunc & vsque in
seculum .

* Quia non relinquit Dominus virgam pec-
catorum super sortem iustorum : vt nos ex-
tendat iusti de iniquitate manus suas .

* Benefecit Domine bonis, & rectis corde .

* Declinates autem in obligationes, addu-
cet Dominus cum operantibus iniquitatem :
pax super Israel .

Canticum graduum . CXXV .

In conuertendo Dominos captiuitatem
Sion facti sumus sicut consolari :

* Tunc repletum est gaudium os nostrum : &
lingua nostra exultatione .

* Tunc dicit inter gentes : Magnificauit Do-
minus facere cum eis .

* Magnificauit Dominus facere nobiscum,
facti sumus letantes .

* Conuertere Domine captiuitatem no-
stram, sicut torrens in Auster .

* Qui seminat in lacrimis, in exultatio-
ne metent .

* Eunt ibant & flebant, mittentes semina
sua .

Venientes autem venient cum exultatione,
portantes manipulos suos .

Canticum graduum Salomonis .

CXXVI .

Nisi Dominus edificauerit domum, in
vanum laborauerunt qui edificant eam .
Nisi Dominus custodierit ciuitatem, frustra
vigilat qui custodit eam .

* Vanum est vobis aut lucum surgere : sur-
gite postquam sederitis, qui manducatis pa-
nem dolorem .

Cum dederit dilectis suis somnum :

* Ecce hereditas Domini filij : merces, fru-
ctus ventris .

* Sicut sagitta in manu potentis : ita filij
excussorum .

* Beatus vir qui impleuit desiderium suum
ex ipsis : non confundetur cum loquetur
inimicis suis in porta .

Canticum graduum . CXXVII .

Beati omnes, qui timeant Dominum, qui
ambulant in vijs eius .

* Labores manuum earum, quia mandu-
cabis : beatus es, & bene tibi erit .

* Vxor tua sicut vitis abundans, in lacri-
bus domus tue .

Filij tui sicut nouellæ oliuarum, in circuitu
menste tue .

* Ecce sic benedicetur homo, qui timeat
Dominum .

* Benedicat tibi Dominus ex Sion : & vi-
deas bona Ierusalem omnibus diebus vite
tuæ .

* Et videas filios filiorum tuorum, pa-
cem super Israel .

1. Canticum graduum. CXXVIII.

A Sæpe expugnauerunt me a iuuetute mea, dicit nesci Israel.

2. Sæpe expugnauerunt me a iuuetute mea, etenim non potuerunt mihi.

3. Supra dorsum meum fabricauerunt peccatores: prolongauerunt iniquitatem suam.

4. Dominus iustus condit ceteris peccatorum.

5. confundatur & conuertatur retrorsum omnes, qui oderunt sion.

6. Fiant sicut saxum te & solum quod priusquam euellatur, exarsit.

7. De quo non impleuit manum suam qui meritis, & sinum suum qui manipulos colligit.

8. Et non dixerunt qui perierant: Benedictio Domini super vos: benedictio uobis in nomine Domini.

2. Canticum graduum. CXXIX.

D E profundis clamaui ad te Domine: Domine exaudi uocem meam:

2. Fiant aures tuæ intendentes, in uocem deprecationis meæ.

3. Si iniquitates obseruaueris Domine: Domine quis sustinebit?

4. Quia apud te propitiatio est: & propter legem tuam sustinui te Domine.

5. Sustinuit anima mea in uerbo eius: speraui anima mea in Domino.

6. A custodia matutina usque ad noctem: speret Israel in Domino.

7. Quia apud Dominum misericordia: & copiosa apud eum redemptio.

8. Et ipse redimet Israel, ex omnibus iniquitatibus eius.

3. Canticum graduum David. CXXX.

D Omine non exaltarem cor meum: neque elati sunt oculi mei.

Neque ambulauit in magnis: neque in mirabilibus super me.

2. Si non humiliter sentiebam: sed exaltaui animam meam:

Sicut ablactans est super matre sua, ita retribuo in anima mea.

3. Speret Israel in domino, ex hoc nunc, & usque in seculum.

4. Canticum graduum. CXXXI.

Memento Domine David, & omnia mansuetudinis eius:

2. Sicut iurauit Domino, uotum reuocet Deo Jacob:

3. Si introiero in tabernaculum domus meæ, si ascondeto in lectum strati mei:

4. Si dederò somnum oculis meis, & palpe-

bris meis dormitationem:

5. Ne requiescat tempus meus: donec inueniam locum Domino, tabernaculum Iacob.

6. Ecce adiuuimus eam in Ephrata: inuenimus eam in campis silur.

7. Introibimus in tabernaculum eius: adorabimus in loco, ubi steterunt pedes eius.

8. Surge Domine in requiem tuam, & circa sanctificationis tuæ.

9. Sacerdotes tui induantur iustitiam: & sancti tui exultent.

10. Propter David seruus tuum, non auertas faciem Christi tui.

11. Iurauit Dominus David ueritatem: & non frustrabit eam: de fructu uentris tui ponam super sedem tuam.

12. Si custodierint huius tui testamentum, & testimonia mea hæc, quæ docebo eos: Et filij eorum usque in seculum, sedebunt super sedem tuam.

13. Quoniam elegit Dominus Sion: elegit eam in habitationem sibi.

14. Hæc requies mea in seculum seculi: hic habitatio quoniam elegi eam.

15. Viduam eius ihereditem benedictam: pauperes eius saturabo panibus.

16. Sacerdotes eius induam salutari, & sancti eius exultatione exultabunt.

17. Illuc producam cornu David, parauit celam Christo meo.

18. Inimicos eius induam confusione: super ipsum autem efflorescit sanctificatio mea.

19. Canticum graduum David.

CXXXII.

Ecce quoniam bonum, & quoniam in corde meo habitare fratres in unum:

2. Sicut uenit enim in capite, quod descendit in barbam. Barbam Aaron,

Quod descendit in oram vestimenti eius:

3. Sicut ros Hermon, qui descendit in orientem Sion.

Quoniam illic mandauit Dominus benedictionem, & uisam usque in seculum.

4. Canticum graduum. CXXXIII.

Ecce nunc benedicite Dominum, omnes serui Domini:

Qui statim in domo Domini, in atrijs domus Dei nostri,

2. In nodibus extollite manus vestras in sancta, & benedicite Dominum.

3. Benedicat te Dominus ex Sion, qui fecit celum, & terram.

1. Par. 6. 44

1. Reg. 7. 12

Luc. 1. 55

Ag. 2. 30

1. Luc. 1. 69

Mala. 3. 21

2. Reg. 7.

Alleluia. CXXXIII.

- A** Laudate nomen domini, laudate serui domini.
 * Qui stans in domo domini, in atrijs domus Dei nostri.
 * Laudate dominum, quia bonus dominus: psallite nomini eius, quoniam suauis.
 * Quoniam Iacob elegit sibi dominus Israel in possessionem sibi.
 * Quia ego cognoui quod magnus est dominus, & Deus noster prae omnibus dijs.
 * Omnia quaecumque voluit, dominus fecit in celo, in terra, in mari, & in omnibus abyssis.
 * Educens nubes ab extremo terrae: fulgura in pluuia fecit.
 * Qui producit ventos de thesauris suis: qui percussit primogenita Aegypti ab homine vique ad pecus.
 * Et misit signa, & prodigia in medio tui Aegypti: in Pharaonem, & in omnes seruos eius.
 * Qui percussit gentes multas: & occidit reges fortes.
 * Velut regem Amorrhorum, & Og regem Basan, & omnia regna Chananaan.
 * Er dedit terrarum eorum hereditatem, hereditatem Israel populo suo.
 * Domine nomen tuum in aeternum: domine memoriale tuum in generationem, & generationem.
 * Quia iudicabit dominus populum suum, & in seruis suis deprecatur.
 * Simulachra Gentium argentum, & aurum, opera manuum hominum.
 * Os habent, & non loquuntur: oculos habent, & non videbunt.
 * Aures habent, & non audient: neque enim est spiritus in ore ipsorum.
 * Similes illis fiant qui faciunt ea: & omnes, qui confidunt in eis.
 * Domus Israel benedicite domino: domus Aaron benedicite domino.
 * Domus Levi benedicite domino: qui timetis dominum, benedicite domino.
 * Bene dictus dominus ex Sion, qui habitat in Ierusalem.

Alleluia. CXXXV.

- C**onfitemini domino: quoniam bonus: quoniam in aeternum misericordia eius.
 Confitemini Deo deorum: quoniam in aeternum misericordia eius.
 Confitemini domino dominorum: quoniam in aeternum misericordia eius.
 Quia facta mirabilia magna solus: quoniam in aeternum misericordia eius.
 Qui fecit celos in intellectu: quoniam in

aeternum misericordia eius.

- * Qui firmavit terram super aquas: quoniam in aeternum misericordia eius.
 * Qui fecit luminaria magna: quoniam in aeternum misericordia eius.
 * Sed enim in potestatem diei: quoniam in aeternum misericordia eius.
 * Lunam, & stellas in potestatem noctis: quoniam in aeternum misericordia eius.
 * Qui percussit Aegyptum cum primogenitis eorum: quoniam in aeternum misericordia eius.
 * Qui eduxit Israel de medio eorum: quoniam in aeternum misericordia eius.
 * In manu potenti, & brachio excelso: quoniam in aeternum misericordia eius.
 * Qui diuisit Mare rubrum in diuisiones: quoniam in aeternum misericordia eius.
 * Et eduxit Israel per medium eius: quoniam in aeternum misericordia eius.
 * Et excelsit Pharaonem, & circuitum eius in Mari rubro: quoniam in aeternum misericordia eius.
 * Qui traduxit populum suum per desertum: quoniam in aeternum misericordia eius.
 * Qui percussit reges magnos: quoniam in aeternum misericordia eius.
 * Et occidit reges fortes: quoniam in aeternum misericordia eius.
 * Velut regem Amorrhorum: quoniam in aeternum misericordia eius.
 * Et Og regem Basan: quoniam in aeternum misericordia eius.
 * Et dedit terram eorum hereditatem: quoniam in aeternum misericordia eius.
 * Hereditatem Israel seruo suo: quoniam in aeternum misericordia eius.
 * Quia in humilitate nostra memor fuit nostri: quoniam in aeternum misericordia eius.
 * Et redemit nos ab inimicis nostris: quoniam in aeternum misericordia eius.
 * Qui daretur omni carni: quoniam in aeternum misericordia eius.
 * Confitemini Deo celi: quoniam in aeternum misericordia eius.
 * Confitemini domino dominorum: quoniam in aeternum misericordia eius.

Psalmus David, Hieremias. CXXXVI.

- S**uper flumina Babylonis, illic sedimus & fleuimus: cum recordaremur Sion.
 * In salicibus in medio eius, suspendimus organa nostra.
 * Quia illic interrogauerunt nos, qui captiui duxerunt nos, verba canticum:
 * Et qui abfuerunt nos: Hymnum cantate nobis de canticis Sion.
 * Quomodo cantabimus canticum domini in terra aliena?
 * Si oblitus fuero tui Ierusalem, obliuioni

detur

detur dextera mea.

6 * Adhæreat lingua mea faucibus meis, si non meminerit tui:

Si non pot. posuero Ierusalem, in principio lætitiæ meæ.

7 * Memor esto domine filiorum Edom, in die Ierusalem.

Qui dicunt: Exhaurite, exinanite usque ad fundamentum in ea.

8 * Filia Babylonis misera: beatus, qui retribuēs tibi retributionem tuam, quam retribuisti nobis.

9 * Beatus, qui tenebit, & allidet paruulos tuos ad petram.

1 Ipsi David. CXXXVII.

A Confi-tebor tibi Domine in toto corde meo: quoniam audisti uerba oris mei.

2 Inconspiciat angelorum psallam tibi: adorabo ad templum sanctum tuum, & confitebor nomini tuo.

Super misericordia tua, & ueritate tua: quoniam magnificasti super omne nomen sanctum tuum.

3 In quacumque die innoca- uero te, exaudi me: multiplicabis in anima mea uirtutem.

4 * Confi-teantur tibi domine omnes reges terre: quia audierunt omnia uerba oris tui.

5 * Et canteat in uisjs Domini: quoniam magna est gloria Domini.

6 * Quoniam excelsus Dominus, & humilia respicit: & alia a longe cognoscit. * Si ambulauero in medio tribulationis, uiuifica- bis me: & super iram inimicorum meorum extendisti manum tuam, & saluum me fecit dextera tua.

8 * Dominus retribuet pro me: Domine misericordia tua in seculum: opera manuum tuarum ne despicias.

1 In finem, Psalmus David. CXXXVIII.

A Domine probasti me, & cognouisti me: tu cognouisti sessionem meam, & resurrectionem meam.

3 * Intellexisti cogitationes meas a longe: semitam meam, & funiculum meum inuestigasti.

4 * Et omnes uias meas persequisti: quia non est sermo in lingua mea.

5 * Ecce domine tu cognouisti omnia nouissima, & antiqua: tu formasti me, & posuisti super me manum tuam.

6 * Mirabilis facta est scientia tua ex me: confortata est, & non potero ad eam.

7 * Quo ibo a spiritu tuo? & quo a facie tua fugiam?

8 * Si ascendero in calum, tu illis es: si descendero in infernum, ades.

9 Si sumptero pennas meas diluculo, & habi-

tauero in extremis maris:

10 * Etenim illic manus tua deducet me: & tenebit me dextera tua.

11 * Et dixi: Forsitan tenebræ conculcabunt me: & nox illuminatio mea in delicijs meis.

12 * Quia tenebræ non obscurabunt a te, & nox sicut dies illuminabitur: sicut tenebræ eius, ita & lumen eius.

13 * Quia tu posuisti renes meos: suscepisti me C de utero matris meæ.

14 * Confitebor tibi, quia terribiliter magnificatus es: mirabilia opera tua, & anima mea cognoscit nimis.

15 * Non est occultatum os meum a te, quod fecisti in occulto: & substantia mea in interioribus terræ.

16 * Imperfectum meum uiderunt oculi tui, & in libro tuo omnes scribentur dies formabuntur, & nemo in eis.

17 * Mihi autem nimis honorificati sunt amici tui, Deus: nimis confortatus est principatus eorum.

18 * Dinumerabo eos, & super arenam multiplicabuntur: eurrexi, & adhuc sum recum.

19 * Si occideris Deus peccatores: uiri sanguinum declinat a me.

20 * Quia dicisti in cogitatione: accipient in uanitate ciuitates tuas.

21 * Nonne qui oderunt te domine, oderam: & super inimicos tuos tabescam?

22 * Persequor odio oderam illos: & inimici facti sunt mihi.

23 * Proba me Deus, & scito cor meum: interroga me, & cognosce semitas meas.

24 * Et uide, si uia iniquitatis in me est: & deduc me in uia æternam.

1 In finem, Psalmus David. CXXXIX.

A Ripe me domine ab homine malo: a uiro iniquo eripe me.

3 * Qui cogitauerunt iniquitates in corde: tota die constituebant prælia.

4 * Acuerunt linguas suas sicut serpentes: uenenum aspidum sub labijs eorum.

5 * Custodi me domine de manu peccatoris: & ab hominibus iniquis eripe me.

Qui cogitauerunt supplantare gressus meos: & abconderunt superbi laqueum mihi:

Et superextenderunt in laqueum: iuxta iter scandalum posuerunt mihi.

7 * Dixi domino: Deus meus es: tu exaudi domine vocem deprecationis meæ.

8 * Domine domine uirtus salutis meæ: obstrasti super caput meum in die belli.

9 * Ne tradas me domine a desiderio meo peccatori: cogitauerunt contra me, ne derelinquas me, ne forte exaltentur.

10 * Caput circuitus eorum: labor labiorum ipsorum operiet eos.

11 * Cadent super eos carbones, in ignem dei-

Sup. 5. c.
Rom. 3. b.
33

Amos 9.
a. 3

- des eos: in miserijs non subsistent.
- 2 * Vir linguosus non dirigerit in terra: virum iniustum mala capient in interitu.
- 3 * Cognoui quia faciet Dominus iudicium inopis: & vindictam pauperum.
- 4 * Verumtamen iusti constabuntur nomini tuo: & habitabunt recti cum vultu tuo.

1 Psalmus David. CXL.

- A Domine clamaui ad te, exaudi me: intendende voci meae, cum clamauero ad te.
- 2 * Dirigatur oratio mea sicut incensum in conspectu tuo: eleuatio manuum mearum sacrificium vespertinum.
- 3 * Pone Domine custodiam rei meae: & ostium circumstantiae labijs meis.
- 4 * Non declines cor meum in uerba malitiae, ad excusandas excusationes in peccatis. Cum hominibus operantibus iniquitatem: & non communicabo cum electis eorum.
- 5 * Corripiet me iustus in misericordia, & increpabit me: okum autem peccatoris non impinguet caput meum.
- B Quoniam adhuc & oratio mea in beneplacitis eorum: * absorpti sunt iusti petrae iudicis eorum.

Audient uerba mea quoniam peruerant: * sicut: crassitudo terrae erupta est super terram.

- Dispersa sunt ossa nostra secus infernum: * quia ad te Domine, Domine oculi mei: in te speraui, non auferas animam meam.
- 9 * Custodi me a laqueo, quem statuerunt mihi: & a scdalis operantibus iniquitatem.
- 10 * Cadent in reticulo eius peccatores: singulariter sum ego doctus transire.

1 Intellectus David,
Cum esset in spelunca, oratio,
(1. Reg. 24). CXLI.

- 2 V Oee mea ad Dominum clamaui: voce mea ad Dominum deprecatus sum:
- 3 * Et fudo in conspectu eius orationem meam, & tribulationem meam ante ipsum pronuncio.
- 4 * In descendo ex me spiritum meum, & tu cognouisti semitas meas.
- In via hac, qua ambulabam, absconderunt laqueum mihi.
- 5 * Consideraba te ad dexteram, & videbam: & non erat qui cognosceret me.
- B Perijt fuga a me, & non est qui requirat animam meam.
- 6 * Clamaui ad te Domine, dixi: Tu es spes mea, portio mea in terra uiuentium:
- 7 * Intende ad deprecationem meam: quia humilitatus sum nimis.
- Libera me a persequentibus meis: quia confortati sunt super me.

- 8 * Educ de custodia animam meam ad confitendum nomini tuo: me expectant iusti, do nec tetricibus mihi.

Psalmus David,

- 1 Quando persequeretur eum Absalom filius eius. (2. Reg. 17.)

CXLII.

- A Domine exaudi orationem meam: auri bus percipe obsecrationem meam in ueritatem tuam: exaudi me in tua iustitia.
- 2 * Et non intres in iudicium cum seruo tuo: quia non iustificabitur in conspectu tuo omnis uiuus.
- 3 * Quia persecutus est inimicus animam meam: humiliavit in terra uitam meam.
- Colocauit me in obsecris sicut mortuos seculi: & anxius est super me spiritus meus, in me turbatum est cor meum.
- 4 * Memor fui dierum antiquorum, meditatus sum in omnibus operibus tuis: in factis manum tuam medicebar.
- 5 * Expandi manus meas ad te: anima mea sicut terra sine aqua tibi:
- 6 * Velociter exaudi me Domine: defecit spiritus meus.

Nō auertas faciem tuam a me: & similis ero descendantibus in lacum:

- 8 * Audiam fac mihi manere misericordiam tuam: quia in te speraui.

C Notam fac mihi uiam, in qua ambulem: quia ad te leuaui animam meam.

- 9 * Eripe me de inimicis meis Domine, da te confugi: * doce me facere uoluntatem tuam, quia Deus meus es tu.

Spiritus tuus bonus deducet me in terram rectam: propter nomen tuum Domine uiuificabis me, in aequitate tua.

Educes de tribulatione animam meam:

- 11 * & in misericordia tua disperdes inimicos meos.

Et perdes omnes, qui tribulant animam meam: quoniam ego seruus tuus sum.

Psalmus David,

Aduersus Goliath. CXLIII.

- A Benedictus Dominus Deus meus, qui doceam me ad praelium, & dirigis meos ad bellum.

2 * Misericordia mea, & refugium meum: susceptor meus, & liberator meus:

3 * Protector meus, & in ipso speraui: qui subdit populum meum sub me.

4 * Domine quid est homo, quia innotuisti ei: aut filius hominis, quia reputas eum?

5 * Homo uanitati similis factus est: & dies eius sicut umbra praetereunt.

6 * Domine inclina celos tuos, & descende: tange montes, & fumigabunt.

7 * Fulgura conuersionem, & dissipabis eos: emitte sagittas tuas, & conturbabis eos:

* Emitte

Tob. 8.
& 14. 2. 1

7 * Emitte manum tuam de alto, eripe me, & libera me de aquis multis: de manu filiorum alienorum.

8 * Quorum os locutum est uanitatem: & dextera eorum, dextera iniquitatis.

9 * Deus canticum nouum cantabo tibi: in psalterio, decachordo psallam tibi.

10 * Qui das salutem regibus: qui redemisti Dauid seruum tuum de gladio maligno:

11 * eripe me.

Et erue me de manu filiorum alienorum, quorum os locutum est uanitatem: & dextera eorum, dextera iniquitatis:

12 * Quorum filij, sicut nouellę plantationem in iuuentute sua.

Filij edum: compositę circummouatę et similitudo templi.

13 * Promptuaria eorum plena, erugantia ex hoc in illud.

Oues eorum festosę, abundantes in egressibus suis: * boues eorum crasse.

14 * Non est ruina maceris, neque transitus: neque clamor in plateis eorum.

15 * Beatum dixerunt populum, cui hæc sunt: beatus populus, cuius Dominus Deus eius.

Laudatio ipsi Dauid.

CXLIH.

A **E** Xaltabo te Deus meus rex: & benedicam nomini tuo in seculum, & in seculum seculi.

2 * Per singulos dies benedicam tibi: & laudabo nomen tuum in seculum, & in seculum seculi.

3 * Magnus Dominus, & laudabilis nimis: & magnitudinis eius non est finis.

4 * Generatio & generatio laudabit opera tua: & potentiam tuam pronuntiabunt.

5 * Magnificentiam glorię sanctitatis tue loquentur: & mirabilia tua narrabunt.

6 * Et uirtutem terribilium tuorum dicent: & magnitudinem tuam narrabunt.

7 * Memoriam abundantię suauitatis tue: exultabunt: & iustitia tua exultabunt.

8 * Misericors & misericors Dominus: patiens, & multum misericors.

9 * Suavis Dominus uniuersis: & miserationes eius super omnia opera eius.

10 * Constatentur tibi Domine omnia opera tua: & sancti tui benedicant tibi.

11 * Gloriam regni tui dicent: & potentiam tuam loquentur:

12 * Ut notam faciant filij hominum potentiam tuam: & gloriam magnificentię regni tui.

13 * Regnum tuum regnum omnium seculorum: & dominatio tua in omni generatione, & generationem.

Fidelis Dominus in omnibus uerbis suis: & sanctus in omnibus operibus suis.

14 * Alletat Dominus omnes, qui corrunt: & erigit omnes elisos.

15 * Oculi omnium in te sperant Domine: & tu das escam illorum in tempore opportuno.

16 * Apertis tu manum tuam: & implebis omne animal benedictione.

17 * Iustus Dominus in omnibus uis suis: & sanctus in omnibus operibus suis.

18 * Prope est Dominus omnibus inuocantibus eum: omnibus inuocantibus eum in ueritate.

19 * Voluntatem timentium se faciet, & deprecationem eorum exaudiet: & saluos faciet eos.

20 * Custodit Dominus omnes diligentes se: & omnes peccatores disperdet.

21 * Laudationem Domini loquetur os meum: & benedicat omnis caro homini sancto eius in seculum, & in seculum seculi.

1 Alleluia, Aggzi, & Zacharię. CXLV.

2 **L** auda anima mea Dominum, landabo Dominum in uita mea: psallam Deo meo quamdiu fuero.

3 Nolite confidere in principibus: * in filijs hominum, in quibus non est salus.

4 * Erigit spiritus eius, & reuertetur in terram suam: in illa die peribunt omnes cogitationes eorum.

5 * Beatus uultus Deus Jacob adiutor eius, spes eius in domino Deo ipso: * qui fecit celum, & terrę, mare, & omnia, quę in eis sunt.

6 * Qui custodit ueritatem in seculum, facit iudicium iniurię patientibus: dat escam esurientibus.

7 Dominus soluit compeditos: Dominus illuminat cecos.

8 Dominus erigit elisos, Dominus diligit iustos.

9 * Dominus custodit aduenas, propitiu, & uiduę suscipiet: & uias peccatoru disperdet.

10 * Regnabit Dominus in secula Deus tuus Sion, in generationem & generationem.

1 Alleluia. CXLVI.

A **L** audate Dominum quoniam bonus est psalmus: Deo nostro stricunda, decoraque laudatio.

2 * Aedificauit Ierusalem Dominus: dispersiones Israelis congregabit.

3 * Qui sanat contritos corde: & alligat contritiones eorum.

4 * Qui numerat multitudinem stellarum: & omnis eius nomina uocat.

5 * Magnus Dominus noster, & magna uirtus eius: & sapientię eius non est numerus.

6 * Suscipiens mansuetos Dominus: humilians autem peccatores usque ad terram.

7 * Precinuite Domino in confessione: psallite Deo nostro in cithara.

- 8 * Qui operit celum nubibus: & pacem terræ pluuiam.
 Qui producit in montibus fenum: & herbæ frumenti hominum.
 9 * Qui dat iumentis escam: ipſorum: & pulis cornuorum innocantibus eum.
 0 * Non in fortitudine equi voluntatem habebit: nec in tibij viri beneplacitum erit ei.
 1 * Beneplacitum est domino super timentes eum: & in eis, qui sperant super misericordia eius.

Alleluia. CXLVII.

- 2 **L**auda Ierusalem dominum: lauda Deus tuum Sion.
 3 * Quoniam confortauit portas tuas: benedixit filiis tuis in te.
 4 * Qui posuit fines tuos pacem: & adipe frumenti satiat te.
 5 * Qui emittit eloquium suum terræ: velociter currit sermo eius.
 6 * Qui dat niuem sicut lanam: nebulam sicut cinerem spargit.
 7 * Mittit crystallum suum sicut buccellas: ante faciem frigoris eius quis sustinebit?
 8 * Emitte verbum suum, & liquefaciet ea: stabit spiritus eius, & fluent aquæ.
 9 * Qui annunciat verbum suum Iacob: iustitias, & iudicia sua Israel.
 0 * Non fecit taliter omni nationi: & iudicia sua non manifestauit eis. Alleluia.

Alleluia. CXLVIII.

- 1 **L**audate dominum de calis: laudate eum in excelsis,
 2 * Laudate eum omnes angeli eius: laudate eum omnes virtutes eius.
 3 * Laudate eum sol & luna: laudate eum omnes stellæ, & lumen.
 4 * Laudate eum celi celorum: & aquæ omnes, quæ super celos sunt, * laudent nomen domini.
 Quia ipse dixit, & facta sunt: ipse mandauit, & creata sunt.
 6 * Statuit ea in æternum, & in seculum sæculi: præceptum posuit, & non præeribit.
 7 * Laudate dominum de terra: dracones, & omnes abyssi.
 8 * Ignis, grando, nix, glacies, spiritus procel-

- larum: quæ faciunt verbum eius:
 9 * Montes, & omnes colles: ligna fructifera, & omnes cedri.
 10 * Bestiæ, & vniuersa pecora: serpentes, & volucres pennatæ:
 11 * Reges terræ, & omnes populi: principes, & omnes iudices terræ.
 12 * Iuuenes, & uirgines: senes cum iunioribus laudent nomen domini: * quia exaltatum est nomen eius solius.
 14 * Confessio eius super celum, & terram: & exaltauit cornu populi sui.
 Hymnus omnibus sanctis eius: filiis Israel, populo appropinquantibus tibi. Alleluia.

Alleluia. CXLIX.

- 1 **A**ntate domino canticum nouum: laus eius in ecclesia sanctorum.
 2 * Latetur Israel in eo, qui fecit eum: & filij Sion exultent in rege suo.
 3 * Laudent nomen eius in choro: in tympano, & psalterio psallant ei:
 4 * Quia beneplacitum est domino in populo suo: & exaltabit mansuetos in salutem.
 5 * Exaltabunt sancti in gloria: letabuntur in cubilibus suis.
 6 * Exaltationes Dei in gutture eorum: & glæ diu excipientes in manibus eorum:
 7 * Ad faciendam vindictam in nationibus: increpationem in populis.
 8 * Ad alligandos reges eorum in compedibus: & nobiles eorum in manicis ferreis.
 9 * Ut faciant in eius iudicium conscriptum: gloria hæc est omnibus sanctis eius. Alleluia.

Alleluia. CL.

- 1 **L**audate dominum in sanctis eius: laudate eum in firmamento virtutis eius.
 2 * Laudate eum in virtutibus eius: laudate eum secundum multitudinem magnitudinis eius.
 4 * Laudate eum in sono tubæ: laudate eum in psalterio, & cithara.
 4 * Laudate eum in tympano, & choro: laudate eum in chordis, & organo.
 5 * Laudate eum in cymbalis benesonantibus: laudate eum in cymbalis iubilationis.
 6 * omnis spiritus laudet dominum. Alleluia.

LIBER PROVERBIORVM, Quem HEBRAEI MISLE APPELLANT.

CAPVT PRIMVM.

ARABOLAE Salomonis, filij Dani-
el. * Ad sciendam sapien-
tiam, & disciplinam: * ad
intelligenda verba pruden-
tia: & suscipiendam erudi-
tionem doctrinae, iustitiae,

4 & iudicium, & equitatem: * ut derur paruu-
l: astutus, adolecenti scientia, & intellectus.
5 * Audiens sapiens, sapientior erit: & intelli-
6 gens, gubernacula possidebit. * Animaduer-
tet parabolam, & interpretationem, verba sa-
7 pientum, & aigmata eorum. * I Timor do-
8 mini principium sapientiae. Sapientiam, atq;
9 doctrinam stulti despiciunt. * Audi, fili mi.
10 disciplinam patris tui, & ne dimittas legem
11 matris tuae: * ut addatur gratia capiti tuo, &
12 torques collo tuo. * Fili mi, si te laxauerim
13 peccatores, ne acquiescas eis. * Si dixerint:
14 Veni nobiscum, infidiemur sanguini, abscon-
damus tendiculas contra innocentem frustra:
15 * degluciamus eum sicut infernus viuente m.
16 B & integrum quasi descendente in lacum.
17 * Omnem pretiosam substantiam reperie-
mus, implebimus domos nostras spolijs.
18 * Sortem mitte nobiscum, marsupium vnu
19 sit omnium nostrum. * Fili mi, ne ambules
20 cum eis, prohibe pedem tuum a senitis eo-
21 rum. * I Pedes enim illorum ad malum cur-
22 runt, & festinant ut effundant sanguinem.
23 * Frustra autem iacitur rete ante oculos pen-
24 natorum. * Ipsi quoque contra sanguinem
suum insidiantur, & moluntur fraudes con-
25 tra vias suas. * Sic semitae omnis auari, vias
26 possidentium rapiunt. * sapientia foris pro-
27 dicat, in plateis dat uocem suam: * in capite
28 turbatum clamat, in foribus portarum vr-
29 bis profert verba sua, dicente: Viquequo par-
30 uuli diligitis infantiam, & stulti ea, quae sibi
sunt noxia, cupientes, & imprudentes odibunt
31 scientiam? * Conuertimini ad correptionem
meam: en profert uobis spiritum meum,
32 & ostendam vobis verba mea. * Quia uocauit

& reuocastis: extendi manum meam, & rē fuit
33 qui aspiceret. * Despexistis omne consilium
meum, & increpationes meas neglexistis.
34 * Ego quoque in inieritu vestro ridebo, &
sublannabo, cum vobis id, quod timebatis,
35 aduenerit. * Cum irruerit repentina calamita-
36 tas, & interitus quasi tempestas inierit:
37 quando uenerit super uos tribulatio, & angus-
38 tia: * Tunc inuocabunt me, & non exaudii:
39 mane consurgent, & non inueniet me: * eo
quod exosam habuerint disciplinam, & ti-
40 morem domini non suscepierint, nec acqvie-
uerint consilio meo, & detraxerint uerba
41 correptionis meae. * Comedenti igitur fructus
42 tui sux, suxq; consilij saturabuntur. Auer-
43 sio paruulorum, interficiet eos, & propter eas
44 stultitiam perdet illos: * Qui autem tre au-
dierit, absque terrore requiescet, & alij dan-
tia peruenietur, timore malorum sublato.

CAP. II.

1 **F**ili mi, si suscepis sermones meos, &
2 mandata mea abscondideris penetate, * ut
3 audiat sapientiam auris tua: in linea, & ortu
4 ad cognoscendam prudentiam. * Si enim sa-
5 pientiam inuocaueris, & inclinaueris cor tuu
6 prudentiae: si quesieris eam quasi perueni,
7 & sicut thesauros effoderis illam: * tunc in-
8 telliges timorem domini, & scientiam Dei
9 inuenies: * quia dominos dat sapientiam: &
10 ex ore eius prudentia, & scientia. * Cui so-
11 diet rectorum salutem, & proteget gradien-
12 tes simpliciter, * Iseruauit semita: iustitiae, &
13 uias sanctorum custodiens. * Tunc me ligen-
14 insiniam, & iudicium, & equitatem, & om-
15 nem semitam bonam. * Si intrauerit sapien-
16 tia cor tuum, & scientia animae tuae placue-
17 rit: consilium custodiet, & prudentia ser-
18 uabit te, * ut eternas a uia mala, & ab homi-
19 ne, qui peruersa loquitur: * qui relinquunt
20 iter rectum, & ambulant per uias tenebro-

4 fas: qui lætancur cum malefecerint, & exul-
5 tant in rebus pessimis: * quorum uix per-
6 uerſe ſunt, & infames greſſu. cornu. * Vt
7 eruaris a muliere aliena, & ab extranea, quæ
8 molit ſermones ſuos, * & relinquit ducem
9 pubertatis ſux, * & pacti Dei ſui oblita eſt,
10 D i ſtincta eſt enim ad mortem domus eius,
11 & a l i n t r o s ſumit ipſus, * omnes, qui in-
12 grediantur ad eam, non reuertentur, nec ap-
13 preheſit ſemitas viæ: * Vt ambulæ in via
14 bonæ, & calles iuſtorum cuſtodias. * Qui eni-
15 num recti ſunt, habitabunt in terra, & ſim-
16 plices permancbunt in ea. * I m p i j vero de
terra perdetur: & qui inique agunt, auferen-
tur ex ea.

C A P. I I I.

1 **F**ili mi, ne obliſciſcaris legiſ magi, & præce-
2 pta mea cor eorum cuſtodiat: longitu-
3 dinem enim dierum, & annos vitæ, & pacē
4 apponant tibi. * Miſeri. or. 12, & ventas te
5 non deſerant, circumdæ eas gurguri tuo, &
6 deſcribe in tabulis cordis tui. * & inuenies
7 gratiam, & diſciplinam bonam coram Deo
8 & hominibus. * Haba fiduciam in Dño ex
9 toto corde tuo, & ne inſularis prudētia tua.
10 * In omniſbus vijs tuis cogita illam, & ip-
11 ſe diriget greſſus tuos. * I Ne ſis ſapiens apud
12 te me ipſum: time Dñm, & recede a
13 malo: ſanctas quippe eris vniuerſis tuis, &
14 B irrigatur olium tuum. * I Honora Dñm
15 minum, ſe tua ſubſtitia, & de primitijs om-
16 nium frugum tuarum dæ ei: * & implebunt
17 tur horrea tua ſaturitate, & vino torcularia
18 tua redolabunt. * I Diſciplinam Dñi nini,
19 filij mi, ne abijeas: nec deſicias cum ab eo
20 corripis: * quem enim diligit Dominus,
21 corripit: & quaſi pater in filio complaceſcit
22 iſi. * Beatus homo, qui inuenit ſapientiam,
23 & qui aſſuit prudentia: melior eſt acquiſi-
24 tio eius negotiatione argeſti, & auri primi,
25 & parilli ni fructu eius: pretioſior eſt cun-
26 ctis opibus: & omnia quæ deſiderantur, huic
27 non valent comparari. * Longitudo dierum
28 in dextera eius, & in ſiniſtra illius diuitie, &
29 gloria: Vix eius vix pulchra, & omnes ſe-
30 mite illius pacifice. * Lignum vix eſt hñs,
31 C qui apprehendit eam: & qui tenuerit eam,
32 beatus. * Dñm enim ſapientia fundauit terræ,
33 ſtaſiſit illi celos prudentia. * Sapientia illius
34 erupit ab abyſſi, & nubes rore concreſcent:
35 * Fili mi, ne eſt ſuauitæ ab oculis tuis: Cu-
36 ſtodi legem atque conſilium. * & erit vita
37 a ſine tui, & gratia fauibus tuis, tunc am-
38 bulabis ſiſtentialiter in via tua, & peſtus nū
39 impinget: ſi dormieris, non timebis quie-
40 ſce, & ſuavis eris ſonitus tuis. * ne paucos
41 repentinò terrore, & irruentes tibi potentias
42 impiorum. * Dñm enim erit in latere
43 D tuo, & cuſtodiet pede tuum, ne capiaris.

27 * Noli prohibere benefacere eum, qui po-
28 teſtiſ uales, & ipſe benefact: * Ne dicas ami-
29 co tuo: Vane, & reuertere: eras dabo tibi: ſi
30 ſtatim polis dare. * Ne moliaris amico tuo
31 malum, cum illuſi te habent eductum. * Ne
32 contendas aduerſus hominem fruſtra, cum
33 ipſe tili nihil mali fecerit. * I Ne emuleris
34 hominem iniuſtum, nec imiteris vias eius:
35 * quia abominatio Domini eſt omnis illu-
36 ſor, & cum ſimplicibus ſermocinatio eius.
37 * Egeſtas a Do. mino in domo impij habita-
38 cula autem iuſtorum benedictur. * Ipſe
39 deludet illuſores, & manſuetiſ dabit gratia.
40 * Gloriam ſapientes poſſidebunt: ſiſtorum
41 exaltatio, ignominia.

C A P. I I I I.

1 **A**udite filij diſciplinam patris, & atten-
2 dite, vt ſuas prudētiā. * Donum
3 bonum tribean vobis, legem meam de de-
4 relinquantis. * Nam & ego. ſilius ſui patris
5 mei, tenellus, & unigenitus coram matre
6 mea: & docebat me, at quædebat: ſuſci-
7 piat verba mea cor tuum, cuſtodi præcepta
8 mea, & vines. * Poſſide ſapientiam, poſſide
9 prudentiam: ne obliuiſcaris, neque deſines a
10 uerbis oris mei. * Ne dimittas eam, & cu-
11 ſtodiet te: dilige eam, & conſeruabit te.
12 * Principium ſapientie, poſſide ſapientiam,
13 & in omni poſſeſſione tua acquirere pruden-
14 tiam: arripe illam, & exaltabit te gloria ſci-
15 fietis ab ea, cum eam fueris amplexatus. * Da-
16 bit capiti tuo augmenta gratiarum, & coro-
17 na inelyta proteget te. * Audi filij mi, & ſuſci-
18 pe uerba mea, vt multiplicet tibi anni
19 uicæ. * Viam ſapientie monſtrabo tibi, di-
20 cam te per ſenectutem ætatis: * quas cum
21 ingreſſus fueris, non aſtabuntur greſſus
22 tui, & currus non habebis offendiculum:
23 * Tene diſciplinam, ne diſmittas eam: cuſto-
24 di illam, quia ipſa eſt vita tua. * Ne deſe-
25 ris in ſenſibus impiorum, nec tibi placeat ma-
26 iorem viam. * Fuge ab ea, nec tranſeas per ſi-
27 lam declina, & deſere eam. * non erunt dom-
28 inus niſi malefecerint: & rapitur ſomnus
29 ab eis niſi ſupplantauerint: * comedunt pan-
30 em impietatis, & cinum iniquitatis bibunt.
31 * Iuſtorum autem ſemita: quaſi lux ſplen-
32 dens, procedit & creſcit vſque ad perfectam
33 diem. * Via impiorum tenebroſa eſt inueni-
34 ubi corrumpit. * Fili mi, ſuſcita ſermones
35 meos, & ad eloquia mea inclina aures tuas.
36 * ne recedat ab oculis tuis, cuſtodiat in
37 medio cordis tui: vita enim ſunt inuenien-
38 tiæ ea, & uniuerſe carni ſanctas. * Omni cu-
39 ſtodia ſerua cor tuum, quia ex ipſo uita pro-
40 cedit. * Remove a te oſprauium, & deſeraben-
41 tia labia ſint procuſa te. * Oculi tui recti vi-
42 deſt, & palpebre tuæ præcedant graſſas tuas:
43 * Dirige ſemitam pedibus tuis, & omnes via-

77 **T**us stabiliment. * Ne declines ad dextrās,
neq; ad sinistram: aere pedem tuum a ma-
lo. Vias enim, quæ a dextris suis, non domi-
nus poterit vero: sunt quæ a sinistris sunt.
Ipse autem rectos faciet curius tuos, scinera
autem tua in pace producet.

C A P. V.

7 **F**ili mi, attende ad sapientiam meam, &
prudentia mea inclina aurem tuam,
2 ut custodias cogitationes, & disciplinam la-
bia tua conferent. Ne attendas fallaciam mu-
lieris. * faus enim dissilans labia meretri-
cis, & vitiosus oleo guttur eius. * novissima
autem illius amara, quasi absinthium, &
3 acuta quasi gladius bipos. * Pedes eius de-
4 scendunt in mortem, & ad inferos pressi.
5 Illi penetrant. * Per semitara suam non
ambulabit, vagi sunt gressus eius, & inveni-
6 tibilis. * Non ergo fili mi audiat, & ne
7 recedat a verbis oris mei. * Longe fac ab ea
8 viam tuam, & ne appropinques foribus do-
9 mus eius. * Ne des alienis honorem tuum,
10 & annos tuos crudeli. * ne forte impleantur
extranei viribus tuis, & labores tui sine in do-
11 mo salient, & gressus tuos in novissimis, quando
12 consumpseris carnes tuas, & corpus tuum,
13 & dissipes. * Cur de testibus sum disciplinam,
& in reparationibus non acquievit cor meum,
14 nec audiui vocem docentium me, & magi-
15 stris non inclinavi aurem meam? * Pene fui
in omni malo, in medio ecclesiarum, & synago-
16 garum. * Debe aquam de cisterna tua, & fontem
17 putei tui. * Deriventur fontes tui foras, & in
18 plateas aquas tuas diuide. * Habito eas so-
19 lus, nec sint alieni participes tui. * Sic vena
20 tua benedicta, & lacus cum muliere odole-
21 scentia tua: cetera charissima, & gratissima
22 hinnulus. vbera eius inebrient te in omni te-
23 pore, in amore eius delectare iugiter. * Que-
24 re seduceris fili mi ab aliena, & foreris in si-
25 nu sterili. * Respicit dominus ulas ho-
26 minis, & omnes gressus eius considerat.
27 **I**niquitates sue capiunt iniquum, & funi-
28 bus peccatorum suorum constringitur. * Ip-
29 se morietur, quia non habuit disciplinam, &
in multitudinis stulticia sua decipitur.

C A P. VI.

7 **F**ili mi, si sponderis pro amico tuo, de-
fisti quod extraneum in sum tuam,
2 in iustitiam ex verbis oris tui, & captus pro
3 prijs & meretricibus. * Fac ergo quod dico fili
4 mi, & teneipsum libera. * Quia incidisti in
5 manum proximi tui. Disce regem, & iustitia, &
6 ta amicum tuum. * ne dederis somnum ocu-
7 lis tuis, nec dormiant palpebra tua. * Erue-
8 re quasi dormula de manu, & quasi avis de
9 de roanu auctoris. * Vnde ad formidinem o pi-

10 ger, & considera vias eius, & dice sapienti:
11 **Q**ue cum non habeat ducem, nec pice-
12 protem, nec principem, * parat in malitiam ci-
13 tribui tibi, & congregat in melle quod com-
14 dat. * Vique quo piger dormies, quid con-
15 ferge somno tuo? * Paululum dormies,
16 B paululum dormies, paululum confertes
17 manus ut dormias? & veniet tibi quasi via,
18 tor, & gressus, & pauperis quasi vir armatus.
19 Si vero impiger fueris, venietur fons mellis
20 tua, & legnas longe fugiet a te. * Homo oppo-
21 sita, ut in iustis, graditur ore perieris, * an
22 nuit oculis, terit pedes, digito loquiuur, * pra-
23 uo corde machinatur malum, & omni tem-
24 pore iurgia seminat. * Huic ex templo veniet
25 petra, & subito conteretur, nec habebit
26 ultra medicinam. * Sex sunt, quæ odit
27 dominus, & septimum detestatur anima ei-
28 us. * Oculos sublimos, linguam mendacem,
29 manus effundentes innoxium sanguinem,
30 & eos machinans cogitationes pessimas, pe-
31 des veloces ad currendum in malum. * Pro-
32 ferente mendacia ceterum fallacem, & eus,
33 qui seminat inter fratres discipulas. * Con-
34 serva fili mi precepta patris tui, & ne dimi-
35 tas legem matris tue. * Liga ea in corde tuo
36 iugiter, & circumda guttur tuo. * Cum am-
37 bulaveris, gradientur tecum: cum dormie-
38 ris, custodiant te, & euigilans loquere cum
39 eis. * quia mandatum lucerna est, & lex lux,
40 & via viri inceptio disciplina: * ut custo-
41 diant te a muliere mala, & a blanda lingua
42 extraneæ. * Non concupiscat pulchritudine
43 eius cor tuum, nec capiaris nudiis illius.
44 **P**ictum enim scortis uis est unus panis:
45 mulier autem viæ pretiosam animam capiet.
46 **N**em quid possit homo abscondere ignem,
47 in siou suis, ut efflimenta illius non ardeat?
48 **A**ut ambulare super prunas, ut non com-
49 burantur plantæ eius? * sic qui ingreditur ad
50 mulierem proximi sui, non erit mundus cum
51 tetigerit eam. * Non grandis est culpa, cum
52 qui furatus fuerit: furatur enim or esurien-
53 tem impleat animam: * deprehensus quoque
54 reddet septuplum, & omnem substantiam
55 suam sustinet. * Qui autem adulter est,
56 propter concidit inopiam perdet animam suam:
57 turpius dimerit, & ignominiam congregat
58 sibi, & opprobrii illius non debetur. * quia
59 zelus & furor viri non patet in die iudicii.
60 **N**ec acquiescit culus suus in precibus, nec
61 suscipiet pro redemptione dona plurima.

C A P. VII.

7 **F**ili mi, custodi sermones meos, & pæce-
8 pta mea reconde tibi. Fili * serva mada-
9 ara mea, & uinea: & legem meam quasi pupi-
10 lam oculi tui. * Ipa cum in digitis tuis, scri-
11 bit illam in tabulis cordis tui. * Dic sapienti,
12 soror mea es: & prudentia uoca amica m-

nam,

Inf. 24. d.
33

1. culm. * vt custodiat te a muliere extranea,
 2. & a alienis, quæ verba sua dicit facit. * De
 3. feneſtra enim domus meæ per cancellos pro
 4. ſpexi. * & video paruulos, conſidero vecor-
 5. d. m. iuuenem, * qui tranſit per plateam iux
 6. tã angulum, & prope viam domus illius,
 7. g. dicitur in obſcuro, & deſperante die,
 8. in nobiſſimis, & caligine. * & ecce
 9. eſt illi mulier ornata meretricio, præpa-
 10. rata ad capiendâ animas: garrula & vaga,
 11. * quæſcis inpatient, nec valens in domo con-
 12. ſidere pedibus ſuis, * nunc foris, nunc in pla-
 13. teis, nunc iuxta angulos iſtiusdians. * Appre-
 14. henſumque deſultatur iuuenem, & proci-
 15. pitem blaſphemat, dicens. * Vidimus pro ſalu-
 16. te vultu, hoſte reddidit vota mea. * idcirco
 17. egreſſa ſum in occurſum tuum, deſiderans
 18. te videre, & reperi. * Intexui funibus leſta-
 19. lum meum, ſtravi tapetibus piſis ex Aegyp-
 20. to. * aſperſi cubile meum myrra, & aloë,
 21. & cinnamonomo. * Veni, inebriemur uberibus,
 22. & fruamur cupiſtis amplexibus, donec
 23. illuſceſcat dies. * non eſt enim vir in domo
 24. ſua, abiſſe oia longiſſima. * ſeculum pecunie
 25. fecit in talis in die plenæ lunæ reuerſurus eſt
 26. in domum ſuam. * Intreuit cum multis ſer-
 27. monibus, & plandijſis labiorum protraxit
 28. ſillum. * Stravit ea ſequitur quaſi boſ do-
 29. ctus ad victimam, & quaſi agnus laſcivions,
 30. & ignorans quod ad vincula ſtultus trahatur,
 31. donec tranſigat ſagitta iecur eius: vel
 32. ut ſi aut ſeſtinet ad laqueum, & neſcit quid
 33. de periculo anime illius agitur. * Nunc ergo
 34. ſilber, audi me, & attende verbis oris mei.
 35. * Ne abſtineatur in viſi illius ment tua: ne
 36. que deſcipias ſermonis eius, * multos enim
 37. vulneratos deſcit, & fortiffimi quique in-
 38. perfecti ſunt ab ea. * Vix inferi domus eius,
 39. penetrantes in interiora mortis.

CAP. VIII.

1. **N**umquid non ſapientia clamat, & pru-
 2. dentia dat vocem ſuam? * In ſummis,
 3. A exciſiſque verticibus ſupra viam, in mediſ-
 4. ſenti ſi ſtans, * iuxta portas civitatis inip-
 5. ſis ſcribit, inquit, dicens. * O viri, ad vos
 6. clamo, & de vos mea ad filios hominum. * In-
 7. tellige paruuli aſtutiam, & inſipientes ani-
 8. madverte. * Audite, quoniam de rebus ma-
 9. gnis loquuta ſunt: & aperientur labia mea,
 10. & recta prædicent. * Veritatem meditati-
 11. tur guttur meum, & labia mea deſceſtabun-
 12. tur in piſum. * Iuſti ſunt omnes ſermones
 13. mei, non eſt in eis peccatum quid, neque per-
 14. uerſum. * Reſuſcitam intelligentiæ, & qui
 15. ſibi inveniunt ſcientiam. * Accipite diſcipli-
 16. nam meam, & non pecuniam doctrinam
 17. meam, quàm aurum eligit. * Melior eſt enim
 18. ſapientia cunctis pretioſiſſima: & omne de-

19. ſiderabile ei non poteſt comparari. * Ego ſa-
 20. pientia habitos in conſilio, & eruditus inter-
 21. ſum cogitationibus. * Timor domini odit
 22. malum: arrogantiam, & ſuperbiam, & viam
 23. pravam, & os bulngue deſector. * Meum eſt
 24. conſilium, & æquitas, mea eſt prudẽtia, mea
 25. eſt fortitudo. * Per me reges regnant, & fe-
 26. gum conditores viſus de cœmunt. * Per me
 27. principes imperant, & parentes decernunt
 28. iuſtitiam. * Ego diligentes me diligite: qui
 29. manent vigilat ad me, inuenient me. * Meſſi
 30. ſunt diuitiæ, & gloria, opes ſuperbæ, & iuſti-
 31. tia. * Melior eſt enim fructus meus auro, &
 32. C lapide pretioſo, & genimina mea argento
 33. electo. * In uiſi inſiſtit ambulo, in medio
 34. ſeminarum iudicij, * ut dicam diligentes me,
 35. & theſauros eorum repleam. * Dominus
 36. poſſedit me in initio viarum ſuarum, ante
 37. quam quidquam faceret a principiis. * Ab
 38. æterno ordinata ſum, & ex antiquis antequam
 39. terra fieret. * Nondum erant abyſſi, & ego
 40. iam concepta eram: necdum fontes aquarum
 41. eruperant, necdum montes graui mole cõ-
 42. ſtitierant: ante colles ego parturiebar. * adhuc
 43. terram non fecerat, & ſolumina, & ardines
 44. orbis terre. * Quando præparabat cœlos, ad-
 45. eram: quando cœta lege, & gubnabat
 46. abyſſum. * quando cœta firma bat ſolum,
 47. & ſubſtabant aquarum: * quando cœ-
 48. rum dabat mari terminum ſuum, & legem
 49. ponebat aquis, ne tranſirent fines ſuas, quan-
 50. do appendebat fundamenta terre. * Cum eo
 51. eram cuncta componens: & delectabar per
 52. ſingulos dies, ludens coram eo omni tempo-
 53. re. * ludens in orbe terrarum: & deſcendens
 54. eſſe cum filiis hominum. * Nunc ergo filij
 55. audite me: Beati, qui conſtituunt vias meas.
 56. * Audite diſcipuli mei, & eſtote ſapientes, &
 57. nolite abſtere eam. * Beatus homo qui au-
 58. dit me, & qui vigilat ad foras meas quotidie
 59. & obſeruat ad poſtes oſij mei. * Qui me
 60. inuenit, inueniet vitam, & hauriet ſalutẽ
 61. a Dominis: qui autem in me peccauerit, le-
 62. det animam ſuam. Omnes, qui me oderunt,
 63. diligunt mortem.

CAP. IX.

1. **S**apientia ædiſcauit ſibi domum, excidit
 2. columnas ſeptem. * Immolauit victimas
 3. ſuas, miſcuit vinum, & propoſuit mentem
 4. ſuam. * Miſit ancillas ſuas, ut uocarent ad
 5. arcem, & ad menſa civitatis. * Si quis eſt
 6. paruulus, vegiat ad me. * Ee inſipientibus
 7. locuta eſti. * Venite, comedite panem meum,
 8. & bibite vinum quod miſui vobis. * Re-
 9. linquite inſaniam, & viuit, & agnolace
 10. per vias prudentiæ. * Qui erudit deſiderum,
 11. ipſe iniuriam ſibi facit: & qui arguit impiũ,
 12. ſibi maculam generat. * Noli arguere deri-

forem, ne oderit te. Argue sapientem, & diliger te. * Da sapienti occasionem, & addet ei sapientia. Doce iustum, & festinabit accipere. * Principium sapientis timor domini, & scientia sanctorum, prudentia. * Per me enim multiplicabuntur dies tui, & addentur tibi anni vite. * Si sapiens fueris, tribuentur tibi eris, autem illud, solus portabis malum. * Mulier stulta & clamorosa, pleaque illecebris, & nihil omnino sciens, & sedit in foribus domus sue super sellam ex celsis urbis locis. * Et accidet transientes per viam, & pergetes rine sue. Qui est parvulus, declinet ad me: Et uocandi locuta est. * Aquæ furtive dulciores sunt, & panis absconditus suavior. * Et ignoravit quod ibi sint gigantes, & in profundis inferni conuiuius eius.

Parabolæ Salomonis.

C A P. X.

Filius sapiens lætificat patrem: filius vero stultus mortuus est matri sue. * Nil proderunt thesauri impietatis: iustitia vero liberabit a morte. * Non affliget Dominus fame animam iusti, & infidias impiorum subvertet. * Egestatem operata est manus remissa: manus autem fortium diuitias parat. * Qui nititur mendacijs, hic pacit ventos: idem autem ipse sequitur aues volantes. * Qui congregat in messe, filius sapiens est: qui autem sterit æstas, filius confusiois. * Benedictio domini super caput iusti: os autem impiorum operis iniquitatis. * Memoria iusti cum laudibus: & nomen impiorum putrescet. * Sapiens corde præcepta suscipit: stultus creditur labijs. * Qui ambulat simpliciter, ambulat confidens: qui autem deprauat vias suas, manifestus erit. * Qui annuit oculo, dabit dolorem: & stultus labijs verberabitur. * Vena vitæ, os iusti: & os impiorum operis iniquitatem. * Odium suscitatur rixas: & universa delicta operis charitatis. * In labijs sapientia inuenitur: sapientia: & uirga in dorso eius, qui indiget corde. * Sapientes abscondunt scientiam: os autem stulti confusiois proximum est. * Substantia diuitis, viris fortitudinis eius: C pauperum, egestas eorum. * Opus iusti ad vitam: fructus autem impij ad peccatum. * Via iusti, custodiendi disciplinam: qui autem in teipsum iniectiones relinquit, errat. * Abscondunt operum labia mendacia: qui

profert contrarietates, in sapientia est. * In multiloquio non deerit peccatum: qui autem moderatur labia, sus pendet flumens est. * Argentum electum, lingua iusti: cor autem impij, pro nihilo. * Labia iusti erudunt plurimos: qui autem indocti sunt, in cordis egestate morientur. * Benedictio domini diuites facit, nec foetabitur eis afflictio. * Quasi per asinum stultus operatur scelus: D sapientia autem est viro prudens. * Quod timet impius, veniet super eum: desiderium solum iusti dabitur. * Quasi tempesta transiens non erit impius iustus autem quasi fundamentum scelerum. * Sicut acetum dentibus, & fumus oculis, sic piget his, qui miscent eum. * Timor domini apponet diem: & anul impij breuiabuntur. * Expectatio iustorum læticia: spes autem impij peribit. * Fortitudo simplicis via domini: & pavor his, qui operantur malum. * Iustus, æternum non commouebit: impij autem non habitant super terram. * Os iusti parturit sapientiam, lingua prauorum peribit. * Labia iusti considerat placita: & os impij peruersa.

C A P. X I.

Satrapa dolosa, abominatio est apud dominum: & pondus æquum, voluntas eius. * Vbi fuerit superbia, ibi erit & contumelia: ubi autem est humilitas, ibi & sapientia. * Simpliciter in seruu digneget eos: & superflatio peruersio: uni usque labor illos. * Non prederunt diuites in die ultionis iustitiae autem liberabit a morte. * Iustitia simplicis, diriget eum: in eius: & in impietate sua corruet impius. * Iustus, testium liberabit eum: in infidijs suis capietur iniquus. * Mortuo homine impij, nulla erit ultra spes: & expectatio sollicitorum peribit. * Stultus de angustia liberatus est: & erudetur impius pro eo. * Simulacror ore decipit amicum suum: B si autem liberalitatem sciens. * In bonis iustorum exultabunt simplices: & in perditione impij erit laus iustorum. * Benedictio iustorum exaltabitur: iustas: & ore impij, subvertetur. * Qui de ipso in amicum suum, indiget corde est: vir autem prudens carebit. * Qui ambulat fraudulentè, reuelat arca-

na: qui

1. * Qui autem fidelis est animi, celat amicum
commisissimum.
2. * Vbi non est gubernator, populus conuertit
sensus autem, vbi multa consilia.
3. * Affligetur malo, qui fidem facit pro ex-
traneo: qui autem cauet laqueos, securus
erit ei.
4. * Mulier gratiose inueniet gloriam: & ro-
bus habebunt diuitias.
5. * Benefacit animæ suæ uir misericors: qui
autem crudelis est, euam propinquos abie-
cit.
6. * Impius facit opus instabile: seminanti au-
tem iustitiam merces fidelis.
7. * Clementia præparat uitam: & festatio ma-
lorum mortem.
8. * Abominabile domino cor prauum: & vo-
luntas eius in ijs, qui simpliciter ambulat.
9. * Manus in manu non erit innocens ma-
lus: fomen autem iustorum saluabitur.
10. * Circulus aureus in naribus suis, mulier
pulchra & fatua.
11. * Desiderium iustorum omne bonum est:
præstolatio impiorum furor.
12. * Alij diuidunt propria, & ditiores sunt:
alij rapiunt non sua, & semper in egestate
sunt.
13. * Anima, quæ benedicit, impinguabitur:
& qui inebriat, ipse quoque inebriabitur.
14. * Qui abscondit frumentum, maledictus an-
populis: benedictio autem super caput uen-
dentium.
15. * Bene conuersus diluculo qui querit bo-
na: qui autem inuestigator malorum est, op-
rimetur ab eis.
16. * Qui confidit in diuitijs suis, corruet iusti-
tiam: quasi uirens solum germinabit.
17. * Qui conturbat domum suam, possidebit
uentos: & qui insultat, seruiet sapienti.
18. * Fructus iusti lignum uitæ: & qui suscipit
animam, sapiens est.
19. * Si iustus in terra recipit, quanto magis
impus & peccator?

C A P. XII.

1. **Q**ui diligit disciplinam, diligit scientiam:
qui autem odit increpationes, insipientis
est.
2. * Qui bonus est, hauriet gratiam a domi-
no: qui autem confidit in cogitationibus suis,
impie agit.
3. * Non roborabitur homo ex impietate: &
radix iustorum non commouebitur.
4. * Mulier diligens, corona est viro suo: & pa-
tredo in ossibus eius, quæ confusione res di-
gnas gerit.
5. * Cogitationes iustorum iudicia: & consi-
lia impiorum fraudulenta.
6. * Verba impiorum infundunt sanguinem:
os iustorum liberabit eos.

7. * Vertere impossibilia, & non erunt denique au-
tem iustorum permixtibus.
8. * Doctrina sua nescitur viro: qui autem vanus
& excors est, patebit contemptui.
9. * Melior est pauper & sufficiens sibi, quæ
gloriosus & indigens pane.
10. * Nouit iustus iumentorum suorum ap-
propriata: item impiorum crudelia.
11. * Qui operatur terram suam, satiabitur
panibus: qui autem festinat otium, stultissi-
mus est.
12. * Qui suauis est in uini demorationibus, in
suis munitionibus relinquit contumeliam.
13. * Desiderium impij munimentum est pes-
simorum: radix autem iustorum proficiens.
14. * Propter peccata labiorum ruina proxi-
mi: malus effugiet autem iustus de angustia.
15. * De fructu oris sui unusquisque replebitur:
C bonis, & iuxta opera manuum suarum retri-
buetur ei.
16. * Via stulti recta in oculis eius, qui autem
sapiens est, audit epistolam.
17. * Factus statim indicat iram suam: qui au-
tem dissimulat iniuriam, callidus est.
18. * Qui quid nouit loquitur in dex iustitie:
est qui autem, mentitur, testis est fraudu-
lentus.
19. * Qui promittit, & quasi gladio pun-
gitur conscientia: lingua autem sapientium sa-
tis est ei.
20. * Labium veritatis firmum erit in perse-
cutum: qui autem testis est repentinus, con-
cinnat linguam mendacij.
21. * Dolus in corde cogitancium mala: qui au-
tem pacis incunt consilia, sequitur eorum gau-
dium.
22. * Non contristabit iustum quicquid ei ac-
ciderit: impij autem replebuntur malo.
23. * Abominatio est Dominus labia menda-
cium: qui autem fideliter agunt, placent ei.
24. * Homo uersutus celat scientiam: & cor in-
sapientium prouocat stultitiam.
25. * Manus fortium dominabitur: quæ autem
remissa est, tributis seruiet.
26. * Mator in corde uiri humiliabit illum,
& sermone bono lutescabitur.
27. * Qui negligit ad amicum propius amicum
iustus est: iter autem impiorum decipiet
eum.
28. * Non inuenient fraudulenter beatum: &
substantia hominis erit auri pretium.
29. * In semita iusticie, uita: iter autem deu-
ducit ad mortem.

C A P. XIII.

1. **F**ilius sapiens, doctrina patris: qui autem
illud est, non audit eum argueri.
2. * De fructu boni filij: homo satiabitur bonis:
animæ autem præuicatorum iniqua.
3. * Qui custodi os suum, custodie animam suam:

suam:

suam : qui autem inconsideratus est ad lo-
quendum, sentiet mala.

4 * Vult & non vult piger : anima autem
operantium impinguabitur.

5 * Verbum mendax iustus detestabitur : im-
pius autem confundit, & confunderetur.

6 * Iustitia custodit innocentis viam : impietas
autem peccatorem supplantat.

7 * Est quasi dives cum nihil habeat : & est
B quasi pauper, cum in multis diuitijs sit.

8 * Redemptio anime viri, diuitijs sibi : qui
autem pauper est, increpationem non susti-
net.

9 * Lux iustorum lætificat : lucerna autem
impiiurum extinguitur.

10 * Inest superbus semper iurgia : qui
autem agunt omnia cum consilio, reguntur
sapientia.

11 * Substantia festinata minuetur : quæ autem
pauca sunt colligitur manu, multiplicabitur.

12 * Spes, quæ differtur, æstigit animam : li-
gnum vite desiderium veniens.

13 * Qui detrahit alicui reipse se in futurum
C obligat : qui autem timet præceptum, in pa-
ce variabitur.

Anima dolose errant in peccatis : iusti au-
tem misericordes sunt, & misentur.

14 * Lex sapientis fons vite, ut declinet a rui-
na mortis :

15 * Doctrina bona dabit gratiam : in itinere
contemptorum vorago.

16 * Astutus omnia agit cum consilio : qui au-
tem fatuus est, aperit stultitiam.

17 * Nuncius impij cadet in malum : legatus
autem fidelis, sanitas.

18 * Egestas, & ignominia ei, qui deserit disci-
plinam : qui autem acquiescit arguenti, glo-
D rificabitur.

19 * Desiderium si compleatur, delectat ani-
mam : desistantur stulti eorum, qui insunt mala.

20 * Qui cum sapientibus graditur, sapiens
erit : amicus stultorum similis efficietur.

21 * Peccatores persequitur malum : & iusti re-
tribuentur bona.

22 * Bonus relinquit heredes filios, & nepotes
& custodit iusto substantia peccatoris.

23 * Multi cibi in nouis patrum : & alijs
congregantur absque iudicio.

24 * Qui parit vięę, odit filium suum : qui
autem diligit illum, iustanter erudit.

25 * Iustus comedit, & replet animam suam :
venter autem impiorum insaturabilis.

CAP. XIII:

1 Sapiens mulier ædificat domum suam : in-
sapiens extructam quoque manibus de-
struet.

2 * Ambulans recto itinere, & timens Deū,
despicitur ab eo, qui insani graditur via.

3 * In ore stulti virga superbię : labia autem
sapientium custodiunt eos.

4 * Vbi non sunt boues, præsepe vacuum est :
vbi autem plurima segetes, ibi multa est
fortitudo bouis.

5 * Testis fidelis non mentitur : pro est au-
tem mendacium dolosus testis.

6 * Querit densior sapientiam, & non inue-
nit : doctiora prudentium facilis.

7 * Vade contra virum stultum, & nescis la-
bia prudentię.

8 * Sapientia callidi est intelligere viam
suam : & imprudentia stultorum errans.

9 * Stultus illudet peccatorum, & inter ius-
tos morabitur gratis.

10 * Cor quod nouit amaritudinem animę
B sibi, in gaudio eius non miscebitur extraneus.

11 * Domus impiorum debetur tabernacu-
la vero iustorum germinabunt.

12 * Est via, quæ videtur homini iusta : nouissi-
ma autem eius deducunt ad mortem.

13 * Risus dolore miscebitur, & extrema gau-
dij lacus occupat.

14 * Vijs suis replebitur stultus, & super eum
erit vir bonus.

15 * Innocens credit omni verbo : astutus con-
siderat gradus suos.

Filio doloso nihil erit boni : seruo autem
sapienti prosperi erunt actus, & dirigetur
via eius.

16 * Sapiens timet, & declinat a malo : stultus
transibit, & confidit.

17 * Impatiens operabitur stultitiam : & vir
C uersutus odiosus est.

18 * Possidebunt paruuli stultitiam, & expe-
ctabunt astuti scientiam.

19 * Iacebunt mali ante bonos : & impij ante
portas iustorum.

20 * Etiam proximo suo pauper odiosus erit :
amici vero diutem multi.

21 * Qui despicit proximum suum, peccator : qui
autem misereatur pauperis, beatus erit.

Qui credit in Domino, misericordiam dili-
git.

22 * Errant qui operentur malum : misericor-
dia & veritas præparant bene.

23 * In omni opere erit abundantia : vbi au-
tem erit sumptuositas, ibi sequetur egestas.

24 * Corona sapientium, diuitiæ eorum : fatui-
tas stultorum, imprudentia.

25 * Liberat animas testis fidelis : & profert
mendacia, & respellit.

26 * In timore Domini fiducia fortitudinis,
& filijs eius erit spes.

27 * Timor domini fons vite : ut declinent a
ruina mortis :

28 * In multitudine populi dignitas regis : &
in paucitate plebis ignominia principis.

29 * Qui patiens est, multa gubernatur pru-
dentia : qui autem impatiens est, exaltat stul-
ticiam suam.

30 * Vita carniū, sanitas cordis : putredo os-
sum, inuidia :

- 46
1. * Qui calumniatur egentem, exprobrat fa-
 ctori eius: honorat autem eum, qui misere-
 tur pauperis.
2. * In malitia sua expelletur impius: sperat
 autem iustus in morte sua.
3. * In corde prudentis, quiescit sapientia,
 & in doctos quosque erudit.
4. * Iustitia eleuat gentem: miseros autem
 facit populos peccatum.
5. * Acceptus est regi minister intelligens ira-
 cundiam, eius inutilis sustinebit.

C A P. XV.

- R**esponso mollis frangit iram; sermo
 durus suscitatur furorem.
2. * Lingua sapientium ornat scientiam: os
 fatuorum ebullit stultitiam.
3. * In omni loco oculi Domini contemplan-
 tur bonos & malos.
4. * Lingua placabilis, ligum vite: que au-
 tem immoderata est, conteret spiritum.
5. * Stultus irridet disciplinam patris sui: qui
 autem custodit increpationis, astutus fiet.
6. * In abundantia iustitiae virtus maxima est: co-
 gitationes autem impiorum, eradicabuntur.

7. * Dominus iusti plurima fortitudo: & in
 fructibus impij conturbatio.
8. * Labia sapientium disseminabunt scien-
 tiam: cor stultorum dissimile erit.
9. * Iustus vitium impiorum abominabilis Do-
 mino: vota iustorum placabilia.
10. * Abominatio est domino via impij: qui
 sequitur iustitiam, diligitur ab eo.
11. * Doctrina mala deferentem viam vite: qui
 increpationes odit, morietur.
12. * Infernus, & perditio coram Domino:
 quanto magis corda filiorum hominum?
13. * Non amat pestilentem eum, qui se corripit
 nec ad sapientes exauditur.
14. * Cor gaudentem exultat faciem: in timore
 animi deiecit spiritus.
15. * Cor sapientis querit doctrinam: & os stul-
 torum pascitur imperitia.
16. * Omnes dies pauperis mali: secunda mens
 quasi iuge conuiuium.
17. * Melius est parum cum timore Domini,
 quam thesauri magni & insatiabiles.
18. * Melius est nocari ad opera cum charitate:
 quam ad vitulum signatum cum odio.
19. * Vir iracundus provocat rixas: qui patiens
 est, mitigat suscitatas.
20. * Iter pigrorum quasi sepes spinarum: vias
 iustorum absque offendiculo.
21. * Filius sapiens lætificat patrem: & stultus
 homo despiciat matrem suam.
22. * Stulticia gaudium stulto: & vir prudens
 dirigit gressus suos.
23. * Dissidantur cogitationes ubi non est con-
 silium: ubi vero sunt plures consilij, confir-

- mantur.
24. * Lætatur homo in sententia oris sui: & ser-
 mo opportunus est optimus.
25. * Semita vite super eruditum, ut declinet
 de inferno novissimo.
26. * Domum superbiorum demolietur Domi-
 nus: & firmos faciet terminos viduæ.
27. * Abominatio Domini cogitationes malæ:
 & purus sermo pulcherrimus firmabitur ab
 eo.
28. * Conturbat domum suam qui, sedatur
 avaritiam: qui autem odit munera, vivet.
29. * Per misericordiam & fidem purgantur
 peccata: per timorem autem Domini decli-
 nat omnis a malo.
30. * Mens iusti meditatur obedientiam: os
 impiorum redundat malis.
31. * Longe est Dominus ab impijs: & oratio-
 nes iustorum exaudiet.
32. * Lux oculorum lætificat animam: fama
 bona impinguar ossa.
33. * Auris, quæ audit increpationes vite, in
 medio sapientium commorabitur.
34. * Qui abiicit disciplinam, despiciet animam
 suam: qui autem acquiescit increpationibus,
 possessor est cordis.
35. * Timor Domini, disciplina sapientiæ: &
 gloria præcedit humilitas.

C A P. XVI.

- H**ominis est animam preparare: & Do-
 mini gubernare linguam.
2. * Omnes viæ homini patent oculis eius:
 spirituum ponderator est Dominus.
3. * Revela Domino opera tua, & dirigetur
 cogitatio tua.
4. * Vniuersa propter semetipsum operatus
 est Dominus: impium quoque ad diem
 malum.
5. * Abominatio Domini est omnis arrogans:
 etiam si manus ad manum fuerit, non est in
 nocens.
6. * Initium viæ bonæ, facere iustitiam: & acce-
 pre est autem apud Deum magis, quam im-
 molare hostias.
7. * Misericordia & veritate redimitur ini-
 quitas: & in timore Domini declinatur a
 malo.
8. * Cum placuerint Domino, viæ hominis,
 inimicos quoque eius convertet ad pacem.
9. * Melius est parum cum iustitia, quam
 multi fructus cum iniquitate.
10. * Cor hominis disponit viam suam: sed Do-
 mini est dirigere gressus eius.
11. * Diuturnio in labijs regis, in iudicio non
 errabit os eius.
12. * Pondus & statera iudicia Domini sunt:
 & opera eius omnes sapientes sæculi.
13. * Abominabiles regi qui agunt impie: quo-
 niam iustitia firmatur solium.

- 13 * Voluntas regum, labia auster qui recta loquitur, diligitur.
- 14 * Indignatio regis, nunciij mortis: & vir sapiens placabit eam.
- 15 * In hilaritate vultus regis, vita: & clementia eius quasi imber feruens.
- 16 * Possibile sapientiam, quia auro melior est: & acquirere prudentiam, quia pretiosior est argento.
- 17 * Semita iustorum declinat mala: custos animæ suæ servat viam suam.
- 18 * Contritionem præcedit superbia: & ante ruinam exaltatur spiritus.
- 19 * Melius est humiliari cum mitibus, quam dividere spoliâ cum superbis.
- 20 * Eruditus in verbo reperit bona: & qui sperat in Domino, beatus est.
- 21 * Qui sapiens est corde, appellabitur prudens, & qui dulcis eloquio, maiora percipiet.
- 22 * Fons vite eruditio possidentis: doctrina stultorum, fatuitas.
- 23 * Cor sapientis erudiet os eius: & labijs eius addet gratiam.
- 24 * Favus mellis, composita verba: dulcedo animæ, sanitas ossium.
- 25 * Eterna quæ videtur homini recta: & novissima eius decunt ad mortem.
- 26 * Anima laborantis laborat sibi, quia compulset eum os suum.
- 27 * Vir iniquus fodit malum, & in labijs eius ignis ardebit.
- 28 * Homo peruersus suscitât lites, & verbosus separat principes.
- 29 * Vir iniquus lactat amicum suum: & ducit eum per viam non bonam.
- 30 * Qui aternitis oculis cogitat prava, mordens labia sua perficit malum.
- 31 * Corona dignitatis senectus, quæ in ijs iustitiz reperitur.
- 32 * Melior est patiens viro forti: & qui dominatur animo suo, expugnatore urbium.
- 33 * Sortes mittuntur in sinum, sed a Domino temperantur.

CAP. XVII.

- 1 **M**elior est buccella sicca cum gaudio: quam domus plena vicinis cum iurgio.
- 2 * Seruus sapiens dominabitur filijs stultis, & inter fratres hereditatem diuidet.
- 3 * Sicut igne probatur argentum, & aurum caminosis corda probat Dominus.
- 4 * Malus obedit lingue inique: & fallax obtemperat labijs mendacibus.
- 5 * Qui despiciat pauperem, exprobat faciem eius: & qui ruina letatur alteris, non erit impenitus.
- 6 * Corona senum filij filiorum: & gloria filiorum patres eorum.
- 7 * Non decent stultum verba composita:

- nec principem labium mentiens.
- 8 * Gemma gratissima, expectatio præstolantis: quocunque se uertit, prudenter intelligit.
- 9 * Qui celat delictum, querit amicitias: qui altero sermone reuertit, separat federatos.
- 10 * Plus proficit correptio apud prudentem, quam centum plagæ apud stultum.
- 11 * Semper iurgia querit malus: angelus autem crudelis mittitur contra eum.
- 12 * Expedit magis uris occurrere: rapis fortibus, quam latro, confidenti in stultitia sua.
- 13 * Qui reddit mala pro bonis, non recedet malum de domo eius.
- 14 * Qui dimittit aquam, caput est iurgiorum: & antequam patiatur contumeliam, iudicium deserit.
- 15 * Qui iustificat impium, & qui condemnat iustum, abominabilis est uterque apud Deum.
- 16 * Quid prodest stulto habere diuitias, cum sapientiam emere non possit? Qui alta facit domum suam, querit ruinam: & qui cuitat discernere, incidit in mala.
- 17 * Omni tempore diligit qui amicus est: & frater in angustijs comprobatur.
- 18 * Stultus homo plaudet manibus cum spondere pro amico suo.
- 19 * Qui meditatur discordias, diligit rixas: & qui exaltat ossium, querit ruinam.
- 20 * Qui peruersi cordis est, non inueniet bonum: & qui uertit linguam, incidit in malum.
- 21 * Natus est stultus in ignominiam suam: sed nec pater in fatuo lætabitur.
- 22 * Animus gaudens ætæternam floridam facit: spiritus tristis excecât ossa.
- 23 * Munera de sinu impius accipit: ut pervertat semitas iudicij.
- 24 * In facie prudentis lucet sapientia: oculi stultorum in finibus terræ.
- 25 * Ira patris, filius stultus: & dolor matris quæ genuit eum.
- 26 * Non est bonum, datum inferre iustos: nec percutere principem, qui recta iudicat.
- 27 * Qui moderatur sermones suos, doctus & prudens est: & pretiosus spiritus uiscerum eruditus.
- 28 * Stultus quoque si tacuerit, sapiens reputabitur: & si composuerit labia sua, intelligens.

CAP. XVIII.

- 1 **O**ccasiones querit qui uult recedere ab amico: omni tempore benè exprobabilis.
- 2 * Non recipit stultus uerba prudentis: nisi ea dixerit quæ uersantur in corde eius.
- 3 * Impius, cum in profundum uenerit peccatorum, contemnit: sed sequitur eum ignominia & opprobrium.

Rom. 12. d. 17

1. Pet. 3. b. 9

1. Thes. 5. d. 15

Isa. 5. c. 25

Sup. 15. b. 13

Ecc. 1. c. 14. & 8. a. 1

Isa. 1. a. 19

Ecc. 10. d. 18

Sup. 14. d. 11

- Aqua promissa uerbis: & ore uiri: & co-
rens redundans fons sapientie.
- 5 * Accipere personam impij non est bo-
num, ut declines a ueritate iudicij.
- 6 * Labia fructi miferent se xixis: & os eius
B iurgia pronocat.
- 7 * Os fructi contritio eius: & labia ipsius, rui-
na animæ eius.
- 8 * Verba bilinguis, quasi simplicia: & ipsa
perueniunt usque ad interiora uentris.
Pigrum deiicit timor: animæ autem effe-
minatorum esurient.
- 9 * Qui mollis & dissolutus est in opere suo,
frater est sua opera dissipantis.
- 10 * Turris fortissima, nomen Domini: ad
ipsum currit iustus, & exaltabitur.
- 11 * Substantia diuitis urbs roboris eius, &
quasi murus ualidus circumdant eum.
- 12 * Antequam conteratur, exaltatur cor ho-
minis: & antequam glorificetur, humiliat-
ur.
- 13 * Qui prius respondet quam audiat, stul-
tum se esse demonstrat, & confusione di-
gnum.
- 14 * Spiritus uiri sustentat imbecillitatem
C suam: spiritum uero ad irascendum facilem
quis poterit sustinere?
- 15 * Cor prudens possidebit scientiam: & au-
ris sapientium querit doctrinam.
- 16 * Donum hominis dilatat viam eius, &
ante principes spatium ei facit.
- 17 * Iustus, prior est accusator sui: uenit ami-
cus eius, & inuestigabit eum.
- 18 * Contradictiones comprimit fors, & inter-
potens quoque diiudicat.
- 19 * Frater, qui adiuuatur a fratre, quasi ciui-
tas firma: & iudicia quasi uesces urbiunt.
- 20 * De fructu ori replebitur uenter eius: &
gemina laborum ipsius saturabunt eum.
- 21 * Mors, & uita in manu lingue: qui dili-
gent eam, comedent fructus eius.
- 22 * Qui inuenit mulierem bonam, inuenit bo-
num: & habuerit iucunditatem a Domi-
no.
- Qui expellit mulierem bonam, expellit bo-
num: qui autem tenet adulteram, fructus est
& impius.
- 23 * Cum obsecra omnibus loquitur pauper: &
dius effabitur rigide.
- 24 * Vir amabilis ad societatem, magis ami-
cus erit, quam frater.
- 25 * Diuitia addunt amicos plurimos: pau-
per autem & hi, quos habuit, separantur.
- 5 * Testis falsus non erit impunitus: & qui
mendacia loquitur, non effugiet.
- 6 * Multi colunt personam potentis, & ami-
ci sunt dona tribuentis.
- 7 * Fratres hominis pauperis oderunt eum:
insuper & amici procul recesserunt ab
eo.
- 8 * Qui tantum uerba sedatur, nihil habebit:
8 * qui autem possessor est mentis, diligit ani-
mam suam, & custos prudentiæ inueniet
bona.
- 9 * Falsus testis non erit impunitus: & qui
loquitur mendacia, peribit.
- 10 * Non decent scultum delitiae: nec seruum
dominari principibus.
- 11 * Doctrina uiri per patientiam nescitur:
& gloria eius est iniqua prætergredi.
- 12 * Sicut fremitus leonis, ita & regia ita: &
sicut ros super herbam, ita & hilaritas eius:
- 13 * Dolor patris, filius stultus: & testa iungi-
ter perstillantia, ligiosa mulier.
- 14 * Domus, & diuitia dantur a parentibus, a
Domino autem proprie uxor prudens.
- 15 * Pigredo immittit soporem, & anima dis-
C soluta esturiet.
- 16 * Qui custodit mandatum, custodi ani-
mam suam: qui autem negligit uiam suam,
mortificabitur.
- 17 * Feneratur Domino qui miseretur pau-
peris: & iusticiam suam reddet ei.
- 18 * Erudi filium tuum, ne despicias ad inter-
fectionem autem eius ne ponas animam
tuam.
- 19 * Qui impatiens est, suscitabit damnum: &
cum rapuerit, aliud apponet.
- 20 * Audi consiliom, & suscipe disciplinam,
ut sis sapiens in nouissimis tuis.
- 21 * Multæ cogitationes in corde uiri: volun-
D tas autem Domini permanebit.
- 22 * Homo indigne misericors est: & melior
est pauper quam uir mendax.
- 23 * Timor domini ad uitam: & in plenitudi-
ne commorabitur, absque uisitatione pes-
simæ.
- 24 * Abscondit piger manum suam suam sub
ascella, nec ad os suum applicat eam.
- 25 * 1 Pesulente flagellato stultus sapientior
erit: si autem cornpuerit sapientem intelli-
get disciplinam.
- 26 * Qui affligit patrem, & fugat matrem,
ignominiosus est & infelix.
- 27 * Non cessat fili audire doctrinam, nec
ignouens sermone scientie.
- 28 * Testis iniquus deridet iudiciom: & os
impiorum deuorat iniquitatem.
- 29 * Parata sunt derisoribus iudicia: & mallei
percutientes stultorum corporibus.

C A P. XIX.

Melior est pauper, qui ambulat in sim-
plicitate sua, quam diues torquens la-
bia sua, & insipiens.

2 * Vbi non est scientia animæ, non est
bonum: & qui festinus est pedibus, offen-
det.

3 * Stulticia hominis supplantat gressus eius:

Inf. 24. b

11

CAP. XX.

- 1 **L**uxuriosa res, vinum, & tumultuosa
A Lebritas: quicumque his delectatur, nō
erit sapiens.
2 * Sicut rugitus leonis, ita & terror regis:
qui provocat eum, peccat in animam suam.
3 * Honor est homini, qui separat se a con-
tentionibus: omnes autem stulti miscntur
contumelijs.
4 * Propter frigus piger arare noloit: men-
dicabit ergo æstate, & non dabitur illi.
5 * Sicut aqua profunda, sic consilium in cor-
de viri: sed homo sapiens exauriet illud.
6 * Multi homines misericordes vocantur:
virum autem fidelem quis inveniet?
7 * Iustus, qui ambulat in simplicitate sua,
beatos post se filios derelinquet.
8 * Rex, qui sedet in solio iudicii, dissipat
B omne malum intuitu suo.
9 * Quis potest dicere: Mundum est cor me-
um, purus sum a peccato?
10 * Pondus & pondus, mensura & mensu-
ra: vtrumque abominabile est apud Deum.
11 * Ex studijs suis intelligitur puer, si munda
& recta sint opera eius.
12 * Aurem audientem, & oculum videntem,
Dominus fecit utrumque.
13 * Noli diligere somnū, ne te egestas oppri-
mat: aperi oculos tuos, & saturare panibus.
14 * Malum est, malum est, dicit omnis em-
C pton: & cum recesserit, tunc gloriabitur.
15 * Est aurum, & multitudo gemmarum: &
uas preciosum labia scientiæ.
16 * Tolle vestimentum eius, qui fidei iussor
exit alieni, & pro extraneis autem pignus ab-
eget.
17 * Suavis est homini panis mendacij: &
postea implebitur os eius calculo.
18 * Cogitationes consilij roborantur: &
gubernaculis crastina sunt bella.
19 * Ei, qui revelat mysteria, & ambulat frau-
dulenter, & dilatat labia sua, ne commiscearis.
20 * Qui maledicit patri suo, & matri, extin-
guetur lucerna eius in medijs tenebris.
21 * Hereditas ad quam festinatur in princi-
pio, in novissimo benedictione carebit.
22 * Ne dicas: Reddam malum: expecta Do-
D minum, & liberabit te.
23 * Abominatio est apud Dominum pondus
& pondus: statera dolosa non est bona.
24 * A Domino diriguntur gressus viri: quis
autem hominum intelligere potest vitam
suam?
25 * Ruina est homini devorare sanctos, &
post vota retrahere.
26 * Dissipat impios rex sapiens, & incurvat
super eos fornicem.

2. Io. 1. a. 8
p. p. eg. 8. c
46
2. Par. 6. g.
36

Heb. 27. c.
13

Exo. 21. c.
16
Leu. 20. b.
7
Mart. 15. a
4
1. Rom. 12
d. 17
1. Pet. 3. b.
9
1. Thess. 5.
15

- 27 * Lucerna Domini spiraculum hominis,
quæ inuestigat omnia secreta ventris.
28 * Misericordia, & veritas custodiunt re-
gena, & roboratur clementia thronus eius.
29 * Exultatio iuvenum, fortitudo eorum: &
dignitas senum canities.
30 * Luvor uulveris absterget mala: & plaga
in secretioribus ventris.

CAP. XXI.

- 1 **S**icut divisiones aquarum, ita cor regis
A in manu Domini: quocumque volueris,
inclinabit illud.
2 * Omnis uia viri recta sibi uidetur: appen-
dit autem corda Dominus.
3 * Facere misericordiam & iudicium, ma-
gi: placet Domino, quam uictimæ.
4 * Exaltatio oculorum est dilatio cordis:
lucerna impiorum peccatum.
5 * Cogitationes robusti semper in abun-
dantia: omnis autem piger semper in egesta-
te est.
6 * Qui congregat thesauros linguam mēda-
cij, uanus & excors est, & impingetur ad la-
queos mortis.
7 * Rapinæ impiorum detrahens eos, quia
noluerunt facere iudicium.
8 * Peruersa uia viri, aliena est: qui autem
mundus est, rectum opus eius.
9 * Melius est sedere in angulo domatij,
B quam cum muliere litigiosa, & in domo
communi.
10 * Anima impij desiderat malum, non mi-
sererebitur proximo suo.
11 * Multrato pestilente sapientior erit par-
tulus: & si secietur sapientem, sumet scien-
tiam.
12 * Excogitat iustus de domo impij, ut de-
trahat impios a malo.
13 * Qui obiurat autem suam ad clamorem
pauperis, & ipse clamabit, & non exaudietur.
14 * Munus absconditum extinguit iras: &
donum in sinu indignationem maximam.
15 * Gaudium iusto est facere iudicium: &
C paupor operantibus iniquitatem.
16 * Vir qui errauerit a via doctrinæ, in ce-
tu gigantum commorabitur.
17 * Qui diligit epulas, in egestate erit: qui
amat uinum, & pingua, non dicatur.
18 * Pro iusto datur impius: & pro rectis ini-
quus.
19 * Melius est habitare in terra deserta
quam cum muliere rixosa & iracunda.
20 * Thesauros de siderabilis, & olcum in ha-
bitaculo iusti: & imprudens homo dissipabit
illud.
21 * Qui sequitur iustitiam & misericordiam
inueniet uitam, iustitiam, & gloriam.
22 * Ciuitatem fortium ascendit sapiens, &
destruxit robur fidetæ eius.

- 23 * Qui euodit os suum, & linguam suam, Ducto sit ab angustiis animam suam.
- 24 * Superbus & arrogans vocatur indoctus, qui in ira operatur superbiam.
- 25 * Desideria occidunt pigrum: noluerunt enim quidquam manus eius operari.
- 26 * Tota die concupiscit & desiderat: qui autem iustus est, et ibuet, & non cessabit.
- 27 * Hostes impiorum abominabiles, quis offeruntur ex scelere.
- 28 * Testis mendax peribit: vir obediens loquetur victoriam.
- 29 * Vir impius procaciter obfirmat vultum suum: qui autem rectus est, corrigit viam suam.
- 30 * Non est sapientia, non est prudentia, non est consilium contra Dominum.
- 31 * Equus paratur ad diem belli: Dominus autem salutem tribuit.

CAP. XXII.

- A **M**elius est nomen bonum, quam diuitie multæ: super argentum & aurum, gratia bona.
- 2 * Diues, & pauper obuiauerunt sibi: utriusque operator est Dominus.
- 3 * Callidus vidit malum, & abscondit se: innocens pertransiit, & afflicus est damno.
- 4 * Finis modestæ timor Domini, diuitie & gloria & vita.
- 5 * Arma & gladij in via peruersi: custos autem animæ suæ longe recedit ab eis.
- 6 * Proverbum est: Adolefcentem iuxta viam suam, etiam cum senuerit, non recedet ab ea.
- 7 * Diues pauperibus imperat: & qui accipit mutuum, securus est fœnerantis.
- 8 * Qui feminæ iniquitatem, metet mala, & virga iræ suæ consumabitur.
- 9 * Qui pronus est ad misericordiam, bene dicetur de panibus enim suis dedit pauperi: Victoriâ, & honorem acquirat qui dat munera: animam autem auster accipientium.
- 10 * Eijce derisorem, & exibit cum eo iugum, cessabunt: causa & contumelia.
- 11 * Qui diligit cordis mundiciam, propter gratia laborum suorum habebit amicum regem.
- 12 * Oculi Domini custodiunt scientiam: & supplantantur verba iniqui.
- 13 * Dicie piger: Leo est foris, in medio platearum occidendus sum.
- 14 * Fovea profunda, os alienæ: cuius ira tua est Dominus, incidet in eam.
- 15 * Stulticia colligata est in corde pueri, & virga disciplinæ fugabit eam.
- 16 * Qui calumniatur pauperem, ut augeat diuitias suas, dabit ipse ditioni, & egebit.
- 17 * Inclina aurem tuam, & audi verba sapientium: appone autem cor ad doctrinam meam: quæ pulchra erit tibi, cum seruaueris eam in ventre tuo, & redundabit in labijs tuis:

- 19 * Ut sit in Domino fiducia tua, vide & ostendit eam tibi hodie.
- 20 * Ecce descripsi eam tibi tripliciter, in cogitationibus & scientia: * ut ostenderem tibi firmitatem, & eloquia veritatis, respondere ex his illis, qui miserunt te.
- 21 * Non facias violentiam pauperi, quia pauper est: neque conteras egenum in porta:
- 22 * quia iudicabit Dominus causam eius, & configet eos, qui confixerunt animam eius.
- 23 * Noli esse amicus homini iracundo, neque ambules cum viro furioso: * ne forte discas semitas eius, & sumas scandalum animæ tuæ.
- 24 * Noli esse cum his, qui designant manus suas, & qui vades se offerunt pro debitis:
- 25 * si enim non habes unde restituas, quid cauſa est ut tollat operimentum de cubili tuo?
- 26 * Ne transgrediaris terminus antiquos, quos posuerunt patres tui.
- 27 * Vidisti virum velocem in opere suo? coram regibus stabit, nec erit ante ignobiles.

CAP. XXIII.

- A **Q**uando sederis ut comedes cum principi, diligenter attende quæ appositæ sunt ante faciem tuam: * & statue culcrum gutture tuo, si tamen habes in potestate animam tuam, * ne desideres de cibis eius, in quo est panis mendaciæ.
- 2 * Noli laborare ut diceris: sed prudentiæ tuæ pone modum.
- 3 * Ne erigas oculos tuos ad opera, quas non potes habere: quia facient sibi pennas quasi aquilæ, & volabunt in cælum.
- 4 * Ne comedas cum homine inuido, & ne desideres cibos eius: * quoniam in similitudinem arioli, & coniectoris, æstimat quod ignorat.
- 5 * Comede & bibe, dicet tibi: & mens eius non est tecum.
- 6 * Cibos, quos comederas, enimes: & perdes pulchros sermones tuos.
- 7 * In auribus insipientium ne loquaris: quia deficiet doctrinam, eloquij tui.
- 8 * Ne attingas paruulorum terminos: & agrum pupillorum: ne introas:
- 9 * Propinquus enim illorum fortis est: & ipse iudicabit contra te causam illorum.
- 10 * Ingrediatur ad doctrinam cor tuum: & aures tuæ ad verba scientiæ.
- 11 * Noli subtrahere a puero disciplinam: si enim percusseris eum virga, non motietur.
- 12 * Tu virga percutes eum: & animam eius de inferno liberabis.
- 13 * Fisi mihi sapiens, fuerit animus tuus, gaudebit tecum, cor meum: * & exultabunt

Sup. 13. d.
24
Ecl. 30.

- Inf. 24. 2. 1. **renes mei, cum locuta fuerint rectum labia tua.**
- 17 * Non emuletur cor tuum peccatores: sed in timore Domini esto tota die: quia habebis spem in nouissimo, & praestolatio tua non auferetur.
- 18 * Audi fili mi, & esto sapiens: & disce in uia animarum tuarum.
- 19 Noli esse in conuiujs potatorum, nec in commellationibus eorum, qui carnes ad uescendum conferunt: quia uacantes potibus, & dantes symbola consumuntur, & uestietur pannis dormitati o.
- 20 * Audi patrem tuum, qui genuit te: & ne contemnas cum seuerit mater tua.
- 21 * Veritatem time, & noli uendere sapientiam, & doctrinam, & intelligentiam.
- 22 * Exultat gaudio: pater iusti: qui sapientem genuit, letabitur in eo.
- 23 * Gaudeat pater tuus, & mater tua, & exultet qui genuit te.
- 24 * Præbe fili mi cor tuum mihi: & oculi tui uias meas custodiant.
- 25 * Fouea enim profunda est meretrix: & puteus angustus, aliena.
- 26 * Infidiatur in uia quasi latro, & quos incautos uiderit, interficiet.
- 27 * Cui uis? cuius patris uis? cui ris? cui soror? cui sine causa uulnera? cui suffusio oculorum?
- 28 * Nomen his, qui commorantur in uino, & student calicibus epotandis?
- 29 * Ne intuearis uinum quando flauescit, cum splenduerit in uetro color eius: in preditorum blande, sed in nouissimo mordebit uel coluber, & sicut regulus uenena diffundet.
- 30 * Oculi tui uidebunt extraneas, & cor tuum loquetur peruersa.
- 31 * Et eris sicut dormiens in medio mari, & quasi sopitus gubernandis, amisso clauo.
- 32 * & dices: Verberauerunt me, sed non dolui: traxerunt me, & ego non sensi: quando euigilabo, & rursus uina repetiam.
- 3 * Qui cogitat mala facere, stultus uocabitur.
- 4 * Cogitatio stulti peccatum est: & abominatio hominum detractor.
- 5 * Si desperaueris laus in die angustiae: imminuetur fortitudo tua.
- 6 * Erue eos, qui ducuntur ad mortem: & qui trahuntur ad interitum liberare ne cesses.
- 7 * Si dixeris: Vires non suppetunt: qui in speculatore est cordis, ipse intelligit, & seruatores animæ tuæ nihil fallit, reddetque homini iuxta opera sua.
- 8 * Comede, filij mei, mel, quia bonum est, & fauum dulcissimum gusturi tuo.
- 9 * Sic & doctrina sapientiae animæ tuæ: quam cum inueneris, habebis in nouissimis spem, & spes tua non peribit.
- 10 * Ne infidieris, & queras impietatem in domo iusti, neque uastes requiem eius.
- 11 * Septies enim cadet iustus, & resurget: impij autem corruent in malum.
- 12 * Cum ceciderit inimicus tuus, ne gaudeas, & in ruina eius ne exultet cor tuum: ne forte uideat Dominus, & displiceat ei, & auerseat ab eo iram suam.
- 13 * Ne contendas cum pessimis, nec emuleris impios: quoniam non habent futurorum spem mali, & lucerna impiorum extinguetur.
- 14 * Time Dominum, fili mi, & regem: & cum detractoribus non commiscearis.
- 15 * Quoniam repente consurget perditio eorum: & ruinam utriusque quis mouit?
- 16 * Hæc quoque sapientibus: Cognoscere personam in iudicio non est bonum.
- 17 * Qui dicunt impio: Iustures: maledicent eis populi, & detestabuntur eos tribus.
- 18 * Qui arguunt eum, laudabuntur: & super ipsos teniet benedictio.
- 19 * Labia desolabitur, qui recta uerba respondet.
- 20 * Præpara foris opus tuum, & diligenter exerce agrum tuum: ut postea ædifices domum tuam.
- 21 * Ne sis testis frustra contra proximum tuum: nec laques quemquam labijs tuis.
- 22 * Ne dicas: Quomodo fecit mihi, sic faciam ei: reddam iniquique secundum opus suum.
- 23 * Per agrum hominis pigri transiui, & per uineam iri stulti: & ecce totum repleuerant urtica, & operuerant superficiem eius spinæ, & maceria lapidum destructa erat.
- 24 * Quod cum uidissem, posui in corde meo, & exemplo didici disciplinam.
- 25 * Parum, inquam, dormies, modicum dormitabis, patuxillum manus conseres, ut quiescas: & ueniet tibi quasi cursor egestas, & mendicitas quasi uir armatus.

CAP. XXIIII.

- Sup. 23. d. 7. **N**on emuleris uiros malos, nec desideres esse cum eis: quia rapinas meditatur mens eorum, & fraudes labia eorum loquuntur.
- 2 * Sapientia ædificabitur domus, & prudentia robotabitur.
- 3 * In doctrina replebuntur cellaria, uniuersa substantia pretiosa & pulcherrima.
- 4 * Vir sapiens, fortis est: & uir doctus, robustus & validus.
- 5 * Quia cum dispositione inicit bellum: & erit salus ubi multa consilia sunt.
- 6 * Excelsa stulto sapientia, in porta non aperiet os suum.

C A P. XXV.

Hae quoque parabolae Salomonis, quas
A Hierusalem viri Ezechiae regis Iudae
1 * Gloria Dei est celare verbum, & gloria
regum inuestigare sermone.

2 * Caelum solum, & terra deorsum, & cor
regum inscrutabile.

3 * Ausus rubiginem de argento, & egredietur
vas purissimum:

4 * Ausus impietatem de vultu regis, & firmabitur
iustitia thronus eius.

5 * Ne gloriosus appareas coram rege, & in
loco magnorum ne steteris.

6 * Melius est enim ut dicatur tibi: Ascende
huc, quam ut humiliaris coram principe.

7 * Qui viderunt oculi tui, ne proferas in iur
B gio cito: ne posses emendare non possis, cum
dehonestaueris amicum tuum.

8 * Causam tuam tracta cum amico tuo, &
secretum extraneo ne reueles: ne forte in
sulet tibi cum audierit, & exprobrare non
cesset.

Gratia & amicitia liberant: quas tibi serua,
ne exprobrabilis sis.

9 * Mala aurea in lectis argenti, qui loquitur
verbum in tempore suo.

10 * Inanis aurea, & margaritum fulgens,
qui arguit sapientem, & aurem obediunt.

11 * Sicut frigus nivis in die messis, in legat
us fidelis ei, qui misit eum, animam ipsius
requiescere facit.

12 * Nubes, & ventus, & pluuia non sequen
tes, vir gloriosus, & promissa non complens.

13 * Patientia lenietur principes, & lingua
C molis confringet duriciam.

14 * Mel inuenisti, comede quod sufficit tibi,
ne forte satiatus euomas illud.

15 * Subtrahe pedem tuum de domo proximi
tui, ne quando satiatus oderit te.

16 * Iaculum & gladius, & sagitta acuta, homo
qui loquitur contra proximum suum falsum
testimonium.

17 * Dent putridus, & pes lassus, qui sperat
super infideli in die angustiae, & amittit
pallium in die frigoris.

Acetum in nitro, qui cantat carmina cordi
quellito.

Sicut tinea vestimento, & vermis: ligno:
ita tristitia viri nocet cordi.

18 * Si fuerit inimicus tuus ciba illum: si
steterit da ei aquam bibere: * prunas enim
congregabis super caput eius, & Dominus
reddet tibi.

19 * Ventus aquilo dissipat: pluuia, & facies
D tristis linguam detrahentem.

20 * Melius est sedere in angulo domatis,
quam cum muliere litigiosa, & in domo com
mini:

21 * Aqua frigida animum sitienti, & nuncijs
bonus de terra longinqua.

22 * Fons turbatus pede, & vena corrupta, in
stus cadens coram impio.

23 * Sicut, qui mel molutum comedit, non est
ei bonus: sic, qui scrutator est maiestatis, Eccli. 3. c.
opprimetur a gloria.

24 * Sicut urbs patens & absque murorum
ambitu, ita vir, qui non potest in loquendo
cohibere spiritum suum.

C A P. XXVI.

Quomodo nix in aestate, & pluuia in
A messe: sic indecens est stulto gloria:

2 * Sicut avis ad alia transuolans, & passer
quò libet vadens: sic maledictum frustra pro
latum in quempiam superueniet.

3 * Flagellum equo, & camas asino, & virga
in dorso imprudentium.

4 * Ne respondeas stulto iuxta stulticiam
suam, ne efficiaris ei similis.

5 * Responde stulto iuxta stulticiam suam,
ne sibi sapiens esse videatur.

6 * Claudus pedibus, & iniquitatem bi
bens, qui mittit verba per auncium stul
tum.

7 * Quomodo pulchras frustra habet clau
B dus tibias: sic indecens est in ore stultorum
parabola.

8 * Sicut, qui mittit lapidem in acervum
Mercurij: ita, qui tribuit insipienti honorē.

9 * Quomodo si spina nascatur in manu te
mulentis: sic parabola in ore stultorum.

10 * Iudicium determinat causas, & qui im
ponit stulto silentium iras mitigat.

11 * Sicut canis, qui reuertitur ad uomitum
suum, sic imprudens, qui iterat stultitiam
suam.

12 * Vidisti hominem sapientem sibi uideri?
magis illo spem habebit insipiens.

13 * Dicit piger: Leo est in uia, & leena in iu
neribus, * sicut ostium uertitur in cardine
suo, ita piger in lectulo suo.

14 * Abscondit piger manus sub ascella sua,
& laborat si ad os suum eam conuerterit.

15 * Sapientior sibi piger uidetur septem ui
ris loquentibus sententias.

16 * Sicut qui apprehendit auribus canem, sic
qui transit impatiens, & commiscetur rixae
alterius.

17 * Sicut noxius est qui mittit sagittas, &
lanceas in mortem: * ita uir, qui fraudulen
ter nocet amico suo: & cum fuerit deprehen
sus, dicit: ludens feci.

18 * Cum defecerint ligna, extinguetur ignis: &
susurrone subtrahito, iurgia conualescent.

19 * Sicut carbonēs ad prunas, & ligna ad
ignem: sic homo iracundus suscitatur rixas.

20 * Verba susurronis quasi simplicia, & ipsa
D perueniunt ad iutima ventris.

- 23 * Quomodo si argento sordido ornate velis vas fictile, sic labia tumentia cum pessimo corde sociata.
- 24 * Labijs suis intelligitur inimicus, cum in corde traxerit dolos.
- 25 * Quando submiserit vocem suam, ne credideris ei: quoniam septem nequitia sunt in corde illius.
- 26 * Qui operie odium fraudulentem, reuelabitur malitia eius in concilio.
- 27 * Qui fodit foveam, incidet in eam: & qui voluit lapidem, reuertetur ad eum.
- 28 * Lingua fallax non amat veritatem: & os lubricum operatur ruinas.

C A P. XXVII.

- N** Egrioris in craftium, ignorans quid superuentura pariat dies.
- 1 * Laudetis alienum, & non os tuum: extraneus, & non labia tua.
- 2 * I Grave est iuxum, & onerosa arena: sed ira stulti veroque grauior.
- 3 * Ira non habet misericordiam, nec est impens furor: & insperatum concitati ferre quis poterit?
- 4 * Melior est manifesta correptio, quam amor absconditus.
- 5 * Meliora sunt vulnera diligentis, quam fraudulenta oscula odientis.
- 6 * I Anima saturata calcabit faenum: & animae furiosae etiam amarum pro dulci sumet.
- 7 * Sicut aures transnigras denido suo, sic vis qui derelinquit locum suum.
- 8 * Vnguento & varijs odoribus delectatur cor: & bonis amici consilij anima dulcoratur.
- 9 * Amicum tuum, & amicum patris tui ne dimiseris: & domum fratris tui ne ingrediaris in die afflictionis tuae.
- 10 * Melior est iusticia iuxta, quam frater procul.
- 11 * Stude sapientiae filii mi, & latifica cor meum, ut possis exprobranti respondere sermone.
- 12 * Astutus videns malum, absconditus est: & parvuli transientes sustinuerunt dispendia.
- 13 * I Tolle vestimentum eius, qui spondit pro extraneo: & pro alieno, aufer ei pignus.
- 14 * Qui benedixit proximo suo, voce grandi, de nocte consurgens maledicti similis erit.
- 15 * I Testa perstantia in die frigoris, & litigiosa mulier comparatur: qui retinet eam, quasi qui ventum teneat, & oleum dexterae suae uocabit.
- 16 * Ferrum lecto exacuitur, & homo exacuit faciem amici sui.
- 17 * Qui seruat secretum, comedet fructus eius: & qui custos est domini sui, glorificabitur.
- 18 * Quomodo in aquis resplendent vultus

- prospicientium, sic corda hominum manifesta sunt prudentibus.
- 19 * I Internus & perditio numquam impletur: similiter & oculi hominum insatiabiles.
- 20 * I Quomodo probatur in confessorio argentum, & in fornace aurum: sic probatur homo ore laudantis.
- 21 * Cor iniqui inquit mala, cor autem rectum inquit scientiam.
- 22 * Si contuderis stultum in pala quasi pilas feriente desuper pilo, non auferetur ab eo stultitia eius.
- 23 * Diligenter agnosce vultum pecoris tui, quosque greges considera.
- 24 * Non enim habebis iugiter potestatem: sed corda tribuetur in generationem, & generationem.
- 25 * Aperta sunt praeputia, & apparuerunt herbae uirentes, & collecta sunt fœna de montibus.
- 26 * Agni ad uestimentum tuum: & heredi ad agri pretium.
- 27 * Sufficiat tibi lac caprarum in cibos tuos, & in necessaria domus tua: & ad victum ancillis tuis.

C A P. XXVIII.

- F** Vgit impius, nemine persequente: iustus autem quasi leo confidens, absque terrore erit.
- 1 * Propter peccata terrae multi principes eius: & propter hominis sapientiam, & horum scientiam, quae dicuntur, vita ducis longior erit.
- 2 * Vir pauper calumniatur pauperes, similis est imbro vehementi, in quo paratur fames.
- 3 * Qui derelinquunt legem, laudant impium: qui custodiunt, succenduntur contra eum.
- 4 * Viri mali non cogitant iudicium: qui autem inquirunt Dominum, animaduertunt omnia.
- 5 * I Melior est pauper ambulans in simplicitate sua, quam dives in pravis itineribus.
- 6 * Qui custodit legem, filius sapiens est: qui autem commensatores pascit, confundit patrem suum.
- 7 * Qui coaceruat diuitias vltoris & seniore, liberali in pauperes congregat eas.
- 8 * Qui declinat aures suas ne audiat legem, oratio eius erit execrabilis.
- 9 * Qui decipit iustos in via mala, in intetitu suo corruet: & simplices possidebunt bona eius.
- 10 * Sapiens sibi uidetur tunc dives: pauper autem prudens scrutabitur eum.

Eccl. 14. b
10

Sup. 17. a
3

1. Tim. 6.
b. 8

Sup. 19. a
1

- 12 * In exultatione infortiorum multa gloria est: regnantibus impij ruina hominum.
- 13 * Qui abscondit scelera sua, non dirigitur: qui autem confessus fuerit, & reliquerit ea, misericordiam consequetur.
- 14 * Beatus homo, qui semper est pauidus: qui vero mentis est durus, corrueat in malum.
- 15 * Leo rugiens, & vrsus esuriens, princeps impius super populum pauperem.
- 16 * Dux indigens prudentia, multos opprimit per calumniam: qui autem edit avaritiam, longi fient dies eius.
- 17 * Hominem, qui calumniatur animam sanguinem, si usque ad lacum fugerit, nemo sustinet.
- 18 * Qui ambulat simpliciter, saluus erit: qui peruersus graditur vijs, concidet semel.
- 19 * I Qui operatur terram suam, satiabitur panibus: qui autem scaturitium, replebitur egestate.
- 20 * Vir fidelis multum laudabitur: I qui autem festinat dicari, non erit innocens.
- 21 * Qui cognoscit in iudicio faciem, non benefacit: iste & pro buccella panis deserit veritatem.
- 22 * Vir, qui festinat dicari, & alijs inuidet, Dignatur quod egestas superueniet ei.
- 23 * Qui corripit hominem, gratiam postea inueniet apud eum magis quam ille, qui per linguam blandimenta decipit.
- 24 * Qui suberabit aliquid a patre suo, & a matre: & dicit hoc non esse peccatum, particeps homicidij est.
- 25 * Qui se faciat, & dilatat, iurgia concitat: qui vero sperat in domino, sanabitur.
- 26 * Qui confidit in corde suo, stultus est: qui autem graditur sapienter, ipse saluabitur.
- 27 * Qui dat pauperi, non indigebit: qui de spiciat deprecantem, sustinebit penuriam.
- 28 * Cum surrexerint impij, abscondentur homines: cum illi perierint, multiplicabuntur iusti.

CAP. XXIX.

- 1 **V**ero, qui corripientem dura ceruice contemnit, repentinus ei superueniet interitus: & eum sanitas non sequetur.
- 2 In multiplicatione infortiorum latabitur vulgus: cum impij sumptuerint principatum, gemet populus.
- 3 * Vir, qui amat sapientiam, iustificat patrem suum: I qui autem nuerit scorta, perdet substantiam.
- 4 * Rex iustus erigit terram, vir auarus destruet eam.
- 5 * Homo, qui blandis, fictisque sermonibus loquitur amico suo, pectus expandit gressibus eius.
- 6 * Peccantem vicem iniquum inuoluet laqueus: & iustus laudabitur atque gaudebit.

- 7 * Nouit iustus causam pauperum: impius B ignorat scientiam.
- 8 * Homines pestilentes dissipant ciuitatem: sapientes vero auertunt furorem.
- 9 * Vir sapiens, si cum stulto conuenerit, siue irascatur, siue videat, non inueniet requiem.
- 10 * Viri sanguinum oderunt simplicem: iusti autem querunt animam eius.
- 11 * Totum spiritum suum profert stultus: sapiens differt, & reseruat in posterum.
- 12 * Principes, qui libenter audient uerba mendacij, omnes ministros habet impios.
- 13 * Pauper, & creditor obuauerunt sibi: utriusque illuminator est dominus.
- 14 * Rex, qui iudicat in ueritate pauperes, thronus eius in aeternum firmabitur.
- 15 * Virga atque correptio tribuit sapientiam: C puer autem, qui dimittit uoluntatem suam, confundit matrem suam.
- 16 * In multiplicatione impiorum multiplicabuntur scelera: & iusti ruinas eorum uidebunt.
- 17 * Erudi filium tuum, & refrigerabit e, & dabitur ei anima tua.
- 18 * Cum propheta defecerit, dissipabitur populus: qui uero custodit legem, beatus est.
- 19 * Seruus uerbis non potest erudiri: quia quod dicit intelligit, & respondere contemnit.
- 20 * Vidisti hominem uelocem ad loquendum? stultitia magis speranda est, quam illius correptio.
- 21 * Qui delicate a pueritia nuerit seruum suum, postea sentiet eum contumacem.
- 22 * Vir iturandus prouocat iras: & qui ad indignandum facilis est, erit ad peccandum procliuor.
- 23 * I Superbum sequitur humilitas: & humilem spiritu suscipiet gloria.
- 24 * Qui cum fure participat, odie animam suam: a iustis non audit, & non indicat.
- 25 * Qui timer hominem, cito corrueat: qui sperat in domino, subleuabitur.
- 26 * Multi requirunt faciem principis: & iudicium a domino egreditur singulorum.
- 27 * Abominantur iusti uirum impium: & abominantur impij eos, qui in recta sunt uia.

Verbum custodiens filius, extra perditionem erit.

CAP. XXX.

- 1 **V**erba Congregantis filij uenturis.
- 2 Visio, quam locutus est uir, cum quo est Deus, & qui Deo secum morante confortatus, ait:
- 3 * Sanctissimus sum uirorum, & sapientia hominum non est mecum.
- 4 * Non didici sapientiam, & non noui scientiam sanctorum.

* Quis

Sup. 12. b.
11
Eccli. 20.
d. 30
Sup 13. b.
11. & 20. c.
21

Luc. 17. c.
13

Job. 21. d.
29

Psalm. c.
31
Deu. 4. a. 3
& 12. d. 32.

4 * Quis ascendit in celum atque descendit?
quis continuit spiritum in manibus suis? qui
colligavit aquas quasi in vestimento? quis
fasciavit omnes terminos terre? quod no-
men est eius, & quod nomen filij eius, si no-
sti?

5 * Omnis sermo Dei ignitus, clypeus est
sperantibus in se: * I. ne addas quidquam
verbis illius, & arguaris, inveniariq. men-
dax.

6 * Duo rogavi te, ne deneges mihi antequam
moriar.

7 * Vanitatem, & verba mendacia longe fac
a me.

8 Mendicitatem, & diuitias ne dederis mihi:
tribue tantum victui meo necessaria: * ne
forte satiatus illiciter ad negandum, & di-
cam: Quis est dominus? aut egestate compul-
sus fuerit, & periurem nomen Dei mei.

9 * Ne accuses seruum ad dominum suum,
ne forte maledixit tibi, & corruas.

10 * Generatio, quæ patri suo maledixit, &
quæ matri suæ non bene dicit.

11 * Generatio, quæ sibi munda videtur, & ta-
men non est lota a sordibus suis.

12 * Generatio, cuius excelsi sunt oculi, & pal-
pebre eius in alta furenda.

13 * Generatio, quæ pro dentibus gladios habet,
& commendat molaribus suis, ut come-
dat inopes de terra, & pauperes ex homi-
nibus.

14 * Sanguis uirga dux sunt filij, dicentes: Af-
fer, Affec.

15 Tria sunt insupportabilia, & quartum quod
numquam dicis sufficit.

16 * Infernus, & os vuluæ, & terra, quæ non
satiatur aqua: ignis uero numquam dicet:
Sufficit.

17 * Oculum, qui subannat patrem, & qui de-
spicit partum matris suæ, effodiant eum cor-
ui de torrentibus, & comedant eum filij a-
quilæ.

18 * Tria sunt difficilia mihi, & quartum pe-
nitens ignoro:

19 * Viam aquilæ in celo, viam colubri super
petram, viam nauis in medio mari, & viam
uirii in adolescentia.

20 * Talis est & uia mulieris adulteræ, quæ co-
medit, & tergens os suum dicit: Non sum o-
perata malum.

21 * Per tria mouetur terra, & quartum non
potest sustinere.

22 * Per seruum cum tegnauerit per stultum
cum saturatus fuerit cibos: per odiosam mu-
lierem cum in matrimonio fuerit assum-
pta: & per ancillam cum fuerit heres domi-
ni sui.

23 * Quattuor sunt minima terre, & ipsa sunt
dis sapientiora sapientibus.

24 * Formice, populus infimus, qui præparat
in messe cibum sibi: * lepusculus, plebs inua-

27 lida, qui collocat in perra cubile suum: * re-
gem locusta non habet, & egreditur uniuersa
per turmas suas: * stello manibus nititur,
& moratur in aridibus regis.

28 * Tria sunt, quæ bene gradiuntur, & quar-
tum, quod incedit felicitas:

29 * Leo fortissimus bestiarum, ad nullius fa-
uebit occursum: * gallus succinctus lumbos:
& aries: nec est rex, qui resistat ei.

30 * Est qui stultus apparuit postquam eleua-
tus est in sublime: si enim intellexisset, ori-
suo imposuisset manum.

31 * Qui autem fortiter premit ubera ad eli-
ciendum lac, exprimit butyrum: & qui ne-
hementer emungit, elicit sanguinem: & qui
prouocat iras, producit discordias.

C A P. XXXI.

1 **V**erba Lamuelis regis. Visio, qua erudi-
uit eum mater sua.

2 * Quid dilectæ mi, quid dilectæ uteri mei,
quid dilectæ vobis meorum?

3 * Ne dederis mulieribus substantiam tuam,
& diuitias tuas ad delendos reges.

4 * Noli regibus, o Lamuel, noli regibus da-
re vinum: quia nullum secretum est ubi re-
gnat ebrietas, & ne forte bibant, & obliui-
scentur iudiciorum, & mutent causam filio-
rum pauperis.

5 * Dote siccam moerentibus, & vinum his,
qui amaro sunt animo: * bibant, & obliui-
scentur egestatis suæ, & doloris sui non re-
cordentur amplius.

6 * Aperi os tuum muto, & causis omnium
filiorum qui pertranseunt: * aperi os tuum,
decerne quod iustum est, & iudica in opem,
& pauperem.

7 * Mulierem fortem quis inueniet? precul,
& de ultimis finibus pretium eius.

8 * Confidit in ea cor uiri sui, & spolijs non
indigebit.

9 * Reddet ei bonum, & non malum, omni-
bus diebus uite suæ.

10 * Quæ inuicem, & linum, & operata est
consilio manuum suarum.

11 * Facta est quasi nauis infitoris, de longe
portans panem suum.

12 * Et de nocte surrexit, deditque prædam do-
mesticis suis, & cibaria ancillis suis.

13 * Considerauit agrum, & emic enim de fr-
stima suarum plantauit vineam.

14 * Accinxit fortitudine lumbos suos, & ro-
borauit brachium suum.

15 * Gustauit, & uidit quia bona est negotia-
rio eius: non exinguitur in nocte lucerna
eius.

16 * Manum suam misit ad fortia, & digitus
eius apprehenderunt fenum.

17 * Manum suam aperuit inopi, & palmas
suas extendit ad pauperem.

- 21 * Non timebis domui suae a frigoribus ni-
uis: omnes enim domestici eius uestiti sunt
duplicibus.
22 * Stragulam uestem fecit sibi: byssus, &
purpura indumentum eius.
23 * Nobilis in portis uir eius, quando sederit
cum senatoribus terrae.
24 * Sindonem fecit, & vendidit, & cingulum
D tradidit Chanaan.
25 * Fortitudo, & decore indumentum eius,
& ridebit in die nouissimo.
26 * Os suum aperuit sapientia, & lex clemen-

tiae in lingua eius.

- 27 * Considerauit femitas domus suae, & pa-
nem otiosi non comedit.
28 * Surrexerunt filij eius, & beatissimi pra-
dicauerunt: uir eius, & laudauit eam.
29 * Multae filiae congregauerunt diuitias: tu
supergressa es uiuersis.
30 * Fallax gratia, & uana est pulchritudo:
mulier timens Dominum ipsa laudabitur.
31 * Date ei de fructu manuum suarum: & lau-
dent eam in portis opera eius.

ECCLESIASTES,

Qui ab Hebraeis:

COHELETH APPELLATUR

CAPVT PRIMVM.

- 1 Verba & ecclesiastae, filij Da-
uid, regis Ierusalem. * Va-
nitas uanitatum, dixit Ec-
clesiastes: uanitas uanita-
tum, & omnia uanitas.
2 * Quid habet amplius ho-
mo de uniuerso labore suo
quo laborat sub sole? * Generatio praeterit,
& generatio aduenit: terra autem in aeternu
stat. * Oritur sol, & occidit, & ad locum suu
reuertitur: ibique renascens, * gyrat per Me-
ridiem, & flebitur ad Aquilonem: iustians
uniuersa in circuitu pergit spiritus, & in cir-
culos suos reuertitur. * Omnia flumina in-
trant in mare, & mare non redundat: ad lo-
cum, unde exeunt flumina, reuertuntur ut i-
terum fluant. * Cunctae res difficiles: non po-
test eas homo explicare sermone. Non satu-
ratur oculus visu, nec auris auditu impletur.
3 * Quid est quod fuit? ipsum quod futurum
est. * Quid est quod factum est? ipsum quod
faciendum est. * Nihil sub sole nouum; nec
cui valet quicquam dicere: Ecce hoc recens est:
iam enim praecessit in saeculis, quae fuerunt
ante nos. * Non est priora memoria: sed
nec corum quidem, quae postea futura sunt,
erit recordatio apud eos, qui fuerint in
12 nouissimo. * Ego Ecclesiastes fui rex Israel
13 in Ierusalem, & proposui in animo meo
quærere, & inuestigare sapientem de omni-
bus, quae sunt sub sole. Hanc occupationem
pestifera dedit Deus filiis hominum, ut oc-
cuparentur in ea. * Vidi cuncta, quae sunt
14 sub sole, & ecce uniuersa uanitas, & afflictio
15 spiritus. * Peruersi difficile corriguntur, &

- 16 stultorum infinitus est numerus. * Locutus
sum in corde meo, dicens: Ecce magnus effe-
ctus sum, & praecessi omnes sapientia, qui fue-
runt ante me in Ierusalem: mens mea con-
17 templata est multa sapienter, & didici. * De-
diq; cor meum ut scirem prudentiam, & q-
doctrinam, erroresque & stultitiam: & agno-
ui quid sit illis quoque esse labor, & afflictio
18 spiritus, & eo quod in multa sapientia multa
sit indignatio: & qui addiscedunt, addi-
cent & laborem.

CAP. II.

- 1 Dixi ego in corde meo: Vadam, & as-
sumam delicias, & fruam bonis. Et uidi
2 quid hoc quoque esset uanitas. * Rixum re-
putaui errorem: & gaudio dixi: Quid frustra
3 deciperis? * Cognati in corde meo absta-
hete a uino carnem meam, ut animu meu
transferrem ad sapientiam, & deuitarem que
stultitiam, donec uiderem quid esset breue si-
liis hominum: quo facto opus est in sole nu-
4 mero dierum uitae suae. * Magnificauit ope-
ra mea edificauit mihi domos, & plantauit vi-
5 neas, * feci hortos, & pomaria, & conteti ea
6 cuncti generis arboribus, * & extroxi mihi
piscinas aquarum, ut irrigarem siluam Je-
7 rusalem, & gnorum germinantium, * possedi seruos &
8 ancillas, multam quoque familiam habui: ar-
menta quoque, & magnos ouium greges ul-
tra omnes qui fuerunt ante me in Ierusalem:
9 coacervauit mihi argentum, & aurum, &
substantias regum, ac provinciarum: feci mi-
hi cantores, & cantatrices, & delicias filio-
rum

hominum

Inf. 8. a. i.
Frouz. d.
24

hominum, syphos, & vices in tuiniferio
ad uina fundenda, & supergressos sum opib-
us omnes, qui ante me fuerunt in terula-
sima sapientia quoque peruersaui mecum.
Et omnia, quæ desiderauerunt oculi mei,
non negali ei me prohibui corme am quin
omni voluptate frueretur, & oblectaret se in
his, quæ præparaueram : & hanc ratum sum
partem meam, si viderem laborem meum. Com-
pote me conuenientem ad uniuersa opera, quæ
Ceciderant manus meæ, & ad labores, in quibus
frustra sedaueram, uidi in omnibus uanitate-
m, & afflictionem animi, & nihil peruenire
re sub sole. Transiui ad contemplantam
sapientiam, erroresque & stultitiam (quid
est, inquam, homo, ut sequi possit regem Sa-
pietiam suam?) & uidi quod tantum progre-
deretur sapientia stultitiam, quantum distat
lux a tenebris. Sapientis oculi in capite
eius : stultus in tenebris ambulat. & dicit
quod unus uerit sue esset meritis. Et di-
xit in corde meo : Si uanus & stultus & meus
occusus erit, quid mihi prodest quod maio-
rem sapientiam dedi operam? Locutusque tum
mente mea, animaduerti quod hoc quoque
esset uanitas. Non enim erit memoria sa-
pientis similiter ut stulti in perpetuum, &
futura temporis oblivione cuncta pariter o-
perietur moritur doctus similiter ut indoctus.
Et idcirco tradidi me uine magis uideantem
mala uniuersa esse sub sole, & cuncta uani-
tatem & afflictionem spiritus. Rursus de-
tectatus sum omnem industriam meam, quæ
sub sole studuissimè laboraui, habiturus he-
redem post me, quem ignoro, utrum sa-
piens, aut stultus, futurus sit, & dominabitur
in laboribus meis, quibus defecui & reli-
quias fui, & est quidquam tam uanum? Unde
cessaui, renunciauique cor meum ultra la-
borare sub sole. Nam cum alius laboret in
sapientia, & doctrina, & sollicitudine, homi-
ni otioso quæstia dimittit : hoc ergo, uani-
tas, & magnum malum. Quid enim pro-
derit homini de uniuerso labore suo, & af-
flictione spiritus, quæ sub sole cruciatur est?
Cuncti dies eius doloribus, & arumnis ple-
ni sunt, nec par noctem uiuere requiescit : &
hoc nonne uanitas est? Nonne melius est
comedere & bibere, & ostendere ahi me sue
bona de laboribus suis, & hoc de manu Dei
est. Quis ita deorabatur, & deliciis effluat
ego? Homini bono in conspectu suo dedit
Deus sapientiam, & scientiam, & letitiam :
peccatori autem dedit afflictionem, & curam
superfluum, ut addat, & congregat, & tradat
ei qui placuit Deo, & hoc uanitas est, &
cassa sollicitudo mentis.

CAP. III.

Omnia tempus habent, & suis spatijs etia
seunt uniuersa sub cælo.

Tempus nascendi, & tempus moriendi.
Tempus plantandi, & tempus euellendi
quod plantatum est.
Tempus occidendi, & tempus sanandi.
Tempus destruendi, & tempus edificandi.
Tempus flendi, & tempus ridenti.
Tempus plangendi, & tempus saltandi.
Tempus spargendi lapides, & tempus col-
ligendi.
Tempus amplexandi, & tempus longo tie-
ri ab amplexu.
Tempus acquirendi, & tempus perdendi.
Tempus custodiendi, & tempus abiiciendi.
Tempus sciendi, & tempus consueendi.
Tempus tacendi, & tempus loquendi.
Tempus dilectionis, & tempus odij.
Tempus belli, & tempus pacis.
Quid habet amplius homo de labore suo?
Vidi afflictionem, quam dedit Deus filiis
hominum, ut dissendantur in ea. Cuncta
sunt bona in tempore suo, & mundum tradi-
dit disputationi eorum, ut non inueniat ho-
mo opus, quod operatus est Deus ab initio
usque ad finem. Eccegnoui quod non ef-
fecit melius nisi letari, & facere bene in uita
sua. Omnis enim homo, qui comedit & bi-
bit, & uidet bonum de labore suo, hoc do-
num Dei est. Didici quod omnia opera, quæ
fecit Deus, perueerunt in perpetuum : non
possunt eis quidquam addere, nec auferre,
quæ fecit Deus ut timentur. Quod factum
est, ipsum permanet : quæ futura sunt, iam
fuerunt : & Deus inlaurat quod abiit. Vidi
sub sole in loco iudicij impietatem, & in lo-
co iustitiæ iniquitatem. Et dixi in corde
meditationibus, & impietatem indicabit Deus, &
tempus omnis rei tunc erit. Dixi in corde
filiis hominum, ut probare eos Deus, & o-
stenderet similes esse bestiis. Idcirco unus
interitus est hominis, & iumentorum, &
equa utriusque conditio : sicut moritur ho-
mo, sic & ista moriuntur : similiter spirant
omnia, & nihil habet homo iumento am-
plius : cuncta subsceant uanitati, & omnia
pergunt ad unum locum de terra facta sunt,
& in terram pariter reuertuntur. Quis
nouit si spiritus filiorum Adæ ascendat sur-
sum, & si spiritus iumentorum descendat
deorsum? Et deprehendi nihil esse melius
quam letari hominem in opere suo, & hanc
esse partem illius. Quis enim eum adducet,
ut post se future cognoscatur?

CAP. IIII.

Et me ad alia, & uidi calumnias, quæ
sub sole geruntur, & lacrymas inno-
centium, & neminem consolatorem : nec posse
resistere eorum uolentem, conditori auxilio
destitutos. Et laudauit magis mortuorum
quam uiuentium : & feliciorē utroque iudicauit.

qui

qui necdū natus est, nec vidit mala quę sub
 4 sole sunt. * Rursum contemplatus sum om-
 nes labores hominum, & indoluit animad-
 uerti patere inuidia proximi: & in hoc ergo
 5 vanitas, & cura superflua est. * Stultus com-
 plicat manus suas, & comedit carnes suas,
 6 dicens: * Melior est pugillus cum requie,
 8 quam plena vtrique manus cum labore, &
 7 afflictione animi. * Considerans reperi, &
 8 aliam vanitatem sub sole: * unus est, & se-
 cundum non habet, non filium, non fratrem,
 & tamen laborare non cessat, nec satiantur
 oculi eius diuitijs: nec recogitat, dicens: Cum
 9 laboro, & frusto animam meam bonis? in
 hoc buoque vanitas est, & afflictio pessima.
 9 * Melius est ergo duos esse simul, quam v-
 10 num: habent enim emolumentum societatis
 suę: si unus ceciderit, ab altero suscietur. ve
 11 soliti quia cum ceciderit, non habet subleuan-
 tem se. * Et si dormierint duo, fouebuntur
 12 mutuo: vnus quomodo calefiat? * Et si quis-
 13 piam prauauerit contra vnum, duo resistit
 ei: funiculus triplex difficile rumpitur. * Meli-
 14 or est puer pauper, & sapiens, rege sene &
 & stulto, qui nescit prouidere in posterum.
 14 * Quid de carcere, catenisque interdū quis
 egrediatur ad regnum: & alius natus in re-
 15 gno, inopia consumatur. * Vidi cunctos vi-
 16 dentes, qui ambulant sub sole cum adole-
 17 scente secundo, qui consurgit pro eo. * Infi-
 nitus numerus est populi omnium, qui suc-
 cedunt ante eum: & qui postea futuri sunt, non
 letabuntur in eo. Sed & hoc, vanitas & affli-
 17 ctio spiritus. * Custodi pedem tuum ingre-
 diens domum Dei, & appropinqua ut au-
 dias. * Multo enim melior est obedientia,
 quam stultorum vitiis, qui nesciunt quid
 faciunt mali.

C A P. V.

NE temere quid loquaris, neque cor tuū
 A sit velox ad profarendum sermonem
 coram Deo. Deus enim in celo, & tu super
 terram: idcirco loqui pauci sermones tui.
 1 * Multas veras sequuntur somnia, & in mal-
 2 tis sermonibus inuenietur falsicia. * Si quid
 3 vultis Dei, ne moreris reddere displicet e-
 4 nim ei infidelis, & stulta promissio. sed quod-
 4 cumque voueris, redde: * multoque melius
 B est non vovere, quam post autem promissa
 5 non reddere. * Ne dederis os tuum in pecca-
 re facias carnem tuam: neque dicas coram
 angelo: Non est proflidentia: ne forte iratus
 Deus contra sermones tuos, dissipet cuncta
 6 opera manuum tuarum. * Vbi multa sunt
 7 somnia, plurime sunt vanitates, & sermones
 innumerati vero Dei tunc time. * Si videris
 calumnias egenorum, & violenta iudicia, &
 subverti iusticiam in provincia, non mireris
 super hoc negotio: qui ex excelso excelsus est

alius, & super hos quoque eminentiores sunt
 8 alij, & insuper universa terra rex imperat
 9 seruienti. * Avarus non implebitur pecunia:
 C & qui amat diuitias, fructum non capiet ex
 10 eis: & hoc ergo vanitas. * Vbi multe sunt
 opes, multi & qui comedunt eas. Et quid
 11 prodest possessori, nisi quod erunt diuitias
 oculis suis? * Dulcis est semotus operantis, si-
 12 ue parum, siue multum comedat: saturitas
 12 autem diuitis non sinit eum dormire. * Est
 & alia infirmitas pessima, quam vidi sub so-
 13 le: diuitie conservate in malum domini sui.
 13 * Perit enim in afflictione pessima: gene-
 14 raute filij, qui in summa egestate erit. * Si-
 cut egestus est nudus de utero matris suę,
 sic reuertetur, & nihil auferet secum de labo-
 15 re suo. * Miserabili propterea infirmitas: quo-
 modo venit, sic reuertetur. * Quid ergo pro-
 16 dest ei quod iniquitavit in ventum? * Cun-
 ctis diebus vita suę comedit in tenebris, &
 in curis multis, & in erumina atq; tristitia.
 17 * Hoc itaque unum est mihi bonum ut co-
 medat quis, & bibat, & fruatur leticia ex la-
 bore suo, quo laboravit ipse sub sole nume-
 18 ro dierum vite suę, quos dedit ei Deus, &
 hęc est pars illius. * Propterea homini, cui
 dedit Deus diuitias, & quę substantiam, po-
 19 testatemque ei tribuit ut comedat ex eis,
 & fruatur parte suā, & letetur de labore suo:
 hoc est donum Dei. * Non enim satis retri-
 buatur dierum vite suę, eo quod Deus oc-
 cupet, delicijs cor eius.

C A P. V I.

Et aliud malum, quoddam sub sole
 A de quodam frequens apud homines:
 2 * Viri, cui dedit Deus diuitias, & substantiam,
 & honorem, & nihil deest animę suę ex om-
 3 nibus, quę desiderat: nec tribuit ei postea-
 tem Deus ut comedat ex eo, sed homo ex-
 4 traneus vorabit illud: hoc vanitas, & miseria
 magna est. * Si genuerit quis spem centum
 5 liberos, & vixerit multos annos, & plures
 dies ætatis habuerit, & anima illius non uta-
 6 tur bonis substantiis suis, sepelieturque: tunc
 7 de hoc ego pronuncio quod melior illo sit
 8 abortiuus. * Frustra enim venit, & pergit ad
 9 tenebras, & obliuioni deditur nomen eius.
 10 * Non vidit solem, neque cognouit distan-
 11 tiam boni, & mali: * etiam si duobus mil-
 12 libus annis vixerit, & non fuerit perfructus
 13 bonis: nonne ad vnum locum properant om-
 14 nia? Omnis labor hominis in ore eius: sed
 15 anima eius non implebitur. * Quid habet
 16 amplius sapiens a stulto? & quid pauper nisi
 17 ut pergat illuc, ubi est vita? * Melius est vi-
 18 dere quod cupias, quam desiderare quod ne-
 19 scias. sed & hoc vanitas est, & presumptio
 20 spiritus. * Qui futurus est, iam vocatum est
 nomen eius: & scitur quid homo sit, & non

possit contra fortiozem se in iudicio conten-
dere: * Verba sunt plurimia, multamque in
disputando habentia vanitatem.

CAP. VII.

Quid necesse est homini maiora se qua-
rere, cum ignoret quid conducatur sibi
in vita sua numero dierum peregrina-
tionis suae, & tempore, quod velut umbra pra-
terit? Aut quis ei poterit indicare quid post
eum futurum sub sole sit? * Melius est no-
men bonum, quam unguenta pretiosa: &
dies mortis diuinitutis. * Melius est ire
ad domum luctus, quam ad domum conui-
uii: in illa enim finis cum sanctorum admonetur
hominum, & uiuens cogitat quid futurum
sit. * Melior est ira risus: quia per tristitiam
vultus, corrigitur animus delinquentis.

* Cor sapientium ubi tristitia est, & cor stul-
torum ubi letitia. * Melius est a sapiente
corripi, quam a stultorum adulatione decipi.
* quia sicut sonitus spinarum ardentium sub
olla, sic risus stulti: sed & hoc uanitas. * Ca-
lumnia conturbat sapientem, & perdet ro-
bur cordis illius. * Melior est finis oratio-
nis, quam principium. Melior est patiens ar-
rogante. * Ne sis uelox ad irascendum: quia
ira in sinu stulti requiescit. * Ne dicasi Quid
putas caute est: quod priora tempora melio-
ra fuere quam nunc sunt? Stulta enim est hu-
iusemodi interrogatio. * Utilior est sapien-
tia cum diuitijs, & magis prodest uidentia
bus solem. * Sicut enim protegit sapientia,
sic protegit pecunia: hoc autem plus habet
eruditio & sapientia, quod uitam tribuunt
possessori suo. * Considera opera Dei, quod
ne mo possit contrigere quem ille deseperit.
* In die bona fructus bonis, & malam diem
praeuiae. sicut enim hanc, sic & illam fecit
Deus, ut non inueniat homo contra eum ius-
tas querimonias. * Haec quoque uidi in die-
bus uanitatis meae: iustus perit in iustitia
sua, & impius multo uiuit tempore in mali-
tia sua. * Noli esse iustus multum: neque plus
sapias quam necesse est, ne obstupeas. * Ne
C impie agas multum: & noli esse stultus, ne
moriaris in tempore tuo. * Bonum est
te sustentare iustum, sed & ab illo ne subtra-
has manum tuam: quia qui timet Deum,
nihil negligit. * Sapientia confortauit sa-
pientem super decem principes ciuitatis.

* Non est enim homo iustus in terra, qui
faciat bonum, & non peccet. * Sed & cun-
dis sermonibus, qui dicuntur, ne accommo-
des cor tuum: ne forte audias seruum tuum
maledicentem tibi. * scit enim conscientia
tua, quia & tu crebro maledixisti alijs. * Cui
ita tentauit in sapientia. Dixi: Sapiens effi-
ciar: & ipsa longius recessit a me * multo
magis quam erat: & alta profunditas, quis

inueniet eam? * Lustrauit uniuersa animo
D meo, ut scirem, & considerarem: & quae-
rem sapientiam, & rationem: & ut cognosce-
rem impietatem stulti, & errorem impra-
uentium. * & inueni amariorem morte mu-
lierem, quae laqueus uenatorum est, & sage-
na cor eius, uincula sunt manus illius. quae
placet Deo, effugiet illam: qui autem pecca-
tor est, capiatur ab illa: * Ecce hoc inueni,
dixit Ecclesiastes, unum & alterum, ut inue-
nirem rationem, * quam adhuc quaerit ani-
ma mea, & non inueni. Virum de mille uni-
uersi reperi, mulierem ex omnibus non inueni.
* Solūmodo hoc inueni, quod fecerit Deus
hominem rectum, & ipse se in finibus misce-
rit quaestionibus. Quis talis ut sapiens est? &
quis cognouit solutionem uerbi?

CAP. VIII.

Sapientia hominis lucet in vultu eius, &
potentissimum faciem illius commutabit.
* Ego os regis obseruo, & praecepta iura-
menti Dei. Ne festines recedere a facie eius,
neque permaneat in opere malo: quia om-
ne, quod uoluerit, faciet: & sermo illius po-
testate plenus est: nec dicere ei quisquam po-
test: Quare ita facis? Qui custodit praeceptum,
non experietur quidquam mali. Tempus &
responsionem cor sapientis intelligit. * Qui
ni negotio tempus est, & opportunitas, &
multa hominis afflictio: * quia ignorat pra-
ecepta, & futura nullo scire potest: nuncio-
rum. * Non est in hominis potestate prohibere
spiritum, nec habet potestatem in die mor-
tis, nec finitur quiescere ingruente bello, ne-
que saluabit impietas impiū. * Omnia haec
consideraui, & dedi cor meum in cunctis
operibus, quae sunt sub sole. Interdum don-
natur homo homini in malum suum. * Id
impios sepultos: qui etiam cum adhuc uiue-
rent, in loco sancto erant, & laudabantur in
ciuitate quasi iustorum operum. sed & hoc
uanitas est. * Etenim quia non profertur ci-
uitati contra malos sententia, absque timore ullo filii
hominum perpetrāt mala. * Attamen pecca-
tor ex eo quod centies facit malum, & pe-
nitentiam sustentatur, ego cognoui quoniam
erit bonum timentibus Deum, qui uerentes
faciē eius. * Non sit bonum impio, nec pro-
longetur dies eius, sed quasi umbra tra-
seat: qui non timent faciem Domini. * Et
& alia uanitas, quae fit super terram. sunt
istiusmodi, quibus mala proueniunt, quasi opera eg-
runt impiorum: & sunt, impij, qui ita secu-
dantur, quasi iustorum facta habeant. sed
hoc uanissimū iudico. * Laudaui igitur la-
titiam quod non esset homini bonum sub
le, nisi quod comederet, & biberet, atque
gauderet: & hoc solum secum auferet de la-
bore suo diebus uitae suae, quos dedit ei De-

16 sub sole. * Et appositus cor meum ut scirem
sapientiam, & intelligerem intentionem,
17 quæ versatur in terra: est homo, qui diebus
& noctibus somnum non capit oculis. * Et
intellexi quod omnium operum Dei nul-
lam possit homo inuenire rationem eorum,
quæ fiunt sub sole: & quanto plus labora-
ueris ad quærendum, tanto minus inuenietis:
etiam si dixerit sapiens se nosse, non poterit
repetire.

CAP. IX.

1 **O**Mnia hæc transiui in corde meo, ut
A riosè intelligerem: Sunt iusti atque sa-
pientes, & opera eorum in manu Dei: & ta-
men nascitur homo utrum amore, an odio di-
gnus sit: * sed omnia in futurum seruantur
1 incerta, eo quod vniuersa æque eueniant ius-
to, & impio, bono & malo, mundo & im-
mundo, innocenti & iustis, & factis iustis co-
temnenti: sicut bonus, sic & peccator: & per-
3 uerius, ita & ille qui verum desiderat. * Hoc est
pestilimum inter omnia, quæ sub sole fiunt,
quia eadem cunctis eueniunt: unde & corda
4 filiorum hominum implentur malitia, &
B & contemptus in uita sua, & post hæc ad in-
4 feros deducuntur. * Nemo est qui semper vi-
uat, & qui huius rei habeat fiduciam: melior
5 est catus uiui leone mortuo. * Viuit esse
nimis scitis se esse mortuorum, mortui vero ni-
hil nouerunt amplius, nec habent: ultra mer-
cedem: quia obliuioni tradita est memoria
6 eorum. * Amore quoque, & odium, & inidi-
simul perierunt, nec habent partem in hoc
saeculo, & in opere, quod sub sole geritur.
7 * Vade ergo, & comedo in latitudine panem
C tuum, & bibe cum gaudio vinum cuius quia
8 Deo placeant opera tua. * Omni tempore siue
uestimenta tua candida, & oleum de sapite
9 tuo non deficiat. * Persuero uicem cum uxore,
quam diligis, cunctis diebus uite in solati-
10 uitate tua, qui dati sunt tibi sub sole omni
tempore vanitatis tue: hæc est enim pars in
uita, & in labore tuo, quo laboras sub sole.
11 * Quodcumque facere poteris manus tue, in-
stanter operare: quia nec opus, nec ratio, nec
sapientia, nec scientia erit apud inferos, quo-
12 tu properas. * Venti me ad alium, & uidi sub
sole, nec uelocium esse cursum, nec fortium
bellum, nec sapientium panem, nec doctorem
13 diuitias, nec artificum gratiam: sed tempus,
casumque in omnibus. * Nescit homo finem
suum: sed sicut pisces capiuntur hamo, & si-
cut aures laqueo comprehenduntur, sic capiti
14 turboniares in tempore malo, cum eis ex-
tempo superueniat. * Hanc quoque sub so-
le uidi sapientiam, & probum maximam:
15 * Cunctis paruus, & pauci in ea uiuent con-
tra eam: rex magnus, & uallatus eam, extru-
xitque munitiones per uentum, & perfecta

16 est oblitio. * Inuentusque est in canis pau-
per & sapiens, & liberavit urbem per sapien-
tiam suam, & nullus deinceps recordatus est
17 hominis illius pauperis. * Et dicebam ego,
meliozem esse sapientiam fortitudine: quo-
modo ergo sapientia pauperis cõtēpta est,
18 & uerba eius non sunt audita? * Verba sa-
pientium audiuntur in silentio plus quam
clamor principis inter stultos. * Melior est
sapientia, quam armis bellica: & qui in uno
peccauerint, multa bona perdet.

CAP. X.

1 **M**ulce morientes perdunt suauitatem
A guentis. Pretiosior est sapientia & glo-
ria, parus & ad tempus stulticia. * Cor sa-
pientis in dextera eius, & cor stulti in fini-
3 stra illius. * Sed & in misericordia ambulans,
cum ipse insipiens sit, omnes stultos estimat:
4 * Si spiritus potestatem habens ascenderit
super te, locum tuum ne dimiseris: quia cu-
9 ratio faciet cessare peccata maxima. * Est
malum quod uidet sub sole, quasi per errorem
egrediens a facie principis positi sunt tui:
in dignitate sublimi, & diuites sedere deo-
7 sum. * Vidi seruos in equis: & principes am-
bulantes super terram quasi seruos. * I. Qui
8 solis foueam incidit in eam: & qui dissipat
9 sepem, mordabit eum coluber. * Qui trans-
fert lapides, affligetur in eis: & qui in di-
10 gna, vulnerabitur ab eis. * Si retulum fuerit
ferrum, & hoc non ut prius, sed hebetatum
C fuerit, multo labore tractetur, & post indu-
11 tiam sequetur sapientia. * Si mordet sa-
pens in silentio, nihil eo minus habet qui oc-
12 tulte detraxit. * Verba oris sapientis gratia,
& labia insipientis precipitant eum:
13 * Initium uerborum eius stulticia, & nouis-
simorum oris illius error pestilimus. * Stultus
14 uerba multiplicat. Ignorat homo quid ante
se fuerit: & quid post se futurum sit, qui es-
15 poterit indicare? * Labor stultorum affliget
eos, qui ne sequitur in urbem pergere. * V. Tu
16 bi terra, cuius rex parus est, & cuius principes
mane comedunt. * Beata terra, cuius rex no-
17 delis est: & cuius principes uescuntur in tem-
pore suo ad reficiendum, & non ad luxuriam.
18 * In pigritia humiliter conuincatur, &
in infirmitate manuum perfillabit domus.
19 * In risum faciunt panem, & uinum ut epu-
lentur uiuentes: & pecunie obediunt omnia.
20 * In cogitatione tua regi ne detrahas, & in
secreto cubiculi tui ne maledixeris diuiti-
bus: quia & aues celi portabunt uocem tuam,
& qui habet penas annuntiabit senten-
tiam.

Pro. 26. d.
27
Eccl. 27. d.
29

CAP. XI.

1 **M**itte panem tuum super transiuntis a-
 2 quas: quia post tempora multa inua-
 3 nies illum. * Da partem septem, necnon &
 4 octo: quia ignoras quid futurum sit mali su-
 5 per terram. * Si repleta fuerint nubes, im-
 6 brem super terram effundent. Si ceciderit li-
 7 gnum ad Austrum, aut ad Aquilonem, in
 8 quocumque loco ceciderit, ibi erit. * Qui ob-
 9 seruat ventum, non seminat: & qui conside-
 10 rat nubes, numquam metet. * Quomodo i-
 11 gnoras quæ sit uia spiritus, & qua ratione
 12 compingantur ossa in ventre pregnantis: sic
 13 nescis opera Dei, qui fabricator est omnium.
 14 * Mane semina semen tuum, & uespere ne-
 15 cesser manus tuas: quia nescis quid magis o-
 16 riat, hoc aut illud: & si verumque simul,
 17 melius erit. * Delece lumen, & delectabile est
 18 oculis uidere solem. * Si annis multis uixe-
 19 rit homo, & in his omnibus lætatus fuerit,
 20 numquid debeat tenebrosi temporis, & die-
 21 rum multorum: qui cum uenerint, uanitatis
 22 arguentur præterita. * Lætare ergo iuuenis
 23 in adolescentia tua, & in bono sit cor tuum
 24 in diebus iuuentutis tue, & ambula in uis
 25 cordis tui, & in intuitu oculorum tuorum:
 26 & scito quod pro omnibus his adducet te
 27 Deus in iudicium. * Aufer iram a corde tuo,
 28 & amoue malitiam a carne tua. Adolescentia
 29 enim & uoluptas uana sunt.

CAP. XII.

1 **M**emento Creatoris tui in diebus iuuen-
 2 tutis tue, antequam ueniat tempus

3 afflictionis, & appropinquet anni, de qui-
 4 bus dicat: Non mihi placent. * Antequam in te
 5 nebre at sol, & lumen, & luna, & cœli, &
 6 reuertantur nubes post pluuiam: * quando
 7 commouebuntur cœdes domus, & nura-
 8 bunt uiti fortissimi, & otiose erunt molen-
 9 tes in minuto numero, & tenebre fœcent uide-
 10 tes per foramina: & claudent ostia in platea,
 11 in humilitate uocis timentis, & confluunt
 12 ad uocem uolueris, & obuirescent omnes
 13 filiz carminis. * Excelsa quoque imbebunt,
 14 & formidabunt in uia, florebit amygdalus,
 15 impinguabitur locusta, & dissipabitur cap-
 16 paris: quoniam ibi homo in donum æter-
 17 nitatis suæ, & circuibunt in platea plangen-
 18 tes. * Antequam rumpatur funiculus argen-
 19 teus, & recurrat uitra ante, & conteratur hy-
 20 dria super fontem, & constingatur rota su-
 21 per cisternam, & reuertatur pulvis in ter-
 22 ram suam unde erat, & spiritus redeat ad
 23 Deum, qui dedit illum. * Vanitas uanitatū,
 24 dixit Ecclesiastes, & omnia uanitas. * Quia
 25 que esset sapientissimus Ecclesiastes, docuit
 26 populum, & enarrauit quæ secrat: & inue-
 27 stigans composuit parabolas multas. * Quæ
 28 sunt uerba utilia, & conscripsit sermōnes re-
 29 ciosissimos, ac ueritate plenos. * Verba sapien-
 30 tium sicut stimuli, & quasi clauis in ætenu-
 31 defixi, quæ per magistrorum consilium data
 32 sunt a pastore uno. * His amplius flumi-
 33 ne requiras. Faciendi plures libros nullus est fi-
 34 nis: frequensque meditatio, carnis afflictio
 35 est. * Finem loquenti pariter omnes aud-
 36 amur. Deum time, & mandata eius obserua:
 37 hoc est enim omnis homo: * & cuncta, quæ
 38 fuerint, adducet Deus in iudicium pro omni
 39 errato, siue bonum, siue malum illud sit.

CANTICVM CANTICORVM SALOMONIS.

Quod Hebraice dicitur Sir Hasirim.

CAPVT PRIMVM.

Dilectus meus osculo oris sui: quia meliora sunt vbera tua vino, * fragrantia vnguentis optimis. Olei effusum nomen tuum: ideo adolefcentulæ dilexerunt te. * Trahe me: post te curremus in odorem vnguentorum tuorum. Introduxit me rex in cellaria sua: exultabimus & letabimur in te, memores vberum tuorum super vinum: recti diligunt te. * Nigra sum, sed formosa, filia Ierusalem, sicut tabernacula Cedar, sicut pelles Salmonis. * Nolite me considerare quod fusca sim, quia decolorauit me sol: filij matris meæ pugnaverunt contra me, posuerunt me custodem in vineis: vineam meam non custodierunt. * Indica mihi, quem diligit anima mea, ubi pascas, ubi cubes in meridie, ne vagari incipiam post greges sodalium tuo-

rum. * Si ignoras te o pulcherrima inter mulieres, egredere, & abi post uestigia gregum, & pascis hædos tuos iuxta tabernacula pastorum. * Equitum meo in curribus Pharaonis assimilauit te amica mea. * Pulchre sunt genæ tuæ sicut turturis: collum tuum sicut monilia. * Murentulas aureas facientis tibi, vermiculatas argento. * Dum effect rex in accubitu suo, nardus mea dedit odorem suum. * Fasciculus myrrhæ dilectus meus mihi, inter ubera mea commorabitur. * Rotas cypri dilectus meus mihi, in vineis En-gaddi. * Ecce tu pulchra es amica mea, ecce tu pulchra es, oculi tui columbarum. * Ecce tu pulcher es dilecte mihi, & decorus. Lectulus noster floridus: * tigna domorum nostrarum cedrina, laquearia nostra cypressina.

CAP. II.

Ego flos campi, & lilium conuallium. * Sicut lilium inter spinas, sic amica mea inter filias. * Sicut malus inter ligna

siluarum,

A siluarum, sic dilectus meus inter filios. Sub
vmbra illius, quem deside raueraui, sedi: &
4 fuscus eius dulcis gutturi meo. * Introdu-
xit me in cellam vineariam, ordinauit in me
5 charitatem. * Fulsit me floribus, stipat me
6 malis: quia amore linguo. * Læua eius sub
capite meo, & dextera illius amplexabitur
7 me. * Adiuro vos filiz Ierusalem per ca-
preas, ceruosque camporum, ne fusciteris, ne
que euigilare faciat dilectam, quoadufque
8 ipsa velit. * Vox dilecti mei, ecce iste ueni
9 alienus in montibus, transiens colles: * simi-
lis est dilectus meus caprez, hinnuloque cer-
uorum. En ipse stat post parietem nostrum
respicens per fenestras, prospiciens per can-
10 cellos. * En dilectus meus loquitur mihi:
C Surge, propterea amica mea, columba mea,
11 formosa mea, & ueni. * Iam enim hiems
12 transiit, imber abiit, & recessit. * Flores ap-
paruerunt in terra nostra: tempus putationis
aduenit: vox turturis audita est in terra no-
13 stra: sicut proluit grossos suos: vineæ flo-
rentes dederunt odorem suum. Surge, ami-
14 ca mea, speciosa mea, & ueni: columba mea
D in foraminibus petre, in caverna maceræ,
ostende mihi faciem tuam, fouet vox tua in
auribus meis: vox enim tua dulcis, & facies
15 tua decora. * Capite nobis vulpes parvulas,
que demoliantur vineas: nam vinea nostra
16 floruit. * Dilectus meus mihi, & ego illi, qui
17 pascuntur inter lilia. * donec aspiret dies, &
inclinentur vmbre. Reuertere: similis esto
dilecti mei, caprez, hinnuloque ceruorum super
montes Beber.

C A P. III.

1 I N lectulo meo per noctes quæsiui quem
A diligat anima mea, quæsiui illum, & non
2 inueni. * Sugam, & circuibō ciuitatem: per
vicos & plateas quæram quem diligit ani-
3 ma mea: quæsiui illum, & non inueni. * In-
B uenerunt autem vigilæ, qui custodiunt ciuita-
tem: Num quem diligit anima mea, vidi-
4 si? * Paululum cum pertransissem eos, in-
ueni quem diligit anima mea: tenui eum:
nec dimittam donec introducam illum in
domum matris meæ, & in cubiculum geni-
5 tricis meæ. * Adiuro vos filiz Ierusalem per
capreas, ceruosque camporum, ne fusciteris,
C neque euigilare faciat dilectam donec
6 ipsa velit. * Quæ est ista, quæ ascendit per de-
sertum sicut uirgula fumi ex aromatibus
myrrhæ, & thuris, & uniuersi pulueris pig-
7 mentarii? * En lectulum Salomonis sexa-
ginta fortes ambiunt ex fortissimis Israel:
8 * omnes tenentes gladios, & ad bella dispo-
siti: uniuersique entis super femur suum.
9 propter timores nocturnos. * Ferculum co-
10 dit sibi rex Salomon de ignis Libani: co-
lumnas eius fecit argenteas, & inclinatorium

aurum, ascensum purpureum: media chari-
tate constravit propter filiz Ierusalem: * E-
gredimini & uidete filiz Siop regem Salo-
monem in diademate, quo coronauit illum
mater sua in die de sponationis illius, & in
die lætitiæ cordis eius.

C A P. IIII.

1 Q VAM pulchra es amica mea, quam pul-
A chra es? Oculi tui columbarum, ab-
que eo quod intrinsecus latet. Can-
pilli tui sicut greges caprarum, quæ ascen-
2 derunt de monte Galaad. * Dentes tui si-
cut greges constarum, quæ ascenderunt de la-
uacio, omnes gemellis scrobibus, & sterilibus nō
3 est inter eas. * Sicut uitta coccinea, labia
E tua: & loquium tuum, dulce. Sicut frag-
mén mali punice, ita genæ tuæ, abique eo,
4 quod intrinsecus latet. * Sicut turris David
collum tuum, quæ edificata est cum propu-
gnaculis: mille elypei pendent ex ea, omnis
5 armatura fortium. * Duo ubera tuæ, sicut
duo hinnuli capræ gemelli, qui pascuntur
6 in lilijs, * donec aspiret dies, & inclinentur
vmbre, vadam ad montem myrrhæ, & ad
7 collem thuris. * Tota pulchra es amica mea,
8 & macula non est in te. * Veni de Libano
C sponsa mea, ueni de Libano, ueni: coronaberis
de capite Amanæ, de uertice Sanir, &
Hermon, de cubilibus leonum, de montibus
9 pardonum. * Vulnerasti cor meum soror
mea sponsa? vulnerasti cor meum in uno o-
culorum tuorum, & in uno crine colli tui.
10 * Quam pulchræ sunt mamme tuæ soror
mea sponsa: pulchriora sunt ubera tua ui-
no, & odor unguentorum tuorum super
11 super omnia atomata. * Fauus distillant
labia tua sponsa, mel & lac sub lingua tua:
& odor vestimentorum tuorum sicut odor
12 thuris. * Hortus conclusus soror mea spon-
13 sa, hortus conclusus, fons signatus. * E mis-
D siones tuæ paradisi malorum puniceorum
cum pomorum fructibus: Cyprum nar-
do, * nardus & crocus, fistula & cinnamo-
mum cum uniuersis lignis Libani, myrrha
& aloë cum omnibus primis unguentis.
15 * Fons horrorum: puteus aquarum uiuentium,
16 quæ fluunt impetu de Libano. * Surge
Aquila, & ueni Auster, perfusa hortum meum,
& fluant aromata illius.

C A P. V.

1 V ENIAT dilectus meus in hortum suum,
A & comedat fructum pomorum suorum.
Veni in hortum meum soror mea sponsa,
messui myrrham meam cum aromatibus
meis: conedi cænam cum melle meo, bibi ui-
num meum cum lacte mro: comedite ami-
ci, & bibite, & inebriamini charissimi: Ego

B Dormio, & cor meum uigilat: vox dilecti mei pulsantis: Aperi mihi foras mea, amica mea, columba mea, in: maculata mea: quia caput meum plenum est rore, & cincinni mei gutta: nodium. * Expoliam me tunica mea, quomodo induat illa: lani pedes meus, quomodo inquinabo illos? * Dilectus meus misit manum suam per foras meam, & uenter meus intremuit ad tactum eius. * Surrexi, ut aperirem dilecto meo: manus mea silauerunt myrrham, & digiti mei pleni myrrha: preb. atissima. * Pessulum ostij mei aperui dilecto meo: arille declinauerat, & que transferat. Anima mea liquefacta est, ut locutus es, quesiui, & non inueni illum: uocaui, & non respondit mihi. * Inuenerunt me custodes qui circumueunt ciuitatem: percusserunt me, & uulnerauerunt me: uulnerunt palium meum mihi custodes murorum. * Adiuro te, filiæ Ierusalem, si inueneritis dilectum meum, ut nunciatis ei quia amore languet. * Quis est dilectus tuus ex dilectis, o pulcherrima mulierum? qualis est dilectus tuus ex dilectis, quia se aduertit nos? * Dilectus meus candidus & rubicundus, electus ex millibus. * Caput eius aurum optimus: Cornu eius / cut electæ palmarum, nigra quasi coruus. * Oculi eius sicut colibæ super ridulos æquarum, quæ læte sunt lotæ: & resident iuxta fluentia plenissima. * Genu illius sicut areolæ aromatum: consistit à pigmentariis. * Labia eius lilia distillantia myrrham priamam. * Manus illius torquiles aureæ, plenæ d' hyacinthis. Venter eius eburneus, distinctus d' apphitis. * Crura illius columnæ marmoreæ, quæ fundatæ sunt super bases aureæ: * Spectes eius ut libani, electus ut cedri. * Guttur illius suauissimum, & totum desiderabilis: talis est dilectus meus, & ipse est amicus meus. * Filia Ierusalem. * Quo abiit dilectus tuus o pulcherrima mulierum? quo declinasti dilectus tuus, & queremus eum tecum?

CAP. VI.

Dilectus meus descendit in hortum suum ad areolam aromatum, ut pascatur in horis, & lilia colligat. * Ego dilectus meo, & dilectus meus mihi, quæ pascitur inter lilia. * Pulchra es amica mei, suavis, & decora sicut Ierusalem: terribilis ut castrorum acies ordinata. * Auerte oculos tuos a me, quia ipsi me auolare fecerunt. * Capilli tui sicut grex caprarum, quæ apparuerunt de Galaad. * Dentis tui sicut grex onium, quæ ascenderunt de Iauacar, omnes gemellis fortibus, & Perili: non est in eis. * Sicut cortex mali pueri, sicut genæ tuæ absque occultis tuis. * Sexaginta sunt reginae, & octoginta concubinae, & adolescentularum non est numerus. * Una est columba mea, perfecta mea, iuxta est ma-

tris suæ, electa genitrici suæ. Viderunt eam filia, & beatissima predicauerunt: reginæ & concubinae, & laudauerunt eam. * Quæ est ista, præprogreditor quæ fratrora confurgens, pulchra ut luna, electa ut sol, terribilis ut castrorum acies ordinata? * Descendit in hortum nucum, ut uiderem poma conuallium, & inspicere si floruisse uinea, & germinalissent mala punice. * Nesciui: anima mea conturbauit me propter quodrigas Aminadab. * Reuertere, reuertere Sulamitis reuertere reuertere, ut intueamur te.

CAP. VII.

Quid uidebis in Sulamite, nisi eburos castrorum? Quam pulchri sunt gressus tui in calcamentis, filia principis: sicut aurea femora tuorum, sicut monilia, quæ fabricata sunt manu æreificis. * Umbilicus tuus crater torcularis, nunquam indigens poculis. * Venter tuus sicut æreus triticus, uallata liliis. * Duo ubera tua, sicut duo hinnuli gemelli capree. * Collum tuum sicut turris eburnea. Oculi tui sicut priscæ in Hesebon, quæ sunt in porta filie multitudinis. * Nasus tuus sicut torris Libani, quæ respicit contra Damascum. * Caput tuum ut Carmelus: & cornu capitis tui, sicut purpura regis uinea tanalibus. * Quam pulchra es, & quanta decora charissima, in deliciis. * Statura tua assimilata est palmæ: & ubera tua botris. * Descendi ascendam in palmam, & apprehendam fructus eius: & erunt ubera tua sicut botris uinea: & odor oris tui sicut malorum. * Guttur tuum sicut binum optatum, dignum dilecto meo ad potandum, labijsque & dentibus illius ad rutinandum. Ego dilectus meo, & ad me conuersio eius. * Veni dilecte mi, egrediamur in agrum, & commoremur in uillis. * Mane surgamus ad uineas, videamus si floruit uinea, si flores fructus parturiunt, si holerunt mala punice: tibi dabo tibi ubera mea. * Mandragoræ desiderant odorem. In portis nostris omnia poma: noua & uetera, dilecte mi, seruauit tibi.

CAP. VIII.

Quis mihi det te fratrem meum supergenitum uberi matris meæ: ut inuestiam te? * Is, & deosculer te, & sciam me neminem de te. * Apprehendam te, & ducam in domum matris meæ: tibi me docebis, & dabo tibi poculum ex uino condito, & mustum malorum granatorum meorum. * Læua eius sub capite meo, & dextera illius amplexabitur me. * Adiuro nos filie Ierusalem, ne susciteris, neque euigilare facias dilectum: donec ipsa uelut. * Quæ est ista, quæ ascendit de deserto, delicijs affluens, innixa super dilectum

B lectum suum? Sub arbore malo suscitavi
 tibi corrupta est mater tua, tibi violata est
 6 genitrix tua. * Pone me ut signaculum super
 cor tuum, ut signaculum super brachium
 tuum: quia fortis est ut mors dilectio: dura
 sicut infernus emulatio, lampades eius lam-
 7 pades ignis atque flammarum. * Aqua mul-
 te non potuerunt exinguere charitatem,
 C nec flumina obruent illam: si dederit homo
 omnem substantiam domus sue pro dila-
 8 tione, quasi nihil desipiet eam. * Soror no-
 stra parua, & ubera non habet. quid faciemus
 sorori nostrae in die quando alloquenda est?
 9 * Si murus est, & aedificemus super eum pro-

pugnacula argentea: si ostium est, con-
 10 gamus illud tabulis cedrinis. * Ego musus:
 D & vbera mea sicut turtis, ex quo facia sim
 11 coram eo quasi pacem reprens. * Vixi
 suir pacifico in ea, quae habet populos: tradi-
 dit eam custodibus, vir affert pro fructu eius
 12 mille argenteos. * Vineae meae coram me
 est. Mille tui pacifici, & ducenti his, qui cu-
 13 stodierunt fructus eius. * Quae habitas in
 hortis, amici aulescant: fac me audire vo-
 14 cem tuam. * Fuge dilecte mi, & assimulare
 caprea, hinnuloque cetorum super montes
 aromaticum.

LIBER S A P I E N T I A E.

C A P V T P R I M V M.

Diligite I iustitiam,
 qui iudicatis terra. I
 1 Sentite de Domino
 in bonitate, & in
 simplicitate cordis
 2 querite illi: I quo-
 niam inuenitur ab
 his, qui non tentant
 illum: apparet au-
 tem eis, quae fidem
 3 habent in illum: * perversae enim cogitatio-
 nes separant a Deo: probata autem virtus
 4 corripit insipientes. * quoniam in malevo-
 5 lam animam non introibit sapientia, nec
 habitabit in corpore subdito peccatis.
 6 * Spiritus enim sanctus disciplinae effugiet
 fidum, & auferet se a cogitationibus, quae
 sunt sine intellectu, & corripietur a superue-
 niente iniquitate. * Benignus est enim spi-
 7 ritus sapientiae, & non liberabit maledicum a
 labijs suis: I quoniam renum illius testis
 est Deus, & cordis illius scrutator est verus,
 8 & linguae eius auditor. * I quoniam spiritus
 Domini replevit orbem terrarum: & hoc
 quod continet omnia, scientiam habet vo-
 9 cis. * Propter hoc qui loquitur iniqua, non
 potest latere, nec praeterit illum corripient
 10 iudicium. * In cogitationibus enim impij
 interrogatio erit: sermone autem illius au-
 11 ditio ad Deum veniet, ad correptionem ini-
 quitatum illius. * Quoniam auris zeli audit
 C omnia, & tumultus murmurationum non
 absconderetur. * Custodite ergo vos a murmu-
 ratione, quae nihil prodest, & a detractione
 parcite linguam, quoniam sermo obscurus in-

uacuum non ibit: os autem, quod menti-
 12 tur, occidit animam. * Nolite zelare mortem
 in errore vitae vestrae, neque acquiratis perdi-
 tionem in operibus manuum vestrarum.
 13 * I Quoniam Deus mortem non fecit, nec
 14 letatur in perditione viuorum. * Creauit
 D enim, ut essent omnia: & sanabiles fecit na-
 tiones orbis terrarum: & non est in illis me-
 dica mentium exterminij, nec inferorum re-
 15 gnum in terra. * Iustitia enim perpetua est,
 16 & immortalis. * Impij autem manebunt, &
 verbis accersierunt illam: & estimantes illi
 amicam, defluerunt, & sponges posuerunt
 ad illam: quoniam digni sunt qui sint ex par-
 te illius.

C A P. I I.

Dixerunt enim cogitantes apud se non
 recte: I Exiguum, & cum radio est te-
 1 pus vitae nostrae, & non est refrigerium in fi-
 ne hominis, & non est qui agnoscit firmer-
 2 sus ab inferis: quia ex nihilo nati sumus, &
 post hoc erimus, tiquam non fuerimus: quo-
 niam superius natus est in natibus nostris: &
 sermo scintilla ad conueniendum erit. I o
 3 strum: * quae exstincta, cinis erit corpus no-
 strum, & spiritus dissundetur tamquam mollis
 aer, & transibit vita nostra tamquam uesti-
 gium nubis, & sicut nebula dissoluetur, quae
 fugata est a radijs solis, & a calore illius
 4 aggregata: * nomen nostrum oblivionem
 accipiet per tempus, & nemo memoriam ha-
 5 bebit operum nostrorum. * I Vmbrae enim
 B transiunt est tempus nostrum, & non est re-

Exec. 18. g
 32. & 33. c
 11

Iob 7. a. 1.
 & 14. a. 1.
 1. Cor. 15.
 d. 32

1. Par. 19.
 d. 15

1 magaciatibus oblectat bonis, & inconstantia
 2 concupiscentie transuerit sensum fine ma-
 3 litia. * Conformatus in breui expleuit tem-
 4 pora multa: * placita enim erat Deo anima
 5 illius: propter hoc praecepit educere illum
 6 de medio iniquitatum: populi autem miden-
 7 tes, & non intelligentes, nec ponentes in pre-
 8 dicationis alia: quoniam gratia Dei, & mise-
 9 ricordia est in sanctis eius, & respectus in e-
 10 lectos illius. * Condemnat autem iustus mor-
 11 tuus viuos impios, & iuuens celerius con-
 12 summat, longam ultimam iniusti. * Videbunt
 13 enim finem sapientis, & non intelliget quid
 14 cogitauerit de illo Deus, & quare munierit
 15 illum dominus. * Videbunt & contemnent
 16 eum illos autem dominus iridebit, & erit
 17 post haec decedentes sine honore, & in contu-
 18 melia inter mortuos in perpetuum: quonia
 19 disrumpet illos inflatos siue voco, & conto-
 20 uebit illos a fundamentis, & neque ad super-
 21 miam desolabuntur: & erunt gementes, & me-
 22 moria illorum peribit. * Venient in cogita-
 23 tione peccatorum suorum timidi, & tradu-
 24 cent illos ex aduerso iniquitates ipsorum.

C A P. V.

1 **T**unc stabunt iusti in magna constantia
 2 aduersus eos, qui se angustiauerunt, &
 3 qui abstulerunt labores eorum. * Videntes
 4 turbabuntur timore horribili, & mirabuntur
 5 in subitatione imperatae salutis, * dicentes
 6 intra se, penitentiam agentes, & praegustant
 7 spiritus gementes. Hi sunt, quos habuimus
 8 aliquando in derisum, & in similitudinem
 9 improprij. * Nos insensati vitam illorum
 10 aestimabamus insaniam, & finem illorum si-
 11 ne honore: * ecce quomodo computati sunt
 12 inter filios Dei, & iter sanctos fors illorum est.
 13 * Ergo errauimus a uia ueritatis, & iustitiae
 14 lumen non luxit nobis, & Sol intelligentiae
 15 non est ortus nobis. * Laetati sumus in uia ini-
 16 quitatis & perditionis, & ambulauimus uias
 17 difficiles, uiam autem domini ignorauimus.
 18 * Quid nobis profuit superbia? aut diuitiaru
 19 iactantia quid contulit nobis? * Transierunt
 20 omnia illa tamquam umbra, & tamquam nu-
 21 cius percurrunt. * I & tamquam nauis, quae
 22 pertransit fluctuantem aquam: cuius, si pra-
 23 terierit, non est uestigium inuenire, neque se-
 24 mitam carinae illius in fluctibus: * aut tam-
 25 quam uis, quae transuolat in aere, cuius nul-
 26 lum inuenitur argumentum ueneris, sed tan-
 27 tum sonitus alarum uerberans locum uentis:
 28 & scindens per uim itineris aere iter commo-
 29 tis alis transuolauit, & post hoc nullum signu
 30 inuenitur itineris illius: * aut tamquam sa-
 31 gitta emissae in locum destinatae, diuinus aer
 32 continuo in se retinens est, ut ignoretur tran-
 33 situs illius: * sic & nos nati continuo destitu-
 34 ti esse: & uirtutis quidem nullum signum

35 ualimus ostendere in malignitatem autem
 36 nostram consumpti sumus. * Talia dixerunt
 37 in inferno hi, qui peccauerunt: * I quoniam
 38 spes impij tanquam lanugo est, quae a uento
 39 tollitur: & tamquam spuma gracilis, quae a
 40 procela dispergitur: & tamquam fumus, qui
 41 a uento diffusus est: & tamquam memoria
 42 hospitij uiui diei praeteritae. * Iustitiam
 43 in perpetuum uiuent, & apud Deum inuolunt
 44 merces eorum, & cogitatio illorum apud
 45 Altissimum. * Ideo accipiet regnum decori-
 46 tis, & diadem specie de manu Domini:
 47 quoniam dextera sua teget eos, & brachio
 48 sancto suo defendet illos. * I Accipiet arma-
 49 turam, & velus illius, & armabit creaturam ad
 50 uisionem inimicorum. * Induet pro thorace
 51 iustitiam, & accipiet pro galea, & uestitu cer-
 52 tam, & sumet scutum inexpugnabile aequita-
 53 tem. * acuet autem duram iram in lanceam,
 54 & pugnabit eum illo orbis terrarum contra
 55 insensatos. * Abunt directae emissiones fulgu-
 56 rum, & tamquam a bene cuiusdam arboru nubiu
 57 exterruabuntur, & ad celum locum insi-
 58 gillat. * Et a petrosa ira plene intuerit gra-
 59 dines, exardescet in illos aqua maris, & stu-
 60 mina concurrunt dritere. * Contra illos sta-
 61 bit spiritus iustus, & tamquam turbo uenti
 62 diuidet illos: & ad eternum perducet omne
 63 terram iniquitas illorum, & malignitas euer-
 64 tet sedes potentium.

C A P. VI.

1 **M**elior est sapientia quam uires: & uir-
 2 prudens quam fortis. * Audite ergo
 3 reges, & intelligite, discite iudices finium
 4 terrarum. * Praebete aures uos, qui continetis mul-
 5 titudines, & placeatis uobis in turbis nationum:
 6 * I quoniam data est a domino potestas uo-
 7 bis, & utrim ab Altissimo, qui interrogabit
 8 opera uestra, & cogitationes scrutabitur.
 9 * quoniam cum fecissetis ministri regni illius,
 10 non recte iudicastis: nec custodistis legem iu-
 11 stitiae, neque secundum uoluntatem Dei am-
 12 bulastis. * Horrende & cito apparebit uobis:
 13 quoniam iudicium durissimum his, qui pra-
 14 sunt, fiet. * Exiguus enim concedit miseri-
 15 cordia: potentes autem potestiter tormenta
 16 patientur. * I Non enim subrahet personam
 17 cuiusquam Deus, nec uidebitur magnitudi-
 18 nem cuiusquam: quoniam pusillum, & ma-
 19 gnus ipse fecit, & aequaliter cura est illi de
 20 omnibus. * Fortioribus autem fortior instat
 21 cruciatio. * Ad uos ergo reges sunt hi ser-
 22 mones mei, ut discatis sapientiam, & non
 23 excidatis. * Qui enim custodierint iusta
 24 iuste, iustificabuntur: & qui didicerint ista,
 25 inuenient quid respondeant. * Concupi-
 26 scite ergo sermones meos, diligite illos, &
 27 habebitis disciplinam. * Clara est, & quae
 28 C nunquam marcescit sapientia, & facile

Frou. c. d.
 28. & 11. a
 7
 Ps. 1. b. 5
 Ps. 17
 Eph. 6. b.
 13
 Eccl. 9. d.
 18
 Rom. 13.
 1. a
 I Deu. 10. d.
 17
 1. Paral. 19.
 7
 Eccl. 35. b.
 16
 Rom. 2. b.
 11
 Gal. 2. b. 6
 Eph. 6. b. 9
 Colo. 5. d.
 25
 Ad. 10. e.
 34
 1. Pet. 1. c.
 27

videtur ab his qui diligunt eam, & inueni-
 24 tur ab his qui querunt illam. * Præoccupat
 15 qui se concupiscunt, ut illis se prior ostendat.
 16 * Qui de luce vigilauerit ad illam, non la-
 borabit: adidentem enim illam foribus suis
 16 inueniet. * Cogitare ergo de illa, sensus est
 consummatio: & qui vigilauerit propter il-
 17 lam, cito securus erit. * Quoniam dignos se
 ipsa circueit querens, & in vijs ostendit se il-
 18 lis hilariter, & in omni prouidentia occur-
 18 rit illis. * Initium enim illius verissima est
 19 disciplinæ concupiscentia. * Cura ergo disci-
 20 plinæ, dilectio est, & dilectio, custodia le-
 21 gum illius est: custoditio autem legum, con-
 summatio incorruptionis est. * incorruptio
 21 autem facit esse proximum Deo. * Concupi-
 22 scentia itaque sapientie deditur ad regnū
 22 perpetuum. * Si ergo delectamini sedibus,
 23 & sceptris o reges populi, diligite sapien-
 23 tiam, ut in perpetuum regnetis. * diligite lu-
 24 men sapientie omnes qui præstis populis.
 24 * quid est autem sapientia, & quemadmo-
 dum facta sit referam: & non abiccadam a
 vobis sacramenta Dei, sed ab initio natiuitatis
 25 inuestigabo, & ponam in lucem scientiam il-
 lius, & non præteribo veritatem: * neque
 cum inuidia tabescente iter habebō: quo-
 26 niam talis homo non erit particeps sapien-
 26 tiæ. * Multitudo autem sapientium sanitas
 27 orbis terrarum: & rex sapiens stabilimen-
 27 tum populi est. * Ergo accipite disciplinam
 per sermones meos, & proderit vobis.

CAP. VII.

1 **S** Vm quidem & ego mortalis homo, simi-
 2 lis omnibus, & ex genere terreni illius,
 3 qui prior factus est, & in ventre matris figu-
 4 ratus sum caro, * decem mensium tempore
 5 coagulatus sum in sanguine, ex semine ho-
 6 minis, & delectamento somni conuenien-
 7 te. * Et ego natus accepi communem aerē,
 8 & in similitudinem factam decidi terram, & pri-
 9 mam vocem similem omnibus emisit plo-
 10 rans. * in involuementis nutritus sum, & cu-
 11 ris magnis. * Nemo enim ex regibus aliud
 12 habuit natiuitatis initium. * I Vnus ergo in-
 13 troitus est omnibus ad vitam, & similis exi-
 14 tus. * Propter hoc optaui, & datus est mihi
 15 sensus: & inuocaui, & venit in me spiritus sa-
 16 pientie: * & præposui illam regno s & sedibus,
 17 & diuitias nihil esse duxi in comparatione
 18 illius. * I nec comparavi illi lapidem pec-
 19 catorum: quoniam omne aurum in compara-
 20 tione illius, arena est exigua, & tamquam lu-
 21 tum aestimabatur argentum in conspectu il-
 22 lius. * Super salutem & speciem dilexi il-
 23 lam, & præposui pro luce habere illam: quo-
 24 niam inextinguibile est lucerna illius. * I Ve-
 25 nerunt autem mihi omnia bona pariter
 cum illa, & innumerabiles honestas per na-

26 tus illius, & & letatus sum in omnibus,
 27 quoniam antecederat me ista sapientia, &
 28 ignorabam quoniam horum omnium mater
 29 est. * Quam sine fisione didici, & sine
 30 inuidia communi, & honestatem illius
 31 non abscondo. * Infinitus enim thesaur-
 32 us est hominibus: quo qui vult, partici-
 33 pes facti sunt auititij Dei, propter disci-
 34 plinæ dona commendati. * Mihi autem de-
 35 dit Deus dicere sententia, & præfuerunt
 36 digna horum, quæ mihi dantur: quoniam
 ipse sapientie dux est & sapientium emenda-
 37 tor: * in manu enim illius & nos, & sermo-
 38 nes nostri, & omnis sapientia, & operum sci-
 39 entia & disciplina. * Ipse enim dedit mi-
 40 hi horum, quæ sunt, scientiam veram: ut
 41 sciam dispositionem orbis terrarum, & vir-
 42 tutes elementorum, * initium, & consumma-
 43 tionem, & medietatem temporum, vicissi-
 44 tudinum permutationes, & commutationes
 45 temporum, * anni cursum, & stellarum di-
 46 spositiones, naturas animalium, & iras be-
 47 stiarum, vim ventorum, & cogitationes ho-
 48 minum, differētia virgultorum, & virtute
 49 radicum, * & quæcunque sunt abscon-
 50 da, & improutis didici omnium enim artifex do-
 51 cuit me sapientia. * est enim in illa spiritus
 52 intelligentie, sanctus, vnicus, multiplex,
 53 subtilis, discretus, mobilis, incoquinatus, cer-
 54 tus, suauis, amans bonum, acutus, quæ nihil
 55 uetat, benefaciens, * humanus, benignus, sta-
 56 bilis, certus, securus, omne habens virtutem,
 57 omnia prospiciens, & qui capiat omnes spi-
 58 ritus: intelligibilis, inuicibilis, subtilis. * Omni-
 59 bus enim mobilibus mobilis est sapientia:
 60 attingit autem ubique propter suam mun-
 61 ditiā. * Vapor est enim virtus Dei, &
 62 emanatio quædam est claritas omnipotentis
 63 vis Dei: & ideo nihil inquinatum in
 64 eam incurrit. * I candor est enim lucis æter-
 65 næ, & speculum sine macula Dei maiestatis:
 66 & imago bonitatis illius: * Et cum sit vna,
 67 omnia potest, & in se permanens omnia in-
 68 nouat, & per nationes in animas sanctas se
 69 transfert, amicos Dei & prophetas consti-
 70 tuit. * Neminem enim diligit Deus, nisi
 71 eum, qui cum sapientia inhabitat. * Est e-
 72 nim hæc speciosior sole, & super om-
 73 nem dispositionem stellarum, luci compara-
 74 ta inuicent prior. * Illi enim succedit nox,
 sapientiam autem non vincit malitia.

CAP. VIII.

1 **A** Ttingit ergo a fine usque ad finem for-
 2 titer, & disponit omnia suaviter.
 3 * Hanc amauit, & exquisiuit a iuuentute
 4 mea, & quasi ui sponfam mihi eam assime-
 5 rey, & amator factus sum forme illius. * Ge-
 6 nerositate illius glorificat, contubernij ha-
 7 bens Dei: sed & omnium Dominus dilexit
 8 illam.

Iob 10. a.
10Iob 1. c. 21
a. Tim. 6.Iob 28. c.
19.Prov. 8. b.
11.17. Reg. 7.
b. 13Mat. 6. d.
3

Heb. 1. 2.

4 illam. * docuisti enim est discipulus Dei, &
5 electus operum illius. * Et si diuitia appo-
6 tentur in vita quid sapientia loquiptus,
7 & quæ operatur omnia? Si autem sensus ope-
8 ratu, quis horum, quæ sunt, magis quam
9 illa est artifex? * Et si iustitiam quæ diligit
10 labores huius magnas habent virtutes: so-
11 brietatem enim, & prudentiam docet, & ius-
12 titiam, & uirtutem quibus utilius nihil est
13 ignota hominibus. * Et si multitudinis scien-
14 tia desiderat quis, scit præterita, & de futu-
15 ris æstimat: scit uelutitas sermonum, & dis-
16 solutiones argumentorum signa & monstra
17 scit antiquam fiant, & quæntus temporum &
18 seculorum. * Proposui ergo hanc adducere
19 mihi ad conuincendum: sciens quoniam me-
20 cum cõmunicabit de bonis, & erit allocutio
21 cogitationis & redi mei. * Habebo propter
22 hanc claritatem ad turbas, & honorem apud
23 seniores iuuenis: * & acutus inueniatur in iu-
24 dicio, & in conspectu potentium admirabi-
25 lis ero, & facies principum mirabuntur me:
26 * tacente me sustinebunt, & loquentem
27 me respicient, & sermocinantem me plura,
28 manus ori suo imponent. * Præterea habeo
29 per hanc immortalitatem: & memoriam
30 æternam huius, qui potest me futuri sunt, relin-
31 quam. * Disponam populos & nationes mi-
32 hi erunt subditi. * Timebunt me audientes
33 reges horrendi: in multitudine uidebor bo-
34 nus, & in bello fortis. * Intrans in domum
35 meam, conqueſcitam cum illis: non enim ha-
36 bet amaritudinem conqueſcitatio illius, nec re-
37 quium conqueſcit illius, sed letitiam & gau-
38 dium. * Hec cogitans apud me, & cõmemo-
39rans in corde meo: quoniam immortalitas
40 est in cognatione sapientia, & in amicitia
41 illius delectatio bona, & in operibus manu-
42 illius honestas sine defensione, & in cer-
43 tamine loquelæ illius sapientia, & plectari-
44 tas in communicatione sermonum ipsius:
45 circuibam querens, ut mihi illam assu-
46 rem. * Puer autem eram ingeniosus, & for-
47 titus sum animam bonam. * Et cum essem
48 magnis bonus, ueni ad corpus incontinenti-
49 at. * Et ut scirem quoniam aliter non possem esse
50 continens, iussi Deus det, & hoc ipsum erat sa-
51 pientia, scire cuius esset hoc donum: adij-
52 Dominum, & deprecatus sum illum, & dixi
53 ex totis precordiis meis.

CAP. IX.

1 **D**Eus patris meorum, & Domine mi-
2 sericordiæ, qui fecisti omnia uerbo tuo,
3 & sapientia tua constituisti hominem, ut
4 dominaretur creaturæ, quæ a te facta est. * ut
5 disponat orbem terrarum in equitate & iusti-
6 tia, & in directione iudicii iudicium iudicet.
7 * da mihi sedium tuarum assistentem sapien-
8 tiam, & noli me reprobare a pueris tuis. * I-

quoniam seruus tuus sum ego, & filius an-
2 ñille tuus, homo infirmus, & exigui tēporis, &
3 minor ad intellegendum iudicii & legum. * Nō
4 & si quis erit consummatus inter filios homi-
5 num, si ab illo ac tuerit sapientia tua, in nihi-
6 lum computabitur. * Tu elegisti me regem
7 populo tuo, & iudicem filiorum uxorum, &
8 filiarum. * & dixisti me edificare templum
9 in monte sancto tuo, & in ciuitatem habita-
10 tionis tuæ altare, similitudinem tabernaculi
11 sancti tui, quod præparasti ab initio. * & te-
12 cum sapientia tua, quæ nouit opera tua, quæ
13 & adiuuit tunc cum orbem terrarum face-
14 res, & sciebat quid esset placitū oculis tui,
15 & quid deditū in præceptis tuis. * Mitte il-
16 lam de celis sanctis tuis, & a sede magnitudi-
17 nis tuæ, ut mecum sit & mecum laboret, ut
18 sciam quid acceptum sit apud te. * scit enim
19 illa omnia, & intelligit, & deducet me in ope-
20 ribus meis: sorbire, & custodire me in sua po-
21 tentia. * Et erunt accepta opera mea, & dis-
22 ponam populo tuum iuste, & ero dignus se-
23 dium patris mei. * I Quis enim hominum
24 poterit scire consilium Dei? aut quis poterit
25 cogitare quid uelit Deus? * Cogitationes e-
26 nim mortalium timide, & incertæ provide-
27 riæ nostræ. * Corpus enim, quod corrumpitur,
28 aggrauat animam, & terrena inhabitatio
29 deprimit sensum multa cogitatem. * Et diffi-
30 cile estimamus quæ in terra sunt: & quæ in
31 prospectu sunt, inuenimus cum labore. *
32 Quæ autem in celis sunt quæ inuestigabit
33 * sensum autem tuum quis sciet, nisi tu de-
34 deris sapientiam, & miseris spiritum sanctū
35 tuum de altissimis: * & sic credetis sunt semi-
36 re, erunt, qui suo in terris, & quæ tibi pla-
37 cent didicerint homines: * Nam per sapien-
38 tiam sanati sunt quicunque placuerunt tibi
39 Domine a principio.

CAP. X.

1 **H**æc illum, qui primus formatus est a
2 Deo pater orbis terrarum, cum solus
3 esset creatus, custodiuit. * & eduxit illum
4 a delicto suo, & dedit illi uirtutem continen-
5 tiæ & omnia. * Ab hac ut recessit inustus in
6 ira sua, per iram hominū diffusus: in deperijt.
7 * Propter quem, cum aqua deleteret terram,
8 sanauit iterum sapientia, per contentibile
9 lignum iustum gubernans. * I Hæc & in con-
10 sensu nequitie cum se nationes contulissent,
11 se uultu, & conseruauit sine querela
12 Deo, & in filij misericordiam fortiter custodi-
13 uit. * I Hæc iustum a percussibus impijs li-
14 berauit fugientem, deſcendem deſcende igne in pen-
15 tapoliū. * quibus in testamento nequitie
16 summa abunda constat deſerta terra, & in-
17 credibilis aquarum memoria flans signum
18 salus. * Sapientiam enim prætercuntes non

1. Par. 28.

h. 4. 5

2. Par. 1. b

9

Prou. 8. c.

22. d. 27

10. 1. 2. 1

Isa. 40. d.

13

Rom. 1. c.

d. 14

1. Cor. 2.

d. 16

Gen. 1. d.

27

Gen. 2. b. 7

Gen. 4. b. 8

Gen. 7. b. 6

Gen. 1. c. 2

Gen. 19. c.

17

Reg. 3. b

115. b. 16

Ge. 28. 5
10Gen. 37. 5
26Ac. 7. b. 9
Gen. 41. 5
40Exo. 4. b.
11Exo. 14. c.
11Ps. 77. b.
14Ez. 9. 12. c.
14Exo. 15. 2.
11Exp. 16. a.
7Exo. 17. c.
12Nu. 20. b.
11

11

tanta in hoc loco sunt ut ignorent boni. Sed & insipientie sue reliquerunt hominibus memoriam, ut in his, quae peccauerunt, nec latere possint. * Sapientia autem hos, qui se obliuerant, & doloribus liberauit.

10 * Hae profugum irae fratris iustum deduxit per uias rectas, & ostendit illi regnum Dei, & dedit illi scientiam sanctorum: honorauit illum in laboribus, & compleuit labores illius. * In fraude circumuenientium illi lum affuit illi, & honestum fecit illum. * Cum C hostiis illum ab inimicis, & a se duobus turauit illum, & certamen forte dedit illi uincere, & sciret quoniam omnium potentior esset sapientia. * Hae venditum iustum non dereliquit, sed a peccatoribus liberauit eum: descenditq. cum illo in foueam: & in uinculis non dereliquit illum, donec afferre illi sceptrum regni, & potentiam aduersus eos, qui eum deprimebant: & mendas ostendit, qui macularunt illum, & dedit illi claritatem aeternam. * Hae populum iustum, & semen sine querela liberauit a nationibus, quae illum deprimebant.

15 * Intrauit in animam serui Dei & stetit contra reges horrendos in potentis & signis. * Et reddidit iustis mercedem laborum suorum, & deduxit illos in uia mirabili: & fuit illis in uelamento diei, & in luce stellarum per noctem. * Transtulit illos per Mare rubrum, & transiit illos per aquam nimiam. * Inimicos autem illorum demersit in mare, & ab altitudine inferorum eduxit illos. * Ideo iusti tulerunt spolia impiorum, & decanta uerunt Domine nomen sanctum, & uictorem manuum tuam laudauerunt pariter: quoniam sapientia aperuit os mutorum, & linguam infantium fecit discretas.

CAP. XI.

1 **D**irexit opera eorum in manibus prophetarum sancti. * Ter fecerunt per desertum, quae non habitabatur: & in locis desertis fixerunt castra. * Steterunt contra hostes, & de inimicis se vindicauerunt. * Sitiuerunt, & inuocauerunt te, & data est illis aqua de petra altissima, & requies sitis de lapide durior. * Per quae enim poenas passi sunt inimici illorum, a deflectione potus sui, & in eis, cum abundarent sibi Israel, laeti sunt: * per haec, cum illis desissent, bene cum illis actum est. * Nam pro fonte quidem sempiterni fluminis, humanum sanguinem delisti iniustus. * Qui cum minueretur in traditione infantum occisorum, dedisti illis abundantem aquam in spirare, * ostendens per fontem, quae tunc fuit, quae modum tuos exaltaret, & a uerbis illorum necaret.

10 * Cum enim tentari sunt, & quidem cum misericordia disciplinam accipientes, scire-

11 runt quae modum cum ira iudicati impij tormenta paterentur. * Hos quidem tamquam pater monens propasit: illos autem tamquam durus rex interrogans con-
12 demnasti. * Absentes enim & praesentes simili ter torquebantur. * Duplex enim illos acceperat iudicium, & gentium cum memoria praeteritorum. * Cum enim audirent per sua tormenta bene secum agi, commo-
14 morati sunt Dominum, admittentes in animam exitus. * Quem enim in expositione praua proiecimus deriserunt, in finem euentus mirati sunt: non similiter iusti sciunt.

16 * Pro cogitationibus autem insensatis iniquitatis illorum, quod quidam errantes celebrant: quos & serpentes, & bestiae super uia curant, inuisti sunt multitudinem multorum animalium in uindictam. * Ut scirent quia per quae peccat quis, per hoc & torquetur.

18 * Non enim impossibilis erat omnipotens manus tua, quae creauit orbem terrarum ex materia inuisa, immittit illis multitudinem uirorum, prae audaces leones, * aut noui generis ira plenas ignotas bestias, aut uaporem ignium spirantes, & a summi odorem proferentes, aut horrendas ab oculis scintillas emittentes: * quarum non solum in uia poterat illos exterminare, sed, & aspectus per timorem occidere. * Sed & sint his uis spiritum poterant occidi persecutionem passi ab ipsis factis suis, & dispersis per
20 spiritum uirtutis tuae: sed omnia in mensura, & numero, & pondere disposuisti. * Multum enim ualere tibi solis supererat semper:
22 & uirtutis brachij tui quis resistet. * Quoniam tamquam momentum staretis, sic est ante te orbis terrarum, & tamquam gutta toris attelucant, quae descendit in terram. * Sed miseris omnium, quia omnia potes, & dissimulas peccata hominum propter penitentiam. * Diligis enim omnia quae sunt, & nihil odisti eorum quae fecisti: nec enim odiens aliquid constituisti, aut fecisti. * Quomodo autem posset aliquid permanere, nisi tu uoluisses? aut quid a te uocarem non esset, conseruaretur? * Parcis autem omnibus quod tuas sunt Domine, qui amas animas.

CAP. XII.

1 **O** quam bonus, & suauis est Domine spiritus tuus in omnibus. * Ideoque eos qui
2 exerrant, paribus corripis: & de quibus peccant, ad mones & alloqueris: ut relicta malitia, credant in te Domine. * Illos enim antiquior inhabitatores terrae sanctae tuae, quos
4 exhoruisti, quoniam odibilis opera tui faciebant per medicamina, & sacrificia iniusta, & filiorum suorum necatores sine misericordia, & comestores uiscerum hominum, & deuoratores sanguinis a medio sacramento

Inf. 12. 5
24Leu. 26. d.
22Inf. 16. a. 1
18. c. 17Deu. 9. 2.
12. d. 29
18. b. 12

6 quo, & auctores animarum auxiliatarum perdere uoluisti per manus potentium nostrorum. * Ve dignam perspicere peregrinationem puerum Dei, quæ tibi omnium charior est terra. * Sed & his tamquam hominibus perpeccisti, & missisti antecessores exercitus tui vespas, ut illos paulatim exterminarent. * Non quia impotens eras in bello subiacere impio iustis, aut bestias suas, aut verò durè simul exterminare: sed partibus iudicans dabas locum penitentis, non ignorans, quoniam nequam est natio eorum, & naturalis malitia ipsorum, & quoniam non poterat mutari cogitatio illorum in perpetuum. * demum enim erat male dictum ab in tuo: nec iudicans aliquem, veniam dabas peccatis illorum. * Qui enim dicit tibi: Quid fecisti, aut quis stabit contra iudicium tuum? aut quis in conspectum tuo venit vindex iniquorum hominum? aut quis tibi inquitur, si perierint nationes quas tu facisti? * Non enim est alius Deus quam tu, Ieri cura est de omnibus, ut ostendat quoniam non iniuste iudicas iudicium. * Neque rex, neque tyrannus in conspectu tuo inquirent de his, quos perdidisti. * Cui ergo sis iustus, iuste omnia disponis: ipsum quoque, qui non debet puniri, condemnare, exterius asilmas a tua iustitia. * Virtus enim tua iustitia intuum est: & ob hoc quod omnium dominus es omnibus te parcere facis. * Virtutem enim ostendis tu, qui non credideris esse in virtute consummatus, & horum, qui te nesciunt, audacium tradidisti. * Tu autem dominator virtutis, cum tranquillitate iudicas: & cum magna reverentia disponis non subest enim tibi, cum volueris, posse. * Docuisti autem populum tuum per talia opera, quoniam oportet iustum esse & humanum, & bonæ spei fecisti filios tuos: quoniam iudicans dabas locum in peccatis penitentiae. * Si enim inimicos seruatorum tuorum, & debitos morti, cum tanta cruciastis attentione, dans tempus & locum, per que possent mutari a malitia: cum quantaligentia iudicatis suos, quorum parentibus iuramenta & conventiones dedidisti bonarum promissionem? * Cum ergo das nobis disciplinam, inimicos nostros multipliciter flagellas, & bonitatem tuam cogitemus iudicantes: & cum de nobis iudicatur, speremus misericordiam tuam. * Vnde & illi, qui in vita sua infensare & iniuste vixerunt, per hæc que colunt, dedisti semper tormenta. * I Et enim in uicinis via dentius errauerunt, deos alimantes hæc, quæ in animalibus sunt superuacua, infantium infensatum more uiuentes. * Propter hoc tamquam preteritis infensatis iudicium in derisum dedidisti. * Qui autem ludibrijs, & increpationibus non sunt correcti, dignum Dei iu-

dicium experti sunt. * In quibus enim patientes indignabantur, per hæc quos potabant deos, in ipsius cum exterminarentur uident, illum, qui olim negabant se nosse, verum Deum agnouerunt: propter quod & finis condemnationis eorum venit super illos.

C A P. XIII.

V An autem sunt omnes homines, in quibus non subest scientia Dei: & de his, quæ uidentur bona, non potuerunt intelligere eum, qui est neque operibus attendentes agnouerunt quis esset artifex: sed aut ignem, aut spiritum, aut ciuitatem aciem, aut gyrum scilicet, aut nuntiam aquam, aut solem & lunam, rectores orbis terrarum deos putauerunt. * Quorum si species delectati, deos putauerunt: sciant quanto his dominator eorum speciosior est. * Speciosior enim generator hæc omnia constituit. * Aut si virtutem, & opera eorum mirati sunt, intelligant ab illis, quoniam qui hæc fecit, fortior est illis: & magnitudinem enim speciei, & creaturæ cognoscibiliter poterit creator horum uidere. * sed tamen adhuc in his maius non est querela. Si hi enim forte existant, Deum querentes, & uolentes intrare. * I Et enim cum in operi nullum conuersentur, inquirent: & persuaum habent quoniam bona sunt quæ uidentur. * Iteum autem nec his debet ignosci. * Si enim tantum potuerunt scire, ut possent æstimare seculum quomodo huius Dominum nou facilius inuenerunt. * Infelices autem sunt, & inter mortuos spes illorum est, qui appellantur deos, operamini hominum, aurum, & argentum, artis inuentionem, & similia diuina animalium, aut lapidem inuenerunt: manus antiquæ. * I Aut si quis artifex esset de silua lignum rectum & currit, & huius de de eradat oem corticem, & arte sua usus, diligenter fabricet uas utile in conuersationem uitæ, & reliquijs autem eius operis, ad præparationem eccæ abutatur. * & relinquatur horum, quod ad nullus usus facit, lignum eorum, & uocibus plenum, sculptat diligenter per uacuitatem suam, & perscientiam suæ artis figuret illud, & assimilet illud imagini hominis, * aut abiciat ex animalibus illud comparat, perlinens rutilicæ & rubicundæ faciens fuso colorem illius, & omnem maculam, quæ in illo est, perlinens: & faciat ei dignam habitationem, & iridiparietibus illud, & confirmans ferro, ne forte cadat, & proficiens illi, scians quoniam non potest adiuuare se: imago enim est, & opus est illi diuturnum. * Et de substantia sua, & de filijs suis, & de nuptijs uotum faciens inquiret. Non erubescit locum illo, qui sine anima est: & pro sanitate quid infirmus deprecatur, & pro uita rogat

Rom. 1. b.

18

Deut. 4. c.

13. 7. a. 3.

Rom. 11. c.

25

Isa. 44. b. 9.

Isa. 10. a. 3.

Exo. 13. d.
30
Deut. 7. d.
32r. Pet. 5. b.
7

Sup. 11. c.

34

Rom. 7. c.

23

in arcum, & in adiutorium inutilem inuocat: & pro itinere petit ab eo, qui ambulare non potest: & de acquirendo, & de operando & de omni rerum euentu petit ab eo, qui in omnibus est inutilis.

CAP. XIII.

I Terum alius nauigare cogitans, & per ferros fluctus iter facere incipiens, ligno portante se, fragilius lignum inuocat. * Illud enim cupiditas acquirendi excogitauit, & artifex sapientia fabricauit sua. * Tua autem. Parer. prouidentia gubernat: * quoniam dedisti & in mari nam, & inter fluctus semitam firmissimam, * ostendens quoniam potens es ex omnibus saluare, etiam si sine arte aliquis a deat mare. * Sed ut non essent uacua sapientia tua opera: propter hoc etiam & exiguo ligno credunt homines animas suas, & transeuntes mare per ratem liberati sunt: * sed & ab initio cum perirent superbi gigantes, spes orbis terrarum ad ratem confugiens, remisit seculo semen natiuitatis, quae manu tua erat gubernata. * Benedictus est enim lignum, per quod fit iustitia. * Per manus autem quod sit idolum, maledictum est & ipsum, & qui fecit illud: quia ille quidem operatus est. * Illud autem cum esset fragile, deus cognominatus est. * Similiter autem odio sunt Deo impius, & impietas eius. * Etenim quod factum est, cum illo, qui fecit, tormenta parietur. * Propter hoc & in idolis nationum non erit respectus: quoniam creaturae Dei in adium factae sunt, & in tentationem animabus hominum, & in muscipulam pedibus insipientium. * Initium enim fornicationis est exquisitio idolorum: & ad inuentio illorum corruptio uiae est. * neque enim erant ab initio, neque erunt in perpetuum. * Superuacuas enim hominum haec aduenit in orbem terrarum: & ideo brevis illorum finis est inuentus. * Acerbo enim luctu dolens pater, cito sibi rapti filij fecit imaginem: & illi, qui tunc quasi homo mortuus fuerat, nunc tamquam deum colere cepit, & constituit inter seruos suos sacra & sacrificia. * Deinde interueniente tempore, coalescente iniqua consuetudine, hic error iamque lex castolitus est, & tyrannorum imperio colebantur figmenta. * Et hos, quos in palam homines honorare non poterant propter hoc quod longe essent, elonginquo figura totum in altaria, et dentem imaginem regis, quem honorare uolebant, fecerunt: ut illi, qui aberat, tamquam praesentem colerent sua sollicitudine. * Prouexit autem ad horum culturam, & hos, qui ignorabant, artificis eximia diligentia. * Ille enim uolens placere illi, qui se a summis elaborauit arte sua, ut similitudinem in melius figuraret.

10 * Multitudo autem hominum adducta per speciem operis, qui ante tempus tamquam homo honoratus fuerat, nunc deum existimauerunt. * Et haec fuit uiae humanae deceptio: quoniam aut affectui, aut regibus deseruiens homines, incommunicabile nomen lapidibus & lignis imposuerunt. * Et non suffecerat errare eos circa Dei scientiam, sed & in magno uiuentis inscientia bello, tot & tam magna mala pacem appellant. 11 * I Autem filios suos sacrificantes, aut obsecra sacrificia facientes, aut insanie plenas vigilas habentes, * neque uitam, neque nuptias mundas se custodiunt, sed et alius alij per inuidiam occidit, aut adulteras contristat: & omnia commissa sunt, sanguis, homicidium, furtum & sic corruptio & infidelitas, turbatio peritium, tumultus inordinatus. * Dei immemoratio, animarum inquinatio, natiuitatis immutatio, nuptiarum inconstantia, inordinatio machiae & impudicitiae. * Infandorum enim idolorum cultura, omnis mali causa est, & initium & finis. * Autem dum letantur, insaniunt: aut certe uaticinium falsa, aut uisus iniuri, aut peierant cito. * Dum enim confidunt in idolis, quae sine anima sunt, male iurantes noceri se non sperant. * Veraque ergo illis euenient digne, quoniam male senserunt de Deo, attendentes idola, & iurauerunt iniuste, in dolo contemnentes iustitiam. * Non enim iuratorum uirtus, sed peccantium poena perambulatur semper iniustorum preuacationem.

CAP. XV.

T V autem Deus nosse, suauis, & uerus es, patiens, & in misericordia diffusos omnia. * Etenim si peccauerimus, tu sumus, scientes magnitudinem tuam: & si non peccauerimus, scimus quoniam apud te sumus computati. * Nosse enim te, consummata iustitia est: & scire iustitiam, & uirtutem tuam, radix est immortalitatis. * Non enim in errorem induxit nos hominum male artis excogitatio, nec umbra praesens labor sine fructu, effigies sculpta per varios colores, 5 * cuius aspectus insensato dano concupiscentiam, & diligit mortis imaginis effigies sine anima. * Malorum amatorum, digni sunt qui spem habeant in talibus, & qui faciant illos, 7 & qui diligunt, & qui colunt. * Sed & figuratus mollem terram premens laboriose fingit ad usum nostrum unum quoddamque uas, & de eodem luto fingit quae uersa sunt in uisum uasa, & similiter quae his sunt contraria: horum autem uasorum quis sit usus, iudex 8 est singulus. * Et cum labore uano Deum fingit de eodem luto: ille qui paulo ante

Den. 18. b.
ro
ler. 7. a. 8

Ro. 9. d. 21

te de terra factus fuerat, & post pusillum re-
 9 duxit se unde acceptus est, repetitis animam
 debituam quam habebat. * Sed tunc est illi,
 non quia laboraturus est, nec quoniam bre-
 uis illi vita est, sed conuertatur aurificibus
 & argentariis, & sed & rariis imitator,
 10 & gloriam praestet, quoniam res superfluas
 fingit. * Cinis est enim cor eius, & terra se-
 11 percutiua spiritus illius, & luto villor vita eius:
 12 * quoniam ignorauit qui se finxit, & qui in-
 spirauit illa animam, quae operatur, & qui
 13 sustinuit ei spiritum vitale. * Sed & elu-
 maucrunt lulum esse vitam nostram, & con-
 uersione nra vite compositam ad lucrum,
 14 & oportere vndeque etiam ex malo
 15 acquirere. * Hic enim scit se super omnes
 delinquere, qui ex terre materia fragi-
 16 lia vaia, & scilicet singula. * Omnes enim
 insipientes, & infelices iuxta modum ani-
 17 mae superbi, sunt inimici populi tui, & im-
 18 peiunt illis: * Quoniam omnia idola na-
 tionum deos estimauerunt, quibus neque
 19 oculorum visus est ad videndum, neque na-
 res ad percipiendum spiritum, neque aures ad
 audiendum, neque digiti manus ad tra-
 20 ciandum, sed & pedes eorum pigri ad an-
 21 bulandum: * homo enim fecit illos: & qui
 spiritum mutatus est, si finxit illos. Nemo
 22 enim sibi similem homo potest Deum fin-
 gere. * Cum enim sit mortalis, mortuum
 23 fingit manibus inquis. Melior enim est ipse
 hic, quos colit, quia ipse quidem uiuit, cum
 24 esset mortalis, illi autem nunquam. * Sed &
 animalia miserissima colunt: insensata enim
 25 comparata his, illis sunt deteriora. * Sed nec
 aspectus aliquis ex his animalibus bona po-
 test conspiceret. Effugerunt autem Dei lau-
 dem, & benedictionem eius.

CAP. XVI.

1 **P**ropter hec, & per his similia passi sunt
 2 digne tormentis, & per multitudinem
 3 bestiarum exterminati sunt. * Pro quibus
 4 tormentis bene dispositi populum tuum, &
 5 quibus dedisti concupiscentiam delectamen-
 6 ti sui nouum saporis, escam parans eis on-
 7 tygonetram: * ut illi quidem concupiscent-
 8 es escam propter ea, quia illis ostensa & mis-
 9 sa sunt etiam necessaria concupiscentia a-
 10 uerterentur. Hi autem in breui spes facti,
 11 nouam gustauerunt escam. * Orate ut e-
 12 nim illi sine excusatione quidem superue-
 13 nire interitum exercentibus tyrannidem:
 14 hic autem tantum ostendere quanta modis
 15 inimici eorum exterminabantur. * Et etiam
 16 cum illis superuenit fera bestiarum ira, mor-
 17 sos puerforum coluborum exterminabantur.
 18 * Sed non in perpetuum ira tua perma-
 19 nit, sed ad correptionem in breui turbati
 20 sunt, signum habentes salutis. & commemo-

21 rationem mandati legis tuae. * Qui enim con-
 22 uersus est, non per hoc, quod videbat, sana-
 23 batur, sed per te omnino saluatore. * In
 24 hoc autem ostendisti inimicis nostris, qui
 25 tu es, qui liberas ab omni malo. * Illos enim
 26 locustarum, & muscarum occiderunt nimis
 27 sus, & non est inuenta finis animae illo-
 28 rum: quia digni erant ab huiusmodi exter-
 29 minari. * Filios autem tuos, nec draconum
 30 uenenatorum viderunt dentes misericordiam
 31 enim tua adueniens sanabat illos. * In the-
 32 moria enim sermonum tuorum examinaban-
 33 tur, & elociter saluabantur, ne in aliam
 34 incidentis obliuionem, non possent tuo vi-
 35 diatorio. * Et enim neque herba, neque
 36 malagma sanauit eos, sed unus Dominus, ser-
 37 mo, qui sanat omnia. * Tu es enim, Domi-
 38 ne, qui vitæ & mortis habes potestatem, &
 39 desolatis ad portas mortis, & reducis: * ho-
 40 mo autem occidit quidem per malitiam,
 41 & cum esset spiritus, non reuertetur,
 42 nec reuocabit animam, quæ recepta est:
 43 sed tunc manum effugere impossibile est.
 44 * Negantes enim te nosse impij, per forti-
 45 tudinem brachij tui sagellati sunt: nouis
 46 aquis, & grandibus, & pluuji persecutionem
 47 passi, & per ignem conseripti. * Quod
 48 enim mirabile erat, in aqua, quæ omnia ex-
 49 tinguit, ipse ignis valebat: vindex est enim
 50 orbis iustorum. * Quodam enim tempore,
 51 manifestatur ignis, ne comburentur qui
 52 ad impij, prauis erant animalia: sed ut ipse
 53 diligenter scirent, quoniam Dei iudicio pas-
 54 untur persecutionem. * Et quodam tempo-
 55 re in aqua super virorem ignis, exarde-
 56 bat vndique, ut iniquæ terræ nationem ex-
 57 timeret. * Pro quibus angelorum esca tui-
 58 ti populum tuum, & paratum panem de
 59 celo praestitisti illis sine labore, omne dele-
 60 ctamentum in se habentem, & omnis saporis
 61 suauitatem. * Subsistens enim tua dulcedi-
 62 nem tuam, quoniam in silis habes ostendebat,
 63 & deseruisti vniuersisque uoluntati, ad
 64 quod quisque uolebat, conuertebatur. * In
 65 autem & glacies fluescunt uim ignis, &
 66 non tabescebantur sicut quoniam fructus
 67 inimitorum exterminabat ignis: ardens in
 68 grandine & pluuia coruscans. * Hic autem
 69 iterum ut nutrimentum iusti, etiam suæ uirtu-
 70 tis obditus est. * Creator enim tibi factior
 71 desulens, exardescit in tormentum aduer-
 72 sus iniustos, & lenior sit ad beneficiandum
 73 pro his, qui in te confidunt. * Propter hoc &
 74 tunc in omnia transfigurata omnium nutricia
 75 gratia tua deserviebat, ad uoluntatem eorum,
 76 qui a te desiderabant, ut sciret filij tui, quos
 77 dilexisti Domine, quoniam non nationis
 78 fructus pascunt homines, sed sermo tuus: hos
 79 qui in te crediderunt, conseruas. * Quod e-
 80 nim ab igne non poterat exterminari, sta-
 81 tim ab eugo radio solis defecit: abe-

Exo. 10. 2.
 & 8. f. 24.
 Apoc. 9. 6.
 7

Deu. 32. f.
 39
 1. Reg. 5. 2
 6
 Tob. 13. a.
 2

Exo. 9. 9
 23

Exo. 16. c.
 14
 Nu. 11. b.
 7
 Psal. 77. c.
 25
 1o. 6. d. 31
 Exo. 9. e.
 13

Deu. 8. 23
 Matt. 4. a.
 4

fecbat:

18 scilicet: ut notum omnibus esset, quoniam
oportet praevenire solem ad benedictionem
19 tuam, & ad ortum lucis te a lorare. * Ingra-
ti enim spes tam quam hybernalis glacies ta-
besceat, & disperiet tamquam aqua super-
vacua.

CAP. XVII.

1 **M**agna sunt enim iudicia tua Domine,
A & inenarrabilia verba tua: propter
2 hoc indisciplinatae animae erraverunt. * Illi
enim persuasum habent: iniqui posse domi-
nari nationi sanctae: vinculis tenebrarum &
longe noctis coepediti, inclusi sub testis, fugi-
3 tui perpetui providentiae iacuerunt. * Et
dum putant se latere in obscuris peccati, te-
nebroso oblivionis velamento dispersi sunt,
4 paventes horrendo, & cum admiratione ni-
mia perturbati. * Neque enim quae contine-
bat illos spelunca, sine timore custodiebat:
quoniam sonitus descendens perturbabat il-
los, & personae tristes illis appaerent pau-
5 reni illis prestabant. * Et igitur quidem nul-
la vis poterat illis lumen praebere, nec fide-
rum limpida flammam illuminare poterant
6 si iam noctem horrendam. * Apparebat autem
illis subitaneus ignis, timore plenus: &
7 timore percussus illius, quae non videbatur, fa-
ciei, aestimabant deteriora esse quae videban-
tur: & magicis artibus appositi erant derisus,
8 & sapientiae gloriae correctio cum contume-
lia. * Illi enim qui promittebant timores &
perturbationes expellere se ab anima lan-
9 guentes, illi cum derisus pleni timore langue-
bant. * Nam etsi nihil illos ex monstris per-
turbabat: transitu animalium & serpentium
sibilacione commoti, tremebundi peribant:
& aerem, quo in nulla ratione quis effugere
10 posset, negantes se videre. * Cum sit enim
timida nequicia, dat testimonium condem-
nationis: semper enim praesumit se qua, pertur-
11 batur conscientia. * Nihil enim est timor ni-
si prodicio cogitationis auxiliorum. * Et dum
12 ab intus minor est expeditio, maiorem com-
putat in scientiam eius causae, de qua tor-
mentum prestat. * Illi autem qui impoten-
tiam vere noverant, & ab infimis, & ab altissi-
mis insens superueientem, eundem fomori-
13 dum dormientes, aliquando monstrorum exa-
gitantur timore, aliquando animae defi-
ciebant traditione: subkaneus enim illis &
14 insperatus timor superuenerat: * Deinde si
quiquam ex illis decidisset, custodiebatur
15 in carcere sine ferro reclusus. * Si enim ru-
dissus quis erat, aut pallor, aut agri labo-
rum operatus praecoccupatus esset, inefugibi-
16 les sustinebat praecessitatem: * Vna enim ca-
terea tenebrarum omnes erant colligati. Si-
ue ipiritus sibilans, aut inter spissos arborum
17 raptus autum sonus stridis, aut vis aquae de-
currentis unium, aut sonus validus prae-
18

pitatarum petrarum, aut ludentium anima-
lium cursus inuisus, aut rugientium valida
bestiarum vox, aut resonans de altissimis mō-
tibus Echo: deficientes faciebant illos prae ti-
more. * Omnis enim orbis terrarum limpi-
do illuminabatur lumine, & non impeditis
20 operibus continebatur. * Solis autem illis
superposita erat grauis nox, imago tenebra-
rum, quae superueientia illis erat. Ipsi ergo si-
bi erant grauior tenebris.

CAP. XVIII.

1 **S**anctis autem tuis maxima erat lux, &
A horum quidem vocem audiebant, sed fi-
guram non uidebant. Et quia non & ipsi ea-
2 dem passi erant, magnificabant: te. * & qui
ante laetabant, quia non laedebantur, gratias
agebant: & ut esset differentia, donum pete-
3 bant. * Propter quod ignis ardentem colum-
nam ducti, hauserunt ignemque viz, & so-
4 lem sine laetitia coni hospitij prestidisti. * Vi-
gni quidem, illi carere luce, & pati carcerem
tenebrarum, qui in lucos custodiebant filios
tuos, per quos incipiebant incorruptum le-
5 gis lumen saeculo dari. * Cum cogitarent
iustorum occidere infantes: & vno exposito
filio, & liberato, in traditionem illorum,
6 multitudinem filiorum abstulisti, & ipariter
illos perdidisti in aqua valida. * Illa enim
7 nox ante cognita est a patribus nostris, ut ue-
re scientes quibus iuramentis crediderunt,
8 animae iustiores essent. * Suscepta est autem a
populo tuo sanctas quidem iustorum, ini-
9 storum autem exterminatio. * Sicut enim
laetisti a iustis: sic & nos provocans ma-
10 gnificasti. * Absconcentis sacrificabat in-
stis pueri bonorum, & iustitiae legem in con-
cordia dispulerunt: similiter & bona & ma-
la recepturos iustos, patrum iam decanta-
tes laudes. * Resonabant autem inconue-
niens inimicorum vox, & flebilis audieba-
11 tur planctus ploratorum infantium. * Simi-
li autem poena seruus cum domino affligens
est, & popularis homo regi similia passus.
12 * Similiter ergo omnes vno nomine mortis
morteos habebant innumerabiles. Nec e-
num ad sepeliendum viui sufficiebant: quo-
niam vno momento, quae erat praeclearij na-
13 tionum illorum, exterminata est. * De omnibus
enim non credentes propter veneficia, tunc
vero primum cum fuit exterminium pri-
mogenitorum, spoponderunt populum Dei
14 esse. * Cum enim quietum silentium conti-
neret omnia, & nox in suo cursu medium
15 iter haberet, omnipotens sermo tuus de ca-
elo a regalibus sedibus, durus debellator in
mediam exterminij terram prostravit, & gla-
16 dius acutus insinulatur imperium tuum
portans, & stans repleuit omnia morte, & vi-
que ad caelum attingebat stans in terra.

Num. 16.

Exo. 18. b. 6.

Exo. 14. a.

Exo. 16.

13

Nu. 11. 1

38

sup. 16. 2

2

2

2

2

2

2

2

2

2

2

2

2

2

2

2

2

2

2

2

2

2

2

2

2

2

2

2

2

2

2

2

2

2

2

2

2

2

2

2

2

2

2

2

17 * Tunc contiauo visus somniorum malgriturbauerunt illos, & timores superuenerunt
 18 * insperati. * Et alius alibi proiectus semiuuius, propter quam moriebatur, causam demostrabat mortis. * Visiones enim, quae illos turbauerunt, haec praemonabant, ne inscij, quare mala patiebantur, perirent. * Tetigit autem tunc & iustos tentatio mortis, & commotio in extremo casta est multitudinis: sed non diu permansit ira tua. * I Properans enim homo sine querela deprecari pro populo, proferens seruitutis suae sententiam orationem & per incensum deprecationem allegans, restitit irae, & finem imposuit necessitati, ostendens quoniam tunc est famulus. * Vicit autem turbas, non in virtute corporis, nec armaturae potentia, sed verbo illum, qui se vexabat, subiecit, iuramenta parentum, & testamentum commemorans. * Cum enim iam aceruam cecidissent super alterutrum mortui, interstitit, & amputauit impetum, & diuinit illam, ut ad viuos ducebat viam. * In veste enim poderis, quam habebat, totus erat orbis terrarum: & parentum magna in quatuor ordinibus lapidum erant sculptura, & magnificentia tua in diademate capitis illius sculpta erat. * His autem cessit qui exterminabar, & haec extimuit, erat enim sola tentatio irae sufficiens.

CAP. XIX.

1 **I**mpius autem vsque in nonissimum sine misericordia ira superuenit. Praesciebat enim & futura illorum: quoniam cum ipsi permisissent ut se educerent, & cum magna solitudine praemisissent illos, consequebantur illos poenitentia adii. * Adhuc enim inder manus habentes luctum, & deplorantes ad monumenta mortuorum, aliam sibi asumpserunt cogitatione insipientiae: & quos rogantes proiecerant, hos tamquam fugitivos persequebantur. * ducebat enim illos ad hunc finem digna necessitas: & horum, quae acciderant, commemoracionem amittebant, ut quae decerant tormentis, repletur poenitentia: * populus quidem tuus mirabiliter transiret, illi autem nouam mortem insinarent. * Omnis enim creatura ad suum genus ab initio refigurabatur, deseruiens tuis prae-

7 peis, ut pueri tui custodierentur illati. * Nubes castra eorum obumbrabat, & ex aqua, quae ante erat, terra arida apparuit, & imaci sub quo uia sine impedimento, & campus germinans de profundo nimio: * per quem omnis natio transiit, quae tegebatur tua manu, uidentes tua mirabilia & monstra. * Tanquam enim equi depauerunt escam, & tamquam agni exidauerunt, magnificantes te Domine, qui liberaisti illos. * Memores enim erant adhuc eorum, quae in incolatu illorum facta fuerant, quem admodum odi pro natione animalium eduxit terra naufragas, & pro piscibus eructauit fluminis multitudinem ranarum. * Nouissime autem uiderunt nouam creaturam autum, cum adducti concupiscentia postulauerunt escas epulationis. * In allocutione enim desiderij, ascendit illis de mari orthometra: & vexationes peccatoribus superuenerunt, non sine illis, quae ante facta erant, argumentis. * Et uim fulminum: iusse enim patiebantur secundum suas nequias. * Etenim detestabiliorem inhospitalitate instituerunt: alij quidem ignotos non recipiebant aduenas, alij autem bonos hospites in seruitutem redigebant. * Et non solum haec, sed & alius quidam respectus illorum erat: quoniam iniuri recipiebant extraneos. * Qui autem cum lepra receperunt hos, quiescens usi erant iustitias, leuissimis afflixerunt doloribus. * Percussi sunt autem cecitate: sicut illi in foribus iudici, cum subitanis cooperiti essent tenebris, uniusquisque transitum ostij sui quarebat. * In se enim elementa dum conuertuntur, sicut in organo qualtravis sonus immutatur, & omnia suum sonum custodiunt: unde etiam mari ex ipso usu certo potest. * agrestia enim in aquatica conuertebantur: & quaecumque erant natia, in terram transibant. * Ignis in aqua ualebat supra suam uirtutem, & aqua exunguentis naturae obtuiscabatur. * Flammam e contrario, corruptibilem animalium non uexauerunt carnes coambulantium, nec dissoluebant illam, quae facile dissoluebatur sicut glacies, bonam escam. In omnibus enim magnificasti populum tuum Domine, & honorasti, & non desexisti, in omni tempore, & in omni loco assistens eis.

IN ECCLESIASTICVM IESV FILII SIRACH.

PROLOGVS.

Uultorum nobis, & magnorum per legem, & prophetas, aliosque qui secuti sunt illos, sapientia demonstrata est: in quibus oportet laudare Israel doctrinam, & sapientiam eius: quia non solum ipsos loquentes necesse est esse pariter, sed etiam extraneos posse & dicentes & scribentes doctissimos fieri. Auius meus iesus, postquam se amplius de his ad diligentiam lectionis legis, & prophetarum, & aliorum librorum, qui nobis a parentibus nostris traditi sunt: voluit & ipse scribere aliquid horum, quae ad doctrinam & sapientiam perducunt, ut de iudicantes docere, & illorum peccata facilius, magis magisque attendant animo, & confirmetur ad legitimam vitam. Horrore itaque uenire uos cum beneuolentia, & aucto-

tiori studio lectionem facere, & ueniam habere in illis, in quibus uidemus sequentes imaginem sapientiae deficere in uerborum compositione. Nam deficiunt uerba Hebraica, quando fuerint translata ad alteram linguam. Non autem solum haec, sed & ipsa lex, & prophetae, ceteraque aliorum librorum, non paruum habent differentiam, quando inter se dicuntur. Nam in octauo & trigesimo anno temporibus i solennitatis Euergetis regis, postquam petuimus in Aegyptum: & cum multum temporis ibi fuisset, inuenimus ibi libros reliquos, non parum, neque contemnendae doctrinae. Itaque bonum & necessarium putauimus & ipse aliquam addere diligentiam & laborem interpretandi librum istum, & multa uigilia artuli doctrinam in spatio temporis ad illa, quae a finem ducunt, librum istum dare, & illis qui uolunt animis intendere, & discere quem admodum oporteat instituire mores, qui secundum legem Domini proposuerint uitam agere,

ECCLESIASTICVS.

CAPVT PRIMVM.

1 **A**mnis sapientia a Domino.
2 Deo est, & cum illo fuit
3 semper, & est ante animum.
4 * Arcanam maris, & pluuie
5 guttas, & dies seculi quis
6 dinumerauit? Attitudinem
7 celi, & latitudinem terre,
8 & profundum abyssi quis dimensus est? * Sapientiam Dei praecedentem omnia quis inuestigauit? * Prior omnium creata est sapientia, & intellectus prudentiae ab eo. * Fons sapientiae uerbum Dei in excessu, & ingressus illius mandata praeterita. * Radix sapientiae cui reuelata est, & astutias illius quis agnouit? * Disciplina sapientiae cui reuelata est, & manifestata? & multiplicationem ingressus illius quis intellexit? * Vnus est altissimus.

Creator omnipotens, & Rex potens, & metuendus nimis, scilicet super thronum illius, & dominans Deus. * Ipse creauit uitam in B Spiritu sancto, & uidit, & dinumerauit, & mensus est. * Et celsitudinem illam super omnia opera sua, & super omnem creaturam secundum datum suum, & praebuit illam diligentibus se. * Timor Domini gloria, & glorioso, & letitia, & corona exultationis. * Timor Domini delectabit cor, & dabit letitiam, & gaudium, & longitudinem dierum. * Timenti dominum bene erit in extremis, & in die defensionis super benedicetur. * Dilectio Dei honorabilis sapientia. * Qui uis autem apparuerit in uisu, diligunt eam in uisione, & in agnitione magnalium suorum. * Initium sapientiae, timor domini, & cum fidelibus in

vulus cōcreatus est, cum electis feminis gra-
ditur, & cum iustis & fidelibus agnoscitur.
17 * Timor domini, scientiæ religiositas. * Re-
18 ligiositas custodiet, & iustificabit cor, iucun-
19 ditatem atque gaudium dabit. * Timentis do-
minum bene erit, & in diebus confirmatio-
20 nis illius benedicetur. * Plenitudo sapientiæ
est timere Deum, & plenitudo a fructibus il-
21 lius. * Omnem domum illius implebit a ge-
nerationibus, & receptacula a thesauris il-
22 lius. * Corona sapientiæ, timor domini, re-
23 plens pacem, & salutaris fructum: & midit, &
dinumeravit eam: utraque autem sunt dona
24 Dei. * Scientiam, & intellectum prudentiæ
sapientiæ compartietur: & gloriæ tenentis
25 se, exaltat. * Radix sapientiæ est timere do-
26 minum: & rami illius longiui. * In thesau-
ris sapientiæ intellectus, & scientiæ religio-
sitas: execratio autem peccatoribus sapientiæ.
27 * Timor domini expellit peccatum: * nam
28 qui sine timore est, non poterit iustificari.
iraundia enim animositas illius, subuersio
29 illius est. * Vsq̃ue in tempus sustinebit pa-
30 tiens, & postea reddicio iucunditatis. * Ro-
D nus sensus usque in tempus abscon-
det ver-
31 ba illius, & labia multorum enarrabunt sen-
32 sum illius. * In thesauris sapientiæ signifi-
33 catio disciplinæ: * execratio autem peccatori,
34 cultura Dei. * Fili concupiscens sapientiæ
conferua iustitiam, & Deus præbebit illi
35 tibi. * Sapientiæ enim & disciplina timor
36 domini: & quod beneplacitum est illi, * fi-
des, & mansuetudo, & adimplebit thesauros
37 illius. * Ne sis incredibilis timori domini:
38 & ne accesseris ad illum duplici corde. * Ne
fueris hypocrita in conspectu hominum, &
39 & non scandalizeris in labijs tuis. * Attende
in illis, ne forte cada, & adducas animæ tuæ
40 in honorationem, * & teneat Deus abscon-
sa tua, & in medio synagoga elidat te: * quo-
niam accessisti maligne ad dominum, & cor
tuum plenum est dolo & fallacia.

CAP. II.

1 **F**lli accedens ad servitutem Dei, stā in in-
A stitia, & timore, & præpara animā tuā
2 ad tentationem. * Depreme cor tuum, & sus-
tine: inclina aurem tuam, & suscipe verba
3 tionis. * Sustine sustentationes Dei: coniun-
gere Deo, & sustine, ut crescat in novissimo
4 vita tua. * Omne, quod tibi applicitum fue-
rit, accipe: & in dolore sustine, & in humili-
5 tate tua patientiam habet. * I quoniam in i-
gne probatur aurum, & argentum, homines
6 vero receptibiles in camino humiliationis.
7 * Cede Deo, & recuperabit te, & dirige viā
D tuam, & spera in illum. Serua timorem il-
lius, & in illo ueterasce. * Metuentes Domi-

num sustinete misericordiam eius: & no de-
8 lectatis ab illo ne cadatis. * Qui timetis do-
minum, credite illi: & non euacuabit mer-
9 ces vestra. * Qui timetis dominum, sperate
in illum: & in oblationem ueniet uobis
10 misericordia. * Qui timetis dominum dili-
gite illum, & illuminabuntur corda uestra.
11 * Respicite filij nationes hominum: & scito
te quia nullus sperauit in domino, & con-
12 fusus est. * I Quis enim permansit in man-
datis eius, & derelictus est? aut quis inuoca-
13 uit eum, & despectus illum? * Quoniam pius
C & misericors est Deus, & remittit in die tri-
bulationis peccata: & prosector est omnibus
14 exquirentibus se in veritate. * Vt duplici
corde, & labijs scelerosis, & manibus male-
facientibus, & peccatori terram ingredien-
15 tiuibus uijs. * Vt dissolutis corde, qui
non credunt Deo: & ideo non protegentur
16 ab eo. * Vt his, qui perdidit sustinentiā
& qui dereliquerunt vias rectas, & diuerse-
17 runt in vias prauas. * Et quid facient, cum
18 inspicere ceperit dominus? * Qui timent do-
minum, non erunt incredibiles uerbo illius:
& I qui diligunt illum, conseruabunt uiam
19 illius. * Qui timet dominum, inquirunt quæ
D beneplacita sunt ei: & qui diligunt eum, re-
20 plebuntur lege ipsius. * Qui timent Domi-
num, preparabunt corda sua, & in conspe-
21 ctu illius sanctificabunt animas suas. * Qui
timent dominum, custodiunt mandata il-
lius, & patientiam habebunt usque ad inspe-
22 ctionem illius, * dicentes: Si penitentiam
non egerimus, incidemus in manus domini.
23 & non in manus hominum. * Secundum
enim magnitudinem ipsius, sic & misericor-
dia illius cum ipso est.

CAP. III.

1 **F**ilij sapientiæ, ecclesia iustorum: & natio
A illorum, obediens, & dilectio. * Iudi-
cium patris audite filij, & sic facite ut salui
3 sitis. * Deus enim honorauit pacem in fi-
lijs: & iudicium matris exquirens, firmauit
4 in filiis. * Qui diligit Deum, exorabit pro
peccatis, & continebit se ab illis, & in ora-
5 tione diem exaudietur. * Et sicut qui the-
saurizat, ita & qui honorificat matrem suam.
6 * Qui honorat patrem suum, iucundabitur
in filiis, & in die orationis suæ exaudietur.
7 * Qui honorat patrem suum, uita uiuet
B longiore: & qui obedit patri, refrigerabit
8 matrem. * Qui timet Dominum hono-
rat parentes, & quasi Dominus seruiet his,
9 qui se genuerunt. * I In opere & sermo-
ne, & omni patientia honora patrem tuū,
10 ut superueniat tibi benedictio ab eo, & be-
nedictio illius in novissimo maneat. * Benedi-
ctio patris firmat domos filiorum: maledictio

Phil. 2. 2.

3

Pro. 15. d.

18

Dan. 4. c.

24

Tob. 4. b. 7

12 autem matris eradicat fundamenta. * Ne glorieris in contumelia patris tui: nō enim est tibi gloria, eius confusio. * gloria enim hominis ex honore patris sui, & dedecus filij pater sine honore. * Fili suscipe senectū patris tui, & non contristes eum in vita illius: * & si defecerit sensus, veniam da, & ne spernas eū in virtute tua: elemosyna enim patris non erit in oblivione. * Nam pro peccato matris restituatur tibi bonum, * & in iusticia edificabitur tibi, & in die tribulationis commemorabitur tui: & sicut in fere no glacies soluentur peccata tua. * Quā malæ famæ est, qui derelinquit patrem: & est maledictus a Deo, qui exasperat matrē. * Fili in māsuetudine opera tua perfice, & super hominum gloriam diligere. * I Quanto magnus es, humilia te in omnibus, & coram Deo inuenies gratiam: * quoniam magna potentia Dei solius, & ab humilibus honoratur. * I Altiora te ne quaesieris, & fortiora te ne scrutatus fueris: sed quæ præcepit tibi Deus, illa cogita semper, & in pluribus operibus eius ne fueris curiosus. * Nō est enim tibi necessarium ea, quæ abscondita sunt, videre oculis tuis. * In superuacuis rebus noli scrutari multipliciter, & in pluribus operibus eius non eris curiosus. * Plurima enim super sensum hominū ostēda sunt tibi. * Multos quoque supplantauit suspicio illorum, & in vanitate detinuit sensus illorum. * Cor durum habebit male in Deo nouissimū: & qui amat periculum, in illo peribit. * Cor ingrediens duas vias, non habebit successus, & prauus corde in illis scandalizabitur. * Cor nequam grauabitur in doloribus, & peccator addicit ad peccandū. * Synagoga superbiorum nō erit sanitas: fructus enim peccati radicabitur in illis, & non intelligetur. * Cor sapientis intelligitur in sapientia, & auris bona audiet cum omni concupiscentia sapientiam. * Sapiens cor, & intelligibile abstinebit se a peccatis, & in operibus iustitiæ successus habebit. * I Ignē ardentem extinguit aqua, & elemosyna resistit peccatis: * & Deus prospector est eius qui reddit gratiam: neminit eius in posterum, & in tempore casus sui inueniet firmamentum.

CAP. IIII.

1 Fili elemosynam pauperis ne defraudes, & oculos tuos ne transfueras a paupere. * Animam esuriētem ne despexeris: & non exasperes pruperem in inopia sua. * Cor inopis ne affligeris, & nō procrasas datum angustiant. * Rogationem contritū abijce: & nō auctas faciem tuā ab egeno. * Ab inope ne auctas oculos propter iram: & non relinquant querentibus ti-

bi retro maledicere: * maledicentis enim tibi in amaritudine animæ exaudietur deprecatio illius: exaudiet autem eum, qui fecit illum. * Congregationi pauperum affabilem te facito, & presbytero humilia animam tuā, & magno humilia caput tuū. * Declina pauperi sine tristitia aurem tuam, & redde debitum tuum, & responde illi pacifica in mansuetudine. * Libera eum, qui iniuriā patitur de manu superbi: & non acide feras in anima tua. * In iudicando esto pupillis misericors ut pater, & pro viro matri illorum: * & eris tu velut filius Altissimi obediens, & miserebitur tui magis quā mater. * Sapientia filijs suis vitam inspirat, & suscipit inquirentes se, & præbit in via iustitiæ. * & qui illam diligit, diligit vitam: & qui vigilauerint ad illam, complectentur placorem eius. * Qui tenuerint illam, vitam hereditabunt: & quo introibit, benedicet Deus. * Qui seruiunt ei, obsequentes erunt sancto: & eos, qui diligunt illam, diligit Deus. * Qui audit illam, iudicabit Gentes: & qui intuerur illā, permanebit confidens. * Si crediderit ei, hereditabit illam, & erit in confirmatione creaturæ illius. * quoniam in tentatione ambulat cum eo, & in primis eligit eum. * Timorem, & metum, & probationem inducet super illum: & cruciabit illum in tribulatione doctrinæ suæ, donec tētet eum in cogitationibus suis, & credat animæ illius. * Sic firmabit illum, & iter adducet directum ad illum, & lætificabit illum, & denudabit absconsa sua illi, & thesaurizabit super illum scientiam, & intellectum iustitiæ. * Si autē oberrauerit, derelinquet eum, & tradet eum in manus inimici sui. * Fili conserva tempus, & deuita a malo. * Pro anima tua ne confundaris dicere verum. * Est enim confusio adducens peccatum, & est confusio adducēs gloriam, & gratiam. * Ne accipias faciem aduersus faciem tuam, nec aduersus animam tuam mendacium. * Ne reueraris proximum tuum in casu suo: * Nec retineas verbum in tempore salutis. * Non abscondas sapientiam tuā in decore suo. * In lingua enim sapientia dignoscitur: & sensus, & scientia, & doctrina in verbo sensati, & firmamentum in operibus iustitiæ. * Non contraducas verbo veritatis ullo modo, & de mendacio inruditionis tuæ confundere. * Non confundaris confitori peccata tua, & ne subijciaste omni homini pro peccato. * Noli resistere contra faciem potentis, nec coneris contra iquū fluuij. * Pro iusticia agonizare pro anima tua, & vsq; ad mortem certa pro iusticia, & Deus expugnabit pro te inimicos tuos. * Noli citatus esse in lingua tua: & inuicilis, & remissus in operibus tuis. * Noli esse sicut leo in domo tua, euertens domesticos tuos, &

opprimens

36 opprimens subiectos tibi. * Non sit porrecta manus tua ad accipiendum, & ad dandum collecta.

C A P. V.

1 **N**Oli attendere ad possessiones iniquas, & ne dixeris: Est mihi sufficiens uita: nihil enim proderit in tempore vindictæ, & obductionis. * Ne sequare in fortitudine tua concupiscentiam cordis tui: & ne dixeris: Quomodo potui? aut quis me subiciet propter facta mea? Deus enim iudicans vindicabit. * Ne dixeris: Peccaui, & quid mihi accidit triste? Altissimus enim est patiens reditor. * De propitio peccato noli esse sine metu, neque adicias peccatum super peccatum. * Et ne dicas: Misericordia domini magna est, multitudinis peccatorum meorum miserebitur. * Misericordia enim, & ira ab illo cito proximant, & in peccatores respicit ira illius. * Non tardes conuerti ad dominum, & ne differas de die in diem. * Subito enim ueniet ira illius, & in tempore vindictæ disperdet te. * Noli anxius esse in diuitijs inuisis: non enim prouident tibi in die obductionis, & vindictæ. * Non uentiles te in omnem uentam, & non eas in omnem uiam. Sic enim omnis peccator probatur in duplici lingua. * Esto firmus in uia domini, & in ueritate sensus tui, & scientia, & prosequatur te uerbum pacis & iustitiæ. * Esto manifestus ad audiendum uerbum, ut intelligas: & cum sapientia proferas responsum uerum. * Si est tibi intellectus, responde proximo: D si autem, sit manus tua super os tuum, ne capiaris in uerbo indisciplinatum, & confundaris. * Honor & gloria in sermone sensati, lingua uero imprudentis subuersio est ipsius. * Non appelleris furem, & lingua tua ne capiaris, & confundaris. * Super furem enim est confusio & poenitentia, & denotatio pessima super bilinguem: furratori autem odium, & inimicitia, & contumelia. * Iustificatus pusillum, & magnum similiter.

C A P. V I.

1 **N**Oli fieri pro amico inimicus proximo: improprium enim, & contumeliam malus hereditabit, & omnis peccator inuidus & bilinguis. * Non te extollas in cogitatione animæ tuæ uelut taurus: ne forte elidatur uirtus tua per stultitiam, & folia tua comedat, & fructus tuos perdat, & relinquantur uelut lignum aridum in cremo. * Anima enim nequam disperdet qui se habet, & in gaudium inimicis dat illum, & deducet in sortem impiorum. * Verbum dulce multiplicat amicos, & mitigat inimicos: & lingua eucharis in bono homine abundat. * Multi

pacifici sint tibi, & consiliarius sit tibi unus de mille. * Si possides amicum, in tentatione posside eum, & ne facile credas ei. * Est enim amicus secundum tempus suum, & non permanebit in die tribulationis. * Et est amicus qui conuertitur ad inimicitiam: & est amicus qui odium & rixam, & conuitia denudabit. * Est autem amicus socius mensæ, & non permanebit in die necessitatis. * Amicus si permanferit fixus, erit tibi quasi corqualis: & in domesticis tuis fiducialiter age: si humiliauerit se contra te, & a facie tua absconderit se, unanimem habebis amicitiam bonam. * Ab inimicis tuis separare, & ab amicis tuis attende. * Amicus fidelis, protectio fortis: qui autem inuenit illum, inuenit thesaurum. * Amico fideli nulla est comparatio, & non est digna ponderatio auri, & argenti contra bonitatem fidei illius. * Amicus fidelis, medicamentum uitæ & immortalitatis: & qui metuit dominum, inueniunt illum. * Qui timet Deum, æque habebit amicitiam bonam: quoniam secundum illud erit amicus illius. * Fili a iuuentute tua excipe doctrinam, & usque ad canos inuenies sapiensiam. * Quasi is qui arat, & seminat, accede ad eam, & sustine bonos fructus illius, & in opere enim ipsius exiguam laborabis, & cito edes de generationibus illius. * Quam aspera est nimium sapientia indoctis hominibus, & non permanebit in illa exors. * Quasi lapidis mirtus probatio erit in illis, & non demorabuntur proijcere illam. * Sapientia enim doctrinæ secundum nomen est eius, & non est multis manifestata: quibus autem cognita est, permanet usque ad conspectum Dei. * Audi fili, & accipe consilium intelledus, & ne abijcias consilium meum. * Inijce pedem tuum in compedes illius, & in torques illius collum tuum: subijce humerum tuum, & porta illum, & ne acedieris uinculis eius. * In omni animo tuo accede ad illam, & in omni uirtute tua cetera uias eius. * Inuestiga illam, & manifestabitur tibi, & continens factus ne derelinquas eam. * In nouissimis enim inuenies requiem in ea, & conuerteret tibi in oblationem. * Et erunt tibi compedes eius in protectionem fortitudinis, & bases uirtutis, & torques illius in stolam gloriæ: decor enim uitæ est in illa, & uincula illius alligatura salutaria. * Stolum gloriæ infundes eam, & coronas gratulationis superpones tibi. * Fili, si attenderit mihi, dices: & si accommodaueris animum tuum, sapiens eris. * Si inclinaueris aurem tuam, excipies doctrinam: & si dilexeris audire, sapiens eris. * In multitudine presbyterorum prudentium sta, & sapientia illorum ex corde coniungere, ut omnem narrationem Dei possis audire, & prouerbia laudis non effugiant a te. * Et si uideris sensa-

Pct. a. 2.

17

17

17

17

17

17

17

17

17

17

17

17

17

17

17

17

17

17

17

17

17

17

17

17

17

17

17

17

17

17

17

17

17

17

17

17

17

17

17

17

17

17

17

17

17

17

17

17

17

17

17

17

17

17

17

17

17

17

17

17

17

17

17

17

17

17

17

17

17

17

17

17

tum, euigila ad eum, & gradus ostiorum illius extorax pes tuus. * Cogitatum tuum habe in praeceptis Dei, & in mandatis illius maxime assiduus es, & ipse dabit tibi cor, & concupiscentia sapientiae dabitur tibi.

CAP. VII.

Noli facere mala, & non te apprehendant. * Discede ab iniquo, & deficiet mala ab te. * Fili, non semines mala in sulcis in iustitia, & non metes ea in septuplo. * Noli querere a domino ducatum, neque a rege cathedram honoris. * Non te iustifices ante Deum, quoniam agnitor cordis ipsius est: pones regem noli uelle uideri sapiens. * Noli querere fieri iudex, nisi ualeas uirtute irripere iniquitates: ne forte extimescas faciem potentis, & ponas scandalum in equitate tua. * Non pecces in multitudinem ciuitatis, ne te immittas in populum. * Neque aligues duplicia peccata: nec enim in uero eris immunis. * Noli esse pusillanimis in animo tuo: extorare, & facere eleemosynas ne despicias. * Ne dicas: In multitudine munerum meorum respiciet Deus, & offerente me Deo altissimo, munera mea suscipiet. * Non irrides hominem in amaritudine animae: est enim qui humiliat & exaltat, circumspicit Deus. * Noli arare mendacium aduersus fratrem tuum, neque in amicum similiter facias. * Noli uelle mentiri omne mendacium: assiduitas enim illius non est bona. * Noli inerbosus esse in multitudine praeteritorum, & non interer uerbum in oratione tua. * Non oderis laboriosa opera, & rusticationem creatam ab Altissimo. * Non te repes in multitudine indisciplinatorum. * Memento ire, quoniam non tardabit. * Humilia ualde spiritum tuum: quoniam uindicta carnis impij, ignis & uermis. * Noli praeruaricari in amicum pecuniam differrentem, neque fratrem charissimum auro spreueris. * Noli discedere a muliere sensata & bona, quam fortuitus es in timore domini: gratia enim uetecundus illius super aurum. * Non ladas seruum in ueritate operantem, neque mercenarium ducem animam suam. * Seruus sensatus sit tibi dilectus quasi anima tua, non defraudes illum libertate, neque inopem derelinques illum. * Pecora tibi sunt? attende illis: & si sunt utilia, persequerentur apud te. * Filij tibi sunt? erudi illos, & curus illos a pueritia illorum. * Filiae tibi sunt? serua corpus illarum, & non ostendas hilaritatem faciem tuam ad illas. * Trade illam, & grande opus facies, & homini sensato da illam. * Mulier si est tibi secundum adiutricem tuam, non proijcias illam: & odibili non credas te. In toto corde tuo honora patrem tuum, & pectus matris tuae ne obliuiscaris: memento quoniam

nisi per illos natus non fuisset: & retribuere illis, quomodo & illi tibi. * In tota anima tua time Dominum, & sacerdotem illis sanctificas. * In omni uirtute tua dilige eum qui te fecit: & misisti eos ne derelinquas. * Honora Deum ex tota anima tua, & honorifica sacerdotes, & propurgate cum brachijs. * Da illis partem, & sicut mandatum est tibi, primitiarum & purgationis: & de neglecta tua purga te cum paucis. * Datum brachiorum tuorum & sacrificium sanctificationis offeres Domino, & initia fructuum: & pauperi porrige manum tuam, ut perficiatur propitiatio, & benedictio tua. * Gratia dati in conspectu omnis uiuentis, & mortuo non prohibeas gratiam. * Non desis plorantibus in consolatione, & cum lugentibus ambula. * Non te pigeat visitare infirmum: ex his enim in dilectione firmaberis. * In omnibus operibus tuis memorare nouissima tua, & in aeternum non peccabis.

CAP. VIII.

Non litiges cum homine potest, ne forte incidas in manus illius. * Non contendas cum uiro locuplete, ne forte contra te constituat litem tibi. * Multos enim perdidisti aurum & argentum, & uisus ad cor regum extendis, & conuertis. * Non litiges cum homine linguato, & non strues in ignem illius ligas. * Non communices homini indocto, ne male de prole tua loquatur. * Ne despicias hominem avertentem se a peccato, & neque improperes ei: memento quoniam omnes in corruptione sumus. * Ne spernas hominem in sua senectute: etenim ex nobis senescunt. * Noli de mortuo inimico tuo gaudere: sciens quoniam omnes morimur, & in gaudium nolumus uenire. * Ne despicias narrationem presbyterorum sapientium, & in prouerbijs eorum conuersare. * Ab ipso enim dices sapientiam, & doctrinam intelledus, & sententia magnati sine querela. * Non te praetererit narratio seniorum: ipsi enim didicerunt a patribus suis: quoniam ab ipsis discis intellectum, & in tempore necessitatis da responsum. * Non intendas calumnias peccatorum arguens eos, & ne incendaris si in ignis peccatorum illorum. * Ne contra faciem stes contumeliosus, ne fideat quasi insidator ori tuo. * Noli scenerari homini fortiori te: quod si sceneraueris, quasi perdis habere. * Non spondeas super uirtutem tuam: quod si sponderis, quasi restituens cogita. * Non iudices contra iudicem: quoniam secundum quod iustum est iudicabit. * Cum audace non eas in uia, ne forte grauet mala sua in te ipsum: secundum uoluntatem suam uadit, & simul cum stulticia illius peries. * Cum iracundo non facies risum, & cum audace non deas in desertum: quoniam quasi nihil

Deut. 12.

c. 18

Leuit. 22.

5

Num. 28.

b. 55

17

17

17

17

17

17

17

17

17

17

17

17

17

17

17

17

17

17

17

17

17

17

17

17

17

17

17

17

17

17

17

17

17

17

17

17

17

17

17

17

17

17

17

17

17

17

17

17

17

17

17

17

17

17

17

17

17

17

17

17

17

17

17

est ante

est ante illum sanguis, & ubi non est adiutorium, elidet te. * Cum fatuis consilium non habeas: non enim poterunt diligere nisi quæ eis placent. * Coram extraneo ne facias consilium: ne scis enim quid pariet. * Non omni homini cor tuum manifestes: ne forte inferat tibi gratiam falsam, & convicietur tibi.

CAP. IX.

Non zeles mulierem: sinus tui, ne ostendat super te malitiam doctrinae nequam. * Non dei mulieri potestatem anime tue, ne ingrediaris in virtutem tuam, & confundaris. * Ne respicias mulierem multuolam: ne forte incidas in laqueos illius. * Cum saltatrice ne assiduas: si nos audias illam, ne forte pereas in efficacia illius. * Virgineum ne conspicias, ne forte scandalizeris in decore illius. * Non des fornicariis animam tuam in ullone perdas te, & hereditatem tuam. * Noli circumspicere in vicis civitatis, ne oberraveris in plateis illius. * Auerte faciem tuam a muliere compta, & ne circumspicias speciem alienam. * Propter speciem mulieris multi perierunt: & ex hoc concupiscentia quasi ignis exardescit. * Omnis mulier, quæ est fornicaria, quasi steruus in nia, conculcabitur. * Speciem mulieris alienæ multi admirati, reprobi facti sunt, colloquii enim illius quasi ignis exardescit. * Cum aliena muliere ne sedes omnino, ne accubas eam super cubitum: & non alterceris cum illa in vino, ne forte declinet cor tuum in illam, & sanguine tuo labaris in perditionem. * Ne derelinquas amicum antiquum: C novus enim non erit similis illi. * Vinum novum, amicus novus: vetera scis, & cum suavitare bibes illud. * Non zeles gloriam, & opes peccatoris: non enim scis quæ futura sit illius subversio. * Non placeat tibi iniuria iniustorum, sciens quoniam usque ad inferos non placebit impius. * Longe abesto ab homine potestatem habente occidendi, & non suspicaberis timorem mortis. * & si accesseris ad illum, non aliquid committere, ne forte auferat vitam tuam. * Communionem mortis scio: quoniam in medio laqueorum inpredicaris, & super dolentium arma ambulabis. * Secundum virtutem tuam caue te a proximo tuo, & cum sapientibus & prudentibus tracta. * Viri iusti sine tibi convivia, & in timore Dei sit tibi gloriatio, & in sensu sit tibi cogitatio Dei, & omnis enarratio tua in præceptis Altissimi. * In manu arcum non perit laudabuntur, & princeps populi in sapientia sermonis sui, in sensu vero seniorum verbum. * Terribilis est in civitate ius hominis linguosus, & temerarius in verbo suo odibilis erit.

CAP. X.

Iudex sapiens iudicabit populum suum, & principatum sensui stabili erit. * Secundum iudicem populi, sic & ministri eius: & qualis rector est civitatis, tales & inhabitantes in ea. * Rex insipiens perdet populum suum: & civitates inhabitabunt, & per sensum potentium. * In manu Dei potestas terra: & valem redorem suscitabit in tempus super illam. * In manu Dei prosperitas hominis, & super faciem scribit imponet honorem suum. * Omnis iniuriæ proximi ne memineris, & nihil agas in operibus iniuriæ. * Odibilis coram Deo est & hominibus superbia: & execrabilis omnis iniquitas gentium. * Regnum a gente in gentem transferatur propter iniustitiam, & iniurias, & contumelias, & diversos dolos. * Ausro autem nihil est sceleris. * Quid superbit terra, & civitas? * Nihil est iniquius quam amare pecuniam. * hic enim & animam suam venalem habet: quoniam in vita sua proicit iustitiam suam. * Omnis potentatus brevis vita. * Ignor prolixior gerat medicum. * Breuem languorem præcidit medicus: sic & rex hominibus. * Cum enim morietur homo, hereditabit serpentes, & bestias, & vermes. * Initium superbiæ hominis, apostatare a Deo: * quoniam ab eo, qui fecit illum, recessit cor eius. * quoniam initium omnis peccati est superbia: qui tenuerit illam, adimplebitur maledictis, & subvertet eum in finem. * Propterea exhorruit Dominus, & convulsus malum, & destruxit eos: quæ in finem. * Sedes ducum superbarum, destruxit Deus, & sedere fecit mites pro eis. * Radices gentium superbarum arefecit Deus, & plantavit humiles in ipsis gentibus. * Terras gentium evertit dominus, & perdidit eas usque ad fundamentum. * arefecit ex ipsis, & disperdidit eos, & effecit fecit memoriam eorum a terra. * Memoriam superbarum perdidit Deus, & reliquit memoriam humilium sensus. * Non est creata hominibus superbia: neque iracundia nationi mulierum. * Semen hominum honorabitur hoc, quod timet Deum: semen autem hoc exhorribitur, quod præterit mandata domini. * In medio fratrum rector illorum in honore, & quietum dominum. * erunt in oculis illius. * Gloria divitum, honoratorum & pauperum, timor Dei est. * noli despiciere hominem iustum pauperem, & noli magnificare virum peccatorem divitem. * Magnus, & iudex, & potens est in honore: & non est maior illo, qui timeat Deum. * Seruus sensato liberi ierunt: & vir prudens & disciplinatus non murmurabit correptus, & inficius non honorabitur. * Noli extolleret in facie non perire.

in rebus, & in adiutorium inutilem inuocat: & propter hoc petit ab eo, qui ambulare non potest: & de acquirendo, & de operando & de omni rerum euentu petit ab eo, qui in omnibus est inutilis.

C A P. XIII.

I Terum alius nauigare cogitant, & per ferros fluctus iter facere incipiunt, ligno portante se, fragilius lignum inuocat. * Illud enim cupiditas acquirendi excogitauit, & artifex sapientie fabricauit sua. * Tunc autem. Pater. prudentia gubernat: & quoniam delisti & in mari uiam, & inter fluctus semitam firmissimam, * ostendens quoniam potens es omnibus saluare, etiam si sine arte aliquis adit mare. * Sed ut non essent uacua sapientie tue opera: propter hoc etiam & exiguo ligno credunt homines animas suas, & transierunt mare per ratem liberati sunt: * sed & ab initio cum perirent superbi gigantes, spes orbis terrarum ad ratem conficiens, remisit sculo semen natiuitatis, quae manu tua erat gubernata. * Benedicendum est enim lignum, per quod fit iusticia. * Per manus autem quod sit idolum, maledicendum est & ipsum, & qui fecit illud: quia ille quidem operatus est. Illud autem cum esset fragile, deus cognominatus est. * Similiter autem odio sunt Deo impius, & impietas eius. * Etenim quod factum est, cum illo, qui fecit, tormenta parietur. * Propter hoc & in idolis nationum non erit respectus: quoniam creaturae Dei in odium factae sunt, & in tentationem animabus hominum, & in musculum iam pedibus insipientium. * Initium enim fornicationis est exquisitio idolorum: & ad inuentum illorum corruptio uiae est. * neque enim erant ab initio, neque erunt in perpetuum. * Superuacuas enim hominum hae aduenit in orbem terrarum: & ideo breuis illorum finis est inuentus. * Acerbo enim luctu dolens pater, cito sibi rapiti filij fecit imaginem: & illi, qui tunc quasi homo mortuus fuerat, nunc tanquam deum colere cepit, & constituit inter seruos suos sacra & sacrificia. * Deinde interueniente tempore, cōuulcente iniqua consuetudine, hic error: quam lex casto litus est, & tyrannorum imperio corroboratur fragmenta. * Et hos, quos in palam homines honorare non poterant propter hoc quod longe essent, elonginquo figura totum allata, et dentem imaginem regis, quem honorare uolebant, fecerunt: ut illum, qui aberat, tanquam praesentem colerent sui sollicitudine. * Prouexit autem ad horum cultum, & hos, qui ignorabant, artificis eximia diligentia. * Ille enim uolens placere illi, qui se assumptus, elaborauit arte sua, ut simulacrum in melius figuraret.

* Multitudo autem hominum adducta per speciem operis, qui ante tempus tamquam homo honoratus fuerat, nunc deum estimauerunt. * Et haec fuit uiae humanae deceptio: quoniam aut affectu uae regibus deservientes homines, incommunicabile nomine lapidibus & lignis imposuerunt. * Et non suffecerat errare eos circa Dei scientiam, sed & in magno uidentes inscientiae bello, tot & tam magna mala pacem appellant. * Aut enim filios suos sacrificantes, aut obscura sacrificia facientes, aut insanie plenas uigilas habentes, * neque uitam, neque uictorias mundas se custodiunt, sed et alius alij per inuidiam occidit, aut adulteros contriciat: * & omnia commissa sunt, sanguis, homicidium, furtum & furti corruptio & infidelitas, turbatio peritium, tumultus bonorum, * Dei immemoratio, animarum iniquatio, natiuitatis immutatio, nocturnum inconstantia, inordinatio morum & impudicitia. * Insaniorum enim idolorum cultura, omnis mali causa est, & initium & finis. * Aut enim dum leuantur, insaniunt: aut certe uaticinantur falsa, aut uiuere inuoluunt, aut peierant cito. * Dum enim confidunt in idolis, quae sine anima sunt, male iurantes nocere se non sperant. * Veraque ergo illis euenient dignae, quoniam male senserunt de Deo, attendentes idolis, & iurauerunt iniuste, in dolo contemnentes iustitiam. * Non enim iuratorum uirtus, sed peccantium poena perambulat semper iniustorum perniciationem.

C A P. XV.

T V autem Deus noster, suauis, & uerus es, patiens, & in misericordia disponens omnia. * Etenim si peccauerimus, cui sumus, scientes magnitudinem tuam: & si non peccauerimus, scimus quoniam apud te sumus computati. * Nosse enim te, consummata iustitia est: & scire iustitiam, & uirtutem tuam, ualid est immortalitas. * Non enim in errorem induxit nos hominum male artis excogitatio, nec umbrarum picturae labor sine fructu, & figies sculptae per varios colores, * cuius aspectus insensato dato concupiscentiam, & diligit mortis imaginis effigie sine anima. * Malorum amatores, digni sunt, qui spem habeant in talibus, & qui faciant illos, & qui diligit, & qui colunt. * sed & figuris mollem terram praeter laboriose angit ad usus nostros uinum quodque uas, & de eodem luto fingit quae membra sunt in uisum uasa, & similiter quae his sunt contraria, horum autem uasorum quis sit usus, iudex est singulus. * Et cum labore uano Deum fingit de eodem luto: ille qui paulo an-

Deu. 18. b. 70. 1er. 7. a. 6

Ro. 9. d. 21

te de terra factus fuerat, & post pusillum red-
 9 duxit se unde acceptus est, & repositus anima
 debitorum quam habebat. * Sed tunc est illi,
 non quia laboraturus est, nec quoniam bre-
 uis illi vita est, sed concitatur auribus
 & argentariis, & sed & a variis imitatur, &
 10 gloriatur praesertim, quoniam res superuacuas
 fingit. * Cinis est enim cor eius, & terra su-
 11 peruacua spes illius, & luto villor vita eius:
 12 * quoniam ignorauit qui se finxit, & qui in-
 spirauit illi animam, quae operatur, & qui
 13 sustinuit ei spiritum vitale: * Sed & elu-
 mauit lulum esse vitam nostram, & con-
 uersionem uitae compositam ad lucrum,
 14 & oportere videlicet etiam ex malo
 15 acquirere. * Hic enim sit se super om-
 nes delinquere, qui ex tertie materia fragi-
 lia via, & sculpitilla fingit. * Omnes enim
 insipie uter, & infelices supra modum ani-
 16 mae superbi, sunt inimici populi tui, & im-
 peccantes illis: * Quoniam omnia idola na-
 tionum deos estimauerunt, i quibus neque
 oculorum vis est ad videndum, neque na-
 res ad audiendum, neque digiti manuum ad tran-
 17 siliandum, sed & pedes totum pigri ad am-
 bulandum: * homo enim fecit illos: & qui
 spiritum mutatus est, is finxit illos. Nemo
 enim sibi similem homo potest Deum fin-
 18 gere. * Cum enim sit mortalis, mortuam
 fingit manibus inquis. Melior enim est ipse
 his, quos colit, quia ipse quidem tixit, cum
 19 esset mortalis, illi autem nunquam. * Sed &
 animalia miserrima coheret: insensata enim
 20 comparata his, illis sunt deteriora. * Sed hec
 aspectus aliquis ex his animalibus bona po-
 test conspicere. * Effugit autem Dei lau-
 dem, & benedictionem eius.

CAP. XVI.

1 **P**ropter haec, & per his similia passi sunt
 2 digne tormenta, & per multitudine
 bestiarum exterminati sunt. * Pro quibus
 tormentis bene disposuisti populum tuum,
 quibus dedisti concupiscentiam delectamen-
 3 ti sui nouum saporem, escam pirans eis on-
 tygo metram: * ut illi quidem concupiscen-
 tiam escam propter ea, quae illis offensa & mi-
 4 sa sunt etiam a necessaria concupiscentia a-
 uerterentur. Hic autem in breui snopes facti,
 nouam gustauerunt escam. * Oportebat en-
 5 nim illi sine excusatione quidem superue-
 ni re imperitum exercitibus tyrannidem: i
 hic autem tantum offendere quantum modis
 6 inimici eorum exterminabantur. * Perit enim
 cum illis superuenit sena bestiarum ira, mor-
 tibus peruersiorum coluborum exterminaban-
 tur. * Sed non in perpetuum ira tua permi-
 sit, sed ad correctionem in breui caritati
 sunt, signum habentes salutis. * Commemo-

7 rationem mandati legis tuae. * Qui enim con-
 8 uersus est, non per hoc, quod videbat, sana-
 batur, sed per te omnem saluatorem: * in
 hoc autem ostendisti inimicis nostris, quia
 9 tu es, qui liberas ab omni malo. * Illos enim
 locustarum, & muscarum occiderunt mor-
 10 tui, & non est inuenta finitas animae illo-
 rum: quia digni erant ab huiusmodi exter-
 11 minari. * Filios autem tuos, nec draconum
 ueneratorum viterunt dentes misericordiae
 enim tuae adueniens sanabat illos. * In the-
 12 moria enim sermonum tuorum examinaban-
 tur, & elociter saluabantur, ne in altam
 13 incidentes obliuionem, non possent tuo vi-
 ti adiutorio. * Etenim neque herba, neque
 14 malagma sanauit eos, sed unus, Domine, ser-
 mo, qui sanat omnia. * Tu es enim, Domi-
 15 ne, qui uitae & mortis habes potestatem, &
 16 desolabis ad portas mortis, & reducis: * ho-
 mo autem occidit quidem per malitiam,
 17 & cum exierit spiritus, non reuertetur,
 nec reuocabit animam, quae recepta est:
 18 sed tuam manum effugere impossibile est.
 19 * Innegantes enim te misse impij, per forti-
 tudinem brachij tui flagellati sunt: noui
 20 aquis, & grandinibus, & priujs persecutio-
 nem passi, & per ignem consumpti. * Quod
 21 enim mirabile erat, in aqua, quae omnia ex-
 tinguit, ipsos ignis valebat: videret enim
 22 orbis fulsorum. * Quoniam enim tempore,
 manifestabatur ignis, nec comburentur qua
 23 ad impios missa erant animalia: sed ut ip-
 sidenter scirent, quoniam Dei iudicio pati-
 24 untur persecutionem. * Et quodam tem-
 pore in aqua super virotum ignis, exarde-
 25 bat: videret enim iniqua terra nationem exter-
 minaret. * Pro quibus angelorum esca nuci-
 26 uis populum tuum, & paratum panem de
 cato praeparasti illis sine labore: omne dele-
 27 ctamentum in se habebat, & omnis saporis
 sustinentem. * Substantia enim tua dulcedi-
 nem tui, quae in filios habes ostendebat:
 28 & desiderans vniuersis quae uoluntati, ad
 29 quod quisque uolebat, conuertebatur. * Nix
 30 autem & glacies asinebant uim ignis, &
 non tacebantur sicut enim quoniam fructus
 31 inimicorum exterminabat ignis ardens in
 32 grandine & pluuia coruscans. * Hic autem
 iterum ut nutreantur iusti, etiam suae uirtu-
 33 tis obliuio est. * Creatura enim tibi factori
 34 deservens, exardescit in tormentum: aduer-
 35 sus insulsum, & lenior sit ad benefaciendum
 36 pro his, qui in te confidunt. * Propter hoc &
 37 tunc in omnia transiguras omnium nutrici
 gratia tuae desiderabas, ad uoluntatem eorum,
 qui a te desiderabant, ut sciret filij tui, quos
 38 dixisti Domine, Iquoniam non natiuitas
 fructus pascunt homines, sed sermo tuo: hos,
 39 qui in te crediderint, conseruat. * Quod
 enim ab igne non poterat exterminari, fla-
 40 zim ab equo radio solis: celestium tibi be-

Exo. 10. 3.
 & 8. f. 2. 4.
 Apoc. 9. 8.
 7

Deu. 32. f.
 39
 1. Reg. 5. 2.
 6
 Tob. 13. a.
 2

Exo. 9. 8.
 23

Exo. 16. c.
 14
 Nu. 11. b.
 7
 Psal. 77. c.
 25
 Io. 6. d. 31
 Exo. 9. e.
 13

Deu. 8. a;
 Matt. 4. a.
 4

18 sebat: ut notum omnibus esset, quoniam
oportet prænire solam ad benedictionem
tuam, & ad ortum lucis te adorare. * Ingra-
ti enim spes tam quam hybernalis glacies ta-
besceat, & disperiet tamquam aqua super-
uacua.

CAP. XVII.

1 **M**agna sunt enim iudicia tua Domine,
A & inenarrabilia verba tua: propter
2 hoc indisciplinatae animae errauerunt, * **D**ili-
ni per suum habent iniqui posse domi-
nari nationi sanctae: vinculis tenebrarum &
longae noctis copecti, inclusi sub telluris, fugi-
3 tui perpetuae providentiae iaculantur. * Et
dum putant se latere in obscuris peccati, te-
nebroso obliuionis velamento dispersi sunt,
4 paventes horrendae, & cum admiratione ni-
mis perturbati. * Neque enim quae contine-
bat illos spelunca, sine timore custodiebat:
quoniam sonitus descendens perturbabat il-
los, & personae tristes illis apparentes pau-
rem illis praestabant. * Et igitur quidem nullo
vis poterat illis lumen praebere, nec flammam
5 limpida flammam illuminare poterant
illam noctem horrendam. * **A**pparebat autem
illis subitaneus ignis, timore plenus &
6 timore percussus illius, quae non videbatur, fa-
ciei, estimabant deteriora esse, quae videban-
7 tur: * & magice artis appoliti erant detisus,
& sapientiae gloriae correptio cum contume-
8 lia. * Illi enim qui promittebant timores &
perturbationes expellere se ab anima lan-
guentis, cum desuper pleni timore langue-
9 bant. * Nam cessi nihil illos ex monstris per-
turbabat: transiit animalium & serpentium
subulatione commoti, tremebundi peribant:
& aereis, quae nulla ratione quis effugere
10 posset, negantes se videre. * Cum sit enim
C timida nequicia, dat testimonium condemp-
nationis: semper enim praesuntit sua, perur-
11 bata conscientia. * Nihil enim est timor ni-
si proditio cogitationis auxiliorum. * Et de-
12 ab incutus minor est expectatio, maiorem com-
putat in scientiam eius causae, de qua tor-
13 mentum prestat. * Illi autem qui impotentem
vere noxam, & ab infimis, & ab altissi-
14 mis inferis supervenientem, eundem somno
dormientes, * aliquando monstrorum exa-
gitantur timore, aliquando animae defi-
15 ciebant traditione: subitaneus enim illis &
insuperatur timor superuenierat. * Deinde si
quisquam ex illis decidisset, custodiebatur
16 in carcere sine ferro reclusus. * Si enim ru-
D sticus quis erat, aut pastor, aut agri labo-
rum operarius praecupatus esset, inefugibi-
17 lem sustinebat necessitatem: * Vna enim ca-
teda tenebrarum omnes erant colligati. Si-
ue spiritus sublevis, aut inter spissos arborum
18 raptos auium sonus iuvis, aut vis aquae de-
currentis murmur, * aut sonus validus praei-

pitatarum petrarum, aut ludentium anima-
lium cursus inuisus, aut mugientium valida
bestiarum vox, aut resonans de altissimi mō-
tibus Echo: deficientes faciebant illos praeti-
more. * Omnis enim orbis terrarum limpi-
do illuminabatur lumine, & non impeditur
20 operibus continebatur. * Solis autem illis
superposita erat grauis nox, imago tenebra-
rum, quae superuentura illis erat. Ipsi ergo si-
bi erant grauiore tenebris.

CAP. XVIII.

1 **S**andis autem tuis maxima erat lux, &
A horum quidem vocem audiebant, sed si-
guram non uidebant. Et quia non & ipsi ea-
2 dem passi erant, magnificabant te: * & qui
ante laetant, quia non laedebantur, gratias
agebant: & vteffer differentia, donum pete-
3 bant. * **P**ropter quod ignis ardentem colum-
nam ducti habuerunt ignotae vires, & so-
4 lem sine laura lani hostipiti prestidisti. * Di-
gui quidem, illiciter luce, & pau carcerem
tenebrarum, qui in iussos custodiebant filios
tuos, per quos incipiebant incorruptum le-
5 gis lumen saeculo dari. * **C**um cognarent
iustorum occidere infantes: & vno exposito
filio, & liberato, in traditionem illorum,
6 multitudinem filiorum abstulisti, & sparter
illos perdidisti in aqua valida. * Illa enim
7 nox ante cognita est a patribus nostris, vi ue-
re scientes quibus iuramentis crediderunt;
8 animaeque iures essent. * **S**ucepta est autem a
populo tuo sancta: quidem iustorum, inui-
9 storum autem exterminatio. * Sicut enim
lexisti auctores: sic & nos provocans ma-
10 gnificasti. * **A**bseque enim sacrificabant in-
iti pueri bonorum, & iustitiae legem in con-
cordia dispoluerunt: similiter & bona & ma-
la recepturos iussos, patrum iam decantan-
tes laudes. * **R**esonant autem inconueni-
nientis inimicorum vox, & aethalis audieba-
11 tur planctus plorantium infantium. * **S**imi-
li autem poena seruus cum domino affligis
est, & popularis homo regi similia passus.
12 * **S**imiliter ergo omnes vno nomine mortis
mortuos habebant innumerabiles. Nec eo-
rum ad sepeliendum viui sufficiebant: quo-
13 niam vno momento, quae erat praecelaris na-
tio illorum, exterminata est. * **D**e omnibus
enim non credentes propter beneficia, tunc
vero primum cum fuit exterminium pri-
mogenitorum, spoponderunt populum Dei
14 esse. * **C**um enim quietum silentium conti-
neret omnia, & nox in suo cursu medium
15 iter haberet. * **O**mnipotens sermo tuus de cae-
lo a regalibus sedibus, durus debellator in
16 mediam exterminij terram profilius, gladi-
us acutus insinulatum imperium tuum
portans, & stans repleuit omnia morte, & vi-
que ad caelum attingebat stans in terra.

* Tunc

17 * Tunc contritus visus somniorum malori-
 turbauerunt illos, & timores superueniunt
 18 * insperati. * Et alius alibi proiecitus semi-
 uiuus, propter quam moriebatur, causam de-
 19 monstrabat mortis. * Visiones enim, quæ illos
 turbauerunt, hæc præmonabant, ne in scij,
 20 quare mala patiebantur, perirent. * Tetigit
 autem tunc & iustus tentatio mortis, & com-
 21 motio in extremo casta est multitudinis: sed
 non diu permansit ira tua. * I Properans e-
 nim homo sine querela deprecari pro popu-
 lis, proferens feruitus suæ scutum oratio-
 nem & per incensum deprecationem alle-
 22 gans, restitit iræ, & finem imposuit necessita-
 ti, ostendens quoniam tuus est famulus. * Vi-
 cit autem turbas, non in virtute corporis,
 nec armaturæ potentia, sed verbo illum, qui
 se verabat, subiecit, iuramenta parentum, &
 23 testamentum commemorans. * Cum enim
 iam ætatuam cecidissent super alterutrum
 mortui, interstitit, & amputavit impetum,
 & dimisit illam, quæ ad viros ducebat viam.
 24 * In veste enim poderis, quam habebat, to-
 tus erat orbis tetarum: & parentum magna
 25 lia in quatuor ordinibus lapidum erant scul-
 ptæ, & magnificentia tua in diademate capi-
 tis illius sculpta erat. * His autem cessit qui
 exterminabat, & hæc extirpauit, erat enim so-
 la tentatio iræ sufficiens.

CAP. XIX.

1 **I**mpius autem vsque in nouissimum sine
 A misericordia ira superuenit. Præciebat
 2 enim & futura illorum: quoniam cum ipsi
 permisissent ut se educerent, & cum magna
 solitudine pramississent illos, conseqe-
 3 tur illos potentia adii. * Adhuc enim in-
 eēt manus habentes luctum, & deplorantes
 ad monumenta mortuorum, aliam sibi af-
 4 fumpserūt cogitatione inscientiæ, & quos ro-
 gantes proiecerant, hos tamquam fugitiuos
 5 persequabantur. * Ducebat enim illos ad
 hunc finem digna necessitas: & horum, quæ
 acciderant, commemoracionem amitte-
 6 bant, ut quæ deerant tormentis, repletet pu-
 nitio: et populus quidē tuus mirabiliter trā-
 7 sisset, illi autem nouam mortem inuenirent.
 8 * Omnis enim creatura ad suum genus ab
 B initio figurabatur, deseruiens tuis præce-

7 ptis, ut pueri tui custodierentur illis. * Nō
 nubes castra eorum obumbrabat, & ex a-
 qua, quæ ante erat, terra arida apparuit, & in
 mari rubro uia sive impedimento, & cam-
 8 pus germinans de profundo nimbo: * per
 quem oculis natio transiit, quæ regebatur
 tua manu, uidentes tua mirabilia & mon-
 9 stra. * Tanquam enim equi depauperunt es-
 scam, & tamquam magni exultauerunt, magni
 10 sicantes te Domine qui liberaisti illos. * Me-
 mores enim erant adhuc eorum, quæ in in-
 colatu illorum facta fuerant, quem admodum
 pro natione animalium eduxit terra rus-
 11 scas, & pro piscibus eructauit fluminis multi-
 tudinem tantum. * Nouissime autem ui-
 derunt nouam creaturam autem, cum addu-
 12 cti concupiscentia postulauerunt eas epula-
 tionis. * In allocutione enim desiderij, ascen-
 13 dit illis de mari ortygometra: & vexationes
 peccatoribus superueniunt, non sine illis,
 quæ ante facta erant, arguentis. * Et nimis ful-
 14 minum iussu enim patiebantur secundum
 15 suas nequitias. * Etenim deestabiliorum in-
 hospitalitate instituerunt: alij quidem igno-
 16 ros non recipiebant aduenas, alij autem bo-
 nos hospites in seruitutem redigebant. * Fe-
 17 non solum hæc, sed & alius quidam respec-
 tus illorum erat: quoniam inuiti recipie-
 18 bant extraneos. * Qui autem cum lætitia re-
 ceperunt hos, qui eisdem usi erant in istis,
 19 & iussimis afflixerunt doloribus. * Percussi
 sunt autem cecitate: sicut illi in foribus iu-
 20 stis, cum subitaneis cooperiti essent tenebris,
 uniusquisque transitum ostij sui quærebat.
 21 * In se enim elementa dum conuertuntur, si-
 cut in organo qualis rasis sonus immutatur,
 & omnia suum sonum custodiunt: unde et illi
 22 mari ex ipso uisu certo potest agrestia enim in
 aquatica conuertebantur: & quæcunque erant
 23 natia, in terram transibant. * Igneis in aqua
 ualet ad supra suam uirtutem, & aqua exui-
 24 guentis naturæ obliuiscitur. * Flammæ
 e contrario, corruptibile animalium non
 exuauerunt carnes coambulantium, nec dis-
 soluebant illam, quæ facile dissoluebatur si-
 cut glacies, bonam escam. In omnibus enim
 magnificasti populum tuum Domine, & hono-
 25 rasti, & non deperisti, in omni tempore, &
 in omni loco assilens eis.

Exo. 16. c.

13

Nu. 11. g.

31

sup. 16. a

2

Exo. 28. b.

6

Exo. 14. a.

5

ECCLESIASTICVM

IESV FILII SIRACH

PROLOGVS.

Multum nobis, & magnorum per legem, & prophetas, aliosque qui secuti sunt illos, sapientia demonstrata est: in quibus oportet laudare Israel doctrinam, & sapientiam eius: quia non solum ipsos loquentes necesse est esse paratos, sed etiam extraneos posse & dicentes & scribentes doctissimos fieri. Anni meus Iesus, postquam se amplius dedit ad diligentiam lectionis legis, & prophetarum, & aliorum librorum, qui nobis a parentibus nostris traditi sunt: voluit & ipse scribere aliquot horum, quae ad doctrinam & sapientiam pertineant, ut de desiderantes discere, & illorum periti facilius, magis magisque attendant animo, & confirmetur ad legitimam vitam. Horro itaque uenite uos cum beneuolentia, & aequo

tiori studio lectionem facere, & ueniam habere in illis, in quibus uidemus sequentes imaginem sapientiae defecere in uerborum compositione. Nam deficiunt uerba Hebraica, quando fuerint translata ad alteram linguam. Non autem solum haec, sed & ipsa lex, & prophetae, ceteraque aliorum librorum, non paruam habent differentiam, quando inter se dicuntur. Nam in octauo & trigésimo anno temporibus Iulianis Euergetis regis, postquam perueni in Aegyptum: & cum multum temporis ibi fuisset, inueni ibi libros relictos, uon paruè, neque contemnendae doctrinae. Itaque bonum & necessarium putavi & ipse aliquam addere diligentiam & laborem interpretandi librorum istius, & multa uigilia attuli doctrinam in spatio temporis ad illa, quae ad finem ducunt, librum istum dare, & illis qui uolunt animè intendere, & discere quemadmodum oporteat instituire mores, qui secundum legem Domini proposuerint uitam agere.

ECCLESIASTICVS.

CAPVT PRIMVM.

1 Omnis sapientia a Domino.
2 Deo est, & cum illis fuit
3 semper, & est ante eum.
4 Aenam maris, & pluuię
5 guttas, & dies seculi quis
6 dinumerauit? Altitudinem
7 celi, & latitudinem terre,
8 & profundum abyssi quis dimensus est? Sapientiam Dei præcedentem omnia quis inuestigauit? Prior omnium creata est sapientia, & intellectus prudentiæ ab eo. Fons sapientiæ uerbum Dei in excelsis, & ingressus illius mandata eterna. Radix sapientiæ cui reuelata est, & altitudo illius quis agnouit? Disciplina sapientiæ cui reuelata est, & manifestata? Multiplicationem ingressus illius quis intellexit? Vnus est altissimus.

Creator omnipotens, & Rex potens, & metuendus nimis, se Iesus super thronum illius & dominans Deus. * In se creauit istam in B Spiritu sancto, & uidit, & diuenerunt: & mensus est. * Et effudit illam super omnia opera sua, & super omnem creaturam secundum datum suum, & præbuit illam diligentibus se. * Timor Domini gloria, & gloriatio, & letitia, & corona exultationis. * Timor Domini deletabit cor, & dabit letitiam, & gaudium, & longitudinem dierum. * Timor domini bene erit in extremis, & in die defensionis sue benedicetur. * Dilectio Dei honorabilis sapientia. * Qui uisus autem apparuit in uisu, diligunt eam in uisione, & in agnitione magnalium suorum. * Initium C sapientiæ timor domini, & cum fidelibus in

Reg. 3. f. 10
p. & 4. c.
29

Prologus
p. 10. 30

vulua cōcreatus est, cum electis feminis gra-
ditur, & cum iustis & fidelibus agnoscitur.
17 * Timor domini, scientiæ religiositas. * Re-
ligiositas custodiet & iustificabit cor, iucun-
ditatem ac iue gaudium dabit. * Timenti do-
minum bene erit, & in diebus consummatio-
nis illius benedicetur. * Plenitudo sapientiæ
est timere Deum, & plenitudo a fructibus il-
lius. * Omnem domum illius implebita ge-
nerationibus, & receptacula a thesauris il-
lius. * Corona sapientiæ, timor domini, re-
plens pacem, & salutis fructum: & nōdlt, &
dinumeravit eam: utraque autem sunt dona
Dei. * Scientiam, & intellectum prudentiæ
sapientiæ comparietur: & gloriæ tenentis
se, exaltat. * Radix sapientiæ est timere do-
minum: & rami illius longiui. * In thesau-
ris sapientiæ intellectus, & scientiæ religiosi-
tas: execratio autem peccatoribus sapientiæ.
17 * Timor domini expellit peccatum: * nam
qui sine timore est, non poterit iustificari.
iracundia enim animositas illius, subuersio
illius est. * Vique in tempus sustinebit pa-
tens, & postea reddicio iucunditatis. * Bo-
nus sensus usque in tempus abscondet ver-
ba illius, & labia multorum enarrabunt sen-
sum illius. * In thesauris sapientiæ signifi-
catio disciplinæ: execratio autem peccatori,
cultura Dei. * Fili concupiscens sapientiam
conferua iustitiam, & Deus præbebit illam
tibi. * Sapientia enim & disciplina timo-
ri domini: & quod beneplacitum est illi, * fi-
des, & mansuetudo, & adimplebit thesauros
illius. * Ne fis incredibilis timori domini:
17 & ne accesseris ad illum duplici corde. * Ne
fueris hypocrita in conspectu hominum; &
18 & non scandalizeris in labijs tuis. * Attende
in illis, ne forte cadas, & adducas animæ tuæ
in honorationem. * & renelet Deus abscon-
ditas tuas, & in medio synagoga elidat te: * quo-
niam accessisti maligne ad dominum, & cor
tuum plenum est dolo & fallacia.

CAP. II.

1 **F**ili accedens ad seruitutem Dei, sta in ius-
titia, & timore, & præpara animam tuam
ad tentationem. * Deprime cor tuum, & sus-
tine: inclina autem tuam, & suscipe verba
intellectus: & ne fellis in tempore obdu-
rationis. * Sustine sustentationes Dei: coniu-
gere Deo, & sustine, ut crescat in nouissimo
vita tua. * Omne, quod tibi applicitum fu-
rit, accipe: & in dolore sustine, & in humili-
tate tua patientiam habet. * I quoniam in i-
gne probatur aurum, & argentum, homines
vero receptibiles in camino humilitationis.
6 * Crede Deo, & recuperabit te, & dirige viam
tuam, & spera in illum. Serua timorem il-
lius, & in illo ueterasce. * Metuentes Domi-

num sustinete misericordiam eius: & nō de-
relictis ab illo ne cadatis. * Qui timetis do-
minum, credite illi: & non euacuabitur ius-
tes vestra. * Qui timetis dominum, sperate
in illum: & in oblationem ueniet nobis
10 misericordia. * Qui timetis dominum diligite
illum, & illuminabuntur corda vestra.
11 * Respicite filij nationes hominum: & scito
te quia nullus sperauit in domino, & con-
fusus est. * I Quis enim permansit in man-
datis eius, & derelictus est? aut quis inuoca-
uit eum, & desepxit illum? * Quoniam pius
C & misericors est Deus, & remittet in die tri-
bulationis peccata: & proceetor est omnibus
14 exquirentibus se in veritate. * Vx duplici
corde, & labijs sceleratis, & manibus male-
facientibus, & peccatori i terram ingredien-
15 ti duabus uijs. * Vx dissolutis corde, qui
non credunt Deo: & ideo non protegerunt
16 ab eo. * Vx his, qui perdidierunt sustinentiam
& qui detulerunt uias rectas, & diuerse.
17 runt in uia prauas. * Et quid facient, cum
18 inspicere eperit dominus? * Qui timent do-
minum, non erunt incredibiles uerbo illius:
& qui diligunt illum, conseruabunt uiam
19 illius. * Qui timet dominum, inquirent que
D beneplacita sunt ei: & qui diligunt eum, re-
plebuntur lege ipsius. * Qui timent Domi-
num, præparabunt corda sua, & in conspe-
ctu illius sanctificabunt animas suas. * Qui
timent dominum, custodiunt mandata il-
lius, & patientiam habebunt usque ad inspe-
ctionem illius, * dicentes: Si penitentiam
non egerimus, incidemus in manus domini,
23 & non in manus hominum. * Secundum
enim magnitudinem ipsius, sic & misericor-
dia illius cum ipso est.

CAP. III.

1 **F**ilij sapientiæ, ecclesia iustorum: & natio
A illorum, obediens & dilectio. * Iudi-
cium patris audite filij, & sic facite ut fili-
3 sitis. * Deus enim honorauit patrem in fili-
ijs: & iudicium patris exquirens, firmavit
4 in filiis. * Qui diligit Deum, exorabit pro
peccatis, & continebit se ab illis, & in ora-
5 tione litium exaudietur. * Et sicut qui the-
saurizat, ita & qui honorificat matrem suam.
6 * Qui honorat patrem suum, iucundabitur
in filiis, & in die orationis suæ exaudietur.
7 * Qui honorat patrem suum, uita uiuet
B longiore: & qui obedit patri, refrigerabit
matrem. * Qui timet Dominum hono-
rat parentes, & quasi Dominis seruiet his,
9 qui se genuerunt. * I. In opere & sermo-
ne, & omni patientia honora patrem tuum,
10 * ut superueniat tibi benedictio ab eo, & be-
nedictio illius in nouissimo maneat. * Benedi-
ctio patris firmat domos filiorum: maledictio a. 2.

Phil. 2. 2.

Pro. 15. 1. d.

Dan. 4. c.

Job. 4. b. 7.

12 autem matris eradicat fundamenta. * Ne
 13 gloriaberis in contumelia patris tui : nō enim
 14 est tibi gloria, eius confusio. * Gloria enim
 15 hominis ex honore patris sui, & dedecus fi-
 16 lij pater sine honore. * Fili suscipe senectū
 17 patris tui, & non contristes eum in vita il-
 18 lius : * & si defecerit sensus, veniam da, & ne
 19 spernas eū in virtute tua : elemosyna enim
 20 patris non erit in obliuione. * Nam pro pec-
 21 cato matris restituatur tibi bonum, * & in
 22 iustitia ædificabitur tibi, & in die tribula-
 23 tionis commemorabitur tui : sicut in sere
 24 ne glacies soluentur peccata tua. * Quā
 25 malæ famæ est, qui derelinquit patrem : &
 26 est maledictus a Deo, qui exasperat matrē.
 27 * Fili in māsuetudine opera tua perice, & su-
 28 pet hominum gloriam diligetis. * ¶ Quan-
 29 to magnus es, humilia te in omnibus, & co-
 30 tam Deo inuenies gratiam : quoniam ma-
 31 gna potentia Dei solius, & ab humilibus
 32 honoratur. * ¶ Altiora te ne quaesietis, &
 33 fortiora te ne scrutatus fueris illud quæ præ-
 34 cepit tibi Deus, illa cogita semper, & in plu-
 35 ribus operibus eius ne fueris curiosus. * Nō
 36 est enim tibi necessarium ea, quæ abscon-
 37 dita sunt, videre oculis tuis. * In superua-
 38 cius rebus noli scrutari multipliciter, & in
 39 pluribus operibus eius non eris curiosus.
 40 * Plurima enim super sensum hominū ostē-
 41 ta sunt tibi. * Multos quoque supplantauit
 42 suspicio illorum, & in vanitate detinuit sen-
 43 sus illorum. * Cor durum habebit male in-
 44 D nouissimū : & qui amat periculum, in illo pe-
 45 ribit. * Cor ingrediens duas vias, non habebit
 46 successus, & prauus corde in illis scanda-
 47 lizabitur. * Cor nequam grauabitur in do-
 48 loribus, & peccator addiciet ad peccandū.
 49 * Synagoga superborum nō erit sanitas : fru-
 50 tex enim peccati radicabitur in illis, & non
 51 intelligetur. * Cor sapientis intelligitur in
 52 sapientia, & auris bona audiet cum omni
 53 condescipientia sapientiam. * Sapiens cor,
 54 & intelligibile abstinebit se a peccatis, & in
 55 operibus iustitiæ successus habebit. * ¶ Ignē
 56 ardentem exstinguit aqua, & elemosyna
 57 resistit peccatis : * & Deus prospector est
 58 eius qui reddit gratiam : meminit eius in
 59 posterum, & in tempore casus sui inueniet
 60 firmamentum.

C A P. II II.

1 **F**ili elemosynam pauperis ne defraudes,
 2 & oculos tuos ne transfrautes a paupe-
 3 re. * Animam esurientem ne despexeris : &
 4 non exasperes puerum in inopia sua.
 5 * Cor inopis ne afflixeris, & non protrahas
 6 datum angustianti. * Rogationem contri-
 7 buti ne abieceris : & nō auerta faciem tuā
 8 ab egeno. * Ab inope ne auertas oculos pro-
 9 pter iram tuā : & non re linguas quærensibus ti-

6 bi tetro maledicere : * maledicentis enim
 7 tibi in amaritudine animæ exaudietur de-
 8 precatio illius : exaudiet autem eum, qui se-
 9 cit illum. * Congregationi pauperum affa-
 10 bilem te facito, & presbytero humilia ani-
 11 mam tuā, & magnato humilia caput tuū.
 12 * Declina pauper sine tristitia aurem tuam,
 13 & redde debitum tuum, & responde illi pa-
 14 cifica in mansuetudine. * Libera eum, qui
 15 iniuriam patitur de manu superbi : & non
 16 acide feras in anima tua. * In iudicando es-
 17 to pupillis misericors ut pater, & pro viro
 18 matri illorum : * & eris tu velut filius Altis-
 19 simi obediens, & miserebitur tui magis quā
 20 mater. * Sapientia filijs suis vitam inspirat,
 21 & suscipit inquires se, & præbuit in via
 22 iustitiæ. * & qui illam diligit, diligit vitam :
 23 & qui vigilauerint ad illam, complectentur
 24 placorem eius. * Qui tenuerint illam, vitam
 25 hereditabunt : & qui introibit, benedict
 26 Deus. * Qui seruiunt ei, obsequentes erunt
 27 sancto : & eos, qui diligunt illam, diligit
 28 Deus. * Qui audit illam, iudicabit Gentes :
 29 & qui intueret illā, permanebit confidens.
 30 * Si crediderit ei, hereditabit illam, & erit
 31 in confirmatione creaturæ illius. * quoniam
 32 in tentatione ambulat cum eo, & in primis
 33 eligit eum. * Timorem, & metum, & proba-
 34 tionem inducet super illum : & cruciabit il-
 35 lum in tribulatione doctrinæ suæ, donec tē-
 36 ter eum in cogitationibus suis, & credat ani-
 37 mæ illius. * Et firmabit illum, & iter addu-
 38 cet directum ad illum, & lætificabit illum, *
 39 & denudabit absconsa sua illi, & thesauri-
 40 zabit super illum scientiam, & intellectum
 41 iustitiæ. * Si autē obtrauerit, derelinquet
 42 eum, & tradet eum in manus inimici sui.
 43 * Fili conserua tempus, & deuita a malo.
 44 * Pro anima tua ne confundaris dicere ve-
 45 tum. * Est enim confusio adducens pecca-
 46 tum, & est confusio adducens gloriam, & gra-
 47 tiam. * Ne accipias faciem aduersus faciem
 48 tuam, nec aduersus animam tuam menda-
 49 cium. * Ne reuertaris proximum tuum in
 50 in casu suo : Nec retineas verbum in tem-
 51 pore salutis. Non abscondas sapientiam tuā
 52 in decore suo. * In lingua enim sapientia
 53 dignoscitur : sensus, & scientia, & doctrina
 54 in verbo sensati, & firmamentum in ope-
 55 ribus iustitiæ. * Non contradicas verbo ve-
 56 ritatis vilo modo, & de mendacio inerudi-
 57 tionis tuæ confundere. * Non confundaris
 58 confiteri peccata tua, & ne subijciaste om-
 59 ni homini pro peccato. * Noli testifere con-
 60 tra faciem potentis, nec coneris contra iū-
 61 stitiam. * Pro iustitia agonizare pro anima
 62 tua, & vsq; ad mortem certa pro iustitia, &
 63 Deus expugnabit pro te inimicos tuos. * No-
 64 li ciratus esse in lingua tua : & inutilis, & re-
 65 missus in operibus tuis. * Noli esse sicut leo
 66 in domo tua, euertens domesticos tuos, &
 67 opprimens

36 opprimens subiectos tibi. * Non sit porrecta manus tua ad accipiendum, & ad dandum collecta.

CAP. V.

1 **N**oli attendere ad possessiones iniquas, & ne di xeris: Est mihi sufficiens vita: nihil enim proderit in tempore vindictæ, & obductionis. * Ne sequaris in fortitudine tua concupiscentiam cordis tui: & ne dixeris: Quomodo potui? aut quis me subiciet propter facta mea? Deus enim uindicans uindica bit. * Ne dixeris: Peccavi, & quid mihi accidit triste? Altissimus enim est patiens reditor. * De propiciato peccato noli esse sine metu, neque adijcias peccatum super peccatum. * Et ne dicas: Misericordia domini magna est, multitudinis peccatorum meorum miserebitur. * Misericordia enim, & ira ab illo cito proximant, & in peccatores respicit ira illius. * Non tardes conuerti ad dominum, & ne differas de die in diem. * Subito enim ueniet ira illius, & in tempore vindictæ disperdet te. * Noli anxius esse in diuitijs iniusti: nou enim proderunt tibi in die obductionis, & uindictæ. * Non uentiles te in omnem uentum, & non eas in omnem uiam: sic enim omnis peccator probatur in duplici lingua. * Esto firmus in uia domini, & in ueritate sensus tui, & scientia, & prosequatur te uerbum pacis & iustitiæ. * Esto mansuetus ad audiendum uerbum, ut intelligas: & cum sapientia proferas responsum uerum. * Si est tibi intellectus, responde proximo: D si autem, sit manus tua super os tuum, ne capiaris in uerbo indisciplinato, & confundaris. * Honor & gloria in sermone sensati, lingua uero imprudentis subuersio est ipsius. * Non appelleris susurro, & lingua tua ne capiaris, & confundaris. * Super furem enim est confusio & penitentia, & denotatio pessima super bilinguem: susurratori autem odium, & inimicitia, & contumelia. * Iustificata pusillum, & magnum similitur.

CAP. VI.

1 **N**oli fieri pro amico inimicus proximo: A improprium enim, & contumeliam malus hereditabit, & omnis peccator inuidus & bilinguis. * Non te extollas in cogitatione animæ tuæ uelut taurus: ne forte elidat uirtus tua per stultitiam, & folia tua comedat, & fructus tuos perdat, & relinquantur uelut lignum aridum in eremo. * Anima enim nequam disperdet qui se habet, & in gaudium inimicis dat istam, & deducet in sortem impiorum. * Verbum dulce multiplicat amicos, & mitigat inimicos: lingua eucharis in bono homine abundat. * Multi

pacifici sint tibi, & consiliarius sit tibi unus de mille. * Si possides amicum, in tentatione posside eum, & ne facile credas ei. * Est enim amicus secundum tempus suum, & non permanebit in die tribulationis. * Est etiam amicus qui conuertitur ad inimicitiam: & est amicus qui odium & rixam, & conuitia denudabit. * Est autem amicus socius mensis, & non permanebit in die necessitatis. * Amicus si permanens fixus, erit tibi quasi corqualis, & in domesticis tuis fiducialiter agat: si humiliauerit se contra te, & a facie tua absconderit se, unanimem habebis amicitiam bonam. * Ab inimicis tuis separare, & ab amicis tuis attende. * Amicus fidelis, protectio fortis: qui autem inuenit illum, inuenit thesaurum. * Amico fideli nulla est comparatio, & non est digna ponderatio auri, & argenti contra bonitatem fidei illius. * Amicus fidelis, medicamentum uitæ & immortalitatis: qui metuunt dominum, inueniunt illum. * Qui timet Deum, æque habebit amicitiam bonam: quoniam secundum illud erit amicus illius. * Fili a iuuentute tua excipe doctrinam, & usque ad canos inuenies sapientiam. * Quasi is qui arat, & seminat, accede ad eam, & sustine bonos fructus illius, & in opere enim ipsius exiguum laborabis, & cito edes de generationibus illius. * Quam aspera est nimium sapientia indoctis hominibus, & non permanebit in illa excois. * Quasi lapidis uirtus probatio: erit in illis, & non demorabuntur proicere illam. * Sapientia enim doctrinæ secundum nomen est eius, & non est multis manifesta: quibus autem cognita est, permanet usque ad confectum Dei. * Audi fili, & accipe consilium intellectus, & ne abijcias consilium meum. * Inijce pedem tuum in compedes illius, & in torques illius collum tuum: subijce humerum tuum, & porta illam, & ne accideris uinculis eius. * In omni animo tuo accede ad illam, & in omni uirtute tua cõserua uias eius. * Inuestiga illam, & manifestabitur tibi, & continens factus ne derelinquas eam: in nouissimis enim inuenies requiem in ea, & conuertetur tibi in oblationem. * Eterunt tibi compedes eius in protectio nem fortitudinis, & bases uirtutis, & torques illius in stolam gloriæ: decor enim uirtutis in illa, & vincula illius alligatura salutaria. * Stolum gloriæ indues eam, & coronam gratulationis superpones tibi. * Fili, si attenderis mihi, dices: & si accommodaueris animum tuum, sapiens eris. * Si inclinaueris aurem tuam, excipies doctrinam: & si dilexeris audire, sapiens eris. * In multitudine presbyterorum prudentium sta, & sapientiæ illorum ex corde coniungere, ut omnem narrationem Dei possis audire, & prouerbia laudis non effugiant a te. * Et si uideris iensa-

Ge. 28. 2. 5
b. 10

Gen. 37. 1. 2

Gen. 37. 1. 2
16
A. & 7. b. 9
Gen. 41. 1. 2
40

Exo. 1. 1. 2

Exo. 14. 1. 2

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

25

26

27

28

29

30

31

32

33

34

35

36

37

38

39

40

tantum in hoc laqueum sunt ut ignorarent bonum suum & insipientie sue reliquerunt hominibus memoriam, ut in his, qui peccauerunt, non facere possint. * Sapientia autem hos, qui se obliuiscunt, & doloribus liberabit. * Hæc profugum iræ fratris iustum deduxit per uias rectas, & ostendit illi regnum Dei, & dedit illi scientiam sanctorum honorum suorum in laboribus, & compleuit laboribus illius. * In fraude circumuenientium illum affuit illi, & honestum fecit illum. * Cum studiuisset illum ab inimicis, & a se duobus uincit illum, & certamen forte dedit illi ut uinceret, & sciret quoniam omnium potentior est sapientia. * Hæc venditum iustum non dereliquit, sed a peccatoribus liberauit eum: descenditque cum illo in foueam, & in uinculis non dereliquit illum, donec afferret illi sceptrum regni, & potentiam aduersus eos, qui eum deprimebant: & mendaces ostendit, qui maculauerunt illum, & dedit illi claritatem æternam. * Hæc populum iustum, & semen sine querela liberauit a nationibus, quæ illum deprimebant. * Intrauit in animam serui Dei & stetit contra reges horrendos in potentis & signis. * Et reddidit iustis mercedem laborum suorum, & deduxit illos in uia mirabili: & fuit illis in uelamento diei, & in luce stellarum per noctem. * Transiit illos per Mare rubrum, & transiit illos per aquam nimiam. * Inimicos autem illorum demersit in mare, & ab altitudine inferorum eduxit illi. * Ideo iusti tulerunt spolia impiorum, & decantauerunt Domine nomen sanctum tuum, & uicticem manuum tuam laudauerunt patres: quoniam sapientia aperuit os muti, & singula infantium fecit discere.

CAP. XI.

Exp. 16. a.

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

25

Direxit opera eorum in manibus prophetae sancti. * Iter fecerunt per desertum, quæ non habitabantur: & in locis desertis fixerunt castra. * Steterunt contra hostes, & de inimicis se vindicauerunt. * Siterunt, & inuocaberunt te, & data est illis aqua de petra altissima, & requies sitis de lapide duro. * Per quem enim penas passi sunt inimici illorum, a desolatione potus fui, & in eis, cum abundarent filii Israel, lætati sunt: per hæc, cum illis deesset, bene cum illis actum est. * Nam pro fonte quidem semper fluminis, humanum sanguinem dedisti iniuriis. * Qui cum minuerent in traditione infantum occisum, dedisti illis abundantem aquam inspirantem, ostendens per siccam, quæ tunc fuit, quemadmodum tuos exaltares, & aduersarios illorum necares. * Cum enim tentat sunt, & quidem cum misericordia disciplinam accipientes, scie-

rant quemadmodum cum ira iudicati impij tormenta paterentur. * Hos quidem tamquam pater monens propassit: illos autem tamquam durus rex interrogans condemnasti. * Absentes enim & præsentis similiter torquebantur. * Duplex enim illos acceperat cadum, & gemitis cum memoria præteritorum. * Cum enim audirent per sua tormenta bene secum agi, commemorati sunt Dominum, admittentes in animum exitum. * Quem enim in expositione praua proiectum deriserunt, in suam elenctus traxit: non similiter iusti scilicet. * Pro cogitationibus autem insensatis iniquitatis illorum, quod quidam errantes colebant muros serpentes, & bestias superuicuas, in multis illis multitudinem multorum animalium in uindictam: ut scirent quia per quæ peccat quis, per hoc & torquetur. * Non enim impossibilis erat omnipotens manus tua, quæ creauit orbem terrarum ex materia inuisa, immittere illis multitudinem uersum, aut audaces leones, aut noui generis ira plenas ignotas bestias, aut uaporem igitur spirantes, aut sumi odorem profrentes, aut horrendas ab oculis scintillas emittentes: quarum non solum hæc suffragata poterat illos exterminare, sed, & aspectus per timorem occidere. * Sed & sint his uno spiritu poterant occidi persecutio nem passi ab ipsis factis suis, & dispersis per spiritum virtutis tuæ: sed omnia in mensura, & numero, & pondere disposuisti. * Multum enim valere tibi soli supererat semper: & virtuti brachij tui quis resistet. * Quoniam tamquam momentum statera, sic est ante te orbis terrarum, & tamquam gutta rosæ inteluauit, quæ descendit in terram. * Sed miseris omnium, quia omnia potes, & dissimulas peccata hominum propter penitentiam. * Diligis enim omnia quæ sunt, & nihil odisti eorum quæ fecisti: nec enim odiens aliquid constituisti, aut fecisti. * Quomodo autem posset aliquid permanere, nisi tu uoluisses: aut quod a te uocatem non esset, conseruaretur? * Partis autem omnibus: quod tuæ sunt Domine, qui tuas animas.

Inf. 12. 2.

34

Leu. 16. d.

12

Inf. 16. a. 1

17

18

19

20

21

22

23

24

25

26

27

28

29

30

31

32

33

34

35

36

37

38

39

40

CAP. XII.

O quam bonus, & suauis est Domine spiritus tuus in omnibus. * Ideoque eos qui exerrant, paribus corripis: & de quibus peccant, admones & alloqueris: ut reliqua malitia, credant in te Domine. * Illos enim antiquos inhabitatores terre sanctæ tuæ, quos exhorruisti, quoniam odibilia opera tibi faciebant per medicamine, & sacrificia iniusta, & siliis suorū necatores sine misericordia, & comestores viscerum hominum, & deuoratores sanguinis a medio sacramento

Deu. 9. 2.

12. d. 29

18. b. 12

6 suo,* & auctores parentes animarum inau-
 7 xiliatarum perdere voluisti per manus pa-
 8 rentum nostrorum.* Veditam percipe-
 9 rent peccationem tuam puerum Dei, quæ
 10 tibi omnium charior est terra.* Sed & his
 11 tanquam hominibus percipisti, & misisti
 12 antecessoras exercitus tui vespas, ut illos pau-
 13 latim exterminarent.* Non quia impotens
 14 eras in bello subijcere impios iustos, aut be-
 15 stis feras, aut verò dure simul extermina-
 16 re: sed paribus iudiciis dabas locum pe-
 17 nitentis, non ignoans, quoniam nequam est
 18 natio eorum,* & naturalis malitia ipsorum,
 19 & quoniam non poterat mutari cogitatio
 20 illorum in perpetuum.* Demum enim erat
 21 maledictum ab in uio: nec timens aliquem,
 22 veniam dabas peccatis illorum.* Qui enim
 23 dicit tibi: Quid fecisti aut quis stabit con-
 24 tra iudicium tuum: aut quis in conspectum
 25 tuo veniet vindex iniquorum hominum?
 26 aut quis tibi imputabit, si perierint nationes
 27 quas tu fecisti? Non enim est alius Deus
 28 quam tu, & cui cura est de omnibus, ut ostendat
 29 das quoniam non iniuste iudicas iudicium.
 30 Neque rex, neque tyrennus, in conspectu
 31 tuo inquirent de his, quos perdidisti.* Cui
 32 ergo sis iustus, iuste omnia disponis: ipsum
 33 quoque, qui non debet puniri, condempnas,
 34 externi asistas a tua virtute.* Virtus enim
 35 tua iustitiam initium est: & ob hoc quod
 36 omnium dominus es, omnibus te parcere fa-
 37 cis.* Virtutem enim ostendis tu, qui non
 38 crederis esse in virtute consummatus, & ho-
 39 rum, qui te nesciunt, audaciam tradidisti.
 40 Tu autem dominator virtutis, cum tran-
 41 quillitate iudicas: & cum magna reverentia
 42 disponis nos: subest enim tibi, cum volueris,
 43 posse.* Docuisti autem populum tuum per
 44 talia opera, quoniam oportet iustum esse &
 45 humanum, & bonæ spei fecisti filios tuos:
 46 quoniam iudicans das locum in peccatis
 47 poenitentis.* Si enim inimicos servorum
 48 tuorum, & debitos morti, cum tanta cruci-
 49 assi attentione, dans tempus & locum, per
 50 que possent mutari a malitia,* cum quanta
 51 diligentia iudicasti filios tuos, quorum pa-
 52 rentibus iuramenta & conventiones dedisti
 53 bonarum promissionem? Cum ergo das
 54 nobis disciplinam, inimicos nostros multi-
 55 pliciter flagellas, ut bonitatem tuam cogno-
 56 scamus iudicantes: & cum de nobis iudicatur,
 57 speremus misericordiam tuam.* Vnde & il-
 58 lis, qui in vita sua infensate & iniuste vixe-
 59 runt, per hæc, quæ coluerunt, dedisti semina
 60 tormenta.* Ite enim innoxii viaditius
 61 errauerunt, deos asstantes hæc, quæ in
 62 animalibus sunt superuacua, infantum in-
 63 sensatiorem more viuentes.* Propter hoc
 64 tamquam præris in sensu iudicium in deum
 65 dedisti.* Qui autem iudibrijs, & increpa-
 66 tionibus non sunt correcti, dignum Dei iu-

17 dicium experti sunt.* In quibus enim pau-
 18 tes indignabantur, per hæc quos putabant
 19 deos, in ipsis cum exterminarentur videntes,
 20 illum, quem olim negabant se nosse, verum
 21 Deum agnouerunt: propter quod & finis con-
 22 demnationis eorum venit super illos.

C A P. XIII.

1 **V**ni autem sunt omnes homines, in
 2 quibus non subest scientia Dei: &
 3 de his, quæ uidentur bona, non potuerunt
 4 intelligere eum, qui est neque operibus at-
 5 tendentes agnouerunt quæ esset artifex:
 6 sed aut ignem, aut spiritum, aut ciuatum
 7 acrem, aut gyrum scelerati, aut numina a-
 8 quam, aut solem & lunam, rectores orbis ter-
 9 ræ, aut deos putauerunt.* Quorum si species
 10 delectati, deos putauerunt: scient quanto his
 11 dominator eorum speciosior est. Speciei e-
 12 nim generator hæc omnia constituit.* Aut si
 13 virtutem, & opera eorum mirati sunt, intel-
 14 ligant ab illis, quoniam qui hæc fecit, forti-
 15 or est illis.* & magnitudinem enim speciei
 16 & creaturæ cognoscibiliter poterit creator
 17 horum uideri.* sed tamen adhuc in his mi-
 18 nor est querela. Et hi enim fortasse errant,
 19 Deum querentes, & uolentes inuenire.
 20 Ite enim cum in operibus nullius conuer-
 21 sentur, inquirunt: & peruersum habent quo-
 22 nam bona sunt quæ uidentur.* Iterum au-
 23 tem nec his debet ignosci.* Si enim sapientum
 24 potuerunt scire, ut possent assummare seculum
 25 quomodo huius Dominum non facilius in-
 26 uenerunt? Infelices autem sunt, & inter
 27 mortuos spes illorum est, qui appellauerunt
 28 deos, opera manuum hominum, aurum &
 29 argentum, artis inuentionem, & similes di-
 30 nes animalium, aut lapidem inuentionem, opus
 31 manus antiquæ.* Ite autem si quis artifex sciet
 32 de silua lignum rectum & cunctis, & huius de-
 33 de eradat omnem corticem, & arte sua usus, di-
 34 ligenter fabricet uas utile in conuersatio-
 35 nem uitæ, reliquias autem eius operis, ad
 36 preparationem eorum abuectur.* & relinquit
 37 horum, quod ad nullus usus facit, lignum
 38 curuum, & uorticibus plenum, sculptus dili-
 39 genter per uacuitatem suam, & per scientiam
 40 suæ artis figeret illud, & ad similes illud
 41 imagini hominis, aut obui ex animalibus
 42 illud comparat, perliniens rusticæ, & ri-
 43 bicundæ faciens fucore colorem illius, & om-
 44 nem maculam, quæ in illo est, perliniens:
 45 & faciat ei dignam habitationem, & ir-
 46 D patie penens illud, & confectus ferro,
 47 & ne forte cadat, prospiciens illi faciens quo-
 48 nam non potest adiuvare se: imago enim
 49 est, & opus est illi adiutorium.* Et de sub-
 50 stantia sua, & de filijs suis, & de nuptijs vo-
 51 tum faciens inquit. Non erubescit loqui
 52 cū illo, qui sine anima est: & pro sanitate
 53 quid in istum deprecatur, & pro uita rogat

Rom. 1. 18

Leet. 4. 13. 17. a.

Rom. 11. 21

Isa. 44. b. Ier. 10. a.

Sup. 17. c. 14 Rom. 1. c. 23

in reuocant, & in adiutorium inutilem inuocant: * & pro itinere petit ab eo, qui ambulare non potest: & de acquirendo, & de operando & de omni rerum euentu petit ab eo, qui in omnibus est inuitis.

C A P. XIII.

Iterum alius nauigare cogitant, & per feros fluctus iter facere incipiunt, ligno portante se, fragilius lignum inuocat. * Illud enim cupiditatis acquirendi excogitauit, & artifex sapientia fabricauit sua. * Tua autem. Pater, providentia gubernat: * quoniam delisti & in mari nam, & inter fluctus semi tam firmissimum, * offendens quoniam potentes ex omnibus saluare, etiam si sine arte aliquis deat mare. * Sed ut non essent uacua sapientia tua opera: propter hoc etiam & exiguo ligno credunt homines animas suas, & transcentes mare per ratem liberati sunt: * I sed & ab initio cum perirent: superbi gigantes, spes orbis terrarum ad ratem confugiens, remisit seculo semen natiuitatis, * quae manu tua erat gubernata. * Benedicendum est enim lignum, per quod fit iustitia. * Per manus autem quod fit idolum, maledicendum est & ipsum, & qui fecit illud: quia ille quidem operatur est: illud autem cum esset fragile, deus cognominatus est. * Similiter autem odio sunt Deo impius, & impietas eius. * Etenim quod factum est, cum illo, qui fecit, tormenta parietur. * Propter hoc & in idolis nationum non erit respectus: quoniam creaturae Dei in odium factae sunt, & in tentationem animabus hominum, & in musepulatione pedibus insipientium. * Initium enim fornicationis est exquisitio idolorum: & ad inuentio illorum corruptio nititur est. * neque enim erant ab initio, neque erunt in perpetuum. * Superuacuitas enim hominum haec aduenit in orbem terrarum: & ideo breuis illorum finis est inuentus. * Acerbo enim luctu dolens pater, cito sibi rapti filij fecit imaginem: & illi, qui tunc quasi homo mortuus fuerat, nunc tamquam deum colere cepit, & constituit inter feruos suos sacra & sacrificia. * Deinde interueniente tempore, cum ualescente iniqua consuetudine, hic error itaquam lex cultus est, & tyrannorum imperio colorabatur segmenta. * Et hos quos in palam homines honorare non poterant propter hoc quod longe essent, elonginquo figura torum allata, et dentem imaginem regis, quem honorare uolebant, fecerunt: ut illius, qui aberat, tamquam praesentem colebant sua sollicitudine. * Prouexit autem ad horum culturam, & hos, qui ignorabant, arthistis eximia diligentia. * Ille enim uolens placere illi, qui se assumpsit, elaborauit arte sua, ut similitudinem in metallis figuraret.

Multitudo autem hominum adducta per speciem operis, qui ante tempus tamquam homo honoratus fuerat, nunc deum citimauerunt. * Et haec fuit uitae humanae deceptio: quoniam aut affectu aut regibus deservientes homines, incommunicabile nomen lapidibus & lignis imposuerunt. * Et non suffecerat errasse eos circa Dei scientiam, sed & in magno uiuentes infestis bello, tot & tam magna mala pacem appellant. * Aut enim filios suos sacrificantes, aut obseura sacrificia facientes, aut insanis plenae vigilas habentes, & neque uitam, neque neptias mundas custodiunt, sed et alius alij per inuidiam occidunt, aut adulterant, contristat: & omnia commissa sunt, sanguis, homicidium, furtum & fictio corruptio & infidelitas, turbatio peritium, tumultus bonorum, Dei immemoratio, animarum inquinatio, natiuitatis immutatio, neptiarum inconstantia, inordinatio machiae & impudicitiae. * Insanandum enim idolorum cultura, omnis mali causa est, & initium & finis. * Aut enim dum letantur, insaniunt: aut certe uaticinantur falsa, aut uiuunt inuultu, aut peierant cito. * Dum enim confidunt in idolis, quae sine anima sunt, male irantes noceri se non sperant. * Vtraque ergo illis euenient digne, quoniam male senserit de Deo, attendentes idola, & iurauerunt iniuste, in dolo contemnentes iustitiam. * Non enim iuratorum uirtus, sed peccantium poena perambulatur semper iniustorum prauaricationem.

C A P. XV.

T V autem Deus noster, suauis, & uerax, & in misericordia diffusor omnia. * Etenim si peccauerimus, aut sumus, scientes magnitudinem tuam: & si non peccauerimus, scimus quoniam apud te sumus computati. * Non se enim te consummata iustitia est: & scire iustitiam, & uirtutem tuam, radix est immortalitatis. * Non enim in errore induxit nos hominum male artis excogitatio, nec umbra praedicti labor sine fructu, effigies sculpta per varios colores, & cuius aspectus insensato dato concupiscentiam, & diligit morum imaginis effigie sine anima. * Malorum amatores, digni sunt qui spem habeant in talibus, & qui faciant illos, & qui diligunt, & qui colunt. * Sed & figuris mollem terram premens laboriose singit ad usum nostrum unum quodque vas, & de eodem luto fingit quae munda sunt in usum uasa, & similiter quae his sunt contraria: horum autem vasorum quis sit usus, iudex est singulis. * Et cum labore vano Deum fingit de eodem luto: ille qui paulo ante

Deu. 18. b. to
Ier. 7. a. d.

Ro. 9. d. 21

te de terra factus fueras, & post pusillum re-
 9 deditur tui unde acceptus est, repetitus animus
 non qui a laboratoribus est, nec quoniam bre-
 uis illi vita est, sed co-creatur aurificibus
 & argentariis: & sed & a rariis imitatur, &
 10 plorant praefere, quoniam res superfluas
 fingit. * Cinis est enim cor eius, & terra su-
 11 perflua spes illius, & luto villos vita eius:
 12 * quoniam ignorauit qui se finxit, & qui in-
 spirauit illi animam, quae operatur, & qui
 13 sufflauit ei spiritum vitale. * Sed & es-
 timauerunt lufum esse vitam nostram, & con-
 uersationem vite compositam ad lucrum,
 & oportere uidelicet etiam ex malo
 14 acquirere. * Hic enim sitit se super om-
 nes delinquere, qui ex terrena materia fragi-
 15 lia uita, & sculpsit illi. * Omnes enim
 in specie uita, & infelices supra modum ani-
 16 mae superbi, sunt inimici populi tui: & im-
 perantes illis: * Quoniam omnia idola na-
 tionum deos estimauerunt, quibus neque
 oculorum usus est ad uidendum, neque na-
 res ad percipiendum spiritum, neque aures ad
 audiendum, neque digiti manuum ad tran-
 17 sandum, sed & pedes eorum pigri ad an-
 18 bulandum: * homo enim fecit illos: & qui
 spiritum mutauit illis, finxit illos. Nemo
 enim sibi similem homo potest Deum fini-
 19 gere. * Cum enim sit immortalis, immortalis
 fingit, manus iniquis. Melior enim est ipse
 his, quos colit, quia ipse quidem trinitas, cum
 20 esset mortalitatis illi autem nunquam. * Sed &
 animalia misericordia colunt: insensata enim
 21 comparata his, illis sunt deteriora. * Sed nec
 aspectus aliquis ex his animalibus bona po-
 test confpicere. Effugerunt autem Dei lau-
 dem, & benedictionem eius.

C A P. XVI.

1 **P**ropter hec, & per his similia passi sunt
 2 digne tormenta, & per multitudinem
 bestiarum exterminati sunt. * Pro quibus
 tormentis bene disposuisti populum tuum,
 3 quibus dedisti concupiscentiam delectamen-
 ti sui nouum saporem, etiam pertrans eis op-
 4 tygommetram: * ut illi quidem concupiscenti-
 as escam propter ea, quod illis ostendit & mis-
 5 sa sunt etiam a necessaria concupiscentia a-
 uerterentur. Hic autem in breui spes facti,
 6 nouam gustauerunt escam. * Oportebat
 enim illis sine excusatione quidem superue-
 nire interitum exercitibus tyrannidem:
 hic autem tantum dissidere quemadmodum
 7 inimici eorum exterminabantur. * Penam
 cum illis superuenit sensu bestiarum ista, mor-
 8 tibus peruerterunt coluborum exterminaban-
 9 tur. * Sed non in perpetuum ista tua permis-
 sit, sed ad correctionem in breui caritati
 sunt, signum habentes salutis a te commemo-

7 rationem mandati legis tuae. * Qui enim con-
 8 uersus est, non per hoc, quod uidebat, sanabatur,
 9 sed per te omnino saluabatur: * in
 hoc autem ostendit inimicis nostris: quia
 10 tu es, qui liberas ab omni malo. * Illos enim
 locustarum, & muscarum occiderunt mor-
 11 tus, & non est inuenta finis animae illo-
 rum: quia digni erant ab inuicem exter-
 12 minari. * Filios autem tuos, nec draconum
 uenientium uiderunt dentes misericordiae
 13 enim tuae adueniens sanabat illos. * In the-
 14 moria enim sermonum tuorum examina-
 bantur, & elociter saluabantur, ne in altam
 incidentes obliuionem, non possent tuo uti
 15 adiutorio. * Breui enim necne herba, neque
 16 malagma sanauit eos, sed unus, Domine, ser-
 17 mo, qui sanat omnia. * Tu es enim, Domine,
 18 deficiis ad portas mortis, & reducis: * ho-
 19 mo autem occidit quidem per malitiam,
 & cum occiderit spiritus, non reuertetur,
 20 nec reuocabit animam quae recepta est:
 21 sed tuam manum effugere impossibile est.
 22 * Negantes enim te morose impij, per tortu-
 23 ramentum beatijs tui flagellati sunt: nouis
 aquis, & grandinibus, & plurijs persecutio-
 24 nem passi, & per ignem consumpti. * Quod
 enim mirabile erat, in aqua, quae omnia ex-
 25 tingit, pluvius ignis ualebat: uindex est enim
 26 orbis iustorum. * Quoniam enim tempore,
 27 manifestat autem ignis, ne comburentur quae
 ad impijs missa erant animalia: sed ut ipsi
 28 uidentes scirent, quoniam Dei iudicio pati-
 29 untur persecutionem. * Et quodam tempo-
 30 re in aqua super uirorum ignis, exarde-
 31 bat uolucres, ut iniqua terrae nationem exte-
 32 minaret. * Pro quibus angelorum esset tuus
 33 uisus populum tuum, & paratum panem de
 34 caelo praeparasti illis sine labore, omne dele-
 35 ctamentum in se habentem, & omnis saporis
 36 substantiam: * Substantia enim tua dulcedi-
 nem tuam, quoniam in filios habes ostendebat
 37 & desertis uisusque uoluntati, ad
 38 quod quisque uolebat, conuertebatur. * Nix
 39 autem & glacies sustinebant uim ignis, &
 40 non tabescebant, ut scirent quoniam fructus
 41 imitatorum exterminabat ignis ardens in
 42 grandine & pluvia coarsans. * Hic autem
 43 iterum ut nutrentur iusti, etiam suae uirtu-
 44 tis oblitus est. * Creatura enim tibi factio
 45 deserti, exardescit in tormentum: aduer-
 46 sus iniustos: & lenior fit ad benefaciendum
 47 pro his, qui in te confidunt. * Propter hoc &
 48 tunc in omnia transfigurata omnium nutrice
 49 gratis tunc deserviebat, ad uoluntatem eorum,
 50 qui te desiderabant: ut scirent filij tui, quos
 51 dilexisti Domine, quoniam non naturae
 52 fructus pascunt homines, sed sermo tuus: hos,
 53 qui in te crediderint, conseruat. * Quod e-
 54 nim ab igne non poterat exterminari, sta-
 55 tim ab eoque radio solis coactum tabe-

fecbat:

Exo. 10. 2.

& 8. 24.

Apoc. 9. 6.

7

Deu. 32. 6.

39

1. Reg. 5. 2.

6

Tob. 13. 2.

2

Exo. 9. 6.

23

Exo. 16. 6.

24

Nu. 11. 6.

7

Ps. 77. 2.

25

Io. 6. 31

Exo. 9. 6.

13

Deu. 8. 2.

Matt. 4. 2.

4

18 sciebat: ut notum omnibus esset, quoniam
oportet prænire solum ad benedictionem
29 tuam, & ad ortum lucis te a latere. * Ingra-
ti enim spes tam quam hybernalis glacies ta-
besceat, & disperiet tamquam aqua super-
uacua.

CAP. XVII.

Exo. 10. f.
23

Exo. 7. d.
22. & 8. b.
7

1 **M**agna sunt enim iudicia tua Domine,
A & inenarrabilia verba tua: propter
hoc indisciplinate animæ errauerunt. * **D**i
enim persuasum habent: iniqui posse domi-
nari nationi sancta: vinculis tenebrarum &
longe noctis cõpediti, inclusi sub testis, fugi-
turi perpetuæ providentiæ iacuerunt. * Et
tum putant se latere in obscuris peccatis, te-
nebroso obliuioni velamento dispersi sunt,
pauentes horrendæ, & cum admiratione ni-
4 mia perturbati. * Neque enim quæ contine-
bat illos spelunca, sine timore custodiebat:
quoque sonitus descendens perturbabat il-
los, & personæ tristes illis apparentes pau-
5 renti illis præstabant. * Et igitur quidem nul-
la vis poterat illis lumen præbere, nec siæ-
rum limpida flammæ illuminare poterat
6 siam noctem horrendam. * **A**pparebat autem
illis subitaneus ignis, timore plenus: &
B timore percussus illius, quæ non videbatur, fa-
ciei, estimabant deteriora esse, quæ videban-
tur: * & magicæ artis appositæ erant derisus,
& sapientiæ gloriæ correptione cum contume-
8 lia. * Illi enim qui promittebant timores &
perturbationes expellere se ab anima lan-
guente, tunc cum derisui pleni timore langue-
9 rant. * Nam etsi nihil illos ex monstris per-
turbabat: transitu animalium & serpentium
simulatione commoti, tremebundi peribant:
& aerem, quæ nulla ratione quis effugere
10 posset, negantes se uidere. * Cum sit enim
C timida nequicia, dat testimonium condem-
nationis: semper enim præsumit iura, perur-
11 bata conscientia. * Nihil enim est timor ni-
si proditio cogitationis auxiliorum. * Et dū
abutus minor est expeditio, maiorem com-
putat in scientiam eius causæ, de qua tor-
13 mentum prestat. * Illi autem qui impoten-
tem vere noctem, & ab insimis, & ab altissi-
mis inferis superuenientem, eundem somnū
14 dormientes, * aliquando monstrorum exa-
gitantur timore, aliquando animæ defi-
ciebant traditione: subitaneus enim illis &
15 insperatus timor superuenerat. * Deinde si
quisquam ex illis decidisset, custodiebatur
16 in carcere sine ferro reclusus. * Si enim ru-
D sticus quis erat, aut pastor, aut agri labo-
rum operarius præoccupatus esset, inefugibi-
17 lem sustinebat necessitatem: * Vna enim ca-
rena tepebatur omnes erant colligati. Si-
ue spiritus sibilans, aut inter spissos arborum
ragnos auium sonus iuvis, aut vis aquæ de-
18 currentis uisum, * aut sonus validus præci-

pitatarum petrarum, aut ludentium anima-
lium cursus inuisus, aut mugientium valida
bestiarum vox, aut resonans de altissimi mō-
tibus Echo: deficientes faciebant illos præ ti-
more. * Omnis enim orbis terrarum simp-
20 do illuminabatur lumine, & non impeditis
operibus continebatur. * Solis autem illis
superposita erat grauis nox, imago tenebra-
rum, quæ superuentura illis erat: ipsi ergo si-
bi erant grauiores tenebris.

CAP. XVIII.

Exo. 10. f.
23

Exo. 14. e.
24
Psal. 77. b.
14. & 104.
d. 39

Exo. 1. b.
16. & 2. a.
3
Exo. 14. f.
27

Exo. 13. d.
30

1 **S**anctis autem tuis maxima erat lux, &
A horum quidem vocem audiebant, sed si-
guram non uidebant. Et quia non & ipsi ca-
2 dem passi erant, magnificabant te: * & qui
ante læserant, quia non lædebantur, gratias
agebant: & vtesset differentia, donum pete-
3 bant. * **I**propter quod ignis ardentem colum-
nam ductam hauserunt ignotæ vir, & so-
4 lem sine læticia lani hospitiis pressitisti. * **D**ig-
ni quidem illi carere luce, & pati carcerem
tenebrarum, qui in iustos custodiebant filios
tuos, per quos incipiebant inoriuptum le-
5 gis lumen sæculo dari. * **C**um cogitarent
iustorum occidere infantes: & vno expposito
filio, & liberato, in traductionem illorum,
multitudinem filiorum abstulisti, & pariter
6 illos perdidisti in aqua valida. * Illa enim
B nox ante cognita est a patribus nostris, ut ue-
re scientes quibus iuramentis crediderunt,
7 animæ, vires essent. * Suscepta est autem a
populo tuo ſanctas quidem iustorum, inu-
8 storum autem exterminatio. * Sicut enim
læstisti aucterioris: sic & nos prouocans ma-
9 gnificasti. * Absconſe enim sacrificabat iu-
sti pueri bonorum, & iustitiam legem in con-
cordia dispulerunt: similiter & bona & ma-
la recepturos iustos, patrum iam decantan-
tes laudes. * Resonabant autem inconue-
niens inimicorum vox, & stibilis audieba-
10 tur planctus ploratorum infantum. * **S**imi-
li autem pœna seruus cum domino affligus
est, & popularis homo regi similia passus.
11 * Similiter ergo omnes vno nomine mortis
mortuos habebant innumerabiles. * Nec e-
nim ad sepeliendum viui sufficiebant: quo-
niam vno momento, quæ erat præcipior na-
12 tio illorum, exterminata est. * De omnibus
enim non credentes propter veneficia, tunc
vero primum cum fuit exterminium præ-
mogenitorum, spoponderunt populum Dei
13 esse. * Cum enim quietum silentium conti-
neret omnia, & nox in suo cursu medium
14 iter haberet: * omni potens sermo tuus de ca-
lo a regalibus sedibus, durus debellator in
15 mediam exterminij terram proſiluit, * gladi-
us acutus insinulatum imperium tuum
portans, & stans repleuit omnia morte, & vlti-
que ad cælum attingebat stans in terra.

* Tunc

17 * Tunc continuo visus somniorum malori-
 turbauerunt illos, & timores superuenerunt
 18 * inseperti. * Et alius alibi proiectus semi-
 uiuus, propter quam moriebatur, causam de-
 monstrabat mortis. * Visiones enim, quæ illos
 turbauerunt, hæc præmonabant, ne inscij,
 19 quare mala patiebantur, perirent. * Tetigit
 autem tunc & iustos tentatio mortis, & com-
 motio interio: facta est multitudo: sed
 20 non diu permansit ira tua. * I Properans e-
 nim homo sine querela deprecari pro popu-
 lis, proferens seruitutis suæ scutum oratio-
 nem, & per incensum deprecationem alle-
 gans, restitit ira, & finem imposuit necessi-
 21 ti, ostendens quoniam tuus est famulus. * Vi-
 cit autem tutas, non in virtute corporis,
 nec armaturæ potentia, sed verbo illum, qui
 se vexabat, subiecit, iuramenta parentum, &
 22 testamentum commemorans. * Cum enim
 iam acervatim cecidissent super alterutrum
 mortui, interstitit, & amputauit impetū, &
 diuisit illam, quæ ad viuos dicebat viam.
 23 * I In veste enim poderis, quam habebat, to-
 tus erat orbis terrarum: & parentum magna
 lia in quattuor ordinibus lapidum erant scul-
 pta, & magnificentia tua in diademate capi-
 24 tis illius sculpta erat. * His autem cessit qui
 exterminabat, & hæc extimuit, erat enim so-
 la tentatio iræ sufficiens.

CAP. XIX.

1 I Mpijs autem vsque in nouissimum sine
 A misericordia ira superuenit. Præciebat
 2 enim & futura illorum: quoniam cum ipsi
 permisissent ut se educerent, & cum magna
 sollicitudine premisissent illos, consequen-
 3 tur illos potentia adii. * I Adhuc enim in-
 ter manus habentes luctum, & deplorantes
 ad monimenta mortuorum, aliam sibi af-
 4 sumperunt cogitatione insipientia: & quos ro-
 gantes proiecerant, hos tamquam fugitivos
 5 persequabantur. * Ducebat enim illos ad
 hunc finem digna necessitas: & horum, quæ
 acciderant, commemorationem amitte-
 6 bant, ut quæ deerant tormentis, repletet pu-
 nitio: et populus quidem tuus mirabiliter trā-
 7 siet, illi autem nouam mortem inuoluerent.
 8 * Omnis enim creatura ad suum genus ab
 9 initio refigurabatur, deseruiens tuis præce-

7 ptis, ut pueri tui custodierentur illati. * Nā
 nubes castra eorum obumbrabat, & ex a-
 qua, quæ ante erat, terra arida apparuit, & i-
 8 maci rubro uia sine impedimento, & cam-
 pus germinans de profundo nimio: * per
 quem omnis natio transiit, quæ tegebatur
 tua manu, uidentes tua mirabilia & mon-
 9 stra. * Tanquam enim equi depauerunt es-
 scam, & tamquam magni exultauerunt, magni
 10 ficientes te Domine, qui liberaisti illos. * Me-
 mores enim erant adhuc eorum, quæ in in-
 colatu illorum facta fuerant, quemadmodum
 pro natione animalium eduxi terra mus-
 11 scas, & pro piscibus eructauit fluminis multi-
 tudinem ranarum. * I Nouissime autem ui-
 derunt nouam creaturam auium, cum addu-
 12 cti concupiscentia postulauerunt escas epula-
 tionis. * In allocutione enim desiderij, ascen-
 13 dit illis de mari ortygometra: & vexationes
 peccatoribus superuenerunt, non sine illis,
 quæ ante facta erant, argumentis: et uim ful-
 14 minum: iulle enim patiebantur secundum
 15 suas nequicias. * Etenim detestabiliorum in-
 hospitalitatem instituerunt: alij quidem in-
 16 notos non recipiebant aduenas, alij autem bo-
 17 nos hospites in seruitutem redigebant. * Et
 non solum hæc, sed & alius quidam respec-
 18 tus illorum erat: quoniam inuiti recipie-
 19 bant extraneos. * Qui autem eum læticia re-
 ceperunt hos, quiescem uis erant iustitij,
 20 læuissimis affixerunt doloribus. * Percussi
 sunt autem cæcitate: sicut illi in foribus iu-
 21 sti, cum subitaneis cooperiti essent tenebris,
 uniusquisque transitum ostij sui quærebac.
 22 * In se enim elementa dum conuertuntur, si-
 cut in organo qualitas sonus immutatur,
 & omnia suum sonum custodiunt: unde ætli
 23 mari ex ipso uisu certo potest agrestia enim in
 aquatica conuertebantur: & quæcunque erant
 24 natæ, in terram transibant. * Ignis in aqua
 ualet at supra suam uirtutem, & aqua extin-
 25 guentis naturæ obliuiscitur. * Flammarum
 e contrario, corruptibilium animalium non
 uexauerunt carnes coambulantium, nec dis-
 soluebant illam, quæ facile dissoluebatur si-
 cut glacies, bonam escam. In omnibus enim
 magnificasti populum tuum Domine, & hono-
 26 rasti, & non despectisti, in omni tempore, &
 in omni loco assistens eis.

Exo. 16.

13

Nu. 11.

38

sup. 16.

2

Exo. 28. b.

6

Exo. 14. 2

5

IN ECCLESIASTICVM IESV FILII SIRACH

PROLOGVS.

Multorum nobis, & magnorum per legem, & prophetas, aliosque qui secuti sunt illos, sapientia demonstrata est: in multis oportet laudare Israel doctrinam, & sapientiam eius: quia non solum ipsos loquentes necesse est esse pariter, sed etiam extraneos posse dicentes & scribentes doctissimos fieri. Auius meus leui, postquam se amplius dedit ad diligentiorem lectionis legis, & prophetarum, & aliorum librorum, quibus a parentibus nostris traditi sunt: voluit & ipse scribere aliquid horum, quae ad doctrinam & sapientiam pertinent: ut de iudeis diceret, & illorum periti facti, magis magisque attendant animo, & confirmetur ad legitimam vitam. Horum itaque uenire nos cum beneuolentia, & aucto-

tiori studio lectionem facere, & ueniam habere in illis, in quibus uidemur sequentes imaginem sapientiae deficere in uerborum compositione. Nam deficiunt uerba Hebraica, quando fuerint translata ad alteram linguam. Non autem solum haec, sed & ipsa lex, & prophetae, ceteraque aliorum librorum, non parum habent differentiam, quando inter se dicuntur. Nam in octauo & trigesimo anno temporibus Iulienzi Euergetis regis, postquam perueni in Aegyptum: & cum multum temporis ibi fuisset, inueni ibi libros, relictos, non parum, neque contentum doctrinae. Itaque bonum & necessarium putavi, & ipse aliquam addere diligentiam & laborem interpretandi librum istum, & multa uigilia attuli doctrinam in spatio temporis ad illa, quae ad finem ducunt, librum istum dare, & illis qui uolunt animi intendere, & discere quemadmodum oporteat instituire mores, qui secundum legem Domini proposuerint uitam agere.

ECCLESIASTICVS.

CAPVT PRIMVM.

1 Mnis sapientia a Domino.
2 Deo est, & cum illis fuit
3 semper, & est aeternum.
4 * Arcum maris, & pluvias
5 guttas, & dies seculi quis
6 dinumerauit? * Altitudinem
7 caeli, & latitudinem terrae,
8 & profundum abyssi quis dimensus est? * Sa-
9 pientiam Dei praecedentem omnia quis in-
10 uestigauit? * Prior omnium creata est sapien-
11 tia, & intellectus prudentiae ab euo. * Fons
12 sapientiae uerbum Dei in excelsis, & in gressu
13 suus illius mandata aeterna. * Radix sapientiae
14 cui reuelata est, & astutias illius quis agno-
15 uit? * Disciplina sapientiae cui reuelata est,
16 & manifestata: & multiplicationem in gressu
17 suo illius quis intellexit? * Vobis est altissimus.

Creator omnipotens, & Rex potens, & me-
tuendus nimis, scilicet super thronum illius
9 & dominans Deus. * Ipse creauit istum in
10 B Spiritu sancto, & uidit, & dinumerauit: &
11 mensus est. * Et effudit illum super omnia
12 opera sua, & super omnem carnem secundum
13 datum suum, & praebuit illam diligentibus
14 se. * Timor Domini gloria, & gloria, &
15 letitia, & corona exultationis. * Timor Do-
16 mini delestat cor, & dabit letitiam, & gau-
17 dium, & longitudinem dierum. * Timens do-
18 minum bene erit in extremis, & in die deson-
19 ationis suae benedicetur. * Dilectio Dei ho-
20 norabilis sapientia. * Quibus autem appa-
21 ruerit in visu, diligunt eam in uisione, & in
22 Pro. 1. 7
23 C sapientiam, timor domini, & cum fidelibus in Ps. 10. 3

vulva cōcreatus est, cum electis feminis gra-
ditur, & cum iustis & fidelibus agnoscitur.
17 * Timor domini, scientiæ religiositas. * Re-
18 ligiositas custodiet & iustificabit cor, iucun-
19 ditatem atque gaudium dabit. * Timenti do-
minum bene erit, & in diebus confirmatio-
20 nis illius benedicetur. * Plenitudo sapientiæ
est timere Deum, & plenitudo a fructibus il-
21 lius. * Omnem domum illius implebita ge-
nerationibus, & receptacula a thesauris il-
22 lius. * Corona sapientiæ, timor domini, re-
23 plens pacem, & salutaris fructum: & nudit, &
24 dinumeravit eam: intraque autem sunt dona
25 Dei. * Scientiam, & intellectum prudentiæ
sapientiæ compartietur: & gloriam tenentis
26 se, exaltat. * Radix sapientiæ est timere do-
27 minum: & rami illius longævi. * In thesau-
28 ris sapientiæ intellectus, & scientiæ religiosi-
tas: execratio autem peccatoribus sapientiæ.
29 * Timor domini expellit peccatum: * nam
30 qui sine timore est, non poterit iustificari:
31 iracundia enim animositate illius, subversio
32 illius est. * Vsq̃ue in tempus sustinebit pa-
33 tiens, & postea redditio iucunditatis. * Bo-
34 nus sensus usque in tempus abscondet ver-
35 ba illius, & labia multorum enarrabunt sen-
36 tum illius. * In thesauris sapientiæ significa-
37 tio disciplinæ: execratio autem peccatori,
38 cultura Dei. * Fili concupiscens sapientiā
conferua iustitiā, & Deus præbebit illam
39 tibi. * Sapientiæ enim & disciplina timor
40 domini: & quod beneplacitum est illi, * fi-
des, & mansuetudo, & adimplebit thesauros
41 illius. * Ne sis incredibilis timori domini:
42 & ne accesseris ad illum duplici corde. * Ni-
43 fueris hypocrita in conspectu hominum, &
44 & non scandalizeris in labijs tuis. * Attende
45 in illis, ne forte cadas, & adducas animæ tuæ
46 inhonorationem, & renelet Deus abscon-
47 tus tuos, & in medio synagogæ elidat te: * quo-
48 niam accessisti maligne ad dominum, & cor
49 tuum plenum est dolo & fallacia.

CAP. II.

1 **F**illi accedens ad servitutem Dei, stā in in-
2 A stitia, & timore, & præpara animam
3 ad tentationem. * Deprime cor tuum, & sus-
4 tine: inclina aurem tuam, & suscipe verba
5 intellectus: & ne festines in tempore obdu-
6 tionis. * Sustine sustentationes Dei, coniun-
7 gere Deo, & sustine, ut crescat in novissimo
8 vita tua. * Omne, quod tibi applicitum fue-
9 rit, accipe: & in dolore sustine, & in humili-
10 tate tua patientiam habet. * I quoniam in i-
11 gne probatur aurum, & argentum, homines
12 vero receptibiles in camino humilitationis.
13 * Crede Deo, & recuperabis te, & dirige viā
14 tuam, & spera in illum. Serva timorem il-
15 lius, & in illo uterare. * Mercentes Domi-

num sustinete misericordiam eius: & no de-
8 stitatis ab illo ne cadatis. * Qui timetis do-
9 minum, credite illi: & non euacuabitur nert-
ces vestra. * Qui timetis dominum, sperati
10 in illum: & in oblationem veniet vobis
11 misericordia. * Qui timetis dominum dili-
12 gite illum, & illuminabuntur corda vestra.
13 * Respice filij nationes hominum: & scio
14 te quia nullus speravit in domino, & con-
15 fusus est. * I qui enim permansit in man-
16 datis eius, & derelictus est: aut quis inno-
17 cuit eum, & desepxit illum? * Quoniam pius
18 & misericors est Deus, & remittet nō de-
19 tributionis peccata: & propter est omnibus
20 exquirentibus se in veritate. * Vt duplici
21 corde, & labijs scelestis, & manibus male-
22 ficientibus, & peccatori i terram ingredien-
23 ti duabus vijs. * Vt dissolutis corde, qui
24 non credunt Deo: & ideo non protegentur
25 ab eo. * Vt his, qui perdidit iustitiā
26 & qui detulerunt vias rectas, & diuerte-
27 runt in vias pravas. * Et quid facient, cum
28 inspicere ceperit dominus? * Qui timent do-
29 minum, non erunt incredibiles verbo illius:
30 & I qui diligunt illum, confitebuntur viam
31 illius. * Qui timent dominum, inquirunt quæ
32 beneplacitæ sunt ei: & qui diligunt eum, re-
33 plebuntur lege ipsius. * Qui timent Domi-
34 num, præparabunt corda sua, & in conspe-
35 ctu illius sanctificabunt animas suas. * Qui
36 timent dominum, custodiunt mandata il-
37 lius, & patientiam habebunt usque ad in-
38 quonem illius, * dicentes: Si penitentiam
39 non egerimus, incidemus in manus domini,
40 & non in manus hominum. * Secundum
41 enim magnitudinem ipsius, sic & misericor-
42 dia illius cum ipso est.

CAP. III.

1 **F**ilij sapientiæ, ecclesia iustorum: & natio
2 illorum, obediunt a dilectio. * Iudi-
3 cium patris audite filij, & sic facite ut salui
4 sitis. * Deus enim honoravit pacem in fi-
5 lijs: & iudicium maris exquiescent, firmavit
6 in filios. * Qui diligit Deum, exorabit pro
7 peccatis, & continebit se ab illis, & in ora-
8 tione licetum exaudietur. * Et sicut qui the-
9 saurizat, ita & qui honorificat matrē suam.
10 * Qui honorat patrem suum, iucundabitur
11 in filiis, & in die orationis suæ exaudietur.
12 * Qui honorat patrem suum, vita viuet
13 longiore: & qui obedit patri, refrigerabit
14 materiam. * Qui rimet Dominum hono-
15 rat parentes, & quasi Dominis serviet his,
16 qui se gemerunt. * I in opere & sermo-
17 ne, & omni patientia honora patrem tuū,
18 ut superueniat tibi benedictio ab eo, & be-
19 nedictio illius in novissimo maneat. * Benedi-
20 ctio patris firmat domos filiorum: maledictio

36 opprimens subiectos tibi. * Non sis porrecta manus tua ad accipiendum, & ad dandum collecta.

CAP. V.

1 **N**oli attendere ad possessiones iniquas, & ne dixeris: Est mihi sufficiens uita: nihil enim proderit in tempora vindictæ, & obductionis. * Ne sequaris in fortitudine tua concupiscentiam cordis tui: & ne dixeris: Quomodo potui? aut quis me subiciet propter facta mea? Deus enim uindicans uindicarebit. * Ne dixeris: Peccavi, & quid mihi acciderit triste? Altissimus enim est patiens reditor. * De propitiato peccato noli esse sine metu, neque adijcias peccatum super peccatum. * Et ne dicas: Misericordia domini magna est, multitudinis peccatorum meorum miserebitur. * Misericordia enim, & ira ab illo cito proxima, & in peccatores respicit ira illius. * Non tardes conuerti ad dominum, & ne differas de die in diem. * Subito enim ueniet ira illius, & in tempore uindictæ disperdet te. * Noli anxius esse in diuitiis iniustis: non enim proderunt tibi in die obductionis, & uindictæ. * Non uentiles te in omnem uentam, & non eas in omnem uiam: sic enim omnis peccator probatur in duplici lingua. * Esto firmus in uia domini, & in ueritate sensus tui, & scientia, & prosequatur te uerbum pacis & iustitiæ. * Esto mansuetus ad audiendum uerbum, ut intelligas: & cum sapientia proferas responsum uerum. * Si est tibi intellectus, responde proximo: D si autem, sit manus tua super os tuum, ne capiaris in uerbo indisciplinato, & confundaris. * Honor & gloria in sermone sensati, lingua uero imprudentis subuersio est ipsius. * Non appelleris susurro, & lingua tua ne capiaris, & confundaris. * Super furem enim est confusio & penitentia, & denotatio pessima super bilinguem: susurratori autem odium, & inimicitia, & contumelia. * Iustitica pusillitas, & magnum similiter.

CAP. VI.

1 **N**oli fieri pro amico inimici proximo: A improprium enim, & contumelia malus hereditabit, & omnis peccator inuidus & bilinguis. * Non te extollas in cogitatione anime tue uelut taurus: ne forte elidat uirtus tua per stultitiam, & solia tua comedat, & fructus tuos perdat, & relinquaret uelut lignum aridum in cremo. * Anima enim nequam disperdet qui se habet, & in gaudium inimici det illum, & deducet in foris impiorum. * Verbum dulce multiplicat amicos, & mitigat inimicos: & lingua eucharis in bono homine abundat. * Multi

pacifici sint tibi, & consiliarius sit tibi unus de mille. * Si possides amicum, in tentatione posside eum, & ne facile credas eum. * Est enim amicus secundum tempus suum, & non permanebit in die tribulationis. * Et est amicus qui conuertitur ad inimicitiam: & est amicus qui odium & rixam, & conuitia denudabit. * Est autem amicus socius mensis, & non permanebit in die necessitatis. * Amicus si permanerit fixus, erit tibi quasi corqualis, & in domesticis tuis fiducialiter agat: si humiliauerit se contra te, & a facie tua absconderit se, unanimem habebis amicitiam bonam. * Ab inimicis tuis separare, & ab amicis tuis accende. * Amicus fidelis, protectio fortis qui autem inuenit illum, inuenit thesaurum. * Amico fidelis nulla est comparatio, & non est digna ponderatio auri, & argenti contra bonitatem fidei illius. * Amicus fidelis, medicamentum uitæ & immortalitatis: & qui meretur dominum, inuenit illum. * Qui timet Deum, & que habebit amicitiam bonam: quoniam secundum illum erit amicus illius. * Fili a iuuentute tua excipe doctrinam, & usque ad canos inuenies sapientiam. * Quasi is qui arat, & seminat, accede ad eam, & sustine bonos fructus illius, & in opere enim ipse exiguum laborabis, & cito edes de generationibus illius. * Quam aspera est nimium sapientia indoctis hominibus, & non permanebit in illa exors. * Quasi lapidis uirtus probatio erit in illis, & non demorabatur proicere illam. * Sapientia enim doctrinæ secundum nomen est eius, & non est multis manifesta: quibus autem cognita est, permanet usque ad conspectum Dei. * Audi fili, & accipe consilium intellectus, & ne abijcias consilium meum. * Iniice pedem tuum in compedes illius, & in torques illius collum tuum: subijce humerum tuum, & porta illam, & ne accideris uinculis eius. * In omni animo tuo accede ad illam, & in omni uirtute tua cōserua uias eius. * Inuestiga illam, & manifestabitur tibi, & continens factus ne derelinquas eam: in nouissimis enim inuenies requiem in ea, & conuertetur tibi in oblationem. * Eterunt tibi compedes eius in protectorem fortitudinis, & bases uirtutis, & torques illius in stolam gloriæ: decor enim uitæ est in illa, & vincula illius alligatura salutaris. * Stola gloriæ indues eam, & coronas gratulationis superpones tibi. * Fili, si attenderis mihi, dices: & si accommodaueris animum tuum, sapiens eris. * Si inclinaueris aurem tuam, excipies doctrinam: & si dilexeris audire, sapiens eris. * In multitudine presbyterorum prudentium sta, & sapientia illorum ex corde coniungere, ut omnem narrationem Dei possis audire, & proueria laudis non effugiant a te. * Et si uideris sensa-

est ante illum sanguis, & ubi non est adiutor
 10 rium, elidit te. * Cum faris consilium non
 habebis: non enim poterunt diligere nisi qui
 11 eis placent. * Coram extraneo ne facias con-
 12 silium: nescis enim quid pariet. * Non omni
 homini cor tuum manifestes: ne forte infe-
 rat tibi gratiam salutem, & conuictetur tibi.

CAP. IX.

1 **N**on zeles mulierem sinus tui, ne ostendat
 A super te malitiam doctrinæ ne-
 2 quam. * Non des mulieri potestatem animæ
 tuæ, ne ingreditur in virtutem tuam, & equi-
 3 fundaris. * Ne respicias mulierem multuo-
 4 lam, ne forte incidat in laqueos illius. * Cum
 saltatrice ne assidens sis, nec audias illam, ne
 5 forte pereas in effusio illius. * I Virgine
 ne conspicias, ne forte scandalizeris in deco-
 6 re illius. * I Ne des fornicariis animam tuam
 in uisione perdas te, & hereditatem tuam.
 7 * Noli circumspicere in vicis ciuitatis, nec
 8 oberraueris in plateis illius. * I Averte faciem
 tuam a muliere compta, & ne circum-
 9 spicias speciem alienam. * propter speciem
 B mulieris multi perierunt: & ex hoc concu-
 10 pissentia quasi ignis exarsit. * Omnis mu-
 lier, quæ est fornicaria, quasi stercus in uia,
 11 concubabitur. * Speciem mulieris alienæ
 multi admirati, reprobi facti sunt colloquii.
 12 enim illius quasi ignis exarsit. * Cum
 aliena muliere ne sedas omnino, nec acci-
 13 bas eam ea super cubitum: & non alerce-
 ris cum illa in uisio, ne forte declinet cor tuum
 14 in illam, & sanguine tuo labaris in perditio-
 nem. * Ne derelinquas amicum antiquum: C
 nouus enim non erit similis illi. * Vinum
 15 tuum, amicus nouus: uetere sces, & cum suauitate
 16 bibes illud. * I Non zeles gloriam, & opes
 peccatoris: non enim scis quæ futura sit
 17 illius subuersio. * Nō placeat tibi iniuria ini-
 18 yborum, sciens quoniam inique ad inferos
 non placebit impius. * Longe abesto ab ho-
 19 mine potestatem habente occidendi, & non
 suspicaberis timorem mortis. * & si accesseris
 ad illum, noli aliquid committere, ne for-
 20 te auferat vitam tuam. * Communionem
 D mortis scito: quoniam in medio laqueorum
 ingredieris, & super dolentem arma anu-
 21 labis. * Secundum uirtutem tuam caue te a
 22 proximo tuo, & cum sapientibus & pruden-
 23 tibus traia. * Viri iusti sint tibi coniux, &
 in timore Dei sit tibi gloriatio, & in sensu
 24 sit tibi cogitatio Dei, & omnis enarratio tua
 in preceptis Altissimi. * In manu artificum
 25 uera laudabuntur, & princeps populi in sa-
 pientia sermonis sui, in sensu uero seniorum
 uerbum. * Terribilis est in ciuitate sua homo
 linguosus, & tenerarius in uerbo suo odibilis
 erit.

CAP. X.

1 **I**udex sapiens iudicabit populum sicut
 A & principatus sensati stabili erit. * Iocun-
 2 dum iudicem populi, sic & ministri eius:
 & qualis rector est ciuitatis, tales & inhabitantes
 3 tes in ea. * I Rex insipiens perdet populum
 suum, & ciuitates inhabitabunt, & per sensum
 4 potentium. * In manu Dei potestas terra:
 & uilem redorem suscitabit in tempus su-
 5 per illam. * In manu Dei prosperitas homi-
 6 nis, & super faciem scribarum imponet honorem
 suum. * Omnis iniuriæ proximi ne memineris,
 7 & nihikagas in operibus iniuriæ.
 8 * Odibilis coram Deo est & hominibus su-
 parbia: & execrabilis omnis iniquitas gen-
 9 tium. * I Regnum a gente in gentem trans-
 fertur propter iniustitiam, & iniurias, & conuul-
 10 melias, & diuersos dolos. * Auso autem ni-
 11 hil est scelestius. Quid superbit terra, & ci-
 12 uitas? Nihil est iniquius quam amare pecu-
 13 niam. hic enim & animam suam uenalem
 14 habet: quoniam in uita sua probus intima
 15 sua. * Omnis potentatus brevis uita. Ean-
 16 guor prolixior grauius medicum. * Breuiem
 17 languorem praedit medicus: sic & rex ho-
 18 die est, & cras morietur. * Cum enim mo-
 19 rietur homo, hereditabit serpentes, & bestias,
 20 & uernies. * Initium superbiae homi-
 21 nis, apostatare a Deo: * quoniam ab eo, qui
 22 fecit illum, recessit cor eius. quoniam initium
 23 omnis peccati est superbia: qui tenuerit illam,
 24 adimplebitur maledictis, & subvertet eum
 25 in finem. * Propterea exhoronauit Dominus
 26 conuictus malum, & destruxit eos inque
 27 in finem. * Sedes ducum superborum de-
 28 struxit Deus, & sedere fecit mites pro eis.
 29 * Radices gentium superbarum arefecit Deus,
 30 & plantauit humiles in ipsis gentibus. * Ter-
 31 ras gentium euertit dominus, & perdidit eas
 32 usque ad fundamentum. * arefecit et ipsas,
 33 & disperdidit eos, & cessare fecit memoriam
 34 eorum a terra. * Memoriam superborum
 35 perdidit Deus, & reliquit memoriam humi-
 36 lum sensu. * Non est creata hominibus su-
 37 perbia: neque irasundia nationi in uilem uat.
 38 * Semen hominum honorabitur hoc, quod
 39 timet Deum: semen autem hoc exhoronabitur,
 40 quod preterit mandata domini. * In me-
 41 dio fratrum rector illorum in honore: & qui
 42 timet dominum, erunt in oculis illius.
 43 * Gloria diuitum, honoratorum & paupe-
 44 rum, timor Dei est: * noli despiciere hominem
 45 iustum pauperem, & noli magnificare uirum
 46 peccatorem diuitum. * Magnus, & iudex, &
 47 D potens est in honore: & non est maior illo,
 48 qui timet Deum. * I Seruo sensato liberi ser-
 49 uient: & uir prudens & disciplinatus non
 murmurabit correptus, & inficius non hono-
 rabitur. * Noli extolleret in facie de opere.

Prou. 29. b
 23.
 3. Reg. 12. b. 13.

Ieu. 19. c. 17

Dan. 4. c. 14

Prou. 17. a
 3. Reg. 12. 13

Prou. 11. b

tuo, & noli cuncta in tempore angustiarum.
 30 * Melior est qui operatur, & abundat in omnibus, quam qui gloriatur, & eget pane.
 31 * Fili in mansuetudine serua animam tuam, & da illi honorem secundum meritum suum.
 32 * Peccantem in animam suam quis iustificabit? & quis honorificabit exonorantem animam suam? * Pauper gloriatur per disciplinam & timorem suum, & est homo qui honorificatur propter substantiam suam. * Qui autem gloriatur in paupertate, quanto magis in substantia? & qui gloriatur in substantia, paupertatem vereatur.

C A P. XI.

Gen. 41. a.

Dan. 6. a. r.

Io. 7. c. r. 8

A. 12. d.

1. 22

r. Reg. 15.

c. 18

E. 18

E. 18. 6. b.

Prou. 18. c.

7

r. Tim. 16.

b. 9

Prou. 10. c.

25

Job 41. c.

10

Job 1. c. 21

Luc. 12. c.

19

1 **S**apientia humiliati exaltabit caput illius, & in melio-
 2 rum faciet. * Non laudes vtrum in specie sua
 3 neque spernas hominem in visu suo. * breuis in uolantibus est avis, & inquitum dulcoris
 4 habet fructus illius. * In festu ne glorie-
 5 ris vnuquam, nec in die honoris tui extollaris:
 6 quoniam mirabilia opera Altissimi solius, & gloriosa, & abscondita, & inuisa opera
 7 illius. * Multi tyranni federunt in throno, &
 8 insuscepibiles portauit ad eum. * Multi po-
 9 tentes oppressi sunt ualide, & gloriosi tradi-
 10 ti sunt in manus alicuius. * Priusquam in-
 11 terroges, ne uituperes quemquam: & cum
 12 interrogaueris, corripe iuste. * Priusquam an-
 13 dias, ne respondeas uerbis: & in medio ser-
 14 monum ne a iuribus loqui. * De ea re, quæ te
 15 non molestat, ne ceteris: & in iudicio pec-
 16 cantium ne consistas. * Fide ne in multis sint
 17 actus tui: & si diues fueris, non eris immanis
 18 a delicto. si enim secutus fueris, non apprehen-
 19 des: & non effugies, si praecauteris.
 20 * Est homo laborans, & festinans, & dolens
 21 impius, & tanto magis non abundabit. * Est
 22 homo marcidus, & egens recuperatione, plus
 23 deficiens uirtute, & abundans paupertate.
 24 * & oculus Dei respexit illum in bono, &
 25 erexit eum ab humilitate ipsius, & exaltauit
 26 caput eius: & mirati sunt in illo multi, & ho-
 27 norauerunt Deum. * Bona & mala, uita &
 28 mors, paupertas & honestas a Deo sunt. * Sa-
 29 pientia & discretio, & scientia legis apud
 30 Deum. Dilectio, & uia bonorum apud ip-
 31 sum. * Error & tenebra peccatoribus creata
 32 sunt: qui autem exultant in malis, con-
 33 fiteantur in malis. * Datio Dei permanet ius-
 34 tis, & profectus illius successus habebit in
 35 æternam. * Est qui loquatur parce agen-
 36 do, & hæc est pars mercedis illius. * In eo quod
 37 dicat: si inueni requiem mihi, & nunc man-
 38 dicabo de bonis meis salus. * & uenit quod
 39 tempus præterierit, & mors appropinquet, &
 40 relinquat omnia alia, & morietur. * Sed in
 41 relictis tuis, & in discendo loquere, & in o-
 42 pere mandatorum tuorum ueterasce. * Ne

inueris in operibus peccatorum. Confide
 23 autem in Deo, & mane in loco tuo. * Facile
 24 erit enim in oculis Dei subito honestare pau-
 25 perem. * Benedictio Dei in mercedem iusti
 26 scilicet, & in hora veloci processus illius fru-
 27 ctifica. * Ne dicas: Quid est mihi opus, &
 28 quæ erunt mihi ex hoc bona? * Ne dicas: Suf-
 29 ficiens mihi sum: & quid ex hoc pessimabor?
 30 * In die bonorum ne inmemor sis malo-
 31 rum: & in die malorum ne inmemor sis bo-
 32 norum: * quoniam facile est coram Deo in
 33 die obitus retribuere unicuique secundum uias
 34 suas. * Malicia horæ obliuionem facit luxu-
 35 riz magnæ, & in fine hominis denudatio
 36 operum illius. * Ante mortem ne laudes ho-
 37 minem quemquam, quoniam in filiis suis
 38 agnosceat uir. * Non omnem hominem in-
 39 ducas in domum tuam: multæ enim sunt in-
 40 fidie dolosi. * Sicut enim eructant præcordia
 41 fortentium, & sicut perditur inducit in ca-
 42 ueam, & ne capere in laqueis: sic & cor sup-
 43 borum, & sicut prospector uidens casum pro-
 44 ximi sui. * Bona enim in mala conuertens
 45 infidiatur, & in electis imponit maculam.
 46 * A scintilla una augetur ignis, & ab uno do-
 47 loso augetur sanguis: homo uero peccator
 48 sanguini infidiatur. * Attende tibi a pestifer
 49 ro, fabricat enim mala: ne forte inducat su-
 50 per te substationem in perpetuum. * Ad-
 51 mite ad te alienigenam, & subueret te in
 52 turbine, & ab alienabit te a tuis propriis.

C A P. XII.

1 **S**i benefeceris, scito cui feceris, & erit gra-
 2 tia in bonis tuis multa. * Benefac iusto,
 3 & inuenies retributionem magnam: & si non
 4 ab ipso certe a domino. * Non est enim ius-
 5 te qui assiduus est in malis, & eleemosy-
 6 nas non danti: quoniam & Altissimus odio
 7 habet peccatores, & misericors est pauperibus.
 8 * Da misericordiam, & ne suscipias pec-
 9 catores: & impijs peccatoribus reddet uin-
 10 dictam, custodiens eos in diem uindictæ. * Da
 11 bono, & non receperis peccatorem. * Bene-
 12 fac humilibus, & non dederis impijs: prohibe
 13 ne illi dari ne in ipsis potest ore testis: nam
 14 duplicia mala inuenies in omnibus bonis,
 15 quæcumque feceris illi: quoniam & Altissi-
 16 mus odio habet peccatores, & impijs reddet
 17 uindictam. * Non agnoscitur in bonis ami-
 18 cus, & non absconditur in malis inimicus.
 19 * In bonis uiri, in malis illius in tristitia:
 20 & in malitia illius, amicus agnoscitur.
 21 * Non credas inimico tuo in æternum: sicut
 22 enim aramentum, & argentea nequitia illius:
 23 & si humiliatus uadat curuus, adipe ani-
 24 mam tuam, & custodi te ab illo. * Non tra-
 25 ctas illum penes te, nec festinas ad eum: au-
 26 tem, ne forte conuersus in locum uinum, in-
 27 quirat carchedonem tuam: & in conspectu
 28 agnoscat uerba mea, & in sermonibus meis
 29 ilimul eris. * Quis miserebitur in cantatu a
 30 serpente.

Inf. 18. d.

25

Gal. 6. b.

10

serpente percusso, & omnibus, qui appropi-
 74 bestijs? & sic qui comitatur eam viro iniquo
 & obvolutus est in peccatis eius. * Vna hora
 tecum permanebit: si autem declinaverit, non
 75 suppotabit. * In labijs suis indulcat inimici
 Dcus, & in corde suo infidiat ut subvertat
 76 te in foueam. In oculis suis lacrymatur inimi-
 cus: & si inuenerit tempus, non faciat tibi
 77 sanguine: & si incurrerint tibi mala, inue-
 78 nies eum illic priorem. * In oculis suis lacry-
 matur inimicus, & quasi adiuuans suffodiet
 79 plantas tuas. * Caput tuum mouebit, & plau-
 det manu, & mulea suffraxis commutabit
 vultum suum.

CAP. XIII.

Deut. 7. 2.
 A **Q**ui tetigerit picem, inquinabitur ab ea: & qui communicauerit superbo induet superbiam. * Pondus super se tollet qui honestiori se communicat. Et ditioni te ne socius fueris. * Quid communicabit cecabus ad ollam? quando enim se colas in ferrea, confringetur. * Diues iniuste egit, & fremet pauper autem laesus tacebit. * Si largitus fueris, assumet te: & si non habueris, derelinquet te. * Si habes, conseruet tecum, & euacuabit te, & ipse non dolebit super te. * Si necessarius illi fueris, supplantabit te, & subridens spem dabit, narrans tibi bona, & dicens: Quid opus est tibi? * Et confundet te in cibus suis, donec te exinaniat bis, & ter: & in nouissimo deridebit te: & postea videns derelinquet te, & caput suum mouebit ad te. * Humiliare Deo, & expecta manus eius. * Accende ne seductus in stulticia humilioris. * Noli esse humilis in sapientia tua, ne humiliatus in stulticia seducaris. * Aduocatus a potentiore discedet: ex hoc enim magis te aduocabit. * Ne improbus sis, ne impingaris: & ne longe sis ab eo, ne eas in oblivionem. * Ne retineas ex æquo loqui cum illo: nec credas multis uerbis illius, ex multa enim loquela tentabit te, & subridens, interrogabit te de absconditis tuis. * Immitis animus illius conseruabit uerba tua: & non parceret de matricia, & de uinculis. * Caue tibi, & attende diligenter auditui tuo: quoniam cum subuersione ita ambulat. * Audiens uero illa la quasi in somnis uide, & uigilabis. * Omnia uia tua dilige Deum, & inuoca illum in salute tua. * Come ar, inual diligit simile sibi: sic & omnis homo proximum sibi. * Omnis caro ad similem sibi conuenerit, & omnis homo simili sibi sociabitur. * Si conuenerit lupus agno aliquando, sic peccator iusto. * Quæ communicatio sancto homini ad carnem? aut quæ pars diuini ad pauperem? * Veritas leonis onger in eremo: sic & pars diuini, sunt pauperes. * Et sicut abominatio est superbo humilitas: sic & execra-

cratio diuini pauper. * Diues commotus confirmatur ab amicis suis: humilis autem cum ceciderit expelletur & a moris. * Diuiti decepto multi recuperatores: locutus est superba, & iustificauerunt illum. * humilis deceptus est, in super & arguitur locutus est scire, & non est datus ei locus. * Diues locutus est, & omnes tacerunt, & uerbum illius usque ad nubes perducunt. * Pauper locutus est, & dicunt: Quis est hic? & si offenderit, subuertent illum. * Bona est substantia, cui non est peccatum in conscientia: & nequissima paupertas in ore impij. * Cor hominis immutat faciem illius, siue in bona, siue in mala. * Vestigium cordis boni, & faciem bonam difficile inuenies, & cum labore.

CAP. XIII.

A **B**eatus uir, qui non est lapsus uerbo ex ore suo, & non est stimulatus in tristitia delicti. * Felix, qui non habuit animi sui triam, & non exiit de spe sua. * Viri cupido & tenaci sine ratione est substantia, & homini liuidio ad quid autem? * Qui aceruat ex animo suo iniuste, alijs congregat, & in bonis illius alius luxuriabitur. * Qui sibi nequam est, cui alij bonis erit: & non incunabitur in bonis suis. * Qui sibi inuidet, nihil est isto nequam, & hæc redditio est malitiae illius: & si bene fecerit, ignoranter, & non uolens facit: & in nouissimo manifestat malitiam suam. * Nequam est oculus liuidi, & auertens faciem suam, & despicens animi suam. * Infatiabilis oculus cupidi in parte iniquitatis: non satiabitur donec consumat arietatis animum suam. * Oculi malus ad mala: & non satiabitur pane, sed indigens & in tristitia erit super mensuram suam. * Fili si habes, benefac tecum, & Deo dignas oblationes offer. * Memor esto quoniam mors non tardat, & testamentum inferorum, quia demonstratum est tibi: testamentum enim huius mundi morte morietur. * Ante mortum benefac amico tuo, & secundum uires tuas exporrigens ila pauper. * Non defrauderis a die bono, & partem laboni doni non te pretereas. * Nonne alijs relinques dolores, & labores tuos in diuisione fortis? * Da, & accipe, & iustifica animam tuam. * Ante obitum tuum operare iustitiam: quoniam non est apud inferos inuenire cibum. * Si expulscato sicut secum ueteras fecerit, & sicut solium iustificans in arbore uisidi. * Alia generantur, & alia deiiciuntur: sic generatio carnis & sanguinis, alia finitur & alia nascitur. * Omne opus corruptibile in fine deficiet: & qui illud operatur,abit cum illo. * Et omne opus electum iustificabitur: & qui operatur illud, honorabitur in illo. * Beatus uir, qui in sapientia morabitur,

Inf. 19. c. 16

Sup. 4. a. 2 Tob. 4. b. 7 Luc. 16. b.

1sa. 40. b. 7 Iac. 1. b. 10 2. Pet. 1. d.

Pla. 2. 2

& qui in iustitia sua meditabitur, & in sensu
 cogitabit circumspeditionem Dei. * Qui exco-
 gitat uias illius in corde suo, & in abscondi-
 tis suis intelligens, uadens post illam quasi
 investigator, & in uis illius consistens: * qui
 respicit per fenestras illius, & in ianuis illius
 auscultans: * qui requiescit iuxta domum illius.
 & in parietibus illius figens palum statuet
 casulam suam ad manus illius, & requiescet
 in casula illius bona per ænum: * statuet fi-
 lios suos sub tegmine illius, & sub ramis eius
 morabitur, * protegetur sub tegmine illius
 a seruire, & in gloria eius requiescet.

CAP. XV.

Qui timet Deum, faciet bona: & qui con-
 tinens est iustitie, apprehendet illam.
 * & obuiabit illi quasi mater hono-
 rificata, & quasi mulier a uirginitate fusi-
 piec illum. * Cibabit illum pane uicæ & in-
 telligens, & aqua sapientie salutaris po-
 rabit illum: & firmabitur in illo, & non de-
 fectur. * & continebit illum, & non confunde-
 tur: & exaltabit illum apud proximos suos.
 * & in medio Ecclesie aperiet os eius, & ad-
 implebit illum spiritu sapientie, & intel-
 lus, & gloria glorie uestiet illum. * Incon-
 fitemur & exultationem thesaurizabit super
 illum, & nomine æterno hereditabit illum.
 * Homines stulti non apprehendent illam,
 & homines sensati obuiabunt illi, homines
 stulti non uidebunt eam: longe enim abest
 a superioribus & dolo. * utri me adices non erunt
 illius memores: & uiri ueraces inuenientur
 in illa, & successum habebunt usque ad in-
 spectionem Dei. * Non est speciosa laus in
 ore peccatoris: * quoniam a Deo profecta
 est sapientia, sapientia enim Dei allabit laus,
 & in ore fideli abundabit, & dominator da-
 biteam illi. * Non dixeris: Per Deum abest:
 quæ enim odit ne feceris. * Non dicas: Ille
 me implanauit: non enim necessarij sunt ei
 homines impii. * Omne cæcamentum er-
 roris odit dominus, & non erit amabile ti-
 mensibus eum. * Deus ab initio constituit
 hominem, & reliquit illum in manu confi-
 lij sui. * Adiecit mandata & precepta sua.
 * si uolueris mandata seruare, conseruabunt
 te, & in perpetuum fidem placiam facere,
 * Apposuit tibi aquam & ignem ad quod uo-
 lus, & lueris, porrigere manum tuam. * Ante ho-
 minem uita & mors, bonum & malum: quod
 placuerit ei, dabitur illi: * quoniam multa sa-
 pientia Dei, & fortis in potentia, uidens om-
 nes sine intermissione. * Oculi domini ad-
 timentes eum, & ipse agnoscit omnia: ope-
 ram hominis. * Ne mini mandauit imple-
 re agere, & nemini dedit spem peccandi: * non
 enim concupiscit multitudinem filiorum
 infidelium, & inutilium.

CAP. XVI.

Ne incenderis in filiis impijs, si multi-
 plicentur: nec oblecteris super ipsos, si
 non est timor Dei in illis. * Non credas vi-
 tæ illorum, & ne respicias in labores con-
 silijs. * Melior est enim unus timor Dei, quam
 mille filij impij. * Erumile est mori sine fi-
 lij, quam relinquere filios impijs. * Ab uno
 sensato inhabitabit patria, tribus impiorum
 deferetur. * Multa tamen uidit oculus meus,
 & fortiora horum audiuit auris mea. * In
 synagoga peccantium exardebit ignis, & in
 gente incredibili exardescet ira. * Non ex-
 orauerunt pro peccatis suis antiqui gigantes,
 qui destructi sunt confidentes suæ uirtuti:
 * & non pereperit perorationem libelæ, & ex-
 cratus est eos pro superbia uerbi illorum.
 * Non misertus est illis, gentem totam per-
 dens, & exolentem se in peccatis suis. * Et
 sicut secunda missa peditum, qui congrega-
 ti sunt in duritia cordis sui: & si unus misisset
 eunicat, naurum si fuisset immittens. * Mi-
 ricordia enim & ira est cum illo. Potens evo-
 ratio, & effundens iram: secundum miseri-
 cordiam suam, sic correptio istius hominem
 secundum opera sua indicat. * Non effugie
 in rapina peccator, & non retardabit susce-
 rendia misericordiam faciunt. * Omnis mi-
 sericordia faciet locum, & unicuique secun-
 dum meritum operum suorum, & secundum
 intellectum peregrinationis ipsius. * Non di-
 cas: A Deo abscondi, & ex summo quis mei
 memorabitur? * In populo magno non agnos-
 scar: quæ enim anima mea in tam intus
 sa creatura? * Ecce cælum, & opes cælorum,
 abyssi, & uniuersa terra, & quæ in eis sunt,
 in conspectu illius commouebantur, * mon-
 tes simul, & colles, & fundamenta terræ: om-
 ni conspexerit illa Deus, tremore cõcutientur.
 * Et in omnibus his inuentum est cor:
 & omne cor intelligitur ab illo: & nias illius
 quis intelligit, & procellam, quam nec ocu-
 lus uidebit hominis? * Nam plurima illius
 opera sunt in absconditis: sed opera iustitie ei-
 us quis enuntiabit? aut quis sustinebit? Lon-
 ge enim est testamentum a quibusdam, &
 interrogatio omnium in cõsumatione est.
 * Qui minoratur corde, cogitat inania: & uis-
 D imprudens, & errans cogitat stulta. * Audi
 me fili, & discite disciplinam sensus, & in uer-
 bis meis attende in corde tuo, & dicam in
 æquitate disciplinam: & cruciabor enarrare
 sapientiam: & in uerbis meis attende in cor-
 de tuo, & dico in æquitate spiritus uirtutes,
 quas posuit Deus in opera sua ab initio, &
 in ueritate enuncio scientiam eius. * In iudicio
 Dei opera eius ab initio, & ab illustratione
 ipsorum distinctæ partes illorum, &
 initia eorum in gentibus suis.

17 * Ornauit in æternitatem opera illorum, nec
 18 est fatigatus, nec laborauerunt, & non destite-
 19 runt ab operibus suis. * Vanitatis quippe, pro-
 20 ximum sibi non angustiat, & in æter-
 21 num. * Nō sis incredulus in verbo illius. * Post
 22 hæc Deus in terram respexit, & impleuit il-
 23 lam bonis suis. * Animam omnīs vitalis de-
 24 nunciavit ante faciem ipsius, & in ipsam ite-
 25 rum reuersio illorum.

CAP. XVII.

1 **D**Eus creauit de terra hominem, & se-
 2 cundum imaginem suam fecit illum.
 3 * Præterea conuertit illum in ipsam, & se-
 4 cundum se ueluit illum virtute. * Num-
 5 rum dierum, & tempus dedit illi & dedit il-
 6 li potestatem eorum, quæ sunt super terram.
 7 * Possit timorem illius super omnem car-
 8 nem, & dominatus est beluarum, & volu-
 9 crum. * Creauit ex ipso adiutorium simile
 10 sibi, consilium, & linguam, & oculos, & au-
 11 res, & cor dedit illis excogitandi, & discipli-
 12 nam in intellectu repleuit illos. * Creauit illis
 13 scientiam spiritus, sensu impleuit cor illorum,
 14 & mala & bona ostendit illis. * Posuit ocu-
 15 lum suum super corda illorum, ostendere illis
 16 magnalia operum suorum, & ut nomen san-
 17 ctificationis collaudent, & gloriari in mira-
 18 bilibus illius, ut magnalia enarrant operum
 19 eius. * Addidit illis disciplinam, & legem vi-
 20 tæ hereditauit illos. * Testamentum æterni
 21 constituit cum illis, & iustitiam & iudicia sua
 22 ostendit illis. * Et magnalia honoris eius vi-
 23 dit oculus illorum, & honorem vocis audie-
 24 runt aures illorum, & dixit illis Attendite
 25 ab omnibus quos. * Et mandauit illis unicui-
 26 que de proximo suo. * Via illorum coram
 27 ipso sunt semper, non sunt abscon-
 28 tis illis. * In viam quamque gentem præ-
 29 posuit rectorem: & pars Dei, Israel facta est
 30 manifesta. * Et omnia opera illorum velut
 31 sol in conspectu Dei: & oculi eius sine inter-
 32 missione inspicientes in vls eorum. * Non
 33 sunt abscon-
 34 ta testamenta per iniquitatem
 35 illorum, & omnes iniquitates eorum in con-
 36 spectu Dei. * Eleemosyna viri quasi sinacu-
 37 lum cum ipso, & gratiam hominis quasi pi-
 38 pillam conseruat. * & postea resurget, &
 39 retribuet illis retributionem, & unicuique in ca-
 40 put ipsorum, & conuertet in interiores par-
 41 tes terræ. * Penitentibus autem dedit viam
 42 iustitiæ, & conseruat deficientes sustinere,
 43 & destinauit illis sortem veritatis. * Conuer-
 44 tere ad Dominum, & relinque peccata tua:
 45 * procrea ante faciem Domini, & nimis offen-
 46 dicula. * Reuertere ad Dominum, & auertes
 47 re ab infirmitatibus tuis, & nimis odito execra-
 48 tionem: & cognosce iustitias & iudicia Dei,
 49 & sta in sorte propositionis, & orationis alibi
 50 simi Dei. * In partes vadit simul sanctis

Dei. * cum viuus & dantibus confessionem Deo. Psal. 6. a d
 16 * Non demores in errore impiorum, ante
 17 mortem consistere. A mortuo quasi nihil, pe-
 18 rit consilio. * Consistebeis viuens, viuus &
 19 sanus confiteberis, & laudabis Deum, & glo-
 20 riaberis in miserationibus illius. * Quam ma-
 21 gna misericordia Domini, & propitiatio il-
 22 lius, conuersantibus ad se? * Nec enim omni
 23 possunt esse in hominibus, quoniam non est
 24 immortalis filius hominis, & in unitate ma-
 25 litæ placuerunt. * Quid lucidius sole? & hic
 26 deficiet. Aut quid nequius quam quod ex-
 27 gitauit caro & sanguis? & hoc arguetur.
 28 * Virtutem altitudinis cæli ipse conspiciet, &
 29 omnes homines terra & cinis.

CAP. XVIII.

1 **Q**ui viuic in æternum, creauit omnia si-
 2 mul. Deus solus iustificabitur, &
 3 manet inuictus rex in æternum.
 4 * Quis sufficit enarrare opera illius?
 5 * Quis enim inuisigabit magnalia eius?
 6 * Virtutem autem magnitudinis eius quis
 7 enunciat? aut quis adjiciet enarrare miseri-
 8 cordiam eius? * Non est minuire, neque
 9 adicere, nec est inuenire magnalia Dei. * Cū
 10 eduxerit maiorem homo, tunc incipiet, & cum
 11 quiescit, aporabitur. * Quid est homo, &
 12 quæ est gratia illius? & quid est bonum, aut
 13 quid nequam illius? * I Numerus dierum
 14 hominum ut multi cæthem antiqui quasi gal-
 15 ta aquæ maris depurati sunt: & sicut cul-
 16 tus arenae, sic exiguus anni in die xvi. * Propter
 17 hoc patiens est Deus in illis, & effundit su-
 18 per eos misericordiam suam. * Vidit peccatum
 19 propter consilium eorum, quoniam mala est, &
 20 cognouit subuersionem illorum, quoniam
 21 nequæ est. * Ideo adimpleuit propitiationem
 22 suam in illis, & ostendit eis viam requiritis.
 23 * Misericordia hominis circa proximum suum:
 24 misericordia autem Dei super omnem carnem.
 25 * Qui misericordiam habet, docet, & erudit
 26 quasi pastor gregem suum. * Misereatur ex-
 27 cipit doctrinam miserationis, & qui festi-
 28 nat in iudicijs eius. * Pili in bonis non des-
 29 querant, & in omni dato non des tristitia
 30 verbi mali. * Nonne ardorem refrigerabit
 31 ros? sic & verbum melius quam datum.
 32 * Nonne ecce uerbum super datum bonum?
 33 sed utraque cum homine iustificato. * Stul-
 34 tus acriter inproperabit, & datus indiscipli-
 35 nau tacebere facit oculos. * Ante iudicium
 36 para iustitiam tibi, & antequam loquaris di-
 37 ke. * Ante linguam inter roga te ipsum, & in cō-
 38 spectu Dei inuenies propitiationem. * Ante
 39 linguam humilia te, & in tēpore infirmita-
 40 tis ostende cōversationem tuam. * Non im-
 41 peliaris omne semper, & ne urearis usque
 42 ad mortem iustificari: quoniam merces

23 Dei manet in aeternum. * Ante orationem
 24 prepara animam tuam: & noli esse quasi ho-
 mo qui tentat Deum. * I Memento ire in die
 25 conuersionis faciei. * I Memento pauperatis
 26 in tempore abundantiae, & necessitatem pau-
 peratis in die diuitiarum. * A mane usque
 27 ad uespera imminabitur tempus, & licet
 28 omnia circa inuolucris Del. * Homo sapiens
 29 in omnibus metuet, & in diebus dellictorum
 30 attendet ab iniquis. * Omnis astrictus agno-
 31 scit sapientiam, & inuenienti eam dabit con-
 32 fessionem. * Sensati in uerbis & ipsi sapien-
 33 ter egreunt, & intellexerunt ueritatem & ius-
 34 titiam, & impluerunt prouerbia & iudicia.
 35 * I Post concupiscentia tuas non eas, & a vo-
 36 luntate tua auertere. * Si presseris animae tuae
 37 concupiscentia eius, faciet te in gaudium
 38 inimicis tuis. * Ne oblecteris in turbis nec
 39 in modicis: assidua enim est commissio illo-
 40 rum. * Ne fueris mediocris in contentione
 41 ex honore, & est tibi nihil in sacculo: eris
 42 enim inuidus uitae tuae.

C A P. XIX.

1 O Perarius ebriosus non locupletabitur:
 2 & qui spernit modica, paulatim deci-
 3 det. * I Vinum & mulieres apostatate faci-
 4 unt sapientes, & arguent sensatos: * & qui
 5 se iungit fornicariis, erit nequam: putredo &
 6 uermes hereditabunt illum, & exolletur in
 7 exemplo. n maius, & tollitur de numero ani-
 8 marum eius. * Qui credit cito, leuis corde est, &
 9 minuitur: & qui delinquit in animam
 10 suam, in super habebitur. * Qui gaudet
 11 iniquitate, denotabitur: & qui odit correptionem,
 12 minuetur uita: & qui odit loquacitatem,
 13 eringit maliciam. * Qui peccat in ani-
 14 mam suam, pernebit: & qui iucundatur in
 15 malitia, denotabitur. * Ne iteris uerbum ne-
 16 quum, & durum, & non minoraberis. * Ami-
 17 co & inimico noli narrare sensum tuum: &
 18 si est tibi delictum, noli denudare. * audiet
 19 enim te, & custodiet te, & quasi defendens
 20 peccatum odiet te, & sic adiet tibi semper.
 21 * Audiisti uerbum aduersus proximum tuum
 22 ? cum moriatur in te, fidens quoniam
 23 non te dirampet. * A facie uerbi paruit fa-
 24 ctus, tamquam gemitus partus infans.
 25 * Sagitta infixit femori carnis, sic uerbum in-
 26 cor se iunxit. * I Corripe amicum, ne forte
 27 non intellexerit, & dicas: Non feci: aut si se-
 28 ceris, ne iterum addat facere. * Corripe pro-
 29 ximum, ne forte non dixerit: & si dixerit, ue-
 30 lte iteret. * Corripe amicum: saepe enim
 31 sit commissio. * Et non omni uerbo credas.
 32 C est qui labitur lingua, sed non ex animo.
 33 * I Quis est enim qui non deliquerit in lin-
 34 gua sua? Corr. pe proximum antequam co-

35 mueris. * Ecce locum, tempus Aluilimi:
 36 quia omnis sapientia timor Dei, & in illa ti-
 37 mere Deum, & in omni sapientia dispositio
 38 legis. * Et non est sapientia nequitiae disci-
 39 plina: & non est cogitatus peccatorum pru-
 40 dentia. * Est nequitia, & in ipsa execratio: &
 41 est insipiens qui minuitur sapientia, * me-
 42 lior est homo, qui minuitur sapientia, & desi-
 43 ciens sensu in timore, quam qui abundat
 44 sensu, & transgreditur legem Aluilimi. * Est
 45 solertia certa, & ipsa iniqua. * Et est qui
 46 emittit uerbum certum enarrans uerita-
 47 tem. Est qui nequit humiliter se, & interio-
 48 ra eius plena sunt dolo: & est qui seminum
 49 submitit a multa humilitate: & est qui in-
 50 clinat faciem suam, & fingit se non uidere
 51 quod ignoratum est: * & si ab imbecillitate
 52 virum uideatur peccare, si inuenit tempus
 53 malificandi, malefaciet. * Ex visu cognoscitur
 54 uir, & ab occursum faciei cognoscitur
 55 sensatus. * Amicus corporis, & riuus den-
 56 tium, & ingressus hominis enunciat de illo.
 57 * Est correctio mendax in ira contumeliosus:
 58 & est indicium, quod non probatur esse bo-
 59 num: & est tacens, & ipse est prudens.

C A P. XX.

1 Q Vam bonum est arguere, quam irasci,
 2 & consistentem in oratione non prohi-
 3 bere. * Concupiscentia spionis deurgina-
 4 bit inuenculum. * sic qui facit per uiam iu-
 5 dicii iniquum. * Quam bonum est corre-
 6 tum manifestare penitentiam? sic enim effu-
 7 giens uoluntarium peccatum. * Est tacens,
 8 qui inuenitur sapiens: & est odibilis, qui
 9 prociat est ad loquendum. * Est tacens non
 10 habens sensum loquelae: & est tacens sciens
 11 tempus aprum. * Homo sapiens tacebit us-
 12 que ad tempus: latius autem, & impru-
 13 dens non seruauit tempus. * Qui multis ui-
 14 dit uerbis ledet animam suam: & qui potesta-
 15 tem sibi somit iniuste, odietur. * Est proces-
 16 sio in malis viro indisciplinato, & est inuen-
 17 tio in detrimentum. * Est datum, quod non
 18 est utile: & est datum, cuius retributio du-
 19 plex. * Est propter gloriam minoratio: & est
 20 qui ab humilitate leuabit caput. * Est qui
 21 multa redimat modico pretio, & restituens
 22 ea in septuplum. * Sapiens in uerbis seipsum
 23 amabilem facit: graue autem factorum ef-
 24 funditur. * Vetus insipientis non erit uis-
 25 lis tibi: oculi enim illius septemplex sunt.
 26 * exigua dabit, & multa improperebit: &
 27 apertio oris illius inflammatus est. * Hodie
 28 forneratur quis, & cras expetie: odibilis est
 29 homo huiusmodi. * Facus non erit amicus,
 30 & non erit gratia bonis illius: qui enim
 31 cedunt pariem silis: falsa lingua sunt. Quo-
 32 ties, & quanti iridebunt eum? Neque
 33 enim quod habendum erat, dretio sentu di-

tribuit: similiter & quod non erat habendum.

- 10 * Lapsus salis lingue, quasi qui in paupere
cadens: sic casus malorum festinante veniet.
11 * Homo acharis quasi fabula vana, in ore in
12 disciplinatorum assilua erit. * Ex ore fatui
reprobabitur parabola: non enim dicit illam
13 in tempore sup. * Est qui venatur peccata
præ inopia, sed in requie sua stimuletur.
14 * Est qui perdet animam suam præ confu-
sione, & ab imprudenti persona perdet eam:
15 personæ autem acceptione perdet se. * Est
qui præ confusione promittit amico, & lu-
16 cratus est cum inimico grati. * Oppro-
brium nequam in homine mendacium, &
17 in ore indisciplinatorum assidue erit. * Po-
tior sur quam assiduitas viri mendacis: per-
ditionem autem ambo hereditabunt.
18 * Mores hominum mendacium sine hono-
re: & confusio illorum cum ipsi sine inter-
19 missione. * Sapiens in verbis producit se-
ipsum, & homo prudens placet in magnatis.
20 * Qui operatur terram suam, in alia acci-
pium frugum: & qui operatur iustitiam,
ipse exaltabitur: qui vero placet magnatis, ef-
21 fugiet iniquitatem. * Xenæ & dona exci-
cant oculos iudicum, & quasi mutus in ore
22 auertit correptiones eorum. * Sapientia ab-
sonsa & thesaurus inuiuis: quæ utilitas in-
23 versique? Melior est qui celat insipientiam
suam, quam homo qui abscondit sapien-
tiam suam.

CAP. XXI.

- 1 **F**ili peccasti? non adicias iterum: sed &
de pristinis deprecare ut tibi dimi-
2 tantur. * Quasi a facie colubri fuge peccata:
3 & si accelleris ad illa, suscipient te. * Dentes
leonis, dentes eius, interficientes animas ho-
4 minum. * Quasi romphra bis acuta omnis
5 iniquitas, plaga illius non est sanitas. * Ob-
iurgatio & iniuria annullabit substantiam:
6 & domus quæ nimis locuples est, annullabit
superbia: sic substantia superbi eradic-
7 bitur. * Deprecatio pauperis ex ore visque
ad aures eius perveniet, & iudicium constituat
8 advenire illi. * Qui odit correptionem, ue-
stigium est peccatoris: & qui timet Deum,
converte: ut ad consuetum. * Notus a longe po-
9 tens lingua iudicis: & sensatus scit labi se ab
ipso. * Qui edificat domum suam impediji
10 alienis, quasi qui colligit lapides suos in hye-
me, * In tempore collecta synagoga peccantium,
11 & consummatio illorum flamma ignis. * Via
percant cum complanata lapidibus, & in fine
12 illorum inferi, & tenebræ, & pœnæ. * Qui cu-
stodit iustitiam, continebit sensum eius.
13 * Consumatio timoris Dei, sapientia & sen-
sus. * Non erudietur qui non est sapiens
in bono. * Est autem sapientia, quæ abundat
in malo: & non est sensus ubi est amaritudo.

- 16 * Scientia sapientis tamquam inunctio
abundabit, & consilium illius sicut fons vi-
17 tæ permanet. * Cor fatui quasi vas confra-
18 ctum, & omnem sapientiam non tenebit.
18 * Verbum sapiens quodcumque audierit
Cuius laudabit, & ad se adiciet: audiet luxu-
19 riosus, & displicebit illi, & proijciet illud
post dorsum suum. * Narratio fatui quasi
sarcina in via: nam in labij sensati inveni-
20 tur gratia. * Os prudentis queritur in eccle-
sia, & verba illius cogitantur in cordibus
21 suis. * Tamquam domus exterminata, sic fa-
tuos sapientia: & scientia infensati in narra-
22 tibus uerba. * Compedes in pedibus, stulto
doctrina, & quasi nupula manus super
23 manum dexteram. * Fatuus in risu exal-
tavit vocem suam: uir autem sapiens uix tacito ti-
24 debet. * Ornamentum aureum prudenti do-
ctrina, & quasi brachiale in brachio dextro.
25 * Pes fatui scilicet in domum proximi: & ho-
mo peritus confunditur a personâ potentis.
26 * Stultus a sententia respiciet in domum: uir
27 autem eruditus foris stabit. * Stultitia ho-
minis aurescitur per osium: & prudens gra-
28 uabitur contumelia. * Labia imprudentium
stulta narrabunt: uerba autem prudentium
29 scelerata ponderabuntur. * In ore fatuosi cor
illorum, & in corde sapientum os illorum.
30 * Dum maledicit impius diabolum, maledi-
31 cit ipse animam suam. * Suffrago concu-
nabit animam suam, & in omnibus tace-
bit, & qui cum eo manserit, odiosus erit tac-
tus & sensatus honorabitur.

CAP. XXII.

- 1 **I**N lapide luteo lapidatus est piger, & om-
nes loquentur super asserationem il-
2 lius. * De hierone beati lapidatus est piger:
3 & omnis, qui tetigerit eum, excutiet manus.
4 filia autem in deminuatione fiet. * Filia pru-
dens hereditas uir: o sonnam: quæ confundit,
5 in contumelia fit genitoris. * Patrem & ni-
rum confundit iudex, & ab impijs non mi-
norabitur: ab utroque autem in honorabi-
6 tur. * Musica in ludu importuna narrat o-
7 flagella & doctrina in omni tempore sapien-
8 tia. * Qui docet fatuum, quasi qui conglu-
9 nat testam. * Qui narrat uerbum non audi-
enti, quasi qui excitat dormientem de gram-
9 sono. * Cum dormientem loquatur: qui
enarrat stultum sapientem & in fine narratio-
10 nis dicit: Quis est hic? * In superbia mortuum
11 plora, deficit enim lux eius: & supra fatuum
12 plora, deficit enim fons. * Modicum plo-
ra supra mortuum, quoniam requiescit. * Ne-
quissimam enim nequissimam uitam super mor-
13 tuum fatui. * In uisum mortui septem dies:
14 fatui autem & impij omnes dies uite illorum.
15 * Cum stulto ne multum loquaris, & cum
16 infen-

Exo. 23. x.

Deut. 16.

d. 19.

Inf. 41. c.

d. 13.

Sup. 16. a.

7

Inf. 38. b.

16

Gen. 50. b.

15 inſenſato ne abieris. * Serua te ab illo, ut non
 16 moleſtiam habeas, & non coinquineris
 17 peccato illius. * Deſede ab illo, & inuenies
 18 requiem, & non accideris in ſtulticia il-
 19 lius. * Super plumbum quid granabitur? & A-
 20 renam, & ſalem, & maſſam ferri facilis eſt
 21 ferre quàm hominem imprudentem, & ſtu-
 22 tulum, & inipium. * Loramentum ligneum
 23 colligatum in fundamento ædificij non diſ-
 24 ſoluetur: ſic & cor confirmatum in cogitatio-
 25 ne conſilij. * Cogitatus ſenſati in omni tenti-
 26 pore, metu non deprauabitur. * Sicut pali in
 27 C excelsis, & camenta ſine impenſa poſita con-
 28 tra faciem uenti non permanebunt: * ſic & cor
 29 timidum in cogitatione ſtulti contra im-
 30 petu timoris non reſiſtet. * Sicut cor trepi-
 31 dum in cogitatione fatui, omni tempore
 32 non metuet, ſic & qui in præceptis Dei per-
 33 manet ſemper. * Pungens oculum deducit
 34 lacrymas: & qui pungit cor, proferre ſenſum.
 35 * Mitte ſapientiam in uolatilibus, deiſciet illa:
 36 ſic & qui conuiſciatur amico, diſſoluit amicitia.
 37 * Ad amicum tuum produxeris gladium, non
 38 deſperes: eſt enim reſgreſſus. Ad amicum
 39 ſi aperueris os tuum, non timeas: eſt enim
 40 conciliator exceptio conſilio, & improprie-
 41 tas, & ſuperbia, & myſterij reuelatione, &
 42 plaga dolosa: in his omnibus effugiet ami-
 43 cus. * Fidelem poſſide cum amico in pauper-
 44 ditate illius, ut & in bonis illius lateas.
 45 * In tempore tribulationis illius permane
 46 illi fideli, ut & in hereditate illius coheres
 47 ſis. * Ante gnem camin uapor, & fumus ignis
 48 inſtalatur: ſic & ante ſanguinem maledictio, &
 49 contumelia, & minæ. * Amicum ſalutare nō
 50 confundat, a facie illius non me abſcondam:
 51 & ſi mala mihi euenierint periliſ, ſuſtinebo.
 52 * Omnis qui audiet, & crederet ſe ab eo
 53 * I Quis dabit ori meo cuſtodiam, & ſuper la-
 54 bia mea ſignaculum certum, ut non cadam
 55 ab iſtis, & lingua mea perdat me?

C A P. XXI.

1 **A**D Omne pater, & dominator uitæ meæ
 2 ne derelinquas me in conſilio eorum:
 3 nec ſinas me cadere in illis. * Qui ſuperpo-
 4 net in cogitatione mea flagella, & in corde meo
 5 doctrina ſapientie, ut ignorantibus eorum
 6 non paream mihi, & non appaream delicta
 7 eorum, * & ne adinereſcant ignorantia
 8 mea, & multiplicentur delicta mea, & pecca-
 9 ta mea abundent, & inciſi ſint conſpectu ad-
 10 uerſariorum meorum, & gaudeat ſuper me
 11 inimicus meus. * Domine pater, & Deus
 12 uitæ meæ, ne derelinquas me in cogitatione il-
 13 lorum. * Extolentiam oculorum meorum
 14 ne dederis mihi, & omne deſiderium aſerte
 15 a me. * Auſera me uentris concupiſcentias,
 16 & concupiſcentias concupiſcentiæ non apprehen-

17 dant me, & anime irreuerenti & inſtrunt
 18 ne tradas me. * Doctrinam oris audite filiſ:
 19 & qui cuſtodierit illam, nō periet labijs, nec
 20 ſcandalizabitur in operibus nequiſſimis. * In
 21 uanitate ſua apprehenditur peccator, & ma-
 22 ledictus ſcandalizabitur in illis. * I Iuratori
 23 non aſſueſcat os tuum, multi enim caſus in
 24 illa. * Nominatio uero Dei non eſt aſſidua in
 25 ore tuo, & nominibus ſanctorum non ad-
 26 miſceraris: quoniam non eris immunis ab
 27 eis. * I Sicut enim ſeruus interrogatus aſſi-
 28 due, & liore non minuitur: ſic omnis iurans,
 29 & nominans, in toto a peccato non purgabitur.
 30 * Vir multum iurans implebitur iniquita-
 31 te, & non diſcendet a domo illius flaga. * Et
 32 ſi ſuſtrauerit, delictum illius ſuper ipſum
 33 erit: & ſi diſſimulauerit, delinquit ſimpliciter.
 34 * & ſi in uacuum iurauerit, non iuſtificabitur
 35 reſtreplebitur enim retributione domus il-
 36 lius. * Eſt & alia loquela contraria morti, nō
 37 inueniatur in hereditate Iacob. * Frenum
 38 miſericordibus omnia hæc auferentur, & in
 39 delictis non uoluntabuntur. * Immoderate
 40 loquens non aſſueſcat os tuus: eſt enim in il-
 41 lo uerbum peccati. * Memento parſis &
 42 matris tuæ, in medio enim magnatorum
 43 conſiſtis: * ne forte obſcuſauerit te Deus in
 44 conſpectu illorum, & aſſidue tu in ſatua-
 45 tus, improprium patiaris, & maluiſſes nō
 46 naſci, & diem natiuitatis tuæ maledictas.
 47 * I Homo aſſueſtus in uerbis improprie, in
 48 omnibus diebus ſuis non eruditur.
 49 * Duo genera abundant in peccatis, & ten-
 50 tium adduct iram, & perditionem: * Ani-
 51 ma calida quaſi ignis ardens non extinguitur
 52 donec aliquis gluciat: * & homo nequa
 53 in ore carnis ſuæ non deſinet donec incendat
 54 ignem. * Homini fornicario omnis parſis
 55 dulcis, non fatigabitur tranſgrediens uſque
 56 ad finem. * I Omnis homo qui tranſgreditur
 57 legem ſuam, contemnens in animam ſuam,
 58 & dicens: Quis me uidet? * tenet & circum-
 59 dant me, & parientes conperſum me, & no-
 60 nio circumſpicit me: quem teneat deſtitu-
 61 tum & eorum non memorabitur Altiffimus.
 62 * Fecit non intelligit quoniam omnia uidet
 63 oculus illius, quoniam expellit a ſe timorem
 64 Dei huiusmodi hominis timor, & oculi ho-
 65 minum timeant illum: * non cognouit quo-
 66 nam oculi Domini multo plus lucidiores
 67 ſunt ſuper ſolem, circumſpicientes omnes
 68 uias hominum, & profundum abyſſi, & ho-
 69 minum, corda intuentes in ſcandalis præ-
 70 ces. * Domino enim Deo antequam crea-
 71 rentur, omnia ſunt agnita: ſic & poſt perfe-
 72 ctum reſpicit omnia. * Hic in placeis ciui-
 73 tatis iudicabitur, & quaſi pulvis equinus ſu-
 74 gabitur: ubi non ſperauit, apprehendetur.
 75 * Et eris dedecus omnibus, eo quod non intel-
 76 lexerit timorem Domini. * I Sic & mulier
 77 omnis relinquitur uirum ſuum, & ſtatuens

Exo. 10. 3

7

Mart. 5. d

33

1. Reg. 16

b. 7

Iſa. 29. c

15

II Eu. 26

10

Deut. 22

23

33 hereditatem ex alieno matrimonio: primo enim in lege Altissimi incredibilis fuit: secundum in uirum suum deliquit: tertio in adulterio fornicata est, & ex alio viro filios statuit sibi. * Hæc in ecclesiam adducetur, & in filios eius respicietur. * Non tradent filij eius radices, & rami eius non dabunt fructum. * derelinquet in maledictum memoriam eius, & dedecus illius nō delebitur. * Et agnoscent qui derelicti sunt, quoniam nihil melius est quam timor Dei: & nihil dulcius, quam respicere in mandatis Domini. * Gloria magna est sequi Dominum: longitudo enim dierum assumetur ab eo.

CAP. XXIII.

1 Sapientia laudabit animam suam, & in Deo honorabitur, & in medio populi sui gloriabitur. * & in ecclesijs Altissimi aperiet os suum, & in conspectu virtutis illius gloriabitur, & in medio populi sui exaltabitur, & in plenitudine sancta admirabitur. * & in multitudine electorum habebit laudem, & inter benedictos benedictor, dicens: * Ego ex ore Altissimi prodij primogenita ante omne creaturam. * Ego feci in celis, & oritur lumen indefectus, & sicut nebula texit omnem terram: * Ego in altissimis habitavi, & thronus meus in columna nubis. * Gyrum calce circum sola, & profundum abyssi penetravi, in fluctibus maris ambulavi, & in omni terra steti: & in omni populo, & in omni gente primatum habui. * & omnium excellentium, & humilium corda virtute calcavi: & in his omnibus requiem quæsiui, & in hereditate Domini morabor. * Tunc præcepit, & dixit mihi Creator omnium: & qui creauit me, requieuit in tabernaculo meo, & dixit mihi: In Iacob inhabitabo, & in Israel hereditare, & in electi mei miseradices. * Ab initio, & ante facula creata sum, & vsque ad futurum seculum non desinam, & in habitatione sancta corā ipso ministravi. * Et sic in Sion firmata sum, & in ciuitate sanctificata similiter requieui, & in Ierusalem potestas mea. * Et radicavi in populo honorificato, & in parte Dei mei hereditas illius, & in plenitudine sancto rum detentio mea. * Quasi cedrus exaltata sum in Libano: & quasi cypressus in monte Sion: * quasi palma exaltata sum in Cader, & quasi plantatio rose in Iericho: * Quasi oliua speciosa in campis, & quasi plantatio exaltata sum iuxta quā in plateis. * Si cunctinam omnis, & balsamum aromatizans odorem dedi: quasi myrrha electa dedi suauitatem odoris: & quasi florax, & galbanus, & vulgulus, & gutta, & quasi Libanus non incisus vaporavi habitationem meam, & quasi balsamum non mistum odor meus.

21 * Ego quasi terebinthus extēli ramos meos, & rami mei honoris & gloriæ. * Ego quasi vitis fructificauit suauitatem odoris: & flores mei fructus honoris & honestatis. * Ego mater pulchre dilectionis, & timoris, & agnitiois, & sanctæ ipci. * In me gratia omnis viæ & veritatis, in me omnis spes viæ & vitæ. * Transire ad me omnes qui concupiscitis me, & a generationibus meis implemini: * Spiritus enim meus super me dulcis, & hereditas mea super me & fauor. * Memoria mea in generationibus secularum. * Qui edunt me, adhuc esuriet: & qui bibunt me, adhuc sitient. * Qui audit me, non confundetur: & qui operantur in me, non peccabunt. * Qui eludant me, vitam æternam habebunt. * Hæc omnia liber vitæ, & testamentum Altissimi, & agnitio veritatis. * Legem mandauit Moyses in præceptis iustitiarum, & hereditatem domui Iacob, & Israel promissiones. * Posuit David puero suo excitare regem: ex ipso fortissimum, & in throno honoris sedentem in sempiternum. * Qui implet quasi Phislon sapientiam, & sicut Igris in diebus nouorum. * Qui adimplet quasi Euphrates sensum: & qui multiplicat quasi Iordanis in tempore messis. * Qui mittit disciplinam sicut lucem, & assistens quasi Gehon in die vindemiarum. * Qui perficit primus scire ipsam, & infirmior non inuestigabit eam. * A mari enim abundauit cogitatio eius, & consilium illius ab abyssis magna. * Ego sapientia effudi fluuina. * Ego quasi trimes aquæ immensa de fluuio, ego quasi fluuij diorix, & sicut aquaductus exiui de paradiso. * dixi: Regabo horrum meua plantationem, & incubabo prati mei fructum. * Et ecce factus est mihi trames abundans, & fluuius meus appropinquauit ad mare: quoniam meditatum quasi antelucanum illumino omnibus, & enarrabo illam vsque ad longinquum. * Penetrabo omnes inferiores partes terræ, & inspicia omnes dormientes, & illuminabo omnes sperantes in Domino. * Adhuc doctrinam quasi prophetiam effundam, & relinquam illam quærentibus sapientiam, & non desinam in progenies illorum vsque in æui sanctum. * Videte quoniam non soli mihi laboravi, sed omnibus acquirentibus veritatem.

CAP. XXV.

1 IN tribus placitum est spiritui meo, quæ sunt probata coram Deo, & hominibus: * Concordia fratrum, & amor proximorum: * & vir & mulier bene sibi consentientes. * Tres species odiui animam meam, & aggregaui valde animæ illorum: * Patiperem superbum: diuitem mendacem: senem fatuum, & in-

inf. 26. a. 1
up. 14. a. 2
. 19. c. 16
ac. 3. a. 2.

Pro. 21. c
9

inf. 42. b. 2

Gen. 3. b. 6

1 senfata. * Quia in iuuentute tua non con-
gregasti, quomodo in senectute tua inue-
6 nies? * Quam speciosum cantici iudicium, &
7 presbyteris cognoscere consilium. * Quam
8 speciosa veterans sapientia, & gloriolis in-
tellectus, & consilium. * Corona senum timi-
9 ta peritia, & gloria illorum timor Dei. * No-
2 uem insuspicabilia cordis magnificauit, &
10 decimum dicam in lingua hominibus: * Ho-
mo, qui iucundatur in filiis, viuens & vi-
dens subuersionem inimicorum suorum. *
11 * Beatus qui habitat cum muliere sensata
& qui lingua sua non est lapsus, & qui non
seruauit indignis se. * Beatus, qui inuenit ami-
12 cum verum, & qui enarrat iustitiam auri audien-
13 ti. * Quam magnus, qui inuenit sapientiam
& scientiam? sed non est super timentem
14 Dominum. * Timor Dei super omnia se su-
15 perposuit: * beatus homo, cui donatum est
habere timorem Dei, qui tenet illum, cui as-
16 simulabitur. * Timor Dei initium dilectionis
eius fidei autem initium agglutinandum est
17 ei. * Omnis plaga tristitia cordis est: & om-
nis malitia, nequitia mulieris. * Et omnem
18 plagam, & non plagam videbit cordis: * &
19 omnem nequitiam, & non nequitiam mulie-
20 ris: & omnem obductum, & non obductum
21 odientium: * & omnem vindictam, & non
22 vindictam inimicorum. * Non est caput ne-
23 quius super caput colubri. * & non est ira su-
per iram mulieris. * Commorari leoni &
24 draconi placebit, quam habitare cum mulie-
re nequam. * Nequitia mulieris immutat
faciem eius: & obsecrat vultum suum tam-
quam vrsus: & quasi faccum ostendit. In me-
25 dio proximorum eius? ingemuit vir eius, &
26 audens suspirauit modicum. * Brevis omnis
malitia super malitiam mulieris, fors pec-
27 catosus cadat super illam. * Sicut ascensus
D arenosus in pedibus veterani, sic mulier lin-
28 guata homini quieto. * I Ne respicias in mu-
lieris speciem, & non concupiscas mulierem
29 in specie. * Mulieris ira, & irreuerentia, &
30 confusio magnas. * Mulier suprimatum ha-
31 beat, contraria est viro suo. * Cor humile, &
facies tristis, & plaga cordis, mulier nequā.
32 * Manus debites, & genna dissoluta, mulier
33 que non beatificat virum suum. * I A mu-
liere initium factum est peccati, & per illam
34 omnes morimur. * Non des aique tux exi-
tum nec modicum: nec mulieri nequam ve-
35 niam prodeundi. * Si non ambelaueit ad
manum tuam, consuevit te in conspectu in-
36 micorum. * A carnibus tuis absconde illam,
ne semper te abutatur.

CAP. XXVI.

1 **M**ulieris bonas beatus vir: numerus enim
2 annorum illius duplex. * Mulier for-
3 tis oblectat virum suum, & annos vite il-

4 lias in pace implebit. * Pars bona, mulier bo-
na, in parte timentium Deum dabitur viro
5 pro factis bonis: * diuitis autem, & pauperis
cor bonam, in omnis tempore vultus illo-
6 rum hilaris. * A tribus timuit cor meum,
7 & in quarto facies mea metuit: * Delaturam
8 ciuitatis, & collectionem populi: * calum-
niam mendacem, super mortem, omnia gra-
9 ua. * Dolor cordis & luctus, mulier zeloty-
10 pa. * In muliere zelotypa flagellum lingue,
11 omnis communicans. * Sicut bouem iu-
12 gum, quod mouetur, ira & mulier nequam
qui tenet illam. quā si apprehendit scor-
13 pionem. * Mulier ebriosa ira magna: & con-
tumelia, & turpitudine illius non tegetur.
14 * Fornicatio mulieris in extollentia oculo-
15 rum, & in palpebris illius agnoscetur. * I In-
16 filia non auerente se, firma custodiam: ne
17 inuenta occasione vtatur se. * Ab omni ir-
reuerentia oculorum eius caue, & ne mire-
18 ris si te neglexerit. * sicut viator sitiens, ad
fontem os aperiet, & ab omni aque proxima
19 bibet, & contra omnem palum sedebit, & cū
20 tra omnem fissitiam aperiet pharetram do-
21 nec deficiat. * Gracia mulieris sedula dele-
22 C stabit virum suum, & os illius impingua-
23 bit. * Disciplina illius datum Dei est. * Mu-
24 lier sensata & racia, non est immutatio cru-
25 ditae animae. * Gracia super gratiam mulier
26 sancta, & pudorata. * Omnis autem ponde-
27 ratio non est digna continentis antro. * Si-
cut sol oriens mundo in altissimis Dei, sic
28 mulieris bonae species in ornamentum do-
29 mus eius. * lucerna splendens super cande-
labrum sanctum, & species faciei super eta-
30 tem stabilem. * Columnae aureae super bases
31 D argenteae, & pedes firmi super plantas sta-
32 biles mulieris. * Fundamenta aeterna supra
33 petram solidam, & mandata Dei in corde
34 mulieris sanctae. * In duobus contristatum
est cor meum, & in tertio iracundia mihi
35 aduenit: * Vir bellator deficiens per ino-
36 priam: & vir sensatus contemptus: * & qui
transgreditur a iustitia ad peccatum, Deus
2 parauit eum adrompharam. * Dux species
difficiles & periculose mihi apparuerunt,
difficile exiit negotians a negligentia:
& non iustificabitur caupo a peccatis labio-
rum.

CAP. XXVII.

1 **P**roptet inopiam multi deliquere sunt: &
2 A qui querit locupletari, auertit opulum
3 suum. * Sicut in medio compaginis lapidum
4 pulvis figitur, sic & inter medium vendicio-
5 nis & emptiois angustabitur peccatum.
6 * Conteretur cum desinente delictum.
7 * Si non in timore Domini tenueris te in-
8 stanter, cito subuertetur domus tua. * Sicut
9 in percussura cribri remanebit pulvis, sic

CAP. XXVIII.

6 aporia hominis in cogitatu illius. * Vasa fi-
 7 gulo probat fornax, & homines iustos tenta-
 8 tio tribulationis. * Sicut rusticatio de ligno
 9 ostendit fructum illius, sic verbum ex cogi-
 10 tatu cordis hominis. * Ante sermonem non
 11 laudes virum: hac enim tentatio est homi-
 12 num. * Si sequaris iustitiam, apprehendes
 13 illam: & indues quæsi poderem honoris, &
 14 inhabitabis cum ea, & proteget te in sempi-
 15 ternum, & in die agnitionis inueniens fir-
 16 mamentum. * Volatilia ad sibi similia con-
 17 ueniunt: & veritas ad eos qui operantur il-
 18 lam, reuertetur. * Leo venationi insidiatur
 19 semper: sic peccata operantibus iniquitates.
 20 * Homo sanctus in sapientia manet sicut soli-
 21 nam stultus sicut luna mutatur. * In medio
 22 insensatorum serua uerbum temporis: in me-
 23 dio autem cogitantiu assiduus esto. * Nar-
 24 ratio peccantium odiosa, & risus illorum in
 25 delicijs peccati. * Loquela multum iurans,
 26 horripilationem capitis statuet: & irreueren-
 27 tia ipsius obturatio aurium. * Effusio san-
 28 guinis in rixa superborum: & maledictio il-
 29 lorum auditus grauis. * Qui denudat arcana
 30 amici, fidem perdit, & non inueniet amicum
 31 ad animam suam. * Dilige proximum, &
 32 coniungere fide cum illo. * Quod si denuda-
 33 ueris absconsa illius, non persequeris post eum.
 34 * Sicut enim homo, qui perdit amicum suum,
 35 sic & qui perdit amicitiam proximi sui. * Et
 36 sicut qui dimittit aum de manu sua, sic de-
 37 reliquisti proximum tuum, & non eum ca-
 38 pies. * non illum sequaris, quoniam longe
 39 abest: effugit enim quasi caprea de laqueo:
 40 quoniam vulnerata est anima eius. * Ultra
 41 eum non poteris colligare: & maledicti est
 42 concordatio: denudare autem amici myste-
 43 ria, desperatio est anime infelicit. * Annuens
 44 oculo fabricat iniqua, & nemo eum abijciat
 45 * in conspectu oculorum tuorum condulca-
 46 bit os suum, & super sermones tuos admi-
 47 rabitur: nouissime autem peruertet os suum,
 48 & in uerbis tuis dabit scandalum. * Multa
 49 odiui, & non conuauui ei, & dominus odiet
 50 illum. * Qui in altum mittit lapidem, super
 51 caput eius cadet: & plaga dolosa dolosi diui-
 52 det vulnera. * Et qui soncam fodit, incidet
 53 in eam: & qui statuit lapidem proximo, of-
 54 fendet in eo: & qui laqueum alij ponit, peri-
 55 bit in illo. * Facienti nequissimum consiliu,
 56 super ipsum deuoluetur, & non agnoscat vn-
 57 de adueniat illi. * Illusio, & improperium
 58 superborum, & uindicta sicut leo insidiabi-
 59 tur illi. * Laqueo petibunt qui oblectantur
 60 casu iustorum: dolor autem consumet illos
 61 antequam moriantur. * Ira & furor, utra-
 62 que execrabilia sunt, & uir peccator conti-
 63 nens erit illorum.

1 Q Vi uindictam uult, a domino inueniet. Deu. 32. e.
 2 uindictam, & peccata illius seruans. 35
 3 seruat. * Relinque proximo tuo Matt. 6. d.
 4 nocenti te: & tunc deprecanti tibi peccata 14
 5 soluentur. * Homo homini referuat iram, & Marc. 12.
 6 querit medellam. * In hominem similem c. 25
 7 sibi non habet misericordiam, & de pecca- Rom. 12.
 8 tis suis deprecatur. * Ipse cum caro sit, d. 19
 9 referuat iram, & propitiationem petit a Deo?
 10 quis exorabit pro delictis illius? * Memento
 11 nouissimorum, & define inimicari: tabitu-
 12 do enim & mors imminet in mandatis e-
 13 ius. * Memorare timorem Dei, & non irasca
 14 ris proximo. * Memorare testamentum Al-
 15 tissimi, & despicie ignorantiam proximi. * Ab
 16 stine te a lite, & minues peccata: * homo e-
 17 nim iracundus incendit litem, & uir pecca-
 18 tor turbabit amicos, & in medio pacem ha-
 19 bentium immittet inimicitiam. * Secundu
 20 enim ligna silue sic ignis exardebit: & se-
 21 cundum uirtutem hominis, sic iracundia il-
 22 lius erit, & secundum substantiam suam ex-
 23 altabit iram suam. * Certamen festinatum
 24 incendit ignem: & lis festinans effundit san-
 25 guinem: & lingua testificans adducit mor-
 26 tem. * Si sufflaueris in scintilla, quasi ignis
 27 exardebit: & si expueris super illam, extin-
 28 guetur: utraque ex ore proficiuntur. * Su-
 29 lurre & bilinguis maledictus: multos enim
 30 turbabit pacem habentes. * Lingua tercia
 31 multos commouit, & disperfit illos de ge-
 32 te in gentem, * ciuitates muratas diuturnum
 33 destruxit, & domos magnarum effodit.
 34 * Virtutes populozum concidit, & gentes
 35 fortes dissoluit. * Lingua tercia mulieres ui-
 36 ratas eiecit, & priuauit illas laboribus suis.
 37 * qui respicit illam, non habebit requiem,
 38 nec habebit amicum, in quo requiescat. * Fla-
 39 gelli plaga liuorem facit: plaga autem sin-
 40 guæ comminuet ossa. * Multi ceciderunt in
 41 ore gladij, sed non sic quasi qui interierunt
 42 per linguam suam. * Beatus qui rectus est a
 43 lingua nequam, qui in iracundiam illius non
 44 transiit, & qui non retraxit iugum illius, &
 45 in uinculis eius non est ligatus: * iugum enim
 46 illius, iugum ferreum est: & uinculum illius,
 47 uinculum æreum est. * Mors illius, mors ne-
 48 quissima: & utilis potius infernus quam illa.
 49 * Perseuerantia illius non permanebit, sed
 50 obtinebit uias iniustorum: & in flamma sua
 51 non comburet iustos. * Qui relinquunt Deum,
 52 incident in illam, & exardabit in illis, & non
 53 extinguetur, & immittetur in illos quasi leo,
 54 & quasi pardus ledet illos. * Sepi aures tuas
 55 spinis, linguam nequam moli audire, & ori
 56 tuo facito ostia, & seras. * Aurum tuum &
 57 argentum tuum conlla, & uerbis tuis facito
 58 stateram, & frenos ori tuo rectos: * & atten-

de ne forte labaris in lingua, & cadas in conspectu inimicorum infidantium tibi, & sit casus tuus in sanabilis in mortem.

CAP. XXIX.

Qui facit misericordiam, faciat proximo suo: & qui praequalit manu, mandata seruat. * Fomentar proximo tuo in tempore necessitatis illius, & iterum redde proximo in tempore suo. * Confirma verbum, & fideliter age cum illo: & in omni tempore inuenies quod tibi necessarium est. * Multi quasi inuentionem aestimauerunt scienus, & praeserunt molestiam his, qui se adiuerunt. * Donec accipiant, osculantur manum dantis, & in promissionibus humilant vocem suam: & in tempore redditionis postulat tempus, & loquatur veritatem, & murmuratum, & tempus causatur: si autem potuerit reddere, aduersabitur, solidi vix reddet dimidium, & computabit illud quasi inuentionem: si autem fraudabitur pecunia sua, & possidebit illum inimicum grati: & conuicia, & maledictio reddet illi: & pro honore, & beneficio reddet illi concumescit. * Multi non causa requirit non fuerat sunt, sed si audiam gratis timuerunt. * Verum tamen super humile animo fortior esto, & pro elemosyna non trahas illum. * Propter mandatum, auferne pauperem: & propter innocentiam eius neque mittas eum vacuum. * Perde pecuniam propter fratrem, & amicum tuum: & non abscondas illam sub lapide in perditionem. * Pone thesaurum tuum in praecipis Altissimi, & proderit tibi magis quam aurum. * Conclude elemosinam in corde pauperis, & haec pro te exorabit ab omni malo. * Super scutum potentis, & super lanceam aduersus inimicum tuum pugnabit. * Vir bonus fidem facit pro proximo suo: & qui per fidei confusionem, derelinquet sibi. * Gratum fidei uisoris ne obliuiscaris dedit enim pro te animam suam. * Repromissionem fugit peccator, & immundus. * Eona repromissionis sibi ascribit peccator: & ingratus sensu derelinquit liberalem se. * Vir re promittit de proximo suo: & cum perdidit reuerentiam, derelinquetur ab eo. * Repromissio nequissima multos perdidit diuiter, & commouit illos quasi fluctus maris. * Viros potentes & raris migrare fecit, & uagati sunt in gentibus alienis. * Peccator transgressus est mandatum Domini, incidit in promissionem nequam: & qui conatur, multa agere, incidit in iudicium. * Recupera proximum secundum uirtutem tuam, & attende tibi ne incidas. * Initium uicis hominis aqua & paup, & desolamentum, & domus protegens turpitudinem. * Melior

est uidus, pauperis sub tegmine asserum, quam epulis splendidis in peregre sine domicilio. * Minimum pro magno placeat tibi, & improprium peregrinationis non audies. * Vita nequam hospitandi de domo in domum: & ubi hospitabitur, non fiducialiter agat, nec aperiet os. * Hospitabitur, & pascet, & potabit ingratos, & ad haec amara audiet. * Transi hospes, & orna mensam: & qui in manu habes, cita ceteros. * Exi a facie honoris amicorum meorum: necessitudine domus meae hospitio mihi factus est frater. * Grauius haec homini habent sensum: Corruptio domus, & improprium funeratio.

CAP. XXX.

Qui diligit filium suum, assidue illi flagellatur, ut leuetur in nouissimo suo, & non palpet proximum ostia. * Qui decessit filium suum, laudabitur in illo, & in medio domesticorum in illo gloriabitur. * Qui docet filium suum, in celum mittit inimicum, & in medio amicorum gloriabitur in illo. * Mortuus est pater eius, & quasi non est mortuus, similis animae reliquit sibi post se. * In uita sua uoluit, & leratus est in illo. * In obitu suo non est contristatus, nec confusus est coram amicis. * Reliquis enim de fecit domum contrainimicos, & amicis reddidit gratiam. * Pro animabus filiorum colligebat uulnera sua, & super omnem nocem turbabantur viscera eius. * Equus indomitus euadit durum, & filius reuoluitur tuadit praecipis. * Lada filium, & pauperem te faciet: lude cum eo, & contristabit te. * Non corrideas illi: ne doleas, & in nouissimo obliuiscerent dentes tui. * Non des illi potestatem in iuuentute, & ne despicias cogitationem illius. * Curus seruicium eius in iuuentute, & tunde latera eius: dum infans est, ne forte induret, & non credat tibi, & erit tibi dolor animae. * Duce filium tuum, & operare in illo, ne in turpitudinem illius offendas. * Melior est pauper sanus, & fortis uiribus, quam diues imbecillis & flagellatus malicia. * Salus animae in sanctitate iustitiae. * Melior est omni auro & argentis & corpus validum quam census immensus. * Non est census super sensum salutis corporis: & non est oblectamentum super cordis gaudium. * Melior est mors quam uita senaria: & requies aeterna quam languor periculatoris. * Abba abundans in ore clauso, quasi appositione epularum circumpositae sepulchro. * Quid proderit liberatio aolo? nec enim manducabit, nec odorabitur: sic qui effugatur a Domino, portans mercedem iniquitatis: uidens oculos, & ingemiscens, sicut spatiosus uirginem, & suspirans. * Triumphantem non des animae tuae, & non flagras

Prou. 13.
d. 24: & 25
b. 13

Deut. 62.

7

Tob. 4. b.

20

Sup. 17. c.

18.

Sup. 7. c.

25

Inf. 19. c.

31

Dan. 4.

6

Prou. 12.

35. & 36

b. 13. d.

d. 23

13. temetipsum in consilio tuo. * Lucunditas
cordis hæc est uita hominis, & thesaurus si-
ne defecatione sanctitatis: & exultatio uir, est
14 longeuitas. * Misere animæ tuæ placens
Deo, & contine: congrega cor tuum in fan-
ctitate eius, & tristitiam longe repelle a te.
15 * Multos enim occidit tristitia, & non est
16 utilitas in illa. * Zelus & iracundia minuunt
dies, & ante tempus senectutem adducit cogi-
17 tatus. * Splendidum cor, & bonum in epu-
lis est: epulæ enim illius diligenter fiunt.

CAP. XXXI.

1 **V**igilia honestatis tabefaciet carnes, &
A cogitatus illius auferet somnum.
2 * Cogitatus præcipientia auertit sensum, &
infirmis grauis sobrietas facit animam.
3 * Laborauit diues in congregatione substan-
tiæ, & in requie sua replebitur bonis suis.
4 * Laborauit pauper in diminutione uictus,
5 & in fine inops fit. * Qui aurum diligit, non
iustificabitur: & qui insequitur consumptionem,
6 nem, replebitur ex ea. * Multi dati sunt in
7 auri casus, & facta est in specie ipsius perdi-
tio illorum. * Lignum offensiois est aurum
sacrificantium: ut illius, qui sectantur illud,
8 & omni imprudens deperiet in illo. * Beatus
diues, qui in inuentus est sine macula: & qui
post aurum non abiit, nec sperauit in pecu-
9 nia, & thesauris. * Quis est hic, & laudabi-
mus eum? fecit enim mirabilia in uita sua.
10 * Qui probatus est in illo, & perfectus est,
erit illo gloria æterna: qui potuit transgre-
di, & non est transgressus: facere mala, & nõ
11 fecit: * ideo stabilita sunt bona illius in Do-
B mino, & elemosynas illius enarrabit
12 omnis Ecclesia sanctorum. * Supra mensam
magnam sedisti: non aperias super illam sau-
13 cem tuam prior. * Non dicas sic: Multa sunt
14 quæ super illam sunt: * memento quoniam,
15 malus est oculus nequam. * Nequius oculo
quid creatum est? ideo ab omni facie sua la-
16 crymabitur: cum uiderit, ne extendas manum
tuam prior, & inuidia contaminatus erubescas.
17 * Ne cõprimaris in conuiuio. * Intellige quæ
18 sunt proximo tui ex teipso: * Vere quasi ho-
19 mo frugi his, quæ tibi apponuntur: ne, cum
20 manducas multum, odio habearis. * Cella
prior causâ disciplina: & uoli nimis esse, ne
21 forte offendas. * Et si in medio multorum
C sedisti, prior illis ne extendas manus tuas,
22 nec prior potas bilere. * Quam iustici-
est homini erudito uinum exiguum, & in
23 dormiendo non laborabis ab illo, & non
24 senties dolorem. * Vigilia, cholera, & tor-
25 tura viro infructuosa: * somnus sanitatis in ho-
mine parat. dormiet usque mane, & anima
26 illius cum ipso delectabitur. * Et si coactus
fueris in edendo multum, surge e medio,
27 & uomes: & refrigerabit te, & non adduces cor-
28 poris tuo infirmitatem. * Audi me fili, & ne

spernas me: & in nouissimo inuenies uerba
17 mea. * In omnibus operibus tuis esto ue-
loz, & omnis infirmitas non occurret ti-
18 bi. * Splendidum in paupibus beneficentia:
19 illius fidele. * Nequissimo in pane murmu-
20 rabit ciuitas, & testimonium nequiriæ illius
21 uerum est. * Diligentes in uino noli prouo-
22 care: * multos enim exterminauit uinum.
23 * Ignis probat ferrum, durum: sic uinum
24 corda superbiorum arguit in ebrietate pota-
25 tum. * Aequa uita hominibus uinum in so-
26 brietate: si bibas illud moderate, eris so-
27 brius. * Quæ uita est ei, qui minuit uino?
28 * Quid defraudat uitam? Mors. * Vinum
29 in lucunditatem cratum est, & non in ebie-
30 rietatem ab initio. * Exultatio animæ & corda
31 uinum, moderate potatur. * Sanitas est ani-
32 mæ & corpori sobrius potus. * Vinum mul-
33 tum potatum irritationem, & iram, & rui-
34 nas multas facit. * Amaritudo animæ uini
35 multum potatum. * Ebrietatis animositas,
imprudens offensio, minorans uirtutem, &
41 faciens uulnera. * In conuiuio uini non ar-
42 guas proximum: & non despicas eum in in-
cunditate illius: * uerba improprij non di-
cas illi: & non premas illum in repetendo.

CAP. XXXII.

1 **R**etorem te posuerunt: noli extolli: esto
A in illis quasi unus ex ipsis. * Cura illor-
2 rum habe, & sic confide, & omni cura tua ex-
3 plicita recumbe: * ut leteris propter illos, &
ornamentum gratiæ accipias coronam, &
4 dignationem. consequaris corrogationis.
5 * Loquere maior natu: decet enim te * pri-
6 mum uerbum diligenti scientia, & non im-
7 pedias mulicam. * Vbi auditis non est, non
8 effundas sermonem: & impotente noli ex-
9 tolli in sapientia tua. * Gemmula carbuncu-
10 li in ornamento auri, & comparatio musicor-
11 um in conuiuio uini. * Sicut in fabricatione
B auri signum est inuargadi, sic numerus mu-
2 sicorum in iucundo & moderato uino. * Au-
3 di tacens, & pro reuerentia accedet tibi bona
4 gratia. * Adolescens loquere in tua causâ uix.
5 * Si bis interrogatus fueris, habeat caput
6 responsum tuum. * In multis esto quasi in-
7 scijs, & audi tacens simul & querens. * In
8 medio magnarum non præsumas: & ubi
9 sunt senes, non multum loquaris. * Ante
10 grandinem præbit coruscatio: & ante uete-
11 cundiam præbit gratia, & pro reuerentia ac-
12 ceder tibi bona gratia. * Ethora surgendi
C non te trices: præcurre autem prior in do-
13 mum tuam, & illic auocare, & illic ludere,
14 * & age conceptiones tuas, & non in delictis
15 & uerbo superbo. * Et super his omnibus be-
16 nedicto Dominum, qui facit te, & inebrian-
17 tem te ab omnibus bonis suis. * Qui ti-

met dominum, excipiet doctrinam eius: & qui vigilauerint ad illum, inuenient benedictionem. * Qui querit legem, replebitur ab ea: & qui in fideose agit, scandalizabitur in ea. * Qui timent Dominum, inuenient iudicium iustum, & iustitias quasi lumen accendent. * Peccator humo viabitur correptione nem, & secundum voluntatem suam inueniet comparationem. * Vir consilij non disperdet intelligentiam, alienus & superflus non pertinet: scet timorem: etiam postquam fecit cum eo sine consilio, & suis infectionibus arguetur. * Fili sine consilio nihil facias, & post factum non poenitebis. * In uia ruinæ non eas, & non offendas in lapides: nec credas te uia laborioſa, ne ponas animam tuam scandalum: & a filiis tuis caue, & a domesticis tuis attende. * In omni opere tuo erede ex fide animæ tuæ: hoc est enim conseruatio mandatorum. * Qui credit, & attendit mandata: & qui contidit in illo, non minorabitur.

CAP. XXXIII.

Timenti dominum non occurrent mala, sed in tentatione Deus illum conseruabit, & liberabit a malis. * Sapiens non odit mandata seruilia, & non maleat quasi in procella nauis. * Homo sensitus credit legem Dei, & lex illi fidelis. * Qui interrogat, inuentionem manifestat, parabolæ uerbum, & sic deprecatur exaudiatur, & conseruabitur in disciplina, & tunc responſum habet. * Precordia facit quasi rota carri: & quasi axis uersatilis, copatus illius. * Equus emissarius, sic & amicus subannator, sub omni supradente hincit. * Quare dies diem superat, & iterum lux idem, & annus annum a sole? * A Domini scientia separati sunt, factio solis, & precepti custodiende. * Et immutauit tempora, & dies festos ipsorum, & in illis dies festos celebrauerunt ad horam. * Ex ipsis exaltauit & magnificauit Deus, & ex ipsis posuit in numeri dierum. Et omnes homines de solo, & ex terra, unde creatus est Adam. * In multitudine disciplinæ dominus separauit eos, & immutauit uias eorum. * Ex ipsis benedixit, & exaltauit, & ex ipsis sanctificauit, & ad applicauit: & ex ipsis maledixit, & humiliauit, & conuertit illos a separatione ipsorum. * Quasi litum figuli in manu ipsius, plasmare illud & disponere. * Omnes uie eius secretum dispositionem eius: sic homo in manu illius, qui fecit, & redidit seruile. * Dum iudicium suum. * Contra mala hominum, & contra mortem uicem: sic & contra uisum suum, & contra. Et sic inuicem in omnia opera sua. * Nam & dicit, & unum contra. * Nam, & non nouissimus erigibit, & quasi qui colligit agnos non vindemiat uites. * In

benedictione Dei & ipse se sperauit: & quasi qui vindemiat, repleti tortular. * Respicite quoniam non mihi solum laborauit, sed omnibus exquisitis disciplinam. * Audite me magnates, & omnes populi, & rectores ecclesie auribus percipite. * Filio & mulieri, fratri & amico non des potestatem super te in uita tua: & non dederis alij possessionem tuam: ne for e poeniteat, & deprecetur pro illis. * Dum adhuc superes & aspiras, non immutabit te omnis caro. * Melius est enim ut filij tui te rogent, quâ te respicere in manus filiorum tuorum. In omnibus operibus tuis præcellens esto. * Ne dederis aculam in gloria tua. In die consummationis dierum tuae, & in tempore excus tui distillat hereditatem tuam. * Cuius, & uirga, & onus asinus ponit, & disciplina, & opus seruo. * Operatur in disciplina, & querit requiescentem: laxa manus illi, & querit libertatem: fugam & lorum curuant collum durum, & seruunt ineliant operationes assidue. * Sermo malenolo tortura & compedes, mitem illam in operationem, ne vacet: multum enim malitiam docuit otiositas. * In opera constitue eum: sic enim concedet illum. * Quid si non obaudierit, cum illum compedibus, & non amplius super omnem carnem: uerum sine iudicio nihil facias graue. * Si est tibi seruus fidelis, tibi quasi anima tua: quasi fratrem sic eum tracta: quoniam in sanguine anime comparasti illum. * Si laſerit eum iniuste, in fugam conuertetur. & si extollens discesserit: quem quæras, & in qua uia quæras illum, nescis.

CAP. XXXIII.

Vana spes, & mendacium viro insensato: & somnia extollunt imprudentes. * Quasi qui apprehendit umbram, & persequitur ventum: sic & qui attendit ad uia mendacia. * hoc secundum hoc visio somniorum: ante faciem hominis similitudo hominis. * Ab immundo quid mundabitur? & mendace quid verum dicetur? * Discriminatio erroris, & auguria mendacia, & somnia mendacientium, vanitas est. * Et sicut parenticis, cor tuum phantasi se pacitur. nisi ab Altissimo fuerit emissa uisitatio, non dederis in illis cor tuum: multos enim errare fecerunt somnia, & exciderunt sperantes in illis. * sine mendacio consummabitur uerbum legis, & sapientia in ore fidelis complanabitur. * Qui non est tentatus, quid scit? Viris multis expertus, erigabit multa: & qui multum didicit, erigabit intellectum. * Qui non est expertus, paucis recognoscit: qui autem in multis factus est, multiplicat malitia. * Qui tentatus non est, qualia scit: qui implanatus est, abundabit nequicia. * Multa uidi erran-

do, & plurimas uerborum consuetudines.
 13 * Aliquoties usque ad mortem periclitatus
 sum horum causa, & tiberatus non gratia.
 14 Dei. * Spiritus timentium Deum queritur,
 15 & in respectu illius benediceatur. * Spes enim
 illorum in saluante illos, & oculi Dei in di-
 16 ligentes se. * Qui timet Dominum nihil ei
 17 conturbabit, & non pauebit: quoniam ipse est
 18 spes eius. * Timentis Dominum beata est a-
 19 nimia eius. * Ad quem respicit, & quis est ser-
 20 titudo eius? * Oculi domini super timentes
 eum, protektor potentie, firmamentum
 virtutis, regimenter ardoris, & umbraculum me-
 21 ridiant. * deprecatio offensiois, & adiutor
 22 rium castis, exaltans animam, & illuminans
 oculos, datus sanitatem, & vitam, & benedi-
 23 ctionem. * Inimiculus est iniquo oblatio
 etiam maculata, & non sunt beneficia & substan-
 24 tiae nationes inultorum. * Dominus solus susti-
 25 nentibus se in uia ueritatis, & iustitiae. * Do-
 26 minus iniquorum non probat Altissimi nec re-
 27 spicit in oblationes iniquorum: nec in uul-
 nerum uindicta facit sacrificiorum eorum propitiabitur
 28 peccatis. * Qui offert sacrificium ex subflan-
 29 da panis, & uisum, & quasi quidam altum in
 30 conspectu patris sui. * Panis egentium uisus
 pauperum est. * Qui defraudat altum, homo
 31 sanguinis est. * Qui auserit in sudore panem,
 32 quasi qui occidit proximum suum. * Qui ef-
 33 fundit sanguinem, & qui scindens facit
 34 mercenem, fratres sunt. * Vnus edificans, &
 35 vnus destruens quid prodest illis nisi labor?
 36 Vnus orans, & vnus maledicens: cuius vo-
 37 cem exaudiet Deus? * Qui baptizatur a mor-
 38 tuo, & iterum tangit eum, quid proficiet a
 39 cio illius? * Hic homo qui ieiunat in peccatis
 suis: & iterum eadem faciens, quid proficiet
 humiliando se: & orationem illius qui exau-
 40 diet?

C A P. XXXV.

1 **Q**ui conseruat legem, & multiplicat obla-
 2 tionem. * Sacrificium salutare est ac
 3 tendere mandatis, & discedere ab
 4 iniquitate. * Et propitiationem li-
 5 tate sacrificij super iniustitias, & deprecatio
 6 pro peccatis, recedere ab iniustitia. * Retri-
 7 buet gratiam qui offert similitudinem: & qui
 8 facit misericordiam, offert sacrificium. * Be-
 9 neplacium est domino recedere ab iniqui-
 10 tate: & deprecatio pro peccatis recedere ab
 11 iniustitia. * Non apparebis ante conspe-
 12 ctum domini uictus. * Hec enim omnia
 13 propter mandatum Dei sunt. * Oblatio in
 14 sit iniquitas altare, & odor inuitatus est
 15 in conspectu Altissimi. * Sacrificium iusti ac-
 16 ceptum est, & memoria eius non obli-
 17 scetur dominus. * Boni animo gloria red-
 18 de Deo: & non minus primicias manuum
 19 tuarum.

11 * In omni dato hilarem fac vultum tuum,
 12 & in exultatione sanctifica decimas tuas.
 13 * Da Altissimo secundum datum eius, &
 14 in bono oculo ad inueniendum facito ma-
 15 num tuam: quoniam dominus retribu-
 16 tuius est, & septies tantum reddet tibi. * No-
 17 li offere munera praua, non enim suscipit
 18 illa. * Sit nobis inspicere sacrificium inultum,
 19 quoniam dominus iudex est, & non est a-
 20 pud illum gloria personarum. * Non accipies
 21 C. domos personarum in pauperem, & depre-
 22 cationem testi exaudiet. * Non despicit pre-
 23 ces pupilli: nec uiduam, si effundat loquelam
 24 gemitus. * Nonne lacrymarum uisus ad maxil-
 25 lam descendit, & exclamatio eius super de-
 26 ducentem eam? * Maxilla enim ascendunt
 27 usque ad celum, & dominus exaudiet non
 28 delectabitur in illis. * Qui adorat Deum in
 29 oblatione, suscipietur, & deprecatio illius
 30 usque ad nubes propinquabit. * Oratio hu-
 31 milians ignibus pertrahit: & donec pro-
 32 pinquet non consolabitur: & non discedet
 33 donec Altissimus aspicat. * Et dominus non
 34 de longabitis, sed iudicabit iustos, & faciet iu-
 35 stitiam: & ostentus non habebit in illis
 36 patientiam: & contribulet dorsum ipsorum:
 37 & sententia reddet vindictam donec tollat
 38 plenitudinem superborum: & scepera in quo
 39 sum contribulet. * donec reddat hominibus
 40 secundum actus suos, & secundum opera Ad-
 41 da, & secundum praesumptionem illius, & do-
 42 nec iudicet iudicem plebis suae, & ei se habet
 43 iustus misericordia sua. * Speciosa miseri-
 44 cordia Dei, in tempore tribulationis, quasi
 45 nubes pluuia in tempore siccitatis.

C A P. XXXVI.

1 **M**iserere nostri Deus omnium, & respi-
 2 ce nos, & ostende nobis lucem miseri-
 3 cordiarum tuarum: & immitte timorem
 4 tuum super Gentes, quae non exquisierunt te,
 5 ut cognoscant quia non est Deus nisi tu, &
 6 enarrent magnalia tua. * Allectus nianum tuum
 7 super Gentes alienas, ut videant potentiam
 8 tuam. * Sicut enim in conspectu eorum san-
 9 ctificatus es in nobis, sic in conspectu nostro
 10 magnificaberis in eis, ut cognoscant te, si-
 11 cut & nos cognouimus quoniam non est
 12 Deus praeter te Domine. * Iuniora signa, &
 13 immuta mirabilia. * Glorifica manum, &
 14 brachium dextrum. * Excita furem, & effu-
 15 ge de iram. * Tolle aduersarium, & asigne ini-
 16 micum. * Festina tempus, & memento finis, ut
 17 enarrent mirabilia tua. * In ira Hammis de-
 18 boretur qui saluatur: & qui pessimam plebe-
 19 ritatem inueniant perditionem. * Contere ca-
 20 put principum inimicorum dicentium: Non
 21 est alius praeter nos. * Congrega omnes
 22 tribus Iacob: ut cognoscant quia non
 23 est Deus nisi tu, & enarrent magnalia
 24 tua: & hereditabis eos, sicut ab initio.

xod. 4. f.

nim 6. d.

4

14 * Misereere plebi tue, super quam inuoca-
tum est nomen tuum: & Israel, quem co-
15 quali primogenito tuo. * Misereere ciuitati
sanctificationis tue Ierusalem, ciuitati re-
16 quei tue. * Reple Sion inenarrabilibus ve-
17 bis tuis, & gloria tua populum tuum. * Da
testimonium his, qui ab initio creaturæ tue
C sunt, & suscipe predicationes, quas locu-
ti sunt in nomine tuo prophete priores.
18 * Da mercedem iustis tuis, ut prophe-
te tui fideles inueniantur, & exaudi oratione
9 scripturæ tuorum. * Et secundum benedictio-
nem Aaron de populo tuo, & dirige nos in
viam iustitiæ, & sciās omnes qui habitant
10 terram. * Omnem escam manducabit ven-
11 ter, & est cibis cibo melior. * Fauces contin-
gunt cibum feræ, & cor sensatum verba men-
12 dacie. * Cor prauum dabit tristitiam, & ho-
13 mo peritus resistit illi. * Omnem maseu-
D dum excipiet mulier, & est filia melior filia.
14 * Species mulieris exultat faciem viri sui,
& super omnem concupiscentiam hominis
15 superducit desiderium. * Si est lingua cura-
tionis, est & mitigationis, & misericordie:
non est uir illius secundum filios hominum.
16 * Qui possidet mulierem bonam, inchoat
possessionem: adiutorium secundum illum
17 est, & columna ut requies. * Vbi non est
sepes, diripietur possessio, & vbi non est
18 mulier, in genuisce egens. * Quis credit ei,
qui non habet nidum, & deflectens vbicum-
que obscurauerit, quasi succidens latro exi-
liens de ciuitate in ciuitatem?

CAP. XXXVII.

1 **O**mnis amicus dicit: Et ego amicitia copu-
laui: sed est amicus solo nomine
amicus. Nonne tristitia inest vsque ad mor-
2 tem? Sodalis autem & amicus ad inimici-
3 tiam conuertetur. * O presumptio nequissi-
ma, vnde creata es cooperire aridam ma-
4 litia, & dolositate illius? * Sodalis amico
coniunctatur in obsecrationibus, & in tem-
5 pore tribulationis aduersarius erit. * Soda-
lis amico condolet cause ventris, & contra
6 hostem accipiet scutum. * Non obliuiscaris
amici tui in animo tuo, & non immemoris
7 illius in opibus tuis. * Noli consiliari cum
eo, qui tibi insidiatur, & a zelantibus te ab-
8 sconde consilium. * Omnis consiliarius pro-
dit consilium, sed est consiliarius in seme-
9 tipso. * A consiliario serua animam tuam.
C prius scito quæ tibi illius necessaria: & ipse
10 enim animo suo cogitabit: ne forte mittat
11 fodem in terra, & dicat tibi. * Bona est via
tua: & fiet contraccio videret quid tibi eue-
12 niat. * Cum viro irreligioso tracta de sancti-
tate, & cum iniusto de iustitia, & cum mulie-
re de castitate, & cum timido de bel-

lo: cum negotiatore de traiectione, cum
empore de venditione, cum viru liuido de
13 gratis agendis. * cum impio de pietate, cum
inhonesto de honestate, cum operatio agra-
14 rio de omni opere, * cum operatio annuali
de consummatione anni, cum seruo pigro
de multa operatione: non attendas his in
15 omni consilio. * Sed cum viro sancto assi-
duus esto, quemcumque cognoueris obseruan-
16 tem timorem Dei, * cuius anima est secu-
C dum animam tuam: & qui, cum tibi uenerit
in tenebris, condolebit tibi. Cor boni con-
siliij statue tecum: non est enim tibi aliud
18 pluris illo. * Anima uiri sancti enunciat ali-
quando vera, quam septem circumspectores
19 sedentes in excelso ad speculandum. * Et in
his omnibus deprecare Altissimum ut diri-
20 gat in veritate viam tuam. * Ante omnia
opera verbum uerax precedat te, & ante om-
21 nem actum consilium stabile. * Verbum ne-
quam immutabit cor: ex quo partes quat-
tuor oriuntur, bonum & malum, vita &
mors: & dominatrix illorum est assidua lin-
22 gua. * Est uir astutus multorum eruditio, &
23 animæ suæ inutilis est. * Vir peritus multos
erudit, & animæ suæ suauis est. * Qui so-
phistice loquitur, odibilis est: in omni re de-
24 fraudabitur, * non est illi data a Domino
D gratia: omni enim sapientia defraudatus
15 est. * Est sapiens animæ suæ sapiens: & fru-
26 ctus sensus illius laudabilis. * Vir sapien-
plebem suam erudit, & fructus sensus illius fa-
17 deles sunt. * Vir sapiens implebitur benedi-
28 ctionibus, & uidentes illum laudabunt. * Vita
uiri in numerodierum: dies autem Israel in-
19 numerabiles sunt. * Sapiens in populo here-
ditabit honorem, & nomen illis erit uiuens
20 in ætænum. * Fili in uita tua tene animam
tuam: & si fuerit nequam, non des illi pote-
21 statem: non enim omnis osbus expedit, &
22 non omni animæ omne genus placet. * Noli
audis esse in omni epulatione, & non te ef-
23 fundas super omnem escam. * In multis enim
estis erit infirmitas, & audias appropinqua
24 hic usque ad choleram. * Propter crapulam
multi obierunt: qui autem abstinens est, adi-
cet uitam.

CAP. XXXVIII.

1 **H**onora medicum propter necessitatem:
A etenim illum creauit Altissimus:
2 * A Deo est enim omnis medela, & a rege
3 accipiet donationem. * Disciplina medici
exaltabit caput illius, & in conspectu ma-
4 gnatorum collaudabitur. * Altissimus crea-
uit de terra medicamenta, & uir prudens non
5 abhorrebit illa. * Nonne a ligno indurata
6 est aqua amaræ? Ad agnitionem hominum
7 uirtus illorum, & dedit hominibus scientiam.
* Altissimus, honorari in mirabilibus suis. * In

Exo. 15

25

his

his curans mitigabit dolorem, & vnguentarius faciet pigmenta sanuitatis, & unctiones conficiet sanitatis, & non consummabuntur opera eius. * Pax enim Dei super faciem terræ. * Fili in turri firmam te ne despicias te ipsum, sed ora Dominum, & ipse curabit te. * Averte a delicto, & dirige manus, & ad omni delicto munda cor tuum. * Da suscitatem & memoriam firmitatis, & impingua oblationem, & da locum medico: * etenim illud dominus creauit: & non discedat a te, quia opera eius sunt necessaria. * Est enim tempus quando in muneribus illorum incurras: * ipsi uero dominum deprecabuntur, ut dirigat requiem eorum, & sanitatem, propter conuersationem illorum. * Qui delinquit in conspectu eius, qui fecit eum, incidit in manus medici: * Fili in mortuum produc lacrymas, & quasi dira passus incipe plorare, & secundum iudicium contempe corpus illius, & non despicias sepulturam illius. * Propter delatorem autem amare fer lucrum illius vno die, & consolare propter tristitiam, & fac lucrum secundum meritum eius vno die, vel duobus propter detractionem. * Tristitia enim festinat mors, & conpetit virtutem, & tristitia cordis flectit cervicem. * In abductione permanent tristitia, & substantia inopis secundum cor eius. * Ne dederis tristitia cor tuum, sed repelle eam a te: & mentionem iustorum, noli obliuisci: neque enim est conuersio, & huic nihil proderis, & te ipsum pessimabis. * Memor esto iudicii mei: scienim erit & tuum: mihi heri, & tibi hodie. * In requie mortui requiescere fac memoriam eius, & consolare illum in exitu spiritus sui. * Sapientia scribit in tempore nascitarius: & qui mineratur actus, sapientia percipiet: qua sapientia replebitur qui tenet aratrum, & qui gloriatur in iaculo, stimulo boves agit, & conuersatur in operibus eorum, & enarratio eius in filiis tauro-rum. * Cor suum dabit aduersandos sulcos, & uigilia eius in sagina paccarum. * Sic omnis faber & architectus, qui noctem tamquam diem transigit, qui sculpat signacula sculptilia, & assiduitas eius variat picturam: cor suum dabit in similitudinem picture, & uigilia sua perficiet opus. * Sic faber ferrarius sedens iuxta incudem, & considerans opus ferri: Vapor ignis uret carnes eius, & in calore furnacis conuertatur: Vox mallei immouet aurem eius, & contra similitudinem uasis oculus eius: * Cor suum dabit in consummationem operum, & uigilia sua ornabit in perfectionem. * Sic singulus sedens ad opus suum, conuertens pedibus suis rotam, qui in solitudine positus est semper propter opus suum, & in numero est omnis operatio eius. * In brachio suo formabit luctum, & ante pedes suos coruabit uirtutem suam. * Cor suum dabit

ut consummet linitionem, & uigilia sua medabit furnacem. * Omnes hi in manibus suis sperauerunt, & unusquisque in arte sua sapientas. * Et non inhabitabunt, nec mansu-labunt, & in ecclesiam non transibunt. * Superfellam iudeis non sedebunt, & testamentum iudicii non intelligunt, neque palam facient disciplinam & iudicium, & in parabolis non inueniuntur: sed creaturam sui confirmabunt, & deprecationem illorum in operatione artis, accommodantes animam suam, & conquirentes in lege Altissimi.

CAP. XXXIX.

Sapientiam omnium antiquorum exquirat sapiens, & in prophetis uacabit. * Narrationem uirorum nominato: um conseruabit, & in uersibus parabolarum simul introibit. * Occulta prouerbiorum exquiret, & in absconditis parabolarum conuersabitur. * In medio magnatorum ministrabit, & in conspectu patris: apparebit. * In terram alienigenarum gentium pertransiet: bona enim & mala in hominibus tentabit. * Cor suum tradet ad uigilandum diluculo ad domum, qui fecit illum, & in conspectu Altissimi deprecabitur. * Aperiet os suum in oratione, & pro delictis suis deprecabitur. * Si enim Dominus magnus uoluerit, spiritus intelligens replebit illum: & ipse tamquam imbres mittet eloquia sapientie sue, & in oratione confitebitur domino: & ipse dirigit consilium eius, & disciplinam, & in absconditis suis consiliabitur. * Ipse palam faciet disciplinam doctrinae suae, & in lege testamenti Domini gloriabitur. * Collaudabunt multi sapientiam eius, & usque in seculum non delebitur. * Non recedet memoria eius, & nomen eius requiretur a generatione in generationem. * Sapientiam eius enarrabunt gentes, & laudem eius enunciat bit ecclesia. * Si permanferit, nomen detrahit plus quam nulle: & si requieuerit, proderit illi. * Adhuc consiliabor, ut enarrem ut furore enim repletus sum. * In uoce dicite: Obaudi me diuini fructus, & quasi rosa plantata super riuos aquarum fructificate. * Quasi Libanus odorem suauitatis habete. * Florete flores, quasi lilium, & date odorem, & frondete in gratiam, & collaudate canticum, & benedicite Dominum in operibus suis. * Date nomini eius magnificentiam, & confitemini illi in uoce laborum uestrorum, & in canticis labiorum, & citharis, & sic dicetis in confessione: * Opera Domini in uersa bona ualde. * In uerbo eius stetit aqua sicut congeries: & in sermone oris illius sicut exceptoria aquarum: quoniam in precepto ipsius placor fit, & non est minoratio in salute ipsius.

24 * Opera omnis catus coram illo, & non est
 25 quidquam absconditum ab oculis eius. * A
 26 sæculo usque in sæculum respicit, & nihil est
 27 mirabile in conspectu eius. * Non est dice-
 28 re: Quid est hoc, aut quid est istud? omnia
 29 enim in tempore suo quærentur. * Benedi-
 30 ctio illius quâ fluuius innudauit: * I quo-
 31 modo catadrysinus aridam inebriauit, sic ira
 32 ipsius gentes, quæ non exquisierunt eum, he-
 33 reditabit. * I Quomodo conuertit aquas in
 34 siccitatem, & siccata est terra: & vix illius
 35 vijs illorum direxerunt: sic peccatoribus of-
 36 fensiones in ira eius. * Rona bonis creata sunt
 37 ab initio, sic nequissimi bona & mala. * I ni-
 38 tium necessariz rei uitæ hominum, aqua,
 39 ignis, & ferrum, sal, lac, & panis simlagineus
 40 & mel, & botrus vuz, & oleum, & uestimen-
 41 tum. * Hæc omnia sanctis in bona, sic & im-
 42 pijs peccatoribus in mala. conuertentur.
 43 * Sunt spiritus, qui ad uindictam creati sunt,
 44 & in furore suo confirmauerunt tormen-
 45 ta sua: * in tempore consummationis ef-
 46 fudent uirtutem: & furorem eius, qui fe-
 47 cit illos, placabunt. * Ignis, grando, fames,
 48 & mors, omnia hæc ad uindictam creata sūt:
 49 * bestiarum dentes, & scorpij, & serpentes,
 50 & romphæa iudicans in exterminio impijs.
 51 * In mandatis eius opulabuntur, & super ter-
 52 ram in necessitatem præparabuntur, & in
 53 temporibus suis non præterit uerbum.
 54 * Propterea ab initio confirmatus sum, &
 55 consiliatus sum, & cogitavi, & scripta admi-
 56 ni. * I Omnia opera domini bona, & omne opus
 57 hora sua subministrabit. * Non est dicere:
 58 Hoc illo nequius est: omnia enim in tempore
 59 suo comprobabuntur. * Et nunc in omni
 60 corde & ore collaudate, & benedicite nomē
 61 Domini..

C A P. X I.

1. **O**ccupatio magna creata est omnibus
 A hominibus, & iugum graue super filios
 Adam, a die exitus de uentre matris eorum,
 vsque in die sepulture in matrem omnium.
 2 * Cogitationes eorum, & timores cordis,
 adinuentione expectationis, & dies finitionis:
 3 * a residente super sedem gloriosam, vsque
 4 ad humilitatum in terra & cinere: * a lico,
 qui utitur hyacinthis, & portat coronam,
 vsque a leum, qui operitur lino crudo: furor,
 zelus, tumultus, fluctuatio, & timor mortis,
 5 iracundia persequens, & contentio, * & in
 6 tempore refectionis in cubili somnus notissim
 7 mutat scientiam eius. * Modicum tamquā
 8 nihil in requie, & alio in somnis, quasi in
 9 die responsus. * Conturbatus est in uisu cor-
 10 dis sui, tamquam quiesceret in die belli. In
 11 tempore salutis suæ exurrexit, & admirans
 12 ad nullum timorē: cum omni carne, ab ho-

mine usque ad pecus, & super peccatores se-
 9 ptuplum. * I. Ad hæc mors, sanguis, conten-
 10 tritio, & romphæa, oppressiones, fames, & con-
 11 tritio, & flagella: * super iniquos creata sunt
 12 hæc omnia, & propter illos factus est ca-
 13 tadrysinus. * Omnia, quæ de terra sunt, in
 14 terram conuertentur, & omnes aquæ in
 15 mare reuertentur. * Omne munus, & iniqui-
 16 tas delebitur, & fides in sæculū stabit. * Sub-
 17 stantiz iniustorum sicut fluuius siccabuntur,
 18 & sicut tonitruum magnū in pluuia persona
 19 buat. * In aperiendo manus suas lætabitur sic
 20 prauaricatores in consummatione tabescē.
 21 * Nepotes impiorum non multiplicabunt ra-
 22 mos, & radices immundæ super cacumē pe-
 23 sonant. * Super omnem aquā uiriditas, &
 24 ad oram fluminis ante omne sœnum euelle-
 25 tur. * Gratia sicut paradysus in benedictioni-
 26 bus, & misericordia in sæculum permanet.
 27 * Vita sibi sufficientis operarij cōdulabitur,
 28 & in ea inuenies thesaurum. * Filij, & ædifi-
 29 catio ciuitatis confirmabit nomen, & super
 30 hæc mulier immaculata computabitur. * Vi-
 31 num & musica lætificat cor, & super utraque
 32 dilectio sapientiz. * Tibiz, & psalterium sua
 33 uem faciunt melodiam, & super utraque lin-
 34 gua suauis. * Gratiam, & spetiem, desidet-
 35 abit oculus tuus, & super hæc uirides sationes.
 36 * Amicus & sodalis in tempore conuenien-
 37 tes, & super utroque mulier cum uiro.
 38 * Fratres in adiutorium in tempore tribula-
 39 tionis, & super eos misericordia liberabit.
 40 * Aurum & argentum est constitutio pedum:
 41 & super utrumque consilium beneplacitum.
 42 * Facultates & uirtutes exaltant cor, & su-
 43 per hæc timor Domini. * Non est in timore
 44 Domini minoratio, et non est in eo inquirere
 45 adiutorium. * Timor Domini sicut paradysus
 46 benedictionis, et super omnem gloriam
 47 operauerunt illam. * Fili in tempore uitæ
 48 tuæ ne indigeas: molis est enim mori, quā
 49 indigere. * Vir respiciens in mensam alienā,
 50 non est uita eius in cogitatione victus. alit
 51 enim animam suam cibis alienis. * Vir autē
 52 disciplinatus, et eruditus custodiet se. * In ore
 53 imprudentis condulcabitur inopia, et in ven-
 54 tre eius ignis ardebit.

C A P. X I I.

1. **O**mors quam amara est memoria tua ho-
 A mini pacem habent in substantijs suis:
 2 * viro quieto, et cuius uix direxerunt in
 3 omnibus, et adhuc valenti accipere cibum.
 4 * O mors, bonum est iudicium tuum homini
 5 indigenti, et qui minoratur uiribus, * defe-
 6 ctio ætatis, et cui de omnibus cura est, et in cre-
 7 dibili, qui perdit patientiam. * Noli me-
 8 tuere iudicium mortis. Memento quæ ante
 9 te fuerunt, et quæ supernentura sunt tibi: hoc
 10 iudiciū a Domino omni carnet quid super-

ueniet.

Sup. 39 d.
 34
 Gen. 7. b.
 10
 Eccles. 1.
 b. 7.

Sup. 40. b.
11Sup. 10. d.
33Mat. 5. c.
28Leu. 19. c.
15Deut. 1. c.
17. & 16.d. 19
Prou. 24. c.
23

Iac. 2. 2. 1.

ueniet tibi in beneplacito Altissimi? siue decem, siue centum, siue mille anni. * Non est enim in inferno accusatio vitæ. * Filij abominacionum sunt filij peccatorum, & qui conuersantur secus domos impiorum. * Filiorum peccatorum periet hereditas, & cum semine illorum assiduitas opprobrii. * De patre impio queruntur filij, quoniam propter illi sunt in opprobrio. * Væ vobis viri impij, qui dereliquistis legem Domini Altissimi. * Et si nati fueritis, in maledictione nascemini: & si mortui fueritis, in maledictione eritis pars vestra. * I Omnia, quæ de terra sunt, in terrâ conuertentur: sic impij a maledictione in perditionem. * Luctus hominum in corpore ipsorum, nomen autem impiorum debilitat. * Curati habet de bono nomine: hoc enim magnis permanebit tibi, quam mille thesauri pretiosi & magni. * Bonæ vitæ numerus dierum: bonum autem nomen perire manebit in æuum. * Disciplinam in pace conseruare filij. * Sapientia enim abscondita, & thesaurus inuisus, quæ utilitas in veri? * Melior est homo, qui abscondit stultitiam suam, quam homo, qui abscondit sapientiam suam. * Verumtamen reueremini in his, quæ procedunt de ore meo. * Non est enim bonum omnem reuerentiam obseruare: & non omnia omnibus bene placent in fide. * Rubescite a patre & a matre de fornicatione: & a presidente & a potestate de mendacio. * A principe & a iudice de delictis: & a synagoga & plebe de iniquitate. * A socio & amico de iniustitia: & de loco, in quo habitas, de furto, de veritate Dei, & testamento: de discubitu in panibus, & ab obfuscatione dati. * & accepti: a saluantibus de silentio: a respectu mulieris fornicariæ: & ab auersione vultus cognati. * Ne auertas faciem a proximo tuo, & ab auerendo partem & non resistendo. * Ne respicias mulierem alieni viri, & ne scruteris ancillam eius, neque steteris ad lectum eius. * Ab amicis de sermonibus improprij: & cum dederis, ne impropere.

CAP. XLII.

Non duplices sermonem auditus de reueratione sermonis absconditi, & eris vere sine confusione, & inuenies gratiam in conspectu omnium hominum: ne pro his omnibus confundaris, & ne accipias perfonam vt delinquas. * De lege Altissimi, & testamento, & de iudicio iustificare implum, & de verbo sociorum & viatorum, & de datione hereditatis amicorum, & de æqualitate statera & ponderum, de acquisitione multorum & paucorum, & de corruptione emptionis, & negotiatorum, & de multa disciplina filiorum, & seruo pessimo latus sanguinare.

6 * Super mulierem nequam bonum est si-
7 gnum. * Vbi manus multe sunt, clauus, &
quodcumque trades, numera, & appende:
datum vero, & acceptum omne describe.
8 * De disciplina inueniati & fati, & de senio-
ribus, qui iudicantur ab adolescentibus: &
eris eruditus in omnibus, & probabilis in
9 conspectu omnium viutorum. * Filia patris
abscondita est uigilia, & sollicitudo eius au-
fert somnum, ne forte cum viro adolescentia tran-
adulta efficiatur, & cum viro commorata
10 odibilis fiat: ne quando polluat in uirgini-
rate sua, & in paternis suis grauida inue-
niatur: ne forte cum viro commorata tran-
11 grediatur, aut certe sterilis efficiatur. * Super
C niam luxuriosam confirma custodiam: ne
quando faciat te in opprobrium venire inimi-
cis, a detractioe in ciuitate, & obiectione
plebis, & confundat te in multitudine populi.
12 * Omni homini noli intendere in specie:
& in medio mulierum noli commorari.
13 * de vestimentis enim procedit tineæ, &
14 a muliere iniquitas viri. * Melior est enim
iniquitas uiri, quam mulier benefaciens, &
15 mulier confundens in opprobrium. * Memor
ero ignis operum Domini, & quæ vidi an-
nunciabo. In sermonibus Domini opera eius.
16 * Sol illuminans per omnia respexit, & glo-
ria Domini plenum est opus eius. * Nonne
17 Dominus fecit sanctos & errare omnia mira-
bila sua, quæ confirmauit Dominus omni-
18 potens stabili in gloria sua? * Abyssum, &
D cor hominum inuestigauit: & in altitudine eo-
19 rum extogitauit. * Cognouit enim Domi-
nus omnem scientiam, & inspexit in signum
qui, annuncians quæ preterierunt, & quæ su-
peruentura sunt, reuelans vestigia occulto-
20 rum. * Non preterit illius omnis cogitatus,
21 & non abscondit se ab eo villus sermo. * Ma-
gnalia sapientiæ suæ decorauit: qui est ante
seculum & vsque in seculum, neque adie-
22 ctus est, neque minuitur, & non eget alicuius
23 consilio. * Quam desiderabilia omnia
opera eius, & tamquam scintilla, quæ est con-
24 siderata. * Omnia hæc viuunt, & manent
in seculum, & in omni necessitate omnia
25 obaudiunt ei. * Omnia duplicia, vnum con-
tra vnum, & non fecit quidquam deesse.
26 * Vultus eiusque confirmauit bona. Et quis
satiabitur uidens gloriam eius.

CAP. XLIII.

Alitudinis firmamentum pulchritudo
eius est, species cæli in visione gloriæ.
2 * Sol in aspectu annuncians in exitu, uas ad-
mirabile opus excelsum. * In meridiano ex-
urit terram, & in conspectu ardoris eius quis
poterit sustinere? Fornacem custodiens in
3 operibus: * tripliciter sol exurians montes
radlos igneos exurians, & resurgens radia-

fecit illum, & in sermonibus eius festinavit.
 6 ter. * Et luna in omnibus in tempore suo,
 7 ostensio temporis, & signum sui. * A luna
 8 signum dici festi, luminare quod minuitur
 9 in consummatione. * Mensis secundum no-
 10 men eius est, crescens mirabiliter in consum-
 11 matione. * Vas castrorum in excelsis, in fir-
 12 mamento caeli resplendens gloriose. * Species
 13 caeli gloria stellarum, mundum illumina-
 14 ns in excelsis Dominus. * In verbis sanctis sta-
 15 bunt ad iudicium, & non deficient in vigilijs
 16 suis. * Vide arcum, & benedic eum, qui fe-
 17 cit illum: valde speciosus est in splendore
 18 suo. * Gyrauit caelum in circuitu gloriae
 19 suae, manus Excelsi aperuerunt illum. * Im-
 20 perio suo acceleravit niuem, & accelerat co-
 21 raspationes emittere iudicij sui. * Propterea
 22 aperti sunt thesauri, & euolauerunt nebulae
 23 sicut aues. * In magnitudine sua posuit nu-
 24 bes, & contracti sunt lapides grandinis. * In
 25 conspectu eius commouebuntur montes, & in
 26 uoluntate eius aspirauit Notus. * Vox tonitru-
 27 i eius verberabit terram, tempestas aquilonis,
 28 & congregatio spiritus: * & sicut anis depo-
 29 nens ad sedendum, aspergit niuem, & sicut
 30 locusta demergens descensus eius. * Pul-
 31 chritudinem candoris eius admirabitur ocu-
 32 lus, & super imbrem eius expauescet cor.
 33 * Gelu sicut oleum effundet super terram:
 34 & dum gelauerit, fiet tamquam cacumina
 35 tribuli. * Frigidus ventus aquilo flauit, &
 36 gelauit crystallus ab aqua, super omnem co-
 37 gregationem a iurum requiescet, & sicut
 38 lorica induet se aquis. * Er deorabit montes,
 39 & exuriet desertum, & eringuet uiride, fi-
 40 cut igne. * Medicina omniura in festinatione
 41 nebulae: & ros obuians ab ardore uenienti
 42 humilem efficiet eum. * In sermone eius si-
 43 luit uentos, & cogitatione sua placauit aby-
 44 sum, & plantauit in illa Dominus insulas.
 45 * Qui nauigant mare, enarrat pericula eius:
 46 & audientes auribus nostris admirabimur.
 47 * Illic praecara opera, & mirabilia: varia be-
 48 liarum genera, & omnium pecorum, &
 49 creatura belluorum. * Propter ipsum confir-
 50 D matus est itineris suus, & in sermones eius
 51 composita sunt omnia. * Multa dicemus, &
 52 deficiemus in uerbis, confirmatio autem
 53 sermonum ipse est in omnibus. * Gloriantes
 54 ad quid ualebimus? ipse enim omnipotens
 55 super omnia opera sua. * Terribilis Domi-
 56 nus, & magnus uehementer, & mirabilis po-
 57 tentia ipsius. * Glorificantes Dominum qui
 58 tumcumque potueritis, superualebunt enim
 59 adhuc, & admirabilis magnificentia eius.
 60 * Benedicentes Dominum, exaltate illum
 61 quantum potestis: maior enim est omni lau-
 62 de. * Exaltantes eum replemini uirtute, ne
 63 laboretis: non enim comprehendetis. * Quis
 64 uidebit eum, & enarrabit? & quis magnifica

bit eum sicut ait ad incho. * Multa uide-
 37 dit sunt maiora his: pauca enim uidimus
 38 operum eius. * Omnia autem Dominus fe-
 39 cit, & pie agentibus dedit sapientiam.

C A P. XLIIII.

L Audemus uiros gloriosos, & parentes
 1 nostros in generatione sua. * Multam
 2 gloriam fecit Dominus magnificentia sua
 3 a seculo. * Dominantes in potestatibus suis,
 4 homines magni uirtute, & prudentia sua
 5 praediri nunciantes in prophetis dignitatem
 6 prophetarum, & imperantes in praesenti po-
 7 pulo, & uirtute prudentiae populis sanctissi-
 8 ma uerba. * In peritia sua requirentes mo-
 9 dos musicos, & narrantes carmina scriptu-
 10 rarum. * Homines diuites in uirtute, pul-
 11 chritudinis studium habentes: pacificantes
 12 in domibus suis. * Omnes isti in generatio-
 13 nibus gentis suae gloriam adepti sunt, & in
 14 diebus suis habentur in laudibus. * Qui de
 15 illis nati sunt, reliquerunt nomen narra-
 16 re laudes eorum: * & sunt quorum non est
 17 memoria: perierunt quasi qui non fuerint:
 18 & nati sunt, quasi non nati. * filij ipso-
 19 rum cum ipsis. * Sed illi uiri misericordiae suae,
 20 quorum pietates non defuerunt: * cum se-
 21 mine eorum permanent bona, * hereditas
 22 sancta nepotes eorum, & in testamentis
 23 stetit semen eorum: * filij eorum propter
 24 illos usque in aeternum manent: semen eo-
 25 rum & gloria eorum non derelinquetur.
 26 * Corpora ipso-
 27 rum in pace sepulta sunt, & nomen eorum uiuit in generationem & ge-
 28 nerationem. * Sapientiam ipso-
 29 rum narrant populi, & laudem eorum nunciet ecclesia.
 30 * Henoch placuit Deo, & translatus est in
 31 D paradysum, ut det gentibus penitentiam.
 32 * Noe inuentus est perfectus, iustus, & in rem-
 33 pore iracundiae factus est reconciliatio. * Ideo
 34 dimissum est reliquum terrae, cum factum
 35 est diluuium. * I Testamentum seculi posita
 36 sunt apud illum, ne deleri possit diluuium om-
 37 nis caro. * I Abraham magnus pater mul-
 38 titudinis gentium, & non est inuentus fi-
 39 nitis illi in gloria: qui conseruauit legem
 40 Excelsi, & finit in testamento cum illo.
 41 * I In carne eius flare fecit testamentum,
 42 & I in tentatione inuentus est fidelis. * Ideo
 43 D iureiurando dedit illi gloriam in gente sua,
 44 & crescere illum quatuor terrarum cumulum, & vt
 45 stellas exaltare semen eius, & hereditare il-
 46 los a mari usque ad mare, & a flumine us-
 47 que ad terminos terrae. * Er in Isaac eodem
 48 modo fecit propter Abraham patrem eius.
 49 * Benedictionem omnium Gentium dedit
 50 illi Dominus, & testamentum confirmauit
 51 super caput Iacob. * Agnouerunt in bene-
 52 dictionibus suis, & dedit illi hereditatem, &
 53 diuisit illi partem in tribus duodecim.

Ge. 5. c. 22
 Heb. 11. b
 5
 Ge. 6. b. 9.
 & 7. a. 1
 Hebr. 11.
 b. 7
 Ge. 9. b. 9.
 Ge. 12. a. 3
 & 15. a. 5
 Gen. 17. c.
 10
 Gen. 22. a.
 1
 Gal. 3. b. 6

17 * Et conseruauit illi homines misericordie,
inuenientes gratiam in oculis omnis carnis.

CAP. XLV.

1 **D**ilectus Deus, & hominibus Moyse cu-
A ius memoria in benedictione est.
2 * Similem illum fecit in gloria sanctorum,
3 & significauit eum in timore inimicorum,
4 & in uerbis suis monstra placauit. * **G**lori-
ficauit illum in conspectu regum, & iussit
illi coram populo suo, & ostendit illiglo-
5 riam suam. * In fide & lenitate ipsius san-
ctum fecit illum, & elegit eum ex omni car-
6 ne. * Audiuit enim eum, & uocem ipsius, &
7 induxit illum in nubem. * Et dedit illi co-
ram precepta, & legem uite & disciplina,
8 docere Iacob testamentum suum, & iudicia
9 sui Israel. * **E**xcelsum fecit Aaron fratrem
eius, & similem sibi de tribus Levi. * **S**tatu-
it ei testamentum eternum, & dedit illi sacerdo-
10 tium gentis: & beatificauit illum in gloria, &
circumcinxit eum zona glorie, & induit eu
11 stola glorie, & coronauit eum in uase
12 virtutis. * **C**ircumpedes, & fensoralia, &
13 humerale posuit ei, & cinxit illum tinctura
14 bulis aureis plurimis in gyro, * dare sonitum
in incessu suo, & auditum facere sonitum in
15 templo in memoriam filijs gentis sue. * Sto-
16 lam sanctam, auro, & hyacintho, & purpura,
opus textile, uiri sapientis, iudicio & uerita-
17 te pre-diti: * torto cocco opus artificis, gemis
18 pretiosis figuratis in ligatura auri, & opere
lapidarii kulpis in memoriam secundum
19 numerum tribuum Israel. * **C**orona aurea
super mitram eius exptissima signo sanctitatis,
20 & gloria honoris: opus virtutis, & desideria
21 oculorum omnia. * Sic pulchra ante ipsum
22 non fuerunt talia usque ad originem. * Non
23 effunditur illa alienigena aliquis, sed tantum
24 filijs ipsius soli, & nepotes eius per omne
25 tempus. * **S**acrificia ipsius consumpta sunt
26 igne quotidie. * **C**ompleuit Moyses manus
27 eius, & unxit illum oleo sancto. * **F**actum est
28 illi in testamentum eternum, & semini eius
29 sicut dies calix, fungi sacerdotio, & habere lau-
30 de, & glorificare populum suum in nomine eius.
31 * **I**psium elegit ab omni ueniente, offerte sa-
32 crificium Deo, incensum, & bonum odorem,
33 in memoriam placare pro populo suo:
34 * & dedit illi in preceptis suis potentatem,
35 in testamentis iudiciorum, docere Iacob te-
36 stimonia, & in lege sua lucem dare Israel.
37 * **Q**uia contra illum steterunt alieni, & pro-
38 pter inuidiam circumdederunt illum homines
39 in deserto, qui erant cum Dathan & Abi-
40 ron, & congregatio Core in iracundia. * **V**i-
41 dit Dominus Deus, & non placuit illi, &
42 consumpsi sunt in impetu iracundie.
43 * **F**ecit illis monstra, & consumpsit illos in

44 flamma ignis. * **E**t addidit Aaron gloriam,
45 & dedit illi hereditatem, & primitias frugum
46 terre diuise illi. * **P**anem ipsis in primitiis
47 parauit in faciem: nam & sacrificia Domini
48 edent, quia dedit illi, & semini eius.
49 * **C**eterum in terra gentes non hereditabit,
50 & pars non est illi in gente: ipse est enim
51 pars eius, & hereditas. * **I** Phinees filius
52 Eleazari tertius in gloria est, imitando eum
53 in timore Domini: * & stare in reuerentia
54 gentis: in bonitate & alacritate anime sue
55 placuit Deo pro Israel. * **I**deo statuit illi
56 testamentum pacis, principem sanctorum &
57 gentis sue, ut sit illi & semini eius sacer-
58 docij dignitas in eternum. * **E**t testamen-
59 tum David regi filio Iesse de tribu Iuda,
60 hereditas ipsis semini eius, ut daret sapien-
61 tiam in cor nostrum iudicare gentem suam
62 in iustitia, ne abolerentur bona ipsorum, &
63 gloriam ipsorum in gentem totum eter-
64 nam fecit.

CAP. XLVI.

1 **F**ortis in bello Iesus Naue successor Moy-
2 si in prophetis, qui fuit magnus secu-
3 dum nomen suum. * **M**aximus in salutem
4 electorum Dei, expugnare insurgentes lib-
5 stes, ut consequeretur hereditatem Israel.
6 * **Q**uam gloriam adeptus est in tollendo ma-
7 nus suas, & iudicando contra ciuitates ropha-
8 as? * **Q**uis ante illum sic resistit? **N**am ho-
9 stes ipse Dominus perduxit. * **A**n non in
10 iracundia eius impeditus est sol, & una dies
11 facta est quasi duo? * **I**nuocauit Altissimum
12 potentem in oppugnando inimicos undique
13 & audiuit illum magnus & sanctus Deus in
14 sexis gradibus uirtutis ualde fortis. * **I**mpet-
15 tum facit contra gentem hostilem, & in
16 descensu perdidit contrarios, * ut cognoscat
17 **G**entes potentiam eius, quia contra Deum
18 pugnat non est facile. **E**t secutus est a tergo
19 potens: * **I**n diebus Moysi misericordius
20 fecit ipse, & Caleb filius Iephone, stare con-
21 tra hostem, & prohibere gentem a peccatis,
22 & perfringere murmur malicie. * **E**t ipsi duo
23 constituti, a periculo liberati sunt a numero
24 sexcentorum millium pedum, inducere illos
25 in hereditatem in terram, que manet hac &
26 mel. * **E**t dedit Dominus ipsi Caleb forti-
27 tudinem, & usque in senectutem perman-
28 sit illi uirtus, ut ascenderet in excelsum terre
29 locum, & semen ipsius obtinuit heredita-
30 tem: * ut uiderent omnes filij Israel quia ho-
31 num est obsequi sancto Deo. * **E**t iudices
32 singuli suo nomine, quorum non est corruptum
33 cor: qui non auersi sunt a Domino, * ut
34 sit memoria illorum in benedictione, & ossa
35 eorum pullulent de loco suo, & nomen eo-
36 rum permaneat in eternum, per maiorem d

filios illorum, sanctorum uirorum gloria,
 6 Dilectus a domino Deo suo Samuel propheta domini, renouauit imperium, & vnxit
 7 principes in gente sua. * In lege Domini congregationem iudicauit, & uidit Deus Iacob,
 8 & in fide sua probatus est propheta. * Et cognitus est in uerbis suis fidelis, quia uidit
 9 Deum lucis: * & inuocauit Dominum omnipotentem, in oppugnando hostes circumstantes vndique in oblatione agni inuolatus.
 10 * Et inuocuit de celo dominus, & in sonitu magno auditam fecit uocem suam, * & contriuit principes Tyrionum, & omnes de Philisthim: * & ante tempus finis uitae suae & saeculi, testimonium praebuit in conspectu Domini, & Christi, pecunias & usque ad calcamenta ab omni carne non accepit, & non accusauit illum homo. * Et post hoc dormiuit, & notum fecit regi, & ostendit illi finem uitae suae, & exaltauit uocem suam de terra in prophetia delere impietatem gentis.

C A P. XLVII.

1 **P**ost haec surrexit Nathanael propheta in diebus David. * Et quasi adeps separatus a carne, sic Dauid a filiis Israel. * Cum leonibus lussit quasi cum agnis: & in uersis similibus fecit sicut in agnis ouium in iuuentute sua. * Numquid non occidit gigantem, & abstulit opprobrium de gente? In tollendo manum, saxo fundae deiecit exultationem. Goliath: * nam inuocauit dominum omnipotentem, & dedit in dextera eius tollere hominem fortem in bello, & exaltare cornu gentis suae. * Sic in decem millibus glorificauit eum, & laudauit eum in benedictionibus domini in offerendo illi coronam gloriae: * contriuit enim inimicos undique, & extirpauit Philisthim contrarios usque in hodiernum diem: contriuit cornu ipsorum usque in aeternum. * In omni opere dedit confessionem sancto, & excelso in uerbo gloriae. * De omni corde suo laudauit Dominum, & dilexit Deum, qui fecit illum: & dedit illi contra inimicos potentiam: * & stare fecit cantores contra altare, & in sono eorum dulces fecit modos. * Et dedit in celebrationibus decus, & ornauit tempora usque ad consumptionem uitae, ut laudarent nomen sanctum Domini, & amplificarent mane Dei sanctitatem. * Dominus purgauit peccata ipsius, & exaltauit in aeternum cornu eius: & dedit illi testamentum regni, & sedem gloriae in Israel. * Post ipsum surrexit filius senatus, & propter illum deiecit omnem potentiam inimicorum. * Salomon imperauit in diebus pacis, cui subiecit Deus omnes hostes, ut conderet domum in nomine suo, & pararet sanctitatem in sempiternum: quem admodum eruditus es in iuuen-

16 tute tua, * & impletus es, quasi humen, sapientia, & terram retexit anima tua. * Et replesti
 17 C in comparationibus enigmata: ad insulas longe diuulgatum est nomen tuum, & dilectus es in pace tua. * In cantilenis, & prouerbijs, & comparationibus, & interpretationibus miratur subter terra, * & in nomine Domini Dei, cui est cognomen, Deus Israel.
 20 * Collegisti quasi aurichalcum aurum, & ut plumbum complessi argentum, * & inclinaisti femora tua mulieribus potestatem habuisti in corpore tuo, * dedisti maculam in gloria tua, & profanasti semen tuum inducere iracundiam ad liberos tuos, & incitari stultitiam tuam, * ut faceres imperium bipartitum, * & ex Ephraim imperare imperium durum. * Deus autem non derelinquet misericordiam suam, & non corrumpet, nec delebit opera sua, neque perdet a stirpe nepotes electi sui: & semen eius, qui diligit dominum, non corrumpet. * Dedit autem reliquum Iacob, & Dauid de ipsa stirpe. * Et finem habuit Salomon cum patribus suis.
 27 * Et dereliquit post se de semine suo, gentis stultitiam, * & imminutum a prudentia, Roboam, qui auertit gentem consilio suo: & Ieroboam filium Nabat, qui peccare fecit Israel, & dedie uiam peccandi Ephraim, & plurima redundauerunt peccata ipsorum.
 30 * Valde auerterunt illos a terra sua. * Et quaeque omnes nequicias usque dum perueniret ad illos defensio, & ab omnibus peccatis liberauit eos.

C A P. XLVIII.

1 **E**t surrexit Elias propheta, quasi ignis, & uerbum ipsius quasi facula ardebat.
 2 Qui induxit in illos famem, & irritauit illum inuidia sua pauci facti sunt. non enim poterant sustinere precepta domini. * Verbo domini contigit celum, & deiecit de celo ignem. * sic amplificatus est Elias in mirabilibus suis. Et quis potest similiter sic gloriari tibi? * Qui sustulisti mortuum ab inferis de sorte mortis in uerbo Domini Dei.
 6 Qui deiecisti reges ad petnitentiam, & confregisti facile potentiam ipsorum, & gloriosos de leso suo. * Qui audis in Sina iudicium, & in Horeb iudicia defensionis. * Qui uis reges ad penitentiam, & prophetas facis successores post te. * Qui receptus es in turbine ignis, in curru equorum igneorum.
 10 Qui scriptus es in iudicijs temporis lenire iracundiam Domini: conciliare cor patris ad filium, & restituere tribus Iacob. * Beati sunt, qui te viderunt, & in amicitia tua decorati sunt. * nam nos uita uiuimus tantum, post mortem autem non erit tale nomen nostrum. * Elias quidem in turbine testatur est, & in Eliseo completus est spiritus eius: in diebus

3. Reg. 4. d. 31
 3. Reg. 10. c. 37
 3. Reg. 12. c. 16
 3. Reg. 12. d. 28
 3. Reg. 17. 2. 1
 3. Reg. 18. 4. Reg. 1
 3. Reg. 17. c. 22
 4. Reg. 2. b. 11
 Mal. 4. 2. 6
 4. Reg. 2. b. 11
 4. Reg. 2. b. 11

- 4-Reg. 13. d. 11. suis non pertinuit principē, & potentia nemo vicit illū. * nec superauit illū uerbū aliquod. 15 & mortuum prophetauit corpus eius. * In uita sua fecit monstra, & in morte mirabilia operatus est. * In omnibus istis non poenituit eum, & non recesserit a peccatis suis usque dum eiecit sunt de terra suis, & disper si sunt in omnem terram: * & relicta est gēs per pauca, & princeps in domo David: * Quidam ipsorum fecerunt quod placeret Deo: alij autem multa commiserunt peccata.
- 4-Reg. 18. d. 13. 19. * Ezechias munivit ciuitatem suā, & induxit in medium ipsius aquam, & fodit ferro rupem, & edificauit ad aquam puteum. * In diebus ipsius ascendit Sennacherib, & misit Rablacen, & sustulit manum suam contra illos, & extulit manum suam in Sion, & superbus factus est potentia sua. * Tunc mora sunt corda, & manus ipsorum: & doluerunt quasi parturientes mulieres. * Et inuocauerunt Dominum misericordem, & expandens manus suas, extulerunt ad celum: & sanctus Dominus Deus audiuit cito uocem ipsorum. * Non est commemoratus peccatorum illorum, neque dedit illos inimicis suis, sed purgauit eos in manu Isaie sancti propheta.
- 4-Reg. 19. d. 35. Tob. 1. d. 21. 16. 37. 8. 36. 1. Mac. 7. f. 41. 1. Mac. 8. c. 19. 4-Reg. 22. d. 1. 16. 38. a. 1. 24. * Dedit caltra Assiriorum, & contriuit illos Angelus Domini. * natus fecit Ezechias quod placuit Deo, & foriter iuit in uia David patris sui, quam mandauit illi Isaia propheta magnus, & fidelis in conspectu Dei.
26. * In diebus ipsius retro rediit Sol, & addidit regi uitam. * Spiritus magno uidit uitam, & consolatus est lugentes in Sion. Vique in sempiternum * ostendit futura & abscondita antequam euenirent.

CAP. XLIX.

- 4-Reg. 22. d. 1. 1. Memoria Iosie in compositionem odoris facta opus pigmentarij. * In omni ore quasi mel indurabitur eius memoria, & ut musica in conuiuio uini. * Ipse est deus diuinitus in penitentiam gentis, & tulit abominaciones impietatis. * Et gubernauit ad Dominum cor ipsius, & in diebus peccatorum corroboraui pietatem. * Prater Danid, & Ezechiam, & Iosiam, omnes peccatum commiserunt. * Nam reliquerunt legem Altissimi reges Iuda, & contempserunt timorem Dei. * Dederunt enim regnum suum alijs, & gloriari suam alienigenę genti. * Incenderunt ecclesiam sanctitatis ciuitatem, & desertis fecerunt uias ipsius in manu Ieremie. * Nam male transauerit illum, qui a uentre matris consecratus est: propheta, euertere, & eruiere, & perdere, iterū edificare, & renouare. * Ezechiel qui uidit conspectu glorie, quā ostendit illi in curru Cherubim.
- Ezechi. 1. d. 4. 21. * Nam commemoratus est inimicorum in imbre, beneficia illis, qui ostenderunt re-
12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849. 850. 851. 852. 853. 854. 855. 856. 857. 858. 859. 860. 861. 862. 863. 864. 865. 866. 867. 868. 869. 870. 871. 872. 873. 874. 875. 876. 877. 878. 879. 880. 881. 882. 883. 884. 885. 886. 887. 888. 889. 890. 891. 892. 893. 894. 895. 896. 897. 898. 899. 900. 901. 902. 903. 904. 905. 906. 907. 908. 909. 910. 911. 912. 913. 914. 915. 916. 917. 918. 919. 920. 921. 922. 923. 924. 925. 926. 927. 928. 929. 930. 931. 932. 933. 934. 935. 936. 937. 938. 939. 940. 941. 942. 943. 944. 945. 946. 947. 948. 949. 950. 951. 952. 953. 954. 955. 956. 957. 958. 959. 960. 961. 962. 963. 964. 965. 966. 967. 968. 969. 970. 971. 972. 973. 974. 975. 976. 977. 978. 979. 980. 981. 982. 983. 984. 985. 986. 987. 988. 989. 990. 991. 992. 993. 994. 995. 996. 997. 998. 999. 1000.

productilibus sonuerunt, & auditam fecerit
vocem magnam in memoriam coram Deo.
* Tunc omnis populus simul properauerunt,
& ceciderunt in faciem super terram, adora-
re Dominum Deum suum, & dare preces om-
nipotenti Deo excelsi. * Et amplificauerunt
psallentes in uocibus suis, & in magna do-
mo auctus est sonus suauitatis plenus. * Et
rogauit populus Dominum excelsum in pre-
ce, ut quod perfectus est honor domini, &
munus suum perficerent. * Tunc descen-
dens, manus suas extulit in omnem congrega-
tionem filiorum Israel dare gloriam Deo a
labijs suis, & in nomine ipsius gloriam.
* & iterauit orationem suam, uolens osten-
dere uirtutem Dei. * Et nunc orate Deum
D. omnium, qui magna fecit in omni terra,
qui auxit dies nostros a uentre matris nos-
trae, & fecit nobiscum secundum suam mi-
sericordiam: * det nobis iucunditatem cor-
dis, & fieri pacem in diebus nostris in Israel
per dies sempiterni: * credere Israel nobis-
cum esse Dei misericordiam, ut liberet nos
in diebus suis. * Duas gentes odit anima
mea: tertia autem non est gens, quam odec-
rim: qui sedent in monte Seir, & Philisti-
im, & stultus populus, qui habitat in Sichi-
mis. * Doctrinam sapientiae, & disciplinae
scripsit in codice isto Iesus filius Sirachi Iero-
solymita, qui renouauit sapientiam de cor-
de suo. * Beatus, qui in istis uersatur bonis:
qui ponit illa in corde suo, sapiens erit sem-
per. * Si enim haec fecerit, ad omnia ualebit:
quia lux Dei, uestigium eius est.

C A P. L I.

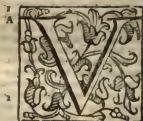
O Ratio Iesu filij Sirachi Confitebor tibi
Domine rex, & collaudabo te Deum
saluatorem meum. * Confitebor nomini tuo:
quoniam adiutor & protector factus es mi-
hi, & liberaisti corpus meum a perditione,
a laqueo linguae inique, & a labijs opera-
tionum mendacium, & in conspectu astantium
factus es mihi adiutor. * Et liberaisti me se-
cundum multitudinem misericordiae nomi-
nis tui a rugientibus, preparatis ad escaram,
* de manibus querentium animam meam,
& de portis tribulationum quae circumda-
runt me: * a pressura flammae, quae circum-
dedit me, & in medio ignis non sum consum-
tus: * de altitudine uentris inferi, & a lingua
coinquinata, & a uerbo mendacis, a rege ini-
quo, & a lingua iniusta: * laudabo usque ad
mortem anima mea Dominum, * & uita
mea appropinquans erat in inferno deorsum.

* Circumdederunt me undique, & non erat
qui adiuuaret. Respicens eram ad adinto-
rium hominum, & non erat. * Memoratus
sum misericordiae tuae domine, & operatio-
nis tuae, quae a saeculo suat. * quoniam eruis
sustinentes te Domine, & liberas eos de ma-
nibus gentium. * Exaltasti super terram habi-
tationem meam, & pro morte defluente
deprecatus sum. * Inuocaui Dominum pa-
trem domini mei, ut non derelinquat me in
die tribulationis meae, & in tempore super-
borum sine adiutorio. * Laudabo nomen
tuum assidue, & collaudabo illud in confes-
sione, & exaudita est oratio mea. * Et libera-
sti me de perditione, & eripisti me de tem-
pore iniquo. * Propterea confitebor, & lau-
dem dicam tibi, & benedicam nomini Do-
mini. * Cum adhuc iunior essem, priusquam
oberrarem, quasi sapientiam palam in o-
ratione mea. * Ante templum postulabam
pro illa, & usque in nouissimis inquiram eam.
* Et effloruit tamquam precor uia, * Igitur
est cor meum in ea. Ambulauit pes meus in ter-
rectum, a iuuentute mea inuestigabam eam.
* Inclinavi modice aurem meam, & excep-
i illam. * Multam inueni in me ipso sapien-
tiam, & multum profeci in ea. * Danti mihi
sapientiam, dabo gloriam. * Constiliatus
sum enim ut facerem illam: zelatus sum bo-
num, & non confundar. * Colluctata est ani-
ma mea in illa, & in faciendo eam confirma-
tus sum. * Manus meas extendi in altum, &
in insipientiam eius luxi. * Animam meam di-
rectam illam, & in agnitione inueni eam.
* Possedi cum ipsa cor altitudo: propter hoc
non derelinquar. * Venter meus conturba-
tus est querendo illam: propterea bonam
possidebo possessionem. * Dedit mihi Domi-
nus linguam mercedem meam: & in ipsa lau-
dabo eum. * Appropriato ad me in docti, &
congregate uos in domum disciplinae, * qui
adhuc retardatis: & quid dicitis in his? am-
maz vestri sitiunt vehementer. * Aperui os
meum, & locutus sum: Comparete uobis si-
ne argento, & collum uestrum subiicite au-
go, & suscipiat anima uestra disciplinam: in
proximo est enim inuenire eam. * Videte o-
culis uestris quia modicum laboraui, & in-
ueni mihi multam requiem. * Assumite di-
sciplinam in multo numero argenti, & co-
piosum aurum possidete in ea. * Laxetur ani-
ma uestra in misericordia eius, & non con-
fundemini in laude ipsius. * Operamini opus
uestrum ante tempus, & dabit uobis mer-
cedem uestram in tempore suo.

PROPHETIA ISAIAE.

CAPVT PRIMVM.

1 Iſo Iſaia filij
2 Amos, quam
vidit ſuper Iu-
dam & Ieruſa-
lem in diebus
Oziz, Iſachū,
Achaz, & Eze-
chiz regum Iu-
da. * Audite coe-
li, & auribus
percepe terra,

quoniam dominus locutus eſt. Filios enutri-
ui, & exaltati ipſi autem ſpreuerunt me.
* Cognouit vos poſſeſſorem ſuum, & aſinus
priepe domini ſui: Iſrael autem me cogno-
uit, & populus meus non intellexit. * Vt gen-
ti peccatrici, populo graui iniquitate, ſemini
nequam, filijs ſceleratoris: dereliquerunt Do-
minum; blaſphemauerunt ſanctum Iſrael,
abalienati ſunt retroſum. * Super quo per-
cutionem uos ultra, addentes prauaricationē
omne caput languidū, & omne cor mœrens.
* A planta pedis uſque ad uerticem non eſt
in eo ſanitas: & vulnus, & ſuor, & plaga tu-
mens, non eſt circumſcripta; nec curata me-
dicamine, neque ſora oleo. * I Terra ueſtra
deſerta: ciuitates ueſtrae ſucceſſe igni: regio-
nem ueſtram coram uobis alieni deuorant,
& deſolabitur ſicut in waſtate hoſtili. * Et
derelinquetur filia Sion ut uibraculum in
uinea, & ſicut tugurium in cucumerario, &
ſicut ciuitas, quæ waſtatur.

9 * I Niſi dominus exercituum reliquiſſet no-
bis ſemen, I quali Sodoma fuiſſemus, & qua-
ſi Gomortha ſimiles eſſemus. * Audite ue-
ſtram Domini principes Sodomorum, perci-
pite auribus legem Dei noſtri populus Go-
mortha. * I Quo mihi multitudinem victi-
marum ueſtrarum, dicit dominus? plenus
ſum holocauſta arietum, & adipem pinguiū
& ſanguinem uitulorum, & agnorum, & hir-
corum nolui. * Cum ueniretis ante conſpe-
ctum meum, quis quaſiuit hac de manibus
ueſtris, ut ambularetis in ateijs meis? ne of-
feratis ultra ſacrificium ſtultum: inceſum
abominatio eſt mihi. Ne omēniā, & ſabbat-
um, & ſeſquiuertis alias non ſeram, iniqui
ſunt cœtus ueſtri. * calendæ ueſtras, & ſol-
lemnitates ueſtras odiū animæ meæ: facta
ſunt mihi moleſta, laboraui ſuſtinentes. * Et
cum extenderitis manus ueſtras, auctam o-
culos meos a uobis: & cum multiplicaueritis
orationem, non exaudiam: I manus enim ue-
ſtræ ſanguine plenæ ſunt. * I Lauamini, mun-
di eſtote, deſerte malum cogitationum ue-
ſtrarum ab oculis meis: quieſcite agere per-
uerſe. * diſcite beneſcitare: quærite ludicium,
E ſubuenite oppreſſo, indicate pupillo, deſen-
dite uiduam. * Et uenite, & arguite me, dicit
Dominus: ſi fuerint peccata ueſtra ut occi-
num, quaſi nix dealbabitur: & ſi fuerint ru-
bra quaſi uermiculati, uelut lana alba erunt.
* Si uolueritis, & audieritis me, bona terra
comedetis. * Quod ſi nolueritis, & me ad ira-

Rom. 9. f
39
Gen. 19. c
24
Ier. 6. e. 29
Amos 5. f
22

Inf. 59. 2. i
1. Pet. 3. d
11

cuniam prouocaveritis : gladius deorabit
 11 vos , quia os Domini locutum est . * Quo-
 modo facta est meretrix ciuitas fidelis , ple-
 na iudicij ? in ista habitauit ea , nunc tu-
 12 tem homicidæ . * Argētum tuum versum est
 F in scoriā : vinum tuum mistum est aqua .
 13 * Principes tui infideles , socij sarum : om-
 nes diligunt munera , sequuntur retributio-
 14 nes . * Pupillo non iudicant : & causā uiduæ
 non ingreditur ad illos . * Propter hoc ait
 Dominus Deus exercitū fortis Israel : Heu,
 15 consolabor super hostibus meis , & vindica-
 bor de inimicis meis . * Et conuertam manū
 meā ad te , & excoquam iad purum scoriā
 16 tuā : & auferam omne ilanum tuum .
 * Et restitui iudices tuos vt fuerunt prius ,
 & consiliarius tuos sicut antiquitus : post hoc
 17 uocaberis ciuitas iusti , urbs fidelis . * Sion in
 iudicio redimetur , & reducent eam in iusti-
 18 tia : & conteret scelestos , & peccatores si-
 mul : & qui dereliquerunt Dominum , confu-
 19 rientur . * Confundemur enim ei idoli , qui
 bus sacrificauerunt : & erubescēt super hor-
 20 tis , quos elegerat : cum fueritis velus quer-
 cus de lignibus folijs , & uelut hortus absq̃
 21 aqua . * Egredietur fortitudo uestra , ut laquilla
 stuppa , & opus uestrum quasi scintilla : & suc-
 cendetur utrumque simul , & non erit qui
 extinguat .

CAP. II.

1 **V**erbum , quod uidit Iſaias , filius Amos ,
 2 super Indā & Ierusalem . * Et erit in
 A noniſſimis diebus præparatus mons domus
 Domini in vertice montium , & eleuabitur
 super colles , & fluunt ad eum omnes gentes .
 3 * Et ibunt populi multi , & dicent : Venite &
 ascendamus ad montem Domini , & ad do-
 4 mum Dei Iacob , & docebimur vias suas , &
 ambulabimus in ſemitis eius : quia de Sion
 exhibet lex , & uerbum Domini de Ierusalem .
 4 * Et iudicabit Gentes , & arguet populos
 multos : & conflant gladios suos in uomeres ,
 5 & lanceas suas in falces : non leuabit
 R gens contra gentem gladium , nec exerce-
 5 buntur ultra ad prælium . * Dominus Iacob
 ueniet , & ambulabimus in lumine Domini .
 6 * Proiecisti enim populum tuum , domum
 Iacob : quia repleti sunt uoluntate , & augures
 habuerunt ut Philistinij , & pueri alieni
 7 adhaſerunt . * Repleta est terra argento &
 8 auro , & non est finis theſaurorum eius : & re-
 9 pleta est terra eius equis : & innumerabiles
 quadrigæ eius . Et repleta est terra eius ido-
 10 lis : & humiliauit uis uiri : ne ergo dimittas
 C fossa humo a facie timoris Domini , & a glo-
 11 ria maiestatis eius . * Oculi sublimis domi-

nis humiliati sunt , & incuruabitur altitudo
 12 uirorum : & exaltabitur autem Dominus solus
 in die illa . * Quia dies Domini exercituum
 super omnem superbum , & excelsū : & su-
 per omnem arrogātem : & humiliabitur .
 13 * Et super omnes cedros Libani sublimes , &
 14 cedras , & super omnes quercus Baſan . * Et
 super omnes montes & celsos & super omnes
 15 obles eleuatos : * Et super omnem turrim
 D excelsam , & super omnem murū inuictum ,
 16 * & super omnes naves Tharsis , & super
 17 omne , quod uſu pulchrum est . * Et incur-
 uabitur ſublimitas hominum , & humili-
 18 bitur altitudo uirorum , & eleuabitur Domi-
 19 nis solus in die illa : & idola penitus contere-
 20 rentur . * & introibunt in speluncas petrarū ,
 & immoſcines terra a facie formidinis Do-
 21 mini , & a gloria maiestatis eius , cum ſurrexe-
 rit percutere terram . * In die illa proiecit
 homo idola argenti ſui , & ſimulachra auri
 ſui , quæ ſecerat ſibi ut adoraret , taſpas & ve-
 22 ſperitilonis . * Et ingreditur ſciffuras petra-
 rum , & in cauernas ſaxorum a facie formi-
 23 dinis Domini , & a gloria maiestatis eius , cum
 ſurrexerit percutere terram . * Quiſcite ergo
 ab homine , uultus ſpiritus in manibus eius
 eſt , quia excelsus reppretur eſt ipſe .

CAP. III.

1 **E**cce enim dominator Dominus exerci-
 A tuum auferet a Ierusalem , & a Indā
 2 ualidum & breuem , omniem robur panis , &
 3 ut robur aquæ : fortis , & uirum bellatorem ,
 iudicem & prophetam , & ariolū , & ſenem :
 4 * Primum ſuper quinquaginta , & honora-
 bilem uultus , & conſiliarium , & ſapientem
 de architectis , & prudentem eloquij myſti-
 5 ci . * Et dabo pueros principes eorum , & ef-
 6 femini domum beatorem . * Et intrat popu-
 7 lus , uir a Ierusalem , & unusquisque ad proxi-
 8 mum ſuum : tumultuabitur puer contra ſe-
 9 nem , & ignobilis contra nobilem . * Appre-
 10 hendet enim ſor fratrem ſuum domesticum
 patris ſui : Veſtimentum ubi eſt , princeps eſt
 7 noſter , ruina autem hac ſub manu tua . * Re-
 ſpondebit in die illa , dicens : Non ſum me-
 8 ditus , & in domo mea non eſt panis , neque
 9 ueſtimentum : nolite conſtituere me princi-
 10 pem populi . * Ruit enim Ierusalem , & ludas
 11 concidit : quia lingua eorum & adinuentio-
 12 nes eorum contra Dominum , ut prouocaret
 3 oculos maiestatis eius . * Agnitio uultus eo-
 rum reſpondit eis : & peccatum ſuum quaſi
 Sodoma prædicauerunt , nec abſcöderunt : &
 4 anime eorum quomodo reſſidit ſunt eis ma-
 10 ja . * Dicite iſto quoniam bene , quoniam
 11 fruſtus adinuentium ſuarum comederit .
 12 * Vae impio in malum : retribuo epim ma-
 13 lum eius fiet ei . * Populum meum exad-
 C res ſui ſpoliauerunt , & mulieres domina-

et ſunt

14. *Propter hoc, sicut deuorat ilipulam lingua
F. ignis, & calor flammæ exurit; sic radix eorū
quasi fauilla erit, & germen eorum ut pul-
uis ascendet, Abiecerunt enim legem Domi-
ni exercituum, & eloquium sancti Israel bla-
phemauerunt. * I deo iratus est furor Domi-
ni in populum suum, & extendit manum
suam super eum, & percussit eum; & contur-
bati sunt montes, & facta sunt morticina eo-
rum quasi sterco in medio platearum. In
his omnibus non est auersus furor eius, sed
16. adhuc inanis eius exerta. * Et eleuabit si-
gnum in nationibus procul; & sibilabit ad
eum de finibus terræ: & ecce festinus veloci-
ter ueniet. * Non est deficiens neque laborans
17. G in comou dormitabit, neque dormiet, ne-
que soluetur cingulum renum eius, nec rum-
18. petet corrigia calcamenti eius. * Sagit-
tæ eius acutæ, & omnes arcus eius ex-
tenti. Vngulæ equorum eius ut fitelex, & ro-
19. tæ eius quasi impetus tempestatis. * Ru-
gitus eius ut leonis, rugiet ut catuli leonum;
& frendet, & tenebit prædam; & amplexabi-
20. tur, & non erit qui eruat. * Et sonabit super
eum in die illa sicut sonitus maris: aspicie-
mus in terram, & ecce tepebre tribulatio-
nis, & lux obtenebrata est in caligine eius.

CAP. VI.

1. I N anno, quo mortuus est rex Ozias, ui-
di Dominum sedentem super solium
excelsum, & eleuatum: & ea quæ sub ipso
2. erant, replebant templum: * Quæphim sta-
bant super illud: sex alæ vni, & sex alæ alte-
riducibus uelabant faciem eius, & duabus ve-
3. labant pedes eius, & duabus uolabant. * Et
clamabant alter ad alterum, & dicebant: I
Sanctus, sanctus, sanctus, Dominus Deus ex-
4. exercituum, plena est omnis terra gloria eius.
* Et comota sunt superliminaria carlini
a nocte clauant, & domus repleta est fumo.
5. * Et dixit: Vt mihi, quia tacui, quia vir pollu-
tus labijs ego sum, & in medio populi pollu-
6. ta labia habentis ego habito, & regem do-
mini exercituum uidi oculis meis. * Et
C uoluit ad me vnus de Seraphim, & in ma-
nu eius calculus, quem forscipe tulerat de al-
7. tari. * Et tetigit os meum, & dixit: Ecce te-
rigit hoc labia tua, & auferetur iniquitas
8. tua, & peccatum tuum mundabitur. * Et au-
dit uocem Domini dicentis: Quem mitti?
& quis ibit nobis? * Et dixit: Ecce ego, mitte
9. me. * Et dixit: Vade, & dices populo huic:
10. Audite aures, & nolite intelligere; & ui-
dete uisionem, & nolite cognoscere. * Exce-
11. d ca cor populi huius, & aures eius aggravat, &
oculos eius claudet ne forte uideat oculis suis
& auribus suis audiat, & corde suo intelli-
12. gat, & conuertatur, & sanctetur. * Et dixit:
Vsq; quo domine? Et dixit: Donec desolen-

tur ciuitates absque habitatore, & domus si-
ne homine, & terra relinquatur deserta. * Et
longe faciet dominus homines, & multipli-
cabitur quæ derelicta fuerat in medio terræ.
13. * Et adhuc in ea decimatio, & conuertetur,
& erit in ostensionem sicut terebinthus, &
sicut quercus, quæ expandit ramos suos: se-
men sanctum erit id, quod steterit in ea.

CAP. VII.

1. E T factum est in diebus Achaz filij Ioa-
2. than, filij Ozias regis Iuda, ascendit Ra-
lin rex Syriz, & Phacee filius Romelie
rex Israhel, in Ierusalem, ad præliandum con-
tra eam: & non potuerunt debellare eam.
3. * Et nunciauerunt domui Dauid, dicentes:
Requieuit Syria super Ephraim, & commo-
tum est cor eius, & cor populi eius, sicut mo-
4. uentur ligna siluarum a facie uentis. * Et dixit
Dominus ad Iosiam: Egredere in occursum
Achaz, tu, & qui derelictus est: Israhel filius
tuus, ad extremum aquæ ductus piscinæ: supe-
5. rioris in uia Agri fullonis. * Et dices ad eū:
Vide ut sis leas: noli timere, & cor tuum ne
formidet a duabus caudis: titonium furnigati-
6. tium istorum in ira furoris Rasin regis Sy-
7. riz, & filij Romelie: * eo quod consilium
B inierit contra te Syria in malum Ephraim,
& filius Romelie, dicentes: Ascendamus ad
Iudam, & fuscitemus eum, & auellamus eū
ad nos, & ponamus regem in medio eius fi-
8. lium Tabael. * Hæc dicit Dominus Deus:
Non stabit, & non erit istud: * sed caput Sy-
9. riz Damascus, & caput Damasci Rasini: &
adhuc sexaginta & quinque annis, & desinet
10. Ephraim esse populus: * & caput Ephraim
Samaritæ, & caput Samaritæ, filius Romelie.
11. Si non credideritis, non permanebitis. * Et
adiexit Dominus loqui ad Achaz, dicens:
12. * Pete tibi signum a Domino Deo tuo in
profundum inferni, siue in excelsum supra.
13. * Et dixit Achaz: Non petam, & non tenta-
bo dominum. * Et dixit: Audite ergo domus
Dauid: Numquid parum uobis est, molestos
14. esse hominibus, quia molesti estis & Deo
meo? * Propter hoc dabit dominus ipse uo-
C bi signum: I Ecce uirgo concipiet, & pariet
Mat. 1. d
unum, & uocabitur nomen eius Emmanuel. 23.
15. * Butyrum & mel comedet, ut sciat reproba-
16. re malum, & eligere bonum. * Quis ante quæ-
sciat puer reprobare malum, & eligere bo-
num, derelinquetur terra, quæ tu derelictas
17. a facie duorum regum suorum. * Adducet
dominus super te, & super populum tuum,
& super domum patris tui dies, qui non uo-
18. nerant a diebus separationis Ephraim a Iu-
da cum rege Assurum. * Et erit in die illa:
Sibilabit dominus musæ, quæ est in extre-
mo huminum Aegypti, & apique est in ter-
19. ra Assur, & uenient, & requiescent omnes
in tor-

Apoc. 4. b.

[Mat. 13. b.

14

Mar. 4. b.

20

Io. 12. f. 40

A. 28. f.

26

Rom. 11.

b. 8.

in torrentibus vallium, & in caernis petra-
 10 raminihus. * In die illa radet Dominus in
 D nouacula conducta in his, qui trans flumen
 sunt, in rege Assyriorum, caput & pilos pe-
 12 dunt, & barbam vniuersum. * Et erit in die
 illa: Muet et homo vacca boum, & duas
 13 oues. * & prae ueritate lactis comedet buty-
 rum, & melleum enim & mel manducabit om-
 14 nia, qui relictus fuerit in medio terrae. * Et
 erit in die illa: Omnis locus ubi fuerint mil-
 15 le uites, mille argenteis, in spinas & in ve-
 pes erunt. * Cum sagittis & arcu ingredien-
 16 tur illos: reptes enim & spinas erunt in ui-
 17 uis terra. * Et omnes montes, qui in sacu-
 lo sarrientur, non uenit illuc terror spinarum,
 & uerpium, & erit in pascuis bonis, & in co-
 culationem pacoris.

CAP. VIII.

1 **E**T dixit Dominus ad me: Sume tibi li-
 2 brum grandem, & scribe in eo stylo ho-
 3 minis: Veloceiter spolia detrahe, cito prada-
 4 ber. * Et addidit mihi testes fideles, Vtiam
 5 sacerdotem, & Zachariam filium Barachie:
 6 * & accessi ad prophetisiam, & concepit & pe-
 7 perit filium. Et dixi Dominus ad me: Voca
 8 nomen eius, Accelera spolia detrahere: Festi-
 9 na prada. * Quia antequam fiat puer vo-
 10 care patrem suum & matrem suam, auferet-
 11 ur fortitudo Damascus, & spolia Samarie
 12 coram rege Assyriorum. * Et adiecit Do-
 13 minus loqui ad me adhuc, dicens: * Pro eo
 14 quod abiecit populus iste aquas Siloe, & que
 15 uadunt cum silentio, & assumpsit magis Ra-
 16 sa, & filium Romelae: * propter hoc ecce
 17 Dominus adducet super eos aquas fluminis
 18 fortes & multas, regem Assyriorum, & om-
 19 nem gloriam eius: & ascendet super omnes
 20 riuos eius, & fluet super vniuersas ipsas eius,
 21 & ibit per Iudam, in solidam, & transiens us-
 22 que ad collum ueniet. Et erit extensio alarum
 23 eius, implens latitudinem terrae tuae: O Em-
 24 manuel. * Congregamini populi, & uinci-
 25 mini, & audite uniuersae procul terrae: con-
 26 fortamini & uincimini, accingite vos & vin-
 27 cimini: * inite consilium, & dissipabitur lo-
 28 quimini uerbum, & non fiet: quia nobiscum
 29 Deus. * Haec enim ait Dominus ad me: Si-
 30 cut in manu forti eruditur nix, ne irem in
 31 uia populi huius, dicens: * Non dicatis, con-
 32 iuratio: omnia enim quae loquitur populus
 33 iste, coniuratio est: & timorem eius ne ti-
 34 meatis, neque pauceatis. * Dominum exor-
 35 cium ipsum sanctificat, ipse pauor uester,
 & ipse terror: eliet. * Et erit uobis in san-
 ctificationem. In lapidem autem offensio-
 nis, & in petram scandalii duabus domibus
 Israel, in laqueum & in ruinam habitanti-
 bus Ierusalem. * Et offendent ex eis plurimi,

& cadent, & conterentur, & irruent, & ca-
 16 pientur. * Liga testimonium, signa legem
 17 in discipulis meis. * Et expectabo Dominum,
 18 & qui abscondit faciem suam a domo Iacob,
 19 & praefolabor eum. * Ecce ego & pueri mei,
 quos dedit mihi Dominus in signum, & in
 20 portentum Iisrael a Domino exercituum, qui
 21 habitat in monte Sion. * Et cum dixeritis
 ad uos: Quare & a pythonibus, & a diuinis,
 qui frident in incarnationibus suis: Nihil
 22 non populus a Deo suo requirit: pro uisus
 a mortuis? * Ad legem inagis, & ad testimo-
 23 nium. Quod si non diserint iuxta uerbum hoc,
 non erit eis matutina lux. * Et transibit per
 eam, corruet, & eluriet: & cum effuerit, in-
 24 fectur, & maledicet regi suo, & Deo suo, &
 25 suspiciet sursum. * Et ad terram intuebitur,
 & ecce tribulatio, & tenebrae, dissolutio &
 angustia, & caligo persequens, & non pote-
 rit auolare de angustia sua.

CAP. IX.

1 **P**Rimo tempore alleuiata est Terra Zaba-
 2 lon, & Terra Nephthali: & nouissimum ag-
 3 grauata est uia maris trans Iordanem Gali-
 4 lae Gentium. * Populus, quis ambulabat in
 5 tenebris, uidit lucem magnam: habitantibus
 6 in regione umbræ mortis, lux orta est eis.
 7 * Multiplicasti gentem, & non magnificasti
 8 laetitiam. Exarabunt coram te, sicut qui le-
 9 tantur in messe, sicut exultant uictores: capta
 10 praeda, quando ducunt spolia. * Iugum enim
 11 oneris eius, & uirga humeri eius, & sceptrum
 12 exactionis eius superasti: sicut in die Madian.
 13 * Quia omnis uolenta praedatio cum cumu-
 14 lu, & uelamentum missum sanguine, erit in
 15 combustionem, & eibus ignis. * PARV-
 16 B LVS enim N A T V S est nobis, & filius
 17 datus est nobis, & factus est principis super
 18 humerum eius: & vocabitur nomen eius,
 19 Admirabilis, consiliarius, Deus, fortis, pater
 20 7 futuri seculi, princeps pacis. * Multiplica-
 21 bitur eius imperium, & pacis non erit finis:
 22 super solium David, & super regnum eius fe-
 23 debit: ut conficiet illud, & corroboret in iu-
 24 dicio & iustitia, amodo & usque in sempiter-
 25 num: zelus Domini exercituum faciet hoc.
 26 * Verbum misit Dominus in Iacob, & ceca-
 27 dit in Iisrael. * Et sciet omnis populus E-
 28 phraim, & habitantes Samariam in super-
 29 bia & magnitudine cordis dicentes. * Late-
 30 res ceciderunt, sed quadris lapidibus restitua-
 31 bimus: sycomoros succiderunt, sed cedros im-
 32 mutabimus. * Et eleuabit Dominus hostes Rabs
 33 super eum, & inimicos eius in temine nectet.
 34 * Syriam ab oriente, & Philistinim ab Oc-
 35 cidente: & deuorabunt Iisrael toto ore. In
 36 omnibus his non est uersus furor eius, sed
 37 adhuc manus eius extenta: & populus non
 38 est reuersus ad percutientem se, & Dominum

Ind. 7. 6

22

I. Luc. 2.
 r. 34
 Ro. 9. 32
 1. c. 12. p. 6

14 exercituum non iniquifierant. * Et disperdet
Dominus ab Israel caput & caudam, incur-
15 uantem, & refrenantem die vna. * Lon-
geus, & honorabilis, ipse est caput: & pro-
pheta docens mendacium, ipse est cauda.
16 * Et erunt, qui beatificent populum istum,
seducentes: & qui beatificentur, præcipiati.
17 * propter hoc super adulescentulis eius non
letabitur Dominus: & pupillorum eius,
D & viuarum non miserebitur: quia omnis
hypocrita est & nequam, & vniuersum os
locutus est stultitiam. In omnibus his non
est auersus furor eius, sed adhuc manus eius
18 extensa. * Succensit enim quasi ignis im-
pietas, veprem & spina non vorabit: & succen-
detur in densitate saltus, & conuoluetur su-
19 perbia fumi. * In ira Domini exercituum
combustura est terra. & erit populus quasi
20 escam ignis: vir fratri suo non parcat. * Et de-
clinabit ad dexteram, & esuriet: & comedet
ad sinistram, & non saturabitur: vnusquisque
carnem brachij sui vorabit: Manasses E-
phraim, & Ephraim-Manasse, simul ipsi co-
21 tra Iudam. * In omnibus his non est auersus
furor eius, sed adhuc manus eius extensa.

C A P. X.

1 **V**Ae qui condunt leges iniquas: & scribē-
tes, iniustitiam scripserunt: * vt oppri-
A merent in iudicio pauperes, & vim facerent
causæ humilium populi: meius essent vidue
3 præda eorum, & popillos diriperent. * Quid
facietis in die visitationis, & calamitatis de
longe uenientis? ad cuius confugietis auxi-
4 * ne incurramini sub vinculo, & cili interse-
ctis: calatis? Super omnibus his non est auersus
furor eius, sed adhuc manus eius extensa.
5 * Vx Assur, virga furoris mei & baculus ip-
6 se est, in manu eorum indignatio mea. * Ad
B gentem fallacem mittam eum, & contra po-
pulum furoris mei mandabo illi, ut auferat
spolia, & diripiat prædā: & ponat illum in
conculcationem quasi lutum platearum.
7 * Ipse autem non sic arbitrabitur, & cor eius
non ita existimabit: sed ad conterendum erit
cor eius, & ad interfectionem gentium non
8 paucarum. * Dicit enim. * Numquid non
9 principes mei sicut reges sunt? numquid
non ut Tharcanis, sic Calan: & vt Arphad,
sic Emath? numquid non vt Damascus, sic
10 Samaria? * Quia non inuenit manus mea
regna idoli, & simulachra eorum de serui-
11 tute, & de Samaria. * Numquid non sicut
C feci Samariam & idolis eius, sic faciam Ieru-
12 salem, & simulachris eius? * Et erit: cum im-
pleverit Dominus cuncta opera sua in mon-
te Sion, & in Ierusalem, vi itabo super frus-
ctum in ignem: & cordis regis Assur, & super
13 gloriam altitudo finis oculorum eius. * Dixit

enim: In fortitudine manus meæ feci, & in
sapientia mea intellexi: & abstuli terminos
populorum, & principes eorum deprædatus
sum, & detraxi quasi potens in sublimi resi-
14 dentes. * Et inueniebat quasi nidum manus mea
fortitudinem populorum: & sicut colligen-
D tur oues, quæ derelictæ sunt, sic vniuersam
terram ego congregavi: & non fuit qui mo-
ueret pennam, & aperiret os, & ganniret.
15 * Numquid gloriabitur securus contra eum,
qui secatur in ea? aut exaltabitur ferra contra
eum, a quo trahitur? quia si eleuetur virga ton-
tra eleuat eum se, & exaltabit baculus, qui
16 vniueque lignum est. * Propter hoc mittet do-
minator Dñs exercituum in pinguibus eius
tenuitatem: & subitus gloriam eius succensa
17 arderebit quasi combustio ignis. * Et erit lu-
men Israel in igne, & Sanctus eius iustissimus:
& succedet, & deuorabitur spina eius,
18 & vepres in die vna. * Et gloria saltus eius,
E & carmeli eius ab anima vsque ad carnem
19 consummetur, & erit terror profugus. * Et
reliquiæ ligni saltus eius præ paucitate nu-
20 merabuntur, & puer scribet eos. * Et erit
in die illa: non adiciet residuum Israel, &
hi, qui fugerint de domo Iacob, inniti super
eos, qui percutit eos: sed innitetur super Do-
21 minum sanctum Israel in veritate. * Reliquiæ
conuerterunt, reliquiæ inquit, Iacob ad Deū
22 fortem. * I Si enim fuerit populus eius Is-
rael quasi arena maris, reliquiæ conuerterunt
23 ex eo, consummatio enim & consummatorem enim &
F abbreviationem Dominus Deus exercituum
24 faciet in medio omnis terræ. * Propter hoc,
hæc dicit Dñs Deus exercituum: Noli time-
re populus meus habitator Sion: ab Assur
in virga percutiet te, & baculum suum leua-
25 bit super te in via Aegypti. * Adhuc enim
pauculum modicum, & consummabitur in-
dignatio & furor meus super scelus eorum.
26 * I Et succitabit super eum Dominus exer-
citus flagellum: iuxta plagam Madian
in Petra Oreb, & virgam suam super mare,
27 & leuabit eam in via Aegypti. * Et erit in
G die illa: Auferetur os eius de humero tuo,
& iugum eius de collo tuo, & comparetur ei
28 iugum a facie olei. * Veniet in Aiaz, transi-
bit in Magron, apud Machmas commenda-
29 bit vasa sua. * Transierunt cursim Gaba-
thos nostra: obstupuit Rama, Gabaath Saulis
30 fugit. * Hinni voce tua filia Gallim, attende
31 Laish, paupercula Anathoth. * Migravit Me-
demena: habitatores Gabim confortamini.
32 * Adhuc dies est, ut in Nobe stetur: agitat
manū suam super montem filiz Sion, collē
33 Ierusalem. * Ecce dominator Dñs exer-
citus confringet lagunculam in terrorē, &
excelsi saltura succidentur, & sublimes hu-
34 miliabuntur. * Et subuerterentur condensa
saltus ferro: & Libanus cum excelsis caderet.

I Rom. 9.
f. 17Inf. 11. c.
12I Inf. 37.
g. 36
I Iud. 7. c.
25

ET egredietur virga de radice Iesse, & flos de radice eius ascendet. * Et requiescat super eum spiritus Domini: spiritus sapientie, & intellectus, spiritus consilij, & fortitudinis, spiritus scientie, & pietatis, * & replebit eum spiritus timoris Domini: non secundum visum oculorum iudicabit, neque secundum auditum aurium arguet: sed iudicabit in iustitia pauperes, & arguet in equitate pro maiore faciet terram: & percutiet terram virga oris sui, & spiritus laborum suorum interficiet implum. * Et erit iustitia cingulum lumborum eius: & fides cinctoria venter eius. * Habebit lupus cum agno: & pardus cum hircio accubabit: vitulus & leo, & ouis simul morabuntur, & puer parvulus minabit eos. * Vitulus, & versus pascuntur: simul requiescent catuli eorum: & leo quasi bos comedit paleas. * Et delebitur infans ab ubere super foramine apidis: & in caverna reguli, qui ablati fuerit, manum suam mittet. * Non nocebit, & non occidet in universo monte sancto: meo quia repleta est terra scientia Domini, sicut aqua maris operientes. * In die illa radix Iesse, qui sitit in signum populum, ipsum gentes deprecabuntur, & erit sepulchrum eius gloriosum. * Et erit in die illa: Adificiet Dominus secundum manum suam ad possidendum residuum populi sui quod reliquerit ab Assyrijs, & ab Aegyptijs, & ab Aethiopia, & ab Aclam, & a Sennar, & ab Emath, & ab insulis maris. * Et levebat signum in nationes, & congregabit profugos Israel, & dispersos Iuda colliget in quatuor plagis terre. * Et auferetur zelus Ephraim, & hostes Iuda peribunt: Ephraim non emulabitur Iudam, & Iudas non pugnabit contra Ephraim. * Et volabunt in humeros Philisthim per mare, simul prædabunt filios Orientis: Idumea, & Moab præceptum manus eorum, & filij Ammon obedientes erunt. * Et desolabit Dominus linguam maris Aegypti, & leuabit manum suam super flumen in fortitudine spiritus sui: & percutiet eum in septem rivis, ita ut transiant per eum calcanti. * Et erit via residuo populo meo, qui reliquerit ab Assyrijs: sicut via Israeli in die illa, quando ascendit de Terra Aegypti.

ET dices in die illa: Confitebor tibi Domine, quoniam iratus es mihi: conuer-
sus est furor tuus, & consolatus es me. * Ecce Deus saluator meus fiduciatu agam, & non timebo: in gloria fortitudo mea, & laus mea Dominus, & factus est mihi in salutem.

* Hauientis aquas in gaudio de fontibus saluatoris: & dicentis in die illa: Confitemini Domino, & iouocate nomen eius: notas facite in populis adinventiones eius: nomen te quoniam excelsum est nomen eius. * Caritate Domino quoniam magnifice fecit: annunciate hoc in vniuersa terra. * Euulta, & lauda habitatio Sion: quia magnus in medio tui socius Israel.

Nus Babylonis, quod vidit Isaias filius Amos. * Super montem caliginosum leuate signum, exaltate vocem, leuate manus, & ingrediantur portas decem. * Ego mandavi sanctificatis meis, & vocavi fortes meos in ira mea, exultantes in gloria mea. * Vox multitudinis in montibus, quasi populorum frequentium: vox fontis regum, gentium congregatarum: Domitus exercitum præcepit militia belli, venientibus de terra procul, a summitate calii: Dominus, & vasa furoris eius, ut disperdat omnem terram. * Vultate, quia prope est dies Domini: quasi vastitas a Domino venet: & omnes cor hominis contabescet, & conteretur: Toriones & dolores renebunt, quasi parturiens, dolebunt: vniquisque ad proximum suum stupebit, cuncti comburent vultus eorum. * Ecce dies Domini venit, crudelis, & indignationis plenus, & iræ, furorisque ad ponendam terram in solitudinem, & peccatores eius conterendos de ea. * Quoniam tollat cali, & splendor eorum non expandent lumen suum: obtenebratus est sol in ortu suo, & luna non splendeuit in lumine suo. * Et visitabo super orbis mala, & contra impios iniquitatem eorum, & quiescere faciam superbiam ioheldium, & arrogantiam fortium humilabo. * Preciosior erit vir auro, & homo mundo obrizo. * Super hoc caelum turbabo, & mouebit terra de loco suo propter indignationem Domini exercituum, & propter diem iræ furoris eius. * Et erit quasi damula fugiens, & quasi ouis, & non erit qui congreget: vnusquisque ad populum suum conuertetur, & singuli ad terram suam fugient. * Omnis, qui inuentus fuerit, occidetur: & omnis, qui superuenerit, cadet in gladio. * Infantes eorum allidentur in oculis eorum: diripientur domus eorum, & uxores eorum violabuntur. * Ecce ego suscitabo super eos Medos, qui arguent non querant, nec aurem velint: sed sagittis paruulos interficient, & laetantibus vteris non miserabuntur, & super filios non parcat oculus eorum. * Et erit Babylon illa gloriosa in regi, in cuncta superbia Chaldeorum: sicut subuertit Dominus Sodomam & Gomorham. * Non habitabitur vique in finem.

Jer. 31. 6
b. 7
Ioc. 3. 6
Matt. 24. 24
Mar. 13. 24
Luc. 21. 25

Psalm. 136
b. 9

Gen. 19. 24

& non fundabitur vsque ad generationem, & generationem: nec ponet ibi tentorias A-
 20 rabs, nec pastores requiescent ibi. * Sed re-
 quiescent ibi bestie, & replebuntur domus
 21 eorum draconibus: & habitabunt ibi stru-
 22 ctiones, & pilosi saltabunt ibi: * & respon-
 debunt ibi vlulz in edibus eius, & sines in
 delubris voluptatis.

CAP. XIII.

1 P R O P H E T A est vt veniat tempus eius, & dies
 eius non elongabuntur. Miserebuntur
 enim Dominus Iacob, & eliget adhuc de Is-
 2 uel, & requiescet ad eos facies super humum
 suam: adiluegetur aduena ad eos, & adhaere-
 3 bit domui Iacob. * Et tenebunt eos populi,
 & adducent eos in locum suum: & posside-
 4 bit eos domus Israel super terram Domini
 in seruis & ancillis: & erunt capientes eos,
 qui se ceperant, & subijcient exactores suos.
 5 * Et erit in die illa: cum requiem dederit ti-
 bi Deus a labore tuo, & a concussionem tuam,
 6 & a seruitute dura, qua ante seruisti: * fumes
 parabolam istam contra regem Babylonis,
 7 & dices: Quomodo cessauit exactor, qui erit
 8 tributum? * Contriuuit Dominus baculum
 9 impiorum, virgam dominancium, * ceden-
 10 tem populos in indignatione, plaga insana-
 11 bili, subijcientem in furore gentes, persequen-
 12 tem crudeliter. * Conquieuit & siluit om-
 13 nis terra, gaudia est & exultauit: * abietes
 quoque letate sunt super te, & cedri Libani:
 14 ex quo dormisti, non ascendit qui succidat
 15 nos. * Inscius subter conturbatus est in oc-
 16 cursum aduentus tui, succidit tibi gigantes.
 Omnes principes terræ surrexerunt de solijs
 17 suis, omnes principes nationum. * Vniuersi
 18 respondebant, & dicent tibi: Et tu vulnera-
 19 ris es sicut & nos, nostri similis effectus es.
 20 * Detracha est ad infero: superbia tua, con-
 21 cidit cadauer tuum: subter te sternetur ti-
 22 me, & operimentum tuum erunt vermes.
 23 * Quomodo cecidisti de cælo lucifer, qui ma-
 24 ne oriebaris? corruisti in terram, qui vulne-
 25 rabas gentes? * qui dicebas in corde tuo: In
 26 cælum ascendam, super astra Dei exalta-
 27 bo solium meum, sedabo in monte testame-
 28 ti, in lateribus Aquilonis. * Ascendam super
 29 altitudinem nubium, similis ero Altissimo.
 30 * Vtrumtamen ad infernum detraheris in
 31 profundum laci: * qui te viderint, ad te in-
 32 dia abuntur, te q. propiciet: Numquid iste
 33 est vir, qui conturbauit terram, qui confus-
 34 sit regna, * qui posuit orbem desertum, &
 35 vrbes eius destruxit, vineis eius non aperuit
 36 carcerem? * Omnes reges gentium vniuersi
 37 dormierunt in gloriâ, vir in domo sui. * Tu
 38 autem proicias es de sepulchro tuo, quasi
 39 stirps inutilis pollutus, & obuolutus cū his,
 qui interfecisti sunt gladio, & descenderunt ad

fundamenta laci, quasi cadauer putridum.
 20 * Non habebis cõsortium, neque cum eis in
 E sepultura: tu enim terram tuam disperdidisti,
 tu populum tuum occidisti: non vocabi-
 21 tur in æternum semen pessimum. * Prepa-
 rate filios eius occisioni in iniquitate patrū
 suorum: non consurgent, nec hereditabunt
 22 terram, neque implebunt faciem orbis ciui-
 23 tatum. * Et consurgam super eos, dicit Do-
 minus exercituum: & perdam Babylonis no-
 24 men, & reliquias, & germen, & progeniem,
 25 dicit Dominus. * Et ponam eam in posses-
 sionem erici, & in paludibus aquarum, & sco-
 26 pabo eā in scopis tetens, dicit Dñs exercituum.
 27 * Iurauit Dñs exercituum, dicens: Si nō, vt pu-
 28 trui, ita erit: & quo mente irasiam, * sic eue-
 29 niet: Vt contemz Allysiam intra terra mea, & in
 montibus meis conualcē eum: & auferetur ab
 30 eis iugum eius, & onus illius, ab humero eo-
 31 rum tolletur. * Hoc consilium, quod cogita-
 32 ui super omnem terram, & hac est manus
 33 extenta super uniuersas gentes. * Dominus
 enim exercituum decreuit: & quis poterit in-
 34 firmare? & manus eius extenta: & quis auer-
 35 tet eam? * In anno, quo mortuus est rex A-
 36 chaz, factum est omnis istud: * ac lateris Phi-
 37 listha: omnis tu, quoniam comminuta est
 38 virga percussoris tui: de radice enim colubri
 39 egredietur regulus, & semen eius absorbeas
 40 volucrum. * Et pascetur primogeniti pau-
 41 perū, & pauperes fiducialiter requiescent: &
 42 interire faciam in fano radicem tuam, &
 43 reliquias tuas interficiam. * Viola por. a. cla-
 44 ma ciuitatis: prostrata est Philistha: omnis
 45 ab Aquilone enim fumus veniet, & non est
 46 qui effugiet agmen eius. * Et quid respon-
 47 debitur nuncijs gentis? Quia Dominus fun-
 48 dauit Sion, & in ipso sperabunt pauperes po-
 49 puli eius.

CAP. XV.

1 O NUS Moab: Quia nocte vastata est Ar-
 A Moab, conturbatus: quia nocte vastatus
 2 est murus Moab, conuulsus. * Ascendit do-
 3 mus, & Dibon ad excelsa in planum super
 4 Nabo, & super Medaba, Moab vlulauit, in
 5 cunctis capitibus eius caligium, & omnis
 6 barba radetur. * In truijs eius accenditi sunt
 7 sacco super tecta eius, & in plateis eius om-
 8 nis vlulatus descendit in fletum. * Clama-
 9 bit Hesebon, & Eleale, vsque Jafa audita est
 10 vox eorum: super hoc expediti Moab vlula-
 11 bunt anima eius vlulabit sibi. * Cor meum
 12 ad moab clamabit, vestes eius vsque ad Se-
 13 gor vitulam cõtermantē per ascensum, enim
 14 Luith scens ascendet, & in via Orōnaim cla-
 15 morē contritionis leuabunt. * Aque enim
 16 Nemaim deserte erūt, quia aruit herba, dese-
 17 rit germē, viror ossi interijt. * Secūdu magni
 18 tudinē operis & visitatio eorū: ad torrentē

8 salicum ducent eos.* Quoniam circumiit cla-
mor terminum Moab: usque ad Gallim ulu-
latus eius, & usque ad puteum Elim clamor
9 eius.* Quia aquae Dibon repletae sunt san-
guine: ponam enim super Dibon additamen-
ta: his, qui fugerint de Moab leonem, & reli-
quius terra.

CAP. XVI.

1 **E** Mitte agnunt Domine dominatorem
A terrae, de Petra deserti ad montem sin-
2 gion.* Et erit: Sicut avis fugiens, & pulli de
nido auolantes, sic erunt filii Moab in ter-
3 scensu Arnon.* In consilium, coge conciliū
pone quasi noctem umbram tuam in meri-
die: absconde fugientes, & nagos ne prodas.
4 * Habitabit apud te profugus nieri: Moab esto
latibulum eorum a facie uastatoris: finitus
est enim pulvis, consumatus est miser: de-
5 fecit qui concubabat terram.* Et prepara-
bitur in misericordia: solum, & sedebit su-
per illud in ueritate in tabernaculo Dauid,
iudicans & querens iudicium, & uelociter
6 reddens quod iustum est.* I Audiuimus super-
biam Moab, superbus est ualde: superbia eius
& arrogantia eius per indignationem eius plusquam
7 fortitudo eius.* Idcirco ululabi: Moab ad
Moab, uniuersus ululabit his, qui leguntur sug-
muros coeli lateris, loquimini plagas suas.
8 * Quoniam suburbana Hesebon deserta sunt, &
C uineam Sabana domini Gentium excide-
runt: flagella eius usque ad lazum pertene-
runt: errauerunt in deserto, propaggines eius
9 relictae sunt, transierunt mare.* Super hoc
plorabo in fletu lazum uineam Sabana: ine-
bria bo te lacrima mea Hesebon, & Eleale:
quoniam super uindictam tuam, & super
10 messem tuam non calcantium iruit.* Et
aufertur latitudo & exultatio de Carmelo, &
in uineis non exulabit neque iubilabit. uinum
in torculari non calcabit qui calcate consue-
11 uerat uocem calcationis abstuli.* Super hoc
D uenter meus ad Moab quasi cithara sona-
bit, & viscera mea ad idrum coeli lateris.
12 * Et erit: cum apparuerit quod laborauit
Moab super excelsum suum, ingreditur ad san-
cta sua ut obsecret, & non ualebit.* Hoc uer-
bum, quod locutus est Dominus ad Moab
13 extunc.* & nunc locutus est Dominus, di-
cens: In tribus annis quasi anni mercenarii
14 auferetur gloria Moab super omni populo
multo, & relinquetur paruus & modicus, ne-
quaquam muscus.

CAP. XVII.

1 **O** Nus Damascus Ecce Damascus desinet
A esse ciuitas, & erit sicut aceruus lapidum
2 in ruina.* Derelictae ciuitates Aroer gregi-
bus erunt, & requiescent ibi, & non erit qui
3 exterreat.* Et cessabit adiutorium ab E-
phraim, & regnum a Damasco: & reliquit

Syria sicut gloria filiorum Israel erunt: di-
4 cit Dominus exercituum.* Et erit in die il-
la: attenuabitur gloria Jacob, & pinguedo
5 carnis eius marcescet.* Et erit sicut con-
gregans in messe quod restiterit, & brachium
6 eius spicas leget: & erit sicut querens spicas
in ualle Raphaim.* Et relinquetur in eo si-
cut racemus, & sicut excussio oleae duarum
uel trium olinarum in summitate ramum, si-
ne quattuor aut quinque in cacumini-
bus eius fructus eius: dicit Dominus Deus Is-
7 rael.* In die illa inclinabitur homo ad faciem
rem suam, & oculi eius ad sanctum Israel re-
8 spiciet: & non inclinabitur ad altaria,
quae fecerit manus eius: & quae operati sunt
digiti eius non respiciet, lucos & delubra.
9 * In die illa erant ciuitatis fortitudinis eius
C derelictae sicut aratra, & segetes quae dereli-
ctae sunt, & facie filiorum Israel, & eris deserta
10 * Quia oblita es Dei salutem tuam, & fortis-
simum tuum non es recordata: propterea phari-
sabis plantationem fidelem, & germen alie-
num seminabis.* In die plantationis tuae
labrusca, & mane semen tuum florebit: abla-
ta est messis in die hereditatis, & dolebit gra-
11 uiter.* Vnde multitudinem populorum mul-
D torum, ut multitudinem maris sonantis: & tu-
multus turbatorum, sicut sonitus aquarum
12 multarum.* Sonabunt populi sicut sonitus
aquarum inundantium, & increpabit eum,
& fugiet procul: & rapientur sicut pulvis motus
tuum a facie uenti, & sicut turbo coram testa-
14 mento matutino, & non subsistet: haec est pars
eorum, qui uastauerunt nos, & fors diripien-
tium nos.

CAP. XVIII.

1 **V** Aetate cymbalo alarum, quae est etiam
2 flumina Aethiopiae, qui mittit in ma-
A re legatos, & in uasis papyri super aquas.
Ire angeli ueloces ad gentem conuulsam, &
dilaceratam: ad populum terribilem, post
quem non est alius: ad gentem expectantem
& conculescat, cuius diripuerunt flumina, qui
3 ram eius: omnes habitatores orbis, qui
B morantur in terra, cum eleuatum fuerit si-
gnum in montibus, uidebitis, & clangorem
4 tubae audietis.* Quia haec dicit Dominus ad
me: Quiescam, & confidabo in loco meo si-
cut meridiana lux clara est, & sicut nubes ro-
5 ris in die nescis.* Ante messem enim totus est
floruit, & immatura perfectio germinabit,
& praecedentur ramusculi eius falcibus: &
quae derelictae fuerint, abscedentur, & excu-
6 tiuntur.* Et relinquentur simul auium thori-
um, & bestiarum terrae: & astate perpetua erunt
7 super illum hiemabunt.* In tempore il-
lo deferetur munus Domino exercituum

D populo stuilio & dilaceratio: a populo terribili, post quem non fuit alius, a gente expectante, expectante & conculcata, cuius diripuerunt flumina terram eius, ad locum nominis domini exercituum montem Sion.

C A P. XIX.

Nus Aegypti. Ecce dominus ascendet super nubem leuem, & ingredietur Aegyptum, & commouebuntur simulachra Aegypti a facie eius, & cor Aegypti tabesceat in medio eius. * Et occurrere faciam Aegyptios aduersus Aegyptios: & pugnabit unus contra fratrem suum, & uir contra amicum suum, ciuitas aduersus ciuitatem, regnum aduersus regnum. * Et dirumpetur spiritus Aegypti in visceribus eius, & consilium eius precipitabo. & interrogabunt simulachra sua, & diuinos suos, & pythones, & ariolos. * Et tradam Aegyptum in manu d minorum, crudelium, & rex fortis dominabitur eorum, ait dominus Deus exercituum. * Et arefces aqua de mari, & fluius desolabitur, atque siccabitur. * Et deficiente flumina: attenuabuntur, & siccabuntur riuus aggerum. Calamus & iuncus marcescet: * nudabitur alueus riuus a fonte suo, & omnis sementis irrigua siccabitur, arefces, & non erit. * Et moriebunt piscatores, & lugebunt omnes mittentes in flumen hamum, & expandentes retes super faciem aquarum emarcescent. * Confundentur qui operabantur linum, pectentes & textentes subtilia. * Et erunt arrigina eius flaccientia: omnes qui faciebant lacunas ad capiendos pisces. * Stulti principes Taneos, sapientes consiliarii Pharaonis: dederunt consilium insipientes: quomodo dicetis Pharaoni: Filius sapientium ego, filius regum antiquorum? Vbi nunc sunt sapientes tui: annucent ibi, & indicent quid cogitauerit dominus exercituum super Aegyptum. * Stulti facti sunt principes Taneos, emaruerunt principes Memphes, deceperunt Aegyptios, angulati sunt populi eius. * Dominus nescit in medio eius spiritum uertiginis: & errare fecerunt Aegyptum in omni opere suo, sicut errat ebrius & uomens. * Et non erit Aegypti opus, quod faciat caput & caudam incuruantem, & reseruantem. * In die illa erit Aegyptus quasi mulieres, & stupebunt, & timebunt a facie commotionis manus Domini exercituum, quam ipse mouebit super eam. * Et erit Terra Iuda Aegyptus in pauorem: omnis, qui illius fuerit recordatus, pauebit a facie consilij Domini exercituum, quod ipse cogitauit super eam. * In die illa erunt quinquae ciuitates in terra Aegypti, loquentes lingua Chanaan, & iurantes per Dominum exercituum: Ciuitas solis uocabitur una. * In die illa erit altare Do-

mini in medio terrae Aegypti, & titulus domini iuxta terminum eius. * erit in signum, & in testimonium Domino exercituum in terra Aegypti. Clamabunt enim ad dominum a facie tribulantis, & mittet eis saluatorem & propugnatorem, qui liberet eos. * Et cognoscerit dominus ab Aegypto, & cognoscent Aegyptij, dominum in die illa, & colent eum in hostijs, & in munusculis: & uota uoueunt Domino, & soluent. * Et percutiet dominus Aegyptum, plaga, & sanabit eam, & reuertentur ad dominum, & placabitur eis, & sanabit eos. * In die illa erit uia de Aegypto in Assyrios, & intrabit Assyrius Aegyptum, & Aegyptus in Assyrios, & seruiuent Aegyptij Assyrio. * In die illa erit Israel tertius Aegypto & Assyrio: benedictio in medio terrae, * cui benedixit Dominus exercituum, dicens: Benedictus populus meus Aegypti, & opus manuum mearum Assyrio: hereditas autem mea Israel.

C A P. XX.

IN anno, quo ingressus est Tharthan in Azotum, cum misisset eum Sargon rex Assyriorum, & pugnasset contra Azotum, & cepisset eam: * in tempore illo locutus est Dominus in manu Isaie filij Amos, dicens: Vade, & solue saccum de lumbis tuis, & calcamenta tua tolle de pedibus tuis. * Et fecit sic uadens nudus, & discalceatus. * Et dixit Dominus: Sicut ambulauit seruus meus Isaias nudus, & discalceatus trium annorum signum & portentum erit super Aegyptum, & super Aethiopiam, * sic minabitur rex Assyriorum captiuitatem Aegypti, & transmigrationem Aethiopie, iuuenum & senum, nudam & discalceatam, discoperitis natus ad ignominiam Aegypti. * Et timebunt, & confundentur ab Aethiopia spes sua, & ab Aegypto gloria sua. * Et dicet habitator insulae huius in die illa: Ecce haec erat spes nostra, ad quos confugimus in auxilium, ut liberaret nos a facie regis Assyriorum: & quomodo effugere poterimus nos?

C A P. XXI.

O nus deserti maris. Sicut turbines ab Aphrico ueniunt, de deserto uenit, de terra horribili. * Visio dura nuntiata est mihi: qui incredulus est, infideliter agit: & qui depopulatur est, uasat. Ascende Aeslam, obside Mede: omnem gemitum eius cessare feci. * Propterea repleti sunt lumbi mei dolore, angustia possedit me sicut angustia parturit: corui cum auiliret, conturbatus sum: & uiderem. * Emarcuit cor meum, & reuebratus est: & pericorauerunt me: Babylon dilecta mea posita est mihi in miraculum. * Pone mensam, contem-

Hab. 2. 1
 der. 51. 2. 1
 Apoc. 14.
 d. 8

plare in specula comedentes & bibentes: sur-
 6 gite principes, arripite clypeos. * Hæc enim
 dixit mihi Dominus: Vade, & pone specula-
 7 torem: & quodecumque viderit, annunciet. * Et
 vidi currum duorum equitum, ascensorem
 8 asini, & ascensorem camelis: & contemplatus
 est diligenter multo in circuitu. * Et clamavit
 leo: Super speculam domini ego sum, stans
 9 iugiter per diem: & I super custodiam mea
 ego sum, stans totis noctibus. * Ecce iste ve-
 10 nit ascensor vir bigæ equitum, & respondit,
 & dixit: I Cecidit, cecidit Babylon, & omnia
 11 sculpilia deorum eius contra sunt in ter-
 ram. * Tritura mea, & filij a rex meæ, quæ
 12 audiui a domino exercituum Deo Israel, an-
 nunciaui vobis. * Omnis Duma ad me clamat
 13 ex Seir: Custos quid de nocte? Custos quid de
 nocte? * Dixit custos: Venit mane & nox: I
 14 quæritis, quæritis: & conueniuntini, venite. * O-
 nus in Arabia: In saltu ad vespertam dormie-
 15 tis, in semitis Dedanim. * Occurrentes finem
 16 tæ ferre aquam, qui inhabitatis terram Au-
 stri, cum panibus occurrere fugienti. * A sa-
 17 Dæ enim gladiorum fugerunt, a facie gladij
 imminentis, a facie arcus extensis, a facie gra-
 18 uis prælii: * quoniam hæc dicit Dominus ad
 me: Adhuc in tuo anno, quasi in anno mer-
 cenarij, & auferetur omnis gloria Cedar.
 19 * Et reliquæ numeri sagittariorum fortis
 de filiis Cedar imminuent: Dominus enim
 Deus Israel locutus est.

CAP. XXII.

1 O Nus uallis visionis. Quidnam quoque: ci-
 bi est, quia ascendisti & tu omnis in te
 2 ita? * clamotis plena, verba frequens, ciuitas
 3 exultans: interfecti tui, non interfecti gladio,
 4 nec mortui in bello. * Cuncti principes tui
 5 fugerunt simul, dureque ligati sunt: omnes,
 6 qui inuenti sunt, uincti sunt pariter, procul
 7 fugerunt. * Propterea dixi: Recedite a me,
 8 amare flebo: nolite incumbere ut console-
 9 mini me super uastitatem filie populi mei.
 10 * Dies enim interfectionis, & conculcacio-
 nis, & sletum domino Deo exercituum in
 11 ualle visionis scrutans murum, & magnifi-
 12 cus super montem. * Et Aelam sumpsit pha-
 13 retam, currum hominis equitis, & parietem
 14 nudauit clypeus. * Et erunt electæ ualles tue
 15 plenæ quadrigarum, & equites ponent sedes
 16 sua, in porta. * Et reuelabitur operimentum
 17 Iudæ, & uidebis in die illa armamentarium
 18 domus factum. * Et fissuras ciuitatis Dauid
 19 uidebitis, quia multiplicata sunt & congre-
 20 gatiæ aquas piscine inferioris, & domus
 21 Ierusalem numeratis, & destruxisti
 22 domos ad munientum murum. * Et lacum
 23 fecistis inter duos muros ad quam piscinæ
 24 veteris: & non suspexitis ad eum, qui fecerat
 25 eam, & operatorem eius de longe non uidi-

12 stis. * Et locat it Dominus Deus exercituum
 in die illa: ad sletum, & ad plandum, & ad cal-
 13 uicium, & ad cingulum facci: & ecce gau-
 dium diom & lætitia, occidere vitulos, & iugula-
 re arietes, comedere carnes, & bibere uinum: I
 14 * Comedamus, & bibamus: eras enim morie-
 mur. * Et reuelata est in auribus meis uox
 15 domini exercituum. Si dimittitur iniquitas
 hæc uobis donec moriamini, dicit dominus
 16 Deus exercituum. * Hæc dicit dominus Deus
 exercituum: Vade: ingredere ad eum, qui ha-
 17 bitat in tabernaculo, ad Subnam præpositum
 18 templi, & dices ad eum: * Quid tu hic, aur
 19 E quasi quis hic? quia excidisti tibi hic sepul-
 20 chrum, & excidisti in excelsis memoriale dili-
 21 genter, in petra tabernaculum tibi. * Ecce
 22 dominus a sportari te faciet, sicut a sportari
 23 gallus gallinaceus, & quasi amicum sic sub-
 24 leuabit te. * Coronans coronabit te tribula-
 25 tiones, quasi pilam mittere te in terram latan-
 26 tis, & spatiofam: ibi morieris, & ibi erit curus
 27 gloriæ tuæ, ignominia domus dñstui. * Et ex-
 28 pellat te de statione tua, & de ministerio tuo
 29 deponam te. * Et erit in die illa: Vocabo ser-
 30 uum meum Eliacim filium Helciz. * & in-
 31 duam illum tunica tua, & cingulo tuo con-
 32 fortabor eum, & potestatem tuam dabo in
 33 manu eius: & erit quasi pater habitantibus
 34 Ierusalem, & domui Iudæ. * I Et dabo cla-
 35 nem domus David super humerum eius: &
 36 aperiet, & non erit qui claudat: & claudet, &
 37 non erit qui aperiat. * Et signam illum paxil-
 38 lum in loco fidelis, & erit in solium gloriæ do-
 39 mui patris eius. * Et suspendent super eum
 40 G omnem gloriam domus patris eius, & vo-
 41 rum diuersa genera, omne uas paruulum a
 42 uasis craterarum usque ad omne uas musico-
 43 rum. * In die illa dicit Dominus exercituum:
 44 Auferetur paxillus, qui fixus fuerat in loco si-
 45 deli: & frageatur, & cadet, & peribit quod pe-
 46 pederat in eo, quia Dominus locutus est.

CAP. XXIII.

1 O Nus Tyri Vlutat naues maris: quia ua-
 2 scata est domus, unde uenire consueue-
 3 rant: de Tethi Cethim reuelatum est eis.
 4 * Tacite qui habitatis in insula: negotiato-
 5 res Sidonis transfractantes mare, repleuerit
 6 re. * In aquis muleis semen Nilij, mellis flu-
 7 minis fruges eius: & facta est negotiatio gen-
 8 tium. * Erubescet Sidon: ait enim mare: For-
 9 titudo maris dicens: Non paruiui, & non
 10 peperit, & non enutritui iuuenes: nec ad incre-
 11 mentum perduxit uirgines. * Cum auditum
 12 fuerit in Aegypto, dolerunt cū audierint de
 13 Tyro: * Transiit maria, ululata qui habita-
 14 tis in insula: * Numquid non uestra hæc est,
 15 quæ gloriabatur a diebus præfinitis in anti-
 16 quitate sua? ducentam pedes sui longe ad
 17 peregrinandum. * Quis cogitauit hoc super

Sap. 6. b. 6
 1. Cor. 15.
 d. 32

Apoc. 7. b.
 7
 Job 12. b.
 14

Tyrum quondam coronata n, cuius negotiatores principes, institores eius inclyti terrarum? Dominus exercituum cogitauit hoc, ut detraheret superbia n omnis gloriæ & ad ignominiam deduceret vniuersos inclytos terrarum. Transi terra n tuam quasi flumen filia maris, non est cingulum ultra tibi. Mactum suam extendit super mare, conturbauit regna: Dominus in manu aduersus Chanaan, ut contereret fortes eius, & dixit: Nō adicies ultra ve glomeris, calumniam sustinens virgo filia Sidonis: in Cethim confurgens transfreta, ibi quoque non erit requies tibi. Ecce terra Chaldeorum talis populus non fuit, Assur fundauit eam: in captiuitatem traxerunt robustos eius, suffoderunt domos eius, posuerunt eam in ruinam. Vltimate naues maris, quia deuastata est fortitudo vestra. Et erit in die illa: In oblivione eris o Tyre septuaginta annis, sicut dies regis vnus: post septuaginta autem annos erit Tyro quasi canticum meretricis. Sume ciuitatem, circui ciuitatem meretrix oblivioni tradita: bene cane, frequenta canticum, ut memoria tui sit. Et erit post septuaginta annos: Visitabit Dominus Tyrum, & reducet eam ad mercedes suas: & rursum fornicabitur cum vniuersis regnis terrarum super faciem terrarum. Et erunt negotiationes eius, & mercedes eius sanctificatæ Domino: non condentur, neque reponentur: quia his, qui habitauerint coram Domino, erit negotiatio eius, ut manducet in saturitatem, & vestiantur yfque ad vetustatem.

CAP. XXIIII.

Ecce Dominus dissipabit terram, & nudabit eam, & affliget faciem eius, & disperget habitatores eius. Et erit sicut populus, sic sacerdos: & sicut seruus, sic dominus eius: sicut ancilla, sic domina eius: sicut emens, sic ille qui uendit: sicut senerator, sic is qui mutuum accipit: sicut qui repetit, sic qui dedit. Dissipatio te dissipabitur terra, & deoptione prælabitur. Dominus enim locutus est verbum hoc. Luxit, & defluxit terra, & infirmata est: deflueit orbis, infirmata est altitudo populi terrarum. Et terra infecta est ab habitatoribus suis: quia transgressi sunt leges, non auertunt ius, dissipauerunt sædus sempiternum. Propter hoc maledictio uorabit terram, & peccabunt habitatores eius: ille quoque insanient cultores eius, & relinquent homines pauci. Luxit vindemia, infirmata est vitis, ingemuerunt omnes qui lætabantur corde. Cessauit gaudium tympanorum, quiescit canticum lætantium, cessauit dulcedo citharæ. Cum canticon non bibent vinum: a nara erit potio bibentibus illam. Attrita est ciuitas vanitatis, clausa est omnis domus nullo introeunte. Clamor

erit super vinum in plateis: deserta est omnis latitudo: translatus est gaudium terrarum. Relicta est in urbe solitudo, & calamitas opprimet portas. Quia hæc erunt in medio terrarum, in medio populorum: quō si paucæ oliuæ, quæ remanserunt, excutiantur ex olea: & racemæ, cū fuerit finita vindemia. Hi leuabunt uocem suam, atque laudabunt eum glorificatus fuerit Dominus, in monte de mari. Propter hoc in doctrinis glorificate Dominum: in insulis maris nomen Domini Dei Israel. A finibus terrarum laudes audiimus, gloriam iusti. Et dixi: Secretum meum mihi, secretum meum mihi, vnde mihi præuariantes præuicari sunt, & præuicatione transgressorum præuicari sunt. Formido, & fouea, & laqueus super te, qui habitatores terrarum. Et erit: Qui fugerit a uoce formidinis, cadet in foueam: & qui se explicauerit de fouea, tenebitur laqueo: quia cataractæ de excelsis apertæ sunt, & conuertietur fundamenta terrarum. Confusione confringetur terra, contritione cōteretur terra, commotione commouebitur terra, agitatione agitabitur terra sicut ebrius, & auferetur quasi tabernaculum vnus nodus: & grauabit eam iniquitas sua, & corruet, & non adiciet ut resurgat. Etenim in die illa visitabit Dominus super militiam cali in excelsis: & super reges terrarum, qui sunt super terram. Et congregabuntur in congregatione vnus factus in lacum, & claudentur ibi in carcere: & post multos dies visitabitur. Et erubescet luna, & confundetur sol: cum tegnauerit Dominus exercituum in monte Sion, & in Ierusalem, & in conspectu senum suorum fuerit glorificatus.

CAP. XXV.

Domine Deus meus es tu, exaltabo te, & confitebor nomini tuo: quoniam fecisti mirabilia, cogitationes antiquas fideles, amen. Quia posuisti ciuitatem in tumultu, urbem fortem in ruinam, domum alienorum: ut non sit ciuitas, & in sempiternum non edificetur. Super hoc laudabit te populus fortis, ciuitas gentium robustarum timebit te. Quia factus es fortitudo pauperi, fortitudo egeno in tribulatione sua: spes a turbine, umbraculum ab æstu. spiritus enim robustorum quasi turbo impelleos parietem. Sicut zelus in siti, tumultum alienorum humilabis: & quasi calore sub nube torrente propaginem fortium marcescere facies. Et faciet Dominus exercituum omnibus populis in monte hoc conuiuium pinguium, conuiuium vindemiæ, pinguium medullatorum, vindemiæ defecaturæ. Et præcipitabit in monte isto faciem vinculi colligati super omnes populos, & telam quæ orditus est super omnes nationes. Præcipitabit mortem in sempiternum: & auferet Dominus Deus lacrymam

Iere. 48.
8-44I Apoc. 7.
d. 27. & 1
b. 4

ab omni facie, & opprobrium populi sui au-
feret de vniuersa terra:quia Dominus locu-
9 tus est. * Et dicit rex illa: Ecce Deus mi-
serit se expectauimus eum, & saluabit nos:
10 Isus, iustus meus est, exultabimus, & in-
cubimus i saluta: eius. * Quia requisit me Do-
minus Dñi in monte israh: & triumphabit Moab
11 sub eo, sicuti tenebatur palea in plastris. * Et
extendet manus suas sub eo, sicut extendit
natans ad natandum. & humiliabit glori-
12 eius cum alligione manuum eius. * Et in-
nimenta sublimium murorum torum con-
cidene, & humiliauerunt, & detraherentur in
terram vique ad puluerem.

CAP. XXV.

In die illa cantabitur canticum istud in
terra Iuda:

Urbs fortitudinis nostra. Sicut saluatore
ponetur in ea murus, & inemurale.

2. ¹⁰⁰ * *Aperite portas, & ingrediamur gens iusta,*
 3. *custodiens veritatem.*

3 * Vetus error abijt: seruabis pacem; pacem
quia in te sperauimus.

4. * *Supraflis in Domino in saeculis aeternis,
in Domino Deo forti in perpetuum.*

5-7. Quia incurvabis habitantes in excelsis,
civitatem sublimem humiliabis.

Humiliabit eam vsque ad terram, depra-
het eam vsque ad puluerem.

6 * Conculcabit eam pes & pedes pauperis,
greflus egenorum.

7. ? Semina iusti recta est, rectus callis iusti ad
B ambulandum. : umbi c. : stu A

8. ³ Etenim semina iudiciorum tuorum, Domine sustinuumus te: nomen tuum, & glorio-

9 * Anima mea desideravit te in nocte; sed

& spiritu meo in precoribus meis de mane
vigilabo ad te.

Cum feceris iudicia tua in terra, iustitiā,
discene habitatores orbis.

o * Misereamur impios, & non dicet iustitia:
in terra sanctorum iniqua gessit, & non vide

* Domine exaltetur manus tua, & non vi-

deam: videant, & confundantur zelantes po-
puli: & ignis hostes tuos deuoret.

3. Dominedabis pacem nobis omnia enim
C opera nostra operatus es nobis.

3 Domine Deus noster, possederunt nos do-
mini absque te, tantum in te recordemur no-

4 * Mouvantes non vivants, gigantes non re-

in tribulationem tuam deſcira tua eſt.

17 * Sicut quæ tendit, cum appropinquaverit ad partem, dolens clamat in doloribus

18 * Conceptione, & quasi parturitione, &

perimus spirituales et fecimus in terra, ideo non ceciderunt habitatores terra.

190 * Viventem ortui tui, interfecti mei resur-
gent: expurgationi, & laudate qui habitas.

in pulvere iqua ros lotis ros tuus, & terram gigantum detrahes in ruinam.

CAP XXVII

IN die illa visitabit Dominus in gladiis
suo duros & grandes & fortis super Leuia-

than serpentem vedem, & super Leonat han
vferpetem tortuofum, & occidet certu, qui in

o mari est. * In die illa uinea meri cantabi ei.
* Beo De minus, qui seruo sam respice pro

4 die & die servo cam. *. Indignatio non est

Et michi quid dabit me spinā & vespem in pre-
lio: gradiat super eam, succedam eam parti-

5 terr. * An potius tenebit fortitudinem meā,
6 faciet pacem mihi, pacē faciet mihi? * Qui

ingredietur in petra ad iacob, florebit & germinabit israel, & implebunt faciem orbis

7. *semine. A quo quid iuxta plagā percussio-
tis se percussit eundē aut sicut occidit interfe-*

8. Si quis, in mensura con-
tra mensuram, cum aliecia fuerit, iudicabis

CAP

CAP. XXVIII.

V Ae coronæ superbiæ, ebrii Ephraim, & floridecidi, gloriæ exultationis eius, qui erant in vertice vallis pinguiſſimæ, errantes a vino. * Ecce validus & fortis Dominus sicut impetus grandinis: turbo confundens, sicut impetus aquarum multarum inundantium, & emissarum super terram spatioſam. * Pedibus conculcabitur corona superbiæ ebriorum Ephraim. * Eterit flos decidentis gloriæ exultationis eius, qui est super verticem vallis pinguium, quasi tempus autumnum ante maturitatem autumnus: quod cum aspexerit videns statim ut manu tenuerit, deuorabit illud. * In die illa erit Dominus exercituum coronæ gloriæ, & seruum exultationis residuo populi sui: & spiritus iudicii sancti super iudicium, & fortitudo reuertentibus de bello ad portam. * Verum hi quoque præ vino nescierunt, & præ ebrietate errauerunt: sacerdos & propheta nescierunt præ ebrietate, absorpti sunt a vino, errauerunt in ebrietate, nescierunt videntem, ignorauerunt iudicium. * Omnes enim mensis repleta sunt homini sordiumque, ita ut non esset ultra locus. * Quem docebit scientiam? & quem intelligere faciet auditum? ablatis a lacte, aulio ab vberibus. * Quia manda remanda, manda remanda, expecta reexpecta, expecta reexpecta, modicum ibi, modicum ibi. * In loquela enim labij, & lingua altera loquetur ad populum istum. * Cui dixit: Hec est requies mea, & refectio lassum, & hoc est meum refrigerium: & noluerunt audire. * Et erit eis verbum Domini: Manda, remanda, manda remanda, expecta reexpecta, expecta reexpecta, modicum ibi, modicum ibi. Ut vadant, & cadant retrorsum, & conerantur, & illaqueantur, & capiantur. * Propter hoc audite verbum Domini viri illudores, qui domini super populum meum, qui est in Ierusalem. * Dixistis enim: Percussimus sedes cum morte, & cum inferno fecimus pacem. * Flagellum inundatum cum transierit, non veniet super nos: quia posuimus mendacium spem nostram, & mendacis protecti sumus. * Idcirco hæc dicit Dominus Deus: Ece ego mittam in fundamentis Sion lapide, lapidem probatum, angularem, pretiosum in fundamento fundatum. qui erididerit, non festinet. * Et ponam in pondere iudicium, & institem in mensura: & subvertet grandis spem mendacij: & protectionem aquæ inundabunt. * Et delebitur sedes vestrum cum morte, & pactum vestrum cum inferno non stabit: flagellum inundatum cum transierit, etis: et in conculcationem. * Quando cumque pertransierit, tollet vos quoniam nunc diluculo pertransibit in die & in nocte, &

tantummodo sola veratio intellectum dabitur auditui. * Coangustatum est enim stratus, ita ut alter decidat: & pallium breue utrumque aperire non potest. * Sicut enim in monte divisionem stabit Dominus: sicut in valle, quæ est in Gabaon, irascetur: ut faciat opus suum, alienum opus eius: ut operetur opus suum, peregrinum est opus eius ab eo. * Et nunc nolite illudere, ne forte constringatur vincula vestra. consummationem enim & abbreviationem auditui a Domino Deo exercituum super vniuersam terram. * Auribus percipite, & audite votum meum, attendite, & audite eloquium meum. * Nihil tota die arbitraris ut seras, proscindet & faciet hornum suum. * Nonne cum adacquauerit satiem eius, seret gith, & cyminum sparget, & ponetriticum perordinem, & hordeum, & milium, & viciam in finibus suis? * Et erudit illum in iudicio: Deus suus docebit illum. * Non enim in servis tritura gebit gith, nec roia piauisti super cyminum circuibit: sed in uirga excutietur gith & cyminum in baculo. * Panis autem comminuetur verum non in perpetuum triturans triturabit illum, neque vexabit eum tota plaustris, nec vngulis suis comminuet eum. * Et hoc a Domino Deo exercituum, exiit, ut mirabile faceret consilium, & magnificaret iustitiam.

CAP. XXIX.

V Ae Ariel, Ariel ciuitas, quam expugnauit David additus est annus ad annum: sollemnitates evolute sunt. * Et circi dallabo Ariel, & erit tristis & merens, & erit mihi quasi Ariel. * Et circumdabo quasi pharam in circuitu tuo, & iaciam contra te aggerem, & munimenta ponam in obsidione tua. * Humiliaberis, de terra loqueris, & de humo audietur eloquium tuum: & erit quasi pythion de terra vox tua, & de humo eloquium tuum mustabit. * Et erit sicut pulvis tenuis multitudo ventilantium te: & sicut fauilla pertransiens multitudinem eorum, qui contra te preualuerunt. * Et erit: repente confestim. A Domino exercituum visitabitur in tonitruo, & commotione terræ, & voce magna turbinis & tempestatis, & flammæ ignis deuorantis. * Et erit sicut somnium visionis nocturnæ multitudo omnium Gentium, quæ dimicauerunt contra Ariel, & omnes qui militauerunt, & obsederunt, & præualuerunt aduersus eam. * Et sicut sominat efusius, & comedit, cum autem fuerit expergestus, vacua est anima eius: & sicut sominat fictiens, & bibit, & postquam fuerit expergestus, lassus ad huc fiet, & anima eius vacuas est: sic erit multitudo omnium gentium, quæ dimicauerunt contra montem Sion. * Ob-

stupefiscite, & admiramini, fluctuate, & vacilla-
te, ne briamini, & non a vino moueimini, &
non ab ebrietate. * Quoniam miscuisti vobis
E Dominus spiritum sororis, claudes oculos ve-
stros, prophetas & principes vestros, qui vident
uisiones, operiet. * Et erit vobis visio oium
sicut verba libri signati, quem cum dederint
scienti litteras, dicent: Legesunt, & respon-
debunt. Non possum, signatus est enim. * Et
dabitur liber nescienti litteras, dicens: quicquid
leges, & respondebit: Nescio litteras. * Et di-
xit Dominus: Ego quod appropinquat populus
iste ore suo, & labijs suis glorificat me, cor
autem eius longe est a me, & time-
runt me mandato hominum, & doctrinis.
* Ideo ecce ego addam vt admirationem
faciam populo huic miraculo grandi & stu-
pendo: & peribidemini sapientia sapientibus
eius, & intellectus prudentium eius abscon-
detur. * Vt qui profundi estis corde, vt a
Domino abscondatis consilium: quorum sunt
in tenebris opera, & dicunt: Quis videt nos,
& quis nouit nos? Peruerfa est hac ve-
stra cogitatio: quasi si litum contra figulum
cogitet, & dicat opus factori suo: Non
fecisti me: & signum dicat fictori suo:
Non intelligis. * Nonne adhuc in modo
co & in breui conuertetur libanus in char-
mel, & charmel in solum reputabitur?
* Et audient in die illa surdi verba libri,
& de tenebris, & caligine oculi cecorum
videbunt. * Et addent mites in Domi-
no letitiam, & pauperes homines in san-
cto Israel exultabunt: quoniam defecit qui
preualebat, consummatus est illisor, & suc-
cisi sunt omnes qui vigilabant super iniqui-
tatem: qui peccare faciebant homines in
verbo, & argute in porta supplantabant,
& declinauerunt frustra a iusto. * Propter hoc,
hac dicit Dominus ad domum Iacob, qui
redemit Abraham: Non modo confundetur
Iacob, nec modo vultus eius erubescet. * sed
cum viderit filio suos, opera manuum mearum
in medio sui sanctificantes nomen meum,
& sanctificabunt sanctum Iacob, & Deum
Israel predicabunt, & scient errantes spi-
ritu intellectum, & musitatores dicent le-
gem.

C A P. XXX.

Vt fili desertores, dicit Dominus, vt
faceretis consilium, & non ex me: &
ordiemini telam, & non per spiritum meum,
vt adderetis peccati super peccatum: qui
ambulatis vt descenderis in Aegyptum, &
os meum: non interrogastis, sperantes auxi-
lium in fortitudine Pharaonis, & habentes
fiduciam in vmbra Aegypti. * Et erit
vobis fortitudo Pharaonis in confusione,
& fiduciam vmbra Aegypti in ignominia.

* Erant enim in Tani principes tui, & nun-
cij tui vsque ad Hanes peruenerant. * Om-
nes confusi sunt super populo, quareis pro-
desse non potuit: non fuerunt in auxilium &
in aliquam utilitatem, sed in confusione
& in opprobrium. * Onus iumentorum Aus-
tri. In terra tribulationis & angustia leana,
& leo ex eis, vipera & regulus volas portantes
super humero iumentorum diuitias suas, &
super gibbum camelorum thesauros suos ad
populum, qui eis prodesse non poterit.
* Aegyptus enim frustra & vane auxiliabi-
tur: ideo clamaui super hoc: Superbia tantum
est quiesce. * Nunc ergo ingressus scribe ei su-
per buxum, & in libro diligenter exara il-
lud, & erit in die nouissimo in testimonium
vsque in aeternum. * populus enim ad iraci-
diam provocans est, & filij mendaces, filij
nolentes audire legem Dei. * Qui dicunt vi-
dentibus: Nolite videre: & aspicientibus: Nolite
aspicere: nobis ea, quae recta sunt: loquimini
nobis placetia, uidete nobis errores. * Auferte
a me viam, declinate a me semitam, & testis
facie nostra: sanctus Israel. * Propterea hac
dicit sanctus Israel: Pro eo quod reprobastis
verbum hoc, & sperastis in calumnia, & in tu-
multu, & innisi estis super eos: propterea auerit
vobis iniquitas hac sicut interruptio pleades, &
requisita in muro excelsi: quoniam subito
dum non speratur, nenie contritio eius. * Et
commouetur sicut conteritur lagena figuli
contritione perualida: & non inuenietur de
fragmentis eius testis, in qua portetur igni-
culor de incendio, aut hauriatur parum aquae
de fouea. * Quia hac dicit Dominus Deus
sanctus Israel: Si reuertamini & quiescatis,
salui eritis: in silentio. & in spe eritis fortitu-
do vestra: Et noluisse: & dixisse: Nequa-
quam, sed ad equos fugiemus: ideo fugietis.
Et super ueloces ascendemus: ideo uelocio-
res erunt, qui persequerentur uos. * Mille ho-
mines a facie terroris tui sunt: & a facie terro-
ris quinque fugietis, & contemne relictis: quasi
quasi malus nauis in uertice montis, & quasi
signum super celum. * Propterea exspectat
Dominus vt misereatur uestrum: & ideo exal-
tabitur parcens uobis: quia Deus iudicij Do-
minus: beatissimi omnes qui expectant eum. * Po-
pulus enim Sion habitabit in Ierusalem:
plorans nequaquam plorabis, miserrans mi-
serabitur tui: ad uocem clamoris tui statim
ut audierit, respondebit tibi. * Et dabit uobis
Dominus panem arctum, & aquam bre-
uem: & non faciet uolare a te ultra docto-
rem tuum, & erunt oculi tui uidentes praece-
ptum tuum. * Et aures tuae audient uer-
bum post tergum mouentis: Hac est uia, am-
bulate in ea: & non declinetis neque ad dex-
teram, neque ad sinistram. * Et contami-
nabis laminas sculptilium argenti tui, & ne-
stimentum confacilis auri tui, & disperges

ea sicut immunditiam mentium: Egre-
 23 re, dices eis: * Et dabitur pluuia semini tuo,
 ubicumque seminaueris in terra: & panis
 frugum terrae erit vberissimus, & pinguis pa-
 24 scetur in possessione tua in die illa: agnus
 25 spatiose: & tauri tui, & pulli asinorum, qui
 operantur terram, commistum nigrum co-
 26 medent sicut in arca ventilatum est: * Et
 erunt super annem montem excelsum, &
 super omne collum eleuatum riuus curren-
 27 tium aquarum in die iustificationis multo-
 rum cum ceciderint turres: * Et erit lux
 lunae sicut lux solis, & lux solis erit septem-
 28 pliciter sicut lux septem dierum in die, quia
 alligauerit Dominus vulnus populi sui, &
 29 generisuram plage eius sanauerit: * Ecce no-
 men Domini uenit de longinquo, ardens fu-
 30 ros eius, & grauis ad portandum: labia eius
 repleta sunt indignatione, & lingua eius qua
 31 quasi ignis deuorans: * Spiritus eius velut
 torrens non mansit usque ad medium colli ad
 32 perendas gentes in nihilum, & frenum ter-
 33 roris, quod erat in maxillis populorum: *
 Canticum erit vobis sicut nox sanctificatio
 34 sollempnitatis, & latitatio cordis sicut qui per-
 git cum tibi, ut intet in montem Domini
 35 ad sortem Israel: * Et audiam faciet Do-
 minus gloriam vocis suae, & terrorem bra-
 36 chij sui ostendet in comminatione furoris, &
 37 flammam ignis denotantem albidet in turbinis,
 38 & in lapide grandinis: * A uoce enim Domi-
 39 ni pauebit Assur: uirga percussus: * Et erit
 transitus uirge fundatus, quam requisierat
 40 faciet Dominus super eum in tympanis &
 41 citharis: & in bullis praecipuis expugnat
 42 eos: * Preparata est enim ab hieri Topheth, a
 rege preparata, profunda, & dilatata: Nutri-
 43 menta eius, ignis & ligna munda: status
 Domini sicut torrens sulphuris succendens
 eam.

CAP. XXXI.

1 **V**ae qui descendunt in Aegyptum ad ami-
 2 cum, in equis sperantes, & habentes fi-
 3 duciam super quadrigis, quia mulse sunt: &
 4 super equitibus, qui praeuadiunt: & non
 5 sunt confisi super sanctum Israel, & Domi-
 6 num non requisierunt: * Ipse autem sapiens
 7 adduxit malum, & uerba sua non absulit
 8 & confurget contra domum pessimum, &
 9 contra auxilium operantum iniquitatem: *
 10 Aegyptus, homo, & non Deus, & equi co-
 11 rum, caro, & non spiritus: & Dominus in-
 12 clinabit manum suam, & conuertet auxiliorum,
 13 & cadet cui praestatur auxilium, simulque om-
 14 nes confumentur: * Quia haec dicit Dominus
 15 ad me: Quomodo si rugiat leo, & carulus
 16 leonis super predam suam, & cum occurrerit
 17 ei multitudo pastorum, a uoce eorum non
 formidabit, & a multitudine eorum non pa-

uebit: sic descendet Dominus exercituum
 1 ut praestet super montem Sion, & super
 2 collem eius: * Sicut aues volantes, sic prote-
 3 get Dominus exercituum Ierusalem, prote-
 4 gens & liberans, transiens & saluans: * Con-
 5 uertimini sicut in profundum recesseratis
 6 filij Israel: * In die enim illa abspiciet vir ido-
 7 lae argenti sui, & idola auri sui, quae fecerunt
 8 vobis manus vestras in peccatum: * Extra det
 9 Assur in gladio non viri, & gladius non ho-
 10 minis vorabit eum, & supiet non a facie gla-
 11 dij: & iuvenes eius vestigales erunt: & forti-
 12 tudo eius a terrore transibit, & pauebunt
 13 fugientes principes eius: dixit Dominus: cuius
 14 ignis est in Sion, & caminus eius in Ie-
 15 rusalem.

CAP. XXXII.

1 **E**cce in iustitia regnabit rex, & principes
 2 in iudicio praerunt: * Beate vir sicut
 3 A qui abscondit a uento, & celat se a tempe-
 4 state, sicut riuus quatum in se, & umbra pe-
 5 trae prominentis in terra deserta: * Non ca-
 6 ligabunt oculi videntium, & aures audien-
 7 tium, & diligenter auscultabunt: * Et
 8 consultorum intelliget sententiam, & lin-
 9 gua balborum velociter loquetur, & pla-
 10 ne: * Non uocabunt ultra is, qui insi-
 11 piens est, princeps: neque fraudulenter
 12 appellabitur in iudicio: * Stultus enim factus lo-
 13 quetur, & cor eius faciet iniquitatem, ut per-
 14 14 sciat simulationem, & loquatur ad Domi-
 15 num fraudulenter, & vacuam faciat animam
 16 eiusuentis, & potum sitienti auferat: * Fra-
 17 17 dulentia nasa pessima sunt: ipse enim cogita-
 18 18 tiones concupiscentiae perdet: o mnes in ser-
 19 19 mone mendaci, cum loqueretur pauper iudi-
 20 20 cium: * Princeps uero eorum, qui digna sunt
 21 21 principe, cogitabit, & ipse super dices stabit:
 22 22 Mulieres opulenta surgite, & audite uo-
 23 23 cem meam: filiae confidentes, percipite auri-
 24 24 bus eloquium meum: * Post dies enim, & a-
 25 25 C nunc uos conturbabimini confidentes: con-
 26 26 summata est enim uindicta, collectio ultra
 27 27 non ueniet: * Obstupescite opulenta, con-
 28 28 turbamini confidentes: exuite uos, & con-
 29 29 sudimini, accingite lumbos uestros: * Super
 30 30 ubera plangite, super regione desiderabili, si-
 31 31 per uinea fertili: * Super humum populi mei
 32 32 spinex & uepres ascendent: quanto magis
 33 33 super omnes domos gaudij tuarum exultan-
 34 34 tis? * Domus enim dimissa est, in ruinam
 35 35 urbis relida est, tenebrae & palatio facta
 36 36 sunt super speluncas usque in aeternum: Gau-
 37 37 dium onagrorum pastua gregum, * donec
 38 38 effundatur super nos spiritus de excelso: &
 39 39 Deridetur in charmel, & charmel in sal-
 40 40 tem reputabitur: * Et habitabit in solitudi-
 41 41 ne iudicium, & iustitia in charmel sedebit:
 42 42 Etenim opus iustitiae pax, & cultus iustitiae

silentium,

10 silentium, & securitas vique in sempiternū.
11 Et sedebit populus meus in pulchritudine
12 pacis, & in tabernaculis fiducie, & in requie
13 opulenta. * Gressu autem in descensione sal
14 tus, & humilitate humiliabitur ciuitas. * Bea
15 ti qui seminatis super omnes aquas, & immi
16 tate pedem bouis & asini. * *Psalmus*

C A P. XXXIII.

1 **V** Ac qui prædatis nonne & ipse præda
2 beretur, qui spernis nonne & ipse spe
3 neris? cum confirmatus depredditionem,
4 depredaberis, cum fatigatus delictis con
5 temnere, contemneris. * Domine miserere
6 nostri: te enim exprobrauimus: esto brachium
7 nostrum in manus, & filius nostre in tem
8 poralibus. * *Vox angelorum super popu
9 lum, & exaltatione tua super gentes sunt gen
10 tes.* Et congregabuntur spolia vestra licet
11 colligitis brachia, velut cum fosse plebs fue
12 rit de eo. * Magnificatus est Dominus,
13 quoniam habitauit in excelso: impleuit Sion
14 iudicio & iustitia. * Et erit filius in tempori
15 bus eius iudex, plenus sapientia & scientia:
16 timor Domini ipse est thesaurus eius. * Ecce
17 iudices clamabunt foris, angelus pacis ama
18 ne habebunt. * Dissipate sunt vicij, cessauit tran
19 sient per semitam, iterum fidum est pa
20 tium, prosecut ciuitates non repaui: ho
21 mines. * Luxit, & sanguis terræ confusus est
22 Libani, & obsorduit, & factus est Saron si
23 cut desertum, & conculsa est Balaan, & Car
24 melus. * Nunc confutetur, dicit Dominus:
25 nunc exaltabor, nunc subleuabor. * Conci
26 pietis ardorem, parasti stupram: spiritus
27 vester vir ignis variabit vos. * Et erunt popu
28 li quali de incendio cinis, spina congregata
29 igni comburentur. * Audite qui longe estis,
30 que fecerim, & cognoscite vicini fortitudine
31 meam. * Conterriti sunt in Sion peccatores,
32 possedit eorum hypocritas: quis posceat ha
33 bitare de vobis cum igne deorante? quis ha
34 bitabit ex vobis cum a domibus sempiternis?
35 Qui ambulat in iustitijs, & loquitur
36 veritatem, qui proficit auidiam ex calu
37 nijs, & excutit manus suas ab omni munere, &
38 obturat aures suas ne audiat sanguinem, & clau
39 dit oculos suos ne videat malum. * Ille in
40 excelsa habitabit, munimenta fortiorum subli
41 micas eius: panis ei datus est, aquæ eius fide
42 les sunt. * Regem ibi de ore suo videbunt ocu
43 li eius, cernent rectam deorsum. * Cor tuum
44 meditabitur impio: ubi est iustitias? ubi
45 legis verba ponderas? ubi doctor parulorum?
46 Populum inaudientem non videbis populu
47 alti sermonis: ita ve non possis intelligere di
48 scernendum linguæ eius, in quo nulla est sapi
49 entia. * Respice Sion ciuitatem sollemnitatis
50 D nostre oculi tui videbunt Ierusalem habitauo

nem opulentem, tabernaculum, quod nequa
quam transierit: potestatem auferetur: clau
sus in sempiternum, & omnes funiculi eius
11 non rumpentur: quia solus modo ibi ma
gnificus est. Domus nostre: locus fluiorior
12 riuu latissimi: & fontes: non transibit per
eum nans: nemigum, neque triteris magni
13 transgredietur eum. * Dñs. n. index nostre,
14 Dñs. legis nostre Dñs. rex nostre ipse salua
15 bit nos. * Iustitiam funiculi eius, & nō p̄qua
lebunt: sic erit malus tuus ve dilatare signum
non queas: tunc diuidetur spolia prædaru
14 multarum: claudi diripient rapinam. * Nec
dicer vicinus. Elangui: populus qui habitauit
in ea, auferetur ab eo iniquitas. *Psalmus*

C A P. XXXIII.

1 **A** Cedite Gentes, & audite, & populi: au
2 dite, & iudicauit terra, & plenitudo eius, or
3 mas ibi, & vñne germen eius. * Quia indignatio
4 Dñs super omnes Gentes, & furor super vni
5 uersam militiam eorum: interfecit eos, & de
6 dit eos in occisionem. * Interfecti eorum
7 prouidentur, & de cadaueribus eorum ascen
8 det furor: & abekent montes a sanguine eor
9 um. * Et tabescent: omnis malitia colorum
10 & complentur sicut liber calyx: & omnis
11 malitia eorum defluet sicut defluit solum de
12 vinea, & de ficus. * Quoniam ineluctum est
13 in celo gladius meus: ecce super idumziam
14 descendet, & super populum, interfecio
15 nis: ita ad iudicium. * Gladius Domini re
16 pletur est sanguine, inextinguibilis est adipe
17 de sanguine agnorum, & hircorum, de
18 sanguine mediatricorum arietum, & victimarum
19 enim Domini in Eufra, & in medio ma
20 gna in Terra Edom. * Et descendet vnicor
21 nes cum eis, & tauri eum potentes in ebria
22 bunt terræ eorum sanguine, & humus eoru
23 adipem pinguium: quia dies ultionis Domi
24 ni, annus retributionis iudicij Sion. * Et
25 conuertetur torrentes eius in impicem, & hu
26 mus eius in sulphur: & erit terra eius in pa
27 cem ardorem. * Nocte & die non retingue
28 tur in sempiternum: & flendet super eius ge
29 neratione in generatione de solabitur in secu
30 la: seculorum non erit transiens per eam. * Et
31 possidebunt illa in ocerotales, & ericius sibi,
32 & cornus habitabunt in ea: & extendetur su
33 per eam macula, & redigatur ad nihilum,
34 & perpendicularitate in desolationem. * Nobi
35 les eius non erunt ibi: regem potius inuoca
36 buntur, & omnes principes eius erunt nihil
37 illum. * Et orientur in domibus eius spiritus,
38 & voca, & psalms, in munitionibus eius: &
39 erit cubile draconum, & palatia struthionu
40 * Et occurrent demonia onocentauris, &
41 pilosus clamabit alter ad alteru: ibi cubauit
42 lamia, & inuenit sibi requiem. * Ibi habi
43 tabit foueam crociui, & enutritu catules, &
44 circum-

I Psal. 14.
2.2

I. Cor. 1.
c. 10

circuitum solit, & fouit in umbra eius illuc con-
gregati sunt milia, alter ad alterum. Requirit diligenter in libro Domini, & legat unum
ex eis non defuit, alter alterum non quiescit,
quia quod ex ore meo protulit, ille manda-
uit, & spiritus eius ipse congregauit ea. * Et
ipse misit eis fortrem, & munus eius diuisit
eam illis in mensuram usque in eternum pos-
sident eam, in generationem & generatio-
nem habitabunt in ea.

CAP. XXXV.

L Aetabitur deserta & in uia, & exulta-
bit solitudo, & florebit quasi lilium.
* Germinans germinabit, & exultabit lata-
bunda & laudans gloria Libani data est ei:
decor Carmeli, & Saron, ipsi uidebunt glo-
riam Domini, & decorem Dei nostri. * Con-
fitebunt manus dissolutas, & genua debilia
reuerent. * Dicite pusillanimit: Consfortami-
ni, & nolite timere: ecce Deus uoster ultio-
nem adducet retributionis: Deus ipse ueniet,
& saluabit uos. * Tunc aperientur oculi de-
corum, & aures sordorum patebunt. * Tunc
salutem sicut reuerentiam, & aperta erit lin-
gua mutorum: quia scissis sunt in deserto
aque, & torrentes in solitudine. * Et qua-
rerat arida, erit in stagnum, & sitiens in fontes
aquarum. In cubilibus, in quibus prius dra-
cones habitabant, orietur muror calami
& lunci. * Et erit ibi semita & uia, & uia san-
cta uocabitur non transibit per eam pollutus
& haec erit uobis directio uia, ita ut stulti non
errent per eam. * Non erit ibi leo, & mala
bestia non ascendet per eam: nec inuenietur
ibi: & ambulabunt qui liberati fuerint. * Et
redempti a Domino conuertentur, & ueniet
in uiam cum laude & letitia semper uia su-
per caput eorum gaudium & letitiam obti-
nebunt, & fugiet dolor & gemitus.

CAP. XXXVI.

E T factum est in quatuordecimo anno re-
gis Ezechiae, ascendit Sennacherib rex
Assyriorum super omnes ciuitates Iuda mo-
nitus, & cepit eas. * Et misit rex assyriorum
Rabsacem de Lachis in Ierusalem, ad regem
Ezechiam in manu grau, & stetit in aqua-
ductu piscine superioris in uia Agri sullo-
nis. * Egressus est ad eum Bliacim filius Hel-
ciae, qui erat super domum, & Sobna scriba,
& Ioahel filius Asaph a commentariis. * Et
dixit ad eos Rabsacem: Dicite Ezechiae: Hec
dicit rex magnus, rex Assyriorum: Quis est
ista fiducia, qua confidis? * Aut quo consilio
uel fortitudine rebellare disponis? super
quem habes fiduciam, quia recessisti a me?
* Ecce confidis super baculum arundineum
& confraclissimum, super Aegyptum: cui fi in-

nixus fuerit homo, introbit in manum eius,
& perforabit eum, sicut Pharaon rex Aegypti om-
nibus, qui confidit in eo. * Quid est respon-
deris mihi: In Domino uero nostro confi-
dimus: uonne ipse est, cuius abulit Eze-
chias exalta & claritas, & dixit Iuda & Ieru-
salem: Coram alio isto adorabimus? * A: Et
nunc trade te domino meo, regi Assyriorum,
& dabo tibi duo milia equorum, nec pote-
ris ex te praeberet ascensores eorum. * Et quo
modo sustinebis faciem iudicis unius loci ex
seruis domini mei minoribus? Quid fi con-
fidis in Aegypto in quadrigis, & in equi-
bus. * Et nunc nudi quid sine Domino asen-
di ad terram istam ut disperderem eam.
* Dominus dixi ad me: ascende super certam
ista, & disperse eam. * Et dixit Ezechias, &
Sobna, & Ioahel & Rabsacem: Loquere ad ser-
uos tuo Syria lingua: intelligimus eam: ne
loquaris ad nos Iudae in uerbis popu-
li, qui est super montem. * Et dixit ad eos Ra-
bsacem: Numquid ad dominum tuum & ad
te misit me dominus meus, ut loquerer omnia
uerba ista, & non potius ad uiros, qui sedent
in muro, ut comedant stercora sua, & bibant
urinum pedum suorum uobiscum. * Et ste-
rit Rabsacem, & clamauit uocem magna Iu-
dace, & dixit: Audite uerba regis magni, re-
gis Assyriorum. * Hec dicit rex: Non deducat
uos Ezechias, quia non poterit euertere uos.
* Et non uobis tribuat fiduciam Ezechias
super Domino, dicens: Eruens liberabit nos
Dominus, non dabitur ciuitas ista in manu
regis Assyriorum. * Nolite audire Ezechia:
hec enim dicit rex Assyriorum: Facite mecum
benefactionem, & egredimini ad me, & com-
edite unusquisque uicem suam, & unusquis-
que sicut suam: & bibite unusquisque aqua
cisternae suae, donec ueniam, & collam uos
ad terram, quae est ut terra uestra, terram fru-
menti & uini, terram panum & uinearum.
* Nec conturbet uos Ezechias, dicens: Domi-
nus liberabit nos. Numquid liberauerunt
dij gentium unusquisque terram suam de ma-
nu regis Assyriorum? * Vbi est deus Emath,
& Arphad ubi est deus Sepharuaim? num-
quid liberauerunt Samariam de manu mea?
* Quis est ex omnibus dijs terrarum istarum,
qui euerit terram suam de manu mea, ut
euerat Dominus Ierusalem de manu mea?
* Et siluerunt, & non responderunt ei uerbu.
Mandauit enim rex, dicens: Ne responde-
tis ei. * Et ingressus est Elacim filius Hel-
ciae, qui erat super domum, & Sobna scriba,
& Ioahel filius Asaph a commentariis ad Eze-
chiam scissis uestibus, & nunciauerunt ei uer-
ba Rabsacis.

CAP. XXXVII.

E T factum est, cum audisset rex Ezechias, & scidit uestimenta sua, & obuioluit eis a.

2 facio, & intravit in domum Domini. * Et
 3 misit Eliacim, qui erat super domum, & So-
 4 boam scribam, & seniores de sacerdotibus
 5 opertos facies ad Isaiam filium Amos pro-
 6 phetam, & dixerunt deum. Hæc dicit Eze-
 7 chias: Dies tribulationis, & correctionis, &
 8 blasphemie dies hæc: quia venerunt filij us-
 9 que ad partum, & puerus non est parienti.
 10 Si quomodo audiat Dominus Deus tuus
 11 verba Rabfasis, quem misisset Assyriorum
 12 dominus suus ad blasphemandum Deum ui-
 13 ventem, & exprobrandum sermonibus, quos
 14 audivit Dominus Deus tuus: leuæ ergo ora-
 15 tionem pro reliquijs, quæ reperta sunt.
 16 * Et reuertit Ierusalem. Hæc dicit ad Isaiam.
 17 * & dixit ad eos Isaias: Hæc dicitis domi-
 18 nestro: Hæc dicit Dominus. Ne timeas a facie
 19 verborum: quæ audisti, quibus blasphe-
 20 mauit regi Assyriorum me. * Ecce ego
 21 dabo ei spiritum, & audiet nuncium, &
 22 reuertetur ad terram suam, & conuer-
 23 tet eum faciam gladio in terra sua. * Reversus
 24 est autem Rabfases, & inuenit regem As-
 25 syriorum præliantem aduersus Iobnam,
 26 Audierat enim quia profectus esset de La-
 27 chis, * & audiuit de Tharaca rege Aethio-
 28 piz, dicentes: Egressus est ut pugnet contra
 29 te. * Quod cum audisset, misit nuncios ad
 30 Ezechiam, dicens: * Hæc dicetis Ezechiz
 31 regi Iuda, loquentes: Non te decipiat Deus
 32 tuus, in quo tu confidis, dicens: Non dabitur
 33 Ierusalem in manu regis Assyriorum. * Ec-
 34 ce tu audisti omnia, quæ fecerunt reges As-
 35 syriorum omnibus terris, quos subuerterunt
 36 & tu poteris liberari? * Numquid eruerunt
 37 eos dii Gentium, quos subuerterunt patres
 38 mei Gozans, & Haram, & Reseph, & filios
 39 Eden, qui erant in Thalsasar? * Vbi est rex
 40 Emath, & rex Arphad, & rex vrbs Sephar-
 41 uaim, Ana, & Aua? * Et tulit Ezechias li-
 42 bros de manu nunciorum, & legit eos, & ascen-
 43 dit in domum Domini, & expandit eos Eze-
 44 chias coram Domino. * Et orauit Ezechias
 45 ad Dominum, dicens: Domine exercituum
 46 Deus Israel, qui sedes super cherubim: tu es
 47 Deus solus omnium regnorum terræ, qui fe-
 48 cisti celum & terram. * Inclina Domine au-
 49 tem tuam, & audi: aperi Domine oculos
 50 tuos, & uide, & audi omnia verba Sennache-
 51 rib, quæ misit ad blasphemandum Deum ui-
 52 uentem. * Vere enim Domine desertas fe-
 53 cerunt reges Assyriorum terras, & regiones
 54 earum. * Et dederunt deos earum igni: non
 55 enim erant dii, sed opera manuum homi-
 56 num, lignum & lapis: & comminuerunt eos.
 57 * Et nunc Domine Deus noster salua nos
 58 de manu eius: & cognoscat omnia regna
 59 terræ, quia tu es Dominus solus. * Et misit
 60 Isaias filius Amos ad Ezechiam, dicens: Hæc
 61 dicit Dominus Deus Israel: Pro quibus ro-
 62 gasti me de Sennacherib rege Assyriorum:

32 * hoc est verbum, quod locutus est Domi-
 33 nus super eum. Dolexit te, & subinnauit te
 34 virgo filia Sion: post te caput mouit filia Je-
 35 rusalem. * Cui exprobrauit, & quem blasphe-
 36 masti, & super quem exaltasti uocem, & le-
 37 uasti altitudinem oculorum tuorum? Ad sin-
 38 gum Israel. * In manu seruatorum tuorum
 39 B exprobrauit Dominus: & dixit illi: Multi-
 40 tudine quæ dirigrant mearum ego ascendi ab
 41 situdinem montium, iuga Labani: & facci-
 42 dam excelsa cedrorum eius, & electa abie-
 43 tis illius, & introibo altitudinem summata-
 44 tis eius, saltum Carmeli eius. * Ego fodi, &
 45 bibi aquam, & exsiccaui vestigio pedis mei
 46 omnes riuos agerum. * Numquid non audi-
 47 sti, quæ olim fecerim ei? ex diebus ante quæ
 48 ego plasmaui illud: & nunc adduxi: & factum
 49 est in eradicationem collium compugnantij
 50 & ciuitatū munitarum. * Habitatores earum
 51 breuitate manu contremuerunt, & confusi sunt:
 52 facti sunt sicut fenem agri, & gramen pa-
 53 scæ, & herba tedorum, quæ exaruit ante
 54 quam matureceret: * Habitationē inani, &
 55 egressum tuum, & introitum tuum, cogno-
 56 uisti, & infaniam tuam contra me. * Cum fu-
 57 reres ad uersum me, superbia tua ascendit in
 58 aures meas: ponam ergo circulum in labijs
 59 tuis, & frenum in labijs tuis, & redncam
 60 te in viam, per quam uenisti. * Tibi autem
 61 hoc erit signum: Comede hoc anno: quæ
 62 sponte nascuntur, & in anno secundo pomis
 63 uescere: in anno autem tertio seminas, & me-
 64 tite, & plantate vineas, & comedite fructum
 65 earum. * Et mittet id, quod saluum fuerit
 66 de domo Iuda, & quod reliquum est, radi-
 67 cē deorsum, & faciet fructum sursum. * quia
 68 de Ierusalem exhibuit reliquias, & saluatio
 69 de monte Sion: zalus Domini exercituum
 70 faciet istud. * Propterea hæc dicit Dominus
 71 G de rege Assyriorum: Non intrabit ciuitas
 72 hæc, & non iaciet ibi sagittæ, & non occu-
 73 pabit eam clypeus, & non mittet in circuitu
 74 eius aggerem. * In via, quæ uenit, per eam
 75 reuertetur, & ciuitatem hanc non ingre-
 76 ditur, dicit Dominus: * & protegam ciuita-
 77 tem istam, ut saluem eam propter me, &
 78 propter David seruum meum. * I Egressus
 79 est autem Angelus Domini, & percussit in
 80 castris Assyriorum: centum octoginta quin-
 81 que millia. Et surrexerunt mane, & ecce om-
 82 nes, cadauera mortuorum. * Et egressus est,
 83 & abiit: & reuersus est Sennacherib rex As-
 84 syriorum, & habitauit in Ninive. * Et fa-
 85 ctum est, cum adoraret in templo Nesroch
 86 deum suum, Adramelech, & Sarafar filij
 87 eius percussissent eum gladio: fugeruntque
 88 in Terram Ararat, & regnauit Aiarhad don
 89 filius eius pro eo.

C A P. XXXVIII.

I N diebus illis ægrotauit Ezechias usque
 ad mortem: & introiuit ad eum Isaias

filius

4. Reg.
 19. g. 35
 Tob. 1. d.
 21
 Eccl. 48.
 d. 24
 1. Mac. 7.
 1. 4
 3. Mac. 8.
 c. 19
 4. Reg. 20.
 a. 1
 2. Par. 32.
 5. 49

1 filius A nos propheta, & dixit ei: Hæc dicit
 Dominus: Dispone domum tuam, quia morietur
 2 tu, & non viues. * Et conuerit Ezechias
 faciem suam ad parietem, & orauit ad Do-
 3 minum, * & dixit: Obsecro Domine, memen-
 to quæso quomodo ambulauerim coram te
 in veritate, & in corde perfecto, & quod bo-
 4 num est in oculis tuis fecerim. Et fleuit Eze-
 chias fletu magno. * Et factus est verbum Domi-
 5 ni ad istam, dicens: * Vade, & dic Ezechiz:
 Hæc dicit Dominus Deus David patris tui:
 6 Audiui orationem tuam, & vidi lacrymas tuas:
 ecce ego adiciam super dies tuos quinquaginta
 7 annos: * & de manu regis Assyriorum eru-
 te, & ciuitatem istam, & protegam eam.
 8 * Hoc autem tibi erit signum a Domino,
 B quia faciet Dominus verbum hoc, quod lo-
 9 cutus est: * Ecce ego reueri faciam umbram
 linearum, per quas descendit in horologio
 Achaz in sole, retrorsum decem lineas: Et
 10 reuersus est sol decem lineis per gradus, quos
 descendebat. * Scriptura Ezechiz regis Iu-
 11 da cum egrotasset, & conualesceret de infir-
 mitate sua:
 12 * Ego dixi: In dimidio dierum meorum
 vadam ad portas inferi:
 13 Quæsiui residuum annorum meorum.
 14 * dixit Non videbo Dominum Deum in ter-
 ra viuentium.
 15 Non aspiciam hominera viua, & habitaco-
 rem quietis.
 16 * Generatio mea ablata est, & conuersa est
 C a me, quasi tabernaculum pastorum.
 17 Præcisæ est velus a teuentis, vitæ meæ: duntaxat
 adhuc ordire, succida hæc: de mane usque
 ad vespertam finies meam.
 18 * Spectabam usque ad mane, quasi leo sit co-
 ntritus omnia ossa mea:
 19 De mane usque ad vespertam finies me:
 20 * sicut pulvis hircanlinis sic clamabo in medi-
 tor vt columba:
 21 Attenuati sunt oculi mei, suspicientes in ex-
 cessum:
 22 Domine vim patior, responde pro me.
 23 * Quid dicam, quid respondere mihi,
 cum ipse fecerit?
 24 Recogita tibi omnes annos meos, in amara-
 rindine animæ meæ.
 25 * Domine si si uiuitur, & in talibus vita spi-
 ritus mei, corripies me, & uiuificabis me.
 26 * Ecce in pace amaritudo mea amarissi-
 ma:
 27 Tu autem eruisti, animam meam vt non
 periret, proiecisti post tergum tuum omnia
 peccata mea.
 28 * Quia non inferas consuebitur tibi neque
 mors laudabit te: non expectabunt quæ de-
 scendunt in lacum, veritatem tuam.
 29 * Vinea videns ipse consuebitur tibi, sicut
 & ego hodie: pater filijs notum facies ve-
 ritatem tuam.

30 * Domine saluum me fac, & psalmos no-
 31 stros cantabimus cunctis diebus vite nostræ
 32 in domo Domini.
 33 * Et iussit Isaias vt tollerent massa defecis,
 & cataplasma rent super vulnus, & sana-
 34 retur.
 35 * Et dixit Ezechias: Quod erit signum quia
 ascendam in domum Domini?
 36 * C A P I T U L U M XXXIX.
 37 In tempore illo misit Merodach Baladan
 38 filius Baladan rex Babilonis: Ambros &
 39 munera ad Ezechiam: audierat enim quod
 40 egrotasset, & conualesceret.
 41 * Latus est autem super eis Ezechias, & ostendit eis ced-
 42 lam aromatum, & argenti, & aurum, & odorati-
 43 meorum, & vnguentis optulit, & omnes
 44 apothecas suppellectilis suæ, & vniuersa que
 45 inuenta sunt in thesauris eius: Non fuit ver-
 46 bum, quod non ostendit eis Ezechias in
 47 domo sua, & in omni potestate sua.
 48 Intro-
 49 uit autem Isaias propheta ad Ezechiam regem,
 & dixit ei: Quid dixerat viri isti, & vnde ve-
 50 nerunt ad te? Respondit Ezechias: De terra lo-
 51 pinqua venerunt ad me, de Babilone.
 52 * Et
 53 dixit: Quid viderunt in domo tua? Et di-
 54 xit: Ezechias: Omnia, quæ in domo mea
 55 sunt viderunt: non fuit res, quam non osten-
 56 derim eis in thesauris meis.
 57 Respondit Isaias
 58 ad Ezechiam: Audi verbum Domini: Ecce
 59 tuus. * Ecce dies venient, & auferentur om-
 60 nia, quæ in domo tua sunt, & quæ thesauri-
 61 auerunt patres tui vsque ad diem hanc, in
 62 D Babilonem: non relinquatur quidquam, di-
 63 xit Dñs.
 64 * Et de filiis tuis, qui erunt de
 65 te, quos generis, tollent, & erunt eunuchi in
 66 palatio regis Babilonis.
 67 * Et dixit Ezechias
 68 ad Isaiam: Bonum verbum Domini quod lo-
 69 cutus est. Et dixit: Fias tantum pax, & veritas
 70 in diebus meis.

C A P I T U L U M XL:

1 Consolamini, non solamini popule meus,
 2 dicit Deus vester. * Loquimini ad eos
 3 Ierusalem, & adiuuati eam: quoniam com-
 4 pleta est iniquitas eius, dirisa est iniquitas il-
 5 liar: suscepit de manu Dñi duplicem proom-
 6 nitum peccatis suis: * Vbi clamantem in deser-
 7 to. Parate viam Domini, rectas facite in solita-
 8 dine semitas Dei nostri. * Omnis vallis exal-
 9 tabitur, & omnis mons & collis humiliabitur,
 10 & erunt prana in directis, & aspera in
 11 uis planas. * Et reuelabitur gloria Domini,
 12 & videbit omnis caro pariter quod os Domini
 13 dixit: Quid clamabo? * Omnis caro fenum, &
 14 omnis gloria eius quasi flos agri. * Eructum
 15 est fenum, & cecidit flos, quia spiritus Do-
 16 mini sustulit in eo. Vere fenum est popu-
 17 lus.

4 Reg. 20
C. 12f. Matt. 3
a. jMal. 1. 2.
Luc. 3. 2.

Io. 1. 6. 3.

f. Ec
c. 1. 8. 16.Iaco
ro. 1. 6.1. P
24. 1. 6.

lus.

8 Ius: exiccatum est solum, & cecidit flos: Verbum autem Domini nostri manet in æternum. * Super montem excelsum ascende tu, qui euangelizas Sion: exalta in fortitudine vocem tuam, qui euangelizas Ierusalem: exalta, noli timere. Dic ciuitatibus Iuda: Ecce Deus uester: ecce Dominus Deus C in fortitudine venit, & brachium eius dominabitur: ecce merces eius cum eo, & opus illius coram illo. * I Sicut pastor gregem suum pascet: in brachio suo congregabit agnos, & in sinu suo lenabit fortassis se porta bit. * Quis mensuris est pugillo aquas, & celos palmo ponderauit? quis appendit tribus digiti. molem terræ, & librauit in pondere montes, & colles in statera? * I Quis adiunxit spiritum domini? aut quis consiliarius eius fuit, & ostendit illi? * Cum quo iniit consiliu, & instruxit eum, & docuit eum semitam iustitiæ, & erudit eum scientiam, & viam prudentiæ ostendit illi? * Ecce Genes quasi stilla stulæ, & quasi momentum statera reputata sunt: ecce insule quasi puluis exigui. * Et Libanus non sufficiet ad succendendum, & animalia eius non sufficiunt ad holocaustum. * Omnes gentes quasi non sint, sic sunt coram eo, & quasi nihilum & inane reputatae sunt ei. * I Cui ergo simile fecistis Deum? aut quam imaginem ponetis ei? * Numquid sculptile, & confauit faber? aut aurifex auro figorauit illud, & laminis argenteis argentarius? * Fortelignu, & impetrabile elegit aurifex sapiens quærit quo modo statuatur simulachru, quod non moueatur. * Numquid non scitis? numquid non audistis? numquid non annuntiatus est vobis ab initio? numquid non intellexistis fundamenta terræ? * Qui sedet super gyrum terræ, & habitatores eius sunt quasi locustæ: qui extendit velut nihilum celos, & expandit eos sicut tabernaculum ad inhabitandum. * Qui dat secretorum scrutatores quasi non sint, indices terræ velut inane fecit: * & quidem neque plantans, neque sator, neque radicatus in terra truncus eorum: repente flauit in eos, & aruerunt, & turbo quasi stipulam auferet eos. * Et cui assimilastis me, & ad quas, dicitis singulis? * Leuate in excelsum oculos vestros, & videte quis creauit hæc: qui educit in numero militiam eorum, & omnes ex nomine vocat: præ multitudinis fortitudinis & roboris, virtutisque eius, neque vnum reliquum fuit. * Quare dicis Iacob, & loqueris Israel: G Abcondita est uia mea a Domino. & Deo meo iudicium meum transiit? * Nihil quid nescis, aut non audisti? Deus sempiternus Dominus, qui creauit terminos terræ: non deficiet, neque laborabit, nec est inuestigatio sapientiæ eius. * Qui delasso virtutem: & his, qui non sunt,

30 fortitudinem, & robur multiplicat. * Deficient puppi, & laborabunt, & iuuenes in infirmitate cadent. * Qui autem sperant in Domino, mutabunt fortitudinem, assumunt pennas sicut aquila, current, & non laborabunt, ambulabunt, & non deficient.

CAP. XLI.

T Accant ad me insule, & Gentes mutant fortitudinem: accedant, & tunc loquantur, simul ad iudicium propinquemus. * Quis suscitauit ab Oriente iustum, vocauit eum, ut sequeretur sed dabit in conspectu eius Gentes, & reges obtinebit: dabit quasi puluerem gladio eius, sicut stipulam vento raptam arcui eius. * Persequetur eos, transibit in pace, semita in pedibus eius non apparebit. * Quis hæc operatus est, & fecit, uocans generationes ab exordio? Ego Dominus, primus & nouissimus ego sum. * Viderunt insule, & timuerunt, extrema terra obstupuerunt, appropinquauerunt, & accesserunt. * Vnusquisque proximo suo auxiliabitur, & fratri suo dicet: Confortare. * Confortauit faber ærarius percutiens malleo eum, qui cudebat tunc temporis, dicens: Gladio bonum est: & confortauit eum clauis, ut non moueretur. * Et tu Israel serue meus, Iacob quem elegi, semen Abraham amici mei: in quo apprehendi te ab extremis terræ, & a lōginqvis vocaui te, & dixi tibi: Scruius meus es tu, elegi te, & non abieci te. * Ne timeas, quia ego tecum sum: ne declines, quia ego Deus tuus confortauit te, & auxiliatus sum tibi, & suscepit te dextera iusti mei. * Ecce confundentur & erubescunt omnes, qui pugnant aduersum te: erunt quasi non sint, & peribunt viri, qui contradicunt tibi. * Quæres eos, & non inuenies, viros rebelles tuos: erunt quasi non sint: & veluti consumptio homines bellantes aduersum te. * Quia ego Dominus Deus tuus apprehendes manum tuam, dicentique tibi: Ne timeas, ego adiunxi te. * Noli timere vermis Iacob, qui mortui estis: Israel: ego auxiliatus sum tibi, dicit Dominus: & redemptor tuus sanctus Israel. * Ego posui te quasi plaustrum triturans nouum, habens rostra serrantiarum triturabis montes, & comminues: & colles quasi puluerem pones. * Ventilabis eos, & ventus tollet, & turbo disperget eos: & tu exultabis in Domino, & in sancto Israel lætaberis. * Egredietur & pauperes quærent aquas, & non sunt: lingua eorum siti aruit. Ego Dominus exaudiam eos, Deus Israel non derelinquam eos. * Aperiam in supinis collibus flumina, & in medio camporum fontes: ponam desertu in stagna aquarum, & terram iniquam in

19 riuos aquarum. * Dabo in solitudinem cedrum, & spinam, & myrtum, & lignum oliuæ: ponam in deserto abietem, vltimum, & buxum simul. * Vt videant, & stant, & recogitent, & intelligant pariter, quia manus Domini fecit hoc, & sanctus Israel creauit illud.

21 * Prope facite iudicium veltum, dicit Dominus: afferre, siquid forte habetis, dixit rex Iacob. * Accedant, & nuncient nobis quæcumque ventura sunt: priora quæ fuerunt nuntiaret: & ponemus cor nostrum, & sciemus, non diffima corâ, & quæ vêtura sunt indicat nobis.

23 * Annunciate quæ ventura sunt in futurum, & sciemus quia dii estis vos. bene quoque aut male, si potestis, facite: & loquamur, & videamus simul. * Ecce vos estis ex nihilo, & opus vestrum ex eo, quod non est abominatio est qui elegit vos. * Suscitauit ab Aquilone, & venit ab Ortus solis: vocabit nomen meum, & adducet magistratus quasi lutum, & velut plastes conculcane humum. * Qui annuntiati ab exordio v: sciamus, & a principio vt dicamus: iustus es? non est neque annuncians, neque prædicans, neque audiens sermones vestros. * Primus ad Sion dicit: Ecce adsum, & Ierusalem euangelistam dabo. * Et vidi, & non erat neque ex istis quiscumque qui iniret consiliu, & interrogatus responderet uerbum. * Ecce omnes iniusti, & vana opera eorum: ventus & iane simulachra eorum.

CAP. XLII.

1 **E**cce ferrus meus, suscipiam eum: & dabo eum, & coplacui sibi in isto an: in mea: dedi spiritum meum super eum, iudiciu.

2 Gentibus profectus. * Non clamabit, neque accipiet perbationem, nec audietur vox eius foris.

3 * Calamum quassatum non conteret, & lino fumigans non extinguet: in veritate educet iudicium. * Non erit tristis, neque turbulens, donec ponat in terra iudicium, & legem eius in iura expectabunt. * Hæc dicit Dominus: Dedit erant calos, & extendens confirmans terram: & quæ germinant ex eadus flammæ populo, quæ est super eam, & spiritum calcantibus eam. * Ego Dominus vocauit te in iusticia, & apprehendi manum tuam, & seruauit te. * Et dedi te in fœdus populi, in lucem Gentium: * Vt aperires oculos caecorum, & educeres de conclauone vinctum, de domo carceris sedentes in tenebris. * Ego dominus, hoc est nomen meum: gloriam meam alteri non dabo, & laudem meam sculptilibus. * Quæ prima fuerunt, ecce venerunt: nona quæ tunc ego annuncio: antequam n: oriantur, audite vobis faciam. * Cantate Domino canticum novum, laus eius ab extremis terre: qui descenditis in mare, & plenis doletis, in iule

& habitatores earum. * Subleuetur desertum: & ciuitates eius: in domibus habitabit Cedar: laudate habitatores Petrar, de vertice montium clamabunt. * Ponent Dominus gloriam, & laudem eius in insulis nuntiabunt. * Dominus sicut foris egredietur, sicut vir præliator suscitabit eum: vociferabitur, & clamabit super inimicos suos confortabitur. * Tacui semper, filii, patiens fui, sicut parricidii loquar: dissipabo, & absorbebo simul. * Desertos faciam montes, & colles, & omne gramen eorum ericabo: & ponam flumina in insulas, & stagna arefaciam. * Et ducam caecos in viam, quam nesciunt, & in semitis, quas ignorauerunt, ambulare eos faciam; ponam tenebras corâ eis in lucem, & praua in recta: hæc verba feci eis, & non dereliqui eos. * Conuersi sunt retrorsum: confundantur confusione qui confidunt in scutis, qui dicunt confidam: Vos dii nostri. * Surdi audire, & caeci intueri: ad videndum. * Quis caecus, nisi seruus meus? & surdus, nisi ad quæ nuncios meus misi? quis caecus, nisi qui benedictus est? & quis caecus, nisi seruus Domini? * Qui vides multa, nonne custodies? qui aperas habes aures, nonne audies? * Et Dominus vult vt sanctificet eum, & magnificet legem, & extolleret. * Ipse autem populus direptus, & uallatus: laqueus iuuenum omnes, & in domibus carcerum absconditi sunt: facti sunt in rapinam, nec est qui eruat: in direptionem, nec est qui dicat: Redde. * Quis est in vobis qui audiat hæc, atrehdar & suscipiat futura? * Quis dedit in direptionem Iacobi, & Israel vallatus? bene? nonne Dominus ipse, cui peccauimus? Enuoluerunt in visis eius ambulare, & non audierunt legem eius. * Pressit super eum indignationem furoris sui: & forte bellum, & combussit eum in exercitu, & non cognouit: & succellit eum, & non intellexit.

CAP. XLIII.

1 **E**t nunc hæc dicit Dominus creans te Iacob, & formans te Israel: Noli timere, quia redemi te: & vocaui te nomine tuo: meus es tu. * Cum transieris per aquas, tecum ero, & flumina non opellent te: cum ambulaueris in igne, non comburentis, & flamma non ardebit in te. * Quia ego Dominus Deus tuus sanctus Israel saluator tons, dedi propitiationem tuam Aegyptum, Aethiopiam, & Saba pro te. * Ex quo honorabis factus es in oculis meis, & gloriosus ego dilexite, & dabo homines pro te, & populos pro animam tuam. * Noli timere, quia ego tecum sum: ab Oriente adducam semen tuum, & ab Occidente congregabo te. * Dicam

Aquiloni Da: & Anstroi Noli prohibere: as-
 7 fer filios meos de longinquo, & filias meas
 ab extremis terris: * Et omnes, qui invocant
 nomē meum, in gloriam vocem & auiem, for-
 8 & maricū, & feci eum: * Educ foras populu ce-
 9 eum, & oculos habentia: iudum, & aures
 ei sunt. * Omnes gentes congregare sunt si-
 10 mul, & collecti sunt tribus: quia in vobis an-
 nunciet istud, & que prima sunt audire nos
 faciet: deus testes eorum, iustificentur, &
 11 audiant, & dicant: Vere. * Vos testes mei,
 dicit Dominus, seruis meus, quem ele-
 12 gi: vt sciatis, & credatis mihi, & intelliga-
 tis quia ego ipse sum. Ante me non est for-
 13 matus Deus, & post me non erit. * I. Ego
 sum, ego sum Dominus, & non est absque
 14 me saluator. * Ego annunciaui, & saluauit
 dicum fecit, & non fuit in vobis alienus: vos
 15 testes mei, dicit Dominus, & ego Deus.
 16 * Eos in initio ego ipse, & non est qui de ma-
 nu mea eruat: operabor, & quis auertet
 17 illud? * Hec dicit Dominus redemptor ve-
 18 ster, sanctus Israel. Propter vos misi in Baby-
 19 lonem, & detraxi vestes vniuersos, & Chal-
 20 daeos in nebulis suis gloriantes. * Ego Domi-
 21 nus sanctus vestes creans Israel rex vester.
 22 * Hec dicit Dñs, qui dedit in mari viam, &
 23 in aquis torrentibus fortitiam. * Qui eduxit
 24 quadrigam & equum: agmen & robustum
 25 simul obdormierunt, nec resurgent: construi
 26 sunt quasi linum, & cinis sunt. * Ne
 27 memineritis priorum, & antiqua ne inue-
 28 mini. * Ecce ego facio noua, & nunc orien-
 29 tur, vtque cognoscetis eas ponam in deser-
 30 to viam, & in inuio flumina. * Glorificabit
 31 me bestia agri, & diuites & strutiones quia
 32 dedi in deserto aquas, flumina in inuio, vt
 33 daret potum populo meo, electo meo. * Po-
 34 pulum istum formauit mihi, laudem meam
 35 parabit. * Non me inuocasti Iacob, nec labo-
 36 rasti in me Israel. * Non obtulisti mihi arie-
 37 tem holocausti tui, & victimis tuis non glo-
 38 rificasti me: non te seruire feci in oblatione,
 39 nec laborem tibi præbui in thure. * Non emi-
 40 sti mihi argento calamentum, & adipe victimarum
 41 tinarum non inebriasti me. Verumiamē
 42 seruire me fecisti in peccatis tuis, præbui-
 43 sti mihi laborem in iniquitatibus tuis. * Ego
 44 sum, ego sum ipse qui deleo iniquitates tuas
 45 propter me, & peccatorum tuorum non re-
 46 cordabor. * Reduc me in memoriam, & iu-
 47 dicemur simul: narra si quid habes vt iusti-
 48 ficeris. * Pater tuus primus peccauit, & inter
 49 pretes tui prauaricati sunt in me. * Et conta-
 50 minauit principes sanctos, dedi ad interecio-
 51 nem Iacob, & Israel in blasphemiam.

CAP. XLIII.

Her. 30. b.
 10. & 46.
 E. 37

1 E T nunc audi Iacob serue meus, & Israel
 quam elegi. * Hec dicit Dñs faciens

2 A & formans te, ab vtero auxilator tuus: non
 3 timere serue meus Iacob, & recedisti e quem
 4 elegi. * Effundam enim aquas super sitem-
 5 tem, & fluenta super aridam: effundam
 6 spiritum meum super seminem tuum, & be-
 7 nedictionem meam super stirpem tuam. * Et
 8 germinabunt inter herbas quasi sabbes iux-
 9 ta præter fluentes aquas. * Iste dicit: Do-
 10 mini ego sum: & ille vocabit in nomine Iac-
 11 ob, & hic scribet manu sua. Domino: &
 12 in nomine Israel assimilabitur. * I. Hec dicit
 13 Dominus rex Israel, & redemptor eius
 14 Dominus exercituum: Ego primus, & ego
 15 novissimus, & absque me non est Deus. * Quis
 16 similis mei vocet, & annunciet: & ordinem
 17 exponat mihi, ex quo constitui populum
 18 antiquum: ventura & que futura sunt annun-
 19 tians eis. * Nolite timere, neque conturbati
 20 ni: ex tunc audite te feci, & annunciaui: nos
 21 estis testes mei. numquid est Deus absque
 22 me. & formator, quem ego non nouerim.
 23 * Placuit idoh omni: nihil sunt, amantissima
 24 eorum non proderunt eis. Ipsi sunt testes eor-
 25 um, quia non vident, neque intelligunt,
 26 vt confundantur. * Quis formauit Deum
 27 & sculptile confluxit ad nihil utile. * Ecce
 28 omnes participes eius confundentur: fabri
 29 enim si ut ex hominibus conuenient omnes
 30 stabunt & præbent, & confundentur simili-
 31 ter. * I. Faber ferrarius lima operatus est: in pri-
 32 mis, & in malleis formauit illud, & operatus
 33 est in brachio fortiudanis suæ: furie & desi-
 34 ciet, non bibeat aquam, & lassescet. * Artific
 35 lignarius extendit normam, formauit
 36 illud in runcina: fecit illud in angularibus,
 37 & in circino tornauit illud: & fecit imaginē
 38 viri quasi speciosum hominem habitantem
 39 in domo. * Succidit cedros, tulit ilicem,
 40 & quercum, quæ steterat inter ligna sul-
 41 tus: plantauit pinum, & quam pluvia
 42 truit. * Et facta est hominibus in focum:
 43 Cumpsit ex eis, & calefactus est: & succendit,
 44 & coxit panes: de reliquo autem operatus
 45 est deum, & adorauit: fecit sculptile, & cur-
 46 uatur est ante illud. * Medium eius combus-
 47 sit igni, & de medio eius carnes comedi-
 48 dit: coxit pulmentum, & saturatus est, &
 49 calefactus est, & dixit: Vah, calefactus
 50 sum, vidi focum. * Reliquum autem eius
 51 deum fecit & sculptile situr uariar ante il-
 52 lud, & adoratur illud, & obsecrat, dicens:
 53 Libera me, quia Deus meus es tu. * Nestie-
 54 runt, neque intellexerunt: obliui enim sunt
 55 ne videant oculi eorum, & ne intelligant
 56 corde suo. * Non recogitant in mente
 57 sua, neque cognoscunt, neque sentiunt,
 58 vt dicant: Medietatem eius combussit igni,
 59 & coxi super carbones eius panes: coxi car-
 60 nes & comedi, & de reliquo eius idolum
 61 faciam: ante truncū ligni procidam. * Pars
 62 eius cinis est: cor insipiens adoratur illud,

I Sup. 47.
 b. 4
 Inf. 48. b.
 23
 Apoc. 1. d.
 18. & 22.
 c. 13

I Sap. 13.
 c. 11

D & non liberabit animam suam, neque dicet: Fortè mendacium est in dextera mea.
 * Memento horum, Jacob, & Israel, quoniam seruus meus es tu. formauit te, seruus meus es tu Israel, ne obliuiscaris mei. * Delecti vt nubem, iniquitates tuas, & quasi nebulam peccata tua: reuertere ad me, quoniam redemi te. * Laudate celi, quoniam misericordia fecit Dominus: iubilare extrema terre, resonare montes laudationis, salus & omne lignum eius: quoniam redemit Dominus Jacob, & Israel gloriabitur. * Hæc dicit Dñs redemptor tuus, & formator tuus ex utero: Ego sum Dñs, faciens omnia, extendens deos solus, stabilis terram, & nullus mecum. * Irrita faciens signa diuinorum, & ariolos in furorẽ verens. Cõuertens sapientes terrorem: & scientiam eorum stultam faciens. * Sufficiens verbum serui sui, & consiliũ nunciorum suorum complens. * Qui dico Ierusalem: Habitaberis: & ciuitatibus Iude: Aedificabimini, & deserta eius fuscitabo. * Qui dico profundo: Desolare, & flumina tua arefaciam. * Qui dico Cyrus Pastor meus, & omnes voluntatem meam compleris. * Qui dico Ierusalem: Aedificaberis: & templum: fundaberis.

CAP. XLV.

Hæc dicit Dominus Christo meo Cyro, cuius apprehendi dextera, ut subiciam ante faciem eius Gentes, & dorsum veritatem, & aperiam coram eo ianuas, & posce non clauderunt. * Ego ante te ibo: & gloriosos terre humiliabo: portas æreas conuersas, & vestes ferreas confringam. * Et dabo tibi thesauros absconditos, & arcana secretorum: vt scias quia ego Dominus, qui voco nomen tuum, Deus Israel. * Propter seruum meum Iacob, & Israel electum meum, & vocavi te nomine tuo: assimilauit te, & non cognouisti me. * Ego Dominus, & non est amplius: extra me non est Deus: accinxi te & non cognouisti me. * Vt sciant, hi qui ab ortu solis, qui ab occidente, quoniam absque me non est: Ego Dominus, & non est alter, formans lucem, & creans tenebras, faciens pacem, & creans malum: ego Dominus faciens omnia hæc. * Rorate celi desuper, & nubes pluant iustum: aperiat terra, & getminet saluacorem: & iusticia oriatur simul: ego Dominus creauit eum. * Vt qui contradicit fidiõri suo, testa de famis terre: si nuncquid dicet lutum figulo super: Quid facis, & opus tuum absque manibus est? * Vt qui dicit parmis: Quid generas? & mulieri: Quid parturis? * Hæc dicit Dominus: sanctus Israel plastes eius. Veni, & interroga te me, super filios meos, & super opus manuum mearum mandate mihi.

* Ego feci terram, & hominem super eam creauit ego: manus meæ tetenderunt celos, & omni militie eorum mandauit. * Ego fuscitavi eum ad iusticiam, & omnes vias eius dirigens: ipse edificabit ciuitatem meam, & captiuitatem meam dimittet, non in pretio, neque in muneribus, dicit Dominus Deus exercituum. * Hæc dicit Dominus: Labor Aegypti, & negotio Aethiopie, & Sabaim viri sublimis ad te transibunt, & ruerunt: Post te ambulabunt, vincisti manibus pergent: & te adorabunt, teq. deprecabuntur. Tantum in te est Deus, & non est absque te Deus. * Vere tu es Deus absconditus, Deus Israel saluator. * Confusi sunt, & erubuerunt omnes: simul abierunt in confusionem fabricatores errorum. * Israel saluator est in Domino salute æterna: non confundimini, & non erubescitis vique in seculum seculi. * Quia hæc dicit Dominus creans celos, ipse, Deus formans terram, & faciens eam, ipse, plastes eius: non in vanum creauit eam: vt habitaretur, forma vitæ eam. ego Dñs, & non est alius. * Non in abscondito locutus sum in loco terre: testes beati non dixi semini Iacob: Frustræ querit me, ego Dominus loquens iusticiam, annuncians recta. * Congregamini, & venite, & accedite simul qui saluati estis ex Gentibus: nescierunt quia leuauit lignum sculptum, & rogant Deum non saluantem. * Annunciate, & venite, & consiliamini simul: quis audiam fecit hoc ab initio, ex tunc prædixit illud? Numquid non ego Dominus, & non est ultra Deus absque me? Deus iustus, & saluator non est pizter me. * Conuertimini ad me, & salui eritis omnes fines terre: quia ego Deus, & non est alius. * In memetipso iuravi, egredietur de ore meo iustitie verbum, & non reuertetur. * si quia militi curauit omne genus, & iurabit omnis lingua. * Ergo in Domino, dicit, meæ sunt iustitie & imperium: ad eum venient, & confundentur omnes qui repugnant ei. * In Domino iustificabitur, & laudabitur omne semen Israel.

CAP. XLVI.

Confractus est Bel, contritus est Nabo: facta sunt simulachra eorum belijs & iumentis, onera vestra graui pondere vique ad lassitudinem. * Cõtabuerunt, & contrita sunt simul: non potuerunt saluare portantem, & anima eorum in captiuitatem ibit. * Audite me domus Iacob, & omne residuum domus Israel, qui portamini a meo utero, qui gestamini a mea vulua. * Vtique ad fenestram ego ipse, & nique ad caros ego portabo: ego feci, & ego feram: ego portabo,

& sal-

[Ro. 14 b
11
Phil. 1 b
10]

5 & saluabo. * Cui assimilasti me, & adque-
stis, & comparasti me, & fecisti similem?
6 * Qui confertis aurum de sacculo, & argen-
tum statera ponderatis: conducentes aurifi-
cem, ut faciat deum; & procidit, & adorant.
7 * I Portant illum in humeris gestantes, &
ponentes in loco suo: & stabit, & de loco
suo non mouebitur. sed & cum clamauerint
ad eum, non audiet: de tribulatione non sal-
uabit eos. * Memento illud, & confunda-
9 mini redite prauitantes ad cor. * Recor-
damini prius seculi, quoniam ego sum Deus,
& non est ultra Deus, nec est similis mei:
10 * Annuncians ab exordio nouissimum, & ab
initio quae necdum facta sunt, dicens: Consi-
lium meum stabit, & omnis voluntas mea
fiet: * Vocans ab Oriente anem, & de terra
longinqua virum uoluntatis meae, & locutus
sum, & adducam illud: creauit, & faciam il-
12 lud. * Audite me duro corde, qui longe estis
13 a iustitia. * Prope feci iustitiam meam, non
elongabitur, & salus mea non morabitur.
Dabo in Sion salutem, & in Israel gloriam
meam.

CAP. XLVII.

1 Descende, sede in puluere uirgo filia Ba-
A bylon, sede in terra: non est solum fi-
liae Chaldaeorum, quia ultra non vocaberis
2 mollis & tenera. * Tolle molam, & mole fa-
rinam denuda turpitudinem tuam, discoo-
peri humerum, & uela crura, transflumina.
3 * I Reuelabitur ignominia tua, & videbitur
opprobrium tuum: uisionem capiam, & non
4 resistet mihi homo. * Redemptor noster, Do-
nus exercituum nomen illius, sanctus Israel.
5 * Sede tacens, & intra in tenebras filia Chal-
daeorum: quia non vocaberis ultra domina
6 regnorum. * Iratus sum super populum
B meum, contaminaui hereditatem meam, &
dedi eos in manu tua: non posuisti eis mi-
sericordias: super senem aggravasti iugum
7 tuum ualde. * Et dixisti. In sempiternum
ero domina: non posuisti hac super cor tuum,
8 neque recordata es nouissimi tui. * Et nunc
audi hac delicata, & habitans confidenter,
9 quae dicis in corde tuo: I Ego sum, & non
C est praeter me amplius: non sciebo uidua, &
ignorabo sterilitatem. * I Veniet tibi duo-
bus subito in die una, sterilitas & uiduitas.
vniuersa uenerunt super te, propter multitu-
dinem maleficiorum tuorum, & propter di-
ritiam incanta: orum tuorum uehementem.
10 * Et fiduciam habuisti in malicia tua, & di-
xisti: Non est qui uideat me. sapientia tua &
scientia tua hac decepit te. Et dixisti in cor-
de tuo: Ego sum, & praeter me non est altera.
11 * Veniet super te malum, & nekies ortum
D eius: & irruet super te calamitas, quam non
poteris expiare: ueniet super te repente,

12 miseria, quam nekies. * Sta cum incantato-
ribus tuis, & cum multitudine maleficiorum
tuorum, in quibus laborasti ab adolescentia
tua, si forte quid proficiat tibi, aut si possis fie-
13 ri fortior. * Defecisti in multitudine consi-
liorum tuorum: stent, & saluent te augures
caeli, qui conuempantur sidera, & suppu-
tabant menses, ut ex eis annuntiarent uentu-
ra tibi. * Ecce faci sunt quasi stipula ignis
14 combussit eos: non liberabunt animam suam
de manu flammae: non sunt prunae, quibus ca-
lescant, nec focus, ut sedeant ad eum. * Sic
facta sunt tibi in quibuscumque laboraue-
15 ras: negotiatores tui ab adolescentia tua,
vnusquisque in uia sua errauerunt: non est
qui saluet te.

CAP. XLVIII.

1 Videte hac domus Iacob, qui uocamini
A nomine Israel, & de aquis Iuda existis,
qui iuratis in nomine Domini, & Dei Israel re-
cordamini non in veritate, neque in iustitia.
2 * De ciuitate enim sancta uocati sunt, & su-
per Deum Israel constabiles sunt: Dominus
3 exercituum nomen eius. * Priora ex tunc an-
nunciaui, & ex ore meo exierunt, & audita
fecit ea: repente operatus sum, & uenerunt.
4 * Sciui enim quia durus es tu, & neruus fer-
reus cernix tua, & frons tua aerea. * Primodixi
5 tibi ex tunc: antequam uenirent, indicaui ti-
bi, ne forte diceret: Idola mea fecerunt hac,
& sculptilia mea, & consilia mea mandauerunt
6 ista. * Quae audisti, uide omnia: uos autem
B num annuisti? Audita feci tibi noua ex
7 tunc, & conseruata sunt quae nouis: nunc
orata sunt, & non ex tunc: & ante diem,
8 & non audisti ea, ne forte dicas: Ecce ego co-
gnoui ea. * Neque audisti, neque cognoui-
sti, neque ex tunc aperta est auris tua: scio
enim: quia prauaricans prauaricaberis, &
9 transgressorem ex utero uocauit te. * Pro-
pter nomen meum longe faciam furem
meum, & laudo mea infonabo te, ne intercas.
10 * Ecce excoxi te, sed non quasi argentum,
11 elegi te in camino pauperatis. * Propter
me, propter me faciam, ut non blasphemem
12 & gloriam meam alteri non dabo. * Audi
me Iacob, & Israel quem ego uoco: I ego ip-
13 se, ego primus, & ego nouissimus. * Manus
C quoque mea fundauit terram, & dextera
mea mensa est caelos: ego uocabo eos, & sta-
14 bunt simul. * Congregamini omnes uos, &
audite: quis de eis annuntiabit hoc? Domi-
15 nus dilexit eum, faciet uoluntatem suam in
Babylone, & brachium suum in Chaldeis.
16 * Ego ego locutus sum, & uocauit me: ad-
dixi sum, & directa est uia eius. * Accedite
ad me, & audite hoc: non a principio in
abcondito locutus sum: ex tempore
antequam fieret, ibi eram: & ante

f Sup. 43.
b. 3
f Sup. 41.
b. 4 & 44.
a. 6

Dominus Deus misit me, & spiritus eius.

17. * Hæc dicit Dominus redemptor tuus sanctus Israel: Ego Dominus Deus tuus docens te utilia, gubernans te in via, qua ambulas.

18. * Utinam attendisses mandata mea: facta d' fuisset sicut plumen ex tua, & iniquitia tua

19. sicut gurgites maris. * & foisset quasi arena emus tuus, & filius uteri tui ut lapilli eius:

moniter. Sic & non fuisset attritum nomen eius a uide mea. * I Egre dimidiæ Babylone fugies: & idcirco in voce exultationis annunciat: & dicens facite hoc, & efferte illud

visus ad extrema terre. Dicitur: I Redemtor tuus.

20. Dominus seruus suum Iacob: * Non sitiet in deserto, cum educeret eos: I aquam de petra produxit eis, & scidit petram, & fluxerunt aquæ. * Non est pax impijs, dicit Dominus.

21. Dominus seruus suum Iacob: * Non sitiet in deserto, cum educeret eos: I aquam de petra produxit eis, & scidit petram, & fluxerunt aquæ. * Non est pax impijs, dicit Dominus.

22. Dominus seruus suum Iacob: * Non sitiet in deserto, cum educeret eos: I aquam de petra produxit eis, & scidit petram, & fluxerunt aquæ. * Non est pax impijs, dicit Dominus.

23. Dominus seruus suum Iacob: * Non sitiet in deserto, cum educeret eos: I aquam de petra produxit eis, & scidit petram, & fluxerunt aquæ. * Non est pax impijs, dicit Dominus.

C A P. XLIX.

1. **A** Vdite insule: & attendite populi de Iona: Age: Dominus ab utero vocauit me, de ventre matris mee recordatus est nominis mei. * I Et posuit os meum quasi gladium acutum: in umbra manus sue protegit me, & posuit me sicut sagittam electam in pharetra sua abscondit me. * Et dixit mihi: Seruus meus es tu Israel, quia in te gloriabor. * Et ego dixi: In uacuum laboravi, sine causa, & vane fortitudinem meam consumpsi: et ego iudicium meum cum Dño, & opus meum cum Deo meo. * Et nunc dicit Dominus, formans me ex utero seruum sibi, ut reduci Iacob ad eum, & Israel non congregabitur: & glorificatus sum in oculis Domini, & deos meus factus est fortitudo mea. * Et dixit: Parum est ut sis mihi seruus ad suscitandas tribus Iacob, & facies Israel conuertenda. I Ecce dedi te in lucem Gentium, ut sis

7. salus mea usque ad extremum terræ. * Hæc dicit Dominus redemptor Israel, sanctus eius, ad contemptibilem animam, ad abominatam gentem, ad seruum dominorum: Reges videbunt, & consurgent principes, & adorabunt propter Dominum, quia fidelis

8. est, & sanctum Israel qui elegit te. * I Hæc dicit Dominus. In tempore placito exaudiui te, & in die salutis auxiliatus sum tui: & seruauit te, & dedi te in fœdus populi, ut suscitares terram, & possideres hereditatem dispersatam: ut diceret his, qui uindicta sunt: Exite: & his, qui in tenebris: Reuelamini: Super uias pascuntur, & in omnibus planis pascua eorum. * I Non esuriunt, neque sitient, & non percutiet eos æstus & sol: quia miserator eorum reget eos, & ad fontes aquarum potabit eos. * Et posui omnes montes meos in uiam, & semitæ mee exaltabuntur. * Ecce Dñs de longe ueniet, & ecce illi ab Aquilone & mari, & illi de terra australi. * Lau-

date celi, & exulta terra, iubilate montes Iordanem: quia consolatus est Dominus populum suum, & pauperum suorum miserebitur. * Et dixit Sion: Dereiuit me Dominus, & Dominus oblitus est me. * Numquid obliuisci potest mulier infantem suum, ut non misereatur filio uteri sui? & si illa oblita fuerit, ego tamen non obliuiscar tui. * Ecce in manibus meis descripsi te: muri tui coram oculis meis semper. * Venerunt structiones tue destruentes te, & dissipantes a te exhibunt.

14. I Lau in circuitu oculos tuos, & uide, omnes isti congregati sunt, uenient tibi: uiu ego, dicit Dominus, quia omnibus his uelut ornamento uestieris, & circumdabis tibi

15. eos quasi sponfam. * Quia uersa tua, & solitudines tue, & terra ruinæ tue nunc angustæ erunt præ habitatoribus, & longe fugabuntur qui absorbebant te. * Adhuc dicent in auribus tuis filijs sterilitatis tue: Angustus est mihi locus, fac spatium mihi ut habitem. * Et dies in corde tuo: Quis genuit mihi istos? ego sterilis, & non pariens, transfuga, & captiua: & istos quasi enutritui?

16. I Quia uersa tua, & solitudines tue, & terra ruinæ tue nunc angustæ erunt præ habitatoribus, & longe fugabuntur qui absorbebant te. * Adhuc dicent in auribus tuis filijs sterilitatis tue: Angustus est mihi locus, fac spatium mihi ut habitem. * Et dies in corde tuo: Quis genuit mihi istos? ego sterilis, & non pariens, transfuga, & captiua: & istos quasi enutritui?

17. I Quia uersa tua, & solitudines tue, & terra ruinæ tue nunc angustæ erunt præ habitatoribus, & longe fugabuntur qui absorbebant te. * Adhuc dicent in auribus tuis filijs sterilitatis tue: Angustus est mihi locus, fac spatium mihi ut habitem. * Et dies in corde tuo: Quis genuit mihi istos? ego sterilis, & non pariens, transfuga, & captiua: & istos quasi enutritui?

18. I Quia uersa tua, & solitudines tue, & terra ruinæ tue nunc angustæ erunt præ habitatoribus, & longe fugabuntur qui absorbebant te. * Adhuc dicent in auribus tuis filijs sterilitatis tue: Angustus est mihi locus, fac spatium mihi ut habitem. * Et dies in corde tuo: Quis genuit mihi istos? ego sterilis, & non pariens, transfuga, & captiua: & istos quasi enutritui?

19. I Quia uersa tua, & solitudines tue, & terra ruinæ tue nunc angustæ erunt præ habitatoribus, & longe fugabuntur qui absorbebant te. * Adhuc dicent in auribus tuis filijs sterilitatis tue: Angustus est mihi locus, fac spatium mihi ut habitem. * Et dies in corde tuo: Quis genuit mihi istos? ego sterilis, & non pariens, transfuga, & captiua: & istos quasi enutritui?

20. I Quia uersa tua, & solitudines tue, & terra ruinæ tue nunc angustæ erunt præ habitatoribus, & longe fugabuntur qui absorbebant te. * Adhuc dicent in auribus tuis filijs sterilitatis tue: Angustus est mihi locus, fac spatium mihi ut habitem. * Et dies in corde tuo: Quis genuit mihi istos? ego sterilis, & non pariens, transfuga, & captiua: & istos quasi enutritui?

21. I Quia uersa tua, & solitudines tue, & terra ruinæ tue nunc angustæ erunt præ habitatoribus, & longe fugabuntur qui absorbebant te. * Adhuc dicent in auribus tuis filijs sterilitatis tue: Angustus est mihi locus, fac spatium mihi ut habitem. * Et dies in corde tuo: Quis genuit mihi istos? ego sterilis, & non pariens, transfuga, & captiua: & istos quasi enutritui?

22. I Quia uersa tua, & solitudines tue, & terra ruinæ tue nunc angustæ erunt præ habitatoribus, & longe fugabuntur qui absorbebant te. * Adhuc dicent in auribus tuis filijs sterilitatis tue: Angustus est mihi locus, fac spatium mihi ut habitem. * Et dies in corde tuo: Quis genuit mihi istos? ego sterilis, & non pariens, transfuga, & captiua: & istos quasi enutritui?

23. I Quia uersa tua, & solitudines tue, & terra ruinæ tue nunc angustæ erunt præ habitatoribus, & longe fugabuntur qui absorbebant te. * Adhuc dicent in auribus tuis filijs sterilitatis tue: Angustus est mihi locus, fac spatium mihi ut habitem. * Et dies in corde tuo: Quis genuit mihi istos? ego sterilis, & non pariens, transfuga, & captiua: & istos quasi enutritui?

24. I Quia uersa tua, & solitudines tue, & terra ruinæ tue nunc angustæ erunt præ habitatoribus, & longe fugabuntur qui absorbebant te. * Adhuc dicent in auribus tuis filijs sterilitatis tue: Angustus est mihi locus, fac spatium mihi ut habitem. * Et dies in corde tuo: Quis genuit mihi istos? ego sterilis, & non pariens, transfuga, & captiua: & istos quasi enutritui?

25. I Quia uersa tua, & solitudines tue, & terra ruinæ tue nunc angustæ erunt præ habitatoribus, & longe fugabuntur qui absorbebant te. * Adhuc dicent in auribus tuis filijs sterilitatis tue: Angustus est mihi locus, fac spatium mihi ut habitem. * Et dies in corde tuo: Quis genuit mihi istos? ego sterilis, & non pariens, transfuga, & captiua: & istos quasi enutritui?

26. I Quia uersa tua, & solitudines tue, & terra ruinæ tue nunc angustæ erunt præ habitatoribus, & longe fugabuntur qui absorbebant te. * Adhuc dicent in auribus tuis filijs sterilitatis tue: Angustus est mihi locus, fac spatium mihi ut habitem. * Et dies in corde tuo: Quis genuit mihi istos? ego sterilis, & non pariens, transfuga, & captiua: & istos quasi enutritui?

27. I Quia uersa tua, & solitudines tue, & terra ruinæ tue nunc angustæ erunt præ habitatoribus, & longe fugabuntur qui absorbebant te. * Adhuc dicent in auribus tuis filijs sterilitatis tue: Angustus est mihi locus, fac spatium mihi ut habitem. * Et dies in corde tuo: Quis genuit mihi istos? ego sterilis, & non pariens, transfuga, & captiua: & istos quasi enutritui?

28. I Quia uersa tua, & solitudines tue, & terra ruinæ tue nunc angustæ erunt præ habitatoribus, & longe fugabuntur qui absorbebant te. * Adhuc dicent in auribus tuis filijs sterilitatis tue: Angustus est mihi locus, fac spatium mihi ut habitem. * Et dies in corde tuo: Quis genuit mihi istos? ego sterilis, & non pariens, transfuga, & captiua: & istos quasi enutritui?

29. I Quia uersa tua, & solitudines tue, & terra ruinæ tue nunc angustæ erunt præ habitatoribus, & longe fugabuntur qui absorbebant te. * Adhuc dicent in auribus tuis filijs sterilitatis tue: Angustus est mihi locus, fac spatium mihi ut habitem. * Et dies in corde tuo: Quis genuit mihi istos? ego sterilis, & non pariens, transfuga, & captiua: & istos quasi enutritui?

30. I Quia uersa tua, & solitudines tue, & terra ruinæ tue nunc angustæ erunt præ habitatoribus, & longe fugabuntur qui absorbebant te. * Adhuc dicent in auribus tuis filijs sterilitatis tue: Angustus est mihi locus, fac spatium mihi ut habitem. * Et dies in corde tuo: Quis genuit mihi istos? ego sterilis, & non pariens, transfuga, & captiua: & istos quasi enutritui?

31. I Quia uersa tua, & solitudines tue, & terra ruinæ tue nunc angustæ erunt præ habitatoribus, & longe fugabuntur qui absorbebant te. * Adhuc dicent in auribus tuis filijs sterilitatis tue: Angustus est mihi locus, fac spatium mihi ut habitem. * Et dies in corde tuo: Quis genuit mihi istos? ego sterilis, & non pariens, transfuga, & captiua: & istos quasi enutritui?

32. I Quia uersa tua, & solitudines tue, & terra ruinæ tue nunc angustæ erunt præ habitatoribus, & longe fugabuntur qui absorbebant te. * Adhuc dicent in auribus tuis filijs sterilitatis tue: Angustus est mihi locus, fac spatium mihi ut habitem. * Et dies in corde tuo: Quis genuit mihi istos? ego sterilis, & non pariens, transfuga, & captiua: & istos quasi enutritui?

33. I Quia uersa tua, & solitudines tue, & terra ruinæ tue nunc angustæ erunt præ habitatoribus, & longe fugabuntur qui absorbebant te. * Adhuc dicent in auribus tuis filijs sterilitatis tue: Angustus est mihi locus, fac spatium mihi ut habitem. * Et dies in corde tuo: Quis genuit mihi istos? ego sterilis, & non pariens, transfuga, & captiua: & istos quasi enutritui?

34. I Quia uersa tua, & solitudines tue, & terra ruinæ tue nunc angustæ erunt præ habitatoribus, & longe fugabuntur qui absorbebant te. * Adhuc dicent in auribus tuis filijs sterilitatis tue: Angustus est mihi locus, fac spatium mihi ut habitem. * Et dies in corde tuo: Quis genuit mihi istos? ego sterilis, & non pariens, transfuga, & captiua: & istos quasi enutritui?

35. I Quia uersa tua, & solitudines tue, & terra ruinæ tue nunc angustæ erunt præ habitatoribus, & longe fugabuntur qui absorbebant te. * Adhuc dicent in auribus tuis filijs sterilitatis tue: Angustus est mihi locus, fac spatium mihi ut habitem. * Et dies in corde tuo: Quis genuit mihi istos? ego sterilis, & non pariens, transfuga, & captiua: & istos quasi enutritui?

36. I Quia uersa tua, & solitudines tue, & terra ruinæ tue nunc angustæ erunt præ habitatoribus, & longe fugabuntur qui absorbebant te. * Adhuc dicent in auribus tuis filijs sterilitatis tue: Angustus est mihi locus, fac spatium mihi ut habitem. * Et dies in corde tuo: Quis genuit mihi istos? ego sterilis, & non pariens, transfuga, & captiua: & istos quasi enutritui?

37. I Quia uersa tua, & solitudines tue, & terra ruinæ tue nunc angustæ erunt præ habitatoribus, & longe fugabuntur qui absorbebant te. * Adhuc dicent in auribus tuis filijs sterilitatis tue: Angustus est mihi locus, fac spatium mihi ut habitem. * Et dies in corde tuo: Quis genuit mihi istos? ego sterilis, & non pariens, transfuga, & captiua: & istos quasi enutritui?

38. I Quia uersa tua, & solitudines tue, & terra ruinæ tue nunc angustæ erunt præ habitatoribus, & longe fugabuntur qui absorbebant te. * Adhuc dicent in auribus tuis filijs sterilitatis tue: Angustus est mihi locus, fac spatium mihi ut habitem. * Et dies in corde tuo: Quis genuit mihi istos? ego sterilis, & non pariens, transfuga, & captiua: & istos quasi enutritui?

39. I Quia uersa tua, & solitudines tue, & terra ruinæ tue nunc angustæ erunt præ habitatoribus, & longe fugabuntur qui absorbebant te. * Adhuc dicent in auribus tuis filijs sterilitatis tue: Angustus est mihi locus, fac spatium mihi ut habitem. * Et dies in corde tuo: Quis genuit mihi istos? ego sterilis, & non pariens, transfuga, & captiua: & istos quasi enutritui?

40. I Quia uersa tua, & solitudines tue, & terra ruinæ tue nunc angustæ erunt præ habitatoribus, & longe fugabuntur qui absorbebant te. * Adhuc dicent in auribus tuis filijs sterilitatis tue: Angustus est mihi locus, fac spatium mihi ut habitem. * Et dies in corde tuo: Quis genuit mihi istos? ego sterilis, & non pariens, transfuga, & captiua: & istos quasi enutritui?

41. I Quia uersa tua, & solitudines tue, & terra ruinæ tue nunc angustæ erunt præ habitatoribus, & longe fugabuntur qui absorbebant te. * Adhuc dicent in auribus tuis filijs sterilitatis tue: Angustus est mihi locus, fac spatium mihi ut habitem. * Et dies in corde tuo: Quis genuit mihi istos? ego sterilis, & non pariens, transfuga, & captiua: & istos quasi enutritui?

42. I Quia uersa tua, & solitudines tue, & terra ruinæ tue nunc angustæ erunt præ habitatoribus, & longe fugabuntur qui absorbebant te. * Adhuc dicent in auribus tuis filijs sterilitatis tue: Angustus est mihi locus, fac spatium mihi ut habitem. * Et dies in corde tuo: Quis genuit mihi istos? ego sterilis, & non pariens, transfuga, & captiua: & istos quasi enutritui?

43. I Quia uersa tua, & solitudines tue, & terra ruinæ tue nunc angustæ erunt præ habitatoribus, & longe fugabuntur qui absorbebant te. * Adhuc dicent in auribus tuis filijs sterilitatis tue: Angustus est mihi locus, fac spatium mihi ut habitem. * Et dies in corde tuo: Quis genuit mihi istos? ego sterilis, & non pariens, transfuga, & captiua: & istos quasi enutritui?

44. I Quia uersa tua, & solitudines tue, & terra ruinæ tue nunc angustæ erunt præ habitatoribus, & longe fugabuntur qui absorbebant te. * Adhuc dicent in auribus tuis filijs sterilitatis tue: Angustus est mihi locus, fac spatium mihi ut habitem. * Et dies in corde tuo: Quis genuit mihi istos? ego sterilis, & non pariens, transfuga, & captiua: & istos quasi enutritui?

45. I Quia uersa tua, & solitudines tue, & terra ruinæ tue nunc angustæ erunt præ habitatoribus, & longe fugabuntur qui absorbebant te. * Adhuc dicent in auribus tuis filijs sterilitatis tue: Angustus est mihi locus, fac spatium mihi ut habitem. * Et dies in corde tuo: Quis genuit mihi istos? ego sterilis, & non pariens, transfuga, & captiua: & istos quasi enutritui?

46. I Quia uersa tua, & solitudines tue, & terra ruinæ tue nunc angustæ erunt præ habitatoribus, & longe fugabuntur qui absorbebant te. * Adhuc dicent in auribus tuis filijs sterilitatis tue: Angustus est mihi locus, fac spatium mihi ut habitem. * Et dies in corde tuo: Quis genuit mihi istos? ego sterilis, & non pariens, transfuga, & captiua: & istos quasi enutritui?

47. I Quia uersa tua, & solitudines tue, & terra ruinæ tue nunc angustæ erunt præ habitatoribus, & longe fugabuntur qui absorbebant te. * Adhuc dicent in auribus tuis filijs sterilitatis tue: Angustus est mihi locus, fac spatium mihi ut habitem. * Et dies in corde tuo: Quis genuit mihi istos? ego sterilis, & non pariens, transfuga, & captiua: & istos quasi enutritui?

48. I Quia uersa tua, & solitudines tue, & terra ruinæ tue nunc angustæ erunt præ habitatoribus, & longe fugabuntur qui absorbebant te. * Adhuc dicent in auribus tuis filijs sterilitatis tue: Angustus est mihi locus, fac spatium mihi ut habitem. * Et dies in corde tuo: Quis genuit mihi istos? ego sterilis, & non pariens, transfuga, & captiua: & istos quasi enutritui?

C A P. L.

1. **H**æc dicit Dominus: Quis est hic liber repudij matris vestre, quo dimisit eam? aut quis est creditor meus, cui uendidi uos? ecce in iniquitatibus uestris uendidi uos, & in sceleribus uestris dimisi matrem uestram.

2. * Quia ueni, & non erat uir uocatus, & non erat qui audiret. I nunquid abbreviari, & paruula facta est manus mea; ut non possim redimere? aut non est in me uirtus ad liberandum? Ecce in increpatione mea defersu faciam mare; ponam flumina in siccam: computrescent pisces sine aqua, & morientur in siti. * Induam celos tenebris, & succu-

3. tur in siti. * Induam celos tenebris, & succu-

4. tur in siti. * Induam celos tenebris, & succu-

5. tur in siti. * Induam celos tenebris, & succu-

6. tur in siti. * Induam celos tenebris, & succu-

7. tur in siti. * Induam celos tenebris, & succu-

8. tur in siti. * Induam celos tenebris, & succu-

9. tur in siti. * Induam celos tenebris, & succu-

10. tur in siti. * Induam celos tenebris, & succu-

ponam:

Mat. 16.
5-67.Rom. 8.
33Psal. 36.
c. 19

4 ponam operimentum eorum. * Dominus
dedit mihi linguam eruditam ut sciam su-
stentare eum, qui lassus est verbo: erigit ma-
ne, mane erigit mihi aurem, ut audiam qua-
si magistrum. * Dominus Deus aperuit mi-
hi aurem, ego autem non contradico: retror-
sum non abiit. * Corpus meum dedi per-
cutionibus, & genas meas uellentibus: facie
meam non averti ab increpantibus, & con-
spuentibus in me. * Dominus Deus auxi-
liator meus, ideo non sum confusus: ideo po-
sui faciem meam, ut petram durissimam, &
scio quoniam non confundar. * Iuxta est
qui iustificat me, quis contradicet mihi? ste-
mus simul, quis est aduersarius meus? acce-
dat ad me. * Ecce Dominus Deus auxiliator
meus: quis est qui condemnet me? Ecce om-
nes quasi uestimentum contententur, tinea
comedet eos. * Quis ex uobis timens Do-
minum, audiens uocem serui sui? qui am-
bulauit in tenebris, & non est lumen ei, spe-
ret in nomine Domini, & inuitatur super
Deum suum. * Ecce uos omnes accenden-
tes ignem accipitis flammis, ambulate in lu-
mine ignis uestri, & in flammis, quas succē-
distis: de manu mea factum est hoc uobis, in
doloribus dormitis.

CAP. LI.

1 **A**udite me qui sequimini quod iustum
est, & queritis Dominum: attendite ad
petram unde excissi estis, & ad cavernam i-
aci, de qua precepisti estis. * Attendite ad A-
braham patrem vestrum, & ad Saram, quæ pe-
perit uos: quia unum uocaui eum, & bene-
dixi ei, & multiplicauit eum. * Consolabitur
ergo Dominus Sion, & consolabitur omnes
ruinas eius: & ponet desertum eius quasi de-
licias, & solitudinem eius quasi hortum Do-
mini: Gaudium & læticia inuenietur in ea,
& gratiarum actio, & vox laudis. * Attendite ad
me popule meus, & tribus me audite: quia
lex a me exiit, & iudicium meum in lucem
populorum requiescet. * Prope est iustus
meus, egressus est saluator meus, & brachia
mea populos iudicabunt: me insulæ expec-
tabunt, & brachium meum sustinebunt.
6 * Leuate in celum oculos uestrorum, & uidete
sub terra deorum: quia celi sicut fumus li-
quescunt, & terra sicut uestimentum atteret-
ur, & habitatores eius sicut hæc interibunt:
7 **C** Salus autem mea in sempiternum erit, &
iustitia mea non deficiet. * Audite me qui
scitis iustum, populus meus lex mea in cor-
de eorum: nolite timere opprobrium ho-
minum, & blasphemias eorum ne metatis.
8 * Scut enim uestimentum, sic comedet eos
vermis: & sicut lanam, sic deuorabit eos
tinea: Salus autem mea in sempiternum erit,
& iustitia mea in generationes generationis.

9 * Consurge, consurge, induere fortitudi-
nem brachium Domini: consurge sicut in die-
bus antiquis, in generationibus seculorum.
Numquid non tu percussisti superbam, vul-
nerasti draconem?
10 * Numquid non tu scissistis mare, aquam
abyssi vehementis: qui posuisti profundum
maris uiam, vt transiret liberati?
11 * Et nunc qui redempti sunt a Domino, re-
uertentur, & uenient in Sion laudantes, &
læticia sempiterna super capitaeorū, audiu-
t & læticiam tenebunt, fugiet dolor & gemi-
tus. * Ego, ego ipse consolabor uos: quis tu
vt timeas ab homine mortali, & a filio ho-
minis, qui quasi fenum ita arefcet? * Et
oblitus es Domini factoris tui, qui tetendit
caelos, & fundauit terram: & formidasti iugi-
ter tota die a facie furoris eius, & qui te tri-
bulabat, & parauerat ad perdendum ubi nūc
est furor tribulantis? * Cito ueniet gradiens
ad aperiendum, & non interficiet usque ad
internecionem, nec deficiet panis eius. * Ego
autem sum Domini Deus tuus, qui con-
turbo mare, & intumescunt fluitus eius: Do-
minus exercituum nomen meum. * I Po-
puli uerba mea in ore tuo, & in unbra ma-
nus mex protexi te, ut plantes caelo, & fun-
des terram: & dicas ad Sion: Populus meus
es tu. * Eleuare, eleuare, cōsurge Ierusalem,
quæ bibisti de manu Domini calicem iræ
eius: usque ad fundum calicis saporis bibisti,
& potasti usque ad faeces. * Non est qui su-
stentet eam ex omnibus filiis, quos genuit:
& non est qui apprehendat manum eius ex
omnibus filiis, quos enutrit. * Duo
sunt quæ occurrunt tibi: quis contristi-
bitur super te? tristitia, & contritio, & fames,
& gladius, quis consolabitur te? * Filij tui
proiecti sunt, dormierunt in capite omniū
uiarum, sicut ovis illaqueatus pleni indigni-
tione Domini, increpatione Dei tui. * Idcirco
audi hoc pauperula, & ebria non a uino.
12 * Hæc dicit dominator tuus Dñs, & Deus
tuus, qui pugnabit pro populo suo: Ecce
tuli de manu tua calicem saporis, fundum,
calicem indignationis mex, non adicies ut bi-
bas illum ultra. * Et ponam illum in manu
eorum, qui te humiliauerunt, & dixerunt ani-
me tuæ: Incuruare, vt transeamus: & posuisti
ut terram corpus tuum, & quasi uiam tran-
seuntibus.

CAP. LII.

1 **C**onsurge, consurge, induere fortitudi-
nem tua Sion, induere uestimentis gloriæ
tuæ Ierusalem ciuitas sancti: quia non ad-
icietur ultra vt pertranseat per te incircumci-
sus & immundus. * Excutere de puluere,
consurge, sede Ierusalem: solve uincula colli
tui captiua filia Sion. * Quia hæc dicit Do-

Exo. 14.
c. 21I Sup. 49.
a. 2I Sup. 47.
b. 9

minus: Gratis uenundauit is, & sine argento redimemini. * Quia hec dicit Dominus Deus: I In Aegyptum descendit populus meus in principio ut colonus esset ibi: & Assur absque ulla causa calumnia: us est eū: * Et numquid mihi est hic, dicit Dominus quoniam ablatus est populus meus gratis? Dominatores eius inique agunt, dicit Dominus, I & iugiter tota die nomen meum blasphematur. * Propter hoc sciet populus meus nomen meum in die illa: quia ego ipse qui loquebar, ecce adsum. * I Quam pulchri super montes pedes annunciantis & prædicantis pacem: annunciantis bonum, prædicantis salutem, dicentis Sion: Regnabit Deus tuus. * Vox speculatorum tuorum. * Leuauerunt uocem, simul laudabunt: quia oculo ad oculum uidebunt eum conuertente Dominus Sion. * Gaudete, & laudate simul deserta Ierusalem, quia consolatus est Dominus populum suum, redemit Ierusalem. * Parauit Dominus brachium sanctum suum in oculis omnium Gentium: I & uidebant omnes fines terræ salutem Dei nostri. * Recedite, recedite, exite inde, I pollutum nolite tangere: exite de medio eius, mī damini qui uertis uasa Dñi. * Qm̄ non in tuum multum exhibitis, nec in fuga properabitis: præcedet enim uos Dominus, & congregabit nos Deus Israel. * Ecce intelliget seruus meus, exaltabitur, & eleuabitur, & sublimis erit ualde. * Sicut obstupuerunt super te multi, sic inglorius erit inter uiros a specus eius, & forma eius inter filios hominū. * Iste asperget gentes multas, super ipsam continebunt reges eo suum: quia quibus non est narratum de eo, uiderunt: & qui non audierunt, contemplati sunt.

CAP. LIII.

1 **Q**uis credidi auditui nostro? & brachium Domini cui reuelatum est? * Et
2 ascendet sicut uirgultum coram eo, & sicut radix de terra sitientis: non est species ei, neque decor: & uidimus etiam, & non erat
3 aspectus, & desiderauimus eum: * I Despectum, & nouissimum uirum, uirum dolorum, & scientem infirmitatem: & quasi absconditus vultus eius & despectus, unde nec reputauimus eum. * I Vere lāguores nostros
4 ipse milit, & dolores nostros ipse portauit: & nos putauimus eum quasi leprosum, & percussum a Deo & humiliatum. * I Ipse autem
5 vulneratus est propter iniquitates nostras, & attritus est propter scelera nostra: disciplina pacis nostræ super eum, & linore eius sanati
6 sumus. * Omnes nōs quasi oves errauimus, & unusquisque in uiam suam declinauit: & posuit Dominus in eo iniquitatem omnium nostrum. * Oblatus est quia ipse uoluit,

C & non aperuit os suum: sicut ouis ad occisionem ducetur, & quasi agnus coram tondente se obmutescet, I & non aperiet os suum.
8 * De angustia, & de iudicio sublatus est: generationem eius quis enarrabit? quia abscissus est de terra uiuentium: propter scelus populi mei percussus eum. * Et dabit impios pro sepultura, & diuites pro morte sua: I eo quod iniquitatem non fecerit: neque dolus fuerit in ore eius. * Et Dominus uoluit conterere in infirmitate: si posuerit pro peccato animam suam, uidebit semen longeuum, & uoluntas Domini in manu eius dirigeretur.
11 * Pro eo quod laborauit anima eius, uidebit & saturabitur in scientia sua iustificabit ipse iustus seruus meus multos, & iniquitates eorum ipse portabit. * Ideo disperdiam ei plurimos: & fortium diuidet spolia, pro eo quod tradidit in mortem animam suam, I & cū sceleratis reputatus est: & ipse peccata multorum tulit, & pro transgressoribus rogauit.

CAP. LIV.

1 **L**auda sterilis quæ non parit: decanta laudem, & hinni quæ non pariebas: quoniam multi filii deserta magis quam eius,
2 quæ habet uirum, dicit Dominus. * Dilata locum tentorii tui, & pelles tabernaculorum tuorum extende, ne parcas: longos fac funiculos tuos, & clauos tuos consolida. * Ad
3 dexteram enim, & ad leuam penetra bis: & semen tuum Gentes hereditabit, & ciuitates desertarum inhabitabit. * Noli timere quia nō cōfunderis, neque erube scies nō. n. te pudebit, & cōsolationis adolescentie tue obliuieris, & opprobrij uiduitatis tue non recordaberis amplius. * Quia dominabitur tui qui fecit te.
4 C I Dominus exercituum nomen eius: & redemptor tuus sanctus Israel, Deus omnis terræ uocabitur. * Quia ut uirilem derelictam & meretricem spiritui uocauit te Dominus, & uxorem ab adolescentia abiecit, dixit
5 Deus tuus. * Ad punctum in modico dereliqui te, & in miserationibus magnis congregabo te. * In momento indignationis abscondi faciem meam parumper a te, & in misericordia sempiterna misertus sum tui: dixit
6 redemptor tuus Dominus. * I Sicut in diebus Noe istud mihi est, cui iuravi ne inducerem aquas Noe ultra supra terrā: sic iuravi ut nō irascar tibi, & non increpem te. * Montes
7 enim cōmouebūtur, & colles contremiscent: misericordia autem mea non recedet a te, & sceleris pacis meæ non mouebitur: dixit miserator tuus Dominus. * Paupercula respice conuulsa, absque ulla consolatione: Ecce ego sternam per ordinem lapides tuos, & fundamenta bo te in saphiris, & ponam iaspidem

I Mar. 26.

f. 63

A. 2. f. 32

I 1. Pet. 2.

d. 22

1. 10. j. 2.

I Mar. 15.

c. 28

Luc. 23. d.

29

Gala. 2. d.

27

I Luc. 1. 5.

33

I Gen. 9.

b. 15

CAP. LVI.

Io. 6. c. 13

F propugnacula tua: & portas tuas in lapides sculptos, & omnes terminos tuos in lapides considerabiles. * Vniuersos filios tuos doctos a Domino: & multitudinē pacis filijs tuis.
Et in iustitia fundaberis: recede a calumnia, quia non timebis: & a pauore, quia non appropinquabit tibi. * Ecce accola veniet, qui non erat tecum, advena quondam tuus adiungetur tibi. * Ecce ego creauī fabrum sufflantem in igne prunas, & proferentem vas in opus situm, & ego creauī interfectorem ad disperdendum. * Omne vas, quod fictum est contra te, non dirigitur: & omnem linguam resistentem tibi in iudicio, iudicabit. Hæc est hereditas seruorum Domini: & iustitia eorum apud me, dicit Dominus.

CAP. LV.

Eccle. 31. d. 33

I Aq. 13. d. 34

Omnes sitientes uenite ad aquas: & qui non habetis argentum, properate, emite, & comedite: venite, emite absque argento, & absque villa commutatione vinum & lac. * Quare appenditis argentum non in panibus, & laborem vestrum non in saturitate? Audite audientes me, & comedite bonum, & delebitur in crassitudine anima vestra.
Incline aures vestras, & venite ad me: audite, & viuet anima vestra, & feriam vobiscum pactum sempiternum, I misericordias Dauid fideles. * Ecce testem populis dedi eum, ducem ac præceptorem Gentibus.
Ecce gentem, quam nesciebans, vocabis: & Gentes, quæ te non cognouerunt, ad te current propter Dominum Deum tuum, & sanctum Israel, quia glorificauit te. * Querite Dominum, dum inueniri potest: inuocate eum, dum prope est. * Derelinquat impius viam suam, & vir iniquus cogitationes suas, & reuertatur ad Dominum, & miserebitur eius, & ad Deum nostrum, quoniam multus est ad ignoscendum. * Non enim cogitationes meæ, cogitationes vestræ: neque via vestra, & via mea, dicit Dñs. * Quia sicut exaltatur ex di a terra, sic exaltatæ sunt viæ meæ a vltis vestris, & cogitationes meæ a cogitationibus vestris. * Et quò descendit imber, & nix de celo, & illuc ultra nō reuertitur, sed inebriat terram, & infundit eam, & germinare eam facit: & dat semen ferenti, & panem comedenti. * Sic erit verbum meum, & quod egredietur de ore meo: non reuertetur ad me vacuum, sed faciet quicquid volui, & prosperabitur in his, ad quæ misi illud. * Quia in ihericia egrediemini, & in pace deducemini: montes & colles cantabunt coram vobis laudem, & omnia ligna regionis plaudent manu. * Pro saluicia ascendet abies, & pro virtute crescet myrtus: & erit Dominus nominatus in signū æternū, quod nō aufertur.

CAP. LVII.

Hæc dicit Dominus: Custodite iudiciū, & facite iustitiam: quia iuxta est salus mea ut veniat, & iustitia mea ut reueletur.
Beatus vir, qui facit hoc, & filius hominis, qui apprehenderit istud: custodiens sabbatum ne polluat illud, custodiens manus suas ne faciat omne malum. * Et non dicat filius aduenæ, qui adhæret Domino, dicens: Separationem inidit me Dominus a populo suo: Et non dicat Eunuchus: Ecce ego lignum aridū. * Quia hæc dicit Dominus Eunuchis: Quia custodierint sabbata mea, & elegerint quæ ego volui, & tenuerint fœdus meum:
Dabo eius in domo mea, & in muris meis locum, & nomen melius a filijs & filiabus: nomen sempiternum dabo eis, quod non peribit. * Et filios aduenæ, qui adhærent Domino, ut colant eum, & diligant nomen eius, ut sint ei in seruos: omnem custodientem sabbatum ne polluat illud, & tenentem fœdus meum: * Adducam eos in montem sanctum meum, & lætificabo eos in domo orationis meæ: holocausta eorum, & victimas eorum, placebunt mihi super altari meo: quia domus mea: domus orationis vocabitur eūdis populis. * Ait Dominus Deus, qui congregat dispersos Israel: Adhuc congregabo ad eum congregatos eius. * Omnes bestię agri uenite ad deuorandum, vniuersę bestię saltus. * Speculatores eius cæci omnes, nescierunt uniuersi: canes muti non valentes latrare, videntes uana, dormientes, & amantes somnia. * Et canes impudentissimi nescierunt saturitatem: ipsi pastores ignorauerunt intelligentiā: omnes in uiam suam declinauerūt, unusquisque ad auariciam suam a summo usque ad nouissimum. * Venite, sumamus uinum, & implemur ebrietate: & erit sicut hodie, sic & cras, & multo amplius.

Iustus perit, & non est qui recogitet in corde suo: & uiri misericordię colliguntur, quia non est qui intelligat, a facie enim malitię collectus est iustus. * Veniat pax, requiescat in cubili suo qui ambulauit in directione sua. * Vos autem accedite huc filij auguratricis: semen adulteri, & fornicarij. * Super quē iurastis super quē dilastis os, & elecistis linguam? Numquid non vos filij scelesti, semen mendax? * qui consolamini in dijs subter omne lignū frondosum, immolantes paruulos in torrentibus, subter eminetes petras? * In partibus torrentis pars tua, hæc est fors tua: & ipsis effudisti libamen, obtulisti sacrificiū, numquid super

his non

- 7 his non indignabor? * Super montem excel-
 8 sum & sublimem posuisti cubile tuum, &
 9 illuc ascendisti ut immolares hostias. * Et
 10 post ostium, & retro postem posuisti memo-
 11 riale tuum; quia iuxta medietatem posuisti,
 12 & suscepisti adulterum, id est latasti cubile tuum,
 13 & pepigisti cum eis fœdus: dilexisti stratum
 14 eorum manu aperta. * Et ornasti te regi v-
 15 guento, & multiplicasti pigmenta tua. Mi-
 16 sisti legatos tuos procul, & humiliasti es vs-
 17 que ad inferos. * In multitudine viæ tuæ la-
 18 borasti: non dixisti: Quicquam: vitam manus
 19 tuæ inuenisti, propterea non rogasti. * Pro-
 20 quo sollicita timuisti, quia mentita es, & mei
 21 non es recordata, neque cogitasti in corde
 22 tuo: quia ego tacens, & quasi non videns,
 23 mei oblita es. * Ego annuntiabo iustitiam
 24 tuam, & opera tua non proderunt tibi. * Cū
 25 clamaueris, liberent te congregati tui, &
 26 omnes eos auferet ventus, tollet aura: Quia
 27 non fiduciam habet mei, hereditabit terram,
 28 & dilabit monte sanctum meum. * Et
 29 dicam: Viam facite: præbete iter, declinate
 30 de semita, auferite offendicula de via populi
 31 mei. * Quia hæc dicit Excelsus, & sublimis
 32 habitans æternitatem: & sanctum nomen
 33 eius in excelsis, & in sancto habitans, & cum
 34 contrito & humili spiritu: ut viuificet spiri-
 35 tum humilem, & viuificet cor contrito-
 36 rum. * Non enim in sempiternum litigabo,
 37 neque usque ad finem irascar: quia spiritus
 38 a facie mea egredietur, & flatus ego faciam.
 39 * Propter iniquitatem auaritiæ eluiviratus
 40 sum, & percussi eum: abscondi a te faciem
 41 meam, & indignatus sum: & abiit vagus in
 42 via cordis sui. * Vias eius vidi, & sanavi eum,
 43 & reduxi eum, & reddidi consolationes ipsi,
 44 & lugentibus eius. * Creavi fructum labio-
 45 rum pacem, pacem eis, qui longe est, & qui
 46 prope, dixit Dominus, & sanavi eum. * Im-
 47 pij autē quasi mare feruens, quod quiescere
 48 non potest, & redidit fluctus eius in concul-
 49 cationem, & lutum. * Non est pax impijs,
 50 dicit Dominus Deus.

CAP. LVIII.

- 1 C Lamentum cesses, quasi tuba exalta vocem
 2 tuam, & annuncia populo meo sceler-
 3 a eorum, & domui Iacob peccata eorum.
 4 * Me etenim de die in diem querunt, &
 5 scire vias meas volunt: quasi gens, quæ iusti-
 6 tiam fecerit, & iudicium Dei sui non dereli-
 7 querit: rogant me iudicia iustitiæ: appropin-
 8 3 quare Deo volunt. * Quare ieiunauimus,
 9 & non aspexisti: humiliavimus animam, non
 10 respexisti. * Ecce in die ieiunij vestri inveni-
 11 tur voluntas vestra, & omnes debitores ve-
 12 4 strorum repetitis. * Ecce ad lites & contentio-
 13 nes ieiunatis, & percussitis pugno impie. No-
 14 lite ieiunare sicut vsque ad hanc diem, ut

- 5 audiat in excelsis clamor vester. * Num-
 6 quid tale est ieiunium, quod elegi, per diem
 7 affligere hominem animam suam? Num-
 8 quid contorquere quasi circulum caput suum,
 9 & succum & cinerem sternere? Numquid
 10 istud vocabis ieiunium, & diem acceptabi-
 11 lem Domino? * Nonne hoc est magis iei-
 12 unium, quod elegi? dissolue colligationes im-
 13 pietatis, solue fasciculos deprimentes, dimit-
 14 te eos, qui contracti sunt, liberos, & omne
 15 onus dirumpe. * Frange esurienti panem
 16 C tuum, & egenos, vagosque induc in domum
 17 tuam: cum videris nudum, operi eum, &
 18 8 carnem tuam ne despexeris. * Tunc erum-
 19 pet quasi mane laudem tuam, & sanitas tuas
 20 citius orietur, & anteibit faciem tuam iusti-
 21 9 tia tua, & gloria Domini colliget te. * Tunc
 22 inuocabis, & Dominus exaudiet: clamabis,
 23 & dicit: Ecce adsum: si abstuleris de medio
 24 tui catenam, & desieris extendere digitum,
 25 10 & lqui quod d non prodest. * Cum esurieris
 26 esuriet animam tuam, & animam illam
 27 repleveris, orietur in tenebris lux tua, & tene-
 28 11 bræ tuæ erunt sicut meridies. * Et requiem ti-
 29 bi dabit Dominus semper, & implebit splen-
 30 doribus animam tuam, & ossa tua liberabit,
 31 & eris quasi hortus irriguus, & sicut fons
 32 12 aquarum, cuius non deficient aquæ. * Et
 33 edificabuntur in te deserta: incolunt: fun-
 34 damenta generationis & generationis susci-
 35 13 tabis: & vocaberis edificator sepius, auertens
 36 semitas in quietem. * Si auerteris a sabba-
 37 14 to pedem tuum facere voluntatem tuam in die
 38 sancto meo, & uocaberis sabbatum delicia-
 39 rum, & sanctum Domini gloriosum, & glori-
 40 ficaueris eum dum non facis vias tuas, &
 41 non inueniatur voluntas tua, ut loquaris ser-
 42 14 monem. * Tunc desolaberis super Domino,
 43 & sustollam te super altitudines terræ, & ci-
 44 babo te hereditate Iacob patris tui. os enim
 45 Domini locutum est.

CAP. LIX.

- 1 E Cce non est abbreviata manus Domini
 2 A ut saluare nequeat, neque aggravata est
 3 2 auris eius: ut non exaudiat. * Sed iniquitates
 4 vestrae diuerserunt inter vos & Deum vestrum,
 5 & peccata vestra absconderunt faciem eius a
 6 3 vobis ne exaudiret. * Manus enim vestre
 7 pollatæ sunt sanguine, & digitus vestri in in-
 8 4 quitate: labia vestra locuta sunt mendacium, &
 9 lingua vestra iniquitatem fatur. * Nō est qui
 10 inuocet iustitiam, neque est qui iudicet vere:
 11 sed confidunt in nihilo, & loquuntur vani-
 12 5 tates: * conceperunt labreda, & pepererunt
 13 iniquitatem. * Oua aspidum ruperunt, &
 14 6 telas aranearum texerunt: qui comederit de ouis
 15 eorum, morietur: & quod confotum est, er-
 16 7umpet in regulum. * Telæ eorum non erunt
 17 in vestimentum, neque operientur operibus

fuit:

Prou. 1.
5. 16
Rom. 3. c.
5

fuis: opera eorum opera inutilia: & opus
7 iniquitatis in manibus eorum: * I Pedes eorum
ad malum currunt, & festinant ut effundant
sanguinem innocentem: cogitationes eorum
cogitationes inutilis: vanitas & contritio
8 in uis eorum. * Viam pacis nescierunt,
& non est iudicium ingressibus eorum: semita
eorum incuruata: sunt eis: omnis qui cal-
9 cat in eis ignorat pacem. * Propter hoc elonga-
rum est iudicium a nobis, & non apprehedet
nos iustitia: expectauimus lucem, & ecce
tenebræ: splendorem, & in tenebris ambulauimus.
10 * Palpauimus sicut caei parietem, & quasi
absque oculis attrectauimus: impegimus
meridie quasi in tenebris, in caliginosis
11 quasi mortui. * Rugiemus quasi ursi omnes,
C & quasi columbæ meditantes gememus.
expectauimus iudicium, & non est: salutem
12 & elongata est a nobis. * Multiplicate sunt
enim iniquitates nostræ coram te, & peccata
nostra responderunt nobis, quia scelera nos-
tra nobiscum, & iniquitates nostræ cognoui-
13 uimus. * peccare & mentiri contra Domi-
num: & auerſi sumus non iremur post tergum
Dei nostri, ut loqueremur calumniam &
transgressionem: concepimus, & locuti sumus
14 de corde uerba mendacia: * Et conuersum est
retroscit iudiciū, & iustitia longe stetit: quasi
corruit in platea ueritas, & equitas non potuit
15 ingredi. * Et facta est ueritas in obliuione:
& qui recessit a malo, præda patuit: & uidit
Dominus, & malum apparuit in oculis eius,
16 quia non est iudicium. * & uidit quia non
est uir, & aporiatus est, quia non est qui oc-
curat: & saluati sibi brachium suum, & ius-
17 titia eius ipsa confirmauit eum. * I Indu-
tus est iusticia ut lorica, & galea salutis in
capite eius: induit est uestimentum ultionis,
18 & opertus est quasi pallio zeli. * Sicur ad vin-
dictam quasi ad retributionem indignationis
hostibus suis, & uicissim in inimicis
19 suis: in suis uicem reddet: * Et timebunt qui
ab Occidente, nomen Domini: & qui ab ortu
solis, gloriam eius: cum uenerit quasi fluuius,
10 uiolentus, quem spiritus Domini cogit: * I &
uenerit Sion redemptor, & eis, qui redeunt
ab iniquitate in Iacob, dicit Dominus. * Hoc
sordus meum cum eis, dicit Dominus: Spi-
ritus meus, qui est in te, & uerba mea, quæ
21 posui in ore tuo, non recedent de ore tuo,
& de ore seminis tui, & de ore seminis se-
minis tui, dicit Dominus, amodo & usque
in sempiternum.

CAP. LX.

S Virge illumina te Ierusalem: quia nati sunt
A semen tuum, & gloria Domini super te
orta est, * Quia ecce tenebræ operient ter-
ram, & caligo populos: super te autem orietur
Dominus, & gloria eius in te uidebitur.

Ep. 6. c.
17
1. Thes. 5.
6. 8

Ro. 11.
d. 26

3 * Et ambulabunt Gentes in lumine tuo, &
4 reges in splendore ortus tui. * I Leui in
circuitu oculos tuos, & uide omnes isti con-
gregati sunt, uenerunt tibi: filij tui de lon-
ge uenient, & filia tua de latere surgent:
5 * Tune uidebis, & affluet, mirabitur & dilata-
bitur cor tuum quando conuersa fuerit ad
te multiudo maris, fortitudo Gentium ue-
6 nerit tibi: * Inundatio camelorū operiet
te, dromedarii Madian & Ephā: omnes de
Saba uenient, anrum & thus deferentes, &
7 landem Domino annunciantes. * Omne pec-
8 us Cedar congregabitur tibi, arietes Naba-
ioth ministrabunt tibi: offerentur super pla-
cibili altari meo, & domum maiestatis meæ
9 glorificabo. * Qui sunt isti, qui ut nubes uo-
lant, & quasi columbæ ad fenestras suas
10 * Me enim insule expectant, & naues ma-
ris in principio ut adducant filios tuos de lon-
ge: argentum eorum, & aurum eorum cum
eis nomini Domini Dei tui, & sancti Israel,
11 quia glorificauit te. * Et edificabit filij pe-
tegrinorum muros tuos, & reges eorum mi-
nistrabunt tibi: in uigilatione enim mea
percussit te, & in reconciliatione mea mi-
serum sum tui. * I Et aperientur portæ tuæ iu-
12 giter: die ac nocte non claudentur, ut afferatur
ad te fortitudo Gentium, & reges earum ad
13 ducantur. * Gens enim & regnum, quod non
seruierit tibi, peribit: & Gentes solitudine
14 uastabuntur. * Gloria Libani ad te ueniet,
C abies & buxus, & pinus simul ad ornan-
dum locum sanctificationis meæ, & locum
15 pedum meorum glorificabo. * Et uenient ad
te curri filij eorum, qui humillauerunt te,
& adorabunt uespigia pedum tuorum omnes,
qui detrahebant tibi, & uocabunt te Ciui-
tatem Domini, Sion sancti Israel: * Pro eo
quod fuisti derelicta: & odio habita, & non
erat qui per te transiret, ponam te in super-
16 biam seculorum, gaudium in generationem
& generationem: * & suges lac Gentium, &
mamilla regum lactaberis: & scies quia ego
Dñs saluans te, & redemptor tuus fortis Iacob:
17 * Pro are afferam aurum, & pro ferro asse-
ram argentum: & pro lignis æs, & pro lapidi-
bus ferrum: & ponam uisitationem tuam
18 pacem, & propositos tuos iustitiam. * Non au-
dient ultra iniquitas in terra tua, ueritas &
contritio in terminis tuis, & occupabit salu-
muros tuos, & portas tuas laudatio: * I
19 Non erit tibi amplius sol ad lucendum per-
diem, nec splendor lune illuminabit te:
sed erit tibi Dominus in lucem semper-
20 nam, & Deus tuus in gloriam tuam. * Non
occidet ultra sol tuus, & luna tua non minuetur:
quia erit tibi Dominus in lucem semper-
21 ternam, & complebuntur dies iustus tui.
* Populus autem tuus omnes iusti, in perpetuum
hereditabunt terram, germen plantationis
meæ, opus manus meæ ad glorifi-

Sup. 49.
c. 23

Apo. 21.
g. 25

Apo. 21.
g. 23. & 24.
c. 5

22 candum. * Munus erit in mille, & parus
lus in gentem fortissimam: ego Dominus in
tempore eius subito faciam istud.

C A P. LXL

Luc. 4. c.
8

Matt. 5.
1-5

Sup. 58.
d. 12.

1 **S**piritus Domini super me, eo quod vix-
erit Dominus me: ad annuntiandum mi-
suetis misit me, ut mederer contritis corde,
& predicarem captiuis indulgentiam, & clau-
sis apertionem: * Ut predicarem annum pla-
cabilem Domino, & diem ultionis Deo no-
stro: I vt consolaret omnes lugentes: * vt po-
nerem lugentibus Sion: & darem eis coronam
pro cinere, oleum gaudij pro luctu, pallium
B laudis pro spiritu meritis: & uocabuntur in
ea fortes iustitiam, plantatio Domini ad glori-
ficandum. * I Et edificabunt deserta afe-
culo, & ruinas antiquas erigent, & instaura-
bunt ciuitates desertas, dissipatas in genera-
tionem & generationem. * Et stabunt alie-
ni, & pascunt pecora uestra: & filij peregrin-
orum agricolae, & vinatores usui erunt.
6 * Vos autem Sacerdotes Domini uocabimini:
Ministri Dei nostri, dicitur uobis: Forti-
tudinem Gentium comedetis, & in gloria
7 earum superbiatis. * Pro confusione uestra
C duplici, & rubore laudabant partem suam
propter hoc in terra sua duplicia possidebunt,
8 latitiae sempiterna erit eis. * Quia ego Domi-
nus diligens iudicium, & odio habens rapi-
nam in holocausto: & dabo opus eorum in
uocitate, & sedes perpetuum seriam eis.
9 * Et scient in Gentibus semen episcopi, & ge-
men eorum in medio populorum: omnes
qui uiderint eos, cognoscent illos, quia isti
10 sunt semen, cui benedixit Dominus. * Gau-
D dens gaudebo in Domino, & exultabit
anima mea in Deo meo: quia induit me
uestimentis salutis: & indumento iusti-
tiae circumdedit me, quasi sponsum decora-
tum corona, & quasi sponsum ornatum mo-
nilibus suis. * Sicut enim terra profert ger-
men suum, & sicut hortus semen suum ger-
minat, sic Dominus Deus germinabit iusti-
tiam, & laudem coram uniuersis Gentibus.

C A P. LXII.

1 **P**ropter Sion non tacebo, & propter Iern-
A saluam non quiescam donec egrediatur
ut splendor iustis eius, & saluator eius ut la-
psus accendatur. * Et videbunt Gentes iustum
tuum, & cuncti reges inelytum tuum: & voca-
bitur tibi nomen nouum, quod os Domini
3 nominabit. * Et eris corona glorie in ma-
nu Domini, & diadema regni in manu Dei
tui. * Non vocaberis ultra Derelicta: & ter-
ra tua non vocabitur amplius Desolata: sed
B vocaberis Voluntas mea in ea, & terra tua
inhabitata: quia coplaui Domino in te: &

terra tua inhabitabitur. * Habitant enim iu-
uesus cum uirgine, & habitabunt in te filij
tui. * Et gaudebit sponsus super sponfam, &
6 gaudebit super te Deus tuus. * Super muros
C eos Ierosalem constitui custodes, tota die,
& tota nocte in perpetuum non tacebunt.
7 Qui reminiscimini Domini, ne taceatis, & de-
ne detis silentium ei, donec stabilias, & do-
8 nec ponat Ierosalem laudem in terra. * In-
sauit Dominus in dextera sua, & in brachio
fortitudinis suae: Si dederit triticum tuum
ultra cibum inimicis tuis: & si biberint filij
9 alieni uinum tuum, in quo laborasti. * Quia
qui congregauit illud, comedent, & lauda-
bunt Dominum: & qui comportant illud bi-
10 bent in atrijs sanctis tuis. * Transite, transite
per portas, I preparate uiam populo, planum
facite iter, eligite lapides, & eleuate signum
11 ad Populos. * I Ecce Dominus auditum fecit
in extremi terrae, dicit filiz Sion: Ecce salua-
tor tuus uenit ecce merces eius cum eo, &
12 opus eius coram illo. * Et uocabunt eos, Po-
pulus sanctus, redemptus Domino. Tu au-
tem uocaberis: Quaesita ciuitas, & non De-
relicta.

C A P. LXIII.

1 **Q**uis est iste, qui uenit de Edom, tinctus
A uestibus de Bosra? ille formosus in
stola sua, gradiens in multitudine
fortitudinis suae. Ego, qui loquor iusti-
tiam, & propugnator sum ad saluandum.
2 * Quare ergo rubrum est indumentum tuum,
& uestimenta tua sicut calcantium in torcu-
3 lari? * Torcular calcataui solus, & de Ge-
nitibus non est uir necum: calcataui eos in furo-
re meo, & concalcataui eos in ira mea: & asper-
sus est sanguis eorum super uestimenta mea, &
4 omnia indumenta mea, inquinui. * I Dies u-
lctionis in corde meo annus redemptionis mee
5 uenit. * Circumspecti, & non erat auxiliator ei
sui & non fuit qui adiuuaret: & saluauit mihi
6 brachium meum, & indignatio mea ipsa auxi-
liata est mihi. * Et concalcataui populos in
B furore meo, & inebriaui eos in indignatione
mea, & detraxi in terram uirtutem eorum.
7 * Miserationum Domini recordabor, laudem
Domini super omnibus, quae reddidit nobis
Dominus, & super multitudine honorum
domus Israel, quae largitus est eis secundum
indulgentiam suam, & secundum multitudi-
8 nem misericordiarum suarum. * Et dixit:
Verumtamen populus meus est, filij non ne-
9 gantes: & factus est eis saluator. * In omni
tribulatione eorum non est tribulatus, & an-
C gelos faciei eorum saluauit eos: in dissectione
sua, & in indulgentia sua ipse redemit eos, &
portauit eos, & eleuauit eos conuersis diebus
10 saeculi. * Ipsi autem ad iracundiam promoca-
uerunt, & assiluerunt spiritum sancti eius: &

Sup. 57.
d. 15

Matt. 1.

25

Zach. 9. b.

9

Apo. 19.

c. 13

I Exo. 14.
c. 29I Deu. 26.
d. 15
Bar. 1. d.
16I. Cor. 1.
d. 9I Pal. 78.
d. 9

conuersus est eis in inimicum, & ipse debel-
 11- lauit eos. * Et recordatur est dierum seculi
 Moyſi, & populi ſui: Vbi eſt qui eduxit eos
 12- de mari cum paſtoribus gregis ſui? vbi eſt
 13- qui poſuit in medio eius (pictum ſancti ſui)
 14- * Qui eduxit ad dexteram Moyſen brachio
 15- maiſtatis ſue, qui ſecit aquas ante eos, ut
 16- faceret ſibi nomen ſempiternū. * Qui du-
 17- xit eos per abyſſos, quali equum in deſerto
 18- non impingentem. * Quasi animal in cam-
 19- po deſcendens, ſpiritus Domini duſtor eius
 20- fuit: ſic adduxiſti populum tuum, ut faceres
 21- tibi nomen gloria. * Attende de celo, &
 22- vide de habitaculo ſancto tuo, & gloria
 23- tua: vbi eſt zelus tuus, & fortitudo tua, mul-
 24- titudo miſerum tuorum, & miſerationum
 25- tuarū? ſuper me continentur ſc. * Tu enim
 26- pater noſter, & Abraham neſciuit nos, & Iſ-
 27- rael ignorauit noſtrum Domine pater noſter,
 28- redemptor noſter, a ſeculo nomen tuum.
 29- * Quare errare nos feciſti Domine de viſi-
 30- tuis: induraſti cor noſtrum ne timeremus
 31- te? conuertere propter ſeruos tuos, tribus he-
 32- reſitatis tue. * Quasi mihi poſſederunt po-
 33- pulum ſanctum tuum: hoſtes noſtri concul-
 34- cauerunt ſanctificationem tuam. * Faſti ſu-
 35- mus quaſi in principio, cum non dominare-
 36- riſ noſtri, neque inuocaretur nomen tuum
 37- ſuper nos.

CAP. LXIII.

1 Vtinam dirumperes celos, & deſcende-
 2- reſta facie tua montes deſluerent. * Sis
 3- aut exuſtio ignis tabeſcerent, aqua ardorent
 4- igni, ut notum fieret nomen tuum inimicis
 5- tuis: a facie tua gentes triburentur. * Cum
 6- feceris mirabilia, non ſuſtinebimus: deſcen-
 7- diſti, & a facie tua montes deſluxerunt. * I
 8- B a ſeculo non audierunt, neque auribus per-
 9- ceperunt: oculus non vidit, Dedit abſque te,
 10- quæ præparaſti expedantibus te. * Occur-
 11- riſti lacrimis, & facienti iuſticiam in viſi-
 12- tuis recordabuntur tui: ecce tui iratus es, & pecca-
 13- uimus: in ipſis ſumus ſemper, & ſaluabi-
 14- mur. * Et faſti ſumus ut immundus omnes
 15- nos, & quaſi panis menſtruaſe uniuſe iu-
 16- ſtitia noſtra: & cecidimus quaſi folium uni-
 17- C uerſi, & iniquitates noſtræ quali ventus ab-
 18- ſtulerunt nos. * Non eſt qui inuocet nomen
 19- tuum: qui conſurgat, & teneat te abſcondiſti
 20- faciem tuam a nobis, & aſſiſti nos in manu
 21- iniquitatis noſtræ. * Et nunc Domine, pater
 22- noſter es tu, nos uero lutum: & ſector noſter
 23- tu, & opera manuum tuarum omnes nos.
 24- 9 * I Ne iraberis Domine auiſ, & ne ultra me
 25- mineris iniquitatis noſtræ: ecce niſpice, po-
 26- pulus tuus omnes nos. * Ciuitas ſancti tui
 27- D faſta eſt deſerta, Sion deſerta faſta eſt, Ieru-
 28- ſalem deſolata eſt. * Domus ſanctifica-
 29- tionis noſtræ, & gloriæ noſtræ, vbi laudauerunt

te patres noſtri, faſta eſt in exultatione ignis,
 & omnia deſiderabilia noſtra verſa ſunt in
 12- ruinis. * Numquid ſuper his concinebis
 te Domine, tacuiſti, & aſſiges nos vehe-
 13- menter?

CAP. LXV.

1 QVæſierunt me qui ante non interroga-
 2- bant, inuenerunt qui non quaſierunt
 3- me: dixi: Ecce ego, ecce ego ad Gen-
 4- tem, quæ non inuocabat nomen meum.
 5- 2 * Expandi manus meas tota die ad populum
 6- incredulum, qui præditur in via non bona
 7- poſt cogitationes ſuas. * Populus qui iraci-
 8- diam prouocat me ante faciem meam ſem-
 9- per: qui immolant in hortis, & ſacrificant
 10- per lateres: qui habitant in ſepulchris, & in
 11- delubris idolorum dormiunt: qui comedunt
 12- carnea ſuilla, & ius profanum in vaſis eo-
 13- rum. * Quid dicam: Recede a me, non appro-
 14- pinques mihi, quia immundus eſtiſti ſumus
 15- erant in furore meo, ignis ardens tota die.
 16- 6 * Ecce ſcriptum eſt coram me: non tacebo,
 17- ſed reddam, & retributam in ſinum eorum
 18- 7 * Iniquitates veſtras, & iniquitates patrum
 19- veſtrorum ſimul, dicit Dominus, qui ſacri-
 20- cauerunt ſuper montes, & ſuper colles expro-
 21- brauerunt mihi, & remetiatur opus eorum pri-
 22- mum in ſinu eorū. * Hæc dicit Dominus:
 23- B Quomodo ſic inueniatur gratum in botro,
 24- & dicatur: Ne diſſipes illud, quoniam benedi-
 25- ctio eſt: ſic faciam propter ſeruos meos, ut
 26- non diſperdam eorum. * Et educam de Ia-
 27- cob ſemem, & de Iuda poſſidentem montes
 28- meos: & hereditabunt eam electi mei, & ſer-
 29- 10 ui mei habitabunt ibi. * Eteritque campeſtria
 30- in cauſas gregum, & vallis Achor in cubile
 31- armentorum populo meo qui requieſcerunt
 32- 11 me. * Et uos, qui dereliſtiſti Dominum, qui
 33- obliſti eſtiſti montem ſanctum meum, qui po-
 34- nitiſti Fortunam meam, & libatiſti ſuper eam.
 35- 12 * Numerabo uos in gladio, & omnes in ce-
 36- de corruetis: pro eo quod vocaui, & non
 37- reſpondiſti: locutus ſum, & non audiſti: &
 38- 13 faciebatis malum in oculis meis, & quæ no-
 39- lui, elegiſti. * Propter hæc hæc dicit Domi-
 40- 14 nus Deus: Ecce ſerui mei comedent, & vos
 41- eſuriſtiſti: ecce ſerui mei bibent, & vos ſitie-
 42- tiſti: ecce ſerui mei letabuntur, & vos con-
 43- fundemini: ecce ſerui mei laudabunt præ
 44- exultatione cordis, & vos clamabitis præ do-
 45- 15 lore cordis, & præ contritione ſpiritus ulu-
 46- labitis. * Et dimiſtiſti nomen veſtrum in iur-
 47- 16 ramentum: electis meis: & interſiciet te Do-
 48- minus Deus, & ſeruos ſuos uocabit nomine
 49- alio. * In quo qui benediſti eſt ſuper terrā,
 50- benedicetur in Deo amen: & qui iurat in ter-
 51- ra, iurabit in Deo amen: quia obliuioni tradi-
 52- 17 ſunt ab oculis meis. * I Ecce enim ego creo

Roma. 1. c.
d. 20.I Pſo. 1. c.
c. 24
Ier. 7. c. 23
Inf. 66. b. 4I Inf. 66. g.
c. 22
Apo. 27.
a. 1

celos

celos nouos, & terram nouam: & non erunt
in memoria priora, & non ascendent super
cor. * sed gaudebitis & exultabitis usque in
sempiternum in his, quæ ego creo: quia ecce
creo Ierusalem exultationem, & populi
eius gaudium. * Et exultabo in Ierusalem,
& gaudebo in populo meo: & non audietur
in eo ultra uox fletus & vox clamoris. * Nū
erit ibi amplius infans diuturnus, & senex qui
non impleat dies suos: quoniam puer centū
annorum morietur, & peccator centum an
norum maledictus erit. * Et ædificabunt do
mos, & habitabunt: & plantabunt vineas, &
comedent fructus earum. * Non ædificabūt,
& alius habitabit: non plantabunt, & alius
comedet: secundum enim dies ligni, erunt
dies populi mei, & opera manuum eorum
inueterabunt: * electi mei non laborabunt
frustra, neque generaliter in conturbatione:
quia semen benedictorum Domini est, & ne
potes eorum cum eis. * I Eritque antequā
clament, ego exaudiam: adhuc illis loquen
tibus, ego adiuu. * Lupus & agnus pascen
tur simul, leo & bos comedent paleas: & ser
pentis pullis panis eius: non nocebunt, neque
occident in omni monte sancto meo, dicit
Dominus.

C A P. LXVI.

Hæc dicit Dominus: Cælum sedes mea,
terra autem scabellum pedum meorum:
quæ est ista domus, quam ædificabitis mi
hi? & quis est iste locus quietis mea? * Om
nia hæc manus mea fecit, & facta sunt uni
uersa ista, dicit Dominus: ad quem autem re
spiciam, nisi ad pauperculum, & contritum
spiritu, & trementem sermones meos? * Qui
immolat pecus, quasi qui interficiat uiru:
qui medatur pocum, quasi excerebre canem:
qui offert oblationem, quasi qui sanguinem
suillum offerat: qui recordatur thuris, quasi
qui benedicit idolo. Hæc omnia elegerunt
in vis suis, & in abominationibus suis ani
ma eorum delectata est. * Vnde & ego eligā
illius fontes eorum: & quæ timebant, adducam
eis: I quia uox eam, & non erat qui responde
ret: locutus sum, & non audierunt: fecerat
malum in oculis meis, & quæ nolui oleg
erunt. * Audite uerbum Domini, qui tremi
tis ad uerbum eius: dixerunt fratres uestri
odientes uos, & abicientes propter nomen
meum glorificetur Dominus, & uidebimus
in læticia uestra: ipsi autem confundentur.
* Vox populi de ciuitate, uox de templo, vox
domini residentis retributionem inimicis
suis. * Antequam parturiret, peperit: anteq
uam ueniret partus eius, peperit masculi.
* Quis adduxit uenquam tale? & quis uidit
hunc similem: & numquid parturit terra in die
una? aut pariatur gens simul, quia parturi

uit & peperit: Sion filios suos? * Nunquid
ego, qui alios parere facio, ipse non pariam,
dicit Dominus? si ego, qui generationem ce
teris tribuo, floris ero, ait Dominus Deus
tuus? * Excramini cum Ierusalem, & exulta
te in ea omnes qui diligitis carnem: gaudete cū
ea gaudio uniuersi, qui lugetis super eam,
* ut iugatis, & repleamini ab ubere consola
tionis eius: ut mactetis, & delicijs afficiatis
ab omnimoda gloria eius. * Quia hæc dicit
Dñs: Ecce ego declinabo super eam quasi
fluminem pacis, & quasi torrentem inunda
ntem gloriam Gentium, quam lugetis ad ube
ra portabimini, & super gentia blandientur
uobis. * Quomodo si cui mater blandiatur,
ita ego consolabor uos, & in Ierusalem con
solabimini. * Videbitis, & gaudebit cor ue
strum, & ossa uestra quasi herba germia
bunt, & cognoscetur manus Domini seru
eius, & indignabitur inimicis suis. * Quia ec
ce Dominus in igne ueniet, & quasi turbo
quadrigæ eius: reddere in indignatione furo
rem suum, & increpationem suam in flam
ma ignis: quia in igne Dominus iudica
bit, & in gladio suo ad omnem carnem, &
multiplicabuntur in media Domini, quæ
sanctificabantur, & mundos se putabant in
hortis post ianuam intrinsecus, qui come
bant carnem suillam, & abominationem &
murem: simul consumentur, dicit Dominus.
* Ego autem opera eorum, & cogitationes
eorum: uenio ut congregem cum omnibus
gentibus & linguis: & uenient & uidebunt
gloriam meam. * Et ponam in eis signum,
& mittam ex eis, qui saluati fuerint, ad Gen
tes in mare, in Africam, & Lydiam tenden
tes: faciem in Italiam, & Græciam,
ad insulas longe, ad eos, qui non audierunt
de me, & non uiderunt gloriam meam. Et
annuntiabunt gloriam meam Gentibus, &
adducent omnes fratres uestros de cunctis
Gentibus donis Domino in equis, & in qua
drigis, & in leuicis, & in mulis, & in curr
icis, ad montem sanctum meum Ierusalem,
dicit Dominus, quomodo si ingressi filij Is
rael montes in uase mundo in domum Do
mini. * Et assumam ex eis in sacerdotibus,
& leuitas, dicit Dominus. * Quia sicut tali
nouus, & terra noua, quæ ego facio stare corā
me, dicit Dominus: sic stabit semen uestrum,
& nomen uestrum. * Et erit mensis ex men
se, & sabbatum ex sabbato: ueniet omnis caro
ut adoret coram facie mea, dicit Domi
nus. * Et egredientur, & uidebunt cadauera
uiciorum, qui peruicaci sunt in me: & uer
mis eorum non morietur, & ignis eorum
non extinguetur: & erunt usque ad sabbeta
tem uisionis omni carni.

PROPHETIA IEREMIAE.

CAPVT PRIMVM.

VERBA Ieremie filij Heliz, de sacerdotibus, qui fuerunt in Anathoth, in Terra Beniamin. * Quod factum est verbis Domini ad eum in diebus Iosif filij Amon regis Iuda, in tercio decimo anno regni eius. * Et factum est in diebus Iosif filij Iosif regis Iuda, usque ad consummationem undecimi anni Sedeciz filij Iosif regis Iuda, usque ad transmigrationem Ierusalem, in mense quinto. * Et factum est verbum Domini ad me, dicens: * Priusquam te formarem in utero, noui te: & antequam exires de vulua, sanctificauit te, & propheta in Gentibus dedi te. * Et dixi, A a, Domine Deus ecce nescio loqui, quia puer ego sum. * Et dixit Dominus ad me: Noli dicere: Puer sum: quoniam ad omnia, que mitti te ibis: & uniuersa, quecumque mandauero tibi, loqueris. * Ne timeas a facie hominum: quia tecum ego sum ut eruiam te, dicit Dominus. * Et misit Dominus manum suam, & tetigit os meum: & dixit Dominus ad me: Ecce dedi verba mea in ore tuo: * ecce constitui te hodie super Gentes, & super regna: ut euellas, & destruas, & disperdas, & dissipes, & edifices, & plantes. * Et factum est verbum Domini ad me, dicens: Quid tu uideas Iere-

mis? Et dixi: Virgam vigilantem ego uideo. * Et dixit Dominus ad me: Bene uidisti, quia nihilabo ego super uerbo meo ut faciam illud. * Et factum est uerbum Domini secundo ad me dicens: Quid tu uides? Et dixi: Olivam uersam ego uideo, & facie eius facie Aquilonis. * Et dixit Dominus ad me: Ab Aquilone panderet malum super omnes habitantes terram. * quia ecce ego conuocabo omnes cognationes regnorum Aquilonis, ait Dominus: & uenient, & ponent uirgulas suas in introitu portarum Ierusalem, & super omnes muros eius in circuito, & super omnes uerbes Iuda. * Et loquar indicia mea cum eis super omnem malitiam eorum, qui dereliquerunt me, & libeterunt dijs alienis, & adorauerunt opus manuum suarum. * Tu ergo accinge lumbos tuos, & surge, & loquere ad eos omnia: quae ego praecipio tibi. Ne formides a facie eorum: nec enim timeat te faciem uultum eorum. * Ego quippe dedi te hodie in ciuitatem, in militiam, & in columnam terrae, & in murum arcum super omnem terram, regibus Iuda, principibus eius, & sacerdotibus, & populo terrae. * Et bellabunt aduersum te, & non proualebunt quia ego tecum sum, ait Dominus, ut liberem te.

Inf. 4. b.

CAP. II.

1 **E**T factum est verbum Domini ad me,
2 dicens: * Vade, & clama in auribus Ie-
3 rusalem, dicens: Hec dicit Dominus: Re-
4 cordatus sum tui in miserationibus adolentiam
5 tuam, & charitatem desponsationis tue, qua
6 do fecata es. ne in deserto, in terra, quæ non
7 seminatur. * Sanctus Israel Domino, primi-
8 tiæ frugum eius: omnes, qui deuorant eum,
9 delinquant mala venient super eos, dicit Do-
10 minus. * Audivit verbum Domini domus Ia-
11 cob, & omnes cognationes domus Israel:
12 * hæc dicit Dominus: I Quid inuenerunt pa-
13 tres vestri in me iniquitatis, quia elongave-
14 runt a me, & ambulauerunt post vanitatem,
15 & uani facti sunt? Et non dixerunt: Vbi est
16 Dominus, qui ascendere nos fecit de Terra
17 Aegypti: qui tra-duxit nos per desertum, per
18 terram inhabitabilem & inuiam, per terram
19 sitis, & imaginem mortis, per terram, in qua
20 non ambulauit uir, neque habitauit homo?
21 * Et induxi uos in terram Carmeli, ut co-
22 mederetis fructum eius, & optima illius: &
23 ingressi contaminaſtis terram meam, & he-
24 reditatem meam possidistis in abominatio-
25 nem. * Sacerdotes non dixerunt: Vbi est Do-
26 minus? & tenentes legem, nefecerunt me, &
27 pastores præuicati sunt in me: & propheta
28 prophetauerunt in Baal, & idola secuti sunt.
29 * Propterea adhuc iudicio contendam uo-
30 biscum, ait Dominus, & sunt filij vestris di-
31 scepsabo. * Transite ad insulas Cethim, &
32 C videte: & in Cedar mittite, & considerate
33 vehementer: & uidete si factum est huiusce
34 modi. * Si mutauit gens deos suos, & certe
35 ipsi non sunt dii: populus aëro meus muta-
36 uit gloriam suam in idolum. * Obsupeſci-
37 te cæli super hoc, & portæ eius desolamini
38 vehementer, dicit Dominus. * Duo enim ma-
39 la fecit populus meus: Me dereliquerunt fon-
40 tem aquæ uiuæ, & foderunt sibi cisternas, ci-
41 sternas dissipatas, quæ continere non ualent
42 aquas. * Numquid seruus est Israel, ait Ieri-
43 mias? quare ergo factus est in prædum?
44 * Super eum rugierunt leones, & dederunt
45 uocem suam: posuerunt terram eius in soli-
46 tudinem: ciuitates eius exstiterunt, & non
47 est qui habitet in eis. * Filij quoque Mem-
48 phicos & Taplines contempnerunt te usque
49 a huius tem. * Numquid non istud factum
50 est tibi, quia dereliquisti Dominum Deum
51 tuum eo tempore, quo ducebat te per uiam?
52 * Et nunc quid tibi vis in uia Aegypti, ut bi-
53 bas aquam turbidam? & quid tibi cum uia
54 Assyriorum, ut bibas aquam fluminis? * Ar-
55 guet te malicia tua, & auersio tua increpa-
56 bit te. Scito, & uideo quia malum & amarum
57 est reliquisse te Dominum Deum tuum, &
58 non esse timorem mei apud te, dicit Domi-

10 nus Deus exercituum. * A saculo confregi-
11 sti fugum meum, rupisti uingula mea, & di-
12 xisti: Non seruiam. * In omni enim colle su-
13 blimam, & sub omni ligno fronsoso tu proster-
14 nebaris meretrix. * I Ego autem plantaui te
15 vineam electam, omne semen verum: quo-
16 modo ergo conuerſa es mihi in præuim vi-
17 nea aliena? * Si laueris te nitrō, & multi-
18 plicaueris tibi herbis bonis maculata es in
19 iniquitate tua corā me, dicit Dominus Deus.
20 * I Quomodo dicis: Non sum polluta, post
21 Baalim non ambulauit? uide uias tuas in con-
22 ualle, scito quid feceris: cursor teus explicat
23 uias suas. * Onager assuetus in solitudine, in
24 desiderio animæ suæ attraxit uerba mortis sui:
25 nullus a uerter eam: omnes, qui querunt eam,
26 non deficient in mensuris eius inuenient eā.
27 * Prohibe pedem tuum a ueritate, & guttur
28 tuum a fide. Et dixisti: Desperauit, nequa-
29 quam faciam: adam autem quippe alienos, &
30 post eos ambulabo. * Quomodo confunditur
31 filius quando deprehenditur, sic confusi sunt
32 domus Israel ipsi & reges eorum, principes,
33 & sacerdotes, & propheta eorum, & discipuli
34 ligno: Pater meus est tuus & lapidi: Tu me ge-
35 nuisti: & in tempore afflictionis suæ dicent:
36 Surge, & libera nos. * Vbi sunt dii tui, quos
37 fecisti tibi? surgant & liberent te in tem-
38 pore afflictionis tuæ: & secundum numerum
39 quippe ciuitatum tuarum erant dii tui Iuda-
40 * Quid uultis mecum iudicio contendere?
41 omnes dereliquistis me, dicit Dominus. * Fu-
42 istra percussit filios ualtrō, & disciplinam non
43 receperunt: donauit gladiū ualtrō: prophe-
44 tas ualtrō, quasi deo ualtrō: & generatio
45 ualtrō. Videt uerbum Domini. Numquid
46 solitudo factus sum Israeli, aut terra sero-
47 tina? quare ergo dixi: populus meus rece-
48 simus, non ueniemus ultra ad te. * Num-
49 quid obliuiscitur uirgo ornamenta sui, aut
50 sponsa fasciæ pectoris sui? & populus uero
51 meus obliuiscitur mei diebus innumeris. *
52 Quid niteris bonā ostendere uia tuā ad qua
53 tendam dilectionem, quæ in super & maxi-
54 tias tuas ducunt uias tuas, & in aliis uiam
55 uentus est sanguis iustorum, pauperum &
56 innocentum: non in fossis iuueni eos: sed in
57 omnibus, quæ supra memorauimus. * Ite dixisti:
58 Absque peccato & innocens egredi sum, & pro-
59 pterea auertatur furor tuus a me. Ecce ego
60 iudicio contendam tecum, eo quod dixeris:
61 Non peccavi. * Quia in uia facta es nimis,
62 iterans uias tuas & ab Aegypto confunderis,
63 sicut confusa es ab Assur. * Nam & ab ista
64 egredieris, & manustur erunt super caput
65 tuum: quoniam obtinuit Dominus confi-
66 dentiam tuam, & nihil habebis prosperum
67 in ea.

Inf. 3. b.
16. 3. a.
Mat. 2. d.

Inf. 3. b.

Inf. 3. b.

Inf. 3. b.

Virgo dicitur: Si dimiserit vir uxorem suam, & decedens ab eo, duxerit virum alterum: numquid reuertetur ad eum ultra? numquid non polluta, & contaminata erit mulier illa? tu autem fornicata es cum amatoribus multis: tamen reuere ad me, dicit Dominus, & ego suscipiam te.

Leua oculos tuos in direptionem, & vide ubi non prostituta sis: in vijs sedebas, expectans eos qui transito in solitudine: & possidisti terram in fornicationibus tuis, & in malitijs tuis.

Quam ob rem prohibita sunt stillic plurimarum, & seronius imber non fuit: & frons mulieris meretricis facta est tibi, & nobilitas erubescere.

Ergo saltem amodo voca me: Pater meus, duxi virginis tatis mecum.

Numquid irascaris in perpetuum, & aut perseverabis in finem? Ecce locuta es, & seculi mala, & posuisti.

Et dixit Dominus ad me: in diebus Iosue regis. Numquid vidisti quem fecerit austeritas Israel? abijit sibi met super omnem montem excelsum, & sub omni ligno frondoso, & fornicata est ibi.

Et dixi, tu fecisti haec omnia: Ad me reuere, & non est reuerfa. Et vidit prauaricatrix soror eius Iuda, & quia pro eo, quod meretrice esset austeritas Israel, dimissilem eam, & dedidit ei libellum repudiij: & non timuit prauaricatrix Iuda sororem eius, sed abiit, & fornicata est etiam apud eos.

Et facilitate fornicationis suae contuminauit terram, & meretrice est eum lapidato: & ligno: licet in omnibus his non est reuerfa ad me prauaricatrix soror eius Iuda in toto corde suo, sed in mendacio, ait Dominus.

Et dixit Dominus ad me: Iustificauit animam suam austeritas Israel, compassionem prauaricatricis Iudae.

Vade, & clama sermones istos contra Aquilonem, & decem Reuere te austeritas Israel, ait Dominus, & non avertam faciem meam a vobis: quia sanctus ego sum, dicit Dominus, & non irascar in perpetuum.

Verumtamen scito iniquitatem tuam, quia in Dominum Deum tuum prauaricata es: & dispersisti vias tuas alienis sub omni ligno frondoso, & vocem meam non audisti, ait Dominus.

Convertimini filij reuerentes, dicit Dominus: quia ego vir vestri & assumam vos vni de ciuitate, & duos de congregatione, & introducam vos in Sion.

Et dabo vobis pastores iuxta eorum mentes, & pascet vos scientia & doctrina.

Cumque multiplicari fueritis, & creueritis, in terra in diebus illis, ait Dominus: non dicent ultra: Arca testamenti Domini, neque ascendet super cor, neque recordabuntur illius: nec uisita-

bitur, nec flet ultra. In tempore illo vocabunt Ierusalem Soliam Domini: & congregabuntur ad eam omnes Gentes in nomine Domini in Ierusalem, & non ambulabunt post prauitatem cordis sui pessimi.

In diebus illis habitabit domus Iuda ad domum Israel, & venient simul de terra Aquilonis ad terram, quae dedit patribus vestris.

Ego autem dixi: Quomodo ponam te in filios, & tribum tibi terram desiderabilem, hereditatem patrum exercituum Gentium?

Et dixi: Patrem vocabis me, & post me ingredieris non cessabis.

Sed quomodo si contumax mulier amantorem suum, sic contempsit me domus Israel: dicit Dominus.

Vox in vijs audita est ploratus: & violatae filiorum Israel: quoniam iniquam fecerunt viam suam, obliuiscuntur Domini Dei sui.

Convertimini filij reuerentes, & sinito austeritas vestras: ecce nos venimus ad te: tu enim es Dominus Deus noster.

Veni mandantes erant colles, & multitudo montium: vere in Domino Deo nostro salus Israel.

Consilio emendit laborem patrum nostrum ab aduersariis nostris, & reges eorum, & arma gentium, filios eorum, & filias eorum.

Dormiemus in consolatione nostra, & operiet nos ignominia nostra: quoniam Dominus Deus noster peccauimus nos, & patres nostri ab adolescentia nostra usque ad diem hunc: & non audiuimus vocem Domini Dei nostri.

CAP. IIII.

Si reuerteris Israel, ait Dominus, ad me: & conuerteris ab ablutibus infidelitatis tuae: & facie mea, non commoveberis.

Et intra septem diebus Dominus in veritate, & in iudicio: in iustitia: & benedicens eam Gentes, ipsumque laudabunt.

Hec enim dicit Dominus viri Iuda & Ierusalem: Nouate vobis nouitate, & nolite serere super spinas: circumcidimini Domino, & auferite praeparata cordium vestrorum viri Iuda, & habitatores Ierusalem: ne forte egrediaris ut ignis indignationis meae, & succendatur, & non sit qui extinguat, propter multitudinem cogitationum vestrarum.

Andum est in Iuda, & in Ierusalem auditum facite: loquimini, & canite tuba in terra: clamate fortiter, & dieite congregamini, & ingrediamur ciuitates munitionis, leuate signum in Sion: Calceatamini, nolite stare, quia non sum ego aduersus Aquilonem, & contritum neminem magnant.

Ascendit leo de cubiliis suis, & praedo Gentium se leuauit: egredietur de loco suo ut ponat terram, & inuoluam in inuolucrum: ciuitates tuas vastabuntur, & remanentes absque habitatores.

Super hoc accingite vos cilicij, plangite: & violatae ciuitas non est austeritas furoris Domini: & in Sion

Isup. d. 30

Ierusalem

Ioseph d. 13

I Sup. d. 14

9 * Et erit in die illa, dicit Dominus: Peribit cor regis, & cor principum: & oblituescent sacerdotes, & prophete: confestimabuntur.
 10 * Et dixi: Heu, heu Domine Deus, ergo ne decepsisti populum istum & Ierusalem, dicens: Pax erit vobis: & ecce peruenit gladius vsque ad animam? In tempore illo dicitur populo huic & Ierusalem: Ventus vrens in vis, quae sunt in deserto viz filiz populi mei non, ad ventilandum, & ad purgandum.
 11 * Spiritus plenus ex his veniet mihi: & nunc ego loquar iudicium meum cum eis. * Ecce quasi nubes ascendet, & quasi tempestas currus eius: velociter aequis equi illius:
 12 * Ve nobis quoniam vastati sumus. * Laua a malitia cor tuum Ierusalem, vt salua fias: vsque quo morabuntur in te cogitationes noxiae?
 13 * Vox enim annuntiatis a Dan, & nocum facientis idolis de monte Elzairim. * Dicitis gentibus: Ecce audita in est in Ierusalem cultus venire de terra longinqua, & dare super ciuitates sua vocem suam: * Quasi cultus de agrorum: radii sunt super eam in gyro: quia me ad iracundiam prouocauit, dicit Dominus. * Vi tuque, & cogitationes tuae fecerunt hanc tribulata malicia tua, quia amara, quia terribilis cor tuum. * Ventrem meum, ventrem meum doleo, sensus cordis mei turbati sunt in me: non tacebo, quoniam vocem buccinae audiuit anima mea, clamorem prelij. * Contritio super contritionem vocata est, & vastata est omnis terra: repente vastata sunt tabernacula mea, subito pelles meae. * Vsq; quod videbo fugientem, audiui uocem buccinae? * Quia stultus populus meus me non cognouit: filij insipientes sunt, & uecordes: sapientes sunt ut faciant mala, beati autem nescire nescierunt. * Aspexi tetram, & ecce uisus erat, & nihili: & calos, & non erat lux in eis. * Vidi montes, & ecce mouebantur: & omnes colles conturbati sunt. * Intuius sum, & non erat homo: & omnis uoluitate cessit. * Aspexi, & ecce Carui: super desertus: & omnes urbes eius destructae sunt a facie Domini, & a facie irae furoris eius. * Hec enim dicit Dominus: Desertus erit omnis terra, sed tamen consummationem non faciam. * Lugebit terra, & ingrebunt caeli desuper: eo quod locutus sum, cogitavi, & non poenituit me, nec auersus sum ab eo.
 19 * A voce equitis, & mittentis sagittam super eum: omnis ciuitas ingressi sunt ardua, & a fenestris rupes: uniuerse urbes derelictae sunt, & non habitat in eis homo. * Tu autem uastata quid facies? cum uestieris te cocino, cum ornata fueris monili aureo, & pinxeris stibio oculos tuos, & frustra cõponeris: contempserunt te amatores tui, animam tuam querunt. * Vocem enim quasi parturientis audisti in angustias ut puerperae: Vox filiae Sion inermis, & expandentisq; ma-

nus suus: ut mihi, quia defecit anima mea propter interfectos.

CAP. V.

1 CIRCUMDATE uias Ierusalem, & aspiciat, & considerate, & querite in plateis eius, an inueniatis uirum facientem iudicium, & querentem fidem: & propitius ero ei. * Quod si etiam uiuit Dominus, dixerint: & hoc falso iurabunt. * Domine oculi tui respiciunt fidem, percussisti eos, & non doluerunt: attriuisi eos, & tenerunt accipere disciplinam: indurauerunt facies suas supra petram, & noluere reuerti. * Ego autem dixi: Forsitan pauperes sunt & stulti, ignorantes uiam Domini, iudicij Dei sui. * Ibo igitur ad opimiores, & loquar eis: ipsi enim cognouerunt uiam Domini, iudicium Dei sui. & ecce magis hi simul confregunt iugum, ruperunt uincula. * Idcirco percussisti eos leo de silua, lupus ad uesperum uastauit eos, pardus vigilans super cineribus eorum: omnis, qui egressus fuerit ex eis, capietur: quia multiplicatae sunt prauaricationes eorum, confortatae sunt auersiones eorum.
 7 * Super quo propitius tibi esset potero? filij tui dereliquerunt me, & iurant in his, qui non sunt dii: a rui eos, & mecham sunt, & in domo meretricis luxuriabantur. * Equi amatores, & emissarii facti sunt: & uosquisque ad uocem proximi sui hunciebat. * Nunquid super his non uisum est, dicit Dominus? C & in gentem, tali non ulciscetur anima mea?
 10 * Ascendite muros eius, & dissipate, consummationem autem nolite facere: auferite propagines eius, quia non sunt Domini.
 11 * Prauaricatione enim prauaricata est in me domus Israel, & domus Iuda, ait Dominus. * Negauerunt Dominum, & dixerunt: Non est ipse: neque ueniet super nos malum: gladium & famem non uidebimus.
 13 * Prophetae fuerunt in uentum locuti, & respondum non fuit in eis: haec ergo euentum illis. * Hec dicit Dominus Deus exercituum: Quia locuti estis uerbum istud: ecce ego do uerba mea in ore tuo in ignem, & populum istum ligna: & uorabit ens. * Ecce ego ad ducam super uos gentem de longinquo domus Israel, ait Dominus agentem robustam, gentem antiquam, gentem, cuius ignorabam linguam, nec intelliges quid loquatur. * Pharaon eius quasi sepulchrum patens, uulneris fortes. * Et comedet fruges tuas, & panem tuum: deuorabit filios tuos, & filias tuas: comedet gregem tuum, & armenta tua: & comedet vineam tuam, & ficum tuam: conteret urbes munitas tuas, in quibus tu habes fiduciam, gladio. * Veruntamen in diebus illis, ait Dominus, non faciam uos in consummationem. * Quod si dixeritis: In

E Quare fecit nobis Dominus Deus noster hæc omnia? dices ad eos: Sicut dereliqui illis me, & seruilli Deo alieno in terra uestra, sic seruicetis ahenis in terra nõ uestra. * Annunciate hoc domui Iacob, & edictum facite in Iuda, dicens: * Audi popule Ithue, qui non habes cor: qui habentes oculos non uidetis: & aures, & non auditis. * Me ergo non timebitis, ait Dominus: & a facie mea non dolebitis: Qui posui arenam terminum mari, præceptum sempiternum, quod non præteribit: & controuersus, & non poterunt: & intrumpe stus eius, & nõ transibunt illud: * populo autem huius factus est cor incredulum & exasperans, recesserunt & abierunt. * Et non dixerunt in corde suo: Metuamus Dominum Deum nostrum, qui dat nobis plenitudinem temporaneam & ferocinam in tempore suo: plenitudinem annuæ messis custodient nobis. * Iniquitates uestræ declinauerunt hæc: peccata uestra prohibuerunt bonum a uobis: * Quia inuenti sunt in populo meo impij insidiatores quasi aucupes, laqueos ponentes, & pedicas ad capiendos uiros. * Sicut decipula plena aubus, sic domus eorum plena dolo: ideo magnificati sunt & elati. * Increpationes sunt & impinguit: & præterierunt sermones meos pessime. * Causam uidet non iudicauerunt, causam pupilli non dixerunt, & iudicium pauperum non tulerunt. * Numquid super his nõ uisitabo, dicit Dominus? aut super gentem huiusmodi non uisitetur anima mea? * Scrupor & mirabilia facta sunt in terra: * propheta prophetabant iudeis, & sacerdotes applaudebant manibus suis: & populus meus dicebat: quid igitur fiet in nouissimo eius?

C. A. P. VI.

Confortamini filij Benjamin in medio Ierusalem, & in Thecua clangite bucina, & super Bethacart leuate uentilum: quia malum uisum est ab Aquilone, & contritio magna. * Speciose & delicatè assimilauit filiam Sion. * Ad eam ueniunt pastores, & greges eorum: fixerunt in ea tentoria in circuitu: pasces unusquisque eam, qui sub manu sua sunt. * Sanctificate super eam bellum: confurgete, & ascendamus in meridie: uenit nobis, quia declinauit dies, quia longiores facti sunt uires uestras. * Surgite, & ascendamus in noctem, & dissipemus domos eius. * Quia hæc dicit Dominus exercituum: Cardite lignum: & fundite circa Ierusalem aggerem: hæc est ciuitas uisitationis, omnis calumnia in medio eius. * Sicut frigidam fecit æterna aquam suam, sic frigidam fecit matrem suam: iniquitas & uassitas audietur in ea, coram me semper infirmitas, & pla-

ga: * Erudire Ierusalem, ne forte recedat anima mea a te, ne forte ponam te desertam terram inhabitabilem. * Hæc dicit Dominus exercituum: Vique ad racemum colligente quæ sunt vineæ reliquias Israel: conuertere matrem tuam quasi vindemiator ad carnalium. * Cui loquar? & quæ comedat ut audiat? ecce incircumcisæ aures eorum, & audire nõ possunt: ecce uerbum Domini factum est eis in opprobrium: & non suscipiunt illud. * Idcirco furore Domini plenus sum, laborauit sustinens: effunde super paruulum foris, & super consilium iuuenum simul: uenit uerbum muliere capietur, senex cum pleno die. * Et transibunt domus eorum ad alteros, agri & uxorẽ pariter: quia extendi manum meam super habitantes terram, dicit Dominus. * I amittore quippe usque ad maiorem omnes auaritiæ student: & a propheta usque ad sacerdotem cuncti faciunt dolum. * Et curabant contritionem filiarum populi mei cum ignominia, dices: Pax, pax: & non erat pax. * Confusi sunt, quia abominatiõem fecerunt: quin potius confusione non sunt confusi, & erubescere nescierunt: quam ob rem cadent inter ruentes in tempore uisitationis suæ corruent, dicit Dominus. * Hæc dicit Dominus: Stare super uias, & uidete, & interrogate de semitis antiquis, quæ sit uia bona, & ambulate in ea: & inuenietis refrigerium animabus uestris. Et dixerunt: Non ambulabimus. * Et cõstitui super nos speculatores. Audite uocem tubæ. Et dixerunt: Non audiemus. * Ideo audite Gentes, & conuersæ congregatiõis, quanta ego faciam eis. * Audi terra: Ecce ego adducam mala super populum istum, fructum cogitationum eius: quia uerba mea non audierunt, & legem meam proiecerunt. * Vt quid mihi thus de Saba afferis, & calamum iuue olentem de terra longinqua? holocausta uera uestra non sunt accepta, & uisum est uestra non placuerunt mihi. * Propterea hæc dicit Dominus: Ecce ego dabo in populum istum ruinas, & ruent in eis patres & filij simul: uicinus, & proximus peribunt. * Hæc dicit Dominus: Ecce populus uenit de terra Aquilonis, & gens magna conseruet a finibus terræ. * Sagittam & scutum arripiet: crudelis est, & non miserebitur. vox eius quasi mare sonabit: & super equos ascendent, præparati quasi uir ad prælium, aduersum te filia Sion. * Audiuius famam eius, dissolutæ sunt manus nostre: tribulatio apprehendit nos, dolet uisus parturientium. * Nolite exire ad agros, & in uia ne ambuletis: quoniam gladius inimici paupor in circuitu. * Filia populi mei accingere cinctio, & cõfregere cincturum unigeniti fac tibi. plandum: amarum, quia repente ueniet uassator super te. * Probatores dedi te in populo meo: & pla-

I. I. 56. d.

Inf. 3. d. 10.

I. Mat. 11. d. 29.

I. I. 1. d.

thum : & ceteris, & probabis viam eorum :
 10. Adhuc illi principes declinante ambulantes fraudulenter, & ferrum & universi cor-
 11. rupti sunt. Desetie sufflatorum, in igne co-
 12. nsumptio est plumbum, fructus consumit co-
 13. flator : malitiae enim eorum non sunt con-
 14. sumptae. Argentum ceprobium vocat eos,
 quia Dominum proicit illos.

CAP. VII.

1. Verbum quid factum est ad Ieremiam a
 2. Domino, dicens : Sta in porta do-
 3. mus Domini, & predica ibi verbum istud,
 4. & dicit. Audite verbum Domini omnis Iu-
 5. da, qui ingressimini per portas has, ut ado-
 6. retis Dominum. Hæc dicit Dominus exer-
 7. cituum Deus Israel : Bonas facite vias vo-
 8. stras, & funderet vestras, & habitabo vobiscum
 9. in loco isto. Nolite considerare in verbis
 10. mulierum, dicens : Templum Domini tem-
 11. plum Domini, templum Domini est. Quo-
 12. niam si bene direxeritis vias vestras, & Ru-
 13. di vestra : si feceritis iudicium inter vicum
 14. & proximum eius, advenit, & pupillo, &
 15. viduæ non feceritis calumnia, nec sanguinem
 16. innocentem elideritis in loco hoc, &
 17. post deos alienos non ambulaveritis in ma-
 18. lignis vestris : si habitabo vobiscum in
 19. loco isto : in terra, quam dedi patribus ve-
 20. stris in seculo & vobis in seculo. Ecce
 21. vos vidistis vobis in sermonibus menda-
 22. ciis, qui non proderunt vobis : sicut enim oc-
 23. cidere, adulterare, iurare mendaciter, si-
 24. bare Baalim, & sic post alios alienos, quos
 25. ignoratis. Et vestistis, & stertistis cum me
 26. in domo hac, in qua invocatum est nomen
 27. meum, & dixistis : Absque sumus eo quod
 28. fecerimus omnes abominationes alias. Nū-
 29. quid ergo spernitur domum facta est do-
 30. mus ista, in qua invocatum est nomen
 31. meum in oculis vestris : ego, ego sum, ego
 32. vidi, dicit Dominus. Accedat locus meus
 33. in silo, ubi habitavit nomen meum a prin-
 34. cipio, & videte quæceterum ei propter ma-
 35. lignitatem populi mei Israel : & nunc, quia feci-
 36. stis omnia opera hæc, dicit Dominus : & lo-
 37. cutus sum ad vos mane consurgens, & lo-
 38. quens, & non audistis : & vocavi vos, &
 39. non respondistis. Faciam domui huic,
 40. in qua invocatum est nomen meum, & in
 41. qua vos habetis fiduciam : & ego quem dedi
 42. vobis & patribus vestris, sicut feci silo. Et
 43. proijci vos a facie mea, sicut projecit omnes
 44. fratres vestros, universum semen Ephraim.
 45. Tu ergo noli orare pro populo hoc, nec as-
 46. sumas pro eis, iudex & orationem, & non
 47. obstita mihi : quia non exaudiam te. Non
 48. vides quid isti faciant in civitatibus Iu-
 49. da, & in plateis Ierusalem? Filij colligunt
 50. ligna, & patres succendunt ignem, & mu-

lieres conspergunt adipem, ut faciant pla-
 centas regine eius, & libent dijs alienis, &
 19. me ad iracundiam provocent. Numquid
 20. me ad iracundiam provocant, dicit Domi-
 21. nus? nonne semetipsos in confusionem vul-
 22. tus sui? Ideo hæc dicit Dominus Deus Ecce
 23. furor meus, & indignatio mea condatur su-
 24. per locum istum, super viros, & super iuven-
 25. ta, & super lignum regionis, & super fruges
 26. terræ, & succedatur, & non extinguetur.
 27. Hæc dicit Dominus exercituum Deus Is-
 28. rael : Holocaustum vestra addite victimis
 29. vestris, & comedite carnes. Quis non sum
 30. locutus cum patribus vestris, & non præ-
 31. cepi eis in diebus eduxi eos de Terra Aegy-
 32. pti de venio holocaustum, & victimam.
 33. Sed hæc verbum præceperis, dicens :
 34. Audite vocem meam, & ero vobis Deus, &
 35. vos eritis mihi populus & ambulabitis in om-
 36. ni via quam mandavi vobis, ut bene sit vo-
 37. bis. Et non audierunt, nec inclinaverunt
 38. aurem suam : sed habuerunt in voluntatibus,
 39. & in pravitate condus sui mali : factique sunt
 40. retrorsum & non in ante, a die qua egres-
 41. si sunt de terra Aegypti, usque
 42. ad diem hunc. Et misi ad vos omnes ter-
 43. uos meos prophetas per diem, consurgens
 44. diluculo, & mittens. Et non audierunt
 45. me, nec inclinaverunt aurem suam : sed in-
 46. duraverunt cervicem suam : & peius pe-
 47. rati sunt, quam patres eorum. Et loque-
 48. ris ad eos omnia verba hæc, & non audient
 49. te, & vocabis eos, & non respondent tibi.
 50. Et dices ad eos : Hæc est gens, quæ non
 51. audit vocem Domini Dei sui, nec recepit
 52. disciplinam, & perijt fides, & ablata est
 53. de grege eorum. Tonde capillum tuum, &
 54. projice, & sume in directu plachum quia
 55. proicit Dominus, & reliquit generationem
 56. furoris sui, quid fecerunt filij Iuda malum
 57. in oculis meis, dicit Dominus. Posuerunt
 58. offendiculum suum in domo, in qua invocatum
 59. est nomen meum, ut polluerent eam, &
 60. edificaverunt excelsu Topheth, quæ est in
 61. valle filij Ennon, ut incenderent filios
 62. suos, & filias suas igni quæ non præcipiunt
 63. cogitant in corde meo. Ideo ecce dies veni-
 64. ent, dicit Dominus, & non dicetur am-
 65. plius, Topheth, & Vallis filij Ennon : sed
 66. Vallis interfectionis & sepelient in Topheth
 67. eo quod non sit locus. Et erit mortuorum
 68. populi huius in cibis vulneribus eorum, & be-
 69. nicti terra, & non erit qui abigat. Et quæ lo-
 70. re faciam de viribus Iuda, & de plachis Ie-
 71. rusalem vocem gaudij, & vocem lachry-
 72. æ, & vocem sponsæ, & vocem sponsæ in de-
 73. latione enim erit terra.

CAP. VIII.

1. In illo tempore, ait Dominus : Eijciat of-
 2. fensa regni Iuda, & omnia principum eius, & omnia

sacerdotum, & ossa prophetarum, & ossa eorum, qui habitauerunt Ierusalem, de sepulchris suis: & expandent ea ad solem, & lunam, & omnes militiae caeli, quae dilexerunt, & quibus seruierunt, & post quae ambulauerunt, & quae quaesierit, & adorauerunt: non colligentur, & non sepelientur: in sterquilinum super faciem terrae erunt. * Et eligent magis mortem quam vitam omnes qui residui fuerint de cognatione hac pessima in uniuersis locis, quae derelictae sunt, ad quae cieci eos, dicit Dominus exercituum.

4 * Et dices ad eos: Hae dicit Dominus: Numquid qui cadit, non resurget? & qui auersus est, non reuertetur? * Quare ergo auersus est populus iste in Ierusalem auersione contentiosa? Apprehenderunt mendacium, & non luerunt reuerti. * Attendi, & auscultauit nemo quod bonum est: requiritur, nullus est qui agat poenitentiam super peccato suo, dicens: C Quid feci? Omnes conuersi sunt ad cursum suum, quasi equus impetu vadens ad praelium.

7 * Miluus in caelo cognouit tempus suum: turtur, & hirundo, & ciconia custodierunt tempus aduentus sui: populus autem meus non cognouit iudicium Domini. * Quomodo dicitis: Sapientes nos sumus, & lex Domini est nobiscum est? vere mendacium operatus est stylus mendax Scribarum. * Confusi sunt sapientes, perterriti & capti sunt: uerbum enim Domini proiecerunt, & sapientia nulla est in eis. * Propterea dabo mulieres eorum exterius, agros eorum hereditibus: quia a minimo usque ad maximum omnes auaritiam sequuntur: a propheta usque ad sacerdotem cuncti faciunt mendacium. * Et faciebant contritionem filiae populi mei ad ignominiam, dicentes: Pax, pax: cum non esset pax. * Confusi sunt quia abominationem fecerunt: quoniam confusio non sunt confusi, & erubescere nescierunt: ideoque cadent inter concurrentes, in tempore uisitationis suae corruent, dicit Dominus. * Congregabo greges, ait Dominus: non est uox in uerbis, & non sunt ficus in ficulnea, folium defluxit: & dedi eis quae praetergressi sunt.

14 * Quare sedemus? cōuenite, & ingrediamur ciuitatem munitam, & sileamus ibi: quia Dominus Deus noster silete nos fecit, & potum dedit nobis aquam fletis: peccauimus enim Dominus. * Expectauimus pacem, & non erat bonum: tempus mesetis, & ecce formido. * A Dan auditus est fremitus: p equus unius eius, & uoce hinnituum pugnantium eius: commota est omnis terra, & uenerunt, & deuorauerunt terram, & plenitudinem eius: urbem, & habitatores eius.

17 * Quia ecce ego mittam uobis serpentes regulos, quibus non est incantatio: & mordebunt eos, ait Dominus. * Dolor meus super dolorem, in me cor meum moriens.

19 * Ecce uox clamoris filiae populi mei de terra longinqua: Numquid Dominus non est in Sion, aut rex eius non est in ea? Quare ergo me ad iracundiam concitauerunt: & seculptilibus suis, & in uanitatibus alienis? * Transiite messis, finita est aestas, & nos saluati non sumus. * Super contritione filiae populi mei contritus sum, & contristatus, stupor obdormit me. * Numquid resina non est in Galaad? aut medicus non est ibi? quare igitur non est obducta cicatrix filiae populi mei?

CAP. IX.

1 Q Vis dabit capiti meo aquam, & oculis meis fontem lacrymarum? & plorabo die ac nocte interfectos filiae populi mei. * Quis dabit me in solitudine diuersorium uiatorum, & derelinquam populum meum, & recedam ab eis? quia omnes adulteri sunt, cunctus praeuaricatorum. * Et extenderunt linguam suam quasi arcum mendacij & non ueritatis: confortati sunt in terra, quia de malo ad malum egressi sunt, & me non cognouerunt, dicit Dominus.

4 * Unusquisque se a proximo suo custodiat, & in omni fratre suo non habeat fiduciam: quia omnis frater supplantans supplantabit, & omnis amicus fraudulententer incedet.

5 * Et uir fratrem suum dertendebit, & ueritatem non loquentur: docuerunt enim linguam suam loqui mendacium, ut inique agerent, laborauerunt. * Habitatio tua in medio dolis: in dolo reuertent scire me, dicit Dominus.

7 * Propterea haec dicit Dominus exercituum: Ecce ego confabulo, & probabo eos: quid enim aliud faciam a facie filiae populi mei? * Sagitta vulnerans linguam eorum, dolorem locuta est in ore suo: pacem cum amico suo loquitur, & occulte ponit ei insidias. * Numquid super his non uisitato, dicit Dominus? aut in gente huiusmodi non ulciscer ut anima mea? * Super montes assumam solum ac lamentum, & super speciosa deserti plantatum, quoniam inuensa sunt: eo quod non sit uir pertransiens: & non audierunt uocem possidentis: & uolente caeli insue ad pecora transmigrauerunt & recellerunt. * Et dabo Ierusalem in aeternum parentem, & cubile draconum: & ciuitates laeta dabo in desolationem, eo quod non sit habitator. * Quis est uir sapiens, qui intelligat hoc, & ad ueniens uerbi oris Domini fiat: ut annunciet istud, quare perierit terra, & exusta sit quasi desertum, eo quod non sit qui pertransiret? * Et dixit Dominus: Quia dereliquerunt legem meam, quam dedi eis, & non audierunt uocem meam, & non ambulauerunt in ea: & abiecerunt post prauitatem cordis sui, & post Baalim: quod didicerunt a patribus suis.

Inf. 23.
15

15 * Ideo hęc dicit Dominus exercituum Deus Israel: * Ecce ego cibabo populum istum abinthio, & potum dabo eis aquam, fellis.
16 * Et dispergam eos in Gentibus, quas non nouerunt ipsi, & patres eorū: & mittam post eos gladium, donec consumantur. * Hęc dicit Dominus exercituum Deus Israel: Contemplantini, & uocate lamentatores, & ueniant: & ad eas, quę sapientes sunt, mittite,
18 & propere: * testentur, & assumant super nos lamentum deducant oculi nostri lacrymas, & palpebre nostrę defluant aquis.
19 * Quia vox lamentationis audita est de Sion: Quomodo uasitati sumus, & confusi uehemēter? quia dereliquimus terram, quoniam derelicta sunt tabernacula nostra. * Audite ergo mulieres uerbum Domini: & assument aures uestrę sermonem oris eius: & docete filias uestras lamentum: & uiaqueque proximam suam plangent. * quia ascendit mors per fenestras nostras, ingressa est domos nostras, disperdere paruulos desolauit iuuenes de plateis. * Loquere: Hęc dicit Dominus: Et cadet morticinium hominis quasi sterqus super faciem regionis, & quasi serpens post tergum metentis, & non est qui colligat. * Hęc dicit Dominus: * Non gloriatur sapiens in sapientia sua, & non gloriatur fortis in fortitudine sua, & non gloriatur diues in diuitijs suis: * sed in hoc gloriatur, qui gloriatur, scire & nosse me, quia ego sum Dominus, qui facio misericordiam, & iudicium, & iustitiam in terra: hęc enim placeat mihi, ait Dominus.
25 * Ecce dies ueniunt, dicit Dominus: & visitabo super omnem, qui circumcisi sunt, & bet pręputium. * super Aegyptum, & super Iudā, & super Edom, & super filios Ammon, & super Moab, & super omnes qui attoni sunt in comam, habitantes in deserto: quia omnes gentes habent pręputium, omnis autem deus Israel incircumcisi sunt corde.

CAP. X.

Sup. 13.
e. 11. & 14.
a. 8Mic. 7. d.
18
1 Apo. 15.
b. 4

16 **A**uidite uerbum, quod locutus est Dominus super vos domus Israel. * Hęc dicit Dominus: lucta uias Gentium, quare discere: & a signis eam nolite metuerę, quare timeant Gentem: * quia leges populorum uarię sunt, quia signum de salutę prędixit opus maius artificis nascia. * I Argento, & auro decorauit illade clauis & malleis compexit, ut non dissoluatur. * In similitudinem palmę fabricata sunt, & non loquentur: portata tolerant, quia incedere non valent: nolite ergo timere eas, quia nec male possunt facere, nec bene. * Non est similis tui Domine: magnus est tu, & magnum nomen tuum in fortitudine. * Qui non timebit teo rex Gentium? tuum est enim decus inter sanctos sa-

pientes Gentium, & in diuersis regnis coram nullus est similis tui. * Pariter insipientes & facui probabitur: doctrina uanitatis eorum lignum est. * Argentum inuoluui de Tharsus affertur, & aurum de Ophaz: opus artificis, & manus ararij hyacinthus & purpura indumentum eorum: opus artificum, uniuersa hęc. * Dominus autem Deus uerus est: ipse Deus uiuens, & rex sempiternus, ab indignatione eius commouebitur terra: & non sustinebunt Gentes comminationem eius.
18 * Sic ergo dicetis eis: Dij, qui celos & terram non fecerunt, pereant de terra, & de his, quę sub celo sunt. * Qui facit terram in fortitudine sua, preparat urbem in sapientia sua, & prudentia sua extendit celos. * Ad uocē suam dat multitudinē aquarum in celo, & eleuat nebulas ab exteimitatibus terrę: & fulgura in pluuia facit, & educit uentum de thesauris suis. * Stultus factus est omnis homo a scientia, confusus est artifex omnis in sculptili: quoniam saluum est quod cōstituit, & nō est spiritus in eis. * Vana sunt, & opus risu dignum in tempore uisitationis suę peribunt. * Non est his similis pater Iacob: qui enim formauit omnia, ipse est: & Israel uirga hereditatis eius: Dominus exercituum nomen illi. * Congrega de terra consuetudinem tuam, quę habitas in obsidione. * quia hęc dicit Dominus: Ecce ego longe projiciam habitatores terrę: hęc uice, & tribulabo eos: ita ueniuntur. * Ve uobis super cōturbationem meam, pessima plaga mea. Ego autem dixi: Plene hęc iniquitates meę sunt, & porta super illam. * Tabernaculum meum vastatum est, & quies simuli mei disrupti sunt, filij mei exierunt a me, & non subleuati non est qui extendat ultra tentorium meum, & erigat pelles meas. * Quia stulte egerunt pastores, & Dominiuum non quęsierunt: propterea non intellexerunt, & omnis grex eorum dispersus est. * Vox auditionis ecce uenit, & commotio magna de terra Aquilonis: ut ponat uirutes suas solitudinem, & habitaculum draconum. * Scio Domine quia nō est hominis uia eius: nec uir est ne ambulet, & dirigat gressus suos. * Corripe me Domine, uerumtamen in iudicio: & non in furore: tu quę forte ad nihilum redigas me. * Effunde indignationem tuam super Gentes, quę nō cognouerunt te, & super promissiones, quę nomen tuum non inuocauerunt: quia contederunt Iacob, & deuorauerunt eum, & consumperunt illum, & decus eius dissipauerunt.

CAP. XI.

Verbum, quod locutus est a Dño a Iere miam, dicens: * Audite uerba patris Iacob, & loquimini ad viros Iudę, & habitato-

Gen. 14.
Inf. 51. d.
5
Psal. 134.
b. 7
Inf. 51. b.
6Psal. 64.
1
1 Ql. 1.
b. 6

3 res Ierusalem: & dices ad eos: Hæc dicit
Dominus Deus Israel: Maledictus uir, qui
4 non audierit uerba pacti huius: quod præ-
cepi patribus uestris in die, quæ eduxi eos de
Terra Aegypti, de fornace ferrea, dicens: Au-
dite uocem meam, & facite omnia, quæ præ-
cipio uobis, & eritis mihi in populum, & ego
ero uobis in Deus: Vt facerent iuramen-
tum, quod iurauit patribus uestris daturum
meis terram fluentem lacte, & melle, sicut
est dies hæc. Et respondi, & dixi Amen Do-
mine. Et dixit Dominus ad me: Vocifera-
re omnia uerba hæc in ciuitatibus Iuda, &
foris Ierusalem, dicens: Audite uerba pacti
huius, & facite illa: quia contempsisti con-
6 statum suum patrem uestrum in die, quæ eduxi
eos de Terra Aegypti usque ad diem hanc, ut
ne conseruarentur testamentum suum, & dixi: Au-
dite uocem meam: & non audierunt, nec in-
clinauerunt aurem suam, sed abierunt unus-
quisque in prauitate cordis sui mali: & in-
duxi super eos omnia uerba pacti huius,
quod præcepi ut facerent, & non fecerunt.
8 Et dixit Dominus ad me: Inuenta est con-
finitio in uiris Iuda, & in habitatoribus Ierusalem.
9 Reuersi sunt ad iniquitates pa-
trum suorum, priores, qui noluerunt audire
uerba mea: & hi ergo abierunt post deos alie-
nos, ut seruissent eis. Iratum fecerunt deus
Israel, & deus Iuda pactum meum, quod
pæpigi cum patribus eorum. Quam ob id
11 hæc dicit Dominus: Ecce ego inducam su-
per eos mala, de quibus exire non poterunt:
& clamabunt ad me, & non exaudiam eos.
12 Et ibunt ciuitates Iuda, & habitatores Ierusalem,
& clamabunt ad deos, quibus libant,
& non saluabunt eos in tempore afflictionis
eorum. Secundum numerum enim ci-
uitatum tuarum erant dii tui Iuda, & secun-
14 dum numerum uicinarum Ierusalem posuisti
aras confusionis, aras ad libandum Baalim.
15 Tu ergo noli orare pro populo hoc, &
ne assumas pro eis laudem, & orationem: quia
non exaudiam in tempore clamoris eorum
ad me, in tempore afflictionis eorum. Quid
est, quod dicit Deus in domo mea fecit
scelera multa? numquid carnes sanctæ aufe-
ræ a te malitias tuas in quibus gloriaris es?
16 Oligam uberem, pulchram, fructiferam,
speciosam uocauit Dominus nomen tuum:
ad uocem loquelæ, grandis exarist agilis in
17 ea, & combusta sunt fructus eius. Et Do-
minus exercitum, qui plantauit te, hoc tuus
est super te malum, propter malis domus Israel
& domus Iuda, quæ fecerunt sibi ad iritan-
dum me, habitantes Baalim. Tu autem Do-
minus dicens, non irasti mihi, & cognoui: tunc
19 ostendisti mihi ista tua. Propterea quia
si agnos manus tuas, qui porreuerat ad iraman-
dum me, non cognoui: quia cognouerunt super me
consilia, dicentes: Mictimus signum in pan-

eius, & eradamus eum de terra uiuentium, &
nomen eius non memoretur amplius. Tu
autem Domine Sabaoth, qui iudicasti iuste,
& probascentes & ebria, uideam uisionem
tuam ex eis, tibi enim reuelauisti causam meam:
11 Propterea hæc dicit Dominus ad viros Ana-
thoth, qui querunt animam tuam, & dicunt:
Non prophetabis in nomine Domini, & non
12 moreris in manibus nostris. Propterea hæc
dicit Dominus exercituum: Ecce ego visita-
bo super eos: iuuenes morientur in gladio,
filij eorum, & filix eorum morietur infans:
13 & reliquie non erunt exierit induci enim
malum super viros Anathoth, annum visita-
tionis eorum.

CAP. XII.

1 Iustus quidem tu es Domine, si disparem
A tecum: uerum tamen iusta loquar ad te.
Quare via impiorum prosperat: bene est
2 omnibus, qui prauificantur, & inique
agunt? Plasmasti eos, & radicem miserunt:
3 proficiunt, & faciunt fructum: prope est tu
ori eorum, & longe a retribuis eorum. Et
tu Domine ostendi me, uidisti me, & probasti
cor meum tecum: conregas eos quasi
gregem ad uictimam, & sanctifica eos in die
4 occisionis. Vsq; quo lugebit terra, & her-
ba omnis regionis siccabitur propter mali-
tiam habitantium in ea? consumptum est
animal, & uolucres, quoniam dixerunt: Non
5 uidebit nouissima nostra. Si cum pedibus
euretis laborasti quomodo contendere poteris
cum equis? Cum autem in terra pacis se-
cutus fueris, quid facies in superbia Iordani?
6 Nam & fratres tui, & domus patris tui, et
ipsi, pugnauerunt aduersum te, & clamaue-
runt post te plena uoce: ne credas eis cum lo-
7 cuti fuerint tibi bona. Relinque domum meam,
dicens: here diuitem meam, dedi dilectam ani-
8 mam meam in manu inimicorum eius. Fa-
cta est mihi hereditas mea quasi leo in siluæ
9 dedi contra me uocem, ideo odiui eam. Num
quid adis discolor hereditas mea mihi? ni-
quid auscultas per totum? uenit, congrega-
mini omnes bestie terre, propterea te ad
10 dedorandum. Pastores multi demoliti
sunt vineam meam, & conculcauerunt partem
meam: dederunt portionem meam deside-
11 ribilem in desertum siluestrium. Posuerunt
eum in dissipationem, luxuriam super me: desola-
tione desolata est omnis terra: quia nullus est
12 qui recogitet corde. Super omnes vias de-
serti uenerunt uastatores, quia gladius Domi-
ni deborabit ab extremo terre usque ad ex-
13 tremum eius: non est pax uiuere carni.
Seminauerunt triticum, & spinas messe-
14 runt: hereditatem acceperunt, & non est
D proderit confundentur a fructibus uestris,
propter iram furoris Domini. Hæc dicit

Dominus aduersum omnes uicinos meos pessimos, qui tangunt hereditatem meam, quam distribui populo meo Israel: Ecce ego euellam eos de terra sua, & domum Iuda euellam de medio eorum. * Et cum euulsero eos, conuertar, & miserebor eorum: & reducam eos, utrum ad hereditatem suam, & utrum in terram suam. * Et erit: si eruditi didicerint vias populi mei, ut iurant in nomine meo: Vinit Dominus, sicut docuerunt populum meum iurare in Baal: edificabitur in medio populi mei. * Quod si non audierint euellam gentem illam euulsione & perditione, ait Dominus.

CAP. XIII.

Hæc dicit Dominus ad me: Vade, & poside tibi lumbare lineum, & pones illud super lumbos tuos, & in aquam non inderis illud. * Et possedi lumbare iuxta verbum Domini, & posui circa lumbos meos. * Et factus est sermo Domini ad me, secundum, dicens: * Tolle lumbare, quod possedisti, quod est circa lumbos tuos, & surgens vade ad Euphratem, & absconde ibi illud in foramine petre. * Et abiit, & abscondi illud in Euphrate, sicut præceperat mihi Dominus. * Et factum est post dies plurimos, dixit Dominus ad me: Surge, vade ad Euphratem, & tolle inde lumbare, quod præcepi tibi ut absconderes illud ibi. * Et abiit ad Euphratem, & fodi, & tuli lumbare de loco, ubi absconderam illud: & ecce computruerat lumbare, ita ut nulli vsui aptum esset. * Et factum est verbum Domini ad me, dicens: * Hæc dicit Dominus: Sic putrefecere faciam superbiam Iuda, & superbiam Ierusalem multam. * Populum istum pessimum, qui nolunt audire verba mea, & ambulant in prauitate cordis sui: abieruntque post deos alienos ut seruirent eis, & adorarent eos: & erunt sicut lumbare istud, quod nulli vsui aptum est. * Si ceciderit enim adhuc ret lumbare ad lumbos viri, sic agglutinaui mihi omnem domum Israel, & omnem domum Iuda, dicit Dominus: ut essent mihi in populum, & in nomen, & in laudem, & in gloriam: & non audierunt. * Dices ergo ad eos sermonem istum: Hæc dicit Dominus Deus Israel: Omnis laguncula implebitur vino. Et dicent ad te: Numquid ignoramus quia omnis laguncula implebitur vino? * Et dices ad eos: Hæc dicit Dominus: Ecce ego implebo omnes habitatores terræ hyemum, & reges, qui sedent de sinu David super thronum eius, & sacerdotes, & prophetas, & omnes habitatores Ierusalem ebrietate: & dissipabo eos vicum a fratre suo, & patres & filios pariter, ait Dominus: non parcam, & non concedam: neque miserebor ut non disperdā eos. * Audite, & auribus percipite.

Nolite eleuari, quia Dominus locuto est. * Date Domino Deo vestro gloriam antequam contenebreat, & antequam offendant pedes vestri ad montes caliginosos: expectabitis lucem, & ponet eam in vmbra mortis, & in caliginem. * Quod si hoc non audieritis, in abscondito plorabit anima mea a facie superbia: plorans plorabit, & deducet oculus meus lacrymam, quia capus est grex Domini. * Dic regis, & dominatrici: Humiliamini, sedetis: quoniam descendit de capite vestro corona gloria vestra. * Ciuitates Austri clausæ sunt, & non est qui aperiat: translata est omnis Iuda transmigratione perfecta: * Levate oculos vestros, & videte qui venitis ab Aquilone: ubi est grex, qui datus est tibi, pecus inclytum tuum? * Quid dices dum videris? Tu enim docuisti eos aduersum te, & erudisti in caput tuum: numquid non dolores apprehendent te, quasi mulierem parturientem? * Quod si dixeris in corde tuo: Quare venerunt mihi hæc? Propter multitudinem iniquitatis tuæ reuelata sunt verecundiora tua, pollutæ sunt plantæ tuæ. * Si mutare potest æthiops pellem suam, aut pardus varietates suas: & vos poteritis benefacere, cum didiceritis malum. * Et disseminabo eos quasi stipulam, quæ vento raptaur in deserto. * Hæc fors tua, pars; mensura tua, & mensura Domini, quia oblata es mei, & confusa es in mendacio. * Unde & ego nudavi memora tua contra faciem tuam, & apparuit ignominia tua, adulteria tua, & hincitatus tuus scelus fornicationis tuæ: super colles in agro vidi abominationes tuas. Vae tibi Ierusalem, non mundaberis post me: vsquequo adhuc?

CAP. XIII.

Quod factum est verbum Domini ad Ieremiam de sermonibus seditatis. * Luxit Iudæa, & porta eius corruerunt, & obscurata sunt in terra, & clamor Ierusalem ascendit. * Maiores miserunt minores suos ad aquam: venerunt ad hauriendum, non inuenerunt aquam, reportauerunt iussa sua uca: confusi sunt & aridissimi, & operuerunt capita sua. * Propter terræ vastitatem, quia non uenit pluuia in terram, confusi sunt agricolæ, operuerunt capita sua. * Nam & cetera in agro peperit, & reliquit: quia non erat herba. * Et onagri steterunt in rupibus, traxerunt vetu quasi dracones, defecerunt oculi eorum, quia non erat herba. * Si iniquitates non reponderint nobis: Dñe fac propter nomen tuum, quia multe sunt iniquitates nostræ, tibi peccauimus. * Expectatio Israel, saluator eius in tempore tribulationis: quare quasi colonus lutatus es in cætra, & quasi iutor

declinans

I Sup. 7. c.

16

Inf. 23.
4. 17I Thre. 1. c.
16. & 2. f.
18

I Sup. 8. c.

18

18

18

18

18

18

18

18

18

18

18

18

18

18

18

18

18

declinans ad mandandum? Quare futurus
velut uir uagus, ut fortis qui non potest sal-
uare? tu autem in nobis es Domine, & no-
men tuum innocuarum est super populo de-
linquas nos. * Hæc dicit Dominus populo
huic, qui dilexit inuolare pedes suos, & non
quieuit, & Dominus non placuit. Nunc recur-
dabitur iniquitatum eorum, & uisitabit pec-
cata eorum. * Et dixit Dominus ad me. I No-
le orare pro populo isto in bonum. * Cum
ieiunauerint, non exaudiam preces eorum:
& si obulerint holocaustum, & uictimas
non suscipiam eas; quoniam gladius, & fame,
& peste consumam eos. * Et dixi, A a a, Do-
mine Deus: Prophetæ dicunt eis. I Non uide-
bitis gladium, & fames non erit in uobis, sed
pacem ueram dabit uobis in loco isto. * Et
dixi Dominus ad me: falso prophetæ uari-
cantur in nomine meo, non misi eos, & non
præcepi eis, neque locutus sum ad eos: uisionem
mendacem, & diuinationem, & fraudu-
lentiam, & seductiorem cordis sui prophe-
tant uobis. * Idcirco hæc dicit Dominus de
prophetis, qui prophetant in nomine meo,
quos ego non misi, dicentes: Gladius, & fa-
mes non erit, in terra hæc: In gladio & fa-
me, consumantur prophetae isti. * Et popu-
li, quibus prophetant, erunt proiecti in
uis Jerusalem præ fame & gladio, & non
erit qui sepeliat eos: ipsi & uxores eorum,
filij & filij eorum, & effundam super eos
malum suum. * Et dices ad eos uerbum istud:
I Deducant oculi mei lacrymam per nocte
& diem, & non taceant: quoniam contritio-
ne magna contrita est uirgo filia populi
mei, propter peccata uehementer. * Si cretissus
fuerit ad agros, ecce occisi gladio: & si in-
troiero in ciuitatem, ecce accitmati fame. Pro-
pheta quoque & sacerdos abierunt in terrâ,
quam ignorabant. * Numquid proiciens
abiecisti ludam? aut Sion abominata est ani-
ma tua? quare ergo percussisti nos, ita ut nul-
la sit saluas? I expedauimus pacem, & non
est bonum: & de tempore curationis, & ecce
turbatio. * Cognouimus Domine impieta-
tes nostras, iniquitates potestatem nostrorum,
quia peccauimus tibi. * Ne des nos in op-
probrium propter nomen tuum, neque fa-
cias nobis contumeliam solij gloriæ tuæ: re-
cordare, ne irritum facias faciem tuam non
bis. * Numquid sunt in sculptilibus Gen-
tium qui phant? aut calij possunt dare im-
bres? nomine tu es Domine Deus apostolus, quæ
expedauimus: tu enim fecisti omnia hæc.

C. A. P. XV.

ET dixit Domine ad me: Si steterit Moyses, & Samuel coram me, non est anima mea ad populum istum: eijce illos a faciem mea, & egrediantur. * Quid si dixit

erit ad te: Quo credieris? dices ad eos:
Hæc dicit Dominus: I Qui ad mortem, ad
mortem: & qui ad gladium, ad gladium: &
qui ad famem, ad famem: & qui ad captiui-
tatem, ad captiuitatem. * Et uisitabo super
eos quattuor species, dicit Dominus: Gladium
ad occisionem, & famem ad lacerandum, & uo-
luntia cæli & bestias terræ ad deuorandum
& dissipandum. * & dabo eos in feruorem
iniustis regnis terræ: I propter blasphemiam
filium Ezechiz regis Iuda, super omnibus
que fecit in Ierusalem. * Qui enim misere-
bitur iherusalem? aut quis contristabitur
pro te? aut quis ibit ad rogandum pro pae-
te tua? Tu reliquisti me, dicit Dominus, re-
trorsum ab iherusalem: & extendam manum meam
super te, & interficiam te laborauit rogans.
* Et dispergam eos uentilabo in portis ter-
re: miscebo & disperdi populum meum,
& tamen a mijs suis non sunt reuersi. * Mul-
tiplicabitur sicut mihi uidetur eis super are-
nam maris: induxi eis super matrem adole-
scens uastatorem meridie: mihi super ciui-
tates repente te retrorsum. * Infinita est quæ
peperit septem, defecit animæ eius: I occi-
dit ei sol, cum adhuc esset dies: confusa est,
& erubuit, & reliquos eius in gladium dabo
in conspectu inimicorum eorum, ait Domi-
nus. * Vnde illa mater mea: quare genuisti
me uirum rixam, uirum discordiam in uniuersa
terra? non speraui neque speraui mihi quæ-
rere omnes maledicunt mihi. * Dicit Dominus: Si
non reliquisti tu in bonum, si non occurreris
mihi in tempore afflictionis, & in tempore tri-
bulationis aduersus inimicum. * Numquid for-
detur ferrum ferro aut Aquilone, & as?
* Diuinitas tua & thesaurus tuus in derup-
tionem dabo gratis in uentibus peccatoris tui, &
in omni uentibus terminis tuis. * Et adducam in i-
micos tuos de terra quam nescis: quia ignis
succensus est in furore meo, super uos arde-
bit. * Tu scis Domine, recordare mei, & ul-
timitate mea: & tuere me ab his, qui persequuntur
me, non in patientia tua suscipere me: scito
quoniam sustinui propter te opprobrium.
* Inuenti sunt sermones tui, & comedi eos,
& factum est mihi uerbum tuum in gau-
dium & in letitiam cordis mei: quoniam
inuocatum est nomen tuum super me Do-
mine Deus exercituum. * I Non sed in con-
cilio ludendum, & gloriaris sum a facie ma-
nus tuæ: solus sedebam, quoniam commi-
natione replesti me. * I Quare factus est do-
lor meus perpetuus, & plaga mea despera-
bilis: tenui acurati facti est mihi quasi men-
daciū acurati in infidelium. * Propter hæc
hæc dicit Dominus: Si conuerteris conuer-
tam te, & ante faciem meam stabis: & si se-
paraueris pretiosum a uili, quasi os meum
eris: conuerterentur ipsi ad te, & tu non con-
uerteris ad eos. * Et dabo te populo huic in

I Zach. 11.
b. 9I Reg. 2.
a. 12I Reg. 2.
b. 5
I Amos 8.
c. 9I Ps. 118.
& 35. 4I Inf. 30. c.
15

mutum

marum meum, fortem: & bellabunt aduersum te, & non praeualebunt quia ego tecum sum ut saluem te, & eruum te, dicit Dominus. * Et liberabo te de manu pessimorum, & redimam te de manu fortium.

CAP. XVI.

Et factum est verbum Domini ad me, dicens: * Non accipies uxorem, & non aerunt tibi filij, & filiae in loco isto. * Quia haec dicit Dominus super filios & filias, qui generantur in loco isto, & super matres eorum, quae genuerunt eos: & super patres eorum, de quorum stirpe sunt nati in terra hac. * Mortuus est agrotatorum morientur: non plangentur, & non sepelientur, in sterquilinum super faciem terrae erunt: & gladio, & fame consumerunt: & erit cadaver eorum in escam volatilibus caeli, & bestijs terrae. * Haec enim dicit Dominus: Ne ingrediaris domum coniuij, neque vadas ad plangendum, neque consolaberis eos: quia abluti pacem meam a populo isto, dicit Dominus: miseracionem & miserationes. * Et sperentur grandes: & paruuli in terra ista: non plangentur neque plangentur, & non fecidentur, neque calustium fiet pro eis. * Et non frangentur inter eos ligenti panem ad consolandum super mortuos: & non dabunt eis potum calicis ad consolandum super patre suo & matre. * Et domum eorum non ingrediaris, ut sedas cum eis, & comedas, & bibas. * Quia haec dicit Dominus exercituum Deus Israel: Ecce ego auferam de terra ista in diebus vestris, & in diebus vestris vocem gaudij, & vocem iustitiae, vocem sponsi, & vocem sponsae. * Et cum aufereris populo huic omnia verba haec, & dixerint eis: Quare locutus est Dominus super nos omne malum grande istud, quia iniquitas nostra? & quod peccatum nostrum, quod peccauimus Domini nostro Deo nostro? Dices ad eos: Quia dereliquerunt me patres vestri, ait Dominus: & abierunt post deos alienos, & seruiuerunt eis, & adorauerunt eos: & nunc dereliquerunt legem meam non custodierunt. Sed & vos peius operati estis, quam patres vestri: ecce enim ambulatis iniquissime post praelibetum. * Cordis sui mali, & me non audiat. * Et etiam vos de terra hac in terram quam ignoratis, & patres vestri, & seruiueris ibi dijs alienis die ac nocte, qui non dabant vobis requiem. * Propterea ecce dies veniunt dicit Dominus, & non dicetur vltra: Viuit Dominus, qui eduxit filios Israel de terra Aegypti, & de vniuersis terris, ad quos dicit eis: & rediam eos in terram suam, quam dedi patribus eorum. * Ecce ego mittam praefatores multos dicit Domi-

nus, & piscabuntur eos: & post haec mittam eis multos venatores, & venabuntur eos de omni monte, & de omni colle, & de caueris petrarum. * Quia oculi mei super omnes vias constituti non sunt abscondita a facie mea, & non fuit occultata iniquitas eorum ab oculis meis. * Et sedes primum duplices iniquitates, & petra eorum: quia contaminauerunt terram istam in morticinis idolorum suorum, & abominationibus suis impleuerunt hereditatem meam. * Dominus fortitudo mea, & robur meum, & refugium meum in die tribulationis: ad te Gentes venient ab extremis terrae, & dicent: Vere mendacium possederunt patres nostri, vanitatem, quae non profuit. * Numquid faciet si bi homo deos, & ipsi non sunt dij? Idecirco ecce ego ostendam eis per uicem sanctificationis eius, & uirtutem meam, & scientiam quam notum mihi Dominus.

CAP. XVII.

Peccatum Iuda scriptum est super seipsum in sanguine adamantino, exaratum super lapideum cordis eorum, & in cornibus aratum cor eorum. * Cum recordari fueris filij cordis aratum futurum, & lutorum suorum, & lignorum frondentium in montibus excelsum, & sacrificantes in agro fortitudinem tuam, & omnes thesauros tuos in direptionem dabo, & excessus tuos propter peccata in uniuersis finibus tuis. * Et reliqueris sola ab hereditate tua, quam dedisti: & seruire te faciam inimicis tuis in terra, quam ignoras: quomodo ignem succendit in furoris meo, & vis quem in aeternum ardebit. * Haec dicit Dominus: * Maledictus homo, qui confidit in homine, & ponit carnem brachium suum, & dicit: Dominus recessit cor eius. * Erit enim quasi myrtus in deserto, & non uidebit eum uenerit bonum: sed habitabit in siccitate in deserto, & in terra asugum, & inhabitabit. * Benedicatur uir qui confidit in Domino, & erit dñs fiducia eius. * Et erit quasi lignum quod transplatur super aquas, & quod ad humorem mittit radices suas: & non timebit cum uenerit flus: & erit folium eius uiride, & in tempore siccitatis non erit sollicitum, nec aliquando desinet facere fructum. * Praeum est cor omnium, & in scrutabile: quis cognoscat illud? * Ego Dominus scrutans cor, & probans renes: qui do uni- cuique iuxta uiam suam, & iuxta fructum adinventionum suarum. * Perdix fouit quae non peperit, & sedit diuitias, & non in iudicio: in dimidio dierum suorum decem queret eas, & in nouissimo suo erit in fructu. * Solium gloriae altitudinis a principio Aeterni sanctificationis nostrae: * Expectatio Israel Domini: omnes, qui te derelinquunt.

contin.

confundentur: recedentes a re, in terra scri-
bentur: quoniam deliquissent neminem aqua-
rum uiuentium Dominum: * Sana me Do-
C mine & Sana bonum saluum me fac, & saluum
14 ego: quoniam laus mea tu es. * Ecce ipsi aspi-
ciunt ad me: Vbi est uerbum Domini inueniat.
16 * Ego non sum turbatus, ne patorem se-
quens: & diem hominis non desideravi, tu-
leis. Quod egressus sum de laevis meis, rectum
17 in conspectu tuo fuit. * Non sis tibi mihi for-
midinis, spes mea tu in die afflictionis. * Co-
fundantur qui me persequuntur, & non con-
fundar ego: paucaui illi, & non paucaui ego:
induc super eos diem afflictionis, & duplici
19 contritione contere eos. * Hic dicit Domi-
nus ad me: Vale, & est in porta filiorum po-
puli, per quam ingrediantur reges Iuda, &
egrediantur, & in cunctis portis Ierusalem:
20 * & dices ad eos: Audite uerbum Domini re-
ges Iuda, & omnis Iuda, cunctique habi-
tores Ierusalem, qui ingredimini per portas
illas. * Hic dicit Dominus: Custodite ani-
mas uestras, & nolite portare populeam in
die sabbati: nec inseratis per portas Ierusalem:
22 * Et nolite egerere opera de domibus uestris
D in die sabbati, & omne opus non facie-
tis: sanctificate diem sabbati, sicut precepi
23 tribus uestris. * Et non audierunt, nec incli-
nauerunt aurem suam: uel indurauerunt cer-
uicem suam ne audirent me, & ne acciperent
disciplinam. * Et erit: Si audierint me, di-
cit Dominus, & non inseratis opera per
24 portas ciuitatis huius in die sabbati: & si sancti-
ficauerint diem sabbati, ne faciant in eo om-
ne opus: * Ingentur per portas ciuitatis
huius reges & principes, sedentes super sol-
lium David, & accedentes in curribus & equis:
25 ipsi & principes eorum, iuri Iuda, & habi-
tatores Ierusalem: & habitabit ciuitas hac
in sempiternum. * Et uenient de cippiariis
Iuda, & de circuitu Ierusalem, & de porta Bo-
namin, & de cippiariis, & de montuosis,
26 & ab Austro portantes holocaustum, & ui-
timam, & sacrificium, & equum, & inferent
27 oblationem in domum Domini. * Si uer-
tem non audieritis me ut sanctificetis diem
sabbati, & ne portetis onus, & ne inseratis
per portas Ierusalem in die sabbati: succedam
igne in portas eius, & deuorabit domus Ieru-
salem, & non eriguetur.

CAP. XXXIII

V Erum, quod factum est ad Ieremiam
A domi no dicentem: Surge, & descen-
de de domum signis, & ille audien uerba
3 mea. * Et descendit in domum signis, & ecce
4 ipse faciebat opus super rotam. * Et diffu-
sum est uas, quod ipse faciebat luto mani-
bus suis: conuersusque fecit illud uas alterum,
5 sicut placebat in oculis eius ut faceret. * Et
factum est uerbum Domini ad me, dicens:

6 * Numquid sicut signis uisus iste, & non potero
uobis facere, domus Israel, quia Ierusalem ecce
sicut luto in manu signis, sic uos in manu
7 mea, domus Israel. * Repente loquar ad eum
sum genitum & aduersum regnum, & eradi-
8 cem, & destruiam, & disperdam illud. * Si
penitenti egerit gens illa a malo suo, quod
locutus sum aduersus eam, & agam & ego pe-
nitentiam super malo, quod cogitauit ut face-
9 rem ei. * Et subito loquar de gente & de re-
10 gno, ut radiciem & plantam illud. * Si fece-
rit malum in oculis mei, ut non audiat vo-
cem meam: penitentia agam super eo, &
11 quod locutus sum ut facere ei. * Nunc ergo
die uro Iuda & habitatoribus Ierusalem
12 dicens: Hic dicit Dominus: * Ecce ego super-
contra uos malum, & cogito contra uos: ut
13 citationem: * reuertatur unusquisque a ui-
sua mala, & dirigite uias uestras, & studia ue-
stra. Qui dixerint: Desperauimus ipsi con-
14 citationes enim nostras delimus, & unusquisque
que prauitatem cordis sui mali faciemus.
15 Ideo hic dicit Dominus: Interrogate Ge-
tes: Quis audiuit uia horribilia, quae feci ni-
16 mis Iugo Israel? * Nisi quod deiecit de terra
Canaan Libani? aut euelli possunt aquae
17 circumuentes Iridem, & defluentes? * Quia
oblitus est mei populus meus, secundum libites
& impigres in uis suis, in semitis facu-
18 li, ut ambularent per eas in iugere, non
19 trito. * I uis fignit terra eorum in desolationem,
& in solum feraciterum: omnis qui
20 praeuenerit per eam, oblitusces, & quod
21 fuit caput suum. * Sicut uentus urens disper-
gam eos coram inimico: dorsum, & non
22 faciem ostendam eis in die preditionis eorum.
23 * Et dixerunt: Venite, & cogitemus: & nra
Ieremiam cogitationes: non enim perit
24 lex a sacerdote, neque consilium a sapiente,
nec sermo a propheta: uenite, & percuti-
25 mur cum lingua, & non attendamus ad uer-
26 uos sermones eius. * Attende Domine ap-
27 pre: & audi uocem aduersariorum meorum.
28 * Numquid reddidit pro bono malum, qui
29 foderunt iugum animum meum? Recede
quod steterim in conspectu tuo, ut loquerer
30 pro eis bonum, & auerterem indignationem
31 tuam ab eis. * Propterea da filios eorum in
32 faciem, & dedecor in manus gladii: fiant
33 uires eorum abiectionis, liberis, & uiduis: &
34 uires eorum interfectus: & quia uenies
35 tuus confoditur gladio in praetor. * Andia-
36 tur clamor de domibus eorum: adduces enim
37 super eos lacrimam repente: quia foderunt se
ut aut ut caperent mo, & laqueos abiectionis
38 pedibus meis. * Tu autem Domine scis
39 omne consilium eorum aduersum meum: &
40 temine propitius iniquitatis eorum, & pec-
41 catum eorum a facie tua non deleatur: sicut
42 conuerterent in conspectu tuo, in tempore fu-
43 roris tui abire eis.

11a. 45. b.
Rom. 9. d.
1. up. 1. b.
10

Inf. 25.
b. 5. & 35.
c. 12
1. 3. d.

Inf. 19. c.
8. & 39. c.
17. & 30.
c. 13.

* Et erit in die illa, dicit Dominus: Peribit cor regis, & cor principum: & obstupefcent sacerdotes, & prophete consternabuntur.

* Et dixi: Heu, heu Domine Deus, ergo ne decepsisti populum istum & Ierusalem, dicens: Pax erit vobis: & ecce peruenit gladius vsque ad animam? In tempore illo dicitur populo huic & Ierusalem: Ventus vrens in vjs, quæ sunt in deserto viz filiz populi mei non ad ventilandum, & ad purgandum.

* Spiritus plenus ex his venit mihi: & nunc ego loquar iusticia mea cum eis. * Ecce quasi nubes ascendet, & quasi tempestas: celerus eius: velociores aquilis equi illius: venobis quomodo vastati sumus. * Laua a malitia cor tuum Ierusalem, vt salua fiat: vsque quo morabuntur in te cogitationes noxiæ?

* Vox enim annuntiatis a Dan, & notum facientis idolum de monte Elhram. * Dicite gentibus: Ecce auditum est in Ierusalem custodes venire de terra longinqua, & dire super ciuitates Iuda vocem suam. * Quasi custos agrorum facti sunt super eam in gyro: quia me ad iracundiam prouocauit, dicit Dominus. * Vix tuus, & cogitationes tue fecerunt hæc tibi ista malitia tua, quia amara, quia tetigit cor tuum. * Ventrem meum, ventrem meum doleo, sensus cordis mei turbati sunt: in me non tacebo, quoniam vocem buccinæ audiuit anima mea, clamorē prelij.

* Contritio super contritionem vocata est, & vastata est omnis terra: repente vastata sunt tabernacula mea, subitò pelles meæ. * Vsq̃quo videbo fugientem, audia uocem buccinæ? * Quia stultus populus meus me non cognouit: filij insipientes sunt, & uocordes: sapientes sunt ut faciant mala, bene autem facere nescierunt. * Aspexi tetram, & ecce uacua erat, & nihili: & celos, & non erat lux in eis. * Vidi montes, & ecce mouebantur:

* & omnes colles conturbati sunt. * Intuius sum, & non erat homo: & omnis uolubile uolū recessit. * Aspexi, & ecce Caruifur desertus: & omnes urbes eius destructæ sunt a facie Domini, & a facie iræ furoris eius. * Hæc enim dici Domine: Deserta erit omnis terra, sed tamen consummationem non faciam. * Lugebit terra, & mergentur celi desuper: eo quod locus sum, cogitauit, & non pœnituit me, nec auersus sum ab eo.

* A voce equitis, & mittentis sagittam suscitabit omnis ciuitas: ingressi sunt ardua, & ascendent rupes: uniuerse urbes derelictæ sunt, & non habitant in eis homines. * Tu autem uastata quid facies? cum uestieris te cocino, cum ornata fueris monili aureo, & pinxeris solum oculos tuos, frustra cōponeris: contempserunt te amatores tui, animam tuam quærent. * Vocem enim quasi parturientis audui angustias ut puerpere: Vox filiz Sion intermorientis, expandentisq̃ ma-

nus suus: ut mihi, quia defecit anima mea propter interfectos.

C A P. V.

Circuite uias Ierusalem, & aspice, & considera: & querite in plateis eius, an inuenias uirum facientem iudicium, & querentem fidem: & propitius ero ei. * Quod si etiam uiuit Dominus, dixerint: & hoc falso iurabunt. * Domine oculi tui respiciunt fidem: percussisti eos, & non doluerunt: attriuisi eos, & tenuerunt accipere discipulam: indurauerunt facies suas supra petram, & noluerunt reuerti. * Ego autem dixi: Forsitan pauperes sunt & stulti, ignorantes uiam Domini, iudicium Dei sui. * Ibo igitur ad operantes, & loquar eis: ipsi enim cognouerunt uiam Domini, iudicium Dei sui: & ecce magis hi simul confreguerunt iugum, ruperunt uincula. * Idcirco percussit eos leo de silua, lupus ad uesperam uastauit eos, pardus uigilans super ciuitates eorum: omnis, qui egressus fuerit ex eis, capietur: quia multiplicatæ sunt prauaricationes eorum, confortatæ sunt auersiones eorum.

* Super quo propitius tibi esset potero filij tui dereliquerunt me, & iurant in his, qui non sunt dii: a rari eos, & merces ei sunt, & in domo meretricis lux ariabantur. * Equi amatores, & emissarii facti sunt: unusquisque ad uorem proximi sui hodiebat. * Nūquid super his non iurabo dicit Dominus?

C & in gentem tali non ulciscetur anima mea? * Ascendite muros eius, & dissipate, consummationem autem nolite facere: auferre propagines eius, quia non sunt Domini. * Præuicatione enim præuaticata est in me domus Israel, & domus Iudæ, ait Dominus. * Negauerunt Dominum, & dixerunt: Non est ipse: neque ueniet super nos malum: gladium & famem non uidebimus.

* Prophetæ fuerunt in uentum locuti, & responsum non dedit in eis: hæc ergo euentum illis. * Hæc dicit Dominus Deus exercituum: Quia locuti estis uerbum istud: ecce ego do uerba mea in ore tuo in ignem, & populum istum in ligna: & uorabitans. * Ecce ego adducam super uos gentem de longinquo domus Israel, ait Dominus: gentem robustam, gentem antiquam, gentem, cuius ignorabitis linguam, nec intelliges quid loquatur. * Pharetra eius quasi sepulchrum patens, uniuerse fortes.

* Et comedet fetures tuas, & panem tuum: deuorabit filios tuos, & filias tuas: comedet gregem tuum, & armenta tua: & comedet uineam tuam, & ficum tuam: conteret urbes munitas tuas, in quibus tu habes fiduciam, gladio. * Veruntamen in diebus illis, ait Dominus, non faciam uos in

consummationem. * Quod si dixeritis: I

Eze. 23.
C. 11

Inf. 16.
C. 20

E Quare fecit nobis Dominus Deus noster hec omnia? dices ad eos: Sicut dereliquisti me, & servasti Deo alieno in terra vestra, sic servatis alienis in terra non vestra. * Annunciate hoc domui Jacob, & audiant facie in iuda, dicentes: * Audi popule Iherusalem, qui non habes cor: qui habentes oculos non videtis: & aures, & non auditis. * Me ergo non timebitis, ait Dominus: & a facie mea non dolebitis? Qui posui arenam terminum mari, præteritum sempiternum, quod non præteribit: & commovebatur, & non poterunt: & intume-
 33 scunt fluctus eius, & non transibunt illud: * populo autem huic factum est cor incredulum & exasperans, recesserunt & abierunt. * Et non dixerunt in corde suo: Metuamus Dominum Deum nostrum, qui dat nobis pluviam tempore æstatis & serotinam in tempore suo: plenitudinem annuæ messis custodiens nobis. * Iniquitates vestras declinaverunt hæc: & peccata vestra præbuerunt bonum a vobis: * Quia inveni sunt in populo meo impij infidantes quasi aucupes, laqueos ponentes, & pedicæ ad capiendos viros. * Sicut decipula plena aubis, sic domus eorum plena dolo: ideo magnificati sunt & ditati. * Incrassati sunt & impinguati: & præterierunt sermones meos pessime. * Causam viduæ non iudicaverunt, causam pupilli non direxerunt, & iudicium pauperum non iudicaverunt. * Numquid super his non visitabo, dicit Dominus? aut super gentem huiusce modi non visitetur anima mea? * Stupor & mirabilia facta sunt in terra: * prophetae prophetabant in mediis, & sacerdotes applaudebant manibus suis: & populus meus dilata-
 37 talia: quid igitur fiet in novissimo eius?

CAP. VI.

C Onfortamini filij Benjamin in medio Ierusalem, & in Themas clangite bucinam, & super Bethacaré levate vexillum: quia malum visum est ab Aquilone, & contritio magna. * Speciosæ & delicatæ assimilavi filiam Sion. * Ad eam venient pastores, & greges eorum: fixerunt in ea tentoria in circuitu: pascet unusquisque eos, qui sub manu sua sunt. * Sanctificate super eam bellum: confurgite, & ascendamus in meridiem: vobis, quia declinavit dies, quia longiores factæ sunt vesteris. * Surgite: & ascendamus in montem, & dissipemus domos eius. * Quia hæc dicit Dominus exercituum: Credite lignum: & fundite circa Ierusalem aggerem: hæc est civitas visitationis, omnis calamitas in medio eius. * Sicut frigidam fecit cisterna aquam suam, sic frigidam fecit malitiam suam: iniquitas & vastitas auditur in ea, coram me semper infirmitas, & pla-

ga: * Audire Ierusalem, ne forte recedat anima mea a te, ne forte ponam te desertam terram inhabitabilem. * Hæc dicit Dominus exercituum: Vique ad racemum colligent quæ sint vineæ reliquias Israel: converte manum tuam quasi vindemiator ad carualia. * Cui loquar? & quæ contestabor ut audiat? ecce incircumcisæ aures eorum, & audire non possunt: ecce verbum Domini factum est eis in opprobrium: & non suscipient illud. * Idcirco furore Domini plenus sum, laborem sustinens: effunde super parvulum foris, & super consilium iuvenum simul: virum cum muliere capietur, senex cum pleno dierum. * Et transibunt domus eorum ad alteros, agri & uxores pariter: quia extendam manum meam super habitantes terram, dicit Dominus. * A minore quippe usque ad maiorem omnes auaritiæ student: & a propheta usque ad sacerdotem cuncti faciunt dolum. * Et curabant contritionem filiorum puli mei cum ignominia, dicentes: Pax, pax: & non erat pax. * Confusi sunt, quia ab omni nationem fecerunt: quin potius confusio non sunt confusi, & erubescere nescierunt: quam ob rem cadent inter ruentes, in tempore visitationis tuæ corrumpet, dicit Dominus. * Hæc dicit Dominus: State super vias, & videte, & interrogate de semitis antiquis, quæ sit via bona, & ambulate in ea: & invenietis refrigerij animabus vestris. Et dixerunt: Non ambulabimus. * Et cõstiti super vos speculatores: Audite vocem tubæ. Et dixerunt: Non audimus. * Ideo audite Gentes, & cognosce congregatio, quanta ego faciam eis. * Audi terra: Ecce ego adducam malum super populum istum, fructum cogitationis eius: quia verba mea non audierunt, & legem meam proiecerunt. * Vt quid mihi thus de Saba affertis, & calamum suave olemem de terra longinqua? holocausta munda vestra non sunt accepta, & victimæ vestrae non placuerunt mihi. * Propterea hæc dicit Dominus: Ecce ego dabo in populum istum ruinas, & ruem in eis patres & filij simul: vicini, & proximus peribunt. * Hæc dicit Dominus: Ecce populus venit de terra Aquilonis, & gens magna confurget a finibus terræ. * Sagittam & scutum arripiet: crudelis est, & non miserebitur. vox eius quasi mare sonabit: & super equos ascendent, præparati quasi vir ad prælium, adversum te filia Sion. * Audivimus famam eius, dissolutæ sunt manus nostræ: tribulatio apprehendit nos, dolores ut parturientem. * Nolite exire ad agros, & in via ne ambuletis: quoniam gladius inimici pavore iniecit. * Filia populi mei accingere cilicio, & cõpungere cinerem: quia repente veniet vastator super te. * Probatores dedite in populo meo: &

I Is. 56. d.

I Is. 56. d.

I Is. 56. d.

I Is. 56. d.

I Is. 56. d.

I Is. 56. d.

I Is. 56. d.

I Is. 56. d.

I Is. 56. d.

I Is. 56. d.

I Is. 56. d.

I Is. 56. d.

I Is. 56. d.

I Is. 56. d.

I Is. 56. d.

I Is. 56. d.

I Is. 56. d.

I Is. 56. d.

I Is. 56. d.

I Is. 56. d.

I Is. 56. d.

I Is. 56. d.

I Is. 56. d.

I Is. 56. d.

I Is. 56. d.

I Is. 56. d.

I Is. 56. d.

I Is. 56. d.

I Is. 56. d.

I Is. 56. d.

I Is. 56. d.

I Is. 56. d.

I Is. 56. d.

I Is. 56. d.

I Is. 56. d.

I Is. 56. d.

18. et de his, & probabis viam eorum :
 19. A Omnes isti principes declinant oculos ambulan-
 tes fraudulenter, & ferrum & uniuersi cor-
 20. rupti sunt. Deserit sufflatorum, in igne co-
 21. nsumpta est plumbum, frusta consumit co-
 22. flator : malitia enim eorum non sunt con-
 23. sumpta. Argentum teprobum vocat eos,
 quia Dominum proiecit illos.

CAP. VII.

1. Verbum quod factum est ad Ieremiam a
 Domino, dicens : Sta in porta do-
 mus Domini, & prædica ibi verbum istud,
 & dicit, Audite verbum Domini omnis Iu-
 da, qui ingressi sunt per portas has, vt ado-
 3. teus Dominum. Hæc dicit Dominus exer-
 cituum Deus Israel : Bonas facite vias ve-
 4. stras, & fideat vestra, & habitabo vobiscum
 in loco isto. Nolite considerare in verbis
 5. meis, dicentes : Templum Domini, tem-
 6. plum Domini, templum Domini est. Quia
 7. niam si bene direxeritis vias vestras, & Ru-
 8. da vestra : si feceritis iudicium inter virum
 9. & proximum eius, aduenit, & pupillo, &
 10. & viduæ non feceritis calumnia, nec sangui-
 11. nem innocentem effuderitis in loco hoc, &
 12. poll deos alienos non ambulaueritis in ma-
 13. ni, & in meretricibus : habitabo, & quiescam
 14. in loco isto : in terra, quam dedi patribus ve-
 15. stris a seculo, & vixit in seculum. Ecce
 16. ego mandatis vobis in sermonibus menda-
 17. ciis, qui non proderunt vobis : & iuratis oc-
 18. cidere, adulteris iurare mendaciter, si-
 19. biare Baalim, & in eis postulare, alienos, quos
 20. ignoratis. Et vos istis, & sterilibus commi-
 21. ni in domo hac, in qua invocatum est nomen
 22. meum, & dixistis : Habitu sumus eo quod
 23. fecerimus oia : nominati quos istas. Nū-
 24. quid ergo spernitur locorum facta est domus
 25. ista, in qua invocatum est nomen meum
 26. in oculis vestris : ego, ego sum, ego
 27. vidi, dicit Dominus. Hæc ad locum accipi-
 28. in silo, ubi habitauit nomen meum a prin-
 29. cipio, & videte quæ fecerim ei propter ma-
 30. litiæ populi mei Israel : & nunc, quia feci
 31. istis omnia opera hæc, dicit Dominus : & lo-
 32. cutus sum ad vos mane conuersens, & lo-
 33. quens, & non audistis : & vocavi vos, &
 34. non respondistis. Faciam domui huic,
 35. in qua invocatum est nomen meum, & in
 36. qua vos habetis fiduciam, & in quem dedi-
 37. stis vobis : & partibus vestris, sicut feci silo. Et
 38. propterea non facie meam, sicut proieci omnes
 39. fratres vestros, uniuersum semen Ephraim.
 40. Tu ergo non sperare pro populo hoc, nec as-
 41. sumas pro eis iudicium, & orationem, & non
 42. obstita mihi : quia non exaudiam te. Non
 43. vides quid isti faciant in ciuitatibus Iu-
 44. da, & in plateis Ierusalem? Filij colligunt
 45. ligna, & partes succedunt : ignem, & mu-

lieres conspergunt adipem, ut faciant pla-
 centas regine oris, & libent dñs alienis, &
 me ad iracundiam prouocent. Numquid
 me ad iracundiam prouocant, dicit Domi-
 19. nus? nonne semetipsos in confusionem vul-
 20. tus sui? Ideo hæc dicit Dominus Deus Ecce
 furor meus, & indignatio mea condatur in
 21. per locum istum, super viros, & super iuue-
 22. na, & super lignum regionis, & super fruges
 23. terræ, & succedetur, & non extinguetur.
 24. Hæc dicit Dominus exercituum Deus Is-
 25. rael : Holocausta mæ vestra addite victimis
 26. vestris, & comedite carnes. Quia non sum
 27. locutus cum patribus vestris, & non præ-
 28. cepi eis in die qua eduxi eos de Terra Aegy-
 29. pti : de uero holocaustum, & victimam
 30. rum. Sed hoc verbum præcepisti, dicens :
 31. Audite vocem meam, & ero vobis Deus, &
 32. vos eritis mihi populus & ambulabitis in om-
 33. ni via quam mandauit vobis, vt bene sit vo-
 34. bis. Et non audierunt, nec inclinauerunt
 35. aurem suam : sed stabierunt in voluntatibus,
 36. & in prauitate cordis sui mali : factique sunt
 37. retrorsum, & non in ante, a die qua egres-
 38. si sunt pauciores eorum de terra Aegypti, vtque
 39. ad diem hanc, Et misi ad vos omnes ser-
 40. uos meos prophetas per diem, conuersens
 41. disuulso, & mittens. Et non audierunt
 42. me, nec inclinauerunt aurem suam : sed in-
 43. durauerunt ceruicem suam : & perierunt
 44. rati sunt, quam patris eorum. Et eloquens
 45. istos, & omnia verba hæc, & non audient
 28. & vocabis eos, & non respondebunt tibi.
 29. Et dices ad eos : Hæc est gens, quæ non
 30. audit vocem Domini Dei sui, nec recepi-
 31. ti disciplinam, & perit fides, & ablata est
 32. de pre eorum. Tonde capillum tuum, &
 33. projice, & sume in directum pladium, quia
 34. proiecit Dominus, & reliquit generationem
 35. furoris sui, quid fecerim filij Iuda malum
 36. in oculis meis, dicit Dominus. Posuerunt
 37. offensenta sua in domo, in qua invocatum
 38. est nomen meum, ut polluerent eam, &
 39. edificauerunt excelsu Topheth, quæ est in
 40. valle filij Ennom, vt incenderent filio-
 41. suos, & filias suas igni quæ non præcipiunt
 42. cogitant in corde meo. Ideo dicit dies ve-
 43. niens, dicit Dominus, & non dicetur am-
 44. plius, Topheth, & Vallis filij Ennom : sed
 45. Vallis interfectionis, & sepelient in Topheth
 46. eo quod non sit locus. Et erit mortuorum
 47. populi huius in cibos volueribus eorum, & be-
 48. stis terræ, & non erit qui abigat. Hæc quæ de-
 49. te faciam de vrbibus Iuda, & de plateis Ie-
 50. rusalem vocem gaudij, & vocem letitiae, vo-
 51. cem sponsi, & vocem sponsæ in solatio-
 52. nem enim erit terra.

CAP. VIII.

1. In illo tempore, ait Dominus : Eijciat of-
 2. fa regni Iuda, & oia principum eius, & of-
 3. fa

sacerdotum, & ossa prophetarum, & ossa eorum, qui habitauerunt Ierusalem, de sepulchris suis: & expandent ea ad solem, & lunam, & omnent miliciam celi, quæ dilexerunt, & quibus seruierunt, & post quæ ambulauerunt, & quæ quæsierit, & adorauerunt: non colligentur, & non sepelientur: in sterquilinum super faciem terræ erunt. * Et eligent magis mortem quam vitam omnes qui residui fuerint de cognatione hac pessima in uniuersis locis, quæ derelicta sunt, ad quæ eieci eos, dicit Dominus exercituum.

4 * Et dices ad eos: Hæc dicit Dominus: Nihil quid qui cadit, non resurget? & qui auersus est, non reuertetur? * Quare ergo auersus est populus iste in Ierusalem auersione contentiosa? Apprehenderunt mendacium, & noluerunt reuerti. * Attendi, & auscultauit: nemo quod bonum est loquitur, nullus est qui agat penitentiam super peccato suo, dicens:

C Quid feci? Omnes conuersi sunt ad cursum suum, quasi equus impetu vadens ad prælium.

7 * Miluus in celo cognouit tempus sinum: turtur, & hirundo, & ciconia custodierunt tempus aduentus sui: populus autem meus

8 non cognouit iudicium Domini. * Quomodo dicitis: Sapientes nos sumus, & lex Domini in nobis fuit? vere mendacium operatus

9 est stylus mendax Scribarum. * Confusi sunt sapientes, perterriti & capti sunt: uerbum enim Domini proiecerunt, & sapientia nulla est in eis. * Propterea dabo mulieres eo-

rum exteris, agros eorum hereditibus: quia a minimo usque ad maximum omnes auariciam sequuntur: a propheta usque ad sacerdotem cuncti faciunt mendacium. * Et sanabant contritionem filiz populi mei ad signum miniam, dicentes: Pax, pax: cum non esset

12 pax. * Confusi sunt quia abominationem fecerunt: quoniam confusione non sunt confusi, & erubescere nescierunt: idcirco cadent inter currentes, in tempore uisitationis suæ

13 corruent, dicit Dominus. * Congregabo & gregabo eos, ait Dominus: non est uox in uiscibus, & non sunt sicut in ficulnea, folium defluxit: & dedi eis quæ prætergressi sunt.

14 * Quare sedentis? cōuenite, & ingrediamur ciuitatem munitam, & sileamus ibi: quia Dominus Deus noster libere nos fecit, & potum dedit nobis aquam fessis: peccauimus enim Domino. * Expectauimus pacem, & non erat bonum: tempus medelæ, & ecce formido. * A Dan auditus est fremitus:

16 F equo uenit eum, & uoce hinnituum pugnantium eius: commota est omnis terra, & uenerunt, & deuorauerunt terram, & pleni uidentur ei: utrem, & habitatores eius.

17 * Quia ecce ego mittam uobis serpentes regulos, quibus non est incantatio: & mordebuntur, ait Dominus. * dolor meus super dolorem, in me cor meum, moerens.

18

19

20

21

22

23

24

25

26

27

28

19 * Ecce uox clamoris filiz populi mei de terra longinqua: Numquid Dominus non est in Sion, aut rex eius non est in ea? Quare ergo me ad iracundiam concitauerunt: & sculptilibus suis, & in uanitatibus alienis? * Transiit melis, finita est æstas, & nos saluati non sumus. * Super contritione filiz præputi mei contritus sum, & contristatus, stupor obnoxiæ me. * Numquid resina non est in Galaad? aut medicus non est ibi? quare igitur non est obducta cicatrix filiz populi mei?

CAP. IX.

1 Q Vis dabit capiti meo aquam, & oculis meis fontem lacrymarum? & plorabo die ac nocte interfectos filiz populi mei. * Quis dabit me in solitudine diuersorium uiatorum, & derelinquam populum meum, & recedam ab eis? quia omnes

2 adulteri sunt, cœtus præuicatorum. * Et extenderunt linguam suam quasi arcum mendacij & non ueritatis: confortati sunt in terra, quia de malo ad malum egressi sunt, & me non cognouerunt, dicit Dominus.

3 * Vnusquisque se a proximo suo custodiat, & in omni fratre suo non habeat fiduciam: quia omnis frater supplantans supplantabit, & omnis amicus fraudulenter incedet.

4 * Et uir fratrem suum deridebit, & ueritatem non loquentur: docuerunt enim linguam suam loqui mendacium: ut inique agerent

5 laborauerunt. * Habitatio tua in medio domus: in dolo reuerunt scire me, dicit Dominus. * Propterea hæc dicit Dominus exercituum: Ecce ego constabo, & probabo eos: quid enim aliud faciam a facie filiz populi mei?

6 * Sagitta vulnerans linguam eorum, doluit locuta est: ore suo pacem cum amico suo loquitur, & occidente ponit ei insidias. * Numquid super his non uisitabo, dicit Dominus?

7 aut in gente huiusmodi non ulciscer animam meam? * Super montes assumam solum ac lamentum, & super speciosa deserti plantum, quoniam in ceuissis sunt: eo quod non sit uir pertractans: & non audierunt uocem possidentis: & uoluerit celi usque ad pecora

8 transinigrauerunt & recellerunt. * Et dabo Ierusalem in acervos arenæ, & cubilia draconum: & ciuitates iusta dabo in desolationem, eo quod non sit habitator. * Quis est

9 uir sapiens, qui intelligat hoc, & ad ueniens uerbum oris Domini: ut annunciet istud, quare perierit terra, & exusta sit quasi desertum, eo quod non sit qui pertranseat? Et dixit Dominus: Quia dereliquerunt legem meam, quam dedi eis, & non audierunt uocem meam, & non ambulauerunt in ea:

10 & abierunt post prauitatem cordis sui, & post Baalam: quæ didicerunt a patribus suis.

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

15 * Idcirco hæc dicit Dominus exercituum Deus Israel: Ecce ego cibabo populum istum ab incho, & potum dabo eis aquam, sellis. 16 * Et dispergam eos in Gentibus, quas non nouerunt ipsi & patres eorum: & mittam post eos gladium, donec consumantur. Hæc dicit Dominus exercituum Deus Israel: Contemplamini, & uocate lamentatrices, & ueniant, & ad eas, quæ sapientes sunt, mittite, 18 & propere: fessinent, & allumant super nos lamentum, deducant oculus nostri lacrymas, & palpebræ nostræ defluant aquas. 19 * Quia vox lamentationis audita est de Sion: Quomodo uasisti sumus, & confusi uehementer, quia dereliquimus terram, quoniam deiecta sunt tabernacula nostra. Audite ergo mulieres uerbum Domini: & assument aures uestræ sermonem oris eius: & docete filias uestras lamentum: & uasque proxima suam suam planctum. Quia ascendit mors per fenestras nostras, ingressa est domos nostras, dispersere paruulos de foris, iuuenes de plateis. Loquere: Hæc dicit Dominus: Et cadet morticinium hominis quasi sterco super faciem regionis, & quasi senum post tergum meretricis, & non est qui colligat. Hæc dicit Dominus: Non gloriatur sapiens in sapientia sua, & non gloriatur fortis in fortitudine sua, & non gloriatur diues in diuitijs suis: sed in hoc gloriatur, qui gloria tur, scire & nosse me, quia ego sum Dominus, qui facio misericordiam, & iudicium, & iustitiam in terra: hæc enim placeant mihi, sic Dominus. Ecce dies ueniunt, dicit Dominus: & uisitabo super omnem, qui circumcissum habet præputium. super Aegyptum, & super Iudam, & super Edom, & super filios Ammon, & super Moab, & super omnes qui attoni sunt in comam, habitantes in deserto, quia omnes gentes habent præputium, omnis autem domus Israel incircumcisi sunt corde.

C A P. X.

1 Adite uerbum, quod locutus est Dominus super uos domus Israel: Hæc dicit Dominus: Iuxta uias Gentium uolite discere: & a signis cæli nolite metueri, quæ timeant Gentem: quia leges populorum uariæ sunt, qualignum de saltu præcidit opus manus artificis natiua scia. Argento, & auro decorant illi: clauis & mallei compingit, ut non dissoluatur. In similitudinem palmarum fabricata sunt, & non loquuntur: portata tolerantur, quia incedere non valent: nolite ergo timere ea, quia nec male possunt facere, nec bene. Non est similis tui Domine: magnæ tuæ & magnum nomen tuum in fortitudine. Quia non timebit rex Gentium tuum, qui enim decus inter cunctos sa-

pientes Gentium, & in uinculis regnis eorum nullus est similis tui. Pariter insipientes & faui probabuntur doctrina uanitatis eorum lignum est. Argentum inuoluui de Tharsis affertur, & aurum de Ophaz: opus artificis, & manus trarij: hyacinthus & purpura indumentum eorum, opus artificum, uniuersa hæc. Dominus autem Deus uerus est: ipse Deus uiuens, & rex sempiternus, ab indignatione eius commouebitur terra: & non sustinebunt Gentes comminationem eius. Sic ergo dicite eis: Dii, qui cælos & terram non fecerunt, pereant de terra, & de his, quæ sub cælo sunt. Qui facit tetram in fortitudine sua, preparat orbem in sapientia sua, & prudentia sua extendit cælos. Ad quæ suam dat multitudinem aquarum in cælo, & eleuat nebulas ab extremitatibus terræ: fulgura in pluuia facit, & elucit ventum de thesauris suis. Stultus factus est omnis homo a morte scientia, confusus est artifex omnis in sculpsit: quoniam falsum est quod cõstituit, & non est spiritus in eis. Vana sunt, & opus risu dignum: in tempore uisitationis sue peribunt. Non est his similis pars Jacob: qui enim formauit omnia, ipse est: & Israel uirga hereditatis eius: Dominus exercituum nomen illi. Congrega de terra confusione tuam, quæ habitas in obidione. Quia hæc dicit Dominus: Ecce ego longe projiciam habitatores terræ: in hac pace: & tribulabo eos: ita ut inueniantur. Ve mihi super correctione mea, pessima plaga mea. Ego autem dixi: plane hæc infirmitas mea est, & portabo illam. Tabernaculum meum uastatum est: quænes iuueniui mei dirupti sunt, filij mei exierunt a me, & non subsistunt: non est, qui extendat ultra tentorium meum, & erigat pelles meas. Quia stulte egerunt pastores, & Dominum non quaerunt: propterea non intellexerunt, & omnis grex eorum dispersus est. Vox auditionis ecce uenit, & commotio magna de terra Aquilonis: ut portaret uictrix sua solitudinem, & habitaculum draconum. Scio Domine, quia non est hominis uia eius: nec uir est ne ambulet, & dirigat gressus suos. Corripite me Domine, ueritatem in iudicio: & non in furore tuo, ne forte ad nihilum redigas me. Effunde indignationem tuam super Gentes, quæ non cognouerunt te, & super provincias, quæ nomen tuum non inuocauerunt: quia contederunt Jacob, & deuorauerunt eum, & consumperunt illum, & decus eius dissipauerunt.

C A P. XI.

1 Uerbum, quod locutus est a Dño ad Ieremiam, dicens: Audite uerba patris hominum, & loquimini ad viros Iudæ, & habitato-

3 res Ierusalem: * & dices ad eos: Hæc dicit
 Dominus Deus Israel: Maledictus uir, qui
 4 non addiderit uerba pacti huius, * quod præ-
 cepi patribus uestris in die, quæ eduxi eos de
 Terra Aegypti, de fornace ferrea, dicens: Au-
 5 dite uocem meam, & facite omnia, quæ præ-
 cepi uobis, & eritis mihi in populum, & ego
 6 ero uobis in Deum: * Ve suscitent iuramentum,
 quod iuravi patribus uestris daturum
 me eis terram fluentem lacte, & melle, sicut
 7 est dies hæc. Et respondi, & dixi: Amen Domi-
 8 nus. * Et dixit Dominus ad me: Vocifera-
 re omnia uerba hæc in ciuitatibus Iudæ, &
 9 foris Ierusalem, dicens: Audite uerba pacti
 10 huius, & facite illa: * quia testatus est con-
 11 status sum patres uestris in die, quæ eduxi
 eos de Terra Aegypti usque ad diem hanc, ne
 12 confurgens testatus sum, & dixi: Au-
 13 dite uocem meam: * & non audierunt, nec in-
 clinauerunt aurem suam: sed abierunt unus-
 14 quisque in prauitate cordis sui mali: & in-
 15 duxi super eos omnia uerba pacti huius,
 quod præcepit uis facere, & non fecerunt.
 16 * Et dixit Dominus ad me: Inuenta est con-
 17 furtio in uiris Iudæ, & in habitatoribus Ie-
 18 rusalem. * Reuerfissint ad iniquitates pa-
 19 trum suorum priores, qui noluerunt audire
 20 uerba mea: & hi ergo abierunt post deos alie-
 21 nos, ut seruarent eis: irruunt fecerunt domus
 22 Israel, & domus Iudæ pactum meum, quod
 23 pepigi cum patribus eorum. * Quam ob id
 24 hæc dicit Dominus: Ecce ego inducam super
 25 eos mala, de quibus exire non poterunt:
 26 & clamabunt ad me, & non exaudiam eos.
 27 * Et ibunt cimitæ es Iudæ, & habitatores Ie-
 28 rusalem, & clamabunt ad deos, quibus libant,
 29 & non saluabunt eos in tempore afflictionis
 30 eorum. * Secundum numerum enim ci-
 31 uitatum tuarum erant dii tui Iudæ, & secun-
 32 dum numerum natiuum Ierusalem posuisti
 33 aras confusionis, aras ad libandum Baalim.
 34 * Tu ergo noli orare pro populo hoc, &
 35 ne assumas pro eis laudem, & orationem: quia
 36 non exaudiam in tempore clamoris eorum
 37 ad me, in tempore afflictionis eorum. * Quid
 38 est, quod didicimus me in domo mea fecit
 39 scelera multa? numquid carnes sanctæ asse-
 40 rerat te malitias eorum in quibus gloriatas es?
 41 * Olitum obsecram, pulchram, fructiferam,
 42 speciosam uocauit Dominus nomen tuum:
 43 ad uocem loquæ, & grandis exarsit ignis in
 44 ea, & combusta sunt fructus eius. * Et Do-
 45 minus exercituum qui plantauit te, locutus
 46 est super te malum pro malis domus Israel
 47 & domus Iudæ, quæ fecerunt sibi ad irritan-
 48 dum me, sistentes Baalim. * Tu autem Do-
 49 mine dicit Dominus: sisti mihi, & cognoui: tunc
 50 ostendisti mihi stultitia eorum. * Erego qua-
 51 si ignis manuatus, qui portatur ad uictum:
 52 & non cognoui quia cogitauerunt super me
 53 consilia dices: Mittamus signum in par-

54 eius, & eradam eum de terra uiuentium, &
 55 nomen eius non memoretur amplius. * Tu
 56 autem Domine Sabaoth, qui iudicas iuste,
 57 & probas cunctas & corda, uideam ultionem
 58 tuam ex eis: ut enim reuelauit causam meam:
 59 * Propterea hæc dicit Dominus ad viros Ana-
 60 thoï, qui querunt animam tuam, & dicant:
 61 Non prophetabis in nomine Domini, & non
 62 monebis in manibus uestris. * Propterea hæc
 63 dicit Dominus exercituum: Ecce ego visita-
 64 bo super eos: iuuenes morientur in gladio,
 65 filij eorum, & filix eorum morietur in fame:
 66 * Et reliquæ non erunt ex eis: inducā enim
 67 malum super viros Anathoth, annum visita-
 68 tionis eorum.

CAP. XII.

1 **I** Vltus quidem tu es Domine, si dispere-
 2 rit tecum: veritatem iusta loquar ad te:
 3 Quare via impiorum prosperat: bene est
 4 omnibus, qui prauaricantur, & inique
 5 agunt? Plantasti eos, & radicem misisti:
 6 profuerunt & faciunt fructum: prospera-
 7 ori eorum, & longe a retributis eorum. * Et
 8 tu Domine noli me, uidisti me, & proba-
 9 sti cor meum tecum: congrega eos quasi
 10 gregem ad uictimam, & sanctifica eos in die
 11 occisionis. * Visque quo lugebit terra, & her-
 12 ba omnis regionis siccabitur propter mali-
 13 tiam habitantium in ea? consumptum est
 14 animal, & voluere, quoniam dixerunt: Non
 15 videbit nouissima nostra. * Si cum peccatis
 16 cultus laborasti: quomodo contendere pote-
 17 ris cum equis? cum autem in terra pacis se-
 18 curus fueris, quid facies in superbia Iordanis?
 19 * Nam & fratres tui, & domus patris tui, etiam
 20 ipsi, pugnaverunt aduersum te, & clamaue-
 21 runt post te plena uoce: ne credas eis cum lo-
 22 cuti fuerint tibi bona. * Relinque domum meam,
 23 dimissi hereditatem meam, dedi dilectam an-
 24 mam meam in manu inimicorum meorum. * Fa-
 25 cta est mihi hereditas mea quasi leui in silua:
 26 dedi contra me uocem, ideo odiui eam. * Nū-
 27 quid adis discolor hereditas mea mihi? nū-
 28 quid auferenda per totum? Venite, congre-
 29 gamini omnes bestie terre, propterea te ad
 30 deuorandum. * Pastores multi demoliti
 31 sunt vineam meam, & conculcauerunt partem
 32 meam: dederunt portionem meam deside-
 33 rabilem in desertum solitudinis. * Posuerunt
 34 et in dissolutionem, luxque super me desola-
 35 tione desolata est omnis terra: quia nullus est
 36 qui recogitet corde. * Super omnes vias de-
 37 serti uenerunt uasatores, quia gladius Domi-
 38 ni deuorabit ab extremo terre usque ad ex-
 39 tremum eius: non est pax uiuere carni.
 40 * Seminauerunt triticum, & spinas mesue-
 41 runt hereditatem acceperunt, & non eis
 42 proderit: confundemini a fructibus uestris,
 43 propter iram furoris Domini. * Hæc dicit

Dominus aduersum omnes uicinos meos perfimos, qui tangunt hereditatem, quam distribui populo meo Israel: Ecce ego euellam eos de terra sua, & domum Iuda euellam de medio eorum. * Et cum euulsero eos, conueriam, & miserabor eorum: & reducam eos, uirum ad hereditatem suam, & uirum in terram suam. * Et erit: si eruditi didicerint uias populi mei, ut iurant in nomine meo: Vinit Dominus, & sicut docuerunt populum meum iurare in Baal: edificabitur in medio populi mei. * Quod si non audierint euellam gentem illam euulsione & perditione, ait Dominus.

CAP. XIII.

Hæc dicit Dominus ad me: Vade, & poside tibi lumbare lineum, & pones illud super lumbos tuos, & in aquam non intres illud. * Et possides lumbare iuxta uerbum Domini, & possis circa lumbos meos. * Et factus est sermo Domini ad me, secundum, dicens: * Tolle lumbare, quod possides, quod est circa lumbos tuos, & surgens uade ad Euphratem, & absconde ibi illud in foramine petre. * Et abi, & abscondi illud in Euphrate, sicut præceperat mihi Dominus. * Et factum est post dies plurimos, dixit Dominus ad me: Surge, uade ad Euphratem, & tolle inde lumbare, quod præcepi tibi ut absconderes illud ibi. * Et abi ad Euphratem, & fodi, & tuli lumbare de loco, ubi absconderam illud: & ecce computruerat lumbare, ita ut nulli usus aptum esset. * Et factum est uerbum Domini ad me, dicens: * Hæc dicit Dominus: Sic putescere faciam superbiam Iuda, & superbiam Ierusalem multam. * Populum istum pessimum, qui nolunt audire uerba mea, & ambulat in prauitate cordis sui: abieruntque post deos alienos ut seruirent eis, & adorarent eos: & erunt sicut lumbare istud, quod nulli usus aptum est. * Sicut enim adharet lumbare ad lumbos uiri, sic agglutinaui mihi omnem domum Israel, & omnem domum Iuda, dicit Dominus: ut essent mihi in populum, & in nomen, & in laudem, & in gloriam: & non audierunt. * Dices ergo ad eos sermonem istum: Hæc dicit Dominus Deus Israel: Omnis laguncula implebitur uino. Et dicent ad te: Numquid ignoramus quia omnis laguncula implebitur uino? * Et dices ad eos: Hæc dicit Dominus: Ecce ego implebo omnes habitatores terræ huius, & reges, qui sedent de stirpe Dauid super thronum eius, & sacerdotes, & prophetas, & omnes habitatores Ierusalem, ebrietate: & dispergam eos uirum a fratre suo, & patres, & filios pariter, ait Dominus: non parciam, & non concedam: neque miserabor ut non disperdam eos. * Audite, & auribus percipite.

Nolite eleuari, quia Dominus locutus est. * Date Domino Deo uestro gloriam antequam contenebrescat, & antequam, offendant pedes uestri ad montes caliginosos: expeditis lucem, & ponet eam in umbram mortis, & in caliginem. * Quod si hoc non audieritis, in abscondito plorabit anima mea a facie superbie: plorans plorabit, & deducet oculus meus lacrymam, quia capessit grex Domini. * Dic regi, & dominatrici: Humiliamini, sedete: quoniam descendit de capite uestro corona gloriæ uestre. * Ciuitates Austri clausæ sunt, & non est qui aperiat: translata est omnis Iuda transmigratione perfecta. * Leuate oculos uestros, & uidete qui uenit ab Aquilonibus: ubi est grex, qui datus est tibi, pecus inclytum tuum? * Quid dices cum uideris? Tu enim docuisti eos aduersum te, & erudisti in capite tuo: numquid non dolores apprehendunt te, quasi mulierem parturientem? Quod si dixeris in corde tuo: Quare uenerunt mihi hæc? Propter multitudinem iniquitatis tuæ reuelata sunt uerecundiora tua, polluta sunt plantæ tuæ. * Si mutare potest æthiops pellem suam, aut pardus uarietates suas: & vos poteritis bene facere, cum didiceritis malum. * Et disseminabo eos quasi stipulam, quæ uento raptaur in deserto. * Hæc fors tua, parisi; mensura tua a me, dicit Dominus, quia oblita es mei, & confisa es in mendacio. * Unde & ego nudaui membra tua contra faciem tuam, & apparuit ignominia tua, & adulteria tua, & hinnitus tuus scelus fornicationis tuæ: super colles in agro uidi abominationes tuas. Vade tibi Ierusalem, non mundaberis post me: usquequo adhuc?

CAP. XIII.

Quod factum est uerbum Domini ad Ierusalem de sermonibus siccitatis. * Luxit Iudas, & porta eius corruerunt, & obscurata sunt in terra, & clamor Ierusalem ascendit. * Maiores miserunt minores suos ad aquam: uenerunt ad hauriendum, non inuenerunt aquam, reportauerunt uasa sua uacua: confusi sunt & afflicti, & operuerunt capita sua. * Propter terræ uastitatem, quia non uenit pluuia in terram, confusi sunt agricolæ, operuerunt capita sua. * Nam & cetera in agro peperit, & reliquit: quia non erat herba. * Et onagri steterunt in rupibus, traxerunt uentum quasi dracones, defecerunt oculi eorum, quia non erat herba. * Si iniquitates nostræ responderint nobis: Dñe fac propter nomen tuum, quia multe sunt auersiones nostræ, tibi peccauimus. * Expectatio Israel, saluator eius in tempore tribulationis: quare quasi colonus futurus es in cetera, & quasi uator

9 declinans ad manendum? Quare futurus es
velut uir uagus, ut fortis qui non potest sal-
uare? tu autem in nobis es Domine, & no-
men tuum innocatum est super eos, ne dese-
linquis nos. * Hæc dicit Dominus populo
huic, qui dilexit mouere pedes suos, & non
quiescit, & Domino non placuit. Nunc recor-
dabitur iniquitatum eorum, & uisitabit pec-
cata eorum. * Et dixit Dominus ad me. Non
le crare pro populo isto in bonum. * Cum
ieiunauerint, non exaudiam preces eorum:
& si obtulerint holocaustum, & uictimas
non suscipiam eas: quoniam gladio, & fame,
& pelle consumam eos. * Et dixi, A a a, Do-
mine Deus Propheta dicunt ei. Non uide-
bitis gladium, & fames non erit in uobis, sed
pacem ueram dabit uobis in loco isto. * Et
dixi Dominus ad me. Falso propheta uati-
cantur in nomine meo, non misi eos, & non
præcepi eis, neque locutus sum ad eos: uisio-
nem mendacem, & diuinari eorum, & fraudu-
lentiam, & seductionem, & condis sui prophe-
tant uobis. * Idcirco hæc dicit Dominus de
prophetis, qui prophetant in nomine meo,
quos ego non misi, dicens: Gladio, & fa-
mes non erit, in terra hæc: In gladio & fa-
me consumantur propheta illi. * Et po-
puli, quibus prophetant, erunt proiecti in
uijs Ierusalem præ fame & gladio, & non
erit qui sepeliat eos: ipsi & uxores eorum,
filij & filiae eorum, & effundam super eos
malum suum. * Et dices ad eos uerbum illud:
Dedueant oculi mei lacrymam per noctem
& diem, & non taceant: quoniam continuo-
ne magna contrita est uirgo filia populi
mei, plaga pessima uehementer. * Si egressus
fuero ad agros, ecce occisi gladio: & si in-
troiero in ciuitatem, ecce attenuati fame. Pro-
pheta quoque & sacerdos abierunt in terram,
quam ignorabant. * Numquid proiciens
abiecisti Iudam? non Sion abominata est ani-
ma tua? quare ergo percussisti nos, ita ut nul-
la sit sanitas? expedauimus pacem, & non
est bonum: & tempusurationis, & ecce
turbatio. * Cognouimus Domine impieta-
tes nostras, iniquitates patrum nostrorum,
quia peccauimus tibi. * Ne des nos in op-
probrium propter nomen tuum, neque fa-
cias nobis contumeliam solij gloriæ tuæ: re-
cordare, ne irritum facias fœdus tuum no-
biscum. * Numquid sunt in sculptilibus Gen-
tium qui pluit? aut cali possunt dare im-
bres? nonne tu es Domine Deus noster, quæ
expedauimus? tu enim fecisti omnia hæc.

C A P. XV.

1. **E**T dixit Domini ad me. Si steteris Moyses, & Samuel coram me, non est anima mea ad populum istum: eijce illos a facie mea, & egrediamur. * Quid si dixe-

rint ad te: Quo egrediemur? dices ad eos: Hæc dicit Dominus. Qui ad mortem, ad mortem: & qui ad gladium, ad gladium: & qui ad famem, ad famem: & qui ad captiuitatem, ad captiuitatem. * Et uisitalo super eos quattuor species, dicit Dominus: Gladium ad occisionem, & famem ad lacerandum, & uolantia cæli & bestias terræ ad deuorandum, & dissipandum. * & dabo eos in feruorem uniuersis regnis terræ: propter Madaianum filium Ezechiz regis Iuda, super omnibus quæ fecit in Ierusalem. * Quis enim miserebitur tui Ierusalem? aut quis conseruabitur pro te? Aut quis ibit ad rogandum pro pace tua? Tu reliquisti me, dicit Dominus, rectorum abijisti: & extendam manum meam super te, & interficiam in te laborauit rogans. * Et dispergiam eos uentilabo in portis terre: interfici & disperdi diuitem meum, & tamn a mijs suis non sunt reuerſi. * Multiplex est, sunt mihi uidux eius super adoleſcentis uastatorem meridie mihi super ciuitates repente terrorem. * Infirmata est quæ peperit septem, defecit anima eius: occidit ei sol, cum adhuc esset dies confusa est, & erubuit: & reliquos eius in gladium dabo in conspectu inimicorum eorum, ait Dominus. * Vt melli mater mea: quare genuisti me uirum rixam, uirum discordiam in uniuersa terra? non generauit nec genuit mihi quisquam: omnes maledicunt mihi. * Dicit Dominus: Si non reliquix tuæ in bonum, si non occurreris tui in tempore afflictionis, & in tempore tribulationis aduersus inimicum. * Numquid detrahatur ferrum ferro ab Aquilone, & as? * Diuicias tuas & thesauros tuos in direptionem dabo gratis in manu peccatoris tui, & in omnibus seminibus tuis. * Et adducam inimicos tuos de terra quam nescis: quia ignis succensus est in furore meo, super uos ardabit. * Tu scis Domine, recordare mei, & uisita me, & uere me ab his, qui persequuntur me, noli in patientia tua suscipere me: scito quoniam sustinui propter te opprobrium. * Inuenti sunt sermones tui, & comedi eos, & factum est mihi uerbum tuum in gaudium & in lætitiā cordis mei, quoniam inuocacum est nomen tuum super me Domine Deus exercituum. * Non sed in consilio ludendum, & gloriatus sum a facie manuum tuarum: solus sedebam, quoniam comminatione replesti me. * Quare factus est dolor meus perpetuus, & plaga mea desperabilis genuit curam: facta est mihi quasi mendacium aqua in infidelium. * Propter hæc dicit Dominus: Si conuerteris conuerſam te, & ante faciem meam stabis: & si separaueris preciosum a uili, quasi os meum eris: conuerterit ipse ad te, & tu non conuerteris ad eos. * Et dabo te populo huic in

murum

marum meum, fortem: & bellabunt aduersum te, & non praualebunt: quia ego tecum sum vt saluem te, & eruum te, dicit Dominus. * Et libera bo te de manu pestilentium, & redimam te de manu fortium.

CAP. XVI.

Et factum est verbum Domini ad me, dicens: * Non accipies uxorem, & non erunt tibi filij, & filia in loco isto. * Quia hæc dicit Dominus super filios & filias, qui generantur in loco isto, & super matres eorum, quæ genuerunt eos: & super patres eorum, & de quorum sinu sunt nati in terra hæc. * Mortibus reproborum morientur: non plangentur, & non sepelientur, in sepulchrum super faciem terræ erunt: & gladio, & fame consumentur: & erit cadaver eorum in escam volatilibus cali, & leuissimæ terræ. * Ille enim dicit Dominus: Ne ingrediaris domum conuiuij, neque vadas ad plangendum, neque coholeris eos: quia absumi pacem meam a populo isto, dicit Dominus: misericordiam & miserationes. * Et morientur grandes, & paruuli in terra ista: non sepelientur neque plangentur, & non se incedent, neque caluissimum fiet populus. * Et non frangent inter eos lugenti panem ad consolandum super mortuos: & non dabunt eis potum calicis ad consolandum super patre suo & matre. * Et domum e amittij non ingrediaris, vt sed eas cum eis, & comedas, & bibas: * quia hæc dicit Dominus exercituum Deus Israel. Ecce ego auferam de terra ista in oculis vestris, & in diebus vestris vocem gaudij, & vocem iustitie, vocem sponsi, & vocem sps se. * Et cum auferentibus populo huic omnia verba hæc, & auferent tibi. * Quare locutus est Dominus super nos omne malum grande istud, quæ iniquitas nostra, & quod peccatum nostrum, quod peccauimus Domini Deo nostro. * Vires ad eos: Quia dereliquerunt me patres vestri, ait Dominus: & abierunt post deos alienos, & seruiuerunt eis, & illorauerunt eos: & nunc dereliquerunt, & legem meam non custodierunt. * Sed & vos peius operati estis, quia patres vestri ecce enim auferunt vniuersique post prauitatem cordis sui mali, vne me non auferat. * Et eijciam vos de terra hæc in terram, quam ignoratis, & patres vestri: & seruietis ibi dijs alienis die ac nocte, qui non dabunt vobis requiem. * Propterea ecce dies veniunt dicit Dominus, & non dicetur vltra: Viuit Dominus, qui eduxit filios Israel de Terra Aegypti, & de vniuersis terris, ad quas eleci est: & reducam eos in terram suam, quam dedi patribus eorum. * Ecce ego mittam piscatores multos, dicit Domi-

nus, & piscabuntur eos: & post hæc mittam eis multos venatores, & venabuntur eos de omni monte, & de omni colle, & de caueris petrarum. * Quia oculi mei super omnes vias terrarum non sunt abscondite a facie mea, & non sunt abscondita iniquitas eorum ab oculis meis. * Et sed & primum duplices iniquitates, & peccata eorum: quia contaminauerunt terram, & in morticinis idolorum suorum, & abominationibus suis impleuerunt hereditatem meam. * Dominus so ritudo mea, & robur meum, & refugium meum in die tribulationis: ad te Venies veniat ab extremis terræ, & dicent: Vere mendacium possederunt patres nostri, vanitatem, quæ non profuit. * Numquid faciet si bi homo deos, & ipsi non sint dij? * Idcirco ecce ego ostendam eis per vlcem hæc, ostendant eis, & inuicem ineam, & uirutem meam: & scient quia nomen mihi Dominus.

CAP. XVII.

Peccatum iuda scriptum est stylis ferreo in lingue adamantiis, exaratum super laetudinem cordis eorum, & in totum bus arum eorum. * Cum recordari fuerint filij eorum arum suarum, & lutorum suorum, ignorant: & frondentium in montibus excel si. * Sacrificantes in agro, fortitudinem tuam, & omnes dies sanctorum tuos in disiectionem dabo, & exalta tua propter peccata in uniuersis finibus tuis. * Et relinqueris sola ab hereditate tua, quam dedi tibi: & seruire te faciam inimicis tuis in terra, quam agnoscis: quomodo ignem succendisti in furore meo, & vique in æternum ardebit. * Hæc dicit Dominus: * Maledictus homo, qui confidit in homine, & ponit vancem brachium suum, & a Domino recessit cor eius. * Erit enim quasi myrica in deserto, & non videbit eum nenerit bonum: sed habitabit in siccitate in deserto, & terra in fuginibus, & inhabitabilis. * Benedixit enim qui confidit in Dominis, & erit Deus fiducia eius. * Et erit quasi signum quod transplaretur super aquas, & quod ad humorem, mittit radices suas: & non timebit cum uenerit flus. * Et erit folium eius uiride, & in tempore siccitatis non erit siccum, nec aliquando desinet facere fructum. * Præsum est cor omnium, & in scrutabile: quis cognoscat illud? * Ego Dominus scrutans cor, & probans renes: qui do unicuique iuxta viam suam, & iuxta fructum adinventionum suarum. * Perdix fouit quæ non peperit: fecit diuitias, & non in iudicio: in dimidio dierum suorum decelin quæ eas, & in nouissimo suo erit in possessione. * Solium gloriæ altitudinis a principio. * Cuius sanctificationis nostræ: * Expectatio Israel Domine: omnes, qui te derelinquunt

confundentur: recedentes a re, in terra scri-
bentur: quoniam dereliquerunt uenam aqua-
rum uiuentium Domini: * Sana me Do-
mine & sanabor: saluum me fac, & saluus
ero: quoniam laus mea tu es. * Ecce soli di-
cant ad me: Vbi est uerbum Domini? ueniat.
16 * Ego non sum turbatus, te pastorem se-
quens: & diem hominis non desideravi, tu
scis. Quod egressum sit de labijs meis, rectum
17 in conspectu tuo fuit. * Non sis tu mihi for-
midinis, spes mea tu in die afflictionis. * Co-
fundantur qui me persequuntur, & non con-
fundar ego: paveant illi, & non paveam ego:
induc super eos diem afflictionis, & duplici
19 contritione conter eos. * Hec dicit Do-
minus ad me: Vade, & est in porta filiorum po-
puli, per quam ingrediuntur reges Iuda, &
egrediantur, & in cunctis portis Ierusalem:
20 * & dices ad eos: Audite uerbum Domini re-
ges Iuda, & omnis Iuda, cum sitque habi-
tores Ierusalem, qui ingrediuntur per portas
21 istas. * Hec dicit Dominus: Custodite ani-
mas uestras, & nolite portare pondus in
die sabbati: nec inferatis per portas Ierusalem
22 * Et nolite eijcere onera de quibus uestris
D. in die sabbati, & omne opus non facie-
tis: sanctificate diem sabbati, sicut precep-
23 tibus uestris. * Et non audierunt, nec incli-
nauerunt aurem suam: sed indurauerunt cer-
uicem suam ne audirent me, & ne acciperent
24 disciplinam. * Et erit: Si audieris me, di-
cit Dominus, ut non inferatis onera per por-
tas ciuitatis huius in die sabbati: & si sancti-
ficaueris diem sabbati, ne faciat in eo om-
25 ne opus: * Ingrediantur per portas ciuitatis
huius reges & principes, sedentes super soli-
um David, & ascendent in curribus & equis,
ipsi & principes eorum, uiri Iuda, & habi-
tatores Ierusalem: & habitabitur ciuitas hac
26 in sempiternum. * Et uenient de ciuitatibus
Iuda, & de circuitu Ierusalem, & de terra Bo-
niam, & de capsestribus, & de montuosis,
& ab Austro portantes holocaustum, & ui-
timam, & sacrificium, & uini, & inferent
27 oblationem in domum Domini. * Si qui-
tem non audieritis me ut sanctificetis diem
sabbati, & ne portetis onus, & ne inferatis
per portas Ierusalem in die sabbati: succedat
ignis in portis eius, & deuorabit domos Ieru-
salem, & non extinguetur.

CAP. XVIII.

1 **V** Erum, quod factum est ad Ieremiam
a Domino, dicens: Surge, & descen-
de de domum signi, & ibi audiam uerba
3 mea. * Et descendi in domum signi, & ecce
ipse faciebat opus super rotam. * Et distipa-
tum est uas, quod ipse faciebat luto mani-
bus suis: conuersusque fecit illud uas a sternum,
5 sicut plauerat in oculis eius ut faceret. * Et
factum est uerbum Domini ad me, dicens:

6 * Numquid sic uel signus iste, & in potero
uobis facere, domus Israel, & ait Dominus? Ecce
7 sic uel luto in manu signi, sic uel in manu
mea, domus Israel. * Repente loquar ad eum
8 sum gentem & aduersus regnum, & ut eradi-
cem, & destruiam, & disperdam illud. * Si
9 penitentia egerit gens illa a malo suo, quod
locutus sum aduersus eam: & agam & ego pe-
nitentiam super malo, quod cogitavi ut face-
10 rem ei. * Et subito loquar de gente & de re-
11 gno, ut edificem & plantem illud. * Si fecerit
2 malum in oculis mei, ut ponam aduersus
3 eum meam: penitentia agam super eum, &
4 quod locutus sum ut facere ei. * Nunc ergo
5 die uro Iuda, & habitatoribus Ierusalem,
6 dicens: Hec dicit Dominus, & ecce ego super
7 contra uos malum, & cogito contra uos co-
8 gitationem: & reuertatur unusquisque a uia
9 sua mala, & dirigite uias uestras & studia ue-
10 stra. Qui dixerunt: Desperauimus: post eni-
11 gitationes enim nostras ibimus, & unusquisque
12 prauitatem cordis sui mali faciemus.
13 Ideo haec dicit Dominus: Interrogate Ge-
14 tes: Quis audiuit uia horribilia, quae fecit mi-
15 his Iugo Israel? Numquid defecit de terra
16 Cagnix Libani? aut uelli possunt aquae
17 eum pennis frigidae, & defluentes? * Quia
18 oblitus est mei populus meus, frustra libere,
19 & impigres in uis suis, in semitis scul-
20 li, ut ambularent per eas in iugere, non
21 trito. * Ut figeret terra eorum in delugatio-
22 nem, & in sibilum sempiternum omnis qui
23 praeuenerit per eam, obliuiscetur, & moue-
24 bit caput suum. * Sicut uentus uentus dispen-
25 gam eos coram inimico: dorsum, & non
26 faciem ostendam eis in die praedictionis eorum.
27 * Et dixerunt: Venite, & cogitemus, & intra
28 Ieremiam cogitationes: non enim peribit
29 lex a sacerdote, neque consilium a sapiente,
30 nec summo propheta: uenite, & percutia-
31 mur cum lingua, & non attendamus ad ani-
32 verbum sermonis eius. * Attende Dominus ad
33 me, & audi uocem aduersariorum meorum.
34 * Numquid reddidit pro bono malum, qui
35 foderunt foveam animae meae? Recordam
36 quod staret in conspectu tuo, ut loquerer
37 pro eis bonum, & auerterent indignatione
38 tuam ab eis. * Propterea da filios eorum in
39 faulem, & deduc eos in manus gladii: fiant
40 uociferationes eorum ab eis: liberis, & uiribus: &
41 uiri eorum interficientur morte: uirgines eorum
42 rursus confodientur gladio in praebis. * Audia-
43 tur clamor de domibus eorum: adducet enim
44 super eos lacrimam replete, quia foderunt fo-
45 ueam: ut abiret capere me, & laqueos abire de-
46 runt pedibus meis. * Tu autem Domine es
47 omne consilium eorum aduersum me in omni
48 tempore propitius in iniquitatibus eorum, & pec-
49 catum eorum a facie tua non deletus fuit
50 conueniens in conspectu tuo, in tenore su-
51 rois tui abutere eis.

CAP. XIX.

Haec dicit Dominus: Vade, & accipe ligamulum a senioribus populi, & a senioribus sacerdotibus: Et egredere ad Iralleim filium Ennom, quæ est iuxta introitum porte scilicet: & præcabis ibi verba, quæ ego loquar ad te. Et dices: Audite uerbum Domini reges Iuda: & habitatores Ierusalem: hæc dicit Dominus exercituum Deus Israel: Ecce ego inducam afflictionem super locum istum, ita ut omnis, qui audierit illam, cernant aures eius: Et quod dereliquerint ipsi, & alienum fecerint locum istum: & habitabit in eo dijs alienis, quos nescierunt ipsi, & patres eorum, & reges Iuda: & repleuerunt locum istum sanguine innocentum. Et edificauerunt excelsa Baalim ad cõnrendos filios suos igni in holocaustum Baalim: quæ non præcepi, nec locutus sum, nec ascenderunt in cor meum. Propterea ecce dies ueniunt, dicit Dominus: & non uocabitur amplius locus iste, Topheth, & Vallis filij Ennom: sed Vallis occisionis. Et dissipabo consilium Iuda: & Ierusalem in loco isto: & subuertam eos gladio in conspectu inimicorum suorum, & in manu querentium animas eorum: & dabo cadauera eorum escam uolatilibus celi, & bestiis terræ. Et postquam ciuitatem hanc in stuporem, & in sibilum: omnis, qui præerit per eam, obstupescet, & sibilabit super uniuersa plaga eius. Et cibabo eos carnibus filiorum, suorum, & carnibus filiarum suarum: & uisusque carniem am sui comedit in obsidione, & in angustia, in qua concludent eos inimici eorum, & qui querunt animas eorum. Et conteres paginulam in oculis viroorum, qui ibant tecum. Et dices ad eos: Hæc dicit Dominus exercituum: Sic conteram populum istum & ciuitatem istam, sicut contereitis vas figuli, quod non potest ultra instaurari: & in Topheth sepelientur, eo quod non sit alius locus ad sepeliendum. Sic faciam locum hunc, ait Dominus, & habitatoribus eius: & ponam ciuitatem istam sicut Topheth. Et erunt domus Ierusalem, & domus regum Iuda sicut locum Topheth, immunde omnes domus, in quarum domatibus sacrificauerunt omnes milicie celi, & libauerunt libamina dijs alienis. Venit autem Ieremias de Topheth, quo miserat eum Dominus ad prophetandum, & stetit in acrio domus dñi, & dixit de omnem populum: Hæc dicit Dominus exercituum Deus Israel: Ecce ego inducam super ciuitatem hanc, & super omnes urbes eius uniuersa mala, quæ locutus sum ad ueniam eam: quoniam insurauerunt ueraciter suam ut non audirent sermones meos.

CAP. XX.

Et audiuit Phasfur filius Emmer sacerdos, qui constitutus erat princeps in domo Domini, Ieremiam prophetantem sermones istos. Et percussit Phasfur Ieremiam prophetam, & misit eum in uertum, quod erat in porta Benjamin superiori, in domo Domini. Cumque illuxisset in crastinum, eduxit Phasfur Ieremiam de uertum, & dixit ad eum Ieremias: Non Phasfur uocauit Dominus nomen tuum, sed pauorem uindicet. Quia hæc dicit Dominus: Ecce ego dabo te in pauorem, te & omnes amicos tuos: & contrahet gladio inimicorum suorum, & oculi tui videbunt: & omnem Iudam dabo in manu regis Babylonis: & traducet eos in Babylonem, & percutet eos gladio. Et dabo uinieram substantiam ciuitatis huius, & omne laborem eius, omnemque pretium, & cunctos thesauros regum Iuda dabo in manu inimicorum eorum: & diripiet eos, & tollent, & ducunt in Babylonem. Terauent Phasfur, & omnes habitatores domus tuæ ibitis in captiuitatem: & in Babylonem uenies, & ibi morieris, ibique sepelieris tu, & omnes amici tui, quibus prophetaui mendacium. Seduxisti me: Domine, & seductus sum: fortior me fuisti, & inualuisti: factus sum in derisum totæ die, omnes subsanant me. Quia iam olim loquor, uociferans iniquitatem, & uasitatem clamito: & factus est mihi sermo Domini in opprobrium, & in derisum tota die. Et dixi: Non recordabor eius, neque loquar ultra in nomine illius: & factus est in corde meo quasi ignis exstans, clatusque in ossibus meis: & defecit ferre non sustinens. Audiui enim contumelias multorum, & terrorem in circuitu: Persequimini, & persequamur eum: ab omnibus uiribus, quæ erant præficer me, & custodientes latruncinatus: si quo modo decipiatur, & priuilegium aduersus eum, & consequamur eleuatum ex eo. Dominus autem mecum est quasi bellator fortis: uidebo quæ persequuntur me, cadent, & insimul erunt: confundentur uehementer, quia non intellexerunt opprobrium semperceruum, quod nunquam delebitur. Et tu Domine exercituum, probator iusti, qui uides renes & cor, uideam quæso uisionem tuam ex eis: tibi enim reuelasti causam meam. Cantate Domino, laudate Dominum: quia liberauit animam pauperis de manu malorum. Iudicabit illi: in qua natus sum: dñs, in qua depegit me mater mea, non sit beneficiata. Maledictus uir, qui annuntiavit patri meo, dicens: Natus est tibi puer masculus: & quasi si gaudio latificauit eum. Sit homo ille uelut ciuitas, quasi subuerit Dominus, &

non pœ-

[Inf. 13] g.

40

[Sup. 11]

[3.20. & 17]

b. 10

[Job 3.23]

non penituit eum: audiat clamorem meum,
17 & soluturum in tempore meridiano. qui
nonne interfecit & vulva; ut sciret mihi
mater mea sepulchrum & vulva eius conce-
pitus eternus. Quare de vulva egressus sum,
& non viderem laborem & dolorem, & consu-
meretur in confusione dies mei.

CAP. XXI.

Verbum, quod factum est ad Ieremiam
a Domino, quando misit eum rex
Sedecias Phasur filium Melchir, & Sopho-
niam filium Maasir sacerdotem, dicens:
1 Interstis pro nobis Domum, quia Na-
buchodonosor rex Babylonis preliatur ad-
versum nos: si forte faciat Dominus nobiscum
secundum omnia verba sua, & recedat
a nobis. Et dixit Ieremias ad eos: Sic dicit
2 Dominus Deus Israel.
Ecce ego convertam vasa huius, quae in ma-
nibus vestris sunt, & quibus vos purgatis
adversum regem Babylonis, & Chaldaeos,
qui obsident vos in circuitu: & congregabo
eos in medio civitatis huius. Et
3 debellabo ego vos in manu extensa, & in bac-
chis fortis: & in furore, & in indignatione, &
in ira grandi. Et percutiam habitatores
civitatis huius, homines & bestias: & solen-
4 tia magna morietur. Et post haec ait: Dis-
cabo Sedecias regem Iuda, & servos eius, & po-
pulum eius, & qui de crederi sunt in civitate hac
5 a peste & gladio, & fame, in manu Sivecho
dominionis Iuda, & in manu viri
6 corrupti corum, & in manu qui repugnant
animam totorum, & percutiet eos in ore gladii.
7 & non flebitur, neque pariet, nec miserer-
bitur. Et ad populum hunc dices: Haec dicit
8 Dominus: Ecce ego do coram vobis quam
9 vultis, & quam moris. Qui habitaverit in
urbis hac, morietur gladio, & fame, & peste:
10 qui autem egressus fuerit, & transierit ad
Chaldaeos, qui obsident vos, vivet, & erit ei
11 anima sua, quasi spoliis. Postquam autem facie-
rit meam super civitatem hanc, in malum, &
12 non in bonum, ait Dominus: Misit regis
Babylonis dabitur, & erunt ei ignis. Ex do-
13 mino regis Iuda: Audite verbum Domini,
14 domus David, haec dicit Dominus: Iudicia
Domini non iudicam, & erunt in opprobrium de
manu calumniantis: ne forte egrediatur ve-
15 stigis indignationis meae, & succedatur de
6 non sit qui exstinguat propter malitiam suam
16 in diocesi vestrorum. Ecce ego ad inhabitato-
17 tricem vasis solidae atque campellinae Do-
minus, qui dicitur: Quis percutiet nos, & quis
18 ingredietur domos nostras? Et vasaque su-
per vos iuxta fructum studiorum vestrorum
dicit Dominus: & succedat ignem in inter-
19 eius: & deiorabit omnia in circuitu eius.

Haec dicit Dominus: Descende in do-
1 mum regis Iuda, & loqueris ibi verbum
2 hoc, & dices: Audi verbum Domini rex Iu-
da, qui sedes super solium David, & servi
tui, & populus tuus, qui ingredimini in per po-
3 tassitas. Haec dicit Dominus: Facite iudi-
cium, sicut iudicavit Dominus, & habetis in opprobrium
4 de manu calumniantis, & adveniamus. &
5 populum, & undam nolite contristare, ne-
6 que in primis inique & sanguinem innocen-
7 tem ne effundaris in loco isto. Si enim fa-
8 ciemus feceritis verbum istud, impediatur
9 per portas domus huius reges sedentes, & ge-
10 nites, David super thronum eius, & ascendet
11 currus & equus, & ipsi servi, & populus eo-
12 rum. Quod si non audieritis verba haec in
13 motu vestro, & non audieritis Dominum, qui in so-
14 lud, & in egressu huius, Quia haec dicit
15 Dominus super domum regis Iuda: Calad
16 autem in egressu, & non posuerit te soli-
17 tudine, & non habebitis habitabiles. Et sanctificabo
18 hoc, in interitum vestrum, & arma eius:
19 & in hoc die cedetis, & precipiet
20 hunc in viciis. Et pertransibit gentes mul-
21 tes per civitatem hanc: & dicit unusquisque
22 proximo suo: Quare fecit Dominus sic civi-
23 tati huius grandis? Et respondet bunt: Eo quod
24 de reliquerunt pactum Domini Dei sui, &
25 adoraverunt deos alienos, & servierunt eis.
26 Nolite flere mortui, neque iugentis super
27 eum fletu: plangite eum, qui egreditur, quia
28 non revertetur infra, nec videbit terram nati
29 ritatis suae. Quia haec dicit Dominus ad
30 Solum filium, Iosif regem Iuda, qui segna-
31 vit pro solia patris sui, qui egressus est de
32 coitione non revertetur huc amplius. sed in
33 loco, ad quem transiit eum, ibi morietur, &
34 terram istam non videbit amplius. Vx qui
35 dicitur de domo sua in iniustitia, & cen-
36 tula sua non in iudicio, amici sunt oppri-
37 mti frustra, & mercedem eius non reddet ei.
38 Quia dicitur: Agnoscite mihi domum latam
39 & spatiosam, & aperiat sibi fenestras
40 & faciat laquearia rectiora, pingitque in opide.
41 Nam quid regnabis, quia confers te ce-
42 deo? pater tuus numquid non comedit
43 & bibis, & fecit iudicium & iustitiam tunc
44 cum bene eris? Iudicavit causam paupe-
45 ris & egeni in bonum suum: numquid non
46 iudo quia cognovit me, dicit Dominus?
47 Tu vero oculi, & cor ad auaritiam, & ad
48 calumniam, & ad sanguinem innocentium fun-
49 dendus, & ad cursum mali operis. Propte-
50 reo, haec dicit Dominus ad Iosif regem Iuda:
Non plangent cum, & frater & vx soror: non consepelient ei: Vx

Domine,

19 Domine, & vix inclyte. * Sepultura a fini se-
 pelietur, putrefactus & proiectus extra por-
 20 tas Ierusalem. * Ascende Libanum, & cla-
 mas: & in Baſan da vocem tuam, & clama ad
 tranſeantes, quia conuerſi ſunt omnes ama-
 21 tores tui. * Locutus ſum ad te in abundan-
 tia tua; & dixiſti: Non audiam: hæc eſt via
 tua ab adoleſcentia tua, quia non audiſti vo-
 22 cem meam. * Omnes paſtores tuos paſcet
 F ventos, & amatores tui in captiuitate ſunt:
 & tunc confundere, & rubefcere ab omni ma-
 23 licia tua. * Quæ ſedes in Libano, & nidificas
 in cedris, quomodo cogeniſti cum uniuerſis
 24 * Vium ego, dicit Dominus: quia ſi fuerit Ie-
 choias filius Ioa Kim regis Iuda, annulus
 in manu dextera mea, inde euellam eum.
 25 * Et dabo te in manu querentium animam
 tuam, & in manu quorum tu formidas fa-
 ciem, & in manu Nabuchodonofor regis Ba-
 26 bylonis, & in manu Chaldaeorum. * Et muni-
 te, & matrem tuam, quæ genuit te, in terrā
 G alienam, in qua nati non eſtis, ibique mori-
 27 riemini: * & in terram, ad quam ipſi ſeuant
 animam ſuam vt reuertantur illuc non reuer-
 28 tentur. * Numquid vas ſicile æque con-
 tritum uir iſte Iechonias? nunquid vas abſ-
 que omni voluptate? quare abiecti ſunt ipſe
 & ſemen eius, & proiecti in terram, quam
 29 ignorauerunt? * Terra, terra, terra, audi ſer-
 monem Domini. * Hæc dicit Dominus: Scri-
 30 be uirum iſtum ſterilem, uirum, qui in die-
 bus ſuis non proſperabitur: nec enim erit de
 ſemine eius uir, qui ſedeat ſuper folium
 David, & poteſtatem habeat vera in Iuda.

CAP. XXIII.

1 V Ae paſtoribus, qui diſperdunt & dilace-
 rant gregem paſtorem meum, dicit Domi-
 2 nus. * Ideo hæc dicit Dominus Deus Iſrael
 ad paſtores, qui paſcunt populum meum:
 Vos diſperſiſtis gregem meum, & eieciſtis
 eos, & non uifiſtiſtis eos ecce ego uifiſcabo ſu-
 3 per vos malitiam ſtudioſorum ueſtroſum, ait
 Dñs. * Et ego congregabo reliquias gregis
 mei de omnibus terris, ad quas eieceram eos
 4 illuc: & congregam eos ad rura ſua: & cre-
 ſcent & multiplicabuntur. * Et ſuſcitabo ſu-
 per eos paſtores, & paſcent eos: non formida-
 5 bunt ultra, & non pauebunt: & nullus que-
 reretur ex numero, dicit Dominus. * Ecce
 dies ueniunt, dicit Dominus: & ſuſcitabo
 6 Dauid germen iuſtum: & regnabit rex, & ſa-
 piens erit: & faciet iudicium & iuſtitiam in
 7 terra. * In diebus illis ſaluabitur Iuda, & Iſ-
 rael habitabit confidenter: & hoc eſt nomen,
 quod uocabunt eum, Dominus iuſtus no-
 8 ſter. * Propter hoc ecce dies ueniunt, dicit
 B Dominus, & non dicent ultra: Viuit Domi-
 nus, qui educit filios Iſrael de Terra Aegy-
 8 pti: Sed: Viuit Dominus, qui educit &

adduxit ſemen domus Iſrael de Terra Aqi-
 lonis, & de cunctis terris, ad quas eieceram
 9 eos illuc: & habitabunt in terra ſua. * Ad pro-
 phetas: Contritum eſt cor meum in medio
 mei, contritum uertunt omnia oſſa mea: factus
 ſum quaſi uir ebrius, & quaſi homo madi-
 10 dus a uino a facie Domini, & a facie uerbo-
 rum ſanctorum eius. * Quia adulteris reple-
 11 ta eſt terra, quia a facie maledictionis luxit
 terra, arefacta ſunt arua deſerti: factus eſt
 12 curſus eorum malus, & fornicatio eorum diſſi-
 milis. * Propheta namque & ſacerdos po-
 13 luti ſunt: & in domo mea inueſti malum tol-
 14 rum, ait Dominus. * Idcirco uia eorum erit
 quaſi lubricum in tenebris: impellentur enim,
 & corruent in ea: aſſeram enim ſuper eos
 mala, annum uifiſitationis eorum, ait Domi-
 15 nus. * Et in prophetis Samarie uidi fatuita-
 tem: prophetabant in Baal, & decipiebant
 16 populum meum Iſrael. * Et in prophetis Ie-
 ruſalem uidi ſimilitudinem adulterantium,
 & iter mendacij: & confortauerunt manus
 peſſimorum vt non conuerteretur unusquif-
 17 que a malitia ſua: facti ſunt mihi omnes ut
 Sodoma, & habitatores eius quaſi Gomor-
 18 rha. * Propterea hæc dicit Dominus exerci-
 tus ad prophetas: Ecce ego cibabo eos
 abſinthio, & potabo eos ſelle: a prophetis
 enim Ieruſalem egreſſa eſt pollutio ſuper
 19 omnem terram. * Hæc dicit Dominus exer-
 cituum: Noliſte audire uerba prophetarum,
 qui prophetant uobis, & decipiunt uos: vi-
 20 ſionem cordis ſui loquuntur, non de ore Do-
 mini. * Dicunt hiſ, qui blaſphemi ſunt: Lo-
 cutus eſt Dominus: Pax erit uobis, & om-
 21 ni, qui ambulat in prauitate cordis ſui, dire-
 runt: Non ueniet ſuper nos malum. * Quis
 enim aſſuit in conſilio Domini, & uidit &
 22 audiuit ſermonem eius? quis conſiderauit
 23 uerbum illius & audiuit? * Ecce turbo Do-
 minice indignationis egredietur, & tempe-
 24 ſtas erumpens: ſuper caput impiorum ueniet.
 25 * Non reuerteretur furor Domini uſque dum
 E faciat, & uſque dum compleat cogitationem
 cordis ſui: in nouiſſimis diebus intelligetis
 26 conſilium eius. * Non mittebim prophetas,
 & ipſi turrebant: non loquebar ad eos, & ip-
 27 ſi prophetabant. * Si ſteſſent in conſilio
 meo, & nota ſeciſſet uerba mea populo meo,
 28 attentiſſem utique eo ſa uia ſua mala, & a co-
 29 gitationibus ſuis peſſimis. * Putaſne Deus e-
 uitabo ego ſum, dicit Dominus? & nõ Deus
 30 de longe? * Si occultabitur uir in abſcondi-
 tis: & ego non uidebo eum, dicit Dominus.
 31 numquid non celum & terram ego impleo,
 32 dicit Dominus? Audiui quæ diſerunt pro-
 pheta, prophetantes in nomine meo men-
 33 dacij, atque dicentes: Somnium, ſonitui,
 34 * Vſquequo iſtud eſt in corde prophetarum
 F nationum in mendacium, & prophetan-
 35 tium ſeductiones cordis ſui? * Qui uolunt

c. 14
Deut. 33
d. 18I Sup. 9
15I Inf. 17
9. & 29
8I Sup. 5
12. & 14
b. 13I Lf. 30
14

facere ut obliuiscatur populus meus: nom-
 nis mei propter somnia eorum, quæ narrat
 unusquisque ad proximum suum: sicut obli-
 ti sunt patres eorum: nominis mei propter
 28 Baal. * Propheta, qui habet somnium, narrat
 somnium: & qui habet sermonem meum, lo-
 quatur sermonem meum uere: quid paleis
 29 ad triticum, dicit Dominus? * Nam quid pō
 uerba mea sunt quasi ignis, dicit Dominus:
 30 & quasi malleus conterens petram? * Pro-
 pterea ecce ego ad prophetas, ait Dominus:
 qui furantur uerba mea unusquisque a pro-
 31 ximo suo. * Ecce ego ad prophetas, ait Do-
 minus: qui assumunt linguas suas, & aiunt:
 32 Dicit Dominus. * Ecce ego ad prophetas sō
 nantes mendacium, ait Dominus: qui narra-
 uerunt ea, & seduxerunt populum meum in
 mendacio suo, & in miraculis suis: cum ego
 non misissem eos, nec mandassem eis, qui ni-
 hil profuerunt populo huic, dicit Dominus.
 33 * Si igitur interrogauerit te populus iste, uel
 G propheta, aut sacerdos, dicens: Quod est onus
 Domini? dices ad eos. Vos estis onus. Projici-
 34 am quippe uos, dicit Dominus: * Et prophe-
 ta, & sacerdos, & populus qui dicit: Onus Do-
 mini: uisuiabo super uirum illum, & super do-
 35 mum eius. * Hæc dicetis unusquisque ad
 proximum, & ad fratrem suum: Quid respō-
 dit Dominus? & quid locutus est Dominus?
 36 * Et onus Domini ultra non memorabitur.
 quia onus erit unicuique sermo suus: & per-
 uertistis uerba Dei uiuentis, Domini exerci-
 37 tum Dei nostri. * Hæc dices ad prophetas:
 Quid respondit tibi Dominus? & quid locu-
 38 tus est Dominus? * Si autem onus Domini
 dixeritis: propter hoc hæc dicit Dominus:
 Quia dixisti sermonem istum: Onus Domi-
 ni: & misi ad uos, dicens: Nolite dicere: Onus
 39 Domini. * Propterea ecce ego tollam uos, &
 ciuitatem, quam dedi uobis, & patribus
 40 uestris a facie mea. * Et dabo uos in oppro-
 brium sempiternum, & in ignominiam æter-
 nam, quæ nunquam obliuione delebitur.

CAP. XXIII.

O Stendit mihi Dominus: & ecce duo ca-
 A lathi pleni ficis, positi ante templum
 Domini, postquam transiit Nabuchodonoso-
 for rex Babylonis Iechoniam filium Ioa-
 kim regem Iuda, & principes eius, & fabrum, &
 inlensorem de Ierusalem, & adduxit eos in
 a Babylonem. * Calathus unus ficus bonas
 habebat nimis, ut solene ficus esse primi tē-
 poris: & cæterus unus ficus habebat malas
 3 nimis, quæ comedi non poterant, eo quod ef-
 sent malæ. * Et dixit dominus ad me: Quid
 B tu uides Ieremia? Et dixi: Ficus, ficus bonas,
 bonas ualde: & malas, malas ualde, quæ co-
 4 medi non possunt, eo quod sint malæ. * Et fa-
 ciunt uerbum Domini ad me, dicens:

5 * Hæc dicit Dominus Deus Israel: sicut ni-
 cus hæc bonas: sic cognoscam transmigrationem
 Iuda, quam emisi de loco isto in Terram
 6 Chaldaeorum, in bonum. * Et ponam occu-
 C los meos super eos ad placandum, & redu-
 cam eos in terram hanc, & edificabo eos, &
 non destruiam, & plantabo eos, & non eucl-
 7 lam. * Et dabo eis cor ut sciant me, quia ego
 sum Dominus: & erunt mihi in populum
 & ego ero eis in Deus: quia reuertentur ad
 8 me in toto corde suo. * Et sicut ficus pessi-
 ma, quæ comedi non possunt, eo quod sint
 male, hæc dicit Dominus, sic dabo Sedeciam
 regem Iuda, & principes eius, & reliquos de
 Ierusalem, qui remanserunt in urbe hac, &
 9 qui habitant in Terra Aegypti. * Et dabo eos
 in uexatione, & afflictione, quæ omnibus regnis
 terræ: in opprobrium, & in parabolam, & in
 proverbium, & in maledictionem in uniuersis
 10 locis, ad quæ eieci eos. * Et mittam in eis
 gladium, & famem, & pestem: donec confu-
 mantur de terra, quam dedi eis, & patribus
 eorum.

CAP. XXV.

V Erbum, quod factum est ad Ieremiam
 A de omni populo Iuda in anno quarto
 Ioa-
 kim filij Iosia regis Iuda, (ipse est annus
 primus Nabuchodonosor regis Babylonis.)
 2 * Quod locutus est Ieremias propheta ad
 omnem populum Iuda, & a Iuniores ha-
 3 bitatores Ierusalem, dicens: * A tertio decimo
 anno Iosia filij Ammon regis Iuda us-
 que ad diem hanc: iste tertius & uigessimus
 annus, factum est uerbum Domini ad me,
 & locutus sum ad uos de nocte confurgens
 4 & loquens: & non audistis. * Et misit Domi-
 nus ad uos omnes seruos suos prophetas, eo-
 surgentes diluculo, mittentesque & non audi-
 5 stis, neque inclinastis aures uestras ut audi-
 6 retis: cum diceret. Reuertimini unusquisque
 a uia sua mala, & a pessimis cogitationi-
 bus uestris: & habitabitis in terra, quam de-
 dit Dominus uobis, & patribus uestris a se-
 7 culo & usque in seculum. * Et nolite ire post
 8 deos alienos ut seruiatiis eis, adoretisq. eos.
 neque me ad iracundiam prouocetis in ope-
 ribus manuum uestrarum, & non alligam
 7 uos. * Et non audistis me, dicit Dominus, ut
 me ad iracundiam prouocaretis in operibus
 manuum uestrarum in malum uestrum.
 8 * Propterea hæc dicit Dominus exercituum:
 9 Pro eo quod non audistis uerba mea: * ecce
 ego mittam, & assumam uniuersas cognati-
 ones Aquilonis, ait Dominus, & Nabucho-
 donosor regem Babylonis seruum meum: &
 adducam eos super terram istam, & super
 habitatores eius, & super omnes nationes,
 quæ in circuitu illius sunt: & interficiam
 eos, & ponam eos in stuporem & in sibi-
 lum

- hæc: & ascenderint de domo regis in domū Domini, & sederunt in introitu portæ domus Domini nouę. * Et locuti sunt facientes & prophetæ ad principes, & ad omnem populum, dicentes: Iudicium mortis est uirohiu: quia prophetauit aduersum ciuitatem istam, sicut audiistis auribus uestreis. * Et ait Ieremias ad omnes principes, & ad uniuersum populum, dicens: Dominus misit me ut prophetarem ad domum istam, & ad ciuitatem in hanc omnem uerbaz que audistis. * Nunc ergo bonas facite uias uestras, & studia uestra, & audite uocem Domini Dei uestri: & penitebit Dominum mali, quod locutus est aduersum uos. * Ego autem ecce in manibus uestris sum: facite mihi quod bonum & rectum est in oculi uestris. * Verumtamen scitote & cognoscite quod si occideritis me, sanguinem innocentem tradetis contra nosmetipsos, & contra ciuitatem istam, & habitatores eius. impenitentem enim misit me Dominus ad uos, ut loquerer in auribus uestris omnia uerba hæc. * Et dixerunt principes, & omnis populus ad sacerdotes & ad prophetas: Non est uiro huic iudicium mortis: quia in nomine Domini Dei nostri locutus est ad uos. * Surrexerunt ergo uiri de seniores terræ: & dixerunt ad omnem cætum populi, loquentes: Michas de Morasthi fuit propheta in diebus Ezechie regis Iuda, & ait ad omnem populum Iuda, dicens: Hæc dicit Dominus exercituum: I Sion quasiager erabitur: & Ierusalem in æreui lapidum erit: & mons domus in excelsa siluarum. * Numquid morte condemnauit eum: Ezechias rex Iuda, & omnis Iuda? numquid nō timeretur Dominum, & deprecati sunt faciem Domini: & penituit Dominum mali, quod locutus fuerat aduersum eos? Itaque nos facium malum grande contra animas nostras. * Fuit quoque uir prophetaus in nomine Domini, Vrias filius Semei de Cariathiarim: & prophetauit aduersum ciuitatem istam, & aduersum terram: hæc iuxta omnia uerba Ieremę. * Et audiuit rex Ioa Kim, & omnes potentes, & principes eius uerba hæc: & quasi uir interficere eum. Et audiuit Vrias, & timuit, & fugit: ingressus est Aegyptum. * Et misit rex Ioa Kim uiros in Aegyptum, Elathan filium Achobor, & uiros cum eo in Aegyptum. * Eredierunt Vriam de Aegypto: & adduxerunt eum ad regem Ioa Kim, & percussit eum gladio: & proiecit cadaver eius in sepulchris uulgi ignobilis. * Igiter manus Ahie filij Sapha fuit cū Ieremia, ut nō traderetur in manus populi, & interficeretur eum.
- C A P. XXVII.
- I N principio regni Ioa Kim filij Iosie regis Iuda, factum est uerbum istud ad Ieremiam a Domino, dicens: * Hæc dicit Dominus: Fac tibi vincula, & catenas: & pones eas in collo tuo. * Et mittes eas ad regem F dom, & ad regem Moab, & ad regem filiorum Ammon, & ad regem Tyri, & ad regem Sidonis: in manu nunciorum, qui uenerant Ierusalem ad Sudeciam regem Iuda. * Et præcipies eis ut ad dominos suos loquantur: Hæc dicit Dominus exercituum Deus Israel: Hæc dicetis ad dominos uestros: * Ego feci terram, & homines, & iumentum, quæ sunt super faciem terræ, in similitudine mea magna, & in brachio meo extensor: & dedi eam ei, qui placuit in oculis meis. * Et nunc itaque ego dedi omnes terras istas in manu Nabuchodonosor regis Babylonis: & in super & bestias agri dedi ei ut seruiant illi. * Et seruiet ei omnes gentes, & filio eius, & filio filij eius donec ueniat tempus terræ eius: & ipsius: & seruiet ei gentes multæ, & reges magni. * Gens autem: & regnum, quod non seruerit Nabuchodonosor regi Babylonis, & quicunque non curauerit collum suum sub iugo regis Babylonis: in gladio, & in fame, & in peste visitabo super gentem istam, ait Dominus: donec consumam eos in manu eius. * Vos ergo nolite audire prophetas uestros, & diuinos, & somniasores, & augures, & maleficos, qui dicunt uobis: Non seruietis regi Babylonis. * Quia mendaciū prophetant uobis: ut longe uos faciant de terra uestra, & eiciant uos, & pereatis. * Porro gens, quæ subiecit ceruicem suam sub iugo regis Babylonis, & seruerit ei: dimittam eam in terra sua, dicit Dominus: & colecteam, & habitabit in ea. * Et ad Sudeciam regem Iuda locutus sum secundum omnia uerba hæc, dicens: Subiicite colla uestra sub iugo regis Babylonis, & seruite ei, & populo eius, & uiuetis. * Quare moriemini tu & populus tuus gladio, & fame, & peste, sicut locutus est Dominus ad gentem, quæ seruire noluerit regi Babylonis. * Nolite audire uerba prophetarum dicentium uobis: Non seruietis regi Babylonis: quia mendaciū ipsi loquuntur uobis. * Quia non misi eos, ait Dominus: & ipsi prophetant in nomine meo mendaciter: ut eiciant uos, & pereatis tam uos, quam propheta, qui uaticinantur uobis. * Et ad sacerdotem, & ad populum istum locutus sum, dicens: Hæc dicit Dominus: Nolite audire uerba prophetarum uestrorum, qui prophetant uobis, dicentes: Ecce uasa Domini reuertentur de Babylone nunc cito, mendacium enim: & seruite regi Babylonis, ut uiuatis. quare dicitur hæc ciuitas in solitudinem? * Et si prophetæ sunt, & est uerbum Domini in eis: occurrant Domino exercituum, ut non ueniant uasa, quæ derelicta fuerant in domo Domini,

& in domo regis Iuda, & in Ierusalem, in
 9 Babylonem. * Quia hæc dicit Dominus, exerci-
 cituum I & ad columnas, & ad mare, & ad ba-
 ses, & ad reliqua valorum, quæ remanserunt
 0 in ciuitate hæc: quæ non tulit Nabuchodonosor
 rex Babilonis, cum transferret Iechonias
 filium Ioa Kim regem Iuda de Ierusa-
 1 lem in Babylonem, & omnes optimates Iu-
 da & Ierusalem. * Quia hæc dicit Dominus
 exercituum Deus Israel: ad vasa, quæ dereli-
 2 qua sunt in domo Domini, & in domo regis
 Iuda & Ierusalem: * In Babylonem transe-
 rentur, & ibi erunt usque ad diem visitatio-
 nis suæ, dicit Dominus, & afferri faciem ea,
 & restitui in loco isto.

C A P. XXVIII.

1 E T factum est in anno illo, in principio
 A regni Sedecie regis Iuda, in anno quar-
 to, in mense quinto, dixit ad me Iouanias
 filius Azur propheta de Gabaa, in domo
 Domini coram sacerdotibus & omni popu-
 2 lo, dicens: * Hæc dicit Dominus exercituum
 Deus Israel: Contrui iugum regis Babylo-
 3 nis: * Adhuc duo anni dierum, & ego refer-
 ri faciam ad locum istum omnia vasa do-
 mus Domini, quæ tulit Nabuchodonosor
 4 rex Babylonis de loco isto, & transiit e in
 Babylonem. * Et Iechoniam filium Ioa Kim
 regem Iuda, & omnem transmigratorem
 Iuda, qui ingressi sunt in Babylonem, ego co-
 5 uertam ad locum istum, ait Dominus: ceteri
 enim iugum regis Babylonis. * Et dixit Iere-
 6 mias propheta ad Hananiam prophetam in
 oculis sacerdotum, & in oculis omnis popu-
 7 li, qui stabat in domo Domini. * & ait Iere-
 mias propheta: A nunc, sic faciat Dominus:
 suscitet Dominus verba tua, quæ propheta-
 8 sti: ut referantur vasa in domum Domini, &
 omnis transmissio de Babylone ad locum
 9 istum. * Verumtamen audi verbum hoc,
 quod ego loquor in auribus tuis, & in auri-
 0 bus inuerti populi. * Propheta, qui fuerunt
 ante me & ante te ab initio, & prophetae-
 runt super terras multas, & super regna ma-
 gna de prelio, & de afflictione, & de fame.
 1 * Propheta, qui vaticinatus est pacem: cum
 C uenerit verbum eius, sciatur propheta, quem
 misit Dominus in veritate. Et tulit Hana-
 nias propheta catenam de collo Ieremias pro-
 2 phetæ. & confregit eam. * Et ait Hananias in
 conspectu omnis populi, dicens: Hæc dicit
 Dominus: Sic confregam iugum Nabucho-
 3 donosor regis Babylonis post duos annos dic-
 tum de collo omnium gentium: * Et abiit
 Ieremias propheta in viam suam. Et factum
 est verbum Domini ad Ieremiam, postquam
 4 confregit Hananias propheta catenam de
 collo Ieremias prophetæ, dicens: * Vade, &
 5 dices Hananias: Hæc dicit Dominus: Catenas

lignas contriuiisti: & facies pro eis catenas
 1 ferreas. * Quia hæc dicit Dominus exerci-
 titum Deus Israel: Iugum ferreum posui super
 collum contrarum Gentium istarum, ut ser-
 uiant Nabuchodonosor regi Babylonis, &
 2 seruiant ei: insuper & bestias terræ dedi ei.
 3 * Et dixit Ieremias propheta ad Hananiam
 D prophetam: Audi Hanania: non misit te Do-
 minus, & tu confidere fecisti populum istum
 4 in mendacio. * Idcirco hæc dicit Dominus:
 Ecce ego mittam te a facie terræ: hoc anno
 morieris: aduersum enim Dominum locutus
 5 es. * Et mortuus est Hananias propheta in
 anno illo, mense septimo.

C A P. XXIX.

1 E T hæc sunt verba libri, quem misit Iere-
 A mias propheta de Ierusalem ad reli-
 quas sententiarum transmigrationis, & ad sa-
 cerdotes, & ad prophetas, & ad omnem po-
 pulum, quem traduxerat Nabuchodonosor
 2 de Ierusalem in Babylonem: * postquam
 egressus est Iechonias rex, & domina, & eu-
 nuchi, & principes Iuda, & Ierusalem, & sa-
 3 ber, & inclusor de Ierusalem: * in manu
 Elasa filij Saphan, & Gamaria filij Heli-
 ci, quos misit Sedecias rex Iuda ad Na-
 buchodonosor regem Babylonis in Baby-
 4 lonem, dicens: * Hæc dicit Dominus exer-
 cituum Deus Israel transmigratori, quam
 transiit de Ierusalem in Babylonem.
 5 * Aedificate domos, & habitate: & planta-
 te hortos, & comedite fructum eorum.
 6 * Accipite uxores, & generate filios & filias:
 7 & date filijs vestris uxores, & filias vestras
 dare viris, & pariant filios & filias: & multi-
 8 plicamini ibi, & nolite esse pauci numero.
 9 * Et querite pacem ciuitatis, ad quam trans-
 migrate vos feci: & orate pro ea ad Domi-
 num: quia in pace illius erit pax vobis.
 10 * Hæc enim dicit Dominus exercituum Deus
 Israel: I Non vos seducant prophete vestri,
 qui sunt in medio vestrum, & diuini vestri:
 & ne attendatis ad somnia vestra, quæ
 1 vos somnatis: * quia falso ipsi propheta-
 vobis in nomine meo: & non misi eos, dicit
 2 Dominus. * I Quia hæc dicit Dominus:
 C Cum ceperint impleri in Babylone septua-
 ginta anni, visitabo vos: & suscitabo super
 3 vos verbum meum bonum, ut reducam vos
 ad locum istum. * Ego enim sci cogitationes
 4 quas ego cogito super vos, ait Dominus, cogitationes
 pacis, & non afflictionis, ut dem
 5 vobis finem & patientiam. * Et inuocabitis
 me, & ibitis: & orabitis me, & ego exaudia-
 6 vos. * Queretis me, & inuenietis cum qua-
 7 sieritis me in toto corde uestro. * Et inueniat
 8 a vobis, ait Dominus: & reducam captiuitatem
 9 vestram, & congregabo vos de vniuersis
 gentibus, & de cunctis locis, ad que expulsi

f Sup. 14.
 c. 17. & 31.
 d. 16.

f Sup. 35.
 c. 12.
 2. Par. 36.
 d. 21.
 1. E. 8. 14.
 1.
 Dan. 9. 2.

Sup. 24.
c. 10

vos, dicit Dominus: & reuerti vos faciam de
 15 loco, ad quem transfignare uos feci. * Quia
 diris illis: Suscitauit nobis Dominus Prophetas
 16 in Babylone. * Quia hæc dicit Dominus ad
 regem, qui sedet super solium David, & ad
 omnem populum habitantem urbis huius,
 ad fratres uestros, qui non sunt egressi vobi-
 17 scum in transfignationem. * Hæc dicit Do-
 minus exercituum: I Ecce mittam in eos
 gladium, & famem, & pestem: & ponam
 eos quasi ficus malas, quæ comedi non pos-
 18 sunt, eo quod pessima sint. * Et persequar
 eos in gladio, & in fame, & in pestilentia:
 & dabo eos in vexationem uniuersis regnis
 terræ: in maledictionem, & in stuporem, &
 19 in ibilium, & in opprobrium cunctis Genti-
 bus, ad quas ego eieci eos: eo quod non au-
 dierint uerba mea, dicit Dominus: que misi
 ad eos per seruos meos prophetas de nocte
 confurgens, & mittens: & non audistis, di-
 20 cit Dominus. * Vos ergo audite uerbum Do-
 mini omnis transfignatio, quam emisi de
 21 Ierusalem in Babylone. * Hæc dicit Do-
 minus exercituum Deus Israel ad Achab fili-
 um Colij, & ad Sedeciam filium Maaf-
 sia, qui prophetant uobis in nomine meo
 mendaciter: Ecce ego tradam eos in manus
 Nabuchodonosor regis Babylonis: & per-
 22 cutiet eos in oculis uestris. * Et assumentur
 ex eis maledictio omni transfignationi Iu-
 da, quæ est in Babylone, dicentium: Ponat
 te Dominus sicut Sedeciam, & sicut Achab,
 23 quos frigit rex Babylones in igne: * pro eo
 quod fecerint Ruitiam in Israel, & mo-
 chati sunt in vxores amicorum suorum, &
 locuti sunt uerbum in nomine meo men-
 24 daciter, quod non mandauimus eis: ego sum
 iudex & testis, dicit Dominus. * Et ad Se-
 25 meian Nehelamitem dices: * Hæc dicit Do-
 minus exercituum, Deus Israel: Pro eo quod
 misisti in nomine tuo libros ad omnem po-
 26 pulum, qui est in Ierusalem, & ad Sopho-
 niam filium Maafie sacerdotem, & ad uni-
 uersos sacerdotes, dicens: * Dominus dedit
 te sacerdotem, pro Ioiade sacerdote, ut
 sis dux in domo Domini super omnem vi-
 27 rum arripitum & prophetantem, ut mit-
 tas eum in neruum, & in carcerem: * Et
 nunc quare non increpasti Ieremiam Anatho-
 28 thiten, qui prophetat uobis? * Quia super
 hoc misit in Babylone ad nos, dicens: Long-
 29 gum est: ædificate domos, & habitate: &
 plantate hortos: & comedite fructus eorum.
 30 * Legit ergo Sophonias sacerdos librum
 istum in auribus Ieremie prophete. * Et
 31 factum est uerbum Domini ad Ieremiam,
 dicens: * Mitte ad omnem transfignatio-
 nem, dicens: Hæc dicit Dominus ad Se-
 meian Nehelamitem: Pro eo quod prophetauit
 32 uobis Semias, & ego non misi eum: & fe-
 cit uos confidere in mendacio: * idcirco

hæc dicit Dominus: Ecce ego uisitabo super
 Semean Nehelamitem, & super semen eius
 non erit ei uir sedens in medio populi huius,
 & non videbit bonum, quod ego faciam
 populo meo, ait Dominus: quia præpara-
 tionem locutus est aduersus Dominum.

CAP. XXX.

1 H Oc uerbum, quod factum est ad Iere-
 miam a Domino, dicens: * Hæc dicit
 2 Dominus Deus Israel, dicens: Scribe tibi om-
 nia uerba, quæ locutus sum ad te, in libro.
 3 * Ecce enim dies ueniunt, dicit Dominus: &
 conuertam conuersionem populi mei Israel
 & Iuda, ait Dominus: & conuertam eos
 ad terram, quam dedi patribus eorum: &
 4 possidebunt eam. * Et hæc uerba, quæ locutus
 5 est Dominus ad Israel & ad Iudam: * Quo-
 niam hæc dicit Dominus: Vocem terroris
 6 audiuius: formido, & non est pax. * Inter-
 rogat, & uidet, & generat masculus:
 quare ergo uidi omnis uiri manu super lum-
 7 bum suum, quasi parturientis, & conuer-
 8 sit sunt uniuersæ facies in auruginem? * Vt
 quia magna dies illa, nec est similis eius:
 tempusque tribulationis est Jacob, & ex ip-
 8 so saluabitur. * Et erit in die illa, ait Domi-
 9 nus exercituum: conuertam iugum eius de col-
 lo tuo, & uincula eius dirumpam, & non do-
 10 minabuntur ei amplius alieni: sed seruient
 Domino Deo suo, & David regi suo, quem
 suscitabo eis. * Tu ergo ne timeas ser-
 11 uare meus Jacob, ait Dominus, neque
 pauas Israel: quia, ecce ego saluabo
 te de terra longinqua, & semen
 tuum de terra captiuitatis eorum: & reuer-
 12 tetur Iacob, & quiescet, & cunctis affluet bo-
 13 nis, & non erit quem formidet: * quoniam
 tecum ego sum, ait Dominus, ut saluem te:
 faciam enim consummationem in cunctis Gen-
 14 tibus, in quibus dispersi te: te autem non
 faciam in consummationem: sed castigabo
 te in iudicio, ut non videaris tibi innoxius.
 15 * Quia hæc dicit Dominus: Insanabitis fra-
 16 ctura tua, pessima plaga tua. * Non est qui
 Ciuile iudicium tuum ad alligandum: cura-
 17 tionum utilitas non est tibi. * Omnes ama-
 tores tui obliuiscuntur tui, teque non quere-
 18 nt: plaga enim inimici percussit te castigatione
 crudeli: propter multitudinem iniquitatis
 19 tuæ dura facta sunt peccata tua. * Quid cla-
 mas super contritione tua? insanabilis est do-
 20 lor tuus: propter multitudinem iniquitatis
 tuæ, & propter dura peccata tua feci hæc ti-
 21 bi. * Propterea omnes, qui comedunt te,
 deuorabuntur: & uniuersi hostes tui in ca-
 22 ptiuitatem ducentur: & qui te uasant, uasta-
 buntur, cunctosque prædatores tuos dabo in
 23 prædam. * Obducam enim cicatricem
 tibi, & a uulneribus tuis sanabo te, dicit Dñs.

Ioel 3. a.
2. c. 11
Amos 5. e.
18
Soph. 1. d.
15

Isa. 43. a.
1. & 44. a.
Luc. 1. g.
70

Sup. 23.
d. 19

Quia etiam vocauerunt te sicut: Hæc est,
 quæ non habebat requirentem. * Hæc dicit
 Dominus: Ecce ego conuertam conuersio-
 nem tabernaculorum Iacob, & tectis eius mise-
 rebor, & ædificabitur ciuitas in excelso suo,
 & templum iuxta ordinem suum fundabitur.
 * Et egredietur de eis laus, uoxque ludentium:
 & multiplicabo eos, & non minuentur: &
 glorificabo eos, & non attenuabuntur. * Et
 erunt filij eius sicut a principio, & cæcus
 eius coram me permanebit: & uisitato ad-
 uersum omnes qui tribulant eum. * Et erit
 dux eius ex eo: & princeps de medio eius
 produccetur: & applicabo eum, & accedet
 ad me. quis enim iste est, quia applicet cor
 suum ut appropinquet mihi, ait Dominus?
 * Et eritis mihi in populum, & ego ero vo-
 bis in Deum. * Ecce turbo Domini, furor
 egrediens, procella ruens, in capite impiorum
 conuiescet. * Non auerret iram indignatio-
 nis Dominus, donec faciat & compleat co-
 gitationem cordis sui: in nouissimo dierum
 intelligetis ea.

C A P. XXXI.

In tempore illo, dicit Dominus: Ero Deus
 uniuerfis cognationibus Israel, & ipsi
 erunt mihi in populum. * Hæc dicit Do-
 minus: Inuenit gratiam in deserto populus, qui
 remanserat a gladio: uadet ad requiem suam
 Israel. * Longe Dominus apparuit mihi.
 Et in charitate perpetua dilexi te, ideo at-
 traxi te, miserans. * Rursusque ædificabo te,
 & ædificaberis virgo Israel: adhuc ornaberis
 tympanis tuis, & egredieris in choro luden-
 tium. * Adhuc plantabis vineas in monti-
 bus Samariæ: plantabunt plantantes, & do-
 nec tempus veniat, non vindemabunt.
 * quia erit dies, in qua clamabunt custodes
 in monte Ephraim: I Surgite & ascendamus
 in Sion ad Dominum Deum nostrum. * Quia
 hæc dicit Dominus: Exultate in læticia Iac-
 ob, & hincite contra caput Gentium: per-
 sonate, & canite, & dicite: Salua Domine
 populum tuum reliquias Israel. * Ecce
 ego adducam eos de terra Aquilonis, &
 congregabo eos ab extremis terrarum: inter quos
 erunt cæcus & claudus, prægnans & pariens
 simul, cæcus magnus reuertentium huius.
 * In fleu venient: & in misericordia redu-
 cam eos: & adducam eos per torrentes
 aquarum, in via recta, & non impingent in
 ea: quia factus sum, Israeli pater, & E-
 phraim primogenitus meus est. * Audite
 verbum Domini Gentes, & annunciate in-
 insulis, quæ procul sunt, & dicite: Qui dis-
 sperisit Israel, congregabit eum: & custodiet
 eum sicut pastor gregem suum. * Redemit
 enim Dominus Iacob, & liberauit eum
 de manu potentioris. * Et venient, & lau-

dabunt in monte Sion: & confluent ad bo-
 na Domini super frumento, & vino & oleo,
 & sicut pecorum & armentorum: eritque ani-
 ma eorum quasi hortus irriguus, & ultra
 non esurient. * Tunc lætabitur virgo in cho-
 ro, iuvenes & senes simul: & conuertam
 luctum eorum in gaudium, & consolabor
 eos, & lætificabo a dolore suo. * Et inebria-
 bo animam sacerdotum pinguedine: & popu-
 lus meus bonis meis adimplebitur, ait Do-
 minus. * Hæc dicit Dominus: Vox in ex-
 celso audita est lamentationis, luctus, & fle-
 tus Rachel plorantis filios suos, & nolentis
 consolari super eis, quia non sunt. * Hæc di-
 cit Dominus: Quiescat vox tua a ploratu,
 & oculi tua lacrymis: quia est merces operi
 tui, ait Dominus: & reuertentur de terra inimi-
 ci. * Et est spes nouissimis tuis, ait Dominus:
 & reuertentur filij ad terminos suos. * Au-
 diens auditi Ephraim transmigrationem: Ca-
 stigasti me, & eruditus sum quasi iuencu-
 lus indomitus: conuerte me, & conuertar
 quia tu Dominus Deus meus: * Postquam
 Denim conuertisti me, ego penitentiam: & post-
 quam ostendisti mihi, percussit femur meum.
 Confusus sum, & erubui, quoniam sustinui
 opprobrium adolescentie mex. * Si filius
 honorabilis mihi Ephraim, si puer delica-
 tus: quia ex quo locutum sum de eo, adhuc
 recordabor eius. Idcirco conturbata sunt uis-
 cera mea super eum: miserans miserebor eius,
 ait Dominus. * Statue tibi speculam, pone
 tibi amaritudines: dirige cor tuum in uiam
 rectam, in qua ambulasti: reuerte virgo Is-
 rael, reuerte ad ciuitates tuas istas. * Vtique
 quo delicijs dissolueris filia uirga: quia crea-
 uit Dominus non super terram: F E M I N A
 C I R C U M D A B I T V I R V M.
 * Hæc dicit Dominus exercituum Deus Is-
 rael: Adhuc dicent verbum istud in terra Iu-
 da, & in urbibus eius cum conuertero capi-
 uitate eorum: Benedica tibi Dominus pul-
 chritudo iustitie, mons sanctus: & habita-
 bunt in eo Iudas, & omnes ciuitates eius si-
 mul: agricolæ & minantes greges. * Quia in-
 ebriaui in melle lassam, & omnem animam esu-
 rientem saturavi. * Ideo quasi de somno sus-
 citatus sum: & uidi, & somnus meus dulcis mi-
 hi. * Ecce dies veniunt, dicit Dominus: & semina-
 bo domum Israel & domum Iuda semine ho-
 minum, & semine iumentorum: * Et sicut ui-
 gilauit super eos ut euellerem, & demolirer,
 & dissiparem, & disperderem, & assigerem:
 sic uigilabo super eos ut ædificem, & plan-
 tem, ait Dominus. * In diebus illis non
 dicent ultra: I Patres comederunt uiam
 acerbam, & dentes filiorum obstupuerunt.
 * Sed unusquisque in iniquitate sua morie-
 tur: omnis homo, qui comederit uiam acer-
 bam, obstupescant dentes eius. * Ecce dies
 ueniunt, dicit Dominus: & feriam domum Israel &

Mat. 2. d. 18

I Ezech. 1. 2. 2

I Heb. 3. 8

I I Feb. 10.
C 16I A S. 10.
C 43

domui Iuda fides nouum: * non secundū pa-
 32 cū, quod pepigi cū patribus eorū in die, qua
 apprehendi manum eorum, ut educerem eos
 de Terra Aegypti: pactum, quod irritum fe-
 33 cerunt, & ego dominatus sum eorum, dicit
 Dominus. * Sed hoc erit pactum, quod ferīā
 cum domo Israel: post dies illos dicit Domi-
 nus: I Dabo legem meam in visceribus eo-
 rum, & in corde eorum scribam eam: & ero
 eis in Deum, & ipsi erunt mihi in populum.
 34 * Et non docebit ultra vir proximi suum,
 & vir fratrem suum, dicens: Cognosce Domi-
 num: omnes enim cognoscent me a minimo
 eorum vsque ad maximum, ait Dominus:
 I quia propitiabor iniquitati eorum, & pec-
 35 cati eorum non memorabor amplius. * Hec
 G dicit Dominus, qui dar solē in lumine diei,
 ordinem lunę & stellarum in lumine noctis:
 qui turbat mare, & sonant fluctus eius, Domi-
 36 nus exercituum nomen illi. * Si defecerint
 leges istę coram me, dicit Dominus: tunc &
 semen Israel deficiet, ut non sit gens coram
 37 me cum diebus. * Hęc dicit Dominus: Si
 mensurari poterint cęli sursum, & inuesti-
 gari fundamēta terrę deorsum: & ego abi-
 ciām uniuersam semen Israel propter om-
 38 nia, quę fecerunt, dicit Dominus. * Ecce dies
 veniunt, dicit Dominus: & ædificabitur ciui-
 tas Domino a turre Hananeel vsque ad por-
 39 tam anguli. * Et exibat ultra norma mensu-
 rę in conspectu eius super collem Gareb: &
 40 circuibat Goatha, * & omnem vallem cada-
 uerum, & cineris, & uniuersam regionem
 mortis, vsque ad corētem Cedron, & vsque
 ad angulum portę equorum Orientalis, San-
 ctum Domini: non euellatur, & non destrue-
 tur ultra in perpetuum.

CAP. XXXII.

1 V Erbum, quod factum est ad Ieremiam
 A a Domino in anno decimo Sedecię re-
 gis Iuda: ipse est annus decimus octauus Na-
 buchodonosor. * Tunc exercitus regis Baby-
 lonis obsidebat Ierusalem: & Ieremias pro-
 pheta erat clausus in atrio carceris, qui erat
 3 in domo regis Iuda. * Clauserat enim cum
 Sedecias rex Iuda, dicens: Quare uaticināris,
 dicens: Hęc dicit Dominus: Ecce ego dabo
 cinitatem istam in manus regis Babylonis
 4 & capiet eam. * Et Sedecias rex Iuda non
 effugiet de manu Chaldeorum: sed tradetur
 in manus regis Babylonis: & loquetur os
 eius cum ore illius, & oculi eius oculos illius
 5 videbunt. * Et in Babylonem ducet Sede-
 ciam: & ibi erit donec uisitem eum, ait Do-
 minus. si aurem dimicaueris aduersum
 6 Chaldeos, nihil prosperum habebitis. * Et
 dixit Ieremias: Factum est uerbum Domini
 7 ad me, dicens: * Ecce Hanameel filius Sellū

B patruelis tui. ueniet ad te, uicens. Ene tibi
 agrum meū, qui est in Anathothi: tibi enim
 8 competet ex propinquitate ut emas. * Et ve-
 nit ad me Hanameel filius patruis mei: secun-
 dum uerbum Domini ad uestibulum carce-
 ris, & ait ad me: Posside agrum meum, qui
 est in Anathoth in terra Beniamin: quia tibi
 competit hereditas, & tu propinquus es ut
 possideas. Intellexi autem quod uerbum
 9 Domini esset. * Et emi agrum ab Hana-
 meel filio patruis mei, qui est in Anathoth:
 & appendi ei argentum septem stateres,
 10 decem argenteos. * Et scripsi in libro, & si-
 gnaui, & adhibui testes: & appendi argenti
 11 in statera. * Et accepi librum possessionis si-
 gnatum, & stipulationes, & rata, & signa so-
 12 cinis. * Et dedi librum possessionis Ba-
 ruch filio Neri filij Maasę in oculis Hana-
 meel patruis mei, in oculis testium, qui
 13 scripti erant in libro emptionis, & in oculis
 omnium Iudeorum, qui sedebant in atrio
 14 carceris. * Et pręcepit Baruch coram eis, di-
 15 cens: * Hęc dicit Dominus exercituum Deus
 C Israel: Syme liberos istos, librum symphonie
 hunc signatum, & librum hunc, qui apertus
 est: & pone illos in uase fictili, ut permane-
 16 possint diebus multis. * Hęc enim dicit Do-
 minus exercituum Deus Israel: Adhuc pos-
 sidebuntur domus, & agri, & uinex in terra
 17 ista. * Et orauit ad Dominum, postquā tra-
 didi librum possessionis Baruch filio Neri.
 18 dicens: Heu, heu, heu, Domine Deus: ecce
 tu fecisti cælum & terram in fortitudine tua
 magna, & in brachio tuo extenso: non erit
 19 tibi difficile omne uerbum: * I Qui facis mi-
 sericordiam in nubibus, & reddis iniquita-
 tem patrum in sinum filiorum eorum pos-
 eos: Fortissime, magne, & potens, Domine
 20 exercituum nomen tibi. * Magnus consilio
 & incomprehensibilis cogitatu: cuius oculi
 aperti sunt super omnes uias filiorum Adam
 ut reddas unicuique secundum uias suas, &
 secundum fructum, ad inuentionem eius
 21 * Qui posuisti signa & portenta in Terra
 Aegypti usque ad diem hanc, & in Israel
 & in hominibus, & fecisti tibi nomen for-
 22 tis dies hęc. * Et eduxisti populum tuum
 D Israel de Terra Aegypti in signis, & in po-
 tentis, & in manu robusta, & in brachio ex-
 23 tento, & in terrore magno. * Et dedisti ei
 terram hanc, quam iurasti patribus eorum
 ut dares eis terram fluentem lacte & melle.
 24 * Et ingressi sunt, & possederunt eam: & non
 obdixerunt uoti tui, & in lege tua non am-
 25 balauerunt: omnia quę mandasti eis ut fi-
 cerent, non fecerunt: & conuerunt eis omni-
 26 maia hęc. * Ecce munitiones ciuitatis sue
 aduersum ciuitatem tuam capiuntur: & uis-
 27 ta est in manus Chaldeorum, qui pręstant
 aduersus eā a facie gladij, & famis, & pesti-
 28 lę: & quęcūque locutus es acciderunt, ut

15 ipse cernis: * Et tu dicis mihi Domine Deus:
Ergo agrum argento, & adhibe testes: cum
16 vrbis data sit in manus Chaldeorum: * Et
factum est verbum Domini ad Ieremiam,
17 dicens: * Ecce ego Dominus Deus vniuersa
terris: nūquid mihi difficile erit omne
18 verbum? * Prius haec dicit Dominus:
Ecce ego tradam vrbem istam in manus
Chaldeorum, & in manus regis Babylonis,
19 & capient eam. * Et venient Chaldei pre-
liantes aduersam vrbe istam, & succedent
eam: pni, & comburent eam, & domos, in
quarum hominibus sacrificabant Baal, &
10 lababant dises alienos libamina ad irritan-
dum me: * Et transibit super Ierusalem, & filij
Iuda reges facientes mala in oculis meis:
ab aduersariis suis: filij Ierusalem qui vsque
nunc exacerbat sunt in opere iniquum: uia-
rum, dicit Dominus. * Quia in furore & in
indignatione mea facta est mihi vltima haec
a die qua edificauerunt eam, vsque ad diem
12 istum: quia auferetur de conspectu meo. * Pro-
pter malitiam filiorum Ierusalem, & filiorum Iuda,
quam fecerunt a faciendo: ne pronun-
13 tes, ipsi & reges eorum, principes eorum,
& sacerdotes eorum, & propheta eorum
14 viri Iuda & habitatores Ierusalem: * Et ven-
terunt ad meretricem & non scierunt docere
eos diluculo, & eruditem: & nolent
15 audire: & accipierent disciplinam. * Et po-
suerunt idola sua in domo, in qua inuoca-
tum est nomen meum, vt polluerent eam:
16 * Et edificauerunt excelsa Baal, quae sunt
in vallibus filij Ennoch: vt transiret filios
suos & filias suas Moloch: quod non in-
dixi eis, nec ascendit in cor meum, vt
17 facerent abominationem hanc, & in pecca-
tum deducerent Iudam. * Et nunc propter
ista, haec dicit Dominus Deus Israel ad ciui-
tatem hanc, de qua vos dicitis quod tra-
18 detur in manus regis Babylonis in gladio, &
in fame, & in peste. * Ecce ego congre-
gabo eos de vniuersis terris, ad quas eieci
eos in furore meo, & in ira mea, & in in-
19 dignatione grandi: reducam eos ad locum
istum, & habitare eos faciam confidenter.
20 * Eterunt mihi in populum, & ego ero eis
in Deum. * Et dabo eis cor vnum, & viam
vnam, vt timeant me vniuersis diebus: &
21 bene sit eis. * & filij eorum post eos. * Et fe-
ciam eis pactum sempiternum, & non desi-
nabo eis benefacere, & timorem meum dabo
22 in corde eorum vt non recedant a me. * Et le-
tabor super eis, cum bene eis fecero: & plan-
tabo eos in terra ista in hereditatem totius corde
23 meo & in coram animis meis. * Quia haec di-
cit Dominus: sicut adduxi super populum
istum omne malum hoc grande: sic addu-
cam super eos omne bonum, quod ego lo-
24 quor ad eos. * Et possidebunt agrum ter-
ratistam: de qua vos dicitis quod deserta sit,

et quod non remaneret homo & iumentum,
& data sit in manum Chaldeorum.
44 * Agnemonit pecunia, & scribentur in li-
bro, & imprimetur signum, & testis adhibe-
bitur in terra Benjamin, & in circuitu Ierusalem,
in ciuitatibus Iuda, & in ciuitatibus monta-
nis, & in ciuitatibus campestribus, & in ciui-
tatibus quae ad Austrum sunt: quia conuer-
tam captiuitatem eorum, aet Dominus.

CAP. XXXIII.

ET factum est verbum Domini ad Iere-
miam secundo, cum adhuc clausus esset in
2 atrio carceris, dicens: * Haec dicit Dominus
qui facturus est, & formaturus illud, & pa-
3 raturus, Dominus nomen eius. * Clama ad
me: & exaudiam te: & annuntiabo tibi gra-
4 tias: & firma quae nescis. * Quia haec dicit
Dominus Deus Israel: domos vrbis Iu-
5 dia, & ad domos regis Iuda, quae destructae
sunt, & ad munitiones, & ad gladium: veni-
6 entiam eas: & dimiscentur Chaldeis, & im-
pleant eas cadaueribus hominum, quos per-
cussit in furore meo: & in indignatione mea,
abscondens faciem meam a ciuitate hac pro-
7 pter omnem malitiam eorum. * Ecce ego
obducam eis cicatrice, & sanctam, & curabo
eos: & reuelabo illis deprecationem pacis &
8 veritatis. * Et conuertam conuersione Iuda,
& conuersionem Ierusalem: & edificabo eos
9 sicut a principio. * Et emundabo illos ab
omni iniquitate sua, in qua peccauerunt mihi:
10 & propitius ero cunctis iniquitatibus eorum,
in quibus deliquerunt mihi: & spre-
uerunt me. * Et erit mihi in nomen, & in gau-
dium, & in laudem, & in exultationem
cunctis gentibus terrae, quae audierint omnia
11 bona, quae ego facturus sum eis: &
paucebunt, & turbabuntur in vniuersis bonis,
& in omni pace, quam ego faciam eis.
12 * Haec dicit Dominus: Adhuc audietur in loco
istum (quem vos dicitis esse desertum, eo
quod non sit homo nec iumentum: in ciui-
tatibus Iuda, & foris Ierusalem, quae desolatae
sunt absque homine, & absque habitatoribus, & abs-
que pecore): vox gaudij & vox letitiae, vox
13 sponsae & vox sponsi, vox dicentis: Conuer-
tenti Dominio exercituum, qui bonus Do-
minus, quoniam in aeternum in misericordia
eius, & portantium uota in domum Domini:
14 redicam enim conuersionem terrae sicut
a principio, dicit Dominus. * Haec dicit Do-
minus exercituum: Adhuc erit in loco isto
deserto absque homine, & absque iumento,
15 & in ciuitatibus eius, habitaculi pastu-
rum accubantium gregum. * In ciuitatibus
montosis, & in ciuitatibus campestribus,
16 & in ciuitatibus, quae ad Austrum sunt: & in
terra Benjamin, & in circuitu Ierusalem, &
ciuitatibus Iuda adhuc transibunt greges

14 ad manum numerantis, ait Dominus. * Ecce dies veniunt, dicit Dominus, & suscipiam o verbum bonum, quod locutus sum ad domum Israel, & ad domum Iuda. * In diebus illis, & in tempore illo germinare faciam Dauid permenisistur, & faciet iudicium & iustitiam in terra. * In diebus illis saluabitur Iuda, & Ierusalem habitabitur confidenter: & hoc est nomen, quod uocabunt eum, Dominus iustus noster. * Quia hec dicit Dominus: Non interibit de David uir, qui sedea super thronum domus Israel. * Et de Sacerdotibus & de Leuitis non interibit uir a facie mea, qui offerat holocaustum, & incendat sacrificium, & edat uisitas omnibus diebus. * Et factum est uerbum Domini ad Jeremiam, dicens: * Hec dicit Dominus: Si irritum potest fieri pactum meum cum die, & pactum meum cum nocte, ut non sit dies & nox in tempore suo: * Et pactum meum irritum esse poterit cum David seruo meo, ut non sit ex eo filius qui regnet in throno eius, & Leuitae & Sacerdotes ministri mei. * Sicuti enumerari non possunt stellae caeli, & metiri arena maris: sic multiplicabo semen David serui mei, & Leuitas ministros meos. * Et factum est uerbum Domini ad Jeremiam, dicens: * Numquid non uidisti quid populus hic locutus sit, dicens: Dux cognationes, quas legerat Dominus, abiecerunt: & populum meum despexerunt, eo quod non sit ultra gens coram eis? * Hec dicit Dominus: Si pactum meum inter diem & noctem, & leges calo & terra non posui: * equidem & semen Iacob & David serui mei prolificiam, ut non assumam de semine eius principes seminis Abraham, Isaac, & Iacob: reducam enim conuersionem eorum, & miserebor eis.

CAP. XXXIIII.

1 **V**erbum, quod factum est ad Jeremiam a Domino, quando Nabuchodonosor rex Babylonis, & omnis exercitus eius, uniuersaque regna terrarum, quae erant sub potestate manus eius, & omnes populi bellabant contra Ierusalem, & contra omnes urbes eius, dicens. * Hec dicit Dominus Deus Israel: Vade, & loquere ad Sedeciam reges Iuda: & dices ad eum: Hec dicit Dominus. Ecce ego tradam ciuitatem hanc in manus regis Babylonis, & succendet eam igni. * Et tu non effugies de manu eius: sed comprehensione capieris, & in manu eius traderis: & oculi tui oculos regis Babylonis uidebunt, & os eius cum ore tuo loquetur, & Babylonem introibis. * Attamen audi uerbum Domini Sedecia rex Iuda: Hec dicit Dominus, ad te: Non morieris in gladio. * sed in pace morieris, & secundum combustionem patrum tuorum regum prio-

rum qui fuerunt ante te, sic comburent te: & uir Domine, plangent te: quia uerbum ego locutus sum, dicit Dominus. * Et loquutus est Ieremias propheta ad Sedeciam regem Iuda uirum, & uenit haec in Ierusalem. * Et exierunt reges Tyri & Iudaei contra Ierusalem, & contra omnes ciuitates Iuda, quae reliquae erant contra Iachis, & contra Achaia: haec in Ierusalem de ciuitatibus Iuda, & urbes in unum. * Verbum quoque factum est ad Jeremiam a Domino postquam percussit rex Sedecias foras cum omni populo in Ierusalem, praedicans: * Ut dimitteret unusquisque seruum suum, & unusquisque ancillam suam, Hebraeam, & Hebraeam liberos: & nequaquam dominarentur eis, id est in Iudaea & fratre suo. * Audierunt ergo omnes principes & uniuersus populus, qui inierant pactum ut cum esset unusquisque seruum suum, & unusquisque ancillam suam liberos, & ultra non dominarentur eis: audierunt igitur, & dimiserunt. * Et conuersi sunt deinceps: retraxerunt seruos, & ancillas suas, quos dimiserant liberos, & subiugauerunt in famulos & famulas. * Et factum est uerbum Domini ad Jeremiam a Domino, dicens: * Hec dicit Dominus Deus Israel: Ego percussit sedes cum patribus uestris in die, qua eduxi eos de Terra Aegypti de domo seruitutis, dicens: * Cum completi fuerint septem anni, dimittat unusquisque fratrem suum Hebraeum, qui uenditus est ei, & seruiet tibi sex annis: & dimittes eum a te liberum, & non audierunt patres uestri me: nec inclinauerunt aurem suam. * Et conuersi essis uos hodie, & fecistis quod requisitum est in oculis meis, ut praedicaretis libertatem, unusquisque ad amicum suum: & inistis pactum in conspectu meo in domo, in qua inuocatum est nomen meum super eam. * Et reuersi essis, & commaculastis nomen meum: & reduxistis unusquisque seruum suum, & unusquisque ancillam suam, quos dimiseratis ut essent liberi & suae potestatis: & subiugastis eos ut sint uobis serui & ancillae. * Propterea haec dicit Dominus: uos non audistis me ut praedicaretis libertatem unusquisque fratri suo, & unusquisque amico suo: ecce praedico uobis libertatem, ait Dominus ad gladium, ac pestem, & ad famem: & dabo uos in commotionem cunctis regnis terrae. * Et dabo uiros, qui prauaricantur foedus meum, & non obseruauerunt uerba foederis, qui non assensu sunt in conspectu meo, uitulum qui conderunt in duas partes, & transierunt inter diuisiones eius. * Principes Iuda & principes Ierusalem, eunuchi & sacerdotes, & omnis populus terrae, qui transierunt inter diuisiones uiruli: * Et dabo eos in manum inimicorum suorum, & in manus querentium

animam eorum: & erit morticinium eorum in escam volatilibus celi, & bestiis terræ.
 1 * Et Sedeciam regem Iuda, & principes eius dabo in manus inimicorum suorum, & in manus quærentium animas eorum, & in manus exercituum regis Babylonis, qui recesserunt a vobis. * Ecce ego præcipio, dicit Dominus, & reducam eos in ciuitatem hanc, & præliabitur aduersus eam, & capient eam, & incendent igni: & ciuitates Iuda dabo in solitudinem, eo quod non sit habitator.

C A P. XXXV.

1 **V**erbum, quod factum est ad Ieremiam a Domino in diebus Ioa Kim filij
 2 Iosif regis Iuda dicens: * Vade de domum Rechabitarum: & loquere eis, & iutrodaces eos in domum Domini in vnam exedram thesaurorum, & dabis eis bibere vinum. * Et assumpsi Iezoniam filium Ieremiar filij Habanig, & fratres eius, & oēs filios eius, & vniuersam domum Rechabitarum. * Et introduxi eos in domum Domini ad gazophylacium filiorum Hana, filij Iegediel hominis Dei, quod erat iuxta gazophylacium principum, super thesaurum Maasig filij Sellum, qui erat custos vestibuli. * Et posui coram filiis domus Rechabitarum scyphos plenos vino, & calices: & dixi ad eos: Bibite vinum. * Qui responderunt: Non bibemus vinum: quia Ionadab filius Rechab, pater noster, præcepit nobis, dicens: Non bibetis vinum vos, & filij vestri vsque in sempiternum: * Et domum non ædificabitis, & sementem non facietis: & vineas non plantabitis, nec habebitis: sed in tabernaculis habitabitis cunctis diebus vestris, vt uiuatis diebus multis super faciem terræ, in qua vos peregrinamini. * Obediuius ergo uoci Ionadab filij Rechab, patris nostri, in omnibus, que præcepit nobis, ita, vt non biberemus vinum cunctis diebus nostris nos, & mulieres nostræ, filij, & filiz nostræ: & non ædificauimus domos ad habitandum: & vineas, & agrum, & sementem, non habuimus: * sed habitauimus in tabernaculis, & obediētes fuimus iuxta omnia, quæ præcepit nobis Ionadab pater noster. * Cum autem ascendisset Nabuchodonosor rex Babylonis ad terram nostram, diximus: Venite, & ingrediamur Ierusalem a facie exercitus Chaldeorum, & a facie exercitus Syriæ: & manimus in Ierusalem. * Et factum est uerbum Domini ad Ieremiam, dicens: * Hæc dicit Dominus exercituum Deus Israel: Vade, & dic viris Iuda, & habitatoribus Ierusalem: Numquid non recipietis disciplinam, vt obediatis verbis meis, dicit Dominus? * Præualuerunt sermones Ionadab filij Rechab, quos præcepit filiis

1 suis vt non biberent vinum: & non biberunt vsque ad diem hanc, quia obediuerunt præcepto patris sui: ego autem locutus sum ad vos, de mane confurgens & loquens, & non obedistis mihi. * Mitiq. ad uos omnes seruos meos prophetas, confurgens diluculo, mittensq; & dicens: ¶ Conuertimini unusquisque a via sua pessima, & bona facite sicut dicit Dominus: & nolite sequi deos alienos, neque colatis eos: & habitabitis in terra, quæ dedi vobis & patribus vestris: & non inclinastis aurem vestram, neque audistis me. * Firmaverunt igitur filij Ionadab filij Rechab præceptum patris sui quod præceperat eis: populus autem iste non obediuit mihi. * Idcirco hæc dicit Dominus exercituum, Deus Israel: Ecce ego adducam super Iuda, & super omnes habitatores Ierusalem vniuersam afflictionem, quam locutus sum aduersum illos, eo quod locutus sum ad illos, & non audierunt: vocaui illos, & non responderunt mihi. * Domui autem Rechabitarum dixit Ieremias: Hæc dicit Dominus exercituum Deus Israel: Pro eo quod obedistis præcepto Ionadab patris vestri, & custodistis omnia mandata eius, & fecistis vniuersa, quæ præcepit vobis: * Propterea hæc dicit Dominus exercituum Deus Israel: Non deficiet vir de stirpe Ionadab filij Rechab, stans in conspectu meo cunctis diebus.

C A P. XXXVI.

1 **E**t factum est in anno quarto Ioa Kim filij Iosif regis Iuda: factum est uerbum hoc ad Ieremiam a Domino, dicens: * Tolle volumen libri, & scribes in eo omnia uerba, quæ locutus sum tibi aduersum Israel & Iudam, & aduersum omnes gentes: a die, qua locutus sum ad te ex diebus Iosif vsque ad diem hunc. * Si forte audiente domo Iuda vniuersa mala, quæ ego cogito facere eis, reuertatur vnusquisque a uia sua pessima: & propitius ero iniquitati, & peccato eorum. * Vocauit ergo Ieremias Baruch filium Nerie: & scripsit Baruch ex ore Ieremiar omnes sermones Domini, quos locutus est eum in volumine libri. * & præcepit Ieremias Baruch, dicens: Ego clausus sum, & nec valeo ingredi domum Domini. * Ingredere ergo tu, & lege de volumine, in quo scripsi ex ore meo uerba Domini audiente populo in domo Domini in die ieiunij: in super & audiente vniuerso Iuda, qui veniunt de ciuitatibus suis, leges eis. * Si forte cadet oratio eorum in conspectu Domini, & reuertatur vnusquisque a via sua pessima: quoniam magnus furor & indignatio est, quam locutus est Dominus aduersum populum hunc. * Et fecit Baruch filius Nerie iuxta omnia, quæ præceperat ei Ieremias propheta, legens

ex volumine sermones Domini in domo Domini. * Factum est autem in anno quinto Ioa Kim filij Iosiz regis Iuda, in mense nono: pradicauerunt ieronymum in conspectu Domini omni populo in Ierusalem, & vniuersae multitudini, quae confluxerat de ciuitatibus Iuda in Ierusalem. * Legitque Baruch ex volumine sermones Ieremias in domo Domini in gazophylacio Gamariz filij Saphan scribe, in vestibulo superiori, in introitu porte nouae domus Domini audire omni populo. * Cumque audisset Michas filius Gamariz filij Saphan omnes sermones Domini ex libro, * descendit in domum regis ad gazophylacium scribae: & ecce ibi omnes principes sedebant: Eliama scriba, & Dalaias filius Semeiz, & Elthathan filius Acobor, & Gamarias filius Saphan, & Sedecias filius Hananiae, & uniuersi principes. * Et nunciavit eis Michas omnia verba, quae audiuit legente Baruch ex volumine in auribus populi. * Miserunt itaque omnes principes ad Baruch, Iudi filium Nathanie filij Selemiae, filij Chusi, dicentes: Volumine, ex quo legisti audiente populo, sume in manu tua, & veni. Tulit ergo Baruch filius Neriae volumen in manu sua, & venit ad eos. * Et dixerunt ad eum: Sede, & lege haec in auribus nostris. Et legit Baruch in auribus eorum. * Igitur cum audissent omnia verba, obstupuerunt unusquisque ad proximum suum & dixerunt ad Baruch. Nunciare debemus regi omnes sermones istos: * Et interrogauerunt eum, dicentes: Indica nobis quomodo scripsisti omnes sermones isto ex ore eius. * Dixit autem eis Baruch: Ex ore suo loquebatur quasi legens ad me omnes sermones istos. & ego scribebam, in volumine atramento. * Et dixerunt principes ad Baruch: Vade, & abscondere tu & Ieremias, & nemo sciat ubi sitis. * Et ingressi sunt ad regem in atrium: porro volumine commendauerunt in gazophylacio Elisamae scribae: & nunciauerunt audiente rege omnes sermones. * Misitque rex Iudi vt fumeret volumine: qui tollens illud de gazophylacio Elisamae scribae, legit audiente rege, & uniuersis principibus, qui stabant circa regem. * Rex autem sedebat in dorso hiemali in mense nono. & postea erat arula coram eo plena prunis. * Cumque legisset Iudae tres pagellas vel quatuor, scidit illud scapellus scribae, & proiecit in ignem, qui erat super arulam donec consumeretur omne volumine igni, qui erat in arula. * Et non timuerunt, neque sciderunt vestimenta sua rex, & omnes serui eius, qui audierant uniuersos sermones istos. * Verumtamen Phathan, & Dalaias, & Gamarias contradixerunt regi ne combureret librum: & non audiuit eos. * Et praecipit rex Ieremiel filio Amalech,

& Saraię filio Ezriel, & Selemie filio Abdel vt comprehenderent Baruch scribam, & Ieremiam prophetam: abscondit autem eos Dominus. * Et factum est verbum Domini ad Ieremiam prophetam, postquam combusserat rex volumine & sermones, quos scripserat Baruch ex ore Ieremias, dicens: * Rursum tolle volumine aliud: & scribe in eo omnes sermones priores, qui erant in primo volumine, quod combussit Ioa Kim rex Iuda. * Et ad Ioa Kim regem Iuda, dices: Hec dicit Dominus: Tu combussisti volumine illud, dicens: Quare scripsisti in eo annuncians: Testinus ueniet rex Babylonis, & uastabit terram hanc, & cessare faciet ex illa hominem, & iumentum. * Propterea haec dicit Dominus contra Ioa Kim regem Iuda: Non erit ex eo qui sedeat super solum David: & cadaver eius proicietur ad eum per diem, & ad gelu per noctem. * Et visitabo contra eum, & contra sententiam eius, & contra seruos eius iniquitates suas, & adducam super eos & super habitatores Ierusalem, & super uiros Iuda omne malum, quod locutus sum ad eos, & non audierunt. * Ieremias autem tulit volumine aliud, & dedit illud Baruch filio Neriae scribae: qui scripsit in eo ex ore Ieremias omne sermones libri, quem combusserat Ioa Kim rex Iuda igni: & insuper additi sunt sermones multo plures, quam antea fuerant.

CAP. XXXVII.

Et regnauit rex Sedecias filius Iosie pro Iechonia filios Ioa Kim: quem constituit regem Nabuchodonosor rex Babylonis in Terra Iuda: * Et non obediuit ipse, & ieru eius, & populus terrae uerbis Domini, quae locutus est in manu Ieremie prophetae. * Et misit rex Sedecias Iuchal filium Selemie, & Sophoniam, filium Maasie sacerdotem ad Ieremiam prophetam, dicens: Ora pro nobis Dominum Deum nostrum. * Ieremias autem libere ambulabat in medio populi: non enim miserant eum in custodiam arceris. Igitur exercitus Pharaonis egressus est de Aegypto: & audientes Chaldaei, qui obsidebant Ierusalem, huiusmodi nuntium, recesserunt ab Ierusalem. * Et factum est uerbum Domini ad Ieremiam prophetam, dicens: * Hec dicit Dominus Deus Israel: Sic dicetis regi Iuda, qui misit uos ad me interrogandum: Ecce exercitus Pharaonis, qui egressus est uobis in auxilium, reuertetur in terram suam in Aegyptum. * & redient Chaldaei, & bellabunt contra ciuitatem hanc: & capient eam, & succendent eam igni. * Hec dicit Dominus: Nolite decipere animas uestras, dicentes: Fugietis ab eum, & recedent a nobis Chaldaei, quia non subueniet. * Sed, & si percussistis unum exercitum

Chaldaeorum,

Chaldeorum, qui præliantur aduersum vos, & derelicti fuerint ex eis aliqui vulnerati: singuli de tentorio suo consurgent, & incendient ciuitatem hanc igni. * Ergo cum recessisset exercitus Chaldeorum ab Ierusalem propter exercitum Pharaonis, * egressus est Ieremias de Ierusalem ut iret in Terram Beniamin, & diuideret ibi possessionem in conspectu ciuium. * Cumque peruenisset ad portam Beniamin, erat ibi cistis portæ per vias, uomine leticiæ filius Selemiz filij Hanania, & apprehendit Ieremiam prophetam, dicens: Ad Chaldeos profugis. * E. respondit Ieremias: Falsum est, nō fugio ad Chaldeos. Et non audiuit eum: sed comprehendit Ieremiam, & adduxit eum ad principes. * Quam ob rem irati principes contra Ieremiam, & eum, & cum miserunt in carcerē, qui erat in domo Ionathan scribæ: ipse enim præpositus erat super carcerē. * Itaque ingressus est Ieremias in domum laci & in ergastulum: & sedit ibi Ieremias in diebus multis. * Mittens autem Sedecias rex tulit eum: & interrogauit eum in domo sua absconditæ, & dixit: Putasne est sermo a Domino? E. dixit Ieremias, Est. Et ait: In manus regis Babylonis traderis. * Et dixit Ieremias ad regem Sedeciam: Quid peccaui tibi, & seruis tuis, & populo tuo, quia misisti me in domum carceris? * Vbi sunt prophete vestri, qui prophetauerunt uobis, & dicebant: Non ueniet rex Babylonis super uos, & super terram hanc? * Nunc ergo audi obsecro domine mi rex: Valeat deprecatio mea in conspectu tuo: & ne me remittas in domum Ionathan scribæ, ne moriar ibi. * Præcepit ergo rex Sedecias ut traderetur Ieremias in vestibulo carceris: & daretur ei torta panis quotidie, exceptio pulmento, donec consumerentur omnes panes de ciuitate: & mansit Ieremias in vestibulo carceris.

C A P. XXXVIII.

A Vdiuit autem Sapharias filius Machan, & Gedelias filius Phassur, & Iochal filius Selemiz, & Phassur filius Melchiz, sermones, quos Ieremias loquebatur ad omnē populum, dicens: * Hæc dicit Dominus: I. Quicumque manserit in ciuitate hac, morietur gladio, & fame, & peste: qui autē profugerit ad Chaldeos, uiuet, & erit anima eius sospes & uiuens. * Hæc dicit Dominus: Tradendo tradetur ciuitas hæc in manu exercitus regis Babylonis, & capiet eam. * Et dixerunt principes regi: Rogamus ut occidatur homo iste: de industria enim dissoluit manus uirorum bellantium, qui remanserunt in ciuitate hac, & manus uniuersi populi, loquens ad eos iuxta uerba hæc: siquidem homo iste non querit pacem populo huic, sed

malum. * Et dixit rex Sedecias: Ecce ipse in manibus uestri est: nec enim fas est regem uobis quidquam negare. * Tulerunt ergo Ieremiam, & proiecerunt eum in lacum Melchiz filij Amelech, qui erat in vestibulo carceris: & submerserunt Ieremiam funibus in lacum, in quo non erat aqua, sed lutum descendit itaque Ieremias in cœnum. * Audiuit autem Abdemelech Aethiops, uir eunuchus, qui erat in domo regis quod misissent Ieremiam in lacum: porro rex sedebat in porta Beniamin. * Et egressus est Abdemelech de domo regis, & locutus est ad regem, dicens: * Domine mi rex, malefecerunt uiri isti omnia quæcumque perpetrarunt contra Ieremiam prophetam, mittentes eum in lacum moriatur ibi fame, non sunt enim panes ultra in ciuitate. * Præcepit itaque rex Abdemelech Aethiops, dicens: Tolle tecum hinc triginta viros, & leua Ieremiam prophetam de lacu antequam moriatur. * Assumpsis ergo Abdemelech secum uiris, ingressus est domum regis, quæ erat sub cellario: & tulit inde veteres pannos & aniaqua, quæ compotruerant, & submisit ea ad Ieremiam in lacum per funiculos. * Dixitque Abdemelech Aethiops ad Ieremiam: Pone ueteres pannos, & hæc scissa & putrida sub cubito manuum tuarum: & super fune. * feci ergo Ieremias sic: * Et extraxerunt Ieremiam funibus, & eduxerunt eum de lacu: mansit autem Ieremias in vestibulo carceris. * Et misit rex Sedecias, & tulit ad se Ieremiam prophetam, ad osium tertium, quod erat in domo Domini: & dixit rex ad Ieremiam: Interrogo ego te sermonem, ne abscondas a me aliquid. * Dixit autem Ieremias ad Sedeciam: Si annunciaueris tibi, numquid non interficiet me? & si consilium dederis tibi, non mea audies. * Iurauit ergo rex Sedecias Ieremiam clam, dicens: Viuit Dominus, qui fecit nobis animam hanc, si occidero te, & si tradidero te in manus virorum istorum, qui querunt animam tuam. * Et dixit Ieremias ad Sedeciam: Hæc dicit Dominus exercituum Deus Israel. Si profectum exieris ad principes regis Babylonis, uiuet anima tua, & ciuitas hæc non succendetur igni: & saluus eris tu, & domus tua. * Si autem non exieris ad principes regis Babylonis, tradetur ciuitas hæc in manus Chaldeorum, & succendetur eam igni: & tu non effugies de manu eorum. * Et dixit rex Sedecias ad Ieremiam: Sollicitus sum propter Iudæos, qui transugerunt ad Chaldeos: ne forte tradar in manus eorum, & illudant mihi. * Respondit autē Ieremias: Non te tradent, audi quæ so uocem Domini, qui ego loquor ad te, & bene tibi erit, & uiuet anima tua. * Quod in nolueris egredi: iste est sermo, quem ostendit mihi Dominus: * Ecce omnes mulieres, quæ remanserunt in domo

regis Iuda, educuntur ad principes regis Babylonis: & ipse dicunt: Secluxerunt te, & praeluerunt aduersum te viti pacifici tui, demiserunt in caeno, & in lubrico pedes tuos, & recesserunt a te. * Et omnes uxores tuas, & filij tui educuntur ad Chaldaeos: & non effugies manuum eorum, sed in manu regis Babylonis capieris: & ciuitatem hanc comburent igni. * Dixit ergo Sedecias ad Ieremiam. Nullus sciat verba haec, & non morieris. * Si autem audierint principes quia locutus sum tecum, & uenerint ad te, & dixerint tibi: G. Indica nobis quid locutus sis cum rege, ne celes nos, & non te interficiamus: & quid locutus est tecum rex: * Dices ad eos: Prostratus ego precor meas coram rege, ne me reduci iuberet in domum Ionathan, & ibi morerer. * Venerunt ergo omnes principes ad Ieremiam, & interrogauerunt eum: & locutus est eis iuxta omnia verba, quae praeceperat ei rex, & cessauerunt ab eis nihil enim fuerat auditum. * Mansit uero Ieremias in uestibulo carceris vsque ad diem, quo capta est Ierusalem: & factum est ut caperetur Ierusalem.

CAP. XXXIX.

1. A Non nono Sedeciae regis Iuda, mense decimo, uenit Nabuchodonosor rex Babylonis, & omnis exercitus eius ad Ierusalem, & obsidebant eam. * Undecimo autem anno Sedeciae, mense quarto, quinta mensis aperta est ciuitas. * Et ingressi sunt omnes principes regis Babylonis, & sederunt in porta media: Neregel, Serefer, Semegarnabu, Sarfachim, Rabiares, Neregel, Serefer, Rebmag, & omnes reliqui principes regis Babylonis. * Cumque uidisset eos Sedecias rex Iuda, & omnes uiri bellatores, fugerunt: & egressi sunt nocte de ciuitate per uiam horti regis, & per portam, quae erat inter duos muros, & egressi sunt ad uiam deserti. * Persecutus est autem eos exercitus Chaldaeorum: & comprehenderunt Sedeciam in campo solitudinis Ierichontinae, & captum ad Iuxerunt ad Nabuchodonosor regem Babylonis in Reblata, quae est in Terra Emath: & locutus est ad eum iudicia. * Et occidit rex Babylonis filios Sedeciae in Reblata, in oculis eius: & omnes nobiles Iuda occidit rex Babylonis. * Oculos quoque Sedeciae eruit: & uinxit eum compedibus ut duceretur in Babylonem. * Domum quoque regis, & domum vulgi succederunt Chaldae igni, & murum Ierusalem subuerterunt. * Et reliquias populi, qui remiserant in ciuitate, & perfugas, qui transfugerant ad eum, & superfluos vulgi, qui remanserant, transulit Nabuzardan magister militum in Babylonem. * Et de plebe pauperum, qui nihil penitus habebant, dimisit Nabuzardan

magister militum in Terra Iuda: & dedit eis uincas, & cisternas in die illa. * Praeegerat autem Nabuchodonosor rex Babylonis de Ieremia Nabuzardan magistro militum, dicens: * Tolle illum, & pone super eum oculos tuos, nihilque ei mali facias: sed, ut uoluerit, sic facias ei. * Misit ergo Nabuzardan princeps militum, & Nabuzerban, & Rabiares, & Neregel, & Serefer, & Rebmag, & omnes optimates regis Babylonis, & miserunt, & tulerunt Ieremiam de uestibulo carceris, & tradiderunt eum Godoliz filio Ahic filij Saphan ut intraret in domum, & habitaret in populo. * Ad Ieremiam autem factus fuerat sermo Domino cum clausus esset in uestibulo carceris, dicens: * Vade, & dic Abdemelech Aethiopi, dicens: Haec dicit Dominus exercituum Deus Israel: Ecce ego inducam sermones meos super ciuitatem hanc in malum, & non in bonum: & erunt in conspectu tuo in die illa. * Et liberabo te in die illa ait Dominus: & non traderis in manus uiro- rum, quos tu formida: * Sed eruens libera- bo te, & gladio non cades: sed erit tibi anima tua in salutem, quia in me habuisti fiduciam, ait Dominus.

CAP. XL.

1. Sermo, qui factus est ad Ieremiam a Domino, postquam dimissus est a Nabuzardan magistro militum de Rama, quando tulit eis vincum catenis in medio omnium, qui migrabant de Ierusalem & Iuda, & ducebantur in Babylonem. * Tollens ergo princeps militum Ieremiam, dixit ad eum: Dominus Deus tuus locutus est malum hoc super locum istum, & adduxit: & fecit Dominus sicut locutus est, quia precastis Domino, & non audistis uocem eius, & factus est uobis sermo hic. * Nunc ergo ecce solui te hodie de catenis, quae sunt in manibus tuis: si placet tibi ut uenias mecum in Babylonem, ueni: & ponant oculos meos super te: si autem displicet tibi uenire mecum in Babylonem, reside: ecce omnis terra in conspectu tuo est: quod elegeris, & quod placuerit tibi ut uadas, illuc perge. * Et mecum noli uenire: sed habita apud Godoliam filium Ahicam filij Saphan, quem preposuit rex Babylonis ciuitatibus Iuda: habita ergo cum eo in medio populi uel quocumque placuerit tibi ut uadas, uade. Dedit quoque ei magister militum cibaria, & munuscula, & dimisit eum. * Venit autem Ieremias ad Godoliam filium Ahicam in Masphath, & habitauit cum eo in medio populi, qui relictus fuerat in terra. * Cumquidauissent omnes principes exercitus, qui dispersi fuerant per regiones, & ipsi socij eorum, quod praefecisset rex Babylonis Godoliam filium Ahicam terrae, & quod commenda-

dasset

dasset ei viros, & mulieres, & paruulos, & de pauperibus terræ. qui non fuerant translati in Babylonem. * Venerunt ad Godoliam in Masphath: & Ismael filius Nathaniz, & Iohanan, & Ionathan filij Caree, & Sareas filius Thanehumeth, & filij Ophi, qui erant de Neptothathi, & Iexonias filius Maachathi, ipse & uiri eorum. * Et iurauit eis Godolias filius Ahicam filij Saphan, & comitibus eorum, licens: Nolite timere seruire Chaldeis, habitate in terra, & seruire regi Babylonis, & bene erit vobis. * Ecce ego habito in Masphath, ut respondeam præcepto Chaldeorum, qui mittuntur ad nostros autem colligite vineas, & melleis, & oleum, & condite in uasis vestris, & manete in urbibus uestris, quas tenetis. * Sed & omnes Iudæi, qui erant in Moab, & in filiis Ammon, & in Idumæa, & in uniuersis regibus, audito quod dedit rex Babylonis reliquias in Iudæa, & quod proposuisset super eos Godoliam filium Ahicam filij Saphan: * reuersi sunt. inquit, D omnes Iudæi de uniuersis locis, ad quæ profecerant, & uenerunt in Terram Iudæa ad Godoliam in Masphath: & collegerunt vinum, & melleis multam nimis. * Iohanan autem filius Caree, & omnes principes exercitus, qui dispersi fuerant in regionibus, uenerunt ad Godoliam in Masphath. * Et dixerunt ei: Scito quod Baalis rex filiorum Ammon noster Ismael filium Nathaniz percutere animam tuam. Et non credidit eis Godolias filius Ahicam. * Iohanan autem filius Caree dixit ad Godoliam foris in Masphath, loquens: Ibo, & percutiam Ismael filium Nathaniz nullo sciente, ne interficiat animam tuam, & dissipentur omnes Iudæi, qui congregati sunt ad te, & peribunt reliquie Iudæ. * Et ait Godolias filius Ahicam ad Iohanan filium Caree: Noli facere uerbum hoc: falsum enim tu loqueris de Ismael.

CAP. XII.

ET factum est in mense septimo, uenit Ismael filius Nathaniz, filij Elstama de se nunc regali, & opumates regis, & decem uiri cum eo, ad Godoliam filium Ahicam in Masphath: & comederunt ibi panes simul in Masphath. * Surrexit autem Ismael filius Nathaniz, & decem uiri, qui cum eo erant, & percusserunt Godoliam filium Ahicam filij Saphan gladio, & interfecerunt eum, quem profecerat rex Babylonis tetræ. * Omnes quoque Iudæos, qui erant cum Godolia in Masphath, & Chaldeos, qui reperti sunt ibi, & uiri: bellatores percussit Ismael. * Secundo autem die postquam occiderat Godoliam, nullo autem sciente, * uenerunt uiri de Sichem, & de Silo, & de Samaria octoginta uiri: rasi barba, & cissi, uessibus, & quallen-

tes: & munera, & thus habebant in manu, ut offerrent in domo Domini. * Egredius ergo Ismael filius Nathaniz in occursum eorum de Masphath, incedens & plorans ibat: cum autem occurrisset eis, dixit ad eos: Venite ad Godoliam filium Ahicam. * Qui cum uenissent ad medium ciuitatis, interfecit eos Ismael filius Nathaniz circa medium lacu, ipse & uiri, qui erant cum eo. * Decem autem uiri reperti sunt inter eos, qui dixerant ad Ismael: Noli occidere nos: quia habemus thesauros in agro, frumenti, & hordei, & olei, & mellis. Et celsauit: & non inuenerunt eos cum fratribus suis. * Locus autem in quem profecerat Ismael omnia cadauera uictorum, quos percussit propter Godoliam, ipse est, quem secit rex Assa propter Baas regem Israel: ipsum repleuit Ismael filius Nathaniz occisus. * Et cepit iuxta Ismael omnes reliquias populi, qui erant in Masphath: filias regis, & uenerunt in populum, qui remanserat in Masphath: quos commendauerat Nabuzardan princeps militum Godolias filio Ahicam. Et cepit eos Ismael filius Nathaniz, & abiit ut transiret ad filios Ammon. * Audiuit autem Iohanan filius Caree, & omnes principes bellatorum, qui erant cum eo: omne malum, quod fecerat Ismael filius Nathaniz. * Et assumptis uniuersis uiris, profecti sunt ut bellarent aduersum Ismael filium Nathaniz, & inuenerunt eum ad aquas multas, quæ sunt in Gabaon. * Cumque uidisset omnis populus, qui erat cum Ismael, Iohanan filium Caree, & uniuersos principes bellatorum, qui erant cum eo, latrati sunt. * Et reuersus est omnis populus, quem ceperat Ismael, in Masphath: tunc solumque abiit ad Iohanan filium Caree. * Ismael autem filius Nathaniz fugit cum octo uiris a facie Iohanan, & abiit ad filios Ammon. * Tollit ergo Iohanan filius Caree, & omnes principes bellatorum, qui erant cum eo, uniuersas reliquias vulgi, quas reduxerat de Ismael filio Nathaniz de Masphath, postquam percussit Godoliam filium Ahicam: fortes viros ad prælium, & mulieres, & pueros, & eunuchos, quos reduxerat de Gabaon. * Et abierunt, & sederunt peregrinantes in Chanana, quæ est iuxta Bethlehem, ut peregraret, & introirent Aegyptum: a facie Chaldeorum: timebant enim eos, quia percusserat Ismael filius Nathaniz Godoliam filium Ahicam, quem proposuerat rex Babylonis in Terra Iudæ.

CAP. XIII.

ET accesserunt omnes principes bellatorum, & Iohanan filius Caree, & Iexonias filius Ofaiz & reliquum vulgus a paruulisque ad magni: * Dixeruntque ad Ieremiam

prophetam: Cadat oratio nostra in conspectu tuo: & ora pro nobis ad Dominum Deum tuum pro vniuersis reliquijs istis, quia derelicti sumus pauci de pluribus, sicut oculi tui nos intuentur: * Et annunciet nobis Dominus Deus tuus viam, per quam pergamus, & verbum, quod faciamus. * Dixit autem ad eos Ieremias propheta: Aud uir ecce ego oro ad Dominum Deum vestrum secundum verba vestra. omne verbum, quodcumque responderit mihi, indicabo vobis: nec celabo vos quidquam. * Et illi dixerunt ad Ieremiam: Sit Dominus in inter nos testis veritatis & fidei, si non iuxta omne verbum, in quo misericordie Dominus Deus tuus ad nos, sic faciemus. * Siue bonum est, siue malum, voci Domini Dei nostri, ad quem mittimur te, obediemus. * vt bene sit nobis cum audierimus uocem Domini Dei nostri. * Cum autem tem completi essent decem dies, factum est verbum Domini ad Ieremiam. * Vocauitque Iohanan filium Carce, & omnes principes bellatorum, qui erant cum eo, & uniuersum populum a minimo vsque ad magnum. * Et dixit ad eos: Hec dicit Dominus Deus Israel, ad quem misisti me, ut prostermerem preces vestras in conspectu eius: * Si quiescentes miseritis in terra hac, edificabo vos, & non destruam; plantabo, & non euellam: iam enim placatus sum super malo quod feci vobis. * Nolite timere a facie regis Babylonis, quem nos pauidi formidatis: nolite metuere eum, dicit Dominus: quia vobiscum sum ego, ut saluos uos faciam, & etiam de manu eius. * Et dabo vobis misericordias, & miserebor vestri, & habitare uos faciam in terra uestra: * Si autem dixeritis uos: Non habitabimus in terra ista, nec audiemus uocem Domini Dei nostri, dicentes: Nequaquam, sed ad Terram Aegypti pergemus: ubi non videbimus bellum, & clangorem tubae non audiemus, & famem non sustinebimus: & ibi habitabimus. * Propter hoc nunc audite uerbum Domini reliquit Iuda: Hec dicit Dominus exercituum, Deus Israel: si posueritis faciem uestram ut ingrediamini Aegyptum, & intraueritis ut ibi habitetis: gladius, quem uos formidatis, ibi comprehendet uos in Terra Aegypti: & fames, pro qua estis solliciti, adhaerebit uobis in Aegypto, & ibi moriemini. * Omnesque uiri, qui posuerunt faciem suam ut ingrediantur Aegyptum, ut habitent ibi, morientur gladio, & fame, & peste: nullus de eis remanebit, nec effugiet a facie mali. * quod ego asseram super eos. * Quia hoc dicit Dominus exercituum, Deus Israel: Sicut conatus est furor meus, & indignatio mea super habitatores Ierusalem: sic constabitur indignatio mea super uos, cum ingressi fueritis Aegyptum, & eritis in iusurandum, & in stuporem, & in maledictum, & in oppro-

brium: & nequaquam ultra uidebitis locum. * Verbum Domini super uos reliquit Iuda: Nolite intrare Aegyptum: scientes scietis quia obtestatus sum uos hodie, * quia decepistis animas uestras: uos enim misistis me ad Dominum Deum nostrum dicentes: Ora pro nobis ad Dominum Deum nostrum, & iuxta omnia quaecumque dixerit tibi Domine Deus noster, sic annuncia nobis, & faciemus. * Et annunciaui uobis hodie, & non audistis uocem Domini Dei uestri super vniuersis, pro quibus misit me ad uos. * Nunc ergo scientes scietis quia gladio, & fame, & peste moriemini in loco, ad quem uoluistis intrare ut habitareus ibi.

CAP. XLIII.

F Actum est autem, cum compleret Ieremias loquens ad populum uniuersos sermones Domini Dei eorum, pro quibus miserat eum Dominus Deus eorum ad illos, omnia uerba haec: dixit Azarias filius Osaia, & Iohanan filius Carce, & omnes uiri superbi, dicentes ad Ieremiam: Mendacium tu loqueris: non misit te Dominus Deus noster, dicens: Ne ingrediamini Aegyptum ut habitetis illic. * Sed Baruch filius Neriz iocundat te aduersum nos, ut tradat nos in manus Chaldaeorum, ut interficiat nos, & tradet faciat in Babylonem. * Et non audiuit Iohanan filius Carce, & omnes principes bellatorum, & uniuersus populus uocem Domini ut uiu manerent in Terra Iuda. * Sed tollens Iohanan filius Carce, & uniuersi principes bellatorum uniuersos reliquos Iuda, qui reuersi fuerant de cunctis Gentibus, ad quas fuerant ante dispersi, ut habitarent in Terra Iuda: viros, & mulieres, & paruulos, & filius Regis, & omnem animam, quam reliquerat Nabuzardan princeps militum cum Godolia filio Ahicam filij Saphen, & Ieremiam prophetam, & Baruch filium Neriz. * Et ingressi sunt Terram Aegypti, quia non obediunt uoci Domini: & uenerunt usque ad Taphnis. * Et factus est sermo Domini ad Ieremiam in Taphnis, dicens: * Sunt lapides grandes in manu tua, & abscondes eos in crypta, quae est sub muro latericio in porta domus Pharaonis in Taphnis, cementibus uiris Iudeis: * Et dices ad eos: Hec dicit Dominus exercituum Deus Israel: Ecce ego mittam, & assumam Nabuchodonosor regem Babylonis seruum meum: & ponam thronum eius super lapides istos, quos abscondidi, & statuet solium suum super eos. * Veniensque percutiet Terram Aegypti: quos in mortem, in mortem: & quos in captiuitatem, in captiuitatem: & quos in gladium, in gladium. * Et succendet ignem in delubris deorum

Aegypti, & comburet ea, & captiuos ducent illos: & amicitur Terra Aegypti, sicut amicitur pastor pallio suo: & egredietur inde in pace. * Et conteret statuas domus Solis, quae sunt in Terra Aegypti: & delubra deorum Aegypti comburet igni.

CAP. XLIIII.

Verbum, quod factum est per Ieremiam ad omnes Iudeos, qui habitabunt in Terra Aegypti, habitantes in Magdalo, & in Taphnis, & in Memphis, & in Terra Phatures, dicens: * Haec dicit Dominus exercituum Deus Israel: Vos vidistis omne malum istud, quod adduxi super Ierusalem, & super omnes vires Iuda: & ecce desertae sunt hodie, & non est in eis habitator. * Propter malitiam, quam fecerunt ut me ad iracundiam provocarent, & irent ut sacrificarent, & olerent deos alienos, quos nesciebant & illi, & vos, & patres vestri. * Et misi ad vos omnes seruos meos prophetas de nocte consurgens, mitentesque & dicens: Nolite facere verbum abominationis huiusmodi, quam odiui. * Et non audierunt, nec inclinauerunt aurem suam ut converterentur a malis suis, & non sacrificarent diis alienis. * Et conflata est indignatio mea, & furor meus, & successa est in ciuitatibus Iuda, & in plateis Ierusalem: & uerse sunt solitudo & vastitatem secundum diem hanc. * Et nunc haec dicit Dominus exercituum Deus Israel: Quare vos facitis malum grande hoc contra animas vestras, ut intreat ex vobis vir & mulier, paruulus & lactans de medio Iudae, nec relinquantur vobis quidquam residuum: * Proponcantes me in operibus manuum uestrearum, sacrificando diis alienis in Terra Aegypti, in quam ingressi estis ut habitetis ibi: & disperatis, & sitis in maledictionem, & in opprobrium cuius gentibus terrae? * Nihil oblitus estis mala patrum uestrorum, & mala regum Iuda, & mala uxorem eius, & mala uestra, & mala vxorum uestrarum, quae fecerunt in Terra Iuda, & in regionibus Ierusalem? * Non sunt mundati usque ad diem hanc: & non timuerunt, & non ambulauerunt in lege Domini, & in praeceptis meis, quae dedi coram nobis & coram patribus uestris. * Ideo haec dicit Dominus exercituum Deus Israel: & Ecce ego ponam faciem meam in vobis in malum: & disperdam omnem Iudam. * Et assilum reliquias Iudae, qui posuerunt facies suas ut ingrederentur Terram Aegypti, & habitarent ibi: & consumerunt omnes in Terra Aegypti: cadent in gladio & in fame, & consumerunt a minimo usque ad maximum in gladio, & in fame morientur: & erunt in usurandum, & in miraculum, & in maledictionem, & in opprobrium.

* Et uisitabo super habitatores Terrae Aegypti, sicut uisitauit super Ierusalem in gladio, & fame, & peste. * Et non erit qui effugiat, & sit residuum de reliquijs Iudeorum, qui uadunt ut peregrinentur in Terra Aegypti: & reuertantur in Terram Iuda, ad quam ipsi eleuant animas suas ut reuertantur, & habitent ibi: non reuertentur nisi qui fugerint. * Responderunt autem Ieremias omnes uiri scientes quod sacrificarent uxores eorum diis alienis: & uniuersae mulieres, quarum stabat multitudo grandis, & omnis populus habitantium in Terra Aegypti in Phatures, diceret: * Sermonem, quem locutus es ad nos in nomine Domini, non audimus ex te: sed facientes faciemus uerbum, quod egredietur de ore nostro ut sacrificemus reginæ cæli, & libemus ei libamina, sicut fecimus nos, & patres nostri, reges nostri, & principes nostri in urbibus Iuda, & in plateis Ierusalem: & saturati sumus panibus, & bene nobis erat, malumque non uidimus. * Ex eo autem tempore, quo cessauimus sacrificare reginæ cæli, & libare ei libamina, indigemus omnibus, & gladio, & fame, consumpti sumus. * Quod si nos sacrificamus reginæ cæli, & libamus ei libamina: numquid sine uiris nostris fecimus ei placenta ad colendum eam, & libandum ei libamina? * Et dixit Ieremias ad omnem populum aduersum uiros, & aduersum mulieres, & aduersum uniuersam plebem, qui responderant ei uerbum, dicens: * Numquid non sacrificium, quod sacrificastis in ciuitatibus Iuda, & in plateis Ierusalem uos & patres uestri, reges uestri, & principes uestri, & populus terræ, horum recordatus est Dominus, & ascendit super eos? * Et non poterat Dominus ultra portare propter malitiam studiorum uestrorum, & propter abominationes, quas fecistis, & facta est terra uestra in desolationem, & in stuporem, & in maledictionem, eo quod non sit habitator, sicut est dies hæc. * Propterea quod sacrificaueritis idolis, & peccaueritis Domino: & non audieritis uocem Domini, & in lege, & in praeceptis, & in testimonijs eius non ambulaueritis: idcirco euenient nobis mala hæc, sicut est dies hæc. * Dixit autem Ieremias ad omnem populum, & ad uniuersas mulieres: Audite uerbum Domini omnis Iuda, qui estis in Terra Aegypti: * Hac inquit Dominus exercituum Deus Israel, dicens: Vos, & uxores uestrae locuti estis ore uestro, & manibus uestris implestis, dicentes: Faciamus uota nostra, quæ uolumus, ut sacrificemus reginæ cæli, & libemus ei libamina. implestis uota uestra, & opere perpetrastis ea. * Ideo audite uerbum Domini omnis Iuda, qui habitatis in Terra Aegypti: Ecce ego iuravi in nomine meo magno, ait Dominus: quia nequaquam ultra

vocabitur nomen meum ex ore omnis viri Iudæi, dicentis: Viuit Dominus Deus in omni Terra Aegypti. * Ecce ego vigilabo super eos in malum, & non in bonum: & confumentur omnes viri Iudæ, qui sunt in Terra Aegypti, gladio, & fame donec penitus consumantur. * Et qui fugerint gladium, reuertentur de Terra Aegypti in Terram Iudæ: & pauci: & scient omnes reliquæ ingredientium Terram Aegypti, ut habitent ibi, cuius sermo compleatur, meus, an illorum. * Et hoc vobis signum, ait Dominus, quod visitem ego super vos in loco isto: ut sciatis quia vere complebuntur sermones mei contra vos in malum. * Hæc dicit Dominus: Ecce ego tradam Pharaonem Ephraem regem Aegypti in manu inimicorum eius, & in manu querentium animam illius: sicut tradidi Sedechiam regem Iudæ in manu Nabuchodonosor regis Babylonis inimici sui, & querentis animam eius.

CAP. XLV.

Verbum, quod locutus est Ieremias propheta ad Baruch filium Nerij, cum scripsisset verba hæc in libro ex ore Ieremix, anno quarto Ioachim filij Iosie regis Iudæ, dicens: * Hæc dicit Dominus Deus Israel ad te Baruch: * Dixisti: Vix misero mihi, quoniam addidit Dominus dolorem dolori meo: laboravi in gemitu meo, & requiem non inveni. * Hæc dicit Dominus: Sic dice ad eum: Ecce quos edificavi, ego destruo: & quos plantavi, ego euello, & universam terram hanc. * Et tu quæris tibi grandia? non quærere: quia ecce ego adducam malum super omnem carnem, ait Dominus: & dabo tibi animam tuam in salutem in omnibus locis, ad quæcumque perrexeris.

CAP. XLVI.

Quod factum est verbum Domini ad Ieremiam prophetam contra Gentes, & ad Aegyptum aduersum exercitum Pharaonis Nechao regis Aegypti, qui erat iuxta fluvium Euphratem in Charcasmis, quæ percussit Nabuchodonosor rex Babylonis, in quarto anno Ioachim filij Iosie regis Iudæ: * Præparate scutum, & clypeum, & procedite ad bellum. * Iungite equos, & ascendite equites: stare in galeis, polite lanceas, induite vos loriceis. * Quid ignorat? vidi ipsos pauidos, & terga uertentes, fortes eorum cæcos: fugerunt conciti, nec respexerunt terror undique, ait Dominus. * Non fugiat rex Iudæ, nec saluari se putet fortis: Ad Aquilonem iuxta flumen Euphratem iusti sunt, & ruerunt. * Quis est iste, qui quasi flumen ascendit: & veluti fluviorum, intumescunt gur-

gites eius? * Aegyptus, flumini iuxta ascendit, & velut flumina mouebantur fluctus eius, & dicit: Ascendens operiam terram: perdam ciuitatem, & habitatores eius. * Ascendit te equos, & exultate in curribus, & procedant fortes. Aethiopia, & Libyæ terent secutum, & Lydij arripientes, & iacentes sagittas. * Dies autem ille Domini Dei exercitus: dies ultionis, ut sumat vindictam de inimicis suis: deuorabit gladius, & saturabitur, & inebriabitur sanguine eorum: victima enim Domini Dei exercituum in Terra Aquilonis iuxta flumen Euphratem. * Ascende in Galaad, & tolle resinam virgo filia Aegypti: frustra multiplicas medicamina, anitas non erit tibi. * Audierunt Gentes ignominiam tuam, & ululatus tuus repleuit terram: quia fortis impiegit in fortem, & ambo pariter conciderunt. * Verbum quod locutus est Dominus ad Ieremiam prophetam super eum quod venturus est Nabuchodonosor rex Babylonis & percussurus Terram Aegypti: * Annunciate Aegyptum, & auditum facite in Magdalo, & resonet in Memphis, & in Taphnis, dicit: Stas & præpara te: quia deuorabit gladius ea, quæ per circuitum tuum sunt. * Quare conuulsi sunt fortis tui? non stetit: quoniam Dominus uoluerit eum. * Multiplicauit ruentes, ceciditque vir ad proximum suum: & dicent: Surge, & reuertamur ad populum nostrum & ad terram nationis nostræ, a facie gladij columbe. * Vocate nomen Pharaonis regis Aegypti: tumultum adduxit tempus. * Viuo ego (inquit rex, Dominus exercituum nomen eius) quoniam sicut Thabor in montibus, & sicut Carmelus in mari, veniet. * Vasa transmigrationis fac tibi habitatrix filia Aegypti: quia Memphis in solitudinem erit, & deseret. & inhabitabilis erit. * Vitula elegans atque formosa Aegyptus: stimulator ab Aquilone veniet ei. * Mercenarij quoque eius, qui versabantur in medio eius, quasi vituli faginati versi sunt, & fugerunt simul, nec stare potuerunt: quia dies interfectionis eorum venit super eos, tempus visitationis eorum. * Vox eius quasi aris sonabit: quoniam cum exercitus properauerunt, & cum securibus venient ei, quasi cadentes ligna. * Succiderunt scutum eius, ait Dominus, qui supputari non potest: multiplicati sunt super locustas, & non est eis numerus. * Confusa est filia Aegypti, & tradita in manus populi Aquilonis. * Dixit Dominus exercituum Deus Israel: Ecce ego visitabo super tumultum Alexandriæ, & super Pharaonem, & super Aegyptum, & super deos eius, & super reges eius, & super Pharaonem, & super eos, qui confidunt in eo. * Et dabo eos in manus querentium animam eorum, & in manus Nabuchodonosor regis Babylonis, & in manus seruatorum eius: & post hæc habi-

tabitur sicut diebus pristinis, ait Dominus.
 27 * Et tu ne timeas serue meus Iacob, & ne
 paueas Israel: quia ecce ego saluū te faciam
 de longinquo, & semen tuum de terra capti-
 uitatis tue: & reuertetur Iacob, & requie-
 scet, & prosperabitur: & non erit qui exter-
 reat eum. * Et tu noli timere serue meus Ia-
 cob, ait Dominus: quia ego sum, quia
 ego consumam cunctas gentes ad quas eieci
 te: te uero non consumam, sed castigabo te
 in iudicio, nec quasi innocenti parcā tibi.

C A P. XLVII.

1 **Q**UOD factum est uerbum Domini ad Je-
 remiam prophetam contra Palestini-
 nos, antequam percuteret Pharaō
 2 Gazam: * Hæc dicit Dominus: Ecce aquæ
 ascendent ab Aquilone, & erunt quasi cor-
 reus inundans, & operent terram, & pleni-
 tudinem eius, urbem & habitatores eius: cla-
 mabunt homines, & ululabunt omnes habi-
 3 tatores terræ: * a strepitu pompæ armorum,
 & bellatorum eius, a commotione quadri-
 4 garum eius, & multitudine rotarum illius.
 Non respexerunt patres filios manibus dis-
 5 solutis: * pro aduentu diei, in quo vastabun-
 tur omnes Philisthiim, & dissipabitur Ty-
 6 rus, & Sidon cum omnibus reliquis auxilijs
 suis: depopulatus est enim Dominus Pale-
 7 stinos, reliquias insule Cappadociæ. * Ve-
 nit caluicium super Gazam: conticuit Asca-
 lon, & reliquæ vallis earum, vsquequo con-
 8 dixeris? * O mucro Domini vsquequo non
 D quiesces? Ingredere in vaginam tuam, re-
 9 frigerare, & sile. * Quomodo quiescet cum
 Dominus præceperit ei aduersus Ascalonē,
 & aduersus maritimas eius regiones, ubique
 condixerit illi?

C A P. XLVIII.

1 **A**D Moab hæc dicit Dñs exercituum Deus
 A Israel: Vt super Nabothin vastata est, &
 cōfusa: capta est Cariathaim: cōfusa est fortis
 2 & tremuit. * Nō est ultra exultatio in Moab
 cōtra Hesebon: cogitauerunt malū. Venite, &
 3 dissipemus eam de gente: ergo silens con-
 ticesces, sequeturque te gladius. * Vox cla-
 4 moris de Oronaim: uallitas, & contritiō
 5 gæ. * Contra ea est Moab: annunciate cla-
 6 morem paruulis eius. * Per ascensum enim
 7 Luith plorans ascendit in dētus: quoniam in
 descensu Oronaim hostes vlulatum contri-
 8 tionis audierunt. * Fugite, saluate animas ue-
 9 stras: & eritis quasi moricæ in deserto. * I
 Pro eo enim quod habuisti fiduciam in in-
 10 nationibus tuis, & in thesauris tuis, tu quo-
 que capieris: & ibit Chamos in transmigrationem,
 11 sacerdotes eius, & principes eius si-
 mul. * Et ueniet prædo ad omnem urbem,

B. & urbs nulla saluabitur: & peribunt ualles,
 & dissipabuntur campestris: quoniam dixit
 9 Dominus: * Date florem Moab, quia florens
 egredietur: & ciuitates eius deserte erunt, &
 10 inhabitabiles. * Maledictus, qui facit opus
 Domini fraudulenter: & maledictus, qui pro-
 11 hibet gladium suum a sanguine. * Fertilis
 fuit Moab ab adulescentia sua, & requieuit
 in fœcibus suis: nec transfusus est de vase
 in vas, & in transmigrationem non abiit:
 12 idcirco permansit gustus eius in eo, & odor
 eius non est immutatus. * Propterea ecce
 dies veniunt, dicit Dominus: & mit-
 13 tam ei ordinatores, & stratores laguncu-
 larum, & stement eam, & vasa eius exau-
 14 rient, & lagunculas eorum collident.
 15 * Et confundetur Moab a Chamos, sicut
 confusa est domus Israel a Bethel, in qua ha-
 16 bebat fiduciam. * Quomodo dicis: I For-
 tes sumus, & viri robusti ad præliandum?
 17 * Vastata est Moab, & ciuitates illius suc-
 ciderunt: & electi iuuenes eius descenderunt in
 18 occisionem: ait rex, Dominus exercituum no-
 men eius. * Prope est interitus Moab vt ue-
 niat: & malum eius velociter accurret inu-
 19 nit. * Consolamini eum omnes, qui essis in cir-
 20 cuitu eius, & vniuersi, qui scitis nomen eius:
 dicite: Quomodo confracta est virga fortis, ba-
 21 culus gloriofus? Descende de gloria, & se-
 22 de in sili habitatio: * Hic Dibon: quoniam uas-
 23 tator Moab ascendet ad te, dissipabit muni-
 24 tiones tuas. * In via ista, & prospice habita-
 25 tio Arzer: interroga fugientem: & ei, qui eua-
 26 sit, dic: Quid accidit? * Confusus est Moab,
 quoniam uidus est: ululata, & clamata, an-
 27 nunciat: in Arnon, quoniam vastata est Moab.
 28 * Et iudicium uenit ad terram campestrē
 super Ixlo, & super Iasā, & super Mephaath,
 29 & super Dibon, & super Nabo, & super do-
 30 mum Deblathaim, & super Carizthaim, &
 31 & super Bethgimul, & super Bethmaon, &
 super Carioth, & super Bosra: & super om-
 nes ciuitates terræ Moab, quæ longe, &
 32 quæ prope sunt. * Abiecimus est cornu
 Moab, & brachium eius conuertit: est,
 33 ait Dominus. * Inebriate eum, quoniam con-
 tra Dominum erectus est: & alidet manum
 Moab in vomitu suo, & erit in derisum etiam
 34 ipse: * fuit enim in derisum tibi Israel: quia
 inter fures reperisisti eum: propter uerba
 35 ergo tua, quæ aduersum illum locutus es,
 36 captiuus ducis. * Relinquire ciuitates, &
 37 habitate in porta: habitatores Moab, & esto-
 38 te quasi columba nidificans in summo ore
 39 foraminis. * Audiuiimus superbia Moab,
 superbus est ualde: sublimitatem eius, &
 40 arrogantiam & superbia, & altitudinem
 cordis eius. * Ego scio, ait Dominus, iactan-
 41 tiam eius: & quod non sit iuxta eam uirtus
 eius, nec iuxta quod poterat conata: sic faue-
 re. * Ideo super Moab iulabo, & ad Moab

14 Re. 11.

g. 16

1. 16. 16.

b. 6

17. ai. 16.
c. 1018. ai. 15.
a. 2
Ezech. 7.
c. 1818. ai. 24.
c. 18

vniuersam clamabo, ad viros muri sibilis
 33 lamentantes. * De plectu Iazer plorabo ti-
 bi vinea Sabama: propagines tuæ transie-
 runt mare, vsq; ad mare Iazer peruenierunt:
 super messes tuas, & vindemiam tuam præ-
 34 do irruit. * Ablata est læticia & exultatio
 de Carmelo, & de Terra Moab, & vinum de
 torcularibus sustuli: nequaquam calcator
 35 vix solitum celeuma cantabit. * De clamo-
 re Hesebon vsque Healee, & Iasa, dederunt
 36 vocem suam: a Segor vsq; ad Oronaim vi-
 tula conternante: aquæ quoque Nemrim
 37 pessimæ erunt. * Et auferam de Moab, ait
 F Dominus, offerentem in excelsis, & sacrifi-
 cantem dijs eius. * Propterea cor meum ad
 Moab quasi tibi resonabit: & cor meum
 ad viros muri sibilis dabit sonitum tibi: si-
 38 quia plus fecit quam potuit, idcirco perie-
 runt. * Omne enim caput calcitru, & om-
 nis barba rasa erit: in cunctis manibus col-
 ligatio, & super omne dorsum cilicium.
 39 * Super omnia tecta Moab, & in plateis eius
 omnis planities: quoniam contriui Moab
 sicut vas inutile, ait Dominus. * Quomodo
 40 vidit, & vlulauerunt? quomodo deiecit
 cervicem Moab, & confusus est? eritq; Moab
 in derisum, & in exemplum omnibus in cir-
 41 cuitu suo. * Hæc dicit Dominus: Ecce
 quasi aquila volabit, & extendet alas suas
 42 ad Moab. * Capta est Carioch, & muni-
 G tiones comprehensæ sunt: & erit cor for-
 tium Moab in die illa, sicut cor mulieris
 43 parturientis. * Et cessabit Moab esse popu-
 lus: quoniam contra Dominum gloriatu-
 44 s est. * Pauor, & fovea, & laqueus super te
 o habitator Moab, dicit Dominus. * Qui
 45 fugerit à facie pauoris, cadet in foveam:
 & qui confenderit de fovea, capietur la-
 queo: adducam enim super Moab annum
 46 visitationis eorum, ait Dominus. * In um-
 bra Hesebon steterunt de laqueo fugientes:
 quia ignis egressus est de Hesebon, & flam-
 ma de medio Seon, & deuorabit partem
 47 Moab, & verticem filiorum tumultus. * Vt
 tibi Moab, perijisti popule Chamos: quia
 comprehensæ sunt filij tui, & filia tuæ in ca-
 48 ptiuitatem. * Et conuertam captiuitatem
 Moab in nouissimis diebus, ait Dominus.
 Hucusque iudicia Moab.

CAP. XLIX.

1 **A**D filios Ammon. Hæc dicit Dominus:
 Numquid non filij sunt Israël? aut he-
 res non est ei? Cur igitur hereditate posse-
 dit Melchom, Gad: & populus eius in urbi-
 2 bus eius habitauit? Ideo ecce dies ve-
 nient, dicit Dominus: & auditum faciam
 super Rabbath filiorum Ammon fremitum
 prælii, & erit in tumultum dissipata, filiaq;
 eius igni succendentur, & possidebit Israël

3 possessores suos, ait Dominus. * Vlula He-
 sebon, quoniam vastata est Hai. Clamate fi-
 4 liæ Rabbath, accingite vos cilicij: plangite
 & circuite per sepes: quoniam Melchom in
 transfigurationem ducetur, Sacerdotes eius,
 5 & principes eius simul. * Quid gloriaris in
 vallibus? defluxit vallis tua filia delicata,
 6 quæ confidebas in thesauris tuis, & dicebas:
 Quis veniet ad me? * Ecce ego inducam su-
 7 per te terrorem, ait Dominus Deus exerci-
 tium, ab omnibus qui sunt in circuitu tuo:
 & dispergemini singuli à conspectu vestro,
 8 nec erit qui congreget fugientes. * Et post
 hæc reuertí faciam captiuos filiorum Ammon,
 9 ait Dominus. * Ad Idumzæam. Hæc dicit
 Dominus exercituum: Numquid non vitra
 est sapientia in Theman? Perijt consiliu-
 10 m à filiis, inutilis facta est sapientia eorum. * Fugite
 & terga vertite, descendite in voragine
 11 habitatores Dedan: quoniam perditionem
 Esau adduxi super eum, tempus visitationis
 12 eius. * Si vindematores venissent super te,
 non reliquissent racemum: si fures in nocte,
 13 rapuissent quod sufficeret tibi. * Ego vero
 discooperui Esau, reuelauí abscondita eius, &
 14 celari non poterit: vastatum est semen eius,
 & fratres eius, & vicini eius, & non erit. * Re-
 15 linque pupillos tuos: ego faciam eos viuere:
 & vidux tuas in me sperabunt. * Quia
 16 hæc dicit Dominus: Ecce quibus non erat iu-
 dicio ut biberet calicem, bibentes bibent:
 & tu quasi innocens relinqueris? non eris in-
 17 nocens, sed bibes bibes. * Quia per memet-
 ipsum iuravi, dicit Dominus, quia solitudi-
 nem, & in opprobrium, & in desertum, & in
 18 maledictionem erit Rosa: & omnes ciuita-
 tes eius erunt in solitudines scempitæas.
 19 * Audisti audiui à Domino, & legatus ad
 20 Gentes missus est: Congregamini, & venite
 contra eam, & consurgamus in præliu. * Ecce
 21 enim paruulum dedi te in Genibus cõtem-
 pibile inter homines. * Arrogantia tua de-
 22 cepit te, & superbia cordis tui: qui habitas
 23 in caernis petra, & apprehendere niteris al-
 titudine collis. I cū exaltaueris quasi aquila
 nidum tuum, inde detraham te, dicit Do-
 24 minus. * Et erit Idumzæa desertio: omnis qui
 transibit per eam, stupebit, & sibilabit super
 25 omnes plagas eius. * Sicut subuersa est
 26 Sodoma, & Gomorra, & vicinæ eius, ait
 Dñs: non habitabit ibi vir, & non incolet ei
 27 filius hominis. * Ecce quasi leo a tendet de
 superbia Iordanis ad pulchritudinem robu-
 28 stam: quia subito currere faciam eum ad illa:
 & quis erit electus, quæ præponam ei? quis
 29 enim similis mei? & quæ sustinebit me? &
 quis est iste pastor, qui resistat vultui meo?
 30 Propterea audite cõsiliu Dñi, quod inie-
 cit de Edom: & cogitationes eius, quas cogi-
 uit de habitatoribus Theman: Si nõ dece-
 rint eos paruuli gregis, nisi dissipauerint, cõ-

Abd. 7.

a. 1

Abd. 2.

a. 4

Gen. 19.

c. 20

Job. 41.

a. 1.

21 eis habitaculum eorum. * A voce ruine eorum commota est terra: clamor in Mari rubro auditus est vocis eius. * Ecce quasi aquila ascendet, & auolabit: & expandet alas suas super Bosran: & erit cor fortium Idumæ in die illa, quasi cor mulieris parturientis. * Ad Damascum: Cõsua est Emach, & Arphad: quia auditum pefistum audierunt, turbati sunt in mari: pro solitudine quiescere nõ potuit. * Dissoluta est Damascus, versa est in fugam, tremor apprehendit eam: angustia & dolores tenuerunt eam quasi parturientem. * Quomodo dereliquerunt ciuitatem laudabilem, urbem lætitiæ? * Ideo cadent iuuenes eius in plateis eius: & omnes viri prælii conticescent in die illa, ait Dominus exercituum. * Et succendam ignem in muro Damasci, & deuorabit mœnia Benadad. * Ad Cedar, & ad regna Aior, quæ percutit Nabuchodonosor Rex Babylonis. Hæc dicit Dñs: Surgite, & ascendite ad Cedar, & vastate filios Orientis. * Tabernacula eorũ, & greges eorum capient: pelles eorũ, & omnia vasa eorũ, & camelos eorum tollent sibi: & vocabũt super eos formidinem in circuitu. * Fugite, abite vehementer, in voraginibus sedete, qui habitatis Afor, ait Dñs: Intj enim contra uos Nabuchodonosor Rex Babylonis cõsiliũ, & cogitauit aduersum vos cogitationes. * Confurgite, & ascendite ad gentem quietam, & habitantem cõfidenter, ait Dñs, non ostia, nec vestes eis: soli habitant. * Et erit cameli eorum in direptione, & multitudo iumentorum in prædam: & dispergam eos in omnem vëtrum, qui sunt attenti iu comũ: & ex omni confinio eorũ adducam interitũ super eos, ait Dñs. * Et erit Afor in habitaculũ draconũ, deserta vique in æternum: non manebit ibi vir, nec incolet eam filius hominis. * Quod factum est verbum Domini ad Ieremiam Prophetam aduersus Aelam in principio regni Sedecie regis Iuda, dicens: * Hæc dicit Dñs exercitũs: Ecce ego cõstringam arcum Aelam, & summam fortitudinem eorum. * Et inducam super Aelam quattuor ventos à quattuor plagis celi: & ventilabo eos in omnes ventos istos: & non erit gens, ad quam non perueniat profugi Aelam. * Et pauete faciã Aelam coram inimicis suis, & in conspectu quærentium animam eorum: & adducam super eos malum, iram furoris mei, dicit Dominus: & mittam post eos gladium donec consumam eos. * Et ponam solum meum in Aelam, & perdam inde Reges & Principes, ait Dominus. * In nouissimis autem diebus reuertifaciam captiuos Aelam, dicit Dominus.

C A P. I.

1 V Erbum, quod locutus est Dñs de Babylone, & de terra Chaldeorum in manu

2 Ieremiæ Prophetæ. * Annunciate in Gentibus, & audire facite: leuate signum, prædicare, & nolite celare: dicite: Capta est Babylone, cõfusus est Bel, victus est Merodach, confusa sunt sculptilia eius, superata sunt idola eorum. * Quoniam ascēdit cõtra eam gens ab Aquilone, quæ ponet terram eius in solitudinem: & non erit qui habitet in ea ab homine vsq; ad pecus: & mori sunt, & abiierunt. * In diebus illis, & in tempore illo, ait Dominus: venient filij Israel, ipsi & filij Iuda simul: ambulantes & sentes prosperabit, & Dominum Deum suũ quærent. * In Sion interrogabũt viam, huc facies eorum. * Venient, & apponentur ad Dñm fœdere sempiterno, quod nulla obliuione delebitur. * Grex perditus factus est populus meus: pastores eorum seduxerunt eos, feceruntque vagari in montibus: de monte in collem transierunt, oblici sunt cubilis sui. * Omnes, qui inuenerunt, comederunt eos: & hostes eorum dixerunt: Non peccauimus: pro eo quod peccauerunt Domino decori iustitiæ, & expectationi patrum eorum Dominũ. * Recedite de medio Babylonis, & de terra Chaldeorum egredimini: & estote quasi heredi ante gregem. * Quoniam ecce ego suscito, & adducam in Babylonem congregationem Gentium magnarum de terra Aquilonis: & præparabuntur aduersus eam, & inde capietur: sagitta eius quasi viri fortis intersectoris, non reuertetur vacua. * Et erit Chaldaea in prædam: omnes vastantes eam replebuntur, ait Dominus. * Quoniam exultatis, & magna loquimini, diripientes hereditatem meam: quoniam effusi estis sicut vituli super herbam, & mugillis sicut tauri. * Confusa est mater vestra nimis, & adæquata pulueri, quæ genuit vos: ecce nouissima erit in Gentibus, deserta, iniuria, & arens. * Ab ira Domini non habitabitur, sed redigetur tota in solitudinem: omnis, qui transibit per Babylonem, stupebit, & sibilabit super vniuersis plagis eius. * Præparamini contra Babylonem per circuitum omnes qui tenditis arcum: debellate eam, non parcatis iaculis: quia Dominus peccauit. * Clamate aduersus eam, ubique dedit manum, ceciderunt fundamenta eius, destructi sunt muri eius, quoniam vitio Domini est: vitio enim accipite de ea, sicut fecit, facite ei. * Disperditæ satorum de Babylone, & tenentem falcem in tempore messis: à facie gladij columbae vniuersique ad populum suum cõuertetur, & singuli ad terram suam fugient. * Grex dispersus Israel, leones eiecerunt eum: prius comedit eum Rex Assur: iste nouissimus excoisauit eũ Nabuchodonosor rex Babylonis. * Propterea hæc dicit Dominus exercituum Deus Israel: Ecce ego visitabo Regem Babylonis, & terram

19 eius, sicut visitauit regem Assur: & redu-
cam Israel ad habitaculum suum: & pasce-
tur in Armo, & Pagan, & in monte Ephra-
im, & Galaad saturabitur anima eius. * In
diebus illis, & in tempore isto, ait Domi-
nus: quaretur iniquitas Israel, & non erit:
& peccatum Iuda, & non inuenietur: quo-
niam propitius ero eis, quos reliquero. * Su-
per terram dominantium ascende, & super
habitatores eius visita, dissipata, & interfi-
ce: quæ post eos sunt, ait Dominus: & fac iux-
ta omnia quæ precepi tibi. * Vox belli in
terra, & contritio magna. * Quomodo con-
fractus est, & contritus malleus vniuersæ ter-
ræ? quomodo versa est in desertum Baby-
lon in Gentibus? * Illaqueauit te, & capta
es Babylon, & nesciebas, inuenta es & appre-
hensa: quoniam Dominum prouocasti. * Aper-
uit Dominus thesaurum suum, & protulit
vasa ire suæ: quoniam opus est Domino Deo
exercituum in terra Chaldeorum. * Venite
ad eam ab extremis finibus, aperite & exeat
qui conculcavit eam: tollite de via lapides,
& redigite in aceros, & interficite eam: nec
sit quidquam reliquum. * Dissipate vniuer-
sos fortes eius, descendite in occasionem: & ex-
eis, quia venit dies eorum, tempus visitatio-
nis eorum. * Vox fugientium, & eorum,
qui euaserunt de terra Babylonis, ut annun-
cient in Sion visitationem Domini Dei nostri,
vitionem templi eius. * Annunciate in Ba-
bylonem plurimis omnibus, qui tendunt ad
eum: consistite aduersus eum per gyrum, &
nullus euadat: reddite ei secundum opus
suum: iuxta omnia quæ fecit, facite illi quia
contra Dominum erecta est, aduersum fan-
ctum Israel. * Idcirco cadent iuuenes eius
in plateis eius: & omnes viri bellatores eius
conticescent in die illa, ait Dominus: * Ec-
ce ego ad te superbe, dicit Dominus Deus
exercituum: quia venit dies tuus, tempus vi-
sitationis tue. * Et cadet superbus, & cor-
ruet, & non erit qui suscitet eum: & succen-
dam ignem in vrbus eius, & deuorabit om-
nia in circuitu eius. * Hæc dicit Domi-
nus exercituum: Calumniam sustinent fi-
lij Israel, & filij Iuda simul: omnes, qui ce-
perunt eos, tenent, nolunt dimittere eos.
* Redemptor eorum fortis, Dominus exerci-
tuum nomen eius, iudicio defendet tau-
sam eorum, ut exterreat terram, & commo-
ueat habitatores Babylonis. * Gladius ad
Chaldeos, ait Dominus, & ad habitatores
Babylonis, & ad principes, & ad sapientes
eius. * Gladius ad diuinos eius, qui stulti
erunt: gladius ad fortes illius, qui time-
bunt. * Gladius ad equos eius, & ad currus
eius, & ad omne vulgus, quod est in medio
eius: & erunt quasi mulieres: gladius ad the-
sauros eius, qui diripientur. * Siccitas su-
per aquas eius erit, & arebunt: quia terra

culprilium est, & in portentis gloriantur.
* Propterea habitabunt dracones cum fau-
nis ficatis: & habitabunt in ea struthiones:
& non inhabitabitur ultra usque in sempi-
ternum, nec extructus usque ad generationem,
& generationem. * I Sicut subuertit Do-
minus Sodomam & Gomorram, & uici-
nas eius, ait Dominus: non habitabit ibi
vir, & non incolet eam filius hominis.
* Ecce, populus venit ab Aquilone, &
gens magna, & reges multi confluent
in finibus terræ. * Arcum, & scutum appre-
hendent: crueles sunt & misericordes:
vox eorum, quasi mare sonabit, & super
equos ascendent: sicut uir paratus ad præ-
lium contra te filia Babylon. * Audiuit rex
Babylonis famam eorum, & dissoluti sunt
manus eius: angustia apprehendit eum, do-
lor quasi parturientem. * Ecce quasi leo
ascendet de superbia Iordanis ad pulchritu-
dinem robustam: quia subito currere fac-
ciam eum ad illam: & quis erit electus,
quem præponam ei? quis est enim similis
mei? & quis sustinebit me? & quis est iste
pastor, qui resistat vultui meo? * Propterea
audite consilium Domini, quod mente con-
cepit aduersum Babylonem: & cogitationes
eius, quas cogitauit super terram Chalde-
orum: Nisi detraxerint eos paruuli gregum,
nisi dissipatum fuerit cum ipsis habitaculum
eorum. * A voce capitiuitatis Babylonis com-
mota est terra, & clamor inter Gentes audi-
tus est.

CAP. II.

Hæc dicit Dominus: Ecce ego suscita-
bo super Babylonem & super habita-
tores eius, qui cor suum leuauerunt contra me,
quasi ventum pestilentem. * Et mittam in
Babylonem ventilothes, & ventilabunt eam
& demolientur terram eius: quoniam venerunt super
eam undique in die afflictionis eius. * Nō tendat
qui tedit arcum suum, & nō ascendat loricator,
nolite parcere iuuenibus eius, interficite om-
nem militem eius. * Et cadent interfecti in terra
Chaldeorum, & vulnerati in regionibus eius.
* Quoniam non fuit viduatus Israel & Iuda
a Deo suo Domino exercituum: terra autem eo-
rum repleta est delicto a sancto Israel. * Fu-
gite de medio Babylonis, & saluet unusquisque
animam suam: nolite tacere super iniqui-
tatem eius: quoniam tempus visitationis est a Do-
mino, visitationem ipse retribuet ei. * Cal-
lix aureus Babylon in manu Domini, inebri-
ans omnem terram: de vino eius bibebunt
Gentes, & ideo commota sunt. * I Subito ce-
cidit Babylon, & contrita est: vlulate super
eam, tollite resinam ad dolorem eius, si forte
sanetur. * Curauimus Babylonem, & non

I Gen. 19.
c. 24I Job 41.
a. 1I Isa. 31.
c. 9
Apo. 17. b.

est sanata: derelinquamus eam, & eamus
vniuersique in terram iudum: quoniam per-
uenit vsque ad celos iudicium eius, & eua-
tum est vsque ad nubes. * Protulit Dominus
iustitia nostras: venite, & narremus in Sion
opus Domini Dei nostri. * Acuite sagittas,
implete pharetras: suscitauit Dominus spi-
ritum regum Medorum, & contra Babylo-
nem mens eius est vt perdat eam, quoniam
vicio Domini est, vicio templi sui. * Super
muros Babylonis leuate signum, augete cu-
stodiam: leuate custodes, pręparate, in-
fidias: quia, cogitauit Dominus, & fecit
quacumque locutus est contra habitatores
Babylonis. * Quę habitas super aquas mul-
tas, locuples in thesauris: venit finis tuus pe-
dalis pręcisionis tuę. * Iurauit Dominus
exercitum puer animam suam: Quoniam
replebo te hominibus quasi bruchio, & super
te celerem cantabitur. * Qui fecit ter-
ram in fortitudine sua, pręparauit orbem in sa-
pientia sua, & prudentia sua extendit celos.
* Dante eo vocem, multiplicauerunt aque in
celo: quileuat nubes ab extremo terrę,
fulgura in pluuiam fecit: & produxit ven-
tum de thesauris suis. * Stultus factus est
omnis homo a scientia: confusus est omnis
confessor in sculptili: quia mendax est con-
fatio eorum, nec est spiritus in eis. * Vana
sunt opera, & risu digna, in tempore visita-
tionis suę peribunt. * Non sic cut hęc pars
Iacob: quia qui fecit omnia ipse est, & Israel
sceptrum hereditatis eius: Dominus exerci-
tuum nomen eius. * Collidit mihi vasa
belli, & ego collidam in te Gentes, & di-
spendam in te regna: * & collidam in te
equum, & equitem eius: & collidam
in te currum, & ascensorem eius: * Colli-
dam in te virum, & mulierem: & colli-
dam in te senem & puerum: & collidam
in te iuuenem & virginem: * & colli-
dam in te pastorem & gregem eius: & colli-
dam in te agricolam & iugales eius: & colli-
dam in te duces & magistratus. * Et
reddam Babylonis, & cunctis habitatoribus
Chaldę omnes malum suum, quod fecer-
unt in Sion, in oculis vestris, ait Dominus.
* Ecce ego ad te mons pestifer, ait Domi-
nus, qui corrupisti vniuersam terram: &
extendam manum meam super te, & euo-
luam te de petris, & dabo te in montem cõ-
bustionis. * Et non tollent de te lapidem in
angulum, & lapidem in fundamenta, sed
perditus in æternum eris, ait Dominus. * Le-
uate signum in terra: clangite buccina in
Gentibus, sanctificate super eam Gentes: an-
nunciate contra illam repibus Ararat, Meni,
& Ascenez: numerate cõtra eam Taphsar,
adducite equum quasi bruchum aculeatum.
* Sanctificate contra eam Gentes, reges Me-
dix duces eius, & vniuersos magistratus eius

cunctamq. terram potestatis eius. * Et cõmo-
uebitur terra, & conturbabitur: quia euigila-
bit contra Babylonem cogitatio Domini vt
ponat Terram Babylonis desertam & inha-
bitabilem. * Cessauerunt fortēs Babylonis a
pælio, habitauerunt in praesidijs: deuoratu
est robur eorum, & facti sunt quasi mulie-
res: incensa sunt tabernacula eius, contriti
sunt vestes eius. * Currus obuiam currenti
veniet: & nuncius obuius nunciant: vt an-
nunciet regi Babylonis quia capta est ciuitas
eius a summis vsque ad summum: * & vada
pręoccupata sunt, & paludes incense sunt
igni, & viri bellatores cõturbati sunt: * Quia
hęc dicit Dominus exercituum, Deus Is-
tael: Filia Babylonis quasi area, tempus tri-
turę eius: adhuc modicum, & veniet tem-
pus messisonis eius. * Comedit me, deuorauit
me Nabuchodonosor rex Babylonis: reddi-
dit me quasi vas inane, absorbit me quasi
serpens, repleuit ventrem suum tenebrosi-
tate mea, & eiecit me: * Iniquitas aduersum
me, & caro mea super Babylonem, dicit
habitatio Sion: & sanguis meus super habita-
tores Chaldę, dicit Ierusalem. * Propterea
hęc dicit Dominus: Ecce ego iudicabo
causam tuā, & vlciscar vltionē tuā, & deser-
tum faciam mare eius, & siccabo venam eius
* Eterit Babylon in tumulis, habitatio dra-
conum, stupor, & sibilus, eo quod non sit ha-
bitator. * Simul vt leones rugient, excutient
comas veluti catuli leonum. * In calore eo-
rum ponam potus eorum, & inebriabo eos,
vt sopiantur, & dormiant in somnium semper-
ternum, & non consurgant, dicit Dominus.
* Deducam eos quasi agnos ad victimam,
& quasi arietes cum hœdis. * Quomodo
capta est Desach, & comprehensa est incluta
vniuersę terrę? quomodo facta est in stupore
Babylon inter Gentes? * Ascendit su-
per Babylonem mare, multitudine fluctuum
eius operta est. * Factę sunt ciuitates eius
in stuporem, terra inhabitabilis & deserta
terra in qua nullus habet, nec transiet per
eam filius hominis. * Et visitabo super Bel
in Babylone, & eieciam quoddam absorbuat de
org eius, & non confluent ad eum vltra Gen-
tes, siquidem & murus Babylonis, cor-
ruer. * Egedimini de medio eius popu-
lus meus: vt saluet vniuersęque animam
suam ab ira furoris Domini. * Et ne forte
mollescat cor vestrum, & timeatis au-
ditum, qui auditur in terra: & veniet in
anno auditio, & post hunc annum auditio:
& iniquitas in terra, & dominator super do-
minatorem. * Propterea ecce dies veniunt,
& visitabo super sculptilia Babylonis: & om-
nis terra eius confundetur, & vniuersis inter-
fecti eius cadent in medio eius. * Et lauda-
bunt super Babylonem celi & terra, & om-
nia quę in eis sunt: quia ab Aquilone veniet

49 ei predones ait Dñs. * Et quomodo fecit Babylon ut caderent occisi in Israel: sic de Babylonie cadent occisi in universa terra. * Qui fugistis gladium, venite, nolite stare: recordamini procul Domini, & Ierusalem ascendat super cor vestrum. * Confusi sumus, quoniam audivimus opprobrium: operuit ignominia facies nostras: quia venerunt alieni super sanctificationem domus Domini. * Propterea ecce dies veniunt, ait Dominus: & visitabo super sculptilia eius, & in omni terra eius mugiet vulneratus. * Si ascenderit Babylon in cælum, & firmaverit in excelso robur suum: a me venient vassallos eius, ait Dominus. * Vox clamoris de Babylone, & contritio magna de Terra Chaldaeorum: quoniam vassavit Dominus Babylone, & perdidit ex ea vocem magnam: & sonabunt & fludus eorum quasi aquae multae: dedit sonitum vox eorum. * Quia venit super eam, id est super Babylone prado, & apprehensi sunt fortes eius, & emarcuit arcus eorum, quia fortior visor Dominus reddens retrinuit. * Et inebriabo principes eius, & sapientes eius, & duces eius, & magistratus eius, & fortes eius: & dormient somnum sempiternum, & non exspicientur, ait rex, Dominus exercituum nomen eius. * Haec dicit Dominus exercituum: Murus Babylonis ille latissimus suffusione suffolietur, & portae eius excelsae igni comburentur, & labores populorum ad nihilum, & gentium in ignem erunt, & disperibunt. * Verbum, quod praecipit Ieremias propheta, Sarai filio Neris filij Maasie cum pergeret cum Sedecia rege in Babylone, in anno quarto regni eius: Sarai autem erat princeps prophetiae. * Et scripsit Ieremias omne malum, quod venturus erat super Babylone in libro vno omnia verba haec, quae scripta sunt contra Babylone. * Et dixit Ieremias ad Sarai: Cum veneris in Babylone, & videris, & legeris omnia verba haec, & dicens: Domine tu locutus es contra locum istum ut disperderes eum: ne sit qui in eo habitat ab homine vsque ad pecus, & ut sit perpetua solitudo. * Cumque compleveris legere librum istum, ligabis ad eum lapidem, & proicies illum in medium Euphratis: & dices: Sic submergetur Babylon, & non consurget a facie assidionis, quam ego addico super eam, & dissoluetur. Voculique verba Ieremias.

CAP. LII.

1 Illius viginti & vnus anni erat Sedecias cum regnare coepisset: & vndecim annis regnavit in Ierusalem, & nomen matris eius Amial, filia Ieremias de Iebna. * Et fecit malum in oculis Domini, iuxta omnia quae fecerat Ioa Kim. * Quoniam furor Do-

mini erat in Ierusalem & in Iuda vique quo projecit eos a facie sua: & recessit Sedecias a rege Babylonis. * Factum est autem in anno nono regni eius, in mense decimo, decima mense: Venit Nabuchodonosor rex Babylonis ipse & omnis exercitus eius aduersus Ierusalem, & obsederunt eam, & edificauerunt contra eam munitiones in circuitu. * Et fuit ciuitas obsessa vsque ad vndecimum annum regis Sedeciae. * Mense autem quarto, nona mensis obtinuit fames ciuitatis: & non erat alimentum populo terrae. * Et disrupta est ciuitas, & omnes viri belatores eius fugerunt, exieruntque de ciuitate nocte per viam portae, quae est inter duos muros, & ducit ad hortum regis (Chaldaei obsidentibus urbem in gyro) & abierunt per viam, quae ducit in eremum. * Persecutus est autem Chaldaeorum exercitus regis: & apprehenderunt Sedeciam in deserto, quod est iuxta Iericho: & omnis comitatus eius diffugit ab eo. * Cumque comprehendissent regem, adduxerunt eum ad regem Babylonis in Reblatha, quae est in terra Emath: & locutus est ad eum iudicia. * Et iugulauit rex Babylonis filios Sedeciae in oculis eius: sed & omnes principes Iuda occidit in Reblatha. * Et oculus Sedeciae eruit, & vinxit eum compedibus, & adduxit eum rex Babylonis in Babylone, & posuit eum in domo carceris vsque ad diem mortis eius. * In mense autem quinto, decima mensis, ipse est annus nonusdecimus Nabuchodonosor regis Babylonis venit Nabuzardan princeps militiae, qui stabat coram rege Babylonis in Ierusalem. * Et incendit domum Domini, & domum regis, & omnes domos Ierusalem, & omni domum magnam igni combussit. * Et totum murum Ierusalem per circuitum destruxit, cunctus exercitus Chaldaeorum, qui erat cum magistro militiae. * De pauperibus autem populi, & de reliquo vulgo, quod remanserat in ciuitate, & de peregrinis, qui transfugerant ad regem Babylonis, & ceteros de multitudine, transiit Nabuzardan princeps militiae. * De pauperibus vero terrae reliquit Nabuzardan princeps militiae vitatores, & agricolas. * Columnas quoque aereas, quae erant in domo Domini, & bases, & mare aeneum, quod erat in domo Dñi, coefferunt Caldæi, & tulerunt omne aereum in Babylone. * Et lebetes, & creagrae, & psalteria, & phylaria, & mortariola, & omnia vasa aerea, quae in ministerio fuerant, tulerunt: & hydrias, & tinia materia, & vases, & pelues, & candelabra, & mortaria, & cyathos: quotquot aerea, aurea: & quotquot argentea, argentea, tunc magister militiae: & columnas duas, & pateras, & vitulos duodecim aereos, qui erant sub altibus, quas fecerat rex Salomon in domo Dñi:

1 Sup. 32.
2. 1
4. Reg. 25.
2. 1

4. Reg. 24.
d. 18
2. Par. 36.
b. 13

non erat pondus: et omnia et notum. va-
 rum. * De columnis autem, & decem &
 octo cubiti altitudinis erant in columba-
 na, & fancelus duodecim cubitorum: cir-
 cuit eam: porro grosctudo eius quatuor
 digitorum, & intrinsecus caua erat. * Et ca-
 pitella super viranque area: altitudo capitel-
 li unius quinque cubitorum: & rotacula, &
 malogranata super coronam in circuitu, om-
 nia area. Similiter culumz secunda, &
 malogranata. * Effuerunt malogranata no-
 naginta sex dependentia: & omnia malogra-
 nata centum, rotaculis circumdabantur.
 * Et tulit magister militum Saraiam, sacerdotem
 secundum: & tres custodes vestibuli. * Et de
 ciuitate tulit eunucum vnum, qui erat prae-
 positus super viros bellatores: & septem vi-
 ros de his, qui uidebant faciem regis, qui
 inuenti sunt in ciuitate: & scribam prin-
 cipem militum, qui probabat tyrones: & sexa-
 ginta viros de populo terra, qui inuenti sunt
 in medio ciuitatis. * Tulit autem eos Nabu-
 zardan magister militum, & eduxit eos ad regē
 Babylonis in Reblatha. * Et percussit eā rek-

Babylonis, & interfecit eos in Reblatha in ter-
 ra. * Bnathi & translatas est Iuda de terra sua.
 * Iste est populus, quem transtulit Nabuchod-
 onosor in anno septimo Iudas tria milia
 & viginti tres. * In anno octauodecimo Na-
 buchodonosor de Ierusalem animas octi-
 gena triginta duas: * In anno vigesimo ter-
 tio Nabuchodonosor, transtulit Nabuzardā
 magister militum animas Iudeorum septingētas
 quadraginta quinque. omnes ergo anime,
 quatuor millia sexcentē. * Et factum est in
 trigesimo septimo anno transmigrationis
 Iochin regis Iuda, duodecimo mense, vigesi-
 ma quinta mensis, eleuauit Euilmerodach
 rex Babylonis ipso anno regni sui, caput Ioa-
 chin regis Iuda, & eduxit eum de domo car-
 ceris. * Et locutus est cum eo bona, & po-
 suit thronum eius super thronos regum, qui erant
 post se in Babylone. * Et mutauit vestimenta
 carceris eius, & comedebar panem coram eo
 semper cunctis diebus vitæ suæ: * & ci-
 baria eius, cibaria perpetua, dabatur ei a
 regē Babylonis sicut a regē per singulos dies,
 usque ad diem mortis suæ, cunctis diebus vi-
 tæ eius.

THRENI,

idest

LAMENTATIONES IEREMIAE PROPHETAE.

Et factum est, postquam in captiuitatem
 redactus est Israel, & Ierusalem deserta est,
 sedet Ieremias propheta fletu, & planxit la-
 mentatione hac in Ierusalem, & amaro ani-
 mo suspirans, & ciulans dixit.

CAPVT PRIMVM.

A L E P H.

V O M O D O sedet sola
 ciuitas plena populo facta
 est quasi vidua domina
 gentium: princeps prouin-
 ciarum facta est sub tri-
 buto.

B E T H

* Plorans plorauit in nocte, & lacrimæ
 eius in maxillis eius: non est qui consoletur

eius ex omnibus charis eius: omnes amici eius
 sprederunt eam, & facti sunt ei inimici.

G H I M E L.

* Migrauit Iudas propter afflictionē, &
 multitudine m seruitutis habitauit inter gen-
 tes, nec inuenit requiem: omnes persecutores
 eius apprehenderunt eum inter angustias.

D A L E T H.

* Via Sion lugens eo quod non sint qui
 veniant ad sollempnitatem: omnes porte eius
 destruxit: exciderunt eius gementes: virgines
 eius squalidæ, & ipsa oppressa a multitudine.

H E.

* Facti sunt hostes eius in capite, inimici
 eius locupletati sunt: quia Dominus locutus
 est super eum propter multitudinem iniqui-
 tatum eius: paruuli eius ducti sunt in captiui-
 tatem ante faciem tribulantis.

V A V.

- 6 * Et egressus est a filia Sion omnis decor civitatis: sunt principes eius velut arietes non invenientes pastum: & abierunt absque fortitudine ante faciem subsequen-
tis.

Z A I N.

- 7 * Recordata est Jerusalem dierum afflictionis suae, & praevagationis omnium desiderabilium suorum, qui habuerunt diebus antiquis, cum caderet populus eius in manu hostium, & non esset auxiliator: viderunt eam hostes, & deriserunt sabbata eius.

H B T H.

- 8 * Peccatum peccata Jerusalem, propterea instabilis facta est omnes, qui glorificabant eam, spreverunt illam, quia viderunt iniquitatem eius: ipsa autem gemens conuersa est retrorsum.

T E T H.

- 9 * Sordes eius in pedibus eius, nec recordata est finis sui: deposita est vehementer, non habens consolatorem: vide Domine afflictionem meam, quoniam cretus est inimicus.

I O D.

- 10 * Manum suam misit hostia ad omnia desiderabilia eius: quia vidit Gentes ingressas sanctuarium suum, de quibus preceperas ne intrarent in ecclesiam tuam.

C A P H.

- 11 * Omnis populus eius gemens, & querens panem dederunt pretiosa quaeque pro cibo ad refocilandam animam: vide Domine & considera, quoniam iusta sunt iustitiae tuae.

I A M E D.

- 12 * O vos omnes, qui transitis per viam, attendite & videte si est dolor sicut dolor meus: quoniam vindictam mihi tu locutus est Dominus in die ira furoris sui.

M E M.

- 13 * De excelso misit ignem in ossibus meis, & erudiuit me expanditque pedibus meis, convertit me & retrorsum: posuit me desolatam, tota die merore confectam.

N V N.

- 14 * Vigilavit iugum iniquitatum mearum: in manu eius conuoluta sunt, & imposita collo meo: infirmata est virtus mea: dedit me Dominus in manu, de qua non potero surgere.

S A M E C H.

- 15 * Abstulit omnes magnificos meos Dominus de medio mei: vocatus aduersum me te pus, ut contere electos meos & oreular caleat Dominus virgini filie Iuda.

I A I N D.

- 16 * I dicitur ego plorans, & oculos meos deflucens aquas: quia longo factus est in consolator conuersus animam meam: facti sunt filii mei perdati, quoniam inuoluit inimicus.

P H E.

- 17 * Expandit Sion manus suas, non est, qui consoletur eam: mandauit Dominus aduersum Iacob in circuitu eius hostes eius: facta est Ierusalem quasi polluta: menstruis inter eos.

S A D E.

- 18 * Iustus est Dominus, quia os eius ad iracundiam prouocauit: audite obsecro vniuersi populi, & videte dolorem meum: virgines meae, & iuuenes mei abiernat in captiuitatem.

C O P H.

- 19 * Vocati amici mei, & ipsi deceperunt: meo sacerdotem meum, & fratres mei in urbe consumpti sunt: quia quaesierunt cibum sibi ut refocillarent animum suum.

R E S.

- 20 * Vide Domine quoniam tribulor, conturbatus est uter meus: subuersum est cor meum in memetipsum, quoniam amaritudinem plena sunt: furor interficit gladius, & dormit mors similis est.

S I N.

- 21 * Audierunt quia, ingemisco ego, & non est qui consoletur me: omnes inimici mei audierunt, malum meum, sequati sunt, quoniam tu fecisti: adduxisti diem consolationis, & sicut similes mei.

T H A V.

- 22 * Ingressatur omne malum eorum coram te, & vindictam eos facis: vindictam illis me propter omnes iniquitates meas: multi enim gemimus mei, & cor meum amarens.

C A P. I L.

A L E P H.

- 1 Quidam modo obtexit caligine in furore suo Dominus filiam Sion percipit de caelo in terram inditum Israel, & non est recordatus scabelli pedum suorum in die furoris sui.

B E T H.

- 2 * Precipitavit Dominus, nec pepercit, omnia speciosa Iacobi: destruxit in furore suo munitiones virginis Iuda, & deiecit in terram: polluit regnum, & principes eius.

G H I M E L.

- 3 * Consegit in ira furoris sui omne cornu Israel: auertit retrorsum decorem suum a faciem inimici: & succendit in Iacob quasi ignem flammam deuorantis in gyro.

D A L E T H.

- 4 * Tenuit arcum suum quasi inimicus, & firmavit dexteram suam quasi hostis: & peccit omne, quod pulcrum erat visu in tabernaculo filiae Sion, effudit quasi ignem indignationem suam.

H E.

- 5 * Factus est Dominus velut inimicus pre-

capitavit Israel, præcipitavit omnia munia eius: dissipavit munitiones eius, & tepleuit in filia Iuda humiliatam & humiliatam.

V A V.

6 * Et dissipavit quasi hortum tentorium suum, demolitus est tabernaculum suum: obliuioni tradidit Dominus in Sion festiuitatem, & sabbatum: & in opprobrium, & in indignationem furoris sui regē, & sacerdotē.

Z A I N.

7 * Repulit Dominus altare suum, maledixit sanctificationi sue: tradidit in manu inimici muros turrium eius: vocem dederunt in domo Domini, sicut in die sollempni.

H E T H.

8 Cogitavit Dominus dissipare mutum filie Sion: tetendit funiculum suum, & non auertit manum suam a perditione luxique ante: murale, & murus pariter dissipatus est.

T E T H.

9 * Defixæ sunt in terra portæ eius: perdidit, & contriuit vestes eius: tegem eius & principes eius in Gentibus: non est lex, & prophetæ eius non inuenerunt visionem a Domino.

I O D.

10 * Sederunt in terra, conticuerunt senes filie Sion: consperserunt cinere capita sua, accinxi sunt cilicij, abiecerunt in terram capita sua virgines Ierusalem.

C A P H.

11 * Defecerunt præ lacrymis oculi mei, conturbata sunt viscera mea: effusum est in terra iecur meum super contritione filie populi mei, cum deficeret paruulus, & lactens in plateis oppidi.

L A M E D.

12 * Matribus sui dixerunt: Vbi est triticum & vinum? cum deficerent quasi vuluerati in plateis ciuitatis: cum exhalarent animas suas in sinu matrum suarum.

M E M.

13 * Cui comparabo te? vel cui assimilabo te filia Ierusalem? cui exquabo te, & conso labore virgo filia Sion? magna est enim velut mare cōstitio tua: quis medebitur tui?

N V N.

14 * Prophetæ tui viderunt tibi falsa, & stultæ, nec aperiebant iniquitatem tuam, vt te ad penitentiam prouocarent: viderunt autem tibi assumptiones falsas, & electiones.

S A M E C H.

15 * Plauserunt super te manibus omnes transientes per viam: sibilauerunt, & mouerunt caput suum super filiam Ierusalem: Hæcine est vrbis, dicentes, perfecti decoris, gaudium vniuersæ terre?

P H E.

16 * Apertuerunt super te os suum omnes inimici tui: sibilauerunt, & fremuerunt dentibus, & dixerunt: Devorabimus: en ista est

dies, quæ expectabamus: inuenimus, vidimus.

A I N.

17 * I Fecit Dominus quæ cogitauit, completuit sermonem suum, quem præceperat a diebus antiquis: destruxit, & non pepercit, & legitificauit super te inimicum, & exaltauit cornu hostium tuorum.

S A D E.

18 * Clamauit cor eorum ad Dominum super muros filie Sion: I Deduc quasi torrentem lactymas per diem, & noctem: non des requiem tibi neque taceat pupilla oculi tui.

C O P H.

19 * Consurge, lauda in nocte in principio vigiliarum: effunde sicut aquam cor tuum ante conspectum Domini: leua ad eum manus tuas pro anima paruulorum tuorum, qui defecerunt in fame in capite omnium compitorum.

R E S.

20 * Vide Domine, & considera quem videmus: Idemianeris ita: ergone comedent mulieres fructum suum, paruulos ad mensuram palmarum? si occiditur in sanctuario Domini sacerdos, & propheta?

S I N.

21 * Iacuerunt in terra foris puer, & senex: virgines meæ, & iuuenes mei ceciderunt in gladio: interfecisti in die furoris tui: percussisti, nec misertus es.

T H A V.

22 * Vocasti quasi ad diem sollempnem, qui terrent me de circuitu, & non fuit in die furoris Domini qui effugeret, & relinqueretur: quos educaui, & ematruui, inimicus meus consumpsit eos.

C A P. III.

A L E P H.

1 E Go uir uidens paupertatem meam in uirga indignationis eius.

A L E P H.

2 * Me minauit, & adduxit in tenebras, & non in lucem.

A L E P H.

3 * Tantum in me uertit, & conuertit manum suam uoca die.

B E T H.

4 * Vetustam fecit pellem meam, & carnem meam, contriuit ossa mea.

B E T H.

5 * Aedificauit in gyro meo, & circumdedit me felle, & labore.

B E T H.

6 * In tenebrosis collocauit me, quasi mortuos sempiternos.

G H I M E L.

7 * Circumdificauit aduersum me, ut non egrediar: aggrauauit compedem meam.

G H I M E L.

8 * Sed & cum clamaui, & rogauero, excludit orationem meam.

G H I M E L

G H I M E L.

9 * Conclufit uias meas lapidibus quibus dris, femitas meas subuertit.

D A L E T H.

10 * Vrfus infidians factus est mihi: leo in absconditis.

D A L E T H.

11 * Semitas meas subuertit, & confregit me: posuit me defoliatum.

D A L E T H.

12 * Tetendit arcem suam, & posuit me quasi signum ad fugittam.

H E.

13 * Mifit in renibus meis filias pharetræ suæ.

H E.

14 * Factus sum in derisum omni populo meo, caudicum eorum tota die.

H E.

15 * Repleuit me amaritudinibus, inebriauit me absynthio.

V A V.

16 * Et fregit ad numerum dentes meos, ci-
baui me cinere.

V A V.

17 * Et repulsa est a pace anima mea, obli-
tus sum bonorum.

V A V.

18 * Et dixi: Perijt finis meus, & spes mea
C a Domino.

Z A I N.

19 * Recordare paupertatis, & transgressio-
nis meæ, absynthij, & fellis.

Z A I N.

20 * Memoria memor ero, & tabefcet in me
anima mea.

Z A I N.

21 * Hæc recolens in corde meo, ideo spe-
rabo.

H E T H.

22 * Misericordiæ Domini quia non sumus
consumpti: quia non defecerunt miserationes eius.

H E T H.

23 * Noui diluculo, multa est fides tua.

H E T H.

24 * Pars mea Dominus, dixit anima mea:
propterea expectabo eum.

T E T H.

25 * Bonus est Dominus sperantibus in
eum, anima querenti illum.

T E T H.

26 * Bonum est praefolari cum silentio sa-
lutare Dei.

T E T H.

27 * Bonum est uirgo, cum portauerit iu-
gum ab adolescentia sua.

I O D.

28 * Sedebit solitarius, & tacebit: quia le-
uauit super se.

I O D.

29 * Ponet in puluere os suum, si forte sit spes.

I O D.

30 * Dabit percutienti se maxillam, satura-
bitur opprobrij.

C A P H.

31 * Quia non repellit in seipsum Dominus.
C A P H.

32 * Quia si abiectus, & miserebitur secundum
multitudinem misericordiarum suarum.
C A P H.

33 * Non enim humiliabit ex corde suo, &
abiectus filios hominum.
L A M E D.

34 * Ut contereret sub pedibus suis omnes
quindos terræ.
L A M E D.

35 * Ut declinaret iudicium uiri in conspe-
ctu vultus Altissimi.
L A M E D.

36 * Ut peruerteret hominem in iudicio
E suo, Dominus ignorauit.
M E M.

37 * I Quis est iste, qui dixit: feret, Do-
mino non iubente?
M E M.

38 * Ex ore Altissimi non egredientur nec
mala nec bona?
M E M.

39 * Quid murmurauit homo uiuens, uir
pro peccatis suis?
N V N.

40 * Scrutemur uias nostras, & queramus,
& reuertamur ad Dominum.
N V N.

41 * I euenus corda nostra cum manibus
ad Dominum in celos.
N V N.

42 * Nos inique egimus, & ad iracundiam
prouocauimus: idcirco tu in exorabilis es.
S A M E C H.

43 * Operuisti in furore, & percussisti nos:
occidisti, nec pepercisti.
S A M E C H.

44 * Opposuisti nubem tibi, ne transiret oratio.
S A M E C H.

45 * Eradicationem, & abiectionem posui-
sti me in medio populorum.
P H E.

46 * Aperuerunt super nos os suum omnes
inimici.
P H E.

47 * Formido, & laqueus facta est nobis uo-
cinationis, & contritio.
P H E.

48 * Diuisiones equarum deduxit oculus
meus, in contritione filix populi mei.
A I N.

49 * Oculus meus afflictus est, nec tacuit, eo
quod non esset requies.
A I N.

50 * Donec respiceret & uideret Dominus
de celis.

Amos 3.
b. 6

A I N.

1 * Oculus meus depredatus est animam meam in cunctis filiis vrbis mee.

S A D E.

2 * Venatione ceperunt me quasi autem inimici mei gratis.

S A D E.

3 * Lapsa est lacum vita mea, & posuerunt lapidem super me.

S A D E.

4 * Inundauerunt aquae super caput meum: dixi: Perij.

C O P H.

5 * Inuocaui nomen tuum Domine de lacu nouissimo.

C O P H.

6 * Vocem meam audisti: ne auertas aurem tuam a singultu meo, & clamoribus.

C O P H.

7 * Appropinquasti in die, quando inuocaui te: dixisti: Ne timeas.

R E S.

8 * Iudicasti Domine causam animae meae, redemptore vitae meae.

R E S.

9 * Vidisti Domine iniquitatem illorum aduersum me: iudica iudicium meum.

R E S.

10 * Vidisti omnem furorem, & vniuersas cogitationes eorum aduersum me.

S I N.

11 * Audisti opprobrium eorum Domine, omnes cogitationes eorum aduersum me:

S I N.

12 * Labia insurgentium mihi, & meditationes eorum aduersum me tota die.

S I N.

13 * Sessionem eorum, & resurrectionem eorum vide ego sum p̄lsum eorum.

T H A V.

14 * Reddes eis vicem Domine iuxta opera manuum suarum.

T H A V.

15 * Dabis eis scutum cordis laborem tuum.

T H A V.

16 * Persequeris in furore, & conteres eos sub celis Domine.

C A P. IIII.

A L E P H.

1 **Q**uomodo obscuratum est aurum, mutatus est color optimus, dispersi sunt lapides sanctuarij in capite omnium platearum?

B E T H.

2 * Filij Sion indycti, & amicti auro primo: quomodo reputati sunt in iustitias, opus manum figuli?

G H I M E L.

3 * Sed & laminae nudauerunt mammae, lacu-

uerunt catulos suos filia populi mei, crudeliter quasi struthio in deserto.

D A L B T H.

4 * Adhuc lingua laetentis ad palatū eius in hiis paruuli petierunt panem, & non erat qui frangeret eis.

T H E.

5 * Qui vestebantur voluptuose, interierunt in vijs: qui nutrebantur in croceis, amplexati sunt stercora.

N A V.

6 * Et maior effecta est iniquitas filiae populi mei peccato Sodomorum, in qua subuersa est in momento, & non ceperunt in ea manus.

Z A I N.

7 * Candidiores Nazarei iuniorum, midiores lactis, rubicundiores ebore antiquo, sapphiro.

H E T H.

8 * Denigrata est super carbones facies eorum, & non sunt cogniti in plateis: adhuc sicut vis eorum osibus aruit, & facta est quasi lignum.

T E T H.

9 * Melius fuit occisis gladio, quam interfectis fame: quoniam isti stabuerunt consumpti a sterilitate terrae.

I O D.

10 * Manus mulierum misericordiam coeuerunt filios suos: facti sunt eisbus earum in contritione filiae populi mei.

C A P H.

11 * Compleuit Dominus furorem suum, effudit iram indignationis suae: & succendit ignem in Sion, & deuorauit fundamenta eius.

L A M E D.

12 * Non crediderunt reges terrae, & vniuersi habitatores orbis, quoniam ingrederetur hostis & inimicus per portas Ierusalem:

M E M.

13 * Propter peccata prophetarum eius, & iniquitates sacerdotum eius, qui effuderunt in medio eius sanguinem iustorum.

N V N.

14 * Errauerunt caeci in plateis, polluti sunt in sanguine: cumque non possent, tenuerunt lacintas suas.

S A M E C H.

15 * Recedite polluti, clamauerunt eis: recedite, abite, nolite tigrere: iurgati quippe sunt, & commoti disierunt inter Gentes: Non addebit vltra ut habitat in eis.

P H E.

16 * Facies Domini inuisit eos, non addet ut respiciat eos facies sacerdotum non erubuerunt, neque sonum miseri sunt.

A I N.

17 * Cum adhuc subsisteremus, & defecerunt oculi nostri ad auxilium nostrum vanum, cum respiceremus attenti ad gentem, quae saluare non poterat.

S A D E

I Gen-19
C. 14

S A D E.

8. * I ubricauerunt vestigia nostra. in itinere platearum nostrarum appropinquauit finis noster: completi sunt dies nostri, quia venit finis nostræ.

C O P H.

9. * Velociores fuerunt persecutores nostri: aquilis cælis super montes persecuti sunt nos, in deserto insidiatum sunt nobis.

R E S.

10. * Spiritus oris nostri Christus Dominus

captus est in peccatis nostris: cui diximus: In umbra tua uiuemus in Gentibus.

S I N.

11. * Gaude, & latere filia Edom, quæ habitas in Terra Hus: ad te quoque peruenit: & calix inebriaberis.

T H A V.

12. * Completa est iniquitas tua filia Sion, non adlet ultra ut transmigret te: visitauit iniquitatem tuam filia Edom, discooperuit peccata tua.

O R A T I O IEREMIÆ PROPHETÆ.

C A P V T Q V I N T V M.

RE C O R D A R E Domine quid acciderit nobis: intueri, & respice opprobrium nostrum. * Hereditas nostra versa est ad alienos: domus nostræ ad extraneos. * Pupilli facti sumus absque patre, matres nostræ quasi uiduæ. * Aquæ nostræ pecunia bibimus:igna nostra pretio cõparauimus. * Ceruicibus nostris iminabamur: lassus non dabatur requies. * Aegyptum dedimus manum, & Assyrijs veneratorumur pane. * Patres nostri peccauerunt, & non sunt: & nos iniquitates eorum portauimus. * Serui dominati sunt nostri: non fuit qui redimeret de manu eorû. * In animabus nostris asseruamus panem nobis, a facie gladii in deserto. * Pellis nostra, quasi clibanus exusta est a facie tempestatum famis. * Mulieres in Sion humiliae sunt, & uirgines in cunctatibus Iuda.

13. * Principes manu suspensi sunt: facies sensu non erubuerunt. * Adolescentibus impudice abusi sunt: & pueri in lignum corruerunt. * Senes defecerunt de portis: iuuenes de choro psallentium. * Defecit gaudium cordis nostri: versus est in luctum chorus noster. * Cecidit corona capitis nostri: & nobis, quia peccauimus. * Propterea in cunctis factum est cor nostrum, ideo contenebrati sunt oculi nostri. * Propter montem Sion quia dispersi, vulsi: perambulauerunt in eo. * Tu autem Domine in æternum permanebis, solium tuum in generationem & generationem. * Quare in perpetuum obliuisceris nostri? derelinques nos in longitudine dierum? * Conuertere nos Domine ad te, & conuertemur: in noua dies nostras, sicut a principio. * Sed projiciens repulisti nos, iratus es contra nos vehementer.

PROPHETIA BARVCH.

CAPVT PRIMVM.

E Thae verba libri, quae scripsit Baruch filius Neriz filij Maasiz, filij Sedeciz, filij Sedei, filij Helciz in Babilonia, in anno quinto, in septimodie mensis, in tempore quo ceperunt

Chaldaei Ierusalem, & facerdes intecant ignis.

* Et legi Paruch verba libri huius ad aures

Iechonias filij Ioa Kim regis Iuda, & ad aures

vniversi populi venientis ad librum, &

ad aures potentium filiorum regum, &

ad aures presbyterorum, ad & aures populi a minimo vsque ad maximum eorum omni-

um habitantium in Babilonia, ad flumen

Soli. * Qui audientes plorabant, & ieiuna-

bant, & orabant in conspectu Domini. * Et

collecterunt pecuniam secundum quod po-

tuie vnusquisque manus, * & miserunt in

Ierusalem ad Ioa Kim filium Helciz filij Sa-

lom sacerdotem, & ad Sacerdotes, & ad om-

nem populum, qui inuenti sunt cum eo in

Ierusalem: * cum acciperet vasa templi Do-

mini, quae ablata fuerant de templo, reuo-

care in Terram Iuda decima die mensis Si-

uan, vasa argentea, quae fecit Sede ciaz filius

Iosiz rex Iuda, * posteaquam cepisset Nabu-

chodonosor rex Babilonis Iechoniam, &

principes, & cunctos potentes, & populum

terram Ierusalem, & duxit eos victos in Ba-

bylonem. * Et dixerunt: Ecce misimus ad

vos pecunias, de quibus emis holocaustumata,

& thus, & facite manna, & offerre pro pec-

cato ad aram Domini Dei nostri. * & orate

pro vita Nabuchodonosor regis Babilonis,

& pro vita Balchazar filij eius vt sine dies eo-

rum sicut dies calis super terram: * & vt det

C Dominus virtutem nobis, & illuminet ocu-

los nostros vt viamus sub umbra Nabucho-

donosor regis Babilonis, & sub umbra Bal-

thazar filij eius, & seruiamur multis die-

bus, & inueniamus gratiam in conspectu eo-

rum. * Et pro nobis ipsis orate ad Dominum

Deum nostrum: quia peccauimus Domino

Deo nostro, & non est auersum furor eius a

nobis vsque in hunc diem. * Et legi librum

istum, quem misimus ad vos recitari in tem-

plo Domini, in die sollempni, & in die op-

portuno. * I & dicetis: Domino Deo nostro

auxilium, nobis autem consilio faciet nostrae

sicut est dies hac omni Iuda, & habitanti-

bus in Ierusalem, * Regibus nostris, & prin-

cipibus nostris, & sacerdotibus nostris, &

prophetis nostris, & patribus nostris. * Pec-

cavimus ante Dominum Deum nostrum, &

non credidimus, diffidentes in eum: & non

suimus subiectibiles illis, & non audiuimus

D vocem Domini Dei nostri vt ambularemus

I Inf. 2. 6

6

I Dat. 2. 5

2. 5

19 in mandatis eius, quæ dedit nobis. * A die,
 quæ eduxit patres nostros de Terra Aegypti
 usque ad diem hanc, eramus increduli ad
 Dominum Deum nostrum: & dissipati recessi-
 mus, ne audiremus vocem ipsius. * Et ad-
 hæserunt nobis multa mala, & maledictiones,
 quæ constituit Dominus Moysi seruo
 suo: qui eduxit patres nostros de Terra Aegy-
 ti, dare nobis terram fluentem lac & mel,
 21 sicut hodie. * Et non audiuius vocem
 Domini Dei nostri secundum omnia
 verba prophetarum, quos misit ad nos:
 22 * & abiuramus vniuersi qui in sensum cordis
 nostri maligni, operati dijs alienis, facientes
 mala ante oculos Domini Dei nostri.

C A P. II.

1 **P**ropter quod statuit Dominus nos-
 trum verbum suum, quod locutus est ad
 nos, & ad iudices nostros, qui iudicauerunt
 Israel, & ad reges nostros, & ad principes no-
 2 stros, & ad omnem Israel, & Iuda: * vt ad-
 duceret Dominus super nos mala magna,
 quæ non sunt facta sub celo, quemadmodum
 facta sunt in Ierusalem, secundum quæ scri-
 3 pta sunt in lege Moysi, * vt maledicaret homo
 4 carnes filijs suis, & carnes filijs suæ: * Et de-
 dit eos sub manu regum omnium, qui sunt in
 circuitu nostro in imperium, & in desola-
 tionem in omnibus populis, in quibus vos
 5 dispersit Dominus. * Et facti sumus subtus,
 & non supra: quia peccauimus Domino
 Deo nostro, non obaudiendo voci ipsius.
 6 * I Dominus Deo nostro iustitia: nobis au-
 7 tem, & patribus nostris confusio faciei, sicut
 8 est dies hæc. * Quia locutus est Dominus su-
 per nos omnia mala hæc, quæ uenerunt su-
 per nos: * & non sumus deprecati faciem
 Domini Dei nostri, ut reuerteretur unus-
 9 quisque nostrum a vijs nostris pessimis. * Et
 uigilauit Dominus in malis, & adduxit ea
 super nos: quia iustus est Dominus in omni-
 bus operibus suis, quæ mandauit nobis:
 10 * & non audiuius vocem ipsius ut iremus
 in præceptis Domini, quæ dedit ante faciem
 11 nostram. * I Et nunc Domine Deus Israel,
 C qui eduxisti populum tuum de Terra Aegy-
 pti in manu ualida, & in signis, & in prodigijs,
 & in uirtute tua magna, & in brachio
 excelsio, & fecisti tibi nomen sicut est dies
 12 iste: peccauimus, impie egimus, inique ges-
 simus Domine Deus noster, in omnibus ui-
 13 sticijs tuis. * Auertatur ira tua a nobis quia
 derelicti sumus pauci inter gentes, ubi disper-
 14 sisti nos. * Exaudi Domine preces nostras,
 & orationes nostras, & educ nos propter te
 & da nobis inuenire gratiam ante faciem
 15 eorum, qui nos abduxerunt: * vt sciat omnis
 terra quia tu es Dominus Deus noster, &

quia nomen tuum inuocatum est super Is-
 16 rael, & super genus ipsius. * I Respice Do-
 minus de domo sancta tua in nos, & inclina
 17 aurem tuam, & exaudi nos. * I Aperio:
 D lor tuos, & uide: * quia non mortui, qui
 sunt in inferno, quorum spiritus acceptus est
 a uisceribus suis, dabunt honorem, & iusti-
 18 ficationem Domino: * sed anima, quæ tri-
 stis est super magnitudine mali, & incedit
 curus, & infirma, & oculi deficientes, & ani-
 ma esuriens dat tibi gloriam & iustitiam Do-
 19 mino. * Quis non secundum iustitias patris
 nostrorum nos findimus preces, & petimus
 misericordiam ante conspectum tuum Do-
 20 mine Deus noster: * sed quia misisti iram
 tuam, & furem tuum super nos, sicut locu-
 tus es in manu puerorum tuorum prophe-
 21 tarum, dicens: * Sic dicit Dominus: Inclina
 E nate lumerum uestrum, & ceruicem uest-
 ram, & opera facie regi Babylonis: & se-
 debitis in terra, quam dedi patribus uestris.
 22 * Quod si non audieritis uocem Domini Dei
 uestri operari regi Babylonis: defectionem
 uestram faciem de ciuitatibus Iuda, & a fo-
 23 ris Ierusalem, * & auertam a uobis uocem
 iucunditatis, & uocem gaudij, & uo-
 cem sponsi, & uocem sponsæ, & erit
 24 omnis terra sine uestigio ab inhabitantibus
 eam. * & non audierunt uocem
 25 tuam, ut operaretur regi Babylonis: & sta-
 misisti uerba tua, quæ locutus es in manibus
 puerorum tuorum prophetarum, ut trans-
 ferrentur ossa regum nostrorum, & ossa pa-
 26 trum nostrorum de loco suo: * & ecce pro-
 27 fecta sunt in calore solis, & in gehu noctis:
 & mortui sunt in doloribus pessimis, in fa-
 me & in gladio, & in emissionem. * Et posui-
 28 sti templum, in quo inuocatum est nomen
 tuum in ipso, sicut hæc dies, propter iniqui-
 29 tatem domus Israel, & domus Iuda. * Et
 fecisti in nobis Dominus Deus noster secun-
 dum omnem bonitatem tuam, & secundum
 omnem miserationem tuam illam magnam:
 30 * sicut locutus es in manu pueri tui Moysi
 in die, quæ præcepisti ei scribere legem tua
 31 toram filijs Israel, * dicens: I Si non au-
 dietis uocem meam, multitudo hæc ma-
 gna conuerteretur in minimam inter Gentes,
 32 quod ego eos dispergam: * quia scio quod
 me non audiet populus. populus est enim
 dura ceruice: & conuerteretur ad cor suum
 33 in terra captiuitatis suæ: & scient quia
 G ego sum Dominus Deus eorum, & dabo
 eis cor, & intelligentes aures, & audient.
 34 * Et laudabunt me in terra captiuitatis suæ,
 & memores erunt nominis mei. * Et reuer-
 tentur a dorso suo duro, & a malignitati-
 bus suis: quia reminiscetur niam pa-
 trum suorum qui peccauerunt in me. *
 35 Et reuocabo illos in terram, quam iura-
 ui patribus eorum Abraham, Isaac, &

Jacob,

34 Iacob, & dominabuntur eis: & multiplicabo eos, & non minorabuntur. * Et statim illis testamentum alterum sempiternum, ut sim illis in Deum, & ipsi erunt mihi in populum: & non mouebo amplius populum meum, filios Israel a tertia, quam dedi illis.

CAP. III.

1 **E**T nunc Domine omnipotens, Deus Israel, anima in angustijs, & spiritus anxius clamat ad te: audi Domine, & misere, quia Deus es misericors, & miserece nostris: quia peccauimus ante te. * Quia tu sedes in sempiternum, & nos peribimus in æuum? 2 * Domine omnipotens, Deus Israel, audi nunc orationem mortuorum Israel, & filiorum ipsorum, qui peccauerunt ante te, & non audierunt vocem Domini Dei sui, & agglutinata sunt nobis mala. * Noli meminisse iniquitatum patrum nostrorum, sed memento manus tuas, & nominis tui in tempore isto: 3 * quia tu es Dominus Deus noster, & laudabimus te Domine: * quia propter hoc dedisti timorem tuum in cordibus nostris, & ut inuocemus nomen tuum, & laudemus te in captiuitate nostra, quia conuertimur ab iniquitate patrum nostrorum, qui peccauerunt ante te. * Etece nos in captiuitate nostra sumus hodie, qua nos dispersisti in imperium, & in maledictum, & in peccatum, secundum omnes iniquitates patrum nostrorum, qui recesserunt a te Domine, Deus noster. * Audi Israel mandata vitæ: auribus percipe, ut scias prudentiam. * Quid est Israel quod in terra inimicorum es? * inueterasti in terra aliena, conquisatus es cum mortuis: deputatus es cum descenditibus in infernum. * Dereliquisti fontem sapientie. * nam si in via Dei ambulasses, habitasses utique in pace sempiterna. * Disce ubi sit prudentia, ubi sit virtus, ubi sit intellectus: ut scias simul ubi sit longiturnitas vitæ & vidus, ubi sit lumen oculorum, & pax. 4 * Quis inuenit locum eius? & quis intravit in thesauros eius? * Vbi sunt principes Gentium, & qui dominantur super bestias, & quæ sunt super terram? * qui in aubus cæli ludunt, * qui argenteum thesaurizant, & aurum, in quo confidunt homines, & non est suis acquisitionis eorum? qui argenteum fabricant & solliciti sunt, nec est inuentio operum illorum? * exterminati sunt, & ad inferos descendunt, & alij loco eorum surrexerunt. * Iuvenes viderunt lumen, & habitarunt super terram: viam autem disciplinæ eius ignorauerunt, * neque intellexerunt sententias eius, neque filij eorum susceperunt eam, a facie ipsorum, longe facta est: 5 * non est audita in Terra Chanaan, neque visa est in Theman. * Filij quoque Agar,

qui exquirunt prudentiam, quæ de terra est negotiatores Merhæ, & Theman, & fabulatores, & exquirunt prudentiam & intelligentiam: viam autem sapientiæ nescierunt, neque commemorati sunt semitas eius. * O Israel, quomodo magna est domus Dei, & ingens locus possessicnis eius? * Magnus est, & non habet finem: excelsus & immensus. 6 * Ibi fuerunt gigantes nominati illi, qui ab initio fuerunt, ita: ura magna, scientes bellum. * Non hos elegit Dominus, neque viam disciplinæ inuenerunt: propterea perierunt. * Et quoniam non habuerunt sapientiam, interierunt propter suam insipientiam. * Quis ascendit in cælum, & accepit eam, & eduxit eam de nubibus? * Quis transiit mare, & inuenit illam? & attulit illam super autum elefantum? * Non est qui possit scire vias eius, neque qui exquirat semitas eius: * sed qui scit vniuersa, nouit eam, & adinuenit eam prudentia sua: qui præparauit terram in æterno tempore, & repleuit eam pecudibus, & quadrupedibus: 7 * qui emittit lumen, & vadit: & vocauit illud, & obedit illi in tremore. * Stellæ autem dederunt lumen in custodijs suis, & latetate sunt: vocatæ sunt, & dixerunt: Adsumus: & luxerunt ei cum iucunditate, qui fecit illas. * Hic est Deus noster, & non æstimabitur alius aduersus eum. * Hic adinuenit omnem viam, disciplinæ, & tradidit illam Iacob puero suo, & Israel dilecto suo. * Post hæc in terris visus est, & cum hominibus conuersatus est.

CAP. IIII.

1 **H**ic liber mandatorum Dei, & lex, quæ est in æternum: omnes, qui tenent eam, perueniant ad vitam: qui autem dereliquerunt eam, in mortem. * Conuertere Iacob, & apprehende eam, ambula per viam ad splendorem eius contra lumen eius. 2 * Ne tradas alteri gloriæ tuæ, & de genti alienæ. * Beati sumus Israel: quia quæ Deo placent, manifesta sunt nobis. * Animam quior esto populus Dei, memorabilis Israel: venundati estis Gentibus non in perditionem: sed propter quod in ira ad iracundiam provocastis Deum, traditi estis aduersarijs. * Exacerbastis enim eum, qui fecit vos, Deum æternum, immolantes damonijs, & non Deo. * Obliti enim estis Deum, qui nutriuit vos, & contristastis nutriticem vestram, Ierusalem. * Vidit enim iracundiam a Deo venientem vobis, & dixit: Audite confines Sion, adduxit enim mihi Deus Iudam magnum. * Vidi enim captiuitatem populi mei, filiorum meorum, & filiarum, quam superduxit illis æternus. * Nutriui enim illos cum iucunditate: dimisi autem illos

illos cum fletu & luctu . * Nemo gaudeat super me viduam, & desolatam: a multis derelicta sum propter peccata filiorum meorum, quia declinauerunt a lege Dei. * Iustitias autem ipsius nescierunt, nec ambulauerunt per vias mandatorum Dei, neque per semitas veritatis eius cum iustitia ingressi sunt. * Veniant confines Sion, & memorentur captiuitatem filiorum, & filiarum mearum, quam superduxit illis aeternum. * Adduxit enim super illos gentem de longinquo, gentem improbam, & alterius linguae: * qui non sunt reueriti senem, neque puerorum miseri sunt, & abduxerunt dilectos viduae, & a filiis unicam desolauerunt. * Ego autem quid possum adiuvare vos? * Qui enim adduxit super vos mala, ipse vos eripiet de manibus inimicorum vestrorum. * Ambulate filij, ambulate: ego enim derelicta sum sola. * Exi domus stola pacis, indui autem me sacco obsecrationis, & clamabo ad Altissimum in diebus meis. * Animae quiores estote filij, clamate ad Dominum, & eripiet vos de manu principum inimicorum. * Ego enim speravi in aeternum salutem vestram: & venit mihi gaudium a sancto super misericordia, quae venit vobis ab aeterno salutari nostro. * Emisi enim vos cum luctu & ploratu: reducet autem vos mihi Dominus cum gaudio & iucunditate in sempiternum. * Sicut enim viderunt viciniae Sion captiuitatem vestram a Deo, sic videbunt & in celeritate salutem vestram a Deo, quae superueniet vobis cum honore magno, & splendore aeterno. * Filij patienter sustinete iram, quae superuenit vobis: persecutus est enim te inimicus tuus, sed cito videbis perditionem ipsius: & super ceruicem ipsius ascendet. * Delicati mei ambulauerunt vias asperas: ducti sunt enim ut grex direptus ab inimicis. * Animae quiores estote filij, & proclamate ad Dominum: erit enim memoria vestra ab eo, qui dixit vos. * Sicut enim fuit sensus uester ut erraretis a Deo: decies tantum iterum conuerterentes requiritis eum. * Qui enim induxit vobis mala, ipse rursum adducet vobis sempiternam iucunditatem cum salute vestra. * Animae quior esto Ierusalem, exhortatur enim te, qui te nominavit. * Nocentes peribunt, qui te vexauerunt: & qui gratulati sunt in tua ruina, punientur. * Civitates, quibus seruierunt filij tui, punientur: & quae accepit filios tuos. * Sicut enim gavisus est in tua ruina, & letata est in casu tuo, sic contristabitur in sua desolatione. * Et amputabitur exultatio multitudinis eius, & gaudium omnis eius erit in luctum. * Ignis enim superueniet ei ab aeterno in longiurnis diebus, & habitabitur a demonijs in multitudine temporis. * Circumspice Ierusalem ad Orientem, & vide iucunditatem a Deo tibi venientem.

37 * Ecce enim veniunt filij tui, quos dimisisti dispersos, veniunt collecti ab Oriente usque ad Occidentem, in verbo sancti gaudentes in honorem Dei.

C A P. V.

EXue te Ierusalem stola luctus, & uexationis tuae: & indu te decore, & honore eius, quae a Deo tibi est sempiterna gloria. * Circumdabit te Deus diploide iustitiae, & imponet mitram capiti honoris aeterni. * Deus enim ostendit splendorem suum in te omni, qui sub caelo est. * Nominabitur enim tibi nomen tuum a Deo in sempiternum: Pax iustitiae, & honor pietatis. * Exurge Ierusalem, & sta in excelso: & circumspice ad Orientem, & vide collectos filios tuos ab Oriente fore usque ad Occidentem, in verbo sancti gaudentes Dei memoria. * Exierunt enim abs te pedibus ducti ab inimicis: & adducet autem illos Dominus ad te portatos in honore sicut filios regni. * Construit enim Deus humiliare omnem montem excelsum, & rupes perennes, & conualles replere in aequalitatem terrae: ut ambulet Israel diligenter in honorem Dei. * Obumbraverunt autem eam & silvae, & omne lignum suavitatis Israel ex mandato Dei. * Adducet enim Deus Israel cum iucunditate in lumine maiestatis suae, cum misericordia, & iustitia, quae est ex ipso.

1 Sup. 4.
g. 36

C A P. VI.

Exemplar epistolae, quam misit Ieremias ad abducendos captivos in Babyloniam a rege Babyloniorum, ut annuntiaret illis secundum quod praeceptum est illi a Deo. * **P**ROPTER peccata, quae peccastis ante Deum, abducemini in Babyloniam captivi. * Nabuchodonosor rege Babyloniorum. * Ingressi itaque in Babylonem, eritis ibi annis plurimis, & temporibus longis usque ad generationes septem: post hoc autem educamini vos inde cum pace. * Nunc autem videbitis in Babylonia deos aureos, & argenteos, & lapideos, & ligneos in humeris portari, ostentant metum Gentibus. * Videte ergo ne et vos similes efficiamini factis alienis, & metuatis, & metus vester capiat in ipsis. * Visi itaque turba de retro, & ab ante, adorantes, dicite in cordibus vestris: Te oportet adorari Domine. * Angelus enim meus ubi fuerit: ipse autem exquiram animas vestras. * Nam lingua ipsorum polita a fabro, ipsa etiam inaurata, & instaurata falsa sunt, & non possunt loqui. * Et sicut virgini amanti ornamenta: ita accepto auro fabricati sunt. * Coronas certe aureas habent: super capita sua dii illorum: unde subtrahunt sacerdotibus

1 Iere. 25.
b. 9

1 Isa. 44.
b. 10

ab eis aurum, & argentum, & erogant illud
 10 in femetipfos. * Dant autem & ex ipso pro-
 stitutus, & meretrices ornant: & iterum cum
 receperint illud à meretricibus, ornant deos
 11 suos. * Hi autem non liberantur ab argu-
 12 ne, & tinea. * Operis autem illis veste pur-
 B purea, exergunt faciem ipsorum propter pul-
 verem domus, qui est plurimus inter eos.
 13 * Sceptum autem habet vt homo, sicut Iu-
 dex regionis, qui in se peccantem non inter-
 14 ficie. * Habet etiam in manu gladium, &
 securum, se autem de bello, & à latronibus
 non liberat. Vnde vobis notum fit quia non
 15 sunt dii. * Non ergo timueritis eos. Sicur
 enim vas hominis contructum inutile effici-
 16 tur, tales sunt & dii illorum: * Constitutus
 17 illis in domo, oculi eorum pleni sunt pulve-
 re à pedibus introeuntium. * Et sicut ali-
 cui, qui regem offendit, & cum septem sunt ia-
 nuæ: aut sicut ad sepulchrum adductum mortu-
 18 um, ita turantur sacerdotes ostia clausi-
 ris, & seris, ne à latronibus expolierentur. * Lu-
 cernas accendunt illis, & quidem multas,
 19 ex quibus nullam videre possunt: sunt au-
 tem sicut trabes in domo. * Corda vero
 eorum dicunt elingere serpentes, qui de terra
 20 sunt, dum comedunt eos, & vestimen-
 tum ipsorum, & non sentiunt. * Nigri
 sunt facies eorum à fumo, qui in domo sit.
 21 * Supra corpus eorum, & supra caput eorum
 volant noxæ, & hirundines, & aues etiam
 22 similiter & caræ. * Vnde sciatis quia non
 C sunt dii. Ne ergo timeritis eos. * Aurum
 23 etiam, quod habent, ad speciem est. Nisi ali-
 quis exerserit argumene, non fulgebunt: ne-
 que enim dum constarentur, sentiebant.
 24 * I Ex omni precio empta sunt, in quibus
 25 spiritus non inest ipsis. * Sine pedibus
 in humeris portantur, ostentantes igno-
 26 litatem suam hominibus. Confundantur eorum
 qui colunt ea. * Propterea si ceciderint in
 terram, à femetipsis non consurgunt: ne-
 que si quis eum statuerit rectum, per femeti-
 27 ipsum stabit, sed sicut mortui munera co-
 rum illis apponuntur. * Hostias illorum
 vendunt Sacerdotes ipsorum, & abutuntur:
 28 similiter & mulieres eorum decerpentes, ne-
 que infirmo, neque mendicanti aliquid in-
 29 perunt. * de sacrificijs eorum facit, & men-
 struare contingunt. Scientes itaque ex his
 30 quia non sunt dii, ne timeatis eos. * Vnde
 enim vocatur dii? Quia mulieres apponunt
 31 dijs argentis, & aureis, & ligneis: & in do-
 mibus eorum sacerdotes sedent, habentes tu-
 nicas scissas, & capita, & barbam rasam, quo-
 32 rum capita nuda sunt. * Rugiunt autem cla-
 mant contra deos suos, sicut in cœna mor-
 33 tui. * Vestimenta eorum auferunt sacer-
 Dotes, & vestiunt vxores suas, & filios suos.
 34 * Neque siquid mali patiuntur ab aliquo,
 neque siquid boni, poterunt retribuere: ne-

que regem constituere possunt, neque aufer-
 34 re. * Similiter neque dare diuitias possunt
 neque malum retribuere. Siquis illis vo-
 35 tum uouerit, & non reddiderit; neque hoc
 requirunt. * Hominem a morte non libe-
 rant, neque infirmum a percutiori eripi-
 36 unt. * Hominem cacum ad usum non res-
 tituunt, de necessitate hominem non libe-
 37 rabunt. * Videt non miserebuntur, neque
 38 orphanis beneficient. * Lapidibus de mon-
 tes similes sunt dii illorum, lignei, & lapi-
 39 dei, & aurei, & argentei. Qui autem colunt
 ea, confundentur. * Quomodo ergo assi-
 mandum est, aut dicendum, illos esse deos?
 40 * Adhuc enim ipsis Chaldeis non honoran-
 tibus ea: qui cum audierint mutum non
 41 posse loqui, offerunt illud ad Bel, postulan-
 tes ab eo loqui: * quasi possint sentire qui
 non habent motum, & ipsi cum intellexe-
 42 rint, relinquunt ea: sensum enim non ha-
 bent ipsi dii illorum. * Mulieres autem cir-
 43 cundantur funibus in hijs sedent, succedentes
 ossa oliuarum. * Cum autem aliqua ex ip-
 44 sis attrita ab aliquo transiente dormierit
 cum eo, proxime suæ exprobat quod ea non
 sit digna habita, sicut ipsa, neque sensus eius
 45 dirupus sit. * Omnia autem quæ illis sunt,
 falsa sunt. Quomodo estimandum, aut di-
 46 cendum est, illos esse deos? * A fabris au-
 tem, & ab aurificibus facta sunt. Nihil aliud
 erunt, nisi id quod uolunt esse sacerdotes.
 47 * Artifices etiam ipsi, qui ea faciunt, non
 sunt multi temporis. Numquid ergo pos-
 48 sunt ea, quæ fabricata sunt ab ipsis, esse dii?
 49 * Reliquerunt autem falsa, & opprobrium
 post a furibus. * Nam cum superuenierit il-
 lis prælium, & mala: cogitant sacerdotes
 50 apud se, ubi se abscondant cum illis. * Quo-
 modo ergo sentiri debcant quoniam dii
 sunt, qui nec de bello se liberant, neque de
 51 malis se eripiunt? * Nam cum sint ligneæ,
 inaurata, & inargentata, sciatur postea quia
 falsa sunt ab uniuersis Gentibus, & regibus:
 52 quæ manifesta sunt, quæ non sunt dii, sed
 opera manuum hominum, & cultum Dei
 53 opus cum illis. * Vnde ergo notum est,
 quia non sunt dii, sed opera manuum homi-
 54 num, & nihil Dei opus in ipsis est? * Re-
 gem regioni non succitant, neque pluuiam
 55 hominibus dabant. * Iudiciunt quoque non
 E. discernunt, neque regiones liberant ab
 iniuria: quia nihil possunt, sicut corniculæ
 56 interius domus celi, & terræ. * Etenim cum
 inciderit ignis in domum deorum ligneo-
 rum, argenteorum, & aureorum, sacerdotes
 quidem ipsorum fugient, & liberabuntur:
 ipsi uero sicut trabes in medio comburentur.
 57 * Regi autem, & bello non resistent.
 Quomodo ergo estimandum est, aut reci-
 piendum quia dii sunt? * Non a furibus,
 neque a latronibus & liberant dii lignei,

& lapidei, & inaurati & inargentati, quibus
 57 hi, qui fortiores sunt, * aurum, & argentum,
 & vestimentum, quo operi sunt, auferent
 illis, & abibunt, nec sibi auxilium ferent.
 58 * Itaque melius est esse regem ostentantem
 virtutem suam: autuas in domo utile, in
 quo gloriabitur qui possidet illud: vel ostiū
 in domo, quod custodit quæ in ipsa sunt,
 59 quàm falsi dii. * Sol quidem, & luna, ac si-
 dera cum sint splendida, & emissa ad utili-
 60 tates, obaudiunt. * Similiter & fulgur cum
 apparuerit, perspicuum est: id ipsum autem
 61 & spiritus in omni regione spirat. * Et hu-
 ber, quibus cum imperatum fuerit a Deo
 perambulare universum orbem, perficiunt:
 62 quod imperatum est eis. * Ignis etiam mis-
 sus de super ut consumat montes, & fluvias,
 facit quod preceptum est ei. * Hæc autem
 neque speciebus, neque virtutibus uni eorū
 63 similia sunt. * Vnde neque existimandum
 est, neque dicendum, illo esse deos, quando
 non possunt neque iudicium iudicare, neque

64 quidquam facere hominibus. * Scien-
 itaque quia non sunt dii, ne ergo timueri-
 tis eos. * Neque enim regibus maledicent,
 65 neque benedicent. * Signa etiam in celo Gi-
 66 tibus non ostendunt, neque ut sol lucebunt
 67 neque illuminabunt ut luna. * Bestiæ mello-
 res sunt illis, quæ possunt fugere sub telum,
 68 prodesse sibi. * Nullo itaque modo nobis est
 manifestum quia sunt dii: propter quod ne
 69 timeas eos. * Nam sicut in cucumerario for-
 mido nihil custodit: ita sunt dii illorum li-
 70 gnei, & argentei, & inaurati. * Eodem mo-
 do & in horto spina alba, supra quam mon-
 71 tibus sedet. Similiter & mortuo proiecto in
 tenebris simile sunt dii illorum lignei, &
 72 inaurati, & inargentati. * A purpura qui-
 que & morice, quæ supra illos tincant, feret:
 itaque quia non sunt dii. Ipsi etiam postve-
 73 ro comeduntur, & erunt opprobrium in re-
 gione. * Melior est homo iustus, qui non
 habet simlacha: nam erit longe ab op-
 probrijs.

PROPHETIA EZECHIELIS.

CAPVT PRIMVM.

In 3. f.
 13. 12. d.

1 **E** factum est in trigesimo anno,
 in quarto, in quinta mensis,
 cum essem in medio captiuorum,
 2 in terra Chobar, aperti sunt caeli, & ui-

1 diuisiones Dei. * In quinta mensis, ipse est an-
 nus quintæ transmigrationis regis Iochin.
 3. * Factum est verbum Domini ad Ezechielem
 filium Buzi sacerdotem in terra Chaldeorum,

Apo. ro.
9.10

1 istud, & vadens loquere ad filios Israel. * Et aperui os meum, & cibavit me volumine illud: * & dixit ad me: Fili hominis, veniet tuus comedet, & viscera tua complebuntur volumine isto, quod ego do tibi. * Et comedisti illud: & factus est in ore meo sicut mel dulce. * Et dixit ad me: Fili hominis, uade ad domum Israel, & loqueris verba mea ad eos. * Non enim ad populum profundi sermonis, & ignota lingue tu mitteris ad domum Israel: * neque ad populos multos profundi sermonis, & ignota lingue, quorum non possis audire sermones: & si ad illos mittereris, ipsi audirent te. * Domus autem Israel nolunt audire te: quia nolunt audire me. omnis quippe domus Israel avertit frontem a te, & duro corde. * Ecce dedi faciem tuam valentiorum faciebis eorum, & frontem tuam duriorum frontibus eorum. * Vt ad amarem, & ut scilicet dedi faciem tuam: ne timeas eos, neque metus a facie eorum: quia domus exasperans est. * Et dixit ad me: Fili hominis omnes sermones meos, quos ego loquor ad te, assume in corde tuo, & auribus tuis audi. * Et uade ingredi ad transmigrationem, ad filios populi tui, & loqueris ad eos, & dices eis: Hec dicit Dominus Deus: si forte audiant, & quiescant. * Et assumpsit me spiritus, & audiui post me vocem commotionis magnae: Benedicta gloria Domini de loco suo, * & vocem alarum animalium percutientium alteram ad alteram, & vocem rotarum sequentium animalia, & vocem commotionis magnae. * Spiritus quoque levavit me, & assumpsit me: abis amarus in indignatione spiritus mei: manus enim Domini erat mecum, confortans me. * Et ueni ad transmigrationem, ad aereum novarum frugum, ad eos, qui habitabant iuxta flumen Chobar, & sed i ubi illi sedebant: & mansi ibi septem diebus migrans in medio eorum. * Cum autem pertransissent septem dies, factum est verbum Domini ad me, dicens: * Fili hominis speculatore domui dedi te domui Israel: & audies de ore meo verbum, & annuntiabis eis ex me. * Si dicente me ad impium: Morie morieris: non annuntiaveris ei, neque locutus furis ut avertatur a via sua impia, & vivat: ipse impius in iniquitate sua morietur, sanguinem autem eius de manu tua requiram. * Si autem tu annuntiaveris impio, & ille non fuerit conuersus ad impietatem suam, & a via sua impia: ipse quidem in iniquitate sua morietur, tu autem animam tuam liberaisti. * Sed & si conuersus iustus a iustitia sua fuerit, & fecerit iniquitatem: ponam offensiculum coram eo, ipse morietur, quia non annuntiasti ei: in peccato suo morietur, & non erunt in memoria iniustitiae eius, quas fecit: sanguinem

I Is. 33.
b.7

1 vero eius de manu tua requiram. * Si autem tu annuntiaveris iusto ut non peccet iustus, & ille non peccaverit: uisus uisus, quia annuntiasti ei, & tu animam tuam liberaisti. * Et factus est sic: & membris Domini, & dixit ad me: Surgens egredere in campum, & ibi loquar tecum. * Et surgens egressus sum in campum: & ecce ibi gloria Domini stabat quasi gloria, quam vidi iuxta fluvium Chobar: & cecidi in faciem meam. * Et ingressus est in me spiritus, & statuit me super pedes meos: & locutus est mihi, & dixit ad me: Ingredere, & includere in medio domus tuae. * Et tu fili hominis, ecce data sunt super te vincula, & ligabunt te in eis: & non egredieris de medio eorum. * Et linguam tuam adhaerere faciam palato tuo, & eris mutus, nec quasi uir oburgans: quia domus exasperans est. * Cum autem locutus fuero tibi, aperiam os tuum, & dices ad eos: Haec dicit Dominus Deus: Qui audit, audiat: & qui uiseric, quiescat: quia domus exasperans est.

I Sup. 1.4.

3

CAP. IV.

1 Et tu fili hominis sume tibi laterem, & A pones eum coram te: & describes in eo ciuitatem Ierusalem. * Et ordinabis aduersus eam obsidionem, & adificabis munitiones, & comportabis aggerem, & dabis contra eam castra, & pones arietes in gyro. * Et tu sume tibi farinam ferream, & pones eam in murum ferream inter te, & inter ciuitatem: & obfirmabis faciem tuam ad eam, & erit in obsidionem, & circumdabis eam: signum est domui Israel. * Et tu dormies super latus tuum sinistrum, & pones iniquitates domus Israel super eo numero dierum, quibus dormies super illud, & assumes iniquitatem eorum: * Ego autem dedi tibi annos iniquitatis eorum, numero dierum trecentos & nonaginta dies: & portabis iniquitatem domus Israel. * Et cum compleueris haec, dormies super latus tuum dexterum secundo: & assumes iniquitatem domus Iuda quadraginta diebus: & diem pro anno, & diem, inquam, pro anno dedi tibi. * Et ad obsidionem Ierusalem conuerteris faciem tuam, & brachium tuum erit extensum: & prophetaabis aduersus eam. * Ecce circumdedit te vinculis: & non te conuerteris a latere tuo in latus aliud, donec compleas dies obsidionis tuae. * Et tu sume tibi frumentum, & hordeum, & fabam, & lentem, & milium, & uiciam: & mittere ea in uas unum, & facies tibi panes numero dierum, quibus dormies super latus tuum: trecentis & nonaginta diebus comes illud. * Cibum autem tuum, quo uiseris, erit in pondere viginti sesteris in die: & tempore usque ad

I Nu. 14.

f. 34.

15 tempus comedes illud. * Et aquam in mensura bibes, sextam partem hinc: a tempore
12 usque ad tempus bibes illud. * Et quasi subcinericium hordeaceum comedes illud: & stercore, quod egreditur de homine, operies
13 illud in oculis eorum. * Et dixit Dominus: Sic comedent filii Israel panem suum pollutum inter Gentes, ad quas eiciam eos.
14 * Et dixi: Aaa, Domine Deus, ecce anima mea non est polluta, & morticinum, & laceratum a bestiis non comedi ab infantia
15 mea usque nunc, & non est ingressa in os meum omnis caro immunda. * Et dixit ad me: Ecce dedi tibi simum bouum pro stercore humanis: & facies panem tuum in
16 eo. * Et dixit ad me: Fili hominis! Ecce ego conteram baculum panis in Ierusalem: & comedent panem in pondere, & in sollicitudine: & aquam in mensura, & in angustia bibent: * Vt deficientibus pane & aqua corrumpat unusquisque ad fratrem suum: & contabescant in iniquitatibus suis.

C A P. V.

1 **E**T tu fili hominis sume tibi gladium acutum, radentem pilos: & assumes eum, & duces per caput tuum, & per barbam tuam: & assumes tibi stateram ponderis, & dimides eos. * Tertiam partem igni combures in medio ciuitatis: iuxta completionem dierum obsidionis: & assumes tertiam partem, & concides gladio in circuitu eius: tertiam vero aliam disperges in ventum, & gladium nudabo post eos. * Et fumes inde paruum numerum: & ligabis eos in summitate palij tui. * Et ex eis rursus tolles, & proicies eos in medio ignis, & combures eos igni: & ex eo egredietur ignis in omnem domum Israel. * Hec dicit Dominus Deus: Ista est Ierusalem, in medio Gentium posita sui, & in circuitu eius terras. * Et contempsit iudicia mea, ut plus esset impia quam Gentes: & precepta mea ultra quam terra, quae in circuitu eius sunt. Iudicia enim mea proiecerunt, & in preceptis meis non ambulauerunt. * Idcirco haec dicit Dominus Deus: Quia superastis Gentes, quae in circuitu vestro sunt, & in preceptis meis non ambulastis, & iudicia mea non fecistis, & iuxta iudicia Gentium, quae in circuitu vestro sunt, non estis operati. * Ideo haec dicit Dominus Deus: Ecce ego adeo, & ipse ego faciam in medio tui iudicia in oculis Gentium. * & faciam in te quod non feci, & quibus similia ultra non faciam propter omnes abominationes tuas.
10 * Ideo pasces comedent filios in medio tui, & filij comedent patres suos, & faciam in te iudicia, & ventilabo universas reliquias tuas in omnem ventum. * Idcirco uiuo ego,

C dicit Dominus Deus: Nisi pro eo quod sanguinem meum violasti in omnibus offensionibus tuis, & in cunctis abominationibus tuis: ego quoque confringam, & non parceret oculis meis, & non miserebor. * Tertia pars tui peste morietur, & fame consumetur in medio tui: & tertia pars tui in gladio cadet in circuitu tuo: tertiam vero partem tuam in omnem ventum dispergam, & gladium euaginabo post eos. * Et complebo furorem meum, & requiescere faciam indignationem meam in eis, & consolabor: & scient quia ego Dominus locutus sum in zelo meo, cum implevero indignationem meam in eis. * Et dabo te in desertum, & in opprobrium Gentibus, quae in circuitu tuo sunt, in conspectu omnis praeteritis. * Et eris opprobrium, & blasphemia, exemplum, & stupor in Gentibus, quae in circuitu tuo sunt, cum fecero in te iudicia in furore, & in indignatione, in inreparationibus tuis. * Ego Dominus locutus sum: Quando misero sagittas famis pessimas in eos: quae erunt mortiferae, & quas mittam ut disperdam vos: & famem congregabo super vos, & conteram in vobis baculum panis. * Et imittam in vos famem, & bestias pessimas usque ad interfectionem: & pestilentia, & sanguis transibunt per te, & gladium inducam super te. ego Dominus locutus sum.

C A P. VI.

1 **E**T factus est sermo Domini ad me, dicens: * Fili hominis pone faciem tuam ad montes Israel, & prophetabis ad eos. * & A dices: Montes Israel audite verbum Domini Dei: Haec dicit Dominus Deus montibus, & collibus, rupibus, & vallibus: Ecce ego inducam super vos gladium, & disperdam excelsa vestra, & demoliar aras vestras, & confringetur simulachra vestra: & deiciam interfectos vestros ante idola vestra. * Et dabo cadauera filiorum Israel ante faciem simulachrorum uestrorum: & dispergam ossa vestra circum aras vestras: in omnibus habitationibus uestris. Urbes deseret erunt, & excelsa demolentur, & dissipabuntur: & interibunt arae uestrae, & confringentur: & cessabunt idola uestra, & conterentur delubra uestra, & delebuntur opera uestra. * Et cadet interfectus in medio uestri: & scietis quia ego sum Dominus. * Et relinquam in uobis eos, qui fugerint gladium in Gentibus, cum disperfero uos in terris. * Et recordabuntur mei liberati uestri in Gentibus, ad quas captiui ducti sunt: quia contriui cor eorum fornicans, & recedens a me: & oculis eorum fornicantes post idola sua: & displicebunt sibi et super malis quae fecerunt

1 Ose. 9. a.
3.

1 Inf. 5. d.
16. & 14.
d. 13.

1 Sup. 4.
56. Inf. 14.
d. 13.

1 Inf. 36. a.
2.

10 in vniuersis abominationibus suis. * Et sciet quia ego Dominus non frustra locutus sum
11 ut facerem eis malum hoc. * Hæc dicit Dominus Deus: Percute manum tuam, & alide pedem tuum, & dicit Heu, ad omnes abomina-
12 tiones malorum domus Israel: quia gladio, fame, & peste ruituri sunt. * Qui longe est, peste morietur: qui autem prope, gladio cor-
13 ruet: & reliqui fuerint, & oblitus, fame morietur: & complebo indignationem meam in
14 eis. * Et scietis quia ego Dominus, cum fu-
15 erint interfecisti vestri in medio idolorum vestrorum in circuitu ararum vestrarum, in
16 omni colle excelso, & in cunctis summitati-
17 bus montium, & sub totum lignum nemorosum, & sub totum vniuersam quercum frondosam, locum ubi accenderint thura re-
18 dolentia vniuersis idolis suis. * Et extendam manum meam super eos: & faciam terram desolatam, & desertam a deserto Deblacha in omnibus habitationibus eorum: & scient quia ego Dominus.

CAP. VII.

1 **E**T factum est sermo Domini ad me, di-
2 cens: * Et tu filij hominum, hæc dicit Do-
3 minus Deus terræ Israel: Finis venit, venit
4 finis super quatuor plagas terræ. * Nun finis
5 super te, & immittam furorem meum in te: & iudicabo te iuxta vias tuas: & ponam
6 contra te omnes abominationes tuas. * Et non parcat oculus meus super te, & non mi-
7 sererebor: sed vias tuas ponam super te, & abominationes tuas in medio tui erunt: &
8 scietis quia ego Dominus. * Hæc dicit Do-
9 minus Deus: Afflictio una, afflictio ecce ve-
10 nit. * finis venit, venit finis, cuius laus aduer-
11 sum te: ecce venit. * Venit contritio super te, qui habitas in terra: venit tempus, prope est
12 dies occisionis & non gloriæ montium. * Nunc de propinquo effundam iram meam super te, & iudicabo te iuxta vias tuas, & im-
13 ponam tibi omnia scelera tua: * Et non parcat oculus meus, nec miserebor, sed vias tuas imponam tibi, & abominationes tuas in medio tui erunt: & scietis quia ego sum Do-
14 minus percussus. * Ecce dies, ecce venit: egressa est contritio, floruit uirga, germi-
15 nauit superbia: * Iniquitas surrexit in uirga impietatis: non ex eis, & non ex populo, neque ex fonitibus eorum: & non erit requies
16 in eis. * Venit tempus, appropinquauit dies: qui erit, non latet: & qui uendit, non lugeat, quia ira super omnem po-
17 pulum eius. * Quia qui uendit, ad id, quod uendidit, non reuertetur, & adhuc in uiuentibus uita eorum. uiso enim ad omnem multitudinem, eius non regredietur: & miri in iniquitate uitæ suæ non confortabitur.

18 **C**anite tuba, præparentur omnes, & non est qui natus ad p. alium: ira enim mea super uniuersum populum eius. * Gladius foris: & pestis, & fames intrinsecus: qui in agro est, gladio morietur: & qui in ciuitate, pestilentia, & fame deuorabuntur. * Et saluabuntur qui fugerint ex eis, & erunt in montibus quasi columbæ cõuallium omnes trepidi, unusquisque in iniquitate sua. * Omnes manus disoluentur, & omnia genera fluent aquis. * Et accinget se cilicij, & operiet eos formido, & in omni facie confusio, & in uniuersis capitibus eorum caluitium. * Argentum eorum foras proicietur, & aurum eorum in sterquilinum erit. Argentum eorum, & aurum eorum non ualebit liberare eos in die furoris Domini. Animam suam non saluabunt, & uentres eorum non implebuntur. * Quia scandalum iniquitatis eorum factum est. * Et ornamentum monilium suorum in superbiam posuerunt, & imagines abominationum suarum, & simulachrorum fecerunt ex eo: propter hoc dedi eis illud in immunditiam: & dabo illud in manus alienorum ad diripiendum, & impijs terræ in prædau, & contumabant illud. * Et auertam faciem meam ab eis, & uiolabunt arcum meum: & introibunt in illud emissarii, & contuminant illud. * Fac conclusionem: quoniam terra plena est iudicio sanguinum, & ciuitas plena iniquitate: & adducam pestem de Gentibus, & possidebunt domos eorum, & quiescere faciam superbiam potentum, & possidebunt sanctuaria eorum. * Angustia superueniente, requirunt pacem, & non erit. * Conturbatio super conturbationem ueniet, & auditus super auditum: & quærit uisionem de propheta, & lex peribit a sacerdote, & consilium a senioribus. * Rex lugebit, & princeps induetur merore, & manus populi terræ conturbabuntur. Secundum uiam eorum faciam eis, & secundum iudicia eorum iudicabo eos: & scient quia ego Dominus.

CAP. VIII.

1 **E**T factum est in anno sexto, in sexto mense, in quinta mensis: ego sedebam in domo mea, & senes Iuda sedebant coram me, & cecidi tibi super me manus Domini Dei.
2 **E**t uidi, & ecce similitudo quasi aspectus igni: ab aspectu lumborum eius, & deorsum, ignis: & a lumbis eius, & forsum, quasi aspectus splendoris, ut uiso electri. * Et emissit similitudo manus apprehendit me in cinctu capitis mei: & eleuauit me spiritus inter terram, & caelum: & adduxit me in Ierusalem in uisionem Dei, iuxta ostium interius, quod respiciebant ad Aquilonem, ubi erat statum idolum zeli: & i

I Isa. 15.

a. 2

Ier. 48. 6. 37

Pro. 11. a.

4

Soph. a. d.

18

Eccl. 5. c.

10. 13

I Dan. 14.

f. 35

4 prouocandam emulationem. * Et ecce ibi gloria Dei Israel secundum visionem, quam
5 videram in capo. * Et dixit ad me: Fili hominis, leua oculos tuos ad viam Aquilonis.
Et leuaui oculos meos ad viam Aquilonis:
& ecce ab Aquilone porte altaris idolum zeli in ipso introitu. * Et dixit ad me: Fili hominis, putasne, vides tu quid isti faciunt, abominationes magnas, quas domus Israel facit hic, vt procul recedam a sanctuario meo? & adhuc conuersus videbis abominationes maiores. * Et introduxit me ad ostium atrij: & vidi, & ecce foramen vnum in pariete.
8 * Et dixit ad me: Fili hominis fode parietem. Et cum fossissem parietem, apparuit
9 ostium vnum. * Et dixit ad me: Ingredere, & vide abominationes pessimas, quas isti faciunt hic. * Et ingressus vidi, & ecce omnis similitudo reptilium, & animalium, abominatio, & vniuersa idola domus Israel depicta erant in pariete in circulo per totum. * Et septuaginta viri de senioribus domus Israel, & lezonas filius Saphan stabat
E in medio eorum, stantium ante picturas: & vnusquisque habebat thuribulum in manu sua: & vapor nebulæ de thure confurgebat. * Et dixit ad me: Certe vides filij hominis quæ seniores domus Israel faciunt in tenebris, vnusquisque in abscondito cubiculi sui: dicunt enim: Non videt Dominus nos, dereliquit Dominus terram. * Et dixit ad me: Adhuc conuersus videbis abominationes maiores, quas isti faciunt. * Et introduxit me per ostium porte domus Domini, quod respicit ad Aquilonem: & ecce ibi mulieres sedebant plangentes Adonid.
15 * Et dixit ad me: Certe vidisti filij hominis: adhuc conuersus videbis abominationes maiores his. * Et introduxit me in atrium domus Domini interius: & ecce in ostio templi Domini inter vestibulum & altare, quasi viginti quinque viri dorsa habentes contra templum Domini, & facies ad Orientem: & adorabant ad ortum Solis. * Et dixit ad me: G Certe vidisti filij hominis: numquid leue est hoc domus Iuda: vt facerent abominationes istas, quas fecerunt hic: quas replentes terram iniquitate conuersi sunt ad irritandum me: & ecce applicant ramum ad nares suas.
18 * Ergo & ego faciam in furore: non parceret oculis meis, nec miserebor: & cum clamauerint ad aures meas voce magna, non exaudiam eos.

C A P. IX.

1 **E**T clamauit in auribus meis voce magna, dicens: Appropinquauerunt visitationes urbis, & vnusquisque vas interfectionis habet in manu sua. * Et ecce sex viri veniebant de via porte superioris, quæ respicit ad

Aquilonem: & vnusquisque vas interitus in manu eius: vir quoque vnus in medio eorum vestitus erat lineis, & atramentarium scriptoris ad renes eius: & ingressi sunt, & steterunt iuxta altare æreum. * Et gloria Domini Israel assumpta est de cherub, quæ erat super eum ad limen domus: & vocauit virum, qui indutus erat lineis, & atramentarium scriptoris habebat in lumbis suis. * Et dixit Dominus ad eum. Transi per mediam ciuitatem in medio Ierusalem: & signa thau super frontes virorum gementium, & dolentium super cunctis abominationibus, quæ sunt in medio eius. * Et illis dixit, audiente me: Transite per ciuitatem sequentes eum, & percutite: non parcat oculus vester, neque misereamini. * Senem, adolescentulum, & virginem, parvulum, & mulieres interficite vsque ad interfectionem, omnem autem super quem videritis thau, ne occidatis, & a sanctuario meo incipite. Ceperunt ergo a viris senioribus, qui erant ante faciem domus: * Et dixit ad eos: Contaminate domum, & implete atrium interfectionis: egrediimini. Et egressi sunt, & percutiebant eos, qui erant in ciuitate. * Et cæde completa, remansi ego: ruique super faciem meam, & clamans aio: Heu, heu, heu Domine Deus: ergone disperdes omnes reliquias Israel, effundens furorem tuum super Ierusalem? * Et dixit ad me: Iniquitas domus Israel, & Iuda, magna est nimis valde, & repleta est terra sanguinibus, & ciuitas repleta est auersione: dixerunt enim: Dereliquit Dominus terram, & Dominus non videt. * Igitur & meus non parceret oculis, neque miserebor: viam eorum super caput eorum reddeam.
11 * Et ecce vir qui erat indutus lineis, qui habebat atramentarium in dorso suo, respondit verbum, dicens: Feci sicut præcepisti mihi.

C A P. X,

1 **E**T vidi, & ecce in firmamento, quod erat super caput cherubim, quasi lapis saphirus, quasi species similitudinis solij, apparuit super ea. * Et dixit ad virum, qui indutus erat lineis, & ait: Ingredere in medio rotarum, quæ sunt sub cherubim, & imple manum tuam prunis ignis, quæ sunt inter cherubim, & effunde super ciuitatem. Ingressusque est in conspectu meo: * cherubim autem stabant a dextris domus cum ingredere te vir, & nubes impleuit atrium interius. * Et eleuata est gloria Domini de super cherub ad limen domus: & repleta est domus nube, & atrium repletum est splendore gloria Domini. * Et sonitus alarum cherubim audiebatur vsque ad atrium exterius, quasi vox Dei omnipotentis loquentis. * Cumque præcepisset viro, qui indutus erat lineis,

dicens:

dicens: Sume ignem de medio rotarum, quæ funciunt cherubim: ingressus ille stetit iuxta rotam. * Et extendit cherub manus de medio cherubim ad ignem, qui erat inter cherubim: & sumpsit, & dedit in manus eius, qui indutus erat lineis: qui accipiens egressus est. * Et apparuit in cherubim similitudo manus hominis sub alas eorum. * & vidi, & ecce quattuor rote iuxta cherubim: rota una iuxta cherub unum, & rota alia iuxta cherub unum: species autem rotarum erat quasi iusto lapidis crystallini. * & aspectus earum similitudo una quattuor: quasi sit rota in medio rote. * Cumque ambularent, in quattuor partes gradiebantur: non reuertebant ambulantes, sed ad locum, ad quem ire declinabat quæ prima erat, sequebantur & ceteræ, nec conuertebantur. * Et omne corpus eorum, & colla, & manus, & pedes, & circuli plena erant oculis, in circuitu quattuor rotarum. * Et rotas istas vocavit volubiles, audiente me. * Quattuor autem facies habebat unum: facies una, facies cherub: & facies secunda, facies hominis: & in tertio facies leonia: & in quarto facies aquilæ. * Et eleuata sunt cherubim: ipsum est animal, quod videram iuxta fluiuium Chobar. * Cumque ambularent cherubim, ibant pariter & rote iuxta ea: & cum eleuarent cherubim alas suas ut exaltarentur de terra, non residebant rote, sed & ipsæ iuxta erant. * Stantibus illis, stabant: & cum eleuatis eleuabantur, spiritus enim viæ erat in eis. * Et d'egressa est gloria Domini a limine templi: & stetit super cherubim. * Et eleuantes cherubim alas suas, exaltata sunt a terra coram me: & illis egredientibus, rote quoque subsceutæ sunt: & stetit in introitu portæ domus Domini orientalis: & gloria Dei Israel erat super ea. * Ipsum est animal, quod vidi subter Deum Israel iuxta fluiuium Chobar: & intellexi quia cherubim essent. * Quattuor vultus vni, & quattuor alæ vni: & similitudo manus hominis sub alas eorum. * Et similitudo vulum eorum, ipsi vultus quos videram iuxta fluiuium Chobar, & intuitus eorum, & impetus singulorum ante faciem suam ingredi.

CAP. XI.

ET eleuauit me spiritus, & introduxit me ad portam domus Domini orientalem, quæ respicit ad solis ortum: & ecce in introitu portæ viginti quinque viri: & vidi in medio eorum Iezoniam filium Azur, & Pheltiam filium Banaie, principes populi. * Dixitque ad me: Fili hominis, hi sunt viri, qui cogitant iniquitatem, & trahant contra filium pessimum in vrbe ista, * dicentes: Nonne dudum edificatæ sunt domus? hec est

lebes, nos autem carnes. * Idcirco vaticinare de eis, vaticinate fili hominis. * Et irruit in me spiritus Domini, & dixit ad me: Loquere: Hæc dicit Dominus: Sic locuti estis domus Israel, & cogitationes cordis vestri ego noui. * Plurimos occidistis in vrbe hac, & implestis animas eius interficiis. * Propterea hæc dicit Dominus Deus: Interfecti vestri, quos posuisti in medio eius, hi sunt carnes, & hæc est lebes: & educam vos de medio eius. * Gladium metulistis, & gladium inducam super vos, ait Dominus Deus. * Et eiciam vos de medio eius, daboque vos in manu hostium, & faciâ in vobis iudicia. * Gladio cadetis: in finibus Israel iudicabo vos, & scietis quia ego Dominus. * Hæc non erit vobis in lebetem, & vos non eritis in medio eius in carcerem finibus Israel iudicabo vos: * Et scietis quis ego Dominus: quia in preceptis meis non ambulastis, & iudicia mea non fecistis, sed iuxta iudicia Gentium, quæ in circuitu vestro sunt, estis operati. * Et factum est, cum prophetaerem, Pheltias filius Banaie mortuus est: & cecidis in faciem meam elamans voce magna, & dixit: Heu, heu, heu Domine Deus: consummationem tu facis reliquiarum Israel? * Et factum est verbum Domini ad me, dicens: * Fili hominis, fratres tui, fratres tui, viri propinqui tui, & omnis domus Israel, vniuersi, quibus disierant habitatores Ierusalem: longe recedite a Domino, nobis data est terra in possessionem. * Propterea hæc dicit Dominus Deus, quia longe secretos in Gentibus, & quia dispersi eos in terris: ero eis in sanctificationem meam dicam in terris, ad quas uenerunt. * Propterea loquere: Hæc dicit Dominus Deus: Congregabo vos de populis, & adunabo de terris, in quibus dispersi estis, daboque vobis humum Israel. * Et ingredientur illuc, & auferent omnes offensiones, cum quasque abominaciones eius de illa. * Et dabo eis cor vnum, & spiritum nouum tribuam in visceribus eorum: & auferam cor lapideum de carne eorum, & dabo eis cor carneum. * Vt in præceptis meis ambulent, & iudicia mea custodiant, faciantque ea: & sint mihi in populum, & ego sim eis in Deum. * Quorum cor post offendicula & abominaciones suas ambulat, horum viam in capite suo ponam, dicit Dominus Deus. * Et eleuauerunt cherubim alas suas, & rote cum eis: & gloria Dei Israel erat super ea. * Et ascendit gloria Domini de medio ciuitatis, stetitque super montem, qui est ad Orientem vrbis. * Et spiritus leuauit me, adduxit, in Chaldaeam ad transfmigrationem: in visione in spiritu Dei: & sublata est a me visio, quâ videram. * Et locutus sum ad transfmigrationem omnia verba Domini, quæ offenderat mihi.

C A P. XII.

1 **E**T factus est sermo Domini ad me, di-
 2 cens: * Fili hominis in medio domus
 A exasperantis tu habitas: qui oculos habent ad
 videndum, & non videt: & aures ad audien-
 dum, & non audiunt: quia domus exaspe-
 3 rans est. * Tu ergo fili hominis, fac tibi vasa
 transmigratoris, & transmigrabis per diem
 coram eis: transmigrabis autem de loco tuo
 ad locum alterum in conspectu eorum, si
 forte aspiciant: quia domus exasperans est.
 4 * Et efferes foras vasa tua quasi vasa trans-
 B migrantis per diem in conspectu eorum: tu
 autem egredieris vespere coram eis, sicut
 5 egreditur migrans. * Ante oculos eorum per-
 fode tibi parietem. & egredieris per eum.
 6 * In conspectu eorum in humeris portaberis
 in caligine effereris: faciem tuam velabis,
 & non videbis terram: quia portentum dedi-
 7 t domui Israel. * Feci ergo sicut praeceperat
 mihi Dominus: vasa mea protuli quasi
 C vasa transmigrantis per diem: & vespere per
 fodi mihi parietem manu: & in caligine egres-
 sus sum, in humeris portatus in conspectu
 8 eorum. * Et factus est sermo Domini mane
 9 ad me, dicens: * Fili hominis, numquid non
 dixerunt ad te domus Israel, domus exaspe-
 10 rans: Quid tu facis? * Dic ad eos: Hec
 dicit Dominus Deus: Super ducem onus
 istud, qui est in Ierusalem, & super omnem
 domum Israel, quae est, in medio eorum.
 11 * Dic: Ego portentum vestrum: quomodo
 feci, sic fiet illis. in transmigrationem, & in
 12 captivitatem ibunt. * Et dux, qui est in me-
 dio eorum, in humeris portabitur, in caligi-
 ne egredietur: parietem perfodient ut ede-
 13 D cant eum: facies eius operietur ut non vi-
 deat oculum terram. * I Et extendam rete
 meum super eum, & capietur in sagena mea:
 & adducam eum in Babylone in terram
 Chaldaeorum: & ipsum non videbit, ibique
 14 morietur. * Et omnes, qui circa eum sunt,
 praesidium eius, & agmina eius dispergam in
 omnem ventum: & gladium euaginato post
 15 eos. * Et scient quia ego Dominus, quando
 disperfero illos in Gentibus, & disseminaue-
 16 ro eos in terris. * Et relinquam ex eis viros
 paucos a gladio, & fame, & pestilentia: ut
 enarrent omnia scelera eorum in Gentibus,
 E ad quas ingredientur: & scient quia ego Do-
 17 minus. * Et factus est sermo Domini ad me,
 18 dicens: * Fili hominis, panem tuum in con-
 tributione comede: sud & aquam tuam in
 19 sestionatione, & merores bibe. * Et dices ad
 populum terrae: Hec dicit Dominus Deus
 ad eos, qui habitant in Ierusalem in terra Is-
 rael: Panem suum in solitudine comedent,
 & aquam suam in desolatione bibent: ut de-
 soleatur terra a multitudine sua, * propter ini-

20 quitatem omnium, qui habitant in ea. * Et
 F civitates, quae nunc habitantur, desolatae
 erunt, terraeque deserta: & scietis quia ego Do-
 21 minus. * Et factus est sermo Domini ad me,
 22 dicens: * Fili hominis, quod est proverbium
 istud vobis in terra Israel? dicentium: In
 longum differetur dies, & petibit omnis ui-
 23 sio. * Ideo dic ad eos: Hec dicit Dominus
 Deus: Quiescere faciam proverbium istud,
 neque vultu dicitur ultra in Israel: & lo-
 24 quere ad eos quod appropinquarent dies,
 & sermo omnis visionis. * Non enim erit ul-
 tra omnis visio casta, neque divinatione ambi-
 25 gua in medio filiorum Israel. * Quia ego Do-
 G minus loquar: & quodcumque locutus fue-
 ro verbum, fiet, & non prolongabitur am-
 plius: sed in diebus uestris domus exaspe-
 rans loquar verbum, & faciam illud, dicit
 26 Dominus Deus. * Et factus est sermo Do-
 27 mini ad me, dicens: * Fili hominis, ecce do-
 mus Israel dicentium: Visio, quam hic vi-
 det, in dies multos: & in tempora longa iste
 28 propheta. * Propterea dic ad eos: Hec di-
 cit Dominus Deus: Non prolongabitur ul-
 tra omnis sermo meus: verbum, quod locu-
 tus fuero, complebitur, dicit Dominus Deus.

C A P. XIII.

1 **E**T factus est sermo Domini ad me, di-
 cens: * Fili hominis, vaticinare ad pro-
 A phetas Israel, qui prophetant: & dices pro-
 phetautibus de corde suo: Audite verbum
 3 Domini: * Hec dicit Dominus Deus: I Vx
 prophetis insipientibus, qui sequuntur spiri-
 4 tum suum, & nihil vident. * Quasi vulpes in
 5 desertis, prophetarunt tui Israel erant. * Non asce-
 distis ex adverso, neque opposuistis murum
 pro domo Israel, ut staretis in praelio in die
 6 Domini. * Vident eorum, & divinant menda-
 cium, dicentes: Ait Dominus: cum Domi-
 nus non misit eos: & perseveraverunt con-
 7 firmare sermonem. * Numquid non visio-
 nem cassam vidistis? & divinationem men-
 8 dacem locuti estis? & dicitis, ait Dominus:
 cum ego non sim locutus. * Propterea haec
 dicit Dominus Deus: Quia locuti estis vana,
 & vidistis mendacium: ideo ecce ego ad-
 9 vos, dicit Dominus Deus: * Et erit manus
 B mea super prophetas, qui vident vana, & di-
 vinant mendacium: in consilio populi mei
 non erunt, & in scriptura domus Israel non
 scribentur, nec in terram Israel ingredientur:
 10 & scietis quia ego Dominus Deus: * Eo
 quod deceperint populum meum, dicentes:
 Pax, & non est pax: & ipse edificabat parie-
 tem, illi autem luiebant eum luto absque pa-
 11 leis. * Dic ad eos, qui linunt absque tempe-
 ratura, quod casurus sit: erit enim imber
 inundans, & dabo lapides praegrandes de-
 super irruentes, & ventu procelae dissipante.

I Iere. 31.
 2.1
 Inf. 14. c. 9
 & 34. a. 2

I Inf. 17.
 6. 20

12 * Siquidem ecce cecidit paries: numquid nō
dicitur vobis: Vbi est litura, quam linistis?
13 * Propterea hæc dicit Dominus Deus: Et erū-
pere faciam spiritum tempestatum in indi-
gnatione mea, & imber inundans in furore
meo erit: & lapides grandes in ira in con-
14 sumptionem. * Et destruiam parietem, quē
climistis absque temperamento: & adæquabo
eum terræ, & reuelabitur fundamentū eius: &
15 & cadet, & consumetur in medio eius: &
scietis quia ego sum Dominus. * Et comple-
bo indignationē meā in pariete, & in his, qui
liniunt eum absque temperamento, dicam-
que vobis: Non est paries, & non sunt qui li-
16 niunt eum. * Prophete Israel, qui propheta-
bant ad Ierusalem, & vident ei visionem pa-
cis: & non est pax, ait Dominus Deus. * Et
17 tu fili hominis, pone faciem tuam contra fi-
lios populi tui, quæ prophetant de corde suo:
18 & vaticinare super eas, * & dic: Hæc dicit
Dominus Deus: Væ quæ consunt pullos
sub omni cubito manus: & faciunt cervicalia
sub capite vniuersæ ætatis ad capiendū
animas: & cum caperēt animas populi tui,
19 viuificabant animas eorum. * Et violabant
me ad populum meum propter pugillū hor-
dei, & fragmen panis, ve interficerent ani-
mas, quæ non moriuntur, & viuificarent ani-
mas, quæ non viuunt, mentientes populo
meo credenti mendacijs. * Propter hoc hæc
20 dicit Dominus Deus: Ecce ego ad pullos
vestros, quibus vos capitis animas volantes:
& dirumpā eos de brachijs vestris: & dimi-
21 tiam animas, quas vos capitis, animas ad vo-
landum. * Et dirumpam cervicalia vestra,
& liberabo populum meū de manu vestra,
neque erunt vltra in manibus vestris ad præ-
22 dandum: & scietis quia ego Dominus. * Pro-
eod quod mittere fecistis cor iusti mendaci-
ter, quem ego non contristauī: & conforta-
stis manus impij, vt non reuerteretur a via
23 sua mala, & viueret: * propterea vana non
videbitis, & diuinationes non diuinabitis am-
plius, & etiam populum meum de manu
vestra: & scietis quia ego Dominus.

CAP. XIII.

1 **E**T venerunt ad me viri seniorum Israel,
& feduerunt coram me. * Et factus est
2 sermo Domini ad me, dicens: * Fili homi-
3 nis, utri isti posuerunt immunditias suas in
A cordibus suis, & scandalum iniquitatis suæ
statuerunt cōtra faciem suam: numquid in-
4 terrogatus respondebo eis? * Propter hoc
loquere eis, & dices ad eos: Hæc dicit Do-
5 minus Deus: Homo homo de domo Israel,
B qui posuerit immunditias suas in corde suo,
& scandalū iniquitatis suæ statuerit contra
faciem suam, & venerit ad Prophetā inter-

rogans per eum me: ego Dominus respon-
debo ei in multitudinede immunditiarum sua-
rum: * vt capiat domus Israel in corde suo,
5 quo recesserunt a me in cunctis idolis suis.
6 * Propterea dicit ad domum Israel: Hæc di-
cit Dominus Deus: Convertimini, & recede-
te ab idolis vestris, & ab vniuersis con-
taminationibus vestris auertite facies ve-
7 stras. * Quia homo homo de domo Israel,
& de profetis quicumque advena fuerit in
Israel, si alienatus fuerit a me, & posuerit
idola sua in corde suo, & scandalum iniqui-
tatis suæ statuerit contra faciem suam, &
venerit ad prophetam vt interroget per eum
me: ego Dominus respondebo ei per me.
8 * Et ponam faciem meam super hominem
C illum, & faciam eum in exemplum, & in
proverbium, & disperdam eum de medio
populi mei: & scietis quia ego Dominus.
9 * I Et propheta cum errauerit, & locutus
fuerit verbum: ego Dominus decepi pro-
phetam illum: & extendam manum meam
super illum, & delebo eum de medio populi
10 mei Israel. * Et portabunt iniquitatem suā:
iuxta iniquitatem interrogantis, sic iniqui-
tas prophetæ erit: * vt non erret vltra do-
11 mus Israel a me, neque polluat in vniuer-
sis prauaricationibus suis: sed sicut mihi
in populum, & ego sum eis in Deus, ait Domi-
12 nus exercituum. * Et factus est sermo Domini
ad me, dicens: * Fili hominis, terra eū pecca-
13 uerit mihi, vt prauaricaretur prauaricans, ex-
tendam manum meam super eam, & I con-
teram virgam panis eius: & immittam in eā
14 I samem, & interficiam de ea hominē, & iu-
mentum. * Et si fuerint tres viri isti in me-
diocuius, Noe, Daniel, & Iob: ipsi iustitia sua
liberabunt animas suas, ait Dominus exer-
15 cituum. * Quod si & bestias pessimas indu-
xero super terram vt vassum eā: & fuerit in-
16 uia, eo quod non sit pertransiens propter be-
stias: * Tres viri isti si fuerint in ea, viuo ego,
dicit Dominus Deus, quia nec filios, nec fi-
lias liberabunt: sed ipsi soli liberabuntur, ter-
17 ra autem desolabitur. * Vel si gladium indu-
xero super terram illam, & dixerō gladio:
18 Transi per terram: & interfecero de eo homi-
nem, & iumentum: * & tres viri isti fue-
runt in medio eius: viuo ego, dicit Dominus
Deus, non liberabunt filios, neque filias:
19 sed ipsi soli liberabuntur. * Si autem & pe-
F silentiam immiserō super terram illam, &
effudero indignationem meam super eam in
sanguine, vt auferam ex ea hominem, & iu-
20 mentum: * Et Noe, & Daniel, & Iob fuerint
in medio eius: viuo ego, dicit Dominus Deus
quia filium, & filiam non liberabunt: sed ip-
21 si iustitia sua liberabunt animas suas. * Quo-
niam hæc dicit Dominus Deus: Quod & si
quattuor iudicia mea pessima, gladiū, & fa-
mes, & bestias malas, & per silentiū immiserō

I Sup. 13.
a. 7I Sup. 4. d.
16. & 5. d.
16

in Ierusalem vt interficiam de ea hominē,
 22 & pecus: * tamen relinquetur in ea saluatio
 G eduerentium filios, & filias: ecce ipsi ingre-
 dientur ad vos, & videbitis viam eorum, &
 adinuationes eorum, & consolabimini su-
 per malo, quod induxi in Ierusalem in om-
 23 nibus, quæ importauī super eam. * Et con-
 solabuntur vos, cum videritis viam eorum,
 & adinuationes eorum: & cognoscetis quod
 non frustra fecerim omnia, quæ feci in ea, ait
 Dominus Deus.

CAP. XV.

1 E T factus est sermo Domini ad me, di-
 cens: * Fili hominis, quid fiet de liguo
 A vitis ex omnibus lignis nemorum, quæ sunt
 inter ligna siluarum? * Numquid collitur
 de ea lignum, vt fiat opus, aut fabricabitur
 4 que vas? * Ecce igni datum est in escam:
 veramque partem eius consumpsit ignis, &
 medietas eius red acta est in fauillam. num-
 5 quid vile erit ad opus? * Etiam cum esset
 11 integrum, non erat aptum ad opus: quanto
 magis cum illud ignis deuorauerit, & com-
 6 buiserit, nihil ex eo fiet operis? * Propterea
 hæc dicit Dominus Deus: Quomodo ligni
 vitis inter ligna siluarum, quod dedi igni ad
 deuorandum, sic tradam habitatores Ieru-
 7 salem. * Et ponam faciem meam in eos: de
 igne egredientur, & ignis consumet eos: &
 8 scietis quia ego Dominus, cum posuero fa-
 ciem meam in eos, * & dederō terram in-
 uiam, & desolatam: eo quod præuicinatores
 extiterint, dicit Dominus Deus.

CAP. XVI.

1 E T factus est sermo Domini ad me, di-
 cens: * Fili hominis notas fac Ierusa-
 2 lem abominationes suas: * & dices: Hæc di-
 A cit Dominus Deus Ierusalem: Radix tua,
 & generatio tua de terra Chanaan: pater
 4 tuus Amorrhæus, & mater tua Cethæa. * Et
 quando nata es in die ortus tui non est præ-
 cisus umbilicus tuus, & aqua non es lota in
 saltem, nec sale saluta, nec inuoluta pannis.
 5 * Non pepercit super te oculus vt faceret ti-
 bi vnum de his, miseris tui: sed proiecta es
 super faciem terræ in abiectioe animæ tuæ,
 6 in die qua nata es. * Transiens autem pectus
 vidi te conculcari in sanguine tuo. & dixi
 7 tibi cum esses in sanguine tuo: Vixit, dixi,
 inquam, tibi: In sanguine tuo viues. * Mul-
 tiplicatam quasi germē agri dedi te: & mul-
 tiplicata es, & grandis effecta, & ingressa es,
 & peruenisti ad montem: cum muliebrem: vbe-
 8 rit: & eras nuda, & confusione plena. * Et
 transiui per te, & vidi te: & ecce tempus tuum

tempus amandū: & expandi amicum
 meum super te, & operui ignominiam tuā.
 Et iuravi tibi, & ingressus sum pactum tecum
 ait Dominus Deus: & facta es mihi.
 9 * Et laui te aqua, & emundavi sanguinem
 10 tuum ex te: & vnixi te oleo. * Et vestisti te
 discoloribus, & calcæaui te ianchino: & cinni-
 11 te bysso, & indui te subtilibus. * Et orna-
 12 uī te ornamento, & dedi armillas in mani-
 bus tuis, & torquem circa collum tuū. * Et
 dedi in aurem super os tuum, & circulos au-
 ribus tuis, & coronam decoris in capite tuo.
 13 * Et ornata es auro, & argento, & vestita es
 bysso, & polymito, & multicoloribus: simi-
 14 lam, & mel, & oleum comedisti, & decora
 facta es vehementer nimis: & profecisti in
 regnum. * Et egressum est nomen tuum in
 15 gentes propter speciem tuam: quia perfecta
 eras in decore meo, quem posueram super
 te, dicit Dominus Deus. * Et habens fi-
 16 duciā pulchritudine tua fornicata es in no-
 mine tuo: & exposuisti fornicationem tuam
 17 omni transeunti vt eius fieres. * Et sumens
 de vestimentis tuis fecisti tibi excelsa hinc
 inde confusa: & fornicata es super eis, sicut
 18 non est factum, neque futurum est. * Et eu-
 listi vasa decoris tui de auro meo, atque ar-
 19 gento meo, quæ dedi tibi: & fecisti tibi ima-
 gines masculinas, & fornicata es in eis. * Et
 20 sumpsisti vestimenta tua multicoloria, &
 operuisti illas: & oleum meum, & thymia-
 21 ma meum posuisti coram eis. * Et panem
 meum, quem dedi tibi, simulam, & oleum,
 & mel, quibus enutriui te, posuisti in conspe-
 22 ctu eorum in odorem suauitatis, & factum
 est, ait Dominus Deus. * Et tulisti filios
 23 tuos, & filias tuas, quas generasti mihi: &
 immolasti eis ad denotandum. Numquid
 24 parua est fornicatio tua? * Immolasti fi-
 25 lios meos, & dedisti, illos cōsecrans, eis. * Et
 26 post omnes abominationes tuas, & fornicationes,
 non es recordata dierum adolescentiæ
 27 tuæ, quando eras nuda, & confusione ple-
 28 na, conculcata in sanguine tuo. * Et accidit
 post omnem maliciam tuam (vz, vt tibi, ait
 Dominus Deus) * & ædificasti tibi lupanar,
 & fecisti tibi prostibulum in cunctis plateis.
 29 * Ad omne caput via ædificasti signum pro-
 stitutionis tuæ: & abominabilem fecisti de-
 corem tuum: & diuisti pedes tuos omni
 transeunti, & multiplicasti fornicationes
 tuas. * Et fornicata es cum filiis Aegypti
 vicinis tuis magnarum carolum: & multi-
 30 plicasti fornicationem tuam ad irritandum
 me. * Ecce ego extendam manum meam
 super te, & auferam iustificationem tuam:
 & dabo te in animas odientium te filiarum
 31 Palæstinarum, quæ erubescunt in via tua se-
 lerata. * Et fornicata es in filiis Assyrio-
 rum, eo quod necdū fueris expleta: & post-
 quam fornicata es, nec sic es satiata. * Et

multipli-

multiplasti fornicationem tuam in Terra Chanaan cum Chaldeis: & nec sic satiata es. * in quo mundabo cor tuum, ait Dominus Deus: cum facias omnia hæc opera mulieris meretricis, & procacis? * Quia fabricasti lupanar tuum in capite omnis viæ, & excelsum tuum fecisti in omni platea: nec facta es quasi meretrix fastidio augens pretium, * sed quasi mulier adultera, quæ super virum suum inducit alienos. * Omnibus meretricibus dantur mercedes: tu autem dedisti mercedes cunctis amatoribus tuis, & dona donabas eis vt intrarent ad te vndique ad fornicandum tecum. * Factumque est in te contra consuetudinem mulierum in fornicationibus tuis, & post te non erit fornicatio: in eo enim quod dedisti mercedes, & mercedes non accepisti, factum est in te contrarium. * Propterea meretrix audi verbum Domini. * Hæc dicit Dominus Deus: Quia effusum est as tuum, & revelata est ignominia tua in fornicationibus tuis super amatores tuos, & super idola abominationum tuarum in sanguine filiorum tuorum, quos dedisti eis: * Ecce ego congregabo omnes amatores tuos, quibus commissa es, & omnes, quos dilexisti cum vniuersis, quos oderas: & congregabo eos super te vndique, & nudabo ignominiam tuam coram eis, & videbunt omnem turpitudinem tuam. * I Et iudicabo te iudicijs adulterarum, & effundentium sanguinem: & dabo te in sanguinem furoris & zeli. * Et dabo te in manus eorum, & destruent lupanar tuum: & demolientur prostibulum tuum: & deuolabunt te vestimentis tuis, & auferent vasa decoris tui: & derelinquent te nudam, plenamque ignominia: * & adducent super te multitudinem, & lapidabunt te lapidibus, & trucidabunt te gladijs suis. * I Et comburent domos tuas igni, & facient in te iudicia in oculis mulierum plurimarum: & defines fornicari, & mercedes vltra non dabis. * Et requiescet indignatio mea in te: & auferetur zelus meus a te, & quiescat, nec irascetur amplius. * Eo quod non fueris recordata dierum adolescentiæ tuæ, & pronocasti me in omnibus his: quapropter & ego vias tuas in capite tuo desici, ait Dominus Deus, & non feci iuxta scelera tua in omnibus abominationibus tuis. * Ecce omnis, qui dicit vulgo proverbium, in te assumet illud, dicens: Sicut mater, ita & filia eius. * Filia matris tuæ es tu, quæ proiecit virum suum, & filios suos: & soror sororum tuarum es tu, quæ proiecerunt viros suos, & filios suos: mater vestra Cethza, & pater vester Amor rhaeus. * Et soror tua maior, Samaria, ipsa & filie eius, quæ habitant ad sinistram tuam: soror autem tua minor te, quæ habitabat a dextris tuis, Sodoma, & filie eius: * Sed

nec in vijs earum ambulasti, neque secundum scelera earum fecisti paucillum minus: pene sceleratiora fecisti illis in omnibus vijs tuis. * Vivo ego, dicit Dominus Deus, quia non fecit Sodoma soror tua ipsa, & filie eius, sicut fecisti tu, & filie tuæ. * I Ecce hæc fuit iniquitas Sodomæ sororis tuæ, superbia, saturitas panis & abundantia, & otium ipsius, & filiarum eius: & manum egeno, & pauperi non porrigebat. * Et eleuata sunt, & fecerunt abominationes coram me: & abstuli eas sicut vidisti. * Et Samaria dimidium peccatorum tuorum non peccauit: sed viciisti eas sceleribus tuis, & iustificasti sorores tuas in omnibus abominationibus tuis, quas operata es. * Ergo & tu porta confusionem tuam, quæ viciisti sorores tuas peccatis tuis, sceleratius agens ab eis: iustificatae sunt enim, a te: ergo & tu confundere, & porta ignominiam tuam, quæ iustificasti sorores tuas. * Et conuertam restituens eas conuersione Sodomorum cum filiabus suis, & conuersione Samariæ, & filiarum eius: & conuertam reuersionem tuam in medio earum, * vt portes ignominiam tuam, & confunda is in omnibus, quæ fecisti solitans eas. * Et soror tua Sodoma, & filie eius reuertentur ad antiquitatem suam, & Samaria, & filie eius reuertentur ad antiquitatem suam: & filie tuæ reuertentur ad antiquitatem vestram. * Non fuit autem Sodoma soror tua audita in ore tuo, in die superbiæ tuæ, * antequam reuclaretur malitia tua: sicut hoc tempore in opprobrium filiarum Syriæ, & cunctarum in circuitu tuo filiarum Palestinarum, quæ ambiunt te per gyrum. * scelus tuum, & ignominia tua mihi portasti, ait Dominus Deus. * Quia hæc dicit Dominus Deus: Et faciam tibi sicut despectisti iuramentum, vt irritum faceres pactum: & recordabor ego pacti mei tecum in diebus adolescentiæ tuæ: & suscitabo tibi pactum sempiternum. * Et recordaberis viarum tuarum, & confundentis: cum receperis sorores tuas maiores cum minoribus tuis: & dabo eas tibi in filias, sed non ex pacto tuo. * Et suscitabo ego pactum meum tecum, & scies quia ego Dominus, * vt recorderis, & confundaris, & non sit tibi vltra aperire os præ confusionem tuam, cum placatus tibi fuero in omnibus, quæ fecisti, ait Dominus Deus.

CAP. XVII.

Et factum est verbum Domini ad me, dicens: * Esti hominis propone zigmata, & narra parabolam ad domum Israel, * & dices: Hæc dicit Dominus Deus: Aquila grandis magnarum alarum, longo membrum ductu, plena plumis, & varietate, ve-

nit ad Libanum, & tulit medullam cedri.
 4 * Summicatem frondium eius auulsi: &
 & transportauit eam in Terram Chanaan, in
 5 vrbe negotiatorum posuit illam. * Et tulit
 de semine terrae, & posuit illud in terra pro
 semine, vt firmaret radicē super aquas mul-
 6 tas: in superficie posuit illud. * Cumq; ger-
 7 minauit, creuit in vineam latiore humili
 statura, respicientibus ramis eius ad eam:
 & radices eius sub illa erant. facta est ergo
 8 vinea, & fructificauit in palmis, & enisit
 9 propagines. * Et facta est aquila altera gran-
 dis magnis alis, multisq; plumis: & ecce vine-
 10 a ista quasi mittens radices suas ad eam,
 palmis suos extendit ad illam, vt irrigaret
 11 eam de arcolis germinis sui. * In terra bona
 super aquas multas plantata est: vt faciat
 12 fiores, & portet fructum, vt sit in vineam
 13 grande n. * Dicit hac dicit Dominus Deus:
 Ergone prosperabit? nonne radices eius
 euellat, & fructus eius distringat, & sicabit
 omnes palmes germinis eius, & arefiet: &
 non in brachio grandi, neque in populo mul-
 10 to, vt euelleret eam radicatus? * Ecce plan-
 tata est: ergone prosperabit? nonne cum
 tetigerit eam ventus vrens sicabitur, & in
 11 areis germinis sui arebit? * Et factum est
 12 verbum Domini ad me, dicens: * Dic ad
 domum exasperantem: Nescitis quid ista
 13 significent? Dic: Ecce veniet rex Babylonia
 in Ierusalem: & assuuet regem, & princi-
 pes eius, & adducet eos ad semetipsum in
 14 Babylonem. * Et tollet de semine regni, se-
 netq; cum eo sedus: & ab eo accipiet iusiur-
 15 andum. sed & fortes terrae tollet, & vt sit
 regnum humile, & non eleuetur, sed custo-
 16 dia: pactum eius, & seruet illud. * Qui rece-
 dens ab eo misit nuncios ad Aegyptum vt
 daret sibi equos, & populum multum. Num-
 quid prosperabit, vel consequetur salutem
 qui fecit hac? & qui dissoluit pactum, num-
 16 quid effugiet? * Viuo ego, dicit Dominus
 Deus: quoniam in loco regis constituit
 eam regem, cuius fecit irritum iuramen-
 tum, & soluit pactum, quod habebat cum
 17 eo in medio Babyloniae morietur. * Et non
 in exercitu graui, neque in populo multo
 faciet contra eum Pharaon praelium: in iactu
 18 aggeris, & in extructione vallorum ut inter-
 ficiat animas multas. * Spreuerat enim iu-
 ramentum vt solueret fides, & ecce dedit
 manum suam: & cum omnia haec fecerit,
 19 non effugiet. * Propterea hac dicit Domi-
 20 nus Deus: * Viuo ego, quoniam in iram meam,
 quod spreuit, & fides, quod peruricatus
 est, ponam in caput eius. * Et expandam
 super eum rete neptem, & comprehendetur
 in signa mea: & adducam eum in Babylone-
 21 nem, & iuda ab eo cum ibi in praeparatione,
 qua deiecit me. * Et omnes profugi eius
 cum vniuerso agmine suo, gladio cauent re-

fidui autem in omnem ventum dispergen-
 tur: & scietis quia ego Dominus locutus
 sum. * Hac dicit Dominus Deus: Et su-
 22 mam ego de medulla cedri sublimis, & po-
 nam: de vertice ramorum eius teneram dis-
 23 stringam, & plantabo super montem excel-
 sum & eminentem. * In monte sublimi Is-
 24 rael plantabo illud, & erumpet in germen,
 & faciet fructum, & erit in cedro in magnas
 & habitabunt sub ea omnes veloces, & vni-
 uersum volatile sub vmbra frondium eius
 nidificabit. * Et faciet omnia signa regio-
 nis, quia ego Dominus humiliavi lignum
 sublimē, & exaltavi lignum humile: & sic-
 caui lignum viride, & frondere feci lignum
 aridum. Ego Dominus locutus sum, & feci.

CAP. XVIII.

1 **E**T factus est sermo Domini ad me, di-
 cens: * Quid est quod iacet vos parabo
 A lam vertitis in proverbium istud in terra
 2 Irael, dicentes: * Patres comederunt vnum
 acerbum, & dentes filiorum obtupefuerunt. Ier. 31. c. 39
 3 * Viuo ego, dicit Dominus Deus, si erit vltra
 vobis parabola haec in proverbium in Is-
 4 rael. * Ecce omnes animae meae sunt: vt ani-
 ma patris, ita & anima filij mea est anima,
 5 quae peccauerit, ipsa morietur. * Et vt si
 fuerit iustus, & fecerit iudicium, & iustitias,
 6 in montibus non comederit, & oculos suos
 7 non leuauerit ad idola domus Irael: & vxorem
 proximam sui non violaberit, & ad rui-
 8 nam mensuram non accesserit: & hominem
 non contristauerit: pignus delicti reddiderit,
 9 per vim nihil rapuerit: * Panem suum
 esurienti dederit, & nudum operuerit
 10 vestimento: * ad vsuram non commodauerit,
 & amplius non acceperit: ab iniquitate
 11 auerterit manum suam, & iudicium verum
 12 fecerit inter virum & virum. * In praeceptis
 meis ambulauerit, & iudicia mea custodie-
 13 rit: vt faciat veritatem hic iustus est, vita vi-
 14 uet, ait Dominus Deus. * Quod si genuerit
 C filium latronem effundentem sanguinem,
 15 & fecerit vnum de istis: * & haec quidem
 omnia non facientem, sed in montibus com-
 16 edentem, & vxorem proximam sui polluen-
 tem: * egenum, & pauperem contristatem,
 rapientem rapinam, pignus non reddentem,
 & ad idola leuantem oculos suos, abomina-
 17 tionem facientem: * ad vsuram dantem, &
 amplius accipientem: numquid viuet? non
 18 viuet. cum vniuersa haec decessanda fecerit,
 morte morietur, sanguis eius in ipso erit.
 19 * Quod si genuerit filium, qui videns omnia
 peccata patris sui, quae fecit, imitauerit, & non
 20 fecerit simile eis: * super montes non com-
 ederit, & oculos suos non leuauerit ad idola
 domus Irael, & vxorem proximam sui non
 21 violauerit: * & virum non contristauerit,
 22 pignus

CAP. XIX

Dignus non retineuerit, & rapinam non rapuerit, panem suum esurienti dederit, & nudum operuerit vestimento: * a pauperis iniuria auerterit manum suam, & foras & superbiauantiā non acceperit, iudicia mea fecerit, in præceptis meis ambulauerit hic non morietur in iniquitate patris sui, sed vita uiuet. * Pater eius quia calumniatus est, & vim fecit fratri, & malum operatus est in medio populi sui, ecce mortuus est in iniquitate sua. * Et dicitis: Quare non portauit filius iniquitatem patris? Videlicet, quia filius iudicium, & iustitiam operatus est, omnia præcepta mea custodiuit, & fecit illa, uiuet vita. * I Anima, quæ peccauit, ipsa morietur: filius non portabit iniquitatem patris, & pater non portabit iniquitatem filii: iustitia iusti super eum erit, & impietas impij erit super eum. * Si autem impius egerit penitentiam ab omnibus peccatis suis, quæ operatus est, & custodierit omnia præcepta mea, & fecerit iudicium, & iustitiam: a) vita uiuet, & non morietur. * Omnium iniquitatum eius, quas operatus est, non recordabor: in iustitia sua, quam operatus est, uiuet, uiuet. * I Numquid uoluntatis meæ est mors impij, dicit Dominus Deus, & non ut conuerteretur a uis suis, & uiuat? * Si autem auerterit se iustus a iustitia sua, & fecerit iniquitatem secundum omnes abominationes, quas operari solet impius, nūquid uiuet? omnes iustitiae eius, quas fecerat, non recordabuntur: in prauificatione, qua prauaricatus est, & in peccato suo, quod peccauit, in ipsis morietur. * Et dixisti: Non est aqua uia Domini. Audite ergo domus Israel: Numquid uia mea non est aqua, & non magis uia uestra praua? sunt? * Cum enim auerterit se iustus a iustitia sua, & fecerit iniquitatem, morietur in eis. in iniustitia, quam operatus est, morietur. * Et cum auerterit se impius ab impetate sua, quam operatus est, & fecerit iudicium, & iustitiam: ipse animam suam uiuificabit. * Considerans enim, & auertens se ab omnibus iniquitatibus suis, quas operatus est, a) vita uiuet, & non morietur. * Et dicunt filij Israel: Non est aqua uia Domini. Numquid uia mea non sunt aquae, domus Israel, & non magis uia uestra praua? * Idcirco unumquemque iuxta vias suas iudicabo domus Israel, ait Dominus Deus. I Conuertimini, & agite penitentiam ab omnibus iniquitatibus uestris: & non erit uobis in ruinam iniquitas. * Pœniteat a nobis omnes prauificationes uestras, in quibus prauaricati estis, & facite uobis cor nouum, & spiritum nouum: & quare moriemini domus Israel? * I Quia nolo mortem morientis, dicit Dominus Deus, reuertimini, & uiuite.

ET tu assume planctum super principes Israel, & dices: Quare mater tua leuana inter leones est, & in medio leuconum enutriti catulos suos? * Et eduxit unum de leuconibus suis, & leo factus est: & didicit capere prædam, hominemque comedere. * Et audierunt de eo Gentes, & ad seque vulneribus suis ceperunt eum, & adduxerunt eum in catenis in Terrâ Aegypti. * Quæ cum uidisset quoniam infirmata est, & periit expectatio eius: tulit unum de leuconibus suis, leonem conuoluit eum. * Qui incedebat inter leones, & factus est leo: & didicit prædam capere, & homines deuorare. * Didici uiduas facere, & ciuitates eorum in desertum adducere: & desolata est terra, & plenitudo eiu: a voce rugitus illius. * Et conueniunt aduersus eum Gentes undique de provinciis, & expandunt super eum rete suam, in uulneribus earum captus est. * Et miserunt eum in caueam, in catenis adduxerunt eum ad regem Babylonis: miseruntque eum in carcerem, ne audiretur vox eius, ultra super montes Israel. * Mater tua quasi uinea in sanguine tuo super aquam plantata est: fructus eius, & frondes eius creuerunt ex aquis multis. * Et factæ sunt ei virgæ solidæ in secepta dominantium, & exalta est stature eius inter fiores: & uidit altitudinem suam in multitudine palmarum suarum. * Eruellus est in ira, in terramque proiecta, & uentus urens siccauit fructum eius: maruerunt, & arefactæ sunt virgæ roboris eius: ignis comedit eam. * Et nunc transplantata est in desertum, in terra in uia, & sitienti. * Et regressus est ignis de uirga ramorum eius, qui fructum eius comedit: & non fuit in ea uirga fortis, sepeperum dominantium. Plandus est, & erit in planctum.

CAP. XX.

ET factum est in anno septimo, in quinta, in decima mensis: uenerunt uiri de senioribus Israel ut interrogarent Dominum, & sederunt coram me. * Et factum est sermo Domini ad me, dicens: Fili hominis loquere senioribus Israel, & dices ad eos: Hec dicit Dominus Deus: Numquid ad interrogandum me uos uenistis? uino ego quia non respondebo uobis, ait Dominus Deus. * Si iudicatis eos, si iudicatis filij hominis, abominationes patrum eorum ostendite eis. * Et dices ad eos: Hec dicit Dominus Deus: in die, qua elegeri Israel & leuauit manum meam pro superbo domus Jacob, & apparui eis in Terra Aegypti, & leuauit manum meam: pro eis, dicens: Ego Dominus Deus uester: in die illa leuauit manum meam pro eis, ut educrem eos de Terra Aegypti, in Terram

I Osee 13. d. 15

quam

leui. 10.
5
om. 10.
Exo. 10.
8 & 31.
1
eut. 5. b.

quam prouideram ei, inueniam lacte, & mel-
7 let, quæ est egregia inter omnes terras. * Et
dixi ad eos: Vnusquisque offensio-
rum suorum abiciat, & in idolis Aegy-
8 pti nolite pollui: ego Dominus Deus uester. * Et
B irritauerunt me, nolueruntque me audire:
vnusquisque abominationes oculorum suo-
rum non proiecit, nec idola Aegypti reli-
querunt: & dixi ut effunderem indignatio-
nem meam super eos, & implem iram.
9 meam in eis, in medio Terræ Aegypti. * Et
feci propter nomen meum, ut non violaretur
coram Gentibus, in quarum medio erant,
& inter quas apparui eis ut educrem
10 eos de Terrâ Aegypti. * Eieci ergo eos de
Terrâ Aegypti, & eduxi eos in desertum.
11 * I Et dedi eis præcepta mea, & iudicia
mea ostendi eis, quæ faciens homo, uiuet in
12 eis. * I Insuper & sabbata mea dedi eis, ut
essent signum inter me & eos: & sciret quia
13 ego Dominus sanctificans eos. * Et irrita-
uerunt me domus Israel in deserto, in præ-
ceptis meis non ambulauerunt, & iudicia
mea proiecerunt, quæ faciens homo uiuet in
eis: & sabbata mea violauerunt vehemen-
ter: dixi ergo ut effunderem furorem meum
super eos in deserto, & consumerem eos.
14 * Et feci propter nomen meum, ne violaretur
coram Gentibus, de quibus eieci eos in
15 conspectu earum. * Ego igitur leuavi ma-
num meam super eos in deserto, ne inducerem
eos in Terram, quam dedi eis fluentem
lacte, & melle, præcipuum terrarum omnium:
16 * Quia iudicia mea proiecerunt, & in præ-
ceptis meis non ambulauerunt, & sabbata
mea violauerunt: post idola enim cor eorum
17 gradiebatur. * Et pepercit oculus meus
super eos ut non interficerem eos: nec con-
18 sumpsi eos in deserto. * Dixi autem ad fi-
lios eorum in solitudine: In præceptis pa-
trum vestrorum nolite incedere, nec iudicia
eorum custodiare, nec in idolis eorum po-
19 luamini. * Ego Dominus Deus uester: in
præceptis meis ambulate, iudicia mea custo-
20 dite, & facite ea: * Et sabbata mea sancti-
ficatæ ut sint signum inter me & vos, & scia-
tis quia ego sum Dominus Deus uester. * Et
21 exacerbauerunt me filij, in præceptis meis
non ambulauerunt: & iudicia mea non co-
studierunt ut facerent ea: quæ cum fecerit
D homo, uiuet in eis: & sabbata mea violan-
22 runt: & comminatus sum ut effunderem fu-
rorem meum super eos, & implem iram
23 meam in eis in deserto. * Aueri autem ma-
num meam, & feci propter nomen meum,
ut non violaretur coram Gentibus, de qui-
24 bus eieci eos in oculis earum. * Iterum le-
uavi manum meam in eos in solitudine, ut
dispergerem illos in nationes, & ventilarem
25 in terras: eo quod iudicia mea non fecis-
sent, & præcepta mea reprobassent, & sabbata

26 mea violassent, & post idola patrum suorum
fississent oculi eorum. * Ergo & ego da-
di eis præcepta non bona, & iudicia, in quibus
27 non uiuent. * Et pollui eos in muneribus:
suis cum offerrent omne, quod aperit
uuluum, propter delicta sua: & scient quia
ego Dominus. * Quamobrem loquere ad
domum Israel, Fili hominis: & dices ad eos:
Hæc dicit Dominus Deus: Adhuc & in hoc
28 blasphemauerunt me patres uestri, cum spre-
uissent me contemnentes: * & induxissem
eos in Terram, super quam leuavi manum
meam ut darem eis: viderunt omnem col-
lem excelsum, & omne signum nemorosum,
& immolauerunt ibi victimas suas: & dede-
runt ibi irritationem oblationis suæ, & po-
E fuerunt ibi odorem suauitatis suæ, & libaue-
runt libationes suas. * Et dixi ad eos: Quid
29 est excelsus, ad quod vos ingredimini? &
vocatam est nomen eius Excelsus usque ad
30 hanc diem. * Propterea dic ad domum Is-
rael: Hæc dicit Dominus Deus: Certe in via
patrum uestrorum uos posuimus, & post
31 offendicula eorum vos forficamini: * & in
oblatione donorum uestrorum, cum tradi-
citis filios uestros per ignem, vos polluimi-
ni in omnibus idolis uestris usque hodie: &
ego respondebo uobis domus Israel. * Viuo
ego, dicit Dominus Deus, quia non respon-
32 debo uobis. * Neque cogitatio mentis uestræ
fiet, dictum: Erimus sicut Gentes, & sicut
cognitiones terræ ut colamus signa, & lapi-
33 des. * Viuo ego, dicit Dominus Deus, quan-
tiam in manu forti, & in brachio exten-
34 to, & in furore effuso regnabo super vos. * Et
educam uos de populis: & congregabo uos
de terris, in quibus dispersi estis, in mane tra-
35 lida, & in brachio exten-
to, & in furore effuso regnabo super vos. * Et adducam uos in
desertum populorum, & iudicabo uobis-
36 cum ibi facie ad faciem. * Sicut iudicio con-
fedi aduersum patres uestros in deserto Ter-
ræ Aegypti, sic iudicabo uos, dicit Dominus
37 Deus. * Et subijciam uos sceptro meo, &
38 inducam uos in uinculis fœderis. * Et eli-
gam de uobis transgressores, & impios, &
de terra incolatus eorum educam eos, & in
terram Israel non ingredientur: & scietis
39 quia ego Dominus. * Et uos domus Israel,
Hæc dicit Dominus Deus: Singuli post ido-
la uestra ambulate, & seruite eis. Quid si &
in hoc non audieritis me, & nomen meum
sanctum pollueritis ultra in muneribus ue-
40 stris, & in idolis uestris: * In monte sancto
meo, in monte excelsio Israel, ait Dominus
Deus, ibi seruiet mihi omnis domus Israel:
omnes, inquam, in terra, in qua placebunt
mihi, & ibi queram primitias uestras, & ini-
tium decimarum uestrarum in omnibus san-
41 ctificationibus uestris. * In odorem suauitatis
suscepim uos, cum eduxero uos de po-
pulis,

pulis, & congregauero nos de terris, in quas dispersi estis, & sanctificabor in vobis in oculis nationum. * Et scietis quia ego Dominus, cum icidero vos ad terram Israel, in Terram, pro qua leuauit manum meam, & darem eam patribus vestris. * Et recordabimini ibi viarum, vestrarum, & omnium scelerum vestrorum, quibus polluti estis in eis: & displicebitis vobis in conspectu vestro in omnibus malitijs vestris, quas fecistis. * Et scietis quia ego Dominus, cum benedixero vobis propter nomen meum, & non secundum vias vestras malas, neque secundum scelera vestra pessima domus Israel, ait Dominus Deus. * Et factus est sermo Domini ad me, dicens: * Fili hominis, pone faciem tuam contra viam Austris, & stissa ad Aphricum, & propheta ad saltum agri meridiani. * Et dices saltui meridiano: Audi verbum Domini: hec dicit Dominus Deus: Ecce ego succendam in te ignem, & comburam in te omne lignum viride, & omne lignum aridum non extinguitur flamma succensionis: & cōburetur in ea omnis facies ab Austro vsque ad Aquilonem. * Et videbit vniuersa caro quia ego Dominus succendi eam, nec extinguetur. * Et dixi: Aaa, Domine Deus: ipsi dicunt de me: Numquid non per parabolas loquitur iste?

CAP. XXI.

ET factus est sermo Domini ad me, dicens: * Fili hominis pone faciem tuam ad Ierusalem, & stissa ad sanctuaria, & propheta contra humum Israel: * Et dices terrae Israel: Hec dicit Dominus Deus: Ecce ego ad te, & eiciam gladium meum de vagina sua, & occidam in te iustum, & impium. * Pro eo autem quod occidi in te iustum, & impium, idcirco egredietur gladius meus de vagina sua ad omnem carnem ab Austro vsque ad Aquilonem: * Vt feriat omnis caro quia ego Dominus aduxi gladium meum de vagina sua irremediabilem. * Et tu Fili hominis ingemisce in contritione lumborum, & in amaritudinibus ingemisce coram eis. * Cumque dixerint ad te: Quare tu gemis? Dices: Pro auditu quia venit, & tabesceat omne cor, & dissoluerint vniuersae manus, & infirmabitur omnis spiritus, & percontabitur genus sicut aqua: ecce venit, & fiet, ait Dominus Deus. * Et factus est sermo Domini ad me, dicens: * Fili hominis propheta: & dices: Hec dicit Dominus Deus: Loquere: Gladius, gladius exacutus est, & limatus. * Ve cedat victimas, exacutus est: vt splendat, limatus est: qui mouet sceptrum filijs mei, succidit omne lignum. * Et dedit ei ad lenigandum vt teneatur manu: iste exacutus est gladius, & iste limatus est: vt sit in

manu interficientis. * Clama, & vlula fili hominis, quia hic factus est in populo meo, hic in cunctis ducibus Israel, qui fugerunt: gladio traditi sunt cum populo. * Et dicitur: plaude super forum. * Quia probatur est: & hoc, cum incipit subuertere, & non erit dicit Dominus Deus. * Tu ergo Fili hominis propheta, & percutite manu ad manum, & duplicetur gladius, ac triplicetur gladius interfectorum: hic est gladius occisionis malignae, qui obstupescere eos facit, & corde ta- desere, & multiplicat ruinas. In omnibus portis eorum dedi conturbationem gladij acuti, & limati ad fulgendum, amicti ad cadem. * Exacutere, vade ad dexteram, siue ad sinistram, quocumque facies tua est appetitus. * Quin & ego plauiam manu ad manum, & implebo indignationem meam ego Dominus locutus sum. * Et factus est sermo Domini ad me, dicens: * Et tu Fili hominis pone tibi duas vias, vt veniat gladius regis Babylonis: de terra vna egredientur ambae: & manu capiet coniecturam, in capite viciuitatis conijcet. * Viam porces vt veniat gladius ad Rabbath filii ram Ammon, & ad Iudam in Ierusalem munitionissimam. * Stetit enim rex Babylonis in biuijs, in capite dnam viarum diuinatione querens, commiscens sagittas: interrogauit idola, & exa consuluit. * Ad dexteram eius facta est diuinatione super Ierusalem vt ponat arietes, vt aperiat os in eade, vt eleuet vocem in ululatu, vt ponat arietes contra portas, vt comportet aggerem, vt aedificet munitiones. * Etique quasi consulens frustra oraculum in oculis eorum, & saluatorum, quorum imitans: ipse autem recordabitur iniquitatis ad capiendum. * Idcirco haec dicit Dominus Deus: Pro eo quod recordati estis iniquitatis vestrae, & reuelastis prauaricationes vestras, & apparuerunt peccata vestra in oculis cogitationibus vestris: pro eo, inquit, quod recordati estis, manu capiementi. * Tu autem profane, imple dux Israel, cuius venit dies in tempore iniquitatis praefinita: * Haec dicit Dominus Deus: Ausus cidarum, tolle coram me: nonne haec est, quae humilem subleuauit, & sublimem humiliavit? * Iniquitatem, iniquitatem, iniquitatem ponam eam: & hoc non factum est donec veniret cuius est iudicium, & tra la m ei. * Et tu Fili hominis propheta, & dices: Haec dicit Dominus Deus ad filios Ammon, & ad ap- probrum eorum, & dices: Mucro, mucro euaginate ad occidendum, limate vt interficiat, & fulgeat, cum tibi viderentur uana, & diuinatorum mendacia: vt daretis super colia vulneratorum immiorum, quorum venit dies in tempore iniquitatis praefinita. * Reuertere ad vaginam tuam in loco, in quo creatus es, in terra natiuitatis tuae iudi-

31 cabo te, * & effundam super te indignationem meam: in igne furoris mei sufflabo in te, sabaoth. te in manus hominum insipientium, & fabricantium interitum. * Igni eris: cibus, sanguis tuus erit in medio terræ, obliuioni tradetur: quia ego Dominus locutus sum.

C A P. XXII.

1 E T factum est verbum Domini ad me, dicens: * Et tu Fili hominis, nonne iudica, nonne iudicas ciuitatem sanguinam? 3 * & ostendes ei omnes abominationes suas, & dices: Hæc dicit Dominus Deus: Ciuitas effundens sanguinem in medio sui us veniat tempus eius: & quæ fecit idola contra semetipsam ut pollueretur. * In sanguine tuo, qui a te effusus est, deliquisti: & in idolis tuis, quæ fecisti, polluta es: & appropinquare fecisti dies tuos, & adduxisti tempus annorum tuorum: propterea dedi te opprobrium Gentibus, & irrisum uniuersis terris. * Quæ iuxta sunt, & quæ procul a te, triumphabunt de te: fordidam, nobilissimam, & inter tu. * Ecce principes Israel singuli in brachio suo fuerunt in te ad effundendum sanguinem. * Patrem, & matrem contempserunt: & abiecerunt in te, a lunam calumniati sunt in medio tui, pupillum & viduam conturbauerunt apud te: * Sanctuaria mea spreuisti, & sabbata mea polluiti. * Viri detestatores fuerunt in te ad effundendum sanguinem, & super montes comederunt in te, scelerati operati sunt in medio tui. * Verecundiora patris discoopuerunt in te, immunditiam menstruatæ humiliauerunt in te. * Et unusquisque in uxorem proximi sui operatus est abominationem, & fornicatum suum polluit nefarie, frater sororem suam filiam patris sui oppressit in te. * Munera acceperunt apud te ad effundendum sanguinem: usuram, & superabundantiam accepisti, & C auare proximos tuos calumniabaris: meique oblitus es, ait Dominus Deus. * Ecce comprehendi manus meas super auaritiam tuam, quam fecisti, & super sanguinem, qui effusus est in medio tui. * Numquid sustinebit cor tuum, aut praualebant manus tue in diebus, quos ego faciam tibi? ego Dominus locutus sum, & faciam. * Et dissipem te in nationes, & effundam te in terras, & desolabo faciem immunditiam tuam a te. * Et possidebo te in conspectu Gentium: & scies quia ego Dominus. * Et factum est verbum Domini ad me, dicens: * Fili hominis, uersa d est mihi domus Israel in scortum: omnes isti ar, & stannum, & ferrum & plumbum in medio fornacis: scoria argenti facti sunt. 19 * Propterea hæc dicit Dominus Deus: Eo quod uersi estis omnes in scortum, propterea ecce ego congregabo vos in medio Ieru-

20 salem, * congregatione argenti, & aris, & stanni, & ferri, & plumbi in medio fornacis: ut succendam in ea ignem ad conflandum: sic congregabo in furore meo, & in ira mea, 18 & requiescam: & conflabo uos. * & congregabo uos, & succendam uos in igne furoris mei, & conflabimini in medio eius. * Ve conflatur argentum in medio fornacis, sic eritis in medio eius: & scietis quia ego Dominus, cum effunderim indignationem meam super uos. * Et factum est uerbum Domini ad me, dicens: * Fili hominis, dic eis: Terra immunda, & non completa in die furoris. * Contrario prophetarum in medio eius, sicut leo rugiens, rapiensque prædam, animas deuorauerunt, opes & pretium acceperunt, uiduas eius multiplicauerunt in medio illius. * Sacerdotes eius contempserunt legem meam, & polluerunt sanctuaria mea: inter sanctum & profanum non habuerunt distantiam: & inter pollutum & mundum non intellexerunt: & a sabbatis meis auerterunt oculos suos, & coinquinabar in medio eorum. * 1 * Princeps eius in medio illius, quasi lupi rapientes prædam ad effundendum sanguinem, & ad perdendas animas, 18 & auare ad secunda lucra. * Prophetæ autem eius libebant eos absque temperamento, uidentes uisum, & diuinantes eis mandatum, dcentes: Hæc dicit Dominus Deus, cum Dominus non sit locutus. * 1 opali terræ calumniabantur calumniam, & rapiebant violenti egenum, & pauperem affligebant, & aduenam opprimebant calumniam absque iudicio. * Et quesui de eis uirum, qui interponeret septem, & staret oppositus contra me pro terra, ne dissiparem eam: & non inueni. * Et effudi super eos indignationem meam, in igne iræ meæ consumpsi eam: uiam eorum in caput eorum reddidi, ait Dominus Deus.

C A P. XXIII.

1 E T factus est sermo Domini ad me, dicens: * Fili hominis, uersa domus Israel in scortum: omnes isti ar, & stannum, & ferrum & plumbum in medio fornacis: scoria argenti facti sunt. 19 * Propterea hæc dicit Dominus Deus: Eo quod uersi estis omnes in scortum, propterea ecce ego congregabo vos in medio Ieru-

1 Mich. 3.
d. 11
Soph. 2.
3

8 eorum polluta est. * Insuper & fornicationes suas, quas habuerat in Aegypto, non reliquit: nam & illi dormierunt cum ea in adolescentia eius, & illi confringerunt vbera puertatis eius, & effuderunt fornicationem suam super eam. * Propterea tradidi eam in manus amatorum suorum, in manus filiorum Assur, super quorum insaniuit libidine. * Ipsi discoperuerunt ignominiam eius, filios, & filias eius tulerunt, & ipsam occiderunt gladiis: & factæ sunt famosæ mulieres, & iudicia perperauerunt in ea. * Quod cum vidisset soror eius Ooliba, plusquam illa insaniuit libidine: & fornicationem suam super fornicationem fororis suæ. * ad filios Assyriorum præbuit impudentem, ducibus, & magistratibus ad se venientibus indutus veste variis, quibusque vestiebantur equis, & adolescentibus forma cunctis egregia. * Et vidi quod polluta esset via viarum. * Et auce fornicationes suas: cumque vidisset viros depictos in pariete, imagines Chaldeorum expressas coloribus, & acinctos balteis renet, & tias tinctas in capibus eorum, formam ducum bethum, similitudinem filiorum Babylonis, terræque Chaldeorum, in quorū orti sunt, insaniuit super eos concupiscentia oculorum suorum, & misit nuncios ad eos in Chaldaam. * Cumque venissent ad eos filij Babylonis ad cubile mammariarum, polluerūt eam stupris suis, & polluta est ab eis, & saturata est anima eius ab illis. * Denudauit quoque fornicationes suas, & discoperuit ignominiam suam: & recessit anima mea ab ea, sicut recesserat anima mea a forore eius. * Multiplicauit enim fornicationes suas, recordans dies adolescentiæ suæ, quibus fornicata est in Terra Aegypti. * Et insaniuit libidine super concubitus eorum, quorum carnes sunt vt carnes asinorum: & sicut fluxus equorum fluxus eorum. * Et visitasti scelus adolescentiæ tuæ, quando subacta sunt in Aegypto vbera tuæ, & conficta sunt omnia membra puertatis tuæ. * Propterea Ooliba, hæc dicit Dominus Deus: Ecce ego suscitabo omnes amatores tuos contra te, de quibus satiata est anima tua: & congregabo eos aduersum te in circuitu. * Filios Babylonis, & vniuersos Chaldeos, nobiles, tyrannosque, & principes, omnes filios Assyriorum, iuvenes forme egregie, duxes, & magistratus vniuersos, principes principum, & nominatos ascensores equorum: & venient super te instructi curru, & tota multitudo populorum: lorica, & clypeo, & galea armabuntur contra te undique: & dabo eam eis iudicium, & iudicabunt te iudicijs suis. * Et ponam zelum meum in te, quem exercere recum in furore: nasum tuum, & aures tuas præcedent: & quæ remanserint, gladio concident ipsi filios tuos, & filias tuas capient,

16 & nouissimum tuum deuorabitur igni. * Denudabunt vestimenta tuis, & tollent vasa gloriae tuæ. * Et requiescere faciam scelus tuum de te, & fornicationem tuam de terra Aegypti: nec leuabis oculos tuos ad eam, & Aegypti non recordaberis amplius. * Quia hæc dicit Dominus Deus: Ecce ego tradam te in manus eorum, quos odisti, in manus, de quibus satiata est anima tua. * Et agent tecum in odio, & tollent omnes labores tuos, & dimittent te nudam, & ignominia plenam, & redelabitur ignominia fornicationum tuarum, scelus tuum, & fornicationes tuæ. * Fecerit hæc tibi quia fornicata es post Gentes, inter quos polluta es in idolis earum. * In via fororis tuæ ambulasti, & dabo calicem eius in manu tua. * Hæc dicit Dominus Deus: * Calicem fororis tuæ bibes profundum, & latum: eris in derisum, & in sublationem, quæ est epa-pissima. * Ebriare, & dolore repleberis calice meroris, & tristitia, calice sororis tuæ Samaritæ. * Et bibes illum, & eporabis vltimo ad facies, & fragmenta eius deuorabis, & vbera tua facerabis: quia ego iocundus sum, ait Dominus Deus. * Propterea hæc dicit Dominus Deus: Quia oblita es mei, & proiecisti me post corpus tuum, tu quoque porta scelus tuum, & fornicationes tuas. * Et ait Dominus ad me, dicens: Fili hominum, numquid iudicas Oollam, & Oolibam, & annuncias eis scelera earum? * Quia adulteratae sunt, & sanguis in manibus earum, & cum idolis suis fornicatae sunt: insuper & filios suos, quos genuerunt mihi, obtulerunt eis ad deuorandum. * Sed & hoc fecerunt mihi: Polluerunt sanctuariū meū in die illa, & fubber mea profanauerunt. * Cūque immolarent filios suos idolis suis, & ingrederentur sanctuariū meum in die illa vt polluerent illud: tunc hec fecerūt in medio domus meæ. * Miserūt ad viros venientes de longe, ad quos nuncios miserant: itaque ecce venerunt quibus te lausisti, & circumlinisti subio oculos tuos, & onata es mudo muliebri. * Sedisti in lecto pulcherrimo, & missa ornata est ante thyrum anima meū, & vnguentū meū posuisti super eas. * Vox multitudinis exultantis erat in ea: & in viris, qui de multitudine hominum adducebantur, & veniebant de deserto, posuerunt armillas in manibus eorum, & coronas super facies in capitebus eorum. * Et disti eis, quæ attulisti eis in adulterijs: Nunc fornicabitur in fornicatione sua etia hæc. * Et ingressi sunt ad eam quasi ad mulierem meretricem: sic ingressi bantur ad Oollam, & Oolibam mulieres ne-farias. * Viri ergo iusti sunt: hi iudicabant eas iudicio adulterarū, & iudicio effusentium sanguinem: quia adulteræ sunt, & sanguis in manibus earum. * Hæc enim dicit Dominus Deus: Adduc ad eas mulieres

nein, & trade eas in tumulum, & in rapinam. * Et lapidentur lapibus populum.
 47 & confodiantur gladijs eorum: filios, & filias earum interficerent, & domos earum
 48 igne succenderent. * Et auferam scelus de terra, & discent omnes mulieres ne faciant secundum scelus earum. * Et dabunt scelus vestrum super vos, & peccata idolorum vestrorum portabitis: & scietis, quia ego Dominus Deus.

C A P. XXIII.

1 **E**T factum est verbum Domini ad me in anno nono, in mense decimo, decima die mensis, dicens: * Fili hominis scribentur tibi nomen diei huius, in qua confirmatus est rex Babylonis aduersum Ierusalem hodie.
 2 * Et dices per prouerbum, ad domum irritatricem parabolam, & loqueris ad eos: Hec dicit Dominus Deus: Pone ollam, pone, inquam, & mitte in eam aquam. * Congere frustra eius in eam, omnem partem bonam, femur & armum, electa & ossibus plena.
 3 * Pinguissimū pecus alicuius, compone quodque strues ossū sub ea: esset ibi coctio eius, dissecata fuit ossa illius in medio eius. * Propterea, hæc dicit Dominus Deus: Vx ciuitati sanguinum, ollæ, cuius rubigo in ea est, & rubigo eius non exiit de ea: per partes & per partes suas, ei ioc eam, non cecidit super eam fors. * Sanguis enim eius in medio eius est, super limpissimam petram ossudit illum: non effudit illum super terram, ut possit operiri puluere. * Ut super inducerem indignationem meam, & vindicta, vlcisceretur: dedit sanguinem eius super petram limpidissimam ne operiretur. * Propterea hæc dicit Dominus Deus: Vx ciuitati sanguinum, cuius ego grandem faciam pyram.
 4 * Congere ossa, quæ igne succendunt: consumentur carnes, & coquetur vniuersa compositio, & ossa tabescent. * Pone quoque eam super priuas arcam, ut incalcescat, & liquefiat xis eius: & consecretur in medio eius inquinamentum eius, & consumatur rubigo eius: multo labore sudatum est, & non exiit de ea nimia rubigo eius, neque per ignem.
 5 Immanis ita tua execrabilis: quia dimittas te volui, & non es mandata a foribus tuis: sed nec mundaberis prius, donec quiescere faciam indignationem meam in te. * Ego Dominus locutus sum: Veniet, & faciam: non transcam nec parciam, nec placabor: in iuxta vias tuas, iuxta aduentum tuas iudicabo te, dicit Dominus. * Et factum est verbum Domini ad me, dicens:
 6 * Fili hominis, ecce ego colloca de desiderabile oculorum tuorum in plagis: & non planges, neque plorabis, neque fluent lacrymæ tuæ.
 7 * Ingemisce, ricens, mortuorum lu-

rum, non facies: corona tus circumligata sit tibi, & calceamenta tua erunt in pedibus tuis, nec amictu ora uelabis, nec cibos lugentium comedes. Locutus sum ergo ad me, dicens: * Loquere domui Israel: Hec dicit Dominus Deus: Ecce ego polui sanctuarium meum, superbiam imperij vestri, & desiderabile oculorum vestrorum, & super quo pauet anima vestra: filij vestri, & filie vestre, quas reliquistis, gladio cadent. * Et facies sicut feci: Ora amictu non uelabitis, & cibos lugentium non comedetis. * Coronas habebitis in capitebus vestris, & calceamenta in pedibus: non plangetis neque flebitis, sed tabescentis in iniquitatibus vestris, & unusquisque gemet ad fratrem suum. * Eriq. Ezechiel vobis in portum: iuxta omnia, quæ fecit, facietis cum venerit istud: & scietis quia ego Dominus Deus. * Et tu Fili hominis, ecce in die, quando tollam ab eis similitudinem eorum, & gaudium dignitatis, & desiderium oculorum eorum, super quo requiescent animæ eorum, filios, & filias eorum: * In die illa cum venerit fugiens ad te, ut annunciet tibi:
 8 * In die, in qua, illa aperietur os tuum cum eo, qui fugit: & loqueris, & non silebis ultra: eriq. eis in portum, & scietis quia ego Dominus.

C A P. XXV.

1 **E**T factus est sermo Domini ad me, dicens: * Fili hominis pone faciem tuam contra filios Ammon, & prophetabis de eis. * Euidet filijs Ammon: Audit verbum Domini Dei: Hæc dicit Dominus Deus: Pro eo quod dixisti: Euge, euge super sanctuarium meum, quia pollutum est: & super terram Israel, quoniam desolata est: & super domum Iuda, quoniam ducti sunt in captiuitatem: * Idcirco ego tradam te filiis orientalibus in hereditatem, & collocabunt caulas suas in te, & ponent in te tentoria sua: ipsi comedent fruges tuas: & ipsi bibent lac tuum. * Daboq. Rabbath in habitaculum camelorum, & filios Ammon in cubile pecorum: & scietis quia ego Dominus. * Quia hæc dicit Dominus Deus: Pro eo quod plauisti manu, & percussisti pede, & gausa es ex toto affectu super terram Israel: * Idcirco ecce ego extendam manum meam super te, & tradam te in direptionem Gentium, & interficij te de populis, & perdam de terris, & conteram: & scies quia ego Dominus. * Hæc dicit Dominus Deus: Pro eo quod dixerunt Moab, & Seir: Ecce sicut omnes gentes, domus Iuda: * Idcirco

ecce ego aperiam humerum Moab de ciui-
 C. tibus, de ciuitatibus, inquam, eius, & de
 finibus eius inclinas terræ Bethiesmoth, &
 10 Beelmeon, & Cariathaim. * Filij Orien-
 tis cum filijs Ammon, & dabo eam in here-
 ditatem: ut non sit ultra memoria filiorum
 11 Ammon in Gentibus. * Et in Moab faciā
 12 iudicia: & scient quia ego Dominus. * Hæc
 dicit Dominus Deus: Pro eo quod fecit Idu-
 mea uisionē ut se vindicaret de filiis Iuda,
 peccauit, delinquens, & uindictam expeti-
 13 uit de eis: idcirco hæc dicit Dñs Deus: Ex-
 tendam manum meam super Idumæam, &
 14 auferam de ea hominem, & iumentum, & fa-
 ciā eam desolatam ab Austro: & qui sunt in
 15 Dedan, gladio cadent. * Et dabo uisionem
 meam super Idumæam per manum populi
 mei Israel: & facient in eodem iuxta iram
 16 D meam, & furorem meum: & scient uindi-
 17 ctam meā, dicit Dominus Deus. * Hæc dicit
 Dominus Deus: Pro eo quod fecerunt Pale-
 stini uindictam, & ubi se sunt toto animo,
 interficientes, & implentes inimicitias vete-
 18 res: * propterea hæc dicit Dominus Deus:
 Ecce ego extendam manum meā super Pa-
 lestinos, & interficiam interfeciores, & per-
 19 dam reliquias maritimæ regionis: * faciāq;
 in eis uisiones magnas arguens in furore: &
 scient quia ego Dominus, cum dederō uin-
 dictam meam super eos.

CAP. XXVI.

1 **E**T factum est in uidecimo anno, prima
 A mēsis, factus est sermo Domini ad me,
 2 dicens: * Fili hominis, pro eo quod dixit Ty-
 rus de Ierusalem: Puge contra hæc sunt por-
 3 tæ populorum, conuersa est ad me: imple-
 bor, deserta est. * Propterea hæc dicit Domi-
 nus Deus: Ecce ego super te Tyre, & ascen-
 4 dere faciā ad te gentes multas, sicut ascen-
 dit mare fluctuans. * Et dissipabunt muros
 Tyri, & destruent turres eius: & radam pul-
 5 uerem eius de ea, & dabo eam in limpidi-
 6 mam petram. * Sicario sagnarum erit in
 medio maris, quia ego locutus sum, ait Do-
 7 minus Deus: & erit in direptionē Gentibus.
 8 * Filie quoque eius, quæ sunt in agro, gladio
 interficientur: & scient quia ego Dominus.
 9 * Quia hæc dicit Dominus Deus: Ecce ego
 adducam ad Tyrum Nabuchodonosor re-
 gem Babylonis ab Aquilone Regem re-
 10 gum, cum equis, & curribus, & equibus, &
 cætu, populoq; magno. * Filias tuas, quæ
 sunt in agro, gladio interficiet: & circumda-
 11 bit te munitionibus, & comportabit aggerē
 in gyro: & eleuabit contra te clypeum. * Et
 12 vineas, & arietes tēperabit in muros tuos, &
 13 turres tuas destruet in amarura sua. * Inno-
 datione equorum eius operiet te puluis eo-
 14 rum: & sonitu equitum, & rotarū, & currum

1 mouebuntur muni tui, cum ingressus fuerit
 portas tuas quasi per introitum urbis dissi-
 2 te. * Ungulis equorum suorum concutabit
 omnes plateas tuas: populum tuum gladio
 3 cadet, & statuerunt te nobiles in terram cor-
 ruent. * Vastabunt opes tuas, diripient nego-
 4 tationes tuas: & destruent muros tuos, &
 omnes portas præclaras subvertent: & lapides
 5 tuos, & ligna tua, & puluerem tuum in me-
 6 dia aquarum ponent. * I Et quiescere faciā
 multitudinem cantorum tuorum, &
 7 sonitus cithararum tuarum nō audietur am-
 8 plius. * Et dabo te in limpidiſsimam pe-
 9 tram, siccario sagnarum eris, nec ædifica-
 10 beris ultra: quia ego locutus sum, ait Domi-
 11 nus Deus. * Hæc dicit Dominus Deus Ty-
 12 ro: Numquid non a sonitu ruine tuæ, & ge-
 13 mitu interfectorum tuorum cum occisi fue-
 14 rint, in medio tui commouebuntur insula?
 15 * Et descendunt de sedibus suis omnes prin-
 cipes maris: & auferent exuias suas, & ue-
 16 ſtimenta ſua uaria abijciunt, & induentur
 ſupore in terra ſedebunt, & ætoniti ſuper
 17 repentino caſu tuo admirabuntur. * Et af-
 ſumentes ſuper te lamentum, dicent tibi:
 18 Quomodo peristi, quæ habitas in mari, urbs
 inclita, quæ fuiſti fortis in mari cum habita-
 19 toribus tuis, quos formidabant uniuerſi?
 20 * Nunc ſtupēbunt naues in die pauoris tui:
 & turbabuntur inſulae in mari, eo quod nul-
 21 lus egrediatur ex te. * Quia hæc dicit Do-
 minus Deus: Cum dederō te urbem deſola-
 tam ſicut ciuitates, quæ non habitantur: &
 adduxerō ſuper te abyſſum, & operuerint
 22 te aquæ multæ. * Et detraxerō te cum his,
 qui deſcendunt in lacum ad p-pulum ſem-
 pitemnum, & collocauerō te in terra nouiſſi-
 ma ſicut ſolitudo inoes ueteres cum his, qui de-
 23 ducuntur in lacum, ut non habiteris: porro
 cum dederō gloriam in terra uiuentium,
 24 in nihilum redigam te, & non eris, & re-
 quiſita non inuenieris ultra in ſempiternum
 dicit Dominus Deus.

CAP. XXVII.

1 **E**T factum est uerbum Domini ad me
 2 dicens: * Tu ergo fili hominis assume
 3 super Tyrum lamentum. * Et dices Tyro,
 A quæ habitat in introitu maris, negotiationi
 populorum ad inſulas multas: Hæc dicit Do-
 4 minus Deus: O Tyre, tu dixiſti: Perſecti de-
 coris ego ſum, & in corde maris ſira. Finiti-
 5 mi tui, qui te ædificauerunt, impleuerunt
 decorem tuum. * Abietibus de Sanir extruxe-
 runt te cum omnibus tabulatis maris: cedrū
 6 de Libano tulerunt ut facerent tibi malum.
 7 Quercus de Ba: ſi dolauerūt in rēmos tuos:
 8 & tranſtra tua fecerunt tibi ex ebore Indico,
 9 & prætorioria de inſulis Italiz. * Byſſus uaria
 B de Aegypto texta eſt tibi in uelum ut pone-
 retur in malo: hyacinthus, & purpura de in-

fulis Elifa facta sunt, operimentum tuum.
 8 * Habitatores Sidonis, & Aradij fuerunt remi-
 ges tui: sapientes tui, Tyre, facti sunt gubernatores tui. * Senes Giblij, & prudentes
 eius habuerunt nauas ad ministerium varie
 suppellectilis tue: omnes naues maris, & nau-
 te earu fuerunt in populo negotiationis tue.
 10 * Perse, & Lydij, & Libyes erant in exercitu
 tuo viri bellatores tui: clypeum, & galeam
 11 suspenderunt in te, pro ornatu tuo. * Filij
 Aradij cum exercitu tuo erant super muros
 tui: in cieuitu: sed & Pigmaj, qui erant in
 turribus tuis, pharetras suas suspenderunt in
 12 muris tuis per gyrum: ipsi compleuerunt
 pulchritudinem tuam. * Charaginenes ne-
 13 gociatores tui, a multitudine cunctarum di-
 uitiarum, argento, ferro, stanno, plumboque
 repleuerunt munditias tuas. * Grecia, Thu-
 14 bal, & Mosoch, ipsi institores tui: mancipia,
 & vasa area adnauerunt populo tuo. * De
 15 domo Thogorma, equos, & equites, & mu-
 los adduxerunt ad forum tuum. * Filij De-
 16 dan negotiatores tui: insula multe negotia-
 tio manus tue: dentes eburneos, & hebeni-
 17 nos commutauerunt in pretio tuo. * Syrus
 negotiator tuus propter multitudinem ope-
 rum tuorum, gemmam, & purpuram, & scu-
 18 tulata, & byssum, & sericum, & chodchod
 19 proposuerunt in mercatu tuo. * Iuda & terra
 D Israel ipsi institores tui in frumento primo,
 20 bal: a num, & mel, & oleum, & resina pro-
 posuerunt in munditijs tuis. * Damascenus
 negotiator tuus in multitudine operu tuo-
 21 rum, in multitudine diuersarum opum, in
 vino pingui, in laniculis optimis. * Dan,
 & Grecia, & Mosel in munditijs tuis propo-
 22 suerunt ferrum fabrefactum: stacte, & cala-
 23 mias in negotiatione tua. * Dedan institores
 tui in capribus ad sedendum. * Arabia, &
 24 vniuersi principes Cedar, ipsi negotiatores
 manus tue: cum agnis, & arietibus, & hœ-
 25 dis venerunt ad te negotiatores tui. * Ven-
 ditores Saba, & Reema, ipsi negotiatores
 26 tui: cum vniuersis primis aromatibus, &
 lapide pretioso, & auro, quod proposue-
 27 runt in mercatu tuo. * Haran, & Chene,
 & Eden negotiatores tui: Saba, Assur, &
 28 Chelmad venditores tui. * Ipsi negotia-
 tores tui multifariam inuolucris hyacinthi,
 & polymitorum, gazarum, preciosarum,
 quæ obvoluta, & astrictæ erant funibus: ce-
 29 dros quoque habebant in negotiationibus
 30 tuis. * Naues maris, principes tui in nego-
 31 tiatione tua: & repleta es, & glorificata ni-
 32 mis in corde maris. * In aquis multis addu-
 33 xerunt te semiges tui: ventus auferat concri-
 34 uit te in corde maris. * Diuixit tua, & the-
 35 sauri tui, & multiplex instrumentum tuum,
 nauis tui & gubernatores tui, qui tenebant
 suppellectilem tuam, & populo tuo peze-
 rant: viri quoque bellatores tui, qui erant in

te cum vniuersa multitudine tua, quæ est in
 medio tui cadent in corde maris in die rui-
 36 næ tue. * A sonitu clamoris gubernato-
 37 rum tuorum conturbabuntur classes: * Et
 descendent de nauibus suis omnes, qui tene-
 38 bant remum: nante, & vniuersi gubernato-
 39 res maris in terra stabunt: * & euasunt super
 te voce magna, & clamabunt amare: &
 40 superiacient puluerem capitis suis, & ci-
 41 nere conspergentur. * Et radent super te cal-
 uitiu, & accingentur cilicij: & plorabunt
 te in amaritudine anime ploratu amarissi-
 42 mo. * Et asument super te carmen lugu-
 43 bre, & plangent te: Quæ est vt Tyrus, quæ
 44 obmutuit in medio maris? * Quæ in exi-
 tu negotiationum tuarum de mari impledi
 45 populos multos: in multitudine diuitiarum
 tuarum, & populorum tuorum ditasti reges
 46 terræ. * Nunc contrita es a mari, in pro-
 fundis aquarum opes tue, & omnis multi-
 tudo tua, quæ erat in medio tui, ceciderunt.
 47 * Vniuersi habitatores insularum obstupue-
 runt super te: & reges earum omnes tempe-
 48 ste percussu mutauerunt vultus. * Nego-
 tiatores populorum sibilauerunt super te:
 ad nihilum deduxa es, & non eris vsque in
 perpetuum.

C A P. XXVIII.

1 E T factus est sermo Domini ad me, di-
 2 cens: * Fili hominis, dic principi Ty-
 3 Ari: Hæc dicit Dominus Deus: Eo quod ele-
 4 uatum est cor tuum, & dixisti: Deus ego
 5 sum, & in cathedra Dei sedi in corde maris:
 6 cum sis homo, & non Deus, & dedisti cor
 7 tuum quasi cor Dei. * Ecce sapientior es tu
 8 Daniele: omne secretum non est abscondi-
 9 tum a te. * In sapientia & prudentia tua fe-
 10 cisti tibi fortitudinē: & acquisisti aurum, &
 11 argentum in thesauris tuis. * In multitu-
 12 dine sapientiæ tue, & in negotiatione tua mul-
 13 tiplicasti tibi fortitudinem: & eleuatum est
 14 cor tuum in robore tuo. * Propterea hæc di-
 15 cit Dominus Deus: Eo quod eleuatum est
 16 cor tuu quasi cor Dei: * ideo ecce ego ad-
 17 ducam super te alienos robustissimos Gen-
 18 tium: & nudabunt gladios suos super pul-
 19 chritudinem sapientiæ tue, & polluent de-
 20 corem tuu. * Interficiet, & detrahent te:
 21 & morieris in interitu occisorum in corde
 22 maris. * Numquid dicens loqueris: Deus
 23 ego sum, coram interficientibus te: cum sis
 24 homo, & non Deus, in manu occidentium
 25 te? * Morte incircumcisorum morieris in
 26 manu alienorum: quia ego locutus sum,
 27 ait Dominus Deus. * Et factus est sermo
 28 Domini ad me, dicens: * Fili hominis leua
 29 planctum super regem Tyri: * & dices ei:
 30 Hæc dicit Dominus Deus: Tu signaculum
 31 similitudinis, plenus sapientiæ, & perfectus

13 decore, * in delicijs paradisi Dei fuistis: omnis lapis pretiosus operimentum tuum: sardius, topasius, & iaspis, chrysolichus, & onyx, & berillus, sapphirus, & carbunculus, & smaragdus: aurum opus decoris tui: & foramina tua in die, qua conditus es, preparata sunt. * Tu cherub extensus, & protegens, & posui te in monte sancto Dei, in medio lapidum ignitorum ambulasti. * Perfectus in vijs tuis a die conditionis tue, donec inuenta est iniquitas in te. * In multitudine negotiationis tue repleta sunt interiora tua iniquitate, & peccasti: & eieci te de monte Dei, & perdidisti o cherub protegens, de medio lapidum ignitorum. * Et eleuatum est cor tuum in decore tuo: perdidisti sapientiam tuam in decore tuo, in terram proieci te: ante faciem regum dedi te ut cernerentes. * In multitudine iniquitatum tuarum, & iniquitate negotiationis tue polluisti sanctificationem tuam: producam ergo ignem de medio tui, qui comedat te, & dabo te in cinerem super terram in conspectu omnium videturum te. * Omnes, qui viderint te in Gentibus, obstupescunt super te: nihil factus es, & non eris in perpetuum. * Et factus est sermo Domini ad me, dicens: 21 * Fili hominis pone faciem tuam contra Sionem: & prophetaabis de ea, * & dices: Hec facit Dominus Deus Ecce ego ad te Sion, & glorificabor in medio tui: & scient quia ego Dominus, cum fecero in ea iudicia, & sanctificatus fuero in ea. * Et imitiam ei pestilentiam, & sanguinem in plateis eius: & cornu interfici in medio eius gladio per circuitum: & scient quia ego Dominus. * Et non erit ultra domui Israel offendiculum amaritudinis, & spina dolorem inferens vndique per circuitum eorum, qui aduersantur eis: & scient quia ego Dominus Deus. * Hec dicit Dominus Deus: 26 * Et habitabunt in ea securi: & edificabunt domos, & plantabunt vineas, & habitabunt confidenter, cum fecero iudicia in omnibus, qui aduersantur eis per circuitum: & scient quia ego Dominus Deus eorum.

C A P. XXIX.

1 **I**N anno decimo, decimo mense, vndecima die mensis, factum est verbum Domini ad me, dicens: * Fili hominis pone faciem tuam contra Pharaonem regem Aegypti, & prophetaabis de eo, & de Aegypto vniuersa: 3 * Loquere, & dices: Hec dicit Dominus Deus: Ecce ego ad te Pharaon rex Aegypti, dzaco magne, qui cubas in medio fluminum

tuorum, & dices: Meus est fluuius, & ego feci me metipsum. * Et posui frenum in maxillis tuis: & agglutinabo pisces fluminum tuorum squamis tuis: & extraham te de medio fluminum tuorum, & vniuersi pisces tui squamis tuis adhærebunt. * Et proieciam te in desertum, & omnes pisces fluminis tui super faciem terre cades, non colligeris, neque congregaberis: bestijs terre, & volatilibus cæli dedi te ad deuorandum: * Et sciet omnes habitatores Aegypti quia ego Dominus: pro eo quod fuisti baculus arundineus domui Israel. * Quando apprehenderunt te manu, & confraxerunt es, & lacerasti omnem humerum eorum: & imitentes tuis super te, comminutus es, & dissoluisti omnes renes eorum. * Propterea hæc dicit Dominus Deus: Ecce ego adducam super te gladium: & interficiam te hominem, & iumentum. 9 * Et erit Terra Aegypti in desertum, & in solitudinem: & scient quia ego Dominus: pro eo quod dixeris: Fluuius meus est, & ego feci eum. * Idcirco ego ad te, & ad flumina tua: dabo. Terram Aegypti in solitudines, gladio dissipatam, a turre Syene, usque ad terminos Aethiopiz. * Non pertransibit caput hominis, neque pes iumenti gradietur in ea: & non habitabitur quadraginta annis. * Dabo. Terram Aegypti desertam in medio terrarum desertarum, & ciuitates eius in medio vrbum subuersarum, & erunt desolatæ quadraginta annis: & dispergam Aegyptios in nationes, & ventila bo eos in terras. * Quia hæc dicit Dominus Deus: Post finem quadraginta annorum congregabo Aegyptum de populis, in quibus dispersi fuerant. * Et reducam captiuitatem Aegypti, & colloabo eos in terra Phathures, in terra natiuitatis sue: & erunt ibi in regno humilis: inter cetera regna erit humillima, & non eleuabitur ultra super nationes, & imineam eos ne impertent Gētib. * Neque derunt ultra domui Israel in confidentia, docentes iniquitatem, aut fugiant, & sequantur eos: & scient quia ego Dominus Deus. * Et factum est in vigesimo & septimo anno, in primo, in vna mensis: factum est verbum Domini ad me, dicens: * Fili hominis Nabuchodonosor rex Babylonis seruus fecit exercitum suum seruitute magna aduersus Tyrum: omne caput decalatum, & omnis humerus depilatus est: & merces non est redita ei, neque exercitus eius de Tyro profecit, quia seruauit mihi aduersus eum. * Propterea hæc dicit Dominus Deus: Ecce ego dabo Nabuchodonosor regem Babylonis in Terra Aegypti: accipiet multitudinem eius, & depredabitur manubias eius, & diripiet spolia eius: & erit merces exercitus illius, 20 * & operi quo seruauit aduersus eam: dedit ei Terram Aegypti, pro eo quod laborauerit

I sai. 36.
2.6

11 miniat Dominus Deus. * In illo pullabit cornu domui Israel, & tibi dabo apertum os in medio eorum: & scient quia ego Dominus.

CAP. XXX.

1 **E**T factum est verbum Domini ad me, dicens: * Fili hominis propheta, & A die: Hec dicit Dominus Deus: Vlulate, vixit diei: * quia iuxta est dies, & appropinquat dies Domini: dies nubes, tempus Gentium erit. * Et veniet gladius in Aegyptum: & erit pavor in Aethiopia, cum deciderint vulnere in Aegypto, & ablata fuerit multitudo illius, & destructa fundamenta eius. * Aethiopia, & Lybia, & Lydi, & omne reliquum vulgus, & Chub, & filij terrae fuderis, cum eis gladio cadent. * Hec dicit Dominus Deus: Et converent filientes Aegyptum, & destruetur super eam imperij eius: a turri Syenes gladio cadent in ea, ait Dominus Deus exercituum. * & dissipabuntur in medio terrarum desolatae, & vbes eius in medio civitatum desertarum erit. * Et scient quia ego Dominus: cum dedero ignem in Aegypto, & accitibuerint omnes auxiliatores eius. * In die illa egredientur nuncij a facie mea in tribus ad conterendam Aethiopiam confidentiam, & erit pavor in eis in die Aegypti, quia absque dubio veniet. * Hec dicit Dominus Deus: cessare faciam multitudinem Aegypti in manu Nabuchodonosor regis Babylonis. * Ipse & populus eius cum eo fortissimi Gentium adducenr ut ad disperendam terram, & euaginant gladios suos super Aegyptum: & implebunt terram interfectis. * Et faciam alueos fluminum aridos, & eradam terram in manus pestilium, & dissipabo terram, & plenitudinem eius manu alienorum, ego Dominus locutus sum. * Hec dicit Dominus Deus: Et disperdam simulachra, & confare facia idola de Memphis: & domus Terrae Aegypti non erit amplius: & dabo terram Phaturos, & dabo ignem in Taphais, & faciam iudicia in Alexandria. * Et effundam indignationem meam super Pelusium robur Aegypti, & interficiam multitudinem Alexandriae, & dabo ignem in Aegypto: quasi parturiens dolebit Pelusium, & Alexandria erit dissipata, & in Memphis angustiae quocidianae. * Iuvenes Heliopoles, & Bubasti gladio cadent, & ipse captivus ducetur. * Et in Taphais nigrescet dies, cum contrivero ibi sceptrum Aegypti, & defecerit in ea superbia potentia eius: ipsam nubes operiet, filia autem eius in captivitatem ducetur. * Et iudicia faciam in Aegypto: & scient quia ego Dominus. * Et factum est in vndecimo anno, in primo mense, in

septima mensis, factum est verbum Domini ad me, dicens: * Fili hominis brachium Pharaonis regis Aegypti confregit: & ecce non est obvolutum, & restitueretur sanitas, ut ligaretur pannis, & fasciaretur linteo, ut recepto robore posset tenere gladium. * Propterea haec dicit Dominus Deus: Ecce ego ad Pharaonem regem Aegypti, & comminuam brachium eius forte, sed confraam: & deiciam gladium de manu eius. * & dispergam Aegyptum in Gentibus, & ventilabo eos in terris. * Et confortabo brachia regis Babylonis, daboq. gladium meum in manu eius: & confringam brachia Pharaonis, & gement gemitibus interfecti coram facie eius. * Et confortabo brachia regis Babylonis, & brachia Pharaonis concident: & scient quia ego Dominus, cum dederam gladium meum in manu regis Babylonis, & extendit eum super Terram Aegypti. * Et dispergam Aegyptum in nationes, & ventilabo eos in terris, & scient quia ego Dominus.

CAP. XXXI.

1 **E**T factum est in anno vndecimo, tertio A mense, vna mensis, factum est verbum Domini ad me, dicens: * Fili hominis dicit Pharaoni regi Aegypti, & populo eius: Cui similis factus es in magnitudine tua? * Ecce Assur quasi cedas in Libano, pulcher ramus, & frondibus nemorosus, excelsusque altitudinis, & inter condensas frondes elevatus est cacumen eius. * Aquae nutrierunt illum, abyssi exaltavit illum: Nomina eius manabant in circuitu radicem eius, & rivos suos emisit ad vniuersa ligna regionis. * Propterea eleuata est altitudo eius super omnia ligna regionis: & multiplicatae sunt arbores eius, & eleuati sunt rami eius prae aquis multatis. * Cumq. extendisset vmbra suam, in ramis eius fecerit nidos omnia volatilia caeli, & sub frondibus eius gesserunt omnes bestiae saltuum, & sub vmbra illic habitarat ceterus Genuum plumarum. * Erat pulcherrimus in magnitudine sua, & in dilatactione arborum suorum: erat enim radix illius iuxta aquas multas. * Cedri non fuerunt altiores illo in paradiso Dei, abietes non adaequauerunt summitate eius, & platani non fuerunt aequi sedibus illius: omne lignum paradisi Dei non est assimilatum illi, & pulchritudini eius. * Quonia speciosum fecerunt, & multis, condensum frondibus: & simulatae sunt eum omnia ligna voluptatis, quae erant in paradiso Dei. * Propterea haec dicit Dominus Deus: Pro eo q. sublimatus est in altitudine, & dedit summitatem suam virentem atque condensam, & eleuatum est cor eius in altitudine suam. * Tradidi eum in manu fortissimi Gentium, facies faciet eum iuxta

13 impientem eius eieci eum. * Et succident eum alieni, & crudelissimi nationum, & proijcient eum super montes, & in tuncis conuallibus corruent rami eius, & conuincetur arbuscula eius in vniuersis rupibus terræ: & recedent de umbraculo eius omnes populi terræ, & relinquent eum. * In ruina eius habitauerunt omnia volatilia cali, & in ramis eius fuerunt vniuersæ bestiarum regionis. 14 * Quam ob rem non eleuabuntur in altitudine sua omnia ligna aquarum, nec ponent sublimitatem suam inter nemorosa acque frondosa, nec stabunt in sublimitate sua omnia, quæ irrigantur aquis: quia omnes traditi sunt in mortem ad terram ultimam in medio filiorum hominum ad eos, qui descendunt in lacum. * Hæc dicit Dominus Deus. In die quando descendit ad inferos, induxi lucum, operum eum abyssus: & prohibui flumina eius, & coarctui aquas multas: contristatus est super eum Libanus, & omnia ligna agri conuersa sunt. * A sonitu tuum eius commouit Gentes, cum deducerem eum ad infernum eum his, qui descendebant in lacum: & consolata sunt inter ra infima omnia ligna voluptatis egregia, atque præclara in Libano, vniuersa quæ irrigantur aquis. * Nam & ipsi cum eo descendunt in infernum ad interfectos gladio: & brachium uniuersiusque sedebit sub umbraculo eius in medio nationum. * Cui assimilatus es o'melyte atque sublimis inter ligna voluptatis? Ecce deduceres eum lignis voluptatis ad terram ultimam: in medio intercircisorum dormies, cum eis, qui interfecti sunt gladio, ipse est Pharo, & omnis multitudo eius, dicit Dominus Deus.

CAP. XXXII.

1 **E**T factum est, duodecimo anno, in mense duodecimo, in una mensis, factum est uerbum Domini ad me, dicens: * Fili hominis assume lamentum super Pharaonem regem Aegypti, & dices ad eum: Leoni Gentium assimilatus es, & draconi, qui est in mari: & uentilabas cornu in fluminibus tuis, & conturbabas aquas pedibus tuis, & conculcabas flumina earum. * Propterea hæc dicit Dominus Deus: * Expandam super te rete meum in multitudo populorum multorum, & extraham te in sagena mea. 4 * Et proijcis te in terram, super faciem agri abijciam te: & habitare faciam super te omnia volatilia aeris, & saturabo de te bestias vniuersæ terræ. * Et dabo carnes tuas super montes, & implebo colles tuos sanie tua. 6 * Et irrigabo terram fetore sanguinis tui super montes, & ualles implebuntur ex te. 7 * Et operiam, cum extensus fueris, calui, & nigrescere faciam stellas eius: solem nu-

be tegam, & luna non dabit lumen suum. 8 * Omnia luminaria cali mergere faciam super te: & dabo tenebras super terram tuam, dicit Dominus Deus, cum ceciderint vulnerati tui in medio terræ, ait Dominus Deus. 9 * Et irritabo cor populorum multorum cum induxero contritionem tuam in Gentibus super terras, quas nescis. * Et stupefescere faciam super te populos multos: & reges eorum horrendum formidabunt super te, cum uolare eperit gladius meus super facies eorum: & obstupescant repente singuli pro anima sua in die ruine tue. * Quia hæc dicit Dominus Deus: Gladius regis Babilonis ueniet tibi, in gladijs fortium deficiat multitudinem tuam: inespugnabiles omnes Gentes hæ: & uaslabunt superbi Aegypti, & dissipabitur multitudo eius. * Et perdam omnia iumenta eius, quæ erant super aquas: plurimas: & non conturbabie eas pes hominis ultra, neque ungula iumentorum turbabit eas. * Tunc purissimas reddam aquas eorum, & flumina eorum quasi oleum adducam, ait Dominus Deus. * Cum dederit Terram Aegypti desolatam: deferretur autem terra a plenitudine sua, quando percussit omnes habitatores eius: & sciant quia ego Dominus. * Planctus est, & plangent eum: filii Gæthum plangent eum super Aegyptum, & super multitudinem eius plangent eum, ait Dominus Deus. * Et factum est in duodecimo anno, in quintadecima mensis, factum est uerbum Domini ad me, dicens: * Fili hominis cane lugubre super multitudinem Aegypti: & detraheam ipsam, & filias Gentium robustarum ad terram ultimam cum his, qui descendunt in lacum. 19 * Quo pulchrior est descendere, & dormi eum incircumcisus. * In medio interfectorum gladio cadent: gladius datus est, attraxerunt eum, & omnes populos eius. * Loquentur ei potentissimi robustorum de medio inferni, qui cum auxiliatoribus eius descenderunt, & dormierunt incircumcisi, interfecti gladio. * Ibi Affur, & omnis multitudo eius: incircumcitus sepulchra eius: omnes interfecti, & qui ceciderunt gladio. * Quorum data sunt sepulchra in nouissimis lacis: & facta est multitudo eorum per gyrum sepulchri eius: uiderunt interfecti, cadentesque gladio, qui dederant quondam formidinem in terra uiuentium. 24 * Ibi Aclam, & omnis multitudo eius per gyrum sepulchri sui: omnes hi interfecti, ruentesque gladio: qui descenderunt incircumcisi ad terram ultimam: qui posuerunt terrorem suum in terra uiuentium, & portauerunt ignem in suam cum his, qui descendunt in lacum. * In medio interfectorum posuerunt cubile eius in uniuersis populis eius: in circuitu eius sepulchrum illius: omnes hi incircumcisi, interfecti gladio, dederunt enim

terrorem suum in terra viuentium, & portauerunt ignominiam suam cum his, qui descendunt in lacum: in medio interfectionum positi sunt. * Ibi Moyses, & Thubal, & omnis multitudo eius: in circuitu eius sepulchra illius. omnes hi incircumcisi, interfecti. & cadentes gladio: quia dederunt formidinem suam in terra viuentium.

27 * Et non dormient cum fortibus, cadentibusq; & incircumcisis, qui descendunt ad infernum cum armis suis, & posuerunt gladios suos sub capitis suis, & fuerunt iniquitates eorum in ossibus eorum: quia terror fortium facti sunt in terra viuentium.

28 * Et tu ergo in medio incircumcisorum contereris, & dormies cum interfectis gladio.

29 * Ibi Idumæa, & reges eius, & omnes duces eius, qui dati sunt cum exercitu suo cum interfectis gladio: & qui cum incircumcisis dormiunt, & cum his, qui descendunt in lacum.

30 * Ibi principes Aquilonis omnes, & vniuersi venatores: qui deducti sunt cum interfectis, pauentes, & in sua fortitudine confisi: qui dormierunt incircumcisi cum interfectis gladio, & portauerunt confusorem suam cum his, qui descendunt in lacum.

31 * Vidit eos Pharaos, & consolatus est super vniuersam multitudinem suam, quæ interfecta est gladio, Pharaos, & omnis exercitus eius: ait Dominus Deus: * quia dedi terrorem meum in terra viuentium, & dormiuit in medio incircumcisorum cum interfectis gladio: Pharaos & omnis multitudo eius: ait Dominus Deus.

CAP. XXXIII.

1 **E**T factum est verbum Domini ad me, dicens: * Fili hominis loquere ad filios A populi tui, & dices ad eos: Terra cum induxero super eam gladium, & tulerit populus terre vitam vnam de nouissimis suis, & constituerit eum super se speculatorem: * & ille viderit gladium venientem super terram, & ceciderit buccina, & annunciauerit populo: * Audiens autem, quisquis ille est, sonitum buccinæ, & non se obseruauerit, veneritq; gladius, & tulerit eum: sanguis ipsius super caput eius erit. * Sonum buccinæ audiuit, & non se obseruauit, sanguis eius in ipso erit: si autem se custodierit, animam suam saluabit. * Quod si speculator viderit gladium venientem, & non insonuerit buccina: & populus se non custodierit, veneritq; gladius, & tulerit de eis animam: ille quidem in iniquitate sua capus est, sanguinem autem eius de manu speculatoris requiram. * I Et tu Fili hominis, speculatorem dedi te domui Israel: audiens ergo ex ore meo sermonem, annuntiabis eis ex me. * Si me dicente ad impium: Impie,

morte morieris: non fueris locutus vt se custodiat impius a via sua: ipse impius in iniquitate sua morietur, sanguinem autem eius de manu tua requiram. * Si autem annuntiante te ad impium vt a vijs suis conuertatur, non fuerit conuersus a via sua: ipse in iniquitate sua morietur: porro tu animam tuam liberaſti.

10 **C** Minis dic ad domum Israel: Sic locuti estis, dicentes: Iniquitates nostras, & peccata nostra super nos sunt, & in ipsis nos tabescimus: quomodo ergo viuere poterimus?

11 * I Dica eos: Vno ego, dicit Dominus Deus: nolo mortem impij, sed vt conuertatur impius a via sua, & viuat. Conuertimini, conuertimini a vijs vestris pessimis: & quare moriemini domus Israel?

12 * Tu itaque Fili hominis dic ad filios populi tui: In iustitia iusti non liberabit eum in quacumque die peccauerit: & impietas impij non nocet ei, in quacumque die conuersus fuerit ab impietate sua: & iustus non poterit viuere in iustitia sua, in quacumque die peccauerit.

13 * Etiam si dixerio iusto quod vita viuat, & consilijs in iustitia sua fecerit iniquitatem: omnes inſtitutæ eius obliuioni tradentur, & in iniquitate sua, quam operatus est, in ipsa morietur.

14 * Si autem dixerio impio: Morde te morieris: & egerit penitentiam a peccato suo, feceritq; iudicium & iustitiam, & pignus restituerit ille impius, rapinamq; reddiderit, in mandatis vitæ ambulauerit, nec fecerit quidquam iniustum: vita viuet, & non morietur.

15 * Omnia peccata eius, quæ peccauit, non imputabuntur ei: iudicium, & iustitiam fecit, vita viuet.

16 * Et dixerunt filij populi tui: Non est æquum ponderis via Domini, & ipſorum via iniusta est.

17 * Cum enim recesserit iustus a iustitia sua, feceritq; iniquitates, morietur in eis.

18 * Et cum recesserit impius ab impietate sua, feceritq; iudicium, & iustitiam, viuet in eis.

19 * I Et dicitis: Non est recta via Domini. Vnumquemque iuxta vias suas iudicabo de vobis, domus Israel.

20 * Et factum est in duodecimo anno, in decimo mense, in quinta mensis transmigrationis nostræ, venit ad me qui fugerat de Ierusalem, dicens: Vastata est ciuitas.

21 * Manus autem Domini facta fuerat ad me vespere, antequam veniret qui fugerat: aperuitq; os meum donec veniret ad me mane, & aperto ore meo non silui amplius.

22 * Et factum est verbum Domini ad me, dicens: * Fili hominis, qui habitant in ruinosis his super humum Israel, loquentes aiunt: Vnus erat Abraham, & hereditate possedit terram: nos autem multi sumus, nobis data est terra in possessionem.

23 * Idcirco dices ad eos: Hæc dicit Dominus Deus: Qui in sanguine comeditis, & oculos vestros leuatis ad immunditias vestras, & sanguinem

funditis : numquid terram hereditate possidebitis ? * Stetistis in gladijs vestris, fecistis abominationes, & vniuersique uxorem proximi sui polluit : & terram hereditate possidebitis ? * Ille dices ad eos : Sic dicit Dominus Deus : Vno ego, quia qui in ruinosis habitant, gladio cadent : & qui in agro est, bestijs tradetur ad deuorandum : qui autem in praedijs, & speluncis sunt, peste morientur. * Et dabo terram in solitudinem, & in desertum, & deficiet superba fortitudo eius, & desolabuntur montes Israel, eo quod nullus sit qui per eos transeat. * Et scient quia ego Dominus, cum dederō terram eorum desolatam, & desertam propter vniuersas abominationes suas, quas operati sunt. * Et tu fili hominis filij populi tui, qui loquuntur de te iuxta motus, & in ostijs domorum, & dicunt vnus ad alterum, vlt ad proximum suum loquentes : Venite, & audiamus quis sit sermo egrediens a Domino. * Et veniunt ad te, quasi sit ingreditur populus, & sedent coram te populus meus : & adiungunt sermones tuos, & non faciunt conuicia in canticum oris tui vertunt illos, & auctoritatem suam sequitur cor eorum. * Et es eis quasi cithara musicum, quod suauis, dulciq. sono canitur : & audiunt verba tua, & non faciunt ea. * Et cum venerit quod predictum est (ecce enim venit) tunc scient quod prophetae fuerit inter eos.

CAP. XXXIV.

ET factum est verbum Domini ad me, dicens : * Fili hominis propheta de pastoribus Israel propheta, & dices pastoribus, Hec dicit Dominus Deus : * Vbi pastores Israel, qui pascebant semetipfos : nomen greges a pastoribus pascentur ? * Lac comedebatis, & lanae operiebamini, & quod erat suum erat occidebatis : gregem autem meum non pascebatis. * Quod infirmum fuit non consolidastis, & quod egrotum non sanastis, quod confractum est non alligastis, & quod abiectum est non reduxistis, & quod perierat non quaesistis : sed cum austeritate imperabatis eis, & cum potentia. * Et dispersi sunt oves meae, eo quod non esset pastor. & facta fuit in deuorantem omnium bestiarum agri, & dispersi sunt. * Errauerunt greges mei in cunctis montibus, & in vniuerso colle excelso : & super omnem faciem terrae dispersi sunt greges mei, & non erat qui requireret, non erat, inquam, qui requireret. * Propterea pastores audite verbum Domini : * Vno ego, dicit Dominus Deus : quia pro eo quod facti sunt greges mei in rapinam, & oves meae in deuorantem omnium bestiarum agri, eo quod non esset pastor (neque enim quasi erant pastores mei gregem meum)

sed pascebant pastores semetipfos, & greges meos non pascebant : * Propterea pastores audite verbum Domini : * Hec dicit Dominus Deus : Ecce ego ipse super pastores requiram gregem meum de manu eorum, & cessare faciam eos : vt vltra non pascant greges, nec pascant amplius pastores semetipfos : & liberabo gregem meum de ore eorum : & non erit vltra vis in eam. * Quia haec dicit Dominus Deus : Ecce ego ipse requiram oves meas, & visitabo eas. * Sicut visitat pastor gregem suum in die, quando fuerit in medio ouium suorum dissipata : sic visitabo oves meas, & liberabo eas de omnibus locis, in quibus disperse fuerant in die nubes, & caliginis. * Et educam eas de populis, & congregabo eas de terris, & inducam eas in terram suam : & pascam eas in montibus Israel, in thuris, & in cunctis sedibus terrae. * In pasceis vberimis pascam eas, & in montibus excelsum Israel erunt pascuis eorum : ibi requiescent in herbis virentibus, & in pascuis pinguibus pascentur super montes Israel. * Ego pascam oves meas : & ego eas accubare faciam, dicit Dominus Deus. * Quod perierat requiram, & quod abiectum erat reduci, & quod confractum fuerat alligabo, & quod infirmum fuerat consolidabo, & quod pingue & forte custodiam : & pascam illas in iudicio. * Vos autem greges mei, haec dicit Dominus Deus : Pecce ego iudico inter pecus & pecus, arietum, & hircorum. * Nonne satis vobis erat pascua bona depasci : insuper & reliquias pascuarum vestrarum conculcastis pedibus vestris : & cum purissimam aquam biberitis, reliqui pedibus vestris turbabatis. * Et oves meae his, quae conculcata pedibus vestris fuerant, pascebantur : & quae pedes vestri turbauerant, haec bibeant. * Propterea haec dicit Dominus Deus ad vos : Ecce ego ipse iudico inter pecus pingue, & macilentum : pro eo quod latentes, & humeris impingebatis, & cornibus vestris ventilabatis omnia infirma pecora, donec dispergeretur foras : * saluabo gregem meum, & non erit vltra in rapinam, & iudicabo inter pecus & pecus. * **ET SVS CITABO SUPER EAS** **PASTOREM VNVM**, qui pascat eas, seruum meum Dauid : ipse pasceat eas, & ipse bibeat eis in pascorem. * Ego autem Dominus ero eis in Deum : & seruus meus Dauid princeps in medio eorum : ergo Dominus locutus sum. * Et faciam cum eis pascuum pacis, & cessare faciam bestias praedae de terra : & qui habitant in deserto, securi dormient in silibus. * Et ponam eos in circuitu collis mei benedictionem, & deducam imbrem in tempore suo : pluniz benedictionem erunt. * Et dabit lignum agri fructum suum, & terra dabit germen suum, & erunt in terra sua absque timore : & scient quia

I. Io. 1. g.
45. & 10.
Dan. 9. g.
24
Osee. 3. b.
5

ego Dominus, cum contriuero catenas iugum eorum, & eruo eos de manu imperantium sibi. * Et non erunt ultra in rapinam in Gentibus, neque destitit terra deuorabuat eos sed habitabunt confidenter absque ullo terrore. 19 * Et inscruabunt eis germen nominatum : & non erunt ultra imminuti fame in terra, neque portabunt ultra opprobrium Gentium. 20 * Et scient quia ego Dominus Deus eorum cum eis, & ipsi populus meus domus Israel: ait Dominus Deus. * I Vos autem greges mei, greges pacis meae homines estis: & ego Dominus Deus uester, dicit Dominus Deus.

CAP. XXXV.

1 E T factus est sermo Domini ad me, dicens: * Fili hominis pone faciem tuam aduersum montem Seir, & prophetabis de eo, & dices illi: * Hec dicit Dominus Deus: Ecce ego ad te mons Seir, & extendam manum meam super te, & dabo te desolatam atque desertum. * Vrbes tuas demoliar, & tu desertus eris: & scies quia ego Dominus. 5 * Eo quod fueris inimicus sempiternus, & conculcaueris filios Israel in manus gladii in tempore afflictionis eorum, in tempore iniquitatis extreme. * Propterea uiuo ego, dicit Dominus Deus: quoniam sanguini tradite te, & sanguis te persequetur: & cum sanguinem oderis, sanguis persequetur te. * Et dabo montem Seir desolatam atque desertum: & auferam de eo euntem, & redeuntem. 8 * Et implebo montes eius occisori suorum: in collibus tuis, & in uallibus tuis, atque in torrentibus interfecisti gladio cadent. * In solitudines sempiternas tradam te, & ciuitates tuas non habitabuntur: & scietis quia ego Dominus Deus. * Eo quod dixeris: Dux gentes, & dux terra mea erunt, & hereditate possidebo eas: cum Dominus esset ibi: 11 * Propterea uiuo ego, dicit Dominus Deus, quia faciam iuxta iram tuam, & secundum iram tuam, quem fecisti odio habens eos: & notus efficiat per eos cum te iudicauero. 12 * Et scies quia ego Dominus audiri uniuersa opprobria tua, quae locutus es de montibus Israel, dicens: Desertum nobis ad deuorandum dati sunt. * Et insurrexisti super me ore uestro, & derogastis aduersum me uerba uestra: ego audiui. * Hec dicit Dominus Deus: Leuante uniuersa terra, in solitudine te redigam. * Sicut i gaudium es super hereditate, u domus Israel, eo quod fuerit dissipata, sic faciam tibi: dissipatus eris mons Seir, & Idumaea omnis: & scient quia ego Dominus.

1 T V autem filii hominis propheta super montes Israel, & dices: Montes Israel 2 audite uerbum Domini: * Hec dicit Dominus Deus: Eo quod dixerit inimicus de uobis: Euge, altitudines sempiternae in hereditatem datae sunt nobis: * propterea uaticinare, & dic: Hec dicit Dominus Deus: Pro eo quod desolati estis, & conculcati per circuitum, & facti in hereditatem reliquiae Gentibus, & ascendistis super labium linguae, & opprobrium populi: * propterea montes Israel audite uerbum Domini Dei: Hec dicit Dominus Deus montibus, & collibus, torrentibus, uallibusq. & desertis, parietinis, & arribus derelictis, quae depopulate sunt, & subannata a reliquis Gentibus per circuitum. 5 * Propterea haec dicit Dominus Deus: Quoniam in igne zeli mei locutus sum de reliquis Gentibus, & de Idumaea uniuersa, quae dederunt terram meam sibi in hereditatem cum gaudio, & toro corde, & ex animo: & eiecerunt eam ut uallarent: * Idcirco uaticinare super humum Israel, & dices montibus, & collibus, jugis, & uallibus: Hec dicit Dominus Deus: Ecce ego in zelo meo, & in furore meo locutus sum, eo quod confusione gentium sustinueritis. 7 Idcirco haec dicit Dominus Deus: Ego leuavi manum meam ut Gentes, quae in circuitu uestro sunt, ipse confusione suam portent. 8 * Vos autem montes Israel ramos uestros germinetis, & fructum uestrum affertis populo meo Israel: prope enim est ut ueniat. 9 * Quia ecce ego ad uos, & conuertar ad uos, & arabimini, & accipietis sementem. 10 * Et multiplicabo in uobis homines, omnemq. domum Israel: & habitabunt ciuitates, & ruinosae instaurabuntur. 11 * Et replebo uos hominibus, & iumentis: & multiplicabuntur, & crescent: & habitare uos faciam sicut a principio, bonisq. dono maioribus, quam habuistis ab initio: & scriptis quia ego Dominus. 12 * Et adducam super uos homines populum meum Israel, & hereditate possidebunt te: & eris eis in hereditatem, & non addes ultra ut abique eis sis. 13 * Hec dicit Dominus Deus: Pro eo quod dicunt de uobis: Deuoratrix hominum es, & succocans gentem tuam: * Propterea homines non comedes amplius, & gentem tuam non necabis ultra, ait Dominus Deus: Nec audiam faciam in te amplius confusione Gentium, & opprobrium populorum nequaquam portabis, & gentem tuam non amittes amplius, ait Dominus Deus. 14 * Et factum est uerbum Domini ad me, dicens: * Fili hominis domus Israel habitauerunt in humo sua, & polluerunt eam in uis suis, & in studiis suis

11.1. 31.
b. 5
Rom. 1. d.
24

Sup. 11.
19

iuxta immunditiam menstruatæ facta est
18 via eorum coram me: Et effudi indignatio-
nem meam super eos pro sanguine quem fu-
derunt super terram, & in idolis suis
19 polluerunt eam. Et dispersi eos in Gen-
tes, & ventilati sunt in terras: iuxta vias eor-
um, & alimentiones eorum iudicavi eos.
20 * Et ingressi sunt ad Gentes, ad quas intro-
ierunt, & polluerunt nomen sanctum meum,
cum diceretur de eis: Populus Domini iste
21 est, & de terra eius egressi sunt. Et peperi
E nomen sanctum meum, quod polluerat domus
22 Israel in Gentibus, ad quas ingressi sunt. Id
circo dices domui Israel: Hæc dicit Domi-
nus Deus: Non propter vos ego faciam, do-
mus Israel, sed propter nomen sanctum meum
quod pollulistis in Gentibus, ad quas ite-
23 ris. Et sanctificabo meum nomen, quod
pollutum est inter Gentes, quod pollulistis
in medio earum: ut sciant Gentes quia ego
24 Dominus, ait Dominus exercituum, cum san-
ctificatus fuero in vobis coram eis. Tollam
quippe vos de Gentibus, & congregabo vos
de vniuersis terris, & adducam vos in ter-
25 ram vestram. Et effundam super vos
aquam mundam, & mundabimini ab om-
nibus inquinamentis vestris, & ab vniuersis
26 idolis vestris mundabo vos. Et dabo vo-
bis cor nouum, & spiritum nouum ponam
in medio vestri: & auferam cor lapideum de
27 cane vestro, & dabo vobis cor carneum.
Et spiritum meum ponam in medio ve-
stri, & faciam ut in præceptis meis ambule-

tis, & iudicia mea custodiat & operemur.
28 Et habitabit in terra, quam dedi patri-
bus vestris: & eritis mihi in populum, & ego
29 ero vobis in Deum. Et saluabo vos ex vni-
uersis inquinamentis vestris: & vocabos fru-
mentum, & multiplicabo illud, & non im-
30 ponam vobis famem. Et multiplicabo fructum
ligni, & genimias agri, & non porctis vltra
31 opprobrium famis in Gentibus. Et recor-
dabimini viarum vestrum pessimarum, stu-
diorumque non bonorum: & displiceant vo-
32 bis iniquitates vestre, & scelera vestra. Non
propter vos ego faciam, ait Dominus Deus,
notum sit vobis: confundi mihi, & erubescite su-
33 per vijs vestris, domus Israel. Hæc dicit Do-
minus Deus: In die, quando mundauero vos
Ex omnibus iniquitatibus vestris, & inhabita-
34 ri fecero vrbes, & instaurauero ruinosa, &
terra deserta fuerit exulta, quæ quodam era-
35 desolata in oculis omnis viatoris, dicent:
Terra illa inculta, facta est ut hortus voluptatis
& ciuitates desertæ, & desituta atque suffo-
36 cæ, munite sederunt. Et scient Gentes quæ
cumque derelictæ fuerint in circuitu vestro,
quia ego Dominus edificauit dissipata, plan-
37 tauique inculta, ego Dominus locutus
sunt, & fecerim. Hæc dicit Dominus Deus:
Adhuc in hoc inuenient me domus Israel,
38 ut faciam eis. Multiplicabo eos sicut gregem
honorum, ut gregem sanctum, ut gregem
Ierusalem in sollempnitatibus eius: Sic erunt
ciuitates desertæ, plenæ gregibus hominum:
& scient quia ego Dominus.

CAP. XXXVII.

F Acta est super manus Domini, & edu-
xit me in spiritu Domini: & dimisit me

1 in medio campi, qui erat plenus ossibus. Et
circumduxit me per ea in gyro: erant autem
multa valde super faciem campi, sicut vehe-
2 menter. Et dixit ad me: Fili hominis puta-
ne viuunt ossa ista? Et dixi: Domine Deus, tu

posui.

4 nolli. * Et dixit ad me: Vaticinare de offi-
 5 bus istis: & dices eis: Officia audite ver-
 6 bum Domini. * Hæc dicit Dominus Deus
 7 offibus his, Ecce ego intromittam in vos spi-
 8 ritum, & viueris. * Et dabo super vos neruos,
 9 & succrescere faciam super vos carnes, &
 10 superextendam in vobis cutem: & dabo vo-
 11 bis spiritum, & viueris, & scietis quia ego
 12 Dominus. * Et prophetaui sicut præceperat
 13 mihi: factus est autem sonitus, & propheta-
 14 uit me, & ecce commotio: & accesserunt
 15 offia ad offia, vnusquodque ad iuncturam suam.
 16 * Et vidi, & ecce super eas erui, & carnes
 17 ascenderunt: & extensa est in eis cutis desu-
 18 per, & spiritum non habebant. * Et dixit ad
 19 me: Vaticinare ad spiritum, vaticinare fili-
 20 li hominis, & dices ad spiritum: Hæc dicit
 21 Dominus Deus: A quatuor ventis veni spi-
 22 ritus, & insuffla super interfectos istos, & re-
 23 uiuifcant. * Et prophetaui sicut præceperat
 24 mihi: & ingressus est in ea spiritus, & uiue-
 25 runt: steteruntque super pedes suos exercitus
 26 grandis nimis valde. * Et dixit ad me: Fili
 27 hominis, offia hæc vniuersa, domus Israel est:
 28 ipsi dicunt: Auerunt offia nostra, & periit
 29 spes nostra, & abscissi sumus. * Propterea va-
 30 ticipare, & dices ad eos: Hæc dicit Domi-
 31 nus Deus: Ecce ego aperiam tumulos vestros
 32 & educam vos de sepulchris vestris populus
 33 meus: & inducam vos in terram Israel. * Et
 34 scietis quia ego Dominus, cum aperuero se-
 35 pulchra vestra, & eduero vos de tumulis ve-
 36 stris popule meus: & dederò spiritum meum
 37 in vobis, & viueritis, & requiescat vos la-
 38 ciaria super humum vestram: & scietis quia
 39 ego Dominus locutus sum, & feci ait Do-
 40 minus Deus. * Et factus est sermo Domini ad
 41 me, dicens: * Et tu fili hominis sume tibi li-
 42 gnum vnum, & scribe super illud: Iude, &
 43 filium Israel socium eius: & tolle lignum
 44 alterum, & scribe super illud: Ioseph lignum
 45 Ephraim, & cunctæ domui Israel, socio-
 46 rumque eius. * Et adurge illa vnum ad alterum
 47 tibi in lignum vnum: & erunt in vni-
 48 orem in manu tua. * Cum autem dixerint ad
 49 te filij populi tui loquentes: Nonne indicas
 50 nobis quid in his tibi velis? loqueris ad eos:
 51 Hæc dicit Dominus Deus: Ecce ego assumam
 52 lignum Ioseph quod est in manu Ephraim,
 53 & tribus Israel, quæ sunt ei adiunctæ: & da-
 54 bo eas pariter cum ligno Iuda, & faciam
 55 eas in lignum vnum: & erunt vnum in manu
 56 eius. * Erunt autem ligna, super quæ scripse-
 57 ris in manu tua, in oculis eorum. * Et dicas
 58 ad eos: Hæc dicit Dominus Deus: Ecce ego
 59 assumam filios Israel de medio nationum,
 60 ad quas abierunt: & congregabo eos vnde-
 61 que, & adducam eos ad humum suum. * Et
 62 faciam eos in gentem vnam in terra in mon-
 63 tibus Israel, & rex vnus erit omnibus impe-
 64 rans: & non erunt ultra duo gentes, nec

65 diuidesunt amplius in duo regna. * Neque poli-
 66 entur ultra in idoli suis, & abominatio-
 67 nibus suis, & cum his iniquitatibus suis, &
 68 saluos eos faciam de vniuersis sedibus, in qui-
 69 bus peccauerunt, & emundabo eos: & erunt
 70 mihi populus, & ego ero eis Deus. * Et ser-
 71 uus meus David rex super eos, & pastor
 72 vnus erit omnium eorum: in scilicij meis
 73 ambulant, & mandata mea custodient,
 74 & facient ea. * Et habitabunt super terram,
 75 quam dedi seruo meo Iacob, in qua habita-
 76 verunt patres vestri: & habitabunt super eam
 77 ipsi, & filij eorum, & filij filiorum eorum,
 78 vique in sempiternum: & David seruus meus
 79 princeps eorum in perpetuum. * Et parcu-
 80 riam illis in diebus pacis, pacem sempiternam
 81 erit eis: & fundabo eos, & multiplicabo, &
 82 dabo sanctificationem meam in medio eorum
 83 in perpetuum. * Et erit tabernaculum meum
 84 in eis, & ero eis, Deus, & ipsi erunt mihi po-
 85 pulus. * Et scient gentes quia ego Domi-
 86 nus sanctificator Israel, cum fuerit san-
 87 ctificatio mea in medio eorum in perpetuum.

C A P . XXXVIII.

1 **E**T factus est sermo Domini ad me, dicens:
 2 * Fili hominis pone faciem tuam con-
 3 tra Gog, terram Magog, principem capitis
 4 Mosoch, & Tubal: & vaticinare de eo, & di-
 5 ces ad eum: Hæc dicit Dominus Deus: Ecce
 6 ego ad te Gog principem capitis Mosoch &
 7 Tubal, & circumagam te, & ponam frenum
 8 in maxillis tuis: & educam te, & om-
 9 nem exercitum tuum, equos & equites ve-
 10 stros loriceis vniuersos, multitudinem ma-
 11 gnā, hastas & clypeum arripientium, &
 12 gladium. * Persæ, Aethiopes, & Libyes cum
 13 eis, omnes curati & galeati. * Gomer, & vni-
 14 uersa agmina eius, domus Thogorma, latera
 15 Aquilonis, & totum robur eius, populi que
 16 multi tecum. * Prepara: & instrue te, & om-
 17 nem multitudinem tuam, quæ conseruata est
 18 ad te, & esto eis in præceptum. * Post dies
 19 multos visitaberis in nouissimis annorum ve-
 20 nies ad terram, quæ reversa est a gladio, & cō-
 21 gregata est de populus multis ad montes Is-
 22 rael, qui fuerunt de ferti ingiter: hæc de popu-
 23 li educa est, & habitabunt in ea considerent
 24 vniuersi. * Ascendens autem quasi tempe-
 25 stas venies, & quasi nubes, ut operias terram
 26 Cy, & omnia agmina tua, & populi multi te-
 27 cum. * Hæc dicit Dominus Deus: In die illa
 28 ascendent sermones super cor tuum, & cogi-
 29 tabis cogitationem pessimam: & dices: A-
 30 scilam ad terrā absque muro veni ad quie-
 31 scentes, habitetque securus: hi omnes habi-
 32 tant sine muro, & domus, & porte non sunt eis
 33 * Ut diripias spolia, & inuadas prædā, ut
 34 inferas manum tuam super eos, qui de ferti
 35 fuerant, & postea relinques, & super populum

qui est

qui est congregatus ex Gentibus, qui posside-
re cepit; & esse habitator umbilici terræ.
13 * Saba, & Dedan, & negotiatores Tharsis,
& omnes leonis eius dicent tibi: Numquid
ad sumenda spolia tu venis? ecce ad diripi-
endam prædam congregasti multitudinem
tuam, ut tollas argentum, & aurum, & au-
feras suppellectilem, &que substantiam, &
14 dricipias manibus inhiestas. * Propterea
E uaticinare fili hominis, & dices ad Gog:
Hec dicit Dominus Deus: Numquid non
in die illo, cum habitauerit populus meus
25 Israel confidenter, fies? * Et uenies de lo-
co tuo a lateribus Aquilonis tu & populi
multi tecum ascensores equorum uniuersi, cet-
usque magnæ, & exercitus uehementis. *
26 Et ascendes super populum meum Israel quasi
nubes, ut operias terram. In nouissimis die-
bus eris, & adducam te super terram meam:
ut sciant Gentes me, cum sanctificatus fue-
ro in te in oculis eorum, o Gog. * Hæc dicit
17 Dominus Deus: Tu ergo ille es, de quo
locutus sum in diebus antiquis in manu ser-
uorum meorum prophetarum Israel, qui
prophetauerunt in diebus illorum temporum,
28 ut adducerem te super eos. * Et erit in die il-
la, in die aduentus Gog super terram Israel,
ait Dominus Deus, ascendens in dignatio mea
29 in furore meo. * Et in zelo meo, in igne ira-
meæ locutus sum. Quia in die illa erit com-
30 motio magna super terram Israel; & i-
moueabuntur a facie mea pisces maris, & u-
lcræ cæli, & bestię agri, & omne repti-
les, quod monetur super humum, & omnis
31 quod sunt super faciem terræ, & subuer-
tentur montes, & cadent septes, & omnis murus
corruet in terram. * Et conuocabo aduersus
Gum cum in cunctis montibus meis gladium,
ait Dominus Deus: gladius uniuersique
32 in fratrem suum dirigeatur. * Et iudicabo
eum pesse, & sanguine, & imbre uehementi,
& lapidibus immensis: ignem, & sulphu-
rum super eum, & super exercitum eius,
& super populos multos, qui sunt cum eo.
33 * Et magnificabor, & sanctificabor: & no-
uerent ero in oculis multarum gentium, &
scient quia ego Dominus.

CAP. XXXIX.

1 **T** V autem filii hominis uaticinare aduer-
 A sum Gog, & dices: Hæc dixit Dominus
 Deus: Ecce ego super te Gog principem ca-
 pitis Mosoch & Thubal: & circumagam te,
 & educam te, & ascendere te faciam de laco-
 ribus Aquilonis: & adducam te super mon-
 3 tes Israel. * Et percutiam arcum tuum in
 manu sinistra tua, & sagittas tuas de manu
 4 dextera tua deiciam. * Super montes Israel
 cades tu, & omnia agmina tua, & populi
 tui, qui sunt tecum: feris, auiibus, omni-

volatili, & bellis terræ dedi te ad deuorandum. * Super faciem agri cadet: quia ego locutus sum, ait Dominus Deus. * Et immitam ignem in Magog, & in his, qui habitant in insulis confidenter: & scient quia ego Dominus. * Et nomen sanctum meum notum faciam in medio populi mei Israel, & non pollutam nomen sanctum meum amplius, & scient Gentes, quia ego Dominus sanctus Israel. * Ecce venit, & factum est, ait Dominus Deus: hæc est dies, de qua locutus sum. * Et egredientur habitatores de ciuitatibus Israel, & succendent & comburent arma, clypeum, & hastas, arcum, & sagittas, & baculos manuum, & contos: & succendent ea igni septem annis. * Et non portabitis ligna de regionibus, neque succident de saltibus: quoniam arma succendent igni, & deprecabuntur eos, quibus præde fuerant, & diripiet uassatores suos, ait Dominus Deus. * Et erit in die illa: dabo Gog locum uinatorum, sepulchrum in Israel: uallem uinatorum ad Orientem maris, que obfuscata faciet prætereuntes: & sepeliet ibi Gog, & omnem multitudinem eius, & uocabitur uallis multitudinis Gog. * Et sepeliet eos domus Israel, ut moriantur terram septem mensesibus. * Sepeliet autem cum omnis populus terræ, & erit eis nominata dies, in qua glorificatus sum, ait Dominus Deus. * Et viros iugiter constituit lustrantes terram, qui sepeliant, & requirant eos, qui remanserant super faciem terræ, ut emundent: post mentes autem septem querere incipiente. * Et circuibunt peragantes terram: cumque uiderint eos hominis, statuê iuxta illud titulum, donec sepeliant illud polidones in ualle multitudinis Gog. * Nomen autem ciuitatis Amona, & mundabunt terram. * Tu ergo fili hominis, hæc dicit Dominus Deus: Dic omni uolenti, & uniuersis auidis, conuenite bestis agri: Conuenite, propterea concurrite undique ad uictimam meam, quam ego immolo uobis, uictimam grandem super montes Israel: ut comedatis carnem, & bibitis sanguinem. * Carnes fortium comedetis, & sanguinem principum terræ bibetis: arietum, & agnorum, & hircorum, taurorumque, altitum, & pinguium omnium. * Et comedetis adipem in saturitatem, & bibetis sanguinem in ebrietatem, de uictima, quam ego immolabo uobis: & saturabimini super mensam meam de equo, & equite forti, & de uniuersis uiris bellatoribus, ait Dominus Deus. * Et ponam gloriam meam in Gentibus: & videbunt omnes gentes iudiciu meum, quod fecerim, & manum meam, quam posuerim super eos. * Et scient domus Israel quia ego Dominus Deus eorum a die illa, & deinceps. * Et scient Gentes

10 Iam iniquitate tua capta non sum
 Israel, eo quod dereliquerint me, & abcon-
 derim faciem meam ab eis: & tradiderim
 eos in manus hostium, & ceciderint in gla-
 4 dio vniuersi. * Iuxta immunditiam eorum,
 & scelus feci eis, & absecodi faciem meam
 5 ab illis. * Propterea hæc dicit Dominus
 Deus: Nunc reducam captiuitatem Iacob:
 & miserebor omnis domus Israel: & atfu-
 6 mam zelum pro nomine sancto meo. * Et
 portabunt confusionem suam, & omnem
 prauaricationem, qua prauicati sunt in
 me, cum habitauerint in terra sua confiden-
 7 ter neminem formidantes: & restuxero eos
 de populis, & congregauero de terris inimi-
 8 corum suorum, & sanctificatus fuero in eis,
 in oculis gentium plurimarum. * ¶ Et scient
 quia ego Dominus Deus eorum, eo quod
 9 transiulerim eos in nationes; & congrega-
 uerim eos super terram suam, & non dereli-
 querim quemquam ex eis ibi. * Et non
 abscondam ultra faciem meam ab eis, eo
 quod effuderim spiritum meum super om-
 nem domum Israel, ait Dominus Deus.

C A P. X L.

1 **I**N vigesimo quinto anno transmigrationis
 A nostræ, in exordio anni, decima mensis
 quartodecimo anno postquam percussa
 est ciuitas: in ipsa hac die facta est super me
 2 manus Domini, & adduxit me illuc. * In
 visionibus Dei adduxit me in terram Israel,
 & dimisit me super montem excelsum ni-
 3 mis: super quem erat quasi ædificium ciuitatis
 vergentis ad Austrum. * Et introduxit
 me illuc: & ecce vir, cuius erat species quasi
 4 species æris, & feniculis lineis in manu eius,
 & calamus mensuræ in manu eius: stabat
 5 autem in porta. * Et locutus est ad me idem
 vir: Fili hominis vide oculis tuis, & auribus
 tuis audi, & pone cor tuum in omnia, quæ
 ego ostendam tibi: quia vt ostendantur tibi
 adductus es huc: annuncia omnia, quæ tu
 6 videris, domui Israel. * Et ecce murus for-
 tinsæ in circuitu domus vndique, & in
 manu viri calamus mensuræ sex cubitorum,
 & palmo: & mensus est latitudinem ædifi-
 7 cij calamo vno, altitudinem quoque calamo
 vno. * Et venit ad portam, quæ respiciebat
 8 viam orientalem, & ascendit per gradus eius:
 & mensus est limen portæ calamo vno laticu-
 9 dinem, id est, limen vnum calamo vno in
 latitudine: * & thalamum vno calamo in
 longum, & vno calamo in latum: & inter
 10 thalamos, quinque cubitos: * & limen por-
 tæ iuxta vestibulum portæ intrinsecus, cala-
 11 mo vno. * Et mensus est vestibulum portæ
 octo cubitorum, & frontem eius duobus cu-

12 bitis. * Porro thalami portæ ad viam Orien-
 talem, tres hinc & tres inde: mensura vna
 13 trium, & mensura vna frontium ex vtraque
 parte. * Et mensus est latitudinem liminis
 14 portæ, decem cubitorum: & longitudinem
 portæ, tredecim cubitorum: * Et marginē
 ante thalamos cubiti vnus: & cubitus vnus
 15 finis vtrique: thalami autem, sex cubito-
 rum erant hinc & inde. * Et mensus est
 16 portam a tecto thalami, vsque ad tectū eius
 latitudinem viginti quinque cubitorum.
 17 ostium contra ostium. * Et fecit frontes
 per senaginta cubitos: & ad frontem atrium
 18 portæ vndique per circuitum. * Et ante fa-
 ciem portæ, quæ pertungebat vsque ad faciem
 vestibuli portæ interioris, quinquaginta cu-
 19 bitos. * Et fenestras obliquis in thalamis,
 & in frontibus eorum, quæ erant intra por-
 tam vndique per circuitum: similiter autem
 20 erant & in vestibulis fenestras per gyrum in-
 trinsecus, & ante frontes pictura palmarum.
 21 * Et eduxit me ad atrium exterius, & ecce
 gazophylacia, & pavimentum stratum lapi-
 22 de in atrio per circuitum: triginta gazophy-
 lacia in circuitu pavimenti. * Et pavimen-
 23 tum in fronte portarum secundum longitu-
 24 dinem portarum erat intrinsecus. * Et mensus
 est latitudinem a facie portæ inferioris vsque
 ad frontem atrij interioris extrinsecus, centum
 25 cubitos ad Orientem, & ad Aquilonem.
 26 * Portam quoque, quæ respiciebat viam Aquil-
 onis atrij exterioris, mensus est tam in lon-
 27 gitudine, quàm in latitudine. * Et thalamos
 eius tres hinc, & tres inde: & frontem eius,
 & vestibulum eius secundum mensuram por-
 28 tæ prioris, quinquaginta cubitorum longitu-
 29 dinem eius, & latitudinem viginti quinque
 cubitorum. * Fenestras autem eius, & vesti-
 bulum, & sculpturæ secundum mensuram
 D portæ, quæ respiciebat ad Orientem: & septem
 graduum erat ascensus eius, & vestibulum
 ante eam. Et porta atrij interioris contra
 portam Aquilonis, & Orientalem: & mensus
 30 est a porta vsque ad portam centum cu-
 31 bitos. * Et eduxit me ad viam australem,
 & ecce porta, quæ respiciebat ad Austrum:
 32 & mensus est frontem eius, & vestibulum
 eius iuxta mensuras superiores. * Et fene-
 33 stras eius, & vestibula in circuitu, sicut fene-
 stras ceteras: quinquaginta cubitorum
 34 longitudine, & latitudine viginti quinque
 cubitorum. * Et in gradibus septem ascen-
 35 debatur ad eam: & vestibulum ante fores
 eius: & calatræ palmæ orant, una hinc, & altera
 36 inde in fronte eius. * Et porta atrij interio-
 37 ris in viâ australi: & mensus est a porta
 usque ad portam in viâ australi, centum cu-
 38 bitos. * Et introduxit me in atrium interius
 ad portam australem: & mensus est portam iuxta
 39 mensuras superiores. * Thalamus eius, & si ge-

et eius, & vestibulum eius eisdem mensuris : & fenestras eius, & vestibulum eius in circuitu quinquaginta cubitos longitudinis, & latitudinis vigintiquinque cubitos. * Et vestibulum per girum longitudine vigintiquinque cubitorum, & latitudine quinque cubitorum. * Et vestibulum eius ad atrium exterius, & palmas eius in fronte : & octo gradus erant quibus ascendebatur per eam. * Et introduxit me in atrium interius per viam orientalem : & mensus est portam secundum mensuras superiores. * Thalamum eius, & frontem eius, & vestibulum eius sicut supra : & fenestra eius, & vestibula eius in circuitu longitudine quinquaginta cubitorum, & latitudine vigintiquinque cubitorum. * Et vestibulum eius ad est atrijs exterioris : & palme calatae in fronte eius hinc & inde : & in octo gradibus ascendit eius. * Et introduxit me ad portam, quae respiciebat ad Aquilonem : & mensus est secundum mensuras superiores. * Thalamum eius, & frontem eius, & vestibulum eius, & fenestras eius per circuitum longitudine quinquaginta cubitorum, & latitudine vigintiquinque cubitorum. * Et vestibulum eius respiciebat ad atrium exterius : & calaturae palmarum in fronte eius hinc & inde : & in octo gradibus ascendit eius. * Et per singula gazophylacia ostium in frontibus portarum ibi laudabant holocaustum. * Et in vestibulo portae, duae mensurae hinc, & duae mensurae inde : ut immoletur super eas holocaustum, & pro peccato, & pro delicto. * Et ad latus exterius, quod ascendit ad ostium portae, quae pergit ad Aquilonem, duae mensurae : & ad latus alterum ante vestibulum portae, duae mensurae. * Quatuor mensurae hinc, & quatuor mensurae inde : per latera portae octo mensurae erant, super quas immolebant. * Quatuor autem mensurae ad holocaustum, de lapidibus quadris extructae : longitudine cubiti unius & dimidij, & latitudine cubiti unius & dimidij : & altitudine cubiti unius : super quas ponant vasa, in quibus immoletur holocaustum, & victima. * Et labia earum palmarum unius, reflexa intrinsecus per circuitum super mensas autem carnes oblationis. * Et extrapartem interiorem gazophylaciae cantorum in atrio interiori, quod erat in latera portae respicientis ad Aquilonem : & facies eorum contra viam Australem, una ex G latere portae Orientalis, quae respiciebat ad viam Aquilonis. * Et dixit ad me : Hoc est gazophylacium, quod respicit viam Meridianam, sacerdotum erit, qui excubant in cu-
 46 stodijs templi. * Porro gazophylacium, quod respicit ad viam Aquilonis, sacerdotum erit qui excubant ad ministerium altaris. * Illi sunt filij Sadoc, qui accedunt de filiis Levi ad Dominum ut ministrant ei. * Et mensus est atrium longitudine centum cubitorum, & latitudine centum cubitorum per quadrum

& altare ante faciem templi. * Et introduxit me in vestibulum templi : & mensus est vestibulum quinque cubitis hinc, & quinque cubitis inde : & latitudinem portae trium cubitorum hinc, & trium cubitorum inde. * Longitudinem autem vestibuli viginti cubitorum, & latitudinem vnde cum cubitorum, & octo gradibus ascendebatur, ad eam. Et columnae erant in frontibus una hinc, & altera inde.

CAP. XLI

Et introduxit me in templum, & mensus est frontes, sex cubitis latitudinis hinc, & sex cubitis inde, latitudinem autem erant naci. * Et latitudo portae, decem cubitorum erat : & latera portae, quinque cubitis hinc, & quinque cubitis inde : & mensus est longitudinem eius quadraginta cubitorum, & latitudinem viginti cubitorum. * Et ingressus intrinsecus mensus est in fronte portae duos cubitos : & portam, sex cubitorum : & latitudinem portae, septem cubitorum. * Et mensus est longitudinem eius viginti cubitorum, & latitudinem eius viginti cubitorum, ante faciem templi : & dixit ad me : Hoc est sanctum sanctorum. * Et mensus est patietem domus sex cubitorum : & latitudinem lateris quatuor cubitorum vndeque per circuitum domus. * Iatera autem, latius ad latus, his triginta tria : erant eminentia, quae ingrederentur per parietem domus, in lateribus per circuitum, ut conpingerent, & non attingerent parietem templi. * Et platea erat in rotundum, ascendens sursum per cochleam, & in conaculum templi deferebat per gyrum idcirco latius erat templum in superioribus : & sic de inferioribus ascendebatur ad superiora in medium. * Et notidi in domo altitudinem per circuitum, fundata latera ad mensuram calami sex cubitorum spatium : & latitudinem per parietem lateris forinsecus quinque cubitorum : & erat interior domus in lateribus domus. * Et inter gazophylacia latitudinem viginti cubitorum in circuitu domus vndeque, & ostia lateris ad orationem : ostium unum ad viam Aquilonis, & ostium unum ad viam Australem : & latitudinem loci ad orationem, quinque cubitorum in circuitu. * Et edificium, quod erat separatum, versumque ad viam respicientem ad mare, latitudinis septuaginta cubitorum : paries autem edificij, quinque cubitorum latitudinis per circuitum : & longitudo eius nonaginta cubitorum. * Et mensus est domus longitudinem, centum cubitorum : & quod separatum erat edificium, & parietes eius, longitudinis centum cubitorum. * Latitudo autem ante faciem domus : & eius, quod erat separatum, contra

15 Orientem, centum cubitorum. * Et mensus
est longitudinem in edificio cōtra faciem eius
quod erat separatum ad dorsum: et hecas ex
16 veraque parte centum cubitorum: & templū
interius, & vestibula atrij. * Limina, & fene-
stras obliquas, & ethecas in circuitu per tres
partes, contra vniuersumq; limē strati ligno
per gyrū in circuitu: terra autē vsq; ad fene-
17 stras, & fenestras clausas super ostia. * Et vsque
ad domum interiorem, & forinsecus per om-
nem in parietem in circuitu intrinsecus, & for-
18 insecus, ad mēsuras. * Et fabrefacta cheru-
bin & palmę: & palma inter cherub & che-
19 rub, duasque facies habebat cherub. * Fa-
ciem hominis iuxta palmam ex hac parte,
& faciem leonis iuxta palmam ex alia parte:
20 expressam per omnem domum in circuitu. *
De terra vsq; ad superiora portę, cherubim,
D & palmę celatę erant in pariete templi. *
21 Limen quadrangulum, & facies sanctuarij,
22 aspectus contra aspectum. * Altaris lignei
trianguli cubitorum altitudinis: & longitudo eius
triangulum cubitorum: & anguli eius, & longi-
tudo eius, & parietes eius ligneę. Et locutus
est ad me: Hęc est mensura coram Domino.
23 * Et duo ostia erant in templo, & in sanctua-
rio. * Et in duobus ostijs ex vtraque parte
24 bina erant ostiola, quę in se inuicem pite-
batur: bina enim ostia erant ex vtraq; parte
25 ostiorū. * Et celata erant in ipsis ostijs tēpli
cherubim, & sculpturę palmarum, sicut in
parietibus quoque expressę erant: quam ob-
26 rem & grossiora erant ligna in vestibuli fron-
te forinsecus. * Super quę ferebat oblique,
& similitudo palmarum hinc atque inde in
humeralibus vestibuli secundum latera domus
latitudinemq; parietum.

CAP. XLII.

1 **E**T eduxit me in atrium exterius per viā
A eduxentem ad Aquilonem, & introdu-
xit me in gazophylacium, quod erat contra
separatum adificium, & contra eodem ver-
2 gentem ad Aquilonem. * In facie longitudo
eius, centum cubitos ostij Aquilonis: & la-
3 titudinis quinquaginta cubitos cōtra viginti
cubitos atrij interioris, & cōtra panimē strati
clausi ad atrij exterioris, vbi erat porticus illi
4 tra porticus triplici. * Et ante gazophylacia
deibulatio decē cubitos latitudo inis, ad in-
teriora respiciens via cubiti vnus. Et ostia
5 eorum ad Aquilonem: * Vbi erant gazophy-
lacia in superioribus humiliora quia suppor-
tabant porticus, quę ex illis eminebant de
6 inferioribus, & de medijs adificij. * Testega
enim erant, & non habebant columnas, si-
cut erant columnę atriorum: propterea emi-
nebant de inferioribus, & de me-
7 dijs a terra cubitis quinquaginta. * Et
peribolus exterior secundum gazophyla-
cia, quę erant in via atrij exterioris ante ga-

zophylacia: longitudo eius quinquaginta cu-
8 bitorum. * Quia longitudo erat gazophy-
laciū atrij exterioris, quinquaginta cu-
bitorum: & longitudo ante faciem templi,
9 centum cubitorum. * Et erat subter ga-
zophylacia hęc introitus ab Oriente ingredi-
10 tium in eadē atrio exteriori. * In latitudi-
ne periboli atrij, quod erat contra viā Ori-
entalem, in faciem adificij separati, & erat
11 ante adificium gazophylacia. * Et via an-
te faciem eorum iuxta similitudinem gazo-
phylaciū, quę erant in via Aquilonis so-
12 cundum longitudinem eorum, sic & latitu-
do eorum: & omnis introitus eorum, & si-
13 militudines, & ostia eorum. * Secundum
ostia gazophylaciū, quę erant in via res-
piciēte ad Notum: ostium in capite vię:
quę via erat ante vestibulum separatū
14 per viam Orientalem ingredientibus. * Et
dixit ad me: Gazophylacia Aquilonis, &
gazophylacia Austri, quę sunt ante adifi-
cium separatū: hęc sunt gazophylacia
sancta: in quibus vespuntur sacerdotes, qui
appropinquant ad Dominum in sancta san-
ctorum: ibi ponent sancta sanctorum, &
oblationem pro peccato, & pro delicto: lo-
15 cus enim sanctus est. * Cum autem ingres-
si fuerint sacerdotes, non egredientur de san-
ctis in atrium exterius: & ibi reponent ves-
timenta sua, in quibus ministrant, quia
sancta sunt: vestienturq; vestimentis alijs,
16 & sic procedent ad populum. * Cumq; com-
plesses mensuras domus interioris, edu-
xit me per viam portę, quę respiciebat ad
viā Orientalem: & mensus est eam undi-
17 que per circuitum. * Mensus est autem
contra ventum Orientalem calamo mensu-
18 rę, quingentos calamos in calamo mensurę
per circuitum. * Et mensus est contra ven-
tum Aquilonis quingentos calamos in cala-
19 mo mensurę per gyrum. * Et ad ventum
Austalem mensus est quingentos calamos
20 in calamo mensurę per circuitum. * Et ad
ventum Occidentalem mensus est quingen-
tos calamos in calamo mensurę. * Per quat-
tuor ventos mensus est murum eius undi-
que per circuitum, longitudinem quingen-
torum cubitorum, & latitudinem quingen-
torum cubitorum diuisentem inter sanctua-
rium & vulgū locum.

CAP. XLIII.

1 **E**T duxit me ad portę, quę respiciebat ad
2 viam Orientalem. * Et ecce gloria
A Dei Israel ingrediebatur per viam Orienta-
lem: & uxor erat ei quasi uox aquarum
multarum, & terra splendebat a maiestate
3 eius. * Et nidi uisionem secundum dis-
piciētem, quam uideram, quando uenit ut di-
4 sperderet ciuitatem: & species secundum ut

Sup-
c. 1

Sup. 1. a.

aspedum, & quena videram iuxta fluvium.
 4 Chobar: & cecidi super faciem meam. * Et
 maifestas Domini ingressa est templum per
 viam portæ, quæ respiciebat ad Orientem.
 5 * Et eleuavi me spiritus, & introduxit me in
 atrium interius: & ecce repleta erat gloria
 6 Domini domus: * Et audiui loquentem ad
 me de domo, & vir qui stabat iuxta me,
 7 * dixit ad me: Fili hominis, locus solij mei,
 & locus vestigiiorum pedum meorum, ubi
 habito in medio filiorum Israel in æter-
 num: & non polluent vltra domus Israel
 nomen sanctum meum, ipsi, & reges eo-
 8 ruti in fornicationibus suis, & in ruinis re-
 gum suorum, & in excelsis. * Qui fabricati
 sunt limen suum iuxta limen meum, & pos-
 sunt suos iuxta postulos meos: & murus erat
 inter me & eos; & polluerunt nomen san-
 9 ctum meum in abominationibus, quas fe-
 cerunt: propter quod consumpsi eos in ira
 mea. * Nunc ergo repellant procul fornicati-
 10 onem suam, & ruinas regum suorum a me:
 & habitabo in medio eorum semper.
 11 * Tu autem fili hominis ostende domui
 Israel templum, & confundantur ab iniqui-
 12 tatibus suis, & metuantur fabricam: * &
 erubescant ex omnibus, quæ fecerunt: Fi-
 guram domus, & fabricæ eius exitus, & in-
 13 troitus, & omnem descriptionem eius, &
 vniuersa præcepta eius, cunctumque ordi-
 nem eius, & omnes leges eius ostenda eis,
 & scribes in oculis eorum: vt custodiant
 omnes descriptiones eius, & præcepta illius,
 14 & faciant ea. * Ista est lex domus in sum-
 mitate montis: Omnis finis eius in circui-
 15 tu, sanctum sanctorum est: hæc est ergo
 16 lex domus. * Iste autem mensura altaris
 17 est in cubito verissimo, qui habebat cubi-
 tum, & palmum: in sinu eius erat cubitus
 & cubitus in latitudine, & definitio eius
 vsque ad labium eius, & in circuitu, pal-
 18 mus vnus. hæc quoque erat fossa altaris.
 19 * Et de sinu terræ vsque ad crepidinem no-
 uissimæ duo cubiti, & latitudo cubiti vnus:
 & a crepidine minore vsque ad crepidinem
 20 maiorem quattuor cubiti, & latitudo cubi-
 21 ti vnus. * Ipse autem Ariel quattuor cubi-
 torum: & ab Ariel vsque ad sursum, cor-
 22 nua quattuor. * Et Ariel duodecim cubito-
 23 rum in longitudine per duodecim cubitos
 latitudinis: quadrangulatum æquis lateri-
 24 bus. * Et crepido quattuordecim cubitorum
 25 longitudinis per quattuordecim cubitos la-
 titudinis in quattuor angulis eius: & coro-
 26 na in circuitu eius dimidii cubiti, & sinus
 27 eius vnus cubiti per circuitum: gradus
 28 autem eius versi ad Orientem. * Et dixit
 ad me: Fili hominis, hæc dicit Domi-
 nus Deus: Hi sunt ritus aharis in quacum-
 que die fuerit fabricatum: vt offeratur super
 illud holocaustum, & effundatur sanguis.

19 * Et dabis sacerdotibus, & Levitis, qui
 sunt de semine Sadoe, qui accedunt ad me,
 ait Dominus Deus, vt offerant mihi vitu-
 20 lum de armento pro peccato. * Et assu-
 mens de sanguine eius, ponet super quattuor
 cornua eius, & super quattuor angulos crepi-
 dinis, & super coronam in circuitu: & mun-
 21 dabis illud, & expiabis. * Et tolles vitulum,
 qui oblatu fuerit pro peccato: & combus-
 22 res eum in separato loco domus extra san-
 23 ctuarium. * Et in die secunda offeres hirci
 caprarum immaculatum pro peccato: & ex-
 piabis altare, sicut expiauerunt in vitu-
 24 lo. * Cumque compleueris expians illud,
 25 offeres vitulum de armento immaculatum,
 & arietem de grege immaculatum. * Et
 offeres eos in conspectu Domini: & mittere
 sacerdotes super eos sal, & offerent eos ho-
 26 locaustum Domino. * Septem diebus facies
 hircum pro peccato quotidie: & vitulum
 de armento, & arietem de pecoribus im-
 27 maculatos offerent. * Septem diebus expia-
 bunt altare, & mundabunt illud: & imple-
 bunt manum eius. * Expletis autem diebus,
 in die octaua & vltra, facient sacerdotes su-
 per altare holocausta vestra, & quæ pro pa-
 ce offerunt: & placatus ero vobis, ait Do-
 minus Deus.

CAP. XLIII.

1 **E**T conuertit me ad viam portæ sanctæ
 2 ar i exterioris, quæ respiciebat ad O-
 rientem: & erat clausa. * Et dixit Domi-
 nus ad me: Porta hæc clausa erit: non ape-
 3 rietur, & vir non transibit per eam: quo-
 niam Dominus Deus Israel ingressus est per
 eam, eritque clausa. * Principi Princeps ip-
 se sedebit in ea, vt comedat panem coram
 Domino: per viam portæ vestibuli ingre-
 4 dietur, & per viam eius egredietur. * Et ad-
 5 duxit me per viam portæ Aquilonis in
 conspectu domus: & vidi, & ecce impleuit
 gloria Domini domum Domini: & cecidi
 6 di in faciem meam. * Et dixit ad me Do-
 minus: Fili hominis pone cor tuum, &
 vide oculis tuis, & auribus tuis audi omnia,
 quæ ego loquor ad te de vniuersis ceremo-
 nijs domus Domini, & de cunctis legibus
 eius: & ponet cor tuum in vjs templi
 7 per omnes exitus sanctuarii. * Et dices ad ex-
 asperantem me domum Israel: Hæc dicit Domi-
 nus Deus: Insufficiant vobis omnia scelera ve-
 8 stra domus Israel: eo quod induitis fi-
 lios alienos in circuitibus corde, & in circum-
 cisis carne, ut sint in sanctuario meo, & pol-
 luant domum meam: & offeritis panes meos,
 adipem, & sanguinem: & dissoluitis pa-
 ctum meum in omnibus sceleribus vestris.
 9 * Et non seruastis præcepta sanctuarii mei:
 & posuistis custodias obseruationum.

terrorem illum in terra viuientium, & portauerunt ignominiam suam cum his, qui descendunt in lacum: in medio interfecto-
 6 ram positi sunt. * Ibi Mosoch, & Thubal, & omnis multitudo eius: in circuitu eius sepulchra illius: omnes hi incircumcisi, interfectiq; & cadentes gladio: quia dederunt formidinem suam in terra viuientium.
 7 * Et non dormierunt cum fortibus, cadentibusq; & incircumcisis, qui descendunt ad infernum cum armis suis, & posuerunt gladios suos sub capitibus suis, & fuerunt iniquitates eorum in ossibus eorum: quia terror fortium facti sunt in terra viuientium.
 8 * Et tu ergo in medio incircumcisorum contereris, & dormies cum interfectis gladio.
 9 * Ibi Idumæa, & reges eius, & omnes duces eius, qui dati sunt cum exercitu suo cum interfectis gladio: & qui cum incircumcisis dormierunt, & cum his, qui descendunt in lacum. * Ibi principes Aquilonis omnes, & vniuersi venatores: qui deducti sunt cum interfectis, pauentes, & in sua fortitudine confisi: qui dormierunt incircumcisi cum interfectis gladio, & portauerunt confusio-
 10 nem suam cum his, qui descendunt in lacum. * Vidite eos Pharao, & consolatus est super vniuersam multitudinem suam, quæ interfecta est gladio, Pharao, & omnis exercitus eius, ait Dominus Deus: * quia dedi terrorem meum in terra viuientium, & dormiuit in medio incircumcisorum cum interfectis gladio: Pharao & omnis multitudo eius: ait Dominus Deus.

C A P. XXXIII.

1 **E**T factum est verbum Domini ad me, dicens: * Fili hominis loquere ad filios
 2 A populi tui, & dices ad eos: Terra cum induxero super eam gladium, & tulerit populus terre vitam vnum de nouissimis suis, &
 3 constituerite eum super se speculatorem: * & ille viderit gladium venientem super terram, & cecinerit buccina, & annunciauerit populo:
 4 * Audiens autem, quisquis ille est, sonitum buccinæ, & non se obseruauerit, veneritq; gladius, & tulerit eum: sanguis ipsius super caput eius erit. * Sonum buccinæ audiuit, & non se obseruauit, sanguis eius in ipso erit: si autem se custodierit, animam suam saluabit. * Quod si speculator
 5 viderit gladium venientem, & non insonuerit buccina: & populus se non custodierit, veneritq; gladius, & tulerit de eis animam: ille quidem in iniquitate sua captus est, sanguinem autem eius de manu speculatoris
 6 requiram. * I Et tu Fili hominis, speculatorem dedi te domui Israel: audiens ergo ex ore meo sermonem, annuntiabis eis ex
 7 me. * Si me dicente ad impium: Impie,

morietis: & non fueris locutus vt le-
 8 nodi et impius a via sua: ipse impius in iniquitate sua morietur, sanguinem autem eius
 9 de manu tua requiram. * Si autem annunciant te ad impium vt a vijs suis conuertatur, non fuerit conuersus a via sua: ipse
 10 in iniquitate sua morietur: porro tu animam tuam liberaſti. * Tu ergo Fili hominis dic ad domum Israel: Sic locuti estis,
 11 dicentes: Iniquitates nostras, & peccata nostra super nos sunt, & in ipsis nos tabelleſcimus: quomodo ergo viuere poterimus?
 12 * I Dic ad eos: Viuo ego, dicit Dominus Deus: nolo mortem impij, sed vt conuertatur impius a via sua, & viuat. Conuertimini, conuertimini a vijs vestris pessimis: &
 13 quare moriemini domus Israel? * Tuique Fili hominis dic ad filios populi tui: Iustitia iusti non liberabit eum in quacumque die peccauerit: & impietas impij non noc-
 14 bit ei, in quacumque die conuersus fuerit ab impietate sua: & iustus non poterit viuere in iustitia sua, in quacumque die peccauerit.
 15 * Etiam si dixerio iusto quod vita viuat, & confisus in iustitia sua fecerit iniquitatem: omnes iustitias eius obliuioni tradentur, & in iniquitate sua, quam operatus est, in ipsa morietur. * Si autem dixerio impio: Mor-
 16 te morieris: & egerit penitentiam a peccato suo, feceritq; iudicium & iusticiam, & pignus restituerit ille impius, rapinamq; reddiderit, in mandatis vite ambulauerit, nec fecerit quidquam iniustum: vita viuet,
 17 & non morietur. * Omnia peccata eius, quæ peccauit, non imputabuntur ei: iudicium, & iusticiam fecit, vita viuet. * Et dixerunt filij populi tui: Non est aequi ponderis via Domini, & ipsorum via iniusta est. * Cum enim recesserit iustus a iustitia sua, feceritq; iniquitates, morietur in eis. * Et cum recesserit impius ab impietate sua, feceritq; iudicium, & iusticiam, viuet in eis. * I Et dicitis: Non est recta via Domini. Vnumquemque iuxta vias suas iudicabo de vobis, domus Israel. * Et factum est in duodeci-
 18 F mo anno, in decimo mense, in quinta mensis transmigrationis nostræ, venit ad me qui fugerat de Ierusalem, dicens: Vastata est ciuitas. * Manus autem Domini facta fuerat ad me vespere, antequam veniret qui fugerat: aperuitq; os meum donec veniret ad me mane, & aperto ore meo non filij amplius. * Et factum est verbum Domini ad me, dicens: * Fili hominis, qui habitant in ruinosis his super humum Israel, loquentes aiunt: Vnus erat Abraham, & hereditate possedit terram: nos autem multi sumus, nobis data est terra in possessionem. * Idcirco dices ad eos: Hæc dicit Dominus Deus: Qui in sanguine comeditis, & oculos vestros leuatis ad immunditias vestras, & sanguinem

Sup. 1

g. 20

Sup. 18

g. 25

fundiitis:

funditis : numquid terram hereditate possidebitis ? * Stetit is in gladijs vestris, fecistis abominationes, & vnuquodque uxorem proximi sui polluit : & terram hereditate possidebitis ? * Hæc dices ad eos : Sic dicit Dominus Deus : Vno ego, quia qui in ruinosis habitant, gladio cadent : & qui in agro est, bestijs tradetur ad deuorandum : qui autem in præditijs, & speluncis sunt, peste morientur . * Et dabo terram in solitudinem, & in desertum, & deficiet super ea fortitudo eius : & desolabuntur montes Israel, eo quod nullus sit qui per eos transeat . * Et scient quia ego Dominus, cum dederò terram eorum desolatam, & desertam propter vniuersas abominationes suas, quas operati sunt .
 30 * Et tu fili hominis : filij populi tui, qui loquuntur de te iuxta meros, & in offijs domorum, & dicunt vnus ad alterum, vir ad proximum suum loquentes : Venite, & audiamus quis sit sermo egrediens a Domino .
 31 * Et veniunt ad te, quasi si ingrediatur populus, & sedent coram te populus meus : & audient sermones tuos, & non faciunt eorum quia in canonicum oris sui vertant illos, & avaritiam suam sequitur eorum eorum . * Et es eis quasi carmen mulicum, quod suauis, dulciq. sono canitur : & audiunt verba tua, & non faciunt ea . * Et cum venerit quod prædictum est (ecce enim venit) tunc scient quid prophetas fuerit inier eos .

CAP. XXXIV.

1 **E**T factum est verbum Domini ad me, dicens : * Fili hominis propheta de pastoribus Israel : propheta, & dices pastoribus, Hæc dicit Dominus Deus : * Vx pastoribus Israel, qui pascebant semetipsos : nome greges a pastoribus pascentur ? * Hæc comedebatis, & lanis operiebamini, & quod crassum erat occidebatis : gregem autem meum non pascebatis . * Quod infirmum fuit non consolidastis, & quod egrotum non sanastis, quod contractum est non alligastis, & quod abiectum est non reuocastis, & quod perierat non quæstistis : sed cum austeritate imprecabatis eis, & cum potentia . * Et dispersi sunt omnes mex, eo quod non esset pastor : & factæ sunt in deuorationem omnium bestiarum agri, & dispersæ sunt . * Errauerunt greges mei in cunctis montibus, & in vniuerso colle exlesit : & super omnem faciem terræ dispersi sunt greges mei, & non erat qui requireret, non erat, inquam, qui requireret .
 7 * Propterea pastores audite verbum Domini :
 8 * Vno ego, dicit Dominus Deus : quia pro eo quod facti sunt greges mei in rapinam, & omnes mex in deuorationem omnium bestiarum agri, eo quod non esset pastor (neque enim quasi erant pastores mei gregem meum)

sed pascebant pastores semetipsos, & greges meos non pascebant : * Propterea pastores audite verbum Domini : * Hæc dicit Dominus Deus : Ecce ego ipse super pastores requiram gregem meum de manu eorum, & cessare faciam eos : & ultra non pascent greges, nec pascent amplius pastores semetipsos : & liberabo gregem meum de ore eorum : & non erit ultra eis in escam . * Quia hæc dicit Dominus Deus : Ecce ego ipse requiræ oues meas, & visumbo eas . * Sicut visitat pastor gregem suum in die, quando fuerit in medio ouium suarum dissipatarum : sic visumbo oues meas, & liberabo eas de omnibus locis, in quibus dispersæ fuerant in die nubi, & caliginis . * Et educam eas de populis, & condregabo eas de terris, & inducam eas in terram suam : & pascam eas in montibus Israel, in iuis, & in cunctis sedibus teræ . * In pascuis vberimis pascam eas, & in montibus excelis Israel erunt pascua earum : ibi requiescent in herbis virentibus, & in pascuis pinguibus pascentur super montes Israel . * Ego pascam oues meas : & ego eas accubare faciam, dicit Dominus Deus . * Quod perierat requiram, & quod abiectum erat reducæ, & quod contractum fuerat alligabo, & quod infirmum fuerat consolidabo, & quod pingue & forte custodiam : & pascam illas in iudicio . * Vos autem greges mei, hæc dicit Dominus Deus : Ecce ego iudico inter pecus & pecus, arietum, & hircorum . * Nonne satis vobis erat pascua bona depasci ? in super & reliquias pascuarum vestrarum conculcastis pedibus vestris : & cum purissimam aquam biberitis, reliqui pedibus vestris turbabatis . * Et omnes mex his, quæ conculcata pedibus vestris fuerant, pascebantur : & quæ pedes vestri turbauerant, hæc bibeant . * Propterea hæc dicit Dominus Deus ad vos : Ecce ego ipse iudico inter pecus pingue, & macilentum : pro eo quod lateribus, & humeris impingebatis, & cornibus vestris ventilabatis omnia infirma pecora, donec dispergeretur foras : saluabo gregem meum, & non erit ultra in rapinam, & iudicabo inter pecus & pecus . * **I ET VSUCITABO SUPER EAS PASTOREM VNVM**, qui pascat eas, seruum meum Dauid : ipse pascat eas, & ipse erit eis in pastorem . * Ego autem Dominus ero eis in Deum : & seruus meus Dauid princeps in medio eorum : ergo Dominus locutus sum . * Et faciam cum eis pacem pacis, & cessare faciam bestias predantes de terra : & qui habitant in deserto, securi dorsum in saltibus . * Et ponam eos in circuitu collis mei benedictionem : & deducam imbrem in tempore suo : pluuia benedictionis erunt . * Et dabit lignum agri fructum suum, & terra dabit germen suum, & erunt in terra sua alijque timore : & scient quia

eorum, & eruo eos de manu imperantium
 28 sibi. * Et non erunt ultra in rapinam in Gen-
 tibus, neque bestiz terre devorabunt eos: sed
 habitabunt confidenter absque ullo terrore.
 29 * Et facitabo eis germen nominatum: &
 non erunt ultra imminui fame in terra, ne-
 que portabunt ultra opprobrium Gentium.
 30 * Et scient quia ego Dominus Deus eorum,
 cum eis, & ipsi populus meus domus Israel:
 31 ait Dominus Deus. * I Vos autem greges
 mei, greges pacis mez homines estis: & ego
 Dominus Deus uester, dicit Dominus Deus.

C A P. XXXV.

1 E T factus est sermo Domini ad me, di-
 cens: * Fili hominis pone faciem tuam
 2 aduersum montem Seir, & prophetabis de
 eo, & dices illi: * Hæc dicit Dominus Deus:
 Ecce ego ad te mons Seir, & extendam ma-
 3 num meam super te, & dabo te desolatam
 atque desertum. * Vrbes tuas demoliar, &
 4 tu desertus eris: & scies quia ego Dominus.
 5 * Et quod fueris inimicus sempiternus, &
 concluseris filius Israel in manus gladij in
 tempore afflictionis eorum, in tempore ini-
 6 quitatis extremæ. * Propterea uiuo ego, di-
 cit Dominus Deus: quoniam sanguini tradâ
 7 te, & sanguis te persequetur: & cum sangui-
 nem oderis, sanguis persequetur te. * Et da-
 8 bo montem Seir desolatam atque desertum:
 & auferam de eo euntem, & redeuntem.
 9 * Et implebo montes eius occisorum suorum:
 in collibus tuis, & in uallibus tuis, atque in
 10 torrentibus interfecisti gladio cadent. * In so-
 C litudines sempiternas tradam te, & ciuitates
 tue non habitabuntur: & scietis quia ego
 11 Dominus Deus. * Et quod dixeris: Dux
 gentes, & dux terra mez erunt, & heredita-
 12 te possidebo eas: cum Dominus effret ibi:
 * Propterea uiuo ego, dicit Dominus Deus,
 quia faciam iuxta iram tuam, & secundum
 13 iram tuam, quem facisti odio habens eos:
 & notus efficiat per eos cum te iudicauero.
 14 * Et scies quia ego Dominus audiui uniuersa
 opprobria tua, quæ locutus es de monti-
 15 bus Israel, dicens: Desertus nobis ad deuoran-
 dum dati sunt. * Et insurrexisti super me
 ore uestro, & derogastis aduersum me uerba
 16 uestra: ego audiui. * Hæc dicit Dominus
 Deus: Leuante uniuersa terra, in solitudine
 17 te redigam. * Sicut gaudis es super heredi-
 tate domus Israel, eo quod fuerit dissi-
 pata, sic faciam tibi: dissipatus eris mons
 Seir, & Idumæa omnis: & scient quia ego
 Dominus.

C A P. XXXVI.

1 T V autem fili hominis propheta super
 A montes Israel, & dices: I Montes Israel
 2 audite uerbum Domini: * Hæc dicit Domi-
 nus Deus: Eo quod dixerit inimicus de uo-
 3 bis: Euge, altitudines sempiternæ in heredi-
 tatem data sunt nobis: * propterea uatici-
 nare, & dic: Hæc dicit Dominus Deus: Pro
 4 eo quod desolati estis, & conculcati per cir-
 cuitum, & facti in hereditatem reliquis Gen-
 tibus, & ascendistis super labium linguæ, &
 5 opprobrium populi: * propterea montes
 Israel audite uerbum Domini Dei: Hæc di-
 cit Dominus Deus montibus, & collibus,
 6 torrentibus, uallibusq; & desertis, præietinis,
 & urbibus derelictis, quæ depopulate sunt, &
 7 substantiæ a reliquis Gentibus per circui-
 tum. * Propterea hæc dicit Dominus Deus:
 8 Quoniam in igne zeli mei locutus sum de
 reliquis Gentibus, & de Idumæa uniuersa,
 quæ dederunt terram meam sibi in heredi-
 9 tatem cni gaudio, & toro corde, & ex
 10 animo: & eiecerunt eam ut uassarent: * Id-
 circo uaticinare super humum Israel, & di-
 ces montibus, & collibus, iugis, & uallibus:
 11 Hæc dicit Dominus Deus: Ecce ego in zelo
 meo, & in furore meo locutus sum, eo quod
 12 confusionem gentium sustinueritis. * Id-
 circo hæc dicit Dominus Deus: Ego leuau
 13 manum meam ut Gentes, quæ in circinita
 14 uestro sunt, ipse confusionem suam por-
 15 tent. * Vos autem montes Israel ramos uestros
 germineis, & fructum uestrum afferatis
 16 populo meo Israel: prope enim est ut
 17 ueniat: * Quia ecce ego ad uos, & conuer-
 tar ad uos, & arabimini, & accipietis semen-
 18 tem. * Et multiplicabo in uobis homines,
 omnemq; domum Israel: & habitabuntur ci-
 19 uitates, & ruina instaurabitur. * Et reple-
 20 bo uos hominibus, & iumentis: & multipli-
 cabuntur, & crescent: & habitare uos fa-
 21 ciam sicut a principio, bonisq; donabo ma-
 ioribus, quàm habuistis ab initio: & scietis
 22 quia ego Dominus. * Et adducā super uos
 homines populum meum Israel, & heredita-
 23 te possidebit te: & eris eis in hereditatem,
 24 & non addes ultra ut absque eis sis. * Hæc
 dicit Dominus Deus: Pro eo quod dicunt de
 25 uobis: Deuoratrix hominum es, & succans
 gentem tuam: * Propterea homines non co-
 26 medes amplius, & gentem tuam non neca-
 27 bis ultra, ait Dominus Deus: * Nec audiam
 faciam in te amplius confusionem Gentium,
 & opprobrium populorum nequaquam por-
 28 tabis, & gentem tuam nō amittes amplius,
 29 ait Dominus Deus. * Et factum est uerbum
 30 Domini ad me, dicens: * Fili hominis do-
 mus Israel habitauerunt in humo sua, &
 polluerunt eam in uis suis, & in studiis suis

Sup. 6. 2

1141. 53.
b. 5
Rom. 1. d:
24

18 iuxta immunditiam mensuratae facta est
via eorum coram me: * Et effudi indignatio-
nem meam super eos pro sanguine, quem fu-
derunt super terram, & in idolis suis
19 polluerunt eam. * Et dispersi eos in Gen-
tes, & ventilati sunt in terras: iuxta vias co-
rum, & adinuationes eorum iudicaui eos.
20 * Et ingressi sunt ad Gentes, ad quas intro-
ierunt, & polluerunt nomen sanctum meum,
cum diceretur de eis: Populus Domini iste
est, & de terra eius egressi sunt. * Et peperi
E nomen sanctum meum, quod polluerat domus
21 Israel in Gentibus, ad quas ingressi sunt. * Id
circo dices domui Israel: Hec dicit Domi-
nus Deus: Non propter vos ego faciam, do-
mus Israel, sed propter nomen sanctum meum
quod polluitis in Gentibus, ad quas intra-
22 stis. * Et sanctificabo meum nomen, quod
pollutum est inter Gentes, quod polluitis
in medio earum: ut sciant Gentes quia ego
Dominus, ait Dominus exercituum, cum san-
23 ctificatus fuero in vobis coram eis. * Tollam
quippe vos de Gentibus, & congregabo vos
de vniuersis terris, & adducam vos in ter-
24 ram vestram. * Et effundam super vos
aquam mundam, & mundabimini ab om-
nibus inquinamentis vestris, & ab vniuersis
25 idolis vestris mundabo vos. * Et dabo vo-
bis cor nouum, & spiritum nouum ponam
in medio vestri: & auferam cor lapideum de
26 cane vestro, & dabo vobis cor carneum.
27 * Et spiritum meum ponam in medio ve-
stri, & faciam ut in praeceptis meis ambule-

tis, & iudicia mea custodiatis & operemini.
28 * Et habitabitis in terra, quam dedi patri-
bus vestris: & eritis mihi in populum, & ego
29 ero vobis in Deum. * Et saluabo vos ex vni-
uersis inquinamentis vestris: & vocabo frum-
mentum, & multiplicabo illud, & non im-
30 nam vobis famem. * Et multiplicabo fructum
ligni, & generum agrorum, ut non portetis vltra
31 opprobrium famis in Gentibus. * Et recor-
dabimini viarum vestrum pessimarum, stu-
diorumque non bonorum: & displiceant vo-
32 bis iniquitates vestrae, & scelera vestra. * Non
propter vos ego faciam, ait Dominus Deus,
notum sit vobis: confundimini, & erubescite su-
33 per vijs vestris, domus Israel. * Hec dicit Do-
minus Deus: In die, quam mundauero vos
ex omnibus iniquitatibus vestris, & inhabita-
34 ri fecero vides, & instaurauero ruinosa, &
terra deserta fuerit exulta, quae quodam era-
35 desolata in oculis omnis viatoris, * dicent:
Terra illa incolta, facta est ut hortus voluptatis
& ciuitates deserta, & destituta atque fuffus-
36 sae, muntae federunt. * Et scient Gentes quia
cumque derelicta fuerint in circuitu vestro,
quia ego Dominus aedificauit dissipata, plan-
tauique incolta, ego Dominus locutus
37 sum, & fecerim. * Hec dicit Dominus Deus:
Adhuc in hoc inueniunt me domus Israel,
ut faciam eis. Multiplicabo eos sicut egregem
38 hominum, * ut gregem sanctum, ut gregem
Ierusalem in sollempnitatibus eius: Sic erant
ciuitates deserta, plena gregibus hominum:
& forent quia ego Dominus.

Sup. 11.
19

CAP. XXXVII.

1 **F**ACTA est super me manus Domini, & edu-
xit me in spiritu Domini: & dimisit me

2 in medio campi, qui erat plenus ossibus. * Et
circumdedit me per ea in gyromerant autem
3 multa valde super faciem campi, sicque vehe-
menter. * Et dixit ad me: Fili hominis puta-
ne viuunt ossa ista? Et dixi: Domine Deus, tu

noſti.

4 nollis. * Et dixit ad me: Vaticinare de omnibus istis & dices eis: Ossa anda audite verbum Domini. * Hæc dicit Dominus Deus omnibus his, Ecce ego intromittam in vos spiritum, & viuetis. * Et dabo super vos nervos, & succrescent faciem super vos carnes, & superextendam in vobis cutem: & dabo vobis spiritum, & viuetis, & scietis quia ego Dominus. * Et prophetaui sicut præceperat mihi: factus est autem sonitus, prophetante me, & ecce commotio: & accesserunt ossa ad ossa, vnnum quodque ad iuncturam suam. * Et vidi, & ecce super ea verni, & carnes ascenderunt: & extenta est in eis cutis de super, & spiritum non habebant. * Et dixit ad me: Vaticinare ad spiritum, vaticinare fili hominis, & dices ad spiritum: Hæc dicit Dominus Deus: A quatuor ventis veni spiritus, & insuffla super interfectos istos, & reuiuifcant. * Et prophetaui sicut præceperat mihi: & ingressus est in ea spiritus, & vixerunt: steteruntque super pedes suos exercitus. * Et grandis nimis valde. * Et dixit ad me: Filii hominis, ossa hæc vniueria, domus Israel est: ipsi dicunt: Aruerunt ossa nostra, & perijt spes nostra, & abscissi sumus. * Propterea vaticinare, & dices ad eos: Hæc dicit Dominus Deus: Ecce ego aperiam tomulos vestros, & educam vos de sepulchris vestris populus meus: & inducam vos in terram Israel. * Et scietis quia ego Dominus, cum aperiero sepulchra vestra, & eduero vos de tumulis vestris popule meus. * Et dedit spiritum meum in vobis, & vixeritis, & requiescant vos iustitiam super humum vestram: & scietis quia ego Dominus locutus sum, & feci ait Dominus Deus. * Et factus est sermo Domini ad me, dicens: * Et tu fili hominis sume tibi lignum vnum: & scribe super illud: Iude, & filium Israel socium eius: & tolle lignum alterum, & scribe super illud: Ioseph lignum Ephraim, & cunctæ domui Israel, sociorumque eius. * Et adunge illa vnum ad alterum: tibi in lignum vnum: & erunt in vnionem in manu tua. * Cum autem dixerint ad te filij populi tui loquentes: Nonne indicas nobis quid in his tibi velis? loqueris ad eos: Hæc dicit Dominus Deus: Ecce ego assumam lignum Ioseph quod est in manu Ephraim, & tribus Israel, quæ sunt ei adiuncta: & dabo eas pariter cum ligno Iuda, & faciam eas in lignum vnum: & erunt vnum in manu eius. * Erunt autem signa, super quæ scripseris in manu tua, in oculis eorum. * Et dices ad eos: Hæc dicit Dominus Deus: Ecce ego assumam filios Israel de medio nationum, ad quas abierunt: & congregabo eos vndique, & adducam eos ad humum suam. * Et faciam eos in gentem vnam in terra in montibus Israel, & rex vnus erit omnibus imperans: & non erunt ultra duæ gentes, nec

dimiserunt amplius in duo regna. * Neque porli entur vltra in idoli suis, & abominacionibus suis, & cunctis iniquitatibus suis, & saluos eos faciam de vniuersis sedibus in quibus peccauerunt, & emundabo eos: & erunt mihi populus, & ego ero eis Deus. * Et seruus meus Dauid rex super eos, & pastor vnus erit omnium eorum: in scilicij meis ambulabunt, & mandata mea custodient, & facient ea. * Et habitabunt super terram, quam dedi seruo meo Iacob, in qua habitauerunt patres vestri: & habitabunt super ea ipsi, & filij eorum, & filij filiorum eorum, vique in sempiternum: & Dauid seruus meus princeps eorum in perpetuum. * Et percutiam illis fœdus pacis, pactum sempiternum erit eis: & fundabo eos, & multiplicabo, & dabo sanctificationem meam in medio eorum in perpetuum. * Et erit tabernaculum meum in eis, & ero eis Deus, & ipsi erunt michi populus. * Et sicut Genes quia ego Dominus sanctificator Israel, cum fuerit sanctificatio mea in medio eorum in perpetuum.

C A P. XXXVIII.

1 **E**T factus est sermo Domini ad me, dicens: * Fili hominis pone faciem tuam contra Atrah Gog, terram Magog, principem capitibus Mosoch, & Tubal: & vaticinare de eo, & dices ad eum: Hæc dicit Dominus Deus: Ecce ego ad te Gog principem capitibus Mosoch & Tubal, * & circumagant te, & ponam frenum in maxillis tuis: & educam te, & omnem exercitum tuum, equos & equites vestros loricos vniuersos, multitudinem magnam, hastam & clypeum arripientium, & gladium. * Persæ, Aethiopes, & Libyes cum eis, omnes scutati & galeati. * Gomer, & vniuersa agraina eius, domus Thogorma, satera Aquilonis, & totum robur eius, populi que multi tecum. * Prepara: & instrue te, & omnem multitudinem tuam, quæ coaceruata est ad te: & alto eis in præceptum. * Post dies multos visitaberis in novissimum annorum venies ad terram, quæ reuersa est a gladio, & congregata est de populus multis ad montes Israel, qui fuerunt deserti iugiter: hæc de populo educta est, & habebunt in ea confideret vniuersi. * Ascendunt satera quasi tempestas venies, & quasi rubes, ut operias terram: & omnia agmina tua, & populi tui: & cum. * Hæc dicit Dominus Deus: In die illa ascendent scitmontes super cor tuum, & cogitabis cogitationem pessimam: * & dices: Ascendam ad terram absque muro: veni ad quem secutes, habet treque securi: hi omnes habebant sine muro, & ceteri, & portæ non sunt eis: * Ut diripias spolia, & innadas prædam, ut inferas manum tuam super eos, qui deserti fuerant, & postea redituri, & super populum

1 Sup. 34.
f. 23
Ioan. 7.
45
Isai 40.
11
Ier. 23.
Dan. 9.
24
I Io. 12.
c. 34
Psal. 109.
b. 4 & 106.
a. 2

1 Inf. 39.
a. 1
Apoc. 10.
6. 8

1 Ioan. 10.
b. 16

quicquid

qui est congregatus ex Gentibus, qui possidere cepit, & esse habitator umbilici terræ.
 13 * Saba, & Dedan, & negotiatores Tharsis, & omnes leonis eius dicent tibi: Numquid ad sumenda spolia tu uenis? Ecce ad diripiendam prædam congregasti multitudinem tuam, ut tollas argentum, & aurum, & auferas suppellectilem, atque substantiam, & diripias manubias infinitas. * Propterea uaticinare fili hominis, & dices ad Gog: Hæc dicit Dominus Deus: Numquid non in die illo, cum habitauerit populus meus Israel confidenter, scies? * Et uenies de loco tuo a lateribus Aquilonis tu & populi multi tecum ascensores eorum uniuersi, equus magnus, & exercitus uehemens. * Et ascendes super populum meum Israel quasi nubes, ut operias terram. In nouissimis diebus eris, & adducam te super terram meam: ut sciant Gentes meæ, cum sanctificatus fuero in te in oculis eorum, o Gog. * Hæc dicit Dominus Deus: Tu ergo ille es, de quo locutus sum in diebus antiqua in manu seniorum meorum prophetarum Israel, qui prophetauerunt in diebus illorum temporum, ut adducerem te super eos. * Et erit in die illa, in die aduentus Gog super terram Israel, ait Dominus Deus, ascendet indignatio mea in furore meo. * Et in zelo meo, in igne iræ meæ locutus sum. Quia in die illa erit commotio magna super terram Israel: & conuolabuntur a facie mea pisces maris, & uolucres cæli, & bestię agri, & omne reptile, quod mouetur super humum, cunctiq; homines, qui sunt super faciem terræ: & subuertent montes, & cadent sepes, & omnis murus corruet in terram. * Et conuocabo aduersus eum in cunctis montibus meis gladium, ait Dominus Deus: gladium uniuscuiusque in fratrem suum dirigetur. * Et iudicabo eum peste, & sanguine, & imbre uehementi, & lapidibus immensis: ignem, & sulphuream super eum, & super exercitum eius, & super populos multos, qui sunt cum eo.
 23 * Et magnificabor, & sanctificabor: & notus ero in oculis multarum gentium, & scient quia ego Dominus.

C A P. XXXIX.

T V autem fili hominis uaticinare aduersum Gog, & dices: Hæc dicit Dominus Deus: Ecce ego super te Gog principem capitis Mosech & Thubal: & circumagam te, & educam te, & ascendere te faciam de lateribus Aquilonis: & adducam te super montes Israel. * Et percutiam arcum tuum in manu sinistra tua, & sagittas tuas de manu dextera tua deiciam. * Super montes Israel cades tu, & omnia agmina tua, & populi tui, qui sunt tecum: feris, aubus, omniq;

volatili, & bestiis terræ dedi te ad deuorandum. * Super faciem agri cades: quia ego locutus sum, ait Dominus Deus. * Et imittam ignem in Magog, & in his, qui habitant in insulis confidenter: & scient quia ego Dominus. * Et nomen sanctum meum notum faciam in medio populi mei Israel, & non polluem nomen sanctum meum amplius: & scient Gentes, quia ego Dominus sanctus Israel. * Ecce uenit, & factum est, ait Dominus Deus: hæc est dies, de qua locutus sum tibi. * Et egredientur habitatores de ciuitatibus Israel, & succendent & comburent armamentum, & hastas, arcum, & sagittas, & baculos manuum, & contos: & succendent e igni septem annis. * Et non portabit lignum de regionibus, neque succident de saltibus quoniam arma succendent igni, & de prædabuntur eos, quibus prædæ fuerant, & diripiunt uassallos suos, ait Dominus Deus. * Et erit in die illa: dabo Gog locum nominatum, sepulchrum in Israel: uallem uiatorum a Oriente maris, quæ obstupescere faciet prætereuntes: & sepelient ibi Gog, & omnem multitudinem eius, & uocabitur uallis multitudinis Gog. * Et sepelient eos domus Israel, ut uiuent terram septem menses. * Sepeliet autem eum omnis populus terræ: & erit eis nominata dies, in qua glorificatus sum, ait Dominus Deus. * Et viros iugiter constituent lustrantes terram, qui sepeliant, & requirant eos, qui remanserant super faciem terræ, ut emundent eam: post menses autem septem querere incipient. * Et circuibunt peragranter terram: cumq; uiderint os hominis, statuet iuxta illud titulum donec sepeliant illud polincores in ualle multitudinis Gog. * Nomen autem ciuitatis Amona, & mundabunt terram. * Tu ergo fili hominis, hæc dicit Dominus Deus: Dic omni uolenti, & uiuentis aubus, & bestisque agri: Conuenite, properate concurrite undique ad uictimam meam, quam ego immolo uobis, uictimam grandem super montes Israel: ut comedatis carnem, & bibatis sanguinem. * Carnes fortium comedetis, & sanguinem principum terræ bibetis: arietum, & agnorum, & hircorum, auroremq; & altitium, & pinguium omnium. * Et comedetis adipem in saturitatem, & bibetis sanguinem in ebrietatem, de uictima, quam ego immolabo uobis: & saturabimini super mensam meam de equo, & equite forti, & de uiuentis uiris ballatoribus, ait Dominus Deus.
 31 * Et ponam gloriam meam in Gentibus: & uidebunt omnes gentes iudicium meum, quod fecerim, & manum meam quam posuerim super eos. * Et scient domus Israel quia ego Dominus Deus eorum a die illa, & deinceps. * Et scient Gentes

quoniam

14 **I**saiah, eo quod dereliquerint me, & abscon-
derint faciem meam ab eis: & tradiderint
eos in manus hostium, & ceciderint in gla-
dio universi. * Iuxta immundiciam eorum,
25 & scelus feci eis, & abscondi faciem meam
ab illis. * Propterea hæc dicit Dominus
Deus: Nunc reducam captivitatem Iacob,
& miserebor omnis domus Israel: & asu-
mam zelum pro nomine sancto meo. * Et
portabunt confusionem suam, & omnem
prævaricationem, qua prævaricati sunt in
me, cum habitauerint in terra sua confiden-
27 tem neminem formidantes: * & refluero eos
de populis, & congregaui de terris inimi-
corum suorum, & sanctificatus fuero in eis,
18 in oculis gentium plurimarum. * Et sciet
quia ego Dominus Deus eorum, eo quod
translulerim eos in nationes: & congrega-
uerim eos super terram suam, & non dere-
29 liquerim quemquam ex eis ibi. * Et non
abscondam ultra faciem meam ab eis, eo
quod effuderim spiritum meum super om-
nem domum Israel, ait Dominus Deus.

C A P. X L.

1 **I**N vigesimo quinto anno transmigratio-
nis nostræ, in exordio anni, decima men-
sis quartodecimo anno postquam percussa
est ciuitas: in ipsa hac die facta est super me
2 manus Domini, & adduxit me illuc. * In
visionibus Dei adduxit me in terram Israel,
& dimisit me super montem excelsum nimis:
super quem erat quasi ædificium ciuita-
3 tis vergens ad Austrum. * Et introduxit
me illuc: & ecce vir, cuius erat species quasi
species æris, & funiculus lineæ in manu ei,
& calamus mensuræ in manu eius: & stabat
4 autem in porta. * Et locutus est ad me idem
vir: Fili hominis vide oculis tuis, & auribus
tuis audi, & pone cor tuum in omnia, quæ
ego ostendam tibi: quia vt ostendantur tibi
adductus es hæc: annuncia omnia, quæ tu
5 vides, domui Israel. * Et ecce murus for-
tissimus in circuitu domus vndique, & in
manu viri calamus mensuræ sex cubitorum,
& palmo: & mensus est latitudinem ædifi-
cij calamo vno, altitudinem quoque calamo
6 vno. * Et venit ad portam, quæ respiciebat
viā orientalem, & ascendit per gradus eius:
& mensus est limen portæ calamo vno latitu-
7 dinem, id est, limen vnum calamo vno in
longum, & vno calamo in latum: & inter
8 thalamos, quinque cubitos: * & limen por-
tæ iuxta vestibulum portæ intrinsecus, cala-
9 mo vno. * Et mensus est vestibulum portæ
octo cubitorum, & frontem eius duobus cu-

10 bitis. * Porro thalami portæ ad viam Orientalem,
tres hinc & tres inde: mensura vna
trium, & mensura vna frontium ex vtraque
11 parte. * Et mensus est latitudinem liminis
portæ, decem cubitorum: & longitudinem
12 portæ, tredecim cubitorum: * Et marginē
ante thalamos cubiti vnus: & cubitus vnus
finitis vtriusque thalami autem, sex cubito-
13 rum erant hinc & inde. * Et mensus est
portam a tecto thalami, vsque ad rectū eius
latitudinem vigintiquinque cubitorum,
14 ostium contra ostium. * Et fecit frontes
per fenestras cubitos: & ad frontem atrium
15 portæ vndique per circuitum. * Et ante fa-
ciem portæ, quæ pertingebat vsque ad faciem
vestibuli portæ interioris, quinquaginta cu-
16 bitos. * Et fenestras obliquas in thalamis,
& in frontibus eorum, quæ erant intra por-
tam vndique per circuitum: similiter autem
erant & in vestibulis fenestras per gyrum in-
trinsecus, & ante frontes pictura palmarum.
17 * Et eduxit me ad atrium exterius, & ecce
gazophylacia, & pavementum stratum lapi-
de in atrio per circuitum: triginta gazophy-
18 lacia in circuitu pavimenti. * Et pavementum
in fronte portarum secundum longitu-
19 dinem portarum erat inferius. * Et mensus
est latitudinem a facie portæ inferioris vsque
ad frontem atrij interioris extrinsecus, centum
cubitos ad Orientem, & ad Aquilonem.
20 * Portam quoque, quæ respiciebat viā Aquilonis
atrij exterioris, mensus est eam in longi-
21 tudine, quā in latitudine. * Et thalamos
eius tres hinc, & tres inde: & frontem eius,
& vestibulum eius secundum mensuram por-
tæ prioris, quinquaginta cubitorum longitu-
22 dinem eius, & latitudinem viginti quinque
cubitorum. * Fenestras autem eius, & vesti-
bulum, & sculpturæ secundum mensuram
D portæ, quæ respiciebat ad Orientem: & septem
graduum erat ascensus eius, & vestibulum
ante eam. Et porta atrij interioris contra
portam Aquilonis, & Orientalem: & mensus
est a porta vsque ad portam centum cu-
24 bitos. * Et eduxit me ad viam australem,
& ecce porta, quæ respiciebat ad Austrum:
& mensus est frontem eius, & vestibulum
25 eius iuxta mensuras superiores. * Et fenestras
eius, & vestibula in circuitu, sicut fenestras
ceteras: quinquaginta cubitorum longi-
tudine, & latitudine viginti quinque
26 cubitorum. * Et in gradibus septem ascen-
debat ad eam: & vestibulum ante fores
eius: & calatæ palmæ erant, una hinc, & altera
27 inde in fronte eius. * Et porta atrij interio-
rioris in via australi: & mensus est a porta
vsque ad portam in via australi, centum cu-
28 bitos. * Et introduxit me in atrium interius
ad portam australem: & mensus est portam iuxta
29 mensuras superiores. * Thalamus eius, & si-
-

æ eius, & vestibulum eius eisdem mensuris : &
 fenestras eius, & vestibulum eius in circuitu
 30 quinquaginta cubitos longitudinis, & latitu-
 dinis vigintiquinque cubitos. * Et vestibulum
 per girum longitudine vigintiquinque
 cubitorum, & latitudine quinque cubitorum.
 31 * Et vestibulum eius ad atrium exterius, &
 palmas eius in fronte : & octo gradus erant
 32 quibus ascendebatur per eam. * Et introduxit
 me in atrium interius per viam orientalem :
 & mensus est portam secundum men-
 33 suras superiores. * Thalamum eius, & frontem
 eius, & vestibulum eius sicut supra : & fenestra
 eius, & vestibula eius in circuitu, longitudi-
 34 dine quinquaginta cubitorum, & latitudine
 vigintiquinque cubitorum. * Et vestibulum
 eius, id est atrij exterioris : & palme calate
 in fronte eius hinc & inde : & in octo gradi-
 35 bus ascensus eius. * Et introduxit me ad por-
 tam, quæ respiciebat ad Aquilonem : & men-
 36 sus est secundum mensuras superiores. * Thalamum
 eius, & frontem eius, & vestibulum
 eius, & fenestras eius per circuitum, longitudi-
 37 dine quinquaginta cubitorum, & latitudine
 vigintiquinque cubitorum. * Et vestibulum
 eius respiciebat ad atrium exterius : & calatu-
 38 ra palmarum in fronte eius hinc & inde : &
 in octo gradibus ascensus eius. * Et per sin-
 gula gazophylacia ostium in frontibus por-
 39 tarum : ibi lauabant holocaustum. * Et in ves-
 tibulo portæ, duæ mensæ hinc, & duæ mensæ
 40 inde : ut immoletur super eas holocaustum,
 & pro peccato, & pro delicto. * Et ad latum ex-
 41 terius, quod ascendit ad ostium portæ, quæ
 pergit ad Aquilonem, duæ mensæ : & ad latum
 42 alterum ante vestibulum portæ, duæ mensæ. * Quar-
 tuor mensæ hinc, & quatuor mensæ inde : per la-
 43 tera portæ octo mensæ erant, super quas immo-
 labant. * Quatuor autem mensæ ad holocaustum,
 44 de lapidibus quadris ex troæ : longitudine
 cubiti vnus & dimidij, & latitudine cubiti
 vnus & dimidij : & altitudine cubiti vnus :
 super quas ponant vasa, in quibus immola-
 45 tur holocaustum, & victima. * Et labia earum
 palmi vnus, reflexa intrinsecus per circuitum :
 super mensas autem carnes oblationis.
 46 * Et extra portam anteriorem gazophylacia
 cantorum in atrio interiore, quod erat in la-
 tere portæ respicientis ad Aquilonem : & facies
 eorum contra viam Australem, vna ex
 47 latere portæ Orientalis, quæ respiciebat ad
 viam Aquilonis. * Et dixit mihi : Hoc est
 gazophylacium, quod respicit viam Meri-
 dianam, sacerdotum erit, qui excubant in cu-
 48 stodijs templi. * Porro gazophylacium, quod
 respicit viam Aquilonis, sacerdotum erit
 qui excubant ad ministerium altaris. isti
 sunt filij Sadoc, qui accedunt de filiis Leui
 49 ad Dominum ut ministrent ei. * Et mensus
 est atrium longitudine centum cubitorum,
 & latitudine centum cubitorum per quadrum :

48 & altare ante faciem templi. * Et introduxit
 me in vestibulum templi : & mensus est ves-
 tibulum quinque cubitis hinc, & quinque
 cubitis inde : & latitudinem portæ trium cu-
 49 bitorum hinc, & trium cubitorum inde.
 Longitudinem autem vestibuli viginti cu-
 bitorum, & latitudinem vdecim cubitorum,
 & octo gradibus ascendebatur, ad eam. Et co-
 lumnae erant in frontibus vna hinc, & altera
 inde.

CAP. XLII

1 **E**T introduxit me in templum, & men-
 sus est frontes, sex cubitos latitudinis
 hinc, & sex cubitos inde, latitudinem eat er-
 2 naculi. * Et latitudo portæ, decem cubito-
 rum erat : & latera portæ, quinque cubitis
 hinc, & quinque cubitis inde : & mensus est
 3 longitudinem eius quadraginta cubitorum,
 & latitudinem viginti cubitorum. * Et in-
 tr. gressus intrinsecus mensus est in fronte
 4 portæ duos cubitos : & portam, sex cubito-
 rum : & latitudinem portæ, septem cubito-
 rum. * Et mensus est longitudinem eius vi-
 ginti cubitorum, & latitudinem eius vi-
 ginti cubitorum, ante faciem templi : & di-
 5 xit ad me : Hoc est sanctum sanctorum. * Et
 mensus est parietem domus sex cubitorum :
 & latitudinem lateris quatuor cubitorum
 6 vndique per circuitum domus. * Latera au-
 tem, latius ad latus, bis triginta tria : & erant
 eminentia, quæ ingrederentur per parietem
 domus, in lateribus per circuitum, ut con-
 7 tingerent, & non attingerent parietem templi.
 * Et platea erat in rotundum, ascendens sur-
 8 sum per cochleam, & in cœnaculum templi
 deferbat per gymnasium : cetero latius erat tem-
 9 plum in superioribus : & sic de inferioribus
 10 ascendebatur ad superiora in medium. * Et
 nidi in domo altitudinem per circuitum, sun-
 11 data latera ad mensuram calami sex cubito-
 rum spatio : * & latitudinem per parietem
 lateris forinsecus quinque cubitorum : & erat
 12 interior domus in lateribus domus. * Et in-
 ter gazophylacia latitudinem viginti cubi-
 13 torum in circuitu domus vndique, * & ostiis
 lateris ad orationem : ostium vnum ad viam
 Aquilonis, & ostium vnum ad viam Australem :
 & latitudinem loci ad orationem, quib-
 14 que cubitorum in circuitu. * Et edificium,
 quod erat separatim, versumque ad viam re-
 spicientem ad mare, latitudinis septuaginta
 cubitorum. paries autem edificij, quinque
 cubitorum latitudinis per circuitum : & lon-
 15 gitudinis nonaginta cubitorum. * Et men-
 sus est domus longitudinem, centum cubi-
 16 torum : & quod separatim erat edificium,
 & parietes eius, longitudinis centum cubi-
 17 torum. * Latitudo autem ante faciem domus :
 & eius, quod erat separatim, contra

Orientem,

Sup. t. a.
t. j.

aspectum, quem videram iuxta fluvium
 4 Chobar: & cecidi super faciem meam. * Et
 maiestas Domini ingressa est templum per
 viam portæ, quæ respiciebat ad Orientem.
 5 * Et eleuavi me spiritus, & introduxit me in
 atrium intus: & ecce plena erat gloria
 6 Domini domus: * Et audini loquentem ad
 me de domo, & vir qui stabat iuxta me,
 7 * dixit ad me: Fili hominis, locas solij mei,
 & locus vestigiorum pedum meorum, vbi
 habito in medio filiorum Israel in æter-
 num: & non polluent vltra domus Israel
 nomen sanctum meum, ipsi, & reges eo-
 rum in fornicationibus suis, & in ruinis re-
 gum suorum, & in excelsis. * Qui fabricati
 sunt limen suum iuxta limen meum, & pos-
 tes suos iuxta postes meos: & murus erat
 inter me & eos; & polluerunt nomen san-
 ctum meum in abominationibus, quas fe-
 cerunt: propter quod consumpsi eos in ira
 9 mea. * Nunc ergo repellant procul fornicationem
 suam, & ruinas regum suorum a me:
 & habitabo in medio eorum semper.
 10 * Tu autem fili hominis ostende domui
 Israel templum, & confundantur ab iniqui-
 11 tatibus suis, & metuantur fabricam: * &
 erubescant ex omnibus, quæ fecerunt: Fi-
 guram domus, & fabricæ eius exitus, & in-
 troitus, & omnem descriptionem eius, &
 vniuersa præcepta eius, cunctumque ordi-
 nem eius, & omnes leges eius ostenda eis,
 & scribes in oculis eorum: vt custodiant
 omnes descriptiones eius, & præcepta illius.
 12 & faciant ea. * Ista est lex domus in sum-
 mitate montis: Omnis finis eius in circui-
 13 tum, sanctum sanctorum est: hæc est ergo
 14 lex domus. * Ista autem mensura altaris
 15 D. ris in cubito verissimo, qui habebat cubi-
 tum, & palmum: in sinu eius erant cubitus
 & cubitus in latitudine, & definitio eius
 vsque ad labium eius, & in circuitu, pal-
 mus vnus. hæc quoque erat fossa altaris.
 4 * Et de sinu terra vsque ad crepidinem no-
 vissimæ duo cubiti, & latitudo cubiti vnus:
 & a crepidineminore vsque ad crepidinem
 maiorem quattuor cubiti, & latitudo cubi-
 15 ti vnus. * Ipse autem Ariel quattuor cubi-
 torum: & ab Ariel vsque ad sursum, cor-
 16 na quattuor. * Et Ariel duodecim cubito-
 rum in longitudine per duodecim cubitos
 17 latitudinis: quadrangulatum æquis lateri-
 bus. * Et crepidu quattuordecim cubitorum
 18 longitudo per quattuordecim cubitos latitudinis
 in quattuor angulis eius: & corona
 in circuitu eius dimidij cubiti, & sinus
 eius vnus cubiti per circuitum: gradus
 18 autem eius versus ad Orientem. * Et dixit
 ad me: Fili hominis, hæc dicit Domi-
 nus Deus: Hi sunt ritus altaris in quacum-
 que die fuerit fabricatum: vt offeratur super
 illud holocaustum, & effundatur sanguis.

19 * Et dabis Sacerdotibus, & Levitis. qui
 F sunt de semine Sadoc, vt accedunt ad me,
 ait Dominus Deus, vt offerant mihi vitu-
 20 lum de armento pro peccato. * Et assu-
 mens de sanguine eius, pones super quattuor
 cornua eius, & super quattuor angulos crepi-
 dinis, & super coronam in circuitu: & mun-
 21 dabis illud, & expiabis. * Et tolles vitulum,
 qui oblatu fuerit pro peccato: & combus-
 22 res eum in separato loco domus extra san-
 ctuarium. * Et in die secunda offeres hircum
 caprarum immaculatum pro peccato: & expi-
 abunt altare, sicut expiauerunt in vitu-
 23 lo. * Cumque compleueris expians illud,
 G offeres vitulum de armento immaculatum,
 24 & arietem de grege immaculatum. * Et
 offeres eos in conspectu Domini: & mitet
 sacerdotes super eos sal, & offerent eos ho-
 25 locaustum Domino. * Septem diebus facies
 hircum pro peccato quotidie: & vitulum
 de armento, & arietem de pecoribus im-
 26 maculatos offerent. * Septem diebus expi-
 abunt altare, & mundabunt illud: & imple-
 27 bunt manum eius. * Expletis autem diebus,
 in die octaua & vltra, facient sacerdotes su-
 per altare holocausta vestra, & quæ pro pa-
 ce offerunt: & placatus ero vobis, ait Do-
 minus Deus.

CAP. XLIII.

1 **E**T conuertit me ad viam portæ sanctu-
 A arij exterioris, quæ respiciebat ad O-
 rientem: & erat elausa. * Et dixit Domi-
 nus ad me: Porta hæc clausa erit: non ape-
 riatur, & vir non transibit per eam: quoniam
 Dominus Deus Israel ingressus est per
 3 eam, eritque clausa * principi. Princeps ip-
 se sedebit in ea, vt comedat panem coram
 Domino: per viam portæ vestibuli ingre-
 4 dietur, & per viam eius egredietur. * Et ad-
 5 duxit me, per viam portæ Aquilonis in
 conspectu domus: & vidi, & ecce impleuit
 gloria Domini domum Domini: & ceci-
 6 di in faciem meam. * Et dixit ad me Do-
 minus: Fili hominis pone cor tuum, &
 vide oculis tuis, & auribus tuis audi omnia,
 quæ ego loquor ad te de vniuersis ceremoniis
 domus Domini, & de cunctis legibus
 eius: & pones cor tuum in visis templi per
 6 omnes exitus sanctuarii. * Et dices ad exa-
 sperantem me domus Israel: Hæc dixit Domi-
 nus Deus: Sufficiant vobis omnia scelerata ve-
 7 stra domus Israel: * eo quod inducitis fi-
 lios alienos in ieiunciosis eorde, & in ieiun-
 ciosis carnis, ut sint in sanctuario meo, & pol-
 lusint domum meam: & offertis panes meos,
 adipem, & sanguinem: & dissolucitis pactum
 meum in omnibus sceleribus vestris.
 8 * Et non seruastis præcepta sanctuarii mei:
 & posuistis custodes observationum.

meorum in sanctuatio mea sustineantur.

9 * Hæc dicit Dominus Deus: Omnis alienigena in circuitu meo, & in circuitu carnis, non ingredietur sanctuarium meum, omnis filius alienus qui est in medio filiorum Israel. * Sed & Leuiti, qui longe recesserunt a me in errore filiorum Israel, & errauerunt a me post idola sua, & portauerunt iniquitatem suam: * erunt in sanctuario meo ædificati, & ianitores portarum domus, & ministri domus: ipsi machabunt holocausta, & victimas populi: & ipsi stabunt in conspectu eorum, ut ministrarent eis. * Pro eo quod ministrauerunt illis in conspectu idolorum suorum, & facti sunt domui Israel in offensiculum iniquitatis: idcirco leuauit manum meam super eos, ait Dominus Deus, & portabunt iniquitatem suam: * & non appropinquabunt ad me ut sacerdotio fungantur mihi, neque accedent ad omniem sanctuarium meum iuxta sancta sanctorum: sed portabunt confusionem suam, & scelerum suorum quæ fecerunt. * Et dabo eos ianitores domus in omni ministerio eius, & in vniuersis, quæ fiunt in ea. * Sacerdotes autem & Leuiti filij Sadoc, qui custodierunt ceremonias sanctuarij mei, cum errarent filij Israel a me, ipsi accedent ad me ut ministrent mihi.

E hi: & stabunt in conspectu meo ut offerant mihi adipem, & sanguinem, ait Dominus Deus. * Ipsi ingredientur sanctuarium meum, & ipsi accedent ad mensam meam ut ministrent mihi, & custodiant cœnæ meas. * Cumque ingrediuntur portam atrij interioris, vestibus lineis induentur: nec ascendent super eam quidquam laneum, quando ministrant in portis atrij interioris & intrinsecus. * Vittæ lineæ erunt in capitibus eorum, & femoralia lineæ erunt in lumbis eorum, & non accingentur in furore. * Cumque egrediuntur atrium exterius ad populum, erunt se vestimentis suis, in quibus ministrauerant, & reponent ea in gazophylacio sanctuarij, & vestient se vestimentis alijs: & non sanctificabunt populum in vestibus suis. * Caput autem suum non radent, neque comam nutriunt: sed tonsantes atque dentes capiti sua. * Pevinum non bibent omnes sacerdotes quando ingressus est atrium interius. * Et vidimus, & repudicam non accipient uxores, sed virgines de semine domus Israel: sed & vidimus, quæ fuerit virtus sacerdotum, accipient. * Et populum meum docebunt quid sit inter sanctum & pollutum, & inter mundum & immundum ostendent eis. * Et cum fuerit controuersa, stabunt in iudicijs meis, & iudicabunt: leges meas, & præcepta mea in omnibus sollemnitatibus meis custodient, & Sabbata mea sanctificabunt. * Et ad mortuum hominem non ingredientur, ne polluantur, nisi ad pa-

crem, & matrem, & filium & filiam, & fratrem & sororem, quæ alterum virum non habuerit: in quibus contaminabuntur. * Et postquam fuerit emundatus, septem dies numerabuntur ei. * Et in die introitus sui in sanctuarium ad atrium inserius ut ministret mihi in sanctuario, offeret pro peccato suo, ait Dominus Deus. * Non erit autem eis hereditas, ego hereditas eorum: & possessionem non dabitis eis in Israel, ego enim possideo eos. * Victimam & pro peccato & pro delicto ipsi comedent: & omne votum in Israel ipsorum erit. * Et primitiua omnium primogenitorum, & omnia libamenta ex omnibus, quæ offeruntur, sacerdotum erunt: & primitiua ciborum vestrorum dabitur sacerdoti, ut reponat benedictionem domui sue. * Omne morticinum, & caprum a bestia de auiibus & de pecoribus non comedent Sacerdotes.

C A P. XLV.

1 CUMQUE cepisset terram diuidere sortibus, A separate primitias Domino, sanctificatum de terra, longitudine viginti quinque millia, & latitudine decem millia: sanctificatum erit in omni termino eius per circuitum. * Et erit ex omni parte sanctificatum quingentes per quingentos, quadrifari per circuitum & quingaginta cubitis in suburbana eius per agrum. * Et a mensura ista mensurabis longitudinem viginti quilibet, & latitudinem decem millium, & in ipso erit templum, sanctumque sanctorum. * Sanctificatum de terra erit sacerdotibus ministris sanctuarij, qui accedunt ad ministrum Domini & erit eis locus in domos, & in sanctuarium sanctitatis. * Viginti quinque autem millia longitudinis, & decem millia latitudinis erunt Leuiti, qui ministrant domui: ipsi possidebunt viginti gazophylacia. * Et possessionem civitatis dabitur quingentes millia latitudinis, & longitudinis viginti quinque millia secundum separationem sanctuarij, omni domui Israel. * Principi quoque hinc & inde in separationem sanctuarij, & in possessionem civitatis, contra faciem preparationis sanctuarij, & contra faciem possessionis vrbis: a latere Maris vsque ad Mare, & a latere Orientis vsque ad Orientem: Longitudinem autem iuxta unamquamque partem a termino Occidentali vsque ad terminum Orientalem. * De terra erit ei possessio in Israel: & non depopulabuntur ultra neque populum meum: sed terram dabitur domui Israel secundum tribus eorum. * Hæc dicit Dominus Deus: Sufficit vobis principes Israel: iniquitatem & rapinam intermitte, & iudicium & iustitiam facite, separate confinia vestra a populo meo,

10 ait Dominus Deus. * Statere iuxta, & ephi
 11 iustum, & batus iustus erit vobis. * Ephri
 & batus aequalis, & vnus mensurabitur: vt
 capiat decimam partem cori batus, & deci
 mam partem cori ephi iuxta mensuram
 12 cori erit æqua libratio eorum. * & Silus
 autem viginti obolos habet. Porro viginti
 13 sicti, & viginti quinque sicti, & quindecim
 sicti, unam faciunt. * Et hæc sunt primiti
 14 quas tolletis i sextam partem ephi de coro
 frumenti, & sextam partem ephi de coro or
 15 dei. * Mensura quoque olei, batus olei, de
 cima pars cori est: & decem bati eorum fa
 16 ciunt: quia decem bati implent eorum.
 17 * Et arietem vnum de grege ducenorum
 de his, qui nutriunt Israel in sacrificium, &
 in holocaustum, & in pacifica, ad expian
 18 dum pro eis, ait Dominus Deus. * Omnis
 19 populus terre tenebitur primitiis his prin
 20 ci in Israel. * Et super principem erunt
 holocausta, & sacrificium, & libamina in
 21 sollemnitatibus, & in Calendis, & in Sab
 22 batis, & in vniuersis sollemnitatibus domus
 23 Israel: ipse faciet pro peccato sacrificium, &
 holocaustum, & pacifica ad expiandum pro
 24 domo Israel. * Hæc dicit Dominus Deus:
 25 In primo mense, vna mensis sumus vitulum
 de armento immaculatum, & expiabis san
 26 ctuarium. * Et tollet sacerdos de sangui
 27 ne quod erit pro peccato: & ponet in pos
 28 sibus domus, & in quatuor angulis cre
 29 pidinis altaris, & in postibus porte atrij in
 30 terioris. * Et sic facies in septima mensis
 pro vnoquoque, qui ignorauit, & errore de
 31 ceptus est, & expiabis pro domo. * In pri
 32 mo mense, quartadecima die mensis erit vo
 33 bis Pasche sollemnitas: septem diebus azy
 34 ma comedentur. * Et faciet princeps in die
 35 illa pro se, & pro vniuerso populo terre,
 36 vitulum pro peccato. * Et in septem die
 37 rum sollemnitate faciet holocaustum Domi
 38 no septem vitulos, & septem arietes imma
 39 culatos quotidie septem diebus: & pro pec
 40 cato hircum caprarum quotidie. * Et sa
 41 crificium ephi per vitulum, & ephi per arie
 42 tem faciet: & olei hin per singula ephi.
 43 * Septimo mense, quintadecima die men
 44 sis in sollemnitate faciet sicut supra dicta
 45 sunt per septem dies: tam pro peccato, quam
 pro holocausto, & in sacrificio, & in oleo.

CAP. XLVI.

1 **H**æc dicit Dominus Deus: Porta atrij
 2 interioris, que respicit ad Orientem,
 3 erit clausa sex diebus, in quibus opus sicut
 4 autem Sabbati aperietur, sed & in die Calen
 5 daram aperietur. * Et intrabit princeps per
 6 viam vestibuli porte deoris, & stabit in li
 7 mine porte: & facient sacerdotes holocu

8 sum eius, & pacificatus: & adorabit super
 9 limen porte, & egredietur porta autem non
 10 claudetur vsque ad vesperam. * Et adora
 11 bit populus terre ad vltimum porte illius in
 12 Sabbatis, & in Calendis coram Domino.
 13 Holocaustum autem hoc offeret princeps
 14 Domino: in die Sabbati sex agnos imma
 15 culatos, & arietem immaculatum. * Et sa
 16 crificium ephi per arietem: in agnis autem
 17 sacrificium ephi per arietem: in agnis autem
 18 sacrificium quod dederit manus eius: & olei
 19 hin per singula ephi. * In die autem Calen
 20 daram vitulum de armento immacula
 21 tum: & sex agni, & arietes immaculati erunt.
 22 * Et ephi per vitulum, ephi quoque per arie
 23 tem faciet sacrificium: de agnis autem, sicut
 24 inuenerit manus eius: & olei hin per singula
 25 ephi. * Cumque ingressus est princeps,
 26 per viam vestibuli porte ingreditur, &
 27 per eandem in viam exeat. * Et cum in
 28 trabit populus terre in conspectu Domini
 29 in sollemnitatibus: qui ingreditur per por
 30 tam Aquilonis, vt adoret, egredietur per
 31 viam porte Meridiane: porro qui ingre
 32 ditur per viam porte Meridiane, egre
 33 diatur per viam porte Aquilonis: non reuer
 34 tetur per viam porte, per quam ingressus est,
 35 sed e regione illius egredietur. * Princeps
 36 autem in medio eorum cum ingreditur
 37 ingreditur, & cum egredietur egredie
 38 tur. * Et in nundinis, & in sollemnitatibus
 39 erit sacrificium ephi per vitulum, & ephi
 40 per arietem: agnis autem erit sacrificium si
 41 cut inuenerit manus eius: & olei hin per sin
 42 gula ephi. * Cum autem fecerit princeps
 43 spontaneum holocaustum, aut pacifica vo
 44 luntaria Domino: aperietur ei porta, que
 45 respicit ad Orientem, & faciet holocaustum
 46 suum, & pacifica sua, sicut fieri solet in die
 47 sabbati: & egredietur, claudeturque porta.
 48 postquam exierit. * Et agnum eiudem an
 49 ni immaculatum faciet holocaustum quoti
 50 die Domino: semper mansuetus illud. * Et
 51 faciet sacrificium super eo cata mane mane
 52 sextam partem ephi, & de oleo tertiam partem
 53 hinc, ut miscetur similis sacrificium Domi
 54 no legitimum, iuste atque perpetuum. * Fac
 55 iet agnum, & sacrificium, & oleum cata ma
 56 ne mane holocaustum sempiternum. * Hæc
 57 dicit Dominus Deus: Si de de re princeps do
 58 num alicui de filiis suis: hereditas eius, filio
 59 rum suorum erit, possidebunt eam heredita
 60 rie. * Si autem dederit legatum de heredi
 61 tate sua uni seruorum suorum, erit illius us
 62 que ad annum remissionis, & reuertetur ad
 63 principem: hereditas autem eius, filijs eius
 64 erit. * Et non accipiet princeps de heredita
 65 te populi per violentiam, & de possessione
 66 eorum: sed de possessione sua hereditatem
 67 dabit filijs suis: vt non dispergat populus
 68 meus unusquisque de possessione sua. * Et

introduxit me per ingressum, qui erat ex latere porte, in gazophylacia sanctuarii ad sacerdotem, quæ respiciebant ad Aquilonem: & erat ibi locus vergens ad Occidentem.

- 20 * Et dixit ad me: Ille est locus ubi coquentur sacerdotes pro peccato, & pro deo: ubi coquent sacrificium, ut non essent in atrio exteriori, & sanctificetur populus. * Et eduxit me in atrium exteriori, & circumdixit me per quatuor angulos atrij: & ecce atrium erat in angulo atrij, atriola singula per angulos atrij. * In quatuor angulis atrij atriola disposita, quadraginta cubitorum per longum, & triginta per latum: mensura vnius quatuor erant. * Et paries per circuitum ambiens quatuor atriola: & culina fabricata erat subter porticus per gyrum. * Et dixit ad me: Hæc est domus culinarum, in qua coquent ministri domus Domini victimas populi.

C A P. XLVII.

- 1 **E**T convertit me ad portam domus, & ecce aquæ egrediebantur subter limen domus ad Orientem: facies enim domus respiciebat ad Orientem: aquæ autem descendebant in latus templi dextrum ad Meridie altaris. * Et eduxit me per viam portæ Aquilonis, & convertit me ad viam foras portam exteriori, viam quæ respiciebat ad Orientem: & ecce aquæ redundantes a latere dextro. * Cum egredietur vir ad Orientem, qui habebat funiculum in manu sua, & mensus est mille cubitos: & traduxit me per aquam vsque ad talos. * Rursum mensus est mille, & traduxit me per aquam vsque ad genua: * & mensus est mille, & traduxit me per aquam vsque ad reses. Et mensus est mille, torrentem, quem non potui pertransire: quoniam intumuerant aquæ profundis torrentis, qui non potest transuadari. 6 * Et dixit ad me: Certe vidiisti fili hominis. B Et eduxit me, & convertit ad ripam torrentis. * Cumque me convertissem, ecce in ripa torrentis ligna multa nimis ex utraque parte. * Et ait ad me: Aquæ istæ, quæ egrediuntur ad tumulos sicut flumen Orientalis, & descendunt ad plana deserti, intrabunt mare, & exibunt, & sanabuntur aquæ. * Et omnis anima viuens, quæ serpit, quocumque venerit torrentis, viuet: & erunt pisces multi satis postquam venerint illuc aquæ istæ, & sanabuntur: & viuunt omnia, ad quæ venerit torrentis. * Et stabunt super illas piscatores, ab Engaddi vsque ad Engallim siccatio sagenarum erit: plurimæ species erunt piscium eius, sicut pisces maris magni, multitudinis nimis: * in lictoribus autem eius, & in palustribus non sanabuntur, quia in salinas dabuntur. * Et super torrentem orietur in

C ripis eius ex utraque parte omne lignum pomiferum: non defluet solum ex eo, & non deficiet fructus eius: per singulos menses afferebat primitiua, quia aquæ eius de sanctuario egredientur: & erunt fructus eius in citium, & folia eius ad medicinam. * Hæc dicit Dominus Deus: Hic est terminus, in quo possidebitis terram in duodecim tribubus Israel: quia Ioseph duplicem funiculum habet. * Possidebitis autem eam singuli aque ut frater suus: super quam leuauit manum meam ut darem patribus vestris: & cadet terra hæc vobis in possessionem. * Hic est autem terminus terræ ad plagam Septentrionalem a mari magno via Hethalon, venientibus Sedad, * Emath, Berocha, Sabarim, quæ est inter terminum Damasci & confinium Emath, domus Tichon, quæ est iuxta terminum Auran. * Et erit terminus a Mari vsque ad atrium Enon terminus Damasci, & ab Aquilone ad Aquilonem: terminus Emath plagæ Septentrionalis. * Porro plagæ Orientalis de medio Auran, & de medio Damasci, & de medio Galaad, & de medio terræ Israel, Iordanis discurrunt ad mare Orientale, metiemini etiam plagam Orientalem. * Plaga autem australis meridiana a Thamar vsque ad aquas contradictionis Cades: & torrentes vsque ad mare magnum: & hæc est plagæ ad Meridiem australis. * Et plagæ Maris, mare magnum a confinio per directum, donec venias Emath: hæc est plagæ Maris. * Et diuidetis terram istam vobis per tribus Israel: * & mittetis eam in hereditatem volis, & aduenis, qui accesserint ad vos, qui genuerint filios in medio vestrum: & erunt vobis sicut indigenæ inter filios Israel: vobiscum diuidente possessio nem in medio tribuum Israel. * In tribu autem quacumque fuerit aduenas, ibi dabitur possessio illi, ait Dominus Deus.

C A P. XLVIII.

- 1 **E**T hæc nomina tribuum a finibus Aquilonis iuxta viam Hethalon pergentibus Emath, atrium Enon terminus Damasci ad Aquilonem iuxta viam Emath. Et erit ei plagæ Orientalis Mare, Dan vna. * Et super terminum Dan, a plagæ Orientali vsque ad plagam Maris, Aser vna: * & super terminum Aser, a plagæ Orientali vsque ad plagam Maris, Nephthali vna. * Et super terminum Nephthali, a plagæ Orientali vsque ad plagam Maris, Manasse vna. * Et super terminum Manasse, a plagæ Orientali vsque ad plagam Maris, Ephraim vna. * Et super terminum Ephraim, a plagæ Orientali vsque ad plagam Maris, Ruben vna. * Et super terminum Ruben, a plagæ Orientali vsque ad plagam Maris, Iuda vna. * Et super terminum

Iuda, a plaga Orientali vsque ad plagam Maris, erunt primitiæ, quas separabis, viginti quinque millibus latitudinis & longitudinis, sicut singulæ partes a plaga Orientali vsque ad plagam Maris: & erit sanctuarium in medio eius. * Primitiæ, quas separabis Domino: longitudo viginti quinque millibus, & latitudo decem millibus. * Hæ autem erunt primitiæ sanctuarii sacerdotum: ad Aquilonem longitudinis viginti quinque millia, & ad Mare latitudinis decem millia, & ad Orientem latitudinis decem millia, & ad Meridiem longitudinis viginti quinque millia: & erit sanctuarium Domini in medio eius. * Sacerdotibus sanctuarium erit de filiis Sadoc, qui custodierunt ceremonias meas, & non errauerunt cum errarent filij Israel, sicut errauerunt & Leuitæ. * Et erunt eis primitiæ de primitiis terræ sanctum sacerdotum, iuxta terminum Leuitarum. * Sed & Leuitis similiter iuxta fines sacerdotum viginti quinque millia longitudinis & latitudinis decem millia, Omnis longitudo viginti & quinque millium, & latitudo decem millium. * Et non venundabunt ex eo, neque mutabunt, neque transferentur primitiæ terræ, quia sanctificatæ sunt Domino. * Quinque millia autem quæ supersunt in latitudine per viginti quinque millia profana erunt vrbis in habitaculum, & in suburbana: & erit ciuitas in medio eius. * Et hæc mensuræ eius: ad plagam Septentrionalem quingenta & quattuor millia: & ad plagam Meridianam, quingenta & quattuor millia: & ad plagam Orientalem, quingenta & quattuor millia: & ad plagam Occidentalem, quingenta & quattuor millia. * Erunt autem suburbana ciuitatis ad Aquilonem ducenta quinquaginta, & ad Meridiem ducenta quinquaginta, & ad Orientem ducenta quinquaginta, & ad Mare ducenta quinquaginta. * Quod autem reliquum fuerit in longitudine secundum primitias sanctuarii, decem millia in Orientem, & decem millia in Occidentem, erunt sicut primitiæ sanctuarii: & erunt fruges eius in panes bis, qui seruient ciuitati. * Seruientes autem ciuitati, operabuntur ex omnibus tribubus Israel. * Omnes primitiæ, viginti quinque millium, per vi-

ginti quinque millia in quadrum, separabuntur in primitias sanctuarii, & in possessionem ciuitatis. * Quod autem reliquum fuerit, principis erit ex omni parte reliquarum sanctuarii, & possessionis ciuitatis e regione viginti quinque millium primitiarum vsque ad terminum Orientalem: sed & ad Mare e regione viginti quinque millium vsque ad terminum maris, similiter in partibus principis erit: & erunt primitiæ sanctuarii, & sanctuarium templi in medio eius. * De possessione autem Leuitarum, & de possessione ciuitatis in medio partium principis erit inter terminum Iuda, & inter terminum Beniamin, & ad principem pertinebit. * Et reliquis tribubus: A plaga Orientali vsque ad plagam Occidentalem, Beniamin vna. * Et cetera terminum Beniamin, a plaga Orientali vsque ad plagam Occidentalem, Simeon una. * Et super terminum Simeonis, a plaga Orientali, usque ad plagam Orientalem usque ad plagam Occidentalem, Issachar una. * Et super terminum Issachar, a plaga Orientali usque ad plagam Occidentalem, Zabulon vna. * Et super terminum Zabulon, a plaga Orientali vsque ad plagam Maris, Gad vna. * Et super terminum Gad, a plagam Austri in Meridie, & erit finis de Thamar vsque ad aquas contradictionis Cades, hereditas contra mare magnum. * Hæc est terra, quam mittetis in sortem tribubus Israel: & hæc partitiones earum, ait Dominus Deus. * Et ingressus ciuitatis: A plaga Septentrionali quingentos & quattuor millia mensura bis. * Et portæ ciuitatis ex nominibus tribuum Israel, portæ tres a Septentrione, porta Ruben vna, porta Iuda una, porta Leui una. * Et ad plagam Orientalem, quingentos & quattuor millia: & portæ tres, porta Ioseph una, porta Beniamin una, porta Dan una. * Et ad plagam Meridianam, quingentos & quattuor millia metieris: & portæ tres, porta Simeonis una, porta Issachar una, porta Zabulon una. * Et ad plagam Occidentalem, quingentos & quattuor millia, & portæ eorum tres, porta Gad una, porta Aser una, porta Nephthali una. * Per circuitum, decem & octo millia: & nomen ciuitatis ex illa die, Dominus ibidem.

PROPHETIA DANIELIS.

CAPVT PRIMVM.

A NNO tertio regni Ioachim regis Iuda, venit Nabuchodonosor rex Babylonis in Ierusalem, & obsecravit eam, & traxit Dominus in manu eius: Ioachim regem Iuda, & partem vasorum domus Dei: & asportavit ea in terram Sennar in domum dei sui, & vasa intulit in domum Theusui dei sui. * Et ait rex Asphenex prappositus Eunuchorum vt introduceret de filij Israel, & de semine regio & tyrannorum, & pueros, in quibus nulla esset macula, decoros forma, & eruditos omni sapientia, cautos scientia, & doctos disciplina, & qui possent stare in palatio regis, vt doceret eos litteras, & linguam Chaldaeorum. * Et constituit eis rex annorum per singulos dies de cibis suis, & de vino vnde bibebas ipse, vt enumerati tribus annis, postea starent in conspectu regis: * Fuerunt ergo inter eos de filiis Iuda Daniel, Ananias, Misael, & Azarias. * Et proposuit eis prappositus eunuchorum, nomini: Danieli, Baltasar, Ananiz, Sidrach, Misael, & Misach, & Azariz, Abdenago. * Proposuit autem Daniel in corde suo, ne pollueretur de mensa regis, neque de vino potus eius: & rogauit eunuchorum prappositum ne contaminaretur. * Dedit autem Deus Danieli gratiam & misericordiam in conspectu principis eunuchorum. * Et ait princeps eunuchorum ad Daniele: Timeo ego dominum meum regem, qui constituit vobis cibum & potum:

qui si viderit vultus vestros macilentiores prae ceteris adolescentibus eorum vestris, condemnabis caput meum regi. * Et dixit Daniel ad Malsar, quem constituerat princeps Eunuchorum super Daniele, Ananiam, Misaelem, & Azariam: * Tenta nos obsecro seruos tuos diebus decem, & dentur nobis legumina ad vescendum, & aqua ad bibendam: * & contemplare vultus nostros, & vultus puerorum, qui vescuntur cibo regio: & sicut videris, facies cum senis tuis. * Quia, audito sermone huius sermоди, tentauit eos diebus decem. * Post dies autem decem apparuerunt vultus eorum meliores, & copulentiores prae omnibus pueris, qui vescabantur cibo regio. * Porro Malsar tollebat cibaria, & vinum potus eorum: dabatque eis legumina. * Pueri autem his dedit Deus scientiam, & disciplinam in omni libro, & sapientia: Danieli autem, intelligentiam omnium visionum & somniorum. * Completeris itaque diebus, post quos dixerat rex vt introducerentur: introduxit eos prappositus eunuchorum in conspectu Nabuchodonosor. * Cumq; eis locutus fuisset rex, non sunt inuenti tales de vniuersis, vt Daniel, Ananias, Misael, & Azarias: & steterunt in conspectu Regis. * Et omne verbum, sapientiae & intellectus, quod sciscitatus est ab eis Rex, inuentum in eis: decuplum super cunctos ariolos & magos, qui essent in vniuerso regno eius. * Fuit autem Daniel vsque ad annum primum Cyri regis.

Inf. 6.

29

CAP. II.

IN anno secundo regni Nabuchodonosor
A vidit Nabuchodonosor somnium, & con-
teritus est spiritus eius, & somnium eius fu-
git ab eo. * Præcepit autem rex, ut conu-
carentur arioli, & magi, & malefici, & Chal-
dæi: ut indicarent regi somnia sua: qui cum-
venissent, steterunt coram rege. * Et
dixit adeos rex: Vidit somnium: & men-
te confusus ignoro quid viderim. * Re-
sponderuntque Chaldæi regi Syriaci: Rex
in sempiternum viue: dicit somnium seruis
tuis, & interpretationem eius indicabimus.
* Et respondens rex ait Chaldæis: Sermo re-
cessit a me: nisi indicaueritis mihi somnium,
& coniecturam eius, peribitis vos, & domus
vestra publicabitur. * Si autem somnium,
& coniecturam eius narraueritis, præmia, &
dona, & honorem multum accipietis a me:
somnia igitur, & interpretationem eius
indicate mihi. * Responderunt secundo,
atque dixerunt: Rex somnium dicat seruis
suis, & interpretationem illius indicabimus.
* Respondit rex, & ait: Certe noui quoddam tem-
pus redimitis, scientes quod recesserit a me
sermo. * Si ergo somnium non indicaue-
ritis mihi, vana est de vobis sententia, quod
interpretationem quoque fallacem, & decep-
tione plenam composueritis, ut loquamini
mihi donec tempus pertranscat. Somnium
itaque dicite mihi, ut sciam quoddam interpre-
tationem quoque eius veram loquamini.
* Respondentes ergo Chaldæi coram rege,
dixerunt: Non est homo super terram, qui
sermonem tuum, rex, possit implere: sed
neque seguta quisquam magnus & potens
verbum huiusmodi: kiscitatur ab omni
ariolo, & mago, & Chaldæo. * Sermo
tenax, quem tu queris, rex, gravis est: nec
reperietur quisquam, qui indicet illum in
conspectu regis: exceptis dijs, quorum non
est cum hominibus confersatio. * Quo au-
dito, rex in furore, & in ira magna præcepit
ut perirent omnes sapientes Babylonis. * Et
egressa sententia, sapientes interficiebantur:
queriebanturque Daniel, & socij eius, ut peri-
rent. * Tunc Daniel requisivit de lege, ac-
que sententia ab Arioch principe militie re-
gis, qui egressus fuerat ad interficiendos sa-
pientes Babylonis. * Et interrogavit eum,
qui a rege potestatem acceperat, quam ob
causam tam crudeli sententia a facie regis
esset egressa. Cui ergo rem indicasset Arioch
Danieli. * Daniel ingressus rogauit regem
ut tempus daret sibi ad solutionem indican-
dam regi. * Et ingressus est domum suam,
Ananiamque, Misael, & Azarias socijs suis
indicauit negotijs: * ut quærent misericor-
diam a facie Dei celi super sacramento isto,

& non perirent Daniel, & socij eius cum eo
19 teris impetrabitis Babylonis. * Tunc Da-
niel mysterium per visionem nocte reuela-
tum est: & benedixit Daniel Deum cal-
20 20 * & locutus ait: Sit nomen Domini bene-
dictum a sæculo & usque in sæculum: quia sa-
21 pientia & fortitudo eius sunt. * Et ipse mu-
tata tempora, & ætates: transire regna, atque
constituere: dat sapientiam sapientibus, & sci-
22 tiam intelligentibus disciplinam: * Ipse re-
uelat profunda, & abscondita, & nouit in te-
23 nebris constituta: & lux cum eo est. * Tibi
Deus patrum nostrorum confessor, & requi-
laudo: quia sapientiam, & fortitudinem de-
disti mihi: & nunc ostendisti mihi quid roga-
uimus te, quia sermonem regis aperuisti in o-
24 bis. * Post hæc Daniel ingressus ad Arioch,
quem constituerat rex ut perderet sapientes
Babylonis, sic ei locutus est: Sapientes Baby-
lonus ne perdas: intusque me in conspectu re-
25 gis, & solutionem regi narrabo. * Tunc
Arioch sustinens introduxit Danielem ad re-
gem, & dixit ei: Inueni hominem de filijs
transmigrationis Iuda, qui solutionem regi
26 annunciet. * Respondit rex, & dixit Da-
nieli, cuius nomen erat Balthasar: Putasne
vere potes mihi inducere somnium, quod vi-
27 di, & interpretationem eius? * Et respon-
dens Daniel coram rege, ait: Myseriamus,
quod rex interrogat, ostendit tibi quæ ven-
28 & arripies nequeunt indicare regi. * Sed
est Deus in celo reuelans mysteria, qui in-
29 dicauit tibi rex Nabuchodonosor, quæ ven-
tura sunt in nouissimis temporibus somni-
um, & visiones capitis tui in cubili tuo hæ-
30 iusmodi sunt: * Tu rex cogitare cepisti in
strato tuo, quid esset futurum post hæc: &
qui reuelat mysteria, ostendit tibi quæ ven-
31 tura sunt. * Mihi quoque non in sapien-
tia, quæ est in me plus quam in cunctis vi-
uentibus, sacramentum hoc reuelatum est:
sed ut interpretatio regi manifesta fieret, &
32 cogitationes mentis tue scires. * Tu rex vi-
debas, & ecce quasi statua vna grandis: sta-
tua illa magna, & statura sublimis statua co-
33 tra te, & intus eius terra terribilis. * Huius
statuæ caput ex auro optimo erat, pectus
autem & brachia de argento, porro venter,
34 & femora ex ære. * Tibi autem ferreæ, pe-
dum quedam pariter ferreæ, quedam autem
35 huiusmodi. * Videbas ita, donec abscessus
est lapis de monte sine manibus: & percussit
statuam in pedibus eius ferreis, & scissibus,
36 & comminuit eos. * Tunc contrita sunt
pariter ferrum, tellus, æs, argentum, & au-
rum, & redacta quasi in fauillam ælium æreæ,
quæ rapta sunt vento: nullusque locus inuen-
tus est eis: lapis autem, qui percussit sta-
tuam, factus est mons magnus, & impleuit
37 vniuersam terram. * hoc est somnium: In-
F terpretationem quoque eius dicemus coram

37 te, rex. * Tu rex regum es: & Deus celi, &
regnum, & fortitudinem, & imperium, &
38 gloriam dedit tibi: * & omnia, in quibus
habitant filij hominum, & bestiarum agri: volu-
39 cres quoque celi dedit in manu tua, & sub
dicatione tua vniuersa constituit: tu es ergo ca-
put aurum. * Et post te confurget regnum
aliud minus te argenteum: & regnum tertium
40 aliud æreum, quod imperabit vniuersa ter-
ra. * Et regnum quartum erit velut ferrum.
quomodo ferrum comminuit, & domat om-
41 nia, sic comminuet, & conteret omnia hæc.
Potro quia vidisti pedem, & digitorum
partem testæ figuli, & partem ferream: re-
42 gnum diuisum erit, quod tamen de plani-
tio ferri oriatur, secundum quod vidisti fer-
rum mistum testæ ex luto. * Et digitos pe-
43 dum ex parte ferreos, & ex parte fictiles: ex
parte regnum erit solidum, & ex parte con-
44 tritum. * Quod autem vidisti ferrum mi-
stum testæ ex luto, commiscebuntur quidem
humano semine, sed non adhærebunt sibi,
sicuti ferrum misceri non potest testæ. * In
diebus autem regnorum illorum suscitabit
Deus celi regnum, quod in æternum non

dilapidabitur, & regnum eius alteri populo ne-
tradetur: comminuet autem, & consumet
vniuersa regna hæc: & ipsum stabit in æternum.
45 * Secundum quod vidisti, quod de
monte abscessus est lapis sine manibus, &
comminuit testam, & ferrum, & æs, & ar-
gentum, & aurum, Deus magnus ostendit re-
gi quæ ventura sunt postea. & verum est som-
46 nium, & fidelis interpretatio eius. * Tunc
rex Nabuchodonosor cecidit in faciem suam,
& Daniele adorauit, & hostias, & incen-
47 sum præcepit vt sacrificarent ei. * Loquens
ergo rex, ait Danieli: Vere Deus vester Deus
deorum est, & Domini regum, & reuelans
48 mysteria: quoniam tu posuisti aperire hoc
sacramentum. * Tunc rex Daniele in sub-
lime extulit, & munera multa, & magna de-
dit ei: & constituit eum principem super
omnes prouincias Babilonis: & præfectum
magistratum super cunctos sapientes Baby-
49 lonis. * Daniel autem postulauit a rege: &
constituit super opera prouinciarum Babilonis,
Sidrach, Misach, & Abdenago: Ipse autem
Daniel erat in foribus regis.

C A P. III.

1 **N**abuchodonosor rex fecit statuam au-
ream altitudine cubitorum sexaginta,
latitudine cubitorum sex, & statuit eam in
2 campo Dura prouincie Babilonis. Itaque
Nabuchodonosor rex misit ad congregan-
dos satrapas, magistratus, & iudices, duces,
& tyrannos, & præfectos, omnesque principes
regionum, vt convenirent ad dedicationem
statue, quam erexerat Nabuchodonosor rex.
3 * Tunc congregati sunt satrapæ, magistra-
tus, & iudices, duces, & tyranni, & optima-
tes, qui erant in potestatibus constituti, &

vniuersi principes regionum vt convenirent
ad dedicationem statue, quam erexerat Na-
buchodonosor rex. Stabant autem in con-
spectu statue, quam posuerat Nabuchodono-
4 sor rex: * & prece clamabat valenter: Vobis
5 dicitur populi, tribus, & linguis: * In
hora, qua audientis sonitum tubæ, & fistu-
le, & citharæ, sambucæ, & psalterij, & sympho-
niæ, & vniuersi generis musicorum, caden-
tes adorare statuam auream, quam constituit
6 Nabuchodonosor rex. * Si quis autem non
prostratus adorauerit, eadem hora mittetur
7 in fornacem ignis ardentis. * Post hæc igitur
statim vt audierunt omnes populi sonum
tubæ, fistulæ, & citharæ, sambucæ, & psalte-

rij, & symphoniz, & omnis generis musico-
rum: cadentes omnes populi, tribus, & lin-
guis adorauerunt statuam auream, quæ con-
stituerat Nabuchodonosor rex. * Sturimq.
in ipso tempore accedentes viri Chaldei ac-
cusauerunt Iudæos: * dixeruntq. Nabucho-
donosor regi: Rex in æternum uiuet: tu rex
posuisti decretum, ut omnis homo, qui au-
dierit sonitû tube, fistulæ, & citharæ, sambu-
cæ, & psalterij, & symphoniz, & vniuersi ge-
neris musicorû, prosternerat se, & adoret sta-
tuam auream: * si quis autem nõ proci-
dens adorauerit, mittatur in fornacem ignis ar-
dentis. * Sunt ergo viri Iudæi, quos consili-
auit super operâ regionis Babylonis, Si-
drach, Misach, & Abdenago: viri isti cõtem-
pserunt, rex, decretum tuum: deos tuos non
colunt, & statuam auream, quam erexisti, non
adorant. * Tunc Nabuchodonosor in furore,
& in ira præcepit ut adducerentur Sidrach,
& Misach, & Abdenago: qui confestim adducti
sunt in cõspectu regis. * Pronunciatisq. Na-
buchodonosor rex, ait tunc Vere ne Sidrach,
Misach, & Abdenago deos meos nõ colitis,
& statuam auream, quam consiliari, nõ ad-
oratis? * Nunc ergo si estis parati, quacumq.
hora audieritis sonitû tube, fistulæ, citharæ,
sambucæ, & psalterij, & symphoniz, omni-
que generis musicorum, prosternite vos, &
adorate statuam, quam feci: quod si non
adoraueritis, eadem hora mittemini in for-
nacem ignis ardentis: & quis est Deus, qui
eripiet vos de manu mea? * Respondentes
Sidrach, Misach, & Abdenago, dixerunt regi
Nabuchodonosor: Non oportet nos de hac
re respondere tibi. * Ecce enim Deum nostrum,
quem colimus, potest eripere nos de camino
ignis ardentis, & de manibus tuis, orex, li-
berare. * Quod si noluerit, notum sit tibi,
rex, quia deos tuos non colimus, & statuam
auream, quæ erexisti, non adoramus. * Tunc
Nabuchodonosor repletus est furore: & aspe-
ctus faciei illius immutatus est super Si-
drach, Misach, & Abdenago, & præcepit ut
succenderetur fornax septuplum quàm suc-
cendi consueuerat. * Et viris fortissimis de
exercitu suo iussit ut ligatis pedibus Sidrach,
Misach, & Abdenago mitterent eos in for-
nacem ignis ardentis. * Et confestim viri
illi vincti cum braccijs suis, & tunicis, & cal-
ceamentis, & vestibus missi sunt in medium
fornacis ignis ardentis. * Nam iussu regis
urgebat: fornax autem succensa erat nimis.
Porro viros illos, qui miserant Sidrach, Mi-
sach, & Abdenago, interfecit flamma ignis.
* Viri autem hi tres, id est, Sidrach, Misach,
& Abdenago, ceciderunt in medio camino
ignis ardentis, colligati.

*Quæ sequuntur in Hebrais volu-
minibus non reperi.*

24 * Et ambulabant in medio flammæ laudan-
tes Deum, & benedicentes Domino. * Stans
autem Azarias orauit: dicens aperiensque os
suum in medio ignis, ait:
25 * Benedixit es Domine Deus patrum no-
strorum, & laudabile, & gloriosum nomen
26 tuum in sæcula. * quia iussus es in omni-
bus, quæ fecisti nobis, & vniuersa opera tua
vera, & vix tui rectæ, & omnia iudicia tua
27 vera. * Iudicia enim vera fecisti iuxta om-
nia, quæ induxisti super nos, & super ciuita-
tem sanctam patrum nostrorum Ierusalem:
28 quia in veritate, & in iudicio induxisti om-
nia hæc propter peccata nostra. * Peccauimus enim,
& inique egimus recedentes a teli-
30 bus, & deliquimus in omnibus: & præcepta
tua nõ audiuitus, nec obseruauimus, nec
fecimus sicut præceperas nobis ut bene no-
31 bis esset. * omnia ergo, quæ induxisti super
nos, & vniuersa, quæ fecisti nobis, in vero iu-
32 dicio fecisti: & tradidisti nos in manibus
inimicorum nostrorum iniquorum, & pessimi-
33 motum, præuicatorumq. & regi inuisito,
& pessimo ultra omne creaturam. * Et nunc nõ
possumus aperire os: confusio, & opprobriū
facti sumus seruis tuis, & his, qui colunt te.
34 * Ne, quæsumus, tradas nos in perpetuum
D propter nomen tuum, & ne diffestet amē
35 tuum tuum. * neque auferas misericordiam
tuam a nobis propter Abraham dilectum
tuum, & Isaac seruum tuum, & Israel san-
36 ctum tuum. * quibus locutus es pollicens:
quod multiplicares semen eorum sicut stel-
37 las celi, & sicut arenam, quæ est in littore
maris: * quia Domine imminuti sumus plus
quàm omnes gentes, sumusq. humiles in vni-
38 uersa terra hodie propter peccata nostra.
* Et non est in tempore hoc princeps, & dux,
39 & propheta, neque holocausti, neque sacrifici-
um, neque oblatio, neque incensum, neque
40 locus primitiarum coram te, * ut possimus
inuenire misericordiam tuam: sed in animo
contrito, & spiritu humilitatis suscipiamur.
41 * Sicut in holocausto arietum, & taurorum,
& sicut in millibus agnorum pinguium: sic
42 fiat sacrificium nostrum in conspectu tuo ho-
die, ut placeat tibi: quoniam non est confu-
43 sio confidentibus in te. * Et nunc sequimur
te in toto corde, & timemus te, & quæti-
44 mus faciem tuam. * Ne confundas nos: sed
fac nobis in iuxta mansuetudinem tuam,
& secundum multitudinem misericordie
45 tue. * Et erue nos in mirabilibus tuis, &
da gloriam nomini tuo Domine: * & cõfun-
dantur omnes, qui ostendunt seruis tuis mala,
cõfundantur in omni potentia tua, & robur
eorum conteratur: * & sciant quia tu es
46 Dominus Deus solus, & gloriosus super or-
bera terrarum. * Et non cessabant qui misera-
47 rant eos ministri regis succendere fornacem
naphtha, & stipula, & pice, & malleolis, * &

- effundebatur flamma super fornacem cubitis quadraginta nouem: & erupit, & ardent quos repperit iuxta fornacem de Chaldeis.
- 42 * Angelus autem Domini descendit eum.
- 43 E Azaria, & socij eius in fornace: & excusit flammam ignis de fornace, & fecit medium fornacis quasi ventum roris: & non tetigit eos omnino ignis, neque contristauit, nec quidquam molestie intulit.
- 44 * Tunc hi tres quasi ex vno ore laudabant, & glorificabant, & benedicebant Deum in fornace, dicentes:
- 45 * Benedictus es Domine Deus patrum nostrorum: & laudabilis, & gloriosus, & superexaltatus in secula. & benedictum nomen glorie tue sanctum: & laudabile, & superexaltatum in omnibus seculis.
- 46 * Benedictus es in templo sancto glorie tue: & superlaudabilis, & supergloriosus in secula.
- 47 * Benedictus es in throno regni tui: & superlaudabilis, & superexaltatus in secula.
- 48 * Benedictus es, qui intueris abyssos, & sedes super cherubim: & laudabilis, & superexaltatus in secula.
- 49 * Benedictus es in firmamento caeli: & laudabilis & gloriosus in secula.
- 50 * Benedicite omnia opera Domini Domino: laudate & superexaltate eum in secula.
- 51 * Benedicite Angeli Domini Domino: laudate & superexaltate eum in secula.
- 52 * Benedicite caeli Domino: laudate & superexaltate eum in secula.
- 53 * Benedicite aqua omnes, quae super eos sunt, Domino: laudate & superexaltate eum in secula.
- 54 * Benedicite omnes virtutes Domini Domino: laudate & superexaltate eum in secula.
- 55 * Benedicite Sol, & Luna Domino: laudate & superexaltate eum in secula.
- 56 * Benedicite Stellae caeli Domino: laudate & superexaltate eum in secula.
- 57 * Benedicite omnis imber, & ros Domino: laudate & superexaltate eum in secula.
- 58 * Benedicite omnes spiritus Dei Domino: laudate & superexaltate eum in secula.
- 59 * Benedicite ignis, & aestus Domino: laudate & superexaltate eum in secula.
- 60 * Benedicite frigus, & aestus Domino: laudate & superexaltate eum in secula.
- 61 * Benedicite rores, & pruina Domino: laudate & superexaltate eum in secula.
- 62 * Benedicite gelu, & frigus Domino: laudate & superexaltate eum in secula.
- 63 * Benedicite glacies, & nives Domino: laudate & superexaltate eum in secula.
- 64 * Benedicite noctes, & dies Domino: laudate & superexaltate eum in secula.
- 65 * Benedicite lux, & tenebrae Domini: lau-

- date & superexaltate eum in secula.
- 66 * Benedicite fulgura, & nubes Domino: laudate & superexaltate eum in secula.
- 67 * Benedicat terra Dominum: laudet, & superexaltet eum in secula.
- 68 * Benedicite montes, & colles Domino: laudate & superexaltate eum in secula.
- 69 * Benedicite vniuersa germinantia in terra Domino: laudate & superexaltate eum in secula.
- 70 * Benedicite fontes Domino: laudate & superexaltate eum in secula.
- 71 * Benedicite maria, & flumina Domino: laudate & superexaltate eum in secula.
- 72 * Benedicite cete, & omnia, quae moventur in aquis, Domino: laudate & superexaltate eum in secula.
- 73 * Benedicite omnes volucres caeli Domino: laudate & superexaltate eum in secula.
- 74 * Benedicite omnes bestias, & pecora Domino: laudate & superexaltate eum in secula.
- 75 * Benedicite filij hominum Domino: laudate & superexaltate eum in secula.
- 76 * Benedicat Israel Dominum: laudet & superexaltet eum in secula.
- 77 * Benedicite Sacerdotes Domini Domino: laudate & superexaltate eum in secula.
- 78 * Benedicite serui Domini Domino: laudate & superexaltate eum in secula.
- 79 * Benedicite spiritus, & anima iustorum Domino: laudate & superexaltate eum in secula.
- 80 * Benedicite sancti, & humiles corde Domino: laudate & superexaltate eum in secula.
- 81 * Benedicite Anania, Azaria, Misael Domino: laudate & superexaltate eum in secula.
- Quia eruit nos de inferno, & saluos fecit de manu mortis, & liberauit nos de medio ardentis flammæ, & de medio ignis eruit nos.
- 82 * Constatemini Domino, quoniam bonus: quoniam in seculum misericordia eius.
- 83 * Benedicite omnes Religiosi Domino Deo deorum: laudate & constatemini ei, quia in omnia secula misericordia eius.

Hucusque in Hebraeo non habetur: & quae posuimus, de Theodotionis editione translata sunt.

- 84 * Tunc Nabuchodonosor rex obstupuit, & surrexit prope, & ait optimatibus suis: Nonne tres viros misimus in mediam ignis compeditos? Qui respondentes regi, dixerunt: Vere rex.
- 85 Respondit, & ait: Ecce ego video quattuor viros solutos, & ambulantes in medio ignis, & nihil corruptionis in eis est, & species quarti similis filio Dei.
- 86 Tunc accessit Nabuchodonosor ad ostium fornacis ignis ardentis, & ait: Sidrach, Misach, & Abdenago serui Dei excelsi, egredi-

mini, & venite. Statimque egressi sunt Sidrach
 64 Misach, & Abdenago de medio ignis. * Et
 congregati sunt, & magisteratus, & iudi-
 ces, & potentius regis contemplantibus vi-
 ros illos, quoniam nihil potestatis habuissent
 ignis in corporibus eorum, & capillus ca-
 porum eorum non esset adustus, & sarabala
 eorum non fuissent immutata, & odor ignis
 95 non transiit per eos. * Et erumpens Na-
 buchodonosor, ait: Benedictus Deus eor-
 um, Sidrach videlicet, Misach, & Abdena-
 go, qui misisti angelum suum, & eruit seruos
 suos, qui crediderant in eum, & verbum re-
 gis immutauerunt, & tradiderunt corpora
 sua ne seurerent, & ne adorarent omnem
 96 deum, excepto Deo suo. * A me ergo, po-
 situm est hoc decretum, ut omnis populus,
 tribus, & linguis, quorumque locuta fuerit
 blasphemiam contra Deum Sidrach, Mi-
 sach, & Abdenago, dispareat, & domus eius
 vastetur: neque enim est alius Deus, qui pos-
 97 sit ita saluare. * Tunc rex promouit Si-
 drach, Misach, & Abdenago in provincia Ba-
 bylonis. * NABUCHODONOSOR rex,
 98 omnibus populis, gentibus, & linguis, qui
 habitant in vniuersa terra, pax vobis mul-
 tiplicetur. * Signa, & mirabilia fecit apud
 me Deus excelsus. Placuit ergo mihi pra-
 99 dicare. * Signa eius, quia magna sunt: &
 100 mirabilia eius, quia fortis: & regnum eius
 regnum sempiternum, & potentas eius in
 generationem & generationem.

C A P . I I I I .

1 **E**GO Nabuchodonosor quietus eram in do-
 A mo mea, & florens in palatio meo:
 2 * somnium vidi, quod perterruit me: & co-
 gitationes mea in strato meo, & visiones ca-
 3 pit is mei conturbauerunt me. * Et per me
 propositum est decretum ut introduceren-
 tur in conspectu meo cuncti sapientes Ba-
 4 bylonis, & ut solutionem somnij indicarent
 mihi. * Tunc ingrediebantur arioli, magi,
 Chaldaei, & aruspices, & somnia narraui in
 5 conspectu eorum: & solutionem eius non in-
 dicauerunt mihi: * donec collega ingressus
 esset in conspectu meo Daniel, cui nomen Bal-
 6 tassar secundum nomen Dei mei, qui habet
 spiritum deorum sanctorum in semetipso:
 7 & somnium eorum ipse locutus sum. * Pal-
 8 tassar princeps ariorum, quoniam ego scio
 quod spiritum sanctorum deorum habes in te,
 9 & omne sacramentum non est impossibile
 tibi: & visiones somniorum meorum, quas
 10 vidi, & solutionem earum narra. * Visio ca-
 11 pit is mei in cubili meo: Videbam, & ecce ar-
 bor in medio terrae: & altitudo eius nimia.
 12 * Magna arbor, & fortis: & proceritas eius
 coccingens caeli: aspectus illius erat usque ad
 13 terminos vniuersae terrae. * Folia eius pul-

cherissima, & fructus eius nimius: & eam vi-
 uerunt in ea. Subter eam habitabant ani-
 14 malia, & bestiae, & in ramis eius conuer-
 sabantur volucres caeli: & ex ea valebant om-
 15 nis caro. * Videbam in visione capitis mu-
 ni super flumem meum, & ecce vigil, & sanctus
 16 de caelo descendit. * Clamauit fortiter, & in-
 ait: Succidite arborem, & praeidite ramos
 eius: excutite folia eius, & dissipate fructum
 eius: fugiant bestiae, quae subter eam sunt, &
 17 volucres de ramis eius. * Veritatem ger-
 men radicem eius in terra facite, & allige-
 18 tur vinculo ferreo: & arce in herbis, quae fer-
 ris sunt, & rore caeli tingatur, & cum feris
 19 pars eius in herba terrae. * Cor eius ab humis
 Cino commutetur, & cor ferre detur ei: & se-
 20 ptem tempora mutantur super eum. * In
 sententia vigilium decretum est, & sermo san-
 ctorum, & petitis donec cognoscant viuen-
 tes quoniam dominatur excelsus in regno
 hominum: & cuiuscumque voluerit, dabit il-
 21 lud, & humilibus hominem constituit su-
 22 per eum. * Hoc somnium vidi ego Nabu-
 chodonosor rex: tu ergo Baltassar interpre-
 tationem narra festinus: quia omnes sapien-
 tes regni mei non queunt solutionem edice-
 23 re mihi: tu autem potes, quia spiritus deo-
 rum sanctorum in te est. * Tunc Daniel, cui
 24 nomen Baltassar, cepit intra semetipsum
 tacitus cogitare quasi una hora: & cogitationes
 eius conturbabant eum. Respondens autem
 rex ait: Baltassar, somnium & interpre-
 tatio eius non conturbent te. Respondit Bal-
 25 tassar, & dixit Domine mi, somnium hi, qui
 te oderunt, & interpretatio eius hostibus tuis
 26 sit. * Arborem, quam vidi sublimem, at-
 27 que robustam, cuius altitudo pertingit ad ca-
 lum, & aspectus illius in omnem terram:
 28 * & rami eius pulcherrimi, & fructus eius ni-
 mius, & eam omnium in ea, subter eam ha-
 29 biantes bestiae agri, & in ramis eius conuer-
 santes aues caeli: * Tu es rex, qui magnifica-
 30 ueris, & inualuisti: & magnitudo tua creuit,
 & peruenit usque ad caelum, & potentas tuae
 in terminis volueris terrae. * Quod autem
 31 vidit rex vigilam, & sanctum descendere de
 caelo, & dicere: Succidite arborem, & dissi-
 32 pate illam, attamen germina radicem eius in
 terra dimitte, & vinciatu ferro & arce in
 33 herbis fortis, & rore caeli conspargatur, & cum
 34 feris sit pabulum eius, donec septem tempora
 35 transierint super eum: * Hec est interpre-
 36 tatio sententiae Attributa, quae peruenit super
 37 dominum meum regem. * Eijciunt te ab
 38 throno tuo, & cum bestiis seruisque eris habi-
 39 tatio tua, & solum vobis comedas, & rore
 40 caeli infunderis: septem quoque tempora mu-
 tabuntur super te, donec scias quod domine-
 41 tur. Excelsus super regnum hominum, & cui-
 42 cumque voluerit, dabit illi. * Quod autem
 43 recepit ut relinqueretur germen radicem

eius, id est arboris: regnum tuum manebit postquam cognoueris potestatem esse celestem. * Quam ob rem rex consilium meum placeat tibi, id est peccata tua elemosynis redime, & iniquitates tuas misericordijs pauperum forsitan ignoscat delictis tuis. * Omnia hæc venerat super Nabuchodonosor regem. * Post finem mensium duodecim, in aula Babylonis deambulabat. * Responditque rex, & ait: Nonne hæc est Babilonia magna, quam ego adificavi in domum regni, in robore fortitudinis mee, & in gloria decoris mei? * Comque sermo adhuc esset in ore regis, vox de caelo iuit: Tibi dicitur Nabuchodonosor rex: Regnum tuum transibit a te. * & ab hominibus efficiet te, & cum bestijs & feris erit habitatio tua: formam quasi bos comedes, & septem tempora mutabuntur super te, donec scias quod domineatur Excelsus in regno hominum: & cuiusque voluerit, decet illud. * Eadem hora sermo completus est super Nabuchodonosor, & ceteri hominibus abiectus est, & fenu vestros comedit, & rore caeli corpus eius infestum habendo.

nec capilli eius in similitudinem aquilæ multiplicarent, & vngues eius quasi auium. * Igitur post finem dierum ego Nabuchodonosor oculos meos ad caelum leuavi, & sensus meus redditus est mihi. * & Altissimo benedixi, & viventem in sempiternum laudavi, & glorificaui. * Quia potestas eius potestas sempiterna, & regnum eius in generationem & generationem. * Et omnes habitatores terre apud eum in nihilum reputati sunt: & voluntatem enim suam facit tam cito in virtutibus celi, quam in habitatoribus terre: & non est, qui resistat manui eius, & dicat ei: Quiesceasti. * In ipso tempore sensus meus reuersus est ad me, & ad honorem regni mei redieruntque pedes mei, & figura mea restituta est: & opus aciei meae, & magnificientia mea requisierit me, & in regno meo restitutus sum. * & magnificentia amplior addita est mihi. * Nuncigitur ego Nabuchodonosor laudo, & magnifico, & glorifico regem celi: quia omnia opera eius vera, & mirabilia eius, & gradientes in superbia potest humiliare. 15up. 3. g. 100

CAP. V.

B Altafzar rex fecit grande conuiuium optimatibus suis mulieribusque: & vniquisque secundum sortem bibebat exatam. * Precepit ergo tam temulentus ut afferrentur vasa aurea & argentea, quæ asportauerat Nabuchodonosor pater eius de templo, quod fuit in Ierusalem, ut biberent in eis rex, & optimates eius, uxoresque eius, & concubinae. * Tunc allata sunt vasa aurea, & argentea, quæ asportauerat de templo, quod fuerat in Ierusalem: & biberunt in eis rex, & optimates eius, uxores & concubinae illius. * Bibebant vinum,

& laudabant deos suos aureos, & argenteos, & arcus, ferreos, ligneosque, & lapideos. * In eadem hora apparuerunt digiti, quasi manus hominis scribentis contra candelabrum in superficie parietis aulae regiae: & rex aspicebat articulos manus scribentis. * Tunc facies regis commutata est, & cogitationes eius cōturbabant eum, & compages requum eius soluebantur, & genua eius ad scipuitem collidebantur. * Exclamauit itaque rex fortiter ut introducerent magos, Chaldeos, & aruspices. * Et proloquens rex ait sapientibus Babylonis: Quicumque legent scripturam hanc, & interpretationem eius manifestam mihi fecerit, purpura vestietur,

& torquem

& torquem auream habebit in collo, & tertius in regno meo erit. * Tunc ingressi omnes sapientes regis non potuerunt nec scripturam legere, nec interpretationem indicare regi. * Vnde rex Baltassar satis conturbatus est, & vultus illius immutatus est, sed & optimates eius turbabantur. * Regina autem pro re, quæ acciderat regi, & optimatibus eius, domum conuiuii ingressa est: & proloquens ait: Rex in æternum uiue: non te conturbent cogitationes tuæ, neque facies tua immutetur. * Est vir in regno tuo, qui spiritui deorum sanctorum habet in se: & in diebus patris tui scientia & sapientia inuentæ sunt in eo: nam & rex Nabuchodonosor pater tuus principem magorum, incantatorum, Chaldeorum, & aruspicum constituit eum, pater, inquam, tuus, o rex: * quia spiritus amplior, & prudentia, intelligentiaque & interpretatio somniorum, & ostensio secretorum, ac solutio ligatorum inuentæ sunt in eo, hoc est in Daniele: cui rex posuit nomen Baltassar. nunc itaque Daniel vocetur, & interpretationem narrabit. * Igitur introductus est Daniel coram rege. Ad quem præfatus rex ait: Tu es Daniel de filiis captiuitatis Iudæ, quem adduxit pater meus rex de Iudæa. * Audiui de te quoniam spiritum deorum habeas: & scientia, intelligentiaque ac sapientia ampliores inuentæ sunt in te. * Et nunc introgressi sunt in conspectu meo sapientes magi, ut scripturam hanc legerent, & interpretationem eius indicarent mihi: & acquieuerunt sensum huius sermonis edicere. * Porro ego audiui de te, quod possis obscura interpretari, & ligata dissolvere: si ergo uales scripturam legere, & interpretationem eius indicare mihi, purpura vestieris, & torquem auream circa collum tuum habebis, & tertius in regno meo princeps eris. * Ad hæc respondens Daniel, ait coram rege: Munera tua sinit tibi, & donadomus tua alteri da: scripturam autem legam tibi, rex, & interpretationem eius ostendam tibi. * O rex, Deus altissimus regnum, & magnificentiam, gloriam, & honorem dedit Nabuchodonosor patri tuo. * Et propter magnificentiam, quam dederat ei, vniuersi populi, tribus, & linguæ tremebant, & metuebant eum: quos volebat, interficiebat: & quos volebat, percutiebat: & quos volebat, exaltabat: & quos volebat, humiliabat. * Quando autem eleuatus est cor eius, & spiritus illius obfirmatus est ad superbiam, depositus est de solio regni sui, & gloria eius ablata est: * & a filius hominum eiectus est, sed & cor eius cum bestiis positum est, & cum ouibus erat habitatio eius: sennum quoque ut bos comedebat, & fœce cæli corpus eius infectum est, donec cognosceret quod potestatem haberet Altissimus in regno hominum:

& quemcumque voluerit, suscitabit super illud. * Tu quoque filius eius Baltassar, non humiliasti cur tuam, cum scires hæc omnia: sed aduersum Dominatorem cæli eleuatus es: & uasa domus eius allata sunt coram te: & tu, & optimates tui, & uxores tuæ, & concubinae tuæ vinum bibistis in eis: deos quoque argenteos, & aureos, & æreos, ferreos, ligneosque & lapideos, qui non vident, neque audiunt, neque sentiunt, laudasti: porro Deus, qui habet statum tuum in manu sua, & omnes vias tuas, non glorificasti. * Idcirco ab eo missus est articulus manus, quæ scripsit hoc, quod exaratum est. * Hæc est autem scriptura, quæ digesta est: MANE, THECEL, PHARES. * Et hæc est interpretatio sermonis. MANE: numerauit Deus regnum tuum, & compleuit illud. * THECEL: appensus es in latera, & inuentus es minus habens, * PHARES: diuisum est regnum tuum, & datus est Medis, & Persis. * Tunc iubente rege indutus est Daniel purpura, & circumdata est torques aurea collo eius: & prædicatus est de eo quod haberet potestatem tertius in regno suo. * Eadem nocte interfectus est Baltassar rex Chaldeus. * Et Darius Medus successit in regnum annos natus sexaginta duos.

CAP. VI.

Placuit Dario, & constituit super regnum satrapas centum viginti ut essent in toto regno suo. * Et super eos principes tres, ex quibus Daniel vnus erat: ut satrapæ illis redderent rationem, & rex non sullineret molestiam. * Igitur Daniel superabat omnes principes, & satrapas: quia a spiritus Dei amplior erat in illo. * Porro rex cogitabat constituere eum super omne regnum: vnde principes, & satrapæ querebant occasionem ut inuenirent Daniell ex latere regis: nullamque causam, & suspitionem reperire potuerunt, eo quod fidelis esset, & omnis culpa, & suspicio non inueniretur in eo. * Dixerunt ergo viri illi: Non inueniemus Daniell huic aliquam occasionem, nisi forte in lege Dei sui. * Tunc principes, & satrapæ snrripuerunt regi, & sic locuti sunt ei: Dari rex in æternum uiue: * cõsiliu inieuerunt omnes principes regni tui, magistratus, & satrapæ, senatores, & iudices ut decretum imperatorum exeat, & edictum: Ut omnis, qui petierit aliquam petitionem a quocumque deo, & homine vsque ad triginta dies, nisi a te rex, mittatur in lacum leonum. * Nunc itaque rex confirma sententiam, & scribe decretum: ut non immutetur quod statutum est a Medis & Persis, nec præuicari cuiquam liceat. * Porro rex Darius proposuit edictum, & statuit. * Quod cum Daniel comperisset, id est, constitutam legem,

legem, ingressus est domum suam: & fenestris apertis in cenaculo suo contra Iersalem tribus temporibus in die thetebat genua sua, & adorabat, consitebaturq; coram Deo suo sicut & ante facere consuuerat.

12 * Viri ergo illi curiosius inquirentes inueniunt Danielem orantem, & obsecrantem Deum suum. * Et accedentes locuti sunt regi super edicto: Rex numquid non constituisti, vt omnis homo, qui rogaret quemquam de dijs, & hominibus vsq; ad dies triginta, nisi te, rex, mitteretur in lacu leonum?

13 Ad quos respondens rex, ait: verus est sermo iuxta decretum Medorum, atque Persarum, quod prauaricari non licet. * Tunc respondentes dixerunt coram rege: Daniel de filijs captiuitatis Iuda, non curauit de lege tua, & de edicto, quod constituisti: sed tribus temporibus per diem orat obsecratione sua.

14 * Quod verbum cum audisset rex, satis contristatus est: & pro Daniele posuit cor vt liberaret eum, & vsque ad occasum solis laborabat vt erueret illum. * Viri autem illi intelligentes regem dixerunt ei: Scito rex, quia lex Medorum, atque Persarum est vt omne decretum, quod constituerit rex, non liceat inmutari. * Tunc rex praecepit: & ad-

15 E duxerunt Danielem, & miserunt eum in lacum leonum. Dixitq; rex Danieli: Deus tuus, quem colis semper, ipse liberabit te.

16 * Allatusque est lapis vnus, & positus est super os lacu: quem obsignauit rex annulo suo, & annulo optimatum suorum, nequid fieret contra Danielem. * Et abiit rex in domum suam, & dormiuit in cenatu, et ibi-

non sunt allati coram eo, in super & somnus recessit ab eo. * Tunc rex primo diluculo confurgens, festinus ad lacum leonum perrexit: * appropinquansq; lacui, Danielem voce lacrimabili inclamauit, & affatus est eum: Daniel serue Dei viventis, Deus tuus, cui tu seruis semper, putasne valuit te liberare a leonibus? * Et Daniel regi respondens ait: Rex in aeternum viue: * Deus meus misit angelum suum, & coneluse ora leonum, & non nocuerunt mihi: quia coram eo iustitia inuenta est in me: sed & coram te, rex, delictum non feci. * Tunc vehementer rex gaudens est super eo, & Danielem praecepit educi de lacu: eductusq; est Daniel de lacu, & nulla lesio inuenta est in eo, quia credidit Deo suo. * Iubente autem rege, adducti sunt viri illi, qui accusauerant Danielem: & in lacum leonum missi sunt, ipsi, & filij, & vxores eorum: & non perueniunt vsque ad panimentum laci, donec arriperet eos leones, & omnia ossa eorum comminuerunt. * Tunc Darius Rex scripsit vniuersis populis, tribubus, & linguis habitantibus in vniuersa terra: P A X vobis multiplicetur.

16 * A me constitutum est decretum, vt in vniuerso imperio, & regno meo tremiscant, & paueant Deum Danielis. Ipse est enim Deus viuens, & aeternus in secula: & regnum eius non dissipabitur, & potestas eius vsque in aeternum. * Ipse liberator, atque saluator, faciens signa, & mirabilia in caelo, & in terra: qui liberauit Danielem de lacu leonum.

17 * Porro Daniel perseverauit vsque ad regnum Darij, regnumque Cyri Persae.

1. Mac.
3. f. 60

Sup. 1. 21

CAP. VII.

1 A Nno primo Baltassar regis Babylonis, Daniel somnium vidit: visio autem,

capitis eius in cubili suo: & somnium scribens, breui sermone comprehendit: summa-
2 timque perstringens, ait: * Videbam in visione mea nocte, & ecce quattuor venti caeli

pugna-

3 pugnabant in mari magno. * Et quattuor
bestiæ grandes ascendebant de mari diuerse
4 inter se. * Prima quasi leuæna, & alas habebat
aquilæ: aspiciebam donec euulsa sunt alæ
eius, & sublata est de terra, & super pedes
5 ei. * Et ecce bestia alia similis vrsu in parte
stetit: & tres ordines erant in ore eius, & in
dentibus eius, & sic dicebāt ei: Surge, come-
6 de carnes plurimas. * Post hæc aspiciebam,
& ecce alia quasi pardus, & alas habebat
quasi auis, quattuor super se, & quattuor
capita erant in bestia, & potestas data est
7 ei. * Post hæc aspiciebam in visione no-
ctis, & ecce bestia quarta terribilis, atque
mirabilis, & fortis nimis, dentes ferreos habebat
magno, comedens atque cominuens,
& reliqua pedibus suis concalcans: dissimilis
autem erat ceteris bestiis, quas videram
8 ante eam, & habebat cornu decem. * Con-
siderabam cornua, & ecce cornu aliud par-
uulum ortum est de medio eorum, & tria
de cornibus primis euulsa sunt a facie eius:
& ecce oculi, quasi oculi hominis erant in
9 cornu isto, & os loquens ingentia. * Aspi-
ciebam donec throni positi sunt, & antiquus
dierum sedit: vestimentum eius candidum
quasi nix, & capilli capicis eius quasi lana
munda: thronus eius flammæ ignis: & rore
10 eius ignis accensus. * Fluvius igneus, ra-
pidusque egrediebatur a facie eius: millia
millium ministrabant ei, & decies millies
centena millia assistebāt ei: iudicium sedit,
11 & libri aperti sunt. * Aspiciebam propter
D vocem sermonum grandium, quos cornu
illud loquebatur: & vidi quoniam interfe-
cta esset bestia, & perisset corpus eius, & tra-
12 datum esset ad comburendum igni: * alia-
rum quoque bestiarum ablata esset potestas,
& tempora vite constituta essent eis vsque
13 ad tempus, & tempus. * Aspiciebam ergo
in visione noctis, & ecce cum nubibus cæli
quasi filius hominis veniebat, & vsque ad
anticum dierum peruenit: & in conspectu
eius obtulerunt eum. * Et dedit ei pote-
14 statem, & honorem, & regnum: & omnes
populi, tribus, & lingue ipsi seruiunt:
I potestas eius, potestas æterna, quæ non
15 auferetur: & regnum eius, quod non cor-
rumpetur. * Horrui spiritus meus, ego Daniel
16 & territus sum in his, & visiones capitis mei
conturbauerunt me. * Accessi ad vnu de as-
sistentibus, & veritatem quærebam ab eo de om-
nibus his. Qui dixit mihi interpretationem
17 sermonum, & docuit me: * Hæc quattuor
bestiæ magnæ: quattuor sunt regna, quæ
18 confluent de terra. * Suscipient autem
regnum sancti Dei altissimi: & obtinebunt
19 regnum vsque in sæculum, & sæculum sæcu-
lorum. * Post hoc volui diligenter discere
de bestia quarta, quæ erat dissimilis valde

ab omnibus, & terribilis nimis: dentes &
vngues eius ferrei: comedeat, & commi-
nuet, & reliqua pedibus suis concalcabit.
20 * & de carnibus decem, quæ habebat in ca-
pite: & de alio, quod ortum fuerat, ante
quod ceciderant tria cornua: & de cornu il-
lo, quod habebat oculos, & os loquens gran-
21 dia, & maius erat ceteris. * Aspiciebam, &
F ecce cornu illud faciebat bellum aduersus
22 sanctos, & præualebat eis, * donec venit an-
tiquus dierum, & iudicium dedit sanctis Ex-
celsi, & tempus aduenit, & regnum obtine-
23 runt sancti. * Et sic ait: Bestia quarta,
regnum quartum erit in terra, quod maius
erit omnibus regnis, & deuorabit vniuersam
terram, & concalcabit, & comminuet eam.
24 * Porro cornua decem ipsius regni, decem
reges erunt: & alius confurget post eos, &
ipse potentior erit prioribus, & iras re-
25 ges humiliabit. * Et sermones contra Ex-
celsum loquatur, & sanctos Altissimi contem-
G ret: & putabit quod possit mutare tempo-
ra, & leges, & tradentur in manu eius vsque
ad tempus, & tempora, & dimidium tem-
26 poris. * Et iudicium sedebit ut auferatur
potentia, & conteratur, & dissipetur vsque in
27 finem. * Regnum autem, & potestas, &
& magnitudo regni, quæ est subter omne cæ-
lum, datur populo sanctorum Altissimi: cuius
regnum, regnum sempiternum est, & om-
28 nes reges seruiunt ei, & obediunt. * Hucusque
finis verbi. Ego Daniel multum cogitationi-
bus meis conturbabar, & facies mea mu-
tata est in me: verbum autem in corde meo
conseruaui.

CAP. VIII.

1 A Nno tertio regni Baltasar regis, visio
A apparuit mihi. Ego Daniel, post id,
2 quod videram in principio, vidi in visione
mea, cum essem in Susis castro, quod est in
Aelam regione: vidi autem in visione esse
3 me super portam Vlai. * Et leuauit oculos
meos, & vidi: & ecce aries vnus stabat
ante paludem, habens cornua excelsa, & v-
num excelsius altero atque succrescens. Po-
4 stea vidi arietem cornibus ventilem
contra Occidentem, & contra Aquilonem,
& contra Meridiem, & omnes bestias non
poterant resistere ei, neque liberari de manu
eius: fecitque secundum voluntatem suam,
5 & magnificatus est. * Et ego intellegebam:
B ecce autem hircus caprarum veniebat ab
Occidente super faciem totius terræ, & non
tangebatur terram: porro hircus habebat cor-
6 nu insigne inter oculos suos. * Et venit vi-
que ad arietem illum cornutum, quem videram
stantem ante portam, & cecidit ad
7 eum in impetu fortitudinis sue. * Cumque
appropinquasset prope arietem, effراز est

in eum, & percussit arietem: & comminuit
duo cornua eius, & non poterat aries resistere ei: cumque eum misisset in terram, conculcavit, & nemo quibat liberare arietem.
8 de manu eius. * Hircus autem caprarum magnus factus est nimis: cumque crevisset, fractum est cornu magnū, & orta sunt quattuor cornua subter illud: per quattuor ventos caeli.
9 * De vno autem ex eis egressum est cornu vnum modicū: & factum est grande contra Meridiem, & contra Orientem, & contra fortitudinem. * Et magnificatum est vsque ad fortitudinem caeli: & deiecit ad fortitudinem, & de stellis, & conculcavit eas.
10 * Et vsque ad principem fortitudinis magnificatum est: & ab eo tulit iuge sacrificiū, & deiecit locum sanctificationis eius. * Robur autem datum est ei contra iuge sacrificiū propter peccata: & profernotur veritas in terra, & faciet, & prosperabitur.
11 * Et audiui vnum de sanctis loquentem: & dixit vnus sanctus alteri nescio cui loquenti: Vsq̃uequo visio, & iuge sacrificiū, & peccatum desolationis, quae facta est: & sanctuarium, & fortitudo conculcabitur? * Et dixit ei: Vsq̃ue ad vesperam & mane, dies duo millia trescenti: & mundabitur sanctuarium.
12 * Factum est autem cum viderem ego Daniel visionem, & quae rem intelligerem: ecce stetit in conspectu meo quasi species viri.
13 * Et audiui vocem viri inter vias: & clamavit, & ait: Gabriel fac intelligere istū visionem. * Et venit, & stetit iuxta vbi ego stabam: cumque venisset, pavens corruī in faciem meam, & ait ad me: Intellige Fili hominis, quoniam in tempore finis complebitur visio. * Cumque loqueretur ad me, collapsus sum pronus in terram: & tetigit me, & statuit me in gradu meo, & dixit mihi: Ego ostendam tibi quae futura sunt in no-

uissimo maledictionis: quoniam habebit tempus finem suum. * Aries, quem vidisti habere cornua, rex Medorum est atque Persarum. * Porro hircus caprarum, rex Grecorum est. & cornu grande, quod erat inter oculos eius, ipse est rex primus. * Quod autem fracto illo surrexerunt quattuor pro eo quattuor reges de gente eius consurgent, sed non in fortitudine eius. * Et post regnum eorum, cum creuerint iniquitates consurget rex impudens facie, & intelligens propositus. * & roborabitur fortitudo eius, sed nō in viribus suis: & supra quā credi potest, vniuersa vastabit, & prosperabitur, & faciet. Et interficiet robustos, & populum sanctorum secundum voluntatem suam, & diripet dolus in manu eius: & cor suum magnificabit, & in copia rerum omnium occidet plurimos: & contra principem principum consurget, & sine manu cōceretur. * Et visio vespere & mane, quae dicta est, vera est: tu ergo visionem signa, quia post multos dies erit. * Et ego Daniel languī, & aegrotavi per dies: cumque surrexissem, faciebam opera regis, & stupebam ad visionem, & non erat qui interpretaretur.

C A D. I X.

1 IN anno primo Darij filij Assueri de se-
mine Medorum, qui imperauit super regnum Chaldaeorum: Anno vno regni eius, ego Daniel intellexi in libris numerū annorum, de quo factus est sermo Domini ad Ieremiam prophetam, ut complerentur desolationis Ierusalem septuaginta anni. * Et posui faciem meam ad Dominum Deum meum rogare & deprecari in ieiunijs, fletu, & cinere. * Et oravi Dñm Deum meum, & confessus sum, & dixi: * Obsecro Domine

Ier. 17.
11. &
c. 10

12. Ebd.
b. 5

Baruc. 1
c. 17

Deus magne & terribilis, custodiens pactum & misericordiam diligentibus te, & custodiens mandata tua. * Peccauimus, iniquitatem fecimus, impie egimus, & recessimus: & declinimus a mandatis tuis, ac iudicijs. * Non obediimus seruis tuis prophetis, qui locuti sunt in nomine tuo regibus nostris, principibus nostris, patribus nostris, & omni populo terræ. * Tibi Domine iustitia: nobis autem confusio faciei, sicut est hodie viro Iuda, & habitatoribus Ierusalem, & omni Israel, his qui prope sunt, & his qui procul in vniuersis terris, ad quas eiecisti eos propter iniquitates eorum, in quibus peccauerunt in te. * Domine nobis confusio faciei, regibus nostris, principibus nostris, & patribus nostris, qui peccauerunt. * Tibi autem Domine Deo nostro misericordia, & propitiatio, quia recessimus a te: * non audiuimus vocem Domini Dei nostri vt ambularem in lege eius, quam posuit nobis per seruos suos prophetas. * Et omnis Israel prauaricati sunt legem tuam, & declinauerunt ne audirent vocem tuam, & stillauit super nos maledictio, & detestatio, quæ scripta est in libro Moysi serui Dei, quia peccauimus ei. * Et statuit sermones suos, quos locutus est super nos, & super principes nostros, qui iudicauerunt nos, vt superinduceret in nos magnum malum, quale nunquam fuit sub omni celo. * Sicut scriptum est in lege Moysi, omne malum hoc venit super nos: & non rogauimus faciem tuam Domine Deus noster, vt reuerteremur ab iniquitatibus nostris, & cogitarem veritatem tuam. * Et vigilauit Dominus super malitiam, & adduxit eis super nos: iustus Dominus Deus noster in omnibus operibus suis, quæ fecit: non enim audiuius vocem eius. * Et tunc Domine Deus noster, qui eduxisti populum tuum de Terra Aegypti in manu forti, & fecisti tibi nomen secundum diem hanc: peccauimus, iniquitatem fecimus. * Domine in omni iustitiam tuam: avertatur obsecro ira tua, & furor tuus a ciuitate tua Ierusalem, & monte sancto tuo. * Propter peccata enim nostra, & iniquitates patrum nostrorum, Ierusalem, & populus tuus in opprobrium sunt omnibus per circuitum nostram. * Nunc ergo exaudi Deus noster orationem serui tui & precor eius: & ostende faciem tuam super sanctuarium tuum, quod desertum est propter temetipsum. * Inclina Deus meus aurem tuam, & audi: aperi oculos tuos, & vide desolationem nostram, & ciuitatem super quam inuocatum est nomen tuum: neque enim in iustificationibus nostris prosterimus preces ante faciem tuam, sed in miserationibus tuis multis. * Exaudi Domine, placeat Domine: attende & fac: ne morearis

Deu. 27
c. 14Baruc. 2
c. 11
Exo. 15
c. 14

propter temetipsum Deus meus: quia nomen tuum inuocatum est super ciuitatem, & super populum tuum. * Cumque adhuc loquerer, & orarem, & confiterer peccata mea, & peccata populi mei Israel, & prosternebam preces meas in conspectu Dei mei, pro monte sancto Dei mei: * Adhuc me loquentem in oratione, ecce vir Gabriel, quem videram in visione a principio, cito volans tetigit mei in tempore sacrificij vesperini. * Et docuit me, & locutus est mihi, dixitque: Daniel nunc egressus sum vt docerem te, & intelligeres. * Ab exordio precum tuarum egressus est sermo: ego autem veni vt indicarem tibi, quia vis desideriorum es: tu ergo animaduerte sermonem, & intellige visionem. * I Septuaginta hebdomades abbreviate sunt super populum tuum, & super urbem sanctam tuam vt consummetur prauaricatio, & finem accipiat peccatum, & deleatur iniquitas, & adducatur iustitia sempiterna, & impleatur visio, & prophetia, & vngatur Sanctus sanctorum. * Scio ergo, & animaduerte: Ab exita sermonis, vt iterum edificetur Ierusalem, vsque ad Christum ducem, hebdomades septem, & hebdomades sexaginta due erunt: & rursum edificabitur platea, & muri in angustia temporum. * Et post hebdomades sexaginta duas occidetur Christus: & non erit eius populus, qui eum negaturus est. Et ciuitatem, & sanctuarium dissipabit populus cum ducere venturo: & finis eius vastitas, & post finem belli statuta desolatio. * Confirmabit autem pactum multis hebdomada vas: & in dimidio hebdomadis deficiet hostia & sacrificium: & erit in templo abominatio desolationis: & vsque ad consummationem & finem perfeuerabit desolatio.

I Mat. 24.
a. 15
Ioan. 1. g.
45

C A P . X .

A Nno tertio Cyri regis Persarum, verbum reuelatum est Danieli cognomen Balthasar, & verbum verum, & fortitudo magna intellexitque sermonem: intelligentia enim est opus in visione. * In diebus illis ego Daniel ingebam trium hebdomadarum diebus, * panem desiderabilem non comedi, & caro & vinum non introierunt in os meum, sed neque vnguento vinctus sum: donec completerentur trium hebdomadarum dies. * Die autem vigesima & quarta mensis primi etiam iuxta suum magnum, qui est Tigris. * Et leuavi oculos meos, & vidi: & ecco vir vnus vestitus lincis, & renes eius accincti auro obrizo: & corpus eius quasi chrysolithus, & facies eius velut species fulguris, & oculi eius velut lampas ardens: & brachia eius, & quæ deorsum sunt vsque ad pedes, quasi species aris candentis: &

vox sermonum eius: ut uox multitudinis.
 7 * Vidi autem ego Daniel solus visionē: pro-
 8 pter viros, qui erant mecum, non viderunt: sed
 9 terror nimis irruit super eos, & fugerunt
 10 in absconditum. * Ego autem relictus so-
 11 lus vidi visionem grandem hanc: & non
 12 remansit in me fortitudo, sed & species mea
 13 immutata est in me, & emarcui, nec habui
 14 quidquam virium. * Et audiui vocem ser-
 15 monum eius: & audiens iacebam confectus
 16 super faciem meam, & vultus meus hērebat
 17 terræ. * Et ecce manus tetigit me, & exiecit
 18 me super genua mea, & super articulos ma-
 19 nuum mearum. * Et dixit ad me: Daniel
 20 vir desideriorum, intellige verba, quæ ego
 21 loquor ad te, & stas in gradu tuo: nunc enim
 22 sum missus ad te. Cumque dixisset mihi
 23 sermonem istum, steti tremens. * Et ait ad
 24 me: Noli metuere Daniel: quia ex die pri-
 25 mo, quo posuisti cor tuum ad intelligē-
 26 dum ut te affligeres in conspectu Dei tui,
 27 exaudita sunt verba tua: & ego veni propter
 28 sermones tuos. * Principes autem regni Per-
 29 sarum restitit mihi viginti & vno diebus: &
 30 ecce Michael vnus de principibus primis ve-
 31 nit in adiutorium meum, & ego remansi ibi
 32 iuxta regem Persarum. * Veni autem ut
 33 docerem te quæ ventura sunt populo tuo in
 34 nouis mensibus, quoniam adhuc visio in
 35 dies. * Cumque loqueretur mihi huiusce-
 36 modi verbis, & deciei vultum meum ad ter-
 37 rā, & tacui. * Et ecce quasi similitudo filij
 38 hominis tetigit labia mea: & aperiens os
 39 meum locutus sum, & dixi ad eum, qui sta-
 40 bat contra me: Domine mi, in visione tua
 41 dissolute sunt compages mee, & nihil in
 42 me remansit virium. * Et quomodo pote-
 43 rit seruus Domini mei loqui cum Domino
 44 meo? nihil enim in me remansit virium,
 45 sed & hālitus meus intercluditur. * Rursum
 46 ergo tetigit me quasi visio hominis, & con-
 47 fortauit me, & dixit: Noli timere vir de-
 48 sideriorum: pax tibi: confortare, & esto ro-
 49 bustus. Cumque loqueretur mecum, conuul-
 50 si, & dixi: Loquere Domine mihi, quia con-
 51 fortasti me. * Et ait: Numquid scis quare
 52 venerim ad te? & nunc reuertar ut pra-
 53 lier aduersum principem Persarum: cum
 54 ego egredierer, apparuit princeps Grecorum
 55 veniens. * Verumtamen annuntiabo tibi
 56 quod expressum est in scriptura veritatis: &
 57 nemo est adiutor meus in omnibus his, nisi
 58 Michael princeps vestre.

C A P. XI.

1 E Go autem ab anno primo Darij Medi
 2 A Nabam ut confortaretur, & roboraretur.
 3 * Et nunc veritatem annuntiabo tibi. Ecce
 4 adhuc res reges stabunt in Perside, & quar-
 5 tus ditabitur opibus nimis super omnes: &

6 cum inualuerit diuitijs suis, concitabit om-
 7 nes aduersum regnum Grecia. * Surget ve-
 8 ro rex fortis, & dominabitur potestate mul-
 9 ta: & faciet quod placuerit ei. * Et cum ste-
 10 teris, conteretur regnum eius, & diuidetur
 11 in quattuor ventos calis: sed non in posteros
 12 eius, neque secundum potentiam illius, quæ
 13 dominatus est. Lacerabitur enim regnū eius
 14 etiam in externos, exceptis his. * Et con-
 15 fortabitur rex Austri: & de principibus eius
 16 praeualebit super eum, & dominabitur di-
 17 tione: multa enim dominatio eius. * Et
 18 post finem annorum fœderabuntur: filijq-
 19 regis Austri, veniet ad regem Aquilonis fa-
 20 cere amicitiam, & non obtinebit fortitudi-
 21 nem brachij, nec stabit fœtus eius: & trade-
 22 tur ipsa, & qui adduxerunt eam, adolescen-
 23 tes eius, & qui confortabant eam in tempo-
 24 ribus. * Et stabit de germine radicū eius
 25 B plantatio: & veniet cum exercitu, & ingre-
 26 dietur provinciam regis Aquilonis: & abu-
 27 setur eis, & obtinebit. * Insuper & deos eo-
 28 rum, & sculpcilia, vasa quoque pretiosa ar-
 29 genti, & aurū captiuū ducet in Aegyptū: ipse
 30 praeualebit aduersus regem Aquilonis. * Et
 31 intrabit in regnum rex Austri, & reuertetur
 32 ad terram suam. * Filij autem eius prouo-
 33 cabuntur, & congregabunt multitudinem,
 34 exercitum plurimorum: & veniet properas,
 35 & inundans: & reuertetur, & concitabitur,
 36 & congregietur cum robore eius. * Et prouo-
 37 catus rex Austri egredietur & pugnabit
 38 aduersus regem Aquilonis, & praeuaricabit
 39 multitudinem nimiam, & dabitur multitu-
 40 do in manu eius. * Et capiet multitudinē, &
 41 C exaltabitur cor eius, & deiciet multa mil-
 42 lia, sed non praeualebit. * Conuertetur enim
 43 rex Aquilonis, & praeuaricabit multitudinem
 44 multo maiorem, quā prius: & in fine tem-
 45 porum, annorumque veniet properans cum
 46 exercitu magno, & opibus nimis. * I. Et
 47 in temporibus illis multi consurgent aduer-
 48 sus regem Austri: filij quoque praeuarica-
 49 torum populi tui extollentur ut impleant
 50 visionem, & consurgent. * Et veniet rex A-
 51 quilonis, & comportabit aggerem, & capiet vr-
 52 bes municipissimas: & brachia Austri non su-
 53 stinebunt, & consurgent electi eius ad resi-
 54 stendum, & non erit fortitudo. * Et faciet
 55 veniens super eum iuxta placitum suum, &
 56 non erit qui stet contra faciem eius: & sta-
 57 bit in terra inclinata, & consumetur in manu
 58 eius. * Et ponet faciem suam ut veniat
 59 ad tenendum vniuersum regnum eius, & re-
 60 sta faciet cum eo: & filiam feminarum da-
 61 bit ei, ut euertat illud: & non stabit, nec il-
 62 lius erit. * Et conuertet faciem suam ad in-
 63 sulas, & capiet multas: & cessare faciet prin-
 64 cipem opprobrij sui, & opprobrium eius
 65 conuertetur in eum. * Et conuertet faciem
 66 D suam ad imperium terræ suæ, & inpinget,

& corrumpet,

10. & corrumpet, & non inuenietur. * Et habit
in loco eius vilissimus, & indignus decore
regis: & in paucis diebus conuerteretur, non in
11. furore, nec in iracundia. * Et habit in loco
eius despectus, & non tribuetur ei honor regis:
12. & veniet clam, & obtinebit regnum.
13. in fraudulentia. * Et brachia pugnantis ex-
pugnabuntur a facie eius, & conuerterentur in-
14. super & dua fœderia. * Et post amicitias,
cum eo faciet dolum: & aſcendet, & ſupera-
bit in modico populo. * Et abundantes, &
15. vberes vberes ingredietur: & faciet quæ non
fecerunt patres eius, & patres patrum eius:
16. rapinas, & prædæ, & diuitias eorum diſſi-
pabit, & cõtra firmiſſimas cogitationes ini-
17. bit: & hoc vſque ad tempus. * Et concita-
bitur fortitudo eius, & cor eius aduerſum regem
18. Auſtri in exercitu magno: & rex Au-
ſtri prouocabit ad bellum multis auxilijs,
19. & foribus nimis: & non ſtabunt, quia ini-
20. bunt aduerſus eum conſilia. * Et come-
det panem cum eo, & conuerſetur illum, ex-
21. erciſque eius opprimetur: & cadent interfe-
22. di plurimi. * Unorum quoque regum cor
erit ut maleſciant, & ad menſam vnaſam
23. mendacii loquentur, & non proficient: quia
24. adhuc ſiſis in aliud tempus. * Et reuerſetur
in terram ſuam cum ipſius multis: & cor
25. eius aduerſum teſtamentum ſanctum, & fa-
ciet, & reuerſetur in terram ſuam. * Statuto
26. tempore reuertetur, & veniet ad Auſtrum:
27. & non erit prior ſimile nouiſſimum. * Et
venient ſuper eum Triceres, & Romani: &
28. percutietur, & reuertetur, & indignatur
contra teſtamentum ſanctuarij, & faciet: re-
29. uerteturque & cogitabit aduerſum eos, qui
30. dereliquerunt teſtamentum ſanctuarij. * Et
31. brachia ex eo ſtabunt, & polluent ſanctua-
rium fortitudinis, & auferent iuge ſacrifi-
cium: & dabunt abominationem in deſola-
32. tionem. * Et impij in teſtamentum ſimula-
33. bunt fraudulentè: populus autem ſciens
Deum ſuum, obtinebit, & faciet. * Et do-
34. cti in populo docebunt plurimos: & ruent
in gladio, & in ſtigma, & in captiuitate, & in
35. rapina dierum. * Cumque corruerint, ſuble-
uabuntur auxilio paruulo: & applicabuntur
36. eis plurimi fraudulentè. * Et de eruditis
ruent, ut conſentiant, & eligantur, & dealben-
37. tur vſque ad tempus præſinitum: quia adhuc
aliud tempus erit. * Et faciet iuxta volunta-
tem ſuam rex, & eleuabitur, & magnificabitur
38. aduerſus omnem deum: & aduerſus Deum
deorum loquetur magnifica, & dirigetur, donec
compleatur iracundia: perpetrata quippe eſt deſinitio. * Et Deum patrum ſuorum
non reputabit: & erit in conſpicuentijs ſe-
39. minarum, nec quemquæ deorum curabit: quia
aduerſum vniuerſa conſurget. * Deum autem
40. Maorim in loco ſuo venerabitur: & Deum,
quem ignorauerunt patres eius, colet aurum,

& argenteo, & lapide pretioſo, rebusque pretio-
ſis. * Et faciet ut muniat Maorim cum Deo
41. alieno, quem cognouit, & multiplicabit glo-
riam, & dabit tu poteſtatem in multis, & ter-
42. ram diuidet grauito. * Et in tempore præſi-
nito præliabitur aduerſus eum rex Auſtri,
43. & quaſi tempeſtas veniet contra illum rex
Aquilonis in curribus, & in equibus, & in
44. claſſe magna, & ingredietur terras, & conte-
ret, & pertranſiet. * Et introibit in terram
glorioſam, & multæ corruet hæc autem ſolæ
ſaluabuntur de manu eius, Edem, & Moab,
45. & principium filiorum Ammon. * Et mit-
tet manu ſuâ in terras: & Terra Aegypti
non effugiet. * Et dominabitur theſauroribus
auri, & argenti, & in omnibus pretioſis Aeg-
46. ypti: per Libyam quoque, & Aethiopiam
tranſibit. * Et ſama turbabit eum ab Orien-
te & ab Aquilone: & veniet in multitudinem
47. magna ut conterat & interficiat plurimos.
* Et erit tabernaculum ſuum Apadno in-
ter maria, ſuper montem inclytum & ſan-
ctum: & veniet vſque ad ſummum vium,
& nemo auxiliabitur ei.

CAP. XII.

1. **I**N tempore autem illo conſurget Mi-
chael princeps magnus, qui ſtat pro filijs
2. populi tui: & veniet tempus quale non fuit
ab eo ex quo gentes eſſe ceperunt vſque ad
3. tempus illud. Et in tempore illo ſaluabitur po-
pulus tuus, omnis qui inuentus fuerit ſcri-
4. ptus in libro. * Et multi de his, qui dor-
miunt in terra pulvere, euigilabunt: & alij
5. in vitam æternam, & alij in opprobrium
6. videant ſemper. * Qui autem docti fuerint,
7. ſurgunt quaſi ſplendor firmamenti: &
8. qui ad iuſtitiam erudiunt multos, quaſi ſtel-
9. læ in perpetuas æternitates. * Tu autem Da-
10. niel claude ſermoſes, & ſigna librum vſque
ad tempus ſtatutum: plurimi pertranſibunt,
11. & multiplex erit ſcientia. * Et vidit ego Da-
niel, & ecce quaſi duo alij ſtabant: vnus hinc
12. ſuper ripam fluminis, & alius inde ex altera
13. ripa fluminis. * Et dixi viro, qui erat indu-
tus lineis, qui ſtabat ſuper aquas fluminis:
14. Vſquequo ſiſis horum mirabilium? * Et
15. audiui virum, qui indutus erat lineis, qui
ſtabat ſuper aquas fluminis, & cum eleuaſſet
16. dexteram & ſiniſtram ſuam in cælum, & in-
17. raſſet per viuentem in æternum, quia in tem-
pus, & tempora, & dimidiū temporis. Et
18. cum completa fuerit diſpenſatio manus popu-
19. li ſancti complebuntur vniuerſa hæc. * Ego
20. ego audiui, & non intellexi. Et dixi: Domine
21. mi, quid erit poſt hæc? * Et ait: Vade
22. Daniel, quia claui ſunt, ſignatiue ſer-
23. mones vſque ad præſinitum tempus. * Eli-
24. dentur, & dealbabitur, & quaſi ignis proba-
bitur multi: & impii agent impii, neque

Mat. 25.
d. 461 Sap. 3. b.
7Apoc. 10
a. 5

intelligent omnes imp: porro docti intelligunt. * Et a tempore cum ab actu fuerit iugo sacrificium & postea fuerit abominatio in desolationem: dies mille ducenti nonaginta. * Beatus qui expectat, & peruenit usque ad dies mille trecentos trigintaquinque. * Transi uero ad praefinitum: & requiesces, & stabis in sorte tua in fine dierum.

Hucusque Danieli in Hebraeo & lumine legimus. Quae sequuntur usque ad finem libri, de Theodotionis editione translata sunt.

CAP. XIII

1 **E**T erat vir habitans in Babylone, & nomen eius Ioa Kim: * Et accepit uxorem
2 a nomine Susannam, filiam Helcia pulcherrimam, & timentem Deum: * parentes enim illius, cum essent iusti, erudierunt filiam suam
4 secundum legem Moysi: * Erat autem Ioa Kim diues valde, & erat ei pomarium vicinum domui suae: & ad ipsum confluxebant
6 iudei, eo quod esset honorabilior omnium. * Et constituti sunt de populo duo senes iudices in illo anno de quibus locutus est Dominus: Quia egressa est iniquitas de Babylone a senioribus iudeis, qui videbantur
8 regere populum. * Isti frequentabant domum Ioa Kim, & ueniebant ad eos omnes, qui habebant iudicia. * Cum autem populus reuerteretur per meridiem, ingrediebatur Susanna, & deambulabat in pomario viri sui. * Et uidebant eam senes quotidie ingredientem, & deambulantem: & exarserunt in concupiscentiam eius: * & euerterunt sensum suum, & dechnauerunt oculos suos ut non uiderent celum, neque recordarentur iudiciorum iustorum. * Erant ergo ambo
10 vulnerati amore eius, nec indicauerunt sibi iudicium sibi concessum: * erubescabant enim indicare dolorem suum, volentes
12 concubere cum ea: * & obseruabant quotidie sollicitius uidere eam. Dixitque alter
14 ad alterum. * Eamus domum, quia troca-

14 prandij est. Et egressi recesserunt a se: * Cumque reuertissent, uenerunt in unum: & scissantes ab inuicem causam, confessi sunt concupiscentiam suam: & tunc in communis statuerunt tempus, quando eam possent inuenire solam. * Factum est autem, cum obseruarent diem aptum, ingressa est aliquando sicut heri & nudius tertius, cum duabus filijs puellis, uoluitque lauare in pomario: * alius quippe erat: * & non erat ibi quisquam, praeter duos senes absconditos, & contemplantes eam. * Dixit ergo puellis: Asserte mihi oleum, & smignara, & ostia pomarii claudite, ut soluer. * Et fecerunt sicut praeparat: clauseruntque ostia pomarii, & egressae sunt per posticum ut attenderent quae iusserat nescientes: senes intus esse absconditos. * Cum autem egressae essent puellae, surrexerunt duos senes, & accurrerunt ad eas, & dixerunt: * Ecce ostia pomarii clausa sunt, & nemo nos uidet, & nos in concupiscentia tua sumus: quae ob te assentire nobis, & committere nobiscum. * Quod si nolueris, dicemus contra te testimonium, quod fuerit tecum iuuentis, & ob hanc causam emiseris puellas a te. * Inpernit Susanna, & ait: Angustia sunt mihi uandique si enim hoc egero, ruorsum mihi est: si autem non egero, non effugia mea nunc uestras. * Sed melius est mihi absque opere incidere in manus uestras, quam peccare in conspectu Dei. * Et exclamauit uoce magna Susanna: exclamauerunt autem & senes aduersus eas. * Et cucurrit unus ad ostia pomarii, & aperuit.

26 * Cum ergo audissent clamorem famuli do-
mus in pomario, irruerunt per posticum ut
27 viderent quidnam esset. * Postquam autem
senes locuti sunt, erubuerunt serui vehemen-
ter: quia nunquam dictus fuerat seruo hu-
D iuscemodi de Susanna. Et facta est dies cra-
28 stina. * Cumque venisset populus ad Ioa-
Kim virum eius, venerunt & duo presbyteri
pleni iniqua cogitatione aduersus Susannā
29 ut interficerent eam. * Et dixerunt coram
populo: Mittite ad Susannam filiam Helcię
30 uxorem IoaKim. Et statim miserunt. * Et
venit cum parentibus, & filijs, & vniuersis
31 cognatis suis. * Porro Susanna erat delicata
32 nimis, & pulchra specie. * At iniqui illi ius-
serūt ut discoperiretur (erat enim cooper-
33 ta) ut vel sic satiarentur decore eius. * Fle-
bant igitur sui, & omnes qui nouerant eam.
34 * Cōsurgentes autem duo presbyteri in me-
dio populi, posuerunt manus suas super ca-
35 put eius. * Que deus suscepit ad exēlū: erat
enim cor eius fiduciam habens in Domino.
36 * Et dixerunt presbyteri: Cum decambula-
remus in pomario soliti, ingressa est hæc cum
duabus puellis: & clausit ostia pomarij, &
37 dimisit a se puellas. * Venitq. ad eam ado-
lescens, qui erat absconditus, & concubuit
38 cum ea. * Porro nos cum essemus in angulo
pomarij, videntes iniquitatem, cucurrimus
ad eos, & vidimus eos pariter commisceri.
39 * Et illum quidem non quiuimus compre-
hendere, quia fortior nobis erat, & apertis
ostijs exiit: * hanc autem cum apprehen-
40 dissemus, interrogauimus, quidnam esset ado-
lescens, & noluit indicare nobis: huius rei te-
41 stes sumus. * Credidit eis multitudo quasi
senibus & iudicibus populi, & condemnaue-
42 runt eam ad mortem. * Exclamauit autem
voce magna Susanna, & dixit: Deus æternæ,
qui absconditorum es cognitor, qui nosti om-
43 nia antequam fiant, * tu scis quoniam salu-
tum testimonium tulerunt contra me, & ec-
ce morior, cum nihil horum fecerim, quæ
isti malitiose composuerunt aduersum me.
44 * Exaudiuit autem Dominus vocem eius.
45 * Cumque duceretur ad mortem, suscitauit
Dominus spiritum sanctum pueri iunioris,
46 cuius nomen Daniel: * Et exclamauit voce
magna: Mundus ego sum a sanguine huius.
47 * Et conuersus omnis populus ad eū, dixit:
48 Quis est iste sermo, quæ tu locutus es? * Qui
cum staret in medio eorum, ait: Sic fatui fi-
lij Israel, nō indicantes, neque quod verum
est cognoscetes, condemnastis filiam Is-
49 rael? * Reuerimini ad iudicium, quia salu-
sum testimonium locuti sunt aduersus eam.
50 * Reuersus est ergo populus cum festinatione,
F ne, & dixerunt ei senes: Veni, & sede in me-
dio nostrum, & iudica nobis quia tili Deus
51 dedit honorem seneduius. * Et dixit ad
eos Daniel: Separate illos abinuicem pro-

cul, & iudicabo eos. * Cum ergo diuisi
essent alter ab altero, vocauit vnum de eis,
& dixit ad eum: Inuenerat dicrum malo-
rū, nunc venerunt peccata tua, quæ operati
53 ris prius: * Iudicans iudicia iniusta, innocen-
tes opprimens, & dimittens noxios, dicente
Domino: Innocentem & iustum non in-
54 terfecies. * Nunc ergo si videris eam, dic sub
qua arbore videris eos colloquentes sibi.
55 Qui ait: Sub schino. * Dixit autem Daniel:
Rede mentitus es in caput tuum: Ecce
enim Angelus Dei accepta sententia ab eo,
56 scindet te medium. * Et, amoto eo, iussit
venire alium, & dixit ei: Semen Chanaan,
& non Iuda, species decepit te, & concupi-
57 scentia subuerit cor tuum: * sic faciet tibi
filiabus Israel, & illæ timentes loquebantur
vobis: sed filia Iuda non sustinuit iniquita-
58 tem vestram. * Nunc ergo dic mihi, sub
qua arbore comprehenderis eos loquentes
59 sibi. Qui ait: Sub primo. * Dixit autem ei
G Daniel: Rede mentitus es: & tu in caput
tuum: manet enim Angelus Domini, gladiū
habens, ut secet te medium, & interficiat vos.
60 * Exclamauit itaque omnis cœtus voce ma-
gna, & benedixerunt Deum, qui saluat spe-
61 rantes in se. * Et consurrexerunt aduersus
duos presbyteros (conuincerant enim eos Da-
niel ex ore suo falsum dixisse testimonium)
62 feceruntque eis sicut male egerant aduersus
proximum. * Et vt faceret secundum legem
63 Moysi: & interfecerunt eos, & salutus est
64 sanguis innoxius in die illa. * Helcias autē
& vxor eius laudauerunt Deum pro filia sua
Susanna cum IoaKim marito eius, & cogna-
tis omnibus, quia non esset inuenta in ea res
65 tuis. * Daniel autem factus est magnus
in conspectu populi a die illa, & deinceps.
65 * Et rex Assyges appositus est ad patres
suos, & suscepit Cyrus Perses regnum eius.

CAP. XIII.

1 **E**Rat autem Daniel conuicia regis, & ho-
noratus super omnes amicos eius. * Erat
2 quoque idolum apud Babylonios nomine
Bel: & impendebantur in eo per dies singu-
los similia aratæ duodecim, & onces quadra-
3 ginta, viniq. amphoræ sex. * Rex quoq. co-
lebat eum, & ibat per singulos dies adorare
eum: porro Daniel adorabat Deum suum.
4 Dixitq. ei rex: Quare nō adoras Bel? * Qui
respondens, ait ei: Quia non culo idola ma-
nifesta, sed viuementem Deum, qui creauit cæ-
5 lum, & terram, & habet potestatem omniū car-
nis. * Et dixit rex ad eum: Non videtur tibi
esse Bel viuens Deus? An non vides quan-
6 ta comedat, & bibat quotidie? * Erat
7 Daniel ardens: Ne erres rex, iste enim in-
terfrinſus luteus est, & fornicosus a reus, ne-
que comedit aliquando. * Et itans rex

I Exo. 23

a. 4

I Deut. 9.
d. 19

vocauit sacerdotes eius, & ait eis: Nisi dixeritis mihi, quis est qui comedat impías has, moriemini. * Si autem ostenderitis, quoniam Bel comedat has, morietur Daniel, quia blasphemauit in Bel. Et dixit Daniel regi: Fiat iuxta verbum tuum. * Erant autem sacerdotes Bel septuaginta, exceptis vxoribus, & paruulis, & filiis. Et venit rex cum Daniele in templum Bel. * Et dixerunt sacerdotes Bel: Ecce nos egredimur foras, & tu rex pone eas, & vinum misce, & claudes ostium, & signa annulo tuo! * & cum ingressus fueris mane, vbi inueneris omnia comesta a Bel, morte moriemur, vel Daniel qui mentitus est aduersum nos. * Contemnabunt autem, quia fecerunt sub mensa abicondicum introitum, & per illum ingrediebantur semper, & deusorabant ea. * Factum est itaque postquam egressi sunt illi, rex posuit cibos ante Bel: praecepit Daniel pueris suis, & attulerunt cinerem, & cribrauit per totum templum coram rege, & egressi clauserunt ostium: & signantes annulo regis abierunt. * Sacerdotes autem ingressi sunt nocte iuxta consuetudinem suam, & vxores, & filios eorum: & comederunt omnia, & biberunt. * Surrexit autem rex primo diluculo, & Daniel com eo. * Et ait rex: Saluati sunt signacula, Daniel? Qui respondit: Salua, rex. * Statimque cum aperuisset ostium, intus rex meniam exclamauit voce magna: Magnus es Bel, & non est apud te dolus quicquam. * Et risit Daniel: & tenuit regem ne ingrederetur introitus: & dixit: Ecce pavimentum, animaduerte cuius vestigia sunt hae. * Et dixit rex: Video vestigia virorum, & mulierum, & infantum. Peritatus est rex. * Tunc apprehendit sacerdotes, & vxores, & filios eorum: & censeruntque abscōdia ostiorum, per

que ingrediebantur, & consumebant quae erant super mēsam. * Occidit ergo illos rex, & tradidit Bel in potestatem Danielis: qui subuertit eum, & templum eius. * Et erat draco magnus in loco illo, & colebant eum Babyloij. * Et dixit rex Danieli: Ecce nunc non potes dicere quia iste nō sit Deus viuens: adora ergo eum. * Dixitque Daniel: Domine, Deum meum adoro: quia ipse est Deus viuens: iste autem nō est Deus viuens. * Tu autem rex da mihi potestatem, & interficiam draconem absque gladio, & fuste. * Erat rex: Do tibi. * Tulit ergo Daniel picem, & adipem, & pilos, & coxit pariter: fecitque massas, & dedit in os draconis, & diraptus est draco. Et dixit: Ecce quem colebatis. * Quod cum audissent Babyloij, indignati sunt vehemens: & congregati aduersum regem, dixerunt: Iudaeus factus est rex: Bel destruxit, draconem interfecit, & sacerdotes occidit. * Et dixerunt cum venissent ad regem: Trade nobis Danielē, alioquin interficiemus te, & domum tuā. * Vidit ergo rex quod irruerent in eum vehemens: & necessitate compulsus tradidit eis Danielē. * Qui miserunt eum in lacum leonum, & erat ibi diebus sex. * Porro in lacu erant leones septē, & dabantur eis duo corpora quoddam, & duae oues: & tunc non datus sunt eis, vt deorarent Danielē. * Erat autem Habacuc propheta in Iudaea, & ipse coxerat pulmentum, & intrinerat panes in alueolo: & ibat in campū vt ferret messoribus. * Dixitque Angelus Domini ad Habacuc: Fer prandium, quod habes, in Babylonē Danieli, qui est in lacu leonum. * Et dixit Habacuc: Domine, Babylonē non vidi, & lacum nescio. * ¶ Et apprehendit eum Angelus Domini in vertice eius, & portauit eum capillo capitis sui, posuitque eum in

36 G Babylone supra lacum in impetu spiritus
 sui. * Et clamauit Habacuc, dicens: Da-
 37 niel serue Dei, tolle prandium, quod mi-
 nus es mei Deus, & non dereliquisti dili-
 38 gentes te. * Surgensque Daniel com-
 39 edidit. Porro Angelus Domini restituit Ha-
 40 bacuc confestim in loco suo. * Venit er-
 go rex die septimo ut lugeret Daniele:
 & venit ad lacum, & intrespexit, & ecce
 Daniel sedens in medio leonum. * Et ex-

clamauit voce magna rex, dicens: Magnu-
 es Domine Deus Danielis. Et extraxit eum
 de lacu leonum. * Porro illos, qui perdi-
 41 tionis eius causa fuerant, intromisit in la-
 cum, & deuorati sunt in momento coram
 42 eo. * Tunc rex ait: Paucaut omnes habi-
 tantes in vniuersa terra Deum Danielis,
 quia ipse est Saluator faciens signa, & mi-
 rabilia in terra: qui liberauit Daniele-
 lacu leonum.

PROPHETIA OSEE.

C A P V T P R I M V M.

VERBVM Domini, quod factum est ad Osee filium Beer, in diebus Ozia, Ioathan, Achaz, Ezechiz regum Iuda, & in diebus Ieroboam filij Ioas regis Israel. * Principium loquendi Domino in Osee: & dixit Dominus ad Osee: Vade, sume tibi vxorem fornicatorem, & fac tibi filios fornicationum: quia, fornicans fornicabitur terra a Domino. * Et abiit, & accepit Gomer filiam Debelaim: & concepit, & peperit ei filium. * Et dixit Dominus ad eum: Voca nomen eius Iezrahel: quoniam adhuc modicum, & visitabo sanguinem Iezrahel super domum Iehu, & quiesce re faciam regnum domus Israel. * Et in illa die cõteram arcum Israel in valle Iezrahel. * Et concepit adhuc, & peperit filiam. Et dixit ei: Voca nomen eius Absque misericordia: quia non addam ultra misereri domui Israel, sed obliuioni obliuiscar eorum. * Et domui Iuda miserabor, & saluabo eos in Domino Deo suo: & non saluabo eos in arcu, & gladio, & in bello, & in equis, & in equitibus. * Et ablaui eam, quæ erat Absque misericordia. Et concepit, & peperit filium. * Et dixit: Voca nomen eius: Non populus meus: quia vos non populus meus: & ego non ero vester. * Et erit numerus filiorum Israel quasi arena maris, quæ sine mēsurā

est, & non numerabitur. ¶ Et erit in loco ubi diceretur eis: Non populus meus vos: diceretur eis: Filij Dei videntis. * Et congregabuntur filij Iuda, & filij Israel pariter: & ponent sibi in caput vnum, & ascendent de terra: quia magnus dies Iezrahel. ¶ Rom. c. 16

C A P. I I.

Dicite fratribus vestris: Populus meus: & sorori vestræ, Misericordiam consecuta. * Iudicate matrem vestram, iudicate: quoniam ipsa non vxor mea, & ego non vir eius. auferat fornicationes suas a facie sua, & adstiteria sua de medio vberum suorum. * Ne forte expoliet eam nudam, & statuam eam secundum diem natiuitatis sue: & ponam eam quasi solitudinem, & statuam eam velut terram iniuiam, & interficiam eam siti. * Et filiorum illius non miserabor: quoniam filij fornicationum sunt. * quia fornicata est mater eorum, confusa est quæ concepit eos: quia dixit: Vadam post amatores meos, qui dant panes mihi, & aquas meas, lanam meam, & linum meum, oleum meum, & potum meum. * Propter hoc ecce ego scipiam viam tuam spinis, & sepiam eam maceria, & semitas suas non inueniet. * Et sequetur amatores suos, & non apprehendet eos: & quæret eos, & non inueniet, & dicet: Vadam, & reuertar ad virum meum

8 priorem : quia bene mihi erat tunc magis
quàm nunc. * Et hac peccavit, quia ego
dedi ei frumentum, & vinum, & oleum, &
argentum multiplicaveri ei, & aurum, quæ
9 fecerunt Baal. * Idecirco comestis, & su-
mam frumentum meum in tempore suo, &
vinum meum in tempore suo, & liberabo
lanam meam & linum meum, quæ operie-
bant ignominiam eius. * Et nunc revelabo
10 stultitiam eius in oculis amatorum eius : &
vir non eruet eam de manu mea : * & ces-
sare faciam omne gaudium eius, sollemni-
tatem eius, neomeniam eius, sabbatum eius,
11 & omnia festa tempora eius. * Et corrumpam vineam eius, & ficum eius : de quibus
C Dixit Merces hæmez sunt, quas dederunt
mihi amatores mei : & ponam eam in saltu,
12 & comedet eam bestia agri. * Et visitabo
super eam dies Baalim, quibus accendebat
infernum, & ornabatur in aure sua, & monti
suo, & ibat post amatores suos, & mei obliui
13 sciebat, dicit Dominus. * Propter hoc, ecce
ego, lassabo eam, & ducam eam in solitudi-
nem, & loquar ad cor eius. * Et dabo ei vi-
nitores eius, ex eodem loco, & Vallem Ach-
14 chor ad aperientes spem : & canet ibi iuxta
dies iuventutis sue, & iuxta dies ascen-
15 sionis sue de Terra Aegypti. * Et erit in
die illa, ait Dominus : vocabit me : Vir
meus : & non vocabit me ultra, Baal. * Et
16 auferam nomina Baalim de ore eius, &
non recordabitur ultra nominis eorum.
17 * Et perecutiam eum eis sedes in die illa,
Dum bestia agri, & cum volucre cæli, &
cum reptili terræ, & arcum, & gladium, &
bellum conteram de terra : & dormire eos
18 faciam fiducialiter. * Et sponsabo te mihi
in sempiternum : & sponsabo te mihi in
iustitia, & iudicio, & in misericordia, & in
19 miserationibus. * Et sponsabo te mihi in
fidei : & scies quia ego Dominus. * Et erit
in die illa : Exaudiam, dicit Dominus, exau-
20 diam cælos, & illi exaudient terram. * Et
terra exaudiet triticum, & vinum, & olei :
21 & hæc exaudient Ierusalem. * Et seminebo
eam mihi in terra, & miserebor eius, quæ
fuit absque misericordia. * I Et dicam non
22 populo meo : Populus meus es tu : & ipse
dicet : Deus meus es tu.

CAP. III.

1 **E**T dixit Dominus ad me : Adhuc u-
de, & dilige mulierem dilectam ami-
co & adulteram : sicut diligit Dominus fi-
lios Israel, & ipsi respiciunt ad deos alie-
2 nos, & diligunt uincula vuarum. * Et fudi
eam mihi quindécim argenteis, & cor hor-
3 dei, & dimidio corio hordet. * Et dixi ad eam :
Dies multos expectabis me : non fornicabe-
4 ris, & non eris uxor : sed & ego expectabo te.

4 * quia dies multos sedebunt filii Israel sine
rege, & sine principe, & sine sacrificio, & si-
ne altar, & sine ephod, & sine thetaphum.
5 * I & post hæc transeunt filii Israel, &
querunt Domum Dei mei, & David
regem suum : & pascunt ad Beniamin, &
ad bonum eius in nouissimo dierum.

CAP. II.

1 **A** Vidite verbum Domini filii Israel, quia
A iudicium Domino cum habitatoribus
terre : non enim est veritas, & non est mis-
ericordia, & non est scientia Lei in terra.
2 * Maledictum, & mendacium, & homici-
dium, & fornum, & adulterium inuadun-
3 tur, & sanguis sanguinem tergit. * Propter
hoc lugebit terra, & infirmabitur omnis,
qui habitabat in eam, bestia agri, & in volucre
cæli : sed & pisces maris congregebuntur.
4 * Verumtamen vnusquisque non iudicat,
& non arguitur vir : populus enim tuus sicut
5 hi, qui contradicunt sacerdoti. * Et contris
6 hodie, & corruet etiam propheta tecum : no-
ne faceret sociam matrem tuam. * Contigit
populus meus, eo quod non habuerit scienti-
7 am : quia tu scientiam repulisti, repellis te,
ne sacerdotio fungar tibi : & oblitas le-
8 gis Dei tui, oblitiscar filium tuorum &
9 ego. * Secundum multitudinem eorum sic
peccauerunt mihi : gloriam eorum in igno-
10 miniam conuertabo. * Ecceata populi mei
concedunt, & ad iniquitatem eorum subleua-
11 bunt animas eorum. * Et erit iudex populus,
sic facies : & iustitio super eum iustas eius,
12 & cogitationes eius reddam ei. * Et come-
dent, & non saturabuntur : fornicati sunt, &
non cessauerunt : quoniam Dominum de-
13 liquerunt in non custodiendo. * Fornicatio,
& vinum, & ebrietas auferunt cor. * Popu-
lus meus in ligno suo interrogauit, & bacu-
lus eius annunciauit ei : spiritus enim forni-
14 cationis decepit eos, & fornicati sunt a Deo
suo. * Super capita montium sacrificabant,
& super colles accendebant thymiama : sub-
tus querecum, & populum, & thymbrium,
quia bona erat umbra eius : ideo fornicaban-
tur filii vestre, & sponsæ vestre adultere-
15 erunt. * Non iustificabo super filias vestras cū
D fuerint fornicatæ, & super sponas vestras
cum adulterauerint : quoniam ipsi cū ihere-
triciis conuersabuntur, & cum effematis
sacrificabant, & populus non intelligens
16 vapulebit. * Si fornicaris tu Israel, non de-
linquas saltem Iuda : & nolite ingredi in
Galgala, & ne ascenderitis in Bethaen, ne-
que transieritis : Vinit Dominus. * Quoniam
sicut vacca lasciuens declinauit Israel :
nunc pascet eos Dominus, quos signum in la-
17 titudine. * Particeps idolorum Ephraim,
dimitte eum. * Separati enim est conui-
uium eorum, fornicatione fornicati sunt :

dilexerunt

dilexerim afferre ignominiam protectores
eius. * Ligauit eum spiritus in alis suis, &
confundentur a sacrificijs suis.

C A P. V.

A Vdite hoc sacerdotes, & attendite do-
mus Israel, & domus regis auscultate :
quia vobis iudicium est, quoniam laqueus
facti estis speculationi, & rete expansum su-
per Thabor : * Et victimas declinastis in
profundum : & ego eruditor omnium co-
rum. * Ego scio Ephraim, & Israel non
est absconditus a me : quia nunc fornicatus
est Ephraim, contaminatus est Israel. * Non
dabunt cogitationes suas vt reuertantur ad
Deum suum : quia spiritus fornicationum in
medio eorum, & Dominum non cognoue-
runt. * Et respondebit arrogantia Israel in
facie eius : & Israel, & Ephraim tuent in in-
iquitate sua, ruet etiam Iudas cum eis. * In
gregibus suis, & in armentis suis vadent ad
querendum Dominum, & non inuenient : abla-
tus est ab eis. * In Dominum prauaricati
sunt, quasi filios alienos genuerunt : nunc de-
norabit eos mensis cum partibus suis. * Clā-
gite buccina in Gabaa, tuba in Rama : vlula-
te in Bethauen, post tergum tuū Benjamin.
* Ephraim in desolatione erit in die corre-
ptionis : in tribubus Israel ostendi fidem.
* Facti sunt principes Iuda quasi affumen-
tes terminum : super eos est iudicium quasi aquā
iram meam. * Calumniam patiens est E-
phraim, fractus iudicio : quoniam cepit ubi-
re post sordes. * Et ego quasi tinea E-
phraim : & quasi putredo domui Iuda. * Et
vidit Ephraim languorem suum, & Iuda
vinculum suum : & abiit Ephraim ad As-
sur, & misit ad regem Vltorem : & ipse non
poterit sanare vos, nec soluere poterit a vo-
bis vinculum. * Quoniam ego quasi leena
Ephraim, & quasi catus leonis domui Iuda :
ego ego capiā, & vadā : tollā, & non est qui
eruat. * Vadens reuertar ad locum meum :
donec deficiatis, & queratis faciem meam.

C A P. V I.

I N tribulatione sua mane consurgent ad
me : Venite, & reuertamur ad Dominū :
* quia ipse cepit, & sanabit nos : percutiet,
& curabit nos. * I Vniificabit nos post duos
dies : in die tertia suscitabit nos, & viuemus
in conspectu eius. Sciemus, sequemurq. vt
cognoscamus Dominū : quasi diluculū præ-
paratus est egressus eius, & veniet quasi im-
ber nobis temporaneus, & serotinus terræ.
* Quid faciā tibi Ephraim ? quid faciā tibi
Iuda ? misericordia vestra quasi nubes matu-
rina, & quasi ros mane petransiens. * Pro-
pter hoc dolui in prophetis, occidi eos in

verbis oris mei : & iudicia tua quasi lax egre-
diuntur. * I Quia misericordiam volui, &
non sacrificijs, & scientiam Dei plusquam
holocausta. * Ipse autem sicut Adam trans-
gressi sunt pactū, ibi prauaricati sunt in me.
* Galaad ciuitas operantis idoli, supplantat
ta sanguine. * Et quasi fauces virorū lacro-
nis, particeps sacerdotum, in via interficien-
tium pergentes de Sichem : quia scelus ope-
rati sunt. * In domo Israel vidi horrendū :
ibi fornicationes Ephraim : contaminatus
est Israel. * Sed & Iuda pone mensem tibi,
cum conuertero captiuitatem populi mei.

C A P. V I I.

Vni sanare vellē Israel, reuelata est ini-
quitas Ephraim, & malitia Samariæ :
quia operati sunt mendaciā : & sur ingressus
est spolians, latrunculus foris. * Et ne forte
dicant in cordibus suis omne malitiā eorum
me recordati : nunc circumdederūt eos ad-
inventiones suæ, coram facie mea factæ sunt.
* In malitia sua latificauerūt regē : & in men-
dacijs suis principes. * Oēs adulterēs qua-
si clibanus succensus a coquēte : quieuit pau-
lulū ciuitas a cōmissione fermenti, donec fer-
mentaretur totum. * Dies regis nostris cepe-
runt principes furere a vino : extendit manus
suam cum illuloribus. * Quia applicuerunt
quasi clibanū cor suum, cū insidiaretur eis :
tota nocte dormiuit coquens eos, mane ipse
succensus quasi ignis flammæ. * Omnes ca-
lesfacti sunt quasi clibanus, & deuorauerunt
iudices suos omnes reges eorum ceciderunt :
non est qui clamet in eis ad me. * Ephraim
in populis ipse commisserebatur : Ephraim fa-
ctus est subiecer eius panis, qui non reuerfa-
tur. * Comederunt alieni robur eius, & ipse
C nesciuit : sed & cani effusi sunt in eo, & ipse
ignorauit. * Et humiliabitur superbia Israel
in facie eius : nec reuersi sunt ad Dominum
Deum suum, & non querierunt eū in omni-
bus his. * Et factus est Ephraim quasi colū-
ba seducta non habens cor : Aegyptum inuo-
cabant, ad Assyrios abierunt. * Et cum pro-
fecti fuerint, expandā super eos rete meum :
quasi volucrem calī detrahā eos, exdam
eos secundum aditionem cetus corū. * Vx
eis, quoniam recesserunt a me : vastabuntur,
quia prauaricati sunt in me : & ego redemi-
ens : & ipsi locuti sunt contra me mendacia.
* Et non clamauerunt ad me in corde suo,
sed vlulabant in cnibilibus suis : super criticū
& vinum ruminabant, recesserunt a me.
* Et ego erudiui eos, & confortauī brachia
eorum : & in me cogitauerunt malitiā :
* Reuersi sunt vt essent absque iugo : facti
sunt quasi arcus dolosus : cadent in gladio
principes eorum, a furore linguae suæ. Ista
subsannatio eorum in Terrā Aegypti.

CAP. VIII.

1 **I**n gutture tuo sit tuba quasi aquila super
domum Domini: pro eo quod transgressi
sunt fœdus meum, & legem meam perua-
ricati sunt. * Me invocabunt: Deus meus
cognouimus te Israel. * Proiecit Israel bo-
num, inimicus presequetur eum. * Ipsi regna-
uerunt, & non ex me principes exierunt, &
non cognoui: argentum sumum, & aurum
sum fecerunt sibi idola, ut interirent. * pro-
perea est virgula tus samaria, iratus est
furor meus in eos: vsquequo non poterunt
emundari? * Quia ex Israel & ipse est: arti-
fex fecit illum, & non est Deus? quoniam in
aranearum telas erit vitulus samariae.
7 * Quia ventum seminabunt, & turbinem
metent: culmus stans non est in eo, germen
non faciet farinam: quod & si fecerit, alieni
comedent eam. * Deuoratus est Israel: nunc
factus est in nationibus quasi vas immun-
dum. * Quia ipsi ascenderunt ad Asur, & o-
mnes solitarius sibi: Ephraim munera dede-
runt amatoribus suis. * Sed & cum mercede con-
duxerint nationes, nunc congregabo eos: &
quiescent paulisper ab onere regis, & princi-
pum. * Quia multiplicauit Ephraim altaria
ad peccandum: facta sunt ei arx in delictu.
12 * scripsit ei multiplice leges meas, quæ ve-
lut alienæ computatae sunt. * Hostias ve-
derent, immolabunt carnos, & comedent, &
Dominus non suscipiet eas: nunc recordabi-
tur iniquitatis eorum, & visitabit peccata
eorum: ipsi in Aegyptum conuertentur. * Et
oblitus est Israel factoris sui, & edificauit de
lubra: & ludas multiplicauit vrbes munitas:
& mittit ignem in ciuitates eius, & deuor-
abit ædes illius.

CAP. IX.

1 **N**oli letari Israel, noli exultare sicut po-
pulus: quia fornicatus es a Deo tuo, dile-
xisti mercedem super omnes areas tritici.
3 * Area & torcular non pasciet eos, & vinum
non mentietur eis. * Non habitabunt in terra
Domini: reuersus est Ephraim in Aegyptum.
4 & in Assyriis pollutum comedit. * Non ha-
bitauit Domino vinum, & non placebit ei:
sacrificia eorum quasi panis lugentium: om-
nes, qui comedent eum, contaminabuntur:
quia panis eorum amixtus ipsorum, non in-
trabit in domum Domini. * Quid facies
in die sollemni, in die festiuitatis Domini?
6 * Ecce enim profecti sunt a uastitate Aegy-
ptus: congregabit eos, Memphis sepeliet
eos: desiderabile argentum eorum virtus
hereditabit, lappa in tabernaculis eorum.
7 * Venerunt dies visitationis, venerunt dies
retributionis: scitote Israel stultum pro-

phetam, insanum virum spiritualem, pro-
pter multitudinem iniquitatis tuæ, & mul-
titudinem amentie. * Speculator Ephraim
cum Deo meo: propheta laqueus tuus fa-
ctus est super omnes vias eius: insania in do-
mo Dei eius. * Profunde peccauerunt, si-
cut in diebus Gabaa: recordabitur iniqui-
tatis eorum, & visitabit peccata eorum.
10 * Quasi vvas in deserto inueni Israel: quasi
prima poma ficulneæ in cacumine eius: vidi
patres eorum: ipsi autem intrauerunt ad
Beelphegor, & abalienati sunt in confusio-
nem, & facti sunt abominabiles sicut ea, quæ
dilexerunt. * Ephraim quasi auis auola-
uit, gloria eorum a partu, & ab utero, & a
conceptu. * Quid & si enutrierint filios
suos, absque liberis eos faciem in homini-
bus: sed & vix eis cum recessero ab eis. * E-
phraim, ut vidi, Tyrus enat fundata in pul-
chritudine: & Ephraim educet ad interfectio-
nem filios suos. * Da eis Domine. Quid da-
bis eis? Da eis vuluam sine liberis, & vbera
arentia. * I Omnes nequitia eorum in Gal-
gal, quia ibi exorsus habuit eos: propter mali-
tiam adiutorum eorum, da domo mea
eijs clam eos: nō addā vt diligam eos, omnes
principes eorum recedentes. * Percussus est
Ephraim, ra hix: omnia exficata est: fructum
nequaquam faciet. Quod & si genuerint, inter-
ficiam amantissimis vteri eorum. * Abiciet
eos Deus meus, quia non audierunt eum: &
erunt vagi in nationibus.

C R P. X.

1 **V**itis frondosa Israel, fructus adæquatus
est ei: secundum multitudinē fructus
sui multiplicauit altaria, iuxta vbertatem
terre suæ exube ait simulachris. * Diuisum
est cor eorum, nunc interibunt: ipse confrin-
get simulacra eorum, depolluabit aras
eorum. * Quia nunc dicent: Nō est rex nobis:
non enim timemus Dominum: & rex quid
faciet nobis? * Loquimini verba visionis
inutilis, & ferietis fœdus: & germinabit quasi
amaritudo iudicium super sulcos agri.
5 * Vacca Bethauen culterunt habitatores Sa-
maria: quia luxit super eum populus eius, &
ædificauit ei, super eum exultauit in glo-
ria eius, quia migravit ab eo. * Siquidem
& ipse in Asur delatus est, munus regni Vi-
roni: confusio Ephraim capiet, & confundetur
7 Israel in voluntate sua. * Transire fecit sama-
ria regem suum quasi spumam super faciem
8 aquæ. * Et dispenditur excelsa idoli, pecca-
tum Israel: lappa, & tribulus ascendet super
aras eorum: & dicent montibus: Operite
9 nos: & collibus: Cadite super nos. * Ex die-
bus Gabaa, peccauit Israel, ibi steterunt:
non comprehendet eos in Gabaa prælum
10 super filios iniquitatis. * Iuxta desiderium

Iud. 19

I. Reg. 8

I Is. 2. d.

19

Apoc. 6. d.

16

I Luc. 23.

d. 30

Iud. 20

metum corripiam eos congregabuntur super
eos populi, cum corripientur propter duas
iniquitates suas. * Ephraim vitula docta dili-
gere criticam, & ego transiui super pulchritu-
dinem colli eius: ascendam super Ephraim,
arabit sulcos, confringet sibi sulcos Iacob.
* I Seminate vobis in iustitia, & mercede in
Dore misericordie, innouate vobis nouale:
tempus autem requirendi Dominum, cum
venierit qui docebit vos iustitiam. * Arastis
in pietate, iniquitatem mellisistis, comedi-
stis fruge mendacij: quia confusus es in
vijs suis, in multitudine fornicationum tuorum. * Cui
surgit tumultus in populo tuo: & omnes mu-
nitiones tue vastabuntur, sicut vastatus est
Salmanna domo eius I qui iudicauit Baal
in die prelij, marre super filios alij. * Sic
fecit vobis Bethel, a facie malicie nequitiarum
vestrarum.

CAP. XI.

I Scit mane transij, pertransierit rex Israel.
A Quia puer Israel, & dilexi eum: & I ex
2 Aegypto vocavi filium meum. * Voca-
uerunt eos, sic abierunt a facie eorum: Baal-
im nolabant, & simulachris sacrificaban-
t. * Et ego quasi nutricius Ephraim,
3 portabam eos in brachijs meis: & nescierunt
4 quod curarem eos. * In funiculis Adama tra-
ham eos, in vinculis charitatis: & ero eis
B quasi exaltans iugum super maxillas eorum:
5 & declinaui ad eum vt sequeretur. * Non re-
uertetur in Terram Aegypti, & Assur ipse
rex eius: quoniam noluerunt conuerteri. * Cœ-
pit gladius in ciuitationibus eius, & conuenerunt
7 electores eius, & comedit caput eorum. * Et
populi meus pendebat ad reditum meum:
iugum autem impingetur eis simul, quod
8 auferetur. * Quomodo dabo te Ephraim,
C protegam te Israel? I quomodo dabo te si-
cut Adama, ponam te, vt Seboim? Conuer-
sum est in me cor meum, pariter contur-
9 bata est penitudo mea. * Non faciam furo-
rem ire mee: non conuertar vt disperdam
Ephraim: quoniam Deus ego, & non homo:
in medio tui sanctus, & non ingrediar ciui-
tatem. * Post Dominum ambulabunt, quasi
D leo rugiet: quia ipse rugiet, & formidabunt
filij maris. * Et audiebant quasi aëris ex Aeg-
ypto, & quasi columba de Terra Assyrio-
rum: & collocabo eos in domibus suis, dicit
Dominus. * Circumdedit me in negatione
Ephraim, & in dolo domus Israel: Iudas au-
tem relictis descendit cum Deo, & cum san-
ctus fidelis.

CAP. XII.

Ephraim pascit ventum, & sequitur æstus:
A tota die mendacium, & vasticem mul-

tiplicat: & foras cum Assyrijs inijt, & ole-
2 in Aegyptum ferebat. * Iudicium ergo Do-
mini cum Iuda, & visitatio super Iacob:
iuxta vias eius, & iuxta adinventiones eius
3 reddet ei. * I In vero supplantauit fratrem
suum: & in fortitudine sua directus est cum
4 angelo. * Et inualuit ad angelum, & con-
B fortatus est fletit, & rogauit eum in Bethel
5 inuenit eum, & ibi locutus est nobiscum. * Et
Dominus Deus exercituum, Dominus me-
6 moriale eius. * Et tu ad Deum tuum conuer-
teris: misericordiam & iudicium custodi, &
7 spera in Deo tuo semper. * Chanaan, in ma-
nu eius frater dolosa calumnia dilexit.
8 * Et dixit Ephraim: Verumtamen diues ef-
C fectus sum, inueni idolum mihi: omnes labo-
res mei non inuenient mihi iniquitatem,
9 quam peccavi. * Et ego Dominus Deus tuus
ex Terra Aegypti, adhuc sedere te faciam in
10 tabernaculo sicut in diebus festiuitatis. * Et
locutus sum super prophetas, & ego visione
multiplicavi, & in manu prophetarum adifi-
11 catus sum. * Si Galaad idolum, ergo sus-
tra erant in Galgal bobus immolantes nam
& altaria eorum quasi acervi super sulcos agri
12 * I Fugit Iacob in regionem Syriæ, & serui-
nit Israel in vxorem, & in vxorem seruauit.
13 * I In propheta autem edixit Dominus Israel
14 de Aegypto: & in propheta seruatus est. * Ad-
iracundia me prouocauit Ephraim in ama-
ritudinibus suis, & sanguis eius super eum
venit, & opprobrium eius restituet ei Do-
minus suus.

CAP. XIII.

Loquere Ephraim, horror induit Israel,
A & deliquit in Baal, & mortuus est.
2 * Et nunc addiderunt ad peccandum: fece-
runtque sibi confectile de argenteo suo quasi
similitudinem idolorum, & fabrica artificum
totum est hic ipsi dicunt: Immolate homi-
3 nes vitulos adorantes. * Idecirco erunt quasi
nubes matutinae, & sicut ros matutinus præ-
teriens sicut pulvis turbine raptus ex arca,
4 & sicut fumus de fumario. * I Ego autem
B Dominus Deus tuus ex Terra Aegypti: &
Deum absque me nescies, & saluum non
5 est præter me. * Ego cognoui te in deserto,
in terra solitudinis. * Iuxta pascua sua a lim-
6 fleti sunt, & satietati sunt: & leuauerunt cor
7 suum, & obliui sunt mei. * Et ego ero eis quasi
lepra, sicut pardus in via Assyriorum.
8 * Occurrat eis quasi vrsa rapta catulis, &
dirumpam interiora lecoris eorum: & con-
sumam eos ibi quasi len, bestia agri scindet
9 eos. * Perditio tua Israel: tantummodo in
10 te auxilium tuum. * Vbi est rex tuus? ma-
xime nunc saluet te in omnibus verbis
tuis: & iudices tui, de quibus dixisti: I Da
mihi regem, & principes. * Dabo tibi regem

in furore

I Gen. 25.
c. 15
Gen. 32.
36
I Gen. 31.
25
I Exo. 14.
c. 21. 22
I Isa. 48.
b. 10
I r. Reg.
25

1. Cor. 15.
g. 54
Heb. 2. d.
12
1 Eze. 19.
d. 9

in furore meo, & auferam in indignatione
12 mea. * Colligata est iniquitas Ephraim, ab-
13 conditum peccatum eius. * Dolores partu-
D rientis venient ei: ipse filius non sapiens nunc
14 enim non stabit in cognitione filiorum. * De
manu mortis liberabo eos, de morte redi-
mā eos: ¶ ero mors tua o mors, morsus tuus
15 ero inferni: consolatio abscondita est ab oculo
lis meis. x Quia ipse inter fratres diuidet:
¶ adducet urentem ventum Dominus de de-
serto ascendentem: & siccat her uenas eius, &
desolabit fontem eius, & ipse diripiet thesau-
rum omnis uasis desiderabilis.

CAP. XIII.

1 P Ereat Samaria, quoniam ad amaritudi-
nem conceitauit Deum suum: in gladio
gladio pereant, paruuli eorum elidantur, &
2 sceta eius discindantur. * Conuertere Israel
ad Dominum Deum tuum, quoniam
3 corruisti in iniquitate tua. * Tollite uobis

cum uerba, & conuertimini ad Dominum;
B & dicite ei: Omnem aufer iniquitatem. ac-
cipe bonum: & reddemus uiculus Labiorum
4 nostrorum. * Assur non saluabit nos, super
equum non ascendemus, nec dicemus ultra:
Dij nostri opera manuum nostrarum: quia
5 eius, qui in te est, miseraberis pupilli. * Sa-
nabo contritiones eorum, diligam eos spon-
tanea: & quia auersus est furor meus ab eis.
6 * Ero quasi ros, Israel germinabit sicut li-
lium, & erumpet radix eius ut libani.
7 * Ibunt rami eius, & erit quasi olia gloria
8 eius: & odor eius ut libani. * Conuerterentur
sedentes in umbra eius: uiuent uiticis, & ger-
minabunt quasi uineas: memoriale eius sicut
9 binum libani. * Ephraim quid mihi ultra
D idola? ego exaudiam, & dirigam eum ego
ut abietem uiuentem: ex me fructus tuus in-
10 uentus est. * Quis sapiens, & intelliget ista?
intelligens, & sciet hæc? quia recta uia Do-
mini, & iusti ambulabunt in eis: prauarica-
tores uero conuent in eis.

PROPHETIA IOEL.

CAPVT PRIMVM.

1 **M** ERBVM Domini, quod factum
est ad Ioel filium Phatuel. * Au-
2 die hoc senes, & auribus per-
cipite omnes habitatores terra: si
factu est istud in diebus uestris, aut in diebus
3 paruulorum? * Super hoc filijs uestris
narrate, & filij uestri filijs suis, & filij eorum

4 generōni alteræ. * Residuū crucis comedit lo-
custa, & residuū locustæ comedit bruchus, &
5 residuum bruchi comedit rubigo. * Expe-
rigeimini ebrj, & flete, & ululate omnes,
qui bibitis uinū in dulcedine: quoniam perit
6 ab ore uestro. * Gēs enim ascendit super ter-
ram meam, fortis & innumerabilis denter

li leonis. * Posuit vinum in mare in deserto, & sicutis meam deserticam: sicut nudans spoliavit eam, & proiecit: albi facti sunt rami eius. * Plango quasi virgo accincta sacco super virum pueritatis suae. * Perijt sacrificium, & libatio de domo Domini: luxerunt sacerdotes ministri Domini. * Depopulata est regio, luxit humus: quoniam deustatum est triticum, confusum est vinum, elanguit oleum. * Confusi sunt agricola, vlulauerunt vinitores super frumento. & hordeo, quia perijt messis agri. * Vineae confusae est, & ficus elanguit: malogranatum, & palma, & malum, & omnia ligna agri aruerunt: quia confusum est gaudium a filiis hominum. * Accingite vos, & plangite sacerdotes, vlulate ministri altaris: ingredimini, cubate in sacco ministri Dei mei: quoniam interijt de domo Dei vestri sacrificium, & libatio. * I Sandificate ieiunium, vocate ceterum, congregate senes omnes habitatores terrae in domum Dei vestri: & clamate ad Dominum: * A a a, dies quia prope est dies Domini, & quia visitas a potente venies. * Numquid non coram oculis vestris alimenta perierunt de domo Dei nostri, latitudo, & exultatio? * Computruerunt iumenta in stercore suo, demolita sunt horrea, dissipatae sunt apothecae: quoniam confusum est triticum. * Quid ingemuit animal, mugierunt greges armenti? Quia non est pascua eis: sed & greges pecorum disperierunt. * Ad te Domine clamabo: quia ignis comedit speciosam deserti, & flamma succendit omnia ligna regionis. * Sed & bestiae agri, quasi area sitiens imbrem, suspexerunt ad te: quoniam exiccati sunt fontes aquarum, & ignis deuorauit speciosam deserti.

C A P. I I.

C Anite tuba in Sion, vlulate in monte sancto meo, conturbentur omnes habitatores terrae: Quia venit dies Domini, quia prope est dies tenebrarum, & caliginis, dies nubis, & tubinis: quasi mane expansum super montes populus multus & fortis: similis ei non fuit a principio, & post eum non erit vsque in annos generationis & generationis. * Ante faciem eius ignis vorans, & post eum exurens flamma: quasi hortus voluptatis terra coram eo, & post eius solitudo deserti, neque est qui exultat eum. * Quasi aspectus equorum, a specus eorum: & quasi equites sic current. * Sicut sonitus quae stragarum super capita montium exiit, sicut sonitus flammae ignis deuorantis stipulam, velut populus fortis praeparatus ad praelium. * A facie eius cruciabuntur populi: omnes vultus redigentur in olivam. * Sicut

fortes current: quasi viri denotatores altentium: viri in visis suis gradientur, & non declinabunt a semitis suis. * Vnusquisque fratrem suum non coarctabit, singuli in calle suo ambulabunt: sed & per fenestras cadent, & non demolietur. * Vrbem ingredientur, in muro currant: domos conicient, per fenestras intrabunt quasi fur. * A facie eius contremiscent tetra, mori sunt caeli: sol & luna obtenebrati sunt, & stellae retraxerunt splendorem suum. * Et Dominus dedit vocem suam ante faciem exercitus sui: quia multa sunt nimis castra eius, quia fortia & facientia verbum eius: I magnus enim dies Domini, & terribilis valde: & quis sustinebit eum? * Nunc ergo dicit Dominus: Converterimini ad me in toto corde vestro in ieiunio, & in fletu, & in planctu. * Et edite corda vestra, & non vestimenta vestra, & conuertimini ad Dominum Deum vestrum: I quia benignus & misericors est, pateris & multa misericordia, & prestabilis super malitia. * Quis scit si conuertatur, & ignoscat, & relinquat post se benedictionem, sacrificium, & libamen Domini Deo vestro? * Canite tuba in Sion, I Sandificate ieiunium, vocate ceterum, * congregate populum, sandificate ecclesiam, coadunate senes, congregate paruulos, & sugentes ubera: egrediantur sponsae de cubili suo, & sponsae de thalamo suo. * Inter vestibulum & altare plorabunt sacerdotes ministri Domini: & dicent Parce Domine, parce populo tuo: & ne des hereditatem tuam in opprobrium vt dominentur eis nationes. quare dicunt in populis: Vbi est Deus eorum? * Zelatus est Dominus terram suam, & pepercit populo suo: * Et respondit Dominus, & dixit populo suo: Ecce ego mittam vobis frumentum, & vinum, & oleum, & replebimini eis: & non dabo vos ultra opprobrium in Gentibus. * Et cum, qui ab Aquilone est, procul faciam a vobis: & expellam eum in terram inuiam, & desertam: faciem eius contra mare orientale, & extremum eius ad mare nouissimum: & ascendet scitor eius, & ascendet putredo eius, quia superbe egit. * Noli timere terra, exulta & letare: quoniam magnificauit Dominus ut faceret. * Nolite timere animalia regionis: quia geminauerunt speciosa deserti, quia ligna attulit fructum suum, ficus, & vinea dederunt uirtutem suam. * Et filij Sion exultate, & letamini in Domino Deo vestro: quia dedit vobis dominus iustitiam, & descendere faciet ad vos imbrem matutinum & serotinum sicut in principio. * Et implebuntur aetate frumento, & redundabunt torcularia uino, & oleo. * Et reddam vobis annos, quos comedit locustas, bruchus, & rubigo, & eruca: fortitudo mea magna, quam misi in vobis. * Et comedetis vestretes, & saturabimini: & laudabitis nomen Do-

mini Dei vestri, qui fecit mirabilia vobis: & non confundetur populus meus in seculum.
 27 piterum. * Et scientis quia in medio Israel ego sum: & ego Dominus Deus vester, & non est amplius: & non confundetur populus meus in aeternum. * Et erit post haec:
 28 Effundam spiritum meum super omnes carnes: & prophetabunt filij vestri, & filiae vestrae: senes vestri somnia somniant, & iuvenes vestri visiones videbunt. * Sed & super servos meos, & ancillas in diebus illis effundam spiritum meum. * Et dabo prodigia in caelo, & in terra, sanguinem, & ignem, & vaporem fulmi. *
 29 Sol convertetur in tenebras, & luna in sanguinem: antequam veniat dies Domini magnus, & horribilis.
 30 * Et erit: I omnis qui invocaverit nomen Domini, salvus erit: quia in monte Sion, & in Ierusalem erit saluatio. Sicut dixit Dominus, & in residuis, quos Dominus vocaverit.

C A P. III.

Quia ecce in diebus illis, & in tempore illo cum converterero captivitatem Iuda, & Ierusalem: * Congregabo omnes Gentes, & deducam eas in vallem Iosaphat: & disceptabo cum eis ibi super populo meo, & hereditate mea Israel, quos disperserunt in nationibus, & terram meam dividerunt. * Et super populum meum miserunt sortem: & posuerunt puerum in probulo, & puellam venderunt pro vino ut biberent. * Verum quid mihi & vobis Tyrus, & Sidon, & omnis terminus Palaesthorum? numquid ultionem vos reddetis mihi? & si vicissimini vos contra me, cito velociter reddam vicissitudinem vobis super caput vestrum. * Argentum enim meum, & aurum tulistis: & desiderabilia mea, & pulcher rima inculcistis in delubra vestra. * Et filios Iuda, & filios Ierusalem vendidistis filijs Graecorum, & longe facietis eos de finibus suis.

7. * Ecce ego suscitabo eos de loco, in quo vendidistis eos: & conuertam terram et chem vestram in caput vestrum. * Et erundam filios vestros, & filias vestras in manibus filiorum Iuda, & vendidam vestros Sabaeis genti in quo quia Dominus locutus est. * Clamate hoc in Civibus, sanctificate bellum, & fortitate robustos: accedant, ascendant omnes viri bellatores. * Concidite aram vestram in gladios, & ligones vestros in lanceas. * Inhiat mur dicat: Quia fortis ego sum. * Et impietate, & venite omnes gentes de circuitu, & congregamini: ut occumbere faciet Dominus, & bustos tuos. * Consurgant, & ascendant Ceteri in vallem Iosaphat: quia ibi disceptabo cum vobis. * Et dicem omnes gentes in circuitu. * I Mitte falces, quoniam maturavit messis: venite, & descendite, quia plenum est torcular exuberant torcularia: quia multiplicata est malitia eorum. * Populi populi in valle concisionis: quia iuxta est dies Domini. In valle concisionis. * Sol & luna obtenebrati sunt, & stellae retraxerunt splendorem.
 16. * Et Dominus de Sion rugiet, & de Ierusalem dabit vocem suam: & movebuntur caeli & terra: & Dominus spes populi sui, & fortitudo filiorum Israel. * Et cietis quia ego Dominus Deus vester habitans in Sion monte sancto meo: & erit Ierusalem sancta, & alieni non transibunt per eam amplius. * Et erit ibi de illa: stillabunt montes dulcedinem, & colles fluent lacte: & per omnes rivos Iuda ibunt aequae: & fons de domo Domini egredietur, & irrigabit torrentem spinarum. * Aegyptus in desolationem erit, & Ieruzza in desertum perditionis: pro eo quod inique egerint in filios Iuda, & effuderint sanguinem innocentem in terra sua. * Et Iuda in aeternum habitabitur, & Ierusalem in generationem & generationem. * Et mondabo sanguinem eorum, quem non mondaveram. * & Dominus commorabitur in Sion.

CAPVT PRIMVM.

VERBA Amos, qui fuit in pastoribus de Thécue: quæ vidit super Israel in diebus Ozie regis Iuda, & in diebus Ieroboam filij Ioas regis Israel ante duos annos tertiorum. * Et dixit. Dominus de Sion rugiet, & de Ierusalem dabit vocem suam: & luxerunt speciosa pastorum, & exiccatus est vertex Carmeli. * Hæc dicit Dominus: Super tribus sceleribus Damasci, & super quattuor non conuertam eum: eo quod triturauerint in plaustris ferreis Galaad, * Et mittam ignem in domum Azael, & deuorauit domus Beudad. * Et conteram vessem Damasci: & disperdam habitatorem de campo idoli, & tenentem sceptrum de domo voluptatis: & transferetur populus Syriæ Cyrenen, dicit Dominus. * Hæc dicit Dominus: Super tribus sceleribus Gazæ, & super quattuor non conuertam eum: eo quod trāstulerunt captiuitatem perfectam, vt concluderent eam in Idumæa. * Et mittam ignem in murum Gazæ, & deuorabit ædes eius. * Et disperdam habitatorem de Azoto, & tenentem sceptrum de Ascalone: & conuertam manum meam super Accaron, & peribunt reliqui Philistinorum, dicit Dominus Deus. * Hæc dicit Dominus: Super tribus sceleribus Tyri, & super quattuor non conuertam

eum: eo quod concluderint captiuitatem perfectam in Idumæa, & non sint recordati foderis fratrum. * Et mittam ignem in murum Tyri, & deuorabit ædes eius. * Hæc dicit Dominus: Super tribus sceleribus Edom, & super quattuor non conuertam eum: eo quod persecutus sit in gladio fratrem suum, & violauerit misericordiam eius, & requirunt ultra furorem suum, & indignationem suam seruauerit vsque in finem. * Mittam ignem in Theman: & deuorabit ædes Bosra. * Hæc dicit Dominus. Super tribus sceleribus filiorum Ammon, & super quattuor non conuertam eum: eo quod dissecuerint prægnantes Galaad ad dilatandum terminum suum. * Et succendam ignem in muro Rabba: & deuorabit ædes eius in vultu in die belli, & in turbine in die commotionis. * Et ibit Melchom in captiuitatem, ipse, & principes eius simul, dicit Dominus.

CAP. II.

Hæc dicit Dominus: Super tribus sceleribus Moab, & super quattuor non conuertam eum: eo quod incenderit ossa regis Idumææ vsque ad cinerem. * Et mittam ignem in Moab, & deuorabit ædes Cariath: & morietur in sonitu Moab, in clangore tubæ: & disperdam iudicem de medio eius.

4 & omnes principes eius interficiam cum eo, dicit Dominus. * Hæc dicit Dominus: Super tribus sceleribus Iuda, & super quatuor non convertam eum: eo quod abiecerit legem Domini, & mandata eius non custodierit: deceperunt enim eos idola sua, post quæ abierant patres eorum. * Et mittam ignem in Iudæ, & devorabit ædes Ierusalem. * Hæc dicit Dominus: Super tribus sceleribus Iſrael, & super quatuor non convertam eum: pro eo quod vendiderit pro argento iustum, & pauperem pro calcamentis. * Qui contemnit super pulverem terræ capita pauperum, & viam humilium declinant: & filius ac pater eius ierunt ad puellam, ut violenter latent nomen sanctum meum. * Et super vestimenta pignoratæ accubuerunt, iuxta omne altare: & vinum damnatorum bibebant in domo Dei sui. * I Ego autem exterminavi Amorruum a facie eorum: cuius altitudo, cedrorum altitudo eius, & fortis ipse quasi quercus: & contriti fructum eius desuper, & radices eius subter. * I Ego sum, qui ascende re vos feci de Terra Aegypti, & duxi vos in deserto quadraginta annis ut possideretis Terram Amorruum. * Et suscitavi de filiis vestris in prophetas, & de iuuenibus vestris nazaræos: numquid non ita est filii Iſrael dicit Dominus? * Et propinabitis nazaræis vinum: & prophetæ mandabitis, dicentes: Ne prophætæ. * Ecce ego stidebo subter vos, sicut stridet plaustrum onustum feno. * Et peribit fuga a veloce, & fortis non obtinebit virtutem suam, & robustus non saluabitur animam suam: & tenens arcum non stabit, & veloces pedibus suis non saluabuntur: & ascensor equi non saluabit animam suam: & robustus corde inter fortes nullus fugiet in illa die, dicit Dominus.

CAP. III.

1 A Videte verbum, quod locutus est Dominus super vos filii Iſrael: si per omnem cognitionem, quam eduxi de Terra Aegypti, dicens: * Numquid vos cognovistis omnibus cognitionibus terræ: idcirco visitabo super vos omnes iniquitates vestras. * Numquid ambulabunt duo pariter, nisi convenerit eis? * Numquid rugiet leo in saltu, nisi habuerit prædam? numquid dabit catulus leonis vocem de cubili suo, nisi aliquid apprehenderit? numquid cadet aulis in laqueum terræ absque aucupe? numquid auferetur laqueus de terra antequam quid ceperit? * Si clanget tuba in civitate, & populus non expauescet: si erit malum in civitate, quod Dominus non fecerit?

7 * Quia non facit Dominus Deus verbum, nisi revelaverit secretum suum ad servos suos per prophetas. * Leo rugiet, quis non timebit Dominus Deus locutus est, quis non prophætabit? * Audite in facie in edibus Arothi, & in edibus Terræ Aegypti: & dicite: Congregamini super montes Samariæ: & videte infanias multas in medio eius, & calumnias patientes in penetralibus eius. * Et nescierunt facere rectum, dicit Dominus, thesaurizantes iniquitatem, & rapinas in edibus suis. * Propterea hæc dicit Dominus Deus: Tribulabitur, & circumietur terra: & detrahetur ex te fortitudo tua, & diripientur ædes tue. * Hæc dicit Dominus: Quomodo stertat pastor de ore leonis duo crura, aut dextrem auriculæ: secerunt filii Iſrael, qui habitant in Samaria in plaga seduli, & in Damasci grabato. * Audite, & contestamini in domo Jacob, dicit Dominus Deus exercituum: quia in die cum visitare cæpero prævaricationes Iſrael, super eum visitabo, & super altaria Bethel: & amputabuntur cornua altaris, & cadent in terram. * Et percussam domum hiemalem cum domo æstiva: & peribunt domus eburoæ, & dissipabuntur ædes multe, dicit Dominus.

CAP. IIII.

1 A Videte verbum hoc uacæ pingues, quæ estis in monte Samariæ: quæ calumniam facitis egenis, & confringitis pauperes: quæ dicitis dominis vestris: Afferte, & bibemus. * Irrauit Dominus Deus in sancto suo: quia ecce dies venient super vos, & leuabunt uos in contis, & reliquias vestras in ollis feruentibus. * Et per aperturas eiebitis altera contra alteram, & proiciemini in Armon, dicit Dominus. * Venite ad Bethel, & impie agite: ad Gulgalam, & multiplicare prævaricationem: & afferre mane victimas vestras, tribus diebus decimas vestras. * Et sacrificare de fermentato laudem: & uocare voluntarias oblationes, & annunciate: sic enim voluistis filii Iſrael, dicit Dominus Deus. * Vnde & ego dedi vobis stuporem dentium in cunctis urbibus vestris, & indignam panum in omnibus locis vestris: & non estis reuersi ad me, dicit Dominus. * Ego quoque prohibui a vobis imbrem, cum ad huc tres menses superesset usque ad messiem: & plui super unam civitatem, & super alteram civitatem non pluit: pars una compluta est; & pars, super quam non pluit, aruit. * Et uenerunt duæ tres civitates: ad unam civitatem ut biberent aquam, & non sunt satiatæ: & non redistis ad me, dicit Dominus. * Percussit quos in vento urenti, & in aridie ne multitudine hortorum uestrorum, & vinearum uestrarum: oliueta vestra, & ficeta vestra comedet eruca

10. & non rediſtis ad me, dicit Dominus. Miſi
in vos moſtem in via Aegypti, percuffi in
gladio iuvenes veſtros aequo ad captiuitate
equorum veſtrorum, & aſcendere feci pu-
tredinem caſtrorum veſtrorum in nares ve-
ſtras, & non rediſtis ad me, dicit Dominus.
11. Subuerſa vos, ſicut ſubuerſit Deus So-
domam, & Gomorrah, & facti eſtis quali-
torris raptus ab incendio, & non rediſtis ad
me, dicit Dominus. Quapropter haec fa-
ciam tibi Iſrael, poſtquam autem haec fe-
cero tibi preparare in occurſum Dei tui Iſ-
rael. Quia ecce formans montes, & creans
uentum, & annuntians homini eloquium
ſuum, & faciens manuum n:bulam, & gra-
diens ſuper excelſitates: Dominus Deus
exercituum nomen eius.

CAP. V.

1. Valde verbum iſtud, quod ego leuo ſu-
per vos plandum, Dominus Iſrael cecidit,
& non adiciet v:re ſurgat. Virgo Iſ-
rael proſcita eſt in terram ſuam, non eſt qui
ſuſcitet eam. Quia haec dicit Dominus
Deus: Vrb: de qua egrediebantur mille, re-
linquentur in ea centum; & de qua egredie-
bantur centum, relinquentur in ea decem
in domo Iſrael. Quia haec dicit Dominus
domui Iſrael: Querite me, & viuetis. Et no-
lite quare Bethel & in Gulgalaſe polite
intrare, & in Berſabee non tranſibitis: quia
Gulgala captiua ducetur, & Bethel eriuuati-
lis. Querite Dominum, & viuite: ne forte
conſumatur vt ignis domus Ioseph, & de-
uorabit, & non erit qui extinguat Bethel.
7. Qui conuerſus in abſinthium ludicium,
& iuſtitiam in terra relinquitis. Facietem
Aſurum, & Orionem, & conuerſentem in
mane tenebras, & diem in noctem mu-
tatem: I qui vocat aquas maris, & effun-
dit eas ſuper faciem terrae: Dominus nomen
eius. Qui ſubridet vaſtitate ſuper ro-
chilum, & depopulationem ſuper potentem
aſſert. Oſio habuerunt corripientem in
porta: & loquentem perfecte abundantia
ſunt. Idcirco pro eo quod diſprebatur pau-
perem, & pradam elocum tollebatis ab
eo: domos quadrolapide edificabitis, &
non habitabitis in eis: vineas plantabitis ami-
tiſſimas, & non bibetis vinum earum. Quia co-
gnoui multa ſclera veſtra, & fortia peccata
veſtra: hoſtes iuſti accipientes munus, & pau-
peres deprimeſtes in porta. Ideo prudens
in tempore illo tacebit, quia tempus malum
eſt. Querite bonum, & non malum.
vt iuſtias: & erit Dominus Deus exercitus
vobis ſcum, ſicut dixiſti. Odiſte malum,
& diligite bonum, & conſtituite in porta
iudicii: ſi forte miſereatur Dominus Deus
exercitus reliquis Ioseph. Propterea

haec dicit Dominus Deus exercitus domi-
nator, in omnibus plateis planctus: & in
conſpectu ſuſcitatorum, dicitur vt v: & no-
cabunt agricolam ad lucum, & ad planctu
eos, qui ſeuſit plangere. Et in omnibus
vineis erit plandus: quia pertrahſio in me-
dio tui, dicit Dominus. V: deſidera-
tib: diem Dñi: ad quid eam vobis? dies
Domini iſta, tenebrae, & non lux. Quo-
modo ſi fugiat vir a facie leonis, & oc-
currat ei vlus: & ingredietur domum, &
inni tatur manu ſua ſuper parietem, &
mordeat eum coluber. Numquid non
tenebrae dies Domini, & non lux, & caligo,
& non ſplendor in ea? Odi, & proteci-
ſi iuſtitias veſtras: & non t:piam odorem
tortum veſtrum. Quod ſi obuleritis
mihi holocaustomata, & munera veſtra,
non ſuſcipiam: & vota pinguium veſtrorum
non reſpiciam. Aufer a me ſumultu car-
minum tuorum: & cantica lyrae tuae non
audiam. Et reuelabitur quaſi aqua iudi-
cii, & iuſtitia quaſi torrens foras. Num
quid hoſtias & ſacrificium obtuliſtis mihi
in deſerto quadraginta annis domus Iſrael?
Et portatiſis tabernaculum Moſes veſtro,
& imaginem idolorum veſtrorum, ſidus Dei
veſtri, quae ſeculiſtis vobis. Et migrare vos
faciſ trans Damafcum, dicit Dominus Deus
exercitus nomen eius.

CAP. VI.

1. V: qui opulenti eſtis in Sion, & conſi-
ditis in monte ſamarie opimateſtes
ta populorum, ingredientes pompatice
domum Iſrael. Tranſite in Chalan, & vi-
dete, & ſite inde in Emath magnam, & de-
ſcendite in Geth Palaſthinorum, & ad opti-
ma quaeque regna horum: ſi lator termi-
norum eorum terminus veſtro eſt. Qui ſepa-
ti eſtis in diem malum: & appropinquatis
ſolito iniquitatis. Qui domus in lectis ebri-
natis, & laſciuitis in ſtrazis veſtris: qui com-
editis agnum de grege, & vitulos de medio
armenti. Qui cantis ad vocem pſalterij:
ſicut Dau: pinxerunt ſe habere vaſa can-
tica. Bibentes vinum in phialis, & optimo
vnguento delibuti: & niſiſ pariebatur ſu-
per contritione Ioseph. Quapropter nunc
migrabunt in capite transmigrationum:
& auferetur ſactio laſciuentium. Iurauit
Dominus Deus in anima ſua, dicit Domi-
nus Deus exercitus: Detestor ego ſuper-
biam Iacob, & domos eius odi, & tradam
ciuitatem cum habitatoribus ſuis. Quod
ſi reliqui fuerint decem viri in domo vna
& ipſi morientur. Et tolle eum propin-
quis ſuis, & comburet eum, vt efferat of-
ſa de domo: & dicet ei, qui in penetra-
libus domus eſt: Numquid adhuc eſt pines

12 **Et** respondit: Finis est. Et di-
cet ei: Tace, & non recorderis hominibus Do-
mini. Quia ecce Dominus mandabit, &
percutiet domum maiorem ruinis, &
domum minorem scissuris. Non
quid currere cuncti in petris equi, aut ara-
xi potest in bulis, quomam conuertisti in
amaritudinem iudicium, & fructum iusti-
tiae in abstinium? Qui satamini in nihi-
lo: qui dicitis: Numquid non in fortitudine
nostra assumpsimus nobis cornus? Ecce
enim suscitabo super vos domus Israel dicit
Dominus Deus exercituum, gentem: & co-
teret vos ab introitu Emath, usque ad con-
tem deserti.

CAP. VII.

Haec ostendit mihi Dominus Deus: &
ecce scilicet locustae in principio germinis
autumni serotini indrās, & ecce serotinus
post destructionem regis. Et factum est cum
consumisset comedere herbanis terrae, dixit
Domine Deus propitius esto, obsecro: quis
suscitabit Jacob, quia parvulus est? Miser-
tus est Dominus super hoc: Non erit, dixit
Dominus. Hec ostendit mihi Dominus
Deus: & ecce vocabar iudicium ad ignem Do-
minus Deus: & deperit abyssum multam
& comedit simul partem. Et dixit Domi-
ne Deus quiesce, obsecro: quis suscitabit
Jacob, quia parvulus est? Miserus est Do-
minus super hoc: & istud non erit, dixit
Dominus Deus. Hec ostendit mihi Do-
minus: & ecce Dominus stans super muni-
tationem, & in manu eius trulla cemen-
tationis. Et dixit Dominus ad me: Quid tu vi-
des Amos? Et dixit: Trullam cementarij.
Et dixit Dominus: Ecce ego ponam trullam
in medio populi mei Israel: non adificiam
vltima superinducere eum. Et demolien-
tur excelsa idoli, & sanctificationes Israel de-
solabuntur: & confuream super domum Ie-
roboam in gladio. Et misit Amasias sacer-
dos Bethel ad Ieroboam: gem Israel, dicens
Rebellauit contra te Amos in medio do-
mus Israel: non poterit terra sustinere vni-
uersos sermones eius. Hec enim dicit A-
mos: In gladio morietur Ieroboam, & Is-
rael captiuus migrabit de terra sua. Et di-
xit Amasias ad Amos: Qui vides, graderis fu-
ge in terram Iuda: & comede ibi panem, &
propheta ibi. Et in Bethel non adificies
vltima: & propheta: quia sanctificatio re-
gis est, & domus regni est. Responditq. A-
mos, & dixit ad Amasiam: Non sum propheta,
D & non sum filius prophetae: sed armenarius
ego sum vltima scymorum. Et tulit me Do-
minus cum sequebar regem: & dixit Domi-
nus ad me: Vade propheta ad populum meum
Israel. Et nunc audi verbum Domini: Tu

dicis: Non prophetabis super Israel, & non
stabis super domum idoli. Et propter hoc
hec dicit Dominus Deus tuus in ciuitate for-
nabitur: & filij eius, & filiae tuae in gladio
cadent, & humilia fumento metietur, &
ruin in terra polluta meretricum: & Israel cap-
tiuus migrabit de terra sua.

CAP. VIII.

Haec ostendit mihi Dominus Deus: &
ecce vltima ponamur. Et dixit:
Quid tu vides Amos? Et dixit: Vltimum pon-
torum. Et dixit Dominus ad me: Venit fi-
nis super populum meum Israel: non adifi-
cam vltima: & percutiam eum. Et stabi-
debunt cardines templi in die illa, dicit Do-
minus Deus: multi morientur in omni loco.
projicietur silentium. Audite hoc qui co-
teritis pauperem, & deficere facitis egenos
terre, dicens: Quanto transibit mensis,
& venudabimus merces: & sabbatum, & aper-
tius frumentum: & vinum vinum munus
fursu, & augeamus solum, & supponamus
statuas dolosum, & poscileamus in argen-
to egenos & pauperes pro caleamentis, &
quicquid frumenti vendimus? Iurauit
Dominus in superbia Jacob: Si oblitus
fuerit usque ad finem omnis opera fornicum.
Numquid super isto non commovebitur
terra, & lugebit omnis habitator eius: & ad-
decet quasi flumini uniuersus, & asietur, &
deducet quasi riuus Aegypti. Et erit in die
illa, dicit Dominus Deus: occidet sol in me-
ridie, & tenebescere faciam terram in die
lunatis. & conuertam festiuitates ue-
stras in luctum, & omnia cantica vestra in
plandum: & inducam super omne dorium
vestrum sacrum, & super omnes caput cal-
nitum: & ponam eam quasi luctum unigeni-
ti, & nouissima eius quasi die amarum. Ec-
ce dies veniunt, dicit Dominus: & mittam
fame in terram: non famem panis, neque fi-
xim aequae, sed audiendi uerbi Domini. Et
commouebuntur a mari usque ad mare, &
ab Aquilone usque ad Orientem: circui-
bunt quærentes uebum Domini, & non in-
uenient. In die illa deficient uirgines pul-
chrae, & adulescentes in siti. Qui iurantia
delicti Samaritae, & dicunt: Violens Deus tuus
Dan: & uiuit uia Bersabee, & cadent, & non
resurgent ultra.

CAP. IX.

Vidi Domipum stantem super altare, &
dixit: Percute cardines, & commo-
ueantur superliminaria: auaritia enim in ca-
pite omnium, & nouissimum eorum in gla-
dio interficiam: non erit fuga eis. Fugit ne,
& non saluabitur ex eis qui fugerint. Si de-

Tob. 2.
b. 6
1. Mac. 3.
c. 48

1. Pf. 38.
2. 8

3 cenderint vsque ad infernum: inde man-
 4 mea educet eos: & si ascenderint vsque in
 5 celum, inde detraham eos. * Et si abscon-
 6 dii fuerint in vertice Carmeli, inde scrutans
 7 auferam eos: & si celauerint se ab oculis
 8 meis in profundo maris, ibi mandabo serpen-
 9 ti, & mordebit eos. * Et si abierint in captiui-
 10 tatem coram inimicis suis, ibi mandabo gla-
 11 dio, & occidet eos: & ponam oculos meos
 12 super eos in malū, & non in bonū. * Et Dñs
 13 Deus exercituum, qui tangit terram, & ta-
 14 besceat: & lugebunt omnes habitantes in ea:
 15 & ascendet sicut rimus omnis, & defluet sicut
 16 flumini Aegypti. * Qui edificat in celo ascē-
 17 sionem suam, & fasciculum suum super ter-
 18 ram fundauit: & qui vocat aquas maris, &
 19 effundit eas super faciem terræ, Dominus no-
 20 men eius. * Numquid non vt filij Aethiopū
 21 uos estis mihi, filij Israel, ait Dominus?
 22 Numquid non i Israel ascendere feci de Terra
 23 Aegypti: & Palæstinos de Cappadocia, &
 24 Syros de Cyrene? * Ecce oculi Domini Dei
 25 super regnum peccans, & conteram illud a
 26 Cf facie terre:auerunt autem conterens non co-
 27 teram domum Iacob, dicit Dominus. * & c.

ce enim mandabo ego, & conuertam in om-
 nibus gentibus domum Israel, sicut conuer-
 titur, utique in cribro: & non cadet lapilli-
 10 lus super terram. * In gladio morientur om-
 nes peccatores populi istius: qui dicunt. Non
 appropinquabit, & non ueniet super nos ma-
 11 lum. * In die illa i suscitabo tabernaculum
 David, quod cecidit: & reedificabo apertu-
 ras murorum eius, & ca, quæ corruerant, in-
 12 staurabo: & reedificabo illud sicut in diebus
 antiquis. * Vt possideat reliquias Iudææ,
 & omnes nationes, eo quod inuocatum sit
 nomen meum super eos: dicit Dominus fa-
 13 ciens hæc. * Ecce dies ueniunt, dicit Domi-
 14 nus: & comprehendet arator messorem, &
 calcator vix mittentem semen: i & stilla-
 bunt montes dulcedinem, & omnes colles
 15 culti erunt. * Et conuertam captiuitatem
 populi mei Israel: & edificabunt ciuitates
 desertas, & inhabitabunt: & plantabunt vi-
 neas, & bibent unum earum: & facient hor-
 16 tos, & comedent fructus eorum. * Et plene-
 bo eos super humum suam: & non euellam
 eos ultra de terra sua, quam dedi eis, dicit
 Dominus, Deus tuus.

1 A. 15.
c. 16

1 Joel 3.
d. 18

PROPHEETIA ABDIÆ.

V SIO Abdiæ. Hæc dicit Do-
 minus Deus ad Edom: Audistis
 a diuinis a Domino, & lega-
 tim ad gentes misit: Surgite,
 & conflagamus aduersus eam

1 praliū. * Ecce paruum dedi te in Gentibus
 2 contemptibilis tu es ualde. * Superba cordis
 tui exaltat te, habitantē in fissuris petrarum,
 3 Exaltatē solū tuū: qui dicis in corde tuo: Quis
 4 detrahēt me in terram? * Si exaltatus fueris

ut aquila, & si inter sidera posueris nidum
 5 tuum inde detrahatur, dicit Dominus. * Si
 fures introissent ad te, si latrones per noctem
 quomodo contineeris? nonne furas essent
 sufficientia tibi? si vindicatores introissent
 ad te, numquid saltem iracundum reliquis-
 6 sent tibi? Quomodo scrutati sunt Esau, in-
 7 vestigauerunt abscondita eius? * Vique ad
 C terminum emiserunt te: omnes viri foderis
 tui illuderunt tibi: inualerunt aduersum
 te viri pacis tue: qui comedunt tecum, po-
 8 nent infidias subter te: non est prudentia in
 eo. * Numquid non in die illa, & dicit
 Dominus, perdam sapientes de Idumæa, &
 9 prudentiam de monte Esau? * Et timebant
 fortes tui a Meridie, ut inserrerat vir demon-
 10 te Esau. * Propter interfecionem, & propter
 iniquitatem in fratrem tuum Iacob, operiet te cõ-
 11 fusio, & peribis in æternũ. * In die cõfites
 D aduersus eum, quando capiebant alieni exer-
 citum eius, & extranei ingrediebantur por-
 12 tas eius, & super Ierusalem mittebant fortẽ.
 13 In quoque eras quasi unus ex eis. * Et non
 despicies in die fratris tui, in die peregrina-
 tionis eius: & non lataberis super filios Iu-
 14 da in die perditionis eorum: & non magni-
 15 ficabis os tuum in die angustie. * Neque
 16 ingredieris portam populi mei in die ruinæ

eorum: neque despicies & tu in malis eius
 in die uastitatis illius: & non emitteris ad-
 14 uersus exercitum eius in die uastitatis illius.
 15 * Neque stabis in exitibus ut interficias eos
 qui fugerint: & non concludas reliquos eius
 in die tribulationis. * Quoniam iuxta est
 16 dres Domini super omnes gentes: sicut feci-
 sti, sicut tibi: retributionem tuam conuerteret
 17 in caput tuum. * Quomodo enim bibistis sa-
 per montem sanctum meum, bibent omnes
 F Gentes iugiter: & bibent, & absorbeant, &
 18 erunt quasi non sint. * Et in monte Sion
 erit saluatio, & erit sanctus: & possidebit do-
 19 mus Iacob eos qui se possederant. * Et erit
 domus Iacob ignis, & domus Ioseph flam-
 20 ma, & domus Eïu stipula: & succendentur
 in eis, & deuorabunt eos: & non erunt reli-
 21 quie domus Esau, quia Dñs locutus est. * Et
 hereditabunt hi, qui ad Austrũ sunt, montẽ
 G Esu, & qui in campatribus Philistinim: &
 possidebunt regionem Ephraim, & regionẽ
 22 samariæ: & Benjamin possidebit Galaad.
 23 * Et transmigrationis exercitus huius filiorum
 Israel, omnia loca Chananzorum vsque ad
 Sareptam: & transmigrationis Ierusalem, que
 in Bosphoro est, possidebit ciuitates Austrũ.
 24 * Et ascendent saluatores in montem Sion
 iudicare montem Esau: & erit Dñs regnũ.

PROPHETIA IONÆ.

CAPVT PRIMVM.

1 **E**T factum est verbum Domini ad Ionã
 filium Amathi, dicens: * Surge, & vade
 2 in Nini non ciuitatem grandem: & predica

in ea: quia ascendit malitia eius coram me.
 3 * Et surrexit Ionas, ut superet in Tharsis a fa-
 cie Dñi, & descendit in Ioppen, & inuenit nauem

entem in Tharſis: & dedit nauulum eius, & deſcendit in eam: ut iret cum eis in Tharſis a facie Domini. * Dominus autem miſit uentum magnum in mare: & facta eſt tempeſtas magna in mari, & nauiſ periclitabatur conteri. * Et circumerunt nauis, & clamauerunt viri ad Deum ſuum: & miſerunt vaſa, quæ erant in nauis, in mare, ut alleuiaretur ab eis: & Ionaſ deſcendit ad interiora nauis, & dormiebat ſopore graui. * Et acceſſit ad eum gubernator, & dixit ei: Quid tu ſopore deprimeris? ſurge, inuoca Deum tuum, ſi forte recogites Deus de nobis, & non pereamus. * Et dixit uir ad collegam ſuum: Venite, & mitamus fortes, & ſciamus quare hoc malum ſit nobis: Et miſerunt fortes: & cecidit forſ ſuper Ionaſ. * Et dixerunt ad eum: Indica nobis cuius cauſa malum iſtud ſit nobis: quod eſt opus tuum? quæ terra tua? & quo vadis? vel ex quo populus tu? * Et dixit ad eos: Hebræus ego ſum, & Dominum Deum celi ego ſum: quoniam qui fecit mare &

10 aridam. * Et timuerunt uiri timore magno, & dixerunt ad eum: Quid hoc feciſti? (Cognouerunt enim uiri quod a facie Domini fugeretur, quia indiſcuerat eis.) * Et dixerunt ad eum: Quid faciemus tibi, & ceſſabit mare a nobis? quia mare ibat, & intumeſcebat. * Et dixit ad eos: Tollite me, & mittite in mare, & ceſſabit mare a uobis: ſcio enim ego quoniam propter me tempeſtas hæc grandis uenit ſuper uos. * Et remigabant uiri ut reuerterentur ad aridam, & non ualebant: quia mare ibat, & intumeſcebat ſuper eos. * Et clamauerunt ad Dominum, & dixerunt: Quæſumus Domine, ne pereamus in anima uiri iſtius, & ne des ſuper nos ſanguinem innocentem: quia tu Domine, ſicut uoluſti, feciſti. * Et reuerſi ſunt Ionaſ, & miſerunt in mare: & ſtetit mare a ſeruire ſuo. * Et timuerunt uiri timore magno Dominum, & immolauerunt hoſtias Domino, & uouerunt uota.

CAP. II.

1 **E**T præparauit Dominus piſcem grande ut deglutiret Ionaſ: & erat Ionaſ in ventre piſcis tribus diebus, & tribus noctibus. * Et orauit Ionaſ ad Dominum Deum ſuum de ventre piſcis. * Et dixit: * I Clamaui de tribulatione mea ad Dominum, & exaudiuit me: de uentre inferi clamaui, & exaudiſti uocem meam. * Et proiecisti me in profundum in opus de maris, & flumen circumdedit me: omnes gurgites tuæ, & fluuius tuus ſuper me tranſierunt. * Et ego dixi: Abiectus ſum a conſpectu oculorum tuorum: uerum tamen: rursus ui-

debo templum ſanctum tuum. * I Circumdederunt me aquæ uſque ad animum: abyſſus uallauit me, pelagus operiuit caput meum. * Ad extrema montium deſcendi: terræ uerſes conſuſerunt me in æternum: & ſub uabz de corruptione uitam meam, Domine Deus meus. * Cum anguſtiaretur in me anima mea, Domini recordatus ſum: & ueniat ad te oratio mea ad templum ſanctum tuum. * Qui cultodit uarietates fructu, miſericordiam ſuam deſcendunt. * Ego autem in uoce laudis immolabo tibi: quæcumque uox uoti, reddam pro ſalute Dño. * Et dixit Dominus piſci: & euomit Ionaſ in aridam. PUL. 4.1.

CAP. III.

ET factum est verbum Domini ad Ionam
secundò, dicens. * Surge, & vade in Ni-
A niue ciuitatem magnam : & prædica in ea
prædicationem, quam ego loquor ad te. * Et
surrexit Ionas, & abiit in Ninium iuxta ver-
bum Domini : & Ninive erat ciuitas magna
4 itinere trium dierum. * Et cepit Ionas in-
B troire in ciuitatem itinere diei vnus : &
clamauit, & dixit. Adhuc quadraginta dies,
5 & Ninive subuertetur. * Et crediderunt
viri Ninuite in Deum : & prædicauerunt icj
vñum, & vestiti sunt saccis a maiore vsque
6 ad minorem. * Et peruenit verbum ad re-
gem Ninive : & surrexit de solio suo, & abie-
cit vestimentum suum a se, & indutus est
7 sacco, & sedit in cinere. * Et clamauit, & di-
xit in Ninive ex ore regis & principum
eius, dicens. Homines, & iumenta, & bo-
ues, & pecora non gustent quidquam : nec
8 pascantur, neque non bibant. * Et operien-
tur sacis homines, & iumenta, & clament ad
Dominum in fortitudine, & conuertatur vir
a via sua mala, & ab iniquitate, quæ est in
9 manibus eorum. * Quis scit si conuer-
tatur, & ignoscat Deus : & reuertatur a fu-
10 rores iræ suæ, & non peribimus? * Et vidit
Deus opera eorum, quia conuersi sunt de
via sua mala : & misertus est Deus super ma-
litiâ, quam locutus fuerat ut faceret eis, &
non fecit.

CAP. IIII.

ET afflicus est Ionas afflictione magna, &
iratus est : & orauit ad Dominum, &

A dixit : Obsecro Domine, numquid non hoc
est verbum meum, cum adhuc essem in ter-
ra mea? propter hoc præoccupavi ut fugerem
in Tharlis. I scio enim quia tu Deus cle-
B mens, & misericors es pasciens, & multæ mi-
3 serationis, & ignoscens super malitiâ. * Et
nunc Domine tolle quæso animam meam,
a me : quia melior est mihi mors quam vi-
4 ta. * Et dixit Dominus. Pute ne bene irasc-
5 ris tu? Et egressus est Ionas de ciuitate, &
C sedit contra Orientem ciuitatis : & fecit sibi
met vmbra culum ibi, & sedebat subter illud
in vmbra, donec videret quid accideret ci-
6 uitati. * Et preparauit Dominus Deus he-
deram, & ascendit super caput Ionæ, ut esset
vmbra super caput eius, & protegeret eum.
7 laborauit enim : & letatus est Ionas su-
per hedera, & iuxta magna. * Et parauit Deus
vermẽ ascensu diloculi in crastinum : & per-
8 cussit hedera, & exaruit. * Et cum ortus
fuisset sol, præcepit Dominus vento calido,
& venti : & percussit sol super caput Ionæ,
& aestuabat : & petiuit anima suæ ut moreretur,
& dixit. Melius est mihi mori, quam
9 viuere. * Et dixit Dominus ad Ionam : Pu-
ta sine bene irascaris tu super hedera? Et di-
xit : Bene irascor ego vsque ad mortem.
10 * Et dixit Dominus : Tu dolens super hede-
ram, in qua non laborasti, neque fecisti ut
cresceret : quæ sub una nocte nata est, & sub
11 una nocte periit. * Et ego non parcam Ni-
niue ciuitati magnæ, in qua sunt plusquam ce-
ntum viginti milia hominum, qui nesciunt
quid sit inter dexteram & sinistram suam, &
iumenta multa?

I Ps. 5. a.
5
Io. 2. c. 13

Mat. 12.
c. 41
Luc. 11. c.
33

I Iere. 18.
c. 11
Io. 2. c. 14

PROPHETIA MICHAËAE.

CAPVT PRIMVM.

VERBVM Domini, quod factum est ad Micham Moreshthen, in diebus Iothan, Achaz, & Ezechie regum Iudae, quod uide super Samariam, & Ierusalem.

Audite populi omnes, & attendat terra, & plenitudo eius: & sit Dominus Deus uobis in testem, Dominus de templo sancto suo. Quia ecce Dominus egreditur de loco suo: & descendet, & calcabit super excelsa terre. Et consumerunt montes subtus cum: & ualles scindentur, sicut cera a facie ignis, & sicut aqua, quae decurrunt in praecipitium. In scelere Jacob omne uidetur, & in peccatis domus Israel. quod scelus Jacob nonne Samaria? & quae excelsa Iudae nonne Ierusalem? & ponam Samariam quasi acervum lapidum in agro cum plantatur uinea: & detrahā in uallem lapides eius, & fundamenta eius reuelabo. Et omnia sculptilia eius concidentur, & omnes mercedes eius comburentur igne, & omnia idola eius ponam in perditionem: quia de mercedibus meretricis congregata sunt, & usque ad mercedem meretricis reuertentur. Super hoc plangam, & ululabo sicut ad spoliatus, & nudus: faciam plandum uelut draconum, & ludum quasi struthionum. Quia desolata est plaga eius, quia uenit usque ad Iu-

dam, tetigit portam populi mei usque ad Ierusalem. In Geth nolite annunciare, lacrymus ne ploretis, in domo Pulueris puluerem uos: conspergite. Et transite uobis habitatio Pulcher, confuso ignominia, non est egressa quae habitauit in exitu: plandum domus uicina accipiet ex uobis, quae fleus sibi meti. Quia infirmata est in lapidum, quae habitauit in amaritudine in uobis: quia descendit ruina a Domino in portam Ierusalem. Tunc multus quadrigae stuporis habitanti Lachis: principum peccati est filix Sion, quia in te inuenta sunt scelera Israel. Propter ea dabit emissarios super hereditatem Geth: domus mendaciarum, in deceptionem regibus Israel. Adhuc heredem adducam tibi quae habitans in Maresa usque ad Odollam ueniet gloria Israel. Decaluate, & condete super uinos deliciarum tuarum: dilata calicium tuum sicut aquila: quoniam captiui ducti sunt ex te.

CAP. II.

Vae qui cogitatis inuitio, & operamini malum in cubilibus uestris: in luce matutina faciunt illud, quoniam contra Deum est manus eorum. Et concupierunt agros, & uolenter tulērunt, & rapuerunt domos, & calumniauerunt uiros, & domum eius. Et hereditatem eius. Idcirco haec dicit Dominus: Ecce ego cogito super-

familiam istam malum: unde non auferetis colla vestra, & non ambulabitis superbi, quoniam tempus pessimum est. * In die illa sumetur super vos parabola, & cantabitur canticum cum suauitate, dicentium: De B populatione vastatus sumus: pars populi mei commutata est: quomodo recedet a me, cui reuertatur, qui regiones nostras diuidat? * Propter hoc ann erit tibi mitens fumulum fortis in caetu Domini. * Ne loquamini loquentes: Non stillabit super illos, & non comprehendet confusio. * Dicit domus Iacob: Numquid abbreviatus est spiritus Domini, aut tales sunt cogitationes eius? Nonne verba mea bona sunt cum eo, qui recte graditur? * Ecce ostendit populus meus in aduersarium confutatus: & super tunica pallium festulisti: & eos, qui transibant simpliciter, conuertistis in bellum. * Mulieres populi mei eiecistis de domo deliciarum suarum: a parulis earum tulistis laudem meam in periculum. * Surgite, & ite, quia non habetis hic requiem: propter immunditiam eius corumpetur patetudine pessima. * Vinum non esciem vit habens spiritum, & mendacium D potius loquatur: stillabo tibi in vinum, & in ebrietatem: & erit super quem stillatus populus iste. * Congregatione congregabo Iacob totum tein vnum conducam reliquias Israel, pariter ponam illum quasi gregem in ouili, quasi pecus in medio caularum, tu multabuntur a multitudine hominum. * Ascendet enim pandens iter ante eos: diuidem, & transibunt portam, & ingredietur per eam: & transibit rex eorum eorum eis, & Dominus in capite eorum.

CAP. III.

E T dixi: Audite principes Iacob, & dux domus Israel: Numquid non vestrum est scire iudicium, * qui odio habetis bonum, & diligitis malum: qui violenter tollitis pelles eorum desuper eis, & carnem eorum desuper ossibus eorum? * Qui comederunt carnem populi mei, & pellem eorum desuper ex ossibus eorum: & ossa eorum contingerunt, & cociderunt sicut in lebetes, & quasi carnem in medio ollarum. * Tunc clamabunt ad Dominum, & non exaudiet eos: & abscondet faciem suam ab eis in tempore illo, sicut nequit, egerunt, in adiunctionibus suis. * Hec dicit Dominus super prophetas, qui seducunt populum meum: qui mandant denubibus suis, & predicant pacem: & si quis non dedagat in ore eorum, quippiam falsificans super aurum, & prelium. * Propterea nox vobis pro visione erit, & tenebrae vobis pro diuinatione: & occumbet sol super prophetas, & obtrahetur super eos dies. * Et confundentur qui vident visiones,

C & confundentur diuini: & operientur vultus suos, quia non est responsum illi. * Verumtamen ego repleus sum fortitudine spiritus Domini iudicio, & virtute: ut annunciem Iacob scelus suum, & Israel peccatum suum. * Audite hoc principes domus Iacob, & iudices domus Israel: qui abominamini iudicium, & omnia recta perueritis. * Qui edificatis Sion in sanguinibus, & Ierusalem in iniquitate. * Principes eius in muneribus iudicabant, & sacerdotes eius in mercede docebant, & prophetae eius in pecunia diuinabant: & super Dm quiescebant, dicens: Numquid non Dominus in medio nostrum non veniet super nos mala. * Propter hoc, causa vestra, Sion quasi ager arabum: & Ierusalem quasi acervus lapide erit, & mons templi in excelsu suorum.

CAP. IIII.

E T erit: In nouissimo dierum eris mons domus Domini: preparatus in vertice montium, & sublimis super colles: & fluent ad eum populi. * Et properabunt gentes multae, & dicent: Venite, & ascendamus ad montem Domini, & ad domo Dei Iacob: & docebit nos de vijs suis, ibimus in semitis eius: quia de Sion egredietur lex, & verbum Domini de Ierusalem. * Et iudicabit inter populos multos, & corripiet gentes fortes: & vique in longinquit, & cadent gladii sui in vomeres, & hallas suas in lignones: non sumet gens aduersus gentem gladium: & non dicent ultra belligare. * Et sedebit vir subtus vitam suam, & subtus fenum suum, & non erit qui deterreat quia os Domini exercituum locutum est. * Quia omnes populi ambulabunt unusquisque in nomine Dei sui: & nos autem ambulabimus in nomine Domini Dei nostri in aeternum, & ultra. * In die illa, dicit Dominus, congregabo claudicantes, & eam quam eieceram colligam: & quam afflixeram: Et ponam claudicantes in reliquias: & eam, quae laborauerat, ingentem robustam: & regnabit Dominus super eos in monte Sion, ex hoc nunc & vique in aeternum. * Et tu turris gregis nebulosa filia Sion vique ad te veniet: & veniet potestas prima, regnum filie Ierusalem. * Nunc quare morare contraheris? numquid rex non est tibi, autem consiliarius tuus perierit, quia comprehendit te dolor sicut parturientem? Dole, & frange filia Sion quasi parturient: quia nunc egredieris de ciuitate, & habitabis in regione, & venies usque ad Babylonem: ibi liberaberis: ibi redimet te Dominus de manu inimicorum tuorum. * Et nunc congregati sunt super te gentes multae.

Exc. 22.

F 17

Soph. 3. a.

3

Ierem. 11

18

I Isa. 2. a.

2

I Soph. 3.

d. 9

I Isa. 1. c.

33

I Dan. 7.

d. 14

quæ dicite: Lapidetur: & n'piciat: non oculus noster. * Ipsi autem non cognoscunt cogitationes Domini, & non intellexerunt consilium eius: quia congregauit eos quasi fax in arce. * Surge, & triura filia Sion: qui i cornutum tuum ponam ferreum, & vnguis tua ponam ærea: & comminues populos multos, & interficies Domino rapinas eorum, & fortitudinem eorum: Dominio vniuersa terræ.

CAP. V.

Nunc vastaberis filia latronis: obsidionem posuerunt super nos, in virga percutient maxillâ iudicis Israel. * **I E T T V B E T H L E H E M** Ephrata paruulus es in millibus Iuda: ex te mihi egredietur qui sit dominator in Israel, & egressus eius ab initio, a diebus æternitatis. * Propter hoc dabit eos vsque ad t'pus, in quo parturiens pariet: & reliqui fratrum eius conuertentur ad filios Iisrae. * Et stabit, & pascet in fortitudine Domini, in sublimitate nominis Domini Dei sui: & conuertentur, quia nunc magnificabitur vsque ad terminos terræ. * Et erit iste pax: cum venerit Assyrius in terrâ nostrâ, & quando calcauerunt in domibus nostris: & suscitabimus super eum septem pastores, & octo primates homines. * Et pascet terrâ Assur in pladio, & terrâ Nemrod in lanceis eius: & liberabit ab Assur qui venerit in terrâ nostrâ, & cum calcauerit in finibus nostri. * Et erunt reliquæ Iacob in medio populorum multorum, quasi ros a Domino, & quasi lilie super herbam, quæ non expedit virum, & non præstat filios hominum. * Et erunt reliquæ Iacob in Gentibus in medio populorum multorum, quasi leo in iumentis siluarum, & quasi catulus leonis in gregibus pecorum: qui cum transierit, & conculcauerit, & cepit, non est qui eruat. * Exaltabitur manus tua super hostes tuos, & omnes inimici tui interibunt. * Et erit in die illa, dicit Dominus: Auferam equos tui de medio tui, & disperdâ quadrigas tuas. * Et perdam ciuitates terræ tuæ, & destruiam omnes munitiones tuas, & auferam malitiam de manu tua, & diuinationes non erunt in te. * Et perire faciam sculpeilia tua, & statuas tuas de medio tui: & non adorabis vltra opera manuum tuarum. * Et euellam lucos tuos de medio tui: & conteram ciuitates tuas. * Et faciam in furore & in indignatione ultionem in omnibus gentibus, quæ non audierunt.

CAP. VI.

Audite quæ Dominus loquitur: Surge, & contende iudicio aduersum montes, & audiant colles vocem tuam. * Audiant mon-

tes iudicium Domini, & fortia fundamenta terræ: quia iudicium Domini est populo suo. * & cum Israel diiudicabitur. * **I** Popule meus quid feci tibi, aut quid molestus fui tibi? responde mihi. * Quia eduxi te de Terra Ægypti, & de domo seruentium liberaui te: & misit ante faciem tuam Moysen, & Aron, & Mariâ. * **I** Popule meus memento quæ ego quid cogitauerim Balaam filius Beor, & quæ responderit ei Balaam filius Beor, de Seria: vsque ad Galgalam, vt cognosceres iustitias Domini. * Quid dignum offeram Domino? curabo genu Deo excelsio? numquid offeram ei holocausta, & vitulos anniculos? * Numquid placari potest Dominus in milibus arietum, aut in multis millibus hircorum pinguium? numquid dabo primogenitum meum pro scelere meo, fructum ventris mei pro peccato animæ meæ? * Indica: bo tibi o homo quid sit bonum, & quid Dominus requirat a te: Vtique facere iudicium, & diligere misericordiam, & solici tum ambulare cum Deo tuo. * Vox Domini ad ciuitatem clamat, & salus erit timentibus nomen tuum: Audite tribus, & quis approbabit illud? * Adhuc ignis in domo impij thesauri iniquitatis, & mensura minor iræ plena. * Numquid iustificabo statum impiam, & facelli pondera dolosa? * In quibus diuites eius repleti sunt iniquitate, & habitantes in ea loquebantur mendacium, & lingua eorum insidulenta in ore eorum. * Et ego ergo cæpi percutere te perditione super peccatis tuis. * Tu comedes, & non saturaberis: & humiliatio tua in medio tui: & apprehendes, & non saluabis: & quos saluaueris, in gladium dabo. * **I** Tu seminabis, & non metes: tu calcabis oliuum, & non vngeris oleo: & multum, & non biberis vinum. * Et custodisti præcepta Amri, & omne opus domus Achab: & ambulasti in voluntatibus eorum, vt darem te in perditionem, & habitantes in ea in sibilum, & opprobrium populi mei portabitis.

CAP. VII.

Vae mihi, quia factus sum sicut qui coligit in autumnno racemos vindemiæ: non est botrus ad comedendum, præcoquas: sicut desiderauit anima mea. * Perisse sanctus de terra, & rectus in hominibus non est: omnes in sanguine infidi sunt, vir fratrem suum ad mortem venatur. * Malum manuum suarum dicunt bonum: princeps posulat, & iudex in reddendo est: & magnus locutus est desiderium animæ suæ, & conturbauerunt eam. * Qui optimus in eis est, quasi paliurus: & qui rectus, quasi spina de sepe. * Dies speculationis tuæ, visitatio tua venit:

Mat. 10.
11
Mat. 10.
16

1 nunc erit ualitas eorum. * Nolite credere
2 amico: & nolite confidere in duce: ab ea,
3 que dormit in sinu tuo, custodi claustra oris
4 tui. * ¶ Quia filius contumeliam facit pa-
5 tri, & filia confurgit aduersus matrem suam,
6 nimis aduersus soborem suam: ¶ & inimici
7 hominis domestici eius. * Ego autem ad
8 Dominum aspiciam, expectabo Deum sal-
9 utorem meum: audiet me Deus meus. * Ne
10 lateris inimica mea super me, quia cecidi:
11 confurgam, & cum sedero in tenebris, Domi-
12 nus lux mea est. * Iram Domini portabo,
13 quoniam peccati ei, donec causam meam
iudicet, & faciat iudicium meum: educet me
14 in lucem, uidebo iustitiam eius. * Et aspi-
15 ciet inimica mea, & operietur confusione,
16 quæ dicit ad me: Vbi est Dominus Deus
tuus? Oculi mei uidebunt in eam: nunc erit
17 in conculcationem ut lutum platearum.
18 ¶ Dies, ut adificetur maceræ tuæ: in die
19 illa longe fiet lex. * In die illa & usque ad
20 Cte ueniet de Assyriæ, & usque ad ciuitates muni-
tas: & ciuitatibus munitis usque ad flu-
men, & ad mare de mari, & ad montem de

13 monte. * Et terra erit in deuolationem, pro-
pter habitatores suos, & propter struunt co-
14 gitationum eorum. * Pafce populum tuum
in uirga tua, gregem hereditatis tuæ habitan-
tes solos in saltu, in medio Carmeli: pascer-
15 tur Basan & Galaad iuxta dies antequor:
16 * Secundum dies egressionis tuæ de Terra
17 Aegypti ostendam ei mirabilia. * Videbit
gentes, & confundentur super omni fortitu-
dine sua: ponent manum super os, aures co-
18 rum surdæ erunt. * Lingent puluerem. Su-
19 d cut serpentes, uelut reptilia terræ perturba-
buntur in aridibus suis: Dominum Dei me-
20 nostrum formidabunt, & timebunt eum.
¶ I Quis Deus similis tui, qui auferis iniqui-
tatem, & transis peccatum reliquiarum he-
reditatis tuæ? non immittet ultra furorem
suum, quoniam uolens misericordiam est.
19 ¶ Reuertetur, & miserebitur nostri: deponet
iniquitates nostras, & proijciet in profun-
20 dum maris omnia peccata nostra. * Dabit
ueritatem Jacob, misericordiam Abraham:
quæ iurasti patribus nostris a diebus anti-
quis.

1 Ter. 10.
26
A. 10. g.
43

PROPHETIA NAHV.

CAPVT PRIMVM.

1 N V B. Ninue: liber: uisioni
2 Nahum: Hiersei. * Deus ardu-
3 lator, & uisitor Dominus: el-
4 eus Dominus, & habens se-
5 norum: uisitor Dominus in hostes suos, &
6 strator ipse inimicis. uis. * Dominus po-
7 tens, & magnus solus dominus, & mundum nō
8 faciet immutari. Dominus in tempestate,

& turbine uis: eius, & nebula pulvis pedum
4 eius. * Increpans mare, & exicans illud:
5 & omnia flumina ad desertum deducens,
6 infirmatus est Basan, & Carmelus: & flor
7 Libani clanguit. * Montes commoti sunt
8 ab eo, & colles de solati sunt: & contremuit
9 terra a facie eius, & orbis, & omnes habitan-
6 tes in eo. * Ante faciem indignationis eius

quis stabit? & q̄s resistet in ira furoris eius? indignatio eius effusa est v̄ ignis: & petra dissoluta sunt ab eo. * Bonus Dominus, & confortans in die tribulationis: & sciens sperantes in se. * & in diluuii p̄teritoe re, con summationem faciet loci eius: & inimicos eius persequentur tenebræ. * Quid cogitis contra Dominum? con summationem ipse faciet: non confurget duplex tribulatio. * Quia sicut spinæ seinuicem complectuntur, sic conuiuium eorum paſſiter potantium: consumuntur quasi stipula ariditate plena. * Ex te exhibit cogitans contra Dominum malitia mente petraſſas: p̄uaricationem. * Hæc dicit Dominus: Si perfecti fuerint: & dita plures, sic quoque attendentur, & p̄transibit: affixi te, & non asſidam te vltra. * Et nunc conteram virgata eius de dorſo tuo, & vincula tua dirumpam. * Et præcipiet super te Dominus, non ſeminabitur ex nomine tuo amplius de domo Dei tui in terſiciam ſculptile, & conſtatile, ponam ſepulchrum tuum, quia inhonoratus es. * Ecce super montes pedes euangelizantis, & annunciantis pacem: & celebra Iuda feſtiuitates tuas, & redde vota tua: quia non adiſciat vltra v̄ petranicar in te Belial, vniuerſus interijt.

C A P. II.

A Ascendit qui diſpergat coram te, qui conſodiat obſidionein: contemplare viâ, conſorta lumbos, robora virtutem valde: * Quia reddidit Dominus ſuperbiam Iacob, ſicut ſuperbiam Iſrael: quia vaſtatores diſſipauerunt eos, & propagines eorum corruerunt. * Clypeus fortium eius ignitus, viri exercitus in coccineis, igne habentibus currus in die præparationis eius, & agitatores conſupiti ſunt. * In itineribus con turbati ſunt: & quadrigæ colliſæ ſunt in plateis: & aſpectu eorum quaſi lampades, quaſi fulgura diſcurrentia. * Recordabitur fortium ſuorum, timent in itineribus ſuis: veloci ter aſcendent muros eius, & præparabitur v̄ brachulî. * Portæ fluuiorum apertæ ſunt, & templum ad ſolum dirutum. * Et miles captiuus abductus eſt: & ancillæ eius minabantur gentes vt columbæ, iurmutantes in cordibus ſuis. * Et Nigipe quaſi piſcina aquarum aquæ eius: ipſi vero fugerunt: ſtate, ſtate: & non eſt qui reuertatur. * Diripite argentum, diripite aurum: & non eſt ſinus diuitiarum ex omnibus vaſis deſiderabilibus. * Diſſipata eſt, & ſciſſa: & dilacerata: & contabescens: & diſſolutio geniculorum, & deſectio in runcis renibus: & facies manuum eorum ſicut nigredo ollæ. * Vbi eſt habitaculum leonum, & pakua catulorum leonum, ad quos iuit leo vt in-

grederetur illuc, catulus leonis, & nō eſt qui extirreat? * Leo cepit ſuſſi cietur catulis ſuis, & necauit leonem ſuis: & impleuit præda ſpelūcas ſuas, & cubile ſuum rapina. * Ecce ego ad te, dicit Dominus exercituum, & ſuccendam v̄ ſique ad ſumum quadrigas tuas, & leunculos tuos comedet gladius: & exterminabo de terra prædam tuam, & non audietur vltra vox nunciatorum tuorum.

C A P. III.

V Ac ciuitas ſanguinum, vniuerſa mendacij dilaceratione plena: non recedet a te rapina. * Vox flagelli, & vox imperis: & equi fremantis, & quadrigæ feruentis, & equitis aſcendentis: * & micantis gladij, & fulgurantis halitæ, & multitudinis interiectæ, & grauis ruina: nec eſt ſinis cadauerum, & corruent in corporibus ſuis. * Propter multitudinem fornicationum meretricis ſpecioſæ, & grata, & habentis maleſicia, quæ vendidit gentes in fornicationibus ſuis, & familias in maleficijs ſuis: * Ecce ego ad te, dicit Dominus exercituum, & reuelabo pudenda tua in facie tua, & oſtendam tibi nuditatem tuam, & regnis ignominiam tuam. * Et proſciam ſuper te abominaciones, & contumelijs te aſſiciam, & ponam te in exemplum. * Et erit omnis, qui viderit te, reſiliat a te, & diceret: Vaſta eſt Ninus: quis commouebit ſuper te caput? vnde quam conſolatorum tibi? * Numquid meliores Alexandria populorum, quæ habitat in fluminibus: a quæ in circuitu eius: cuius diuitia, mare: a quæ muri eius. * Aethiopia fortitudo eius, & Aegyptus, & nō eſt ſinis Aphrica, & Libyci: ſuerunt in auxilium tuo. * Sed & ipſi in tranſmigrationem ducta eſt in captiuitate: paruuli eius eliti ſunt in capite omnium viarum, & ſuper inclitos eius miſerunt fortem, & omnes optimates eius conſixi ſunt in compedibus. * Et tu ergo inebriaberis, & eris deſpecta: & tu quæres auxilium ab inimico. * Omnes munitiones tuæ ſicut ficus cum groſſis ſuis: ſi conculſæ fuerint, cadent in os comedentis. * Ecce populus tuus mulieres in medio tui inimicis tuis: ad aperitionem pandentur porte terre tuæ, & uorabit ignis veſtes tuas. * Aquam propter obſidionem hauri tibi, extruxit munitiones tuas: intra ius lutum, & calca, ſubigens tene laterem. * Ibi comedet te ignis: peribis gladio, denorebit te v̄ bruchus: congregare vt bruchus: multiplicarum locuſta. * Plures diſceſti negotiationes tuas quaſi ſtella ſine cæli bruchus expaſus eſt, & auolauit: * Hodies tui quaſi locuſta: & paruuli tui quaſi locuſta locuſtarum: quæ conſidunt in ſepibus in die frigoris: ſol ortus eſt, & auolauerunt: & non eſt cognitus locus earum vbi fuerint.

Eze. 24-b.

Hab. 2. c.

Iſa. 47.

Iſa. 47.

Iſa. 47.

Iſa. 47.

Iſa. 47.

Iſa. 47.

Iſa. 47.

Iſa. 47.

Iſa. 47.

Iſa. 47.

Iſa. 47.

Iſa. 47.

Iſa. 47.

Iſa. 47.

Iſa. 47.

Iſa. 47.

Iſa. 47.

Iſa. 47.

Iſa. 47.

Iſa. 47.

Iſa. 47.

Iſa. 47.

Iſa. 47.

Iſa. 47.

Iſa. 47.

Iſa. 47.

Iſa. 47.

18 fuerint. * Dormiuerunt pastores tui, rex
 Affur: sepelientur principes tui: latitabit
 populus tuus in montibus, & non est qui
 19 congreget. * Non est obscura conuictio tua,

peffima est plaga tua: omnes qui auclitum
 auditionem tuam, compreflerunt manum
 super te: quia super quem non transij. n. a
 litia tua semper?

PROPHECIA HABACVC.

CAPVT PRIMVM.

1 **Q**UANTVS, quod uidit Haba-
 2 cuc propheta. * Viquequo
 3 Domine clamabo, & non
 4 exaudies? vociferabor ad
 5 te vim patiens, & non sal-
 6 uabis? * Quare ostendisti
 7 mihi iniquitatem, & labo-
 8 rem, uidere praedam, & iniustitiam contra
 9 me? & factum est iudicium, & contradictio
 10 potentior. * Propter hoc lacerata est lex, &
 11 non peruenit usque ad finem iudicium quia
 12 impius praeualeat aduersus iustum, propterea
 13 egreditur iudicium perversum. * 1 Apicite
 14 in gentibus, & uidete: admiramini, & ob-
 15 stupefcite: quia opus factum est in diebus
 16 uestris, quod nemo crederet cum narrabitur.
 17 * Quia ecce ego sufficiabo Chaldaeos, gentem
 18 amaram, & uelocem, ambulantem super la-
 19 titudinem terra, ut possideat tabernacula no-
 20 sua. * Horribilis, & terribilis est: eximie
 21 tripfa iudicium, & onus eius expredietur.
 22 * Leuiore pardis equi eius; & uelociore lu-
 23 pis uesperinis; & diffundentur equines eius:
 24 Equites namque eius de longe ueniunt, vo-
 25 labuntur quasi aquila festinans ad comedem-

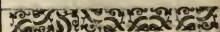
26 dom. * Omnes ad praedam ueniunt, facies
 27 eorum uentus urens: & congregabit quasi
 28 arenam, captiuitatem. * Et ipse de regibus
 29 triumphabit, & tyranni ridiculi eius erunt:
 30 ipse super omnemmunitionem eridabit, &
 31 comportabit aggerem, & capiet eam. * Tunc
 32 mutabitur spiritus, & pertransibit; & cor-
 33 ruet: haec est fortitudo eius dei sui. * Num-
 34 quid non tu a principio Domine Deus meus,
 35 sancte meus, & non moriemur? Domine in
 36 iudicium posuisti eum: & fornem ut corri-
 37 peres, fundasti eum. * Mundi sunt oculi tui,
 38 ne uideas malum, & respicere ad iniquitatem
 39 non poteris. quare respicis super iniqua age-
 40 tes, & taces deuorante impio iustitiam se-
 41 * Et facies homines quasi pisces maris, &
 42 quasi reptile non habens principem. * Toru
 43 in hamo subleuauit, traxit illud in sagena
 44 sua, & congregauit in rete suam. Super hoc
 45 letabitur & exultabit. * propterea inuola-
 46 bit sagena suae, & sacrificabit reti suo: quia
 47 in ipsis inuoluta est pars eius, & cibus eius
 48 electus. * Propter hoc ergo expandit sa-
 49 gram suam, & semper interficere Gentes
 50 non parcat.

1 Ad. 13.
 6. 32

CAP. II.

1 **S**uper-custodiam meam stabo, & figam
 gradum super munitionem: & contem-
 ptus, ut videat quid dicatur mihi, & quid
 respondeam ad arguentem me. **E**t respon-
 dit mihi Dominus, & dixit: Scribe visum,
 & explana eum super tabulas: ut percurrat
 3 qui legerit eum. * Quia adhuc visus procul,
 & apparebit in finem, & non meminitur: si
 moram fecerit, expecta illum: quia veniens
 4 veniet, & non tardabit. * Ecce qui ingre-
 dulus est, non erit recta anima eius in semetip-
 5 so: & infusus autem in fide sua viuet. * **E**t
 6 quomodo vinum potantem decipit: sic erit
 vir superbus, & non decorabitur: qui dilata-
 uit quasi infernus animam suam, & ipse
 7 quasi mors, & non adimpletur: & congre-
 gabit ad se omnes gentes, & coaceruabit ad
 8 se omnes populos. * Numquid non omnes
 isti super eum parabolam sument, & loque-
 lam enigmatum eius: & dicetur: Vx ei,
 qui multiplicat non sua? & viquequo & ag-
 9 grauauit contra se densum lutum? * Num-
 quid non repente conuergetur qui mordeant
 10 te: & suscitabuntur lacerantes te, & eris in
 11 rapinam eis? * Quia tu spoliasti gentes mul-
 12 tas, & oliabunt te omnes, qui reliqui fuerint
 13 de populis propter sanguinem hominis &
 14 iniquitatem terrae ciuitatis, & omnium ha-
 15 bitantium in ea. * Vx qui congregatauri-
 16 tiam malam domui suae, ut sit in excelsu ni-
 17 dus eius, & liberari se putat de manu mali-
 18 ci. * Cogitasti confusionem domui tuae, concu-
 19 disti populos multos, & peccauit anima
 20 tua. * Quia lapis de pariete clamabit: & li-
 21 gnum, quod inter iuncturas edificiorum est,
 22 respondebit. * **V**x qui edificat ciuitatem
 23 in sanguinibus, & preparat urbem in iniqui-
 24 tate. * Numquid non haec sunt a Domino
 25 exercituum? Laborabunt enim populi in
 26 multo igne: & gentes in vacuum, & desi-
 27 cient. * Quia replebitur terra, ut cognoscant
 28 gloriam Domini, quasi aquae operientes riu-
 29 res. * Vx qui porum dat amleo suo mittens
 30 fel suum, & inebrians ut aspiciat nuditatem
 31 eius. * Repletus es ignominia pro gloria:
 32 D bibe tu quoque, & consopire: circumda-
 33 bit te calix dextere Domini, & vomitus
 34 ignominiae super gloriam tuam. * Quia ini-
 35 quitas Libani operiet te, & visitatio anima-
 36 lium deterrebit eos de sanguinibus hominum,
 37 & iniquitate terrae, & ciuitatis, & omnium
 38 habitantium in ea. * Quid prodest sculptile,
 39 quia sculptus illud scilicet ius, constans, &
 40 imaginem falsam? quia sperauit in figmento
 41 scilicet scilicet eius ut faceret simulachra multa.
 42 **V**x qui dicit ligno: Exspice scilicet Surge,
 43 lapidi tacentis numquid ipse docere poterit?
 44 Ecce iste coopertus est auro, & argento: &

10 omnis spiritus non est in visceribus eius. * **D**ominus autem in templo sancto suo: sicut
 11 leuata facie eius omnis terra: **I** Psal. 104. b. 4

ORATIO

HABACVC PROPHETAE

PRO IGNORANTIIS.

CAP. III.

1 **D**OMINE audiui auditionem tuam,
 & timui.
 Domine opus tuum in medio annorum
 2 viuifica illud:
 In medio annorum notum facies: cum
 iratus fueris, misericordiae receptaberis.
 3 * Deus ab Austro ueniet, & sanctus de
 monte Pharan.
 Operuit celos gloria eius: & laudis eius
 4 plena est terra.
 * Splendor eius ut lux erit cornu in ma-
 nibus eius:
 5 Ibi abscondita est fortitudo eius: * ante
 faciem eius ibit mors.
 Et egredietur diabolus ante pedes eius.
 6 * Stetit, & mensus est terram.
 Asperit, & dissoluit Gentes: & contriti
 sunt montes saeculi.
 Incuruati sunt coles mundi, ab igne tribus
 7 excipietur eius.
 Pro iniquitate uidi tentoria Aethiopie,
 8 turbabuntur pelles terrae Madian.
 * Numquid in fluminibus iratus es Do-
 mine? aut in fluminibus furor tuus? ut in
 mari indignatio tua?
 Quia ascendes super equos tuos: & quadri-
 9 ga uis saluatoris.
 * Suscitabis arcum tuum: iura-
 menta tribubus quae locutus es.
 10 Flumines scindes terrae: * uiderunt te, &
 doluerunt montes: gurgites aquarum transiit.
 Dedit abyssus uocem suam: altitudo ma-
 11 nus suas leuauit.
 * Sol, & luna steterunt in habitaculo suo,
 12 C in luce sagittarum tuarum, ibunt in splen-
 dore fulgurantis haste tuae.
 13 * In fremite concalcabis terram, in fu-
 rore obtuseras facies Gentes.
 14 * Egredietur es in salutem populi tui: in sa-
 lutem cum Christo tuo.
 Percussisti caput de domo impij: denu-
 disti fundamentum eius usque ad collum.
 * Maledixisti sacerdotibus eius, caput bella-
 torum eius, uenientibus ut turbo ad disper-
 gendum eum.

Exultatio eorum sicut eius, qui deuorat
pauperem in abscondito.

15. Viam fecisti in mari equis tuis, in luto
D. Aquarum multarum.

Ingrediatur putredo in ossibus meis, &
subter me scateat.

Vt requiescam in die tribulationis: vt
ascendam ad populum accinctum nostrum.

17 * Ficus enim non florebat: & non erit

PROBLETTA

germen in vineis.

Mentietur opus oliuz: & arua non affe-
rent cibum.

Abſcendetur de ovili pecus: & non er
argumentum in præſepibus.

* Ego autem in Domino gaudebo: & exultabo in Deo Iesu meo.

* Deus Dominus fortitudo mea : & po
nes pedes meos quasi cernuum.

Et super excelsa mea deducet me uisio
in psalmis canticum.

PROPHETIA SOPHONIAE

CAPVT PRIMVM.

Erbum Domini, quod factu
est ad Sophoniam, filium Chu-
ri, filij Codoliz, filij Ama-
rii, filij Barci, in die-
bus Josia filij Amon regi-
s Jude: * Congregans domi-
nus: * congregans omnia & facie
terram: * congregans homine,
regans volatilia celi, & pis-
cine impotuerunt: & di-
versis facie terra, dicens Domi-
nus manus meam super
omnes habitantes Ieru: * &
sicut hoc acturus sum, &
omni cum facientibus: * &
super cetera militiam celi,
qui auerantur de post tergum

Domini & qui non querierunt Domini, um,
net intellegauerunt eum. * Sileat & facie
Domini Dei: quia iuxta est dies Domini, qui
parauit Dominus hostiam, sacrificauit
& vocatos suos. * Et erit in die hostia Domini
inimicus super principes, & super filios re
gis, & super omnes, qui inducunt in ille pe
regina. * & uisurabo super omnem, qui ar
roganter ingreditur super limen in die illa:
qui complet domum Domini Dei sui in
quitate, & dolo. * Erunt in die illa, dicit
G. Domini, vox clamoris a porta piscium, &
ululatus. Secunda, & captiuo magna
collibus. * Ululato habitatores Pila: capti
uit omnis populus Chanaan, disperierunt
omnes in pluri argento. * Et erit in tem
poris illo: & erubor Ierusalem in lacrimis
& uisurabo super uiros defixos in facibus

13 suis: qui dicunt in cordibus suis: non faciet bene Dominus, & non faciet male. * Et erit fortitudo eorum in direptionem, & domus eorum in desertum: & edificabunt domos, & non habitabunt: & plantabunt vineas, & non bibent vinum earum. * In diea est dies Domini magnus, iuxta est & uelox nimis: uox diei Domini amara, tribulabitur ibi foris. * Dies igitur dies illa, dies tribulationis & angustie, dies calamitatis & miserie, dies tenebrarum & caliginis, dies nebulę & turbini, * dies tubę & clangoris super ciuitates munitas, & super angulos excellosi. * Et tribulabo homines, & ambulabunt ut cęci, quia Dominus peccauerunt: & effunderit sanguis eorum sicut humus, & corpora eorum sicut stercore. * Sed & argentum eorum, & aurum eorum non poterit liberare eos in die igitur Domini: in igne zeli eius deuorabitur omnis terra, quia consummationem cum festinatione faciet cunctis habitantibus terram.

CAP. II.

1 **C**onuenite, congregamini gens non amabilis: Priusquam pariat iussio quasi puluerem transcurrentem diem, antequam ueniat super uos ira furoris Domini, antequam ueniat super nos dies indignationis Domini. 2 **Q**uerite Dominum omnes mansueti terre qui iudicium eius elitis operati: querite iustum, querite mansuetum: si quomodo abscondamini in die furoris Domini. * Quia Gaza destructa erit, & Ascalon in desertum, Azotum in meridie efficient, & Accaron eradicabitur. * Ve qui habitatis funiculum maris, gens perditorum: uerbum Domini super uos Chanaan terra Philistinorum, & disperdam te, ita ut non sis inhabitator. 6 **E**t erit funiculus maris requies pascutorum, & caule pecorum: * & erit funiculus, eius, qui remanserit de domo Iuda: ibi pascuntur, in domibus Ascalonis ad uesperam requiescent: quia uisitabitis eos Dominus Deus eorum, & auertet captiuitatem eorum. * Audiui opprobrium Moab, & blasphemias filiorum Ammon: quę exprobauerunt populo meo, & magnificati sunt super terminos eorum. * Propterea uiuo ego, dicit Dominus exercituum Deus Israel, quia Moab ut sodomia erit, & filii Ammon quasi Gomorrah, sicutas spinarum, & acerui filis, & desertumque in eternum: reliquę populi mei diripient eos, & residui gentis meę possidebunt illos. * Hoc eis eueniet pro superbia sua quia blasphemauerunt, & magnificati sunt super populum Dñi exercituum. * Horribilis Dñs super eos, & attenuabit omnes deos terrę: & adorabunt eum, uici de loco suo, omnes insulę Gentium. * Sed & uos Aethiopes in-

13 terfecti gladio meo eritis. * Et extendet Dominum suum super Aquilonem, & perdet Assur: & ponet speculam in solitudinem, & in insulam, & quasi desertum. * Et accubabunt in medio eius greges, omnes bestię Gentium: & onocrotalus, & cecrops in liminibus eius morabuntur: uox cantantis in fenestris, coruas in superliminari, quoniam attenuabo robur eius. * Hęc est ciuitas gloriose habitans in confidentia: quę dicebat in corde suo. Ego sum, & extra me non est alia amplius: quomodo facta est in desertum cubile bestię? omnis, qui transiit per eam, sibilabit, & mouebit manum suam.

CAP. III.

1 **V**e prouocatrix, & redempta ciuitas, columba. * Non audiuit uocem, & non suscepit disciplinam: in Domino non est confisa, ad Deum suum non appropinquauit. 3 **P**rinces eius in medio eius quasi leones rugientes: iudices eius lupi uespere, non relinquebant in mane. * Prophete eius uesani, uiri infideles: sacerdotes eius polluerunt sanctum, iniuste egerunt contra legem. 5 **D**ominus iustus in medio eius non faciet iniquita: & mane iudicium suum dabit in lucem, & non abscondetur: nesciunt autem iniquis consilium. * Disperdi Geter, & dissipati sunt anguli earum: desertas feci uias eorum, dum non est qui transiret: desolatę sunt ciuitates earum, non remanent uero neque illo habitatore. * Dixi: Attamen timebis me, suscipies disciplinam: & non peribit habitaculum eius propter omnia, in quibus uisitauit eam: uerumtamen disculo surgentes corruperunt omnes cogitationes suas. * Quapropter expecta me, dicit Dominus, in die resurrectionis meę in futurum, quia iudicium meum ut congregę Gentes, & colligam reges: & effundam super eos indignationem meam, omnem iram furoris mei: in igne enim zeli mei deuorabitur omnis terra. * Quia tunc reddidit populus labium eleuatum, ut inuocet omnes in nomine Domini, & seruiant ei humero uno. * Ultra flumina Aethiopię, inde super pluces mei, filij de perforum meorum deferent munus mihi. * In die illa non confunderis super cunctis adinuentioibus tuis. Quibus pręparata es in me: quia tunc auseram de medio tui magniloquos superbie tue, & non adicies exaltari amplius in medio sancto meo. * Et derelinqua in medio tui populum pauperem, & egnum: & sperabunt in nomine Domini. * Reliquę Israel non facient iniquitatem, nec loquentur mendacium, & non inuenietur in ore eorum lingua dolosa: quoniam ipsi pascuntur, & accu-

babit,

14 habent, & non erit qui exterreat. * Lauda
 15 filia Sion: tubilla Israel: letare, & exulta in
 omni corde filia Ierusalem. * Absulit Do-
 minus iudicium tuum, & avertit inimicos tuos:
 16 rex Israel Dominus in medio tui, non time-
 bis malum ultra. * In die illa dicitur Ieru-
 17 salem: Noli timere: Sion, non dissoluan-
 tur manus tue. * Dominus Deus tuus in
 18 medio tui fortis, ipse saluabit: gaudebit su-
 per te in leticia, silebit in dilectione sua, exul-
 tabit super te in laude. * Nugas, qui a lege
 recesserant, congregabo, quia ex terebant: ut

non ultra habeas super eis opprobrium.
 19 * Ecce ego interficiam omnes, qui afflixerunt te in tempore illo: & saluabo claudican-
 tem: & eam, quae cecidit fuerat, congrega-
 20 bo: & ponam eos in laudem, & in nomen,
 in omni terra confusionis eorum. * In tem-
 pore illo, quo adducam vos: & in tempore,
 quo congregabo vos: dabo enim vos in no-
 men, & in laudem omnibus populis ter-
 rarum, cum convertero captivitatem vestram
 coram oculis vestris, dicit Dominus.

PROPHETIA AGGAEI.

CAPVT PRIMVM.

1 **I**N anno secundo Darij regis: in
 2 mense sexto, in die una mensis,
 factum est verbum Domini in
 3 manu Aggaei prophetae ad Zoro-
 babel filium Salathiel, ducenti Iuda, & ad
 4 Iesum, filium Iosedec, sacerdotem ma-
 5 gnum, dicens: * Hae ait Dominus exerci-
 6 tum, dicens: Populus iste dicit: Nondum
 7 venit tempus domus Domini aedificandae.
 8 * Et factum est verbum Domini in manu Ag-
 9 gaei prophetae, dicens: * Nunquid tempus vo-
 10 bis est ut habitetis in domibus laqueatis, &
 11 domus ista deserta? * Et nunc haec dicit Do-
 12 minus exercituum: Ponite corda vestra su-
 13 per vias vestras. * I Seminastis multum,
 & intulistis parum: comeditis, & non estis
 14 satiati: bibistis, & non estis inebriati: ope-
 15 ruistis vos, & non estis calefacti: & qui mer-
 cedes congregauit, misit eas in sacculum

16 pertusum. * Hae dicit Dominus exerci-
 17 tum: Ponite corda vestra super vias ve-
 18 stras: * Ascendite in montem, portate li-
 19 gna, & aedificate domum: & acceptabilis
 20 mihi erit, & glorificabor, dicit Dominus.
 21 * Respexistis ad amplius, & ecce factum est
 22 C minus: & intulistis in domum, & exusta-
 23 ui illud: quam ob causam, dicit Dominus
 24 exercituum, quia domus mea deserta est,
 & vos festinatis vnusquisque in domum suam.
 25 * Propter hoc super vos prohibiti sunt cali-
 26 ne darent rorem, & terra prohibita est ire da-
 27 ret germen suum: * & vocavi siccitatem su-
 28 per terram, & super montes, & super triti-
 29 cum, & super vinum, & super oleum, & quae-
 30 cumq; profert humus, & super homines, & su-
 31 per iumenta, & super omnem laborem
 32 manuum. * Et audiuit Zorobabel filius
 33 D Salathiel, & Iesus filius Iosedec sacerdos

Ecce magnus,

magnus, & omnes reliqui populi uocem
Domini Dei sui, & uerba Aggei prophete.
Sicut misit eum Dominus Deus eorum ad
eos, & unxit populus a facie Domini. * Et
dixit Aggeus nuncius Domini de nuncijs Do-
mini populo dicens: Ego uobiscum sum, di-
xit Dominus. * Et suscitauit Dominus spi-
ritum Zerobabel filij Salathiel ducis Iuda,
& spiritum eui filij Iosedec sacerdotis ma-
gni, & spiritum reliquorum de omni populo: &
ingressi sunt, & faciebant opus in domo Do-
mini exercituum De sui.

CAP-H.

I N die vigesima & quarta mensis, in se-
 xto mense, in anno secundo Paris regis.
 2 * In septimo mense, vigesima & prima mē-
 sis factum est verbum Domini in manu Aggei
 3 prophete dicens: * Loquere ad Zorobabel
 filium Salathiel, ducem Iuda, & ad Iesu-
 4 sillum Iosedec sacerdotem magnum, &
 & ad reliquos populi, dicens: * Quis in vo-
 bis est derelictus, qui vidit domum istam
 in gloria sua prima? & quid vos videtis
 hanc nunc? numquid non ita est, quasi non
 5 sit in oculis vestris? * Et nunc confortare
 Zorobabel, dicit Dominus: & confortare Iesu-
 6 sum, dicit Dominus exercituum: & conforta-
 re omnis populus terrę, dicit Dominus exerci-
 7 tum: & facite (quoniam ego vobiscum
 sum, dicit Dominus exercituum) * ver-
 8 bum quod pepigi vobiscum cum egredere-
 9 rini ex Terra Aegypti: & spiritus meus
 erit in medio vestrum, nolite timere. * Quia
 10 hæc dicit Dñs exercituum: * Adhuc vnum
 modicum est, & ego commovebo cælum, &
 terram, & mare, & aridam. * Et movebo om-
 nes Gentes. **ET VENIAT DESIDE-**
RATVS cunctis Gensibus & implebo do-
rum istam gloria, dicit Dominus exercituum.
 11 * Meum est argentum, & meum est aurum,
 dicit Dominus exercituum. * Magna erit
 gloria domus illius novissime plus quam
 prima, dicit Dominus exercituum: & in
 loco isto dabo pacem, dicit Dominus exer-
 12 cituum. * In vigesima & quarta noni men-

sis in anno secundo Darii regis, factum est
verbum Domini ad Aggeum prophetam, di-
cens: ¹ Hec dicit Dominus exercituum Inter-
roga sacerdotes legem, dicens: * Si tulerit
homo carnem sanctificatam in ora vestimen-
ti sui, & tegerit de summitate eius pagē,
aut pulcrum, aut unguē, aut oleum, aut om-
nem cibum: numquid sanctificabitur? Re-
spondentes autem sacerdotes, dixerunt: No-
n. ² Et dixit Aggeus: Si tegerit pollurus in
Canis ex omnibus his, numquid contami-
nabitur? Et responderunt sacerdotes & di-
xerunt: Contaminabitur. * Et respondit
Aggeus, & dixit: Sic populus iste, & sic
generatio ante faciem meam, dicit Dominus
& sic omne opus manuum eorum: & omnia
que obulerunt ibi, contaminata erunt.
³ Et nunc ponite corda vestra: a die hac &
supra, antequam ponatur lapis super la-
pidem in templo Domini. * Cum accedetis
ad aeternum viginti modiorum, & scietis
decem: & intraretis ad torcular, ut ex-
primeretis quinquaginta lagenas, & scietis vi-
ginti. * Percussit uos uento uentis, & au-
rugine, & grandine omnia opera manuum
uestrarum: & non fuit in uobis, qui reuer-
teretur ad me, dicit Dominus. ⁴ Ponite cor-
da uestra ex die ista, & in futurum, & die
vigesima & quarta noni mensis: a die, qua
fundamenta istius templi Domini, ponite
super cor uestrum. * Numquid
iam semen in germine est: & adhuc uinea
& ficus, & malognatum, & lignum
oliue non floruit ex die ista benedicam.
⁵ Et factum est uerbum Domini secundū
ad Aggeum in uigesima & quarta mensis,
dicens: * Loquere ad Zorobabel ducē Iude-
e, dicens: Ego mouebo cethum parietis & terri-
e. ⁶ Et subuertam solum templum, & con-
struam fortitudinem regni: conuitem: & su-
bueram quadrigam, & ascensorem eius:
& descendent equi, & ascensores eorum:
uir in gladio fractus sui. * In die illa, dicit
Dominus exercituum, assumam te Zoroba-
bel fili Salathiel, seruum meus, dicit Dominus:
& ponam te quasi signaculum, quia te ele-
gi, dicit Dominus exercituum.

PROPHETIA ZACHARIÆ.

CAPVT PRIMVM.

IN mēse octauo in anno secundo Darij regis, factum est verbum Domini ad Zachariam, filium Barachiz filij Addo, prophetam, dicens :
 * Iratus est Dominus super patres vestros iracundia. * Et dices ad eos : Hæc dicit Dominus exercituum : **I** Conuertimini ad me, ait Dominus exercituum : & conuertar ad vos, dicit Dominus exercituum. * Ne sitis sicut patres vestri, sed ad quo. clamabant prophete priores, dicentes : Hæc dicit Dominus exercituum : Conuertimini de vijs vestris malis, & de temptationibus vestris pessimis : & non audierunt, neque attendebant ad me, dicit Dominus. * Patres vestri vbi sunt ? & propheta numquid in sempiternum uiuent ?
 6 * Verumtamen verba mea, & legisima mea, quæ mandauit seruis meis prophetis, numquid non comprehenderunt patres vestros, & conuersi sunt, & dixerunt : Sicut cogitauit Dominus exercituum facere nobis secundum vias nostras, & secundum adinuentio-
 7 nem nostras fecit nobis. * In die vigesima & quarta vndecimi mensis Sabath, in anno secundo Darij, factum est verbum Domini ad Zachariam filium Barachiz, filij Addo, prophetam, dicens : * Vidi per noctem, & ecce vir ascendens super equum rufum, & ipse stabat inter myrteta, quæ erant in

profundo : & post eum equi rufi, varij, & albi. * Et dixi : Quid sunt isti, Domine mi ? & dixit ad me Angelus, qui loquebatur id mi : Ego ostendam tibi quid sint hæc. * Et respondit vir, qui stabat inter myrteta, & dixit : Isti sunt quos misit Dominus ut perambulent terram. * Et responderunt Angeli Domini, qui stabat inter myrteta, & dixerunt : Perambulauius terram, & ecce omnis terra habitatur, & quiescit. * Et respondit Angelus Domini, & dixit : Domine exercituum usquequo tu non misereberis Ierusalem, & urbem Iuda, quibus iratus es ? iste iam sepruagesimquianus est. * Et respondit Dominus angelo, qui loquebatur in me verba bona, verba consolatoria. * Et dixit ad me angelus, qui loquebatur in me : Clama, dicens : Hæc dicit Dominus exercituum : **I** Zelatus sum Ierusalem, & Sion zelo magno. * Et ira magna ego : rator super gentes opulentes : quia ego iratus sum parum, ipsi vero adiuerunt in malis. * Propterea hæc dicit Dominus : Reuertat ad Ierusalem in misericordia mea, & domus mea edificabitur in ea, ait Dominus exercituum : & periculum extendetur super Ierusalem. * Adhuc clama dicens : Hæc dicit Dominus exercituum : Adhuc asistent ciuitates meæ boni : & consolabitur adhuc Dominus Sion, & eliget adhuc Ierusalem. * Et leuaui oculos meos, & uidi : & ecce quattuor cornua. * Et dixi ad angelum, qui loquebatur in me : Quid sunt hæc ?

1 Inf. 8. a.

& dixit ad me: Hæc sunt cornua, quæ ven-
tulanerunt Iudam, & Israel, & Ierusalem.

32 **E**t ostendit mihi Dominus quattuor fa-
33 bros. * Et dixi: Quid isti veniunt facere?
Qui ait, dicens: Hæc sunt cornua, quæ venti-
lauerunt Iudam per singulos viros, & nemo
eorum leuauit caput suum: & venerunt isti
detertere ea, vt deticiant cornua gentium,
quæ leuauerunt cornu super terram Iuda vt
dispetgerent eam.

CAP. II.

1 **E**t leuauit oculos meos, & vidi: & ecce
A vir, & in manu eius funiculus intreo-
2 rum. * Et dixi: Quid tu uadis? Et dixit ad me:
Vt metiar Ierusalem, & videam quanta sit
3 latitudo eius, & quanta longitudo eius. * Et
ecce angelus, qui loquebatur in me, egredie-
batur, & angelus alius egrediebatur in occur-
4 sum eius. * Et dixi ad eum: Curre, loquere
ad puerum istum, dicens: Absque muro ha-
5 bitabitur Ierusalem, pro multitudine
hominum, & iumentorum in medio eius.
6 * Et ego ero ei, ait Dominus, murus ignis
in circuitu: & in gloria ero in medio eius.
7 * O o, fugite de terra Aquilonis, dicit Do-
minus: quoniam in quattuor ventos celi di-
8 sperit vos, dicit Dominus. * O sion, fuge
9 quæ habitas apud filiam Babylonis: quia
C hæc dicit Dominus exercituum: Post gloria
misi me ad gentes, quæ spoliauerunt nos:
10 qui enim tetigerit uos, tigit pupillam oculi
mei: quia ecce ego leuo manum meam
super eos, & erunt præda his, qui seruebant
sibi: & cognoscetis quia Dominus exercituum
11 misit me. * Lauda, & letare filia Sion: quia
ecce ego uenio, & habitabo in medio tui, ait
12 Dominus. * Et applicabuntur Gentes mul-
te ad Dominum in die illa, & erunt mihi
D in populum, & habitabo in medio tui: &
scies quia Dominus exercituum misit me
13 ad te. * Et possidebit Dominus Iudam: par-
tem suam in terra sanctificata: & eliget
14 adhuc Ierusalem. * Sileat omnis caro a fa-
cie Domini: quia confurrexit de habitaculo
sancto suo.

CAP. III.

1 **E**t ostendit mihi Dominus Iesum sacer-
A dotem magnum stantem coram ange-
lo Domini: & stans stabat dextris eius ut
aduersaretur ei. * Et dixit Dominus ad satra-
nem: Incepit Dominus in te satan: & incipet Do-
minus in eo qui elegit Ierusalem: numquid
3 non iste torrens est erutus de igne? Et Iesus
erat indutus uestibus sordidis: & stabat an-
te faciem angeli. * Qui respondit, & ait
ad eos, qui stabant coram se, dicens: Auferte
4 uestimenta sordi la ab eo. Et dixit ad eum:

Ecce abstuli a te iniquitatem tuam, & indui
5 tunicatorijs. * Et dixit: Ponite candelas
grandam super caput eius. Et posuerunt ca-
delas in mundam super caput eius, & induerunt
eum uestibus: & angelus Domini sta-
6 bat. * Et contestabatur angelus Domini Ie-
7 sum, dicens: Hæc dicit Dominus exerci-
tuum: Si in uis meis ambulaueris, & custodi a
meam custodieris: tu quoque iudicabis do-
mum meam, & custodies atria mea, & labo-
rantes de his, qui nunc hic abstulit.
8 * Audi Iesu sacerdos magne, tu & amici
tui, qui habitant coram te, quia omnes porci-
D dentes sunt. ecce enim ego I ADDVCAM
SERVVM MEVM ORIENTEM. Luc. t. g.
9 * Quia ecce lapis quem dedi coram Iesu super
lapidem unum septem oculi sunt: ecce ego
excabo sculpturam eius, ait Dominus exerci-
tuum: & asferam iniquitatem terræ illas in
10 die una. In die illa dicit Dominus exerci-
tuum, uocabit uir amicum suum subter uir-
te, & subter ficum.

CAP. IIII.

1 **E**t reuersus est angelus, qui loquebatur in
A me, & suscitauit me, quasi uirum, qui
2 suscitatur de somno suo. * Et dixit ad me:
Quid tu uides? Et dixi: Vidi, & ecce candel-
labrum aureum totum, & lapas eius super
caput insus, & septem lucernæ eius super
illud: & septem infusoria lucernis, quæ erant
3 super caput eius. * Et dux oliuæ super
illud: una a dextris lampadis, & una a sini-
4 stris eius. * Et respondi, & ait ad angelum,
5 qui loquebatur in me, dicens: Quid istæ hæc
domine mi? * Et respondit angelus, qui lo-
quebatur in me, & dixit ad me: Numquid
nescis quid sunt hæc? Et dixi: Non, domine
6 mi. * Et respondit, & ait ad me, dicens: Hoc
est uerbum Domini ad Zorobabel, dicens:
Non in exercitu, nec in robore, sed in spiritu
7 meo, dicit Dominus exercituum. * Quis tu
C mons magne toram Zorobabel? in planu:
& educet lapidem primarium, & exaquare
8 gratiam gratia eius. * Et factum est uerbum
9 Domini ad me, dicens: Manus Zorobabel
fundauerunt domum istam, & manus eius per-
ficient eam: & scietis quia Dominus exerci-
10 tum misit me ad uos. * Quis enim despe-
xit dies paruos? & lababuntur, & uidebunt
lapidem stannum in manu Zorobabel. Sep-
11 tem isti oculi sunt Domini: qui discer-
tuat in universam terram. * Et respon-
12 di, & dixi ad eum: Quid sunt duæ oliuæ
istæ ad dexteram candelabri, & ad sinistram
eius? * Et respondi secundum, & dixi ad eum:
Quid sunt duæ spice oliuarum, quæ sunt iux-
ta duo rostra aurea, in quibus sunt infusoria
13 auro? * Et ait ad me, dicens: Numquid
nescis quid sunt hæc? Et dixi: Non, domine mi.

Et dixit:

14 Et dixit: Isti sunt duo filij olei, qui assidue Dominatori vniuersę terrę.

CAP. V.

1 **E**T cõuersus sum, & leuani oculos meos: & vidi, & ecce volumen volans. * Et dixit ad me: Quid tu vides? Et dixi: Ego video volumen volans: longitudo eius vigin ti cubitorum, & latitudo eius decem cubito rum. * Et dixit ad me: Hęc est maledictio, quę egreditur super faciem omnis terrę: quia omnis fur, sicut ibi scriptum est, iudicabitur: & omnis iurans, ex hoc similitudine iudicabitur. * Educam illud, dicit Dominus exercituum: & veniet ad domum furis, & ad doctum iurantis in nomine meo mendicanti: & consumorabitur in medio domus eius, & consumet eā, & ligna eius, & lapides eius. * Et egressus est angelus, qui loquebatur in me: & dixit ad me: Leua oculos tuos, & vide quid est hoc, quod egreditur. * Et dixi: Quidnam est? Et ait: Hęc est amphora egrediente. Et dixit: Hęc est ocular eorum in vniuersa terra. * Et ecce mensestium plumbei portabatur, & ecce mulier vna sedens in medio amphorę. * Et dixit: Hęc est impietas. Et proiecit eam in medio amphorę, & misit massam plumbeam in os eius. * Et leuavi oculos meos, & vidi: & ecce duę mulieres egredientes, & spiritus in alis earum, & habebat alas quasi alas struthionis: & leuauerunt am phoram inter terram, & cęptam. * Et dixi ad angelũ, qui loquebatur in me: Quod iste deferunt amphoram? Et dixit ad me: Vt ædificetur ei domus in terra Sennazar, & stabilia tur, & ponatur ibi super basem suam.

CAP. VI.

1 **E**T cõuersus sum, & leuavi oculos meos, & vidi: & ecce quatuor quadrigę egredientes de medio doru montium: & montes, montes grei. * In quadriga prima equi rufi, & in quadriga secunda equi nigri, * & in quadriga tertia equi albi, & in quadriga quarta equi varij, & fortes. * Et respondi, & dixi ad angelũ, quia loquebatur in me: Quid sunt hæc, domine mi? * Et respondit angelus, & ait ad me: Isti sunt quatuor venti celi, qui egrediuntur vt fient eorũ Dominator omnes terrę. * In quadriga equi nigri, egrediebantur in terram Aquilonis: & albi egrediuntur post eos: & varij egrediuntur ad terram Austrũ. * Qui aurem erant robustissimi, exierunt, & quærebant ire, & discurrere per omnẽ terram. Et dixit: Ite, perambulate terrã: & perambulauerunt terram. * Et vocauit me, & locutus est ad me, dicens: Ecce qui egrediuntur in terram Aquilonis, requiescere fecerunt spiritum meum

in terra Aquilonis. * Et factum est verbum Domini ad me, dicens: Sume a transmigratione ab Hoidai, & a Tobia, & ab Idia: & venietis in die illa, & intrabis domum Iosif, filij Sophonias, qui venerunt de Babilone. * Et sume aurum, & argentum: & facies coronas, & ponas in capite Iesu filij Iosedec sacerdotis magni, * & loqueris ad eũ, dicens: Hęc ait Dominus exercituum, dicens: **I ECCE VIR ORIENS NOMEN** **ELVS:** & subter eum orietur, & edificabit templum Domino. * Et ipse extruet templũ Domino: & ipse portabit gloriam, & sedebit, & dominabitur super folio suo: & erit sacerdos super folio suo, & consilium pacis erit inter illos duos. * Et coronę erunt Holem, & Tobig, & Idai, & Hem, filio Sophonie, memoriale in templo Domini. * Et equi procursant, venient, & edificabunt in templo Domini: & scietis quia Dominus exercituum misit me ad vos. Erat autem hoc, si auditis audieritis vocem Domini Dei vestri.

CAP. VII.

1 **E**T factum est in anno quarto Darij regis, factum est verbum Domini ad Zachariam, in quarta mensis noni, qui est Castellus. * Et miserunt ad domũ Dei Sarafas, & Rogontmelech, & viri, qui erant cum eo ad deprecandum faciem Domini: vt dicerent sacerdotibus domus Domini exercituum, & prophetis loquentes: numquid stendit mihi in quinto mense, vel sanctificare me debeo, sicut iam feci multis annis? * Et factum est verbum domini exercituum ad me, dicens: Loquere ad omnem populum terrę, & ad sacerdotes, dicens: I cum ieiunaretis, & pingeretis in quinto & septimo per hos septuaginta annorum quid ieiunatis mihi? * & cum comedistis, & bibistis, numquid non vobis comedistis, & vobismetipsis bibistis? * Numquid non sunt verba, quę locutus est Dñs in manu prophetarum priorum, cum adhuc Ierusalem habitaretur, & esset opulenta, ipsa & urbes in circuitu eius, & ad Austrum, & in campo: & sribus habitaretur? * Et factũ est verbum Domini ad Zachariam, dicens: Hęc ait Dominus exercituum, dicens: Iudicium verum iudicate, & misericordiam, & miserationes facite, unusquisque fratri suo. * I et uidetis, & pupilli, & adueni, & pauper noli calumniari: & matrona uir fratris suo non committet in corde suo. * Et noluerunt attendere, & auerterunt scapulam recedentem, & aures suas aggrauauerunt ne audirent. * Et cor suum posuerunt ut admanerent ne audirent legem, & verba, quę misit Dominus exercituum in spiritu suo per matronam prophetarum priorum: & facta est

indignatio magna a Domino exercituum.
 17 * Et factum est sicut locutus est, & non audierunt sic clamabunt, & non exaudiant.
 18 Dicit Dominus exercituum: * Et dispersi eos per omnia regna, quæ aësioue & terra desolata est ab eis, eo quod non esset transiens & reuerrens: & posuerit terræ desolabilem in desertum.

CAP. VIII.

17 In portis vestris. * Et unusquisque malum contra amicum suum ne cogitatis in cordibus vestris: & iuramentum mendax ne diligatis: omnia enim hæc sunt, quæ odi, dicit Dominus. * Et factum est verbum Domini exercituum ad me, dicens: * Hæc dicit Dominus exercituum: Ieiunium quartum, & ieiunium quintum, & ieiunium septimum, & ieiunium decimum erit domui Iuda in gaudium, & ieiunium, & in solennitates præclaras: veritatem tantum, & pacem diligite. * Hæc dicit Dominus exercituum: Vtiqueque veniant populi, & habitent in civitatibus multis, & vadant habitatores, unus ad alterum, dicentes: Eamus, & deprecemur faciem Domini, & queramus Dominum exercituum: vadamus eam ego. * Et venient populi multi, & gentes robustæ ad querendum Dominum exercituum in Ierusalem, & deprecandam faciem Domini. * Hæc dicit Dominus exercituum: In diebus illis, in quibus apprehendens decem homines ex omnibus linguis Gentium, & apprehendens ambriam viri Iudæ, dicentes: Tibimus vobiscum: auscimus enim quoniam Deus vobiscum est.

1 * Et factum est verbum Domini exercituum, dicens: * Hæc dicit Dominus exercituum: Zelatus sum Sion zelo magno; & indignatione magna zelatus sum eam. * Hæc dicit Dominus exercituum: Reversus sum ad Sion, & habitabo in medio Ierusalem: & vocabitur Ierusalem Civitas veritatis, & Mons Domini exercituum: mons sanctificatus.
 4 * Hæc dicit Dominus exercituum: Adhuc habitabunt senes, & anus in plateis Ierusalem: & viri baculus in manu eius præ multitudine dierum. * Et plateæ civitatis complebuntur infantibus, & puellis ludentibus in plateis eius. * Hæc dicit Dominus exercituum: Si videbitur difficile in oculis reliquiarum populi huius in diebus illis, numquid in oculis meis difficile erit, & dicit Dominus exercituum? * Hæc dicit Dominus exercituum: Ecce ego salvabo populum meum de terra Orientis, & de terra Occidentis solis. * Et adducam eos, & habitabunt in medio Ierusalem: & erunt mihi in populum, & ego ero eis in Deus in veritate, & iustitia. * Hæc dicit Dominus exercituum: Consortentur manus vestre, qui auditis in his diebus sermones istos per os prophetarum in illis, qui subdita est domus Domini exercituum, ut templum ædificaretur. * Siquidem ante dies illos merces hominum non erat, nec merces iumentorum erat, neque introeunti, neque exeunti erat pax præ tribulatione: & dimisi omnes homines, unumquemque contra proximum suum. * Nunc autem non intra dies priores ego faciam reliquijs populi huius, dicit Dominus exercituum, sed semen pacis erit vineæ dabit fructum suum, & terra dabit germen suum, & calli dabant rorem suum: & possidere faciã reliquias populi huius univere. * Hæc. * Et erit sicut erat: maledictio in Gethibus, domus Iuda, & domus Israel: faciat salubro vos, & eritis benedicti: nolite timere, confortetur manus vestra. * Quia hæc dicit Dominus exercituum: Sicut cogitavi ut affligeret vestrum, ad iracundiam provocasset patres vestri me, dicit Dominus, & non sum miseratus: sic cõversus cogitavi in diebus istis ut benefaciã domui Iuda, & Ierusalem: nolite timere. * Hæc sunt ergo verba, quæ facietis: Loquimini veritate, unusquisque cum proximo suo: veritatem, & iudiciũ pacis iudicate

17 in portis vestris. * Et unusquisque malum contra amicum suum ne cogitatis in cordibus vestris: & iuramentum mendax ne diligatis: omnia enim hæc sunt, quæ odi, dicit Dominus. * Et factum est verbum Domini exercituum ad me, dicens: * Hæc dicit Dominus exercituum: Ieiunium quartum, & ieiunium quintum, & ieiunium septimum, & ieiunium decimum erit domui Iuda in gaudium, & ieiunium, & in solennitates præclaras: veritatem tantum, & pacem diligite. * Hæc dicit Dominus exercituum: Vtiqueque veniant populi, & habitent in civitatibus multis, & vadant habitatores, unus ad alterum, dicentes: Eamus, & deprecemur faciem Domini, & queramus Dominum exercituum: vadamus eam ego. * Et venient populi multi, & gentes robustæ ad querendum Dominum exercituum in Ierusalem, & deprecandam faciem Domini. * Hæc dicit Dominus exercituum: In diebus illis, in quibus apprehendens decem homines ex omnibus linguis Gentium, & apprehendens ambriam viri Iudæ, dicentes: Tibimus vobiscum: auscimus enim quoniam Deus vobiscum est.

CAP. IX.

1 * Nus verbi Domini in terra Hadrach, & Damafci requiescit eius: quia Domini est oculus hominis, & omnium tribuum Israel. * Emath quoque in terminus eius, & Tyrus, & Sidon: assumpserunt quippe sibi sapientiã valde. * Et edificavit Tyrus munitionem suam, & coarctavit argentum quasi humum, & aurum velut lucum platearum. * Ecce Dominus possidebit eam, & percutiet in mari fortitudinem eius, & hæc igni devorabitur. * Videbit Ahalon, & timebit: & Gaza, & dolebit nimis: & Accaron quoniam confusa est spes eius: & peribit rex de Gaza, & Ahalon non habitabitur. * Et se debet separator in Azoto, & disperdam superbiã Philistinorum. * Et auferam sanguinem eius de ore eius, & abominaciones eius de medio dentium eius, & relinquetur etiam ipse Deus noster, & erit quasi dux in Iuda, & Accaron quasi Iebusæus. * Et circumdabo domum meam ex his, qui relictis mihi euntes & reuerentes, & non transibit super eos ultra exactor: quia nunc vidi in oculis meis. * Exultatis filia Sion, iubilabis filia Ierusalem: ecce rex, & vix venit tibi iustus, & salvator: ipse pauper, & ascendens super asinum, & super pulum filium asine. * Et disperdam quadrigam ex Ephraim, & equum de Ierusalem, & dissipabitur arcus belli: & loquetur pacem Gentibus, & potestas eius a mari usque ad mare, & a fluminibus usque ad fines terre.

Tu quo-

11 * Tu quoque in sanguine iustitiae tui
emissisti vinces tuos de lacu, in quo non est
12 aqua. * Convertimini ad annuntiationem vin-
cti spei, hodie quoque annuncians dupli-
13 reddam tibi. * Quoniam extendi mihi Tu-
dam quasi arcum, implevi Ephraim : & su-
scitabo filios suos Sion super filios tuos Gre-
cia : & ponam te quasi gladium fortium.
14 * Et Dominus Deus super eos videbitur, &
D exibit ut fulgur, iaculum eius : & Dominus
Deus in tela canet, & vadet in turbine Au-
15 stri. * Dominus exercituum proteget eos : de-
vorabunt, & subicient lapidibus funde : &
bibentes inebriabuntur quasi a vino, & re-
plebuntur ut phiala, & quasi cornu altaris.
16 * Et saluabit eos Dominus Deus eorum
indie illa, ut gregem populi sui : quia lapi-
des sancti eleuabuntur super terram eius.
17 * Quid enim bonum eius est, & quid pulchrum
eius, nisi frumentum electorum, & vinum
germinans virgines ?

CAP. X.

1 **P**etite Domino pluviam in tempore
serotino, & Dominus faciet nives, &
pluviam imbris dabit eis. Tinguat herbam
2 in agro. * Quia simulachra locuta sunt in-
utile, & divini viderunt mendacium, &
somniaiores locuti sunt frustra : vane con-
solabantur : idcirco abducti sunt quasi grex :
3 affligentur, quia non est eis pastor. * Super
pastores iratus est furor meus, & super hi-
cus visitabo : quia visitavit Dominus exer-
citu gregem suum, domum Iuda, & posuit
4 eos quasi equum, glorie suae in bello.
5 Ex ipso angulus, ex ipso paxillus, ex ipso
arcus praelii, ex ipso egredietur omnis exa-
6 tor simul. * Et erunt quasi fortes concu-
cantes lutum visum in praelio : & bellabunt,
quia Dominus cum eis : & confundentur
7 ascensores equorum. * Et confortabo domum
Iuda, & domum Ioseph saluabo : & convertam
eos, quia miserebore eorum : & erunt sicut fue-
runt quando non proieceram eos : ego enim
Dominus Deus eorum, & exaudiam eos.
8 * Et erunt quasi fortes Ephraim, & latabi-
tur cor eorum quasi a vino : & filij eorum
videbunt, & latabuntur, & exultabit cor
9 eorum in Domino. * Sibilabo eis, & con-
gregabo illos, quia redeunt eis : & multiplica-
bo eos sicut ante fuerant multiplicati. * Et
10 seminabo eos in populis, & de longe recor-
dabuntur mei : & venient cum filij suis, & re-
vertentur. * Et reducam eos de Terra Aegy-
pti, & de Assyrii congregabo eos, & ad Ter-
ram Galaad, Libani adducam eos, &
11 non inuenietur eis locus : * transibit in mo-
ris fretum, & percutiet in mari Rudus, & co-
fundentur omnia profunda fluminis, & hu-
miliabitur superbia Assur, & sceptrum

12 Aegypti recedet. * Confortabo eos in Do-
mino, & in nomine eius ambulabunt,
dicit Dominus.

CAP. XI.

1 **A**peri Libane portas tuas, & comedat
2 ignis cedros suas. * Vltima abies, quia
3 cecidit cedrus, quoniam magnifici vastati
sunt : vltimate quercus Basan, quoniam sac-
4 cificus est saltus montis. * Vox vltimarum pa-
5 storum, quia vastata est magnificentia eorum
vox rugitus leonum, quoniam vastata est
6 superbia Iordanis. * Hec dicit Dominus
7 Deus meus : Pasce pecora occisionis, * quae
qui possederant, occidebant, & non dolebant
8 & vendebant ea, dicentes. Benedictus Domi-
9 nus, dimittes facti sumus : & pastores eorum
non parclant eis. * Et ego non paream vlti-
10 tra super habitantes terram, dicit Dominus.
11 Ego ego tradidi homines, vnumquemque in
manu proximi sui, & in manu regis sui : &
12 concident terram, & non terram de manu
3 eorum. * Et pascam pecus occisionis pro-
pter hoc pauperes gregis : & assumpsi mi-
hi duas virgas, vnam vocavi Decorem, & al-
4 teram vocavi Funiculum : & paui gregem.
5 * Et succidi tres pastores in mense uno, &
6 contracta est anima mea in eis : quidem &
7 anima eorum variavit in me. * Et dixi :
8 Non pascam vos : quod moritur, morietur : &
9 quod succiditur, succidatur : & reliquiae deu-
10 rent inuisitaeque carnem proximi sui. * Et
11 tuli virgam meam, quae vocabatur Decus,
2 & absceidi eam ut irritum facerem foedus
meum, quod percussit cum omnibus po-
3 pulis. * Et in stritum deductum est in die
4 illa : & cognouerunt sic pauperes gregis, qui
5 custodiunt mihi, quia verbum Domini est.
6 * Et dixi ad eos : Si bonum est in oculis ue-
7 stris, asserite mercedem meam : & si non,
8 quiescite. * Et appende ut mercedem
9 meam triginta argenteos. * Et dixit Domi-
10 nus ad me : Proiece illud ad statuarium, de-
11 corum pretium, quod appretiatum sum ab eis.
12 Et tuli triginta argenteos : & proieci illos in
13 domum Domini ad statuarium. * Et pra-
14 cidi virgam meam secundum nomen, quae appella-
15 batur Funiculus, ut dissolverem germanita-
16 tem inter Iudam, & Israel. * Et dixi Do-
17 minus ad me : Adhuc sume tibi vasa pasto-
18 ris stulti. * Quia ecce ego suscitabo pastorem
in terra, qui derelictus non astitabit, disper-
sum non queret, & contrarium non tene-
bit, & id quod stat non evulset, & carne-
pingulum comedet, & ungula eorum dis-
soluet. * O pastor, & idolum terribile : non
19 eris : & idolum super brachium eius, & in pe-
20 cutum dextrum eius : brachium eius aridi-
tate siccabitur, & oculus dexter eius tenebre
fecens obscurabitur.

CAP. XII.

O Nis verbi Domini super Israel. Dicit Dominus extendens caelum, & fundans terram, & fingens spiritum hominis in eo: * Ecce ego ponam Ierusalem super li minare erupulae omnibus populis in circuitu: sed & Iuda erit in obsidione contra Ierusalem. * Et erit in die illa ponam Ierusalem in lapidum, & in oneris cunctis populis: omnes qui leuabunt eam, confusione facerabuntur: & colligentur aduersus eam omnia regna terrae. * In die illa dicit Dominus, percutiam omnem equum in stuporem, & ascensorem eius in amenciam: & super domum Iuda aperiam oculos meos, & omnem equum populi Iordanis percutiam cecitate. * Et dicent duces Iuda in corde suo: Confortentur mihi habitatores Ierusalem in Domino exercituum Deo eorum. * In die illa ponam duces Iuda sicut cimini ignis in lignis, & sicut faciem ignis in fornace: & demorabunt ad dexteram, & ad sinistram omnes populos in circuitu, & habitabitur Ierusalem, rursus in loco suo in Ierusalem. * Et saluabit Dominus tabernacula Iuda, sicut in principio: & non magnifice glorie tur domus David, & gloria habitaculorum Ierusalem contra Iudam. * In die illa pro eget Dominus habitatores Ierusalem, & erit qui offenderit ex eis in die illa, quasi David: & domus David quasi Dei, sicut angeli Domini in conspectu eorum. * Et erit in die illa: quiescent contemere omnes Gentem, quae veniunt contra Ierusalem. * Et effundam super domum David, & super habitatores Ierusalem spiritum gratiae, & precium: & aspicient ad me, quae conuerterunt: & plangent eum, placentur quasi super voigentium, & dolebunt super eum, ut doli solent in morte primogeniti. * In die illa magnus erit plangens in Ierusalem, sicut plangens Adadremmon in campo Magedon. * Et plangent terra: familiae & familiae sorsum familiae domus David sorsum, & mulieres eorum sorsum: * familiae domus Nathan sorsum, & mulieres eorum sorsum: familia domus Levi sorsum, & mulieres eorum sorsum: familiae Semei sorsum, & mulieres eorum sorsum. * Omnes familiae reliquae familiae & familiae sorsum, & mulieres eorum sorsum.

CAP. XIII.

I N die illa erit sicut pater domus David & habitantibus Ierusalem in ablutione peccatorum, & menstruat. * Et erit in die illa dicit Dominus exercituum: Disperdam nomina idolorum de terra, & non memorentur ultra: & pseudoprophetae, & spisi-

tum immundum auferam de terra. * Et erit, cum prophetauerit quisquam ultra, dicent ei pater eius, & mater eius, qui genuerunt eum: Non vides quia mendacium locutus es in nomine Domini. & confingent eum patres eius, & mater eius genitores eius, cum prophetauerit. * Et erit: In die illa confundentur prophetae, unusquisque ex visione suam cum prophetauerit: nec operientur pallio sacco, ut mentiantur: * sed dices: Non sum propheta, homo agricola ego sum, quoniam Adam exemplum meum ab adolescentia mea. * Et dicitur ei: Quid sunt plagae istae in medio manuum tuarum? Et dicit: His plagatus sum in domo eorum, qui diligebant me. * Fracta suscitare super placentium, & super virum coheredem mihi, dicit Dominus exercituum: & percutie palliorem, & dispergentur omnes & conuertent manum meam ad paruulos. * Et erunt in omni terra, dicit Dominus: partes dunt in ea dispergentur, & deficient: & tertia pars telum quiescit in ea. * Et ducam tertiam partem per ignem, & vram eos sicut vritur argentum, & probabo eos sicut probatur aurum. Ipse vocabitur nomen meum, & ego exauiam eum. Dicam: Populus meus es: & ipse dicet: Dominus Deus meus.

CAP. XIII.

E Cce venient dies Domini, & disidentur spolia tua in medio tui. * Et congregabo omnes Gentes ad Ierusalem in praelium, & capietur ciuitas, & vastabuntur domus, & mulieres violabuntur: & egredietur media pars ciuitatis in captiuitatem, & reliqui populi non aufferentur ex urbe. * Et egredietur Dominus, & praeliabitur contra Gentes illas, sicut praeliatus est in die certaminis. * Et stabit pedes eius in die illa super Montem oliuarum, qui est contra Ierusalem ad Orientem: & scindetur Mons oliuarum ex media parte sui ad Orientem, & ad Occidentem praecepto grandi vadit, & separabitur medium montis ad Aquilonem, & medium eius ad Meridiem. * Et fugient ad vallem montium eorum, quoniam coniungetur valles montium usque ad proximum: & fugient sicut fugisti a facie terrae motus in diebus Ozii regis Iuda: & veniet Dominus Deus meus, omnesque sancti cum eo. * Et erit in die illa: Non erit lux, sed frigus & gelu. * Et erit dies una, quae nota est Domino, non dies neque nox: & in tempore vesperti erit lux. * Et erit in die illa: Exibunt aquae vine de Ierusalem: medium earum ad mare Orientale, & medium earum ad mare Occidentem: & habitabunt ibi homines. * Et erit Dominus Rex super omnem terram: in die illa erit Dominus Deus, & erit nomen eius unum. * Et re-

I Mat. 26
C. 32
Marc. 14
C. 33

I Amos 2
a. 2

uerteretur omnis terra vsque ad desertum, de
colle Remmon ad Austrum Ierusalem: &
exaltabitur, & habitabit in loco suo a porta
Beniamin usque ad locum porte prioris, &
vsque ad portam angulorum: & a turre Hananeel
vsque ad torcularia regis. * Et habitabunt in
Cea, & anathema non erit amplius: sed sedo-
bit Ierusalem secunda. * Et hæc erit plaga,
qua percutiet Dominus omnes Gentes, quæ
pugnauerunt aduersus Ierusalem: Tabesce-
bit caro uniuscuiusque stantis super pedes suos,
& oculi eius contabescunt in foraminibus
suis, & lingua eorum contabescet in ore suo.
* In die illa erit rumbiens Dominus magnus
in eis: & apprehendet uir manum proximi
sui, & conuerteret manus eius super manum
proximi sui. * Sed & Iudas pugnabit aduer-
sus Ierusalem: & congregabuntur diuitiæ
omnium Gentium in circuitu iurum, & ar-
gentum, & uelles multæ facis. * Et sic erit
ruina equi, & muli, & camelorum, & asini, &
omnium iumentorum, quæ fuerint in castris
illis, sicut ruina hæc. * Et omnes, qui reli-

qui fuerint de uersis Gentibus, quæ uene-
runt contra Ierusalem, ascendent ab anno in
annum, ut adorent Regem, Dominum exer-
citus, & celebrent festiuitatem taberna-
culorum. * Et erit: Qui non ascenderit de
familiaribus terre ad Ierusalem, ut adoret Regem,
Dominum exercituum, non erit super eos
imber. * Quod & si familia Aegypti non
ascenderit, & non uenerit: nec super eos erit
sed erit ruina, quæ percutiet Dominus om-
nes Gentes, quæ non ascenderint ad celebra-
dam festiuitatem tabernaculorum. * Hoc
erit peccatum Aegypti, & hoc peccatum om-
nium Gentium, quæ non ascenderint ad ce-
lebrandam festiuitatem tabernaculorum.
* In die illa erit quod super frænum equi est,
sacrum Domino: & erunt lebetes in domo
Domini quasi phialæ coram altari. * Et erit
omnis lebes in Ierusalem, & in Iuda sancti-
ficatus Domino exercituum: & uenient om-
nes immolantes, & sument ex eis, & coquent
in eis: & non erit mercator ultra in domo
Domini exercituum in die illo.

PROPHETIA MALACHIAE.

CAPVT PRIMVM.

QUOS uerbi Domini ad Israel in
manu Malachia. * Dilexi uos, di-
xit Dominus, & dixistis: In quo
dilexiste nos? Nonne frater erat
Iacob, dicit Dominus, & dilexi Ia-
cob. * Etenim auctorem habeo, & posui
monitorem in solitudinem, & hereditatem
eius in dracones deserti. * Quod si dixit

Idumæa: Destructi sumus, sed reuertere-
mur & edificabimus quæ destructa sunt: Hæc dicit
Dñs exercituum: Ibi edificabitur, & ego de-
struam: & vocabitur terminus pietatis, & po-
pulus, cui iratus est Dñs vsq; in æternum. * I
oculi vestri uidetis: & nos dicetis: Magni-
ficetur Dñs super terminum Iherusalem. * Filii ho-
norat patrem, & seruus dñm suum: Ergo Patet

ego sum, ubi est honor meus: & Dominus ego sum, ubi est cinis meus, dicit Dominus exercituum: ad vos, o sacerdotes, qui despicitis nomen meum, & dixistis: In quo despeximus nomen tuum? Offeris super altare meum panem pollutum, & dicitis: In quo polluimus te? In eo quod dicitis: Mensa Domini despecta est. Si offeratis cereum ad immolandum, nonne malum est? & si offeratis claudum, & languidum, nonne malum est? offer illud tui tui, si placuerit ei, aut si susceperit faciem tuam, dicit Dominus exercituum. Et nunc deprecamini vulum Dei ut misereatur vestri: de manu enim vestra factum est hoc: si quomodo suscipiat facies vestras, dicit Dominus exercituum. Quis est in vobis, qui claudat ostia, & incendat altare meum gratuito? non est mihi voluptas in vobis, dicit Dominus exercituum: & munus non suscipiam de manu vestra. Ab ortu enim solis vsque ad occasum, magnum est nomen meum in Gentibus, & in omni loco sacrificatur, & offertur homini meo oblatio munda: quia magnum est nomen meum in Gentibus, dicit Dominus exercituum. Et vos pollulistis illud in eo, quod dicitis: Mensa Domini contaminata est, & quod superponitur, contemptibile est eum igne, qui illud deuorat. Et dixistis: Ecce de labore, & exuististis illud, dicit Dominus exercituum, & intulistis de rapinis claudum, & languidum, & intulistis munus: numquid suscipiam illud de manu vestra, dicit Dominus? Maledictus dolosus, qui habet in grege suo masculum, & votum faciens immolat debile Domino: quia Rex magnus ego, dicit Dominus exercituum, & nomen meum horribile in Gentibus.

CAP. II.

ET nunc ad vos mandatum hoc, o sacerdotes. Si nolueritis audire, & si nolueritis ponere super cor vestrum gloriam nomini meo, ait Dominus exercituum: mittam in vos cessem, & maledicam benedictionibus vestris, & maledicam illis: quoniam non posuistis super cor. Ecce ego proieci vobis brachium, & dispergam super vulum vestrum sterces sollempnitatum uestrarum, & affluet uos secum. Et scietis quia misi ad vos mandatum istud, ut esset pactum meum cum Leui, dicit Dominus exercituum. Pactum meum fuit cum eo uitz: & pacis, & dedi ei timorem, & timuimus, & a facie omnis mei pauebat. Lex ueritatis fuit in ore eius, & iniquitas non est inuenta in labijs eius: in pace, & in equitate ambulauit mecum, & multos avertit ab iniquitate. Labia enim sacerdotis custodiunt scientiam, & legem requirunt ex ore eius: quia angelus

Domini exercituum est. Vos autem recessistis de uia, & scandalizastis plurimos in lege: irritum fecistis pactum Leui, dicit Dominus exercituum. Propter quod & egrededi uos contemptibiles, & humiles omnibus populis, sicut non seruastis uias meas, & accepistis faciem in sepe. Numquid non pater unius omnium nostrum? numquid non Deus unius creauit nos? quare ergo despiciamus quisque nostrum fratrem suum, violamus pactum patrum nostrorum? Transgressus est Iuda, & abominatio facta est in Israel, & in Ierusalem: quia contaminauit Iudas sanctificationem Domini, quam dilexit, & habuit filiam dei alieni. Disperdet Dominus uirum, qui fecerit hoc, magistrum, & discipulum de tabernaculo Iacob, & offerentem munus Domino exercituum. Et hoc rursum fecistis, operiebatis lacrymis altare Domini, fletu, & mugitu, ita ut non respiciam ultra ad sacrificium, nec accipiam placabile quid de manu uestra. Et dixistis: Quam ob causam? quia Dominus testificatus est inter te, & uxorem puertatis tue, quam tu despexisti: & hac particeps tua, & uxor fœderis tui. Nonne vnus fecit, & residuum spiritus eius est? Et quid uultis querere, nisi semen Dei? Custodite ergo spiritum uestrum, & uxorem adolescentie tue noli despiciere. Cum odio habueris, dimitte, dicit Dominus Deus Israel: operiet autem iniquitas uestimentum eius, dicit Dominus exercituum: custodite spiritum uestrum, & nolite despiciere. Laborare fecistis Dominum in sermonibus uestris, & dixistis: In quo eum facimus laborare? In eo quod dicitis: Omnis qui facit malum, bonus est in conspectu Domini, & tales ei placent: aut certe ubi est Deus iudicij?

CAP. III.

Ecce ego mitto angelum meum, & preparabit uiam ante faciem meam. Et statim ueniet ad templum suum Dominator, quem uos queritis, & angelus testamenti, quem uos uultis. Ecce uenit, dicit Dominus exercituum: & quis poterit cogitare diem aduentus eius, & quis stabit ad nuntiandum eum? Ipse enim quasi ignis consumans, & quasi herba fulgonum: & sedebit consumans, & emundans argentum, & purgabit filios Leui, & colabit eos quasi aurum, & quasi argentum, & erunt Domino offerentes sacrificia in iustitia. Et placebit Domino sacrificium Iuda, & Ierusalem sicut dies seculi, & sicut anni antiqui. Et accedam ad uos in iudicio, & ero testis uelox maleficis, & adulteris, & periuris, & qui calumniantur mercedem mercenarij, uiduas, & pupillos, & opprimunt peregrinum, nec timuerunt me,

dicit

Mat. 1. 9
pbe. 4. 5

Mat. 1. 10
Mar. 1. 11
Luc. 1. 17 & 7. 27

6 dicit Dominus exercituum. * Ego enim Do-
 7 minus, & non mutor: & vos filij Iacob non
 8 estis consumpti. * A diebus enim patrum
 9 vestrorum recessistis a legitimis meis, & non
 10 custodistis. * Reuertimini ad me, & reuertar
 11 ad vos, dicit Dominus exercituum: Et dixi-
 12 stis: In quo reuertemur? * Si affliget homo
 13 Deum, quia nos configitis me? Et dixistis:
 14 In quo configimus te? In decimis, & in pri-
 15 mitijs. * Et in penuria vos maledixisti es-
 16 tis, & me non configitis gens tota. * Inferte om-
 nem decimam in horreum, & sit cibis in
 domo mea, & probate me super hoc, dicit
 Dominus: si non aperuerio vobis cataractas
 cæli, & effundero vobis benedictionem usque
 ad abundantiam, & increpabo pro vobis
 deuantem, & non corrumpet fructum ter-
 ræ vestræ: nec erit sterilis vinea in agro, di-
 cit Dominus exercituum. * Et beatos vos
 dicent omnes Gentes: eritis enim vos terra
 desiderabilis, dicit Dominus exercituum.
 13 * I Inualuerunt super me uerba uestra, di-
 14 cit Dominus. * Et dixistis: Quid locuti su-
 15 mus contra te? Dixistis: Vanus est, qui ser-
 16 uit Dēo: & quod emolumentum quia custo-
 diimus præcepta eius, & quia ambulauimus
 tristes coram Domino exercituum?
 15 * ergo nunc beatos dicimus arrogantes: si-
 quidem adificati sunt facientes impietatem,
 & tentauerunt Deum, & facti facti sunt.
 16 * Tunc locuti sunt timentes Dominum,

vnusquisque cum proximo suo: Et attēdit
 Dominus, & audiuit: & scriptus est super
 monumenti eorum tormentibus Dominus,
 & cogitantibus nomen eius. * Et erunt mi-
 hi, ait Dominus exercituum, in die, quæ ego
 facio, in percutiū: & parati eis, sicut par-
 12 cit vir filio suo seruienti sibi. * Et conuer-
 13 tementi, & videbitis quid sit inter iustum, &
 impium: & inter seruientem Deo, & non
 seruientem ei.

CAP. IIII.

1 E Cce enim dies ueniet succensu quasi ca-
 2 minis: & erunt omnes superbi, & om-
 3 nes facientes impietatem stipula: & infla-
 4 mabit eos dies ueniens, dicit Dominus exer-
 5 citum, quæ non derelinquet eis radicem,
 6 & germen. * I Et orienti vobis timentibus
 7 nomen meum Sol iusticiæ, & lunas in pen-
 8 nis eius: & egrediemini, & silietis sicut vi-
 9 tuli de armento. * Et calcabitis impios, &
 10 fuerint cinis sub planta pedum uestrorum
 11 in die, quæ ego facio, dicit Dominus exerci-
 12 tum. * I Memorate legis Moysi serui mei,
 13 quam mandauit ei in Horeb ad cænam Is-
 14 rael præcepta, & iudicia. * I Ecce ego mit-
 15 tam uobis Eliam prophetam, antequam ue-
 16 niat dies Domini magnus, & horribilis. * Et
 conuertet cor patrum ad filios, & cor filio-
 rum ad patres eorum: ne forte veniam, &
 percutiam terram anathematice.

LIBER PRIMVS

MACHABAEORVM.

CAPVT PRIMVM.

1 E factum est, post-
 2 quam percussit Ale-
 3 xander Philippi Ma-
 4 cedo, qui primus re-
 5 gnavit in Græciā,
 6 egressus de terra Co-
 7 chum, Darium regē
 8 Persarum, & Medo-
 9 rum. * constituit
 10 praelia multa, & ob-
 11 tinuit omnium munitiones, & interfecit re-
 12 ges terræ, * & pertransiit usque ad fines ter-
 13 ræ: & accepit spolia multitudinis Gentium:
 4 & siliuit terra in conspectu eius. * Et con-

gregauit uirtutem, & exercitum fortem ni-
 mis: & exaltatum est, & eleuati cor eius: &
 5 obtinuit regiones Græcium, & tyrannos:
 6 & facti sunt illi in tributum. * Et post hæc
 7 decidit in lectum, & cognouit quia morere-
 8 tur. * Et uocauit pueros suos nobiles, qui
 9 secum erant nutriti a iuuentute: & diuise
 10 illis regnum suum, cum adhuc uideret. * Et
 11 regnauit Alexander annis duodecim, & mor-
 12 tuus est. * Et obtinuerunt pueri eius regnū,
 13 vnusquisque in loco suo: & imposuerunt
 14 omnes sibi diademata post mortem eius, &
 15 filij eorum post eos annis multis, & multi-
 16 plicata sunt mala in terra. * Preexistit ei eis

radix peccatrix. Antiochus illultris, filius
 Antiochi regis, qui fuerat Romę obles: &
 regnauit in anno centesimo trigentesimo se-
 11 primo regni Grecorum. * In diebus illis
 exierunt ex Israel filij iniqui, & suaserunt
 multis, dicentes: Eamus, & disponamus
 testamentum cum Gentibus, quę circa no-
 sunt: quia ex quo recessimus ab eis, in-
 13 ueuerunt nos multa mala. * Et bonus visus
 est sermo in oculis eorum. * Et destinaue-
 14 runt aliqui de populo, & abierunt ad re-
 gem: & dedit illis potestatem vt facerent iu-
 sticiam Gentium. * Et edificauerunt gym-
 nasium in Ierosolymis secundum leges Na-
 16 tionum: & fecerunt sibi pręputia, & re-
 cesserunt a testamento sancto, & iuncti sunt
 Nationibus, & venundati sunt vt facerent
 17 inualum. * Et paratum est regnum in con-
 Cspecu Antiochi, & cepit regnare in terra
 Aegypti vt regnaret super duo regna.
 18 * Et intrauit in Aegyptum in multitudine
 graui, in curribus, & elephantis, & equi-
 tibus, & copiosa nauium multitudine:
 19 * & constituit bellum aduersus Ptolemęum
 regem Aegypti, & uictus est Ptolemęus
 a facie eius, & fugit, & ceciderunt vulne-
 20 rati multi. * Et comprehendit ciuitates
 21 Tercę Aegypti: * Et conuertit Antiochus,
 postquam percussit Aegyptum in centesimo
 22 dit ad Israel, * & ascendit Ierosolymam in
 23 multitudinē graui. * Et intrauit in sanctifi-
 cationem cum superbia, & accepit altare
 aureum, & candelabrum luminis, & vni-
 uersa uasa eius, & mensam propositionis,
 & libatoria, & phialas, & mortariola au-
 24 rea, & velum, & coronas, & ornamentum
 aureum, quod in facie templi erat: & com-
 minuit omnia. * Et accepit argentum, &
 25 aurum, & uasa concupiscibilia: & acce-
 pit thesauros occultos, quos inuenit: &
 26 sublati omnibus abiicit terram suam.
 27 * Et fecit eadem hominum, & locus est
 in superbia magna. * Et factus est planctus
 magnus in Israel, & in omni loco eorum:
 28 & ingemuerunt principes, & seniores: vir-
 gines, & iuuenes in fletu sunt: & specio-
 29 sitas mulierum immutata est. * Omnis ma-
 ritus sumpsit lamentum: & quę sedebant in
 30 thoro maritali, lugebant: & commota est
 terra super habitantes in ea, & vniuersa do-
 mus Jacob induit confusionem. * Et post
 31 duos annos dierum misit rex principem tri-
 butorum in ciuitates Iuda, & uenit Ierusa-
 32 lem cum turba magna. * Et locus est ad
 33 uerbo pacifica in dolo: & crediderunt
 ei. * Retruit eam super ciuitatem repente, &
 percussit eam plaga magna, & perdidit po-
 pulum multum ex Israel. * Et accepit ipo-
 lita ciuitatis: & succendit eam igni, & de-

struxit domos eius, & muros eius in cir-
 34 cuitu: * & captiuas duxerunt mulieres: &
 35 natos, & pecora possederunt. * Et edifica-
 uerunt ciuitatem David muro magno, &
 36 firmo, & turribus firmis, & facta est illis in
 arcem: * & posuerunt illic gentem pecca-
 tricem viros iniquos, & conualuerunt in
 37 ea. & posuerunt arma, & elcas, & congre-
 gauerunt spolia Ierusalem: * & reposerunt
 illic: & facti sunt in laqueum magnum.
 38 * Et factum est hoc ad insidias sanctificatio-
 39 ni, & in diabolium malum in Israel: * &
 effuderunt sanguinem innocentem per cir-
 40 cuitum sanctificationem, & contaminaue-
 runt sanctificationem. * Et fugerunt habi-
 tatores Ierusalem propter eos, & facta est
 habitatio exterorum, & facta est externa se-
 41 mini suo, & nati eius reliquerunt eam. * San-
 ctificatio eius desolata est sicut solitudo, 1 Tob. 1.
 dies festi eius conuersi sunt in luctum, 2.6
 subbata eius in opprobrium, honores eius in 3.
 nihilum. * Secundum gloriam eius multi- 6.10
 42 plicata est ignominia eius: & sublimitas
 eius conuersa est in luctum. * Et scripsit rex
 43 Antiochus omni regno suo vt esset omnis po-
 pulus, vna: & relinqueret vnusquisque le-
 44 gem suam. * Et conseruerunt omnes Ge-
 45 tes secundum verbum regis Antiochi: * &
 multi ex Israel conseruerunt seruituti eius,
 & sacrificauerunt idolis, & coinquinaue-
 46 runt sabbatum. * Et misit rex libros per ma-
 47 nus nuntiorum in Ierusalem, & in omnes
 48 ciuitates Iuda: vt sequerentur leges Gen-
 49 tium terrę, & prohiberent holocausta, &
 50 sacrificia, & placationes fieri in templo
 Dei, * & prohiberent celebrari sabbatum,
 & dies sollemnes: & iussit coinquinari san-
 51 ctia, & sanctum populum Israel. * Et iussit
 edificari aras, & templa, & idola, & immo-
 lari carnes suillas, & pecora communia,
 52 & relinquare filios suos in circumcisos, &
 coinquinari animas eorum in omnibus im-
 53 mundis, & abominationibus, ita vt obliui-
 scerentur legem, & immutarent omnes in-
 54 stituciones Dei. * Et quicumque non fec-
 55 sissent secundum uerbum regis Antiochi, mo-
 rerentur. * Secundum omnia uerba hæc
 56 scripsit omni regno suo: & pręposuit prin-
 57 cipes populo, qui hæc fieri cogerent. * Et ius-
 58 serunt ciuitatibus Iuda sacrificare. * Et con-
 gregati sunt multi de populo ad eos, qui de-
 relinquerant legem Domini: & fecerunt ma-
 la super terram: * & effugauerunt populum
 59 Israel in abditis, & in absconditis fugitiuo-
 60 rum locis. * Die quinta leuica mensis Cas-
 61 gleu, quinto & quadagesimo & centesimo
 anno edificauit rex Antiochus abomina-
 dum idolum desolationis super altare Dei,
 & per vniuersas ciuitates Iuda in circuitu
 62 edificauerunt aras: * & ante ianuas domo-
 rum, & in plateis incendebant thura, & sa-

crificabant,

59 crificabant: & libros legis Dei combusse-
60 runt igni, scindentes eos: & apud quem-
cumque inueniebantur libri testamenti Do-
mini, & quicumque, obseruabat legem Do-
mini, secundum edictum regis trucidabant eū.
61 * In virtute sua faciebant hæc populo Israel,
qui inueniebatur in omni mense & mense
62 in ciuitatibus. * Et quinta & vigesima die
mensis sacrificabant super aram, quæ erat con-
63 tra altare. * Et mulieres, quæ circumci debet

filios suos, trucidabantur: & unum iustum
regis Antiochi, & suspēdebant pueros a cer-
uicibus per vniuersas domos eorum: & eos,
64 qui circumciderant illos, trucidabant. * Et
multi de populo Israel definierunt apud se,
ut non manducarent immunda: & elegerunt
magis mori, quam cibis coinquinari immun-
dis: & noluerunt infringere legem Dei san-
65 ctam, & trucidari sunt: & facta est ira ma-
gna super populum valde.

CAP. II.

1 IN diebus illis surrexit Mathathias filius
A Ioannis, filij Simeonis, sacerdos ex fi-
lijs Ioanibab Ierusalem, & confedit in mon-
te Modim: & habebat filios quinque, Ioan-
nem, qui cognominabatur Gaddis: & Simo-
nem, qui cognominabatur Thasi: & Iudā,
4 qui vocabatur Machabeus: & Eleazarum,
qui cognominabatur Abaron: & Ionathan,
6 qui cognominabatur Apphus. * Hi viderunt
mala, quæ fiebant in populo Iuda, & in Ieru-
7 salē. * Et dixit Mathathias: Vix mihi, ut quid
natus sum videre contritionem populi mei,
& contritionem ciuitatis sanctæ, & scilicet il-
8 lic, cum datur in manibus inimicorū? * Van-
da in manu extraneorum facta sunt: templū
9 eius sicut homo ignobilis. * Vasa gloria eius
captiua abducta sunt: trucidati sunt senes
eius in plateis, & iuvenes eius ceciderunt in
gladio inimicorum. * Quæ gens non heredi-
10 tauit regnum eius, & non obtinuit spolia
eius? * Omnis compositio eius ablata est.
11 Quæ erat libera, facta est ancilla. * Ecce
sancta nostra, & pulchritudo nostra, & clari-
12 tas nostra desolata est, & coinquinauerunt
ea Gentes. * Quod ergo nobis adhuc viuere?

14 * Et scindit vestimenta sua Mathathias, & fi-
lij eius: & operuerunt se cilicijs, & planxe-
runt valde. * Et venerunt illuc qui missi erant
a rege Antiocho, ut cogeret eos, qui confuge-
rant in ciuitatem Modim, immolare, & accen-
16 dere thura, & a lege Dei discedere. * Et mul-
ti de populo Israel consentientes accesserunt
ad eos: sed Mathathias, & filij eius constan-
17 ter steterunt. * Et respondentes qui missi
erant ab Antiocho, dixerunt Mathathie:
Principes & clarissimi, & magnus es in hac
18 ciuitate, & ornatu, filijs, & fratribus. * ergo
accede prior, & fac iussus regis, sicut fecerunt
omnes Gentes, & viri Iuda, & qui re-
manferunt in Ierusalem: & eris tu, & filij tui
inter amicos regis, & amplificatus auro, &
19 argento, & muneribus multis. * Et respondit
Mathathias, & dixit magna voce: Et si co-
20 mes. Gentes regi Antiocho obedierunt, ut disceret
unusquisque a seruitute legis patrum suorum,
& cōtēntiā mandatis eius: ego & filij mei,
& fratres mei obediemus legi patrum nostro-
21 rum. * propitius sit nobis. Deus: nō est nobis
22 utile relinquere legem; & iustitias Dei. * nō
C audiemus verba regis Antiochi, nec sacrifi-
cabitur transgredientes legis nostræ man-
23 data, ut eamus altera via. * Et ut resauit Io-
qui verba hæc, accessit quidam Iudæus in

omnia in oculis sacrificare idolis super aram
in ciuitate Modin, secundum ius sum regis
24 * & vidit Mathathias, & doluit, & concu-
muerunt rones eius, & accensus est furor
eius secundum iudicium legis, & insiliens
25 trucidauit eum super aram: * sed & virum,
quem rex Antiochus miserat, qui coge-
bat immolare, occidit in ipso tempore, & aram
26 destruxit, * & zelatus est legem, I sicut fecit
Phinees Zamri filio Salomi. * Et exclamauit
27 Mathathias voce magna in ciuitate,
dicens: Omnis, qui zelum habet legis
statuet testamentum, exeat post me. * Et
28 fugit ipse, & filij eius in montes, & reli-
querunt quaecumque habebant in ciuitate.
29 * Tunc descendere multi querentes iudi-
cium, & iustitiam, in desertum: * & sede-
30 runt ibi ipsi, & filij eorum, & mulieres eorum,
& pecora eorum: quoniam inundauit
31 tant super eos mala. * Et renouatum est
D vitis regis, & exercitui, qui erat in Ierusa-
lem ciuitate Dauid quoniam discessissent vi-
ri quidam, qui dissipauerunt mandatum regis
in loca occulta in deserto, & abiissent
32 post illos multi. * Et statim perrexerunt
ad eos, & constituerunt aduersus eos prae-
33 lium in die sabbatorum, * & dixerunt ad
eos: Resistitis & nunc adhuc? exite, & facite
34 secundum verbum regis Antiochi, & vi-
uetis. * Et dixerunt: Non exhibimus, neque
faciemus verbum regis, vt polluamus diem
35 sabbatorum. * Et concitauerunt aduersus
36 eos praelium. * Et non responderunt eis,
neque lapidem miserunt in eos, nec oppila-
37 runt loca ductula, * dicentes: Moriamur om-
nes in simplicitate nostra: & testes erunt super
38 nos celum, & terra, quod iniuste perdis-
tis nos. * Et intulerunt illis bellum sabbatis.
& mortui sunt ipsi, & uxores eorum,
& filij eorum, & pecora eorum vsque ad
39 mille animas hominum. * Et cognouit Ma-
thathias, & amici eius, & ludum habue-
40 runt super eos valde. * Et dicit vir proximo
suo: Si omnes fecerimus sicut fratres nostri
fecerunt, & non pugnauerimus aduersus
gentes pro animabus nostris, & iustificatio-
41 nibus nostris: nunc citius disperdere nos a
terra. * Et cogitauerunt in die illa, dicen-
tes: Omnis homo, quicumque venerit ad
nos in bello die sabbatorum, pugnemus ad-
uersus eum: & non morietur omnes, sicut
42 mortui sunt fratres nostri in occultis. * Tunc
congregata est ad eos synagoga Assidæorum
foras viribus ex Israel, omnis voluntarius
43 in lege. * & omnes, qui fugiebant a ma-
lis, additi sunt ad eos, & facti sunt illis ad
44 firmamentum. * Et collegerunt exercitum,
& percusserunt peccatores in ira sua, & vi-
ros iniquos in indignatione sua: & ceteri fu-
45 gerunt ad nationes, vt euade rent. * Et cir-
cuiuic Mathathias, & amici eius, & destru-

46 xerunt aras: * & circumciderunt pueros in
circumcisione. Quoruque inuenerunt in fini-
47 bus Israel: & in fortitudine. * Et pericu-
ti sunt filios superbis, & prosperatum est
48 opus in manibus eorum: * & obtinuerunt
legem de manibus gentium, & de manibus
regum: & non dederunt cornu pecca-
49 tori. * Et appropinquauerunt dies Ma-
thathias moriendi, & dixit filijs suis: Nunc
confortata est superbia, & castigatio, & tem-
50 pus euetionis, & ira indignationis. * Nunc
ergo, o filij, & mulatores estote legis, & da-
te animas vestras pro testamento patrum ve-
51 strorum, * & mementote operum patrum,
quæ fecerunt in generationibus suis: & acci-
pietis gloriam magnam, & nomen eter-
52 num. * I Abraham nonne in tentatione in-
uentus est fidelis, & reputatum est ei ad iu-
53 stitiam? * I Ioseph in tempore angustiarum
custodiuit mandatum, & factus est domi-
54 nus Aegypti. * I Phinees pater noster, ze-
lando zelum Dei, accepit testamentum sa-
55 cerdotij æterni. * I Iesus dum impleuit ver-
bum, factus est dux in Israel. * I Caleb,
dum testificatur in ecclesia, accepit heredi-
57 tatem. * I Dauid in sua misericordia conse-
cutus est sedem regni in secula. * I Elias,
58 dum zelat zelum legis, receptus est in ca-
elum. * I Ananias & Azarias & Misael cre-
dentes, liberati sunt de flamma. * I Daniel
60 in sua simplicitate liberatus est de ore leo-
rum. * Et ita cogitate per generationem,
& generationem: quia omnes qui sperant
62 in eum, non infirmantur. * Et a verbis vi-
ri peccatoris ne timueritis: quia gloria eius
63 stercus, & vermis est: * hodie exaltatur,
& cras non inuenietur: quia conuersus est in
64 terram suam, & cogitatio eius perijt. * Vos
ergo filij confortamini, & viri litigate in
65 lege: quia in ipsa gloriosificatis. * Et ecce
Simon fratre vester, scio quod vir consilij
est: ipsum audite semper, & ipse erit vobis
66 pater. * Et Iudas Machabeus fortis viribus
a iuuentute sua, sit vobis princeps militum,
67 & ipseaget bellum populi. * Et adducetis
ad vos omnes factores legis: & vindicate
68 vindictam populi vestri. * Retribuite retri-
butionem Gentibus, & intendite in præce-
69 ptum legis. * Et benedixit eos, & appositus
est ad patres suos. * Et defunctus est anno
70 centesimo & quadragesimo sexto: & sepul-
tus est a filiis suis in sepulchris patrum suo-
rum in Modin, & plauerunt eum omnis
Israel plaudu magno.

CAP. III.

1 **E**T surrexit Iudas, qui vocabatur Macha-
beus filius eius pro eo: & adiua-
bat eum omnes fratres eius: & vniuersi, qui se
coniunxerant patri eius, & praeliabantur p re-

3 lium Israel cum latius. * Et di. auit glo-
riam populo suo, & induit se lorica sicut
4 p. & succinxit fœrma bellica sua in pra-
4 lijs, & protegebatur castra gladio suo. * Simi-
lis factus est leoni in operibus suis, & sicut
5 catulus leonis ruginis in venatione. * & per-
sequutus est iniquos perscrutans eos: & qui
6 conturbabant populum suum, eos succendit
7 flammis: * & repulsi sunt inimici eius pra-
timore eius, & omnes operarij iniquitatis
conturbati sunt: & directus est salus in manu
8 eius. * Et exacerbabat reges multos, & laci-
ficabat Jacob in operibus suis, & in seculum
9 memoria eius in benedictione. * Et petam-
bulauit ciuitates Iuda, & perdidit impio: ex
10 eis, & auertit iram ab Israel. * Et nomina-
tus est vsque ad nouissimum terræ, & congre-
11 gavit percutientes. * Et congregauit Apollo-
12 nius Gentes, & a Samaria virtutem multam
& magnam ad bellandum contra Israel.
13 * Et cognouit Iudas, & exiit obuia illi: &
perculsit, & occidit illum: & ceciderunt val-
14 nerati multi, & reliqui fugerunt. * & accepit
spolia eorum, & gladium Apollonij ablu-
15 it Iudas, & erat pugnans in eo omnibus die-
16 bus. * Et audiuit Seron princeps exercitus
17 Syriæ, quod congregauit Iudas congregatio-
nem fideliem, & ecclesiam secum, & ait:
18 Faci mihi nomen, & glorificabor in regno,
& debellabo Iudam, & eos, qui cum ipso
19 sunt, qui spernebant verbum regis. * Et præ-
parauit se: & ascenderunt cum eo castra im-
20 piorum, fortes auxiliarij vt facerent vindi-
21 ctam in filios Israel. * Et appropinquauit
22 runt vsque ad Bethoron: & exiuit Iudas ob-
23 uiam illi cum paucis. * Vt autem viderunt
24 exercitum venientem sibi obuiam, dixe-
runt Iuda: Quomodo poterimus pauci pu-
25 gnare contra multitudinem tantam, & tam
26 fortem, & nos fatigari sumus ieiunio hodie?
27 * Et ait Iudas: Facile est concludi multos
in manus paucorum: & non est differentia
28 in conspectu Dei: celi liberat in multis, &
29 in paucis: quoniam non in multitudine
30 exercitus victoria belli, sed de celo fortitu-
31 do est. * Ipsi veniunt ad nos in multitudine
32 contumaci, & superbia vt disperdant nos,
33 & viros nostros, & filios nostros, & p. spo-
34 lient nos: * nos vero pugnabimus pro ani-
35 mabus nostris, & legibus nostris. * & ipse
36 Dominus conteret eos ante faciem nostram.
37 Vos autem ne timetis eos. * Vt cessauit
38 autem loqui, insiluit in eos subito: & con-
39 teruitur est Seron, & exercitus eius in conspe-
40 ctu ipsius: & persecutus est eum in desen-
41 su Bethoron vsque in campum, & cecide-
42 runt ex eis odimgenti viri, reliqui autem
43 supererunt in terram Philistinij. * Et cecidit
44 timor Iudæ, ac fratrum eius, & formido
45 super omnes gentes in circuitu eorum.

46 * & peruenit ad regnum nomen eius, & de

47 D. p. alij, Iudæ narrabant omnes gentes. * Vt
audirent autem rex Antiochus sermones
illos, iratus est animo: & misit, & congre-
48 gavit exercitum vniuersi regni sui, castra
49 fortia valde: & aperuit ararium suum, &
50 dedit stipendia exercitui in annum: & man-
51 dauit illis vt essent parati ad omnia. * Et vi-
dit quod defecit pecunia de thesauris suis, &
52 tributa regionis modica propter dissensio-
nem, & plagam, quam fecit in terra, vt
53 tolleretur legitima, quæ erant a primis die-
54 bus: & timuit ne non haberet vt semel
55 bis, in sumptus & donaria, quæ dederat
56 ante larga mero: & abundauerat super ro-
57 ges, qui ante eum fuerant. * Et confusa-
tus erat animo valde, & cogitauit ire in
58 Persidem, & accipere tributa regionum,
59 & congregare argentum multum. * Et reli-
quit Lyfiam hominem nobilem de genere
60 regali, super negotia regis, a flumine Eu-
61 phratis vsque ad flumen Aegypti: * & vt nu-
triret Antiochum filium suum, donec r. di-
62 ret: * Et tradidit ei medium exercitum, &
63 elephantos: & mandauit ei de omnibus,
64 quæ molebat, & de inhabitantibus Iudam,
65 & Ierusalem: * & vt mitteret ad eos exer-
66 citum ad conterendam, & extirpandam vir-
67 tutem Israel, & reliquias Ierusalem, & au-
68 ferendam memoriam eorum de loco: * &
69 ut constitueret habitatores filios alienigenas
in omnibus finibus eorum, & sorte distri-
70 bueret terram eorum. * Et rex assumpsit
71 partem exercitus residui, & exiuit ab Antio-
chia ciuitate regni sui anno centesimo &
72 quadragesimo septimo: & transfretauit Eu-
73 phratem flumen, & petambulabat superio-
74 res regiones. * Et elegit Lyfias Ptolemaum
75 filium Dorymini, & Nicanorem, & Gon-
76 gam, viros potentes ex amicia regis: &
77 misit cum eis quadraginta milia virorum,
78 septem millia equitum vt venient in ter-
79 ram Iudæ, & disperderent eam secundum
80 verbum regis. * Et processerunt cum vni-
81 uersa virtute sua, & venerunt, & applicue-
82 runt Emmaum in terra campestris. * Et au-
83 diuerunt mercatores regionum nomina
84 eorum: & acceperunt argentum, & aurum
85 multum valde, & pueros: & venerunt in
86 castra vt acciperent filios Israel in seruos, &
87 additi sunt ad eos exercitus Syriæ: & terre
88 alienigenarum. * Et vidit Iudas, & fratres
89 eius, quia multiplicata sunt mala, & exerci-
90 tus applicauit ad fines eorum: & cognoue-
91 runt verba regis, quæ mandauit populo face-
92 re in interitum, & consummationem: & di-
93 xerunt vnusquisque ad proximum suum:
94 Esigamus deiectionem populi nostri, & pu-
95 gnemus pro populo nostro, & sanctis no-
96 stris. * Et congregatus est conuentus ut es-
97 sent parati in prælium: & vt orarent, & pe-
98 rent misericordiam, & miserationes. * Pe-

Ierusalem non habitabatur, sed erat sicut de-
sertum: non erat qui ingrederetur & egrede-
retur de nativitate eius: & sanctum conculcabatur.
& filij alienigenarum erant in arce, ibi
erat habitatio Gentium: & ablata est volu-
ptas a Jacob, & defecit ibi tibia, & cithara.
46 * Et congregati sunt, & venerunt in Maspha
contra Ierusalem: quia locus orationis erat
47 in Maspha ante in Israel. * Et ieiunaverunt
illa die, & iudicunt se ciliis, & cinerem
imposuerunt capiti suo: & disciderunt vesti-
48 menta sua: * & expandunt libros legis, de
quibus scrutabantur Genes similitudinem
49 simulachrorum suorum: * & attulerunt or-
namenta sacerdotalia, & primitias, & deci-
mas: & suscitaverunt Nazareos, qui imple-
50 verant dies: * & clamaverunt voce magna
in celum, dicentes: Quid faciemus istis, &
51 quo eos ducemus? * & sancta tua conculca-
ta sunt, & contaminata sunt, & sacerdotes
tui facti sunt in ludum, & in humilitatem.
52 * & ecce Nationes convenerunt adversum
nos: ut nos disperdant: tu scis, quz cogitant
53 in nos. * Quomodo poterimus subsistere ante
faciem eorum, nisi tu Deus adiuves nos?
54 * Et tubis exclamaverunt voce magna. * Et
55 post hæc constituit Iudas duces populi, tri-
butos, & centuriones, & pentacontarchos, &
56 decuriones. * ¶ Et dixit his, qui edificabant
domos, & spondebant uxores, & plantabant
vineas, & formidolosis, ut redirent unus-
quisque in domum suam secundum legem.
57 * Et moverunt castra, & collocaverunt ad
58 Austrum Emmaum. * Et ait Iudas: Accin-
gimini, & estote filij potentes, & astote para-
ti in mane, ut pugnetis adversus Nationes
has, quz convenerunt adversus nos disper-
59 dere nos: & sancta nostra: * quoniam melius
est nos mori in bello, quam videre mala gen-
60 tis nostræ, & sanctorum. * Sicut autem fue-
rit voluntas in celo, sic fiat.

CAP. IIII.

ET assumpsit Gorgias quinque millia
A virorum, & mille equites electos: &
a moverunt castra nocte * ut applicarent ad
castra Iudæorum, & percuterent eos subi-
to: & filij, qui erant ex arce, erant illis du-
3 ces. * Et audiuit Iudas, & surrexit ipse, &
potentes percutere virtutem exercitum se-
4 gis, qui erant in Emmaum. * Adhuc enim
5 dispersus erat exercitus a castris. * Et venit
Gorgias in castra Iudæ noctu, & neminem
invenit, & quærebat eos in montibus: quo-
6 niam dixit: Fugiant hi a nobis. * Et cum
dies factus esset, apparuit Iudas in campo
cum tribus millibus virorum tantum: qui
7 tegumenta, & gladios non habebant: * & vi-
derunt castra Gentium valida, & loricatoros,
& equitatus in circuitu eorum, & hi docti

8 ad prælium. * Et ait Iudas viris, qui secum
erant: Ne timueritis multitudinem eorum,
9 & imperum eorum ne formideatis. * ¶ Me-
mentote qualiter salvi facti sunt patres no-
stri in mari rubro, cum sequeretur eos Pha-
10 rao cum exercitu multo. * Et nunc elame-
mus in celum: & miserebitur nostri Domi-
nus, & memor erit testamenti patrum no-
strorum, & conteret exercitum istum ante
11 faciem nostram hodie. * & scient omnes
gentes quia est qui tedimat, & liberet Israel.
12 * Et elevarunt alienigenæ oculo suos, &
B viderunt eos venientes ex adverso. * Et exie-
13 runt de castris in prælium, & tuba cecine-
runt hi, qui erant cum Iuda: * Et congrega-
14 runt: & contrite sunt Gentes, & fugerunt
15 in campum. * Nouissimi autem omnes ce-
diderunt in gladio, & persecuti sunt eos vsq;
Gezeron, & vsque in campos Idumæ, &
Azori, & Iamnia: & ceciderunt ex illis vsq;
16 ad tria millia virorum. * Et reversus est Iu-
17 das, & exercitus eius, sequens eum. * Dixitq;
ad populum: Non contempnificatis spolia:
18 quia bellum contra nos est, * & Gorgias &
exercitus eius prope nos in monte: sed stete
nunc contra inimicos nostros, & expugna-
19 eos, & fumetis postea spolia securi. * Et ad-
hæc loquente Iuda hæc, ecce apparuit pars
20 quædam prospiciens de monte. * Et vidit
Gorgias quod in fugam conversi sunt sui,
21 succederunt castra: sumus enim, qui vide-
batur, declarabat quod factum est. * Qui-
22 bus illi confectis timuerunt valde, aspicien-
tes simul & Iudam & exercitum in campo
23 paratum ad prælum. * Et fugerunt omnes
in campum alienigenarum: * & Iudas re-
uersus est ad spolia castrorum, & acceperunt
aurum multum, & argentum, & hyacin-
24 thum, & purpuram marinarum, & opes
magnas. * Et conversi, hymnum canebant,
& benedicebant Deum in celum, quoniam
25 bonus est, quoniam in sæculum misericor-
dia eius. * Et facta est festus magna in Israel
26 in die illa. * Quicumque autem alienigenam
euerant, venerunt, & nunciaverunt
27 Lysæ viueris, quæ acciderant. * Quibus ihu-
le auditis confirmatos animo deficiebat:
quod non qualia voluit, talia contingerent
28 in Israel, & qualia mandauit res. * Et se-
quenti anno congregauit Lysas virorum
electorum sexaginta millia, & equitum quin-
29 que milia, & debellare eos. * Et uenerunt
in Iudæam, & castra posuerunt in Beth-
ron, & occurrit illis Iudas cum decem mil-
30 libus viris. * Et viderunt exercitum sortem,
& orauit, & dixit: Benedixas es saluator
Israel, qui contriuiti impetum potens in
31 manu serui tui David, & tradidisti castra
alienigenarum in manu Ionathæ filij Saul,
& armigeri eius. * Conclude exercitum
istum in manu populi tui Israel, & consten-

dantur

Exod. 14. b. 9
17. Reg. 17. f. 50
18. Reg. 14. b. 1

- 32 datur in exercitu suo, & equitibus. * Da illis formidinem, & tabescat audaciam virtutis eorum, & commoueanur cōtione sua.
- 33 * Deice illos gladio diligentium te. & colaudet te omnes, quiouerunt nomen tuum in hymnis. * Et commiserunt prælium: & ceciderunt de exercitu Lysie quinque millia virosum. * Videns autem Lysias fugam suorum, & Iudæorum audaciam, & quod parati sunt aut vivere, aut mori fortiter, abiit Antiochiam, & elegit milites, ut multiplicaret rursus venient in Iudæam. * Dixit autem Iudas, & fratres eius: Ecce contriti sunt inimici nostri: ascendamus nunc mundare sancta, & renouare. * Et congregatus est omnis exercitus, & ascenderunt in montem Sion. * Et viderunt sanctificationem desertam, & altare profanatum, & portas exustas, & matris virgula nata sicut in altitu, vel in montibus, & passio phoria dnuis.
- 39 * Et sciderunt vestimenta sua, & placent in planctu magno, & imposuerunt cinerem super caput suum. * & ceciderunt in faciem super terram, & exhamauerunt tubis signorum, & clamauerunt in celum. * Tunc ordinauit Iudas viros ut pugnarent aduersus eos, qui erant in arce, donec enundarent sancta. * Et elegit sacerdotes sine macula, voluntatem habentes in lege Dei: & mundauerunt sancta, & tulerunt lapides conuincationis in locum immundum. * Et cōgignauit de altari holocaustorum

- quod profanatum erat, quid de eo faceret.
- 45 * Et incidit illis consilium bonum vt destruerent illud: ne forte illis esset in opprobrium, quia contaminauerunt illud Gentes, & demoliti sunt illud. * Et reposuerunt lapides in monte domus in loco apto, quoadusque veniret propheta, & responderet de eis.
- 47 * Et acceperunt lapides integros secundum legem, & edificauerunt altare nouum, secundum illud, quod fuit prius: * & edificauerunt sancta, & que intra domum erant iterum secus: & adem, & atria sanctificauerunt.
- 49 * Et fecerunt vasa sancta noua, & intulerunt candelabrum, & altare incensorum, & mensam in templum. * Et incensum posuerunt super altare, & accenderunt lucernas, quæ super candelabrum erant, & lucebant in templo. * Et posuerunt super mensam panes, & appenderunt vela, & consummauerunt omnia opera, quæ fecerant. * Et ante matutinum surrexerunt quinta & vigesima die mensis noni (hic est mensis Casleu) centesimi quadragesimi octauis anni: * & obtulerunt sacrificium secundum legem super altare holocaustorum nouum, quod fecerant.
- 54 * Secundum tempus & secundum diem, in qua contaminauerunt illud gentes, in ipsa renouatum est in canticis, & citharis, & citharis, & in cymbalis. * Et cecidit omnis populus in faciem, & adorauerunt, & benedixerunt in celum eum, qui prosperauit eis. * Et fecerunt dedicationem altaris diebus octo, & obtulerunt holocausta cum lætitia, & sacrificium salutæris, & laudis.
- 57 * Et ornauerunt faciem templi coronis aureis, & scutulis: & dedecauerunt portas, & passio phoria, & imposuerunt eis ianuas. * Et facta est lætitia in populo magna valde, & auersum est opprobrium Gentium. * Et statuit Iudas, & fratres eius, & universa ecclesia Israel ut agatur dies dedicationis altaris in temporibus suis ab anno in annum per dies octo a quinta & vigesima die mensis Casleu, cum lætitia & gaudio.
- 60 * & edificauerunt in tempore illo montem Sion, & per circuitum muros aleos, & tures

10. to. c.
13

firmas, nequaquam venirent Gentes, & conculcarent eum sicut antea fecerunt. * Et collocavit illic exercitum, ut servarent eum, & munirent eum ad custodiendam Bethsuram, ut haberet populus munitionem contra faciem Idumææ.

CAP. V.

ET factum est, ut audierunt Gentes in circuitu quia edificatum est altare, & sanctorum sicut prius, irate sunt valde: * & cogitabant tollere genus Iacob, qui erant inter eos, & ceperunt occidere de populo, & persequi. * Et debellabat Iudas filios Fatau in Idumæa, & eos, qui erant in Acrabathane: quia circumfidebant Israelitas, & percussit eos plaga magna. * Et recordatus est malitiam filiorum Bean, qui erant populo in laqueum, & in scandalum, insidiantes ei in via. * Et conclusi sunt ab eo in turribus, & applicuit ad eos, & anathematizavit eos, & incendit turres eorum igni cum omnibus, qui in eis erant. * Et transiit ad filios Ammon, & inuavit manum fortem, & populum copiosum, & Timotheum ducem ipsorum: * & commisit cum eis prælia multa, & contriti sunt in conspectu eorum, & percussit eos: * & cepit Gazer civitatem, & filios eius, & reuersus est in Iudæam. * Et congregati sunt gentes, quæ sunt in Galaad aduersus Israelitas, qui erant in finibus eorum ut tollerent eos: & fugerunt in Datheman munitionem, * & miserunt litteras ad Iudam, & fratres eius, dicentes: Congregati sunt aduersus nos gentes per circuitum, ut nos auferant: * & parant venire, & occupare munitionem, in quam confugimus: & Timotheus est dux exercitus eorum. * Nunc ergo veni, & eripe nos de manibus eorum, quia cecidit multitudo de nobis. * Et omnes fratres nostri, qui erant in locis Tubin, interfecti sunt: & captiuas duxerunt uxores eorum, & natos, & spolia, & petierunt illic fere mille viros. * Et adhuc epistolæ legebantur, & ecce alij nuncij venerunt de Galilea confisus tunicis, nuntiantes secundum verba hæc: * dicentes conuenisse aduersum se a Ptolemaida, & Tyro, & Sidone: & repleta est omnis Galilea alienigenis, ut nos consumant. * Ut audiuit autem Iudas, & populus, semina istos, conuenit ecclesia magna cogitare quid facerent fratribus suis, qui in tribulatione erant, & expugnabantur ab eis. * Dixitque Iudas Simoni fratri suo: Elige tibi viros, & uade, & libera fratres tuos in Galilea: ego autem, & frater meus Ionathas ibimus in Galaaditrim. * Et reliquit Iosephum filium Zacharie, & Arariam duces populi cum residuo exercitu in Iudæa ad custodiam: * & præcepit illis, dicens: Pre-

ste populo huic: & nolite bellum committere aduersum gentes, donec reuertamur. * Et partiti sunt Simoni viri tria millia, ut iret in Galilæam: Iudæ autem octo millia in Galaaditrim. * Et abiit Simon in Galileam, & commisit prælia multa cum gentibus: & contriti sunt gentes a facie eius, & persecutus est eos usque ad portam. * Ptolemaidis: & ceciderunt de gentibus fere tria millia virorum, & accepit spolia eorum, * & assumpsit eos, qui erant in Galilæa: & in Arbatis cum vxoribus, & natis, & omnibus, quæ erant illis, & adduxit in Iudæam cum lætitia magna. * Et Iudæ Machabeus, & Ionathas frater eius transierunt Iordanem, & abierunt viam trium dierum per desertum: * Et occurrerunt eis Nabuthæi, & susceperunt eos pacifice, & narrauerunt eis omnia, quæ acciderant fratribus eorum in Galaaditide, * & quia multi ex eis comprehensi sunt in Bafara, & Bosor, & in Almans, & in Casphor, & Mageth, & Carnaim: hæc omnes ciuitates munitæ, & magnæ. * Sed & in ceteris ciuitatibus Galaaditidis tenentur comprehensi, & in crastinum constituerunt ad mouere exercitum ciuitatibus his, & comprehendere, & tollere eos in una die. * Et conuertit Iudas, & exercitus eius, viam in desertum Bosor repente, & occupauit ciuitatem: & occidit omnem masculum in ore gladij, & accepit omnia spolia eorum, & succendit eam igni. * Et surrexerunt inde nocte, & ibant usque ad munitionem. * Et factum est diluculo, cum eleuassent oculos suos, ecce populus multus, cuius non erat numerus, portantes scalas, & machinas ut comprehenderent munitionem, & expugnarent eos. * Et vidit Iudas quia coepit bellum, & clamor bellis ascendit ad caelum sicut tuba, & clamor magnus de ciuitate: * & dixit exercitus suo: Pugna hodie pro fratribus vestris. * Et venit tribus ordinibus post eos, & exclamauerunt tubis, & clamauerunt in oratione. * Et cognouerunt castra Timothei quia Machabeus est, & refugerunt a facie eius: & percuferunt eos plaga magna. * & ceciderunt ex eis in die illa fere octo millia virorum. * Et diuertit Iudæ in Maspha, & expugnauit, & cepit eam: & occidit omnem masculum eius, & sumpsit spolia eius, & succendit eam ignis. * Inde perrexit, & cepit Casbô, & Mageth, & Bosor, & reliquas ciuitates Galaaditidis. * Post hæc autem verba congregauit Timotheus exercitum alium, & castra posuit contra Raphon trans torrentem. * Et misit Iudas speculari exercitum: & renunciauerunt ei, dicentes: Quia conueniunt ad eum omnes gentes, quæ in circuitu nostro sunt, exercitus multus nimis: * & Arabas conducerunt in auxilium sibi, & castra posuerunt

trans torrentem, parati ad te venire in prae-
 40 lium. Et abiit Iudas obuiant illis. * Et ait
 41 Timotheus principibus exercitus sui: Cum
 appropinquaerit Iudas, & exercitus eius
 ad torrentem aquae: si transierit ad nos prior:
 non poterimus sustinere eum, quia poten-
 42 poterit aduersum nos. * Si vero timuerit
 transire, & posuerit castra extra flumē, trans
 43 fratremus ad eos, & poterimus aduersus il-
 lum. * Vt autem appropinquaui Iudas ad
 torrentem aquae, statuit scribas populi se-
 cus torrentem, & mandauit eis, dicens: Ne-
 44 minem hominum reliqueritis: sed veniant
 omnes in praelium. * Et transfretauit ad il-
 los prior, & omnis populus post eum, & cohe-
 45 trita sunt omnes gentes a facie eorum, & pro-
 iecerunt arma sua, & fugerunt ad sanum,
 46 quod erat in Carnaim. * Et occupauit ip-
 sam ciuitatem, & sanum succendit igni
 cum omnibus, qui erant in ipso: & oppres-
 47 sa est Carnaim, & non potuit sustinere con-
 48 tra faciem Iudae. * Et congregauit Iudas
 universos Israelitas, qui erant in Galaad, di-
 49 de, a minimo usque ad maximum, & vxores
 eorum, & natos, & exercitum magnum
 50 ualde ut uenirent in terram Iudae. * Et uene-
 runt usque Ephron: & haec ciuitas magna
 in ingressu posita, munita ualde & non erat
 51 declinare ab ea dextera uel sinistra, sed per
 mediam iter erat. * Et incluserunt se qui
 erant in ciuitate, & obstruxerunt portas lapi-
 52 dibus: & misit ad eos Iudas uerbis pacifi-
 53 cis, * dicens: Transeamus per terram uestram,
 ut eamus in terram nostram: & nemo uo-
 54 bis nocebit: tantum pedibus transibimus.
 55 Et nolabant eis aperire. * Et praecepit Iudas
 56 praedictis in castris, ut applicarent unius-
 57 que in quo erat loco. * & applicuerunt
 58 se uiri dextris: & oppugnavit ciuitatem illi
 tota die, & tota nocte, & tradita est trinitus
 59 in manu eius: & peremerunt omnem ma-
 sculum in ore gladii, & tradidit eam,
 60 & accepit spolia eius, & transiit per to-
 61 tam ciuitatem super interfectos. * Et
 transgressi sunt Iordanem in campo magno,
 62 contra faciem Bethsan. * Et erat Iudas co-
 gregans extremos, & exhortabatur populum
 63 per totam uiam, donec uenirent in terram
 64 Iudae: & ascenderunt in montē Sion ci-
 lerinā, & gaudio, & obalerunt holocausta,
 65 quod nemo ex eis cecidisset donec reuēterē-
 66 tar in pace. * Et in diebus, quibus erat Iudas,
 67 & Ionathas in terra Gaalad, & Simon
 68 frater eius in Galilaea contra faciem Ptole-
 69 mae, & audiuit Iosephus Zacharia filius,
 70 & Azarias princeps iurur, res bene gestas,
 71 & praelia quae facta sunt, * & dixit: Facia-
 72 mus & ipsi nobis nomen, & eamus pugnare
 73 aduersus gentes, quae in circuitu nostro sunt.
 74 * Et praecepit his, qui erant in exercitu suo,
 75 & abierunt Iamnam. * Et exiuit Gorgias

de ciuitate, & uisitans ciuitatem illam in pra-
 60 gnā. * Et fugauit sunt Iosephus, & Azarias
 usque in fines Iudae: & ceciderunt illo
 61 die de populo Israel ad duo millia uiri, & fa-
 cta est fuga magna in populo: * quia non au-
 62 diebant Iudam, & fratres eius, existimantes
 63 fortiter se facturos. * Ipsi autem non erant de
 semine virorum illorum, per quos salus facta
 64 est in Israel. * Et utri Iuda magnificati sunt
 ualde in conspectu omnis Israel, & gentium om-
 65 nium ubi audiebatur nomen eorum. * Et ed-
 66 uenerunt ad eos fausta acclamantes. * Et
 exiuit Iudas, & fratres eius, & expugnauit
 67 filios Esau in terra, quae ad Aulitum est, &
 percussit Chebro & filias eius: & muros eius,
 68 & turres succendit igni in circuitu. * Et mo-
 uit castra ut iret in terram alienigenarum, &
 69 perambulabat Samariam. * In die illa cecid-
 erunt sacerdotes in bello, dum uolunt for-
 70 titer facere, dum sine consilio exeunt in
 71 praelium. * Et declinauit Iudas in Azotum
 in terram alienigenarum, & diruit aras eo-
 rum, & sculpentia deorum ipsorum succendit
 72 igni: & cepit spolia ciuitatum, & reuersus
 est in terram Iudae.

CAP. VI.

1 **E**T rex Antiochus perambulabat superio-
 res regiones, & auduit esse ciuitatem
 2 Elymaidem in Perside nobilissimam, & co-
 piosam in argento, & auro, & templumq. in ea
 3 locupletissimum: & illic uelamina aurea, &
 lorice, & scuta, quae reliquit Alexander Phi-
 4 lippi rex Macedonae, qui regnauit primus in
 5 Graecia. * Et uenit, & quaerebat capere ciui-
 6 tatem, & depraedari eam: & non potuit, quon-
 7 iam innotuit sermo his, qui erant in ciui-
 8 tate: & insurrexerunt in praelium, & fugit in-
 9 de, & abiit cum tristitia magna, & reuersus
 10 est in Babyloniam. * Et uenit qui nuntiaret ei
 in Perside, quia fugata sunt castra, quae erant
 11 in terra Iudae: & quia abiit Lysias cum vir-
 12 tute forti in primis, & fugatus est a facie Iu-
 13 daeorum, & inualuerunt armis, & uiribus, &
 14 spoliis multis, quae ceperunt de castris, quae ex-
 15 ciderunt: * & quia diruerunt abominationem
 16 quam edificauerat super altare, quod
 17 erat in Ierusalem, & sanctificationem, sicut
 18 prius, circumdederunt muri excelsi, sed &
 19 Bethsuram ciuitatem suam: * Et factum est
 20 ut audiuit rex sermones istos, exprobruit, &
 21 commotus est ualde: & decidit in lectum, &
 22 incidit in languorem praetristitia, quia
 23 non factum esse ei succogitabat. * Et erat
 24 illic per dies multos: quia renouata est in
 25 eo tristitia magna, & arbitratus est se mo-
 26 ri. * Et uocauit omnes amicos suos, &
 27 B dixit illis: Recessit somnus ab oculis meis
 & contidit, & corruu corde praet sollicitudine

11 ne: & dixi in corde meo: In quantum tribulationem deueni, & in quos fluctus tristitiae, in qua nunc sum: qui iugundus eram,
 12 & dilectus in potestate mea? * Nunc vero remisi cor malorum, quae feci in Ierusalem, unde & abstuli omnia spolia aurea, & argentea, quae erant in ea, & misi auferre habitantes Iudaeam sine causa. * Cognito ergo quia propterea intenerunt me mala ista, & ecce pereor tristitia magna in terra aliena. * Et vocauit Philippum, unum de amicis suis, & praeposuit eum super viuerum regnum suum: & dedit ei diadema, & stolam suam, & annulum, ut adduceret Antiochum filium suum, & nutriet eum, & regnaret. * Et mortuus est illic Antiochus rex anno centesimo quadagesimo nono.
 17 * Et cognouit Lysias, quoniam mortuus est rex, & constituit regnare Antiochum filium eius, quem nutriuit a Iulio secentem: & vocauit nomen eius Eupator. * Et hi, qui erant in arce, concluderant Israel in circuitu sanctorum: & querebant eis mala semper, & firmamentum Gentium. * Et cogitauit Iudas disperdere eos: & conuocauit uniuersum populum, ut obsiderent eos. * Et conuenerunt simul, & obsiderunt eos anno centesimo quinquagesimo, & fecerunt balistas, & machinas. * Et exierunt quidam ex eis, qui obsidebantur: & adiunxerunt se illis: aliqui impij ex Israel, & abierunt ad regem, & dixerunt: Quorsusque non facis iudicium, & vindicas fratres nostros? * Nos decreuimus seruire patri tuo, & ambulare in praeceptis eius, & obsequi edictis eius: * & filij populi nostri propter hoc alienabant se a nobis, & quicumque inueniebantur ex nobis, interficiebantur, & hereditates nostrae diripiebantur. * Et non ad ad nos tantum extendendum manum, sed & in omnes fines nostros. * & ecce applicuerunt hodie ad arcem Ierusalem occupare eam, & munitionem Bethsuram munierunt: & nisi praeneris eos velocius, maiora, quam haec, faciant, & non poteris obtinere eos.
 28 * Et iratus est rex, ut haec audiuisset: & conuocauit omnes amicos suos, & principes exercitus sui, & eos, qui super equites erant.
 29 * sed & de regnis alijs, & de insulis maritimis uenerunt ad eum exercitus conductitij.
 30 * Erat numerus exercitus eius, centum dimillia pedum, & viginti millia equitum, & elephantis triginta duo, & ad praedium.
 31 * Et uenerunt per Iudaeam, & applicuerunt ad Bethsuram, & pugnaverunt dies multos, & fecerunt machinas & exierunt, & succenderunt eas igni, & pugnaverunt viriliter. * Et recessit Iudas ab arce, & mouit castra ad Bethzacharam contra castra regis.
 33 * Et surrexit rex ante lucem, & concitauit exercitum in impetum contra uiam Bethzacharam: & comparauerunt se exercitus in prae-

34 lium, & tibus cecinerunt: & elephantis ostenderunt sanguinem uiae & mori ad aciendo eos in praelium: * & diuiserunt bestias per legiones: & aliterunt singulis elephantis mille uiri in lorice concatenatis, & galaxerunt in capitibus eorum: & quingenti equites ornati unicuique bestia electi erant.
 36 * Hi ante tempus ubicumque erat bestia, ibi erant: & quocumque ibat, ibant, & non discedebant ab eis. * Sed & turres lignae super eos firmas protegentes super singulas bestias: & super eas machinas: & super singulas uiri virtutis triginta duo, qui pugnant desuper: & Indas magister bestiarum.
 38 * Et residuum equitatum hinc & inde statuit in duas partes, tibus exercitum commouere, & perurgere conspiciunt in legionibus eius. * Et ut resulsit sol i clypeos aureos, & xreos, resplenderunt montes ab eis, & resplenderunt sicut lampades ignis. * Et distincta est pars exercitus regis per montes excelsos, & alia per loca humilia: & ibant caute & ordinate. * Et commouebantur omnes inhabitantes terram a uoce multitudinis, & incessu turbarum, & collisione armotum: erat enim exercitus magnus ualde, & fortis. * Et appropiauit Iudas, & exercitus eius in praelium: & ceciderunt de exercitu regis sexcenti uiri. * Et uidit Eleazar filius Saura unam de bestiis loriceatam lorice regis: & erat eminens super ceteras bestias, & visum est ei quoddam in ea esset rex: & dedit se ut liberaret populum suum, & acquireret sibi nomen aeternum. * Et cucurrit ad eam audacter in medio legionis interficiens a dextris, & a sinistris, & cadobant ab eo huc atque illuc. * Et inuit sub pedes elephantis, & supposuit se ei, & occidit eum: & cecidit in terram super ipsum, & mortuus est illic. * Et uidentes uirtutem regis, & impetum exercitus eius, diuerserunt se ab eis. * Castra autem regis accesserunt contra eos in Ierusalem, & applicuerunt castra regis ad Iudaeam, & montem Sion.
 49 * Et fecit pacem cum his, qui erant in Bethsura: & exierunt de ciuitate, quia sabbata erant eis ibi alimenta conclusa, quia sabbata erant terrae. * Et comprehendit rex Bethsuram: & constituit illic custodiam seruare eam. * Et conuertit castra ad locum sanctificationis dies multos: & statuit illic balistas, & machinas, & ignis iacula, & tormenta ad lapides iactandos, & spicula, & scorpios ad mittendas sagittas, & fundibula. * Fecerunt autem et ipsi utrachinas aduersus utrachinas eorum, & pugnaverunt dies multos. * Et ante non erant in ciuitate, eo quod septimus annus esset: et qui remanserant in Iudaea de Gentibus, consumpsertur reliquias eorum, quae repositae fuerant. * Et remanserunt in sanctis uiri pauci, quoniam obtinuerat eo

fames : & dispersi sunt vniuersique in lo-
cum suum . * Et audiuit Lysias quod Phi-
lippus, quem constituerat rex Antiochus, cū
adhuc viveret, vt intraret Antiochum filium
& regnaret, * reuersus esset a Perside
& Media, & exercitus qui abierat cum ipso,
 & quia querebat suscipere regiū negotia :
 * festinauit ire, & dicere ad regem, & duces
 exercitus : Desicimus quotidie, & esca nobis
modica est, & locus, quem obsidemus,
 est munitus, & incumbit nobis ordinare de
 regno . * Nunc itaque demus dextrās homi-
 nibus istis, & faciamus cum illis pacem, &
 cum omni gente eorum : * & constituamus
 illis vt ambulent in legitimis suis sicut prius
 propter legitimam enim ipsorum, quæ despe-
 ximus, irati sunt, & fecerunt omnia hæc : * Et
 placuit sermos in conspectu regis, & prin-
 cipum : & misit ad eos pacem facere : &
 receperunt illam . * Et iurauit illis rex,
 & principes : & exierunt de munitione . * Et
 intrauit rex montem Sion, & vidit munitionem loci : & rupit citius iuramentum,
 quod iurauit : & mandauit destruere murum
 in gyro . * Et discessit festinanter, & reuersus
 est Antiochiam, & inuenit Philippum domi-
 nantem ciuitati, & pugnauit aduersus
 eum, & occupauit ciuitatem .

CAP. VII.

1 **A** Nno centesimo quinquagesimo primo
2 exijt Demetrius Seleuci filius ab vrbe
3 Roma, & ascendit cum paucis viris in ciui-
4 tatem maritimam, & regnavit illic.* Et sa-
5 ctum est, vtingressus est domum regni pa-
6 trum suorum, comprehendit exercitus Anti-
7 ochiũ, & Lyfiam, vt adducerent eos ad eũ.
8 * Et res eis innouit: & ait: Nolite mihi osten-
9 dere faciem eorum. * Et occidit eos exerci-
10 tus. Et sedit Demetrius super sedem regni
11 sui: & venerunt ad eum viri iniqui & im-
12 pij ex Israel: & Alcimus dux eorum, qui vo-
13 lebat fieri sacerdos. * Et accusaverunt po-
14 pulum apud regem, dicentes: Perdidit Iudas
15 & fratres eius omnes amicos tuos & nos di-
16 sperfit de terra nostra. * Nunc ergo mitte
17 virum, cui credis, vt eat & videat exterminium
18 omne, quod fecit nobis, & regionibus
19 regis: & puniat omnes amicos eius, & ad-
20 iutores eorum.* Et elegit rex ex amicis suis
21 Bacchidem, qui dominabatur trans flumen
22 magnum in regno, & fidelem regi: & misit
23 eum,* vt videret exterminium, quod fecit
24 Iudas: sed & Alcimus impius constituit
25 in sacerdotium, & madauit ei facere vltionẽ
26 in filios Israel.* Et surrexerunt, & venerunt
27 cum exercitu magno in terram Iuda: & mi-
28 serunt nuncios, & locuti sunt ad Iudam, &
29 ad fratres eius verbis pacificis in dolo.* Et
30 nou intenderunt sermonibus eorum: & vide-

12 runt enim quia uenerunt cum exercitu magno. * Et conuenerunt ad Alcimum, & Bacchidem congregatio scribarum requirere
13 quae iusta sunt: * & primi, Allidai qui erant in filiis Israel, & exquirebant ab eis pacem.
14 * Dixerunt enim: Et nunc sacerdos de semine
15 Aaron uenit, non accipiet nos: * & locutus est cum eis uerba pacifica: * & iurauit illi, dicens: Non inferemus uobis malum, neque amicis uestris. * Et crediderunt ei.
16 Comprehendit ex eis sexaginta uiros, & occidit eos in una die secundum uerbum, quod
17 scriptum est: * Carnes sanctorum uorū, & sanguinem ipsorum effudit in circuitu Ierusalem, & non erat qui sepelisset.
18 * Et incubuit timor, & tremor in omnem populum: quia dixerunt: Non est steritas, & iudicium in eis transgressi sunt enim: consili-
19 tutum, & iustitiam quod iurauerunt. * Et mouit Bacchides castra ab Ierusalem, & applicuit in Bethzetha: & misit, & comprehendi multos ex eis, qui a se effugerant, & quosdam de populo mactauit, & in puteum magnum proiecit. * Et commisit regionem
20 Alcimo, & reliquit cum eo auxilium in adiutorium ipsi. Et abiit Bacchides ad regem
21 & satis agebat Alcimus pro principatu sacerdotij sui. * & conuenerunt ad eum omnes, qui perturbabant populum suum, & obtinuerunt terram Iuda, & fecerunt plagam magnam in
22 in Israel. * Et uidit Iudas omnia mala quae fecit Alcimus, & qui cum eo erant, filijs Israel, multo plus quam Gentes. * & exiit in omnes fines Iudae in circuitu, & fecit uindictam in uiros desertores, & cessauerunt ultra
23 exire in regionem. * Vidit autem Alcimus quod praeuallet Iudas: & qui cum eo erant: & cognouit quia non potest sustinere eos, & regressus est ad regem, & accusauit eos multis criminibus. * Et misit rex Nicanorem unum ex principibus suis nobilioribus: qui erat inimicitias exercens contra Israel: & mandauit ei euertere populum. * Et uenit Nicanor in Ierusalem cum exercitu magno, & misit ad Iudam & ad fratres eius uerbis pacificis cum dolo, * dicens: Non sit pugna inter me & uos: ueniam enim uisus paucis, ut uideam facies uestras cum pace. * Et uenit ad Iudam, & salutauerunt se in uicem pacifice: & hostes parati erant tapere Iudam. * Et innouit sermo Iudae quoniam cum dolo
24 uenerat ad eum: & contritus est ab eo, & amplius noluit uidere faciem eius. * Et conuocauit Nicanor quoniam denudatum est consilium eius: & exiit totam Iudam in pugnam iuxta Capharsalama. * Et ceaderunt de Nicanoris exercitu fere quinquae milia uiri, & fugerunt in ciuitatem David.
25 * Et post haec uersa descendit Nicanor in Bethleem Sion: & exierunt de sacerdotibus populi salutare eum in pace, & demorstrare ei

4. Reg.
19. g. 35
Tob. 1. d.
21.
Eccli. 48.
d. 15
Isa. 37. g.
36
1. Mach. 8.
c. 19

34 * Et irridens spreuit oculos, & polluit: & locutus est superbe, * & iurauit cum ira, dicens: Nisi raditus fuerit Iudas, & exercitus eius in manus meas, continuo cum te gressus fuero in pace, succendam domum istam. Et exiit cum ira magna.
35 * & iacrauerunt sacerdotes, & steterunt ante faciem altaris & templi: & stantes dixerunt: Tu Domine elegisti domum istam ad inuocandum nomen tuum in ea, ut esset domus orationis & obsecrationis populo tuo. * fac vindictam in homine isto, & exercitu eius, & cadant in gladio: merito blasphemias eorum, & ne dedoris eis ut permaneant. * Et exiit Nicanor ab Ierusalem, & castra applicuit ad Bethoron: & occurrit illi exercitus Syrie.
36 * Et Iudas applicuit in Adasra cum tribus millibus viris: & orauit Iudas, dixit:
37 * Qui misit erant a rege Sennacherib, Domine, quia blasphemauerunt te, exiit angelus, & percussit ex eis centum octoginta quinque milia: * sic conterere exercitum istum in conspectu nostro hodie: & sciant ceteri quia male locutus est super sancta tua: & iudica illum secundum malitiam illius. * Et commiserunt exercitus praelium
38 terdecima die mensis Adar: & contrita sunt castra Nicanoris, & cecidit ipse primus in praelio. * Vt autem uidit exercitus eius quia cecidisset Nicanor, proiecerunt arma sua, & fugerunt: * & persecuti sunt eos viam vnus diei ab Adasra vsque uenierunt in Gazara, & tubis cecinerunt post eos cum significationibus: * & exierunt de omnibus castellis Iudae in circuitu, & ventitabant eos cornibus, & conuertebantur iterum ad eos, & ceciderunt omnes gladio, & non est relictus ex eis nec unus. * Et acceperunt spolia eorum in praedam: & caput Nicanoris amputauerunt, & dexteram eius quam extenderat superbe, & attulerunt & suspenderunt contra Ierusalem. * Et letatus est populus valde, & egerunt diem illam in leticia magna. * Et constituit agi omnibus annis diem istam terdecima die mensis
39 Adar. * Et siluit terra Iuda dies paucos.

CAP. VIII.

1 **E**t audiuit Iudas nomen Romanorum, quia sunt potentes viri: & acquirerunt ad omnia, quae postulantur ab eis: & quicumque accesserunt ad eos, statuerunt cum eis amicitias, & quia sunt potentes viri.
2 bus. * Et audierunt praelia eorum, & virtutes bonas, quas fecerunt in Galatia, quia obtinuerunt eos, & duxerunt sub tributum: * & quia fecerant in regione Hispanie, & quod in potestate redegerunt metalla argenti,

3 & auri, quae illic sunt, & possederunt omnem locum consilio suo, & patientia: * loca, quae longe erant valde ab eis, & reges, qui superuenerant ab extremis terrae, contriuerunt, & percusserunt eos: plaga magna: ceteri autem dant eis tributum omnibus annis. * & Philippum & Persen Ceteorum regem, & ceteros, qui aduersum eos arma tulerant, contriuerunt in bello, & obtinuerunt eos: * & Antiochum magnum regem Aetiae, qui eis pugnans insulerat habens centum viginti elephantos, & equitatum, & currus, & exercitum magnum valde, contritum ab eis. * & quia ceperunt eum viuum, & statuerunt ei ut daret ipse, & qui regnarent post ipsum, tributum magnum, & daret obsides, & constitutum, * & regionem Indorum, & Medos, & Lydos, & optimis regionibus eorum: & acceptas eas ab eis, dederunt Eumeni regi. * & quia qui erant apud Helladam, voluerunt ire, & tollere eos: & innotuit sermo his, * & miserunt ad eos ducem vnum, & pugnaverunt contra illos, & ceciderunt ex eis multi, & captiui duxerunt viros eorum, & filios, & diripuerunt eos, & terram eorum possederunt, & destruxerunt muros eorum, & in seruitutem illos redegerunt vsque in hunc diem: * & residua regna, & insulas, quae aliquando resisterant illis, exterminauerunt, & in potestatem redegerunt. * Cum amicis autem suis, & qui in ipsis requiem habebant, conseruauerunt amicitiam, & obtinuerunt regna, quae erant proxima, & quae erant longe: quia quicumque audiebant nomen eorum, timebant eos.
3 * quibus vero vellent auxilium esse ut regnarent, regnabant: quos autem vellent, regno deturbabant: & exaltati sunt valde. * Et in omnibus istis nemo portabat diadema, nec induebatur purpura, ut magnificaretur in ea.
4 * Et quia curiam fecerunt sibi, & quotidie consulebant trecentos viginti consilium agentes semper de multitudine, ut quae digna sunt gerant: * & committit vni homini magistratum suum per singulos annos dominari vniuersae terrae suae, & omnes obediunt vni, & non est inuidia, neque zelus inter eos. * Et elegit Iudas Eupoleum, filium Ioannis, filij Iacob, & Iasonem, filium Eleazar, & misit eos Romam constituere cum illis amicis, & societatem: * & ut auferrent ab eis iugum Gregorum, quia viderunt quod in seruitutem premerent regnum Israel. * Et abierunt Romam viam multam ualde, & introierunt curiam, & dixerunt: * Iudas Machabaeus, & fratres eius, & populus Iudaeorum miserunt nos ad vos statuere vobiscum societatem, & pacem, & conscribere nos socios & amicos vestros. * Et placuit sermo in conspectu eorum. * Et hoc rescriptum est, quod rescripserunt in tabulis aetris, & miserunt in

Ierusalem, vt esset apud eos ibi memoriale
 23 pacis, & societatis. * BENE SITO-
 D M A N I S, & genti Iudaeorum in mari, &
 in terra in exercitum: gladiuq. & hostis pro-
 cul sit ab eis. * Quod si institerit bellum
 24 Romanis prius, aut omnibus socijs eorum
 in omni dominatione eorum: * auxilium
 25 feret gens Iudaorum, prout tempus dicta-
 26 uerit, corde pleno: * & praeliantibus non da-
 bunt, neque subministrabunt triticum, arma,
 pecuniam, naues, sicut placuit Roma-
 nis: & custodient mandata eorum, nihil ab
 27 eis accipientes. * Similiter autem & si gen-
 ti Iudaeorum prius acciderit bellum, adiua-
 28 bunt Romani ex animo, prout eis tempus
 permisit: * & adiuuantibus non dabitur
 triticum, arma, pecunia, naues, sicut pla-
 29 cuit Romanis: & custodient mandata co-
 rum abique dolo. * secundum haec verba
 constituerunt Romani populo Iudaeorum.
 30 * Quod si post haec verba hi aut illi addere,
 aut demere ad haec aliqui voluerint, faciet
 ex proposito suo: & quaecumque addiderint,
 31 vel demperint, rata erunt. * Sed & de malis,
 quae Demetrius rex fecit in eos, scriptimus
 32 edicentes: Quare grauasti iugum tuum, su-
 per amicos nostros, & socios Iudaeos? * Si
 ergo iterum adierint nos, aduersum te facie-
 mus illis iudicium, & pugnabimus tecum
 mani tetraque.

C A P. I X.

1 I Nterea ut audiuit Demetrius quia ceci-
 A dit Nicanor, & exercitus eius in praelio,
 appouit Bacchidem, & Alcimum rursus
 mittere in Iudaeam, & dextrum cornu cum
 2 illis. * Et abierunt oiam, quae dicit in Gal-
 gala, & castra posuerunt in Masloth, quae
 est in Arbellis: & occupauerunt eam, & per-
 3 emerunt animas hominum multas. * In
 mense primo anni centesimi & quinquage-
 4 simi secundi applicuerunt exercitum ad Ie-
 rusalem: * & sutrexerunt, & bierunt in Be-
 5 ream viginti milia virorum, & duo milia
 6 equitum. * Et Iudas posuerat castra in Lai-
 ia, & tria milia viri electi cum eo: * & vi-
 derunt multitudinem exercitus quia multi
 sunt, & timuerunt valde: & multi subtraxe-
 runt se de castris, & non remiserunt ex ei ni-
 7 si octingenti viri. * Et uidit Iudas quod de-
 fluxit exercitus suus, & bellum perurgebat
 eum, & contractus est corde: quia non habe-
 8 bat tempus congregandi eos, & dissolutus
 est. * Et dixit his, qui reliqui erant: Surge-
 9 mus, & eamus ad aduersarios nostros, si pote-
 rimus pugnare aduersus eos. * Et auertebant
 eum, dicentes: Non poterimus, sed libere-
 mus animas nostras modo, & reuertamur
 ad fratres nostros, & tunc pugnabimus adue-
 10 sus eos: nos autem pauci sumus. * Et ait Iu-

das: Abite istam rem facere vt fugiamus ab
 eis: & si appropiauit tempus nostrum, moria-
 mur in uirtute propter fratres nostros, & no-
 11 n infetamus crimen gloriae nostrae. * Et mouit
 exercitus de castris, & steterunt illis obuiam:
 & diuisi sunt equites in duas partes, & fundi-
 12 bularij, & sagittarij praebant exercitum. &
 primi certaminis omnes potentes. * Bac-
 chides autem erat in dextro cornu, & proxi-
 13 manit legio ex duabus partibus, & clama-
 bant tubis: * exclamauerunt autem & hi,
 qui erant ex parte Iudae, etiam ipsi, & com-
 14 mota est terra a voce exercitus: & comitum
 est praelium a mane usque ad uesperam. * Et
 uidit Iudas, quod firmior esset pars exercitus
 15 Bacchidis in dextris, & conueniunt cum ip-
 so omnes constantes corde: * & contrita est
 16 dextera pars ab eis, & percutus est eo-
 usque ad montem Azoti. * Et qui in sini-
 stro cornu erant, viderunt quod contritum
 est dextrum cornu, & secuti sunt post Iu-
 17 dam, & eos qui cum ipso erant, a tergo: * &
 ingratum est praelium, & ceciderunt vul-
 18 nerati multi ex his, & ex illis. * Et Iudas ce-
 19 cidit, & ceteri fugerunt. * Et Ionatas, & Si-
 mon tulerunt Iudam fratrem suum, & sepe-
 20 clerunt eum in sepulchro patrum suorum in
 ciuitate Modin. * Et fluxerunt eum omnis
 21 populus Israel plangente magno, & ingebant
 dies multos, * & dixerunt: Quomodo ce-
 22 cidit potens, qui saluum faciebat populum
 Israel? * Et cetera uerba bellorum Iudae,
 & virtutum, quas fecit, & magnitudinis
 23 eius, non sunt descripta: multa enim erant
 valde. * Et factum est: post obitum Iudae
 emeruerunt iniqui in omnibus finibus Israel,
 24 & exorti sunt omnes, qui operabantur
 iniquitatem. * In diebus illis facta est fa-
 me magna ualde, & tradidit se Bacchidi
 25 omnis regio eorum cum ipsis. * Et elegit
 Bacchides viros impios, & constituit eos do-
 26 minos regionis, & exquirebant, & percre-
 tabantur amicos Iudae, & adlucebant eos ad
 27 Bacchidem, & vindicabat in illos, & illude-
 bat. * Et facta est tribulatio magna in Israel,
 28 qualis non fuit ex die, qua non esset visus pro-
 pheta in Israel. * Et congregati sunt omnes
 29 amici Iudae, & dixerunt Ionathae: Ex quo si-
 cer tuus Iudas defunctus est, vir similis ei nu-
 30 est, qui exeat contra inimicos nostros, Bacchi-
 de, & eos, qui inimici sunt gentis nostrae. * Nunc
 itaque te hodie elegimus esse pro eo nobis in
 principem, & ducem ad bellandum bellum
 31 nostrum. * Et suscepit Ionathas tempore il-
 lo principatum, & surrexit loco Iudae statim
 32 sui. * Et cognouit Bacchides, & querebat
 33 eum occidere. * Et cognouit Ionathas, & si-
 mon frater eius, & omnes, qui cum eo
 34 erant: & fugerunt in desertum. Thucue,
 & confederunt ad aquam lacus Asphar. * Et co-
 gnouit Bacchides, & die sabbatorum uenit

35 ipse, & omnis exercitus trans Iordanem. *
 Et Ionathas misit fratrem suum ducem populi, & rogauit Nabuthæos amicos suos, ut commoerent illis apparatum suum, qui erat copiosus. * Et exierunt filij lambri ex Madaba, & comprehenderunt Ioannem, & omnia, quæ habebat, & abierunt habentes ea.
 37 * Post hæc uerba, renunciatum est Ionathæ, & Simoni fratri eius, quia filij lambri faciunt nuptias magnas, & ducunt sponfam ex Madaba filiam vnus de magnis principibus Chanæan cum ambitione magna. * Et recordati sunt sanguinis Ioannis fratris sui: & ascenderunt, & absconderunt se sub tegumento montis. * Et eleuauerunt oculos suos, & viderunt: & ecce tumultus, & apparatus multus: & ipse ingressus processit, & amici eius, & fratres eius obuiam illis: cum tympanis, & musicis, & arnis multis. * Et surrexerunt ad eos ex insidijs: & occiderunt eos, & ceciderunt vulnerati multi, & residui fugerunt in montes: & acceperunt omnia spolia eorum: * & conuersæ sunt nuptiæ in luctum, & nox musicorum ipsorum in lamentum. * Et vindicauerunt vindictam sanguinis fratris sui: & reuersi sunt ad ripam Iordanis. * Et audiuit Bacchides, & venit die sabbatorum vsque ad oram Iordanis in virtute magna. * Et dixit ad suos Ionathas: Surgamus, & pugnemus contra inimicos nostros: non est enim hodie sicut heri, & nudius tertius. * Ecce enim bellum ex aduerso, aqua vero Iordanis hinc & inde, & ripæ, & paludes, & salus: & non est locus diuertendi. * Nunc ergo clamate in celum, vt liberemini de manu inimicorum vestrorum. Et commissum est bellum. * Et extendit Ionathas manum suam percutere Bacchidem, & diuertit ab eo retro: * & dissijsit Ionathas, & qui cum eo erant in Iordanem, & transfatauerunt ad eos Iordanem. * & ceciderunt de parte Bacchidis die illa mille viri: & reuersi sunt in Ierusalem, * & edificauerunt ciuitates munitas in Iudæa, munitiorem, quæ erat in Iericho, & in Ammaum, & in Bethoron, & in Bethel, & Thamnath, & Phara, & Thopo muris excelsis, & portis, & seris. * Et posuit custodiam in eis, vt inimicitias exercerent in Israel: * & muniuit ciuitatem Bethsuram, & Gazaram, & arcem, & posuit in eis auxilia, & apparatum eorum.
 33 * & accepit filios principum regionis obsides, & posuit eos in arce in Ierusalem in custodia. * Et anno centesimo quinquagesimo tertio, mense secundo, præcepit Alcimus destrui muros domus sanctæ interioris, & destrui opera prophetarum: & cæpit destrueret. * In tempore illo percussus est Alcimus: & impedita sunt opera illius, & occlusum est os eius, & dissolutus est paralyti, nec ultra potuit loqui verbum, & mandare de domo sua. * Et mortuus est Alcimus

37 in tempore illo cum tempore magno. * Et vidit Bacchides quoniam mortuus est Alcimus: & reuersus est ad regem, & siluit terra annis duobus. * Et cogitauerunt omnes iniqui dicentes: Ecce Ionathas, & qui cum eo sunt, in silentio habitant confidenter: nunc ergo adducamus Bacchidem, & comprehendet eos omnes una nocte. * Et abierunt, & consilium ei dederunt. * Et surrexit vt veniret cum exercito multo: & misit occulte epistolas socijs suis, qui erant in Iudæa, vt comprehenderent Ionathan, & eos, qui cum eo erant: sed non potuerunt, quia ita notuit eis consilium eorum. * Et apprehendit de uiris regionis, qui principes erant militum, quinquaginta viros, & occidit eos.
 62 * & fecerit Ionathas, & Simon, & qui cum eo erant in Bethbessen, quæ est in deserto: & exeruxit diruta eius, & firmauerunt eam.
 63 * Et cognouit Bacchides, & congregauit vniuersam multitudinem suam: & his, qui de Iudæa erant, denunciavit. * Et venit, & castra posuit desuper Bethbessen: & oppugnavit eam dies multos, & fecit machinas. * Et reliquit Ionathas Simonem fratrem suum in ciuitate, & exiit in regionem, & venit cum numero, * & percussit Odaren, & fratres eius, & filios Phaseron in tabernaculis ipsorum, & cæpit cadere, & crescere in virtutibus. * Simon vero, & qui cum ipso erant, exierunt de ciuitate, & succenderunt machinas, * & pugnaverunt contra Bacchidem, & contritus est ab eis, & affixerunt eum valde, quoniam consilium eius, & congressus eius erat inanis.
 69 * Et iratus contra viros iniquos, qui ei consilium dederant vt veniret in regionem ipsorum, multos ex eis occidit: ipse autem cogitauit cum reliquijs abire in regionem suam. * Et cognouit Ionathas: & misit ad eum legatos componere pacem cum ipso, & reddere ei captiuitatem. * Et libenter accepit, & fecit secundum uerba eius, & iurauit se nihil facturum ei mali omnibus diebus uitæ eius. * Et reddidit ei captiuitatem, quam prius erat prædatus de terra Iudæa: & conuersus abiit in terram suam, & non apposuit amplius venire in fines eius.
 73 * Et cessauit gladius ex Israel: & habitaui Ionathas in Machmas, & cæpit Ionathas ibi iudicare populum, & exterminauit impios ex Israel.

C A P. X.

1 **E**T anno centesimo sexagesimo ascendit Alexander Antiochi filius, qui cognominatus est Nobilis: & occupauit Ptolemaidam: & receperunt eum, & regnauit illic. * Et audiuit Demetrius rex, & congregauit exercitum copiosum valde, & exiit obuiam

3 illi in praelium. * Et misit Demetrius epistolam ad Ionatham verbis pacificis, ut magnificaret eum. * Dixit enim: Anticipemus facere pacem cum eo, priusquam faciat cum Alexandro aduersum nos. * recordabitur enim omnium malorum, quæ fecimus in eum, & in fratrem eius, & in gentem eius. 6 * Et dedit ei potestatem congregandi exercitum, & fabricare arma, & esse ipsum socium eius: & obsides, qui erant in hoc, sit traditi ei. * Et uenit Ionathas in Ierusalem, & legit epistolas in auditu omnis populi, & eorum, qui in arce erant. * Et timuerunt timore magno, quoniam audiuerunt quod dedit ei rex potestatem congregandi exercitum. 9 * Et traditi sunt Ionathæ obsides, & reddit eos parentibus suis: * & habitauit Ionathas in Ierusalem, & cepit ædificare, & innouare ciuitatem. * Et dixit facientibus opera ut extruerent muros, & montem Sion in circuitu lapidibus quadratis ad munitionem: & ita fecerunt. * Et fugerunt alienigenæ, qui erant in munitionibus, quas Ezechides ædificauerat: & reliquit unusquisque locum suum, & abiit in terram suam: tantum in Bethsura remanserunt aliqui ex his, qui reliquerant legem, & præcepta Dei. 15 erat enim hæc eis ad refugium. * Et audiuit Alexander rex promissa, quæ promissit Demetrius Ionathæ: & narrauerunt ei prælia, & uirtutes, quas ipse fecit, & fratres eius, & labores, quos laborauerunt. 16 * & ait: Numquid inuenimus aliquem uirum talem? & nunc faciemus eum amicum, & socium nostrum. * Et scripsit epistolam, & misit ei secundum hæc uerba, dicens: * REX X Alexander fratri Ionathæ salutem. * Audiuius de te quod uir potens sis uiribus, & aptus es ut sis amicus noster: * & nunc constituimus te hodie summum sacerdotem gentis tue, & uis amicus nosteris regis, (& misit ei purpuram, & coronam auream) & quæ n-
17 ista sunt sentias nobiscum, & conserues amicitias ad nos. * Et induit se Ionathas. Ista sancta septimo mense, anno centesmo sexagesimo in die sollemni scenopægiæ: & congregauit exercitum, & fecit arma copiosa. 21 * Et audiuit Demetrius uerba ista, & contristatus est nimis, & ait: * Quid hoc fecimus, quod prius occupauit nos Alexander apprehendere amicitiam Iudæorum ad munimen sui? & acerbè & ego illis uerba deprecatoria, & dignitates, & dona: uasint mecum in adiutorium. * Et scripsit eis in hæc uerba: Rex Demetrius genti Iudæorum salutem: * Quoniam seruastis ad nos pactum, & mansistis in amicitia nostra, & non accessistis ad inimicos nostros, audiuius, & gauisum sumus. * Et nunc perseuerate adhuc conseruare ad nos fidem, & retribuemus uobis

C bona pro his, quæ fecistis nobiscum. * & remitteamus uobis præstationes multas, & dabimus uobis donationes. * Et nunc absoluo uos, & omnes Iudæos a tributis, & pretiis salis indulgeo, & coronas remitto, & uertias feminis: * & dimidiam partem fructus ligni, quod est portiones mea, relinquo uobis ex hodierno die, & deinceps, ne accipiat terra Iuda, & a tribus ciuitatibus, quæ additæ sunt illi ex Samaria, & Galilæa ex hodierna die & in totum tempus. * & Ierusalem sit sancta, & libera cum finibus suis: & decime, & tributa ipsius sint. * Remitto etiam potestatem arcis, quæ est in Ierusalem: & do eam summo sacerdoti, ut constituat in ea viros quouisque ipse elegerit, qui custodiant eam. * Et omnem animam Iudæorum, quæ captiua est a terra Iuda in omni regno meo, relinquo liberam gratis, ut omnes a tributis soluantur, etiam peccati in futurum. * Et omnes dies sollemnes, & sabbata, & neomeniæ, & dies decreti, & tres dies ante diem sollemnem, & tres dies post diem sollemnem sint omnes immunitatis & remissionis omnibus Iudæis, qui sunt in regno meo: 35 * & nemo habebit potestatem agere aliquid, & mouere negotia aduersus aliquem illorum in omni causa. * Et ascribantur ex Iudæis in exercitu regis ad triginta millia uirorum: & dabuntur illis copie ut oporet omnibus exercitibus regis, & ex eis ordinantur qui sint in munitionibus regis magni. 37 * & ex his constituentur super negotia regni, quæ aguntur ex fide, & principes sint ea eis, & ambulent in legibus suis, sicut præcepit rex in terra Iuda. * Et tres ciuitates, & quæ additæ sunt Iudææ ex regione Samariæ, cum sit de præsentur ut sint sub uno, & non cedant alij potestati, nisi summis sacerdotibus. 39 * Proleptais, & confines eius, quas & di donis sanctis, qui sunt in Ierusalem ad necessarios sumptus sanctorum. * Et ego do singulis annis quindecim millia siclorum argenti de rationibus regis, quæ me contingunt. * & omne, quod reliquum fuerit, quod non rediderant qui super negotia erant ante prioribus, ex hoc dabunt in opera de mus. * Et super hæc quinque millia siclorum argenti, quæ accipiebant de sanctorum ratione per singulos annos: & hæc ad sacerdotes pertineant, qui ministerio funguntur. 43 * Et quicumque confugerint in templum, quod est Ierosolymis, & in omnibus finibus eius, obnoxij regi in omni negotio dimittuntur, & uniuersæ, quæ sunt eis in regno meo, libera habeant. * Et ad edificanda uel restituida opera sanctorum, sumptus dabunt de ratione regis: & ad extruendos muros Ierusalem, & contrueniendos in circuitu, si tempus dabuntur de ratione regis, & ad construendos muros in Iudæa. * Et audiant Ierusalem, & popu-

& populus sermones istos, non crediderunt eis, nec receperunt eos: quia recordati sunt malitiz magnam, quam fecera: in Israel, & tribulauerat eos ualde. * Et complacuit eis in Alexandrum, quia ipse fuerat eis princeps sermonum pacis, & ipsi auxilium se habebant omnibus diebus. * Et congregauit rex Alexander exercitum magnum, & admo-
 49 mouit castra contra Demetrium. * Et commiserunt primum duo reges, & fugit exercitus Demetrii, & insecutus est eum Alexander, & incubuit super eos. * Et inualuit primum nimis, donec occidit sol: & cecidit Demetrius in die illa. * Et misit Alexander ad Ptolemaum regem Aegypti legatos secundum
 52 hac uerba, dicens: * QVONIAM regressus sum in regnum meum, & sedi in sede patrum meorum, & obtinui principatum, & contri-
 53 ni Demetrium, & possedi regionem nostram, & commisi pugnam cum eo, & contritus est ipse, & castra eiusa nobis, & sedimus in
 54 sede regni eius: * & nunc statuamus ad inuicem amicitiam: & da mihi filiam tuam uxorem, & ego ero gener tuus, & dabo tibi
 55 dona, & ipsi digna te. * Et respondit rex Ptolemus, dicens: F E L I X dies, in
 56 qua reuersus es ad terram patrum tuorum, & sedisti in sede regni eorum. * Et nunc faciam tibi quod scripsisti: sed occorre mihi Ptolemaida, ut uideamus inuicem nos,
 57 & spondeam tibi sicut dixisti. * Et exiit Ptolemus de Aegypto, ipse & Cleopatra, filia eius, & uenit Ptolemaida anno centesimo sexagesimo secundo. * Et occurrit
 58 ei Alexander rex, & dedit ei Cleopatram filiam suam: & fecit nuptias eius Ptolemaida, sicut reges, in magna gloria. * Et scripsit rex Alexander Ionathae, ut ueniret obuiam sibi. * Et abiit cum gloria Ptolemaida, & occurrit ibi duobus regibus, & dedit illis argentum multum, & aurum, & dona: & inuenit gratiam in conspectu eorum. * Et conuenerunt aduersus eum uiri pestilentes ex Israel, uiri iniqui interpellantes aduersus eum: & non intendit ad eos rex.
 61 * Et iussit spoliari Ionathan uestibus suis, & indui eum purpura: & ita fecerunt. Et col-
 62 locauit eum rex sedere secum. * Dixitque principibus suis: Exite cum eo in medium ciuitatis, & praedicare, ut nemo aduersus eum interpellaret de ullo negotio, nec quif-
 64 quam ei molestus sit de ulla ratione. * Et factum est, ut uiderunt qui interpellabant gloriam eius, quae praedicabatur, & opera
 65 tum eum purpura, fugerunt omnes: & magnificauit eum rex, & scripsit eum inter primos amicos, & posuit eum ducem, & participem principatus. * Et reuersus est Ionathas in Ierusalem cum pace, & laetitia. * In
 67 anno centesimo sexagesimo quinto uenit Demetrius filius Demetrii a Creta in terram

68 patrum suorum. * Et audiuit Alexander rex, & consilium est ualde, & reuersus est Antiochiam. * Et constituit Demetrius rex Apollo-
 69 num ducem, qui praetaret Caelisynae: & congregauit exercitum magnum, & accessit ad Iamnam: & misit ad Ionathan summum sacerdotem, dicens: Tu solus resistis nobis: ego autem factus sum in derisum, & in opprobrium, propterea quia tu potestatem aduersum nos exerce: in montibus. * Nunc ergo si confidis in uirtutibus tuis, descende ad nos in campum, & comparemus illi c inuicem, quia mecum est uirtus beliorum. * Interroga, & dicte quia sum ego, & ceteri, qui auxilio sunt mihi, qui & dicunt quia non potest stare pes uester ante faciem nostram, quia bis in fugam conuersi sunt patres tui in terra sua: * & nunc quomodo poteris sustinere equitatum & exercitum tantum in campo, ubi non est lapis, neque saxum, neque locus fugiendi? * Ut audiuit autem Ionathas sermones Apollonij, motus est animo: & elegit decem milia uirorum, & exiit ab Ierusalem, & occurrit ei Simon frater eius in adiutorium: & applicuerunt castra in Ioppen, & exclusit eum a ciuitate: quia custodia Apollonij Ioppe erat, & oppugnaueant. * Et exterriti qui erant in ciuitate, aperuerunt ei, & obtinuit Ionathas Ioppen. * Et audiuit Apollonius, & admouit tria milia equitum, & exercitum multum. * Et abiit Azotum tamquam iter faciens, & statim exiit in campum, eo quod haberet multitudinem equitum, & consideret in eis. Et insecutus est eum Ionathas in Azotum, & commiserunt primum. * Et reliquit Apollonius in castris
 80 mille equites post eos occulte. * Et cognouit Ionathas quoniam insidiae sunt post se, & circuierunt castra eius, & eiecerunt iacula in populum a mane usque ad uesperam. * Populus autem stabat, sicut praeceperat Ionathas: & laborauerunt equi eorum. * Et eiecit Simon exercitum suum, & commisit contra legionem. equites enim sauciati erant: & contriti sunt ab eo, & fugerunt. * Et qui dispersi sunt per campum, fugerunt in Azotum, & intrauerunt in Bethdagon idolum suum, ut ibi se liberarent. * Et succendit Ionathas Azotum, & ciuitates, quae erant in circuitu eius, & accepit spolia eorum, & templum Dagon: & omnes, qui
 85 fugerunt in illud, succendit igni. * Et fuerunt qui ceciderunt gladio cum his, qui succensi sunt, fere octo milia uirorum. * Et mouit inde Ionathas castra, & applicuit ea Ascalonem: & exierunt de ciuitate obuiam illi in magna gloria. * Et reuersus est Ionathas in Ierusalem cum suis, habentibus
 87 spolia multa. * Et factum est: ut audiuit Alexander rex sermones istos, addidit adhuc glorificare Ionathan. * Et misit ei sibiulam

auream, sicut consuetudo est dari cognatis regnum. Et dedit ei Accaron, & omnes fines eius in possessionem.

CAP. XI.

ET rex Aegypti congregauit exercitum, sicut arena, quæ est circa oram maris, & naves multas: quæ rebat obtinere regnum Alexandri dolo, & addere illud regno suo. * Et exiit in Syriam verbis pacificis, & aperiebant ei ciuitates, & occurrerant ei: quia mandauerat Alexander rex exire ei obuiam, eo quod fover suus esset. * Cum autem introiret ciuitatem Ptolemæus, ponebat custodias militum in singulis ciuitatibus. * Et ut appropinquauit Azoto, ostenderunt ei templum lagon succensum igni, & Azoto, & cetera eius demolita, & corpora proiecta, & eorum, qui cæsi erant in bello, tumulos quos fecerant secus viam. * Et narrauerunt regi quia hæc fecit Ionathas, ut inuidiam facerent ei: & tacuit rex. * Et occurrit Ionathas regi in Ioppen cum gloria, & inuicem se saluauerunt, & dormierunt illic. * Et abiit Ionathas cum rege vsque ad fluuium, qui vocatur Eleutherus: & reuersus est in Ierusalem. * Rex autem Ptolemæus obtinuit dominium ciuitatum vsque Seleuciam maritimam, & cogitabat in Alexandrum consilia mala. * Et misit legatos ad Demetrium, dicens: **VENI**, componamus inter nos pactum, & dabo tibi filiam meam, quam habet Alexander, & regnabis in regno patris tui. * ponit enim me quod dederim illi filiam meam: quæsiuit enim me occidere. * Et vituperauit eum, propterea quod concupisceret regnum eius. * Et abstulit filiam suam, & dedit eam Demetrio, & alienauit se ab Alexandro, & manifesta sunt inimicitie eius. * Et intrauit Ptolemæus Antiochiam, & imposuit duo diademata capiti suo, Aegypti, & Asiæ. * Alexandro autem rex erat in Cilicia illis temporibus: quia rebellabant qui erant in locis illis. * Et audiuit Alexander, & venit ad eum in bellum: & produxit Ptolemæus rex exercitum, & occurrit ei in manu valida, & fugauit eum. * Et fugit Alexander in Arabiam, ut ibi protegeretur: rex autem Ptolemæus exaltatus est. * Et abstulit Zabidiel Arabs caput Alexandri: et misit Ptolemæo. * Et rex Ptolemæus mortuus est in die tertia: et qui erant in munitionibus, perierunt ab his, qui erant intra castra. * Et regnauit Demetrius anno centesimo sexagesimo septimo. * In diebus illis congregauit Ionathas eos, qui erant in Iudæa, ut expugnarent arcem, quæ est in Ierusalem: et fecerunt contra eam machinas multas. * Et abiit quidam qui oderant gentem suam viri iniqui ad regem Demetrium et

renunciauerunt ei quod Ionathas obfideret arcem. * Et ut audiuit, iratus est: et statim venit ad Ptolemæidam, et scripsit Ionathæ ne obfideret arcem, sed occurreret sibi ad colloquium festinato. * Ut audiuit autem Ionathas, iussit obfidere: et elegit de senioribus Israël, et de sacerdotibus, et dedit se periculo. * Et accepit aurum, et argentum, et vestes, et alia xenia multa, et abiit ad regem Ptolemæidam, et inuenit gratiam in conspectu eius. * Et interpellabant aduersus eum quidam iniqui ex gente sua. * Et fecit ei rex sicut fecerant ei, qui ante eum fuerant: & exaltauit eum in conspectu omnium amicorum suorum, & statuit ei principatum sacerdotij, & quæcumque alia habuit prius pretiosa, & fecit eum principem amicorum. * Et postulauit Ionathas a rege ut immunem faceret Iudæam, & tres toparchias, & Samariam, & confines eius: & promisit ei talenta trecenta. * Et consensit rex: & scripsit Ionathæ epistolas de his omnibus, hunc modum continentis: **R E X** Demetrius fratri Ionathæ salutem, & genti Iudæarum. * Exemplum epistolæ, quam scripsimus Latheni parenti nostro de vobis, misimus ad vos ut sciretis: Rex Demetrius Latheni parenti salutem. * Genti Iudæarum amicis nostris, & conseruantibus quæ iusta sunt apud nos, decreuimus benefacere propter benignitatem ipsorum, quam erga nos habent. * Statim ergo illis omnes fines Iudææ, & tres ciuitates, Lydan, & Ramathan, quæ additæ sunt Iudææ ex Samaria, & omnes confines earum sequestrari omnibus sacrificantibus in Ierolymis pro his, quæ ab eis prius accipiebat rex per singulos annos, & profructibus terræ, & pomorum. * Et alia, quæ ad nos pertinebant decimarum, & tributorum ex hoc tempore remittimus eis: & areas salinarum, & coronas, quæ nobis deferebantur: omnia ipsis concedimus: & nihil horum irritum erit ex hoc, & in omne tempus. * Nunc ergo curate facere horum exemplum, & detur Ionathæ, & ponatur in monte sancto, in loco celebri. * Et videns Demetrius rex quod filius tetra in conspectu suo, & nihil ei resistit, dimisit totum exercitum suum, vnumquemque in locum suum, excepto peregrino exercitu, quem contraxit ab insulis Gentium: & inimici erant ei omnes exercitus patrum eius. * Tryphon autem erat quidam partium Alexandri prius: & vidit quoniam omnis exercitus murrabat contra Demetrium, & iuit ad Balthuel Arabem, qui nutrebat Antiochium filium Alexandri: & assidebat ei, ut traderet eum ipsi, ut regnaret loco patris sui: & enunciauit ei quanta fecit Demetrius, & inimicitias exercitus eius aduersus illum. Et misit ibi diebus multis. * Et misit Ionathas ad Demetrium regem, ut eiceret eos, qui

750 L T T B E R R
 firnis, nequam lo venirent Gentes, & con-
 61 calcarent eum sicut antea fecerunt. * Et col-
 locauit illic exercitum, ut seruarent eum, &
 munivit eum ad custodiendam Bethsuram,
 ut haberet populus munitionem contra faci-
 am Idumæ.

C A P. V.

1 **E**T factum est, ut audierunt Gentes in c'r
 A cuita quia edificatum est altare, &
 sanctuarium sicut prius, irate sunt valde:
 2 * & cogitabant tollere genus Iacob, qui erant
 inter eos, & ceperunt occidere de populo, &
 3 persequi. * Et debellabat Iudas filios Esau
 in Idumæa, & eos, qui erant in Acrabatha-
 ne quæ circumfedeant Iſraelitas, & per-
 4 cussit eos plaga magna. * Et recordatus est
 malitiam filiorum Bean, qui erant populo
 in laqueum, & in scandalum, insidiantes ei
 5 in via. * Et conclusi sunt ab eo in turribus, &
 applicuit ad eos, & anathematizauit eos, &
 6 incendiis turres eorum igni cum omnibus,
 qui in eis erant. * Et transiuit ad filios Am-
 mon, & inuenit manum fortem, & populum
 copiosum, & Timotheum ducem ipsorum:
 7 * & commisit cum eis prælia multa, & con-
 triti sunt in conspectu eorum, & percussit
 8 eos: * & cepit Gazer ciuitatem, & filia eius,
 9 & reuersus est in Iudæam. * Et congregata
 sunt gentes, quæ sunt in Galaad aduersus
 Iſraelitas, qui erant in sinibus eorum ut tol-
 lerent eos: & fuerunt in Datheman muni-
 10 tionem, * & miserunt litteras ad Iudas, &
 fratres eius, dicentes: Congregati sunt ad-
 uersus nos gentes per circuitum, ut nos au-
 11 ferant: * & parant venire, & occupare muni-
 12 tionem, in quam confugimus: & Timotheus
 est dux exercitus eorum. * Nunc ergo veni,
 & eripe nos de manibus eorum, quia cecidit
 13 multitudo de nobis. * Et omnes fratres nos-
 tri, qui erant in locis Tubin, interfecti sunt:
 & captiuas duxerunt uxores eorum, & matos,
 & spolia, & petemerunt illic fere mille vi-
 14 ros. * Et adhuc epistolæ legebantur, & ec-
 ce alij nuncij, venerunt de Galilæa confis-
 sis tunicis, nunciantes secundum verba hæc:
 15 * dicentes conuenisse aduersum se a Ptole-
 maida, & Tyro, & Sidone: & repleta est
 16 omnis Galilæa alienigenis, ut nos consu-
 mant. * Ut audiuit autem Iudas, & popu-
 lus, seruantes istos, conuenit ecclesia ma-
 gna cogitare quid faceret fratribus suis, qui
 in tribulatione erant, & expugnabantur ab
 17 eis. * Dixitq. Iudas Simoni fratri suo: Eli-
 ge tibi viros, & uade, & libera fratres tuos
 in Galilæa: ego autem, & frater meus Io-
 18 nathas ibimus in Galaaditum. * Et reliquit
 Iosephum filium Zachariæ, & Azariam du-
 ces populi cum residuo exercitus in Iudæa ad
 19 custodiendam: & præcepit illis, dicens: Pre-

stote populo huic: & nolite bellum committe-
 20 re aduersum gentes, donec reuertamur. * Et
 partiti sunt Simoni viri tria millia, ut iret
 in Galilæam: Iude autem octo millia in
 21 Galaaditum. * Et abiit Simoni in Galilæam,
 C & commisit prælia multa cum gentibus: &
 contrite sunt gentes a facie eius, & persecu-
 22 tus est eos vsque ad portam. * Ptolemaidis:
 & ceciderunt de gentibus fere tria millia ui-
 23 rorum, & accepit spolia eorum, * & assump-
 sit eos, qui erant in Galilæa, & in Arbati
 cum vxoribus, & natis, & omnibus, quæ
 erant illis, & adduxit in Iodæam cum læ-
 24 titia magna. * Et Iudas Machabeus, & Io-
 nathas frater eius transierunt Iordanem,
 & abierunt viam trium dierum per desertum:
 25 * Et occurrerunt eis Nabuthzi, & suscep-
 runt eos pacifice, & narrauerunt eis omnia,
 quæ acciderant fratribus eorum in Galaadi-
 26 tide. * & quia multi ex eis comprehensi
 sunt in Barafa, & Bosor, & in Al m s, & in
 27 Casphor, & Mageth, & Carnaim: hæc omnes
 ciuitates munitæ, & magnæ. * Sed & in
 ceteris ciuitatibus Galaaditis tenentur com-
 28 prehensi, & in crastinum constituerunt ad-
 mouere exercitum ciuitatibus his, & com-
 prehendere, & tollere eos in una die. * Et
 conuertit Iudas, & exercitus eius, viam in
 desertum Bosor repente, & occupauit ciuita-
 tem: & occidit omnem masculum in ore
 29 gladij, & accepit omnia spolia eorum, &
 succendit eam igni. * Et surrexerunt inde
 30 nocte, & ibant vsque ad munitionem. *
 D Et factum est diluculo, cum eleuassent
 otulos suos, ecce populus multus, cuius
 non erat numerus, portantes scalas, &
 31 machinas ut comprehenderent munitionem,
 & expugnarent eos. * Et vidit Iudas
 quia cepit bellum, & clamant bellum ascen-
 32 dit ad caelum sicut tuba, & clamor ma-
 gnus de ciuitate: * & dixit exercitus suo:
 33 Pugna hodie pro fratribus vestris. * Et ve-
 nit tribus ordinibus post eos, & exclama-
 runt tubis, & clamauerunt in oratione. *
 34 Et cognouerunt castra Timothei quia Ma-
 chabeus est, & refugerunt a facie eius: & per-
 cuserunt eos plaga magna. * & ceciderunt ex
 35 eis in die illa fere octo millia virorum. *
 Et diuertit Iudas in Maspha, & expugna-
 uit, & cepit eam: & occidit omnem mas-
 36 culum eius, & sumpsit spolia eius, & succen-
 dit eam ignis. * Inde perrexit, & cepit Casbo,
 & Mageth, & Bosor, & reliquas ciuitates Ga-
 37 laaditidis. * Post hæc autem verba congregauit
 Timotheus exercitum alium, & castra posuit
 38 contra Raphon trans torrentem. * Et misit
 Iudas specularem exercitum: & renunciauerunt
 ei, dicentes: Quia conuenerunt ad eum om-
 39 nes gentes, quæ in circuitu nostro sunt, exer-
 citus multus nimis: * & Arabas conserue-
 runt in auxilium tibi, & castra posuerunt

trans torrentem, parati ad te venire in praelium. Et abiit Iudas obuiant illis. * Et ait Timocheus principibus exercitus sui: Cum appropinquauerit Iudas, & exercitus eius ad torrentem aquarum: si transierit ad nos prior, non poterimus sustinere eum, quia poterit aduersum nos. * Si vero timuerit transire, & posuerit castra extra flumē, trās fretum ad eos, & poterimus aduersus illum. * Ve autem appropinquauit Iudas ad torrentem aquarum, statuit scribas populi secus torrentem, & mandauit eis, dicens: Neminem hominum reliqueritis: sed veniant omnes in praelium. * Et transfretauit ad illos prior, & omnis populus post eum, & contrita sunt omnes gentes a facie eorum, & proiecerunt arma sua, & fugerunt ad sanum, quod erat in Carnaim. * Et occupauit ipsam ciuitatem, & sanum succendit igni cum omnibus, qui erant in ipso: & oppressa est Carnaim, & non potuit sustinere contra faciem Iudae. * Et congregauit Iudas universos Israelitas, qui erant in Galaad, de a minimo usque ad maximum, & viros eorum, & natos, & exercitum magnum ualde ut uenirent in terram Iudae. * Et uenerunt usque Ephron: & haec ciuitas magna in ingressu posita, muuita ualde & non erat declinare ab ea dextera uel sinistra, sed per median iter erat. * Et incluserunt sequi erant in ciuitate, & obstruxerunt portas lapidibus: & misit ad eos Iudas uerbis pacificis, * dicens: Transeamus per eam uestram, ut eamus in terram nostram: & nemo uobis nocebit: tantum pedibus transibimus. * Et uolebant eis aperire. * Et precepit Iudas praedicare in castris, ut applicarent unusquisque in quo erat loco. * & applicuerunt se iuxta ciuitatem: & oppugnavit ciuitatem illi tota die, & tota nocte, & tradita est tunicis in manu eius: & peremerunt omnem masculum in ore gladii, & etadicauit eam, & accepit spolia eius, & transiit per totam ciuitatem super interfectos. * Et transgressi sunt Iordanem in campo magno, contra faciem Bethsan. * Erat Iudas congregans extremos, & exhortabatur populum per totam uiam, donec uenirent in terram Iudae: & ascenderunt in montem Bethanania, & gaudio, & obulerunt holocausta, quod nemo ex eis cecidisset donec reuenteretur in pace. * Et in diebus, quibus erat Iudas, & Ionathas in terra Gaad, & Simon frater eius in Galilea contra faciem Ptolemaidis, * audiuit Iosephus Zacharia filius, & Azarias principes uirtutis, res bene gestas, & praelia quae facta sunt, * & dixit: Faciamus & ipsi nobis nomen, & eamus pugnare aduersus gentes, quae in circuitu nostro sunt. * Et precepit his, qui erant in exercitus suo, & abierunt Iamnam. * Et exiit Gorgias

de crutare, & uenit eis obuiantibus in praetorium. * Et fugauit semitochus, & Azarias usque in fines Iudae: & ceciderunt illo die de populo Israel ad duo millia uiris, & facta est fuga magna in populo: * quia non audierunt Iudam, & fratres eius, existimantes fortiter se facturos. * Ipsi autem non erant de semine virorum illorum, per quos salus facta est in Israel. * Et uiri Iuda magnificati sunt ualde in conspectu omnis Israel, & gentium omnium ubi audiebatur nomen eorum. * Et conuenerunt ad eos sancti acclamantes. * Et exiit Iudas, & fratres eius, & expugnauit filios Esau in terra, quae ad Aullum est, & percussit Chebro & filias eius: & uiros eius, & turres succendit igni in circuitu. * Et mouit castra ut iret in terram alienigenarum, & perambulabat Samariam. * In die illa ceciderunt sacerdotes in bello, dum uolunt fortiter facere, dum sine consilio exeunt in praelium. * Et declinauit Iudas in Azotum in terram alienigenarum, & diruit aras eorum, & sculptilia eorum ipsumque succendit igni: & cepit spolia ciuitatum, & reuersus est in terram Iudae.

CAP. VI.

ET rex Antiochus perambulabat superiores regiones, & audiuit esse ciuitatem Elymaidem in Perside nobilissimam, & copiosam in argento, & auro, * templumque ea locuples ualde: & illic uelamina aurea, & lorice, & scuta, quae reliquit Alexander Philippi rex Macedonae, qui regnauit primus in Graecia. * Et uenit, & quarebat capere ciuitatem, & deperdit eam: & non potuit, quoniam innotuit sermo his, qui erant in ciuitate: & insurrexerunt in praelium, & fugit inde, & abiit cum tristitia magna, & reuersus est in Babyloniam. * Et uenit qui nuntiaret ei in Perside, quia fugata sunt castra, quae erant in terra Iudae: & quia abiit Lysias cum uirtute forti in primis, & fugatus est a facie sudorum, & inualuerunt armis, & uiribus, & spolis multis, quae eperunt de castris, quae ceciderunt: * & quia diruerunt aboninationem, quam edificauerat super altare, quod erat in Ierusalem, & sanctificationem, sicut prius, circumdederunt muris excelsis, sed & Bethsura ciuitatem suam. * Et factum est ut audiuit rex sermones istos, expauit, & commotus est ualde: & decidit in lectum, & incidit in languorem praetristitia, quae non factum est ei sic cogitabat. * Et erat illic per dies multos: quia renouata est in eo tristitia magna, & arbitratus est se mori. * Et uocauit omnes amicos suos, & dixit illis: Recesse somnus ab oculis meis, & contidit, & corruu corde praet solitudine

nt: * & dixi in corde meo: In quantam tribulationem deueni, & in quos fluctus tristitiae, in qua sum: qui inuendens eram, & dilectus in potestate mea? * Nunc vero remiserunt malorum, quae feci in Ierusalem, unde & abstuli omnia spolia aurea, & argentea, quae erant in ea, & misi auferre habitantes Iudaeam sine causa. * Cogno u. ergo quia propterea inueniunt me mala ista. & ecce peteo tristitia magna in terra aliena. * Et vocauit Philippum, unum de amicis suis, & praeposuit eum super uniuersum regnum summi: & dedit ei diadema, & stolam suam, & annulum, ut adduceret Antiochum filium suum, & nutrieret eum, & regnaret. * Et mortuus est illic Antiochus rex anno centesimo quadagesimo nono. * Et cognouit Lysias, quoniam mortuus est rex, & constituit regnare Antiochum filium eius, quem nutriuit adulescentem: & vocauit nomen eius Eupator. * Et hi, qui erant in arce, concluderant Israel in circuitu sanctorum: & querebant eis mala semper, & firmamentum Gentium. * Et cogitauit Iudas disperdere eos: & conuocauit uniuersum populum ut obsiderent eos. * Et conuenerunt simul, & obsederunt eos anno centesimo quinquagesimo, & fecerunt ballistas, & machinas. * Et exierunt quidam ex eis, qui obsidebantur: & adiunxerunt se illis aliqui impij ex Israel, * & abierunt ad regem, & dixerunt: Quotusque non facis iudicium, & vindictas fratres nostros? * Nos deereuimus seruire patri tuo, & ambulare in praeceptis eius, & obsequi edictis eius: * & filij populi nostri propter hoc alienabant se a nobis, & quicumque inueniebantur ex nobis, interficiebantur, & hereditates nostrae diripiebantur. * Et non ad ad nos tantum extendenter manum, sed & in omnes fines nostros. * & ecce applicuerunt hodie ad arcam Ierusalem occupare eam, & munitionem Bethsuram muniuerunt: * & nisi praemeris eos velocius, maiora, quam haec, faciant, & non poteris obtinere eos. * Et iratus est rex, & hac audiuit: & conuocauit omnes amicos suos, & principes exercitus sui, & eos, qui super equites erant. * sed & de regnis alijs, & de insulis maritimis uenerunt ad eum exercitus conductitij. * Et erat numerus exercitus eius, centum millia pedum, & viginti millia equitum, & elephanti trigintaduo, docti ad praelium. * Et uenerunt per Idumaeam, & applicuerunt ad Bethsuram: & pugnauerunt dies multos, & fecerunt machinas & exierunt, & succenderunt eas igni, & pugnauerunt viriliter. * Et recessit Iudas ab arce, & morit castra ad Bethzacharam contra castra regis. * Et surrexit rex ante lucem, & concitauit exercitus in impetum contra uiam Bethzacharam: & comparauerunt se exercitus in prae-

lium, & tibus cecinerunt: * & elephanti ostenderunt sanguinem uiae & mori ad acendum eos in praelium: * & diuiserunt bestias per legiones: & astiterunt singulis elephanti mille viri in loricijs concatenatis, & galea arce in capitis eorum: & quingenti equites ordinaui unusquisque bestiae electi erant. * Hi erant tempus ubique erat bestia, ibi erant: & quocumque ibat, ibant, & non discedebant ab eis. * Sed & turres lignae super eos firmas protegentes super singulas bestias: & super eas machinas: & super singulas viri virtutis triginta duo, qui pugnant defuper: & Indus magister bestiae. * Et residuum equitatum hinc & inde statuit in duas partes, tibus exercitum commouere, & perurgere conspicator in legionibus eius. * Et ut resulis solij clypeos anreos, & xreos, resplenderunt montes ab eis, & resplenderunt sicut lampades ignis. * Et distincta est pars exercitus regis per montes excelsos, & alia per loca humilia: & ibant caute & ordinate. * Et commoueantur omnes inhabitantes terram a uoce multitudinis, & incesu turbae, & collisione armorum: erat enim exercitus magnus ualde, & fortis. * Et appropiauit Iudas, & exercitus eius in praelium: & ceciderunt de exercitu regis sexcenti uiri. * Et uidit Eleazar filius Saura unam de bestijs loricatam loricijs regis: & erat eminens super ceteras bestias, & visum est ei quoddam in ea esset rex: * & dedit se ut liberaret populum suum, & acquireret sibi nomen aeternum. * Et cucurrit ad eam audacter in medio legionis interficiens a dextris, & a sinistris, & cadobant ab eo huc atque illuc. * Et inuit sub pedes elephantis, & supposuit se ei, & occidit eum: & cecidit in terram super ipsum, & mortuus est illic. * Et uidentes uirtutem regis, & impetum exercitus eius, diuerterunt se ab eis. * Castra autem regis accedunt contra eos in Ierusalem, & applicuerunt castra regis ad Iudaeam, & montem Sion. * Et fecit pacem cum his, qui erant in Bethsura: & exierunt de ciuitate, quia non erant eis ibi alimenta conclusi, quia sabbata erant terrae. * Et comprehendit rex Bethsuram: & constituit illic custodiam seruare eam. * Et conuerit castra ad locum sanctificationis dies multos: & statuit illic ballistas, & machinas, & ignis iacula, & tormenta ad lapides iactandos, & spicula, & scorpiones ad mittendas sagittas, & fundibula. * Fecerunt autem et ipsi utrachinas aduersus utrachinas eorum, et pugnauerunt dies multos. * Et tunc autem non erant in ciuitate, eo quod septimus annus esset: et qui remanserant in Iudaea de Gentibus, consumpsit remanens reliquias eorum, quae repositae fuerant. * Et remanserunt in sanctis viri pauci, quoniam obtinuerant eos

fames : & dispersi sunt unusquisque in locum suum . * Et audiuit Lyſias quoddam Philippum, quem constituerat rex Antiochus, adhuc viveret, ut nutriet Antiochum filium suum, & regnaret, reuerſus eſſet a Perſide, & Media, & exercitus qui abierat cum ipſo, & quia querebat ſuſcipere regni negotia :
 57 * feſtinavit ire, & dicere ad regem, & duces exercitus : Deficiamus quotidie, & eſca nobis modica eſt, & locus, quem obſidemus, eſt munitus, & incumbit nobis ordinare de regno .
 58 Nunc itaque demus dexteras hominibus iſtis, & faciamus cum illis pacem, & cum omni gente eorum : * & conſtituamus illis ut ambulent in legitima ſuis ſicut prius propter legitima enim ipſorum, quod deſperimus, irati ſunt, & fecerunt omnia hec : * Et placuit ſermos in conſpectu regis, & principum : & miſit ad eos pacem facere : & receperunt illam . * Et iuravit illis rex, & principes : & exierunt de munitione . * Et intravit rex montem Sion, & vidit munitionem loci : & rupit citius iuramentum, quod iuravit : & mandavit deſtruere murum in gyro . * Et diſceſſit feſtinanter, & reuerſus eſt Antiochiam, & invenit Philippum dominantem civitati : & pugnavit adverſus eum, & occupavit civitatem .

CAP. VII.

1 **A**nno centeſimo quinquageſimo primo A exiit Demetrius Seleuci filius ab urbe Roma, & aſcendit cum paucis viris in civitatem maritimam, & regnavit illic . * Et factum eſt, ut ingreſſus eſt domum regni patrum ſuorum, comprehendit exercitus Antiochi, & Lyſiam, ut adducerent eos ad eum .
 3 * Et res ei innouit : & ait : Nolite mihi offendere faciem eorum . * Et occidit eos exercitus . Et ſedit Demetrius ſuper ſedem regni ſui : * & venerunt ad eum viri iniqui & impij ex Iſrael : & Alcimus dux eorum, qui volebat fieri ſacerdos . * Et accuſaverunt populum apud regem, dicentes : Perdidit Iudas & fratres eius omnes amicos tuos & nos diſperſit de terra noſtra . * Nunc ergo mitte virum, cui credis, ut eat & videat exterminium omne, quod fecit nobis, & regionibus regiſt : & puniat omnes amicos eius, & adiutores eorum . * Et elegit rex ex amicis ſuis
 8 Bacchidem, qui dominabatur trans flumen magnum in regno, & fidelem regi : & miſit eum, ut videret exterminium, quod fecit Iudas : ſed Alcimus impium conſtituit in ſacerdotium, & mandavit ei facere viſionem in filios Iſrael . * Et ſurrexerunt, & venerunt cum exercitu magno in terram Iuda : & miſerunt nuncios, & locuti ſunt ad Iudam, & ad fratres eius verbis pacificis in dolo . * Et non intenderunt ſermonibus eorum : viderunt enim quia venerunt cum exercitu magno . * Et convenerunt ad Alcimum, & Bacchidem congregatio ſcribarum requirere
 13 que iuſta ſunt : * & primi, Aſſidai qui erant in filiis Iſrael, & exquirebant ab eis pacem .
 14 * Dixerunt enim : Hic non ſacerdos de ſemine
 15 Aaron venit, non deſcripſit nos : * & locutus eſt cum eis verba pacifica : & iuravit illis, dicens : Non inferemus velis malum,
 16 neque amicos veſtris . * Et crediderunt ei . Et
 17 comprehendit ex eis ſexaginta viros, & occidit eos in vna die ſecundum verbum, quod
 18 ſcriptum eſt : * I Carnes ſanctorum tuorum, & ſanguinem ipſorum effuſerunt in circuitu Ieruſalem, & non erat qui ſepeliret .
 19 * Et incubuit timor, & tremor in omnem populum : quia dixerunt : Non eſt veritas, & iudicium in eis : transgreſſi ſunt enim conſtitutum, & iuſta audire quod iuraverunt . * Et movit Bacchides caſtra ab Ieruſalem, & applicuit in Bethzecha : & miſit, & comprehendit multos ex eis, qui a feſſugerant, & quosdam de populo maſſavit, & in puteum magnum projecit . * Et commiſit regionem Alcino, & reliquit eum eo auxilium in adiutorium ipſi . Et abiit Bacchides ad regem
 21 * & ſacerdos agebat Alcimus pro principatu
 22 ſacerdotij ſui . * & convenerunt ad eum omnes, qui perturbabant populum ſuum, & obtinuerunt terram Iuda, & fecerunt plagam magnam
 23 in Iſrael . * Et vidit Iudas omnia mala quae fecit Alcimus, & qui cum eo erant, filijs Iſrael, multo plus quam Gentes . * & exiit in omnes fines Iudee in circuitu, & fecit vindictam in viros deſectores, & ceſſaverunt ultra
 25 exire in regionem . * Vidit autem Alcimus quod praevaluit Iudas : & qui cum eo erant : & cognovit quia non poteſt ſuſſinere eos, & regressus eſt ad regem, & accuſavit eos multis criminibus . * Et miſit rex Nicanorem, unum ex principibus ſuis nobilibus : qui erat inimicitias exercens contra Iſrael : & mandavit ei evertere populum . * Et venit Nicanor in Ieruſalem cum exercitu magno, & miſit ad Iudam, & ad fratres eius verbis pacificis eſſi dolo, dicens : Non ſit pugna inter me & vos : veniam cum viſis paucis, ut videam facies veſtras cum pace . * Et venit ad Iudam, & ſalutaverunt ſe in vicem pacifice : & hoſtes parati erant tapere Iudam . * Et innouit ſermo Iudae quoniam cum dolo
 31 E venerat ad eum : & contritius eſt ab eo, & amplius noluit videre faciem eius . * Et cognovit Nicanor quoniam denudatum eſt conſilium eius : & exiit olivam Iudae in pugnam iuxta Capharſalama . Et ceſſaverunt de Nicanoris exercitu ſere quinquaginta viri, & fugerunt in civitatem David .
 33 * Et poſt haec verba aſcendit Nicanor in montem Sion : & exierunt de ſacerdotibus populi ſalutare eum in pace, & demonſtrare ei

IP. 78. a
2. j32. Mac.
5. a. t

holocaustum, quæ offerebantur pro rege.
 14 * Et irridens spreuit eos, & polluit: & locutus est superbe, * & iurauit cum ira, dicens: Nisi raditus fuerit Iudas, & exercitus eius in manus meas, continuo cum regressu suo in pace, succendam domum istam. Et exiit cum ira magna.
 15 * & intrauerunt sacerdotes, & steterunt ante faciem altaris: & templi: & stentes dixerunt: Tu Domine elegisti domum istam ad inuocandum nomen tuum in ea, ut esset domus orationis: & obsecrationis populo tuo. * fac vindictam in homine isto, & exercitu eius, & cadant in gladio: memento blasphemias eorum, & ne dederis eis ut permaneant. * Et exiit Nicanor ab Ierusalem, & castra applicuit ad Bethoron: & occurrit illi exercitus Syriæ.
 40 * Et Iudas applicuit in Adarsa cum tribus millibus viris: & orauit Iudas, dixit:
 41 * I Qui missi erant a rege Sennacherib, Domine, quia blasphemauerunt te, exiit angelus, & percussit ex eis centum octoginta quinque millia: * sic contemnit exercitum istum in conspectu nostro hodie: & sciant ceteri quia male locutus est super sancta tua: & iudica illum secundum malitiam illius. * Et commiserunt exercitus prælium terciadecima die mensis Adar: & contrita sunt castra Nicanoris, & cecidit ipse primus
 44 in prælio. * Ut autem uidit exercitus eius quia cecidisset Nicanor, proiecerunt arma sua, & fugerunt: * & persecuti sunt eos viam vnius diei ab Adazer vsquequo veniunt in Gazara, & tubis cecinerunt post eos cum significationibus: * & exierunt de omnibus castellis Iudææ in circuitu, & ventilabant eos cornibus, & conuertebantur iterum ad eos, & ceciderunt omnes gladio, & non est relictus ex eis nec unus. * Et acceperunt spolia eorum in prædam: & caput Nicanoris amputauerunt, & dexteram eius quam extendat superbe, & attulerunt & suspenderunt contra Ierusalem. * Et lætatus est populus valde, & egerunt diem illum in læticia magna. * Et constituit agi omnibus annis diem istam terciadecima die mensis Adar. * Et siluit terra Iuda dies paucos.

C A P. VIII.

1 **E**T audiuit Iudas nomen Romanorum, quia sunt potentes viri: ut, & acquirunt ad omnia, quæ postulantur ab eis: & quicumque accesserunt ad eos, statuerunt cum eis amicitias, & quia sunt potentes viri
 2 bus. * Et audierunt prælia eorum, & virtutes bonas, quas fecerunt in Galatia, quia obtinuerunt eos, & duxerunt sub tributum: * & quia fecerunt in regione Hispaniæ, & quod in potestatem redegerunt metalla argenti,

& auri, quæ illic sunt, & possederunt omnem locum consilio suo, & patientia: * loquaq. quæ longe erant valde ab eis, & reges, qui superuenerant ab extremis terræ, contriuerunt, & percussērunt eos plaga magna: ceteri autem dant eis tributum omnibus
 5 annis. * & Philippum & Persem Cæteorum regem, & ceteros, qui aduersum eos arma tulerant, contriuerunt in bello, & obtinuerunt eos: * & Antiochum magnum regem Aliæ, qui eis pugnam intulerat habens centum viginti elephantos, & equitatum, & currus, & exercitum magnum valde, contritum ab eis. * & quia ceperunt eum viuum, & statuerunt ei ut daret ipse, & qui regnarent post ipsum, tributum magnum, & daret obsides, & constitutum, * & regem Indorum, & Medos, & Lydos, de optimis regionibus eorum: & acceptas eas ab eis, dederunt Eumeni regi. * & quia qui erant apud Helladam, voluerunt ire, & tollere eos:
 10 & innotuit sermo his, * & miserunt ad eos ducem vnum, & pugnauerunt contra illos, & ceciderunt ex eis multi, & captiui duxerunt viros eorum, & filios, & dripuerunt eos, & terram eorum possederunt, & destruxerunt muros eorum, & in seruitutem illos
 11 redegerunt vsque in hunc diem: * & residua regna, & insulas, quæ aliquando resisterant illis, exterminauerunt, & in potestatem redegerunt. * Cum amicis autem suis, & qui in ipsis requiem habebant, conseruauerunt amicitiam, & obtinuerunt regna, quæ erant proxima, & quæ erant longe: quia quicumque audiebant nomen eorum, timebant eos.
 13 * quibus vero vellent auxilium esse ut regnarent, regnabant: quos autem vellent, regno deturbabant: & exaltati sunt valde. * Et in C omnibus istis nemo portabat diadema, nec induebatur purpura, ut magnificaretur in ea.
 15 * Et quia curiam fecerunt sibi, & quotidie consulebant trecentos viginti consilium agētes semper de multitudine, ut quæ digna sunt
 16 gerant: * & committūt vni homini magistratum suum per singulos annos dominari vni nec se terræ suæ, & omnes obediunt vni, & non est inuidia, neque zelus inter eos. * Et elegit Iudas Eupolemum, filium Ioannis, filij Iacob, & Iasonem, filium Eleazari, & misit eos Romam constituere cum illis amicis, & societatem: * & ut auferrent ab eis iugum Gregorum, quia viderunt quod in seruitutem premerent regnum Israel. * Et abierunt Romam viam multam valde, & introierunt curiam, & dixerunt: * Iudas Machabeus, & fratres eius, & populus Iudeorum miserunt nos ad vos statuere vobiscum societatem, & pacem, & conscribere nos socios
 21 & amicos vestros. * Et placuit sermo in conspectu eorum. * Et hoc rescriptum est, quod rescripserunt in tabulis æreis, & miserunt in

Ierusalem, vt esset apud eos ibi memoriale
 23 pacis, & societatis. * BENE SITO-
 D M A N I S, & genti Iudæorum in mari, &
 in terra in æternum: gladiusq. & hostis pro-
 14 cul sit ab eis. * Quod si insisteret bellum
 Romanis prius, aut omnibus socijs eorum
 25 in omni dominatione eorum: * auxilium
 feret gens Iudæorum, prout tempus dispo-
 16 nent, corde pleno: * & prælantibus non da-
 bunt, neque subministrabunt triticum, arma,
 pecuniam, naues, sicut placuit Roma-
 27 nis: & custodient mandata eorum, nihil ab
 eis accipientes. * Similiter autem & si gen-
 ti Iudæorum prius acciderit bellum, adiua-
 18 bunt Romani ex animo, prout eis tempus
 permisit: * & adinuuentibus non dabitur
 triticum, arma, pecunia, naues, sicut pla-
 29 cuit Romanis: & custodient mandata eor-
 um absque dolo. * secundum hæc verba
 constituerunt Romani populo Iudæorum.
 30 * Quod si post hæc verba huius illi addere,
 aut demere ad hæc aliquid viderint, faciet
 31 ex proposito suo: & quæcumque addiderit,
 vel demperit, rata erunt. * Sed & de malis,
 quæ Demetrius rex fecit in eos, scriptimus
 32 est, dicentes: Quare grauasti iugum tuum su-
 per amicos nostros, & socios Iudæos? * Si
 33 ergo iterum adierint nos, aduersum te facie-
 mus illis iudicium, & pugnabimus tecum
 mari tetraque.

C A P. IX.

1 I Nterea ut audiuit Demetrius quia ceci-
 A dit Nicanor, & exercitus eius in prælio,
 apposit Bacchidem, & Alcimum rursus
 mittere in Iudæam, & dextrum cornu cum
 2 illis. * Et abierunt viam, quæ ducit in Gal-
 gala, & castra posuerunt in Masloch, quæ
 est in Arbelis: & occupauerunt eam, & per-
 3 emerunt animas hominum multas. * In
 mense primo anni centesimi & quinquage-
 4 simi secundi applicuerunt exercitum ad Ie-
 rusalem: * & surrexerunt, & bierunt in Be-
 5 ream viginti milia virorum, & duo milia
 6 equorum. * Et Iudas posuerat castra in Lai-
 sa, & tria milia viri electi cum eo: * & vi-
 derunt multitudinem exercitus quia multi
 sunt, & timuerunt valde: & multi subtraxe-
 7 runt se de castris, & non remiserunt ex ei ni-
 si octingenti viri. * Et uidit Iudas quod de-
 fluxit exercitus suus, & bellum perurgebat
 eum, & confusus est cor: quia non habe-
 8 bat tempus congregandi eos, & dissolutus
 est. * Et dixit his, qui residui erant: Surga-
 9 mus, & eamus ad aduersarios nostros, si poe-
 rimus pugnare aduersus eos. * Et auertebant
 eum, dicentes: Non poterimus, sed libera-
 10 mus animas nostras modo, & reuertamur
 ad fratres nostros, & tunc pugnabimus adue-
 sus eos: nos autem pauci sumus. * Et ait Iu-

das: Abiit istam rem facere vt fugiamus ab
 eis: & si appropiauit tempus nostrum, moria-
 mur in uirtute propter fratres nostros, & nõ
 11 inferamus crimen gloriæ nostræ. * Et mouit
 exercitus de castris, & steterunt illis obuiam:
 & diuisi sunt equites in duas partes, & fundi-
 12 bularij, & sagittarij præbant exercitum. &
 primi certaminis omnes poicentes. * Bac-
 chides autem erat in dextro cornu, & proxi-
 13 mavit legio ex duabus partibus, & clama-
 bant tubis: * exclamauerunt autem & hi,
 qui erant ex parte Iudæ, etiam ipsi, & comota
 14 est terra a voce exercitus: & comissum
 est prælium a mane usque ad vespæram. * Et
 vidit Iudas, quod firmior esset pars exercitus
 15 Bacchidis in dextris, & conueniunt cum ip-
 so omnes constantes corde: * & contrita est
 16 dextera pars ab eis, & periculus est eos
 usque ad montem Azoti. * Et qui in sini-
 stro cornu erant, viderunt quod contritum
 17 est dextrum cornu, & secuti sunt post Iu-
 dam, & eos, qui cum ipso erant, a tergo: * &
 ingratum est prælium, & ceciderunt vul-
 18 nerati multi ex his, & ex illis. * Et Iudas co-
 19 cidit, & ceteri fugerunt. * Et Ionathas, & Si-
 mon tulerunt Iudæ fratrem suum, & sepe-
 20 Clauerunt eum in sepulchro patrum suorum in
 ciuitate Modin. * Et fluxerunt eum omnis
 21 populus Israel planctu magno, & lugebant
 dies multos, & dixerunt: Quomodo ce-
 22 cidit potens, qui saluum faciebat populum
 Israel? * Et cetera uerba bellorum Iudæ,
 23 & virtutum, quas fecit, & magnitudinis
 eius, non sunt descripta: multa enim erant
 24 valde. * Et factum est: post obitum Iudæ
 emerferunt iniqui in omnibus finibus Israel,
 25 & exorti sunt omnes, qui operabantur
 iniquitatem. * In diebus illis facta est fa-
 mes magna valde, & tradidit se Bacchides
 26 omnis regio eorum cum ipsis. * Et elegit
 Bacchides viros impios, & constituit eos do-
 27 minos regionis, & exquirebant, & pericu-
 tabantur amicos Iudæ, & adlucebant eos ad
 28 Bacchidem, & vindicabat in illos, & illude-
 bat. * Et facta est tribulatio magna in Israel,
 29 qualis non fuit ex die, qua non est visus pro-
 pheta in Israel. * Et congregati sunt omnes
 30 amici Iudæ, & dixerit Ionathas: Ex quo fa-
 ctus est tuus Iudas defunctus est, vir similis ei nõ
 31 est, qui exeat contra inimicos nostros, Bacchi-
 des, & eos, qui inimici sunt gentis nostræ. Nunc
 32 itaque te hodie elegimus esse pro eo nobis in
 principem, & ducem ad bellandum bellum
 33 nostrum. * Et suscepit Ionathas tempore il-
 lo principatum, & surrexit loco Iudæ fratris
 34 sui. * Et cognouit Bacchides, & quærebat
 eum occidere. * Et cognouit Ionathas, & di-
 mon frater eius, & omnes, qui cum eo
 erant: & fugerunt in desertum. Thecus, &
 35 confederunt ad aquam lacus Asphar. * Et co-
 gnouit Bacchides, & die sabbatorum venit

3 illi in praelium. * Et misit Demetrius epistolam ad Ionathan verbis pacificis, ut magnificaret eum. * Dixit enim: Anticipemus facere pacem cum eo, priusquam faciat cum Alexandro aduersum nos. * recordabitur enim omnium malorum, quae fecimus in eum, & in fratrem eius, & in gentem eius. 6 * Et dedit ei potestatem congregandi exercitum, & fabricare arma, & esse ipsum socium eius: & obsides, qui erant in arce, iussit tradi ei. * Et venit Ionathas in Ierusalem, & legit epistolas in auditu omnis populi, & eorum, qui in arce erant. * Et timuerunt timore magno, quoniam audierunt quod dedit ei rex potestatem congregandi exercitum. 9 * Et traditi sunt Ionathae obsides, & reddidit eos parentibus suis: * & habitauit Ionathas in Ierusalem, & cepit aedificare, & innouare ciuitatem. * Et dixit facientibus opera ut extruerent muros, & montem Sion in circuitu lapidibus quadratis ad munitionem: & ita fecerunt. * Et fugerunt alienigenae, qui erant in munitionibus, quas Bechides aedificauerat: & reliquit unusquisque locum suum, & abiit in terram suam: tantum in Bathsura remanserunt aliqui ex his, qui reliquerant legem, & praecepta Dei. 15 erat enim haec eis ad refugium. * Et audiuit Alexander rex promissa, quae promissit Demetrius Ionathae: & narrauerunt ei praelia, & virtutes, quas ipse fecit, & fratres eius, & labores, quos laborauerunt. 16 * & ait: Numquid inueniemus aliquem uirum talem? & nunc faciemus eum amicum, & socium nostrum. * Et scripsit epistolam, & misit ei secundum haec uerba, dicens: * REX ALEXANDER fratri Ionathae salutem. * Audiuimus de te quod uir potens sis uiribus, & aptus es ut sis amicus noster. * & nunc constituimus te hodie summum sacerdotem gentis tuae, & ut amicus noceris regi, (& misit ei purpuram, & coronam auream) & quae nostra sunt sentias nobiscum, & conferuas amicitias ad nos. * Et induit se Ionathas Iosaphat septimo mense, anno centesimo sexagesimo in die sollemni scenoegiae: & congregauit exercitum, & fecit arma copiosa. 21 * Et audiuit Demetrius uerba ista, & contristatus est nimis, & ait: * Quid hoc fecimus, quod praecupauit nos Alexander apprehendere amicitiam Iudaeorum ad nomen sui? * Scriba & ego illis uerba deprecatoria, & dignitates, & dona: ut sint mecum in adiutorium. * Et scripsit eis in haec uerba: Rex Demetrius genti Iudaeorum salutem: * Quoniam seruastis ad nos pactum, & mansistis in amicitia nostra, & non accessistis ad inimicos nostros, audiuimus, & gauisus sumus. * Et nunc perseuerate adhuc conseruare ad nos fidem, & retribuemus uobis

bona pro his, quae fecistis nouum. * & remitemus uobis praestationes multas, & dabimus uobis donationes. * Et nunc absoluo uos, & omnes Iudaeos a tributis, & pretia salis indulgeo, & coronas remitto, & tertias feminis: * & dimidiam partem fructus ligni, quod est portio mea, relinquo uobis ex hodierno die, & deinceps, ne accipiantur a terra Iuda, & a tribus ciuitatibus, quae additae sunt illi ex Samaria, & Galilaea ex hodierno die & in totum tempus: * & Ierusalem sit sancta, & libera cum finibus suis: & decimae, & tributa ipsius sint. * Remittet etiam potestatem arcis, quae est in Ierusalem: & de eam summo sacerdoti, ut constituat in ea viros quousque ipse elegerit, qui custodiant eam. * Et omnem animam Iudaeorum, quae captiua est a terra Iuda in omni regno meo, relinquo liberam gratis, ut omnes a tributis soluantur, etiam peccati sui. * Et omnes dies sollemnes, & sabbarum, & neomenia, & dies decreti, & tres dies ante diem sollemnem, & tres dies post diem sollemnem sint omnes immunitatis & remissionis nomen Iudaeis, qui sunt in regno meo: * & nemo habebit potestatem agere aliquid, & mouere negotia aduersus aliquem illorum in omni causa. * Et ascribantur ex Iudaeis in exercitu regis ad triginta millia uirorum: & dabuntur illis copie ut oportet omnibus exercitibus regis, & ex eis ordinentur qui sint in munitionibus regis magni. 37 * & ex his constituentur super negotia regni, quae aguntur ex fide, & principes sint eis, & ambulent in legibus suis, sicut praecipit rex in terra Iuda. * Et tres ciuitates, quae additae sunt Iudaeae ex regione Samariae, cum Iudaeae repurentur ut sint sub uno, & non cedant alij potestati, nisi summi sacerdotis. 39 * Ptolemaida, & confines eius, quas de diuinitatibus sanctis, qui sunt in Ierusalem ad necessarios sumptus sanctorum. * Et ego de singulis annis quindecim millia siclorum argenti de ratione regi, quae me contingerent: * & omne, quod reliquum fuerit, quod non rediderant qui super negotia erant anni prioribus, ex hoc dabunt in opera de mus. * Et super haec quinque millia siclorum argenti, quae accipiebant de sanctorum ratione per singulos annos: & haec ad sacerdotes pertineant, qui ministerio funguntur. 43 * Et quicumque conseruerint in templum, quod est Ierosolymis, & in omnibus finibus eius, obnoxij regi in omni negotio dimittantur, & uineris, quae sunt eis in regno meo, libera habeant. * Et ad edificanda non reseruanda opera sanctorum, sumptus dabuntur de ratione regis: & ad extruendos muros Ierusalem, & conseruandos in circuitu, sumptus dabuntur de ratione regis, & ad conseruandos muros in Iudaea. * Et adiuuauit Ionathas

- & populus sermones istos, non crediderunt eis, nec receperunt eos: quia recordati sunt malitiæ magnæ, quam fecera in Israel,
 47 & tribulauerat eos ualde. * Et complacuit eis in Alexandrum, quia ipse fuerat eis frater
 48 ceps sermonum pacis, & ipsi auxilium prestabant omnibus diebus. * Et congregauit rex Alexander exercitum magnum, & ad-
 49 mouit castra contra Demetrium. * Et commiserunt prælium duo reges, & fugit exercitus Demetrii, & insecutus est eum Alexander, & incubuit super eos. * Et inualuit prælium nimis, donec occidit sol: & cecidit Demetrius in die illa. * Et misit Alexander ad
 50 Ptolemæum regem Aegypti legatos secundum hæc uerba, dicens: * QUONIAM regressus sum in regnum meum, & sedi in sede patrum meorum, & obtinui principatum, & contri-
 51 ni Demetrium, & possedi regionem nostram, & consumisi pugnam cum eo, & contritus est ipse, & castra eiusa nobis, & sedimus in
 52 sede regni eius: * & nunc statuamus adin- uicem amicitiam: & da mihi filiam tuam uxorem, & ego ero gener tuus, & dabo tibi dona, & ipsi dignate. * Et respondit rex Ptolemæus, dicens: F E L I X dies, in
 53 qua reuersus es ad terram patrum tuorum, & sedisti in sede regni eorum. * Et nunc faciam tibi quod scripsisti: sed occurrat mihi Ptolemaidam, ut uideamus inuicem nos,
 54 & spondeam tibi sicut dixisti. * Et exiuit Ptolemæus de Aegypto, ipse & Cleopatra filia eius, & uenit Ptolemaidam anno cen-
 55 tesimo sexagesimo secundo. * Et occurrit ei Alexander rex, & dedit ei Cleopatram filiam suam: & fecit nuptias eius Ptolemaidæ, sicut reges, in magna gloria. * Et scripsit rex Alexander Ionathæ, ut ueniret obuiam sibi. * Et abiit cum gloria Ptolemaidam, & occurrit ibi duobus regibus, & dedit illis argentum multum, & aurum, & dona: & inuenit gratiam in conspectu eorum. * Et conuenerunt aduersus eum uiri pestilentes ex Israel, uiri iniqui interpellantes aduersus eum: & non intendit ad eos rex.
 61 * Et iussit spoliari Ionathan uestibus suis, & indui eum purpura: & ita fecerunt. Et collocauit eum rex sedere secum. * Dixitque principibus suis: Exite cum eo in medium ciuitatis, & prædicat, ut nemo aduersus eum interpellat de ullo negotio, nec quicquam ei molestus sit de ulla ratione. * Et factum est, ut uiderunt qui interpellabant gloriam eius, quæ prædicabatur, & operum eum purpura, fugerunt omnes: & magnificauit eum rex, & scripsit eum inter primos amicos, & posuit eum ducem, & participem principatus. * Et reuersus est Ionathas in Ierusalem cum pace, & lætitia. * In anno ceterimo sexagesimo quinto uenit Demetrius filius Demetrii a Creta in terram
 68 patrum suorum. * Et audiuit Alexander rex, & constatus est ualde, & reuersus est Antiochiam. * Et constituit Demetrius rex Apollo-
 69 num ducem, qui præerat Cælesyriæ: & congregauit exercitum magnum, & accessit ad Iamniam: & misit ad Ionathan summum sacerdotem, dicens: Tu solus resistis nobis: ego autem factus sum in derisum, & in opprobrium, propterea quia tu potestatem aduer-
 70 sarius non exerceas in montibus. * Nunc ergo si cõsidis in uirtutibus tuis, descende ad nos in campum, & comparemus illi inuicem: quia mecum est uirtus beliorum. * Interroga, & discite quia sum ego, & ceteri, qui auxilio sunt mihi, qui & dicunt quia non potest stare pes uester ante faciem nostram, quia bis in fugam cõuersi sunt patres tui in terra sua: * & nunc quomodo poteris sustinere equitatum & exercitum tantum in campo, ubi non est lapis, neque saxum, neque locus fugiendi? * Vt audiuit autem Ionathas sermo-
 74 nes Apollonij, motus est animo: & elegit decem millia uirorum, & exiit ab Ierusalem, & occurrit ei Simon frater eius in adiutorium: & applicuerunt castra in Ioppen, & exclusit eum a ciuitate: quia custodia Apollo-
 76 nij Ioppe erat, & oppugnauit eam. * Et exterriti qui erant in ciuitate, aperuerunt ei, & obtinuit Ionathas Ioppen. * Et audiuit Apollonius, & admouit tria millia equitum, & exercitum multum. * Et abiit Azotum tamquam iter faciens, & statim exiit in campum, eo quod haberet multitudinem equitum, & consideret in eis. Et insecutus est eum
 78 Ionathas in Azotum, & commiserunt prælium. * Et reliquit Apollonius in castris mille equites post eos occulte. * Et cognouit Ionathas quoniam insidiæ sunt post se, & circuierunt castra eius, & eiecerunt iacula
 80 in populum a mane usque ad uesperam. * Populus autem saluat, sicut præceperat Ionathas: & laborauerunt equi eorum. * Et eiecit Simon exercitum suum, & commisit contra legionem. equites enim fatigati erant: & contriti sunt ab eo, & fugerunt. * Et qui dispersi sunt per campum, fugerunt in Azotum, & intrauerunt in Bethda-
 84 gon idolum suum, ut ibi se liberarent. * Et succendit Ionathas Azotum, & ciuitates, quæ erant in circuitu eius, & accepit spolia eorum, & templum Dagon: & omnes, qui
 85 fugerunt in illud, succendit igni. * Et fuerunt qui ceciderunt gladio cum his, qui successi sunt, fere octo millia uirorum. * Et mouit inde Ionathas castra, & applicuit ea
 86 Acalonem: & exierunt de ciuitate obuiam illi in magna gloria. * Et reuersus est Ionathas in Ierusalem cum suis, habentibus
 88 spolia multa. * Et factum est: ut audiuit Alexander rex sermones istos, addidit adhuc
 89 glorificare Ionathan. * Et misit ei fibulam

aurum, sicut consuetudo est dari cognatis regnum. Et dedit ei Accaron, & omnes fines eius in possessionem.

CAP. XI.

ET rex Aegypti congregauit exercitum, sicut arena, quæ est circa oram maris, & naues multasque rebus obtinere regnum Alexandri dolo, & addere illud regno suo.

* Et exiit in Syriam verbis pacificis, & aperiebant ei ciuitates, & occurrerant ei: quia mandauerat Alexander rex exire ei obuiam, eo quod focer suus esset. * Cum autem introiret ciuitatē Ptolemæus, ponebat custodias militum in singulis ciuitatibus. * Et ut appropiauit Azoto, ostenderunt ei templum Iagon succensum igni, & Azotum, & cetera eius demolita, & corpora proiecta, & eorum, qui cæsi erant in bello, tumulos quos fecerant secus viam. * Et narrauerunt regi quia hæc fecit Ionathas, ut inuidiam facerent ei: & tacuit rex. * Et occurrit Ionathas regi in Ioppen cum gloria, & inuicem se salutauerunt, & dormierunt illic. * Et abiit Ionathas cum rege vsque ad fluuium, qui vocatur Eleutherus: & reuersus est in Ierusalem.

* Rex autem Ptolemæus obtinuit dominium ciuitatum vsque Seleuciam maritimam, & cogitabat in Alexandrum consilia mala.

* Et misit legatos ad Demetrium, dicens: **VENI**, componamus inter nos pactum, & dabo tibi filiam meam, quam habet Alexander, & regnabis in regno patris tui. * pernit enim me quod dederim illi filiam meam: quæsiuit enim me occidere. * Et viuperauit eum, propterea quod concupisceret regnum eius. * Et abstulit filiam suam, & dedit eam Demetrio, & alienauit se ab Alexandro, & manifestatæ sunt inimicitie eius.

* Et intrauit Ptolemæus Antiochiam, & imposuit duo diademata capiti suo, Aegypti, & Asiæ. * Alexandro autem rex erat in Cilicia illis temporibus: quia rebellabant qui erant in locis illis. * Et audiuit Alexander, & venit ad eum in bellum: & produxit Ptolemæus rex exercitum, & occurrit ei in manu valida, & fugauit eum. * Et fugit Alexander in Arabiam, ut ibi procegeretur: rex autem Ptolemæus exaltatus est. * Et abstulit Zabidiel Arabs caput Alexandri: et misit Ptolemæo. * Et rex Ptolemæus mortuus est in die tertia: & qui erant in munitionibus, perierunt ab his, qui erant intra castra.

* Et regnauit Demetrius anno centesimo sexagesimo septimo. * In diebus illis congregauit Ionathas eos, qui erant in Iudæa, ut expugnarent arcem, quæ est in Ierusalem: et fecerunt contra eam machinas multas.

* Et abierunt quidam qui oderant gentem suam viri iniqui ad regem Demetrium et

renunciaverunt ei quod Ionathas obdidit arcem. * Et ut audiuit, iratus est: et statim venit ad Ptolemæidam, et scripsit Ionathæ ne obsideret arcem, sed occurreret sibi ad colloquium festinato. * Ut audiuit autem Ionathas, iussit obsidere: et elegit de senibus Israel, et de sacerdotibus, et dedit se periculo. * Et accepit aurum, et argentum, et vestes, et alia xenia multa, et abiit ad regem Ptolemæidam, et inuenit gratiam in conspectu eius. * Et interpellabant aduersus eum quidam iniqui ex gente sua. * Et fecit ei rex sicut fecerant ei, qui ante eum fuerant: & exaltauit eum in conspectu omnium amicorum suorum, & statuit ei principatum sacerdotum, & quæcumque alia habuit prius pretiosa: & fecit eum principem amicorum.

* Et postulauit Ionathas a rege ut immenem faceret Iudæam, & tres toparchias, & Samariam, & confines eius: & promisit ei talenta trecenta. * Et consensit rex: & scripsit Ionathæ epistolas de his omnibus, hunc modum continentes: **R E X** Demetrius fratri Ionathæ salutem, & genti Iudæorum. * Exemplum epistolæ, quam scripsimus Latheni parenti nostro de vobis, milimus ad vos ut sciretis: * Rex Demetrius Latheni parenti salutem. * Genti Iudæorum amicis nostris, & conseruantibus quæ iusta sunt apud nos, decreuimus benefacere proptor benignitatem ipsorum, quam erga nos habent. * Statuimus ergo illis omnes fines Iudææ, & tres ciuitates, Lydan, & Ramathan, quæ additæ sunt Iudææ ex Samaria, & omnes confines earum sequestrari omnibus sacrificantibus in Ierosolymis pro his, quæ ab eis prius accipiebat rex per singulos annos, & profuturis terræ, & populo.

* Et alia, quæ ad nos pertinebant decimarum, & tributorum ex hoc tempore remittimus eis: & arcas salinarum, & coronas, quæ nobis deferebantur; * omnia ipsi concedimus: & nihil horum irricum erit ex hoc, & in omne tempus. * Nunc ergo curate facere horum exemplum, & detur Ionathæ, & ponatur in monte sancto, in loco celebri. * Et videns Demetrius rex quod siluit terra in conspectu suo, & nihil ei resistit, dimisit totum exercitum suum, vnumquemque in locum suum, excepto peregrino exercitu, quem contraxit ab insulis Gentium: & inimici erant ei omnes exercitus patrum eius. * Tryphon autem erat quidam partium Alexandri prius: & vidit quoniam omnis exercitus mormurabat contra Demetrium, & iuit ad Ethalchuel Arabem, qui nutriebat Anthiochum filium Alexandri: * & affidebat ei, ut traderet eum ipsi, ut regnaret loco patris sui: & enunciauit ei quanta fecit Demetrius, & inimicitias exercituum eius aduersus illum. Et māsit ibi diebus multis. * Et misit Ionathas ad Demetrium regem, ut eijceret eos, qui

in arce erant in Ierusalem, & qui in presidio
 erant: quia impugnabant Iherusalem. * Et milit
 Demetrius ad Ionathan, dicens: Non hęc
 tantum faciam tibi, & genti tuę, sed gloria
 illustrabo te, & gentem tuam cum fuerit
 opportunum. * Nunc ergo recte feceris, si
 miseris in auxilium mihi viros: quia disces-
 sic omnis exercitus meus. * Et milit ei Iona-
 thas eria millia virorum fortium Antio-
 chiam: & uenerunt ad regem, & delectatus
 est rex in aduentu eorum. * Et conuenerunt
 qui erant de ciuitate, centum viginti millia
 viro- rum, & volebant interficere regem.
 * Et fugit rex in aulam: & occupauerunt qui
 erant de ciuitate, itinera ciuitatis, & corpe-
 runt pugnare. * Et vocauit rex Iudeos in au-
 xilium, & conuenerunt omnes simul ad eum,
 & dispersi sunt omnes per ciuitatem. * & oc-
 ciderunt in illa die centum millia hominū,
 & succenderunt ciuitatem, & ceperunt spo-
 lia multa in die illa, & liberauerunt regem.
 * Et uiderunt qui erant de ciuitate, quod ob-
 tinuissent Iudei ciuitatem sicut volebant: &
 infirmati sunt mente sua, & clamauerunt ad
 regem cum precibus, dicentes: * Da nobis
 dexteram, & cessent Iudei oppugnare nos, &
 ciuitatem. * Et proiecerunt arma sua, & se-
 ferunt pacem, & glorificati sunt Iudei in
 conspectu regis, & in conspectu omnium, qui
 erant in regno eius, & nominati sunt in re-
 gno: & regressi sunt in Ierusalem habentes
 spolia multa. * Et sedit Demetrius rex in se-
 de regni sui: & siluit terra in conspectu eius.
 * Et mentitus est omnia quęcumque dixit,
 & abalienauit se a Ionatha, & nō retribuit ei
 secundū beneficia, quę sibi tribuerat, & vexa-
 bat eū valde. * Post hac autē reuersus est Try-
 phon, & Antiochus cum eo puer adolescens,
 & regnauit, & imposuit sibi diadema. * Et
 congregati sunt ad eum omnes exercitus,
 quos disperserat Demetrius, & pugnauerunt
 contra eum: & fugit, & terga vertit. * Et ac-
 cepit Tryphō bestias, & obtinuit Antiochiā.
 * & scripsit Antiochus adoleiscens Ionathę,
 dicens: Constituo tibi sacerdotium, & consti-
 tuo te super quattuor ciuitates, ut sis de ami-
 citis regis. * Et misit illi uasa aurea in ministeri-
 um, & dedit ei potestatem bibendi in au-
 ro, & esse in purpura, & habere sibiā auream:
 * & Simonem fratrem eius constituit
 ducem a terminis Syri vsque ad finem Aegy-
 pti. * Et exiit Ionathas, & perambulabat
 trans flumen ciuitates: & congregatus est
 ad eum omnis exercitus Syrię in auxilium,
 & venit Alicaonem, & occurrerunt ei honori-
 fice de ciuitate. * Et abiit inde Gaza: & cōclu-
 serunt se qui erant in Gaza: & obsedit eam, & suc-
 cendit quę erant in circuitu ciuitatis, & pra-
 datus est ea. * Et rogauerunt Gazeni Iona-
 than, & dedit illis dexteram: & accepit filios
 eorum obides, & misit illos in Ierusalem:

& perambulauit regionem usque Dama-
 scum. * Et audiuit Ionathas quod prauarica-
 ti sunt principes Demetrii in Cades, quę est
 in Gassia, cum exercitu multo, volentes eū
 remouere a negotio regni: & occurrere illis:
 fratrem autem suum Simonem reliquit in-
 tra prouinciam. * Et applicuit Simon ad
 Bethsuram, & expugnabat eam diebus mul-
 tis, & conclusit eos. * Et postulauerunt ab
 eo dexteram accipere, & dedit illis: & eiecit eos
 inde, & cepit ciuitatem, & posuit in ea pra-
 sidium. * Et Ionathas, & castra eius appli-
 crunt ad aquam Genesar, & ante lucem vi-
 gilauerunt in campo Asor. * & ecce castra
 alienigenarum occurrerunt in campo, &
 tendebant ei insidias in montibus: ipse autē
 occurrit ex aduerso. * Insidie vero exurre-
 xerunt de locis suis, & commiserunt praeliū
 * Et fugerunt qui erant ex parte Ionathę
 omnes, & nemo reliquus est ex eis, nisi Ma-
 thathias filius Absoloni, & Iudas filius Cal-
 phi, principes militiae exercitus. * Et scidit
 Ionathas veimenta sua, & posuit terram
 in capite suo, & orauit, * & reuersus est Iona-
 thas ad eos in praelium, & conuerterunt eos
 fugam, & pugnauerunt. * Et viderunt qui
 fugiebant partis illius, & reuersi sunt ad eū,
 & insequerantur eum eo omnes vsque Ca-
 des ad castra sua, & peruenierunt vsque illuc.
 * & ceciderunt de alienigenis in die illa tria
 millia viro- rum: & reuersus est Ionathas in
 Ierusalem.

CAP. XII.

ET uidit Ionathas quia tempus cum Iu-
 uat, elegit viros, & misit eos Romam
 statueret, & renouare cum eis amicitiam.
 * & ad Spartatas, & ad alia loca misit epi-
 stolas secundum eandem formam: * & abie-
 runt Romam, & intrauerunt euriam, & di-
 xerunt: Ionathas summus sacerdos, & gens
 Iudeorum miserunt nos, ut renoueremus
 amicitiam, & societatem secundum pristi-
 num. * Et dederunt illis epistolas ad ipsos
 per loca, ut deducerent eos in terrā Iuda cū
 pace. * Et hoc est exemplum epistolarum,
 quas scripsit Ionathas Spartati. * IONA-
 THAS summus sacerdos, & seniores gen-
 tis, & sacerdotes, & reliquus populus Iudeo-
 rum Spartatis fratribus salutem. * Iam-
 pridem misisse erant epistolę ad Oniam sum-
 mum sacerdotem ab Ano, qui regnabat
 apud vos, quonia n estis fratres nostri, si-
 cut rescriptum continet, quod subiectum
 est. * Et suscepit Onias vi- rum, quę missus fue-
 rat, cum honore. & accepit epistolam, in qua
 significabatur de societate, & amicitia.
 * Nos, cum nullo horum indigere nus, ha-
 bentem solatio sanctorum librorum, qui sunt in
 manibus nostris, * malumus mittere ad vos

- tenere fraternitatem, & amicitiam, ne forte alieni efficiamur a vobis: multa enim tempora transierunt, ex quo misistis ad nos.
- 11 * Nos ergo in omni tempore sine intermissione in diebus solemnibus, & ceteris, quibus oportet, memores sumus vestri in sacrificiis, quae offerimus, & in obseruationibus, sicut fas est, & decet meminisse fratrum. * Letamur itaque de gloria vestra.
- 12 * Nos autem circumdederunt multae tribulationes, & multa praelia, & impugnaverunt nos reges, qui sunt in circuitu nostro. * Nolimus ergo vobis molesti esse, neque ceteris socijs, & amicis nostris in his praelijs.
- 13 Chabuiimus enim de caelo auxilium, & liberati sumus nos, & humiliati sunt inimici nostri. * Elegimus itaque Numenium Antiochi filium, & Antipatrem Iasonis filium, & misimus ad Romanos renouare cum eis amicitiam, & societatem pristinam. * Mandauimus itaque eis ut veniant etiam ad vos, & saluent vos: & reddant vobis epistolas nostras de inuolutione fraternitatis nostrae. * Et nunc benefacietis respondentes vobis ad haec. * Et hoc est rescriptum epistolarum, quod misit Antiochus: Arius, rex Spartiatarum Oniz sacerdoti magno salutem. * Inuentum est in scriptura de Spartiatis, & Iudeis, quoniam sunt fratres, & quod sunt de genere Abraham. * Et nunc ex quo haec cognouimus, benefacitis scribentes nobis de pace vestra: * sed & nos rescripsimus vobis: Pectora nostra, & possessiones nostrae, vestrae sunt: & vestrae, nostrae: mandauimus itaque haec nunciari vobis. * Et audiuit Ionathas quoniam regressi sunt principes Demetrii cum exercitu multo supra quam prius, pugnare aduersus eum, & exiit ab Ierusalem, & occurrit eis in Amathite regione: non enim dederat eis spatium ut ingrederentur regionem eius. * Et misit speculatores in castra eorum: & reuersi renunciauerunt quoddam constituunt superuenire illis nocte. * Cum occidisset autem sol, praecipit Ionathas suis vigilare, & esse in armis paratos ad pugnam tota nocte, & posuit custodes per circuitum castrorum. * Et audierunt aduersarii quoddam paratus est Ionathas cum suis in bello: & timuerunt, & formidauerunt in corde suo: & accenderunt focos in castris suis. * Ionathas autem, & qui cum eo erant, non cognouerunt usque mane: videbant autem luminaria ardentia, & secutus est eos Ionathas, & non comprehendit eos: transierant enim flumen Eleutherum.
- 14 * Et diuertit Ionathas ad Arabas, qui vocantur Zabadei, & percussit eos: & accepit spolia eorum. * Et iunxit, & venit Damascum, & perambulabat omnem regionem illam. * Simon autem exiit, & venit usque ad Bethalonem, & ad proxima praedia: &
- 14 declinavit in Ioppen, & occupauit eam. * audiuit enim quod uellent praedium tradere partibus Demetrii) & posuit ibi custodes ut custodirent eam. * Et reuersus est Ionathas, & conuocauit seniores populi, & cogitauit cum eis edificare praedia in Iuza, & edificare muros in Ierusalem, & exaltare altitudinem magnam inter medium arcis & ciuitatis, ut separaret eam a ciuitate, ut esset ipsa singulariter, & neque emat, neque uendat. * Et conuenerunt, ut edificarent ciuitatem: & cecidit murus, qui erat super torrentem ab ortu solis, & reparauit eum, qui nunc uocatur Caphetetha: * & Simon edificauit Adiada in Sephela, & munxit eam, & imposuit portas, & seras. * Et cum cogitasset Tryphon regnare Afix, & assumere diademata, & extendere manum in Antiochum regem: * timens ne forte non permitteret eum Ionathas, sed pugnaret aduersus eum, querebat comprehendere eum, & occidere.
- 15 Et exurgens abiit in Bethan. * Et exiuit Ionathas obuiam illi cum quadraginta militibus uirorum electorum in praelium, & uenit Bethan. * Et uidit Tryphon quia uenit Ionathas cum exercitu multo ut extendere: ret in eum manus, tenuit. * & excepit eum cum honore, & commendauit eum omnibus amicis suis, & dedit ei munera: & praecipit exercitibus suis ut obdicerent ei, sicut sibi. * Et dixit Ionathas: Ut quid vexasti uniuersum populum, cum bellum nobis non sit? * Et nunc renuite eos in domos suas, elige autem tibi uiros paucos, qui tecum sint, & ueni mecum Ptolemaidam, & tradam eam tibi, & reliqua praedia, & exercitum, & uniuersos praepositos negotijs, & conuersus abibis: propterea enim ueni. * Es credidit ei, & fecit sicut dixit: & dimisit exercitum, & abierunt in terram Iuda. * retinuit autem secum tria millia uirorum: ex quibus remisit in Galileam duo millia, mille autem uenerunt cum eo. * Ut autem intrauit Ptolemaidam Ionathas, clausit portas ciuitatis Ptolemaenae: & comprehenderunt eum & omnes, qui cum eo intrauerant, gladio interfecerunt. * Et misit Tryphon exercitum, & equites in Galileam, & in campum magnum ut perderent omnes focos Ionathae. * At illi cum cognouissent quia comprehensus est Ionathas, & perijt, & omnes, qui cum eo erant, hostati sunt semetipsos, & exierunt parati in praelium. * Et uidentes hi, qui insecuti fuerant, quia pro anima res est illis, reuersi sunt: * illi autem uenerunt omnes cum pace in terram Iuda. * Et planxerunt Ionathan, & eos, qui cum ipso erant, uabiel & luxie Israel luctu magno. * Et quae fuerunt omnes gentes, quae erant in circuitu eorum, contereere eos dixerunt enim: * Non habent principem, & ad uentem: nunc

ergo expugnavit illos, & tollamus de hominibus aemulorum eorum.

CAP. XIII.

ET audiuit Simon quod congregavit Tryphon exercitum copiosum ut veniret in terram Iuda, & attereret eam. * Videns quia in tremore populus est, & in timore, ascendit Ierusalem, & congregavit populum: * & adhortans dixit: Vos scitis quanta ego, & fratres mei, & domus patris mei fecimus pro legibus, & pro sanctis praelia, & angustias quales vidimus: * hocum gratia petierunt fratres mei omnes propter Israel, & relictus sum ego solus. * Et nunc non mihi contingat patere animæ meæ in omni tempore tribulationis: non enim melior sum fratribus meis. * Vindicabo itaque gentem meam, & sancta, natos quoque nostros, & uxores: quia congregata sunt universæ gentes conterere nos inimicitia gratia. * Et accensus est spiritus populi simul & audiuit sermones istos: * & responderunt voce magna dicentes: Tu es dux noster loco Iuda, & Ionathas frater tui: * magna prælium nostrum: & omnia, quaecumque dixeris nobis, faciemus. * Et congregans omnes viros bellatores, acceleravit non summare universos muros Ierusalem, & munivit eam in gyro. * Et misit Ionathas filium Absalom, & cum eo exercitum novum in Ioppen, & ei dicitur his, qui erant in eam, sit illic ipse. * Et movit Tryphon a Ptolemaida cum exercitu multo, ut veniret in terram Iuda, & Ionathas cum eo in custodia. * Simon autem applicuit in Addus contra faciem campi. * Et ut cognovit Tryphon quia surrexit Simon frater sui Ionathas: & quia commisiturus esset cum eo prælium, misit ad eum legatos, * dicens: Pro argento, quod habebat frater tuus Ionathas in ratione regis, propter negotia, quæ habuit, detinuius eam. * Et nunc mitte argenti talenta centum, & duos filios eius obfides, ut non dimissus fugiat a nobis, & remitteremus eum. * Et cognovit Simon quia cum dolo loqueretur secum, iussit tamen dari argentum, & pueros: ne inimicium magnam sumeret ad populum Israel, dicens: * Quia non misit ei argentum, & pueros, propter ea periit. * Et misit pueros, & centum talenta: & mentitus est, & non dimisit Ionathas. * Et post hæc venit Tryphon intra regionem, ut contereret eam: & gyrauerunt per viam, quæ ducit Adon & Simon, & castra eius ambulabant in omnem locum quocumque ibant. * Qui autem in arcæ erant, miserunt ad Tryphonem legatos, ut festinaret venire per desertum, & mitteret illis alimentis. * Et paravit Tryphon om-

nem equitum, ut veniret illa nocte: erat autem nix multa valde, & non venit in Galaaditim. * Et cum appropinquasset Bascaman, occidit Ionathan, & filios eius illic. * Et conuertit Tryphon, & abiit in terram suam. * Et misit Simon, & accendit olivam Ionathæ fratris sui, & sepelivit ea in Modin civitate patrum eius. * Et planxerunt cum omnis Israel plandum magno, & luxerunt eum dies multos. * Et edificavit Simon super sepulchrum patris sui & fratrum suorum ædificium altum visum, lapide polito retro & ante: * Et statuit septem pyramidas, unam contra unam patris & matris, & quatuor fratribus: * & his circumposuit columnas magnas: & super columnas arma, ad memoriam æternam: & iuxta arma naues sculptas, quæ viderentur ab omnibus navigantibus mare. * hoc est sepulchrum, quod fecit in Modin, usque in hunc diem. * Tryphon autem cum iret faceret cum Antiocho rege adollescente, dolo occidit eum. * Et regnavit locus eius, & imposuit sibi diadema Anix, & fecit plagam magnam in terra. * Et edificavit Simon præsidia Iudææ, muniens ea turribus excellentis, & muris magnis, & portis, & ædibus: & posuit alimenta in munitionibus. * Et elegit Simon viros, & misit ad Demetrium regem ut faceret remissionem regioni: quia adhuc omnes Tryphonis per direptionem fuerant gesti. * Et Demetrius rex ad deum illa respondit ei, & scripsit epistolam talem: **R E X** Demetrius Simoni summo sacerdoti, & amico regum, & senioribus, & Gentibus Iudæarum salutem. * Coronati aures, & bahem, quam misisti, suscepimus: & parati sumus facere vobis scilicet pacem magnam, & scribere præpositis regis remittere vobis quæ iudicavimus. * Quæcumque enim constituvimus, vobis constanter munitiones, quas ædificastis, vobis sine. * remittimus quoque ignorantias, & peccata usque in hodiernum diem, & coronam, quam debebatis: & si quid aliud erat tributarium in Ierusalem, iam non sit tributarium. * Et si qui ex vobis apti sunt conscribere inter nostros, conscribantur, & sit inter nos pax. * Anno centesimo septuagesimo ablatum est iugum Gentium ab Israel. * Et cepit populus Israel scribere in tabulis, & gestis publicis, anno primo sub Simone summo sacerdote, magno duce, & principe Iudæorum. * In diebus illis applicuit Simon ad Gazam, & circumdedit eam castris, & fecit machinas, & applicuit ad civitatem, & percussit turrem, unam, & comprehendit eam. * Et eruperant qui erant intra machinam in civitate: & factus est motus magnus in civitate. * Et ascenderunt qui erant in civitate cum uxoribus, & filijs supra murum scissis tunicis suis,

fuis, & clamauerunt uoce magna, postulan-
 16 tes a Simone dexteras sibi dari, * & dixerunt
 Non nobis reddas secundum maffitas no-
 17 stras, sed secundum misericordias tuas. * Et
 flexus Simon non debellauit eos: eiecit ia-
 18 G men eos de ciuitate, & mundauit eam, in
 quibus fuerant simulacra, & tunc intrauit in
 19 eam cum hymnis benedicentis Dominus: * &
 eiecit ab ea omni immunditiam, collocabit in
 20 eos viros, qui legem facerent: & munific
 eam, & fecit sibi habitationem. * Qui au-
 tem erant in arce Ierusalem, prohibebantur
 egredi & ingredi regionem, & emere, ac ven-
 21 dere: & esurierunt valde, & multi ex eis fame
 22 perierunt, * & clamauerunt ad Simonem
 ut dexteras acciperent: & dedit illis: & eie-
 23 cit eos inde, & mundauit arcem a contami-
 24 nationibus: * & intrauerunt in eam eterna &
 25 vige summa die secundi mēsis, anno centesimo
 septuagesimo primo cum laude, & ramis
 palmarum, & cinyris, & cymbalis, & na-
 26 blis, & hymnis, & canticis, quia contri-
 27 tus est inimicus magnus ex Israel. * Et co-
 28 stituit ut omnibus annis ageretur dies hi-
 29 cum laetitia. * Et munivit montem templi,
 30 qui erat secus artem, & habitauit ibi ipse, &
 31 qui cum eo erant. * Et vidit Simon Ioannē
 32 filium suum, quoddam foris prestij vir esset: &
 33 posuit eum ducem uirtutum uniuersarum
 34 & habitauit in Gazatis.

CAP. XIII.

1 **A** Nno centesimo septuagesimo secundo
 2 congregauit rex Demetrius exercitum
 3 suum & abiit in Mediam ad contrahenda si-
 4 bi auxilia, ut expugnaret Tryphonem. * Et
 5 audiuit Arsaces rex Persidis, & Media, quia
 6 intrauit Demetrius confines suos, & misit
 7 vnu de principibus suis ut comprehenderet
 8 eum uiuum, & adduceret eum ad se. * Et
 9 abiit, & percussit castra Demetrii: & com-
 10 prehendit eum, & duxit eum ad Arsacem, &
 11 posuit eum in custodiam. * Et siluit omnis
 12 terra Iuda omnibus diebus Simonis, & que
 13 fuit bona genti suae: & placuit illis potestas
 14 eius, & gloria eius omnibus diebus. * Et cum
 15 omni gloria sua accepit Ioppen in portum,
 16 & fecit introitum in insulis maris. * Et dila-
 17 tauit fines gentis suae, & obtinuit regionem.
 18 * Et congregauit captiuitatem multam, & do-
 19 minatus est Gazatis, & Bethsur, & arci
 20 & abstulit immunditias ex ea, & non erat qui
 21 resisteret ei. * Et uniuersique colebant terram
 22 suam cum pace: & terra Iuda dabat fructus
 23 suos, & ligna camporum fructus suum. * Se-
 24 niores in plateis sedebant omnes, & de bonis
 25 terrae trahebant, & iuuenes inuehebant se glo-
 26 riam, & solas bellis. * Et ciuitates tribue-
 27 bat alimoniam, & constituebat eas ut essent
 28 uasa munitionis, quoadusque nominatum

est nomen glorie eius: unque ad extremum
 11 terrae. * Fecit pacem super terram, & lata-
 12 tus est Israel leticia magna. * Et sedet vnus-
 13 quisque in uile sua, & sub siculnea sua: &
 14 non erat qui eos terreret. * Defecit im-
 15 pugnans eos super terram: reges contriti
 16 sunt in diebus illis. * Et confirmauit om-
 17 nes humiles populi sui, & legem ex-
 18 quisit, & abstulit omnem iniquum & mul-
 19 tum. * & sibi glorificauit, & mul-
 20 tiplicauit uasa sanctorum. * Et audient
 21 est Roma: quia defunctus esset Ionathas: &
 22 usque in Syrtariis: & contristati sunt val-
 23 de. * Ut audierunt autem quod Simon fra-
 24 ter eius factus esset summus sacerdos Iudo-
 25 eim, & ipse obtineret omnem regionem, &
 26 ciuitates in ea, * scripserunt ad eum in tabu-
 27 lis aereis, ut renouarent amicitias, & societa-
 28 tem quam fecerant cum Iuda, & cum Ionatha
 29 fratribus eius. * Et lecta sunt in conspectu
 30 ecclesiae in Ierusalem. Et hoc exemplum epi-
 31 stolarum, quas Spartiaci miserunt: * S P A R-
 32 T I A N O R V M principes, & ciuitates,
 33 Simoni Sacerdoti magno, & senioribus, &
 34 sacerdotibus, & reliquo populo Iudaeorum,
 35 fratribus, salutem. * Legati, qui missi sunt
 ad populum nostrum, nuntiauerunt nobis
 de uestra gloria, & honore, ac letitia: &
 36 gaudii sumus in introitu eorum. * Et scrip-
 37 simus quae ab eis erant dicta in concilijs po-
 38 puli, sic: Numerius Antiochi, & Antipa-
 39 ter Lasonis filius, legati Iudaeorum, vene-
 40 runt ad nos renouantes nobiscum amicitiam
 41 pristinam. * Et placuit populo excipere vi-
 42 ros gloriose, & ponere exemplum sermoni-
 43 eorum in segregatis populi libris, ut sit ad
 44 memoriam populo Spartiacarum. Exem-
 45 plum autem horum scripsimus Simoni ma-
 46 gno sacerdoti. * Post haec autem misit Si-
 47 mon Numerium Romam, habentem cly-
 48 peum adreum magnum, pondo ranarum
 49 mille, ad statuendam cum eis societatem.
 50 Cum autem audisset populus Romanus
 51 sermones istos, dixerunt: Quam gratiarum
 52 actionem reddemus Simoni, & filiis eius?
 53 * Restituit enim ipse fratres suos, & expu-
 54 gnauit inimicos Israel ab eis, & statuerunt
 55 ei libertatem, & descripserunt in tabulis aereis,
 56 & posuerunt in titulis in monte Sion. * Et
 57 hoc est exemplum scripturae: O C T A U A
 58 decima diemēsis Elul, anno centesimo se-
 59 ptuagesimo secundo, anno tertio sub Simo-
 60 ne sacerdote magno in Asaramel, * in con-
 61 uentum magno sacerdotum & populi, & prin-
 62 cipum gentis, & seniorum regionis, nota
 63 facta sunt haec: * Quoniam frequenter facta
 64 sunt praedia in regione nostra. * Simon autē
 65 Machabae filius, & filijs Iarib, & fratre
 66 eius dederunt se pignolo, & resisterunt ad-
 67 uersarijs gentis suae, ut starent sancta ipsorum,
 68 & lex & gloria magna gloriosi auerunt gen-

tem suam. * Et congregauit Ionathas gentem suam, & factus est illis sacerdos magnus, & appositus est ad populum suum. * Et uoluerunt inimici eorum calcare, & atterere regionem ipsorum, & extendere manus in sancta eorum. * Tunc restitit Simon, & pugnavit pro gente sua, & erogauit pecunias multas, & armauit uiros uirtutis gentis suae, & dedit illis stipendia: * & munificiuit ciuitates Iudae, & Bethsuram, quae erat in finibus Iudae, ubi erant arma hostium antea: & posuit illic praesidium uiros Iudaeos. * Et loppem munificiuit, quae erat ad mare: & Gazaram, quae est in finibus Azoti, in qua hostes antea habitabant, & collocauit illic Iudaeos: & quicumque apta erant ad correptionem eorum, posuit in eis. * Et uidit populus actum Simonis, & gloriam, quam cogitabat facere genti suae, & posuerunt eum ducem suum, & principem sacerdotum, eo quod ipse fecerat hae omnia, & iustitiam, & fidem, quam conseruauerat genti suae, & exquisiuit omni modo exaltare populum suum. * Et in diebus eius prosperatum est in manibus eius, ut tollerentur gentes de regione ipsorum, & qui in ciuitate David erant in Ierusalem in arce, de qua procedebant, & contaminabant omnia, quae in circuitu sanctorum sunt, & infestabant plagam magna castitatis: collocauit in ea uiros Iudaeos ad tutamentum regionis, & ciuitatis, & exaltauit muros Ierusalem: * Et rex Demetrius statuit illi summum sacerdotium. * Secundum haec fecit eum amicum suum, & glorificauit eum gloria magna. * Audiuit enim quod appellati sunt Iudaei a Romanis amici, & socii, & fratres, & quia susceperunt legatos Simonis gloriosos: * & quia Iudaei, & sacerdotes eorum conserferunt eum esse ducem suum, & summum sacerdotem in aeternum, donec surgat propheta fidelis: * & ut sit super eos Dux, & ut cura esset illi pro sanctis, & ut confluere praepositos super opera eorum, & super regionem, & super arma, & super praesidia: * & cura sit illi de sanctis. & ut audiatur ab omnibus, & scribantur in nomine eius omnes conscriptiones in regione: & ut operiatur purpura, & auro: * & ne liceat ulli ex populo, & ex sacerdotibus irritum facere aliquid horum, & contradicere his, quae ab eo dicuntur, aut conuocare conuentum in regione sine ipso: & uelliri purpura, & uti fibula aurea. * qui autem fecerit extra haec, aut irritum fecerit aliquid horum, reus erit. * Et complacuit omni populo statuere Simonem, & facere secundum uerba ista. * Et suscepit Simon, & placuit ei ut summus sacerdos fungeretur, & esset dux, & princeps gentis Iudaeorum, & sacerdotum, & praefectus omnibus. * Et scripturam istam

dixerunt ponere in tabulis aereis, & ponere eas in peribolo sanctorum, in loco celebri: * exemplum autem eorum ponere in xerario, ut habeat Simon, & filii eius.

C A P. XV.

ET misit rex Antiochus filius Demetrii epistolam ab insulis maris Simoni sacerdoti, & principi gentis Iudaeorum, & uniuersae genti: * & erant continentes hunc modum: R E X Antiochus Simoni sacerdoti magno & genti Iudaeorum salutem. * Quoniam quidem pestilentes obtinuerunt regnum patrum nostrorum, volo autem uendicare regnum, & restituere illud sicut erat antea: & electam feci multitudinem exercitus, & fecit naues bellicas. * Volo autem procedere per regionem ut uisitar in eos, qui corruperunt regionem nostram, & qui desolauerunt ciuitates multas in regno meo. * Nunc ergo statuo tibi omnes oblationes, quas remiserunt tibi autem me omnes reges, & quicumque alia dona remiserunt tibi: * & permitto tibi facere percussuram proprii inimicis in regione tua: * Ierusalem autem sanctam esse, & liberam: & omnia arma, quae fabricata sunt, & praesidia, quae constructi, quae tenes, maneant tibi. * Et omne debitum regis: & quae futura sunt regi ex hoc, & in totum tempus remittuntur tibi. * Cum autem obtinuerintus regnum nostrum, glorificabimus te, & gentem tuam, & templi gloria magna ita ut manifestetur gloria uestra in uniuersa terra. * Anno centesimo septuagesimo quarto exiit Antiochus in terram patrum suorum, & conueniunt ad eum omnes exercitus, ita ut pauci reliqui essent cum Tryphone. * Et insecutus est eum Antiochus rex, & uenit Doram fugiens per maritima. * Sciebat enim quod congregata sunt mala in eum, & reliqui eum exercitus. * & applicauit Antiochus super Doram eum censum uiginti millibus uirosum belligeratorum, & octo millibus equitum: * & circuiuit ciuitatem, & naues a mari acceperunt: & vexabant ciuitatem a terra, & mari, & neminem sinebant ingredi, vel egredi. * Venit autem Numenius, & qui cum eo fuerant, ab urbe Roma, habentes epistolas regibus, & regionibus scriptas, in quibus continebantur haec: * I V C I V S consul Romanorum, Ptolemaeo regi salutem. * Legati Iudaeorum uenerunt ad nos amici nostri, renouantes pristinam amicitiam, & societatem, missi a Simon principe sacerdotum, & populo Iudaeorum: * Attulerunt autem & clypeum aureum mmarum mille. * Placuit itaque nobis scribere regibus, & regionibus, ut non inferant illis mala, neque impugnent eos, & ciuitatis eorum, & regiones eorum:

& ut

& ut non ferant auxilium pugnantibus ad-
 10 versus eos. * Visum autem est nobis accipe-
 11 re ab eis clypeum. * Siqui ergo pestilentes
 D refugerunt de regione ipsorum ad nos, tra-
 12 didit eos Simoni principi sacerdotum, ut vin-
 13 diceret in eos secundum legem suam. * Hæc
 eadem scripta sunt Demetrio regi, & At-
 14 talo, & Arriathi, & Ariaci, & in omnes re-
 15 giones: & Lampaco, & Spartiatis, & in
 Delum, & in Myndum, & in Sicyonem, &
 in Cariam, & in Samum, & in Pamphy-
 liam, & in Lyciam, & in Alicarnassum, &
 in Coo, & in Siden, & in Aradon, & in
 Rhodum, & in Phaselidem, & in Gorty-
 nam, & Gnidum, & Cyprum, & Cyrenen.
 14 * Exemplum autem eorum scripserunt Si-
 moni principi sacerdotum, & populo Ju-
 15 daeorum. * Antiochus autem rex applicuit
 castra in Dotam secundo, admoventes ei sem-
 16 per manus, & machinas faciens: & con-
 clusit Tryphonem, ne procederet. * & misit
 ad eum Simon duo milia viro-
 17 rum lo auxiliam, & argentum, & aurum,
 18 & vasa copiosa: * & noluit ea accipere, sed
 rupit omnia, quæ pactus est cum eo antea,
 19 & alienavit se ab eo. * Et misit ad eum
 Athenobium vnum de amicis suis, ut tra-
 20 claret cum ipso, dicens: Vos teoetis Iop-
 pen, & Gazaram, & arcem, quæ est io Ier-
 21 usalem, civitatis regni mei: * fines eorum
 desolasti, & fecistis plagam magnam in ter-
 22 ra, & dominati estis per loca multa in regno
 23 meo. * Nunc ergo tradite civitates quas oc-
 cupastis, & tributa locorum, in quibus do-
 24 minati estis extra fines Iudæ. * Si autem,
 date pro illis quingenta talenta argenti,
 & exterminij, quod exterminastis, & tribu-
 25 torum civitatum alia talenta quingenta:
 si autem, veniemus, & expugnabimus
 26 vos. * Et venit Athenobius amicus regis in
 F Ierusalem, & vidit gloriam Simonis, & cla-
 riatem in auro, & argento, & apparatus
 copiosum: & obstupuit: & retulit ei verba
 27 Regis. * Et respondit ei Simon, & dixit ei:
 Neque alienam terram sumptimus, neque
 28 aliena detinemus: sed hereditatem patrum
 nostrorum, quæ iniuste ab iomicis nostris
 29 aliquo tempore possessa est. * Nos vero
 tempus habentes, vindicamus hereditatem
 30 patrum nostrorum. * Nam de Ioppe, &
 Gazara quæ expositas, ipsi faciebant in po-
 31 polo plagam magnam, & in regione nostras
 horum damus talenta centum. Et non re-
 32 spondit ei Athenobius verbum. * Reversus
 autem cura iura ad regem, renuntiavit ei ver-
 33 ba ista, & gloriam Simonis, & universa,
 34 quæ vidit, & iratus est rex ira magna. * Try-
 35 phon autem fugit oavi in Orthosia. * Et cõ-
 stituit rex Cendebarum ducem maritimis,
 & exercitum peditum & equitum dedit illi.
 36 * Et mandavit illi movere castra contra fa-

ciem Iudæ: & mandavit ei edificare Ge-
 37 dorem, & obstruere portas civitatis, & de-
 bellare populum. Rex autem persequen-
 38 tur Tryphonem. * Et peruenit Cendebarus
 Iamnam, & cepit irritare plebem, & con-
 39 culcare Iudæam, & captivare populum, &
 interficere, & edificare Gedorem. * Et collo-
 40 cavit illic equites, & exercitum: ut egressi
 perambulant niam Iudæ, sicut consti-
 tuit rex.

CAP. XVI.

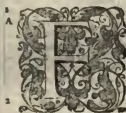
1 **E**T ascendit Ioannes de Gazatis, & nun-
 ciavit simooi patri suo quæ fecit Cen-
 2 debaum in populo ipsorum. * Et vocavit Si-
 mon duos filios seniores, Iudam, & Ioannem,
 & aiullis: Ego, & fratres mei, & domus pa-
 3 tris mei, expugnabimus hostes Israel ab ado-
 leſcentia usque in hunc diem: & prosperati est in
 4 manibus nostris liberare Israel aliquoties. *
 Nunc autem senui, sed est hoc loco brevis, & fra-
 5 tres mei, & egressi pugnare pro gente nostra:
 6 auxilium vero de teſto vobiscum sit. * Et teſ-
 7 tigo de regiope viginti millia viro-
 8 rum bellatorum, & equites, & profecti sunt ad
 9 Cendebarum: & dormierunt in Modin. * Et
 surrexerunt mane, & abierunt in campum:
 10 & ecce exercitus copiosus in obvium illis pe-
 ditum, & equitum, & fluvius tpeus erat
 11 inter medium ipsorum. * Et admovit castra
 contra faciem eorum ipse, & populus eius, &
 12 vidit populum trepidantem ad transietan-
 dum torrentem, & transierat primus: &
 13 viderunt eum vires, & transierunt post eum.
 14 * Et diviſit populum, & equites in medio
 15 peditum erat autem equitatus aduersarium
 16 copiosus nimis. * Et exclamauerunt sacris
 17 tubis, & io fugam conuersus est Cendebarus
 & castra eius: & ceciderunt ex eis multi vul-
 18 nerati: residui autem in munitionem fuge-
 19 runt. * Tunc vulneratus est Iudas frater Io-
 20 nis: Ioannes autem insecutus est eos, donec
 21 venire Cedronem, quam edificavit: & fu-
 22 gerunt usque ad torres, quæ erant in agris
 23 Azoti, & succendit eas igni. Et ceciderunt
 24 ex illis duo milia viro-
 25 rum: & reversus est
 26 in Iudæ in pace. * & Ptolemaus filius Al o-
 27 bi constitutus erat dux in campo Iericho,
 28 & habebat argentum, & aurum multum. * erat
 29 enim gener summus sacerdotis. * Et exaltatus
 30 est cor eius, & volebat obstruere regionem,
 & cogitabat dolum aduersus Simonem, &
 31 filios eius, ut tolleret eos. * Simon autem,
 32 perambulans civitates, quæ erant in regione
 33 Iudæ, & solitudinem gerentiarum, de-
 34 scendit in Jericho ipse, & Mathathias filius
 35 eius, & Iudas, anno centesimo septuagesimo
 36 septimo, mense undecimo: hic est mensis
 37 Sabbath. * Et suscepit eos filius Abobi in

munitionum, quæ vocatur Doch, cum de
lo, quam ædificauit: & fecit eis conuiuium:
16 magnum, & abscondit illic viros. * Et cum
ineoriatu esset Simon, & filij eius, surrexi
Ptolemæus cum suis, & sumplerunt arma
sua, & intrauerunt in conuiuium, & occide-
runt eum, & duos filios eius, & quosdam
17 pueros eius. * & fecit deceptionem ma-
gnam in Israel, & reddidit mala pro
18 bonis. * Et scripsit hæc Ptolemæus, &
misit regi vt mitteret ei exercitum in aux-
19 ilium, & traderet ei regionem, & ciuitates
eorum, & tributa. * Et misit alios in Gaza-
ram tollere Ioannem: & tribunis misit epi-
stolas, vt venirent ad se, & daret eis argentum,

20 & aurum, & dona. * Et alios misit occupa-
re Ierusalem, & montem templi. * Et præ-
21 currens quidam, nuntiavit Ioanni in Gaza-
ra, quia perijt pater eius, & fratres eius, &
22 quia misit te quoque interficere. * Vt audijt
autem, vehementer exarsit: & comprehen-
dit viros, qui venerant perire eum, & occi-
dit eos: cognouit enim quia quærebant eum
perdere. * Et cetera sermonum Ioannis, &
23 bellorum eius, & bonarum virtutum, quibus
fortiter gessit, & ædificij murorum, quos ex-
24 truxit, & rerum gestarum eius: * ecce hæc
scripta sunt in libro dierum sacerdotum eius,
ex quo factus est princeps sacerdotum post
patrem suum.

LIBER SECVNDVS MACHABAEORVM.

CAPVT PRIMVM.

RATRIBVS,
qui sunt per Aegy-
ptum, Iudeis, salu-
tem dicunt: si-
tres, qui sunt in Ie-
rosolymis, Iudæi,
& qui in regione
Iudææ, & pacem
bonam. * Benefa-
ciat vobis Deus,

& meminerit testamenti sui, quod locutus
est ad Abraham, & Isaac, & Iacob servorum
3 suorum fidelium: * & det vobis cor nobi-
bus ut colatis eum, & faciatis eius voluntatē
4 corde magno, & animo uolenti. * Adapert
cor vestrum in lege sua, & in præceptis suis,
5 & faciat pacem. * Exaudiat orationes ue-
stras, & reconcilietur vobis, nec nos deserat
6 in tempore malo. * Et nunc hic sumus oran-
tes pro vobis. * Regnante Demetrio, anno
7 centesimo sexagesimo nono, nos Iudæi scri-
psimus nobis in tribulatione, & impetu, qui
superuenit nobis in istis annis, ex quo recessit
8 Iesus Iason a sancta terra, & a regno. * Postquam
succederunt, & effuderunt sanguinem inno-
centem: & erauimus ad Dominum, & exau-
9 diti sumus, & obtulimus sacrificium, & si-
milaginem, & accendimus lucernas, & præ-
10 posuimus pagos. * Et nunc frequentate dies
11 scenopegie mensis Casleu. * Anno centesi-
mo. Rogesimo octauo, populus, qui est Ie-
rosolymus, & in Iudæa, Senar, & Iudææ,

Aristobolo magistro Ptolemæi regis, qui est
de genere christorum sacerdotum, & his, qui
in Aegypto sunt, Iudæis salutem, & sanita-
tem. * De magnis periculis a Deo liberati,
magnifice gratias agimus ipsi, ut pote qui
12 aduersus talem regem dimicauimus. * Ipse
enim ebullire fecit de Perside eos, qui pu-
gnauerunt contra nos, & sanctam ciuitatem.
13 * Nam cum in Perside esset dux ipse, & cū
ipso immensus exercitus, cecidit in templo
Nanæ, consilio deceptus sacerdotum Nanæ.
14 * etenim cum ea habiturus uenit ad locum
Antiochus, & amici eius, & ut acciperet pecu-
15 nias multis dotis nomine. * Cumq; pro-
d posuissent eas sacerdotes Nanæ, & ipse cū
paucis ingressus esset intra ambitum fani,
16 clausit templum, * cum intrasset Antio-
chus: apertoque oculo aditu templi, mit-
tentes lapides percussit ducem, & eos
qui cum eo erant. & diuiserunt membra, &
capitibus amputatis foras proiecerunt.
17 * Per omnia benedictus Deus, qui tradidit
18 impios. * Facti igitur quinta & uigesima
die mensis Casleu purificationē templi, necessa-
rium duximus significare vobis: vt & vos
quoq; agatis diē scenopegie, & diē ignis, qui
datus est quando Nehemias ædificauit templum
19 & altari obtulit sacrificia. * Nam cum in
I. Persidem duceretur pater nostri, sacerdo-
tes, qui tunc cultores Dei erant, acceptum
ignē de altari occulte absconderunt in valle,
ubi erat puteus altus, & siccus, & in eo con-

tutati sunt enim, ita ut omnibus ignotus esset
 20 locus. * Cum autem praterissent anni multi,
 & placuit Deo ut mitteretur Nehemias
 a rege Persidis, nepote sacerdotum illorum,
 qui absconderant, misit ad requirendum
 21 ignem: & sicut natruerunt nobis, non innene-
 runt ignem, sed aquam calidam. * Et iussit
 eos haurire, & afferre sibi: & sacrificia,
 quæ imposita erant, iussit sacerdos Nehe-
 22 mias aspergi ipsa aqua, & ligna, & quæ erant
 superposita. * Veq. hoc factum est, & tem-
 pus affuit, quo sol resulsit, qui prius erat in
 23 nubilo, accensus est ignis magnus, ita ut
 omnes mirarentur. * Orationem autem fac-
 24 ebant omnes sacerdotes, dum consumma-
 retur sacrificium, Ionatha inchoante, ce-
 25 teris autem respondentibus. * Et Nehe-
 mix erat oratio hunc habens modum.
 DOMINE Deus omnium creator, terri-
 26 bilis, & fortis, iustus, & misericors, qui
 solus es bonus rex, * solus prestans, solus ius-
 27 tus, & omnipotens, & æternus, qui liberas
 Israel de omni malo, qui fecisti patres ele-
 28 ctos, & sanctificasti eos: * accipe sacrificium
 pro vniuerso populo tuo Israel, & custodi
 29 partem tuam, & sanctifica. * Congrega di-
 spersionem nostram, libera eos, qui serui-
 unt Gentibus, & contempnos & abomi-
 30 natos respice: ut sciant Gentes quia tu es
 Deus noster. * Adfide opprimentes nos, &
 31 contumeliam facientes in superbia. * Con-
 stitue populum tuum in loco sancto tuo,
 32 sicut dixit Moyses. * Sacerdotes autem
 33 psallebant hymnos, vsquequo consumptum
 esset sacrificiū. * Cum autem consumptum
 34 esset sacrificiū, ex residua aqua Nehemias
 iussit lapides maiores perfundi. * Quod ut
 35 factum est, ex eis flamma accensa est: sed ex
 lumine, quod resulsit ab altari, consumpta
 36 est. * Ut vero manifestata est res, renuncia-
 tum est regni Persarum quod in loco, in quo
 37 ignem absconderant hi, qui translati fuerant,
 sacerdotes, aqua apparuit, de qua Nehe-
 38 mias, & qui cum eo erant, purificauerunt sa-
 39 crificia. * Considerans autem rex, & rem-
 diligenter examinans, fecit et templum, ut
 40 probaret quod factum erat: & cum pro-
 41 basset, sacerdotibus donauit multa bona, &
 alia atque alia munera, & accipiens manu
 42 sua tribuebat eis. * Appellauit autem Nehemias
 hunc locum Nyrphat, quod interpretatur Pu-
 rificatio. Vocatur autem apud plures Nephi-

CAP. II.

I Nueuitur autem in descriptionibus Te-
 1 remix propheta, quod iussit eos ignem
 accipere qui transigrauerant: ut significari
 2 est, & ut mandauit transigrauerant. * Et de-
 3 dit illis legem ne obliuiscerentur præcepta
 Domini, & ut non exerarent mētibus viden-

tes simulachra aurea, & argentea, & or-
 3 namenta eorum. * Et alia huiusmodi di-
 cens, hortabatur ne legem amouerent a
 4 corde suo. * Erat autem in ipsa scriptura,
 quomodo tabernaculum, & arcam iussit pro-
 pheta diuino responso ad te factio comitari
 5 israhel, vsquequo exiit in montem, & in quo
 Moyses ascendit, & vidit Dei hereditatem. Deu. 34.
 6 * Et ueniens ibi Ieremias inuenit locum
 speluncæ: & tabernaculum, & arcam, & alia
 7 re incensi intulit illic, & ostium obstruxit.
 8 * Et accesserunt quidam simul, qui sequeba-
 9 tur, ut noerent sibi locum: & non potue-
 10 runt inuenire. * Ut autem cognouit Iere-
 mias, culpans illos, dixit: Quod ignotus erit
 locus, donec congreget Deus congregationem
 11 populi, & propitius fiat: & tunc Domi-
 nus ostenderet hæc, & apparebit maiestas Do-
 12 mini, & nubes erit, sicut & Moysi manife-
 13 stabatur, & sicut cum Salomon petijt in lo-
 cus sanctificaretur magno Deo, manifesta-
 14 bat hæc. * Magnifice etenim sapientiam
 tradabat: & ut sapientiam haberet, ob-
 15 tulit sacrificium dedicationis, & consum-
 16 marionis templi. * Sicut & Moyses orabat
 ad Dominum, & descendit ignis de celo, &
 17 consumpsit holocaustum, sic & Salomon
 orauit, & descendit ignis de celo, & con-
 18 sumpsit holocaustum. * Et dixit Moyses,
 19 eo quod non sit comestum quod erat pro pec-
 20 cato, consumptum est. * Similiter & Salo-
 21 mon octo diebus celebravit dedicationem.
 22 * Inferebantur autem in descriptionibus, &
 commentarijs Nehemias hæc eadem: & ut
 23 construeret bibliothecam congregauit de re-
 gionibus libros, & Prophetarum, & David
 24 & epistolas Regum, & de donarijs. * Simili-
 25 ter autem & Indas ea, quæ deciderant per
 bellum, quod nobis acciderat, congre-
 26 gauit omnia, & sunt apud nos. * Si ergo
 27 desideratis hæc, mittite qui perferant vobis
 28 * Aduri itaque purificationem scripsimus
 Duobis: bene ergo facietis, si egeritis hos dies.
 29 * Deus autem, qui liberauit populum
 suum, & reddidit hereditatem omnibus,
 30 & regnum, & sacerdotium, & sanctifica-
 31 tionem, * sicut promissit in lege, speramus
 quod cito nostri miseribitur, & congrega-
 32 bit de sub celo in locum sanctum. * Erupit
 enim nos de magnis periculis, & locum par
 33 gavit. * De Iuda vero Machabæo, & fratri-
 bus eius, & de templi magni purificatione,
 34 & de aræ dedicatione: * id & de præljs,
 35 & quæ pertinent ad Antiochum Nobilem,
 36 & filium eius Eupatorem: * & de illumi-
 nationibus, quæ de celo factæ sunt ad eos, qui
 pro Iudæis fortiter fecerunt, ita ut vniuersa
 37 regionem, cum pauci essent, vindicarent, &
 barbaram multitudinem fugarent, * & sa-
 mosissimum in toto orbe templum recupera-
 rent, & ciuitatem liberarent, & leges, quæ

abolitæ erant, restituerentur, Domino cum
 24 omni tranquillitate propitio facto illis. * Itē
 que ab Iasone Cyrenzo quinque libris com-
 prehensa teneamus novū volumine bee-
 25 mare. * Considerantes enim multitudinem
 F. librorum, & difficultatem volentibus aggre-
 di narrationes historiarum propter multitu-
 26 dinem rerum, * curāptius ardentibus qui-
 dem legere, ut esset animum oblectatio stu-
 diosis vero, ut facili possint memoriz com-
 mendare. omnibus autem legentibus utili-
 27 tatem conferatur. * Et nobis quidem ipsis, qui
 hoc opus brevisandi causā suscepimus, non
 facilem laborem, immo vero negotiorum ple-
 num vigiliatum, & sudoris asumpimus.
 28 * Sicut hi, qui præparant convivium, & quæ-
 runt aliorum voluntarij parere propter mul-

torum gratiam, libenter laborem sustine-
 mus. * Veritatem quidem de singulis auctori-
 29 bus concedentes, ipsi autem secundum da-
 30 tam formā brevitati studentes. * Sicut enim
 G. nouæ domus architecto de universa structu-
 ra curandum est: ei vero, qui pingere curat,
 quæ apta sunt ad ornatum, exquisenda sunt.
 31 Ita æstimandum est & in nobis. * Et enim in-
 tellectum colligere, & ordinare sermonem,
 & curiosius partes singulas quasque disqui-
 32 vere, historiarum congruit auctori. * Breuiarem
 vero dictionis sectari, & executiones rerum
 33 viuere, breuiari concedendum est. * Hinc er-
 go narrationem incipiemus: de præfatione
 tantum dixisse sufficiat. Stultum etenim est
 ante historiam effluere, in ipsa autem histo-
 ria succingi.

CAP. III.

1 **I**gitur cum sancta ciuitas habitaretur ut
 A. omni pace, leges etiam adhuc optime cu-
 stodirentur, propter Oniz pontificis pietatē,
 2 & animos odio habentes mala, * fiebat ut &
 ipsi reger, & principes locum summo hono-
 3 re dignum dicerent, & templum maximis
 muneribus illustrarent: * ita ut Seleucus
 Asia rex de redditibus suis præstaret om-
 4 nes sumptus ad ministerium sacrificiorum
 pertinentes. * Simon autem de tribu Ben-
 iamin præpositus templi constitutus, con-
 tendebat, obstitente sibi principe sacerdo-
 5 tum, iniquum aliquid in ciuitate moliri.
 6 * Sed cum vincere Oniam non posset, venit
 ad Apollonium Tharsæ filium, quædam tem-
 7 pore erat dux Cælesyriæ, & Phœnicis: * &
 8 ratiocinatus ei, pecuniarum numerabilibus ple-
 num esse ætarium Ierosolymis, & commu-

nes copias immensas esse, quæ non perti-
 nent ad rationem sacrificiorum: esse autem
 possibile sub potestate regis cadere vniuersa.
 7 * Cumq; retulisset ad regem Apollonius de
 pecuniis, quæ delatæ erant, ille accitum He-
 8 liodorum, qui erat super negotia eius, mis-
 sit cum mandatis, ut prædictam pecuniam
 9 transportaret. * Statimq; Heliodorus iter
 est aggressus, specie quidem quasi per Cæ-
 lesyriam, & Phœnicen ciuitates esset pera-
 graturus, re vera autem regis propositum
 10 perfecurus. * Sed, cum venisset Ierosolymā,
 & benigne a summo sacerdote in ciuitate
 esset exceptus, narrans de dato indicio pecu-
 11 niarum: &, cuius rei gratia adesset, aperuit:
 interrogabat autem, si vere hæc ita essent.
 * Tunc summus sacerdos ostendit deposita
 esse hæc, & vidualia viduarum, & pupi-
 lorum: * quædam vero esse Hircani Tobie vi-
 ti valde eminentis, in his, quæ detulerat im-
 pius Simon: vniuersa autem argenti talenta

12 esse quadringenta, & auri decem. * decipi
vero eos, qui credidissent loco, & templo,
quod per vniuersum mundum honoratur,
pro sui veneratione, & sanctitate omnino
13 impossibile esse. * At ille pro his, quæ ha-
cebat in mandatis a rege, dicebat omni ge-
14 neri regi ea esse deferenda. * Constituta au-
tem die intrabat de his. Heliodorus ordina-
tus. * Non modica vero pro vniuersum ci-
15 uitatem erat trepidatio. * Sacerdotes au-
tem ante altare cum stolis sacerdotalibus ia-
stauerunt se, & inuocabant de celis, qui
de depositis legem posuit, ut his, qui,
16 posuerant ea, salua custodiret. * Iam vero
qui videbat summi sacerdotis vultum, men-
te uulneratur: facies enim, & color im-
mutatus declarabat internum animi dolorem.
17 * circumfusa enim erat mœstitia quidam
visio, & horror corporis, per quem mani-
festum aspicientibus dolor cordis eius effi-
18 cebatur. * Alij etiam pregati de domibus cõ-
stuebant, publica supplicatione obsecrantes,
pro eo quod in contemptu locus esset uentu-
19 rus. * Accinctæq. mulieres cilicij pedibus, per
plateas constuebant. sed & uirgines, quæ
concluse erant, prostrabant ad Oniam,
alij autem ad muros, quidam uero per fe-
20 nestras aspiciabant: * uniuersæ autem pro-
tendentes manus in celum, & deprecaban-
tur. * erat enim misera commixta multitu-
21 dinis, & magni sacerdotis in agone constitu-
ti expectatio. * Et hi quidem inuocabant
22 omnipotentem Deum, ut credita sibi his,
qui crederant, cum omni integritate con-
23 seruarentur. * Heliodorus autem, quod de-
creuerat, perficiebat eodem loco ipse cum
24 satellitibus circa ararium præsens. * Sed spi-
ritus omnipotentis Dei magnam fecit as-
25 persionis euersionem, ita ut omnes qui ausi
fuerant patre ei, ruentes dei uirtute, in
dissolutionem, & formidinem conuerterentur.
25 * Apparuit enim illis quidam equus terribi-
bilis habens seissorem, optimis operimentis
adornatus: isq. cum impetu Heliodoropio-
res colces elisit. qui autem ei sedebat, uide-
26 batur arma habere aurea. * Alii etiam ap-
paruerunt duo iuuenes uirtute decori, opti-
mi gloria, speciosiq. amictu: qui circumste-
runt eum, & ex utraque parte flagellabant,
sine intermissione multis plagis uerberantes.
27 * Subito autem Heliodorus concidit in terram,
cumq. multa caligine circumfusum rapuerit,
atque in sella gestatoria positum eiecerunt.
28 * Breis, qui cum multis varforibus, & satelli-
tibus prædicti ingressus est ararium, per-
turbatur nullo sibi auxilium ferente, mani-
29 festa dei cognita uirtute: * & ille quidem
per diuinam uirtutem iacebat inuentus, ac
30 quem omni spe & salute priuatus. * Hi au-
tem Dominum benedicebant, quia magnifi-
cabat locum suum: & templum, quod paulo

ante timore ac tumultu erat plenum, appa-
rente omnipotente Domino, gaudio & læ-
31 titia impletum est. * Tunc uero ex amicis
Heliodori quidam rogabant confestim Oniam,
ut inuocaret Alcisimum, ut uitam donaret
ei, qui in supremo spiritu erat constitutus.
32 * Considerans autem summus sacerdos ne-
forte rex suspicaretur malitiam aliquam ex
Iudeis circa Heliodorum consummatam,
obtulit pro salute uiri hostiam salutarem.
33 * Cumq. summus sacerdos exoraret, iidem
iuuenes eisdem uestibus amicti, astantes He-
liodoro, dixerunt: Oniæ sacerdoti gratias age-
nam propter eum Dominus tibi uitam do-
34 nauit. * tu autem Deo flagellatus, nuncia
omnibus magnalia Dei, & potestatem. * Et
35 his didicis, non compartuerunt. * Heliodorus
autem, hostia Deo oblata, & votis magnis
promissis ei, qui uultu illi concessit, & Onie
gratia agens, recepto exercitu, repedabat
36 ad regem. * Testabatur autem omnibus ea
quæ sub oculis suis uiderat opera magni Dei.
37 * Cum autem rex interrogasset Heliodorū,
quid esset apud adhuc scelus Ierosolymam
38 mitti, ait: * Si quem habes hostem, aut re-
gni tui insidiatorem, mitte illuc, & flagella-
tum eum recipies, si tamen euaserit: eo quod
39 in loco sit uere Dei quidam iudex. * Nam
ipse, qui habet in celis habitationem, iustitia-
tor, & adiutor est loci illius, & uenientes ad
40 malefaciendum percutit, ac perdit. * Igi-
tur de Heliodoro, & ararii custodia ita re-
se habet.

CAP. IIII.

1 Simon autem prædictus pecuniarum, &
AS. patriæ delator, male loquebatur de
Onia, tamquam ipse Heliodorum instigasset
ad hæc, & ipse fuisset mentis maior: *
2 * prouisorumq. inimicis, ac defensorum gen-
tis suæ, & amolatorum legis Dei audebat in-
3 sidiatorem regni dicere. * Sed, cum inimi-
citiæ intantum procederent, ut etiam per
quosdam Simonis necessarios homicidia fie-
4 rent: * considerans Onias periculū contentio-
nis, & Apollonium insanire, utpote ducem
Cælesyriæ & Phœnicis, ad augendam mali-
5 tiam Simonis, ad regem se contulit, * non
ut ciuium accusator, sed communem utilita-
tem apud semetipsum uniuersæ multitudi-
6 nis considerans. * Videbat enim sine regali
providentiā impossibile esse pacem rebus
dari, nec Simonem posse cessare a stultitia
7 sua. * Sed post Seleuci uitæ excessum, cum
sustepisset regnum Antiochus, qui Nobis
8 appellatur, ambiebat Iason frater Onie
summum sacerdotum: * adio rege, promit-
9 tens ei argenti talenta trecenta sexaginta, &
per hæc promittebat & alia centum.

quinquaginta est potestati eius concederetur
 B gymnasium, & ephebiis sibi constituere,
 & eos, qui in ierosolymis erant, Anthio-
 10 cheno scribere. * Quod cum rex annuisset,
 & olivum esset principatum, statim ad gen-
 tium contritus suos transferre coepit.
 11 * & amotis his, quos humanitatis causa
 Iudeis a regibus fuerant constituta, per Ioan-
 nem patrem Eupolemi, qui apud Romanos
 de amicitia, & societate functus est legatio-
 ne legatus, ciuium iura desituerunt, prius
 12 instructa saniebat. * Etenim ausus est sub
 ipsa arce gymnasium constituere, & opti-
 mus quoque epheborum in iupanariis
 13 ponere. * Erat autem hoc non initium, sed
 incrementum quoddam, & profectus gen-
 tibus, & alienigenarum conuersationis, propter
 14 impij, & uen sacerdotum Iasonis nefarium,
 & manducum scelus: * in uis sacerdotum iam
 non circa altaris officia dedit essent, sed con-
 tempto templo, & sacrificijs neglectis festi-
 15 uarent participes fieri palatris, & prebitionis
 eius iniussu, & in excretijs dicit. * &
 C patrius quidem honores nihil habentes,
 16 Græcos glorias optimas arbirabantur: quæ
 rum gratia periculosa eos contentio habe-
 bat, & eorum instituta emulabantur, ac per
 17 omnia his consimiles esse cupiebant, quos
 hostes, & peremptores habuerant. * In leg-
 18 ges enim diuinas impie agere impune non ce-
 dit: sed hoc tempus sequens de Iarabim. * Cū
 19 autem quinquennalis agon Tyri celebrare-
 tur, & rex præsent esset, * misit Iason sa-
 cinorosus ab ierosolymis uiros peccatores,
 portantes argenti didrachmas trecentas in
 sacrificium Herculis, quas postulauerunt
 20 hi, qui asportauerant ne in sacrificijs ero-
 garentur, quia non oporteret, sed in alios
 21 sumptus eas deputari. * Sed hæc oblate sunt
 quidem ab eo, qui miserat, in sacrificium
 22 Herculis propter, presentes autem datæ sunt
 in fabricam nauium erentium. * Missi
 autem in Aegyptum Apollonio Mnesthefi-
 23 filio propter primates Ptolemæi Philometo-
 ris regis, cum cognouisset Anthiochus alie-
 num se a negotijs regni effectum, proprijs
 24 uisitatibus consulens, profectus inde uenit
 Ioppen, & inde ierosolymam. * Et magni-
 25 ficæ ab Iakone, & ciuitate susceptus, cord
 D facularum luminibus, & laudibus ingressus
 est: & inde in Phœnicen exercitum conuer-
 26 tit. * Et post triennij tempus misit Iason Me-
 nelæum supra dicti Simonis fratrem portan-
 te pecunias regi, & de negotijs necessarijs
 27 responsa perlatum. * At ille commendat
 regi, cum magnificasset faciem potesta-
 tis eius, in semetipsum reuocari summum sa-
 28 cerdotem, superponens Iasoni talenta argen-
 ti trecenta. * Accepitque a rege mandatu, uen-
 29 nit, nihil quidē habens dignum sacerdotio:
 animus uero crudelis tyranni, & ferax beluæ

26 iram petens. * Et Iason quidē, qui propriū sa-
 trem captiuauerat, ipse de se prius pio fugus
 27 in Ammanitē expulsum est regionem. * Mene-
 laus autem principatum quidem obtinuit, pecu-
 28 nijs uero regi prout illis, nihil agebat, est
 exactionem faceret Softratus, qui arci erat
 29 prapostitus. * Nam ad hunc exactionis vesti-
 galium pertinebat: quartū ob causam utri-
 30 que ad regem sunt euocati. * Et Mene-
 laus amoris est a sacerdotio, succedente Ly-
 31 simacho fratre suo: Softratus autem prela-
 tus est Cyprijs. * Et cum hæc agerentur,
 32 E contigit, Tharsenses, & Mallontes seditionem
 mouere, eo quod Antiochidi regis concubine
 33 dono essent dati. * Pessinanter itaque rex uenit
 sedare illos, relicto suffecto uno ex comiti-
 34 bus suis Andronico. * Ratus autem Mene-
 laus accepisse se tempus opportunum, aurea
 quidam uasa e templo furatus donauit And-
 35 ronicum, & alia uendiderat Tyri, & per vicini-
 36 as ciuitates. * Quod cum certissime cognouisset
 Onias, arguebat eum, ipse in loco tuto
 37 se continens Antiochio secus Daphnem.
 38 * Vnde Menelaus accedens ad Andronicū, ro-
 gabat ut Oniam iustificaret. Qui cum uenisset
 ad Oniam, & datis dextris eum iureiuran-
 do (quamuis esset ei suspectus) suauiter de
 39 asylo procedere, statim eum peremit, non
 ueritus iustitiam. * Ob quam causam non
 40 solum Iudei, sed aliæ quoque nationes indig-
 nabantur, & molestæ ferebant de necē tanti
 41 uiri iniusta. * Sed regressum regem de Ciliciz
 42 locis adierunt Iudei apud Antiochiā, simul
 & Græci: conuerentes de iniqua ne-
 43 cē Oniæ. * Contristatus itaque animo Anthiochus
 44 propter Oniam, & flexus ad misericordiam,
 45 sacrymas sedit, recordatus defuncti sobrietatem,
 & modestiam. * Accens-
 46 que animis Andronicum purpure exutum,
 47 per totam ciuitatem iubet circum duci, & in
 eodem loco, in quo in Oniam impietatem
 commiserat, sacrificium uicti priuari. * Do-
 48 mino illi condignam retribuente penam.
 49 * Multis autem sacrilegijs in templo a Ly-
 simacho commissis Menelæi consilio, & diu-
 50 lgaris fama, congregata est multitudo ad-
 uersum Lysimachum multo iam auro ex-
 51 portato. * Turbis autem insurgentibus, &
 52 animis ira repletis, Lysimachus arthatis fe-
 re tribus millibus iniquis manibus uic-
 53 cit, dūce quodam tyranno, ætate patre, &
 54 dementia profecto. * Sed, ut inrelligerunt
 conatum Lysimachi, alij lapides, alij soli-
 55 des validos arripotes: quidam uero cinerem
 56 in Lysimachum iecere. * Et multi quidem
 57 vulnerati: quidam autem & prostrati, om-
 58 nes uero in fugam conuersi sunt: ipsum e-
 59 ziam sacrilegum, feris ætati interfe-
 60 cerunt. * De his ergo capite iudicium
 61 aduersus Menelæum agiatur. * Et cum
 62 audisset rex Tyri, ad ipsam negotium

detulerunt missi tres viri a senioribus. * Et cum superaretur Menelaus, promissit Ptolemaeo multas pecunias dare ad suadendum regi. * Itaque Ptolemæus in quodam acro postea quasi refrigerandi gratia regem adiit, & dedit ei sententia: * & Menelaum quidem vniuersæ malitiæ reum criminibus absoluit: miseris autem, qui, etiam si apud Seythas causam dicerent, innocentes iudicarentur, hos morte damnauit. * Cito ergo iniussam penam dederunt, qui pro ciuitate & populo, & sacris vasis causam prosecuti sunt. * Quam ob rem Tyrj quoque indignati, erga sepulturam eorum liberalissimi extiterunt. * Menelaus autem, propter eorum, qui in potentia erant, auaritiâ, permanebat in potestate, crescens in malicia ad insidias ciuium.

C A P. V.

Eodem tempore Antiochus secundam professionem parauit in Aegyptum. * Contigit autem per vniuersam Ierosolymorum ciuitatem videri diebus quadraginta per aera equites discurrentes, iuratas stolas habentes, & hastis, quasi cohortes, armatos. * & curru equitum per ordines gestos, & congressiones fieri cominus, & scutorum motus, & galeatorum multitudinem gladijs distringens, & telorum iactus, & armorum armorum splendorem, omnisque generis loricatorum. * Quapropter omnes rogabant in bonum monstrâ conuerti. * Sed cum falsus rumor exisset, tamquam uita excessisset Antiochus, assumptis Iason non minus mille viris, repente aggressus est ciuitatem: & ciuibus ad murum conuolantibus ad ultimum apprehensa ciuitate, Menelaus fugit in arcem: * Iason vero non parcebat in cade ciuibus suis, nec cogitabat prosperitatem aduersum cognatos malum esse maximum, arbitrans hostium & non ciuium se ciuitate capiturum. * Et principatum quidem non obtinuit, finem vero insidiarum futurum confessionem accepit, & profugus iterum abiit in Ammaniton. * Ad ultimum, in exitum sui conclusus ab Areta Arabum tyranno fugione de ciuitate in ciuitate, omnibus odius, ut refugia legum & execrabilis, ut patriæ & ciuium hostis, in Aegyptum extrusus est. * & qui multos de patria sua expulerat, peregre perijt, Lacedæmonas profectus, quasi pro cognatione ibi refugium habiturus: * & qui in sepultos multos abiecerat, ipse & illamentatus, & insepultus abiicitur, sepultura neque peregrina usus, neque patrio sepulchro participans. * His itaque gestis, suspicatus est rex societatem deserturos Iudæos: & ob hoc profectus ex Aegypto celeratis animis, ciuitatem quidem armis cepit. * Iussit autem, mulieribus inter-

ficere, nec parere occurrentibus, & per domos ascendentes trucidare. * Fiebant ergo cardes inueniunt, ac seniorum, & mulierum, & natorum exterminia, virginumque & paruulorum neces. * Erant autem toto triduo octoginta millia interfecti, quadraginta millia uincti, non minus autem uenduntur. * Sed nec ista sufficiunt: ausus est etiam intrare templum vniuersæ terræ sanctius, Menelaus ductore, qui legum, & patriæ fuit professor: * & scelestis manibus fumens sancta vasa, quæ ab alijs regibus, & ciuitatibus erant posita ad ornatum loci, & gloriam, contrebant indigne, & contaminabat. * Ita alienatus mente Antiochus, non considerabat quoddam propter peccata habitantium ciuitatē, modicum Deus fuerat iratus: propter quod & accidit circa locum despectio: * alioquin nisi contempisset eos multis peccatis esse inuolutos, sicut Heliodorus, qui miris est a Seleuco rege ad expoliandum ararium, etiam hic statim adueniens flagellatus, & repulsus utique fuisset ab audacia. * Verum non propter locum, gentem: sed propter gentem, locum Deus elegit. * Ideoque & ipse locus particeps factus est populi malorum, postea autem fiet socius bonorum: & qui derelictus in ira Dei omnipotentis est, iterum in magni Domini reconciliatione cum summa gloria exaltabitur. * Igitur Antiochus milite & octingentis ablatis de templo talentis, velociter Antiochiam regressus est, existimans se prius superbiâ terram ad nauigandum, pelagus vero ad iter agendum delicturum: propter mentis elationē. * Reliquit autē & praepositos ad assidendam gentem: Ierosolymis quidem Philippum genere Phrygem, moribus crudeliorem eo ipso, a quo constitutus est: * in Ganzim autem Andronicum, & Menelaum, qui grauius quàm ceteri imminabant ciuibus. * Cumque appolitus esset contra Iudæos, misit Ierosolym principem Apollonium cum exercitu viginti & duobus milibus, præcipiens ei omnes perfectæ ætatis interficere, mulieres, actiuas vendere. * Qui cum venisset Ierosolym, impacem simulans, quiescere usque ad diem sanctum sabbati: & tunc feruacis Iudæi arma capere prius præcepit. * Omnesque qui ad spectaculum processerant, trucidauit: & ciuitatem cum armatis discurrens, ingentem multitudinem peremit. * Iudas autem Machabeus, qui decimus fuerat, secesserat in desertum locum, ibique inter feras uitam in montibus suis agebat: & feni cibo vescentes, demorabantur, ne participes essent coquinatiois.

C A P. VI.

Sed non post multum temporis misit senem quendam Antiochenum, cuius ci-

1 pelletur iudaei vt se transferrent a patribus, &
 2 Dei legibus: contaminare & qd in Ierolim
 3 ymis erat templū, & cognominare Iouis O
 4 lympū: & in G. arizim, prout erant hi, qui lo
 5 cū inhabitabant, Iouis hospitalis. * Pessima
 6 autē & uniuersi s. gra. tis erat m. locū incursum
 7 * nā templū luxuria, & comestationibus Gētū
 8 erat plēnū, & scortantiis cū meretricibus: sa
 9 cratific. adibus mulieres se vitro ingerebant,
 10 introferentes ea, quae nō licebāt. * Alcare it
 11 plenū erant illicitis, quae legibus p. prohibebant.
 12 * Neq. autē, sabbata custodiabatur, & eq. d. las
 13 B. sollōnes patri seruabatur, nec simplr. i. d. qd
 14 se esse quisquā confitebatur. * Ducebantur
 15 autē cū amara necessitate in die natalis regis
 16 ad sacrificia: & cū liberi sacra celebrātur,
 17 cogeantur hedera coronari libero circuire.
 18 * Decretū autē exit in proximis Gentiliū ci
 19 uitates, suggerentibus Isolaemais, ut pari mo
 20 do & ipsi aduersus ludros agerent, ut sacrifici
 21 9 carent: eo autē, qui nolent transire ad insti
 22 tuta Gentium, interficerent: erat ergo uidere
 23 miserā. * Dum o. mulieres delatae sunt: n. ros
 24 suos circumcidit: quas, infantibus ad vbra su
 25 spensis, cū publice percussitate circumducis
 26 11 sunt, per muros praecipitauerunt. * Alii vero,
 27 C. sabbati diē celebrātes, ed. indicati essent Phi
 28 lippo, n. am. successi sunt, eo qd verebantur
 29 p. religionē & obseruantia, manu sibimet
 30 12 aux. hū ferre. * Obsecro autē eos, qui hunc Li
 31 briū lecturi sunt, ne abhorrescant p. aduer
 32 sos casus, sed reputent ea, quae acciderunt, nō
 33 ad interitū, sed ad correptionem: illē gene
 34 13 r. s. n. s. * Et ceterum multo tpe non tūcere, pec
 35 catorib. ex sua agere, sed statim vliones ad
 36 14 hiberē, magni beneficii ed. indicio. * Non n.
 37 sicut in aliis nationibus, Dñs patienter expe
 38 15 ctat, vt ea, cū iudicii dies aduenit, in pleni
 39 tudine peccatorū puniat: ita & in nobis sta
 40 16 tuit, ut, peccatis n. s. in finē deuolutis, ita de
 41 17 mū in nos uindicta. * Propter qd nūq. qui
 42 18 de a nobis misericordia suam amouet: corri
 43 19 piens vero in aduersus populū suū nō de. alin
 44 17 quit. * Sed hāc nobis ad cōmōtionē illē test
 45 18 tificū dicta sine paucis. * Ad uisum est autē
 46 18 narratiōe. * Igitur Eleazarus unus de pri
 47 19 moribus scribarū, uir etate prouetus, & vul
 48 20 tu decorus, aperto ore h. ans cōpellebatur car
 49 21 nē porcina m. aducare. * At ille gloriofissimā
 50 22 mortē magis qd odibile uitā cōmplectens, uo
 51 23 luntate prohibat ad supplicii. * Intuens
 52 24 autē, quem admodū oportere accedete, patiē
 53 25 ter sustinens, desinuit nō admittere illicita
 54 26 p. uicta a morte. * Hi autē q. a. l. b. a. n. i. q. u. a.
 55 27 E. miseratione cōmōti, p. antiquū uirū amicit
 56 28 tiā, tollentes eū secreto rogabāt affrui carnes
 57 29 quibus uesci ei licebat, ut simularetur m. ad
 60 30 casse, si uir rex imperaret de sacrificij car
 61 31 nibus: ut, hoc factū, a m. t. u. r. h. b. a. t. u. r. q. u. i.
 62 32 p. p. ueteri uirū amicitia, hanc in eos uidebāt
 63 33 humanitatē. * At ille cognata cepit gratias ac

1 senectutis suae emendatū dignū, & ingenitē no
 2 3 bilitatis canicē, atq. a puero optima conuer
 4 sationis adus: & secundū sanctae & a Deo cō
 5 dita legis cōstituta, tradit: ciro, dicens: premie
 6 14 ti se uelle in infernū. * Nō n. etati n. r. digni
 7 F est, inquit, fingere: vt multi adolefcentiū, ar
 8 15 bitrātes Eleazarū nonaginta annorū trāsisse
 9 ad uitā athenigenarū: & ipsi p. p. m. c. a. s. i. m. u.
 10 16 lationē, & p. p. modicū corruptibilibus uicē tps
 11 decipiantur, & per hoc maculā, atq. execra
 12 17 tionē m. senectutē conquitam. * Nā, et si in
 13 18 praesenti tpe supplicij hominū eripiat, sed
 14 19 m. a. n. s. Omnipotētis nec uiuus, nec defunctus
 20 21 effugit. * Quā ob r. fortiter uita excedendo,
 22 22 se, recte quidā dignus apparuit: * adolef
 23 24 centibus, ut exemplū forte relinquit, si p. p. o. s. a. n. i.
 25 25 mo, a. f. o. d. e. r. p. p. a. s. i. m. i. s. ac sanctissimis
 26 26 legibus n. s. n. e. a. m. o. r. t. e. p. e. r. f. u. n. g. a. r. H. i. s. d. i. c. i. s.
 27 27 cōfessim ad supplicij trahēbatur. * Hi autē,
 28 28 G. qui cū ducebāt, paulo ante fuerant micro
 29 29 res, in ira euerūsi sunt p. p. s. e. r. m. o. n. e. s. a. b. e. o. d. i.
 30 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63
 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63
 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63
 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63
 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63
 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63
 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63
 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63
 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63
 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63
 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63
 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63
 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63
 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63
 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63
 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63
 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63
 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63
 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63
 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63
 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63
 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63
 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63
 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63
 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63
 55 56 57 58 59 60 61 62 63
 56 57 58 59 60 61 62 63
 57 58 59 60 61 62 63
 58 59 60 61 62 63
 59 60 61 62 63
 60 61 62 63
 61 62 63
 62 63
 63

C A P. VII.

1 C Ontigit ade & septē fratres una cū ma
 2 3 tre sua apprehensis cōpelli a rege edere
 4 contra fas carnes porcinae, flagris & caureis
 5 1 eraciatis. * Vnus autē ex illis, q. erat primus,
 6 2 sic ait: Quid h. r. s. q. d. u. i. s. d. i. c. i. s. a. n. o. b. i. s.?
 7 3 parati sumus mori, magis q. patrias Deo le
 8 4 ges suaricari. * Iratus itaq. i. c. r. i. a. s. t. e. f. a. r. a. g. e. r. e.
 9 5 ne, & o. l. i. a. s. a. n. t. e. s. s. u. c. c. e. d. i. t. q. u. i. b. u. s. s. t. a. t. i. m. i. s. s. u. e.
 10 6 censis. * Iussit, ei, qui prior fuerat locutus,
 11 7 amputari linguam: & cū cāpis abstru
 12 8 a, tum manus quoque manus & pedes ei p. r. a. t.
 13 9 i. n. d. i. c. e. r. e. n. i. s. e. i. u. s. f. r. a. t. r. i. b. u. s. & matre inspi
 14 10 ciendibus. * Et, cū i. n. a. m. o. r. t. e. n. i. s. s. a. f. a.
 15 11 c. u. s. e. s. t. e. s. t. i. s. s. i. g. n. i. f. i. c. a. t. u. m. i. n. d. i. c. i. t. q. u. i. b. u. s. s. t. a. t. i. m. i. s. s. u. e.
 16 12 tū sorreni in sanguine, q. u. a. s. cū diu cruciare
 17 13 B. i. t. u. r. c. e. t. e. r. u. n. a. c. u. m. m. a. t. r. e. i. n. u. l. e. s. s. e. h. o. r. a. b. a. n. i.
 18 14 tū fortiter, & dicentes: Dñs Deus aspiciet
 19 15 ueritatē, & cōsolabit in nobis, & quādamodū
 20 16 ut protestatione ciuiū delatante Moyses: Et
 21 17 in seruis suis cōsolabitur. * Mortuū itaq. illo
 22 18 o primo, hoc mōy. sequē. d. e. d. u. c. e. b. a. t. u. r. a. d. i. l. l. u. d.
 23 19 u. d. d. & c. u. s. c. a. p. i. t. u. s. m. i. s. s. u. s. a. b. s. t. r. u. c. t. a,
 24 20 i. n. t. e. r. r. o. g. a. b. a. t. i. m. a. d. u. c. a. r. e. p. r. i. u. s. q. t. o. t. o. r. e. n.
 25 21 p. p. o. m. e. t. r. a. s. i. n. g. u. l. a. p. e. n. i. t. e. s. * At ille, ut spō
 26 22 u. d. o. s. p. a. t. r. i. a. v. o. c. a. t. i. s. s. e. n. t. i. s. s. i. t. P. r. o. p. t. e. r. q. d. e.
 27 23 s. i. s. t. e. s. e. q. u. e. t. i. l. o. c. o. p. r. i. m. o. t. o. m. o. l. a. s. u. s. c. e. p. i. t. * &
 28 24 i. n. p. l. u. s. t. i. o. s. p. i. r. i. t. u. c. o. n. s. t. i. t. u. t. u. r. s. i. c. a. i. t. T. u. q. d. s.
 29 25 c. o. n. s. e. l. e. c. t. i. s. s. i. m. e. i. n. p. l. e. n. i. u. i. t. a. n. o. s. p. i. a. s. s. e. d. h. e. x.
 30 26 m. u. d. e. d. e. f. u. n. c. t. o. n. o. s. p. r. o. s. u. i. s. l. e. g. i. b. u. s. i. n. h. u. c.
 31 27 n. r. u. i. t. a. r. e. s. u. r. r. e. c. t. i. o. n. e. s. u. s. t. i. t. a. b. i. t. * Post hunc

1 Deu. 33.
 2 36

11. restus illud, i. n. g. p. u. l. a. u. s. c. i. r. o. p. r. o. t. u.
 12. i. t. a. q. u. a. m. u. s. c. o. n. s. t. a. n. t. e. r. e. x. i. m. u. s. & c. u. s. i. d. u.
 13. c. i. a. a. i. t. E. c. c. l. o. i. s. t. a. p. p. l. u. d. o. s. e. d. p. p. D. e. i. l. i. g. e. s.
 14. n. u. c. h. e. c. i. p. s. a. d. e. s. p. i. c. i. o. q. u. i. a. b. i. p. s. o. m. e. e. a. r. e. c. e.
 15. p. t. u. r. i. s. p. e. r. o. i. t. a. v. e. r. e. x. & q. u. i. p. s. o. e. r. a. t. m. i.
 16. r. a. t. e. n. t. a. d. o. l. e. s. c. e. n. t. i. s. a. u. r. a. q. u. a. n. q. n. i. h. i. l. i. d. u.
 17. c. e. r. e. t. c. r. u. c. i. a. t. u. s. * E. t. h. o. c. i. t. a. d. e. s. f. u. n. d. o. q. u. a. r. t. u.
 18. v. e. x. a. b. a. t. s. i. m. i. l. i. t. e. r. c. o. r. q. u. e. t. e. s. * E. t. c. u. m. i. a. e. s. s. e. t.
 19. a. d. m. o. r. t. e. m. s. i. c. a. i. t. * P. o. t. i. u. s. e. s. t. a. b. h. o. i. b. u. s. m. o. r. t. i.
 20. d. a. t. o. s. s. p. e. e. x. p. e. c. t. a. r. e. a. D. e. o. i. t. e. r. u. m. a. b. i. p. s. o. r. e. f. u. s. i.
 21. c. i. a. n. d. o. s. t. u. b. i. n. r. e. f. u. s. i. c. i. d. i. o. a. d. v. i. t. a. n. o. n. e. r. i. t.
 22. * E. t. c. u. a. d. m. o. u. i. s. s. e. n. t. q. u. i. n. t. u. v. e. x. a. b. a. n. t. e. u. s. A. t.
 23. i. l. l. e. r. e. s. p. i. c. i. e. n. s. i. n. e. u. s. * d. i. x. i. t. P. a. t. e. r. m. i. n. t. e. r. h. o. i. e. s.
 24. h. a. b. e. s. c. u. m. s. i. s. c. o. r. r. u. p. t. i. b. i. l. i. s. f. a. c. i. o. q. d. v. i. c. i. o. s. i.
 25. a. u. t. p. u. a. r. e. g. e. n. u. s. n. o. s. t. r. u. a. D. e. o. e. s. s. e. d. e. c. l. i. d. u.
 26. * T. u. a. u. t. p. a. t. i. e. n. t. e. r. s. o. s. t. i. n. e. & v. i. d. e. b. i. s. m. a. g. n. a. m.
 27. D. i. p. t. e. r. a. i. p. s. i. u. s. q. u. a. l. i. t. e. r. t. e. & s. e. m. e. n. t. u. u. m. t. o. r.
 28. q. u. e. b. i. t. * P. o. s. t. h. u. n. c. d. u. c. e. b. a. t. s. e. x. t. u. & i. s. m. o. r. i.
 29. i. n. c. i. p. i. e. n. s. s. i. c. a. i. t. * N. o. l. i. f. r. u. s. t. r. a. e. r. r. a. r. e. n. o. s. n.
 30. p. p. n. o. s. m. e. t. i. p. s. o. s. h. a. c. p. a. t. i. m. u. r. p. e. c. c. a. n. t. e. s. i. n.
 31. D. e. u. n. o. s. t. r. u. & d. i. g. n. a. a. d. m. i. r. a. t. i. o. n. e. f. a. c. t. a. s. u. n. t.
 32. i. n. n. o. b. i. s. * T. u. a. u. t. n. e. e. x. i. l. i. m. e. s. t. u. b. i. i. r. a. p. u. n. g. f. u.
 33. t. u. r. u. q. c. o. n. i. t. a. D. e. u. p. n. g. n. a. r. e. r. e. t. a. u. e. r. n. i. * S. o.
 34. p. r. a. m. o. d. i. a. u. t. m. a. t. e. r. m. i. r. a. b. i. l. i. s. & b. o. n. o. r. u. m.
 35. m. e. m. o. r. i. a. d. i. g. n. a. q. p. e. r. e. y. n. t. e. s. s. e. p. t. e. f. i. l. i. o. s. s. u. b.
 36. a. n. n. i. s. d. i. e. i. p. e. c. o. n. s. p. i. c. i. o. s. b. o. n. o. a. i. o. f. e. r. e. b. a. t.
 37. p. p. s. p. e. m. q. i. n. D. e. i. h. a. b. e. b. a. t. * s. i. n. g. u. l. o. s. i. l. l. o. r. u.
 38. r. u. h. o. r. t. a. b. a. t. u. r. u. o. c. e. p. a. t. r. i. a. f. o. r. t. i. t. e. r. r. e. p. l. e. t. a. s. a.
 39. p. i. e. t. i. a. & s. e. m. i. n. e. q. c. o. g. i. t. a. t. i. o. n. i. m. a. l. f. u. l. i. n. u. a. n. i.
 40. m. i. l. i. i. n. f. e. r. e. s. * d. i. x. i. t. a. d. e. o. s. N. e. s. c. i. o. q. u. a. l. i. t. e. r. i. n.
 41. u. t. e. r. o. m. e. o. a. p. p. a. r. u. i. s. s. i. t. n. e. q. a. n. e. g. o. s. p. i. r. i. t. u. m.
 42. & t. r. a. n. d. o. n. a. n. t. v. o. b. i. s. & v. i. t. a. & s. i. n. g. u. l. o. r. u. m.
 43. m. e. b. r. a. n. o. n. e. g. o. i. p. s. a. c. o. m. p. e. g. i. * s. e. d. n. o. m. a. n. d. i.
 44. c. r. e. a. t. o. r. q. u. i. h. o. m. i. n. a. u. t. h. o. i. s. n. a. t. u. r. a. t. e. q. u. i. o.
 45. o. m. n. i. u. i. n. u. e. n. i. t. o. r. i. g. i. n. e. & s. p. i. r. i. t. u. v. o. b. i. s. u. t. e. r. i.
 46. t. u. m. i. m. i. e. r. c. o. r. d. i. s. e. d. u. l. e. t. & v. i. t. a. s. i. q. u. a. t. a. u. c. v. o. l. u.
 47. t. m. e. t. i. p. s. o. s. d. e. s. p. i. c. i. o. s. p. p. l. e. g. e. s. e. i. u. s. * A. n. t. i. o.
 48. t. h. u. s. a. u. t. c. o. r. p. u. s. i. f. a. b. r. i. c. a. t. u. s. s. i. m. i. l. i. & e. x. p. r. o.
 49. E. b. r. a. u. v. o. c. e. s. p. e. c. t. a. c. u. a. d. h. u. c. a. d. o. l. e. s. c. e. n. t. i. o. r.
 50. s. u. p. e. r. e. s. e. t. e. n. s. s. o. l. u. v. e. r. b. i. s. h. o. m. i. n. a. t. s. e. d. & c. u.
 51. i. n. a. m. e. n. t. o. a. f. f. i. r. m. a. b. a. t. s. e. d. i. u. t. e. & b. e. a. t. i. f. i. c. i. b. u.
 52. s. & t. r. a. n. s. l. a. t. u. p. a. t. r. i. s. l. e. g. i. b. u. s. a. m. i. c. i. u. h. a. b. i.

25. t. u. r. u. & r. e. s. n. o. c. e. s. s. a. r. i. a. s. e. i. s. u. b. i. t. o. r. u. m. * S. e. d. a. d.
 26. h. e. c. c. u. a. d. o. l. e. s. c. e. n. s. n. e. q. u. a. q. i. n. c. l. i. n. a. r. e. t. u. r. v. o. c. a.
 27. n. i. t. p. e. x. m. a. t. r. e. & s. u. a. d. e. b. a. t. e. i. v. t. a. d. o. l. e. s. c. e. n. t. i. s. h. e.
 28. r. e. t. i. n. s. a. l. u. t. e. m. * C. u. m. a. u. t. m. u. l. t. u. s. e. a. v. e. r. b. i. s. e. s. s. e. t.
 29. h. o. r. t. a. t. u. s. p. r. o. m. i. s. i. t. s. u. a. s. u. r. a. s. e. f. i. l. i. o. s. u. o. * I. t. a. q.
 30. i. n. c. l. i. n. a. t. a. a. d. i. l. l. u. i. r. i. d. e. n. s. e. r. u. d. e. l. e. m. t. y. r. a. n. n. u. s.
 31. a. u. t. p. a. t. r. i. a. v. o. c. e. F. i. l. i. m. i. m. i. s. e. r. e. r. e. m. e. i. q. t. e. i. n.
 32. u. t. e. r. o. n. o. v. e. m. e. n. s. i. b. u. s. p. o. r. t. a. u. i. & l. a. c. t. r. i. e. n. p. i. o.
 33. d. e. d. i. & a. l. i. u. & i. n. e. t. a. t. e. i. s. t. a. p. d. u. x. i. * P. e. t. o. n. a.
 34. t. e. y. u. t. a. s. p. i. c. i. a. s. a. d. c. e. l. u. & t. e. r. r. a. & a. d. o. i. a. q. i. n.
 35. e. i. s. s. o. n. t. & i. n. a. l. l. i. g. a. s. q. u. i. a. e. x. n. i. h. i. l. o. f. e. c. i. t. i. l. l. a.
 36. D. e. u. s. & h. o. i. u. m. g. e. n. u. s. * i. t. a. f. e. c. i. t. u. t. n. o. d. i. m. e. a. t.
 37. c. a. r. n. i. s. c. e. i. s. t. i. s. s. e. d. d. i. g. n. u. s. f. r. a. t. r. i. b. u. s. t. u. i. s. e. f. f. e. c. i. t.
 38. s. u. s. c. i. p. e. m. o. r. t. e. m. u. t. i. n. i. l. l. a. m. i. s. e. r. e. d. i. c. i. t. u. s. t. u. i. s. t. e. r. e. c. i. p. i. a. t. * C. u. h. e. c.
 39. i. l. l. a. a. d. h. u. c. d. i. c. e. r. e. t. a. i. t. a. d. o. l. e. s. c. e. n. s. Q. u. e. m. s. u. l. t. i.
 40. p. e. t. u. s. i. n. o. b. e. d. i. o. p. e. c. c. a. t. o. r. e. g. i. s. s. e. d. p. e. c. c. a. t. o. l. e. g. i. s.
 41. q. u. e. d. a. t. a. e. s. t. n. o. b. i. s. p. e. r. M. o. y. s. e. m. * T. u. v. e. r. o. q. u. i. i. n. v. e. n. t. o. r. o. s. o. m. n. i. m. a. l. i. t. i. e. f. a. c. i. n. g. e. s. i. n. H. e. r. o.
 42. b. r. a. t. o. s. n. o. n. e. s. s. u. g. i. e. s. m. a. n. u. D. e. i. * N. o. s. n. p. r. o.
 43. p. e. c. c. a. t. i. s. n. o. s. t. r. i. s. h. a. c. p. a. t. i. m. u. r. * E. t. s. i. n. o. b. i. s.
 44. p. p. i. n. c. r. e. p. a. t. i. o. n. e. & c. o. r. r. e. p. t. i. o. n. e. D. n. s. D. e. u. s.
 45. n. o. s. t. e. r. m. o. d. i. o. u. i. r. a. t. u. s. e. s. t. s. e. d. i. e. r. u. r. e. c. o. n. g. i. l. i. a.
 46. b. i. t. s. e. r. u. i. s. s. u. i. s. * T. u. a. s. i. t. o. s. c. e. l. e. s. t. e. & o. m. n. i. u. m.
 47. h. o. m. i. n. u. m. f. l. a. g. i. t. i. o. s. i. s. s. i. m. e. n. o. l. i. f. r. u. s. t. r. a. e. x. t. o. l. i. s.
 48. v. a. p. i. s. s. p. e. d. i. s. i. n. s. e. r. u. o. s. e. i. u. s. i. n. f. l. a. m. m. a. t. u. s. * n. o.
 49. C. u. q. u. o. m. n. i. p. o. t. e. n. t. i. s. D. e. i. & o. i. a. i. n. s. p. i. c. i. e. n. t. i. s. &
 50. i. u. d. i. c. i. u. e. s. t. u. g. i. s. t. i. * N. a. m. f. r. a. t. r. e. s. m. e. i. m. o. d. i. c. o.
 51. n. u. n. c. d. o. l. o. r. e. s. u. s. t. e. n. t. a. t. o. s. u. b. t. e. l. l. o. e. t. e. r. n. e. v. i. t. e.
 52. e. s. t. d. i. s. u. n. t. t. u. u. e. r. o. i. u. d. i. c. i. o. D. e. i. i. u. s. t. a. s. s. u. p. e. r.
 53. b. i. a. t. u. r. p. e. n. a. s. e. x. o. l. o. r. * E. g. o. a. u. t. s. i. c. u. t. & f. r. a.
 54. t. r. e. s. m. e. i. a. i. a. m. & c. o. r. p. u. s. m. e. u. t. r. a. d. o. p. r. o. p. a.
 55. t. r. i. s. l. e. g. i. l. o. s. i. n. u. o. c. a. s. D. e. u. m. a. t. u. r. i. u. s. g. e. n. i. b. u.
 56. s. t. r. e. p. p. i. u. s. f. e. r. i. t. e. q. u. o. r. t. o. m. e. t. u. s. & v. e. r. b. e. n. i. t. u.
 57. c. o. n. s. t. e. r. i. q. u. i. p. s. e. e. s. t. D. e. u. s. s. o. l. u. s. * I. n. m. e. u. e. r. o. &
 58. i. n. f. r. a. t. r. i. b. m. e. i. s. d. e. s. i. n. e. t. o. m. n. i. p. o. t. e. n. t. i. s. i. r. a. q. u. i. s. u.
 59. p. o. e. g. a. u. s. n. o. s. t. r. i. j. u. s. t. e. f. u. p. d. u. c. t. a. e. s. t. * T. u. c. r. e. x.
 60. a. c. c. e. s. s. i. u. s. i. a. h. u. c. f. u. p. o. e. s. c. r. u. d. e. l. i. u. s. d. e. s. e. r. u. i. t. i. n.
 61. d. i. g. n. e. f. e. r. e. s. s. e. d. e. r. i. s. u. * E. t. h. i. c. i. t. a. q. u. i. d. n. u. d. u. s. o. b. i.
 62. i. t. p. o. i. a. i. n. D. n. o. c. o. n. f. i. d. e. s. * N. o. u. i. s. s. i. m. e. a. u. t. p. o. s. t.
 63. f. i. l. i. o. s. & m. a. t. e. r. c. o. n. s. p. i. r. a. e. s. t. * I. e. u. d. e. f. a. c. i. f. i. c. i.
 64. e. i. s. & d. e. m. i. n. i. s. c. r. u. d. e. l. i. t. a. t. i. b. f. a. t. i. s. d. i. s. t. i. c. i. e. s. t.

CAP. VIII.

Iudas vero Machabeus, & qui cum illis erant, introibant latenter in castra: & conuocantes cognatos, & amicos, & eos, qui permanerunt in Iudaismo, assumentes, educerunt ad se sex milia virorum. * Et incubabant Dominum, ut respiceret in populum, qui ab omnibus calcabatur: & miseretur te populo, quod contaminabatur ab impijs: * miseretur etiam exterminio ciuitatis, quae esset illico complananda: & vocem sanguinis ad se clamantis audiret: * memoraretur quoque iniquissimas mortes paruulorum innocuum, & blasphemias homini suo illatas, & indignaretur super his. * At Machabeus, congregata multitudo, intolerabilis gentibus excubatur: ita enim Domini in misericordiam conuersa est. * Et superueniens castris, & ciuitatibus improuisus, succendebat eas: & opportuna loca occupans, non paucas hostium strages dabat: * maxime autem noctibus ad huiusmodi excursus ferebatur, & fama virtutis eius ubique diffundebatur. * Videns autem Philippus paulatim virum ad profectum venire, ac frequentius res ei cedere prospere, ad Ptolemaeum ducem Celsyriae, & Phoenicis scripsit ut auxilium ferret regis negotijs. * At ille uelociter misit Nicanorem Patrocli de prioribus amicis, datus eis de permissis gentibus, armatis non minus viginti millibus, ut uniuersum Iudaeorum genus deleteret, adiuncto ei & Gorgia viro militari, & in bellis eius rebus experienti simo. * Constituit autem Nicanor, ut regi tributum, quod Romanis erat dandum, duo milia talentorum de captoiorate Iudaeorum suppleret: * statimque ad maximas ciuitates misit, conuocans ad coemptionem Iudaicorum mancipiorum, promittens se nonaginta mancipia talentis distrachurum, non respiciens ad uindictam, quae eum ab Omnipotente esset consecutur. * Iudas autem ubi comperit, indicauit his, qui secum erant, Iudaeis Nicanoris aduentum. * Ex quibus quidam formidantes, & non credentes Dei iustitiae, in fugam vertebantur: * alij vero si quid ei supererat iudicabant, simulque Dominum deprecabantur ut eriperet eos ab impio Nicanore, qui eos prius quam cominus ueniret, uendiderat: * & si non propter eos, propter testamentum Damiel quod erat ad patres eorum, & propter inuocationem sancti & magnifici nominis eius super ipsos: * Conuocatis autem Machabeis septem milibus, qui cum ipso erant, rogabat ne hostibus reconciliarentur, neque mitterent inique uenientium aduersum se hostium multitudinem, sed fortiter contenderent, ante oculos habentes con-

tumeliam, quae loco sancto ab his iniuste esset illata, itemque & ludibrio habere ciuitatis iniuriam, adhuc etiam ueterum instituta conuulsa. * Nam illi quidem armis confidunt, ait, simul & audacia: non autem in omnipotente Domino, qui potest & uenientes aduersum nos, & uniuersum mundum uno nutu delere, confidimus. * Admonuit autem eos & de auxilijs Dei, quae facta sunt erga patres: & quod sub Sennacherib centum octoginta quinque milia perierunt: & de praeteritis, quod eis aduersus Galatas fuit in Babylonia, ut omnes, ubi ad rem uentum est, Macedonibus socijs habitantibus, ipsi sex milia soli peremerunt centum viginti milia propter auxilium illis datum de caelo, & beneficia pro his plurima consecuti sunt. * His uerbis constantes effecti sunt, & pro legibus, & patria mori parati. * Constituit itaque fratres suos duces utrique ordinis, Simonem, & Iosephum, & Ionathan, subiecijs uicibusque millebis & quingentis. * Ad hoc eum ab Esdra lecto illis sancto libro, & dato signo adiutorij Dei, in prima acie ipse dux commisit cum Nicanore. * Et facto subito aduere Omnipotente, interfecerunt super noceum milia hominum: maiorem autem partem exercitus Nicanoris uulneribus detulit: quam fugere compulerunt. * Pecunijs uero eorum, qui ad empionem ipsorum uenerant, sublati, ipsos usquequaque persecuti sunt, sed reuersi sunt hora conclusi: nam erat ante sabbatum: quam ob causam non persequerunt insequentes. * Arma autem ipsorum, & spolia congregantes, sabbatum habebant: benedicentes Dominum, qui liberauit eos in isto die, misericordiae intuitu stilans in eos. * Post sabbatum uero debilibus, & orphanis, & uiduis diuiserunt spolia: & residua ipsi cum suis habuerunt. * His itaque gestis, & communitis ab omnibus facta obsecratione, misericordem Dominum postulabant, de in finem seruis suis reconciliaretur. * Et ex his, qui cum Timotheo, & Machabeis erant contra se conuerdentes, superuiginti milia interfecerunt, & munitiones excelsas obtinuerunt: & plures praedas diuiserunt, aequam portionem debilibus, pauperibus, & uiduis, sed & senioribus facientes. * Et cum arma eorum diligenter collegissent, omnia composuerunt in locis opportunitis, residua uero spolia Ierosolymam detulerunt: * & Philarchem, qui cum Timotheo erat, interfecerunt, uirum celestem: qui in multis Iudaeos assisterat. * Et cum epimacia agerent Ierosolymis, eum, qui aeternae sanatus incendat, id est, Callisthenem, cum in quoddam domicilium refugisset, incendunt, digna ei mercede pro impietatibus suis reddita. * Facinorosissimos autem Nicanor, qui mille negotantes ad Iudaeorum uen-

I 4. Reg.
 19. g. 35
 Tob. 1. 1
 21
 Eccl. 4. 8
 24
 1. Mac. 7.
 f. 41
 Iesai. 37. g.
 36

CAP. X.

M Achabeus autem, & qui cum eo erant,
 Domino se protegente, templum
 quidem, & civitatem recepit: * aras autem,
 quas alienigenæ per plateas extruxerant,
 itemq; delubra demolitus est. * & purgato
 templo, aliud altare fecerunt: & de ignitis
 lapidibus igne concepto sacrificia obtulerunt
 post biennium, & incensum, & lucernas, &
 panes propositionis posuerunt. * Quibus
 gestis, rogabant Dominum prostrati in ter-
 ram, ne amplius talibus malis inciderent:
 sed & si quando peccassent, ut ab ipso mi-
 tius corriperebantur, & non barbaris, ac blas-
 phemis hominibus traderentur. * Quia dicit
 autem templum ab alienigenis pollutum
 fuerat, contigit eadem die purificationem
 fieri, vigesima quinta mensis, qui fuit Ca-
 sles. * Et cum læticia diebus octo egerunt
 in modum tabernaculorum, recordantes
 quoddam modicum temporis diem solem-
 nem tabernaculorum in montibus, & in spe
 luncis more bestiarum egerant. * Pro-
 pter quod Thyrsos, & ramos virides, & pal-
 mas præferebant ei, qui prosperavit mun-
 dari locum suum. * Et decreverunt com-
 muni præcepto, & decreto, universæ genti
 Iudeorum omnibus annis agere dies istos.
 * Et Antiochi quidem, qui appellatus est
 Nobilis, vitæ excessus ita se habuit. * Nunc
 autem de Eupatore Antiochi impij filio,
 quæ gesta sunt narrabimus, breviares ma-
 la, quæ in bellis gesta sunt. * Hic enim su-
 Ccepto regno, constituit super negotia regni
 Lyfiam quendam, Phœnicia, & Syriz mi-
 litiæ principem. * Nam Ptolemæus, qui di-
 cebatur Macer, iusti tenax, erga Iudeos ef-
 se constituit, & præcipue propter iniquita-
 tem, quæ facta erat in eos, & pacifice age-
 re cum eis. * Sed ob hoc accusatus ab ami-
 cis apud Eupatorem, cum frequenter prodi-
 tor audiret, eo quoddam Cyprum creditam
 sibi a Philometore deseruisset, & ad Antio-
 chum Nobilem translatus etiam ab eo recef-
 sisset, ueneno uitam finivit. * Gorgias autē,
 cum esset dux locorum, assumptis aduenis
 frequenter Iudeos debellabat. * Iudei uero,
 qui tenebant opportunas munitiones, fuga-
 tos ab Ierosolymis suscipiebant, & bellare
 tentabant. * Hi uero, qui erant cum Macha-
 bzo, per orationes Dominum rogantes ut
 Deset sibi adiutor, impetum fecerunt in mu-
 nitiones Idumæorum: * multa-que ui insisten-
 tes, loca obtinuerunt, occurrentes intereme-
 runt, & omnes simul non minus niginti mil-
 libus trucidauerunt. * Quidam autem, cum
 confugissent in duas turres ualde munitas,
 omnem apparatus ad repugnandum habē-
 tes, * Machabæus ad eorum expugnatio-

nem, relicto Simone, & Iosepho, itemque
 Zachæo, eisque, qui cum ipsis erant, suis mul-
 tis, ipse ad eos, quæ amplius perurgebant,
 pugnas conuersus est. * Hi uero, qui cum Si-
 mone erant, cupiditate ducti, a quibusdam,
 E qui in turribus erant, suasi sunt pecunia: &
 septuaginta millibus didrachmis acceptis, di-
 miserunt quosdam effugere. * Cum autem
 Machabæo nuntiatum esset quod factum
 est, principibus populi congregatis, accusa-
 uit, quod pecunia fratres vendidissent, aduer-
 sarijs eorum dimissis. * Hos igitur prodi-
 tores factos interfecit, & confestim duas tur-
 res occupauit. * Armis autem ac manibus
 omnia prospere agendo in duabus nocturnis
 noctibus plus quam viginti millia peremit.
 * At Timotheus, qui prius a Iudæis fuerat
 superatus, conuocato exercitu peregrinæ
 multitudinis, & congregato equitatu Asia-
 no, aduenit quasi armis Iudæam capturus.
 * Machabæus autem, & qui cum ipso erant,
 appropinquante illo, deprecabantur Domi-
 num, caput terra aspergentes, lumbosq; ci-
 licijs præcincti, * ad altaris crepidinem pro-
 uoluti, ut sibi propitius, inimicis autem eo-
 rum esset inimicus, & aduersarijs aduersare
 tar, sicut lex dicit. * Et ita post orationem,
 sumptis armis, longius de ciuitate proceden-
 tes, & proximi hostibus effecti residerunt.
 * Primo autem solis ortu utrique commise-
 runt: isti quidem victoriæ, & prosperitatis
 sponsores cum virtute Dominum habentes:
 illi autem ducem belli animum habebant.
 * Sed, cum vehemens pugna esset,
 apparuerunt aduersarijs de cælo viri quin-
 que in equis, & frenis aureis decorati, ducatum
 Iudæis præstantes: * ex quibus duo Macha-
 bæum medium habentes, armis suis circum-
 septum incolumem conseruabant: in aduer-
 sarios autem tela, & fulmina iaciebant, ex
 quo & cæcitæ confusi, & repleti perturba-
 tione cadebant. * Interfecti sunt autem vi-
 ginti millia quingenti, & equites sexcenti.
 * Timotheus uero confugit in Gazaram præ-
 sidium munitum, cui præerat Chæreas:
 * Machabæus autem, & qui cum eo erant,
 Glaxantes obsederunt præsidium diebus quat-
 uor. * At hi, qui intus erant, loci firmitate
 confisi, supra modum maledicebant, & ser-
 mones nefandos iactabant. * Sed cum dies
 quinta illucesceret, viginti inuenes ex his,
 qui cum Machabæo erant, accensis animis
 propter blasphemiam, uiriliter accesserunt
 ad murum, & feroci animo incedentes ascen-
 debant: * sed & alii similiter ascendentes,
 turres, portasq; succendere aggressi sunt, at-
 que ipsos maledicos uiuos concremare.
 * Per continuum autem biduum præsidio
 vastato, Timotheum occultantem se in quo-
 dam reperto loco peremerunt: & fratrem
 illius Chæream, & Apollophanem occide-

runt.

A **H** Is factis passionibus, Lyfias pergebat
ad regē, Indri autē agriculturæ ope-

2 ram dabant. * Sed hi, qui refederant, Timotheus, & Apollonius Gennai filius, sed & Hieronymus, & Demophon super hos, & Nicano Cypriarches, non sinebant eos io silentio agere, & quiete. * Ioppitz vero tale quoddam flagitium perpetrarunt: rogauerunt Iudaeos, cum quibus habitabatur, ascendere scaphas, quas paraauerant, cum vxoribus, & filiis, quasi nullis inimicis inter eos subiacetibus. * Secundum commune itaque decretum ciuitatis, & ipsis acquiescentibus, pacifice causa nihil suspectum habentibus: cum in altum processissent, submerferunt non minus ducentos. * Quam crudelitatem Iudas in suae gentis homines sciam ut cognouit, praecipit uiris, qui erant cum ipso: & inuocato iusto iudice Deo, * venit aduersus Ioset filios fratrum, & portum quidem noctu succedit, scaphas exussis, eos autem, qui ab igne refugerant, gladio petemit. * Et cum hoc ita egisset, discessit quasi iterum reuersurus, & vniuersos Ioppitas eradicaturus. * Sed cum cognouisset & eos, qui erant Iamnia, vellem modo facere habitantibus secum Iudaeis, * Iamnia quoque nocte superuenit, & portum cum nauibus succendit: ita ut lumen ignis appareret Ierosolymis a stadiis ducentis quadraginta. * Inde cum iam abiissent nomen stadiis, & iter facerent ad Timotheum commiserunt cum eo Arabes quoque millia viri, & equites quingenti. * Cumque pugna ualida fieret, & auxilio Dei prospere cessisset, residui Arabes victi, petebant a Iuda dextram sibi dari, promittentes se pascua daturos, & in ceteris profuturos. * Iudas autem, arbitratus vere in multis eos viles, promisit pacem: dextrisque acceptis, discessere ad tabernacula sua. * Aggressus est autem & ciuitatem quandam firmam pontibus murisque circum septam, quae a turbis habitabatur gentium promiscuarum, cui nomen Casphin. * Hi vero, qui intus erant, confidentes in stabilitate murorum, & apparatu alimoniarum, temerisus agebant, maledictos laquentes Iudam, & blasphemantes, ac loquentes quae fas non est. * Machabeus autem, in uocato magno mundi Princepe, qui sine atietibus, & machinis i temporibus Iesai praecipitauerit Iericho, irruit ferociter muris: & capta ciuitate per Domini voluntatem innumerales caedes fecit, ita ut adiscens stagnum stadorum duorum latitudinis, sanguine interfectorum fluere videretur. * Inde discesserunt stadia septingenta quinquaginta, & uenerunt in Chazaca ad eos, qui dicuntur Tubianei, Iudaeos: & Timotheum quidem in illis locis non comprehenderunt, nulloque negotio perfecto regressus est, relicto in quodam loco firmissimo praesidio. * Dositheus autem, & Sosipater, qui erant duces cum Machabeo, peremerunt a Timotheo relictos in praesidio, de-

cem millia viros. * At Machabeus, ordinatis circum se sex millibus, & constitutis per cohortes, aduersus Timotheum proceffit, habentem secum centum viginti millia pedum, equitumque duo millia quingentos. * Cognito autem Iudae aduentu, Timotheus praemisit mulieres, & filios, & reliquos apparatus, io praesidium, quod Carnion dicitur: erat enim ioexpugnabile, & accessu difficile propter locorum angustias. * Cumque cohortes Iudae prima apparuisset, timor hostibus incussus est, ex praesentia Dei, qui vniuersa conspexit, & in fugam versi sunt alius ab alio, ita ut magis a suis decederentur, & gladiis suorum, & ipsis debilitarentur. * Iudas autem vehementer instabat ponens profanos, & prostravit ex eis triginta millia virorum. * Ipse vero Timotheus incidit io partes Dosithei, & Sosipatris: & multis precibus postulabat ut viuus dimitteretur, eo quod multorum ex Iudaeis parentes haberet, ac fratres, quos morte eis decipi eueniret. * Et cum fidem dedisset restitutum se eos secundum constitutum, illesum cum dimiserunt propeet statum salutem. * Iudas autem egressus est ad Carnion, interfectis vigintiquinque millibus. * Post horum fugam, & necem, mouit exercitum ad Ephron ciuitatem munitam, in qua multitudo diuersarum gentium habitabat: & robusti iuvenes pro muris consistentes fortiter repugnabant: in hac autem machine multae, & telorum erat apparatus. * Sed, cum Omnipotentem inuocassent, qui potestate sua vires hostium confringit, ceperunt ciuitatem: & ex eis, qui intus erant, viginti quaque millia prostrauerunt. * Inde ad ciuitatem Scytharum abierunt, quae ab Ierosolymis sexcentis stadiis aberat. * Contestantibus autem his, qui apud Scythopolitas erant, Iudaeis, quod benigne ab eis haberentur, etiam temporibus infelicitatis quod modeste secum egerint: * gratias agentes eis, & exhortati etiam de cetero erga genus suum benignos esse, uenerunt Ierosolymam die sollemni septimanarum intinente. * Et post Pentecosten abierunt e contra Gorgiam praesidium positum Idumae. * Exiit autem cum pedibus tribus millibus, & equitibus quadringentis. * Quibus congressis, conigit paucos inire Iudaeorum. * Dositheus vero quidam de Eacenoribus eques, uir fortis, Gorgam traxerat, cum uellet illum capere uiuum, eques quidam de Thracibus irruit in eum, humerumque eius amputauit: atque ita Gorgias effugit in Maresia. * At illis, qui cum Eudrin erat, diutius pugnantibus & fatigatis, inuocauit Iudas Dominum adiutorem, & duces belli fieri: * incipiens uoce patria, & cum hymnis clamorem extollens, fugam Gorgie militibus incussit. * Iudas autem collecto exercitu venit in ciuitatem Odollam: & cum

Deu. 7. 1.

25

septima dies superueniret, secundum consue-
tudinem purificati, in eodem loco sabbatum
39 egerunt. * Et sequenti die venit cum sui-
ludas, ut corpora prostratorum tolleretur, &
cum parentibus poneret in sepulchris pater-
40 nis. * Inuenerunt autem sub tunicis interfe-
ctorum de donariis idolorum, quæ apud Is-
13 nam fuerunt, & a quibus lex prohibet lu-
G dæos: omnibus ergo manifestum factum est,
41 ob hanc causam eos corruisse. * Omnes ita-
que benedixerunt iustum iudicium Domi-
42 ni, qui occulta fecerat manifesta. * A que ira
ad preces conuersi, rogauerunt ut id, quod fa-
ctum erat, delictum obliuioni traderetur. At
vero fortissimus Iudas horrabatur populum
conseruare se sine peccato, sub oculis uiden-
tes quæ facta sunt pro peccatis eorum, qui
43 prostrati sunt. * Et facta collatione, duode-
cim milia drachmas argenti misit Ierosoly-
mam offerri pro peccatis mortuorum sacri-
ficium, bene & religiose de resurrectione cogi-
44 tans. (* nisi enim eos, qui ceciderant, resur-
recturos speraret, superfluum videretur,
45 & uanum orare pro mortuis.) * & quia con-
siderabat quod hi, qui cum pietate dormi-
tionem acciperant, optimam haberent repo-
46 sitam gratiam. * Sancta ergo, & salubris est
cogitatio pro defunctis exorare, ut a peccatis
soluantur.

CAP. XIII.

1 ANno centesimo quadragesimo nono, co-
A gnouit Iudas Antiochum Eupatorem
venire cum multitudine aduersus Iudæam,
2 * & cum eo Lyfiam procuratorem, & præ-
positum negotiorum, secum habentem pec-
dirum centum decem milia, & equitum
quingue milia, & elephantos uiginti duos,
3 currus cum falcibus trecentos. * Commi-
scuit autem se illis & Menelaus: & cum mul-
ta fiducia deprecabatur Antiochum, non
pro patriæ salute, sed sperans se consti-
4 tui principatum. * Sed Rex regum suscitauit
animos Antiochi in peccatore, & sugge-
5 rente Lyfia hunc esse causam omnium ma-
lorum, iussit (ut eis est consuetudo) appre-
6 hensum in eodem loco necari. * Erat autem
in eodem loco turris quinquaginta cubito-
rum, aggestum undique habens cineris: hæc
7 prospectum habebat in præcepis. * inde in cin-
8 erem deiici iussit sacrilegium, omnibus
9 cum propellentibus ad interitum. * Et tali
lege præuocantem legis contigit mori,
10 nec terribis dari Menelaum. * Et quidem sa-
tis iuste: nam quia multa erga Dei de-
C licta commisit, cuius ignis, & cinis erat san-
ctus: ipse in cineris morte damnatus est.
9 * Sed rex mente effrenatus ueniebat, ne-
quiores se patre suo Iudæis ostensurus.
10 * Quibus Iudas cognitis, præcepit populo ut

die ac nocte Dominum inuocarent, quo, si-
cut semper, & nunc adiuuaret eos: * quippe
qui lege, & patria, sanctoque templo priua-
ri uerentur: ac populum, qui nuper pau-
lulum respirasset, ne sineret blasphemias tur-
73 sos nationibus subdi. * Omnibus itaque si-
mul id facientibus, & petentibus a Domino
misericordiam cum Iudæis, & ieiunius, per tri-
dium cōtinuum prostratis, hortatus est eos
13 Iudas ut se præpararent. * Ipse uero cum se-
nioribus cogitauit prius quam rex admo-
ueret exercitum ad Iudæam, & oblineret ciui-
tatem, exire, & Domini iudicio committere
14 exitum rei. * Datis itaque potestatem om-
B nium Deo mundi creatori, & exhortatus
suos ut fortiter dimicarent, & usque ad mor-
tem pro legibus, templo, ciuitate, patriâ,
15 & ciuibz farent, circa Modin exercitum con-
stituit. * Et dato signo suis Dei uictoria, in-
uenibus fortissimis electis, nocte aggressus
aulam regiâ, in castris interfecit viros quat-
16 tuor milia, & maximum elephantorum cū
his, qui superpositi fuerant: summoque me-
tu, ac perturbatione hostium castra replen-
17 tes, rebus prospere gestis, abierunt. * Hoc au-
tem factum est die illucescente, adiuuante
18 eum Domini protectione. * Sed rex, accepto
gusto audacia Iudæorum, arte difficultatem
19 locorum tentabat: * & Bethsurâ, quæ erat
F Iudæorum præfidium munitum, castra ad-
mouebat: sed fugabatur, impingebat, mino-
20 rabatur. * His autem, qui intus erant, Iudas
21 necessaria mittebat. * Enunciavit autem
mysteria hostibus Rhodocus quidam de Iu-
daico exercitu, qui requisitus comprehen-
22 sus est, & conclusus. * Iterum rex sermo-
nem habuit ad eos, qui erant in Bethsurâ:
23 dextram dedit: accepit: abiit. * commisit
cum Iudæis, superatus est. * Ut autem cognouit
rebellasse Philippum Antiochiâ, qui re-
G lidu erat super negotia, mente consternatus
Iudæos deprecans, subditusque eis, iurat
de omnibus, quibus iustum uisum est: & re-
conciliatus obtulit sacrificium, honorauit
24 templum, & munera posuit: Machabæum
amplexatus est, & fecit eum a Ptolemaide
usque ad Gerrenos ducem & principem.
25 * Ut autem uenit Ptolemaidam, grauius fe-
rebant Ptolemenses amicitia conuenientem,
indignantem ne forte sædus irrumperent.
26 * Tunc ascendit Lyfias tribunal, & exposuit
rationem, & populum sedauit, regressusque
est Anriochiam: & hoc modo regis pro-
ficio, & reditus processit.

CAP. XIII.

1 SED post triennij tempus cognouit Iu-
A das, & qui cum eo erant, Demetrium
Seleucicum multitudine ualida, & nauibus
per portum Tripolis ascendisse ad loca op-
portuna.

1 portuna, & tenuisse regiones aduersus An-
 2 tiochum, & ducem eius Lyſā. * Alcimus au-
 3 tem quidam, qui summus ſacerdos fuerat,
 ſed uoluntarie coinquinatus eſt temporibus
 commiſſionis, conſiderans nullo modo ſibi
 eſſe ſalutem, neque acceſſum ad altare.
 4 * venit ad regem Demetrium centeſimo
 quinquageſimo anno, offerens ei coronam
 auream, & palmam, iuper hæc & thallos, qui
 templi eſſe uidebantur. Et ipſa quidem die
 5 ſiluit. * Tempus autē opportunum dementi-
 zæ ſuz naſtus, conuocatus a Demetrio ad
 conſilium, & interrogatus quibus rebas &
 6 conſilijs Iudæi niterentur, * reſpondit: Ipſi,
 qui dicuntur Aſidæ Iudeorum, quibus præſt
 Iudas Machabæus, bella nutriunt, & ſeditio-
 nes mouent, nec patiuntur regnum eſſe quie-
 7 tum. * nam & ego defraudatus parentum
 gloria (dico autem ſummo ſacerdotio) hæc
 8 ueni: * primò quidem uſilitatibus regis ſi-
 B dem ſeruans, ſecundo autem etiam ciuibz
 conſulens: nam illorum prauitate vniuer-
 ſum genus hoſtrum non minime vexatur.
 9 * Sed oro his ſingulis o rex cognitis, & regio-
 ni, & generi ſecundo humanitatem tuam
 10 peruulgatam omnibus proſpice. * nam,
 quamdiu ſupereſt Iudas, impoſſibile eſt, pa-
 11 cem eſſe negotijs. * Talibus autem ab hoc
 diſtis, & ceteri amici, hoſtiliter ſe habentes
 aduersus Iudam, inflammauerunt Deme-
 12 trium. * Qui ſtatim Nicanorem præpoſiti
 elephantorum ducem miſit in Iudæam.
 13 * datis mandatis ut ipſum quidem Iudam
 caperet: eos uero, qui cum illo erant, diſper-
 geret, & conſtitueret Alcimum maximi te-
 14 pli ſummum ſacerdotem. * Tunc gentes,
 quæ de Iudæa fuerant Iudam, gregatim ſe
 Nicanori miſcebant, miſerias, & clades Iu-
 dzorum proſperitates rerum ſuarum exiſti-
 15 nantes. * Audito itaque Iudæi Nicanoris
 C aduentu, & conuentu nationum, conſperſi
 terra rogabant eum, qui populum ſuū con-
 ſtituit, ut in æternum cuſtodiret, quique ſuū
 16 portionem ſignis euidentibus protegi. * Im-
 perante autem duce, ſtatim inde mouerunt,
 17 conueneruntque ad caſtellum Deſſā. * Si-
 mon uero frater Iudæ commiſerat eum Ni-
 canore: ſed conterritus eſt repente aduen-
 18 tu aduerſariorum. * Nicanor tamē, audiens
 uirtutem comitum Iudæ, & animi magnitu-
 dinem, quam pro patriæ certaminibus habe-
 bat, ſanguine iudicium facere metuebat.
 19 * Quam ob rem præmiſſit Poſidonium, &
 Theodotiū, & Matthiam, ut darent dexteras
 20 atque acciperent. * Et cum diu de his conſi-
 lium ageretur, & ipſe dux ad multitudinem
 retuliſſet, omnium vna fuit ſententia amici-
 21 tijs annuere. * Itaque diem conſtituerunt,
 qua ſecreto inter ſe agerent: & ſingulis ſellæ
 22 prolatae ſunt, & poſite. * Præcepit autem
 Iudas armatos eſſe locis opportunis, ne forte

ab hoſtibus tepente mali aliquid oriretur.
 23 & congruum colloquium fecerunt. * Mo-
 D rabatur autē Nicanor Ieroſolymis, nihilq;
 inique agebat, gregesq; turbatum, quæ con-
 24 gregata fuerant, diſmiſit. * Habebat autem
 Iudam ſemper charum ex animo, & erat ui-
 25 ro inclinatus. * Rogauitq; eum ducere vxo-
 rem, filioſque procreare. Nuptias fecit: quie-
 26 te egit, cōmuniterque uiuebat. * Alcimus
 autem, uidens charitatem illorum adinuicē,
 & conuentiones, uenit ad Demetrium, & di-
 cebat, Nicanorem rebz alienis aſſentire, Iu-
 damque regi inſidiatorem ſucceſſorem ſi-
 27 bi deſtinare. * Itaque rex exaſperatus, &
 peſſimis huius criminationibus iritatus,
 ſcripſit Nicanori, dicens, grauitè quidem ſe
 28 ferre de amicitiæ conuentione, iubere tamen
 Machabæum citius uinctum mittere Antio-
 chiam. * Quibus cognitis, Nicanor conſiste-
 nabatur, & grauitè ferebat, ſi ea, que conue-
 29 nerant, irrita faceret, nihil laſus a viro. * ſed,
 quia regi reſiſtere non poterat, opportunita-
 tem obſeruabat, qua præceptum perſiceret.
 30 * At Machabæus, uidens ſecū auſterius age-
 re Nicanorem, & conſuetum occurſum ſe-
 rocius exhibentem, intelligens non ex bono
 E eſſe auſeritatem iſtam, paucis ſuorum con-
 31 gregatis, occulta uit ſe à Nicanore. * Quod
 cum ille cognouit fortiter ſe a viro præuen-
 tum, uenit ad maximum & ſanctiſſimum te-
 32 plum: & ſacerdotibus ſolitas hoſtias offe-
 rentibus, iuſſit ſibi tradi uirum. * quibus cū
 iuramento dicentibus ne ſcire ſe ubi eſſet quē
 33 quærebat, extendens manum ad templū,
 iurauit, dicens: Niſi Iudam mihi uinctū
 tradideritis, iſtud Dei ſanum in planitiem
 34 deducam, & altare eſſodiam, & templum
 hoc Libeto patri conſecrabo. * Et his diſtis
 abiit. Sacerdotes autem protendentes ma-
 nus in cælum, inuocabant eum, qui ſemper
 35 propugnator eſſet gentis iſorum, hæc dicē-
 tes: * Tu Domine vniuerſorum, qui nullius
 F indiges, uoluſti templum habitationis tuæ
 fieri in nobis. * Et nunc ſanctæ ſanctorum
 36 omnium Domine, conſerua in æternum im-
 pollutam domum iſtam, quæ nupè munda-
 37 ta eſt. * Razias autem quidam de ſenioribus
 ab Ieroſolymis delatus eſt Nicanori, uir
 amator ciuitatis, & bene audiens. qui pro
 38 aſſectu pater Iudæorum appellabatur. * Hic
 multis temporibus continentie propoſitum
 tenuit in Iudaismo, corpusque & animū tra-
 39 dere contentus pro perſeuerantia. * Volens
 autem Nicanor maniſeſtare odium, quò ha-
 40 bebat in Iudæos, miſit milites quingentos, ut
 eum comprehenderent. * putabatur enim,
 ſi illum decepiſſet, ſe cladem Iudæis ma-
 41 ximam illaturum. * Turbis autem irruere
 in domum eius, & ianuam diſrumpere, at-
 que ignem admoerere cupientibus, cum iam
 42 comprehenderetur, gladio ſe petijt: * eli-

Gens nobiliter mori potius, quam subditus fieri peccatoribus, & contra natales suos indignis iniurijs agi. * Sed, cum per festinationem non certo istu plagam dedisset, & turbamur ostia irrumperent, recurrens audacter ad murum, precipitavit semetipsum viriliter in turbas: quibus velociter locum dantibus casus eius, venit per mediam ceruicem: & cum adhuc spiraret, accensus animo, surrexit: & cum sanguis eius magno fluxu deflueret, & gravissimis vulneribus esset saucius, & cursu turbæ pertransiit: & itans supra quandam petram præruptam, & iam exauguus effectus, complexus intestina sua, utriusque manibus projecit super turbas, inuocans dominatorem uitæ ac spiritus, ut hæc illi iterum redderet: atque ita aita defunctus est.

CAP. XV.

Nicanor autem, ut comperit Iudam esse in locis Samariæ, cogitavit cum omni impetu die sabbati committere bellum. * Iudæis uero, qui illum per necessitatem sequebantur, dicentibus: Ne ita ferociter, & barbare feceris, sed honorem tribue diei sanctificationis, & honora eum, qui universa conspiciat: * ille infelix interrogavit, si est potens in cælo, qui imperavit agi diem sabbatorum. * Et respondentibus illis, Est Dominus uiuus ipse in cælo potens, qui iussit agi septimam diem. * At ille ait: Et ego potens sum super terram, qui impero summi arma, & negotia regis impleri. Tamen non obtinuit ut consilium perficeret. * Et Nicanor quidem cum summa superbia erectus, cogitauerat commune trophæum statuere de Iuda. * Machabæus autem semper confidebat cum omni spe auxilium sibi a Deo affuturum. * & hortabatur suos ne formalarent ad aduentum nationum; sed in mente haberent adiutoria sibi facta de cælo, & nunc sperarent ab Omnipotente sibi affuturam uictoriam. * Et allocutus eos de lege, & prophetis, admonens etiam certamina, quæ fecerant prius, promptiores constituit eos: * & ita animis eorum erectis simul ostendebat Genitorem fallaciam, & iuramentorum præuaticationem. * Singulos autem illorum armauit, non clypei, & hastæ munitione, sed sermonibus optimis, & exhortationibus, exposito digno fide somnio, per quod universos lætificauit. * Erat autem huiusmodi uisus: Oniam, qui fuerat summus sacerdos, virum bonum & benignum, uerecundum uisum, modestum moribus, & eloquio decorum, & qui a puero in uirtutibus exercitatus sit, manus protendentem, orare pro omni populo Iudæorum. * Post hoc apparuisse & alium uirum ætate, & gloria mirabile,

& magni decoris habitudine circa illum. * Respondentem uero Oniam dixisse: Hic est fratrum amator, & populi Israel: hic est, qui multum orat pro populo, & uniuersæ sanctæ ciuitate, Ieremias propheta Dei. * Extendisse autem Ieremiam dextram, & dedisse Iudæ gladium aureum, dicentem: * Accipe sanctum gladium munus a Deo, in quo deicietis aduersarios populi mei Israel. * Exhortati itaque Iudæi sermonibus bonis ualde, de quibus extolli posset impetus, & animi iuuenum confortari, statuerunt dimicare & confingere fortiter: ut uirtus de negotijs indicaret, eo quod ciuitas sancta, & templum periclitarentur. * Erat enim pro uxoribus, & filiis, itemque pro fratribus, & cognatis minor sollicitudo maximus uero & primus pro sanctitate timor erat templi. * sed & eos, qui in ciuitate erant, non minima sollicitudo habebat pro his, qui congressuri erant. * Et cum iam omnes sperarent iudicium futurum, hostesque adessent, atque exercitus esset ordinatus, bestia, equitibus, opportuno in loco compositi, * considerans Machabæus aduentum multitudinis, & apparatum uarium armorum, & ferocitatem bestiarum, extendens manus in cælum, prodigia facientem Dominum inuocauit, qui uotum secundum armorum potentiam, sed prout ipsi placet, dat dignis uictoriam. * Dixit autem inuocans hoc modo. * Tu Domine, qui misisti angelum tuum sub Ezechia rege Iudæ, & interfecisti de castris Sennacherib centum octogintaquinque milia: * & nunc dominator calorum mitte angelum tuum bonum ante nos in timore, & tremore magnitudinis brachii tui, * ut mergant qui cum blasphemiam ueniunt aduersus sanctum populum tuum. Ethic quidem ita perorauit: * Nicanor autem, & qui cum ipso erant, cum tubis & canticis admovebant. * Iudas uero, & qui cum eo erant, inuocantes Deum, perorationes congressi sunt: * manu quidem pugnantes, sed Dominum cordibus orantes, protraxerunt ad minus triginta quinque milia præsentia Dei magnifice delectati. * Cumque cessassent, & cum gaudio redirent, cognouerunt Nicanorem fuisse cum armis suis. * Facto itaque clamore, & perturbatione excitata, patria voce omnipotentem Dominum benedicebant. * Præcepit autem Iudas, qui per omnia corpore & animo mori pro ciuibus paratus erat, caput Nicanoris, & manum cum humero abscessam, Ierosolymam perferri. * Quod cum peruenisset, conuocatis contribulibus, & sacerdotibus ad altare, accersijt & eos, qui in arce erant. * Et ostenso capite Nicanoris, & manu nefaria, quam extendens contra domum sanctam omnipotentis Dei, magnifice gloriatum est. * Lingua etiam impij Nicanoris præcisâ iussit

particulatim aubus dant: manum autem de
 34 mentis contra templum suspendi. * Omnes
 igitur cæli benedixerunt Dominum, dicen-
 tes: Benedictus, qui locum suum incontami-
 35 natum seruauit. * Suspendit autem Nicano-
 36 ris caput in summa arce, ut euident esset, &
 manifestum signum auxilij Dei. * Itaque
 omnes communi consilio decreuerunt nul-
 lo modo diem istum absque celebritate
 37 præterire: * habere autem celebritatem ter-
 tiadecima die mensis Adar, quod dicitur
 38 uoce Syriaca, pridie Mardochei diei. * Igi-

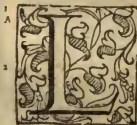
ter his erga Nicanorem gestis, & ex illis
 temporibus ab Hebræis ciuitate possessa,
 ego quoque in his faciam finem sermonis.
 39 * Et siquidem bene, & ut historię compe-
 tit, hoc & ipse velim: fin autem minus di-
 40 gne, concedendum est mihi. * Sicut enim
 vinum semper bibere, aut semper aquam,
 contrarium est: alternis autem uti, delecta-
 bile: ita legentibus si semper exauctus sit ser-
 mo, non erit gratus. Hic ergo erit consum-
 marus.

F I N I S.

SANCTVM IESV CHRISTI

EVANGELIVM SECVNDVM MATTHAEVM.

CAPVT PRIMVM.

LIBER Generationis IESV
CHRISTI filij
David, filij
Abraham.
Abraham genuit
Isaac.
Isaac autem
genuit Iacob.
Iacob autem
genuit Iudam,
& fratres eius.

1 * Iudas autem genuit Phares, & Zaram
de Thamar.
2 Phares autem genuit Efron.
Efron autem genuit Aram.
3 Aram autem genuit Aminadab.
Aminadab autem genuit Naasson.
Naasson autem genuit Salmon.
4 Salmon autem genuit Booz de Rahab.
Booz autem genuit Obed ex Ruth.

Obed autem genuit Iesse.

Iesse autem genuit David regem.

6 * David autem rex genuit Salomonem ex
ea, quæ fuit Uriæ.

7 * Salomon autem genuit Roboam.

8 Roboam autem genuit Abiam.

9 Abias autem genuit Asa.

10 Asa autem genuit Iosaphat.

Iosaphat autem genuit Ioram.

Ioram autem genuit Oziam.

11 Ozias autem genuit Ioatham.

Ioatham autem genuit Achaz.

Achaz autem genuit Ezechiam.

12 Ezechias autem genuit Manassæ.

Manassæ autem genuit Amon.

Amon autem genuit Iosiam.

13 Iosias autem genuit Iechoniam, & fra-
tres eius in transmigracione Babylonis.

14 Post transmigracionem Babylonis: Iechonias
genuit Salathiel.

Salathiel autem genuit Zorobabel.

15 Zorobabel autem genuit Abiud.

Abiud autem genuit Eliacim.

Eliacim autem genuit Azor.

16 Azor autem genuit Sadoc.

Sadoc autem genuit Achim.

Achim autem genuit Eliud.

17 Eliud autem genuit Eleazar.

Eleazar autem genuit Mathan.

18 Mathan autem genuit Iacob.

19 Iacob autem genuit Ioseph virum Mariæ,
de qua natus est Iesus, qui vocatur Christus.

20 Omnes itaque generationes ab Abraham
usque ad David, generationes quattuordecim.

21 & a David usque ad transmigracionem Ba-
bylonis, generationes quattuordecim: & a
transmigracione Babylonis usque ad Chri-
stum, generationes quattuordecim.

22 Christi autem generatio sic erat: Cum esset
desponsata mater eius Maria Ioseph, antequam
veniret, inuenta est in utero habens de spiritu san-
cto.

23 Ioseph autem vir eius cum esset iustus, & nol-
let eam traducere: voluit occulte dimittere eam.

24

25

26

27

20 * Hæc autem eo cogitante, ecce Angelus
 D Domini apparuit in somnis ei, dicens: Io-
 seph fili David, noli timere accipere Mariam
 conjugem tuam: quod enim in ea natus est, de
 21 Spiritu sancto est. * pariet autem filium: &
 vocabis nomen eius I E S U M: ipse enim
 saluum faciet populum suum a peccatis eo-
 22 rum. * Hoc autem totum factum est, ut
 adimpleretur quod dictum est a Domino
 23 per Prophetam dicentem: * Ecce virgo
 in utero habebit, & pariet filium: & uoca-
 bunt nomen eius Emmanuel, quod est in
 24 interpretatu Nobiscum Deus. * Exurgens
 autem Ioseph a somno, fecit sicut præcepit
 25 ei angelus Domini, & accepit conjugem
 suam. * Et non cognoscebat eam donec pe-
 perit filium suum primogenitum: & voca-
 uit nomen eius Iesum.

CAP. II.

1 C Vm ergo natus esset Iesus in Bethlehem
 A Iuda in diebus Herodis regis, ecce Ma-
 2 gi ab oriente venerunt Ierusalem, * di-
 centes: Vbi est qui natus est rex Iudæorum
 vidimus enim stellam eius in oriente, & ve-
 3 nimus adorare eum. * Audiens autem Hero-
 des rex, turbatus est, & omnis Ierusalem
 4 cum illo. * Et congregans omnes princi-
 pes sacerdotum, & Scribas populi, sciscita-
 5 batur ab eis ubi Christus nasceretur. * At
 illi dixerunt ei: In Bethlehem Iudæ: Sic
 6 enim scriptum est per Prophetam: * Ecce
 tu Bethlechem terra Iudæ, nequaquam mi-
 nimis es in principibus Iudæ: ex te enim
 7 exiet dux, qui regat populum meum Israel.
 * Tunc Herodes clam vocatis Magis dili-
 genter dicit ab eis tempus stelle, quæ ap-

8 paruit eis: * & mittens illos in Bethlehem,
 B dixit: Ite, & interrogate diligenter de pue-
 ro: & cum inueneritis, renunciate mihi,
 9 ut & ego veniens adorem eum. * Qui cum
 audissent regem, abierunt. & ecce stella, quæ
 viderant in oriente, antecedeabant eos, vl-
 quedum veniens staret supra, ubi erat puer.
 10 * Videntes autem stellam præiit suum gaudio

11 magno valde. * Et intrantes domum, inue-
 nerunt puerum cum Maria matre eius, &
 procidentibus adorauerunt eum: & apertis
 thesauris suis obtulerunt ei munera, aurum,
 12 thus, & myrrham. * Et responso accepto in
 13

I Psal. 71.
 b. 10

somnis ne redirens ad Herodem, per aliam
 viam reuersi sunt in regionem suam.

* Qui

13 * Qui cum recessissent, ecce angelus Domini apparuit in somnis Ioseph, dicens: Surge, & accipe puerum, & matrem eius, & fuge in Aegyptum, & esto ibi usque dum dicam tibi. Futurum est enim ut Herode-

14 querat puerum ad persequendum eum. * Qui confurgens accepit puerum, & matrem eius nocte, & secessit in Aegyptum: * & erat ibi usque ad obitum Herodis: ut adimpleretur quod dictum est a Domino per Prophetam dicentem: I Ex Aegypto uocaui filium meum.

Osce 11.
2.

16 * Tunc Herodes videns quoniam illusus esset a Magis, iratus est ualde, & mittens occidit omnes pueros, qui erant in Bethlehem, & in omnibus finibus eius a bimatu & infra

secundum tempus, quod exquisierat a Magis. * Tunc adimpletum est quod dictum est per Ieremiam prophetam dicentem: I Vox Din Rama audita est ploratus, & ululatus multus: Rachel plorans filios suos, & noluit consolari, quia non sunt. * Defuncto autem Herode, ecce angelus Domini apparuit in somnis Ioseph in Aegypto, * dicens: Surge, & accipe puerum, & matrem eius, & uade in terram Israel: defuncti sunt enim, qui quaerebant animam pueri. * Qui confurgens, accepit puerum, & matrem eius, & venit in terram Israel. * Audiens autem quod Archelaus regnaret in Iudaea pro Herode patre suo, timuit illo ire: & admonitus in somnis, secessit in partes Galilee. * Et ueniens habitauit in ciuitate, quae uocatur Nazareth: ut adimpleretur quod dictum est per Prophetas: Quoniam Nazareus uocabitur.

Ier. 31. d.
83

CAP. III.

1 IN diebus autem illis uenit Ioannes Baptista praedicans in deserto Iudae, & dicens: I Penitentiam agite: appropinquauit enim regnum caelorum. * Hic est enim, qui dictus est per Iliam prophetam dicentem: I Vox clamantis in deserto: Parate uiam Domini: rectas facite semitas eius. * Ipse autem Ioannes habebat uestimentum de pilis camelorum, & zonam pelliceam circa lumbos suos: esca autem eius erat locustae, & mel siluestre. * I Tunc exibat ad eum Ierosolyma, & omnis Iudaea, & omnia regio circa Iordanem: * & baptizabatur ab eo in Iordane, confitentes peccata sua. * Videns autem multos Phariseorum, & Saddu-

I Mar. 1. 2.
4
Luc. 3. 2-3
I Ila. 40. 1
3

I Mar. 1. 2.
3
Luc. 3. 2-4

cazorum venientes ad baptismum suum, dixit eis: Progenies viperarum, quis demon stravit vobis fugere a ventura ira? * Facite ergo fructum dignum poenitentiae. * Et nescitis dicere intra vos: * Patrem habemus Abraham, dico enim vobis quoniam potens est Deus de lapidibus istis suscitare filios Abraham. * Iam enim securis ad radicem arborum posita est. Omnis ergo arbor, quae non facit fructum bonum, excidetur, & in ignem mittetur. * Ego quidem baptizo vos in aqua in poenitentiam: qui autem post me venturus est, fortior me est, cuius non sum dignus calcareamenta portare: ipse vos baptizabit in Spiritu sancto, & igni. * Cuius ventilabrum in manu est: & permundabit aream suam: & congregabit triticum suum in horreum, paleas autem comburet igni.

inextinguibili. * Tunc venit Iesus a Galilaea in Iordanem ad Ioannem, ut baptizaretur ab eo. * Ioannes autem prohibebat eum, dicens: Ego a te debeo baptizari, & tu venis ad me? Respondens autem Iesus, dixit ei: Sine modo: sic enim decet nos implere omnem iustitiam. Tunc dimisit eum. * Baptizatus autem Iesus, confestim ascendit de aqua: & ecce aperti sunt ei caeli: & vidit spiritum Dei descendentem sicut columbam, & venientem super se. * Et ecce vox de caelis dicens: Hic est filius meus dilectus, in quo mihi complacui.

CAP. IIII.

Tunc Iesus ductus est in desertum a Spiritu, ut tentaretur a diabolo. * Et cum ieiunasset quadraginta diebus, & quadraginta noctibus, postea ei ieiunium. * Et accedens ten-

tator dixit ei: Si filius Dei es, dic ut lapides isti panes fiant. * Qui respondens dixit: Scriptum est: Non in solo pane vivit homo, sed in omni verbo, quod procedit de ore Dei. * Tunc assumpsit eum diabolus in sanctam civitatem, & statuit eum super pinnae culum templi, & dixit ei: Si filius Dei es, mitte te deorsum. Scriptum est enim: Quia angelis suis mandavit de te, & in manibus tollent te, ne forte offendas ad lapidem pedem tuum. * At illi Iesus: Rursum scriptum est: Non tentabis Dominum Deum tuum. * Iterum assumpsit eum diabolus in montem excelsum valde: & ostendit ei omnia regna mundi, & gloriam eorum, & dixit ei: Hec omnia tibi dabo, si cadens adoraveris me. * Tunc dixit ei Iesus: Vade satana: Scriptum est enim: Dominum Deum tuum adorabis, & illi soli servies. * Tunc reliquit eum diabolus: & ecce angeli accesserunt, & ministrabant ei. * Cum autem audisset Iesus quod Ioannes traditus esset, secessit in Galilaeam: & relicta civitate Nazareth, venit, & habitavit in Capernaum maritima, in finibus Zabulon, & Nephthalim: * ut adimpleretur quod dixit per Isaiam prophetam: * Terra Zabulon, & terra Nephthalim, via maris trans Iordanem, Galilaea gentium: * populus, qui sedebat in tenebris, vidit lucem magnam: & sedentibus in regione umbrae mortis, lux orta est eis. * Et inde cepit Iesus praedicare, & dicere: Poenitentiam agite: appropinquavit enim regnum caelorum. * Ambulans autem Iesus iuxta mare Galilaeae, vidit duos fratres, Simonem, qui vocatur Petrus, & Andream fratrem eius, mittentes rete in mare, (erant enim piscatores) & ait illis: Venite post me, & faciam vos

Deut. 10. 2. 3.

Psal. 124. 1. 2.

Deut. 6. 1. 2.

Deut. 6. 1. 2.

Mar. 1. 1. 2.

Luc. 4. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

Mar. 1. 1. 2.

Mar. 1. 1. 2.

10 fieri piscatores hominum. * At illi continuo
11 reliquis retibus secuti sunt eum. * Et proce-
dens inde, uidit alios duos fratres, Iacobum
Zebedaei, & Ioannem fratrem eius in naui
cum Zebedaeo patre eorum, resicientes re-
12 tia sua: & vocauit eos. * Illi autem statim
reliquis retibus & patre, secuti sunt eum.
13 * Et circuibat Iesus totam Galilaeam, docens
in synagogis eorum, & praedicans euangelium
regni: & sanans omnem languorem, &
14 omnem infirmitatem in populo. * Et abiit
opinio eius in totam Syriam, & obculerunt
ei omnes male habentes, uariis languori-
bus, & tormentis comprehensos, & qui dae-
monia habebant, & lunaticos, & paralyti-
cos, & curauit eos: *
15 & secutus sunt eum turba multa de Galilaea, & Decapoli, & de
Ierosolymis, & de Iudaea, & de trans Iorda-
nem.

CAP. V.

1 Videns autem Iesus turbas, ascendit in
montem, & cum sedisset, accesserunt
2 ad eum discipuli eius, * & aperiens os suum
3 docebat eos, dicens: * I Beati pauperes spi-
ritu: quoniam ipsorum est regnum celo-
rum. * I Beati miseres: quoniam ipsi possi-
4 debunt terram. * Beati, qui lugent: quo-
5 niam ipsi consolabuntur. * I Beati, qui esu-
6 riunt, & sitiunt iustitiam: quoniam ipsi sa-
7 turabuntur. * Beati misericordes: quoniam
8 ipsi misericordiam consequentur. * I Beati
9 mundo corde: quoniam ipsi Deum videbunt
10 tueri. * I Beati, qui persecutionem patiuntur
propter iustitiam: quoniam ipsorum est reg-
11 num celorum. * Beati estis cum maledi-

xerint uobis, & persecuti vos fuerint, & di-
xerint omne malum aduersum vos mentien-
tes, propter me: * gaudete, & exultate, quo-
12 niam merces uestra copiosa est in caelis. sic
enim persecuti sunt prophetae, qui fuerunt
13 ante vos. * Vos estis sal terrae. * Quod si sal
euanuerit, in quo salietur? ad nihilum va-
14 let ultra, nisi ut mittatur foras, & concul-
cetur ab hominibus. * Vos estis lux mundi.
Non potest ciuitas abscondi supra montem
15 posita. * I neque accendunt lucernam, & po-
nunt eam sub modio, sed super candelabrum
ut luceat omnibus, qui in domo sunt.
16 * I sic luceat lux uestra coram hominibus: ut
uideant opera uestra bona, & glorificent pa-
17 trem uestrum, qui in caelis est. * Nolite pu-
tare quoniam ueni soluere legem, aut pro-
phetas: non ueni soluere, sed adimplere.
18 * I Amen quippe dico uobis, donec transeat
Caelum & terra, iota unum, aut unus apex
non praeteribit a lege, donec omnia fiant.
19 * I Qui ergo soluereit vnum de mandatis
istis minimis, & docuerit sic homines, mi-
nimus vocabitur in regno celorum: qui autem
20 fecerit & docuerit, hic magnus uoca-
bitur in regno celorum. * Dico enim uobis,
21 quia nisi abundauerit iustitia uestra
plus quam Scribarum, & Pharisaorum,
22 non intrabitis in regnum celorum. * Au-
distis quia dictum est antiquis: * Non occi-
des: qui autem occiderit, reus erit iudi-
23 cio. * Ego autem dico uobis: quia omnis
qui irascitur fratri suo, reus erit iudicio.
Qui autem dixerit fratri suo, raca: reus erit
concilio. Qui autem dixerit, fatue: reus
erit gehennae ignis. * Si ergo offers mu-
dus tuum ad altare, & ibi recordatus fueris
quia frater tuus habet aliquod aduersum tei

Mar. 9. g.

30

Luc. 14. g.

34

Mar. 4. c.

21

Luc. 8. c.

16 & 17.

c. 33

I 1. Pet. 2.

c. 12

I Luc. 16.

d. 17

I Iac. 2. b.

10

I Luc. 11.

c. 39

I Exo. 20.

c. 17

Deut. 5. b.

17

CAP. VI.

24 * relinque ibi munus tuum ante altare, & vade prius reconciliari fratri tuo: & tunc veniens offerre munus tuum. * ¶ Ego autem dico vobis: Amen dico tibi, non exies inde, donec reddas novissimum quadrante. * Audistis quia dictum est antiquis: ¶ Non machaberis. * Ego autem dico vobis: quia omnis, qui viderit mulierem ad concupiscendum eam, iam moechatus est eam in corde suo. * ¶ Quod si oculus tuus dexter scandalizat te, erue eum, & proijce abs te: expedit enim tibi ut pereat unum membrum tuorum, quam totum corpus tuum eat in gehennam. * Dictum est autem: ¶ Quicumque dimiserit uxorem suam, det ei libellum repudij. * Ego autem dico vobis: Quia omnis, qui dimiserit uxorem suam excepta fornicationis causa, facit eam mecharam: & qui dimissam duxerit, adulterat. * Iterum audistis quia dictum est antiquis: ¶ Non periurabis: reddes autem Domino iuramenta tua. * Ego autem dico vobis, non iurare omnino, neque per celum, quia thronus Dei est: * neque per terram, quia scabellum est pedum eius: neque per Ierosolymam, quia civitas est magni regis: * neque per caput tuum iuraveris, quia non potes unum scapillum album facere, aut ni grum. * ¶ Si autem sermo vester, est, est: non, non: quod autem his abundantius est, a malo est. * Audistis quia dictum est: ¶ Oculum pro oculo, & dentem pro dente. * Ego autem dico vobis, non resistere malo: ¶ sed si quis te percussit in dexteram maxillam tuam, præbe illi & alteram: ¶ & ei, qui vult tecum iudicio contendere, & tunicam tuam tollere, dimitte ei & pallium. * & quemcumque angariaverit mille passus, vade cum illo & alia duo. * ¶ Qui petit a te, da ei: & volenti mutuari a te, ne auertaris. * Audistis quia dictum est: ¶ Diliges proximum tuum, & odio habebis inimicum tuum. * Ego autem dico vobis: ¶ Diligite inimicos vestros, benedicite his, qui odetunt vos: ¶ & orate pro persecutentibus, & calumniantibus vos: ut sitis filii patris vestri, qui in celis est: qui solem suum oriri facit super bonos, & malos: & pluit super iustos & iniustos. * Si enim diligitis eos, qui vos diligunt, quam mercedem habebitis? nonne & publicani hoc faciunt? ¶ Et si salutaaveritis fratres vestros tantum, quid amplius facietis? nonne & ethnici hoc faciunt? ¶ Efforte ergo vos perfecti, sicut & pater vester celestis perfectus est.

¶ Attendite ne iustitiam vestram faciatis coram hominibus, ut videamini ab eis: alioquin mercedem non habebitis apud patrem vestrum, qui in celis est. * Cum ergo facis elemosynam, noli tuba canere ante te, sicut hypocritæ faciunt in synagogis, & in vicis, ut honorificentur ab hominibus: Amen dico vobis, receperunt mercedem suam. * Te autem faciente elemosynam, nesciat sinistra tua quid faciat dextera tua: ut sit elemosyna tua in abscondito, & pater tuus, qui videt in abscondito, reddet tibi. * Et cum oratis, non eritis sicut hypocritæ, qui amant in synagogis, & in angulo platearum stantes orare, ut videantur ab hominibus: amen dico vobis, receperunt mercedem suam. * Tu autem cum oraveris, intra in cubiculum tuum, & clauso ostio, ora patrem tuum in abscondito: & pater tuus qui videt in abscondito, reddet tibi. * Orantes autem, nolite multum loqui, sicut ethnici: putant enim quod in multiloquio suo exaudiantur. * Nolite ergo assimilari eis, scit enim pater vester, quid opus sit vobis, antequam petatis eum. * Si ergo vos orabitis: ¶ Pater noster, qui es in celis: sanctificetur nomen tuum. ¶ Adveniat regnum tuum. Fiat voluntas tua, sicut in celo, & in terra. * ¶ Tamen nostrum superflubantialem da nobis hodie. * Et dimitte nobis debita nostra, sicut & nos dimittimus debitoribus nostris. * Et ne nos inducas in temptationem. Sed libera nos a malo. Amen. * ¶ Si enim dimiseritis hominibus peccata eorum: dimittet, & vobis pater vester celestis delicta vestra. * Si autem non dimiseritis hominibus nec pater vester dimittet vobis peccata vestra. * Cum autem ieiunatis, nolite fieri sicut hypocritæ tristes: exterminant enim facies suas, ut appareant hominibus ieiunantes. Amen dico vobis, qui receperunt mercedem suam. * Tu autem, cum ieiunas, unge caput tuum, & faciem tuam lava, & ne videaris hominibus ieiunans, sed patri tuo, qui est in abscondito: & pater tuus qui videt in abscondito, reddet tibi. * Nolite thesaurizare, vobis thesauros in terra: ubi grugo, & tinea demolitur: & ubi fures effodiunt, & furantur. * ¶ Thesaurizate autem vobis thesauros in celo: ubi neque trago, neque tinea demolitur, & ubi fures non effodiunt, nec furantur. * Vbi enim est thesaurus tuus, ibi est & cor tuum. * ¶ Lucerna corporis tui est oculus tuus. Si oculus tuus fuerit simplex: totum corpus tuum lucidum erit. * Si autem oculus tuus fuerit nequam: totum corpus tuum

tenebro-

Luc. 16.
c. 8

Luc. 12.
c. 22

1. Pet. 5. b.

1. Sal. 5. d.

Phi. 4. b. 6

1. Tim. b. 7

tenebrosus erit. Si ergo lumen, quod in te
est, tenebrae sunt ipsae tenebrae quantae erunt?
14 * Nemo potest duobus dominis seruire:
aut enim vnum odio habebit, & alterum
diliget: aut vnum sustinebit, & alterum
contemnet. Non potestis Deo seruire, &
mammonae. * Ideo dico vobis, ne solici
sitis animae vestrae: quid manducetis, neque
corpori vestro quid induamini: Nonne ani
ma plus est quam esca: & corpus plus
quam vestimentum? * Respicite volatilia
16 Caeli, quoniam non serunt, neque metunt,
neque congregant in horrea: & pater ves
ter caelestis pascit illa. Nonne vos magis
17 pluris estis illis? Quis autem vestrum
cogitans potest addere ad staturam suam cu
brum vnum? * Et de vestimento quid
solliciti estis? Considerate lilia agri quo
modo crescunt: non laborant, neque nent.
19 * Dico autem vobis, quoniam nec Salomon
in omni gloria sua cooperatus est sicut
10 vnum ex istis. * Statem fornum, agri,
quod hodie est, & cras in clibanum mittitur.
Deus sic vestit: quanto magis vos modice
11 fidei? * Nolite ergo solliciti esse, dicentes:
Quid manducabimus, aut quid bibemus,
12 aut quo operietur? hac enim omnia gen
tes inquirunt. Scit enim pater vester, quia
13 his omnibus indigetis. * Quare ergo
curam regnum Dei, & iustitiam eius: & hac
omnia adiungentur vobis. * Nolite ergo
14 sollici ti esse in esca. Crastinus enim
dies sollicitus erit sibi ipse. sufficit diei ma
laria sua

CAP. VII.

1. u. 6. f. 37
Rom. 2. 1

Nolite iudicare, vt non iudicemini:
* In quo enim iudicio iudicaueritis

A iudicabimini: & in qua mensura men
3 fueritis, remetietur vobis. * Quid autem
vides festucam in oculo fratris tui? & trabem
4 in oculo tuo non vides? * Aut quomodo di
cis fratri tuo: Sine eijciam festucam de oculo
5 tuo: & ecce trabs est in oculo tuo? * Hy
pocrita, eijce primum trabem de oculo tuo,
& tunc videbis eijcere festucam de oculo
6 fratris tui. * Nolite dare sanctum canibus:
neque mitatis margaritas vestras ante por
cos, ne forte conculcent eas pedibus suis, &
7 conuersi dirumpant vos. * Petite, & da
bitur vobis quare, & inuenietis: pulsate,
& aperietur vobis. * Omnis enim, qui pe
8 tit, accipit: & qui querit, inuenit: & pul
9 santi aperietur. * Aut quis est ex vobis ho
mo, quem si petierit filius suus panem num
10 quid lapidem porriget ei? * Aut si piscem
petierit, numquid serpentem porriget ei?
11 * Si ergo nos, cum sitis mali nostris bona da
ta dare filiis vestris: quanto magis pater ves
12 ter, qui in caelis est, dabit bona petentibus
se? * Omnia ergo quaecumque uul
13 tis ut faciant vobis homines, & vos facite
illis. Hac est enim lex, & Propheta. * In
trate per angustam portam: quia lata por
14 ta, & spatiofa via est, quae ducit ad perditionem,
& multi sunt qui intrant per eam.
15 * Quam angusta porta, & arcta via est,
quae ducit ad uitam: & pauci sunt, qui in
ueniunt eam. * Attendite a falsis prop
16 heticis, qui veniunt ad vos in uestimentis
ouium, intrinsecus autem sunt lupi rapa
17 ces. * Fructus eorum cognoscetis eos.
Numquid colligunt de spinis uvas, aut de
18 tribulis ficus? * Sic omnis arbor bona
fructus bonos facit: mala autem arbor
19 malos fructus facit. * Non potest arbor bo
na malos fructus facere: neque arbor mala bo
20 nos fructus facere. * Omnis arbor,
quae non facit fructum bonum, excidetur,
21 & in ignem mittetur. * Igitur ex fructibus
eorum cognoscetis eos. * Non omnis,
22 qui dicit mihi Domine, Domine, intra
bit in regnum caelorum: sed qui facit
uoluntatem Patris mei, qui in caelis est, ip
23 se intrabit in regnum caelorum. * Multi
dicunt mihi in illa die Domine, Domi
24 ne, nonne in nomine tuo prophetaui
mus, & in nomine tuo demonia eieci
25 mus, & in nomine tuo uirtutes multas
fecimus? * Et tunc confitebor illis: Quia
numquam noui uos: discedite a me, qui ope
26 ramini iniquitatem. * Omnis ergo, qui
dixit uerba mea haec, & facit ea, assimila
bitur uiro sapienti, qui aedificauit domum
27 suam supra petram: & descendit pluuia, &
transiuit flumina, & flauit uenti, & non
28 cecidit: in domum illam, & non cecidit.
29 * Similiter enim erat super petram. * Et omnis
qui audit uerba mea haec, & non facit ea similis

1. Mar. 4.
c. 24

1. Inf. 21.
c. 12

Mar. 13. c. 24

Luct. 12. 9

1. Sal. 14. b.

1. Luc. 1. a. 6

1. Luc. 6. c.

Tob. 4. c.

1. Luc. 13. c. 34

1. Luc. 6. g.

44

1. Sup. 3. c. 10

1. Inf. 15. 4. 2

1. Act. 19. c. 13

1. Pal. 6. c. 9

1. Inf. 13. d. 41

1. Luc. 13. f. 27

1. Luc. 6. g. 48

1. Rom. 1. e. 13

1. Luc. 13. d. 41

1. Luc. 13. f. 27

1. Luc. 6. g. 48

1. Rom. 1. e. 13

1. Luc. 13. d. 41

1. Luc. 13. f. 27

1. Luc. 6. g. 48

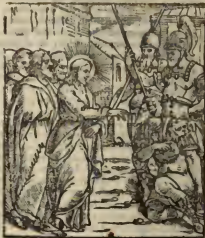
1. Rom. 1. e. 13

erit viro fluito, qui edificauit domum suam
 17 super arenam: & descendit pluuia, & vene-
 runt flumina, & flauerunt venti, & irruerunt
 in domum illam, & cecidit, & fuit ruina
 18 illius magna. * Et factum est: cum consum-
 masset Iesus verba hec, admirabantur tur-
 19 bae super doctrina eius. * Erat enim docēs
 eos sicut potestatem habens, & non sicut
 Scribæ eorum, & Pharisei.

CAP. VIII.

1 C Vm autem descendisset de monte, se-
 quuntur eum turbae multae: * &
 2 A ecce leprosus veniens, adorabat eum, dicens:
 3 Domine, si vis, potes me mundare. * Et
 4 extendens Iesus manum, tetigit eum, di-
 cens: Volo. Mundare. Et confestim mun-
 5 data est lepra eius. * Et ait illi Iesus: Vi-
 6 de, nemini dixeris: sed vade, & offer munus, quod praece-
 7 pit Moyses in testimonium illis. * Cum au-
 8 tem introisset Capharnaum, accessit ad eum
 9 Centurio, rogans eum, & dicens: Domi-
 10 ne, puer meus iacet in domo paralyticus, &
 11 male torquetur. * Et ait illi Iesus: Ego ve-
 12 niam, & curabo eum. * Et respondens Cen-
 13 turio, ait: Domine non sum dignus vt in-
 14 tres sub tectum meum: sed tantum dic verbo,
 15 & sanabitur puer meus. * Nam & ego homo
 16 sum sub potestate constitutus, habens sub
 17 me milites, & dico huic: Vade, & vadit: &
 18 alij, Veni, & venit: & seruo meo, Fac hoc, &
 19 facit. * Audiens autem Iesus miratus est, &
 20 sequentibus se dixit: Amen dico vobis, non
 21 inueni tantam fidem in Israel. * Dico au-
 22 tem vobis, quod multi ab Oriente, & Oc-
 23 cidente venient, & recumbent cum Abraham,

24 & Isaac, & Iacob in regno caelorum: * filij
 25 autem regni eiciuntur in tenebras exterio-
 26 res: ibi erit fletus, & stridor dentium. * Et
 27 dixit Iesus Centurioni: Vade, & sicut cre-
 28 didistis, fiat tibi. Et sanatus est puer in
 29 illa hora. * Et cum venisset Iesus in domum
 30 Petri, vidit focum eius iacentem, & fe-
 31 bri citantem: * & tetigit manū eius, & dimisit
 32 eam febris, & surrexit, & ministrabat eis.
 33 * I Vespere autem facto, obtulerunt ei
 34 multos demonia habentes: & eiciebant ipsi
 35 ritas verbo: & omnes male habentes cura-
 36 uit: vt adimpleretur quod dictum est per
 37 Isaiam prophetam, dicentem: Ipse infirmi-
 38 tates nostras accepit: & agrotationes nostras
 39 portauit. * Videns autem Iesus turbas mul-
 40 tas circum se, iussit ire trans fretum. * Et ac-
 41 cedens vnus scriba, ait illi: Magister, sequa-
 42 re, quocumque ieris. * Et dicit ei Iesus: I Vulpes
 43 foucas habent, & volucres caeli nidus: sed
 44 filius autem hominis non habet ubi caput
 45 reclinet. * Alius autē de discipulis eius ait
 46 illi: Domine, permittit me primum ire, & se-
 47 pelire patrem meum. * Iesus autem ait illi:
 48 Sequere me, & dimitte mortuos sepelire
 49 mortuos suos. * I Et ascendente eo in na-
 50 uiculam, secuti sunt eum discipuli eius: * &
 51 ecce motus magnus factus est in mari: & na-
 52 uicula operietur fluctibus, ipse vero dor-
 53 miebat. * Et accesserunt ad eum discipuli
 54 eius, & suscitauerunt eum, dicētes: Domine,
 55 salua nos, perimus. * Et dicit eis Iesus: Quid
 56 timidi estis, modice fidei? Tunc surgens, impe-
 57 rauit ventis, & mari, & facta est tranquillitas
 58 magna. * Porro homines mirati sūt, dicētes:
 59 Qualis est hic, quia venti & mare obediunt
 60 ei? * I Et cū venisset trans fretū in regionē
 61 Gerasenorum, occurrunt ei duo habentes
 62 demonia,

dzmonia, de monumentis exeuntes, & nimis, ita vt nemo posset transire per viam

CAP. IX.

29 illam. * Et ecce clamauerunt, dicentes: Quid nobis, & tibi, Iesu fili David? Venisti hic ante
30 tempus torquere nos? * Et ait autem non longe ab illis grex multorum porcorum pa-
31 scens. * Dzmones autem cogabant eum, di-
32 centes: Si eijcis nos hinc, mitte nos in gre-
33 gem porcorum. * Et ait illis: Ite. At illi
34 exeuntes abierunt in porcos, & ecce impetu
35 abiit totus grex per praeceptum Iesu: & mor-
36 tui sunt in aquis. * Pastores autem fugerunt:
37 & venientes in ciuitatem, nuntiauerunt om-
38 nia, & de eis, qui dzmonia habuerant. * Et
39 ecce tota ciuitas exiit adorans Iesu: & vi-
40 so eo rogabant, vt transiret a finibus eo-
41 rum.

1 **E**T ascendens in nauiculam, transiit. Mar. 2. 2.
2 uit, & venit in ciuitatem suam. * Et ec-
3 ce offerebant ei paralyticum iacentem in le-
4 tho. Et videns Iesus fidem illorum, dixit
5 paralytico: Confide fili, remittuntur tibi
6 peccata tua. * Et ecce quidam de Scribis di-
7 xerunt intra se: Hic blasphematur. * Et cum
8 vidisset Iesus cogitationes eorum, dixit: Vt
9 quid cogitatis mala in cordibus vestris?
10 * Quid est facilius dicere: Dimittuntur ti-
11 bi peccata tua: an dicere: Surge, &ambu-
12 la? * Vt autem sciatis, quia filius hominis
13 habet potestatem in terra dimittendi pecca-
14 ta, tunc ait Paralytico: Surge, tolle lectum
15 tuum, & vade in domum tuam. * Et surre-
16 xit, & abiit in domum suam. * Videntes au-
17 tem turbae timerunt, & glorificauerunt
18 Deum, qui dedit potestatem talem homini-
19 bus. * ¶ Et, cum transiret inde Iesus, vidit
20 hominem sedentem in telonio, Matthaeum
21 nomine. Et ait illi: Sequere me. Et sur-
22 gens, secutus est eum. * ¶ Et factum est discum-
23 bente eo in domo, ecce multi publicani, &
24 peccatores venientes discubebant cum Ie-
25 su, & discipulis eius. * Et videntes Phari-
26 sei, dicebant discipulis eius: Quare cum publi-
27 canis, & peccatoribus manducat Magister
28 vester? At Iesus audiens, ait: Non est opus
29 valentibus medicus, sed male habentibus.
30 ¶ Rursum autem discite quid est: ¶ Miseri-
31 cordiam volo, & non sacrificium. Non enim
32 veni vocare iustos, sed peccatores. * Tunc
33 accesserunt ad eum discipuli Ioannis, dicen-
34 tes: ¶ Quare nos, & Pharisaei ieiunamus fre-
35 quenter: discipuli autem tui non ieiunant?
36 ¶ Et ait illis Iesus: Numquid possunt filij

Mar. 2. 2.
Lu. 5. 10

¶ Mar. 2.
b. 24
Lu. 5. 27

¶ Osee 6.

c. 6

Inf. 2. 2. 7

¶ 1. Tim. 1

c. 27

¶ Mar. 2.

c. 18

Lu. 5. 6. 33

sponti lugere, quamdiu cum illis est ipſus? Venient autem dies cū auferetur ab eis ipſus: & tunc ieiunabunt. * Nemo autem immitteat commiſſuram panni rudis in veſtimētum vetus: tollit enim plenitudinem eius a veſtimento: & peior ſciſſura fit. * Neque mittunt vinum nouum in vtres veteres alioquin rumpuntur vtres, & vinum effunditur, & vt res pereunt. Sed vinum nouum in vtres nouos mittunt: & ambo conſeruantur.

18 * ¶ Hæc illo loquente ad eos, ecce princeps vnus acceſſit, & adorabat eum, dicens: Domine, filia mea modo defuncta eſt: ſed veni impone manum tuam ſuper eam, & viuet. * Et ſurgens Ieſus, ſequebatur eum, & diſcipuli eius. * ¶ Et ecce mulier, quæ ſanguinis fluxum patiebatur duodecim annis, acceſſit retro, & tetigit ſimbriam veſtimenti eius. * Dicebat enim intra ſe: Si tetigero tantum veſtimentum eius: ſaluā ero. * At Ieſus conuerſus, & videns eam, dixit: Conſide filia, fides tua te ſaluā fecit. Et ſaluā facta eſt mulier ex illa hora. * Et cum veniſſet Ieſus in domum principis, & vidifſet tibicines & turbam tumultuantem, dicebat:

14 * Recedite: non eſt enim mortuā puella, ſed dormit. Et deridebant eum. * Et cum eiecta eſſet turba, intrauiſt & tenuit manum eius. Et ſurrexit puella. * Et exijt fama hæc in vniuerſam terram illam. * Et tranſeunte inde Ieſu, ſecuti ſunt eum duo cæci, clamantes, & dicentes: Miſere nōſtri, fili David. * Cum autem veniſſet domum, accēſerunt ad eum cæci. Et dicit eis Ieſus: Creditis quia hoc poſſum facere vobis? Dicunt ei: Vtique, Domine. * Tunc teti-

eorum: & comminatur ei illis Ieſus, dicens: Videte ne quis ſciat. * Illi autem exeuntes, diffamauerunt eum in tota terra illa. * Egreſſis autem illis, ¶ ecce obtulerunt ei hominem mutum, dæmonium habentem. ¶ Et eiecto dæmonio, locutus eſt mutus, & miratæ ſunt turbae, dicentes: Numquam apparuit ſic in Iſrael. * Pharifei autem dicebant: In principe dæmoniorum eiſcit dæmones. * ¶ Et circuibat Ieſus omnes ciuitates, & caſtella, docens in ſynagogis eorum, & prædicans euangelium regni, & curans omnem languorem, & omnem infirmitatē.

16 * Videns autem turbas, miſertus eſt eis: quia erant vexati, & iacentes ſicut oves non habentes paſtorē. * Tunc dicit diſcipulis ſuis: Meſſis quidem multa, operarij autem pauci.

18 * Rogate ergo Dominum meſſis, vt mittat opera rios in meſſem ſuam.

Mat. 2. 23

Luc. 11. 14

14

14

14

14

14

14

14

14

14

14

14

14

14

14

14

14

14

14

14

14

14

14

14

14

14

14

14

14

14

14

14

14

14

14

14

14

14

14

14

14

14

14

14

14

14

14

14

14

14

CAP. X.

1 ET conuocatis duodecim diſcipulis ſuis, A dedit illis poteſtatem ſpiritus immū-
dorum, vt eiſcerent eos, & curarent omnem
languorem, & omnem infirmitatē. * Duo-
decim autem Apoſtolorum nomina ſunt hæc. Primus: Simon, qui dicitur Petrus, &
Andreas frater eius, * Iacobus Zebedæi, &
Ioanne frater eius, Philippus, & Bartholomæus,
Thomas, & Matthæus publicanus, Iacobus Alphæi, & Thaddæus, * Simon Chananæus, & Iudas Iſcariotes, qui & tradidit eum. * Hos duodecim miſit Ieſus: præcipiens eis, dicens: In viam gentium ne abieritis, & in ciuitates Samaritanorum ne intraueritis: ſed potius ite ad oues, quæ perierunt domus Iſrael. * Euntes autē præ-

Mar. 3. 13

13

13

13

13

13

13

13

13

13

13

13

13

13

13

13

13

13

git oculos eorum, dicens: Secundum fidem vestrā fiat vobis. * Et aperti ſunt oculi

dicite,

dicite, dicentes: Quia appropinquauit regni
 8 celorum. * Infirmos curate, mortuos susci-
 9 tate, leprosos mundate, dæmones eijcite.
 10 gratis accepistis, gratis date. * Nolite pos-
 11 seditere aurum, neque argentum, neque pecu-
 12 niam in zonis vestris: non peram in via,
 13 neque duas tunicas, neque calcamenta, ne-
 14 que virgam: dignus enim est operarius cibo
 15 suo. * In quacumque autem ciuitatem,
 16 aut castellum intraueritis, interrogate, quis
 17 in ea dignus sit: & ibi manete donec exea-
 18 tis. * Intrantes autem in domum, saluta-
 19 te eam, dicentes: Pax huic domui. * Et
 20 si quidem fuerit domus illa digna, veniet
 21 pax vestra super eam: si autem non fuerit
 22 digna, pax vestra reuertetur ad vos. * Et
 23 quicumque non receperit vos, neque audie-
 24 rit sermones vestros: exeuntes foras de do-
 25 mo, vel ciuitate, excutite puluerem de
 26 pedibus vestris. * Amen dico vobis: Tole-
 27 rabilius erit terre Sodomorum, & Gomor-
 28 rhorum in die iudicii, quam illi ciuitati-
 29 bus. * Ecce ego mitto vos sicut oues in me-
 30 dio luporum. Estote ergo prudentes sicut
 31 serpentes, & simplices sicut columbæ. * Ca-
 32 uete autem ab hominibus. * Tradent enim
 33 vos in concilijs & in synagogis suis flagella-
 34 bunt vos: & ad præsidēs, & ad reges du-
 35 cemini propter me in testimonium illis, &
 36 gentibus. * Cum autem tradent vos, nolite
 37 cogitare quomodo, aut quid loquamini: da-
 38 bitur enim vobis in illa hora, quid loqua-
 39 mini. * non enim vos estis qui loquamini,
 40 sed Spiritus Patris vestri, loquitur in vobis.
 41 * Tradet autem frater fratrem in mortem, &
 42 pater filium: & insurgent filij in parentes,
 43 & morte eos afficient: & eritis odio omni-
 44 bus propter nomen meum: qui autem perse-
 45 cuterit vsque in finem, hic saluus erit.
 46 * Cum autem persequerentur vos in ciuitate
 47 ista, fugite in aliam. Amen dico vobis,
 48 non consummabitis ciuitates Israel, donec
 49 veniat Filius hominis. * Non est disci-
 50 pulus super magistrum, nec seruus super do-
 51 minum suum. * sufficit discipulo, vt sit
 52 sicut magister eius: & seruo, sicut domi-
 53 nus eius. Si Patrem familias Beelzebub vo-
 54 cauerunt: quanto magis domestici eius?
 55 * Ne ergo timueritis eos: Nihil enim est
 56 opertum, quod non reuelabitur: & occul-
 57 tum, quod non sciatur. * Quod dico vobis
 58 in tenebris, dicite in lumine: & quod in au-
 59 re auditis, prædicate super terra. * Et no-
 60 lite timere eos, qui occidunt corpus, ani-
 61 mam autem non possunt occidere: sed
 62 potius, timeate eum, qui potest & ani-
 63 mam, & corpus perdere in gehennam.
 64 * Nonne duo passeris asse vaneunt:
 65 & vnus ex illis non cadet super terram?
 66 siue patre vestro? vestri autem capilli capi-
 67 tis omnes numerati sunt. * Nolite ergo ti-

mere: multis passeribus meliores estis vos
 32 * I Omnis ergo, qui confitebitur me co-
 33 ram hominibus confitebor & ego eum co-
 34 ram Patre meo, qui in celis est: * quia
 35 autem negauerunt me coram hominibus,
 36 negabo & ego eum coram Patre meo, qui
 37 in celis est. * Nolite arbitrari quia pacem
 38 D. venerim mittere in terram: non veni pa-
 39 cem mittere, sed gladium. * I veni enim
 40 separare hominem aduersus patrem suum,
 41 & filiam aduersus matrem suam, & nu-
 42 rum aduersus socrum suam: & inimici
 43 hominis, domestici eius. * I Qui amat
 44 patrem, aut matrem plus quam me, non
 45 est me dignus: & qui amat filium, aut fi-
 46 liam super me, non est me dignus.
 47 * I Et qui non accipit crucem suam, &
 48 sequitur me, non est me dignus. * Qui
 49 inuenit animam suam, perdet illam: &
 50 qui perdidit animam suam, propter
 51 me, inueniet eam. * Qui recipit uos, me
 52 recipit: & qui me recepit: recipit eum, qui me
 53 misit. * Qui recipit prophetam in nomi-
 54 ne prophetæ, mercedem prophetæ accipiet:
 55 & qui recipit iustum in nomine iusti, mer-
 56 cedem iusti accipiet. * I Et quicumque
 57 potum dederit vni ex minimis istis calicem
 58 aquæ frigide tantum in nomine discipuli:
 59 amen dico vobis, non perdet mercedem
 60 suam.

CAP. XI.

1. Et factum est cum consumasset Iesus,
 2. præcipiens duodecim discipulis suis,
 3. transiit inde vt doceret, & prædicaret in
 4. ciuitatibus eorum. * I Ioannes autem cum

audisset

audisset in uinculis opera Christi, mittens
 3 duos de discipulis suis, * ait illi: Tu es, qui ut
 4 turus es, an alium expectamus? * Et respon-
 5 dens Iesus ait illis: Euntes renunciate Ioanni
 6 quæ audistis, & vidistis. * I Cæci vident,
 7 claudi ambulant, leprosi mundantur, surdi
 8 audiunt, mortui resurgunt, pauperes euan-
 9 gelizantur: * & beatus est, qui non fuerit
 10 scandalizatus in me. * I Illis autem aben-
 11 tibus, cepit Iesus dicere ad turbas de Ioan-
 12 ne: Quid existis in deserto videre? arun-
 13 dinem vento agitatam? * Sed quid existis
 14 videre? hominem mollibus vestitum? Ec-
 15 ce qui mollibus vestiuntur, in domibus re-
 16 gum sunt. * Sed quid existis videre? pro-
 17 phetam? Etiam dico vobis, & plus quam
 18 prophetam. * Hic est enim, de quo scrip-
 19 tum est: I Ecce ego mitto angelum meum
 20 ante faciem tuam, qui præparabit viam
 21 tuam ante te. * Amen dico vobis, non
 22 surrexit inter natos mulierum maior Ioanne
 23 Baptista: qui autem minor est in regno
 24 cælorum, maior est illo. * A diebus au-
 25 tem Ioannis Baptiste usque nunc, regnum
 26 cælorum vim patitur, & violenti rapiunt
 27 illud. * Omnes enim propheta, & lex usque
 28 ad Ioannem prophetauerunt: * & si vultis
 29 recipere, I ipse est Elias, qui venturus est.
 30 * Qui habet aures audiendi, audiat. * Cui
 31 Cautem simile æstimabo generationem illam?
 32 Similis est pueris sedentibus in foro: qui cla-
 33 mantes eorum equalibus: dicunt: Cecinimus vo-
 34 bis, & non saltasti: lamentauimus, & non
 35 planxistis. * Venit enim Ioannes neque mæn-
 36 ducans, neque bibes, & dicunt: Dimos-
 37 trabis. * Venit filius hominis manducans,
 38 & bibens, & dicunt: Ecce homo vorax,
 39 & potator vini, publicanorum, & peccato-
 40 rum amicus. Et iustificatus est sapientia a
 41 filiis suis. * Tunc cepit exprobrare ciuitati-
 42 bus, in quibus factæ sunt plurimæ virtutes
 43 eius, quia non egressæ poenitentiam. * I Vt
 44 tibi Corozain, vt tibi Bethsaida: quia, si in
 45 Tyro, & Sidone factæ essent virtutes, quæ
 46 factæ sunt in vobis, olim in cilicio, & ci-
 47 nere poenitentiam egressæ. * Verumtamen
 48 dico vobis Tyro, & Sidoni remissus erit in
 49 die iudicii quæ vobis. * Et .u Capharnaum,
 50 Numquid usque in cælum exaltaberis? vs-
 51 que in infernum descendes. quia, si in So-
 52 domis factæ fuissent virtutes, quæ factæ sunt
 53 in te, forte mansissent vsque in hanc diem.
 54 * Verumtamen dico vobis, quia terra Sodo-
 55 morum remissus erit in die iudicii, quam
 56 tibi. * In illo tempore respondens Iesus di-
 57 xit: Consector tibi, Pater, Domine cæli &
 58 terre, quia abscondistis hæc a sapientibus,
 59 & prudentibus, & reuelastis ea paruulis.
 60 * Ita Pater: quoniam sic fuit placitum an-
 61 te te. * Omnia mihi tradita sunt a Patre
 62 meo. I Et nemo nouit Filium, nisi Pater: ne-

que Patrem quis nouit, nisi Filius, & cui
 38 voluerit filius reuelare. * Venite ad me om-
 39 nes, qui laboratis, & onerati estis, & ego re-
 40 sciam vos. * I Tollite iugum meum super
 41 vos, & discite a me, quia mitis sum, & hu-
 42 milis corde: & inuenietis requiem anima-
 43 bus uestris. * I Iugum enim meum suauis
 44 est, & onus meum leue.

CAP. XII.

1 I N illo tempore abiit Iesus per sata sabbata
 2 ad discipulos autem eius esurientes expro-
 3 bant vellere spicas, & manducare, * Phari-
 4 sei autem videntes, dixerunt ei: Ecce disci-
 5 puli tui faciunt quod non licet facere sabbatis.
 6 * At ille dixit eis: Non legistis I quid
 7 fecerit Dauid: quando esuriit, & qui ei m-
 8 eo erant: * quomodo intrauit in domum
 9 Dei, & panes propositionis comedit, quo-
 10 non licebat ei edere, neque his, qui cum ei-
 11 erant, I nisi solis sacerdotibus? * Aut non
 12 legistis in lege I quia sabbatis sacerdotes in
 13 templo sabbatum violant, & sine crimine
 14 sunt? * Dico autem vobis, quia templo me-
 15 ius est hic. * Si autem sciretis, quid est: I M-
 16 sericordiam volo, & non sacrificium: num-
 17 quam condemnassetis innocentes: * Domi-
 18 nus enim est filius hominis etiam sabbati. * Fi-
 19 cum inde transiisset, venit in synagogam eor-
 20 um. * Et ecce homo manum habens aridam
 21 & interrogabant eum, dicentes: Sili et sabbatis
 22 curare? vt accusarent eum. * Ipse autem di-
 23 xit illis: Quis erit ex vobis homo, qui ha-
 24 beat ovem unam, & si ceciderit hæc: sab-
 25 batis in foueam, nonne tenebit, & leua-
 26 bit eam? * Quanto magis melior est ho-
 27 mo oue? Itaque licet sabbati benefacere.

13 * Tunc ait homini: Extende manum tuam.
Et extendit, & restituta est sanitas sicut ante.
14 * Exeuntes autem Pharisei, consilium fa-
ciebant aduersus eum, quomodo perderent
eum. * Iesus autem sciens recessit inde: &
secuti sunt eum multi, & curauit eos omnes:
16 * & praecepit eis ne manifestum eum face-
rent. * Ut adimpleretur quod dictum est
per Isaiam prophetam, dicentem: * Ecce
puer meus, quem elegi, dilectus meus, in quo
bene complacuit animae meae. Ponam spiri-
tum meum super eum, & iudicium genti-
bus nuntiabit. * Non contendet, neque cla-
mabit, neque audiet aliquis in plateis uocem
eius: * arundinem quassatum non confrin-
get, & linum fumigans non exstinguet, donec
eiciat ad uictoriam iudicium: * & in nomi-
ne eius Gentes sperabunt. * Tunc oblatus
est ei daemonium habens, caecus, & mutus, &
curauit eum ita ut loqueretur, & uideret.
23 * Et stupebant omnes turbae, & dicebant:
24 Numquid hic est filius David? * Pharisei
autem audientes, dixerunt: Hic non eicit dae-
mones nisi in Beelzebub principe daemonio-
rum. * Iesus autem sciens cogitationes eor-
um, dixit eis: * Omne regnum diuisum
contra se, desolabitur: & omnis ciuitas, vel
domus diuisa contra se, non stabit. * Et si sa-
tan asatanam eiciat, aduersus se diuisus est:
27 quomodo ergo stabit regnum eius? * Et si
ego in Beelzebub eicio daemones, filij ves-
tri in quo eiciunt? Ideo ipsi iudices vestri
erunt. * Si autem ego in spiritu Dei eicio
daemones, igitur peruenit in uos regnum Dei.
29 * aut quomodo potest quisquam intrare in
domum foris, & uasa eius dissipare, nisi prius
alligauerit fortem? & tunc domum illius
30 dissipet. * Qui non est mecum, contra me

est: & qui non congregat mecum, spargit.
31 * Ideo dico uobis: Omne peccatum, &
blasphemia remittetur hominibus, spiritus
32 autem blasphemia non remittetur. * Et qui
cumque dixerit uerbum contra filium homi-
nis, remittetur ei: qui autem dixerit contra
spiritum sanctum, non remittetur ei neque
33 in hoc saeculo, neque in futuro. * Aut facite
arbores bonas, & fructum eius bonum: aut
facite arbores malas, & fructum eius ma-
lum: siquidem ex fructu arbor agnoscitur.
34 * Progenies viperarum, quomodo potestis
bona loqui, cum sitis mali? * ex abundantia
35 enim cordis os loquitur. * Bonus homo de
bono thesauro profert bona: & malus homo
de malo thesauro profert mala. * Dico au-
tem uobis quoniam omne uerbum otiosum,
quod locuti fuerint homines, reddent ratio-
nem de eo in die iudicii. * Ex uerbis enim
tuis iustificaberis, & ex uerbis tuis condem-
naberis. * Tunc responderunt ei quidam de
Scribis & Phariseis, dicentes: Magister, vo-
lumus a te signum uidere. * Qui respondens
ait illis: * Generatio mala, & adultera si-
gnum querit: & signum non dabitur ei, nisi
40 signum Iona prophetae. * Sicut enim fuit
Iona in ventre ceti tribus diebus, & tribus
noctibus: sic erit Filius hominis in corde
terrae tribus diebus, & tribus noctibus. * I
41 Viri Niniuite surgent in iudicio cum gene-
te tua, & condemnabunt eam: quia
penitentiam egerunt in predicatione Jo-
naz. * Et ecce plus quam Iona hic. * Regi-
na austri surget in iudicio cum generatione
ista, & condemnabit eam: quia uenit a fi-
nibus terrae audire sapientiam Salomonis,
43 & cere plus quam Salomon hic. * Cum
autem immundus spiritus exierit ab homi-
ne, ambulat per loca arida, querens requiem,
44 & non inuenit. * Tunc dicit: Reuertar in
domum meam, unde exiui. Et ueniens in-
uenit eam vacantem, scopis mundatam, &
45 ornata. * Tunc uadit, & assumit septem
alios spiritus secum nequiores se, & intran-
tes habitantibus: & sunt nouissima homi-
nis illius peiora prioribus. Sic erit & gene-
rationi huic pessima. * Adhuc eloquen-
te ad turbas, ecce mater eius, & fratres sta-
bant foris, querentes loqui ei. * Dixit autem
ei quidam: Ecce mater tua, & fratres tui for-
48 ris stant querentes te. * At ipse respondens
dicenti sibi, ait: Quae est mater mea, & qui
sunt fratres mei? * Et extendens manum
49 in discipulos suos, dixit: Ecce mater mea,
& fratres mei. * Quicumque enim fecerit
uoluntatem Patris mei, qui in caelis est: ip-
se meus frater, & soror, & mater est.

Mat. 3.
d. 28.
Luc. 11. b
17

Luc. 6. g.
45

Inf. 16.

Luc. 11. c.

20

1. Cor. 5. d.

12

Ion. 1. a.

Ion. 3. b.

5

3. Re. 10

a. 1

Par. 9. a

1

Luc. 11.

c. 24

1. Pet. 2.

d. 20

Mar. 3.

d. 31

Lu. 8. c. 20

1. Marc. 9.

22

Luc. 11. b.

14

Sup. 9. d.

34

Luc. 11.

b. 17

CAP. XIII.

1 **I**n illo die exiens Iesus de domo, sedebat
 2 secus mare. * Et congregata sunt ad eum
 3 turbae multae, ita ut in nauiculam ascendens
 4 federet: & omnis turba stabat in littore,
 5 & locutus est eis multa in parabolis, di-
 6 cens: Ecce exiit qui seminat, seminare.

4 * Et dum seminat, quidam ceciderunt se-
 5 cus viam, & venerunt volucres caeli, & com-
 6 derunt ea. * Alia autem ceciderunt in pe-
 7 troso, ubi non habebant terram multam: &
 8 continuo exorta sunt, quia non habebant al-
 9 titudinem terrae. * sole autem orto ressuave-
 10 runt: & quia non habebant radicem, arue-
 11 runt. * Alia autem ceciderunt in spinis: &

8 creuerunt spinae, & suffocauerunt ea. * Alia
 9 autem ceciderunt in terram bonam: & da-
 10 bant fructum, aliud centesimum, aliud sexa-
 11 gesimum, aliud trigesimum. * Qui habet au-
 12 res audire, audiat. * Et accedentes disci-
 13 puli dixerunt ei: quare in parabolis loque-
 14 ris eis? * Qui respondens, ait illis: Quia vo-
 15 bis datum est nosse mysteria regni caelorum:
 16 illis autem non est datum. * Qui enim ha-
 17 bet, dabitur ei, & abundabit: qui autem non
 18 habet, & quod habet auferetur ab eo. * Ideo
 19 in parabolis loquor eis: quia videntes non
 20 vident, audientes non audiunt, neque intelli-
 21 gunt. * Et adimpletur in eis prophetia Isaie
 22 dicentis: Audiui audietis, & non intellige-
 23 tis: & videntes videbitis, & non videbitis.
 24 Incrassatum est enim cor populi huius, &
 25 auribus grauitur audierunt, & oculos suos
 26 clauferunt: ne quando videant oculis, & au-
 27 ribus audiant, & corde intelligant, & con-
 28 uertantur, & sanctem eos. * Vestri autem bea-
 29 ti oculi quia vident, & aures vestrae quia au-
 30 diunt. * Amen quippe dico vobis, quia
 31 multi prophetae, & iusti cupierunt videre
 32 quae videtis, & non viderunt: & audire quae
 33 auditis, & non audierunt. * Vos ergo audite
 34 parabolam seminantis. * Omnis, qui audie
 35 verbum regni, & non intelligit, uenit malus,
 36 & rapit quod seminatum est in corde eius:
 37 hic est qui secus viam seminatus est. * Qui
 38 autem super petrosa seminatus est, hic est,
 39 qui verbum audit, & continuo cum gaudio
 40 accipit illud: non habet autem in se radi-
 41 cem, sed est temporalis. facta autem tribu-
 42 latione & persecutione propter verbum, co-
 43 ntinuo scandalizatur. * Qui autem semina-

tus est in spinis, hic est, qui uerbum audit, &
 sollicitudo saeculi istius, & fallacia diuitiarum

suffocat

suffocat verbum, & sine fructu efficitur.
 23 * Qui vero in terram bonam seminatus est,
 hic est qui audit verbum, & intelligit, & fru-
 ctum affert, & facit aliud quidem centesim-
 um, aliud autem sexagesimum, aliud
 24 vero trigesimum. * ¶ Aliam parabolam
 proposuit illis, dicens: Simile factum est re-
 gnum celorum homini, qui seminauit bonum
 25 semen in agro suo. * cum autem dormirent
 homines, venit inimicus eius, & supersemi-
 26 nauit zizania in medio tritici, & abiit. * Cū
 27 autem creuisset herba, & fructum fecisset, tūc
 apparuerunt & zizania. * Accedentes autem
 serui patrisfamilias, dixerunt ei: Domine,
 nonne bonum semen seminasti in agro tuo?
 28 Vnde ergo habet zizania? * Et ait illis:
 Inimicus homo hoc fecit: Serui autem
 dixerunt ei: Vis, imus, & colligimus ea?
 29 * Et ait: Non: ne forte colligentes zizania,
 30 eradicetis simul cum eis & triticum. * Si-
 nite utraque crescere usque ad metum, &
 in tempore messis dicam messoribus: Col-
 ligite primum zizania, & alligate ea in
 fasciculos ad comburendum, triticum au-
 31 tem congregate in horreum meum. * ¶ Aliā
 parabolam proposuit eis dicens: Simile est
 regnum celorum grano finapis, quod acci-
 32 piens homo seminauit in agro suo: * quod
 minimum quidem est omnibus seminibus:
 33 cum autem creuerit, maius est omnibus ole-
 ribus, & fit arbor, ita ut uolucres cali ve-
 34 niant, & habitent in ramis eius. * Aliam
 parabolam locutus est eis. ¶ Simile est re-
 gnum celorum fermento, quod acceptum
 mulier abscondit in farina tritis tribus, do-
 35 nec fermentatum est totum. * Hæc omnia
 locutus est Iesus in parabolis ad turbas: & si-
 ne parabolis non loquebatur eis: * vt imple-
 retur quod dictum erat per Prophetam di-
 centem: ¶ Aperiam in parabolis os meum,
 36 erudabo abscondita constitutione mun-
 di. * Tunc dimissis turbis, venit in domum:
 & accesserunt ad eum discipuli eius, dicen-
 37 tes: Edifere, nobis parabolam zizaniorum
 agri. * Qui respondens ait illis: Qui semi-
 38 nat bonum semen, est Filius hominis. * Ager
 autem, est mundus. Bonum uero semen, hi
 sunt filij regni. Zizania autem, filij sunt
 39 nequam. * Inimicus autem, qui semina-
 uit ea, est diabolus. ¶ Messis uero, consum-
 matio seculi est. Messores autē, angeli sunt.
 40 * Sicut ergo colliguntur zizania, & igni cō-
 buruntur: sic erit in consummatione seculi.
 41 * mittet filius hominis angelos suos, & col-
 ligent de regno eius omnia scandala, & eos
 42 qui faciunt iniquitatem: & mittent eos
 in caminum ignis. Ibi erit fletus, & stridor
 43 dentium. * ¶ Tunc insti fugebunt sicut sol
 in regno Patris eorum. Qui habet aures au-
 44 diendi, audiat. * Simile est regnum celorum
 thesauro abscondito in agro: quem qui in-

uenit homo, abscondit, & præ gaudio illius
 vadit, & uendit uersa quæ habet, & emit
 agrum illum. * Iterum simile est regnum
 celorum homini negotiatori, quærenti bo-
 45 nas margaritas. * Inuenta autem una præ-
 46 tiosa margarita, abiit, & uendidit omnia
 quæ habuit, & emit eam. * Iterum simile
 est regnum celorum agenz missæ in mare,
 & ex omni genere piscium congreganti.
 47 * quam, cum impleta esset, eductentes, & se-
 48 cus lectus sedentes, elegerunt: bonos in uasā,
 malos autem foras miserunt. * Sic erit in cō-
 49 summatione seculi: tunc ibunt angeli, & sepa-
 50 rabunt malos de medio iustorum, & mit-
 tent eos in caminum ignis: ibi erit fletus, &
 51 stridor dentium. * Intellexistis hæc omnia?
 G Dicunt ei: Etiam. * Ait illis: Ideo omnis
 52 scriba doctus in regno celorum, similis est
 homini patri familias, qui profert de thesau-
 53 ro suo noua & uetera. * Et factum est, cum
 consummasset Iesus parabolam istam, transiit
 54 inde. * Et ueniens in patriam suam, doce-
 bat eos in synagoga eorum, ita ut miraren-
 55 tur, & dicerent: Vnde huic sapientia hæc,
 & virtutes? * ¶ Nonne hic est fabri fi-
 56 lius? Nonne mater eius dicitur Maria, &
 fratres eius, iacobus, & Ioseph, & Simon,
 & ludas: & sorores eius, nonne omnes
 57 apud nos sunt? Vnde ergo huic omnia ista?
 58 * Et scandalizabant in eo. Iesus autem di-
 xit eis: Non est propheta sine honore nisi in
 patria sua, & in domo sua. * Et non fecit
 ibi virtutes multas propter incredulitatem
 illorum.

C A P. XIII.

1 I N illo tempore audiuit Herodes tetrar-
 cha samam Iesus: * & ait pueris suis:
 2 Hic est Ioannes Baptista: ipse surrexit a mor-
 3 tuis, & ideo virtutes operatur in eo. * ¶ He-
 4 rodes enim tenuit Ioannem, & alligauit eū:
 & posuit in carcerem propter Herodiam
 5 uxorem fratris sui. * Dicebat enim illi Ioan-
 6 nes: Non licet tibi habere eam. * Et volens
 illum occidere timuit populum: ¶ I quia si-
 7 cut prophetam eum habebant. * Die autem
 natalis Herodis saltauit filia Herodiadis in
 8 medio, & placuit Herodi: * Vnde cum iu-
 9 ramento pollicitus est ei dare quodcumque
 10 postulasset ab eo. * At illa præmonita a ma-
 11 tre sua, Da mihi, inquit, hic in disco ca-
 12 pte Ioannis Baptistæ. * Et contristatus est
 13 rex: propter iuramentum autem, & eos, qui
 14 pariter recumbebant, iussit dari. * Misitque
 15 & decollauit Ioannem in carcere. * Et alla-
 16 tum est caput eius in disco, & datum est puel-
 17 læ, & aculis matri suæ. * Et accedentes di-
 18 scipuli eius, tolerunt corpus eius, & sepeli-
 19 runt illud: venientes nunciauerunt Iesus.
 20 * ¶ Quod cum audisset Iesus, secessit inde in
 nauicula, in locum desertum seorsum: & cū

Mar. 6.
 1
 Luc. 4. 16
 Io. 6. 43
 Mar. 6. b.
 14
 Luc. 9. 47
 Mar. 6. c.
 17
 Luc. 3. d. 19
 Inf. 22.
 c. 16
 Luc. 9. b.
 10
 Mar. 6. d.
 37
 Io. 6. b. 9

audissent turbæ, secutæ sunt eum pedestres
 14 de civitatibus. * Et exiens vidit turbam mul-
 tam, & misertus est eis, & curavit languidos
 15 eorum. * Vespere autem facto, accesserunt ad
 eum discipuli eius, dicentes: Desertus est lo-
 16 cutus, & hora iam præterijt: dimitte turbas, ut
 euntes in castella, emant sibi escas. * Iesus au-
 17 tem dixit eis: Non habent necesse ire: date il-
 lis vos manducare. * Responderunt ei: Non

habemus hic nisi quinque panes, & duos pi-
 18 sces. * Qui ait eis: Afferte mihi illos huc. * Et
 19 cum iussisset turbam discumbere super for-
 nis, accepit quinque panibus, & duobus
 piscibus, aspiciens in cælum benedixit, & fre-
 20 git, & dedit discipulis panes, discipuli autem

Curaci sunt. Et tulerunt reliquias, duodecim
 21 cophinos fragmentorum plenos. * Mandus-
 cantium autem fuit numerus, quinque mil-
 lia virorum, exceptis mulieribus, & paruulis.
 22 * ¶ Et statim compulsi Iesus discipulos ascen-
 dere in nauculam, & præcedere eum trans
 23 fretum, donec dimitteret turbas. * Et dimis-
 sa turba, I ascendit in montem solus orare.
 24 Vespere autem facto solus erat ibi. * Naucula
 autem in medio mari iactabatur fluctibus.
 25 erat enim contrarius ventus. * Quarta autem
 vigilia noctis, venit ad eos ambulans super
 26 mare. * Et videntes eum super mare ambu-
 lantem, turbati sunt, dicentes: Quia phan-
 27 tasma est. Et præ timore clamauerunt. * Sta-
 timq. Iesus locutus est eis, dicens: Habete fi-
 28 duciam: ego sum, nolite timere. * Respon-

Mar. 6
 f. 43
 lo. 6. b. 9
 lo. 6. b.
 17

Dens autem Petrus dixit: Domine, si tu es,
 29 iube me ad te venire super aquas. * At ipse
 ait: ueni. Et descendens Petrus de naucula,
 ambulabat super aqua ut veniret ad Iesum.
 30 * Videns uero uentum validum, timuit: &
 cum cœpisset mergi, clamauit dicens, Do-
 31 mine, saluum me fac. * Et continuo Iesus ex-
 tendens manum, apprehendit eum: & ait il-
 32 li: Modice fidei, quare dubitasti? * Et cum
 ascendissent in nauculam, cessauit ventus.
 33 * Qui autem in naucula erant, venerunt, &
 adorauerunt eum, dicentes: Vere filius Dei
 34 es. * ¶ Et cum transfretassent, uenerunt in
 35 terram Genesar. * Et cum cognouissent
 eum viri loci illius, miserunt in uniuersam
 36 regionem illam, & obtulerunt ei omnes ma-
 le habentes. * & rogabant eum ut uel firmam
 uestimenti eius tangerent. Et quicumque
 tegerunt, salui facti sunt.

Mar. 6
 53

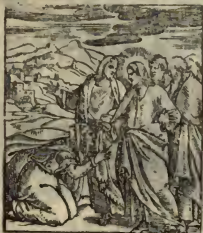

CAP. XV.

Mar. 7. 1. **T**unc accesserunt ad eum ab Ierosolymis
A scribæ, & Pharisei, dicentes: * Quare
discipuli tui transgrediuntur traditionem se-
niorum? non enim lauant manus suas cum
panem manducant. * Ipse autem respon-
dens ait illis: Quare & uos transgredimini
mandatum Dei propter traditionem vest-
ram? Nam Deus dixit: * Honora patrem
& matrem. & Qui maledixerit patri, uel
matri morte moriatur. * Vos autem dicitis:
Quicumque dixerit patri, uel matri, Munus
quodcumque est ex me, tibi proderit. * & nō
honorificabit patrem suum, aut matrem suā:
& irritum fecistis mandatum Dei: propter
traditionem uestram. * Hypocrite, bene pro-
phetauit de uobis Isaias, dicens: * Populus
hic labijs me honorat: cor autem eorum lo-
ge est a me. * Sine causa autem colunt me,
docentes doctrinas, & mandata hominum.
10 * Et conuocatis ad se turbis, dixit eis: Audi-
te, & intelligite. * Non quod intrat in os,
coinquinat hominem: sed quod procedit ex
ore, hoc coinquinat hominem. * Tunc acce-
dentes discipuli eius, dixerunt ei: Scis quia
Pharisei audito uerbo hoc, scandalizati sunt?
13 * At ille respondens ait: Omnis plantatio,
quam non plantauit Pater meus cælestis, era-
dicabitur. * Sinite illos: cæci sunt, & dūces
cæcorum. cæcus autem si cæco ducatur præ-
stet, ambo in foueam cadunt. * respondens au-
tem Petrus dixit ei: Ediffere nobis parabo-
lam istam. * At ille dixit: Adhuc & uos sine
intellectu es? * Non intelligitis quia omne,
quod in os intrat, in uentrem uadit, & in
seculum emittitur? * Quæ autem procedit
de ore, de corde exeunt, & ea coinquinant
hominem: * de corde enim exeunt cogita-
tiones mala, homicidia, adulteria, fornicationes,
furta, falsa testimonia, blasphemix:

20 * hæc sunt, quæ coinquinant hominem. Non
lotis autem manibus manduca e, non coin-

21 quinat hominem. * Etegreßos inde Iesus te-
cessit in partes Tyri, & Sidonis. * Et ecce
mulier Chananæa a finibus illis egressa cla-
mauit, dicens ei: Miserere mei Domine fili
Dauid. filia mea male a dæmonio uexatur.
23 * Qui non respondit ei uerbum. Et acce-
dentes discipuli eius rogabant eum dicentes:
24 Dimitte eam: quia clamat post nos. * Ipse
autem respondens ait. Non sum missus nisi
ad oues, quæ perierunt domus Israel. * At
illa uenit, & adorauit eum, dicens: Domine,
adiuu me. * Qui respondens ait: Non est
bonum sumere panem filiorum, & mittere
canibus. * At illa dixit: Etiam Domine:
nam & catelli edunt de micis, quæ cadunt
de mensis dominorum suorum. * Tunc re-
spondens Iesus, ait illi: O mulier, magna
est fides tua: fiat tibi sicut uis. Et sanata
est filia eius ex illa hora. * Et cum transi-
set inde Iesus, uenit secus Mare Galilææ: &
ascendens in montem, sedebat ibi. * Et ac-
cesserunt ad eum turbæ multæ, habentes
secum muros, cæcos, claudos, debiles, & alios
multos: & proiecerunt eos ad pedes eius, &
curauit eos: ita ut turbæ mirarentur uiden-
tes mutos loquentes, claudos ambulantes,
cæcos uidentes: & magnificabant Deum
33 Israel. * Iesus autem, conuocatis discipulis
suis, dixit: Misereor turbæ, quia triduo iam
perseuerant mecum, & non habent quod mā-
ducent: & dimittere eos ieiunos nolo, ne de-
ficient in uia. * Et dicunt ei discipuli: Ven-
de ergo nobis in deserto panes, tantos, ut sa-
turemur turbam tantam? * Et ait illis Iesus:
Quot habetis panes? At illi dixerunt: Septe,
35 & paucos pisculos. * Et præcepit turbi, ut
discumberent super terram. * Et accipiens

septem panes, & pisces, & gratias agens, fre-
git, & dedit discipulis suis, & discipuli de-
derunt populo. * Et comederunt omnes, &
saturati sunt. Et quod superfluum de fragmen-
tis, tulerunt septem sportas plenas. * Erant
autem qui manducauerunt, quattuor millia
hominum, extra paruulos, & mulieres. * Et,
dimissa turba, ascendet in nauiculam: & ve-
nit in fines Magedan.

CAP. XVI.

Mar. 8. b
13
Luc. 12. g.
54

ET accesserunt ad eum Pharisei, & Saddu-
cei tentantes: & rogauerunt eum ut signum
de celo ostenderet eis. * At ille respondens, ait
illis: Facto uespere dicitur: Serenum erit, rubi-
cundum est. n. celum. * Et mane: Hodie tempe-
sta rutilat. n. triste celum. * Faciem ergo ce-
li diiudicare nollis: signa autem temporum non

potestis scire? * Generatio mala & adultera
signum querit: & signum non dabitur ei, nisi si
gnum longe propheta. Et reliquis illis, abiit. * Et
cum uenissent discipuli eius trans fretum, obli-
ti sunt panes accipere. * Qui dixit illis: Intue-
mini, & caute a fermento Phariseorum, & Sad-
duceorum. * At illi cogitabant intra se dicen-
tes: Quia panes non accepimus. * Sciens autem
Iesus, dixit: Quid cogitatis intra vos modice
fidei, quia panes uos habetis? * Nondum intel-
ligitis, neque recordamini quinque panum in
quinque millia hominum, & quot cothinos sum-
psistis? * neque septem panum in quattuor
millia hominum, & quot spostas sumpsi-
stis? * Quare non intelligitis, quia non de pa-
ne dixi uobis: Cauete a fermento Phariseo-
rum, & Sadduceorum? * Tunc intellexerunt
quia non dixerit cauendum a fermento panis,
sed a doctrina Phariseorum, & Sadduceorum.
* Venit autem Iesus in partes Cesareae Philip-
pi: & interrogabat discipulos suos, dicens: Que
dicunt homines esse filium hominis? * At illi
dixerunt: Alij Ioannem Baptistam, alij autem Eliam,
alii uero Ieremiam, aut unum ex prophetis.
* Dicit illis Iesus: Vos autem quem esse dicitis?
* Respondens Simon Petrus dixit: Tu es
Christus, filius Dei uiui. * Respondens autem Ie-
sus, dixit ei: Beatus es Simon Bar Iona: quia
caro, & sanguis non reuelauit tibi, sed Pater
meus, qui in celis est. * Et ego dico tibi, quia
tu es Petrus, & super hanc petram edificabo
ecclesiam meam, & portae inferi non praeualebunt
aduersus eam. * Et tibi dabo claves regni
celorum. Et quodcumque ligaueris super terram,
erit ligatum & in celis: & quodcumque solueris
super terram, erit solutum & in celis. * Tunc pre-
cepit discipulis suis ut nemini dicerent quia
ipse esset Iesus Christus. * Exinde cepit Iesus
ostendere discipulis suis, quia oporteret eum
ire Ierosolymam, & multa pati a senioribus, &
Scribis, & principibus sacerdotum, & occidi
& tertio die resurgere. * Et assumens eum Pe-
trus, cepit increpare illum dicens: Absit a te,
Domine: non erit tibi hoc. * Qui conuersus, dixit
Petro: Vade post me satana, scandalum es mi-
hi quia nonapis ea, quae Dei sunt, sed ea, quae
sunt hominum. * Tunc Iesus dixit discipulis suis:
Si quis uult post me uenire, abneget semet-
ipsum, & tollat crucem suam, & sequatur me.
* Qui uoluerit animam suam saluam facere,
perdet eam, qui autem perdidit animam
suam propter me, inueniet eam. * Quid enim pro-
dest homini, si mundum uenerit lucrum,
anime uero suae detrimentum patietur? Aut
quid dabit homo conmutationem pro anima sua?
* Filius hominis uenturus est in gloria Pa-
tris sui cum angelis suis: & tunc reddet ut
cuique secundum opera eius. * Amen dico uo-
bis: I sunt quidam de hic stantibus, qui non
gustabunt mortem, donec uideant Filium
hominis uenientem in regno suo.

Sup. 1. 2.
8. 39
Ioan. 2.
Mar. 8.
6. 14
Luc. 12. a. 1.
Sup. 1. 4.
6. 17
Ioan. 6. b. 9
Sup. 1. 5.
6. 34
Mar. 8.
6. 27
Luc. 9. 6.
18
Ioan. 6. 8.
69
Ioan. 1. 4.
43
I. 2. 22.
34
Ioan. 6. 23.
Mar. 14.
33
Sup. 1. 6.
d. 38
Luc. 9. 6.
13. & 24.
17. & 17.
13
Ioan. 23.
d. 25
A. 8. 1.
g. 31
Ro. 12. d.
Mar. 9. d.
Lu. 9. d.

CAP. XVII.

ET post dies sex assumpsit Iesus Petrum, & Iacobum, & Ioannem fratrem eius, & ducit illos in montem excelsum seorsum: & transfiguratus est ante eos. Et resplenduit facies eius sicut sol, & vestimenta autem eius facta sunt alba sicut nix. Et ecce apparuerunt illis Moyses, & Elias cum eo loquentes. Respondens autem Petrus, dixit ad Iesum: Domine, bona est nobis hic esse vis, faciamus hic tria tabernacula, tibi vnum, Moysi vnum, & Elie vnum. Ad huc eo loquente, ecce nubes lucida obumbravit eos. Et ecce vox de nube, dicens: Hic est Filius meus dilectus, in quo mihi bene complacuit: ipsum audite. Et audientes discipuli ceciderunt in faciem suam, & timuerunt valde. Et accessit Iesus, & recogit eos dixitque eis: Surgite, & nolite time- re. Leuantes autem oculos suos, neminem viderunt, nisi solum Iesum. Et descendentes illis de monte, praecepit eis Iesus, dicens: Nemini dixeritis visionem, donec Filius hominis a mortuis resurgat. Et interrogauerunt eum discipuli, dicentes: Quid ergo Scribae dicunt quod Eliam oporteat primum venire? At ille, respondens, ait eis: Elias quidem venturus est, & restituet omnia. dico autem vobis, quia Elias iam venit, & non cognouerunt eum, sed fecerunt in eo quaecumque voluerunt. Sic & Filius hominis passurus est ab eis. Tunc intellexerunt discipuli, quia de Ioannes Baptista dixisset eis. Et cum venisset ad turbam, accessit ad eum homo genibus pro uolutus ante eum, dicens: Domine, misere re filio meo, quia lunaticus est, & male pa-

titur: nam saepe cadit in ignem, & crebro in aquam. & obtuli eum discipulis tuis, & non potuerunt curare eum. Respondens autem Iesus, ait: O generatio incredula, & peruersa, quousque vobiscum? viquequo par- tiar vos? Asterte huc illi ad me. Et increpauit illum Iesus, & exiit ab eo demonius, & curatus est puer ex illa hora. Tunc accesserunt discipuli ad Iesum secreto, & dixerunt: Quare nos non potuimus eicere illud? Dixit illis Iesus: Propter incredulitatem vestram. Amen quippe dico vobis, si habueritis fidem, sicut granum sinapis, dicetis monti huic, Transi hinc illuc, & transibit, & nihil impossibile erit vobis. Hoc autem genus non eiicitur nisi per orationem, & ieiunium. Conuer santibus autem eis in Galilaeam, & dixit illis Iesus: Filius hominis tradendus est in manus hominum: & occident eum, & tertia die resurget. Et contristati sunt vehementer. Et cum venissent Capharnaum, accesserunt qui didrachma accipiebant, ad Petrum, & dixerunt ei: Magister vester non soluit didrachma? Ait: Etiam. Et cum intrasset in domum, praeuenit eum Iesus, dicens: Quid tibi videtur Simon? Reges terrae a quibus accipiunt tributum, vel censum? a filiis suis, an ab alienis? Et ille dixit: Ab alienis. Dixit illi Iesus: Ergo liberi sunt filij. Vt autem von scandalizemus eos, vade ad mare, & mitte hamum: & eum piscem, qui primus ascenderit, tolle: & aperto ore eius, inueniens statuerem: illum sumens, da eis pro me, & te.

CAP. XVIII.

In illa hora accesserunt discipuli ad Iesum, dicentes: Quis putas, maior est in

2 regno calorum? * Et advocans Iesus paru-
3 ulum, & statuit eum in medio eorum, * &
4 dixit: Amen dico vobis, nisi conversi fueri-
5 tis, & efficiamini sicut parvuli, non intrabi-
6 tis in regnum calorum. * Quicumque er-
7 go humiliaverit se sicut parvulus iste, hic
8 est maior in regno calorum. * Et qui suscep-
9 rit unum parvulum talē in nomine meo, me
10 suscipit. * Qui autem scandalizaverit unum
11 de pusillis istis, qui in me credunt, expedit
12 ei ut suspēdatur mola asinaria in collo eius,
13 & demergatur in profundum maris. * Vt
14 mundo a scandalis. Necessē est enim ut ve-
15 niant scandala: verumtamen vobis homini-
16 bus illi, per quem scandalū venit. * Si au-
17 tem manus tua, vel pes tuus scandalizat te:
18 abscide eum, & projice abs te: bonum tibi
19 est ad vitam ingredi debilem, vel claudū,
20 quā duas manus, vel duos pedes habentē
21 mitti in ignem æternum. * Et si oculus tuus
22 scandalizat te, erue eum, & projice abs te:
23 bonum tibi est cum uno oculo in vitam in-
24 trare, quā duos oculos habentem mitti
25 in gehennam ignis. * Videte ne contemna-
26 tis unum ex his pusillis: dico enim vobis, I
27 quia angeli eorum in celis semper vident
28 faciem patris mei, qui in celis est. * Venit
29 enim filius hominis saluare quod perie-
30 rat. * Quid vobis videtur? si fuerint alicui
31 centum oves, & erraverit una ex eis: non-
32 ne relinquit nonagintanovem in montibus
33 & vadit querere eam, quæ erravit? * & si
34 contigerit ut inveniatur eam: amen dico vo-
35 bis, quia gaudet super eam magis quā
36 nonagintanovem, quæ non erraverunt. * Sic
37 non est voluntas patris vestri, qui
38 in celis est, ut pereat unus de pusillis istis.
39 * Si autem peccaverit in te frater tuus, va-
40 de, & corripe eum inter te, & ipsum solum.

41 te audierit, lucratus eris fratrem tuum.
42 * Si autem te non audierit, adhibe tecum
43 Cadhuc unum, vel duos, I ut in ore duorum,
44 vel trium testium stet omne verbum. * Quod
45 si non audierit eos: dic ecclesie. si autem
46 ecclesiam non audierit sic tibi sicut I ethni-
47 cus, & publicanus. * Amen dico vobis,
48 quæcumque alligaveritis super terram, erunt
49 ligata & in celo: & quæcumque solueritis
50 super terram, erunt soluta & in celo. * Ita-
51 rum dico vobis, quia si duo ex vobis consen-
52 serint, super terram, de omni re quæcum-
53 que petierint, fiet illis a patre meo, qui in
54 celis est. * Vbi enim sunt duo, vel tres con-
55 gregati in nomine meo, ibi sum in medio
56 eorum. * Tunc accedens Petrus ad eum,
57 dixit: Domine quoties peccabit in me
58 frater meus, & dimittat ei? vsque septies?
59 Dicit illi Iesus: Non dico tibi vsque septies:
60 sed vsque septuagies septies. * Ideo assi-
61 miliatum est regnum calorum homini re-
62 regi, qui voluit rationem ponere cum servis
63 suis. * Et cum cepisset rationē ponere, obla-
64 tus est ei unus, qui debebat ei decē millia calē-
65 ta. * Cū autē nō haberet unde redderet, iussit
66 ei dñs eius vendenda, & vxorē eius, & fide-
67 les: & omnia, quæ habebat, & reddi. * Proci-
68 dens autē servus ille, orabat eum, dicens: Patien-
69 tiā habe in me, & omnia reddam tibi. * Mi-
70 sertus autē dominus servi illius, dimisit eū,
71 & debitu dimisit ei. * Egressus autem ser-
72vus ille invenit unum de confervis suis, qui
73 debebat ei centum denarios: & tenens suffo-
74 cabat eū, dicens: Redde quod debes. * Et
75 procidens confervus eius, rogabat eum, di-
76 cens: Patientiam habe in me, & omnia
77 reddam tibi. * Ille autem noluit: sed abiit,
78 & misit eum in carcerem: donec redderet de-
79 bitum. * Videntes autē confervi eius quæ fie-
80 bant, contristati sunt valde: & venerunt,
81 & narraverunt dño suo omnia, quæ facta fue-
82 rant. * Tunc vocavit illum dñs suus: & ait il-
83 li: Serve nequam, omne debitum dimisi
84 tibi quoniam rogasti me: nōne ergo oportuit
85 & te mihi ferri cōservi tui, sicut & ego tu-
86 mihi sum? * Et iratus dominus eius tra-
87 didit eum tortoribus, quoadusque redderet
88 universum debitum. * Sic & Pater meus
89 celestis faciet vobis, si non remiseritis unus-
90 quisque fratri suo de cordibus vestris.

CAP. XIX.

1 **E**T factum est, cum consummasset Iesus
2 sermones istos, migravit Galilæa, &
3 venit in fines Iudææ trans Iordanē, & se-
4 cutæ sunt eū turbæ multæ, & curavit eos ibi.
5 * Et accesserunt ad eum Pharisei tentantes
6 eū, & dicentes: Si licet homini dimittere
7 vxorē suam, quæcumque ex causa? * Qui re-
8 spondens, ait eis: Non legistis quia I qui fecit

Le. 11. 19
1. 17
Eccle. 1. 9
b. 13
aco. 5. d.
1. 19
Deu. 1. 9
b. 15
2. Cor. 1. 1
2. 3
Heb. 10. 2
18
Ioan. 8. c.
17
1. The. 3
d. 14
1. Cor. 5.
b. 9
Ioan. 20.
c. 23
1. Luc. 17.
a. 4

1. Mar. 10.
2. 1
1. Mar. 10.
2. 2

Gen. 1. d.
21
Ephes. 5. g.
31
1. Cor. 6. d.
16
1. Deut. 24.
a-1
1. Sup. 5. e.
32
Mar. 10. b.
31
Luc. 16. d.
18
1. Cor. 7. b.
18
Mar. 10.
b. 13
Luc. 18. c.
25

hominem ab initio maculatum, & leuium
5 fecit eus? & dixit: ¶ Propter hoc dimittet
homo patrem, & matrem, & adhaerebit vxori
6 vi fixa, & erunt duo in carne una. * itaque
iam non sunt duo, sed vna caro. Quod ergo
7 Deus coniunxit, homo nō separet. * Dicunt
illi: ¶ Quid ergo Moyses mandauit dare tibi
8 bellum repudiij, & dimittere? At illis: Quo
niam Moyses ad duriciam cordis vestris per
misit vobis dimittere uxores vestras: ab ini
9 tio autem non fuit sic. * ¶ Dico autem vo
bis, quia quicūque dimiserit uxorem suam,
nisi ob fornicationem, & aliam duxerit, me
chatur: & qui diuini duxerit, mechatur.
10 * Dicunt ei discipuli eius: Si ita est causa ho
minis cū vxore, non expedit nubere. * Qui
dixit illis: Non omnes capiunt uerbum istud,
12 sed quibus datum est. * Sunt enim eunuchi,
qui de matris utero sic nati sunt: & sunt
eunuchi, qui facti sunt ab hominibus: &
sunt eunuchi, qui seipso castrauerunt pro
pter regnum celorum. ¶ Qui potest ca
13 pere capiat. * ¶ Tunc oblato sunt ei paruuli,
ut manus eis imponeret, & oraret. Discipu

Sup. 18.
a. 1
Mar. 10.
b. 17
Luc. 18. d.
16
Exo. 20.
c. 23

14 ti autem increpabant eos. * Iesus uero ait
eis: ¶ Sinite paruulos, & nolite eos prohibe
re ad me venire: talium est enim regnum
15 celorum. * Et cum imposuisset eis manus,
16 abiit inde. * ¶ Et ecce vnus accedens, ait illi
Magister bone quid boni faciam vt habeam
17 vitam æternam? Qui dixit ei: Quid me inter
rogas de bono? Vnus est bonus, Deus. Si au
tem vis ad vitam ingredi, serua mandata.
18 * Dicit illi: Quæ? Iesus autem dixit: ¶ Non
C homicidium facies: Non adulterabis: Non fa
cies furti: Non falsum testimonium dices:
19 * Honora patrem tuum, & matrem tuam,
& diliges proximum tuum sicut teipsum.
20 * ¶ Dicit illi adolescens: Omnia hæc custodiui

a iuuentute mea, quid adhuc mihi deest?
21 * At illi Iesus: Si vis perfectus esse, vade, ven
de quæ habes, & da pauperibus, & habebis
22 thesaurum in celo: & veni, sequere me. * Cum
audisset autem adolescens uerbum, abiit tristis:
23 et etenim habens multas possessiones. * Je
sus autem dixit discipulis suis: Amen dico vobis
quia diuines difficile inuocabis in regnum celorum.
24 * Et iterum dico vobis: Facilius est camelum per
foramen acus transire, q̃ diuitem intrare in re
25 gnum celorum. * Auditis autem his, discipuli
16 mirabantur valde, dicentes: Quis ergo pote
rit saluus esse? * Aspiens autem Iesus, dixit
illis: Apud homines hoc impossibile est apud
27 Deum autem omnia potibilia sunt. * Tunc res
pondens Petrus, dixit ei: Ecce nos reliquimus
omnia, & secuti sumus te: quid erit nobis?
28 * Iesus autem dixit illis: Amen dico vo
bis, quod vos, qui secuti estis me, in rego
neratione cū sederit filius hominis in sede
maiestatis suæ sedebitis & vos super sedes
duodecim, iudicantes duodecim tribus Israel.
29 * Et omnis, qui reliquerit domum, vel fratres,
aut sororem, aut patrem, aut matrem, aut ux
orem, aut filios, aut agros propter nomen meū
centuplum accipiet, & vitam æternam possidebit
30 * ¶ Multi autem erant primi nouissimi, & no
uissimi primi.

C A P. XX.

1 Simile est regnum celorum homini pa
A stris familiæ, qui exiit primo mane condu
cere operarios in vineam suam, Conuen
tione autem facta cum operarijs ex denario
3 diurno, misit eos in vineam suam. * Et egres
sus circa horam tertiam, vidit alios stan
4 tes in foro otiosos, & dixit illis: Ite & vos

Inf. 20. b.
16
Mar. 10. d.
31
Luc. 13. f.
30. & 18. c

in uineam meam, & quod iustum fuerit da-
 5 bo vobis.* Illi autem abierunt Iterum autē
 6 exiit circa sextam, & nonam horam: & fecit
 7 similiter.* Circa undecimam vero exiit, &
 8 inuenit alios stantes, & dicebat illis: Quid hic
 9 statis tota die otiosi? * Dicitur ei: Quia ne-
 10 mo nos conduxit. Dicit illis: Ite & vos in
 11 vineam meam.* Cum sero autem factum
 12 esset, dicit dominus vineæ procuratori suo:
 13 Voca operarios, & redde illis mercedem in-
 14 cipen- a nouissimis usque ad primos.* Cum
 15 uenissent ergo qui circa undecimam horam
 16 uenerant, acceperunt singulos denarios.* Ve-
 17 nientes autem & primi, arbitrati sunt quod
 18 plus essent accepturi: acceperunt autem & ip-
 19 si singulos denarios.* Et accipientes mur-
 20 murabant aduersus patrem familias,* dicen-
 21 tes: Hi nouissimi vna hora fecerunt, & pares
 22 illos nobis fecisti, qui portauimus pondus
 23 diei, & æstus.* At ille responsum dedit eorū,
 24 dixit Amice non facio tibi iniuriam: nonne
 25 ex denario conuenisti mecum? * Tolle quod
 26 tuum est, & uade: volo autē & huic nouis-
 27 simo dare sicut & tibi.* Aut non licet mihi
 28 quod volo, facere? an oculus tuus nequam
 29 est, quia ego bonus sum? * Sic erunt nouis-
 30 simi primi, & primi nouissimi, multi enim
 31 sunt vocati, pauci uero electi.* * Et ascen-
 32 dens Iesus Ierosolimam, assumpsit duode-
 33 cim discipulos secreto, & ait illis: * Ecce ascē-
 34 dimus Ierosolimam, & filius hominis tra-
 35 detur principibus sacerdotum, & Scribis, &
 36 condemnabitur eum morte, * & tradent
 37 eum Gentibus ad illudendum, & flagellan-
 38 dum, & crucifigendum, & tertia die resurget.
 39 * Tunc accessit ad eum mater filiorum Ze-
 40 bedæ cum filiis suis, adorans, & petens ali-
 41 quid ab eo.* Qui dixit ei: Quid vis? Ait illi:
 42 Dicit ut sedes ibi duo filij mei, vnus ad dexte-
 43 ram tuam, & vnus ad sinistram in regno tuo.
 44 * Respondens autem Iesus, dixit: Nescitis
 45 quid petatis. Potestis bibere calicem, quem
 46 ego bibiturus sum? Dieunt ei: Possumus.*
 47 Ait illis: Calicem quidem meum bibetis:
 48 sedere autem iad dexteram meam vel sini-
 49 stram non est meum dare vobis, sed quibus
 50 pater dixerit, dabitur. * Et audientes
 51 decem, indignati sunt de duobus fratribus.
 52 * Iesus autem vocauit eos ad se, & ait: Sci-
 53 tis quia principes gentium dominantur eo-
 54 rum: & qui maiores sunt, potestatem exer-
 55 cent in eos.* Non ita erit inter uos: sed qui-
 56 cumque uoluerit inter uos maior fieri, sit
 57 uester minister: * & qui uoluerit inter uos
 58 primus esse, erit uester seruus.* * Sic ut filius
 59 hominis non uenit ministrari, sed ministrare,
 60 & dare animam suam, redemptionem
 61 pro multis.* * Et egredientibus illis ab Ie-
 62 rusalem, secuta est eum turba multa, * & ecce
 63 duo cæci sedentes sicut in uiam, audierunt, quia
 64 Iesus transiret: & clamauerunt, dicentes: Do-

mine miserere nostri, fili David.* Turba au-
 tem increpabat eos ut tacerent. At illi ma-
 gis clamabant, dicentes: Domine, miserere
 31 nostri, fili David.* Et stetit Iesus, & voca-
 32 uit eos, & ait: Quid uultis ut faciam uobis?
 33 * Dicunt illi: Domine, ut aperiantur oculi
 34 nostri.* Misertus autem eorum Iesus, teti-
 git oculos eorum. Et confestim uiderunt, &
 secuti sunt eum.

CAP. XXI.

1 ET cum appropinquassent Ierosolimam,
 A & uenissent Bethphage ad Montem
 2 oliueti: tunc Iesus misit duos discipulos.* di-
 cens eis: Ite in castellum, quod contra uos
 est, & statim inuenietis asinam alligatam, &
 pullum cum ea: soluite, & adducite mihi:
 3 * & si quis uobis aliquid dixerit, dicite quia
 Dominus his opus habet: & confestim di-
 4 mittet eos.* Hoc autem totum factum est,
 ut adimpleretur quod dictum est per Prophe-
 5 tam dicentem: * Dicite filij Sion: Ecce rex

tuus uenit tibi manueris, sedens super asi-
 6 nam, & pullum filium subiugalis.* Funes
 7 autem discipuli fecerunt sicut præcepit illis
 8 Iesus.* Et adduxerunt asinam, & pullum: &
 9 imposuerunt super eos uerimenta sua, &
 10 enim desuper sedere fecerunt.* Plurima au-
 11 tem turba strauerunt uerimenta sua in uia:
 12 alij autem cadebant camos de arboribus,
 13 & sternebant in uia: * turba autem, quæ
 14 præcedebat: & quæ sequebatur, clamabat,
 15 dicentes: Hosanna filio David: benedictus,
 16 qui uenit in nomine Domini: hosanna in alti-
 17 ssimis.* * Et cum intrasset Ierosolimam,
 18 B commota est uersa ciuitas, dicens: Quis
 19 est hic? Populi autē dicebant: Hic est Iesus
 20 propheta a Nazareth Galilæ.* * Et intra-

Mar. 11.

21

Luc. 19.

20

Illa 61-62

11

Zach. 9.

9

Ios. 18.

b. 15

I Ps. 117

d. 26

Mar. 11

b. 9

Lu. 19.

Ho. 2. 2.

uit Iesus in templum Dei, & eiciebat omnes vendentes, & ementes in templo, & mensas numulariorum, & cathedras uendentium columbas eneruit: & dicit eis: Scriptum est: Domus mea domus orationis uocabitur: vos autem fecistis illam speluncam latronum.

14 * Et accesserunt ad eum cæci, & claudi in templo: & sanauit eos. Videtes autem principes sacerdotum, & scribe mirabilia, quæ fecit, & pueros clamantes in templo, & dicentes: Hosanna filio Dauid: indignati sunt,

16 * & dixerunt ei: Audis quid isti dicunt? Iesus autem dixit eis: Vtique, numquam legistis: Quia ex ore infantium, & lactentium perfecti laudantur? Et relictis illis, abiit foras extra ciuitatem in Bethaniam: ibique mansit.

18 * Mane autem reuertens in Ciuitatem, esuriit. Et uidens fic arborem vnam secus viam, venit ad eam: & nihil inuenit in ea nisi folia tantum, & ait illi: Numquam ex te fructus nascatur in sempiternum?

10 Et arefacta est continuo ficulnea. Et videntes discipuli, mirati sunt, dicentes: Quomodo continuo aruit? Respondens autem Iesus, ait eis: Amen dico vobis, si habueritis fidem, & non hæsitaueritis, non solum de ficulnea facietis, sed & si monti huic dixeritis, Tolle, & iacta te in mare, fiet.

12 * Et omnia quæcumque petieritis in oratione credentes, accipietis. Et cum uenisset in templum, accesserunt ad eum docentem, principes sacerdotum, & seniores populi, dicentes: In qua potestate hæc facis? Et quis tibi dedit hanc potestatem?

14 Respondens Iesus dixit eis: Interrogabo vos & ego vnum sermonem: quem si dixeritis mihi, & ego vobis dicam in qua potestate hæc facio.

15 * Baptismus Ioannis unde erat? & ex aëre, an ex hominibus? At illi cogitabant inter se,

dicentes: Si dixerimus, ex aëre, dicet nobis: Quare ergo non credidistis illi? Si autem dixerimus, ex hominibus, timeamus turbam: Omnes enim habebant Ioannem sicut prophetam. Et respondentes Iesu, dixerunt: Nescimus. Ait illis & ipse: Nec ego dico uobis in qua potestate hæc facio. Quid autem uobis uidetur? Homo quidam habebat duos filios, & accedens ad primum, dixit: Fili, vade hodie, operare in vinea mea. Ille autem respondens, ait: Nolo. Postea autem, penitentia motus, abiit. Accedens autem ad alterum, dixit similiter. At ille respondens, ait: Ego, domine, & non iui. Quis ex duobus fecit voluntatem patris? Dicunt ei: Primus. Dicit illis Iesus: Amen dico uobis, quia publicani, & meretrices præcedent vos in regnum Dei. Venit enim ad vos Ioannes in uia iustitiæ, & non credidistis ei: publicani autem, & meretrices crediderunt ei: vos autem uidentes nec penitentiam habistis postea, ut crederetis ei. Aliam parabolam audite: Homo erat paterfamilias, qui plantauit vineam, & septem circumdedit ei, & fodit in ea torcular, & ædificauit turrin, & locauit eam agricolis, & peregre profe-

14 Quis est? Cum autem tempus fructuum appropinquaret, misit seruos suos ad agricolas, ut acciperent fructus eius. Et agricolæ, apprehensis seruis eius, alium occiderunt, alium occiderunt, alium vero lapidauerunt. Iterum misit alios seruos plures prioribus, & fecerunt illis similiter. Nouissime autem misit ad eos filium suum, dicens: Verabuntur filium meum. Agricollæ autem uidentes filium, dixerunt intra se: Hic est heres, uenite, occidamus eum, & habebimus hereditatem eius. Et apprehensum eum eiecerunt extra vineam, & occiderunt. Cum ergo uenerit

dominus

dominus vinez, quid faciet agricolis illis?

- 41 * Aiunt illi: Malos malos, perdet: & vineam suam locabit alijs agricolis, qui reddant ei fructum temporibus suis. * Dicit illis Iesus: Numquam legistis in Scripturis: I Lapidem, quem reprobauerunt edificantes, hic factus est in caput anguli? A Domino factum est istud, & est mirabile in oculis nostris.
- 42 * Ideo dico vobis, quia auferetur a vobis regnum Dei, & dabitur genti facienti fructus eius. * Et qui ceciderit super lapidem istum, confringetur: super quem vero ceciderit, conteret eum. * Et cum audissent principes sacerdotum, & Pharisei parabolas eius, cognouerunt quod de ipsis diceret. * Et querentes eum tenere, timuerunt turbas: quoniam sicut prophetam eum habebant.

CAP. XXII.

- 1 **E**T respondens Iesus, dixit iterum in parabolis eis, dicens: * Simile factum est regnum celorum homini regi, qui fecit nuptias filio suo. * Et misit seruos suos vocare inuitatos ad nuptias, & nolabant venire.
- 4 * Iterum misit alios seruos, dicens: Dicite inuitatis: Ecce prandium meum parauit, tantri mei, & altilia occisa sunt, & omnia parata: venite ad nuptias. * Illi autem neglexerunt: & abiierunt, alius in villam suam, alius vero ad negotiationem suam: * reliqui vero tenuerunt seruos eius, & contumeliis affecit occiderunt. * Rex autem cum audisset, iratus est: & missis exercitibus suis, perdidit homicidas illos, & civitatem illorum

- 8 succendit. * Tunc ait seruis suis: Nuptie quidem paratæ sunt, sed qui inuitati erant, non fuerunt digni. * ite ergo ad exitus viarum, & quousque inueneritis, vocate ad

- 10 nuptias. * Et egressi serui eius in vias, congregauerunt omnes, quos inuenerunt, malos & boues: & impleta sunt nuptie discumbentium. * Intrauit autem rex, ut videret discumbentes, & vidit ibi hominem non vestitum veste nuptiali. * Et ait illi Amice, quomodo hic intraisti non habens vestem nuptialem? At ille olmutuit. * Tunc dixit rex ministris: Ligatis manibus, & pedibus eius, mitte eum in tenebras exteriores: ibi erit fletus, & stridor dentium. * Multi enim sunt vocati, pauci vero electi. * I Tunc abiit Pharisei, consilium inierunt ut caperent eum in sermone. * Et mittunt ei discipulos suos cum Herodianis dicentes: Magister, sermone

- quia verax es, & viam Dei in veritate doces, & non est tibi cura de aliquo: non enim respicis per sonam hominum: * dic ergo nobis quid tibi videret, licet censum dare Cæsari, an non? * Cognita autem Iesus nequitia eorum, ait: Quid me tentatis hypocritæ? * nstendite mihi numisma census. At illi obtulerunt ei denarium. * Et ait illis Iesus: Cuius est imago hac, & superscriptio? Dicunt ei: Cæsaris. Tunc ait illis: I Reddite ergo quæ sunt Cæsaris, Cæsari: & quæ sunt Dei, Deo. * Et audientes mirati sunt, & reliquit eo abiierunt. * In illo die accesserunt ad eum Sadducei, qui dicunt non esse resurrectionem: & interrogauerunt eum, * dicentes: Magister, Moyses dixit: Si quis mortuus fuerit nō habens fratrem, ve ducat fratrem eius uxorem illius, & suscipiat semen fratri suo. * Erant autem apud nos septem fratres: & primus, uxore ducta, defunctus est: & non habens semen, reliquit uxorem suam fratri suo. * Similiter secundus, & tertius usque ad septimum. * Nouissime autem omnium & mulier defuncta est. * In resurre

ctione

Lu. 14. d.
16
Apoc. 1. 9.
b. 9

1 Sup. 1.
o 12. &
f. 42
Inf. 15. o.
jo
1 Mar. 14.
b. 13
Luc. 10. d.
20

1 Ro. 13.
c. 7

1 Mar. 12.
b. 15
Lu. 20. d.
28
A. 23. b.
6
Deut. 17.
b. 6

Et ecce ergo cuius erit de septem vxor? om-
 nes enim habuerunt eam. * Respondens au-
 tem Iesus, ait illis: Erratis nescientes Scriptu-
 ris, neque virtutem Dei. * In resurre-
 ctione enim neque nubent, neque nubentur:
 sed erunt sicut angeli Dei in celo. * De re-
 surrectione autem mortuorum non legistis
 quod dictum est a Deo dicente vobis: * Ego
 sum Deus Abraham, & Deus Isaac, & Deus
 Iacob? Non est Deus mortuorum, sed viu-
 tium. * Et audientes turbæ, mirabantur in
 doctrina eius. * Pharisei autem audientes
 quod silentium imposuisset Sadduceis, con-
 uenerunt in vnum: * & interrogauit eum
 vnus ex eis legis doctor, tentans eum: * Ma-
 gister, quod est mandatum magnū in Lege?
 Ait illi Iesus: Diliges Dominum Deum
 tuum ex toto corde tuo, & in tota anima tua,
 & in tota mente tua. * Hoc est maximum,
 & primum mandatum. * Secundum autem
 simile est huius: Diliges proximum tuum,
 sicut teipsum: * In his duobus mandatis vni-
 uersa hærent, & prophete. * Congregatis
 autem Phariseis, interrogauit eos Iesus, di-
 cens: Quid vobis videtur de Christo? cuius
 filius est? Dicunt ei: David. * Ait illis: Quo-
 modo ergo David in spiritu vocat eum
 Dominum, dicens: * Dixi Dominus
 Domino meo: sed a dextris meis, donec
 ponam inimicos tuos scabellum pedum tuo-
 rum? * Si ergo David vocat eum Dominū,
 quomodo filius eius est? * & nemo poterat
 ei respondere verbum: neque ausus fuit quis-
 quam ex illa die eum amplius interrogare.

CAP. XXIII.

Tunc Iesus locutus est ad turbas, & ad di-
 scipulos suos, * dicens: Super cathedrā

Moyſi ſederunt ꝑ Scribæ, & Pharifei. * Om-
 nia ergo quæcumque dixerint vobis, ſeruate,
 & facite: ſecundum opera vero eorum noli-
 te facere: dicunt enim, & nō faciunt. * Al-
 ligant enim onera grauia, & importabilia,
 & imponunt in humeros hominum: digito
 autem ſuo nolunt ea mouere. * Omnia vero
 operacula faciunt vt videantur ab homini-
 bus: ꝑ dilatant enim phylaſteria ſua, &
 magnificant ſimbrias. * Amant autem pri-
 mos recubitus in cenſis, & primas cathedras
 in ſynagogis, & ſalutationes in foro, & vo-
 cari ab hominibus Rabbi. * Vos autem
 nolite vocari Rabbi. vnus eſt enim Magi-
 ſter veſter, omnes autem vos fratres eſtis.
 * Et patrem nolite vocare vobis ſuper
 terram: vnus eſt enim Pater veſter, qui in cel-
 lis eſt. * Nec vocemini magiſtri: quia Magi-
 ſter veſter vnus eſt, Chriſtus. * Qui maior eſt
 veſtrum, erit miniſter veſter. * Qui autem
 ſe exaltauerit, humiliabitur: & qui ſe humi-
 liauerit, exaltabitur. * Vt autem vobis Scri-
 bæ, & Pharifei hypocrite: quia clauditis ro-
 gnum calorū ante homines. vnus enim nō
 intratis, nec introeuntes finitis intrare. * Vt
 vobis Scribæ & Pharifei hypocrite: ꝑ quia
 comeditis domos viduarum, orationes lon-
 gas orantes: propter hoc amplius accipietis
 iudicium. * Vt vobis Scribæ, & Pharifei hy-
 pocrite: ꝑ quia circueitis mare, & aridam, vt
 faciatis vnum proſelytum: & cum fuerit fa-
 ctus, facitis eum filiū gehennæ duplo quā
 vos. * Vt vobis duces cæci, qui dicitis: Qui-
 cumque iurauerit per templū, nihil eſt: qui
 autem iurauerit in auro templi, debet. * San-
 ti, & cæci: Quid enim maius eſt, aurum, an
 templum, quod ſanctificat aurū? * Et qui-
 que iurauerit in altari, nihil eſt: quicumque
 autem iurauerit in domo quod eſt ſuper il-
 lud, debet. * Cæci: Quid enim maius eſt, do-
 num, an altare, quod ſanctificat donum?
 * Qui ergo iurat in altari, iurat eo, & in om-
 nibus, quæ ſuper illud ſunt. * & quicumque
 iurauerit in templo, iurat in illo, & in eo
 qui habitat in ipſo: * & qui iurat in celo,
 iurat in throno Dei, & in eo, qui ſedit ſuper
 eum. * Vt vobis Scribæ, & Pharifei hy-
 pocrite, qui decimatis mentham, & anethū,
 & cyminum, & reliquiſtis quæ grauiores ſunt
 legis, iudicium, & miſericordiam, & fidem.
 hæc oportuit facere, & illa non amittere.
 * Vt vobis duces cæci, excolantes calicem, camelū
 autem glutientes. * Vt vobis Scribæ, & Phari-
 ſei hypocrite, quia mundatis quod deſoris
 eſt calicis, & paropſidis: intus autem pleni
 eſtis rapina, & inmundicia. * Phariſee cæce,
 munda prius quod intus eſt calicis, & paro-
 pſidis, vt fiat id, quod deſoris eſt, mundum.
 * Vt vobis Scribæ, & Pharifei hypocrite:
 quia ſimiles eſtis ſepulchris dealbatis, quæ
 foris parent hominibus ſpecioſa, intus vero

plena sunt ossibus mortuorum, & omni spurcitia. * sic & vos aforis quidem paretis hominibus iustis intus autem pleni estis hypocritis, & iniquitate. * Vt vobis Scribae, & Pharisei hypocritae, qui edificatis sepulchra prophetarum, & ornatis monumenta iulorum, * & dicitis: si fuissetis in diebus patrum nostrorum, non essemus socii eorum in sanguine prophetarum. * itaque testimonia dno etis vobismetipsis, quia filii estis eorum, qui prophetas occiderunt. * Et vos implete mensuram patrum vestrorum. * Serpentes genimina viperarum, quomodo fugietis a iudicio gehennae? * Idco ecce ego mitto ad vos prophetas, & sapientes, & scribas, & ex illis occiditis, & crucifigitis, & ex eis flagellabitis in synagogis vestris, & persequimini de ciuitate in ciuitatem: * ut veniat super vos omnis sanguis iustus, qui effusus est super terram, a sanguine Abel iusti vsque ad sanguinem Zachariae, filij Barachie, quem occidistis inter templum & altare. * Amen dico vobis, uenient haec omnia super generationem istam. * Ierusalem Ierusalem, quae occidis prophetas, & lapidas eos, qui ad te missi sunt, quoties uolui congregare filios tuos, quemadmodum gallina congregat pullos suos sub alas, & noluit? * Ecce relinquitur uobis domus uestra deserta. * Dico enim uobis, non me uidebitis amodo, donec dicatis: Benedictus, qui uenit in nomine Domini.

CAP. XXIII.

ET egressus Iesus de templo, ibat. Et accesserunt discipuli eius, ut ostenderent ei edificationes templi. * Ipse autem respondens dixit illi: Videtis haec omnia? Amen

dico uobis, non relinquetur hic lapis super lapidem, qui non destruat. * Sedente autem eo super Montem oliueti, accesserunt ad eum discipuli secreto, dicentes: Dic nobis, quando haec erunt? & quod signum aduentus tui, & consummationis saeculi? * Et respondens Iesus, dixit eis: Videte ne quis uos seducat. * multi enim uenient in nomine meo, dicentes: Ego sum Christus, & multos seducunt. * Auditur enim estis, praelia, & opiniones pauciorum. Videte ne turbemini. oportet enim haec fieri, sed nondum est finis. * consurget enim gens in gentem, & regnum in regnum, & erunt pestilentiae, & famae, & terremotus per loca. * Haec autem omnia initia sunt dolorum. * Tunc tradent uos in tribulationem, & occident uos: & eritis odio omnibus gentibus propter nomen meum. * Et tunc scandalizabuntur multi, & inuicem tradent, & odio habebunt inuicem. * Et multi pseudoprophetae surgent, & seducunt multos. * Et quoniam abundauit iniquitas, refrigescet charitas multorum. * qui autem perseuerauerit usque in finem, hic saluus erit. * Et praedicabitur hoc Euangelium regni in uniuerso orbe, in testimonium omnibus gentibus: & tunc ueniet consummatio. * Cum ergo uideritis abominationem desolationis, quae dicta est a Daniele propheta, stantem in loco sancto, qui legit, intelligat: * tunc qui in Iudaea sunt, fugiant ad montes: & qui in agro, non descendit tollere aliquid de domo sua: * & qui in agro, non reuertatur tollere tunicam suam. * Vt autem praenati fueritis, & nutrientibus in illis diebus. * Orate autem ut non fiat fuga uestra in hieme, vel sabbato. * erit enim tunc tribulatio magna, qualis non fuit ab initio mundi usque modo, neque fiet. * Et nisi breuiati fuissent dies illi, non fieret salua omnis caro: sed propter electos breuiabuntur dies illi. * Tunc si quis uobis dixerit: Ecce hic est Christus, aut illic nolite credere. * Surgent enim pseudochristi, & pseudoprophetae: & dabunt signa magna, & prodigia, ita ut in errorem inducantur (si fieri potest) etiam electi. * Ecce praedixi uobis. * Si ergo dixerint uobis, Ecce in deserto est, nolite exire: ecce in penetralibus, nolite credere. * Sicut enim fulgur exiit ab Oriente, & patet usque in Occidentem: ita erit & aduentus Filij hominis. * Vbi cumque fuerit corpus, illic congregabuntur & aquilae. * Statim autem post tribulationem dierum illorum sol obscurabitur, & luna non dabit lumen suum, & stellae cadent de caelo, & uirtutes caelorum commouebuntur: * & tunc parebit signum Filij hominis in caelo: & tunc plangent omnes tribus terrae: & uidebunt Filium hominis uenientem in nubibus caeli cum uirtute multa,

Luc. 19. 44

I Ephe. 5. b. 6

Colo. 2. 12

I Io. 15. c. 20. & 16. a. 2

Sup. 10. c. 17

Luc. 21. c. 12

I Mar. 13. b. 14

Luc. 21. d. 30

Dan. 9. g. 27

I Act. 1. b. 12

I Mar. 13. c. 21

Luc. 17. c. 23

I Luc. 17. g. 36

I Mar. 13. c. 24

Luc. 21. e. 25

Eze. 52. b. 7

Isa. 13. b. 10

Ioe. 3. c. 15

Apo. 1. b. 7

32 multa, & maiestate. * Ite mittet angelos
 suos cum turba, & voce magna: & congrega-
 bunt electos eius a quattuor ventis, a sum-
 mis calorum vsque ad terminos eorum.
 33 * Ab arbore autem sici discite parabolam:
 cū rā ramus eius tener fuerit, & folia nata
 scitis quia prope est aestas: * ita & vos cū vi-
 deritis hæc omnia, scitote quia prope est in-
 ianuis. * Amen dico vobis, quia non prære-
 ribit generatio hæc, donec omnia hæc fiant.
 35 * I Cæli, & terra transibunt, verba autem
 mea non præteribunt. * De die autem illa,
 & hora nemo scit, neque angeli calorum,
 nisi solus Pater. * I Sicut autē in diebus
 Noe, ita erunt & aduentus Filij hominis:
 38 * sicut enim erant in diebus ante diluuium
 comedentes & bibentes, nubentes & nup-
 trantes, vsque ad eum diem, quo intrauit
 Noe in arcam, & non cognouerunt donec
 venit diluuium, & tulit omnes: ita erit &
 40 aduentus Filij hominis. * Tunc duo erunt
 in agro: vnus assumetur, & vnus relinque-
 tur. * due molentes in mola: vna assume-
 tur, & vna relinquetur. * Vigilate ergo,
 quia nescitis qua hora Dominus vester ven-
 turus sit. * Illud autem scitote, I quoniā
 si sciret paterfamilias qua hora fur ventu-
 rus esset, vigilare vique, & non sineret per-
 forā domum suam. * Ideo & vos estote pa-
 rati: quia quia nescitis hora Filij hominis ve-
 turus est. * Quis, puras, est fidelis seruus, &
 prudens, quem constituit, dominus suus su-
 per familiam suam, vt det illis cibum in
 tempore? * I Beatus ille seruus, quem cū
 venerit dominus eius, inuenit sic facien-
 tem. * amen dico vobis, quoniam super
 omnia bona sua constituet eum. * Si autē
 dixerit malus seruus ille in corde suo: Mo-
 ram faciedūs meus venire: * & coeperit pe-
 cutere conseruos suos manducet autem, &
 50 bibat cum ebriosis: * veniet dominus serui
 illius in die, qua non sperat, & hora, qua
 51 ignorat: & diuidet eū, partemque eius po-
 net eum hypocitis. I illic erit fletus, & stridor
 dentium.

CAP. XXV.

1 **T**unc simile erit regnum calorum decē
 A uirginibus: quæ accipientes lampades
 suas exierunt obuiam sponso, & sponse.
 2 * Quinque autem ex eis erant fatæ, & quin-
 3 que prudentes: sed quinque fatæ, acceptis
 lampadibus, non sumpserunt oleum secum:
 4 * prudentes uero acceperunt oleū in uasis suis
 5 cum lampadibus. * Moram autem faciente
 sponso, dormitauerunt omnes & dormierunt.
 6 * Media autem nocte clamor factus est: Ec-
 7 ce sponus venit, exite obuiam ei. * Tunc
 surrexerunt omnes uirgines ille, & ornate-
 runt lampades suas. * Fatæ autem sēpen-

tibus dixerunt: Date nobis de oleo uestro:
 9 quia lampades nostræ extinguuntur. * Re-
 sponderunt prudentes: dicentes: Ne forte
 non sufficiat nobis & uobis, ite potius ad uen-
 dentes, & emite uobis. * Dum autem ireni-
 10 emere, uenit sponus: & quæ paratæ erant,
 intrauerunt cum eo ad nuptias, & clausa est
 11 ianua. * Nouissime uero ueniunt & reliquæ
 uirgines, dicentes: Domine, Domine, aperi ne-
 12 bis. * At ille respondens, ait: Amen dico
 uobis, nescio uos. * I Vigilate itaque, quia
 13 nescitis diē, neque horam. * I Sicut enim ho-
 mo peregre proficiscēs, uocauit seruos suos
 14 & tradidit illis bona sua. * Et uni dedi quin-
 que talenta, alij autē duo, alij uero unū, uni-
 15 cuique secundū propriā dīritutē, & profectu
 est statim. * Abiit autē qui quinque talenta
 16 accepit, & operatus est in eis, & lucratus
 est alia quinque. * Similiter & qui duo ac-
 17 ceperat, lucratus est alia duo. * Qui autem
 unum acceperat, abiens fodit in terram, &
 18 abscondit pecuniam domini sui. * Post mu-
 tum uero temporis uenit dominus seruorum
 19 illorum, & posuit rationem cum eis. * E-
 20 accedens qui quinque talenta acceperat, ob-
 tulit alia quinque talenta, dicens: Domine,
 21 quinque talenta tradidisti mihi, ecce alia
 quinque superlucratus sum. * Ait illi dom-
 22 nus eius: Eugene serue bone, & fidelis, qui
 super pauca fuisti fidelis, super multa re-
 23 constituam, intra in gaudium domini tui.
 24 hi, ecce alia duo lucratus sum. * Ait illi do-
 minus eius: Eugene serue bone, & fidelis, qui
 super pauca fuisti fidelis super multa re-
 25 constituiam, intra in gaudium domini
 tui. * Accedens autem & qui unum talen-
 tum acceperat, ait: Domine, scio quia homo

durus es, metis ubi non seminasti, & congregas ubi non sparsisti: * & timent abij, & abscondi talentum tuum in terrae: ecce habes quod cum est. * Respondens autem dominus eius, dixit ei: Serue male, & piger, scies bas quia meto ubi non semino, & congrego ubi non sparsi: * oportuit ergo te committere pecuniam meam numularijs, & veniens ego recepissem utique quod meum est cum viura. * Tollite itaque ab eo talentum, & date ei, qui habet decem talenta. * | Omni enim habenti dabitur, & abundabit: ei autem, qui non habet, & quod videtur habere, auferetur ab eo. * Et inutilem seruum eijcite in tenebra exteriores: illic erit fletus, & stridor dentium. * Cum autem venerit Filius hominis in maiestate sua, & omnes angeli cum eo, tunc sedebit super sedem maiestatis suae: * & congregabuntur ante eum omnes gentes, & separabit eos ab invicem, sicut pastor segregat oves ab haedis: * & statuet oves quidem a dextris, suis, haedos autem a sinistris. * Tunc dicet rex his, qui a dextris eius erunt: Venite benedicti Patris mei, possi dete paratū vobis regnū a constitutione mundi. * | Esuriivi enim, & dedistis mihi manducare: sitiui, & dedistis mihi bibere: hospes eram, & collegistis me: * nudus, & cooperastis me: | infirmus, & visitastis me: in carcere erā, & venistis ad me. * Tunc respondēbunt ei iusti, dicētes: Dñe qñ te vidimus esurientē, & paupem tei sitientē, & dedimus tibi potum? * quando autem te vidimus hospitem, & collegimus te: aut nudum, & cooperuimus te? * aut quando te vidimus infirmum: aut carcere, & venimus ad te? * Et respondens rex, dicit illis: Amen dico vobis, quamdiu fecistis vni ex his fratribus meis minimis, mihi fecistis. * Tunc dicet & his, qui a sinistris erunt: | Discedite a me maledicti in ignem æternum, qui paratus est diabolo, & angelis eius. * Esuriivi enim, & non dedistis mihi manducare: sitiui, & non dedistis mihi potum: * hospes eram, & non collegistis me: nudus, & non cooperuistis me, infirmus, & in carcere, & non visitastis me. * Tunc respondēbunt ei & ipsi, dicentes: Domine, quando te vidimus esurientem, aut sitientem, aut hospitem, aut nudum, aut infirmum, aut in carcere, & non ministravimus tibi? * Tunc respondēbit illis dicens: Amen dico vobis: Quamdiu non fecistis vni de minoribus his, nec mihi fecistis. * | Et ibunt hi in supplicium æternum: iusti autē in vitam æternam.

CAP. XXVI.

ET factum est: cum consummasset Iesus sermones hos omnes, dixit discipulis suis: * | Scitis quia post biduum Pascha

fiet, & Filius hominis tradetur ut crucifigatur. * Tunc congregati sunt principes sacerdotum, & seniores populi in atrium principis sacerdotum, qui dicebatur Caiaphas: * & concilium fecerunt ut Iesum dolo teneant, & occiderent. * Dicebant autem: Non in die festo, ne forte tumultus fieret in populo. * | Cum autem Iesus esset in Betha

nia in domo Simonis leprosi, * accessit ad eum mulier habens alabastrum vnguenti pretiosi, & effudit super caput ipsius retribuentis. * Videntes autem discipuli, indignati sunt dicentes: Ut quid perditio hac? potuit enim illud vendidat multo, & dari pauperibus. * Sciens autem Iesus, ait illis: Quid molestus estis huic mulieri? opus enim bonum operata est in me. * nā semper pauperes habetis vobiscum: me autē non semper habetis. * Mittens enim hæc vnguentum hoc in corpus meum: ad sepeliendum me fecit. * Amen dico vobis, vbi cumque prædicatum fuerit hoc evangelium in toto mundo, & dicetur & quod hæc fecit in memoria eius. * | Tunc abiit vnus de duodecim, qui dicebatur Iudas Iscariotes, ad principes sacerdotum: * & ait illis: Quid vultis mihi dare, & ego vobis eum tradam? At illi constituerunt ei triginta argenteos. * Et exinde querebat opportunitatem, ut eum traderet. * | Prima autem die Azymorum accesserunt discipuli ad Iesum, dicentes: Vbi vis paremus tibi comedere Pascha? * At Iesus dixit: Ite in civitatem, ad quandam, & dicite ei: Magister dicit: Tempus meum prope est, apud te facio Pascha cum discipulis meis. * Et fecerunt discipuli sicut constituit illis Iesus: & paraaverunt Pascha. * | Vespere autem facto, discumbebat cum duodecim discipu-

lis suis,

- Luc. 22. b. 21 lis suis. * Et edentibus illis, dixit: Amen dico vobis, quia vnus uestrum me traditurus
 22 est. * Et contristati ualde, coeperunt singuli
 23 dicere: Numquid ego sum Domine? * At
 24 ipse respondens, ait: Qui intingit mecum
 25 manum in paropside, hic me tradet. * Filius
 26 C quidem hominis uadit, sicut scriptum est
 27 de illo: vñ autem homini illi, per quem Filius
 28 hominis tradetur: bonum erat ei, si na-
 29 tus non fuisset homo ille. * Respondens au-
 30 tem Iudas, qui tradidit eum, dixit: Num-
 31 quid ego sum Rabbi: Ait illi: Tu dixisti.
 32 * I Cœnantibus autem eis, accepit Iesus panem,
 33 & benedixit, ac fregit, deditque discipu-
 34 lis suis, & ait: Accipite, & comedite: hoc
 35 est corpus meum. * Et accipiens calicem gra-
 36 tias egit: & dedit illis, dicens: Bibite ex hoc
 37 omnes. * Hic est enim sanguis meus noui
 38 testamenti, qui pro multis effundetur in re-
 39 missionem peccatorum. * Dico autem vo-
 40 bis: non bibam amodo de hoc genimine
 41 vitis vsque in diem illum, cum illud bibam
 42 vobiscum nouum in regno Patris mei. * Et
 43 hymno dicto, exierunt in Montem oliueti.
 44 * Tunc dicit illis Iesus: Omnes uos scan-
 45 dalum patiemini in me, in ista nocte. Scri-
 46 ptum est enim: Percutiam pastorem, & dis-
 47 spergentur oves gregis. * Postquam autem
 48 resurrexero, præcedam uos in Galilæam.
 49 * Respondens autem Petrus, ait illi: Et si
 50 omnes scandalizati fuerint in te, ego num-
 51 quam scandalizabor. * Ait illi Iesus: Amen
 52 dico tibi, quia in hac nocte antequam Gal-
 53 lus cantet, ter me negabis. * Ait illi Petrus:
 54 Etiam si oportuerit me mori tecum, non
 55 te negabo. Similiter, & omnes discipuli
 56 dixerunt. * Tunc venit Iesus cum illis in vil-
 57 lam, quæ dicitur Gethsemani, & dixit dis-
 58 cipulis suis: Sedete hic donec vadam illuc,
 59 & orem. * Et assumpto Petro, & duobus
 60 filijs Zebedæ, cepit contristari & mastru-
 61 esse. * Tunc ait illis: Tristis est anima me-
 62 usque ad mortem: sustinete hic, & vigilate
 63 mecum. * Et progressus pusillum, procidit
 64 in faciem suam, orans, & dicens: Pater mi-
 65 si possibile est, transeat a me calix iste. ve-
 66 rum tamen non sicut ego uolo, sed sicut tu.
 67 * Et venit ad discipulos suos, & inuenit
 68 eos dormientes, & dicit Petro: Sic non po-
 69 tuisti vna hora uigilare mecum? * Vigilate
 70 te, & orate ut non intretis in tentationem.
 71 Spiritus quidem promptus est, caro autem
 72 infirma. * Iterum secundo abiit, & orauit
 73 dicens: Pater mi, si non potest hic calix tra-
 74 nsire, sive nisi bibam illum, fiat voluntas tua. * Rursum
 75 venit iterum, & inuenit eos dormientes: erat
 76 enim

44 enim oculi eorum grauari. * Et relictis illis, iterum abiit, & orauit tertio, eundem sermone dicens. * Tunc venit ad discipulos suos, & dicit illis: Dormite iam, & requiescite: ecce appropinquauit hora, & Filius hominis tradetur in manus peccatorum. * Surgite eamus: ecce appropinquauit qui me tradet. * I Adhuc eo loquente, ecce Indas E vnus de duodecim venit, & cum eo turba multa cum gladijs, & fustibus, missi a principibus sacerdotum, & senioribus populi. * Qui autem tradidit eum, dedit illis signum, dicens: Quemcumque osculatus fuerit, ipse est, tenete eum. * Et confestim accedens ad Iesum, dixit: Aue Rabbi. Et osculatus est eum. * Dixitque illi Iesus: Amice, ad quid venisti? Tunc accesserunt, & manus iniecerunt in Iesum, & tenuerunt eum. * Et ecce vnus ex his, qui erant cum Iesu, extendens manum, exemit gladium suum, & percussit seruum principis sacerdotum amputauit auriculam eius. * Tunc ait illi Iesus: Conuertere gladium tuum in locum suum. * Omnes enim, qui acceperint gladium, gladio peribunt. * An putas, quia non possum rogare patrem meum, & exhibebit mihi modo plusquam duodecim legiones angelorum? * I Quomodo ergo implebuntur Scripturae, quia sic oportet fieri? * In illa hora dixit Iesus turbis: Tamquam ad latronem existis cum gladijs, & fustibus comprehendere me: quotidie apud vos sedebam docens in templo, & non me tenuistis. * Hoc autem totum factum est, vt adimplerentur Scripturae prophetarum. Tunc discipuli omnes,

geusque in atrium principis sacerdotum. Et Ioan. 18. ingressus intro, sedebat cum ministri, ut ui c. 24
59 deret finem. * Principes autem sacerdotum, & omne concilium quaerebant falsum testimonium contra Iesum, ut eum morti traderent: * & non inuenerunt, cum multi falsi testes accessissent. Nouissime autem venerunt duo falsi testes, & dixerunt: Hic dixit: Io. 2. 19
60 Possum destruere templum Dei, & post tri-
da dum reaedificare illud. * Et surgens princeps sacerdotum, ait illi: Nihil respondes ad ea, quae isti aduersum te testificantur?
63 * Iesus autem tacebat. Et princeps sacerdotum ait illi: Adiuro te per Deum uiuum, veredicas nobis si tu es Christus filius Dei.
64 * Dicit illi Iesus: Tu dixisti. verumtamen dico vobis, I amodo videbitis filium hominis sedentem a dextris virtutis Dei, & ue-

57 I relictis eo, fugerunt. * At illi tenentes Iesum, duxerunt ad Caipham principem sacerdotum, vbi Scribae & seniores conue-

65 nientem in nubibus caeli. * Tunc princeps sacerdotum scidit uestimenta sua, dicens: 1. Thes. 4. d. 14
66 Blasphemauit: quid adhuc egemus testibus? Ro. 14. b. 10
67 ecce nunc audistis blasphemiam: * quid vobis uidetur? At illi respondentes dixerunt: 11 Sa. 30. a. 6
68 Reus est mortis. * I Tunc expuerunt in faciem eius, & colaphis eum ecceiderunt, alii Marc. 14. g. 65
69 autem palmas in faciem eius dederunt, dicentes: Prophetiza nobis Christe, quis es? I Luc. 22. f. 55
70 qui te percussit? * I Petrus vero sedebat foris in atrio: & accessit ad eum vna ancilla, Ioan. 18. c. 25
71 dicens: Ertu cu Iesu Galilaeo eras. * At ille negauit coram omnibus, dicens: Nescio quid 72 dicis. * Exeunte autem illo ianuam, uidit eum alia ancilla, & ait his, qui erant ibi: Et hic erat cum Iesu Nazareno. * Et iterum negauit cum iuramento: Quia non noui hominem. * Et post pusillum accesserunt qui stabant, & dixerunt Petro: Vere & tu ex illis es: nam & loquela tua manifestum te facit.

* Tunc

74 * Tunc cepit detestari, & iurare quia non
nouisset hominem. Et continuo gallus can-
tauit. * Et recordatus est Petrus verbi Ie-
su, quod dixerat: Prius quam gallus cæter, ter
me nepabis. Et egressus foras, hucit amare.

CAP. XXVII.

M Ane autem facto, consilium inierunt
omnes principes sacerdotum, & se-
niores populi aduersus Iesum, ut eum mor-
ti traderent. * I & vincit adduxerunt eum,
& tradiderunt Pontio Pilato præfidi. * Tunc
videns Iudas, qui eum tradidit, quod dani-
naus esset: penitentia ductus, retulit tri-
ginta argenteos principibus sacerdotum,
& senioribus, dicens: Peccavi, tradens san-
guinem iustum. At illi dixerunt: Quid ad
nos? tu videris. * Et proiecitis argenteis in
templo, recessit: & abiens laqueo se suspen-
dit. * Principes autem sacerdotum, acceptis
argenteis, dixerunt: Non licet eos mittere
in corbonam: quia pretium sanguinis est.
* Consilio autem initio, emerunt ex illis agri-
figuli, in sepultura peregrinorum. * Pro-
pter hoc vocatus est ager ille, Haceldama,
hoc est, agger sanguinis, usque in hodie-
rum diem. * Tunc impletum est quod
dictum est per Ieremiam prophetam, di-
centem: Et acceperunt triginta argen-
teos pretium appetiati, quem appetiave-
runt a filiis Israel: & dederunt eos in agrum
figuli, sicut constituit mihi Dominus. * Ie-
sus autem stetit ante præfidem, I & inter-
rogauit eum præfex, dicens: Tu es Rex
Iudæorum? Dicit illi Iesus: Tu dicis. * Et
cum accusaretur a principibus sacerdotum,
& senioribus, nihil respondit. * Tunc dicit
illi Pilatus: Non audis quanta aduersum te

dicunt testimonia? Et non respondit ei ad
vllum verbum, ita ut miraretur præfex ve-
hementer. * Per diem autem sollempne confue-
uerat præfex populo dimittere vnum vincit
quæ voluissent. * habebat autem tunc vincit
insignem, qui dicebatur Barabbas. * Congre-
gatis ergo illis, dixit Pilatus: Quem vultis
dimittere vobis: Barabbam, an Iesum,
qui dicitur Christus? * Sciebat enim quod
per inuidiam tradidissent eum. * Sedente
autem illo pro tribunali, misit ad eum vxor
eius, dicens: Nihil tibi, & iusto illi. multa
enim passa sum hodie per visum propter
eum. * I Principes autem sacerdotum, &
seniores persuaferunt populo ut peterent
Barabbam, Iesum vero perderent. * Re-
spondens autem præfex, ait illis: Quem vultis
vobis de duobus dimitti? At illi dixerunt:
Barabbam. * Dicit illi Pilatus: Quid igitur
faciam de Iesu, qui dicitur Christus? * Di-
cunt omnes: Crucifigatur. Ait illis præ-
fex. Quid enim mali fecit? At illi magis
clamabant dicentes: Crucifigatur. * Videns

I Mar. 15.
b. 17
Luc. 23. b
38
Io. 18. g
41
Act. 3. b. 14

autem Pilatus quia nihil proficeret, sed ma-
gis tumultus fieret: accepta aqua, lauit ma-
nus coram populo, dicens: Innocens ego sum
a sanguine iusti huius: vos videritis. * Et re-
spondens vniuersus populus, dixit: Sanguis
eius super nos, & super filios nostros. * Tunc
dimisit illis Barabbam: Iesum autem flagel-
latum tradidit eis ut crucifigeretur. * Tunc
milite præfidi suscipientes Iesum in præto-
rium, I congregauerunt ad eum vniuersam
cohortem: & exentes eum, chlamydem
coccineam circumdederunt ei, & plecten-
tes coronam de spinis, posuerunt super ca-
put eius, & arundinem in dextera eius. Et
genu flexo ante eum, illodebant ei, dices:
Aue rex Iudæorum. * Et exponents in

I Mar. 15.
b. 16
Io. 19. d
18
Ps. 137. d
17

32 eum, acceperunt arundinem, & percutiebant
33 caput eius. * Et postquam illaserunt ei, exue-
runt eum chlamyde, & induerunt eum ve-
stimentis eius, & dixerunt eum ut crucifi-
34 gerent. * ¶ Exeuntes autem inuenerunt ho-
minem Cyrenzum, nomine Simonem :
hunc angariauerunt ut rolleret crucem eius.
35 * ¶ Et venerunt in locum, qui dicitur Gol-
36 gotha, quod est Caluarie locus. * Et de-
derunt ei vinum bibere cum felle missum.

37 Et cum guttallet, noluit bibere. * Post-
quam autem crucifixerunt eum, diuiserunt
vestimenta eius, sortem mittentes : vt im-
pleretur quod dictum est per Prophetam di-
centem : ¶ Diuiserunt sibi vestimenta mea,
& super vestem meam miserunt sortem.
38 * Et sedentes seruabant eum. * Et im-
p

37 fuerunt super caput eius causam ipsius scri-
ptam : HIC EST IESVS REX
38 IUDAEORVM. * Tunc crucifixi sunt

cum eo duo latrones unus a dextris, & vnus
39 a sinistris. * Praterentes autem blasphema-
40 bant eum mouentes capita sua, * & dicen-
tes : ¶ Vah qui destruis templum Dei, & in
triduo illud reedificas : salua teipsum : si
41 filius Dei es, descende de cruce. * Similiter
& principes sacerdotum illudentes cum Scri-
42 bis, & senioribus dicebant : ¶ Altos saluos fe-
cit, seipsum non potest saluum facere : si
43 rex Israel est, descendat nunc de cruce, & cre-
dimus ei : * ¶ confidit in Deo : liberet nunc,
44 si vult eum : dixit enim : Quia filius Dei sum.
45 * Idipsum autem & latrones, qui crucifixi
erant cum eo, impropetabant ei. * A sexta

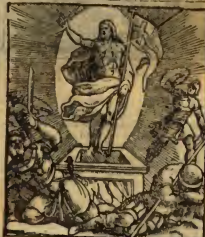
¶ Ioan. 8.
d. 19

¶ Sap. 2.
18
¶ Psal. 118.
1.9

autem hora tenebræ factæ sunt super uniuersam terram usque ad horam nonam.
 46 * Et circa horam nonam clamauit Iesus voce magna, dicens: Eli, Eli, lamma sabachthani? hoc est: Deus, meus, Deus meus ut quid dereliquisti me? * Quidam autem illic stantes, & audientes, dicebant: Eliam uocat iste.
 47 * Et continuo currens unus ex eis acceptam spongiam impleuit aceto, & imposuit arundini, & dabat ei bibere. * Ceteri vero dicebant: Sine videamus an veniat Elias liberat

53 rexerunt. * Et exeuntes de monumentis post resurrectionem eius, uenerunt in sanctam ciuitatem, & apparuerunt multis. * Cetero autem, & qui cum eo erant, custodientes Iesum, uiso terræmotu & his, quæ fiebant, timuerunt ualde, dicentes: Vere Filius Dei erat iste. * Erant autem ibi mulieres multe a longe, quæ secutæ erant Iesum a Galilæa, ministrantes ei: inter quas erat Maria Magdalene, & Maria Iacobi, & Ioseph mater, & mater filiorum Zebedæi. * Cum autem

50 eum. * Iesus autem iterum clamans uoce magna, emisit spiritum. * Et ecce uelum templi scissum est in duas partes a summo usque deorsum, & terra mota est, & petre scissæ sunt, * & monumenta aperta sunt: & multa corpora sanctorum, qui dormierant, sur-

51 reuerunt. * Et exiit quidam homo diues ab Arimathæa, nomine Ioseph, qui & ipse discipulus erat Iesu. hic accessit ad Pilatum & petiit corpus Iesu. Tunc Pilatus iussit reddi corpus. * Et accepto corpore, Ioseph inuoluit illud in sindone munda. * & posuit

Mar. 15
d. 42
Luc. 23. 50
Joan. 19. 38

1. Pa. 31.
a. 1

1. Par. 3.
d. 14

lud in monumento suo nouo, quod excide-
 rat in petra. Et aduoluit saxum magnum ad
 61 offitium monumenti, & abiit. * Erat autem
 ibi Maria Magdalene, & altera Maria, seden-
 62 tes contra sepulchrum. * Altera autem die,
 quæ est post Parasceuen, conuenerunt princi-
 63 pes sacerdotum, & Pharisei ad Pilatum, * di-
 centes: Domine, recordati sumus, quia sedu-
 ctor ille dixit adhuc uiuens: Post tres dies re-
 64 surgam. * Iube ergo custodiri sepulchrum
 vsque in diem tertium: ne forte ueniant di-
 scipuli eius, & furentur eum, & dicant plebi:
 Surrexit a mortuis: & erit nouissimus error
 65 peior peiore. * At illis Pilatus: Habetis cu-
 66 stodiam, ite, custodite sicut scitis. * Illi autē
 abeuntes, munierunt sepulchrum, signantes
 lapidem, cum custodibus.

CAP. XXVIII.

V Espere autem sabbati, quæ lucebat in
 prima sabbati, venit Maria Magdale-
 2 ne, & altera Maria uidere sepulchrum. * Et
 ecce terramotus factus est magnus Angelus
 3 n. Dñi descendit de celo: & accedens reuo-
 luit lapidem, & sedebat super eum: * erat au-
 tem aspectus eius sicut fulgur: & vestimen-
 4 tum eius sicut nix. * Præ timore autem eius
 exterriti sunt custodes, & facti sunt velut
 5 mortui. * Respondens autem angelus dixit
 mulieribus: Nolite timere vos: scio enim,
 6 quod Iesum, qui crucifixus est, queritis:
 non est hic: surrexit enim, sicut dixit. ve-
 nite, & uidete locum, ubi positus erat Domi-

nus. * Et cito euntes, dicite discipulis eius
 quia surrexit: & ecce præcedit vos in Gali-
 8 lam: ibi eum videbitis. ecce prædixi vobis.
 * Et exierunt cito de monumento cum ti-
 more, & gaudio magno, currentes nunciare
 9 discipulis eius. * Et ecce Iesus occurrit illis,
 dicens: Aue. Illæ autem accesserunt, & te-
 nuerunt pedes eius, & adorauerunt eum.
 10 * Tunc ait illis Iesus: Nolite timere. ite, nun-
 ciate fratribus meis ut eant in Galilæam, ibi
 11 me videbunt. * Quæ cum abiissent, ecce qui-
 dam de custodibus venerunt in ciuitatem, &
 12 nunciauerunt principibus sacerdotum om-
 nia, quæ facta fuerant. * Et congregati cum
 senioribus consilio accepto, pecuniam co-
 13 piofam dederunt militibus, * dicentes: Dicite
 quia discipuli eius nocte venerunt, & fura-
 14 ti sunt eum, nobis dormientibus. * Et si hoc
 auditum fuerit a præside, nos suadebimus
 15 ei, & securos uos faciemus. * At illi accepta
 pecunia, fecerunt sicut erant edocti. Et di-
 16 uulgatum est uerbum istud apud Iudæos,
 usque in hodiernum diem. * Undecim au-
 tem discipuli abiierunt in Galilæam in mon-
 17 tem, ubi constituerat illis Iesus. * Et viden-
 tes eum adorauerunt: quidam autem dubi-
 18 tauerunt. * Et accedens Iesus locutus est eis,
 dicens: Data est mihi omnis potestas in ce-
 19 lo, & in terra. * I euntes ergo docete omnes
 gentes: baptizantes eos in nomine Patris, &
 20 Filij: & Spiritus sancti: * docentes eos serua-
 re omnia quæcumque mandauì vobis: & ec-
 ce ego vobiscum sum omnibus diebus, vsque
 ad consummationem sæculi.

Mar. 16.
 b. 6
 10. 20. C 11

Mar.
 d. 15

SANCTVM IESV
CHRISTI
EVANGELIVM SECVNDVM
MARCVM.

CAPVT PRIMVM.

Matt. 3. a.
Malac.
3. a. 1
Iſa. 40. a. 3
Io. 1. c. 15
Luc. 3. a. 4
Matt. 3. a. 5
Leu. 1. c. 23
Matt. 3. c.
12
Luc. 3. c. 16
Ioan. 1. d. 27
Act. 1. a. 5
& 2. a. 4
& 11. ca. 6
& 19. a. 4

INITIVM Euan-
gelij
Iesu Christi, Filij
Dei. * Sicut scriptu
est in Iſaia prophe-
ta: Ecce ego mitto
angelum meum an-
te faciem tuam, qui
præparabit viam
tuam ante te. * Vox
clamantis in deser-
to: Parate viam Domini,
rectas facite semi-
tas eius. * Fuit Ioannes in deserto baptizans,
& prædicans baptismum poenitentiae in re-
missionem peccatorum. * Et egrediebatur
ad eum omnis Iudæe regio, & Ierosolymi-
tae universi, & baptizabantur ab illo in Ior-
dani flumine, confitentes peccata sua. * Et
erat Ioannes uestitus pilis cameli, & zona
pellicea circa lumbos eius, & locustas, &
mel siluestre edebat. Et prædicabat dicens:
* Venit fortior me post me: cuius non sum
dignus procubens solvere corrigiam calcea-

8 mentorum eius. * Ego baptizavi vos aqua,
9 ille vero baptizabit vos Spiritu sancto. * Et
factum est: in diebus illis venit Iesus a Naza-
reth Galilæe: & baptizatus est a Ioanne in
10 Iordane. * Et statim ascendens de aqua, vi-
11 dit celos apertos, & Spiritum tamquam
columbam descendentem, & vocentem in
12 ipso. * Et vox facta est de celis: Tu es filius
13 meus dilectus, in te complacui. * Et statim
14 Spiritus expulit eum in desertum. * Erat
in deserto quadraginta diebus, & quadra-
15 ginta noctibus: & tentabatur a satana. eratq.
cū bestiis, & angeli ministrabant illi. * Post
quam autem traditus est Ioannes, venit Ie-
sus in Galilæam, prædicans Evangelium
16 regni Dei, & dicens: Quoniam impletum
est tempus, & appropinquavit regnum
17 Dei: poenitemini, & credite Evangelio. * Et
præteriens secus Mare Galilæe, vidit Simonem,
& Andream fratrem eius, mittentes
18 retia in mare, (erant enim piscatores) & di-
xit eis Iesus: Venite post me, & faciam vos

Luc. 3. 2.
22
Ioan. 1. d.
32
Matt. 4.
2. 1
Matt. 4.
b. 13
Luc. 4. c. 14
102. 4. f. 43
Matt. 4.
c. 13
Luci 5. a. 2

18 fieri piscatores hominū. * Et protinus re-
19 licis retibus, secuti sunt eum. * Et pro-
gressus inde pusillum, vidit Iacobum Zebe-
dai, & Ioannem fratrem eius, & ipsos em-
20 ponentes retia in naui: * & statim vocavit il-
los. Et relicto patre suo Zebedæo in naui cō-
21 mercenarijs, secuti sunt eum. * ¶ Et ingredi-
untur Capharnaū: & statim sabbatis ingres-
22 sus in synagogam, docebat eos. * ¶ Et stupe-
bant super doctrinā eius: erat enim docem

immundus, & exclamans voce magna exiit
ab eo. * Et mirati sunt omnes, ira vtrōquire-
27 rent inter se dicentes: Quidnam est hoc? que
nā doctrina hæc nova? quia in potestate eccl̃e
spiritibus immundis imperat, & obediūt ei.
28 * Et processit rumor eius statim in omnem
29 regionem Galilæe. * ¶ Et protinus egreden-
tes de synagoga, venerunt in domū Simonis
30 & Andree cum Iacobo, & Ioanne: * Decum-
bebat autem focus Simonis, fabricitane: &

¶ Matt. 8.
b. 14
In. 4. c. 43.

31 eos quasi potestatem habens, & nō sicut Scri-
32 bæ. * ¶ Et erat in synagoga eorum homo in-
33 spiritus immundo: & exclamavit, * dicens:
Quid nobis, & tibi Iesū Nazarene: venisti
35 perdere nos? scio qui sis, Sanctus Dei. * Et
comminatus est ei Iesū, dicens: Obmutesce,
36 & exi de homine. * Et disperpens eū spiritus

31 statim dicens ei de illa. * Et accedens eleua-
uit eam apprehensa manu eius: & cōtinuodi-
32 misit eā febre, & misitabat eis. * Vespere
autem factū cum occidisset sol, asserebāt ad
eum omnes male habentes, & dæmonia ha-
33 bentes: * & erat omnis ciuitas congregata ad
34 ianuam. * Ecursuit multos, qui vexabantur

Luc. 4. f.

12

varijs languoribus: & dæmonia multa ei-
ciebat. & non habebat ea loqui, quoniam scie-
bant eum. * Et disculo valde surgens, egres-
sus abiit in desertum locum, ubi morabatur. * Et
profectus est ibi dimittens, & qui eum haberat.
* Et cum inveni esset eum dixerunt ei: Quia
omnes querunt te. * Et ait illis: Famus
in proximo vicis, & civitates, ut & ibi
predicem: ad hoc enim veni. * Et erat
predicans in synagogis eorum, & in veni-

Matt. 8.

a. 2

Luc. 15. c.

13

Galilæa, & dæmonia eiiciens. * I t venit
ad eum leprosus deprecans eum: & genu-
flexo dixit ei: Si vis, potes me mundare. *
* Iesus autem misertus eius, extendit ma-
num suam: & tangens eum, ait illi: Volo:
* Mundare. * Et cum dixisset, statim discessit
ab eo leprosus, & mundatus est. * Et commu-
natus est ei, statimque eiecit illum: * & dicit
ei: Vide nemini dixeris: sed vade, ostende te
principi sacerdotum, & offeret pro emunda-
tione tua, & quæ præcepit Moyses in testi-
monium illis. * At ille egredius cepit præ-
dicare, & diffamare sermonem; nam ut iam
non posset manifeste introire in civitatem,
sed foris in desertis locis esset, & convenie-
bant ad eum undique.

CAP. II.

Matt. 9. a.

1

Lu. 5. d. 18

Et iterum intravit Capharnaum post
dies, & auditum est quoddam in domo
A esset, & conveniunt multi, ita ut non cape-
ret neque ad ianuam, & loquebatur eis ver-
bum. * Et venerunt ad eum ferentes paraly-
ticum, qui a quatuor portabatur. * Et cum non
posset offerre eum illi pro turba, nudaverunt
tectum ubi erant: & patrescentes submisserunt

grabatum, in quo paralyticus iacebat. * Cum
autem vidisset Iesus fidem illorum, ait para-
lytico: Fili, dimittuntur tibi peccata tua. *
* Erant autem illi quidam de Sacerdotibus seden-
tes, & cogitantes in cordibus suis. * Quid hic
sic loquitur? blasphematur. Quis potest dimitte-
re peccata, nisi solus Deus. * Quo statim
cognita Iesus spiritu suo quia sic cogitarent
intus se, dicit illis: Quia ista cogitatis, in cor-
dibus vestris? * Quid est facilius dicere para-
lytico: Dimittuntur tibi peccata: an dicere:
Surge, tolle grabatum tuum, & ambula? *
* Ve autem scitis quia Filius hominis ha-
bet potestatem in terra dimittendi peccata, *
(ait paralytico): tibi dico: Surge, tolle gra-
batum tuum, & vade in domum tuam. * Et ille
statim surrexit ille, & subleato grabato, abiit co-
ram omnibus, ita ut mirarentur omnes, &
honorificarent Deum, dicentes: Quia num-
quam sic vidimus. * Et egressus est rursus ad
mare: & omnis turba veniebat ad eum, & do-
cebat eos. * I t cum pergeret, vidit Levi
Alphai sedentem ad telonium, & ait illi: Se-
quer me. * Et surgens secutus est eum. * Et
factum est, cum accubaret in domo illius, mul-
ti publicani, & peccatores simul discumben-
bant: cum Iesu, & discipulis eius: & turba mul-
ti, qui & sequebantur eum. * Et Scribæ, & Pha-
risei videntes quia manducaret cum publi-
canis, & peccatoribus, dicebant discipulis
Tuius: Quare cum publicanis, & peccatoribus
manducat & bibit Magister vester? * I t Hou-
andito Iesus ait illis: Nonne esse habent sumi
me dico, sed qui male habent: non enim veni
vocare iustos, sed peccatores. * Et erant disci-
puli Joannis, & Pharisei respondentes: & ve-
niunt, & dicunt illi: Quare discipuli Joannis,
& Phariseorum ieiunant: tu autem discipuli
non ieiunas? * Et ait illis Iesus: Numquid

7 Job. 14.

a. 4

16. 43. d.

35

1 Matt. 9.

a. 9

Lu 5. f. 17

11. T. m.

1 c. 15

possunt huius nuptiarum, quamdiu sponsus cum illis est, ieiunare? Quanto tempore habent secum sponsum, non possunt ieiunare.

10 * ¶ Venient autem dies cum auferentur ab eis sponsus & tunc ieiunabunt in illis diebus.

11 * Nemo assumentum panni rudis assuit vestimento veteri: alioquin auferet supplementum nouum a veteri, & maior scissura fit.

12 * Et nemo mittit vinum in vases veteres: & vinum effundetur, & vases peribunt: sed vinum nouum in vases nouos mitti debet. ¶ Et fa-

Mate. 9.
15
Luc. 5. 35

Mate. 12.
13
Luc. 6. 2. 1

ctum est iterum cum Dominus sabbatis ambularet per synagagā, & discipuli eius coeperunt progredi, & vellere spicas. ¶ Pharisei autem dicebant eis: Ecce, quid faciunt sabbatis quod non licet? ¶ Et ait illis: Numquam legistis quid faceret David, quando necessitatem habuit, & esurijt ipse, & qui cum eo erant? ¶ quo modo introiit in domum Dei sub Abiathar principe sacerdotum, & panes propositionis manducavit, quos non licebat manducare, nisi sacerdotibus, & dedit eis, qui cum eo erant? ¶ Et dicebat eis: Sabbatum propter hominem factum est, & non homo propter sabbatum. ¶ Itaque Dominus est filius hominis, etiam sabbati.

CAP. III.

Mate. 11.
2
Luc. 6. 1
16

1 **E**T introiit iterum in synagagā: & erat ibi homo habens manum aridam.

2 * Et observabant eum, si sabbatis curaret, ut accenserent illi.

3 * Et ait homini habenti manum aridam: Surge in mediū. ¶ Eddicite eis: Licet sabbatis benefacere, an male? animam saluam facere, an perdere? At illi tacebāt.

4 * Et circumspiciens eos cum ira, contristatus super cecitate cordis eorum, dicit homini: Ex-

te de manum tuam. Et extendit, & restituta est manus illi. ¶ Exeuntes autem Pharisei, statim cum Herodianis consilium faciebāt auersus eum quomodo eum perderent.

7 * Iesus autem cum discipulis suis secessit ad mare: & multa turba a Galilea, & Iudæa secuta est eum, & ab Ierosolymis, & ab Idumæa, & trans Iordanem: & qui circa Tyrum, & Sidonem, multitudo magna, audientes, quæ faciebat, uenerunt ad eum.

9 * Et dixit discipulis suis, ut nauicula sibi deserviret propter turbam, ne comprimerent eum.

10 * Multos enim sanabat ita ut irruerent in eum vel illi tangere quosquor habebant plagas. ¶ Et spiritus immundi, cum illum videbant, procide-

Mate. 12.
14

bant eum & clamant dicens: ¶ Tu es Filius Dei. Et vehementer conuincabatur eis, ne manifestarent

manifestarent

1 Mac. 10. 13 nifestarent illum. * Et ascendens in mon-
 2. 14 tem vocavit ad se quos voluit ipse. & vene-
 Lu. 6. b. 13 15 runt ad eum. * Et fecit ut essent duodecim
 16 cum illo: & ut mitteret eos predicare. * Et
 17 dedit illis potestatem curandi infirmitates
 18 & eiciendi demonia. * Et imposuit Simoni
 19 nomen Petrus: * & Iacobum Zebedai, &
 20 Iohannem fratrem Iacobi, & imposuit eis no-
 21 mina Boanerges, quod est, Filii tonitru:
 22 * & Andream, & Philippum, & Bartholo-
 23 mæum, & Mattheum, & Thomam, & Iaco-
 24 bum Alphai, & Thaddæum & Simonem
 25 Cananæum, * & Iudam Iscariotem, qui &
 26 tradidit illum. * Et veniunt ad domum:
 27 & convenit iterum turba, ita ut non possent
 28 neque panem manducare. * Et cum audisset
 29 sui, exierunt tenere eum: dicebat enim: Quo-
 30 nam in furorem versus est. * Et Scriba,
 31 qui ab Ierosolymis descenderant, dicebat:
 32 Quoniam Belzeub habet, & quia in prin-
 33 cipe demoniorum eijcit demonia. * Et con-
 34 vocatis eis in parabolis dicebat illis: Quomo-
 35 do potest satanas satanas eijcere? * Et si re-
 36 gnum in se dividatur, non potest regnum il-
 37 lud stare. * Et si domus super semetipsam
 38 dispiciatur, non potest domus illa stare.
 39 * Et si satanas consueverit in semetipsum,
 40 disperitus est, & non poterit stare, sed finem
 41 habet. * Nemo potest vasa fortis ingressus
 42 in domum diripere, nisi prius sorcem al-
 43 liget, & tunc domum eius diripiet. * I Amē
 44 Dico vobis, quoniam omnia dimittentur fili-
 45 jz hominū peccata, & blasphemia, quibus
 46 blasphemaerint: * qui autem blasphemave-
 47 rit in Spiritum sanctum, non habebit rem-
 48issionem in æternum, sed reus erit æterni
 49 delicti. * Quoniam dicebant: Spiritum im-
 50 mundum habet. * Et veniunt mater eius
 51 & fratres: & foris stantes miserrunt ad eum
 52 vocantes eum, * & sedebat circa eum turba:
 53 & dicunt ei: Ecce mater tua, & fratres tui
 54 foris querunt te. * Et respondens eis, ait: Que-
 55 rit mater mea, & fratres mei? * Et circum-
 56 spiciens eos, qui in circuitu eius sedebant, ait:
 57 Ecce mater mea, & fratres mei. * Qui enim
 58 fecerit voluntatem Dei, hic frater meus, &
 59 soror mea, & mater est.

CAP. IIII.

1 Titum cepit docere ad mare: & coh-
 2 A gregat est ad eum turba multa, ita ut
 3 non ascendens foret in mari, & omnis
 4 turba circa mare super terram erat: * & do-
 5 cebat eos in parabolis multa, & dicebat illis
 6 in doctrina sua: * Audite: ecce exiit simi-
 7 nans ad seminandum. * Et cum seminat,
 8 aliud cecidit circa viam, & venerunt volu-
 9 cres celi, & comederunt illud. * Aliud vero
 10 cecidit super petrosas, ubi non habuit ter-
 11 ram multam: & statim exortum est, quo-

6 niā non habebat altitudinē terrę: * & quan-
 7 do exortus est sol, exaltavit: & eo quod nō
 8 habebat radicem, exaruit. * Et aliud co-
 9 cidit in spinas: & ascenderunt spinę, & suf-
 10 focaverunt illud, & fructū non dedit. * Et
 11 aliud cecidit in terram bonam: & dabat fru-
 12 ctum ascendentem, & crescentem, & affer-
 13 bat vnum triginta, vnum sexaginta, & vnu
 14 centum. * Et dicebat: Qui habet aures au-
 15 diendi, audiat. * Et cum esset singularis,
 16 interrogauerunt eum hi, qui cum eo erant
 17 duodecim, parabolam. * Et dicebat eis: Vo-
 18 bis datum est nosse mysterium regni Dei: illis
 19 autem, qui foris sunt in parabolis omnia
 20 fiunt. * Ut videntes videant, & non vi-
 21 deant: & audientes audiant, & non intelli-
 22 gant: nequando converterantur, & dimittan-
 23 tur eis peccata. * Et ait illis. Nescitis pa-
 24 rabolam hanc? & quomodo omnes parabolas
 25 cognoscitis? * Qui seminat, verbum semi-
 26 nat. * Hi autem sunt, qui circa viam, ubi se-
 27 minatur verbum, & cum audierint, conse-
 28 ssum venit satanas, & auferit verbum, quod
 29 seminatum est in cordibus eorum. * Et hi
 30 sunt similiter, qui super petrosas seminantur:
 31 qui cū audierint verbum, statim cum gaudio
 32 accipiunt illud: * & non habent radicem
 33 in se, sed temporales sunt: inde orta tribu-
 34 latione & persecutione propter verbum, cō-
 35 fectim scandalizantur. * Et alij sunt, qui
 36 in spinis seminantur: hi sunt, qui verbum
 37 audiunt, & arumne scrupuli, & deceptio di-
 38 vitiarum, & circa reliqua concupiscentię in-
 39 tiduantes suffocant verbum, & sine fructu es-
 40 ciunt. * Et hi sunt, qui super terram bonā
 41 seminati sunt, qui audierunt verbum, & susceperunt,
 42 & fructificant, vbi triginta, vnum sexaginta,
 43 & vnum centum. * Et dicit ei illis: Numquid
 44 venit lucerna ut sub modio ponatur, aut

1 Isa. 6. c. 9
 2 Mat. 13. b.
 3 14
 4 Io. 12. c. 40
 5 Act. 28. f.
 6 26
 7 Ro. 11. b.
 8 8

1 1. Tim.
 2 6. c. 17

1 Mat. 5.
 2 b. 55

1 Lu. 8. c. 16.
 2 11. c. 33

Mat. 10.
c. 26
Lu. 8. c. 17

Mat. 7.
c. 2
Lu. 6. f. 38
Mat. 13. b.
c. 12. & 15.
c. 19
Luc. 8. c.
c. 18. & 19.
d. 26

Mat. 13.
c. 34

Mat. 8.
c. 23
Lu. 8. c. 23

sub lecto? rone vt super candelabrum po-
22 ratur? * Non e enim aliquid abcondi-
tum, quod non manifestetur: nec factum
23 est occultum, sed vt in palam veniat. * Si
24 quis habet aures audiendi, audiat. * Et di-
cebat illis: Videte quid audiat. * In qua
memoria fuerit, remeietur vobis, &
25 adjicietur vobis. * Qui enim habet, dabi-
tur illi: & qui non habet, etiam quod ha-
26 bet auferetur ab eo. * Et dicebat: Sic est regnū
Dei quemadmodū si homo iacet semē in
27 terram, * & dormiat, & exurgat nocte &
die, & semen germinet, & increseat dum
28 nescit ille. * Vltro enim terra fructi-
ficat, primum herbam, deinde spicam, deinde
29 plenum frumentum in pica. * Et cum pro-
duxerit fructus, statim mittit falcem, quo-
30 niā adest messis. * Et dicebat: Cui assimi-
labimus regnū Dei? aut cui parabolā com-
31 parabimus illud? * Sicut gramini simi-
lis pis, quod cum seminarum fuerit in terra,
minus est omnibus seminibus, quæ sunt in
32 terra: * & cum seminatum fuerit, ascendit,
& fit maior omnibus oleis, & facit ran-
33 mos magnos, ita vt possint sub vmbra ei us-
queant audire: * sine parabola autem non lo-
quebatur eis. seorsum autem discipulis suis
35 differebat omnia. * Et ait illis in illa die, cū
fiero ei factum: Transeamus contra:
36 * Et dimittentes urbem, assumunt
eum ita vt erat in nauī: & alie naues

37 erant cum illo. * Et facta est procella ma-
gna venti, & fluctus mittebat in nauim, ita
38 vt impleteretur nauis. * Et erat ipse in pup-
pi super ceruicā dormiens: & excitant eum,
& dicunt illi: Magister, non ad te pertinet
39 quia perimus? * Et exurgens comminatus

est vtero, & dixit mari: Tace, ebmure sce. Et
cessauit ventus: & facta est tranquillitas ma-
40 gna. * Et ait illis: Quid timetis? necdum
habetis fidem? Et tunc ventus timore ma-
gno, & dicebat ad alterutrum: Quis putas, est
ille, quia & ventus & mare obediunt ei?

CAP. V.

1 E T venerunt trās fretum maris in regio-
nem Cæſariensium. * Et ecce in eis de
2 nau, statim occidit de monumentis homo
3 in spiritu immundo, * qui domicilium ha-
bebat in monumentis, & neque catenis lam-
4 quisquam poterat eum ligare: * quoniam
sepe compedibus & catenis vincus, dirupis-
5 set catenas, & compedes comminisset, &
semper poterat eum domare. * & semper die
ac nocte in monumentis, & in montibus
6 erat, clamans, & concidens se lapidibus. * Vi-
dens autem Iesum a longe, cucurrit, & ad-
7 ruit eum: * & clamans voce magna dixit:
Quid mihi, & tibi, Iesus fili Dei altissimi?
8 aduro te per Deum, ne me torqueas. * Di-
cebat enim illi: Exi spiritus immunde ab ho-
9 mine. * Et interrogabat eum: Quod tibi no-
men est? Et dixit ei: Legio mihi nomen est,
10 quia multi sumus. * Et dicebatur eū mul-
11 tum ne se expelleret extra regionē: * Erat autē
ibi circa montem grex porcorum magnus,
12 pascens. * Et deprecabuntur eum spiritus,
dicentes: Mitte nos in porcos vt in eos intro-
13 eamus. * Et concessit ei statim Iesus. Et exe-
14 B unt spiritus immundi introierunt in por-
cos: & magno impetu grex precipitatus est
15 in mare ad duo millia, & suffocati sunt in
16 mari. * Qui autē pascabant eos, fugerunt, &
nunciauerunt in ciuitatem, & in agros. * Si
17 egressi sunt videre quid esset factum: * ve-
niunt ad Iesum: & vident illā, qui a demonio

Mat. 8. d.
c. 18
Lu. 8. d. 16

verabatur, sedentem, vestitum, & sana mentis, & timuerunt. * Et narrauerunt illis, qui viderant, qualiter factum esset ei, qui de monium habuerat, & de porcis. * Et rogare ceperunt eum ut discederet de finibus eorum. 18 * Cumque ascenderet nauim, cepit illum deprecari, qui a demonio vexatus fuerat, vt 19 esset cum illo, * & non admisit eum, sed ait illi: Vade in domum tuam ad tuos, & annuncia illis quanta tibi Dominus fecerit, & misertus sit tui. * Et abiit, & cepit predicare in Decapoli, quanta sibi fecisset Iesus: 21 & omnes mirabantur. * Et cum transcenderet Iesus in nauim rursus transiret, cōueni-
entia multa ad eum. Et erat circa mare.

I Matt. 9.
c. 18
Lu. 8. f. 42

22 * Et venit quidam de archisynagoga nomine Iairus, & videns eum, proci-
dit ad pedes eius, * & deprecabatur eum multum, dicens: Quoniam filia mea in extremis est, Veni, impone manum super eam, ut salua sit, & viuat. * Et abiit cum illo, & sequebatur eum turba multa, & comprimebant eum. 25 * Et mulier, quæ erat in profluvio sanguinis annis duodecim, * & fuerat multa perpeffa a compluribus medicis: * erogauerat omnia sua, nec quidquam profecerat, sed magis deterius habebat: * cum audisset de Iesu, venit in turba retro, & tetigit vestimentum eius: * dicebat enim: Quia si vel uestimentum eius tetigero, salua ero. * Et confestim siccatu est fons sanguinis eius: & sensit corpore quia sanata esset a plaga. * Et statim Iesus in semetipso cognoscens virtutem, quæ exierat de illo, conuersus ad turbam, 31 aiebat: Quis tetigit uestimenta mea? * Et dicebant ei discipuli sui: Vides turbam comprimentem te, & dicis: Quis me tetigit? 32 * Et circumspiciebat videre eam, quæ hoc fecerat. * Mulier vero timens & tremens,

sciens quod factum esset in se, venit & proci-
dit ante eum, & dixit ei omnia veritate. 34 * Ille autem dixit ei: Filia, fides tua te saluam fecit: vade in pace. & esto sana a plaga tua. 35 * Adhuc eloquente, veniunt ab archisynagoga, dicentes: Quia filia tua mortua est: quid ultra vexas Magistrum? * Iesus autem audito verbo, quod dicebatur, ait archisynagogo: Noli timere: tantum modo crede. * Et non admisit quemquam se sequi nisi Petrum, & Iacobum, & Ioannem fratrem Iocobi. * Et veniunt in domum archisynagogi, & videt tumultum, & flentes, & eiulantes multum. * Et ingressus, ait illis: Quid turbarimini, & ploratis? puella non est mortua, sed dormit. * Et irridebant eum. Ipse vero ciecitis omnibus assumit patrem, & matrem puellæ, & qui secum erant, & ingreditur vbi puella erat iacens. * Et tenens manum puellæ, ait illi: Talitha cumi, quod est interpretatu: Puella (tibi dico) surge. * & confestim surrexit puella, & ambulabat: erat autem annorum duodecim: & obstupuerunt 43 stupore magno. * Et præcepit illis vehementer vt nemo id sciret: & dixit dari illi manducare.

CAP. VI.

1 **E**t regressus inde, abiit in patriam suam, & sequebantur eum discipuli sui: * factio sabbato cepit in synagoga docere: & multi audientes admittabantur in doctrinam eius, dicentes: Vnde huc hæc omnia? & quæ est sapientia, quæ data est illi: & virtutes tales, 3 quæ per manus eius efficiuntur. * Nonne hic est faber, filius Mariæ, frater Iacobi, & Ioseph,

Mat. 13. g.
54

Lu. 4. c. 16
10. 4. f. 44.

I Ios. 6. c.
12

Ioseph, & Iuda, & Simonis? nonne & Iordanis erus hic nobiscum sunt? Et scandalizabantur

bantur

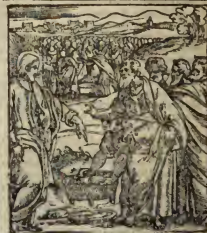
Mat. 13. 4 bantur in illo. * Et dicebat illis Iesus:
 57 1 Quia non est propheta sine honore nisi in
 Luc. 4. d. 5 sua. * Et non poterat tibi uirtutem ullam
 4 6 facere, nisi paucos infirmos impositis mani-
 4 6 bus curauit: * & mirabatur propter incredu-
 4 6 litatem eorum, & circuibat castella in cir-
 Mat. 10. 7 cuitu docens. * I Et uocauit duodecim: &
 1 8 corpit eos mittere binos, & dabat illis pote-
 Sup. 3. b. 8 statem spirituum immundorum. * Et prae-
 4 9 cepit eis ne quid tollerent in uia, nisi virgam
 Luc. 9. a. 1 tantum in uiam peram, non panem, neque in 20
 Act. 13. 9 na 25, * I sed calceatos sandalijs, & ne indu-
 8 10 rentur duabus tunicis. * Et dicebat eis:
 11 11 Quocumque introieritis in domum: illic
 Mat. 10. 12 manete donec exeatis inde: * quicumque
 b. 14 12 non receperint uos, nec audierint uos, I exe-
 Luc. 9. a. 5 13 tes inde, excutite puluerem de pedibus ue-
 Act. 13. g. 13 stris in testimonium illis. * Et exeuntes prae-
 51 14 dicabant ut penitentiam agerent: * & ex-
 & 18. a. b 14 monia multa eiciebant, I & ungebant oleo
 Iac. 5. d. 14 multos aegros, & sanabant. * I Et audiuit
 Iac. 5. d. 14 rex Herodes, (manifestum enim factum est
 Iac. 5. d. 14 nomen eius) & dicebat: Quia Ioannes Bapti-
 Luc. 9. a. 7 15 sta resurrexit a mortuis: & propterea virtu-
 16 tes operantur in illo. * Alij autem dicebat:
 17 Quia Elias est. Alij uero dicebant: Quia,
 18 propheta est, quasi unus ex prophetis. * Quo
 19 Caudito Herodes ait: Quem ego decollau-
 20 i Ioannem, hic a mortuis resurrexit. * I Ipse
 21 enim Herodes misit, ac tenuit Ioannem, &
 22 uinxit eum in carcere propter Herodiadem
 23 uxorem Philippi fratris sui, quia duxerat
 24 eam. * Dicebat enim Ioannes Herodi:
 25 I Nō licet tibi habere uxorem fratris tui. * He-
 26 rodias autem insidiabatur illi: & uolebat
 27 occidere eum, nec poterat. * Herodes enim
 28 metuebat Ioannem, scitans eum uirum iustū
 29 & sanctum: & custodiebat eum, & audito
 30 eo multa faciebat, & libenter eum audiebat.
 31 * Et cum dies opportunus accidisset, Hero-
 32 des natalis sui cœnam fecit principibus, &
 33 tribunis & primis Galilææ. * cumq. introis-
 34 set filia ipsius Herodiadis, & saltasset, &
 35 placuisset Herodi, simulq. recumbentibus;
 36 rex ait puellæ: Petite a me quod uis, & dabo
 37 tibi: * & iurauit illi: Quia quidquid petieris
 38 dabo tibi, licet dimidium regni mei. * Quæ
 39 cum exisset, dixit matri suæ: Quid petam?
 40 At illa dixit: Caput Ioannis Baptistæ. * Cūq.
 41 introisset statim cum festinatione ad regem,
 42 petiuit dicens: Volo ut protinus des mihi in
 43 disco caput Ioannis Baptistæ. * Et contri-
 44 status est rex: propter iurandum, & propter
 45 simul discumbentes noluit eam contri-
 46 stare: * sed missis spicatore præcepit asser-
 47 ri caput eius in disco. Et decollauit eum in
 48 carcere, * & attulit caput eius in disco: &
 49 dedit illud puellæ, & puella dedit matri suæ.
 50 * Quo audito, discipuli eius uenerunt, & tu-
 51 lerunt corpus eius, & posuerunt illud in mo-

30 numento. * Et conuenientes Apolloli ad le-
 31 sum, renunciauerunt ei omnia, quæ egerant,
 32 & docuerant. * Et ait illis: Venite seorsum
 33 in desertum locum, & requiescite pusillum.
 34 Erant enim qui ueniebant & redibant mul-
 35 ti: & nec spatium manducandi habebant. *
 36 Et ascendentes in nauim, abierunt in deser-
 37 tum locum seorsum. * Et uiderunt eos ab-
 38 euntes, & cognouerunt multi: & pedestres
 39 de omnibus ciuitatibus concurrerunt illuc,
 40 & præueniunt eos. * I Et exiens uidit tur-
 41 bam multā Iesus: & misertus est super eos,
 42 quia erant sicut oves non habentes pastorem,
 43 & cepit illos docere multa. * Et cum iam
 44 hora multa fieret, accesserunt discipuli eius,
 45 dicentes: Desertus est locus hic, & iam hora

Mat. 14.
 d. 11
 Luc. 9. b.
 10

Mat. 9.
 d. 36
 & 14. c. 14

36 præterijt: * I dimitte illos, ut euntes in pro-
 37 ximas uillas, & uicos, emant sibi cibos, quos

Luc. 9. b.
 12
 Ioan. 6. a.

mandu-

37 manducant. * Et respondens ait illis: Date illis: vos manducare. * Et dixerunt ei: Eunt es immo ducetis denarijs panes, & dabimus illis manducare. * Et dicit eis: Quot panes habetis? ite, & videte. Et cum cognouissent, dicunt: Quinque, & duos pisces. * Et percipit illis ut accubere faceret omnes secundo dum contubernia super uiride fenu. * Et discubuerunt in partes per centenos, & quinquagena. * Et acceptis quinque panibus & duobus piscibus, intuens in celum, & benedixit, & fregit panes, & dedit discipulis suis, ut ponerent ante eos: & duos pisces diuisit omnibus. * Et manducauerunt omnes, & saturati sunt. * Et sustulerunt reliquias, fragmentorum duodecim cophinos plenos, & de piscibus. * Erant autem qui manducauerunt quinque millia virorum. * Et statim coegit discipulos suos ascendere nauim ut preceperent eum trans fretum ad Bethsai-dam, dum ipse dimitteret populum. 46 * Et cum dimisisset eos, abiit in montem

essent de nauis, continuo cognouerunt eum: 55 * & percurrentes vniuersam regionem illam, ceperunt in grabatis eos, qui se male habebant, circumferre, ubi audiebant eum esse. 56 * Et quocumque introibat, in uicos, vel in villas, aut ciuitates, in plateis ponebant in firmos, & deprecabatur eum, ut vel simbriam vestimenti eius tangerent, & quotquot tangebant eum, salui fiebant.

CAP. VII.

1 ET conueniunt ad eum Pharisei, & quidam de scribis, venientes ab ierosolymis. 2 * Et cum vidissent quosdam ex discipulis eius communibus manibus, id est non lotis, manducare panes, vituperauerunt. 3 * Pharisei enim, & omnes iudei, nisi crediderint manus, non manducant, tenentes traditionem seniorum. * & afori nisi baptizentur, non comedunt: & alia multa sunt, quae tradita sunt illis seruare, baptisma callicum, & vrecorum, & aramentorum, & lestorum: & interrogabant eum Pharisei, & Scribae: Quare discipuli tui non ambulant iuxta traditionem seniorum, sed communibus manibus manducant panem? * At ille respondens, dixit eis: Bene prophetauit isaias de vobis hypocritis, sicut scriptum est: 4 * populus hic labijs me honorat, cor autem eorum longe est a me. * in vanum autem me colunt, docentes doctrinas, & precepta hominum. 5 * Relinquentes enim mandatum Dei, tenetis traditionem hominum, baptismata vrecorum, & calicum: & alia similia his facitis multa. * Et dicebat illis: Beneficentum facitis preceptum Dei, & traditionem vestram seruetis. * Moyses enim dixit:

Mat. 15. 2. 3

Mat. 23. 1. 2

47 orare. * Et cum solo esset, erat nauis in medio mari, & ipse solus in terra. * Et videns eos laborantes in remigando, (erat enim, ventus contrarius eis) & circa quartam vigiliis noctis venit ad eos ambulans supra mare: & volebat preterire eos. * At illi ut viderunt eum ambulante supra mare, putauerunt phantasma esse, & exclamauerunt. 50 * Omnes enim viderunt eum, & conturbati sunt. Et statim locutus est cum eis, & dixit eis, Confidite, ego sum, nolite timere. * Et ascendit ad illos in nauim, & cessauit ventus. Et plus magis intra se stupebant: non enim intellexerunt de panibus erat enim cor eorum obturatum. * Et cum transierat, uenerunt in terram Genesareth, & applicuerunt. * Cumque egressi

Mat. 14. 23. 5

Mat. 14. 23. 5

Exo. 20. c. 12
Deut. 5. b. 16
Eph. 6. a. 3
Exo. 21. c. 16
Leuit. 20. b. 9
Prou. 20. c. 10
Mat. 15. b. 10

1 Honora patrem tuum, & matrem tuam.
Et: Qui maledixerit patri, uel matri, morte
morietur. * Vos autem dicitis: Si dixerit
homo patri, aut matri, Corban, (quod est
donum) quodcumque ex me, tibi profue-
rit: * & uetera non dimittitis eum quidquam
facere patri suo, aut matri, * rescindentes uer-
bum Dei per traditionem uestram, quam
tradidistis: & similia huiusmodi multa faci-
tis. * Et aduocans iterum turbam, dicebat
illis: Audite me omnes, & intelligite. * Ni-
hil est extra hominem, & introiens in eum,
quod possit eum coquinare, sed quæ de ho-
mine procedunt illa sunt, quæ communicat
hominem. * Si quis habet aures audire, di-
audiat. * Et cum introisset in domum a tur-
ba, interrogabant eum discipuli eius parabo-
lam. * Et ait illis: Sic et uos imprudentes
estis? Non intelligitis quia omne extrinse-
cus introiens in hominem, non potest eum,
communicare: * quia non intrat in cor eius,
sed in uentrem uadit, & in secessum exit,
purgans omnes escas? * Dicebat autem,
quoniam quæ de homine exeunt, illa com-
municant hominem. * Abintus enim de
corde hominum malæ cogitationes proce-
dunt, adulteria, fornicationes, homicidia,
furta, auaritiæ, nequitie, dolus, impudici-
tiæ, oculus malus, blasphemia, superbia, uul-
ticia. * Omnia hæc mala abintus procedunt,
& communicant hominem. * Et inde sur-
gens abiit in fines Tyri, & Sidonis: & in-
gressus domum, neminem uoluit scire, &
non potuit latere. * Mulier enim statim ut
audiuit de eo, cuius filia habebat spiritum
immundum, intrauit, & prociuit ad pedes

Gen. 6.
a. 5

Mat. 15.
c. 24

16 eius. * Erat enim mulier Gentilis, Syrophœ-
nissa genere. Et rogabat eum ut dæmonium
17 eiiceret de filia eius. * Qui dixit illi: Sine

18 prius saturari filios. non est enim bonum tu
mere panem filiorum, & mittere canibus. *
19 D At illa respondit, & dixit illi: Vtique Domi-
ne, nam & canelli comedunt sub mensa de-
20 micis puerorum. * Et ait illi: Propter hunc
sermonem uade, exiit dæmonium a filia tua.
21 * Et cum abiisset domum suam, & inuenit
puellam iacentem supra lectum, & dæmo-
22 nium exiisse. * Et iterum exiens de finibus
Tyri, uenit per Sidonem ad Mare Galilææ
23 inter medios fines Decapoleos. * Et addu-
cunt ei surdum, & mutum, & deprecabatur
24 eum, ut imponat illi manum. * Et apprehen-
dens eum deturba scorum, misit digitos
25 suos in auriculas eius: & expuens, tetigit lin-
guam eius: * & suspiciens in cælum, inge-
muit, & ait illi: Ephphetha, quod est adape-
26 rire. * Et statim apertæ sunt aures eius, &
solutum est uinculum lingue eius, & loque-
batur recte. * Et præcepit illis ne cui diceret:
27 Quanto autem eis præcipiebat, tanto magis
plus prædicabant: * & eo amplius admira-
bantur, dicentes: Bene omnia fecit: & surdos
fecit audire, & mutos loqui.

Mat. 15.
d. 33
Luc. 11. b.
24

CAP. VIII.

1 IN diebus illis iterum cum turba multa
2 esset, nec haberent quod manducarent
3 conuocatis discipulis, ait illis: * Misereor su-
per turbam: quia ecce iam triduo sustinent
4 me, nec habent quod manducarent: * & si di-
miseri eos ieiunos in domum suam, defi-
5 cient in uia: quidam enim ex eis de longe
6 uenerunt. * Et responderunt ei discipuli sui:
unde illos quis poterit hic saturare panibus
7 in solitudine? * Et interrogauit eos: Quot
8 panes habetis? Qui dixerunt: Septem. * Et
præcepit turbæ discumbere super terram.

Mat. 15.
d. 32

Et acci-

Et accipiens septem panes, gratias agens tre-
git, & dabat discipulis suis ut apponerent,
7 & apposuerunt turba. * Et habebant piscicu-
los paucos: & ipsos benedixit, & iussit appo-
ni. * Et manducauerunt, & saturati sunt, &
8 suffulerunt quod superauerat de fragmentis,
9 septem sportas. * Erant autem qui manduca-
uerant, quasi quattuor millia: & dimisit
10 eos. * Et statim ascendens nauim cum disci-
11 pulis suis, venit in partes Dalmanutha.
12 * I Et exieit Pharisei, & ceperunt con-
quire cum eo, querentes ab illo signum
13 de celo, tentantes eum. * Et ingemiscens
spiritu, ait: Quid generatio ista signum qua-
rit? Amen dico vobis, si dabitur generatio-
14 ni isti signum. * Et dimittens eos, ascendit
15 iterum nauim, & abiit: transierunt. * I Et
16 oblit sunt panes sumere: & iussit unum pa-
nem non habebat secum in nauim. * Et pre-
cipiebat eis, dicens: Videte, & caute a fer-
mento Phariseorum, & fermento Herodis.
17 * Et cogitabant ad alterutrum, dicens:
18 Quia panes non habemus. * Quo cognito,
ait illis Iesus: Quid cogitatis, quia panes non
habetis? nondum cognoscitis nec intelligi-
tis? adhuc cæcæum habetis cor uestrum?
19 * Oculos habentes non uidetis? & aures ha-
bentes non audietis? I Nec recordamini, *
quando quinque panes fregi in quinque
20 millia: quot copiosos fragmentorum plenos
sustulistis? Dicunt ei: Duodecim. * Quan-
do & septem panes in quattuor millia: quot
sportas fragmentorum tulistis? Et dicunt
21 ei: Septem. * Et dicebat eis: Quomodo non-

Mat. 16.

Luc. 11. g.

Mat. 16.

I Sup. 6. f.
41
Ioan. 6. b.
tt

22 dum intelligitis? * Et ueniente Bethsaidâ,
& adducunt ei cæcum, & rogant eum ut
23 illum tangeret. * Et apprehensa manu cæci,
eduxit eum extra nicum: & exprensus in ocu-
los eius impositis manibus suis, interroga-

24 uit eum si quid uideret. * Et accipiens, ait:
Vide homines uelut arbores ambulantes.
25 * Deinde iterum imposuit manus super o-
culos eius: & cepit uidere. & restitutus est ita
26 ut clare uideret omnia. * Et misit illum in
domum suam, dicens: Vade in domum tuam:
& si in uicem introieris, nemini dixeris.
27 * I Et egressus est Iesus, & discipuli eius in
castella Cæsareæ Philippi: & in uia interro-
gabat discipulos suos, dicens eis: I Quem
28 me dicunt esse homines? * Qui responde-
runt illi, dicens: Ioannem Baptistam, alij
Eliam, alij uero quasi unum de prophetis.
29 * Tunc dicit illis: Vos uero quem me esse
dicitis? Respondens Petrus, ait ei: Tu es Chri-
30 stus. * Et comminatus est eis, ne cui diceret
31 de illo. * Et cepit docere eos quoniam opor-
det filium hominis pati multa, & reprobari
a senioribus, & a summis sacerdotibus, &
32 Scribis, & occidi: & post tres dies resurgere.
* Et palam uerbum loquebatur. Et appie-
hendens eum Petrus, cepit increpare eum.
33 * Qui conuersus, & uidens discipulos suos,
comminatus est Petro, dicens: Vade retro
me satana, quoniam non lapis quæ Dei sunt,
34 sed quæ sunt hominum. * Et conuocata tur-
ba cum discipulis suis, dixit eis: I Si quis
35 uult me sequi, denegat semetipsum: & tollat
crucem suam, & sequatur me. * Qui enim
36 uoluerit animam suam saluam facere, per-
deat eam: qui autem perdidit animam suam
propter me, & Euangelium, saluam faciet
eam. * Quid enim proderit homini, si lucre-
tur mundum totum, & detrimentum animæ
37 perdat? Aut quid dabit homo com-
38 mutationis pro anima sua? * I Qui enim
me confusus fuerit, & uerba mea in genera-
tione ista adultera & peccatrice: & filius ho-
minis confundetur eum, cum uenerit glo-
39 ria patris sui cum angelis sanctis. * Et dice-
bat illis: I Amen dico uobis, qui sunt quid-
dam de hic stantibus, qui non gustabunt
mortem donec uideant regnum Dei ueniens
in uirtute.

I Mat. 16.
b. 13
I Luc. 9. c.
11I Mat. 10.
d. 38
& 16. d.
24
Luc. 9. c.
23. & 14.
f. 27. & 17.
g. 33
Ioan. 12.
d. 25
I Mat. 10.
d. 33
I Luc. 9. c.
26. & 32.
b. 9
I Mat. 16.
d. 27
Luc. 9. c.
37

CAP. IX.

1 **E**T post dies sex assumit Iesus Petrum,
A & Iacobum, & Ioannem: & ducit illos
in montem excelsum seorsum solos, & trans-
2 figuratus est coram ipsis. * Et uestimenta
eius facta sunt splendida, & candida nimis
uelut nix, qualia fullo nō potest super terrā
3 candida facere. * Et apparuit illis Elias cō
4 Moyse: & erant loquentes cum Iesu. * Et re-
spondens Petrus, ait Iesu: Rabbi, bonum est
nos hic esse: & faciamus tria tabernacula,
5 Tibi unum, & Moyse unum, & Eliæ unum.
6 * Non enim sciebat quid diceret: erat enim
timore exterritus: & facta est nubes obum-
7 brans eos: & uenit uox de nube, dicens: Hic

Mar. 17. a.
1
Luc. 9. d.
38

est filius meus charissimus : audite illum .

7 * Et statim circumspicientes, neminem amplius uiderunt, nisi Iesum tantum secum .

8 * I Et descendit illis de monte, praecepit illis ne cuiquam quae uidissent, narrarent : nisi cum Filius hominis a mortuis resurrexerit .

9 * Et uerbum continuerunt apud se : conquirentes quid esset : Cum a mortuis resurrexerit .

10 * Et interrogabat eos, dicentes : I Quid ergo dicunt Pharisei, & Scribae, quia Eliam oportet uenire primum ?

11 * Qui respondens, ait illis : Elias cum uenerit primo, restituet omnia : & quo modo I scriptum est in Filium hominis, ut multa patiatur & contemnatur .

12 * Sed dico nobis quia & Elias uenit (& fecerunt illi quaecumque noluerunt) I sicut

13 scriptum est de eo . * Et ueniens ad discipulos suos, uidit turbam magnam circa eos, &

14 Scribas conquirentes eum illis . * Et confestim omnis populus uidens Iesum, stupefactus est, & expanerunt, & accurrentes salutabant eum .

15 * Et interrogauit eos : Quid inter uos conquiritis ? I Et respondens unus de turba, dixit : Magister, attuli filium meum

16 ad te habentem spiritum muum : qui ubicumque eum apprehenderit, allidit illum, & spumat, & stridet dentibus, & arescit : & diei discipulis tuis ut eicerent illum, & non

17 potuerunt . * Qui respondens eis, dixit : O generatione incredula, quamdiu apud uos ero ? quamdiu uos patiar ? attente illum ad me .

18 * Et attulerunt eum . Et cum uidisset eum, statim spiritus conturbauit illum : & elisus

19 in terram, uolutabatur spumans . * Et interrogauit patrem eius : Quantum temporis est ex quo e hoc accidit ? At ille ait : Ab infan-

20 tia : & frequenter eum in igne, & in aquas misit ut eum perderet : sed si quid potes, adiuua nos, misertus nostri .

21 * Iesus autem ait

22 illi : Si potes credere, omnia possibilia sunt credenti .

23 * Et continuo exclamans pater pueri, cum lacrymis aiebat : Credo, Domine : adiuua incredulitatem meam .

24 * Et cum uideret Iesus concurrentem turbam, comminatus est spiritui immundo, dicens illi : Surge, & mute spiritus, ego praecepicio tibi, exi ab eo, & factus est sicut mortuus, ita ut multi

25 dicerent : Quia mortuus est . * Iesus autem tenens manum eius, eleuauit eum, & surrexit .

26 * Et cum introisset in domum, discipuli eius secreto interrogabant eum : Quare nos non potuimus eicere eum ?

27 * Et dixit illis : Hoc enim in nullo potest exire, nisi in oratione, & ieiunio .

28 * I Et inde profecti praetergeriebantur Galilaeam : nec uolebat quemquam scire .

illi : Si potes credere, omnia possibilia sunt credenti .

* Et continuo exclamans pater pueri, cum lacrymis aiebat : Credo, Domine : adiuua incredulitatem meam .

* Et cum uideret Iesus concurrentem turbam, comminatus est spiritui immundo, dicens illi : Surge, & mute spiritus, ego praecepicio tibi, exi ab eo, & factus est sicut mortuus, ita ut multi

dicerent : Quia mortuus est . * Iesus autem tenens manum eius, eleuauit eum, & surrexit .

* Et cum introisset in domum, discipuli eius secreto interrogabant eum : Quare nos non potuimus eicere eum ?

* Et dixit illis : Hoc enim in nullo potest exire, nisi in oratione, & ieiunio .

* I Et inde profecti praetergeriebantur Galilaeam : nec uolebat quemquam scire .

* I Do. ebat autem discipulos suos, & dicebat illis : Quoniam filius hominis tradetur in manus hominum, & occidetur, & occisus tertia die resurget .

* At illi ignorabant uerbum : & timebant interrogare eum .

* Et uenerunt Capharnaum . Qui enim domi essent, interrogabat eos : Quid in uia tractabatis ?

* At illi tacebant, siquidem in uia inter se disputauerant, I quis eorum maior esset .

* Et residens uocauit duodecim, & ait illis : Si quis uult primus esse, erit omnium nouissimus, & omnium minister .

* Et accipiens puerum, statuit eum in medio eorum : quem cum complexus esset, ait illis : Quis-

F quis unum ex huiusmodi pueris receperit in nomine meo, me recipit : & quicumque me susceperit, non me suscipit, sed eum, qui misit me .

* I Respondit illi Ioannes, dicens : Magister, uidimus quemdam in nomine tuo eicientem daemonia, qui non sequitur nos, & prohibuimus eum .

* Iesus autem ait :

Nolite

Nolite

1. Cor. 13. 1. 3
Mat. 10. 1. 43
Mat. 18. 1. 6
Lu. 17. 2. 1
Mat. 5. d. 30. & 18. 2. 6
Lu. 17. 2. 1
Mat. 5. d. 30. & 18. 2. 6
Lu. 17. 2. 1
Leu. 2. d. 13
Mat. 5. d. 13
Lu. 14 g. 34
- Nolite prohibere eum: Nemo est enim qui faciat virtutem sui nomine meo, & possit cito male loqui de me. * qui enim non est aduersum vos, pro vobis est. * I Quisquis enim potum dederit vobis calicem aque in nomine meo, quia Christi estis: amen dico vobis, non predet mercedem suam. * Et quisquis scandalizauerit vnum ex his pusillis credentibus in me: bonum est ei magis si circumdaretur mola asinaria collo eius, & in mare mitteretur. * Et si scandalizauerit te manus tua, abscide illam: bonum est tibi debilem introire in vitam, quam duas manus habentem ire in gehennam, in ignem inextinguibilem: * I ubi uermis eorum non moritur, & ignis non extinguitur. * Et si pes tuus te scandalizat, amputa illum: bonum est tibi claudu introire in vitam eternam, quam duos pedes habentem mitti in gehennam ignis inextinguibilis: * I ubi uermis eorum non moritur, & ignis non extinguitur. * Quod si oculus tuus scandalizat te, eisce eum: bonum est tibi luscum introire in regnu Dei, quam duos oculos habentem mitti in gehennam ignis: * ubi uermis eorum non moritur, & ignis non extinguitur. * I Omnis enim igne salietur, & omnis uisum sale salietur. * I Bonum est sal: quod si sal infulsum fuerit: in quo illud scondietis? Habete in vobis sal, & pacem habere inter vos.
- 4 dixit eis: Quid uobis precepit Moyses? Qui dixerunt: I Moyses permisit libellum re pudij scribere, & dimittere. * Quibus respondens Iesus, ait: Ad duriciam cordis uestri scripsit uobis preceptum illud. * ab initio autem creaturae I masculum, & feminam fecit eos Deus. * Propter hoc relinquet homo patrem suum, & matrem, & adheret uxorem suam: & erunt duo in carne una. Itaque iam non sunt duo, sed una caro. * Quod ergo Deus coniunxit, homo non separet. * Et in domo iterum discipuli eius de eodem interrogauerunt eum. * Et ait illis: Quicumque dimiserit uxorem suam, & aliam duxerit, adulteriu comisset super eam. * Et si uxor dimiserit uirum suum, & alij nupserit, mechatur. * Et offerebat illi paruulos ut tangeret illos. Discipuli autem cominabantur
- I Deut. 24. 1. 2
I Gen. 1. 27
Gene. 2. 24
Mat. 19. 4
1. Cor. 7. 16
Eph. 5. 31
1. Cor. 7. 16
10

CAP. X.

- Mat. 19. 1. 1
Mat. 19. d. 16
Luc. 18. d. 18
Exo. 20. c. 13
- 14 offerentibus. * Quos cum uideret Iesus, indigne tulit, & ait illis: Sinite paruulos uenire ad me, & ne prohibueritis eos: talium enim est regnum Dei. * Amen dico uobis: Quisquis non receperit regnu Dei velut paruulus, non intrabit in illud. * Et complexans eos, & imponens manus super illos, benedixit eos. 17 * Et cum egressus esset in uia, procurrens quidam genu flexo ante eum, rogabat eum: Magister bone, quid facis ut uiam aeternam percipias? Iesus autem dixit ei: Quid me dicis bonum? Nemo bonus, nisi unus Deus. * I Precepta nosti: Ne adulteres, Ne occidas, Ne furis, Ne falsum testimonium dixeris, Ne fraudem feceris, Honora patrem tuum & matrem. 20 * At ille respondens, ait illi: Magister, hec omnia obseruaui a iuuentute mea. * Iesus autem intus eum dilexit, & dixit ei: Vnum tibi deest: uade, & uende omnia que habes uende, & da pauperibus: & habebis thesaurum in celo: & ueni sequere me.

22 * Qui contristatus in verbo, absque moriens :
 23 erat enim habens multa possessiones. * Et
 24 circūspiciens Iesus, ait discipulis suis : Quā
 25 difficile quod pecunias habent, in regnum Dei
 26 introibunt? Discipuli autē obstupescēbant in
 27 verbis eius. At Iesus rursus respondens ait
 28 illis : Filii, quā difficile est, cōfiden-
 29 tes in pecunijs, in regnum Dei introire.
 30 * Facilius est, camelū per foramen acus trā-
 31 sire, quā diuinitatem intrare in regnum Dei.
 32 * Qui magis admirabantur, dicentes ad se
 33 metipsos : Et quis potest saluus fieri? * Et
 34 diutius illos Iesus, ait : Apud homines im-
 35 possibile est, sed non apud Deum : omnia
 36 enim possibilia sunt apud Deum. * Et
 37 cepit ei Petrus dicere : Ecce nos dimisimus
 38 omnia, & secuti sumus te. * Respondens
 39 Iesus, ait : Amen dico vobis : Nemo est, qui
 40 reliquerit domum, aut fratres, aut sorore,
 41 aut patrem, aut matrem, aut filios, aut agros
 42 propter me, & propter Euangelium, * qui
 43 non accipiat centies tantum, nunc in tem-
 44 pore hoc, domos, & fratres, & sorores, &
 45 matres, & filios, & agros, cum persecu-
 46 tionibus, & in saeculos futuro vitam aeter-
 47 nam. * Multi autē erunt primi nouissimi,
 48 & nouissimi primi. * Erant autē in via ascē-
 49 dētes Ierosolymam, & praecedebat illos Iesus,
 50 & stūpebant : & sequentes timebant. * Et
 51 assumens iterum duodecim, cepit illis di-
 52 cere quae essent ei euentura. * Qui ecce ascē-
 53 dimus Ierosolymam, & Filius hominis tra-
 54 detur principibus sacerdotum, & Scribis,
 55 & senioribus, & damnabunt eum mortē,
 56 & tradent eum, & gentibus : & illudent ei,
 57 & conspuent eum, & flagellabunt eum, & un-
 58 terficient eum : & tertia die resurget. * Et
 59 accedunt ad eum Iacobus, & Ioannes filij
 60 Zebedae, dicentes : Magister, volumus ut
 61 quodcumque petierimus, facias nobis. * At
 62 ille dixit eis : Quid vultis ut faciam vobis?
 63 * Et dixerunt : Da nobis vt vnum ad dexte-
 64 ram tuam, & alius ad sinistram tuam se-
 65 deamus in gloria tua. * Iesus autem ait
 66 eis : Nescitis quid petatis : potestis bibere
 67 calicē, quē ego bibo : aut baptismum, quo ego
 68 baptizor, baptizari? * At illi dixerūt ei : Pos-
 69 sumus Iesus autem ait eis : Calicem quidē,
 70 quem ego bibo, bibetis : & baptismum, quē
 71 ego baptizor, baptizabimini : * sedere
 72 autem ad dexteram meam, & vel ad sini-
 73 stram, non est meum dare vobis, sed qui-
 74 bus paratum est. * Et audientes decem
 75 coeperunt indignari de Iacobo, & Ioan-
 76 ne. * Iesus autem vocans eos, ait illis :
 77 I scitis quia hi, qui videntur principari gen-
 78 tibus, dominantur eis : & principes eorum
 79 potestatem habent ipsorum. * Non ita est
 80 autem in vobis, sed quicumque voluerit fieri
 81 maior, erit vester minister : * & quicumque
 82 voluerit in vobis primus esse, erit omnium

83 seruus. * Nam & Filius hominis non venit
 84 vt ministraretur ei, sed vt ministraret, & da-
 85 ret animam suam redemptionem pro multis.
 86 * Et veniunt Iericho : & proficiente
 87 eo de Iericho, & discipulis eius, & plurima
 88 multitudo, filius Timothei Bartimeus caecus,
 89 sedebat iuxta viam mendicans. * Quē cum
 90 audisset quia Iesus Nazarenus est, cepit cla-

Mat. 20
d. 29
Luc. 18. 35

91 mare, & dicere : Iesu filij David, miserere
 92 mei. * Et cōminabantur ei multi vt taceret.
 93 A. ille multo magis clamabat : Fili David mi-
 94 serere mei. * Et Iesus praecipit illum
 95 vocari. Et vocant eum dicentes ei : Animam
 96 quior es : surge, vocat te. * Qui proiecito ve-
 97 stimento suo exiliens, venit ad eum. * Et
 98 respondens Iesus dixit illi : Quid tibi vis fa-
 99 ciam? Caecus autem dixit ei : Rabboni, vt ui-
 100 deam. * Iesus autem ait illi : Vade, fides
 101 tua te saluum fecit. Et cōsequebatur eum in via.

CAP. XI.

1 **E**T cum appropinquaret Ierosolimam, &
 2 Bethaniam ad montem oliuorum, mit-
 3 tit duos ex discipulis suis, * & ait illis : Ite
 4 in castellum, quod contra vos est, & statim
 5 introeuntes illuc, inuenietis pullum ligatū,
 6 super quem nemo adhuc hominum sedit : sed
 7 cite illum, & adducite eum. * Et si quis vobis
 8 dixerit : Quid facitis? dicite, quia Domino
 9 necessarius est : & contiguo illum dimittet
 10 huc. * Et abeuntes inuenerunt pullum ligatū
 11 ante ianuam foris in biuio : & soluerunt eum.
 12 * Et quidam de illis stantibus dicebant illis
 13 Quid est acutus soluentis pullum? * Qui dixe-
 14 runt eis sicut praeceperat illis Iesus, & di-
 15 miserrunt eum. * Et duxerunt pullum
 16 ad Iesum : & imponunt illi vestimenta.

Mat. 21
Luc. 19. 30

Io. 12. 14

sua, &

8 sua, & sedit super eum. * Aluli autem vesti-
menta sua strauerunt in via: alij autē fron-
des cædebant de arboribus, & sternerant in
9 via. * Et qui præbant, & qui sequebantur
clamabant, dicentes: Hosanna: * ¶ Benedi-
10 ctus, qui venit in nomine Domini: benedi-
ctum quod venit regnum patris nostri Da-
11 uid: Hosanna in excelsis. * ¶ Et introiuit
Ierosolymam in templum: & circumspexit
12 omnibus, cum iam uespera esset hora, exiit
in Bethaniam cum duodecim. * ¶ Et alia die
13 cum exierent a Bethania, efusit. * ¶ Cumq-
uidisset a longe ficum habentem folia, venit
14 si quid forte inueniret in ea. & cum uenisset
ad eam, nihil inuenit præter folia: non

14 enim erat tempus ficorum. * Et respondens
dixit ei: Iam non amplius in æternum ex-

te fructum quicumque manducet. Et au-
15 diebant discipuli eius. * Et ueniunt Ieroso-
lymam. * Et cum introisset in templum,
cepit eijcere uendentes, & ementes in tem-
plo: & mensas numulariorum, & cathedras
16 uendentium columbas euerit. * & non si-
nebat ut quisquam transferret uas per tem-
17 plum: * & docebat, dicens eis: Nonne scri-
ptum est: ¶ Quia domus mea, domus ora-
18 tionis uocabitur omnibus gentibus: Vos au-
tem fecistis eam speluncam latronum. * Quo-
audito principes sacerdotum, & Scribæ que-
rebant quomodo eum perderent: timebant
enim eum, quoniam uaiuersa turba admira-
19 batur super doctrina eius. * Et cum uespe-
20 ra facta esset, egrediebatur de ciuitate. * Et
cum mane transirent, uiderunt ficum aridum
21 factum a radicibus. * Et recordatus Petrus,
dixit ei: Rabbi, ecce ficus, cui maledixisti,
22 aruit. * Et respondens Iesus ait illis: ¶ Ha-
23 bete fidem Dei. * Amen dico uobis, quia
quicumque dixerit huic monti: Tollere, &
mittere in mare, & non hæsitauerit in cor-
de suis, sed crediderit, quia quodcumque di-
24 xerit, fiat, fiet ei. * Propterea dico uobis,
omnia quæcumque orantes petitis, cre-
dite quia accipietis, & euenient uobis. *
25 ¶ Et cum stabitis ad orandum, dimittite
si quid habetis aduersus aliquem: ut & Pa-
ter uester qui in cælis est, dimittat uobis pec-
26 cata uestra. * Quod si uos non dimiseritis:
D nec Pater uester, qui in cælis est, dimittet uo-
27 bis peccata uestra. * ¶ Et ueniunt rursus Ie-
rosolymam. * Et cum ambularet in templo,
accedunt ad eum summi sacerdotes, & Scri-
28 bæ, & seniores: * & dicunt ei: In qua po-
testate hæc facis? & quis dedit tibi hanc po-
29 statem ut ista facias? * Iesus autem respon-
dens, ait illis: Interrogabo uos & ego unum
uerbum, & respondete mihi: & dicam vo-
30 bis in qua potestate hæc faciam. * Papi-
mus Ioannis, de calo erat, an ex hominibus?
31 Respondete mihi. * At illi cogitabant se-
cum, dicentes: Si dixerimus, De calo, di-
32 cet, Quare ergo non credidisti ei? * Si dixe-
rimus, Ex hominibus, timemus populum.
omnes enim habebant Ioannem quia uere
33 propheta esset. * Et respondentes dicunt Ie-
su: Nescimus. Et respondens Iesus ait il-
lis: Neque ego dico uobis in qua potestate
hæc faciam.

CAP. XII.

1 **E**T cepit illis in parabolis loqui: Vineam
A pastinauit homo, & circumdedit sepē,
& fodit lacum, & edificauit turrē, & lo-
cauit eam agricolis, & peregre profectus est.
2 * Et misit ad agricolas in tempore seruini
ut ab agricolis acciperet de fructu vineæ.
3 * Qui apprehensum eum ceciderunt, & di-
4 miserunt uacuum. * Et iterum misit ad

illos alium seruum : & illum in capite vulnerauerunt, & contumelijs affecerunt. * Et rursus alium misit, & illum occiderunt : & plures alios : quosdam cadentes, alios vero occidentes. * Adhuc ergo vnum habens filium charissimum : & illum misit ad eos non uisum, dicens : Quia reuerentur filium meum, Coloni autem disertus ad inuicem : Hic est heres : venit, occidamus eum : & nostra erit hereditas. * Et apprehentes eum, occiderunt : & eiecerunt extra uineam. * Quid ergo faciet Dominus vinee ? Veniet & perdet colonos : & dabit vineam alijs. * Nec scripturam hanc legistis : I Lapidem

quem reprobauerunt edificantes, hic factus est in caput anguli. * A Domino factum est

12 istud, & est mirabile in oculis nostris. * Et querebant eum tenere : & timuerunt terribam. cognouerunt enim quoniam ad eos parabolam hanc dixerit. Et relicto eo abiierunt. * Et mittunt ad eum quosdam ex Pharisaeis, & Herodianis, ut eum caperent in verbo. * Qui uenientes dicunt ei : Magister, scimus quia uerax es, & non curas quemquam : nec enim uides in faciem hominum, sed in ueritate tuam Dei doces. licet dari tributum Caesari, an non dabimus ? * Qui sciens uersutiam illorum, ait illis : Quid me tentatis ? asserite mihi denarium ut uideam. * At illi attulerunt ei. Et ait illis : Cuius est imago haec, & inscriptio ? Dicunt ei : Caesaris. * Respondens autem Iesus dixit illis : Reddite igitur quae sunt Caesaris, Caesari & quae sunt Dei, Deo. Et mirabantur super eo. * Et uenerunt ad eum Sadducei, qui dicunt resurrectionem non esse : & interrogabant eum dicentes : Magister, Moyses nobis scripsit, ut si cuius frater mortuus fuerit, & dimiserit uxorem, & filios non reliquerit, accipiat frater eius uxorem ipsius, & resuscite semen fratri suo. * Septem ergo fratres erant : & primus accepit uxorem, & mortuus est non relicto semine. * Et secundus accepit eam, & mortuus est : & nec iste reliquit semen. Et tertius similiter. * Et acceperunt eam similiter septem : & non reliquerunt semen. Nouissima omnium defuncta est & mulier. * In resurrectione ergo cum resurrexerint, cuius de his erit uxor ? septem enim habuerunt eam uxorem. * Et respondens Iesus, ait illis : Nonne ideò erratis, non scientes Scripturas, neque uirtutem Dei ? * Cum enim a mortuis resurrexerint, neque nubent, neque nubentur, sed sicut angeli in caelis. * De mortuis autem quiddam resurgant, non legistis in libro Moyse, super rubum quomodo dixerit illi Deus, iniquiens : Ego sum Deus Abraham, & Deus Isaac, & Deus Iacob. * Non est Deus mortuorum, sed uiuentium. * Vos ergo multum erratis. * Et accessit uobis de Scribis, qui audierat illos conquirentes, & uidens quoniam bene illis responderit, interrogauit eum quod esset primum omnium mandatum. * Iesus autem respondit ei : Quia primum omnium mandatum est : Audi Israel, Dominus Deus tuus, Deus unus est : & diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo, & ex tota anima tua, & ex tota mente tua, & ex tota uirtute tua. Hoc est primum mandatum. * Secundum autem simile est illi : Diliges proximum tuum tamquam teipsum. Maius horum aliud mandatum non est. * Et ait illi Scriba : Bene Magister, in ueritate dixisti, quia unus est Deus, & non est alius praeter eum. * Et ut diligatur ex toto corde, & ex toto intellectu, & ex

Mat. 23. d. 1
Ro. 9. g. 33
1. Pet. 2. 2
8
Mat. 21. d. 42
1 Mat. 23. b. 15
Luc. 20. d. 30
Ro. 13. c. 7
1 Mat. 23. c. 23
Luc. 20. d. 27
1 Deu. 25. b. 5
Exod. 3. b. 6
Mat. 21. d. 33
1 Mat. 23. d. 34
1 Deu. 6. a. 7
1 Leu. 19. d. 18
Mat. 23. d. 39
Ro. 13. c. 9
Gal. 3. c. 14
1 Iac. 2. b. 8

Mat. 23.
d. 42
Luc. 10. g.
41
Gal. 109.
a. 1
Mat. 23.
a. b
Luc. 11. f.
48. & 10. g.
46
Luc. 21.
a. 1

& ex tota anima, & ex tota fortitudine: & diligere proximum tamquam seipsum, maius est omnibus holocaustis, & sacrificijs: * autem videns quod sapienter respondisset, dixit illi: Non es longe a regno Dei. Et nemo iam audebat eum interrogare. * Et respondens leuius dicebat, docens in templo: Quomodo dicunt Scribae Christum filium esse David? Ipse enim David dicit in Spiritu sancto: | Dixit Dominus Domino meo, sede a dextris meis, donec ponam inimicos tuos scabellum pedum tuorum. * Ipse ergo David dicit eum Dominum, & vnde est filius eius? Et multa turba eum libenter audiuit. * Et dicebat eis in doctrina sua: | Cauete a Scribis, qui volunt in stolis ambulare, & saluari in foro, & in primis cathedris sedere in synagogis, & primos discubitus in cœnis: * qui deuorant domum viduati sub obtentu prolixæ orationis: hi accipiant prolixius iudicium. * | Et sedens Iesus contra gazophylacium, aspicebat quomodo turba iactaret se in gazophylacium, & multi diuites iactabant multa. * Cum uenisset autem uidua vna pauper, misit duo minuta, quod est quadrans, & conuocans discipulos suos, ait illis: Amen dico vobis quoniam uidua hæc pauper plus omnibus misit qui miserunt in gazophylacium. * Omnes enim ex eo, quod abundabat illis miserunt: hæc vero de penuria sua omnia quæ habuit misit totum viduum suum.

CAP. XIII.

Mat. 24. a.
Luc. 19. g.
44. & 21.
b. 5

ET cum egrederetur de templo, ait illis vnos ex discipulis suis: Magister, aspice quales lapides, & quales structura. * Et respondens Iesus, ait illi: Vides has omnes ma-

gnas ædificationes? Non relinquetur lapis super lapidem qui non destruitur. * Et cœsi federet in Monte oliuorum contratempli, interrogabant eum separatim Petrus, & Iacobus, & Ioannes, & Andreas: * Dic nobis, quando ista fient? & quod signum erit, quod hæc omnia incipient consummari? * Et respondens Iesus cepit dicere illis: | Videte ne quis uos seducat: * multi enim uenerunt in nomine meo dicentes, quia ego sum: & multos seducunt. * Cum audieritis autem bella, & opiniones bellorum, ne timueritis: oportet enim hæc fieri: sed nondum finis. * Exurgent enim gens contra gentem, & regnum super regnum, & erunt terræ motus per loca, & fames: Initium dolorum hæc. * Videte autem vosmetipsos. Tradet enim uos in concilijs, & in synagogis uapulabitis, & ante præfides, & reges stabitis propter me, in testimonium illis. * Et in omnes gentes primum oportet prædicari Euangelium. * | Et cum duxerint uos tradentes, nolite præcogitare quid loquamini: sed quod datum uobis fuerit in illa hora, id loquimini. non enim uos estis homines, sed Spiritus sanctus. * Tradet autem frater fratrem in mortem, & pater filium: & confurgent filij in parentes, & morte afficient eos. * Et eritis odio omnibus propter nomen meum. Qui autem sustinuerit in semine, hic saluus erit. * | Cum autem uideritis abominationem desolationis stantem, ubi non debet, qui legit, intelligat: tunc qui in Iudea sunt, fugiant in montes: & qui super tectum, ne descendat in domum, & introeat ne tollat quid de domo sua: * & qui in agro erit, non reuertatur retro tollere uestimentum suum. * Væ autem pregnantibus, & nutriendibus in illis diebus. * Orate uero ut hieme non fiant. * Erunt enim dies illi tribulationes tales, quales non fuerunt ab initio creaturæ, quam condidit Deus usque nunc, neque fient: * Et nisi breuiasset Dominus dies, non fuisset salua omnis caro: sed propter electos, quos elegit, breuiauit dies. * | Et tunc si qui uobis dixerit: Ecce hic est Christus, ecce illic, ne credideritis. * Exurgent enim pseudochristi, & pseudoprophete & dabunt signa, & portenta ad seducendos, si fieri potest, etiam electos. * Vos ergo uidete: ecce prædixi uobis omnia. * | Sed in illis diebus post tribulationem illam sol contenebrabitur, & luna, non dabit splendorem suum: * & stellæ cæli erunt decedentes, & uirtutes, quæ in cælis sunt, commouebuntur. * Et tunc uidebunt filium hominis uenientem in nubibus cum uirtute multa, & gloria. * | Et tunc mittet angelos suos, & congregabunt eos: & quattuor uentis, & summus terra usque ad summum cæli. * A scilicet autem

[Eph. 5. b.
6
The. 1. a. 3
Mat. 10. b. 19
Luc. 12. b. 11. & 21. d. 14
Dan. 9. g. 27
Mat. 24. b. 16
Luc. 21. d. 11
Mat. 24. b. 23
Luc. 21. b. 8
Ezec. 33. b. 7
Isa. 13. b. 10
Joel 3. b. 10
Mat. 24. c. 31

diuine parabolas. Cum iam ramus eius te-
 ne fuerit, & nata fuerint folia, cognoscitis
 29 quia in proximo fit ista: sic & uos cum
 uidistis hanc fieri, scitote quod in proximo
 30 fit & ocellus. Amen dico uobis, quoniam
 non transibit generatio hac, donec omnia
 31 ista fiant. Caelum, & terra transibunt, ter-
 32 ra autem mea non transibit. De die au-
 tem illo, uel hora nemo scit, neque angeli in
 33 celo, neque Filius, nisi Pater. Videte, uigi-
 late, & orate: nescitis enim quando tem-
 34 pus sit. Sicut homo, qui peregre profectus
 reliquit domum suam, & dedit seruis
 35 potestatem cuiusque operis, & ianitori pre-
 cepit ut uigilet. Vigilate ergo, (nescitis
 enim quando dominus domus ueniat: sero
 36 an media nocte, an galli cantu, an mane)
 ne cum uenerit repente, inueniat uos dor-
 37 mientes. Quod autem uobis dico, omni-
 bus dico: Vigilate.

CAP. XIII.

1 **E**rat autem Pascha & Azyma post bi-
 duum: & querebant summi sacerdo-
 tes, & Scribæ quomodo eum dolo tenerent,
 2 & occiderent. Dicebant autem: Non in
 die festo, ne forte tumultus fieret in populo.
 3 **I** Eecum esset Bethaniz in domo Simonis
 leprosi, & recubaret: uenit mulier ha-
 bens alabastrum unguenti nardi spicati pre-
 4 ciosi, & fracto alabaistro, effudit super caput
 eius. Erant autem quidam indigne fe-
 5 rentes intra semetipsos, & dicentes: Ut quid
 perditio ista unguenti facta est? Poterat
 enim unguentum istud uendari plus
 6 quam trecentis denarijs, & dari pauperibus.
 Et fremebant in eam. Iesus autem dixit:
 Sinite eam, quid illi ualeat? Bonum

7 opus operata est in me. semper enim pau-
 peres habetis uobis: & cum uolueritis,
 8 potestis illis beneficere: me autem non sem-
 per habetis. Quod habuit haec, se suscepit
 9 ut ungere corpus meum in sepulturam.
 Amen dico uobis: Vbi cumque prædicatum
 fuerit Euangelium istud in universo mundo,
 & quod fecit hac, narrabitur in memoriam
 10 eius. Et Iudas Iscariotes unus de duode-
 11 cim abiit ad summos sacerdotes, ut prode-
 12 ret eum illis. Qui audientes grauissi sunt:
 & promiserunt ei pecuniam se daturus. Et
 13 quærebat quomodo illum opportune trade-
 14 ret. Et primo die Azymorum quando Pas-
 15 cha immolabatur, dicunt ei discipuli: Quo uis
 16 eamus, & paremus tibi ut mādūces Pascha?
 Et mituit duos ex discipulis suis, & dicit
 eis: Ite in ciuitatem: & occurret uobis homo
 lagenam aquæ batulans, sequimini eum:
 & quocumque introierit, dicite domino
 domus, quia magister dicit: Vbi est refectio
 mea, ubi Pascha cum discipulis meis man-
 17 ducem? Et ipse uobis demonstrabit concu-
 18 culum grande, stratum: & illic parate nobis.
 Et abierunt discipuli eius, & uenerunt in
 ciuitatem: & inuenerunt sicut dixerat illis, &

17 paraauerunt Pascha. Vespere autē factō,
 18 uenit cum duodecim. Et discumbentibus
 eis, & manducantibus, ait Iesus: Amen
 19 dico uobis, quia unus ex uobis tradet me, qui
 20 manducat mecum. At illi cœperunt con-
 21 tristari, & dicere ei singulatim: Numquid
 ego? Qui ait illis: Vnus ex duodecim,
 22 qui intingit mecum manibus in catino. Et
 C. Filius quidem hominis uadit: sicut scriptum
 est de eo: uerum autem homini illi, per quem Fi-
 lius hominis tradetur, bonum erat ei, si non
 23 esset natus homo ille. Et manducantibus
 illis, accepit Iesus panem: & benedicens
 24 eum, fregit,

fregit,

Joan. 16.
g. 43
Zach. 13.
6-7

Mat. 26.
36
Luc. 22. d.
40. A

hægit, & dedit eis, & ait: Sumite, hoc est
13 corpus meum. * Et accepit calice, gratias
14 agens dedit eis: & biberant ex illo omnes.
15 * Et ait illis: Hic est sanguis meus novi te-
16 stamenti, qui pro multis effundetur. Amen
17 dico vobis, quia iam non bibam de hoc ge-
18 nomine vitis usque in diem illum, cum illud
19 bibam novum in regno Dei. * Et hymno di-
20 citi sunt in Montem oliivarum. * Et ait
21 eis Iesus: Omnes scandalizabimini in me
22 in nocte ista: quia scriptum est: Percutiam
23 pastorem, & dispergentur oves. * Sed post-
24 quam resurrexero, præcedam vos in Gali-
25 leam. * Petrus autem ait illi: Et si omnes scā-
26 dalizati fuerint in te: sed non ego. * Et ait il-
27 li Iesus: Amen dico tibi, quia tu hodie in
28 nocte hac, priusquā gallus vocem bis dede-
29 rit, ter me es negaturus. * At ille amplius lo-
30 quebatur: Et si oportuerit me simul com-
31 mori tibi, non te negabo: Similiter autem
32 & omnes dicebant: * Et veniunt in prædium,
33 cui nomen Gethsemani. * t ait discipulis suis:
34 Sedete hic donec orem. * Et assumpsit Petrus,
35 & Iacobum, & Ioannem secum: & cepit
36 pauere, & tremere. * Et ait illis: Tristis est ani-
37 ma mea usque ad mortem: sustinete hic, &

41 ti) & ignorabant quid responderent ei. * Et
42 venit tertio, & ait illis: Dormite iam, & re-
43 quiescite. Sufficit: venit hora: ecce Filius ho-
44 minis tradetur in manus peccatorum. * Sur-
45 gite, eamus. ecce qui me tradet, prope est.
46 * Et adhuc eo loquente, venit Iudas Iscario-

35 vigilare. * Et cum processisset paululum,
36 procidit super terram: & orabat, ut si fieri
37 posset, transiret ab eo hora: & dixit: Ab-
38 ba pater, omnia tibi possibilia sunt, trans-
39 fer calicem hunc a me, sed non quod ego
40 volo, sed quod tu. * Et venit, & inuenit
41 eos dormientes. Et ait Petro: Simon, dor-
42 misisti? non potuisti una hora vigilare? Vi-
43 gilate, & orate ut non intretis in tentationē.
44 Spiritus quidem promptus est caro infirma.
45 * Et iterum abiens orauit eundem sermo-
46 nem, dicens: * Et reuersus, denuo inuenit eos
47 dormientes (erat enim oculi eorum graua-

tes unus de duodecim, & i cū eo turba multa
cum gladijs, & lignis, a summis sacerdo-
44 tibus, & scribis, & senioribus. * Dederat au-
45 tem traditor eius signum eis, dicens: Quem-
46 cumque osculatus fuerit, ipse est, tenere eum
47 & ducite eum. * Et cum venisset, statim ac-
48 cedens ad eum, ait: Ave Rabbi: & osculatus
49 est eum. * At illi manus iniecerunt in eum,
50 & tenuerunt eum. * Vnus autem quidam de
51 circumstantibus educens gladium, percussit
52 seruum summi sacerdotis: & amputauit il-
53 li auriculam. * Et respondens Iesus, ait illis:
54 Tamquam ad latronem existis cum gla-
55 dijs, & lignis comprehendere me? * quoti-
56 die eram apud vos in templo docens, & non
57 me tenuistis. Sed ut impleantur Scripturæ.
58 * I Tunc discipuli eius relinquentes eum,
59 omnes fugerunt. * Adolescens autem quidā
60 sequebatur eum amictus sindone super ou-
61 do: & tenuerunt eum. * At ille reiecta sindo-
62 ne, nudus profugit ab eis. * Et adduxerunt
63 Iesum ad summum sacerdotem: & conuene-
64 runt omnes sacerdotes, & scribæ, & seniores.
65 * Petrus autem a longe securus est eum vsq-
66 intro in atrium summi sacerdotis: & sede-
67 bat cum ministris adignē, & calefactus erat se-
68 * I Summi vero sacerdotes, & omne conci-
69 lium querebant aduersus Iesum testimonium,
70 ut eum morti traderent, nec inueniebant.
71 * Multi in testimonium falsum dicebant ad-
72 versus eum: & contraria testimonia non
73 erant. * Et quidam surgente Iesum testi-
74 ficantem: & aduersus eum dicentes: Quo-

Mat. 26.
e. 47
Luc. 22. e.
47
Ioa. 18. e. 3
Mat. 26.
f. 56
Mat. 26.
f. 57
Luc. 22. f.
54
Joan. 18.
f. 13
Mat. 26.
f. 59

niam nos audiuimus eum dicentem : Ego
dissoluam templum hoc manu factū , & per
triduum aliud non manu factum edificabo.

59 * Penon erat conueniens testimonium il-
60 lori. ¶ Et exurgens summus sacerdos in me-
dium, interrogauit Iesum, dicens: Non re-
spondes quidquam ad ea, quæ tibi obsecun-
61 tur ab his? * Ille autem tacebat, & nihil re-
spondit. Rursum summus sacerdos interroga-
uit eum, & dixit ei: Tu es Christus filius
62 Dei benedicti? * Iesus autem dixit illi: Ego
sum: & uidebitis Filium hominis seden-

63 ter a dextris virtutis Dei, & uenientem cu-
nubibus celi. * Summus autem sacerdo-

scindens uerba sua, ait: Quid adhuc de-
64 sideramus testes? Audistis blasphemiam:
quid uobis uidetur? Qui omnes condemna-
65 uerunt eum esse reum mortis. * Et cepe-
runt quidam conspuere eum, & uelare faciē
eius: & colaphis eum cadere, & dicere ei:
66 Prophetiza: & ministri alapis eum cade-
bant. * ¶ Et cum esset Petrus in atrio
deorsum uenit una ex ancillis summi sacer-
67 dotis: * & cum uidisset Petrum calefacien-
tem se, aspiciens illum, ait: Etenim cum Iesu
68 Nazareno eras. * At illi negauit, dicens:
Neque scio, neque nomen quid dicas. Et 17
exiit foras ante atrium, & gallus cantauit.
69 * ¶ Rursum autem cum uidisset illum ancil-
la, cepit dicere circumstantibus: Quia
70 hoc ex illis est. * At ille iterum negauit. ¶
Et post pusillum rursus qui astabant, dice-
bant Petro: Vere ex illis es: nam & Gali-
71 læus es? * Ille autem cepit anathematizare,
& iurare, & jurare, & iurare, & iurare, & iurare,
72 quem dicitis. * Et statim gallus iterum
cantauit. ¶ Et recordatus est Petrus uer-
bi, quod dixerat ei Iesus: Prius quam gal-
lus cantet bis, ter me negabis. Et cepit
fletum.

Mat. 26.

g. 69

Luc. 22. 8.

55

Io. 18. c.

17

Mat. 26.

g. 71

Luc. 22.

g. 58

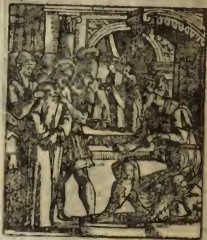
Io. 18. c. 25

Mat. 26.

g. 75

Io. 13. d.

38

CAP. XV:

1 E T confestim, manē consilium facien-
tes summi sacerdotes cum senioribus,
& scribis, & uniuerso concilio, uincien-
tes Iesum, duxerunt, & tradiderunt Pilato.
2 * Et interrogauit eum Pilatus: Tu es rex Iu-
dzorum? At ille respondens, ait illi: Tu dicis.
3 * ¶ Et accusabant eum summi sacerdotes
4 in multis. * Pilatus autem rursum interro-

Mat. 27.

2. 1

Luc. 23. g.

68

Io. 18. c. 28

Mat. 27.

b. 13

guit

Lu. 27. a 6.
Io. 18. f. 33

gavit eum, dicens: Non respondes quidquid ?
5 vide in quantis te accusant. * Iesus autem
amplius nihil respondit, ita ut miraretur Pi-
6 latus. * Per diem autem festu[m] solebat dimit-
tere illis vnum ex vinculis, quemcumque pe-
7 tissent. * Erat autem qui dicebatur Barab-
bas, qui cum seditiosis erat unctus, qui in se-
8 ditione fecerat homicidium. * Et cum ascen-
disset turba, cepit rogare, sicut semper facie-
9 bat illis. * Pilatus autem respondit eis, & di-
xit: Vultis dimittam vobis regem Iudæo-
10 rum? * Sciebat enim quod per invidiam tra-
didissent eum summi sacerdotes. * Pontifices
11 autem concitauerunt turbam, ut magis Ba-
rabbarum dimitteretis. * I Pilatus autem ite-
rum respondens, ait illis. Quid ergo vultis
12 faciam regi Iudæorum? * A illi iterum
clamauerunt: Crucifige eum. * Pilatus vero
13 dicebat illis: Quid enim mali fecit? At illi
magis clamabant: Crucifige eum. * Pilatus
14 autem volens populo satisfacere, dimisit il-
lis Barabbam, & tradidit Iesum flagellis ce-
15 sum, ut crucifigeretur. * Milites autem du-
xerunt eum in atrium prætorij, & convocant

Mat. 27.
c. 12
Luc. 23. b.
14
Io. 18. g.
39. & 19.
a. 1

Mat. 27.
d. 18
Io. 19. a. 2

23 * Et dabant ei bibere myrrhatum vinum: &
24 non accepit. * Et crucifigentes eum, diuisi-

17 totā cohortem, * & induunt eum purpura, &
18 imponunt ei plestentes spineā coronam. * Et
ceperunt salutare eum: Ave rex Iudæorum.
19 * Et percutiebant caput eius arundine: & cō-
spuebant eum, & ponentes genua, adora-
20 bant eum. * Et postquam illuserunt ei, cūe-
runt illum purpura, & induerunt eum vesti-
mentis suis: & educunt illum ut crucifige-
21 ret eum. * Et angariaverunt prætereuntes
quēpiam, Simorem Cyrenæum venientē de
22 villa, patri Alexandri, & Rufum tollere cru-
cem eius. * Et perducunt illum in Golgotha lo-
cum: quod est in re prælatu[m] Calvarie loci a.

Mat. 27.
d. 13
Luc. 23. d.
16

C runt vestimenta eius, mittentes forte super
25 eis, quis quid tolleret. * Erat autē hora tertia
26 & crucifixerunt eum. * Et erat titulus cau-
sa eius inscriptus: REX IVDÆE O-
27 K V M. * Et cum eo crucifigunt duos latro-
nes: unum a dextris, & alium a sinistris eius.
28 * Et impleta est scriptura, que dicit: E-
29 cum iniquis reputatus est: * Et prætereun-
tes blasphemabant eum, moventes capita
sua, & dicentes: Vah qui destruis templum
30 Dei, & in trilus diebus reedificas: * saluum
31 fac te ipsum descendens de cruce. * Simi-
liter & summi sacerdotes illudētes, ad alter-
32 trū cum Scribis dicebant: Alios saluos fecit
33 seipsum non potest saluū facere. * Christu-

rex Israel descendat nunc de cruce, ut uideamus, & credamus. Et qui cum eo crucifixi erant, conuictabantur ei. * Et facta hora

34 sexta, tenebræ factæ sunt per totam terram usque in horam nonam. * Et hora nona exclamauit Iesus uoce magna, dicens: * Elloi, Deloi, lamma sabachthani? quod est interpretatum: Deus, meus, ut quid dereliquisti me? 35 * Et quidam de circumstantibus audientes, dicebant: Ecce Elham uocat. * Currrens autem unus, & implens spongiam aceto, circumponensque calamo, potum dabat ei, dicens: Sinite, videamus si veniat Elias ad deponendum eum. * Iesus autem emissâ uoce magna expirauit. * Et velum templi scissum est in duo, a summo usque deorsum. 39 * Videns autem Centurio, qui ex aduerso

stabat, quia sic clamans expirasset, ait: Verè hic homo Filius Dei erat. * Erant autem & mulieres de longe aspicientes: inter quas erat Maria Magdalene, & Maria Iacobi minoris, & Ioseph mater, & Salome: * & cum esset in Galilæa, sequebatur eum, & ministrabant ei, & alie multe, quæ simul cum eo ascenderant Ierosolymam. * Et cum iam sero esset factum (quia erat para- 43 scæ, quod est ante sabbatum) * venit Ioseph ab Arimathæa nobilis decurio, qui & ipse erat expectans regnum Dei, & audacter introiuit ad Pilatum, & petiit corpus Iesu. 44 * Pilatus autem mirabatur si iam obisset. Et accersito centurione interrogauit eum si

44 * Pilatus autem mirabatur si iam obisset. Et accersito centurione interrogauit eum si

45 iam mortuus esset. * Et cum cognouisset a centurione, donauit corpus Ioseph. * Ioseph

autem

autem mercatus sindonem, & deponens eum
iunxit sindone, & posuit eum in monu-
mento, quod erat excisum de petra, & ad-
iunxit lapidem ad ostium monumenti.

47 * Maria autem Magdalene, & Maria Io-
seph aspiciabant ubi poneretur.

CAP. XVI.

1 **E**T cum transisset sabbatum, Maria Mag-
dalene, & maria Jacobi, & Salome
emerunt aromata ut venientes ungerent Je-
sum. * Et ualde mane una sabbatorum, ue-
niunt ad monumentum, orto iam sole. * Et
dicebant ad inuicem: Quis reuoluet nobis

4 lapidem ab ostio monumenti? * Et respi-
cientes uiderunt reuolutum lapidem. Erat

5 quippe magnus ualde. * ¶ Et introeuntes in
monumentum uiderunt iuuenem sedentem
in dextris, coopertum stola candida, & ob-
6 stupuerunt. * Qui dicit illis: Nolite expaue-
7 scere: Iesum quæritis Nazarenum, crucifi-
xum: surrexit, non est hic, ecce locus ubi
8 * At illæ exeuntes, fugerunt de monimen-
to: inuaserat enim eas tremor & pauor
& nemini quidquam dixerunt: timebant
9 enim. * Surgens autem mane, ¶ prima sab-

oati, apparuit primo Mariæ Magdalene, de-
ro qua eiecerat septem dæmonia. * Illa uaden-

nunciavit his, qui cum eo fuerant, luge-
re: tibus, & stentibus. * Et illi audientes qu-

uiueret,

L. ne. 24. b.

videret, & visus esset ab eis, non crediderunt.
 12 * Post hæc autem duobus ex his ambulanti-
 bus ostensus est in alia effigie, cunctibus in-
 13 uillam: & illi euntes nunciaverunt ceteris:
 14 nec illis crediderunt: * Novissime recumben-
 tibus illis vndecim apparuit: & exprobauit
 incredulitatem eorum, & duritiam cordis:
 quia ipsi, qui viderant eum resurrexisse, non
 15 crediderunt. * Et dixit eis: Euntes in mun-
 dum uniuersum prædicate Euangelium om-
 16 ni creature. * Qui crediderit, & baptizatus
 D fuerit, saluus erit: qui uero non crediderit,

17 condemnabitur. * Signa autem eos, qui cre-
 diderint, hæc sequentur: In nomine meo
 dzmonia eiicient: linguis loquentur nouis:
 18 serpentes tollent: & si mortiferum quid
 biberint, non eis nocebit: super agros manus
 19 imponent, & bene habebunt. * Et Dominus
 quidem Iesus postquam locutus est eis, as-
 sumptus est in cælum, & sedet a dextris Dei.
 20 * Illi autem profecti prædicauerunt ubique
 Domino cooperante, & sermonem confir-
 mante, sequentibus signis.

I. Act. 16.
 d. 18. & 2.
 a. 4. & 10.
 g. 46
 I: Luc. 24.
 g. 51

SANCTVM IESV CHRISTI EVANGELIUM SECVNDVM LVCAM.

CAPVT PRIMVM.

VONIAM quidem mul-
 ti conati sunt ordinare nar-
 rationem, quæ in nobis
 complete sunt, rerum:
 * sicut tradiderunt nobis,
 qui ab initio ipsi viderunt,
 & ministri fuerunt sermo-
 nis: * ut uisum est & mihi, assecuto omnia a
 principio diligenter, ex ordine tibi scribere,

4 optime Theophile, * ut cognoscas eorum
 uerborum, de quibus eruditus es, ueritatem.
 5 * Fuit in diebus Herodis, regis Iudææ, sa-
 cerdos quidam nomine Zacharias: de vice
 6 Abia, & uxor illius de filiabus Aaron, & no-
 men eius Elisabeth. * Erant autem iusti am-
 bo ante Deum, incedentes in omnibus man-
 7 datis, & iustificationibus Domini sine que-
 rela, * & non erat illis filius eo quod esset
 Elisabeth sterilis, & ambo processissent in
 8 diebus suis. * Factum est autem, cum sa-
 cerdotio fungeretur in ordine uicis suæ ante
 9 Deum, * secundum consuetudinem sacerdo-
 tij, sorte exiret incensum poneret, ingressus
 10 in templum Domini: * & omnis multitu-
 11 do populi erat orans foris hora incensæ. * Ap-
 paruit autem illi Angelus Domini, stans a
 12 dextris altaris incensæ. * Et Zacharias turba-
 tus est uisione, & timor irritus super eum.
 13 * Ait autem ad illum Angelus: Ne timeas
 14 Zacharias, quoniam exaudita est depreca-
 tio tua: & uxor tua Elisabeth pariet tibi fi-
 15 lium, & uocabis nomen eius Ioannem: * &
 erit gaudium tibi, & exultatio, & multi in
 16 natiuitate eius gaudebunt: * erit enim ma-
 gnus coram Domino: & uinum, & siceram
 non biber, & Spiritu sancto replebitur ad-
 17 huc ex utero matris suæ: * & multos filo-
 rum Israel conuertet ad Dominum Deum
 ipsorum: * & ipse præcedet ante illum in

Iu. Par. 24.
 a. 10

I. Exo. 30.
 a. 7
 Leu. 16. d.
 13

Spiritu,

Mal. 4. b.

Mat. 11. b.

14

spiritu, & virtute Eliz: ut conuerteret corda
 patrum in filios, & incredulos ad prudentiā
 iustorum, parare Domino plebem perse-
 18 ciām. * Et dixit Zacharias ad Angelum: vn-
 de hoc sciam? ego enim sum senex, & vxor
 19 mea processit in diebus suis. * Et respondens
 Angelus dixit ei: Ego sum Gabriel, quia sto
 ante Deum: & missus sum loqui ad te, & her-
 20 tibi euangelizare. * Et ecce eris tacens, &
 non poteris loqui vsque in diem, quo hæc
 fiat, pro eo quod nō credidisti verbis meis,
 21 quæ implebuntur in tempore suo. * Et ait
 plebs expectans Zachariam: & miraban-
 22 tur quod tardaret ipse in templo. * Egres-
 sus autem non poterat loqui ad illos, & co-
 gnouerunt quod visionem uidisset in tem-
 plo. Et ipse erat innuens illis, & permanfit
 23 mutus. * Et factum est, ut impleti sunt dies
 24 officij eius abiit in domum suam: post hos
 autem dies concepit Elisabeth vxor eius, &
 occultabat se mensibus quinque, dicens:
 25 * Quia sic fecit mihi Dominus in diebus, qui-
 bus respexit auferre opprobriū meum inter
 26 homines. * In mense autem sexto, missus est
 Angelus Gabriel a Deo in ciuitatē Galilææ,
 27 cui nomen Nazareth, ad Virginē desponsā
 tam viro, cui nomen erat Ioseph, de domo
 28 David, & nomen virginis Maria. * Et ingres-
 sus Angelus ad eam dixit: Ave gratia plea-
 na: Dominus tecum. Benedicta tu in mu-
 29 lieribus. * Quæ cū audisset, turbata est in ser-
 monie eius, & cogitabat qualis esset ista salu-
 30 tatio. * Et ait Angelus ei: Ne timeas Maria,
 31 inuenisti enim gratiam apud Deum: ecce
 concipies in utero, & paries filium, & vo-
 32 cabis nomen eius IESVM. * hic erit ma-
 gnus, & Filius Altissimi vocabitur, & da-
 bit illi Dominus Deus sedem David patris
 eius: & regnabit in domo Iacob in æter-

num, & regni eius non erit finis. * Dixit au-
 34 tem Maria ad Angelū: Quomodo fiet istud,
 35 quoniam virum non cognosco? * Et respon-
 dens Angelus dixit ei: Spiritus sanctus su-
 perueniet in te, & virtus Altissimi obūbra-
 bit tibi. Ideoq: & quod nascetur ex te San-
 36 ctum, vocabitur Filius Dei. * Et ecce Elisā-
 beth cognata tuā, & ipsa concepit filium in
 37 senectute sua: & hic mēsis sextus est illi quē
 38 vocatur sterilis: quia non erit impossibile
 apud Deum omne verbum. * Dixit autem
 Maria: Ecce ancilla Domini, fiat mihi se-
 cundum uerbum tuum. Et discessit ab illa

39 Angelus. * Exurgens autem Maria tu die-
 bus illis abiit in montana cum festinatione,
 40 in ciuitatem Iudæ: * Et intrauit in domum
 Zachariæ, & salutauit Elisabeth. * Et factum

est, ut

I. Is. 7. c.

14

I. Inf. 1. c.

21

I. Dan. 7. d.

14. g. 27

Nich. 4. c.

7

- E est, ut audiuit salutationem Mariæ Elisabeth, exultauit infans in utero eius: & repleta est Spiritu sancto Elisabeth: * & exclamauit voce magna, & dixit: Benedicta tu inter mulieres, & benedictus fructus ventris tui.
- 43 * Et unde hoc michi ut ueniat mater Domini mei ad me? * Ecce enim ut facta est vox salutationis tua in auribus meis, exultauit in gaudio infans in utero meo. * & beata, quæ credidisti, quoniam perficientur ea, quæ dicta sunt tibi a Domino. * Et ait Maria.
- 47 Magnificat anima mea Dominum: * & exultauit spiritus meus in Deo salutari meo.
- 48 * Quia respexit humilitatem ancillæ suæ: ecce enim ex hoc beatam me dicent omnes generationes.
- 49 * Quia fecit mihi magna qui potens est: & sanctum nomen eius.
- 50 * Et misericordia eius a progenie in progenies timentibus eum.
- 51 * Fecit potentiam in illo brachio suo: dispersit superbos mente cordis sui.
- 52 * Deposuit potentes de sede, & exaltauit humiles.
- 53 * Esurientes impleuit bonis, & diuites dimisit inanes.
- 54 * Suscepit Israel puerum suum, recordatus misericordiz suæ.
- 55 * Sicut locutus est ad patres nostros, Abraham, & semini eius in secula.
- 56 * Mansit autem Maria cum illa quasi menses tribus: & reuersa est in domum suam.
- 57 * Elisabeth autem impletum est tempus pariendi, & peperit filium. * Et audierunt vicini, & cognati eius quia magnificauit Dominus misericordiam suam cum illa, & congratulabantur ei. * Et factum est in die octauo, uenerunt circumcidere puerum, & vocabant eum nomine patris sui Zachariam. * Et respondens mater eius, dixit: Nequaquam, sed vocabitur Ioannes. * Et dixerunt ad illam: Quia nemo est in cognatione tua, qui uocetur hoc nomine. * Innuebant autem patri eius, quem uellet vocari eum. * Et postquam pugillarem scripsit, ille dicens: Ioannes: est nomen eius. Et mirati sunt uniuersi.
- 64 * Apertum est autem illico os eius, & lingua eius, & loquebatur benedicens Deum.
- 65 * Et factus est timor super omnes uicinos eorum: & super omnia montana Iudæe divulgabantur omnia uerba hæc: * & posuerunt omnes, qui audierant in corde suo, dicentes: Quis putas, puer iste erit? Etenim manus Domini erat cum illo. * Et Zacharias pater eius repletus est Spiritu sancto: & prophetauit, dicens:
- 68 * Benedictus Dominus Deus Israel, quia uisitauit, & fecit redemptionem plebi suæ.
- 69 * Et erexit cornu salutis nobis in domo Dauid pueri sui.
- 70 * Sicut locutus est per os sancto, um, qui a seculo sunt, prophetarum eius:
- 71 * Salutem ex inimicis nostris, & de manu omnium, qui oderunt nos:
- 72 * Ad faciendam misericordiam cum patribus nostris: & memorari testamenti sui sancti.
- 73 * Infusurandum, quod iurauit Abraham patrem nostrum, daturum se nobis:
- 74 * Ut sine timore, de manu inimicorum nostrorum liberati, seruamus illi.
- 75 * In sanctitate, & iusticia coram ipso, omnibus diebus nostris.
- 76 * Et tu puer, propheta Altissimi uocaberis: praibit enim ante faciem Domini parare uias eius:
- 77 * Ad dandam scientiam salutis plebi eius in remissionem peccatorum eorum:
- 78 * Per viscera misericordiz Dei nostri: in quibus uisitauit nos, oriens ex alto:
- 79 * Illuminare his, qui in tenebris, & in umbra mortis sedent, ad dirigendos pedes nostros in uiam pacis.
- 80 * Puer autem crescebat, & confortabatur spiritu: & erat in desertis usque in diem ostensionis suæ ad Israel.

CAP. II.

- 1 Factum est autem in diebus illis, existens edictum a Cæsare Augusto ut describeretur uniuersus orbis. * Hæc descriptio prima, facta est a fide Syriæ Cyrino: * & ibant omnes ut profiterentur singuli in suam ciuitatem. * Ascendit autem & Ioseph a Galilea de ciuitate Nazareth in Iudæam in ciuitatem Dauid, quæ uocatur Bethlechem: eo quod esset de

5 domo, & familia Dauid, * ut profiteretur cum Maria desponsata sibi uxore prægnante.

6 te. * Factum est autem, cum essent ibi, im-
7 pleti sunt dies ut pareret. * Et peperit fi-
lium suum primogenitum, & pannis cum
inuoluit, & reclinauit eum in praesepio: quia
8 non erat eis locus in diueris. * Et pastores
9 erant in regione eadem vigilantes, & custo-
dientes uigilias noctis super gregem suum.

9 * Et ecce angelus Domini stetit iuxta illos,
& claritas Dei circumfulsit illos, & timue-
10 runt timore magno. * Et dixit illis ange-
lus: Nolite timere: ecce enim euangelizo
uobis gaudium magnum, quod erit omni
11 populo: * quia natus est nobis hodie Salua-
tor, qui est Christus Dominus in ciuitate
12 David. * Et hoc uobis signum: Inuenietis
infantem pannis inuolutum, & positum in
13 praesepio. * Et subito facta est cum angelo
multitudo militie celestis laudantium Deum,
14 & dicentium: * Gloria in altissimis Deo, &
in terra pax hominibus bonae uoluntatis.
15 * Et factum est, ut discesserunt ab eis Ange-
li in caelum: pastores loquebantur ad inui-
cem: Transeamus vsque Bethlechem, & vi-
deamus hoc uerbum, quod factum est, quod
16 Dominus ostendit nobis. * Et uenerunt fe-
cundantes: & inuenerunt Mariam, & Ioseph,
17 & infantem positum in praesepio. * Viden-
tes autem cognouerunt de uerbo, quod di-
18 ctum erat illis de pueri hoc. * Et omnes, qui
audierunt, mirati sunt: & de his, quae dicta
19 erant a pastoribus ad ipsos. * Maria autem
conseruabat omnia uerba haec, conferens in
20 corde suo. * Et reuersi sunt pastores glorifi-
cantes, & laudantes Deum in omnibus, quae
21 audierant, & uiderant sicut dictum est ad
illos. * Et postquam consummati sunt dies
octo ut circumcideretur puer: uocatum est
nomen eius Iesus, quod uocatum est ab
angelo prius quam in uetro conciperetur.

22 * Et postquam impleti sunt dies purgatio-
nis eius secundum legem Moysi, tulit eum
illum in Ierusalem, ut scirent eum Domi-
23 no, * sicut scriptum est in lege Domini: I
Quia omne masculinum adaperiens uulua,
24 sanctum Domino uocabitur. * & ut darent
hostiam secundum quod dictum est I in se-
ge Domini par turturum, aut duos pullos
25 columbarum. * Et ecce homo erat in Ieru-
salem, cui nomen Simeon, & hominis ius-
tus, & timoratus, expectans consolationem
26 Israel, & Spiritus sanctus erat in eo. * Et re-
sponsum acceperat a Spiritu sancto, non vi-
surum se mortem, nisi prius uideret Chri-
27 stum Domini. * Et uenit in spiritu in tem-

I Leni. 12.
2.6
I Exo. 13.
2.1
Num. 8. c.
16
I Leu. 12.
c. 8

plum. Et cum inducerent puerum & matrem eius, ut facerent secundum consuetu-

18 dicens legis pro eo : * & ipse accepit eum in
ulnas suas, & benedixit Deum, & dixit :
19 Nunc dimittis seruum tuum Domine, se-
cundum verbum tuum in pace :
20 * Quia viderunt oculi mei salutare tuum,
21 * Quod paraſti ante faciem omnium po-
pulorum .
22 * Lumen ad reuelationem gentium, & glo-
riam plebis tue Israel .
23 * Et erat pater eius & mater mirantes su-
per his, quæ dicebantur de illo . * Et benedi-
xit illis Simeon, & dixit ad Mariam ma-
trem eius : Ecce positus est hic in ruinam,
& in resurrectionem multorum in Israel : &
25 in ſignum, cui contradicetur : * & tuam ip-
sius animam pertransibit gladius ut reuelen-
tur ex multis cordibus cogitationes . * Et
26 erat Anna prophetiſſa, filia Phanuel, de tri-
bu Aſer : hæc proceſſerat in diebus multis,
& vixerat cum viro ſuo annis ſeptem a vir-
ginitate ſua . * Et hæc vidua vſque ad annos
27 octoginta quattuor : quæ non diſcedebat de
templo, ieiuans, & obſecrationibus ſeruiens
nocte, ac die . * Et hæc, ipſa hora ſuperueniẽs,
conſitebatur Domino : & loquebatur de illo
29 omnibus, qui expectabant redemptionem
Israel . * Et ut perſecerunt omnia ſecundum
legem Domini, reuerſi ſunt in Galilæam in
30 ciuitatem ſuam Nazareth . * Puer autem cre-
ſcebat, & confortabatur plenus ſapientia : &
31 gratia Dei erat in illo . * Et ibant parentes
eius per omnes annos in Ieruſalem, ſi in die
ſolemni Paſchæ . * Et cum factus eſſet anno-
rum duodecim, aſcendentibus illis Ieroſoly-
mam ſecundum conſuetudinem diei feſti,
33 * conſummatisq; diebus, cum redirent, re-
manſit puer Ieſus in Ieruſalem, & non co-
34 gnouerunt parentes eius . * Exiſtimantes au-

45 di, & requirebant eum inter cognatos, &
notos . * Et non inuenientes, regreſſi ſunt in
46 Ieruſalem, requirentes eum . * Et factum eſt,
poſt triduum, inueniunt illum in templo
ſedentem in medio doctoꝝum, audientem
47 illos, & interrogantem eos . * Stupebant au-
tem omnes, qui eum audiebant, ſuper pru-
48 dentia, & reſponſis eius . * Et uidentes admi-
rati ſunt . Et dixit mater eius ad illum : Fili,
quid feciſti nobis ſic? ecce pater tuus, & ego
49 dolentes quærebamus te . * Et ait ad illos :
Quid eſt quod me quærebatis? nesciebatis
quia in his, quæ patris mei ſunt, oportet me
50 eſſe? * Et ipſi non intellexerunt verbum,
ſi quod locutus eſt ad eos . * Et deſcendit cum
eis, & venit Nazareth : & erat ſubditus illis .
Et mater eius conſeruabat omnia uerba hæc
52 in corde ſuo . * Et Ieſus proſiciebat ſapien-
tia, & ætate, & gratia apud Deum, & ho-
mines .

CAP. III.

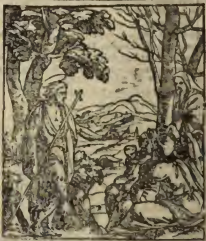
1 Anno autem quintodecimo imperij Ti-
berij Caſaris, procurante Pontio Pila-
to Iudæam, tetrarcha autem Galilææ Hero-
de, Philippo autem fratre eius tetrarcha Iu-
dææ, & Trachonitidis regionis, & Lyſania
2 Abilæ tetrarcha, * ſi ſub principibus ſacer-
dotum Anna, & Caiapha : factum eſt uer-
bum Domini ſuper Ioannem : Zachariæ fi-

1 A 2.4. 6

Exo. 23.
15. & 34.
d. 17
Deut. 16.
a. 1

Grem illum eſſe in comitatu, venerunt ſic

3 tium, in deſerto . * Et venit in omnem re-
gionem Iordanis, prædicans baptiſmum pe-
4 nitentiæ in remiſſionem peccatorum, * ſicut
ſcriptum eſt in Libro ſermonum Iſaiæ pro-
phetæ : Vox clamantis in deſerto : Parate
viam Domini : rectas facite ſemitas eius :
5 * omnis uallis implebitur & omnis mons,
& collis humiliabitur : & erunt praua

Mat. 3.4
Mar. 1.2.1
Iſa. 40.4
Ioan. 1.6
a 3

in directas

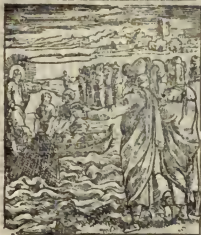

- 2 in desertum * diebus quadraginta, & tenta-
 3 batur a diabolo. Et nihil manducauit in die-
 4 bus illis: & consummatus illis estur. * Dixit
 5 autem illi diabolus: Si filius Dei es, dic lapi-
 6 di huic ut panis fiat. * Et respondit ad il-
 7 lum Iesus: Scriptum est: ¶ Quia non in so-
 8 lo pane uiuit homo, sed in omni uerbo Dei.
 9 * Et duxit illum diabolus in montem excel-
 10 sum, & ostendit illi omnia regna orbis
 11 terre in momento temporis, * & ait illi: Ti-
 12 bi dabo potestatem hanc uniuersam, & glo-
 13 riam illorum: quia mihi tradita sunt: & cui
 14 uolo do illa. * Tu ergo si adoraueris coram
 15 me, mererunt tua omnia. * Et respondens Iesus,
 16 dixit illi: Scriptum est: Dominum Deum
 17 tuum adorabis, & illi soli seruiens. * Et
 18 duxit illum in Ierusalem, & statuit eum
 19 super pinnam templi, & dixit illi: Si filius
 20 Dei es, mitte te hinc deorsum. * ¶ Scrip-
 21 tum est enim quod Angelis suis mandauit
 22 de te, ut conseruent te: * & quia in manibus
 23 tollent te, ne forte offendas ad lapidem pe-
 24 dentium. * Et respondens Iesus, ait illi: Di-
 25 ctum est: ¶ Non tentabis Dominum Deum
 26 tuum. * Et consummata omni tentatione,
 27 diabolus recessit ab illo, usque ad tempus.
 28 * ¶ Et regressus est Iesus in uirtute Spiritus
 29 in Galilazam, & fama exiit per uniuersam re-
 30 gionem de illo. * Et ipse docebat in synago-
 31 gis eorum, & magnificabatur ab omnibus.
 32 * ¶ Et uenit Nazareth, ubi erat nutritus, &
 33 intrauit secundum consuetudinem suam die
 34 sabbati in synagoga, & surrexit legere.
 35 * Et traditus est illi Liber Isaie prophete.
 36 Et reuoluit librum, inuenit locum ubi
 37 scriptum erat: ¶ Spiritus Domini super me:
 38 propter quod unxit me, euangelizare pau-
 39 peribus misit me, sanare contritos corde,
 40 ¶ predicare captiuis remissionem, & cæcis
 41 uisum, dimittere contritos in remissionem,
 42 ¶ predicare annum Domini acceptum, & diem
 43 retributionis. * Et cum plicuisset librum,
 44 reddidit ministris, & sedit. * Et omnium
 45 in synagoga oculi erant intendentes in eum.
 46 * Cœpit autem dicere ad illos: Quia hodie
 47 impleta est hæc scriptura in auribus uestris.
 48 * ¶ Et omnes testimonium illi dabant: &
 49 mirabantur in uerbis gratiz, quæ proce-
 50 debant de ore ipsius, & dicebant: Nonne hic
 51 est filius Ioseph? * Et ait illis: Vtique dice-
 52 tis mihi hanc similitudinem: Medice cura
 53 te ipsum: quanta audiuius facta in Ca-
 54 pharnaum, fac & hic in patria tua. * Ait au-
 55 tem: Amen dico uobis, quia nemo propheta
 56 acceptus est in patria sua. ¶ In ueritate dico
 57 uobis, ¶ multe uiduz erant in diebus Eliz
 58 in Israël, quando clausum est celum annis
 59 tribus, & mensibus sex: cum facta esset fa-
 60 mes magna in omni terra: * & ad nullam il-
 61 larum missus est Elias, nisi in Sarepta Sido-
 62 niæ, ad mulierem uiduam. * ¶ Et multi leprosi
 63 erant in Israël sub Elizeo propheta: & nemo
 64 eorum mundatus est nisi Naaman Syrus.
 65 * ¶ Et repleti sunt omnes in synagoga ira, hæc
 66 audientes. * Et surrexerunt, & eiecerunt il-
 67 lum extra ciuitatem: & duxerunt illum us-
 68 que ad supercilium montis, super quem ciuitas
 69 illorum erat edificata ut precipitarent eum.
 70 * Ipse autem transiens per medium illorum,
 71 ibat. * ¶ Et descendit in Capharnaum ciuita-
 72 tem Galilæe, ibique docebat illos sabbatis. ¶
 73 * Et stupebant in doctrina eius, quia in po-
 74 testate erat sermo ipsius. * ¶ Et in synagoga
 75 erat homo habens demonium immundum, ¶
 76

- 76 & exclamauit uoce magna, * dicens: Sine,
 77 F. quid nobis, & tibi Iesu Nazarene? uenisti
 78 perdere nos? scio te quis sis, Sanctus Dei.
 79 * ¶ Et increpauit illum Iesus, dicens: Obmu-
 80 tesce, & exi ab eo. Et cum proiecisset illum
 81 demonium in medium, exiit ab illo, ni-
 82 hilque illum nocuit. * ¶ Et factus est pavor in
 83 omnibus, & colloquebantur ad innicem, di-
 84 centes: Quod est hoc uerbum, quia in pote-
 85 state & uirtute imperat inmundis spiriti-
 86 bus, & exiunt? * ¶ Et diuulgabatur fama de
 87 illo in omnem locum regionis. * Surgens au-
 88 tem Iesus de synagoga, intreciuit in domum
 89 Simonis. ¶ Socrus autem Simonis teneba-
 90 tur magnis febris: & rogauerunt illum
 91 pro ea. * ¶ Et stans super illam imperauit fe-
 92 bri: & dimisit illam. Et continuo surgens,
 93 ministrabat illis. * Cum autem sol occidisset:
 94 omnes, qui habebant infirmos uariis
 95 languoribus, ducebant illos ad eum. At il-
 96 le singulis manus imponens, curabat eos.
 97 * ¶ Et exiabant autem demonia a multis cla-
 98 mantia, & dicentia: Quia tu es filius Dei: &
 99 increpans non sinebat ea loqui: quia sciebat
 100 ipsam esse Christum. * Facta autem die egressus
 101 ibat in desertum loci, & turbe requirebant eum,
 102

& venerunt vsq. ad ipsum : & desinebant illi
 43 him ne discederet ab eis : * Quibus ille ait :
 Quia & alijs ciuitatibus oportet me euange
 44 lizare regnū Dei: quia ideo missus sum. * Et
 erat predicans in synagogis Galilææ.

CAP. V.

1 **F**actum est autem, cum turbæ intruerent
 A in eum, ut audirent uerbum Dei, & ipse
 2 stabat secus stagnum Genesareth. * Et uidi-
 dit duas naues stantes secus stagnum: pisca-
 tores autem descenderant, & lauabant retia.
 3 * Ascendens autem in vnā nauim, quæ erat
 Simonis, rogauit eum a terra reducere puſi-
 lum. Et sedens docebat de nauicula turbas.
 4 * Ut cessauit autem loqui, dixit ad Simo-
 nem: Duc in altum, & laxate retia uestra in
 5 capturam. * Et respondens Simon, dixit il-
 li: Præceptor, per totam noctem laborantes,
 nihil cepimus: in uerbo autem tuo laxabo
 6 rete. * Et cum hoc fecissent, conſeuerunt pi-
 ſcium multitudinem copiosam, rumpeba-
 7 tur autem rete eorum. * Et annuerunt ſocij
 eijs, qui erant in alia naui ut uenirent, & ad-
 iuuarent eos. Et uenerunt, & impleuerunt am-
 bas nauiculas, ita ut pene mergerentur.
 8 * Quod cum uideret Simon Petrus, procidit
 ad genua Ieſu, dicens: Exi a me, quia homo
 9 peccator ſum, Domine. * Stupor enim cir-
 cumdederat eum, & omnes, qui cum illo
 erant, in captura piſcium, quam ceperant.
 10 * Similiter autem Iacobum, & Ioannem,
 filio Zebedæ, qui erant ſocij Simonis. Et ait
 ad Simonem Ieſus: Noli timere: ex hoc iam
 11 homines eris capiens. * Et ſubductis ad ter-
 ram nauibus, reliſtis omnibus ſecuti ſunt
 12 eum. * Et factum eſt, cum eſſet in una ci-
 uitate, & ecce uir plenus lepra, & uidens

Ieſum, & procidens in faciem, rogauit eum,
 dicens: Domine, ſi uiſ, potes me mundare.
 13 * Et extendens manum, tetigit eum dicens:
 Volo: Mundare. Et conſeſum lepra diſceſ-
 14 ſit ab illo. * & ipſe præcepit illi ut non mi-
 diceret: ſed, Vade, oſtende te ſacerdoti, &
 offer pro emundatione tua, ſicut præcepit
 15 Moſes, in teſtimonium illis. * Perambulaba-
 bat autem magis ſermo de illo & conuenie-
 bant turbæ multæ ut audirent, & curarentur
 16 ab infirmitatibus ſuis. Ipſe autem ſcede-
 17 bat in deſertum, & orabat. * Et factum eſt
 D in una die, & ipſe ſedebat docens. Et
 erant Phariſei ſedentes, & legis doctores,
 qui uenerant ex omni caſtello Galilææ, &
 Iudææ, & Ieruſalem: & uirtus Domini erat
 18 ad ſanandum eos. * Et ecce uiri portan-
 tes in leſto hominem, qui erat paralyticus:
 & quærebant eum inferre, & ponere ante
 19 eum. * Et non inuenientes qua parte illum
 inferreſt præ turba, aſcenderunt ſupra te-
 20 ſtum, & per tegulas ſummiſerunt eum cum
 leſto in medium ante Ieſum. * Quorum ſi-
 dem uidit, dixit: Homo remittuntur tibi
 21 peccata tua. * Et ceperunt cogitare ſcrlæ,
 E & Phariſei, dicentes: Quis eſt hic: qui lo-
 quitur blaſphemias? Quis poteſt dimittere
 22 peccata, niſi ſolus Deus? * Ut cognouit au-
 tem Ieſus cogitationes eorum, reſpondens,
 dixit ad illos: Quid cogitatis in cordibus ue-
 23 ſtris? * Quid eſt facilius dicere: Dimittuntur
 tibi peccata: an dicere: Surge, & ambula? *
 24 * Ut autem ſciatis quia Filius hominis ha-
 bet poteſtatem in terra dimittendi peccata,
 (ait paralytico) Tibi dico, ſurge, tolle leſtum
 25 tuum, & uade in domum tuam. * Et conſe-
 ſum conſurgens coram illis, tulit leſtum, in
 quo iacebat: & abiit in domum ſuam, ma-
 26 gnificans Deum. * Et ſtupor apprehendit

I Teu. 4.

3.4

I Mat. 9.1.

Mar. 1.2.3

Mat. 4. c.
 18
 Mar. 1. c.
 36

I Mat. 3. a.
 2
 Mar. 1. d.
 40

Mat. 9. a

Mat. 2. c.

Mar. 2. c.

Mar. 2. c.

Mar. 2. c.

Mar. 2. c.

Mar. 2. c.

Mar. 2. c.

Mar. 2. c.

Mar. 2. c.

Mar. 2. c.

Mar. 2. c.

Mar. 2. c.

Mar. 2. c.

Mar. 2. c.

Mar. 2. c.

Mar. 2. c.

Mar. 2. c.

Mar. 2. c.

Mar. 2. c.

Mar. 2. c.

Mar. 2. c.

Mar. 2. c.

omnes, & magnificabant Deum. Et repleti
sunt timore, dicentes: Quia vidimus mira-
bilia ho. lie. * Et post hæc exiit, & vidit pu-
blicanum nomine Levi, sedentem ad Telo-
nium, & ait illi: Sequere me. * Et relictis om-
nibus, surgens secutus est eum. * & fecit ei
convivium magnum Levi in domo sua: &
erat turba multa publicanorum, & aliorum,
qui cum illis erant discumbentes. * Et mur-
murabant Pharisei, & Scribæ eorum dicen-
tes ad discipulos eius: Quare cum publica-
nis, & peccatoribus manducatis, & bibitis?
* Et respondens Iesus, dixit ad illos: Non
egent qui sani sunt medico, sed qui male ha-
bent. * Non veni vocare iustos, sed peccato-
res ad penitentiam. * At illi dixerunt ad eum:
Quare discipuli Ioannis ieiunant frequenter,
& obsecrationes faciunt, similiter & Phariseo-
rum tui autem edant, & bibunt? * Quibus
ipse ait: Numquid potestis filios sponsi, dum
cum illis est sponsus, facere ieiunare? * Ve-
niens autem dies: cum ablatus fuerit ab il-
lis sponsus, tunc ieiunabunt in illis diebus.
* Dicebat autem & similitudinem ad illos:
Quia nemo commissuravit a novis vestimen-
to immittit in vestimentum vetus: alioquin
& novum rumpit, & veteri non convenit co-
missura a novo. * Et nemo mittit vinum no-
vum in vases vetes: alioquin rumpeo vases
novum veteris, & ipsum effundetur, & vases
peribunt. * sed vinum novum in vases novos
mittendum est, & utraque cõservantur. * Et
nemo bibens vetus, statim vult novum, di-
cit enim: Vetus melius est.

CAP. VI.

Mat. 12. a.

Mat. 2. d.

Mat. 2. d.

Mat. 2. d.

Mat. 2. d.

Mat. 2. d.

Mat. 2. d.

Mat. 2. d.

Factum est autem in sabbato secundo, p̄i-
mo, cum transitor pot. facta, vellebant

dei ipsi eius spicas, & manducabant contra-
cantes m. nibus. * Quidam autem Phariseo-
rum, dicebant illis: Quid facitis quod non li-
cet in sabbatis? * Et respondens Iesus ad
eos, dixit: Nec hoc legistis quod fecit David
cum esurisset ipse, & qui cum illo erant?
* I quomodo intravit in domum Dei, &
panes propositionis sumpit, & manduca-
vit, & dedit his, qui cum ipso erant: quos
non licet manducare nisi tantum i. er-
dotibus? * Et dicebat illis: Quia Domi-
nus est Filius hominis, etiam sabbati. * Pa-
lum est autem & in alio sabbato, ut intra-
ret in synagogā, & doceret. I hæc erat ibi ho-

I. Reg.

21. b 6

Leu. 24. b

9

Exo. 29. c

32

Mat. 23. b-10

Mat. 23. b-10

7 mo, & manus eius dextra erat arida. * Obser-
vabant autē Scribæ, & Pharisei si in sabbato
curaret: ut inveniunt unde accusarent eum.
* Ipse vero sciebat cogitationes eorum: &

ait homini,

ant homini; qui habebat manum aridam:
Surge, & sta in mediis. Et surgens stetit.
9 * Autem ad illos lesus: Interrogo vos si
licet sabbatis benefacere, an male: animam
saluam facere, an perdere? * Et circumspiciens
omnibus dixit homini: Extende manum
tuam. Et extendit: & restituta est manus
eius. * Ipsi autem repleti sunt insipientia, &
colloquebantur ad inuicem, quidnam facerent
lesus. * Factum est autem in illis diebus,
existi in montem orate, & erat pernoctans
in oratione Dei. * Et cum dies factus
esset, uocauit discipulos suos: & elegit
duodecim ex ipsis (quos & Apostolos nominauit).
* Simonem, quem cognominauit Petrum,
& Andream fratrem eius, Iacobum, & Ioannem,
Philippum, & Bartholomaeum,
11 * Martham, & Thomam, Iacobum Alphaei,
& Simonem, qui uocatur zelotes, & Iudam
Iacobi, & Iudam Iscariotem, qui fuit
proditor. * Et descendens cum illis, stetit
in loco campestris, & turba discipulorum
eius, & multitudo copiosa plebis ab omni
Iudaea, & Ierusalem, & maritima, & Tyri,
& Sidonis, qui uenerant ut audirent eum,
& sanarentur a languoribus suis. Et qui
uehebantur a spiritibus immundis, curabantur.
* Et omnis turba quaerebat eum tangere:
quia uirtus de illo exibat, & sanabat

omnes. * Et ipse eleuatis oculis in discipulos
suos, dicebat: Beati pauperes: quia uos
scitis: quia regnum Dei. * Beati, qui nunc
esuriitis: quia saturabimini. Beati, qui nunc
fletis: quia ridebitis. * Beati eritis cum uos
oderint homines, & cum separauerint uos, &
exprobrauerint, & eiecerint nomen uestrum
tamquam malum propter Filium hominis.
33 * Gaudeat in illa die, & exultate: ecce enim
merces uestra multa est in caelo: secundum

haec enim faciebant Prophetis patres eorum.
24 * Veruntamen uae uobis diuitibus, quia habetis
consolationem uestram. * Uae uobis, qui saturati
estis: quia esurietis. Uae uobis, qui ridebitis
nunc: quia lugebitis & flebitis. * Uae cum benedixerint uobis homines:
secundum haec enim faciebant pseudoprophetis
patres eorum. * Sed uobis dico, qui auditis:
Diligite inimicos uestrorum, benedicite his,
qui oderunt uos. * Benedicite maledicentibus
uobis, & orate pro calumniantibus uos.
* Et qui te percutit in maxillam, praebat & alteram.
* Et ab eo, qui aufert tibi uestimentum, ueram tunicam
noli prohibere. * Omni autem petenti, tribue:
& qui aufert quae tua sunt, ne repetas. * Et
prout uultis ut faciant uobis homines, &
uos facite illis similiter. * Et si diligitis
eos, qui uos diligunt, quae uobis est gratia?
nam & peccatores diligentes se diligunt.
33 * Et si benefeceritis his, qui uobis benefecerunt:
quae uobis est gratia? siquidem & peccatores
hoc faciunt. * Et si mutuum dederis his,
a quibus speratis recipere: quae gratia est uobis?
nam & peccatores peccatoribus senerantur,
ut recipiant aequalia. * Veruntamen diligite
inimicos uestrorum: benefacite, & mutuum date,
nihil inde sperantes: & eritis filij Altissimi,
quia ipse benignus est super ingratos & malos.
* Estote ergo misericordes sicut & Pater uester misericors est.
* Nolite iudicare, & non indicabimini. nolite condemnare,
& non condemnabimini. Dimitte, & dimittemini.
* Date, & dabitur uobis: mensura bonae, & confertae, & coagitatae,
& superfluent dabit in sinu uestro. I. Ea-

de quippe mensura, qua mens fueritis, remetietur uobis. * Dicebat autem illis & similitudine:

[Am. 6. 1. Eccl. 3. 1. Isa. 65. 1. 11]

[Mat. 3. 9. 44. t. Cor. 6. 5. 7]

[Matt. 7. 12. 12]

[Tob. 4. c. 16]

[Mat. 5. 46]

[Matt. 5. 43. Deut. 15. 8]

[Mat. 7. 12]

[Marc. 4. c. 24]

Mat. 10. Numquid potest cæcus cæcum ducere? non-
ne ambo in foveam cadunt? * I. Non est di-
-14 F. Scipulus super magistrum: perfectus autem
-13. omnis erit, si sit sicut magister eius. * I. Quid
-6 autem vides festucam in oculo fratris tui,
Mat. 7. tragem autem, quæ in oculo tuo est, non con-
-3 sideras? * Aut quomodo potes dicere fratri
tuo: Frater sine eijciam festucam de oculo
tuo: ipse in oculo tuo tragem non videns?
Hypocrita, eijce primum tragem de oculo
tuo: & tunc perspicies ut educas festucam
-13. de oculo fratris tui. * I. Non est enim ar-
-6 & 11. bor bona, quæ facit fructus malos: neque
-33. arbor mala, faciens fructum bonum. * Vna
quæque enim arbor de fructu suo cognosci-
tur. Neque enim de spinis colligunt ficus:
-45. neque de rubo vindemiaunt viani. * Bonus
G. homo de bono thesauro cordis sui profert
bonum: & malus homo de malo thesauro
profert malum. Ex abundantia enim cordis
-13. os loquitur. * Quid autem vocatis me? Do-
mine, Domine: & non facitis quæ dico?
-47. * Omnis, qui venit ad me, & audit sermones
meos, & facit eos: ostendam vobis cui simi-
-48. lis sit: * similis est homini ædificanti do-
mum, qui fodit in altum, & posuit funda-
mentum super petram: inundatione autem
facta, illius est flumen domui illi, & nō po-
tuit ea movere: fundata enim erat super pe-
-49. tram. * Qui autem audit, & non facit: simi-
lis est homini ædificanti domum suam super
terram: siue fundamentum: in quam illius
est fluuius, & continuo cecidit: & facta est
ruina domus illius magna.

CAP. VII.

Mat. 8. a. C. Vm autem impleisset omnia verba sua
A in aures plebis, intrauit Capharnaum.

2. * Centurionis autem cuiusdam servus male
habens, erat moriturus: qui illi erat pretio-
-3. sus. * Et cum audisset de Iesu, misit ad eum
seniores Iudeorum, rogans eum ut veniret,
-4. & salvaret servum eius. * At illi cum ve-
nissent ad Iesum, rogabant eum solliciti, di-
-5. centes ei: Quia dignus est ut hoc illi prestes.
6. diligit enim gentem nostram: * & synago-
-6. ga ipse ædificavit nobis. * Iesus autem ibat
cum illis. Et cum iam non longe esset a do-
mo, misit ad eum Cetero amicos, dicens: I
Domine noli vexari: Non enim sum dignus
-7. ut sub te domum meam intres. * propter quod
& me ipsum non sum dignus arbitratus ut
venirem ad te: sed dic verbo, & sanabitur
-8. puer meus. * nam & ego homo sum sub po-
-8. testate constitutus, habens sub me milites:
& dico huic vade, & vadit: & alij veni, &
-9. venit: & servus meus, fac hoc, & facit. * Quo
audito Iesus miratus est: & conuersus se-
-10. quentibus se turbis, dixit: Amen dico vobis,
nec in Israel tantam fidem inveni. * Et re-
-11. uertens, qui missi fuerant domum, inueniunt
servum, qui languerat, sanum. * Et factum
est: deinceps ibat in civitatem, quæ voca-
-12. tur Naim: & ibant cum eo discipuli eius, &
turba copiosa. * Cum autem appropinqua-
ret portæ civitatis, ecce defunctus efferebatur

13. filius vnicus matris sue: & hæc vidua erat:
13. & turba civitatis multa cum illa. * Quam
cum vidisset Dominus, misericordia motus
-14. super eam, dixit illi: Noli flere. * Et accessit,
& tetigit loculum. (Hi autem, qui portabant
steterunt) Et ait: Adolescens, tibi dico, sur-
-15. ge. * Et resedit qui erat mortuus, & cepit
C loqui. Et dedit illum matri suæ. * Acce-
-16. pit autem omnes timor: & magnificabant
Deum dicentes: I. Quia propheta magnus
surrexit in nobis: & quia Deus visitavit ple-

Mat. 8. a.

Inf. 14.

19

To. 4. c.

17 tem suam. * Et ecce hic sermo in vniuersam Iudaeam de eo, & in omnem circa regio-
nem. * Et nunciauerunt Iohanni discipuli eius
18 de omnibus his. * Et conuocauit duos de
discipulis suis Iohannes, & misit ad Iesum, di-
cens: Tu es qui uerturus es, an alium expecta-
mus? * Cum autem uenissent ad eum viri, di-
xerunt: Ioannes Baptista misit nos ad te di-

cens: Tu es, qui uerturus es, an alium expec-
tamus? * (in ipsa autem hora multos cura-
uit languoribus, & plagis, & spiritibus ma-
lis, & caecis multis donauit visum.) * Et re-
spondens, dixit illis: Euntes renunciate Iohan-
ni quae audistis, & uidistis: Quia caeci uident,
claudi ambulant, leprosi mundantur, surdi
audiunt, mortui resurgunt, pauperes euan-
gelizantur: * & beatus est quicumque non
24 fuerit scandalizatus in me. * Et cum disces-
sissent nuntij Ioannis, cepit de Ioanne dice-
re ad turbas: Quid existis in desertum uide-
re? arundinem uento agitantem? * Sed quid
existis uidere hominem mollioris uellimen-
tis indutum? Ecce qui in ueste pretiosa sunt, & de
26 licijs, in domibus regum sunt. * Sed quid exi-
stis uidere prophetam? Vtique dico uobis,
27 & plusquam Prophetam? * I hic est, de quo
scriptum est: Ecce meum ante faciem tuam,
28 qui preparabit uiam tuam ante te. * Dico
enim uobis. Maior inter natos mulierem pro-
pheta Ioannes Baptista nemo est: qui autem
minor est in regno Dei maior est illo. * Et
29 omnis populus audiens & publicani, iussu
cauerunt Deum, baptizati baptismo Iohan-
nis. * Pharisei autem, & legi periti consili-
um Dei spreuerunt in semetipsum, non ha-
30 pteizati ab eo. * Ait autem Dominus. I Cui
ergo similes dicis homines generationis hu-
31 ius? & cui similes sunt? * Similes sunt pue-
ris sedentibus in foro, & loquentibus adinu-

cem, & dicentibus: Cantauimus tibi, ubi,
& non saluasti lamentauimus, & non plora-
32 stis. * I Venit. n. Ioannes Baptista, neq. man-
ducans panem, neque bibens uinum, & di-
33 citis: Daemonium habet. * Venit Filius ho-
minis manducans, & bibens, & dicitis: Fe-
ce homo deuorator, & bibens uinum,
34 aniquus publicanorum, & peccatorum.
35 * Et iustificata est sapientia ab omnibus fi-
lijs suis. * Rogabat autem illum quidam de
F Phariseis ut manducaret cum illo. Et ingressus
36 domum Pharisei discubuit. * Et ecce

mulier, quae erat in ciuitate peccatrix, uteco-
gnouit quod accubuiisset in domo Pharisei,
attulit alabastrum unguenti: * & stans retro
38 secus pedes eius, lacrymis capite rigare pe-
des eius, & capillis capitis sui tergebat,
& osculabatur pedes eius, & unguento un-
39 gebat. * Videns autem Phariseus, qui voca-
uerat eum, ait intra se dicens: Hic si esset pro-
pheta, sciret utique, quae & qualis esset mulier,
40 quae tangit eum: quia peccatrix est. * Et re-
spondens Iesus, dixit ad illum: Simon, ha-
41 beo tibi aliquid dicere. At ille ait: Magister,
dic. * Duo debitores erant cuidam genera-
tori: vnus debebat denarios quingentos, &
42 alius quinquaginta. * Non habentibus il-
lis unde redderent, donauit utrisque. * Qui:
43 ergo eum plus diligit? * Respondens Si-
mon dixit: Ac illo quia is, cui plus dona-
44 uit. At ille dixit ei: Recte iudicasti. * Et
conuersus ad mulierem, dixit Simoni: Vides
hanc mulierem? Intravi in domum tuam,
45 aquam pedibus meis non dedisti: haec au-
tem lacrymis rigauit pedes meos, & capillis
suis terxit. * Osculum mihi non dedisti: haec
46 autem ex quo inuauit, non cessauit oscu-
lari pedes meos. * Oleo caput meum non
unxisti: haec autem unguento unxit pedes

47 meos. * Propter quod dico tibi: Remittun-
tur ei peccata multa, quoniam dilexit mul-
tum. Cui autem minus dimittitur, minus
diligit. * Dixit autem ad illam: Remittun-
tur tibi peccata. * Et coeperunt qui simul ac-
cumbabant, dicere intra se: Quis est hic, qui
etiam peccata dimittit? * Dixit autem ad
mulierem: Fides tua te saluam fecit; vade
in pace.

CAP. VIII.

1 **E**T factum est deinceps, & ipse iter facie-
bat per civitates, & castella predicans,
& euangelizans regnum Dei: & duodecim
cum illo, * & mulieres aliquae, quae erant eu-
rate a spiritibus malignis, & infirmitati-
bus: Maria, quae vocatur Magdalene, de qua
septem demonia exierant, * & Ioanna
uxor Chuse procuratoris Herodis, & Susanna,
& aliae multae, quae ministrabant ei de fa-
cultatibus suis. Cum autem turba plurima
convenirent, & de civitatibus properarent

5 ad eum, dixit per similitudinem: * Factum
est, qui seminat, seminare semen suum: & dum
seminat, aliud cecidit secus viam, & con-
calcaturum est, & volucres caeli comedentur
6 illud. * Et aliud cecidit supra petram: &
natum aruit, quia non habebat humorem.
7 * Et aliud cecidit inter spinas, & simul exor-
tae spinarum suffocaverunt illud. * Et aliud ce-
cidit in terram bonam: & ortum fecit fru-
8 gum centuplum. * Haec dicens clamabat:
9 Qui habet aures audiendi, audiat. * Interro-
10 gabant autem eum discipuli eius, quae esset
11 haec parabola: * Quibus ipse dixit: Vobis
datum est nosse mysterium regni Dei, cete-
12 ris autem in parabolis: ut videntes non vi-
deant, & audientes non intelligant. * Est au-

13 te haec parabola: Semel est verbum Dei. * Qui
autem secus viam, hi sunt qui audiunt: deinde
venit diabolus, & tollit verbum de corde
eorum: ne credentes salvi fiant. * Nam qui
supra petram, qui cum audierunt, eum gau-
dio suscipiant verbum: & hi radices non ha-
bent: qui ad tempus credunt, & in tempore
tentationis recedunt. * Quod autem in spinas
cecidi: hi sunt, qui audierunt, & a sollicitu-
dinibus, & divitiis, & voluptatibus vitae euan-
14 gentis, suffocantur, & non referunt fructum.
15 * Quod autem in bonam terram hi sunt, qui
in corde bono & optimo audientes verbum
retinent, & fructum afferunt in pacien-
16 tia. * Nemo autem lucernam accenden-
dens, operit eam vase, aut subtus lectum po-
nit: sed supra candelabrum ponit, ut intran-
17 te videant lumen. * Non est enim occul-
tum, quod non manifestetur: nec abscondi-
tum, quod non cognoscatur, & in palam ve-
18 niat. * Videte ergo quomodo audiat. *
Qui enim habet, dabitur illi: & quicumque
non habet, etiam quod pugnat se habere,
19 auferetur ab illo. * Venerunt autem ad il-
lum mater, & fratres eius, & non poterant
20 adire eum propter turbam. * Et nunciatum est il-
li: Mater tua, & fratres tui stant foris, volen-
21 tes te videre. * Qui respondens, dixit ad
eos: Mater mea, & fratres mei hi sunt, qui
22 verbum Dei audiunt, & faciunt. * Factum
est autem in una die: & ipse ascendit in
maiculam, & discipuli eius, & ait ad illos:
Transfretus est trans flumen. Et ascende-
23 runt. * Et navigantibus illis, obdormiunt, &

descendit procelia venti in flammam, & corri-
24 plebantur, & periclitabantur. * Accedentes
autem suscitaverunt eum, dicentes: Praeceptor
perimus: At ille surgens, increpavit ventum,
& tempestatem aquae, & cessavit & facta est

tranquili-

15 tranquillitas. Dixi autem illis: Vbi est fi-
des vestra? Qui timentes, mirati sunt ad
inuicem, dicentes: Quis putas hic est, quia
& ventis, & mari imperat, & obediunt
16 ei? Et nauigauerunt ad regionem Ge-
rasenorum, quæ est contra Galilæam.

27. Et cum egressus esset ad terram, occurrit
illi vir quidam, qui habebat demonium
iam temporibus multis, & vestimento non
induebatur, neque in domo manebat, sed
in monumentis. Is, ut vidit Iesum, pro-
cidit ante illum, & exclamans voce magna,
dixit: Quid mihi, & tibi est Iesu Fili Dei
28 Altissimi? obsecro te, ne me torqueas. Præ-
cipiebatur enim spiritui immundo ut exiret
ab homine. Multis enim temporibus arripiebat
illum, & vinciebatur catenis, & com-
pedibus custoditus, & ruptis vinculis ageba-
tur a demonio in deserto. Interrogauit au-
tem illum Iesus, dicens: Quod tibi nomen
est? At ille dixit: Legio, quia intrauerant
31 demonia multa in eum. Et rogabant il-
lum ne imperaret illis ut in abyssum irent.
32 Erat autem ibi grex porcorum multorum
& pascuentium in monte: & rogauit eum,
ut permitteret eis in illos ingredi. Experi-
misse illis. Exierunt ergo demonia ab ho-
mine, & intrauerunt in porcos: & impetu
abiit grex per præces in flugium, & suffo-
catus est. Quod ut viderunt factum qui pa-
34 sciebant, fugerunt, & nuntiauerunt in ci-
uitatem, & in villas. Exierunt autem vi-
dere quod factum est, & venerunt ad Iesum
& inueniunt eum in throno sedentem, a quo
36 demonia exierant, vestitum, ac sana men-
te ad pedes eius, & conuerunt. Nunciaue-
runt autem illis & qui videbant, quomodo
37 sanus factus esset a legione. Et rogauerunt
illum omnis multitudo regionis Geraseno-

rum ut discederet ab ipsis: quia magno il-
more tenebantur. Ipse autem ascendens na-
uim, reuersus est. Et rogabat illum vir, a
quo demonia exierant, ut cum eo esset. Dimi-
39 sit autem eum Iesus, dicens: Redi in domum
tuam, & narra quanta tibi fecit Deus. Et
abiit per vniuersam ciuitatem, prædicans
40 quanta illi fecisset Iesus. Factum est autem
eum redisset Iesus, excepit illum turba.

41 erant enim omnes expectantes eum. Et ecce
venit vir, cui nomen Iairus, & ipse prin-
ceps synagogæ erat: & cecidit ad pedes Ie-
sus, rogans eum ut intraret in domum eius,
43 quia unica filia erat ei fere annorum duo-
decim, & hæc moriebatur. Et contigit,
44 dum irena turbis comprimebatur. Et mul-
lier quædam erat in fluxu sanguinis ab annis
duodecim, quæ in medicos erogauerat omne
substantiam suam, nec ab ullo posuit cura-
46 ri: accelsit retro, & tetigit simbram vesti-
menti eius: & confestim sensit fluxus sangui-
nis elos. Et ait Iesus: Quis es, qui me teti-
gisti? Negantibus autem omnibus, dixit Pe-
trus, & qui cum illo erant præceptor, turbæ
te comprimunt, & assigunt, & dicis: Quis
48 me tetigit? Et dixit Iesus: Tetigit me ali-
quis, non ego: tui virutem de me exiit.
49 Videns autem mulier, quia non lauit,
tremens venit, & procidit ante pedes eius:
50 & ob quam causam tetigerit eum, indicauit
coram omni populo: & quemadmodum
confestim sanata sit. At ipse dixit ei: Filia,
51 fides tua altum te fecit: vade in pace. Ad-
huc illo loquente, venit quidam ad prin-
cipem synagogæ, dicens ei: Quia mortua
est filia tua: sed veni, ut videris illam. Iesus autem
dixit: Hæc verbum, respice patri puellæ:
52 non timere, quæda enim & filia est. Et
eum venisset de matre, non permisit intrare
secum.

Mat. 9. c.
Mar. 5. b.
22

L. C. 1.
10. 1015

secum quem quam, nisi Petrum, & Iacobū,
& Ioannem, & patrem, & matrem puella.

- 52 * Flebant autem omnes, & plangebant il-
lam. At ille dixit: Nolite flere, non est mor-
53 tua puella, sed dormit. * Et deridebant eū,
54 scientes quod mortua esset. * Ipse autem te-
nens manum eius clamavit, dicens: Puella,
55 surge. * Et reuersus est spiritus eius, & sur-
56 rexit continuo. Et iussit illi dari manduca-
re. * Et stupuerunt parentes eius, quibus pre-
cepit ne alicui dicerent quod factum erat.

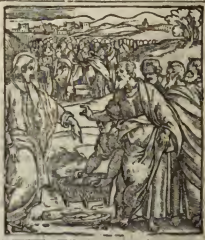

CAP. IX.

Mat. 10. 2.
Marc. 3. c.
13

1 **C**onuocatis autem duodecim Apostolis,
dedit illis uirutem, & potestatem super
omnia dæmonia, & ut languores curarent.

- 2 * Et misit illos prædicare regnum Dei, &
3 sanare infirmos. * Et ait ad illos: Nihil
tuleritis in uia, neque uirgam, neque peram,
neque panem, neque pecuniam, neque duas
4 tunicas habebitis. * Erin quacumque domū
intraueritis, ibi manete, & inde ne exeatis.
5 * Et quicumque non receperint uos: * exe-
untes de ciuitate illa, etiam puluerem pedū
6 uestrorum excutite in testimonium supra il-
7 los. * Egressi autem circuibant per castella
euangelizantes, & curantes ubique. * Audi-
uit autem Herodes tetrarcha omnia, quæ
8 fiebant ab eo, & hæsitabat eo quod diceretur
a quibusdā: Quia Ioannes surrexit a mor-
tuis: a quibusdam uero: Quia Elias appa-
ruit: ab alijs autem: Quia propheta unus
9 de antiquis surrexit. * Et ait Herodes: Ioan-
nem ego decollauī: Quis est autem iste, de
quo ego talia audio? Et quærebat uidere
10 eum. * Et reuersi Apostoli, narrauerunt illi
quæcumque fecerunt: & assumptis illis se-
cessit seorsum in locum desertum, qui est Be-
11 thesaidæ. * Quid cum cognouissent turbæ,
secutæ sunt illum: & excepit eos, & loque-
batur illis de regno Dei, & eos, qui cura in-
12 digebant, sanabat. * Dies autem cæperat de-
clinare. Et accedentes duodecim dixerunt

- illi: * Dimitte turbas, ut euntes in castella,
13 villasque quæ circa sunt, diuerant, & inue-
niant escas: quia hic in loco deserto sumus.
* Ait autem ad illos: Vos date illis manduca-
re. At illi dixerunt: Non sunt nobis plus
quàm quinque panes, & duo pisces: nisi for-
te nos emamus, & eamus in omnē hanc tur-
14 bam escas. * Erant autem fere oīi quinque
millia. Ait autem ad discipulos suos: Facite
illos discumbere per conuiuia quinquage-
15 nos. * Et ita fecerunt. Et discubere fecerunt
16 omnes. * Acceptis autem quinque panibus
& duo-

& duo-

Mat. 16.
b. 13
Marc. 8. c.
27

Mat. 17.
d. 23
Mat. 8. c. 1
Mat. 10.
d. 38. & 16
d. 14

Mat. 8. d.
34
Inf. 14. f. &
17. p. 33
Ioan. 12.
d. 15

Mat. 10.
d. 33
Mar. 8. d.
38

Tim. 2.
b. 12

Mat. 16.
d. 28
Mar. 9. a. 1

Mat. 17.
a. 1
Mar. 9. a. 2

o duobus precibus, respexit in celum, & benedixit illis: & fregit, & distribuit discipulis suis, ut ponerent ante turbas. * Et manducauerunt omnes, & saturati sunt. Et subiatum est quod superfluit illis, fragmentorum copiosi duodecim. * Et factum est cum solus esset orans, erat cum illo & discipuli: & interrogauit illos, dicens: Quem me dicite esse dicitis? Respondens Simon Petrus dixit: Christum Dei. * At ille increpans illos, praecepit ne cui dicerent hoc, * dicens: Quia oportet filium hominis multa pati, & reprobari a senioribus, & principibus sacerdotum, & Scribis, & occidit, & tertia die resurgere. * Dicebat autem ad omnes: Si quis vult post me venire, abneget semetipsum, & tollat crucem suam quotidie, & sequatur me. * Qui enim voluerit animam suam saluam facere, perdet eam: nam qui perdidit animam suam propter me saluam faciet illam. * quid enim proficit homo, si lucratur vniuersum mundum, se autem ipsum perdat, & detrimentum sui faciat? * Nam qui me erubuerit, & meos sermones: hunc Filius hominis erubescet cum venerit in maiestate sua, & Patris, & sanctorum Angelorum. * Dico autem vobis vere: sunt aliqui hic stantes, qui non gustabunt mortem donec videant regnum Dei. * Factum est autem

post haec uerba tere dies octo, & assumpsit Petrum, & Iacobum, & Ioannem, & ascendit in montem ut oraret. * Et facta est, dum oraret, species vultus eius altera: & vestimentum eius albus & resplendens. * Et ecce duo viri loquebantur cum illo. Erant autem Moyses,

& Elias, * visi in maiestate: & dicebant excelsum eius, quem completurus erat in Ierusalem. * Petrus uero, & qui cum illo erant, grauari erant somno. Et euigilantes viderunt maiestatem eius, & duos viros, qui stabant cum illo. * Et factum est cum discederent ab illo, ait Petrus ad Iesum: Praeceptum, bonum est nos hic esse: & faciamus tria tabernacula, unum Tibi, & unum Moysi, & unum Eliae: nesciens quid diceret. * Haec autem illo loquente, facta est nubes, & obumbravit eos: & timuerunt, intrantibus illis in nubem. * Et vox facta est de nube, dicens: I. Hic est Filius meus dilectus, ipsum audite. * Et dum fieret uos, inuenit Iesus solus. Et ipsi tacuerunt, & nemini dixerunt in illis diebus quidquam ex his, quae viderant. * Factum est autem in sequenti die, descenditibus illis de monte, occurrit illis turba multa.

2. Pet. 1.
c. 17
Mat. 17.
b. 14
Mar. 9. c. 17

* Et ecce uir de turba exclamauit, dicens: Magister, obsecro te, respice in filium meum: quia unicus est mihi: & ecce spiritus apprehendit eum, & subito clamat, & elidit, & dissipat eum cum spumat, & vix discedit dilanians eum: & rogauit discipulos tuos ut eiecerent illum, & non potuerunt. * Respondens autem Iesus, dixit: O generatio infidelis, & peruersa, usquequo ero apud uos, & pauer uos? Adduc huc filium tuum. * Et cum accederet, elisit illum daemonium, & dissipauit. * Et increpauit Iesus spiritum immundum, & sanauit puerum, & reddidit illum patri eius. * Stupebant autem omnes in magnitudine Dei: omnibusque mirantibus in omnibus, quae faciebat, dixit ad discipulos suos: Ponite uos in cordibus uestris sermones istos: Filius enim hominis futurum est ut tradatur in manus hominum. * At illi ignorabant uerbum istud, & erat

uelatum ante eos ut non sentierent illud :

& timebant eum interrogare de hoc uerbo.

46 * ¶ Intrauit autem cogitatio in eos, quis co-
47 rum maior esset. * At Iesus uident cogita-

tationes cordis illorum, apprehendit pueri,

48 & statuit illum secus se, * & ait illis : Qui-

cumque susceperit puerum istum in nomi-

ne meo, me recipit : & quicumque me re-

ceperit : recipit eum, qui me misit. Nam

qui minor est inter uos omnes hic maior

49 est. * Respondens autem Ioannes dixit :

Præceptor, uidimus quendam in nomi-

ne tuo eijcientem demonia, & prohibui-

mus eum, quia non sequitur nobis-

50 cum. * Et ait ad illum Iesus Nolite pro-

hibere : qui enim non est aduersus uos,

51 pro uobis est. * Factum est autem dum

complerentur dies assumptionis eius, & ip-

se faciem suam firmavit ut iret in Ierusalē.

52 * Et misit nuncios ante conspectu suum : &

euntes intrauerunt in ciuitatem Samarita-

53 norum ut pararent illi. * Et non receperunt

eum, quia facies eius euntis in Ierusalē.

54 * Cum uidissent autem discipuli eius Iaco-

55 bus, & Ioannes, dixerunt : Domine, uis

dicimus ut ignis descendat de celo, & con-

sumat illos. * Le conuersus increpauit il-

los, dicens : Nescitis cuius spiritus estis.

56 * ¶ Filius hominis non uenit animas per-

dere, sed saluare. Et abierunt in aliud ca-

57 stellum. * Factum est autem : ambulanti-

bus illis in uia, dixit quidam ad illum : Se-

58 quare te quocumque ieris. * Dixit illi Iesus :

Vulpes foveas habent, & uolucres celi ni-

59 dos : Filius autem hominis non habet ubi

caput reclinet. * Ait autem ad alterum : Se-

quere me. ille autem dixit : Domine per-

mittet mihi primum ire, & sepelire patrem

60 meum. * Dixitq. ei Iesus : Sine ut mor-

tui sepeliant mortuos suos : tu autem vade,

61 & annuncia regnū Dei. * Et ait alter : Se-

quar te Domine, sed permitte mihi primū

62 renunciare his, quæ domi sunt. * Ait ad

illum Iesus : Nemo mittens manum suam

ad aratrum, & respiciens retro, aptus est re-

gno Dei.

C A P. X.

1 P Ost hæc autem designauit Dominus &
A alios septuaginta duos. & misit illos
binos ante faciem suam in omnem ciuita-

tem, & locum, quod erat ipse venturus.

2 * Et dicebat illis : ¶ Messis quidem multa,

operarij autem pauci. Rogate ergo domi-

3 nū messis ut mittat operarios in messē

3 suā. * Ite : ¶ ecce ego mitto uos sicut agnos

4 inter lupos. * ¶ Nolite portare sacculum, ne-

que peram, neque calceamenta. ¶ & ne-

minem per uiam salutaueritis. * In quam-

5 cumque domum intraueritis, primum

6 dicite : pax huic domui : * & si ibi fuerit fi-

lius pacis, requiescet super illum pax ue-

7 stra : sin autem ad uos reuertur. * In ea-

dem autem domo manete, edentes, & bi-

B bentes quæ apud illos sunt : ¶ dignus est enim

operarius mercede sua. Nolite transire de

8 domo in domum. * Et in quacumque ci-

uitatem intraueritis, & susceperint uos, mā-

9 ducate quæ apponuntur uobis : * & curate

infirmos, qui in illa sunt, & dicite illis : Ap-

10 propinquauit in uos regnum Dei. * In quā-

cumque autem ciuitatem intraueritis, &

nō susceperint uos, exeuntes in plateas eius,

11 dicite. * ¶ Etiam puluerem, qui adhesit no-

bis de ciuitate uestra, extergimus in uos :

tamen hoc scitote, quia appropinquauit re-

12 gnum Dei. * Dico uobis, quia Sodomas

¶ Mat. 9. 37

¶ Mat. 10. 2. 10

¶ Mar. 6. 2. 8

¶ 4. Reg. 4. 6. 29

¶ Mat. 10. 2. 10

¶ Deut. 24. 14

¶ 1. Tim. 5. 18

¶ A. 1. 13. 8. 51

Mat. 11

c. 16

Mat. 10.

d. 40

101. 13. c.

30

Mat. 11.

d. 23

Mat. 13.

b. 16

Mat. 22

d. 35

Mar. 12. c.

18

Deut. 6.

a. 6

in die illa remissus erit, quàm illi ciuitati
 3. * Vt tibi Corozain, & tibi Bethsaida
 C quia si in Tyro, & Sidone scire fuissent vir-
 tutes, quæ factæ sunt in vobis, olim in cilicio,
 4. & cinere sedentes pœniterent. * Verumtamen ei
 Tyro, & Sidoni remissus erit in iudicio, quâ
 5. vobis. * Et tu Capharnaû vsq. ad cælum exal-
 6. tata, usq. ad infernû demergeris. * Qui uo-
 audit, me audit: & qui uos spernit, me spe-
 7. rnit Qui aut me spernit, spernit eû, qui mi-
 8. sit me. * Reuersi sunt autem septuaginta
 duo cum gaudio, discenses: Domine,
 9. etiam dæmonia subiiciuntur nobis in no-
 10. mine tuo. * Et ait illis: Videbam satanm.
 11. sicut fulgur de cælo cadentem. * Ecce de-
 12. di vobis potestatem calcandi supra serpen-
 13. tes, & scorpiones, & supra omnem uirtu-
 14. tem inimici: & nihil vobis nocebit. * Ver-
 15. umtamen in hoc nolite gaudere quia spi-
 16. ritus vobis subiiciuntur: gaudere autem,
 17. quod nomina vestra scripta sunt in cælis.
 18. * In ipsa hora exultauit Spiritu sancto,
 19. & dixit: Confiteor tibi pater, Domine cæli
 20. & terræ, quod abscondisti hæc a sapientibus,
 21. & prudentibus, & reuelasti ea paruulis. Etia
 22. Pater: quoniam sic placuit ante te. * Om-
 23. nia mihi tradita sunt a Patre meo. Et ne-
 24. mo scit quis sit Filius, nisi Pater: & quis sit
 25. Pater, nisi Filius: & cui uoluerit Filius re-
 26. uelare. * Et conuersus ad discipulos suos,
 27. E dixit: Beati oculi, qui vident quæ uos ui-
 28. deris. * Dico enim vobis, quod multi pro-
 29. pheta, & reges uoluerunt videre quæ uos vi-
 30. detis, & non uiderunt: & audire quæ audi-
 31. tis, & non audierunt. * Et ecce quidâ Le-
 32. gisperitus surrexit, tentans illum, & di-
 33. cuit: Magister, quis faciendo uitam æter-
 34. nam possidebo? * At ille dixit ad eum: In
 35. lege quid scriptum est? quomodo legis? Il-
 36. le respondens dixit: Diliges Dñm Deû tuû
 37. ex toto corde tuo, & ex tota anima tua, &
 38. ex omnibus uiribus tuis, & ex omni mente
 39. tua, & proximû tuum sicut teipsum. * Di-
 40. xitq. illi: Recte respondisti: hoc fac, & uiues.
 41. * Ille autem uolens iustificare se ipsum, di-
 42. xit ad Iesum: Et quis est meus proximus?
 43. * Suscipiens autem Iesus, dixit: Homo qui
 44. dam descendebat ab Ierusalem in Iericho,
 45. & incidit in latrones, qui etiam despolia-
 46. uerunt eû: & plagis impositis abierunt se-
 47. mitiuo relicto. * Accidit autem ut faceretur
 48. F quidâ descenderet eadē uia: & niso illo pra-
 49. teriuit. * Similiter & Leuita, cum esset se-
 50. cus locum, & uideret eum, pertransiit. * Sa-
 51. maritanus autē quidam iter faciens uenit se-
 52. cus eum: & uidens eum, misericordia motus
 53. est. * Et appropians alligauit vulnera eius,
 54. infundens oleum, & vinum: & imponens il-
 55. lum in iumentû suum, duxit in stabulû, &
 56. curâ eius egit. * Et altera die protulit duos
 57. denarios, & dedit stabulario, & ait: Cu-

ram illius habet: & quodcumque super ero
 36. gatteris, ego cum rediero reddâ tibi. * Quis
 37. horum trium uidetur tibi proximus fuisse
 38. illi, qui incidit in latrones? * At ille dixit:
 39. Qui fecit misericordiam in illum. * Et ait il-
 40. li Iesus: Vade, & tu fac similiter. * Factum
 41. est autem, dum irent, & ipse intrauit in
 42. quoddam castellum: & mulier quedam
 43. Martha nomine, excepit illum in domum
 44. suam, & huic erat soror nomine Maria,
 45. quæ etiam sedens secus pedes Domini, audie-
 46. bat circa frequens ministerium: quæ stetit,
 47. & ait: Domine, non est tibi curâ quoddâ so-
 48. ror mea reliquit me solam ministrare? dic
 49. ergo illi, vt me adiuet. * Et respondens
 50. dixit illi Dominus: Martha, Martha, soli-
 51. cita es, & turbaris erga plurima. * Porro
 52. vnum est necessarium. Maria optimam par-
 53. tem elegit, quæ non auferetur ab ea.

C A P. XI.

1. E T factum est: cum esset in quodâ loco
 2. orans, ut cessauit, dixit unus ex disci-
 3. pulis eius ad eum: Domine doce nos orare,
 4. sicut docuit & Ioannes discipulos suos. * Et
 5. ait illis: Cum oratis, dicite: Pater, san-
 6. ctificetur nomen tuû. Adueniat regnû tuû.
 7. * Fanem nostrum quotidianum da nobis ho-
 8. die. * Et dimitte nobis peccata nostra, siqui-
 9. dem & ipsi dimittimus omni debenti no-
 10. bis. Et de nos inducas in tentationem.
 11. * Et ait ad illos: Quis vestrum habebit ami-
 12. cum, & ibit ad illû media nocte, & dicet illi:
 13. Amice, cõmoda mihi tres panes, quoniam
 14. amicus meus uenit deuita ad me, & non ha-
 15. beo quod ponam ante illum, & ille deus-
 16. tus respondens dicat: Noli mihi molestus esse
 17. ista ostium clausum est, & pueri mei me-
 18. cum sunt in cubili, non possum surgere,

Mat. 6.

b. 9

& da-

8 & dare tibi. * Et si ille perseverauerit pul-
 B sans: dico vobis, et si non dabit illi surgens
 eo quod amicus eius sit, propter improbita-
 tem tamen eius surget, & dabit, illi quot
 9 quod habet necessarios. * Et ego dico vo-
 bis: Petite, & dabitur vobis: quærite, & in-
 10 uenietis: pulsate, & aperietur vobis. * Om-
 nisenim, qui petit, accipit: & qui quærit,
 11 inuenit: & pulsanti aperietur. * I Quis au-
 tem ex vobis patrem petit panem, numquid
 lapidem dabit illi? Aut piscem: numquid
 12 pro pisce serpentem dabit illi? * Aut si pe-
 tuerit ouem: numquid portiget illi scorpio-
 13 nem? * Si ergo vos cum sitis mali, nostis
 bona data dare filiis vestris: quanto magis
 Pater vester de celo dabit spiritum bonum

Mat. 7. a.
 7. & 21. c.
 22
 Mar. 11. c.
 24
 Io. 14. b. 13
 Iac. 1. a. 5
 Mat. 7. b. 9
 Mat. 9.
 d. 32. & 12
 b. 22
 Marc. 3. c.
 22

14 petentibus se? * Et erat eiiciens demoniũ,

& illud erat mutum. Et cum eiecisset da-
 moniũ, locutus est mutus, & admittit: tunc sunt
 15 turbæ. * Quidam autem ex eis dixerunt: In
 Beelzebub principe demoniorum eiicit de-
 16 monia. * Et alij tentantes, signum de celo
 17 quærebant ab eo. * Ipse autem ut audiret co-
 gitationes eorum, dixit eis: Omnem regnũ
 in seipsum diuisum desolabitur, & domus
 18 supra domum cadet. * Si autem & Satanás
 in seipsum diuisus est, quomodo stabit re-
 gnus eius? quia dicitis in Beelzebub me
 19 eicere demonia. * Si autem ego in Beelze-
 20 bub eiicio demonia: filij vestri in quo ei-
 ciunt? Ideo ipsi iudices vestri erunt. * Por-
 21 ro si in uerbo Dei eiicio demonia: profecto
 perueniet in uos regnum Dei. * Cum fortis
 22 armatus custodit atrium suum, in pace sunt
 ea, quæ possidet. * Si autem fortior eo su-
 perueniens vicerit eum, uniuerſa arma eius
 auferet, in quibus confidebat, & spolia eius
 23 distribuet. * Qui non est mecum, contra me
 est: & qui non colligit mecum, dispergit.
 24 * Cum immundus spiritus exierit de homi-
 ne, & ambulat per loca iniqua, quærens te-
 25 quem: & non inueniens dicit: Revertar in
 domum meam unde exiui. * Et cum vene-
 26 rit, inuenit eam scopis mundatam, & ornata.
 Tunc uadit, & assumit septem alios spiri-
 27 tus secum, nequiores se, & ingressi habitant
 ibi. Et sunt nouissima hominis illi peiora
 28 prioribus. * Factum est autem, cum hæc di-
 ceret: extollens uocem quodam mulier de
 turba dixit illi: Beatus ueneris, qui te porta-
 29 uis, & uerba, quæ laxasti. * At illi dixit: Qui-
 nimmo beati, qui audiunt uerbum Dei, &
 30 custodiunt illud. * Turbis autem concurren-
 tibus cepit dicere: I Generatio hæc, genera-
 tio nequam est: signum quærit, & signum
 non dabitur ei, nisi signum Ionæ prophete.
 31 * Nam sicut fuit Ionas signum Niniui-
 citæ: ita erit & Filius hominis generationi isti.
 32 * Regna Austri surget in iudicio cum vi-
 ris generationis huius, & condemnabit illos:
 quia uenit a finibus terræ audire sapientiam
 Salomonis: & ecce plus quam Salomon hic.
 33 * Niri Niniuitæ surgent in iudicio cum ge-
 neratione hæc, & condemnabunt illam: I
 quia poenitentiam egerunt ad prædicatione
 34 Ionæ, & ecce plus quam Ionas hic. * Ne-
 me lucernam accendit, & in abscondito po-
 nit, neque sub modio: sed supra candelabrum,
 35 ut qui ingrediuntur, lumen uideant. * I Lu-
 cerna corporis tui, & oculus tuus. Si oculus
 tuus fuerit simplex, totum corpus tuum lu-
 cidum erit: si autem nequam fuerit, etiam
 36 corpus tuum tenebrosum erit. * Vide ergo
 ne lumen, quod in te est, tenebræ sint. * Si er-
 go corpus tuum totum lucidum fuerit, non
 habens aliquam partem tenebrarum, erit lu-
 cidum totum, & sicut lucerna fulgoris illu-
 37 minabit te. * Et cum loqueretur, rogauit il-

Mat. 12.
 c. 39

Ion. 2. a.

3. Reg. 10.

2. Par. 9. a.

Ion. 3. b.

Mat. 5. b.

Marc. 4. c.

Mat. 6. a.

21

lumen qui-

Mat. 23. c.
25

Luc. 20. g.

Mar. 12. d.

38

Mat. 23. a.

6

Mat. 23.

a. 4

Gen. 4. b.

8

2. Par. 24.

6. 22

Mat. 16.

a. 6

Mar. 8. b.

15

Mat. 10. c.

26

Mar. 4. c.

22

lum quidam Phariseus ut praderet apud fe-
38 Feingressus recubuit. * Phariseus autem
cepit intra se reputans dicere, quare non
39 baptizatus esset ante prandium. * Et
Dominus ad illum: ¶ Nunc uos Phari-
sa quod deforis est calicis, & catinis, mundatis
quod autem intus est uestitum, plenum est
40 rapina, & iniquitate. * Stulti nonne qui fe-
cit quod deforis est, etiam id, quod deintus
41 est, fecit? * Verumtamen quod superest
F date eleemosynam: & ecce omnia munda-
42 sunt uobis. * Sed uobis Phariseis, quia
decimatis mentham, & rutam, & omne
olus, & preteritis iudicium, & charitatem Dei
43 hec autem oportuit facere, & illa non omi-
tere. * ¶ Vobis Phariseis, quia diligitis
44 primas cathedras in synagogis, & salutatio-
nes in foro. * Vobis, quia estis ut monu-
menta, quæ non apparent, & hominesambu-
45 lantes supra, nesciunt. * Respondens autem qui-
dams ex Legisperitis, ait illi: Magister hæc di-
46 cti etiam contumeliæ nobis facis. * At ille ait:
Et uobis Legisperitis uis: ¶ quia oneratis ho-
mines oneribus, quæ portare non possunt, &
47 ipsi uno digito uestro non tangitis sarcinas.
* Vobis, qui edificatis monumenta Pro-
48 phetarum: patres autem uestri occiderunt
illos. * Profecto testificamini quod con-
49 sentitis operibus patrum uestrorum: quoniam
ipsi quidem eos occiderunt, uos autem
50 edificatis eorum sepulchra. * Propterea &
sapientia Dei dixit: Mittam ad illos, Prophe-
tas, & Apostolos, & eis illis occident, & per-
51 sequentur. * ut inquiratur sanguis omnium
Prophetarum, qui effusus est a constitutio-
52 ne mundi a generatione ista. * ¶ a sangui-
ne Abel, usque ad sanguinem Zachariæ, qui
periit inter altare, & ædem. Ita dico uobis,
53 requiretur ab hac generatione. * Vobis
Legisperitis, quia tulistis clauem scientiæ,
ipsi non introiistis, & eos, qui introibant, pro-
54 hibuistis. * Cum autem hæc ad illos dice-
ret, cœperunt Pharisei, & Legisperiti graui-
ter insillere, & os eius opprimere de multis,
55 insidentes ei, & quærentes aliquid capere
de ore eius, ut accularent eum.

C A P. XII.

¶ Multis autem turbis circumstantibus, ita
A ut se inuicem concalcarent, cepit di-
cere ad discipulos suos. ¶ Attendite a sermone
2 to Phariseorum, quod est hypocritarum. * Ni-
hil autem operum est, quod non reueletur:
Neque absconditum, quod non sciatur.
3 * Quoniam que in tenebris dixistis, in lu-
mine dicentur: & quod in auribus locuti estis in
cubiculis, predicabitur in tectis. * Dico autem
4 uobis amicis meis: Ne terreamini ab his, qui
occidunt corpus, & post hæc non habent am-
5 plius quid faciant. * Ostendam autem uo-

bis quæ timeatis: timeate eum, qui, post-
quam occiderit, habet potestatem mittere
6 in gehennam dico uobis, hunc timeate. * Non
nequinque passeres uenit dipondio, &
7 unus ex illis non est in oblatione coram Deo.
* Sed & capilli uestri omnes numerati
sunt. Nolite ergo timere: multis passe-
8 ribus plurius estis uos. ¶ Dico autem uobis:
[Omnis, quicumque confessus fuerit me coram
9 hominibus, & Filius hominis cõstebitur illi
coram Angelis Dei: * qui autem negaue-
rit me coram hominibus, negabitur coram
10 Angelis Dei. * ¶ Et omnis, qui dicit uerbum
in Filium hominis, remittetur illi: ei autem,
qui in Spiritu sancto blasphemauerit, non
11 remittetur. * Cui autem inducent uos in syna-
gogas, & ad magistratus, & potestates, no-
lite solliciti esse qualiter, aut quid respondeatis,
12 aut quid dicatis. * Spiritus enim sanctus
docebit uos in ipsa hora quid oporteat uos
13 dicere. * Ait autem ei quidam de turba:
Magister, dic fratri meo ut diuidat mecum
14 hereditatem. * At ille dixit illi: Homo, quis
me constituit iudicem, aut diuisorem super
15 uos? * Dixitque ad illos: Videte, & caute ab
C omni auaritia: quia non in abundantia cui-
usquam uita eius est ex his quæ possidet.
16 * Dixit autem similitudinæ ad illos, dicens:
¶ Hominis cuiusdam diuitis vberes fructus
17 ager attulit: * & cogitabat intra se dicens:
Quid faciam, quia non habeo quod congregem
18 fructus meos? * Et dixit: Hoc faciam:
Destruam horrea mea, & maiora faciam: & illuc
19 cõgregabo omnia, quæ nata sunt mihi, & bo-
na mea, * & dicam animæ meæ: Anima, ha-
bes multa bona posita in annis plurimos
20 requiesce, comede, bibe, epulare. * Dixit au-
tem illi Deus: Stulte, hæc nocte animam
tuam repetunt a te: quæ autem parasti, cuius

Mat. 10.

d. 32

Mar. 8. d.

38

1. Tim. 2.

b. 12

Mat. 12.

c. 33

Mar. 3. b.

18

Ecc. 12.

c. 19

erunt? Sic est qui sibi thesaurizat, & non est in Deum diues. Dixitque ad discipulos suos: Ideo dico vobis: Nolite solliciti esse animar vestrarum quid manducetis: neque corpori quid induamini. Anima plus est quam esca, & corpus plus quam uestimentum. Considerate coruos quia non seminant, neque metunt, quibus non est cellarium, neque horreum, & Deus pascit illos. Quanto magis uos pluris estis illis? Quis autem vestrum cogitando potest adijcere ad statueram suam cubitum vnum? Si ergo neque quod minimum est potestis, quid de ceteris solliciti estis? Considerate lilia quomodo crescunt: non laborant, neque nent: dico autem vobis, nec Salomon in omni gloria sua uestiebatur sicut unum ex istis. Si autem scenum, quod hodie est in agro, & cras in clibanum mittitur, Deus sic uestit: quanto magis vos pusillae fidei? Et uos nolite querere quid manducetis, aut quid bibatis: & nolite in sublimi tolli: haec enim omnia gentes mundi querunt. Pater autem vester scit quoniam his indigeris. Verumtamen quaerite primum regnum Dei, & iustitiam eius: & haec omnia adiicientur vobis. Nolite timere pusillus grex, quia complauit patri vestro dare uobis regnum. Veditae quae possidetis, & dare elemosynam. Facite uobis sacculos, qui non neterascunt, thesaurum non deficientem in caelis: quo fur non appropriat, neque sinea corrumpit. Vbi enim thesaurus vester est, ibi & cor vestrum erit. Sint lumbi vestri praecincti, & lucernae ardentes in manibus uestris, & uos similes hominibus expectantibus dominum suum quando reuertatur a nuptijs: ut, cum uenerit, & pulsauerit, confestim aperiant ei. Beati serui illi, quos cum uenerit dominus, inuenierit vigilantes: amen dico vobis, quod praecinet se, & faciet illos discumbere, & transiens ministrabit illis. Et si uenerit in secunda uigilia, & si in tertia uigilia uenerit, & ita inuenierit, beati sunt serui illi. Hoc autem scitote, quoniam si sciret paterfamilias, qua hora fur ueniret, uigilaret utique, & non fineret, perfodi domum suam. Et uos estote parati: quia qua hora non putatis, Filius hominis ueniet. Ait autem ei Petrus: Domine, ad nos dicis hanc parabolam: an & ad omnes? Dixit autem Dominus: Quis putas, est fidelis dispensator, & prudens, quem constituit Dominus supra familiam suam, ut det illis in tempore critici mensuram? Beatus ille seruus, quem cum uenerit Dominus, inuenierit ita facientem. Vere dico vobis, quoniam supra omnia, quae possit et constituet illum. Quod si dixerit seruus ille in corde suo: Moram facit dominus meus uenire: & eperit percutere seruos, & ancillas, & edere, & bibere, & ine-

briari: ueniet dominus serui illius in die, qua non sperat, & hora, qua nescit, & diuidet eum, partemque eius cum infidelibus ponet. Ille autem seruus, qui cognouit uoluntatem domini sui, & non praeparauit, & non fecit secundum uoluntatem eius, uapulabit multis: qui autem non cognouit, & fecit digna plagis, uapulabit paucis. Omni autem, cui multum datum est, multum quereatur ab eo: & cui commendauerunt multum, plus petent ab eo. Ignem ueni mittere in terram, & quid uolo nisi ut accendatur? Baptismo autem habeo baptizari: & quomodo coarctor usque dum perficiatur? Putatis quia pacem ueni dare in terram? Non, dico uobis, sed separationem: erunt enim ex hoc quinque in domo una diuisi, tres in duos, & duo in tres. Diuidentur: pater in filium, & filius in patrem suum, mater in filiam, & filia in matrem, socrus in nurum suam, & nurus in socrum suam. Dicebat autem & ad turbas: Cum uideritis nubem orientem ab occasu, statim dicitis: Nimbis uenit: & ita fit. & cum austrum stantem, dicitis: Quia aestus erit: & fit. Hypocritae faciem caeli, & terrae nostis probare: hoc autem tempus quo modo non probatis? Quod autem & a uobis ipsis non iudicatis quod iustum est? Cum autem uadis cum aduersario tuo ad principem, in uia da operam liberari ab illo, ne forte trahat te ad iudicem, & iudex tradat te exactori, & exactor mittat te in carcerem. Dico tibi, non exies inde, donec etiam nouissimum minutum reddas.

CAP. XIII.

Derant autem quidam ipso in tempore, nuntiantes illi de Galilaeis, quorum sanguinem Pilatus misceuit cum sacrificijs eorum. Et respondens dixit illis: Putatis quod hi Galilaei praeter omnibus Galilaeis peccatores fuerint, quia talia passi sunt? Non dico uobis: sed niti poenitentiam habueritis, omnes similiter peribitis. Sicut illi decem & octo, supra quos cecidit turris in Siloe, & occidit eos: putatis quia & ipsi debitores fuerint praeter omnes homines habitantes in Ierusalem? Non, dico uobis: sed si poenitentiam non egeritis, omnes similiter peribitis. Dicebat autem & hanc similitudinem: Arborem scilicet habebat quidam plantatam in uinea sua, & uenit querens fructum in illa, & non inuenit. Dixit autem ad cultorem uinea: Ecce anni tres sunt ex quo uenio querens fructum in ficulnea hac, & non inuenio: succide ergo illam: ut quid etiam terram occupat? At ille respondens, dicit illi: Domine dimitte illam & hoc anno, usque dum fodiam circa illam, & mittam stercora: & siquidem fecerit fructum: sin-

autem,

10 autem, in futurum succides eam. * Erat autem docens in synagoga eorum sabbatis.

11 * Et ecce mulier, quæ habebat spiritum infirmitatis annis decem & octo: & erat inclinata, nec omnino poterat sursum respicere. * Quam cum uideret Iesus, uocauit eam ad se, & ait illi: Mulier, dimissa es ab infirmitate tua. * Et imposuit illi manus, & confestim erecta est, & glorificabat Deum. 12 * Respondens autem archisynagogus, indignans quia sabbato curasset Iesus: dicebat turbæ: Sex dies sunt, in quibus oportet operari: in his ergo uenite, & curamini, & non in die sabbati. * Respondens autem ad illum Dominus dixit: Hypocrite, unusquisque uestrum sabbato non soluit bouem suum, aut asinum a præsepio, & ducit ad aquam? 13 * Hanc autem filiam Abraham, quam alligauit satanas, ecce decem & octo annis non oportuit solui a uinculo isto die sabbati? 14 * Et cum hæc diceret, erubescabant omnes aduersarii eius: & omniv. populus gaudebat in uniuersis, quæ gloriose fiebant ab eo. 15 * I Dicebat ergo: Cui simile est regnũ Dei, & cui simile æstimabo illud? * Simile est grano sinapis, quod acceptum homo misit in hortum suum, & creuit, & factum est in arborem magnam: & uolucres celi requieuerunt in ramis eius. * I Et iterum dixit: Cui simile æstimabo regnum Dei? * Simile est fermento, quod acceptum mulier abscondit in farina sæta tria, donec fermentaretur totum. * Et ibat per ciuitates, & castella docens, & iter faciens in Ierusalem. * Ait autem illi quidam: Domine, si pauci sunt, qui saluantur? Ipse autem dixit ad illos: * Concedite intrare per angustam portam: quia multi, dico uobis, querent intrare, & non poterunt. * I Cum autem intrauerit pater-

familias, & clauserit ostium, incipietis stare, & pulsare ostium, dicentes: Domine, aperi nobis: & respondens dicit uobis: Nescio uos unde sitis: * tunc incipietis dicere: F ducauimus coram te, & bibimus, & in plateis nostris docuisti. * Et dicit uobis: Nescio uos unde sitis: * discedite a me omnes operarii iniquitatis. * Ibi erit fletus, & stridor dentium: cum uideritis Abraham, & Isaac, & Iacob, & omnes Prophetas in regno Dei, uos autem expelli foras. * Et uenient ab Oriente, & Occidente, & Aquilone, & Austro, & accumbent in regno Dei. * I Et ecce sunt nouissimi qui erunt primi, & sunt primi qui erunt nouissimi. * In ipsa die accesserunt quidam Phariseorum, dicentes illi: Exi, & uade hinc: quia Herodes uult te occidere. * Et ait illis: Ite, & discite uulpi illi: Ecce eicio demonia, & sanitates perficio hodie, & cras, & tertia die consummor. * Verumtamen oportet me hodie & cras & sequenti die ambulare: quia non capit propheta perire extra Ierusalem. * I Ierusalem, Ierusalem, quæ occidis Prophetas, & lapidas eos, qui mittuntur ad te, quoniam uolui congregare filios tuos quemadmodum auis nidum suum sub pennis, & noluisti? * Ecce relinquetur uobis domus uestra deserta. Dico autem uobis, quia non uidebitis me donec ueniam cum dicetis: Benedictus, qui uenit in nomine Domini.

CAP. XIII.

1 ET factum est cum intraret Iesus in domum cuiusdam principis Phariseorum sabbato manducare panem, & ipsi obseruabant eum. * Et ecce homo quidam hydropicus erat ante illum. * Et respondens Iesus

Prou. 25.
 a. 7
 Mat. 23. b
 12
 Inf. 8. c.
 14
 1 Rub. 4. b.
 7
 Prou. 3. b.
 9

Mat. 23.
 2. 2

Apoc. 19.
 6. 9

dixit ad Legisperitos, & Phariseos, dicens:
 4 Si licet sabbato curare? * At illi tacuerunt.
 Ipse vero apprehensum sanauit eum, ac di-
 5 misit. * Et respondens ad illos dixit: Cu-
 6 ius ustrum alinus, aut bos in puteum ca-
 7 dere, & non continuo extrahat illum die
 8 sabbati? * Et non poterant ad hęc respon-
 9 dere illi. * Dicebat autem & ad inuitatos
 10 parabolas, intendens quomodo primos ac
 11 cibos eligerent, dicens ad illos. * Cum in-
 12 uitatus fueris a nuptiis, non discumbas in
 primo loco, ne forte honoratio te sit inui-
 13 tatus ab illo, & ueniens is, qui te & illum
 14 uocauit, dicat tibi: Da huic locum, & tunc
 15 incipias cum rubore nonnullum locū tene-
 16 re. * sed cum uocatus fueris, uale, recum-
 be in nouissimo loco: ut, cum uenerit qui te
 inuitauit, dicat tibi. * Amice, ascende su-
 perius. Tunc erit tibi gloria coram simul
 discumbentibus. * I quia omnis, qui se ex-
 11 aliat, humiliabitur: & qui se humiliat, exal-
 12 tabitur. * Dicebat autem & ei, qui se inui-
 13 Ctauerat: I cum facis prandium, aut cenam,
 noli vocare amicos tuos, neque fratres tuos,
 neque cognatos, neque uicinos diuites: ne
 14 forte te & ipsi reuinent, & fiat tibi retri-
 15 butio. * sed cum facis conuiuium,
 16 uoca pauperes, debiles, claudos, & cæ-
 17 cos: & beatus eris, quia non habent retri-
 butioe iustorum. * Hęc cum audisset qui
 18 Dam de simul discumbentibus, dixit illi:
 Beatus, qui manducabit panem in regno
 19 Dei. * At ipse dixit ei: Homo quidam se-

cit coram magnam, & uocauit multos.

17 * Et misit seruum suum hora cene dicere
 inuitatis ne uenirent, quia iam parata sunt
 18 omnia. * Et ceperunt singuli omnes excu-
 sare. Primus dixit ei: Villam emi, & ne-

cesse habeo exire, & uidere illam: rogo te
 19 habe me excusatum. * Et alter dixit: Iuga
 boum emi quinque, & eo probare illa: ro-
 20 go te habe me excusatum. * Et alius dixit:
 Vxorem duxi, & ideo non possum uenire.
 21 * Et reuersus seruus nunciavit hæc domino
 suo. Tunc iratus paterfamilias, dixit seruo
 suo: Exiito in plateas, & vicos ciuitatis: &
 22 pauperes, ac debiles, & cæcos, & claudos in-
 23 troduc huc. * Et ait seruus: Domine, fa-
 ctum est ut imperasti, & adhuc locus est.
 24 * Et ait dominus seruo: Exi in vias, & se-
 25 pes: & cõpelle intrare, vt impleatur domus
 mea. * Dico autem vobis, quod nemo uiro-
 26 rum illorum, qui uocati sunt, gustabit cenam
 meam. * Ibant autem turbæ multæ cum
 27 eo, & conuersus dixit ad illos: * Si quis ve-
 nit ad me, & non odit patrem suum, & ma-
 trem, & uxorem, & filios, & fratres, & so-
 28 res, adhuc autem & animam suam, non
 29 potest meus esse discipulus. * I Et qui non
 baiulat crucem suam, & uenit post me, non po-
 30 teit meus esse discipulus. Quia enim ex uo-
 bis uolens turrim ædificare, non prius se-
 31 dens computat sumptus, qui necessarij sunt,
 si habeat ad perficiendū, * ne, postea quā
 32 posuerit fundamentum, & non potuerit perfi-
 33 ficere, omnes, qui uidē, incipiant illudere ei,
 34 & dicentes: Quia hic homo cepit ædificare, &
 35 non potuit consummare. * Aut quis rex ite-
 rus committere bellum aduersus alium re-
 gem, non sedens prius cogitat, si possit cum
 decē millibus occurrere ei, qui cum viginti
 36 millibus uenit ad se? alioquin adhuc illo
 37 longe agente, legationem mittens rogat ea,
 38 quæ pacis sunt. * Sic ergo omnis ex uobis,
 39 qui non renunciat omnibus, quæ possidet,
 40 nō potest meus esse discipulus. * Bonum
 41 est sal. Si autem sal euauerit, in quo con-
 42 dicitur? Neque in terram, neque in sterqui-
 43 linum uile est, sed foras mittetur. Qui ha-
 44 bet aures audiendi, audiat.

Mat. 10.
 d. 37

Mat. 10.
 38. & 16. d.
 34
 Marc. 8. d.
 34

Mat. 23.
 15
 Marc. 9.
 30

C A P. XV.

1 E Rant autem appropinquantcs ei publi-
 2 cani, & peccatores vt audirent illum.
 3 * Et murmurabant Pharisei, & Scribæ,
 4 dicentes: Quia hic peccatores recipit, & man-
 5 ducat cum illis. * Et ait ad illos parabola
 6 istam dicens: * I Quis ex uobis homo, qui
 7 habet centum oues: & si perdidit vnā
 8 ex illis, nōne dimittit nonaginta nouem in
 9 deserto, & vadit ad illam, quæ perierat, do-
 10 nec inueniat eam? * Et cum inuenit eā,
 11 imponit in humeros suos gaudens: * & ue-
 12 niens domum conuocat amicos, & uicinos,
 13 dicens illis: Congratulamini mihi quia in-
 14 ueni oem meam, quæ perierat? * Dico uo-
 15 bis quod ita gaudium erit in celo super vnū
 16 peccatorem penitentiam agentem, quā

Mat. 1.
 b. 12

super

super non agnata nouem, iullis, qui non
 8 indigent penitentia. * Aut quæ mulier ha-
 bens drachmas decem, si perdidit drach-
 mam unam, nonne accendit lucernam, &
 9 evertit domum, & quærit diligenter, donec
 inueniat? * Et cum inuenit conuocat ami-
 cas, & uicinas, dicens: Congratulamini mi-
 hi quia inveni drachmam, quam perdideram?
 10 * Ita dico uobis, gaudium erit coram ange-
 C lis Dei super uno peccatore penitentiam

11 agente. * Ait autem: Homo quidam habuit
 12 duos filios: * & dixit adolescentior ex illis
 patri: Pater, da mihi portionem substan-
 tiæ, quæ me contingit. Et diuinit illis sub-
 13 stantiam. * Et non post multos dies, congre-
 gatis omnibus, adolescentior filius peregre
 profectus est in regionem longinquam, &
 ibi dissipauit substantiam suam uiuendo lu-

14 xurio. * Et postquam omnia consum-
 masset, facta est fames valida in regione il-
 15 la, & ipse cepit egere. * Erabiit, & adhæsit
 D uni ciuium regionis illius. Et misit illum in
 16 villam suam ut pasceret porcos. * Et cupie-
 bat implere ventrem suum de siliquis, quas
 porci manducabant: & nemo illi dabat.
 17 * In se autem reuersus, dixit: Quanti merce-
 narij in domo patris mei abundant pani-
 18 bus, ego autem hic fame perego? * Surgam,
 & ibo ad patrem meum, & dicam ei: Pater,
 19 peccauit in cælum, & coram te: * iam non
 sum dignus uocari filius tuus: fac me sicut
 20 vnum de mercenarijs tuis. * Et surgens ve-
 E nit ad patrem suum. Cum autem adhuc lon-
 ge esset, uidit illum pater ipsius, & miseri-
 cordia motus est, & accurrens cecidit super
 21 collum eius, & osculatus est eum. * Dixit
 ei filius: Pater, peccauit in cælum, & coram
 te, iam non sum dignus uocari filius tuus.
 22 * Dixit autem pater ad seruos suos: Cito
 proferte stolam primam, & induite illum, &
 date annulum in manum eius, & calceamen-
 23 ta in pedes eius: * & adducite vitulum sagi-
 F natum, & occidite, & manducemus, & epu-
 24 lemur: * quia hic filius meus mortuus erat,
 & reuixit: perierat, & inuentus est. Et cipe-
 25 runt epulari. * Erat autem filius eius senior
 in agro: & cum ueniret, & appropinquaret
 domui, audiuit symphoniam, & chorum:
 26 * & uocauit unum de seruis, & interrogauit
 27 quid hæc essent. * Isque dixit illi: Frater
 tuus uenit, & occidit pater tuus vitulum sagi-
 28 natum, quia saluum illum recepit. * In-
 G dignatus est autem, & nolebat introire.
 Pater ergo illius egressus, cepit rogare il-
 lum. * At ille respondens, dixit patri suo:
 29 Ecce totannis seruis tibi, & numquam ma-
 datum tuum præterui, & numquam dedisti
 mihi hædum ut cum amicis meis epularetur:
 30 * sed postquam filius tuus hic, qui deuorauit
 substantiam suam cum meretricibus, uenit,
 31 occidisti illi vitulum saginatum. * At ipse
 dixit illi: Fili, tu semper mecum es, & om-
 32 nia mea tua sunt: * epulari autem, & gau-
 dere oportebat, quia frater tuus hic, mortuus
 erat, & reuixit: perierat, & inuentus est.

CAP. XVI.

1 D icebat autem, & ad discipulos suos:
 A Homo quidam erat diuinquus habebat
 villicum: & hic dissimatus est apud illum
 2 quasi dissipasset bona ipsius. * Et uocauit
 illum, & ait illi: Quid hoc audio de te? red-
 de rationem uillicationis tue: iam enim non
 3 poteris uillicare. * Ait autem villicus, intra
 se: Quid faciam quia dominus meus aufert
 a me uillicationem? fodere non valeo, men-
 4 dicare erubescio. * Scio quid faciam, ut, cum
 amotus fuero a uillicatione, recipiant me in

5 domos suas. * Conuocatis itaque singuli.
 6 debitoribus dñi sui, dicebat primo: Quan-
 7 tum debes domino meo? * At ille dixit:
 8 Centum cados olei. Dixitque illi: Accipe
 9 cautionem tuam: & sede cito, scribe quin-
 10 quaginta. * Deinde alij dixit: Tu vero quan-
 11 tum debes? Qui ait: Centum coros tri-
 12 trici. Ait illi: Accipe litteras tuas, & scribe
 13 octoginta. * Et laudauit Dñs villicū iniqui-
 14 tatis, quia prudenter fecisse: quia filij huius
 15 seculi prudentiores filijs lucis in generatio-
 16 ne sua sunt. * Et ego uobis dico: facite uo-
 17 bis amicos de mammona iniquitatis: ut,
 18 cum defeceritis, recipiant uos in æterna
 19 bernacula. * Qui fidelis est in minimo, &
 20 in maiori fidelis est: & qui in modico in-
 21 quus est, & in maiori iniquus est. * Si
 22 ergo in iniquo mammona fideles non fuis-
 23 tis: quod uerum est, quis credes uobis?
 24 * Et si ip alieno fideles non fuistis: quod
 25 uestrum est, quis dabit uobis? * ¶ Nemo ser-
 26 uus potest duobus dominis seruire: aut enim
 27 vnum odiet, & alterum diligit: aut uni ad-
 28 herebit, & alterum contemnet: non potestis
 29 Deo seruire, & mammonæ. * Audiebant
 30 autem omnia haec Pharisei, qui erant auari:
 31 & deridebant illum. * Et ait illis: Vos ekis,
 32 qui iustificatis uos coram hominibus: Deus
 33 autem nouit corda uestra: quia quod ho-
 34 minibus altum est, abominatio est ante
 35 Deum. * ¶ Lex, & propheta usq. ad Ioan-
 36 nem: ex eo regnum Dei euangelizatur, &
 37 omnis in illud uim facit. * ¶ Facilius est
 38 camelum per foramen acus cadere, & terram
 39 præterire, quam
 40 de Lege vnum apicem cadere. * ¶ Omnis
 41 qui dimittit uxorem suam, & alteram du-
 42 cit, mœchatur: & qui dimissam a uiro ducit,
 43 mœchatur. * Homo quidam erat diues, qui
 44 induebatur purpura, & bysso: & epulabatur

45 tur quotidie splendide. * Et erat quidam
 46 mendicus, nomine Lazarus, qui iacebat
 47 ad ianua eius, ulceribus plenus, * cupiens
 48 saturari de misis, quæ cadebant de mensa
 49 diuitis, & nemo illi dabat: sed & canes ue-
 50 niebant, & lingeabant ulcera eius. * Factum
 51 est autem ut moreretur mendicus, & por-
 52 taretur ab Angelis in sinum Abraham. Mor-
 53 tuus est autem & diues, & sepultus est in
 54 inferno. * Eleuans autem oculos suos, cum
 55 esset in tormentis, uidit Abraham a longe,
 56 & Lazarum in sinu eius: & ipse clamans
 57 dixit: Pater Abraham, misere mei, & mitte
 58 Lazarum: ut intingat extremum digiti
 59 sui in aqua ut refrigere linguam meam, quia
 60 crucior in hac flamma. * Et dixit illi Abra-
 61 ham: Fili, recordare quia receperisti bona
 62 in uita tua, & Lazarus similiter mala: nunc
 63 autem hic consolatur, tu uero cruciaris. * &
 64 in his omnibus inter nos & uos chaos mag-
 65 num firmatum est: ut hi qui uolunt hinc transi-
 66 re ad uos, non possint, neque inde huc transi-
 67 re. * Et ait: Rogo ergo te pater ut mit-
 68 tas cum in domum patris mei. * habeo enim
 69 quinque fratres, ut testetur illis, ne & ipsi ue-
 70 niant in hunc locum tormentorum. * Et ait
 71 illi Abraham: Habent Moysen, & propheta-
 72 tas: audiant illos. * At ille dixit: Non pater
 73 Abraham: sed si quis ex mortuis ueniat, nunc
 74 eos, poenitentiam agent. * Ait autem illi: Si
 75 Moyses, & prophetae non audiant, neque si
 76 quis ex mortuis resurrexerint, credent.

CAP. XVII.

1 **E**T ait ad discipulos suos: Impossibile
 2 est ut non ueniant scandala: ut autem
 3 illi, per quem ueniunt. * Velius est illi si
 4 lapis molari imponatur circa collum eius, &
 5

proiciatur

proijciatur in mare, quam vt scandalizen
 3 unum de pusillis istis. * Attendite uobis:
 4 Si peccauerit in te frater tuus, increpa il-
 5 lum: & si penitentiam egerit, dimitte il-
 6 lum. * Et si septies in die peccauerit in te, &
 7 septies in die conuersus fuerit ad te, dicens:
 8 Pœnitent me, dimitte illi. * Et dixerunt
 9 Apostoli Domino: Adauge nobis fidem.
 10 Dixit autem Dominus: Si habueritis fi-
 11 dē, sicut granum sinapis, dicetis huic arbori
 12 moro: Eradicare, & transplantare in ma-
 13 re. & obediet uobis. * Quis autem uestrum
 14 habens seruum arantem, aut pascentem, qui
 15 regresso de agro dicat illi: Satim transi, re-
 16 cumba: & non dicat ei: Para quod cenē,
 17 & præcinge te, & ministra mihi donec mā-
 18 ducem, & bibam, & post hæc tu manduca-
 19 bis, & bibes? * Numquid gratiam habet
 20 seruo illi, quia fecit quæ ei imperauerat?
 21 Non puto. Sic & vos cum facieritis om-
 22 nia, quæ præcepta sunt uobis, dicite: Ser-
 23 uo inuitiles sumus: quod debemus facere,
 24 fecimus. * Et factum est, dum iret in Ieru-
 25 salem, transibat per mediā Samaritaniam, & Ga-

inuentus qui rediret, & daret gloriam Deo,
 19 nisi hic alienigena. * Et ait illi: Surge,
 20 uade: quia fides tua te saluum fecit. * In-
 21 terrogatus autem a Phariseis: Quando ue-
 22 nit regnum Dei? respondens eis, dixit: Nō
 23 uenit regnum Dei cum observatione: * ne-
 24 que dicent: Ecce hic, aut ecce illic. Ecce enim
 25 regnū Dei intra uos est. * Et ait ad disci-
 26 pulos suos: Venient dies quando desidere-
 27 tis uidere unum diem filij hominis, & nō
 28 videbitis. * Et dicent uobis: Ecce hic, &
 29 ecce illic. Nolite ire, neque sedemini. * nā,
 30 sicut fulgur coruscans de sub celo in ea, qui
 31 sub celo sunt, fulget: ita erit Filius hominis
 32 in die sua. * Primum autē oportet illū multa
 33 pati, & reprobari a generatione hac. * Et
 34 sicut factū est in diebus Noe, ita erit & in die
 35 bus filij hominis. * Edebant, & bibe-
 36 bant: uxores ducebant, & dabatur ad nuptias, usque
 37 in diē, quā intrauit Noe in arcē: & uenit di-
 38 luuium, & perdidit omnes. * Similiter fi-
 39 cut factum est in diebus Lot: Edebant, & bi-
 40 bebant: emebant, & uendebant: plantabant,
 41 & ædificabant: quā diē autē exiit Lot a So-
 42 domis, pluuie ignē, & sulphur de celo, & om-
 43 nes perdidit: * secundum hæc erit quā diē
 44 Filius hominis reuelabitur. * In illa hora
 45 qui fueris in tecto, & uasa eius in domo, ne
 46 descendat tollere illa: & qui in agro, simili-
 47 ter non redeat retro. * Memores estote uxo-
 48 ris Lot. * Quicūque quæserit animam suā
 49 saluā facere, perdet illam: & quicūque per-
 50 diderit illam, uiuificabit eā. * Dico uobis:
 51 in illa nocte erunt duo in lecto uno: unus a-
 52 lius semet, & alter relinquetur: * duæ crunt
 53 molentes in unum: una assumetur, & altera
 54 relinquetur: duo in agro: unus assumetur,
 55 & alter relinquetur. * Respondentes di-
 56 cunt illi: Vbi Domine? * Qui dixit illis: Vbi-
 57 cumque fuerit corpus, illuc congregabuntur
 58 & aquilæ.

Mat. 23
 b. 25
 Mat. 23. c.
 31
 Mat. 24.
 d. 37
 Gen. 7. b. 3
 Gen. 19.
 c. 25
 I Sup. 9. c.
 24
 Mat. 20. d.
 39
 Marc. 8. d.
 35
 Ios. 12. d.
 25
 Mat. 24.
 d. 40
 1. Theff. 4.
 d. 17

12 lilzam. * Et cum ingrederetur quoddā ca-
 13 stellum, occurrunt ei decem uiri leprosi,
 14 qui steterunt a longe: * & leuauerunt vo-
 15 cem, dicentes: Iesu præceptor, miserere no-
 16 stri. * Quos ut uidit, dixit illi: Ite ostendite
 17 uos sacerdotibus. Et factum est, dum irent,
 18 mundati sunt. * Vnus autem ex illis, ut ui-
 19 dit quia mundatus est, regressus est, cum
 20 magna uoce magnificans Deum; & ceci-
 21 dit in faciem ante pedes eius, gratias agens:
 22 & hic erat Samaritanus. * Respondens au-
 23 tem Iesus, dixit: Noque decem munda-
 24 ti sunt? & nouem ubi sunt? * Non est

CAP. XVIII.

1 Dicebat autem & parabolam ad illos,
 2 quoniā am oportet semper orare & nō
 3 deficere, * dicens: Iudex quidam erat: in
 4 quadam ciuitate, qui Deum non timebat,
 5 & hominem non reuerbatur. * Vidua au-
 6 tem quidam erat in ciuitate illa, & uenie-
 7 bat ad eum, dicens: Vindica me de aduersa-
 8 rio meo. * Et uoluit per multum tempus.
 9 Post hæc autem dixit intra se. Etsi Deum
 10 non timeo, nec hominem reueror. * tamen
 11 quia molesta est mihi hæc uidua, uindica-
 12 bo illam, ne in nouissimo ueniens figillet
 13 me. * Ait autem Dominus: Audite quid
 14 iudex iniquitatis dicit: * Deus autē non fa-
 15 ciet iudicium electis suis, clamantibus
 16 ad se diē ac noctē; & patientiam habebit in
 17 illis? * Dico uobis quia cito faciet iudicium

Eccl. 18. c.
 11
 1. Theff. 5.
 d. 17

illorum. Verumtamen Filius hominis ut
 9 niens, putas inueniet fidem in terra? * Di-
 xit autem & ad quosdam, qui in se confide-
 bant tamquam iusti, & aspernabantur cete-
 10 ros, parabolam istam: * Duo homines ascen-
 derunt in templum ut orarent: unus Pha-
 11 riseus, & alter publicanus. * Phariseus stans,
 Chæc apud se orabat: Deus gratias ago tibi,
 quia nō sum sicut ceteri hominum: raptores,
 iniusti, adulteri: velut etiam hic publicanus.
 12 * Ieiunabo bis in fabbato: decimas de omni-
 13 bus que possideo. * Et publicanus a longe stans
 nolebat nec oculos ad cælum leuare: sed per-
 cutiebat pectus suum, dicens: Deus propiti-
 14 esso mihi peccatori. * Dico nobis, descendit
 hic iustificatus in domum suam ab illo,
 15 & quia omnis, qui se exaltat, humiliabitur:
 16 & qui se humiliat, exaltabitur. * Affere-
 bant autem ad illum, & infantes, ut eos
 17 tangeret. Quod cum viderent discipuli, in-
 cepabant illos. * Iesus autem conuocans
 illos, dixit: Sinite pueros venire ad me, &
 nolite vetare eos: talium est enim regnum
 18 Dei. * Amen, dico vobis: Quicumque

non acceperit regnum Dei sicut puer, non
 18 intrabit in illud. * Et interrogauit eum
 19 quidam princeps, dicens: Magister bone,
 quid faciens vitare æternam possidebo?
 20 * Dixit autem ei Iesus: Quid me dicis bo-
 num? nemo bonus nisi solus Deus. * Man-
 data gossi: Non occides: Non machabe-
 ris: Non fur tuum facies: Non falsum testi-
 monium dices: Honora patrem tuum, &
 21 matrem. * Qui ait: Hæc omnia custodiui &
 22 inuente mea. * Quo audito, Iesus ait ei:
 Adhuc vnum tibi desest omnia quæcumque
 habes vende, & da pauperibus, & habebis

thesaurum in cælo: & veni, sequere me.
 23 * Hic ille auditis, conuersatus est: quia di-
 24 ues erat ualde. * Videns autem Iesus illum
 tristitiam factum, dixit: Quam difficile, qui
 pecunias habent, in regnum Dei intrabunt.
 25 * Facilius est enim camelis per foramen acus
 transire, quam diuitem intrare in regnum Dei.
 26 * Et dixerunt qui audiebant: Et quis po-
 27 test saluus fieri? * At illis: Quæ impossi-
 bilia sunt apud homines, possibilia sunt
 28 apud Deum. * Ait autem Petrus: Ecce nos
 dimisimus omnia, & secuti sumus
 29 te. * Qui dixit eis: Amen dico vobis:
 P nemo vestrum, qui reliquit domum, aut paren-
 tes, aut fratres, aut uxorē, aut filios pro-
 30 pter regnum Dei, & non recipiat multo
 plura in hoc tempore, & in seculo ventu-
 31 ri uitæ æternæ. * Assumpsit autem
 Iesus duodecim, & ait illis: Ecce ascendi-
 mus Ierosolymam, & consummabuntur
 omnia, quæ scripta sunt per prophetas de
 32 filio hominis. * tradetur enim Gentibus,
 & illudetur, & flagellabitur, & conspu-
 33 tur: & postquam flagellauerint, occident
 34 eum, & tertia die resurget. * Et ipsi nihil
 horum intellexerunt, & erat uerbum illud
 absconditum ab eis, & nō intelligebant quæ

dicebantur. * Factum est autem, cum ap-
 35 propinquaret Iericho, cæcus quidam sedit
 36 bat secus viam, mendicans. * Et cum au-
 dieret turbam prætereuntem, interrogabat
 37 quid hoc esset. * Dixerunt autem ei, quod
 38 Iesus Nazareus transiret. * Et clamauit,
 G dicens: Iesus filij David miserere mei. * Et
 39 qui præibant, increpabant eum ut taceret.
 Ipse uero multo magis clamabat: Fili Da-
 40 uid miserere mei. * Stans autē Iesus iussit illum

adduct ad se. Et cum appropinquasset, interrogauit illum, * dicens: Quid tibi uis faciam? At ille dixit: Domine ut uideam.
 42 Et Iesus dixit illi: Respice, fides tua te saluum fecit. * Et confectum uidit, & sequebatur illum magnificans Deum. Et omnis plebs ut uidit, dedit laudem Deo.

CAP. XIX.

1 **E**T ingressus perambulabat Iericho. * Et ecce vir nomine Zacharus: & hic princeps erat publicanorum, & ipse diues: * & querebat uidere Iesum, quis esset: & non poterat propter turbam, quia statura pusillus erat.
 4 * Et praetereuns ascendit in arboris sycomorum ut uideret eum: quia inde erat transierurus. * Et cum uenisset ad locum, suspiciens Iesus uidit illum, & dixit ad eum: Zacharie festinans descende: quia hodie in domo tua oportet me manere. * Et festinans descendit, & excepit illum gaudens. * Et cum uiderent omnes, murmurabant, dicentes: quod ad hominem peccatorem diuertisset.
 8 * Stans autem Zacharus, dixit ad Dominum: Ecce dimidium bonorum meorum, Domine, do pauperibus: & si quid aliquem defraudaui, reddo quadruplum. * Ait Iesus ad eum: Quia hodie salus domui huic facta est: eo quod & ipse filius sit Abraham. * Venit enim Filius hominis querere, & saluum facere quod perierat. * Hae illis audientibus adiciens, dixit parabola, eo quod esset prope Ierusalem: & quia existimarent quod con-
 12 festim regnum Dei manifestaretur. * Dixit ergo: Homo quidam nobilis abiit in regionem longinquam accipere sibi regnum, & reuerti. * Vocatis autem decem seruis suis, dedit eis decem mnas, & ait ad illos:

14 Negociamini dum uenero. * Cives autem eius oderant eum: & miserunt legationem post illum, dicentes: Nolumus hunc regnare super nos. * Et factum est ut rediret accepto regno: & iussit uocari seruos, quibus dedit pecuniam, ut sciret quantum quisque negoriarus esset. * Venit autem primus dicens: Domine, mna tua decem mnas acquisiuit.
 17 * Et ait illi: Euge bone seruus, quia in modico fuisti fidelis, eris potestatem habens super decem ciuitates. * Et alter uenit, dicens: Domine, mna tua fecit quinque mnas. * Et huic ait: Et tu esto super quinque ciuitates.
 20 * Et alter uenit, dicens: Domine, ecce mna tua, quam habui repositam in sudario: * timui enim te, quia homo austerus es: solis quod non posuisti, & metis quod non seminaui. * Dicit ei: De ore tuo te iudico seruus, nequam: sciebas quod ego homo austerus sum, tollens quod non posui, & metens quod non seminavi: * & quare non dedisti pecuniam meam ad mensum, ut ego ueniens cum fructibus utique exegissem illam? * Et alii septibus dixit: Auferte ab illo mnas, & date illis, qui decem mnas habet. * Et dixerunt ei: Domine habet decem mnas. * Dico autem uobis, quia omni habenti dabitur, & abundabit: ab eo autem, qui non habet, & quod habet aufertur ab eo. * Verumtamen inimicos meos illos, qui noluerunt me regnare super se, adducite hoc: & interficite ante me. * Et his dictis, praecedebat ascendens Ierusalem. * Et factum est, cum appropinquasset ad Bethphage, & Bethaniam ad moniem, qui uocatur Oliueti, misit duos discipulos suos, * dicens: Ite in castellum, quod contra est: in quod introeuntis, inuenietis pullum asinae alligatum, cui nemo

30 scipulos suos, * dicens: Ite in castellum, quod contra est: in quod introeuntis, inuenietis pullum asinae alligatum, cui nemo

1 Sup. 8. e.
 28
 Mat. 13.
 12. & 25. c.
 29
 Marc. 4. c.
 35
 1 Mat. 21.
 a. 1
 Marc. 11. c.

1 Mat. 8.
 b. 12

1 Mat. 25.
 b. 13

unquam hominum sedet: solente illum, & adducere. * Et si quis nos interrogaverit: Quare solutis? sic dicetis ei: Quia Dominus operam eius desiderat. * Abierunt autem qui missi erant: & inuenerunt, sicut dixit illis, stantem pullum. * Soluerunt autem illis pullum, dixerunt domini eius ad illos: Quid solutis pullum? * At illi dixerunt: Quia Dominus eum necessarium habet. * Et dixerunt illum ad Iesum. Et iacentes vestimenta sua super pullum, imposuerunt Iesum. * Surre autem illo, substernebant vestimenta sua in viam. * Et cum appropinquaret iam ad descensum Montis oliveti, ceperunt omnes turba discipulorum gaudentes laudare Deum voce magna super omnibus, quas viderant, virtutibus. * dicentes: Benedictus, qui venit rex in nomine Domini, pax in caelo, & gloria in excelsis. * Et quidam Pharisaorum de turbis, dixerunt ad illum: Magister, increpa discipulos tuos. * Quibus ipse ait: Dico vobis, quia si hi ra-

Mat. 11. 17
Ila. 36. 6
Ier. 7. 6

48 cerdorum, & Scribae, & Principe plebis querebant Iesum perdere: * & non ueniebant, quid facerent illi. Omnis enim populus suspensus erat, audiens illum.

41 cuerint, lapides clamabant. * Et ut appropinquauit, uidens ciuitatem fleuit super illam, dicens: Quia si cognouisses & tu, & quidem in hac die tua, quae ad pacem tibi, nunc autem abscondita sunt ab oculis tuis. * Quia ueniet dies in te: & circumdabunt te inimici tui uallo, & circumdabunt te: & conuulsabunt te undique: * & ad terram proferrent te, & filios tuos, qui in te sunt, & non relinquent in te lapidem super lapidem: eo quod non cognoueris tempus uisitacionis tuae. * Et ingressus in templum, cepit eiecere uendentes in illo, & ementes, * dicens illis: Scriptum est: Quis domus mea domus orationis est. Vos autem fecistis illam speluncam latronum. * Et erat docens quotidie in templo. Principes autem sa-

CAP. XX.

1 **E**T factum est in una die, dum docente illo populum in templo, & euangelizante, conuenerunt principes sacerdotum, & Scribae cum senioribus, * & diuites dicentes ad illum: Dico nobis, in qua potestate hac facis? aut: Quis est, qui dedit tibi hanc potestatem? * Respondens autem Iesus, dixit ad illos: Interrogabo vos & ego unum uerbum. Respondete mihi: Baptismus Ioannis de caelo erat, an ex hominibus? * At illi cogitabant intra-

Mat. 21. 23
Mar. 11. 27

Mat. 14. a. 2
Mar. 13. a. 5
Ios. 21. b. 6
Mat. 21. b. 13

se, dices: tes: Quia si dixerimus, de celo, dices.
6 Quare ergo non credidistis illi? Si autem
diacrimus, & hominibus, plebs vniuersa
lapidabit nos: certi sunt enim, Ioannem pre-
7 phetam esse. * Et responderunt se nescire
8 vnde esset. * Et Iesus ait illis: Neque ego
9 dico vobis in qua potestate hæc facio. * Ca-
B pit autem dicere ad plebem parabolâ hanc

I Homo plantauit vineam, & locauit cam-
pomis: & ipse peregre fuit multis tempo-
ribus. * Et in tempore misit ad cultores ser-
uum, ut de fructu vinee darent illi. Qui ex-
11 sum dimiserunt eum inanem. * Et addidit
alterum seruum mittere. Illi autem hunc
quoque eadentes, & afficientes contumelia,
12 dimiserunt inanem. * Et addidit tertium
mittere: qui & illum vulgantes eiecerunt.
13 Dixit autem dominus vinee: Quid faciam
mixtam filium meum dilectum: forsitan,
cum hunc viderint, verebuntur. * Quem
cum vidissent coloni, cogitauerunt intra se,
dicentes: Hic est heres, occidamus illum, ut
14 nostra fiat hereditas. * Et eiecit illum extra
vineam, occiderunt. Quid ergo faciet illis
dominus vinee? * Veniet, & perdet eos: nos
15 istos, & dabit vineam alijs. Quo audito, di-
16 xerunt illi: Absit. * Ille autem, aspiciens eos
ait: Quid est ergo hoc, quod scriptum est:
17 Lapidem, quem reprobauerunt adifica-
tes, hic factus est in caput anguli? * Omnis,
qui ceciderit super illum lapidem, conqub-
abitur: super quem autem ceciderit, com-
18 minuet illum. * Et quærebant principes sa-
cerdotum, & Scribæ mittere in illum ma-
nus illa hora: & timebant populum: co-
19 gnouerunt enim, quod ad ipsos dixerit si-
militudinem hanc. * Et obseruantes mi-
20 D serbat insigilatores, qui se iustos, simula-

rent, ut caperent eum in sermone, ut tra-
derent illum principibus, & potestati presi-
dis. * Et interrogauerunt eum, dicentes: Ma-
gister, scimus quia recte dicis, & doces: &
non accipis personam, sed viam Dei in ve-
ritate doces: * licet nobis tributum dare
22 Cæsari, an non? * Considerans autem do-
lum illorum, dixit ad eos: Quid me tenta-
tis? * Ostendite mihi denarium: Cuius ha-
bet imaginem, & inscriptionem? Respon-
dentes dixerunt ei: Cæsaris. * Et ait illis: Ro. 13.
23 Reddite ergo quæ sunt Cæsaris, Cæsari: &
c-7
24 quæ sunt Dei, Deo. * Et non potuerunt
verbum eius reprehendere coram plebe: &
25 mirati in responso eius, tacuerunt. * Acce-
26 serunt autem quidam Sadduceorum, qui
negant esse resurrectionem, & interrogane-
27 runt eum, dicentes: Magister, Moyses feri-
psit nobis: Si frater alicuius mortuus fue-
rit habens uxorem, & hic sine liberis fue-
rit, ut accipiat eam frater eius uxorem, &
28 suscite fratrem suum: septem ergo fra-
tres erant: & primus accepit uxorem, &
29 mortuus est sine filijs. * Et sequens accepit
30 illam, & ipse mortuus est sine filio. * Et ter-
31 tius accepit illam, similiter & omnes se-
ptem, & non reliquerunt semen, & mortui
32 sunt. * Nouissime omnium mortua est
33 mulier. * In resurrectione ergo, cuius eor-
um erit uxor? si quidem septem haberunt
34 eam uxorem? Et ait illis Iesus: Filij hu-
35 manus si celi nubunt, & trahuntur ad nuptias
36 illi, uero, qui digni habebuntur sæculo illo,
37 & resurrectione ex mortuis, neque nubent,
neque ducunt uxores: * neque enim, ul-
tra mori poterunt: æquales enim Ange-
38 lls sunt, & filij sunt Dei: cum sint filij resur-
39 rectionis. * Quia uero resurgent mortui,
& Moyses offendit secus rubum, si sicut dicit
40 Dominum, Deum Abraham, & Deum Isaac,
41 & Deum Iacob. * Deus autem non est mor-
42 tuorum, sed uiuentium: omnes enim uiuent
ei. * Respondentes autem quidam Scriba-
rum, dixerunt ei: Magister, bene dixisti.
43 * Et amplius non audebant eum quidquam
44 interrogare. * Dixit autem ad illos: Quo-
modo dicunt Christum, filium esse David?
45 * & ipse David dicit in libro Psalmorum:
46 G. I Dixit Dominus Domino meo, sed a
dextris meis, * donec ponam inimicos tuos,
47 scabellum pedum tuorum? * David ergo
48 Deum illum locat: & quomodo filius
eius est? * Audiente autem omni populo di-
xit discipulis suis: * Attendite a Scribis,
qui uolunt ambulare in stolis, & amant sa-
lutationes in foro, & primas cathedras in
synagoga, & primos discubitus in conui-
49 uijs: * qui deuorant domos uiduarum,
simulantes longam orationem. Hi accipie-
50 damnationem maiorem:

CAP. XXII

Respiciens autem uidit eos, qui mitte-
bant munera sua in gazophylacium.
2. Vidit autem & quandam viduam
pauperulam mittentem tra minuta duo-
3. Et dixit: Vere dico vobis, quia vidua hæc
4. pauper, plus quam omnes misit. Nam qui
net hi ex abundantia sibi miserunt in mune-
ra Dei: hæc autem ex eo, quod deest illi, om-
nem victum suum, quem habuit, misit. Et
quibusdam dicebat vobis de templo quod bo-
nis lapidibus, & donis ornatum esset, dixit:
6. Hæc, quæ videtis, venient dies, in quibus
E. non relinquetur lapis super lapidem, qui nō

7. destruat. Interrogauerunt autem illum

dicentes: Præceptor, quando hæc erunt, &
quod signum cum fieri incipient? Qui dixit:
8. Video re seducimini: multi enim veniunt
in nomine meo; dicentes quia ego sum: &
tempus appropinquavit: nolite ergo ire post
9. eos. Cum autem audieritis prælia, & sedes
10. clones, nolite terri: oportet primū hæc fieri
sed nondum statim finis. Tunc dicebat il-
lis: Surget gens contra gentem, & regnum
11. aduersus regnum. Et terremotus magni
erunt per loca, & pestilentia, & fames, ter-
12. roresq; de celo, & signa magna erunt. Sed
ante hæc omnia injicient vobis manus suas,
& persequentur tradentes in synagogas, &
custodias, traheutes ad reges, & prædiles pro
13. piet nomen meum: continger autem vobis
14. in testimonium. Ponite ergo in cordibus
vestris non præmeditari quemadmodum re-
15. spondeatis: ego enim dabo vobis os, & sa-
16. pientiam, cui non poterant resistere, & con-
tra dicere omnes aduersarij vestri. Tradet-
17. imini autem a parentibus, & fratribus, & co-
gnatis, & amicis, & morte afficiet ex vobis:
18. & eritis odio omnibus propter nomen
meum: & capillus de capite vestro non pe-
19. ribit. In patientia vestra possidebitis ani-
20. mas vestras. Cum autem videritis circum-
21. dari ab exercitu Ierusalem, tunc scito-
te quia appropinquavit solatio eius: tūc
qui in Iudæa sunt, fugiant ad montes:
22. & qui in medio eius, discedant: & qui in regio-
nibus, non intrent in eas. quia dies visitationis
hi sunt, ut impleantur omnia, & quæ scripta
23. sunt. Ve autem prægnantibus, & nutrien-
tibus in illis diebus. erit enim pressura ma-
24. gna super terram, & in populo haec. Et
cadent in ore gladii: & capiti ducentur in
omnes Gentes: & Ierusalem calcabitur a
Gentibus: donec impleantur tempora natio-
25. num. Et erunt signa in sole, & luna, &
26. stellis, & in terra: pressura Gentium pro
confusione sonitus matris, & fluctuum: are-
27. scentibus hominibus pro timore, & expecta-
tione: quæ superuenient in universo orbi: nam
28. virtutes celorum movebuntur: & tunc vi-
debunt filium hominis venientem in nube
cum potestate magna, & maiestate. His au-
tem fieri incipientibus, respicite, & leuate ca-
29. pita vestra: quoniam appropinquat redem-
ptio vestra. Et dixit illis similitudinem:
30. Videte ficulneam, & omnes arbores: cum
producant fructum ex se, scitis quonia
31. prope est æstas. Ita & vos cum videritis
hæc fieri, scitote quoniam prope est regnū
32. Dei. Amen dico vobis, quia non præteribit
generatio hæc, donec omnia fiant. Cælum,
33. & terra transibunt: verba autem mea non
transibunt. Attendite autem vobis, ne for-
34. Gte grauetur corda vestra in crapula, & ebie-
tate, & curis huius vite: & superueniat in
35. vos repentina dies illa: tamquam laqueus

Mar. 12. d.
42

Mar. 14.
a. 1

Mar. 13. a.
1

Snp. 19. g.
44

et. 2. d.

et. 11

Mar. 24.

b. 15

Mar. 13.

b. 14

Dan. 6. p.

27

Mar. 24.

c. 29

Mar. 13. d.

24

Isa. 13. b.

10

Ezech. 32.

b. 7

Isa. 13. d.

1

Roll. d.

23

omni superueniet in omnes, qui sedent supra faciem omnis terræ. * Vigilate itaque, ut omni tempore orantes, ut digni habeamini fugere ista omnia, quæ futuræ sunt. & stare ante Filium hominis. * Erat autem diebus docens in templo: modis uero euersis, modo rabatur in monte, qui vocatur Oliuet. * Et omnis populus manebat ad eum, ut templo audire eum.

C. A. P. XXII.

Appropinquabat autem dies, Iesus Azymorum, qui dicitur Pascha: * & congregauerunt principes sacerdotum, & Scribæ, quomodo Iesum interficerent: timebant uero plebem. * Intravit autem satanas in Iudam, qui cognominabatur Iscariotes, unum de duodecim. * & abiit, & locus est cum principibus sacerdotum, & magistratibus, quemadmodum illum traderet eis. * Et gausi sunt, & pacti sunt pecuniam illi dare. * Et spopondit. Et querebat opportunitatem ut traderet illum sine urbis. * Venit autem dies Azymorum, in qua necesse erat occidi pascha. * Et misit Petrum, & Ioannem, dicens: Euntes parate nobis pascha, ut manducemus. * At illi dixerunt: Vbi vis paramus? * Et dixit ad eos: Ecce introcunibus vobis in ciuitatem, occurret vobis homo quidam amphoram aque portans: sequimini eum in domum, in quam intrat, & dicetis patrifamilias domus: Dicite ubi Magister: Vbi est diuerforium, ubi pascha cum discipulis meis manducem? * Et ipse ostendit vobis cenaculum magnum stratum, & ibi parate. * Euntes autem inuenerunt sicut

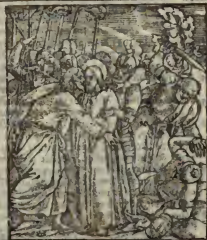
stoli cum eo. * & ait illis: Desidero desideravi hoc pascha manducare vobiscum, antequam patiar. * Dico enim vobis, quia ex hoc non manducabo illud, donec impleatur in regno Dei. * Et accepto calice, gratias egit, & dixit: Accipite, & diuidite inter vos. * Dico enim vobis quod non bibam de genere ratione uitis, donec regnum Deuenerit. * Et accepto pane gratias egit, & fregit, & dedit eis, dicens: Hoc est corpus meum, quod pro vobis datur: hoc facite in meam commemorationem. * Similiter & calicem, postquam cœnauit, dicens: Hic est calix nouæ testamentum in sanguine meo, qui pro vobis fundetur. * Veruntamen ecce manus tradens me, mecum est in mensa. * Et quidem Filius hominis, secundum quod definitum est, vadit: ueruntamen ut homini illi, per quem tradetur. * Et ipsi ceperunt querere inter se, quis esset ex eis, qui hoc facturus esset. * Pascha est autem & contentio inter eos, quis eorum uideretur esse maior. * Dixit autem eis: Reges Septem domini sunt eorum: & qui potestatem habent super eos, benefices uocantur. * Vos autem non sic: sed qui maior est in uobis, fiat sicut minor: & qui præfessor est, sicut mini strator. * Nam quis maior est, qui recumbit, an qui ministrat? nonne qui recumbit? Ego autem in medio uestrum sum, sicut qui ministrat: * vos autem essis, qui perman sis mecum in temptationibus meis. * Ego dispono uobis sicut disposuit mihi Pater meus regnum. * ut edatis, & bibatis super mensam meam in regno meo: & sedetis super thronos, iudicantes duodecim tribus Israel. * At autem Dominus Simon, Simo, ecce satanas expetuit uos ut cilicraret sicut triticum: * ego autem rogamus pro te, ut non deficiat fides tua: & tu aliquando conuersus confirma fratres tuos. * Qui dixit illi Domine, secum paratus sum & in carcerem, & in mortem ire. * At ille dixit: Dico tibi Petre, non cantabis hodie gallus, donec ter abneges nosse me. * Et dixit eis: Quando misi uos sine sacculo, & per, & calceamentis, non quid aliquid defuit uobis? * Arilli dixerunt: Nihil. * Dixit ergo eis: Sed nunc qui habet sacculum, tollat similiter & peram: & qui non habet, vendat tunicam suam, & emat gladium. * Dico enim uobis, quoniam adhuc hoc, quod scriptum est oportet impleri in me. * Et cum iniquis deputatus est. * Et enim ea, quæ sunt de me, sine habent. * At illi dixerunt: Domine, ecce duo gladij hic. * At ille dixit eis: Satis est. * Et egressus ibat secundum consuetudinem in Montem oliuarum. * Secuti sunt autem illum & discipuli. * Et cum peruenisset ad locum, dixit illis: Orate ne intrem in temptationem. * Et ipse auulsus est ab eis

dixit illis, & paruenerunt pascha. * Et cum facta esset hora, discubuit, & duodecim Apo

quantum iactus est lapidis : & pons gen-
 42 bus orabat, * dicens: Pater si vis, transier ta-
 43 litem istum a me: Verumtamen non mea vo-
 44 luntas, sed tua fiat. * Apparuit autem illi An-
 45 gelus de caelo, confortans eum. Et factus est
 46 sudor eius, sicut guttae sanguinis decurrentis
 47 in terram. * Et cum surrexisset ab oratione,
 & uenisset ad discipulos suos, inuenit eos
 dormientes pro tristitia. * Et ait illis: Quid
 dormitis? surgite, orate, ne intretis in tenta-
 tionem. * I Adhuc eo loquente ecce turba:
 & qui uocabatur Iudas, unus de duodecim,
 antecedebat eos: & appropinquauit Iesu ut

48 oscularetur eum. * Iesus autem dixit illi: Iu-
 49 da, osculo Filium hominis tradis? * Viden-
 tes autem ei hi, qui circa ipsum erant, quod

50 futurum erat, dixerunt ei: Domine, si percu-
 51 sumus in gladio? * Et percussit vnus ex illis
 52 F. seruum principis sacerdotum, & amputauit
 53 auriculam eius dexteram. * Respondent au-
 tem Iesus, ait: Smite usque hoc. Et cum ve-
 tigisset auriculam eius, sanauit eum. * Di-
 xit autem Iesus ad eos, qui venerant ad se,
 principes sacerdotum, & magistratus tem-
 pli, & seniores: Quasi ad latronem existis
 53 cum gladijs, & fustibus? * Cum quotidie
 vobiscum sperem in templo, non extendistis
 manus in me: sed haec est hora uestra, & po-

54 testas tenebrarum. * I Comprahendentes au-
 tem eum, duxerunt ad domum principis sa-
 cerdotum: Petrus vero sequebatur a longe.
 55 * I Accenso autem igne in medio atrij, &
 circumsedentibus illis, erat Petrus in me-
 56 dio eorum. * Quem cum uidisset ancilla
 quaedam sedentem ad lumen, & eum fuis-
 57 set inquit, dixit: Et hic cum illo erat. * At
 ille negauit eum, dicens: Mulier, non noui il-
 58 lum. * Et post pusillum alius videns eum,
 dixit: Et tu de illis es. Petrus vero ait: O ho-
 59 mo, non sum. * I Et interuallo facto quasi
 horae vnus, alius quidam affirmabat, di-
 60 cens: Vere & hic cum illo erat: nam & Ga-
 lilaeus est. * Et ait Petrus: Homo, nescio quid
 dicis. Et continuo adhuc illo loquente can-
 61 tauit gallus. * Et conuersus Dominus re-
 spexit Petrum. Et recordatus est Petrus
 uerbi Domini, sicut dixerat: I Quia prius
 62 quam gallus cantet, ter me negabis. * Et
 63 egressus foras Petrus fleuit amare. * Et vi-
 ri, qui tenebant illum, illudebant ei, con-
 64 dentes. * Et velauerunt eum, & percutie-
 bant faciem eius: & interrogabant eum, di-
 centes: Prophetiza, quis est, qui te percussit?
 65 * Et alia multa blasphemantes dicebant in
 66 eum. * I Et ut factus est dies, conuenerunt

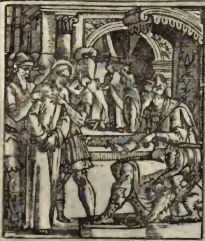
Mat. 16.
 f. 57
 Mar. 14. 6.
 3
 Ioan. 18. 6.
 14
 Mat. 16.
 2. 69
 Mar. 14. 5.
 66
 Io. 18. 6.
 35
 Mat. 16.
 c. 34
 Mar. 14. 6.
 30
 Io. 13. 2.
 38
 Mat. 27.
 2. 7
 Mar. 15. 4.
 1
 Io. 18. 6.
 28

seniores

seniore: plebis, & principes sacerdotum, & Scribæ, & duxerunt illum in concilium

sum, dicentes: Si tu es Christus, dic uobis.
67. * Et ait illis: Si uobis dixerò, non credetis
68. mihi: * si autem & interrogauerò, non re-
69. spōn debetis mihi, neque dimittetis. * Ex hoc
autem erit Filius hominis sedens a dextris
70. virtutis Dei. * Dixerunt autem omnes: Tu
ergo es Filius Dei? Qui ait: Vos dicitis, quia
71. ego sum. * At illi dixerunt: Quid adhuc de-
sideramus testimonium? ipsi enim audiui-
mus de ore eius.

C A P. XXIII.

1. **E**T surgens omnis multitudo eorum, du-
2. xerunt illum ad Pilatum. * Cœperunt

A autem illum accusare, dicentes: Hunc inueni-
mus subuertentem gentem nostram, & &
prohibentem tributum dare Cæsari, & dicen-
tem se Christum regem esse. * I Pilatus au-
tem interrogauit eum, dicens: Tu es rex Iu-
dzorum? At ille respondens ait: Tu dicis.
4. * Ait autem Pilatus ad principes sacerdo-
tum, & turbas: Nihil inuenio cause in hoc
homine. * At illi inualecebant, dicentes:
5. Commouet populum docens per uirtutes
sæm Iudeam, incipiens a Galilea usque huc.
6. * Pilatus autem audiens Galileam, interro-
7. gavit si homo Galileus esset. * Et ut cognouit
quod de Herodis potestate esset, remisit
eum ad Herodem, qui & ipse Ierosolymis

8. erat illis diebus. * Herodes autem uiso Iesu,
9. gauisus est ualde. erat enim cupiens ex mul-
to tempore uidere eum, eo quod audierat
multa de eo, & sperabat signum aliquod vi-
dere ab eo fieri. * Interrogabat autem eum
multis sermonibus. At ipse nihil illi responde-
bat. * Stabant autem principes sacerdotum, & Scri-
10. bę cōstanter accusantes eum. * Spreuit autem il-
lū Herodes cū exercitu suo: & illū est indutū
11. veste alba, & remisit ad Pilatū. * Et facti sūt
amici Herodes & Pilatus in ipsa die: nā an-
12. tea inimici erāt ad inuicē. * Pilatus autē con-
uocatis principibus sacerdotū, & magistrati-
13. bus, & plebe, * dixit ad illos: Obtulistis mihi
hūc hominē, quasi auertentē populū, & ecce
ego corā uobis interrogans, & nullā cām in-
14. ueni in homine isto ex his, in quibus eū accu-
15. satus. * Sed neq. Herodes: nā remisit uos ad il-
lū, & ecce nihil dignū morte actū est ei. * E-
16. mendatū ergo illū dimittā. * Necessē autē ha-
17. bebat dimittere eis per diē festū, unū. * Ex-
18. clamauit autem simul uniuersa turba, dicens:
19. Tolle hunc, & dimitte nobis Barabbā. * qui
erat propter seditionem quandam factam

Jo. 18. g.
38. & 19.
24

in ciuitate & homicidium, missus in carcer em. * Iterum autem Pilatus locutus est
 20 ad eos, uolens dimittere Iesum. * At illi succlamabant, dicentes: Cruci fige, crucifige
 21 eum. * Ille autem tertio dixit ad illos
 22 Quid enim mali fecit iste? nullam causam mortis inuenio in eo: corripiam ergo
 23 illum, & dimittam. * At illi instabant
 24 D vobis magnis postulantes vt crucifigetur: & inualecebant voces eorum: * Et

suerunt illi crucem portare post Iesum. *
 27 Sequebatur autem illum multa turba populi, & mulierum: quæ plangebant, & lamentabantur eum. * Conuersus autem ad
 28 illas Iesus, dixit: Filiz Ierusalem, nolite flere super me, sed super uos ipsas flere, & super
 29 filios uestros. * Quoniam ecce uenient dies, in quibus dicent: Beatz steriles, &
 30 uentres, qui non genuerunt, & ubera, quæ non lactauerunt. * Tunc incipient dicere
 31 montibus: Cadite super nos, & collibus: Operite nos. * Quia si in uiridi ligno hæc
 32 faciunt, in arido quid fiet? * Ducebantur autem & alij duo nequam cum eo, ut interfi-

Isa. 2.
 19
 Oieq. 10.
 b-8
 Apoc. 6. d.
 16

Pilatus adiuu. caut. fieri petitionem eorum.
 35 * Dimisit autem illis eum, qui propter homicidium, & seditionem missus fuerat in carcerem, quem petebant. Iesum uero tra-

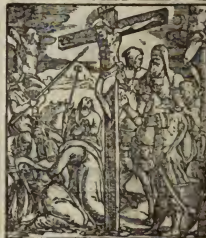

33 cerentur. * Et postquam uenerunt in locum, qui uocatur Caluariæ, ibi crucifixe

Mat. 27.
 d. 33
 Mar. 15. b.
 22
 Ios. 19. c.
 17

36 dit uoluntate eorum. * Et cum ducerent eum, apprehenderunt Simonem quendam Cyrenensem uenientem de uilla: & im-

runt eum: & latrones, unum a dextris, & al-

terum

Mat. 27.
 d. 27
 Mar. 15. b.
 22

34 terum a sinistris. * Iesus autem dicebat :
Pater, dimitte illis; non enim sciunt quid
faciunt. Diuidentes uero uestimenta eius,
35 miserunt sortes. * Et stabat populus spe-
ctans, & deridebant eum principes cum
eis, dicentes: Alios saluos fecit, se saluum
36 faciat, si hic est Christus Dei electus. * Illu-
debant autem ei & milites accedentes, &
37 acetu offerentes ei, * & dicentes: Si tu es rex
Iudaeorum, saluum te fac. * Erat autem &
38 F super scriptio scripta super eum litteris Gre-
cis, & Latinis, & Hebraicis: Hic est rex
39 Iudaeorum. * Vnus autem de his, qui pen-
debant, Iarionibus, blasphemabat eum, di-
cens: Si tu es Christus, saluum fac te meti-
40 psum, & nos. * Respondens autem alter in-
crepabat eum, dicens: Neque tu times Deum,
41 quod in eadem damnationes es. * Et nos
quidem iuste, nam digna factis recipimus:
42 hic uero nihil mali gessit. * Et dicebat ad
Iesum: Domine, memento mei, cum ue-
43 neris in regnum tuum. * Et dixit illi Iesus:
Amen dicenti: Hodie mecum eris in pa-
44 radiso. * Erat autem fere hora sexta, & te-
nebrae factae sunt in auiuersam terram usq-
45 in horam nonam. * Et obscuratus est sol &
46 uelum templi scissum est medium. * Et cla-
mans uoce magna Iesus ait: Pater, in ma-
nus tuas commendo spiritum meum. Et
47 haec dicens, expirauit. * uidens autem Cen-
turio quod factum fuerat, glorificauit Deum,
48 dicens: Vere hic homo iustus erat. * Et om-
nis turba eorum, qui simul aderant ad spe-
ctaculum istud, & uidebant quae fiebant,
percutientes pectora sua reuertebantur.
49 * Stabant autem omnes noti eius a longe
& mulieres, quae secutae eum erant a Gali-

51 * hic non consenserat consilio, & adibus
eorum, ab Arimathaea ciuitate Iudaeae, qui
52 expectabat et ipse regnum Dei. * hic accersit

53 ad Pilatum, & petiit corpus Iesu: & depu-
situm inuoluit sindone, & posuit eum in mo-
numento exciso, in quo nondum quisquam
54 positus fuerat. * Et dies erat parasceues, &
55 sabbatum illucescebat. * Subsecuta autem
mulieres, quae cum eo uenerant de Galilea, ui-
derunt monumentum, & quodammodo positi-
56 erat corpus eius. * Et reuertentes praeparauit
aromata, & unguenta: & sabbato quidem si-
luerunt secundum mandatum.

CAP. XXIII.

1 V Na autem sabbati ualde diluculo uene-
runt ad monumentum, portantes

1 Mat. 27.
2-57
Mar. 15. d.
45
Ioan. 19. 50 Ista haec uidentes. * Et ecce uir nomine Io-
seph, qui erat decurio, uir bonus, & iustus:

1 Mat. 28.
2-1
Mar. 16. a.
3
Io. 20. a. f

2 que parauerant, aromata: * & inuenerunt
 3 lapidem reuolutum a monumento. * Et
 4 ingressæ non inuenerunt corpus Domini
 5 Iesu. * Et factum est, dum mente conster-
 6 nate essent de isto, ecce duo viri steterunt se-
 7 cum illas in ueste fulgenti. * Cum rimerent
 8 autem, & declinarent vultum in terram,
 9 dixerunt ad illas: Quid queritis uiuentem
 10 cum in mortuis? * non est hic, sed surrexit:
 11 recordamini qualiter locutus est uobis, cum
 12 adhuc in Galilæa esset, * dicens: I Quia opor-
 13 tet filium hominis tradi in manus homi-
 14 num peccatorum, & crucifigi, & die ter-
 15 tia resurgere. * Et recordatæ sunt uerbo-
 16 rum eius. * Et egressæ a monumento aun-
 17 ciauerunt hæc omnia illis undecim, & ce-
 18 teris omnibus. * Erat autem Maria Magda-
 19 lena, & Ioanna, & Maria Iacobi, & ceteræ,
 20 quæ cum eis erant, quæ dicebant ad Apo-
 21 stolos hæc. * Et uisæ sunt ante illos, sicut de-
 22 liramentum uerba ista: & non crediderunt
 23 illis. * Petrus autem surgens cucurrit ad
 24 monumentum: & procumbens uidit lin-
 25 teamina sola posita, & abiit secum mirans
 26 quod factum fuerat. * I Et ecce duo ex illis
 27 ibant ipsa die in castellum, quod erat in spa-
 28 tio stadium sexaginta ab Ierusalem, no-
 29 mine Emmaus. * & ipsi loquebantur ad
 30 inuicem de his omnibus, quæ acciderant.
 31 * Et factum est, dum fabularentur, & se-
 32 cum quærerent: & ipse Iesus appropin-
 33 quans ibat cum illis: * oculi autem illo-
 34 rum tenebantur ne eum agnoscerent. * Et

Caie ad illos: Qui tunc hi sermones, quæ
 18 confereis ad inuicem ambulantes, & estis
 19 tristes? * Et respondens unus, cui nomen
 20 Cleophas, dixit ei: Tu solus peregrinus
 21 es in Ierusalem, & non cognouisti quæ fa-
 22 ciuntur in illa his diebus? * Quibus ille di-

dixit: Quæ? Et dixerunt: De Iesu Naza-
 reno, qui fuit uir propheta, potens in ope-
 re, & sermone coram Deo, & omni popu-
 20 lo: * Et quomodo eum tradiderunt sum-
 21 mi sacerdotes, & principes nostri in dam-
 nationem mortis, & crucifixerunt eum.
 22 * nos autem sperabamus quia ipse esset re-
 dempturus Israel. & nunc super hæc omnia,
 23 tertia dies est hodie quoddam hæc facta sunt.
 24 * Sed & mulieres quædam ex nostris tene-
 25 runt nos, quæ ante lucem fuerunt ad monu-
 26 mentum, & non inuento corpore eius, ue-
 27 nerunt, dicentes se etiam uisionem angelo-
 28 rum uidisse, qui dicit eum uiuere. * Et abie-
 29 runt quædam ex nostris ad monumentum:
 30 & ita inuenerunt sicut mulieres dixerunt, ip-
 31 sum uero non inuenerunt. * Et ipse dixit ad
 32 eos: O stulti, & tardi corde ad credendum
 33 in omnibus, quæ locuti sunt Prophete.
 34 * Nonne hæc oportuit pati Christum, & ita
 35 intrare in gloriam suam? * Et incipiens a
 36 Moyse, & omnibus Prophetis, interpreta-
 37 batur illis in omnibus scripturis, quæ de ip-
 38 so erant. * Et appropinquauerunt castello
 39 quo ibant: & ipse se finxit longius ire.
 40 * Et coegerunt illum, dicentes: Mane no-
 41 biscum, quoniam aduersperascit, & inclinara
 42 est iam dies. Et intrauit cum illis. * Et fa-
 43 ctum est, dum recumberet cum eis, accepit
 44 panem, & benedixit, ac fregit, & porrige-
 45 bat illis. * Et aperti sunt oculi eorum, & co-
 46 gnouerunt eum: & ipse euasit ex oculis eo-
 47 rum. * Et dixerunt ad inuicem: Nonne cor-
 48 nostrum ardens erat in nobis dum loqueretur
 49 in uia, & aperiret nobis Scripturas? * Et
 50 surgentes eadem hora regressi sunt in Ieru-
 51 salem: & inuenerunt congregatos undecim,
 52 & eos, qui cum illis erant, & dicentes: Quod

surrexit Dominus uere, & apparuit Simoni.

Et ipsi

15 * Et ipsi narrabant quæ gesta erant in via
 & quomodo cognouerunt eum in fractione
 16 panis. * ¶ Dum autem hæc loquuntur, ste-
 tit Iesus in medio eorum, & dicit eis: Pax vo-
 17 bis: ego sum, nolite timere. * Conturbati ve-
 18 ro, & concutiti, existimabant se spiritum vi-
 19 dere. * Et dixit eis: Quid turbati estis, & co-
 20 gitationes ascendunt in corda uestra? * Vi-
 21 dete manus meas, & pedes, quia ego ipse
 22 sum: palpare, & videte: quia spiritus carnem
 23 & ossa non habet, sicut me videtis habere.
 24 * Et cum hoc dixisset, ostendit eis manus, &
 25 pedes. * Adhuc autem illis non credentibus,
 26 & mirantibus præ gaudio, dixit: Habetis hic
 27 aliquid, quod manducetur? * At illi obse-
 28 runt ei partem piscis assi, & fauam mellis.
 29 * Et cum manducasset coram eis, sumens re-
 30 liquias dedit eis. * Et dixit ad eos: Hæc sunt
 31 uerba, quæ locutus sum ad uos, cum adhuc
 32 essem vobiscum, quoniam necesse est imple-
 33 ri omnia, quæ scripta sunt in lege Moysi, &
 34 Prophetis, & Psalmis de me. * Tunc aperuit
 35 illis sensum vt intelligerent Scripturas. * &
 36 G dixit eis: ¶ Quoniam sic scriptum est, & sic
 37 oportebat Christum pati, & resurgere a mor-
 38 tuis tertia die: * & predicari in nomine eius
 39 penitentiam, & remissionem peccatorum
 40 in omnes gentes, incipientibus ab Ierosoly-
 41 ma. * ¶ Vos autem testes estis horum. * ¶ Et
 42 ego mitto promissum Patris mei in uos: vos

autem sedete in ciuitate, quoadusque indua-
 43 mini virtute ex alto. * Eduxit aut eos foras

in Bethaniam: & eleuatis manibus suis bene-
 44 dixit eis. * ¶ Et factum est, dum benediceret
 45 illis, recessit ab eis, & ferebatur in celum. * Et
 46 ipsi adorantes regressi sunt in Ierusalem cū
 47 gaudio magno: * & erant semper in templo, lau-
 48 dantes, & benedicentes Deum. Amen.

SANCTVM IESV CHRISTI EVANGELIVM SECVNDVM IOANNEM.

CAPVT PRIMVM.

12 eum non receperunt: * quotquot autem re-
ceperunt eum, dedit eis potestatem filios
Dei fieri, his, qui credunt in nomine eius:
13. * qui non ex sanguinibus, neque ex volunta-
te carnis, neque ex voluntate viri, sed ex Deo
14 nati sunt. * Et verbum caro factum est, & [Mat. 1. c.
habitavit in nobis: & vidimus gloriam eius, 16
gloriam quasi unigeniti a patre plenum gra-
15 tia, & veritatis. * Ioannes testimonium per-
hibet de ipso, & clamat dicens: Hic erat,
quem dixi: Qui post me venturus est, ante
16 me factus est: quia prior me erat. * Et de
plenitudine eius nos omnes accepimus, &
17 gratiam pro gratia. * quia lex per Moysen
data est, gratia, & veritas per Iesum Christum
18 facta est. * Deum nemo vidit umquam: uni-
genitus filius, qui est in sinu patris, ipse enar-

[Mat. 1. c.
16
Luc. 1. c.
7
1. Tim.
6. d. 17
1. Io. 4. c.
12

1 **I**N principio erat ver-
A bum, & verbum erat
apud Deum, & Deus
erat verbum. * Hoc
erat in principio ap-
2 pud Deum. * Om-
nia per ipsum facta
3 sunt: & sine ipso fa-
ctum est nihil, quod
factum est, * in ipso
4 vita erat, & vita erat lux hominū: & lux in te-
nebris lucet, & tenebrae eā non comprehēde-
5 runt. * Fuit homo missus a Deo, cui nomē
6 erat Ioannes. * Hic venit in testimonium ut
7 testimonium perhiberet de lumine, ut omnes
8 crederent per illum. * nō erat ille lux, sed ut
9 testimonium perhiberet de lumine. * Erat
lux vera, quae illuminat omnem hominē ue-
10 nientē in hunc mundum. * in mundo erat,
B & mundus per ipsum factus est, & mundus
11 eum non cognovit. * In propria venit, & sui

19 ravit. * Et hoc est testimonium Ioannis,
quando miserunt Iudaei ab Ierosolymis sa-
cerdotes & Levitae ad eum ut interrogaret

20 eum: Tu quis es? Et confessus est, & non negauit: & confessus est: Quia non sum ego Christus. Et interrogauerunt eum: Quid ergo? Elias es tu? Et dixit: Non sum. Propheta es tu? Et respondit: Non. Dixerunt ergo ei: Quis es ut responsum demus his, qui miserunt nos? quid dicis de teipso? 23. Ait: I Ego uox clamantis in deserto: Dirigitis uiam Domini, sicut dixit Iсайas propheta. 24. Et qui missi fuerant, erant ex Phariseis. Et interrogauerunt eum, & dixerunt ei: Quid ergo baptizas, si tu non es Christus, neque Elias, neque Propheta? Respondit eis Ioannes, dicens: I Ego baptizo in aqua: medius autem uestrum scitis, quem 27. uos nescitis. I Ispice est, qui post me uenturus est, qui ante me factus est: cuius ego non sum dignus ut soluam eius: corrigiam calceamenti. 28. Wic in Bethania facta sunt trans Jordanem, ubi erat Ioannes baptizans. Altera die uidit Ioannes Iesum uenientem ad se, & ait: Ecce agnus Dei, ecce qui tollit peccatum mundi. 30. Hic est, de quo dixi: Post me uenit uir, qui ante me factus est: quia prior me erat. & ego nesciebam eum sed ut manifestetur in Israel, propter ea ueni ego in aqua baptizans. Et testimonium perhibuit Ioannes, dicens: I Quia uidi Spiritum descendem quasi columbam de celo, & mansit super eum. Et ego nesciebam eum: sed qui misit me baptizare in aqua, ille mihi dixit: Super quem uideris Spiritum descendentem, & manentem super eum, hic est, qui baptizat in Spiritu sancto. Et ego uidi: & testimonium perhibui quia hic est Filius Dei. Altera die iterum stabat Ioannes, & ex discipulis eius duo. Et respiciens Iesum ambulans, dixit: Ecce agnus Dei. Et audierunt eum duo discipuli loquentem, & secuti sunt Iesum. Conuersus autem Iesus, & uidens eos sequentes se, dicit eis: Quid queritis? Qui dixerunt ei: Rabbi, (quod dicitur interpretatur Magister) ubi habitas? Dicit eis: Venite, & uidete. Venerunt & uiderunt ubi maneret, & apud eum manserunt die illo: hora autem erat quasi decima. Erat autem Andreas frater Simonis Petri unus ex duobus, qui audierat a Ioanne, & secuti fuerant eum. Inuenit hic primum fratrem suum Simonem, & dicit ei: Inuenimus Messiam, (quod est interpretatur Christus.) Et adduxit eum ad Iesum. Intuitus autem eum Iesus dixit: Tu es Simon filius Iona: tu uocaberis Cephas, quod interpretatur Petrus. In crastinum uoluit exire in Galilazam, & inuenit Philippum. Et dicit ei Iesus: Sequere me. Erat autem Philippus a Bethsaida, ciuitate Andree, & Petri. Inuenit Philippus Nathanael, & dicit ei: Quem scripsit Moyses in lege, & Ipheta, inuenimus Iesum filium Ioseph a Na-

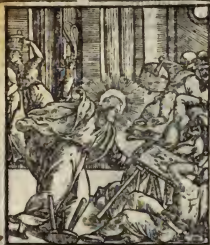
zareth. Et dixit ei Nathanael: A Nazareth potest aliquid boni esse? Dicit ei Philippus: Veni, & uide. Vidit Iesus Nathanael uenientem ad se, & dicit de eo: Ecce uerus Israelita, in quo dolus non est. Dicit ei Nathanael: Vnde me nosti? Respondit Iesus, & dicit ei: Priusquam te Philippus uideret, cum esses sub ficu, uideo. Respondit ei Nathanael: & ait: Rabbi, tu es Filius Dei, tu es Rex Israel. Respondit Iesus, & dicit ei: Quia dixi tibi: Uidite sub ficu, credidit: maius hoc uidebitis. Et dicit ei: Amen, amen dico uobis, uidebitis celum apertum, & Angelos Dei ascendentes, & descendentes supra Filium hominis.

CAP. II.

1. Et die tertia nuptie facte sunt in Cana Galilaz, & erat mater Iesu ibi. Vocatus est autem & Iesus, & discipuli eius ad nuptias. Et deficiente uino, dicit mater Iesu ad eum: Vinum non habent. Et dicit ei Iesus: Quid mihi, & tibi est mulier? non dum uenit hora mea. Dicit mater eius ministris: Quodcumque dixerit uobis, facite. Erant autem ibi lapidee hydrice sexpositae secundum purificationem Iudeorum, capientes singulae metretas binas uel ternas. Dicit eis Iesus: Implete hydras aqua. Et impleuerunt eas usque ad summum. Et dicit eis Iesus: Haurite nunc, & ferte architriclinos. Et tulerunt. Ut autem gustauit architriclinus aquam uinum factam, & non sciebat unde esset, ministri autem sciebant, qui hauserant aquam: uocat sponsum architriclinus, & dicit ei: Omnis homo primum bonum uinum ponit: cum inebriati fuerint, tunc id, quod deterius est: Tu autem seruasti

11 bonum vinum vsque adhuc. Hoc fecit intium signorum Iesus in Capa Galilee: & manifestauit gloriam suam, & crediderunt in eum discipuli eius. Post hoc descendit Capharnaum ipse, & mater eius, & fratres eius, & discipuli eius: & ibi manserunt non multis diebus. Et prope erat Pascha Iudeorum, & ascendit Iesus Ierosolymam. & inuenit in templo vendentes boues, & oues, & columbas, & numularios sedentes

CAP. III.

1 ERat autem homo ex Phariseis, Nicodemus. 2 Hic venit ad Iesum nocte, & dixit ei: Rabbi, scimus quia a Deo venisti magister, nemo enim potest hæc signa facere, juxta factis, nisi fuerit Deus cum eo. Respondit Iesus, & dixit ei: Amen, amen dico tibi, nisi quis renatus fuerit denuo, non potest videre regnum Dei. Dicit ad eum Nicodemus: Quomodo potest homo nasci, cum sit senex? nūquid potest in utero matris sue iterato introire, & renasci? Respondit Iesus: Amen, amen dico tibi, nisi quis renatus fuerit ex aqua, & Spiritu sancto, non potest introire in regnum Dei. Quod natum est ex carne, caro est: & quod natum est ex spiritu, spiritus est. Non miraris quia dixi tibi: oportet vos nasci denuo. Spiritus ubi uult spirat: & uocem eius audis, sed nescis unde ueniat, aut quo vadat: sic est omnis, qui natus est ex spiritu. Respondit Nicodemus, & dixit ei: Quomodo possunt hæc fieri? Respondit Iesus, & dixit ei: Tu es magister in Israel, & hæc ignoras? Amen, amen dico tibi, quia quod scimus loquimur, & quod uidimus testamur, & testimonium nostrum non accipitis. Si iterum dixi uobis, & non creditis: quomodo, si dixerō uobis celestia, credetis? Et uero ascendit in celum, nisi qui descendit de celo Filius hominis, qui est in celo. Et sicut Moyses exaltauit serpente in deserto, ita exaltari oportet Filium hominis: ut omnis, qui credit in ipsum, non pereat, sed habeat uitam æternam. Sic enim Deus dilexit mundum, ut Primum suum unigenitum daret: ut omnis, qui credit in eum, non pereat, sed habeat ui-

I Psal. 138. 2. 8

I Num. 21. c. 9

I 1. Ioh. 3. b. 9

I Psal. 138. 2. 8
I Mat. 25. c. 40
I Mar. 14. f. 58. & 15. c. 29
I Psal. 138. 2. 8
I 1. Ioh. 3. b. 9

17 tam æternam. * Non enim misit Deus Filium suum in mundum, ut iudicet mundum, sed ut saluetur mundus per ipsum. * Qui credit in eum, non iudicatur: qui autem non credit, iam iudicatus est: quia non credit in nomine unigeniti Filij Dei. * Hoc est autem iudicium: quia lux uenit in mundum, & dilexerunt homines magis tenebras, quam lucem: erant enim eorum mala opera. * Omnis enim, qui male agit, odit lucem, & non uenit ad lucem, ut non arguantur opera eius: * qui autem facit ueritatem, uenit ad lucem, ut manifestentur opera eius, quia in Deo sunt facta. * Post hæc uenit Iesus, & discipuli eius in terram Iudæam: & illic demorabatur cum eis, & baptizabat. * Erat autem & Ioannes baptizans in Aenon, iuxta Salim: quia aque multe erant illic, & ueniebant, & baptizabantur. * Nondum enim missus fuerat Ioannes in carcerem. * Facta est autem questio ex discipulis Ioannis cum Iudæis de Purificatione. * Et uenerunt ad Ioannem, & dixerunt ei: Rabbi, qui erat tecum trans Iordanem, & cui tu testimonium perhibuisti, ecce hic baptizat, & omnes uenunt ad eum. * Respondit Ioannes, & dixit: Non potest homo accipere quiddam, nisi fuerit ei datum de celo. * Ipsi uos mihi testimonium perhibetis, I quod dixim: Non sum ego Christus: sed quia missus sum ante illum. * Qui habet sponsam, sponsus est: amicus autem sponsi, qui stat, & audit eum, gaudium gaudet propter uocem sponsi. Hoc ergo gaudium meum impletum est. * Il- lum oportet crescere, me autem minui. * Qui desursum uenit, super omnes est. * Qui est de terra, de terra est, & de terra loquitur. * Qui de celo uenit, super omnes est. * Et quod uidit, & audiuit, hoc testatur: & testimonium eius nemo accipit. * Qui accepit eius testimonium, I signauit quia Deus uerax est. * Quem enim misit Deus, uerba Dei loquitur: non enim ad mensuram dat Deus spiritum. * Pater diligit Filium: & omnia dedit in manu eius. * I Qui credit in Filium, habet uitam æternam: qui autem incredulus est Filio, non uidebit uitam, sed ira Dei manet super eum.

C A P. I I I I.

1 **V**T ergo cognouit Iesus quia audierunt A Pharisei quod Iesus plures discipulos facit, & baptizat, quam Ioannes, (quamquam Iesus non baptizaret, sed discipuli eius) reliquit Iudæam, & abiit iterum in Galilæam. * oportebat autem eum transire per Samariam. * Venit ergo in ciuitatem Samarię, quę dicitur Sichar: iuxta prædium, I quod dedit Iacob Ioseph filio suo. * Erat autem ibi fons Iacob: Iesus ergo fatigatus

itinere, sedebat sic supra fontem. Hora erat quasi sexta. * Venit mulier de Samaria haurire aquam. Dicit ei Iesus: Da mihi bibere. * (Discipuli enim eius abierant in ciuitatem ut uiderent cibos emerere.) * Dicit ergo ei mulier illa Samaritana: Quomodo tu Iudæus cum sis, bibere a me potes, quæ sum mulier Samaritana? non enim contumetur Iudei Samaritanis. * Respondit Iesus, & dixit ei: Si scires donum Dei, & quis est, qui dicit tibi: Da mihi bibere: tu forsitan petisses ab eo, & dedisset tibi aquam uiuam. * Dicit ei mulier: Domine, neque in quo haurias habes, & puteus altus est: unde ergo habes aquam uiuam? * Numquid tu maior es patre nostro Iacob, qui dedit nobis puteum, & ipse ex eo bibit, & filij eius, & pecora eius? * Respondit Iesus, & dixit ei: Omnis, qui bibit ex aqua hac, sitiet iterum: qui autem biberit ex aqua, quam ego dabo ei, non sitiet in æternum: sed aqua, quam ego dabo ei, fiet in eo fons aque salientis in uitam æternam. * Dicit autem mulier: Domine, da mihi hanc aquam, ut non sitiam: neque ueniam huc haurire. * Dicit ei Iesus: Vade, uoca virum tuum, & ueni huc. * Respondit mulier, & dixit: Non habeo uirum. Dicit ei Iesus: bene dixisti, quia non habeo uirum: * quinque enim uiros habuisti, & nunc, quem habes, non est tuus uir: hoc uere dixisti. * Dicit ei mulier: Domine, uideo quia propheta es tu. * Patres nostri in monte hoc adorauerunt, & uos dicitis, I quia Ierosolymis est locus, ubi adorare oportet. * Dicit ei Iesus: Mulier crede mihi, quia uenit hora: quando neque in monte hoc, neque in Ierosolymis adorabitis Patrem. * Vos adoratis quod nescitis: nos adoramus quod scimus, quia salus ex Iudæis est. * Sed uenit

hora, & nunc est, quando veri adoratore
adorabunt Patrem in spiritu & veritate. Nō
& Pater tales quærit, qui adorent eum.
14 * Spiritus est Deus: & eos, qui adorant
eum, in spiritu & veritate oportet adorare.
15 * Dicit ei mulier: Scio quia Messias venis, (qui
dicitur Christus.) cum ergo venerit illis, no-
bis annuntiabit omnia. * Dicit ei Iesus: Ego
sum, qui loquor tecum. * Et continuo vene-
runt discipuli eius: & mirabantur quia cum
muliere loquebatur. Nemo tamen dixit
18 Quid quæris, aut quid loqueris cum ea? Re-
liquit ergo hydrium suum mulier, & abiit
19 in civitatem, & dixit illis hominibus: * Ve-
nite, & videte hominem, qui dixit mihi om-
nia quæcunque feci: numquid ipse est Chris-
tus? * Exierunt ergo de civitate, & venie-
bant ad eum. * Interea rogabant eum disci-
puli, dicentes: Rabbi, manduca. * Ille autem
dixit eis: Ego cibum habeo manducare, quæ
33 uos nescitis. * Dicebant ergo discipuli ad in-
eum: Numquid aliquis attulit ei mandu-
care? * Dicit eis Iesus: Meus cibus est ut fa-
ciam voluntatem eius, qui misit me, ut per-
ficiam opus eius. * Nonne vos dicitis, quod
adhuc quattuor menses sunt, & messis ven-
35 nit? Ecce dico vobis: Levate oculos vestros,
& videte regiones, quia alba sunt iam ad
36 metum. * Et qui metit, mercedē accipit, &
congregat fructum in vitam æternam: ut, &
qui seminat, simul gaudeat, & qui metit.
37 * In hoc enim est verbum verū: quia alius
est qui seminat, & alius est qui metit. * Ego
misi vos metere quod vos non laborastis: alij
laboraverunt, & vos in labores eorum
38 introistis. * Ex civitate autem illa multi cre-
diderunt in eum Samaritanorum, propter
verbum mulieris testimoniū perhibitis: Quia
dixit mihi omnia quæcumque feci. * Cum
40 F venissent ergo ad illum Samaritani, roga-
verunt eum, ut ibi maneret. Et mansit ibi
41 duos dies. * Et multo plures crediderunt in
eum propter sermonem eius. * Et mulieri
dicebant: Quia iam non propter tuam lo-
quelā credimus: ipsi enim audimus, & scimus
quia hic est vere Saluator mundi.
43 * Post duos autem dies exiit inde: & abiit
in Galilazam. * Ipse enim Iesus testimo-
niū perhibuit, quia Prophetam suam patriam
honorem non habet. * Cum ergo venisset
in Galilazam, exceperunt eum Galilæi, cum
omnia vidissent quæ fecerat Ierosolymis in
die festo: & ipsi enim venerat ad diem festi.
46 * Venit ergo iterū in Cana Galilææ, ubi fe-
cit aquam vinum. Et erat quidam regulus,
47 cuius filius infirmabatur Captharnaū. * Ille
cum audisset quia Iesus adveniret a Iudæa
in Galilazam, abiit ad eum, & rogabat eum
ut descenderet, & sanaret filium eius: incipiebat
48 enim mori. * Dixit ergo Iesus ad eum: nisi
49 signa, & prodigia videritis, non credetis. * Di-

cit ad eum regulus: Domine, descende prius
50 quam moriatur filius meus. * Dicit ei Iesus:
Vade, filius tuus vivit. Credidit homo ser-
51 vum, quæ dixit ei Iesus, & ibat. * Iam autē
eo descendente, servi occurrerunt ei, & nun-
ciaverunt dicentes, quia filius eius viveret.
52 * Interrogabat ergo horā ab eis, in qua me-
lius habuerit. Et dixerunt ei: Quia heri hora
53 septima reliquit eū febris. * Congnouit ergo
pater, quia illa hora erat, in qua dixit ei
Iesus: Filius tuus vivit: & credidit ipse, & do-
54 mus eius tota. * Hoc iterum, secundum si-
gnum: fecit Iesus, cum venisset a Iudæa in
Galilazam.

CAP. V.

1 Post hæc erat dies festus Iudeorum, & Ierusalem
2 Ascendit Iesus Ierosolymam. * Est autē

A eiolyms Probatia piscina, quæ cognominatur Hebraice Bethesda, quinque porticus habens. * In his iacebat multitudo magna languentium, cæcorum, claudorum, aridorum expectantium aquæ motum. * Angelus autem Domini descendebat secundum tempus in piscinam, & movebatur aqua. Er qui prior de scendisset in piscinam post motionem aquæ, sanus fiebat a quacumque de tenebatur infirmitate. * Erat autem quidam homo ibi triginta, & octo annos habens in infirmitate sua. * Hunc cum vidisset Iesus iacentem, & cognouisset quia iam multum tempus haberet, dixit ei: Vis sanus fieri? Respondit ei languidus: Domine, hominem non habeo, ut cum turbata fuerit aqua, mittar me in piscinam: dum venio enim ego, alius ante me descendit. * Dicit ei Iesus: Surge, tolle grabatum tuum, & ambula. * Et statim sanus factus est homo ille: & sustulit grabatum suum, & ambulabat: Erat autem sabbatum in die illo. * Dicebant ergo Iudei illi, qui sanatus fuerat: * ¶ Sabbatum est, non licet tibi tollere grabatum tuum. * Respondit eis: Qui me sanum fecit, ille mihi dixit: Tolle grabatum tuum, & ambula. * Interrogauerunt ergo eum: Quis est ille homo, qui dixit tibi: Tolle grabatum tuum, & ambula? Is autem, qui sanus fuerat effectus, nesciebat quis esset. Iesus enim declinavit a turba constituta in loco. * Postea inuenit eum Iesus in templo; & dixit illi: Ecce sanus factus es: iam noli peccare, ne deterius tibi aliquid contingat. Abiit ille homo, & nunciavit Iudeis quia Iesus esset, qui fecit eum sanum. * Propterea persequabantur Iudei Iesum, quia hæc faciebat in sabbato. * Iesus autem respondit eis: Pater meus vivit modo operatur, & ego operor. * Propterea ergo magis querabant eum Iudei interficere: quia non solum soluebat sabbatum, sed & patrem suum dicebat Deum, æqualem se faciens Deo. Respondit itaque Iesus, & dixit eis: * Amen, amen dico vobis: non potest Filius a se facere quidquam, nisi quod videtur Patrem facientem: quicumque enim ille fecerit, hæc & Filius similiter facit. * Pater enim diligit Filium; & omnia demonstrat ei, quæ ipse facit: & maiora his demonstrabit ei opera, ut vos miremini. * Sic enim Pater suscitavit mortuos, & vivificavit & Filios, quos vult, vivificat. * Neque enim Pater iudicat quæquam: sed omne iudicium dedit Filio, * ut omnes honorificent Filium, sicut honorificant Patrem: qui non honorificat Filium, non honorificat Patrem, qui misit illum. * Amen, amen dico vobis, quia qui verbum meum audit, & credit ei, qui misit me, habet vitam æternam, & in iudicium non venit, sed transiit a morte in vitam. * Amen, amen dico vobis, quia

venit hora, & nunc est, quando mortui audient vocem Filij Dei: & qui audierint, vivent. * Sic enim Pater habet vitam in semetipso: sic dedit & Filio habere vitam in semetipso: & potestatem dedit ei iudicium facere, quia Filius hominis est. * Nolite mirari hoc, quia venit hora, in qua omnes, qui in monumentis sunt, audient vocem Filij Dei: & procedet qui bona fecerunt, in resurrectionem uitæ: qui vero mala egerunt, in resurrectionem iudicii. * Non possum ego a meipso facere quidquam. Sicut audio, iudico: & iudicium meum iustum est: quia non quero voluntatem meam, sed voluntatem eius, qui misit me. * Si ego testimonium perhibeo de meipso, testimonium meum non est verum. * Alius est, qui testimonium perhibet de me: & scio quia verum est iustitiam, quod perhibet de me. * Vos misistis ad Ioannem: & testimonium perhibuit veritatem. * Ego autem non ab homine testimonium accipio: sed hæc dico ut vos salvi sitis. * Ille erat lucerna ardens, & lucens: Vos autem voluistis ad horam exultare in luce eius. * Ego autem habeo testimonium maius Ioanne. Opera enim quæ dedit mihi Pater, ut perficiam ea ipsa opera, quæ ego facio, testimonium perhibent de me, quia Pater misit me: & qui misit me Pater, ipse testimonium perhibuit de me: neque vocem eius unquam audistis, neque speciem eius vidistis. * & verbum eius non habetis in vobis manens: quia quem misit ille, hanc vos non creditis. * Scrutamini Scripturas, quia quos putatis in ipsi vitam æternam habere: & illæ sunt, quæ testimonium perhibent de me: & non vultis venire ad me ut vitam habeatis. * Charitatem ab hominibus non accipio. * Sed cognovi vos, quia dilectionem Dei non habetis in vobis. * Ego veni in nomine Patris mei, & non accipitis me: si alius venerit in nomine suo, illum accipietis. * Quomodo vos potestis credere, qui gloriam ab invicem accipitis: & gloriam, quæ a solo Deo est, non queritis? * Nolite putare quia ego accusaturus sim vos apud Patrem. Est qui accusat vos Moyses, in quo vos operatis. * Si enim crederetis Moysi, crederetis forsitan & mihi: I de me enim ille scripsit. * Si autem illius litteris non creditis, quomodo verbum meum credetis?

C A P. VI.

¶ Post hæc abiit Iesus trans mare Galilææ, quod est Tiberiadis: & sequebatur eum multitudo enim magna, quia videbant signa, quæ acciebat super his, qui infirmati sunt. Subiit ergo in montem Iesus: & ibi sedebant cum discipulis suis. Erat autem proximum Pascha dies festus Iudæorum. Cum

subleuasset ergo oculos Iesus, & uidisset quia multitudo maxima uenit ad eum, dixit ad Philippum: Vnde ememus panes, ut manducet hi? Hoc autem dicebat tentans eum: ipse enim sciebat quid esset facturum. Respondit ei Philippus: Ducentorum denariorum panes non sufficiunt eis, ut unusquisque modicum quid accipiat. Dicit ei unus ex discipulis eius, Andreas frater Simonis Petri: Est puer unus hic, qui habet quinque panes ordeaceos, & duos pisces: sed hec quid sunt inter tantos? Dixit ergo Iesus: Facite homines discumbere. Erat autem sonum multum in loco. Discubuerunt ergo uiri, numero quasi quinque millia. Accipit ergo Iesus panes: & cum gratias egisset, distribuit discumbentibus: si militer & ex piscibus quantum uolebant. Ut autem implati sunt, dixit discipulis suis: Colligite que superauerunt fragmenta, ne pereant. Collegerunt ergo, & implerunt duodecim cophinos fragmentorum ex quinque panibus ordeaceis, que superauerunt his, qui manducauerant. Illi ergo homines cum uidissent quod Iesus fecerat signum dicebant: Quia hic est uere propheta, qui uenturus est in unum. Iesus ergo cum cognouisset quia uenturi essent ut raperent eum, & faceret eum regem, fugit iterum in montem ipse solus. Ut autem sero factum est, descenderunt discipuli eius ad mare. Et cum ascendissent nauim, nenerunt trans mare in Capharnaum: & tenebre iam facte erant: & non uenerat ad eos Iesus. Mare autem, uetro magno flante, exurgebat. Cum remigassent ergo quasi stadia uiginti quinque aut triginta, uident Iesum ambulante supra mare, & proximum naui fieri, & inuenerunt. Ille autem dicit eis: Ego sum, nolite timere. Voluerunt ergo accipere eum in nauim: & statim nauis fuit

ad terram, in qua ibant. Altera die, turba, quae stabat trans mare, uidit quia nauicula alia non erat ibi nisi una, & quia non introisset cum discipulis suis Iesus in nauim, sed soli discipuli eius abiissent: alia uero superuenerunt naues a Tiberiade iuxta locum ubi manducauerant panem, gratias agente Domini. Cum ergo uidisset turba quia Iesus non esset ibi, neque discipuli eius, ascenderunt in nauiculas, & uenerunt Capharnaum querentes Iesum. Et cum inuenissent eum trans mare, dixerunt ei: Rabbi, quando huc uenisti? Respondit eis Iesus, & dicit: Amen, amen dico uobis: quia uicis me non quia uidistis signa, sed quia manducaistis ex panibus, & saturati estis. Operamini non cibum, qui perit, sed qui permanet in uitam eternam, quem Filius hominis dabit uobis. Hic enim Pater signauit Deus. Dixerit ergo ad eum: Quid faciemus ut operemur opera Dei? Respondit Iesus, & dixit eis: Hoc est opus Dei, ut credatis in eum quem misit ille. Dixerunt ergo ei: Quod ergo tu facis signum ut uideamus, & credamus tibi? quid operaris? Patres nostri manducauerunt manna in deserto, sicut scriptum est: Panem de caelo dedit eis manducare. Dixit ergo eis Iesus: Amen, amen dico uobis: Non Moyses dedit uobis panem de caelo, sed Pater meus datus uobis panem de caelo uerum. Panis enim Dei est, qui de caelo descendit, & dat uitam mundo. Dixerunt ergo ad eum Domine, semper da nobis panem hunc. Dixit autem ei Iesus: Ego sum panis uitae: I qui uenit ad me, non eluriet: & qui credit in me, non sitiet umquam. Sed dixi uobis quia & uidistis me, & non creditis. Omne, quod datus mihi Pater, ad me uenit: & eum, qui uenit ad me, non eieciam foras: quia descendi de caelo, non ut faciam uoluntatem meam, sed uoluntatem eius, qui misit me. Hac est autem E uoluntas eius, qui misit me, Patris: ut omne, quod dedit mihi, non perdam ex eo, sed resuscitem illud in nouissimo die. Hac est autem uoluntas Patris mei, qui misit me: ut omnis, qui uidet Filium, & credit in eum, habeat uitam eternam, & ego resuscitabo eum in nouissimo die. Multi mirabant ergo Iudei de illo, quia dixisset: Ego sum panis uiuus, qui de caelo descendi, & dicebant: Nonne hic est Iesus filius Ioseph, cuius nos nouimus patrem, & matrem? Quomodo ergo dicit hic: Quia de caelo descendi? Respondit ergo Iesus, & dixit eis: Nolite murmurare in inbimem: nemo potest uenire ad me, nisi Pater, qui misit me, traxerit eum: & ego resuscitabo eum in nouissimo die. Est scriptum in Prophetis: Et erunt omnes docibiles Dei. Omnis, qui audiuit a Patre, & didicit, uenit ad me. Non quia Patrem uidit quisquam, nisi is, qui

I Sep. 1. c.

32

Matt. 3. d.

17. & 17.

2. 5

I Ioan. 3.

d. 23

I Exo. 16.

c. 14

Num. 11.

b. 7

Psalm. 77. c.

24

I ap. 16. c.

20

I Eccl. 24.

c. 29

I Mat. 13.

8. 53

I Isa. 54. c.

13

I Mat. 11.

d. 27

47 est a Deo, hic uidit Patrem. * Amen, amen
F dico uobis: Qui credit in me, habet uitam
48 eternam. * Ego sum panis uitę. * | Patre:
49 uestri manducauerunt manna in deserto,
50 mortui sunt. * Hic est panis de celo descen-
dens: ut si quis ex ipso manducauerit, non
51 moriatur. * Ego sum panis uiuus, qui de
52 celo descendit. * Si quis manducauerit ex
hoc pane, uiuet in eternum: & panis, quem
ego dabo, caro mea est pro mundi uita. .
53 * Litigabant ergo Iudęi adinuicem, di-
centes: Quomodo potest hic nobis carnem
54 suam dare ad manducandum? * Dixit er-
go eis Iesus: Amen, amen dico uobis: Ni-
si manducaueritis carnem Filii hominis, &
biberitis eius sanguinem, non habebitis uitę
55 in uobis. * Qui manducat meam carnem,
& bibit meum sanguinem, habet uitam ęter-
nam: & ego refutabo eum in nouissimo
56 die. * | Caro enim mea, uere est cibus: & san-
guis meus, uere est potus. * qui manducat
meam carnem, & bibit meum sanguinem, in
58 me manet, & ego in illo. * Sicut misit me
uiuens Pater, & ego uiuopropter Patrem:
& qui manducat me, & ipse uiuet propter
59 me. * Hic est panis, qui de celo descendit.
Non sicut manducauerunt patres uestri ma-
na, & mortui sunt. Qui manducat hunc pa-
nem, uiuet in eternum. * Hęc dixit in sy-
60 nagoga docens, in Capharnaum. * Multi
ergo audientes ex discipulis eius, dixerunt:
Durus est hic sermo, & quis potest eum au-
61 dire? * Sciens autem Iesus apud semetipsum
quia murmuraret de hoc discipuli eius, di-
xit eis: Hoc uos scandalizat? * Si ergo uide-
62 ritis | Filium hominis ascendentem ubi erat
prius? * Spiritus est, qui uiuificat: caro nō
prodest quidquam. uerba, quę ego locutus
63 sum uobis, spiritus & uita sunt. * Sed sūt qui
dam ex uobis, qui non credunt. Sciebat
enim ab initio Iesus qui essent non creden-
64 tes, & quis traditurus esset eum. * Et dicebat
propterea dixi uobis, quia nemo potest uenire
ad me, nisi fuerit ei datū a Patre meo.
65 * Ex hoc multi discipulorum eius abierunt
retro: & iam non cum illo ambulabant.
66 * Dixit ergo Iesus ad duodecim: Numquid
& uos uultis abire? * Respondit ergo ei Si-
mon Petrus: Domine, ad quem ibimus? uer-
67 ba uite uite habet. * | & nos credidimus
& cognouimus quia tu es Christus Filius
71 Dei. * Respondit eis Iesus: Nonne ego uox
duodecim elegi: & ex uobis unus diabolus
est? * Dicebat autem Iudam Simonis Isca-
riotem: hic enim erat traditurus eum, cum
esset unus ex duodecim.

CAP. VII.

Post hæc autem ambulabat Iesus in Ga-
lileam, non enim uolebat in Iudæam

ambulare: quia querebant eum Iudęi in-
terficere. * Erat autem in proximo dies
3 festus Iudæorum, | Scenopogia. * Dixerunt
autem ad eum fratres eius: Transi hinc, &
uade in Iudæam, ut & discipuli tui uideant
4 opera tua, quę facis. * Nemo quippe in oc-
culto quid facit, & querit ipse in palam ef-
fe: si hæc facis, manifesta teipsum mundo.
5 * Neque enim fratres eius credebant in eum.
6 * Dicit ergo eis Iesus. Tempus meum non-
dum aduenit: tempus autem uestřu semper
7 est paratum. * Non potest mūdus odisse uos:
me autē odit: quia ego testimonium perhi-
8 beo de illo quod opus eius mala sunt. * Vo-
9 ascendit ad diem festum hunc, ego autē nō
ascendo ad diem festum istum: quia meum
9 tempus nondum impletum est. * Hęc cum
10 dixisset, ipse mansit in Galilæa. * Vt autē
ascenderunt fratres eius, tunc & ipse ascē-
dit ad diem festi non manifeste, sed quasi in
11 occulto. * Iudęi ergo querebant eum in die
12 festo, & dicebant: Vbi est ille? * Et mur-
mur multum erat in turba de eo. Quidam
enim dicebant: Quia bonus est. Alij autem
13 dicebant: Non, sed seducit turbas. * Nemo
tamen palā loquebatur de illo propter me-
14 tum Iudæorum. * Iam autem die festo me-
diante, ascendit Iesus in templum, & doce-
15 bat. * Et mirabantur Iudęi, dicentes: Quo-
16 modo hic litteras scit, cū nō didicerit? * Re-
spondit eis Iesus, & dixit: Mea doctrina nō
17 est mea, sed eius, qui misit me. * Si quis
uoluerit uoluntatem eius facere: cognoscat
18 de doctrina, utrum ex Deo sit, an ego a me
ipso loquar. * Qui a semetipso loquitur, glo-
riam propriam querit. qui autem querit
glorię eius, qui misit eum, hic uerax est, &
19 iniustitia in illo non est. * | Nonne Moy-
ses dedit uobis legem: & nemo ex uo-
20 bis facit legem? * Quid me queritis inter-
ficere? Respondit turba, & dixit: Dāmoniu
21 habes: quis te querit interficere? * Re-
spondit Iesus, & dixit eis: Vnum ępus fe-
22 ci, & omnes miramini: Propterea | Moy-
ses dedit uobis circumcisionem: (non quia ex
23 Moysē est, | sed ex patribus) & in sabba-
to circumciditis hominem. * Si circumcisionē
24 accepit homo in sabbato, ut non soluat
lex Moysi: mihi indignamini quia totum ho-
minem sanum feci in sabbato? * | Nolite
iudicare secundum faciē, sed iustum iudiciū
25 iudicate. * Dicebant ergo quidam ex Iero-
solyms: Nonne hic est, quem querunt in-
26 terficere? * Et ecce palam loquitur, & nihil
ei dicūt. Numquid uere cognouerūt prin-
27 cipes quia hic est Christus? * Sed hunc scimus
unde sit: Christus autem cum uenerit, nemo
28 scit unde sit. * Clamabat ergo Iesus in tem-
plo docens, & dicens: Et me scitis, & unde sim
scitis: & a me ipso non ueni, sed est uerus,
29 qui misit me, quem uos nescitis. * Ego scio

eum : quia ab ipso sum , & ipse me misit .

- 30 * Queriebant ergo eum apprehendere : & nemo misit in illum manus , quia nondum uenerat hora eius . * De turba autem multi crediderunt in eum , & dicebant : Christus cum uenerit , numquid plura signa faciet quam hic facit ? * Audierunt Pharisei turbam murmurantem de illo hac : & miserunt principes , & Pharisei ministros ut apprehenderent eum .
- 33 * Dixit ergo Iesus : Adhuc modicum tempus uobiscum sum : & uado ad eum , qui me misit . * Qui queritis me , & non inueniatis : & ubi ego sum , uos non potestis venire .
- 35 * Dixerunt ergo Iudei ad semetipsos : Quod hic iturus est , quia non inueniemus eum ? numquid in dispersione Gentium iturus est & docturus Gentes ? * Quis est hic sermo , quem dixit : Queritis me , & non inueniatis : & ubi ego sum , uos non potestis venire ?
- 37 * In nouissimo autem die magno festiuitatis stabat Iesus , & clamabat , dicens : Si quis sitit , ueniat ad me , & bibat . * Qui credit in me , sicut dicit Scriptura , flumina de uentre eius fluent aquae uiuae . * Hoc autem dixit de Spiritu , quem accepturierant credentes in eum : nondum enim erat Spiritus datus , quia Iesus nondum erat glorificatus . * Ex illa ergo turba cum audissent hos sermones eius , dicebant : Hic est uerus propheta . * Alij dicebant : Hic est Christus . Quidam autem dicebant : Numquid a Galilea uenit Christus ? * Nonne Scriptura dicit : Quia ex semine Dauid , & de Bethlehemi castello , ubi erat Dauid , uenit Christus ? * Dissensio itaque facta est in turba propter eum . * Quidam autem ex ipsis uolebant apprehendere eum : sed nemo misit super eum manus . * Venerunt ergo ministri ad Pontifices , & Phariseos . Et dixerunt eis illi : Quare non audixistis illum ? * Responderunt ministri : Numquam sic locutus est homo , si cut hic homo . * Responderunt ergo eis Pharisei : Numquid & uos seduxistis ? * Numquid ex principibus aliquis credidit in eum ?
- 49 autem ex Phariseis ? * sed turba hac , quae non nouit legem , maledicti sunt . * Dixit Nicodemus ad eos , ille , qui uenit ad eum nocte , qui unus erat ex ipsis : Numquid lex nostra iudicat hominem , nisi prius audierit ab ipso , & cognouerit quid faciat ? * Responderunt , & dixerunt ei : Numquid & tu Galilaeus es ? Scrutare Scripturas , & uide quia a Galilea propheta non surgit . * Et reuersi sunt unusquisque in domum suam .

C A P . V I I I .

1 Iesus autem petrexit in montem Oliueti : & diluculo iterum uenit in templum , & a omnis populus uenit ad eum , & sedens docebat eos . * Adducunt autem Scribae , &

- Pharisei mulierem in adulterio deprehensam : & statuerunt eam in medio , & dixerunt ei : Magister , hac mulier modo deprehensa est in adulterio . * In lege autem Moyses mandauit uobis huiusmodi lapidare . Tu ergo quid dicis ? * Hoc autem dicebant tentantes eum , ut possent accusare eum . Iesus autem inclinans se deorsum , digito scribebat in terra . * Cum ergo perseverarent interrogantes eum , crexit se , & dixit eis : Qui sine peccato est uestrum , primus in illam lapidem mittat . * Et iterum se inclinans , scribebat in terra . * Audientes autem unus post unum exibant , incipientes a senioribus : & remansit solus Iesus , & mulier in medio stans . * Eri-gens autem se Iesus , dixit ei : Mulier , ubi sunt , qui te accusabant ? nemo te condemnauit ? * Quae dixit : Nemo , Domine . Dixit autem Iesus : Nec ego te condemnabo : Vade , & iam amplius noli peccare . * Iterum ergo locutus est eis Iesus , dicens : Ego sum lux mundi : qui sequitur me , non ambulat in tenebris , sed habebit lumen uitae . * Dixerunt ergo ei Pharisei : Tu de ipso testimonium peribis : testimonium tuum non est uerum . * Respondit Iesus , & dixit eis : Et si ego testimonium perhibeo de meipso , uerum est testimonium meum : quia scio unde ueni , & quod uado : uos autem nescitis unde uenio , aut quod uado . * Vos secundum carnem iudicatis : ego non iudico quemquam : & si iudico ego , iudicium meum uerum est , quia solus non sum : sed ego , & qui misit me , Pater . * Et in lege uestra scriptum est , quia duorum hominum testimonium uerum est . * Ego sum , qui testimonium perhibeo de meipso : & testimonium perhibet de me , qui misit me , Pater , & dixerunt ergo ei : Vbi est Pater tuus ?

Respondit

Ro. 3. 24

Ro. 6. c.

x. Pet. 3. d.

19

1. Io. 3.

b. 1

Respondit Iesus: Neque me scitis, neque
 10 & Patrem meum sciretis, forsitan
 C tus est Iesus in gazophylacio, docens in-
 plo: & nemo apprehendit eum, quia necdū
 11 venerat hora eius. * Dixit ergo Iesus eis
 Iesus: Ego vado, & queretis me, & in pecca-
 to vestro moriemini. Quō ego vado, vos
 12 non potestis venire. * Dicebant ergo Iuda:
 Numquid interficiet semetipsum, quia di-
 13 xit: Quō ego vado, vos non potestis venire?
 * Et dicebat eis: Vos de deorum estis, ego
 14 de supernis sum. Vos de mundo hoc estis,
 ego non sum de hoc mundo. * Dixi ergo
 15 vobis quia moriemini in peccatis vestris: si
 enim non credideritis quia ego sum, morie-
 16 mini in peccato vestro. * Dicebant ergo ei:
 Tu quis es? Dixit eis Iesus: Principium, qui
 17 & loquor vobis. * Multa habeo de vobis lo-
 qui, & iudicare. sed qui me misit, verax est:
 & ego quā audiui ab eo, hæc loquor in mun-
 18 do. * Et non cognouerunt quia Pater eius
 19 dicebat Deum. * Dixit ergo eis Iesus: Cum
 exaltaueritis Filium hominis, tunc cognos-
 20 cetis quia ego sum, & a meipso facio nihil,
 I sed sicut docuit me Pater, hæc loquor:
 21 * & qui me misit, mecum est, & nō reliquit
 22 me solum: quia ego quā placita sunt ei,
 23 facio semper. * Hæc illo loquente, multi cre-
 24 diderunt in eum. * Dicebat ergo Iesus ad
 eos, qui crediderunt eum, Iudæos: Si vos man-
 25 seritis in sermone meo, vere discipuli mei
 26 eritis: & cognoscetis veritatem, & veritas
 27 liberabit vos. * Responderunt ei: Semen
 Abraham sumus, & nemini seruimus vm-
 28 quam: quomodo tu dicis? Liberi eritis?
 29 * Respondit eis Iesus: Amen, amen dico vo-
 30 bis: si quis omnis, qui facit peccatum, seruus
 31 est peccati. * seruus autem non manet in do-
 32 mo in æternum: filius autem manet in æter-
 33 num. * si ergo vos filius liberauerit, vere li-
 34 beri eritis. * Scio quia filij Abraham estis: sed
 35 E queritis me interficere, quia sermo meus
 36 non capit in vobis. * Ego quod vidi apud
 37 Patrem meum, loquor: & vos quæ uidistis
 38 apud patrem vestrum, scistis. * Responde-
 39 runt, & dixerunt ei: Pater noster Abraham
 40 est. Dicit eis Iesus: Si filij Abraham estis,
 41 opera Abraham facite. * Nunc autem queri-
 42 tis me interficere, hominem, qui veritatem
 43 vobis locutus sum, quā audiuitis a Deo: hoc
 44 Abraham non fecit. * Vos facitis opera pa-
 45 tris vestri. Dixerunt itaque ei: Nos ex for-
 46 nicatione non sumus nati: vnum patrem ha-
 47 bemus Deū. * Dixit ergo eis Iesus: Si Deus
 48 pater vester esset: diligereis utique me ego-
 49 enim ex Deo processi, & ueni: neque enim
 50 a me ipso ueni, sed ille me misit. * Quare lo-
 51 quelam meam non cognoscitis? Quia non
 52 potestis audire sermonem meum. * I Vos
 53 ex patre diabolo estis: & desideria patris ue-

stri vultis facere. ille homicida erat ab in-
 54 tio, & in veritate non stetit: quia non est ve-
 ritas in eo: cum loquitur mendacium, ex
 55 proprijs loquitur, quia mendax est, & pa-
 56 ter eius. * Ego autem si veritatem dico,
 57 non creditis mihi. * Quis vobis arguet me
 58 de peccato? Si veritatem dico vobis, quare
 59 non creditis mihi? * I Qui ex Deo est, uer-
 60 ba Dei audit. Propterea vos non audistis,
 61 quia ex Deo non estis. * Responderunt ergo
 62 Iudæi, & dixerunt ei: Nonne bene dicimus
 63 nos quia Samaritanus es tu, & dæmonium
 64 non habes? Respondit Iesus: Ego dæmonium
 65 non habeo: sed honorifico Patrem meum,
 66 & uos inhonoratis me. * Ego autem non
 67 quero gloriam meam: est qui quærat, & iu-
 68 dicet. * Amen, amen dico vobis: si quis ser-
 69 monem meum seruauerit, mortem non vi-
 70 debet in æternum. * Dixerunt ergo Iudæi:
 71 G nunc cognouimus quia dæmonium habes.
 72 Abraham mortuus est, & Propheta, & tu di-
 73 cis: Si quis sermonem meum seruauerit, non
 74 gustabit mortem in æternum. * Numquid
 75 tu maior es patre nostro Abraham, qui mor-
 76 tuus est? & Propheta mortui sunt. Quem te
 77 ipsum facis? * Respondens Iesus: Si ego glo-
 78 rifico me ipsum, gloria mea nihil est: est
 79 Pater meus, qui glorificat me, quem uos
 80 dicitis quia Deus uester est. * & non cognou-
 81 istis eum: ego autem noui eum: Et si di-
 82 xero quia non scio eum, ero similis uobis,
 83 mendax. sed scio eum, & sermonem eius ser-
 84 uo. * Abraham pater uester exultauit ut ui-

57 deret diem meum: uidit, & gauisus est. * Di-
 58 xerunt ergo Iudæi ad eum: Quinquaginta
 59 annos nondum habes, & Abraham uidisti?
 60 * Dixit eis Iesus: Amen, amen dico uobis,
 61 antequam Abraham fieret, ego sum. * Tu-

lerunt ergo lapides, ut iacerent in eum: Iesus autem abscondit se, & exiit de templo.

CAP. IX.

ET præteriens Iesus vidit hominem cæcum a natiuitate: & interrogauerunt eum discipuli eius: Rabbi, quis peccauit, hic, aut parentes eius, ut cæcus nasceretur? Respondit Iesus: Neque hic peccauit, neque parentes eius: sed ut manifestentur opera Dei in illo. Me oportet operari opera eius, qui misit me, donec dies est: venit nox, quando nemo potest operari. quamdiu sum in mundo, lux sum mundi. Hæc cum dixisset, expulit lutum in terram, & fecit lutum ex spu to, & liniuit lutum super oculos eius, & dixit ei: Vade, laua in natatoria Siloe (quod interpretatur Missus.) Abiit ergo, & lauit, & venit videns. Itaque vicini, & qui uiderant eum prius quia mælicus erat, dicebant: Nonne hic est, qui sedebat, & mendicabat? Alij dicebant: Quia hic est. Alij autem: Nequaquam, sed similis est ei. Ille uero dicebat: Quia ego sum. Dicebant ergo ei: Quomodo aperti sunt tibi oculi? Respondit: Ille homo, qui dicitur Iesus, lutum fecit: & vnxit oculos meos, & dixit mihi: Vade ad natatoria Siloe, & laua. Et abiit, laui, & video. Et dixerunt ei: Vbi est ille? At: Nescio. Ad idcut eum ad Phariseos, qui cæcus fuerat. Erat autem sabbatum quando lutum fecit Iesus, & aperuit oculos eius. Iterum ergo interrogabant eum Pharisei quomodo uidisset. Ille autem dixit eis: Lutum mihi posuit super oculos, & laui, & video. Dicebant ergo ex Phariseis quidam: Non est hic homo a Deo, qui fab-

latum non custodit. Alij autem dicebant: Quomodo potest homo peccator hæc signa facere? Et schisma erat inter eos. Dicunt ergo cæco iterum: Tu quid dicis de illo, qui aperuit oculos tuos? Ille autem dixit: Quia propheta est. Non crediderunt ergo Iudæi de illo, quia cæcus fuisset, & uidisset, donec uocauerunt parentes eius, qui uiderat: & interrogauerunt eos, dicentes: Hic est filius D. vester, quæ uos dicitis quia cæcus natus est? Quomodo ergo nunc uidet? Responderunt eis parentes eius, & dixerunt: Scimus quia hic est filius noster, & quia cæcus natus est: Quomodo autem nunc uideat, nescimus: aut quis eius aperuit oculos, nos nescimus: ipsum interrogate: ætatem habet, ipse de se loquatur. Hæc dixerunt ei parentes eius, quoniam timebant Iudæos: iam enim conspirauerant Iudæi, ut si quis eum confiteretur esse Christum, extra synagogam fieret. Propterea parentes eius dixerunt: Quia ætatem habet, ipsum interrogate. Vocauerunt ergo rursum hominem, qui fuerat cæcus, & dixerunt ei: Da gloriam Deo: nos scimus quia hic homo peccator est. Dixit ergo eis ille: Si peccator est, nescio: vnus scio, quia cæcus cum essem, modo ui-
deo. Dixerunt ergo illi: Quid fecit tibi? quomodo aperuit tibi oculos? Respondit eis: Dixi uobis iam, & audistis: quid iterum uultis audire? numquid & uos uultis discipuli eius fieri? Maledixerunt ergo ei, & dixerunt: Tu discipulus illius sis: nos autem Moysi discipuli sumus. Nos scimus quia Moysi locutus est Deus: hunc autem nescimus unde sit. Respondit ille homo, & dixit eis: In hoc enim mirabile est quia uos ne scitis unde sit, & aperuit meos oculos: scimus autem quia peccatores Deus nō audit: sed si quis Dei cultor est, & voluntatem eius facit, hunc exaudit. A seculo non est auditum quia quis aperuit oculos cæci nati. Ni si esset hic a Deo, non poterat facere quiddam. Responderunt, & dixerunt ei: In peccatis natus es totus, & tu doces nos? Et eiecerunt eum foras. Audiuit Iesus quia eiecerunt eum foras: & cum inuenisset eum, dixi ei: Tu credis in Filium Dei? Respondit ille, & dixit: Quis est, Domine, ut credam in eum? Et dixit ei Iesus: Et uidisti eum, & qui loquitur tecum, ipse est. At ille ait: Credo Domine. Et proci dens adorauit eum. Et dixit Iesus: In iudicium ego in hunc mundum ueni: ut qui non uident uideant, & qui uident cæci fiant. Et audierunt quidam ex Phariseis, qui cum ipso erant, & dixerunt ei: Numquid & nos cæci sumus? Dixit eis Iesus: Si cæci effectis, non haberetis peccatum: nunc uero dicitis: Quia uidemus. Peccatum uestrum manet.

CAP. X.

1 **A** Men, amen dico vobis: qui non intrat
A per ostium in ouile ouium, sed ascendit
2 aliunde: ille fur est, & latro. * Qui autem
3 intrat per ostium, pastor est ouium. * Huic
4 ostiarius aperit, & oues vocem eius audiunt,
5 & proprias oues vocat nominatim, & educit
6 eas. * Et cum proprias oues emiseric, ante
7 eas vadit: & oues illi sequuntur, quia sciunt
8 vocem eius. * Alienum autem non sequun-
9 tur, sed fugiunt ab eo: quia non nouerunt
10 vocem alienorum. * Hoc prouerbiū dixit
11 eis Iesus. Illi autem non cognouerunt quid
12 loqueretur eis. * Dixit ergo eis iterum Ie-
13 sus: Amen, amen dico vobis, quia ego sum
14 ostiū ouium. * Omnes quotquot venerunt,
15 fures sunt, & latrones, & non audierunt eos
16 oues. * Ego sum ostium. Per me si quis in-
17 troierit, saluabitur: & ingredietur, & egre-
18 dietur, & pascua inueniet. * Fur non venit
19 nisi ut furetur, & mactet, & perdat. Ego ve-
20 ni ut vitam habeant, & abundantius habeant.
21 * Ego sum pastor bonus. * Bonus pastor ani-
22 mam suam dat pro ouibus suis. * Merce-
23 narius autem, & qui non est pastor, cuius nō
24 sunt oues propriae, uidet lupum venientem,
25 & dimittit oues, & fugit: & lupus rapit, &
26 dispergit oues: * mercenarius autem fugit,
27 quia mercenarius est, & non pertinet ad eas
28 oues. * Ego sum pastor bonus: & co-
29 gnosco meas, & cognoscunt me meae. * Si
30 erit enim me Pater, & ego agnosco Patrem:
31 & animam meam pono pro ouibus meis.
32 * Et aliae oues habeo, quae non sunt ex hoc
33 ouili: & illas oportet me adducere, & vocē
34 meam audient, & fiet unum ouile, & vnus
35 Pastor. * Propterea me diligit Pater: & quia

ego pono animam meam, ut iterum sumam
18 eam. * Nemo tollit eam a me: sed ego po-
19 no eam a meipso, & potestatem habeo ponē-
20 di eam, & potestatem habeo iterum sumen-
21 di eam: Hoc mandatum accepi a Patre meo.
22 * Dissensio iterum facta est inter Iudeos pro-
23 pter sermones hos. * Dicebant autem multi
24 ex ipsis: Dæmonium habet, & insanit:
25 quid enim, auditis? * Alij dicebant: Hæc
26 uerbum non sunt dæmonium habentis: num
27 quid dæmonium potest ex eorum oculis ape-
28 rire? * Facta sunt autem Encenia in Iero-
29 solimis: & hiems erat. * Et ambulabat Ie-
30 sus in templo in porticus Salomonis. * Circūde-
31 runt ergo eū Iudei, & dicebant ei: Quous-
32 que animam nostram tollis? si tu es Chri-
33 stus, dic nobis palam. * Respondit eis Iesus:
34 Ioquor vobis, & nō creditis opera, quæ ego
35 facio in nomine Patris mei, hæc testimoniū
36 perhibet de me: sed vos nō creditis, quia
37 non estis ex ouibus meis. * Oves meæ vocē
38 meam audiunt: & ego cognosco eas, & se-
39 quuntur me: & ego vitam æternam do eis:
40 & non peribunt in æternum, & non rapiet
41 eas quisquam de manu mea. * Pater meus
42 quod dedit mihi, maius omnibus est: & no-
43 mo potest rapere de manu Patris mei.

30 * Ego, & Pater vnum sumus. * Sustulerunt
31 ergo lapides Iudei, ut lapidarent eum.
32 * Respondit eis Iesus: Multa bona opera ostē-
33 di vobis ex Patre meo, ppter quod eorū opus
34 me lapidatis? * Rēspōderunt ei Iudei: De bō
35 nō opere nō lapidāus te, sed de blasphēmia:
36 & quia tu homo com sis, facis teipsum Deū.
37 * Respondit eis Iesus: Nonne scriptum est
38 in lege descripta: I quia Ego dixi, dii estis?
39 * Si illos dixit deos, ad quōs sermo Dei fa-
40 citur, & non potest solui scriptura: * Quē
41 Pater sanctificauit, & misit in mundum,

I r. Mac.
6.36. 8-9

I Ps. 81

Uo, dicitis : Quia blasphemas : quia dixi ,
 37 Filius Dei sum . * Si non facio opera Patris
 38 mei, nolite credere mihi . * Si autem facio :
 & si mihi non uultis credere , operibus cre-
 dite, ut cognoscatis, & credatis quia Pater in
 39 me est, & ego in Patre . * Querebant ergo eum
 apprehendere : & exiit de manibus eorum,
 40 * Et abiit iterum trans Iordanem in eum
 locum , ubi erat Ioannes baptizans primū :
 41 & mansit illic . * Erant multi uenerunt ad eum,
 & dicebant : Quia Ioannes quidem signum
 42 fecit nullum . * Omnia autem quaecumque
 dixit Ioannes de hoc, uera erant . Et multi
 crediderunt in eum .

CAP. XI.

1 **E**Rat autem quidam languens Lazarus
 A a Bethania, de castello Mariae, & Mar-
 2 thee sororis eius . * (Maria autem erat, in que
 uixit Dominus unguento, & exersit pe-
 des eius capillis suis : cuius frater Lazarus
 3 infirmabatur . * Miserunt ergo fratres eius
 ad eum dicentes : Domine, ecce quem amas
 4 infirmatur . * Audiens autem Iesus dixit eis
 Infirmitas hæc non est ad mortem, sed pro gloria
 Dei, ut glorificetur Filius Dei per eam .
 5 * Diligebat autem Iesus Martham, & sororem
 6 eius Mariam, & Lazarum . * Ut ergo audiuit quia
 infirmabatur, tunc quidem mansit in eodem
 7 loco duobus diebus . * Deinde post hæc dixit
 discipulis suis : Eamus in Iudæam iterum .
 8 * Dicunt ei discipuli : Rabbi, nunc querebant
 te Iudæi lapidare, & iterum uadis illuc ? * Re-
 9 spondit Iesus : Nonne duodecim sunt horæ diei ?
 B Si quis ambulauerit in die, non offendit,
 10 quia lucem huius mundi uidet : * si autem
 ambulauerit in nocte, offendit, quia lux non
 11 est in eo . * Hæc ait, & post hæc dixit eis :
 Lazarus amicus noster dormit : sed uado ut
 12 alio somno excitem eum . * Dixerunt ergo
 discipuli eius : Domine, si dormit, saluus
 13 erit . * Dixerant autem Iesus de morte eius :
 illi autem putauerunt quia de dormitione
 14 somni diceret . * Tunc ergo Iesus dixit eis
 manifeste : Lazarus mortuus est : * & gau-
 15 deo propter uos, ut credatis, quoniam non
 eram ibi, sed eamus ad eum . * Dixit ergo
 Thomas, qui dicitur Didymus, ad condi-
 16 scipulos : Eamus & nos, ut moriamur cum
 17 eo . * Venit itaque Iesus : & inuenit eum
 C quattuor dies iam in monumento habentē .
 18 * (Erat autem Bethania iuxta Ierosolimam
 19 quasi stadiis quindecim .) * Multi autem ex
 Iudæis uenerant ad Martham, & Mariam,
 20 ut consolarentur eas de fratre suo . * Mar-
 tha ergo ut audiuit quia Iesus uenit, occur-
 21 rit illi : Maria autem domi sedebat . * Di-
 xit ergo Martha ad Iesum : Domine, si fuisset
 22 hic, frater meus non fuisset mortuus : * Sed
 & nunc scio quia quaecumque poposceris a

Deo, dabit tibi Deus . * Dicit illi : Eius
 24 Resurget frater tuus . * Dicit ei Martha : Scio
 quia resurget in resurrectione in nouissi-
 25 mo die . * Dixit ei Iesus : Ego sum resurrectio,
 & uita : * qui credit in me, etiam si
 26 mortuus fuerit, uiuet : * & omnis, qui ui-
 27 uit, & credit in me non morietur in æter-
 num . Credidit hoc ? * Ait illi : Utique Do-
 28 mine, ego credidi, quia tu es Christus filius
 Dei uiuus, qui in hoc mundum uenisti . * Et
 cum hæc dixisset, abiit, & uocauit Mariam
 sororem suam silentio, dicens : Magister ad-
 29 est, & uocat te . * Illa uero audiuit surgit cito, &
 30 uenit ad eum : * nondum enim uenerat Ie-
 sus in castellum : sed erat adhuc in illo loco,
 31 ubi occurrerat ei Martha . * Iudæi ergo, qui
 erant cum ea in domo, & consolabantur eas,
 cum uidissent Mariam quia cito surrexit, &
 32 exiit, secuti sunt eam dicentes : Quia uadit
 ad monumentum, ut ploret ibi . * Maria er-
 go, cum uenisset ubi erat Iesus, uidens eum,
 cecidit ad pedes eius, & dicit ei : Domine, si
 33 fuisses hic, non esset mortuus frater meus .
 * Iesus ergo, ut uidit eam plorantem, &
 Iudæos, qui uenerant cum ea, plorantes, iussit
 34 eum spiritu, & turbauit seipsum . * & di-
 xit : Vbi posuistis eum ? Dicunt ei : Domine,
 35 ueni, & uide . * Et lacrymans est Iesus . * Di-
 36 xerunt ergo Iudæi . Ecce quomodo amabat
 37 eum . * Quidam autem ex ipsis dixerunt : Non
 poterat hic, qui aperuit oculos cæci na-
 38 ti, facere ut hic non moreretur ? * Iesus er-
 go rursus fremens in semetipso, uenit
 39 ad monumentum . erat autem spelunca : &
 lapidis superpositus erat ei . * Ait Iesus : Tol-
 lite lapidem . Dicit ei Martha soror eius, qui
 mortuus fuerat : Domine, iam sciet, quatri-
 40 duanus est enim . * Dicit ei Iesus : Nonne
 dixi tibi quoniam si credideris, uidebis

gloriam

41 gloriam Dei? * Tulerant ergo lapidem: Iesus autem eleuatis sursum oculis, dixit: Pater gratias ago tibi quoniam audisti me. 42 * ego autem sciebam quia semper me audis, sed propter populum, qui circumstat, dixi: ut credant quia tu me misisti. * Hæc enim dixisset, voce magna clamauit: Lazare ueni foras. * Et statim prodijt qui fuerat mortuus, ligatus pedes, & manus iunctis, & facies illius sudario erat ligata. Dixit eis Iesus: Soluite eum, & sinite abire. * Multi ergo ex Iudeis, qui uenerant ad Mariam, & Martham, & uiderant quæ fecit Iesus, crediderunt in eum. * Quidam autem ex ipsis abierunt ad Phariseos, & dixerunt eis quæ fecit Iesus. * Collegerunt ergo Pontifices & Pharisei concilium, & dicebant: Quid facimus, quia hic homo multa signa facit? * Si dimittimus eum sic, omnes credent in eum: & uenient Romani, & tollent nostrum locum, & gentem. * Vnus autem ex ipsis Caiphas nomine, cum esset Pontifex anni illius, dixit eis: Vos nescitis quidquam, * nec cogitatis quia expedit uobis ut unus moriatur homo pro populo, & non tota gens pereat. * Hoc autem a se ueritipso non dixit: sed cum esset Pontifex anni illius, prophetauit, quod Iesus moriturus erat pro gente, & non tantum pro gente, sed ut filios Dei, qui erant dispersi, congregaret in unum. * Ab illo ergo die cogitauerunt ut interficerent eum. * Iesus ergo iam non in palam ambulabat apud Iudeos, sed abiit in regionem iuxta desertum, in ciuitatem, quæ dicitur Ephrem, & ibi morabatur cum discipulis suis. * Proximum autem erat Pascha Iudeorum: & ascenderunt multi Ierosolymam de regione ante Pascha, ut sanctificarent se ipsos. * Quærebant ergo Iesum: & colloquebantur ad inuicem, in templo stantes: Quid putatis, quia non uenit ad diem festum? Dederant autem Pontifices, & Pharisei mandatum, ut si quis cognouerit ubi sit, indicet, ut apprehendant eum.

CAP. XII.

Mat. 26. 1 Iesus ergo ante sex dies Paschæ uenit Bethaniam, ubi Lazarus fuerat mortuus, quem suscitauit Iesus. * Fecerunt autem eam ibi: & Martha ministrabat, Lazarus uero unus erat ex discumbentibus cum eo. * Maria ergo accepit libram unguenti nardi pistici, preciosi, & unxit pedes Iesu, & extersit pedes eius capillis suis: & domus impleta est ex odore unguenti. * Dixit ergo unus ex discipulis eius, Iudas Iscariotes, qui erat eum traditurus: Quare hoc unguenti non unxisti trecentis denarijs, & datum est egenis? * Dixit autem hoc, non quia de egenis pertinebat ad eum, sed quia fur erat; &

loculos habens, ea, quæ mittebantur, portabat. * Dixit ergo Iesus: Sinite illam ut in diem sepulture mee se, ut illud. * Pauperes enim semper habetis nobiscum: me autem non semper habetis. * Cognouit ergo turba multa ex Iudeis quia ille est: & uenerunt, non propter Iesum tantum, sed ut Lazarum uiderent, quem suscitauit a mortuis. 10 * Cogitauerunt autem principes sacerdotum ut & Lazarum interficerent: * quia multi propter illum abibant ex Iudeis, & credebant in Iesum. * In crastinum autem turba

multa, quæ uenerat ad diem festum, cum audissent quia uenit Iesus Ierosolymam: * acceperunt ramos palmarum, & processerunt obviam ei, & clamabant: Hosanna, benedictus, qui uenit in nomine Domini, Rex Israel.

Et in-

4 * I Et uenit Iesus a sellum, & sedit super
5 eum, sicut scriptum est: * Noli timere. fi-
6 lias: ecce rex tuus uenit sedens super
7 pullum asinum. * Hæc non cognouerunt di-
8 scipuli eius primum: sed quando glorifica-
9 tus est Iesus, tunc recordati sunt quia hæc
10 erant scripta de eo: & hæc fecerunt ei. * Te-
11 stimonium ergo perhibebat turba, quæ erat
12 cum eo quando Lazarum uocauit de monu-
13 mento, & suscitauit eum a mortuis. * Pro-
14 pterea & obuiam uenit ei turba: quia audie-
15 runt eum fecisse hoc signum. * Pharisei er-
16 go dixerunt ad semetipsos: Videtis quia ni-
17 hil proficimus? ecce mundus totus post eum
18 abiit. * Erant autem quidam Gentiles ex
19 his, qui ascendebant ut adorarent in die fe-
20 sto. * Ii ergo accesserunt. I Philippum,
21 qui erat a Betsaida Galilee, & rogabant eum
22 dicentes: Domine, uolumus Iesum uidere.
23 * Venit Philippus, & dicit Andreas: Andreas
24 rursus, & Philippus dixerunt Iesu. * Iesus
25 autem respondit eis, dicens: Venit hora, ut cla-
26 rificetur Filius hominis. * Amen, amen dico
27 uobis, nisi granum frumenti cadens in
28 terram, mortuum fuerit, multum fru-
29 ctum afferit. I Qui amat animam suam, per-
30 det eam: & qui odit animam suam in hoc
31 mundo, in uitam æternam custodit eam. * Si
32 quis mihi inuiderit, me sequatur: & ubi sum
33 ego, illic & minister meus erit. Si quis mihi
34 ministrauerit, honorificabitur a Patre meo.
35 * Nunc anima mea turbata est. Et quid di-
36 cam? Pater, saluifica me ex hac hora. Sed
37 propterea ueni in horam hanc. * Pater, cla-
38 rifica nomen tuum. Venit ergo uox de cae-
39 lo: Et clarificaui, & iterum clarificabo. * Tur-
40 ba ergo, quæ stabat, & audierat, dicebat to-
41 nitruum esse factum. Alij dicebant: Ange-
42 lus ei locutus est. * Respondit Iesus, & dixit:
43 E Non propter me hæc uox uenit, sed propter uos. * Nunc
44 iudicium est mundi: princeps huius mundi ei-
45 ciatur foras. * Et ego si exaltatus fuero a terra
46 omnia traham ad me ipsum. * (hoc autem
47 dicebat, significans quia morte esse moritu-
48 rus) * Respondit ei turba: Nos audiuimus
49 I ex lege, quia Christus manet in æternum:
50 & quomodo tu dicis: Oportet exaltari Fi-
51 lium hominis? Quis est iste Filius hominis?
52 * Dixit ergo eis Iesus: Adhuc modicum,
53 lumen in uobis est. Ambulate dum lucem
54 habetis, ut non vos tenebræ comprehendat:
55 & qui ambulat in tenebris, nescit quo uae-
56 dat. * Dum lucem habetis, credite in lucem,
57 ut filij lucis sitis. Hæc locutus est Iesus: &
58 abiit, & abscondit se ab eis. * Cum autem
59 tanta signa fecisset coram eis, non credebant
60 in eum: * ut sermo Isaie prophete imple-
61 retur, quem dixit: I Domine, quis credidit
62 auditui nostro? & brachium Domini cui re-
63 uelatum est? * Propterea non poterant cre-

40 dere, quia iterum dixit Isaia: * I hæc ca-
41 uit oculos eorum, & indurauit cor eorum:
42 ut non uideant oculis, & non intelligant cor-
43 de, & conuertantur, & sanem eos. * Hæc di-
44 xit Isaia, quando uidit gloriam eius, &
45 locutus est de eo. * Verumtamen & ex prin-
46 cipibus multi crediderunt in eum: sed pro-
47 pter Phariseos non conuertebantur, ut sy-
48 nagoga non eijcerentur. * dilexerunt enim
49 gloriam hominum magis, quam gloriam
50 Dei. * Iesus autem clamauit, & dixit: Qui
51 credit in me, non credit in me, sed in eum,
52 qui misit me. * Et qui uidet me, uidet eum,
53 qui misit me. * Ego lux in mundo ueni: ut om-
54 nis, qui credit in me in tenebris non maneat.
55 * Et si quis audierit uerba mea, & non custo-
56 dierit: ego non iudico eum. non enim ueni
57 ut iudicem mundum, sed ut saluificem mun-
58 dum. * Qui spernit me, & non accipit uer-
59 ba mea: habet qui iudicet eum. I sermo,
60 quem locutus sum, ille iudicabit eum in no-
61 uissimo die. * Quia ego ex me ipso non sum
62 locutus, sed qui misit me Pater, ipse mihi mā-
63 datum dedit quid dicam, & quid loquar.
64 * Et scio quia mandatum eius uita æterna
65 est. Quæ ergo ego loquor, sicut dixit mihi
66 Pater, sic loquor.

CAP. XIII.

1 Ante diem festum Paschæ, sciens Iesus Mat. 26
2 quia uenit hora eius ut trāset ex hoc
3 mundo ad Patrem: cum dilexisset suos, qui
4 erant in mundo in finem dilexit eos. * Et cœna
5 facta, cum diabolus iam misisset in cor ut tra-
6 deret eum Iudas Simonis Iscariotæ: sciens
7 quia omnia dedit ei Pater in manus, & quia
8 a Deo exiuit, ad Deum uadit: * surgit a
9 cœna, & ponit uestimenta sua: & cum acce-
10 pisset

pisset

5 pisset linteum, præcinxit se. * Deinde mittit
 aquam in pelum, & cepit lavare pedes
 discipulorum, & extergere linteo, quo erat
 6 præcinctus. * Venit ergo ad Simonem Pe-
 trum. Et dicit ei Petrus: Domine, tu mihi
 7 lauas pedes? * Respondit Iesus, & dixit ei:
 Quod ego facio, tu nescis modo, scies au-
 8 tem postea. * Dicit ei Petrus: Non lauabis
 mihi pedes in æternum. Respondit ei Iesus
 Si non lavero te, non habebis partem mecum.
 9 * Dicit ei Simon Petrus: Domine, non tan-
 10 tū pedes meos, sed & manus, & caput. * Di-
 cit ei Iesus: Qui lotus est, non indiget nisi
 ut pedes lauet, sed est mundus totus. Et
 11 nos mundi estis, sed non omnes. * Sciebat
 enim quisnam esset qui traderet eum: pro-
 12 pterea dixit: Non estis mundi omnes. * Post
 quā ergo lauit pedes eorum, & accepit ves-
 13 timēta sua: cū recubisset iterū, dixit eis: Sci-
 tis quid fecerim vobis? * Vos vocatis me
 14 Magister, & Domine: bene dicitis: sum ete-
 nim. * Si ergo ego laui pedes uestros, Domi-
 15 nus, & Magister: & vos debetis alter alterius
 laurare pedes. * Exemplum enim dedi vo-
 16 bis, ut quemadmodum ego feci vobis, ita &
 vos faciatis. * Amen, amen dico vobis:
 Non est servus maior Domino suo: neque
 17 apostolus maior est eo, qui misit illum. * Si
 18 hæc scitis, beati eritis si feceritis ea. * Non
 de omnibus vobis dico: ego scio quos elegerim:
 sed ut adimpleatur Scriptura: Qui mē
 19 ducat mecum panem, leuabit contra me cal-
 caneum suum. * Amodo dico vobis, prius.
 Cūquā fiat: ut cum factum fuerit, credatis,
 20 quia ego sum. * Amen, amen dico vobis:
 Qui accipit si quem misero, me accipit qui
 autem me accipit, accipit eum, qui me mi-
 21 sit. * Cum hæc dixisset Iesus, turbatus est
 22 spiritus: & prostratus est, & dixit: Amen,
 amen dico vobis: Quia unus ex vobis tra-
 23 det me. * Aspiciebant ergo ad inuicem di-
 24 scipuli, hesitantes de quo diceret. * I Erat
 ergo recumbens unus ex discipulis eius in si-
 nu Iesu, quem diligebat Iesus. * Innuit
 ergo huic Simon Petrus: & dixit ei: Quis
 25 est, de quo dicit? Itaque cum recubisset
 ille supra pedus Iesu, dicit ei: Domine
 26 quis est? * Respondit Iesus: Ille est, cui ego
 intinxerim panem porrexero. Et cum intin-
 27 xisset panem, dedit Iudæ Simonis Iscariotæ.
 28 Et dixit ei Iesus: Quod facis, fac citius. * Hoc
 autem nemo sciuit discumbentium ad quid
 29 dixerit ei. * Quidam enim putabant, quia
 Ioculus habebat Iudas, quod dixisset Ie-
 30 sus: Erne ea, quæ opus sunt nobis ad diem fe-
 sti: aut egenis ut aliquid daret. * Cum ergo
 31 accepisset ille buccellam, exiit continuo.
 Erat autem nox. * Cum ergo exisset, dixit
 Iesus: Nūc clarificatus est filius hominis: &
 32 Deus clarificatus est in eo. * Si Deus clari-

ficatus est in eo, & Deus clarificabit eum in
 semetipso: & continuo clarificabit eum.

33 * Filioi, adhuc modicum vobiscum sum. I
 Queretis me: & sicut dixi Iudeis: Quod ego
 vado, vos non potestis venire: & vobis dico
 34 modo. * Mandatum novum do vobis: Ut
 diligatis inuicem, sicut dilexi vos, ut & vos
 35 diligatis inuicem. * In hoc cognoscent om-
 nes quia discipuli mei estis, & dilectionem
 36 habueritis ad inuicem. * Dicit ei Simon Pe-
 trus: Domine, quo vadis? Respondit Iesus:
 Quod ego vado, non potes me modo sequi:
 37 sequeris autē postea. * Dicit ei Petrus: Qua-
 re non possum te sequi modo? animam meam
 38 pro te ponam. * Respondit ei Iesus: Ani-
 mā tuā pro me pones? Amen, amen dico tibi:
 Non cantabit gallus, donec ter me neges.

CAP. XIII.

1 **N**on turbetur cor uestrum. Creditis in
 2 Deum, & in me credite. * In domo
 A Patris mei missiones multe sunt: si quo mi-
 nus dixissem vobis: Quia vado parare vobis
 3 locum. * Et si abiero, & preparauero vobis
 locum: iterum venio, & accipiam vos ad
 4 meipsum, ut ubi sum ego, & vos sitis. * Et
 5 quod ego vado scitis, & uiam scitis. * Dicit
 ei Thomas: Domine, nescimus quō vadis:
 6 & quō modo possumus uiam scire? * Dicit
 ei Iesus: Ego sum via, & veritas, & vita. ne-
 7 mo uenit ad Patrem, nisi per me. * Si co-
 gnouissetis me, & Patrem meum utique co-
 gnouissetis: & amodo cognosceitis eum, &
 8 uidistis eum. * Dicit ei Philippus: Domine,
 ostende nobis Patrem, & sufficit nobis.
 9 * Dicit ei Iesus: Tanto tempore uobiscum
 sum: & non cognouistis me? Philippus, qui
 uidet me, uidet & Patrem. Quio tu dicis: Ostē
 10 de nobis Patrem? * Non creditis quia ego in
 Patre, & Pater me est? Verba, quæ ego
 loquor vobis, a me ipso non loquor. Pater
 autem in me manens, ipse facit opera.
 11 * Non creditis quia ego in Patre, & Pater in
 12 me est? * Alio quia propter opera ipsa cre-
 dite. Amen, amen dico vobis, qui credit in
 me, opera, quæ ego facio, & ipse faciet, &
 13 maiora horum faciet: quia ego ad patrem
 vado. * Et quodcumque petieritis patrem
 in nomine meo, hoc faciam: ut glorificetur
 14 pater in Filio. * Si quid petieritis me in no-
 15 mine meo, hoc faciam. * Si diligitis me: mā-
 16 data mea seruare. * Et ego rogabo Patrem,
 & alium paraclitum dabit vobis, ut maneat
 17 vobiscum in æternum. * Spiritum ueritatis,
 quem mundus non potest accipere, quia nō
 18 uidet eum, nec scit eum. vos autem cogno-
 scetis eum: quia apud vos manebit, & in
 19 uobis erit. * Non relinquam uos orpha-
 20 nos: ueniam ad uos. * Adhuc modi-
 cum: & mundus me iam non uidet. Vos

autem uidetis me : quia ego uiuam, & uos ui-
 12 uetis. * In illo die uos cognoscetis : quia ego
 sum in Patre meo, & uos in me, & ego in
 13 uobis. * Qui habet mandata mea, & seruat
 ea : ille est, qui diligit me. Qui autem di-
 ligit me, diligetur a Patre meo : & ego di-
 ligam eum, & manifestabo ei uiscerum suum.
 14 * Dicit ei Iudas, non ille Iscariotes : Do-
 mine, quid factum est, quia manifestaturus es
 15 nobis teipsum, & non mundo? * Respondit
 Iesus, & dixit ei : Si quis diligit me, sermo-
 nem meum seruabit, & Pater meus diligit
 eum, & ad eum ueniamus, & mansione apud
 16 eum faciemus : * qui non diligit me, sermo-
 nem meum non seruauit. Et sermonem, quem
 17 audistis, non est meus : sed eius, qui misit
 me, Pater. * Hæc locutus sum uobis apud
 18 uos in nunc. * Paraclitus autem spiritus sanctus,
 quem mittet Pater in nomine meo, ille uos do-
 19 cebit omnia, & suggeret uobis omnia, quæ-
 20 cumque dixero uobis. * Pacem relinquo uobis,
 pacem meam do uobis : non quomodo
 21 mundus dat, ego do uobis. Non turbetur
 22 cor uestrum, neque formidet. * Audistis
 quia ego dixi uobis : Vado, & uenio ad uos.
 Si diligeretis me, gauderetis utique, quia
 23 uado ad Patrem : quia Pater maior me est.
 24 * Et nunc dixi uobis prius quam fiat : ut cum
 factum fuerit, credatis. * Iam non multa lo-
 25 quar uobiscum. Venit enim princeps mundi
 26 huius, & in me non habet quidquam. * Sed
 ut cognoscat mundus quia diligo Patrem,
 & sicut mandatum dedit mihi Pater, sic
 facio. Surgite, eamus hinc.

CAP. XV.

1 **E**go sum uitis uera : & Pater meus agri-
 cola est : * Omnem palmetum in me non
 2 ferentem fructum, tollet eum : & omnem,
 qui fert fructum, purgabit eum, ut fructum plus
 3 afferat. * Iam uos mundi estis propter ser-
 4 monem, quem locutus sum uobis. * Manete
 in me : & ego in uobis. Sicut palmes non
 5 potest ferre fructum a semetipso, nisi man-
 6 rit in uita : sic nec uos, nisi in me manseritis.
 7 * Ego sum uitis, uos palmites : qui manet
 in me, & ego in eo, hic fert fructum multum :
 8 quia sine me nihil potestis facere. * Si quis
 in me non manserit : mittetur foras sicut
 9 palmetus, & arefcet, & colligent eum, & in
 10 ignem mittent, & ardet. * Si manseritis in
 me, & uerba mea in uobis manserint : quod-
 11 cumque uolueritis petetis, & fiet uobis. * In
 hoc clarificatus est Pater meus, ut fructum
 12 plurimum afferatis, & efficiamini mei disci-
 13 puli. * Sicut dilexit me Pater, & ego dilexi
 14 uos. Manete in dilectione mea. * Si præ-
 15 cepta mea seraueritis, manebitis in dilec-
 16 tione mea, sicut & ego Patris mei præcepta
 17 seruauit, & maneo in eius dilectione. * Hæc

locutus sum uobis, ut gaudium meum in uobis
 18 sit, & gaudium uestrum impleatur. * Hæc
 19 est præceptum meum ut diligatis inuicem :
 20 sicut dilexi uos. * Maiorem hæc dilectionem
 nemo habet, ut animam suam ponat quis
 pro amicis suis. Vos amici mei estis, si
 21 feceritis quia ego præcipio uobis. * Iam non
 dicam uos seruos : quia seruus nescit quid fa-
 22 ciat dominus eius. * Vos autem dixi ami-
 23 cos : quia omnia quæcumque audiui a Patre
 24 meo, nota feci uobis. * Non uos me elegi-
 25 stis : sed ego elegi uos & posui uos, ut ea-
 26 tis, & fructum afferatis : & fructus uester
 maneat : ut quodcumque peberitis Patrem
 27 in nomine meo, det uobis. * Hæc man-
 28 do uobis, ut diligatis inuicem. * Si mundus
 29 uos odit : sciote quia me prius uobis odio
 30 habuit. * Si de mundo fuissetis : mundus
 quod suum erat diligeret : quia uero de mun-
 do non estis, sed ego elegi uos de mundo.
 31 propterea odit uos mundus. * Mementote
 sermonis mei, quæ ego dixi uobis : Non est
 32 seruus maior domino suo. Si me persecuti
 sunt, & uos periclitabitur : si sermonem meum ser-
 33 uauerint, & uestro seruabunt. * Sed hæc om-
 34 nia faciet uobis propter nomen meum : quia ne-
 35 sciunt eum, qui misit me. * Si non uenissim, & lo-
 36 cutus fuissim eis, peccatum non haberent : nunc autem
 37 excusationem non habent de peccato suo. * Qui
 38 me odit, & Patrem meum odit. * Si opera non
 39 fecissim in eis, quæ nemo alius fecit, peccatum
 non haberent : nunc autem & uiderunt, & ode-
 40 runt & me, & Patrem meum. * Sed ut adim-
 41 pleatur sermo, qui in lege coram scriptus est :
 42 Quia odio habuerunt me gratis. * Cum au-
 43 tem uenerit Paraclitus, quem ego mittam
 uobis a Patre, (spiritum ueritatis, qui a Pa-
 44 tre procedit, ille testimonium perhibebit de
 45 me : & uos testimonium perhabebitis, quia
 ab initio mecum estis.

CAP. XVI.

1 **H**æc locutus sum uobis, ut non scanda-
 2 lizemini. * Absque synagoga facien-
 3 tes : sed uenite hinc, ut omnis, qui interfi-
 4 cit uos, arbitretur obsequium se prestare Deo.
 5 * & hæc facient uobis, quia uos non mouerunt Pa-
 6 trem, neque me. * Sed hæc locutus sum uo-
 7 bis : ut cum uenerit hora eorum reminiscami-
 8 ni, quia ego dixi uobis. * Hæc autem uo-
 9 bis ab initio non dixi quia uobiscum eram :
 10 Et nunc uado ad eum, qui misit me, & nemo
 11 ex uobis interrogat me, quod uadis. * Sed
 12 quia hæc locutus sum uobis, tristitia impleuit
 13 cor uestrum. * Sed ego ueritatem dico uobis :
 14 expedit nobis ut ego uadā : si enim nō abiero,
 15 Paraclitus nō ueniet ad uos : si autem abiero, mit-
 16 tē eū ad uos. * Et cū uenerit ille, arguet mun-
 17 dum de peccato, & de iustitia, & de iudicio.
 18 * de peccato quidem : quia non crediderunt
 19 in me : de iustitia uero : quia ad Patrem na-

11 quia & iam non videbitis me: * De iudicio
12 autem: quia princeps huius mundi iam tu-
13 dicatus est. * Adhuc multa habeo vobis di-
14 cere: sed non potestis portare modo. * Cū
15 autem venerit ille Spiritus veritatis, doce-
16 bit vos omnem veritatem: non enim loque-
17 tur, a semetipso: sed quæcūque audiet loque-
18 tur, & quæ ventura sunt annuntiabit vobis.
19 * Ille me clarificabit: quia de meo accipiet,
20 & annuntiabit vobis. * Omnia quæcumque
21 habet Pater, mea sunt. Propterea dixi: quia
22 de meo accipiet, & annuntiabit vobis.
23 * Modicum, & iam non videbitis me: & iterum
24 modicum, & videbitis me: quia vado
25 ad Patrem. * Dixerunt ergo ex discipulis
26 eius ad invicem: Quid est hoc, quod dicit
27 nobis: Modicum, & non videbitis me: &
28 iterum modicum, & videbitis me, & quia va-
29 do ad Patrem? * Dicebant ergo: Quid est
30 hoc, quod dicit, Modicum? nescimus quid
31 loquitur. * Cognovit autem Iesus, quia vo-
32 lebant eum interrogare, & dixit eis: De hoc
33 queritis inter vos quia dixi: Modicum, &
34 non videbitis me: & iterum modicum, &
35 videbitis me. * Amen, amen dico vobis:
36 quia plorabitis, & flebitis vos, mundus autē
37 gaudebit: vos autem contristabimini, sed
38 tristitia vestra vertetur in gaudium. * Mul-
39 lier cum parit, tristitiam habet, quia venit
40 hora eius: cum autem pepererit puerum,
41 iam non meminit pressuræ propter gaudium:
42 quia natus est homo in mundum. * Et
43 vos igitur nunc quidem tristitiam habetis,
44 iterum autem videbo vos, & gaudebit cor
45 vestrum: & gaudium vestrum nemo tolles
46 a vobis. * Et in illo die me non rogabitis
47 quidquam. * Amen, amen dico vobis: si
48 quid petieritis Patrem in nomine meo, da-
49 bit vobis. * Vsq̃ue modo non petistis quid-
50 quam in nomine meo: Petite, & accipietis, ut
51 gaudium vestrum sit plenum. * Hæc in pro-
52 dieribz locutus sum vobis. Venit hora cum
53 iam non in proverbis loquar vobis, sed pa-
54 lam de Patre annuntiabo vobis: in illo die
55 in nomine meo petitis: & non dico vobis
56 quia ego rogabo Patrem de vobis: Ipse enim
57 pater amat vos, quia vos me amastis, & cre-
58 didistis, quia ego a Deo exiui. * Exiui Pa-
59 tre, & veni in mundum: iterum relinquo mun-
60 dum, & vado ad Patrem. * Dicunt ei discipu-
61 li eius: Ecce nunc palam loqueris, & prover-
62 biū nullū dicis. * nunc scimus quia scis om-
63 nia, & non opus est tibi ut quis te interro-
64 get in hoc credimus quia a Deo existi. * Re-
65 spondit eis Iesus: Modo creditis? * Ecce ve-
66 nit hora, & iam venit, ut dispergimini unus-
67 quisque in propria, & me solū relinquantis:
68 & non sum solus, quia Pater mecum est. * Hæc
69 locutus sum vobis, ut in me pacem habeatis.
70 In mundo pressuram habebitis: sed con-
71 fidite, ego vici mundum.

CAP. XVII.

1 Hæc locutus est Iesus: & subleuatis oc-
2 culis in cælum, dixit: Pater venit ho-
3 ra, clarifica filium tuum, ut filius tuus clari-
4 ficet te: * Sic dedisti ei potestatem om-
5 nis carnis, ut omne, quod dedisti ei, det eis
6 vitam æternam. * Hæc est autem vita æterna:
7 ut cognoscant te, solum Deum verum, &
8 quem misisti Iesum Christū. * Ego te clari-
9 caui super terram: opus consummaui, quod
10 dedisti mihi: ut faciam: * & nunc clari-
11 ficam te tu Pater apud te metipsum, claritate, quā
12 habui prius, quā mundus esset, a patre te. * Ma-
13 nifestaui nomen tuū hominibus, quos dedi-
14 sti mihi de mundo: Tui erant, & mihi eos
15 dedisti: & sermonē tuū seruauerunt. * Nunc
16 cognouerunt quia omnia, quæ dedisti mihi,
17 abs te sunt: * quia verba, quæ dedisti mihi,
18 dedi eis: & ipsi acceperunt, & cognouerunt
19 vere quia a te exiui, & crediderunt quia tu
20 me misisti. * Ego pro eis rogo: Non promun-
21 do rogo, sed pro his, quos dedisti mihi:
22 quia tui sunt, & meo omnia tua sunt, &
23 tua mea sunt: & clarificatus sum in eis. * Et
24 iam non sum in mōdo, & hi in mōdo sunt:
25 & ego ad te venio. Pater sancte, serua eos in
26 nomine tuo, quos dedisti mihi: ut sint unū,
27 sicut & nos. * Cum essem cū eis, ego serua-
28 bam eos in nomine tuo. * Quos dedi tui mi-
29 hi, custodiui: & nemo ex eis perijt, nisi fili-
30 us perditionis, qui ut Scorpionem impleatur.
31 * Nūc autem ad te venio: & hæc loquor in
32 mōdo, ut habeant gaudium meū impletum
33 in semetipsis. * Ego dedi eis sermonē tuū,
34 & mundus eos odio habuit, quia non sunt
35 de mundo, sicut & ego non sum de mundo.
36 Non rogo ut tollas eos de mundo, & sed ut

1 Mat. 28.
d. 18

1 n. 1. 8. b.
9
1 Pf. 108.
b. 8

16 serues eos a malo. * De mundo non sunt,
 17 sicut & ego non sum de mundo. * Sanctifi-
 8 ca eos in veritate. Sermo tuus veritas est.
 9 * Sicut tu me misisti in mundum, & ego mi-
 10 si eos in mundum. * Et pro eis ego sanctifi-
 11 co meipsum: vt sint & ipsi sanctificati in ve-
 12 ritate. * Non pro eis autem rogo tantum,
 13 sed & pro eis, qui credituri sunt per verbum
 14 eorum in me: vt omnes vnus sint, sicut
 15 tu Pater in me, & ego in te, ut & ipsi in no-
 16 bis vnum sint: vt credat mundus, quia tu me
 17 misisti. * Et ego claritatem, quam dedisti
 18 mihi, dedi eis: vt sint vnum, sicut & nos
 19 vnum sumus. * Ego in eis, & tu in me: vt
 20 sint consummati in vno: & cognoscat mun-
 21 dus quia tu me misisti, & dilexisti eos, sicut
 22 & me dilexisti. * Pater, quos dedisti mihi,
 23 nolo ut ubi sum ego, & illi sint mecum: vt
 24 videant claritatem meam, quam dedisti mi-
 25 hi: quia dilexisti me ante constitutionem
 26 mundi. * Pater iuste, mundus te non cognouit.
 ego autem te cognoui: & hi cognoue-
 runt, quia tu me misisti. * Et notum feci eis
 nomen tuum, & notum faciam: vt dilectio,
 qua dilexisti me, in ipsis sit, & ego in ipsis.

CAP. XVIII.

|| Mar. 26.
c. 36
Mar. 14. c.
32
Luc. 22. d.
10
2. Reg. 15.
c. 13

1 **H**aec cum dixisset Iesus, egressus est cū
 2 discipulis suis trans Torrentem Cede-
 3 ron, vbi erat hortus, in quem introiuit ip-
 4 se, & discipuli eius. * Sciebat autem & Iu-
 5 das, qui tradebat eum, locum: quia frequen-
 6 ter Iesus conuenerat illic cū discipulis suis.

|| Mat. 26.
c. 47
Mar. 14. c.
41

3 * Iudas ergo cum accepisset cohortem, &
 4 a Pontificibus, & Phariseis ministros, venit
 5 illuc cum laternis, & facibus, & armis. * Ie-
 6 sus itaque sciens omnia, quae ventura erant
 7 super eū, processit, & dixit eis: Quē quæritis?

5 * Responderunt ei: Iesum Nazarenū. Dicit
 6 eis Iesus: Ego sum. Stabat autem & Iudas,
 7 qui tradebat eum, cum ipsis. * Vt ergo dixit
 8 eis: Ego sum: abierunt retro, & ceci-
 9 derunt in terram. * Iterum ergo interrogauit
 10 eos: Quem quæritis? Illi autē dixerunt:
 11 Iesum Nazarenum. * Respondit Iesus: Di-
 12 citis vobis, quia ego sum: si ergo me quæritis,
 13 sinite hos abire. * Vt impleteretur sermo, quē
 14 dixit: Quia quos dedisti mihi, non perdi-
 15 di ex eis quemquam. * Simon ergo Petrus,
 16 habens gladium eduxit eum: & percussit po-
 17 ntificis seruum: & abscidit auriculam eius
 18 dexteram. Erat autē nomen serui Malehus.
 19 * Dixit ergo Iesus Petro: Mitte gladium tuū
 20 C in vaginam. Calicem, quem dedit mihi Pa-
 21 ter non bibam illum? * Cohors ergo, & tri-
 22 bunus, & ministri Iudeorum comprehende-
 23 runt Iesum, & ligauerunt eum: * Et addu-
 24 xerunt eum ad Annam primā, erat enim
 25 socer Caiphas, qui erat pontifex anni illius.
 26 * Erat autem Caiphas, qui consilium de-
 27 derat Iudeis: Quia expediret, vnum hominē
 28 mori pro populo. * Sequebatur autē Iesum
 29 Simon Petrus, & alius discipulus. Discipulus
 30 autem ille erat notus pontifici, & introiuit
 31 cum Iesum in atrium pontificis. * Petrus autē
 32 stabat ad ostium foris. Exiit ergo discipu-
 33 lus alius qui erat notus pōntifici, & dixit oīa
 34 rīq: & introdixit Petrum. * Dixit ergo Pe-
 35 tro ancilla ostiaria: Numquid & tu ex di-
 36 scipulis es hominis istius? Dicit ille: Non
 37 sum. * Stabant autem serui, & ministri ad
 38 D prunas: quia frigus erat, & caloscebant se:
 39 erat autem cum eis & Petrus flans, & calefa-
 40 ciens se. * Pontifex ergo interrogauit Iesum
 41 de discipulis suis, & de doctrina eius. * Re-
 42 spōdit ei Iesus: Ego palā locutus sum mūdo:

|| Sup. 1.
c. 12

|| Lu. 3. 2

|| Sup. 11.
f. 49

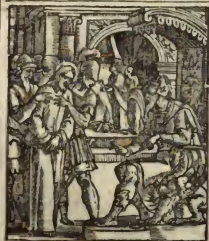
|| Mar. 16.
f. 58
Mar. 14. c.
54
Luc. 22. c.
54

ego semper docui in synagoga, & in templo,
 quo om-

Mat. 26.
F. 57
Mar. 14. f.
53
Luc. 22. f.
54
Mat. 26.
g. 69
Mar. 14. g.
67
Luc. 22. f.
56
Mat. 27.
2
Mar. 15. a.
1
Lu. 23. a. 1
A. 10. c.
28. & 11.
3
Mat. 20.
c. 19

quo omnes Iudei conveniunt: & in occulto
locutus sum nihil. * Quid me interrogas: in-
terroga eos, qui audierunt quid locutus sim
ipsis: ecce hi sciunt quae dixerim ego. * Hac
autē cū dixisset, unus assilens ministrorū de-
dit alāpam Iesu, dicens: Sic respondes pon-
tifici? * Respondit ei Iesus. * Si male lo-
cutus sum, testimonium perhibe de malo:
si autē bene, quid me cedis? * Et misit
eum Annas ligatum ad Caipham pontificē.
* Erat autē Simon Petrus stans, & cale-
faciens se. * Dixerunt ergo ei: Numquid &
tu ex discipulis eius es? Negavit ille, & di-
xit: Non sum. * Dicit ei unus ex feruis pon-
tificis, cognatus eius, cuius abiecit Petrus
auriculam: Nonne ego te vidi in horto cum
illo? * Iterum ergo negavit Petrus: & sta-
tim gallus cantavit. * Adducunt ergo Iesum
a Caipha in pratorium. Erat autē mane:
& ipsi non introierunt in pratorium, sed ut
non contaminarentur, sed ut manducarent
Pascha. * Exiit ergo Pilatus ad eos foras,
& dixit: Quam accusationem asertis ad-
versus hominem hunc? * Responderunt,
& dixerunt ei: Si non esset hic malefactor,
non tibi tradidissē eum. * Dixit ergo
eis Pilatus: Accipite eum vos, & secundum
legem vestram iudicate eum. * Dixerunt
ergo ei Iudei: Nobis non licet interficere
quemquam. * Ut sermo Iesu impleretur
quem dixit, significans quā morte esset mor-
turus. * Introiit ergo iterum in prato-
rium Pilatus, & vocavit Iesum, & dixit ei:
Tu es rex Iudaeorum? * Respondit Iesus:
A te metipso hoc dicis, an alij dixerunt ti-
bi de me? * Respondit Pilatus Numquid
ego Iudaeus sum? Gens tua, & pontifices
traderunt te mihi: quid fecisti? * Respon-
dit Iesus: Regnum meum non est de hoc

Mat. 27.
b. 11
Mar. 15. a.
2
Lu. 23. a. 4

riturus. * Introiit ergo iterum in prato-
rium Pilatus, & vocavit Iesum, & dixit ei:
Tu es rex Iudaeorum? * Respondit Iesus:
A te metipso hoc dicis, an alij dixerunt ti-
bi de me? * Respondit Pilatus Numquid
ego Iudaeus sum? Gens tua, & pontifices
traderunt te mihi: quid fecisti? * Respon-
dit Iesus: Regnum meum non est de hoc

mundo. si ex hoc mundo esset regnum meū,
ministri mei veique decertarent ut non tra-
deret Iudeis: nunc autē regnum meum
non est hinc. * Dixit itaque ei Pilatus: Er-
go rex es tu? Respondit Iesus: Tu dicis quia
rex sum ego. Ego in hoc natus sum, & ad hoc
veni in mundū, ut testimonium perhibeam
veritati: omnis, qui est ex veritate, audit
vocem meam. * Dicit ei Pilatus: Quid est
veritas? Et cum hoc dixisset, iterum exiit
ad Iudaeos, & dicit eis: Ego nulla inuenio
in eo causam. * Est autē consuetudo vo-
bis ut unum dimittam vobis in Pascha: vul-
tis ergo dimittam vobis regem Iudaeorum?
* Clamauerunt ergo rursus omnes, dicētes:
Non hunc, sed Barabbam. Erat autē Ba-
rabbas latro.

Mat. 27.
c. 15
Mar. 15. b.
6
Luc. 23. b.
17

CAP. XIX.

1 Tunc ergo apprehendit Pilatus Iesum,
& flagellavit. * Et milites plectentes
2 coronam de spinis, imposuerunt capiti eius:
3 & ueste purpurea circumdederunt eum. * Et
veniebant ad eum, & dicebant: Ave rex
4 Iudaeorum: & dabant ei alapas. * Exiit
ergo iterum Pilatus foras, & dicit eis: Ecce
adduco vobis eum foras, ut cognoscatis quia
5 nullam inuenio in eo causam. (* Exiit er-
go Iesus portans coronam spineam, & pur-
pureum vestimentum:) Et dicit eis: Ecce
6 homo. * Cum ergo uiderent eum Pontifi-
ces, & ministri, clamabant, dicentes: Cru-
cifige, crucifige eum. * Dicit eis Pilatus: Ac-
cipite eum vos, & crucifigite: ego enim non
7 inuenio in eo causam. * Responderunt ei Iu-
8 daei: Nos legem habemus, & secundū legem
debet mori, quia filium Dei se fecit. * Cum
ergo audisset Pilatus hunc sermonem, magis

Mat. 27. c.
27
Mar. 15. b.
16

9 timuit. * Et ingressus est prętorii iterum :

α dixit ad Iesum : Undees tu? Iesus autem
10 responsum non dedit ei. * Dicit ergo ei Pi-
latus : Mihi non loqueris ? nescis quia po-
11 testatem habeo crucifigere te, & potestatem
habeo dimittere te? * Respondit Iesus : Non
haberes potestatem aduersum me vllā, nisi
tibi datum esset desuper. Propterea qui me
12 tradidit tibi, maius peccatum habet. * Et
exinde querebat Pilatus dimittere eum : Iu-
dęi autem clamabant dicentes : Si hunc di-
mittis, non es amicus Cęsarıs. omnis enim,
13 qui se regem facit, contradicic Cęsari. * Pi-
latus autem cum audisset hos sermones, ad-
duxit foras Iesum : & sedit pro tribunali, in
loco, qui dicitur Lithostrotos, Hebraice au-
14 tem Gabbatha. * Erat autem parasceue Pa-

schiz, hora quasi sexta, & dicit Iudęis : Ecce
15 rex vester. * Illi autem clamabant : Tolle
tolle, crucifige eum. Dicit eis Pilatus : Regi
vestrum crucifigam ? Responderunt Ponti-
fices : Non habemus Regem, nisi Cęsarem
16 * Tunc ergo tradidit eis illum ut crucifige-

retur.] Susceperunt autem Iesum, & eduxe-
17 runt. * Et baiulans sibi crucem exiuit in eū,
qui dicitur Caluariz, locum, Hebraice autē

[Mat. 17.
d. 33]
Mar. 15. b.
22

18 Golgotha : * vbi crucifixerunt eum, & cum
eo alios duos hinc, & hinc, medium autem
19 Iesum. * Scripsit autem & titulum Pilatus :
D & posuit super crucem. Erat autem scri-
ptum : Iesus Nazarenus, Rex Iudęorum.
20 * Hunc ergo titulum multi Iudęorum le-
gerunt : quia prope ciuitatem erat locus,

Luc. 23. b.
33

vbi crux

vbi crucifixus est Iesus. Et erat scriptum
 21 Hebraice, Græce, & Latine. * Dicebant
 ergo Pilato Pontifices Iudæorum: Noli scri
 bere, Rex Iudæorum: sed quia ipse dixit:
 22 Rex sum Iudæorum. * Respondit Pilatus:
 23 Quid scripsi, scripsi. * Milites ergo cū cruci
 fissent eum, & acceperunt vestimenta eius,
 (& fecerunt quatuor partes: unicuique mi
 liti partem) & tunicam. Erat autem tuni
 ca inconsutilis, desuper contexta per totum
 24 * Dixerunt ergo ad invicem: Non scinda
 mus eam, sed fortiamur de illa cuius sit. Vt
 E Scriptura impleteretur, dicens: Partiti sunt
 vestimenta mea sibi, & in vestem meam mi
 serunt sortem. Et milites quidem hæc fece
 25 runt. * Stabant autem iuxta crucem Iesu
 mater eius, & soror matris eius, Maria Cleo
 26 phæ, & Maria Magdalene. * Cum vidisset
 ergo Iesus matrem, & discipulum stantem,
 quem diligebat, dixit matri suæ: Mulier,
 27 ecce filius tuus. * Deinde dicit discipulo: Ec
 ce mater tua. Et ex illa hora accepit eam
 28 discipulus in sua. * Postea sciens Iesus quia
 F omnia consummata sunt, & ut consumma
 29 retur Scriptura, dixit: Sitio. * Vas ergo erat
 positum aceto plenum. Illi autem spongiā
 30 plenam aceto, hyssopo circumponentes, ob
 tulerunt ori eius. * Cum ergo accepisset Ie
 sus acetum, dixit: Consummatum est. Et
 31 inclinato capite tradidit spiritum. * Iudæi
 ergo, (quoniam Parasceue erat) ut non re
 manerent in cruce corpora sabbatho, (erat
 enim magnus dies ille Sabbati) rogaverunt
 Pilatum ut frangerentur eorum crura, & tol
 32 lerentur. * Venerunt ergo milites: & primi
 quidem frugerunt crura, & alterius, qui
 33 crucifixus est cum eo. * Ad Iesum autem cum
 venissent, ut viderent eum iam mortuum,
 34 non frugerunt eius crura, * sed unus militū

lancea latus eius aperuit, & continuo exi
 35 sanguis, & aqua. * Et qui vidit, testimo
 nium perhibuit: & verū est testimoniū eius.
 G Et ille scit quia vera dicit: ut & vos cred
 36 eis. * Facta sunt enim hæc ut Scriptura im
 pleteretur: I. Os non comminuetis ex eo
 37 * Et iterum alia Scriptura dicit: I. Vni
 38 bunt in quem transfixerunt. * I. Post hæc
 aut rogavit Pilatum Ioseph ab Arimathæa
 (eo quod esset discipulus Iesu, occultus
 tem propter metum Iudæorum) ut toll
 corpus Iesu. Et permisit Pilatus. Venit
 39 ergo, tulit corpus Iesu. * Venit autem & Ni
 codemus, I qui venerat ad Iesum nocte pri
 mum, ferens mixturam myrrhæ, & alo
 40 quasi libras centum. * Acceperunt ergo co

pūs Iesu, & ligaverunt illum lintis: cum a
 matibus, sicut mos est Iudæis sepeliri
 41 * Erat autem in loco, ubi crucifixus es
 hortus: & in horto monumentum novum
 in quo nondum quisquam posuit erat
 42 * Ibi ergo propter Parasceuen Iudæorum
 quia iuxta erat monumentum, posuerunt
 Iesum.

C A P. XX.

1 V Na autem sabbati, Maria Magdalene
 A nit mane, cum adhuc tenebra essent
 ad monumentum: & vidit lapidem sub
 2 tum a monumento. * Cucurrit ergo, & ve
 nit ad Simonem Petrum, & ad alium disci
 pulum, quem amabat Iesus, & dicit illi:
 3 Tulerunt Dominum de monumento, & n
 scimus ubi posuerunt eum. * Exiit ergo
 4 Petrus, & ille alius discipulus, & venerunt
 ad monumentum. * Currebant autem de
 5 simui, & ille alius discipulus præcurrit e
 Petro, & venit primus ad monumentum.

cum se inclinat, vidit posita linteamina,
6 non tamen introiit. * Venit ergo Simon
7 Petrus sequens eum, & introiit in mon-
8 tum, & vidit linteamina posita, * & si-
9 darium, quod fuerat super caput eius. non
10 eum lintaminibus positum, sed sepa-
11 ratim in unum locum. * Tunc ergo in-
12 troiit & ille discipulus, qui venerat primus
13 ad monumentum: & vidit, & credidit: * nō
14 dum enim sciebant scripturam, quia oportu-
15 erat eum a mortuis resurgere. * Abierunt
16 ergo iterum discipuli a semetipso. * Ma-
17 ria autem stabat ad monumentum foris,
18 plorans: Dum ergo steter, inclinavit se, &
19 prospexit in monumentum: * & vidit deo-
20 angelos in albis, sedentes, unum ad caput, &
21 unum ad pedes, ubi positum fuerat corpus

22 Iesu. * Dicunt illi: Mulier, quid ploras?

Dicit eis: Quia viderunt Dominum meum:
14 & nescio ubi posuerunt eum. * Hæc cum di-
15 xisset, conversa est retrorsum, & vidit Iesum
16 stantem: & non sciebat quia Iesus est. * Di-
17 cit ei Iesus: Mulier, quid ploras? quem
18 queris? Illa existimans quia hortulanus es-
19 set, dicit ei: Domine, si tu sustulisti eum, di-
20 cito mihi ubi posuisti eum: & ego eum
21 tollam. * Dicit ei Iesus: Maria. Conversa
22 illa, dicit ei: Rabbi, qui dicitur Magi-
23 ster. * Dicit ei Iesus: Noli me tangere, nō
24 dum enim ascendi ad Patrem meum. va-
25 de autem ad fratres meos, & dic eis: Ascendo
26 ad Patrem meum, & Patrem vestrum, Deū
27 meum, & Deum vestrum. * Venit Maria
28 Magdalene annuncians discipulis: Quia vidi

19 Dominum, & hæc dixit mihi. * Cum ergo
20 sero esset die illo, vna sabbatorum, & fores
21 essent clausæ, ubi erant discipuli congregati
22 propter metum Iudeorum: venit Iesus, &
23 stetit in medio, & dixit eis: Pax vobis. * Et
24 cū hoc dixisset ostendit eis manus, & latus.
25 Gausi sunt ergo discipuli, viso Domino.
26 Dixit ergo eis iterum: Pax vobis. Sicut
27 misi me Pater, & ego mitto vos. * Hæc es-
28 dixisset, insufflauit: & dixit eis: Accipite
29 Spiritum sanctum: & quorum reti-
30 peccata, remittuntur eis: & quorum reti-
31 nueritis, retenta sunt. * Thomas autē unus
32 ex duodecim, qui dicitur Didymus, non erat
33 cum eis quando venit Iesus. * Dixerunt er-
34 go ei alij discipuli: Vidimus Dominum.
35 Ille autem dixit eis: Nisi videro in mani-
36 bus eius fixuram clavorum, & mittam digi-
37 tum meum in locum clavorum, & mittam
38 manum meam in latus eius, non credam.
39 * Et post dies octo, iterum erant discipuli
40 eius intus: & Thomas eum eis. Venit Iesus
41 ianuis clausis, & stetit in medio, & dixit: Pax

vobis

17 uobis. * Deinde dicit Thomas: Ifer digitum
 tuum huc, & uide manus meas, & asser ma-
 num tuam, & mitte in latus meum: & noli
 18 esse incredulus, sed fidelis. * Respondit Tho-
 mas, & dixit ei: Dominus meus, & Deus.
 19 meus. * Dixit ei Iesus: Quia uidisti me Tho-
 ma, credidisti: beati qui non uiderunt, & cre-
 20 diderunt. * I Multa quidem, & alia signa fe-
 cit Iesus in conspectu discipulorum suorum,
 21 quæ non sunt scripta in libro hoc. * Hæc au-
 tem scripta sunt ut credatis, quia Iesus est
 Christus Filius Dei: & ut credentes, uitam
 habetis in nomine eius.

CAP. XXI.

1 **P**ostea manifestauit se iterum Iesus disci-
 2 pulis ad mare Tiberiadis. Manifestauit
 3 autem sic: * Erant simul Simon Petrus, &
 Thomas, qui dicitur Didymus, & Natha-
 4 nael, qui erat a Cana Galilee, & filij Zebe-
 5 dei, & alij ex discipulis eius duo. * Dicit eis
 Simon Petrus: Vado piscari. Dicunt ei: Ve-
 6 nimus & nos tecum. Et exierunt, & ascen-
 7 derunt in nauim: & illa nocte nihil preni-
 8 derunt. * Mane autem facto stetit Iesus in
 9 litore: non tamen cognouerunt discipuli
 10 quia Iesus est. * Dixit ergo eis Iesus: Pueri
 11 quid uenistis? Respon-
 12 derunt ei: Non. * Dicit eis: Mittite in dexte-
 13 ram nauigij rete: & inuenietis. Miserunt er-
 14 go: & iam non ualebant illud trahere pro-
 15 pter multitudinem piscium. * Dixit ergo discipu-

16 lus ille, quem diligebat Iesus, Petrus: Domi-
 17 nus est. Simon Petrus, cum audisset quia
 18 Dominus est, tunica succinxit se (erat enim
 19 nudus) & misit se in mare. * Alij autem dis-
 20 cipuli nauigio uenerunt: (non enim lon-
 21 ge erant a terra, sed quasi cubitis ducentis)
 22 trahentes rete piscium. * Ut ergo descende-
 23 runt in terram, uiderunt prunas positas, &
 24 piscem superpositum, & panem. * Dicit eis
 25 Iesus: Asserte de piscibus, quos predidistis
 26 nunc. * Ascendit Simon Petrus, & traxit re-
 27 te integram, plenum magnis piscibus cen-
 28 tom quinquaginta tribus. Et cum tanti es-
 29 sent, non est scissum rete. * Dicit eis Iesus:
 30 Venite, prandete. Et nemo audebat discum-
 31 dentium interrogare eum: Tu quis es? scien-
 32 tes, quia Dominus est. * Et uenit Iesus, &
 33 accipit panem, & dat eis, & piscem simili-
 34 ter. * Hoc iam tertio manifestatus est Iesus
 35 discipulis suis cum resurrexisset a mortuis.
 36 * Cum ergo prandissent, dicit Simoni Petro
 37 Iesus: Simon Ioannis diligis me plus
 38 his? Dicit ei: Etiam Domine, tu scis quia
 39 amo te. Dicit ei: Pisce agnos meos. * Dicit
 40 ei iterum: Simon Ioannis, diligis me?
 41 Ait illi: Etiam Domine, tu scis quia amo te.
 42 Dicit ei: Pisce agnos meos. * Dicit ei tertio:
 43 Simon Ioannis, amas me? Contristatus est
 44 Petrus, quia dixit ei tertio, Amas me? & de-
 45 xit ei: Domine tu omnia nosti: tu scis quia
 46 amo te. Dixit ei: Pisce oues meas. * Amen,
 47 amen dico tibi: cum esses iunior, cingeba-
 48 te, & ambulabas ubi uolebas: cum autem se-
 49 nueris, extends manus tuas, & alius te cin-
 50 get & ducet quò tu nò uis. * Hoc aut dixit si-
 51 gnificans quia morte clarificaturus esset Deu.
 52 Et cum hoc dixisset, dicit eis: Sequere me.
 53 * Conuersus Petrus uidit illam discipulam,
 54 quem diligebat Iesus, sequentem, qui & re-
 55 cubuit in cœna super pedes eius, & dixit:
 56 Domine quis est qui tradet te? Hunc ergo
 57 cum uidisset Petrus dixit Iesu: Domine hinc
 58 autem quid? * Dicit ei Iesus: Sic eum uolo
 59 manere donec ueniam, quid ad te? * Tu me
 60 quere. * Exiit ergo sermo iste inter fratres
 61 quia discipulus ille non moritur. Et non dixit
 62 ei Iesus: Non moritur: sed: Sic eum uo-
 63 lo manere donec ueniam, quid ad te? * Nunc
 64 est discipulus ille, qui testimonium perhibet
 65 de his, & scripsit hæc: & scimus, quia uerum
 66 est testimonium eius. * Sunt autem & alia
 67 multa, quæ fecit Iesus: quæ si scribantur per
 68 singula, nec ipsum arbitror mundum cape-
 69 re posse eos, qui scribendi sunt, libros.

ACTVS APOSTOLORVM.

CAPVT PRIMVM.

PRIMVM quidem

sermonem feci de
omnibus v Theophi-
le, quæ cepit Ie-
sus facere, & docere
vsque in diem,
quæ præcipiens Apo-
stolis per Spiritum
sanctum, quos elegit,
assumptus est:

* quibus & præbuit seipsum viuū post passionem suam in multis argumentis, per dies quadraginta apparens eis, & loquens de regno Dei. * Et conuersens, i præcepit eis ab Ierosolymis ne discederent, sed expectarent promissionem Patris, i quam audistis (inquit) per os meum: * quia Ioannes quidem baptizauit aqua, vos autem baptizabimini Spiritu sancto non post multos hos dies. * Igitur qui conuenerant, interrogabant eū, dicentes: Domine si in tempore hoc restitues regnum Israel? Dixit autem eis: Non est vestrum nosse tempora uel momenta, quæ Pater posuit in sua potestate: * sed accipietis uirtutem superuenientis Spiritus sancti in uos, & eritis mihi testes in Ierosolym, & in omni Iudæa, & Samaria, & vsque ad vltimam terræ. * Et cum hæc dixisset, videntibus illis, eleuatus est: & nubes suscepit eum ab oculis eorum. * Cumque intue-

rentur in celum euntem illum, ecce duo viri accesserunt iuxta illos in vestibus albis, 11 * qui & dixerunt: Viri Galilæi quid statis aspicientes in celum? hic Iesus, qui assumptus est a vobis in celum, sic veniet quem ad 12 modū vidistis eū euntem in celum. * Tunc reuersi sunt Ierosolymam a monte, qui vocatur Oliueti, qui est iuxta Ierosolym, uba 13 ei habens iter. * Et cum introissent in Cæcolum, ascenderunt ubi manebant Petrus, & Ioannes, Iacobus, & Andreas, Philippus, & Thomas, Bartholomæus, & Mattheus, Iacobus Alphæi, & Simon Zelotes, & Iudas Iacobi. * hi omnes erant perseverantes unanimiter in oratione cum mulieribus, & Maria 14 mater Iesu, & fratribus eius. * In diebus illis exurgens Petrus in medio fratrum dixit (erat autem turba hominum simul fere centum viginti.) * Viri fratres, oportet impleri 15 Scripturam, i quam prædixit Spiritus sanctus per os Dauid de Iuda, i qui fuit dux 16 eorum, quæ comprehendit Iesum: * qui connumeratus erat in nobis, & sortitus est 17 sortem ministerij huius. * I Et hic quidem possedit agrum de mercede iniquitatis, & suspensus crepuit medius: & diffusa sunt 18 omnia viscera eius. * Et notum factum est omnibus habitantibus Ierosolym, ita ut appellaretur ager ille, lingua eorum, Haceldama, hoc est, ager sanguinis. * Scriptum est 19 Denim in libro Psalmorum: i Fiat commortuatio coruū deserta, & non sit qui inhabitet in ea: i & episcopatum eius accipiat alter. 20 * Oportet ergo ex his viris, qui nobiscū sunt congregati in omni tempore, quo intrauit 21 & exiuit inter nos Dominus Iesus, incipere a baptismo Ioannis vsque in diem, quæ assumptus est a nobis, testem resurrectionis 22 eius nobiscū fieri unum ex istis. * Et statuerunt duos, Ioseph, qui vocabatur Barsabbas, qui cognominatus est Iustus: & Matthias. 23 * Et orantes dixerunt, Tu Domine, qui corda nostri omnium, ostende, quem elegeris ex his duobus unum * accipere locum ministerij huius, & apostolatus, de quo prævaricatus est Iudas ut abiret in locum suum. * Et dederunt sortes eis, & cecidit fors super Matthiam, & annumeratus est cum undecim Apostolis.

i Ps. 40. c.

9

i Io. 1. 3. b.

18

i Mat. 27.

2. 7

2. 7

2. 7

2. 7

2. 7

2. 7

2. 7

2. 7

2. 7

2. 7

2. 7

2. 7

2. 7

2. 7

2. 7

2. 7

2. 7

2. 7

2. 7

2. 7

2. 7

2. 7

2. 7

2. 7

2. 7

2. 7

2. 7

2. 7

2. 7

2. 7

CAP. II.

ET cum complerentur dies Pentecostes, erant omnes pariter in eodem loco : * Factus est repente de cælo sonus, tamquam venientis spiritus vehementis, & repleuit totam domum ubi erant sedentes. * Et apparuerunt illis dispersitæ linguæ tamquam ignis, seditis, supra singulos eorum : * Repleti sunt omnes Spiritu sancto, & cœperunt loqui variis linguis, prout Spiritus sanctus dabat eloqui illis. * Erant autem in Ierusalem habitantes Iudei, viri religiosi ex omninatione, quæ sub cælo est. Facta autem hac voce, conuenit multitudinis, & mente confusa est, quoniam audiebat unusquisque linguâ suâ illos loquentes. * Stupebant autem omnes, & mirabantur, dicentes : Nonne ecce omnes isti, qui loquuntur, Galilæi sunt, & quomodo nos audiuimus unusquisque linguam nostram, in qua nati sumus ? Parthi, & Medii, & Aelamitæ, & qui habitant Mesopotamiam, Iudæam, & Cappadociam, Põti, & Asiam, & Phrygiam, & Pamphyliam, Aegyptum, & partes Libyæ, quæ est circa Cyrenen, & aduenæ Romani, & Indi, & quæque, & Proseliti, Cretes, & Arabes, audiuimus eos loquentes nostris linguis. * Magnalia Dei. * Stupebant autem omnes, & mirabantur, & dicebant : Quidnam vult hoc esse ? * Irridentes dicebant : Quia musto plebs ista. * Stans autem Petrus cum vndecim leuauit vocem suam, & locutus est eis : Viri Iudæi, & qui habitatis Ierusalem universi, hoc vobis nuntium fuit, & vobis percipite verba mea. * Non enim, sicut vos estimatis, hierisi sunt, cum sit hora in

16 ei tertia : sed hoc est, quod dictum est per
17 prophetam Joel : * Et erit in nouissimis
C die bus (dicit Dominus) effundam de Spiritu
meo super omnem carnem : & prophetabunt filij uestri, & filiz vestræ, & iuvenes
vestræ visiones videbunt, & seniores vestri
somnia somniant. * Et quidem super seruos
meos, & super ancillas meas in diebus
illis effundam de Spiritu meo, & prophetabunt :
19 & dabo prodigia in cælo sursum, & signa in terra deorsum, sanguinem, & ignem
20 & vaporem fumi : * Sol conuertetur in tenebras, & luna in sanguinem, antequam veniat
dies Domini magnus & manifestus.
21 * Et erit : omnis, quicumque inuocauerit nomen
22 Domini, saluus erit. * Viri Israëlites, audite verba hæc : Iesum Nazarenum, virum
approbatum a Deo in uobis virtutibus, & prodigijs, & signis, quæ fecit Deus per illum
23 in medio uestri, sicut & vos scitis : hunc de finito consilio, & præscientia Dei tradidit, per
manus iniquorum affigentes interemitis : quem
24 Deus suscitauit, solutus doloribus inferni, iuxta quod impossibile erat teneri
25 illum ab eo. * Dauid enim dixit in eum : Proinde
dominum in conspectu meo semper quoniam a dextris est mihi ne commouear :
26 * Propter hoc lætatum est cor meum, & exultauit lingua mea, in super & caro mea
27 requiescet in spe : * Quoniam non derelinques animam meam in inferno, nec dabis sanctum tuum videre corruptionem.
28 * Notas mihi sedisti uias, quæ & replebis me ieuunditate cum facie tua. * Viri fratres,
29 sicut audent dicere ad vos de patriarcha Dauid : quoniam defunctus est, & sepultus : & sepulcrum
eius est apud nos usque in hodiernum diem. * Propheta igitur cum esset,
30 & sciret quia iureiurando iurasset illi Deus de fructu lumbi eius sedere super sedem eius : * prouidentis locutus est de resurrectione
Christi, quia neque derelictus est in inferno, neque caro eius uidit corruptionem.
31 * Hunc Iesum resuscitauit Deus, cuius omnes nos testes sumus. * Dextera igitur Dei exaltatus, & promissione Spiritus sancti accepta a Patre, effudit hunc, quem uos uidistis, & audistis. * Non enim Dauid ascendit
32 in cælum : dixit autem ipse : Dixit Dominus Domino meo, sede a dextris meis : donec ponam inimicos tuos scabellum pedum
33 tuorum. * Certissime fiat ergo omnis domus Israël, quia & Dominum eum, & Christum fecit Deus, hunc Iesum, quem uos crucifixistis. * His autem auditis, compuncti
34 sunt corde, & dixerunt ad Petrum, & ad reliquos Apostolos : Quid faciemus, viri fratres ?
35 Petrus uero ad illos : Penitentiam (inquit) agite, & baptizetur unusquisque uestrum in nomine Iesu Christi in remissionem
peccatorum uestrorum : & accipietis donum

39 spiritus sancti. * Vobis enim est reprimis-
 fio, & filijs uestris, & omnibus, qui longe
 sunt, quoscumque aduocauerit Dominus
 40 Deus noster. * Alijs etiam uerbis plurimis
 testificatus est, & exhortabatur eos, dicens:
 41 Saluamini a generatione ista praua. * Qui
 ergo receperunt sermonem eius, baptizati
 sunt: & appositæ sunt in die illa animæ cir-
 42 citer tria millia. * Erant autem perseveran-
 tes in doctrina Apostolorum, & communi-
 catione fractionis panis, & orationibus.
 43 * Fiebat autem omni animæ timor: multa
 quoque prodigia, & signa per Apostolos in
 Ierusalem fiebant, & metus erat magnus in
 44 vniuersis. * Omnes etiam, qui credebant,
 erant pariter, & habebant omnia commu-
 45 nia. * Possessiones & substantias vendebant,
 & diuidebant illa omnibus, prout cuique
 46 opus erat. Quotidie quoque perdurantes
 vniuimicer in templo, & frangentes circa
 domos panem, sumebant cibum cum exul-
 47 tatione, & simplicitate cordis, * collandan-
 tes Deum, & habentes gratiam ad omnem
 plebem. Dominus autem augebat qui salui
 fierent quotidie in idipsum.

CAP. III.

1 **P**etrus autem, & Ioannes ascendebant in
 templum ad horam orationis nonam.
 2 * Et quidam vir, qui erat claudus ex utero
 matris suæ, bauiabatur: quem ponebant
 quotidie ad portam templi, quæ dicitur
 3 ciocia, ut peteret elemosinam ab intro-
 4 tibz in templum. * Is cum uidisset Petrum
 & Ioannem incipientes introire in templum,
 5 rogabat ut elemosinam acciperet. * In-
 tuens autem in eum Petrus cum Ioanne, di-

xit: Respice in nos. * At ille intendebat in
 eos, sperans se aliquid accepturum ab eis.
 6 Petrus autem dixit: Argentum & aurum
 non est mihi: quod autem habeo, hoc tibi
 do: In nomine Iesu Christi Nazareni sut-
 7 ge, & ambula. * Et apprehensa manu eius
 dextera, alleuauit eum, & protinus con-
 8 solidatæ sunt bases eius, & plantæ. * Et exi-
 liens itecit, & ambulabat: & intrauit cum il-
 9 lis in templum ambulans, & exiliens, & lau-
 10 dans Deum. * Et vidit omnis populus eum
 ambulantem, & laudantem Deum. * Cogno-
 11 scebant autem illum, quod ipse erat, qui ad
 elemosinam sedebat ad Speciosam portam
 templi: & impleti sunt stupore, & extasi in
 12 eo, quod contigerat illi. * Cum teneret au-
 tem Petrum, & Ioannem, cucurrit omnis
 populus ad eos ad porticum, quæ appellatur
 13 Salomonis, stupentes. * Videns autem Pe-
 trus, respondit ad populum: Viri Israelitæ
 quid miramini in hoc, aut nos quid intue-
 14 mini, quasi nostra virtute aut potestate fece-
 rimus hunc ambulare? * Deus Abraham, &
 Deus Isaac, & Deus Iacob, Deus patrum no-
 strorum glorificauit filium suum Iesum,
 quem vos quidem tradidistis, & negastis
 ante faciem Pilati, iudicante illo dimitti. [Mar. 17. c. 30
 14 * Vos autem sanctum, & iustum negastis,
 & petistis virum homicidam, dynari vobis. [Mar. 15. b. 11
 15 * auctorem vero vitæ interfecistis, quem [Luc. 23. c. 18
 Deus suscitauit a mortuis, cuius nos testes su- [102. 13. 40
 16 mus. * Et in fide nominis eius, hunc, quem [102. 13. 40
 vos uidistis, & nostris, confirmauimus nomen [102. 13. 40
 eius: & fides, quæ per eum est deus, integram [102. 13. 40
 sanitatem istam in conspectu om- [102. 13. 40
 17 nium vestrum. * Et nunc fratres scio quia [102. 13. 40
 per ignorantiam fecistis, sicut & principes [102. 13. 40
 18 uestri. * Deus autem, quæ prænuñciauit per [102. 13. 40
 os omnium prophetarum, pati Christum [102. 13. 40
 19 suum, sic impleuit. * Penitemini igitur, & [102. 13. 40
 conuertimini ut deleantur peccata vestra [102. 13. 40
 20 * ut cum uenerint tempora refrigerij a cons-
 pectu Domini, & miserit eum, qui prædica-
 21 tus est uobis, Iesum Christum, quem oportet
 quidem cælum suscipere usque in tempora
 retributionis omnium, quæ locutus est Deus
 per os sanctorum suorum a sæculo Prophe-
 22 tarum. * Moyses quidem dixit: Quoniam [Deu. 18. c. 15
 23 D Prophetam suscitabit vobis Dominus Deus [Deu. 18. c. 15
 24 vester de fratribz vestris de fratribz ve- [Deu. 18. c. 15
 25 stris, tanquam me, ipsum audietis iuxta [Deu. 18. c. 15
 26 omnia, quæ locutus fuerit vobis. [Deu. 18. c. 15
 27 * Erit autem in vniuersis gentibus, quæ non audie-
 28 rit Prophetam istum, & de quibus nunc
 29 habetis. * Et omnes prophetae, qui ab Abel, & deinceps,
 30 qui locuti sunt, annunciauunt dies istos. [Geo. 12. c. 1.]
 31 * Vos estis filij prophetarum & testa-
 32 menti, quod disposuit Deus ad patres no-
 33 stros, dicens ab Abraham: Et in semine
 tuo benedicentur omnes familie terræ. [Geo. 12. c. 1.]
 34 * Vobis primum Deus suscitans filium suum,

mitit eum benedicens vobis: ut conuer-
tat se vnusquisque a nequitia sua.

CAP. IIII.

Loquentibus autem illis ad populum, su-
peruenerunt sacerdotes, & magistratus
templi, & Sadducei, * dolentes quod docerent
populum, & annunciant in Iesu resur-
rectionem ex mortuis: * & iniecerunt in eos
manus, & posuerunt eos in custodiam: in
crastinum: erat enim iam vespere. * Multi
autem eorum, qui audierant verbum, credi-
derunt: & factus est numerus uirorum quin-
que milia. * Factum est autem in crasti-
num, vt congregarentur principes eorum,
& seniores, & scriba in Ierusalem. * & An-
nas princeps sacerdotum, & Caiphas, &
Ioannes, & Alexander, & quotquot erant
de genere sacerdotali. * Et statuente eos in
medio, interrogabant: In qua virtute, aut
in quo nomine fecistis hoc uos? * Tunc re-
pletus Spiritu sancto Petrus, dixit ad eos:
Principes populi, & seniores audite: * Si
nos hodie iudicamur in beneficio homi-
nis infirmi, in quo iste saluus factus est, * no-
tum sit omnibus uobis, & omni plebi Israel
quia in nomine Domini nostri Iesu Christi
Nazareni, quem uos crucifixistis, quem
Deus suscitauit a mortuis, in hoc iste
astat coram uobis sanus. * Hic est la-
pis, qui reprobatus est a uobis ædifi-
catoribus, qui factus est in caput angu-
li: * & non est in alio aliquo salus. Nec
enim aliud nomen est sub celo datum ho-
minibus, in quo oportet uos saluo fieri.
* Videntes autem Petri constantiam, & Io-
annis, comperto quod homines essent sine lit-
teris, & idiotæ, admirabantur, & cognosce-
bant eos quoniam cum Iesu fuerant, * ho-
minem quoque videntes stantem cum eis,
qui curatus fuerat, nihil poterant contra-
dicere. * Iusserunt autem eos foras extra con-
cilium secedere: & conferebant ad inui-
cem, * dicentes: Quid faciemus hominibus
istis? quoniam quidem notum signum fa-
ctum est per eos, omnibus habisansibus Ierusalem:
manifestum est, & non possumus
negare. * Sed ne amplius diuulgeretur in po-
pulum, comminemur eis, ne ultra loquan-
tur in nomine hoc ulli hominum. * Et vo-
cantes eos, denunciauerunt ne omnino lo-
querentur, neque docerent in nomine Iesu.
* Petrus uero, & Ioannes respondentes, di-
xerunt ad eos: Si iustum est in conspectu
Dei, uos potius audire quam Deum, iudi-
cate. * non enim possumus quæ uidimus &
audiuimus non loqui. * At illi comminan-
tes dimiserunt eos: non inuenientes quo-
modo punirent eos propter populum, quia
omnes clarificabant id, quod factum fue-

rat in eo quod acciderat. * Annorum enim
E erat amplius quadraginta homo, in quo fa-
ctum fuerat signum istud sanitatis. * Di-
missi autem uenerunt ad suos: & annuncia-
uerunt eis quanta ad eos principes sacerdo-
tum, & seniores dixissent. * Qui cum audis-
sent, unanimiter leuauerunt uocem ad Deum,
& dixerunt: Domine, tu es qui fecisti celum,
& terram, mare, & omnia, quæ in eis sunt:
* qui Spiritu sancto per os patris nostri Da-
uid, pueri tui, dixisti: Quare fremuerunt Ge-
tes, & populi meditati sunt inania? * Affre-
runt reges terræ, & principes conuenerunt
in unum aduersus Dominum, & aduersus
Christum eius? * conuenerunt enim uere in
F ciuitate ista aduersus sanctum puerum, Iesu-
Iesum, quem unxisti, Herodes, & Pontius
Pilatus cum Gentibus, & populo Israel,
* facere quæ manus tua, & consilium tuum
deceuerunt fieri. * Et nunc Domine respice
in minas eorum, & da seruis tuis cum om-
ni fiducia loqui uerbum tuum, * in eo quod
manum tuam extendas ad sanitates, & signa,
& prodigia fieri per nomen sancti filij
tui Iesu. * Et cum orassent, motus est locus,
in quo erant congregati: & repleti sunt om-
nes Spiritu sancto, & loquebantur uerbum
Dei cum fiducia. * Multitudinis autem cre-
dentium erat cor unum, & anima una: nec
quisquam eorum, quæ possidebat, aliquid
suum esse dicebat, sed erant illis omnia com-
munia. * Et uirtute magna reddebant Apo-
stoli testimonium resurrectionis Iesu Chri-
sti Domini nostri: & gratia magna erat in
omnibus illis. * Neque enim quisquam egens
erat inter illos. Quotquot enim possessores
agrorum, aut domorum erant uendentes alia,
ferebant pretia eorum, quæ uendebant, &
ponebant ante pedes Apostolorum. Diuide-
batur autem singulis prout cuique opus erat.
* Ioseph autem, qui cognominatus est Bar-
nabas ab Apostolis, (quod est interpreta-
tum Filius consolationis) Leuitæ, Cyprius
genere, * cum haberet agrum, uendidit eum,
& attulit pretium, & posuit ante pedes Apo-
stolorum.

CAP. V.

Vir autem quidam nomine Ananias, cu-
S Saphira uxore sua uendidit agrum:
* & fraudauit de pretio agri, conscia uxore
sua: & affersens partem quamdam, ad pedes
Apostolorum posuit. * Dixit autem Petrus
Anania, cur tentauit sanas cor tuum, men-
tiri te Spiritui sancto, & fraudare de pretio
agri? * Nonne manens tibi manebat, &
uenundatum in tua erat potestate? Quare
posuisti in corde tuo hanc rem? Non e-
mentis hominibus, sed Deo. * Audient
autem Ananias hæc uerba, cecidit, & expi-
rauit. Et factus est timor magnus super
omnes, qui audierunt. * Surgentes autem

iuuenes

7 iuvenes amouerunt eum, & efficientes sepe
 8 lierunt. Factum est autem, quasi horarum
 9 trium spatium, & uxor ipsius, nesciens quod
 10 factum fuerat, introiuit. Dixit autem ei
 11 Petrus: Dic mihi mulier, si tanti agrum ven
 12 didisti? At illa dixit: Etiam tanti. Petrus
 13 autem ad eam: Quid utique conuenit uobis
 14 tentate Spiritum Domini? Ecce pedes eo
 15 rum, qui sepelierunt uirum tuum ad ostiū,
 16 & effecerunt te. Confestim cecidit ante pe
 17 des eius, & expirauit. Intrantes autem iue
 18 nes inuenerunt illam mortuam, & extule
 19 runt, & sepelierunt ad uirum suum. Et
 20 factus est timor magnus in uniuersa eccle
 21 sia, & in omnes, qui audierunt hæc. Petrus
 22 autem Apostolorum fiebant signa, &
 23 prodigia multa in plebe. Et erant unanimi
 24 ter omnes in portu salo nois. Cetero
 25 rum autem nemo audebat se coniungere il
 26 lis: sed magnificabat eos populus. Magis
 27 autem augebatur credentium in Domino
 28 multitudo uirorum, ac mulierum, ita ut
 29 in plateis eijcerent infirmos, & ponerent in
 30 lectulis ac grabatis, ut, ueniente Petro, sal
 31 tem umbræ illius obumbraret quemquam
 32 illorum, & liberarentur ab infirmitatibus
 33 suis. Concurrebat autem & multitudo ui
 34 cinarum ciuitatum Ierusalem, afferentes
 35 agros, & uexatos a spiritibus immundis:
 36 qui curabantur omnes. Exurgens autem
 37 princeps sacerdotum, & omnes, qui cum il
 38 lo erant, (quæ est hæres Sadduceorum) re
 39 pleti sunt zelo: & iniecerunt manus in Apo
 40 stolos, & posuerunt eos in custodia publica.
 41 Angelus autem Domini per noctem aperi
 42 ens ianuas carceris, & educens eos, dixit:
 43 Ite, & stantes loquimini in templo plebi
 44 omnia uerba uicæ huius. Qui cum audis
 45 sent, intrarunt diluculo in templum, &
 46 docebant. Adueniens autem princeps sacer
 47 dotum, & qui cum eo erant, conuocauerunt
 48 concilium, & omnes seniores filiorum Israel:
 49 & miserunt ad carcerem ut adducerentur.
 50 Cum autem uenissent ministri, & aperto
 51 carcere non inuenissent illos, reuersi nuncia
 52 uerunt, dicentes: Carcerem quidem inue
 53 nimus clausum cum omni diligentia, & cu
 54 stodes stantes ante ianuas: aperientes autem
 55 neminem intus inuenimus. Ut autem au
 56 dierunt hos sermones magistratus templi,
 57 & principes sacerdotum ambigebant de il
 58 lis quidnam fieret. Adueniens autem qui
 59 dam nunciauit eis: Quia ecce uiri, quos po
 60 suistis in carcerem, sunt in templo stantes, &
 61 docentes populum. Tunc ab iis magistra
 62 tus cum ministris, & adduxit illos sine uir
 63 temebant enim populum ne lapidarentur.
 64 Et cum adduxissent illos, statuerunt in co
 65 cilio: Et interrogauit eos princeps sacerdo
 66 tum, dicens: Præcipiendo præcipimus uo
 67 bis ne doceretis in nomine isto: & ecce reple

1 stis Ierusalem doctrina uestra: & uultis indu
 2 cere super nos sanguinem hominis istius.
 3 Respondens autem Petrus, & Apostoli, di
 4 xerunt: Obedire oportet Deo magis, quam
 5 hominibus. Deus patrum nostrorum susci
 6 tauit Iesum, quem vos interemistis, suspen
 7 dentes in ligno. Hunc principem, & salu
 8 torem Deus exaltauit dextera sua ad dandā
 9 poenitentiam Israeli, & remissionem pecca
 10 torum. & nos sumus testes horum verbo
 11 rum, & Spiritus sanctus, quem dedit Deus
 12 omnibus obedientibus sibi. Hæc cum au
 13 dissent, dissecabantur, & cogitabant, inter
 14 ficere illos. Surgens autem quidam in con
 15 cilio Pharisæus, nomine Gamaliel, legis do
 16 ctor honorabilis uniuersæ plebi, iussit foras
 17 ad breue homines fieri. Dixitq. ad illos:
 18 Vari Israel. attendite uobis super homi
 19 nibus istis quid auri sitis. Ante hos enim
 20 dies extitit Theolus, dicens se esse aliquem,
 21 cui consensit numerus uirorum circiter qua
 22 dringentorum, qui occisus est: & omnes, qui
 23 credebant ei, dissipati sunt, & redacti ad ni
 24 hilum. Post hunc extitit Iudas Galilæus
 25 in diebus professionis, & auertit populum,
 26 post se, & ipse periit: & omnes, quotquot
 27 consenserunt ei, dispersi sunt. Et nunc ita
 28 que dico uobis, discedite ab hominibus istis,
 29 & sinite illos: quoniam si est ex hominibus
 30 consilium hoc, aut opus, dissoluetur: si ue
 31 ro ex Deo est, non poteritis dissoluere illud,
 32 ne forte & deo repugnare inueniamini. Cō
 33 senserunt autem illi. Et conuocantes Apo
 34 stolos, cæsis denunciauerunt ne omnino lo
 35 querentur in nomine Iesu, & dimiserunt eos.
 36 Et illi quidem ibant gaudentes a consp
 37 ectu concilii, quoniam digni habiti sunt pro
 38 nomine Iesu contumeliam pati. Omni autem
 39 die non cessabant in templo, & circa do
 40 mos docentes, & euangelizantes Christum
 41 Iesum.

C A P. VI.

1 IN diebus autem illis, crescente numero
 2 A discipulorum, factum est murmur Gra
 3 corum aduersus Hebræos, eo quod despic
 4 rentur in ministerio quotidiano uiduæ eo
 5 rum. Conuocantes autem duodecim mul
 6 titudinem discipulorum dixerunt: Non est
 7 æquum nos derelinquere uerbum Dei, &
 8 ministrare mensis. Considerate ergo fra
 9 tres, uiros ex uobis boni testimonij septem,
 10 plenos Spiritu sancto, & sapientia, quos con
 11 stituamus super hoc opus. Nos uero ora
 12 tionibus, & ministerio uerbi instantes erimus.
 13 Et placuit sermo coram omni multitudi
 14 ne. Et elegerunt Stephanum, uirum plenum
 15 fide, & Spiritu sancto, & Philippum, & Pro
 16 chorum, & Nicanorem, & Timonem, & Par
 17 menam, & Nicolaum aduenam Antioche

6 nu n. Hos statuerunt ante conspectu Apostolorum: & orantes impoſuerunt eis manus.
 7 * Et verbum Domini creſcebat, & multiplicabatur numerus diſcipulorum in Ieruſale ualde: multa etiam turba ſacerdotum obedi-
 8 diebat fidei. * Stephanus autem plenus gratia: & fortitudine faciebat prodigia, & ſigna magna in populo. * Surrexerunt autem qui-
 9 dam de ſynagoga, quæ appellatur Libertino-
 10 rum, & Cyrenenſium, & Alexandrinorum, & eorum qui erant a Cilicia, & Aſia, diſpu-
 11 tantes cum Stephano: & non poterant reſiſte-
 12 re ſapientia: & Spiritui, qui loquebatur.
 13 * Tunc ſummiſerunt uiros, qui dicerent ſe
 14 audiuiſſe eum dicentem uerba blaſphemie
 15 in Moſen, & in Deum. * Commouerunt
 16 itaque plebem, & ſeniores, & Scribas: & con-
 17 currentes rapuerunt eum, & adduxerunt in
 18 concilio, & ſtauerunt falſos teſtes, qui di-
 19 cerent: Homo iſte non ceſſat loqui uerba
 20 aduerſus locum ſanctum, & legem. * audiui-
 21 ſus enim eum dicentem: quoniam Ieſus
 22 Nazarenus hic, deſtruet locum iſtum, & mu-
 23 tabit traditiones, quas tradidit nobis Moy-
 24 ſes. * Et intuentes eum omnes, qui ſedebant
 25 in concilio, uiderunt faciem eius tanquam
 26 faciem Angeli.

CAP. VII.

1 **D**ixit autem principes ſacerdotum: Si hæc
 2 ita ſe habent? Qui ait: Viri fratres, &
 3 A patres audite: Deus glorioſe apparuit patri
 4 noſtro Abraham cum eſſet in Meſopotamia,
 5 prius quam moraretur in Charan, & dixit
 6 ad illum: Exi de terra tua, & de cognatio-
 7 ne tua, & ueni in terram, quam monſtra-
 8 uero tibi. * Tunc exiit de terra Chaldaeorum, &
 9 habitauit in Charan. Et inde, poſtquam
 10 mortuus eſt pater eius, tranſtulit illum in
 11 terram iſtam, in qua nunc vos habitatis.
 12 * Et non dedit illi hereditatem in ea, nec
 13 paſſum pedis: ſed repromiſit dare illi eam
 14 in poſſeſſionem: & ſemini eius poſt ipſum,
 15 cum non haberet filium. * Locutus eſt au-
 16 tem ei Deus: Quia erit ſemen eius accola
 17 in terra aliena, & ſeruietis eis ſubſicient, &
 18 male tractabunt eos annis quadringentis:
 19 * & gentem cui ſeruiertis, iudicabo ego, di-
 20 xit Dominus. & poſt hæc eibunt, & ſer-
 21 uient mihi in loco iſto. * Et dedit illi teſ-
 22 tamentum circumciſionis: & ſic genuit
 23 Iſaac, & circumcidiſcit eum die octauo: &
 24 Iſaac, Iacobi: & Iacob, duodecim Patriar-
 25 chas. * Et Patriarchæ emulantes, Ioseph
 26 uiderunt in Aegyptum, & erat Deus
 27 cum eo: & eripuit eum ex omnibus tribu-
 28 lationibus eius: & dedit ei gratiam, & ſa-
 29 pietiam in conſpectu Pharaonis regis Aegy-
 30 pti, & conſtituit eum præpoſitum ſuper
 31 Aegyptum, & ſuper omnem domum ſuam.

12 * Venit autem fames in uniuersam Aegy-
 13 ptum, & Chanaan, & tribulatio magna:
 14 & non inueniebant cibos patres noſtri.
 15 * Cum audiſſet autem Iacob eſſe frumen-
 16 tum in Aegypto: miſit patres noſtros pri-
 17 mum: * & in ſecundo cognitus eſt Ioseph
 18 a fratribus ſuis, & maniſeſtatum eſt ei
 19 Pharaoni genus eius. * Mittens autem Ioseph
 20 acceruiuit Iacob patrem ſuum, & om-
 21 nem cognatione ſuam in animabus ſeptua-
 22 ginta quinque. * Et deſcendit Iacob in Aegy-
 23 ptum, & deſunſus eſt ipſe, & patres no-
 24 ſtri. * Et tranſlati ſunt in Sichem, & poſiti
 25 ſunt in ſepulchro, quod eruit Abraham
 26 pretio argenti a filiis Hemor filij Sichem.
 27 * Cum autem appropinquaret tempus pro-
 28 miſſionis, quam conſeſſus erat Deus Abra-
 29 he, creuit populus, & multiplicatus eſt in
 30 Aegypto, quoaduſque ſurrexit alius rex in
 31 Aegypto, qui non ſciebat Ioseph. * Hic cir-
 32 cumueniens genus noſtrum, afflixit patres
 33 noſtros: ut exponeret infantes ſuos ne uiui
 34 ſcificarentur. * Eodem tempore natus eſt
 35 Moſes, & fuit gratus Deo, qui nutritus eſt
 36 tribus menſibus in domo patris ſui. * Expo-
 37 ſito autem illo, ſuſtulit eum ſilia Pharaonis,
 38 & nutriuit eum ſibi in filium. * Et eruditus
 39 eſt Moſes omni ſapientia Aegyptiorum, &
 40 erat potens in uerbis, & in operibus ſuis.
 41 * Cum autem imple-ret ei quadraginta
 42 annorum tempus, aſcendit in cor eius ut ui-
 43 ſitaret fratres ſuos filios Iſrael. * Et cum
 44 diſceſſet quendam iniuriam patientem, uin-
 45 dicauit illum: & fecit ultionem ei, qui iniu-
 46 riam ſuſtinebat, percuſſio Aegyptio. * Ex-
 47 ſtigmat autem intelligere fratres, quoniam
 48 Deus per manum ipſius daret ſalutem illis:
 49 at illi non intellexerunt. * Sequenti uero die
 50 apparuit illis liugantibus: & reconciliabit
 51 eos in pace, dicens. Viri fratres eſtis, ne quid
 52 nocetis alterutrum? * Qui autem iniuriam
 53 diſcebat proximo, repulit eum, dicens: Quis
 54 te conſtituit principem, & iudicem ſuper
 55 nos? * numquid interficere me tu uiſ, quem
 56 admodum interfeciſti heri Aegyptium? *
 57 Fugit autem Moſes in uerbo iſto: & fa-
 58 ctus eſt aduena in terra Madian, ubi genera-
 59 uit filios duos. * Et expletis annis quadra-
 60 ginta, apparuit illi in deſerto montis Sina
 61 Angelus in igne flammæ rubi. * Moſes au-
 62 tem uidens, admiratus eſt uiſum: & acceden-
 63 te illo ut conſideraret, facta eſt ad eum vox
 64 Domini, dicens: * Ego ſum Deus paterum
 65 tuorum, Deus Abraham, Deus Iſaac, & Deus
 66 Iacob. Tremefactus autem Moſes, non aude-
 67 bat conſiderare. * Dixit autem illi Domi-
 68 nus: Solue calceamentum pedum tuorum:
 69 locus enim in quo ſtas, terra ſancta eſt. * Vi-
 70 dens uidi afflictionem populi mei, qui eſt
 71 in Aegypto, & gemitum eorum audiui, &
 72 deſendi liberare eos. Et nunc ueni, & mit-

- 35 tam te in Aegyptum. * Hunc Moysen, quem negauerunt, dicentes: Quis constituit principem & iudicem? hunc Deus principem & redemptorem misit, cum manu Angeli, qui apparuit illi in rubo. * Hic eduxit illos faciens prodigia, & signa in terra Aegypti, & in rubro mari, & in deserto annis quadraginta. * Hic est Moyses, qui dixit filiis Israel: I Prophetam susciet vobis Deus de fratribus vestris, tamquam me, ipsum audietis. * Hic est, qui fuit in Ecclesia in solitudine cum Angelo, qui loquebatur ei in monte Sina, & cum patribus nostris: qui accepit uerba uitae dare nobis.
- 39 * Cui noluerunt obedire patres nostri: sed repulerunt, & auersi sunt cordibus suis in Aegyptum, * dicentes ad Aaron: I Fac nobis deos, qui praecedant nos: Moyses enim hic, qui eduxit nos de terra Aegypti, nescimus quid factum sit ei. * Et vitulum fecerunt diebus illis, & obrulerunt hostiam simulachro, & letabantur in operibus manuum suarum. * Conuertit autem Deus, & tradidit eos seruire militiae calii, sicut scriptum est in Libro Prophetarum: I Numquid visitas, & hostias obrulistis mihi annis quadraginta in deserto, domus Israel? * Et suscepistis tabernaculum Moloch, & fidus Dei vestri Rempham, figuras, quas fecistis, adorare eas. Et transferam vos trans Babylonem. * Tabernaculum testimonij fuit cum patribus nostris in deserto, sicut disposuit illis Deus, illoquens ad Moysen, ut faceret illud secundum formam, quam uiderat. * I Quod & induxerunt, suscipientes patres nostri cum Iesu in possessionem Gentium, quas expulit Deus a facie patrum nostrorum, usque in diebus Dauid, * I qui inuenit gratiam ante Deum, & petiit ut inueniret tabernaculum Deo Iacob. * I Salomon autem edificauit illi domum. * I Sed non excelsus in manu factis habitat, sicut Propheta dicit: * I Caelum mihi sedes est: terra autem scabellum pedum meorum. Quam domum edificabit mihi, dicit Dominus? aut quis locus requietionis mea est? * Nonne manus mea fecit haec omnia? * Dura ceruice, & incircumcisus cordibus, & auribus, uos semper Spiritui sancto resistitis, sicut Patres vestri, ita & vos. * Quem Prophetarum non sunt persecuti patres vestri? Et occiderunt eos, qui praeuenerunt aduentu Iusti, cuius uos nunc proditores, & homicidae fuistis: * qui accepistis legem in dispositione Angelorum, & non custodistis. * Audientes autem haec discubantur cordibus suis, & stridebant dentibus in eum. * Cum autem esset plenus Spiritu sancto, intendens in caelum, uidit gloriam Dei, & Iesum stantem a dextris Dei. Et ait: Ecce video caelos apertos, & filium hominis stantem a dextris Dei.
- 56 * Exclamantes autem voce magna conuerterunt aures suas, & impetum fecerunt uanum in eum. * Et eicientes eum extra ciuitatem lapidabant: & testes deposuerunt vestimenta sua secus pedes adolecentis.

- 58 tis, qui uocabatur Saulus. * Et lapidabant Stephanum inuocantem, & dicentem: Domine Iesu suscipe spiritum meum. * Postquam autem genibus, clamaui uoce magna, dicens: Domine ne statuas illis hoc peccatum. Et cum hoc dixisset, obdormiuit in Domino. Saulus autem erat consentiens neci eius.

CAP. VIII.

- 1 **F**Acta est autem in illa die persecutio magna in Ecclesia, quae erat Ierosolymis, & omnes dispersi sunt per regiones Iudae, & Samariae praeter Apostolos. * Curauerunt autem Stephanum viri timorati, & fecerunt planctum magnum super eum. * Saulus autem deuastabat Ecclesiam per domos intrans, & trahens viros, ac mulieres, tradebat in custodiam. * Igitur qui dispersi erant pertransibant, euangelizantes uerbum Dei.
- 5 * Philippus autem descendens in ciuitatem Samariae, praedicabat illis Christum. * Inueniebant autem turbas his, quae a Philippo dicebantur uanum audientes, & videntes signa quae faciebat. * Multi enim eorum, qui habebant spiritus immundos, clamantes uoce magna exiebant. * Multi autem paralytici, & claudi curati sunt. * Factum est ergo gaudium magnum in illa ciuitate. * Vir autem quidam nomine Simon, qui ante fuerat in ciuitate magus, seducens gentem Samariam, dicens se esse aliquem

magnum!

10 magnum: * cur auscultabant omnes a mini-
 11 mo vsque ad maximum, dicentes: Hic est
 12 virtus Dei, quæ vocatur magna. * Attende-
 13 bant autem eum: propter quod multo tem-
 14 pore magis suis dementasset eos. * Cum ve-
 15 ro credidissent Philippo euangelizanti de re-
 16 gno Dei, in nomine Iesu Christi baptiza-
 17 bant viri, ac mulieres. * Tunc Simon & ipse
 18 credidit: & cum baptizatus esset, adhaere-
 19 bat Philippo. Videns etiam signa, & virtu-
 20 tes maximas fieri, stupens admirabatur.
 21 * Cum autem audissent Apostoli, qui erant
 22 Ierusalymis, quod recepitset Samaria verbum
 23 Dei, miserunt ad eos Petrum, & Iohannem:
 24 * Qui cum venissent, orauerunt pro ipsis vt
 25 acciperent Spiritum sanctum: * Nondum
 26 enim in quemquam illorum venerat, sed ba-
 27 ptizati tantum erant in nomine Domini Ie-
 28 su. * Tunc imponebant manus super illos, &
 29 accipiebant Spiritum sanctum. * Cum vi-
 30 dissest autem Simon quia per impositionem
 31 manus Apostolorum daretur Spiritus san-
 32 ctus, obtulit eis pecuniam, * Dicens: Date
 33 & mihi hæc potestatem, vt cuiusque im-
 34 posuero manus, accipiat Spiritum sanctum.
 35 Petrus autem dixit ad eum: * Pecunia tua
 36 tecum sit in perditionem: quoniam donuisti
 37 Dei existimasti pecunia possideri. * Non est
 38 tibi par, neque fors in sermone isto. Cor enim
 39 tuum non est rectum coram Deo. * Pœnitē-
 40 tiam itaque age ab hac nequitia tua: & ro-
 41 gat Deus, si forte remittatur tibi hæc cogita-
 42 tio cordis tui. * In felle enim amaritudinis,
 43 & obligatione iniquitatis video te esse. * Re-
 44 spondens autem Simon, dixit: Precamini
 45 vos pro me ad Dominum, vt nihil veniat su-

per me horum, quæ dixistis. * Et illi quide-
 46 E testificati, & locuti verbum Domini, redi-
 47 bant Ierusalymam, & multis regionibus
 48 Samaritanorum euangelizabant. * Ange-
 49 lus autem Domini locutus est ad Philippum,
 50 dicens: Surge, & vade contra meridianum
 51 ad viam, quæ descendit ab Ierusalem in Ga-
 52 zaram: hæc est deserta. * Et surgens abiit. Et
 53 ecce vir Aethiops, eunuchus, potens Candaci
 54 Regine Aethiopum, qui erat super omnes
 55 gazas eius: venerat adorare in Ierusalem:
 56 & reuertebatur sedens super currum suum,
 57 legensque Isaiam prophetam. * Dixit autē
 58 Spiritus Philippo: Accede, & adiunge te ad
 59 eum: & duxit illum. * Accurrens autem Philip-
 60 pus, audiuit eum legentem Isaiam prophe-
 61 tam, & dixit: Puta ne intelligis quæ legis?
 62 * Qui ait: Et quomodo possum, si non ali-
 63 quis ostenderit mihi? Rogauitque Philippum
 64 vt ascenderet, & sederet secum. * Locutus
 65 autem Scripturæ, quam legebat, erat hic: I
 66 Tamquam ovis ad occisionem ductus est: &
 67 sicut agnus coram tondente se, sine voce, sic
 68 non aperuit os suum. * In humilitate iudi-
 69 cium eius sublatum est: Generationem eius
 70 quis enarrabit, quoniam tolletur de terra
 71 vita eius? * Respondens autem eunuchus
 72 Philippo, dixit: Obsecro te, de quo propheta
 73 dixit hoc? de se, an de alio aliquo? * Ap-
 74 riens autem Philippus os suum, & incipiens
 75 a Scriptura ista, euangelizauit illi Iesum.
 76 * Et dum irent per viam, venerunt ad quan-
 77 dam aquam: & ait Eunuchus: Ecce aqua,
 78 quid prohibet me baptizari? * Dixit autem
 79 Philippus: Si credis ex toto corde licet. Et
 80 respondens ait: Credo, Filium Dei esse Ie-
 81 sum Christum. * Et iussit stare currum: &
 82 descenderunt uterque in aquam, Philippus,
 83 & Eunuchus, & baptizauit eum. * Cum au-
 84 tem ascendissent de aqua, Spiritus Domini
 85 rapuit Philippum, & amplius non vidit eum
 86 Eunuchus: Ibat autem per viam suam gau-
 87 dens. * Philippus autē ingentis est in Azo-
 88 to, & pertransiens euangelizabat ciuitatibus
 89 tuncis, donec veniret Caesaream.

CAP. IX.

1 S Aulus autem adhuc spirans minarum, &
 2 In cædis in discipulos Domini, accessit ad
 3 principem Sacerdotum, * & petiit ab eo
 4 epistolas in Damascum ad synagogas: ut si
 5 quos inuenisset huius viæ viros, ac mulieres,
 6 vindictos perduceret in Ierusalem. * Et cum
 7 iter faceret, contigit ut appropinquaret Da-
 8 masco: & subito circumfussit eum lux de
 9 cælo. * Et cadens in terram audiuit vocem
 10 dicentem tibi: Saul, Saul, quid me per-
 11 sequeris? * Qui dixit: Quis es Dñe? Et ille:
 12 Ego sum Iesus, quæ tu persequeris. durū est
 13 tibi cœra stimulis calcitrare: * Et tremens,
 14 ac stupens dixit: Dñe, quid me vis facere?

Gal. 1. c. 13

I Inf. 12.

a 6

1. Cor. 15.

b 8

2. Cor. 12.

a 7

cum uocasset sanctos, & uiduas, assignauit
eā viuat. * Notum autem factum est per
uniuersam Ioppen: & crediderunt multi in
Domino. * Factum est autem ut dies mul-
tos moraretur in Ioppe, apud Simonem quē-
dam coriariū.

CAP. X.

V Ir autem quidā erat in Cēsarea, nomine
Cornelius, Centurio cohortis, quę dici-
tur Italica, * religiosus, ac timens Deum cū
omni donis suis, faciēs elemosynas multis
plebi, & deprecans Deum semper: * is uidit
in visu manifeste, quasi hora diei nona, An-
gelum Dei introeuntem ad se, & dicentem
sibi, Corneli. * At ille intus ē cum, timore
correptus, dixit: Quid est, Domine? Dixit au-
tem illi: Orationes tuę, & elemosynę tuę
ascenderunt in memoriā in conspectu Dei.
* Et nunc mitte uiros in Ioppen, & accerti-
Simonem quendam, qui cognominatur Petrus:
hic hospitatur apud Simonem quen-
dam coriariū, cuius est domus iuxta mare: hic
dicit tibi quid te oporteat facere. * Et cum
discessisset Angelus, qui loquebatur illi, uo-
cauit duos domesticos suos, & militem me-
tuentem Dominum ex his, qui illi parebāt.
* Quibus cum narrasset omnia, misit illos in
Ioppen. * postera autē die iter illis facienti-
bus, & appropinquantibus ciuitati, ascendit
Petrus in superiora ut oraret circa horam

14 Et est uox ad eum: Surge Petre, occide, &
15 manduca. * At autem Petrus: Absit Domi-
ne, quia nunquam manducaui omne com-
mune, & immundum. * Et uox iterum fe-
cundo ad eum: Quod Deus purificauit, tu
16 contemne ne dixeris. * Hoc autem factum
est per ter: & statim receptum est uas in ce-
17 lum. * Et dum intra se hęstaret Petrus
E quidnam esset visio, quam uidisset: ecce vi-
ri, qui missi erant a Cornelio, inquirentes do-
18 mum Simonis, aliterunt ad inuicem. * Et
cum uocassent interrogabant, si Simon, qui
cognominatur Petrus, illic haberet hospitium.
19 * Petro autem cogitante de uisione, dixit
20 Spiritus ei: Ecce viri tres querunt te. * Sur-
ge itaque, descende, & uade cum eis nihil du-
21 bitans: quia ego misi illos. * Descendens au-
tem Petrus ad uiros, dixit: Ecce ego sum,
quem queritis: quę causā estis propter quam
22 uenistis? * Qui dixerunt: Cornelius Centu-
rio, uir iustus, & timens Deum, & testimoniū
habens ab uniuersa gente Iudæorū, respon-
sum accepit ab Angelo sancto accessisse te in
23 domum suam, & audire uerba abs te. * In-
troducens ergo eos, recepit hospitio. Sequen-
ti autem die surgens profectus est cum illis:
24 D & quidam ex fratribus ad Ioppe comitati
sunt eum. * Altera autem die introiuit Cē-
saream. Cornelius uero expectabat illos, cō-
uocatis cognatis suis, & necessarijs amicis.
25 * Et factum est cum introisset Petrus, ob-
uius uenit ei Cornelius, & procidens ad pe-
des eius adorauit. * Petrus uero eleuauit eū,
26 dicens: Surge, & ego ipse homo sum. * Et
loquens cū illo intrauit, & inuenit multos,
27 qui conuenerant: * dixitque ad illos: Vos
scitis quomodo abominatum sit uiro Iudęo
conungi, aut accedere ad alienigenam: sed
mihi ostendit Deus, neminem communem
28 aut immundum dicere hominem. * Propter
quod sine dubitatione ueni accersistis. Inter-
rogo ergo, quam ob causam accersistis me?
30 * Et Cornelius ait: A nodis quarta die uis-
e que ad hanc horam, orans eram hora nona
in domo mea, & ecce uir stetit ante me in
31 ueste candida, & ait: * Corneli, exaudita est
oratio tua, & elemosynę tuę commemorā-
32 tæ sunt in conspectu Dei. * Mitte ergo in
Ioppen, & accersi Simonem, qui cognomi-
natur Petrus: hic hospitatur in domo Simo-
33 nis coriarij iuxta mare. * Confestim ergo
misi ad te: & tu bene fecisti ueniendo. Nunc
ergo omnes nos in conspectu tuo adsumus
audire omnia quęcūque tibi p̄cepta sunt
34 a Domino. * Aperiens autem Petrus os suū,
dixit: In ueritate comperi i quia nō est per-
35 sonatum acceptor Deus, * sed in omni gen-
te qui timet eum, & operatur iustitiam, acce-
36 ptus est illi. * Verbum misit Deus filiis Is-
rael, annuncians pacem per Iesum Christū: 17
37 (hic est omnium Dominus.) * Vos scitis

10 sextam. * Et cum esuriret, uoluit gustare. Pa-
rantibus autem illis, cecidit super eum men-
11 tis excessus: & uidit cælum apertum, & de-
scendens uas quoddam, uelut linteam ma-
gnum, quatuor initijs subiecti de cælo in
12 terram, * in quo erant omnia quadrupedia,
13 & serpentina terrę, & uolatilia cæli. * Et fa-

1. Deu. 19.

d. 17

1. Par. 19.

c. 7

Iob 34. b.

19

Sap. 6. b. 8

Ecl. 35. b.

16

Ro. 2. b. 11

Gal. 2. b. 6

Eph. 6. b. 9

Colo. 3. d.

25

1. Pet. 1. c.

Luc. 4. c.

Ec. 31. c.

I. Ch. 7. d.

8

quod factum est uerbum per uniuersam Iudam, incipiens enim a I Galila: post baptismum, quod predicauit Ioannes. * Iesum a Nazareth: quomodo unxit eum Deus Spiritu sancto, & uirtute, qui pertransiit benefaciendo, & sanando omnes oppressos a diabolo, quoniam Deus erat cum illo. * Et testes iunus omnium, quæ fecit in regione Iudæorum, & Ierusalem, quem occiderunt suspendentes in ligno. * Hunc Deus suscitauit tertia die, & dedit eum manifestum fieri. * non omni populo, sed testibus præordinatis a Deo: nobis, qui manducauimus, & bibimus cum illo postquam resurrexit a mortuis. * Et præcepit nobis prædicare populo, & testificari quia ipse est, qui constitutus est a Deo iudex uiuorum, & mortuorum. * Huic omnes Prophetæ testimonium perhibent remissionem peccatorum: accipere per nomen eius omnes, qui credunt in eum. * Adhuc loquente Petro uerba hæc, cecidit Spiritus sanctus super omnes, qui audiebant uerbum. * Et obstupuerunt ex circumcissione fideles, qui uenerant cum Petro: quia & in nationes gratia Spiritus sancti effusa est. * Audiebant enim illos loquentes linguis, & magnificantes Deum. * Tunc respondit Petrus: Numquid aquam quis prohibere potest ut non baptizentur hi, qui Spiritum sanctum acceperunt sicut & nos? * Et iussit eos baptizari in nomine Domini Iesu Christi. Tunc rogauerunt eum ut maneret apud eos aliquodiebus.

CAP. XI.

A Vdierunt autem Apostoli, & fratres, qui erant in Iudæa: quoniam & Gentes receperunt uerbum Dei. * Cum autem ascendisset Petrus Ierosolimam, disceptabant aduersus illum, qui erant ex circumcissione, * dicentes: Quare introisti ad uiros præputium habentes, & manducasti cum illis? Incipiens autem Petrus exponebat illis ordinem, dicens: * Ego eram in ciuitate loppæ orans, & uidi in excessu mentis visionem, descendens uas quoddam uelut linteaminum magnum quattuor initijs summitti de celo, & uenit usque ad me. * In quod intruens considerabam, & uidi quadrupedia terrena, & bestias, & epulas, & uolatilia cæli. * Audui autem & uocem dicentem mihi: Surge Petre, occide, & manduca. * Dixi autem: Nequaquam Domine: quia commune aut immundum numquam introiui in os meum. * Respondit autem uox secundo de celo: Quæ Deus mundauit, tu ne commune dicaris. * Hoc autem factum est per te: & recepta sunt omnia rursum in celum. * Et ecce uiri tres consilium astiterunt in domo, in qua eram, missi a Cæsarea ad me. * Dixit au-

tem Spiritus mihi ut irem cum illis, nihil habitans. Venerunt autem mecum & sex fratres isti, & ingressi sumus in domum niri. * Narrauit autem nobis, quomodo uidisset Angelum in domo sua, statem & dicentem sibi: Mitte in loppæ, & accersi Simonem, qui cognominatur Petrus, * qui loquatur tibi uerba, in quibus saluus eris tu, & uniuersa domus tua. * Cum autem cepissem loqui, cecidit Spiritus sanctus super eos, sicut & in nos in initio. * Recordatus sum autem uerbi Domini, sicut dicebat: * Ioannes quidem baptizauit aqua, uos autem eos, sicut bimini Spiritu sancto. * Si ergo eandem gratiam dedit illis Deus, sicut & nobis, qui credidimus in Dominum Iesum Christum: ego quis eram, qui possem prohibere Deo? * His auditis, tacerunt: & glorificauerunt Deum, dicens: Ergo & Gentibus penitentiam dedit Deus ad uitam. * Et illi quidem, qui dispersi fuerant a tribulatione, quæ facta fuerat sub Stephano, perambulauerunt usque Phœnicem, & Cyprum, & Antiochiam, nemini loquentes uerbum, nisi solis Iudæis. * Erant autem quidam ex eis niri Cyprij, & Cyrenæ, qui cum introissent Antiochiæ, loquebantur & ad Græcos, annunciantes Dominum Iesum. * Et erat manus Domini cum eis: multique numerus credentium conuersus est ad Dominum. * Peruenit autem sermo ad aures ecclesiæ, quæ erat Ierosolymis super istis: & miserunt Barnabam usque ad Antiochiam. * Qui cum peruenisset, & uidisset gratiam Dei, gauisus est: & hortabatur omnes in proposito cordis permanere in Domino: * quia erat uir bonus, & plenus Spiritu sancto, & fide. Et apposita est multa turba Domino. * Profectus est autem Barnabas Tarsum, ut quaereret Saulum: quem cum inuenisset, perduxit Antiochiam. * Et annum totum conuersi sunt ibi in Ecclesiâ: & docuerunt turbam multam, ita ut cognominarentur primum Antiochiæ discipuli, Christiani. * In his autem diebus superuenerunt ab Ierosolymis prophætæ Antiochiam: * & forgens unus ex eis nomine Agabus, significabat per spiritum famem magnam futuram in uniuerso orbe terrarum, quæ facta est sub Claudio. * Discipuli autem, prout quis habebat, proposuerunt singuli in ministerium mittere habitantibus in Iudæa fratribus: quod & fecerunt, mittentes ad seniores per manus Barnabæ, & Sauli.

CAP. XII.

E Odem autem tempore misit Herodes rex manus, ut affligeret quosdam de Ecclesiâ. * Occidit autem Iacobum fratrem Joannis gladio. * Videns autem quis placeret

I Sup. 1.
5
Matt. 3. c.
11
Mar. 1. b.
Luc. 3. c.
16
Io. 1. d. 16
Ius. 19. a.

Iudai, apposuit ut apprehenderet & Petrus.
 4 Erant autem dies Azymorum. * Quem cum apprehendisset, misit in carcerem, tradens quattuor quaternionibus milicum custodiendum, volens post Pascha producere eum populo. * Et Petrus quidem seruebatur in carcere. Oratio autem fiebat sine intermissione.
 6 ne ab Ecclesia ad Deum pro eo. * Cum autem producturus eum esset Herodes, in ipsa nocte erat Petrus dormiens inter duos milites, vinculus catenis duabus: & custodes ante
 7 ostium custodiebant carcerem. * Et ecce Angelus Domini astitit: & lumen refulsit in habitaculo: percussitque latere Petri, excitavit eum, dicens: Surge velociter. Et ceciderunt catenae de manibus eius. * Dixit autem Angelus ad eum: Praecingere, & calceate caligas tuas. Et fecit sic. Et dixit illi: Circumda tibi uestimentum tuum, & sequere me. * Et exiens sequebatur eum, & nesciebat quia verum est, quod fiebat per angelum: existimabat autem se visum uidere.
 10 Transientes autem primam & secundam custodiam, uenerunt ad portam ferream, quae ducit ad ciuitatem: quae ultro aperta est eis. Et exeuntes processerunt uicium unum: & continuo discessit Angelus ab eo.
 11 * Et Petrus ad se reuersus, dixit: Nunc scio vere quia misit Dominus Angelum suum, & eripuit me de manu Herodis, & de omni expectione plebis Iudaeorum. * Consideransque uenit ad domum Mariae matris Ioannis, qui cognominatus est Marcus, ubi
 13 erant multi congregati, & orantes. * Pulchrae autem eo ostium ianuae, processit puella ad audiendum, nomine Rhoda.
 14 * Et ut cognouit uocem Petri, praegaudio non aperuit ianuam, sed intro currens nuntiavit stare Petrum ante ianuam. * At il-

li dixerunt ad eam: Insanis. Illa autem affirmabat sic se habere. * Illi autem dicebant: Angelus eius est. * Petrus autem perseverabat pulsans. Cum autem aperuisset, uiderunt eum, & obstupuerunt. * Annuens autem eis manu ut tacerent, narrauit quomodo Dominus eduxisset eum de carcere, dixitque: Nunciate Iacobo, & fratribus haec. Et egressus abiit in alium locum. * Facta autem die, erat non parua turbatio inter milites, quidnam factum esset de Petro. * Herodes autem cum requidisset eum, & non inuenisset, inquisitione facta de custodibus, misit eos ducti: descendensque a Iudaea in Caesaream, ibi commoratus est. * Erat autem iratus Tyrjjs, & Sidonijs. At illi unanimes uenerunt ad eum, & persuaso Blastis, qui erat super cubiculum regis, postulabant pacem, eo quod alerentur regiones eorum ab illo. * Statuto autem die Herodes uestitus ueste regia, sedit pro tribunali, & concionabatur ad eos. * Populus autem exclamabat: Dei uoces, & non hominis. * Confestim autem percussit eum Angelus Domini, eo quod non dedit ethonorem Deo: & consumpsit a uermibus, exspirauit. * Verbum autem Domini crescebat, & multiplicabatur. * Barnabas autem & Saul reuersi sunt ab Ierosolymis: & expleto ministerio, assumpto Ioanne, qui cognominatus est Marcus.

Sup. 11
d. 29

CAP. XIII.

1 ERant autem in Ecclesia, quae erat Antiochie, prophetae, & doctores, in quibus Barnabas, & Simon, qui uocabatur Niger, & Lucius Cyrenensis, & Manahen, qui erat Herodis Tetrarchae collaeanus, & Saulus.
 2 * Ministrantibus autem illis Domino, & ieiunantibus, dixit illis Spiritus sanctus. Segregate mihi Saulum, & Barnabam in opus ad quod assumpsi eos. Tunc ieiunantes, & orantes, imponentesque eis manus dimiserunt illos. * Et ipsi quidem missi a Spiritu sancto abierunt Seleuciam: & inde nauigauerunt
 3 Cyprum. * Et cum uenissent Salaminam, praedicabant uerbum Dei in synagogis Iudeorum. Habebant autem & Ioannem in ministerio. * Et cum perambulassent uniuersam insulam usque Paphum, inuenerunt quendam uirum magum pseudoprophetaem, Iudrum, cui nomen erat Barisus, qui erat cum Proconsule Sergio Paulo uiro prudente. Hic, accessit Barnabas, & Saulus, desiderabat
 4 audire uerbum Dei. * Resistebat autem illis Elymas magus, (sic enim interpretatur nomen eius) quarens auertere Proconsulem a fide. * Saulus autem, qui & Paulus, repletus
 5 Spiritu sancto, intruens in eum, dixit: O pie ne omni dolo, & omni fallacia, fili diaboli,

timice omnis iustitiz, non definit subuertere vias Domini rectas. * Et nunc ecce manus Domini super te, & eris cecus, non uidentem solem usque ad tempus. Et confestim cecidit in eum caligo, & tenebre, & circumiens querebat querebat manum daret. * Tunc Proconsul cum uidisset factum, credidit admirans super doctrina Domini. * Et cum a Papho nauigasset Paulus, & qui cum eo erant, uenerunt Pergen Pamphyliz. Ioannes autem discedens ab eis, reuersus est Ierosolymam. * Illi uero pertranscuntes Pergen, uenerunt Antiochiam Pisdiz: & ingressi synagogam die sabbatorum, sederunt. * Post lectionem autem legis, & Prophetarum, miserunt principes synagoga ad eos, dicentes: Viri fratres, si quis est in uobis sermo exhortationis ad plebem, dicite. * Surgens autem Paulus, & manu silentium indicens, ait: Viri Israelitiz, & qui timetis Deum, audite: * Deus plebis Israel elegit patres nostros, & plebem exaltauit cum essent incolae in terra Aegypti, & in brachio excelsi eduxit eos ex ea, * & per quadraginta annorum tempus mores eorum sustinuit in deserto. * Et destruxit gentes septem in terram Chanaan, & forte distribuit eis terram eorum, * quati post quadringentos & quinquaginta annos: & post hac dedit iudices, usque ad Samuel Prophetam. * Et exinde postulauerunt regem: & dedit illis Deus Saul filium Cis, uirum de tribu Beniamin, annis quadraginta. * & amoro illo, suscitauit illis Dauid regem: cui testimonium perhibens, dixit: Inueni Dauid filium Iesse, uirum secundum cor meum, qui faciet omnes uoluntates meas. * Huius Deus ex semine, secundum promissionem eduxit Israel salutem Iesum, * & predicante Ioanne ante faciem aduentus eius baptismum poenitentiae omni populo Israel. * Cum impleret autem Ioannes cursum suum, dicebat: Quem me arbitramini esse, & non sum ego, sed ecce uenit post me, cuius non sum dignus calcare menta pedum soluere. * Viri fratres, filij generis Abraham, & qui in uobis timent Deum, uobis uerbum salutis huius missum est. * Qui enim habitabant Ierusalem, & principes eius hunc ignorantes, & uoces prophetarum, quae per omne sabbatum leguntur, iudicantes impleuerunt, * & nullam causam mortis inuenientes in eo, & petierunt a Pilato, ut interficerent eum. * Cumque consummasset omnia, quae de eo scripta erant, deponentes eum de ligno, posuerunt in monumento. * Deus uero suscitauit eum a mortuis tertia die: qui nunc est per dies multos his, * qui simul ascenderant cum eo de Galilza in Ierusalem: qui usque nunc sunt testes eius ad plebem. * Et nos uobis annunciamus eam, quae ad patres nostros

repromissio facta est: * quoniam hanc Deus adimpleuit filiis nostris resuscitans Iesum, sicut & in Psalmo secundo scriptum est: * Filius meus es tu, ego hodie genui te. * Quod autem suscitauit eum a mortuis, amplius iam non timeaturum in corruptionem, ita dixit: * Quia dabo uobis sancta David fidelia. * Ideo, & alias dicit: * Non dabis sanctum tuum uidere corruptionem. * Dauid enim in sua generatione cum administrasset, uoluntari Deum dormiuit: & appositus est ad patres suos, & uidit corruptionem. * Quem uero Deus suscitauit a mortuis, non uidit corruptionem. * Notum igitur sit uobis uiri fratres, quia per hunc uobis remissio peccatorum annuciatur, & ab omnibus, quibus non potuistis in lege Moysi iustificari, in hoc omnis, qui credit, iustificatur. * Videte ergo ne superueniat uobis quod dictum est in Prophetis: * Videte contemptores, & admitamini, & disperdimini: quia opus operor ego in diebus uestrius opus quod non creditis, liquis enarrauerit uobis. * Exeuntibus autem illis rogabant ut sequenti sabbato loquerentur sibi uerba haec. * Cumque dimissa esset synagoga, secuti sunt multi Iudaeorum, & colentium aduenarum, Paulum, & Barnabam: qui loquentes suadebant eis ut permanerent in gratia Dei. * Sequenti uero sabbato pene uniuersa ciuitas conuenit audire uerbum Dei. * Videntes autem turbas Iudaei, repleti sunt zelo, & contradicebant his, quae a Paulo dicebantur, blasphemantes. * Tunc constanter Paulus & Barnabas dixerunt: Vobis oportebat primum loqui uerbum Dei: sed quoniam repellitis illud, & indignos uos iudicatis aeterna nite, ecce conuertimur ad Gentes. * sicut enim praecipit nobis Dominus: postui te in lucem Genti, ut sis in salutem usque ad extremum terrae. * Audientes autem Gentes gaudio sunt, & gloriificabant uerbum Domini: & crediderunt quotquot erant praordinati ad uitam aeternam. * Diffeminabantur autem uerbum Domini per uniuersam regionem. * Iudei autem concitauerunt mulieres religiosas, & honestas, & primos ciuitatis, & excitauerunt persecutionem in Paulum, & Barnabam: & eiecerunt eos de finibus suis. * At illi excussu puluere pedum in eos, uenerunt Iconium. * Discipuli quoque replebantur gaudio & Spiritu sancto.

CAP. XIII.

Factum est autem Iconij, ut simul introirent in synagogam Iudaeorum, & loquerentur, ita ut crederet Iudaeorum, & Graecorum copia multitudo. * Qui uero increduli fuerant Iudei, suscitauerunt, & ad iracundiam

Pa. 2. b. 7
II Sa. 95. a
3
I Ps. 15. b
10
12. Reg. 2. b. 10
Abac. 2. b. 5
II Sa. 49. b
6
Mar. 6. 1
Mat. 1. o. b
14
Luc. 9. 2. 9

diam concitauerunt animas Gentium aduersus fratres. * Multo igitur tempore demorati sunt, fiducialiter agentes in Domino, testimonium perhibente verbo gratie sue, dante signa, & prodigia fieri per manus eorum. *
 4 * Diuisa est autem multitudo ciuitatis: & quidam quidem erant cum Iudeis, quidam vero cum Apostolis. * Cum autem factus esset impetus Gentilium, & Iudeorum cum principibus suis, ut contumelijs afficerent, & lapidarent eos, * intelligentes confugerunt ad ciuitates Lycaonie Lystram, & Derben, & vniuersam in circuitu regionem, & ibi euangelizantes erant. * Et quidam vir Lystris infirmus pedibus sedebat, eludus ex vtero matris sue, qui nunquam ambulauerat. * Hic audiuit Paulum loquentem. Qui intuitus eum, & videns quia fidem haberet, ut saluus fieret, * dixit magna voce: Surge super pedes tuos rectus. Et exiit, & ambulabat. * Turbæ autem cum vidissent quod fecerat Paulus, laudauerunt vocem suam Lycaonie dicentes: Dij simile facti hominibus, descendere ad nos. * Et vocabant Barnabam Iouem, Paulum vero Mercurium: quoniam ipse erat dux verbi. * Sacerdos quoque

Iouis, qui erat ante ciuitatem, tauros, & coronas ante ianuas afferens, cum populis volebat sacrificare. * Quod ubi audierunt Apostoli, Barnabas & Paulus, conscissis tunicis exiierunt in turbas clamantes, * & dicentes: Viri, quid hæc facitis? & nos mortales sumus, similes vobis homines, annuntiantes vobis ab his vanis conuerti ad Deum viuum, qui fecit celum, & terram, & mare, & omnia que in eis sunt: * qui in præteritis generationibus dimisit omnes gentes in gredi vias suas. * Et quidem non sine testimonio semetipsum reliquit benefaciens de-

celo, dans pluias, & tempora fructifera im-
 17 plens cibo, & lætitia corda nostra. * Et hæc dicentes, vix sedauerunt turbas ne sebi immolarent. * Super uenerunt autem quidam ab Antiochia, & Iconio Iudæi: & persuasus turbis, lapidantesq. Paulum, traxerunt extra ciuitatem, existimantes eum mortuum esse. *
 19 * Circumdantibus autem cum discipulis, D surgens intrauit ciuitatem, & postera die profectus est cum Barnaba in Derben. * Cumque euangelizassent ciuitati illi, & docuissent multos, reuersi sunt Lystram, & Iconium, & Antiochiam, * confirmantes animas discipulorum, exhortantesq. ut permanerent in fide: & quoniam per multas tribulationes oportet nos intrare in regnum Dei. * Et cum constituisset illis per singulas ecclesias presbyteros, & orassent cum ieiunationibus, commendauerunt eos Domino, in quem crediderunt. * Transientesq. Pisidiam, uenerunt in Pamphylia, & loquentes uerbum Domini in Perge, descenderunt in Attaliam: *
 25 * & inde nauigauerunt Antiochiam, unde erant traditi gratiæ Dei in opus, quod compleuerunt. * Cum autem uenissent, & congregassent Ecclesiam, retulerunt quanta fecissent Deus cum illis, & quia aspersisset Gentibus ostium fidei. * Morati sunt autem tempus non modicum cum discipulis.

CAP. XV.

1 **E**T quidam descendentes de Iudæa, obce-
 A bant fratres: Quia nisi circumcidamini secundum morem Moysi, non potestis saluari. * Facta ergo seditione non minima Paulo, & Barnabæ aduersus illos, statuerunt ut ascenderent Paulus, & Barnabas, & quidam alij ex alijs ad Apostolos, & presbyteros in Ierusalem super hac questione. * Illi ergo deducti ab Ecclesia pertransibant Phœnicem, & Samariam, narrantes conuersionem Gentium: & faciebant gaudium magnum omnibus fratribus. * Cum autem uenissent Ierosolymam, suscepti sunt ab Ecclesia, & ab Apostolis, & senioribus annuntiantes quanta Deus fecisset cum illis. * Surrexerunt autem quidam de barresi Pharisæorum, qui crediderunt, dicentes: Quia oportet circumcidi eos, præcipere quoque seruare legem Moysi. * Conueneruntq. Apostoli, & seniores uidere de uerbo hoc. * Cum autem magna conquisitio uerbo, surgens Petrus dixit ad eos: Viri fratres, vos scitis quoniam ab antiquis diebus Deus in nobis elegit, per os meum audire Gentes uerbum Euangelij, & credere. * Et qui nouit corda Deum, testimonium perhibet, dans illis Spiritum Sanctum, sicut & nobis, & nihil discreuit inter nos & illos, fide purificant corda eorum. * Nunc ergo quid tentatis Deum, imponere

Sup. 19.

2.1

Gal. ym.

2

Sup. 10.

b. 20

Sup. 10.

g. 43

iugum super ceruices discipulorum, quod neque patres nostri, neque nos portare potuimus? * Sed per gratiam Domini Iesu Christi credimus saluari, quemadmodum et illi. * Tacuit autem omnis multitudo: & audiebant Barnabam, & Paulum narrantes quanta Deus fecisset signa, & prodigia in Gentibus per eos. * Et postquam tacuerunt, respondit Iacobus, dicens: Viri fratres, audite me. * Simon narrauit quemadmodum primum Deus visitauit sumere ex Gentibus populum nomini suo. * Et huic concordant uerba prophetatum, sicut scriptum est: * I post hæc reuertar, & reedificabo tabernaculum Dauid, quod decidiit: & diruta eius reedificabo, & erigam illud: * ut requirant ceteri hominum Dominum, & omnes gentes, super quas inuocatum est nomen meum, dicit Dominus faciens hæc. * Notum a seculo est Domino opus suum. * Propter quod ego iudico non inquietari eos, qui ex Gentibus conuertuntur ad Deum, * sed scribere ad eos ut abstineant se a contaminationibus simulachrorum, & fornicationis, & suffocatis, & sanguine. * Moyses enim a temporibus antiquis habet in singulis ciuitatibus qui eum prædicant in synagogis, ubi per omne sabbatum legitur. * Tunc placuit Apostolis, & senioribus cum omni Ecclesia, eligere uiros ex eis, & mittere Antiochiam cum Paulo, & Barnaba, Iudam, qui cognominabatur Barsabas, & Silam uiros primos in fratribus, * scribentes per manus eorum. **APOSTOLI** & seniores fratres, his, qui sunt Antiochiz, & Syrig, & Ciliciz fratribus ex Gentibus, salutem.

24 * Quoniam audiuius quia quidam ex nobis exeuntes, turbauerunt uos uerbis, eueruentes animas uestras, quibus non mandauimus: * placuit nobis collectis in unum, eligere uiros, & mittere ad uos cum charissimis nostris Barnaba, & Paulo, * hominibus, qui tradiderunt animas suas pro nomine Domini nostri Iesu Christi. * Misimus ergo Iudam, & Silam, qui & ipsi uobis uerbis referent eadem. * Visum est enim Spiritui sancto, & nobis nihil ultra imponere uobis oneris quam hæc necessaria: * ut abstineatis uos ab immolatis simulachrorum, & sanguine, & suffocato, & fornicatione, a quibus custodientes uos, bene ageitis. Valete. * Illi ergo dimissi, descenderunt Antiochiam: & congregata multitudo tradiderunt epistolam. * Quam cum legissent, gauisi sunt super consolatione. * Iudas autem, & Silas, & ipsi cum essent Propheta, uerbo plurimo consolati sunt fratres, & confirmauerunt. * Facto autem ibi aliquanto tempore, dimissi sunt cum pace a fratribus ad eos, qui miserant illos. * Visum est autem Silis ibi remanere: Iudas autem solus

abijt Ierusalem. * Paulus autem, & Barnabas demorabantur Antiochiz docentes: & euangelizantes cum alijs pluribus uerbum Domini. * Post aliquot autem dies, dixit ad Barnabam Paulus: Reuertentes uisitemus fratres per uniuersas ciuitates, in quibus prædicauimus uerbum Domini, quomodo se habeant. * Barnabas autem uolebat secum assumere & Ioannem, qui cognominabatur Marcus. * Paulus autem rogabat eum (ut qui discessisset ab eis de Pamphylia, & nos isset cum eis in opus) non debere recipi. * Facta est autem dissensio, ita ut discederent ab inuicem, & Barnabas quidem assumpto Marco nauigare Cyprum. * Paulus uero electo Sila profectus est, traditus gratiz Dei a fratribus. * perambulabat autem Syriam, & Ciliciam, confirmans Ecclesias: præcipiens custodire præcepta Apostolorum, & seniorum.

CAP. XVI.

Peruenit autem Derben, & Lystram: Et ecce discipulus quidam erat ibi nomine Timotheus, filius mulieris Iudææ fidelis, patre Gentili. * Huic testimonium bonum reddebant qui in Lystris erant, & Iconio fratres. * Hunc uoluit Paulus secum proficisci: & assumens circumcidit eum propter Iudæos, qui erant in illis locis. Sciebant enim omnes quod pater eius erat Gentilis.

4 * Cum autem pertransirent ciuitates, tradebant eis custodire dogmata, quæ erant decreta ab Apostolis & senioribus, qui erant Ierosolymis. * Et Ecclesiz quidem confirmabantur fide, & abundabant numero quotidie. * Transientes autem Phrygiam, & Galatiz regionem, uerati sunt a Spiritu sancto loqui uerbum Dei in Asia. * Cum uenissent autem in Mysiam, tentabant ire in Bithyniam: & non permisit eos Spiritus Iesus. * Cum autem pertransissent Mysiam, descenderunt Troadem: * & uisio per noctem Paulo ostensa est: Vir Macedo quidam erat stans, & deprecans eum, & dicens: Transiens in Macedoniam, adiuua nos. * Ut autem visum uidit, statim quæuisum proficisci in Macedoniam, certi facti quod uocasset nos Deus euangelizare eis. * Nauigantes autem a Troade, recto curso uenimus Samothraciam, & sequenti die Neapolim: * & inde Philippos, quæ est prima partis Macedoniæ ciuitas, colonia. Eramus autem in hac Urbe diebus aliquot, confecti.

13 rentes. * Die autem sabbatorum egressi sumus foras portam iuxta flumen, ubi uidebatur oratio esse: & sedentes loquebamur mulieribus, quæ conuenerant. * Et quædam mulier nomine Lydia, purpuraria ciuitatis Thyatirenorum, colens Deum, audiuit:

cuius Dominus aperuit cor intendere his,
 15 quæ dicebantur a Paulo. * Cum autem baptizata esset, & domus eius, deprecata est dicens: Si iudicasti me fidelem Domino esse, introite in domum meam, & manete.
 16 Et coegit nos. * Factum est autem euntibus nobis ad orationem, puellam quandam habentem spiritum pythonem obuiare nobis, quæ quæsitum magnum præstabat dominis suis diuinando. * Hæc subsecuta Paulum, D & nos, clamabat dicens: Isti homines serui Dei excelsi sunt, qui annuntiāt vobis viam salutis. * Hoc autem, faciebant multis diebus. Dolens autem Paulus, & conuersus, spiritui dixit: præcipio tibi in nomine Iesu Christi exire ab ea. Et exist eadem hominibus.
 19 ra. * Videntes autem domini eius quia exiuit spes quæsitus eorum, apprehendentes Paulum, & Silam perduxerunt in forum ad principes. * & offerentes eos magistratibus, dixerunt: Hi homines conturbant ciuitatē nostram, cum sint Iudei. * & annuntiant morem, quem non licet nobis suscipere, neque facere, cum simus Romani. * Et cucurrit plebs aduersus eos: & magistratus, scissis tunicis eorum, iusserunt eos virgis cædi.
 21 * Et cum multas plagas eis imposuissent, miserunt eos in carcerē, præcipientes eum stodi ut diligenter custodiret eos. * Qui cum tale præceptum accepisset, misit eos in interiorem carcerem, & pedes eorum strinxit ligno. * Media autem nocte Paulus, & Silas orantes, laudabant Deum: & audiebant eos, qui in custodia erant. * Subito vero terræ motus factus est magnus, ita ut mouerentur fundamenta carceris. Et statim aperta sunt omnia ostia & uniuersorum vincula soluta sunt. * Expectatus autem custos carceris, & uidēs ianuas apertas

carceris, euaginato gladio volebat se inter-
 18 ficere, æstimans fugillē vinctos. * Clamauit autem Paulus voce magna, dicens: Nihil tibi mali feceris: uniuersi enim hic sumus. * Peti-
 29 F toq. lumine, introgressus est: & tremefactus procidit Paulo & Silæ ad pedes. * & produ-
 30 cens eos foras, ait: Domini, quid me oportet facere, ut saluus fiam? * At illi dixerunt: Crede in Dominum Iesum: & saluus eris
 31 tu, & domus tua. * Et locuti sunt ei uerbum Domini cum omnibus, qui erant in domo
 32 eius. * Et tollens eos in illa hora noctis, lauit plagas eorum: & baptizatus est ipse, &
 34 omnis domus eius cœnauit. * Cumq. perduxisset eos in domum suam, apposuit eis mensam, & lætatus est cum omni domo sua credens Deo. * Et cum dies factus esset, miserunt magistratus liatores, dicens: Dimitte homines illos. * Nunciauit autem custos carceris uerba hæc Paulo: Quia miserunt magistratus ut dimittamini, nunc igitur exeuntes, ite in pace. * Paulus autem dixit eis: Cæso nos publice, indemnatos, homines Romanos miserunt in carcerē, & nunc occulte nos eiciunt. Non ita: sed veniant,
 38 * & ipsi nos eiciant. Nunciauerunt autem magistratibus liatores uerba hæc. Time-
 39 runtq. auditō quoddam Romani esse: & uenientes deprecati sunt eos, & educentes rogabant ut egredierentur de Vrbe. * Exeuntes autem de carcere, introierunt ad Lydiam: & uisis stratis conlati sunt eos, & profecti sunt.

CAP. XVII.

1 C Vm autem perambulaissent Amphipolim, & Apolloniam, uenerunt Thesaloniam, ubi erat synagoga Iudæorum.
 2 * Secundum consuetudinem autem Paulus introiuit ad eos, & per sabbata tria discebatur eis de Scripturis, * & adaperiens & inuans quia Christum oportuit pati, & refutere a mortuis: & hæc illi Iesus Christus, quem ego annuncio uobis. * Et quidam ex eis crediderunt, & adiuncti sunt Paulo, & Silæ, & de colentibus, Gentilibusque multitudo magna, & mulieres nobiles non paucæ. * Zelantes autem Iudei, assumen-
 3 tesq. de vulgo uiros quosdam malos, & turba facta, concitauerunt ciuitatem: & assistentes de muli Iasonis quærebant eos prodicere in populum. * Et cum non inuenissent eos, traherant Iasonem, & quosdam fratres ad principes ciuitatis, clamantes: Quoniam hi, qui Vrbe concitant, & hæc uenerunt,
 7 * quos suscepit Iason, & hi omnes contra decreta Cæsaris faciunt, regem alium dicentes esse, Iesum. * Concitauerunt autem plebem, & principes ciuitatis audientes hæc,

9 * Et accepta satisfactione a Iasone, & ceteris, dimiserunt eos. * Fratres uero confestim per noctem dimiserunt Paulum, & Silam. C In Beræam. Qui cum uenissent, in synagoga Iudæorum introierunt. * Hi autem erant nobiliores eorum, qui sunt Thessalonica, qui susceperunt uerbum cum omni auiditate, quotidie scrutantes Scripturas, si hæc ita se haberent. * Et multi quidem crediderunt ex eis, & mulierum Gentilium honestarum, & uiri non pauci. * Cum autem cognouissent in Thessalonica Iudæi, quia & Berææ predicatum est a Paulo uerbum Dei, uenerunt & illuc commouentes, & turbantes multitudinem. * Statimque tunc Paulum dimiserunt fratres, ut iret usque ad mare: Silas autem, & Timotheus remanserunt ibi. * Qui autem deducebant Paulum, perduxerunt eum usque Athenas, & accepto D mandato ab eo ad Silam, & Timotheum ut quam celeriter uenirent ad illum, profecti sunt. * Paulus autem cum Athenis eos expectaret, incitabatur spiritus eius in ipso, uidens idololatriæ deditam ciuitatem. * Disputabat igitur in synagoga cum Iudæis, & colentibus, & in foro, per omnes dies ad eos, qui aderant. * Quidam autem Epicuri, & Stoici philosophi diserebant cum eo, & quidam dicebant: Quid uult seminuerbis hic, dicere? Alij uero: Nouorum dæmoniorum uidetur annunciator esse: quia Iesum, & resurrectionem annuntiabat eis. 19 * Et apprehensum eum ad Areopagum duxerunt, dicentes: Possumus scire quæ est hæc noua, quæ a te dicitur, doctrina? 20 * noua enim quædam inferis auribus nostris: Volumus ergo scire quidam uelint hæc esse. 21 (* Athenienses autem omnes, & aduenæ hospites, ad nihil aliud uocabant nisi aut dicere, aut audire aliquid noui.) * Stans autem Paulus in medio Areopagi, ait: Viri Athenienses per omnia quasi superstitionis res uos uideo. * Præteriti enim, & uident simulachra uestra, inueni & aram, in qua scriptum erat: I G N O T O D E O. Quod ergo ignorantes colitis, hoc ego annuncio uobis. * I Deus, qui fecit mundum, & omnia quæ in eo sunt, hic cæli & terræ cum sit Dominus, non in manufactis templis habitabat, * nec manibus humanis colitur indigens aliquo, cum ipse det omnibus uitam, & inspirationem, & omnia: * fecitque ex uno omnigenus hominum inhabitare super uniuersam faciem terræ, definiens statuta tempora, & terminos habitationis eorum. * querere Deum si forte attrectent eum, aut inueniant, quamuis non longe sit ab unoquoque nostrum. * In ipso enim uiuimus, & mouemur, & sumus: sicut & quidam uestrorum Poetarum dixerunt: Ipse enim & genitus sumus. * Genus ergo cum simus Dei,

non debemus estimare auro, aut argento, aut lapidi, sculpturæ artis, & cogitationis hominis, Diuinum esse simile. * Et tempora quidem huius ignorantie despiciens Deus, nunc annunciat hominibus ut omnes ubique penitentiam agant, * eo quod statuit diem, in quo iudicaturus est orbem in æquitate, in uiro, in quo statuit, fidem præbens omnibus, suscitans eum a mortuis. 32 * Cum audissent autem resurrectionem mortuorum, quidam quidem irridebant, quidam uero dixerunt: Audiemus te de hoc iterum. * Sic Paulus exiit de medio eorum. 34 * Quidam uero uiri adhaerentes ei, crediderunt: in quibus & Dionysius Areopagita, & mulier nomine Damaris, & alij cum eis.

CAP. XVIII.

1 **P**ost hæc egressus ab Athenis, venit Corinthum: * & inueniens quendam Iudæum nomine Aquilam, Ponticum genete, qui nuper uenerat ab Italia, & Priscillam uxorem eius, (eo quod præcepisset Claudius discedere omnes Iudæos a Roma) accessit ad eos. * Et quia eiusdem erat artis, manebat apud eos, & operabatur: (erant autem scenofactoris artis.) * Et disputabat in synagoga per omne sabbatum, interponens nomen Domini Iesu, suadebatque Iudæis, & Græcis. * Cum uenissent autem de Macedonia Silas & Timotheus, instabat uerbo Paulus, testificans Iudæis esse Christum Iesum. * Contradicientibus autem eis, & blasphemantibus, excutiens uestimenta sua, dixit ad eos: Sanguis uester super caput uestrum: mundus ego, ex hoc ad Gentes uadam. * Et migrans inde, intrauit in domum cuiusdam, nomine Titi Iusti, colentis Deum, cuius domus erat coniuncta synagoga. * Crispus autem archisynagogus credidit Domino cum omni domo sua: & multi Corinthorum audientes credebant, & baptizabantur. * Dixit autem Dominus nocte per uisionem Paulo: Noli timere, sed loquere, & ne taceas: * propter quod ego sum tecum: & nemo apponetur tibi ut noceat te: quoniam populus est mihi multus in hac ciuitate. 11 * Sedit autem ibi annuum & sex menses, docens apud eos uerbum Dei. * Gallione autem proconsole Achaïæ, insurrexerunt uno animo Iudæi in Paulum, & adduxerunt eum ad tribunal, * dicentes: Quia contra legem hic persuadet hominibus colere Deum. 14 * Incipientem autem Paulo aperire os, dixit Gallio ad Iudæos: Si quidem esset iniquum aliquid, aut facinus pessimum o uiri Iudæi, recte uos sustinerem. * Si uero questionis fuit de uerbo, & nominibus, & lege uestra, uos ipsi uideritis: Iudex ego

horum

16 horum nolo esse. * Et manauit eos a tribu-
 17 nali. * Apprehendentes autem omnes Sost-
 E henem principem synagoga, percutiebant
 eum ante tribunal: & nihil eorum Gallioni
 18 cur erat. * Paulus uero cum adhuc susti-
 nuisset dies multos, fratribus ualefaciens,
 nauigauit in Syriam, (& cum eo Priscilla,
 & Aquila) qui sibi intonderat in Cenchris
 19 caput: habebat enim uotum. * Deuenitq;
 Ephesum, & illos ibi reliquit. Ipse uero in-
 gressus synagoga, disputabat cum Iudeis.
 20 * Rogantibus autem eis ut ampliori tempo-
 21 re maneret, non consensit, * sed ualefacies,
 & dicens: Iterum reuertar ad uos Deo uolen-
 22 te, profectus est ab Epheso. * Et descendens
 Caesarem, ascendit, & saluauit Eccliam,
 23 & descendit Antiochiam. * Et factum ibi ali-
 quanto tempore profectus est, perambulans
 ex ordine Galaticam regionem, & Phry-
 24 giam, confirmans omnes discipulos: * Iu-
 deus autem quidam, Apollo nomine, Ale-
 xandrinus genere, uir eloquens, deuenit Ephe-
 25 sum, potens in scripturis. * Hic erat edo-
 catus uiam Domini: & seruens spiritu loque-
 batur, & docebat diligenter ea, quae sunt Ie-
 26 su, sciens tantum baptismum Ioannis. * Hic
 ergo cepit fiducialiter agere in synagoga.
 Quem cum audissent Priscilla & Aquila,
 assumperunt eum, & diligentius exposue-
 27 runt ei uiam Domini. * Cum autem uellet
 ire Achaiam, exhortati fratres, scripserunt
 discipulis ut susciperent eum. Qui cum ue-
 nisset, consultum multum his, qui crediderant.
 28 * Vehementer enim Iudeos reuincebat pub-
 lifice, ostendens per Scripturas, esse Chri-
 stum Iesum.

C A P. XIX.

1 **F** Actum est autem, cum Apollo effet Co-
 rinthi, ut Paulus peragratis superioribus
 partibus ueniret Ephesum, & inueniret quos-
 2 dam Discipulos: * dixitque ad eos: Si Spi-
 ritum sanctum accepistis credentes? At illi
 dixerunt ad eum: Sed neque si Spiritus san-
 3 ctus est, audiuius. * Ille uero ait: In quo
 ergo baptizati estis? Qui dixerunt: In Ioan-
 4 nis baptismo. * Dixit aut Paulus: Ioan-
 nes baptizauit baptismis poenitentiae popu-
 lum dicens: In eum, qui venturus esset post
 5 ipsum, ut crederet, hoc est, in Iesum. * His
 auditis, baptizati sunt in nomine Domini Ie-
 6 su. * Et cum imposuisset illis manus Paulus,
 7 uenit Spiritus sanctus super eos, & loqueba-
 tur linguis, & prophetauerunt. * Erant autem
 8 omnes uiri fere duodecim. * Introgressus
 autem synagoga, cum fiducia loquebatur
 per tres menses, disputans, & suadens de re-
 9 gno Dei. * Cum autem quidam induraren-
 tur, non crederent, maledicentes uiam Do-
 mini coram multitudinem, discendens ab eis,

segregauit discipulos, quotidie disputans in
 10 schola tyranni cuiusdam. * Hoc autem fac-
 tum est per biennium, ita ut omnes, qui ha-
 bitabant in Asia, audirent uerbum Domini, lu-
 11 dai atque Gentiles. * Virtute sique non quas
 12 libet faciat, at Deus per manum Pauli: * ita
 C ut etiam super languidos deferrentur a corpo-
 re eius sudaria, & semicinctia, & recedebant
 ab eis languores & spiritus nequam egrediebā-
 13 tur. * Tentauerunt autem quidam & de cir-
 cumuentibus Iudeis exorcistis, inuocare su-
 per eos, qui habebant spiritus malos, nomine
 Domini Iesu, dicentes: Adiuro uos per Ie-
 14 sum, quem Paulus praedicat. * Erant autem qui-
 da Iudei Sceux principis sacerdotum & pte
 15 filij, qui hoc faciebant. * Respondens autem
 spiritus nequam dixit eis: Iesum noui, &
 16 Paulum scio: uos autem qui estis? * Et in-
 siliens in eos homo, in quo erat daemonium
 pessimum, & dominatus amborum, inua-
 17 luit contra eos, ita ut nudi, & vulnerati ef-
 fugerent de domo illa. * Hoc autem notum
 D factum est omnibus Iudeis atque Gentibus
 qui habitabant Ephesi: & cecidit timor su-
 per omnes illos, & magnificabatur nomen
 18 Domini Iesu. * Multique credentium uenie-
 bant confitentes, & annunciantes adus suos.
 19 * Multi autem ex eis, qui fuerant curiosi se-
 dari, contulerunt libros, & combusserunt co-
 ram omnibus: & computatis pretijs illorum,
 inuenerunt pecuniam denariorum quinquaginta
 20 milium. * Ita sortiter crescebat uer-
 bum Dei, & confirmabatur. * His autem
 exploris, proposuit Paulus in Spiritu, transi-
 ta Macedonia & Achaia ire Ierosolimam,
 dicens: quoniam postquam fuero ibi, oportet
 21 me & Romam uidere. * Mittens autem
 E in Macedoniam duos ex ministrantibus si-
 bi, Timotheum, & Erastum, ipse remansit
 22 ad tempus in Asia. * Facta est autem illi re-
 pore turbatio non minima de uia Domini:
 23 * Demetrius enim quidam nomine, argen-
 tarius, faciens zdes argenteas Dianae, praes-
 tat artificibus non modicum quasi mē:
 24 * quos conuocans, & eos, qui huiusmodi
 erant opifices, dixit: Viri, scitis quia de
 25 hoc officio est nobis acquisitio? & uidetis
 & auditis quia non solum Ephesi, sed pene
 totius Asia, Paulus hic suadens auertit multa
 26 turbata, dicens: Quoniam non sunt dii, qui
 manibus sunt. * Non solum autem hac per-
 riclitabitur nobis pars in redargutionem ue-
 nire, sed & magnae Dianae templum in ni-
 hilum reputabitur, sed & destrui incipiet
 maiestas eius, quam tota Asia, & orbis colit.
 27 * His auditis, repleti sunt ira, & exclama-
 F uerunt dicentes: Magna Diana Ephesiorum.
 28 * Et impleta est ciuitas confusione: & impe-
 tum fecerunt uno animo in theatrum, rapto
 Gaio, & Aristarcho Macedonibus, cemi-
 29 tibus Pauli. * Paulo autem uolente intrare
 30

in populum, non permiserunt discipuli.

- 31 * Quidam autē & de Asia principibus, qui erant amici eius, miserunt ad eum rogantes ne se daret in theatrum: * alij autem aliud clamabant. Erat enim Ecclesia confusa: & plures nesciebant qua ex causa conuenissent. * De turba autem detraxerunt Alexandrum, propellentibus eum Iudæis. Alexander autem manu silentio: postulato, volebat reddere rationem populo. * Quem ut cognouerunt Iudæum esse, uox facta una est omnium, quasi per horas duas clamantium: 32 Magna Diana Ephesiorum. * Et cum sedasset scriba turbas, dixit: Viri Ephesij, quis enim est hominum, qui nesciat Ephesiorum ciuitatem cultricem esse magnæ Dianæ, Iouisq. prolis? * Cum ergo his contradici non possit, oportet uos sedatos esse, & nihil temere agere: * Adduxisti enim homines istos neque sacrilegos, neque blasphemantes deum ueltram. * Quod si Demetrius, & qui cum eo sunt artifices, habent aduersus aliquem causam, conuentus forenses aguntur, & pro- 33 consules sunt, accusent inuicem. * Si quid autem alterius rei queritis in legitimam Ecclesia poterit absolui. * Nam & periclitamur argui seditionis hodiernæ: cum nullus obnoxius sit (de quo possimus reddere rationem) concursus istius. Et cum hæc dixisset, dimisit Ecclesiam.

C A P. XX.

- 1 **P**ostquam autem cessauit tumultus, uocatis Paulus discipulis, & exortatus eos, ualedixit, & profectus est ut iret in Macedoniam. * Cum autem perambulasset partes illas, & exortatus eos fuisset multo sermone, uenit ad Græciam: * ubi cum fecisset menses tres facti sunt illi insidæ a Iudæis nauigaturo in Syriam: habuitque consilium ut reuerteretur per Macedoniam. * Comitatus est autem cum Sopater Pyrrhi Bærensis, Thessalonicensium uero Aristarchus, & Secundus, & Gaius Derbeus, & Timotheus: 2 Asiani uero Tychicus, & Trophimus. * Hi cum precessissent, sustinuerunt nos Troade: 3 * nos uero nauigauimus post dies Azymorum a Philippis, & uenimus ad eos Troadem in diebus quinque, ubi demorati sumus diebus septem. * Vna autem Sabbati cum conuenissemus ad frangendum panem, Paulus disputabat cum eis profecturus in crastinum, protraxitque sermonem usque in mediam noctem. * Erant autem lampades copiose in cenaculo, ubi eramus congregatis. * Sedens autem quidam adolecens nomine Eutychus super fenestram, cū mergeretur somno graui, diſputante diu Paulo, ductus somno cecidit de tertio cenaculo deorsum, & sublatuſ est mortuus. * Ad quem

- Cum descendisset Paulus, incubuit super eum: & complexus dixit: Nolite turbari, anima 11 enim ipsius in ipso est. * Ascendens autem, frangensq. panem, & gustans, satiusq. a locutus usque in lucem, sic profectus est. * Adduxerunt autem puerum uiuentem, & consolati sunt non minimè. * Nos autem ascendentes nauem, nauigauimus in Alſon, inde suscepit Paulum: sic enim disposuerat ipse per terram iter facturus. * Cum autem conuenisset nos in Alſon, assumpto eo, uenimus 12 Micylenen. * Et inde nauigantes, sequenti die uenimus contra Chium, & alia applicuimus Samum, & sequenti die uenimus Mileti. * proposuerat enim Paulus transnauigare Ephesum, nequa mora illi fieret in Asia. 13 D Festinabat enim, si possibile sibi esset, ut diē Pentecostes faceret Ierosolymis. * A Mileto autem mittens Ephesum, uocauit Maiores natu Ecclesiæ. * Qui cum uenissent ad eum, & simul essent, dixit eis: Vos scitis a prima die, qua ingressus sum in Asiam, qualiter uobiscum per omne tempus fuerim, 14 * seruiens Domino cum omni humilitate, & lacrymis, & tentationibus, quæ mihi acciderunt ex insidijs Iudeorum: * quomodo nihil subtraxerim uilium, quo minus annuntiarem uobis, & docerem vos publice, & per domos, * testificans Iudæis, atq. Gentilibus in Deum penitentiam, & fidem in Dominum nostrum Iesum Christum. * Et 15 nunc ecce alligatus ego spiritu, uado in Ierosalem: quæ in ea uentura sint mihi, ignorans: * nisi quod Spiritus sanctus per omnes ciuitates mihi protestatur, dicens: quoniam uincula, & tribulationes Ierosolymis me manent. * Sed nihil horum uereor: nec facio animam meam pretiosiores quam me, dummodo consumem cursum meum; 16

& mini-

& ministerium uerbi, quod accepi a Domi-
 no Iesu, testificari Euangelium gratiæ Dei.
 15 * Et nunc ecce ego scio quia amplius non ui-
 debitis faciem meam uos omnes, per quo tran-
 16 sui prædicans regnum Dei. * Quapropter cō-
 testor uos hodierna die, quia mundus sum
 17 a sanguine omnium. * Non enim sub-
 terfugi quominus annuntiarem omne con-
 18 silium Dei uobis. * Attendite uobis, & uni-
 F uerso gregi, in quo uos Spiritus sanctus
 posuit episcopos regere Ecclesiam Dei, quā
 19 acquisiuit sanguine suo. * Ego scio quoniam
 intrabunt post discessionem meam superi rapa-
 20 ces in uos, non parcentes gregi. * Et ex uo-
 30 bis ipse exurgens uiri loquentes peruersa,
 ut abducant discipulos post se. * Propter
 31 quod uigilate memoria retinentes: quoniam
 per triennium nocte & die non cessauī, cum
 lacrymis monens unumquodque uestrum.
 32 * Et nunc commendo uos Deo, & uerbo
 gratiæ ipsius, qui potens est edificare & da-
 re hereditatem in sanctificationis omnibus.
 33 * Argentum, & aurum, aut uestem nullius
 34 concupiui, sicut ipsi scitis: I quoniam ad ea,
 quæ mihi opus erant, & his, qui mecum
 35 sunt, ministrauerunt manus istæ. * Omnia
 G ostendi uobis, quoniam sic laborantes, oportet
 suscipere infirmos ac meminisse uerbi
 Domini Iesu, quoniam ipse dixit: Beatius
 36 est magis dare, quàm accipere. * Et cum
 hæc dixisset, positis genibus suis orauit cum
 37 omnibus illis. * Magnus autem fletus factus
 est omnium: & procumbentes super collum
 38 Pauli, osculabantur eum, * dolentes maxi-
 me in uerbo, quod dixerat, quoniam amplius
 faciem eius non essent uisuri. Et deducebant
 eum ad nauem.

CAP. XXI.

1 C Vm autem factum esse ut nauigaremus
 A ab Ierusalē ab eis, recto cursu uenimus
 2 Cōm, & sequenti die Rhodum, & inde Pa-
 2 taram. * Et cum inuenissemus nauem transi-
 3 frentem in Phœnicem, ascendentes nauigauim-
 3 mos. * Cum apparuissemus autem Cypro,
 relinquentes eam ad sinistram, nauigauimus
 4 in Syriam, & uenimus Tyrum: sibi enim na-
 uis expositura erat onus. * Iuuentis autem
 discipulis, mansimus ibi diebus septem qui
 Paulo dicebant per Spiritum ne ascenderet
 5 Ierusalem. * Et expletis diebus profecti
 ibi mos, deducētes nos omnibus cum uxo-
 6 ribus, & filiis uique foras ciuitatem: & po-
 7 sitis genibus in litore, orauimus. * Et cum
 ualefecissemus inuicem, ascendimus nauem:
 7 illi autem redierunt in sua. * Nos uero navi-
 gatione expleta a Tyro descendimus Ptole-
 8 maidam: & salutati fratribus, mansimus
 8 die una apud illos. * Alia autem die pro-

fecti, uenimus Cæsaream. Et intrantes do-
 mum Philippi euangelizauit, I qui erat vnus
 9 de septem, mansimus apud eum. * Huic
 autem erant quattuor filii uirgines propheta-
 10 tes. * Et cum moraremur per dies ali-
 quot, superuenit quidam a Iudæa prophe-
 11 ta nomine Agabus, * Is cum uenisset ad
 nos, tulit zonam Pauli: & alligans sibi pe-
 des, & manus dixit: Hæc dicit Spiritus san-
 ctus: Virum, cuius est zona hæc, sic alliga-
 bunt in Ierusalem Iudæi, & tradent in ma-
 12 nus Gentium. * Quid cum audissemus, in-
 rogabamus nos, & qui loci illius erant, ne ascen-
 13 deret Ierusalem. * Tunc respondit Paulus,
 & dixit: Quid facitis stantes, & affligē-
 tes cor meum? Ego enim non solum alligari,
 14 sed & mori in Ierusalem paratus sum
 propter nomen Domini Iesu. * Et cum ei
 suadere non possemus, quicquid, dicentes:
 15 Domini uoluntas fiat. * Post dies autem
 istos, præparati, ascendebamus in Ierusalem.
 16 * Venerunt autem & ex discipulis a Cæsarea
 nobiscum, adducētes secum apud quem
 17 hospitaretur Mnasonem quandam Cypriū
 antiquum discipulum. * Et cum uenissemus
 18 Ierusalem, libenter exceperunt nos fra-
 tres. * Sequenti autem die introibat Paulus
 nobiscum ad Iacolum, omnesque con-
 19 gregati sunt seniores. * Quos cum saluasset,
 narrabat per singula, quæ Deus fecisset in
 20 Gentibus per ministerium ipsius. * At illi
 cum audissent, magnificabant Deum, di-
 xeruntque ei: Vides frater, quot millia sunt
 in Iudæis, qui crediderunt, & omnes emula-
 21 tores sunt legis. * Audierunt autem de te
 quia discessionem docens a Moysē eorum,
 qui per Gentes sunt, Iudæorum: & cens non
 22 debere eos circumcidere filios suos, neque
 secundum consuetudinem ingredi. * Quid
 ergo est? utique oportet conuenire multitu-
 23 dinem: audient enim te superuenisse. * Hoc
 ergo fac quod tibi dicimus: Sunt nobis uir-
 24 quattuor, uotum habentes super se. * Hi
 assumptis, sanctificarte cum illis: & im-
 pende in illis. Ve radant capita: scilicet om-
 nes quia de te audierunt, falsa sunt, sed an-
 25 tiqua. * Ipse custodiens legem. * De his au-
 E tem, qui crediderunt ex Gentibus, I non
 scripsimus Iudicantes ut abstineant a
 idolis, immolare, & sanguine, & sus-
 26 focato, & fornicatione. * Tunc Paulus,
 assumptis uiribus, postera die purificatus
 cum illis intrauit in templum, annun-
 cians expletionem dierum purificationis
 donec offerretur pro unoquoque eorum
 27 oblatio. * Dum autem septem dies con-
 summatentur, hi, qui de Asia erant, Iu-
 dæi, cum uidissent eum in templo, concitasti-
 runt omnem populum, & iniecerunt ei ma-
 28 nus, clamantes: * Viri Israelitæ, adiuuare
 hic est homo, qui aduersus populum, &

legem, & locum hunc, omnes ubique docens, insuper & Gentiles induxit in templū,
 19 & violauit sanctum locum istum. * Viderant
 F enim Trophimum Ephesum in ciuitate cū
 ipso, quem æstimauerunt quoniam in tem-
 20 plum introduxisset Paulus. * Commotaq-
 est ciuitas tota, & facta est concursio populi
 Et apprehendentes Paulum, trahebant eum
 ex tra templum: & statim clausæ sunt ianue.
 21 * Querentibus autem eum occidere, nuntia-
 tum est tribuno cohortis: Quia tota confun-
 22 ditur Ierusalem. * Qui statim assumptis mi-
 litibus, & centurionibus, idcurrunt ad illos.
 Qui cum uidissent tribunum, & milites, ces-
 23 sauerunt percutere Paulum. * Tunc accedens
 tribunus apprehendit eum, & iussit eum alli-
 24 gari catenis duabus: & interrogabat quis es
 25 iet, & quid fecisset. * Alij autem aliud cla-
 mabant in turba. Et cum non posset certum
 cognoscere præ tumultu, iussit duci eum in
 26 castra. * Et cum uenisset ad gradus, contig-
 it ut portaretur a militibus propter uim po-
 27 puli. * Sequebatur enim multitudo populi,
 clamans: Tolle eum. * Et cum cæpisset in-
 28 duci in castra Paulus, dicit tribuno: Si licet
 mihi loqui aliquid ad te? Qui dixit: Gre-
 29 cæ nosti? * Nonne tu es Aegyptius, qui ante
 hos dies tumultum concitasti, & eduxisti
 in desertum quattuor milia uirorum scario-
 30 rum? * Et dixit ad eum Paulus: Ego homo
 sum quidam Iudeus a Tarso Ciliciz, non
 31 ignotæ ciuitatis princeps. Rogo autem te,
 32 permittito mihi loqui ad populum. * Et
 cum ille permisisset, Paulus stans in gradi-
 bus, annuit manu ad plebem, & magno si-
 lentio facto, allocutus est lingua Hebræa,
 dicens:

CAP. XXII.

1 **V**iri fratres, & patres, audite quam ad
 uos nunc reddo rationem. * Cum au-
 2 dissent autem quia Hebræa lingua loqueretur
 ad illos, magis præstituerunt silentium.
 3 * Edidit: Ego sum uir Iudeus, natus in
 Tarso Ciliciz, nutritus autem in ista ciuitate,
 secus pedes Gamaliel eruditus iuxta uerita-
 4 tem paternæ legis, æmulator legis, sicut
 & uos omnes estis hodie: * I qui hanc uiam
 persecutus sum usque ad mortem, alligans
 & tradens in custodias uiros ac mulieres,
 5 * sicut princeps sacerdotum mihi testimo-
 nium reddit, & omnes maiores huius.
 6 Quibus & epistolas accipiens ad fratres Dama-
 scum per zebam, ut adducerem inde est-
 7 8 os in Ierusalem ut punirentur. * Factum est
 autem cū me, & appropinquante Dama-
 sco media die, subito de celo circumfulsit me-
 9 lux copiosa: * & decedens in terram, audiui
 uocem dicentem mihi: Saule, Saule, quid me

8 persequeris? * Ego autem respondi: Quis
 es Domine? Dixitq. ad me: Ego sum Iesus
 9 Nazareus, quem tu persequeris. * Et qui
 C mecum erant, lumen quidem uiderunt, uo-
 cem autem non audierunt eius, qui loque-
 10 batur mecum. * Et dixit: Quid faciam, Do-
 mine? Dominus autem dixit ad me: Sur-
 gens uade Damascum: & ibi tibi dicitur
 11 de omnibus, quæ te oporteat facere. * Et cū
 non uiderem præ claritate luminis illius, ad
 manum deductus a comitibus, ueni Dama-
 12 scum. * Ananias autem quidam, uir secundum
 legem testimonij habens ab omnibus
 13 cohabitantibus Iudeis, ueniens ad me,
 D & astans dixit mihi: Saul frater respice. Et
 14 ego eadem hora respexi in eum. * At ille
 dixit: Deus patrum nostrorum præordina-
 uit te, ut cognosceres uoluntatem eius, & ui-
 15 deres iustum, & audires uocem ex ore eius:
 16 quia eris testis illius ad omnes homines eo-
 rum, quæ uidisti, & audisti. * Et nunc quid
 moraris? Exurge, & baptizare, & ablue
 17 peccata tua in uocem: o nomine ipsius. * Fa-
 ctum est autem reuertenti mihi in Ierusalem,
 & oranti in templo, fieri me in stupore men-
 18 tis, & uidere illum dicentem mihi: Festi-
 19 E na, & exi uelociter ex Ierusalem: quoniam
 non recipiunt testimonium tuum de me. * Et
 ego dixi: Domine ipsi sciunt I quia ego erā
 concludens in carcerem, & tradens per syna-
 20 gogas eos, qui credebant in te: * & cum
 funderetur sanguis Stephani testis tui, I ego
 astabam, & consensiebam, & custodiebam
 21 uestimenta interficientium illum. * Et di-
 xit ad me: Vade quoniam ego in nationes
 22 longe mittam te. * Audiebant autem eum
 usque ad hoc uerbum, & leuauerunt uocem
 suam dicentes: Tolle de terra huiusmodi:
 23 non enim fas est eum uiuere. * Vociferan-
 24 tibus autem eis, & proijcientibus uestimen-
 ta sua, & puluerem iactantibus in aerem,
 25 * iussit tribunus induci eum in castra, & fla-
 gellis cædi, & torqueri eum, ut sciret pro-
 26 pter quam causam sic acclamarent ei. * Et
 cum astrinxissent eum toris, dicit astanti fi-
 27 bi Centurioni Paulus: Si hominem Roma-
 num, & in damnatum licet uobis flagella-
 28 re? * Quo audito, Centurio accessit ad tri-
 bunum, & nuntiavit ei, dicens: Quid ac-
 29 turus es? hic enim homo ciuis Romanus est.
 30 * Accedens autem tribunus, dixit illi: Dic
 mihi si tu Romanus es? At ille dixit Etiam.
 31 * Et respondit tribunus: Ego multa summa
 G consilium hac consecutus sum. Et Paulus
 ait: Ego autem & natus sum. * Procius ergo
 discesserunt ab illo, qui eum torturi erant.
 Tribunus quoque timuit postquam rescituit,
 quia ciuis Romanus esset, & quia alligasset
 32 eum. * Postera autem die uolens scire dili-
 gentius quia ex causa accusaretur a Iudeis,
 soluit eum, & iussit sacerdotes conuenire,

I Supr. 8.
a. 3I Supr. 7.
33

& omne concilium, & producens Paulum, statuit inter illos.

CAP. XXIII.

Intercedens autem in concilium Paulus ait: Viri fratres, ego omni conscientia bona conuersatus sum ante Deum usque in hodie unum diem. * Princeps autem sacerdotii Ananias præcepit assistantibus sibi percutere os eius. * Tunc Paulus dixit ad eum: Percutiet te Deus, paries dealbata. Et tu sedens iudicas me secundum legem, & contra legem iubes me percuti. * Et qui assistant dixerunt: Summum sacerdotem Dei maledicis? * Dixit autem Paulus: Nesciebam fratres quia princeps est sacerdotum. Scriptum est enim: Principem populi tui non maledices. * Sciens autem Paulus quia una pars esset Sadducæorum, & altera pharisæorum, exclamauit in concilio: Viri fratres, Iego pharisæus sum, filius pharisæorum, de spe & resurrectione mortuorum ego iudico. * Et cum hæc dixisset, facta est dissensio inter pharisæos, & Sadducæos, & soluta est multitudo. * Sadducæi enim dicunt, non esse resurrectionem, neque Angelum, neque Spiritum: pharisæi autem utraque confitentur. * Factus est autem clamor magnus: Et surgentes quidam pharisæorum, pugnabant, dicentes: Nihil mali inuenimus in homine isto: quod si Spiritus locutus est ei, aut Angelus? * Et cum magna dissensio facta ellet, Ctimens tribunus ne disperderetur Paulus ab ipsis, iussit milites descendere, & rapere eum de medio eorum, ac deducere eum in castra. * Sequenti autem nocte assistens ei Dominus, ait: Constans esto: sicut enim testificatus es de me in Ierusalem, sic te oportet & Romæ testificari. * Facta autem die collecterunt se quidam ex Iudæis, & deuenerunt se dicentes, neque manducatuuros, neque bibituuros donec occiderent Paulum. * Erant autem plus quam quadraginta viri, qui hæc conirationem fecerant: qui accesserunt ad principes sacerdotum, & seniores, & dixerunt: Deuotione deuotissimus nos nihil gustatuuros, donec occidamus Paulum. * Nunc ergo uos notum facite tribuno cum concilio, ut producat illum ad vos, tamquam aliquid certius cognituri de eo. Nos uero prius quam appropriet, parati sumus interficere illum. * Quod cum audisset filius sororis Pauli insidias, uenit, & intrauit in castra, nūciauitque Paulo. * Vocans autem Paulus ad se unum ex Centurionibus, ait: Adolescentem hunc perduc ad tribunum, habet enim aliquid indicare illi. * Et ille quidem assumens eum duxit ad tribunum, & ait: Vincit Paulus rogauit me hunc adolescentem perducere ad te, habentem aliquid loqui tibi. * Apprehen-

dens autem tribunus manum illius, secellit eum eo seorsum, & interrogauit illum: Quid est, quod habes indicare mihi? * Ille autem dixit: Iudæis conuenit rogare te, ut crastina die producas Paulum in concilium, quasi aliquid certius inquisituri sint de illo: * tu uero ne credideris illis, insidiantur enim ei ex eis uiri amplius quam quadraginta, qui se deuouerunt non manducare, neque bibere donec interficiant eum: & nunc parati sunt, expectantes promissum tuum. * Tibi bonus igitur dimisit adolescentem, præcipiens ne cui loqueretur quoniam hæc nota sibi fecisset. * Et uocatis duobus Centurionibus, dixit illis: Parate milites ducentos uocant usque Cæsariam, & equites septuaginta, & lancearios ducentos a tertia hora noctis: & iumenta præparate ut imponentur Paulum, saluum perducere ad Felicem præsidem, (* Timuit enim ne forte raperent eum Iudæi, & occiderent, & ipse postea calumniam sustineret, tamquam acceptorum pecuniam) * scribens epistolam continentem hæc: CLAUDIUS Lysias optimo Præfidi, Felicis salutem. * Virum hunc comprehensum a Iudæis, & incipientem interficere ab eis, superueniens cum exercitu eripui, cognito quia Romanus est: * Volensque scire causam, quam obijciebant illi, deduxi eum in concilium eorum. * Quem inueni accusari de quæstionibus legis ipsorum, nihil uero dignum morte aut uinculis habentem criminis. * Et cum mihi perlatum esset de insidijs, quas parauerant illi, misi eum ad te denuncians: & accusatoribus ut dicant apud te, Vale. * Milites ergo secundum præceptum sibi, assumens Paulum, duxerunt per noctem in Antipatridem. * Et postera die dimissis equitibus ut cum eo irent, reuersi sunt ad castra. * Qui cum uenissent Cæsariam, & tradidissent epistolam præfidi, statuerunt ante illum & Paulum. * Cum legisset autem, & interrogasset de qua provincia esset: & cognoscens quia de Cilicia, * Audiamus te, inquit, cum accusatores tui uenerint. Iussitque in prætorio Herodis custodiri eum.

CAP. XXIIII.

Post quinque autem dies descendit princeps sacerdotum, Ananias, cum senioribus quibusdam, & Tertullo quodam oratore, qui adierunt præsidem aduersus Paulum. * Et citato Paulo cepit accusare Tertullus, dicens: Cum in multa pace agamus per te, & multa corrigantur per tuam prouidentiam: * semper & ubique suscipimus, optime Felix, cum omni gratiarum actione. * Ne diutius: utem te protraham, oro, breuiter audias nos pro tua clementia. * Inuenimus hunc hominem pestiferum, & concu-

CAP. XXV.

tantem seditiones omnibus Iudeis in uniuerso orbe, & auctorem seditionis se esse Nazarenorum: * qui etiam templum violare conatus est, quem & apprehensum uoluimus secundum legem nostram iudicare. * Superueniens autem tribunus Lysias, cum uim magna eripuit eum de manibus nostris, * iubens, accusatores eius ad te uenire: a quo poteris ipse iulicans, de omnibus istis cognoscere, de quibus nos accusamus eum. * Adiecerunt autem & Iudei, dicentes hac ita se habere. * Respondit autem Paulus, (annuente sibi Præside dicere) Ex multis annis te esse iudicem genti huic sciens, bono animo pro me satisfaciam. * Potes enim cognoscere quia non plus sunt mihi dies quā duo, decem, ex quo ascendi ad irare in Ierusalem: * & neque in templo inuenerunt me dum aliquo disputantem, aut concursum facientem urbe, neque in synagogis, * neque in ciuitate: neque probare possunt tibi de quibus nunc me accusant. * Confiteor autem hoc tibi, quodd secundum sectam, quam dicunt heretism, sic deserui Patri, & Deo meo, credens omnibus, quæ in Lege, & Prophetis scripta sunt: * spem habens in Deum, quatin & hi ipsi expectant, resurrectionem secundum iustorum, & iniquorum. * In hoc & ipse studeo sine offendiculo conscientiæ habere ad Deum, & ad homines semper. * Post annos autem plures elemosynas faciens in gentem meam, ueni, & oblationes, & uota. * In quibus inuenerunt me purificari in templo: non cum turba, neque cum tumultu. * Quidam autem ex Asia Iudei, quos oportebat apud te præsto esse, & accusare si quid haberent ad uersum me: * aut hi ipsi dicant siquid inuenerunt in me iniquitatis cum stem in concilio, * nisi de una hac solus summo uoce, qua clamavi inter eos istas: Quoniam de resurrectione mortuorum. * Quoniam de resurrectione mortuorum. * ego iudicor hodie a uobis. Distulit autem illos Felix, certissime sciens de uia hac, dicens: Cum Tribunus Lysias descendit, audiā uos. * Iussitq. Centurioni custodire eum, & habere requiem, nec quemquam de suis prohibere ministrare ei. * Post aliquot autem dies, ueniens Felix cum Drusilla uxore sua, quæ erat Iudæa, uocauit Paulum, & auiliat ab eo silem, quæ est in Christum se sum. * Disputante autem illo de iusticia, & castitate, & de iudicio futuro, tremefactus Felix respondit. * Quo I nunc attingit, uade: tempore autem opportuno accersam te: simul & sperans, quod pecunia ei daretur a Paulo, propter quod & frequenter accersens eum, loquebatur cum eo. * Biennio autem expleto, accepit successorem Felix Porcium Festum. Volens autem gratiam præstare Iudeis Felix, reliquit Paulum uinctum.

Festus ergo uenisset in prouinciā, post triduum ascendit Ierosolymam a Cæsarea. * Adieruntq. eum principes sacerdotum, & primi Iudæorum aduersus Paulum: & rogabant eum, postulantes gratiā aduersum eum, ut iuberet perducere eum in Ierusalem, insidias tendentes ut interficerent eum in uia. * Festus autem respondit seruare Paulū in Cæsarea: se autem maturius profecturum. * Qui ergo in uobis (ait) potentes sunt, descendentes simul, si quod est in uiro crimen, accusent eum. * Demoratus autem inter eos dies non amplius quā octo, aut decem, descendit Cæsareā, & altera die sedit pro tribunali, & iussit Paulum adduci. * Qui cum perductus esset, circumsteterunt eum, qui ab Ierosolyma descenderant Iudei, multas, & graues causas obijcientes, quas non poterant probare. * Paulo rationem reddente: Quoniam neque in legem Iudæorum, neque in templum, neque in Cæsarem quidquam peccauit. * Festus autem uolens gratiam præstare Iudeis, respondens Paulo, dixit: Vis Ierosolymam ascendere, & ibi de his iudicari apud me? * Dixit autem Paulus: Ad tribunal Cæsaris sto, ibi me oportet iudicari: Iudeis non nocui, sicut tu melius nosti. * Si enim nocui, aut dignum morte aliquid feci, non recuso mori: si uero nihil est eorum, quæ hi accusant me, nemo potest me illis donare. Cæsarem appello. * Tunc Festus cum concilio locutus, respondit: Cæsarem appellasti ad Cæsarem ibis. * Et cum dies aliquot transacti essent: Agrippa rex, & Bernice descendentes Cæsareā ad salutandum Festum. * Et cum dies plures ibi demorarentur, Festus regi indicauit de Paulo, dicens: Vir quidam est derelictus a Felice uinctus, * de quo cum essem Ierosolymis, adierunt me principes sacerdotum, & seniores Iudæorum, postulantes aduersus illum damnationem. * Ad quos respondi: Quia non est Romanis cōsuetudo damnare aliquem hominem prius quā is, qui accusatur, præsentem habeat accusatorem, locumque defendendi accipiat ad absolutionem criminis. * Cum ergo hac conuenissent sine ulla dilatione, sequenti die sedens pro tribunali, iussit adduci uirum. * De quo cum stetit accusatores, nullam causam deferabant, de quibus ego suspicabar malum: * Questiones uero quasdam de sua superstitione, habebant aduersus eum, & de quodā Iesū defuncto, quem affirmabat Paulus uiuere. * Hæsitans autem ego de huiusmodi questione, dicebam si uellet ire Ierosolymam, & ibi iudicari de istis. * Paulo autem appellante ut seruaretur ad Augusti cognitionem,

iuli feruari eum, donec mittam eum ad Cæsarem. * Agrippa autem dixit ad Festum: Velebam & ipse hominem audire. Cras, inquit, audies eum. * Altera autem die cum venisset Agrippa, & Bernice cum multa ambitione, & introissent in auditorium cum tribunis, & viris principalibus ciuitatis, tubente Festo, adductus est Paulus. * Et dicit Festus: Agrippa rex, & omnes, qui simul adesset nobiscum viri, nident hunc, de quo omnis multitudo Iudeorum interpellauit me Ierosolymis, petentes & acclamantes non oportere eum viuere amplius. * Ego vero competeri nihil digni morte eum admisisse. Ipso autem hoc appellante ad augustū, iudicari mittere. * De quo quid certum scribam domino, non habeo. Propter quod produxi eum ad uos, & maxime ad te rex Agrippa, ut interrogatione facia habeā quid scribam. * Siue ratione enim mihi videtur mittere uiuū, & causas eius non significare.

CAP. XXVI.

Agrippa uero ad Paulum ait: Permittitur tibi loqui pro temetipso. Tunc Paulus extenta manu cepit rationem reddere. * De omnibus, quibus accusor a Iudeis, rex Agrippa, testimo me beatum, apud te cum sim defensorum me hodie, * maxime te sciente omnia, & quæ apud Iudeos sunt consuetudines, & quæstiones: propter quod obsecro patienter me audias. * Et quidem vitam meam a iuuentute, quæ ab initio fuit in gente mea in Ierosolymis, nouerunt omnes Iudei: * præsertim me ab initio (si uelint testimonium perhibere) quoniam secundum certissimam sectam nostræ religionis vixi Phariseus. * Et nunc in spe, quæ ad patres nostros repromissionis facta est a Deo, sto iudicio subiectus: * in quam duodecim tribus nostræ nocte ac die deferuientes, sperant deuenire. De qua spe accusor a Iudeis, rex. * Quid incredibile indicatur apud uos, si Deus mortuos suscitauit? * Et ego quidem existimaui, me aduersus nomen Iesu Nazareni debere multa contraria agere. * Quod & feci Ierosolymis, & multos sanctorum ego in carceribus inclusi, a principibus sacerdotum potestate accepta: & cum occiderentur, deruli sententiam. * Et per omnes synagogas frequenter puniens eos, compellebam blasphemare: & amplius infamans in eos, persequabar usque in externas ciuitates. * In quibus idem irem Damasum cum potestate, & permissu principum sacerdotum, * die media in via, uidi, rex, de caelo supra splendorem solis circumfuisse me lumen, & eos, qui mecum simul erant. * Omnesque nos cum decidissemus in terram, Caudiui uocem loquentem mihi Hebraica

lingua: Saule, Saule, quid me persequeris? durum est tibi contra stimulum calcitrare. * Ego autem dixi: Quis es Domine? Dominus autem dixit: Ego sum Iesus, quem tu persequeris. * Sed exurge, & sta super pedes tuos: ad hoc enim apparui tibi, ut constituam te ministrum, & testem eorum, quæ uidisti, & eorum, quibus apparebo tibi, * eripiens te de populo, & gentibus, in quas nunc ego mitto te, * aperire oculos eorum, & ut conuertantur a tenebris ad lucem, & de potestate satanæ ad Deum, ut accipiant remissionem peccatorum, & sortem inter sanctos per fidem, quæ est in me. * Vnde rex Agrippa, non fui incredulus celesti uisioni. * I sed his, qui sunt Damasci primus, & Ierosolymis, & in omni regionem Iudææ, & Gentibus annuntiabam, ut penitentiam agerent, & conuerterentur ad Deum, digna penitentis opera facientes. * Hac ex causa me Iudei, cum essem in templo, comprehensum tentant interficere. * Auxilio autem adiutus Dei usque in hodiernum diem sto, testificans minori, & quæ maiori, nihil extra dicens quàm ea, quæ Prophetæ locuti sunt futura esse, & Moyses, & si passibilis Christus, si primus ex resurrectione mortuorum, lumen annuntiaturus est populo, & Gentibus. * Hæc loquente eo, & rationem reddente, Festus magna uoce dixit: Insanis Paule: multa te litteræ ad insaniam conuertunt. * Et Paulus: Non infansio (inquit) optime Feste, sed ueritatis & sobrietatis uerba loquor. * Scit enim de his rex, a quem & constanter loquor: latere enim eum nihil horum arbitror. Neque enim in angulo quidam horum gestum est. * Credis rex Agrippa prophetis? Scio quia credis. * Agrippa autem ad Paulum: In modico suades me Christianum fieri. * Et Paulus: Opto apud Deum, & in modico, & in magno, non tantum te, sed etiam omnes, qui audiunt, hodie fideles, qualis & ego sum, exceptis uinculis his. * Et exurrexit rex, & præses, & Bernice, & qui assidebant eis. * Et cum fecissemus, loquebantur ad inuicem, dicentes: Quia nihil morte, aut uinculis dignum quid fecit homo iste. * Agrippa autem Festo dixit: Dimitti poterat homo hic, si non appellasset Cæsarem.

CAP. XXVII.

VT autem iudicatum est nauigare eum in Italiam, & tradi Paulum cum reliquis custodijs cæturioni nomine Iulio cohortis Augustæ, * ascēdē es nauē Adrametū, incipientes nauigare circa Asig loca, iustulimus, perseverante nobiscum Aristarco Macedone Thessalonicensi. * Sequenti autem

Sup. t
& 14Sup. 31
32

Sup. 8. a.

Sup. 9. a.

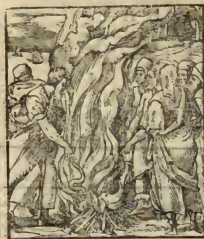
1. Cor. 11
1. 25

die deuenimus Sidonem. Humane autem
 tradans Iulius Paulum, permisit ad amicos
 4 ire, & curam sui agere. * Et inde cum sustu-
 liffemus, subnaugauimus Cyprum propte-
 5 rea quodd essent uenti contrarij. * Et pela-
 6 gus Ciliciz, & Pamphyliz nauigantes, ue-
 nimus Lystram, quz est Lyciæ: & ibi inue-
 niens centurio nauem Alexandrinam nau-
 7 gantem in Italiam, transposuit nos in eam.
 * Et cum multis diebus tarde nauigaremus,
 & uix deueniffemus contra Gnidum, prohi-
 8 bente nos uento, adnaugauimus Crete
 iuxta Salmonem: * & uix iuxta nauigantes,
 uenimus in locum quendam, qui uocatur
 9 Boniportus, cui iuxta erat ciuitas Thalassa.
 * Multo autem tempore peracto, & cum
 iam non esset ruta nauigatio, eo quod &
 10 ieiunium iam præteriffet, consolabatur
 eos Paulus, * dicens eis: Viri, video quo-
 nam cum iniuria, & multo damno non so-
 lum oneris, & nauis, sed etiam animarum
 11 nostrarum incipit esse nauigatio. * Centu-
 rio autem gubernatori & nauclero magis
 credebat, quam his, quæ a Paulo diceban-
 12 tur. * Et cum apertus portus non esset ad hie-
 mandum, plurimi statuerunt consilium
 nauigare inde, si quomodo possent, deue-
 13 nientes Phœnicem, hienare, portum Crete
 respicientem ad Africum, & ad Corum.
 14 * Aspirante autem Aulro, æstimantes pro-
 positum se tenere, cum sustuliffent de Aulon
 15 legibant: Cretam. * Non post multum autem
 misit se contra ipsam uentus Typhonicus,
 16 qui uocatur Euroquilo. * Cumque arre-
 pra esset nauis, & non possent onari in uen-
 17 tum, data naue statibus, ferebantur. * In in-
 sulam autem quandam decurrentes, quæ uo-
 18 catur Cauda, potuimus uix obtinere scapha-
 19 mas. * Qua sublata, adiutorijs utebantur,
 20 D accingentes nauem, timentes ne in Syrtim
 incidere, summissio uase sic ferebantur.
 21 * Valida autem nobis tempestate iactatis, fe-
 22 qreari die iactum fecerunt: & tertia die suis
 23 manibus armamenta nauis proiecerunt.
 24 * Neque enim sole, neque sideribus appa-
 rentibus per plures dies, & tempestate non
 25 exigua imminente, iam ablata erat spes om-
 nis salutis nostræ. * Et cum multa ieiunatio
 26 fuiffet, tunc stans Paulus in medio eorum,
 dixit: Oportebat quidem, o uiri, audito
 me, non tollere a Creta, lucrum facere in-
 27 ierum hanc, & iacturam. * Et nunc suadeo
 uobis bono animo esse amido, enim nullius
 28 animæ erit ex uobis, præterquam nauis. * As-
 29 stitit enim mihi hac nocte Angelus Dei, cu-
 30 ius sum ego, & cui deserui, * dicens: Ne
 31 timeas Paule, Cæsari te oportet assistere: &
 32 ecce donauit tibi Deus omnes, qui nauigant
 33 tecum. * Propter quod bono animo esto: re
 34 uti credo enim Deo, quia sic erit, quemad-
 35 modum dictum est mihi. * In insulam autem quæ

27 di oportet nos deuenire. * Sed postea quim
 quartadecima nocte superuenit nauigantibus,
 nobis in Adria circa mediam noctem, suspi-
 28 cabantur nautæ apparere sibi aliquam regio-
 nem. * Qui & summittentes bolidem, in-
 29 uenerunt passus uiginti. & pusillum inde
 30 separati, inuenerunt passus quindecim. * Ti-
 mentes autem ne in aspera loca incidere-
 mus, de puppi mitterent anchoras quattuor,
 31 optabant diem fieri. * Nauris uero quizen-
 32 tibus fugere de nauis, cum misiffent scapham
 in mare, sub obreutu quasi inciperent a
 33 præora anchoras extendere, * dixit Paulus
 Centurioni, & militibus: Nisi hi in nauis
 manserint, uos salui fieri non potestis.
 34 * Tunc abscederunt milites funes scaphæ, &
 35 passi sunt eam excidere. * Et cum lux inci-
 peret fieri, rogabat Paulus omnes sumere
 cibum, dicens: Quartadecima die hodie
 expectantes ieiunij permanetis, nihil acci-
 36 pientes. * Propter quod rogo uos accipere
 cibum pro salute uestra: quia nullius uestrum
 37 capillus de capite peribit. * Et cum hæc di-
 xiffet, sumens panem, gratias egit Deo in
 38 conspectu omnium: & cum fregiffet, cœpit
 39 manducare. * Animæ quiores autem fa-
 40 ci omnes, & ipsi sumperunt cibum. * Era-
 mus uero uniuersæ animæ in nauis ducentæ
 41 septuaginta sex. * Et satiati cibo alleuiabit
 42 nauem, iactantes triticum in mare. * Cum
 43 autem dies factus esset, terram non agnosce-
 bant: sinum uero quendam considerabant
 habentem littus, in quem cogitabant, si pos-
 44 sent, eijcere nauem. * Et cum anchoras sus-
 tuliffent, committebant se mari, simul laxa-
 tes iunctas gubernaculorum: & leuato ar-
 temone secundum auræ statum tendebant
 45 ad littus. * Et cum incidiffemus in locum
 dirhalasum, impergerit nauem: & prora qui
 dem fixa manebat immobilis, puppis uero
 46 soluebatur a ui maris. * Militum autem con-
 silium fuit ut custodias occiderent: ne quis
 47 cum enaraffet, effugeret. * Centurio autem
 uolens seruare Paulum, prohibuit fieri: ius-
 48 sitque eos, qui possent natate, emittere se pri-
 49 mo, & euadere, & ad terram exire: & ce-
 50 teros alios in tabulis ferebant: quosdam su-
 per eaz, quæ de nauis erant. * Et sic factum est,
 ut omnes animæ euaderent ad terram.

C A P. XXVIII.

1 E T cum euassiffemus, tunc cognouimus
 A quia Melita insula uocabatur. Parba-
 2 ri uero præstabant non modicum humani-
 3 ratem nobis. * Accensa enim pyra, reficie-
 4 bant nos omnes propter imbrem, qui imma-
 5 nebat, & frigus. * Cum congregasset autem
 Paulus famentorum aliquantam multitudi-
 nem, & imposuiffet super ignem, uipera a ca-
 lore cum processiffet, inuasit manum eius.

4 * Vt veto viderunt Barbari pendentem de
B. Alam de manu eius, ad inuicem dicebant:
Vtique homicida est homo hic, qui cum eua
ferit de mari, vltio non finit eum viuere.
5 * Et ille quidem excutens bestiam in igne,
6 nihil mali passus est. * At illi existimabant
eum in tumorem conuertendum; & subito
casurum, & mori. Din autem illis expectan-
tibus, & videntibus nihil mali in eo fieri, co-
uertentes se, dicebant eum esse Deum. * In
7 locis autem illis erat prædia principis insu-
larum, nomine Publij, qui nos suscipiens, triduo
8 benigne exhibuit. * Congrie autem, patrem
Publij febribus, & dysenteria vexatum iace-
re. Ad quem Paulus intrauit: & cum oraf-
set, & imposuisset ei manus, saluauit eum.
9 * Quo facto, omnes, qui in insula habebant
C. infirmitates, accedebant, & curabantur:
10 * qui etiam multis honoribus nos honora-
uerunt, & nauigantibus imposuerunt quæ ne-
cessaria erant: * Post menses autem tres ha-
nigauimus in naui Alexandrina, quæ in in-
sula hiemauerat, cui erat insigne Castorum.
12 * Et cum venissemus Syracusam, mansimus
13 ibi triduo. * Inde circumlegente denenimus
Rhegium: & post unum diem flante Austro,
14 secunda die venimus Puteolos; * vbi inuen-
tis fratribus rogati sumus manere apud eos
15 dies septem: & sic venimus Romam. * Et

D inde cum audissent fratres, occurrerunt no-
bis vsque ad A. ppij forum, ac tres Talernas.
Quos cum uidisset Paulus, gratias agens Deo,
16 accepit fiduciam. * Cum autem venissemus
Romam, permissum est Paulo manere sibi-
met cum custodiens se milite. * Post tertium
autem diem conuocauit primos Iudæorum.
Cumque conuenissent, dicebat: Ego, viri
fratres, nihil aduersus plebem faciens, aut mo-
rem paternum, vincus ab Ierosolymis tra-
ditus sum in manus Romanorum, * qui cum
18 interrogatione de me habuissent, voluerunt
me dimittere, eo quod nulla esset causa mor-
tis in me. * Contradicientibus autem Iu-
19 deis, coactus sum appellare Cæsarem, non
quasi gentem meam habens aliquid accusa-
20 re. * Propter hanc igitur causam rogavi vos
videre, & alloqui. Propter spem enim Is-
21 rael catena hac circumdatus sum. * At illi
dixerunt ad eum: Nos neque litteras acce-
pimus de te a Iudæa, neque adueniens ali-
quis fratrum nunciauit, aut locutus est quid
22 de te malum. * Rogamus autem a te audi-
re quæ sentis: nam de scella hac notum est
23 nobis quia vbiq; ei contradicitur. * Cum
constituissent autem illi diem, uenerunt ad
eum in hospitium plurimi, quibus expone-
bar resisteans regnum Dei, suadenque eis
24 de Iesu ex Lege Moysi, & Prophetis ma-
ne usque ad vesperum. * Et quidam crede-
bant his, quæ dicebantur: quidam vero non
25 credebant. * Cumque inuicem non essent
consentientes, discedebant dicente Paulo
vnum verbum. 1 Quia bene Spiritus san-
ctus locutus est per Isaiam prophetam ad
26 Patres nostros, dicens: I. Vade ad popu-
lum istum, & dic ad eos: Aures audietis, &
non intellegitis: & videntes videbitis, &
27 non perspicieris. * Increpatum est enim cor
G. populi huius, & auribus grauitate audierunt,
& oculos suos compresserunt: ne forte ui-
deant oculis, & auribus audiant, & corde in-
telligant, & conuertantur, & sanem eos.
28 * Notum ergo sit vobis, quoniam Gentibus
militum est hoc salutare Dei, & ipsi au-
29 dient. * Et cum hac dixisset, exierunt ab eo
Iudæi, multam habentes in se quæstio-
30 nem. * Mansit autem biennio toto in suo
conduo: & suscipiebat omnes qui ingrediebant-
31 ur ad eum, * prædicans regnum Dei, & do-
cens quæ sunt de Domino Iesu Christo cum
omni fiducia, sine prohibitione.

116. c.
Mat. 13.
14
Ar. 14.
12
Lu. 8. b. r.
10. 12. f. q.
Ro. 13. b.

EPISTOLA BEATI PAULI APOSTOLI AD ROMANOS.

CAPVT PRIMVM.

PAVLVS, seruus
Iesu Christi, voca-
tus Apostolus, & se-
gregatus in Euan-
geliū Dei, * quod
ante promiserat per
Prophetas suos in
Scripturis sanctis,
de Filio suo, qui fa-
ctus est ei ex semi-
ne David secundum carnem, * qui præde-
stinatus est Filius Dei in virtute secundum
spiritū sanctificationis ex resurrectione mor-
tuum Iesu Christi Domini nostri : * per
quem accepimus gratiam, & Apostolatū
ad obediendum fidei in omnibus Gentibus
pro nomine eius, * in quibus estis & vos vo-
cati Iesu Christi : * omnibus qui sunt Ro-
mæ, dilectis Dei, vocatis sanctis. Gratia vobis,
& pax a Deo Patre nostro, & Domino
Iesu Christo. * Primū quidem gratias ago

Deo meo per Iesum Christum pro omnibus
vobis : quia fides vestra annuntiatur in uni-
uerso mundo. * Testis enim mihi est Deus,
cui seruo in spiritu meo in Euangelio filij
eius, quod sine intermissione memoriam ve-
stri facio. * semper in orationibus meis obse-
crans, si quomodo tandem aliquando pro-
sperum iter habeam in voluntate Dei veni-
di ad vos. * Desidero enim videre vos : vt
aliquid impertiar vobis gratiæ spiritualis ad
confirmandos vos : * id est, simul consolari
in vobis per eam, quæ inuicem est, fidem ve-
stram, atque meam. * Nolo autem vosigno-
rare fratres : quia sæpe proposui venire ad
vos, (& prohibitus sum vsque adhuc) vt ali-
quem fructum habeam & in vobis, sicut &
in ceteris gentibus. * Græcis ac Barbaris, fa-
cientibus, & insipientibus debitor sum : ita
(quod in me) promptum est & vobis, qui
Romæ estis, euangelizare. * Non enim eru-
bescō Euangelium. Virtus enim Dei est in
salutem omni credenti, Iudæo primum, &
Græco. * Iustitia enim Dei in eo reuelatur
ex fide in fidem : sicut scriptum est : Iustus
autem ex fide viuit. * Reuelatur enim ira
C de cælo super omnem impietatem, & inius-
titiam hominum eorum, qui veritatem Dei
in iniustitia detinent : * quia quod notū est
Dei, manifestū est in illis. Deus. n. illis mani-
festauit. * Inuisibilia enim ipsius, a creatura
mundi, per ea, quæ facta sunt, intellecta,
conspiciuntur : semperpiterna quoque eius vir-
tus, & diuinitas : ita vt sint inexcusabiles.
* I Quia cum cognouissent Deum, non
sicut Deum glorificauerunt, aut gratias
egerunt : sed euanuerunt in cogitationi-
bus suis, & obscuratum est insipiens cor
eorum : * dicentes enim se esse sapien-
tes, stulti facti sunt. * Et mutauerunt glo-
riam incorruptibilis Dei in similitudinem
imaginis corruptibilis hominis, & volucrō,
& quadrupedum, & serpentium. * Propter
quod tradidit illos Deus in desideria

I Heb.
2.4
Heb. ro.
18
Gala. 3.
11

I Eph. 1.4
17

cordis eorum, in immunditiam: ut contumelijs afficiant corpora sua in semetipsis:
 15 * qui commutauerunt veritatem Dei in mendacium: & cohererunt, & seruierunt creaturæ potius quam Creatori, qui est benedictus in secula. Amen. * Propterea tradidit illos Deus in passionem ignominie. Nam feminæ eorum immutauerunt naturalem usum in eum usum, qui est contra naturam. * Similiter autem & masculi, relicto naturali usu
 D feminæ, emiserunt in desiderijs suis in inuicem masculi in masculos turpitudinis operantes, & mercedem, quam oportuit erroris sui in
 18 semetipsis recipientes. * Et sicut non probauerunt Deum habere in notis: pradiidit illos Deus in reprobum sensum: ut faciant
 19 ea, quæ non conueniunt, * repletos omni iniquitate, malitia, fornicatione, auaritia, nequitia, plenos inuidia, homicidio, contentione, dolo, malignitate, fursiones, * detractores, Deo odibiles, contumeliosos, superbi, elatos, inuentores malorum, parentibus non obediens, * insipientes, incompositos, & sine affectione, absque fide, sine misericordia. * Qui cum iustitiam Dei cognouissent, non intellexerunt quoniam qui talia agunt, digni sunt morte: & non solum qui ea faciunt, sed etiam qui consensuerunt facientibus.

CAP. II.

1 **P**ropter quod inexcusabilis est homo
 A omnis, qui iudicas. * In quo enim iustitias alterum, teipsum condemnas: eadem enim agis quæ iudicas. * Scimus enim in quoniam iudicium Dei est secundum veritatem in eos, qui talia agunt. * Existimas autem hoc o homo, qui iudicas eos, qui talia agunt, & facis ea, quia tu effugies iudicium Dei?
 4 * An diuitias bonitatis eius, & patientiæ, & longanimitatis contemnitis? ignoras quoniam benignitas Dei ad penitentiam te adducit?
 5 * Secundum autem duriciam tuam, & impenitentem cor, thesaurizas tibi iram in die ire,
 6 & reuelationis iusti iudicij Dei. * Qui redet unicuique secundum opera eius: * ijs quidem, quid secundum patientiam boni
 B operis, gloriam, & honorem, & incorruptionem quærunt, vitam æternam: * ijs autem, qui sunt ex contentione, & qui non acquirunt veritatem, credunt autem iniquitati, ira, & indignitati. * Tribulatio, & angustia in omnem animam hominis operis malum,
 10 iudicij primum, & Græci: * gloria autem, & honor & pax omni operanti bonum, iudeo primum, & Græco: * Non enim est acceptio personarum apud Deum. * Qui cumque enim sine lege peccauerunt, sine lege peribunt: & quicumque in lege peccauerunt, per legem indicabuntur: * Non enim

auditores legis iusti sunt apud Deum, sed
 14 factores legis iustificabuntur. * Cum enim Gentes, quæ legem non habent, naturaliter ea, quæ legis sunt, faciunt, eiusmodi legem
 15 non habentes, ipsi sibi sunt lex: * quia ostendunt opus legis scriptum in cordibus suis, testimonium reddentes illis conscientia ipsorum, & inter se inuicem cogitationibus accusantibus, aut etiam defendentibus,
 16 * in die, cum iudicabit Deus occulta hominum, secundum Euangelium meum per
 17 Iesum Christum. * Si autem tu Iudæus cognominaris, & requiescis in legem, & gloriaris in Deo, * & uoluntatem eius, &
 18 probas utiliora, instructus per legem, * confidis teipsum esse ductæ ex corde, lumen cordis,
 20 qui in tenebris sunt, * eradicoem insipientium, magistrum infantium, habentem formam scientiæ, & veritatis in lege. * Qui ergo alium doces, teipsum non doces: qui predicas, non furandum, furaris, * qui dicis non morandum, moecharis: qui abominaris idola, sacrilegium facis: * qui in lege
 D gloriaris, per prauaricationem, legis Deum inhonoras. * (Nomen enim Dei per uos blasphematur inter Gentes, sicut scriptum est.) * Circumcisio quidem prodit, si legem obsecris: si autem prauaricationem legis, circumcisio tua praprium facta est. * Si igitur praprium iustitias legis custodias: nonne praprium illius in circumcissione reputabitur? * & iudicabit id, quod ex natura est praprium, legem consummans, ut, qui per litteras, & circumcissionem prauaricator legis es? * Non enim qui in manifesto, Iudæus est: neque quæ in manifesto, in carne, est circumcisio: * sed qui in abscondito, Iudæus est: & circisio cordis in spiritu, non littera: cuius faus non ex hominibus, sed ex Deo est.

CAP. III.

1 **Q**uid ergo amplius Iudæo est? aut quæ
 2 utilitas circumcissioni? * Multum per
 A omnem modum. Primum quidem, quia credita sunt illis eloquia Dei. * quid enim si quidam illorum non crediderunt? * Numquid incredulitas illorum fidem Dei euacuabit? Absit. * Est autem Deus verax:
 4 omnis autem homo mendax, sicut scriptum est: * Ve iustificeris tu sermonibus tuis: &
 5 uincas cum iudicaris. * Si autem iniquitas nostra iustitiam Dei commendat, quid dicemus? Numquid iniquus est Deus, qui in
 6 fert iram? (secundum hominem dico.) * Absit. alioquin quomodo iudicabit Deus
 7 hunc mundum? * Si enim ueritas Dei in meo mendacio abundauit in gloriam ipsius: quid adhuc & ego tamquam peccator iudicor?
 8 * & non (sicut blasphemamur, & sicut aiunt quidam nos dicere) faciamus mala ut

- veniant bona: quorum damnatio iusta est. Psal. 139
- 9 * Quid ergo? praeclimus eos? Nequaquam. 2.5
- B * Causati enim sumus Iudaeos, & Graecos.
- Gal. 5. d. omnes sub peccato esse, sicut scriptum est:
- 10 * Quia non est iustus quisquam: * non est
- 11 intelligens, non est requirens Deum. * Omnes declinauerunt, simul inutiles facti sunt, non est qui faciat bonum, non est usque ad
- 12 unum. * I Sepulchrum patens est guttur eorum, linguis suis dolose agebantur. Venenum aspidum sub labijs eorum: * I Quorum os
- 13 maledictione, & amaritudine plenum est. * Veloces pedes eorum ad effundendum sanguinem: * Contrito, & infelicitas in uis eorum: * Et uiam pacis non cognouerunt: * I
- 14 Non est timor Dei ante oculos eorum. * I
- 15 Scimus autem quoniam quaecumque lex loquitur, ijs, qui in lege sunt, loquitur: ut omnes os obstruat, & subditus fiat omnis mundus Deo: * quia ex operibus legis non iustificabitur omnis caro coram illo. Per legem enim cognitio peccati. * Nunc autem sine lege iustitia Dei manifestata est: testificata a lege & Prophetis. * Iustitia autem Dei per fidem Iesu Christi in omnes, & super omnes, qui credunt in eum: in omnes enim est distinctio: * Omnes enim peccauerunt, & egent gloria Dei. * Iustificati gratis per gratiam ipsius, per redemptionem, quae est in Christo Iesu, * quem proposuit Deus propitiationem per fidem in sanguine ipsius, ad ostensionem iustitiae suae propter remissionem praecedentium delictorum * in sustentatione Dei, ad ostensionem iustitiae eius in hoc tempore: ut sit ipse iustus, & iustificans eum, qui est ex fide Iesu Christi. * Vbi est ergo gloria tua? Exclusa est. Per quam legem? Factorum? Non sed per legem fidei. * Arbitramur enim iustificari hominem per fidem sine operibus legis. * An Iudaeorum Deus tantum? nonne & Gentium? Immo & Gentium. * quoniam quidem unus est Deus, qui iustificat circumcissionem ex fide, & praeprium per fidem. * Legem ergo destruiamus per fidem? Absit: sed legem statimus.
- 7 accepit iustitiam sine operibus. * I Beati, quorum remissa sunt iniquitates, & quorum testis sum peccata. * Beatus uir, qui non imputauit Dominus peccatum. * Beatitudo ergo haec in circumcissione tantum manet, an etiam in praeprio? Dicimus enim quia reputata est Abraham fides ad iustitiam. * Quomodo ergo reputata est? in circumcissione, an in praeprio? Non in circumcissione, sed in praeprio. * I Et signum accepit circumcissionis, signaculum iustitiae fidei, quae est in praeprio: ut sit pater omnium credentium per praeprium, ut reputetur & illis ad iustitiam: * & sit pater circumcissionis non ijs tantum, qui sunt ex circumcissione, sed & ijs, qui sestantur vestigia fidei, quae est in praeprio patris nostri Abraham. * Non enim per legem promissio Abraham, aut semini eius ut heres esset mundi: sed per iustitiam fidei. * Si enim qui ex lege, heredes sunt: exinanita est fides, abolita est promissio. * Lex enim iram operatur. Vbi enim non est lex: non praeparatio. * Ideo ex fide, ut secundum gratiam firma sit promissio omni semini, non ei, qui ex lege est, solum, sed & ei qui ex fide est Abraham, qui pater est omnium nostrum. * I sicut scriptum est: * I Quia patrem multarum gentium posui te) ante Deum, cui credidit, qui uiuificat mortuos, & uocat ea quae non sunt, tamquam quae sunt. * qui contra spem in spem credidit, ut fieret pater multarum gentium secundum quod dictum est: * I Sic erit semen tuum. * Et non infirmatus est fide, nec considerauit corpus suum emortuum, cum iam seculo consumisset annorum: & emortuum uuluum Sarae. * I In reprobatione etiam Dei non haesitauit dissidentia, sed confortatus est fide, dans gloriam Deo: * plenissime sciens quia quaecumque promissit, potens est & facere. * Ideo & reputatum est illi ad iustitiam. * Non est autem scriptum tantum propter ipsum quia reputatum est illi ad iustitiam: * sed & propter nos, quibus reputabatur credentibus in eum, qui suscitauit Iesum Christum Dominum nostrum a mortuis, * qui traditus est propter delicta nostra, & resurrexit propter iustificationem nostram.

CAP. IIII.

- 1 Quid ergo dicemus inuenisse Abraham patrem nostrum secundum carnem?
- 2 * Si enim Abraham ex operibus iustificatus est, habet gloriam, sed non apud Deum.
- 3 * Quid enim dicit Scriptura? * I Credidit Abraham Deo: & reputatum est illi ad iustitiam. * Ii autem, qui operatur, merces non imputatur secundum gratiam, sed secundum debitum. * Ei uero, qui non operatur, credenti autem in eum, qui iustificat impii, reputatur fides eius ad iustitiam secundum propositum gratiae Dei. * sicut & Dauid dicit beatitudinem hominis, cui Deus

CAP. V.

- 1 Iustificati ergo ex fide, pacem habeamus ad Deum per Dominum nostrum Iesum Christum: * I per quem & habemus accessum per fidem in gratiam istam, in qua stamus, & gloriamur in spe gloriæ filiorum Dei.
- 2 * Non solum autem, sed & gloriamur in tribulationibus: I scientes quod tribulatio patientiam operatur: * patientia autem probationem, probatio uero spem, * spes autem non confundit: quia charitas Dei diffusa est

tincti estis legi per corpus Christi: ut sitis
 alterius, qui ex mortuis resurrexit, ut fructi-
 ficemus Deo. * Cum enim essemus in car-
 ne, passiones, peccatorum, quæ per legem
 erant, operabantur in membris nostris, ut
 fructificarent morti. * nunc autem soluti su-
 mus a lege mortis, in qua detinebamur, ita
 ut sentiamus in nouitate spiritus, & non
 in uetustate litteræ. * Quid ergo dicemus?
 Lex peccatum est? Abiit. Sed peccatum,
 non cognoui, nisi per legem: nam concu-
 piscimus nesciebam, nisi lex diceret: Non
 concupisces. * Occasione autem accepta, pec-
 catum per mandatum operatum est in me
 omnem concupiscentiam. Sine lege enim
 peccatum mortuum erat. * Ego autem ui-
 uebam sine lege aliquando. Sed cum uenif-
 set mandatum, peccatum reuixit. * Ego autem
 mortuus sum: & inuentum est mihi
 mandatum, quod erat ad uitam, hoc esse ad
 mortem. * Nam peccatum occasione accepta
 per mandatum, seduxit me, & per illud oc-
 cidit. * Itaque lex quidem sancta, & man-
 datum sanctum, & iustum, & bonum. * Quod
 ergo bonum est, mihi factum est mors? Abi-
 it. Sed peccatum, ut appareat peccatum,
 per bonum operatum est mihi mortem: ut
 fiat supra modum peccati peccatum perman-
 dens. * Scimus enim quia lex spiritualis
 est: ego autem carnalis sum, uenundatus sub
 peccato. * Quod enim operor, non intelligo,
 non enim quod uolo bonum, hoc ago: sed
 quod odi malum, illud facio. * Si autem
 quod nolo, illud facio: consensio legi, quo-
 niam bona est. * Nunc autem iam non ego
 operor illud, sed quod habitat in me pecca-
 tum. * Scio enim: quia non habitat in me,
 hoc est in carne mea, bonum. Nam uelle,
 alicuius mihi: perficere autem bonum, non
 inuenio. * Non enim quod uolo bonum,
 hoc facio: sed quod nolo malum, hoc ago.
 * Si autem quod nolo, illud facio: iam non
 ego operor illud, sed quod habitat in me,
 peccatum. * Inuenio igitur legem, uolenti
 mihi facere bonum, quoniam mihi malum
 adiacet: * condelector enim legi Dei secun-
 dum interiorem hominem: video autem
 aliam legem in membris meis, repugnan-
 tem legi mentis meæ, & captiuantem me in
 lege peccati, quæ est in membris meis. * In-
 felix ego homo, quis me liberabit de corpo-
 re mortis huius? * Gratia Dei per Iesum
 Christum Domini nostri. Igitur ego
 ipse mente seruius legi Dei: carne autem, le-
 gi peccati.

CAP. VIII.

1. Nihil ergo nunc damnationis est ijs, qui
 sunt in Christo Iesu: qui non secun-
 dum carnem ambulat. Lex enim spiritus

vitæ in Christo Iesu liberauit me a lege pec-
 cati & mortis. * Nam quod impossibile erat
 legi, in quo infirmabatur per carnem: Deus
 filium suum mittens in similitudinem pec-
 cati, & de peccato damnauit pecca-
 tum in carne, * ut iustificatio legis imple-
 retur in nobis, qui non secundum carnem am-
 bulamus, sed secundum spiritum. * Qui enim
 secundum carnem sunt: quæ carnis sunt sapi-
 entia, qui uero secundum spiritum sunt: quæ
 sunt spiritus, sentiunt. * Nam prudentia car-
 nis, mors est: prudentia autem spiritus, ui-
 ta, & pax. * quoniam sapientia carnis inimi-
 ca est Deo: legem enim Dei non est subiecta:
 nec enim potest. * Qui autem in carne sunt,
 Deo placere non possunt. * Vos autem in
 carne non estis, sed in spiritu: si tamen spi-
 ritum Dei habitat in uobis. Si quis autem
 spiritum Christi non habet: hic non est eius.
 * Si autem Christus in uobis est: corpus qui-
 dem mortuum est propter peccatum, spiri-
 tus uero uiuit propter iustificationem.
 * Quod si Spiritus eius, qui suscitauit Ie-
 sum a mortuis, habitat in nobis: qui susci-
 tauit Iesum Christum a mortuis uiuifica-
 bit & mortalia corpora uestra, propter in-
 habitantem spiritum eius in uobis. * Ergo
 fratres debitorum sumus non carni, ut secun-
 dum carnem uiuamus. * Si enim secundum
 carnem uiueritis, moriemini: autem spiri-
 tu facta carnis mortificaueritis, uiuetis.
 * Quicquid enim spiritu Dei aguntur, ijs
 sunt filij Dei. * Non enim accepistis spi-
 ritum seruitutis iterum in timore, sed ac-
 cepistis spiritum adoptionis filiorum, in
 quo clamamus, Abba (Pater). * Ipse enim
 spiritus testimonium reddit spiritui no-
 stro quod sumus filij Dei. * Si autem filij,
 & heredes: heredes quidem Dei, coheredes
 autem Christi: si tamen compatimur, ut &
 conglorificemur. * Existimo enim quod
 non sunt condignæ passiones huius tempo-
 ris ad futuram gloriam, quæ reuelabitur in
 nobis. * Nam expectatio creaturæ, reuelatio-
 nem filiorum Dei expectat. * Vanitati enim
 creatura subiecta est: non uolens, sed pro-
 pter eum, qui subiecit eam in spe: quia &
 ipsa creatura liberabitur a seruitute corrup-
 tionis in libertatem gloriæ filiorum Dei.
 * Scimus enim quod omnis creatura inge-
 misce, & paruit usque adhuc. * Non solum
 autem illa, sed & nos ipsi primitias spiritus
 habentes: & ipsi intra nos gemimus adoptio-
 nis filiorum Dei expectantes redemptionem cor-
 poris nostri. * Spiritus salui fidei sumus. * Spe-
 ramus autem, quæ uidentur, non est spes: non quod uidet
 quis, quid sperat? Si autem quod non uidemus,
 speramus: per patientiam expectamus. * Simili-
 ter autem & spiritus adiuuat infirmitatem
 nostram: quid oremus, scire oportet, nesci-
 mus: sed ipse spiritus postulat pro nobis

27 gemitibus inenarrabilibus. * Qui autem
 28 scrutatur corda, scit quid desideret spiritus.
 29 quia secundum Deum postulat pro sanctis.
 30 * Scimus autem quoniam diligentibus Deum
 31 omnia cooperantur in bonum, ijs, qui secundum
 32 dum propositum uocati sunt sancti: * Nam
 33 quos præcuiuit, & prædestinauit conformes
 34 fieri imaginis filij sui, ut sit ipse primogeni-
 35 tus in multis fratribus. * Quos autem præde-
 36 stinauit, hos & uocauit: & quos uocauit,
 37 hos & iustificauit: quos autem iustificauit,
 38 illos & glorificauit. * Quid ergo dicemus ad
 39 hæc? si Deus pro nobis, quis contra nos?
 40 * Qui etiam propter Filio suo non peper-
 41 cit, sed pro nobis omnibus tradidit illum:
 42 quo modo non etiam cum illo, omnia nobis
 43 donauit? * Quis accusabit aduersus electos
 44 Dei? Deus qui iustificat, quis est qui con-
 45 demnet? Christus Iesus, qui mortuus est,
 46 immo qui & resurrexit, qui est ad dexte-
 47 ram Dei, qui etiam interpellat pro nobis.
 48 * Quis ergo nos separabit a charitate Chri-
 49 sti? tribulatio? an angustia? an fames? an
 50 nuditas? an periculum? an persecutio? an
 51 gladius? * (sicut scriptum est: I Iuxta pro-
 52 pter te mortificauimus tota die: & stimuli sum-
 53 mus sicut oues occisionis.) * Sed in his om-
 54 nibus superamus propter eum, qui dilexit
 55 nos. * Certe sum enim quia neque mors,
 56 neque uita, neque angeli, neque principatus,
 57 neque uirtutes, neque instantia, neque futu-
 58 ra, neque fortitudo, neque altitudo, neque
 59 profundum, neque creatura alia poterit nos
 60 separare a charitate Dei, quæ est in Christo
 61 Iesu Domino nostro.

CAP. IX.

1 **V**eritatem dico in Christo, non men-
 2 tior: testimonium mihi perhibente
 3 conscientia mea in Spiritu sancto: * quoniam
 4 tristitia mihi magna est, & continuus dolor
 5 cordi meo. * I Optabam enim ego ipse an-
 6 thema esse a Christo pro fratribus meis,
 7 qui sunt cognati mei secundum carnem,
 8 * qui sunt Israelitæ, quorum adoptio est
 9 filiorum, & gloria, & testamentum, & legi-
 10 slatio, & obsequium, & promissa: * quorum
 11 patres, & ex quibus est Christus secundum
 12 carnem, qui est super omnia Deus benedictus
 13 in sæcula. Amen. * Non autem quod excide-
 14 rit uerbum Dei. Non enim omnes qui ex
 15 Israel sunt, ij sunt Israelitæ: * neque qui se-
 16 men sunt Abrahæ, omnes filij: sed in Isaac
 17 uocabitur tibi semen: * id est, non qui filij
 18 carnis, hi filij Dei: sed i qui filij sunt pro-
 19 missionis, æstimantur in semine. * Pro
 20 Cmissionis enim uerbum hoc est: Secundum
 21 hoc tempus ueniam: & erit Sara filius. * Nū-
 22 solum autem illa: Iudæ & Rebecca ex uno

23 concubitu habens, Isaac patris nostri. * Cum
 24 enim nondum nati fuissent, aut aliquid boni
 25 egissent, aut mali, (ut secundum electio-
 26 nem propositum Dei maneret) non ex operi-
 27 bus, sed ex uocante dictum est eis: * I Quia
 28 maior seruiet minori, sicut scriptum est: Iacob
 29 dilexi, Esau autem odium habui. * Quid
 30 ergo dicemus? nūquid iniquitas apud Deum?
 31 Absit. * Moyse enim dicit: I Miserebor cuius
 32 D misereor: & misericordiam præstabo cuius
 33 miserebor. * Igitur non uolentis, neque cur-
 34 rentis, sed miserationis est Dei. * Dicit enim
 35 Scriptura Pharaoni: I Quia in hoc ipsum
 36 excitauit te, ut ostendam in te uirtutem meam
 37 & ut annuncietur nomen meum in uniuersa
 38 terra. * Ergo cuius uult misereatur, & quæ
 39 uult indurat. * Dicis itaque mihi: Quid ad-
 40 hac queritur? uoluntati enim eius quis re-
 41 sistit? * O homo, tu quis es, qui respondeas
 42 Deo? I Nūquid dicit signum ei, qui
 43 se fixit: Quid me fecisti sic? * An non ha-
 44 bet potestatem signulus luti ex eadem massa
 45 facere aliud quidem uas in honorem, aliud
 46 uero in contumeliam? * Quod si Deus uo-
 47 lens, ostenderet iram, & notam facere poten-
 48 tiam suam, sustinuit in multa patientia, uas
 49 salutis, apta in interitum, ut ostenderet di-
 50 uitias gloriæ suæ in uas misericordiam, quæ
 51 præparauit in gloriam. * Quos & uocauit
 52 nos non solum ex Iudæis, sed etiam ex Gen-
 53 tibus, * sicut in Osee dicit: I Vocabo non ple-
 54bem meam, plebem meam: & non dilectam,
 55 dilectam: & non misericordiam conse-
 56 cutam, misericordiam consecutam. * I Et erit
 57 in loco, ubi dictum est eis: Non plebs mea
 58 uos: ibi uocabuntur filij Dei: iu-
 59 da. * I Isaias autem clamat pro Israel: I Si fuerit
 60 numerus filiorum Israel tamquam arena
 61 maris, reliquæ salutis fient. * Verbum enim
 62 consummans, & abbrevians in æquitate:
 63 quia uerbum breuiatum faciet Dominus su-
 64 per terram: * & sicut prædixit Isaias: I Nisi
 65 Dominus sabaoth reliquisset nobis semen,
 66 sicut Sodoma facti essemus, & sicut Gomor-
 67 rha similes fuissetis. * Quid ergo dico-
 68 mus? Quod gentes, quæ non sciebantur ius-
 69 titiam, apprehenderunt iustitiam: iustitiam
 70 autem, quæ ex fide est. * Israel uero scien-
 71 do legem iustitiæ, in legem iustitiæ non per-
 72 uenit. * Quare? Quia non ex fide, sed quasi
 73 ex operibus: ostenderunt enim in lapidem
 74 offensionis, * sicut scriptum est: I Ecce po-
 75 no in Sion lapidem offensionis, & petram
 76 scandali: & omnis, qui credis in eum, non
 77 confunderetur.

CAP. X.

1 **F**ratres, uoluntas quidem cordis mei, &
 2 obsecratio ad Deum, sit pro illis in sa-
 3 lutem. * Testimonium enim perhibeo illis

quod

quod emulationem Dei habent, sed non secundam scientiam. * Ignorantes enim iustitiam Dei, & suam querentes statuerunt, iustitiae Dei non sunt subiecti. * Finis enim legis, Christus, ad iustitiam omni credenti. * Moses enim scriptus, quoniam iustitiam, quae ex lege est, si quis fecerit homo, uiuet in ea. * Quia autem ex fide est iustitia, sic dicit. * Ne dixeris in corde tuo: quis ascendet in caelum? id est, Christum deducere. * Aut quis descendet in abyssum? hoc est, Christum a mortuis reuocare. * Sed quid dicit Scriptura? * Prope est uerbum in ore tuo, & in corde tuo: hoc est uerbum fidei, quod praedicamus. * Quia si consecraris in ore tuo Dominum Iesum, & in corde tuo credideris quod Deus illum suscitauit a mortuis, saluus eris. * Corde enim creditur ad iustitiam: ore autem confessio fit ad salutem. * Dicit enim Scriptura: * Omnis, qui credit in illum, non confundetur. * Non enim est distinctio Iudaei, & Graeci: nam idem Dominus omnium, diues in omnes, qui inuocant illum. * Omnis enim, qui cumque inuocauerit nomen Domini, saluus erit. * Quomodo ergo inuocabunt, in quem non crediderunt? Aut quomodo credent ei, quem non audierunt? Quomodo autem audient sine praedicante? Quomodo uero praedicabunt nisi mittantur? sicut scriptum est: * Quia speciosi pedes euangelizantium pacem, euangelizantium bonam. * Sed non omnes obediunt Euangelio. * Isaias enim dicit: * Domine quis credidit auditui nostro? * Ergo fides ex auditu, auditus autem per uerbum Christi. * Sed dico: Numquid non audierunt? Et quidem in omnem terram exiit sonus eorum, & in fines orbis terrae uerba eorum. * Sed dico: Numquid Israel non cognouit? Primus Moyses dicit: * Ego ad emulationem uos adducam in non gentem: in gentem insipientem, in iram uos mittam. * Isaias autem audet, & dicit: * Inuentus sum a non querentibus me: palam apparui ijs, qui me non interrogabant. * Ad Israel autem dicit: * Tu ta die expandi manus meas ad populum non credentem, & contradicentem.

CAP. XL

Dico ergo: Numquid Deus repulit populum suum? Absit. Nam & ego Israelita sum ex semine Abraham, de tribu Benjamin: * Non repulit Deus plebem suam, quam praesciuit. * An nescitis in Elia quid dicit Scriptura: quemadmodum interpellat Deum aduersum Israel? * Domine, Prophetas tuos occiderunt, altaria tua suffoderunt, & ego relictus sum solus, & querunt animam meam. * Sed quid dicit illi diuinum responsum? * Reliqui mihi septem mil-

lia uirorum, qui non curauerunt genua ante Baal. * Sic ergo & in hoc tempore reliquit secundum electionem gratiae salus fidei sunt. * Si autem gratia, iam non ex opere: alioquin gratis iam non est gratia. * Quid ergo? quod querebat Israel, hoc non est consecutus: electio autem consecuta est: ceteri uero excacati sunt: sicut scriptum est: * Dedit illis Deus spiritum compunctionis oculis, ut non uideant, & aures ut non audiant, usque in hodiernum diem. * Et Dauid dicit: Fiat mensa eorum in laqueum, & in captiorem, & in scandalum, & in retributionem illis. * Obscurentur oculi eorum ne uideant: & dorsum eorum semper incurua. * Dico ergo: Numquid sic offenderunt ut eaderent? Absit. Sed illorum delictum, salus est Gentibus ut illos emularent. * Quod si delictum illorum diuitiae sunt mundi, & diminutio eorum diuitiae Gentium: quanto magis plenitudo eorum? * Vobis enim dico Gentibus: Quamdiu quidem ego sum Gentium Apostolus, ministerium meum honorificabo, * si quomodo ad emulationem prouocem carnem meam, & saluos faciam aliquos ex illis. * Si enim amissio eorum, reconciliatio est mundi: quae assumptio, nisi nita ex mortuis? Quod si delibatio sancta est, & massa: & si radix sancta, & rami. * Quod si aliqui ex ramis fracti sunt, tu autem cum oleaster effusus in ferus es in illis, & socius radicis, & pinguedinis oliuae factus es, * non gloriaris aduersus ramos. Quod si gloriaris: non tu radicem portas, sed radix te. * Dices ergo: Fracti sunt rami ut ego inserar. * Bene: propter inuoluntatem fracti sunt. Tu autem fide stas: non altum fastidis, sed time. * Si enim Deus naturalibus non pepercit: forte nec tibi parcat. * Vide ergo bonitatem, & seueritatem Dei: in eos quidem, qui ceciderunt, seueritatem: in te autem bonitatem Dei, si permanseris in bonitate, alioquin & tu excideris. * Sed & illi, si non permanserint in incredulitate, inserentur: potens est enim Deus iterum inferre illos. * Nam si tu ex naturali excisus es oleaster, & contra naturam insertus es in bonam oliuam: quanto magis ij, qui secundum naturam, inserentur suae oliuae? * Nolo enim uos ignorare fratres mysterium hoc: (ut non sitis nobis ipsi sapientes) quia ceterae ex parte cõdige in Israel, donec plenitudo Gentium intraret, & sic omnis Israel saluus fieret, sicut scriptum est: * Veniet ex Sion, qui eripiat, & auertat impietatem a Iacob. * Et hoc illis a me testamentum cum abstulero peccata eorum. * Secundum Euangelium quidem, inimici propter uos: secundum electionem autem, charissimi propter patres. * Sine penitentia enim sunt dona, & uocatio Dei. * Sicut enim aliquando &

vos non credidistis Deo, nunc autem misericordiam confecti estis propter incredulitatem illorum: * ita & isti hunc non crediderunt in vestram misericordiam: ut & ipsi misericordiam consequantur. * Conclufit enim Deus omnia in incredulitate: ut omnium misceatur. * O altitudo diuitiarum sapientie, & scientie Dei: quam incomprehensibilia sunt iudicia eius, & inuestigabiles vias eius? * **I** Quis enim cognouit sensum Domini? Aut quis consiliarius eius fuit? * Aut quis prior dedit illi, & retribuet ei? * Quoniam ex ipso, & per ipsum, & in ipso sunt omnia: ipsi gloria in secula. Amen.

CAP. XII.

Obesco itaque vos fratres per misericordiam Dei, ut exhibeatis corpora vestra hostiam uiuentem, sanctam, Deo placentem, rationabile obsequium uestrum. * Et nolite conformari huic seculo, sed reformamini in nouitate sensus uestri: ut probetis quae sit uoluntas Dei bona, & beneplacita, & perfecta. * Dico enim per gratiam quae data est mihi, omnibus qui sunt inter uos: Non plus sapere quam oportet sapere, sed sapere ad sobrietatem: & unicuique sicut Deus diuisit mensuram fidei. * Signum enim in uno corpore multa membra habemus, omnia autem membra non eundem adum habent: ita multi unum corpus sumus in Christo, singuli autem alter alterius membra. * Habentes autem donationes secundum gratiam, quae data est nobis, differentes: siue prophetiam secundum rationem fidei, siue ministerium in ministrando, siue qui docet in doctrina, siue qui exhortatur in exhortando, qui tribuit in simplicitate, qui praestit in sollicitudine, qui miscetur in hilaritate. * Dilectio sine simulatione. * Odientes malum, adherentes bono. * **I** Charitate fraternitatis inuicem diligentes: Honore inuicem frequentes: * **I** Societudine non pigri: Spiritu seruientes: Domino seruientes: * Spe gaudentes: In tribulatione patientes: Orationi instantes: * Nec cessatibus sanctorum communicantes: * **I** Hospitalitate sectantes. * Benedicite persequentibus uos: benedicite, & nolite male dicere. * Gaudere cum gaudentibus, flere cum flentibus: * **I** Ipsium inuicem sentientes: Non alta sapientes, sed humilibus consentientes. * Nolite esse prudentes apud uosmetipsos: * Nulli malum pro malo reddentes: * **I** prouidentes bona non tantum eorum Deo, sed etiam coram omnibus hominibus. * **I** Si fieri potest, quod ex uobis est, cum omnibus hominibus pacem habentes: * Non uosmetipsos defendentes charissimi, sed da-

te locum irae. scriptum est enim: **I** Mihi uindicta: ego retribuam, dicit Dominus. * Sed si esurierit inimicus tuus, ciba illum: si sitis, potum da illi: hoc enim faciens, carbones ignis congeres super caput eius. * Noli uinci a malo, sed uince in bono malo.

CAP. XIII.

Omnis anima potestatibus sublimioribus subdita sit: Non est enim potestas nisi a Deo: quia autem sunt a Deo ordinate sent. * Itaque qui resistit potestati, Dei ordinatio ei resistit. Qui autem resistunt, ipsi sibi damnamur: nam principes non sunt timori boni operis, sed mali. Vis autem non timere potestatem? Bonum fac: & habebis laudem ex illa: * Dei enim minister est tibi in bonum. Si autem malum feceris, time: non enim sine causa gladium portat. Dei enim minister est: vindixit iram ei, qui malum agit. * Ideo necesse est subditi esse non solum propter iram, sed etiam propter conscientiam. * Ideo enim & tributa praestatis: ministri enim Dei sunt, in hoc ipsum seruientes. * **I** Reddito ergo omnibus debita: cui tributum, tributum: cui uedigal, uedigal: cui timor, timor: cui honor, honor. * Nemini quidquam debeatis: nisi cut inuicem diligatis: qui enim diligit proximum, legem impleuit. * Nam: **I** Non uulnerabis: Non occides: Non furaberis: Non falsum testimonium dices: Non concupisces: si & quod est aliud mandatum, in hoc uerbo insinuat: **I** Diliges proximum tuum sicut teipsum. * Dilectio proximi malum non operatur. Plenitudo ergo legis est dilectio. * Et hoc scientes tempus: Quia hora est iam nos de somno surgere. Nunc enim proprius est nostra salus, quando cum credidimus. * Non praeterit, dies autem appropinquauit. Abiciamus ergo opera tenebrarum, & induamus arma lucis. * Si cut in die honeste ambulemus: **I** non in cubilibus, & impudicijs, non in conuentione, & emulatione: * **I** sed induimini Dominum Iesum Christum, & carnis eorum ne feceritis in desiderijs.

CAP. XIII.

Infirmum autem in fide assumpto, non in disputationibus cogitationum. * Alius enim credit se manducare omnia: qui autem infirmus est, olus manducet. * **I** s, qui manducat, non manducantem non spernat, & qui non manducat, manducantem non inquit: Deus enim illum assumpsit. * **I** Tu quises, qui iudicas alienum seruum? Do mino suo stat, aut eadit: stabit autem: po-

Deu. 32. c. 35
Hebr. 10. f. 30
Irou. 25. c. 21

Sap. 6. a. 4
1. Pet. 2. c. 13

Mat. 22. c. 28

Exo. 20. c. 14
Deut. 5. b. 18

Leu. 19. d. 18

Matt. 22. d. 19

Mar. 12. c. 11

Gal. 5. c. 14

Iac. 2. b. 7
1. uc. 2. f. 34

Gal. 5. c. 16

1. Pet. 2. c. 11

Iac. 4. d. 12

5 tens est enim Deus statuere illum. * Nam
 6 alius iudicat diem inter diem: alius autem
 7 iudicat omnem diem: unusquisque in suo
 8 sensu abundet. * Qui sapit diem, Domino
 9 sapit: Et qui manducat, Domino mandu-
 10 cat: gratias enim agit Deo. Et qui non man-
 11 ducat, Domino non manducat, & gratis agit
 12 Deo. * Nemo enim nostrum sibi uiuit, & ne
 13 mo sibi moritur. * Siue enim uiuimus, Do-
 14 mino uiuimus: siue morimur, Domino mo-
 15 rimur. Siue ergo uiuimus, siue morimur,
 16 Domini sumus. * In hoc enim Christus
 17 mortuus est, & resurrexit: ut & mortuorum
 18 & uiuorum dominetur. * Tu autem quid
 19 iudicas fratrem tuum? aut tu quare spernis
 20 fratrem tuum? * Omnes enim stabimus an-
 21 te tribunal Christi. * Scriptum est enim:
 22 ¶ Viuo ego, dicit Dominus, quoniam mihi
 23 C flectetur omne genu: & omnis lingua con-
 24 fitebitur Deo. * Itaque unusquisque nostrum
 25 pro se ratione reddet Deo. * Non ergo am-
 26 plius inuicem iudicemus: sed hoc iudicate
 27 magis, ne ponatis offendiculum fratri, vel
 28 scandalum. * Scio, & confido in Domino
 29 Iesu, quia nihil commune per ipsum, nisi ei
 30 qui existimat quid commune esse, illi com-
 31 mune est. * Si enim propter cibum frater
 32 tuus contristatur: iam non secundum chari-
 33 tatem ambulat. ¶ Noli cibo tuo illum per-
 34 dere, pro quo Christus mortuus est. * Non
 35 ergo blasphemetur bonum nostrum. * Non
 36 est enim regnum Dei esca, & potus: sed ius-
 37 titia, & pax, & gaudium in Spiritu sancto:
 38 * qui enim in hoc seruit Christo, placet Deo,
 39 & probatus est hominibus. * Itaque quae pa-
 40 cis sunt, sectemur: & quae adificationis
 41 sunt, in inuicem custodiamus. * Noli pro-
 42 pter escam destruere opus Dei. ¶ Omnia
 43 quidem sunt munda: sed malum est homi-
 44 ni, qui per offendiculum manducat. * ¶ Bon-
 45 num est non manducare carnem, & non bi-
 46 bere vinum, neque in quo frater tuus offen-
 47 ditur, aut scandalizatur, aut infirmatur. * Tu
 48 fidem habes? penes te metipsum habecorā
 49 Deo: Beatus, qui non iudicat semetipsum
 50 in eo, quod probat. * Qui autem discernit, si
 51 manducauerit, damnatus est: quia non ex fide.
 52 Omne autem, quod non est ex fide, pec-
 53 catum est.

CAP. XV.

1 **D**Ebemus autem nos firmiores imbecil-
 2 litates infirmorum sustinere, & non
 3 nobis placere. * Unusquisque uestrum pro-
 4 ximo suo placeat in bonum, ad adificationem.
 5 nem. * Etenim Christus non sibi pla-
 6 cuit, sed sicut scriptum est: ¶ Improperia
 7 impropertium tibi ceciderunt super me.
 8 * Quaecumque enim scripta sunt,
 9 ad nostram doctrinam scripta sunt: ut per-

patientiam, & consolationem Scripturarum,
 5 spem habeamus. * Deus autem patientiae,
 6 & solacii ¶ der uobis idipsum sapere in alio. ¶ 1. Cor. 13
 7 rutrum secundum Iesum Christum: * ut
 8 uanitates, uo ore honorificetis Deum, &
 9 patrem Domini nostri Iesu Christi. * Pro-
 10 pter quod suscipite inuicem, sicut & Chri-
 11 stus suscepit uos in honorem Dei. * Dico
 12 enim Christum Iesum ministrum fuisse cir-
 13 cumcisionis propter veritatem Dei, ad con-
 14 firmandas promissiones patrum: * Gentes
 15 autem super misericordia honorare Deum,
 16 sicut scriptum est: ¶ Propterea constitebor ti-
 17 bi in Gentibus Domine, & nomini tuo can-
 18 tabo. * Et iterum dicit: ¶ Letamini Gentes
 19 cum plebe eius. * Et iterum: ¶ Laudate
 20 omnes Gentes Dominum & magnificate
 21 eum omnes populi. * Et rursus Isaias ait: ¶
 22 Erit radix Iesse, & qui exurget regere Gen-
 23 tes, in eum Gentes sperabunt. * Deus autem
 24 spei repleat uos omni gaudio, & pace in cre-
 25 dendo: ut abundetis in spe, & uirtute Spi-
 26 ritus sancti. * Certus sum autem fratres mei
 27 & ego ipse de uobis, quoniam & ipsi pleni
 28 estis dilectione, repleti omni scientia, ita ut
 29 possitis alterutrum monere. * Audacius au-
 30 tem scripsi uobis fratres ex parte, tamquam
 31 in memoriam uos reducens: propter gratiam,
 32 quae data est mihi a Deo, * ut sim minister
 33 Christi Iesu in Gentibus: sanctificans Euan-
 34 gelium Dei, ut fiat oblatio Gentium acce-
 35 pta, & sanctificata in Spiritu sancto. * Ha-
 36 beo igitur gloriam in Christo Iesu ad Deum.
 37 * Non enim audeo aliquid loqui eorum, quae
 38 per me non efficit Christus in obedientiam
 39 Gentium, uerbo & factis: * in uirtute signo-
 40 rum, & prodigiorum, in uirtute Spiritus san-
 41 cti: ita ut ab Ierusalem per circuitum usque
 42 ad Illyricum repleuerim Euangelium Chri-
 43 sti. * Sic autem predicaui Euangelium hoc,
 44 E non ubi nominatus est Christus, ne super alie-
 45 num fundamentum edificarem: sed sicut
 46 scriptum est: ¶ ¶ Quibus non est annuntiatus
 47 de eo, uidebunt: & qui non audierunt, intel-
 48 ligent. * Propter quod & impediabar pluri-
 49 mum uenire ad uos, & prohibitus sum usque
 50 adhuc. * Nunc uero vltimus locum non ha-
 51 bens in his regionibus, cupiditatem autem
 52 habens ueniendi ad uos ex multis iam pra-
 53 cedentibus annis: * cum in Hispaniam pro-
 54 fectici capere, spero quod praeteriens uideā
 55 uos, & a uobis deducar illuc, si uobis primū
 56 ex parte fruius fuero. * Nunc igitur profi-
 57 ciscar in Ierusalem ministrare sanctis. * Pro-
 58 bauerunt enim Macedonia, & Achaia colla-
 59 tionem aliquam facere in pauperes sancto-
 60 rum, qui sunt in Ierusalem. * Placuit enim
 61 eis: & debitores sunt eorum. ¶ Nam si spi-
 62 ritualium eorum participes facti sunt Gen-
 63 tiles: debent & in carnalibus ministrare il-
 64 lis. * Hoc igitur cum consummauero, &

assignauero eis fructum hunc: per uos profi-
 20 ciscar in Hispaniam. * Scio autem quoniam
 G ueniens ad uos, in abundantia benedictionis
 10 Euangelij Christi ueniam. * Obsecro ergo
 uos fratres per Dominum nostrum Iesum
 Christum, & per charitatem sancti spiritus
 ut adiuuetis me in orationibus uestris pro
 31 me ad Deum, * ut liberet ab infidelibus,
 qui sunt in Iudæa, & obsequij mei oblatio
 32 accepta fiat in Ierusalem sancti, * ut ueniū
 ad uos in gaudio per uoluntatem Dei, & re-
 33 frigerer uobiscum. * Deus autem pacis sit
 cum omnibus uobis. Amen.

CAP. XVI.

1 C Omendo autem uobis Phæben sororē
 nostrā, quæ est in ministerio Eccle-
 2 siæ, quæ est in Cenchris: * ut eā suscipiatis in
 Domino digne sanctis & assistatis ei in quo-
 cumque negotij uestri indiguerit: etenim
 3 ipsa quoque assistit multis, & mihi ipsi. * Sa-
 lutate || Priscā, & Aquilam adiutores meos
 4 in Christo Iesu; (* qui pro anima mea suas
 ceruices supposuerunt quibus non solus ego
 gratias ago, sed & cunctæ ecclesiæ Gentium)
 5 * & domesticam Ecclesiam eorum. Saluta-
 te Epænetum dilectum mihi, qui est primi-
 6 tius Asiæ in Christo. * Salutate Mariam,
 7 quæ multum laborauit in uobis, * Salutate
 Andronicum, & Iuniam cognatos, & con-
 8 captiuos meos: qui sunt nobiles in Aposto-
 lis, qui & ante me fuerunt in Christo. * Sa-
 lutate Ampliatum dilectissimum mihi in
 9 Domino. * Salutate Urbanum adiutorem,
 10 nostrum in Christo Iesu, & Stachyn dile-
 ctum meum. * Salutate Apellen probum in
 11 Christo. * Salutate eos, qui sunt ex Aristoboli
 domo. Salutate Herodionem cognatum
 meum. Salutate eos, qui sunt ex Nar-
 12 cissi domo, qui sunt in Domino. * Salutate

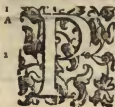
Tryphnam, & Tryphoniam: quæ laborant in
 Domino. Salutate Persidem charissimam,
 13 quæ multum laborauit in Domino. * Saluta-
 te Rufum electum in Domino, & matrem
 14 eius, & meam. * Salutate Asyncritum, Phle-
 gonem, Hermam, Patrobam, Hermen: &
 15 qui cum eis sunt, fratres. * Salutate Philolo-
 gum, & Iuliam, Nereum, & sororem eius, &
 Olympiade, & omnes, qui cum eis sunt, san-
 16 ctos. * Salutate inuicem in osculo sancto. Sa-
 17 lutant uos omnes Ecclesiæ Christi. * Rogo
 autem uos fratres, ut obseruetis eos, qui dis-
 18 sensiones, & offendicula præter doctrinam,
 quam uos didicistis, faciunt, & declinate ab
 illis. * Huiusmodi enim Christo Domi-
 no nostro non seruiunt, sed suo uentri: & per
 dulces sermones, & benedictiones seducunt
 19 corda innocentium. * Vestra enim obedi-
 entia in omnem locum diuulgata est. Gaudeo
 20 igitur in uobis. Sed uolo uos sapientes esse
 in bono, & simplices in malo. * Deus autem
 pacis conterat Satanam sub pedibus uestris
 21 velociter. Gratia Domini nostri Iesu Christi
 uobiscum. * I Salutat uos Timotheus adiu-
 D tor meus, & Lucius, & Iason, & Sosipater co-
 22 gnati mei. * Saluto uos ego Tertius, qui
 23 scripsi epistolam in Domino. * Salutat uos
 Caius hospes meus, & uniuerſa Ecclesia. .
 Salutat uos Erastus arcarius ciuitatis, &
 24 Quartus, frater. * Gratia Domini nostri Ie-
 25 su Christi cum omnibus uobis. Amen. * Ei
 autem, qui potens est uos confirmare iuxta
 Euangelium meum, & prædicationem Iesu
 Christi, secundum reuelationem mysterij
 26 temporibus æternis tacenti, (* quod nunc pa-
 tescitum est per Scripturas Prophetarum se-
 cundum præceptum æterni Dei, ad obeditio-
 27 nem fidei) in cunctis Gentibus cogniti, * so-
 li sapienti Deo, per Iesum Christum, cui
 honor, & gloria in sæcula sæculorum.
 Amen.

1 A2 22.
 2 g-26

1 A2. 16. a.

EPISTOLA BEATI PAULI APOSTOLI AD CORINTHIOS PRIMA.

CAPVT PRIMVM.

PAULVS vocatus
Apostolus Iesu Christi
per voluntatem
Dei, & Sothenes
frater, * Ecclesie
Dei, quæ est Corin-
thi, sanctificatis in
Christo Iesu, voca-
tis sanctis, cum
omnibus, qui in-

ocant nomen Domini nostri Iesu Christi, in omni loco ipsorum, & nostro.

- 3 * Gratia vobis, & pax a Deo Patre nostro, &
4 Domino Iesu Christo. * Gratias ago Deo
meo semper pro vobis in gratia Dei, quæ da-
5 ta est vobis in Christo Iesu: quod in omni-
6 bus diuites facti estis in illo, in omni ser-
7 bo, & in omni scientia: * sicut testimo-
nium Christi confirmatum est in vobis: ita
ut nihil vobis desit in ulla gratia, expectanti-
bus reuelationem Domini nostri Iesu Christi.

- 8 si, * qui & confirmabit vos usque in finem
9 sine crimine, in die aduentus Domini: no-
10 strum Iesu Christi: * Fidelis Deus: per quem
vocati estis in societate filij eius Iesu Christi
11 Domini nostri. * Obsecro autem vos fratres,
per nomen Domini nostri Iesu Christi: ut id
ipsi dicatis omnes, & non sint in vobis schis-
mata: scitis autem perfecti in eodem sensu, &
12 in eadem sententia. * Significatum est enim
mihi de vobis fratres mei ab ijs, qui sunt
Chloes, quia contentiones sunt inter vos.
13 * Hoc autem dico, quod unusquisque vestrum
dicit: Ego quidem sum Paulus: ego autem Apol-
14 lo: ego vero Cepha: ego autem Carili. * Di-
uisus est Christus? Numquid: Paulus crucifi-
xus est pro vobis? aut in nomine Pauli ba-
14 ptizati estis? * Gratias ago Deo, quod nesci
Cnem vestrum baptizari, nisi Crispum, & Ca-
15 ium: ne quis dicat quod in nomine meo ba-
16 ptizati estis. * Baptizati autem & Stepha-
næ domum: ceterum nescio si quem aliud bap-
17 tizerim. * Non enim misit me Christus ba-
ptizare, sed euangelizare: I non in sapientia
18 verbi, ut non euacuetur crux Christi. * Verbum
enim crucis pereuntibus quidem stultitia est:
ijs autem, qui salui sunt, id est vobis, Dei virtus
19 est. * Scriptum est enim: I Perdam sapien-
tiam sapientium, & prudentiam prudentium
20 reprobo. * I Vbi sapiens? ubi scriba? ubi
conquisitor huius sæculi? Nonne stultum
21 fecit Deus sapientiam huius mundi? * Nam
quia in Dei sapientia non cognouit mun-
dus per sapientiam Deum: placuit Deo per
stultitiam prædicationis saluos facere cre-
22 dentes. * Quoniam & Iudei signa petunt, &
23 Græci sapientiam querunt: * nos autem
prædicamus Christum crucifixum: Iudeis
quidem scandalum. Gentibus autem stulti-
24 tiam, * ipsis autem vocatis Iudeis, atque Græ-
cis Christum Dei uirtutem, & Dei sapien-
25 tiam: * quia quod stultum est Dei sapientia
est hominibus: & quod infirmum est Dei,
26 fortius est hominibus. * Videte enim voca-

CAP. III.

tionem vestram fratres, quia non multi sapientes secundum carnem, non multi potentes, non multi nobiles: * sed quæ stulta sunt mundi elegit Deus, ut confundat sapientes: & infirma mundi elegit Deus, ut confundat fortia: * & ignobilia mundi, & contemptibilia elegit Deus, & ea, quæ non sunt, ut cæquæ sunt destrueret: * ut non gloriaretur omnis caro in conspectu eius. * Ex ipso autem uos estis in Christo Iesu, qui factus est nobis sapientia a Deo, & iustitia, & sanctificatio, & redemptio: * ut quemadmodum scriptum est: I Qui gloriatur, in Domino gloriatur.

CAP. II.

ET ego, cum uenissem ad uos, fratres, ueni non in sublimitate sermonis, aut sapientie, annuncians uobis testimoniū Christi. * Non enim iudicavi me scire aliquid inter uos, nisi Iesum Christum, & hunc crucifixum. * Et ego in infirmitate, & timore, & tremore multo fui apud uos: * & sermo meus, & prædicatio mea non in persuasibilibus humanæ sapientie uerbis, sed in ostensione spiritus, & uirtutis: * ut fides uestra non sit in sapientia hominum, sed in uirtute Dei. * Sapientiam autem loquimur inter perfectos: sapientiam uero non huius sæculi, neque principum huius sæculi, qui destruuntur: * sed loquimur Dei sapientiam in mysterio, quæ abscondita est, quam prædestinauit Deus ante sæcula in gloriam nostram, * quam nemo principum huius sæculi cognouit: si enim cognouissent, numquam Dominum gloriæ crucifixissent. * Sed sicut scriptum est: Quod oculus non uidit, nec auris audiuit, nec in cor hominis ascendit, quæ præparauit Deus ipsis, qui diligunt illi: * nobis autem reuelauit Deus per spiritum suum: Spiritus enim omnia scrutatur, etiam profunda Dei. * Quis enim hominum scit quæ sunt hominis, nisi spiritus hominis, qui in ipso est? ita & quæ Dei sunt, nemo cognouit, nisi Spiritus Dei. * Nos autem non spiritum huius mundi accepimus, sed spiritum, qui ex Deo est, ut sciamus quæ a Deo donata sunt nobis: * I quæ & loquimur in doctrinis humanæ sapientie uerbis, sed in doctrina spiritus, spiritualibus spiritualia comparantes. * Animalis autem homo non percipit ea, quæ sunt spiritus Dei: stultitia enim est illi, & non potest intelligere: quia spiritualiter examinatur. * Spiritualis autem iudicat omnia: & ipse a nemine iudicatur. * I Quis enim cognouit sensum Domini, qui instruat eum? Nos autem sensum Christi habemus.

ET ego, fratres, non potui uobis loqui quasi spiritualibus, sed quasi carnalibus. * Tamquam paruulis in Christo, * lac uobis potum dedi, non escam: nondum enim poteratis: sed nec nunc quidem potestis: adhuc enim carnales estis. * Cum enim sit inter uos zelus, & contentio: nonne carnales estis, & secundum hominem ambulatis? * Cum enim quis dicat: Ego quidem sum Pauli. Alius autem: Ego Apollo: nonne homines estis? Quid igitur est Apollo? quid uero Paulus? * Ministri eius, cui credidistis, & unicuique sicut Dominus dedit. * Ego plantauimus, Apollo rigauit: sed Deus incrementum dedit. * Itaque neque qui plantat est aliquid, neque qui rigat: sed, qui incrementum dat, Deus. * I Qui autem plantat, & qui rigat, unum sunt. * I Vnusquisque autem propriam mercedem accipiet secundum suum laborem. * Dei enim sumus adiutores: Dei agricultores estis, Dei ædificatio estis. * Secundum quomodo superædificat. * Fundamentum enim aliud nemo potest ponere præter id, quod positum est, quod est Christus Iesus. * Si quis autem superædificat super fundamentum hoc, aurum, argentum, lapides pretiosos, ligna, fœnum, stipulam, * unusquisque opus manifestum erit: Dies enim Domini declarabit, quia in igne reuelabitur: & unusquisque opus quale sit, ignis probabit. * Si cuius opus manserit quod superædificauit, mercedem accipiet. * Si cuius opus arserit, detrimentum patietur: ipse autem saluus erit: sic tamen quasi per ignem. * Nescitis quia templum Dei estis, & Spiritus Dei habitat in uobis? * Si quis autem templum Dei uiolauerit, disperdet illum Deus. * Templum enim Dei sanctum est, quod estis uos. * Nemo se seducat: si quis uidetur inter uos sapiens esse in hoc sæculo, stultus uis fiat ut sit sapiens. * Sapientia enim huius mundi, stultitia est apud Deum. Scriptum est enim: Cōprehendamus sapientes in astutia eorum. * Et iterum: Dominus nouit cogitationes sapientium quoniam uanæ sunt. * Nemo itaque glorietur in hominibus. * Omnia enim uestia sunt, siue Paulus, siue Apollo, siue Cephas, siue mundus, siue uita, siue mors, siue præsentia, siue futura: omnia enim uestia sunt: uos autem Christi: Christus autem Dei.

CAP. IIII.

Sic pos existimet homo ut ministros Christi & dispensatores mysterium Dei.

1 * Hic iam queritur inter dispensatores ut si
2 delis quis inneniatur. * Mihi autem pro mi-
3 nimo est ut a vobis iudicer, aut ab humano
4 die: sed neq. me ipsum iudico. * Nihil enim
5 mihi conscius sum: sed non in hoc iustificatus
6 sum: qui autem iudicat me, Dominus
7 est. * Itaque nolite ante tempus iudicare,
8 quoadusque veniat Dominus: qui & illumi-
9 nabit abscondita tenebrarum, & manifesta-
10 bunt consilia cordium: & tunc laus erit vni-
11 cuique a Deo. * Hæc autem, fratres, trans-
12 figuraui in me & Apollo, propter vos: ut in
13 nobis discatis, ne supra quam scriptum est,
14 vnus aduersus alterum infletur pro alio.
15 * Quis enim te discernit? Quid autem ha-
16 bes quod non accepisti? Si autem accepisti,
17 quid gloriaris quasi non acceperis? * Iam sa-
18 turati estis, iam diuites facti estis: sine nobis
19 regnatis: & utinam regnetis, ut & nos vobi-
20 scum regnemus. * Puto enim quod Deus
21 nos Apostolos nouissimos ostendit, tamquam
22 morti destinatos: quia spectaculum facti su-
23 mus mundo, & Angelis, & hominibus. * Nos
24 stulti propter Christum, vos autem pruden-
25 tes in Christo: nos infirmi, vos autem for-
26 tes: vos nobiles, nos autem ignobiles. * Vsq.
27 in hanc horam & esurimus, & sitimus, &
28 nudi sumus, & colaphis cedimur, & instabi-
29 les sumus, & laboramus operantes mani-
30 bus nris: maledicimur, & benedicimur: per-
31 secutionem patimur, & sustinemus: blas-
32 phemamur, & obsecramus: tamquam pur-
33 gamenta huius mundi facti sumus, omnium
34 peripetema vsque adhuc. * Non ut confun-
35 dam vos hæc scribo, sed ut filios meos cha-
36 rissimos moneo. * Nam si decem millia pe-
37 dagogorum habeatis in Christo: sed non
38 multos patres. Nam in Christo Iesu per Eu-
39 gelium ego vos genui. * Rogo ergo vos, imi-
40 tatores mei estote, sicut & ego Christi.
41 * Ideo misi ad vos Timotheum, qui est fi-
42 lius meus charissimus, & fidelis in Domino:
43 qui vos commonefaciet vias meas, quæ sunt
44 in Christo Iesu, sicut ubique in omni Eccle-
45 sia docet. * Tamquam non uenturus sim
46 ad vos, sic inflati sunt quidam. * Veniam au-
47 tem ad vos cito, si Dominus voluerit: & co-
48 gnosciam non sermonem eorum, qui inflati
49 sunt, sed uirtutem. * Non enim in sermone
50 est regnum Dei, sed in uirtute. * Quid vultis?
51 in uirga ueniam ad uos in charitate, & spiritu mansuetudinis?

C A P. V.

1 O mmo auditur inter vos fornicatio, &
2 talis fornicatio, qualis nec inter Gen-
3 tes, ita ut uxorem patris sui aliquis habeat.
4 * Et vos inflati estis: & non magis iudum
5 habuistis ut tollatur de medio vestrum qui
6 hoc opus fecit. * I Ego quidem absens cor-
7 pore, præsens autem spiritu, iam iudicaui ut

8 præsens, eum, qui sic operatus est, in nos.
9 De Domini nostri Iesu Christi, congrega-
10 uobis & meo spiritu, cum uirtute Domini
11 nostri Iesu, * tradere huiusmodi satana in
12 interitum carnis, ut spiritus saluus sit in die
13 Domini nostri Iesu Christi. * Non est bona
14 gloriatio uestra. * Nescitis quia modicum
15 fœtorem totam massam corrumpit? * Ex-
16 purgate uos fermentum, ut sitis noua con-
17 spersio, sicut estis azymi. Etenim Pascha no-
18 strum immolatus est Christus. * Itaque epu-
19 lemur: non in fermento veteri, neque in fer-
20 mento malitiæ, & nequitia: sed in azymis
21 sinceritatis, & ueritatis. * Scripsi uobis
22 in epistola: Ne commiscamini forni-
23 catorijs * non utique fornicatorijs huius mun-
24 di, aut avaris, aut rapacibus, aut idolis serui-
25 tibus: alioquin debueratis de hoc mundo
26 exiisse. * Nunc autem scripsi uobis non com-
27 misceri: si is, qui frater nominatur, est for-
28 nicator, aut avarus, aut idolis seruient, aut
29 maledicus, aut ebriolus, aut rapax: cum
30 eiusmodi nec cibum sumere. * Quid enim
31 mihi de ijs, qui foris sunt, indicare? Nonne
32 de ijs, qui intus sunt, uos iudicatis? * nam
33 eos, qui foris sunt, Deus iudicabit. Auferte
34 malum ex uobis ipsis.

C A P. VI.

1 A Vdet aliquis vestrum habens negotium
2 aduersus alterum, iudicari apud ini-
3 quos, & non apud sanctos? * An nescitis quo-
4 niam sancti de hoc mundo iudicabunt? Et si
5 in uobis iudicabitur mundus, indigni estis
6 qui de minimis iudicetis? * Nescitis quo-
7 niam angelos iudicabimus? quanto magis
8 secularia? * Secularia igitur iudicia si ha-
9 bueritis: contemptibiles, qui sunt in Eccle-
10 sia, illos constituite ad iudicandum. * Ad
11 uerecundiam uestram dico. Sic non est inter
12 uos sapiens quisquam, qui possit iudicare in-
13 ter fratrem suum? * Sed frater cum fratre
14 iudicio contendit: & hoc apud infideles?
15 * Iam quidem omnino delictum est in vo-
16 bis, quod iudicia habetis inter uos. Quare
17 non magis iniuriam accipitis? quare non
18 magis fraudem patimini? * Sed nos iniu-
19 riam facitis: & fraudatis: & hoc fratribus.
20 * An nescitis quia iniqui regnum Dei non
21 possidebunt? Nolite errare: Neque fornicarij,
22 neque idolis seruientes, neque adulteri,
23 neque molles, neque masculorum concu-
24 bitores, neque fures, neque auari, neque ebri-
25 si, neque maledici, neque rapaces regnum
26 Dei possidebunt. * Et hæc quidam fuistis:
27 sed abluti estis, sed sanctificati estis, sed ius-
28 tificati estis in nomine Domini nostri Iesu
29 Christi, & in Spiritu Dei nostri. * Omnia
30 mihi licent, sed non omnia expediunt: Om-
31 nia mihi licent, sed ego sub nullius redigar

13 potestatem. * Ista ventris, & venter eius: Deus autem hunc, & has destruit: corpus autem non fornicationi, sed Domino: & Dominus corpori. * Deus vero & Dominum suscitauit: & nos suscitabit per virtutem suam. 14 * Nescitis quoniam corpora vestra membra sunt Christi? Tollens ergo membra Christi, faciam membra meretricis? Absit. 15 * An nescitis quoniam qui adheret meretrici, vnum corpus efficitur? Erunt enim 16 (inquit) duo in carne vna. * Qui autem adhuc heret Domino, vnus spiritus est. * Fugite fornicationem. Omne peccatum, quodcumque fecerit homo, extra corpus est: qui autem fornicatur, in corpus suum peccat. * An nescitis quoniam I membra vestra, templum sunt Spiritus sancti, qui in vobis est, quem 17 habetis a Deo, & non estis vestri? * I Empti enim estis pretio magno. Glorificate, & portate Deum in corpore vestro.

CAP. VII.

18 **D**E quibus autem scripsisti mihi: Bonum est homini mulierem non tangere: 19 * propter fornicationem autem vnusquisque suam uxorem habeat, & vnaqueque suum virum habeat. * Vxori vir debitum reddat: similiter autem & vxor viro. * Mulier sui corporis potestatem non habet, sed vir. Similiter autem & vir sui corporis potestatem non habet, sed mulier. * Nolite fraudare inuicem, nisi forte ex consensu ad tempus, vt uacetis orationi: & iterum reuertimini in idipsum, ne tentet vos Satanas propter incontinentiam vestram. * Hoc autem dico secundum indulgentiam, non secundum imperium. * Volo enim omnes vos esse sicut me ipsum: sed vnusquisque proprium donum habet ex Deo: alius quidem sic, alius vero sic. * Dico autem non nuptis, & viduis: bonum est illis si sic permaneant, sicut & ego. * Quod si non se continent, nubant. * Melius est enim nubere, quam viri. 20 * Ijs autem, qui matrimonio iuncti sunt, praeceptum non ego, sed Dominus, & Vxorem a viro non discedere: * quod si discesserit, manere innuptam, aut viro suo reconciliari. Et vir uxorem non dimittat. * Nam ceteris ego dico, non Dominus. Si quis frater uxorem habet infidelem, & haec consentit habitare cum illo, non dimittat illam. 21 * Et si qua mulier fidelis habet virum infidelem, & hic consentit habitare cum illa, non dimittat virum: * sanctificatus est enim C vir infidelis per mulierem fidelem, & sanctificata est mulier infidelis per virum fidelem: alioquin filij vestri immundi essent, 22 nunc autem sancti sunt. * Quod si infidelis discedit, discedat: non enim seruimus subiectus est frater, aut soror: in huiusmodi: 23 in pace autem vocauit nos Deus. * Vnde

enim scis mulier, si virum saluum facies? aut unde scis vir, si mulierem saluam facies? * nisi vnusquisque sicut diuinitus Dominus, vnusquemque sicut vocauit Deus, ita ambulet, & sicut in omnibus Ecclesijs doceo. * Circumcisis aliquis vocatus est? non adducat praeputium. In praeputio aliquis vocatus est? non circumcidatur. * Circumcisis nihil est, & praeputium nihil est: sed observatio mandatorum Dei. * Vnusquisque in qua uocatione vocatus est, in ea permaneat. * Seruus vocatus es? non sit tibi cura: sed & si potes fieri liber, magis utere. * Qui enim in Domino vocatus est seruus, liberus est Domini: similiter qui liber vocatus est, seruus est Christi. * Pretio empti estis, nolite fieri serui hominum. 24 * Vnusquisque in quo vocatus est, fratres, E in hoc permaneat apud Deum. * De virginibus autem praeceptum Domini non habeo: consilium autem do, tamquam misericordiam consecutus a Domino, vt sim fidelis. 25 * Existimo ergo hoc bonum esse propter instantem necessitatem, quoniam bonum est homini sic esse. * Alligatus es uxori? noli querere solutionem. Solutus es ab uxore? noli querere uxorem. * Si autem acceperis uxorem: non peccasti. Et si nupserit virgo, non peccauit. tribulationem tamen carnis habebunt huiusmodi. Ego autem vobis par- 26 co. * Hoc itaque dico, fratres: Tempus breue est: reliquum est, ut qui habent uxores, tamquam non habentes sint: & qui sint, tamquam non sintes: & qui gaudent, tamquam non gaudentes: & qui iunguntur, tamquam non possidentes: & qui vtuntur hoc mundo, tamquam non viuunt. 27 praeferat enim figura huius mundi. * Volo autem vos sine sollicitudine esse. Qui sine uxore est, sollicitus est quae Domini sunt, 28 quomodo placeat Deo. * Qui autem cum uxore est, sollicitus est quae sunt mundi, quomodo placeat uxori, & diuisus est. * Et mulier innupta, & virgo cogitat quae Domini sunt, ut sit sancta corpore, & spiritu. 29 Quae autem nupta est, cogitat quae sunt mundi, quomodo placeat viro. * Porro hoc ad utilitatem vestram dico: non ut laqueum vobis iniiciam, sed ad id, quod honestum est, & quod facultatem praebeat sine impedimento Dominum obsecrandi. * Si quis 30 G autem turpem se videri existimat super uirgine sua, quod sit superadulta, & ita oportet fieri: quod vult faciat: non peccat, si nubat. * Nam qui atuit in corde suo firmus, non habens necessitatem, potestatem autem habens suae voluntatis, & hoc iudicauit in corde suo, seruare uirginem suam, bene facit. * Igitur & qui matrimonio iungit uirginem suam, bene facit: & qui non iungit, melius facit. * Mulier alligata est legi quae

tempore uir eius uiuit. quod si dormierit uir eius, liberata est: cui uult nubere: tantum in Domino. * Beatior autem erit si sic permanferit secundum mei consilium: puer autem quod & ego Spiritum Dei habeam.

CAP. VIII.

D ¹ ² ³ ⁴ ⁵ ⁶ ⁷ ⁸ ⁹ ¹⁰ ¹¹ ¹² ¹³ ¹⁴ ¹⁵ ¹⁶ ¹⁷ ¹⁸ ¹⁹ ²⁰ ²¹ ²² ²³ ²⁴ ²⁵ ²⁶ ²⁷ ²⁸ ²⁹ ³⁰ ³¹ ³² ³³ ³⁴ ³⁵ ³⁶ ³⁷ ³⁸ ³⁹ ⁴⁰ ⁴¹ ⁴² ⁴³ ⁴⁴ ⁴⁵ ⁴⁶ ⁴⁷ ⁴⁸ ⁴⁹ ⁵⁰ ⁵¹ ⁵² ⁵³ ⁵⁴ ⁵⁵ ⁵⁶ ⁵⁷ ⁵⁸ ⁵⁹ ⁶⁰ ⁶¹ ⁶² ⁶³ ⁶⁴ ⁶⁵ ⁶⁶ ⁶⁷ ⁶⁸ ⁶⁹ ⁷⁰ ⁷¹ ⁷² ⁷³ ⁷⁴ ⁷⁵ ⁷⁶ ⁷⁷ ⁷⁸ ⁷⁹ ⁸⁰ ⁸¹ ⁸² ⁸³ ⁸⁴ ⁸⁵ ⁸⁶ ⁸⁷ ⁸⁸ ⁸⁹ ⁹⁰ ⁹¹ ⁹² ⁹³ ⁹⁴ ⁹⁵ ⁹⁶ ⁹⁷ ⁹⁸ ⁹⁹ ¹⁰⁰ ¹⁰¹ ¹⁰² ¹⁰³ ¹⁰⁴ ¹⁰⁵ ¹⁰⁶ ¹⁰⁷ ¹⁰⁸ ¹⁰⁹ ¹¹⁰ ¹¹¹ ¹¹² ¹¹³ ¹¹⁴ ¹¹⁵ ¹¹⁶ ¹¹⁷ ¹¹⁸ ¹¹⁹ ¹²⁰ ¹²¹ ¹²² ¹²³ ¹²⁴ ¹²⁵ ¹²⁶ ¹²⁷ ¹²⁸ ¹²⁹ ¹³⁰ ¹³¹ ¹³² ¹³³ ¹³⁴ ¹³⁵ ¹³⁶ ¹³⁷ ¹³⁸ ¹³⁹ ¹⁴⁰ ¹⁴¹ ¹⁴² ¹⁴³ ¹⁴⁴ ¹⁴⁵ ¹⁴⁶ ¹⁴⁷ ¹⁴⁸ ¹⁴⁹ ¹⁵⁰ ¹⁵¹ ¹⁵² ¹⁵³ ¹⁵⁴ ¹⁵⁵ ¹⁵⁶ ¹⁵⁷ ¹⁵⁸ ¹⁵⁹ ¹⁶⁰ ¹⁶¹ ¹⁶² ¹⁶³ ¹⁶⁴ ¹⁶⁵ ¹⁶⁶ ¹⁶⁷ ¹⁶⁸ ¹⁶⁹ ¹⁷⁰ ¹⁷¹ ¹⁷² ¹⁷³ ¹⁷⁴ ¹⁷⁵ ¹⁷⁶ ¹⁷⁷ ¹⁷⁸ ¹⁷⁹ ¹⁸⁰ ¹⁸¹ ¹⁸² ¹⁸³ ¹⁸⁴ ¹⁸⁵ ¹⁸⁶ ¹⁸⁷ ¹⁸⁸ ¹⁸⁹ ¹⁹⁰ ¹⁹¹ ¹⁹² ¹⁹³ ¹⁹⁴ ¹⁹⁵ ¹⁹⁶ ¹⁹⁷ ¹⁹⁸ ¹⁹⁹ ²⁰⁰ ²⁰¹ ²⁰² ²⁰³ ²⁰⁴ ²⁰⁵ ²⁰⁶ ²⁰⁷ ²⁰⁸ ²⁰⁹ ²¹⁰ ²¹¹ ²¹² ²¹³ ²¹⁴ ²¹⁵ ²¹⁶ ²¹⁷ ²¹⁸ ²¹⁹ ²²⁰ ²²¹ ²²² ²²³ ²²⁴ ²²⁵ ²²⁶ ²²⁷ ²²⁸ ²²⁹ ²³⁰ ²³¹ ²³² ²³³ ²³⁴ ²³⁵ ²³⁶ ²³⁷ ²³⁸ ²³⁹ ²⁴⁰ ²⁴¹ ²⁴² ²⁴³ ²⁴⁴ ²⁴⁵ ²⁴⁶ ²⁴⁷ ²⁴⁸ ²⁴⁹ ²⁵⁰ ²⁵¹ ²⁵² ²⁵³ ²⁵⁴ ²⁵⁵ ²⁵⁶ ²⁵⁷ ²⁵⁸ ²⁵⁹ ²⁶⁰ ²⁶¹ ²⁶² ²⁶³ ²⁶⁴ ²⁶⁵ ²⁶⁶ ²⁶⁷ ²⁶⁸ ²⁶⁹ ²⁷⁰ ²⁷¹ ²⁷² ²⁷³ ²⁷⁴ ²⁷⁵ ²⁷⁶ ²⁷⁷ ²⁷⁸ ²⁷⁹ ²⁸⁰ ²⁸¹ ²⁸² ²⁸³ ²⁸⁴ ²⁸⁵ ²⁸⁶ ²⁸⁷ ²⁸⁸ ²⁸⁹ ²⁹⁰ ²⁹¹ ²⁹² ²⁹³ ²⁹⁴ ²⁹⁵ ²⁹⁶ ²⁹⁷ ²⁹⁸ ²⁹⁹ ³⁰⁰ ³⁰¹ ³⁰² ³⁰³ ³⁰⁴ ³⁰⁵ ³⁰⁶ ³⁰⁷ ³⁰⁸ ³⁰⁹ ³¹⁰ ³¹¹ ³¹² ³¹³ ³¹⁴ ³¹⁵ ³¹⁶ ³¹⁷ ³¹⁸ ³¹⁹ ³²⁰ ³²¹ ³²² ³²³ ³²⁴ ³²⁵ ³²⁶ ³²⁷ ³²⁸ ³²⁹ ³³⁰ ³³¹ ³³² ³³³ ³³⁴ ³³⁵ ³³⁶ ³³⁷ ³³⁸ ³³⁹ ³⁴⁰ ³⁴¹ ³⁴² ³⁴³ ³⁴⁴ ³⁴⁵ ³⁴⁶ ³⁴⁷ ³⁴⁸ ³⁴⁹ ³⁵⁰ ³⁵¹ ³⁵² ³⁵³ ³⁵⁴ ³⁵⁵ ³⁵⁶ ³⁵⁷ ³⁵⁸ ³⁵⁹ ³⁶⁰ ³⁶¹ ³⁶² ³⁶³ ³⁶⁴ ³⁶⁵ ³⁶⁶ ³⁶⁷ ³⁶⁸ ³⁶⁹ ³⁷⁰ ³⁷¹ ³⁷² ³⁷³ ³⁷⁴ ³⁷⁵ ³⁷⁶ ³⁷⁷ ³⁷⁸ ³⁷⁹ ³⁸⁰ ³⁸¹ ³⁸² ³⁸³ ³⁸⁴ ³⁸⁵ ³⁸⁶ ³⁸⁷ ³⁸⁸ ³⁸⁹ ³⁹⁰ ³⁹¹ ³⁹² ³⁹³ ³⁹⁴ ³⁹⁵ ³⁹⁶ ³⁹⁷ ³⁹⁸ ³⁹⁹ ⁴⁰⁰ ⁴⁰¹ ⁴⁰² ⁴⁰³ ⁴⁰⁴ ⁴⁰⁵ ⁴⁰⁶ ⁴⁰⁷ ⁴⁰⁸ ⁴⁰⁹ ⁴¹⁰ ⁴¹¹ ⁴¹² ⁴¹³ ⁴¹⁴ ⁴¹⁵ ⁴¹⁶ ⁴¹⁷ ⁴¹⁸ ⁴¹⁹ ⁴²⁰ ⁴²¹ ⁴²² ⁴²³ ⁴²⁴ ⁴²⁵ ⁴²⁶ ⁴²⁷ ⁴²⁸ ⁴²⁹ ⁴³⁰ ⁴³¹ ⁴³² ⁴³³ ⁴³⁴ ⁴³⁵ ⁴³⁶ ⁴³⁷ ⁴³⁸ ⁴³⁹ ⁴⁴⁰ ⁴⁴¹ ⁴⁴² ⁴⁴³ ⁴⁴⁴ ⁴⁴⁵ ⁴⁴⁶ ⁴⁴⁷ ⁴⁴⁸ ⁴⁴⁹ ⁴⁵⁰ ⁴⁵¹ ⁴⁵² ⁴⁵³ ⁴⁵⁴ ⁴⁵⁵ ⁴⁵⁶ ⁴⁵⁷ ⁴⁵⁸ ⁴⁵⁹ ⁴⁶⁰ ⁴⁶¹ ⁴⁶² ⁴⁶³ ⁴⁶⁴ ⁴⁶⁵ ⁴⁶⁶ ⁴⁶⁷ ⁴⁶⁸ ⁴⁶⁹ ⁴⁷⁰ ⁴⁷¹ ⁴⁷² ⁴⁷³ ⁴⁷⁴ ⁴⁷⁵ ⁴⁷⁶ ⁴⁷⁷ ⁴⁷⁸ ⁴⁷⁹ ⁴⁸⁰ ⁴⁸¹ ⁴⁸² ⁴⁸³ ⁴⁸⁴ ⁴⁸⁵ ⁴⁸⁶ ⁴⁸⁷ ⁴⁸⁸ ⁴⁸⁹ ⁴⁹⁰ ⁴⁹¹ ⁴⁹² ⁴⁹³ ⁴⁹⁴ ⁴⁹⁵ ⁴⁹⁶ ⁴⁹⁷ ⁴⁹⁸ ⁴⁹⁹ ⁵⁰⁰ ⁵⁰¹ ⁵⁰² ⁵⁰³ ⁵⁰⁴ ⁵⁰⁵ ⁵⁰⁶ ⁵⁰⁷ ⁵⁰⁸ ⁵⁰⁹ ⁵¹⁰ ⁵¹¹ ⁵¹² ⁵¹³ ⁵¹⁴ ⁵¹⁵ ⁵¹⁶ ⁵¹⁷ ⁵¹⁸ ⁵¹⁹ ⁵²⁰ ⁵²¹ ⁵²² ⁵²³ ⁵²⁴ ⁵²⁵ ⁵²⁶ ⁵²⁷ ⁵²⁸ ⁵²⁹ ⁵³⁰ ⁵³¹ ⁵³² ⁵³³ ⁵³⁴ ⁵³⁵ ⁵³⁶ ⁵³⁷ ⁵³⁸ ⁵³⁹ ⁵⁴⁰ ⁵⁴¹ ⁵⁴² ⁵⁴³ ⁵⁴⁴ ⁵⁴⁵ ⁵⁴⁶ ⁵⁴⁷ ⁵⁴⁸ ⁵⁴⁹ ⁵⁵⁰ ⁵⁵¹ ⁵⁵² ⁵⁵³ ⁵⁵⁴ ⁵⁵⁵ ⁵⁵⁶ ⁵⁵⁷ ⁵⁵⁸ ⁵⁵⁹ ⁵⁶⁰ ⁵⁶¹ ⁵⁶² ⁵⁶³ ⁵⁶⁴ ⁵⁶⁵ ⁵⁶⁶ ⁵⁶⁷ ⁵⁶⁸ ⁵⁶⁹ ⁵⁷⁰ ⁵⁷¹ ⁵⁷² ⁵⁷³ ⁵⁷⁴ ⁵⁷⁵ ⁵⁷⁶ ⁵⁷⁷ ⁵⁷⁸ ⁵⁷⁹ ⁵⁸⁰ ⁵⁸¹ ⁵⁸² ⁵⁸³ ⁵⁸⁴ ⁵⁸⁵ ⁵⁸⁶ ⁵⁸⁷ ⁵⁸⁸ ⁵⁸⁹ ⁵⁹⁰ ⁵⁹¹ ⁵⁹² ⁵⁹³ ⁵⁹⁴ ⁵⁹⁵ ⁵⁹⁶ ⁵⁹⁷ ⁵⁹⁸ ⁵⁹⁹ ⁶⁰⁰ ⁶⁰¹ ⁶⁰² ⁶⁰³ ⁶⁰⁴ ⁶⁰⁵ ⁶⁰⁶ ⁶⁰⁷ ⁶⁰⁸ ⁶⁰⁹ ⁶¹⁰ ⁶¹¹ ⁶¹² ⁶¹³ ⁶¹⁴ ⁶¹⁵ ⁶¹⁶ ⁶¹⁷ ⁶¹⁸ ⁶¹⁹ ⁶²⁰ ⁶²¹ ⁶²² ⁶²³ ⁶²⁴ ⁶²⁵ ⁶²⁶ ⁶²⁷ ⁶²⁸ ⁶²⁹ ⁶³⁰ ⁶³¹ ⁶³² ⁶³³ ⁶³⁴ ⁶³⁵ ⁶³⁶ ⁶³⁷ ⁶³⁸ ⁶³⁹ ⁶⁴⁰ ⁶⁴¹ ⁶⁴² ⁶⁴³ ⁶⁴⁴ ⁶⁴⁵ ⁶⁴⁶ ⁶⁴⁷ ⁶⁴⁸ ⁶⁴⁹ ⁶⁵⁰ ⁶⁵¹ ⁶⁵² ⁶⁵³ ⁶⁵⁴ ⁶⁵⁵ ⁶⁵⁶ ⁶⁵⁷ ⁶⁵⁸ ⁶⁵⁹ ⁶⁶⁰ ⁶⁶¹ ⁶⁶² ⁶⁶³ ⁶⁶⁴ ⁶⁶⁵ ⁶⁶⁶ ⁶⁶⁷ ⁶⁶⁸ ⁶⁶⁹ ⁶⁷⁰ ⁶⁷¹ ⁶⁷² ⁶⁷³ ⁶⁷⁴ ⁶⁷⁵ ⁶⁷⁶ ⁶⁷⁷ ⁶⁷⁸ ⁶⁷⁹ ⁶⁸⁰ ⁶⁸¹ ⁶⁸² ⁶⁸³ ⁶⁸⁴ ⁶⁸⁵ ⁶⁸⁶ ⁶⁸⁷ ⁶⁸⁸ ⁶⁸⁹ ⁶⁹⁰ ⁶⁹¹ ⁶⁹² ⁶⁹³ ⁶⁹⁴ ⁶⁹⁵ ⁶⁹⁶ ⁶⁹⁷ ⁶⁹⁸ ⁶⁹⁹ ⁷⁰⁰ ⁷⁰¹ ⁷⁰² ⁷⁰³ ⁷⁰⁴ ⁷⁰⁵ ⁷⁰⁶ ⁷⁰⁷ ⁷⁰⁸ ⁷⁰⁹ ⁷¹⁰ ⁷¹¹ ⁷¹² ⁷¹³ ⁷¹⁴ ⁷¹⁵ ⁷¹⁶ ⁷¹⁷ ⁷¹⁸ ⁷¹⁹ ⁷²⁰ ⁷²¹ ⁷²² ⁷²³ ⁷²⁴ ⁷²⁵ ⁷²⁶ ⁷²⁷ ⁷²⁸ ⁷²⁹ ⁷³⁰ ⁷³¹ ⁷³² ⁷³³ ⁷³⁴ ⁷³⁵ ⁷³⁶ ⁷³⁷ ⁷³⁸ ⁷³⁹ ⁷⁴⁰ ⁷⁴¹ ⁷⁴² ⁷⁴³ ⁷⁴⁴ ⁷⁴⁵ ⁷⁴⁶ ⁷⁴⁷ ⁷⁴⁸ ⁷⁴⁹ ⁷⁵⁰ ⁷⁵¹ ⁷⁵² ⁷⁵³ ⁷⁵⁴ ⁷⁵⁵ ⁷⁵⁶ ⁷⁵⁷ ⁷⁵⁸ ⁷⁵⁹ ⁷⁶⁰ ⁷⁶¹ ⁷⁶² ⁷⁶³ ⁷⁶⁴ ⁷⁶⁵ ⁷⁶⁶ ⁷⁶⁷ ⁷⁶⁸ ⁷⁶⁹ ⁷⁷⁰ ⁷⁷¹ ⁷⁷² ⁷⁷³ ⁷⁷⁴ ⁷⁷⁵ ⁷⁷⁶ ⁷⁷⁷ ⁷⁷⁸ ⁷⁷⁹ ⁷⁸⁰ ⁷⁸¹ ⁷⁸² ⁷⁸³ ⁷⁸⁴ ⁷⁸⁵ ⁷⁸⁶ ⁷⁸⁷ ⁷⁸⁸ ⁷⁸⁹ ⁷⁹⁰ ⁷⁹¹ ⁷⁹² ⁷⁹³ ⁷⁹⁴ ⁷⁹⁵ ⁷⁹⁶ ⁷⁹⁷ ⁷⁹⁸ ⁷⁹⁹ ⁸⁰⁰ ⁸⁰¹ ⁸⁰² ⁸⁰³ ⁸⁰⁴ ⁸⁰⁵ ⁸⁰⁶ ⁸⁰⁷ ⁸⁰⁸ ⁸⁰⁹ ⁸¹⁰ ⁸¹¹ ⁸¹² ⁸¹³ ⁸¹⁴ ⁸¹⁵ ⁸¹⁶ ⁸¹⁷ ⁸¹⁸ ⁸¹⁹ ⁸²⁰ ⁸²¹ ⁸²² ⁸²³ ⁸²⁴ ⁸²⁵ ⁸²⁶ ⁸²⁷ ⁸²⁸ ⁸²⁹ ⁸³⁰ ⁸³¹ ⁸³² ⁸³³ ⁸³⁴ ⁸³⁵ ⁸³⁶ ⁸³⁷ ⁸³⁸ ⁸³⁹ ⁸⁴⁰ ⁸⁴¹ ⁸⁴² ⁸⁴³ ⁸⁴⁴ ⁸⁴⁵ ⁸⁴⁶ ⁸⁴⁷ ⁸⁴⁸ ⁸⁴⁹ ⁸⁵⁰ ⁸⁵¹ ⁸⁵² ⁸⁵³ ⁸⁵⁴ ⁸⁵⁵ ⁸⁵⁶ ⁸⁵⁷ ⁸⁵⁸ ⁸⁵⁹ ⁸⁶⁰ ⁸⁶¹ ⁸⁶² ⁸⁶³ ⁸⁶⁴ ⁸⁶⁵ ⁸⁶⁶ ⁸⁶⁷ ⁸⁶⁸ ⁸⁶⁹ ⁸⁷⁰ ⁸⁷¹ ⁸⁷² ⁸⁷³ ⁸⁷⁴ ⁸⁷⁵ ⁸⁷⁶ ⁸⁷⁷ ⁸⁷⁸ ⁸⁷⁹ ⁸⁸⁰ ⁸⁸¹ ⁸⁸² ⁸⁸³ ⁸⁸⁴ ⁸⁸⁵ ⁸⁸⁶ ⁸⁸⁷ ⁸⁸⁸ ⁸⁸⁹ ⁸⁹⁰ ⁸⁹¹ ⁸⁹² ⁸⁹³ ⁸⁹⁴ ⁸⁹⁵ ⁸⁹⁶ ⁸⁹⁷ ⁸⁹⁸ ⁸⁹⁹ ⁹⁰⁰ ⁹⁰¹ ⁹⁰² ⁹⁰³ ⁹⁰⁴ ⁹⁰⁵ ⁹⁰⁶ ⁹⁰⁷ ⁹⁰⁸ ⁹⁰⁹ ⁹¹⁰ ⁹¹¹ ⁹¹² ⁹¹³ ⁹¹⁴ ⁹¹⁵ ⁹¹⁶ ⁹¹⁷ ⁹¹⁸ ⁹¹⁹ ⁹²⁰ ⁹²¹ ⁹²² ⁹²³ ⁹²⁴ ⁹²⁵ ⁹²⁶ ⁹²⁷ ⁹²⁸ ⁹²⁹ ⁹³⁰ ⁹³¹ ⁹³² ⁹³³ ⁹³⁴ ⁹³⁵ ⁹³⁶ ⁹³⁷ ⁹³⁸ ⁹³⁹ ⁹⁴⁰ ⁹⁴¹ ⁹⁴² ⁹⁴³ ⁹⁴⁴ ⁹⁴⁵ ⁹⁴⁶ ⁹⁴⁷ ⁹⁴⁸ ⁹⁴⁹ ⁹⁵⁰ ⁹⁵¹ ⁹⁵² ⁹⁵³ ⁹⁵⁴ ⁹⁵⁵ ⁹⁵⁶ ⁹⁵⁷ ⁹⁵⁸ ⁹⁵⁹ ⁹⁶⁰ ⁹⁶¹ ⁹⁶² ⁹⁶³ ⁹⁶⁴ ⁹⁶⁵ ⁹⁶⁶ ⁹⁶⁷ ⁹⁶⁸ ⁹⁶⁹ ⁹⁷⁰ ⁹⁷¹ ⁹⁷² ⁹⁷³ ⁹⁷⁴ ⁹⁷⁵ ⁹⁷⁶ ⁹⁷⁷ ⁹⁷⁸ ⁹⁷⁹ ⁹⁸⁰ ⁹⁸¹ ⁹⁸² ⁹⁸³ ⁹⁸⁴ ⁹⁸⁵ ⁹⁸⁶ ⁹⁸⁷ ⁹⁸⁸ ⁹⁸⁹ ⁹⁹⁰ ⁹⁹¹ ⁹⁹² ⁹⁹³ ⁹⁹⁴ ⁹⁹⁵ ⁹⁹⁶ ⁹⁹⁷ ⁹⁹⁸ ⁹⁹⁹ ¹⁰⁰⁰ ¹⁰⁰¹ ¹⁰⁰² ¹⁰⁰³ ¹⁰⁰⁴ ¹⁰⁰⁵ ¹⁰⁰⁶ ¹⁰⁰⁷ ¹⁰⁰⁸ ¹⁰⁰⁹ ¹⁰¹⁰ ¹⁰¹¹ ¹⁰¹² ¹⁰¹³ ¹⁰¹⁴ ¹⁰¹⁵ ¹⁰¹⁶ ¹⁰¹⁷ ¹⁰¹⁸ ¹⁰¹⁹ ¹⁰²⁰ ¹⁰²¹ ¹⁰²² ¹⁰²³ ¹⁰²⁴ ¹⁰²⁵ ¹⁰²⁶ ¹⁰²⁷ ¹⁰²⁸ ¹⁰²⁹ ¹⁰³⁰ ¹⁰³¹ ¹⁰³² ¹⁰³³ ¹⁰³⁴ ¹⁰³⁵ ¹⁰³⁶ ¹⁰³⁷ ¹⁰³⁸ ¹⁰³⁹ ¹⁰⁴⁰ ¹⁰⁴¹ ¹⁰⁴² ¹⁰⁴³ ¹⁰⁴⁴ ¹⁰⁴⁵ ¹⁰⁴⁶ ¹⁰⁴⁷ ¹⁰⁴⁸ ¹⁰⁴⁹ ¹⁰⁵⁰ ¹⁰⁵¹ ¹⁰⁵² ¹⁰⁵³ ¹⁰⁵⁴ ¹⁰⁵⁵ ¹⁰⁵⁶ ¹⁰⁵⁷ ¹⁰⁵⁸ ¹⁰⁵⁹ ¹⁰⁶⁰ ¹⁰⁶¹ ¹⁰⁶² ¹⁰⁶³ ¹⁰⁶⁴ ¹⁰⁶⁵ ¹⁰⁶⁶ ¹⁰⁶⁷ ¹⁰⁶⁸ ¹⁰⁶⁹ ¹⁰⁷⁰ ¹⁰⁷¹ ¹⁰⁷² ¹⁰⁷³ ¹⁰⁷⁴ ¹⁰⁷⁵ ¹⁰⁷⁶ ¹⁰⁷⁷ ¹⁰⁷⁸ ¹⁰⁷⁹ ¹⁰⁸⁰ ¹⁰⁸¹ ¹⁰⁸² ¹⁰⁸³ ¹⁰⁸⁴ ¹⁰⁸⁵ ¹⁰⁸⁶ ¹⁰⁸⁷ ¹⁰⁸⁸ ¹⁰⁸⁹ ¹⁰⁹⁰ ¹⁰⁹¹ ¹⁰⁹² ¹⁰⁹³ ¹⁰⁹⁴ ¹⁰⁹⁵ ¹⁰⁹⁶ ¹⁰⁹⁷ ¹⁰⁹⁸ ¹⁰⁹⁹ ¹¹⁰⁰ ¹¹⁰¹ ¹¹⁰² ¹¹⁰³ ¹¹⁰⁴ ¹¹⁰⁵ ¹¹⁰⁶ ¹¹⁰⁷ ¹¹⁰⁸ ¹¹⁰⁹ ¹¹¹⁰ ¹¹¹¹ ¹¹¹² ¹¹¹³ ¹¹¹⁴ ¹¹¹⁵ ¹¹¹⁶ ¹¹¹⁷ ¹¹¹⁸ ¹¹¹⁹ ¹¹²⁰ ¹¹²¹ ¹¹²² ¹¹²³ ¹¹²⁴ ¹¹²⁵ ¹¹²⁶ ¹¹²⁷ ¹¹²⁸ ¹¹²⁹ ¹¹³⁰ ¹¹³¹ ¹¹³² ¹¹³³ ¹¹³⁴ ¹¹³⁵ ¹¹³⁶ ¹¹³⁷ ¹¹³⁸ ¹¹³⁹ ¹¹⁴⁰ ¹¹⁴¹ ¹¹⁴² ¹¹⁴³ ¹¹⁴⁴ ¹¹⁴⁵ ¹¹⁴⁶ ¹¹⁴⁷ ¹¹⁴⁸ ¹¹⁴⁹ ¹¹⁵⁰ ¹¹⁵¹ ¹¹⁵² ¹¹⁵³ ¹¹⁵⁴ ¹¹⁵⁵ ¹¹⁵⁶ ¹¹⁵⁷ ¹¹⁵⁸ ¹¹⁵⁹ ¹¹⁶⁰ ¹¹⁶¹ ¹¹⁶² ¹¹⁶³ ¹¹⁶⁴ ¹¹⁶⁵ ¹¹⁶⁶ ¹¹⁶⁷ ¹¹⁶⁸ ¹¹⁶⁹ ¹¹⁷⁰ ¹¹⁷¹ ¹¹⁷² ¹¹⁷³ ¹¹⁷⁴ ¹¹⁷⁵ ¹¹⁷⁶ ¹¹⁷⁷ ¹¹⁷⁸ ¹¹⁷⁹ ¹¹⁸⁰ ¹¹⁸¹ ¹¹⁸² ¹¹⁸³ ¹¹⁸⁴ ¹¹⁸⁵ ¹¹⁸⁶ ¹¹⁸⁷ ¹¹⁸⁸ ¹¹⁸⁹ ¹¹⁹⁰ ¹¹⁹¹ ¹¹⁹² ¹¹⁹³ ¹¹⁹⁴ ¹¹⁹⁵ ¹¹⁹⁶ ¹¹⁹⁷ ¹¹⁹⁸ ¹¹⁹⁹ ¹²⁰⁰ ¹²⁰¹ ¹²⁰² ¹²⁰³ ¹²⁰⁴ ¹²⁰⁵ ¹²⁰⁶ ¹²⁰⁷ ¹²⁰⁸ ¹²⁰⁹ ¹²¹⁰ ¹²¹¹ ¹²¹² ¹²¹³ ¹²¹⁴ ¹²¹⁵ ¹²¹⁶ ¹²¹⁷ ¹²¹⁸ ¹²¹⁹ ¹²²⁰ ¹²²¹ ¹²²² ¹²²³ ¹²²⁴ ¹²²⁵ ¹²²⁶ ¹²²⁷ ¹²²⁸ ¹²²⁹ ¹²³⁰ ¹²³¹ ¹²³² ¹²³³ ¹²³⁴ ¹²³⁵ ¹²³⁶ ¹²³⁷ ¹²³⁸ ¹²³⁹ ¹²⁴⁰ ¹²⁴¹ ¹²⁴² ¹²⁴³ ¹²⁴⁴ ¹²⁴⁵ ¹²⁴⁶ ¹²⁴⁷ ¹²⁴⁸ ¹²⁴⁹ ¹²⁵⁰ ¹²⁵¹ ¹²⁵² ¹²⁵³ ¹²⁵⁴ ¹²⁵⁵ ¹²⁵⁶ ¹²⁵⁷ ¹²⁵⁸ ¹²⁵⁹ ¹²⁶⁰ ¹²⁶¹ ¹²⁶² ¹²⁶³ ¹²⁶⁴ ¹²⁶⁵ ¹²⁶⁶ ¹²⁶⁷ ¹²⁶⁸ ¹²⁶⁹ ¹²⁷⁰ ¹²⁷¹ ¹²⁷² ¹²⁷³ ¹²⁷⁴ ¹²⁷⁵ ¹²⁷⁶ ¹²⁷⁷ ¹²⁷⁸ ¹²⁷⁹ ¹²⁸⁰ ¹²⁸¹ ¹²⁸² ¹²⁸³ ¹²⁸⁴ ¹²⁸⁵ ¹²⁸⁶ ¹²⁸⁷ ¹²⁸⁸ ¹²⁸⁹ ¹²⁹⁰ ¹²⁹¹ ¹²⁹² ¹²⁹³ ¹²⁹⁴ ¹²⁹⁵ ¹²⁹⁶ ¹²⁹⁷ ¹²⁹⁸ ¹²⁹⁹ ¹³⁰⁰ ¹³⁰¹ ¹³⁰² ¹³⁰³ ¹³⁰⁴ ¹³⁰⁵ ¹³⁰⁶ ¹³⁰⁷ ¹³⁰⁸ ¹³⁰⁹ ¹³¹⁰ ¹³¹¹ ¹³¹² ¹³¹³ ¹³¹⁴ ¹³¹⁵ ¹³¹⁶ ¹³¹⁷ ¹³¹⁸ ¹³¹⁹ ¹³²⁰ ¹³²¹ ¹³²² ¹³²³ ¹³²⁴ ¹³²⁵ <

in Moyse baptizati sunt in nube, & in ma-
rit: & omnes eandem escam spiritalem ma-
ducauerunt. * I & omnes eundem potum
spiritalem biberunt: (bibebant autem de
spirituali, consequente eos, petra: petra autem
erat Christus.) * sed non in pluribus eorum
beneficium est Deo: I nam prostrati sunt
in deserto. * Hac autem in figura facta sunt
B nostri ut non simus concupiscentes malo-
rum, I sicut & illi concupiscunt. * neque
idololatras efficiamus, sicut quidam ex ip-
sis quemadmodum scriptum est: I Sedie popu-
lus manducate, & bibere, & surrexerunt lo-
dere. * Neque fornicemur, I sicut quidam
ex ipsis fornicati sunt, & ceciderunt una die
niginti tria millia. * Neque tentemus
Christum, I sicut quidam eorum tenta-
uerunt, & a serpentibus perierunt. * Ne-
que murmuraueritis, sicut quidam eorum
murmurauerunt, & perierunt ab externa
torre. * Hac autem omnia in figura contin-
gebant illis: scripta sunt autem ad correptionem
nostram, in quos fines seculi.
rum deueniunt. * Itaque qui se existimat
stare, videat ne cadat. * Tentatio vos non
apprehendat nisi humana: fidelis autem
Deus est, qui non patietur uos tentari su-
pra id, quod potestis, sed faciet etiam cum
tentatione prouenire ut possitis sustinere.
* Propter quod charissimi mihi fugite ab
idolorum cultura. * Ut prudentibus lo-
quor, uos ipsi indicat quod dico. * Calix
D benedictionis, cui benedicimus, nonne com-
municatio sanguinis Christi est? & panis,
quem frangimus, nonne participatio corpo-
ris Domini est? * Quoniam unus panis, unus
corpus multi sumus, omnes, qui de uno pa-
ne participamus. * Videte Israel secundum
carnem: nonne qui edunt hostias, partici-
pat? * Quid ergo? dico quod
idolis immolatum sit aliquid? aut quod
idolum, sit aliquid? * Sed quae immolant
Gentes, demoniis immolant, & non Deo.
E. Nolo autem uos socios fieri demoniorum:
non potestis calicem Domini bibere, & cali-
cem demoniorum: * non potestis mensam
Domini participes esse, & mensam demo-
niorum. * An amulamur Dominum?
Numquid fortiores illos sumus? I Omnia
mihi licent, sed non omnia expediunt. * Om-
nia mihi licent, sed non omnia edificant.
* Nemo quod summum est querat, sed quod
superius est. * Omne, quod in facculo igitur
E manducate, nihil interrogantes propter
conscientiam. * I Domini est terra, & ple-
nitudo eius. * Si quis uocat uos in idolum,
& uultis ire: omne, quod uobis apponitur
manducate, nihil interrogantes propter con-
scientiam. * Si quis autem dixerit: Hoc
immolatum est idolis: nolite manducare pro-
pter illum, qui indicauit, & propter con-

scientiam. * conscientiam autem dico non
tuam, sed alterius. Ut quid enim libertas
mea iudicatur ab aliena conscientia? * Si
ego cum gratia participo quid blasphemor
pro eo quod gratias ago? * I Siue ergo man-
ducatis, siue bibitis, siue aliud quid facitis
omnia in gloriam Dei facite. * Sine offensa
ne estote Iudais, & Gentibus, & Ecclesie
Dei: * sicut & ego per omnia omnibus pla-
ceo, non querens quod mihi utile est, sed
quod multis: ut salui fiant.

CAP. XI.

I Miratores mei estote, sicut & ego Chri-
sti. * Laudo autem uos fratres quod per
omnia mei memores estis: & sicut tradidi
uobis, precepta mea tenetis. * Volo autem
uos scire I quod omnis uir caput, Christus
est: caput autem uelut corpus, ut uero
Christi, Deus. * Omnis uir orans, aut pro-
phetans uelato capite, deturpat caput
suum. * Omnis autem mulier orans,
aut prophetans non uelato capite, deturpat
caput suum: uinum enim est ac si decaluerit.
* Nam si non uelatur mulier, condecatur.
B Si uero turpa est mulieri tonsioni, aut deca-
luari, uelut caput suum. * Vir quidem non
debet uelare caput suum: quoniam imago
& gloria Dei est, mulier autem gloria
uiri est. * Non enim uir ex muliere, est:
sed mulier ex uiro. * I Etenim non ex crea-
tus uir propter mulierem, sed mulier
propter uirum. * Ideo debet mulier potesta-
tem habere supra caput propter Angelos.
* Verumtamen neque uir sine muliere, ne-
que mulier sine uiro in Domino. * Nam
sicut mulier de uiro, ita & uir per mulie-
rem: omnia autem ex Deo. * Vos ipsi iudi-
cates: decet mulierem non uelatum orare
Deum? * Nec ipsa natura docet uos, quod
uir quidem si comam nutriat, ignominia est
illi: * mulier uero si comam nutriat, gloria
est illi: quoniam capilli pro uelamine ei da-
di sunt. * Si quis autem uidetur contentiosus
D esse: nos talem consuetudinem non habemus,
neque Ecclesia Dei. * Hoc autem precipio
non laudans quod non in melius, sed in de-
terioris conuenitis. * Primum quidem con-
uenientibus uobis in Ecclesiam, audio scis-
suras esse inter uos, & ex parte credo. * Nam
oportet & hereses esse, ut & qui probati
sunt, manifesti fiant in uobis. * Con-
uenientibus ergo uobis in unum, iam non
est Dominicam etiam manducare. * Vni-
quisque enim suam conuersionem praeiungit ad
manducandum. Et alius quidem esuritalius
autem ebrius est. * Numquid domos non
E habetis ad manducandum, & bibendum?
aut Ecclesiam Dei contemnitis, & con-
funditis eos, qui non habent? Quid dicam

1 Colo. 3
c. 71 Eph. 4
c. 31 Gene. 2
d. 21

vobis ? Laudo uos ? in hoc non laudo .

- 23 * Ego enim accepi a Domino quod & tradi
di uobis, quoniam Dominus Iesus in qua
24 nocte tradebatur, accepit panem, * & gra-
tias agens fregit, & dixit : Accipite, &
māducare : hoc est corpus meum, quod pro
uobis tradetur : hoc facite in meam commemo-
25 rationem . * Similiter & calicem, post-
quam cēnauit, dicens : Hic calix nouum
testamentum est in meo sanguine . hoc facite
quotiescumque bibetis, in meam com-
26 memorationem . * Quotiescumque enim
manducabitis panem hunc, & calicem bibe-
tis : mortem Domini annuntiabitis donec
27 ueniat . * Et itaque quicumque manduca-
rit panem hunc, uel biberit calicem Domini
indigne : reus erit corporis, & sanguinis
28 Domini . * Prober autem seipsum homo :
& sic de pane illo edat, & de calice bibat .
29 * Qui n. manducat, & bibit indigne, iudiciū
sibi manducat, & bibit : non diiudicans cor-
30 pus Domini . * Ideo inter uos multi infir-
mi & imbecilles, & dormiant multi . * Quod
si nomen ipsum dei iudicauerimus, non utique
31 in hoc reus . * Dum iudicamur autem, a
Domino corripimur, ut non cum hoc mundo
32 damnemur . * Itaque fratres mei, cum con-
uentis ad manducandum, inuicem expectate .
33 * Si quis esurit, domi manducet : ut non
in iudicium conueniat . Cetera autem, cum
uenero disponam .

CAP. XII.

- 1 **D**E spiritualibus autem, nolo uos igno-
rare fratres . * Scitis quoniam cum
A Gentes effectis, ad simulachra muta prout
3 ducebamini euntes . Ideo notū uobis facio,
quod nemo in Spiritu Dei loquens, dicit
anathema Iesum . Et nemo potest dicere, Do-
minus Iesus, nisi in Spiritu sancto . * Diuisio-
4 nes uero gratiarū sunt, idem autem & spiritus :
5 * Et diuisiones ministrationum sunt, idem
autem Dominus : * Et diuisiones operationū
6 sunt, idem uero Deus qui operatur omnia in
7 uobis . * Vnicuique autem datur mani-
8 festatio Spiritus ad utilitatem . * Alij quiddē
per Spiritum datur sermo sapientiē, talij au-
tem sermo scientiē secundum eundem Spi-
9 ritum : * alteri fides in eodem Spiritu : alij
10 gratia sanitatum in uno Spiritu : * alij ope-
11 ras o uirtutum, alij prophetia, alij discre-
tio spirituum, alij genera linguarum, alij
12 interpretatio sermonum . * Hec autem
omnia operatur unus atque idem Spiritus,
13 diuidens singulis prout uult . * Sicut enim
corpus unū est, & membra habet multa, om-
nia autem membra corporis eius sunt mul-
ta, unum tamē corpus sunt : ita & Christus .
14 * Et enim in uno Spiritu omnes non in unū
corpus baptizati sumus, sive Iudei, sive

- Gentiles, sive serui, sive liberi : & omnes
14 in uno Spiritu potati sumus . * Nam & cor-
pus non est unum membrum, sed multa .
15 * Si dixerit pes : Quoniam non sum manus,
non sum de corpore : num ideo non est de
16 corpore ? * Et si dixerit auris : Quoniam
C non sum oculus, non sum de corpore num
17 ideo non est de corpore ? * Si totum corpus
oculus : ubi auditus ? Si totum auditus : ubi
18 odoratus ? * Nunc autem posuit Deus mem-
bra, unumquodque eorum in corpore sicut
19 uoluit . * Quod si essent omnia unum mem-
20 brum, ubi corpus ? * Nunc autem multa
quidem membra, unum autem corpus .
21 * Non potest autem oculus dicere manui :
Opera tua nō indigeo : aut iterum caput pe-
22 dibus : Non esis mihi necessarij . * Sed
multo magis quæ uidentur membra cor-
23 poribus infirmitia esse, necessarij sunt . * &
quæ putamus ignobiliora membra esse cor-
poris, his honorem abundantiorē circun-
24 damus : & quæ inhonesta sunt nostra, abun-
dantiorem honestatē habent . * Honestā au-
tem nostra nullius egent : sed Deus tempera-
25 uit corpus, ei, cui decrat, abundantiorē tri-
butio honorē, ut nō sit schisma in corpore,
26 sed idipsum pro inueniē solliciti sint mem-
bra . * Et si quid patitur unum membrum,
17 D compatuntur omnia membra : sive gloria-
tur unum membrum, cūgaudet omnia mem-
bra . * Vos autē estis corpus Christi, & membra
28 de membro . * Et quosdam quidem po-
suit Deus in Ecclesia primum Apostolos, se-
cundō Prophetas, tertio Doctores, deinde
uirtutes, exinde gratias curacionum, opita-
29 lationes, gubernationes, genera linguarum,
interpretationes sermonum . * Numquid
omnes Apostoli ? nūquid omnes Prophetæ ?
30 numquid omnes Doctores ? * numquid om-
nes uirtutes ? numquid omnes gratiā habent
curacionū ? numquid omnes linguas loquun-
31 tur ? nūquid omnes interpretantur ? * Aemula-
mini autem charitati, ut meliora . Et adhuc
excellentiorem uiam uobis demonstro .

CAP. XIII.

- 1 **S**I linguis hominum loquar, & angelo-
rum, charitatem autem nō habeo, factus
sunt uelut as sonans, aut cymbalū tinniens .
2 * Et si habuerō prophetiam, & nōerim my-
steria omnia, & omentum scietiam : & si habue-
ro omnem fidem ita ut montes transferam,
charitatem autem non habuero, nihil
3 sum . * Et si distribuerō in cibis paupe-
rum omnes facultates meas, & si tradidero
corpus meum ita ut ardeam, charitatem au-
4 tem non habuerō, nihil mihi prodest . * Cha-
ritas paxiens est, benigna est : Charitas non
emulatur, non agit perperam non inuidetur,
5 * non est ambitiosa, nō querit quæ sua sunt,

6 non irritatur, non cogitat malum, * non
gaudet super iniquitate, congaudet autem
7 ueritati: * omnia suffert, omnia credit, om-
8 nia sperat, omnia sustinet. * Charitas num-
quam excidit: siue prophetiz euacuabuntur,
siue linguz cessabunt, siue scientia destrue-
9 tur. * Ex parte enim cognoscimus, & ex
10 parte prophetauimus. * Cum autem uenerit
quod perfectus est, euacuabitur quod ex par-
11 te est. * Cum essem paruulus, loquebar
Dut paruulus, sapiebam ut paruulus, cogita-
bam ut paruulus. Quando autem factus sum
12 uir, euacuauit quae erant paruuli. * Videmus
nunc per speculum in enigmate: tunc autem
facie ad faciem. Nunc cognosco ex par-
te: tunc autem cognoscam sicut & cogni-
13 tus sum. * Nunc autem manent, fides,
spes, & charitas: tria haec. maior autem ho-
rum est charitas.

CAP. XIII.

1 **S**ectamini charitatem, & emulamini spiri-
A tualia: magis autem ut prophetetis. * Qui
2 enim loquitur lingua, non hominibus lo-
quitur, sed Deo: nemo enim audit. Spiri-
3 tu autem loquitur mysteria. * Nam qui pro-
phetat, hominibus loquitur ad edificatio-
nem, & exhortationem, & consolationem.
4 * Qui loquitur lingua, semetipsum edifi-
cat: qui autem prophetat, Ecclesiam Dei
5 edificat. * Volo autem omnes uos loqui
linguis: magis autem prophetae: Nam ma-
ior est qui prophetat, quam qui loquitur lin-
6 guis: nisi forte interpretetur ut Ecclesia edi-
ficationem accipiat. * Nunc autem, fratres,
B si uenero ad uos linguis loquens: quid uo-
bis prodero, nisi uobis loquar aut in reuelatione,
aut in scientia, aut in prophetia, aut
7 in doctrina? * Tamen quae sine anima sunt
uocem dantia, siue tibia, siue cithara: nisi
distinctionem sonituum dederint, quomodo
scietur id, quod canitur, aut quod cithari-
8 zatur? * Etenim si incertam uocem det
9 tuba, quis parabit se ad bellum? * Ita & uos
C per linguam nisi manifestum sermonem dederitis:
quomodo scietur id, quod dicitur?
10 entis enim in aera loquentes. * Tam multa,
ut puta genera linguarum sunt in hoc
11 mundo: & nihil sine uoce est. * Si ergo
nesciero uirtutem uocis, ergo ei, cui loquor,
barbarus: & qui loquitur, mihi barbarus:
12 * Sic & uos, quoniam emulatores estis spiri-
tuum, & ad edificationem Ecclesiae quze-
13 rite ut abundetis. * Et ideo qui loquitur
lingua: ore ut interpretetur. * Nam si orem
lingua, spiritus meus orat, meus autem
14 mea sine fructu est. * Quid ergo est? Orabo
spiritu, orabo & mente: psallam spiritu, psal-
15 lam & mente. * Ceterum si benedixeris spiri-
ritu: qui supplet locum idiotarum, quomodo di-

16 cet, Amen, super tuam benedictionem? quo-
niam quid dicas, nescit: * nam tu quidem
D bene gratias agis: sed alter non edificatur.
17 * Gratias ago Deo meo, quod omnium ue-
strum lingua loquor. * Sed in Ecclesia uolo
quinque uerba sensu meo loqui, ut & alios
instruam quam decem millia uerborum in
18 lingua. * Fratres, nolite pueri effici sensibus,
sed malitia paruuli effote: sensibus autem
19 perfecti esote. * In lege scriptum est: 1. 18.
Quoniam in alijs linguis & labijs alijs lo-
20 quat populo haec: & nec sic exaudient me,
21 dicit Dominus. * Itaque lingua in signum
est sunt non fidelibus, sed infidelibus: pro-
phetiae autem non infidelibus, sed fidelibus.
22 * Si ergo conueniat uniuersa Ecclesia in
unum, & omnes linguis loquantur, intrent
autem idiotae, aut infideles: nonne dicent
23 quod insanitis? * Si autem omnes prophe-
tent, intrent autem quis infidelis, uel idiota,
24 conuincitur ab omnibus, diiudicatur ab
omnibus: * occulta cordis eius manifesta
sunt: & ita cadens in faciem adorabit Deum,
25 pronuncians quod uere Deus in uobis sit.
26 * Quid ergo est fratres? cum conuenitis, unus-
quisque uelutrum psalmi habet, doctrinam
F habet, apocalypsim habet, linguam habet,
interpretationem habet: omnia ad edificatio-
nem fiant. * Siue lingua quis loquitur, se-
cundum duos, aut ut multum tres, & per
27 partes, & unus interpretetur. * Si autem
non fuerit interpres, taceat in Ecclesia, sibi
28 autem loquatur, & Deo. * Prophetiae autem
duo, aut tres dicant, & ceteri diiudicent.
29 * Quod si alij reuelati fuerint sedenti, prior
taceat. * Potestis enim omnes per singulos
30 prophetare: ut omnes dicant, & omnes
exhortentur: * & spiritus prophetarum pro-
phetis subiecti sunt. * Non enim est dissen-
31 sionis Deus, sed pacis: sicut & in omnibus Ec-
clesijs sanctorum doceo. * Mulieris in Ec-
clesijs taceant, non enim permittitur eis lo-
qui, sed subditas esse, sicut & lex dicit. 1. Gen. 3. c. 16
32 * Si quid autem uolunt discere, domiuiros
suos interrogent. Turpe est enim mulieri lo-
qui in Ecclesia. * Ana uobis uerbum Dei
33 processit: aut in uos solos peruenit? * Si quis
uidetur propheta esse, aut spiritalis, cog-
noscat quae scribo uobis, quia Domini
34 sunt mandata. * Si quis autem ignorat, igno-
rabitur. * Itaque fratres emulamini prophe-
tare: & loqui linguis nolite prohibere. * Om-
nia autem honeste, & secundum ordinem fiant.

CAP. XV.

1 **N**otum autem uobis facio, fratres, Eu-
A gelium, quod praedicaui uobis, quod
2 & accepistis, in quo & statis, * per quod
& saluamini: qua ratione praedicauerim
uobis, si tenetis, nisi frustra credidistis.

Gala. 1. b.
11.

3 * Tradidi enim uobis in primis quod & ac-
 cepti: quoniam Christus mortuus est pro
 4 peccatis nostris: secundum Scripturas: * &
 quia sepultus est, & quia resurrexerat tertia die
 5 secundum Scripturas: * & quia uisus est Ce-
 6 phæ, & post hoc undecim. * Deinde uisus
 est plus quam quingentis fratribus simul:
 7 ex quibus multi manent usque adhuc, qui-
 8 dam autem dormierunt: * Deinde uisus
 8 est Iacobo, deinde Apostolis omnibus: * No-
 uissime autem omnium tamquam aborti-
 9 uo, uisus est & mihi. * I ego enim sum
 minimus Apostolorum, qui non sum
 dignus uocari Apostolus, quoniam per-
 10 secutus sum Ecclesiam Dei. * Gratia autem
 Dei sum id, quod sum, & gratia eius
 in me uacua non fuit, sed abundantius il-
 11 lis omnibus laboravi: non ego autem,
 sed gratia Dei mecum: * Siue enim ego,
 siue illi: sic pradicamus, & sic credidistis.
 12 * Si autem Christus predicatur quod resur-
 rexit a mortuis, quomodo quidam dicunt
 in uobis, quoniam resurrectio mortuorum
 13 non est? * Si autem resurrectio mortuorum
 14 non est: neque Christus resurrexit. * Si au-
 tem Christus non resurrexit, inanis est ergo
 15 predicatio nostra, inanis est & fides uestra:
 C quoniam testimonium diximus aduersus
 Deum quod suscitauerit Christum, quem
 non suscitauit, & si mortui non resurgunt.
 16 * Nam si mortui non resurgunt, neque Chri-
 17 stus resurrexit. * Quod si Christus non resur-
 18 rexit, uana est fides uestra, adhuc enim estis
 19 in peccatis uestris. * Ergo & qui dormie-
 runt in Christo, perierunt. * Si in hac uita
 20 tantum in Christo sperantes sumus, misera-
 biliiores sumus omnibus hominibus. * Nunc
 autem Christus resurrexit a mortuis primi-
 21 tiæ dormientium, * I quoniam quidem
 per hominem mors, & per hominem resur-
 22 rectio mortuorum. * Et sicut in Adam
 23 omnes moriuntur, & ita & in Christo om-
 nes uiuificabuntur. * I Vnusquisque autem
 in suo ordine, primitiæ Christus: deinde
 24 ij, qui sunt Christi, qui in aduentu
 eius crediderunt. * Deinde finis: cum tra-
 diderit regnum Deo & Patri, cum euacua-
 25 uerit omnem principatum, & pote-
 D illum regnare. * I donec ponat omnes ini-
 26 micos sub pedibus eius. * Nonissima autem
 inimica destruetur mors: I Omnia
 enim subiecit sub pedibus eius. Cum au-
 27 tem dicat: * Omnia subiecta sunt ei, sine
 dubio præter eum, qui subiecit ei omnia.
 28 * Cum autem subiecta fuerint illi omnia:
 tunc & ipse Filius subiectus erit ei, qui sub-
 29 iecit sibi omnia, ut sit Deus omnia in
 30 omnis. * Alioquin quid facient qui bap-
 tizantur pro mortuis, si omnino mortui
 non resurgunt? ut quid & baptizantur pro
 31 illis? * ut quid & nos periclitamur omni
 32 hora? * Quotidie moror per uestra glo-
 33 riam, fratres, quam habeo in Christo Ie-
 34 su Domino nostro. * Si (secundum homi-
 nem) ad bestias pugnaui Ephesi, quid mi-
 35 hi prodest, si mortui non resurgunt? I mau-
 36 ducemus, & bidamus, cras enim morie-
 37 mur. * Nolite seduci: Corruptunt mores
 38 bonos colloquia mala. * Eugilate iulli,
 E & nolite peccare: ignorantiam enim
 Dei quidam habent, ad reuerentiam uobis
 39 loquor. * Sed dicet aliquis: Quomodo re-
 surgunt mortui? qualiter corpore ueniunt?
 40 * Insipiens, te quod seminas non uiuificatur,
 41 nisi prius moriatur. * Et quod seminas, non
 corpus, quod futurum est, seminas, sed
 42 nudum granum, ut puta tritici, aut
 43 alicuius ceterorum. * Deus autem dat
 illi corpus sicut uult: & unicuique seminum
 44 proprium corpus. * Non omnis caro, eadem
 caro: sed alia quidem hominum, alia uero
 45 pecorum, alia uolucrum, alia autem pi-
 46 scium. * Et corpora celestia, & corpora
 47 terrestria: sed alia quidem celestium glo-
 48 ria, alia autem terrestrium: * Alia clari-
 49 tas solis, alia claritas lune, & alia claritas
 50 stellarum. * Stella enim a stella differt in
 51 claritate: * sic & resurrectio mortuorum
 52 Seminatur in corruptione, surget in incor-
 53 ruptione. * Seminatur in ignobilitate, surget
 54 in gloria: * Seminatur in infirmitate, surget
 55 in uirtute. * Seminatur corpus animale, sur-
 56 get corpus spiritale. Si est corpus animale,
 57 est & spiritale, sicut scriptum est: * I Fa-
 ctos est primus homo Adam in animam ui-
 58 uentem, nouissimus Adam in spiritum ui-
 59 uificantem. * Sed non prius quod spiritale
 60 est, sed quod animale: deinde quod spiri-
 61 tale. * Primus homo de terra terrenus: se-
 62 cundus homo de celo, celestis. * Qualis
 63 terrenus, tales & terreni: & qualis celestis, ta-
 64 les & celestes. * Igitur, sicut portauimus
 65 imaginem terreni, portemus & imaginem
 66 celestis. * Hoc autem dico, fratres:
 67 quia caro & sanguis regnum Dei possidere
 non possunt: neque corruptio incorruptelam
 68 possidebit. * Ecce mysterium uobis dico:
 G Omnes quidem resurgemus, sed non om-
 69 nes immutabimur. * In momento in ictu
 70 oculi, in nouissima tuba: canet enim tuba,
 71 & mortui resurgent incorrupti: & nos im-
 72 mutabimur. * Oportet enim corruptibile
 73 hoc induere in corruptionem: & mortale
 74 hoc induere immortalitatem. * Cum au-
 tem mortale hoc induerit immortalitatem,
 tunc fiet sermo, qui scriptus est: I Absor-
 75 pta est mors in uictoria. * Vbi est mors
 76 uictoria tua? ubi est mors stimulus tu-
 77 us? * Stimulus autem mortis pecca-
 tum est: uirtus uero peccati lex. * I Deo

I 16. 22.

I 3

Sap. 3. 1.

I Gen. 2.

b 7

I Osee. 13

d 14

Heb. 2. d

14

I 1 Cor. 15.

autem gratias, qui dedit nobis victo-
riam per Dominum nostrum Iesum Chri-
stum. * Itaque fratres mei dilecti, stabiles
estote, & immobiles: abundantes in opere
Domini semper, scientes quodd labor vestester
non est inanis in Domino.

CAP. XVI.

DE collectis autem, quæ sunt in san-
ctos, sicut ordinavi Ecclesijs Galatias,
ita & vos facite. * Per vnam sabbati unus-
quisque vestrum apud se seponat, recondens
quod ei bene placuerit: ut non, cum uene-
ro, tunc collectæ fiant. * Cum autem præ-
sens fuero: quod probaueritis per epistolas,
hos mittam perferre gratiam vestram in Ie-
rusalem. * Quodd si dignum fuerit ut & ego
eam, mecum ibunt. * Veniam autem ad vos,
cum Macedoniam pertransiero: nam Mace-
doniam pertransibo. * Apud vos autem for-
sitam manebo, vel etiam hiemabo: ut vos
me deducatis quocunque iero. * Nolo enim
vos modo in transitu uidere, spero enim me
aliquantulum temporis manere apud vos, si
Dominus permiserit. * Permanebo autem
Ephefi usque ad Pentecosten. * Ostiū enim
mihi apertum est magnum, & euident: &
aduersarij multi. * Si autem venerit Timotheus,
videte ut sine timore sit apud vos:

opus enim Domini operatur, sicut & ego.
* Nequis ergo illum spernat: deducite autem
illum in pace, ut veniat ad me: expecto enim
illum cum fratribus. * De Apollo autem
C fratre vobis notum facio, quoniam multum
rogavi eum ut veniret ad vos cum fratribus:
& utique non fuit voluntas ut nunc veniret:
veniet autem, cum ei vacuum fuerit. * Vigi-
late, staret in fide, viriliter agite, & conforta-
mini. * Omnia vestra in charitate fiant.
* Obsecro autem vos fratres, nostros domum
Stephanæ, & Fortunati, & Achaici: quoniam
sunt primitiæ Achaicæ, & in ministerium san-
ctorum ordinauerunt seipsos: * ut & vos sub-
diti sitis eiusmodi, & omni cooperanti, & la-
boranti. * Gaudeo autem in præsentia Ste-
phanæ, & Fortunati, & Achaici: quoniam
id, quod vobis deerat, ipsi suppleuerunt:
resecerunt enim & meum spiritum, & ve-
strum. Cognoscite ergo qui huiusmodi sunt.
* Salutant vos Ecclesiæ Asiae. Salutant vos
in Domino multum, Aquila, & Priscilla cum
domestica sua ecclesia: apud quos & hospito-
r. * Salutant vos omnes fratres, Salutate
inuicem in osculo sancto. * Salutatio, mea
manu Pauli. * Si quis non amat Dominum
nostrum Iesum Christum, sit anathema, Ma-
ren Acha. * Gratia Domini nostri Iesu Chri-
sti vobiscum. * Charitas mea cum omni-
bus vobis in Christo Iesu. Amen.

EPISTOLA BEATI PAULI APOSTOLI AD CORINTHIOS SECVNDA.

CAPVT PRIMVM.

PAVLVS Aposto-
lus Iesu Christi per
voluntatem Dei, &
Timotheus frater,
Ecclesiz Dei, quæ
est Corinthi cum
omnibus sanctis,
qui sunt in uniuersa
Achaia. * Gratia
vobis, & pax a Deo

Patre nostro, & Domino Iesu Christo.

* Benedictus Deus & Pater Domini nostri
Iesu Christi, Pater misericordiarum, & Deus
totius consolationis, * qui consolatur nos
in omni tribulatione nostra: ut possimus &
ipsi consolari eos, qui in omni pressura sunt,
per exhortationem, qua exhortamur & ipsi
a Deo. * Quoniam sicut abundant passiones
Christi in nobis: ita & per Christum abun-
dat consolatio nostra. * Sine autem tribula-

B mur pro vestra exhortatione & salute, siue
consolamur pro vestra consolatione, siue ex-
hortamur pro vestra exhortatione & salute,
quæ operatur tolerantiam eorundem passio-

7 num, quas & nos patimur: * ut spes nostra
firma sit pro vobis: scientes quod sicut so-
cij passionum estis, sic eritis & consolatio-

8 nis. * Non enim volumus ignorare vos fra-
tres de tribulatione nostra, quæ facta est in
Asia, quoniam supra modum grauati sumus
supra virtutem, ita ut caderet nos etiam vi-

9 uere. * Sed ipsi in nobismetipsis responsum
mortis habuimus, ut non simus fidentes in
10 nobis, sed in Deo, qui suscitatur mortuos: * qui
de tantis periculis nos eripuit, & eruit: in
quem speramus quoniam & adhuc eripiet,

11 * adiuvantibus & vobis in oratione pro no-
bis: ut ex multorum personis, eius quæ in
nobis est donationis, per multos gratia agā-

12 tur pro nobis. * Nam gloria nostra hæc est,
testimonium conscientiarum nostrarum, quod in
C simplicitate cordis & sinceritate Dei: &
non in sapientia carnali, sed in gratia

Dei conuersati sumus in hoc mundo: abun-
13 dantius autem ad vos. * Non enim alia
scribimus vobis, quàm quæ legistis, &
cognouistis. Spero autem quod vsque in fi-

14 nem cognoscetis, * sicut & cognouistis nos
ex parte, quod gloria vestra sumus, sicut &
vos nostra, in die Domini nostri Iesu Chri-

15 sti. * Et hac confidentia uolui prius venire
ad vos, ut secundam gratiam haberetis: * &
per vos transire in Macedoniam, & iterum

16 a Macedonia venire ad vos, & a vobis deduci
in Iudæam. * Cum ergo hoc voluissim, numquid
leuitate usus sum? Aut quæ cogito, secundum
carnem cogito, ut sit apud me

17 E S T, & N O N? * Fidelis autem Deus,
D quia sermo noster, qui fuit apud vos, non est
18 in illo E S T, & N O N. * Dei enim filius
Iesus Christus, qui in vobis per nos prædica-

19 tus est, per me, & Siluanum, & Timotheum, non
fuit E S T & N O N, sed E S T in illo fuit.

10 * Quotquot enim promissiones Dei sunt, in illo est: & Tideo & per ipsum Amen Deo ad gloriam nostram. * Qui autem confirmat nos vobiscum in Christo, & qui unxit nos Deus: * qui & signavit nos, & dedit pignus: Spiritus in cordibus nostris. * Ego autem testem Deum inuoco in animam meam, quod parcens vobis, non veni ultra Corinthum: non quia dominamur fidei vestrae, sed adiutores sumus gaudi j vestri: nam fidei statim.

C A P. II.

1 **S**tatui autem hoc ipsum apud me. ne iterum in tristitia venierim ad vos. * Si enim ego contristo vobis: & quis est, qui me laetificet, nisi qui contristatur ex me? * Et hoc ipsum scripsi vobis, ut non cum venereo, tristitiam super tristitiam habes, de quibus oportuerat me gaudere: cōsident in omnibus vobis, quia meū gaudiū omnium vestrum est. 4 * Nā ex multa tribulatione, & angustia cordis scripsi vobis per multas lacrymas: non ut contristemini: sed ut sciatis, quam charitatem habeam abundantius in vobis. * Si quis autem contristauit, non me contristauit: sed ex parte, ut non onerem omnes vobis. * Sufficit illi, qui eiusmodi est, obiurgatio hac, quae sita pluribus: * ita ut e contrario magis doneis, & consolemini, ne forte abundantiori tristitia obfideat qui eiusmodi est. * Propter quod obsecro vos, ut consistetis in illum charitatem. * Ideo enim & scripsi, ut cognoscam experimentum vestrum. 10 an in omnibus obedientes sitis. * Cui autē aliquid donastis, & ego: nam & ego quod donauisti, quid donauisti, propter vos in persona Christi, * ut non circumueniamur a satana: non enim ignoramus cogitationes eius. 12 * Cum venissem autem Troadem propter Euangelium Christi, & ostium mihi apertū esset in Domino, * non habui requiem spiritui meo, eo quod non inuenim Titum fratrem meum, sed valescens eis, profectus sum in Macedoniam. * Deo autem gratias, qui semper triumphat nos in Christo Iesu, & odorem nostrae suae manifestat per nos. 15 omni loco: quia Christi bonus odor sumus Deo in ijs, qui salui sunt, & in ijs, qui perire: alij quidem odor mortis in morte: alij autem odor vitae in uitam. Et ad hac quis tam idoneus? * Non enim sumus sicut plurimi, adulterantes verbum Dei, sed ex sinceritate, sed sicut ex Deo, coram Deo, in Christo loquimur.

C A P. III.

1 **I**nscimus iterum nosmetipsos commendare? aut numquid egemus (sicut quidam) commendatitij epistolae ad vos, aut ex vobis? * Epistola nostra vos estis, scri-

pta in cordibus nostris, quae scitur, & legitur ab omnibus hominibus: * manifestati quod epistola estis Christi, ministrata a nobis, & scripta non atramento, sed spiritu Dei uiui: non in tabulis lapideis, sed in tabulis cordis carnalibus. * Fiduciam autem talem habemus per Christum ad Deum: * non quod sufficientes simus cogitare aliquid a nobis, quasi ex nobis: sed sufficientia nostra ex Deo est: * qui & idoneos nos fecit ministros noui testamenti: non littera, sed Spiritu: littera enim occidit, Spiritus autem uiuit. * Quod si ministratio mortis litteris deformata in lapidibus, fuit in gloria, ita ut non possent intendere filij Israel in faciem Moysi: propter gloriam vultus eius, quae euacuatur: * quomodo non magis ministratio Spiritus erit in gloria? * Nam si ministratio damnationis gloria est: multo magis abundat ministerium iustitiae in gloria. * Nam nec glorificati estis, quod clauit in hac parte, propter excellentem gloriam. 11 * Si enim quod euacuatur, per gloriam est: multo magis quod manet, in gloria est. * Habentes igitur talem spem, multa fiducia ui-
mur: * & non sicut Moyses ponebat uelamen super faciem suam, ut non intederet filij Israel in faciem eius, quod euacuatur, sed obtusi sunt sensus eorum. Vsq̃ue in hodiernum enim diem, id ipsum uelamen in lectione ueris testamenti manet non reuelati, (quoniam in Christo euacuatur) * sed usque in hodiernum diem, cum legitur Moyses, uelamen positum est super cor eorum. * Cum autem conuersus fuerit ad Dominum, aufertur uelamen. * Dominus autem Spiritus est: ubi autem Spiritus Domini: ibi libertas. * Nos nero omnes, reuelata facie gloriam Domini speculantes, in eandē imaginem transformamur a claritate in claritatem, tamquam a Domini Spiritu.

C A P. IV.

1 **I**deo habentes administrationem, iuxta id quod misericordiam consecuti sumus, non deficimus, * sed abdicamus occulta decore, non ambulantes in astucia, neque adulterantes uerbum Dei, sed in manifestatione ueritatis cōmendant nosmetipsos ad omnet in conscientiam hominum corā Deo. 3 * Quod si etiam opertum est Euangelium nostrum: in ijs, qui pereunt, est operum: in quibus Deus huius saeculi excacauit mentes infidelium, ut non fulgeat illis illuminatio Euangelij gloriae Christi, qui est imago Dei. * Non enim nosmetipsos praedicamus, sed Iesum Christum Dominum nostrum: nos autem serui uos uestros per Iesum. 6 * quoniam Deus, qui dixit de tenebris lucem splendescere, ipse illuxit in cordibus nostris

I Exo. 34. d. 33

I Ioan. 4. c. 24

ad illuminationem scientiæ claritatis Dei,
 7 in facie Christi Iesû. * Habemus autem the-
 8 saurum istum in uasis fictilibus : ut subli-
 9 mitas sit virtutis Dei, & non ex nobis. * In
 10 omnibus tribulationem patimur, sed non an-
 11 gultiamur : aporiamur, sed non desitui-
 12 mur : * persecutionem patimur, sed non de-
 13 relinquitur : deijcitur, sed non perimus :
 14 * semper mortificationem Iesu in corpore
 15 nostro circumferentes, ut & uita Iesu ma-
 16 nifestetur in corporibus nostris. * Semper
 17 enim nos, qui uiuimus, in mortem tradi-
 18 mur propter Iesum : ut & uita Iesu manife-
 19 stetur in carne nostra mortali. * Ergo mors
 20 in nobis operatur, uita autem in uobis.
 21 * Habentes autem eundem spiritum n. fidei,
 22 sicut scriptum est. I. Credidi, Propter quod
 23 locutus sum : & nos credimus, propter
 24 quod & loquimur : * scientes quoniam qui
 25 suscitauit Iesum, & nos cum Iesu suscita-
 26 bit, & constituet uobiscum. * Omnia enim
 27 propter uos : ut gratia abundans, per mul-
 28 tos in gratiarum actione, abundet in gloriâ
 29 Dei. * Propter quod non desicimus : sed licet
 30 is, qui foris est, noster homo corrumpatur :
 31 tamen is, qui intus est, renouatur de die in
 32 diem. * Id enim, quod in præsent. est mo-
 33 mentaneum & leue tribulationis nostræ, su-
 34 pra modum in sublimitate æternum gloriæ
 35 pondus operatur in nobis, * non contem-
 36 plantibus nobis quæ uidentur, sed quæ non
 37 uidentur. Quæ enim uidentur, temporalia
 38 sunt : quæ autem non uidentur, æterna
 39 sunt.

CAP. V.

1 **S** Cimus enim quoniam si terrestris do-
 2 mus nostra huius habitationis dissolu-
 3 tur, quod ædificationem ex Deo habemus,
 4 domum non manufactam, æternam in ce-
 5 lis. * Nā & in hoc ingemiscimus, I. habita-
 6 tionem nostram, quæ de cælo est, superin-
 7 dui cupientes : * si tamen ueluti, non nudi
 8 inueniamur. * Nam & qui sumus in hoc ta-
 9 bernaculo, ingemiscimus grauati : eo quod
 10 nolumus expoliari, sed superuestiri, ut absor-
 11 beatur quod mortale est, a uita. * Qui autem
 12 efficit nos in hoc ipsu a, Deus, qui dedit no-
 13 bis pignus spiritus. * Audentes igitur sem-
 14 per, scientes quoniam dum sumus in corpo-
 15 re, peregrinamur a Domino (* per fidem,
 16 enim ambulamus, & non per speciem) * au-
 17 demus autem, & nonas uoluntatem habemus
 18 magis peregrinari a corpore, & præsen-
 19 tes esse ad Dominum. * Et ideo contendi-
 20 mus siue abentes, siue præsentes placere illi,
 21 * I. Omnes enim nos manifestari oportet
 22 ante Tribunal Christi, ut referatur unusquisq.
 23 propria corporis, prout gessit, siue bonum,
 24 siue malum. * Scientes ergo timorem Do-

25 mini hominibus suademus, Deo autem ma-
 26 nifesti sumus. Spero autem & in conscien-
 27 tijs uestreis manifestos nos esse. * Non iterum
 28 commendamus nos uobis, sed occasionem
 29 damus uobis gloriandi pro nobis : ut habea-
 30 tis ad eos, qui in facie gloriantur, & non
 31 in corde. * Siue enim mente excedimus
 32 Deo : siue sobrii sumus, uobis. * Charitas
 33 enim Christi urget nos : æstimantes hoc,
 34 quoniam si unus pro omnibus mortuus est,
 35 ergo omnes mortui sunt : * & pro omnibus
 36 mortuus est Christus : ut, & qui uiuunt, iam
 37 non sibi uiuant, sed ei, qui pro ipsis mortuus
 38 est & resurrexit. * Itaque nos ex hoc nemi-
 39 nem nouimus secundum carnem. Et si cogno-
 40 uimus secundum carnem Christum : sed nunc
 41 iam non nouimus. * Si qua ergo in Christo
 42 noua creatura, uetera transierunt : ecce
 43 facta sunt omnia noua. * Omnia autem ex
 44 Deo, qui nos reconciliauit sibi per Christum :
 45 & dedit nobis ministerium reconciliationis.
 46 nis. * quoniam quidem Deus erat in Chri-
 47 sto mundum reconcilians sibi, non reputans
 48 illis delicta ipsorum, & posuit in nobis uer-
 49 bum reconciliationis. * Pro Christo ergo ole-
 50 gatione fungimur, tamquam Deo exhortan-
 51 te per nos. Oboſeramur pro Christo, reconci-
 52 liamini Deo. * Eum, qui non nouerat pec-
 53 catum, pro nobis peccatum fecit, ut nos effi-
 54 ceremur iustitia Dei in ipso.

CAP. VI.

1 **A** Diuantes autem exhortamur ne in u-
 2 cum gratiam Dei recipiatis. * Ait. n. I.
 3 Tempore accepto exaudini te, & in die salu-
 4 tis adiuui te. Ecce nunc tempus acceptabile,
 5 ecce nunc dies salutis. * I. nemini dantes uil-
 6 lam offensionem, ut non vituperetur minis-
 7 terium nostrum : * sed in omnibus exhibeamus
 8 nosmetipsos sicut Dei ministros in multa
 9 patientia, in tribulationibus, in necessitati-
 10 bus, in angustiis, * in plagis, in carceribus, in
 11 seditionibus, in laboribus, in uigilijs, in ie-
 12 iunijs, * in castitate, in scientia, in lōganimi-
 13 tate, in suauitate, in Spiritu sancto, in chari-
 14 tate non ficta, * in uerbo ueritatis, in uirtu-
 15 te Dei, per arma iustitiæ a dextris, & a sini-
 16 stris, * per gloriam, & ignobilitatem, per in-
 17 famiam, & bonam famam : ut sedu & ores, &
 18 veraces, sicut qui ignoti, & cogniti : * quasi
 19 morientes, & ecce uiuimus : ut castigati, &
 20 non mortificati : * quasi tristes, semper au-
 21 tem gaudentes : sicut egerentes, multos autem
 22 locupletantes : tamquam nihil habentes, &
 23 omnia possidentes. * Os nostrum patet ad
 24 uos o Corinthij, cor nostrum dilatatum est.
 25 * Non angustiamini in nobis : angustiamini
 26 autem in uisceribus uestris : eandē autē habētes
 27 remunerationem, tūquā filiis dico : dilatami-
 28 ni & uos. Nolite iugum ducere cū infideli-
 29 bus.

bus. Quæ enim participatio iustitiæ cum iniquitate? Aut quæ societas luci ad tenebras? * Quæ autem conventio Christi ad Belial? Aut quæ pars fidei cum infidelibus? * Qui autem consensus templo Dei cum idolis? * Vos enim estis templum Dei vivi, sicut dicit Deus: In quoniam inhabitabo in illis, & inambulabo inter eos, & ero illorum Deus, & ipsi erunt mihi populus. * Propter quod exite de medio eorum, & separamini, dicit Dominus, & immundum ne tetigistis: * & ego recipiam vos: & ero vobis in patrem, & vos eritis mihi in filios, & filias, dicit Dominus omnipotens.

CAP. VII.

HAs ergo habentes promissiones, charissimi, mandemus nos ab omni inquinamento carnis, & spiritus perficientes tantificationem in timore Dei. * Capite nos. Neminem læsumus, neminem corrupimus, neminem circumvenimus. * Non ad condemnationem vestram dico. prædiximus enim quod in cordibus nostris estis ad communionem, & ad continuendum. * Multa mihi fiducia est apud vos, multa mihi gloriatio pro vobis, repletus sum consolatione, superabundo gaudio in omni tribulatione nostra. * Nam & cum venissemus in Macedoniam, nullam requiem habuit caro nostra, sed omni tribulationem passi sumus: foris pugnavimus timores. * Sed qui consolatur humiles, consolatus est nos Deus in adventu Titi. * Non solum autem in adventu eius, sed etiam in consolatione, qua consolatus est in vobis, referens vobis vestrum desiderium, vestrum fletum, vestram emulationem pro me, ita ut magis gauderem. * Quoniam etiam contristavi vos in epistola, non me penitet: etsi paeniteret, videns quod epistola illa (etsi ad horam) vos contristavit. * nunc gaudeo: non quia contristati estis, sed quia contristati estis ad penitentiam. Contristati enim estis secundum Deum, ut in nullo detrimentum patiamini ex nobis. * Quæ enim secundum Deum tristitia est, penitentiam in salutem mortem operatur: sæculi autem tristitia mortem operatur. * Ecce enim hoc ipsum, secundum Deum contristari vos, quantum in vobis operatur sollicitudinem: sed de fensionem, sed indignationem, sed timorem, sed desiderium, sed emulationem, sed vindictam. in omnibus exhibuistis vos, incontaminatos esse negotio. * Igitur, etsi scripsi vobis, non propter eum, qui fecit iniuriam, nec propter eum, qui passus est: sed ad manifestandam sollicitudinem vestram, quæ iam habemus pro vobis. * Coram Deo: ideo consolati sumus. In consolatione autem nostra, abundantius magis gavisi sumus super gaudio

dio Titi, quia relictus est spiritus eius ab omnibus vobis. * & si quid apud illum de vobis gloriatus sum, non sum confusus: sed sicut omnia vobis in veritate locuti sumus, ita & gloriatio nostra, quæ fuit ad Titum, veritas facta est, & viscera eius abundantius in vobis sunt: remissionis omnium vestrum obedientiam: quem modo cum timore, & tremore excepsistis illum. * Gaudeo quod in omnibus confido in vobis.

CAP. VIII.

Notam autem facimus vobis, fratres, gratiam Dei, quæ data est in Ecclesijs Macedonia: * quod in multo experimento tribulationis abundantia gaudij ipsorum fuit, & altissimi paupertas eorum abundavit in divitiis simplicitatis eorum: * quia secundum virtutem testimonium illis reddo, & supra virtutum voluntarij fuerunt, * cum multa exhortatione obsecrantes nos gratiam, & communicationem ministerij, quod sit in sanctos. * Et non sicut speravimus, sed semetipsos dederunt primum Domino, deinde nobis per voluntatem Dei, * ita ut rogaemus Titum: ut quemadmodum cepit, ita & perficiat in vobis etiam gratiam istam. * Sed sicut in omnibus abundatis fide, & sermone, & scientia, & omni sollicitudine, insuper & charitate vestra in nos, ut & in hac gratia abundetis. * Non quasi imperans dico: sed per aliorum sollicitudinem, etiam vestre charitatis ingenium bonum comprobans. * Scitis enim gratiam Domini nostri Iesu Christi, quoniam propter vos egenus factus est, cum esset dives, ut illius inopia vos divites efficeret. * Et consilium in hoc dedit hoc enim vobis utile est, qui non solum facere, sed & velle cepistis ab anno priore: * nunc vero & facto perficite: ut quemadmodum promptus est animus voluntatis, ita sit & perficiendi ex eo, quod habetis. * Si enim voluntas prompta est, secundum id, quod habet, accepta est, non secundum id, quod non habet. * Non enim ut alijs sit remissio, vobis autem tribulatio, sed ex æqualitate. * In præfenti tempore vestra abundantia illorum inopia suppleat: ut & illorum abundantia vestre inopie sit supplementum, ut sit æqualitas, sicut scriptum est: * Qui multum non abundavit: & qui modicum, non minoravit. * Gratias autem Deo, qui dedit eandem sollicitudinem pro vobis in corde Titi, * quoniam exhortationem quidem suscepit: sed cum sollicitior esset, sua voluntate profectus est ad vos. * Misimus etiam cum illo fratrem, Ducus laus est in Evangelio per omnes Ecclesias: * non solum autem, sed & ordinatus est ab Ecclesijs comes peregrinationis nostræ in hanc gratiam, quæ ministratur a nobis

ad Domini

tempore ut eius uiuit. quòd si dormierit uir
eius, liberata est: cui uult nubat: tantum in
Domino. * Beatior autem erit si sic perman
serit secundum meum consilium: puto autem
quòd & ego Spiritum Dei habeam.

CAP. VIII.

D ijs autem, quæ idolis sacrificantur,
scimus quia omnes scientiam habemus.
Scientia inflat, charitas uero edificat.
* Si quis autem se existimat scire aliquid,
nondum cognouit quemadmodum oportet
eum scire. * Si quis autem diligit Deum,
hic cognitus est ab eo. * De esca autem, quæ
idolis immolantur, scimus quia nihil est
idolum in mundo, & quòd nullus est Deus,
nisi unus. * Nam et si sunt qui dicantur dii si
ue in celo, siue in terra (siquidem sunt dii
multi, & domini multi): * nobis tamen unus
Deus Pater, ex quo omnia, & nos in illum: &
unus Dominus Iesus Christus, per quem
omnia, & nos per ipsum. * Sed non in omni
bus est scientia. Quidam autem cum con
scientiæ usque nunc idoli, quasi idolothyl
tum manducant: & conscientia ipsorum
cum sit infirma, polluitur. * Esca autem
nos non commendat Deo. Neque enim si
manducauerimus, abundabimus: neque si
non manducauerimus, deficiemus. * Videte
autem ne forte hæc licetia uestra offendicu
lum fiat infirmis. * Si enim quis uiderit eum,
qui habet scientiam, in idolo recumbentem:
nonne conscientia eius, cum sit infirma,
edificabitur ad manducandum idolothyta?
* Et peribit infirmus in tua scientia frater
propter quem Christus mortuus est? * Sic
autem peccantes in fratres, & percutientes con
scientiam eorum infirmam, in Christum peccatis.
* Quapropter si esca scandalizat fratrem
meum non manducabo carnem in æternum,
ne fratrem meum scandalizem.

CAP. IX.

N on sum liber? Non sum Apostolus?
Nonne Christum Iesum Dominum,
nostrum uidisti? Nonne opus meum uos estis
in Domino? * Et si alij non sunt Aposto
lus, sed tamen uobis sum: nam signaculum
Apostolatus mei uos estis in Domino. * mea
defensio apud eos, qui me interrogant, hæc
est. * Numquid non habemus potestatem
manducandi, & bibendi? * Numquid non
habemus potestatem mulierem sororem cir
cumducendi sicut & ceteri Apostoli, & fra
tres Domini, & Cephas? * Aut ego solus, &
Barnabas, non habemus potestatem hoc ope
randi? * Quis militat suis stipendijs umquid?
Quis plantat uineam, & de fructu eius non
edit? Quis pascit gregem, & de lacte gregis

non manducat? * Numquid secundum ho
minem hæc dico? An & lex hæc non dicit?
* Scriptum est enim in lege Moysi: Non alij
gabis os boui trituranti. Numquid de bobus
cura est Deo? An propter nos utique hoc di
cit? Nam propter nos scripta sunt: quoniam
debet in spe qui arat, arare: & qui trahit, tra
here fructus percipiendi. * Si nos uobis spiri
tualia seminauimus, magnum est si nos car
nalia uestra metamus? * Si alij potestatis ue
stra participes sunt, quare non potius nos?
Sed non usi sumus hac potestate: sed omnia
sustinemus, ne quod offendiculum demus.
* Euangelio Christi. * Nescitis quoniam,
qui in sacrario operantur, quæ de sacrario
sunt, edunt: & qui altari deseruiunt, cum al
tari participant? * Ita & Dominus ordina
uit ijs, qui Euangelium annuntiant, de Eu
gelio uiuere. * Ego autem nullo horum vi
sus sum. Non autem scripsi hæc ut ita fiant
in me: bonum est enim mihi magis mori,
quam ut gloriam meam quis euacuet. * Nā
si euangelizauero, non est mihi gloria: ne
cessitas enim mihi incumbit: ut enim mi
hi est, si non euangelizauero. * Si enim vo
lens hoc ago, mercedem habeo: si autem in
uitus, dispensatio mihi credita est. * Que est
ergo merces mea? Ut Euangelium prædi
cans, sine sumptu ponam Euangelium, ut
non abutar potestate mea in Euangelio.
* Nam cum liber essem ex omnibus, omni
me seruum fieri, ut plures lucrificarem.
* Factus sum Iudæis tamquam Iudæus,
ut Iudæos lucrarer. * ijs qui sub lege sunt,
quasi sub lege essem (cum ipse non essem sub
lege) ut eos, qui sub lege erant, lucrificarem.
* ijs, qui sine lege erant, tamquam sine lege es
sem (cum sine lege Dei non essem: sed in
lege essem Christi) ut lucrificarem eos, qui
sine lege erant. * Factus sum infirmis in
firmus, ut infirmos lucrificarem. Omnibus
omnis factus sum, ut omnes facerem saluos.
* Omnia autem facio propter Euangelium:
ut particeps eius efficiar. * Nescitis quòd ij,
qui in stadio currunt, omnes quidem currunt
sed unus accipit brauium? Sic currite ut
comprehendatis. * Omnis autem, qui in ago
ne contendit, ab omnibus se abstinere, & illi
quidem ut corruptibilem coronam acci
pian: nos autem incorruptam. * Ego igitur
sic curo, non quasi in inuictam: sic pugno,
non quasi ærem uesterans: sed castigo cor
pus meum, & in seruitutem redigo: ne for
te cum alijs prædicauerim, ipse reprobus ef
ficiar.

CAP. X.

N olo enim vos ignorare fratres quoniam
patres nostri omnes in sub nube sue
runt, & omnes in mare transierunt. * In ois

in Moyse baptizati sunt in nube, & in mari: & omnes eandem sciam spiritalem munda-
uerunt. * & omnes eundem potum spiritalem biberunt: (bibebant autem de spiritali, conseruente eos, petra: petra autem erat Christus.) sed non in pluribus eorum beneplacitum est Deo: I nam prostrati sunt in deserto. * Hæc autem in figura facta sunt nostri: ut non simus concupiscentes malorum, sicut & illi concupierunt. * neque idololatæ efficiamur, sicut quidam ex ipsi: quemadmodum scriptum est: I Sed et populus manducate, & bibere, & surrexerunt in idola. * Neque fornicemur, sicut quidam ex ipsis fornicati sunt, & ceciderunt una die viginti tria milia. * Neque centemus Christum. I sicut quidam eorum tentauerunt, & a serpente perierunt. * Neque murmuraueritis, sicut quidam eorum murmurauerunt, & perierunt ab exterminatore. * Hæc autem omnia in figura continebantur illis: scripta sunt autem ad correptionem nostram, in quos fines seculorum tunc deueniunt. * Itaque qui se existimat stare, videat ne cadat. * Tentatio vos non apprehendat nisi humana: fidelis autem Deus est, qui non patietur vos tentari supra id, quod potestis, sed faciet etiam cum temptatione prouenire ut possitis sustinere. * Propter quod charissimi mihi fugite ab idolorum cultura. I Ut prudentius loquor, uos ipsi iudicate quod dico. * Calix benedictionis, cui benedicimus, nonne communicatio sanguinis Christi est? & panis, quem frangimus, nonne participatio corporis Domini est? * Quoniam unus panis, unus corpus multi sumus, omnes, qui de uno pane participamus. * Videte Israel secundum carnem: nonne qui edunt hostias, participant altaris? * Quid ergo? dico quod idolis immolatum sit aliquid? aut quod idolum, sit aliquid? * Sed qui immolant Gentem, demoniis immolant, & non Deo. E. Nolo autem uos socios fieri demoniorum: non potestis calicem Domini bibere, & calicem demoniorum: non potestis mensam Domini participare esse, & mensam demoniorum. * An æmulamur Dominum? Numquid fortiores illos sumus? I Omnia mihi licent, sed non omnia expediunt. * Omnia mihi licent, sed non omnia edificant. * Nemo quod suum est querat, sed quod alterius. * Omne, quod in racallo uignit, E manducate, nihil interrogantes propter conscientiam. * I Domini est terra, & plenitudo eius. * Si quis uocat uos in idolum, & uultis ire: omne, quod uobis apponitur manducate, nihil interrogantes propter conscientiam. * Si quis autem dixerit: Hoc immolatum est idolis: nolite manducare propter illum, qui indicauit, & propter con-

scientiam: I conscientiam autem dico non meam, sed alterius. Ut quid enim libertas mea iudicatur ab aliena conscientia? * Si ego cum gratia participo quid blasphemor pro eo quod gratias ago? * Siue ergo manducatis, siue bibitis, siue aliud quid facitis: omnia in gloriam Dei facite. * Sine offensione estote Iudæis, & Gentibus, & Ecclesiæ Dei: sicut & ego per omnia omnibus placeo, quoniam querens quod mihi utile est, sed quod multis ut salui fiant.

CAP. XI.

I Ministros mei estote, sicut & ego Christi. * Laudo autem uos fratres quod per omnia mei memores estis: sicut tradidi uobis, præcepta mea tenetis. * Volo autem uos scire: I quod omnis uiri caput, Christus est: caput autem mulieris, uir: caput uero Christi, Deus. * Omnis uir orans, aut prophetans uelato capite, deturpat caput suum. * Omnis autem mulier orans, aut prophetans non uelato capite, deturpat caput suum: uinum enim est ac si decauerit. * Nam si non uelatur mulier, condeatur. * Si uero turpa est mulieri tonderi, aut decaluari, uelut caput suum. * Vir quidem non debet uelare caput suum: quoniam imago & gloria Dei est, mulier autem gloria uiri est. * Non enim uir ex muliere, est: sed mulier ex uiro. * I Etenim non ex creatus uir propter mulierem, sed mulier propter uirum. * Ideo debet mulier potestate habere supra caput propter Angelos. * Verumtamen neque uir sine muliere, neque mulier sine uiro in Domino. * Nam sicut mulier de uiro, ita & uir per mulierem: omnia autem ex Deo. * Vos ipsi iudicatis: decet mulierem non uelatam orare Deum? * Nec ipsa natura docet uos, quod uir quidem si comam nutriat, ignominia est illi: mulier uero si comam nutriat, gloria est illi: quoniam capilli pro uelamine ei dati sunt. * Si quis autem uidetur contentiosus: esse non talis consuetudinem non habemus, neque Ecclesia Dei. * Hoc autem præcipio non laudans quod non in melius, sed in deterius conuenitis. * Primum quidem conuenientibus uobis in Ecclesiam, audio scissuras esse inire, & ex parte credo. * Nam oportet & hereses esse, ut & qui probati sunt, manifesti fiant in uobis. * Conuenientibus ergo uobis in unum, iam non est Dominicam etiam manducare. * Vnusquisque enim suam conam præsumit ad manducandum. Et alius quidam esuritalius autem ebrius est. * Numquid domos non habetis ad manducandum, & bibendum? aut Ecclesiam Dei contemnitis, & confunditis eos, qui non habent? Quid dicam

vobis? Laudo vos? in hoc non laudo.
 23 * Ego enim accepi a Domino quod & tradi
 di vobis, quoniam Dominus Iesus in qua
 24 nocte tradebatur, accepit panem, & gra-
 tias agens fregit, & dixit: Accipite, &
 manducate: hoc est corpus meum, quod pro
 vobis tradetur: hoc facite in meam commemo-
 25 rationem. * Similiter & calicem, post-
 quam cenauit, dicens: Hic calix nouum
 testamentum est in meo sanguine. hoc facite
 quotiescumque bibetis, in meam commemo-
 26 rationem. * Quotiescumque enim
 manducabitis panem hunc, & calicem bibe-
 tis: mortem Domini annuntiabitis donec
 27 ueniat. * Itaque quicumque manduca-
 verit panem hunc, vel biberit calicem Domini
 indigne: reus erit corporis, & sanguinis
 28 Domini. * Probet autem seipsum homo:
 & sic de pane illo edat, & de calice bibat.
 29 * Qui non manducat, & bibit indigne, iudiciū
 G sibi manducat, & bibit: non diiudicans cor-
 30 pus Domini. * Ideo inter vos multi infir-
 31 mi & imbecilles, & dormiant multi. * Quod
 si nonetipsum diiudicemus, non utique
 32 in hoc caremur. * Dum iudicamur autem, a
 Domino corrumpimur, ut non cum hoc mundo
 33 damnemur. * Itaque fratres mei, cum con-
 uentis ad manducandum, inuicem expectate.
 34 * Si quis esurit, domi manducet: ut non
 in iudicium conueniat. Cetera autem, cum
 venero disponam.

CAP. XII.

1 **D**E spiritualibus autem, nolo vos igno-
 2 rare fratres. * Scitis quoniam cum
 A Gentēs essetis, ad simulachra muta prout
 3 ducebamini euntes. * Ideo notū vobis facio,
 I quod alio nemo in Spiritu Dei loquens, dicit
 anathema Iesū. Et nemo potest dicere, Do-
 4 minus Iesū, nisi in Spiritu sancto. * Diuisio-
 nes vero gratiarū sunt, idem autem Spiritus:
 5 * Et diuisiones ministracionum sunt, idem
 6 autem Dominus. * Et diuisiones operationū
 sunt, idem vero Deus qui operatur omnia in
 7 omnibus. * Vnicuique autem datur mani-
 8 festatio Spiritus ad utilitatem. * Alij quidē
 per Spiritum datur sermo sapientiē salsj au-
 tem sermo scientiē secundum eundem Spi-
 9 ritum: * alteri fides in eodem Spiritum
 10 gratia ministratur in uno Spiritu: * alij ope-
 11 ras o uirtutum, alij prophetia, alij discre-
 tio spirituum, alij genera linguarum, alij
 12 interpretatio sermonum. * Hec autem
 omnia operantur unus acquirēdum Spiritus,
 13 diuidens singulis prout uult. * Sicut enim
 corpus, unū est, & membra habet multa, om-
 14 nia autem membra corporis corporis cuius sint mul-
 ta, unum tamē corpus sunt: ita & Christus.
 15 * Etenim in uno Spiritu omnes non in unū
 corpus baptizati sumus, suo Iudai, siue

Gentiles, siue serui, siue liberi: & omnes
 14 in uno Spiritu potati sumus. * Nam & cor-
 pus non est unum membrum, sed multa.
 15 * Si dixeris per: Quoniam non unum manus,
 non sum de corpore: num ideo non est de
 16 corpore? * Et si dixeris auris: Quoniam
 C non sum oculus, non sum de corpore num
 17 ideo non est de corpore? * Si totum corpus
 oculus: ubi auditus? Si totum auditus: ubi
 18 odoratus? * Nunc autem posuit Deus mem-
 bra, unumquodque eorum in corpore sicut
 19 uoluit. * Quod si essent omnia unum mem-
 20 brum, ubi corpus? * Nunc autem multa
 quidem membra, unum autem corpus.
 21 * Non potest autem oculus dicere manui:
 Opera tua nō indigeo: aut iterum caput pe-
 22 dibus: Non estis mihi necessarij. * Sed
 multo magis quæ uidentur membra cor-
 23 poris infirmiora esse, necessaria sunt. * &
 quæ putamus ignobiliora membra esse cor-
 24 poris, his honorem abundantiorē circun-
 damus: & quæ inhonesta sunt nostra, abun-
 25 dantiorē honestatē habent. * Honestā au-
 26 tē nostra nullius egent: sed Deus tempera-
 uit corpus, ei, cui deerat, abundantiorē tri-
 25 buto honorē, ut nō sit schisma in corpore,
 sed idipsum pro inuicem sollicita sint mem-
 26 bra. * Et si quid patitur unum membrum,
 D compatiuntur omnia membra: siue glori-
 atur unum membrum, cuncta gaudent omnia mem-
 27 bra. * Vos autē estis corpus Christi, & mēbra
 28 de membro. * Et quosdam quidem po-
 suit Deus in Ecclesia primū Apostolos, se-
 cundū Prophetas, tertio Doctores, deinde
 29 uirtutes, exinde gratias curacionum, opitu-
 lationes, gubernationes, genera linguarum,
 30 interpretationes sermonum. * Numquid
 omnes Apostoli? nūquid omnes Prophetæ?
 31 nūquid omnes Doctores? nūquid om-
 nes uirtutes? nūquid omnes gratiæ habent
 curacionū? nūquid omnes linguis loquun-
 tur? nūquid omnes interpretantur? Accu-
 lamini autem charismata meliora. Et adhuc
 excellentiorē uiam uobis demonstro.

CAP. XIII.

1 **S**I linguis hominum loquar, & angelo-
 A rum, charitatem autem nō habeo, factus
 sum uelut æsonans, aut cymbalū tinniens.
 2 * Et si habuerō prophetiam, & nouerim my-
 steria omnia, & omnem scientiam: & si habue-
 3 ro omnem fidem ita ut montes transferam,
 charitatem autem non habuero, nihil
 4 sum. * Et si distribuero in cibis paupe-
 5 rum omnes facultates meas, & si tradidero
 corpus meum ita ut ardeam, charitatem au-
 6 tem non habuero, nihil mihi prodest. * Cha-
 7 ritas paxiens est, benigna est: Charitas non
 8 emulatur, non agit perperam non inflatur,
 9 * non est ambitiosa, nō querit quæ sua sunt,

I Eph. 4.

11

6 non irritatur, non cogitat malum, * non
gaudet super iniquitate, congaudet autem
7 veritati: * omnia sustinet. * Charitas num-
quaquam excidit: sed prophetie euacuabuntur,
sive linguae cessabunt, sive scientia destrue-
9 tur. * Ex parte enim cognoscimus, & ex
10 parte prophetamus. * Cum autem uenerit
quod perfectus est, euacuabitur quod ex par-
te est. * Cum essem paruulus, loquebar
Dut paruulus, sapiebam ut paruulus, cogita-
bam ut paruulus. Quando autem factus sum
12 uir, euacuauit quae erant paruuli. * Videmus
nunc per speculum in enigmate: tunc au-
tem facie ad faciem. Nunc cognosco ex par-
te: tunc autem cognoscam sicut & cogni-
tus sum. * Nunc autem manent, fides,
13 spes, & charitas: tria haec. maior autem ho-
rum est charitas.

C A P. XIII.

1 **S** Examini charitatem, & emulamini spiri-
talia: magis autem ut prophetetis. * Qui
2 enim loquitur lingua, non hominibus lo-
quitur, sed Deo: nemo enim audit. Spiri-
3 tus autem loquitur mysteria. * nam qui pro-
phetat, hominibus loquitur ad edificatio-
nem, & exhortationem, & consolationem.
4 * Qui loquitur lingua, semetipsum xdfi-
cat: qui autem prophetat, Ecclesiam Dei
5 xdficatur. * Volo autem omnes uos loqui
linguis: magis autem prophetare: Nam ma-
ior est qui prophetat, quam qui loquitur lin-
guis: nisi forte interpretetur ut Ecclesia xdi-
6 ficationem accipiat. * Nunc autem, fratres,
B si uenero ad uos linguis loquens: quid uo-
bis prodero, nisi uobis loquar aut in reuelatione,
7 in doctrina? * Tamen quae sine anima sunt
uocem dantis, sive tibia, sive cithara: nisi
distinctionem sonituum dederint, quomodo
scietur id, quod canitur, aut quod cithari-
8 zatur? * Etenim si incertam uocem der-
9 tuba, quis parabit se ad bellum? * Ita & uos
C per linguam nisi manifestum sermonem de-
deritis: quomodo scietur id, quod dicitur?
10 eritis enim in aëre loquentes. * Tam multa,
ut puta genera linguarum sunt in hoc
11 mundo: & nihil sine uoce est. * Si ergo
nesciero uirtutem uocis, ergo ei, cui loquor,
barbarus: & qui loquitur, mihi barbarus:
12 * Sic & uos, quoniam emulatores estis spi-
rituum, & ad xdficationem Ecclesiae qua-
13 rite ut abundetis. * Et ideo qui loquitur
14 lingua: ore ut interpretetur. * Nam si orem
lingua, spiritus meus orat, meus autem
15 mea sine fructu est. * Quid ergo est? Orabo
spiritu, orabo & mente: psallam spiritu, psal-
16 lam & mente. * Ceterum si benedixeris spi-
ritu: qui supplet locum idiotarum, quomodo di-

cet, Amen, super tuam benedictionem? quo-
17 nam quid dicas, nescis: * nam tu quidem
D bene gratias agis: sed alter non xdficatur.
18 * Gratias ago Deo meo, quod omnium ue-
19 strum lingua loquor. * Sed in Ecclesia uolo
quinque uerba sensui meo loqui, ut & alios
instruam quàm decem millia uerborum in
20 lingua. * Fratres, nolite pueri effici sensibus,
sed malitia paruuli estote: sensibus autem
21 perfecti estote. * In lege scriptum est: **I**sa. 28.
Quoniam in alijs linguis & labijs alijs lo-
quar populo huic: & nec sic exaudient me,
22 dicit Dominus. * Itaque linguae in signum
B sunt non fidelibus, sed infidelibus: propheta-
tiae autem non infidelibus, sed fidelibus.
23 * Si ergo conueniat uniuersa Ecclesia in
unum, & omnes linguis loquantur, intrent
autem idiotae, aut infideles: nonne dicent
24 quod insanitis? * Si autem omnes propheten-
tiae, intrent autem quis infidelis, uel idio-
ta, conuincitur ab omnibus, diiudicatur ab
25 omnibus: * occulta cordis eius manifesta
sunt: & ita cadens in faciem adorabit Deum,
pronuncians quod uere Deus in uobis sit.
26 * Quid ergo est fratres? cui conuenitis, unus-
F quisque uestrum psalmum habet, doctrinam
habet, apocalypsim habet, linguam habet,
interpretationem habet: omnia ad xdficationem
27 nem fiant. * Siue lingua quis loquitur, se-
cundum duos, aut ut multum tres, & per
28 partes, & unus interpretetur. * Si autem
non fuerit interpres, taceat in Ecclesia, sibi
29 autem loquatur, & Deo. * Prophetae autem
duo, aut tres dicant, & ceteri diiudicent.
30 * Quod si alij reuelatur fuerit sedenti, prior
31 taceat. * Potestis enim omnes per singulos
prophetare: ut omnes discant, & omnes
32 exortentur: * & spiritus prophetarum pro-
phetis subiecti sunt. * Non enim est dissen-
33 sionis Deus, sed pacis: sicut & in omnibus Ec-
34 clesijs sanctorum doceo. * Mulieris in Ec-
clesijs taceant, non enim permittitur eis lo-
qui, sed subditas esse, sicut & lex dicit. **I** Gen. 3. c.
35 * Si quid autem uolunt discere, domi uiros
suos interrogent. Turpe est enim mulieri lo-
36 qui in Ecclesia. * An a uobis uerbum Dei
37 processit? aut in uos solos peruenit? * Si quis
uidetur propheta esse, aut spiritualis, co-
gnoscat quae scribo uobis, quia Domini
38 sunt mandata. * Si quis autem ignorat, igno-
rabitur. * Itaque fratres emulamini propheta-
39 re: & loqui linguis nolite prohibere. * Om-
nia autem honeste, & secundum ordinem facit.

C A P. XV.

1 **N** Otum autem uobis facio, fratres, Eu-
A gelium, quod praedicauit uobis, quod
2 & accepistis, in quo & statis, * per quod
& saluamini: quia ratione praedicauerim
uobis, si tenetis, nisi frustra credidistis.

Gala. 1. b.

11

3 ^a Tradidit enim vobis in primis quod & ac-
 cepti: quoniam Christus mortuus est pro
 4 peccatis nostris: secundum Scripturas: ¹ &
 quia sepultus est, & quia resurrexi tertia die
 5 secundum Scripturas: ² & quia visus est Ce-
 6 phæ, & post hoc undecim. ³ Deinde visus
 est plus quam quingentis fratribus simul:
 7 ex quibus multi manent usque adhuc, qui-
 8 dam autem dormierunt: ⁴ Deinde visus
 est Iacobo, deinde Apostolis omnibus: ⁵ No-
 uissime autem omnium tanquam aborti-
 9 uo, visus est & mihi. ⁶ Ego enim sum
 minimus Apostolorum, qui non sum
 dignus vocari Apostolus, quoniam per-
 10 secutus sum Ecclesiam Dei. ⁷ Gratia autem
 Dei sum id, quod sum, & gratia eius
 in me vacua non fuit, sed abundantius il-
 11 lis omnibus laboravi: non ego autem,
 sed gratia Dei mecum: ⁸ Sicut enim ego,
 sue illi: sic prædicamus, & sic credidistis.
 12 ⁹ Si autem Christus prædicatur quod resur-
 rexit a mortuis, quomodo quidam dicunt
 in vobis, quoniam resurrectio mortuorum
 13 non est? ¹⁰ Si autem resurrectio mortuorum
 14 non est: neque Christus resurrexit. ¹¹ Si au-
 tem Christus non resurrexit, inanis est ergo
 prædicatio nostra, inanis est & fides vestra:
 15 ¹² inuenimur autem & falsi testes Dei:
 C quoniam testimonium diximus aduersus
 Deum quod suscitauerit Christum, quem
 non suscitauit, & si mortui non resurgunt.
 16 ¹³ Nam si mortui non resurgunt, neque Chri-
 17 stus resurrexit. ¹⁴ Quod si Christus non resur-
 rexit, vana est fides vestra, adhuc enim estis
 18 in peccatis vestris. ¹⁵ Ergo & qui dormie-
 runt in Christo, perierunt. ¹⁶ Si in hac vita
 19 tantum in Christo sperantes sumus, misera-
 biliiores sumus omnibus hominibus. ¹⁷ Nunc
 20 autem Christus resurrexit a mortuis primi-
 21 tiæ dormientium, ¹⁸ & quoniam quidem
 per hominem mors, & per hominem re-
 22 surrectio mortuorum. ¹⁹ Et sicut in Adam
 23 omnes moriuntur, & ira & in Christo om-
 nes uiuificabuntur. ²⁰ Vnusquisque autem
 in suo ordine, primitiæ Christus: deinde
 24 ipsi, qui sunt Christi, qui in aduentu
 eius erediderunt. ²¹ Deinde finis: cum tra-
 diderit regnum Deo & Patri, cum euacua-
 25 uerit omnem principatum, & potes-
 tatem, & uirtutem. ²² Oportet autem
 26 illum regnare: donec ponat omnes ini-
 micos sub pedibus eius. ²³ Nouissima au-
 tem inimica destruetur mors: ²⁴ Omnia
 enim subiecit sub pedibus eius. Cum au-
 27 tem dicat: ²⁵ Omnia subiecta sunt ei, sine
 dubio præter eum, qui subiecit ei omnia.
 28 ²⁶ Cum autem subiecta fuerint illi omnia:
 tunc & ipse Filius subiectus erit ei, qui sub-
 29 biecit sibi omnia, ut sit Deus omnia in
 omni. ²⁷ Alioquin quid facient qui ba-
 ptizantur pro mortuis, si omnino mortui

non resurgunt? ut quid & baptizantur pro
 30 illis? ²⁸ ut quid & nos periclitamur omni
 31 hora? ²⁹ Quotidie morior per uestra glo-
 32 riam, fratres, quam habeo in Christo Ie-
 su Domino nostro. ³⁰ Si (secundum homi-
 nem) ad bestias pugnaui Ephesi, quid mi-
 hi prodest, si mortui non resurgunt? ³¹ man-
 33 ducemus, & bibamus, cras enim mori-
 34 mur. ³² Nolite seduci: Corruptunt mores
 35 bonos colloquia mala. ³³ Eugilate iusti,
 & nolite peccare: ignorantiam enim
 Dei quidam habent, ad reuerentiam uobis
 36 loquor. ³⁴ Sed dicit aliquis: Quomodo re-
 surgunt mortui? qualiter corpore ueniunt?
 37 ³⁵ Insipiens, te quod seminas non uiuificat,
 nisi prius moriatur. ³⁶ Et quod seminas, non
 corpus, quod futurum est, seminas, sed
 38 nudum granum, ut puta tritici, aut
 alicuius ceterorum. ³⁷ Deus autem dat
 illi corpus sicut uult: & unicuique seminum
 39 proprium corpus. ³⁸ Non omnis caro, eadem
 caro: sed alia quidem hominum, alia uero
 40 pecorum, alia uosuerum, alia autem pi-
 41 scium. ³⁹ Et corpora celestia, & corpora
 42 terrestria: sed alia quidem celestium glo-
 43 ria, alia autem terrestrium: ⁴⁰ Alia clari-
 tas solis, alia claritas lune, & alia claritas
 44 stellarum. ⁴¹ Stella enim a stella differit in
 45 claritate: ⁴² sic & resurrectio mortuorum
 Seminatur in corruptione, surget in incor-
 46 ruptione. ⁴³ Seminatur in ignobilitate, surget
 in gloria: ⁴⁴ Seminatur in infirmitate, surget
 45 in uirtute. ⁴⁵ Seminatur corpus animale, sur-
 get corpus spiritale. Si est corpus animale,
 46 est & spiritale, sicut scriptum est: ⁴⁶ ¹ ² ³ ⁴ ⁵ ⁶ ⁷ ⁸ ⁹ ¹⁰ ¹¹ ¹² ¹³ ¹⁴ ¹⁵ ¹⁶ ¹⁷ ¹⁸ ¹⁹ ²⁰ ²¹ ²² ²³ ²⁴ ²⁵ ²⁶ ²⁷ ²⁸ ²⁹ ³⁰ ³¹ ³² ³³ ³⁴ ³⁵ ³⁶ ³⁷ ³⁸ ³⁹ ⁴⁰ ⁴¹ ⁴² ⁴³ ⁴⁴ ⁴⁵ ⁴⁶ ⁴⁷ ⁴⁸ ⁴⁹ ⁵⁰ ⁵¹ ⁵² ⁵³ ⁵⁴ ⁵⁵ ⁵⁶ ⁵⁷ ⁵⁸ ⁵⁹ ⁶⁰ ⁶¹ ⁶² ⁶³ ⁶⁴ ⁶⁵ ⁶⁶ ⁶⁷ ⁶⁸ ⁶⁹ ⁷⁰ ⁷¹ ⁷² ⁷³ ⁷⁴ ⁷⁵ ⁷⁶ ⁷⁷ ⁷⁸ ⁷⁹ ⁸⁰ ⁸¹ ⁸² ⁸³ ⁸⁴ ⁸⁵ ⁸⁶ ⁸⁷ ⁸⁸ ⁸⁹ ⁹⁰ ⁹¹ ⁹² ⁹³ ⁹⁴ ⁹⁵ ⁹⁶ ⁹⁷ ⁹⁸ ⁹⁹ ¹⁰⁰ ¹⁰¹ ¹⁰² ¹⁰³ ¹⁰⁴ ¹⁰⁵ ¹⁰⁶ ¹⁰⁷ ¹⁰⁸ ¹⁰⁹ ¹¹⁰ ¹¹¹ ¹¹² ¹¹³ ¹¹⁴ ¹¹⁵ ¹¹⁶ ¹¹⁷ ¹¹⁸ ¹¹⁹ ¹²⁰ ¹²¹ ¹²² ¹²³ ¹²⁴ ¹²⁵ ¹²⁶ ¹²⁷ ¹²⁸ ¹²⁹ ¹³⁰ ¹³¹ ¹³² ¹³³ ¹³⁴ ¹³⁵ ¹³⁶ ¹³⁷ ¹³⁸ ¹³⁹ ¹⁴⁰ ¹⁴¹ ¹⁴² ¹⁴³ ¹⁴⁴ ¹⁴⁵ ¹⁴⁶ ¹⁴⁷ ¹⁴⁸ ¹⁴⁹ ¹⁵⁰ ¹⁵¹ ¹⁵² ¹⁵³ ¹⁵⁴ ¹⁵⁵ ¹⁵⁶ ¹⁵⁷ ¹⁵⁸ ¹⁵⁹ ¹⁶⁰ ¹⁶¹ ¹⁶² ¹⁶³ ¹⁶⁴ ¹⁶⁵ ¹⁶⁶ ¹⁶⁷ ¹⁶⁸ ¹⁶⁹ ¹⁷⁰ ¹⁷¹ ¹⁷² ¹⁷³ ¹⁷⁴ ¹⁷⁵ ¹⁷⁶ ¹⁷⁷ ¹⁷⁸ ¹⁷⁹ ¹⁸⁰ ¹⁸¹ ¹⁸² ¹⁸³ ¹⁸⁴ ¹⁸⁵ ¹⁸⁶ ¹⁸⁷ ¹⁸⁸ ¹⁸⁹ ¹⁹⁰ ¹⁹¹ ¹⁹² ¹⁹³ ¹⁹⁴ ¹⁹⁵ ¹⁹⁶ ¹⁹⁷ ¹⁹⁸ ¹⁹⁹ ²⁰⁰ ²⁰¹ ²⁰² ²⁰³ ²⁰⁴ ²⁰⁵ ²⁰⁶ ²⁰⁷ ²⁰⁸ ²⁰⁹ ²¹⁰ ²¹¹ ²¹² ²¹³ ²¹⁴ ²¹⁵ ²¹⁶ ²¹⁷ ²¹⁸ ²¹⁹ ²²⁰ ²²¹ ²²² ²²³ ²²⁴ ²²⁵ ²²⁶ ²²⁷ ²²⁸ ²²⁹ ²³⁰ ²³¹ ²³² ²³³ ²³⁴ ²³⁵ ²³⁶ ²³⁷ ²³⁸ ²³⁹ ²⁴⁰ ²⁴¹ ²⁴² ²⁴³ ²⁴⁴ ²⁴⁵ ²⁴⁶ ²⁴⁷ ²⁴⁸ ²⁴⁹ ²⁵⁰ ²⁵¹ ²⁵² ²⁵³ ²⁵⁴ ²⁵⁵ ²⁵⁶ ²⁵⁷ ²⁵⁸ ²⁵⁹ ²⁶⁰ ²⁶¹ ²⁶² ²⁶³ ²⁶⁴ ²⁶⁵ ²⁶⁶ ²⁶⁷ ²⁶⁸ ²⁶⁹ ²⁷⁰ ²⁷¹ ²⁷² ²⁷³ ²⁷⁴ ²⁷⁵ ²⁷⁶ ²⁷⁷ ²⁷⁸ ²⁷⁹ ²⁸⁰ ²⁸¹ ²⁸² ²⁸³ ²⁸⁴ ²⁸⁵ ²⁸⁶ ²⁸⁷ ²⁸⁸ ²⁸⁹ ²⁹⁰ ²⁹¹ ²⁹² ²⁹³ ²⁹⁴ ²⁹⁵ ²⁹⁶ ²⁹⁷ ²⁹⁸ ²⁹⁹ ³⁰⁰ ³⁰¹ ³⁰² ³⁰³ ³⁰⁴ ³⁰⁵ ³⁰⁶ ³⁰⁷ ³⁰⁸ ³⁰⁹ ³¹⁰ ³¹¹ ³¹² ³¹³ ³¹⁴ ³¹⁵ ³¹⁶ ³¹⁷ ³¹⁸ ³¹⁹ ³²⁰ ³²¹ ³²² ³²³ ³²⁴ ³²⁵ ³²⁶ ³²⁷ ³²⁸ ³²⁹ ³³⁰ ³³¹ ³³² ³³³ ³³⁴ ³³⁵ ³³⁶ ³³⁷ ³³⁸ ³³⁹ ³⁴⁰ ³⁴¹ ³⁴² ³⁴³ ³⁴⁴ ³⁴⁵ ³⁴⁶ ³⁴⁷ ³⁴⁸ ³⁴⁹ ³⁵⁰ ³⁵¹ ³⁵² ³⁵³ ³⁵⁴ ³⁵⁵ ³⁵⁶ ³⁵⁷ ³⁵⁸ ³⁵⁹ ³⁶⁰ ³⁶¹ ³⁶² ³⁶³ ³⁶⁴ ³⁶⁵ ³⁶⁶ ³⁶⁷ ³⁶⁸ ³⁶⁹ ³⁷⁰ ³⁷¹ ³⁷² ³⁷³ ³⁷⁴ ³⁷⁵ ³⁷⁶ ³⁷⁷ ³⁷⁸ ³⁷⁹ ³⁸⁰ ³⁸¹ ³⁸² ³⁸³ ³⁸⁴ ³⁸⁵ ³⁸⁶ ³⁸⁷ ³⁸⁸ ³⁸⁹ ³⁹⁰ ³⁹¹ ³⁹² ³⁹³ ³⁹⁴ ³⁹⁵ ³⁹⁶ ³⁹⁷ ³⁹⁸ ³⁹⁹ ⁴⁰⁰ ⁴⁰¹ ⁴⁰² ⁴⁰³ ⁴⁰⁴ ⁴⁰⁵ ⁴⁰⁶ ⁴⁰⁷ ⁴⁰⁸ ⁴⁰⁹ ⁴¹⁰ ⁴¹¹ ⁴¹² ⁴¹³ ⁴¹⁴ ⁴¹⁵ ⁴¹⁶ ⁴¹⁷ ⁴¹⁸ ⁴¹⁹ ⁴²⁰ ⁴²¹ ⁴²² ⁴²³ ⁴²⁴ ⁴²⁵ ⁴²⁶ ⁴²⁷ ⁴²⁸ ⁴²⁹ ⁴³⁰ ⁴³¹ ⁴³² ⁴³³ ⁴³⁴ ⁴³⁵ ⁴³⁶ ⁴³⁷ ⁴³⁸ ⁴³⁹ ⁴⁴⁰ ⁴⁴¹ ⁴⁴² ⁴⁴³ ⁴⁴⁴ ⁴⁴⁵ ⁴⁴⁶ ⁴⁴⁷ ⁴⁴⁸ ⁴⁴⁹ ⁴⁵⁰ ⁴⁵¹ ⁴⁵² ⁴⁵³ ⁴⁵⁴ ⁴⁵⁵ ⁴⁵⁶ ⁴⁵⁷ ⁴⁵⁸ ⁴⁵⁹ ⁴⁶⁰ ⁴⁶¹ ⁴⁶² ⁴⁶³ ⁴⁶⁴ ⁴⁶⁵ ⁴⁶⁶ ⁴⁶⁷ ⁴⁶⁸ ⁴⁶⁹ ⁴⁷⁰ ⁴⁷¹ ⁴⁷² ⁴⁷³ ⁴⁷⁴ ⁴⁷⁵ ⁴⁷⁶ ⁴⁷⁷ ⁴⁷⁸ ⁴⁷⁹ ⁴⁸⁰ ⁴⁸¹ ⁴⁸² ⁴⁸³ ⁴⁸⁴ ⁴⁸⁵ ⁴⁸⁶ ⁴⁸⁷ ⁴⁸⁸ ⁴⁸⁹ ⁴⁹⁰ ⁴⁹¹ ⁴⁹² ⁴⁹³ ⁴⁹⁴ ⁴⁹⁵ ⁴⁹⁶ ⁴⁹⁷ ⁴⁹⁸ ⁴⁹⁹ ⁵⁰⁰ ⁵⁰¹ ⁵⁰² ⁵⁰³ ⁵⁰⁴ ⁵⁰⁵ ⁵⁰⁶ ⁵⁰⁷ ⁵⁰⁸ ⁵⁰⁹ ⁵¹⁰ ⁵¹¹ ⁵¹² ⁵¹³ ⁵¹⁴ ⁵¹⁵ ⁵¹⁶ ⁵¹⁷ ⁵¹⁸ ⁵¹⁹ ⁵²⁰ ⁵²¹ ⁵²² ⁵²³ ⁵²⁴ ⁵²⁵ ⁵²⁶ ⁵²⁷ ⁵²⁸ ⁵²⁹ ⁵³⁰ ⁵³¹ ⁵³² ⁵³³ ⁵³⁴ ⁵³⁵ ⁵³⁶ ⁵³⁷ ⁵³⁸ ⁵³⁹ ⁵⁴⁰ ⁵⁴¹ ⁵⁴² ⁵⁴³ ⁵⁴⁴ ⁵⁴⁵ ⁵⁴⁶ ⁵⁴⁷ ⁵⁴⁸ ⁵⁴⁹ ⁵⁵⁰ ⁵⁵¹ ⁵⁵² ⁵⁵³ ⁵⁵⁴ ⁵⁵⁵ ⁵⁵⁶ ⁵⁵⁷ ⁵⁵⁸ ⁵⁵⁹ ⁵⁶⁰ ⁵⁶¹ ⁵⁶² ⁵⁶³ ⁵⁶⁴ ⁵⁶⁵ ⁵⁶⁶ ⁵⁶⁷ ⁵⁶⁸ ⁵⁶⁹ ⁵⁷⁰ ⁵⁷¹ ⁵⁷² ⁵⁷³ ⁵⁷⁴ ⁵⁷⁵ ⁵⁷⁶ ⁵⁷⁷ ⁵⁷⁸ ⁵⁷⁹ ⁵⁸⁰ ⁵⁸¹ ⁵⁸² ⁵⁸³ ⁵⁸⁴ ⁵⁸⁵ ⁵⁸⁶ ⁵⁸⁷ ⁵⁸⁸ ⁵⁸⁹ ⁵⁹⁰ ⁵⁹¹ ⁵⁹² ⁵⁹³ ⁵⁹⁴ ⁵⁹⁵ ⁵⁹⁶ ⁵⁹⁷ ⁵⁹⁸ ⁵⁹⁹ ⁶⁰⁰ ⁶⁰¹ ⁶⁰² ⁶⁰³ ⁶⁰⁴ ⁶⁰⁵ ⁶⁰⁶ ⁶⁰⁷ ⁶⁰⁸ ⁶⁰⁹ ⁶¹⁰ ⁶¹¹ ⁶¹² ⁶¹³ ⁶¹⁴ ⁶¹⁵ ⁶¹⁶ ⁶¹⁷ ⁶¹⁸ ⁶¹⁹ ⁶²⁰ ⁶²¹ ⁶²² ⁶²³ ⁶²⁴ ⁶²⁵ ⁶²⁶ ⁶²⁷ ⁶²⁸ ⁶²⁹ ⁶³⁰ ⁶³¹ ⁶³² ⁶³³ ⁶³⁴ ⁶³⁵ ⁶³⁶ ⁶³⁷ ⁶³⁸ ⁶³⁹ ⁶⁴⁰ ⁶⁴¹ ⁶⁴² ⁶⁴³ ⁶⁴⁴ ⁶⁴⁵ ⁶⁴⁶ ⁶⁴⁷ ⁶⁴⁸ ⁶⁴⁹ ⁶⁵⁰ ⁶⁵¹ ⁶⁵² ⁶⁵³ ⁶⁵⁴ ⁶⁵⁵ ⁶⁵⁶ ⁶⁵⁷ ⁶⁵⁸ ⁶⁵⁹ ⁶⁶⁰ ⁶⁶¹ ⁶⁶² ⁶⁶³ ⁶⁶⁴ ⁶⁶⁵ ⁶⁶⁶ ⁶⁶⁷ ⁶⁶⁸ ⁶⁶⁹ ⁶⁷⁰ ⁶⁷¹ ⁶⁷² ⁶⁷³ ⁶⁷⁴ ⁶⁷⁵ ⁶⁷⁶ ⁶⁷⁷ ⁶⁷⁸ ⁶⁷⁹ ⁶⁸⁰ ⁶⁸¹ ⁶⁸² ⁶⁸³ ⁶⁸⁴ ⁶⁸⁵ ⁶⁸⁶ ⁶⁸⁷ ⁶⁸⁸ ⁶⁸⁹ ⁶⁹⁰ ⁶⁹¹ ⁶⁹² ⁶⁹³ ⁶⁹⁴ ⁶⁹⁵ ⁶⁹⁶ ⁶⁹⁷ ⁶⁹⁸ ⁶⁹⁹ ⁷⁰⁰ ⁷⁰¹ ⁷⁰² ⁷⁰³ ⁷⁰⁴ ⁷⁰⁵ ⁷⁰⁶ ⁷⁰⁷ ⁷⁰⁸ ⁷⁰⁹ ⁷¹⁰ ⁷¹¹ ⁷¹² ⁷¹³ ⁷¹⁴ ⁷¹⁵ ⁷¹⁶ ⁷¹⁷ ⁷¹⁸ ⁷¹⁹ ⁷²⁰ ⁷²¹ ⁷²² ⁷²³ ⁷²⁴ ⁷²⁵ ⁷²⁶ ⁷²⁷ ⁷²⁸ ⁷²⁹ ⁷³⁰ ⁷³¹ ⁷³² ⁷³³ ⁷³⁴ ⁷³⁵ ⁷³⁶ ⁷³⁷ ⁷³⁸ ⁷³⁹ ⁷⁴⁰ ⁷⁴¹ ⁷⁴² ⁷⁴³ ⁷⁴⁴ ⁷⁴⁵ ⁷⁴⁶ ⁷⁴⁷ ⁷⁴⁸ ⁷⁴⁹ ⁷⁵⁰ ⁷⁵¹ ⁷⁵² ⁷⁵³ ⁷⁵⁴ ⁷⁵⁵ ⁷⁵⁶ ⁷⁵⁷ ⁷⁵⁸ ⁷⁵⁹ ⁷⁶⁰ ⁷⁶¹ ⁷⁶² ⁷⁶³ ⁷⁶⁴ ⁷⁶⁵ ⁷⁶⁶ ⁷⁶⁷ ⁷⁶⁸ ⁷⁶⁹ ⁷⁷⁰ ⁷⁷¹ ⁷⁷² ⁷⁷³ ⁷⁷⁴ ⁷⁷⁵ ⁷⁷⁶ ⁷⁷⁷ ⁷⁷⁸ ⁷⁷⁹ ⁷⁸⁰ ⁷⁸¹ ⁷⁸² ⁷⁸³ ⁷⁸⁴ ⁷⁸⁵ ⁷⁸⁶ ⁷⁸⁷ ⁷⁸⁸ ⁷⁸⁹ ⁷⁹⁰ ⁷⁹¹ ⁷⁹² ⁷⁹³ ⁷⁹⁴ ⁷⁹⁵ ⁷⁹⁶ ⁷⁹⁷ ⁷⁹⁸ ⁷⁹⁹ ⁸⁰⁰ ⁸⁰¹ ⁸⁰² ⁸⁰³ ⁸⁰⁴ ⁸⁰⁵ ⁸⁰⁶ ⁸⁰⁷ ⁸⁰⁸ ⁸⁰⁹ ⁸¹⁰ ⁸¹¹ ⁸¹² ⁸¹³ ⁸¹⁴ ⁸¹⁵ ⁸¹⁶ ⁸¹⁷ ⁸¹⁸ ⁸¹⁹ ⁸²⁰ ⁸²¹ ⁸²² ⁸²³ ⁸²⁴ ⁸²⁵ ⁸²⁶ ⁸²⁷ ⁸²⁸ ⁸²⁹ ⁸³⁰ ⁸³¹ ⁸³² ⁸³³ ⁸³⁴ ⁸³⁵ ⁸³⁶ ⁸³⁷ ⁸³⁸ ⁸³⁹ ⁸⁴⁰ ⁸⁴¹ ⁸⁴² ⁸⁴³ ⁸⁴⁴ ⁸⁴⁵ ⁸⁴⁶ ⁸⁴⁷ ⁸⁴⁸ ⁸⁴⁹ ⁸⁵⁰ ⁸⁵¹ ⁸⁵² ⁸⁵³ ⁸⁵⁴ ⁸⁵⁵ ⁸⁵⁶ ⁸⁵⁷ ⁸⁵⁸ ⁸⁵⁹ ⁸⁶⁰ ⁸⁶¹ ⁸⁶² ⁸⁶³ ⁸⁶⁴ ⁸⁶⁵ ⁸⁶⁶ ⁸⁶⁷ ⁸⁶⁸ ⁸⁶⁹ ⁸⁷⁰ ⁸⁷¹ ⁸⁷² ⁸⁷³ ⁸⁷⁴ ⁸⁷⁵ ⁸⁷⁶ ⁸⁷⁷ ⁸⁷⁸ ⁸⁷⁹ ⁸⁸⁰ ⁸⁸¹ ⁸⁸² ⁸⁸³ ⁸⁸⁴ ⁸⁸⁵ ⁸⁸⁶ ⁸⁸⁷ ⁸⁸⁸ ⁸⁸⁹ ⁸⁹⁰ ⁸⁹¹ ⁸⁹² ⁸⁹³ ⁸⁹⁴ ⁸⁹⁵ ⁸⁹⁶ ⁸⁹⁷ ⁸⁹⁸ ⁸⁹⁹ ⁹⁰⁰ ⁹⁰¹ ⁹⁰² ⁹⁰³ ⁹⁰⁴ ⁹⁰⁵ ⁹⁰⁶ ⁹⁰⁷ ⁹⁰⁸ ⁹⁰⁹ ⁹¹⁰ ⁹¹¹ ⁹¹² ⁹¹³ ⁹¹⁴ ⁹¹⁵ ⁹¹⁶ ⁹¹⁷ ⁹¹⁸ ⁹¹⁹ ⁹²⁰ ⁹²¹ ⁹²² ⁹²³ ⁹²⁴ ⁹²⁵ ⁹²⁶ ⁹²⁷ ⁹²⁸ ⁹²⁹ ⁹³⁰ ⁹³¹ ⁹³² ⁹³³ ⁹³⁴ ⁹³⁵ ⁹³⁶ ⁹³⁷ ⁹³⁸ ⁹³⁹ ⁹⁴⁰ ⁹⁴¹ ⁹⁴² ⁹⁴³ ⁹⁴⁴ ⁹⁴⁵ ⁹⁴⁶ ⁹⁴⁷ ⁹⁴⁸ ⁹⁴⁹ ⁹⁵⁰ ⁹⁵¹ ⁹⁵² ⁹⁵³ ⁹⁵⁴ ⁹⁵⁵ ⁹⁵⁶ ⁹⁵⁷ ⁹⁵⁸ ⁹⁵⁹ ⁹⁶⁰ ⁹⁶¹ ⁹⁶² ⁹⁶³ ⁹⁶⁴ ⁹⁶⁵ ⁹⁶⁶ ⁹⁶⁷ ⁹⁶⁸ ⁹⁶⁹ ⁹⁷⁰ ⁹⁷¹ ⁹⁷² ⁹⁷³ ⁹⁷⁴ ⁹⁷⁵ ⁹⁷⁶ ⁹⁷⁷ ⁹⁷⁸ ⁹⁷⁹ ⁹⁸⁰ ⁹⁸¹ ⁹⁸² ⁹⁸³ ⁹⁸⁴ ⁹⁸⁵ ⁹⁸⁶ ⁹⁸⁷ ⁹⁸⁸ ⁹⁸⁹ ⁹⁹⁰ ⁹⁹¹ ⁹⁹² ⁹⁹³ ⁹⁹⁴ ⁹⁹⁵ ⁹⁹⁶ ⁹⁹⁷ ⁹⁹⁸ ⁹⁹⁹ ¹⁰⁰⁰ ¹⁰⁰¹ ¹⁰⁰² ¹⁰⁰³ ¹⁰⁰⁴ ¹⁰⁰⁵ ¹⁰⁰⁶ ¹⁰⁰⁷ ¹⁰⁰⁸ ¹⁰⁰⁹ ¹⁰¹⁰ ¹⁰¹¹ ¹⁰¹² ¹⁰¹³ ¹⁰¹⁴ ¹⁰¹⁵ ¹⁰¹⁶ ¹⁰¹⁷ ¹⁰¹⁸ ¹⁰¹⁹ ¹⁰²⁰ ¹⁰²¹ ¹⁰²² ¹⁰²³ ¹⁰²⁴ ¹⁰²⁵ ¹⁰²⁶ ¹⁰²⁷ ¹⁰²⁸ ¹⁰²⁹ ¹⁰³⁰ ¹⁰³¹ ¹⁰³² ¹⁰³³ ¹⁰³⁴ ¹⁰³⁵ ¹⁰³⁶ ¹⁰³⁷ ¹⁰³⁸ ¹⁰³⁹ ¹⁰⁴⁰ ¹⁰⁴¹ ¹⁰⁴² ¹⁰⁴³ ¹⁰⁴⁴ ¹⁰⁴⁵ ¹⁰⁴⁶ ¹⁰⁴⁷ ¹⁰⁴⁸ ¹⁰⁴⁹ ¹⁰⁵⁰ ¹⁰⁵¹ ¹⁰⁵² ¹⁰⁵³ ¹⁰⁵⁴ ¹⁰⁵⁵ ¹⁰⁵⁶ ¹⁰⁵⁷ ¹⁰⁵⁸ ¹⁰⁵⁹ ¹⁰⁶⁰ ¹⁰⁶¹ ¹⁰⁶² ¹⁰⁶³ ¹⁰⁶⁴ ¹⁰⁶⁵ ¹⁰⁶⁶ ¹⁰⁶⁷ ¹⁰⁶⁸ ¹⁰⁶⁹ ¹⁰⁷⁰ ¹⁰⁷¹ ¹⁰⁷² ¹⁰⁷³ ¹⁰⁷⁴ ¹⁰⁷⁵ ¹⁰⁷⁶ ¹⁰⁷⁷ ¹⁰⁷⁸ ¹⁰⁷⁹ ¹⁰⁸⁰ ¹⁰⁸¹ ¹⁰⁸² ¹⁰⁸³ ¹⁰⁸⁴ ¹⁰⁸⁵ ¹⁰⁸⁶ ¹⁰⁸⁷ ¹⁰⁸⁸ ¹⁰⁸⁹ ¹⁰⁹⁰ ¹⁰⁹¹ ¹⁰⁹² ¹⁰⁹³ ¹⁰⁹⁴ ¹⁰⁹⁵ ¹⁰⁹⁶ ¹⁰⁹⁷ ¹⁰⁹⁸ ¹⁰⁹⁹ ¹¹⁰⁰ ¹¹⁰¹ ¹¹⁰² ¹¹⁰³ ¹¹⁰⁴ ¹¹⁰⁵ ¹¹⁰⁶ ¹¹⁰⁷ ¹¹⁰⁸ ¹¹⁰⁹ ¹¹¹⁰ ¹¹¹¹ ¹¹¹² ¹¹¹³ ¹¹¹⁴ ¹¹¹⁵ ¹¹¹⁶

autem gratias, qui dedit nobis victo-
riam per Dominum nostrum Iesum Chri-
stum. * Itaque fratres mei dilecti, stabiles
estote, & immobiles: abundantes in opere
Domini semper, scientes quod labor vester
non est inanis in Domino.

CAP. XVI.

DE collectis autem, quæ sunt in san-
ctos, sicut ordinavi Ecclesijs Galatijs,
ita & vos facite. * Per vnam sabbati vni-
usque vestrum apud se seponat, recondens
quod ei bene placuerit: ut non, cum vene-
ro, tunc collectæ fiant. * Cum autem præ-
sens fuero: quod probaueritis per epistolas,
hos mittam perferre gratiam vestram in Je-
rusalem. * Quod si dignum fuerit ut & ego
eam, tunc ibunt. * Veniam autem ad vos,
cum Macedoniam pertransiero: nam Mace-
doniam pertransibo. * Apud vos autem for-
sitam manebo, vel etiam hiemabo: ut vos
me deducatis quocunque iero. * Nolo enim
vos modo in transitu uidere, spero enim me
aliquantulum temporis manere apud vos, si
Dominus permiserit. * Permanebo autem
Ephesi usque ad Pentecosten. * Ostium enim
mihi apertum est magnum, & evidens: &
aduersarij multi. * Si autem venerit Timotheus,
videte ut sine timore sit apud vos:

not

opus enim Domini operatur, sicut & ego.
* Ne quis ergo illum spernat: deducite autem
illum in pace, ut veniat ad me: expecto enim
illum cum fratribus. * De Apollo autem
fratre vobis notum facio, quoniam multum
rogavi eum ut veniret ad vos cum fratribus:
& utique non fuit voluntas ut nunc veniret:
veniet autem, cum ei vacuum fuerit. * Vigi-
late, stantes in fide, viriliter agite, & conforta-
mini. * Omnia vestra in charitate fiant.
* Obsecro autem vos fratres, nostis domum
Stephanæ, & Fortunati, & Achaici quonia
sunt primitiæ Achaicæ, & in ministerium san-
ctorum ordinaverunt seipso: * ut & vos sub-
diti sitis eiusmodi, & omni cooperanti, & la-
boranti. * Gaudeo autem in præsentia Ste-
phanæ, & Fortunati, & Achaici: quoniam
id, quod vobis deerat, ipsi suppleverunt:
refecerunt enim & meum spiritum, & ve-
strum. Cognoscite ergo qui huiusmodi sunt.
* Salutant vos Ecclesiæ Asiæ. Salutant vos
in Domino multum, Aquila, & Priscilla cum
domestica sua ecclesia: apud quos & hospi-
tor. * Salutant vos omnes fratres. Salutate
inuicem in osculo sancto. * Salutatio mea
manu Pauli. * Si quis non amat Dominum
nostrum Iesum Christum, sit anathema, Ma-
ran Atha. * Gratia Domini nostri Iesu Chri-
sti vobiscum. * Charitas mea cum omni-
bus vobis in Christo Iesu. Amen.

EPISTOLA BEATI PAULI APOSTOLI AD CORINTHIOS SECVNDA.

CAPVT PRIMVM.

PAVLVS Aposto-
lus Iesu Christi per
voluntatem Dei, &
Timotheus frater,
Ecclesie Dei, quæ
est Corinthi cum
omnibus sanctis,
qui sunt in uniuersa
Achaia. * Gratia

vobis, & pax a Deo

Patre nostro, & Domino Iesu Christo.
* Benedixit Deus & Pater Domini nostri
Iesu Christi, Pater misericordiarum, & Deus
totius consolationis, * qui consolatur nos
in omni tribulatione nostra: ut possimus &
ipsi consolari eos, qui in omni pressura sunt,
per exhortationem, qua exhortamur & ipsi
a Deo. * Quoniam sicut abundante passionibus
Christi in nobis: ita & per Christum abun-
dat consolatio nostra: * Sine autem tribula-

B mur pro vestra exhortatione & salute, sue
consolamur pro vestra consolatione, siue ex-
hortamur pro vestra exhortatione & salute,
quæ operatur tolerantiam eandem passio-
num, quas & nos patimur: * ut spes nostra
firma sit pro vobis: scientes quod sicut so-
cij passionum estis, sic eritis & consolatio-
nis. * Non enim volumus ignorare vos fra-
tres de tribulatione nostra, quæ facta est in
Asia, quoniam supra modum grauati sumus
supra virtutem, ita ut caderet nos etiam vi-
uere. * Sed ipsi in nobismetipsis responsum
mortis habuimus, ut non simus fidentes in
nobis, sed in Deo, qui suscitauit mortuos: * qui
de tantis periculis nos eripuit, & eruit: in
quem speramus quoniam & adhuc eripiet,
* adiuvantibus & vobis in oratione pro no-
bis: ut ex multorum personis, eius quæ in
nobis est donationis, per multos gratias agā-
tur pro nobis. * Nam gloria nostra hæc est,
testimonium conscientiarum nostrarum, quod in
C simplicitate cordis & sinceritate Dei: &
non in sapientia carnali, sed in gratia
Dei conuersati sumus in hoc mundo: abun-
dantius autem ad vos. * Non enim alia
scribimus vobis, quam quæ legistis, &
cognouistis. Spero autem quod usque in fi-
nem cognoscetis, * sicut & cognouistis nos
ex parte, quod gloria uestra sumus, sicut &
vos nostri, in die Domini nostri Iesu Chri-
sti. * Et hæc confidentia uolui prius uenire
ad vos, ut secundam gratiam haberetis: * &
per vos transire in Macedoniam, & iterum
a Macedonia venire ad vos, & a vobis dedu-
ci in Iudæam. * Cum ergo hoc voluissim,
numquid leuitate usus sum? Aut quæ cogi-
to, secundum carnem cogito, ut sit apud me
EST, & NON? * Fidelis autem Deus,
D quia sermo noster, qui fuit apud vos, non est
in illo EST, & NON. * Dei enim filium
Iesum Christum, qui in vobis per nos prædica-
tus est, per me, & Siluanum, & Timotheum, non
fuit EST & NON, sed EST in illo fuit.

10 * Quotquot enim promissiones Dei sunt, in
illo ē S Tideo & per ipsum Amen Deo ad
11 gloriam nostram. * Qui autem confirmat
nos uobiscum in Christo, & qui unxit nos
12 Deus: * qui & signauit nos, & dedit pignus
13 Spiritus in cordibus nostris. * Ego autem
testem Deum inuoco in animam meam,
quod parcens uobis, non ueni ultra Corin-
thum: non quia dominamur fidei uestræ,
sed adiutores sumus gaudi j uestri: nam fide
stat.

C A P. II.

1 **S**tatui autem hoc ipsum apud me. ne ite-
rum in tristitia uenire ad uos. * Si enim
A ego contristo uos: & quis est, qui me letifi-
cet, nisi qui contristatur ex me? * Et hoc ip-
sum scripsi uobis, ut non cum uenero, tristi-
tiam super tristitiam habeam, de quibus opor-
tuerat me gaudere: cōsiders in omnibus uo-
bis, quia meū gaudium, omnium uestrum est.
4 * Nā ex multa tribulatione, & angustia cor-
dis scripsi uobis per multas lacrymas: non
ut contristemini: sed ut sciatis, quam chari-
tatem habeam abundantius in uobis. * Si
B quis autem contristauit, non me contrista-
uit: sed ex parte, ut non onerem omnes uos.
6 * Sufficit illi, qui eiusmodi est, obiurgatio
7 hæc, quæ sit a pluribus: * ita ut e contrario
magis doneis, & consolemini, ne forte abig-
dantiori tristitia absorbeat, qui eiusmodi
8 est. * Propter quod obsecro uos, ut confirme-
tis in illum charitatem. * Ideo enim & scri-
psi, ut cognoscam experimentum uestrum.
10 an in omnibus obediens sitis. * Cui autē
aliquid donastis, & ego: nam & ego quod do-
naui, si quid donauit, propter uos in persona
11 Christi, * ut non circumueniamur a satana:
non enim ignoramus cogitationes eius.
12 * Cum uenissem autem Troadem propter
Euangelium Christi, & ostium mihi apertū
13 esset in Domino, * non habui requiem spiri-
tui meo: eo quod non inuenerim Titum fra-
trem meum, sed ualefaciens eis, profectus sū
14 in Macedoniam. * Deo autem gratias, qui
semper triumphat nos in Christo Iesu, &
odorem nouitæ suæ manifestat per nos.
15 omni loco: quia Christi bonus odor sumus
Deo in ijs, qui salui sunt, & in ijs, qui per-
eunt: * alij quidem odor mortis in mortē:
16 alij autem odor uitæ in uitam. Et ad hæc
17 quis tam idoneus? * Non enim sumus fi-
ent plurimi, adulterantes uerbum Dei, sed
ex sinceritate, sed sicut ex Deo, coram Deo,
in Christo loquimur.

C A P. III.

1 **I**ncipimus iterum nosmetipsos commen-
A dare? aut numquid egemus (sicut qui-
dam) corroborandi ijs epistolis ad uos, aut
1 ex uobis? * Epistola nostra uos estis, scri-

pta in cordibus nostris, quæ scitur, & legitur
3 ab omnibus hominibus: * manifestati quod
B epistola estis Christi, ministrati a nobis, &
scripta non atramento, sed spiritu Dei ui-
ui: non in tabulis lapideis, sed in tabulis cor-
dis carnalibus. * Fiduciam autem talem
4 habemus per Christum ad Deum: * non
quod sufficientes simus cogitare aliquid a
nobis, quasi ex nobis: sed sufficientia nostra
6 ex Deo est: * qui & idoneos nos fecit mini-
stros noui testamenti: non littera, sed Spiritu:
littera enim occidit, Spiritus autem uiuit
7 facit. * Quod si ministratio mortis litteris
deformata in lapidibus, fuit in gloria, ita ut
non possent intendere filij Israel in faciem
Moysi: propter gloriam vultus eius, quæ
8 euacuatur: * quomodo non magis mini-
9 stratio Spiritus erit in gloria? * Nam si
C ministratio damnationis gloria est: multo
magis abundat ministerium iustitiæ in gloria.
10 Nam nec glorificati est, quod clauit
in hac parte, propter excellentem gloriam.
11 * Si enim quod euacuatur, per gloriam est:
12 multo magis quod manet, in gloria est. * Ha-
bentes igitur talem spem, multa fiducia uti-
mur: * I & non sicut Moyses ponebat vela-
men super faciem suam, ut non intēderet filij
14 Israel in faciem eius, quod euacuatur, sed ob-
tasti sunt sensus eorum. Vsq̃ in hodiernum
enim diem, id ipsum uelamen in lectione ne-
teris testamenti manet non reuelati, (quo-
15 niam in Christo euacuatur) * sed usque in
D hodiernum diem, cum legitur Moyses, vela-
men positum est super cor eorum. * Cum
autem conuersus fuerit ad Dominum, auffle-
retur uelamen. * I Dominus autem Spiritus
17 est: Vbi autem Spiritus Domini: ibi li-
bertas. * Nos uero omnes, reuelata facie,
18 gloriam Domini speculantes, in eandē ima-
ginem transformamur a claritate in clarita-
tem, tamquam a Domini Spiritu.

C A P. IV.

1 **I** Deo habentes administrationem, iuxta
A quod misericordiam consecuti sumus,
2 non deficiamus, * sed abdicamus ocula de-
decoris, non ambulantes in astutia, neque
adulterantes uerbum Dei, sed in manifestati-
one ueritatis cōmendantes nosmetipsos ad
omnem conscientiam hominum corā Deo.
3 * Quod si etiā opertum est Euangelium no-
strum: in ijs, qui percuti, est opertum: * in
4 quibus Deus huius sæculi excecavit men-
tes infidelium, ut non fulgeat illis illumina-
tio Euangelij gloriæ Christi, qui est imago
5 Dei. * Non enim nosmetipsos prædica-
B mus, sed Iesum Christum Dominum no-
strum: nos autem seruus uestris per Iesum.
6 * quoniam Deus, qui dixit de tenebris lucem
splendescere, ipse illuxit in cordibus nostris

I Exo. 34.
d. 33I Ioan. 4.
c. 24

bus. Quæ enim participatio iustitiæ cum iniquitate? Aut quæ societas luci ad tenebras? Quæ autem conuictio Christi ad Belial? Aut quæ pars fidei cum infidelis? Qui autem consensus templo Dei cum idolis? Vos enim estis templum Dei vivi, sicut dicit Deus: Quoniam inhabitabo in illis, & inambulabo inter eos, & ero illorum Deus, & ipsi erunt mihi populus. Propter quod exite de medio eorum, & separamini, dicit Dominus, & immundum ne tetigeritis: & ego recipiam vos: & ero vobis in patrem, & vos eritis mihi in filios, & filias, dicit Dominus omnipotens.

CAP. VII.

HAs ergo habentes promissiones, charissimi, mundemus nos ab omni inquinamento carnis, & spiritus perficientes tantâ ascitationem in timore Dei. Capite nos. Neminem læsumus, neminem corripimus, neminem circumuenimus. Non ad condensationem vestram diem. prædiximus enim quod in cordibus nostris estis ad commorandum, & ad conuivendum. Multa mihi ducta est apud vos, multa mihi gloriatio pro vobis, repletus sum consolatione, superabundo gaudio in omni tribulatione nostra. Nam & cum venissemus in Macedoniam, nullam requiem habuit caro nostra, sed omnem tribulationem passi sumus: foris pugnantius timores. Sed qui consolatur humiles, consolatus est nos Deus in aduentu Titi. Non solum autem in aduentu eius, sed etiam in consolatione, quia consolatus est in vobis, referens nobis vestrum desiderium, vestrum fletum, vestram emulationem pro me, ita ut magis gauderem. Quoniam etsi contristatus uos in epistola, non me poenitet: etsi poeniteret, videns quod epistola illa (etsi ad horam) uos contristauit: nunc gaudeo: Quoniam contristati estis, sed quia contristati estis ad poenitentiam. Contristati enim estis secundum Deum, ut in nullo detrimentum patiamini ex nobis. Quæ enim secundum Deum tristitia est, poenitentiam in salutem stabilem operatur: sæculi autem tristitia mortem operatur. Ecce enim hoc ipse Deus, secundum Deum contristari uos, quantum in uobis operatur sollicitudinem: sed de fensionem, sed indignationem, sed timorem, sed desiderium, sed emulationem, sed vindictam. in omnibus exhibuistis uos, incontaminati, esse negotio. Igitur, etsi scripsi uobis, non propter eum, qui fecit iniuriam, nec propter eum, qui passus est: sed ad manducandam sollicitudinem uestram, quam habemus pro uobis. Coram Deo: ideo consolati sumus. In consolatione autem nostra, abundantius magis gauisi sumus super gau-

dio Titi, quia refectus est spiritus eius ab omnibus uobis. & si quid apud illum de uobis gloriatus sum, non sum confusus: sed sicut omnia uobis in ueritate locuti sumus, ita & gloriatio nostra, quæ fuit ad Titum, ueritas facta est, & uicera eius abundantius in uobis sunt remissentibus omnium uestrum obedientiam: quomodo cum timore, & tremore exceperitis illum. Gaudeo quod in omnibus confido in uobis.

CAP. VIII.

Notam autem facimus uobis, fratres, gratiam Dei, quæ data est in Ecclesijs Macedonia: quod in multo experimento tribulationis abundantia gaudij ipsorum fuit, & altissima paupertas eorum abundanti diuitias simplicitatis eorum: quia secundum uirtutem testimonium illis reddo, & supra uirtutum uoluntarij fuerunt, cum multa exhortatione obsecrantes nos gratiâ, & communicationem ministerij, quod sit in sanctos. Et non sicut sperauimus, sed semetipsos dederunt primum Domino, deinde nobis per uoluntatem Dei, ita ut rogaui Titum: ut quemadmodum cepit, ita & perficiat in uobis etiam gratiam istâ. Sed sicut in omnibus abundantis fide, & sermone, & scientia, & omni sollicitudine, insuper & charitate uestra in nos, ut & in hac gratia abundetis. Non quasi impetantes dico: sed per altorum sollicitudinem, etiam uestræ charitatis ingenium bonum commendans. Scitis enim gratiam Domini nostri Iesu Christi, quoniam propter uos egenus factus est, cum esset diues, ut illius inopia uos diuites efficeret. Et consilium in hoc dedit hoc enim uobis uelle est, qui non solum facere, sed & uelle cepisset ab anno priore: nunc uero & facto persicite: ut quemadmodum promptus est animus uoluntatis, ita sit & persiciendi ex eo, quod habetis. Si enim uoluntas prompta est, secundum id, quod habet, accepta est, non secundum id, quod non habet. Non enim ut alijs sit remissio, uobis autem tribulatio, sed ex æqualitate. In præfenti tempore uestra abundantia illorum inopia suppleat: ut & illorum abundantia uestræ inopiæ sit supplementum, ut fiat æqualitas, sicut scriptum est: Qui multum non abundauit, & qui modicum, non minorauit. Gratiæ autem Deo, qui dedit eandem gloriam: laus est in Euangelio per omnes Ecclesias: non solum autem, sed & ordinatus est ab Ecclesijs comes peregrinationis nostræ in hanc gratiam, quæ ministrator a nobis

ad Dominum

I. E. 15. d. 18

ad Domini gloriam, & desideratam uolunta-
tem nostram: * deuitantes hoc, ne quis nos
uiuperet in hac plenitudine, quæ ministr-
tur a nobis: * I Prouidemus enim bona non
solum coram Deo, sed etiam coram homi-
nibus. * Misimus autem cum illis & fratre
nostrum, quem probauimus in multis sepe
solicitem esse: nunc autem multo solicio-
rem, confidentia multa in uos, * siue pro Ti-
to, qui est socius meus, & in uos adiutor, siue
fratres nostri, Apostoli Ecclesiarum, gloria
Christi. * Offensionem ergo, quæ est charita-
tis uestræ, & nostræ gloriæ pro uobis, in illos
ostendite in faciem Ecclesiarum.

CAP. IX.

Nam de ministerio, quod sit in sanctis
ex abundanti est mihi scribere uobis.
* Scio enim promptum animum uestrum:
pro quo de uobis gloriatur apud Macedones.
Quoniam & Achaia parata est ab anno præ-
terito, & uestra æmulatione prouocauit pluri-
mos. * Misi autem fratres: ut ne quod gloria
mur de uobis, euacuetur in hac parte, ut (quæ
admodum dixi) parati sitis: * ne cum uene-
rint Macedones mecum, & inuenerint uos
imparatos, erubescamus nos (ut non dica-
mus uos) in hac substantia. * Necessarium
ergo existimaui rogare fratres, ut præueni-
at ad uos, & præparent repromissam benedi-
ctionem hanc paratam esse sic, quasi benedi-
ctionem, non tamquam auaritiam. * Hoc
autem dico: Qui parce seminat, parce & me-
tet: & qui seminat in benedictionibus, de
benedictionibus & meret. * Vnusquisque
prout destinauit in corde suo, non ex tristi-
tia, aut ex necessitate: I hilariter enim dato-
rem diligit Deus. * Potens est autem Deus
commem gratiam abundare facere in uobis:
ut in omnibus semper omnem sufficientiam
habentes, abundetis in omne opus bonum,
* sicut scriptum est: I Dispersit, dedit pau-
peribus: iustitia eius manet in seculum se-
culi. * Qui autem administrat semen semina-
nti: & panem ad manducandum præsta-
bit, & multiplicabit semen uestrum, & au-
gebit incrementa frugum iustitiæ uestræ:
* ut in omnibus locupletati abundetis in
dominem simplicitatem, quæ operatur per
nos gratiarum actionem Deo. * Quoniam
ministerium huius officij non solum supplet
ea, quæ defunt sanctis, sed etiam abundat
per multas gratiarum actiones in Domino,
* per probationem ministerij huius, glorifican-
tes Deum in obedientia confessionis uestræ, in
Euangelio Christi, & simplicitate comunica-
tionis in illos, & in omnes, * & in ipsorum
obsecratione pro uobis, desiderantium uos
propter eminentem gratiam Dei in uobis.
* Gralias Deo super inenarrabili dono eius.

CAP. X.

Ipsæ autem ego Paulus obsecro uos per
mansuetudinem, & modestiam Christi,
qui in facie quidem humilis sum inter uos,
absens aurem confido in uobis. * Rogo au-
tem uos ne præsens audeam per eam confi-
dentiam, quæ existimor audere in quosdam,
qui arbitrantur nos tamquam secūdum car-
nem amblemus. * In carne enim ambulamus,
non secundum carnem militamus. * Nā
arma militiæ nostræ non carnalia sunt, sed po-
tentia Deo ad destructionem munitionum, con-
silia destruentes, * & omnem altitudinem ex-
tollentem se aduersus scientiam Dei, & in
captiuitatem redigentes omnem intellectu-
m in obsequium Christi, * & in promptu ha-
bentes ulcisci omnem inobedientiam, cum
impleta fuerit uestra obedientia. * Quæ se-
cundum faciem sunt, uidete. * Si quis confi-
dit sibi Christi se esse, hoc cogitet iterum
apud se quia sicut ipse Christi est, ira & nos.
* Nam, & si amplius aliquid gloriarum fue-
rit de potestate nostra, quam dedit nobis
Dominus in edificationem, & non in destru-
ctionem uestram: non erubescam. * Ve au-
tem non existimer tamquam terrere uos per
epistolas: quoniam quidem epistolæ, inqui-
cunt, graues sunt & fortes: præsentia autem
corporis infirma, & sermo contemptibilis:
* hoc cogitet qui eiusmodi est, quia quales
sumus uerbo per epistolas absentes, tales &
præsentem in facie. * Non enim audeamus
inferre, aut comparare nos quibusdam, qui
seipsos commendant: sed ipsi in nobis nos-
metipsos metientes, & comparantes nos-
metipsos nobis. * Nos autem non in immen-
sum gloriamur, I sed secundum mensuram
regulæ, quæ mensus est nobis Deus, mensu-
ram pertingendi usque ad uos. * Non enim
quasi non pertingentes ad uos, superexten-
dimus nos: usque ad uos enim peruenimus
in Euangelio Christi. * non in immensum
gloriantes in alienis laboribus: spem autem
habentes crescentis fidei uestræ, in uobis ma-
gnificati secundum regulam nostram in
abundantiam, * etiam in illa, quæ ultra uos
sunt, euangelizare, non in aliena regula in
ijs quæ præparata sunt gloriosi. * I Qui au-
tem gloriatur, in Domino gloriatur. * Non
enim qui seipsum commendat, ille proba-
tus est: sed quem Deus commendat.

CAP. XI.

Vtinam sustineretis modicum quid in-
sipientiæ meæ, sed & supportate me:
* Aemulor enim uos Dei æmulatione. De-
spondi enim uos uni viro uirginem castam
exhibere Christo. * Timeo autem ne I sicut
serpens Heuam seduxit astutia sua, ita cor-
rumpantur

rumpantur sensus vestri, & excedant a simplicitate, quæ est in Christo. * Nam si is, qui venit, alium Christum prædicat, quem non prædicauimus, aut alium spiritum accipitis, quem non accepistis: aut aliud Euangelium, quod non recepistis: recte pateremini.

Existimo enim nihil me minus fecisse a magnis Apostolis. * Nam et si imperitus ferebimur, sed non scientia, in omnibus autem manifestati sumus vobis. * Aut numquid peccatum feci, me ipsum humilians, ut vos exaltemini? quoniam gratis Euangelium dei euangelizavi vobis? * Alias Ecclesias excoliaui, accipiens stipendium ad ministerium vestrum. * Et cum essem apud vos, & egerem, nulli onerosus fui: nam quod mihi deerat, suppleuerunt fratres, qui uenerunt a Macedonia: & in omnibus sine onere me vobis seruauit, & seruaui. * Et si ueritas Christi in me, quoniam hæc gloria non infringitur in me in regionibus Achaia. * Quare? quia non diligo vos? Deum scitis. Quod autem facio, & faciam: ut impetum occasionem eorum, qui volunt occasionem, ut in quo gloriantur, inueniantur sicut & nos.

Nam eiusmodi pseudoapostoli, siue operarii subdoli, transfigurantes se in apostolos Christi. * Igitur mitum, ipse enim factinas transfigurat se in angelum lucis. * non est ergo magnum, si ministri eius transfigurentur uelut ministri iustitiae: quorum finis erit secundum opera ipsorum. * Iterum dico, (ne quis me putet insipientem esse, alioquin uelut insipientem accipite me, ut & ego modicum quid glorie) * quod loquor; non loquor secundum Deum, sed quasi in insipientia, in hac substantia gloria. * Quoniam multi gloriantur secundum carnem: & ego gloriabor. * Libenter enim sufferis insipientes: cum sitis ipsi sapientes. * Sustinetis enim si quis uos in seruitutem redigit, si quis deuotus, si quis accipit, si quis extollitur, si quis in faciem uos cadit. * Secundum ignobilitatem dico, quasi non infirmus fuimus in hac parte. In quo quis audet (in insipientia dico) audeo & ego: * Hebraei sunt, & ego: * Israelitæ sunt, & ego: * Semen Abraham sunt, & ego: * Ministri Christi sunt, (ut minus sapiens dico) plus ego in laboribus plurimis, in carceribus abundans, in plagis supra modum, in mortibus frequenter. * A Iudeis quinquies, in quatuor dragenis, una minus, accepi. * Et ter uirgis exui sum, & semel lapidatus sum, & ter naufragium feci, nocte & die in profundo maris fui. * In itineribus saepe, periculis fluminum, periculis fætonum, periculis ex genere, periculis ex gentibus, periculis in ciuitate, periculis in solitudine, periculis in mari, periculis in falsis fratribus: in labore, & ærumna, in uigilijs multis, in fame, & siti, in ieiunijs multis, in frigore, & nuditate, præter illa,

quæ extrinsecus sunt, instantia mea quotidiana, sollicitudo omnium Ecclesiarum. * Quis infirmatur, & ego non infirmor? quis sanatur, & ego non sanor? * Si gloriari oportet: quæ infirmitas mea sunt, gloria. * Deus & Pater Domini nostri Iesu Christi, qui est benedictus in secula, scit quod non mentior. * Damasci præpositus Gentis Aretæ regis, custodiebat ciuitatem: & per fenestram in porta dimissus sum per murum, & sic effugi manus eius.

CAP. XII.

Si gloriari oportet (non expedire quidem): * Veniam autem ad visiones, & reuelationes Domini. * Scio hominem in Christo ante annos quattuordecim, siue in corpore nescio, siue extra corpus nescio, Deus scit, rapsum huiusmodi usque ad tertium cælum. * Et scio huiusmodi hominem siue in corpore, siue extra corpus nescio, Deus scit, quomodo raptus est in Paradisum: & audiuit arcanæ uerba, quæ non licet homini loqui. * Pro huiusmodi gloriabor: pro me autem nihil gloriabor nisi in infirmitatibus meis. * Nam & si uolero gloriari, non ero insipiens: ueritatem enim dicam: parco autem, ne quis me existimet supra id, quod uidet in me, aut aliter quid audiat ex me. * Et ne magnitudo reuelationis extollar me, datus est mihi stimulus carnis meæ angelus satanæ, qui me colaphizat. * Propter quod ter Dominum rogauit, ut discederet a me: & dixit mihi: Sufficit tibi gratia mea: nam uirtus in infirmitate perficitur. Libenter igitur gloriabor in infirmitatibus meis, ut inhabitet in me uirtus Christi. * Propter quod placeo mihi in infirmitatibus meis, in contumelijs, in necessitatibus, in persecutionibus, in angustijs pro Christo. * Cum enim infirmor, & tuac potens sum. * Factus sum insipiens, uos me cogistis. Ego enim a uobis debui commendari: nihil enim minus fui ab illis, qui sunt supra modum Apostolizantes, nihil sum: signa tamen Apostolorum mei facta sunt super uos in omni patientia, in signis, & prodigijs, & uirtutibus. * Quid est enim, quod minus habuistis præ ceteris Ecclesijs, nisi quod ego ipse non grauauit uos? Donate mihi hanc iniuriam. * Ecce tertio hæc paratus sum venire ad uos: & non ero grauis uobis. Non enim quæro quæ uestra sunt, sed uos. Nec enim debent filii parentibus habere reus, sed parentes filiis. * Ego autem libentissimè me impendam, & superimpendam ipse pro animabus uestris: licet plus uos diligam, minus diligar. * Sed esto: ego uos non grauui: sed cum essem astutus, dolosus cepi. * Numquid per aliquem eorum, quos mihi

I Act. 9. d.

24

I Act. 9. a.

3

I Deu. 15: 24
I Act. 16. c. 23
I Act. 14. c. 18
I Act. 27. a. 2

ad uos, circa nunti uos? * Rogauit fratrem,
 F & mihi cum illo fratrem. Numquid Titu,
 uos circumuenit? nonne eodem spiritu am-
 19 bulauimus? nonne iisdem uestigijs? Olim
 putatis quod excusamus nos apud uos? Co-
 ram Deo in Christo loquimur: omnia au-
 tem charissimi propter edificationem ue-
 20 stram. * Timeo enim ne forte cum uenero,
 G non quales uolo, inuentam uos: & ego in-
 ueniam a uobis, qualem non uultis: ne for-
 te contentiones, emulationes, animositates,
 dissensiones, detractiones, inuersiones, in-
 21 stationes, seditiones sint inter uos: * ne ite-
 rum cum uenero, humiliet me Deus apud
 uos, & lugeam multos ex ijs, qui ante pec-
 cauerant, & non egerunt penitentiam su-
 per inmunditijs, & fornicatione, & impudi-
 citia, quam gesserunt.

CAP. XIII.

Des. 19.
 o. 15
 Mat. 13. b.
 6
 o. 8. c. 17
 Heb. 10. e.
 8

1 Ecce tertio hoc nuncio ad uos: § In die
 duorum, uel trium uotum stabit om-
 A ne uerbum. * Prædixi, & prædico, ut præ-
 sent, & nunc absens ijs, qui ante peccant-
 runt, & ceteris omnibus, quoniam si uene-
 3 ro iterum, non parcam. * An experimentum
 queritis eius, qui in me loquitur Christus,

qui in uobis non infirmatur, sed potens est
 4 in uobis. Nam et si crucifixus est ex infirmitate,
 & ceteris uincit ex uirtute Dei. Nam & nos
 infirmi sumus in illo: sed uiuemus cum eo
 5 ex uirtute Dei in uobis. * Volucimus uos ten-
 ta re si estis in fide ipsi uos probate. An non
 cognoscitis uosmetipsos quia Christus in uo-
 6 in uobis est? nisi forte reprobi estis. * Spero
 autem quod cognoscetis, quia nos non su-
 7 mus reprobi. * Oramus autem Deum ut ni-
 C hil mali faciat, non ut nos probati appare-
 mus, sed ut uos quod bonum est faciatis: nos
 8 autem ut reprobi simus. * Non enim posu-
 mus aliquid aduersus ueritatem, sed pro ue-
 9 ritate. * Gaudemus enim, quoniam nos ad-
 firmi sumus, uos autem potentes estis. Hoc
 10 & oramus uestram consummationem. * Ideo
 hac absens scribo, ut non praesens durius
 agam secundum potestatem, quam Domi-
 nus dedit mihi in edificationem, & non in
 11 destructionem. * De cetero, fratres, gaude-
 O te, perfecti estote, exhortamini, idem sapi-
 12 ente, pacem habete, & Deo pacis, & dilectio-
 13 nis sit uobiscum. * Salutate inuicem in oscu-
 14 lo sancto. Salutate uos omnes sancti. * Gra-
 15 tia Domini nostri Iesu Christi, & charitas
 Dei, & communicatio sancti Spiritus sit
 cum omnibus uobis. Amen.

EPISTOLA BEATI PAULI APOSTOLI AD GALATAS.

CAPVT PRIMVM.

PAULVS Aposto-
lus non ab homini-
bus, neque per homi-
nem, sed per Iesu-
m Christum, &
Deum Patrem, qui
suscitauit eum a mor-
tuis: & qui mecum
sunt omnes fratres,
Ecclesie Galatiz.

* Gratia uobis, & pax a Deo Patre, & Domi-
no nostro Iesu Christo, qui dedit semetip-
sum pro peccatis nostris, ut eriperet nos
de presenti seculo nequam, secundum uo-
luntatem Dei & Patris nostri, cui est glo-
ria in secula seculorum: Amen. * Miror quod
sic tam cito transferimini ab eo, qui nos uo-
cauit in gratiam Christi in aliud Euange-
lium: quod non est aliud, nisi sunt aliqui,
qui uos conturbant, & uolunt conuerrere

8 Euangelium Christi. * Sed licet nos, aut An-
gelus de celo euangelizet uobis praterqua-
9 quod euangelizauimus uobis, anathema
fit. * Sicut praximus, & nunc iterum,
10 dico: Si quis uobis euangelizauerit prater
id, quod accepistis, anathema fit. * Modo
enim hominibus suaden, an Deo? An quoro
11 hominibus placere? Si adhuc hominibus
placerem, Christi seruus non essem. * I No-
tum enim uobis facio, fratres, Euangelium,
quod euangelizarum est a me, quia non est
12 secundum hominem: * I uoque enim ego
ab homine accepi illud, neque didici, sed per
13 reuelationem Iesu Christi. * Audistis enim
conuersationem meam aliquando in Iudaif-
mo: quoniam supra modum persequabar
14 Ecclesiam Dei, & expugnabam illam. * &
proficiebam in Iudaismo supra multos co-
taneos meos in genere meo, abundantius
15 amulator exilens paternarum mearum tra-
dicionum. * Cum autem placuit ei, qui me
segregauit ex utero matris meae, & uocauit
16 per gratiam suam, * ut reuelaret Filium
suum in me, ut euangelizarem illum in
Gentibus: continuo non acquieui carni &
17 sanguini, * neque ueni Ierosolyman ad
D antecessores meos Apostolos: sed abij
Arabiam: & iterum reuersus sum Dama-
18 scum: * deinde post annos tres ueni Ieroso-
lymam uidere Petrum, & mansi apud eum
19 diebus quindecim: * alium autem Apo-
stolorum nidi neminem, uisi Iacobum
20 fratrem Domini. * Quae autem scribo uo-
bis, eccis coram Deo quia non mentior.
21 * Deinde ueni in partes Syriaz, & Ciliciz.
22 * Eram autem ignotus facie Ecclesie Iu-
23 daez, quae erant in Christo: tantum autem
auditum habebant: Quoniam qui persequer-
batur nos aliquando, nunc euangelizat fide-
24 quam aliquando expugnabat: * & in me
clarificabant Deum.

In-Cor. 15.

2. 1

I Eph. 3. 2.

CAP. II. 107

1 **D** E inde post annos quattuordecim, ite-
 2 rum ascendi Ierosolimam cum Bar-
 3 naba, assumpto & Tito. Ascendi autem se-
 4 cundum reuelationem; & contuli cum illis
 5 Euangelium, quod prae dico in Gentibus,
 6 scorsum autem ijs, qui uidebantur aliquid
 7 esse: ne forte in uacuum curretem, aut cu-
 8 rruissem. Sed neque Titus, qui mecum
 9 erat, cum esset Gentilis, compulsus est cir-
 10 cumcidid: sed propter subintro luctos falsos
 11 fratres, qui subintroierunt explorare liberta-
 12 tem nostram, quam habemus in Christo Ie-
 13 su, ut nos in seruilitatem redigerent. Quib-
 14 us neque ad horam cessimus subiectione,
 15 ut ueritas Euangelij permaneat apud uos:
 16 ab ijs autem, qui uidebantur esse aliquid,
 17 (quales aliquando fuerint, nihil mea inter-
 18 est) Deus personam hominis non accipit) mihi
 19 enim qui uidebantur esse aliquid, nihil
 20 conuolunt. Sed e contra cum uidissent
 21 quod I credidum est mihi Euangelium prae-
 22 pui, sicut & Petro circumcissionis (qui enim
 23 operatus est Petro in Apostolatam circum-
 24 cissionis, operatus est & mihi inter Gentes).
 25 & cum cognouissent gratiam, quae data est
 26 mihi, Iacobus, & Cephas, & Ioannes, qui uide-
 27 bantur columnae esse, dexteras dederunt
 28 mihi, & Barnabae societatis: ut nos in Gen-
 29 tibus, ipsi autem in circumcissionem: tantum
 30 ut pauperum memores essemus, quod etiā
 31 sollicitus fui hoc ipsum facere. Cum autem
 32 uenisset Cephas Anuochiam: in faciem ei
 33 relictis, quia reprehensibilis erat. Prius enim
 34 quam ueniret quidam a Iacobo, cum Gen-
 35 tibus edebat: cum autem uenisset, subtra-
 36 hebat, & segregabat se timens eos, qui ex cir-
 37 cumcisione erant. Et simulationi eius con-
 38 senserunt: ceteri Iudaei, ita ut & Barnabas du-
 39 ceretur ab eis in illam simulationem. Sed
 40 cum uidissem quod non recte ambularent
 41 ad veritatem Euangelij dixi Cepha coram
 42 omnibus: Si tu, cum Iudaeus sis, gentili-
 43 bus, & non Iudaice, quomodo Gentes co-
 44 gis Iudaizare? Nos natura Iudaei, & non
 45 ex Gentibus peccatores. Sciennes autem
 46 quod non iustificatur homo ex operibus le-
 47 gis, nisi per fidem Iesu Christi: & nos in
 48 Christo Iesu credimus, ut iustificemur ex fi-
 49 de Christi, & non ex operibus legis: I pro-
 50 pter quod ex operibus legis non iustifica-
 51 tur omnis caro. Quod si querentes iustifi-
 52 cari in Christo, inueni sumus & ipsi pecca-
 53 tores, nunquid Christus peccati minister est?
 54 Absit. Si enim quae destruxi, iterum haec
 55 aedifico: praeanctorem me confituo. Ego
 56 enim per legem, legi mortuus sum, ut Deo
 57 uiuam: Christo confixus sum cruci. Viuo
 58 autem, iam non ego: uiuit a. ro in me Chri-

stus. Quod autem nunc uiuo in carne: in fi-
 59 de uiui filij Dei, qui dilexit me, & tradidit
 60 semetipsum pro me. Non abijcio gratiam
 61 Dei. Si enim per legem iustitia, ergo gratis
 62 Christus mortuus est?

CAP. III.

1 **O** Idensati Galatae, quis vos fascinauit
 2 non obedire ueritati, ante quorum
 3 oculos Iesus Christus praescipus est, in uc-
 4 bis crucifixus? Hoc solum a uobis uolo di-
 5 scere: Ex operibus legis Spiritum accipi-
 6 stis, an ex auditu fidei? Sic stulti estis, ut
 7 cum spiritu coeperitis, nunc carne consum-
 8 memini? Tanta passi sine causa? Ita
 9 men sine causa? Qui ergo tribuit uobis Spi-
 10 ritum, & operatur uirtutes in uobis: ex ope-
 11 ribus legis, an ex auditu fidei? Sicut scri-
 12 ptum est: I Abraham credidit Deo, & re-
 13 putatum est illi ad iustitiam. Cognouit
 14 ergo quia qui ex fide sunt, ij sunt filij Abra-
 15 hae: Prouident autem Scriptura quia ex fi-
 16 de iustificat Gentes Deus, praenunciavit Abra-
 17 hae: I Quia benedictus in te omnes Gentes.
 18 Igitur qui ex fide sunt, benedicentur cum
 19 fidei Abraham. Quicumque enim ex ope-
 20 ribus legis sunt, sub maledicto sunt. Scri-
 21 ptum est enim: I Maledictus omnis, qui non
 22 permanferit in omnibus, quae scripta sunt in
 23 Libro legis ut faciat ea. Quoniam amen
 24 in lege nemo iustificatur apud Deum, ma-
 25 nifestum est: quia iustus ex fide uiuit. Lex
 26 autem non est ex fide, sed, I Qui fecerit ea,
 27 uiuet in illis. Christus nos redemit de ma-
 28 ledicto legis. Eius pro nobis maledictum:
 29 quia scriptum est: I Maledictus omnis qui
 30 pendet in ligno: ut in Gentibus benedi-
 31 ctio Abraham fieret in Christo Iesu, ut polli-
 32 ciationem Spiritus accipiamus per fidem.
 33 Frates (secundum hominem dico) tra-
 34 cimen hominum confirmatum testamentum
 35 nemo spem, nec superordinat. Abrah-
 36 hae sunt promissiones, & semini eius Non
 37 dicit: Ex seminibus, quasi in multis: sed qua-
 38 si in uno: Ex semini tuo, qui est Christus.
 39 Hoc autem dico, testamentum confirma-
 40 tum a Deo: quae post quadringentos & tri-
 41 ginta annos facta est Lex, non irritum facit
 42 ad euacuandam promissionem. Nam si ex
 43 lege hereditas, iam non ex promissione. Abra-
 44 ha autem per re-promissionem donauit Deus.
 45 Quid igitur lex? Propter transgressionem
 46 posita est donec ueniret semen, cui promissio-
 47 rat, ordinata per angelos in manu mediatoris.
 48 Mediator autem unus non est: Deus
 49 autem unus est. Lex ergo aduersus promissio-
 50 nem Dei? Absit. Si enim data esset lex, quae pos-
 51 set uti iustificare, uere ex lege esset iustitia.
 52 Sed conclusit Scriptura omnia sub pec-
 53 cato, ut promissio ex fide, Iesu Christi

daretur

23 daretur credentibus. * Prius autem quam
veniret fides, sub lege custodiebamur conclu-
24 si in eam fidem, quæ reuelanda erat. * Itaque
lex pedagogus noster fuit in Christo, ut ex
25 fide iustificemur. * At ubi venit fides, iam
non sumus sub pedagogo. * Omnes enim
filij Dei estis per fidem, quæ est in Christo
26 Iesu. * Quicumque enim in Christo bapti-
zati estis, Christi indueimini. * Nō est Iudeus,
neque Græcus: non est servus, neque liber:
non est masculus, neque femina. Omnes enim
27 vos unum estis in Christo Iesu. * Si autem
vos Christi, ergo semen Abraham estis, secun-
dum promissionem heredes.

C A P. II. III.

1 **I**co autem: Quanto tempore heres par-
vulus est, nihil differt a servo, cum-
2 sit dominus omnium: * sed sub tutoribus,
& ad opibus est usque ad præfinitum tempus
3 a patre: * ita & nos cum essemus parvuli,
4 sub elementis mundi eramus servituti. * Ac
ubi venit plenitudo temporis, misit Deus Fi-
5 lium suum factum ex muliere, factum sub lege, ut
eos, qui sub lege erant, redimeret, ut adoptio-
6 nem filiorum reciperemus. * Quoniam autem
estis filij, misit Deus Spiritum filij sui in cor-
7 da vestra clamantem: Abba, Pater. * Itaque
iam non est servus, sed filius: Quod si filius:
8 & heres per Deum. * Sed tunc quidem ignora-
tes Deum, quia natura non sunt discipuli, ser-
9 vati. * Nunc autem cum cognoveritis Deum,
10 immo cogniti sitis a Deo: quomodo conuer-
timini iterum ad infirma, & egena elemen-
ta, quibus denuo servire vultis? * Dies ob-
servatis, & mensis, & tempora, & annos.
11 * Timeo vos, ne forte sine causa laborave-
rim in vobis. * Ekote sicut ego, quia & ego
servi vobis: fratres obsecro vos: Nihil me lesi-
12 stis. * Scitis autem quia per infirmitatem car-
nis euangelizavi vobis iam pridem: & tenta-
13 tionem vestram in carne mea: non sprevis-
tis, neque respicistis: sed sicut Angelum Dei exce-
14 pissetis me, sicut Christum Iesum. * Vbi est ergo
15 beatitudo vestra? Testimoniū enim perhi-
beo vobis, quia, si fieri posset, oculos vestros
16 eruissetis, & dedissetis mihi. * Ergo inimicus
17 vobi factus sum, verum dicens vobis? * Ae-
mulantur vos non bene: sed excludere vos
18 volunt, ut illos emulemini. * Bonum autem
19 cum præfens sum apud vos. * Filioli mei,
quoniam iterum parturio, donec formetur Chri-
20 stus in vobis. * Vellem autem esse apud vos
modo, & mutare vocem meam: quoniam
21 fundor in vobis. * Dicite mihi qui sub lege
22 vultis esse: legem non legistis? * Scriptum
est enim: Quoniam Abraham duos filios ha-
23 buit: unum de ancilla, & unum de libera-

est: qui autem de libera, per reprobationem:
24 * quæ sunt per allegoriam dicta. Hæc enim
D sunt duo testamenta. Unum quidem in mon-
te Sina, in servitute generans: quæ est
25 Agar: * Sina enim mons est in Arabia, qui
coniunctus est ei, quæ nunc est Ierusalem, &
26 servit cum filiis suis. * Illa autem, quæ ser-
vitum est Ierusalem, libera est, quæ est mater
27 nostra. * Scriptum est enim: * Letare stori-
lis, quæ non parit: erumpet, & clama, quæ nō
parturit: quia multi filij desertæ, magis quā
28 eius, quæ habet animum. * Nos autem fratres
secundum Isaac promissionis filij sumus.
29 * Sed quomodo tunc is, qui secundum car-
nem natus fuerat, persequatur eum, qui se-
30 cundum spiritum: ita & nunc. * Sed quid
dicit Scriptura? * Eijce ancillam, & filium
eius: non enim heres erit filius ancillæ cum
31 filio liberæ. * Itaque, fratres, non sumus an-
cillæ filij, sed liberæ: qua libertate Christus
nos liberavit.

C A P. V.

1 **S**tate, & nolite iterum iugo servitutis con-
tineri. * Ecce ego Paulus dico vobis:
2 a quoniam si circumcidamini, Christus vobis
nihil proderit. * Testifico autem rursum om-
ni homini circumcidenti se, quoniam debi-
3 tor est universæ legis faciendæ. * Evacuati
estis a Christo, qui in lege iustificamini: a
4 gratia excidistis. * Nos enim spiritum ex-
5 pectamus, spem iustitiæ expetimus. * Nam in
Christo Iesu neque circumcilio aliquid va-
let, neque præputium: sed fides, quæ per cha-
6 ritatem operatur. * Curtebatis bene: quia
7 vos impediit veritati non obedire? * Per
8 suasio hæc nō est ex eo, qui vocat vos. * Imo
9 dicum seimentum totam massam corrumpit.
10 * Ego confido in vobis in Domino,
quod nihil aliud sapietis: qui autem contur-
11 bat vos, portabit iudicium, quicumque est
ille. * Ego autem, fratres, si circumcissionem
adhuc prædico: quid adhuc persecutionem
12 patior? Ergo evacuatum est scandalum cre-
13 dis. * Vtinam & abscondatur qui vos contur-
14 bant. * Vos enim in libertatem vocati estis
fratres: tantum ne libertatem in occasione
15 detis carnis, sed per charitatem Spiritus ser-
vite invicem. * Omnis enim lex in uno ser-
mone impletur: * Diliges proximum tuum sicut
16 te ipsum. * Quod si invicem mordetis,
& comeditis: videte ne ab invicem consuma-
17 mini. * Dico autem Spiritus ambulato, & de-
sideria carnis non perfricetis. * Caro enim
18 concupiscit aduersus spiritum: spiritus au-
tem aduersus carnem: hæc enim sibi inui-
19 cet aduersantur: ut non quæcumque vultis, il-
la faciat. * quod si spiritu ducimini, non
estis sub lege. * Manifesta sunt autem ope-
ra carnis: quæ sunt fornicatio, immunditia,

1 Gen. 16.

1. 15

Ge. 3. 1. 2. 2

114. 34. 2.

1 Ro. 9. b. 1

1 Gen. 21.

2. 16

1 Ag. 15. a.

1. 2

1. Cor. 5.

b. 6

1 Ien. 9.

d. 18

Matt. 22.

d. 39

Ro. 13. b. 8

1 Pet. 2. c.

11

10 impudicitia, luxuria, * idolorum seruitus, ve-
 11 neficia, ininimicitia, contentiones, emulatione-
 12 nes, ira, ciuitas, dissensiones, fides, * inuidia, ho-
 13 micidia, ebrietates, comestiones, & his si-
 14 milia, quæ prædico uobis, sicut prædixi quo-
 15 nam qui talia agunt, regnum Dei non con-
 16 sequentur. * Fructus autem Spiritus est:
 17 charitas, gaudium, pax, patientia, benignitas,
 18 bonitas, longanimitas, * mansuetudo, fides,
 19 modestia, continentia, castitas. Aduersus hu-
 20 iusmodi non est lex. * Qui autem sunt Chri-
 21 sti, carnem suam crucifixerunt cum uitijs,
 22 & concupiscentijs. * Si spiritu uiuimus, spi-
 23 ritu & ambulemus. * Non efficiamus inanis
 24 gloriæ cupidi, inuicem prouocantes, inui-
 25 cem inuidentes.

CAP. VI.

1 **F**ratres, & si preoccupatus fuerit homo
 A in aliquo delicto, vos, qui spirituales
 estis, huiusmodi instruite in spiritu leuita-
 2 tis, considerans te ipsum, ne & tu tenteris.
 3 * Alter alterius onera portate, & sic adimple-
 4 bitis legem Christi. * Nam si quis existimat
 5 se aliquid esse, cum nihil sit, ipse se seducit.
 6 * Opus autem suum probet unusquisque, &
 7 sic in semetipso tantum gloriam habebit, &
 8 non in altero. * Vnusquisque enim onus
 9 suum portabit. * Communicet autem is, qui

catechizatur verbo, ei, qui se catechizat, in
 7 omnibus bonis. * Nolite errare: Deus non
 8 irridetur. * Qui enim seminauerit homo,
 hæc & metet. Quoniam qui seminat in
 carne sua, de carne & metet corruptione-
 9 nem: qui autem seminat in spiritu, de
 spiritu metet uitam æternam. * Bonum
 10 autem facientes, non deficiamus: tempore
 enim suo metemus non deficientes. * Ergo
 C dum tempus habemus, operemur bonum ad
 omnes, maxime autem ad domesticos fidei:
 11 * Videte qualibus litteris scripsi uobis mea
 12 manu. * Quicumque enim uolunt placere
 in carne, hi cogunt uos circumcidi, tantum
 13 ut crucis Christi persecutionem non patian-
 14 tur. * Neque enim qui circumcidiuntur, legem
 custodiunt: sed uolunt uos circumcidi, ut in
 15 carne uestra gloriarentur. * Mihi autem ab-
 16 dit gloriari, nisi in cruce Domini nostri Ie-
 su Christi: per quem mihi mundus crucifi-
 17 xus est, & ego mundo. * In Christo enim le-
 18 su neque circumcisio aliquid ualeat, neque
 19 præputium, sed noua creatura. * Et quicum
 que hanc regulam secuti fuerint, pax super
 illos, & misericordia, & super Israel Dei.
 20 * De cetero nentio mihi molestus sit: ego, n-
 21 stigmata Domini Iesu in corpore meo por-
 22 to. * Gratia Domini nostri Iesu Christi, cum
 spiritu uestro, fratres. Amen.

1. The
 3. c. 12

1. Cor. 7.
 2. 8.

EPISTOLA BEATI PAVLI APOSTOLI AD EPHESIOS.

CAPVT PRIMVM.

1. Cor. 1.
2. 5
7. Pet. 1. a

PAVLVS Apostolus Iesu Christi per voluntatem Dei, omnibus sanctis, qui sunt Ephesi, & fidelibus in Christo Iesu. * Gratia vobis, & pax a Deo Patre nostro, & Domino Iesu Christo. * I Benedixit Deus & Pater Domini nostri Iesu Christi, qui benedixit nos in omni benedictione spirituali in caelestibus in Christo, * sicut elegit nos in ipso ante mundi constitutionem, ut essemus sancti & immaculati in conspectu eius in charitate. * Qui praeordinavit nos in adoptionem filiorum per Iesum Christum in ipsum: secundum propositum voluntatis suae, * in laudem gloriae gratiae suae, in qua gratificauit nos in dilecto filio suo. * In quo habemus redemptionem per sanguinem eius, remissionem peccatorum secundum diuitias gratiae eius, * quae superabunda-

uit in nobis in omni sapientia, & prudentia: * vt notum faceret nobis sacramentum voluntatis suae, secundum beneplacitum eius, 10 quod proposui in eo, * in dispensatione plenitudinis temporum, instaurare omnia in Christo, quae in caelis, & quae in terra sunt, 11 in ipso: * In quo etiam & nos sorte vocati sumus praedestinati secundum propositum eius, qui operatur omnia secundum consilium voluntatis suae: * vt simus in laudem gloriae eius nos, qui ante sperauimus in Christo: * In 12 quo & vos, cum audissetis verbum veritatis, (Euangelium salutis vestrae) in quo & credentes signati estis Spiritu promissionis sanctae, * qui est pignus hereditatis nostrae, in redemptionem acquisitionis, in laudem gloriae 13 ipsius. * Propterea & ego audis fide vestra, quae est in Domino Iesu, & dilectione in omnes sanctos, * non cessat gratias agens pro vobis, memoriam vestri faciens in orationibus meis: * ut Deus, Domini nostri Iesu Christi pater gloriae, det vobis spiritum sapientiae & reuelationis, in agnitione eius: * illuminatos 14 oculos cordis vestri, ut sciatis quae sit spes vocationis eius, & quae diuitiae gloriae hereditatis eius in sanctis, * & quae sit supereminens 15 magnitudo virtutis eius in nos, & credimus I secundum operationem potentiae virtutis eius, * quae operatus est in Christo, suscitans illum a mortuis, & constituens ad dexteram suam in caelestibus: * supra omnem principatum & potestatem, & uirtutem, dominationem, & omne nomen, quod nominatur non solum in hoc saeculo, sed etiam in futuro. 16 * I Et omnia subiecit sub pedibus eius: & ipsum dedit caput supra omnem Ecclesiam, 17 * quae est corpus ipsius, & plenitudo eius, qui omnia in omnibus adimpletur.

Inf. 3. b.

Plal. 8. c.

CAP. II.

1 ET vos, cum essetis mortui delictis, & peccatis uestris, * in quibus aliquando

Colof. 2. c.

Rrr 3 anbu-

A ambulatis secundum seculum mundi huius, secundum principem potestatis aeris, huius, spiritus, qui nunc operatur in filios dissidentie, in quibus & nos omnes aliquando conuersati sumus in desideriis carnis nostrae, facientes voluntatem carnis, & cogitationum, & eramus natura filij ire, sicut & ceteri: 4 * Deus autem, qui diues est in misericordia, propter nimiam charitatem suam, qua dilexit nos, & cum essemus mortui peccatis, 5 conuiuificauit nos in Christo, (cuius gratia 6 estis saluati) * & conuersificauit, & confederet fecit in caelestibus in Christo Iesu: * ut ostenderet in seculis superuenientibus abundantem diuitias gratiae suae in bonitate super nos 8 in Christo Iesu. * Gratia enim estis saluati per fidem, & hoc non ex vobis: Dei enim donum est, * non ex operibus, ut nequis gloriatur. * Ipsi enim sumus factura, creati in Christo Iesu in operibus bonis, quae praeparauit Deus ut in illis ambulemus. * Propter quod memores estote, quod aliquando vos 10 C Gentes in carne, qui dicimini praeputium ab eis, quae dicitur circumcisi in carne, manu facti: 12 quia eratis illo in tempore sine Christo, alienati a conuersatione Israel, & hospites testamentorum, promissionis spem non habentes, & sine Deo in hoc mundo. * Nunc autem in Christo Iesu vos qui aliquando eratis longe, facti estis prope in sanguine Christi. * Ipse enim est pax nostra, qui fecit utraque unum, & medium patrem maceris soluens, inimicitias in carne sua: * legem mandatorum decretis euacuans, ut duos condat in semetipso in unum nouum hominem, faciens pacem, * & reconciliet ambos in uno corpore, Deo per crucem, interficiens inimicitias in semetipso. * Et veniens euangelizauit pacem nobis, qui longe fuistis, & pacem iis, qui prope. * In quoniam per ipsum habemus accessum ambo in uno Spiritu ad Patrem. * Ergo iam non estis hospites, & aduenae: sed estis ciues sanctorum, & domestici Dei: * superadificati super fundamentum Apostolorum, & Prophetarum, ipso summo angulari lapide Christo Iesu: in quo omnis aedificatio constructa crescit in templum sanctum in Domino, in quo & vos coaedificamini in habitaculum Dei in Spiritu.

CAP. III.

A Huius rei gratia, ego Paulus victus Christi Iesu, pro vobis Gentibus, si tamen audistis dispensationem gratiae Dei, quae data est mihi in vobis: quoniam secundum reuelationem notam mihi factum est sacramentum, sicut supra scripsi in breui: 4 * prout potestis legentes intelligere prudentiam meam in mysterio Christi: * quod alijs generationibus non est agnitionis filijs

hominum, sicuti nunc reuelatum est sanctis 6 Apostolis eius, & Prophetis in Spiritu, * Genes esse coheredes, & concorporales, & participes promotionis eius in Christo Iesu per Euangelium: * Cuius factus sum minister secundum donum gratiae Dei, quae data est mihi in secundum operationem virtutis eius. * In mihi omnium sanctorum munus data est gratia haec, in Gentibus euangelizare inuestigabiles diuitias Christi, & illuminare omnes, quae sit dispensatio sacramenti absconditi a seculis in Deo, qui omnia creauit. * ut innotescat principibus, & potestatibus in caelestibus per Ecclesiam, multiformis sapientia Dei, secundum praefinitionem saeculorum, quam fecit in Christo Iesu Domino nostro. * In quo habemus fiduciam, & accessum in confidentia per fidem eius. * Propter quod peto ne deficiatis in tribulationibus meis pro vobis: quae est gloria uestra. * Huius rei gratia steto genium meum ad Patrem Domini nostri Iesu Christi, * ex quo omnis paternitas in caelis, & in terra nominatur, ut det vobis secundum diuitias gloriae suae, virtute corroborari per spiritum eius in interiore hominem. * Christum habite per fidem in cordibus vestris: in charitate radicati, & fundati, * ut possitis comprehendere cum omnibus sanctis, quae sit latitudo, & longitudo, & sublimitas, & profundum: * scire etiam supereminens scientiam charitatem Christi, ut impleamini in omnem plenitudinem Dei. * Et autem, qui potens est omnia facere, superabundanter quae petimus, aut intelligimus, secundum virtutem, quae operatur in nobis: * Ipsi gloria in Ecclesia, & in Christo Iesu in omnes generationes saeculi saeculorum. Amen.

CAP. II.

A Obsecro itaque vos ego victus in Domino, in vobis, ut digne ambuletis uocatione, qua vocati estis, cum omni humilitate, mansuetudine, cum patientia, supportantes inuicem in charitate, * solliciti seruare unitatem Spiritus in vinculo pacis. * Vnum corpus, & vnus Spiritus sicut vocati estis in vna spe uocationis uestrae. * Vnus Dominus, vna fides, vnum baptisma. * In vnus Deus & Pater omium, qui est super omnes, & per omnia, & in omnibus nobis. * In vnicuique autem nostrum data est gratia secundum mensuram donationis Christi. * Propter quod dicit: Ascendens in altum captiui duxit captiuitatem: dedit dona hominibus. * Quod autem ascendit, quid est, nisi quia & descendit primum in inferiores partes terrae? * Qui descendit, ipse est & qui ascendit super omnes caelos, ut impleat omnia. * Et ipse

1. Cor. dedit quosdam quidem Apostolos, quosdā
autem Prophetas, alios uero Euangelistas,
2 alios autem pastores, & doctores, ad cōsum-
mationem sanctorum in opus ministerij, in
3 edificationem corporis Christi: donec
aggrauamus omnes in unitatem fidei, & ag-
nitionis filij Dei, in uirum perfectum, in mem-
4 suram ætatis plenitudinis Christi: ut iam
non simus paruuli fluctuantes, & circumfer-
ramur omni uento doctrinæ in nequitia ho-
minum, in astutia ad circumuersionem erro-
5 ris. Veritatem autem facientes in charita-
te, crescamus in illo per omnia, qui est caput
6 Christus: ex quo totum corpus cōpactū,
& connexum per omnem iunctionem submi-
nistrationis, secundum operationem in men-
suram uniuscuiusque membri, augmentum
corporis facit in edificationem sui in chari-
7 tate. Hoc igitur dico, & testificor in Do-
mino, ut iam non ambuletis, sicut & Gentes
8 ambulantes in uanitate sensus sui, & tenebris
obscuratum habentes intellectum, alienati a
9 E vita Dei per ignorantiam, quæ est in illis, pro-
pter cecitatem cordis ipsorum, qui despe-
rantes, semetipsos traderunt impudicitie,
in operationem immunditiæ omnis in aua-
10 ritiam. Vos autem non iradidistis Chri-
stus, si tamē illum audistis, & in ipso edo-
11 cti estis, sicut est ueritas in Iesu. Depone-
re uos secundum pristinam conuersationē
ueterem hominem, qui corrumpitur secundū
12 desideria erroris. Renouamini autem spi-
ritu mentis uestre, & induite nouum ho-
13 minem, qui secundum Deum creatus est in
iustitiis, & sanctitate ueritatis. Propter
14 quod deponentes mendaciam, loquimini ue-
ritatem unusquisque cū proximo suo: quo-
15 niam sumus inuicem membra. Irascimi-
ni, & nolite peccare: sol non occidat super
16 iracundiam uestram. Nolite locum dare
17 diabolo: qui furabatur, iam non furetur:
magis autem laboret, operando manibus
suis, quod bonum est, ut habeat unde tri-
18 buat necessitatē pauperum. Oronis sermo
malus ex ore uestro non procedat: sed si quis
19 bonus ad edificationem fidei ut det gratiā
audientibus. Et nolite contristare Spiritū
20 Sanctum Dei: in quo signati estis in diem
redemptionis. Omnis amaritudo, & ira,
21 & indignatio, & clamor, & blasphemia tol-
latur a uobis cum omni malitia. Eflote
22 autem inuicem benigni, misericordes, do-
nantes inuicem sicut & Deus in Christo do-
nauit uobis.
- CAP. V.
- 1 E stote ergo imitatores Dei, sicut filij cha-
rissimi: & ambulate in dilectione, sicut
2 Christus dilexit nos, & tradidit semet-
ipsum pro nobis oblationem, & hostiā Deo
3 in odorem suauitatis. Fornicatio autem,
& omnis immunditia, aut auaritia nec nomi-
4 netur in uobis, sicut decet sanctos: aut tur-
pitudine, aut stultulo quouis, aut scurrilitate, quæ
5 ad rem non pertinet: sed magis gratiarum
actio. Hoc enim scierote intelligitis: quod
6 omnis fornicator, aut immundus, aut auar-
us, quod est idolorum seruitus, non habet
7 hereditatē in regno Christi, & Dei. Nemo
8 uos seducat inanibus uerbis: propter
hæc enim uenit ira Dei in filios dissidentie.
9 Nolite ergo effici participes eorum. Fra-
10 tris enim aliquando tenebræ: nunc autē lux
in Domino. Vt filij lucis ambulate: fructus
11 enim lucis est in omni bonitate, & iustitia,
& ueritate: probantes quid sit beneplaci-
12 tum Deo: & nolite communicare operibus
instructis tenebrarū, magis autem redar-
13 guite. Quæ enim in occulto sunt ab ipsis,
14 turpe est & dicere. Omnia autem, quæ argu-
uitur, a lumine manifestantur: omne enim,
15 quod manifestatur, lumen est. Propter quod
dicitur: Surge qui dormis, & exurge a mor-
16 tuis, & illuminabit te Christus. Videte ita-
que fratres, quomodo caute ambuletis. Non
17 quasi insipientes, sed ut sapientes: redimē-
18 tes tempus, quoniam dies mali sunt. Pro-
pterea nolite fieri imprudentes: sed intelli-
19 gentes quæ sit uoluntas Dei. Et nolite in-
ebriari uino, in quo est luxuria: sed implemi-
20 ni Spiritu sancto, loquentes uobismetipsis
in psalmis, & hymnis, & canticis spirituali-
21 bus, cantantes, & psallentes in cordibus ue-
stris Domino, gratias agentes sæpè, pro om-
nibus, in nomine Domini nostri Iesu Chri-
22 sti Deo & Patri. Subiecti inuicem in timore
23 Christi. Mulieres uiris suis subditæ sint,
E sicut Domino: qui quæ uis caput est mulie-
24 ris: sicut Christus caput est Ecclesiæ, ipse,
25 saluator corporis eius. Sed sicut Ecclesiæ
subiecta est Christo, ita & mulieres uiris suis
26 in omnibus. Viri diligite uxores uestras,
sicut & Christus dilexit Ecclesiam, & seipsum
27 tradidit pro ea, ut illam sanctificaret, mun-
dans lauacro aque in uerbo uitæ, ut exhi-
28 beret ipse sibi gloriosam Ecclesiam, non ha-
bentem maculam, aut rugam, aut aliquid
huiusmodi, sed ut sic sancta & immaculata.
29 Ita & uiri debent diligere uxores suas ut
corpora sua. Quæ suam uxorem diligit, seip-
30 sum diligit. Nemo enim unquam carnem
suam odio habuit: sed nutrit, & fouet eam,
31 sicut & Christus Ecclesiam: quia membra
sumus corporis eius, de carne eius, & de ossi-
32 bus eius. Propter hoc relinquit homo pa-
trem, & matrem suam, & adhæret uxori
33 suæ: & erunt duo in carne una. Sacramen-
tum hoc magnū est, ego autem dico in Chri-
sto & in Ecclesia. Verumtamen & uos singuli,
unusquisque uxorem suam sicut seipsum
diligit: uxor autem timeat uirum sicut me,

C. A. P. VI.

CAP. VI.		uersus mundi rectores tenebrarum harum, contra spiritalia nequitie, in celestibus: Eccli. 3.
		13 * Propterea accipite armaturam Dei, ut pos- b. 16
Col. 3. d. 30	1 F ilij, obedite parentibus uestris in Domi- C sitis resistere in die malo, & in omnibus per- Rom. 2. b. 1	
Exo. 20. c. d.	2 patrem tuum, & matrem tuam, quod est 14 sectis stare. * Stare ergo succincti lumbos uestros in ueritate, & induti loriceam iustitie, Colo. 3.	
Deut. 5. c. 6	3 mandatum primum in promissione. * ut 15 & calceati pedes in preparatione Euange- A. 2. 10	
E c. 17. b. 9	4 bene sit tibi, & sis longeuus super terram. 16 lij pacis: * in omnibus sumeutes scutum fi- 34	
Mat. 15. a. 4	5 Et uos patres nolite ad iracundiam prono- deli, in quo positae omnia tela nequissimi 1. Pet. 17	
Mar. 7. b. 10	6 care filios uestros. sed educate illos in disci- 17 ignea extinguere: * ¶ & galeam salutis assumi- 11. 59	
Col. 3. d. 12	7 plina, & correptione Domini. * ¶ Serui obe- 18 te: & gladium spiritus (quod est uerbum 18	
Tit. 2. c. 9	8 dite dominis carnalibus cum timore, & tre- 19 Dei) * per omnem orationem, & obsecratio- 1. The. 5.	
1. Pet. 2. c. 12	9 more, in simplicitate cordis uestri, sicut Chri- D nem orantes omni tempore in spiritu: & in ipso ¶ vigilantes in omni instantia, & obse- b. 3	
Deut. 10. d. 17	10 stus: * non ad oculum seruientes, quasi homi- 20 cratione pro omnibus sanctis: * ¶ & pro me, ut detur mihi sermo in apertione oris mei 1. Colof. 4.	
2. Par. 19. c. 7.	11 nibus placentes, sed ut serui Christi, facien- 21 tes voluntatem Dei ex animo, * cum bona cum fiducia, notum facere mysterium Euan- 2. 1	
Job. 34. b. 17	12 uoluntate seruientes, sicut Domino, & non 22 gelij: * pro quo legatione fungor in catena, ita ut in ipso audeam, prout oportet me, lo- 1. The. 5.	
Sap. 6. b. 8	13 hominibus: * scientes quoniam unusquisque 23 quodcumque fecerit bonum, hoc recipiet a 24 Domino, siue seruos, siue liber. * Et uos do- 25 mini eadem facite illis, remittentes minas: 26 scientes quia & illorum, & uester Dominus 27 est in celis: ¶ & personarum acceptio non est 28 apud eum. * De cetero fratres confortamini 29 in Domino, & in potentia virtutis eius. * In- 30 duite uos armaturam Dei, ut possitis stare 31 aduersus insidias diaboli. * quoniam non est 32 nobis colluctatio aduersus carnem & sangui- 33 nem: sed aduersus principes, & potestates, ad- 34 uersus mundi rectores tenebrarum harum, contra spiritalia nequitie, in celestibus: Amen.	

Ro. 16. c.
17

at stina: um persequor, ad brauium supernæ
 15 vocationis Dei in Christo Iesu. * Quicum-
 que ergo perfecti sumus: hoc sentiamus: &
 si quid aliter sapitis, & hoc vobis Deus re-
 16 uelabit. * Verumtamen ad quod perueni-
 mus: vridem sapiamus, & in eadem per-
 17 maneamus regula. * Imitatores mei estote
 fratres, & obsecrate eos qui ita ambulant,
 18 sicut habetis formam nostram. * I Multi
 enim ambulant, quos sepe dicebam vobis
 (nunc autem & henc dico) inimicos crucis
 19 Christi: * quorum suis interitus: quorum
 Deus vester est: & gloria in confusione ipso-
 20 rum, qui terrena sapient. * Nostra autem
 conuersatio in celis est. unde etiam Saluato-
 rem expectamus Dominum nostrum Iesum
 21 Christum, * qui reformabit corpus humili-
 tatis nostræ, con figuratum corpori claritatis
 suæ, secundum operationem, qua etiam pos-
 sit subijcere sibi omnia.

CAP. IIII.

1 I Taque fratres mei charissimi, & deside-
 ratissimi, gaudium meum, & corona mea,
 2 sic state in Domino, charissimi: * Euodiam
 rogo, & Syntychem deprecor id ipsum sapere
 3 in Dño. * Etiam rogo & te germane com-
 par, adiua illas, quæ mecum laborauerunt in
 Euangelio cum Clemente, & ceteris adiuto-
 4 ribus meis, quorum nomina sunt in libro ui-
 tæ. * Gaudete in Domino semper: iterum
 5 dico gaudete. * Modestia vestra nota sit
 6 omnibus hominibus: Dominus prope est.
 7 * Nihil solliciti sitis: sed in omni oratione,
 8 & obsecratione, cum gratiarum actione po-
 9 titiones vestrae innolescant apud Deum.
 10 * Et pax Dei, quæ exsuperat omnem sensum,
 custodiat corda vestra, & intelligetias vestras

8 in Christo Iesu. * De cetero fratres, quæcum-
 que sunt vestræ, quæcumque pudica, quæcum-
 que iusta, quæcumque sancta, quæcum-
 que amabilia, quæcumque bona fama, si qua
 uirtus, si qua laus disciplina, hæc cogitate.
 9 * Quæ & didicistis, & accepistis, & audistis,
 C & uidistis in me, hæc agite: & Deus pacis
 10 erit uobiscum: * Gaudens sum autem in Do-
 mino uehementer, quoniam tandem aliquan-
 do reuoluistis pro me sentire, sicut & sentie-
 11 batis: occupati autem eratis. * Non quasi
 propter penuriam dico: ego enim didici,
 12 in quibus sum, sufficiens esse. * Scio & hu-
 miliari, scio & abundare: (vbiq; & in
 omnibus institutus sum,) & satiari, &
 13 esurire, & abundare, & penuriam pati.
 14 * omnia possum in eo, qui me confortat.
 15 * Verumtamen bene fecistis, communican-
 tes tribulationi meæ. * Scitis autem & uos
 D Phil. pensis, quod in principio Euangelij:
 quando profectus sum a Macedonia, nulla
 mihi Ecclesia communicauit in ratione dati
 16 & accepti, nisi uos soli: * quia & Thessalo-
 nicam semel & bis in vsum mihi misistis.
 17 * Non quia quero datum, sed requiro fru-
 18 ctum abundantem in ratione vestra. * Ha-
 beo autem omnia, & abundo: repletus sum:
 acceptis ab Epaphrodito quæ misistis odo-
 rem suauitatis, hostiam acceptam, placentē
 19 Deo. * I Deus autem meus impleat omne
 desiderium vestrum secundum diuitias suas
 20 in gloria in Christo Iesu. * Deo autem &
 Patri nostro gloria in sæcula seculorum:
 21 Amen. * Salutate omnem sanctum in Chri-
 22 sto Iesu. * Salutant uos, qui mecum sunt,
 fratres. Salutant vos omnes sancti, maxi-
 me autem qui de Cæsaris domo sunt.
 Gratia Domini nostri Iesu Christi cum spi-
 ritu uestro. Amen.

Ro. 12. 2.

EPISTOLA BEATI PAULI APOSTOLI AD COLOSSENSES.

CAPVT PRIMVM.

PAVLVS Apostolus Iesu Christi per voluntatem Dei, & Timotheus frater: * eis, qui sunt Colossis, sanctis, & fidelibus fratribus in Christo Iesu. * Gratia vobis, & pax a Deo Patre nostro, & Domino Iesu Christo. Gratias agimus Deo & Patri Domini nostri Iesu Christi semper pro vobis orantes: * audientes fidem vestram in Christo Iesu, & dilectionem, quam habetis in sanctos omnes. * propter spem, quæ reposita est vobis in calis: quam audistis in verbo veritatis Euangelij: * quod peruenit ad vos, sicut & in universo mundo est, & fructificat, & crescit sicut in vobis, ex ea die, quæ audistis, & cognouistis gratiâ Dei in veritate, sicut didicistis ab Epaphra charissimo consensu nostro, qui est fidelis pro vobis minister Christi Iesu, * qui etiam manifestauit nobis dilectionem vestram in spiritu: ideo & nos ex qua die audimus, non cessamus pro vobis orantes, & postulantes ut impleamini agnitione voluntatis eius, in omni sapientia & intellectu spiritali: * ut ambuletis digne Deo per omnia placentes: in omni opere bono fructificantes, & crescetes in scientia Dei: * in omni virtute confortati secundum potentiam claritatis eius in omni patientia, & longanimitate cum gaudio. * gratias agentes Deo Patri, qui dignos nos fecit in partem sortis sanctorum in lumine: * qui eripuit nos de potestate tenebrarum, & transtulit in regnū suū dilectionis suæ, in quo habemus redemptionem per sanguinem eius, remissionem peccatorum: * qui est imago Dei inuisibilis, primogenitus omnis creature: * In quoniam in ipso condita sunt nniuersa in calis, & in terra, uisibilia, & in uisibilia, siue throni, siue dominationes, siue principatus, siue potestates: omnia per ipsum, & in ipso creata sunt:

17 * & ipse est ante omnes, & omnia in ipso constant. * Et ipse est caput corporis Ecclesie, I qui est principium, primogenitus ex mortuis: ut sit in omnibus ipse primum tenens. * quia in ipso complacuit, omnem plenitudinem inhabitare: * & per eum reconciliare omnia in ipsum, pacificans per sanguinem crucis eius, siue quæ in terris, siue quæ in calis sunt. * Et uox cum effectis aliquando alienati, & inimici sensu in operibus malis: nunc autem reconciliauit in corpore carnis eius per mortem, exhibere vos sanctos, & immaculatos, & irreprehensibiles coram ipso: * si tamen permanetis in fide fundæ & stabiles, & immobiles a spe Euangelij, quod audistis, quod prædicatum est in uerbo ueræ creatura, quæ sub calo est, cuius factus sum ego Paulus minister. * Qui nunc gaudeo in passionibus pro vobis, & adimpleo ea, quæ desunt passionum Christi, in carne mea pro corpore eius, quod est Ecclesia: * cuius factus sum ego minister secundum dispensationem Dei, quæ data est mihi in uos, ut impleam uerbum Dei: * mysterium, quod absconditum fuit a seculis, & generationibus, nunc autem manifestatum est sanctis eius, * quibus uoluit Deus notas facere diuitias gloriæ sacramenti huius in Gentibus: quod est Christus, in uobis spes gloriæ, * quæ nos annunciamus, corripientes omnem hominem, & docentes omnem hominem, in omnia sapientia, ut exhibeamus omnem hominem perfectum in Christo Iesu. * in quo & laboro, certando secundum operationem eius, quam operatur in me in uirtute.

CAP. II.

Volo enim uos scire qualem sollicitudinem habeam pro uobis, & pro ijs, qui sunt Laodicæ, & quicumque non uiderunt

[1. Cor. 11]
c 21
Apo. 1. b. j

faciem

11. Cor. 5.
2. 3Eph. 3.2.
1Mat. 24.
2. 4

2 faciem meam in carnes: * ut consolentur corda
da ipſorum, inſtruiti in charitate, & in om-
ne diuitias plenitudinis intellectus, in ag-
nitionem myſterij Dei Patris & Chriſti Jeſu:
3 in qui ſunt omnes theſauri ſapientie, &
4 ſcientie abſconditi. * Hoc autem dico, ut
nemo uos decipiat in ſublimitate ſermonu.
5 * Nam eſt corpus abiens ſum, ſed ſpiritu
uobis eum ſum: gaudens, & uidens ordinem
ueſtrum, & firmamentum eius, quæ in Chri-
6 ſto eſt, fidei ueſtræ. * Sicut ergo accepit
Jeſum Chriſtum Dominum, in ipſo am-
7 late, * radicatus, & ſuperdificatus in ipſo,
8 & confirmatus fide, ſicut & didiciſtis, abundan-
tes in illo in gratiarum actiones. * Videte
ne quis uos decipiat per philoſophiam, &
inanem fallaciam ſecundum traditionem
hominum, ſecundum elementa mundi, &
9 non ſecundum Chriſtum: * quia in ipſo in-
habitat omni plenitudo diuinitatis corpo-
ralis: & eſtis in illo repleti, qui eſt caput
10 omnis principatus, & poteſtatis: in quo
& circumciſi eſtis circumeſione non manu
facta in expoliatione corporis carnis, ſed in
12 circumeſione Chriſti: * conſepulchri ei in ba-
ptiſmo, in quo & reſurrexiſtis per fidem ope-
rationis Dei, qui ſciſcitauit illum a mortuis.
13 * Et uos cum mortui eſſetis in delictis, &
præputio carnis ueſtræ, conuiuificauit cum
14 illo, donans uobis omnia delicta: * delens
quod aduerſus nos erat chirographum de-
creti, quod erat contrarium nobis, & ipſum
15 ruit de medio, affigens illud cruci: * & ex-
polians principatus, & poteſtates tradidit
conſidenter, palam triumphans illos in ſe-
metipſo. * Nemo ergo uos iudicat in cibo,
16 aut in potu, aut in parte diei feſti, aut deo-
menia, aut ſabbatorum: * quæ ſunt umbra
18 futurorum: corpus autem Chriſti. * Nemo
uos ſeduat, uolens in humilitate, & reli-
gione angelorum, quæ non uidit ambulans,
19 fruſtra inſatus ſenſu carnis ſuæ, & non tenens
caput, ex quo totum corpus per nexus,
& conſiſtiones ſubmiſiſtratum, & conſtru-
20 ctum creſcit in augmentum Dei. * Si ergo
mortui eſtis cum Chriſto ab elementis hu-
ius mundi: quid adhuc tamquam uiuentes
21 in mundo decernitis? * Ne reſigeritis, ne-
22 que guſtaueritis, neque contrectaueritis: *
quæ ſunt omnia in interitum ipſo uſu, ſecun-
dum præcepta, & doctrinas hominum:
23 quæ ſunt rationem quidem habentia ſa-
pientie in ſuperſtitione, & humilitate, &
non ad parcendum corpori, non in honore
aliquo ad ſaturitatem carnis.

C A P. III.

1 **I**gitur, ſi conſurrexiſtis cum Chriſto: quæ
A ſarſum ſunt quærite, ubi Chriſtus eſt in
2 dextera Dei ſedens: * quæ ſarſum ſunt ſapi-

te, non quæ ſuper terram. * Mortui enim
eſtis, & uita ueſtra eſt abſcondita cum Chri-
4 ſto in Deo. * Cum Chriſtus apparuerit, uita
ueſtra: tunc & uos apparebitis eum ipſo in
5 gloria. * Moriſcitate ergo membra ueſtra,
quæ ſunt ſuper terram: fornicationem, im-
munditiam, libidinem, concupiſcentiam ma-
6 litiæ, & auaritiā, quæ eſt ſimulacrorum.
7 ſeruitus: * propter quæ uenit ira Dei ſuper
filios incredulitatis: in quibus & uos am-
8 bulatiſtis aliquando, cum uiueretis in illis.
9 * Nunc autem deponite & uos omnia:
10 iram, indignationem, malitiam, blaſphemiam,
superbum ſermonem de ore beſtiæ. * Nolite
mentiri inuicem, expolantes uos ueterem
11 hominem cum actibus ſuis, & induentes
nouum eum, qui renouatur in agnitionem
ſecundum imaginem eius, qui creauit illu.
12 * ubi non eſt Gentilis, & Iudæus, circumci-
ſus, & præputium, Barbarus, & Sythas, ſer-
uus, & liber: ſed omnia, & in omnibus Chri-
13 ſtus. * Induite uos ergo ſicut electi Dei,
ſancti, & dilecti, uiscera miſericordiæ, ben-
14 gnitatem, humilitatem, modeltiam, patientiam,
15 & ſupportantes inuicem, & donantes
uobis ſicut ipſi ſi quis aduerſus aliquem ha-
bet querelam: ſicut & Dominus donauit
16 nobis, ita & uos. * Super omnia autem haec,
charitatem habete, quod eſt uinculum perfe-
17 ctionis: & pax Chriſti exulet in cordi-
bus ueſtris, in quæ & uocat eſtis in uno cor-
18 pore: & grati eſtote. * Verbum Chriſti ha-
bitet in uobis abundanter, in omni ſapientia,
docente, & commouente uos in ſeipſos, pſal-
mis, hymnis, & canticis ſpiritualibus, in gra-
19 tia canentes in cordibus ueſtris Deo. * Om-
ne, quæcumque facitis in uerbo aut in ope-
re, omnia in nomine Domini Jeſu Chriſti,
20 gratias agentes Deo & Patri per ipſum.
21 * Mulieres ſubdiſcite ſicut uiri, ſicut oportet,
22 in Domino. * Viri diligite uxores ſicut
ſeſ, & nolite amari eſſe ad illas. * Filij
23 obedite parentibus per omnia; hoc enim pla-
citum eſt in Domino. * Patres, nolite ad
indignationem prouocare filios ueſtros, ut
24 non in irâ animo ſiant. * Serui obedite per
omnia dominis carnalibus, non ad oculum
ſeruitutes, quaſi hominibus placentes, ſed in
25 ſimplicitate cordis, timentes Deum: * Quod-
cumque facitis, ex animo operamini ſicut
Domino, & non hominibus: * ſcientes quod
a Domino accipietis retributionem heredi-
tatis. Domino Chriſto ſeruite. * Qui enim
iniuriā facit, recipiet id, quod inique geſi-
ſit: & non eſt perſonarum acceptio apud
Deum.

C A P. IIII.

1 **D**omini, quod iuſtum eſt & æquum, ſer-
uis præſtate: ſcientes quod & uos Do-

1. Thess. 1. 17
Eph. 6. 1. 18
Thess. 1. 18
Eph. 5. 1. 19

2. minum habetis in celo. * | Orationi instate, uigilantes in ea in gratiarum actione :
3. * | Orantes simul & pro nobis, ut Deus aperiat nobis ostium sermonis ad loquendū mysterium Christi (propter quod etiam vincit sum) * ut manifestem illud ita ut oportet me loqui. * | In sapientia ambulate ad eos, qui foris sunt : tempus redimentes. * Sermo uester semper in gratia sit conditus, ut sciatis quomodo oporteat uos unicuique respondere. * Quæ circa me sunt, omnia uobis nota faciet Tychicus charissimus frater, & si delis minister, & conseruus in Domino : * quem misi ad uos ad hoc ipsum ut cognoscat, quæ circa uos sunt, & consoletur corda uestra, * cum Onesimo charissimo, & fidei fratre, qui ex uobis est. Omnia, quæ hic aguntur, nota facient uobis. * Salutat uos Aristarchus concipitius meus, & Marcus confobrinus Barnabæ, de quo accepistis mandata : si uenerit ad uos, excipite illum : * & Iesus,

qui dicitur Iustus : qui sunt ex circumcissione : hi soli sunt adiutores mei in regno Dei, qui mihi fuerunt solatio. * Salutat uos Ephras, qui ex uobis est, seruus Christi Iesu, semper sollicitus pro uobis in orationibus, ut stetis perfecti, & pleni in omni uoluntate Deo. * Testimonium enim illi perhibeo quod habet multum laborem pro uobis, & pro ijs, qui sunt Laodicæ, & qui Hierapoli. * | Salutat uos Lucas medicus charissimus, & Demas. * Salutate fratres, qui sunt Laodicæ, & Nympham, & quæ in domo eius est, Ecclesiam. * Et cum lecta fuerit apud uos epistola hæc, facite ut & in Laodicensium Ecclesia legatur : & eam, quæ Laodicensium est, uos legatis. * Et dicite Archippo : Vide ministerium, quod accepi in Domino, ut illud impleas. * Salutatio, mea manu Pauli Memores estote uinculorum meorum. Gratia uobiscum. Amen.

EPISTOLA BEATI PAULI APOSTOLI AD THESSALONICENSES PRIMA.

CAPVT PRIMVM.

1. A **P**AVLVS, & Siluanus, & Timotheus Ecclesie Thessalonicensium in Deo Patre, & Domino Iesu Christo. * Gratia uobis, & pax. Gratias agimus Deo semper pro omnibus uobis, memoriam uestræ facientes in orationibus nostris sine intermissione, * memores operis fidei uestræ, & laboris, & charitatis, & constantie spei Domini nostri Iesu Christi ante Deum & Patrem nostrum : * scientes fratres dilecti a Deo, electionem uestram, * quia Euangelium nostrum non fuit in uos in sermone tantum, sed & in uirtute, & in Spiritu sancto, & in plenitudine multa, sicut scitis quales fuerimus in uobis effecti, & Domini, excipientes uerbum in tribulatione multa, cum gaudio Spiritus sancti : * ita ut facti sitis forma omnibus creditibus in Macedonia, & in Achaia. * A uo-

bis enim

bis enim diffamatus est sermo Domini, non
D solum in Macedonia, & in Achaia, sed & in
omni loco fides uestra, quæ est ad Deum,
profecta est, ita ut nõ sit nobis necesse quid-
9 quam loqui. * Ipsi enim de nobis annun-
tiant qualem introiit habuerimus ad uos:
& quomodo conuersi estis ad Deum a simula-
10 cris, seruire Deo uiuõ, & uero, * & expectare
Filium eius de celis (quæ suscitauit ex mor-
tuis) Iesum, qui eripuit nos ab ira uentura.

CAP. II.

1 **N** Am ipsi kitis, fratres, introitum nostrum
ad uos, quia non inanis fuit: * sed au-
te passi, & contumeliosi affecti (sicut scitis)
in Philippis, fiduciam habuimus in Deo no-
stro loqui ad uos Euangelium Dei in multa
3 sollicitudine. * Exhortatio enim nostra non
de errore, neque de immunditia, neque in do-
4 lo, * sed sicut probati sumus a Deo ut creden-
tur nobis Euangelium: ita loquimur non
quasi hominibus placentes, sed Deo, qui pro-
5 bat corda nostra. * Neque enim aliquando
fuimus in sermone adulationis, sicut kitis
neque in occasione auaritiæ Deum testis est:
6 * nec quærentes ab hominibus gloriam, ne-
que a uobis, neque ab alijs. * Cum possi-
7 mus uobis oneri esse ut Christi Apostoli:
sed facti sumus parui in medio uestrum,
8 tamquam si nutrix foueat filios suos. * Ita
desiderantes uos, cupide uolebamus tradere
uobis non solum Euangelium Dei, sed etiã
animas nostras: quoniam charissimi nobis
9 facti estis. * Memores enim estis fra-
tris laboris nostri, & fatigationis: I nocte ac die
operantes, ne quem uestrum grauaremus,
prædicauimus in uobis Euangelium Dei.

10 * Vos testes estis, & Deus, quàm sancti, & iu-
sti, & sine querela, uobis, qui credidistis, fui-
11 mus: * sicut scitis, qualiter unumquemque
uestrum (sicut pater filios suos) * deprecantes
12 uos, & consolantes, testificati sumus, ut
ambularetis digne Deo, qui uocauit uos in
13 suum regnum, & gloriam. * Ideo & nos
gratias agimus Deo sine intermissione: quoniam
cum accepissetis a nobis uerbum audi-
14 tus Dei, accepistis illud, non ut uerbum ho-
minum, sed (sicut est uere) uerbum Dei, qui
operatur in uobis, qui credidistis. * uos enim
15 imitatores facti estis fratres Ecclesiarum Dei,
quæ sunt in Iudæa in Christo Iesu: quia e-
dem passi estis & uos a contribulibus uestris
16 sicut & ipsi: Indixit: * qui & Dominum oc-
cididerunt Iesum, & Prophetas, & nos persecu-
ti sunt, & Deo non placent, & omnibus ho-
17 minibus auersantur, * prohibentes nos Gê-
tibus loqui ut salui fiant, ut implerent peccata
sua semper: peruenit enim ira Dei super
illos usque in finem. * Nos autem fratres
desolari a uobis ad tempus horæ, aspectu, non

corde, abundantius festinauimus faciem ue-
18 stram uidere cum multo desiderio: * quoniam
uoluimus uenire ad uos: ego quidem
Paulus, & semel, & iterum, sed impediuit no-
19 sitanas. * Quæ est enim nostra spes, aut gau-
dium, aut corona gloriæ? Nonne uos ante
Dominum nostrum Iesum Christum estis
20 in aduentu eius? * uos enim estis gloria no-
stra & gaudium.

CAP. III.

1 **P**ropter quod, non sustinentes amplius,
A placuit nobis remanere Athenis, solis:
2 * I & misimus Timotheum fratrem nostrum
& ministrum Dei in Euangelio Christi ad
confirmandos uos, & exhortandos pro fide
3 uestrâ: * ut uenire moueatur in tribulatio-
nibus istis: ipsi enim scitis quod in hoc posi-
4 ti sumus. * Nam & cum apud uos essemus,
B prædicebamus uobis passuros nos tribulatio-
5 nes, sicut & factum est, & scitis. * Propterea
& ego amplius non sustinens, misi ad co-
gnoscentem fidem uestram: ne forte tenta-
uerit uos is, qui tentat, & inanis fiat labor
6 noster. * Nunc autem ueniente Timotheo ad
nos a uobis, & annunciante nobis fidem &
charitatem uestram, & quia memoriam no-
stri habetis bonam semper, desiderantes nos
7 uidere, sicut & uos quoque uos: * ideo con-
C solati sumus fratres in nobis in omni necessi-
tate, & tribulatione nostra per fidem uestrâ,
8 * quoniam nunc uiuimus, si uos statis in Do-
9 mino. * Quam enim gratiarum actionem
possumus Deo retribuere pro uobis in omni
gaudio, quo gaudemus propter uos
10 ante Deum nostrum. * nocte ac die
abundantius orantes, ut uideamus sa-
ciem uestram, & complectamur eam, quæ
11 desunt fidei uestræ? * Ipse autem Deus,
D & Pater noster, & Dominus noster Iesus
Christus dirigat uiam nostram ad uos.
12 * Vos autem Dominus multiplicet, & abun-
dare faciat charitatem uestram in inuicem,
& in omnes, quemadmodum & nos in uo-
13 bis: * ad confirmanda corda uestra sine que-
rela in sanctitate, ante Deum & Patrem no-
strum, in aduentu Domini nostri Iesu Chri-
sti cum omnibus sanctis eius. Amen.

CAP. IIII.

1 **D**e cetero ergo, fratres, rogamus uos &
A obsecramus in Domino Iesu, ut que-
madmodum accepistis a nobis quomodo
oporteat uos ambulare, & placere Deo,
2 sic & abundetis ut abundetis magis. * Scitis
enim quæ præcepta dederim uobis per Do-
3 minum Iesum. * Hæc est enim uoluntas
Dei, sanctificatio uestra: ut abstineatis uos
4 a fornicatione, * ut sciat unusquisque uestrum
suis possidere in sanctificatione, & honore:
5 * nõ in passione desiderij, sicut & Gentes, quæ

ignorant

IAC. 16-d
19

IAC. 10-g

34

1. Cor. 4-c

13

2. Thess. 3.

b. 8

IAC. 16.

a

Rom. 12

2.3

Ephes. 5-d

17

A ambulatis secundum seculum mundi huius, secundum principem potestatis aeris huius, spiritus, qui nunc operatur in filios dissidentiae, in quibus & ipsi omnes aliquando conuersati sumus in desiderijs carnis nostrae, facientes voluntatem carnis, & cogitationum, & eramus natura filij irae, sicut & ceteri:
 4 * Deus autem, qui diues est in misericordia, propter nimiam charitatem suam, qua dilexit nos, & cum essemus mortui peccatis,
 6 conuiuificauit nos in Christo, (cuius gratia estis saluati) * & conresuscitauit, & confederare fecit in caelestibus in Christo Iesu: * ut ostenderet in saeculis superuenientibus abundantem diuitias gratiae suae in bonitate super nos
 8 in Christo Iesu. * Gratia enim estis saluati per fidem, & hoc non ex uobis: Dei enim donum est, * non ex operibus, ut nequis gloriatur. * Ipsius enim sumus factura, creati in Christo Iesu in operibus bonis, quae praeparauit Deus ut in illis ambulemus. * Propter quod memores estote, quod aliquando uos
 C Gentes in carne, qui dicimini praeprium ab ea, quae dicitur circumcisio in carne, manu facta: * quia eratis illo in tempore sine Christo, alienati a conuersatione Israel, & hospites testamentorum, promissionis spem non habentes, & sine Deo in hoc mundo. * Nunc autem in Christo Iesu uos qui aliquando eratis longe, facti estis prope in sanguine Christi. * Ipse enim est pax nostra, qui fecit utraque unum, & medium parietem maceris soluens, inimicitias in carne sua: * legem mandatorum decreuit euacuare, ut duos conderet in semetipso in unum nouum hominem, faciens pacem, * & reconciliat ambos in uno corpore, Deo per crucem, interfectis inimiciis in semetipso. * Et ueniens euangelizauit pacem uobis, qui longe fuistis, & pacem iis, qui prope. * I quoniam per ipsum habemus accessum ambo in uno Spiritu ad Patrem. * Ergo iam non estis hospites, & aduenae: sed estis ciues sanctorum, & domestici dei: * superadificati super fundamentum Apostolorum, & Prophetarum, ipso summo angulari lapide Christo Iesu: in quo omnis aedificatio constructa crescit in templum sanctum in Domino, in quo & uos coaedificamini in habitaculum Dei in Spiritu.

CAP. III.

A Huius rei gratia, ego Paulus uinctus Christi Iesu, pro uobis Gentibus, * si tamen audistis dispensationem gratiae Dei, quae data est mihi in uobis: * quoniam secundum reuelationem notam mihi factum est sacramentum, sicut supra scripsi in breui: * prout potestis legentes intelligere prudentiam meam in mysterio Christi: * quod alijs generationibus non est agnitus filijs

hominum, sicuti nunc reuelatum est sanctis. * Apostolis eius, & Prophetis in Spiritu. * Gentes esse coheredes, & concorporales, & participes promissionis eius in Christo Iesu per Euangelium. * Cuius factus sum minister secundum donum gratiae Dei, quae data est mihi in secundum operationem uirtutis eius. * I mihi omnium sanctorum in modum data est gratia haec, in Gentibus euangelizare in inuestigabiles diuitias Christi, * & illuminare omnes, quae sit dispensatio sacramenti absconditi a saeculis in Deo, qui omnia creauit. * ut innotescat principibus, & potestatibus in caelestibus per Ecclesiam, multiformis sapientia Dei, secundum praedestinationem saeculorum, quam fecit in Christo Iesu Domino nostro. * In quo habemus fiduciam, & accessum in confidentia per fidem eius. * Propter quod perone deficiatis in tribulationibus meis pro uobis: quae est gloria uestra. * Huius rei gratia secdo genus mea ad Patrem Domini nostri Iesu Christi, * ex quo omnis paternitas in caelis, & in terra nominatur, * ut det uobis secundum diuitias gloriae suae, uirtute corroborari per spiritum eius in interiore hominem. * Christum habitare per fidem in cordibus uestris: in charitate radicari, & fundari, * ut possitis comprehendere cum omnibus sanctis, quae sit latitudo, & longitudo, & sublimitas, & profundum: * scire etiam supereminentem scientiam charitatem Christi, ut impleamini in omnem plenitudinem Dei. * Et autem, qui potens est omnia facere superabundanter quae petimus, aut intelligimus, secundum uirtutem, quae operatur in nobis: * Ipsi gloria in Ecclesia, & in Christo Iesu in omnes generationes saeculi saeculorum. Amen.

CAP. IIII.

A Obsecro itaque uos ego uinctus in Domino, * ut uobis digne ambuletis uocatione, quae uocati estis, * cum omni humilitate, & mansuetudine, cum patientia, supportantes inuicem in charitate. * I solliciti seruato uirtutem Spiritus in uinculo pacis. * Vnum corpus, & unus Spiritus sicut uocati estis in una spe uocationis uestrae. * Unus Dominus, una fides, unum baptisma. * I Unus Deus & Pater omnium, qui est super omnes, & per omnia, & in omnibus nobis. * I Uniusque autem uestra data est gratia secundum mensuram donationis Christi. * Propter quod dicit: I Ascendens in altum captiuus duxit captiuitatem: dedit dona hominibus. * Quod autem ascendit, quid est, nisi quia deiecit primum in inferiores partes terrae? * Qui descendit, ipse est & qui ascendit super omnes caelos, ut implet omnia. * Et ipse

1. Cor.	dedit quosdam quidem Apostolos, quosdā autem Prophetas, alios uero Euangelistas,	3 in odorem suauitatis. * ¶ Fornicatio autem, & omnis inmunditia, aut avaritia nec nomi-	¶ Col. 3. a.
2	alios autem pastores, & doctores * ad cōsum-	4 netur in uobis, sicut decet sanctos : * aut tur-	5
3	mationem sanctorum in opus ministerij, in	pitudo, aut stultiloquū, aut scurrilitas, quæ	
13	edificationem corporis Christi : * donec oc-	ad rem non pertinet : sed magis gratiarum	
	curramus omnes in unitatem fidei, & agni-	5 ctio. * Hoc enim sciretis intelligitis : quod	
14	tionis filij Dei, in uirtutum perfectum, in mem-	6 omnis fornicator, aut inmundus, aut aua-	
	suram gratiæ plenitudinis Christi : * ut iam	rus, quod est idolorum seruitus, non habet	
	non simus paruuli fluctuantes, & circumfer-	6 hereditatē in regno Christi, & Dei. * ¶ Ne-	¶ Mat. 24.
	ramur omni uento doctrinæ in nequitia ho-	mo uos seducat inanibus uerbis : propter	a. 4
	minum, in astutia ad circumuentionem erro-	hæc enim uenit uia Dei in filios dissidentie.	¶ Mar. 1. 3. a.
	ris. * Veritatem autem facientes in charita-	7 * Nolite ergo effici participes eorum. * Fra-	5
15	te, crescamus in illo per omnia, qui est caput	8 tis enim aliquando tenebræ : nunc autē lux	¶ Luc. 21. b.
16	Christus : * ex quo totum corpus cōpactū,	9 in Domino. ¶ Ut filij lucis ambulate : fructus	8
	& connexum per omnem iunctionem submi-	10 Cuius lucis est in omni bonitate, & iustitia,	¶ 1. Thess. 2.
	nistratiōis, secundum operationem in men-	11 & ueritate : * probantes quid sit benefici-	a. 3
	suram unicuiusque membræ, augmentum	12 cum Deo : * & nolite communicare operibus	
	corporis facit in edificationem sui in chari-	infructuosos tenebrarū, magis autem redar-	
Rom. 1.	17 tate. * ¶ Hoc igitur dico, & testificor in Do-	13 guite. * Quæ enim in oculo sunt ab ipsis,	
9	mino, ut iam non ambuletis, sicut & Gentes	14 turpe est & dicere. * Omnia autem, quæ ar-	
	ambulant in uanitate sensus sui, * tenebris	guitur, a lumine manifestantur : omne enim,	
	obscuratum habentes intellectum, alienati a	15 quod manifestatur, lumen est. * Propter qd	
	E uitæ Dei per ignorantiam, quæ est in illis, pro-	16 dicie : Surge qui dormis, & exurge a mor-	
	pter cæcitatem cordis ipsorum, * qui desper-	17 tui, & illuminabit te Christus. * Videte ita-	¶ Col. 4. 2.
	antes, semetipsos tradiderunt impudicitiæ,	18 quasi insipientes, * sed ut sapientes redimē-	5
	in operationem immundiæ omnis in aua-	19 ter tempus, quoniam dies mali sunt. * ¶ Pro-	¶ Rom. 12.
	ritiam. * Vos autem non ita didicistis Chri-	pterea nolite fieri imprudentes : sed intelli-	a. 3
Colos. 3.	20 stum, * si tamē illum audistis, & in ipso edo-	18 gentes quæ sit uoluntas Dei. * Et nolite in-	¶ 1. Thess. 4.
8	21 cū estis, sicut est ueritas in Iesu. * ¶ Depone-	ebriari uino, in quo est luxuria : sed implemi-	a. 9
	re uos secundum pristinam conuersationē	19 ni Spiritu sancto, * loquentes uobismetipsis	
Rom. 6.	22 ueterem hominem, qui corrumpitur secundū	in psalmis, & hymnis, & canticis spirituali-	
4	23 desideria erroris. * ¶ Renouamini autem spi-	bis, cantantes, & psallentes in cordibus ue-	
Colos. 3.	24 ritu mentis uestræ, * & induite nouum ho-	stris Domino, * gratias agentes sēper, p om-	
12	25 minem, qui secundum Deum creatus est in	nibus, in nomine Domini nostri Iesu Chri-	
1. Pet. 1.	26 iustitiā, & sanctitate ueritatis. * ¶ Propter	sti Deo & Patri. Subiecti inuicē in timore	
3	27 quod deponentes mendaciam, loquimini ue-	Christi. * ¶ Mulieres uitis suis subditæ sint,	¶ Gen. 3. c.
Zach. 8.	28 ritatem unusquisque cū proximo suo : quo-	2 sicut Domino : * qm uir caput est mulie-	16
16	29 niam sumus inuicem membra. * ¶ Irascimi-	ris : sicut Christus caput est Ecclesiæ : Ipse,	¶ Colos. 3. c.
Psal. 4. b.	30 nis, & nolite peccare : sol non occidet super	23 saluator corporis eius. * Sed sicut Ecclesiæ,	8
1. Cor. 4. b.	31 iracundiam uestram. Nolite locum dare	24 subiecta est Christo, ita & mulieres uitis suis	¶ 1. Pet. 3.
1	32 diabolo : * ¶ qui furabatur, iam non furatur	in omnibus. * ¶ Viri diligite uxores uestras,	a. 1
	magis autem laboret, operando manibus	sicut & Christus dilexit Ecclesiam, & seipsum	1. Cor. 11.
	33 suis, quod bonum est, ut habeat uerum tri-	25 tradidit pro ea, * ut illam sanctificaret, mun-	a. 3
	34 buat necessitatē patienti. * Omnis sermo	26 dans lauacro aque in uerbo uitæ, * ut exhi-	¶ Col. 3. c.
	35 malus ex ore uestro non procedat : sed si quis	beret ipse sibi gloriosum Ecclesiam, non ha-	19
	36 bonus ad edificationem fidei ut det gratiā	bentem maculam, aut rugam, aut aliquid	
	37 audientibus. * Et nolite contristare Spiritū	huiusmodi, sed ut sic sancta & immaculata.	
	38 sanctum Dei : in quo signati estis in diem	28 ¶ Ita & uiri debent diligere uxores suas ut	¶ Gen. 2. d.
	39 redemptionis. * Omnis amaritudo, & ira,	corpora sua. Qui suam uxorem diligit, seip-	28
	40 & indignatio, & clamor, & blasphemia col-	sum diligit. * Nemo enim unquam carnem	¶ Gen. 2. d.
Col. 3. b.	41 latur a uobis cum omni malitiā. * ¶ Et stote	31 bus eius. * ¶ Propter hoc relinquit homo pa-	a. 5
1	42 autem inuicem benigni, misericordes, do-	trem, & matrem suam, & adhæret uxorī	¶ Matt. 19.
	43 nant in Christo deo nauit uobis.	32 suæ : & erunt duo in carne una. * Sacramen-	a. 5
		tum hoc magnū est, ego autem dico in Chri-	¶ Mar. 10. a.
		33 sto & in Ecclesia. * Verumtamen & uos sin-	7
		guli, unusquisque uxorem suam sicut seipsum	¶ 1. Cor. 6.
		diligat : uxor autem timeat uirum sicut	d. 16

CAP. V.

1 Stote ergo imitatores Dei, sicut filij cha-
2 rissimi. * ¶ & ambulate in dilectione, sicut
3 A & Christus dilexit nos, & tradidit semet
4 ipsum pro nobis oblationem, & hostiā Deo

EPISTOLA BEATI PAULI APOSTOLI AD PHILIPPENSES.

CAPVT PRIMVM.

PAULVS, & Timotheus serui Iesu Christi, omnibus sanctis in Christo Iesu, qui sunt Philippis, cum episcopis, & diaconibus.

Gratia vobis, & pax a Deo Patre nostro, & Domino Iesu Christo.

Gratias ago Deo meo in omni memoria vestri, semper in eundis orationibus meis pro omnibus vobis, cum gaudio deprecationem faciens, super communicatione vestra in Evangelio Christi: prima die usque nunc: confidentes hoc ipsum, quia qui cepis in vobis opus bonum, perficiet usque in diem Christi Iesu.

Sicut est mihi iustum hoc sentire pro omnibus vobis: eo quod habeam vos in corde, & in vinculis meis, & in defensione, & confirmatione Evangelij, so-

cios gaudij mei omnes vos esse.

Testis enim mihi est Deus, quomodo cupiam omnes vos in visceribus Iesu Christi.

Et hoc oro ut charitas vestra magis ac magis abundet in scientia, & in omni sensu: ut probetis potentiam, ut sitis sinceri, & sine offensa in diuinitate Christi, repleti fructu iustitiae per Iesum Christum, in gloriam & laudem Dei.

Scire autem vos volo fratres, quia quae circa me sunt, magis ad profectum venerunt Evangelij: ita ut vincula mea manifesta fierent in Christo in omni praetorio, & in ceteris omnibus, & plures e fratribus in Domino confidentes vinculis meis, abundantius auderent sine timore verbum Dei loqui.

Quidam quidem & propter inuidiam, & contentionem: quidam autem & propter bonam voluntatem Christum praedicant: quidam & charitate scientes quoniam in defensionem Evangelij positus sum.

Quidam autem ex contentione Christum annunciant non sincere, existimantes pressuram se suscitare vinculis meis.

Quid enim? Dum omni modo siue per occasionem, siue per veritatem Christus annuncietur: & in hoc gaudeo, sed & gaudebo.

Scio enim quia hoc mihi proueniet ad salutem, per vestram orationem, & subministratorem Spiritus Iesu Christi secundum expectationem, & spem meam, quia in nullo confundar: sed in omni fiducia sicut semper, & nunc magnificabitur Christus in corpore meo, siue per uitam, siue per mortem.

Mihi enim uiuere Christus est, & mori lucrare.

Quod si videre in carne, hic mihi fructus operis est, & quid eligam ignoro.

Coartor autem ex duobus: desiderium habens dissolui, & esse cum Christo, multo magis melius: permanere autem in carne, necessarium propter vos.

Et hoc confidentes scio quia manebo, & per manebo omnibus vobis ad profectum vestrum, & gaudium fidei: ut gratulatio vestra abundet in Christo Iesu in me, per me aduentum iterum ad vos.

Eph. 4.2,

Col. 1.6.10

1. The. 2.2.

12

destinatum persequor, ad brauium supernæ
 15 uocationis Dei in Christo Iesu. * Quicum-
 que ergo perfecti sumus; hoc sentiamus: &
 si quid aliter sapitis, & hoc nobis Deus re-
 16 uelabit. * Verumtamen ad quod perueni-
 mus uideam sapiamus, & in eadem perma-
 17 neamus regula. * Imitatores mei estote
 fratres, & obseruate eos qui ita ambulant,
 18 sicut habetis formam nostram. * I Multi
 enim ambulant, quos sæpe dicebam uobis
 (nunc autem & flens dico) inimicos crucis
 19 Christi: * quorum finis interitus: quorum
 Deus ueter est: & gloria in confusione ipso-
 20 rum, qui terrena sapient. * Nostra autem
 conuersatio in cælis est. unde etiam Saluato-
 rem expectamus Dominiuum nostrum Iesum
 21 Christum, * qui reformabit corpus humili-
 tatis nostræ, con figuratum corpori claritatis
 suæ, secundum operationem, qua etiam pos-
 sit subijcere sibi omnia.

CAP. IIII.

1 **I** Taque fratres mei charissimi, & deside-
 ratissimi, gaudium meum, & corona mea,
 2 sic state in Domino, charissimi: * Euodiam
 rogo, & Syntyche deprecor id ipsum sapere
 3 in Dño. * Etiam rogo & te germane com-
 par, adiuua illas, quæ mecum laborauerunt
 in Euangelio cum Clemente, & ceteris adiuto-
 4 ribus meis, quorum nomina sunt in libro ui-
 5 tæ. * Gaudete in Domino semper: iterum
 dico gaudete. * Modestia uestra nota sit
 6 omnibus hominibus: Dominus prope est.
 7 * Nihil solliciti sitis: sed in omni oratione,
 8 & obsecratione, cum gratiarum actione po-
 9 titiones uestræ innotescant apud Deum.
 10 * Et pax Dei, quæ exsuperat omnem sensum,
 custodiat corda uestra, & intelligētias uestras

8 in Christo Iesu. * De cetero fratres, quæcum-
 que sunt uerba, quæcumque pudica, quæcum-
 que iusta, quæcumque sancta, quæcum-
 que amabilia, quæcumque bona fama, si qua
 uirtus, si qua laus disciplina, hæc cogitate.
 9 * Quæ & didicistis, & accepistis, & audistis,
 C & uidistis in me, hæc agite: & Deus pacis
 10 erit uobiscum: * Gaudium sum autem in Do-
 mino uehementer, quoniam tandem aliquan-
 do rehoruistis pro me sentire, sicut & sentie-
 11 batis; occupati autem eratis. * Non quasi
 propter penuriam dico: ego enim didici,
 12 in quibus sum, sufficiens esse. * Scio & hu-
 miliari, scio & abundare: (vbique & in
 omnibus institutus sum,) & satiari, &
 13 esurire, & abundare, & penuriam pati.
 14 * omnia possum in eo, qui me confortat.
 15 * Verumtamen bene fecistis, communican-
 16 tes tribulationi meæ. * Scitis autem & uos
 D Phil. pensēs, quod in principio Euangelij:
 quando profectus sum a Macedonia, nulla
 mihi Ecclesia communicauit in ratione dati
 16 & accepti, nisi uos soli: * quia & Thessalo-
 nicam semel & bis in usum mihi misistis.
 17 * Non quia quero datum, sed requiro fru-
 18 ctum abundantem in ratione uestra. * Ha-
 beo autem omnia, & abundo: repletus sum:
 acceptis ab Epaphrodito quæ misistis odo-
 rem suscitatis, hostiam acceptam, placentē
 19 Deo. * I Deus autem meus impleat omne
 desiderium uestrum secundum diuitias suas,
 20 in gloria in Christo Iesu. * Deo autem &
 Patri nostro gloria in secula seculorum:
 21 Amen. * Salutate omnem sanctum in Chri-
 22 sto Iesu. * Salutant uos, qui mecum sunt,
 fratres. Salutant uos omnes sancti, maxi-
 me autem qui de Cæsaris domo sunt.
 Gratia Domini nostri Iesu Christi cum spi-
 ritu uestro. Amen.

[Ro. 12.2.]

EPISTOLA BEATI PAULI APOSTOLI AD COLOSSENSES.

CAPVT PRIMVM.

PAVLVS Apostolus Iesu Christi per voluntatem Dei, & Timotheus frater: * eis, qui sunt Colossis, sanctis, & fidelibus fratribus in Christo Iesu. * Gratia vobis, & pax a Deo Patre nostro, & Domino Iesu Christo. Gratias agimus Deo & Patri Domini nostri Iesu Christi semper pro vobis orantes: * audientes fidem vestram in Christo Iesu, & dilectionem, quam habetis in sanctis omnibus: * propter spem, quæ reposita est vobis in celis: quam audistis in verbo veritatis Evangelij: * quod peruenit ad vos, sicut & in universo mundo est, & fructificat, & crescit sicut in vobis, ex ea die, quæ audistis, & cognouistis gratiæ Dei in veritate, sicut didicistis ab Epaphra charissimo consilio nostro, qui est fidelis pro nobis minister Christi Iesu, * qui etiam manifestauit nobis dilectionem vestram in spiritu: * ideo & nos ex qua die audiuimus, non cessamus pro vobis orantes, & postulantes ut impleamini agnitione voluntatis eius, in omni sapientia & intellectu spiritali: * ut ambuletis digne Deo per omnia placantes: in omni opere bono fructificantes, & crescetes in scientia Dei: * in omni virtute confortati secundum potentiam claritatis eius in omni patientia, & longanimitate cum gaudio. * gratias agentes Deo Patri, qui dignos nos fecit in partem sortis sanctorum in lumine: * qui eripuit nos de potestate tenebrarum, & transfudit in regnum filij dilectionis sue, * in quo habemus redemptionem per sanguinem eius, remissionem peccatorum: * qui est imago Dei inuisibilis, primogenitus omnis creature: * I quoniam in ipso condita sunt uniuersa in celis, & in terra, uisibilia, & in uisibilia, siue throni, siue dominationes, siue principatus, siue potestates: omnia per ipsum, & in ipso creata sunt:

* & ipse est ante omnes, & omnia in ipso constant. * Et ipse est caput corporis Ecclesie, I qui est principium, primogenitus ex mortuis: ut sit in omnibus ipse primatum tenens. * quia in ipso complacuit, omnem plenitudinem inhabitare: * & per eum reconciliare omnia in ipsum, pacificans per sanguinem crucis eius, siue quæ in terris, siue quæ in celis sunt. * Et uox cum effectis aliquando alienari, & inimici sensu in operibus malis: * nunc autem reconciliauit in corpore carnis eius per mortem, exhibere vos sanctos, & immaculatos, & irreprehensibiles coram ipso: * si tamen permanetis in fide fundati & stabiles, & immobiles a spe Evangelij, quod audistis, quod prædicatum est in uniuersa creatura, quæ sub celo est, cuius factus sum ego Paulus minister. * Qui nunc gaudeo in passionibus pro uobis, & adimpleo ea, quæ defunt passionum Christi, in earne mea pro corpore eius, quod est Ecclesia: * cuius factus sum ego minister secundum dispensationem Dei, quæ data est mihi in uos, ut impleam uerbum Dei: * mysterium, quod absconditum fuit a seculis, & generationibus, nunc autem manifestatum est sanctis eius, * quibus uoluit Deus notas facere diuitias gloriæ sacramenti huius in Gentibus: quod est Christus, in uobis spes gloriæ, * quæ nos annunciamus, corripientes omnem hominem, & docentes omnem hominem, in omnia sapientia, ut exhibeamus omnem hominem perfectum in Christo Iesu. * in quo & laborem, certando secundum operationem eius, quam operatur in me in uirtute.

CAP. II.

Volo enim uos scire qualem sollicitudinem habeam pro uobis, & pro ijs, qui sunt Laodicæ, & quicumque non uiderunt

faciem

11. Cor. 5.
a. 3

Eph. 2. a.

Mat. 24.
a. 4

2 faciem meam in carne: * ut consolerentur corda ipsorum, illustrati in charitate, & in omnes diuitias plenitudinis intellectus, in agnitionem mysterij Dei Patris & Christi Iesu.
 3 * in quo sunt omnes thesauri sapientie, & scientie absconditi. * Hoc autem dico, ut nemo vos decipiat in subtilitate sermonis.
 4 * Nam estis corpore absens sum, sed spiritu uobiscum: sum: gaudens, & uidens ordinem uestrum, & firmitatem eius, quæ in Christo est, fidei uestræ. * Sicut ergo accepisti Iesum Christum Dominum, in ipso ambulans, * radicatus, & superedificatus in ipso, & confirmatus fide, sicut & didicisti, abundantes in illo in gratiarum actiones. * Videte ne quis uos decipiat per philosophiam, & inanem fallaciam secundum traditionem hominum, secundum elementa mundi, & non secundum Christum: * quia in ipso inhabitat omni p'ntudo diuinitatis corporalis: & estis in illo repleti, qui est caput
 11 omnis principatus, & potestatis: * in quo & circumcisi estis circumcisione non manu facta in expoliatione corporis carnis, sed in
 12 circumcisione Christi: * consepelstis ei in baptismo, in quo & resurrexistis per fidem operationis Dei, qui salutauit illum a mortuis.
 13 * Et uos cum mortui essetis in delictis, & praputium carnis uestræ, conuiuificauit cum illo, donans uobis omnia delicta: * delens quod aduersus nos erat chirographum decreti, quod erat contrarium nobis, & ipsum tulit de medio, affigens illud cruci: * & expolians principatus, & potestates tradidit confidenter, palam triumphans illos in semetipso. * Nemo ergo uos iudicet in cibo, aut in potu, aut in parte diei festi, aut theominæ, aut sabbatorum: * quæ sunt umbra futurorum: corpus autem Christi. * Nemo uos seducat, uolens in humilitate, & religione angelorum, quæ non uidit ambulans, frustra inflatus sensu carnis suæ, & non tenens caput, ex quo totum corpus per nexus, & conjunctiones subministratum, & constructum creuit in augmentum Dei. * Si ergo mortui estis cum Christo ab elementis huius mundi: quid adhuc tamquam uiuentes in mundo decernitis? * Ne terigeritis, neque gustaueritis, neque contrectaueritis: * quæ sunt omnia in interitum ipso usu, secundum præcepta, & doctrinam hominum: * quæ sunt rationem quidem habentia sapientie in superstitione, & humilitate, & non ad parcendum corpori, non in honore aliquo ad saturitatem carnis.

CAP. III.

1 **I**gitur, si conuerxistis cum Christo: quæ a sursum sunt querite, ubi Christus est in a dextera Dei sedens: * quæ sursum sunt sapi-

te, non quæ super terram. * Mortui enim estis, & uita uestra est abscondita cum Christo in Deo. * Cum Christus apparuerit, uita uestra: tunc & uos apparebitis cum ipso in gloria. * Mortificate ergo membra uestra, quæ sunt super terram: fornicationem, immunditiam, libidinem, concupiscentiam malam, & auaritiam, quæ est simulacrorum seruus: * propter quæ uenit ira Dei super filios incredulitatis: * in quibus & uos ambulastis aliquando, cum uireritis in illis.
 8 * Nunc autem deponite & uos omnia: iram, indignationem, malitiam, blasphemiam, superbum sermonem de ore uestro. * Nolite mentis inuicem, expoliantes uos ueterem hominem cum actibus suis, & induentes nouum eum, qui renouatur in agnitionem secundum imaginem eius, qui creauit illum.
 11 * ubi non est Gentilis, & Iudæus, circumcisus, & præputium, Barbarus, & Scythæ, seruus, & liber: sed omnia, & in omnibus Christis.
 12 * Induite uos ergo sicut electi Dei, sancti, & dilecti, uiscera misericordie, benignitatem humilitatem, modestiam, patientiam: * supponentes inuicem, & donantes: * cuiusmodi si quis aduersus aliquem habet querelam: sicut & Dominus donauit uobis, ita & uos. * Super omnia autem hæc, charitatem habete, quod est uinculum perfectionis: * & pax Christi exulet in cordibus uestris, in qua & uocati estis in uno corpore: & grati estote. * Verbum Christi habitet in uobis abundanter, in omni sapientia, docente, & commententes uosmetipsos, psalmis, hymnis, & canticis spiritualibus, in gratia canentes in cordibus uestris Deo: * Omne, quodcumque facitis in uerbo aut in opere, omnia in nomine Domini Iesu Christi, gratias agentes Deo & Patri per ipsum.
 18 * Mulieres subditi estote uiris, sicut oportet, in Domino: * Viri diligite uxores sicut & nolite amari esse ad illas. * Filij obedite parentibus per omnia: hoc enim placitum est in Domino. * Patres, nolite ad indignationem prouocare filios uestros, ut non pusillo animo fiant. * Serui obedite per omnia dominis carnalibus, non ad oculum seruientes, quasi hominibus placentes, sed in simplicitate cordis, timentes Deum: * Quodcumque facitis, ex animo operamini sicut Domino, & non hominibus: * sciens quod a Domino accipietis retributionem hereditatis. Domino Christo seruite. * Qui enim iniuriam facit, recipiet id, quod inique gesserit: & non est personarum acceptio apud Deum.

CAP. IIII.

1 **D**omini, quod iustum est & æquum, & c. **O**mini, quod iustum est & æquum, & c. **O**mini, quod iustum est & æquum, & c. **O**mini, quod iustum est & æquum, & c.

2 minum habetis in celo. * | Orationi instate, uigilantes in ea in gratiarum actione :
 3 * | Orantes simul & pro nobis, ut Deus aperiat nobis ostium sermonis ad loquendum mysterium Christi (propter quod etiam vincus sum) * ut manifestem illud ita ut oportet me loqui. * | In sapientia ambulate ad eos, qui foris sunt : tempus redimentes. * Sermo uester semper in gratia sale sit conditus, ut sciatis quomodo oporteat uos unicuique respondere. * Quæ circa me sunt, omnia uobis nota faciet Tychicus charissimus frater, & si delis minister, & conseruus in Domino : * quem misi ad uos ad hoc ipsum ut cognoscat, quæ circa uos sunt, & consoletur corda uestra, * cum Onesimo charissimo, & fideli fratre, qui ex uobis est. Omnia, quæ hic aguntur, nota facient uobis. * Salutat uos Aristar-
 10 chus conceptiuus meus, & Marcus consobrinus Barnabæ, de quo accepistis mandata : si uenerit ad uos, excipite illum : * & Iesus,

qui dicitur Iustus : qui sunt ex circumcissione : hi soli sunt adiutores mei in regno Dei, qui mihi fuerunt solatio. * Salutat uos Ephras, qui ex uobis est, setuus Christi Iesu, semper sollicitus pro uobis in orationibus, ut stetis perfecti, & pleni in omni uoluntate Deo. * Testimonium enim illi perhibeo quod habet multum laborem pro uobis, & pro ijs, qui sunt Laodicæ, & qui Hierapoli.
 14 * | Salutat uos Lucas medicus charissimus, & Demas. * Salutate fratres, qui sunt Laodicæ, & Nympham, & quæ in domo eius est, Ecclesiam. * Et cum lecta fuerit apud uos epistola hæc, facite ut & in Laodicensem Ecclesiam legatur : & eam, quæ Laodicensi est, uos legatis. * Et dicite Archippo : Vide ministerium, quod accepisti in Domino, ut illud impleas. * Salutatio, mea manu Pauli. Memores estote uinculorum meorum. Gratia uobiscum. Amen.

EPISTOLA BEATI PAULI APOSTOLI AD THESSALONICENSES PRIMA.

CAPVT PRIMVM.

1 **P**AVLVS, & Siluanus, & Timotheus Ecclesie The-
 2 salonicensium in Deo Pa-
 3 tre, & Domino Iesu Chri-
 4 sto. * Gratia uobis, & pax.
 5 Gratias agimus Deo semper pro omnibus uobis, memoriam uestri facientes in orationibus
 6 nostris sine intermissione, * memores operis fidei uestræ, & laboris, & charitatis, & fortitudinis spei Domini nostri Iesu Christi, ante Deum & Patrem nostrum : * scientes fratres, dilecti a Deo, electionem uestram :
 7 * quia, Euangelium nostrum non fuit in uos in sermone tantum, sed & in uirtute, & in Spiritu sancto, & in plenitudine multa, sicut scitis quales fuerimus in uobis propter uos. * Et uos imitatores nostri facti estis, & Domini, excipientes uerbum in tribulatione multa, cum gaudio Spiritus sancti : * ita ut facti sitis forma omnibus creditibus in Macedonia, & in Achaia. * A uo-

bis enim

bis enim diffamatus est sermo Domini, non
D solum in Macedonia, & in Achaia, sed & in
omni loco fides uestra, quæ est ad Deum,
profecta est, ita ut nō sit nobis necesse quid-
9 quam loqui. * Ipsi enim de nobis annun-
tiant qualem introitū habuerimus ad uos:
& quomodo conuersi estis ad Deū a simulacris,
10 seruire Deo uiuo, & uero, * & expectare
Filium eius de cælis (quē suscitauit ex mor-
tuis) Iesum, quē eripuit nos ab ira uenturæ.

CAP. II.

1 **N** Am ipsi scitis, fratres, introitum nostrū
ad uos, quia non inanis fuit: * sed an-
2 te passi, & contumelijs affecti (sicut scitis)
in Philippis, fiduciam habuimus in Deo no-
stro loqui ad uos Euangelium Dei in multa
3 solitudine. * Exhortatio enim nostra non
de errore, neque de inimmunitia, neque in do-
4 lo, * sed sicut probati sumus a Deo ut creden-
tur nobis Euangelium: ita loquimur non
quasi hominibus placentes, sed Deo, qui pro-
bat corda nostra. * Neque enim aliquando
fuimus in sermone adulationis, sicut scitis
neque in occasione auaritiæ Deus testis est:
6 * nec quærentes ab hominibus gloriam, ne-
que a uobis, neque ab alijs. * Cum posse-
mus uobis oneri esse ut Christi Apostoli:
sed facti sumus paruuli in medio uestrum,
8 tamquam filii nutrix foueat filios suos. * Ita
desiderantes uos, cupide uolebamus tradere
nobis non solum Euangelium Dei, sed etiā
animas nostras: quoniam charissimi nobis
9 facti estis. * Memores enim eritis fratres la-
boris nostri, & fatigationis: * nocte ac die
operantes, ne quem usurum grauaremus,
prædicauimus in nobis Euangelium Dei.
10 * Vos testes estis, & Deus, quā sancte, & iu-
C ste, & sine querela, uobis, qui credidistis, fui-
mus: * sicut scitis, qualiter unumquemque
11 uestrum (sicut pater filios suos) * deprecan-
tes uos, & consolantes, testificati sumus, ut
ambuletis digne Deo, qui uocauit uos in
12 suum regnum, & gloriam. * Ideo & nos
gratias agimus Deo sine intermissione: quon-
iam cum accepissetis a nobis uerbum au-
13 ditis Dei, accepistis illud, non ut uerbum ho-
minum, sed (sicut est uere) uerbum Dei, qui
14 operatur in uobis, qui credidistis. * nos enim
imitatores facti, estis fratres Ecclesiæ Dei,
qui sunt in Iudæa in Christo Iesu: quia ea-
dem passi estis: uos a contribulibus uestris
15 sicut & ipsi a Iudæis: * qui & Dominum oc-
ciderunt Iesum, & Prophetas, & nos persecu-
ti sunt, & Deo non placent, & omnibus ho-
16 minibus aduersantur, * prohibentes nos Gē-
tibus loqui ut saluæ fiant, ut impleant pec-
cata sua semper: peruenit enim ira Dei su-
17 per illos usque in finem. * Nos autē fratres
desolati a uobis ad tēpus horæ, aspectu, non

corde, abundantius / festinauimus faciem ue-
stram uidere cum multo desiderio: * quo-
18 nam uolumus uenire ad uos: ego quidem
Paulus, & semel, & iterū, sed impediuit nos
19 satanas. * Quæ est enim nostra spes, aut gau-
dium, aut corona gloriæ? Nonne uos ante
Dominum nostrum Iesum Christum estis
20 in aduentu eius? * uos enim estis gloria nos-
tra & gaudium.

CAP. III.

1 **P**ropter quod non sustinentes amplius,
A placuit nobis remanere Athenis, / solis:
2 * & misimus Timotheum fratrem nostrum
& ministrum Dei in Euangelio Christi ad
confirmandos uos, & exhortandos pro fide
3 uestrā: * ut nemo moueatur in tribulatio-
nibus istis: ipsi enim scitis quod in hoc posi-
4 ti sumus. * Nam & cum apud uos essemus,
B prædicebamus uobis passuros non tribulatio-
nes, sicut & factum est, & scitis. * Propie-
5 rea & ego amplius non sustinens, misi ad co-
gnoscendam fidem uestram: ne forte ten-
tauerit uos is, qui tentat, & inanis fiat labor
6 noster. * Nunc autē ueniente Timotheo ad
nos a uobis, & annunciante nobis fidem &
charitatem uestram, & quia memoriam no-
stri habetis bonam semper, desiderantes no-
7 uidere, sicut & uos quoque uos: * ideo con-
solati sumus fratres in nobis in omni neces-
sitate, & tribulatione nostra per fidem uestrā,
8 * quoniam nunc uiuimus, sicut uos statis in Do-
mino. * Quam enim gratiarum actionem
possumus Deo retribuere pro uobis in om-
ni gaudio, quo gaudemus propter uos
9 ante Deum nostrum. * nocte ac die
abundantius orantes, ut uideamus fa-
ciem uestram, & complectamur eā, quæ
10 desunt fidei uestræ? * Ipse autem Deus,
D & Pater noster, & Dominus noster Iesus
Christus dirigat uiam nostram ad uos.
11 * Vos autem Dominum multiplicet, & abun-
dare faciat charitatem uestram in inuicem,
& in omnes, quemadmodum & nos in uo-
12 bis: * ad confirmanda corda uestra sine que-
rela in sanctitate, ante Deum & Patrem no-
strum, in aduentu Domini nostri Iesu Chri-
sti cum omnibus sanctis eius. Amen.

CAP. IIII.

1 **D**e cetero ergo, fratres, rogamus uos &
A obsecramus in Domino Iesu, ut que-
madmodum accepistis a nobis quomodo
oporteat uos ambulare, & placere Deo,
2 sic & abundetis ut abundetis magis. * Scitis
enim quæ præcepta dederim nobis per Do-
3 minum Iesum. I * Hæc est enim uoluntas
Dei, sanctificatio uestra: ut abstinereas uos
4 a fornicatione, * ut scias unusquisque uestrū
uas suū possidere in sanctificatione, & honore:
5 * nō in passione desiderij, sicut & Gētes, quæ

ignorant

IAC. 16.d
19IAC. 10.g
34
1. Cor. 4.c
12
2. Theff. 3.
b. 8IAC. 16.
a. 1I Rom. 12.
a. 2
Ephe 5. d
17

6 ignorant Deū: * & nequis supergrediatur,
 7 neque circumueniat in negotio fratrem suū:
 8 quoniam uindex est Dominus de his omni-
 9 bus, sicut prædiximus uobis, & testificati
 10 sumus. * non enim uocauit nos Deus in
 11 immunditiā, sed in sanctificationem. * Ita-
 12 que qui hæc spernit, non hominem spernit,
 13 sed Deum: qui etiam dedit Spiritum suum
 14 sanctum in nobis. * De charitate autem fra-
 15 termitatis non necesse habemus scribere uo-
 16 bis: ipsi enim uos a Deo didicistis ut diliga-
 17 tis inuicem. * Etenim illud facitis in om-
 18 nes fratres in vniuersa Macedonia. Rogamus
 19 autē uos fratres ut abundetis magis, * & ope-
 20 ram decis ut quieti sitis, & ut uestrum nego-
 21 tium agatis, & operemini manibus uestris,
 22 sicut præcepimus uobis: & ut honeste ambu-
 23 letis ad eos, qui foris sunt: & nullus aliquid
 24 desideretis. * Nolumus autem uos ignorare
 25 fratres de dormientibus, ut non contristemini
 26 sicut & ceteri, qui spem non habent. * Si
 27 enim credimus quod Iesus mortuus est, &
 28 resurrexit: ita & Deus eos, qui dormierunt
 29 per Iesum, adducet cum eo. * Hoc enim uo-
 30 bis dicimus in uerbo Domini, I quia uos, qui
 31 uigilamus, qui residui sumus in aduentum Do-
 32 mini non præueniemus eos, qui dormierunt.
 33 * Quoniam ipse Dominus in iussu, & in uo-
 34 ce Archangeli, & in tuba Dei descendit de
 35 celo: & mortui, qui in Christo sunt, resurgēt
 36 primi. * Deinde nos, qui uiuimus, qui relin-
 37 quimur, simul rapiemur cum illis in nubibus
 38 obuiam Christo in aera, & sic semper cū
 39 Domino erimus. * Itaque consolamini in-
 40 uicem in uerbis istis.

CAP. V.

1 **A**D temporibus autem, & momentis fra-
 2 tres non indigetis ut scribamus uobis:
 3 * Ipsi enim diligenter sciitis quia dies Do-
 4 mini, sicut fur in nocte, ita ueniet. * cum
 5 enim dixerint pax, & securitas: tunc repen-

6 tinus eis superuenient interitus, sicut dolor
 7 in utero habenti, & non effugient. * Vos au-
 8 tem fratres non estis in tenebris, ut uos dies
 9 illa camquam fur comprehendat: * omnes
 10 enim uos filij luci estis, & filij diei: non sa-
 11 mus in noctis, neque tenebrarum. * Igitur non
 12 dormiamus sicut & ceteri, sed uigilemus,
 13 & sobrij simus. * Qui enim dormiunt, nocte
 14 dormiunt: & qui ebrij sunt, nocte ebrij sunt.
 15 * Nos autem, qui diei sumus, sobrij simus, I
 16 induiti loriceam fidei, & charitatis, & galeam
 17 spei salutis: * quoniam non posuit uos Deus
 18 in iram, sed in acquisitionem salutis per Do-
 19 minum nostrum Iesum Christum, * qui
 20 mortuus est pro nobis: ut siue uigilemus, siue
 21 dormiamus, simul cum illo uiuamus. * Pro-
 22 pter quod consolamini inuicem: & edificate
 23 alterutrum, sicut & facitis. * Rogamus autem
 24 uos fratres ut noueritis eos, qui laborant in-
 25 ter uos, & præstunt uobis in Domino, & mo-
 26 nent uos, * habeatis illos abundantius in cha-
 27 ritate propter opus illorum: pacem habete
 28 cum eis. * Rogamus autem uos fratres, cor-
 29 ripite inquietos, consolamini pusillanimes,
 30 suscipite infirmos, pacifices estote ad omnes. I
 31 * I Videte ne quis malum pro malo alicui
 32 reddat: sed semper quod bonum est festina-
 33 ni in inuicem, & in omnes. * Semper gaude-
 34 te. * I Sine intermissione orate. * In omni-
 35 bus gratias agite: hæc est enim uoluntas Dei
 36 in Christo Iesu in omnibus uobis. * Spiritu
 37 nolite extinguere. * Prophetias nolite sper-
 38 nere. * Omnia autem probate: quod bonum
 39 est tenete. * Ab omni specie mala abstinete
 40 uos: * Ipse autem Deus pacis sanctificet uos
 41 per omnia: ut integer spiritus uester, & ani-
 42 ma, & corpus sine querela in aduentu Do-
 43 mini nostri Iesu Christi seruetur. * I Fide-
 44 lis est, qui uocauit uos: qui etiam faciet.
 45 * Fratres orate pro nobis. * Salutate fratres
 46 omnes in osculo sancto. * Adiuro uos per
 47 Dominum ut legatur epistola hæc omnibus
 48 sanctis fratribus. * Gratia Domini nostri Ie-
 49 su Christi uobiscum. Amen.

II G. 59.
 17
 Ephe. 6. 6.
 17

I Pro. 17.
 c. 13. & 20.
 d. 22
 Ro. 12. d.
 17
 1. Pet. 3. b.
 9
 Eccl. 12.
 22
 I Luc. 16.
 2. 1
 Col. 4. 23.
 I 1. Cor. 1.
 b. 9

EPISTOLA BEATI PAULI APOSTOLI AD THESSALONICENSES SECVNDA.

CAPVT PRIMVM.

PAVLVS, & Siluanus, & Timotheus: Ecclesie Thessalonicensium in Deo Patre nostro, & Domino Iesu Christo. * Gratia vobis, & pax a Deo Patre nostro, & Domino Iesu Christo.

* Gratias agere debemus semper Deo pro vobis, fratres, ita ut dignum est, quoniam subcreuit fides vestra, & abundat charitas vniuscuiusque vestrum in invicem: * ita ut & nos ipsi in vobis gloriemur in Ecclesijs Dei, pro patientia vestra, & fide, & in omnibus persecutionibus vestris, & tribulationibus, quas sustinetis: * in exemplum iusti iudicii Dei, ut digni habeamini in regno Dei, pro quo & patimini. * si tamen iustum est apud Deum retribuere tribulationem ijs, qui vos tribulant: * & vobis, qui tribulamini, requiem nobiscum in revelatione Domini Iesu de celo cum angelis virtutis eius.

* in flamma ignis dantis vindictam ijs, qui non nouerunt Deum, & qui non obediunt Euangelio Domini nostri Iesu Christi. * qui penas dabunt in interitu aeternas a facie Domini, & a gloria virtutis eius: * cum uenerit glorificari in sanctis suis, & admirabilis fieri in omnibus, qui crediderunt, quia creditum est testimonium nostrum super vos in die illo. * In quo etiam oramus semper pro vobis: ut dignetur vos uocatione sua Deus noster, & impleat omnem voluntatem bonitatis, & opus fidei in virtute, * ut clarificet nomen Domini nostri Iesu Christi in vobis, & vos in illo secundum gratiam Dei nostri, & Domini Iesu Christi.

CAP. II.

Rogamus autem vos fratres per adventum Domini nostri Iesu Christi, & nostrae congregationis in ipsam: * ut non cito mor-

ueamini a vestro sensu, neque terreamini, neque per spiritum, neque per sermonem neque per epistolam tamquam per nos misissim, quasi instet dies Domini. * Ne quis vos seducat vilo modo: quoniam nisi venerit discessio primum, & reuelatus fuerit homo peccati, filius perditionis, * qui aduersatur, & extollitur supra omne, quod dicitur Deus, aut quod colitur, ita ut in templo Dei sedeat ostendens se tamquam sit Deus.

* Non retinetis quoddam adhuc essem apud vos, haec dicebam vobis? * Et nunc quid detineas scitis, ut reuelatur in suo tempore.

* Nam mystetium iam operatur iniquitatis: tantum ut qui tenet nunc, teneat, donec de medio fiat. * Et tunc reuelabitur ille iniquus, quem Dominus Iesus interficiet spiritu oris sui, & destruet illustratione aduentus sui cum: * cuius est aduentus secundum operationem satanae in omni virtute, & signis, & prodigijs mendacibus, * & in omni seductione iniquitatis ijs, qui pereunt: eo quoddam charitate veritatis non receperunt salui fierent. Ideo mittet illis Deus operationem erroris ut credant mendacio, * ut iudicentur omnes, qui non crediderunt veritati, sed consenserunt iniquitati. * Nos autem debemus gratias agere Deo semper pro vobis fratres dilecti a Deo, quod elegerit vos Deus primitias in salutem in sanctificatione spiritus, & in fide veritatis: in qua & uocauit vos per Euangelium nostrum in acquisitionem gloriae Domini nostri Iesu Christi.

* Itaque fratres fate: & tenete traditiones, quas didicistis, siue per sermonem, siue per epistolam nostram. * Ipse autem Dominus noster Iesus Christus, & Deus & Pater noster qui dilexit nos, & dedit consolationem aeternam, & spem bonam in gratia, * exhortetur corda uestra, & cohaereat in omni opere, & sermone bono.

[Eph. 5. 6]

[1 Th. 2. 13. 4]

CAP. III.

ph. 6. c.
Col. 4. a. 3

Ag. 20.
34
Cor. 4.
13
The 3.
9

1 **D**E cetero fratres orate pro nobis ut sermo Dei currat, & clarificetur, sicut &
2 apud vos: * & ut liberemur ab importanis, & malis hominibus: non enim omnium est
3 fides. * Fidelis autem Deus est, qui confirmabit vos, & custodiet a malo. * Confidimus autem de vobis, in Domino, quoniam
4 quæ præcipimus, & facitis, & faciatis. * Dominus autem dirigat corda vestra in charitate Dei, & patientia Christi. * Denunciamus autem vobis fratres in nomine Domini nostri Iesu Christi, ut subrahatis vos ab omni fratre ambulante inordinate, & non secundum traditionem, quam acceperunt a nobis. * Ipsi enim scitis quemadmodum oporteat imitari nos: quoniam non inquieti fuimus inter vos: * I neque gratis panem manducavimus ab aliquo, sed in labore, & in fatione, nocte & die operantes, ne quem vestrum gravaremur. * Non quasi

non habuerimus potestatem, sed ut noismetipso formam daremus vobis ad imitandum nos. * Nam & cum essemus apud vos, hoc
11 vult operari, nec manducet. * Audiuimus enim inter vos quosdam ambulare inquiete, nihil operantes, sed curiosos agentes.
12 * Ijs autem, qui eiusmodi sunt, denunciamus, & obsecramus in Domino Iesu Christo, ut cum silentio operantes, suum panem
13 manducet. * I Vos autem fratres nolite deficere beneficientes. * Quod si quis non
14 obedit verbo nostro per epistolam, hunc notate, & ne commisceamini cum illo ut confundatur: * & nolite quasi inimicum existimare, sed corripite ut fratrem. * Ipse autem Dominus pacis det vobis pacem sempiternam in omni loco. Dominus sit cum omnibus vobis. * Salutatio, mea manu Pauli: quod est signum in omni epistola. ita scribo. * Gratia Domini nostri Iesu Christi cum omnibus vobis. Amen.

Gal. 9

EPISTOLA
BEATI PAULI
APOSTOLI
AD TIMOTHEVM PRIMA.

CAPVT PRIMVM.

1 **P**AULVS Apostolus Iesu Christi secundum imperium Dei Saluatoris nostri, & Christi Iesu spei nostræ: * I Timotheo dilecto filio in fide. Gratia, misericordia, & pax a Deo Patre, & Christo Iesu Domino nostro. * Sicut rogavi te ut remaneres Ephesi cum irem in Macedoniam, ut denunciare quibusdam aliter
4 docerent, neque intenderent fabulis, & genealogiis interminatis: quæ quæstiones præstant magis quam ædificationem Dei, quæ
5 est in fide. * Finis autem præcepti est charitas de corde puro, & conscientia bona, & fide non ficta. * A quibus quidam aberrantes, conuersi sunt in vaniloquium, * volentes esse legis doctores, non intelligentes
neque

I Ag. 15. a. 2

neque

Ro. 7. c.

neque quæ loquuntur, neque de quibus affirmant. * I Scimus autem quia bonum est lex, si qui ea legitime utatur: * sciens hoc quia lex iusto non est posita, sed iniusta, & non subditis, impijs, & peccatoribus, reuerentis, & contumacis, paricidis, & maritidis, homicidis, fornicarij, masculorum concubitoribus, plagiarijs, mendacibus, & periujs, & si quid aliud sane doctrina aduersarij, * quæ est secundum Evangelium gloriæ beati Dei, quoddam creditum est mihi. * Gratiæ ago ei, qui me confortauit Christo Iesu Domino nostro, quia fidelem me existimauit, ponens in ministerio * qui prius blasphemus fui, & persecutor, & contumeliosus: sed misericordiam Dei consecutus sum, quia ignorans feci in incredulitate. * Superabundauit autem gratia Domini nostri cum fide, & dilectione, quæ est in Christo Iesu. * Fidelis sermo, & omni acceptione dignus: I quod Christus Iesus uenit in hunc mundum peccatores saluos facere, quorum primus ego sum: * sed ideo misericordiam consecutus sum: ut in me primo ostendere Christus Iesus omnem patientiam ad informationem eorum, qui eredi curi sunt illi, in uitam æternam. * Regi autem seculorum in immortalis, inuisibili, soli Deo honor, & gloria in secula seculorum. Amen. * Hoc præceptum commendo tibi fili Timothee, secundum præcedentes in te prophetias, ut milites in illis bonam militiam, * habens fidem, & bonam conscientiam, quam quidam repellantes, cuncta fidem naufragauerunt: * ex quibus est Hymeneus, & Alexander: quos tradidi Sætanæ, ut discant non blasphemare.

CAP. II.

Oblecro igitur primùm omnium fieri obsecrationes, orationes, postulationes, gratiarum actiones pro omnibus hominibus: * pro regibus, & omnibus, qui in sublimitate sunt, ne quietam, & tranquillam uitam agamus in omni pietate, & castitate. * hoc enim bonum est, & acceptum coram Salvatore nostro Deo, * qui omnes uel homines uult saluos fieri, & ad agnitionem ueritatis uenire. * Venit enim Deus, uocans & mediator Dei & hominum homo Christus Iesus: * qui dedit redemptionem semetipsum pro omnibus, testimonium & temporibus suis: * in quo positus sum ego prædicator, & Apostolus (ueritatem dico, non mentior) doctor Gentium in fide, & ueritate. * Volo ergo uiros orare in omni loco, leuantes puras manus sine ira, & discipatione. * I similiter & mulieres in habitu ornato, cum uerecundia, & sobrietate ornantes se, & non in tortis crinibus, aut au-

Pet. 7.

ro, aut margaritis, uel ueste pretiosa: * ita quod deceat mulieres, promittentes pietatem per opera bona. * Mulier in silentio sit sicut cum emai subiectione. * I Docere autem mulieri non permitto, neque dominari in uirum: sed esse in silentio. * Adam enim primus formatus est: deinde Hæva. * & Adam non est seductus: mulier autem seducta in prauarticatione fuit. * Saluabitur autem per filiorum generationem, si permanserint in fide, & dilectione, & sanctificatione cum sobrietate.

CAP. III.

Idcirco sermo: Si quis episcopatum desiderat, boni opus desiderat. * I Oportet ergo episcopum irreprehensibilem esse, uirtus uxoris nitum, sobrium, prudentem, ornatum, pudicum, hospitalem, doctorem, non uiolentum, non percussorem, sed modestum non litigiosum, non cupidum, sed * suæ domui bene præpositum: si filios habentem subditos cum omni castitate. * Si quis autem domui suæ præfessus nescit, quomodo Ecclesiæ Dei diligentius habeat? * Non neophytum: ne in superbiā eleatus, in iudicium incidat & aboli. * Oportet autem illum & testimoniū habere boni abijæ, qui foris sunt, ut non in opprobriū incidat, & in laqueum diaboli. * Diaconos similiter pudicos, non bilingues, non multo uino deductos, nō turpe litium sectantes: * habentes mysterium fidei in conscientia pura. * Et hi autem probentur primum: & sic ministrent, nullum crimen habentes. * Mulieres similiter pudicas, non detrahentes, sobrias, fideles in omnibus. * Diaconi sint unus uxoris uiri: qui filij suis bene præsent, & suis domibus. * Qui enim bene ministrauerint, gradū bonum sibi acquirunt, & multam fiduciam in fide, quæ est in Christo Iesu. * Hæc tibi scribo, sperans tunc ad te uenire cito. * si autem tardauero, ut scias quomodo oporteat te in domo Dei conuersari, quæ est Ecclesiā Dei uiuæ columna & firmamentum ueritatis. * Et manifeste magnus est pietatis sacramentus, quod manifestatum est in carne, iustificatus est in spiritu, apparuit angelis, prædicatum est Gentibus, crediūm est in mundo, assumptum est in gloria.

CAP. IIII.

Spiritus autem manifeste dicit, quia I in nouissimis temporibus discedent quidā a fide attendentes spiritibus erroris, & doctrinis demoniorum, in hypocrisis loquentium mendacium, & claustratam habentium. * I Tit. 7. 1. Pet. 3. 1. Iu. 2. f. 18

3 etiam suam conscientiam, * prohibentium
4 habere, abstinere a cibis, quos Deus crea-
5 ut ad percipiendum tum gratiarum a dione
6 fidelibus, & ijs, qui cognouerunt verita-
7 tem. * Quia omnis creatura Dei bona est,
8 & nihil reiiciendum quod cum gratiarum
9 actione percipitur: * sanctificatur enim per
10 uerbum Dei, & orationem. * Hac propo-
11 nem fratribus, bonus eris ministro Christi
12 Iesu enutritus uerbis fidei, & bonæ doctri-
13 næ, quam asseruit es. * Insuper autem,
14 & aniles fabulas deuita: exerce autem tei-
15 psium ad pietatem. * Nam corporalis exer-
16 citatio, ad modicum utilis est: pietas autem
17 ad omnia utilis est. promissionem habens
18 uitæ, quæ nunc est, & futuræ. * Fidelis ser-
19 mo, & diuini acceptione dignus. * In hoc
20 enim laboramus, & maledicimur, quia spe-
21 ramus in Deum uiuum, qui est saluator om-
22 nium hominum, maxime fidelium. * Pre-
23 cipe hæc, & doce. * Nemo adolescentiam
24 tuam contemnat: sed exemplum esto fide-
25 lium in uerbis, in conversatione, in charita-
26 te, in fide, in castitate. * Dum uento, at-
27 tede lectioni, exortationi, & doctrinæ. * Noli
28 negligere gratiam, quæ in te est, quæ data
29 est tibi per prophetiam, cum impositione ma-
30 nuū presbyterij. * Hæc meditare, in his esto:
31 ut profectus tuus manifestus sit omnibus.
32 * Attende tibi, & doctrinæ: infra in dñs.
33 Hoc enim faciens, & te ipsum saluum facies,
34 & eos, qui te audiunt.

C A P. V.

1 S Eniorem ne increpaueris, sed obsecra
2 ut patrem, iuuenes, ut fratres: * anus
3 iuuenes, iuuenes, ut sorores in omni
4 castitate. * Viduas honora, quæ uere uiduæ
5 sunt. * Si quæ autem uiduas filios, aut ne-
6 potes habet: discat primum domum suam
7 regere, & mutam uicem reddere parenti-
8 bus: hoc enim acceptum est coram Deo.
9 * Quæ autem uere uidua est, & desolata, spo-
10 ret in Deum, & intet obsecrationibus, & ora-
11 tionibus nocte ac die. * Nam qui in delicijs
12 est, uiuens mortuus est. * Et hoc præcipe ut
13 irreprehensibiles sint. * Si quis autem suor-
14 em, & maxime domesticoram curam non
15 habet, fidem negauit, & est infideli dete-
16 rior. * Vidua eligatur non minus sexag-
17 B ta annorū, quæ fuerit unius uiri uxor, * in
18 operibus bonis testimonium habens, si filios
19 educauit, si hospitio recepit, si sanctorum
20 pedes lauit, si tribulationē patientibus sub-
21 ministravit, si omne opus bonum subsecuta
22 est. * Adolescentiores aut uiduas deuita: Cū
23 enim luxuriata fuerint in Christo, nubere uo-
24 lunt: * habentes damnationem, quæ primū
25 fideri irritam fecerunt. * simul autē & otio-
26 sa discunt circuire domos: non solū otiose,

sed & uerbosæ, & curiosæ, loquentes quæ
1 non oportet. * Volo ergo iuniores, nubere.
2 C filios procreare, matres familias esse, nullam
3 occasionem dare aduersario maledicti gra-
4 tia. * Iam enim quidam conuersi sunt re-
5 tro sitaniam. * Si quis fidelis habet uiduas,
6 subministret illi, & non grauetur Ecclesia:
7 ut ijs quæ uere uiduæ sunt, sufficiat. * Qui
8 bene præsumt presbyteri, duplici honore di-
9 gni habeantur: maxime qui laborant in uer-
10 bo, & doctrina. * Dicit enim Scriptura: I
11 Non alligabis os boui trituranti. I Et Dignus
12 est operarius mercede sua. * A Iuuenis presby-
13 D terum accusationem, nolui recipere, nisi sub
14 duobus aut tribus testibus. * Peccantes co-
15 ram omnibus arguet: ut & ceteris timorem
16 habeant. * Testor coram Deo & Christo le-
17 su, & electis angelis, ut hæc custodias sine
18 praiudicio, nihil faciens in alteram partem
19 declinando. * Manus cito nemini impo-
20 nis, neque communicaueris peccatis alie-
21 nis. Te ipsum castum custodi. * Noli ad-
22 huc aquam bibere, sed modico uino utere
23 propter stomachum tuum, & frequentes
24 tuas infirmitates. * Quorundam hominum
25 peccata manifesta sunt, præcedentia ad iu-
26 diciū: quosdam autem & subsequuntur.
27 * Similiter & facta bona manifesta sunt: &
28 quæ aliter se habent, abscondi non possunt.

C A P. VI.

1 Q Vicumque sunt sub iugo serui, domi-
2 nos suos omni honore dignos arbitretur, ne nomen Domini & doctrina blasphemetur. * Qui autē fideles habent dominos,
3 non contemnant, quia fratres sunt: sed magis seruiant, quia fideles sunt & dilecti, qui
4 beneficij participes sunt. Hæc doce, & exor-
5 tare. * Si quis aliter docet, & non acquie-
6 scit sanis sermonibus Domini nostri Iesu
7 Christi, & ei, quæ secundum pietatem est,
8 doctrinæ: * superbus est, & nihil sciens, sed
9 languens circa questiones, & pugnas uerborum:
10 ex quibus oriuntur inuidiæ, conten-
11 tiones, blasphemæ, suspiciones malæ, * con-
12 fidationes hominum mente corruptorum,
13 & qui ueritate priuati sunt, existimantium
14 quæsum esse pietatem. * Est autem quæ-
15 stus magnus pietas cum sufficientia. * Nihil
16 enim inculimus in hunc mundum haud
17 dubium quod nec auferre quid possumus.
18 * I Habentes autem alimenta, & quibus te-
19 gamur, his contenti simus. * Nam qui uolunt
20 diuites fieri, incidunt in tentationē, & in
21 laqueū diaboli, & desideria multa inutilia,
22 & nocua quæ mergunt homines in inuicem,
23 & perditionem. * Radix enim omnia malo-
24 rum est cupiditas: quam quidam appeten-
25 tes errauerunt a fide, & inferuerunt se dolo-
26 ribus multis. * Tu autem o homo Dei hæc

tuge : lectare vero iustitiam, pietatem, fidē,
charitatem, patientiam, mansuetudinem,

1 * Certa bonum certamen fidei, apprehende
victam aeternam, in qua vocatus es, & confes-
2 sionis bonam (confessionem) coram multis testifi-
3 bus. * Precipio tibi coram Deo, qui vivifi-
cat omnia, & Christo Iesu, qui testimonium
reddidit. I sub Pontio Pilato, bonam confes-
4 sionem: * vt servas mandatum sine macu-
la, irreprehensibile usque in advenum Do-
mini nostri Iesu Christi, * quem ius tem-
5 poribus ostendit. I beatus & solus potens,
Rex regum; & Dominus dominantium. *
6 qui solus habet immortalitatem, & lucid-
dine habitat inaccessibilem. I orem bullas

hominum vidē, sed nec videre potest: cui honor, & imperium sempiternum. Amen.
 * Diuitibus huius seculi præcipe non sub-
 me sapere, sed neque sperare in mercedi-
 tiarum, sed in Deo vivo (qui præstat nobis
 omnia abunde ad fruendum) * bene agere,
 diuites fieri in bonis operibus, facite tribu-
 mentum, communicare, * thesaurizare sibi funda-
 mentum domum in futurum. vt apprehen-
 dant veram vitam. * O Timothee, dispo-
 nit cultodi deuitas profanas vocum nauita-
 tes, & oppositiones falsi nominis sciētiæ,
 * quam quidam promittentes, circa fidem
 exciderunt. Gratia tecum. Amen.

1. Luc. 1:1-2
1.2

EPISTOLA
 BEATI PAULI
 APOSTOLI
 AD TIMOTHEVM SECVNDA.

CAPVT PRIMVM.

AVLVS Apostolus Ie-
su Christi per voluntate
Dei, secundum promissio-
nem vite, quæ est in
Christo Iesu: * Timo-
theo charissimo filio, gra-
tia, misericordia, pax a
Deo Patre, & Christo Je-
su Domino nostro. * Gratias ago Deo, cui
seruio a progenitoribus in conscientia pura,
quod sine intermissione habeam tui memo-
riam in orationibus meis, nocte ac die * de-
siderans te videre, memor lacrymarum tua-
rum, ut gaudio implear, * recordationem
accipiens eius fidei, quæ est in te non ficta,
quæ & habuit primum in aia tua Loide, &
matre tua Eunice, certus sum autem quod
& in te. * Propter quam causam admoneo
te ut resuscites gratiam Dei, quæ est in te per
impositionem manuum mearum. * Non
enim debet nobis Deus spiritum timoris:
sed virtutis, & dilectionis, & sobrietatis.
* Noli itaque turbare testimonium Do-
mini nostri, neque me vindicare: sed
collabora Evangelio secundum virtutem Dei:
qui nos liberauit, & vocauit vocatione sua
Candida. I non secundum opera nostra, sed

secundum propositum suum, & gratiam,
 quæ data est nobis in Christo Iesu ante tem-
 10 pora sæcularia. * Manifestata est autem
 nunc per illuminationem saluatoris nostri
 Iesu Christi, qui destruxit quidem mortem,
 illuminavit autem vitam, & incorruptionē
 11 per Euangelium: in quo I positus sum ego
 prædicator, & Apostolus, & magister Gētiū.
 12 * Obsequi causam est hæc pascor, sed non cō-
 D fundor. Sicut enim tui credidi, & certus sum
 quia potens est depositum meum seruire in
 13 illum diem. * Formam habeo sanctorum ver-
 borum, quæ a me audisti in fide, & in dile-
 14 ctione in Christo Iesu. * Bonum depositum
 custodi per Spiritum in ædificū, qui habitat in
 15 nobis. * Scis hoc, quod aperi sunt a me
 omnes, qui in Asia sunt, ex quibus est Phi-
 16 gelus, & Hermogenes. * Deus misericordī-
 Dominus I. Onesiphori domui: quia sæpe
 me refrigeravit, & catepam meam non erub-
 17 uic: sed cū Romam venisset, forsicit me
 18 quaesivit, & inuenit. * Dei illi Dominus in-
 uenire misericordiam a Domino in illa
 die. Et quanta Ephesi ministravit mihi,
 tu melius nosti.

1 r. 11. 2.
a. 7

1 Inf. 4. d.
19

Ro. 8. c.
15

Tit. 3. b.

CAP. II.

T ergo fili mi confortare in gratia, quae est in Christo Iesu: & quae audisti a me per multos testes, hac commendanda fidelibus hominibus, qui idonei erunt & alios docere. * Labora sicut bonus miles Christi Iesu. * Nemo militans Deo implicat se negotiis secularibus: ut ei placeat, cui se pro- bavit. * Nam & qui certat in agone, non coronatur nisi legitime certaverit. * Laborantem agricolam oportet primitias de fructibus percipere. * Intellige quae dico: dabit enim tibi Dominus in omnibus intellectu. * Memores esto Dominum IESVM CHRISTVM resurrexisse a mortuis ex semine David, secundum Evangelium meum, in quo laboro vsque ad vincula, quasi male operans: sed verbum Dei non est alligatum. * Ideo omnia sustineo propter electos, ut & ipsi salutem consequantur, quae est in Christo Iesu per gloriam aeternam. * Fidelis sermo: Nam si commortui sumus, & conregnabimus: si negaverimus, & ille negabit nos: si non credimus, ille fidelis permanet, negare seipsum non potest. * Hoc commune: testificans coram Domino. Non contendere verbis: ad nihil enim utile est, nisi ad subversionem audientium. * Sollicite cura te ipsum probabilem exhibere Deo, operarium inconfusibilem, recte tractantem verbum veritatis. * Profana autem, & usculosa quae denota: multum enim prohibeant ad impietatem: & sermo eorum ut can- cer serpit: ex quibus est Hymenezus, & Philetus, qui a veritate exciderunt, dicentes resurrectionem esse iam factam, & subver- terunt quorundam fidem. * Sed firmum fundamentum Dei stat, habens signaculum hoc: Cognovit Dominus qui sunt eius, & discedit ab iniquitate omnis, qui nominat nomen Domini. * In magna autem domo non solum sunt vasculi aurei, & argentei, sed & lignea, & fictilia: & quaedam quidem in honorem, quaedam autem in contumeliam. * Si quis ergo emundaverit se ab istis, erit vas in honorem sanctificatum, & utile Domino: ad omne opus bonum paratum. * Invenitis autem desideria fuge: sedate vero iustitiam, fidem, spem, charitatem, & pacem cum iis, qui invocant Dominum de corde puro. * Stultas autem, & sine disciplinae questionibus deitas: sciens quia generant lites. * Servum autem Domini non oportet litigare: sed mansuetum esse ad omnes, docibilem, patientem, cum modesta corripientem eos, qui resistunt veritati: nequando Deus det illis poenitentiam, ad cognoscendam veritatem, & resipi-

scant a diaboli laqueis, a quo captivi tenentur ad ipsius voluntatem.

CAP. III.

Hoc autem scito, quod in novissimis diebus instabunt tempora periculosa. * Erunt homines seipsos amantes, cupidi, elati, superbi, blasphemae, parentibus non obedientes, ingrati, scelesti, sine affectione, sine pace, criminatores, incontinentes, immunes sine benignitate, proditores, procerui, tumidi, & voluptatum amatores, magis quam Dei. * habentes speciem quidem pietatis, virtutem autem eius abo- gantes. * Et hos deit: ex his enim sunt, qui penetrant domos, & capseus ducunt mulierculas oneratas peccatis, quae ducuntur varijs desiderijs: * semper discentes, & numquam ad scientiam veritatis pervenientes. * Quemadmodum autem Iannes, & Mambres resistunt Moysi: ita & hi resistunt veritati, homines corrupti mente, reprobi circa fidem, sed ultra non proficiunt: insipientia enim eorum manifesta erit omnibus, sicut & illorum fuit. * Tu autem assecutus es meam doctrinam, institutionem, propositionem, fidem, longanimitatem, dilectionem, patientiam, persecutiones, passiones: quae mihi factae sunt Antiochia, Iconij, & Lystris: quales persecutiones sustinui, & ex omnibus eripuit me Dominus. * Et omnes, qui pie volunt vivere in Christo Iesu, persecutionem patientur. * Mali autem homines, & seductores proficient in peius, errantes, & in errorem mittentes. * Tu vero permane in iis, quae didicisti, & credita sunt tibi: sciens a quo didiceras. * & quia ab infantia sacras litteras nosti, quae te possunt instruere ad salutem, per fidem, quae est in Christo Iesu. * Omnis scriptura divinitus inspirata utilis est ad docendum, ad arguendum, ad corripiendum, ad erudiendum in iustitia: ut perfectus sit homo Dei, ad omne opus bonum instructus.

CAP. IIII.

Testificor coram Deo, & Iesu Christo, qui iudicaturus est vivos, & mortuos, per adventum ipsius, & regnum eius: * praedica verbum, instas oportune, importune, argue, obsecra, increpa in omni patientia, & doctrina. * Erit enim tempus, cum sanam doctrinam non sustinebunt, sed ad sua desideria coacerabunt sibi magistros, prurientes auribus, & a veritate quidem auditum avertent, ad fabulas autem converterentur. * Tu vero vigila, in omnibus labora, opus fac Evangelistae, ministerii tui imple.

6 Sobrius esto. * Ego enim iam delibor, &
 7 B tempus resolutionis meae instat. * Bonum
 8 certamen certavi, cursum consummaui, si-
 9 dem seruavi. * In reliquo reposita est mihi
 10 corona iustitiae, quam reddet mihi Domi-
 11 nus in illa die iustus iudex: non solum au-
 12 tem mihi, sed & ijs, qui diligunt aduentum
 13 eius. Festina ad me venire cito. * Demas
 14 enim me reliquit, diligens hoc saeculum, &
 15 abiit Thetsalonicam: * Crescens in Gala-
 16 tiam, Titus in Dalmatiam. * I. Lucas est
 17 C mecum solus. Marcum assume, & adduc
 18 tecum: est enim mihi utilis in ministeriis.
 19 Tychicum autem misi Ephesum. * Pen-
 20 lam, quam reliqui Troade apud Carpum,
 21 veniens affer tecum, & libros, maxime au-
 22 tem membranas. * Alexander zarius mul-
 23 ta mala mihi ostendit: reddet illi Dominus

15 secundum opera eius: * quem & tu deuita-
 16 valde enim rellitit verbis nostris. * In pri-
 17 ma mea defensione nemo mihi affuit, sed
 18 omnes me dereliquerunt: non illis impute-
 19 tur. * Dominus autem mihi assistit, & con-
 20 D fortauit me, ut per me praedicatio implea-
 21 tur, & audiant omnes Gentes: & liberatus
 22 sum de ore Leonis. * Liberauit me Domi-
 23 nus ab omni opere malo: & saluum faciet
 24 in regnum suum caeleste, cui gloria in saecula
 25 saeculorum. Amen. * Saluta Priscam, &
 26 Aquilam, & I. Onesiphori domum. * Era-
 27 stus remansit Corinthi. Trophimum autem
 28 reliqui infirmum Mileti. * Festina ante
 29 hiemem venire. Saluane te Eubulus, &
 30 Pudens, & Lious, & Claudia, & fratres
 31 omnes. * Dominus Iesus Christus cum
 32 spiritu tuo. Gratia vobiscum. Amen.

Col. 4d.

Sup. 12
16

EPISTOLA BEATI PAULI APOSTOLI AD TITVM.

CAPVT PRIMVM.

1 **P**AVLVS seruus
 2 Dei Apostolus au-
 3 tem Iesu Christi se-
 4 cundum fidem ele-
 5 ctorum Dei, & agni-
 6 tionem veritatis,
 7 quae secundum pie-
 8 tatem est * in spe
 9 vitae aeternae, quam
 10 promissit qui non
 11 mentitur, Deus, ante saecula saecularia: * ma-
 12 nifestauit autem temporibus suis verbum
 13 suum in praedicatione, quae credita est mihi
 14 secundum praeceptum Saluatoris nostri Dei:
 15 * Tito dilecto filio secundum commune fi-
 16 dem, gratia, & pax a Deo Patre, & Christo
 17 Iesu Saluatore nostro. * Huius rei gratia re-
 18 liqui te Creta, vt ea, quae desunt, corrigas,
 19 & constituas per ciuitates presbyteros, sicut &
 20 ego disposui tibi. * I. Si quis sine crimine
 21 est, vnus vxoris vir, filios habens fideles, no-
 22 in accusatione luxuriae, aut non subditos,

7 * Oportet. n. episcopum sine crimine esse, si-
 8 cut Dei dispensatorem: non superbum, non
 9 iracuundum, non inuolentem, non percusso-
 10 rem, non turpis lucii cupidum: * sed hospi-
 11 talem, benignum, sobrium, iustum, sanctum,
 12 continentem, * amplectentem eum, qui se-
 13 cundum doctrinam est, fidelem sermonem:
 14 ut potens sit exhortari in doctrina sana, &
 15 eos, qui contradicunt, arguere. * Sunt enim
 16 multi etiam inobedientes, uaniloqui, & se-
 17 ductores: maxime qui de circumcisione au-
 18 tem: * quos oportet redargui: qui uniuersas do-
 19 mos subueiunt, docentes quae non oportet,
 20 turpis lucii gratia. * Dixit quidam ex illis,
 21 proprius ipsorum propheta: Creteneses sum
 22 D per mendaces, malae bestiae, ventres pigri.
 23 * Testimonium hoc aeternum est. Quomodo
 24 causam increpa illos dure, ut sani sint in fide,
 25 * non intendentes Iudaicis fabulis, & man-
 26 datis hominum, auersantium se a ueritate.
 27 * I. Omnia munda mundis: conquinata
 28 autem, & infidelibus nihil est mundum, sed. d. 20

1. Tim.
2.2

Ro. 14.

inquinatae sunt eorum & mens, & conscientia. * Constatentur se nosse Deum, factis autem negant: cum sint abominati, & incredibiles, & ad omne opus bonum reprobi.

CAP. II.

TV autem loquere quae decet sanam doctrinam: * Senes ut sobrii sint, pudici, prudentes, sani in fide, in dilectione, in patientia: * A ius similiter in habitu sancto, non criminatrices, non multo uino seruientes, bene docentes: * vt prudentiam doceant adolescentulas, ut uiros suos amet, filios suos diligant, * prudentes, castas, sobrias, domus curam habentes, benignas, subditas uiris suis, vt non blasphemetur uerbum Dei: * Iuuenes similiter hortare vt sobrii sint. * In omnibus te ipsum praebe exemplum bonorum operum, in doctrina, in integritate, in grauitate, * uerbum sanum, irreprehensibile: ut is, qui ex aduerso est, uideatur, nihil habens malum dicere de nobis: * ¶ Seruos dominis suis subditos esse, in omnibus placentes, non contradicentes, * non fraudantes, sed in omnibus fidem bonam ostendentes: ut doctrinam Saluatoris nostri Dei ornent in omnibus. * Apparuit enim gratia Dei Saluatoris nostri omnibus hominibus, ¶ erudiens nos, ut abnegantes impietatem, & secularia desideria: sobrii, & iusti, & pie uiuamus in hoc saeculo, * expectantes beatam spem, & aduentum gloriae magni Dei, & Saluatoris nostri Iesu Christi: * qui dedit semetipsum pro nobis, ut nos redimeret ab omni iniquitate, & mundaret sibi populum acceptabilem, sectatorem bonorum operum: * Hec loquere, & exhortare, & argue cum otiosi imperio. Nemo te contemnat.

CAP. III.

Admonne illos principibus, & potestatibus subditos esse, dicto obedire, ad omne opus bonum paratos esse: * neminem blasphemare, non litigiosos esse, sed modestos, omnem ostendentes mansuetudinem ad omnes homines. * Eramus enim aliquando & nos insipientes, increduli, erantes, seruientes desideriis & voluptatibus uariis, in malitia & inuidia agentes, odibiles, odientes inuicem. * Cum autem benignitas, & humanitas apparuit Saluatoris nostri Dei: ¶ non ex operibus iustitiae, quae fecimus nos, sed secundum suam misericordiam saluos nos fecit per lauacrum regenerationis, & renouationis Spiritus sancti, * quem effudit in nos ab ipse per Iesum Christum Saluatorem nostrum: * vt iustificati gratia ipsius, heredes simus secundum spem uitae aeternae. * Fidelis sermo est: & de his uolo te confirmare: ut curet bonis operibus praesse qui credunt Deo. Hae sunt bonae, & utiles hominibus. * ¶ Stultas autem quaestiones, & genealogias, & contentiones, & pugnas legis deuita. sunt enim inutiles, & uanae. * Hæreticum hominem post unam, & secundam correptionem deuita: * sciens quia subuersus est, qui eiusmodi est, & delinquit, cum sit proprio iudicio condemnatus. * Cum misero ad te Artemam, aut Tythicom, festina ad me uenire Nicopolim: ibi enim statui hiemare. * Zenam legisperitum, & Apollos sollicitè praeuocare, ut nihil illis desit. * Discant autem & nostri bonis operibus praesse ad usum necessarios: ut non sint infirmi. * Salutant te qui mecum sunt omnes: saluta eos, qui nos amant in fide. Gratia Dei cum omnibus uobis. Amen.

11. Tim. 4

b. 7

2. Tim. 1.

c. 13

¶ 2. Tim.

12. d. 13

EPISTOLA BEATI PAULI APOSTOLI AD PHILEMONEM.

PAVLVS vinctus Christi Iesu, & Timotheus frater : Philemoni dilecto, & adiutori nostro, * & Appie sorori charissimæ, & Archippo commilitoni nostro, & Ecclesie, quæ in domo tua est. * Gratia vobis, & pax a Deo Patre nostro, & Domino Iesu Christo. * Gratias ago Deo meo, semper memoriam tui faciens in orationibus meis, * audiens charitatem tuam, & fidem, quam habes in Domino Iesu, & in omnes sanctos : * vt communicatio fidei tue euidens fiat in agnitione omnis operis boni, quod est in vobis in Christo

7 Iesu. * Gaudium enim magnum habui, & consolationem in charitate tua : quia viscera sanctorum requieverunt per te, frater. 8 * Propter quod multam fiduciam habens in Christo Iesu imperandi tibi quod ad rem 9 pertinet : * propter charitatem magis obsecro, cum sis talis, ut Paulus senex, nunc autem & vinctus Iesu Christi : * Obsecro te pro meo filio, quem genui in vinculis, Onesimo, * qui tibi aliquando inutilis fuit, C nunc autem & mihi, & tibi utilis, * quem 12 remisisti tibi. Tu autem illum, ut mea viscera, suscipe : * quem ego volueram mecum 13 detinere, vt pro te mihi ministraret in vinctus Evangelij : * sine consilio autem tuo nihil volui facere, vt ne velut ex necessitate 15 bonum tuum esset, sed voluntarium. * Foras enim ideo discessit ad horam a te, vt æternum illum reciperes : * iam non ut seruum, sed pro seruo charissimum fratrem, maxime mihi : quanto autem magis tibi & 17 in carne, & in Domino ? * Si ergo habes me socium, suscipe illum sicut me : * Si autem aliquid nocuit tibi, aut debet hoc mihi imputa. * Ego Paulus scripsi mea manu : ego reddam, ut non dicam tibi, quod & te ipsum mihi debes : * ita frater. Ego te fruor in Domino : Resice viscera mea in Domino. * Confidens in obedientia tua scripsi tibi : sciens quoniam & super id, quod dicis, facies. * Simul autem & para mihi hospitium : nam spero per orationes vestras donari me vobis. * Salutat te Epaphras captivus meus in Christo Iesu, * Marcus, Aristarchus, Demas, & Lucas, adiutores mei. * Gratia Domini nostri Iesu Christi cum spiritu vestro. Amen.

EPISTOLA BEATI PAULI APOSTOLI AD HEBRÆOS.

CAPVT PRIMVM.

METEFARIAM; multisque modis olim Deus loquens patribus in Prophetis: * nouissime, diebus istis locutus est nobis in Filio; quem constituit heredem uniuersorum; per quem fecit & secula. * I qui cum sit splendor gloriæ, & figura substantiæ eius; portansque omnia uerbo uirtutis sue; purificationem peccatorum faciens; sedet ad dexteram maiestatis in excelsis: * tanto melior Angelis effectus; quanto differentius præ illis nomen hereditauit. * Cui enim dixit aliquando Angelorum: * Filius meus es tu; ego hodie genui te? Et rursum: * Ego ero illi in patrem; & ipse erit mihi in filium? * Et cum iterum introducit primogenitum in orbem terrarum; dicit: * Et adorent eum omnes Angeli Dei. * Et ad Ange-

Clos quidem dicit; * Qui facit Angelos suos spiritus; & ministros suos flammam ignis. * Ad filium autem: * Thronus tuus Deus in seculum seculi: uirga æquitatis; uirga regni tui. * Dilexisti iustitiam; & odisti iniquitatem: propterea unxit te Deus; Deus tuus oleo exultationis præ participibus tuis. * Et: * Tu in principio Domine terram fundasti: & opera manuum tuarum sunt cæli. * Ipsi peribunt; tu autem permanebis; & omnes ut uelimentum ueterascunt: * & uelut amicum mutabis eos; & mutabuntur: tu autem idem ipse es; & anni tui non deficient. * Ad quem autem Angelorum dixit aliquando: * Sede a dextris meis; quoadusque ponam inimicos tuos scabellum pedum tuorum. * Nonne omnes sunt ministracorii spiritus; in ministerium missi propter eos; qui hereditatem capient salutis?

C A D. II.

Propterea abundantius oportet obseruare nos ea; quæ audiuius ne forte per effluamus. * Si enim qui per Angelos dictus est sermo; factus est firmus; & omnis præuaricatio; & inobedientia accepit iustam mercedis retributionem: * quomodo nos effugie mus si tantam neglexerimus salutem? quæ cum initium accepisset enarrari per Dominum ab eis; qui audierunt; in nos confirmata est; * I contestante Deo signis & portentis; & varijs uirtutibus; & Spiritus sancti distributionibus secundum suam uoluntatem. * Non enim Angelis subiecit Deus orbem terrarum futurum; de quo loquimur. * Testatus est autem in quodam loco quis; dicens: * Quid est homo quod memor es eius; aut filius hominis quoniam uisitas eum? Minuisti eum paulominus ab Angelis: gloria & honore coronasti eum: & constituisti eum super opera manuum tuarum. * Omnia subiecit sub pedibus eius: In eo enim quod

IPsa. 103

2. 4

IPsa. 44. b

7

IPsa. 101

d. 16

IPsa. 109

2. 1

1. Cor. 13

d. 25

Mar. 16

d. 10

IPsa. 8. c

Mat. 23

d. 18

1. Cor. 13

d. 26

omnia ei subiecit, nihil dimisit non subiectum ei. Nunc autem necdum uidemus omnia subiecta ei. * Eum autem, qui modico quam Angeli minoratus est, gloriam Iesum propter passionem mortis, gloria & honore coronatum: ut gratia Dei, pro omnibus gustaret mortem. * Decebat enim eum, propter quem omnia, & per quem omnia, qui multos filios in gloriam adduxerat, auctorem salutis eorum per passionem consummare. * Qui enim sanctificas, & qui sanctificantur, ex uno omnes. Propter quam causam non confunditur fratres eos vocare, dicens: * Nunciabo nomen tuum fratribus meis: in medio Ecclesie laudabo te. * Et iterum: * Ego ero fides in eum. * Et iterum: * Ecce ego, & pueri mei, quos dedit mihi Deus. * Quia ergo pueri communicauerunt carni, & sanguini, & ipsa similiter participauit eisdem: * Vt per mortem destrueret eum, qui habebat mortis imperium, id est, diabolum. * & liberaret eos, qui timore mortis per totam uitam obnoxij erant seruituti. * Nisi quoniam enim Angelos apprehendit, sed semen Abraham apprehendit. * Vnde debuit per omnia fratribus similari, ut misericors fieret, & fidelis promissis ad Deum, ut reprobaret delicta populi. * In eo enim, in quo passus est ipse & tentatus, potens est & eis, qui tentantur, auxiliari.

CAP. III.

Vnde fratres sancti, vocationis celestis participes, considerate Apostolum, & pontificem confessionis nostre Iesum: * qui fidelis est ei, qui fecit illum sicut & Moyse in omni domo eius. * Amplioris enim glorie ille pre Moyse dignus est habitus, quia to ampliore honorem habet domus, qui fabricauit illam. * Omnis namque domus fabricatur ab aliquo: qui autem omnia creauit, Deus est. * Et Moyses quidem fidelis erat in tota domo eius tamquam famulus, in testimonium eorum, quae dicenda erant: * Christus vero tamquam filius in domo sua: quia domus sumus nos, si fiduciam, & gloriam ipsi uisus ad finem, firmam retineamus. * Quapropter sic dicite Spiritus sanctus: * Hodie si uocem eius audieritis, nolite obdurare corda uestra, sicut in exacerbatione secundum diem temptationis in deserto, ubi tentauerunt me patres uestri: probauerunt, & uiderunt opera mea: quadraginta annis: Propter quod insensus fui generationi huic, & dixi: Semper errant corde. * Ipsi autem non cognouerunt uias meas, si cuncti iurauerunt in me: Si introibunt in requiem meam. * Videte fratres, ne forte sit in aliquo uestrum cor malum incredulitatis, discede-

di a Deo uiuo: * sed adhortamini uosmetipsos per singulos dies, donec Hodie cognominatur, ut non obduretur quis ex uobis fallacia peccati. * Participes enim Christi effecti sumus: si tamen initium substantiae eius usque ad finem firmum retineamus. * Dum dicitur: Hodie si uocem eius audieritis, nolite obdurare corda uestra, quemadmodum in illa exacerbatione. * Quidam enim audientes exacerbauerunt: sed non uniuersi qui profecti sunt ex Aegypto per Moysen. * Quibus autem insensus est quadraginta annis: Nonne illis, qui peccauerunt, & quorum cadauera prostrata sunt in deserto? * Quibus autem iurauit non introire in requiem ipsius, nisi illis, qui increduli fuerunt. * Et uidemus, quia non potuerunt introire propter incredulitatem.

CAP. IIII.

Timeamus ergo ne forte relicta pollicitatione introeundi in requiem eius, existimetur aliquis ex uobis deesse. * Etenim & uobis nunciatum est, quemadmodum & illis, sed non profuit illis sermo auditus, non admittit fides ex ipsis, quae audierunt. * Ingrediemur enim in requiem, qui credidimus: quemadmodum dixit: * Sicut iuravi in ira mea: Si introierunt in requiem meam: & quidem operibus ab institutione mundi perfectis. * Dixit enim in quodam loco de die septima sic: * Et requieuit Deus die septima ab omnibus operibus suis. * Et in isto rursum: Si introibunt in requiem meam. * Quoniam ergo superest introire quousiam in illam, & ipsis, quibus prioribus annuntiatus est, non introierunt propter incredulitatem. * Iterum terminat diem quandam, Hodie, in David dicendo, post tantum temporis, sicut supra dictum est: * Hodie si uocem eius audieritis, nolite obdurare corda uestra. * Nam si eis Iesus requiem praestitisset, numquam de alio loqueretur, posthac, die. * Haec requieuit ab operibus suis, sicut a suis Deus. * Festinamus ergo ingredi in illam requiem: ut ne in id ipsum quis incidat incredulitatis exemplum. * Viuus est enim sermo Dei, & efficax, & penetrabilior omni gladio aciepi: & pertingens usque ad diuisionem animae ac spiritus, compagum quoque ac medullarum, & discretior cogitationum & intentionum cordis. * Et non est ulla creatura inuisibilis in conspectu eius: remota autem nuda & aperta sunt oculis eius, ad quem non bis sermo. * Habentes ergo pontificem magnum, qui penetravit calos, Iesum filium Dei: ueniamus confisores. * Non enim habemus pontificem, qui non possit compati in similitudinibus nostris: tentari autem per

omnia pro similitudine absque peccato.
 6 * Adamus ergo cum fiducia ad thronum,
 gratiae: ut misericordiam consequamur,
 & gratiam inueniamus in auxilio oppor-
 tuno.

CAP. V.

1 **O**mnis namque Pontifex ex hominibus
 assumptus, pro hominibus constitui-
 2 tur in ijs, quae sunt ad Deum, ut offerat do-
 3 na, & sacrificia pro peccatis: * qui condo-
 4 lere possit ijs, qui ignorant, & errant: quo-
 5 niam & ipse circumdatus est infirmitate:
 6 * & propterea debet, quemadmodum pro
 7 populo, ita etiam & pro semetipso offerre
 8 pro peccatis. * ¶ Nec quisquam sumit sibi
 9 honorem, sed qui uocatur a Deo, tamquam
 10 Aaron. * Sic & Christus non semetipsum,
 11 clarificauit ut pontifex fieret: sed qui locu-
 12 tus est ad eum. ¶ Filius meus es tu, ego ho-
 13 die genui te. * Quemadmodum & in alio
 14 loco dicit: ¶ Tu es sacerdos in aeternum, se-
 15 cundum ordinem Melchisedech. * Qui in
 16 diebus carnis suae preces, supplicationesque
 17 ad eum, qui possit illum saluum facere a
 18 morte cum clamore valido, & lacrymis of-
 19 ferens, exauditus est pro sua reuerentia: * Et
 20 quidem cum esset Filius Dei, didicit ex ijs,
 21 quae passus est, obedientiam: * & consum-
 22 matus, factus est omnibus obtemperantibus
 23 sibi, causa salutis aeternae, * appellatus a Deo
 24 pontifex iuxta ordinem Melchisedech. * De
 25 quo nobis grandis sermo, & ininterpretabi-
 26 lis ad dicendum: quoniam imbecilles facti
 27 estis ad audiendum. * Etenim cum debere-
 28 tis magistri esse propter tempus: rursus
 29 indigetis ut vos doceamini quae sint elemen-
 30 ta exordij sermonum Dei: & facti estis qui-
 31 bus laude opus sit, non solido cibo. * Omnis
 32 enim, qui lactus est particeps, expertus est ser-
 33 monis iustitiae: paruulus enim est. * Perfec-
 34 tum autem est solidus cibis eorum, qui pro
 35 consuetudine exercitatos habent sensus ad
 36 discretionem boni ac mali.

CAP. VI.

1 **Q**uapropter intermittentes inchoationis
 Christi sermonem, ad perfectiora fe-
 2 ramur, non rursus iacentes fun-
 3 damentum poenitentiae ab operibus mor-
 4 tuis, & fidei ad Deum, * baptismatum do-
 5 ctinae, impositionis quoque manuum, ac re-
 6 surrectionis mortuorum, & iudicii aeterni.
 7 * Et hoc faciemus, si quidem permiserit
 8 Deus. * Impossibile est enim eos, qui semel
 9 sunt illuminati, gustauerunt etiam donum
 10 caeleste, & participi facti sunt Spiritus san-
 11 cti, * gustauerunt nihilominus bonum Dei
 12 verbum, virtuteque saeculi uenturi, * & pro-

1 lapsi sunt, rursus renouari ad poenitentiam,
 2 rursus cruciungentes sibi metiptis filium Dei,
 3 & ostentui habentes. * Terra enim saepe ve-
 4 nientem super se bibens imbrem, & gene-
 5 rans herbam opportunam illis, a quibus co-
 6 litur: accipit benedictionem a Deo. * profe-
 7 tens autem spina, ac tribulus, reproba est,
 8 & maledictio proxima: cuius consumma-
 9 tio in combustionem. * Confidimus autem
 10 de uobis dilectissimi meliora, & uiciniora sa-
 11 luti: tamen ita loquimur. * Non enim in-
 12 iustus Deus, ut obliuiscatur operis uestri, &
 13 dilectionis, quam ostendistis in nomine ip-
 14 sius, qui ministrasti sanctis, & ministratis.
 15 * Cupimus autem vnumquemque uestrum
 16 eandem ostentare sollicitudinem ad exple-
 17 tionem spei usque in finem: * ut non se-
 18 gnes efficiamini, uerum imitatores eorum,
 19 qui fide, & patientia hereditabunt promissio-
 20 nes. * A brahae namque promittens Deus,
 21 quoniam neminem habuit, per quem iura-
 22 ret, maiorem, iurauit per semetipsum, * di-
 23 cens: ¶ Nisi benedixis benedicam te, & mul-
 24 tiplicans multiplicabo te. * Et sic longani-
 25 miter ferens, adeptus est repromissionem.
 26 * Homines enim per maiorem sui iurant:
 27 & omnis controuersia eorum finis, ad confir-
 28 mationem, est iuramentum. * In quo abun-
 29 dantius uolens Deus ostendere pollicitatio-
 30 nis hereditas immobilitatem consilij sui in-
 31 terposuit iurandum: * ut per duas res im-
 32 mobiles, quibus impossibile est metiri Deum,
 33 fortissimum solatium proponeamus, qui consu-
 34 gimus ad tendendam propositionem suam, * quae
 35 sicut anchoram habemus animae totam ac
 36 firmam, & incedentem usque ad interiora
 37 uelaminis, * ubi praecursor pro nobis in-
 38 uenit Iesus, secundum ordinem Melchisedech
 39 pontifex factus in aeternum.

CAP. VII.

1 **H**ic enim Melchisedech, rex Salem, sa-
 2 cerdos Dei summi, qui obuiavit Abra-
 3 hae regresso a caede regum, & benedixit ei:
 4 * cui & decimas omnium diuisti Abraham:
 5 primum quidem qui interpretatur rex iusti-
 6 tiae: deinde autem & rex Salem, quod est,
 7 rex pacis, * sine patre, sine matre, sine gene-
 8 logia, neque initium dierum, neque finem
 9 vitae habens, assimilatus autem Filio Dei,
 10 manet sacerdos in perpetuum. * Intuemini
 11 autem quantum sit hic, cui & decimas dedit
 12 de praecipuis Abraham patriarchae. * Et qui-
 13 dem de filiis Leui sacerdotium accipientes,
 14 mandatum habent decimas sumere a popu-
 15 lo secundum legem, id est, a fratribus suis:
 16 quamquam & ipsi exteriori de lumbis Abra-
 17 hae. * Cuius autem generatio non annueretur
 18 in eis, decimas sumpsit a b Abraham, &
 19 hunc, qui habebat repromissionem, benedixit.

7 * Sine ulla autem contradictione, quod mi-
 8 nus est, a meliore benedicitur. * Et hic qui-
 9 dem, decimas morientes homines accipit:
 10 ibi autem contestatur, quia uiuit. * Et (ut
 11 ita dictum sit) per Abraham, & Leui, qui
 12 decimas accepit, decimatus est: * adhuc
 13 enim in lumbis patris erat, quando obui-
 14 uiz ei Melchisedech. * Si ergo consummatio
 15 per sacerdotem. Leuiticum erat (populus
 16 enim sub ipso legem accepit) quid adhuc
 17 necessarium fuit secundum ordinem Mel-
 18 chisedech, alium surgere sacerdotem, & nō
 19 secundum ordinem Aaron dici? * Transla-
 20 tio enim sacerdotio, necesse est ut & legis
 21 translatio fiat. * In quo enim hæc dicuntur,
 22 de alia tribu est, de qua nullus altari præsto
 23 fuit. * Manifestum est enim quod ex Iuda
 24 Corneus sit Dominus noster: in qua tribu ni-
 25 hil de sacerdotibus Moyses locutus est.
 26 * Et amplius adhuc manifestum est: si se-
 27 cundum similitudinem Melchisedech exur-
 28 gat alius sacerdos, * qui non secundum legem
 29 mandati carnalis factus est, sed secun-
 30 dum uirtutem uitæ in solubilis. * Contesta-
 31 tur enim: * Quoniam tu es sacerdos in æter-
 32 num, secundum ordinem Melchisedech.
 33 * Reprobario quidem sit præcedentis man-
 34 dati, propter infirmitatem eius, & inutilita-
 35 tem: * nihil enim ad perfectum adduxit
 36 lex: introductio uero melioris spei, per quā
 37 proximamus ad Deum. * Et quantum est
 38 non sine iureiurando (alii quidem sine iu-
 39 re iurando sacerdotibus facti sunt, * hic autem
 40 cum iureiurando per eum, qui dixit ad il-
 41 lum: * Iurauit Dominus, & non penitebit
 42 eum: tu es sacerdos in æternum: *) in tantum
 43 melioris testamenti sponsor factus est
 44 Iesus. * Et alij quidem plures facti sunt sa-
 45 cerdotes, idcirco quod morte prohiberen-
 46 tur permanere: * hic autem eo quod man-
 47 neat in æternum, sempiternum habet sacer-
 48 dotium. * Vnde & saluare in perpetuum po-
 49 test accedentes per semetipsos ad Deum:
 50 semper uiuens, ad interpellandum pro no-
 51 bis. * Talis enim decebat ut nobis esset pon-
 52 tificex, sanctus, innocens, impollutus, segregatus
 53 a peccatoribus, & excelsior cælis factus:
 54 * qui non habet necessitatem quotidie,
 55 quemadmodum sacerdotes, ille prius pro suis
 56 delictis hostias offerre, deinde pro populi:
 57 hoc enim fecit semel, seipsum offerendo.
 58 * Lex enim homines constituit sacerdotes
 59 infirmitatem habentes: sermo autem iurei-
 60 urandi, qui post legem est, Filium in æter-
 61 num petis.

CAP. VIII.

1 **C** Apitulum autem super ea, quæ dicun-
 2 tur: Talem habemus Pontificem, qui
 3 consedit in dextera sedis magnitudinis in-

4 cælis, * sanctorum minister, & tabernaculi
 5 ueri, quod fixit Dominus, & non homo.
 6 * Omnis enim pontifex ad offerendum mune-
 7 ra, & hostias constituitur: unde necesse est
 8 & hunc habere aliquid, quod offerat: * si
 9 ergo esset super terram, nec esset sacerdos:
 10 cum essent qui offerrent secundum legem,
 11 munera, * qui exemplari, & umbra deser-
 12 uium cælestium. Sicur responsum est Moyses,
 13 cum consummaret tabernaculum: * Vi-
 14 de (inquit) omnia facito secundum exem-
 15 plar, quod tibi oisensum est in monte. *
 16 Nunc autem melius sortitus est ministeriū,
 17 quanto & melioris testamenti mediator est,
 18 quod in melioribus repositionibus sancti-
 19 tum est. * Nam si illud prius culpa uacaf-
 20 set: non urique secundi loci inquireretur.
 21 * Viuperans enim eos dicit: * Ecce dies
 22 uenient, dicit Dominus: & consummabo
 23 super domum Israel, & super domum Iuda
 24 testamentum nouum, * non secundum tes-
 25 tamentum, quod feci patribus eorum in
 26 die, quia apprehendi manu eorum ut edu-
 27 cerem illos de Terra Aegypti: quoniam ip-
 28 si non permanerunt in testamento meo: &
 29 ego neglexi eos, dicit Dominus: * Quia
 30 hoc est testamentum, quod disponam do-
 31 mini Israel post dies illos, dicit Dominus:
 32 Dando leges meas in mentem eorum, & in
 33 corde eorum superferibam eas: & ero eis
 34 in Deum, & ipsi erunt mihi in populum.
 35 * & nō docebit unusquisque proximum suū,
 36 & unusquisque fratrem suum, dicens: Co-
 37 gnosce Dominum: quoniam omnes scient
 38 me a minore usque ad maiorem eorum.
 39 * quia propitius ero iniquitatibus eorum,
 40 & peccatorum eorum iam non memora-
 41 bor. * Dicendo autem nouum: uetera uet-
 42 erius. Quod autem antiquatur, & tunc sit,
 43 prope interitum est.

CAP. IX.

1 **H** Abnit quidem & prius, iustificationes
 2 A cultura, & Sanctum seculare. * Ita
 3 bernaculum enim factum est primum, in
 4 quo erant candabra, & mensa, & propo-
 5 sio panum, quæ dicitur Sancta. * Post uila-
 6 mentum autem secundum, tabernaculum,
 7 quod dicitur Sancta sanctorum: * aurum
 8 habens, & thuribulum, & arcam testamenti
 9 circumtectam ex omni parte auro, in qua
 10 urna aurea habent manna, & uirga Aaron,
 11 quæ frondeuerat, & tabule testamenti, * su-
 12 perque eam erant Cherubim gloriæ obum-
 13 brantia propitiatorium: de quibus non est
 14 modo dicendum per singula. * His uero ita
 15 compositis: in priori quidem tabernaculo
 16 semper introibant sacerdotes, sacrificiorum
 17 officia consummantes: in secundo autem
 18 semel in anno solus pontifex, et sine tan-

Exo. 25.

d. 40

A. 7. 44

Her. 13. 6.

31

Exo. 20.

c. 1. & 36.

a. 8

Num. 7. 6.

Leuit. 16

13. Reg. 8.

b. 9

2. Par. 5. b.

10

Exo. 20.

b. 10

Leuit. 16.

a. 2

guine,

CAP. X.

guine, quem offert pro sua, & populi ignorantia: * hoc significat Spiritus sancto, nondum propalatum esse sanctorum uiam, ad huc priore tabernaculo habente statum. * quæ parabola est temporis instantis: iuxta quam munera, & hostiæ offeruntur, quæ non possunt iuxta conscientiam perfectum facere (seruiemtes, solummodo in cibis, & in potibus, & uarijs baptismatibus, & iustitijs carnis usque ad tempus correctionis impositis. * Christus autem assilens pontifex futurorum bonorum, per amplius, id est, non huiusmodi tabernaculum non manufactum, id est, non huius creationis: * neque per sanguinem hircorum, aut utulorum, sed per proprium sanguinem introiuit semel in Sancta, æterna redemptione inuenta. * I Si enim sanguis hircorum, & taurorum, & cinis utulæ aspersus inquinatos sanctificat ad emundationem carnis: * I quanto magis sanguis Christi, qui per Spiritum sanctum semetipsum obulic immaculatam Deo emundabit conscientiam nostram ab operibus mortuis, ad seruiendum Deo uiuenti? * Et ideo noui testamenti mediator est: I ut morte intercedente, in redemptionem earum præuaricationum, quæ erant sub priori testamento, repromissionem accipiant qui uocati sunt æternæ hereditatis. * Vbi enim testamentum est: mors necesse est intercedat testatoris. * Testamentum enim in mortuis confirmatum est: alioquin nondum ualeat, dum uiuit qui testatur est. * Vnde nec primum quidem sine sanguine dedicatum est. * Lecto enim omni mandato legis a Moyse uniuerso populo: accipiens sanguinem utulorum, & hircorum cum aqua & lana coecinea, & hyssopo: ipsum quoque librum, & omnem populum aspersit, * dicens: I Hic sanguis testamenti, quod mandauit ad uos Deus: * Etiam tabernaculum, & omnia uasa ministerij sanguinem similitera aspersit: * Et omni pene in sanguine secundum legem mundantur: & sine sanguine effusione non fit remissio. * Necessè est ergo exemplaria quidem cælestium huius mundari ipsa autem cælestia melioribus hostijs quam istis. * Non enim in manufacta Sancta seius introiuit exemplaria uerorum: sed in ipsum celum, ut appareat nunc uultui Dei pro nobis: * Neque ut sepe offerat semetipsum, quemadmodum Pontifex intrat in Sancta per singulos annos in sanguine alieno: * alioquin oportebat eum frequenter pati Gal origie mundi: nunc autem semel in confirmatione seculorum, ad destitutionem peccati, per hostiam suam apparuit. * Et quemadmodum statum est hominibus seruati mori, post hoc autem iudicium: * I sic & Christus semel oblatas est ad multorum exaurienda peccata: secundo sine peccato apparebit expectantibus se, in salutem.

Vbi enim habens lex futurorum bonorum, non ipsam imaginem rerum: per singulos annos eisdem ipsis hostijs, quas offerunt indefinenter, numquam potest accedere perfectos facere: * alioquin cessassent offerri: ideo quoddam nullam haberent ultra conscientiam peccati, cultores semel muniti: * sed in ipsis commemoratio peccatorum per singulos annos fit. * impossibile enim est sanguine taurorum & hircorum auferri peccata. * Ideo ingrediens mundum dicit: I Hostiam, & oblationem nolui: corpus autem aptaui mihi: * holocaustum pro peccato non tibi placuerunt. * Tunc dixit: Ecce uenio: I in capite libri scriptum est de me: Ut faciam, Deus, uoluntatem tuam. * Superius dicens: Quia hostias, & oblationes, & holocaustum pro peccato nolui, nec placita sunt tibi, quæ secundum legem offeruntur, tunc dixi: Ecce uenio, ut faciam, Deus, uoluntatem tuam: auferet primum, ut sequens statuatur. * In qua uoluntate sanctificatus sumus per oblationem corporis Iesu Christi semel. * Et omnis quidem sacerdos præsto est quotidie ministrans, & easdem sepe offerens hostias, quæ numquam possunt auferre peccata: * hic autem unam pro peccatis offerens hostiam, in sempiternum sedet in dextera Dei, * de cetero expectans I donec ponantur inimici eius scabellum pedum eius. * Una enim oblatione, consummanit in sempiternum sanctificatos. * Contestatur autem nos & Spiritus sanctus. Postquam enim dixit: I Ho: autem testamentum, quod testabor ad illos post dies illos, dicit Dominus, Dando leges meas in cordibus eorum, & in mentibus eorum superscribam eas: * & peccatorum, & iniquitatum eorum iam non recordabor amplius. * Vbi autem horum remissio: iam non est oblatio pro peccato. * Habentes itaque fratres fiduciam in introitu sanctorum in sanguine Christi, * quam initiavit nobis uiam nouam, & uiuentem per uelamen, id est, carnem suam, * & sacerdotem magnum super domum Dei: * accedamus cum uero corde in plenitudine fidei, aspersi corda a conscientia mala, & abluti corpus aqua munda, * teneamus spei nostræ confessionem indeclinabilem, (fidelis enim est qui repromissit) & consideremus inuicem in prouocationem charitatis, & bonorum operum: * non desistentes collectionem nostram, sicut consuetudinis est quibusdam, sed confortantes, & tanto magis quam uideritis appropinquantes diem. * I Voluntarie enim peccantibus nobis post acceptam noticiam ueritatis, iam non relinquitur pro peccatis hostia.

terribi-

27 * terribilis autem quidam expectatio iudicij, & ignis emulatio, quæ consumptura est aduersarios. * Irrita quæ faciens legem Moyse, sine ulla miseratione in duobus uel tribus testibus moritur: quanto magis putatis de Feriora mereri supplicia qui filium Dei contulcauerit, & sanguinem testamenti pollutum duxerit, in quo sanctificatus est, & spiritui gratia contumeliam fecerit? * Scimus enim qui dixit: Mihi uindicta, & ego retribuam. Et iterum: Quia iudicabit Dominus populum suum. * Horrendum est incidere in manus Dei uiuentis. * Rememoramini autem pristinos dies, in quibus illuminati, magnum certamen sustinistis passionum. * & in altero quidem approbati, & tribulationibus spectaculum facti: in altero autem socij taliter conuersantium effecti. * Nam & uinctis compalli estis, & rapinam bonorum Guestrorum cum gaudio suscepistis, cognoscentes uos habere meliorem, & manentem substantiam. * Nolite itaque amittere confidentiam uestram, quæ magnam habet remunerationem. * Patientia enim uobis necessaria est: ut uoluntatem Desiderantes, reportetis promissionem. * Adhuc enim modicum aliquotulum, qui uenturus est, ueniet, & non tardabit. * Iustus autem meus est fide uiuif, quod si subtraxerit se, non placebit animæ meæ. * Nos autem non sumus subtractionis filij in perditionem, sed fidei in acquisitionem animæ.

C A P. XI.

1 **E**st autem fides sperandarum substantiarum, argumentum non apparentium. * In hac enim testimonium consecuti sunt fenes. * Fide intelligimus aptata esse secula uerbo Dei, ut ex inuisibilibus uisibilia fierent. * Fide plurimum hostiam Abel, quæ Cain, obtulit Deo, igitur quam testimonium consecutus est esse iustus, testimonium perhibente muneribus eius Deo, & per illum defunctus adhuc loquitur. * Fide Henoch translatus est ne uideret mortem, & non inueniebatur: quia transiit illum Deus ante translationem enim testimonij habuit placuisse Deo. * Sine fide autem impossibile est placere Deo. Credere enim oportet accedente ad Deum quia est, & inquirentibus se remuneratori sit. * Fide Noe responso accepto de ijs, quæ adhuc non uidebantur, meuens apertit arcam in salutem domus suæ, per quam dampnauit mundum: & iustitiz, quæ per fidem est, heres est institutus. * Fide qui uocatur Abraham obediuit in locum extrinsecum, quam accepturus erat in hereditatem: & exiit, nesciens quo iret. * Fide demoratus est in Terra reprobationis, tamquam in

casulis habitando cum Isaac, & Jacob coheredibus reprobationis eiusdem. * Expectabat enim fundamenta habentem ciuitatem: cuius artifex, & conditor Deus. * Fide & ipsa Sara sterilis uirtutem in conceptionem feminis accepit, etiam præter tempus ætatis: quoniam fidelem credidit esse cum, qui reprobauerat. * Propter quod & ab uino orti sunt (& hoc emortuo) tamquam sidera celi in multitudinem, & sicut arena, quæ est ad oram maris, innumerabilis. * Iuxta fidem defuncti sunt omnes isti, non acceptis reprobationibus, sed a longe eas aspicientes, & saluantes, & consistentes quia peregrini, & hospites sunt super terram. * Qui enim hæc dicunt, significant se patriam inquirere. * Et si quidem ipsius meminerint de qua exierunt, habebant utique tempus reuertendi. * nunc autem, dum meliorem appetunt, id est, celestem. Ideo non confunditur Deus uocari Deus eorum: parauit enim illis ciuitatem. * Fide obtulit Abraham Isaac, cum tentaretur, & unigenitum offerebat, qui suscepit reprobationes: * ad quam dictum est: Quia in Isaac uocabitur tibi semen: arbitrans quia & a mortuis suscitare potens est Deus: unde decum & in parabola accepit. * Fide & de futuris benedixit Isaac Jacob, & Esau. * Fide Jacob, moriens, singulos filiorum Ioseph benedixit: & adorauit fastigium uirgæ eius. * Fide Ioseph, moriens, de protectione filiorum Israel memoratus est, & de ossibus suis mandauit. * Fide Moyses, natus, occultatus est mensibus tribus a parentibus suis, eo quod uidisset elegantem infantem, & non timeret regis ejus. * Fide Moyses grandis factus, negauit se esse filium filiz Pharaonis, magis eligens affligi cum populo Dei, quam temporalis peccati habere iucunditatem. * maiores diuinitas æstimans thesauro Aegyptiorum, impropetu Christi aspiciebant enim in remunerationem. * Fide reliquit Aegyptum, non ueritas animositatem regis inuibilem enim tamquā uidentem sustinuit. * Fide celebrant pascha, & sanguinis effusione ne qui vastabat primitiua, ingeret eos. * Fide transierunt Mare rubrum tamquam per aridam terram: quod experti Aegyptij, deuorati sunt. * Fide muri, Iericho corruerunt, circumiti diem septem. * Fide Rahab meretrix non perijt cum incredulis, & excipiens exploratores cum pace. * Et quid adhuc dicam? Deficit enim me tempus enarrationem de Gedeon, Barac, Samson, Iephre, Dauid, Samuel, & Prophetis: qui per fidem uicerunt regna, operati sunt iustitiam, & depti sunt reprobationibus, obtinuerunt ora leonum, & extinxerunt impetum ignis, effugerunt aciem gladij, conualuerunt de infirmi-

tate, fortes facti sunt in bello, castra uerterunt exterorum: * acceperunt mulieres de resurrectione mortuos suos: alij autem dilecti sunt non suscipientes redemptionem, ut meliorem inuenirent resurrectionem.

35 * Alij uero ludibria, & uerbera experti, insuper & vincula, & carceres: * lapidati sunt, scissi sunt, tentati sunt, in occasione gladij mortui sunt, circumierunt in melo, in pelibus caprinis, egentes, angustiiati, afflicti:

36 * quibus dignus non erat mundus: in solitudinibus errantes, in montibus, & speluncis, & in cauernis terrae. * Et hi omnes testimonio fidei probati, non acceperunt re promissionem, * Deo pro nobis melius aliquid providente, ut non sine nobis consummarentur.

CAP. XII.

1 Deoque & nos tantam habentes impossitam nubem testimonij, id deponentes omne pondus, & circumstantes nos peccatum, per patientiam curramus ad propositum nostrae certationis: * aspicientes in Audorem fidei, & consummatorem Iesu, qui proposito sibi gaudio sustinuit crucem, confusione contempta, atque in dextera sedis Dei 3 sedet.

2 * Recognite enim eum, qui talem sustinuit a peccatoribus aduersum semetipsum contradictionem: ut ne fatigemini, 4 animis uestris deficientes. * Nondum enim usque ad sanguinem resististis, aduersus peccatum repugnantes: * & obliti estis consolationis, quae uobis tamquam filijs loquitur, dicens: I Fili mi, nolui negligere disciplinam Domini: neque fatigeris dum ab eo 6 argueris. * Quem enim diligit Dominus, castigat: flagellat autem omnem filium, quem 7 recipit. * In disciplina perseverate. * Tamquam filijs uobis offert se Deus: quis enim 8 filius, quem non corripit pater? * Quod si extra disciplinam estis, cuius participes facti sunt omnes: ergo adulteri, & non filij 9 estis. * Deinde patres quidem carnis nostrae, eruditores habuimus, & reuerbamur eos: non multo magis obtemperabimus Patri spiritum, & uiuimus? * Et illi quidem in tempore paucorum dierum, secundum uoluntatem suam erudiebant nos: hic autem ad id, quod utile est in recipiendo sanctificationem eius. * Omnis autem disciplina in praesentem quidem uidetur non esse gaudij, sed maioris: postea autem fructum pacatissimi exercitatus per eam, reddet iustitiae. * Propter quod remissas manus, 12 & soluta genua, erigite, & gressus rectos facite pedibus uestris: ut non claudicans 13 quis erret, magis autem sauetur. * I Pacem sequimini cum omnibus, & sanctimoniam, sine qua nemo uidebit Deum: * con-

templantes nequis desit graui Dei: aqua radix amaritudinis sursum germinans inuadit, & per illam inquinenter multi.

16 * Ne quis fornicator, aut profanus: ut 17 Esau: qui propter uiam escam uendidit primitiua sua: * scire enim quoniam & postea cupiens hereditate benedictionem, reprobatu est: non enim inuenit penitentiae locum, quamquam cum lacrymis intrassisset eam. * I Non enim accessistis ad tractabilem montem, & accessibilem ignem & turbinem, & caliginem, & procellam,

18 * & tuba sonum, & uocem uerborum, qui qui audierunt, excusauerunt se, ne eis fieret uerbum. * Non enim portabant quod dicebatur: I Et si bestia tetigerit montem, 19 lapidabitur. * Et ita terribile erat quod uidebatur. Moyses dixit: Externus sum, & 20 tremebundus. * Sed accessistis ad Sion montem, & ciuitatem Dei uiuentis, Ierusalem caelestem, & multorum millium Angelorum frequentiam, * & Ecclesiam primitiuorum, qui conscripti sunt in caelis, & iudicem omnium Deum, & spiritus iustorum perfectorum, & testamenti noui mediatorum Iesum, & sanguinis asperersionem 21 melius loquentem quam Abel. * Videte ne recusetis loquentem. Si enim illi non esugerunt, recusantes eum, qui super terram loquebatur: multo magis nos, qui de caelis loquentem nobis auertimus. * cuius uox mouit terram tunc: nunc autem re promittit, dicens: I Adhuc semel: & ego mouebo non solum terram, sed & celum. * Quod autem, Adhuc semel, dicit: declarat multibilium translationem tamquam saeculorum, ut 22 maneant ea, quae sunt immobilia. * Itaque regnum immobile suscipientes, habemus gratiam: I per quam seruamus placentem 23 Deo, cum metu & reuerentia. * I Etenim Deus noster ignis consumens est.

CAP. XIII.

1 Caritas fraternitatis maneat in uobis. 2 * I Et hospitalitatem nolite obliuisci, A per hanc enim latuerunt quidam, Angelis 3 hospitio receptis. * Mementote uinctorum, tamquam simul uincti: & laborantium, tamquam & ipsi in corpore morantes. * Honorabile conubium in omnibus, & thesaurus iramaculatus. Fornicatores enim, & adulteros iudicabit Deus. * Sini mores sine auaricia, contenti praesentibus: ipse enim dixit: I Non te deferam, neque derelinquam. * ita ut confidenter dicamus: I Dominus mihi adiutor: non timebo quid faciat mihi homo. * Mementote praepositorum uestrorum, qui uobis locuti sunt uerbum Dei: quorum intentes exitum conuersationis, imitamini fidem. * Iesus Chri-

stus heri,

9 nus hiet, & hodie: ipse & in secula. * Do-
 10 strinis uarijs, & peregrinis nolite abdu-
 ci. Optimum est enim gratia stabilis cor.
 non efis: quæ non profuerunt ambulanti-
 11 bus in eis. * Habemus altare, de quo ele-
 re non habent potestatem, qui tabernaculo
 12 deseruiant. * ¶ Quorum enim animalium
 inferitur sanguis pro peccato in Sancta per
 pontificem, horum corpora cremantur ex-
 13 tra castra. * Propter quod & Iesus, ut san-
 ctificaret per suum sanguinem populum,
 14 extra portam passus est. * Exeamus igitur
 ad eum extra castra, improprium eius por-
 15 tantes. * ¶ Non enim habemus hic manen-
 tem ciuitatem, sed futuram inquirimus.
 16 * Per ipsum ergo offeramus hostiam laudis
 semper Deo, id est, fructum laborum consi-
 17 tentium nomini eius. * Beneficentiæ autem,
 & communionis nolite obliuisci: talibus
 enim hostijs promeretur Deus. * Obedite
 præpositis uestris, & subiacei ei s. Ipsi enim
 peruigilant quasi rationem pro animabus

uestris reddituri, ut cum gaudio hoc fa-
 18 ciant, & non gementes: hoc enim non ex-
 pedit uobis. * Orate pro nobis: confidi-
 19 mus enim quia bona conscientiam habemus
 in omnibus bene uolentes conuersari.
 20 * Amplius autem deprecor uos hoc facere,
 quod celerius resiliat uobis. * Deus au-
 tem pacis, qui eduxit de mortuis pastorem
 magnum ouium, in sanguine testamenti
 æterni, Dominum nostrum Iesum Chri-
 21 stum, * apert vos in omni bono, ut faciat
 eius uoluntatem: faciens in nobis quod pla-
 ceat coram se per Iesum Christum: cui est
 22 gloria in secula seculorum. Amen. * Ro-
 go autem uos fratres, ut sufferatis uerbum
 solatij. Etenim per paucos scripsi uobis.
 23 * Cognoscite fratrem nostrum Timotheum
 dimissum: cum quo (si celerius uenerit)
 24 uidebo uos. * Salutate omnes præpositos
 uestros, & omnes sanctos. Salutant uos de
 25 Italia fratres. * Gratia cum omnibus uobis.
 Amen.

EPISTOLA C A T O L I C A BEATI IACOBI APOSTOLI.

CAPVT PRIMVM.

1 **I**ACOBUS Dei,
 2 & Domini nostri
 Iesu Christi seruus,
 duodecim tribu-
 bus, quæ sunt in di-
 3 spersione, salutem.
 4 * Omne gaudium
 existimate fratres
 mei, cum in tenta-
 tiones varias incide-

3 ritis: * ¶ scientes quod probatio fidei uestre
 4 patientiam operatur. * Patientia autem, ¶ Matt. 7.
 opus perfectum habet: ut sitis perfecti & a. 7. & 21.
 5 integri in nullo deficientes. * Si quis au-
 tem uestrum indiget sapientia, postulet a Mar. 11. c.
 Deo, qui dat omnibus affluenter, & non 24
 6 improperat: & dabitur ei. * ¶ Possulet au-
 tem in fide nihil hæsitans: qui enim hæsi-
 7 tatur, similis est fluctui maris, qui a uento, 103. 14. b.
 mouetur & circumfertur. * non ergo asti- 13. & 14. c.
 met homo ille quod accipiat aliquis a Do- 24. c. 24

- 8 mino. * Vir duplex animo inconstans est in
9 omnibus visis suis. * Glorietur autem frater
10 humilis in exaltatione sua: * dives autem
11 in humilitate sua, * quoniam sicut flos fax-
12 ni transibit. * exortus est enim sol cum ar-
13 dore, & arefecit fœnum, & flos eius deci-
14 dit, & decor vultus eius deperijt ita & di-
15 vit in itineribus suis marcescit. * I Beatus
16 uir, qui suffert tentationem: quoniam cum
17 probatus fuerit, accipiet coronam vitæ, quâ
18 repromisit Deus diligentibus se. * Nemo
19 Cum tentatur, dicat quoniam a Deo tenta-
20 tur: Deus enim intentator malorum est: ip-
21 se autem neminem tentat. * Vnusquisque
22 uero tentatur a concupiscentia sua abstra-
23 ctus, & illeductus. * Deinde concupiscentia
24 cum conceperit, parit peccatum: peccatum
25 uero cum consummatum fuerit, generat
26 mortem. * Nolite itaque errare fratres mei
27 dilectissimi. * Omne datum optimum, &
28 omne donum perfectum desursum est, descen-
29 dens a Patre luminis, apud quem non est
30 transmutatio, nec vicissitudo umbra-
31 tio. * Voluntarie enim genuit nos verbo ve-
32 ritatis, ut simus initium aliquod creature
33 eius. * Scitis fratres mei dilectissimi. * I Sit
34 autem omnis homo velox ad audiendum:
35 tardus autem ad loquendum, & tardus ad
36 iram. * Ira enim viri, iustitiam Dei non
37 operatur. * Propter quod abijcetes om-
38 nem immunditiam, & abundantiam mali-
39 tiz, in mansuetudine suscipite inſitum ver-
40 bum, quod potest saluare animas vestras.
41 * I Estote autem factores verbi, & non au-
42 ditors tantum: fallentes vosmetipsos.
43 * Quia si quis auditor est uerbi, & non fa-
44 ctor: hic comparabitur vobis in speculo: con-
45 siderat enim se, & abiit, & statim oblitus est
46 qualis fuerit. * Qui autem perpexerit in
47 legem perfectam libertatis, & permanserit
48 in ea, non auditor obliuioſus factus, sed fa-
49 ctor operis: hic beatus in facto suo erit. * Si
50 quis autem putat se religiosum esse, non re-
51 frenans linguam suam, sed seducens cor suum,
52 huius nana est religio. * Religio munda, &
53 immaculata apud Deum & Patrem, hæc
54 est: Visitare pupillos, & viduas in tribula-
55 tione eorum, & immaculatam se custodire
56 ab hoc sæculo.

CAP. II.

- 1 **F**ratres mei, nolite in personarum acce-
2 ptione habere fidem Domini nostri Je-
3 su Christi gloriæ. * Etenim si introierit in
4 conuentum ueſtrum vir aureum anulum
5 habens in ueste candida, introierit autem
6 & pauper in sordido habitu, & intendatis
7 in eum, qui indutus est ueste præclara, &
8 dixeritis ei: Tu, sede hic bene: pauperi au-

- tem dicatis: Tu sta illic; aut sede sub ta-
9 bello pedum meorum. * nonne iudica is
10 apud vosmetipsos, & facti estis iudices co-
11 gitationum iniquarum? * Audite fratres
12 mei dilectissimi, nonne Deus elegit paupes
13 in hoc mundo, ditiores in fide, & heredes
14 regni, quod repromisit Deus diligentibus
15 se? * Vos autem exhororatis pauperem.
16 Nonne diuites per potentiam oppri-
17 munt vos, & ipsi trahunt uos ad iudicia?
18 * Nonne ipsi blasphemant bonum nomen,
19 quod inuocatum est super uos? * Si tamen
20 legem perſectis regalem secundum Scriptu-
21 ras: I Diliges proximum tuum sicut teipsum
22 bene facitis: * si autem personas accipitis,
23 peccatum operamini, redargui a lege qua-
24 si transgressores. * I Quicumque autem
25 totam legem seruauerit, offendant autem in
26 uno, factus est omnium reus. * Qui enim
27 dixit, Non mœchaberis, dixit &, Non occi-
28 des. Quod si non mœchaberis, occides
29 autem, factus es transgressor legis. * Sic lo-
30 quimini, & sic facite fides per legem li-
31 tatis incipientes iudicari. * Iudicium enim
32 sine misericordia illi, qui non fecit miseri-
33 cordiam: superexaltat autem misericordia
34 iudicium. * Quid prodeſit fratres mei si fi-
35 dem quis dicat se habere, opera autem non
36 habeat? Numquid poterit fides saluare eum?
37 * I Si autem frater, & foror nudi sint, & in-
38 digeant uestu quotidiano, dicat autem ali-
39 quis ex vobis illis: Ite in pace, calefacimini
40 & saturamini: non dederitis uitam eis,
41 quæ necessaria sunt corpori, quid proderit?
42 * Sic & fides, si non habeat opera, mortua
43 est in ſemetipſa. * Sed dicet quis: Tu fidem
44 habes, & ego opera habeo. ostende mihi fi-
45 dem tuam sine operibus: & ego ostendam
46 tibi ex operibus fidem meam. * Tu credis
47 quoniam unus est Deus: Bene facis: & dæ-
48 mones credunt, & contemiscunt. * Vis au-
49 tem ſcire o homo inanis, quoniam fides si-
50 ne operibus mortua est? * I Abraham pater
51 noſter nonne ex operibus iustificatus est, of-
52 ferens Isaac filium suum super altare? Vi-
53 des quoniam fides cooperabatur operibus
54 illius: & ex operibus fides consummata est?
55 * Et suppleta est Scriptura, dicens: I Credi-
56 dit Abraham Deo, & reputatum est illi ad iu-
57 stitiam, & amicus Dei appellatus est. * Vide-
58 tis quoniam ex operibus iustificatus homo,
59 & non ex fide tantum? * Similiter & Ra-
60 hab meretrix, nonne ex operibus iustificata
61 est suscipiens nuncios, & alia uia efficiens?
62 * Sicut enim corpus sine spiritu mortuum
63 est, ita & fides sine operibus mortua est.

CAP. III.

- 1 **N**olite plures magistri fieri fratres mei, Matt. 23
2 scientes quoniam maius iudicium su-

1 mitis. * In multis enim offendimus omnes.
 Si quis in uerbo non offendit: hic perfectus
 est uir. potest etiam freno circumducere to-
 3 tum corpus. * Si autem equis freno in ora
 mittimus ad consentiendum nobis, & omne
 4 corpus illorum circumferimus. * Ecce & na-
 ues, cum magnæ sint, & a uentis ualidissi-
 5 mentar, circumferuntur a modico guberna-
 culo ubi imperus dirigentis uoluerit. * Ita
 6 & lingua modicum quidem membrum est,
 & magna exaltat. Ecce quantus ignis quam
 7 magnam flammam incendit? * Es lingua ignis
 est, uniuersitas iniquitatis. Lingua constitui-
 tur in membris nostris, quæ maculat totum
 corpus, & inflammatur totam matritatis no-
 8 stre inflammata a gehenna. * Omnis enim
 natura bestiarum, & uolucrum, & serpen-
 9 tium, & ceterorum domantur, & domita
 sunt a natura humana: * linguam autem
 C nullus hominum domare potest: inquit
 10 tum malum, plenus ueneno mortifero. * In
 ipsa benedicimus Deum & Patrem, & in
 ipsa maledicimus homines, qui ad similitu-
 11 dinem Dei facti sunt. * Ex ipso ore proce-
 dit benedictio, & maledictio. Non oportet
 12 fratres mei, hæc ita fieri. * Nam quid
 fons de eodem foramine emanat dulcem, &
 13 amarum aquam? * Numquid potest, fratres
 mei, ficus uuas facere, aut uitis ficus? Sic ne-
 14 que falsa dulcem, potest facere aquam.
 15 * Quis sapiens, & disciplinatus inter uos?
 Ostendat ex bona conuersatione operatio-
 16 nem suam in mansuetudine sapiencie. * Quod
 D si solum amarum habetis, & contentionem
 sine in cordibus uestris: nolite gloriari, &
 17 mendaces esse aduersus ueritatem. * non
 est enim ista sapientia desursum descendens:
 18 sed terrena, animalis, diabolica. * Vbi enim
 zelus & contentio: ibi inconstancia, & om-
 19 ne opus prauum. * Que autem desursum
 est sapientia, primum quidem pudica est, de-
 inde pacifica, modesta, similibilis, bonis con-
 20 sentiens, plena misericordia, & fidei bus bo-
 nis, non iudicans, sine simulatione. * Fructus
 autem iusticie, in pace seminatur, facienti-
 bus pacem.

CAP. III.

1 Vnde bestia, & lites in uobis? Nonne
 A hic? ex concupiscentiis uestris, quæ
 2 militant in membris uestris? * Concupis-
 centis, & non habetis occidit, & zelatis: &
 3 non potestis adipisci: litigatis, & belligera-
 tis, & non habetis, propter quod non possu-
 4 latis. * Petitis, & non accipitis: eo quod
 male petatis: ut in concupiscentiis uestris
 5 infumetis. * Adulteri necitis quia amicitia
 6 huius mundi, inimica est Dei? Quicumq;
 7 ergo uoluerit amicus esse sæculi huius, imi-
 8 cus Dei constituitur. * An putatis quia inani-

ter scriptum dicat: Ad inuidiam cum opo-
 9 nit spiritus, qui habitat in uobis? * Ma-
 10 rem autem dat gratiam. * Propter quod di-
 11 cit: Deus superbis resistit, humilibus autem
 12 dat gratiam. * Subleui ergo estote Deo, resi-
 13 stite autem diabolo, & fugiatur uobis. * Ap-
 14 propinquate Deo, & appropinquabit uobis.
 15 Emundate manus, peccatores: & purificate
 16 corda, duplices animo. * Miseri estote, & lu-
 17 gate, & plorate: rixus uester in luctum con-
 18 uertatur, & gaudium in moerorem. * Humi-
 19 liamini in conspectu Domini, & exalta-
 20 bit uos. * Nolite detrahete alterutrum fra-
 21 tres. Qui detrahit fratri, aut qui iudicat fra-
 22 trem suum, detrahit legem, & iudicat legem.
 23 Si autem iudicas legem: non es factor le-
 24 gis, sed iudex. * Vnus est legislator, & iu-
 25 dex, qui potest perdere, & liberare. * Tu
 26 autem quis es, qui iudicas proximum? Ecce
 27 nunc qui dicitis: Hodie, aut crastine ibi-
 28 mus in istam ciuitatem, & faciemus ibi qui-
 29 dam annum, & mercabimur, & luerum fa-
 30 ciemus? * qui ignoratur, quid erit in crasti-
 31 no. * Quæ est enim uita uestra? vapor est
 32 ad modicum parens, & deinceps extermi-
 33 nabitur: pro eo ut dicatis: Si Dominus no-
 34 luerit. Et: Si uixerimus, faciemus hoc, aut
 35 illud. * Nunc autem exultatis in superbis
 36 uestris. Omnis exultatio talis, maligna est.
 37 * Sciens igitur bonum facere, & non fa-
 38 ciens, peccatum est illi.

CAP. V.

1 A Gite nunc diuites, plorate ululantes in
 2 A miseriis uestris, quæ aduentum uobis-
 3 A diuitie uestræ putrefactæ sunt: & vesti-
 4 3 menta uestra a tineis comesta sunt. * Au-
 5 rum, & argentum uestrum ærupionauit: &
 6 ærugo eorum in testimonium uobis erit, &
 7 manducabit carnes uestras sicut ignis. The-
 8 saurizastis uobis iram in nouissimis diebus
 9 4 * Ecce merces operariorum, qui messue-
 runt regiones uestras, quæ fraudata est a ue-
 5 bis, clamat: & clamor eorum in aures Do-
 6 mini subleuabit inuoluit. * Epulati estis su-
 7 per terram, & in luxurijs enutristis corda
 8 uestra in die occisionis. * Adluxistis, & occi-
 9 distis iustum, & non restituit uobis. * Patien-
 10 tes igitur estote fratres usque ad aduentum
 11 Domini. Ecce agricola expectat pretiosum
 12 fructum terræ, patienter ferens donec ac-
 13 cipiat temporaneum, & serothnum. * Patien-
 14 tes igitur estote & uos, & confirmate corda
 15 uestra: quoniam aduentus Domini appro-
 16 pinquant. * Nolite ingemiscere fratres in
 17 alterutrum, ut non iudicemini. Ecce iudex
 18 ante ianuam assidet. * Exemplum accipite,
 19 fratres, exicuti mali laboris, & patientis, Pro-
 20 phetas: qui locuti sunt in nomine Domini.
 21 * Ecce beatificamus eos, qui sustinuerunt.

Sufferentiam Iob audistis, & finem Domini vidistis, quoniam misericors Dominus est, & miserator. * Ante omnia autem fratres mei nolite iurare, neque per caelum, neque per terram, neque aliud quodcumque intransitum. Sic autem sermo uester: Est, est: Non, non: ut non sub iudicio decidatis. * Tristatur aliquis vestrum? oret: Aequo animo est? psallat. * Infirmatur quis in vobis? indicat presbyteros Ecclesiae, & orent super eum, ungentes eum oleo in nomine Domini: & oratio fidei saluabit infirmum, affluabit eum Dominus: & si in peccatis sit,

16 remittentur ei. * Constatemini ergo alterutri peccata vestra, & orate pro iniuncto ut saluemini: multi enim ualeat deprecatio iusti assidua. 17 * I Elias homo erat similis nobis passibilis: & oratione orauit ut non plueret super terram, & non pluit annos tres, & menses sex. 18 * Et rursum orauit: & celum dedit pluuiam, & terra dedit fructum suum. * Fratres mei, si quis ex uobis errauerit a ueritate, & conuerterit quis eum: * scire debet quoniam qui conuerterit fecerit peccatorem ab errore uiae suae, saluabit animam eius a morte, & operiet multitudinem peccatorum.

EPISTOLA BEATI PETRI APOSTOLI PRIMA.

CAPVT PRIMVM.

PETRVS Apostolus Iesu Christi, electis aduenis dispersionis Ponti, Galatiae, Cappadociae, Asiae, & Bithyniae * secundum praescientiam Dei Patris, in sanctificationem spiritus, in obedientiam, &

a spersionem sanguinis Iesu Christi: Gratia uobis, & pax multiplicetur. * Benedicatur Deus & Pater Domini nostri Iesu Christi, qui secundum misericordiam suam magnam regenerauit nos in spem uiam, per resurrectionem Iesu Christi ex mortuis. * in hereditatem incorruptibilem, & incontaminatam, & immarcescibilem conseruatam in caelis in uobis. * qui in uirtute Dei custodimini per fidem in salutem, paratam, reuelari in tempore nouissimo. 6 * In quo exultabitis, modicum nunc si oportet contristari in uarijs tentationibus: * ut probatio uestrae fidei multo preciosior auro (quod per ignem probatur) inueniatur in laudem, & gloriam, & honorem in reuelatione Iesu Christi: * quem cum non uideritis, diligitis: in quem nunc quoque non uidentes creditis: credentes autem exultabitis letitia inenarrabili, & glorificata. 9 * reportantes finem fidei uestrae, salutem animarum. * De qua salute exquisierunt atque scrutati sunt prophetae: qui de summa in uobis gratia prophetauerunt: * seruantes in quod, uel quale tempus significaret in eis Spiritus Christi: praenunciatus eas quae in Christo sunt passionem, & posteriores res gloriosae: quibus reuelatum est quia non

libimetipſis, vobis autem inſiſtabant ea,
quę nunc nunciata ſunt vobis per vos, qui
euangelizauerunt vobis, ſpiritu ſancto miſ-
ſo de cęlo, in quem deſiderant Angeli pro-
ſpicere. * Propter quod ſuccindi lumbos
męis veſtra, ſoberi perfece ſperate in eam,
quę offertur vobis, gratiam, in reuelatio-
nem Jeſu Chriſti: * quaſi filii obedi-
entia, non conſignati prioribus ignorantia
veſtra deſideria: ſed ſecundum eum, qui
vocalit vobis, ſanctum: & ipſi in omni con-
uerſatione ſancti ſitis: * quoniam ſcriptum
eſt: I ſancti eritis, quoniam ego ſanctus
ſum. * Et ſi patrem inuocatis eum, qui I ſi-
ne acceptione perſonarum iudicat ſecundum
vniuſcuiuſque opus, in timore incolatus ve-
ſtri tempore conuerſamini. * Scientes quod
non corruptibilibus auro, vel argento redem-
pti eſtis de uana veſtra conuerſatione pater-
ne traditionis: * ſed pretioſo ſanguine
quaſi agni immaculati Chriſti, & inconta-
minati: * præcogniti quidem ante mundi
conſtitutionem, maniſeſti autem nouiſſi-
mis temporibus propter vos, * qui per ipſum
fideles eſtis in Deo, qui ſuſcitauit eum a mor-
tuis, & dedit ei gloriam, ut fides veſtra, &
ſpes eſſet in Deo: * Animas veſtras caſti-
ficantes in obedientia charitatis, in fraternita-
tis amore, ſimplici ex corde inuicem diligi-
te attentius: * renati non ex ſemine cor-
ruptibili, ſed incorruptibili per uerbum Dei vi-
ui, & permanentis in æternum: * I quia om-
nis caro ut ſenem: & omnis gloria eius tam
quam ſlos fœni: exaruit ſenem, & ſlos eius
decidit. * Verbum autem Domini manet in
æternum hoc eſt autem uerbum, quod euan-
gelizatum eſt in vos.

CAP. II.

DEponentes igitur omnem malitiam, &
omnem dolum, & ſimulationes, & in-
uidias, & omnes detrahentes, * ſicut modo
geniti infantes, rationabile, ſine dolo lac con-
cupiſcite: ut in eo creſcatis in ſalutem: * ſi
tamen guiſtaſtis quoniam dulcis eſt Domi-
nus. * Ad quem accedentes lapidem uiuum,
ab hominibus quidem reprobaturum, a Deo
autem electum, & honorificatum: * & ipſi
tamquam lapides viuſuperædificamini, do-
mus ſpiritualis, ſacerdotium ſanctum, offer-
re ſpirituales hoſtias, acceptabiles Deo per
Jeſum Chriſtum: * Propter quod continet
ſcriptura: I Ecce pono in ſion lapidem ſum-
mum angularem, electum, pretioſum: & qui
crediderit in eum, non confundetur. * Vobis
igitur honori credentibus: non credentibus
autem I lapis, quem reprobauerunt ædifican-
tes, hic factus eſt in caput anguli: * & lapis of-
fenſionis, & petra facta doli hiſ, qui offendunt
uerbo, nec credunt in quo & poſiti ſunt. * vos

aut genus electum, regale ſacerdotium, genus
ſanctum, populus acquisitionis: ut virtutes
annunciatis eius, qui de tenebris vos vo-
cauit in admirabile lumen ſuum. * I Quali
quando non populus, nunc autem populus
Dei: qui non conſecuti miſericordiam, nunc
autem miſericordiam conſecuti. * I Cha-
riſſimi, obſecro uos tamquam aduenas, &
peregrinos abſtinere vos a carnalibus deſi-
derijs, quę militant aduerſus animam, * con-
uerſationem ueſtram inter Gentes habentes
bonam: ut in eo, quod deſcendat de vobis
tamquam de malefactoribus, ex bonis operibus
uos conſiderantes, gloriſicet Deus in die vi-
ſitationis. * I Subiecit igitur eſtote omni
humana creature propter Deum: ſive regi
quaſi præcellent: ſive ducibus tamquam,
ab eo miſſis ad uindictam malefactorum,
laudem uero bonorum: * quia ſic eſt volun-
tas Dei: ut benefacientes obmutefcere ſacia-
tis imprudentium hominum ignorantiam:
quaſi liberi, & non quaſi uelamen habentes
malitiæ libertatem, ſed ſicut ſerui Dei.
* Omnes honorate: I fraternitatem dili-
te: Deum timere: Regem honorificate. * I Ser-
ui ſubditi eſtote in omni timore dominis,
non tantum bonis & modicis, ſed etiam dy-
ſcolis. * Hac eſt enim gratia, ſi propter Deum
conſcientiam ſuſtinetis quibus triſtitiis, patiens
iniuſte. * Quæ enim eſt gloria, ſi peccantes,
& colaphizati ſufferitis? Sed ſi bene facien-
tes patienter ſuſtinetis: hac eſt gratia apud
Deum. * In hoc enim vocati eſtis: quia &
Chriſtus paſſus eſt pro vobis, uobis relin-
quens exemplum ut ſequamini ueſtigia eius.
* I qui peccatum non fecit, nec inuentus eſt
dolos in ore eius: * qui cum malediceretur,
non maledicebat: cum pateretur, non
comminabatur: tradebat autem iudicanti
ſe inuſte. * I qui peccata noſtra ipſe petru-
lit in corpore ſuo ſuper lignum: ut peccatis
mortui, ſuſcitæ uiuamus: cuius ſuore ſana-
ti eſtis. * Eratis enim ſicut oues errantes:
ſed conuerſi eſtis nunc ad paſtorem, & epi-
ſcopum animarum ueſtrarum.

CAP. III.

Similiter & mulieres ſubdite ſint uiris
ſuis: ut & ſi qui non cedunt uerbo, per
mulierum conuerſationem ſine uerbo lucri-
fiant, * conſiderantes in timore caſtam con-
uerſationem ueſtram. * I Quarum non ſit ex-
triſſecus capillatura, aut circumdatio auri,
aut indumentum ueſtimentorum cultus: ſed
qui abſconditus eſt cordis homo, in incorru-
pibilitate quieti, & modelli ſpiritus, qui eſt
in conſpectu Dei locuples. * Sic enim ali-
quando & ſandæ mulieres, ſperantes in Deo,
ornabant ſe, ſubiecit proprijs uiris. * I Si-

Ad. 4. b
1c
Iſa. 8. c. 14
Iſa. 62. d
Rom. 9. c
25
I Ro. 3. d
44
Gal. 3. c
16
I Ro. 13. a
1c
I Ro. 13. a
10
I Eph. 6.
a. 5
Colo. 3. d
Ti. 2. c. 9
I Iſa. 33. c
9
I I. To. 3. a
5
I Iſa. 33. b
5
I 2. Tim.
2. c. 9
I Gen. 18.
b. 12

1. u. Sara obediebat Abrahæ, dominum eum uocatis. cuius estis filie beneficientes, & non perturbantes ullam perturbationem.

1. Cor. 7. 7 * I Viri similiter cohabitantes secundum B scientiam, quasi infirmiori vaseculo mulieri impatientes honorem, tamquam & coheredibus gratiæ uitæ: ut non impediant orationes uestræ. * In fine autem omnes unanimes, compunctos, fraternitatis amatores, misericordes, modesti, humiles:

Pro. 17. 9 * I non reddentes malum pro malo, nec maledictum pro maledicto, sed e contrario benedicentes: quia in hoc uocati estis, ut benedictionem hereditate possideatis. * I Qui enim uult uitam diligere, & dies uidere bonos, coerceat linguam suam a malo, & labia eius ne loquantur dolum. * Declinet a malo, & faciat bonum: inquirat pacem, & sequatur eam: * Quis oculi Domini super iustos, & aures eius in preces eorum. Vultus autem Domini super facientes malum. * Et quis est qui uobis noceat, si boni æmulatores fueritis? * Sed & si quid patimini propter iustitiam, beati. Timorem autem eorum nesciueritis, & non conturbemini. * Dominum autem Christum sanctificate in cordibus uestris, parati semper ad satisfactionem omni poscenti uos rationem de ea, quæ in uobis est, spe. * I sed cum modestia, & timore, conscientiam habentes bonam: ut in eo, quod detrahunt uobis, confundantur, qui calumniantur uestram bonam in Christo conuersationem.

17 * Melius est enim beneficientes (si uoluntas Dei uelit) pati, quam malefacientes. * 18 * quia & Christus semel pro peccatis uestris mortuus est, iustus pro iniustis, ut nos offerret Deo, mortificatus quidem carne, 19 nificatus autem spiritu. * In quo & his, qui in carcere erant, spiritibus uiuentis prædicauit: * qui increduli fuerant aliquando, quando expectabant Dei pietatem in diebus Noe, cum fabricaretur arca: in qua paucissimi, id est octo anime saluæ factæ sunt per aquam. * Quod & nos nunc similis formæ saluati facit baptisma: non carnis depositio sordium, sed conscientia bonæ interrogationis in Deum per resurrectionem Iesu Christi, 22 * qui est in dextera Dei, deglutiens mortem uitæ æternæ heredes efficiemur: profectus in calum subiectis sibi angelis, & potestatibus, & uirtutibus.

CAP. IIII.

1 Christo igitur passo in carne, & uos eadem cogitatione armamini: quia qui passus est in carne, desijt a peccatis: * Vt iam non desiderijs hominum, sed uoluntati Dei, quod reliquum est in carne uiuat temporis. * I Sufficit enim præteritum tempus ad uoluntatem Gentium consummandam his, qui ambulauerunt in luxurijs, desiderijs, uinolentijs, comestationibus, potationibus, & illicitis idolorum cultibus. * In quo admittantur non concurrentibus uobis in eandem luxuriam confusionem, blasphemantes. * Qui red dent rationem ei, qui paratus est iudicare uiuos & mortuos. * Propter hoc enim & mortuis euangelizatum est: ut iudicentur quidem secundum homines in carne, uiuant autem secundum Deum in Spiritu. * Omniui autem finis appropinquauit. Estote itaque prudentes, & uigilate in orationibus. * Ante omnia autem, mutuum in uobismet ipsis charitatem conciniam habentes: quia charitas operit multitudinem peccatorum. * Hospitales inuicem sine murmuratione: * I Vnusquisque, sicut accepit gratiam, in aliterum illam administrantes, sicut boni dispensatores multiformis gratiæ Dei. * I Si quis loquitur, quasi sermones Dei: si quis ministrat, tamquam ex uirtute, quam administrat Deus: ut in omnibus honorificetur Deus per Iesum Christum: cui est gloria, & imperium in secula seculorum Amen. * Charissimi, nolite peregrinari in seruo, qui ad tentationem uobis sit, quasi noni aliquid ab his contingat: sed communicantes Christi passionibus gaudete, ut & in reuelatione gloria eius gaudeatis exultantes. * Si exprobramini in nomine Christi, beati eritis: quoniam quod est honoris, gloriæ, & uirtutis Dei, & qui est eius Spiritus, super uos requiescit. * Nemo autem uestrum patietur ut homicida, aut fur, aut maledictus, aut alienorum appetitor. * Si autem ut Christianus, non erubescat: glorificet autem Deum in illo nomine, * quoniam tempus est ut incipiat iudicium a domo Dei. Si autem primum a uobis: quis finis eorum, qui non credunt Dei Euangelio? * Et si iusti uix saluabuntur, impius, & peccator ubi parebunt? * Itaque & hi, qui patientur secundum uoluntatem Dei, fidei Creatori commendent animas suas in beneficiis.

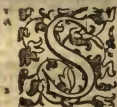
CAP. V.

1 Seniores ergo, qui in uobis sunt, obsecro, confensor & testis Christi passionum: qui & eius, quæ in futuro reuelanda est, gloriæ communicator: * pascite qui in uobis est gregem Dei: prouidentes non coacte, sed spontaneæ secundum Deum: neque turpis lucri gratia, sed uoluntarie: * neque ut dominantes in cleris, sed forma facti gregis ex animo. * Et cum apud paruile principes pastorum, percipietis immarcescibilem gloriæ coronam. * Similiter adolentes subditi estote senioribus. * Omnes autem inuicem humilitatem insequantur, quia

1 Iac. 4. c. 6 quia Deus superbis resistit, humilibus autem dat gratiam. * Humiliamini igitur sub
 7 potenti manu Dei, ut vos exaltet in tempo-
 re visitationis : * omnem solitudinem uest-
 8 ram proicietes in eum, quoniam ipsi
 9 cura est de uobis. * Sobrii estote, & uigilate :
 10 quia aduersarius uester diabolus tamquam
 leo rugiens circumit, quærens quem deuoret :
 11 * Cui resistite fortes in fide : scientes eandem
 12 passionem ei, quæ in mundo est, uestre fra-
 13 ternitati fieri. * Deus autem omnis gratiæ,
 14 qui uocauit nos in æternam suam gloriam
 in Christo Iesu, modicum passus ipse perfi-
 15 ciet, confirmabit, solidabitque. * Ipsi gloria,
 16 & imperium in sæcula seculorum : Amen.
 17 * Per Siluanum fidelem fratrem uobis, ut ar-
 18 dibitor, breuiter scripsi : obsecrans & conte-
 19 stans, hanc esse ueram gratiam Dei, in qua
 20 statis. * Saluat uos Paterfamilias, quæ est in Ba-
 21 bylone coelestis, & Marcus filius meus. * Salu-
 22 tate inuicem in osculo sancto : Gratia uobis
 23 omnibus, qui estis in Christo Iesu. Amen.

EPISTOLA BEATI PETRI APOSTOLI SECUNDA.

CAPVT PRIMVM.

1 **S**IMON Petrus, ser-
 2 uus, & Apostolus Ie-
 3 su Christi, ijs, qui
 4 eo qualem nobiscum
 5 sortiti sunt fidem in
 6 uisita Dei nostri,
 7 & Saluatoris Iesu
 8 Christi. * Gratia uo-
 9 bis, & pax adim-
 10 pleatur in cogniti-
 11 one Dei, & Christi Iesu Domini nostri :
 12 * quomodo omnia nobis diuinæ uirtutis
 13 suæ, quæ ad uitam, & pietatem donata sunt,
 14 per cognitionem eius, qui uocauit nos propria
 15 gloria, & uirtute, * per quem maxima, &
 16 pretiosa nobis promissa donauit : ut per hæc
 17 efficiamini diuinæ confortes naturæ fugien-
 18 tes eius, quæ in mundo est, concupiscentiæ
 19 corruptionem. * Vos autem curam om-
 20 nem subinserentes, ministrare in fide uestra
 21 uirtutem, in uirtute autem scientiam, * in
 22 scientia autem abstinentiam, in abstinentia
 23 autem patientiam, in patientia autem pietat-
 24 tem, * in pietate autem amorem fraternita-
 25 tis, in amore autem fraternitatis charitati.
 26 * Hæc enim si uobiscum adfuerit, & superent,
 27 non uacuos, nec sine fructu uos constituent in
 28 Domini nostri Iesu Christi cognitione.
 29 * Cui enim non præsto sunt hæc, cæcus est, &
 30 & manu tentans, obliuionem accipiens pur-
 31 gationis ueterum suorum delictorum. * Qua-
 32 propter fratres magis satagite ut per bona

33 opera certam uestre uocationem, & electio-
 34 nem faciat : hæc enim facientes, non pecca-
 35 bitis aliquando. * Sic enim abundanter mi-
 36 nistrabitur uobis ineroitis in æternum reg-
 37 num Domini nostri, & Saluatoris Iesu Chri-
 38 sti. * Propter quod incipiam uos semper com-
 39 monere de his : & quidem scientes & confir-
 40 matos uos in præsentis ueritate. * Iustus au-
 41 tem arbitror quamdiu sum in hoc taberna-
 42 culo, suscitare uos in commotione : * certus
 43 quod uelox est depositio tabernaculi mei se-
 44 cundum quod & Dominus noster Iesus Chri-
 45 stus significauit mihi. * Dabo autem ope-
 46 ram & frequenter habere uos post obitum
 47 meum, ut horum memoriam faciat. * In
 48 enim doctas fabulas secuti noniam fecimus
 49 uobis Domini nostri Iesu Christi uirtutem,
 50 & præsentiam : sed speculatores facti illius
 51 magnitudinis. * Accipiens enim a Deo Pa-
 52 tre honorem, & gloriam, uoce delapsa ad
 53 eum huiusmodi a magnifica gloria :
 54 Hic est Filius meus dilectus, in quo mihi
 55 complacui, ipsum audite. * Et hæc uo-
 56 cem nos audiuimus de caelo allatam, cum
 57 essemus cum ipso in monte thabor. * Et
 58 habemus firmiorem propheticum sermo-
 59 nem : cui beneficiis attendentes quasi luc-
 60 ernæ lucenti in caliginoso loco donec dies
 61 elucescat, & lucifer oriatur in cordibus ue-
 62 stris : hoc primum intelligentes quod om-
 63 nis prophetia scripturæ propria interpreta-
 64 tione non fit. * Non enim uoluntate

110. 21. 6
 19

11. Cor. 1.
 c. 7

1. Matth. 7.
 a. 5

11. Tim. 3.
 d. 16

humana allata est aliquando prophetia. sed
 a spiritu sancto inspirati, locuti sunt sancti
 Dei homines.

C A P. II.

F Verunt vero & pseudo prophetæ in populo, sicut & in vobis erunt magistri mendaces, qui introducent scdās perditionis, & eum, qui emittit eos, Dominum negat: superducentes sibi celerem perditionem. * Et multi sequentur eorum luxurias, per quos via veritatis blasphemabitur: * & in avaritia scdīs uerbis de vobis negociabuntur: quibus initium iam olim non cessat & perditio eorum non dormitat. * I Si enim Deus angelis peccantibus non peperit, sed rudentibus inferni detractos in tartarum tradidit cruciandos, in iudicium referuari. * Et originali mundo non peperit, sed octauum Noe iustitiz præconem custodivit, diluuiū mundo impiorum inducens. * Et ciuitates Sodomorum, & Gomorrhæorum in cinerē redigens, uersione damnaui ite m plm co. rum, qui impie aduri sunt, ponens: * & iustum Lot oppressum a nefandorum iniuria. ac luxuriosa conuersatione eripuit: aspectum enim, & auditu iustus erat: habitans apud eos, qui de die in diem animum iustam iniquis operibus cruciabant. * Nouit Dominus pios de tentatione eripere: iniquos uero in diem iudicii referuare cruciandos: * magis autem eo, qui post carnem in concupiscentia immunditiz ambulat, dominationemque continentium, audaces, sibi placentes, scdās non metuunt introducere blasphemantes: * Vbi angeli fortitudine & uirtute cum sint maiores, non portant aduersum se execrabile iudicium. * Hi uero velut irrationalia pecora, naturaliter in captionem, & in perniciem in his quæ ignorant blasphemantes in corruptione sua peribunt, * percipientes mercedem iniustitiz, uoluptatem existimantes dei delicias: coinquant ones, & macule deliciis affluentes, in conuiuijs suis luxuriantes uobiscum, * oculos habentes plenos adulterij, & inexcussibilis delicti. Pellicientes animas instabiles, cor exercitatum avaritia habentes, maledictionis filij: derelinquentes rectam uiam errauerunt, secuti uia Balaam ex Bors, qui mercedem iniquitatis auauit: * correptionem uero habuit suæ uesantis: subingale mutum animal, hominis uoce loquens, prohibuit prophetæ sapientiam. * Hi sunt fontes sine aqua, & nebulæ turbidus exagitate, quibus caligo tenebrarum referuatur. * Superba enim uanitatis loquentes, pellicunt in desiderijs carnis luxuriz eos, qui paululum effugiunt, qui in errore conuersatur: * libertatem illis promittentes, cum ipsi serui sint corruptio-

nis: I a quo enim quis superatus est, huius & seruus est. * Si enim refugientes coinquantiones mundi in cognitione Domini nostri, & Saluatoris Iesu Christi, his rursus implicati superantur: facta sunt eis posteriora deteriora prioribus. * Melius enim erat illis non cognoscere uiam iustitiz, quam post agnitionem, retrorsum conuerti ab eo, quod illis traditum est sancto mandato. * Contingit enim eis illud ueri prouerbij: I Canis reuersus ad suum uomitum: &, Sus lota in uolutabro luci.

C A P. III.

Hanc ecce uobis, charissimi, secundam scribo epistolam, in quibus uestiam excitio in cōmmonitione sinceram mentem: * ut memores sitis eorum, quæ prædixi uobis a sanctis Prophetis, & Apostolorum uestrorum, præceptorum Domini & Saluatoris. * Hoc primum scientes, quod uenient in nouissimis diebus in deceptione illufores, iuxta propria concupiscentias ambulantes, * dicentes: I Vbi est promissio, aut aduentus eius? ex quo enim patres dormierunt, omnia sic perseverant ab initio creaturæ: * Latet enim eos hoc volentes, quod calerant prius, & terra, & aqua, & per aquam consilios Dei uerbo: * per quæ, ille tunc mundis aqua inundatus perijt. * Cæli autem, qui nunc sunt, & terra eodem uerbo repositi sunt, igni referuati in diem iudicii, & perditionis impiorum hominum. * Vnum uero hoc nō lateat uos, charissimi, quia unus dies apud Dominum sicut mille anni, & mille anni sicut dies unus. * Non tardat Dominus promissionem suam, sicut quidam Cessitant: sed patienter agit propter uos, nolens aliquos perire, sed omnes ad penitentiam reuerti. * Adueniet autem dies Domini ut sur: in quo cæli magno impetu transient, elementa uero calore soluentur, terra autem & quæ in ipsa sunt opera, exurentur. * Cum igitur hæc omnia dissoluenda sine, quales oportet uos esse in sanctis conuersationibus, & pietatibus, * expectantes, & properantes in aduentum dei Domini, per quæ calidiores soluentur, & elementa igois ardore tabescent? * I Nouos uero cælos, & nouam terram secundum promissā ipsius expectamus, in quibus iustitia habitat. * Propter quod charissimi hæc expectantes, satagite immaculati, & inuolati ei inueniri in pace. * & I Domini nostri longanimitatem, & salutem arbitremini: sicut & charissimus frater noster Paulus secundum datā sibi sapientiam scripsit uobis, * sicut & in omnibus epistolis, loquens in eis de his, in quibus sunt quedam difficultia intellectu, quæ indoti, & instabiles deprauant, sicut & ceteras

scripturas, ad suam ipsorum perditionem.
 17 * Vos igitur fratres praescientes custodite,
 ne insipientium errore traducti excidatis a
 18 propria firmitate. * crescite uero in gratia,

& in cognitione Domini nostri, & salu-
 toris Iesu Christi. Ipsi gloria & nunc, & in
 diem aeternitatis. Amen.

EPISTOLA BEATI IOANNIS APOSTOLI PRIMAE.

CAPVT PRIMVM.

QUOD fuit ab initio, quod
 audiuimus, quod uidimus
 oculis nostris, quod per-
 speximus, & manus nos-
 tre contrectauerunt de
 verbo uitae: * & uita ma-
 nifestata est, & uidimus
 & testamur, & annunciamus uobis uitam,
 aeternam, quae erat apud Patrem, & appa-
 ruit nobis: * quod uidimus & audiui-
 mus, & annunciamus uobis, ut & uos societatem
 habeatis nobiscum, & societas nostra sit cum
 Patre, & cum Filio eius Iesu Christo. * Et
 haec scrigimus uobis ut gaudeatis, & gaudiu
 uestrum sit plenum. * Et haec est annuncia-
 tio, quam audiui-
 mus ab eo, & annunciamus

uobis: * Quoniam Deus lux est, & tenebrae
 6 in eo non sunt ullae. * Si dixerimus quoni-
 am societatem habemus cum eo, & in tenebris
 ambulamus, mentimur, & ueritatem non fa-
 7 cimus. * Si autem in luce ambulamus sicut
 ipse est in luce, societatem habemus ad inui-
 cem, & sanguis Iesu Christi, Filij eius, emi-
 8 dat nos ab omni peccato. * Si dixerimus
 D quoniam peccatum non habemus, ipsi nos
 9 seducimus, & ueritas in nobis non est. * Si
 confiteamur peccata nostra: fidelis est, & iu-
 stus, ut remittat nobis peccata nostra, & emi-
 10 det nos ab omni iniquitate. * Si dixerimus
 quoniam non peccauimus: mendacem faci-
 mus eum, & uerbum eius non est in nobis.

CAP. II.

Filioli mei, haec scribo uobis, ut non pec-
 cetis. Sed & si quis peccauerit, aduoca-
 2 tum habemus apud Patrem, Iesum Chri-
 3 stum iustum: * & ipse est propitiatio pro pec-
 catis nostris: non pro nostris autem tantum,
 4 sed etiam pro totius mundi. * Et in hoc sci-
 mus quoniam cognouimus eum, si manda-
 5 ta eius obseruamus. * Qui dicit se nosse eum,
 & mandata eius non custodit, mendax est,
 6 & in hoc ueritas non est. * Qui autem ser-
 uat uerbum eius, uere in hoc charitas Dei
 perfecta est: & in hoc scimus quoniam in
 7 ipso sumus. * Qui dicit se in ipso manere, de-
 bet, sicut ille ambulauit, & ipse ambulare.
 8 * Charissimi, non mandatum nouum scri-
 9 bo uobis, sed mandatum uetus, quod ha-
 buistis ab initio: Mandatum uetus est uer-
 10 bum, quod audistis. * Iterum mandatum
 nouu scribo uobis, quod uerum est & in ip-
 so, & in uobis: quia tenebrae transierunt, &

1 Io. 8. b. a.

1 Heb. 9
d. 14

1. Pet. 1. d.

19

Apo. 1. b. 5

1. Reg. 8. e.

45

2. Par. 6. g.

16

Pro. 20. b.

9

Eccl. 7. c.

11

1 Io. 13. d.

14. & 15.

1b. 13

Inf. 3. c.

9 verum lumen iam luceat. * Qui dicit se in
luce esse, & fratrem suum odit, in tenebris
est usque adhuc. * I Qui diligit fratrem suum
in lumine manet, & scandalum in eo non
est. * Qui autem odit fratrem suum, in te-
nebris est, & in tenebris ambulat, & nescit
quo eat: quia tenebrae obcaecaverunt oculos
eius. * Scribo vobis, filioli, quoniam re-
muneantur vobis peccata propter nomen eius.
13 * Scribo vobis patres, quoniam cognovistis
eum, qui ab initio est. Scribo vobis adole-
scentes, quoniam vicistis malignum. * Scri-
bo vobis infantes, quoniam cognovistis pa-
trem. Scribo vobis illos, quoniam forte-
estis, & verbum Dei manet in vobis, & vici-
stis malignum. * Nolite diligere mandum,
C neque ea, quae in mundo sunt. Si qui dili-
git mundum, non est charitas Patris in eo:
16 * quoniam omne, quod est in mundo, con-
cupiscentia carnis est, & concupiscentia ocu-
lorum, & superbia vitae: quae non est ex Pa-
tre, sed ex mundo est. * Et mundus transi-
it, & concupiscentia eius. Qui autem facit
18 voluntatem Dei, manet in aeternum. * Filio-
li, novissima hora est: & sicut audistis quia
Antichristus venit: & nunc Antichristi mul-
ti facti sunt: vnde scimus, quia novissima ho-
ra est. * Ex nobis prodierunt, sed non erant
ex nobis. nam, si fuissent ex nobis, perman-
sissent utique nobiscum: sed ut manifesti
sint quoniam non sunt omnes ex nobis.
20 * Sed vos unctionem habetis a Sancto, & no-
vistis omnia. * Non scripsi vobis quasi igno-
rantibus veritatem, sed quasi scientibus eam:
& quoniam omne mendacium ex veritate
non est. * Quis est mendax, nisi is, qui ne-
gat quoniam Iesus est Christus? Hic est An-
23 tichristus, qui negat Patrem, & Filium. * Om-
nis, qui negat Filium, nec Patrem habet,
24 qui confitetur Patrem, & Patrem habet. * Vos
quod audistis ab initio, in vobis permaneat:
si in vobis permanferit quod audistis ab ini-
25 tio, & vos in filio, & Patre manebitis. * Et
haec est repositio, quam ipse pollicitus est
nobis, vitam aeternam. * Haec scripsi vobis
27 de his, qui seducunt vos. * Et vos unctionem,
quam accepistis ab eo, maneat in vobis.
Et non necesse habetis ut aliquis doceat
vos: sed sicut unctio eius docet vos de omni-
bus, & verum est, & non est mendacium. Et
sicut docuit vos: manete in eo. * Et nunc fi-
lioli manete in eo: ut cum apparuerit, habe-
amus fiduciam, & non confundamur ab eo in
29 adventu eius. * Si scitis quoniam iustus est,
scitote quoniam & omnis, qui facit iusti-
tiam, ex ipso natus est.

CAP. III.

Vt idem qualem charitatem dedit nobis
Pater, ut filij Dei nominemur & simus.

Propter hoc mundus non novit nos: quia
non novit eum. * Charissimi, nunc filij Dei
sumus: & nondum apparuit quid erimus.
Scimus quoniam cum apparuerit, similes ei
erimus: quoniam videbimus eum sicuti est:
3 * Et omnis, qui habet hanc spem in eo, san-
ctificat se, sicut & ille sanctus est. * Om-
nis, qui facit peccatum, & iniquitatem,
5 facit: & peccatum est iniquitas. * Et scitis
quia ille apparuit ut peccata nostra tolle-
ret: & peccatum in eo non est. * Omnis, qui
in eo manet, non peccat: & omnis, qui pec-
7 cat, non vidit eum, nec cognovit eum. * Fi-
lioli, memo vos seducat. Qui facit iusti-
8 tiam, iustus est: sicut & ille iustus est. * Qui
facit peccatum, ex diabolo est: quoniam
ab initio diabolus peccat. In hoc apparuit
9 Filius Dei, ut dissolveret opera diaboli. * Om-
nis, qui natus est ex Deo, peccatum non fa-
cit: quoniam semon ipsius in eo manet, &
non potest peccare, quoniam ex Deo natus
10 est. * In hoc manifesti sunt filij Dei, & fi-
lij diaboli. Omnis qui non est iustus, non
est ex Deo, & qui non diligit fratrem
11 suum: * quoniam haec est annuntiatio,
quam audistis ab initio, I ut diligatis al-
12 terutrum. * Non sicut I Cain, qui ex ma-
ligno erat, & occidit fratrem suum. Et
propter quid occidit eum? Quoniam opera
eius maligna erant: fratris autem eius iusta.
13 * Nolite mirari fratres, si odit vos mundus.
14 * Nos scimus quoniam translati sumus de
morte ad vitam, quoniam diligimus fra-
trem. I Qui non diligit, manet in morte.
15 * Omnis, qui odit fratrem suum, homicida
est. I Scitis quoniam omnis homicida
non habet vitam aeternam in semetipso manentem.
16 * I In hoc cognovimus charitatem Dei, quo-
niam ille animam suam pro nobis posuit: &
nos debemus pro fratribus animas ponere.
17 * I Qui habuerit substantiam huius mundi,
& viderit fratrem suum necessitatem habe-
re, & clauferit viscera sua ab eo: quomodo
18 charitas Dei manet in eo? Filioli mei, non
diligamus verbo, neque lingua, sed opere &
19 veritate. * In hoc cognoscimus quoniam ex
veritate sumus: & in conspectu eius sua debi-
20 mus corda nostra. * Quoniam si reprehende-
rit nos cor nostrum: maior est Deus corde
nostro, & novit omnia. * Charissimi, si cor
nostro non reprehenderit nos, si fiduciam habe-
22 mus ad Deum: * I & quidquid petierimus,
accipiemus ab eo: quoniam misericordia eius co-
stodimus, & ea, quae sunt placita coram eo,
23 facimus. * I Et hoc est mandatum eius: Ut cre-
damus in nomine filij eius Iesu Christi: &
diligamus alterutrum, sicut dedit mandatum
24 bis. * I Et qui servat mandata eius, in illo ma-
net, & ipse in eo: & in hoc scimus quoniam ma-
net in nobis de Spiritu, quem dedit nobis.

CAP. IIII.

CAP. V.

1 **C**harissimi, nolite omni spiritui credere,
 2 sed probate spiritus si ex Deo sint: quoniam multi pseudoprophete exierunt
 3 in mundum. * In hoc cognoscitur spiritus
 4 Dei: omnis spiritus qui confiteatur Iesum
 5 Christum in carne uenisse, ex Deo est: * &
 6 omnis spiritus, qui soluit Iesum, ex Deo non
 7 est: & hic est Antichristus, de quo audistis
 8 quoniam uenit, & nunciam in mundo est.
 9 * Vos ex Deo estis filii, & uicistis eum,
 10 quoniam maior est quis in uobis est, quam
 11 qui in mundo. * Ipsi de mundo sunt: ideo
 12 de mundo loquuntur, & mundus eos audit.
 13 * Nos ex Deo sumus. Qui nouit Deum, au-
 14 dit nos: qui non est ex Deo, non audit nos:
 15 in hoc cognoscimus Spiritum ueritatis, &
 16 spiritum erroris. * Charissimi, diligamus
 17 nos inuicem: quia charitas ex Deo est. Et
 18 omnis, qui diligit, ex Deo natus est, & co-
 19 gnoscit Deum. * Quis non diligit, non nouit
 20 Deum: quoniam Deus charitas est. * In
 21 hoc apparuit charitas Dei in nobis, quoniam
 22 Filium suum unigenitum misit Deus in
 23 mundum, ut uiuamus per eum. * In hoc est
 24 charitas: non quasi nos dilexerimus Deum,
 25 sed quoniam ipse prior dilexit nos, & misit
 26 Filium suum propitiationem pro peccatis
 27 nostris. * Charissimi, sic Deus dilexit nos:
 28 & nos debemus alterutrum diligere.
 29 * Deum nemo uidit umquam. Si dili-
 30 gamus inuicem, Deus in nobis manet, & cha-
 31 ritas eius in nobis perfecta est. * In hoc co-
 32 gnoscimus quoniam in eo manemus, & ip-
 33 se in nobis: quoniam de Spiritu suo dedit
 34 nobis. * Et nos uidimus, & testificamur quon-
 35 iam Pater misit Filium suum Saluatorem
 36 mundi. * Quisquis confessus fuerit quoniam
 37 Iesus est Filius Dei, & Deus in eo manet, &
 38 ipse in Deo. * Et nos cognouimus, & credi-
 39 dimus charitati, quam habet Deus in nobis.
 40 Deus Charitas est: & qui manet in chari-
 41 tate, in Deo manet, & Deus in eo. * In hoc
 42 perfecta est charitas Dei in nobis, ut fidu-
 43 ciam habeamus in die iudicii: quia sicut
 44 ille est, & nos simus in hoc mundo. * Ti-
 45 mor non est in charitate: sed perfecta cha-
 46 ritas foras mittit timorem, quoniam timor
 47 penam habet: qui autem timet, non est per-
 48 fecus in charitate. * Nos ergo diligamus
 49 Deum, quoniam Deus prior dilexit nos. *
 50 Si quis dixerit quoniam diligo Deum, &
 51 fratrem suum oderit, mendax est. Qui enim
 52 non diligit fratrem suum quem uidit, Deum
 53 quem non uidit, quomodo potest diligere?
 54 * Et hoc mandatum habemus a Deo: ut
 55 qui diligit Deum, diligit & fratrem suum.

1 **O**mnis, qui credit, quoniam Iesus est
 2 Christus, ex Deo natus est. Et omnis,
 3 qui diligit eum qui genuit, diligit & eum
 4 qui natus est ex eo. * In hoc cognoscimus
 5 quoniam diligimus uerum Deum, cum Deum
 6 diligamus, & mandata eius faciamus. * Hec
 7 est enim charitas Dei, ut mandata eius cu-
 8 stodiamus: & mandata eius gratia non
 9 sunt. * Quoniam omne, quod natum est ex
 10 Deo, uincit mundum: & hæc est uictoria,
 11 quæ uincit mundum, fides nostra. * I Quis
 12 est, qui uincit mundum, nisi qui credit quo-
 13 niam Iesus est filius Dei? * hic est, qui uenit
 14 per aquam & sanguinem, Iesus Christus:
 15 non in aqua solum, sed in aqua & sanguine.
 16 Et spiritus est, qui testificatur, quoniam Chri-
 17 stus est ueritas. * Quoniam tres sunt, qui tes-
 18 timonium dant in celo: Pater, Verbum, &
 19 Spiritus sanctus. & hi tres unum sunt. * Et
 20 tres sunt, qui testimonium dant in terra:
 21 Spiritus, & aqua, & sanguis: & hi tres unum
 22 sunt. * Si testimonium hominum accipi-
 23 mus, testimonium Dei maius est: quoniam
 24 hoc est testimonium Dei, quod maius est,
 25 quoniam testificatus est de Filio suo. * Qui
 26 credit in Filium Dei, habet testimonium
 27 Dei in se. * Qui non credit Filio, mendacem
 28 facit eum: quia non credit in testimonium
 29 quod testificatus est Deus de Filio suo. * Et
 30 hoc est testimonium, quoniam uitam æternam
 31 dedit nobis Deus. Et hæc uita in Filio
 32 eius est. * Qui habet Filium, habet uitam:
 33 qui non habet Filium, uitam non habet.
 34 * Hæc scribo uobis: ut sciatis quoniam ui-
 35 tam habetis æternam, qui creditis in nomi-
 36 ne Filij Dei. * Et hæc est fiducia, quam ha-
 37 bebimus ad eum: Quia quodcumque petie-
 38 rimus, secundum uoluntatem eius, audit
 39 nos. * Et scimus quia audit nos quidquid
 40 petierimus: scimus quoniam habemus peti-
 41 tiones quas posulamus ab eo. * Qui scit
 42 fratrem suum peccare peccatum non ad mor-
 43 tem, petat, & dabitur ei uita peccatum non
 44 ad mortem. Est peccatum ad mortem: non
 45 pro illo dico ut roget quis. * Omnis iniqui-
 46 tas, peccatum est: & est peccatum ad mor-
 47 tem. * Scimus quia omnis, qui natus est ex
 48 Deo, non peccat: sed generatio Dei confir-
 49 mat eum, & malignus non tangit eum. * Sci-
 50 mus quoniam ex Deo sumus: & mundus
 51 totus in maligno positus est. * Et scimus
 52 quoniam Filius Dei uenit, & dedit nobis
 53 sensum ut cognoscamus uerbum Deum, &
 54 simus in uero Filio eius. Hic est uerus Deus,
 55 & uita æterna. * Filii, custodite uos a sim-
 56 ulacris. Amen.

1. Cor.
15. d. 571 Ioan. 3.
d. 361 Luc. 24.
g. 45

EPISTOLA

BEATI IOANNIS

APOSTOLI

SECUNDA.

SENIOR Ele& dominæ,
& natis eius, quos ego dili-
go in ueritate, & non ego
solus, sed & omnes, qui co-
gnouerunt ueritatē, * pro-
pter ueritatem, quæ perma-
net in nobis, & nobiscum
erit in æternum. * Sit uobiscum gratia, mise-
ricordia, pax a Deo Patre, & a Christo Iesu
Filio Patris in ueritate, & charitate. * Gaudi-
sum sum ualde, quoniam inueni de filiis tuis
ambulantes in ueritate, sicut mandatum
accepimus a Patre. * Et nunc rogo te do-
mina, non tamquam mandatum nouum
scribens tibi, sed quod habuimus ab initio,
ut diligamus alterutrum. * Et hæc est
charitas, ut ambulemus secundum man-
data eius. Hoc est enim mandatum, ut quem-
admodum audistis ab initio, in eo am-
buletis: * quoniam multi seductores exierunt
in mundum, qui non consentiunt Iesum Chri-
stum uenisse in carnem: hic est seductor, &
antichristus. * Videte uosmetipsos, ne per-
datis quæ operati estis: sed ut mercedem
plenam accipiatis. * Omnis, qui recedit,
& non permanet in doctrina Christi, Deum
non habet: qui permanet in doctrina, hic
& Patrem & Filium habet. * Si quis uenit
ad uos, & hanc doctrinam non asserit, nolite
recipere eum in domum, nec AVE ei di-
xeritis. * Qui enim dicit illi AVE,
communicat operibus eius mali-
gnis. * Plura habens uobis
scribere, nolui per char-
tam, & atramen-
tum: spero
enim me
futu-
rum apud uos, & os ad os loqui:
ut gaudium uestrum ple-
num sit. * Salutant
te filij sororis
tuæ Ele-
&æ.

EPISTOLA

BEATI IOANNIS

APOSTOLI

TER TIA.

SENIOR Gaio charissi-
mo, quem ego diligo in
ueritate. * Charissime, de
omnibus orationem facio
prosperare te ingredi, & va-
lere, sicut prospere: git
anima tua. * Gaudium sum
ualde uenientibus fratribus, & testimonium
perhibentibus ueritati tuæ, sicut tu in uerita-
te ambulas. * Maiorem horum non habeo
gratiam, quam ut audiam filios meos in
ueritate ambulare. * Charissime, fideliter
facis quidquid operaris in fratres, & hoc in
peregrinos, * qui testimonium reddiderunt
charitati tuæ in conspectu Ecclesiæ: quos,
benefaciens, deduces digne Deo. * Pro no-
mine enim eius profecti sunt, nihil accipien-
tes a Gentibus. * Nos ergo debemus susci-
pere huiusmodi, ut cooperatores simus uer-
tatis. * Scripsissem forsitan Ecclesiæ: sed
is, qui amat primatum gerere in eis, Dio-
trephes, non recipit nos. * propter hoc si
uenero, commonebo eius opera, quæ facit:
verbis malignis garruens in nos: & quasi nō
ei ista sufficiant: neque ipse suscipit fratres:
& eos, qui suscipiunt, prohibet, & de Eccle-
sia eijcit: * Charissime, noli imitari malū,
sed quod bonum est. Qui bene facit,
ex Deo est: qui malefacit, non, uidet
Deum. * Demetrio testimonium redditur
ab omnibus, & ab ipsa ueritate, sed &
nos testimonium perhibemus: &
nolui quoniam testimonium
nostrum uerum est. * Mul-
ta habui tibi scribere:
sed nolui per a-
tramentum,
& cala-
mum scribere tibi. * Spero autem
protinus te uidere, & os ad
os loquemur. Pax tibi.
Salutant te amici.
Saluta amicos
nomina-
tum.

EPISTOLA CATHOLICA BEATI V. D. AE APOSTOLI.

I V. D. S. Iesu Christi
 A seruus, frater autem Ia-
 cobi, his, qui sunt in
 Deo Patre dilectis, &
 Christo Iesu conserua-
 tis, & uocatis. * Mis-
 3 ricordia uobis, & pax,
 & charitas adimpleat.
 4 * Charissimi, omnem sollicitudinem faciens
 scribēdi uobis de communi uestra salute, ne-
 cesse habui scribere uobis: deprecans uer-
 5 certari semel traditae sanctis fidei. * Subin-
 troietunt enim quidam homines (qui olim
 praecripti sunt in hoc iudicium) impij,
 Dei nostri gratiam transferentes in luxuria,
 & solum Dominatorem, & Dominum no-
 6 strum Iesum Christum negantes. * Com-
 7 monere autē uos uolo, scientes semel omnia,
 quoniam Iesu populum de terra Aegypti-
 saluans, I secundo eos, qui non crediderunt
 8 preddidit: Angelos uero, qui nō seruauerunt
 suum principatum, sed deteliquerunt suū
 9 dominicium, in iudicium magni diei, in-
 10 culis aeternis sub caligine seruauit. * Sicut
 Sodoma, & Gomorha, & finitima ciuita-

tes simili modo exfornicatae, & abestēs post
 11 carnem alteram, factae sunt exemplum, ignis
 & terni poenam sustinentes. * Similiter & hi
 12 catnem quidem maculant, dominationem
 autem spernunt, manifestat autem blasphemant.
 13 * Cum Michael Archangelus cum diabolo disputans altercetur de Moy-
 si corpore, non est ausus iudicium inferre
 14 blasphemiz: sed dixit: Imperet tibi Do-
 15 minus. * Hi autem quicumque quidem
 ignorant, blasphemant: quicumque autem
 16 naturaliter, tamquam muta animalia, no-
 17 runt, in his corrumpuntur. * Vt illis, quia
 in uia Cain abierunt, & errore Balaā mer-
 18 cede effusi sunt, & in contradictione I Core
 19 perierunt. * Hi sunt in epulis suis maculae,
 20 conuiuantes sine timore, semetipsos pascen-
 tes, nubes sine aqua, quae a uentis circumfer-
 21 runt, arbores autumnales, infructuosae, his
 22 mortuae, eradicatae, * fluctus feri maris, dis-
 23 spumantes suas confessiones, sidera erran-
 tia: quibus procella tenebrarum seruata est
 24 in aeternum. * Prophetauit autem & de his
 25 septimus ab Adam Enoch, dicens: Ecce uenit
 Dñs in sanctis millibus suis. * facere iu-
 diciū contra omnes, & arguere oēs impios de
 26 omnibus operibus impietatis eorum, quibus
 impie egerunt, & de omnibus duris, quae
 locuti sunt contra Deum peccatores impij.
 27 * Hi sunt murmuratores querulosi, secun-
 dum desideria sua ambulantes, I & os eo-
 28 rum loquitur superbia, mirantes personas
 29 quæstus causa. * Vos autem charissimi me-
 30 mores estote uetustorum, I quæ prædicta sunt
 ab Apostolis Domini nostri Iesu Christi,
 31 * qui dicebant uobis, quoniam in nouissi-
 32 mo tempore neniunt illufores, secundum de-
 sideria sua ambulantes in impietatibus.
 33 * Hi sunt, qui segregant semetipsos, anima-
 les, Spiritui non habentes. * Vos autem
 charissimi superadifican: e uosmetipsos fan-
 34 distima uestra fidei in sp̄ritu sancto oran-
 35 tes, * uosmetipsos in dilectione Dei seruantes,
 expectantes misericordiam Domini nostri
 36 Iesu Christi in uitam aeternam. * Et hos
 37 quidem arguite iudicato: illos uero salua-
 te, de igne rapientes. Alij autem misere-

Zach. 3.
a.2Gene. 4.
b.8Nu. 22.
d.23Nu. 16.
a.12. Pet. 2. d.
17Apoc. 1.
b.71. Pet. 16. c.
101. Ti. 4.
a.12. Ti. 3. a.1
2. Pet. 3. a.
3Nu. 14. f.
37

4 regnini in timore: odientes & eam, quæ car-
nalis est, maculatam tunicā. * Ei autem,
qui potens est uos conseruare sine peccato, &
constituere ante conspectum gloriæ suæ im-
maculatos in exultatione in aduentu Domi-

35 ni nostri Iesu Christi. * Soli Deo saluatori,
nostro, per Iesum Christum Dominum no-
strum, gloria & magnificentia, imperium
& potestas ante omne sæculum, & nunc, &
in omnia sæcula sæculorum. Amen.

APOCALYPSIS

BEATI IOANNIS

APOSTOLI.

CAPVT PRIMVM.

APOCALYPSIS
Iesu Christi, quam
dedit illi Deus pal-
facere seruis suis,
quæ oportet fieri ci-
to: significauit, mien-
tens per Angelū suū
seruo suo Ioanni, *
qui testimonium per-
hibuit uerbo Dei
& testimonium Iesu Christi, quæcumque ui-
dit. * Beatus, qui legit, & audit uerba pro-
phetiæ huius: & seruat ea, quæ in ea scripta
sunt: tempus enim prope est. * Ioannes se-
prem Ecclesijs, quæ sunt in Asia. Gratia uo-

3 bis, & pax ab eo, | qui est, & qui erat, &
qui uenturus est: & a septem spiritibus, qui
5 in conspectu throni eius sunt: * & a Iesu
B Christo, qui est testis fidelis, | primogeni-
tus mortuorum, & princeps regum terræ,
qui dilexit nos, & lauit nos a peccatis no-
6 stris | in sanguine suo, * & fecit nos regnū,
& sacerdotes Deo & Patri suo: ipsi gloria,
& imperium in sæcula sæculorum. Amen.
7 * | Ecce uenit cum nubibus, & uidebit eum
omnis oculus, & qui eum pupugerunt. Et
plangent se super eum omnes tribus terræ:
8 Etiam: Amen. * | Ego sum α, & ω, prin-
cipium, & finis, dicit Dominus Deus: qui
est, & qui erat, & qui uenturus est, omni-
9 tens. * Ego Ioannes frater uester, & parti-
ceps in tribulatione, & regno & patientia in
Christo Iesus: fui in insula, quæ appellatur
Patmos propter uerbum Dei, & testimoniū
10 Iesu: * Fui in spiritu in Dominica die, &
Caudiui post me uocem magnam, tamquam
11 tubæ, * dicentis: Quod uidet, scribe in li-
bro: & mitte septem Ecclesijs, quæ sunt in
Asia, Epheso, & Smyrnæ, & Pergamo, &
12 Thyatiræ, & Sardis, & Philadelphia, & Lao-
dicæ: * Et conuersus sum ut uiderem uo-
cem, quæ loquebatur mecum: Et conuersus
13 uidi septem candelabra aurea: * & in medio
septem candelabrorū aurorum similem fi-
lio hominis, uestitum podere, & præcinctum
14 ad mamillas zona aurea: * caput autem
D eius, & capilli erant candidi utraq; lana
alba, & tamquam nix, & oculi eius tamquā
15 flamma ignis, * & pedes eius similes auri-
chalco, sicut in camino ardenti, & uox illius
16 tamquā uox aquarum multarum: * & ha-
bebat in dextera sua stellas septem: & de
ore eius gladius utraque parte acutus exi-

Exo. 3-4

1. Cor. 13
2. 20
Col. 1. 18

Heb. 9-4

1. Pet. 1-10

1. Ioan. 1-4-7

1. Isa. 3-13

Matt. 14-20

Iud. c. 14

1. Isa. 44-6

Inf. 21-6

& 22. 6-13

bat: &

bat: & facies eius sicut sol lucet in virtute
 17 suas. * Et cum uisidsem eum, cecidi ad pe-
 des eius tamquam mortuus. Et posuit dex-
 teram suam super me, dicens: Noli timere:
 18 I ego sum, primus, & nouissimus, * &
 19 uuius, & fui mortuus, & ecce sum ui-
 uens in sacula seculorum, & habeo cla-
 20 ues mortis, & inferni. * Scribe ergo quæ ui-
 disti, & quæ sunt, & quæ oportet fieri post
 hæc. * Sacramentum spiritus stellarum, quas
 uisisti in dextera mea, & septem candelabra
 autem: septem stellæ Angeli sunt septem Ec-
 clesiarum: & candelabra septem, septem Ec-
 clesiarum sunt.

CAP. II.

1 **A**ngelo Ephesi Ecclesiæ scribe: Hæc di-
 cit, qui tenet septem stellæ in dexte-
 ra sua, qui ambulat in medio septem can-
 2 delabrorum aureorum: * Scio opera tua,
 & laborem, & patientiam tuam, & quia
 non potes sustinere malos: & tentasti eos,
 3 qui se dicunt Apostolos esse, & non sunt:
 & inuenisti eos mendaces: * & patientiam
 habes, & sustinuiisti propter nomen meum,
 4 & non defecisti. * Sed habeo aduersum te,
 5 quod charitatem tuam primam reliquisti.
 6 * Memor esto itaque unde excideris: & age
 penitentiam, & prima opera fac: sin autem,
 7 uenio tibi, & mouebo candelabrum tuum
 de loco suo, nisi penitentiam egeris. * Sed
 hoc habes, quia odisti falsæ Nicolaitarum,
 8 quæ & ego odi. * Qui habet autem, audiat
 quid Spiritus dicat Ecclesijs: Vincenti da-
 bo edere de ligno uitæ, quod est in Paradiso
 9 Dei mei. * Et Angelo Smyrnæ Ecclesiæ scri-
 be: Hæc dicit primus, & nouissimus, qui fuit

9 mortuus, & uiuit: * Scio tribulationem tuam,
 & paupertatem tuam, sed diues es: & blas-
 10 phemæ maris ab his, qui se dicunt Iudæos esse,
 & non sunt, sed sunt synagoga satanæ. * Ni-
 hil horum timeas quæ passurus es. Ecce mis-
 surus est diabolus aliquos ex uobis in carce-
 11 re ut contemini: & habebitis tribulationem
 diebus decem. Estote fideles usque ad mortem
 12 & dabo tibi coronam uitæ. * Qui habet au-
 tem, audiat quid Spiritus dicat Ecclesijs:
 Qui uicerit, non laedetur a morte secunda:
 13 * Et Angelo Pergami Ecclesiæ scribe: Hæc
 dicit qui habet rhomphæam utraque parte
 14 acutam: * Scio ubi habitas, ubi sedes est sa-
 tanæ: & tenes nomen meum, & non nega-
 sti fidem meam. Et in diebus illis Antipas
 testis meus fidelis, qui occisus est apud uos,
 ubi satanas habitat. * Sed habeo aduersus te
 15 pauca: quia habes illie tenentes doctrinam I
 Balzam, qui docebat Balac mittere scanda-
 lum coram filiis Israel, edere, & fornicari:
 16 * ita habes & tu tenentes doctrinam Nico-
 laitari. * Similiter penitentiam age: si quo
 17 minus ueniam tibi cito, & pugnabo cum
 illis in gladio oris mei. * Qui habet autem,
 audiat quid Spiritus dicat Ecclesijs: Vinceti
 18 dabo manna absconditum, & dabo illi cal-
 culum eandem, & in calculo nomen no-
 num scriptum, quod nemo scit, nisi qui ac-
 19 cipit. * Et Angelo Thyatiræ Ecclesiæ scribe:
 Hæc dicit Filius Dei, qui hæt oculos tamquam
 20 flammam ignis, & pedes eius sicut ferrea tri-
 21 chala: * Noui opera tua, & fidem, &
 & charitatem tuam, & ministerium, &
 22 erantem, & opera tua nouissima plura
 prioribus. * Sed habeo aduersus te pauca:
 quia permittis mulierem Iezabel, quæ se di-
 cit prophetam, docere, & seducere seruos
 meos, fornicari, & mactare de idololatriis.
 23 * Et dedi illi tempus ut penitentiam ageret:
 24 & non uult ponere a fornicatione sua. * Ec-
 ce mittam eam in lectum: & qui moechan-
 tur cum ea, in tribulatione maxima erunt,
 nisi penitentiam ab operibus suis egerint:
 25 * & filios eius interficiam in morte, & scient
 omnes Ecclesiæ, I quia ego sum seruans re-
 26 ges, & corda: & dabo unicuique uelutrum se-
 cundum opera sua. Vobis autem dico, & ce-
 27 teris quia Thyatiræ estis: Quicumque non
 habent doctrinam hanc, & qui non cognouerint
 28 altitudines satanæ, quemadmodum dicunt,
 29 non mitti super uos aliud pondus: * tamen
 id, quod habetis, tenete donec ueniam. * Et
 qui uicerit, & custodierit usque in finem ope-
 ra mea, dabo illi potestatem super Gentes,
 30 & reget eas in uirga ferrea, & tamquam
 31 uas figuli confringentur, sicut & ego acce-
 32 pi a Patre meo: & dabo illi stellam matuti-
 33 nam. * Qui habet aurem, audiat quid Spi-
 ritus dicat Ecclesijs.

I Num. 20

a. 3 & 25.

a. 2

I 2. Red. 10

b. 7

Psal. 7. c.

Ier. 17. b

10

CAP. III.

ET Angelo Ecclesie Sardis scribe: Hec dicit qui habet septem Spiritus Dei, & septem stellas: Scio opera tua, quia non me habes quod uiuas, & mortuus es. * Esto uigilans, & confirma cetera, quae moritura erant. Non enim inuenio opera tua plena coram Deo meo. * In mente ergo habe qualiter acceperis, & audieris, & serua, & penitentiam age. Si ergo non uigilaueris, ueniam ad te tamquam fur, & uescies quia hora ueniam ad te. * Sed habes pauca nomina in Sardis, qui non inquinauerunt uestimenta sua: & ambulant mecum in albis, quia digni sunt. * Qui uicerit, sic uestietur uestimentis albis, & non delebo nomen eius de Libro uitae, & confitebor nomen eius coram Patre meo, & coram angelis eius. * Qui habet aurem, audiat quid Spiritus dicat Ecclesijs. * Et Angelo Philadelphie ecclesie: scribe: Hec dicit Sanctus & Verus, I qui habet clauem David: qui aperit, & nemo claudit: claudit, & nemo aperit: * Scio opera tua. Ecce dedi coram te ostium apertum, quod nemo potest claudere: quia modicam habes uirtutem, & seruaisti uerbum meum, & non negasti nomen meum. * Ecce dabo de synagoga satanae, qui dicunt se Iudaeos esse, & non sunt, sed mentiuntur: Ecce faciam illos ut ueniant, & adorent ante pedes tuos: & scient quia ego dilexi te. * quoniam seruaisti uerbum patientie meae, & ego seruaabo te ab hora tentationis, quae uentura est in orbem uniuersum tentare habitantes in terra. * Ecce uenio cito: tene quod habes, ut nemo accipiat coronam tuam. * Qui uicerit, faciam illum columnam in templo Dei mei, & foras non egredietur amplius: & scribam super eum nomen Dei mei, & nomen ciuitatis Dei mei nouae Ierusalem, quae descendit de caelo a Deo meo, & nomen meum nouum. * Qui habet aurem, audiat quid Spiritus dicat Ecclesijs. * Et Angelo Laodiceae ecclesie scribe: Hec dicit: Amen, testis fidelis, & uerus, qui est principium creaturae Dei. * Scio opera tua: quia neque frigidus es, neque calidus utinam frigidus esses, aut calidus: * sed quia tepidus es, & nec frigidus, nec calidus, incipiam te euomere ex ore meo. * quia dixisti: quod diues sum, & locupletatus, & nullius ego: & nescis quia tu es miser, & miserabilis, & pauper, & cecus, & nudus. * Suscende tibi emere a me aurem ignitum probatum ut locuples fias, & uestimentis albis induaris, & non appareas confusio nuditatis tuae, & collyrio iniunge oculos tuos ut uideas. * Ego quos amo, arguo, & castigo. * Aemulare ergo, & penitentiam age. * Ecce sto ad ostium, & pulso: si quis audierit uocem

meam, & aperuerit mihi ianuam, intrabo ad illum, & cenabo cum illo, & ipse mecum: * Qui uicerit, dabo ei sedere mecum in throno meo: sicut & ego uici, & sedi cum patre meo in throno eius. * Qui habet aurem, audiat quid Spiritus dicat Ecclesijs.

CAP. IIII.

Post haec uidi: & ecce ostium apertum in caelo, & uox prima, quam audiui tamquam tube loquentis mecum, dicens: Ascende huc, & ostendam tibi quae oportet fieri post haec. * Et statim fui in spiritu: & ecce sedes posita erat in caelo, & supra sedem sedens. * Et qui sedebat similis erat aspectui lapidis iaspidis, & sardinis: & iris erat in circuitu sedis similis: uisioni smaragdinae. * Et in circuitu sedis sedilia uiginti quattuor: & super thronos uiginti quattuor seniores sedentes, circumamicti uestimentis albis, & in capitibus eorum corone aureae: * Et de throno procedebant fulgura, & uoces, & tonitrua: & septem lampades ardentes ante thronum, qui sunt septem spiritus Dei. * Et in conspectu sedis tamquam mare uitae simile crystallum: & in medio sedis, & in circuitu sedis quattuor animalia plena oculis ante & retro. * Et animal primum simile leoni, & secundum, animal simile uultui, & tertium, animal habens faciem quasi hominis, & quartum animal simile aquilae uolanti. * Et quattuor animalia, singula eorum habebant alas senas: & in circuitu, & intus plena sunt oculis: & requiem non habebant die ac nocte, dicens: I Sanctus, Sanctus, Sanctus Dominus Deus omnipotens, qui erat, & qui est, & qui venturus est. * Et cum darent illa animalia gloriam, & honorem, & benedictionem sedenti

super

super thronum, uiu. nti in sacula seculorū,
 10 * procidebant uiginti quatuor seniores ante
 D sedentem in throno, & adorabant uiuentem
 sin sacula seculorū, & mirabant coronas suas
 15 ante thronū dicentem: * Dignus es Domine
 Deus noster accipere gloriam, & honorem,
 & uirtutē: quia tu creasti omnia, & propter
 uoluntatem tuam erant, & creata sunt.

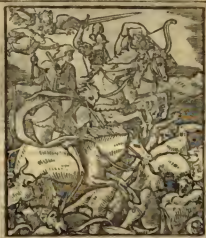

CAP. V.

1 **E**T uidi in dextera sedentis supra thro-
 2 num, librum scriptum intus & foris,
 3 signatum sigillis septem. * Et uidi. Ange-
 lum fortem, predicantem uoce magna:
 4 Quis est dignus aperire librum, & soluere
 5 signacula eius? * Et nemo poterat, neque
 in caelo, neque in terra, neque sub terra
 6 aperire librum, neque respicere illum. * Et
 7 ego flebam multum, quoniam nemo dignus
 8 inuentus est aperire librum, nec uidere eū.
 9 * Et unus de senioribus dixit mihi: Ne fle-
 10 ueris: ecce uicit leo de tribu Iuda, radix Da-
 11 uid aperire librum, & soluere septē signacu-
 12 la eius. * Et uidi: & ecce in medio throni
 & quattuor animalium, & in medio seniorū,
 13 agnum stantem tamquam occisum; habentem
 cornua septem, & oculos septem: qui
 14 sunt septem spiritus Dei missi in omnem
 15 terram. * Et uenit: & accepit de dextera
 16 sedentis in throno librum. * Et cum aper-
 17 uisset librum, quattuor animalia, & uiginti
 18 quattuor seniores ceciderunt corā agno,
 habentes singuli citharas, & phialas aureas
 19 plenas odorem totius, quae sunt orationes
 20 sanctorum: * & cantabant canticum nouū,
 21 dicentes: * Dignus es Domine accipere
 librum, & aperire signacula eius: quoniam
 occisus es, & redemisti nos Deo in sanguine

tuo ex omni tribu, & lingua, & populo,
 10 & natione: * & fecisti nos Deo nostro re-
 gnum, & sacerdotes: & regnabimus super
 15 terram. * Et uidi, & audiui uocem angelo-
 rum multorum in circuitu throni, & ani-
 20 malium, & seniorum: & erat numerus eo-
 21 rum l millia millium. * dicentium uoce ma-
 22 gna: Dignus est Agnus, qui occisus est, ac-
 cipere uirtutem, & diuinitatem, & sapien-
 23 tiam, & fortitudinem, & honorem, & glo-
 24 riam, & benedictionem. * Et omnes crea-
 turam quae in caelo est, & super terram, & sub
 terra, & quae sunt in mari, & quae in eo: om-
 nes audiui dicentes: Sedē in throno, & A-
 25 gno: benedictio, & honor, & gloria, & po-
 26 testas in sacula seculorum. * Et quattuor
 animalia dicebant: Amen. Et uiginti quatuor
 27 seniores ceciderunt in facies suas: & ado-
 rauerunt uiuentem in sacula seculorum.

1 Dan 7. c.
 10

CAP. VI.

1 **E**T uidi quod aperuisset Agnus unum de
 2 septem sigillis, & audiui unum de quae-
 3 tuor animalibus, dicens, tamquam uocem
 4 tonitruī: Veni, & uide. * Et uidi: & ecce
 5 equus albus, & qui sedebat super illum ha-
 6 bebat arcum, & data est ei corona, & exiuit
 7 uincens ut uinceret. * Et cum aperuisset si-
 8 gillum secundum, audiui secundum ani-
 9 mal, dicens: Veni, & uide. * Et exiuit alius
 10 equus rufus: & qui sedebat super illum, da-
 11 tum est ei ut sumeret pacem de terra, & ut
 12 inuicem se interficerent, & datus est ei gla-
 13 dius magnus. * Et cum aperuisset sigillum
 14 B tertium, audiui tertium animal, dicens: Veni,
 15 & uide. * Et ecce equus niger: & qui se-
 16 debat super illum, habebat flaccam in ma-
 17 nu sua. * Et audiui tamquam uocē in medio

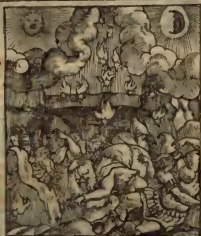
quattuor

quattuor animalium dicentium: Vilibris
tritici denario, & tres bilibres hordei dena-
rio, & vinum, & oleum ne lazeris. * Et cum
aperuisset sigillum quartum, audiui vocem
quarti animalis dicentis: Veni, & vide.
8 * Et ecce equus pallidus: & qui sedebat su-
per eum, nomen illi Mors, & infernus seque-
batur eum, & data est illi potestas super quat-
tuor partes terræ, interficere gladio, fame, &

9 morte, & bestiis terræ. * Et cum aperuisset
C sigillū quintū: vidi subtus altare animas in-
terfectorū propter verba Dei, & propter te-
10 stimonium, quod habebant, * & clamabant
voce magna, dicentes: Viquequo Domine,
(sanctus, & verus) non iudicas, & non vin-
dicas sanguinem nostrū de ijs, qui habitant

11 in terra? * Et datæ sunt illis singule stola-

alz: & dictum est illis ut requiescerent a
huc tempus modicum donec compleantur
conferui eorum, & fratres eorum, qui inter-
12 ficiendi sunt sicut & illi. * Et vidi cum ape-
D ruiisset sigillum sextum: & ecce terrā mo-
tus magnus factus est, & sol factus est niger
tamquam sacculus cilicinus: & luna tota fa-
13 ta est sicut sanguis: * & stellæ de celo ceci-
derunt super terram, sicut ficus emittit gros-
14 sos suos cum a vento magno mouetur. * &
caelum recessit sicut liber inuolutus: & om-
nis mons, & insulæ de locis suis motæ sunt:
15 * & reges terræ, & principes, & tribuni, &
diuites, & fortes, & omnis seruus, & liber ab-
sconderunt se in speluncis, & in petris mon-
16 tium: * & dicunt montibus, & petris: 1
Cadite super nos, & abscondite nos a facie
17 sedentis super thronū, & ab ira Agni: * quo-
niam venit dies magnus iræ ipsorum: &
quis poterit stare.

1 Isa. 2. d
19
Oie. 10. b
8
Luc. 13. d
50

CAP. VII.

1 Post hæc vidi quattuor Angelos stantes
A super quattuor angulos terræ, tenentes
quattuor ventos terræ ne flarent super ter-
ram, neque super mare, neque in villam ar-
3 borem. * Et vidi alterum Angelum ascen-
dentem ab ortu solis, habentem signum Dei
vivi: & clamauit voce magna quattuor An-
gelis, quibus datum est nocere terræ, & ma-
4 ri, * dicens: Nolite nocere terræ, & mari,
neque arboribus, quoadusque signemus
5 seruos Dei nostri in frontibus eorum. * Et
audiui numerum signatorum, centum qua-
draginta quattuor millia signati, ex omni
5 tribu filiorum Israel. * Ex tribu Iuda duo-
decim millia signati: Ex tribu Ruben duo-
decim millia signati: Ex tribu Gad duo-

cim mil-

6 cım millia signati: * Ex tribu Aser duodecim millia signati: Ex tribu Nephthali duodecim millia signati: Ex tribu Manasse duodecim millia signati: * Ex tribu Simeon duodecim millia signati: Ex tribu Levi duodecim millia signati: Ex tribu Issachar duodecim millia signati: * Ex tribu Zabulō duodecim millia signati: Ex tribu Ioseph duodecim millia signati: Ex tribu Beniamin duodecim millia signati: * Post hæc uidi turbā magnā, quam dinumerare nemo poterat ex omnibus gentibus, & tribubus, & populis, & linguis: stantes ante thronū, & in conspectu Agni, amici stolis albis, & palmæ in manibus eorū: & clamabant uoce magna dicētes: Salus Deo nro, qui sedet super thronū, & Agno. * Et oēs Angeli stabāt in circuitu throni, & seniori, & quattuor animalū: & ceciderunt in conspectu throni in facies suas, & adorauerunt Deū, & dicētes, Amen. Benedictio, & claritas, & sapientia, & gratiarum actio, honor, & uirtus, & fortitudo Deo nro in secula seculorū, Amen. * Et respondit vnus de senioribus, & dixit mihi: Hi, qui amici sunt stolis albis, qui sunt? & unde uenerunt? * Et dixit illi: Dñe mi, tu scis. Et dixit mihi: Hi sūt, qui uenerūt de tribulatione magna, & lauerūt stolas suas, & dealbauerūt eas in sanguine Agni. * ideo sunt ante thronū Dei, & seruauit ei die ac nocte in tēplo eius: & qui sedet in throno, habitabit super illos: * non esurient, neque sitient amplius, nec cadet super illos sol; neque ullus uestitus: * quoniam Agnus, qui in medio throni est, reget illos, & deducet eos ad uitæ fontes aquarum, & absterget Deus omnem lacrymā ab oculis eorum.

2 hora. * Et uidi septem Angelos stantes in conspectu Dei: & data sunt illis septem tubæ. * Et alius Angelus uenit, & stetit ante altare habens thuribulum aureum: & data sunt illi incensā multa, ut daret de orationibus sanctorum omnium super altare aureum, quod est ante thronū Dei. * Et ascendit fumus incensorum de orationibus sanctorum de manu angeli coram Deo. * Et accepit Angelus thuribulum, & impleuit illud de igne altaris, & misit in terram, & facta sunt tonitrua, & uoces, & fulgura, & tremor uis magnus. * Et septem Angeli, qui habebant septem tubas, præparauerunt se ut

7 tuba canerene. * Et primus Angelus tuba cecinit, & facta est grando, & ignis, mista in sanguine, & missum est in

CAP. VIII.

1 T cum aperuisset sigillum septimū, factum est silentiū in cælo, quasi media

terram, & tertia pars terræ combusta.

Vuu est,

est, & tertia pars arborum concremata est, & omne fructum uiride combustum est. * Et secūlus Angelus tuba cecinit: & tamquam mons magnus igne ardens missus est in mare, & facta est tertia pars maris sanguis, * & mortua est tertia pars creature corū, quæ habebant animas in inari, & tertia pars nauis interijt. * Et tertius Angelus tuba cecinit: & cecidit de celo stella magna, ardens tamquā facula, & cecidit in tertiam partem fluminū, & in fontes aquarum: * & nomen stellæ dicitur Absinthium: & facta est tertia pars aquarum in absinthium: & multi hominū mortui sunt de aquis, quia amaræ factæ sunt.

12 * Et quartus Angelus tuba cecinit: & percussa est tertia pars solis, & tertia pars lunæ, & tertia pars stellarum, ita ut obscuraretur tertia pars eorum, & diei non luceret pars tertia, & noctis similiter. * Et uidi, & audiui uocem unius aquilæ uolantis per mediū celi, dicentis uoce magna: Vx, vx, vx habitantibus in terra de ceteris uocibus trium Angelorum, qui erant tuba canituri.

C A P. IX.

1 * **E**T quintus Angelus tuba cecinit: & uidi stellam de celo cecidisse in terram, data est ei clauis putei abyssi. * Et aperuit puteum abyssi: & ascendit fumus putei, sicut fumus fornacis magnæ: & obscuratus est sol, & aer de fumo putei: * Et de fumo putei exierunt locustæ in terram, & data est illis potestas, sicut habent potestatem scorpionum terræ: * & præceptum est illis ne laederent fructum terræ, neque omne uiride, neque omnem arborem: nisi ceterum homines, qui non habent signū Dei in frontibus suis. 5 * & datum est illis ne occiderent eos: sed ut

cruciarent mensibus quinque: & cruciatus eorum, ut cruciatus scorpionū cū percutit hominē. 6 * **I**n diebus illis querent homines mortē, & nō inuenient eā: & desiderabunt mori, & fugiet mors ab eis. * **I**n similitudines locustarum, similes equis paratis in prælium: & super capita earum tamquam coronæ similes auro: & facies earum tamquam facies hominum. * Et habebant capillos sicut capillos mulierum. & dentes earū, sicut dentes leonum erant: * & habebant loricas sicut loricas ferreas, & uox alarū earum sicut uox currū equorum multorum currentium in bellum: * & habebant caudas similes scorpionum, & aculei erant in caudis earum: & potestas earum nocere hominibus mensibus quinque: * & habebant super se regem Cangelum abyssi, cui nomen Hebraice Abaddon, Græce autē Apollyon, Laytine habens nomen Exterminans. * Vx unum abiit, & ecce, ueniunt adhuc duo ux post hæc. 13 * **E**t sextus Angelus tuba cecinit: & audiui uocem unam ex quattuor cornibus altaris aurei, quod est ante oculos Dei, * dicentem sexto Angelo, qui habebat tubam: Solue quattuor angelos, qui alligati sunt in flumine magno Euphrate. * Et soluti sūt quattuor Angeli, qui parati erant in horam, & diem, & mensē, & annum: ne occiderent tertiam partem hominum. * Et numerus equestris exercitus uicies millies dena millia. * Et audiui numerum eorum. * Et ita uidi equos in uisione: & qui sedebant super eos, habebant loricas igneas, & hyacinthinas, & sulphureas, & capita eorum erant tamquam capita leonum: & de ore eorum procedit ignis, & fumus, & sulphur. * Et ab his tribus plagis occisa est tertia pars hominum de igne, & de fumo, & sulphure, quæ pro-

cedebant

- 19 cedebant de ore plororum. * Potestas enim
equorum in ore eorum est, & in caudis eo-
rum. nam caudæ eorum similes serpentibus,
20 habentes capita: & in his nocent. * Et co-
teri homines, qui nō sunt occisi in his plagis,
neque penitentiam egerunt de operibus ma-
nuum suarum, ut non adorarent dæmonia,
& simulacra aurea, & argentea, & ærea, &
lapidea, & lignea, quæ neque uidere pos-
sunt, neque audire, neque ambulare, * & non
egerunt penitentiam ab homicidijs suis, ne-
que a ueneficijs suis, neque a fornicatione
sua, neque a furtis suis.

CAP. X.

- 1 ET uidi alium Angelum fortem desen-
dētem de celo amictum nube, & iris

- in capite eius, & facies eius erat ut iei, & pe-
des eius tamquam columnæ ignis: * & ha-
bebat in manu sua libellum apertum: & po-
luit pedē suū dextrū super mare, sinistrū autē
3 super terrā: * & clamauit uoce magna, quæ-
B admodum cum leo rugit. Et cum clama-
set, locuta sunt septem tonitrua uoces suas.
4 * Et cum locuta fuissent septem tonitrua uo-
ces suas, ego scripturus eram: & audiui uo-
cem de celo dicentem mihi: Signa quæ lo-
cuta sunt septem tonitrua: & noli ea scribe.
5 re. * ¶ Et angelus, quem uidi stantem su-
per mare, & super terram, leuauit manum
6 suam ad cælum: * & iurauit per uiuentem
C in sæcula seculorum, qui creauit cælum, &
ea quæ in eo sunt: & terram, & ea quæ in
ea sunt: & mare, & ea quæ in eo sunt: Quia
7 tempus non erit amplius: * sed in diebus uo-
cis septem angeli, cum cœperit tuba canere,
consummabitur mysterium Dei, sicut euan-
gelizauit per seruos suos Prophetas. * Et au-
diui uocem de celo iterum loquentē meū,
& dicentem: Vade, & accipe librum apertum
da manu angeli stantis super mare, & super
9 terram. * Et abij ad angelū, dicens, ut da-
ret mihi librum. Et dixit mihi: ¶ Accipe li-
brum, & deuora illū: & faciet amaritati nē-
trem tuam, sed in ore tuō erit dulce tamquā-
10 mel. * Et accepi librum de manu angeli, &
deuorauī illum: & erat in ore meo tamquā
meū dulce: & cum deuorassē eum, ama-
11 ricatus est uenter meus: * & dixit mihi: O-
portet te iterum prophetare Gentibus, &
populis, & linguis, & regibus multis,

CAP. XI.

- 1 ET datus est mihi calamus similis vir-
gæ, & d'ctum est mihi: Surge, & me-
tīre templum Dei, & altare, & adorantes in
2 eo: * atrium autem, quod est foris tem-
plum, eijs foras, & me metiaris illud: quo-
niam datum est Gentibus, & ciuitatem san-
ctam calcabunt mensibus quadraginta duo-
3 bus: * & dabo duobus testibus meis, & pro-
phetabunt diebus mille ducentis sexaginta,
4 amicti saccis. * Hi sunt dux oliuæ, & duo
candelabra in conspectu Domini terre stan-
5 tes. * Et si quis uoluerit eos nocere, ignis
exiet de ore eorū, & deuorabit inimicos eo-
rum: & si quis uoluerit eos ledere, sic opor-
6 tet eum occidi. * Hi habent potestatem clau-
E dendi cælum, ne pluāt diebus prophetiæ ip-
sorum: & potestatem habent super aquas
conuertendi eas in sanguinem, & percutere
7 terram omni plaga quotiescumque uolue-
rint. * Et cum finierint testimonium suū,
bestia, quæ ascendit de abyssō, faciet ad-
uersum eos bellum, & vincet illos, & occi-
8 det eos. * Et corpora eorum iacebunt in
plateis ciuitatis magnæ, quæ uocatur spiri-

flamē i eius in tēplo eius, & facta sunt fulgura, & uoces, & terramotus, & grido magna

CAP. XII.

tualiter Sodoma, & Aegyptus, ubi & Dñs
eorum crucifixus est. * Et uidebunt de tri-
bubus & popolis, & linguis, & Gentibus
corpora eorum per tres dies, & dimidium :
& corpora eorum non sient poni in monu-
mentis. * & inhabitantes terram gaudebunt
super illos, & incundabuntur : & munera
miserent inuicem, quoniam hi duo prophetae
crucianerunt eos, qui habitabant super
terram. * Et post dies tres, & dimidium,
spiritus uitae a Deo intrauit in eos. Et steterunt
super pedes suos, & timor magnus
cecidit super eos, qui uiderunt eos. * Et
audierunt uocem magnam, de caelo, di-
centem, eis : Ascendite huc. Et ascen-
derunt in caelum, in nube : & uiderunt
illos inimici eorum. * Et in illa hora
factus est terrémotus magnus, & decima
pars ciuitatis cecidit : & occisa sunt in terra-
motu nomina hominum septem millia : &
reliqui in timorem sunt missi, & dederunt
gloriam Deo caeli. * Vt secundum abiit :
& ecce uox tertius ueniet cito. * Et septimus
angelus tuba cecinit : & factae sunt uoces ma-
gnae in caelo dicentes : Factum est regnum hu-
dus mudi, Dñi nostri & Christi eius, & regna-
bit in saecula saeculorum : Amen. * Et uiginti
quattuor seniores, qui in conspectu Dei se-
dent in sedibus suis, ceciderunt in facies suas,
& adorauerunt Deum, dicentes : * Gratias
agimus tibi Dñe Deus omnipotens, qui es, &
qui eras, & qui uenturus es : quia accepisti
uirtutem tuam magnam, & regnasti. * Et iratae
sunt Gentes, & aduenti ira tua, & tēpus mor-
tuorum iudicari, & reddere mercedem ser-
uis tuis Prophetis, & sanctis, & timentibus
nomen tuum pusillis, & magnis, & extermi-
nandis eos, qui corripuerunt terrā. * Et aper-
tū est templū Dei in caelo : & uisa est arca te-

Et signum magnum apparuit in caelo :
Mulier amicta sole, & luna sub pedibus
eius, & in capite eius corona stellarum duo-
decim : * & in utero habens, clamabat par-
turiens, & cruciabatur ut pariat. * Et uisum
est aliud signum in caelo : & ecce draco ma-
gnus tuus habens capita septem, & cornua
decem : & in capitibus eius diademata se-
ptem, * & cauda eius trahebat tertiam par-
tem stellarum caeli, & misit eas in terram, &
draco stetit ante mulierē, quae erat parturita :
ut cum peperisset, filium eius deuoraret.
* Et deperit filio masculum, qui redurus erat
omnes Gentes in uirga ferrea : & raptus est
filius eius ad Deum, & ad thronum eius, * &
mulier fugit in solitudinem ubi habebat lo-
cum paratum a Deo, ut ibi pascant eam,
diebus mille ducentis sexaginta. * Et fa-
ctum est praelium magnum in caelo : Mi-
chael, & angeli eius praeliabantur cum dra-
cone, & draco pugnabat, & angeli eius : * &
non ualuerunt, neque locus inuentus est eo-
rum amplius in caelo. * Et proiectus est dra-
co ille magnus, serpens antiquus, qui uoca-
tur diabolus, & satanas, qui seducit uni-
uersum orbem : & proiectus est in terram,
& angelus eius cum illo missi sunt. * Et
Caudiui uocem magnam in caelo dicentem :
Nunc facta est salus, & uirtus, & regnum
Dei nostri, & potestas Christi eius : quia pro-
iectus est accusator fratrum nostrorum, qui
accusabat illos ante conspectum Dei nostri
die ac nocte. * Et ipsi uicerunt eum,
propter sanguinem Agni, & propter uir-
tutem testimonij sui, & non d. lexi uat ani-
mas suas usque ad mortem. * propterea

letamini

12 Iramini celi, & qui habitatis in eis. Vt
terra, & mari, quia descendit diabolus ad
uos, habens iram magnam, sciens quod mo-
dicum tempus habet. * Et postquam uidit
13 D draco quod proiectus esset in terram, persecu-
tus est mulierem, quæ peperit masculum:
14 * & datus sunt mulieri alæ duæ aquilæ ma-
gne ut uolaret in desertum in locum suum,
15 ubi alitur per tempus & tempora, & dimi-
dium temporis a facie serpentis. * Et misit
serpens ex ore suo post mulierem, aquam
tamquam flumen, ut eam faceret trahi a flu-
mine. * Et adiunxit terra mulierem, & aper-
16 ruit terra os suum, & absorbit flumen, quod
17 misit draco de ore suo. * Et iratus est dra-
co in mulierem: & abiit facere prælium cum
reliquis de semine eius, qui custodiunt man-
data Dei, & habent testimonium Iesu Chri-
sti. * Et stetit supra arenam maris.

CAP. XIII.

1 **E**T uidi de mari bestiam ascendentem,
A habentem capita septem, & cornua de-
cem & super cornua eius decem diademata,
& super capita eius nomina blasphemiarum.
2 * Et bestia quam uidi similis erat pardo, &
pedes eius sicut pedes ursi, & os eius sicut os
leonis. Et dedit illi draco uirtutem suam,
3 & potestatem magnam. * Et uidi unum
de capitibus suis quasi occisum in morte: &
plaga mortis eius curata est. Et admirata est
4 uniuersa terra post bestiam. * Et adorau-
runt draconem, qui dedit potestatem be-
stie: & adorauerunt bestiam, dicentes: Quis
similis bestie? & quis poterit pugnare cum
5 ea? * Et datum est ei os loquens magna,
& blasphemias: & data est ei potestas facere
6 menses quadraginta duos. * Et aperuit os
suum in blasphemias ad Deum, blasphema-
re nomen eius, & tabernaculum eius, &

7 eos, qui in celo habitant. * Et est datum il-
li bellum facere cum sanctis, & vincere eos.
Et data est illi potestas in omnem tribum,
8 & populum, & linguam, & gentem, * &
adorauerunt eam omnes, qui inhabitant ter-
ram: quorum non sunt scripta nomina in
Libro uite Agni, qui occisus est ab origine
9 mundi. * Si quis habet aurem, audiat.
10 * Qui in captiuitatem duxerit, in captiuitate
Quadet: I qui in gladio occiderit, oportet eum
gladio occidi. Hic est patientia, & fides san-
11 ctorum. * Et uidi aliam bestiam ascendentem
de terra, & habebat cornua duo similia Agni
12 & loquebatur sicut draco. * Et potestatem
prioris bestie omnem faciebat in conspectu
eius: & fecit terræ, & habitantes in ea, adora-
re bestiam primam, cuius curata est plaga mor-
tis. * Et fecit signa magna, ut etiam ignem
13 faceret de celo descendere in terram in conspe-
ctu hominum. * Et seduxit habitantes in terra
14 D propter signa, quæ data sunt illi facere in cō-
spectu bestie, & dicens habitantibus in terra,
ut faciant imaginem bestie, quæ habet plagam
15 gladii, & uixit. * Et datum est illi ut daret
spiritu imaginem bestie, & ut loquatur imago
bestie: & faciat ut quicumque non adoraue-
16 rint imaginem bestie, occidatur. * Et faciet
omnes pusillos, & magnos, & diuites, & pau-
peres, & liberos, & seruos habere eundem
in dextera manu sua, aut in frontibus suis.
17 * & ne quis possit emere, aut uendere, nisi qui
habet characterem, aut nomen bestie, aut nu-
18 morum nominis eius. * Hic sapientia est.
Qui habet intellectum, computet numerum
bestie. Numerus enim hominis est: & nu-
merus eius sexcenti sexaginta sex.

CAP. XIII.

1 **E**T uidi: & ecce Agnus stabat supra mō-
tem Sion, & cum eo centi quadraginta

quatuor millia habentes nomen eius, & nomen Patris eius scriptum in frontibus suis.

2 * Et audiui uocem de celo, tamquam uocem aquarum multarum, & tamquam uocem tonitruu magni: & uocem, quam audiui, sicut citharadorum citharizantium in ci haris suis. * Et cantabant quasi canticum nouum ante sedem, & ante quatuor animalia, & seniores: & nemo poterat dicere canticum, nisi illa centum quadraginta quatuor millia, qui empti sunt de terra. * Hi sunt qui cum mulieribus non sunt coinquinati: Virgines enim sunt. Hi sequuntur Agnum quocumque ierit. Hi empti sunt ex hominibus primitiæ Deo, & Agno, * & in ore eorum non est inuentum mendacium: sine macula enim sunt ante thronum Dei. * Et uidi alterum Angelum euolantem per medium celi, habentem Euangelium æternum, ut euangelizaret sedentibus super terram, & super omnem gentem, & tribum, & linguam, & populum. * dicens magna uoce: I Time te Dominum, & date illi honorem, quia uenit hora iudicii eius: & adorate eum, qui fecit celum, & terram, mare, & fontes aquarum. * Et alius Angelus secutus est dicens: I Cecidit, cecidit Babilon illa magna: quæ a uino iræ fornicationis suæ potauit omnes gentes. * Et tertius Angelus secutus est illos, dicens uoce magna: Si quis adorauerit bestiam, & imaginem eius, & acceperit characterem in fronte sua, aut in manu sua: * & hic bibet de uino iræ Dei, quod mistum est mero in calice iræ ipsius, & cruciabitur igne, & sulphure in conspectu Angelorum sanctorum, & ante conspectum Agni: * & fumus tormentorum eorum ascendet in secula seculorum: nec habebit requiem die ac nocte, qui adorauerunt bestiam, & imaginem eius, & si quis acceperit characterem nominis eius. * Hic patientia sanctorum est, qui custodiunt mandata Dei, & fidem Iesu. * Et audiui uocem de celo, dicentem mihi: Scribe: Beati mortui, qui in Domino moriuntur. Amodo iam dicitur Spiritus, ut requiescant a laboribus suis: opera enim illorum sequuntur illos.

14 * Et uidi & ecce nubem candidam: & super nubem sedentem similem Filio hominis, habentem in capite suo coronam auream, & in manu sua falcem acutam. * I Et alius Angelus exiit de templo, clamans uoce magna ad sedentem super nubem: I Mitte falcem tuam, & mete quia uenit hora ut metatur, quoniam aruit messis terræ. * Et dimisit qui sedebat super nubem falcem suam in terrâ, & demissa est terra. * Et alius Angelus exiit de templo, quod est in celo, habens & ipse falcem acutam. * Et alius Angelus exiit de altari, qui habebat potestatem supra ignem: & clamauit uoce magna ad eum

qui habebat falcem acutam, dicens: Mitte falcem tuam acutam, & uindemia bores uineæ terræ: quoniam maturæ sunt uuae eius.

19 * Et misit Angelus falcem suam acutam in terram, & uindemiauit uineam terræ, & misit in lacum iræ Dei magnum: * & calcatus extra ciuitatem, & exiuit sanguis de lacu usque ad frenos equorum per stadia mille sexcenta.

CAP. XV.

1 E T uidi aliud signum in celo magnum, & mirabile, Angelos septem, habentes plagas septem nouissimas: Quoniam in illis consummata est ira Dei. * Et uidi tamquam mare uitrei mistum igne, & eos, qui uicerunt bestiam, & imaginem eius, & numerum nominis eius, stantes super mare uitreum, habentes citharas Dei: * & cantantes canticum Moysi serui Dei, & canticum Agni, dicentes: Magna, & mirabilia sunt opera tua Domine Deus omnipotens: iustus & uerus sunt uir tui, Rex seculorum. * Quis non timebit te Domine, & magnificabit nomen tuum? quia solus pius es: quoniam omnes gentes ueniunt, & adorabunt in conspectu tuo, quoniam iudicia tua manifestata sunt. * Et post hæc uidi, & ecce apertum est templum tabernaculi testimonij in celo: * & exierunt septem Angeli habentes septem plagas de templo, uestiti lino mundo, & candido, & præcincti circa pectora zonis aureis. * Et unum de quatuor animalibus dedit septem Angelis septem phialas aureas. * Plenas iracundiæ Dei uiuentis in secula seculorum. * Et impleuit est templum fumo a maiestate Dei, & de uirtute eius: & nemo poterat introire in templum, donec

consum-

I Act. 14. c. 14

I Isa. 27. c. 9
I Jer. 51. c. 8

I Mat. 13. c. 19

I Joel. 3. c. 13

I Jer. 10. c. 7

consummarentur septem plagæ septem Angelorum.

CAP. XVI.

- 1 **E**T audiui vocem magnam de templo, dicentem septem Angelis: Ite, & effundite septem phialas iræ Dei in terram.
- 2 * Et abiit primus, & effudit phialam suam in terram, & factum est vulnus sauum, & pessimum in homines, qui habebant characterem bestię: & in eos, qui adorauerunt imaginem eius. * Et secundus Angelus effudit phialam suam in mare, & factus est sanguis tamquam mortui: & omnis anima vivens mortua est in mari. * Et tertius effudit phialam suam super flumina, & super fontes aquarum, & factus est sanguis. * Et
- 4 audiui Angelum aquarum dicentem: Tuus es Domine qui es, & qui eras sanctus, qui hæc iudicasti: * quia sanguinem sanctorum, & Prophetarum effuderunt, & sanguinem eis dedisti bibere: digni enim sunt.
- 7 * Et audiui alterum ab altari dicentem: Etiam Domine Deus omnipotens vera, & iusta iudicia tua. * Et quartus Angelus effudit phialam suam in solem, & datum est illi æstu assilgere homines, & igni: * & æstuauerunt homines æstu magno, & blasphemauerunt nomen Dei habentis potestatem super hæc plagas, neque egerunt poenitentiam ut darent illi gloriam. * Et quintus Angelus effudit phialam suam super sedem bestię: & factum est regnum eius tenebrosum, & manducauerunt linguas suas præ dolore: & blasphemauerunt Deum cæli præ doloribus, & vulneribus suis, & uo egerunt poenitentiam ex operibus suis. * Et sextus Angelus effudit phialam suam in flumen illud

magnum Euphraten: & siccauit aquæ eius, ut prepararetur uia regibus ab ortu solis.

13 * Et uidi de ore draconis, & de ore bestię, & da ore pseudoprophetę spiritus tres immundos in modum ranarum. * Sunt enim spiritus demoniorum facientes signa, & procedunt ad reges totius terrę congregare illos in prælium ad diem magnum omnipotentis Dei. * Ecce uenio sicut fur. Beatus qui uigilat, & custodit uestimenta sua, ne nudus ambulet, & videant turpitudinem eius. * Et congregabit illos in locum, qui uocatur Hebraice Armagedon. * Et secundus Angelus effudit phialam suam in aerem, & exiuit uox magna de templo a throno, dicens: Factum est. * Et facta sunt fulgura, & voces, & tonitrua, & terræ motus factus est magnus, qualis numquam fuit ex quo homines fuerunt super terram: talis terræ motus, sic magnus. * Et facta est ciuitas magna in tres partes: & ciuitates Gentium ceciderunt. & Babylon magna uenit in memoriam ante Deum, dare illi calicem vini indignationis irę eius. * Et omnis insula fugit, & montes non sunt inuenti. * Et grande magna sicut talentum descendit de cælo in homines: & blasphemauerunt Deum homines propter plagam grandinis: quoniam magna facta est uolenter.

CAP. XVII.

- 1 **E**T uenit vnus de septem Angelis, qui habebant septem phialas, & locutus est mecum, dicens: Veni ostendam tibi damnationem meretricis magnę, quę sedet super aquas multas, * cum qua fornicati sunt reges terrę, & inebriati sunt qui inhabitant terram de uino prostitutionis eius. * Et absti-
- 3 li m in spiritu in desertum. Et uidi mulierem

1 Sup. 3.
3
Matt. 2.
d. 42
Luc. 12.
39

ledentem super bestiam coccineam, plenam
 nominibus blasphemiarum, habentem capita se-
 ptem, & cornua decem. * Et mulier erat cir-
 cumdata purpura, & coccino, & inaurato au-
 ro, & lapide pretioso, & margaritis, habens
 proculum aureum in manu sua, plenum abo-
 minatione, & immunditia fornicationis eius:
 * Et in fronte eius nomen scriptum: Myste-
 rium: Babylon magna, mater fornicationum
 terrarum. * Et uidi mulierem ebriam de sangui-
 ne sanctorum, & de sanguine martyrum Ie-
 su. Et miratus sum cum uidissem illam ad-
 miratione magna. * Et dixit mihi Angelus:
 Quare miraris? Ego dicam tibi sacramen-
 tum mulieris, & bestiae, quae portat eam, quae
 habet capita septem, & cornua decem. * Bestia,
 quam uidisti, fuit, & non est, & ascensura
 est de abyssu, & in interitum ibit: & mira-
 buntur inhabitantes terram (quorum non
 sunt scripta nomina in Libro uitae a consti-
 tutione mundi) uidentes bestiam, quae erat,
 & non est. * Et hic est sensus, qui habet sa-
 pientiam. Septem capita: septem montes sunt,
 super quos mulier sedet, & reges septem
 sunt. * Quinque ceciderunt, unus est, & alius
 nondum uenit: & cum uenerit, oportet il-
 lum breue tempus manere. * Et bestia, quae
 erat, & non est: ipsa octaua est: & de septem
 est, & in interitum uadit. * Et decem cornua,
 quae uidisti, decem reges sunt, qui regnum non-
 dum acceperunt, sed potestatem tamquam re-
 ges una hora accipient post bestiam. * Hi uero
 consilium habent, & uirtutem, & praeterea suam be-
 ne se tradent. * Hi cum Agno pugnant, & Agnus
 vincit illos: quoniam Dominus dñorum est, & Rex re-
 gū, & illos cum illo sunt, uocati, electi, & fideles.
 * Et dixit mihi: Aque, quas uidisti ubi mero-
 trix sedet, populi sunt, & Gentes, & linguae.
 * Et decem cornua, quae uidisti in bestia: hi odient
 fornicatricem, & desolatam facient illam, & nudam, &
 carnes eius manducabunt, & ipsam igni concre-
 bunt. * Deus enim dedit in corda eorum ut fa-
 ciant quod placitum est illis: ut dent regnum
 suum bestiae donec consummetur uerba Dei.
 * Et mulier, quam uidisti, est ciuitas magna,
 quae habet regnum super reges terrarum.

C A P. XVIII.

ET post haec uidi alium Angelum descenden-
 tem de caelo habentem praeterea magnam: &
 terra illuminata est a gloria eius. * Et exclamauit
 in fortitudine dicens: Cecidit, cecidit
 Babylon magna: & facta est habitatio demoni-
 orum, & custodia omnis spiritus immundi, & cus-
 todia omnis uolucris immunda, & odibilis, quae
 de uino istae fornicationis eius biberunt omnes
 gentes: & reges terrarum illa fornicati sunt: &
 mercatores terrae de uirtute deliciarum eius di-
 uites facti sunt. * Et audiui aliam uocem de caelo,
 dicentem: Exi te de illa populus meus: ut ne
 participes sitis delictorum eius, & de plagis
 eius non accipias. * Qui peruenerunt peccata

eius usque ad caelum, & recordatus est Dominus ini-
 quitatum eius. * Reddite illi sicut & ipsa reddi-
 dit uobis: & duplicate duplicia secundum opera
 eius: in poculo, quo miscuit, miscete illi du-
 pli. * Quantum glorificauit se, & in deliciis
 fuit, tam date illi tormentum & luctum: quia in
 corde suo dicebat: Sedeo regina: & uidua non
 sum: & luctum non uidebo. * Ideo in una die ue-
 nient plagae eius, mors, & luctus, & fames, &
 igne comburetur: quia fortis est Deus, qui iudi-
 cabit illam. * Et flebunt, & plangent super illam
 reges terrarum, qui cum illa fornicati sunt, & in
 deliciis uixerunt, cum uiderint fumum incendij
 eius: longe stantes propter timorem tormentorum
 eius, dicentes: Vae, vae ciuitas illa magna Baby-
 lon, ciuitas illa fortis: quoniam una hora uenit iudi-
 cium tuum. * Et negotiatores terrae flebunt, &
 lugebunt super illam: quoniam merces eorum nemo
 emet amplius: merces auri, & argenti, & la-
 pidis pretiosi, & margaritae, & byssi, & purpu-
 re, & serici, & coccini, & omne lignum thymum
 & omnia uasa eboris, & omnia uasa de lapide pre-
 cioso, & aramento, & ferro, & marmore, &
 cinnamomum, & odoramentorum, & unguenti,
 & thuris, & uini, & olei, & similia, & tritici,
 & iumentorum, & ouium, & equorum, & rheda-
 rum, & misciporum, & aiarum hominum. * Et po-
 ma desiderij aie tuarum discesserunt a te, & omnia
 pinguis, & pcella perierunt a te, & amplius
 illa iam non inuenient. * Mercatores horum,
 qui diuites facti sunt, ab ea longe stabunt propter
 timorem tormentorum eius, sentientes, ac lugentes,
 & dicentes: Vae, vae ciuitas illa magnae, quae
 amictus erat byssu, & purpura, & cocco, & de-
 aurata erat auro, & lapide pretioso, & margari-
 tis: quoniam una hora delituit sunt tanquam diui-
 tes, & omnes gubernatores, & omnes, qui in lacu na-
 uigant, & nautae, & qui in mari operantur, lon-
 ge steterunt, & clamauerunt uidentes locum
 incendiij eius, dicentes: Quae similis ciuitati

116.47.6

- 19 aut magnæ. * Et miserunt puluere sup ci-
pita sua, & clamauerunt sientes, & lugētes, di-
centes: Vx, vx ciuitas illa magna, in qua diui-
tes facti sunt oēs, qm habebant naues in ma-
20 ri de p̄t̄is eius: qm̄ una hora desolata est. * Ex-
ulta sup eā cēlū, & s̄cti Apostoli, & Prophe-
tæ: qm̄ iudicauit Deus iudiciū uestrū de illa.
21 * Et sustulit unus Angelus fortis lapidē qua-
si molarē magnū, & misit in mare, dicēs: Hoc
impetu mittetur Babilō ciuitas illa magna.
22 & ultra iā nō inuenietur. * Et vox citharæ

- rū, & musicorū, & tibia canentū, & tuba nō
audietur in te amplius: & oīs artifex oīs ar-
tis nō inuenietur in te amplius: & vox molarē
23 nō audietur in te amplius: * & lux lucernæ
nō lucebit in te amplius: & vox sponsi, & spō-
sæ nō audietur adhuc in te: quia mercatores
tulerunt principes terræ, quia in beneficijs
24 suis errauerunt omnes gentes. * Et in ea san-
guis prophetarum & s̄ctorum inuētus est:
& omnium, qui interfecit sunt in terra.

C A P. X I X.

- 1 **P**OST hæc audiui quasi uocē turbarū mul-
tarū in cēlo dicentiū: Alleluia Salus, &
2 gloria, & uirtus Deo nostro est: quia uera,
& iusta iudicia sunt eius, qui iudicauit de me-
ritis magna q̄ corruptit terrā in p̄s̄t̄itio-
3 ne sua, & vindicauit sanguinē seruorū suorū
de manibus eius. * Et iterū dixerūt: Alleluia.
4 Et simus eius ascēdit in sēcula sēculorū. * Et
cecidērunt seniores viginti quattuor, & quat-
5 per thronū, dicētes: Amen: Alleluia. * Et vox
de throno exiuit, dicens: Laudēt dicite Deo
nostro omnes serui eius: & qui timetis eū pu-
6 illi, & magni. * Et audiui quasi uocē turbæ
magne, & sicut uocē aquarū multarū, & si-
cet uocē tonitruorū magnorū, dicentiū: Alle-
luia: q̄: regnauit Dñs Deus noster omnipo-

- 7 tens. * Gaudeamus, & exultemus: & demus
8 gloriā ei: quia uenerunt nuptiæ Agni, & uxor
eius preparauit se. * Et dātū est illi ut coope-
riat se byssino splēdenti, & cōdido. Byssinū. n.
9 iustificaciones sunt s̄ct̄orū. * Et dixit mihi:
Scribe: Beati, qui ad cēnā nuptiarū Agni uo-
cati sunt: & dixit mihi: Hęc uerba Dei uera
10 sunt. * Et cecidi ante pedes eius, ut adorarē
eū. Et dicit mihi: uide ne feceris: cōseruus tuus
sum, & fratrū tuorū habentiū testimoniū Ie-
su. Deū adora. Testimoniū. n. Iesu est spiritus
11 prophetiæ. * Et uidi cēlum apertum, & ecce
equus albus, & qui sedebat super eū, uocabat
Fidelis, & Verax, & cū iusticia iudicat, & pu-
12 gnat. * Oculi autē eius sicut flamma ignis, &
in capite eius diademata multa, habens no-
13 mē scriptū, quod nemo nouit nisi ipse. * Et
Cuectus erat ueste aspersa sanguine: & uoca-
14 tur nomē eius, Verbū Dei. * Et exercitus q̄
sunt in cēlo, sequebātur eū in equis albis, ue-

- 15 stiti byssino albo, & mundo. * Et de ore eius
procedit gladius ex utraq̄ parte acutus: ut
in ipso percutiat Gētes. * Et ipse reget eas in
uirga ferrea: & ipse calcet torcular uini furo-
16 ris iræ Dei omnipotentis. * Et habet in uesti-
mento, & in femore suo scriptum: Rex re-
17 gū, & Dñs dominantium. * Et uidi unū An-
gelū stantē in sole, & clamantē uoce magna,
dicens omnibus aūibus, quę uolabāt per me-
dium cēli: Venite, & congregamini ad cēnā
18 magnam Dei: * ut manducetis carnes regū,
D & carnes tribunorum, & carnes fortium, &
carnes equorum, & sedentium in ipsis, &
carnes omnium liberorum, & seruorum, &
19 pusillorum, & magnorū. * Et uidi bestiam,
& reges terrę, & exercitus eorū congrega-
tos ad faciendam pręliū cum illo, qui se-
20 debat in eqno, & cum exeratu eius. * Et
apprehensa est bestia, & cum ea pseudopri-

Mat. 22.

2.2

Luc. 14. d.

16

I Ia. 6: 3

1

P̄s. 2. c. 9

Sup. 17.

2. 14

1. Tim. 6.

c. 15

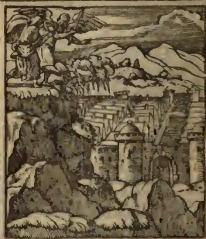
pheta: qui fecit ignea coram ipso, quibus seduxit eos, qui acceperunt tharacterem bestie, & qui adorauerunt imaginem eius. Vni missi sunt hi duo in stagnum ignis ardentis sulphure: * Et ceteri occisi sunt in gladio sedentis super equum, qui procedit de ore ipsius: & omnes aues saturate sunt carnibus eorum.

CAP. XX.

ET vidi Angelum descendente de celo, habentem clauem abyssi, & catenam magnam in manu sua. * Et apprehendit draconem, serpentem antiquum, qui est diabolus, & satanas, & ligauit eum per annos mille: * & misit eum in abyssum, & clausit, & signauit super illum ut non seducat amplius gentes, donec consummentur mille anni: & post hac oportet illum solui modico tempore. * Et vidi sedes, & sederunt super eas, & iudicium datum est illis: & animas decollabuntur propter testimonium Iesu, & propter verbum Dei, & qui non adorauerunt bestiam, neque imaginem eius, nec acceperunt tharacterem eius in frontibus, aut in manibus suis & uixerunt, & regnauerunt cum Christo mille annis. * Ceteri mortuorum non uixerunt, donec consummentur mille anni: Hec est resurrectio prima. * Beatus, & sanctus, qui habet partem in resurrectione prima: in his secunda mors non habet potestatem: sed erunt sacerdotes Dei & Christi, & regnabunt cum illo mille annis. * Et cum consummati fuerint mille anni, soluetur satanas de carcere suo, & exibit, & seducet Gentes, quae sunt super quattuor angulos terrae, Gog, & Magog, & congregabit eos in praedium, quorum numerus est sicut arena maris. * Et ascenderunt super latitudinem terrae, & circumierunt castra

sanctorum, & ciuitatem dilectam. * Et dedit ignis a Deo de celo, & deuorauit eos: & Diabolus, qui seducebat eos, missus est in stagnum ignis, & sulphuris, ubi & bestia, & pseudopropheta cruciabuntur die ac nocte in saecula saeculorum. * Et vidit horum magnum candidum, & sedentem super eum, a cuius conspectu fugit terra, & caelum, & locus non est inuentus eis. * Et vidi mortuos magnos, & pusillos stantes in conspectu throni, & libri aperti sunt: & alius Liber apertus est, qui est uita: & iudicati sunt mortui ex his, quae scriptae erant in libris secundum opera ipsorum. * & dedit mare mortuos, qui in eo erant: & mors, & infernus dederunt mortuos suos, qui in ipsis erant: & iudicatum est de singulis secundum opera ipsorum. * Et infernus, & mors missi sunt in stagnum ignis. Hec est mors secunda. * Et qui non inuentus est in Libro uitae scriptus, missus est in stagnum ignis.

CAP. XXI.

ET vidi caelum nouum, & terram nouam. Primum enim caelum, & prima terra abiit, & mare iam non est. * Et ego Ioannes vidi sanctam ciuitatem Ierusalem nouam descendente de caelo a Deo, paratam, sicut sponsam ornata uiro suo. * Et audiui uocem magnam de throno dicentem: Ecce tabernaculum Dei cum hominibus, & habitabit cum eis. Et ipsi populus eius erunt, & ipse Deus cum eis erit eorum Deus: * & absterget Deus omnem lacrymam ab oculis eorum: & mors ultra non erit, neque luctus, neque clamor, neque dolor erit ultra, quia prima abierunt. * Et dixit qui sedebat in throno: Ecce noua facio omnia. Et dixit mihi: Scribe, quia haec uerba fidelissima sunt, & uera. * Et dixit mihi: Factum est, ego sum a, & ueni id. 17

Isa. 65. c.

17. & 66.

g. 21

2 Pet. 3. c.

13

Isa. 35. c.

8

Sup. 7. d.

17

Isa. 43. c.

19

1. Cor. 5.

id. 17

trium, &

trū, & finis. Ego sitienti dabo de fonte aqua
 7 uitæ, gratis. * Qui vicerit, possidebit hæc, &
 8 ero illi Deus, & ille erit mihi filius. * Timi-
 C dis autem, & incredulis, & execratis, & homi-
 cidis, & fornicatoribus, & veneficis, &
 9 idololatriis, & omnibus mendacibus, pars il-
 lorum erit in stagno ardenti igne, & sulphure:
 quod est mors secunda. * Et venit unus de
 septem Angelis habentibus phialas plenas
 septem plagis nouissimis, & locutus est me-
 10 ci, dicens: Veni, & ostendam tibi sponsam,
 uxorem Agni. * Et suscitavit me in spiritu in
 montem magnum, & altum, & ostendit mi-
 11 hi civitatem sanctam Ierusalem descenden-
 tem de celo a Deo, * habentem claritatem
 D Dei: & lumen, eius simile lapidi pretioso tā-
 12 quam lapidi iaspidis, sicut crystallum. * Et
 habebat murum magnum, & altum, habentem
 portas duodecim: & in portis Angelos
 13 duodecim, & nomina inscripta, quæ sūt no-
 mina duodecim tribuum filiorū Israel. * A b
 Oriente portæ tres: & ab Aquilone portæ
 14 tres: & ab Austro portæ tres: & ab Occasu
 portæ tres. * Et murus civitatis habens fun-
 damentā duodecim, & in ipsis duodecim no-
 15 mina duodecim Apostolorū Agni. * Et qui
 loquebatur mecum, habebat mensuram arū
 16 dineam auream, ut metiretur civitatem, &
 portas eius, & murum. * & civitas in qua-
 dro posita est, & longitudo eius tanta est
 B quanta & latitudo: & mensus est civitatem
 de arundine aurea per stadia duodecim mil-
 17 lia: & longitudo, & altitudo, & latitudo eius
 æqualia sunt. * Et mensus est murū eius cen-
 tum quadraginta quattuor cubitorum, mē-
 18 sura hominis, quæ est angeli. * Et erat stru-
 ctura muri eius ex lapide iaspide: ipsa vero
 19 civitas aurum mundum simile vitro mīdo.
 F de pretioso ornata. Fundamentum primū,
 iaspis: secundum, sapphirus: tertium, calce-
 20 donius: quartum, smaragdus: quintum,
 sardonius: sextum, sardius: septimum, chry-
 solithus: octavum, beryllus: nonum, topa-
 21 zius: decimum, chrysolitus: undecimum,
 hyacinthus: duodecimum, amethystus. * Et
 duodecim portæ, duodecim margaritæ sūt,
 per singulas: & singulæ portæ erant ex singu-
 22 lis margaritis: & plateæ civitatis aurum mū-
 dum, tamquam vitrum perlucidum. * Et tē-
 plum non vidi in ea. Dominus enim Deus
 omnipotens templum illius est, & Agnus.
 23 * Et civitas non eget sole, neque luna ut lu-
 Geant in ea. nam claritas Dei illuminavit
 24 eam, & lucerna eius est Agnus. * Et ambu-
 labunt gentes in lumine eius: & reges terræ
 afferent gloriam suam, & honorem in illā.
 25 * Et portæ eius non clauduntur per diem:
 26 nox enim non erit illic. * Et afferent gloriā,
 27 & honorem gentium in illam. * Non intra-
 bit in eam aliquod coquinatum, aut abo-

minationem faciens, & mendacium, nisi qui
 scripti sunt in libro vitæ Agni.

CAP. XXII.

1 E T ostendit mihi fluvium aquæ vitæ,
 A splendendum tamquam crystallū, pro-
 cedentem de sede Dei & Agni. * In medio
 2 plateæ eius, & ex utraque parte fluminis li-
 gnum vitæ, afferens fructus duodecim, per
 menses singulos reddens fructum suum, &
 3 folia ligni ad sanitatem Gentium. * Et om-
 ne maledictum non erit amplius: sed sedes
 4 Dei, & Agni in illa erunt, & servi eius ser-
 uient illi. * Et videbunt faciem eius: & no-
 5 men eius in frontibus eorum. * Et nox ul-
 tra non erit: & non egebit lumine lucer-
 6 næ, neque lumine solis, quoniam Dominus
 Deus illuminabit illos, & regnabunt in sæcu-
 7 la seculorum. * Et dixit mihi: Hæc verba
 B fidelissima sunt, & vera. Et Dominus Deus
 spiritum prophetarum misit Angelū suum
 ostendere servis suis quæ oportet fieri cito.
 8 * Et ecce venio velociter. Beatus, qui custo-
 dit verba prophetiæ libri huius. * Et ego
 Ioannes, qui audiui, & vidi hæc. Et postquā
 9 audissem, & vidissem, cecidi ut adorarem an-
 te pedes angeli, qui mihi hæc ostendebat:
 10 * & dixit mihi: Vide ne feceris: conferuus
 enim tuus sum, & frater tuorum prophe-
 11 tarum, & eorum, qui servant verba prophe-
 tiæ libri huius: Deum adora. * Et dicit mi-
 12 hi: Ne signaveris verba prophetiæ libri hu-
 ius: tempus enim prope est. * Qui nocet, no-
 13 ceat adhuc: & qui in sordibus est, sordescat
 adhuc: & qui iustus est, iustificetur adhuc:
 14 & sanctus, sanctificetur adhuc. * Ecce venio ci-
 to, & merces mea mecum est, reddere uni-
 15 cuique secundum opera sua. * Ego sum α,
 & ω, primus, & novissimus, principium, & fi-
 16 nis. * Beati, qui lauant stolas suas in sanguine
 Agni: ut sit potestas eorum in ligno vitæ,
 17 & per portas intrent in civitatem. * Foris
 canes, & venefici, & impudici, & homicidæ,
 & idolis servientes, & omnis, qui amat, &
 18 facit mendacium. * Ego Iesus misi Angelū
 meum, testificari vobis hæc in Ecclesijs.
 D Ego sum radix, & genus David, stella splen-
 19 dida, & matutina. * Et spiritus, & sponsa di-
 cunt: Veni. Et qui audit, dicat: Veni. Et qui
 sitit, veniat: & qui vult, accipiat aquam
 20 vitæ, gratis. * Confessor enim omni audien-
 ti verba prophetiæ libri huius: Si quis ap-
 21 posuerit ad hæc, apponet Deus super illum
 plagas scriptas in libro isto. * Et si quis di-
 22 muerit de verbis libri prophetiæ huius,
 auferet Deus partem eius de libro vitæ, &
 de civitate sancta, & de his, quæ scriptæ sunt
 in libro isto. * dicit qui testimonium perhi-
 bet istorum. Etiam venio cito: Amen. Veni
 Domine Iesu. * Gratia Domini nostri Iesu
 Christi cum omnibus vobis. Amen.

IIa. 60. d.

20

IIa. 41. a.

4. & 44. a.

6

Sup. 1. b. 8.

21. b. 6

IIa. 55. a.

1

IIa. 60. d.

19

IIa. 60. c.

11

Oratio Manassæ necnon Libri duo, qui sub libri Tertij & Quarti Esdræ nomine circumferuntur, hoc in loco, extra scilicet seriem Canonico- rum Librorum, quos sancta Tridentina Synodus suscepit, & pro Ca- nonicis suscipiendos decreuit, sepositi sunt, ne prorsus interirent, quip- pe qui a nonnullis sanctis Patribus interdum citantur, & in aliqui- bus Biblijs Latinis tam manuscriptis quàm impressis reperiuntur.

ORATIO MANASSÆ

REGIS IUDÆ.

CVM CAPTVS TENERETVR

IN BABYLONE.

DOMINE omni-
potens Deus patrū
nostrorum, Abrahā
& Isaac, & Iacob,
& seminis eorum
iusti, qui fecisti cæ-
lum & terram cum
omni ornatu eorū,
qui ligasti mare ver-
bo præcepti tui, qui conclusisti abyssum, &
signasti eam terribili & laudabili nomine
tuo: quem omnia paudent, & tremunt a
vultu virtutis tue, quia importabilis est ma-
gnificencia gloriæ tue, & insuſtentabilis ira
comminationis tue super peccatores: immē-
sa vero & inuestigabilis misericordia pro-
missionis tue: quoniam tu es Dominus, altis-
simus, benignus, longanimis, & multum mi-
ser cor, & pœnitens super malitias hominū.
Tu Domine, secundum multitudinem boni-
tatis tue promissisti pœnitentiam, & remissio-
nem ijs, qui peccauerunt tibi, & multitudi-
nē miserationum tuarum decreuisti poni-
tentiā peccatoribus, in salutem. Tu igitur
Domine Deus iustorum, non posuisti pœnitē-
tiam iustis, Abraham, & Isaac, & Iacob, ijs
qui tibi non peccauerunt: sed posuisti pœni-

tentiam propter me peccatorem: quoniam
peccavi super numerum arenæ maris: multi-
plicatæ sunt iniquitates meæ Domine, mul-
tiplicatæ sunt iniquitates meæ, & nō sum di-
gnus intueri & aspicere altitudinem cæli,
præ multitudine iniquitatū mearum, incur-
uatus sum multo vinculo ferreo, ut nō pos-
sim attollere caput meum, & non est respira-
tio mihi: quia excitaui iracundiam tuam,
& malum coram te feci: non feci voluntate-
m tuam, & mandata tua non custodiui:
statui abominationes, & multiplicavi offen-
siones. Et nunc flecto genu cordis mei, præ-
cans a te bonitatem. Peccaui Domine, pec-
caui, & iniquitates meas agnosco. Quare
pelo rogans te, remitte mihi Domine, re-
mitte mihi, & simul perdas me cum in-
iquitatibus meis, neque in æternum, iratus,
reſerues mala mihi, neque damnes me in
infirmis terræ loca: quia tu es Deus, Deus,
inquam, pœnitentium: & in me ostendes
omnem bonitatem tuam, quia indignum
saluabis me secundum magnam misericor-
diam tuam, & laudabo te semper omnibus
diebus uitæ meæ: quoniam te laudat om-
nis uirtus cælorum, & tibi est gloria in sæ-
cula sæculorum. Amen.

LIBER ESDRAE

TERTIVS.

CAPVT PRIMVM.

- I** fecit Iofias Pascha in Ierofolymis Domino, & immolauit Pasce quarta decima luna primi mensis: * statuens sacerdotes per uices dierum stolis amictos in templo Domini. * & dixit Leuicis sacris seruis Israel, ut sanctificarent se Domino in positione san- & arce Domini, in domo, quam edificauit Salomon filius Dauid rex. * Non erit uobis tollere super humeros eam. Et nunc deferui- te Domino uestro, & curam agite gentis il- lius Israel ex parte secundum pagos & tri- bus uestras, * secundum scripturam Dauid regis Israel, & secundum magnam scientiam Salomonis filij eius, omnes in templo, & se- cundum particulam principatus paternam uestram eorum, qui stant in conspectu fra- trum filiorum Israel. * Immolate Pascha, & sacrificia parate fratribus uestris, & facite secundum præceptum Domini quod datum est Moysi. * Et donauit Iofias in plebem, que inuenta est, ouium, agnorum, & hoc- dorum, & caprarum triginta millia, uicu-
- 8 los tria millia. * hæc de regalibus data sunt secundum promissionem populo: & sacer- dotibus in Pascha, oues numero duo millia, 9 ac vituli centum. * Et Iechonias, & Seme- ias, & Nathanael fratres, & Hasabias, & Oziel, & Coraba in Pasce, oues quinque mil- lia, uitulos quingentos. * Et hæc cum fie- rent eleganter, steterunt sacerdotes & Leui- tæ habentes azyma per tribus. * Et secundum partes principatus patrum in conspectu po- puli offerebant Domino, secundum ea quæ in libro Moysi scripta sunt: * & assauerunt Pasce igni prout oportebat: & hostias coræ runt in emolis, & in ollis cum beneuolen- tia: * & attulerunt omnibus qui erant ex plebe: & post hæc paraauerunt sibi & sacer- dotibus: * Sacerdotes enim offerebant adipe- pes, usque dum finita esset hora: & Leui- ta paraauerunt sibi, & fratribus suis, filijs Aaron. * Et sacri cantores filij Asaph erant per ordinem secundum præceptum Dauid, & Asaph, & Zacharias, & Ieddimus, qui erat a rege. * Et ostiarii per singulas ianuas, ita ut non præuaricaretur unusquisque suam: 16 fratres enim illorum paraauerunt illis. * Et

consummata sunt quæ pertinebant ad sacrificium Domini.* In illa die egerunt Phasæ, & offerebant hostias super Domini sacrificium, secundum præceptum regis Iosifæ.
 19 * Et egerunt filij Israel, qui inuenti sunt in tempore illo, Phasæ, & diem festum azy-morum per dies septem: * & non est celebratum Phasæ tale in Israel, a temporibus
 20 Samuelis propheta: * & omnes reges Israel, non celebrauerunt tale Pascha, quale egit Iosias, & sacerdotes, & Lewitz, & ludzi, & omnis Israel, qui inuenti sunt in commo-
 21 ratione Ierosolymis.* Odano decimo anno, regnante Iosia celebratum est Phasæ.* Et di-
 22 recta sunt opera Iosifæ in conspectu Domini sui in corde pleno metuentis: * & quæ circa illum quidem conscripta sunt, in pristinis
 23 temporibus de eis, qui peccauerunt, quique irreligiosi fuerunt in Dominum præ omni
 24 genere, & qui non quæserunt uerba Domini super Israel.* Et post omnem actum huc
 25 Iosifæ, ascendit Pharao rex Aegypti, ueniens in Charcam ab itinere super Euphratem,
 26 & exiit obuiam illi Iosias. * Et misit rex Aegypti ad Iosiam, dicens: Quid mihi & ti-
 27 bi est rex Iudæ? * Non sum missus a Domi-
 28 no ut pugnem contra te: super Euphratem enim bellum meum est, festinans descende.
 29 * Et non est reuersus Iosias super currum: sed expugnare eum conabatur, non attendens
 30 uerbum propheta ex ore Domini: * sed con-
 31 stituit ad eum bellum in campo Mageddo. Et descenderunt principes ad regem Iosiam.
 32 * Et dixit rex pueris suis: Amouete me a prælio, infirmatus sum enim valde. Et statim
 33 amouerunt eum pueri ipsius de acie. * Et ascendit super currum secundarium suum, & perueniens Ierosolymam, uita functus
 34 est, & sepultus est in paterno sepulchro. * Et in tota Iudæa lugebant Iosiam: & qui præsidebant,
 35 cum uxoribus lamentabant eum vsque in hunc diem. Et datum est hoc fieri semper in omne genus Israel.* Hæc au-
 36 tem præscripta sunt in libro historiarum regum Iudæ: & singula gesta actus Iosifæ, &
 37 eius gloria & intellectus eius in lege Domini: quæque gesta sunt ab eo, & quæ non scri-
 38 pta sunt in libro regum Israel & Iudæ: * Et affluentes, qui erant ex gente Iechoniam
 39 filium Iosifæ, constituerunt regem pro Iosia patre suo, cum esset annorum triginti-
 40 annorum. * Et regnauit super Israel mensibus tribus. Et amouit eum rex Aegypti, ne
 41 regnaret in Ierosolymis: * & multauit gen-
 42 tem argenti talenta centum, & auri talenti
 43 unum. * Et constituit rex Aegypti Ioa-
 44 cimum fratrem ipsius, regem Iudæ & Ierosalem: *
 45 & alligauit magistratus Ioa-
 46 cimum, & Zare-
 47 celem fratrem suum, & apprehendens redu-
 48 xit in Aegyptum. * Annorum erat Ioa-
 49 cimum viginti quinque, cum regnare cœpisset in

terra Iudæ & Ierosalem: & fecit malum in conspectu Domini.* Post hunc autem ascen-
 40 dit Nabuchodonosor rex Babylonis, & alli-
 41 gans eum in aëre uinculo, perduxit in Babyloniam: * & sacra uasa Domini accepit
 42 Nabuchodonosor, & tulit & consecrauit in templo suo in Babyloniam.* Nam de immu-
 43 ditia illius, & irreligiositate scriptum est in libro temporum regum. * Et regnauit Ioa-
 44achim filius eius pro eo. Cum autem consti-
 45 tutus esset rex, erat annorum decem & octo. * Regnauit autem menses tres, &
 46 dies decem in Ierosalem, & fecit malum in conspectu Domini: * & post annum mittens
 47 Nabuchodonosor, transmigrauit eum in Babyloniam simul cum sacris uasis Domini.
 48 * Et constituit Sedeciam regem Iudæ, & Ierosalem, cum esset annorum uiginti unus:
 49 regnauit autem annis undecim. * Et fecit malum in conspectu Domini, & non est ue-
 50 rius a uerbis, quæ dicta sunt ab Ieremia propheta ex ore Domini: * & adiutus a rege
 51 Nabuchodonosor, perierans discessit: & indurata ceruice sua, & corde suo, trans-
 52 gressus est legitimam Domini Dei Israel.
 53 * Et duces populi Domini multa inique gesserunt, & impie egerunt super omnes
 54 immunditias gentium: & polluerunt templum Domini quod sanctum erat in Ierosolymis. * Et misit Deus patrum ipsorum
 55 per angelum suum reuocare eos propter quod parceret illis: & tabernaculo suo. * Ipsi
 56 uero subsannabant in angelis suis: & quæ die locutus est Dominus, erant illudites pro-
 57 phetis eius. * Qui vsque ad iracundiam, concitatus est super gentem suam propter
 58 irreligiositatem suam, & præcepit ascendere reges Chaldeorum. * Hi occiderunt iuuen-
 59 eorum in gladio, in circuitu sancti templi eorum, & non pepercerunt iuueni, & seni,
 60 & virgini, & adolescenti: * sed omnes tra-
 61 diri sunt in manus ipsorum: & omnia sacra uasa Domini, & regales apothecæ resumen-
 62 tes, tulerunt in Babyloniam, & incend-
 63 runt domum Domini, & demolierunt muros Ierosalem: & turres eius incenderunt
 64 igne, * & consummauerunt omnia honorifica eius, & ad nihilum redegerunt, & reli-
 65 quos a gladio duxerunt in Babylonem. * Et erant serui illius usque dum regnarent Perse
 66 in repletionem uerbi Domini in ore Ieremix: * quousque benigne ageret terra sub-
 67 batizauit in applicatione annorum septua-
 68 ginta septem.

C A P. II.

1 **R**egnante Cyro rege Persarum in con-
 2 summatione urbi Domini in ore Iere-
 3 mix, * suscitauit Dominus spiritum Cyri

iores sunt mulieres: super omnia autem
 13 vincit veritas.* Et cum surrexisset rex, acceperunt scripta sua, & dederunt illi, & legit.
 14 * Et mittens vocavit omnes magistratus Persarum, & Medos, & purpuratos, & prætores,
 15 & præfectos: & sederunt in concilio: & lecta sunt scripta coram ipsis.* Et dixit: Vocate adoloscensces, & ipsi indicabant verba sua.
 17 Et vocati sunt, & introierunt.* Et dixit illis, Indicate nobis de his quæ scripta sunt.* Et cepit prior, qui dixerat de fortitudine
 18 vini, & dixit: Viri, quam præualeat unum, omnibus hominibus qui bibunt illud? seducite mentem.* Itemq; regis & orphanici faciem mentem sanam. Item serui ac liberi, pauperis ac diuitis,* & omnem mentem conuertit in securitatem & fecunditatem, & non meminit omnem tristitiam & debitum,*
 21 * & omnia præcordia facit honesta, & non meminit regem nec magistratum, & omnia per talenta loqui facit.* Et non meminerunt, cum biberunt amicitiam, nec fraternitatem: sed non multum post sumunt
 23 gladios.* Et cum a vino meruerint & surrexerint, non meminerunt quæ gesserunt.*
 24 * O uiri, num præcellit nimum? quis sic cogitat facere? Et tacuit hoc dicto.

C A P. IIII.

1 **E**T ischoanit sequens dicere, qui dixit de fortitudine regis.* O uiri, num præcellunt homines, qui terram & mare obtinent, & omnia quæ in eis sunt? Rex autem super omnia præcellit, & dominatur eorum: & omne quodcumque dixerit illis, faciunt.* Et si miserit illos ad bellatores, vadunt, & demoliuntur montes, & muros, & turres.* Iugulantur, & iugulant, & regis uerbum non prætereunt. nam si uicerint, afferunt regi omnia quæcumque prædati fuerint.* Similiter & alii omnes, & quotquot non militant, nec pugnant, sed colunt terram: rursus cum fuerint merentes, afferunt tributa regi: & ipse unus solus si dixerit occidite, occidunt: si dixerit remittite, remittunt: si dixerit percutite, percutiunt: si dixerit exterminate, exterminant: si dixerit edificare, edificant: si dixerit excidite, excidunt: si dixerit plantate, plantant: & omnis plebs, & uirtutes eum obaudiunt, & super hoc ipse recumbit, & bibit, & dormit.* Hi autem custodiunt in circuitu eum, & non possunt ire singuli, & facere opera sua, sed in dicto obaudientes sunt ei.
 13 * Viri, quomodo non præcellit rex qui sic difamatur? Et tacuit.* Tertius qui dixerat de mulieribus & ueritate, hic est Zorobabel, cepit loqui.* Viri, non magnus rex, & multi homines, nec unum præcellit. Quis est ergo qui dominatur eorum? Nonne mulieres genuerunt regem, & omnem populum, qui

dominatur mari & terre: & ex illis nati sunt, & ipse educauerit eos qui plantauerunt vineas ex quibus uinum fit? Et ipse facit stolas omnium hominum, & ipse facit gloriam hominibus, & non possunt homines se parati a mulieribus.* Si congregauerint aurum & argentum, & omnem rem speciosam & uiderint mulierem unam bono habitu & bona specie, omnia hæc relinquentes in ea intendunt, & aperto ore conspiciunt, & eam alliciunt magis quam aurum & argentum, & omnem rem pretiosam.* Homo patrem suum relinquit qui enutrit illum, & suam regionem, & ad mulierem se coniungit.* Et cum muliere remittit animam: & neque patrem meminit, neque matrem, neque regionem.* Et hinc oportet vos scire: quoniam mulieres dominantur ueltri. Nonne doletis?
 23 * Et accipit homo gladium suum, & uadit in uiam facere furta, & homicidia, & mare nauigare & flumina,* & leonem uidet, & in tenebris ingreditur: & cum furtum fecerit, & fraudes & rapinas amabili suæ affert.* Et iterum, diligit homo uxorem suam magis quam patrem aut matrem.* Et multi dementes facti sunt propter uxores suas: et ferri facti sunt propter illas: & multi perierunt & iugulati sunt, & peccauerunt propter mulieres.* Et nunc credite mihi, quia magnus est rex in potestate sua: quoniam omnes regiones uerentur tacere eum.* Videbam tamen Apemen filiam Bezacis, mirifici concubina regis, sedentem iuxta regem ad dexteram,
 30 * & auferentem diadema de capite eius, & imponentem sibi, & palmis credebat regem de sinistra manu.* Et super hæc aperto ore intuebatur eam: & si attigerit ei, ridet. nam si indignata ei fuerit, blanditur, donec reconcilietur in gratiam.* O uiri, cur non sunt fortiores mulieres? Magna est terra, & excelsus est cælum: quis ista agit? Et tunc rex, & purpurati intuebantur in altitatem. Et ischoauit loqui de ueritate.* O uiri, nonne fortes sunt mulieres? Magna est terra, & excelsus est cælum: & uelox cursus foliis conuertit in gyro cælum in locum suum in una die.* Nonne magnificus est qui hæc facit, et ueritas magna, et fortior prius omnibus? Omnis terra ueritatem inuocat, cælum etiam ipsam benedicat, & omnia opera mouentur, et tremunt eam, et non est cum ea quicquam iniquum.
 37 * Vinum iniquum, iniquus rex, iniquæ mulieres iniqui omnes filij hominum, et iniqua illorum omnia opera, et non est in ipsis ueritas, et in sua iniquitate peribunt: et ueritas manet, et inualefcit in æternum, et uiuit, et obtinet in secula sæculorum.* Nec est apud eam accipere personas, neque differentias: sed quæ iusta sunt facit omnibus, iniustis ac malignis, et omnes benignantur in operibus eius.* Et non est in iudicio eius iniquum,

ted fortitudo, & regnum, & potestas & maiestas omnium eorum. Benedixit Deus veritatis. Et desistit loquendo. Et omnes populi clamauerunt, & dixerunt, Magna est veritas, & praeualeat. Tunc rex ait illi: Pete, si quid vis amplius, quam quae scripta sunt, & dabo tibi, secundum quod inuentus es sapientior proximis, & proximus mihi fedibus, & cognatus meus uocaberis. Tunc ait regi: Memor esto uoci tuae, quod uouisti, & edificare Ierusalem, in die qua regnum acceperis: & omnia uasa quae accepta sunt ex Ierusalem, remittere, quae separauit Cyrus, quod destruxit Babyloniam, & uoluit remittere ea tibi. Et tu uouisti & edificare templum, quod incenderunt Iudaei, quando exterminata est Iudaea a Chaldeis: Et nunc hoc est quod postulo Domine, & quod peto, hoc est maiestas quod a te postulo, ut facias uotum quod uouisti regi caeli ex ore tuo. Tunc surgens Darius rex, osculatus est illum: & scripsit epistolas ad omnes dispensatores, & praefectos, & purpuratos, ut deducerent eum, & eos qui cum illo erant, omnes ascendentes edificare Ierusalem. Et omnibus praefectis, qui erant in Syria, & Phoenice, & Libano scripsit epistolas, ut traherent ligna cedrina a Libano in Ierusalem, ut edificarent cum eis ciuitatem. Et scripsit omnibus Iudeis qui ascendeabant a regno in Iudaeam pro libertate, omnem potentem, & magistratum, & praefectum non superuenire ad manus ipsorum, & omnem regionem quam obtinuerant immunitatem esse eis, & Iudaei relinquant castella quae obtinent Iudeorum, & in Atruram templi dare per singulos annos talenta uiginti, usque dum peredificaretur: & super sacrum holocaustumata uisitare quotidie, sicut habent praecceptum: alia talenta decem offerre per singulos annos, & omnibus qui procedunt a Babylonia condere ciuitatem: ut esset libertas tam ipsis quam filiis eorum, & omnibus sacerdotibus qui praecedunt: scripsit autem & quantitatem, & sacrum stolam iussit dari, in qua deferrent: & Leuitis scripsit dare praeccepta, usque in diem qua consummabitur domus, & Ierusalem extruetur: & omnibus custodiens ciuitatem scripsit dari ei fortis & stipendia. Et dimisit omnia uasa quaecumque separauerat Cyrus a Babylonia, & omnia quaecumque dixit Cyrus, & ipse praecipit fieri, & mitti Ierusalem. Et cum processisset ille adolescens, eleuans faciem in Ierusalem, benedixit regi caeli, & dixit: Abs te est uictoria, & abs te est sapientia & claritas. Et ego seruus tuus sum. Benedixit es qui dedisti mihi sapientiam, & tibi confitebor Domine Deus patrum nostrorum. Et accepit epistolas, & profectus est in Babylonium. Et uenit, & nunciauit fratribus suis omnibus qui fuerant in Babylonia:

nia: & benedixerunt Deum patrum suorum, quoniam dedit illis remissionem & refrigerium, & ut ascenderent & edificarent Ierusalem, & templum ubi nominatum est nomen eius in ipsis, & exultauerunt cum musicis & laetitia diebus septem.

C A P. V.

Post haec autem electi sunt, ut ascenderent principes pagorum per domos, & tribus, & uxores illorum, & filij & filiae eorum, & serui & ancillae ipsorum, & pecora eorum. Et Darius rex misit una cum eis equos mille, donec deducerent eos in Ierusalem cum pace, & cum musicis & cum tympanis & tibis. & omnes fratres erant iudentes, & fecit eos ascendere simul cum eis. Et haec sunt nomina virorum, qui ascenderunt per pagos suos in tribus, & in partem principatus ipsorum. Sacerdotes: filij Phinees, filij Aaron, Iesus filius Iosedec, Ioachim filius Zorobabel filij Salathiel de domo Dauid, ex progenie Phares, de tribu Iuda, & qui locutus est sub Dario rege Persarum sermones mirificos in secundo anno regni ipsius mense Nisan primo. Sunt autem hi, qui ascenderunt ex Iudaea de captiuitate transmigrationis, quos transmigravit Nabuchodonosor rex Babyloniae in Babylonem, & reuersus est in Ierusalem. Et requisit partem Iudaeae unusquisque in ciuitate sua, qui uenerunt cum Zorobabel, & Iesu, Nehemias, Aroores, Elimeo, Emania, Machabeo, Beel furo, Mechisatuchor, Oltoro. Emania unus de principibus eorum. Et numerus a gentilibus eorum, ex praepositis eorum filij Phares, duo millia centum septuaginta duo: filij Ares, tria millia centum quinquaginta septem: filij Phemo centum quadraginta duo in filiis Iesu & Ioabes, mille trecenti duo: filij Demus, duo millia quadringenti septuaginta: filij Choraba, ducenti quinquaginta septem: filij Zoroar, duo millia sexaginta septem: filij Adin, quadringenti sexaginta unus: filij Adereadis, centum octo: filij Clafo & Zelas, centum septem, filij Azoroc, quadringenti triginta nouem: filij Iedabone, centum triginta duo: filij Ananias, centum triginta: filii Asoni, nonaginta: filii Marfar, quadringenti viginti duo: filii Zabarab, nonaginta quinque: filii Sepolemon, centum viginti tres: filii Nepopas, quinquaginta quinque: filij Nechanatus, centum quinquaginta octo: filij Ceberhamus, centum triginta duo: filii Crearpatros, qui Enocades, & Modix, quadringenti uiginti tres: qui ex Gramas & Gabea, centum uiginti unus: qui ex Besselon, & Ceagge sexaginta quinque: qui ex Bassaro,

centum viginti duo: * Qui ex Bechenober, quinquaginta quique: filij Lipis, centum quinquaginta quique: filij Labonni, trecenti quinquaginta septem: * filii Sichem, trecenti septuaginta: filii Suadon, & Chomus, trecenti septuaginta octo: * filii Ericus, duo milia ceteram quadraginta quique: filii Anaas, trecenti septuaginta: sacerdotes: * filii Iedus, filii Euther, filii Eliafub, trecenti septuaginta duo: filii Emrus, ducenti quinquaginta duo: * filii Phasuri, trecenti quinquaginta septem: filii Carce, ducenti viginoseptem: * 16 * Levitae filii Iesu in Caduhel, & Bamis, & Setebias, & Edias, septuaginta quattuor: omnis numerus a duodecimo anno: triginta: 27 millia quadriogeni sexaginta duo, * filii, & filiae, & uxores, omnis computatio, quadraginta millia ducenti quadraginta duo, * filii sacerdotum, qui pallebant in templo: filii 29 Asaph, centum vigin octo. * Ostiarii vero: filii Esmenti, filii Azer, filii Auton, filii Accuba, Topa filii Tobii, omnes centum triginta novem: * Sacerdotes servientes in templo: filii Sel, filii Gaspha, filii Tobloch, filii Cariz, filii Su, filii Hellu, filii Labans, filii Amacha, filii Accub, filii Vha, filii Cecha, filii Aggab, filii Obai, filii Anani, filii Cana, filii Geddo, * filii An, filii Radin, filii 31 Desanon, filii Nachoba, filii Cateba, filii Gaze, filii Ozui, filii Sinone, filii Attre, filii Hasten, filii Asiana, filii Manei, filii Nafsim, filii Accusu, filii Agista, filii A- 32 xui, filii Fauon, filii Phasalon, * filii Medda, filii Phufa, filii Carce, filii Barcus, filii Satees, filii Coesi, filii Nafish, filii Agi- 33 sti, filii Pedon, * Salomon filii eius, filii Asophot, filii Phasida, filii Celi, filii Dedon, filii Gaddahel, filii Sephegi, * filii Aggia, filii Sachareth, filii Sabathen, filii Carone- 34 th, filii Mafith, filii Amze, filii Sasus, filii Addus, filii Suba, filii Eura, filii Rahotis, filii Phasphat, filii Malinon. * Omnes sa- 35 croseruientes, & pueri salomonis, quadringenti octoginta duo. * Hi sunt filii qui ascen- 36 derunt a Thelmela, Telharfa: principes eorum, Carmellam, & Careth: * & non poterant edicere ciuitates suas, & progenies suas, quemadmodum sint ex Israel. Filii Dala- 37 ri, filii Tubal, filii Nechodarci, * ex sacerdotibus, quiungebantur sacerdotio: & non sunt inuenti filii Obia, filii Achros, filii Ad- 38 dio, qui accepit uxorem ex filiabus Pharge leui: * & uocati sunt no mine eius, & horum 39 quae sita est generis scriptura in pedatura, & non est inuenta, & prohibiti sunt sacerdotio fungi. * Et dixit illis Nehemias & A- 40 stharas, Ne participentur sancta, donec exurgat pontifex doctus in ostensionem & veritatem. * Omnis autem Israel erat exceptis 41 seruis & ancillis, quadraginta duo millia trecenti quadraginta. * Serui horum & ancille,

septem millia trecenti triginta septem. Can- 42 tores & cantatrices, ducenti sexaginta quin- que. * Cameli, quadringenti triginta quinque. Equi septem millia triginta sex. Muli, decem- 43 ta millia quadraginta quinque, Subiugalia, quinque millia viginquinque. * Et de praepo- 44 sitis ipsis per pagos, dum uenerunt in templi Dei, quod erat in Ierusalem, innovare & susci- 45 tare templum in loco suo, secundum suam uirtu- tem: * Et dari in templum thesauru operu sacri auri mnas duodecim millia, & mnas 46 argenti quinque millia, & stolas sacerdotales ceteru. * Et habitauerunt Sacerdotes & Leui- 47 ta, & qui exierat de plebe in Ierusalem & in regione, & sacri cantores, & ostiarii, & om- 48 nis Israel in regionibus suis. * In fine autem se- ptimo mense, cum essent filii Israel unusquis- 49 que in suis rebus, conuenerunt unanimis in arui, quod erat ante ianu Orientalem. * Et 50 stantes Iesus filius Iosedec, & fratres eius sa- cerdotes, & Zorobabel filius Salathiel, & hu- 51 ius fratres, parauerunt altare, * ut offerrent super illud holocaustum, secundum quae 52 in libro Moysi hominis Dei scripta sunt. * Et conuenerunt ibi ex aliis nationibus terrae, & erexerunt sacrarium in loco suo oes geres 53 terrae, & offerebant hostias, & holocausta Domino matutina. * Et egerunt scenope- 54 giam, & diem solennem, sicut praeceptum est in lege: & sacrificia quotidie, sicut oportebat: * & post hac oblationes institutas, & 55 hostias sabbathorum, & neomeniarum, & dierum solennium omnium sanctificationi. 56 * Et quotquot uoueant Domino a neomenia septimi mensis, coeperunt hostias offerre Deo, & templum Domini nondum erat 57 edificatum. * Et dederunt pecuniam lapidariis & fabris, & porum & pabula cum gau- 58 dio. * Et dederunt carra Sidoniis, & Tyrii, ut transfuerent illis de Libano trabes cedrinas, & facerent rates in Ioppe portu, secundu- 59 decretum quod scriptum erat eis a Cyro rege Persarum. * Et in secundo anno uenientes in templum Dei in Ierusalem, men- 60 se secundo inchoauit Zorobabel filius Salathiel, & Iosue filius Iosedec, & fratres ipsorum, & sacerdotes & Leuitae, & omnes qui 61 uenerant de captiuitate in Ierusalem: * & fundauerunt templum Dei nouilunio secundi mensis secundi anni cum uenissent in Iudeam & Ierusalem. * Et statuerunt Leuitas a uiginti annis, super opera Domini: & stetit Iesus & filius eius, & fratres omnes Le- 62 uita conspirantes, & executores legis facientes opera in domo Domini. * Et steterunt sacerdotes habentes stolas cum tubis: & Leuitae filii Asaph, habentes cymbala, * collaudantes Dominum, & benedicentes secundum 63 David regem Israel. * Et cantabant antiphonam Domino, quoniam dulcedo eius, & honor in secula super oem Israel. * Et ois po-

pulus tuba cecinerunt, & proclamauerunt
 uocem magna, collaudantes Dominum in su-
 63 scitatione domus Domini. * Et uenerunt ex
 sacerdotibus & Leuitis, & præsidentibus se-
 64 cundum pagos senioribus, qui uiderant pri-
 uam domum : * & ad huius ædificationem
 cum clamore, & planctu magno, & multi cū
 65 tubis & gaudio magno : * in tantum ut po-
 pulus non audiret tubas propter planctum
 66 populi. Turba enim erat tubis canēs magni-
 fice, ita ut longe audiretur. * Et audierunt
 inimici tribus Iudæ, & Benjamin, & uene-
 67 runt scire quæ esset uox tubarum. * Et cognou-
 erunt quoniam qui erant ex captiuitate,
 68 ædificant templum Domino Deo Israel. * Et
 accedentes ad Zorobabel & Iesum, præposi-
 tos pagorū, dixerunt eis, Aedificabimus una
 69 uobiscum : * Similiter enim audiuius Do-
 minum uestrum, & ipsi pariter incedimus a-
 diebus Asbazelech regis Assyriorū, qui trans-
 70 migravit nos huc. * Et dixit illis Zorobabel,
 71 & Iesus, & principes pagorum Israel, * Non
 est nobis & uobis ædificare domum Dei no-
 stri. nos enim soli ædificabimus Dño Israel
 secundum ea quæ præcepit nobis Cyrus rex
 72 Persarum. * Gentē autem terræ incumben-
 tes his qui sunt in Iudæ, & leuitantes opus
 ædificationis & insidias, & populos adducen-
 73 tes prohibebant eos ædificare, & aggressus
 erant exercentes impediunt, ne consumma-
 retur ædificium omni tempore uitæ Cyri re-
 gis, & protraxerunt structuram per biennium
 usque ad Darii regnum.

CAP. VI.

IN secundo autem anno regni Darii pro-
 phetauit Aggeus, & Zacharias filius Ad-
 2 din propheta apud Iudæam & Ierusalem in
 nomine Dei Israel super eos. * Tunc stans
 Zorobabel filius Salathiel, & Iesus filius Io-
 3 sedec, inchoauerunt edificare domum Do-
 mini, quæ est in Ierusalem : * cum adessent
 eis prophetae Domini, & adiuuarent eos. In
 ipso tempore uenit ad illos Sisennus subre-
 4 gulus Syriæ, & Phœnicis, & Sathrabuzanes, &
 sodales eius, * & dixerunt eis. Quo præcipient
 5 uobis domum hanc edificatis, & templum
 istud, & alia omnia perficitis ? & qui sunt
 6 structores qui hæc ædificant ? * Et habuerūt
 gratiam uisitatione facta super eos, qui erant
 ex captiuitate a Domino seniores Iudæorū
 7 * & non sunt impediti edificare, donec signi-
 ficaretur Dario de omnibus istis, & respon-
 8 sam acciperetur. * Exemplū epistolæ, quam
 miserunt Dario. **S I S E N N E S** subregu-
 lus Syriæ, & Phœnicis, & Sathrabuzanes, & so-
 dales eius in Syria, & Phœnice fratres, regi
 8 Dario salutem. * Omnia nota sunt domino
 regi, quod cum uenissimus in regionem Iu-
 dææ, & introissemus in Ierusalem, inueni-

mus edificantes domum Dei magnam : * &
 templum ex lapidibus politis, & magnis &
 10 pretiosis materiis in parietibus, * & opera il-
 la instanter fieri, & suffragare, & prosperare
 in manibus eorum, & in omni gloria, quæ
 11 diligentissime perfici. * Tūc interrogauimus
 seniores, dicentes, Quo permittente nobis
 12 edificatis domum istam, & opera hæc funda-
 tis ? * Ideo autem interrogauimus eos, ut no-
 tum faceremus tibi homines & præpositos,
 & nominum scripturam præpositorum po-
 13 stulauimus illos. * At illi responderunt nobis,
 dicentes, Nos sumus serui Domini, qui
 14 fecit cælum & terram, * & ædificabatur hæc
 domus ante annos istos multis a rege Israel
 magno & fortissimo, & consummata est.
 15 * Et quoniam patres nostri exacerbatantes
 erant, & peccauerunt in Deum Israel, tradi-
 16 dit eos in manus Nabuchodonosor regis Ba-
 byloniæ, regis Chaldeorum, * & domum
 istam demolientes incenderunt, & popu-
 17 lum captiuum duxerunt in Babylonem. *
 In primo anno regnante Cyro rege Babylo-
 niz, scripsit Cyrus rex domum hanc ædifi-
 18 care, * & illa sacra uasa aurea & argentea,
 quæ extulerat Nabuchodonosor de domo
 quæ est in Ierusalem, & consecrauerat ea in
 suo templo, rursus protulit ea Cyrus rex de
 templo quod erat in Babylonia, & tradita
 sunt Zorobabel, & Salmansar subregulo :
 19 * Et præceptum est eis ut offerrent hæc uasa,
 & reponerent in templo quod erat in Ierusalem,
 & ipsum templum Dei edificare
 20 in suo loco. * Tunc Salmansarus subiecit
 fundamenta domus Domini, quæ est in Ierusalem,
 & exinde usque nunc edificatur, &
 non accipit consummationem. * Nunc ergo
 21 si iudicatur a te rex, perquirator in regalibus
 bibliothecis Cyri regis, quæ sunt in Babylonia,
 22 * & si inuentum fuerit consilio Cyri
 regis ceptam esse structuram domus Domini,
 quæ est in Ierusalem, & iudicatur a Domino
 rege nostro, scribat de his nobis.
 23 * Tūc Darius rex præcepit inquiri in biblio-
 thecis : & inuentus est in Ecathanis oppido,
 24 quod est in media regione locus unus, in quo
 scripta erant ista : * A N N O primo regnante
 Cyro, rex Cyrus præcepit domum Dñi quæ
 25 est in Ierusalem ædificare, ubi incendebat igni
 assiduo, * cuius altitudo sit cubitorum decem,
 & latitudo cubitorum sexaginta, quadratum
 lapidibus politis tribus, & meniano
 26 ligneo eiusdem regionis, & meniano uno no-
 uo, & impendia dari de domo Cyri regis :
 27 * & sacra uasa domus Domini tam aurea
 quam argentea, quæ extulit Nabuchodonosor
 in domum Domini, quæ est in Ierusalem,
 ubi erant posita, ut ponantur illic : * &
 præcepit curam agere Sisennem subregulū
 Syriæ, & Phœnicis, & Sathrabuzanem, & so-
 dales eius, & qui ordinati erant in Syria &

8 loco. * Et ego quæ precepi in totum ad-
ficare : & prospexi, ut adiuuent eos qui sunt
9 ex captiuitate Iudæorum, donec consumme-
tur templū dñi Domini : * & a vexationi tri-
butorū Cæleſtyriæ & Phenicis, diligenter quā-
ritatem dari his hominibus ad sacrificium
Domini, Zorobabel præfecto, ad tauros, &
10 arietes, & agnos, * ſimiliter autem & fru-
mentum, & ſal, & uinum, & oleum inſtanter
per ſingulos annos, prout ſacerdotes qui ſūt
in Ierurum ſalem, dictauerunt conſumi quo-
tidie ſine ulla dilatione, * ut offerantur li-
11 bariones ſummo Deo pro rege & pueris eius
& orent pro ipſorum uitis : * & denunciatur,
ut quicumque tranſgreſſi fuerint aliquid ex
his quæ ſcripta ſunt, aut ſperuerint, accipiat
lignū de ſuis propijs, & ſuſpēdantur, & dona-
12 tū ipſorum regi ſcribantur. * Propterea & Do-
minus, cuius nomen inuocatum eſt tibi, ex-
terminet omnem regem & gentem, qui ma-
13 nū ſuam extendit prohibere, aut male
trahere domum Domini illam quæ eſt in
14 Ieruſalem. * Ego Darius rex decreui quā-
diligentiſſime ſecundum hæc fieri.

CAP. VII.

1 **T**unc Siſeme ſubregulus Cæleſtyriæ, &
Phenicis, & ſatrabazanes, & ſodales
obſecuti his, quæ a Dario rege erant de-
2 cetera, * inſiſtebant ſacroſanctis operibus
diligentiſſime, cooperantes cum ſenioribus
3 Iudæorum principibus Syriæ. * & proſpera-
ta ſunt ſacroſancta opera prophetantibus
4 Aggæ & Zachariæ prophetis. * Et conſum-
mauerunt omnia per præceptum Domini
5 Dei Iſrael, & ex conſilio Cyri, & Darij, &
Artaxerxis regis Perſarum. * Et conſumma-
ta eſt domus noſtra uſque ad tertii & uiceſi-
mā diē menſis Adar, ſexto anno Darij regis.
6 * Et fecerunt filij Iſrael & ſacerdotes & Le-
uitæ, & ceteri qui erant ex captiuitate, qui
7 appoſiti ſunt ſecundū ea quæ ſcripta ſunt in li-
bro Moysi. * Et obtulerunt in dedicationem
templi Dñi, tauros centum, arietes ducentos,
8 agnos quadringentos, & hædoſ pro peccatis
uniuſi Iſrael, duodecim, ſecundum nume-
9 rum tribuum Iſrael. * Et ſteterunt ſacerdo-
tes & Leuitæ amiſi ſtolis per tribus ſuper
omnia opera Domini Dei Iſrael ſecundum
librū Moysi, & oſtiarij per ſingulas ianuas.
10 * Et egerunt filij Iſrael cū his qui erant ex
captiuitate, illud Phaſe quatuordecima luna
menſis primi, quando ſanctificati ſun ſacer-
11 dotes & Leuitæ. * Omnes filij captiuitatis
non ſunt ſimul ſanctificati, quia Leuitæ om-
nes ſimul ſanctificati ſunt. * Et immolau-
12 erunt Phaſe uniuerſi filij captiuitatis, &
fratribus ſuis ſacerdotibus, & ſibimetipſis.
13 * Et manducauerunt filij Iſrael, qui erant, 16

ex captiuitate omnes qui remanſerant ab
omnibus exactionibus gentium terra quæ
14 ſentes Domini, * & celebrauerunt diem fe-
ſtum azimorum ſeptem diebus epulante-
15 in conſpectu Domini, * quoniam conuer-
tit conſilium regis Aſyriorum in eos, con-
fortare manus eorum ad opera Domini
Dei Iſrael.

CAP. VIII.

1 **E**t poſt hunc regnante Artaxerxe Per-
ſarum rege, acceſſit Eſdras filius Aza-
2 riæ, filij Haricæ, filij Solome, * filij Sadoc,
ſinij Achitob, filij Ameri, filij Azahel, filij
Bocci, filij Abiſue, filij Phimees, filij Fleaza-
3 ri, filij Aaron primi ſacerdotis : * hic Eſdras
aſcendit de Babilonia, cum eſſet ſcriba &
ingenioſus in lege Moysi, quæ data eſt a
4 Domino Deo Iſrael docere & facere. *
Dedit ei rex gloriam, quòd inueniſſet gratiā
in omni dignitate deſiderio in conſpectu
5 eius. * Et accendebat ſimul cum ipſo ex
filij Iſrael, & ſacerdotibus & Leuitis, & ſa-
6 cris cantoribus templi, & oſtiariis, & ſeruis
templi in Ieruſalem. * Anno ſepimo regnā-
te Artaxerxe, in quinto menſe : hic annus
7 ſeptimus eſt regni, excurrentes de Babilonia
nouidunio quinti menſis, * uenerunt Ieroſo-
lymam iuxta præceptum illius ſecundum
proſperitatem itineris a Domino ipſorū da-
8 tā eis. * In his enim Eſdras magnam diſci-
plinam obtinebat ne prætermitteret quid-
quam eorum, quæ eſſent ex lege Domini &
9 præceptis, & docendo uniuerſi Iſrael omne
iuſtitia & iudicium. * Accedentes autem,
qui ſcribebant ſcripta Artaxerxis regis tra-
10 diderunt ſcriptum, quod obuenerat ab
Artaxerxe rege ad Eſdrā ſacerdotē, & lecto-
rem legis Domini, cuius exemplum ſubie-
11 tū eſt. * R E X Artaxerxes Eſdræ ſacerdoti
& lectori legis Domini ſalutem. * Huma-
nior ego iudeis in beneficiis, præceptis
qui deſiderant ex gente Iudæorū ſua ſponte,
& ex ſacerdotibus & Leuitis, qui ſunt in re-
12 gno meo, comitari tecū in Ieruſalē. * Si qui
ergo cupiunt ire tecū, conueniant, & proſci-
ficantur ſicut placuit mihi & ſeptem ami-
13 cis meis conſiliariis, * ut uiſitē ea quæ agi-
tur ſecundū Iudæam & Ieruſalem, obtinean-
14 tes ſicut habes in lege Domini, & ſerā mu-
nera Domino Deo Iſrael, quæ uoui ego &
amici Ieruſalem, & omne aurum & argen-
tum, quòd inuentum fuerit in regione Baby-
15 loniæ Domino in Ieruſalē cū illo, * quod eſt
donatum pro ipſa gente in templū Dñi eorū
quod eſt in Ieruſalem : ut colligatur hoc au-
rum & argentum ad tauros & arietes, &
agnos, & hædoſ, & quæ his ſunt congruen-
tia, ut offerāt hoſtias Dño ſuper alta- re Do-

7 anni ipsorum quod est in Ierusalem. * Et
 omnia quaecumque uolueris cum fratribus
 tuis facere auro & argento, perface pro uolun-
 tate tua secundum praeceptum Domini
 Dei tui: * & sacrosancta uasa, quae data sunt
 tibi ad opera domus Domini Dei tui, quae est
 Ierusalem: * & cetera quaecumque tibi subue-
 nient ad opera templi Dei tui, dabis de re
 gali gazophylacio: * cum uolueris cum fra-
 tribus tuis facere auro & argento, perface scilicet
 dum uoluntatem Domini. * Et ego quidem
 rex Artaxerxes praecepi custodibus thesaurorum
 Syriae & Phoeniciae, ut quaecumque scripserit
 Esdras sacerdos, & lector legis Domini, dili-
 genter detur ei usque ad argenti talenta cen-
 tum, similiter & auri: * & usque ad frumenti
 modios centum, & uini amphoras centum,
 & alia quaecumque abundant sine taxatione.
 * Omnia secundum legem Dei sicut Deo al-
 tissimo, ne forte exurgat ira in regno regis, &
 filij, & filiorum eius. * Vobis autem dicitur,
 ut omnibus sacerdotibus & Leuitis, & sacris
 cantoribus, & seruis templi, & scribis templi
 huius, * nullum tributum, neque ulla alia in
 dictio irrogetur, nec habeat quisquam pote-
 statem obicere eis quicquam. * Tu autem
 Esdras secundum sapientiam Dei constitue
 iudices & arbitros in tota Syria, & Phoenice:
 & omnes qui legem Dei tui non nouerunt,
 doce: * ut quoque transgressi fuerint legem,
 diligenter plebantur sine morte, sine crucia-
 tu, siue etiam pecuniae multatione uel abdu-
 ctione. * Et dixit Esdras scriba Benedictus
 Deus patrum nostrorum, qui dedit hanc uolun-
 tatem in cor regis, clarificare domum suam,
 quae est in Ierusalem, * & me honorificauit
 in conspectu regis, & consiliarium, & ami-
 corum, & purpuratorum eius. * & ego constans
 animo factus sum secundum opitulationem
 Domini Dei mei & congregaui ex Israel
 uiros, ut simul ascenderent mecum. * Et
 hi sunt praepositi secundum suas patrias, &
 principatus portionales eorum qui mecum
 ascenderunt de Babylonia in regno Artaxer-
 xis. * Et ex filiis Phares, Gersomus ex filiis
 Siemarith, Amenos: filiorum Dauid, Ach-
 hus filius Seccilix: * ex filiis Phares, Zacha-
 rias, & cum eo reuersi sunt uiri centum quin-
 quaginta: * ex filiis ductoris Moabitionis
 Zareai, & cum ipso uiri ducenti quinquagin-
 ta: * ex filiis Zachues, Iechonias Zecholei, &
 cum ipso uiri ducenti quinquaginta: * ex fi-
 liis Sala, Maasias Gotholiz, & cum ipso vi-
 ri septuaginta: * ex filiis Saphatiz, Zarias
 Micheli, & cum ipso uiri octoginta: * ex fi-
 liis Iob, Abdias Ieheli, & cum ipso uiri du-
 centi duodecim: * ex filiis Baniz, Salimoch,
 filius Iosaphiz, & cum ipso uiri centum se-
 xaginta: * ex filiis Beer, Zacharias, Bebei,
 & cum ipso uiri ducenti octo: * ex filiis
 Bzead, Ioannes Eccetan, & cum ipso uiri ce-

42 tum decem: * ex filiis Adonicam ipsis po-
 stremis, & haec sunt nomina eorum, Elipha-
 lam filius Gebel, & Semeias, & cum ipso vi-
 ri septuaginta. * Et congregaui eos ad fluui-
 um qui dicitur Thia, & metaui eos ad fluui-
 um, & recognoui eos. * Et ex filiis sacerdo-
 tum & Leuitarum non inueni illic. * Et mi-
 si ad Eleazarum, & Eccelam, & Mafsam, & Malo-
 bam, & Bnaatham, & Sameam, & Ioribam, Nathan,
 Enuagam, Zachariam, & Mosolam, cum ipsis
 ductores & peritos: * & dixi eis ut uenirent
 ad Loddeum, qui erat apud locum gazo-
 phylacii. * Et mandaui eis ut dicerent Lod-
 deo, & fratribus eius, & illis qui erant in gazo-
 phylacio: ut mitterent nobis eos qui sacer-
 dotio fungerent in domo Domini Dei nostri:
 * & adduxerunt nobis secundum manum ualidam
 Domini Dei nostri uiros peritos ex fi-
 liis Moholi, filij Leui, filij Israel, Sebebian,
 & filios & fratres, qui erant decem & octo:
 * Asbiam, & Amin ex filiis filiorum Chana-
 nai, & filii eorum uiri uiginti. * Et ex his, qui
 templo seruiebant, quos dedit Dauid, & ipsi
 principes ad operationem Leuitis templo ser-
 uientium ducenti uiginti. Omnia nomina si-
 gnificata sunt in scripturis. * Et uoui illic ie-
 tunium iuuenibus in conspectu Dei, ut quae-
 rerem ab eo bonum iter nobis, & qui nobis
 seruarent, & filij, & pecoribus praesidio fa-
 cerent. * Erubui enim petere a rege pedes & equi-
 tes in comitatu, tutelae gratia contra aduer-
 sarios nostros. * Diximus enim regi, quoniam uir-
 tus Domini erit cum eis qui inquirunt eum
 in omni afflictu. * Et iterum deprecati sumus
 Dominum Deum nostrum secundum haec:
 quem & propitium habuimus, & copotes fa-
 cti sumus Deo nostro. * Et separaui ex ple-
 bis praepositis, & sacerdotibus templi uiros
 duodecim, & Sedebiam, & Aiamnam, & cum
 eis ex fratribus eorum uiros decem: * & ap-
 pendi eis aurum & argentum & uasa sacerdo-
 talia domus Dei nostri, quae donauerat res,
 & consiliarij eius, & principes, & omnes Israel.
 * Et cum appendissem, tradidi argenti talen-
 ta centum quinquaginta, & uasa argentea talen-
 torum centum, & auri talenta centum, & uasorum
 aurorum septies uiginti, & uasa aerea de bono
 praesidio splendens, duodecim, auri speciem
 reddentia. * & dixi eis: Et uos sancti estis
 Domino, & uasa sunt sancta, & aurum, &
 argentum notum est Domino Deo patrum
 nostrorum. * Vigilate & custodite, donec tra-
 datis ex plebis praepositis, & sacerdotibus &
 Leuitis, & principibus ciuitatum Israel in
 Ierusalem, in pastophorio domus Dei nostri.
 * Et hi qui susceperunt sacerdotes & Leuitas
 aurum & argentum & uasa, intulerunt in Ie-
 rusalem in templum Domini. * Et promouimus
 a fluuii Thia, die duodecima mensis
 primi, usque uero introiimus in Ierusalem.
 * Et cum factus fuisset tertius dies, quarta autem

die ponderatum aurum, & argentum traditum est in domo Domini Dei nostri, Mari-
 64 moth filio Iori sacerdoti. * & cum ipso erat Eleazar filius Phinees & erant cum ipsis Isaias filius Iesu, & Medias, & Banni filius
 65 Leuitæ ad numerum, & ad pondus vniuersæ. * Et scriptum est pondus ipsorum eadem hora.
 66 * Qui autem uenerunt ex captiuitate, obulerunt sacrificium Domino Deo Israel, tauros duodecim pro omni Israel, arietes octoginta
 67 sex, agnos septuaginta duos, hircos pro peccato duodecim, & pro salute vacas duodecim, omnia in sacrificium Domini. * Et elegerunt præcepta regis regalibus dispensatoribus, & subregulis Cæsæryæ, & Phœnicis : & honorificauerunt gentem, & templum Dñi.
 69 * Et consummatis his, accesserunt ad me præpositi, dicentes : Non segregauerunt genus Israel, & principes, & sacerdotes, & Leuitæ,
 70 * & alienigenæ gentes & nationes terræ immunditias suas a Chananzis, & Hethæis, & Phereziis, & Iebuzæis, & Moabitibus, & Aegyptiis, & Idumæis. coniuncti enim sunt filii
 71 vester eorum & ipsi, & filii eorum, & misit est semen suum alienigenis gentibus terræ : & participes erant præpositi, & magistratus iniquitatis eius ab initio ipsius regni. * Et
 72 mox ut audiui ista, conficidi uestimenta & facti tunicæ : & laceras capillos capitis, & barbam, sed dolens & mestus. * Et conuenerunt quotquot tunc mouebantur in uerbo Domini Dei Israel ad me lugentem super iniquitatem istam, & sedebam tristis vsq. ad sacrificium uespertinum. * Et consurgens a ieiunio, coccillis habens uestimenta & sacram tunicam ingeniculam, & extendens manus ad Domi-
 74 num. * dicebam : Domine confusus sum, & reueritus sum ante faciem tuam. * Peccata enim nostra multiplicata sunt super capita nostra, & iniquitates nostræ exaltate sunt
 75 usque ad cælum. * Quoniam a temporibus patrum nostrorum sumus in magno peccato vsque ad diem hunc. * Et propter peccata nostra, & patrum nostrorum sumus traditi cum fratribus nostris, & cum sacerdotibus nostris, regibus terræ in gladium & captiuitatem, & depredationem cum confusione vsque in hodiernum diem. * Et nunc
 77 quantum est hoc quod cõigit nobis misericordia abste Dñe Deus, & relinque nobis radicem, & nomē in locū sanctificationis tuæ,
 80 * & detegere luminare nostrum in domo Domini Dei nostri, dare nobis cibum in omni tempore seruitutis nostræ. * Et cū seruiremus non fuimus derelicti a Domino Deo nostro : sed constituit nos in gratia, ponens nobis reges Persarum dare cibum, * & clarificare templum Domini Dei nostri, & edificare desertam Sion, dare nobis stabilitatem in Iudæa, &
 82 Ierusalem. * Et nunc quid dicimus Dñe habentes hæc ? Transgressi enim sumus præce-

pta tua, quæ dedisti in manus puerorum tuorum prophetarum, * dicens : Quoniam terra, in quam introiisti possidere hereditatem eius, terra polluta est conuinationibus alienigenarum terræ, & immundiciis illorum repleuerunt eam totam immundiciis suis. * Et nunc filias uestras non coniungetis filiis eorum, & filias eorum non accipietis filiis uestris, * & non inquiretis pacem habere cum illis omni tempore, ut inualescentes manducetis opima terræ, & hereditatem distribuatis filiis vestris usque in ætuum. * Et quæ contingant nobis, omnia sunt propter opera nostra mala ligna, & magna peccata nostra. * Et dedisti nobis talē radicem, & rursum reuersi sumus transgredi legitimam uiam, uti commiseremur immundiciæ alienigenarum gentium terræ huius. * Nonne iaceris nobis perdere nos, quo adusque nõ relinquitur radix & nomen nostrum ? * Domine Deus Israel utax es. Derelicta est enim radix vsque in hodiernum diem. * Ecce, nunc sumus in conspectu tuo in iniquitatibus nostris. Non est enim adhuc stare ante te in his. * Et cum adorando confiteretur Esdras, sens, humi prostratus ante templum, congregati sunt ante eum ex Ierusalem turba magna ualde uiri, & mulieres, & iuuenes, & iuuentulæ. Fleus. n. erat magnus in ipsa multitudine. * Et eum clamasset, Iechonias Ieheli ex filiis Israel, dixit Esdras : Nos in Dominum peccauimus quod collocauimus nobis in matrimonium mulieres alienigenas ex gentibus terræ. * Et nunc es super omnem Israel. In his ergo isti iussurandus a Domino expellere omnes uxores nostras quæ ex alienigenis sunt cum filiis earum. * Sicut tibi decretum est a maioribus secundum legem Domini exurgens explicata. * Ad te enim spectat negotium, & nos tecum sumus uiriliter fac. * Et exurgens Esdras adiunxit principes sacerdotum & Leuitas, & omni Israel facere secundum hæc, & iurauerunt.

C A P. IX.

1 **E**T exurgens Esdras ab ante atrium templi, abiit in palæstrophorium Ionathæ filii Nafabi, * & hospitatus illic non gustauit panem, nec aquam bibit super iniquitatem multitudinis. * Et facta est peditatio in omni Iudæa, & in Ierusalem omnibus qui erant ex captiuitate in Ierusalem congregati, ut quicumque non occurreret bido, uel triduo diei secundum iudicium assidentium seniorum, tollerentur faculæ suæ, & ipse alienus iudici caretur a multitudine captiuitatis. * Et congregati sunt omnes qui erant ex tribu Iudæ, & Benjamin in tribus diebus in Ierusalem. hic
 6 mēsis est nonus, dies mēsis uicesimus. * Et sedit omnis multitudo in area templi tremantes, propter hyemen præsentem. * Et

exurgens Esdras, dixit illis: Vos inique fecistis collocantes uobis in matrimoniu uxores alienigenis, ut adderetis ad peccata Israel.
 8 * Et nunc date confessionem, & magnificetiam Domino Deo patrum nostrorum: * & perficite uoluntatem ipsius, & discedite a gentibus terra, & ab uxoribus alienigenis. * Et clamauit omnis multitudo, & dixerunt uoce magna: Sicut dixisti, faciemus. * Sed quoniam multitudo magna est, & tempus hybernium, & non possumus in subsidia stare: & hoc opus non est nobis unius diei, neque bidui multum, nisi in his peccauimus: * At praepositi multitudinis, & omnes qui nobiscum inhabitant, & quotquot habent uxores apud se alienigenas, * & assistant accepto tempore ex omni loco presbyterij & iudices usque quo soluant iram Domini negotij huius.
 14 * Ionathas autem filius Eueli, & Ozias Thecam susceperunt secundum haec: & Bosoramos, & Leuis, & Sabbathus simul cooperati sunt cum illis. * Et steterunt secundum haec omnia uniuersi qui erant ex captiuitate.
 16 * Et elegit sibi uiros Esdras sacerdos principes magnos de patribus eorum secundum nomina: & cōfederet nouilunio mensis decimi examinare negotiū istud. * Et determinatū est de uiris qui habebant uxores alienigenas usque ad neomeniam primi mensis: * & inuenti sunt ex sacerdotibus permixti qui habebant alienigenas uxores. * Ex filiis Iesulij Iosedec, & fratribus eius: Mafes, & Elizerus, & Ioribus, & Ioadeus, * & iniecerunt manus ut expellerent uxores suas: & ad lectum in exortationem, artem pro ignorantia sua. * & ex filiis Semmeri: Mafes & Elses
 11 & Ieelech, Azarias. * & ex filiis Fosere: Iimofias, Hismagenis, & Nathane, Iusso, Reddus, & Thalsas. * & ex Leuitis: Iorabbus, & Semeis, & Colmis, & Calitas, & Falcas, & Coluas, & Elionas. * & ex sacris cantoribus, Eliasib, Zaccarus. * & ex ostiariis: Salumus, & Tolbanes. * & ex Israel: ex filij Foro, Ozi, & Remias, & Gaddias, & Melchias, & Michelus, Eleazarus, & Iammebias, & Banas. * & ex filijs Iolaman: Chamas, & Zacharias, & Iezrelus, & Ioddus, & Erimoth,
 18 & Helias. * & ex filijs Zathoim: Eliadas, & Liasumus, Zochias, & Larimoth, & Zabdis,
 19 & Tebedias. * & ex filijs Zebes: Ioannes, & Amanias, & Zabdias, & Emeus. * & ex filijs Banni: Olamus, & Maluchus, & Ieddens, & Iafus, & Azabus, & Ierimoth. * & ex filijs Addin: Naathus, & Moofias, & Calcus, & Raanas, Mafes, Mathathias, & Beseel,
 22 Bonnus, & Manasses. * & ex filijs Nuas: Nonas, & Afeas, & Melchias, & Saneus, & Simo, Benjamin, & Malchus, & Marras. * & ex filiis Afom: Carianeus, Mathathias, & Banus, & Eliphalas, & Manasses, & Semei.
 24 * & ex filiis Banni: Ieremias, & Moadias, &

Abramus, & Ioel, & Baneas, & Pelias, & Ionas, & Marinoch, & Eliasib, & Mathaneus, & Eliasib, & Orizax, & Dielus, & Semedius, & Zambiris, & Iosephus. * & ex filiis Nobei: Idelus, & Mathathias, & Sabadus, & Zecheda, Sedmi, & Iessei, Baneas. * omnes isti conuenerunt sibi uxores alienigenas, & dimiserunt eas cum filiis. * Et inhabitauerunt sacerdotes & Leuitae: & qui erant ex Israel in Ierusalem, & in tota uia regione nouilunio mensis septimi. Et erat filius Israel in comorationibus suis. * Et congregata est omnis multitudo finis in areā, quae est ab oriente portae sacrae: * & dixerunt Esdra pontifici, & leuitori, ut afferret legem Moysi, quae tradita est a Domino Deo Israel. * (Et attulit Esdras pontifex legem omni multitudini eorum a uero usque ad mulierem, & omnibus sacerdotibus audire legē nouilunio mensis septimi. * Et legebat in asea, quae est ante sacram portam templi, a prima luce usque ad uesperam corā uiris & mulieribus. Et dederunt omnes sensum ad legē. * Et stetit Esdras sacerdos, & leuitor legis super ligneum tribunal quod fabricatam erat. * Et steterunt ad eum Mathathias, & Samus, Auanias, Azarias, Urias, Ezechias, & Balsamus ad dexteram: * & ad sinistram Faldews, Misael, Malachias, Abusthas, Sabus, Nabadias, & Zacharias. * Et assumptis Esdras librum corā omni multitudo praesidebat enim in gloria in conspectu omnium. * Et cum absoluisset legem, omnes erecti steterunt: & benedixit Esdras Dominum Deum altissimi, Deum Sabaoth omnipotentem. * Et respondit omnis populus, Amen. Et eleuatis sursum manibus procidentes in terram, adorauerunt Dominum. * Iesus, & Baneas, & Sarebias, & Iaddimus, & Accubus, & Sabbathus, & Calinthes, & Azarias, & Ioradus, & Ananias, & Philias Leuitae. * qui docebant legem Domini, & in multitudine legebant legem Domini, & praeferebant singuli eos, qui intelligebant lectionem. * Et dixit Atharathes Esdras pontifici, ei leuitori, & Leuitis, qui docebant multitudinem, * dicens. Dies hic sanctus est Domino. Et omnes habent, cum audissent legem. * Et dixit Esdras, Digressi ergo manducate pinguiissima quaeque, & bibite dulcissima quaeque, & mitte munera his qui non habent. * Sanctus enim est hic dies Domini, & nolite mesti esse. Dominus enim clarificabit uos. * Et Leuitae denunciabant in publico omnibus, dicentes, Dies hic sanctus est, nolite mesti esse. * Et abiurunt omnes manducare, & bibere, & epulari, & dare munera his qui non habebant, & epularentur. Magnifice enim sunt exaltati uerbis quibus edocui sunt.
 26 * & congregati sunt uniuersi in Ierusalem celebrare Iactilam, secundum testamentum Dominus Dei Israel.

LIBER ESDRAE

Q V A R T V S.

C A P V T P R I M V M.

1 **L**IBER Eſdræ prophete
 ſecundus, filii Sarei, filii
 2 Aſarei, filii Helcia, filii Sa-
 dania, filii Sadoch, filii Achi-
 3 tob, filii Achiz, filii Phi-
 nees, filii Heli, filij Ame-
 riaz, filij Aſiel, filii Mari-
 moth, filii Arna, filii Ozia,
 filii Porith, filii Abiſet, filii Phinees, filii
 4 Elcazar, filii Aaron ex tribu Leui, qui ſuit
 captiuus in regione Medorum, in regno Ar-
 5 taxerxis regis Perſarum. Et factum eſt ver-
 6 bum Domini ad me, dicens, Vade, & nun-
 cia populo meo ſacina iſorum, et filiis eo-
 7 rum iniquitates, quas in me admiferunt, vt nu-
 8 tiant filiis filiorum: quia peccata parentu
 iſorum in illis creuerunt. Obliti enim mei
 9 ſacrificauerunt diis alienis. Nonne ego edu-
 xi eos de terra Aegypti de domo ſeruitutis?
 10 Ipsi autem irritauerunt me, et conſilia mea
 11 ſpreuerunt. Tu autem excute comam capi-
 tis tui, & proſice omnia mala ſuper illos: quo-
 12 niam non obediuerunt legi meæ. Populus au-
 13 tem eſt indiſciplinatus. Vſquequo eos ſu-
 14 ſtinebo, quibus tanta beneficia contuli? Re-
 15 ges multos propter eos ſubuerui. Pharaonem
 cum pueris ſuis, et omnem exercitum eius
 16 percuſſi. Omnes gentes a facie eorum per-
 17 didi, et in Oriente provinciarum duarum po-
 18 pulos Tyri et Sidonis diſſipavi, & omnes ad-
 19 verſarios eorum interfeci. Tu vero loque-
 20 re ad eos, dicens: Hæc dicit Dominus. Nem-
 21 pe ego vos per mare tranſmeavi, et plateas
 22 vobis initio munias exhibui. ducem vobis
 23 dedi Moſen, & Aaron ſacerdotem: lucem
 24 vobis per columnam ignis præſtiti, et ma-
 25 gna mirabilia feci in vobis: vos autem mei
 26 obliti eſtis, dicit Dominus. Hæc dicit Do-
 27 minus omnipotens: Cornu vobis in ſigno
 28 fuit, caſtra vobis ad tutelam dedi, et illic mur-
 29 tuiſtis: et non triuſtaſtis in nomine meo
 30 de perditione inimicorū veſtrorum: ſed ad-
 31 huc nunc vſq. murmuratiſis. Vbi ſunt bene-
 32 ficia, quæ præſtiti vobis? Nonne in deſerto
 33 cū eſuriretis, proclamatiſtis ad me, dicentes:

1 **V**t quid nos in deſertū iſtud adduxiſti inter-
 ficere nos? melius nobis fuerat ſeruire Aegy-
 2 ptiiſ, quam mori in deſerto hoc. Ego dolui
 3 genitus veſtros, et dedi vobis manna in e-
 4 ſcā. Panē angelorum manducaſtis. Nonne
 5 cum ſitietis, petram excidi, et fluxerūt aquæ
 6 in ſatiritate? propter aſus foliis arborū vos
 7 texti. Diuiſi vobis terras pingues: Chana-
 8 nō, et Pherezæos, et Philithæos a facie ue-
 9 ſtra proieciti: quid faciū vobis adhuc dicit Do-
 10 minus? Hæc dicit Dominus omnipotens.
 11 In deſerto non eſſetis in ſumme Amorrhæo
 12 ſitientes, et blaſphemantes nomen meum,
 13 nō ignem vobis pro blaſphemijs dedi, ſed
 14 mitteſ lignum in aquam, dulce feci flu-
 15 men. Quid tibi faciam Iacob? Noluſti obe-
 16 dire Iuda. Tranſferam me ad alias gentes,
 17 et dabo eis nomen meum, vt cuſtodiant legiti-
 18 ma mea. Quoniam me dereliquiſtis, et ego
 19 vos derelinquam. Petentibus vobis a me mi-
 20 ſericordiam, non miſerebor. Quando inno-
 21 cabitis me, ego non exaudiam vos. Macula-
 22 ſtis enim manus veſtras ſanguine, et pedes
 23 veſtri impigri ſunt ad committenda homi-
 24 cidia. Non quaſi me dereliquiſtis, ſed vos
 25 ipſos, dicit Dominus. Hæc dicit Do-
 26 minus omnipotens: Nonne ego vos rogavi, vt
 27 pater filios, et ut mater filias, et ut nutrix
 28 paruulos ſuos, ut eſſetis mihi in populum,
 29 et ego vobis in Deum, et vos mihi in filios,
 30 & ego vobis in patrem? Ita vos collegi,
 31 ut gallina pullos ſuos ſub alas ſuas. Modo
 32 autem quid faciam vobis? Proſticiam vos a
 33 facie mea. Oblationem cum mihi attrule-
 34 ricis, auertam faciem meam a vobis. Dies
 35 enim feſtos veſtros, et neomenias et cricum
 36 ciſiones repudiaui. Ego miſi pueros meos
 37 prophetas ad vos, quos acceptos interfeciſtis,
 38 et laniaſtis corpora eorum, quorum ſangui-
 39 nē exquiri, dicit Dominus. Hæc dicit Do-
 40 minus omnipotens, Domus veſtra deſerta eſt:
 41 Proiciā vos ſicut ventus ſtipulam, & filii
 42 procreationem non facient: quoniam man-
 43 datum meum neglexerunt, et quod malum
 44 eſt coram me, fecerunt. Tradam domum

vestras populo uenientis, qui me non audientes credunt: quibus signa non ostendi, facient quæ præcepi. * Prophetas non uiderunt, & memorabuntur iniquitatum eorum.

17 * Testor populi uenientis gratiam, cuius paruuli exultant cum lætitia, me non uidentes oculis carnalibus, sed spiritu credentes quæ dixi. * Et nunc frater aspice, quæ gloria: & uide populum uenientem ab oriente,

39 * quibus dabo ducatum Abraham, Isaac, & Iacob, & Osée, & Amos, & Michæ, & Iocel, & 40 Abdiel, & Ionaz, * & Nahum, & Habacuc, Sophonias, Aggei, Zacharie, & Malachias, qui & angelus Domini uocatus est.

C A P. II.

1 **H**æc dicit Dominus: Ego eduxi populum istum de seruitute, quibus mandata dedi per puero meo prophetas, quos audire noluerunt, sed irrita fecerunt mea consilia. * Mater quæ eos genuerunt, dicit illis: Ite filij, quia ego uidua sum & derelicta.

3 * Educaui uos cum lætitia, & amisi uos cum luctu & tristitia, quoniam peccastis coram Domino Deo uestro, & quod malum est coram eo, facistis. * Modo autem quid faciem uobis? Ego uidua sum & derelicta: ite filij, & 5 petite a Domino misericordiam. * Ego autem te pater testem inuoco super matrem filiorum, qui noluerunt testamentum meum seruare, * ut des eis confusionem, & matrem eorum in direptionem, ne generatio eorum 7 fiat. * Dispergantur in gentes nomina eorum, deleantur a terra: quoniam spreuerunt sacramentum meum. * Væ tibi Assur, qui abscondis iniquos penes te, Gens mala, memorare quid fecerim Sodomæ & Gomor- 9 rhe, * quorum terra iacet in piceis glebis & aggeribus cinerum. sic dabo eos, qui me non audierunt, dicit Dominus omnipotens.

10 * Hæc dicit Dominus ad Esdras, Nuncia populo meo, quoniam dabo eis regnum I- 11 rusalem, quod daturus eram Israel. * Et sumam mihi gloriam illorum, & dabo eis tabernacula æterna, quæ preparaueram illis. * Li- 12 gnū uitæ erit illis in odore unguentis, & non laborabunt, neque fatigabuntur. * Ite, & accipietis. Rogate uobis dies paucos, ut immo- 14 rentur. Iam paratum est uobis regnum: uiuigate. * Testare cælum & terram. Con- 15 trui enim malum, & creauit bonum, quia uiuo ego, dicit Dominus. * Mater amplecte- 16 re filios tuos, educa illos cum lætitia. Sicut columba confirma pedes eorum: quoniam te elegi, dicit Dominus. * Et resuscitabo mortuos de locis suis, & de monumentis edu- 17 cam illos quoniam cognoui nomen meum in Israel. * Noli timere mater filiorum: quoniam 18 te elegi, dicit Dominus. * Mittam tibi adiutorium pueros meos Isaiam & Ieremiam, ad

quorum consilium sanctificauit, & parauit tibi arbores duodecim grauatas varijs fructibus, * & totidem fontes fluentes lac & mel: & montes immanes septem, habentes rosam & liliū, in quibus gaudio implebo filios tuos. * Viduam iustificabo, pupillo iudicabo, egenti da, orphanum tuere, nudum uesti, * contrafactum & debilem cura, claudum irridere noli, tutare mancum, & ceterum ad uisionem claritatis meæ admitte.

22 * Senem & iuuenem intra muros tuos sena- 23 na: * mortuos ubi inueneris, signans commun- 24 da sepulchro, & dabo tibi primam sessionem in resurrectione mea. * Pausa & quiesce po- 25 pulus meus, quia ueniet requies tua. * Nutrix 26 bona nutri filios tuos, confirma pedes eorum. * Seruos, quos tibi dedi, nemo ex eis interiet: 27 eos ego non requirā de numero tuo. * Noli fati- 28 gari. Cū uenerit dies pressuræ & angustię, alij plorabunt: & tristes erunt: tu autem 29 hilaris & copiosa eris. * Zelabunt gentes, & 30 nil aduersus te poterunt, dicit Dominus. * Manus meæ regent te, ne filij tui gehem- 31 nam uideas. * Iucundare mater cum filiis tuis, quia ego te eripiam, dicit Dominus.

32 * Filios tuos dormientes memorare. quoniam ego eos educaui de lateribus te re, & 33 misericordiam cum illis faciam: quoniam misericors sum, dicit Dominus omnipotens. * Amplectere natos tuos usque dum uenio, 34 & prællem illis misericordiam: quoniam exuberant fontes mei, & gratia mea non deficiet. * Ego Esdras præceptum accepi a Dño in monte Oreb, ut irem ad quos cū 35 venirem, reprobaurent me, & respuerunt mandatum Domini: * Ideoque uobis dico gentes, quæ auditis, & intelligitis, Expe- 36 ctate pastorem uestrum, requiem æternitatis, dabit uobis: quoniam in proximo est ille, 37 qui in fine sæculi adueniet. * Parati estote ad præmia regni, quia lux perpetua lucebit 38 uobis per æternitatem temporis. * Fugite umbram sæculi huius: accipite iucunditatem glorię uestrę. Ego testor palam saluati- 39 rem meum. * Commendatum donum accepit & iucundamini, gratias agentes ei qui 40 uos ad cælestia regna uocauit. * Surgite & stete & uidete numerum signatorum in con- 41 uiuiō Domini. * Qui se de umbram sæculi transfulerunt, splendidas tunicas a Domino 42 acceperunt. * Recipe Sion numerum tuū, & excludere candidatos tuos qui legem Domini cō- 43 pleuerunt. * Filiorum tuorum, quos optabas, plenus est numerus. * Ruga imperium Domini ut sanctificetur populus tuus qui uo- 44 catus est initio. * Ego Esdras uidi in monte Sion turbam magnā, quā numerare non potui, & omnes canticis collaudabant Dominum. * Et in medio eorū erat iuuenis statura cel- 45 sus, eminētor omnibus illis, & singulis eorū capiti- bus imponebat coronas, & magis exal-

tabatur: Ego autem miraculo tenebar.
 44 * Tunc interrogavi angelum, & dixi: Qui
 45 sunt hi, Domine? * Qui respondens dixit
 mihi: Hi sunt qui mortalem tunicam de-
 posuerunt, & immortalem sumperunt, &
 confessi sunt nomen Dei: Modo coronan-
 46 tur, & accipiunt palmas. * Et dixi angelo:
 Ille iuuenes, quis est, qui eis coronas im-
 47 nit, & palmas in manus tradit? * Et respon-
 dens dixit mihi: Ipse est filius Dei, quem
 in seculo confessi sunt: ego autem magnifi-
 ficare eos cepi, qui fortiter pro nomine Do-
 48 mini steterunt. * Tunc dixit mihi angelus:
 Vade, annuncia populo meo, qualia & quan-
 ta mirabilia Domini Dei vidisti.

CAP. III.

1 A Nno tricesimo ruina ciuitatis eram in
 Babylone, & conurbatus sum super cu-
 biculo meo racumbens, & cogitationes meas
 2 ascendebant super cor meum: * quoniam
 vidi desertionem sion, & abundantiam eo-
 3 rum qui habitabant in Babylone. * & ven-
 tilatus est spiritus meus vade, & cepi loqui
 4 ad Alcisimum verba timorata, & dixi: O
 dominator Domine, tu dixisti ab initio, quod
 5 plantasti terram, & hoc solus, & impera-
 sti populo, * & dedisti Adam corpus mor-
 tuum: sed & ipsum signentum manuum
 6 tuarum erat, & insussisti in eum spiritum
 vite, & factus est viuens coram te: * & in-
 dixisti eum in paradiso, quem plantauerat
 7 dextera tua, an equam terra aduentare.
 * Et huiusmodi diligere viam tuam, & prae-
 8 teriuit eam, & statim instituisi in eo mor-
 tem, & in nationibus eius, & nate sunt gen-
 9 tes, & tribus, & populi, & cognationes, quarum
 non est numerus. * Et ambulauit unaque-
 10 que gens in voluntate sua, & mira agebant
 11 coram te, & spernebant praecepta tua. * Ite-
 rum autem in tempore induxisti diluuium
 12 super inhabitantes saeculi, & perdidisti eos.
 13 * Et factum est in inuolucro eorum, sicut
 14 ad moiem, sic his diluuium. * Dereliquisti
 autem unum ex his Noe cum demo sua, &
 15 ex eo iussisti omnes. * Et factum est eum re-
 pissent multiplicari, qui habitabant super ter-
 16 ram, & multiplicauerunt filios & populos
 & gentes multas: & ceperunt iterato im-
 17 pietatem facere plus quam priores. * Et factum
 est eum iniquitatem facerent coram
 te, elegisti tibi viros ex his cui nomen erat
 18 Abraham. * Et dilexisti eum, & demost-
 19 sti ei solam voluntatem tuam: * & disposuisti
 ei testamentum aeternum, & dixisti ei ut non
 iniquam derelinqueret semen eius. Et dedi-
 20 sti ei Isaac, & Isaac dedisti Jacob & Esau.
 21 * Et segregasti tibi Jacob, Esau autem separasti.
 Et factus est Jacob in multitudinem magna.
 22 * Et factus est & educeres semen eius ex Ae-

23 gypto, aduxisti super montem Sina. * Et incli-
 nasti caelos, & stauisti terram, & commouisti or-
 24 bes, & tremere fecisti abyssos, & conturbasti fa-
 25 culum, * & transiit gloria tua portas quar-
 tuor ignis & terramotus, & spiritus, & gelu
 26 tu dares semini Iacob legem, & generationem
 27 Israel diligentiam. * Et non abfultisti ab
 eis cor malignum, ut faceret lex tua in eis fru-
 28 ctum. * Cor enim malignum baiulans primum
 Adam transgressus & victus est, sed &
 29 omnes qui de eo nati sunt. * Et facta est per-
 manens infirmitas, & lex cum corde popu-
 30 li, cum malignitate radicis: & discessit quod
 31 bonum est, & mansit malignum. * Et tran-
 sierunt tempora, & finiti sunt anni: & susci-
 32 tasti tibi seruum nomine Dauid, * & dixi-
 sti ei edificare ciuitatem nominis tui, & of-
 33 ferre tibi in eadem thurs & oblationes. * Et factum
 34 est hoc annis multis, & deliquerunt
 35 qui habitabant ciuitatem, * in omnibus fa-
 cientes sicut fecit Adam & omnes genera-
 36 tiones eius. * Vebantur enim & ipsi corde
 37 maligno. * Et tradidisti ciuitatem tuam in
 38 manibus inimicorum tuorum. * Numquid
 meliora faciunt, qui habitant Babylone?
 39 * Et propter hoc dominabitur Sion? * Factum
 40 est cum venissem huc, & vidissem impleta-
 tes, quarum non est numerus: & delinquentes
 41 multos vidit anima mea hoc tricesimo
 42 anno, & excessit cor meum: * quoniam vi-
 di quomodo sustines eos peccantes, & peper-
 cisti impie agentibus, & perdidisti populum
 43 tuum, & conseruasti inimicos tuos, & non
 44 significasti. * Nihil memini quomodo de-
 beat derelinqui haec. Numquid melio-
 45 ra facit Babylone quam Sion? * aut alia gens
 cognouit te praeter Israel? aut quae tribus cre-
 46 diderunt testamentis tuis, sicut Iacob? * Qua-
 rum merces non comparuit, neque labor fru-
 47 ctificauit. Pertransiens enim pertransiui in
 48 gentibus, & vidi abundantes eas, & non me-
 morantes mandatorum tuorum. * Nunc
 49 ergo pondera in satera nostras iniquitates,
 & eorum qui habitant in seculo: & non in-
 50 uenietur nomen tuum, nisi in Israel. * Aut
 quando non peccauerunt in conspectu tuo,
 qui habitant terram? aut quae gens sic ob-
 51 seruauit mandata tua? * Hos quidem per
 nomina inuenies seruasse mandata tua, gen-
 tes autem non inuenies.

CAP. IIII.

1 E T respondit ad me angelus, qui missus
 2 est ad me, cui nomen Vriel, * & dixit
 mihi, Exceedens excessit cor tuum in seculo
 hoc, & comprehendere cogitas viam Altissi-
 3 mi. * Et dixi: Ita Domine mens. Et re-
 4 spondit mihi, & dixit: Tees vias missus
 sum offedere tibi, & tres similitudines pro-
 5 ponere coram te. * de quibus mihi si sensi-

1 uaueris vnā ex his, & ego tibi demonstra-
 2 bo viam, quam desideras uidere, & docebo
 3 te, unde sit cor malignum. * Et dixi: Lo-
 4 quere Domine meus. Et dixit ad me: Va-
 5 de pondera mihi ignis pondus, aut mensura
 6 mihi flatum venti, aut reuoca mihi diem,
 7 quæ præterijt. * Et respondi, & dixi: Quis
 8 natorum poterit facere, ut me interroges de
 9 his? * Et dixit ad me: Si essem interrogans
 10 te dicens: Quantæ habitationes sunt in cor-
 11 de maris, aut quantæ venæ sunt in principio
 12 abyssi, aut quantæ venæ sunt super firmamē-
 13 tum, aut qui sunt exitus paradisi: * diceret
 14 mihi flatum venti, in abyssum non descendit, ne-
 15 que in infernum adhuc, neque in cælum
 16 quam ascendi. * nunc autem non interro-
 17 gaui te, nisi de igne, & vento, & die, per quæ
 18 transiisti, & a quibus separari non potes: &
 19 non respondisti mihi de eis. * Et dixit mihi:
 20 Tu quæ tuæ sunt, tecum coadulescentia,
 21 non potes cognoscere: * & quomodo pote-
 22 rit uas tuum capere Altissimū viam, & iam
 23 exterius corruptio sæculo intelligere corru-
 24 ptionem euidentem in facie mea? * Et dixi
 25 illi: Melius erat nos non esse, quā adhuc
 26 uiuentes uiuere in impietatibus, & pati, &
 27 non intelligere de qua re. * Et respondit ad
 28 me, & dixit: Proficiscens profectus sum ad
 29 siluam lignorum campi, & cogitauerunt co-
 30 gitationem. * & dixerunt: Venite & ea-
 31 mus, & faciamus ad mare bellum, ut rece-
 32 dat coram nobis, & faciamus nobis alias sil-
 33 uas. * Et similiter fluctus maris & ipsi co-
 34 gitauerunt cogitationem, & dixerunt: Veni-
 35 te ascendentes, debellemus siluas campi,
 36 ut & ibi consummemus nobismetipsis aliā
 37 regionem. * Et factus est cogitatus filiorum
 38 in vanum, uenit enim ignis, & consumpsit eam.
 39 * Similiter & cogitatus fluctuum maris. ste-
 40 tit enim arena, & prohibuit eos. * Si enim
 41 esses iudex horum, quem inciperes iustificare,
 42 antequam condemnare? * Et respondi,
 43 & dixi: Veique vanam cogitationem cogi-
 44 tauerunt. terra enim data est filijs, & mari
 45 locus portare fluctus suos. * Et respondit ad
 46 me, & dixit: Bene tu iudicasti, & quare non
 47 iudicasti tibi metipsi? * Quemadmodum
 48 enim terra filijs data est, & mare fluctibus
 49 suis: sic qui super terrā inhabitant, quæ sunt
 50 super terrā intelligere solūmodo possunt: &
 51 qui super cælos, quæ super altitudinem cæ-
 52 lorum. * Et respondi, & dixi: Deprecor te
 53 Domine, ut mihi detur sensus intelligendi.
 54 * Non enim uolui interrogare de superioribus
 55 tuis, sed de his quæ pertransiunt per nos
 56 quotidie. propter quod Israel datus in op-
 57 probrium gentibus, quem dilexisti populum,
 58 datus est tribus impijs, & lex patrum no-
 59 strorum in interitum deducta est, & disposi-
 60 tiones scriptæ nusquam sunt: * & pertran-
 61 siuimus de sæculo, ut locustæ, & uita nostra

1 stupor & pavor, & nec digni sumus miseri-
 2 cordiam consequi. * Sed quid faciet nomi-
 3 ni suo quod inuocatum est super nos? & de
 4 his interrogauit. * Et respondit ad me, & di-
 5 xit: si fueris platurum scrutatus, frequen-
 6 ter miraberis: quoniam festinans festinat se-
 7 culum pertransire, * & non capit portare
 8 quæ in futuris temporibus iustis repromissa
 9 sunt: quoniam plenum iniustitia est sæculū
 10 hoc & infirmitatibus. * De quibus autem
 11 interrogas, dicam: seminatū enim est ma-
 12 lum, & necdum uenit destructio ipsius.
 13 * Si ergo non inuersum fuerit quod semi-
 14 natum est, & discesserit locus ubi seminatū
 15 est malum, non ueniet ubi seminatū est bo-
 16 num. * Quoniam gramen seminis mali se-
 17 minatum est in corde Adam ab initio: &
 18 quantum impietatis genuit usque nunc,
 19 & generat usque cum ueniat area? * Aesti-
 20 ma autem apud te gramen mali seminis,
 21 quantum fructum impietatis genuit: *
 22 quando fecit fœces spicæ, quarum non
 23 est numerus, quā magnam arē incipent
 24 facere? * Et respondi, & dixi: quomodo, &
 25 quando hæc? Quare modici & mali anni no-
 26 stri? * Et respondit ad me, & dixit mihi:
 27 Non festines tu super Altissimum. Tu enim
 28 festinas inaniter esse super ipsum. nam ex-
 29 cessus tuus multus. * Nonne de his inter-
 30 rogauerunt animæ iustorum in promptuariis
 31 suis, dicentes, Vique spero sic? & quā-
 32 do ueniet fructus aræ mercedis nostræ?
 33 * Et respondit ad ea Ieremiel archangelus,
 34 & dixit: Quando impletus fuerit numerus
 35 seminum in uobis, quoniam in statera pon-
 36 derauit sæculum, * & mensura mensurauit
 37 tempora, & numero numerauit tempora, &
 38 non commouit, nec excitauit vsquedum im-
 39 pletur prædicta mensura. * Et respondi, &
 40 dixi: O dominator Domine, sed & nos om-
 41 nes pleni sumus impietate. * Etne forte
 42 propter nos non impleantur iustorum aræ,
 43 propter peccata inhabitantium super terrā.
 44 * Et respondit ad me, & dixit: Vade, & in-
 45 terroga prægnantem, si quando impleuerit
 46 nouem menses suos, adhuc poterit matrix
 47 eius retinere partum in semetipsa? * Et di-
 48 xi: Non potest Domine. Et dixit ad
 49 me, In inferno promptuariarum animarum
 50 matrix assimilata sunt. * Quemadmodum
 51 enim illa festinat quæ patit effugere neces-
 52 sitatem partus: sic & hæc festinat reddere
 53 ea quæ commendata sunt. * Ab initio tibi
 54 demonstrabitur de his quæ concupiscis ui-
 55 dere. * Et respondi, & dixi: Si inueni-
 56 tiam ante oculos tuos, & si possibile est, &
 57 si idoneus sum, * demonstra mihi, si plus-
 58 quam præteritum sit habet venire, aut plura
 59 pertransierunt supra quā futurum est.
 60 * Quid pertransiuit, scio: quid autem futu-
 61 rum sit ignoro. * Et dixit ad me: sta super

dexteram partem, & demonstrabo tibi interpretationem similitudinis. * Et steti, & uidisti: & ecce fornax ardens transiit coram me: & factum est, cum transiret flamma, uidisti, & ecce superauit fumus. * Post hæc transiit coram me nubes plena a que, & immisit pluuiam impetu multam: & cum transisset impetus pluuiæ, superauerunt in ea guttæ. * Et dixit ad me: Cogita tibi: sicut crescit pluuiæ amplius quam gutta, & ignis quam fumus: sic superabundauit quæ transiit meum. * Superauerunt autem guttæ: & fumus. * & orauisti, dixisti, Putas uiuere usque in diebus illis? vel quid erit in diebus illis? * Respondit ad me, & dixit, De signis, de quibus me interrogas, ex parte possum tibi dicere: de uita autem tua non possum misisse dicere tibi, sed nescio.

C A P. V.

DE signis autem: ecce dies uenient, in quibus apprehendetur qui inhabitant terram in censu multo: & abscondetur ueritas uia: & sterilis erit fide regio: & multiplicabitur iniustitia super hanc quam ipse tu uides, & super quam audisti olim: & erit impositio uestigio quam nunc uides regnare regionem, & uidebunt eam desertam. * Si autem tibi dederit Altissimus uiuere, uidebis post tertiam tubam, & resusciet subito sol noctu, & luna ter in die, & de ligno fons stillabit, & lapis dabit uocem suam, & populi commouebuntur: & regnabit, quem non sperant qui inhabitant super terram, & uolatilium commigrationem facient: * & mare Sodomiticum pisces resciet, & dabit uocem noctu, quia non nouerant multi. * Omnes autem audiet uocem eius, & chaos fiet per loca multa, & ignis frequenter remittetur, & bestie agrestes transmigrabunt, & mulieres menstruæ parient monstra, & in dulcibus aquis salte inuenietur, & amici omnes semetipsos expugnabunt: & abscondetur tunc sensus, & intellectus separabitur in promptuariis sumis: & quæretor a multis, & non inuenietur: & multiplicabitur iniustitia, & inconscientia super terram. * Et interrogabit regio proximam suam, & dicet, Numquid per te pertransiit iustitia iustum faciens? Et hoc negauit. * Et erit in illo tempore, & sperabunt homines, & non impetrabit: laborabunt, & non dirigentur uix eorum. * Hæc signa dicent: tibi per missi sunt mihi: & si oraueris iterum & ploraueris, sicut & nunc, & ieiunaueris septem diebus, & audieris horum maiora. * Et euigilaui, & corpus meum horuit valde: & anima mea laborauit, ut decideret: & tenuit me quæ uenit angelus, qui loquebatur in me, & confortauit me, & statuit me super pedes. * Et factum est in nocte secunda, & uenit ad me Sa-lathiel dux populi, & dixit mihi, Vbi eras? & quare uultus tuus tristis? * Anne scis, quoniam

tibi credibus est Israel in regione transmigrationis eorum? * Exurge ergo, & gusta panem, & non derelinquas nos, sicut pastor gregem suum in manibus luporum malignorum. * Et dixi ei, uade a me, & non proples ad me. Et audiuit, ut dixi: & recessit a me. * Et ego ieiunavi diebus septem ululans & plorans, sicut mihi mandauit Virgel angelus. * Et factum est post dies septem, & iterum cogitationes cordis mei molestæ erant mihi ualde, & resumpsit anima mea spiritum intellectus: & iterum cæpi loqui coram Altissimo sermones, & dixi, Domine, uide ex omni silua terræ, & omnibus arboribus eius, elegisti uineam unicam: & ex omni terra orbis, elegisti tibi foueam unam: & ex omnibus floribus orbis, elegisti tibi liliū unum. * & ex omnibus abyssi maris, replesti tibi riuum uinum: & ex omnibus adificatis ciuitatibus, & edificasti tibi metropolim Sion. * & ex omnibus creatis uolatilibus, nominasti tibi columbam unam: & ex omnibus plasmatis pecoribus, prouidisti tibi ouem unam: * & ex omnibus multiplicatis populis, acqui-suisti tibi populum unum: & ab omnibus probatam legem donasti huic, quem desiderasti populo. * Et nunc Domine, ut quid tradidisti unum pluribus? Et præparasti super unam radicem alias, & disperdidisti unicum tuum in multis: & conculcauerunt eum, qui contradicebant sponsonibus tuis, quique tuis testamentis non credebant. * Et si odisti odisti populum tuum, tuis manibus debet castigari. * Et factum est, cum locutus essem sermones, & missus est angelus ad me qui ante uenerat ad me præterita nocte, & dixit mihi, Audi me, & instruaui te: & intende mihi, & discipiam coram te. * Et dixi: Loquere Domine meus. Et dixit ad me, Valde te in excessu mentis factus es pro Israel: an plus dilexisti eum, quam qui eum fecit? * Et dixi ad eum, Non Domine, sed dolens locutus sum. Torquene enim me re-nes mei per omnem horam, quærentem apprehendere semitam Altissimi, & inuestigare pariem iudicii eius. * Et dixit ad me, Non potes. Et dixi Quare Domine? Ad quid nascebar, aut quare non fiebat matrix matris meæ mihi sepulchrum, ut non uiderem laborem Iacob, & desolationem generis Israel? * Et dixit ad me, Numera mihi quæ nondum nenerant, & collige mihi dispersas guttas, & reuirta mihi aridos flores, & æperi mihi clauis promptuaria, & produci mihi inclusos in eis status: demonstra mihi uocis imaginem: & esse ostendū tibi laborem quæ rugas uideret. * Et dixi, Domine Dñe, qui-n-est qui potest hæc scire, nisi qui cum hominibus habitationem non habet? * Ego autem insipiens: & quoniam potero dicere de his, quibus me interrogasti? * Et dixit ad me, Quoniam do-

non potes facere unum de his quę dicta sunt:
sic non poteris inuenire iudicium meum,
aut in fine charitatem, quam populo promissi.
Et dixi, Sed ecce Domine tu prope es his qui in finem sunt: & quid facient
qui ante ine fuerunt, aut nos, aut hi qui post
nos? Et dixit ad me, Coronę assimilabo
iudicium meum: Sicut non nouissimorum
tarditas, sic nec priorū uelocitas. Et respon
di, & dixi: Nec poteris facere eos qui facti
sunt, & qui sunt, & qui futuri sunt, in unū, ut
celerius iudicium tuum ostendas? Et respon
dit ad me, & dixit: Non potest festina
re creatura super creatorem, nec sustinere se
culum eos qui in eo creandi sunt, in unum.
Et dixi. Quo modo dixisti seruo tuo, quo
niam uiuificans uiuificasti te creaturam
creaturam in unum, & sustinebat creatura;
poterit & nunc portare presentes in unum.
Et dixit ad me, Interroga matricem mul
lieris, & dicet ad eam, Et si paris, quare per
tempus? Roga ergo eam, ut det decem in
unū. Et dixit: Non utique poterit: sed se
cū dum tempus. Et dixit ad me: Et ego de
di matricem terrę his qui seminati sunt su
per eam per tempus. Queniam modū enim in
fant non parit ea, quę sensu sunt: sic ego di
posui a me creaturam seculum. Et in terro
gandi, & dixi: Cum iam dederit mihi uiam,
loquar coram te: nam mater nostra, de qua
dixisti mihi, adhuc iuuenis est: iam senectū
tibi appropinquat. Et respondit ad me, & di
xit, Interroga eam quę parit, & dicet tibi.
Dices enim ei: Quare quos peperisti, nunc
non sunt similes his ante te, sed minores sta
tura? Et dicet tibi & ipsa, Alij sunt qui in
iuuentute uirtutis nati sunt: & alij qui sub
tempore senectutis, deficiente matrice sunt
nati. Considera ergo & tu quoniam mi
nor statuta es: prę his qui ante uos: &
qui post uos, minori quā uos, quasi iam se
nescientes creaturę, & fortitudine iuuentutis
prętereuntes. Et dixit: Roga Dñe, si inueni
gratiam ante oculos tuos, demonstra seruo
tuo, per quem misit creaturam tuam.

CAP. VI.

Et dixit ad me, Initio terreni orbis &
antequam flarent exitus seculi, & an
tequam sperarent conuentiones uentorum,
& antequam sonarent uoces tonitruum,
& antequam splenderent nitores conuersionis
& antequam confirmarentur fundamē
ta paradisi, & antequam uiderentur de
cori flores, & antequam confirmarentur mo
ta uirtutis, & antequam colligerentur innu
merabiles militię angelorum, & antequā
extollerentur altitudines aeris, & antequam
nominarentur mēsurę firmamentorum, &
antequam essentur camini in Sion, & an

tequā inuestigarentur pręsentes anni, & an
tequā abalienarentur eorū qui nunc peccant
adinuentiones, & consignati essent, qui fidē
thesaurizauerunt: tunc cogitauit, & facta
sunt per me solū, & nō per alium: & finis per
me, & non per alium. Et respondi, & di
xi, Quę erit separatio temporum? aut quan
do prioris finis, & sequentis initium? Et
dixit ad me, Ab Abraham usque ad Isaac,
quando nati sunt ab eo Isaac & Esau, ma
nus Iacob tenebat ab initio calcaneum,
Esau, finis enim huius seculi Esau, &
initium principium sequentis Iacob. Hominis ma
nus inter calcaneum & manum. Aliud noli
querere Esau. Et respondi, & dixi: O
dominator Domine, si inueni gratiam ante
oculos tuos, oro ut demonstres seruo tuo
finē signorū tuorum, quorū partem mihi de
monstrasti nocte pręcedenti. Et respon
dit, & dixit ad me: Surge super pedes tuos,
& audi uocem plenissimę sonitus. Et erit
sicut commotio, nec commouebitur locus,
in quo fles super eum. Ideo cū loquiritur,
tu non expaueas, quoniam de fine uerbum
& fundamentum terrę intelligitur, quon
iā de ipsis sermo tremiscit & commouetur,
scit enim quoniam finem eorum oportet com
mutari. Et factum est, cum audissem, sur
rexi super pedes meos, & audiui: & ecce uox
loquens, & sonus eius sicut sonus aquarum
multarum, & dixit, Ecce dies uenit,
& erit quando appropinquare incipiam, ut
uisitē habitantes in terra: & quando in
quirete incipiam ab eis qui inisse nocue
runt iniustitia sua, & quando suppleta fue
rit humilitas Sion. & cū super signabitur se
culum quod incipit pertransire, hæc signa
faciam. Libri aperientur ante faciem firma
menti, & omnes uidebunt simul, & anni
culi infantes loquentur uocibus suis, & præ
gnantes immaturos patient infantes trium
& quattuor mensium, & uiuent, & suscita
buntur. Et subito appaiebunt seminata
loca non seminata, & plena promptuaria
subito inuenientur vacua: & tuba canet cū
sono; quam cum omnes audierint, subito
expauescent. Et erit in illo tempore, de
bellabunt amici amicis: ut inimici, & expa
uescet terra cum his: & uenit fontium sta
bunt, & non decurrent in horis tribus: &
erit, omnis qui derelictus fuerit ex omnibus
istis quibus prędixi tibi, ipse saluabitur, &
uidebit salutarem meum, & finem seculi ue
stri. Et uidebunt qui recepti sunt homi
nes, qui mortem non gustauerunt a natui
tate sua, & mutabitur cor inhabitantium,
& conuertetur in sensum alium. Delebitur
enim malum, & extinguetur dolus: Flo
rebit autem fides, & uincetur corruptela,
& ostendetur ueritas quę sine fructu fuit die
bus tantis. Et factum est, cum loqueretur

mihi,

mihi, & ecce paulatim intuebar super eum
 30 ante quam sciam, & dixit ad me hæc,
 Veni tibi ostendere tempus venturæ noctis.
 31 * Si ergo iterum rogaueris, & iterum ieu-
 naueris septem diebus, iterum tibi renun-
 tiabam horum maiora per diem quam audi-
 32 ui. * Audita est enim vox tua apud Altissi-
 mum. Vidit enim fortis directionem tuam,
 33 & prouidit pœnitentiam, quam a iuuentute tua
 habuisti: & propter hoc misit me demon-
 strare tibi hæc omnia, & dicere tibi, Confi-
 34 de, & noli timere, & noli festinare cum
 prioribus temporibus cogitare vana, ut non
 35 properes a nouissimis temporibus. * Et fa-
 ctum est post hæc, & fleui iterum: & simili-
 ter ieiunavi septem diebus, ut suppleam tres
 36 hebdomadas, quæ dicta sunt mihi. * Et fa-
 ctum est in octaua nocte, & cor meum tur-
 babatur iterato in me, & corpi loqui coram
 37 Altissimo. * Inflammabatur enim spiritus
 38 meus ualde, & anima mea anxiebatur. * &
 dixi, O Domine, loquens locutus es ab in-
 itio creaturæ in primo die dicens: Fiat cælus
 & terra: & tuum verbum opus perfectum.
 39 * Et erat tunc spiritus, & tenebræ circumfer-
 rebantur, & silentium, sonus uocis hominis
 40 nondum erat abs te. * Tunc dixisti de the-
 sauris tuis proferri lumen luminosum, quo
 41 appareret opus tuum. * Et die secundo creas-
 ti spiritum firmamenti, & imperasti ei ut
 diuideret & diuisionem faceret inter aquas,
 42 ut pars quædam sursum recederet, pars uero
 deorsum maneret. * Et tertia die imperasti
 aquis congregari in septima parte terræ: sex
 43 uero partes siccasti & conseruasti, ut ex his
 sint coram te ministrantia seminata a Deo,
 44 & culta. * Verbum enim tuum processit, &
 opus statim fiebat. * Processit enim subito
 fructus multitudinis immensus, & concupi-
 sciunt gustus multiformes, & flores colore
 45 mirabili, & odores odoramenti inuestiga-
 bilis, & die tertia hæc facta sunt. * Quarta
 46 autem die imperasti fieri solis splendorem,
 lune lumen, stellarum dispositionem: &
 47 imperasti eis, ut deservirent futuro plasma-
 to homini. * Quinto autem die dixisti se-
 ptimæ parti, ubi erat aqua congregata, ut
 procrearet animalia, & volatilia, & pisces:
 48 & ita fiebat. * aqua muta, & sine anima quæ
 Dei nutu iuebantur, animalia faciebat, ut
 49 ex hoc mirabilia tua nationes enarrent. * Et
 tunc conseruasti duas animas: nomen uni
 uocasti Henoch, & nomen secunde uocasti
 50 Leuiathan, & separasti eas ab alterutro. Nō
 enim poterat septima pars, ubi erat aqua co-
 51 gregata, capere ea. * Et dedisti Henoch unā
 partem, quæ siccata est tertio die, ut habiteret
 52 in ea ubi sunt montes mille. * Leuiathan
 autem dedisti septimam partem humidam.
 53 & conseruasti eam, ut fiat in deuorationem qui-
 bus vis, & quando vis. * Sexto autem die

imperasti terræ, ut crearet coram te iunen-
 ta, & bestias, & reptilia. * & super his Adā,
 quem constituisti dūcem super omnibus fa-
 ctis quæ fecisti, & ex eo educimur nos om-
 55 nes, quemq. elegisti populum. * Hæc autem
 omnia dixi coram te Domine, quia propter
 56 nos creasti sæculum. * Residuas autem gen-
 tes ab Adam natas dixisti eas nil esse, & quo-
 niam saluæ assimilatae sunt, & quasi stili-
 cidium de uase similitati abundantiam eorum.
 57 * Et nunc Domine, ecce, istæ gentes quæ in
 nihilum deputatæ sunt, ceperunt dominari
 58 nostri, & deorauer: * nos autē populus tuus
 quem uocasti primogenitum unigenitum
 æmulatorem tuum, traditi sumus in ma-
 59 nibus eorum: & si propter nos creatum est
 sæculum, quare non hereditatem possidemus
 cum sæculo? Viquequo hæc?

CAP. VII.

1 E T factum est, cum finissem loqui uerba
 hæc, missus est ad me angelus qui mis-
 2 sus fuerat ad me primis noctibus, & dixit
 ad me: Surge Esdra, & audi sermones quos
 3 ueni loqui ad te. * Et dixi: Loquere Deus
 meus. Et dixit ad me: Mare positum est in
 spatio suo loco, ut esset altū & immensum:
 4 * erit autem ei introitus in angusto loco posi-
 tus, ut esset similis fluminibus. * Quis enim
 uolens uoluerit ingredi mare, & videre eum,
 uel dominari eius: si non transierit angus-
 5 tum, in latitudinem quomodo uenire po-
 6 terit? * Item aliud, Ciuitas est ædificata, &
 posita in loco campestris: est autem plena
 7 omnium bonorum. * introitus eius angustus,
 & in præcipiti positus, ut esset a dextris qui-
 8 dem ignis, a sinistris aqua alta: * semita au-
 tem est una sola inter eos posita, hoc est, in-
 9 ter ignem & aquam, ut non capiat semita,
 nisi solummodo uestigium hominis. * Si
 10 autem dabitur ciuitas homini in heredita-
 tem, si numquam antepositum periculum
 pertransierit, quomodo accipiet heredita-
 11 tem suam? * Et dixit sic Domine. Et dixit
 12 ad me, Sic est & Israel pars: * Propter eos
 enim feci sæculum, & quando transgressus
 est Adam constitutiones meas, iudicatum
 13 est quod factum est. * Et facti sunt introitus
 huius sæculi angusti, & dolentes, & laborio-
 14 si: pauci autem & mali, & periculorum ple-
 ni: & labore magnopere fuli. * nam maioris
 15 sæculi introitus spatiosi & securi, & facien-
 tes immortalitatis fructum. * Si ergo ingre-
 16 dientes non fuerint ingressi qui uiuunt, angus-
 ta & uana hæc non poterūt recipere quæ
 sunt reposita. * Nunc ergo quare tu contur-
 17 baris, cum sis corruptibilis? & quid moueris
 tu cum sis mortalis? * Et quare non accepi-
 sti in corde tuo quod est futurum, sed quod
 in præsentī? Respondi & dixi: Domine, or

Domine,

Duo uine, ecce disposuisti lege tua, quoniam
 isti hereditabunt hæc, impij autem peribunt.
 18 * Iusti autem ferent angustia, sperantes spatio-
 19 sa, qui enim impij gesserunt, & angustia
 passi sunt, & spatioia non uidebunt. * Et dix-
 it ad me, Nō est iudex super Deum, neque
 20 intelligens super Altissimum. * Pereunt
 enim multi præfentes, quia negligitur quæ
 21 anteposita est Dei lex. * Mandans enim mi-
 dant Deus uenientibus, quando uenerunt,
 22 quid facientes uiuerent, & quid obseruantes
 non punirentur. * Hi autem non sunt per-
 23 suasi, & contradixerunt ei, & constituerunt
 24 sibi cogitamen uanitatis, & proposuerunt
 sui circumuentiones delictorum, & superdi-
 25 xerunt Altissimo non esse, & uias eius non
 26 cognouerunt. * & legem eius spreuerunt,
 & sponfiones eius abnegauerunt, & in legi-
 27 timis eius fidem non habuerunt, & opera
 28 eius non perfecerunt. * propter hoc Esdra
 29 vacua uacuis, & plena plenis. * Ecce tēpus
 30 ueniet, & erit quidō uenient signa quæ præ-
 dixi tibi, & apparebit sponsa, & apparefcens
 31 ostendetur quæ nunc subducitur terra: * &
 32 omnis qui liberatus est de prædictis malis,
 33 ipse uidebit mirabilia mea. * Reuelabitur
 enim filius meus I E S V S cum his qui
 34 cum eo sunt, & iucundabuntur qui relictī
 35 sunt in annis quadringentis. * Et erit post
 36 annos hos, & morietur filius meus CHRI-
 37 STVS, & omnes qui spiritum eum habent
 38 homines: * & conuerteret seculum in anti-
 39 quum silentium diebus septem, sicut in prio-
 40 ribus iudicijs, ita ut nemo derelinquatur.
 41 * Et erit post dies septē, & excitabitur quod
 42 nondum uigilat seculum, & morietur cor-
 43 ruptum: * & terra reddet quæ in ea dor-
 44 muat, & puluis qui in eo silentio habitat,
 45 & præputaria reddent quæ eis commendatæ
 46 sunt animæ. * Et reuelabitur Altissimus super
 47 sedera iudicij, & perirantibus miserie,
 48 & longanimitas congregabitur. * Iudicium
 49 autem solum remanebit, ueritas stabit, & fi-
 50 des conualefcet, * & opus subleuetur, &
 51 merces ostendetur, & iustitie uigilabunt, &
 52 iniustitie nō dominabūt. * Et dixi, Primus
 53 Abraham propter Sodomitas orauit, & Moy-
 54 ses pro patribus qui in deserto peccauerūt,
 55 * & qui post eū pro Israel in diebus Achaz,
 56 & Samuelis. * Dauid pro confectione, &
 57 Salomon pro eis qui uenerunt in sanctifica-
 58 tionem. * Et Elias pro his qui pluuiam ac-
 59 ceperant, & pro mortuo ut uiueret, * & Eze-
 60 chias pro populo in diebus Sennacherib, &
 61 multi pro multis. * Si ergo modo quan-
 62 corruptibile increuit, & iniusticia multi-
 63 plicata est, & ornauerunt iusti pro impijs:
 64 quare & nunc: te non erit? * Et respondit
 65 ad me, & dixit, Præfens seculum non est fi-
 66 nis gloria in eo requies manet: propter hoc
 67 orauerunt pro inualidis. * Dies enim iudi-

cij erit finis temporis huius, & initium tem-
 44 poris future immortalitatis, in quo transi-
 uit corruptela. * Soluta est intemperantia,
 abscissa est incrudentia: creuit autem iusti-
 45 tia, orta est ueritas. * tunc enim nemo pote-
 rit saluare eum qui peritit, neque deuergere
 46 qui uicit. * Et respondi, * et dixi, Hic est ierō-
 mus primus et nouissimus, quoniam
 melius erat non dare terram Adam, uel cum
 iam dedisset, coercere eum ut non peccaret.
 47 * Quid enim prodest hominibus in præsen-
 ti uiuere in tristitia, & mortuos sperare pu-
 48 nitionem? O tu quid fecisti Adam? Si enim
 tu peccasti, non est factus solus tuus casus,
 49 sed et noster qui ex te aduenimus. * Quid
 enim prodest nobis, si promissum esse nobis
 50 immortale tempus: nos autem mortalia ope-
 ra egimus? * Et quoniam prædicta est nobis
 perennis spes, uos uero pessimi uani facti su-
 51 mus. * Et quoniam reposita sunt nobis ha-
 bitacula sanctitatis et securitatis: nos uero ma-
 52 le conuersati sumus. * Et quoniam reposita
 est gloria Altissimi protegere eos qui tarde
 conuersati sunt: nos autem pessimis uis am-
 53 bulauimus. * Et quoniam ostenditur paradisi
 54 sus, cuius fructus incorruptus perferuat, in
 quo est securitas et medela: * nos uero non
 ingrediemur. in ingratum enim locis conuer-
 55 sai sumus. * Et quoniam super stellas fulge-
 56 bunt facies eorum qui abstinentiam habue-
 runt: nostre autem facies super tenebras ni-
 57 gra. * non enim cogitauimus uiuentis quan-
 do iniquitatem faciebamus, quod incipie-
 58 mus post mortem pati. * Et respondi, et dixi,
 59 Hoc est cogitamentum certaminis quod
 certabit qui super terram natus est homo,
 60 * ut si uidus fuerit, pariat quod dixisti: si
 61 autem uicerit, recipiet quod dico: quoniam
 hæc est uita quam Moyses dixit cum uiue-
 62 ret, ad populum, dicens, Elige tibi uitam, ut
 63 uiuas. * Non crediderunt autem ei, sed nec
 post eum prophetis: sed nec mihi qui locu-
 64 tus sum ad eos, * quoniam non esset tristi-
 tia in perditionem eorum, sicut futurum est
 65 gaudium super eos, quibus persuasa est sa-
 66 lus. * Et respondi, et dixi, Scio Domine, quo-
 niam uocatus est Altissimus misericors in
 67 eo, quod misereatur his qui nondum in se-
 culo adueniunt, * et quod misereretur illis
 68 qui conuersionem faciunt in lege eius: * et
 longanimitas est, quoniam longanimitatem
 præstat his qui peccauerunt quasi suis ope-
 69 ribus: * et munificus est, quoniam quidem
 70 donare uult pro exigentis: * et multa mise-
 ricordie, quoniam multiplicat magis mise-
 ricordias his qui præfentes sunt, et qui præ-
 71 terierunt, et qui futuri sunt. * Si enim non
 multiplicauerit misericordias suas: non inui-
 72 ficabitur seculum cum his, qui inheredita-
 73 bant in eo. * Et donat: quoniam si non do-
 nauerit de bonitate sua, ut alleuentur hi qui

iniquitatem

iniquitatem fecerunt, de suis inquiratibus non poterit decies millefima pars uiuificati hominum. * Et iudex si non ignouerit his qui curati sunt uerbo eius, & deleuerit multitudinem contentionum: non fortassis derelingeretur in innumerabili multitudine, nisi pauci ualde.

CAP. VIII.

Et respondit ad me, & dixit: Hoc seculum fecit Altissimus propter multos, futurum autem propter paucos. * Dum autem coram te similitudinem Eklra. Quomodo autem interrogabis terram, & dices tibi, quoniam dabi terram multam magis unde fiat sibile, paruum autem puluerem unde aurum fit sic & aeternus praesentis saeculi. * Multi quidem creati sunt, pauci autem sua buntur. * Et respondi, & dixi: Absorbe ergo anima sensum, & deuora quod sapit. * conuenisti enim obaudire, & prophetare uolens. Nec enim tibi datum est spatium, nisi solummodo uiuere. * O Domine, si non permittes seruo tuo, ut oremus coram te, & des nobis semen cordi, & sensui culturam unde fructus fiat, unde uiuere possit omnis corruptus, qui portabit locum hominis? * Solus enim es, & una plasmatio nos sumus manuum tuarum, sicut locutus es: & quomodo nunc in matrice plasmatum est corpus, & praestas membra: conseruatur in igne & aqua tua creatio: & noue mensibus patitur tua plasmatio tua creaturam quae in ea creata est: * ipsum autem quod seruat, & quod seruat, utraque seruabuntur, seruataque, quandoque iterum reddi matrici, quae in ea creauerunt. * Imperasti enim ex ipsis membris, hoc est matris illis praebere lac fructui mamillarum, * ut nutriatur id quod plasmatum est usque in seipsum aliquod, & postea disponas eum tuae misericordiae. * Enutristi eum tua iusticia, & erudisti eum in lege tua, & corripuisti eum tuo intellectu: * & mortificabis eum, ut tuam creaturam: & uiuificabis eum, ut opus tuum. * Si ergo perdidisti eum qui tantis laboribus plasmatus est: tuo iussu facile est ordinari, ut & id quod fiebat seruaretur. * Et nunc Domine dicam, de omni homine tu magis scis: de populo autem tuo, ob quem doleo: * Et de hereditate tua, propter quam lugeo: & propter Israel, propter quem tristes sumi: & de Iacob, propter quem doleo: * ideo incipiam orare coram te pro me, & pro eis: quoniam uideo laesus nostris qui inhabitamus terram. * Sed audiui celeritatem iudicis qui futurus est. * ideo audi uocem meam & intellige sermonem meum, & loquar coram te. * Intui uerborum Eklra priusquam assummeretur: & dixi, Domine, qui inhabitas saeculum, uisus oculi eleuati in superna & aere: * & cuius thronus in-

stimabilis, & gloria inconspicienda, & cuius altus exercitus angelorum cum tremore, * quorum seruatio in uento & igitur conuerteretur cuius uerbum uisum, & dicta persequeretur: * cuius iussu foris, & dispositio terribilis: cuius aspectus arefacit abyssos, & indignatio tabescere facit montes, & ueritas testificatur: * exaudi orationem serui tui, & auribus percipe precationem fimentis tui. * Dum enim uiuio, loquar: & dum sapio, respondebo: * nec respicias populi tui delicta, sed qui tibi in ueritate seruauit. * Nec intendas impia gentium studia, sed qui tua testimonia cum doloribus custodit. * Nec cogitas qui in conspectu tuo saltem conuersati sunt, sed memorare qui ex uoluntate tua timore cognouerunt. * Neque uolueris perdere, qui pecudum mores habuerunt: sed respicias eos qui lege tuam splendide docuerunt. * Nec indigneris eis qui beatis peiores indicati sunt: sed diligas eos qui semper in tua iusticia confidunt, & gloria. * Quoniam nos & patres nostri talibus morbis languemus: tu autem propter nos peccatores misericors uocaberis. * Si enim desideraueris ut nostri miseraris, tunc misericors uocaberis, nobis autem non habentibus opera iustitiae: * Iustus enim, quibus sunt opera multa reposita, ex propriis operibus recipi mercedem. * Quid est enim homo, ut ei indigneris: aut genus corruptibile, ut ita amarus sis de ipso? * In ueritate enim nemo de gentibus est qui non impie gessit, & de constitutis qui non deliquit: * In hoc enim annuntiabitur iustitia tua, & bonitas tua Domine, cum miseris fueris eis qui non habent substantiam bonorum operum. * Et respondit ad me, & dixit: Recte locutus es aliqua: * & iuxta sermones tuos, sic & fiet. * quoniam non uere cogitabo super plasmam eorum qui peccauerunt ante mortem, ante iudicium, ante perditionem: * sed iocundabor super iustorum fignem, & memorabor peregrinationis quocumque, & saluationis & mercedis receptis. * Quomodo ergo locutus sum, sic & est. * sicut agricola serit super terram semina multa, & plantaciones multitudine plantat, sed non in tempore omnia quae seminata sunt, gloriatur, sed nec omnia quae plantata sunt, radicantur: sic & qui in saeculo seminati sunt, non omnes saluabuntur. * Et respondi, & dixi: Si inueni gratiam, loquar. * Quomodo semens agricola si non ascenderit, aut non accepit pluuiam tuam in tempore, aut in corruptum fuerit multitudine pluuie, sic peris: & similiter homo qui manibus tuis plasmatus est, & tu ei imago nominatus: quomodo similis est ei, propter quem omnia plasmasti, & similis est femini agricolae. * Non irascaris super nos, sed parce pro populo tuo, & miserere hereditati tuae. Tu autem creaturam tuam non ferebis. * Et respondit ad me, & dixit:

Quæ sunt præsentia præsentibus, & quæ futura sunt. * Multum enim non tollat, ut possis diligere meam creaturam super me: tibi autem frequenter & ipsi proximi tui, in istis autem nunquam. * Sed & in hoc mirabilis es coram Altissimo, * quoniam humilia te sicut deceret, & non iudicasti te, ut inter istos plurimum glorificeris. * Propter quod miser & multæ, & miserabiles efficiuntur ei, qui habitant sæculum in nouissimis. * Tu autem pro te intellige, & de similibus tuis inquire gloriam. * Vobis enim apertus est paradisi, plantata est arbor uitæ, præparatum est futurum tempus, præparata est abidantia, edificata est ciuitas, probata est requies, perfecta est bonitas & perfecta sapientia. * Radix mali signa est a vobis: infirmitas, & tinea a vobis abscondita est: & in infernum fugit corruptio in obliuione. * Transierunt dolores, & ostensus est in fine resurreximus immortalitatis. * Noli ergo adijcere inquirendo de multitudine eorum qui pereunt. * Nam & ipsi accipientes libertatem, spreuerunt Altissimum, & lege eius contempserunt, & vias eius dereliquerunt. * Adhuc autem iustos eius cõculcauerunt, & dixerunt in corde suo non est Deus: & quidem scietes quoniam moriuntur. * Sicut enim nos suscipimus quæ prædicta sunt: sic eos sitis, & cruciatur, quæ præparata sunt. non enim voluit hominem disperdi. * Sed & ipsi qui creati sunt, conquinauerunt nomen eius qui fecit eos: & ingrati fuerunt ei qui præparauit eis vitam. * Quapropter iudicium meum modo appropinquat. * Quæ non omnibus demonstrauit, nisi tibi, & tibi similibus paucis. Et respondi, & dixi: * Ecce nunc Domine demonstrasti mihi multitudinem signorum, quæ incipies facere in nouissimis: sed non demonstraisti mihi quo tempore.

C A P. IX.

Et respondit ad me, & dixit: Metiens metire tempus in semetipso, & erit cum uideris, quando transferit pars quedam ignorum quæ prædicta sunt, * tunc intelliges, quoniam ipsum est tempus in quo incipiet Altissimus uisitare sæculum quod ab eo factum est. * Et quando uidebitur in sæculo motio locorum, & populorum turbatio, * tunc intelliges quoniam de his erat Altissimus locutus a diebus qui fuerant ante te ab initio. * Sicut enim omne quod factum est in sæculo initium habet, pariter & consummationem, & consummatio est manifesta: * sic & Altissimi tempora initia habent manifesta in prodigijs & uicibus, & cõuminationes in signis. * Et erit, omnis qui saluus fuerit, & qui poterit elugere per opera sua & per fidem in qua credidisti, * relinquatur de prædictis periculis, & uidebit

salutare meum in terra nica, & in finibus meis, quoniam sanctificaui me a sæculo. * Et tunc miserebuntur qui nunc abusi sunt uias meas: & in tormentis cõmorabuntur hi qui eas proiecerunt in contemptum. * Qui enim nõ cognouerunt me, uiuentes beneficia cõsueti: * & qui fidsiderunt legem meam, * cum adhuc erant habentes libertatem, & cū adhuc esset eis apertus pœnitentiae locus, nõ intellexerunt, sed spreuerunt: hos oportet post mortem in cruciamento cognoscere. * Tu ergo noli adhuc curiosus esse, quomodo impij cruciabantur: sed inquire quomodo iusti saluabuntur, & quorum sæculum, & propter quos sæculum, & quando. * Et respondi, & dixi: * Olim locutus sum, & nunc dico, & postea dicam: quoniam plures sunt qui pereunt, quàm qui saluabuntur: sicut multiplicatur fluxus super guttū. Et respondit ad me, & dixit: * Qualis ager, talia & semina: & quales flores, tales & tincturae: & qualis operator, talis & creatio: & qualis agricola, talis cultura: quoniam tempus erat sæculi. * Et nunc cum essem parans eis his qui nunc sunt: antequam fieret sæculus, in quo habitaret: & nemo mihi cõtradixit. * Tunc enim quisque, & nunc creator in mundo hoc parato, & messe indicienti, & lege inuestigabili corrupti sunt mores eorum. * Et considerauit sæculum, & ecce erat periculum propter cogitationes quæ in eo aduenerunt. * Et uidi, & peperci ei ualde: & seruauit mihi acinum de botro, & plantationem de tribu multa. * Pereat ergo multitudo quæ sine causa nata est, & seruetur acinus meus, & plantationis mea: quia cū multo labore perfecit. * Tu autem mihi adhuc intromittas septem dies alios, sed non ieiunabis in eis: * Ibi in campum florum, ubi domus non est edificata, & manducabis solummodo de floribus campi, & carnem uon gustabis, & uinum non bibes, sed solummodo flores: * deprecare Altissimum sine intermissione, & ueniam, & loquar tecum. * Et profectus sum, sicut dixit mihi in campum, qui uocatur Ardath, & sedi ibi in floribus. Et de herbis agri manducaui, & facta est esca earum mihi in saturationem. * Et factum est post dies septem, & ego discumbereham supra saxum, & cor meum iterum turbabatur sicut ante. * Et apertum est os meum, & inchoaui dicere coram Altissimo, & dixi: * O Domine, te nobis ostendens ostensus es patribus nostris in deserto, quod non calcatur, & infructuosus, quando erant exeuntes de Aegypto: & dicens dixisti: * Tu Israel audi me, & semen iacob intende sermonibus meis. * Ecce enim ego semino in uobis legem meam, & faciet in uobis fructus, & glorificabimini in eo per sæculum. Nā patres nostri accipientes legem, non seruauerunt, & legitima mea non custodierunt.

& factum est fructus legis non parens : nec-
 13 poterat, quoniam tuus erat. * Nam qui acce-
 perunt, petierunt, non custodientes quod in
 34 eis seminatum fuerat. * Et ecce, consuetu-
 do est, ut, cum accepit terra semen, vel na-
 vem mare, vel vas aliquod escam vel pocu-
 cum fuerit exterminatum id, in quo semina-
 35 tum est, vel in quod missum est : * simul id
 quod seminatum, vel missum est, vel quæ sus-
 cepta sunt, exterminantur, & suscepta iam
 non manent a tergo nos : sed nobis sic non fa-
 36 ctum est. * Nos quidem qui legem accepimus
 peccates perimus, & cor nostrum quod
 37 suscepit eam : * nam lex non perit, sed per-
 38 mansit in suo labore. * Et cum loquerer hæc
 in corde meo, respiciens oculis meis, & vidi mu-
 lierem in dextera parte, & ecce hæc loquebat,
 & plurabat cum voce magna, & animo do-
 lebat valde, & vellimenta eius disciula, & ci-
 39 nis super caput eius. * Et dimisi cogitatus,
 in quibus eram cogitans, & conversus sum
 40 ad eam, & dixi ei : * Vt quid hæc ? & quid
 41 doles animo ? Et dixit ad me : * Dimitte
 me Domine meus. vt deseam me, & adiciam
 dolorem : quoniam valde amaro sum
 42 animo, & humiliata sum valde. * Et dixi
 ei, Quid passa es ? dic mihi. Et dixit ad me,
 43 * Sterilis fui ego famula tua, & non peper-
 44 habens maritum annis triginta. * Ego enim
 per singulas horas, & per singulos dies, & an-
 nos hos triginta deprecor Altissimum nocte
 45 ac die. * Et factum est, post triginta annos
 exaudivit me Deus ancillam tuam, & vidi
 humilitatem meam, & accendit tribulationi meæ,
 & dedit mihi filium : & iuchdata sum super eum
 46 valde ego, & vir meus, & omnes cives mei,
 47 eum cum labore inulto. * Et factum est cum crevis-
 set, & venisset accipere uxorem, feci diem epuli.

C A P. X.

1 **E**T factum est, cum introisset filius meus
 in thalamo suo, cecidit, & mortuus est :
 2 * & evertimus omnes lumina, & surtexerunt
 omnes cives mei ad consulandum me, & quie-
 3 ui vsque in alium diem vsque nocte. * Et fa-
 ctum est, cum omnes quiescissent vt me con-
 solarentur ut quiescerem : & surrexi nocte,
 4 & fugi : & veni sicut vides in hoc cipo : * &
 cogito iam non reverti in civitatem, sed hic
 5 consistere : & neq. maducare, neq. bibere, sed
 sine intermissione lugere, & ieiunare usq. dum
 6 moriar. * Et dereliqui sermones in quibus
 7 eram, & respondi cum iracundia ad eam, &
 8 dixi : * Stulta super omnes mulieres, non
 vides luctum nostrum, & quæ nobis contrin-
 9 gunt ? * Quoniam Sion mater nostra omni
 10 tristitia contristatur, & humilitate humili-
 11 ta est, & luget validissime. * Et nunc quo-
 niam omnes legimus, & tristes sumus : quo-
 niam omnes contristati sumus, tu autem con-

9 tristaris in vno filio ? * Interroga enim ter-
 ram, & dicet tibi : quoniam hæc est, quæ de-
 beat lugere casum tantorum super eam ge-
 10 minantium. * Et ex ipsa ab initio omnes
 nati, & alij venient : & ecce, pene omnes in
 11 perditionem ambulant, & exterminium fit
 multitudi eorum. * Et quis ergo debet lu-
 12 gere magis, nisi hæc quæ tam magnam mul-
 tudinem perdidit, quàm tu, quæ pro uno
 13 doles ? Si autem dicis mihi, * Quoniam nõ
 est plandus meus sicut illis terræ : quoniam fru-
 ctum ventris mei perdidit, quem cum mor-
 14 toribus peperit, & cum doloribus genui : * ter-
 ra autem secundum viam terræ, abique in
 ea multitudo præfens, quo modo euenit : &
 15 ego tibi dico, * sicut tu cum labore peperisti,
 16 filio, & terra dicit fructum suum homini ab
 initio ei qui fecit eam. * Nunc ergo retine
 17 apud te ipsum dolorem tuum, & forsiter
 18 fer qui tibi contigerunt casus. * Si enim in-
 19 stificaveris terminum Dei, & consilium suum
 recipies in tempore, & in talibus collauda-
 20 ris : * ingredere ergo in civitatem ad virum
 21 tuum. Et dixit ad me : * Non faciam. neque
 22 ingrediar civitatem, sed hic moriar. * Et ap-
 23 posui adhuc loqui ad eam, & dixi : * Noli
 24 facere hunc sermonem, sed consenti perfun-
 denti. Quot enim casus Sion ? Consolare
 25 propter dolorem Ierusalem. * Vides enim
 quoniam sanctificatio nostra deserta effecta
 est, & altare nostrum de molis est, & templum
 26 nostrum destructum est, * & platerium nos-
 trum humilatum est, & hymnus concitatus,
 & exultatio nostra dissoluta est, & lumen cæ-
 27 delabri nostri extinctum est, & arca testamē-
 ti nostri directa est, & sancta nostra conta-
 minata sunt, & nomen quod invocatum est
 super nos, pene prophatum est : & liberi
 nostri contumeliam passi sunt, & sacerdotes
 nostri succensi sunt, & levitæ nostri in ca-
 ptiuitatem abierunt, & virginæ nostræ coin-
 28 quinate sunt, & mulieres nostræ vim passæ
 sunt, & iusti nostri rapti sunt, & paruuli no-
 29 stri perditii sunt, & iuvenes nostri seruierunt,
 30 & fortes nostri inuoliti facti sunt : & quod
 omnium maius, signaculum Sion, quoniam
 31 resignata est de gloria sua. nõ & tradita est
 32 in manibus eorum qui nos oderunt. * Tu
 ergo excute tuam tristitiam multam, & de-
 33 pone abs te multitudinem dolorum, ut tibi
 repropicietur Fortis, & requiem faciet tibi
 34 Altissimus requiectionem laborum. * Et fa-
 ctum est, cum loquebar ad eam, facies eius ful-
 gebat subito & species, coruscus fiebat visus
 35 eius, ut essem pauens valde ad eam, & cogi-
 tarem quid esset hoc. * Et ecce, subito emi-
 sit sonitus vocis magnum timore plenum,
 36 vt commoueretur terra a mulieris iono : &
 37 vidi : * & ecce, amplius mulier non compa-
 rebat mihi, sed ciuitas edificabatur, & locus
 demonstrabatur de fundamentis magnis : &

28 timoi, & clamaui voce magna, & dixi, * Vbi
est Vriel angelus, qui a principio venit ad
me? quoniam ipse me fecit venire in mul-
titudine in excessu mētis huius, & factus est
29 in improprium. * Et cum eisem loquens
ego hac, ecce venit ad me, & vidit me. * &
ecce eram positus vt mortuus, & intellectus
meus alienatus erat, & tenuit dexterā meā,
& confortauit me, & stauit me super pedes
30 meos, & dixit mihi, * Quid tibi est? & quare
conturbatus es intellectus tuus, & sensus cor-
31 dis tuus? & quare conturbaris? Et dixi, * Quo-
niam deliquisti me, & ego quidem feci se-
cundū sermones tuos, & exiui in campis: &
ecce vidi, & uideo qd non possum enarrare.
32 Et dixit ad me, * Sta ut uir, & commouebo
33 te. Et dixi, * Loquere Domine meus tu in
me, noli me derelinquere, ut nō frustra mo-
34 rati * quoniam uidi quæ nō sciebam, & audio
35 quæ non scio. * Aut numquid sensus meus
36 saluatur, & anima mea fonnat? * Nunc er-
go deprecor te, ut demonstres sermō tuo de
37 excessu hoc. Et respondit ad me, & dixit, * Au-
di me & doceam te, & dicam tibi de quibus
times: quoniam Altissimus reuelauit tibi my-
38 steria multa. * Vidisti rectam uiam tuā, pro-
niam sine intermissione contristabar is pro
populo tuo, & ualde leugebas propter dion.
39 * Hic ergo intellectus uisionis quæ tibi appa-
40 ruit ante paululum. * Quam uidisti lugentē,
41 inchoasti consolari eam: * Nunc autem iam
speciem mulieris non uides, sed apparuit tibi
42 ciuitas ædificari: & quoniam enarraba tibi
43 de casu filij sui, hæc absolutio est. * Hæc
melior quam uidisti, hæc est Sion: & quoniam
dixisti tibi quam & nunc conspicias, vt ciuita-
44 tem ædificatam. * Et quoniam dixit tibi,
quia sterilis fuit triginta annis: propter quod
erant anni scilicet triginta, quando non erat
45 in ea adhuc oblatio oblata. * Et factum est
post annos triginta, ædificauit Salomon ciui-
tatem, & obtulit oblationes: tunc fuit quan-
46 do peperit sterilis filium. * Et quod tibi di-
xit, quoniam nutritum cum cū labore, hoc erat,
47 habitatio in Ierusalem. * Et quoniam dixit
tibi, quod filius meus ueniens in suo thala-
mo mortuus esset, & contigisset ei casus, hoc
48 erat, quæ facta est ruina Ierusalem. * Et ecce,
uidisti similitudinem eius: & quoniam
filium lugeret, inchoasti consolari eam: &
de his quæ contigerunt, hæc erant tibi ape-
49 rienda. * Et nunc uidet Altissimus, quoniam
ex animo contristatus es, & quoniam ex to-
to corde patris pro ea, ostēdit tibi claritatem
gloriæ eius, & pulchritudinem decoris eius.
50 * Propterea enim dixi tibi ut maneres in ci-
51 po ubi domus non est ædificata. * Sciebam
enim ego, quoniam Altissimus incipiebat in-
52 bi ostendere hæc: propterea dixi tibi ut ue-
nires in agrum ubi non est fundamentum.

53 ædifici. * Nec enim poterat opus ædificij ho-
minis sustineri in loco, ubi incipiebatur Al-
tissimi ciuitas ostendi. * Tu ergo noli timere
neq. expauescat cor tuum: sed ingredi, &
uide splendorē & magnitudinē ædificij, quan-
54 tum capax est tibi uisus oculorū uidere: * &
post hæc audies quantum capit auditus au-
55 rium tuarū audire. * Tu enim beatus es præ
multis, & uocatus es apud Altissimum sicut
56 & pauci. * Nocte autē quæ in crastinum fu-
57 tura est, manebis hic: & ostendet tibi Altis-
simus eas uisiones supremorum, quæ faciet
Altissimus his qui habitant super terram a
60 nouissimis diebus. * Et dormiui illam no-
ctem & aliam, sicut dixerat mihi.

CAP. XI.

1 ET Vidi somnium, & ecce ascendeat de
maria aquila, cui erant duodecim alæ
2 pennarū & capita tria. * Et uidi, & ecce ex-
pandebat alas suas in omnem terram, & om-
nes venti celi in fustabant in ea, & colligebā-
3 tur. * Et uidi, & de pennis eius nascebantur
contrarij pennæ, & ipsæ fiebant in pennacu-
4 lis minutis & modicis. * Nam capita eius
erant quiescentia, & dimidium caput erat
maius aliorum capium, sed ipsa quiescebat
5 cum eis. * Et uidi, & ecce aquila uolauit in
pennis suis, & regnauit super terram, & su-
6 per eos qui habitant in ea. * Et uidi, quoniam
subiecta erant ei omnia sub cælo, & nemo il-
li contradicebat, neque vnus de creatura quæ
7 est super terrā. * Et uidi, & ecce surrexit aq-
8 uila super vngues suos, & misit uocem pennis
suis, dicens, * Nolite omnes simul uigilare,
9 dormite unusquisque in loco suo, & per tem-
10 pus uigilate. * Capita autē in nouissimo ser-
11 uentur. * Et uidi, & ecce uox nō exibat de ca-
pitibus eius, sed de medietate corporis eius.
12 * Et numerauit contrarias pennas eius, & ec-
ce ipsæ erant octo. * Et uidi, & ecce a dextera
parte surrexit una penna, & regnauit super
13 omnem terram. * Et factum est cum regna-
ret, uenit ei finis, & non apparuit locus eius:
& sequens exurrexit, & regnabat. ipsa mul-
14 tum tenuit tempus. * Et factum est cum regna-
ret, & ueniebat finis eius, ut non appareret si-
15 cut prior. * Et ecce uox emissa est illi, dicens,
16 * Audi tu quæ tanto tempore tenuisti terrā:
hæc annuncio tibi antequam incipias in-
17 apparere. * Nemo post te tenebit tempus
18 tuum, sed nec dimidium eius. * Et leuauit se
tertia, & tenuit principatum sicut & priores.
19 & non apparuit & ipsa. * Et sic contingebat
omnibus alijs singulatum principatum gere-
20 re, & iterum nusquam comparere. * Et uidi,
& ecce in tempore sequentes pennæ erige-
batur a dextera parte, ut ueneret & ipsæ prin-
cipatum: & ex his erant quæ tenebant, sed
21 tamen statim non comparabant. * Nam

& aliquid

CAP. XII.

& aliquæ ex eis erigebantur, sed non tenebāt
 12 principatum. * Et uidi post hæc, & ecce nō
 comparuerunt duodecim pennæ & duo pen-
 13 nacula: & nihil supererat in corpore aq-
 14 uilæ. * Et uidi, & ecce sex pennaculis diuise
 sunt duæ, & manserunt sub capite quod est
 ad dexteram partem. Nam quattuor manse-
 15 runt in loco suo. * Et uidi, & ecce subala-
 res cogitabāt se erigere & tenere principatus.
 16 * Et uidi, & ecce una erecta est, sed statim
 17 non comparuit. * Et secunde uelocius quā
 18 priores, non comparauerunt. * Et uidi, & ec-
 ce duæ quæ superauerunt apud semetipsas co-
 19 gitabant, & ipsæ regnare. * & in eo cum co-
 gitarent, ecce unū quiscemini caput quod
 erat mediū, euigilabat, hoc enim erat dnorū
 20 capita secum. * Et uidi quoniam comple-
 21 ta sunt duo capitum maius. * & ecce conuer-
 sū est caput cū his qui cū eo erant, & comedit
 22 duas subalares quæ cogitabāt regnare. * Hoc
 autē caput perconterruit omne terrā, & do-
 minabatur in ea his qui habitant terram cū
 labore multo, & potentatū tenuit orbis ter-
 23 rarum super omnes alas quæ fuerunt. * Et
 uidi post hæc, & ecce medium caput subito
 24 non comparuit, & hoc sicut alæ. * Superue-
 rācāt duo capita, quæ & ipsa similiter regna-
 uerūt super terrā, & super eos qui habitant in
 25 ea. * Et uidi, & ecce deuorauit caput a dexte-
 26 ra parte illud quod a leua. * Et audiui uocem
 dicentem mihi, Conspice contra te, & con-
 27 sidera quod uides. * Et uidi, & ecce sicut leo
 concitatus de silua rugiens: & uidi quoniam
 emittebat uocem hominis ad aquilam. Et
 28 dixit, dicens, * Audi tu, & loquar ad te, &
 29 dicet Altissimus tibi. * Nonne tu es qui su-
 perasti de quattuor animalibus, quæ feceram
 30 regnare in seculo mo, & ut per eos ueniret
 finis temporū eorū? * Et quartus ueniēs de-
 uicit omnia animalia quæ transierunt, & po-
 tentatū tenuit seculū cū tremore multo, &
 31 omne orbē cum labore pessimo, & inhabita-
 uit tot temporibus orbē terrarū cum dolo.
 32 * Et iudicāti terram non cum ueritate.
 33 * Tribulasti enim manus tuas, & lāxisti quic-
 scentes, & dilexisti mendaces, & destruxisti
 habitationes eorum qui fructificabant, & hu-
 miliasti muros eorum qui te non nocuerūt.
 34 * Et ascendit contumelia tua usque ad Al-
 35 tissimum, & superbia tua ad Fortem. * Et re-
 spexit Altissimus superba tempora, & ecce fini-
 36 ta sunt, & scelera eius cōpleta sunt. * Iu-
 terea non appareas tu aquila. & alæ tuæ hor-
 ribiles, & pennacula tua pessima, & capita
 tua maligna, & uingues tuæ pessimi, & omne
 37 corpus tuum uanum, * uti refrigeretur om-
 nis terra, & reuertatur liberata de tua m, &
 speret iudicium & misericordiam eius qui
 fecit eam.

ET factum est, dum loqueretur leo uerba
 2 hæc ad aquilam: & uidi, * & ecce quod
 superauerat caput, & non comparuerunt
 quattuor alæ illæ quæ ad eum transierunt,
 & erectæ sunt ut regnarent: & erat regnū
 3 eorum exile, & tumultu plenum. * Et uidi
 & ecce ipsa non apparebant, & omne cor-
 pus aquilæ incendebatur, & expauescebat te-
 ra ualde, & ego a tumultu & excessu mentis,
 & a magno timore uigilaui, & dixi spiritui
 4 meo, * Ecce tu præstitisti mihi hoc in eo,
 5 quod seruasti uias Altissimi. * Ecce adhuc
 fatigatus sum animo, & spiritu meo inuali-
 dus sū ualde, & nec modica est in me uirtus
 6 a multo timore, quæ expaui nocte hæc. * Nūc
 ergo orabo Altissimum, ut me confortet us-
 7 que in finem. * Et dixi, Dominator Do-
 mine, si inueni gratiam ante oculos
 tuos, & si iustificatus sum, apud te præ-
 8 munitis, & si certe ascendit deprecatio mea an-
 te faciem tuam, * conforta me, & ostende
 seruo tuo mihi interpretationē & distinctionē
 9 uisus horribilis huius, ne plenissime conso-
 leris animā meā. * Dignū enim me habuisti
 ostendere mihi temporū nouissima. Et dixit
 10 ad me, * Hæc est interpretatio uisionis finis
 11 * Aquilā quā uidisti ascendentē de mari, hoc
 est regnum quod nūsum est in uisione Danie-
 12 li fratri tuo. * Sed non est illi interpretatum
 13 quoniam ego nunc tibi interpretor. * Ec-
 ce dies ueniunt, & exurget regnum, super ter-
 ram, & erit timor acrior omnium regnorum
 14 quæ fuerunt ante eum. * Regnabunt autem
 15 in ea reges duodecim, unus post unum. * Nam
 secundum incipiet regnare, & ipse tenebit am-
 16 plius tempus præ duodecim. * Hæc est inter-
 17 pretatio duodecim alarū quas uidisti. * Et
 quam audiisti uocem quæ locuta est, non de
 18 capiti bus eius exeuntem, sed de medio cor-
 poris eius, * hæc est interpretatio, quoniam
 post tempus regni illius nascuntur contentio-
 nes non modicæ, & periclitabitur ut cadat:
 19 & non cadet tunc, sed iterum constituetur in
 suum initium. * Et quoniam uidisti subala-
 20 res octo coherentes alis eius, * hæc est inter-
 pretatio. exurgent in ipso octo reges, quorū
 21 erunt tempora leuia, & anni citati, & duo qui
 dem ex ipsis perient. * Appropinquante autē
 tempore in medio quattuor seruabunt tur in tē-
 22 pore, tunc incipiet appropinquare tempus
 eius, ut finiatur: donec uero in finem seruabun-
 23 tur. * Et quoniam uidisti tria capita quæ
 24 scētia, * hæc est interpretatio: in nouissimis
 eius suscitabitur a te filius tria regna, & reuo-
 cabit in ea multa. & dominabuntur ter-
 ram, * & qui habitant in ea, cum labo-
 re multo super omnes qui fuerint ante eos.
 propter hoc ipsi uocati sunt capita aquilæ.

25 * ita enim erunt qui recapitulabunt impietates eius, & qui perficiunt nouissima eius.
 26 * Et quoniam uidisti caput maius non appetens, hæc est interpretatio eius. quoniam unus ex eis super lectum suum morietur, & tamen cum tormentis. * Nam duo qui perferent uerunt, gladius eos comedet. * Unius enim gladius comedit qui cum eo: sed tamen hic gladius in nouissimis cadet. * Et quoniam uidisti duas subalares traiicientes super caput quod est in dextera parte, * hæc est interpretatio. hi sunt quos conseruauit Altissimus in finem suum, hoc est regnum exile, &urbationis plenum. * Sicut uidisti & leonem, quæ uidisti de silua euigilantem, & rugientem, & loquentem ad aquilam, & arguentem eam, & inulitias ipsius per omnes sermones eius sicut audisti: * hic est uentus quem seruauit Altissimus in finem ad eos, & impietates ipsorum: & arguet illos, & incuriet contra ipsi. * Disperiones eorum. * Staret enim eos in iudicio uiuos: & erit cum arguerit eos, tunc corripiet eos. * Nam residuum populum meum liberabit cum misera, qui saluati sunt super fines meos, & iucundabit eos quoadunque ueniet finis dies iudicii, de quo locutus sum tibi ab initio. * Hoc somnium quod uidisti, & hæc interpretationes. * Tu ergo solus dignus fuisse scire Altissimi secretum hoc. * Scribe ergo omnia ista in libro que uidisti, & pone ea in loco abscondito: & docebis ea sapientes de populo tuo, quorum corda ista posse capere, & seruare secreta hæc.
 39 * Tu autem adhuc suscipe hic alios dies septem, ut tibi ostendatur quidquid uisum fuerit Altissimo ostendere tibi. * Et profectus est a me. Et factum est, cum audisset omnis populus quoniam pertranserunt septem dies, & ego non fuisset reuersus in ciuitatem, & congregauit se omnis a minimo usque ad maximum: & uenit ad me, & dixerunt mihi dicentes: * Quid peccauimus tibi, & quid iniuste egimus in te, quoniam derelinquens nos sedisti in loco hoc? * Tu enim nobis supereris solus ex omnibus populis, sicut botrus de uin ea, & sicut lucerna in loco obscuro, & sicut portus & nauis saluata a tempestate. * Aut non sufficiunt nobis mala que contigunt? * Si ergo tu nos dereliqueris, quando nobis erat melius si essemus succenturiati cum incendio Sion? * Nec enim nos sumus meliores eorum qui ibi mortui sunt. Et perorauerunt uoce magna. Et respondi ad eos, & dixi: * Confide Israel, & noli tristari uerbo domini Jacob. * Est enim memoria uestra coram Altissimo, & Fortis non est oblitus uerbum in temptatione. * Ego enim non dereliqui uos, neque excessi a uobis: & ueni in hunc locum ut deprecarer pro desolatione Sion, ut quæreret misericordiam pro humilitate sanctificationis uestræ. * Et nunc ite unusquisque ue-

strit in domum suam, & ego ueniam ad uos post dies istos. * Et profectus est populus, sicut dixi ei, in ciuitatem: * ego autem sedi in campo septem diebus, sicut mihi mandauit: & mihi ducabam de floribus solummodo agri, de herbis facta est esca mihi in diebus illis.

CAP. XIII.

1 ET factum est post dies septem, & somniaui somnium nocte. * Et ecce de mari uentus exurgebat, ut conturbaret omnes fluctus eius. * Et uidi, & ecce conuallescebat ille homo cum millibus cæli. & ibi uultu suo uertebat ut consideraret, tremebant omnia que sub eo uidebantur: * & uidebantur exibat uox de ore eius, ardecebant omnes qui audiebant uoces eius sicut quiesceret terra quando senserit ignem. * Et uidi post hæc, & ecce congregabatur multitudo hominum, quorum non erat numerus de quattuor uentis calui, ut debellarent hominem qui ascenderat de mari. * Et uidi, & ecce sibi in capiti sculpsit montem magnum, & uolauit super eum. * Ego autem quæsi uidere regionem uel locum unde scilicet esset mons, & non potui. * Et post hæc uidi, & ecce omnes qui congregati ueni ad eum, ut expugnarent eum, uidebant ualde, tamen audebant pugnare. * Et ecce, ut uidit impetum multitudines uenientis, non tenuit manum suam, neque frastus tenebat, neque aliquid uas bellicosum nisi solummodo ut uidi, quoniam emisit de ore suo sicut flatum ignis, & de labijs eius spiritus flammæ, & de lingua eius emitebat scintillas & tempestates, & commissa sunt omnia simul, hic flatus ignis, & spiritus flammæ & multitudine tempestatis: * & concidit super multitudinem in impetu, quæ præparata erant pugnare, & succedebat omnes, ut subito nihil uideret de innumerabili multitudine, nisi solummodo puluis, & fumi odor uidi, & extimui. * Et post hæc uidi ipsum hominem descendente de monte, & nocentem ad se multitudinem aliam pacificam, & accedebat ad eum uultus hominum multorum quorumdam gaudentium, quorundam tristantium: aliquid uero alligati, aliquid adducentes ex eis, qui offerebantur. & aggregati a multitudine pauperum, & expurgati sum, & dixi. * Tu ab initio demonstraisti sermo tuum mirabilia hæc, & dignum me habuisti ut susciperes deprecationem meam: & nunc demonstra mihi adhuc interpretationem somnij huius. * Sicut non existimo in sensu meo, ut qui derelicti fuerunt in diebus illis: & multo plus uis his qui non sunt derelicti. * Qui enim non sunt derelicti, tristes erant. * Intellego nunc que sunt reposita in nouissimis diebus, & occurrunt eis, sed & his qui derelicti sunt. * Propter hoc uenerunt in pericula magna, & necessitates multas, sicut ostendit sonia hæc. * Attamen facilius est

periclitantem venire in hunc, quā pertran
sire, sicut nubem a saeculo, & nūc videre quā
contingunt in nouissimo. Et respondit ad
11 me, & dixit: "Et visionis interpretationē
dicam tibi: & de quibus locutus es adape-
12 riam tibi." Quoniam de his dixisti qui de-
13 relinqui sunt: hæc est interpretatio. "Qui au-
fert periculum illo tempore, hic se custodi-
uit. qui in periculo inciderunt, hi sunt qui
habent opera & fidem ad Fortissimum."
14 "Scito ergo quoniam magis beatificati sunt
qui derelicti, super eos qui mortui sunt."
15 "Hæ interpretationes visionis, quia vidisti
16 virum ascendentem de corde maris, ipse
est quem conseruat Altissimus multis tem-
poribus, qui per semetipsum liberabit crea-
turam suam: & ipse disponet, qui derelicti
17 sunt." Et quoniam vidisti de ore eius exi-
re, ut spiritum, & ignem, & tempestatem,
18 " & quoniam non ienebat frameam, neque
vas bellicosum: corrupti enim impetus eius
multitudinem, quæ venerat expugnare eū.
19 hæc est interpretatio. "Ecce dies veniunt,
quando incipiet Altissimus liberare eos qui
20 super terram sunt: & veniet in excessu mi-
21 tris super eos qui inhabitant terram." Et
22 alij alios cogitant debellare: ciuitas ci-
uitatem, & locus locum, & gens aduersus ge-
23 tem, & regnum aduersus regnum. "Et erit,
cum fient hæc, & contingent signa quæ ante
24 ostendi tibi: & tunc revelabitur filius meus,
25 quem vidisti, ut uirum ascendentem." Et
26 erit quando audierint omnes gentes uocem
eius: & derelinquet unusquisque in regione
sua bellum suum, quod habent ad alteru-
27 trum: & colligetur in unum multitudo
innumerabilis, sicut volentes venire, & expu-
28 gnare eum. "Ipse autem stabit super cacu-
29 men montis Sion." Sion autem ueniet, &
ostendetur omnibus parata & edificata, sicut
30 vidisti montē sculpi sine manibus. "Ipse
autem filius meus arguet quæ adinuene-
runt gentes, impietates eorum has quæ te-
pestati appropinquauerunt propter mala co-
31 gitamenta corū & cruciamenta quibus in-
cipient cruciari: quæ assimilata sunt flam-
32 mæ, & perdet eos sine labore per legem quæ
33 igni assimilata est." Et quoniam uidisti eū
colligentem ad se aliam multitudinem pa-
34 cificam: hæc sunt decem tribus, quæ capti-
ue factæ sunt de terra sua in diebus Olee re-
gis, quem captiuum duxit Salmanassar rex
Assyriorum: & transtulit eos trans flumen,
35 & translati sunt in terram aliam. "Ipsi au-
tem sibi dederunt consilium hoc ut derelin-
querent multitudinem gentium, & profici-
kerentur in ulteriorem regionem, ubi num-
36 quam inhabitauit genus humanum: vel
tibi obseruare legitima sua, quæ non fuerant
37 seruantes in regione sua. Per introitus au-
tē angustos fluminis Euphratē introierunt.

44 "Fecit enim eis tunc Altissimus signa, & t-
45 uit venas fluminis vsquequo transirent.
46 "Per eam. n. regionem erat via multa itine-
ris unius & dimidij: nam regio illa uoca-
47 tur Arsareth." Tunc inhabitauerunt ibi
que in nouissimo tempore: & nunc iterum
48 cum cœperint venire, & iterum Altissimus
statuet uenas fluminis, ut possint transire
propter hæc uidisti multitudinē cum pace
49 "Sed & qui derelicti sunt de populo tuo,
sunt qui inueniuntur intra terminum iude-
50 "Factum erit ergo, quando incipiet perden-
multitudinem eorum, quæ collectæ sunt gen-
tes, proteget eos qui superauerūt populum
51 " & tunc ostendet eis multa plurima porten-
ta." Et dixi ego, Dominator Domine, hoc
mihi ostende, propter quod vidi uirum ascen-
52 dentem de corde maris. Et dixit mihi, "Si-
cut non potes hæc uel scurari, uel scire quæ
sunt in profundo maris: sic nō poterit quis-
que super terram uidere filium meum, uel
eos qui cum eo sunt, nisi in tempore diei.
53 "Hæc est interpretatio somnij quod uidisti,
54 & p. quod illuminatus es hic solus." Dereli-
quisti. n. tuam, & circa meam uacasti le-
55 gem, & quæstisti." Vitam. n. tuam disto-
stisti in sapientia, & sensum tuum uocasti ma-
56 trem: & propter hoc ostendi tibi merces
apud Altissimum. erit enim post alios tres
dies, ad te alia loquar, & exponam tibi gra-
57 uia & mirabilia." Et profectus sum, & trā-
si in cāpum, multum glorificans & laudans
Altissimum mirabilibus quæ per tempus fa-
58 ciebat: & qm gubernat ipsum, & quæ sunt
in temporibus illata, & sedt ibi tribus diebus.

C A P. XIII.

1 E T factum est tertio die, & ego sedebam
2 sub quercu. "Et ecce vox exiuit con-
tra me de rubo, & dixit: Esdra Esdra. Et di-
3 xit: Ecce ego Domine. Et surrexi super pedes
meos. Et dixit ad me: "Reuelans reuelatus
sum super rubum, & locutus sum Moyfi, qm
4 populus meus seruiebat in Aegypto, & mi-
si eū, & eduxi populū meum de Aegypto, &
adduxi eū supe. montem Sina, & detinui
5 eum apud me diebus multis: & enarraui
ei mirabilia multa, & ostendi ei temporum se-
6 creta & finē: & præcepi ei, dicens: "Hæc in-
7 palā facies uerba, & hæc abscondes." Et nūc
8 tibi dico: "Signa quæ demonstraui, & som-
nia quæ uidisti, & interpretationes quas tu
9 uidisti, in corde tuo repona ea: tu n. reci-
pieris ab omnibus, conuerteris residuus cum
consilio meo: & cū similis tuis, vsquequo
10 finiantur tēpora. qm seculum perdidit iu-
uentutem suam, & tempora appropinquant
11 senescere." Duodecim. n. paribus diuisum
est seculum, & transferuntur eius decima & di-
12 midium decimæ partis: supersunt autem
13 eius post medium decimæ partis. Nunc

ergo dispone domum tuam, & corripe popu-
lum tuum, & consolare humiles eorum, &
14 renuncia iam corruptelæ, & dimitte abs te
mortales cogitationes, & proice abs te pon-
dera humana, & exue te iam infirmam natu-
ram, & repone in unam partem molestissi-
ma tibi cogitamenta, & festina transmigra-
15 te a temporibus his: * quæ enim vidisti non
contigisse mala, iterum horum deteriora fa-
ciebat: * quantum n. inaspidum fiet seculū
16 a senectute, tantum multiplicabuntur super
inhabitantes mala. * Non longauit n. se ma-
gis veritas, & appropinquauit mendacium.
Iam n. festinat venire, quam uidisti visio-
17 nem. * Et respondi, & dixi coram te Dñe. * Ecce
18 enim ego abibo, sicut præcepisti mihi, & cor-
ripiam præsentem populum. * Qui aut iterū
nati fuerint, quis commonebit? * Postquam
19 est ergo seculum in tenebris, & qui inhabi-
tanti in eo sine lumine. * Quoniam lex tua
20 incensa est, propter quod nemo scit quæ te
facta sunt, vel quæ incipient opera. * Si enim
21 inueni in te gratiam, immitte in me Spiritū
sanctum, & scribam omne quod factum est
in seculo ab initio, quæ erant in lege tua scri-
pta, ut possint homines inuenire semitam, &
qui uoluerint uiuere in nouissimis, uiuant.
22 * Et respondit ad me, & dixit: Vādens con-
grega populū, & dices ad eos, ut nō querant
23 te diebus quadraginta. * Tu aut prepara ti-
bi buxos multos, & accipe tecum Saream,
24 Dabriam, Salemiā, Echanā, & Asiel, quin-
que hos qui parati sunt ad scribendum velo-
25 citer. * Et uenias huc, & ego accendam in
corde tuo lucernam intellectus, quæ non ex-
tinguetur quoad uisue finiantur quæ inci-
26 pies scribere. * Et tunc perfectis quodā pa-
lam facies, quodā sapientibus absconfe tra-
des. in crastinum n. hachora incipies scri-
27 bere. * Et profectus sum, sicut mihi præce-
pit, & congregaui omnem populum, & dixi:
28 * Audi Israel uerba hæc: * Peregrinati sunt
19 patres nostri ab initio in Aegypto, & li-
29 berati sunt inde: * & acceperunt legem vi-
te, quam nō custodierunt, quam & uos post
30 eos transgressi estis: * & data est uobis ter-
ra in sortem, & terra Sion, & patres uestri, &
31 uos iniquitatem fecistis, & nō seruastis uias
32 quas præcepit uobis Altissimus: * & iustus
iudex cum sit, abstulit a uobis in tempore
33 quod donauerat. * Et nunc uos hic estis, &
34 fratres uestri introsum uestrum sunt. * Si
ergo imperaueritis sensui uestro, & erudierit
35 cor uestrum, uini conseruati eritis, & post
mortem misericordiam consequemini. * Iu-
dicium n. post mortem ueniet, quando iterū
reuiuificatus: & tunc iustorum nomina pa-
36 rebunt, & impiorum facta ostendentur. * Ad-
næ igitur nemo accedas nunc, neque requi-
37 rat me usque dies quadraginta. * Et accepi
omnes viros sicut mandauit mihi, & pro-

38 feci sumus in campū, & mansimus ibi. * Et
factus sum in crastinum, & ecce non uen-
39 uit me dicens: Esdra aperi os tuum, & bibe
quo te potauero. * Et aperui os meū, & ecce
calix plenus porrigebatur mihi. Hoc erat ple-
40 num sicut aqua: color autē eius ut ignis simi-
lis. * Et accepi, & bibi: & in eo clī bibissem,
cor meū cruciabatur intellectu, & in pedus
meum increfcebatur sapientia. Nam spiritus
41 meus conseruabatur memoria. * Et apertū
est os meum, & non est clausum amplius.
42 * Altissimus dedit intellectu quinq̃ue uirīs,
& scripserunt quæ dicebantur excessiones
43 noctis, quas non sciebant. * Noctē aut man-
ducabant panem, ego autem per diem loque-
44 bar, & per noctem non tacebam. * Scrip-
sunt aut per quadraginta dies libri ducenti
45 quattuor. * Et factum est cū complerem
quadraginta dies, locutus est Alti sumus, di-
cens: Priora quæ scripsisti, in palā pone, & le-
46 gant digni & indigni: nouissimos autē septu-
ginta cōseruabis, ut tradas eos sapientibus de
47 populo tuo. * In his n. est uena intellectus, &
sapientiz fons, & scientiz flumen. Et feci sic.

C A P. XV.

1 E Cce loquere in aures plebis meæ ser-
mones prophetiz, quos immisero in os
2 tuum, dicit Dñs: * & fac ut in charta scribā-
3 tur, quī fideles & veri sunt. * Ne times a co-
gitationibus aduersum te, nec turbent te in-
4 credulitates dicentium. * Qm̃ omnis incre-
dulus in incredulitate sua morietur. * Ecce
ego inducio, dicit Dñs, super orbem terrarū
5 mala, gladium, & famem, & mortem, & in-
6 teritum: * pp̃ quod superpolluis iniquitas
omnem terram, & adimpleta sunt opera no-
7 cia illorum. * Propterea dicit Dñs: * Iam
8 non filebo de impietatibus eorum quæ irre-
ligiose agunt, nec sustinebo in his quæ inique
exercent. ecce sanguis innoxius & iustus cla-
9 mat ad me, & anima iustorum clamit per-
10 seueranter. * Vindicans uindico illos, di-
cit Dñs, & accipiam omnem sanguinē inno-
11 xium ex illis ad me. * Ecce populus meus
quasi grex ad occisionem ducitur, iā non pa-
12 tiar illum habitare in terra Aegypti: * sed
educam eū in manu potenti & brachio exal-
3 so, & percussā plaga sicut prius, & corrūpā
4 omnem terram eius. * Lugebit Aegyptus,
& fundamenta eius plaga uerberata, & casti-
5 gatione quā inducet ei Deus. * Lugebunt
cultores operantes terram, quī deficient se-
6 mina eorum ab uedine, & grandine, & a si-
7 dere terribili. * Væ seculo, & qui habitāt in
8 eo: * quia appropinquauit gladius & cōer-
9 tio eorū, & exurget gens contra gentē ad pu-
10 gnā, & romphæa in manibus eorum. * Erit
enim inconstabilis hominibus, & alij alijs
inualescentes non curabunt regem suum, &
principes uir gestorum suorum in potentia

17 sua. * Concupiscet enim homo in ciuitatem
 18 ite, & nō poterit. * Propter superbiam enim
 eorum ciuitates turbabuntur, domus extere-
 19 tur, homines metuent. * Non miserebitur ho-
 mo proximum suum ad irritum faciendum
 domos eorum in gladium ad diripiendas
 substantias eorum, propter famem panis &
 20 tribulationem multam. * Ecce, ego conuo-
 co, dicit Deus, omnes reges terræ ad me ve-
 rendum, qui sunt ab Oriente, & ab Austro,
 & ab Euro, & a Libano, ad conuertendos in
 21 se, & reddere quæ dederunt illis. * sicut fa-
 ciunt vsq. hodie electis meis; sic facis & red-
 dam in sinu eorū. Hec dicit Dominus Deus.
 22 * Non parces dextera mea super peccatores,
 nec cessabit romphæa super effundentes san-
 23 guinē innoxium super terram. * Exiit ignis
 ab ira eius & deuorauit fundamenta terræ,
 24 & peccatores quasi stramen incensum. * Vae
 eis qui peccant, & nō obseruant mandata
 25 mea, dicit Dominus. * non parci illis. Dice-
 dite filij a potestate. Nolite cōtaminare san-
 26 ctificationem meam, * quoniam nouit Do-
 minus omnes qui delinquant in illum; pro-
 pterea tradidit eos in mortem, & in occisi-
 27 onē. * Jam enim uenerunt super orbē terrarū
 mala, & manebitis in illis. non enim libera-
 bit uos Deus, propter quod peccastis in eū.
 28 * Ecce visio horribilis, & facies illius ab oriē-
 te. * Et exient nationes draconum Arabum
 29 in curribus multis, & sicut flatus, eorum nu-
 merus ferrus super terram, ut iam timeant
 30 & trepident omnes qui illos audiunt. * car-
 mont; in sanientes in ira, & exient ut apri de
 silua, & aduenient de uirtute magna, & cōsta-
 bunt in pugnam cum illis, & vastabunt por-
 31 tionē terræ Assyriorum. * Et post hæc super
 ualescent dracones nauitatis sue memores,
 & conuertent se conspirantes in uirtute ma-
 32 gna ad persequendos eos, * Isti turbabuntur
 & silebunt in uirtute illorum, & conuertent
 33 pedes suos in fugā, & a territorio Assyrio-
 rum sub efflor obsidebit eos, & cōsumet vnū
 ex illis, & erit timor & tremor in exercitu
 34 illorum, & contentio in reges isoporum. * Ec-
 ce nubes ab oriente, & septentrione vsq. ad
 meridianū, & facies earū horrida valde, ple-
 35 na ira & procellæ, * & collident se inuicem,
 & collident sidus copiosum super terrā, & si-
 dus illorū, & erit sanguis a gladio vsq. ad uē-
 36 trem, * & sanguis hominis vsque ad subtra-
 men cameli, & erit timor & tremor multus
 37 super terram. * & horrebunt qui videbunt
 iram illam, & tremor apprehendet illos: &
 38 post hæc mouebunt nimbi copiosi. * a men-
 diano & septentrione, & portio alia ab occi-
 39 dēte: & superinualescent uenti ab oriente,
 & reclusent eam, & nubem quam suscitauit
 40 in ira, & sidus ad faciendam extorcionē
 ad orientalem uentum & occidentem uiola-
 bunt, & exaltabitur nubes magnæ & uali-

da plenz iræ, & sidus, ut exterreant omnem
 terram, & inhabitantes eam, & infundent su-
 per omnem locum altum & eminentē sidus
 41 terribile, * ignem & grandinē & romphæas
 uolantes, & aquas multas, ut etiam implean-
 tur omnes campi, & omnes sinu plenitudine
 42 aquarum multarum. * & demolientur ciui-
 tates, & muros, & mōtes, & colles, & ligna sil-
 uarum, & sœnum pratorum, & frumenta eo-
 43 rum. * Et transibunt constantes vsq. ad Ba-
 bylonem, & extereant eam: * conuenient ad
 ipsam, & circuibunt eam, & effundent sidus,
 & omnem iram super eam, & subibit puluis
 & fumus usque in cælum, & omnes in cir-
 45 cuitu lugebunt eam: * & qui sub ea reman-
 serint, seruiunt his qui exterruerunt. * Et tu
 46 Asia concors in spem Babylonis, & gloria
 personę eius, * vae tibi misera propter quod
 47 assimilasti ei, & ornasti filias tuas in fornicatione,
 ad placendū & glorandū in amatoribus
 48 tuis, qui tecum cupierunt semper fomicari. * Odibilem imitata es in omnibus ope-
 rationibus eius, & in adinventionibus eius: prope-
 49 rea dicit Deus, * Immittam tibi mala, uidui-
 tatem, pauperatē, & famē, & gladium, &
 pestem, ad deustandas domos tuas a viola-
 50 tione, & morte, & gloria uirtutis tuæ. * Sicut
 flos siccabitur, cum exorger ardor qui emis-
 51 sus est super te, * infirmaberis ut pauper, cu-
 la plagata & castigata a mulieribus, ut non
 possint te suscipere potentes & amatores
 52 * Numquid ego sic xelabor te, dicit Domi-
 53 nus, * nisi occidisses electos meos in omni tē-
 pore, exaltatus percussione manuū, & dicem
 54 super mortē eorū, cum inebriata esses, * Exor-
 55 na speciem uultus tui? * Merces fornicationis
 tuæ in sinu tuo, propter hoc redditionem
 56 accipies. * Sicut facies electis meis, dicit Do-
 minus, sic faciet tibi Deus, & tradet te in ma-
 57 lum. * Et naci tui fame interient: & tu rom-
 phæa cades, & ciuitates tuæ conterentur, &
 58 omnes tui in campo gladio cadent. * Et qui
 sunt in montibus, fame peribūt, & manduca-
 bunt carnes suas, & sanguinem bibent a fa-
 59 me panis & stri aquæ. * Infelix per maria ve-
 60 nies, & rursus accipies mala, * Et in transfra-
 allident ciuitatem occisā, & extereant ali-
 quam portionem terræ tuæ, & partem glo-
 61 riæ tuæ exterminabunt, rursus reuertentes
 ad Babylonē subuersam. * Et demolita eris
 62 illis pro stipula, & ipsi erunt tibi ignis: * &
 deuorabunt te, & ciuitates tuas, terram tuā
 & montes tuos, omnes siluas tuas & lignum
 63 fructiferum igni comburent. * Filios tuos ca-
 ptiuos dacent, & censum tuū in prædā habe-
 bunt, & gloriam facies tuæ exterminabunt.

C A P. XVI.

1 Vae tibi Babilō & Asia, vae tibi Aegyptē
 2 & Syria. * Præcingite vos saccis & cilicijs

& plangite filios vestros, & doleat: quonia
 3 appropinquavit contritio vestra. * Immissus
 est vobis gladius, & quis est qui avertat illu
 4 * Immissus est in vobis ignis, & quis est qui
 5 extinguat illum? * Immissa sunt vobis ma
 6 la, & quis est qui repellat ea? * Numquid re
 pellet aliquis leonem esurientem in filia,
 aut exstinguet ignem in stipula, mox quado
 7 coeperit ardere? * Numquid repellat aliquis
 8 sagittam a sagittario fuerit missam? * Domi
 nus totus imminuit mala, & quis est qui re
 9 peliat ea? * Exiit ignis ex iracundia eius, &
 10 quis est qui extinguat eu? * Coru scabit, &
 11 quis non timebit? * Tonabit, & quis non pau
 12 bit? * Dominus comminabitur, & quis non
 13 funditus conteretur a facie ipsius? * Terra tre
 munt & fundamenta eius, mare fluctuat depro
 fundo, & fluctus eius destitubabitur, & pisces
 14 eius a facie Domini, & a gloria virtutis eius:
 15 * quoniam fortis dextera eius quae arcum
 16 tendit: sagittae eius acutae quae ab ipso mit
 tuntur, non deficient, cum coeperint mitti in
 17 fines terrae. * Ecce mittuntur mala, & non
 18 revertentur donec veniat super terram. * Igis
 succenditur, & non extinguetur, donec con
 19 sumat fundamenta terrae. * Quemadmodum
 non redit sagitta missa a valido sagittario,
 sic non revertentur mala quae missa fuerint
 20 in terram, * Vix mihi vix mihi: quis me libe
 21 rabit in illis diebus? * Initium dolorum &
 22 multi gemitus, initium famis & multi in
 teritus, initium bellorum & formidabile po
 23 testates, initium malorum & trepidabunt
 24 omnes. * In his quid faciam, cum venerint
 25 mala? * Ecce fames & plaga, & tribulatio, &
 26 angustia missa sunt flagella in emendatione,
 27 * & in his omnibus se non convertent ab ini
 quitatibus suis, neque flagellorum memores
 28 erunt semper. * Ecce erit annoe vilitas su
 29 per terram, sic ut putent sibi esse directam
 30 pacem, & tunc germinabit mala super ter
 31 ram, gladius, fames, & magna confusio. * A fa
 32 me enim plurimi qui inhabitant terram in
 terient, & gladius perdet ceteros qui supera
 33 verint a fame, & mortui sicut stercore
 34 proiciantur, & non erit qui consoletur eos.
 35 Derelinquetur enim terra deserta, & ciuita
 36 tes eius desicientur. * Non derelinquetur qui
 37 colat terram, & qui seminet eam. * Ligna
 38 dabunt fructus, & quis vindemiabit illa?
 39 * Vinea matura fiet, & quis calcabit illam?
 40 erit enim locus magna desertio. * Cupiet
 41 homo hominem videre, vel vocem eius au
 42 dire. * Relinquentur enim de ciuitate decem
 43 & duo de agro qui absconderint se in
 44 densis montibus, & scissuris petrarum:
 45 * quemadmodum derelinquantur in olive
 46 ra & singulis arboribus tres aut quattuor oli
 47 vae. * Aut sicut in vinea vindemiata racemi re
 48 linquantur ab his qui diligenter vineam seru
 49 tantur: sic relinquentur in diebus illis tres

aut quattuor ab scrutantibus domos eorum
 50 in rospira. * Sic relinquetur terra deserta,
 & agri eius inueterabunt, & vix erit, & om
 51 nes semine eius germinabunt spinas, eo quod
 52 non transierint homines per eam. * Lugubunt
 53 nigrines non habentes sponsores, lugebunt mu
 54 lieres non habentes viros, lugebunt filiae eor
 55 um non habentes adiutorum. * Sponsi eor
 56 um in bello consumentur, & viri eorum in
 57 fame exstentur. * Adite vero ista, & cog
 58 nofcite ea ierem Domini. * Ecce verbum
 59 Domini, excipite illud: ne diis credatis de
 60 quibus dicit Dominus: * Ecce appropinquat
 mala, & non tardant. * Quemadmodum pre
 gnans cum parit in nono mense filium suum,
 appropinquante hora partus eius ante ho
 ras duas vel tres, dolores circumueiunt ven
 trem eius, & prodeunt infante de ventre no
 40 tardabunt vno puncto: * sic non morabun
 tur mala ad prodeundum super terram, & sic
 41 culum gemet, & dolores circumueiunt il
 42 lud. * Audite verbum, plebs mea: parare vos
 43 in pugnam, & in malis sic estote, quali adue
 44 na terrae. * Qui videt, quasi qui fugiat: & qui
 45 emir, quasi qui perditurus. * Qui mercatur,
 46 quasi qui fructum non capiat: & qui edifi
 47 cat, quasi non habiturus. * Qui leuatur,
 48 quasi qui non metet: sic & qui vineam pu
 49 tat, quasi non vindemiaturus. * Qui nubunt,
 50 sic quasi filios non facturi: & qui non no
 51 bunt, sic quasi vidui. * Propter quod qui la
 52 borant, sine causa laborant: * Frustrantur
 53 illorum alienigenae metent, & substantiam
 54 illorum rapient, & domos euerunt, & filios
 55 eorum captiuiabunt, quia in captiuitate & fa
 56 me generant natos suos. * Et qui negotiatur
 57 in rapina, quantum diu exornat eius aues
 58 & domos suas, & possessiones & personat
 59 suas, tanto magis ad zelabor eos super pec
 60 cata sua, dicit Dominus. * Quomodo zelatur
 fornicaria mulierem idoneam & bonam val
 51 de, * sic zelabitur iusticia iniquitatem eam
 exornat se, & accusat eam in facie, cum vene
 52 rit qui defendat exquirentem omne pecca
 53 tum super terram. * Propterea nolite simila
 54 ri ei, nec operibus eius: * quoniam adhuc pusillus
 55 & tolletur iniquitas a terra, & iustitia regna
 56 bit in vos. * Non dicat peccator se non peccasse:
 57 quoniam carbonem ignis comburet super caput
 58 eius, qui dicit: Non peccaui coram Domi
 59 no Deo & gloria ipsius. * Ecce Dominus co
 60 gnoscet omnia opera hominum, & adinu
 51 tiones illorum, & cogitationes illorum, &
 52 corda illorum. * Dixit enim: Fiat terra, &
 53 facta est: fiat caelum, & factum est. * Et in
 54 verbo illius stellae fundatae sunt, & nouis
 55 mernum stellarum. * Qui scrutatur abyssum,
 56 & thesauros illarum: qui mensus est mare,
 57 & conceptum eius. * Qui conclusit mare in
 58 medio aquarum, & suspendit terram super
 60 aquas verbo suo. * Qui extendit caelum

quasi

quali cameram, super aquas fundauit eum.
 61 * Qui posuit in deserto fontes aquarum, &
 super verticem montium lacus ad emittend-
 62 dum flumina ab eminenti petra, ut potaret
 terram. * Qui finxit hominem, & posuit cor
 63 suum in medio corporis, & misit ei spiritum
 vitam & intellectum, * & spiramen Dei
 64 omnipotentis qui fecit omnia, & scrutinat
 omnia absconsa in absconsis terræ. * Hic no-
 uit ad inuentionem vestram, & quæ cogitaris
 65 in cordibus uestris, peccantes & volentes oc-
 cultare peccata vestra. * Propter quod Domi-
 nus scrutinando scrutinauit omnia opera ve-
 66 stra & traducet vos omnes, * & vos confusi eri-
 tis cum processerint peccata uestra coram ho-
 67 minibus, & iniquitates erunt, quæ accusato-
 res stabunt in die illo. * Quid facietis, aut
 quomodo abscondetis peccata vestra coram
 68 Deo & angelis eius? * Ecce iudex Deus, time-
 te eum. Desinite a peccatis vestris, & obliui-
 scimini iniquitates vestras iam agere eas in
 sempiterno, & Deus educet vos, & liberabit
 69 de omni tribulatione. * Ecce enim incendi-
 tur ardor super vos turbæ copiose, & rapient

quosdam ex vobis, & cibabunt idolis occi-
 70 sos! * & qui consenserint eis, erunt illis in
 derisum, & in improprium, & in conculca-
 71 tionem. * erit enim locus locus, & in vicinas
 ciuitates exuretio multa super timentes Do-
 72 minum. * Erunt quasi infans nemini parcen-
 tes, ad diripiendum & deuassandum adhuc
 73 timentes Dominum. * quia deuaslabunt &
 diripient substantias, & de domibus suis eos
 74 eijcient. * Tunc parebit probatio electorum
 meorum, ut aurum quod probatur ab igne.
 75 * Audite dilecti mei, dicit Dominus: Ecce
 ad sunt dies tribulationis, & de his liberabo
 76 vos. * Ne timeatis, nec hæsitetis, quoniam
 77 Deus dux uester est. * Et qui seruat manda-
 ta & præcepta mea, dicit Dominus Deus ne
 præponderent uos peccata vestra, ne superle-
 78 uent se iniquitates vestre. * Vt qui con-
 stringuntur a peccatis suis, & obteguntur ab
 iniquitatibus suis, quemadmodum ager
 constringitur a filua: & spinis tegitur te-
 mita eius per quam non transit homo, &
 excluditur, & mittitur ad deuorationem
 ignis.

F I N I S.

2 8 15 2 9

TESTIMONIORVM A CHRISTO ET APOSTOLIS

IN NOVO TESTAMENTO CITATORVM
EX VETERI.

Quæ hac in id congesta sunt, vt pij lectores natiuam quorundam intelligentiam, quæ ab ipso Christo vero interprete, & spiritu eius per Apostolos sit tradita, assequantur, perspiciantque in quem vnum ea Apostoli & Euangelistæ adduxerint.

G E N E S I S.

- 1 d Masculum & feminam fecit 1. Mat. 19. a. Mar. 10. a
2 a Requieuit Deus die septima ab omnibus operibus suis Heb. 4. b
2 b Faciunt eum primus homo Adam in animam viuentem 1. Cor. 15. f
2 d Dimittit homo patrem, & matrem, & adheret uxori Mat. 19. a. Mar. 10. a. Eph. 5. g. 1. Cor. 6. d
2 d Erunt duo in carne vna Mat. 19. a. Mar. 10. a. 1. Cor. 6. d. Gal. 3. b
12 a Exi de terra tua, & de cognatione tua Ab. 7. a
12 a Et in semine tuo benedicentur omnes gentes Ab. 3. d. Eph. 5. g
15 b Sic erit semen tuum Rom. 4. c
15 b Credidit Abraham Deo, & reputatum est illi ad iustitiam. Rom. 4. a. Iac. 2. d. Gal. 3. a
15 c Erit semen tuum peregrinum in terra non sua Ab. 7. a
17 a Quis patrem multarum gentium constituit te Rom. 4. c
18 b Secundum hoc tempus veniam, & erit Sarr filius Rom. 9. b
21 b Eise ancillam & filium eius Gal. 4. d
21 b In Isaac vocabitur tibi semen Rom. 9. b
22 c Nisi benedicens benedicam te, & mul. Heb. 6. c
22 d Quia benedicentur in te omnes gentes Gal. 3. b. Ab. 3. d
25 c Quia maior seruiet minoris Rom. 9. c
E X O D U S.
- 3 b Ego sum Deus Abraham, &c. Mac. 20. c. Mar. 10. c. Luc. 20. f
9 d In hoc ipsum excitauit te, vt ostendam in re potentiam meam. Rom. 9. d

- 12 g Os non comminuetis ex eo Io. 19. f
13 a Omne masculinum adaperies vuluū Lu. 2. d
16 d Qui multū, non abundauit, &c. a. Cor. 8. c
20 c Non mœchaberis Mat. 5. d
20 c Non adulterabis, Non occides, Non fur-tum facies, Non loqueris contra proxi-mum tuum falsum testimonium, Non concupisces Rom. 13. c
20 c Non concupisces Rom. 7. b
20 c Non occides Mat. 5. c. Luc. 18. d
20 c Honora patrem tuum & matrem tuam Mat. 15. a. Mar. 7. b. Eph. 6. a
21 c Qui maledixerit patri suo, vel matri, mor-te moriatur Mat. 15. a. Mar. 7. b
21 c Oculū pro oculo, dentē pro dente Mat. 5. f
22 d Principi populi tui nō maledices Ab. 12. a
24 c Hic singulis testamenti, quod mandauit ad vos Deus Heb. 9. e
25 g Vide, omnia facito secundū exemplar quod tibi ostensum est, &c. Heb. 8. b. Ab. 7. f
32 a Fac nobis Deos qui cedant nos Ab. 7. c
33 d Miserebor cui volueris, &c. Ro. 9. c
34 d Non sicut Moyses ponebat velamen su-per faciem 2. Cor. 3. c

L E V I T.

- 12 g Sancti eritis, quā ego sanctus ad 1. Pet. 1. c
18 a Qui fecerit homo, viuet in ea Rom. 10. b. Gal. 3. b
19 c Non periurabis Mat. 5. e
19 d Diliges proximum tuum sicut te ipsum Ro. 13. d. Gal. 5. c. Iac. 2. b. Mat. 22. d. Mar. 12. c
19 d Diliges proximum tuum Mat. 5. g
20 b Qui maledixerit patri, & matri, &c. Mat. 15. a
24 d Oculum pro oculo Mat. 5. f
26 b Quoniam inhabitabo in illis, & inambu-labo, &c. 2. Cor. 6. d

N V M E R I.

9 b Os non cominuētis ex 20 Io. 19. f

D E V T E R.

4 d Brenim Deus no. ter ignis consumens est Heb. 12. 2

5 b Non concupisces Rom. 7. c. 13. c

5 b Non occides Mat. 5. c. Luc. 18. d

5 b Non mōchaberis Mat. 5. d. Luc. 18. d

5 b Non furtum facies Luc. 18. d. Ro. 13. c

5 b Non loquetis contra proximum tuū falsum testimonium Luc. 18. d. Ro. 13. c

5 b Honora patrem & matrem Mat. 25. a. Mar. 7. b. Eph. 6. a

6 a Audi Israel, Dominus Deus tuus Deus vnus est Mar. 12. c

6 a Diliges Dominum Deū tuū ex toto corde, &c. Mat. 22. d. Mar. 12. c. Luc. 10. c

6 c 10 d Dominum Deū tuum adorabis, & illi soli seruiēs Mat. 4. b. Luc. 4. b

6 d Non tentabis Dominum Deum tuum. Mar. 4. b. Luc. 4. b

8 a Non in solo pane viuit homo Mat. 4. a. Luc. 4. a

10 d Deus psonā hominis non accipit Gal. 3. b

18 c Prophetam suscitabit vobis Dominus Deus Aq. 3. d. 7. c

19 d In ore duorū vel triū testium stabit omne verbū Mat. 18. b. 10. 8. e. 2. Cor. 13. a

19 d Oculum pro oculo, dentem pro dente Mat. 5. f

21 d Maledictus omnis qui pender in ligno Gal. 3. b

25 b Non alligabis os boui trituranti 1. Cor. 9. a. 1. Tim. 5. c

25 b Si quis mortuus fuerit non habens filiū Mar. 12. c. Mar. 12. b. Luc. 10. c

27 d Maledictus omnis qui non permanserit in omnibus, &c. Gal. 3. b

30 e Quāscendit in celum? Rom. 10. b

30 c Prope est uerbum in ore tuo, & in corde tuo Rom. 10. b

32 c Ego ad emulationem vos adducam in non gentem, &c. Rom. 10. d

32 c Mihi iudicium, ego retribuam Ro. 12. d

I O S V E.

1 a Non te deserā, neq. derelinquā Heb. 13. a

R E G. II.

7 c Ego ero illi in patrem, & ipse erit m'hi in filium Heb. 13. b

R E G. III.

19 b Domine, prophetas tuos occiderunt, &c. Rom. 11. a

19 b Reliqui mihi septē millia uirorū Ro. 11. a

I O B.

5 c Comprehendam sapientes in astutia eorum 1. Cor. 3. d

L I B E R P S A L M.

2 a Quare ire narrant gentes Aq. 4. c

2 b Filius meus tu, ego hodie genui te Aq. 13. c. Heb. 1. b. 5. b

2 c Reges eos in uirga ferrea Apoc. 2. g. 19. c

4 b Irascimini, & nolite peccare Eph. 4. f

5 c Sepulchri paēs est guttur eorum Ro. 3. b

6 c Discedite a me omnes qui o. cramiini iniquitatem Mat. 7. d. 25. d. Luc. 13. f

8 b Ex ore infantiū, & lactantiū, &c. Mat. 21. b

8 c Quid est hō q. memor es eius? Heb. 2. a

8 c Omnia subiecit sub pedibus eius 1. Cor. 15. d

9 c Quorum os maledictione & amaritudine plenum est Rom. 3. c

13 a Non est iustus quisquam, non est intelligens Rom. 3. b

13 b Veloces pedes eorum ad effundendum sanguinem Rom. 3. c

15 c Prouidebam Dominum in conspectu, &c. Aq. 3. d

15 d Non dabis sanctum tuum uidere corruptionem Aq. 3. c. 13. c

17 a Ego ero fidens in eum Heb. 2. c

17 g Propterea confitebor tibi in Gentibus Domine Rom. 15. b

18 a Et quidem in omnem terram exiuit sonus eorum Rom. 10. d

21 a Eli, elizama sabāqhani Mat. 27. c. Mat. 15. c

21 c Diuiserunt sibi vestimenta mea, Mat. 27. d. Ioan. 19. c

21 c Nunciabo nomen tuum fratribus meis. Heb. 2. c

23 a Dñi est terra & plenitudo eius 1. Cor. 10. f

24 c Odio habuerunt me gratis Io. 15. b

30 a In manus tuas commendo spiritū meum Luc. 23. f

31 a Beati quorum remissae sunt iniquitates Rom. 4. a

33 c Qui enim uult uitam dil. ligere, & dies uidere bonos 1. Pet. 3. b

39 b Hostiam & oblationē noluiſti Heb. 10. b

40 c Qui manducat mecum panem Io. 13. b

43 d Propter te mortificamur tota die Ro. 8. g

44 b Thronus tuus Deus in saeculum saeculi Heb. 7. c

50 a Ut iustificeris in sermonibus tuis Ro. 3. a

54 d Iusta super Dominum curā tuā 1. Pet. 5. b

61 d Vnusquisq. autem propriam mercedem accipiet 1. Cor. 3. b

67 d Ascendens in altum, captiuam duxit captiuitatem Eph. 4. b

68 b Zelus domus tua comedit me Ioan. 2. d

68 b Impropria impropertium tibi ceciderunt super me Rom. 15. a

68 c Fiat mensa eorum coram ipsis in laqueū Rom. 11. b

68 c Fiat commemoratio eorum deserta Aq. 1. d

68 c In siti mea potauerunt me aceto Io. 19. f

77 a Aperiam in parabolis os meum Mat. 13. e

77 c Panem celi dedit eis Ioan. 6. d

82 b Ego dixi, dixi estis Ioan. 10. g

88 d Inueni David seruum meum Aq. 13. d

90 c Angelis suis mandauit de te Mart. 4. a. Luc. 4. b

- 93 b Dominus nouit cogitationes sapientum,
quoniam uana sunt 1. Cor. 3. d.
- 94 c Hodie si uocem eius audieritis Heb. 3. b
- 94 d Sicut iurauit in ira mea Heb. 4. a
- 96 b Et adorent cum omnes angeli eius Heb. 1. c
- 101 d Tu in principio Domine terram funda-
sti Heb. 1. c
- 103 a Qui facit angelos suos spiritus Heb. 1. c
- 108 b Epiſcopatu eius accipiat altet Añ. 2. d
- 109 a Dixit Dominus Domino meo Mat. 23.
d. Luc. 10. g. Añ. 2. f
- 109 a Sede a dextris meis Heb. 1. d
- 109 a Donec ponam inimicos tuos scabellum,
& c. Heb. 1. d. 1. Cor. 13. d
- 109 b Tu es sacerdos in æternum Heb. 5. b. 7. c
- 109 b Iurauit Dominus & non pœnitebit eum
Heb. 7. c
- 111 b Dispetſit, dedit pauperibus 1. Cor. 9. c
- 115 a Credidi pp quod locutus sum 2. Cor. 4. c
- 115 a Omnis homo mendax Rom. 3. a
- 116 a Laudate Dñm omnes gentes Ro. 15. c.
- 117 a Domines mihi adiutori: nō timebo quid
faciat mihi homo Heb. 13. b
- 117 d Lapidem quē reprobauerunt ædificātes
Mat. 21. d. Mar. 12. a. Añ. 4. b. 1. Pet. 2. b
- 117 d Hofanna filio Dauid Mat. 21. b
- 131 c De fructu ventris tui ponam super ſedē
tuam Añ. 2. c
- 139 a Venenum aſpidū ſub labijs eorū Ro. 3. b
- PROVERB.
- 3 a Nolite eſſe prudentes apud uosmetipſos
Rom. 12. d
- 3 b Filii mi, noli negligere diſciplinam Domi-
ni, & c. Heb. 12. b
- 3 b Quem diligit Dominus corripit, & c.
Heb. 12. b. Apoc. 3. d
- 10 b Charitas operis multitudine peccato-
rum 1. Pet. 4. b
- 17 c Videte, ne quis malum pro malo alicui
reddat 1. Theſſal. 5. d. 1. Pet. 3. b.
- 30 c Qui maledixerit patri uel matri Mat. 15.
a. Mar. 7. b
- 25 c Si eſurierit inimicus tuus, ciba illū Rom.
12. d
- 26 b Canis reuerſus ad vomitum 1. Pet. 2. d
- ISAIA S.
- 1 c Niſi Dominus ſabaoth reliquiſſet nobis
ſemē Ro. 9. f
- 5 d Homo plantauit vineā Mat. 21. b. Luc. 20.
b. Mar. 12. a
- 6 a Sanctus, ſanctus, ſanctus Dominus Deus
ſabaoth Apo. 4. c
- 6 c Audiui, audivitis, & non intelligetis Matt.
13. b. Marc. 4. b. Luc. 8. b. Añ. 23. f. Ioan.
12. f. Rom. 11. b
- 7 c Ecce uirgo in utero habebit Matth. 1. d
- 8 d Ecce ego & pueri mei quos dedit mihi
Deus Heb. 2. d
- 9 a Terra Zabulō & Terra Nephthali Mat. 4. c
- 10 c Si fuerit numerus filiorum Iſrael tam-
quam arena maris Rom. 9. c
- 11 a Reuelabitur illi iniquus quem Dominus
interficiet ſpiritu oris ſui 2. Theſſ. 2. c
- 12 c Erit radix Ieſſe Rom. 15. c. Añ. 13. d
- 12 c Cecidit cecidit Babilō illa magna Apoc.
14. b
- 22 d Manducemus & bibamus, cras enim mo-
riemur 1. Cor. 15. e
- 22 f Hæc dicit ſanctus & uerus, qui habet cla-
uem Dauid Apo. 3. b
- 23 c Abſterget Dominus omnem lacrymam
ab oculis, & c. Apo. 7. d. 2. b
- 28 c Quoniam in alijs linguis & labijs alijs lo-
quar populo huic 1. Cor. 14. d
- 28 d Ecce pono in ſion lapidem offenſionis
Rom. 9. g. 1. Pet. 2. b. Añ. 4. b
- 29 d Populus hic labijs me honorat Mat. 23. a.
Mar. 7. b
- 29 c Perdam ſapientiam ſapientum, & pruden-
tiam, & c. 1. Cor. 1. c
- 33 c Vbi ſapiens? ubi ſcriba? ubi inſultator
huius ſæculi? 1. Cor. 1. c
- 40 a Vox clamantis in deſerto Mat. 3. a. Mar.
1. a. Luc. 3. a. Ioan. 1. c
- 40 b Omnis caro ſenum 1. Pet. 1. d. Iac. 1. d
- 40 d Quis enim cognouit ſenſum Domini, aut
quis inſtituit eum? 2. Cor. 12. d
- 40 d Quis enim cognouit ſenſum Domini, aut
quis conſtitutus eius fuit? Ro. 1. d
- 41 b 44 a Ego ſum primus, & nouiſſimus
Apoc. 1. d. & 22. c
- 42 a Ecce puer meus quem elegi Mat. 12. b
- 43 d Ecce noua facio oia Apo. 21. b. 2. Cor. 5. d
- 45 b Numquid dicit ſigmentum ei qui ſe, & c.
Rom. 9. d
- 45 d Viuo ego, dicit Dominus, quoniam mihi
ſubſtituitur omne genu Rom. 14. b
- 49 b Poſui te in lucem Gentium Añ. 13. g
- 49 c Tēpore accepto cauidi te, & c. 2. Cor. 6. a
- 49 c Non eſurierit neq. ſitiet amplius Apo. 7. d
- 50 b Tunc expuetur in faciem eius Mat. 26. g
- 52 b Quam ſpecioſi pedes euangelizantium
pacem Rom. 10. e
- 52 d Propter quod exite de medio eorum, &
ſeparamini, & c. 2. Cor. 6. d
- 52 d Nomen Dei per uos blaſphemāt Ro. 2. d
- 52 d Quibus non eſt annuntiātum de eo, uide-
bunt Ro. 15. e
- 57 a Domine, quis credidit audiri uoſtro?
Rom. 10. c. Ioan. 12. f
- 53 b Ipſe inſtituitas Nſas accepit Matt. 8. c
- 53 c Tamquam ouis ad occiſionem Añ. 8. f
- 53 d Et cum iniquis reputatus eſt Mar. 15. c.
- 53 c Qui peccatum non fecit, nec inueniēſ eſt
dolus 1. Pet. 2. d. 1. Io. 3. a
- 53 c Qui peccata noſtra pertulit in corpore
1. Pet. 2. d
- 54 a Lutare ſterilis quæ non parit Gal. 4. d
- 54 c Et erunt omnes docibiles Dei Ioan. 6. c
- 55 a Et qui ſitit, ueniat, & qui uult, accipiat
aquam uitæ gratis Apoc. 22. d

55 d Dabo uobis sancta David fidelia Act. 13. c.
 56 c Domus mea domus orationis vocabitur
 Mat. 21. b. Marc. 11. c. Luc. 19. g.
 59 b Cōcritio & infelicitas in uis eorū Ro. 3. c.
 59 c Galea salutis assumite Eph. 6. c. 2. Thes. 5. b.
 59 d Veniet ex Sion qui eripiat & avertat impietatem a Iacob Rom. 11. d.
 60 c Et portae eius non claudentur per diem
 Apoc. 21. g.
 60 d Et ciuitas nō eget sole neq. luna Apo. 21. g.
 60 d Nox ultra non erit Apoc. 22. a.
 61 a Spiritus Domini super me Luc. 4. c.
 62 d Dicite filiz Sion, Ecce rex tuus uenit
 Mat. 21. a.
 64 b Quod oculus non uidit, nec auris audiuit, &c. 1. Cor. 2. b.
 65 a Inuentus sum a non querentibus me Rom. 10. d.
 65 a Tota die expandi manus mea ad populum non credentem Rom. 10. d.
 65 c Nouus uero cōglos, & noua terra 2. Pet. 3. c.
 Apo. 21. a.
 66 a Caelum mihi sedes est Act. 7. f.
 66 g Vbi uermis eorum non moritur Mar. 9. g.
 I E R E M.
 7 b Vos autem fecistis illam spem̄cam latronum
 Mat. 21. b. Marc. 11. c. Luc. 19. g.
 9 g Qui gloriatur, in Domino gloriatur.
 1. Cor. 1. d. a. Cor. 10. d.
 10 a Quis non timebit te Domine? Apoc. 15. b.
 17 d Ego sum seruus renes & corda Apoc. 2. f.
 31 c Vox in Rama audita est Matt. 2. d.
 31 d Ero uobis in patrem, & vos eritis mihi in filios
 2. Cor. 6. d.
 32 e Ecce dies uenient, dicit Dominus, & conedum
 summo super domum Israel & super domum Iuda testamentū nouū Heb. 8. c.
 32 f Hoc autem testamentum quod testabor
 ad illos, &c. Dabo leges meas in cordibus
 eorum Heb. 10. c.
 32 a Cecidit cecidit Babilō magna Apo. 18. a.
 E Z E C H.
 3 a Accipe sistrum, & deuora illū Apoc. 10. d.
 30 b Qui fecerit homo uiuet in ea Rom. 10. b.
 32 b Sol obscurabitur, & Luna non dabit
 lumen suum Matt. 24. 4.
 36 c Nomen Dei per uos blasphematur inter
 Gentes Rom. 2. d.
 D A N I E L.
 9 g Cum uidentis abominationem desolationis
 quae dicta est a Daniele propheta Mat.
 24. b. Mar. 13. b. Luc. 21. d.
 O S E E.
 1 d Et erit in loco ubi dictum est eis: Non
 plebs mea vos, &c. Rom. 9. c.
 2 d Vocabo non plebem meam, plebem meam
 Rom. 9. c. 2. Pet. 1. b.
 6 c Misericordiam volo, & non sacrificium
 Matt. 9. b. 12. a.
 10 b Tunc incipient dicere montibus, Caute

sup nos & collib. Operite nos Lu. 13. d.
 11 a Ex Aegypto uocaui filium meum Matt.
 2. c.
 13 d Absorpta est mors in uictoria. 1. Cor. 15. g.
 I O E L.
 3 g Et erit in novissimis diebus, dicit Dominus,
 effundam de Spiritu meo Act. 2. c.
 3 g Omnis enim quicumque inuocauerit nomen
 Domini, saluus erit Rom. 10. c.
 A M O S.
 5 g Numquid uictimae & hostiae obtulisti
 mihi Act. 7. e.
 6 a Vt uobis diuitibus Luc. 6. d.
 9 c Post hac reuertar, & reedificabo tabernaculum
 Dauid Act. 15. c.
 I O N A S.
 2 a Sicut fuit Ionas in uentre ceti tribus diebus
 & tribus noctibus Matt. 12. c. Luc. 11. d.
 3 b Penitentia megerant in praedicatione Iona
 Mat. 12. c. Luc. 11. d.
 M I C H A E.
 5 a Et tu Bethlethem terra Iuda Mat. 2. a.
 7 b Veni separare hominem aduersus patrem
 suum & filiam aduersus matrem Mat.
 10. d. Luc. 11. g.
 A G G A E.
 2 b Adhuc semel, & ego mouebo non solum
 terram, sed & caelum Heb. 12. g.
 H A B A C.
 1 b Videte contemptores, & aduersarij, &
 disperdimini: quia opus operor ego in
 diebus uestris Act. 13. f.
 2 a Iustus autem ex fide uiuit Rom. 1. c. Gal.
 3. b.
 N A H V M.
 1 d Quam speciosi pedes euangelizantium
 pacem Rom. 10. c.
 4 b Quid est quod scribae dicunt, quod Eliam
 oporteat primum venire? Matt. 17. b.
 Mar. 9. b.
 4 b Vt conuertat corda patrum in filios
 Luc. 1. b.
 Z A C H A R.
 8 c Loquimini veritatem unusquisque cum
 proximo suo Eph. 4. f.
 M A L A C H.
 1 a Iacob dilexi, Esau autem odio habui
 Ro. 9. c.
 3 a Ecce ego mitto angelum meum Mat. 11.
 b. Mar. 1. a. Luc. 7. d. Ioan. 1. c.
 4 b Ipse est Elias qui venturus erat Marth.
 11. b.
 9 b Ecce rex tuus uenit Mat. 23. a. Io. 11. b.
 11 c Et acceptum triginta argenteos Math.
 27. a.
 12 c Videbunt in quam compunxerunt Ioan.
 10. g.
 13 c Percutiam pastorem Mat. 26. c. Mar. 14. b.

HEBRAICORVM CHALDÆORVM, Græcorumque Nominum In- terpretatio .

A R O N, Mons siue monta-
nus.

Abba, Pater Syrum est ver-
bum.

Abarim, Transitus plu. nu. siue
transeunter.

Abdemelech, Seruus regis.

Abdenago, Seruus claritatis.

Abdias, Seruus Domini.

Abdon, Seruus.

Abel, per aleph, Luctus, Ciuitas.

Abel, per he, in principio, Vanitas, filius Adam.

Abessalom, Pater pacis.

Abia, Pater Domini.

Abiathar, Pater excellens.

Abigail, Pater exultationis.

Abimelech, Pater rex.

Abinadab, Pater spontaneus.

Abisag, Patris ignorantia.

Abner, Patris lucerna.

Abra, Ancilla, Græcum verbum.

Abram, Pater excelsus.

Abraham, Pater multitudinis.

Abssalom, Pater pacis.

Acan, Tribulatio.

Accaron, Sterilitas.

Achab, Frater patris.

Achaia, Dolor, vel tristitia.

Achaz, Apprehendens, siue possidens.

Achimelech, Frater meus rex.

Achirob, Frater bonitatis.

Adam, Homo, siue terrenus, aut Rufus.

Adon, Dominus, aut basis.

Adonai, Domini mei, numero multitudinis.

vnus est ex nominibus Dei, quod inter-

pres aliquando posuit pro nomine Dei te-

tragrammaron.

Adonias, Dominator Dominus.

Aegyptus, Angustia, siue tribulationes. Hebrai-

cè, Misraim.

Aeneas, Laudatus.

Aethiopia Græcè ardorem significat. Hebraicè

Cus dicitur, id est nigredo uel nigra.

Agabu, Locustæ.

Agag, Teſtum.

Agar, Peregrina.

Aggeus, Festiuus.

Ahod, Laudans.

Alexander, Auxiliator virilis.

Alexandria, Hebraicè dicitur No. quod interpre-

tatur crudum, siue irritatio.

Alleluia, Laudate Dominum.

Amalec, Populus lambens.

Amam, Mater, Timor eorum.

Aman, Concurbans.

Amaza, Fides siue ueritas.

Amasai, per aleph, Fortis uel robustus.

Amasai, per ain, Populi munus.

Amelech, Rex.

Amen, Fiat, efficiatur, aut firmum sit.

Aminadab, populus spontaneus.

Ammon, populus eius.

Amnon, Fidelis, aur uerax.

Amorthai, Amari, Rebelles.

Amos per aleph, Fortis, pater Isaie.

Amos, per ain, Oneratus, uox ex duodecim
prophetis.

Amri, per aleph, Amarus, uel loquens.

Amri, per ain, Manipulus uel dominium. Prin-
ceps militiæ Israeliticæ.

Anania, Nubes Domini.

Asathoth, Responsiones, siue cantica.

Andreas, Fortissimus.

Anna, Gratiola, siue misericors.

Antiochia, pro ueliculo.

Aphica Hebraicè Pul dicitur, id est, easus uel
ruina Isaie 66, 34.

Aphrica, Nahum 3. 9. Put. Crassa, siue
pinguis.

Apostolus, Missus, legatus.

Arabes, Vespertini. 2. par. 26, 2.

Arabes, psalm. 71. 15. Hebraicè Saba, id est,
conuersio.

Aram, Celsitudo sublimitas.

Ararat, Maledictio tremoris.

Arbee, Quattuor.

Architriclinus, princeps triclinij.

Areopagita, De Colle Martis.

Areopagus, Collis Martis.

Arcuna, Arca, uel canticum.

Argob, Gleba, uel Glarea.

Armenia, Hebraicè dicitur Ararat, maledictio
tremoris.

Arnon, Exultans.

Arphaxad, Sanans.

Artaxerxes, Lumen siue maledictio.

Asaph, Congregans.

Aser, per samech, Vincens filius Caath.

Aser, per sin, Beatitudo, siue felicitas, filius
Iacob.

Assuerus, princeps & caput.

Assur, Insidians, siue beatus.

Allacoth, Gregeſ ſive diuitiz .
 Athalia, Tempus Domino .
 Athenz, Sine cumulo .
 Attalia, Augens vel nutriendus .
 Aua, Iniquitas .
 Axa, Adornata .
 Azarias, Auxilium Domini .
 Azor, Adiutor .
 Azotus, Hebraicè Aſdod, Depradatio .

B

Baal, Idolum, aut dominans .
 Baal. Oſee 10, 24. Arbel legendum, id eſt. pugna
 uit Deus .
 Baalim, Idola, Dominantes .
 Babel, Confuſio, Commiſſio .
 Bala, Inueterata, turbata, Ancilla Rachel, per
 he in fine .
 Balz, Deglutiens, Deſtruens, Vrbs per ain in
 fine .
 Ba'aam, Vetuſtaſ populi .
 Bala, Deſtruens .
 Baaias, Filius Domini .
 Barac, Fulgur .
 Barachias, Benedicens Dominum .
 Bariona, filius columbe .
 Barnabas, Filius conſolationis .
 Barſabas, Filius conuerſionis .
 Barthimæus, Filioſ cæcis .
 Bartholomæus, Filius ſuſpendentis aquas .
 Baruch, Benedictus .
 Bathuel, Filiatio Dei .
 Batius, Menſura liquidorum .
 Beel- phegor, Iddum hiatus .
 Bel-zebub, Idolum muſcæ .
 Beera, Puteus .
 Behemoth, Iumenta, Quadrupedia .
 Bala, Vetuſtus .
 Beſa, Deglutiens, Deſtruens .
 Belial, peruerſus, Abſque iugo .
 Ben-ennom, Filius dimittiarum ſuarum .
 Benjamin, Filius dexterae .
 Ben-omi, Filius doloris mei .
 Bera, Puteus .
 Bereſith, In principio. Sic vocatur primus liber
 Legis .
 Beſabee, Puteus iuramenti .
 Beth- abara, Domus tranſitus .
 Beth-ania, Domus obediencie vel aſſidionis .
 Beth-auen, Domus vanitatis .
 Beth- dagon, Domus frumenti .
 Beth- el, Domus Dei .
 Bethet, Diuiſio .
 Beth- lehem, Domus panis .
 Beth- phage, Domus oris vallium .
 Beth- phogor, Domus hiatus .
 Beth- ſabee, Domus iuramenti, Ciuitas .
 Beth- ſaida, Domus frugum .
 Beth- ſames, Domus ſolis .
 Bethul, Virgo .

Bezec, Fulgur .
 Boanerges, vel iuxta S. Hieronymum, Bane-
 reem, Filii tonitru .
 Booz in fortitudine .
 Borith, Herba in qua eſt acrimonia ſaponis .
 Boſor, Municio .
 Boſra, Idem .

C

Caach, Congregatio, Obuſio .
 Cades, Sanctitas .
 Cain, Poſſeſſio, Poſſeſſus .
 Ca'eb, quaſi cor .
 Cana, Zelus, Aemulatio .
 Cananus, id eſt, ex Cana vico Galilee .
 Capharnaum, Ager poenitentiae .
 Cappadoces, Hebraicè Caphthorim, id eſt ſphæ-
 rule .
 Cariath- iarim, Ciuitas ſiluarum .
 Cariath- ſepher, Ciuitas literarum .
 Carmel, Cognitio circumciſionis, vel agnus cir-
 cumciſus .
 Carthagineſes, Hebraicè Tharſis, id eſt, cœtem-
 platio gaudi .
 Cedar, Nigredo, triſtitia .
 Cedes, Sanctitas .
 Cedron, Denigratus, Triſtis .
 Cephas, Petrus a petra Syrum .
 Cetura, Aromatizans .
 Chereas, Lætus .
 Chaldaæ, Hebraicè Chaldim, id eſt, Quaſi de-
 mones .
 Cham, Calidus, Calor .
 Chanaam, Mercator, Negotiator .
 Charmel, Idem quod Carmel .
 Cherub, Quaſi magiſter .
 Chodchod, ſaſpis .
 Chorrzi, Furores .
 Chriſtus, Vnctus .
 Chus, Aethiops .
 Cin, Poſſeſſio, Emptio .
 Ci north, Lamentationes .
 Cis, Durus, Sti pulz .
 Cleophas, Gloria omnis .
 Cœleſyria, Curua Syria .
 Colloſenſes, Supplicio affecti .
 Corban, Corbana, Donum, Oblatio .
 Core, Caluus, caluitium, per beth in fine .
 Core per aleph in fine, Vocans, legens - r .
 Par. 9, 19
 Corozaim, Hic eſt myſterium .
 Coſbi, Mendax .
 Cyprus, Pulchra .
 Cyrus, Quaſi miſer .

D

Dagon, Frumentum .
 Dalila, Paupertas .
 Damafcus, Sanguinis ſuccus .

Damaſcus, 1. Reg. 16, b. Similitudo incendiij,
Hebr. Dumeſec.

Dan, Iudicauſ, ſine iudicium.

Daniel, iudicium Dei.

Darius, Requirens.

Darmiaſcus, Generationis procuratio.

Dathan, Ritus, Lex.

Dauid, Dilectus.

Debora, Apes, Verbum.

Decapolis, Decem ciuitatum, ſub-regio.

Diabolus, Criminator, Calumniator.

Diabolus, Habacuc 3, a 4. Hebr. Reſeph, id eſt,

Volucris, Flamma.

Dibre haamin, Verba dierum.

Didymus, Gemellus.

Dina, Iudicium, vel Iudicans.

Dionyſius, Diuinitus, ſtillatus.

Dithaiſum, Duo maria.

Doeg, Sollicitus, Anxius.

Dor, Generatio.

Dura, Generatio, vel habitatio,

E

Ebal, Aceruus vetuſtatis.

Eccleſiaſtes, Concionator.

Eden, Volupcas, Deliciae.

Edom, Rufus.

Eglon, Vitulus.

Elcana, Deus zelotes.

Eleazar, Dei adiutorium.

Elehanan, Dei gratia ſive miſericordia.

Eliacim, Dei reſurrectio.

Elias, Deus Dominus.

Eliezer, Dei adiutorium.

Elimelech, Deus meus rex.

Elizabeth, Deus iuramenti.

Elifaſus, Dei ſalus, Deus ſaluans.

Ellehaddebarim, Hæc ſunt verba. ſic incipit
quintus liber Legis.

Elnathan, Deus dedit.

Emmanuel, Nobiſcum Deus.

Emmaur, Timens conſilium.

Enac, Gigas, Torques.

Encania, Renouatio, Dedicatio.

Ennom, Ecce illi.

Enos, Homo, vel vir.

Ephraim, Frugifer, Creſcens.

Ephraim, Hebraice Ephra, id eſt puluerulenta,
ſive plumbea. 2. Reg. 13. b. 7.

Ephrata, Vbertas, ſive frugifera.

Ephron, puluis.

Eſau, Faciens, Operans.

Eſdras, Adiutor, Atrium.

Eſther, Occulta, abſcondita.

Etam, Auis cotum.

Etham, Fortitudo eorum.

Eubulus, Prudens.

Ezechias, Fortitudo Domini.

Ezechiel, Fortitudo Dei.

Ezriel, Auxilium Dei.

G

Galaad, Abieſcio.

Gaba, Collis.

Gabriel, Vir Deus, aut Dei.

Gad, Felix, Accinctus.

Gadgad, Felicitas felicitatis, accinctus exercitus.

Galaad, Aceruus teſtimonij.

Galatz, Laſcantes.

Galgai, Rota, Reuolutio.

Galilza, Volubilis.

Gazer, Præſidio.

Gazophylaciũ, Vbi theſauri tẽpli ſeruabantur.

Gabal, Terminus.

Gedeon, Conterens.

Gehenna, Vallis triſtitie.

Gehennon, Vallis contriſtans.

Gelboe, Reuolutio inueſtigationis.

Gerſom, Aduena ſibi.

Gerſon, Exilium eius.

Giblij, Termini.

Gihon, Peſcus, Exitus.

Gog, Teſtum.

Golgotha, Caluaria, vbi capita mortuorum re-
ponuntur.

Goliath, Tranſmigrationis.

Gomor, Genus menſuræ.

Gomorra, populus rebellis.

Graci, Hebraice leuanim, id eſt deceptores.

H

Habacuc, Luſtator.

Hananiaſ, Gratia Domini.

Haram, Deſtructus.

Hauoth iair, Oppida illuminationis.

Hebal, Aceruus vetuſtatis.

Heber, Socius, particeps, per heth in principio.

Heber, per ain, Tranſitus.

Hebræus, Tranſiens.

Hebrõn, Societas.

Heli, Oblatio.

Heliopolis, Hebraice dicitur On, id eſt, dolor.

Henoch, Dedicatus.

Hermon, Deſtructio.

Heſron, ſagitta exultationis.

Heua, Viua, Viuens.

Hierapolis, Sacra ciuitas.

Hieronymus, Sacrum nomen.

Holofernes, Fortis duæ.

Hor, Mons.

Horeb, Deſertum.

Horma, deſtructio.

Hur, Libertas.

Hus, Conſilium.

Hymenzus, Carmen nuptiale.

I

Iabel, Deſuens.

Iabes, Siccitas, per sin, in fine.
 Iabes, Tristitia, per fade in fine.
 Iacob, Supplantator.
 Iahel, Ascendens, Damula.
 Iahiel, Vivit Deus.
 Ialritis, illuminatus.
 Iamin, Dextera, vel dexter.
 Iaphet, Dilatus.
 Iason, Sanans.
 Iauan, Deripiens.
 Ichabod, Vbi gloria, Vz gloria.
 Idumæa, Rufa, Tërrena.
 Iebus, Conculcatio.
 Iechonias, Preparatio Domini.
 Iehu, ipse, Existens.
 Iehus, Tinea corrosus, per sin.
 Iehus 1. Par. 8. b. 10. Consilians, per fade.
 Iemini, Dextera, vel dexter.
 Iephthe, Aperens.
 Ierameel, Misericordia Domini.
 Ieremias, Celstudo Domini.
 Iericho, Luna, Mensis.
 Ierobaal, impugnans idolum.
 Ieroboam, i impugnans populum.
 Ierosolyma, Visio pacis, Visio perfecta.
 Ierusalem, idem.
 Iesse, Ens, Existens.
 Iesboe, Est uacuu.
 Iesus, Hebraicè Iehosus, Dominus saluator.
 Iethro, Excellens.
 Iezonias, Auscultatio Domini.
 Iezrahel, Semen Dei.
 Indus, id est, de India. Hebraicè dicitur Hodu,
 id est, Iaudatio.
 India, Iob 28. c. 13. Hebraicè Ophir, id est, cinis.
 Ioab, paternitas, Habens patrem.
 Ioachaz, Domini apprehensio.
 Ioachaz, 2. Par. 34. b. 8. Apprehendens.
 Ioachim, Domini perparatio.
 Ioachim, Domini resurrectio.
 Iors, Dissidens, Desperans.
 Ioras, Domini ignis. 4. Reg. 22. d. 21. Heb. Iehoras.
 Ioras. 1. Par. 7. b. 8, & 27. d. 28. Tinea corrosus,
 per aine.
 Iob, Dolens, Gemo.
 Joel, Volens, incipiens.
 Iohanan, Gratiolus, Pius, Misericors.
 Iohannes, idem.
 Ionas, Columba.
 Ionadab, Spontaneus.
 Jonathan, Domini donum, filius Saul.
 Ioram, Excelsus.
 Iordanis, Fluvius iudici.
 Iosaphat, Dominus iudex.
 Ioseph, Augmentum.
 Ioseph. Psal. 80. a. 2. Domini augmentum. Heb.
 Iehoseph.
 Iosias, Ignis Domini.
 Iosue, Dominus saluator.
 Ijac, Ritus.
 Iai, Merus aut eris.

Isai, 1. Par. 2. b. 13. Vir meus.
 Isaias, Domini salus.
 Isboseth, Vir confusionis.
 Iscariotes, Vir occisionis.
 Ismahel, Exauditio Dei.
 Isael, Præualens Deo.
 Issachar, est merces, præmium.
 Ithamar, insula palmæ.
 Iubileus, Buccina.
 Iudas, Laudatio.
 Iulius, Lanuginosus.

L

Laban, Albus, Candidus.
 Lamech, Pauper, Humiliatus.
 Lapidoth, Fulgura.
 Lazarus, Dei adiutorium.
 Lechi, Maxilla.
 Lecij, Lex.
 Leui, Copulatus.
 Leuiathan, Copulatio, Societas sua.
 Lia, Laboriosa, Fatigata.
 Libanus, Candidus.
 Libya, Hebraicè Lubim, Cor maris.
 Lithostrotos, Lapidibus stratus.
 Lot, Involutus, Colligatus.

M

Maatha, Attrita.
 Maafias, Opus Domini.
 Maceda, Incendium.
 Madian, Iudicium, Litigans.
 Magdalena, Magnifica.
 Magi, Sapientes, vel philosophi.
 Malachias, Nuntius meus.
 Malaleel, Laudans Deum.
 Malchus, Rex.
 Mammona, Pecunia, Divitia.
 Mamzer, De scorto natus.
 Manahem, Consolator.
 Manasses, Oblitus, Oblivio.
 Manue, Requies.
 Mara, Amara.
 Mardochai, Amara contentio.
 Maria, Exaltata, Amaritudinis mare.
 Martha, Prouocans.
 Massa, Onus.
 Maspha, Specula.
 Mathusael, Mortem suam postulans.
 Matheus, Donatus.
 Melchias, Rex Dominus.
 Melchisedec, Rex iustitiae.
 Melchisedec, Rex saluator.
 Mesollam, pacificus.
 Mesopotamia, Regio sic dicta, quòd duobus flu-
 uis, Euphrate & Tigri ambiatur.
 Micha, pauper.
 Michael, Quis sicut Deus.
 Michas, idem.

Michol, Quis omnia ?
 Miphiboleth, De oreignominia.
 Misael, Quis postularus ?
 Misse, Proverbia, Nomen libri.
 Misphat, Iudicium.
 Mna, Libra, Talentum.
 Moab, De patre.
 Moria, Amantudo.
 Moia, Asymum, per sâde.
 Mofa, 1. Par. 8. a. 9. Onus.
 Moytes, Atraçus (sub-de aquis)
 Myfia, Seclâta.

N

Naaman, Pulcher.
 Nabal, Stultus.
 Nabo, Loquela, Prophetia.
 Naborb, Idem.
 Nabuchodonosor, Plançus iudicij.
 Nachor, Raucus, Aridus.
 Nadab, Spontaneus.
 Nahasson, Coluber, Serpens.
 Nahum, Consolator.
 Naim, Pulcher.
 Nathan, Donatus.
 Nathanael, Donum Dei.
 Nazara, Separati, Sanctificati.
 Nazareth, Sanctificata, Separata. Si autem
 per sâde scribatur, Custodita, vel florida in-
 terpretatur.
 Neapolis, Nova ciuitas.
 Nehemias, Consolatio.
 Nehuffan, Aeneom.
 Nemrod, Rebellis.
 Nephtali, Acquiparatio.
 Niniue, Pulchra.
 Noe, Cessatio, Requies.
 Noema, Decora.

O

Obadias, Seruus Domini.
 Obed, Seruus.
 Obed. edom, Seruus hominis.
 Ochozias, Apprehensio.
 Odollam, Testimonium illis.
 Og, Subcinericius panis.
 Olla, Eleuatio, Holocaustum.
 Onam, Dolor.
 Onana, Dolor, Iniquitas.
 Onesimus, Vtilis.
 Oolla, Tabernaculum.
 Ophni, Pugnus, Fugillus.
 Oreb, Coruus.
 Ofec, Sa luator.
 Oza, Fortitudo.
 Ozias, Fortitudo Domini.
 Oziel, Fortitudo Dei.

P

Palæstina, Conspersa (sub. cinere)
 Paracletus, Consolator, Aduocatus.
 Parascœue, Preparatio.
 Pascha, Transitus.
 Pentateuchus, Quinque volumina.
 Pentecoste, Quinquagesima (sub. dies)
 Petrus, Saxum, Petra.
 Phacee, Aperiens.
 Phanuel, Videns Deum.
 Pharao, Dissipans.
 Phares, Diuisio, Filius Iudæ.
 Phares, per sin, t. Paral. 7. d. 16. Eques.
 Pharisei, Diuisi.
 Phasæ, Transitus.
 Phasga, Collis.
 Philisthaa, Conspersa cinere.
 Phinees, Facies confidentiz.
 Phogor, Hatus.
 Phui, Aphrica.
 Pigmei, Hebraicè dicuntur Gamadim.
 Probatica, Omnia. Locus ubi pecora sacrifican-
 da tenebantur.
 Profelytus, Aduena, Peregrinus.

R

Raah, Psal. 86. a. 4. Superba, Fortis.
 Rabba, Multa, Grandis.
 Rhachel, Ovis.
 Raguel, Pastor Dei.
 Rahab, Laia, Dilatata.
 Ram, Excelsus.
 Ramesses, Tonitruum tinea.
 Raphael, Medicina Dei.
 Raphaim, Gigantes, Medici.
 Rebecca, Saginata.
 Rebla, Reblatha, Rixa.
 Rechab, Quadriga.
 Remmon, Malum granatum.
 Respha, Extensio.
 Roboam, Dilatans populum.
 Roma, Excelsa, Sublimis.
 Ruben, Videns filium.
 Ruma, Excelsa.
 Ruth, Saturata.

S

Saaph, Cogitans.
 Saba, per sin, Conuersio Captiuitas.
 Saba, per lamech, Circuitio.
 Sabaoth, Exercitus, in plurali.
 Sabatha, Circuitus.
 Sabbathismus, Requies, Cessatio.
 Sabbathum, Idem.
 Sadducei, Inisti.
 Sadoc, Iustus.
 Sale Misio.

Sal:m, vel Sallem, Pax.
 Salmanaſar, Pax ligata.
 Salmon, pacificus.
 Salomith, Idem, ſ.g.
 ſalomon, pacificus.
 Salphaad, Vmbra formidinis.
 ſamaria, Cuſtodia, Adamas.
 ſamſon, Sol eius, Nominis iteratio.
 ſamuel, Poſitus a Deo.
 ſaphan, Hericus, Cuniculus.
 ſapha: ludicans.
 ſara, per he in fine, Domina, Vxor Abrahæ.
 ſara, pe hec in fine, Odorans, Domina odoris.
 ſarai, Domina mea.
 ſareptha, Anguſtia buccellæ.
 ſaron, ſive ſarona, Planities.
 ſatan, Aduerſarius.
 ſaul, Poſtulat, Commodatus.
 ſaul, 1. Regum 9-a 2. Hebraice Sual, Vulpes.
 ſcenopegia, Feſtum tabernaculorum.
 ſchibboleth, Spica.
 ſedecias, Iuſtus Domini.
 ſegor, parua.
 ſehon, Eradicatio.
 ſela, Diſſolvens, Filius Iudæ.
 ſellum, Pacificus.
 ſellum, Manens.
 ſem, Nomen, Fama, Poſitus.
 ſemei, Obediens.
 ſemei, 1. Par 2. d. 28. nomen meum.
 ſennacherib, Rubus deſtructionis.
 ſeon, Sonitus.
 ſepharuaim, Libri, vel Scribæ.
 ſephora, pulchra, aut tuba, Exod. 1. c. 15. per ſin.
 ſephora, Exod. i. d. 2. 1. Aus, Paſſer, Vxor Moſis.
 ſeth, Poſitus.
 ſetm, Expanſionēs.
 ſiba, Exercitus, Militia.
 ſibboleth, Onus.
 ſicera, Ebrietas.
 ſichem, Humetus.
 ſihor, Niger, Turbidus: Nilus.
 ſiloe, Miſſus, Mittens.
 ſimeon, Audiens, Exauditiō.
 ſimon, Obediens.
 ſin, Rubus, Exod. 16. a. 1. per ſamed.
 ſin, per ſade, Arma, Scutum.
 ſion, Aceruus. 2. Reg. 5. b. 7.
 ſion, Deut. 4. g. 48. Strepitus.
 ſiſara, Hirudinem videns.
 ſodoma, Secretum eorum.
 ſomer, Cuſtor.

ſophim, Iudices.
 ſorec, Vinca.
 ſtephanus, Coronatus.
 ſulamitis, Pacifica, Perfecta.
 ſunamitis, Dormiens.
 ſuſana, Lilium, Roſa.

T

Tarſus, Alata, Pennata.
 Thabor, Electio, Puritas.
 Thaddæus, Laudans.
 Thamar, Palma, Daſtylus.
 Thare, Odorans, Spirans.
 Tharſis, Contemplatio gaudiij.
 Thau, Signum.
 Thecua, Spes, Funiculus.
 Teraphim, Simulachra.
 Thomas, Abyſſus, Geminus.
 Thopheth, Tympanum, Seductio.
 Timæus, Cæcus, Cæcitas.
 Timotheus, Honor Dei.
 Titus, Honorabilis.
 Tobias, Bonus dominus.
 Tubalcain, Mundana poſſeſſio.
 Tyrij, Hebraicè Sorim, id eſt, tribulantes.

V

Vaicra, Et uocauit. Liber Leuitici.
 Vaiedabber, Et locutus eſt. Liber Numerorum.
 Vaſthi, Potans, Bibens.
 Veelle ſemoth, Et hæc ſunt nomina. Secundus
 liber Legis qui Exodus Græce vocatur.
 Vr, Ignis.
 Vriac, Ignis Domini.

Z

Zabad, Dos, Dotatus.
 Zabdi, Idem.
 Zabulon, Habitaculum.
 Zacchæus, Purus.
 Zacharia, Memoria Domini.
 Zambri, Cantans.
 Zara, Oriens.
 Zebedæus, Dos, Dotus.
 Zebec, Viſtima.
 Zelotes, Aemulator.
 Zelpha, Diſtillatio oris.
 Zorobabel, Alienus a conſuſione.

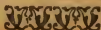
F I N I S.

INDEX BIBLICVS.

QUI RES EAS DE QVIBVS IN SACRIS BIBLIIS AGITVR,

Ad certa Capita, alphabeti ordine digesta, reuocatas, summa
breuitate complectitur.

IN hoc Bibliorum Indice, Candide Lector, primus numerus, libri caput denotat, proxime deinde sequentes usque ad hoc signum †, vel (si hoc signum non adsit) ad proximam usque sequentis libri citationem, sunt versum in eodem capite signatorum nota. Exempli gratia in uoco AARON, Exod. 4, 14, 16, 30 † 5, 1 † 6, 13 † 7, 1, 2. legendum est: Exod. capite 4, versu 14. versu 16. & versu 30. Item cap. 5, versu 1, cap. 6, versu 13. cap. 7, uersu 1, & 2. Cum autem asteriscus seu stella in hunc modum (Leu. 8. *) numero apponitur, indicium est, rem de qua agitur, per plures uersus in eo capite tractari: vel significat locum illum esse inter reliqua diligentius notandum. Porro si quod quaris, in uersu hic notato contingat non adeo perspicue inueniri, tum aliquot ex propinquis uersibus antecedentibus, vel sequentibus tibi erunt perlustrandi. In librorum nominibus ad faciliorem & certiore distinctionem id obseruatum est, ut Eccle. Ecclesiasten, Eccli. uero Ecclesiasticum notet.

AARON adiungitur fratri suo Moysi socius, Exod. 4, 14, 16, 30 † 5, 1 † 6, 13 † 7, 1, 2. Mich. 6, 4. fuit pronepos Leui, Exod. 6, 16, 18, 20. peculiari ritu consecratur cum suis filiis ad ministerium sacerdotij, Leuit. 8.

* Num. 3, 10. Deut. 18, 5. Hebr. 5, 4. sicut Dominus praescripserat Exod. 29. * † 40, 12. Aaronis & filiorum sacerdotalis ornatu, Exo. 28. * Aaronis sacerdotis auctoritatem qui noluerunt agnoscere, inusitato genere mortis intereunt, Exod. 16, 3, 11, 30, 31. Aaron insigni miraculo ostenditur praeter ceteris a Deo in sacerdotem summum electus, Exo. 17, 5, 8. post oblationem fidam benedixit extensa manu populo, Exo. 9, 22. iure perpetuo accipit pro officio Sacerdotali oblationes & primitias a populo, Num. 18, 8, 9, 11, 12. * & a Leuitis decimas decimarum, Num. 18, 16, 28. moritur, Num. 20, 28 † 33, 36. Deute. 10, 6 † 33, 50. succedit ei in summo Sacerdotio Eleazar, Num. 20, 26. Deut. 10, 6. Aaronis laus Eccli. 45, 7, 8, 9. *

ABARIM mons unde moriturus iam Moy-

ses terram Chanaan prospexit, Num. 22, 11 † 27, 12 † 33, 44. * Deute. 32, 49

ABBA pater, Mat. 14, 36. Ro. 8, 15. Gal. 4, 6

AEDEMELECH propugnator, & patronus Ieremiae, Ier. 38, 7. liberatus a gladio Chaldaeorum, Ier. 39, 16, 17.

AEDENAGO mittitur in fornacem ardentem. Dan. 3, 21. appellatur Azaria, Dan. 1, 6

AEDIAS abscondit prophetas Domini. 3. Reg. 18, 3, 13.

ABDON Iudex in Israhel, Iudi. 12, 13

ABEL occiditur a fratre Cain, Gen. 4, 8. 1. Ioan. 3, 12. de eodem lege Mat. 23, 35. Luc. 11, 51. Heb. 12, 4 † 12, 24.

ABIAN filius Roboam rex Iuda 3. Reg. 14, 31 † 15, 1. 2. Paralip. 13, 15. reliquit Asa regi successorem. 3. Reg. 15, 8. Math. 1, 7

ABIATHAR sacerdos effugit manus Saulis. 1. Regu. 22, 30. confugit ad Dauid in Ceilah, 23, 6. cum Adonia se coniungit. 3. Reg. 1, 7. amouetur sacerdotio, 2, 27. iuxta illud 1. Reg. 2, 30, 32.

ABIDAN dux Beniamin, Num. 1, 11. *

ABIGAIL, vxor impij Nabal 1. Reg. 25, 3.

nubit Dauid regi, post mortem Nahal, 25, 39.

ABIHV & Nadab filij Aaron igne absumuntur, Leuit. 10, 2. Num. 26, 61.

ARIMELECH rex Geraris auferit Abraham, Genes. 20, 3. init pactum cum Abraham, Gene. 21, 24, 32. init pactum cum Isaac. Gene. 26, 31.

Abimelech filius Gedeonis, Iudic. 8, 31. occidit 70. suos fratres. & iscu lapidis molaris interficitur, Iudic. 9, 5, 53. * 2. Reg. 12, 21.

ABIRON effert se contra Moysen, vnde & terra discedens, cum absorbetur, Nu. 26. * † 26, 10. Deut. 12, 6. Psal. 105, 17. Eccli. 45, 22.

ABISAG Sunamitis, ductus ad regem Dauid, 3. Reg. 1, 3. petitur ab Adonia in uxorem, 2, 17.

ABISAI filius Saruiz, 2. Reg. 2, 18. † 17, 9 † 19, 21 † 20, 6 † 23, 18.

ABIVD filius Zorobabel, Mat. 1, 13. appellatur Anania, 1. Paral. 3, 19.

ABNEGATIO sui ipsius, Gene. 12, 4 † 22, 1. 9. Deutero. 43, 9. 3. Reg. 19, 19. 2. Mach. 6, 19, 23. Matth. 4, 19 † 5, 29 † 10, 39 † 16, 24 † 19, 21. Marc. 10, 21. Luc. 9, 23 † 14, 26 † 17, 33. Ioan. 12, 25.

Abnegatio omnium rerum. Gen. 12, 1. Deut. 33, 8. Rut. 2, 11. 2. Paral. 25, 9. Mat. 4, 19 † 19, 21. 27. Marc. 1, 17 † 10, 28. Luc. 5, 11 † 14, 26 † 18, 21. 1. Cor. 7, 29. Ioan. 12, 25. Phil. 3, 7.

ADNER praefectus militum Saulis, creat liberos regi Israel. 2. Reg. 2, 8. sacrificatur cum Dauid, 3, 12. occiditur a Iacob, 2. Reg. 3, 27.

ABRA ancilla Iudith. Iudith 8, 32 † 10, 2. libertate donatur, Iudith 16, 28.

ABRAM filius Thare habet Sarai uxorem. Gen. 11, 29. egreditur ex patria in terram Chanaan praecipiente Domino, 12, 4. proficiscitur in Aegyptum, 12, 10. redit inde in Chanaan, 13, 1. Liberat Loth fratrem suum ex manibus hostium, 14, 14. accipit promissionem feminis, 15, 4 † 17, 16 † 18, 10. concumbit cum Agar. 16, 4. accipit promissionem feminis & signum foederis, appellaturq. Abraham, 17, 5. orat pro Sodomitis, 18, 23, 28. 32. Isaac ei nascitur, 21, 2. paratus est offerre Isaac, 22, 9. mittit seruum qui querat uxorem filio suo Isaac, 24, 4. moritur, 25, 8. commendatur. Eccli. 44, 20. appellatur pater multarum gentium, & omnium credentium, Gene. 17, 5. Isa. 51, 2. Matth. 3, 9. Luc. 19, 9. Ioan. 8, 49. Ro. 4, 11, 17, 18. † 9, 7. Gal. 3, 8. de ipso & eius semine vide Ios. 24, 3. Isa. 41, 8 † 51, 3. Eccli. 33, 24. 2. Esd. 9, 7. Mat. 8, 11. Act. 7, 2, 16. Hebr. 17, 17.

ABRAHAB filij qui dicantur, Io. 8, 43. Ro. 9, 7. Gal. 3, 7.

ABSALON filius Dauid, 2. Reg. 3, 3. occidit suum fratrem, & fugit ad Tholomai regem Gesur, 23, 37. reuocatur, 14, 21, 23. conatur patris occupare regnum, 15, 6. concumbit cum patris concubinis, 16, 2. iuxta prophetiam, 12, 11. trihus hastis tranfigitur a Iosab. 18, 14.

ABSTINENTIA a quibusdam cibis, Gene. 1, 29. 40 † 2, 17 † 3, 11 † 9, 4. Exod. 12, 9. * † 13, 17 † 21, 28 † 22, 31 † 29, 34. Leuitic. 6, 24 † 7, 18. * † 11, 4. * † 17, 27. * † 19, 7 † 22, 8. * † 23, 14. Num. 6, 4 † 18, 10. Deuter. 12, 16 † 14, 4. Tob. 1, 12. Iudith 12, 2. Daniel. 1, 8, 2. Machab. 7, 1. Matth. 23, 4. Marc. 2, 23. Luc. 6, 1. Act. 15, 29.

Abstinentia a vino, Leuit. 10, 8. † 11, 34. Numer. 5, 3. Iudic. 13, 4, 14. Iere. 35, 6. Ezech. 44, 21. Luc. 1, 15.

Abstinentum a cibo & potu etiam licito propter scandalum alterius. 2. Machab. 6. 24. Ro. 14, 20, 21. 1. Corinth. 8, 13.

Absoluitur praecipuum violare nolentes, Iere. 35, 6. * 2. Mach. 6, 16. * † 7, 2. *

ABVSVS vestium, Isa. 3, 18. Ezech. 7, 20. Esther 14, 16. Mat. 23, 8. Marc. 12, 38. Luc. 7, 25 † 16, 19 † 20, 45. 1. Tim. 2, 6. 1. Pet. 3, 3.

ACCEPTIO personarum, vide persona.

ACCEPTIO munerum, Exod. 23, 8. Nu. 35, 31. Deute. 10, 17 † 16, 19 † 27, 15. 2. Paral. 29, 7. Iob 15, 34 † 36, 8. Prouerb. 14, 20 † 15, 27 † 17, 23 † 19, 6 † 22, 9 † 28, 21. Eccli. 4, 36 † 7, 6 † 20, 31. Isa. 1, 23 † 5, 23 † 33, 15. Iud. 16.

ACEDIA, 2. Reg. 11. * Prouerb. 6, 6. † 10, 4. 26 † 12, 11 † 13, 4 † 18, 8 † 19, 15, 24 † 20, 4. 13 † 21, 25 † 24, 30 † 26, 13 † 28, 19. Ezech. 16, 49. Eccli. 33, 26. Rom. 12, 11.

ACHAB impius rex Israel, 3. Reg. 16, 29, 30 † 18. * vincit Syrios 20, 20, 29. iungitur cum Benhadad rege Syriæ 20, 34. exercet tyrannidem in Naboth, 3. Reg. 21, 2. trahitur a celo, & sanguinem eius canes lambunt, 22, 38. secundum uerba Helix, 21, 19. filij eius pereunt, 4. Reg. 20, 7, 11. secundum illud 3. Reg. 21. 21. 4. Reg. 9, 7.

ACHAIA, Achor. 18, 13, 27 † 19, 21. Ro. 15, 26. 1. ad Corinth. 16, 15. 2. ad Corinth. 1, 1 † 9, 2 † 11, 10. 2. ad Thess. 6, 7.

ACHAN lapidatur, Ios. 7, 25. r. Paral. 2, 7. in valle Acor, Ios. 7, 24 † 15, 7. Isaia 65, 10. Osee 2, 15.

ACHAZ filius Ioatham, impius rex Iuda, 4. Reg. 16. * 2. Paral. 28. * Isaia 7. * Matth. 23, 9. appellatur Eliezer, Luc. 9, 29. Ezechias filius in regnum patri succedit, 2. Paral. 28. 27. Matth. 1, 20.

ACHIAS filius Achitob, sacerdos Domini, 1. Reg. 14, 3, 18. appellatur Achimelech, 21, 1.

ACHIOR dux Ammonitarum, Iudith 5, 5. traditur in manus filiorum Israel 6, 7. sic Iudith, 14, 6.

ACHIS rex Geth donat Dauidi ciuitatem Siceleg, 1. Reg. 27, 6.

ACHITOPHEL Dauidi a consilijs, adhucet Absaloni, 2. Reg. 15, 12. dat impium consilium, 16, 21. suspendit se, 17, 23.

ADAM creator, Genes. 1, 27. collocatur in paradiso, & ligni scientiae vsus ei interdicitur, 2, 15 per-

2, 15. perſuaſione Eux preceptum violat, & pa-
radio pellitur, 3, 6, 93. Ofec 6, 7. moritur 5, 5.
Rom. 5, 14. 1. Corinth. 15, 32.

ADORTARI ad bonum, Gen. 13, 9 † 45, 24.
Iof. 2, 5. 2. Paral. 30, 6 † 32, 7. 2. Eſdr. 5, 6, 9. Act.
11, 23 † 14, 21 † 20, 17. * 1. Theſſal. 5, 11. Tit. 2.
* † 3, 1. Hebr. 3, 12.

ADONIAS affectat regnum patris ſui, 3.
Reg. 1, 5. uxorem petit Abiſag, & occiditur, 2,
17, 25, 34.

ADONIBEZEC capitur, Iudic. 1, 6.

ADORATIO angeli & hominibus tributa,
Genef. 18, 2 † 19, 1 † 23, 12 † 27, 29 † 33, 3. * †
42, 6 † 43, 26. Exod. 18, 7. Num. 22, 31. 1. Reg.
20, 41 † 25, 23 † 28, 14. 2. Reg. 9, 6 † 14, 3. * 3.
Reg. 1, 15, 12. Iudith 10, 20. Eſther. 3, 2. Dan. 2,
46. Act. 10, 25.

ADRAAMELECH idolum, 4. Reg. 17, 31.

Adramelech uſur ſubſidio fratris ſui Sarſar,
occidit patrem Sennacherib. 4. Reg. 19, 37.
112 † 17, 38.

ADVENTVS Domini expectandus, Matt.
24, 42 † 25, 13 † 26, 40. Mar. 13, 33. Luc. 12, 40
† 21, 34. Ro. 13, 12. Eph. 6, 18. Coloſſ. 4, 1. 1. Theſſ.
5, 6. 2. Pet. 4, 6 † 5, 8. Apoc. 3, 3 † 16, 15.

ADVLTERIVM, luxuria, & fornicatio, Gē.
6, 2 † 19, 5, 13, 33. * † 38, 15. Exod. 22, 16. Leuit.
18. * † 19, 29 † 20, 10, 13 † 21, 9. Num. 25, 1, 6.
Deut. 22, 13, 22, 23 † 23, 17. Iudic. 19, 2, 25. 1.
Reg. 2, 22. Tob. 4, 13. Prou. 3, 16 † 5. * † 7, 10. *
† 21, 14 † 23, 27 † 29, 3. Eccle. 7, 27. Eccle. 23,
24. * † 25, 4. Ezech. 22, 10. Ador. 15, 30. Ro-
man. 1, 26. 1. Corin. 5, 1 † 6, 9, 15 † 10, 8. Ephē.
5, 5. Colo. 3, 5. 1. Theſſ. 4, 3. 1. Tim. 1, 10. Hebr.
13, 4.

Adulterium carnale & ſpirituale prohibetur,
committitur, & punitur. Genef. 20, 2 † 26, 7.
Exod. 20, 15. Leuit. 18, 8 † 20, 10. Num. 5, 13.
Deut. 5, 18 † 22, 22, 30. Iudic. 19, 2. 2. Reg. 11, 23.
3. † 42, 19. Iob 24, 15 † 31, 1. 9. Pf. 72, 27. Prou.
5, 3, 8, 20 † 6, 14, 32 † 7. * Iſai. 57, 2. Ierem. 2,
36 † 3, 1 † 5, 7 † 13, 26. Ofec 2, 4 † 4, 2. Sapien.
3, 16. Matth. 5, 28 † 14, 3 † 19, 9. Ioan. 8, 3.
1. Corin. 6, 30. 2. Theſſ. 4, 3. Hebr. 13, 4.
Iacob 4, 4.

ADVRAM, ſuper tributa ſeu quaſtor æra-
rius Dauidis. 1. Reg. 20, 24. poſtea a tributis ipſi
Rolam, lapidatur. 3. Reg. 12, 18.

AEGYPTIACA capiuſus prædicatur, Gen.
15, 13. incipit, Exod. 1, 13. Act. 7, 18.

De Aegypto exitus, & liberatio Iſraelis pro-
mittitur, Gene. 15, 16 † 48, 21 † 56, 14. Exod. 3,
27 † 6, 6. adimpletur, & exeunt vii 600000.
Exod. 12, 37, 51 † 13. * 14. * Num. 33, 1. Deuter.
26, 1. Ofec. 13, 4. Mich. 6, 4.

In Aegyptum redire improbe flagitat Iſrae-
linicus populus, Exod. 14, 21 † 26, 3 † 17, 3. Nu-
11. 5 † 14, 4 † 20, 3.

Contra Aegyptum prophetatur, Iſai. 19, 1,
21, 38 † 20, 3. Ierem. 43, 80 † 44, 30 † 46. * Eze-
chi. 20. * † 30. * † 31. * † 32. *

Aegyptiaca redemptio frequenter in memo-
riam reuocatur tanquam ſummum beneficium,
Exod. 20. 3. Leuit. 22, 33 † 26, 14. Deut. 4, 37 † 5.
6 † 7. 8 † 8, 14 † 16, 6. Iudith 2, 1, 6, 8. 1. Reg. 10
18. 4. Reg. 17, 7. Mich. 6, 2.

Aegyptus affligitur plagis variis, Exod. 7. * 8.
* 9. * 10. * 13. * ut prædixit Dominus, Exo. 3, 19.

Aegyptus expugnatur a rege Babyloniz. 4.
Reg. 24, 7. Ierem. 46, 3.

Aegyptii prodeunt in pugnam contra Iudā,
2. Paralip. 12, 2.

Aegypto poſitur Antiochus, Machab. 1, 17. In
Aegyptum ſiguit Chriſtus Herodem. Mat. 2, 13.

ÆGROTATIO & morbus poena peccati,
Exod. 15, 16. Leu. 16, 16. Num. 12. * Deut. 7, 15
† 28, 27, 60. 2. Reg. 14, 13. 4. Reg. 5, 27. 2. Paral.
21. 18. Ioan. 5, 14.

Ægroci uiſitandi ſunt & conſolandi, Gen. 48,
13. Reg. 8, 29 † 13, 14. Iob 2, 11. Pf. 40, 4. Eccle.
7, 3. Eccle. 7, 38. Matt. 25, 37, 40. Ioan. 11, 3 † 12,
9. 2. Cor. 12, 4.

Quomodo ſe uiri ſancti in morbo & deceſ-
ſu ab hac uitæ habuerint, Genef. 49. * † 50, 14.
Deut. 31, 6, 6. Iof. 13. * † 23. * † 24. * 1. Reg. 12. *
3. Reg. 2, 17. 2. Paral. 42, 25. Tob. 4. * Iſai. 38, 1.
1. Machab. 2, 49, 61.

ÆNEAS ſanatur, Act. 9, 33.

AGABVS imminens famem prædicat,
Act. 11, 28. & Paulo manus iniiciens, 21, 11.

AGAG rex Amalechitarum capitur a rege
Saul, 1. Reg. 15, 8. iubente Samuele occiditur,
15, 33. iuxta prophetiam, Num. 24, 20.

AGAR ancilla Saræ parit Iſmahelem, Gen.
16, 15. expellitur cum filio ſuo, 21, 14. Galat. 4,
30. Agareni e ſua terra per Rubenitas proſigan-
tur, 2. Paral. 5, 19.

AGGÆVS prophetat Iudæis, Aggzi 1, 3. 2.
Eſdr. 5. * † 6, 14.

AGRIPPA audit Paulum, Act. 26, 2.
AHIAſ propheta in Silo ſecat pallium in
12 partes, 3. Reg. 1, 30. mala prædicat uxori Ie-
roboem, 14, 6, 10. ſcripſit prophetas, 2. Paralip.
9, 29.

ACHIMELECH ſacerdos dat Dauidi pa-
nes propoſitionis, 2. Reg. 21, 6. & gladium Co-
liath, 21, 9. tranſfigitur, 22, 18. appellatur Ahiaſ
14, 3. vocatur Abiathar, Mar. 2, 26.

AHIRA dux Nephthali, Num. 13, 35.

ALCIMVS periuſus Iudeus adeptus eſt ſa-
cerdotium, 1. Machab. 7, 5, 9. 2. Machab. 14, 3, 13.
petit ſubita morte, 1. Machab. 9, 54, 56.

ALEXANDER rex Græcorum, occiſo Da-
rio, regnum ſuum filiis diuiſit, 2. Machab. 1, 7.
Dan. 7, 6 † 8, 8 † 11, 4.

ALPHA & ω principium & ſinis, primus &
nouiſſimus eſt Dominus, Iſai. 41, 4 † 44, 6 † 48,
12. Apoc. 1, 8 † 2, 8 † 22, 6 † 22, 13.

ALPHAEVVS, pater Iacobi Apoſtoli, Matt.
10, 3. Marc. 3, 18. Luc. 6, 15. Act. 1, 13.

ALTARE holocauſti, Exod. 27, 2 † 38, 1. Nu-
7. * 2. Reg. 24, 25. 3. Reg. 18, 32. 4. Reg. 16, 15. 2.

Paralip. 1, 5 † 4, 1 † 15, 8. 1. Esdr. 3, 2. Ezech. 43, 13. 1. Machab. 4, 47, 53.

Altare in celsi, Exod. 30, 1, 20 † 37, 25 † 40, 10. AMALECH filius Esau nascitur, Gen. 36, 12, 16. pugnat contra Israel. Exo. 17, 8. Num. 14, 43. Iudic. 6, 3. caditur, 7. 1. Reg. 14, 48. funditus delectur, 1. Reg. 15, 2, 8. iuxta uerba Exod. 17, 14. Num. 24, 20. Deut. 25, 19.

AMAM postquam ad honores fuit enectus. fit lethalis hostis Iudæorum. Esth. 3. suspenditur, 7, 10. eodē supplicio afficitur & decem filij eius, 9, 13.

AMASA filius Abigail sororis Davidis, 1. Paralip. 2, 17. fit dux militum apud Absalonē. 2. Reg. 17, 25.

Poet militum Davidis præficitur, 19, 13. tandē à Ioab per fraudem occiditur 20, 10. causa cordis ponitur 2. Reg. 19.

AMASIA filius Iosias recenset populum, 2. Paralip. 25. v. cificitur eadem parris sui, 4. Reg. 22, 21 † 24, 5. b. Illo deuincit Edomæos, 14, 7. capitur, & occiditur, 14, 13. relinquit successorem filium Azariā regem, 15, 1. appellatur Leui, 1. Luc. 3, 29.

AMICI veri & fidei, Deut. 13, 6 † 33, 9. 2. Regum 3, 27 † 13, 14 † 15, 19 † 20, 8. Psalm. 40, 10 † 54, 14. Prouerb. 14, 20 † 18, 24 † 27, 10, 19. Eccl. 6, 7 † 7, 20 † 9, 12 † 11, 14 † 12, 15 † 37, 10. Ierem. 9, 4 † 12, 6 † 41, 1. Daniel 11, 26. Mich. 7, 5. Matt. 10, 35. Luc. 12, 54. Ioan. 13, 18. 1. Tessal. 2, 14.

AMINADAB filius Arā, Matt. 1, 4. hunc Naasson filius eius in regno secutus est, Num. 1, 7 † 7, 12 † 10, 14.

AMMON filius Lot & filiz eius, 1. Gen. 19, 38. Ammonitæ prohibetur ab ingressu tēpli, Deut. 23, 3. 2. Esdr. 13, 1. caduntur ab Israel, Iudic. 11, 32. 1. Reg. 11, 1. 2. Reg. 8, 12 † 10. * † 12, 26. aduersus Ammon prophetatur, Psal. 82, 8. Iere. 49, 1. Ezech. 21, 20 † 15, 2. Amos 1, 13. Sophon. 2, 8.

AMNON filius David oppressit sororem suā Thamar, 2. Reg. 13, 14. unde & ab Absalone fratre suo confoditur, 13, 28.

AMON filius Manasse rex Iuda, occiditur, 4. Reg. 21, 19, 23. ei in regno succedit, filius Iosias 4. Reg. 22, 1.

AMORI filius Canaan, Gen. 10, 16. Ammorhæi non patiuntur Israelē per suos terminos proficisci, Num. 21, 23. Iudic. 11, 19.

AMRI impius rex Israel, 3. Reg. 19, 17, 22, 23. contra Amri, Mich. 6, 16.

ANAMELECH idoli Sepharauaim 4. Reg. 17, 31.

ANANIAS propheta cōtra Teremīā, Ier. 28, 1. Ananias cū uxore Sapphira subito moritur, Act. 5, 5, 10.

ANATHOTH ciuitas Benjamin, Ierem. 32, 7 ubi & Ieremias est natus, Ierem. 1, 1 † 29, 27. & sacerdos Abiathar, 1. Reg. 2, 26.

Anathothiz noluit Ieremīā audire. Ier. 21, 21.

ANDREAS à Christo uocatur, Matt. 4, 18. Marc. 1, 16. Io. 1, 40.

ANDRONICVS vicarius Antiochi occiditur, 2. Machab. 4, 38.

ANGELI, horumq. ministerium & natura, Gen. 16, 7. * 18. * 19. 21, 17 † 22, 11 † 24, 7 † 28, 12 † 31, 11 65 † 32, 24 † 48, 16. Exod. 3, 2 † 13, 21 † 14, 19 † 23, 20 † 32, 34 † 33, 2. Num. 2, 16 † 22, 22. 10, 5, 13. Iudic. 2, 1 † 5, 23 † 6, 11, 14, 20 † 13, 3, 6, 9. 1. Reg. 29, 9. 2. Reg. 14, 17 † 19, 27 † 24, 16 3. Reg. 13, 18 † 19, 5. 4. Reg. 1, 3, 15 † 19, 35. 1. Par. 11, 15. 2. Par. 32, 21. Psal. 3, 8 † 90, 11 † 102, 20 † 103, 4 † 148, 2. 1. Is. 6, 6 † 37, 36. Dan. 3, 49 † 6, 12 † 8, 16 † 9, 21 † 10, 5, 10, 16 † 11, 2. Zac. 2, 3 † 3, 1. 6 † 4, 1. 5, 10 † 6, 4. Mal. 2, 7 † 3, 1. Iud. 13, 20. Tob. 5, 12 † 6. * 9. * 12. * Tob. 7, 5 † 3, 10, 11 † 11, 2. Bar. 6, 6. 2. Mach. 11, 8. Mat. 1, 20 † 2, 13, 19 † 4, 11 † 11, 10 † 13, 39, 49 † 16, 27 † 18, 10 † 22, 30 † 24, 31 † 26, 53 † 28, 2. Marc. 13, 32. Luc. 1, 13, 19, 28 † 2, 9, 15 † 12, 8 † 15, 32, 43. 10, 1, 51 † 5, 4 † 20, 12. Act. 1, 10 † 5, 19 † 6, 15 † 7, 30 † 8, 26 † 10, 3 † 11, 13 † 12, 7, 11, 23 † 13, 9 † 27, 23. Rom. 8, 38. Gal. 1, 8 † 3, 19 † 4, 14. Col. 2, 18. 2. Thes. 1, 7. 1. Tim. 3, 16 † 5, 21. Heb. 1. * † 2, 2 † 12, 22 † 13, 2. 1. Pet. 1, 12 † 3, 22. 2. Pet. 2, 11. Iudæ 9. Apo. *

Angelorum ruina, Iob 4, 18 † 15, 15. 1. Is. 14, 9. Ezech. 28, 14, 17. Ioan. 8, 44. 2. Pet. 2, 4. Iudæ. 6.

Angelorum nomine appellantur doctores & prædicatores, Isai. 33, 7. Mala. 2, 7 † 3, 1. Matt. 11, 10. Marc. 1, 2. Luc. 7, 27. Gal. 4, 14. Apoc. 2. * 3. *

ANIMAE, quorumdā piorū statim post mortē sunt cū Christo, 2. Cor. 5, 8. Philip. 1, 24. Apoc. 14, 13.

Contra eos qui eos qui putant illas usque in diē iudicij se quiescere.

ANNA parit prophetā Samuel, 1. Reg. 1, 20.

Anna prophetissa laudat Dñm Deū, Lu. 2, 36.

ANNAS pater Caiphæ. Luc. 3, 2. Ioan. 18, 13. Act. 4, 6.

ANTICHRISTVS, & eius regnū, Isai. 11, 4. Ezech. 38. * 39. * Dan. 7, 7, 19, 24 † 8, 9, 23 † 9, 27 † 12, 1. Zachar. 11, 15. Match. 24. Marc. 23, 6. Ioan. 5, 43. Act. 20, 29. 2. The. 2, 3. 1. Tim. 4, 1. 2. Tim. 3, 2. Pet. 2. * 1. Io. 2, 18, 22 † 4, 3. 2. Io. 1, 7. Iudæ 10. Apoc. 11, 7 † 12, 8 † 13. * † 14, 9 † 17. * † 19, 20, † 2, 20, 8.

ANTIOCHIA suscipit Apostolorū de Christo prædicationem: Act. 11, 19, 26 † 13, 1.

ANTIOCHVS Illustris proficiscitur in Aegiptū, 1. Machab. 1, 18. destruit templū, & subuertit ciuitatē Ierusalē, 1. Mach. 1, 23, 33. 2. Mach. 5, 16. erigit idolum super altare Domini, 1. Mach. 1, 57. moritur, 6, 16. 2. Mach. 9. *

Antiochus Eupator, filius prædicti Antiochi fit rex, 1. Mach. 6, 17. cū exercitu tēdit in Iudæā, 6, 31. non seruat Israelē fidem, 6, 62. caditur, 7, 4.

ANTIQUAE viæ inquirendæ & obseruandæ, & a nouis declinandum, Ier. 6, 16. Prouer. 22, 28. Eccl. 8, 11 † 39, 1. Roma. 16, 17. Gala. 1, 6, 7, 8. 1. Tim. 6, 10. 2. Tim. 4, 3. 2. Pet. 3, 17. 1. Ioan. 2, 24. 2. Ioan. ver. 7. Iudæ. ver. 18, 19, 20.

APOLLO uir facundus, & Scripturarum pe-

ti. u. Act. 18. 2. 4. 1. Cor. 1. 12. 1. 3. 4. 16. 12

APOLLONIVS dux in Syria, 1. Mach. 3. 12

† 10. 69
APOSTOLVS magnus est Christus, Heb. 3. 1
Apostoli eliguntur ex discipulis Luc. 6. 13. m-
tuntur ad annuntiandum regnum Dei in Iudæa,
Mat. 10. 2. Luc. 9. 24. 46. reuertuntur, 9. 10. mitti-
tur in uniuersum mundum ad euangelizandū,
Mat. 28. 19. Marc. 16. 15. Luc. 24. 46. Ioan. 15. 16.
27. 1. 20. 21. Ad. 1. 8. 1. 10. 42

Apostoli vñ sunt membranis, seu libris, 2.
Tim. 4. 13. horiatur ad studium legendi, 1. Tim.
4. 13. 15. Opifices autem qui nodes & dies alijs
occupant, iubentur non immiscere se ecclē-
sticis rebus, Eccli. 38. 26. 37

Apostoli & Prophetæ habuerunt spiritū Dei
Exo. 4. 12. 2. Reg. 23. 2. Dan. 9. 10. Zach. 7. 7. Mat.
20. 20. Mar. 13. 11. Ioan. 14. 17. Ad. 2. 5. 1. 2. 4. 1.
4. 31. 1. 9. 17. 1. 19. 6. 1. Cor. 2. 12. 1. 12. 3. 2. Co. 13.
3. 1. The. 4. 8. 2. Tim. 3. 16. 1. Pet. 1. 12. 1. Pet. 1. 21

APPARITIONES Dei angelorum & homi-
num, Gen. 32. 24. Exod. 3. 2. Num. 22. 21. Ios. 5. 13
1. Reg. 28. 11. Mat. 17. 3. 1. 28. 3. 9. Mat. 9. 3. 1. 16.
5. 9. 12. 14. Luc. 9. 30. 1. 24. 4. 1. 5. 36. Ioan. 20. 12.
1. 4. 19. 26. 1. 21. 1. Ad. 1. 10. 1. 16. 9. 18. 9

AQVA nihil nocumēti vel impedimēti
adfert electis Dei, Exo. 14. 22. Psal. 65. 6. Ios. 4. 3. 2
Iona 2. 5

Aqua nominatur persecutio, Psal. 68. 10. 1.
143. 7. Pro. 17. 1. 4. Mar. 7. 25. Lu. 6. 48. Apo. 12. 27

Aque assimilantur cognitio Dei, & dona Spi-
ritus sancti, 1. Ios. 1. 9. 1. 12. 3. 1. 35. 6. 1. 43. 20. 1.
44. 3. Exech. 4. 7. Zac. 14. 8. Ioan. 4. 10. 1. 7. 38

Aqua benedicta. vide Benedictio.

ARAD rex Chanitarum pugnat contra
Israel, Num. 21. 1

ARAM, qui & Ram nominatur, filius Ebron,
genuit Aminadab, Ruth. 4. 19. 1. Par. 2. 10. Mat.
1. 4. Luc. 3. 33

ARAN frater Abraham, & pater Loth, Gen.
11. 27

ARCA Noe, Gen. 6. 14. 1. 7. 8. Sap. 10. 4. 1.
14. 6. Mat. 24. 38. Lu. 17. 27. Heb. 11. 7. 1. Pe. 3. 20

Arca foderis Domini paratur, Exo. 25. 10. 21.
affumitur in castra contra Philistæos. 1. Reg. 4. 5
capitur, 4. 11

Arca quid continebat, Exo. 16. 34. Deut. 10. 2.
1. 31. 26. 3. Reg. 8. 9. 2. Par. 5. 10. Heb. 9. 4

ARCHELAVS regnat loco patris sui Hero-
dis, Mat. 2. 22

AROLI & aruspices, Dan. 2. 2. 27. 1. 4. 6. 1.
5. 7. 1. Ad. 19. 13. vide incantatores.

ARISTARCVS socius S. Paulo & in itinere,
& in vinculis Ad. 19. 29. 1. 20. 4. 1. 27. 2. Col. 4. 10

ARPHAXAD rex Medorum, Nabuchodo-
nosor viçus, Iudith. 1. 5. 6

ARSACES rex Persarum & Medorum su-
perat Demetrium, 1. Mach. 14. 3

ARTAXERSES rex Persarū recipit litteras
plenas querelis aduersus Iudæos, 1. Esdr. 4. 7. 17.
respondet, iubet ædificationem templi impedi-

ti. 4. 21. permittit Isachi ædificare templum,
1. Esdr. 7. 8.

ASA filius Abiam rex Iudæ tollit idola 3.
Reg. 15. 8. 12. subsidium querit a Syris, & mori-
tur, 15. 19. 24. Iosaphat filius eius rex post eū,
1. Par. 3. 10

ASAPH cantor Davidiz, 1. Par. 6. 39. 1. 16. 5.

ASARHADDON, postquam pater eius Sen-
nacherib confossus est, succedit in regnū 4. Reg.
19. 37. Iosaphat 37. 38

ASENETH parit ipsi Ioseph Ephraim &
Manasse, Gen. 41. 50. 1. 46. 10

ASIA subiicitur Romanorum imperio 1.
Mach. 8. 6

ASSERVVS rex Persarum instruit splendi-
dam cenam, Esth. 1. 3. accipit Esth. vxorem, 2. 9.
17. relinquit Dariū filium suum successorem,
Dan. 9. 1

ASVR filius Sem filij Noe constituit re-
gnum Assyriorum, Gen. 10. 22. 1. Paral. 1. 17

Assur virga furoris Domini Iosaphat 10. 5. con-
tra Assyrios prophetauit, Num. 24. 24. Iosaphat 10.
5. 1. 14. 21. 1. 17. 3. 30. 28. 31. 1. 38. 8

Rex Assur expugnat Israelitas & transfert in
Assyriam, 4. Reg. 15. 29. 1. 16. 1. 17. expugnat
ciuitatem Iudæ. 4. Reg. 18. 2. 2. Paral. 32. 8. Exech.
36. 2.

Assyriorum exercitus ab angelo creditur, 4.
Reg. 19. 37. 2. Paral. 32. 21. Esaph 37. 36. Eccli. 48
24. 1. Mach. 7. 41. 2. Machab. 8. 19. Tob. 1. 21. Iona.
2. 2. 5.

ASTHAROT Iudic. 2. 13. 1. 10. 6. 1. Reg. 7. 3.
1. 12. 10.

ATHALIA filia Amos regis Israel, 4. Reg. 8.
26. perdit totam fere regij stirpem. 12. 1. regnat
sex annos in Iudæa, 2. Par. 23. 13. interimitur. 4.
Reg. 11. 16. 20.

ATHENOBIVS mittitur ad Simonē, 1. Mac.
15. 28.

AVARITIA, Ios. 7. 20. 1. Reg. 8. 3. 1. 25. 3. 10.
3. Reg. 22. 4. 2. Reg. 21. 2. 4. Reg. 5. 20. 22. Psal.
36. 16. 21. Prouerb. 1. 19. 1. 12. 8. 1. 12. 17. 1. 15. 6.
16. 27. 1. 28. 16. 22. 1. 30. 15. Eccle. 2. 26. 1. 4. 8. 15.
9. 1. 6. 1. Esaph. 5. 8. 1. 56. 11. Iere. 6. 13. 1. 8. 10. Exech.
22. 13. Amos 8. 4. Mich. 6. 10. Abac. 9. 9. Eccli. 14.
3. 1. 31. 3. 1. 41. 4. 2. Mach. 4. 50. 1. 10. 20. Mat. 6.
19. 1. 26. 14. 46. 1. 27. 3. Marc. 8. 36. Luc. 12. 15. Io.
12. 4. Ad. 8. 5. 1. 1. 8. 19. 1. 24. 26. 1. Cor. 6. 10.
Ephef. 5. 3. Philip. 4. 11. Col. 3. 5. 1. Timot. 6. 9. ad
Tum. 1. 7. 11. Heb. 11. 5.

AVDIENDVM uerbum Dei, vide Verbum
Dei.

AXA filia Caleb traditur Othonieli in vx-
orem, Ios. 15. 17. Iud. 1. 13.

AZARIAS filius Amasij rex Iudæ fit lepro-
sus, 4. Reg. 15. 5. 2. Paral. 26. 19. relinquit filij Ioa-
cham regem. 4. Reg. 15. 3. 1. 1. Par. 3. 12. appella-
tur Oziæ, 2. Paralip. 26. 19. Mar. h. 1. 9. Mat. 23.
Luc. 3. 29.

Azarias propheta mittitur ad regem, Ad. 2.
Paral. 15. 2.

B

BAAL idolum Samaritanorum, 3. Reg. 16. 31. altare Baal destruitur, Iudic. 6, 25, 30. Sacerdotes Baal occiduntur, 3. Reg. 18, 40-4. Reg. 1, 25 † 23, 5.

BAANA & Rechob suspenduntur, 2. Regu. 4, 12.

BAASA impius Rex Israel, pugnat contra Aia regem Iuda, 3. Reg. 11, 16. * cum omni progentie sua extirpatur, 16, 4, 11. secundum uerbū Iehu, 16, 1, 2, 5.

BABYLONICA captiuitas 70. annorum, prædicatur, Leuit. 26, 31. Deuter. 4, 26 † 28, 36, 49, 5. Reg. 20, 17. Eſa. 5, 13, 19. Ierem. 13, 19, 24 † 16, 9 † 20, 4. 6 † 25, 9. Ezech. 7. * 12. * 22, 5. Mich. 3, 12. * 4, 10. Abac. 1, 6. Baruc. 6, 1.

Babylonica captiuitatis initium, 4. Regum 34. * 25. * 2. Paral. 36. * 3. Esdr. 1, 40, 52.

Fius captiuitatis promittitur & propheta- tur, Leuit. 26, 41. Deuter. 4, 29 † 30, 2. 3. Reg. 8, 33, 2. Paral. 6, 24, 37. Eſa. 14, 1 † 40, 1 † 48, 10. Ierem. 12, 15 † 16, 15 † 24, 5 † 24, 12 † 29, 10 † 30. * † 31, 9 † 32, 37 † 16, 27. Ezech. 11. 17. Dan. 9, 2, 25. Baruch 6, 2. Liberatio fit 1. Esdr. 1. * 2, 3. Esdr. 2, 1.

Babylonice captiuitatis causa, 4. Reg. 17, 7, 13, 18. contra Babylonem, Psal. 136, 8. Eſa. 13. * † 14, 2, 4 † 21, 2, 9 † 47. * Ierem. 24, 12 † 50. * 51. * Baruch 4, 27. Apocal. 14, 8 † 16, 19 † 17. * 18. *

BACCHIDES dux Demetrij, 1. Machab. 7, 8. occidit Iudam ex præcepto Demetrij, 9, 18.

BALAM conducitur ad maledicendum Isael, Num. 22. * † 23. * docetur a Domino quid illi loquendum sit, 23, 5, 26. Balaam doctrina, 2. Petr. 2, 15. Apocal. 2, 14.

BALAC rex Moabitariū mittit nuntios ad Balaam, Num. 22, 5. Iosue 24, 9. vide Iudic. 11, 25. Michæ 6, 5. Apocal. 2, 14.

BALTHASAR uidet manum scribentem, Daniel 5, 5. occiditur, & regnum eius delabatur a manus Darij, 5, 30 † 6, 1.

BANAIAS dux Cerethi & Pelethi, 2. Reg. 20, 23. Dauidi a consilijs 23, 23. 1. Paral. 11, 25. postea præfatus militum Salomonis, 3. Reg. 2, 35.

BAPTISMVS a Christo præceptus, Matth. 28, 19. Marc. 16, 16. Io. 3, 5.

Baptismu n docuerunt Apostoli, & admini- strarunt, Act. 2, 38, 41 † 3, 12, 36 † 9, 18 † 10, 47 † 16, 15, 33 † 19, 4 † 22, 16. Rom. 6, 3. 1. Cor. 1, 14. Gal. 3, 17. Ephel. 4, 5. Hebr. 6, 1.

Baptismus saluat, 1. Petr. 3, 21. baptismus est lauacrum regenerationis, Tit. 3, 5.

Baptismu tollit omnia peccata, Gen. 17, 14. Eſa. 44, 3. Ezech. 36, 25. Zach. 13, 1. Matth. 18, 14. † 28, 19. Marc. 1, 4. † 16, 16. Ioan. 1, 33 † 3, 5. Act. 2, 38 † 8, 12, 38 † 16, 33 † 18, 8. Rom. 6, 3, 4, 5, 6. * 1. Co. 6, 11. Ephel. 5, 26. Coloss. 2, 11. *

Tit. 3, 5. * Hebr. 10, 22. 1. Petr. 3, 21.

Baptismus non est iterandus, Ephel. 4, 5. Hebr. 6, 0 † 10, 26. Idem declarat ipsius figura, Genes. 17, 14. 1. Cor. 10, 2.

Baptismus Ioannis, Matth. 3, 6 † 21, 25. Mar. 1, 4 † 11, 30. Luc. 3, 16 † 7, 29 † 20, 4. Ioan. 1, 25, 33 † 3, 23. Act. 1, 5 † 11, 16 † 13, 24 † 19, 3.

Baptismus penitentiae prædica ur, Marc. 1, 4. Luc. 3, 3. Act. 2, 38 † 13, 24 † 19, 3. Rom. 6, 3. Col. 2, 12.

Baptismi nomine significatur passio, Mat. 20. 23. Mar. 10, 38. Luc. 12, 50.

Baptismus in Spiritu sancto & igne. Matth. 3, 11. Mar. 1, 8. Luc. 3, 16. Ioan. 1, 33. Act. 1, 5 † 2, 4 † 11, 15.

BAPTIZANDI sunt paruuli, Genes. 17, 14. Exod. 4, 24, 25, 26. Matth. 23, 28 † 18, 14 † 19, 13. Marc. 10, 14. Luc. 18, 13. Ioan. 3, 5. Act. 2, 39. 41 † 16, 15, 33 † 18, 8. 1. Corinth. 1, 16 † 10, 2 † 15, 22. 1. Timoth. 2, 4.

Baptizari in Scripturis aliquando exprimi- tur per uerbum illum inari, Hebr. 6, 4. aliquan- do per Renouari, Hebr. 6, 6.

Baptizatus Christus, Matth. 3, 15. Marc. 1, 9. Luc. 3, 21. in baptizatum delabitur spiritus san- ctus, Matth. 3, 16. Mar. 1, 8. Luc. 3, 21. Io. 1, 33.

Baptizatus Christus p discipulos, Io. 3, 22 † 4, 2.

Baptizata integra domus, 1. Cor. 1, 14. Act. 16, 15, 33 † 18, 8 † 16, 33.

Baptizati accipiunt Spiritum sanctum, Act. 2, 38 † 19, 3. Induunt Christum Galat. 3, 27. in morte ipsius baptizantur, Roman. 6, 3. in unum corpus baptizantur, 1. Corinth. 12, 13, 17.

Baptizatus Simon Magnus, Act. 8, 13.

Baptizatus Eunuchus, Act. 8, 38.

Baptizatus Cornelius gentilis, Act. 10, 47.

BARIEHV a Deo per Paulum visu oculor- um priuatur, Act. 13, 11.

BARNABAS ponit pretium agri ante pedes Apostolorum, Act. 4, 37. Iducit Paulum ad Apo- stolos, 9, 27. mittitur Antiochiam, 11, 22. redit in Ierusalem, 11, 30. iterum recepit se Antiochiam cum Paulo 12, 25.

BARABBAS latro dimittitur, Mat. 27, 16. Marc. 15, 15. Luc. 23, 25. Io. 18, 40. Act. 3, 14.

BARTIMAEVS visu donat Mar. 10, 46, 52.

BARVCH filius Neriz, Ierem. 32. 12. disan- te Ieremia scribit librum, qui comburitur, 36. * conscribit alium, qui populo prælegitur 45, 1. Baruch 1, 3.

BARZELLAI prouidet regi Dauid de cibis 2. Reg. 17, 27. deducit eum vsque ad Iordanem, 19, 3, 12. * Dauid præcepit ut filijs Barzellai be- neficiat, 3. Reg. 2, 7.

Barzellai quoniam suæ genealogia scriptu- ram demonstrare non poterat, relicitur a Sacer- docio, 1. Esdr. 2, 62. 2. Esdr. 7, 64.

BASBMATH filia Salomonis, uxor Achi- maz, 3. Reg. 4, 15.

BATHVEI filius Nachor pater Rebecæ, Gen. 22, 23.

HEATITVDO seu beatorum gaudium, & vita eterna, Sap. 1. 3, 7, 12, 16. Esai. 25, 9, 30, 29, 49, 20, 60, 64, 2. Ier. 31, 3, 8, 73. Dan. 12, 13. Mat. 13, 43, 19, 28, 25. Marc. 12, 25. Luc. 9, 33, 16, 22, 22, 29. Ioan. 16, 20, 17, 2, 24. Rom. 8, 30, 1. Cor. 2, 9, 15, 41, 2. Corint. 12, 3, 2. Timoth. 4, 8, 2. Petri 1, 4, 8, 5, 4. Hebr. 10, 35, 12, 23. Iac. 1, 12. Apoc. 2, 3, 7, 9, 15, 14, 1, 21, 22.

Beatitudo quomodo comparetur, Esa. 25, 9. Matth. 20, 23, 25, 34. Marc. 10, 40. Ioan. 3, 15, 16, 36, 5, 24, 20, 29. Ad. 8, 21, 15, 11, 16, 31. Rom. 8, 16, 10, 4. Ephes. 1, 13, 2, 6, 1. Thessal. 5, 9, 2. Thessal. 2, 17, 2. Timoth. 1, 9. Tit. 1, 1, 3, 5, 1. Pet. 1, 9. Heb. 5, 12.

BELIS & Draconis historia, Dan. 24. *
BELLVM est pena peccati, Leuitic. 26, 24. Deut. 28, 36, 49. Iudic. 2, 3, 3, 18, 7, 4, 2, 6, 1, 10, 6, 13, 2. Esai. 25, 15.

In Belli necessitate quomodo se quis habere debeat, Exod. 17, 8, 12, 1. Reg. 17, 26, 2. Paral. 12, 6, 7, 9, 12, 18, 20, 7, 31, 1, 6. Iudith. 8, 9, 1. Machab. 3, 16, 20, 4, 7, 10, 7, 41, 45, 2. Machab. 8, 16, 19. Deus pugnat pro suis, Exod. 14, 13. Deut. 1, 30, 3, 22, 1. Regum 17, 46, 2. Paral. 20, 15. Psal. 17, 35, 1, 243, 1. Esai. 30, 15. Quere Victoria.

Bellandum armis quoque spiritibus, Ro. 13, 12, 2. Corin. 10, 4. Ephes. 6, 11. Galat. 5, 17.

Bellum quibus de causis susceperint olim fideles, Genes. 14, 14. Iudic. 9, 27, 20. Iosue 10, 1, 7, 1. Reg. 30, 1, 8.

BENEDICTIO qua homo homini benedicit, Genes. 14, 19, 27, 4, 28, 4, 48, 9. Exod. 22, 32, 39, 43. Leuit. 9, 22. Num. 24, 9. Deuter. 10, 8, 33, 1. Iosue 8, 33, 14, 13, 15, 19, 2, 22, 6, 1. Regum 2, 20, 2. Reg. 6, 18, 13, 26, 14, 12, 19, 29, 3. Reg. 1, 47, 8, 14, 4. Reg. 10, 14, 3. Paralip. 16, 2, 3. Paralip. 6, 3. Iudith. 15, 10. Psal. 117, 26, 118, 8. Prouerb. 27, 14. 1. Machab. 2, 69. Luc. 2, 34, 6, 28. Roman. 12, 14. Hebr. 7, 2.

Benedictio qua creaturæ consecrantur & sanctificantur, Exod. 28, 2, 29, 6, 27. Leuitic. 22, 10, 1, 23, 2, 27, 28, 29, 30. Num. 5, 17, 31, 6. Iosue 6, 24. Iudith. 17, 3, 1. Regum. 21, 5, 1. Par. 18, 12, 3. Efd. 1, 42, 1. Timoth. 4, 5. Hebr. 9, 2, 3. Hinc consecratio sacerdotum, uelium, altarium, templorum, ceruorum, aquæ lustralis, & cetera.

BENHADAD seruat fidem & pactum cum rege Ass. 13. Reg. 15, 20. obsidet Samariam, 20, 14. Reg. 6, 24. agrotat & moritur, 8, 7, 15.

Benhadad filius Hazael sic rex Syriæ, 4. Reg. 3, 24. subiicit sibi Israhel, 25, 3.

BENIAMIN filius Iacob nascitur, Genes. 35, 16.

BENIAMITAE abutuntur vxore Leuizæ, Iudic. 19, 25. puniuntur, 20, 41.

BESELEEL insignis artifex, Exod. 31, 1, 31, 30.

BESTIAE & bruta animalia non crudeliter tractanda, Genes. 33, 13. Exod. 23, 12. Numer. 22, 25, 28. Deut. 5, 14, 12, 10. Prouerb. 12, 10. Eccli. 7, 24.

BETHSABEB filia Eliam vxor Vræ David cognoscitur, & parit. 2. Regum 12, 4, 27. puer agrotat & moritur, 12, 25, 18. sic uxor Davidis, parit ei Salomonem, 12, 4, 1. Par. 3, 5. Matth. 1, 6.

BETHSaida vrbe natiua Andrew & Philippi, Ioan. 1, 44, 12, 21. deploratur, Matth. 23, 21. Luc. 10, 13.

BETHSAMITAE grauiter puniuntur, 1. Regum 6, 19.

Bona opera pietasque vera in Deum commendantur, Exo. 19, 5, 20, 2, 21, 19, 25. Deut. 5, 6, 11, 16, 20, 12. Iosue 8, 5, 1. Regum. 15, 22. Psal. 1, 10, 29, 7, 49, 14. Prouerb. 3, 1, 14, 31, 1, 3, 8. Esai. 1, 16, 58, 6. Iere. 23, 3. Ezech. 18, 6. Hose. 6, 1, 1. Mich. 6, 8. Zach. 7, 9, 8, 16. Eccli. 3, 5, 12. Matt. 5, 24, 29, 39. Luc. 1, 75, 3, 11. Ioan. 12, 26. Roman. 12, 13, 14, 17. Philip. 3, 3. Iac. 1, 27. vide Opera.

Bonitas & benignitas Dei erga suos, Genes. 18, 26, 30. Exod. 6, 1, 9, 26, 1, 7, 20, 6, 34. 6. Nume. 23, 8. Deuter. 4, 19, 5, 10, 7, 9, 10, 18, 28, 1, 30, 3, 32, 10, 2. Reg. 7, 12, 11, 23, 2, 4, 14, 3. Regum 8, 23, 4. Regum 20, 5, 2. Efd. 9, 8. Sapient. 11, 24. Eccli. 2, 1, 18, 1. Psal. 31, 5, 35, 7, 36, 25, 85, 5, 102, 2, 135, 2, 144, 8. Esai. 30, 18, 54, 5, 7, 55, 7. Ierem. 12, 15, 18, 8. Ezech. 18, 17, 33, 15. Hose. 2, 21. Iosue 2, 13. Iosue 4, 2. Matth. 11, 28, 1, 18, 19. Luc. 13, 6, 36, 15, 20, 27, 23, 43. Rom. 11, 4, 31, 2. Corinth. 1, 3. Ephes. 4, 4. Timoth. 1, 13, 16.

C

CAECITAS tum corporis, tum animi, Genes. 19, 11. Deuter. 28, 28, 4. Regum 6, 18. Psal. 68, 24, 145, 8. Esai. 6, 10, 42, 7, 16, 18, 35, 3, 29, 8, 43, 8, 56, 10, 39, 10. Sapient. 1, 22. Tob. 2, 11, 2. Machab. 10, 30. Matt. 15, 14. Mar. 8, 18. Luc. 4, 19. Ioann. 9, 1, 4, 12, 40. Act. 9, 8, 28, 13, 11. Rom. 2, 21, 11, 10, 2. Corinth. 4, 4. Ephes. 4, 18, 2. Pet. 1, 9, 1. Ioan. 2, 12. Apoc. 3, 17.

Cæci illuminantur, Tob. 11, 25. Matth. 9, 30, 10, 34. Mar. 8, 25, 10, 46. Luc. 18, 35, 10, 9, 7.

CAERIMONIAE Ecclesiasticae, seu cultus externus, Genes. 8, 20, 14, 18, 15, 9, 17, 10, 12, 2, 26, 5, 28, 1, 2, 33, 30, 41, 4, 26. Exod. 12, 2, 18, 20, 19, 2. Leuit. 8, 34, 9, 2, 10, 19, 12, 2, 14, 2, 23, 2, 24, 2. Num. 1, 50, 4, 2, 5, 2, 6, 2, 7, 2, 8, 2, 9, 2, 15, 2. Paral. 25, 1. Efd. 6, 2. Matth. 2, 11.

Caerimonia seu ritus certi in orando, 3. Reg. 8, 12, 34, 17, 21, 18, 42, 2. Paral. 5, 12, 2. Matt. 2, 1, 26, 39. Mar. 14, 35. Luc. 22, 41, 2. Corin. 12, 4, 1. Timoc. 2, 8.

CALIN primus filius Ada n nascitur, Gen. 4, 1. occidit suum fratrem Abel, 4, 8. Sap. 10, 3. 1. Ioan. 3, 12

CALEB filius Hefrō, 1. Par. 2, 18. explorator terræ Canaā n. Nu. 13, 8, 31. 14, 6, 24, 30, 38. Postulat, & consequitur terram Hebron, Ios. 14, 6, 9, 13. 21, 12. Iudic. 1, 20. 1. Paral. 6, 56.

CALIX ira & furoris, Esaiæ 51, 17. Ierem. 25, 15. Psal. 59, 5. 74, 9. Apoc. 16, 19

Calix passionis, Matt. 20, 22. 26, 38. Mat. 10, 38. Luc. 22, 42. Ioan. 13, 21.

CAMOS, vide Clia nos.

CANA ciuitas Galilææ, ubi Christus aquam in vinum mutauit, Ioan. 2, 7.

CTAAN filius Næ maledicitur, Genes. 9, 25. 10, 1, 6. laus terræ Canaan, Deuteron. 1, 10. Ter. 1. Canaan. promittitur Abrahamo & eius semini, Genes. 12, 7. 13, 15. 15, 18. 17, 8. 26, 4. 35, 12. Exod. 3, 8, 17. Leuit. 22, 24. Deuter. 9, 6. Iacub. 1, 6. quam ob causam Deus Canaanos expulserit, Leuit. 18, 25. Deuter. 9, 4. 18, 12. 20, 17, quam obrem paulatim & non simul illas nationes prodigauerit, Exod. 23, 29. Deuter. 7, 22. Iudic. 2, 23. 3, 1. descriptio & diuisio terræ Canaan, Genes. 10, 19. Exod. 23, 32. Numer. 26, 52. 33, 54. 34. * Iosue 13. * 14. * 15. * 16. * 17. * 18. * 19. * Ezech. 47, 13, 21.

Cananæ mulieris filia à demonio liberatur, Matt. 15, 28

CAPHARNAVM, ciuitas Galilææ, in qua cepit Iesus predicare, Matth. 4, 17. Luc. 4, 31. curat ibidem seruum Centurionis, Matth. 8, 13. appellatur ciuitas eius, 9, 1. increpatur, 11, 13.

CAPTIVOS inuifere, Genes. 14, 14. 1. Reg. 30, 9. Tob. 1, 15. Iere. 38, 9. Matth. 25, 37. Act. 12, 5, 2. Timoth. 1, 16. Hebr. 13, 3

Captiuos non deserit Deus, Gene. 36, 21. Sap. 10, 13. Esai. 42, 7. Act. 5, 18. 12, 17. 16, 25.

Carnem suam crucifigere quomodo quisque debeat, Eccli. 19, 1. Rom. 6, 12. 8, 12, 13, 14. Galat. 5, 16. Ephes. 4, 22. 5, 3. Tit. 2, 12. 1. Pet. 2, 1. 4, 2. 6. Hebr. 12, 1.

CASTITAS cœlibum præfertur castitati coniugali, Psal. 44, 15. Sap. 6, 20. Matt. 19, 12. 23, 30. 1. Cor. 7, 15. 32, 34, 38. * Apoc. 14, 4.

Castitas hæc consilium ut perfectio euangelici, Matt. 19, 12. 1. Cor. 7, 25.

Castitatis laus, 1. Reg. 2, 5. Tobie 6, 16. * Iudith 15, 12. 16, 26. Palm. 44, 15. Prouerb. 22, 11. Sap. 13, 14. 4, 12. 6, 20. Eccli. 6, 28. 26, 20. Esaiæ 7, 14. 56, 1, 4, 5. * Zach. 9, 17. 2. Machab. 14, 38. Matt. 5, 8, 48. 19, 12. 21, 30. * 15, 1. Luc. 1, 27. 20, 34. Act. 24, 25. Rom. 2, 7. 1. Corin. 7, 25. * 2. Corin. 6, 5. 11, 2. 1. Timot. 1, 2. 3, 2. 4, 12. 5, 2. Tit. 1, 8. 2, 5. Apoc. 14, 4

CAVENDVN a pseudopropheta, Matt. 23, 15. Marc. 8, 15. 13, 6. Luc. 17, 23.

CAYPHAS summus Sacerdos consilium datur contra Christum, Ioan. 11, 49. 18, 14. prohibet Apostolis ne predicent, Act. 4, 18.

CEPHAS, vide Petrus.

CI-REORVM & lampadum in templis vsus 1. Paral. 4, 20

CERTI non sumus de accepta peccatorum remissione, vel vita æterna consequenda, Eccli. 9, 1, 2. Eccli. 5, 5. Rom. 8, 17. 11, 20. 1. Cor. 4, 3, 4. 5. 9, 27. 10, 12. Philip. 2, 12. 3, 12, 13. 1. Timoth. 1, 19. 2. Pet. 3, 17. Hebr. 3, 14. 4, 1.

CHAMOS, sine Camos, idolum Moabiturum, Num. 21, 29. huic Salomon ædificat templum, 3. Reg. 11, 7. destruitur, 4. Reg. 23, 23.

CHARITAS virtus fide præstantior, Prouerb. 10, 12. Match. 23, 18. 25. * ubi a nuptijs excluduntur non habentes oleum charitatis, Marc. 12, 33. 1. Corin. 12, 31. * 13, 1, 8, 13. * Colossenses 3, 14. 1. Timo. 1, 5. 1. Petri 4, 8. 1. Ioan. 4, 16.

Charitas fraterna, Genes. 13, 8. Leuit. 19, 18. Deut. 22, 1. 1. Reg. 18, 1. Eccli. 25, 2. Psal. 137, 1. Prouerb. 10, 12. Match. 7, 3. 19, 19. 23, 38. Ioan. 13, 14, 34. 15, 12. Rom. 12, 20. 13, 9. 1. Cor. 13. * Gal. 5, 22. Ephes. 4, 15. 5, 2. Philip. 2, 3. Col. 3, 13. 1. Thessal. 4, 9. 1. Timoth. 1, 5. Hebr. 13, 1. 1. Petri 4, 8. 1. Ioan. 3, 23. 4, 7. Diligendi etiam inimici, Exodi 23, 4. 1. Reg. 24, 5, 7. 26, 5. 30, 12. 2. Regum 19, 19. 4. Regum 6, 21. Iob 31, 29. Prouerb. 25, 21. Match. 5, 44. Lucæ 6, 27. 35. 23, 33. Act. 7, 60. Rom. 12, 20. uide Dilectio.

CHOREAS ducere, Exod. 32, 6, 19. Iudic. 11, 34. 21, 21. 2. Regum 6, 14. Psal. 149, 3. 150, 4.

CHRISTVS Iesus verus Deus & homo promittitur, Genes. 3, 15. 22, 3. 17, 19, 21. 22, 18. 26, 4. 28, 14. 49, 10. Numer. 24, 17. Deut. 18, 18. 1. Reg. 2, 10, 35. 2. Reg. 7, 13. Psal. 2. * 109, 1. Esai. 7, 15. 8, 3. 9, 6. 11, 1, 10. 12, 16. 40, 6. 42, 1. 45, 1. 46, 13. 49, 1, 6, 10. 50, 5. 52, 10. 59, 20. 53. * 60, 1. 62, 11. Ierem. 23, 5. 30, 9. 33, 15. Ezech. 17, 22. 34, 11. 53, 23. 37, 24. Danie. 7, 13. 9, 24. Mich. 4, 2. Agg. 2, 8. Zachar. 2, 10. 3, 8. 9, 9. Malac. 3, 1.

Christus secundum promissum Dei patris primum in tempore propter nos uerus homo factus, & nobiscum conuersatus, Io. 1, 14. Deus in carne manifestatus est, 1. Tim. 3, 16. 1. Io. 4, 2. Deus misit Filium suum in similitudinem carnis peccati, Rom. 8, 3.

Christus est uerus Dei Filius, Matt. 3, 17. 14, 33. 17, 5. Marc. 1, 11. 5, 7. 6, 7. 14, 19. Luc. 1, 32. 3, 22. 9, 35. Ioan. 1, 34, 49. 6, 69. 7, 36. 11, 27. 19, 7. Rom. 1, 4. 8, 3. Hebr. 1, 2. 5, 8. 6, 6. 7, 3. 10, 29. 1. Petri 1, 17. 1. Ioan. 3, 8. 4, 9. 5, 20.

Christus conceptus de Spiritu sancto, Match. 1, 20. Luc. 1, 35.

- Christus natus ex Maria virgine, Mat. 1, 25.
 Lucæ 1, 31 et 2, 6, 11. Gala. 4, 4. Isaï 7, 14. natus
 in Bethleem, Matth. 2, 1. Lucæ 2, 6, 11. Ioann. 7,
 42. Michæ. 5, 1.
- Christus sine peccato, Isaï 53, 12. Io. 8, 46, 2.
 Corin. 5, 21. 1. Petri 2, 22. 1. Ioann. 3, 5. Hebr. 4,
 15 et 7, 26. circumciditur, Lucæ 2, 21. baptiza-
 tur in Iordane, Matth. 3, 16. Marc. 1, 9. Lucæ
 3, 21.
- Christus manifestatur et demonstratur cer-
 tis testimonijs, Matth. 1, 1, 16, 23 et 3, 11 et 8,
 29 et 12, 5 et 16, 16 et 17, 5 et 22. 44 et 26, 64 et
 27, 53. Mar. 9, 7 et 15, 39. Lucæ 1, 41, 31 et 2, 10,
 16 et 9, 29 et 22, 68. Io. 1, 14, 29, 32, 49 et 2, 11 et
 3, 2. 13. 16, 35 et 5, 39 et 6, 69 et 7, 40 et 9, 35 et
 10, 7, 24, 36 et 11, 27, 41 et 12, 17 et 14, 1 et 15,
 25 et 17, 1 et 20, 28. Roman. 1, 2 et 3, 3 et 9, 5, 2.
 Cor. 5, 19. Galat. 4, 4. Philip. 2, 6. Col. 2, 9, 1.
 Tim. 3, 13. Tit. 2, 11. Hebr. 1, 1 et 5, 1. 1. Ioann.
 5, 20.
- Christus est agnus Dei, Isaï 53, 7. Ioan. 1, 29.
 Act. 8, 31. 1. Corin. 5, 7. Apoc. 5, 6, 12 et 7, 9,
 17 et 13, 8 et 14, 1, 8 et 17, 14.
- Christus est dominus dominantium, & rex
 regnum, Ezech. 37, 24. Psal. 2, 6 et 24, 7. Coloss.
 2, 10. 1. Timo. 6, 15. Apo. 1, 5 et 17, 14 et 19, 16.
- Christus est imago Dei, Sapien. 7, 26. 2. Co-
 rin. 4, Hebr. 1, 3.
- Christus est lux gentium & totius mundi,
 Isaï 2, 5 et 9, 2 et 42, 6 et 49, 6 et 1, 19. Matth.
 4, 16. Lucæ 2, 32. Ioan. 1, 4 et 3, 19 et 8, 12 et 9, 5
 et 12, 35, 46. Act. 13, 47. 1. Ioann. 1, 5 et 2, 8.
 Apoc. 21, 23.
- Christus verus pastor, Isaï 40, 11. Exec. 34-
 8 et 37, 24. Mich. 5, 3. Zach. 13, 7. Matth. 26, 30.
 Marc. 14, 27. Ioan. 10, 11. Hebr. 13, 20. 1. Petri 2,
 25 et 5, 4.
- Christus docuit et prædicauit. Mat. 4, 17 et
 5, 6. 7. Marc. 1, 14. Lucæ 4, 15 et 6, 20. *
 curauit omnem infirmitatem, Mat. 4, 23 et 8, *
 et 9, 20, 28. Marc. 8, 23. Lucæ 17, 12.
- Christus est transfiguratus, Matth. 17, 2. Mar-
 c. 9, 2. Lucæ 9, 29.
- Christus per proditorem traditur, quæ-
 re Iudas.
- Christus passus est, Psal. 21. * Isaï 53. *
 Dan. 9, 26. Matth. 16, 21 et 17, 12, 22 et 20, 18,
 27 et 26, 37, 66 et 27. * Marc. 8, 31 et 9, 31. Lucæ
 12, 31 et 18, 31 et 23. * Ioann. 18, 28 et 19, *
 Act. 3, 18 et 8, 32 et 17, 31. Rom. 8, 32. 1. Petri 2,
 21 et 4, 1. Hebr. 2, 18 et 13, 12.
- Christus est crucifixus, Matth. 27. 35. Marc.
 15, 24. Lucæ 23, 32. Ioann. 19, 19. Act. 2, 23 et 4,
 10. 1. Cor. 2, 2. 1. Cor. 13, 4.
- Christi passio prædicta et prægnata est,
 Gen. 22, 2. Nu. 21, 8. Psal. 118. * Isaï 53. * Dan. 9,
 26. Matth. 20, 32. Ioan. 3, 14, 16 et 8, 28 et 12, 32.
- Christus mortuus est & sepultus propter pec-
 cata nostra, Mat. 27, 49, 58. Mar. 15, 37, 42. Lu-
 cæ 13, 45, 49. Ioan. 19, 30, 40. Act. 13, 29. Rom. 5,
 6 et 6, 10. 1. Cor. 15, 3 et 2. Cor. 5, 15. 2. Thess. 1,
 10. 2. Thess. 2, 15.
- Christus tertia die resurrexit a mortuis, Pf.
 15, 10. Matth. 28, 6. Marc. 16, 6. Lucæ 24, 5. Ioan.
 20, 9. Act. 2, 24. 31 et 10, 40 et 13, 30 et 17, 31.
 Roman. 4, 25 et 8, 34 et 14, 9. 1. Cor. 15, 4, 12. 2.
 Tim. 2, 8. idque prædicitur & præfiguratur
 est, Psal. 15, 10. Ioan. 2, 1. Mat. 12, 40 et 16, 21
 et 17, 22 et 20, 22. Marc. 8, 31 et 9, 31 et 10, 34. Lu-
 cæ 11, 30 et 18, 33. Ioan. 2, 19.
- Christus ascendit in celum, Marc. 16, 19. Lu-
 cæ 24, 51. Ioan. 3, 13 et 6, 62. Act. 1, 2. Ephes. 1,
 20 et 4, 8. 1. Petri 3, 22. Hebr. 4, 14. Psal. 67, 19.
- Christus est Deus & Dei filius a principio &
 ab æterno, Ioan. 1, 1 et 8, 58 et 17, 5, 24. Michæ.
 5, 2. Prouer. 8, 22. Coloss. 1, 16. Hebr. 1, 2.
- Christus mediator, reconciliator & aduoca-
 tus, Ioan. 6, 44, 65 et 10, 7 et 14, 6. Act. 9, 4. 12.
 Roman. 3, 25 et 5, 2 et 8, 34. Galat. 3, 20. Ephes.
 2, 14, 17. Coloss. 1, 19. 1. Tim. 2, 5. Hebr. 7, 24 et
 8, 6 et 9, 15 et 12, 24. 1. Ioan. 2, 1 et 4, 10.
- Christus sedet ad dexteram Dei Patris, Psal.
 109, 1. Matth. 22, 44. Marc. 16, 19. Lucæ 22, 69.
 Act. 7, 56. Rom. 8, 34. Ephes. 1, 20. Coloss.
 3, 1. 1. Petri 3, 22. Hebr. 1, 13 et 10, 12 et 12, 2.
- Christus venturus est iudicare vivos & mor-
 tuos, Psal. 95, 13. Matth. 16, 27 et 24, 30 et 25, 21.
 Lucæ 17, 24, 30 et 21, 25. Ioan. 5, 22. Act. 17, 31
 et 24, 42 et 17, 31. Rom. 1, 16. 1. Cor. 5, 10. 1. Thess.
 4, 16. 2. Thess. 2, 1. 1. Tim. 4, 1. 1. Petri 4, 5. Hebr. 9,
 28. Iudæ 14. Apo. 1, 7 et 20, 11.
- Christus omnia tradita sunt a Patre, & subie-
 ctas, Mat. 11, 27 et 28, 18. Lucæ 10, 22. Ioann. 3,
 35 et 17, 2. Ephes. 1, 22.
- Per Christum cuncta sunt creata, Psal. 32, 6.
 Ioan. 1, 3. Ephes. 3, 9. Col. 1, 15. Hebr. 1.
- Christus manet in æternum, Psal. 109, 4. Isaï
 9, 7. Daniel 7, 14. Mich. 5, 1. Ioan. 11, 34.
- Christus est Leo, Apoc. 5, 5.
- Christus est stella matutina, 2. Petri 1, 19. Apo-
 cal. 22, 16.
- Christus nouit omnia, Ioan. 16, 30 et 21, 17.
 Apoc. 2, 23.
- Christus est vnus cum Patre, Ioan. 10, 30 et
 14, 10, 20 et 17, 21.
- Christus sibi reputat fieri quod Christianis
 fit, Zach. 2, 8. Prou. 14, 31 et 17, 5. Matth. 10, 42
 et 18, 5 et 23, 35. Mar. 9, 40. Lucæ 10, 16. Act. 9, 4.
 1. Thess. 4, 8.
- CHRISTIANI appellantur fideles Ac-
 tor. 11, 26 et 26, 28. 2. Cor. 10, 7.
- Christiani dicuntur sancti, quia sanctitatem
 proficiunt, Act. 9, 4. Roman. 1, 7 et 12, 13 et 15,
 26 et 16, 25. 1. Cor. 1, 2 et 6, 1 et 14, 33. 2. Cor. 1,
 1 et 9, 1, 2 et 11, 12. Ephes. 1, 15 et 5, 8 et 4,
 12 et 6, 18. Phil. 1, 1 et 4, 23. Col. 1, 10. 1. Thess. 5,
 2. 1. Tim. 5, 10. Hebr. 6, 10 et 13, 24.
- Christiani viuendum sicut Christus vixit,
 Galat. 2, 19. 1. Ioan. 1, 7 et 3, 6 et 3, 5.
- Christiani erunt cum Christo, Ioan. 14, 16 et
 14, 5 et 17, 24.

CHVS filius Cham, Gene. 10, 6. 1. Par. 1. 8
 CHVSAI amicus Davidis, nūciat Davidi qd
 10. eū medietur Absalon, 2. Reg. 15, 32. 17, 15, 16.
 CHVSAN Raschaim rex Syriæ regnat su-
 per Israel octo annos, Iudicum 3, 8.
 CIRVS quiz Iudex uetitus, Exo. 21, 28. 17, 22,
 11. Leuit. 3, 17. 7, 32. 11, 4. 17, 10, 19. 17, 26.
 Deut. 12, 16, 23. 14, 7, 10, 1. Reg. 14, 32.
 CIBORVM & potus in cūiuius luxur, Isaïe
 5, 12. Ezech. 16, 49. Lucē 21, 34. 16, 19. Ro. 13, 13.
 Gal. 5, 21. 1. Pet. 4, 3. 2. Pet. 2, 13. vide Ebrietas.
 Cibare esurientes seu fame laborantes Deut.
 33. 4. Iudic. 8, 5, 1. Reg. 21, 3. 35, 8, 23. 2. Reg. 16,
 1. Isaïe 58, 7. Matt. 25, 35.
 Cibus sumēdus cū gratiarū actiōnis, vide Gra-
 tias.
 CIBI delectus habendus, vide Abstinentia.
 CIRCVMCISIO carnalis & spiritalis, Gē.
 17, 10. 1. 21, 4. 34, 24. Exo. 4, 25. 12, 44. Leu. 12,
 3. Deu. 10, 16. 30, 6. Iosue 5, 2, 7. Iudith 14, 6. Ie-
 rem. 4, 4. 6, 10. 9, 25, 1. Mach. 1, 16, 51, 65, 2.
 Mach. 6, 10. Lucē 1, 59. 2, 31. 10, 7, 23. Act. 7, 8. 15,
 1, 24. 16, 3. Roman. 2, 25, 29. 3, 1. 4. 10, 1.
 Corinth. 7, 19. Galat. 2, 3. 5, 2. 6, 12. Ephesior.
 3, 11. Philipp. 3, 2. Coloſs. 2, 11. 3, 11.
 CLAUDIVS Cēsar Romanus, præcipit om-
 nes Iudeos exire Roma Act. 18, 3. huius tempo-
 re magna erat in orbe annōe caritas, Act. 11, 28.
 CLAUDIVS Lyſias mittit Paulum ad Feli-
 cem præfectum Cēsarē, Act. 23, 32, 30.
 CLEOPATRA filia Ptolemæ traditur Ale-
 xandro, 1. Mach. 10, 58. tunc adimitur, & tradi-
 tur Demetrio 11, 11.
 CLEOPHAS ibat cum altero discipulo in
 Emmau, Lucē 24, 13. cognouit Christus in fra-
 ctione panis, 24, 30.
 COGITATIONES prauę quas odit Dñs,
 Zach. 8, 17. Prou. 6, 14. Matt. 25, 19. Mar. 7, 21
 Cogitationes cordis Deus nouit, 3. Reg. 8, 39.
 2. Paral. 6, 30. Io. 2, 25. & nulla laret eū, Iob 42, 2.
 Eccli. 42, 19. Isaïe 29, 15. Matth. 9, 4. Hebr. 4, 12.
 nouerunt eam & alij quibus Deus uoluerit reue-
 lare, 4. Reg. 5, 26. 6, 12. Dan. 2, 19.
 COGNOSCERE licet subinde homines ex
 verbis & factis, Eccli. 19, 27. 27, 9. Matth. 7,
 16. 12, 33. Lucē 6, 44.
 Cognosci Deus humana sapientia non potest
 nisi ipse reuelat paruulis & humilibus, Matt. 23,
 25. 12, 17. Lucē 10, 12. Ioan. 7, 28. 8, 19. 27. 12,
 20, 14. 15, 4. 15, 15. 17, 6. Acto. 17, 23, 1. Corin.
 1, 17, 18. 2, 6, 10. 3, 19. Coloſs. 1, 26.
 CONCIUNATOIVM, Pastorū, & Prophe-
 tarum officium, 1. Reg. 12, 23. Isaï. 58, 1. 61, 2.
 Ierem. 1, 5. Ezech. 3, 9. 12. 33, 2. 7. Act. 3, 18. 24.
 vide Episcoporum electio & officium.
 CONCORDIA fratrum commendatur
 Psal. 132, 1. Eccli. 25, 2. Rom. 12, 16. idem sapere,
 idem q. sentire iubemur, Rom. 12, 16. 15, 6. 1.
 Corinth. 10. Ephes. 4, 3. Phil. 2, 2. 3, 17. 4, 2.
 1. Petri 3, 8.
 CONCVPISCENTIA prohibetur, & puni-
 tur, Exod. 20, 17. Na. 11, 33. 12, 5, 6. Iosue 7, 21,

24. Eccli. 19, 1. 42, 11. Iob 31, 1. Prou. 6, 25. Matt.
 5, 28. Mar. 4, 19. Rom. 6, 12. 7, 8. 13, 14. Gal. 5,
 16. Col. 3, 5. 1. Thim. 4, 3. 2. Tim. 6, 11. 2. Tim. 2, 22.
 2. Corin. 10, 6. 1. Pet. 1, 15. 2. 21. 4, 3. 2. Petri 1,
 4. 2. 10, 2. 16. Iacob. 1, 14. 4, 1. Iude. 13.
 Concupiscentia carnis crucifigere, refrenare
 & mortificare iubemur, Eccli. 18, 30. Ro. 6, 12. 13,
 8, 12. 13, 14. Galat. 5, 16. Ephes. 4, 22. 5, 3.
 Col. 3, 5. Tit. 2, 12. 1. Petri 2, 11. 4, 3, 6. Heb. 12, 1.
 CONDONANDVM fratri in omni peccati-
 ti, Eccli. 28, 8. Mar. 5, 23. 6, 14. 18, 22, 35. Lucē
 17, 2. Ephes. 4, 32. Coloſs. 3, 13.
 CONFESSIO peccatorū in scripturis varia
 & multiplex, Gen. 4, 19. Leui. 26, 31. 39. 26, 40.
 Nu. 5, 6. Ios. 7, 19. 2. Reg. 24, 17. 1. Esdr. 6, 6. 2. Esd.
 9, 3. Psal. 27, 7. 11, 5. 37, 19. 73, 19. 94, 2. Pro-
 uerb. 16, 3. 18, 17. 28, 13. Eccli. 4, 25. 31. 7, 34.
 17, 27. Isaïe 38, 15. Daniel. 9, 5. Matt. 1, 6. 12, 16,
 19. Lucē 11, 4. 18, 13. Ioan. 10, 23. Iacob. 5, 16. 2.
 Ioan. 1, 8, 9.
 CONFIRMATIONIS sacramentum, Act.
 8, 17. Heb. 6, 2.
 CONFITERI Christum & eius doctrinam
 Matt. 10, 32. Lucē 12, 8. Ro. 10, 9. 1. Petri 13, 15.
 vide Brubescere Euangelium.
 CONIVRATIO & seditio, eiusque punitio,
 Num. 16. * 1. 20, 2. Iudic. 9, 23, 32, 34. 12, 1. 4. 2.
 Regum 20. * 3. Reg. 1, 5. Esther 2, 21. Acto. 5, 36.
 37. 19, 23. 21, 31, 30.
 CONNUBIVM, vide Matrimonium.
 Connubium spiritale inter Deum & animā,
 Cantic. * Isaïe 50, 1. 64, 5. 62, 4. Ierem. 31, 22.
 Ezech. 16, 7, 8. Osee 2, 10. Mat. 9, 15. 22, 2. 25,
 5. Marc. 2, 19. 3. Corin. 13, 14. Apo. 19, 7. 21, 9.
 CONSIENTIAE bonæ tranquillitas, Pro-
 uerb. 15, 15. Eccli. 2, 3, 30. 2. Ioan. 2, 21. 2. Corin.
 1, 12. consciētiæ malæ perturbatio, Sapient. 17, 10, 11.
 CONSECRATIO sacerdotū dierum, alta-
 rium, vestriū ceterarumq. rerū quarum est usus
 in sacris, Exo. 28, 41. 29, 1, 7, 21, 29, 35. 30, 29.
 31, 17, 10. 32, 2, 3. 33. 34. 27, 10, 16, 21, 28.
 Num. 3, 3. 6, 5, 9. 13. 7. 1. * 8. 12. 18, 10. Iosue
 6, 24. Iudic. 16, 17, 3. 3. Reg. 15, 23. 2. Paral.
 10, 10. 12, 12. 23, 19. 2. Paralip. 2, 4. 17, 16. 17,
 23, 9. 26, 18. 1. Esd. 5, 5. 8, 25. Eccli. 49, 9.
 CONSILIA mala dissipat Deus Genes. 22,
 7. 37, 28. 50, 19. Num. 22. * 2. Reg. 25. * 17.
 14. 2. Esd. 4, 8, 15. Esther 7, 5. * Iob 5, 13. 1. 1. 1. 2, 4.
 20, 12. 32, 10. Isaïe 7, 8. 19, 3. Mat. 7, 6. Act.
 5, 19. 9, 4. 13, 12, 19. 17, 24.
 CONSOLATIO pauperū, vide Eleemosyna.
 CONSORTIVM bonorum & malorum, ui-
 de Societas.
 CONSTANTIA fidelium 1. Reg. 13, 13. 13.
 16, 26. * 3. Reg. 18, 4. 23, 4. Reg. 3, 13. Sapient. 3, 2.
 Iudith 23, 3, 20. 1. Machab. 1, 65. 2, 3, 16, 14. 24.
 42. 2. Machab. 6, 10, 19. * 7. * Daniel 13. * Mat.
 24, 3. Acto. 4, 8, 13. 2. Thess. 1, 6.
 CONSTITUTIONES superiorum potesta-
 tem constituendi habentium, seruandæ sunt ut

Damnabibus immolare necias, Leu. 17, 7. Deut. 32, 17. 2. Paral. 11, 15. psal. 105, 3. 7. Bar. 3, 4. 1. Corinth. 11, 22.

DAGON idolum Philistinorum, Iudic. 16, 23. 1. Reg. 5, 2. 1. Machab. 10, 83. § 11, 4.

DAMASCVS metropolis Syriae vastatur a Theglath Phalsar, 4. Reg. 16, 9. contra Damascum prophetia, Isaia 17, 1. § 8, 4. Ierem. 49, 23. An. 1, 3.

DAMNATIO aeterna quae parata est diabolo & omnibus impijs, Sap. 5. Iob 10, 22. § 3, 6. 22. Isaia 24, 22. § 30, 33. § 66, 24. Daniel 7, 11. Mach. 3, 12. § 5, 29. 8, 12. 29. § 13, 50. § 18, 8. § 23, 13. § 33, 3. § 25, 30, 42. Marc. 9, 47. Luc. 3, 17. § 16, 27, 25. H. br. 10, 27. 2. Thess. 1, 8. 2. Pet. 2, 4. Iude 6. Apoc. 19, 20. § 20, 10. § 21, 8.

DAN filius Iacob, Genes. 30, 6. tribus Dan currit sibi possessionem, Iud. 18. pugnat contra Iesem, & expugnat, Iosue 19, 47.

DANIEL appellatur Balsazar, Daniel 1, 7. interpretatur somnia, 2, 31. § 4, 7, 11, 28, 25. constituitur gubernator totius regni Babel, Daniel 6, 3. proiectus in lacum leonum 6, 16. liberatur Susannam, 13, 51, 60.

DARE melius quam accipere, Eccli. 4, 36. Ato. 20, 33.

Dandum sine acceptione personarum, maxime autem domesticis fidei, Eccli. 7, 35. § 12, 8. Mat. 5, 42. Luc. 6, 30, 38. Rom. 12, 13. Galat. 10, vide Eleemosyna.

DARIVS filius Assueri, Daniel 9, 3. occupat regnum Babel, 6, 1. impiam legem statuit, 6, 8. praeparat regium convivium, 3. Estdr. 3, 1.

Darius renouat mandatum Cyri, 1. Estdr. 6, 1. Darius cecidit ab Alexandro rege Macedoniz, 1. Machab. 1, 1.

DAVID filius Isai (qui Iesse appellatur, Mat. 1, 6) 2. Samuelis vngitur, 1. Reg. 16, 13. interfecit leonem, vrsam & Goliath giganteum, 17, 34, 40. pacificus cum Ionatha, 18, 1. § 20, 8, 16, 23. § 23, 18. manducavit panes propositionis, 21, 3. simulat amicitiam coram Achis rege, 23, 23. fugit cum patre & matre in Maspha, 23, 3. praecidit oram chlamydis Saul, 24, 5. mittit ad Nabal decem iuuenes, 15, 5. tollit bastam Saulis, 26, 11. fugit ad Achis regem Geth, 27, 2. vngitur in Hebron in regem Iuda, 1. Regum 2, 4. postea, cum regem vnuerfus Israel, 2. Regum 5, 1. 2. Paral. 21, 3. § 20, 3. iuxta uerbum Ionathae, 1. Reg. 23, 17. & Saulis, 24, 21. committit adulterium & homicidium 2. Regum 11. * poenitet cum peccator, 23, 13. fugit a facie filij sui Absalom, 15, 14. libavit aquam Domino, 23, 16. recenset populum, 24, 2. de mit ab Areuna arcum, 24, 24. confilium capit de domo Dei edificanda, 1. Paral. 27, 1. constituit operarios & architectos, 23. * 24. * 25. * 26. * 27. * relinquit sibi successorem Salomonem filium, 3. Regum 1, 30. moritur de sepelitur 2, 20. Ato. 2, 19. § 23, 36. commendatur, Eccli. 47, 2.

David spiritualis (qui est Christus) promit-

tur, Ierem. 30, 9. Ezech. 34, 24. § 37, 23.

DAVID filius appellatur Christus, Mat. 1. * § 25, 22. § 23, 4. Luc. 12, 35. Luc. 20, 41. Ato. 2, 29. § 23, 21. 2. Tim. 2, 8. Apoc. 5, 5.

DECIMARVM, vius & decimaz, Gen. 14, 20. § 18, 23. Leuit. 17, 30. Num. 18, 21, 28. Deut. 12, 6. § 14, 18. § 26, 11. 1. Reg. 8, 25. 2. Paral. 31, 5. 2. Estdr. 10, 17. Hebr. 7, 2.

Decimaz debentur Sacerdotibus, Deut. 18, 3. 2. Paral. 11, 4. uide Sacerdotes.

DEILOCATIO templi, vel altarium, Nu. 7, 10, 11, 84, 88. 1. Reg. 8, 26, 63, 65. 2. Paralip. 7, 5, 9. § 15, 8. 1. Estdr. 6, 16. 17. 2. Estdr. 12, 27. 1. Estdr. 7, 7. psal. 29, 1. 1. Machab. 4, 56, 57, 59. 2. Machab. 2, 9, 11, 20.

DEMETRIVS filius Seleuci exercet tyanni dem, 1. Machab. 7, 1. sedus inire cupit cum Ionatha 10, 3. foras cum violat, 11, 53.

Demetrius aurifaber negotium facessit Paulus, Ato. 19, 23.

DETRACIO, Psal. 14, § 100, 5. Eccli. 10, 10. Prouer. 10, 18. § 11, 13. § 16, 28. § 20, 19. § 26, 30. Roman. 1, 30. 2. Cor. 11, 20. 1. Pet. 2, 1. 12, 1. Iacob. 4, 11.

DEVS est omnipotens, & nihil apud eum est impossibile. Gen. 17, 1. § 18, 14. § 35, 11. § 43, 24. § 48, 3. Nu. 11, 23. 1. Reg. 14, 6. 2. Paral. 14, 11. Sap. 21, 22. Iob 42, 2. Isaia 40, 10. * § 46, 9. § 50, 2. § 59, 1. Iere. 34, 17. 2. Zachar. 8, 6. Mat. 19, 26. Marc. 9, 23. § 10, 27. § 24, 36. Luc. 1, 37. § 18, 27. Ephes. 3, 20. Apocal. 16, 7, 14. § 19, 6.

Deus omnia regit & gubernat pro sua voluntate, Genes. 45, 5. § 50, 19. Deut. 8, 18. 1. Reg. 9. * Sap. 12, 13. Tob. 7, 12. Iob 9, 5. § 12, 13. psal. 102, 19. § 113, 3. § 126, 1. Prou. 10, 22. § 16, 4. 9. § 19, 21. § 20, 14. § 21, 13. 20. Eccles. 3, 15. Isaia 26, 16. § 45, 7. Ier. 10, 23. § 27, 5. Dan. 2, 21. § 51, 18. Mat. 6, 33. § 13, 26. § 20, 14. Luc. 12, 31. Io. 5, 17. R. 9. 3. 2. Cor. 3, 5. Phil. 2, 13. Hebr. 3, 21. Apoc. 4, 11.

Deus est pater omnium fidelium ipsi obtemperant, Deut. 32, 6. psal. 102, 13. Prou. 1, 7. Iere. 34, 24. 19. Malach. 1, 6. Mat. 6, 9. § 18, 14. § 23, 8. Luc. 11, 2. Io. 20, 17. Rom. 8, 15, 1. Corin. 8, 6. 2. Corin. 1, 3. § 6, 18. Ephes. 3, 14. § 4, 6. 1. Thessal. 1, 3. 2. Thessal. 1, 2. § 2, 16.

Deus est verax & fidelis. Exod. 14, 6. Nu. 23, 19. Deut. 7, 9. § 32, 4. 1. Reg. 15, 29. Isaia 49, 7. Io. 3, 33. § 8, 16. Ro. 3, 4. 1. Corin. 12, 8. § 10, 13. 1. Thess. 5, 24. 2. Thess. 3, 3. 2. Tim. 2, 13. Tit. 1, 2. 1. Iud. 9, 9. 2. Iud. 10, 23. Apocal. 3, 7, 14.

Deus est in essentia vnus, praeter quem non est alius, Exo. 3, 14. Deut. 4, 35. § 6, 4. § 7, 9. § 10, 17. § 32, 39. 2. Reg. 7, 22. 3. Reg. 8, 60. § 18, 36. 1. Paral. 29, 10. Sap. 12, 1. Isaia 37, 16. § 43, 10. § 44, 6. § 45, 2. § 46, 9. Eccli. 23, 4. Tobia 8, 20. § 13, 4. Eccli. 36, 5. Mar. 1, 29. Io. 17, 1. 1. Corin. 8, 6. § 12, 6. Galat. 3, 20. Ephes. 4, 6. 1. Tim. 2, 5.

Deus est vnus in personis, & vnus in essentia, uide Trinitas.

Deus aeternus est, nec principium habet, nec finem, sed est ipse principium & finis, Gen. 21, 33.

Exod. 15, 18. Iob 36, 26. Iſa. 41, 4 † 43, 10 † 44, 6 † 48, 21 † 57, 15. Daniel 7, 9. Rom. 16, 26. Heb. 1, 8. Apoc. 1, 8, 17 † 11, 6 † 22, 13.

Deus nouit, audit, & uidet omnia, Exod. 3, 19. Nu. 11, 2. Deut. 3, 12. 1. Reg. 7, 3 † 16, 7. 2. Par. 16, 9. Iob 14, 6 † 22, 11 † 28, 24 † 31, 4 † 42, 2. Pal. 7, 10 † 32, 13 † 37, 10 † 89, 8 † 130, 8. Prou. 5, 21 † 15, 3, 11 † 24, 12. Iſa. 29, 15 † 40, 27 † 48, 4. Iere. 1, 5 † 7, 12 † 17, 10 † 23, 24 † 32, 19. Ezech. 21, 5. Eccli. 16, 15 † 17, 13 † 23, 27 † 39, 14. 27 † 40, 9. Sapient. 1, 10. 2. Machab. 9, 5 † 12, 22. Matt. 6, 4 † 21, 2. Marc. 2, 8 † 14, 13. Luc. 22, 10. Ioan. 1, 47 † 13, 21 † 16, 30 † 26, 17. Act. 15, 8. Rom. 8, 27. 1. Theſſ. 2, 4. 1. Ioan. 3, 10. Heb. 4, 13. Apoc. 2, 23.

De ū nemo uidere pōt, Exod. 33, 10. Deut. 4, 12. Io. 1, 18 † 6, 46. 1. Tim. 6, 16. 1. Io. 4, 12.

Deus & diuina omnia non poſſunt humana induſtria aut ingenio comprehendere, Exod. 33, 20. 1. Reg. 3, 5. Iob 32, 8. Pal. 93, 10 † 118, * † 142, 8. Iſa. 22, 22 † 54, 13. Matth. 11, 25 † 13, 11 † 26, 17. Luc. 8, 10 † 10, 21 † 24, 4. 10. 1, 10 † 3, 3 † 6, 44, 65 † 14, 8, 17 † 17, 6. Act. 16, 14. Rom. 1, 19 † 11, 33, 1. Corinth. 2, * Galat. 1, 11. 1. Tim. 6, 16. Apoc. 3, 7.

Deus eſt immenſus & incircumſcriptus, 3. Reg. 8, 27. 2. Paral. 2, 6 † 6, 18. Iob 11, 8. Pal. 138, 7, 10. Iſa. 63, † 66, 1. Iere. 33, 24. Amos 9, 2. Sap. 1, 7. Matt. 5, 35. Act. 7, 48 † 17, 24.

Deus reſtat ſe Deus, id eſt, ſaluatorem, & conſolatorem Iſraelis, omniumque eorum qui ſunt ipſum colunt & inuocant, Genef. 17, 1, 7. Exod. 6, 2 † 20, 2 † 29, 45. Leuit. 26, 11. Pal. 17, 3 † 49, 6. Iſa. 30, 19. Iere. 31, 33 † 32, 38. Ezech. 37, 23. Ioan. 10, 17.

Deus eſt Dominus ac creator celi & terrę, videtur Creator.

Deus nihil eorum quę fecit, odit, Sap. 12, 25.

Deus eſt iudex totius mundi, reddens unicuique mercedem pro merito. Gen. 18, 25. Deu. 10, 17. Iob 34, 11. Pal. 7, 9 † 62, 13 † 93, 2 † 95, 13. Iſa. 11, 3. Eccli. 25, 22, 27. Iere. 17, 10 † 25, 14. Mat. 16, 27 † 25, 31. Act. 17, 31. Roman. 2, 6, 2. Tim. 4, 8. Heb. 12, 23.

Dei miſericordia, patientia, clementia, ſapientia, verbum, quare ſuis quęque locis.

Deo ſoli attributa, ſubinde in ſcripturis & alijs per communicationē tribuuntur, ut uocabulum, Deus, ſoli Deo tribuitur, Deut. 6, 4 † 32, 39. 1. Reg. 2, 2. Pal. 85, 10. 2. Mach. 7, 38. Marc. 12, 29. Alijs tribuuntur, Exo. 7, 1 † 22, 8. 1. Regum 18, 13. Pal. 46, 10 † 81, 6.

Deus ſolus bonus, Mat. 19, 7. Luc. 18, 19. Alijs tribuitur bonitas, Gen. 21, 31 † 3, 6 † 49, 15. Nu. 14, 7. 1. Reg. 29, 9. 2. Reg. 18, 27. 4. Paral. 2, 8. Tob. 12, 8. Iud. 12, 12. 4. Pal. 210, 10 † 146, 1. Prou. 18, 22 † 22, 1. Eccli. 7, 12. Sapient. 8, 19. Eccli. 24, 5. Iere. 7, 3. Matt. 7, 17. Marc. 9, 50. Luc. 6, 45.

Deus ſolus ſanctus, 1. Reg. 2, 2. Alijs ſanctitas tribuitur. Exod. 3, 5 † 12, 16 † 22, 31 † 28, 2 † 29, 29, 31 † 35, 19 † 35, 2. Leuit. 22, 44. Nu. 16, 5.

Deut. 6, 7. Iſa. 53, 15. 1. Reg. 22, 26. 4. Reg. 4, 9. Iudith 8, 29. Pal. 5, 8. Matt. 7, 6. Rom. 7, 12.

Deus ſolus fortis, 1. Reg. 2, 2. Alijs fortitudo attributa, Gen. 32, 28 † 49, 14. Pal. 53, 3. Cant. 3, 7. Iſa. 19, 14. Iere. 9, 23. Matt. 12, 19. Marc. 3, 27. Luc. 11, 21. Heb. 11, 34. 1. Pet. 5, 9.

Deus ſolus iuſtes, 2. Machab. 12, 5. Alij quoque iuſti, Genef. 7, 2 † 18, 23. Pal. 33, 16 † 36, 29, 30. Prouer. 8, 8. Sap. 5, 16. Matt. 2, 19 † 10, 41 † 25, 46. Luc. 1, 6. Rom. 1, 17.

Deus ſolus pius Apoc. 15, 4. Alij et pij. 1. Pet. 2, 9.

Deus ſolus beatus, 1. Tim. 6, 15.

Alij beati, Gen. 30, 13. Pal. 1, 1 † 32, 12 † 40, 1 † 118, 1 † 126, 1. Mat. 5, * † 16, 17 † 24, 46. Luc. 2, 45 † 14, 44. Iacobi 1, 12.

Deus ſolus potens, 1. Timoth. 6, 15.

Alij potentes, Exo. 18, 21. Pal. 111, 2. Luc. 1, 52. Act. 8, 27 † 12, 24.

Deus ſolus immortalis, 1. Tim. 6, 16.

Alijs tribuit immortalitas, Sap. 1, 15 † 4, 7. 8, 17.

Deus facit mirabilia ſua, Pal. 71, 18 † 13, 5. 4. Eccli. 12, 4.

Alij quoque faciunt mirabilia, Deut. 44, * 2. Eccli. 31, 9 † 48, 15.

Deus ſolus nouit & canas animi cogitationes, 3. Reg. 8, 39. 2. Paral. 4, 20.

Alij quoque nouerunt, Reg. 9, 19. 4. Reg. 5, 26.

Deus ſolus peccata remittit, Luc. 5, 21. dimitunt & alijs. Matt. 8, 1. 1. Ioan. 20, 23.

Deo ſoli honor & gloria. Pal. 11, 3, 1. Iſa. 42, 8. 1. Tim. 1, 17.

Alijs quoque tribuuntur, 4. Reg. 14, 10. 2. Paral. 17, 5. Pal. 149, 9. Eccli. 31, 10. Luc. 14, 10. 10, 5, 44.

Deus ſolus adorandus, Exod. 20, 5. Leuit. 26, 1. Deut. 5, 9. Matt. 4, 10.

Alijs adoratio tribuitur, Genef. 18, 2. vide Adoratio.

Deo ſoli ſeruendum, Deut. 6, 13 † 10, 20. 1. Reg. 7, 3. Matt. 4, 10. Luc. 4, 8.

Alijs etiam poſt Deum ſeruendum, Genef. 35, 13 † 29, 20 † 47, 25. 1. Timoth. 6, 2.

Deus cuius mali ſit cauſa, & cuius non ſit, vide de Malum.

DIABOLVS ſudet ſemper perditioni hominum, Genef. 3, 1. * 1. Paral. 21, 1. Iob 1, * 2. Zach. 3, 1. Matth. 4, 3, 9 † 8, 28 † 13, 19. Luc. 8, 12 † 13, 11, 14 † 22, 31. Act. 5, 3 † 13, 8. 2. Cor. 4, 4 † 11, 14. Eph. 6, 11. 1. Theſſ. 2, 18. 3. Pet. 5, 8.

Apoc. 2, 10 † 12, 9 † 20, 7.

Diabolus non plura poſſit quam ei Deus permittit, 3. Reg. 22, 22. 3. Paralip. 18, 20. Iob 1, 12 † 2, 6. Matth. 8, 31. Marc. 5, 12, 13. Eph. 2, 2, 2.

Tim. 2, 26. Apoc. 20, 7.

Diabolus pater & princeps mundi omniumque impiorum, Matth. 4, 9. Luc. 4, 6. Iob 41, 2. Ioan. 8, 44 † 12, 31 † 14, 30 † 16, 11. 2. Cor. 4, 4. Eph. 2, 2 † 6, 12. Coloff. 2, 15.

Diaboli imperium per Chriſtum ſublatum, Genef. 3, 15. 1. Reg. 17, * Iob 26, 13. Iſa. 9, 4 † 14, 8, 12 † 27, 1 † 52, 3. Zach. 3, 2. Matth. 12, 9.

Luc. 10, 18 † 11, 22. Io. 12, 31. Coloff. 1, 13 † 20.

Paralip. 29, 1. 2. Paralip. 1, 5. psal. 22, 16 f. 25, 12 f. 34, 18 f. 106, 32 f. 149, 2. 1. Machab. 4, 37 f. 5, 26 f. 14, 19. Mat. 16, 18. Ador. 5, 12 f. 8, 1 f. 16. 4. R. m. 16, 16, 23. 1. Corinth. 6, 5 f. 11, 16 f. 22, 28 f. 14, 5. 2. Corinth. 8, 18, 23, 24 f. 11, 8 f. 12, 13. Ephes. 5, 23. Philip. 4, 15. Colossen. 3, 15. 1. Timoth. 3, 5, 15. Iacob. 5, 24. Apoc. 1, 11 f. 23, 16.

Ecclesia pro cœtu vnius provincie, 3. Reg. 8, 14. Ad. 9, 32 f. 11, 26 f. 12, 2 f. 13, 1 f. 15, 1 f. 19, 32 f. 20, 17. Roman. 16, 2. 1. Corint. 1, 2 f. 16, 1. 2. Corinth. 8, 2. Gal. 1, 2. 2. Thess. 1, 1. 1. Pet. 5, 13. Apoc. 2, 1. 3. 1.

Ecclesia pro praelatis & prappositis. 3. Reg. 8, 14. Mat. 18, 17.

Ecclesia est vna & visibilis præfigurata per vnam & visibile arcæ Noe. Gen. 6, 14. 1. Pet. 3, 20 per ciuitatem sanctam Ierusalem, Apocal. 21, 2. per hortum concludum & fontem signatum. Cant. 4, 12, per vnam columbam, 6, 8. per vineâ, psalm. 79, 9. Cant. 2, 15. Isaiæ 5, 2. Ierem. 2, 21 f. 12, 10. Mat. 20, 1. 1. Marc. 12, 1. Luc. 20, 9. Apoc. 14, 15. per nauem. Luc. 5, 3. per sagenam comprehendentem bonos & malos pisces. Mat. 13, 47. per agrum, Mat. 13, 24. per regnum celorum. Mat. 13, 3. f. 25.

Ecclesia firmamentum veritatis errare non potest, Isaiæ 29, 21. Mat. 16, 8 f. 28, 20. Luc. 22, 32. Ioan. 14, 16 f. 16, 13 f. 17, 11, 20. 1. Tim. 3, 15. 1. Ioan. 2, 27.

Ecclesia est corpus Christi, Cant. 4, 7, 9, 11, 12. Ephes. 1, 22 f. 4, 4 f. 5, 23. 1. Corint. 12, 27.

Ecclesia fidelium nascitur & propagatur per sanam doctrinam. Ioan. 1, 12 f. 3, 3. Rom. 8, 13 f. 9, 8. Galat. 3, 20 f. 4, 19. Ephes. 1, 5. Tit. 2, 1. 1. Cor. 4, 15. Philen. 10. 1. Pet. 1, 23. 1. Ioan. 3, 9 f. 5, 18. Iacob. 1, 18.

Ecclesia seu fidelium cœtus, tenetur sacerdotibus pastoribusq. suis quæ ad vitam sunt tuendam necessaria, suppeditare, Deut. 12, 19 f. 14, 27 f. 16, 11 f. 25, 4. 1. Eidr. 7, 23. Mat. 10, 10. Luca 10, 7. Rom. 15, 27. 1. Corinth. 9, 7, 11. Galat. 6, 8. Philip. 2, 29 f. 4, 10. 16. 1. Thess. 5, 12. Hebr. 13, 7. Tenetur etiam pio suis præfatis orare, Ad. 4, 29 f. 12, 5. Rom. 15, 30. Eph. 6, 18. Phil. 1, 19. Coloss. 4, 2. 2. Thess. 3, 1. Hebr. 13, 18.

Ecclesia est spōsa Christi, ps. 44, 11. Ezech. 16, 2. Cor. 11, 2. 1. Ph. 5, 26. Apoc. 19, 8 f. 21, 10.

Ecclesie caput est Christus, Osce 2, 8. 1. Cor. 12, 27. Ephes. 1, 22 f. 4, 15 f. 5, 23. Col. 1, 18 f. 2, 10.

Ecclesie quasi membra quædam sunt veri fideles, eidem capiti Christo eiusq. vicario subiecti, cuius summe nationis fuerint, siue Iudæis, siue Gentilibus, Isaiæ 43, 9. Ioan. 10, 16. 1. Corinth. 12, 12. Eph. 3, 6.

Ecclesie claudes promittuntur, & potestas, Mat. 16, 19. traduntur. Ioan. 20, 23. exercerentur, Mat. 18, 17. vide Excommunicatio & Confessio.

Ecclesiam sibi Christus comparauit, & emit

sanguine suo, Ad. 20, 28. 1. Cor. 6, 10 f. 7, 23. 1. Thess. 2, 13. Coloss. 1, 24. 1. Pet. 1, 18. Heb. 9, 12. 1. Ioan. 1, 7. Apoc. 1, 5 f. 3, 9 f. 14, 4.

Ecclesiam suam Deus protegit & custodit, Exod. 23, 21 f. 29, 45. Leuit. 26, 12. Deut. 7, 20 f. 23, 14 f. 31, 3. Reg. 6, 13. psalm. 90, 7, 21 f. 13, 13. Isaiæ 43, 2. Ier. 46, 28. Mat. 18, 20 f. 28, 20. Ioan. 14, 23. 2. Corint. 6, 16.

EDOM frater Iacob filius Isaiæ, appellatur Esau. Gen. 25, 25.

Edumai negant Israelitis transitum per suâ regionem. Num. 20, 14. creduntur, & sunt serui domui Isaiæ. 2. Reg. 8, 24. deficiunt ab Israel, & creant sibi regem, 4. Reg. 8, 20. superantur a Iuda, 14, 7. 2. Paral. 25, 12.

Contra Edumios prophetia, Nu. 24, 18. psal. 136, 7. Isaiæ 21, 21 f. 34, 5. Ier. 49, 7. Thien. 4, 22. Ezech. 25, 13, 24 f. 32, 29 f. 35. 1. 36, 5. Amos 1, 11. Abdie 1, 1. vide Esau.

ELEAZAR filius Aaron, Exod. 6, 23 f. 28, 4. partitur cum Iosue terram Chanaan. Iosue, 14, 1. iuxta præceptum Domini, Num. 34, 17. confecratur Sacerdos, Leuit. 8, 24. 1. 1. 1. post mortem patris summus sacerdos. Num. 20, 26. Deut. 34, 6. moritur & sepelitur, Iosue 24, 23. filium habet cui Phinees nomen erat, Exod. 6, 25. quem in de mortui patris locum successit. Numer. 25, 7, 12.

ELEAZAR filius Saura occidit elephantem, quo in vulnere procubente, ipse oppræssus suffocatur. 1. Machab. 6, 43.

ELEAZAR senis martyrium, 2. Machab. 6, 18, 24.

ELEEMOSYNA pauperibus eroganda, Exodi 22, 25 f. 23, 11. Leuit. 19, 10 f. 23, 22. 1. 25, 34. Deut. 15, 7, 10 f. 24, 19. 3. Reg. 17, 10. 2. Eidr. 8, 11. Esh. 9, 22. psal. 40, 1 f. 81, 4 f. 111, 9. Prouerb. 3, 9. 28 f. 11, 18, 25 f. 14, 21, 31 f. 18, 17 f. 21, 13, 21 f. 22, 9 f. 28, 27 f. 31, 20. Eccle. 11, 1. Isaiæ 58, 7. Ezech. 16, 49 f. 18, 7. Dan. 4, 24. Eccle. 4, 2 f. 7, 35 f. 12, 3 f. 14, 11 f. 29, 12 f. 35, 4. Tob. 1, 4 f. 4, 7, 17 f. 12, 9 f. 14, 12. Mat. 6, 3 f. 10, 42 f. 19, 21 f. 25, 35, 42. Luca 3, 11 f. 6, 35 f. 17, 41 f. 12, 33 f. 14, 13 f. 16, 9, 21 f. 19, 8 f. 21, 1. Ad. 2, 42 f. 6, 2 f. 9, 39 f. 10, 2 f. 11, 29 f. 20, 35. Roman. 12, 8 f. 15, 26. 1. Corinth. 16, 1. 2. Cor. 8, 4, 15 f. 9. 1. Ephes. 4, 28. Heb. 13, 16. 1. Ioan. 3, 17. Iacobi 2, 15. quare Misericordia.

ELI sacerdos in Silo, 1. Reg. 1-3. filij eius reprehenduntur, 2, 12, 22. è silio lapsus fractis crucibus moritur, 4, 18.

ELIAS vide Helias.

ELISAEVS vgitur propheta, 3. Reg. 19, 19. iuxta præceptum Domini, 19, 16. transiit Iordanem, 4. Reg. 2, 14. sanat aquam, 20. ruccat fuerum ad vitam, 4, 32. mundat Naaman a lepra, 5, 14. percutit Syrios cæcitate, 6, 18. prædicat rem abundantiam, 7, 1. agrotat, & moritur, 13, 24, 20. mortuum eius corpus excitat mortuum, 13, 21. commendatur, Eccle. 48, 13.

ELYMAS magus sit cecus, Act. 13, 8.

EMERS & vedere quomodo oporteat, Gen. 23, 9, 14 † 23, 17 † 33, 19 † 41, 57 † 42. * Leuit. 19, 13, 15 † 25, 14, 46 Deuter. 15, 1 † 25, 13, 2. Reg. 4, 22. Eccl. 1, 7, 3 † 42, 25. Prouerb. 11, 1, 2. 46 † 16, 11 † 20, 10, 23. Isai. 23, 18. Ierem. 32, 6. Ezech. 45, 10. Mich. 6, 10. Matt. 7, 2. Luc. 1, 4, 18. 1. Corint. 7, 30. 1. Thess. 4, 6.

EPHRON, quia negabat Iude transitu, funditur perditus est, Machab. 5, 46. 2. Mach. 12, 27.

EP. S. COPI. eorum electio, & officii, Matth. 20, 23, 16. Luc. 4, 16 † 22, 26. 10, 4. 14 † 21, 15. Ad. 1, 24 † 6, 3 † 11, 22 † 14, 20 † 20, 28. Ro. 13, 1, 6, 25. 1. Cor. 3, 5 † 4, 1 † 16, 19, 3. Corin. 3, 6 † 4, 5 † 20, 8 † 6, 4. 1. Phil. 1, 15 † 3, 2. Col. 1, 23. 1. Timot. 3, 1 † 4, 6. 2. Timot. 2, 1, 15, 24. Tit. 2, 5. Pet. 5, 2. vide Concionator.

EVANGELIUM nullus debet Euangelium, Psal. 39, 11. Eccl. 42, 9, 21. Marc. 8, 38. Luc. 9, 26. Rom. 1, 16. 2. Timoth. 1, 8.

Erubescendum propter peccata, Ezech. 16, 52. Eccl. 42, 11.

EVANGELIUM.

ESAV filius Isaac nascitur, Gen. 25, 24. vendit sua primogenitura, 25, 31. Hebr. 12, 16. supplicatur a fratre suo Jacob, Gen. 27. * ducit filiam Timaeum, 28, 9 † 36, 3. procedit contra Jacob est 400. viris, 32, 6. osculator suum fratrem Jacob, 33, 4. in Esau pugnare prohibetur Israel, Deut. 2, 4. vide Fidem.

ESDRAS Scriba proficiscitur ex Babylone, 1. Esdr. 7, 6. separatur mulieres Gentiles ex Israel, 9, 1. * 10, 1. legit coram multitudo librum Legum, 2. Esdr. 2, 3. 1. Esdr. 9, 39. appellatur Ioseph, 1. Paral. 6, 5.

EVANGELIUM nullius, Isai. 55, 7. Psal. 106, 9. Matt. 5, 6. Luc. 1, 53 † 6, 21. Apoc. 21, 6 † 22, 17.

Euangelium ex culla Ade, Gen. 4, 21. comedit fructum verum, 3, 6.

EVANGELIUM Christi eiusque predicatione, Gen. 3, 15. Isai. 53, 1 † 55, 5 † 61, 1. Matt. 23, 23 † 23, 28 † 28, 19. Marc. 16, 15. En. 2, 10 † 24, 46. 40. 3, 16 † 6, 35 † 8, 12 † 10, 9 † 12, 46. Ro. 1, 16 † 3, 21. 24 † 8, 3. 6. Cor. 2, 15, 29 † 4, 15 † 15, 1. 2. Cor. 5, 18. Galat. 1, 6, 21. Ephes. 1, 13. 4. Timoth. 1, 25. 2. Timoth. 2, 8 † 2, 8. 1. Pet. 4, 17.

Euangelium adesse fiduciam, simul & timorem consolationem, & terrorem, Marc. 3, 7. * 5, 20, 23 † 7, 13, 9, 23 † 8, 12 † 9, 25 † 10, 33 † 11, 22 † 12, 37, 43 † 13, 49, 40, 50 † 15, 13 † 26, 27 † 28, 67 † 20, 16 † 22, 13, 14 † 24, 23, 24. * 25, 12, 13, 30, 41. * Marc. 20, 25, 32 † 13. * Luc. 3, 17 † 4, 23, 25 † 9, 62 † 12, 30, 40, 48 † 23, 5, 26, 30 † 26, 22 † 27, 30, 34 † 29, 22. * 20, 47 † 21. * 10, 5, 28 † 25, 16. Act. 5, 6. * Rom. 2, 18 † 2, 1, 6. † 6, 23 † 9, 28. * 12, 20, 22 † 13, 23, 14 † 14, 22. 2. Cor. 3, 1, 17 † 5, 5 † 16, 8 † 12, 29. * 15, 55 † 16, 22. 2. Corin. 7, 12, 20 † 15, 5. Gal. 5, 21, 24. Ephes. 5, 5. Philip. 3, 22. 2. Timot. 5, 24. Hebr. 9, 27 † 20, 26, 17. * Iacob. 4, 9 † 5, 1. 2. Pet. 4, 13. 1. 5. 3. 2. Pet. 1, 20 † 24. * 1. 3. 20. * Iud. 15.

Euangelizanti debetur necessaria vitæ sustentatio. Mar. 10, 9. Mar. 6, 3. Luc. 9, 4 † 10, 7. Rom. 15, 26. 1. Cor. 9, 7, 11, 13. Galat. 6, 6. 1. Tim. 5, 17. 1. Tim. 2, 6.

EVCHARISTIA, Mart. 26, 26. Mar. 14, 22. Luc. 22, 16. 1. Corin. 11, 24. * 10, 16. frequenter sumenda, Ado. 2, 42 † 10, 7. figuratur, Exo. 16, 15. *

Eucharistia sub altera catura, nimirum panis specie. Ioan. 6, 58. data à Christo, Luc. 24, 30, 31. ab Apollonio, Act. 2, 42 † 20, 7.

in Eucharistia non remanet substantia panis post consecrationem, sed est verum Christi corpus & sanguis, Marc. 26, 26. Marc. 14, 22. Luc. 22, 19. Ioan. 6, 51.

Eucharistia in publicis supplicationibus circumferendam esse, praefiguratur Iosue 6, 6, 7, 11. * 20. 1. Reg. 4, 3. 2. Reg. 6, 4, 5, 6.

Eucharistia adoranda, Psal. 21, 28, 30 † 98, 5. Ioan. 9, 38.

EXACTIO, census, & tributum debetur principibus, Matth. 17, 24 † 22, 17. Marc. 12, 16. Luc. 20, 22. Rom. 13, 7.

EXCOMMUNICATIO à Christo instituta & precepta, 5, 29 † 16, 19 † 18, 8, 18. Marc. 9, 42. Ioan. 20, 2.

Excommunicatio in vii fuit Apostoli, 1. Cor. 5, 3, 10. 2. Thess. 3, 6, 14. 1. Tim. 1, 20. Tit. 3, 10.

Excommunicatio exercenda ad edificationem & emundationem Ecclesiae, & ad correctionem eius qui excommunicatur, 1. Corin. 5, 4. 1. Timoth. 1, 20. 2. Thess. 3, 14. ut spiritus eius saluus fiat. 1. Cor. 5.

Excommunicatio Phariseorum, 10, 9, 23, 34 † 12, 42 † 16, 12.

Excommunicandi qui in moribus aut doctrina grauer errantes admonui, noluit respicere, Prou. 22, 10. Matt. 18, 17. Ro. 16, 16. 1. Corin. 5. * 2. Cor. 2, 8. 2. Thess. 3. * 1. Timot. 1, 20 † 6, 5. 2. Timoth. 2, 17, 23 † 3, 5. Tit. 3, 10. Ioan. c. 2, 10. Excommunicati vitandi, Matt. 18, 17. 1. Cor. 5. * 1. Tit. 3, 10.

EXEQUIAE celebrantur, Gen. 23, 23 † 50, 10. Deuter. 34, 8. 2. Regum 3, 31. *

EZECHIA filius impij Achab cum effugeret, tamen pius fuit, 4. Reg. 16, 20. frangit serpentem zneum, 18, 4. deficit ab Assyrijs, 18, 7. mittit nuntium ad Isaiam prophetam, 19, 2. 1. 2. 37. 2. decumbit ex graui morbo, 14. Reg. 20, 1. 1. 38. ostendit Babylonijs suum thesaurum, & reprehendit eos, 4. Reg. 20, 12, 14. 1. 39, 1. 5. commendatur, Eccl. 18, 19.

EZECHIEL cum alijs captiuis vehitur à Babylone, Ezech. 1, 1. vocatur, & mittitur à 3. commendatur, Eccl. 49, 10.

F

FACERE pro Sacrificare in Scripturis, Leu. 23, 25, 30. Nu. 6, 11, 16 † 8, 12 † 9, 2, 4, 20. 1. Iudic. 21, 16. Luc. 22, 19.

FAMA bona præstantior diuicijs, Prou. 22, 1. Eccle. 7, 2. Eccle. 41, 15, 16.

FAMES & annona caritas, Gen. 12, 10 † 26, 1 † 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. Exo. 16, 3. Deut. 28, 33 † 32. 24. Ruth. 1, 2. Reg. 21, 2 † 24, 13. 4. Reg. 8, 37 † 18. 2. 4. Reg. 4, 38 † 6, 25 † 8, 1 † 25, 3. 2. Par. 6, 28 † 20, 9. 2. Eud. 5. Pál. 36, 19. 1. Sa. 5, 13. Ierem. 14, 1, 12, 15 † 15, 2 † 19, 17 † 34, 17. Ezech. 5, 1, 2, 16 † 6, 11. Joel 1. * Amos 4, 6. Hagg. 1, 6, 10 † 2, 17. Matt. 24, 7. Luc. 4, 25 † 15, 14. Ado. 7, 11 † 13, 28. Rom. 8, 35. 2. Cor. 8, 14 † 13, 27. Apoc. 6, 8 † 18.

FAMES verbi Dei, 1. Reg. 3, 1. 2. Par. 15, 3. Ofec 3, 4 † 4, 1. Amos 8, 1.

FAMVLORVM famularumq. officij, Gen. 16, 4, 6 † 24. * † 30, 25 † 31, 4 † 39, 1, 6. Exod. 21, 2, 30. 4. Reg. 5, 20, 25. Prou. 14, 35 † 17, 2 † 19, 10 † 29, 19. Eccle. 2, 7. Eccle. 7, 32 † 10, 28. Iere. 34, 8. Joel 2, 29. Luc. 12, 37, 45. Ad. 12, 13. 1. Cor. 7, 21. Eph. 6, 5. Coloss. 3, 21. 1. Tim. 6, 1. Tit. 2, 9. 1. Pet. 2, 18.

FELIX præfectus Iudæ, Ad. 23, 24 † 24. *

FERMENTVM, mala doctrina, 1. Leu. 2, 11 † 6, 16. Deut. 16, 3. Mat. 16, 6. Mar. 8, 15. Luc. 12, 1. 1. Corint. 5, 5. Gala. 5, 9.

FESTA Iudæorum, & in primis festum Pasche, vide Pascha.

Festum Pentecostes, Exo. 23, 16 † 34, 22. Nu. 28, 26. Deuter. 16, 9. Ioan. 5, 1. Ad. 2, 1 † 20, 16.

Festum tubarum, Leu. 23, 24. Nu. 29, 1. 2. Par. 5, 3.

Festum expiationum, Levit. 16, 30 † 23, 27. Num. 29, 7, 8.

Festum tabernaculorum, Exod. 23, 16. Leu. 23, 34. Nu. 22, 12. Deut. 16, 13 † 31, 10. 1. Efd. 3, 4. 2. Efd. 8, 16, 17. 2. Mach. 1, 9 † 10, 6. Ioan. 7, 2.

Festum Sabbati, vide Sabbatum.

Festum neomenie, Num. 28, 11. 1. Reg. 10, 5. Ezech. 45, 18.

Festorum violatio q̄ grauiter puniatur, Nu. 45, 32.

FESTVS præfectus Iudæ, Ad. 20, 24. 27.

FIDES in Scripturis variè accipitur, videlicet pro fidelitate & veritate Dei in seruicijs promissis, Pál. 32, 4. Isai. 12, 5. Thren. 3, 23. Ofec 2, 10 † 5, 9. Rom. 3, 3. pro veritate & constantia verborum inter homines, Gen. 29, 16 † 44, 32. Leuit. 6, 2. Eccle. 2, 28. Ierem. 42, 5. 1. Machab. 10, 27. 1. Tim. 2, 7. pro virtute Theologica, Sapient. 1, 2 † 3, 14. Habacuc 2, 4. Mat. 8, 13 † 9, 22 † 17, 20. Marc. 5, 34. Luc. 5, 20. Rom. 3, 22 † 4, 3 † 5, 1. pro fide viua & formata per charitatem, Habacuc 2, 4. Marc. 9, 22 † 15, 78. Mar. 5, 34 † 10, 52. Luc. 7, 50. Rom. 3, 21. Galat. 5, 6. * Hebr. 11. * pro fide mortua absque charitate, Matth. 7, 21, 22. 1. Corin. 13, 1 † 15, 2. Iac. 2, 16. pro sponsione seu uoto, 1. Timoth. 5, 12. pro fiducia, Iacob 1, 6.

Fides charitate inferior, v. de Charitas.

Fides viua quæ per charitatem operatur, magne virtutis est, Mat. 9, 22, 29 † 23, 23. Marc. 16, 16. Luc. 18, 42. Ioan. 2, 12 † 2, 15. 16, 36 † 6, 35 † 7, 38 † 13, 25 † 14, 12 † 20, 29. Ad. 3, 16 † 10, 43 † 15, 9 † 16, 31. Roman. 1, 16 † 3, 22. Ga.

lat. 3, 8. Ephes. 2, 7. Hebr. 11, 6. *

Fides non facit nos certos, aut securos de accepta peccatorum remissione, aut consequenda vita æterna, vide Certus.

Fides sine operibus non iustificat, 1. Cor. 13.

2. Gal. 5. 6. Iacobi 2, 24.

Fides ipsa est appellatur opus bonum, Phil. 1, 6.

Fides est vna, Eph. 4, 5.

Fidei viuz & operanti tribuitur iustitia & salus, Gen. 15, 6. Mar. 19, 16. Luc. 14, 5 † 8, 48 † 23, 42. Io. 5, 24 † 17, 3. Ad. 23, 18 † 16, 31. Ro. 3, 22 † 4, 3. 21 † 5. * † 10, 1, 10. Philip. 3, 9. 1. Petr. 2, 6. Hebr. 4, 3.

Fidei prædicatio ad eorum quæ præstunt in Ecclesia, iudicium referenda est, Gal. 2, 2.

Fidem Gentiliu etiam respiciunt Deus, Ierem. 39, 18. Matt. 8, 5, 13 † 15, 28. Luc. 7, 9 † 20, 33 † 17, 16. Ioan. 4, 47. Ad. 10, 3 † 8, 26.

Fideles Deus liberat a communi perditione, & internectione impiorum, Gen. 6. * 7. * 8. * 19. * Exo. 2, 22 † 9, 4, 6, 26 † 10, 23 † 11, 7. Nu. 16, 20, 26, 31. Ierem. 39, 18. Dan. 6, 22. 2. Petri 2, 7.

Infidelitas seu incredulitas puniatur, Gen. 10, 11, 17, 26. Nu. 11, 22 † 14, 21 † 20, 12. Deut. 9, 20. 4. Reg. 7, 2, 17. 4. Efd. 13, 4. Pál. 77, 31. Eccle. 3, 15. Matth. 8, 28 † 14, 30 † 17, 17. Marc. 16, 16. Luc. 1, 16 † 24, 24. Ioan. 3, 18, 36 † 6, 7 † 8, 24 † 13, 48 † 20, 27. Rom. 11, 20. Heb. 3, 18 † 4, 20, 11, 6. Apoc. 11, 8.

FILIORVM officium erga parentes, Gene. 9, 23 † 22, 27 † 27, 18, 7 † 37, 14. * Exod. 20, 12 † 31, 17. Leu. 19, 32 † 20, 9 † 21, 9. Deut. 5, 16 † 21, 15, 18 † 27, 16. Iudic. 14, 1. 1. Reg. 2, 13, 18, 22 † 3, 17 † 8, 1 † 18, 5. 3. Reg. 2, 1, 4. Reg. 2, 23 † 12, 2 † 22, 1. 2. Paralip. 34, 3. Eccle. 3, 1, 8 † 6, 28 † 7, 29 † 8, 7, 11 † 22, 3 † 23, 18 † 25, 10 † 32, 24. Tob. 4, 1 † 14, 5. Tob. 14, 7 † 8, 4 † 32, 4, 6. Prou. 1, 8 † 4, 1 † 6, 20 † 10, 1 † 13, 1 † 15, 20 † 19, 26 † 20, 1, 1, 20 † 22, 15 † 23, 19, 25 † 28, 24 † 30, 17. Ierem. 35, 16. Ezech. 22, 7. Matth. 4, 20 † 19, 35 † 15, 4 † 19, 19. Marc. 10, 19. Luc. 2, 48 † 18, 10. Ad. 7, 14 † 22, 3. Ephes. 6, 1. Coloss. 3, 20. 1. Tim. 5, 1. 1. Pet. 5, 5.

FOENVM & herba cito transiens omnis homo, Pál. 89, 6 † 128, 6. Isai. 40, 6. Eccle. 14, 15. 1. Pet. 1, 24. Iac. 1, 10.

FOENVS, vide Vfsura.

FORNICATIO iram Dei prouocat. Deut. 22, 21. Prou. 23, 27. Eccle. 19, 3. Ierem. 5, 7. Ofec 4, 14. 1. Cor. 6, 9, 13, 15. Colo. 3, 5. Heb. 13, 4. corpus eneruat & facultates absumit. Tob. 3, 12. Prou. 23, 27 † 29, 3 † 31, 3. Eccle. 9, 6. infamiam addfert, Eccle. 9, 10 † 42, 21. fornicationis occasiones uitandæ. Eccle. 9, 4, 12 † 42, 12. fornicatio non solum in opere externo, sed & in affectu prohibetur. Exod. 20, 17. Matth. 5, 28.

Fornicatio spiritalis, quæ est hæresis, & idolo-

latría. Deut. 31, 16. Iudic. 2, 17 † 27, 33. Isai. 1, 21 † 57, 3. Ier. 5, 1. Ezech. 6, 9 † 16. * Ofec 1, 2 † 3, 4. 15. Apoc. 18, 3.

FRATRES & sorores Christi qui sint, Mat.

22.40 † 28.10. Mat. 3. 33. Luc. 8. 21. Ioan. 20. 17.
 Heb. 2. 12. pſal. 21. 23.
 FRAVS, quare Dolus.
 FRVCTVS boni operis, quare Opus.
 FVNDAMENTVM eſt Chriſtus, 1. Corin.
 3. 11. Ephes. 2. 20. 1. Pet. 2. 6. fundamentum etiā
 Apoſtoli, Eph. 2. 20. Apoc. 21. 14
 & peculiariter Petrus, Mat. 16. 18. * Io. 21. 15.
 17. cuius fides numquam deficit, Luc. 22. 31.
 FVRTVM prohibetur, committitur, & puni-
 tur, Exod. 2. 25 † 21. 17 † 22. 1. Leuit. 19. 11.
 Deut. 5. 19 † 24. 7. Ioſ. 7. 1. 9. Tob. 2. 21. Prou. 6.
 30. Oſec. 4. 2. 2. Mach. 12. 40. Matt. 19. 18. Io. 12.
 6. 1. Cor. 6. 10. Apoc. 9. 21.
 Furcs dicuntur, verbum Dei & doctrina n. ve-
 ram adulterantes, Ier. 23. 30. Ioan. 10. 2.

G

GAL opponit ſe Abimelech, Iudic. 9. 26.
 35. 39.
 GABONITAE redimunt vitam aſtu quo-
 dam, Ioſ. 9. * obſidentur, & obſidione liberan-
 tur, Ioſ. 5. * Propter ipſos iniuſte Saul occiſos
 ſuſpenduntur filij Saulis. 2. Reg. 21. 16. 9.
 GABELVS venit cum Raphael ad nuptias
 Tobie. Tob. 9. 7.
 GABRIEL apparet prophetę Danieli, Dan.
 8. 16 † 9. 21. Zachariz ſacerdoti, Luc. 1. 11. Vir-
 gini Marię. 1. 26.
 GAD filius Iacob ex Lia, Gen. 30. 11 † 25. 26.
 Gaudia recipiunt ſuam hereditatem, Num.
 32. * Deut. 3. 12. Ioſue 13. 24.
 Gad propheta admonet Dauid, vt non ma-
 neat in terra Moabitum, 1. Reg. 22. 35.
 nuntiat Dauidi iram Dei, 2. Reg. 24. 11. 18.
 GAIVS, 1. Cor. 14. capitur, Ad. 19. 29. dedu-
 citur Pauli n. in Aſiam, 20. 4. hoſpitio eum ſuſci-
 pit, Rom. 16. 23.
 GALGAL, ſive Galgala, ciuitas Iſrael, Ioſ.
 4. 19. in Galgal circumciditur populus, & cele-
 brat Paſcha, 5. 2. 7. 12. egreditur inde ad liberan-
 dos Cabaonitas, 10. 7. reuertitur, 10. 43.
 GALILAEA recipit Chriſtū, Io. 4. 45. in Ga-
 lilee incipit Chriſtus prædicare, Mat. 4. 23.
 Ad. 10. 37.
 GAMALIEL vir peritus Legis, Ad. 5. 34
 † 22. 3.
 Gamaliel dux Manaſſitarum, Nu. 3. 10.
 GAUDERE & letari honeſte licet, 1. Par.
 29. 9. * 2. Eſai. 22. 42. pſal. 67. 4. Luc. 1. 24. 1. The-
 ſal. 2. 6 † 5. 16.
 Gaudendum non eſt more Gentiliū, Eccle. 2.
 2 † 7. 3. Oſec. 9. 1. Amos 6. 8. Prou. 2. 14. Iacob. 4. 9
 Gaudiū in perſecutione, Matt. 5. 12. Ad. 5. 41
 † 20. 24. Ro. 5. 3. Colo. 1. 24. Heb. 10. 34 † 21. 5.
 Gaudium ſpiritus, Luc. 10. 21. Ro. 12. 12 † 14.
 17. Gal. 5. 22. Phil. 4. 4. 1. Theſſ. 5. 16.
 Gaudium ſalutis æternę, Iſa. 25. 18 † 26. 1
 † 32. 10 † 65. 12. Sap. 3. 7. vide Beatitude.
 GIDEON dux & iudex in Iſrael, Iudic. 6.

† 7. * † 8.
 GEMITVS quis probandus, quis improban-
 dus, Exo. 2. 24. Ezech. 9. 4. Tob. 3. 1. 2. Mach. 6. 30.
 Rom. 8. 22. Iac. 5. 9.
 GENTIVM vocatio, Gene. 49. 10. Num. 24.
 17. Deut. 32. 43. 2. Reg. 22. 44. 50. 1. Regum 8. 41.
 pſal. 2. 8 † 21. 28 † 67. 12 † 71. 3. 7 † 85. 9 † 86.
 4. Iſa. 2. 2 † 11. 10 † 13. 18 † 25. 7 † 27. 13
 29. 7 † 35. * 4. 25 † 43. 5 † 45. 14 † 49. * 52. 5
 † 54. * 55. * 56. 16 † 60. 3. 9 † 65. 1 † 66. 19. 20.
 Ier. 9. 24 † 12. 16 † 16. 19. Oſec. 2. 1. 2. 5. Ioel 2.
 28. Mich. 4. 2. Ioph. 3. 9. Zich. 2. 11 † 8. 20 † 9.
 10. Mat. 2. 17 † 8. 11 † 22. 34. 41 † 22. 9. Io. 10. 10. 16
 Ad. 2. 26. 30 † 10. * 1. Cor. 12. 13. Ephes. 2. 10.
 Gentiliū n. mores non ſunt nobis imitandi,
 Leu. 18. 3 † 20. 23. Ier. 10. 2.
 GENV omne ſpectandum Domino, pſal. 21.
 30. Iſa. 45. 23. Ro. 14. 11. Phil. 2. 10.
 GERSON filius Levi, Nu. 3. 17. Gerſonita-
 rum miniſteriu 11. 3. 25 † 4. 22.
 GIESI miniſter hilei, 4. Reg. 4. 25. ſit lepro-
 ſus, 5. 26.
 GLADIVS non cuius permittendus, Matt.
 26. 52. Mar. 14. 47. Luc. 2. 21. 49. Ioan. 18. 20.
 Gladius ſpiritus eſt, verbum Dei, 4. Eſdr. 1. 3.
 9. 27. Iſa. 2. 14 † 27. 2 † 31. 8 † 40. 2 † 66. 10.
 Eph. 6. 17. Heb. 4. 12. Apoc. 1. 26 † 2. 16 † 19. 15.
 2. Theſſ. 2. 8.
 GLORIA Dei in omnibus querenda, Ioſ. 7.
 29. pſal. 115. 1. Matt. 6. 9. Ioſ. 9. 24 † 17. 4. Ad. 3.
 12 † 2. 23. 2. Cor. 6. 30 † 10. 3. Philip. 1. 20. Co-
 loſ. 1. 17. Tit. 2. 10. quare Honor.
 Gloria beatorum, vide Beatitude.
 GOSOLIA filius Ahicam gladio interimi-
 tur, 4. Reg. 25. 25. Ier. 41. 2.
 GRATIA in ſcripturis accipitur pro benefi-
 cio, Ruth. 2. 20. 2. Reg. 2. 6 † 15. 30. Prouerb. 4. 9.
 Eccle. 7. 27 † 29. 20. pro ſauore, Gen. 6. 8 † 18. 3
 † 19. 19 † 39. 21. Exod. 12. 36. Tob. 1. 13. Eſther
 4. 17. Prou. 13. 15. Eccle. 4. 15. Dan. 2. 9. Ad. 2. 47
 † 2. 17 † 25. 9. pro premio quod a Deo expe-
 ctatur, Prouer. 2. 9 † 22. 2. 2. Mach. 12. 46. Luc. 6.
 33. 4. Petr. 2. 19. pro dono aliquo gratis da to,
 Eſther 25. 17. pſal. 44. 3. Prou. 3. 22 † 16. 23 † 22.
 11. 1. Corin. 12. * Ephes. 4. 7. 1. Pet. 4. 10. pro do-
 no ſupernaturali Deo gratum faciente, pſalm.
 83. 12. Luc. 1. 28 † 1. 40. Ioan. 1. 15. 1. Rom. 7. 2.
 Corin. 16. 23. 2. Corin. 1. 12. Gal. 5. 5. Hebr.
 13. 19. Iac. 4. 6. pro re grata, pulchra, accepta, &
 amabilia, Prou. 31. 30. Eccle. 50. 12. Eſcl. 7. 11 † 12.
 19 † 26. 16. 19 † 40. 22. Luc. 4. 22. Ephes. 4. 2.
 Gratia illi qui ſic occurrunt, & recompen-
 ſantur, quod 4. nem. facile illud non arro-
 gare debet, 10. 9. 22. 21. pſal. 21. 12 † 18. 13 † 142. 1. Prou. 14.
 12 † 22. 9. Eccle. 9. 1. 2. 12. Eccle. 15. 3. Ier. 17. 9. 1.
 Cor. 14. 2. Cor. 10. 14 † 13. 5. Gal. 6. 3. Philip. 2.
 24. 1. Petr. 4. 18. 2. Pet. 1. 20. 2. Ioan. 4. 1
 Gratia quæ hominibus g. aus eſt, etiam
 illa a Deo eſt, Exo. 3. 21 † 12. 3 † 12. 36. 4. Reg.
 15. 17. 1. Eſcl. 25. pſal. 105. 46. Ier. 40. 2. 3. 4. Dan.
 1. 9. Tob. 1. 13. Ad. 14. 23 † 27. 3 † 28. 26.

Gratiz animus erga Deum & homines commendatur, Gen. 4, 3. 10, 21. 14, 21. 23. * 24, 48. 25, 15. Exo. 15, 1. Leu. 25, 6. Nu. 15, 17. 31, 48. Deut. 4, 9. 6, 5. Iudic. 5, 1. 1. Reg. 2, 1. 14, 35. 31, 11. 2. Reg. 10, 2. 19, 33. 3. Reg. 2, 7. 1. Par. 29, 10, 20. 2. Par. 15, 21. 20, 26. Esther 6. * Tob. 9, 1. 12, 2. 7. Eccli. 7, 22. 32, 28. 35, 23. 1. Machab. 4, 24. 5, 54. 2. Mach. 3, 33. Matt. 12, 25. Marc. 5, 10. Luc. 23, 43. Ioan. 11, 40. Ad. 4, 21. 2, 7, 35. Rom. 6, 17. 2. Corin. 6, 1. Eph. 5, 10. Phil. 4, 6. Colossia. 7, 3. 15, 2. Thess. 5, 12. 2. Thessal. 2, 3. 1. Tim. 4, 3.

Gratiz agendæ ante & post cibum sumptum Deut. 8, 10. 2. Reg. 9, 23. 11, 6. 2. Mach. 14, 19. 15, 36. 2, 26. 25. Marc. 6, 41. 8, 6. 14, 22. Luc. 9, 16. Ioan. 6, 12. 23. Ad. 2, 27, 35. Rom. 14, 6. 2. Cor. 10, 30. 1. Tim. 4, 3.

GVLA, vide Ebrietas, & Ciborum luxur.

H

HÆRETICOS & infideles relinquit Deus ad iustorum probationem, Iudic. 3, 7. 1. Cor. 11, 19.

Hæretici iam inde a temporibus Apostolorum extiterunt. Timor. 1, 20. 2. Timoth. 2, 18. 2. Ioan. 2, 18. 1. Ioan. 7, Apocal. 2, 15.

Hæreticos futurum etiam nostris temporibus prædictum est, Matt. 24, 5, 24. 10, 5, 43. 2. Tim. 4, 1. 2. Tim. 3, 2. Pet. 2, 1. 3, 3. Iudæ 18.

Hæreticorum mores & doctrina, ibidem.

Hæretici viuidi, Deut. 13, 1. Mat. 7, 5. Ro. 16, 17. 2. Tim. 3, 17. 3, 5. Tit. 3, 10. 2. The. 3, 14. 10, 2, 10.

Hæretici male tolerat prædicti. Apo. 2, 14. Hæretici tollendi à medio, Deut. 13, 5. 2. Mach. 10, 3. Reg. 18, 40. * 4. Reg. 10, 25.

Hæretici, fornicatio spiritualis, vide Fornicatio.

HAZAEI famulus Benhadad regis Syriæ, 4. Reg. 8, 21. 25. iuxta mandatum Domini, 3. Reg. 19, 15. percussit Israel in vniuersis finibus suis, 4. Reg. 20, 32. 12, 17. 23, 3. quemadmodum prophetatum est, 4. Regum. 8, 21, 23. moritur, 23, 14.

HELIAS vir pilosus, & zona pellicæ cinis renibus, 4. Reg. 1, 8.

Helix orationis efficacia, 3. Reg. 17, 2. Iacob. 5, 17, 28. alitur ministrum corui, 3. Reg. 17, 2. excitat pueri mortui, 17, 9. occidit prophetas Baal 18, 40. fugit Iezabel 19, 3. mittitur in Damascum, vergeret Hazael regem Syriæ, 19, 15. mittitur ad Achab, 21, 17. ad Heliâ missi principes quinquagenarii cum suis, igne celitus demisso consumuntur, 4. Reg. 1, 10. assumitur per turbatum in celum, 2, 21. apparet in transfiguratione Domini, Mat. 17, 3. Luc. 9, 30.

HELIODORVS a cubiculis Seleuco, tentat thesaurum templi auferre, 2. Mach. 3, 7, 13. puniatur a Deo, 7, 24.

HELISVS: vide Eliseus.

HERODES Afuloniz occidit innocentes pueros, Matth. 2, 16. & mortuus, 2, 19.

Herodis Antipas filius Herodis, tetrarcha Galilææ Luc. 3, 1. occidit Ioannem Baptistam, Mat. 14, 9. Herodes & Pilatus morte Christi inter se reconciliantur, Luc. 23, 12. Ad. 4, 27.

HERVS & Hera: vide Dominus & Dominæ. HESRON filius Phares, Gen. 46, 12. Matth. 1, 3. relinquit post se Aram, & appellatur Iephonæ, 1. Par. 4, 35.

HESTER sicut Affusti, Esther 2. * precibus suis apud Assuerum de Iudæis vno die occidendis sententiam revocat, Esther 8, 3, 4, 8.

HIJEREMIAS, vide Ieremias.

HIJERUSALEM vide Ierusalem.

HIOLOFERNES dux Nabuchodonosor mittitur contra Israel, Iudith 2, 4. blasphematur Deum, 6, 1.

obidet Bethuliam, 7, 1. proprio gladio ceruix ei præciditur, 13, 8.

caput eius conspiciendum ponitur in muris ciuitatis, 14, 1. totus Assyricus exercitus se in fugam dedit, 15, 1.

HOMO creatus est ad imaginem Dei, Gen. 1, 26. 2, 7. 5, 2. 9, 6. Sapient. 2, 23. Eccli. 17, 8. Job 10, 8. psalm. 12, 73. Iac. 3, 9.

Homo maledicitur, Gen. 3, 17.

beneditur in Christo Gen. 12, 1. 21, 18. Gal. 3, 8.

Homini regeratio, Mat. 18, 3. 10, 1, 13. 3, 3.

3, 6. 4, 14. 7, 38. 1. Cor. 4, 15. Gal. 4, 19. Eph. 4, 22. Colo. 3, 8. Tit. 3, 5. 1. Pet. 2, 1. 2, 13. Gal. 1, 18.

Homo pulvis & lutus, Gen. 2, 7. 3, 19. 18, 27.

Eccli. 12, 7. Eccli. 17, 1. 18, 8. 41, 23. Job 4, 19. 20, 8. 3, 42. psalm. 77, 19. 102, 4. 124, 4. Iai. 40, 6.

HOMICIDIVM latrocinium, & sanguinis effusio, Gen. 4. * 9, 6. 37, 28. Exod. 2, 12. 20, 23. 17, 2. Leu. 14, 12. Nu. 25, 7. * Deu. 5, 17. 19, 4. 21, 21. 27, 24. Ios. 2, 3. Iudic. 9, 5. 1. Reg. 18, 27. 2. Reg. 3, 27. 4, 7, 12. 3. Reg. 5, 25. 14, 46. 4. Reg. 14, 5. 21, 6. Prou. 6, 17. 28, 17. Eccli. 34, 25, 27. Thren. 4, 13. Ezech. 2, 6. 22, 2. 24, 6. Ofec. 4, 2. Man. 5, 21. 19, 18. 2, 34. 26, 12. 10, 8. 44. Ro. 13, 9. Gal. 5, 22. 2. Ioan. 3, 12. Apoc. 13, 20.

HONOR qui ab hominibus proficitur, non magni faciendus, Nu. 16, 1. Iudic. 9, 2. 1. Reg. 10, 27. 2. Reg. 15, 1. 3. Reg. 15, 5. Esther 3, 2. * 6, 6. Eccli. 9, 16. 10, 19. 30, 1. 1. Cor. 9, 23. Mat. 6, 1. 8, 4. 9, 10. 17, 9. 20, 2. 12, 6. Mar. 14, 47. 5, 43. 7, 46. 8, 26. 19, 8. 10, 35. 43. Luc. 22, 24. 10, 6. 35. 8, 50. 12, 43. Ad. 10, 26. 14, 14. Gal. 6, 2. Phil. 2, 3. 1. Thess. 2, 6. 2. Pet. 5, 3. 3. Ioan. 9. Apoc. 19, 10. 22, 9.

Honor Dei, quære Gloria.

Honorandi parentes, vide Parentes.

HOSPITALITAS commendatur, Iai. 58, 7. Matth. 25, 36. Luc. 14, 13. Rom. 12, 13. 1. Timot. 3, 2. Tit. 1, 8. 2. Petr. 4, 9. 3. Ioan. 5, 9. Habr. 1, 3. 2. Iac. 2, 17.

Hospitalitatis exempla, Gen. 18, 3. 19, 2. 24. 31. Iosue 2. Iudic. 7, 15. 19, 49. 3. Reg. 17, 10. 17, 4. Reg. 4, 8. Job 1, 4. 31, 17. Tob. 2, 1. Luc. 10, 38. 19, 6. Ad. 16, 25. 28, 27.

Inhospitalitas, Iud. 8, 5. 19, 18. 1. Reg. 25, 9. 24. 2. Pet. 1, 9. 1, 5.

contra Ierusal. m. & eius ciues. 4. Reg. 21, 1
 † 23, 27. Iſa. 1, 6 † 3, 1 † 22, 18 † 29, 17 † 65,
 2 Ier. m. 4, 3, 9 † 7, * † 13, * † 17, 19 † 19, 1, 6 †
 21, 3 † 23, 39 † 25, 6 † 32, 3, 26 † 34, 1 † 38, 3 †
 30, 8. Ezech. 6, 6 † 4, * † 5, * † 10, 2 † 25, * † 21,
 6 † 22, * † 23, * Soph. 3, 1.
 Ierusalem destruxit per Romanos, Dan. 9,
 26 Zachar. 14, 1. Matt. 24, 1, 25. Luc. 13, 35 † 19,
 41 † 20, 16 † 21, 6. Ioan. 11, 48.
 Ierusalem spiritualis, Ecclesia sancta, psal. 12,
 35. Iſa. 36, 20 † 54, 11 † 60, * † 63, 6 † 65, 16, 18
 Tob. 13, 19. Baruch 5, 1, 7. Galat. 4, 26. Hebr. 11,
 10 † 12, 22. Apoc. 3, 12 † 21, 2, 10.

IEZABEL impia, impii Achab coniunx, 3.
 Reg. 16, 31 † 21, 5-7.
 occidit prophetas Domini. 18, 4, 13. minatur
 Helix prophetæ mortem, 19, 2. à canibus dilace-
 rat, 5. Regum 9, 33. iuxta verbum Helix pro-
 phetæ. 3. Reg. 21, 23.

II. LVMINATI dicunt Baptizati, Heb. 6, 4.
 IMAGINES iussit Deus fieri, Exod. 25, 18, *.
 Num. 17, 8, *

Imagines fecit Salomon, 3. Reg. 6, 35 † 7, 25,
 29, 26 † 10, 19, 2. Paralip. 3, 10, 14 † 43.
 Imaginū vsus, Num. 21, 8. Sap. 16, 6. Ios. 2, 26, *.
 de altari in testimonium & memoriā extructo.
 IMMISERICORDIA, & eius punitio, Exo-
 do 1, 12. Deut. 21, 3. Iudic. 8, 6, 15. 1. Reg. 25, 15,
 38. Iob 20, 19. Prou. 21, 10. Eccl. 12, 13. Amos
 1, 6. Math. 18, 30, 34 † 25, 42. Luc. 16, 2, 23. Ia-
 cobi 2, 13.

IMPATIENTIA, & eius punitio, Exod. 14,
 11 † 15, 24 † 16, 2, 7 † 17, 2. Num. 11, 1, 10 † 14, 1,
 26 † 21, 5. Iob 3, 1. Prou. 12, 16. Eccl. 2, 16

IMPIORVM dicta, facta, & cogitata contra
 pioi, Sap. 2, * psal. 9, 10, * 13, * Prou. 4, 11.
 Impiorum prosperitas, Iob 10, 3 † 21, 7, 10.
 psal. 72, 1, 8 † 91, 9, 4. Eſdræ 3, 18, 31. Ier. 12, 1. Ha-
 bacuc 1, 13. 2. Machab. 6, *

Impiorum prosperitas bonis admirationem
 parit, Iob 21, 7, 13. psal. 72, 2. Eccle. 7, 16. Ier. 12,
 1. Habac. 1, 13. Malach. 3, 15.

Impii incidunt in mala quæ pios parant, 1.
 Reg. 17, 4 † 31, 4. Eſther 7, 10. psal. 7, 16 † 9, 16
 † 34, 8 † 36, 14. Prou. 26, 27. Eccle. 10, 8. Iſa. 3, 3,
 2. Iere. 48, * Dan. 3, 22 † 6, 14 † 13, 62. Eccl. 27,
 28. * Iudith 13, 4. Apoc. 18, 6.

Impii incidunt frequenter in malum quod ti-
 ment, Iob 6, 16. Prou. 3, 26 † 10, 24. Iſa. 66, 4.

Impiorum subita & improvisa punitio, dispe-
 ſio & euerſio, Gen. 7, 21 † 14, 15 † 9, 2 † 34, 25.
 Exo. 14, 24. Levit. 10, 2. Num. 11, 33 † 16, 3. Ios. 6,
 20, 9 † 11, 7. Iudic. 4, 20 † 7, 12, 15, 21 † 8, 11 †
 16, 28. 2. Reg. 30, 26. 2. Reg. 13, 28. 3. Reg. 6, 2 †
 18, 40 † 10, 13. 2. Iob 4, 8 † 5, 3 † 8, 13 † 19, 20
 † 18, * † 20, * † 27, 24 † 36, 12. psal. 1, 5 † 36, *
 Prou. 1, 27 † 6, 15 † 10, 25 † 12, 7. Iſa. 5, 24
 † 47, 9. Iere. 15, 8. Daniel 5, 30. 2. Machab. 2, 62
 † 4, 3. Mat. 24, 38. Luca 22, 20, 46 † 16, 23, 25 †
 17, 27, 29. 1. Theſſ. 5, 3.

Impiorum punitio bonis est ad timorē & cau-

tionē, Deu. 13, 11 † 17, 18 † 19, 20 † 21, 21. Prou.
 19, 25 † 21, 11. Eccl. 13, 37. Ad. 5, 11. 1. Tim. 5, 20
 Impios deindebit Deus, psal. 2, 4 † 36, 13 † 58,
 9. Prou. 1, 25. Sap. 4, 12.

IMPOSITIO manuum varia in veteri testa-
 mento, Gen. 48, 14. Exod. 29, 10. Lev. 1, 4 † 3, 2.
 Num. 27, 3. Dan. 13, 34. Marc. 10, 26.

Impositio manuum in sacramento ordinis &
 confirmationis, Ad. 6, 6 † 8, 17 † 13, 3 19, * 1.
 Tim. 4, 14 † 5, 22. 2. Tim. 1, 6.

IMPVDICITIA contra naturam, Gen. 19, 5
 † 38, 7. Levit. 18, 22 † 20, 15. Iudic. 19, 32, 30.
 Rom. 1, 27. 1. Cor. 6, 1. Ephes. 5, 12. 1. Timoth. 2,
 10. 2. Pet. 2, 7, 8.

INCANTATIONES & maleficia, Exod. 7,
 11 † 8, 18 † 22, 18. Levit. 19, 11 † 20, 6, 27. Nu-
 23, 23. Deut. 19, 10. 1. Reg. 28, * 4. Reg. 17, 17 † 21,
 6. Iſa. 2, 6 † 44, 25 † 47, 13. Iere. 10, 2. Dan. 2, 2-
 10. Mich. 5, 12. Ad. 8, 8 † 13, 6 † 16, 16 † 19, 19-
 Gal. 5, 20. Apoc. 18, 23 † 21, 8.

INCESTVS graue peccatum, Levit. 18, 6, 7
 † 20, 11, 14. Deut. 23, 30. 1. Cor. 5, 1, 2.

INDVLGENTIAE, 2. Corint. 2, 10.

INFERNVS & damnatio parata diabolo &
 angelis eius, vide Damnatio.
 Inferni pena varia & horribilis, Dent. 33, 22
 Iob 24, 19. psal. 10, 6 † 20, 10 † 48, 15 † 111, 10.
 Sap. 11, 27. Eccl. 21, 10. Iſa. 30, 33 † 33, 11, 13, 24
 † 34, 9. Iere. 9, 25. Malac. 4, 1. Matt. 8, 12. Luc. 13,
 27 † 16, 23. Apoc. 14, 9 † 18, 7 † 20, 14. numquā
 terminanda, Iſa. 66, 24. Math. 20, 43, 46. Mar. 9,
 47. 2. Theſſ. 1, 9.

INFIDELITAS, vide Fides.

INFIRMITAS, corporalis vide Aegrotatio.

INGRATITVDO, & eius punitio, Gen. 3, 1.
 1. Reg. 4, 30. 2. Par. 24, 21. Prou. 17, 5. Iſa. 1, 2
 † 4, 1. Iere. 2, 5, 6. Ezech. 16, * Oſe 10, 2 † 13, 2, 6.
 Mich. 6, 3. Sap. 16, 39. 1. Mach. 16, 16, 19. Mat. 11,
 20. Luc. 17, 18. Io. 8, 1, 46. Ro. 1, 32. 2. Tim. 3, 2.
 1. Reg. 14, 14 † 17, 43. 2. Reg. 21, 20. 3. Reg. 20, * 4.
 Reg. 14, 8.

Inimici reconciliatio non temere credendū est.

INIQUITAS abundabit, 4. Eſd. 5, 2 † 14, 16.

INIQUITAS abundabit, 4. Eſd. 5, 2 † 14, 16.
 Matt. 24, 12. 1. Ioan. 5, 19. vide Impii & Mali.

INNOCENTIA sua cuique tuenda & male
 suspiciones amouenda, Ios. 2, 22. 1. Reg. 1, 14. 3.
 Reg. 18, 17. Jerem. 37, 1. Ad. 1, 15 † 6, 14 † 7, 2
 † 28, 17.

INOBEDIENTIA eiusq. punitio, Gen. 3, 6,
 17 † 19, 17, 26. Levit. 12, 1 † 26, 14. * Num. 14, 28,
 41 † 16, 31 † 20, 24. Deuter. 11, 16, 28 † 17, 12 †
 18, 19, 20 † 27, 16. * † 28, 15. * 1. Reg. 22, 13 † 13,
 31 † 15, 24 † 28, 16. 2. Reg. 6, 3. Reg. 13, 9 † 13,
 25, 25 † 14, 17 † 20, 35. * 2. Par. 7, 19 † 26, 16, 19.
 Iſa. 24, 5. 1. Cor. 11, 3, 8 † 13, 8 † 17, 17 † 26, 4 † 35, *
 Ion. 1, 3. Math. 17, 17. Ad. 7, 39. Rom. 2, 8. Gal.

1, 10. 2. Theſſ. 1, 3.

VIDIA & odium, Gen. 4, 5 † 16, 14 † 27, 41 † 39, 1 † 37, 4, 12. Exod. 1, 8 † 20, 17. Leu. 19, 17. Num. 12, 1 † 35, 20. Deut. 19, 11. Reg. 18, 7, 11. Sapient. 2, 14. Prouer. 10, 12. 18. Ezech. 35, 15. Dan. 6, 3. Luc. 15, 28. Ioan. 13, 4. Rom. 6, 29 † 13. Galat. 5, 5, 20. Jac. 3, 14 † 4, 2. 1. Pet. 2, 1. 1. Io. 3, 11. 35 † 4, 20.

IOAB filius Saruiz, 2. Reg. 3, 23. confudit Abner 3, 27. reconciliat Absalonem per Thecub, 14. confudit Amas 2, 20. 9. confudit ipse, 3. Reg. 2, 28. 34. mixta ma natiua Dauid, 2, 5, 7.

IOACHAZ filius Iehoiachin rex Israel, 4. Reg. 10, 35 † 23, 2.

Ioachaz filius Iosie exiit regno, & vehitur in Aegyptum, ubi & mortuus, 4. Reg. 23, 14. captiuitas eius praedictur, 2. Reg. 19, 4. appellatur Iohanan, 1. Par. 3, 15. post ipsum creatur rex frater eius Eliachim, 4. Reg. 23, 14.

IOACHIN filius Ioachim fit rex Iuda, 4. Regum 24, 8. ducitur captiuus a Nabuchodonosor in Babiloniam, 24, 12, 15. dimittitur ex carcere, & ad honores euehitur, 25, 24. appellatur Iehoiachin, 2. Reg. 24, 18. appellatur Neri, Luc. 3, 27. ei succedit patruus Mathania, 4. Reg. 24, 17.

IOACIM, & antea didus Eliachim, filius Iosie, fit rex Iuda, 4. Reg. 23, 14. 3. Rd. 4, 37. combussit libros sermonu Ieremij, 16, 21. appellatur Melchij, Luc. 3, 24. moritur, 4. Reg. 23, 15. post ipsum constituitur rex filius Ioachim, 4. Reg. 24, 6.

IOANNA vxor Chuse sequitur Christum, Luc. 8, 1.

IOANNES Baptista filius Zacharie, Lu. 1, 55, 59, 60. Euangelium regni denunciat, & baptizat Mat. 3, 1. Mar. 1, 4, 5. Io. 1, 28 † 3, 23, 26. vestitus eius ex pilis cameloru, & victus locusta & melisilestro, Mar. 2, 6. noluit haberi maior qua erat. Io. 1, 29, 20, 26 † 3, 28. mittit discipulos ad Christu, Mar. 11, 3. capite truncatur, Mar. 14, 8. d. He. 13, 5. Malac. 4, 5. Mat. 23, 14 † 17, 10. Luc. 1, 17.

Ioannes filius Zebedei vocatur, Mat. 4, 2. vnice a Christo diligitur, Io. 13, 23 † 19, 26 † 20, 2 † 21, 7, 20. scribit quae uidit, Ioan. 19, 35 † 21, 24. Ioan. 1, 1.

IOAS filius Ochozif solus euadit, dum senatu regis occiditur, 4. Reg. 12, 2. coronatur rex in Iuda, 12, 12. occidit Zachariam filium Ioachaz, 2. Paral. 24, 21. Math. 23, 35. occiditur a suis militibus, 2. Paral. 24, 25. 4. Reg. 22, 20. post ipsum filius eius Amasias rex constitutus est, 2. Paral. 25, 22. 2. Paral. 24, 27.

Ioas filius Iochaz rex Israel, 4. Reg. 13, 9. pugnat contra Amasiam, subuerit monia Ierusalem, destruit templu, & moritur, 4. Reg. 14, 21. 16.

IOIAIA Sacerdos iussit occidi Achaziam regem, 4. Reg. 22, 15. 2. Paral. 24, 14. moritur 24, 15.

IONAS propheta, 4. Reg. 14, 25. praecipitur in mare, Io. 1, 15. deglutit eu pisces a Domino preparatu, 2, 1. in cuius ventre erat tribus dies & tribus noctes, ibid. Mat. 12, 40.

IONATAS filius Saulis perierat Pauli

Rimos, 1. Reg. 13, 2 † 14, 21. 1. liberatur per populum a patre ob mel deglutitum occidendus, 14, 45. ferit fomes cum Dauid, 18, 3 † 20, 8 † 23, 18. cecidit, 31, 7.

Ionathas filius Machathiz, praefectus militaris Iudorum, 1. Mach. 9, 31. fedus init cum Demetrio, 10, 3, 25. capitur 12, 48. occiditur cum suis filijs, 13, 23.

IORAM filius Iosaphat rex Iuda, 3. Reg. 22, 58. occidit sex fratres suos, 2. Paral. 24, 4. moritur, 4. Reg. 8, 24, 3. Paral. 23, 19.

Ioram rex Israel, 4. Reg. 1, 17 † 3, 1. procedit contra Hazael regem Syriae, 8, 28. accepto vulnere curatur in Iezrahel, 9, 16. moritur, 9, 15.

IOSAPHAT filius Aia rex Iuda, 3. Reg. 22, 42. mittit qui verum Deum docent in ciuitatibus Iuda, 2. Paral. 17, 7. fidee iungit eum proprio Achab, 18, 3. ideoq. arguitur a propheta, 19, 2. iungit se Ochozif, 2. Paral. 20, 35. moritur, 21, 1. habuit successorem filium Ioram, 2. Paral. 21, 1.

IOSRPH filius Iacob, Gen. 30, 23. uidet somnium, 37, 5, 9. venditur a fratribus Ismaelitis, 37, 26. p. sal. 104, 17. falsu accusatur, Gen. 39, 17. mittitur in carcerem, 39, 20 † 41, 24. constituitur dominus vniuersi Aegypti, 41, 40. datur ei filia Putipharis vxor, 41, 45. detegit se fratribus suis, 45, 1. moritur, 50, 24. ossa eius transferuntur ex Aegypto, Exod. 13, 19. sepelitur in Sichem. Ios. 24, 31.

Ioseph coniux B. Virginis Mariae, Matth. 1, 16. fugit in Aegyptum, 2, 14.

IOSIAS filius Amon rex Iuda, 4. Reg. 22, 24 † 23, 2. eius natiuitas praedicta est, 3. Reg. 13, 2. legit librum Legis, 4. Reg. 23, 2. celebrat Pascha, 23, 2. vulneratur a sagittis, & moritur, 2. Paral. 35, 23, 24. 4. Reg. 23, 29. lugetur, 2. Paral. 35, 24. ei succedit Ioachaz, 4. Reg. 23, 30, 34.

IOSVE pugnauit contra Amalech, Exo. 17, 9, 13. mittitur exploraturus terram Chanaan, Num. 13, 2, eam populo commendat, 14, 6. constituitur loco Moysis dux populi, 17, 18. Deut. 3, 21 † 3, 2, 3, 7, 14. Iosue 1, 1, 6. mittit exploratores, 2, 1. 2. fit Iordanem, 3, 16. erigit duodecim lapides in Galgal, 4, 3, 8. 20. angelus Domini apparuit ei, Iosue 5, 13. benedicit populo, 8, 33. ascendit Iosue ad liberandos Gabaoitas, 10, 7. Sol & Luna steterunt ad imperium Iosue, 10, 12. reuertitur Iosue in Galgal post liberatos Gabaoitas, 10, 43. percutit 31. reges, 12.

accipitur suam portionem in diuisione terrae, 19, 49. moritur, 24, 29. Iudic. 2, 8. commendatur, Eccli. 45, 1.

IRACVNDIA quantum mali pariat, Gen. 4, 5. Tob. 5, 2. Prouer. 22, 16 † 24, 3 † 25, 19 † 27, 19 † 29, 19 † 37, 1 † 39, 22. Eccli. 7, 20. Eccli. 25, 22 † 28, 6, 14 † 30, 26. Math. 5, 22. Luc. 4, 28. Galat. 5, 20. Ephesi. 4, 26. Colossi. 3, 8. Tit. 1, 7. Iob. 1, 19.

IRAE alterius cedendum potius quam repugnandum, Gen. 17, 42. Prouer. 22, 24 † 29, 22. Eccli. 8, 19. Math. 2, 13.

ISAIAH filius Amos, Isaiæ 2,7. vocatur, & mittitur. 6,8. 49,1.

ISMAEL filius Abrahæ ex Agar nascitur, Gen. 16,15. mortuus 3,17.

Ismael filius Nathanæ occidit Obediam, alioquin Iudæos, Ierem. 4,2,3,6.

ISRAEL appellatur, qui ante Iacob dicebatur, quare Iacob.

Israel populus & hereditas Domini, Exod. 3,7. 3,12. 6,7. 19,5. Leuit. 1,30,26. Deut. 4, 10. 7,6. 7,9. 19. 10,15. 1,14. 2,12. 16. 18. 31,9. 3. Reg. 10,1. 11,22. 3. Reg. 7,33. 3. Reg. 8,53. Isaiæ 29,15. 43,1. Ierem. 3,14.

Decem tribus Israel apertæ se a domo David, 3. Reg. 12,3,9,16. secundum verba Abie propheta, 3,29. transferuntur in Assyriam, 4. Reg. 15,29. 17,6. secundum prophetiam, Deut. 4,26. multi ex Israel sequuntur Ieremiam in Ierusalem, 2. Par. 12,13.

Contra decem tribus: vide Samaria.

IVDAEORVM carismorum erant vmbra futurorum, Exod. 13,9. 14. Nu. 15,38. Deut. 26,2. Ezech. 20,10. 1. Cor. 10,1. 2. Cor. 3,13. Hebr. 7,17. 8,5. 9,1,10,23. 10,1.

Iudæorum quædam certæ consuetudines, Gen. 32,3. 1. Iudic. 14,40. Ruth 4,7. 1. Par. 35,25.

Iudas filius Iacob nascitur, Genes. 29,35. nescius concumbit cum filij sui uore Thamar, 38,15. sponder pro fratre suo Benjamin, 43,9. p. additur sceptrum non auferendum de Iuda, donec veniat Messias, 49,10. Deut. 33,7. Iudic. 1,2. 2. Reg. 7,12. 2. Paral. 6,6.

contra Iudam & Ierusalem, vide Ierusalem. Iudas Machabeus eligitur duce fratri suorum, Machab. 2,66. pugnat strenue, 3. * 4. * 5. * 7,23. 2. Machab. 8,1. 10,16. * 11,6. 12. * 13. * 14. * 15. * creditur, 1. Machab. 9,17.

Iudas Icariorum eligitur in Apostolum, Matt. 10,4. inieci padum cum Pharisæis, Luc. 22,4. Prodit Christum, Matth. 26,30,46. Marc. 14,43. Io. 18,3. secundum prophetiam, Palm. 40,10. 54. 14. 108,8. Ioan. 6,70. 12,4. 13,21. * suspendit se, Matt. 27,4. Act. 2,18.

Iudas Galilæus dispersus cum suis, Act. 3,37.

Iudas & Silas cum Paulo & Barnaba Antiochiam mittuntur, Act. 15,22,27.

IVDICABVNT sancti de hoc mundo, 3. Sap. 3,8. 7,1. Matt. 29,28. 1. Cor. 6,1. Iuda 24.

Iudicium perierit semel, Eccli. 11,9. Matt. 7,1. 1. 22,7. Luc. 6,37. 7,33. Io. 7,24. 9,16. Act. 28,4. Ro. 2,1. 14,4. 23. 1. Cor. 4,5. 1. Tim. 5,21. Iac. 4,11.

Iudicium Dei extremum, & quemadmodum Christus in fine mundi iudicaturus sit, 1. Reg. 2,10. & c. vide Dies noui simi.

Iudicium debet precedere deliberatio & cognitio causæ, Gen. 3,21. 12,5. 18,21. Exod. 3,8. 23,2. Deut. 1,16. 17,9. 19,18. Iosue 7,15. 21,3. 3. Iudic. 20,3. 1. Prou. 18,13. Eccli. 21,9.

Dan. 23,5. 2. Machab. 7,7.

Iudicium hominum, vide Opinio.

Iudicium officium, & auctoritas, Exo. 18,23,

21. 21. * 22. * 23. * Ier. 15,21. 24,21. 25,1. 26,1. 27,1. 28,1. 29,1. 30,1. 31,1. 32,1. 33,1. 34,1. 35,1. 36,1. 37,1. 38,1. 39,1. 40,1. 41,1. 42,1. 43,1. 44,1. 45,1. 46,1. 47,1. 48,1. 49,1. 50,1. 51,1. 52,1. 53,1. 54,1. 55,1. 56,1. 57,1. 58,1. 59,1. 60,1. 61,1. 62,1. 63,1. 64,1. 65,1. 66,1. 67,1. 68,1. 69,1. 70,1. 71,1. 72,1. 73,1. 74,1. 75,1. 76,1. 77,1. 78,1. 79,1. 80,1. 81,1. 82,1. 83,1. 84,1. 85,1. 86,1. 87,1. 88,1. 89,1. 90,1. 91,1. 92,1. 93,1. 94,1. 95,1. 96,1. 97,1. 98,1. 99,1. 100,1.

Iudex nomen est iudicis, Ierem. 1,1. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

IVRAE quaterus liceat vel non liceat, & quam rationem dæcentur, Cer. 14,22. 21,24. 22,26. 23,14. 24,1. 25,33. 26,31. 27,31. 28,1. 29,1. 30,1. 31,1. 32,1. 33,1. 34,1. 35,1. 36,1. 37,1. 38,1. 39,1. 40,1. 41,1. 42,1. 43,1. 44,1. 45,1. 46,1. 47,1. 48,1. 49,1. 50,1. 51,1. 52,1. 53,1. 54,1. 55,1. 56,1. 57,1. 58,1. 59,1. 60,1. 61,1. 62,1. 63,1. 64,1. 65,1. 66,1. 67,1. 68,1. 69,1. 70,1. 71,1. 72,1. 73,1. 74,1. 75,1. 76,1. 77,1. 78,1. 79,1. 80,1. 81,1. 82,1. 83,1. 84,1. 85,1. 86,1. 87,1. 88,1. 89,1. 90,1. 91,1. 92,1. 93,1. 94,1. 95,1. 96,1. 97,1. 98,1. 99,1. 100.

IVRAE quaterus liceat vel non liceat, & quam rationem dæcentur, Cer. 14,22. 21,24. 22,26. 23,14. 24,1. 25,33. 26,31. 27,31. 28,1. 29,1. 30,1. 31,1. 32,1. 33,1. 34,1. 35,1. 36,1. 37,1. 38,1. 39,1. 40,1. 41,1. 42,1. 43,1. 44,1. 45,1. 46,1. 47,1. 48,1. 49,1. 50,1. 51,1. 52,1. 53,1. 54,1. 55,1. 56,1. 57,1. 58,1. 59,1. 60,1. 61,1. 62,1. 63,1. 64,1. 65,1. 66,1. 67,1. 68,1. 69,1. 70,1. 71,1. 72,1. 73,1. 74,1. 75,1. 76,1. 77,1. 78,1. 79,1. 80,1. 81,1. 82,1. 83,1. 84,1. 85,1. 86,1. 87,1. 88,1. 89,1. 90,1. 91,1. 92,1. 93,1. 94,1. 95,1. 96,1. 97,1. 98,1. 99,1. 100.

IVRAE quaterus liceat vel non liceat, & quam rationem dæcentur, Cer. 14,22. 21,24. 22,26. 23,14. 24,1. 25,33. 26,31. 27,31. 28,1. 29,1. 30,1. 31,1. 32,1. 33,1. 34,1. 35,1. 36,1. 37,1. 38,1. 39,1. 40,1. 41,1. 42,1. 43,1. 44,1. 45,1. 46,1. 47,1. 48,1. 49,1. 50,1. 51,1. 52,1. 53,1. 54,1. 55,1. 56,1. 57,1. 58,1. 59,1. 60,1. 61,1. 62,1. 63,1. 64,1. 65,1. 66,1. 67,1. 68,1. 69,1. 70,1. 71,1. 72,1. 73,1. 74,1. 75,1. 76,1. 77,1. 78,1. 79,1. 80,1. 81,1. 82,1. 83,1. 84,1. 85,1. 86,1. 87,1. 88,1. 89,1. 90,1. 91,1. 92,1. 93,1. 94,1. 95,1. 96,1. 97,1. 98,1. 99,1. 100.

IVRAE quaterus liceat vel non liceat, & quam rationem dæcentur, Cer. 14,22. 21,24. 22,26. 23,14. 24,1. 25,33. 26,31. 27,31. 28,1. 29,1. 30,1. 31,1. 32,1. 33,1. 34,1. 35,1. 36,1. 37,1. 38,1. 39,1. 40,1. 41,1. 42,1. 43,1. 44,1. 45,1. 46,1. 47,1. 48,1. 49,1. 50,1. 51,1. 52,1. 53,1. 54,1. 55,1. 56,1. 57,1. 58,1. 59,1. 60,1. 61,1. 62,1. 63,1. 64,1. 65,1. 66,1. 67,1. 68,1. 69,1. 70,1. 71,1. 72,1. 73,1. 74,1. 75,1. 76,1. 77,1. 78,1. 79,1. 80,1. 81,1. 82,1. 83,1. 84,1. 85,1. 86,1. 87,1. 88,1. 89,1. 90,1. 91,1. 92,1. 93,1. 94,1. 95,1. 96,1. 97,1. 98,1. 99,1. 100.

IVRAE quaterus liceat vel non liceat, & quam rationem dæcentur, Cer. 14,22. 21,24. 22,26. 23,14. 24,1. 25,33. 26,31. 27,31. 28,1. 29,1. 30,1. 31,1. 32,1. 33,1. 34,1. 35,1. 36,1. 37,1. 38,1. 39,1. 40,1. 41,1. 42,1. 43,1. 44,1. 45,1. 46,1. 47,1. 48,1. 49,1. 50,1. 51,1. 52,1. 53,1. 54,1. 55,1. 56,1. 57,1. 58,1. 59,1. 60,1. 61,1. 62,1. 63,1. 64,1. 65,1. 66,1. 67,1. 68,1. 69,1. 70,1. 71,1. 72,1. 73,1. 74,1. 75,1. 76,1. 77,1. 78,1. 79,1. 80,1. 81,1. 82,1. 83,1. 84,1. 85,1. 86,1. 87,1. 88,1. 89,1. 90,1. 91,1. 92,1. 93,1. 94,1. 95,1. 96,1. 97,1. 98,1. 99,1. 100.

IVRAE quaterus liceat vel non liceat, & quam rationem dæcentur, Cer. 14,22. 21,24. 22,26. 23,14. 24,1. 25,33. 26,31. 27,31. 28,1. 29,1. 30,1. 31,1. 32,1. 33,1. 34,1. 35,1. 36,1. 37,1. 38,1. 39,1. 40,1. 41,1. 42,1. 43,1. 44,1. 45,1. 46,1. 47,1. 48,1. 49,1. 50,1. 51,1. 52,1. 53,1. 54,1. 55,1. 56,1. 57,1. 58,1. 59,1. 60,1. 61,1. 62,1. 63,1. 64,1. 65,1. 66,1. 67,1. 68,1. 69,1. 70,1. 71,1. 72,1. 73,1. 74,1. 75,1. 76,1. 77,1. 78,1. 79,1. 80,1. 81,1. 82,1. 83,1. 84,1. 85,1. 86,1. 87,1. 88,1. 89,1. 90,1. 91,1. 92,1. 93,1. 94,1. 95,1. 96,1. 97,1. 98,1. 99,1. 100.

IVRAE quaterus liceat vel non liceat, & quam rationem dæcentur, Cer. 14,22. 21,24. 22,26. 23,14. 24,1. 25,33. 26,31. 27,31. 28,1. 29,1. 30,1. 31,1. 32,1. 33,1. 34,1. 35,1. 36,1. 37,1. 38,1. 39,1. 40,1. 41,1. 42,1. 43,1. 44,1. 45,1. 46,1. 47,1. 48,1. 49,1. 50,1. 51,1. 52,1. 53,1. 54,1. 55,1. 56,1. 57,1. 58,1. 59,1. 60,1. 61,1. 62,1. 63,1. 64,1. 65,1. 66,1. 67,1. 68,1. 69,1. 70,1. 71,1. 72,1. 73,1. 74,1. 75,1. 76,1. 77,1. 78,1. 79,1. 80,1. 81,1. 82,1. 83,1. 84,1. 85,1. 86,1. 87,1. 88,1. 89,1. 90,1. 91,1. 92,1. 93,1. 94,1. 95,1. 96,1. 97,1. 98,1. 99,1. 100.

IVRAE quaterus liceat vel non liceat, & quam rationem dæcentur, Cer. 14,22. 21,24. 22,26. 23,14. 24,1. 25,33. 26,31. 27,31. 28,1. 29,1. 30,1. 31,1. 32,1. 33,1. 34,1. 35,1. 36,1. 37,1. 38,1. 39,1. 40,1. 41,1. 42,1. 43,1. 44,1. 45,1. 46,1. 47,1. 48,1. 49,1. 50,1. 51,1. 52,1. 53,1. 54,1. 55,1. 56,1. 57,1. 58,1. 59,1. 60,1. 61,1. 62,1. 63,1. 64,1. 65,1. 66,1. 67,1. 68,1. 69,1. 70,1. 71,1. 72,1. 73,1. 74,1. 75,1. 76,1. 77,1. 78,1. 79,1. 80,1. 81,1. 82,1. 83,1. 84,1. 85,1. 86,1. 87,1. 88,1. 89,1. 90,1. 91,1. 92,1. 93,1. 94,1. 95,1. 96,1. 97,1. 98,1. 99,1. 100.

IVRAE quaterus liceat vel non liceat, & quam rationem dæcentur, Cer. 14,22. 21,24. 22,26. 23,14. 24,1. 25,33. 26,31. 27,31. 28,1. 29,1. 30,1. 31,1. 32,1. 33,1. 34,1. 35,1. 36,1. 37,1. 38,1. 39,1. 40,1. 41,1. 42,1. 43,1. 44,1. 45,1. 46,1. 47,1. 48,1. 49,1. 50,1. 51,1. 52,1. 53,1. 54,1. 55,1. 56,1. 57,1. 58,1. 59,1. 60,1. 61,1. 62,1. 63,1. 64,1. 65,1. 66,1. 67,1. 68,1. 69,1. 70,1. 71,1. 72,1. 73,1. 74,1. 75,1. 76,1. 77,1. 78,1. 79,1. 80,1. 81,1. 82,1. 83,1. 84,1. 85,1. 86,1. 87,1. 88,1. 89,1. 90,1. 91,1. 92,1. 93,1. 94,1. 95,1. 96,1. 97,1. 98,1. 99,1. 100.

IVRAE quaterus liceat vel non liceat, & quam rationem dæcentur, Cer. 14,22. 21,24. 22,26. 23,14. 24,1. 25,33. 26,31. 27,31. 28,1. 29,1. 30,1. 31,1. 32,1. 33,1. 34,1. 35,1. 36,1. 37,1. 38,1. 39,1. 40,1. 41,1. 42,1. 43,1. 44,1. 45,1. 46,1. 47,1. 48,1. 49,1. 50,1. 51,1. 52,1. 53,1. 54,1. 55,1. 56,1. 57,1. 58,1. 59,1. 60,1. 61,1. 62,1. 63,1. 64,1. 65,1. 66,1. 67,1. 68,1. 69,1. 70,1. 71,1. 72,1. 73,1. 74,1. 75,1. 76,1. 77,1. 78,1. 79,1. 80,1. 81,1. 82,1. 83,1. 84,1. 85,1. 86,1. 87,1. 88,1. 89,1. 90,1. 91,1. 92,1. 93,1. 94,1. 95,1. 96,1. 97,1. 98,1. 99,1. 100.

IVRAE quaterus liceat vel non liceat, & quam rationem dæcentur, Cer. 14,22. 21,24. 22,26. 23,14. 24,1. 25,33. 26,31. 27,31. 28,1. 29,1. 30,1. 31,1. 32,1. 33,1. 34,1. 35,1. 36,1. 37,1. 38,1. 39,1. 40,1. 41,1. 42,1. 43,1. 44,1. 45,1. 46,1. 47,1. 48,1. 49,1. 50,1. 51,1. 52,1. 53,1. 54,1. 55,1. 56,1. 57,1. 58,1. 59,1. 60,1. 61,1. 62,1. 63,1. 64,1. 65,1. 66,1. 67,1. 68,1. 69,1. 70,1. 71,1. 72,1. 73,1. 74,1. 75,1. 76,1. 77,1. 78,1. 79,1. 80,1. 81,1. 82,1. 83,1. 84,1. 85,1. 86,1. 87,1. 88,1. 89,1. 90,1. 91,1. 92,1. 93,1. 94,1. 95,1. 96,1. 97,1. 98,1. 99,1. 100.

IVRAE quaterus liceat vel non liceat, & quam rationem dæcentur, Cer. 14,22. 21,24. 22,26. 23,14. 24,1. 25,33. 26,31. 27,31. 28,1. 29,1. 30,1. 31,1. 32,1. 33,1. 34,1. 35,1. 36,1. 37,1. 38,1. 39,1. 40,1. 41,1. 42,1. 43,1. 44,1. 45,1. 46,1. 47,1. 48,1. 49,1. 50,1. 51,1. 52,1. 53,1. 54,1. 55,1. 56,1. 57,1. 58,1. 59,1. 60,1. 61,1. 62,1. 63,1. 64,1. 65,1. 66,1. 67,1. 68,1. 69,1. 70,1. 71,1. 72,1. 73,1. 74,1. 75,1. 76,1. 77,1. 78,1. 79,1. 80,1. 81,1. 82,1. 83,1. 84,1. 85,1. 86,1. 87,1. 88,1. 89,1. 90,1. 91,1. 92,1. 93,1. 94,1. 95,1. 96,1. 97,1. 98,1. 99,1. 100.

IVRAE quaterus liceat vel non liceat, & quam rationem dæcentur, Cer. 14,22. 21,24. 22,26. 23,14. 24,1. 25,33. 26,31. 27,31. 28,1. 29,1. 30,1. 31,1. 32,1. 33,1. 34,1. 35,1. 36,1. 37,1. 38,1. 39,1. 40,1. 41,1. 42,1. 43,1. 44,1. 45,1. 46,1. 47,1. 48,1. 49,1. 50,1. 51,1. 52,1. 53,1. 54,1. 55,1. 56,1. 57,1. 58,1. 59,1. 60,1. 61,1. 62,1. 63,1. 64,1. 65,1. 66,1. 67,1. 68,1. 69,1. 70,1. 71,1. 72,1. 73,1. 74,1. 75,1. 76,1. 77,1. 78,1. 79,1. 80,1. 81,1. 82,1. 83,1. 84,1. 85,1. 86,1. 87,1. 88,1. 89,1. 90,1. 91,1. 92,1. 93,1. 94,1. 95,1. 96,1. 97,1. 98,1. 99,1. 100.

IVRAE quaterus liceat vel non liceat, & quam rationem dæcentur, Cer. 14,22. 21,24. 22,26. 23,14. 24,1. 25,33. 26,31. 27,31. 28,1. 29,1. 30,1. 31,1. 32,1. 33,1. 34,1. 35,1. 36,1. 37,1. 38,1. 39,1. 40,1. 41,1. 42,1. 43,1. 44,1. 45,1. 46,1. 47,1. 48,1. 49,1. 50,1. 51,1. 52,1. 53,1. 54,1. 55,1. 56,1. 57,1. 58,1. 59,1. 60,1. 61,1. 62,1. 63,1. 64,1. 65,1. 66,1. 67,1. 68,1. 69,1. 70,1. 71,1. 72,1. 73,1. 74,1. 75,1. 76,1. 77,1. 78,1. 79,1. 80,1. 81,1. 82,1. 83,1. 84,1. 85,1. 86,1. 87,1. 88,1. 89,1. 90,1. 91,1. 92,1. 93,1. 94,1. 95,1. 96,1. 97,1. 98,1. 99,1. 100.

IVRAE quaterus liceat vel non liceat, & quam rationem dæcentur, Cer. 14,22. 21,24. 22,26. 23,14. 24,1. 25,33. 26,31. 27,31. 28,1. 29,1. 30,1. 31,1. 32,1. 33,1. 34,1. 35,1. 36,1. 37,1. 38,1. 39,1. 40,1. 41,1. 42,1. 43,1. 44,1. 45,1. 46,1. 47,1. 48,1. 49,1. 50,1. 51,1. 52,1. 53,1. 54,1. 55,1. 56,1. 57,1. 58,1. 59,1. 60,1. 61,1. 62,1. 63,1. 64,1. 65,1. 66,1. 67,1. 68,1. 69,1. 70,1. 71,1. 72,1. 73,1. 74,1. 75,1. 76,1. 77,1. 78,1. 79,1. 80,1. 81,1. 82,1. 83,1. 84,1. 85,1. 86,1. 87,1. 88,1. 89,1. 90,1. 91,1. 92,1. 93,1. 94,1. 95,1. 96,1. 97,1. 98,1. 99,1. 100.

IVRAE quaterus liceat vel non liceat, & quam rationem dæcentur, Cer. 14,22. 21,24. 22,26. 23,14. 24,1. 25,33. 26,31. 27,31. 28,1. 29,1. 30,1. 31,1. 32,1. 33,1. 34,1. 35,1. 36,1. 37,1. 38,1. 39,1. 40,1. 41,1. 42,1. 43,1. 44,1. 45,1. 46,1. 47,1. 48,1. 49,1. 50,1. 51,1. 52,1. 53,1. 54,1. 55,1. 56,1. 57,1. 58,1. 59,1. 60,1. 61,1. 62,1. 63,1. 64,1. 65,1. 66,1. 67,1. 68,1. 69,1. 70,1. 71,1. 72,1. 73,1. 74,1. 75,1. 76,1. 77,1. 78,1. 79,1. 80,1. 81,1. 82,1. 83,1. 84,1. 85,1. 86,1. 87,1. 88,1. 89,1. 90,1. 91,1. 92,1. 93,1. 94,1. 95,1. 96,1. 97,1. 98,1. 99,1. 100.

IVRAE quaterus liceat vel non liceat, & quam rationem dæcentur, Cer. 14,22. 21,24. 22,26. 23,14. 24,1. 25,33. 26,31. 27,31. 28,1. 29,1. 30,1. 31,1. 32,1. 33,1. 34,1. 35,1. 36,1. 37,1. 38,1. 39,1. 40,1. 41,1. 42,1. 43,1. 44,1. 45,1. 46,1. 47,1. 48,1. 49,1. 50,1. 51,1. 52,1. 53,1. 54,1. 55,1. 56,1. 57,1. 58,1. 59,1. 60,1. 61,1. 62,1. 63,1. 64,1. 65,1. 66,1. 67,1. 68,1. 69,1. 70,1. 71,

2. Sap. 1. 12. Eccli. 5. 16 † 25. 12 † 28. 1. Cor. 15. 33. 1. Pet. 2. 1. Iac. 1. 19 † 35. 8 † 4. 11. uide De-
tractio.
Lingua discretè moderanda, Prou. 10. 19 † 12. 14 † 13. 2. 3 † 17. 27 † 18. 21 † 21. 23. 11. 14. 1. 20. 5 † 22. 33 † 23. 17. Mat. 12. 36. Luc. 6. 45. Iac. 1. 19 † 3. 2. 1. Pet. 3. 10. uide Loquenda.
LOBNA occupatur, Ios. 6. 19. deficit a Iuda.
Reg. 8. 12. oppugnatur ab Assyrijs, 19. 8.
LONGANIMITAS, vide Patientia.
LOQVENDA sunt uera, honesta, & quæ au-
dientibus prodesse queant, Exo. 22. 28. Pla. 1. 4. Prou. 13. 2 † 24. 26 † 25. 11 † 29. 20. Eccli. 5. 2. Ec-
cli 7. 17. Mat. 5. 37 † 21. 6. Eph. 4. 29 † 5. 3. Co-
lof. 3. 8. 1. Pet. 3. 10.
Loquendi tempus & opportunitas, Prou. 15. 23 † 25. 11. Eccli. 8. 5. Eccli. 12. 8 † 20. 6 † 32. 9.
† 33. 4. quomodo loquendum, Iob 6. 19. Prou. 15. 4 † 16. 20. 22 † 29. 12. Eccli. 4. 34 † 5. 16 † 6. 5. Colo. 4. 6.
LOTH liberatur ab incendio Sodomorum, Genes. 19. 15. 17. 2. Pet. 2. 7. uxor eius mutatur in
statuam salis, Gen. 19. 26. Sap. 10. 7. Luc. 17. 32.
concubit cū duabus filiabus suis, Gen. 19. 31. 35.
LOTIO pedum, Gen. 18. 4 † 19. 2 † 24. 32 †
43. 24. Ios. 23. 4. 14. 2. Timoth. 5. 10.
LVCAS medicus, Col. 4. 14. manet cum Pau-
lo, 2. ad Tim. 4. 11.
LVCIFER cecidit ex celo, Isa. 14. 12.
LVX est Christus, Isa. 9. 2 † 42. 6 † 60. 1. 29.
† 49. 9. Ios. 1. 5 † 8. 12 † 9. 5 † 23. 35. 49. 1. Io. 1. 5 † 3. 8.
Lux sunt Christiani, Prou. 4. 18. Isa. 62. 1. Mat. 5. 15. Rom. 2. 19. Philip. 3. 15.
LYDIA purpuraria credit in Christum, Act. 16. 14.
LYSIAS dux exercitus Antiochi, 1. Mach. 3. 32. pactum init cum Iudis, 6. 33. capitur & Iu-
su Demetrii occiditur, 7. 2.

M

MAACHA filia Tholmai regis in Gessur, mater Absalonis, 2. Reg. 3. 3.
MAACHA filia Absalonis, mater Abiam re-
gis Iuda, 3. Reg. 15. 2.
appellatur Michaiha, 2. Par. 13. 2.
MACEDONIA mittit elemosynas paupe-
ribus Ierosolymitanis, Ro. 15. 26. 2. Cor. 8. 4.
Paulus vocatur in Macedoniam, Act. 16. 9.
MADIAN filius Abraham, Gen. 25. 2. Deus
præcipit vix cadantur Madianitæ, Nu. 25. 16. Ma-
dianitæ vadunt cum suo rege, 31. 7.
opprimant Israelitæ, Iudic. 6. 2. irrumpit in
eo, Gedeo. 7. 8.
MAGDALENA, vide Maria.
MAGI Pharaonis virgas suas vertunt in co-
lubros, Exod. 7. 12.
Magi primæ Georum Christum adorant
Matth. 2. 11.
Magia, vide Incantationes.

MALAEFL nascitur, Gen. 5. 12.
MALCHO pater P. trus auriculæ, Io. 18. 10.
MAL DICTIO, & benedictio, Gme. 3. 14.
† 7. 8. 21 † 9. 25 † 24. 41 † 27. 28 † 48. 15. 20 †
49. 7. Nu. 5. 1. Deut. 11. 26 † 17. 15. Ios. 8. 34. Iu-
dic. 9. 20. 1. Reg. 17. 43. 2. Reg. 2. 1. † 26. 7. 4. Reg.
2. 14. 2. Esd. 5. 1. 3. Prou. 26. 2. Ierem. 29. 22 † 49.
23. Zach. 8. 13.
Maleficia, vide Incantationes.
MALVM dicen. bonum, punietur, Isa. 5. 20.
Malach. 2. 17. Prou. 24. 24.
Malum declinandum, & bonum faciendum,
Prouerb. 3. 7. Isa. 1. 16. Ezech. 18. 21.
Malorum consortium vitandus, Psal. 1. 1. †
25. 4. Prou. 1. 10 † 14. 7 † 24. 21 † 29. 24. Eccli. 8.
18 † 13. 1. Cor. 6. 14. 2. Ioan. 10. Apoc. 18. 4.
Malum non est reddendum pro malo, Prou.
20. 22 † 24. 29. Rom. 12. 14. 17. 2. Cor. 4. 12. 1.
Theff. 5. 15. 1. Pet. 3. 9.
Malum pœnæ est a Deo, Deut. 32. 23. 3. Reg. 9.
9 † 21. 29. Isa. 45. 7. Ierem. 11. 2 † 32. 42. Baruch
2. 2. Amos 3. 6. Ios. 3. 10. Michæ 2. 12 † 23. 3.
Malum culpæ summè auctus Deus, tantū
abest ut eum auctore habeat, Exod. 23. 7. 2. Par.
19. 7. Iudith 5. 2. Iob 34. 10. Psal. 5. 7 † 44. 8.
Prou. 15. 8. 9. Sap. 14. 9. Eccli. 15. 21. Osee 1. 9.
Rom. 9. 24. 2. Cor. 6. 15. Iac. 1. 13.
Malos retores & prapostos permittit Deus
ob peccata populi, 3. Reg. 12. 14. Iob 5. 4. 30. 1. Ia.
29. 20. Ezech. 14. 9. Osee 23. 11. 2. Theff. 2. 21.
iubetq. obedientiis illis præstare, Matt. 23. 3.
Malorum etiam ministrorum opera vitant
Deus, Matt. 7. 23. Mat. 9. 38. Luc. 9. 49.
MANAHEM rex Israel, 4. Reg. 15. 14.
MANASSES primogenitus Ioseph nascitur
Gen. 41. 51 † 48. 14.
Manasses impius, filius pii Ezechie rex Iuda,
4. Reg. 23. 1. 6. 2. Par. 33. 31 † 33. 1. Ier. 15. 4. du-
citur unctus in Babylonem, & per poenitentiam
conuerteretur ad Dominum, & exaudiret recuperat
regnum, 2. Par. 33. 11. 13. relinquere post se
Amon, 4. Reg. 21. 18. Matt. 6. 10. appellatur Heri,
Luc. 3. 28.
MANENDVM est nobis in Christo Io. 15. 4.
Rom. 8. 1. 2. Cor. 4. 13 † 12. 13. Colo. 2. 6. 10.
2. 6. 28 † 3. 14 † 4. 13.
MANNA, Exo. 16. 1. Nu. 11. 7. Deut. 8. 3. 106.
5. 17. Psal. 77. 24. Sap. 16. 20. Ioan. 6. 31.
MANSVETUDO, Ios. 7. 19. 2. Reg. 25. 2. 2.
Reg. 16. 10. Prou. 15. 1. Eccli. 10. 19. Mat. 5. 4 † 23.
29. Galat. 5. 22 † 6. 1. Ephes. 4. 2. Colo. 3. 12. 2.
Timot. 2. 25. Tit. 3. 2.
MARDOCHAEVS defensor & tutor Esther
captiuus abductus in Babylonem, Esther 2. 5. 7.
2. rege summo honore affectus, 6. 10. tenetur
de capte uitate in Ierusal. 1. Esd. 2. 2. 2. Esd. 7. 7.
MARE circa ur. Gen. 29. concluditur suis re-
tinis. 2. 9. Iob 26. 10 † 28. 16. Prou. 8. 19. Ierem.
13. 2. cedit filius Israel. Exod. 14. 21. sedatur uer-
bis Christi, Matt. 5. 26.
MARIA soror Aaron laudat Dominum,
Erad.

3,6 † 14,2,7,15-1. Efil.9,2.2-E 1,1,23 c 1 ac.
2,17. Job.4,13 † 6,17 † 7,15,16 † 8,9 P 104 18

22 f 19, 24 Eccl. 1:5, 2. Jer. 3:1, Matt. 5:18 f 19,
1:7 f 8:1, 24, 33 Mar. 6:12 f 10:2, 6:7 f 8:9 f 12:
10. * Luc. 3:5 f 19 f 15, 18 f 20, 34 f 10:2 f 2:
Rom. 5:2, 3:1. Cor. 7 * Eph. 5:3 f 1, 3:2 1. Tim. 3:2
f 5:9. Heb. 3:1, 4:1. Pet. 3:1.

Matrimoniu indif. dubile, Gen. 2, 24. Mat. 5,
32. 19, 7. Mar. 10, 1. Luc. 16, 18. 1. Cor. 7, 10.

Matrimonium ipiritale, quere Connubiu n.
Matrimonium cuius rei la. ramentum E. he
9. 32. confert gratiam & sanctificationem, r.
Theff. 4. 4.

9.9 † 10.3. appellatur Levi filius Alphæ, Mar.
2. 14. Lucæ 5. 27.

MATTHANIA pateruus Iobachim constitui.
tur rex Iuda. 4. Reg. 24. 17. appellatur Zedechias.

MASTHATHIAS Sacerdos ostendit studium pro tuenda religione, 1. Machab. 2. 24. pugnat strenue, 3. 41. monet suos ad observationem legis De, 3. 49. 64.

MEDI occupant regnum Babylonie, Daniel 5, 31.

MELCHISEDECH sacerdos, & rex Salem
Gen. 14, 18. Psal. 109, 4. Heb. 7, 1.

MENDACIVM, Gen. 3, 4 † 37, 19 † 39, 17.
Leu. 19, 11. 2. Reg. 1, 2, 7. 4. Reg. 5, 25. Prou 6, 19

n † 12, 22. Sap. 2, 21. Eccl. 7, 23 † 20, 26, 28 † 25, 4
o Ofec 4, 2. Ioan. 8, 44. Act 5, 4, 8. Ephes. 4, 25. Col.
n 3, 9. vide Testimonium.

MENE LAVS proditor patrię vsurpat libi
sumum Sacerdotium, 1. Mach. 4, 24. extremo

8. MENSURA qua mensi fuerimus remetiatur
nobis. Exo. 21. 2. 1. Iudic. 1. 7. 1. Reg. 15. 21. 2. Reg.

6, 22, 25. Psal. 17, 21. Prou. 22, 23. Isa. 33, 17. 65, 6
ru 66, 4. Iere. 50, 15, 29† 54, 49. Ezech. 16, 59. Joel 2

7. Matt. 7, 2. Mar. 4, 24. Luc. 6, 38.
Mensura & pondera debent esse iusta, Levit.

Amos 8,5. Prouer-16,11 † 20,10.
MEBARI Elias. Leut. Num. 1,17.

MERITUM debetur operibus. Gen. 4.7 † 16
Meritarium officium, 3.33 † 4.41
MERCE debetur operibus. Gen. 4.7 † 16

9. 1. psal. 118, 111. Prov. 11, 18. Sap. 5, 16 † 10. 17
14. Eccli. 2, 8 † 11, 24 † 18, 22 † 36, 18 † 31, 30, 31

8. 1fa. 3, 10. 1ere. 31, 16 Matt. 5, 12 † 6, 1 † 10, 41, 32
† 20, 8. Mat. 9, 41. Luc. 6, 35 † 10, 7 10. 41, 9, Ro

4.4.1. Cor 3, 8.1. Tim, 3, 8. Apoc. 22, 13.
MERITA operum, Eccl. 9, 11. 16, 15. 134
8. wide Opera.

MEROB filia Saulis, i. Reg. i 4. 49. promitti
6 cur Dauidi in uxorem, i 8. 17

MESSIAS, idest Christus, & verus vinctus
est Dominus noster Iesus, lo. 1, 4 † 4. 25 † 7. 41.

MICHA paracathedolomatris (sug., Im.

ii. dic 47,5. concludit Leuita. n. 17,7. 10. idolum & c.

---

ephod auferuntur, similiter & Sacerdos abducitur, 18, 13, 13, 20.

Micha filius Miphiboseph, Reg. 9, 11.

MICHAELAS prophetat contra in pseudo prophetas, Reg. 22, 13, 15, 23. Par. 18, 14.

MICHAEL pugnauit cum diabolo, Dan. 10, 13. Iud. 9. Apoc. 12, 7.

MICHIOL siue Michal filia Saulis datur Dauidi in uxorem, 1. Regum 18, 27. iuxta promissionem regis, 17, 25. conseruat Dauid uirum, demittens eum per fenestram, 19, 18. subducitur ei, & datur Phalti, siue Phaltiel, 15, 44. redditur ei, 2. Reg. 3, 14. 15. dendet ipsum saltantem coram Domino, 6, 16.

MILITARE, uide Bellum.

MINISTROSVM etiam malorum opera dignatur uti Dei bonitas, Matt. 7, 12. Mar. 9, 38.

MIPHILOSETH filius Ionathas, 2. Reg. 4, 4. inuenit gratiam coram Dauid, 9, 7. parci ei Dauid, 21, 7. appellat Meribbaal, 1. Par. 9, 40.

Miphiboseph filius Saulis suspenditur, 2. Reg. 21, 8.

MIRACVLA operatur Deus per Sanctos & eorum reliquias, uide Sancti & Reliquiae.

MISERICORDIA: uide Bonitas Dei etiam Charitas.

Misericordia opera proximo exhibenda, 1. Reg. 16, 6. 2. Par. 29, 15. Pal. 11, 59. Prou. 24, 21. 32, 19, 25, 27. Eccl. 4, 3, 29, 15, 18. 12, 58. 7. Ofce 6, 11. Mich. 6, 8. Luc. 7, 9. Math. 5, 7, 9. 13, 10, 41, 18, 33, 41. Matt. 9, 40. Luc. 6, 35, 37. Rom. 12, 13. Galat. 6, 12. Col. 3, 12. 1. Tim. 5, 10. quare Ekemofyna.

MISSAE sacrificium olim praedictum & praenuntiatum, 1. Reg. 26, 9, 10, 11, 12. Pal. 32, 5, 109, 4. 1. Saie 2, 3, 19, 15, 20, 7, 56, 7, 61, 6, 66, 19, 20, 11. Jerem. 31, 31, 33, 16, 7, 18. Dan. 12, 21. Amos 9, 21. Malach. 1, 10, 11.

Missa sacrificium per varias figuras ueteris Testamenti significatur, Gen. 14, 18, 16, 6, 22, 13. Exo. 12, 5, 24, 25, 30, 29, 15. Leu. 2, 2, 13, 3, 22, 4, 23, 5, 7, 12, 6, 15, 19, 8, 14, 4, 16, 3, 19, 21. Num. 15, 14, 18, 17. 1. Reg. 21, 4. 3. Reg. 19, 6. 4. Reg. 4, 41. Dan. 8, 12. appellaturque iuge sacrificium, Dan. 11, 31, 32, 11. nec interibit offerens sacrificium, 1. Pet. 3, 18, 21.

Missa sacrificium a Christo institutum, Luc. 22, 19.

eius discipulis uisitata, Act. 13, 2.

Missa sacrificij mentionem facit Paulus, 1. Cor. 10, 16, 11, 23.

MOAB filius Loth & filix eius natu maior, Gen. 19, 37. contra Moabitas pugnare, Israel a Deo prohibetur, Deut. 2, 8. factus est Moab seruus Lauid sub tributis, 2. Reg. 8, 3. deficiunt Moabites ab Israeli, 4. Reg. 1, 17, 35. irruunt lastruculi de Moab in terram Israel, 13, 20. non admittentur in ecclesiam, Deut. 23, 3. 2. Ed. 13, 1. contra Moab prophetatur, Num. 21, 29, 24,

17. Pal. 59, 10, 107, 10, 16, 76, 75, 10. 1. Cor. 4, 2. Ezech. 25, 8. Amos 2, 1. Soph. 2, 8.

MOLOCH idolum, Leuit. 18, 21, 20, 2. appellatur Melchom, 1. Paralip. 20, 2. Jerem. 49, 1. Amos 1, 15. Soph. 1, 5. de Moloch uide item 3. Reg. 11, 5, 7, 4. Reg. 23, 10.

MORS, uide Aggravatio.

MORS est poena peccati, Gen. 2, 17, 3, 19. Rom. 5, 12, 17, 6, 23. 1. Cor. 15, 21. Eph. 2, 2. Coloss. 2, 13, 2. Timot. 5, 6. Iacobi 1, 12.

Mors, & certus dies mortis ut homini constitutus est, Deut. 31, 14. 1. Job 16, 10. 1. Job 14, 5. Ps. 88, 49. Eccl. 3, 2, 8, 9, 5. Eccl. 1, 7, 3, 41, 1. 10, 7, 30, 8, 20. Rom. 5, 12, 6, 23. Heb. 9, 27. Mortis hora incertissima, Eccl. 9, 11. Mar. 24, 43. Luc. 12, 40. 1. Thess. 5, 2. 1. Thess. 1, 2. Iacobi 4, 13.

Mors corporis iustus est quasi somnus quies, & dormitio, Deut. 31, 16, 2. Reg. 7, 12. 3. Reg. 2, 10, 21, 2, 14, 3, 14, 2, 5. Sap. 3, 3. Math. 9, 24. 1. Io. 1, 11. Act. 7, 60, 13, 36, 2. 1. Cor. 11, 29. 1. Thess. 4, 13.

Mortem nostram sua morte deuicit Christus, 11, 25, 8. Ofce 13, 14. Rom. 6, 9. 1. Cor. 15, 54. 1. Timot. 1, 10. Heb. 2, 14. Apoc. 21, 4.

Mortem qui sibi intulerint, Iudic. 9, 54, 16, 29. 1. Reg. 31, 4, 2. Reg. 17, 23. 3. Reg. 16, 18. 2. Mach. 10, 23, 14, 4. 2. Mach. 17, 5. Act. 1, 18.

Mortuos locare quatenus permittatur, aue prohibeatur, Leu. 19, 29. Deut. 14, 1, 34, 8. 2. Reg. 12, 1, 3, 32, 10, 2, 12, 16, 14, 2, 19, 2, 21, 10, 13. Eccl. 22, 10, 38, 16. 1. Mach. 9, 20, 2, 12, 5, 13, 26. Matt. 9, 3. Luc. 7, 13. 10, 13, 3. Act. 8, 2, 9, 39. Thess. 4, 13.

Mortui ad uitam reuocant, 3. Reg. 17, 10, 4. Reg. 4, 33, 13, 21. Matt. 9, 25, 7, 27, 52. Mar. 5, 41. Luc. 7, 13, 8, 54. 10, 1, 43. Act. 9, 40, 30, 10.

Mortuorum sepultura: uide Sepeliendi mortui.

Mortuorum suffragia: uide Purgatorium.

MOYSES nascitur ex Leui, Exo. 1, 1, 6, 30. Act. 7, 30. percussit Aegyptium, & fugit in Madian, Exod. 2, 12, 15. accipit Siphorian Madianiten uxorem, Exo. 2, 21.

mittitur ad Pharaonem in Aegyptum, 3, 10. 7, 1, 6, 11, 7, 18. 19. 10. reuertitur cum uxore & liberis in Aegyptum, 4, 20. orat pro Pharaone, 8, 12. 3. Ofce 28, 33, 10, 17.

orat pro populo, 14, 25, 17, 41, 2, 32, 21, 13, 31. Num. 11, 2, 14, 13, 27, 21, 7. Deut. 9, 1, 8, 26. accipit primo tabulas, Exo. 31, 18. has confringit videns populi idololatriam, Exod. 31, 19.

accipit nerum nouas, 34, 28.

in faciem eius intueni non poterat populus Israeliticus, 34, 30. 2. Cor. 3, 7.

mittit exploratores in terram Chanaan. Num. 13, 2. prolat se a Deo esse missum, Num. 16, 28, 31. uidet terram promissionis & mortui, 10, 12, 27, 12. Deut. 34, 1, 5. apparet in transfiguratione Christi, Math. 17, 3. Luc. 9, 30. commendatur, Eccl. 45, 1.

diabolus alteratur cum angelo Michaelis de Moyfi corpore, Iud. 6, 9.

Oblationum conuiuia cum gaudio celebrabatur, Gen. 31, 46. Exod. 18, 12. Num. 25, 2. Deut. 12, 17. 2. Reg. 1, 4. 1. Reg. 12, 16. 5. 2. Reg. 25, 12. 3. Reg. 1, 9. 1. Paral. 29, 21. Oblationes impiorum, Gen. 43, 1. Reg. 15, 21. Psal. 39, 7. 49, 2. 50, 18. Proverb. 15, 8. 21, 2. 27. Eccli. 35, 15. 1. Sa. 1, 10. 4, 23. 7. 61, 8. 66, 3. Iere. 6, 20. 7, 20. 14, 12. Olee 5, 6. 8, 13. 9, 4. Amos 5, 22. Mich. 6, 7. Malach. 1, 7, 13. Matth. 9, 13. 12, 7. Mar. 12, 13. Heb. 10, 5.

OCCIDERE: vide Homicidium.

OCHOZIAS filius Ioram rex Iuda. 4. Reg. 8, 14. fugit in Magdedo a facie Iehu, & cæditur, 9, 27.

haber sibi successorem Ioram regem, 1. Para. 3, 21.

OCVLVS simplex & rectus, Eccli. 55, 11. Matt. 6, 22. Luc. 11, 14.

Oculus nequam, Gen. 6, 3. Prouer. 6, 13. Eccle. 4, 8. Eccli. 14, 8. 3. 1. Reg. 14, 22. Marc. 7, 22. Luc. 11, 34. 1. Io. 2, 16.

Oculorum custodia quantopere sit necessaria ad uitandum peccata, Genes. 3, 6. 2. 34, 2. 38, 2. 39, 7. 2. Reg. 18, 2. 1. 3. Prou. 23, 26, 33. Eccle. 9, 5, 7, 8, 9, 10. 2. 25, 28. 2. 41, 25. 42, 12. Iudith 10, 17, 18. 2. 12, 16. Dan. 13, 8. Mat. 5, 28. 2. Pet. 2, 14.

Oculus mentis vel intellectus. Nu. 24, 1. Deut. 29, 4. 1. Sa. 6, 9. Luc. 24, 29. Act. 26, 18. Eph. 1, 18.

ODIUM: vide Inuidia.

Odio habenda Italia, psal. 56, 10. 138, 21. Amos 5, 15. 6, 8. Rom. 12, 9.

OFFERRE pro defunctis, 2. Mach. 12, 13.

OFFICIUM subditorum: vide infra Subditorum.

OG rex Basan cæditur, Num. 21, 33. Deut. 3, 1. 39, 7. 32, 4. psal. 135, 20.

ONESIPHORO optat Paulus misericordiam, 2. Tim. 1, 16.

ONIAS summus sacerdos offert pro Heliodoro, 2. Machab. 3, 32. cæditur, 4, 34.

OPERVM merita, & retributio seu merces, Psal. 118, 112. Prou. 21, 18. Eccli. 36, 18. 1. Sa. 3, 10. Matt. 5, 12. 10, 42. 16, 27. 25, 34. Ro. 2, 6. 1. Corint. 15, 28. 2. Cor. 5, 10. 2. Tim. 4, 8. Hebr. 6, 10. 1. 10, 35. 11, 26. Iac. 2, 24. Apoc. 20, 7, 8. 22, 12.

Opera mala Deo displicent, & penam merentur, Gen. 3, 12. 4, 7. 6, 15. 6, 7. 7, 4. 9, 6. 1. 21, 4. 2. 17, 14. 18, 20. 19, 12. 24, 26. 20, 3. 42, 21. 44, 16. Exod. 3, 9. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 14. 20. 21. 22. 31, 13. 32, 9. 27, 28, 33. Leu. 10, 12. deinceps per omnes sacre Scripturæ libros.

Opera bona Deo grati sunt, & præmium merentur, Gen. 4, 7. 5, 24. 6, 8, 9. 8, 20, 22. 10, 2. 12, 16. 1. 26, 45. 29, 32. Exod. 1, 20. 2. 23, 12, 15. Leuit. 11, 43, 44, 45. & sic deinceps per totam Scripturam.

Operari bene propter mercedem & retributionem licitum est, psal. 118, 112. Matt. 5, 12. 2. Timoth. 4, 8. Hebr. 11, 26.

non in qualibet opere homo peccat, 2. Pet.

1, 10. 1. Ioan. 3, 6, 9. 5, 28.

Operum bonorum commemoratio. 4. Reg.

20, 3. Iob 6, 2. 3. pl. 17, 2. 12, 25. 13, 1. 14. 38, 9.

Opera bona quæ sint vide Bona opera.

Opera nobis proximo exhibita tamquam sibi facta reputat Deus, siue bona sint, siue mala, 1. Sa. 37, 2. Iere. 15, 9. Zachar. 2, 8. Matth. 23, 40. Act. 9, 5. 1. Cor. 8, 12.

OPINIONES & cogitationes hominum frequenter sunt erroneæ, Leuit. 10, 1. Num. 25, 39. Deut. 12, 8. 2. 29, 19. 1. Reg. 15, 9. 2. Reg. 6, 6. Proverb. 12, 15. 14, 12. 23, 2. 1. Sa. 5, 2. 7, 22. 14, 13. 55, 8. Matth. 3, 24. 10, 2. Marc. 8, 32. Ioan. 12, 4. 13, 8.

Orate in nomine Iesu, Ioan. 14, 13. 15, 16. 16, 23, 26. 1. Ioan. 5, 14.

Orate quemadmodum oporteat, frequenter ignoramus, Matth. 20, 10. Mar. 20, 35. Rom. 8, 26. Iac. 4, 3.

Orate noctes & dies, psal. 118, 62. Luc. 12, 1.

1. Thess. 3, 10. 1. Timoth. 5, 5, 2. Timoth. 2, 3.

Orate sine intermissione, Matt. 7, 7. Luc. 11, 9. 18, 1. Act. 10, 2. Ephes. 6, 18. Coloss. 4, 2, 12. Thess. 5, 17.

Orate vi fidei prædicationi successus habeat felices, Eph. 6, 19. Col. 4, 3. 2. Thess. 3, 1.

Orate alium pro alio, Iere. 42, 20. Baruch 3, 1. 2. Mach. 2, 6. Ephes. 6, 18. Col. 4, 2. 1. Thess. 5, 2. 2. Thess. 3, 1. 1. Tim. 2, 1. Iac. 5, 16.

Orate pro inimicis, Num. 16, 22. 46, 2. Mach. 3, 33. Matt. 5, 44. Luc. 6, 28. 23, 34. Act. 7, 60.

Orate sanctos cum Christo regnantes vide Sanctos.

O tate pro defunctis vide Purgatorium.

Oratio quomodo, quando, cui & ubi fieri debeat, & quid petendum, Nu. 11, 26. 24. Deut. 4, 7. Iudic. 10, 10. 15, 1. Reg. 12, 2. Reg. 22, 27. 3. Reg. 3, 7. 1. Sa. 6, 5. 24. Amos 7, 2. Eccle. 35, 26. Tob. 3, 21. Iudith 4, 10. Matth. 6, 5, 9. 7, 7. 18, 19. 20. 20. 21, 22. 26, 38. Mar. 11, 24. 13, 33. Luc. 11, 29. 18, 1. 22, 40. 10, 42. 3. 9, 11. 14, 13. 15, 7. 16, 23. Act. 1, 14. 2, 42. 4, 24. 13. 10, 2. 13, 2. Roman. 8, 26. 12, 12. 1. Cor. 14, 13. Ephes. 6, 18. Col. 4, 2. 1. Thess. 5, 17. 1. Tim. 2, 1. Hebr. 3, 28. 1. Pet. 3, 12. 1. Ioan. 5, 14. Iac. 5, 16. 4, 3. 5, 13. Apoc. 5, 10. 22, 9.

Orationes quæ sunt quemadmodum oportet, exaudit Deus, Genes. 16, 11. 2. 27. Exod. 2, 24. 3, 7. 6, 3. 21, 23. 27. Leuit. 4, 7. 15, 9. 1. Reg. 7, 9. 10. 9, 26. 12, 18. 2. Reg. 22, 47. 3. Reg. 13, 6. 17, 22. 18, 36. 4. Reg. 23, 5. 20, 5. 2. Paral. 31, 22. 33, 23. 4. Esdr. 10, 1. Iudith 4, 8, 12. Tob. 3, 24. Psal. 35, 14. 44, 23. 92, 3. 127, 2. 123, 2. 33, 7. 49, 25. 54, 17. 57, 3. 32, 3. 144, 19. Prou. 15, 29. Eccle. 4, 9. 21, 6. 7. 36, 24. 26. 46, 2. 1. Sa. 3, 19. 19. 37, 25. 22. 2. 53, 7. Ier. 29, 12. 2. 1. 2. 56. Dan. 8, 44. Ioan. 2, 33. Zach. 3, 9. 2. Machab. 3, 22. Ioan. 9, 31. Act. 10, 4.

Orationes quoscumque quare non exaudit Deus, Deut. 1, 45. 31, 18. Iudic. 10, 1. 1. Regum 8, 28.

Psal. 17, 42. Prouer. 1, 28 + 15, 20 + 17, 13 + 22, 9
Eccli. 3, 4, 19, 11. Isa. 15, 1. Iere. 7, 16 + 11, 11, 14 +
1, 12 + 15, 1. Ezech. 8, 18 + 14, 16, 20. Mich. 3,
4. Zach. 7, 13, 4. Eldr. 1, 26, 2. Mich. 9, 13. Ioan.
9, 11. Heb. 1, 17. Iacobi 4, 3.

Oratorium Sanctorum exempla, Gen. 32, 9.
Exod. 32, 11, 13. Nu. 14, 19. Deut. 9, 26. 3. Reg. 8,
15. * 4. Reg. 20, 3, 2. Paral. 6, 16. * + 14, 12 + 20, 6,
12, 1. E. Jr. 9, 6. * 2. Eldr. 1. * Sap. 9. * Eccli. 2, 3, 3.
+ 36, 1, 11 + 52. * Baruch 1, 17, 21 + 2, 6. * + 3, 1,
9. Tob. 3, 1, 12 + 8, 7 + 13, 1. Iudith 9, 2 + 16. *
Esther 1, 4, 9. Isa. 33, 2 + 37, 16 + 64. * Ierem.
10, 24 + 17, 13, 14 + 18, 19 + 31, 16. Thren. 5. *
Dan. 9, 6 + 13, 12. Ioan. 2. * Abac. 1. * 3. Eldr.
8, 7, 4. Eld. 3. * + 6, 38. * 1. Machab. 7, 37, 2. Ma-
chab. 6, 59. A. 2. 4. 24.

ORDINIS sacramentum Ioan. 20, 22. 1. Ti-
moth. 4, 14 + 5, 22. 2. Timot. 3, 6. Tit. 1, 5.

OREB & Zeb interficiuntur, Iudic. 7, 27.

OSCVLVM pudicum, pacis & charitatis
symbolum, Gen. 29, 13 + 45, 14 + 48, 10 + 49, 14
Exod. 4, 17. Luc. 15, 20. Ad. 10, 37. Rom. 16,
15. 1. Cor. 16, 12. 2. Cor. 13, 12. 1. Thessal. 5, 26.
1. Pet. 5, 24.

OTIVM: vide Acedia.

OZIAS sacerdos recepit Achior in domum
suam, Iudith 6, 19.

prescribit Domini miserationi tempus quin-
que dierum, 7, 13.

Oziat: vide Vña.

P

PACTVM cum quibus non sit incundum,
Exod. 13, 32 + 34, 15. Deut. 7, 3 + 20, 13, 3.
Reg. 20, 36, 42.

Pactum contra Dei voluntatem cum infideli-
bus initium, punitur, Iudic. 2, 24, 27 + 35, 3. Ro-
gum 20, 34, 41. 2. Paral. 19, 2.

Pactum init Deus cum populo, Gen. 27, 1 + 7.
Exod. 19, 5. Deuter. 5, 1. Ier. 3, 1, 3, 33.

Pactum init populus cū Deo, Ios. 4, 25. 4. Re-
gum 2, 3, 3. 2. Paral. 15, 12 + 23, 16. 2. Eldr. 10, 29.

PARENTVM officium, Gen. 18, 19 + 21, 19
+ 24, 2 + 25, 6 + 34, 4, 29 + 49. * Etod. 10, 2 + 24,
26 + 13, 13, 14 + 21, 20. Leu. 19, 29. Num. 30, 6.
Deut. 4, 9 + 6, 7, 20 + 11, 19 + 12, 19 + 22, 15, 29
+ 31, 46. Iosue 4, 21. 2. Reg. 2, 23 + 3, 13. 3. Reg. 2,
1. Tob. 3, 5. psal. 77, 9. Prou. 2, 8 + 4, 1 + 5, 7 + 21,
29 + 23, 14 + 29, 18 + 20, 7 + 22, 6, 15 + 23, 13 +
29, 17. Eccli. 4, 23 + 7, 25 + 18, 12 + 17, 8. 1. Ios.
26, 23 + 30, 2, 21 + 33, 32 + 42, 5. Tob. 1, 20 + 4. *
+ 10, 13 + 14, 5, 12. 2. Machab. 2, 49, 64. 2. Machab.
5, 24, 28 + 7, 20, 22, 27. Dan. 13, 3. Matth. 10, 37.
Eph. 6, 4. Col. 3, 21. 2. Tim. 5, 15. Tit. 2, 4.

PASCHAE, scilicet institutio & celebratio
Exod. 12. * + 13, 6 + 13, 15 + 34, 18. Leu. 23, 6.
Num. 28, 17 + 28, 17. Deut. 16, 16. 5. Ios. 5, 10. 4. Re-
gum 2, 23, 2. 2. Paral. 30, 1, 25 + 35, 1. 1. Eldr. 6, 19.
3. Eldr. 1, 20 + 7, 10. Ezech. 45, 22. Mich. 2, 6, 19.
1. Ios. 24, 10. Luc. 2, 27.

PASTORES, preceptores, & alij praece-
ptores debent esse sollicitudine & cura in eo: quo-
ia fideicommissos habent. Prouer. 27, 23, 24
Sip. 6, 13, 26. Ezech. 34, 4. * Mic. 1, 8, 12 + 14, 45
Luc. 15, 4. Io. 10, 11. * + 13, 1. * + 17, 9, 11. * + 18
5. A. 10. 12, 13, 31. Rom. 9, 23 + 12, 7, 8. 1. Cor.
4, 14. 2. Cor. 11, 28, 29. Galat. 3, 19.

PATIENTS & longanimis est D-us, Gen. 6, 3.
Exod. 34, 6. Num. 14, 8. 3. Ios. 15, 15 + 102, 8 + 144
6. Eccli. 8, 12. Isa. 30, 18. Joel 2, 13. Ios. 4, 12. Na-
hum 1, 3. Sip. 11, 24 + 25. 1. Marc. 19, 27. Rom. 2
4. 1. Tim. 2, 16. 3. Pet. 4, 9.

Patiencia & longanimitas fidelium in omni
genere afflictionum, Gene. 22, 4. 6. 2. Reg. 16, 10.
Iob 1, 20 + 2, 9 + 7, 2. Prou. 3, 11 + 14, 29 + 15, 2 +
16, 32 + 25, 15. Eccli. 1, 29 + 2, 4. 4. Eldr. 10, 15.
Tob. 2, 8. 2. Machab. 6, 10 + 7. * Marth. 5, 39. Ro.
5, 3 + 12, 12 + 15, 4. 2. Cor. 6, 4. Galat. 5, 22.
Eph. 4, 2. 1. Thessal. 5, 14. 2. Thess. 1, 4. 7. 2. Ti-
moth. 6, 11. 2. Timoth. 2, 3, 12. 1. Pet. 1, 15 + 2, 39
+ 3, 14, 17 + 4, 2. 1. Pet. 1, 6. Hebr. 10, 36 + 11, 25
+ 12, 1. Iacobi 5, 7.

Impatiencia & eius punitio, Exod. 14, 11 + 15,
24 + 16, 3, 7 + 17, 2. Num. 11, 1, 10 + 14, 2, 28 +
21, 6. Iob 3, 1. Eccli. 2, 16.

PAUPERES: vide E'cemofyna.

PAVLVS Iudaeus ex tribu Benjamin. Ro. 11,
1. Philipp. 3, 5. natus & educatus Tarsi. A. 10. 22,
3. persequitur Christianos, 9, 1. Galat. 1, 13. 1.
Timoth. 1, 3, 3. conuersio eius singularis, A.
10. 9. *

Paulus doctor gentium, Rom. 11, 13 + 15, 16.
Gala. 2, 2, 8. 1. Tim. 2, 7. 3. Timot. 3, 11. prae-
dicat Antiochia, A. 13, 16. * Iconia 14, 1. Lystris, 14,
6, 13. Thessalonicis, 17, 1. Beroez, 17, 10. Athenis,
17, 21, 28. Corin. 18, 1, vocatur in Macedoniam,
A. 19, 26. 9. capitur, 21, 27. deducitur Cæsaree,
23, 23, 30. vehitur Romam, 27, * 18. * sistitur Ne-
roni, 21. Tim. 4, 22.

Paulus nequiti. voluit esse oneri, A. 20, 33.
2. Cor. 10, 11 + 12, 13. 2. Thess. 2, 9. 1. Thess. 3, 8.
vocabatur olim Saulus, A. 7, 59 + 9, 1 + 13, 2.

PAX quaedam temporalis, quaedam aeterna,
Gen. 23, 6, 8 + 26, 2 + 45, 24. Leuit. 26, 6. Num.
6, 27. Iere. 29, 7. Eccli. 25, 2 + 28, 15, 19. Marth.
5, 9. Mic. 9, 50. Luc. 14, 32. A. 10. 9, 31. Ro. 12,
18, 2. Corin. 14, 33. Eph. 4, 3. 1. Tim. 2, 12. 1. Pet.
3, 10. Heb. 12, 14. 1. Ios. 3, 18. Apoc. 6, 4.

Pax interna qualis est inter Deum & eius
amicos, Isa. 2, 4 + 9, 6 + 11, 6, 7 + 66, 12. Osee
2, 14, 20. Mich. 4, 3. Zach. 9, 10. Luc. 1, 14 + 24, 36
Ioan. 14, 27 + 16, 33 + 20, 19. A. 10. 36. Rom. 5, 1.
Eph. 2, 14. Philip. 4, 7.

Pacem & misericordiam promittunt menda-
ces prophetae, Iere. 6, 14 + 8, 8, 12 + 14, 13 + 23, 16.
Ezech. 13, 20, 16. Mich. 3, 5. 2. Thessal. 5, 3.

PECCATI origo, Gene. 2, 17 + 3, 6. Rom. 5,
12. 1. Corin. 2, 1.

Peccati origo, Iob 14, 4 + 15, 14. psal. 50, 7
Ro. 3, 9, 13 + 5, 12. * effectus eius, G. 6, 21. Eccli.
17, 30. Rom. 5, 12, 17 + 6, 13 + 7, 8, 12, 23, 17. *

Galat.

Philippus diaconus eligitur, Act. 6, 5. prædicat in Samaria. Act. 8, 5. baptizat Aethiopiæ eunuchum. Act. 8, 37. suscipit Paulum & socios eius hospitio. Act. 21, 8.

PHILISTINAEI persequuntur Israël, Iudic. 3, 1; 10, 7; 15, 9. 1. Reg. 4, 15. 2. Reg. 5, 17. 23. 1. Reg. 18, 1; 22, 1; 23, 1. 2. Reg. 18, 1; 22, 1.

Philisthiæ exduntur, Iudic. 3, 1. 1. Reg. 7, 1; 13, 1; 14, 1; 17, 50; 18, 27; 19, 8; 23, 5. 2. Reg. 5, 24; 6, 1. 4. Reg. 18, 8.

contra Philistinos videtur Ista. 29. Ier. 47, 1. 4. Ezech. 25, 15. Amos 1, 6. Sophon. 2, 5. Zach. 9, 6.

PHINEES filius Eleazar, Exod. 6, 25. Iudic. 20, 28. placat Deum zelo suo, Nu. 25, 7. 12. psal. 105, 10. mittitur in terram Galaad, 1. Reg. 13, 1.

Phinees filius Heli, 1. Reg. 13, 1. perijt propter sua peccata, 4, 11.

PHIVL rex Assyriorum copias adducit contra Ierusalem, 4. Reg. 15, 19.

PIETAS: vide Bona opera.

PIGNVS salutis nostræ est Spiritus sanctus, Ro. 8, 16. 2. Cor. 1, 22; 5, 5. Ephes. 1, 13; 4, 30.

PIGRI GIA: vide Acedia.

PILATVS & Herodes sunt amici, Luc. 23, 12. Pilatus Christum innocentem morti addicit, Matthæi 27, 26. Ioan. 19, 16.

PLAGA Dei fuit vindicta, Exo. 7, 8. 19. 14. 4. Reg. 8, 28. 2. Paral. 36, 28. psal. 77, 44; 104, 27. Ierem. 15, 2.

POENA peccati non statim vniuersa remittitur remissa culpa, Nu. 14, 20, 23, 23. 2. Reg. 13, 14. 2. Reg. 24, 1. Paral. 21, 1.

POENITENTIA & satisfactio pro peccatis psal. 6, 7. Matth. 3, 8. Luc. 3, 8. Act. 2, 38; 8, 22. 2. Cor. 7, 10.

Pœnitentia prædicatur, Iere. 7, 3. Matth. 3, 2; 4, 17. Luc. 3, 8; 13, 3; 24, 47. Act. 2, 38; 13, 19; 17, 11; 18, 20, 22; 26, 20.

Pœnitentia vera & non ficta, promissa est uenia, Deut. 4, 29; 30, 2. 1. Reg. 7, 3. 2. Paral. 7, 14; 20, 6; 34, 26. Iob. 32, 2. Prouer. 28, 1. 3. psal. 31, 5. Ecclesi. 17, 23. 1. Ista. 1, 16; 30, 19; 45, 2; 2; 55, 7.

2. Ista. 1, 16; 30, 19; 45, 2; 2; 55, 7. 2. Ista. 1, 16; 30, 19; 45, 2; 2; 55, 7. 2. Ista. 1, 16; 30, 19; 45, 2; 2; 55, 7.

2. Ista. 1, 16; 30, 19; 45, 2; 2; 55, 7. 2. Ista. 1, 16; 30, 19; 45, 2; 2; 55, 7. 2. Ista. 1, 16; 30, 19; 45, 2; 2; 55, 7.

2. Ista. 1, 16; 30, 19; 45, 2; 2; 55, 7. 2. Ista. 1, 16; 30, 19; 45, 2; 2; 55, 7. 2. Ista. 1, 16; 30, 19; 45, 2; 2; 55, 7.

2. Ista. 1, 16; 30, 19; 45, 2; 2; 55, 7. 2. Ista. 1, 16; 30, 19; 45, 2; 2; 55, 7. 2. Ista. 1, 16; 30, 19; 45, 2; 2; 55, 7.

2. Ista. 1, 16; 30, 19; 45, 2; 2; 55, 7. 2. Ista. 1, 16; 30, 19; 45, 2; 2; 55, 7. 2. Ista. 1, 16; 30, 19; 45, 2; 2; 55, 7.

2. Ista. 1, 16; 30, 19; 45, 2; 2; 55, 7. 2. Ista. 1, 16; 30, 19; 45, 2; 2; 55, 7. 2. Ista. 1, 16; 30, 19; 45, 2; 2; 55, 7.

2. Ista. 1, 16; 30, 19; 45, 2; 2; 55, 7. 2. Ista. 1, 16; 30, 19; 45, 2; 2; 55, 7. 2. Ista. 1, 16; 30, 19; 45, 2; 2; 55, 7.

2. Ista. 1, 16; 30, 19; 45, 2; 2; 55, 7. 2. Ista. 1, 16; 30, 19; 45, 2; 2; 55, 7. 2. Ista. 1, 16; 30, 19; 45, 2; 2; 55, 7.

2. Ista. 1, 16; 30, 19; 45, 2; 2; 55, 7. 2. Ista. 1, 16; 30, 19; 45, 2; 2; 55, 7. 2. Ista. 1, 16; 30, 19; 45, 2; 2; 55, 7.

2. Ista. 1, 16; 30, 19; 45, 2; 2; 55, 7. 2. Ista. 1, 16; 30, 19; 45, 2; 2; 55, 7. 2. Ista. 1, 16; 30, 19; 45, 2; 2; 55, 7.

2. Ista. 1, 16; 30, 19; 45, 2; 2; 55, 7. 2. Ista. 1, 16; 30, 19; 45, 2; 2; 55, 7. 2. Ista. 1, 16; 30, 19; 45, 2; 2; 55, 7.

2. Ista. 1, 16; 30, 19; 45, 2; 2; 55, 7. 2. Ista. 1, 16; 30, 19; 45, 2; 2; 55, 7. 2. Ista. 1, 16; 30, 19; 45, 2; 2; 55, 7.

2. Ista. 1, 16; 30, 19; 45, 2; 2; 55, 7. 2. Ista. 1, 16; 30, 19; 45, 2; 2; 55, 7. 2. Ista. 1, 16; 30, 19; 45, 2; 2; 55, 7.

2. Ista. 1, 16; 30, 19; 45, 2; 2; 55, 7. 2. Ista. 1, 16; 30, 19; 45, 2; 2; 55, 7. 2. Ista. 1, 16; 30, 19; 45, 2; 2; 55, 7.

2. Ista. 1, 16; 30, 19; 45, 2; 2; 55, 7. 2. Ista. 1, 16; 30, 19; 45, 2; 2; 55, 7. 2. Ista. 1, 16; 30, 19; 45, 2; 2; 55, 7.

PIMITÆ fœdum debentur Deo eiusque sacerdotibus, Exod. 23, 19; 34, 26. Leu. 23, 10. Nu. 18, 11. Deut. 18, 4; 26, 2. 2. Paral. 31, 5. 2. Esdr. 10, 15; 17. Prou. 3, 9. Tob. 1, 7.

PRIMOGENITA omnia Aegypti ordinauerunt, Exo. 12, 19. psal. 77, 51; 134, 8; 135, 10. Primoogenitum omne Deo offeratur, Eod. 13, 2; 12, 29; 34, 20. Leui. 17, 16. Nu. 3, 13; 8, 17. Deut. 15, 19. 1. Reg. 1, 24. Luc. 2, 23.

Primoogenitorum iura, priuileg. 2, & prærogatiua, Gen. 25, 31; 49, 3. Deut. 21, 15. 1. Paral. 21, 3. Primoogeniti aliquando a Deo reuocantur, Gen. 48, 17; 40, 4. Rom. 9, 13.

PROBITIO, & eius punitio, Gen. 37, 23. Iudic. 1, 24. 2. Reg. 23, 19. Ista. 72, 15. 2. Mach. 3, 4; 4, 1; 10, 10; 13, 11. Mat. 26, 14, 47.

PROMISSIO: vide Votum.

Pronuntiationes Dei cū condicione sunt, Deut. 19, 8; 28, 1; 33, 4. Leu. 26, 1. 1. Reg. 2, 30. Ezech. 18, 1; 33, 15, 19. Mat. 16, 16. Io. 3, 15; 16, 47; 8, 11; 13, 17; 15, 7, 14. Rom. 8, 17. Coloss. 1, 23. Heb. 3, 14. 2. Paral. 34, 4. Apoc. 2, 1; 3, 1; 21, 7.

PROPHECIE: vide Concionatores.

PROVIDENTIA: vide Dei gubernatio, & providentia.

PsEVDOPROPHETAE, & eorum punitio, & quod non sint audiendi, Deut. 18, 1; 18, 20, 3. Reg. 13, 1; 18, 40; 22, 6, 10. 4. Reg. 10, 19. Prou. 28, 10. Ista. 3, 21; 28, 7; 56, 10. Ier. 14, 11; 15, 2; 23, 1; 27, 9; 28, 1; 29, 8, 21, 25. Ezech. 13, 1; 14, 6; 21, 25; 34, 3, 8, 18. Amos 7, 10. Mich. 3, 5. Zach. 13, 2. Mat. 7, 15; 24, 11. Luc. 12, 1. Act. 20, 29. 1. Cor. 15, 12. Phil. 1, 2. Col. 2, 8. 1. Tim. 4, 1. 2. Timothei 2, 17; 3, 1. 2. Petri 2, 1. Ioan. 4, 1. Iude 4, 8.

Pseudoprophetae habentur qui currunt antiquam per ordinariā potestatem mittantur, Iere. 14, 14; 23, 11; 27, 15. Ezech. 13, 6.

PTOLEMÆVS oppugnatur ab Antiocho, 1. Machab. 1, 9. inijt amicitiam cum Alexandro filio Antiochi, 1, 10, 11. pugnat cum Alexandro, & moritur, 11, 1, 18.

Ptolemæus Macei veneno uitam suam finit, 2. Machab. 10, 12, 13.

PVBILVS suscipit hospitio Paulū, Act. 28, 8.

PVRGATORIVM, id est, locū ubi sunt animæ quæ viuunt precibus & operibus iuari possunt, & purgantur, esse confirmatur, 2. Mach. 12, 43; 46. 1. Mach. 5, 15; 12, 31. 1. Cor. 3, 16. Phil. 2, 10. 1. Tim. 1, 18. 1. Ioan. 5, 16. Apoc. 5, 3, 13.

Q

QVADRAGESIMALIS Ieiunij exempla, Myser, Exod. 24, 18; 34, 18. Deut. 9, 9. 8. Ezech. 3, 19, 8. Christus, Mat. 4, 2. vide Ieiunium.

QVAESTIONES inutiles quæ sunt vitandæ, Gen. 3, 1. 6. Prou. 2, 15, 27. Eccl. 7, 11. Ecclesi. 3, 21. Mat. 24, 10. 6, 31; 21, 23. Act. 1, 6. 1. Tim. 2, 4; 6, 3. 2. Tim. 2, 16. Tit. 3, 9.

QVIE

... uou Deus solus est inſpector cordis, quia & homines cognouerunt ſecreta cordium Deo reuelante, Dan. 1.29.4. Reg. 5.26 † 6.12.

Sandorum miniſtero aliquando tribuitur apud ſoli Deo precipue conuenit, Matt. 18. 16, 18. Ioan. 20.13. Rom. 11.14. 1. Corinth. 9.20, 27. 1. Timoth. 4.16. Iacob. 5.19. vide titulum, Deo ſoli attributa, &c.

in Sandorum memoriam Deum orare, docent nos maiorum exempla, Gen. 31.9 † 48. 16. Exo. 31.13. Deut. 9.27.3. Reg. 18.36. 1. Paral. 29. 18. 2. Paral. 5.42. Tob. 7.15. Elither 13.15 † 14.12 12. 6. 17. Dan. 3.35.

Sandī ſunt cum Chriſto in calis regnantes, Ioan. 2.26 † 17.24. 2. Corint. 5.8. Philipp. 1.23. Apocal. 3.21 † 7.9 † 14.13.

Sandī etiam vita deſuncti recte a nobis laudantur, E. cli.44.* Ioan. 12.16.

in Sandis ſuis Deus laudatur, pſal. 150.1.

Sandī iudicabunt: quare iudicabunt.

Sandī faciunt miracula, ut Moyſes & Aaron, Exod. 7 † 8. † 9. † 10 † 11. Elias excitat puerum mortuum, 3. Regum 17. 22. claudit celum ne pluatur, 17. Iacob. 5.17. aperit clauſum, 3. Reg. 18. 41. 45. Iacobi 5.18.

Eliz pallium diuidit aquas, 4. Reg. 3.8. 14. Eliſeus excitat puerum viduus mortuum, 4. Reg. 4.35. ſanat aquas miſſo in eas ſale, 3.21. 22. olei multiplicat, 4.6. mittit farinam in ollam, 4.41. Naaman Syrum ſanat, 5.1. 4. facit natare ferrū, 6.6. Eliſeus mortuus per contactum oſſium ſuum operator, 13.21.

Apoſtoli eiſciunt dæmonia, Marc. 6. 13 † 16. 17. Luc. 10. 17. Ioannes & Petrus ſanat claudum, Ad. 3. 6.

Petrus excitat Tabitham, 9. 40.

etiam ſola ſua vmbra ſanat, 5.15.

Paulus reſtituit claudum, 14.9.

etiam per ſudaria curat inſirmos, 19. 12. ſedit vix puerum ex lapſu mortuum, 20.10.

Sandī plura quoque alia fecere miracula, que longum eſſet enumerare, ad Heb. 11.32.*

SANGVINIS conſperſio, Exod. 24.6 † 29. 20. Leuit. 1.5, 11 † 3. 2.8. 13 † 4.6. 16 † 7.2 † 8. 19. 30 † 9.18 † 16.14. 18 † 17.6. 2. Paralip. 30. 16. Exech. 43.20. Heb. 9.13, 14. 19. 21. 22.

Sanguinis Chriſti conſperſio, Heb. 9.24 † 10. 19 † 12. 24. 1. Pet. 1.2.

Sanguinis eius prohibitus, Gen. 9.4. 1. Iuit. 3. 17 † 7.26 † 17.10. 14 † 19.26. Deut. 12.26. 13 † 15.33. 1. Reg. 14.3. 2. Ad. 15.20 † 2. 2.25.

Sanguinis fluxus ſilitur, Matt. 9.20.

Sanguinis innocentis effuſio, Leuit. 19.5, 11 † 17.24. 2. Reg. 20.9. 3. Reg. 21.13. 4. Reg. 21.16 † 24.4. 2. Paral. 24.22. Prouer. 6.17 † 28. 17. 1. ſaiz 26.18. Iere. 7.6 † 23.3. Exech. 22.4. 4. Eid. 1.32. Matt. 23. 34. Luc. 12.10. Apoc. 6.10 † 18.24.

Sanguinis innocentis effuſio clamat vindictæ coram Deo, Gen. 4. 10. 4. Eid. 15.8. Apoc. 6. 10.

Sanguine Chriſti empuſum eſt, 1. Cor. 6.20 † 7.2 † Ado. 20.28. 1. Pet. 1. 18. Apoc. 5.9.

SAPIENTIAE diuine origo, proprietates, laus & utilitas, Deut. 4.6 † 29.9. 1. Job 28.20 † 31.17. Eccleſ. 7.12 † 9.23. Sapien. 6. 13. 16 † 7.* 8.* 9.* 10.* Eccli. 1.7 † 3.13. 31 † 4.12. 28. 29 † 23.13 † 24.* † 39.14. 1. Iuc. 2.15. R. m. 11.33. 1. Cor. 17 † 2.6. 10 † 3.19. Coloſſ. 2.3. Iacobi 1.5 † 3.15.

SAPPHIRA mentitur Spiritui ſando, & cadit in terram mortua, Ado. 5.18.

SARA filia Raguelis, Tobiz in uxorem traditur, Tob. 7.10. 15.

SARVIA: vide Zaruia.

SATISFACTIO: vide pœnitentia.

SAVL de tribu Beniamin quærit aſinas, 1. Reg. 9.3. vngitur in regem a Samuele, 10.1 † 11. 14. Ad. 13.21. iuxta mandatum, 1. Reg. 9.3. percussit Ammon, 11.1. obtulit holocauſtum, 13. 9. a regno reſicitur, 13.13 † 15.22. 16. 28 † 16.* exagitat eum ſpiritus nequam, 16.14 † 18.10 † 19.9. mittit Dauid conſpungere, 18.10 † 19.10. perſequitur eum 23.* trucidat ſacerdotes Domini, 22.18. mulierem habentem pythonem conſulit, 28.7. ſeipſum interſicit, 31.4. ſepelitur, 31. 13. filij eius in crucem tolluntur, 2. Reg. 21.9.

S CANDALVM ſeu offendi culum proximo nec in uita nec in doctrina pœnendum, Leu. 4.3. Nu. 31.6. 2. Regum 12.14. 1. Eid. 8. 22. Prouer. 28.10. 2. Machab. 6.24. Matth. 18. 27 † 18.6. Marc. 9. 41. Luca 17. 1. Roman. 14. 2. 15. 1. Corinth. 8.* † 10. 32. 2. Cor. 6. 3. 1. Theſſ. 5. 12.

quicumque nobis ſcandalo eſſe poſſent, vitabimus, Exo. 14.12. Deut. 7.2. 16 † 15.* Marth. 5. 39 † 16.12. Marc. 9.41. Rom. 16. 17.

SCIENTIA Dei: vide Dei.

SCRIPTURA ſacra unde ſcit, & quæ eius vius, Exo. 1.27. 14 † 24. 27. Deut. 4.1 † 17. 18 † 31.9. pſi. 1.8. 1. ſa. 2.9 † 10. 8 † 24.16. Iere. 30.2 † 36.2. 10 † 45. 1. Baruch 1.3. 24 † 4.1. 2. Eid. 8. 2.3. Eld. 9.39. 4. Fſal. 15.1. Dan. 10. 21. Matt. 4.4 † 21.29. Luc. 4.4 † 16.29. Ioan. 5.39 † 10.44 † 10. 30. Ad. 15.21 † 17.31. Rom. 12. 4. 15 † 15. 4. 1. Corinth. 9.9 † 10. 31 † 15.3. 2. Timoth. 3. 15. 1. Pet. 1.20 † 3.1. Apoc. 1.19.

Scriptura diſſilis intellectu, 2. Pet. 3. 16. nec emina ſcriptis Apoſtoli mandarunt, 1. Cor. 20. 20 † 23.25. 1. Cor. 11. 34. 2. Theſſal. 2. 15. Ioan. epiſt. 2. 12 † epiſt. 3. 18.

Scriptura nec lex eſt index, ſed Sacerdos, Deut. 17.18. Exech. 44.24.* Malac. 2.7. quare Sacerdotum officium.

SEB & Oreb interſciuntur, Iudic. 7. 25.

SEBAE, quia regnum aſſeciat, capui præcitur, 2. Reg. 20.22.*

SECVRTAS præſidia de peccatorum remiſſione aut ſalute conſequenda non habetur in hac uita, Eccleſ. 9. 1. vide Cerri.

SEDECIAſ pseudopropheta, 3. Reg. 23. 11. 1. Paral. 18.10. comburitur, Ier. 29.21.

Sedeciaſ: vide Zedeciaſ.

SEDITIONIſ puniuntur, Nd. 16.31.* vide MURMURATORES.

33,9 | 34,14-112 | 26,4 | 29,19 | 30,1,15 | 31,1
1 | 16,7 | 40,30. Ier. 2,33 | 7,4 | 5,22 | 17,7
| 39,18. Thren. 3,24. Eze. 29,6. Olce 12,6. Mich.
7,5. Nahum 1,7-11. Mach. 3,18. Mat. 10,37 | 12,
2. Reg. 5,2 | 8,24,2. Cor. 5,2. Col. 1,27-1. Thess. 1,
1,1. Tim. 1,1 | 6,17. Heb. 3,6-1. Pet. 1,13.

Spes non facit nos securos, nec excludit timo-
rem, vide Timor.

Spes impiorum euanesceat, & in quibus confi-
dunt, vana sunt omnia, 4. Reg. 18,21. Iob 8,13 |
11,20 | 14,19 | 20,4. Prou. 10,28 | 11,7,23 |
25,19. Sap. 5,15. Eccle. 5,1,10. Isa. 28,15,18 | 30,
2,12 | 57,11. Ier. 9,12 | 17,7,1. Machab. 2,62.

SPINAE appellatur sollicitudines huius mū-
di, diuitiæ, & voluptates vitæ, Mat. 13,7,22 | 19,
22. Mar. 4,7,18 | 10,22. Luc. 8,7,14 | 18,22.
SPIRITVS sanctus promittitur, Isa. 44,3. Ez. ec.
11,19 | 36,26 | 39,29. Joel. 2,28. Marth. 3,11.
10,7,39 | 14,16,26 | 15,26 | 16,7. mitiæ, Ad. 2,3
SPIRITVS Dei edocet mentes, Exod. 4,12. psal.
31,8. Isa. 54,13. Mat. 10,20. Marc. 13,11. Luc. 12,
12,12 | 21,14. 10. 6,45 | 14,16,26 | 25,26 | 16,
13. Ro. 8,16,26. 2. Cor. 1,22 | 5,5. Eph. 1,13 |
4,20,21. 1. Ioan. 2,27.

Spiritus probandi sunt vtrum a Deo sint, Tu-
dith 8,28. 1. Cor. 14,29. 1. Thess. 5,21. 1. Io. 4,1.

SPONSVS spiritualis est Christus, Isa. 54,5
| 62,4. Ier. 31,22. Ezech. 16,8. Mat. 9,15 | 25,1
Marc. 2,19. Luc. 5,34. Ioan. 3,29. 2. Corint. 11,2.
Eph. 5,24. Apoc. 19,7 | 21,2.

Sponsa Christi, vide Ecclesia.

STEPHANVS, eligitur, Ad. 6,5, accusatur, 6,
11. respodet ad accusationē, 7.* lapidatur, 7,57.

STVLTITIA, Pro v. 14,19 | 20,3 | 6,1 |
27,22. Baruch 3,23. Eccle. 10,2. Eccle. 33,5. Mar.
7,26 | 25,2. Marc. 7,22. Ephes. 5,4.

Stultitia est apud Deum sapientia huius mū-
di, 1. Cor. 1,18.* | 3,19.

Stultorum corda in eorum sunt ore, & contra
sapientum os in corde est, Eccli. 2,1,23.

SVEDITORVM officium, Exo. 10,28 | 22,
28. Nu. 16.* Iosue 1,16. 2. Esdr. 5,16. Baruch 1,
11. Prouerbiorum 13,13 | 20,2 | 24,21 | 25,6. 2.
Eccl. 8,2 | 10,16. Iere. 29,7. Marth. 17,24 | 22,
16. 21. Luc. 20,22. Rom. 13,4. Eccli. 5,
1. Tim. 2,1. Heb. 13,17.

SVIERIORVM officium, vide Eccl. 5,1.

SVIERIORVM officium, vide Eccl. 5,1.

SVIERIORVM officium, vide Eccl. 5,1.

SVIERIORVM officium, vide Eccl. 5,1.

SVIERIORVM officium, vide Eccl. 5,1.

SVIERIORVM officium, vide Eccl. 5,1.

SVIERIORVM officium, vide Eccl. 5,1.

SVIERIORVM officium, vide Eccl. 5,1.

SVIERIORVM officium, vide Eccl. 5,1.

SVIERIORVM officium, vide Eccl. 5,1.

SVIERIORVM officium, vide Eccl. 5,1.

SVIERIORVM officium, vide Eccl. 5,1.

SVPIERFIA prohibetur, Gen. 3,17 | 12,5,7. Exod. 5,2 | 14,26-1.
Reg. 17.* 4. Reg. 18,6.* | 19,35. Tol. 4,14. u-
dith 9,16 | 13.* Prou. 6,17 | 11,2 | 13,10 | 15,
25 | 16,5,18 | 18,12 | 25,6 | 29,23. Eccl. 10,
5,11. 16 | 25,4-112 | 31,5,17 | 9,8 | 10,8 | 14,
9 | 36.* | 37,10,24 | 39,3,5 | 47,8. Ier. 48,29
| 49,16. Izech. 16,49 | 28,2 | 31,10. Dan. 4,
19,27 | 5,22. Abdiz 1,3. Malach. 2,11,2. Mach.
9,4,6. Lic. 1,47 | 10,15 | 14,7,11 | 18,11 |
22,24. Ad. 12,21. Rem. 1,30 | 11,20. 2. Tim.
3,2. 1. Pet. 5,5. 2. Pet. 2,18. Iud. 16. Apoc. 18.*

SVSANNÆ historia, Dan. cap. 13.*

SYRI imperant Israeli, Iudic. 3,8 opprimun-
tur ab Othoniel, 3,10. caduntur a Dauide, ei-
sunt tributarij, 2. Reg. 8,5. Iuani filios Aramō
contra David, 10,6. fugientes a facie Israeli,
occiduntur 2. David. 10,13,18. Samaritanos ut fiden-
tes, caduntur, 3. Regum 20,29. pugnant contra
Israel, 4. Reg. 6,8. Mentis supore immisso, qua-
si cæci ducuntur in Samariam, 6,18,19.

obsident Samariam, 6,24. territi a Deo soluit
obsidionem, 7,6,7. vallantur a rege Assyrio-
rum, & transferuntur Cyrenen, 4. Regum 16,
9. desolatio eorum prænuntiatur, Isa. 17,1. Iere.
49,23. Amos 1,3.

SYRI imperant Israeli, Iudic. 3,8 opprimun-
tur ab Othoniel, 3,10. caduntur a Dauide, ei-
sunt tributarij, 2. Reg. 8,5. Iuani filios Aramō
contra David, 10,6. fugientes a facie Israeli,
occiduntur 2. David. 10,13,18. Samaritanos ut fiden-
tes, caduntur, 3. Regum 20,29. pugnant contra
Israel, 4. Reg. 6,8. Mentis supore immisso, qua-
si cæci ducuntur in Samariam, 6,18,19.

obsident Samariam, 6,24. territi a Deo soluit
obsidionem, 7,6,7. vallantur a rege Assyrio-
rum, & transferuntur Cyrenen, 4. Regum 16,
9. desolatio eorum prænuntiatur, Isa. 17,1. Iere.
49,23. Amos 1,3.

SYRI imperant Israeli, Iudic. 3,8 opprimun-
tur ab Othoniel, 3,10. caduntur a Dauide, ei-
sunt tributarij, 2. Reg. 8,5. Iuani filios Aramō
contra David, 10,6. fugientes a facie Israeli,
occiduntur 2. David. 10,13,18. Samaritanos ut fiden-
tes, caduntur, 3. Regum 20,29. pugnant contra
Israel, 4. Reg. 6,8. Mentis supore immisso, qua-
si cæci ducuntur in Samariam, 6,18,19.

obsident Samariam, 6,24. territi a Deo soluit
obsidionem, 7,6,7. vallantur a rege Assyrio-
rum, & transferuntur Cyrenen, 4. Regum 16,
9. desolatio eorum prænuntiatur, Isa. 17,1. Iere.
49,23. Amos 1,3.

SYRI imperant Israeli, Iudic. 3,8 opprimun-
tur ab Othoniel, 3,10. caduntur a Dauide, ei-
sunt tributarij, 2. Reg. 8,5. Iuani filios Aramō
contra David, 10,6. fugientes a facie Israeli,
occiduntur 2. David. 10,13,18. Samaritanos ut fiden-
tes, caduntur, 3. Regum 20,29. pugnant contra
Israel, 4. Reg. 6,8. Mentis supore immisso, qua-
si cæci ducuntur in Samariam, 6,18,19.

obsident Samariam, 6,24. territi a Deo soluit
obsidionem, 7,6,7. vallantur a rege Assyrio-
rum, & transferuntur Cyrenen, 4. Regum 16,
9. desolatio eorum prænuntiatur, Isa. 17,1. Iere.
49,23. Amos 1,3.

SYRI imperant Israeli, Iudic. 3,8 opprimun-
tur ab Othoniel, 3,10. caduntur a Dauide, ei-
sunt tributarij, 2. Reg. 8,5. Iuani filios Aramō
contra David, 10,6. fugientes a facie Israeli,
occiduntur 2. David. 10,13,18. Samaritanos ut fiden-
tes, caduntur, 3. Regum 20,29. pugnant contra
Israel, 4. Reg. 6,8. Mentis supore immisso, qua-
si cæci ducuntur in Samariam, 6,18,19.

obsident Samariam, 6,24. territi a Deo soluit
obsidionem, 7,6,7. vallantur a rege Assyrio-
rum, & transferuntur Cyrenen, 4. Regum 16,
9. desolatio eorum prænuntiatur, Isa. 17,1. Iere.
49,23. Amos 1,3.

SYRI imperant Israeli, Iudic. 3,8 opprimun-
tur ab Othoniel, 3,10. caduntur a Dauide, ei-
sunt tributarij, 2. Reg. 8,5. Iuani filios Aramō
contra David, 10,6. fugientes a facie Israeli,
occiduntur 2. David. 10,13,18. Samaritanos ut fiden-
tes, caduntur, 3. Regum 20,29. pugnant contra
Israel, 4. Reg. 6,8. Mentis supore immisso, qua-
si cæci ducuntur in Samariam, 6,18,19.

obsident Samariam, 6,24. territi a Deo soluit
obsidionem, 7,6,7. vallantur a rege Assyrio-
rum, & transferuntur Cyrenen, 4. Regum 16,
9. desolatio eorum prænuntiatur, Isa. 17,1. Iere.
49,23. Amos 1,3.

SYRI imperant Israeli, Iudic. 3,8 opprimun-
tur ab Othoniel, 3,10. caduntur a Dauide, ei-
sunt tributarij, 2. Reg. 8,5. Iuani filios Aramō
contra David, 10,6. fugientes a facie Israeli,
occiduntur 2. David. 10,13,18. Samaritanos ut fiden-
tes, caduntur, 3. Regum 20,29. pugnant contra
Israel, 4. Reg. 6,8. Mentis supore immisso, qua-
si cæci ducuntur in Samariam, 6,18,19.

obsident Samariam, 6,24. territi a Deo soluit
obsidionem, 7,6,7. vallantur a rege Assyrio-
rum, & transferuntur Cyrenen, 4. Regum 16,
9. desolatio eorum prænuntiatur, Isa. 17,1. Iere.
49,23. Amos 1,3.

SYRI imperant Israeli, Iudic. 3,8 opprimun-
tur ab Othoniel, 3,10. caduntur a Dauide, ei-
sunt tributarij, 2. Reg. 8,5. Iuani filios Aramō
contra David, 10,6. fugientes a facie Israeli,
occiduntur 2. David. 10,13,18. Samaritanos ut fiden-
tes, caduntur, 3. Regum 20,29. pugnant contra
Israel, 4. Reg. 6,8. Mentis supore immisso, qua-
si cæci ducuntur in Samariam, 6,18,19.

obsident Samariam, 6,24. territi a Deo soluit
obsidionem, 7,6,7. vallantur a rege Assyrio-
rum, & transferuntur Cyrenen, 4. Regum 16,
9. desolatio eorum prænuntiatur, Isa. 17,1. Iere.
49,23. Amos 1,3.

SYRI imperant Israeli, Iudic. 3,8 opprimun-
tur ab Othoniel, 3,10. caduntur a Dauide, ei-
sunt tributarij, 2. Reg. 8,5. Iuani filios Aramō
contra David, 10,6. fugientes a facie Israeli,
occiduntur 2. David. 10,13,18. Samaritanos ut fiden-
tes, caduntur, 3. Regum 20,29. pugnant contra
Israel, 4. Reg. 6,8. Mentis supore immisso, qua-
si cæci ducuntur in Samariam, 6,18,19.

obsident Samariam, 6,24. territi a Deo soluit
obsidionem, 7,6,7. vallantur a rege Assyrio-
rum, & transferuntur Cyrenen, 4. Regum 16,
9. desolatio eorum prænuntiatur, Isa. 17,1. Iere.
49,23. Amos 1,3.

SYRI imperant Israeli, Iudic. 3,8 opprimun-
tur ab Othoniel, 3,10. caduntur a Dauide, ei-
sunt tributarij, 2. Reg. 8,5. Iuani filios Aramō
contra David, 10,6. fugientes a facie Israeli,
occiduntur 2. David. 10,13,18. Samaritanos ut fiden-
tes, caduntur, 3. Regum 20,29. pugnant contra
Israel, 4. Reg. 6,8. Mentis supore immisso, qua-
si cæci ducuntur in Samariam, 6,18,19.

obsident Samariam, 6,24. territi a Deo soluit
obsidionem, 7,6,7. vallantur a rege Assyrio-
rum, & transferuntur Cyrenen, 4. Regum 16,
9. desolatio eorum prænuntiatur, Isa. 17,1. Iere.
49,23. Amos 1,3.

SYRI imperant Israeli, Iudic. 3,8 opprimun-
tur ab Othoniel, 3,10. caduntur a Dauide, ei-
sunt tributarij, 2. Reg. 8,5. Iuani filios Aramō
contra David, 10,6. fugientes a facie Israeli,
occiduntur 2. David. 10,13,18. Samaritanos ut fiden-
tes, caduntur, 3. Regum 20,29. pugnant contra
Israel, 4. Reg. 6,8. Mentis supore immisso, qua-
si cæci ducuntur in Samariam, 6,18,19.

obsident Samariam, 6,24. territi a Deo soluit
obsidionem, 7,6,7. vallantur a rege Assyrio-
rum, & transferuntur Cyrenen, 4. Regum 16,
9. desolatio eorum prænuntiatur, Isa. 17,1. Iere.
49,23. Amos 1,3.

SYRI imperant Israeli, Iudic. 3,8 opprimun-
tur ab Othoniel, 3,10. caduntur a Dauide, ei-
sunt tributarij, 2. Reg. 8,5. Iuani filios Aramō
contra David, 10,6. fugientes a facie Israeli,
occiduntur 2. David. 10,13,18. Samaritanos ut fiden-
tes, caduntur, 3. Regum 20,29. pugnant contra
Israel, 4. Reg. 6,8. Mentis supore immisso, qua-
si cæci ducuntur in Samariam, 6,18,19.

obsident Samariam, 6,24. territi a Deo soluit
obsidionem, 7,6,7. vallantur a rege Assyrio-
rum, & transferuntur Cyrenen, 4. Regum 16,
9. desolatio eorum prænuntiatur, Isa. 17,1. Iere.
49,23. Amos 1,3.

SYRI imperant Israeli, Iudic. 3,8 opprimun-
tur ab Othoniel, 3,10. caduntur a Dauide, ei-
sunt tributarij, 2. Reg. 8,5. Iuani filios Aramō
contra David, 10,6. fugientes a facie Israeli,
occiduntur 2. David. 10,13,18. Samaritanos ut fiden-
tes, caduntur, 3. Regum 20,29. pugnant contra
Israel, 4. Reg. 6,8. Mentis supore immisso, qua-
si cæci ducuntur in Samariam, 6,18,19.

obsident Samariam, 6,24. territi a Deo soluit
obsidionem, 7,6,7. vallantur a rege Assyrio-
rum, & transferuntur Cyrenen, 4. Regum 16,
9. desolatio eorum prænuntiatur, Isa. 17,1. Iere.
49,23. Amos 1,3.

TORIAS ut pius, & in pietate cōstans, Tob. 1, 2. sic cecus, 2, 12. usum recipit, 2, 14.

TRADITIONES eiam sine scripto ab Apostolis acceptæ, seuandæ nobis sunt, 2. Thess. 2, 15.

Tradiderunt Apostoli quidam viua tantum voce, 1. Cor. 11, 34. epist. Ioan. 2, vers. 12. & 3. vers. 13.

TRIVIALTIO, uide Crux.

TRIVITVM, uide Exacōio.

TRINITAS figurata, & de larata, Gen. 1, 26. 1, 28. Exod. 30, 15. 16. 17. 45. Psalm. 32, 6. Isaia. 6, 3. 34. 26. 48. 16. 61. 1. Math. 3, 16. 10, 20. 17, 5. 28, 19. Luc. 4, 18. Ioan. 3, 35. 4, 16. 26. 15. 26. 16. 3, 19. Ioan. 5, 7.

TR. PVDIARE, uide Chonæ ducere.

TRISTARI immo diariē propter temporaria, minime laudanda. Prou. 12, 25. 15, 13. 17, 22. Eccl. 30, 22. 18, 19. 2. Machab. 6, 8. 1. Cor. 7, 10.

TRYPHON partium Alexandri transit ad Gn alchuel Anab. 1, 2. Mach. 11, 39. cupiens regnum Anthiochi occipare, & fingens se amicum apud Ptolemaia. dolo cepit Ionathan, 12, 39. 49. 2. Simone accepit pecunia Ionathan occidit cum filiis, 12, 19. 3. interimit Antiochum filium Alexandri, 14, 31.

TVBA clangens angeli in consummatione seculi. Math. 24, 31. 1. Cor. 15, 52. 1. Thess. 4, 16.

V

VAc va, quibus & quas ob causas interterminatur Scriptura, Nu. 11, 29. Eccl. 4, 7. 10, 16. Isaia. 1, 4. 24. 39, 11. 5, 8. 18. 65. 1. 20, 3. 27, 12. 28, 1. 24, 16. 28, 3. 29, 1. 30, 1. 31. 32. 33. 45, 9. Jerem. 4, 21. 13, 17. 22, 13. 23. 45, 3. 48, 1. Ezech. 6, 1. 13, 3. 18. 16, 23. 30, 2. 34, 2. Ofce 7, 23. Ioel 1, 25. Amos 5, 18. 6, 1. Mich. 2, 1. Nahum 3, 1. Abac. 2, 6. 12. 20. 23. 3, 1. Iudith 16, 20. Eccl. 2, 14. 4, 11. Matthe. 11, 21. 18, 7. 23, 33. Luc. 6, 24. 10, 13. 11, 42. 27, 1. 1. Cor. 9, 16. Iuda. 11. Apoc. 8, 13. 9, 2. 12, 14. 12, 12. 12, 10, 16.

VASTHI speraie regis imperium, & ab eo repudiatur, Esther 1, 5, 19.

VENDDI non debent dona Dei. 4. Reg. 4, 22, 26. Dan. 4, 17. Math. 10, 8. Act. 8, 20. 1. Cor. 9, 15. 2. Cor. 12, 9. 12. 13. quære emere.

VENTER pro Deo eligitur, Rom. 16, 18, Phil. 3, 19.

VERBUM Dei semper ob oculos ponendū, Deut. 4, 1. 6, 17. 17. 128. 8. Num. 1, 39. Psalm. 1, 2. Prou. 2, 1. 41, 20. 6, 20. 7, 1.

Verbo Dei non credendum, Deut. 4, 2. 3, 12. 28, 14. Iusue 1, 7. 13, 6. Prou. 4, 27. Isaia. 30, 21.

Verbum Dei unicum non est, scriptis tra-

ditum, Ioan. 14, 26. 1. 20. 21. 11, 25. 1. Cor. 11, 34. 2. Thess. 2, 15. 2. Ioan. 12, 3. Ioan. 18.

Verbum Dei non audiendum solum & loquendum, sed & corde credendum, & factis p̄stanz. Deut. 5, 1. 27. 6, 1. 31, 12. Isa. 29, 13. Ezech. 33, 31. Mat. 5, 22. 7, 14. 15, 8. 28, 10. Luc. 6, 47. 11, 28. 12, 47. Ioan. 1, 37. Hebr. 4, 2. Iac. 1, 22.

Verbi Dei cōtemptus, & punio eiu, 3. Reg. 2, 24. 4. Reg. 17, 14. 19, 2. Par. 10, 6. 20. 36, 15. Prouerb. 1, 24, 18. 2, 28, 9. 16. 28. 14. 30, 9. 31, 4. 65, 10. 66, 4. Jerem. 3, 5. 12, 20. 7, 3. 16, 9. 19, 1. 25, 4. Ezech. 33, 30. Mat. 10, 14. 11, 20. Luc. 10, 10. Act. 13, 45. 18, 6. Roman. 1, 21, 30. 2. Thess. 2, 10. Hebr. 2, 3. uide Inobedientia.

Verbum Dei manet in æternum, Num. 23, 19. Tob. 14, 6. Psalm. 32, 11. 16, 17. 118. 89. Isaia. 40, 8. 52, 6. 54, 20. Mar. 5, 18. 24, 35. Marc. 13, 11. Luc. 16, 17. 21, 31. 2. Pet. 1, 25.

Verbum Dei quantæ sit virtutis & efficaciat. Gen. 1. Psalm. 32, 9. Iob 38, 11. Isaia. 46, 10. 55, 11. Mat. 28. 13, 26. Mar. 1, 27. Luc. 5, 13, 24. 8, 24. 18, 42.

Verbum Dei est cibis animæ, Deut. 8, 3. Sap. 16. 26. Ier. 15, 16. Ezech. 3, 3. Mat. 4, 4. Luc. 4, 4.

Verba sunt ponderanda & non leuiter effutenda, Psalm. 112, 5. Prou. 15, 2, 13. 13, 3. 1. 20, 15. 17, 27. 21, 3, 25, 11. Eccl. 5, 2. 7, 12. 10. E. cli. 5, 12. 20, 7. 23, 7. 28, 29. 32. 18. Mat. 12, 36. Coloss. 4, 6. Iac. 1, 19.

VERITAS, Isaia. 59, 15. 3. Eia. 3, 12. 4, 33. 4. Eia. 1, 17. Zach. 8, 16. Ephes. 4, 15.

VESTIENDI sunt nudi, Isa. 5, 7. Tob. 1, 37. Ezech. 18, 7. Mat. 25, 36. uide Eleemosyna.

Vestium abusus uide Abusus.

Vestes scindere, Genes. 44, 13. Ios. 7, 6. Iud. 11, 35. 1. Reg. 4, 12. 2. Reg. 13, 31. 3. Reg. 21, 24. Reg. 5, 7. 6, 30. 11, 14. 18, 37. 19, 1. 22, 11. 19. Eia. 4, 1. Ter. 3, 6, 24. Ioel 2, 13. 1. Machab. 2, 14. 3, 47. 4, 31. 11, 7. Mat. 26, 65. Act. 23, 1. 16, 22.

VIA per quam iusti ambulant quæ & quali sit, Psalm. 118, 6. Prou. 3, 6. 17, 1. 18, 5. 17. Eccl. 3, 2. Isa. 26, 7. 30, 3. 35, 8. 40, 3. Ier. 31, 21. Ofce. 44, 10. 1. Thess. 4, 1. Hebr. 7, 13.

Via iustorum a Domino dirigitur, Tob. 4, 20. Psalm. 16, 3. 24, 4. 118, 35. Prou. 4, 22. 18. 13, 6. 16, 9. 2. 24. 11. 48, 17. Ier. 10, 23. Mich. 4, 2.

Via iustorum remuneratione a Deo expectat, Psalm. 34, 12. Prou. 12, 12. Ier. 6, 16. 7, 3.

Via impiorum ualens, Psalm. 128, 3. Prou. 4, 13. 26, 27. 1. 12, 15. 22, 2. 23, 5. 11. 57, 20.

Via impiorum exitus & finis, Iob 4, 8. Prou. 14, 12. 25, 18. Eccl. 2, 16. 7, 23. 11. Ier. 32, 36. 4, 18.

VICTORIA a Deo expectanda est, Genes. 14, 14. Exod. 17, 9. Deut. 7, 8. Iosue 11, 6. Iud. 7, 1. Reg. 14, 6. 17, 47. 2. Paral. 14, 6. 16, 8. 7. 24. 14. 25, 8. Psalm. 117, 16. Prouerb. 21, 31. Iudith 9, 15.

14. uia Deus solus est inspector cordis, quia & homines cognouerunt secreta cordium Deo reuelante, Dan. 2. 29. 4. Reg. 5. 26 † 6. 12.

Sanctorum munusculo aliquando tribuitur quod soli Deo precipue conuenit, Matt. 18. 16, 18. Ioan. 20. 13. Rom. 1. 24. 1. Corinth. 9. 20, 21. 1. Timoth. 4. 16. Iacob. 5. 19. vide titulum, Deo soli attributa, &c.

in Sanctorum memoriam Deum orare, docent nos maiorum exemplum, Gen. 31. 9 † 48. 16. Exo. 32. 13. Deut. 9. 27. 3. Reg. 8. 36. 1. Paral. 29. 18. 2. Paral. 5. 42. Tob. 7. 15. Esther 13. 5 † 14. 18. Isa. 61. 17. Dan. 3. 35.

Sancti sunt cum Christo in celis regnantes, Ioan. 12. 26 † 17. 24. 2. Corinth. 5. 8. Philipp. 1. 23. Apocal. 3. 21 † 7. 9 † 14. 13.

Sancti etiam uia defuncti recte a nobis laudantur, E. cli. 4. * Ioan. 12. 26.

in Sanctis uia Deum laudant, psal. 150. 1.

Sancti iudicabunt: quare iudicabunt.

Sancti faciunt miracula, uis Moyses & Aaron, Exod. 7 † 8. 9 † 10 † 11. Elias excitat puerum mortuum, 3. Regum 17. 22. claudit calem ne pluat, 17. 1. Iacob. 5. 17. aperit clausum, 3. Reg. 18. 43. 45. Iacobi 5. 18.

Eliu pallium diuidit aquas, 4. Reg. 2. 8. 14.

Elisus excitat puerum uidue mortuum, 4. Reg. 4. 35. sanat aquas misso in eas sale, 2. 21. 22. oleu multiplicat, 4. 6. mittit farinam in ollam, 4. 41. Naaman Syrum sanat, 5. 14. facit natate ferru, 6. 6. Elisus mortuus per contactum ossium suorum operatur, 13. 31.

Apostoli eiijunt demonia, Marc. 6. 13 † 16. 17. Luc. 17. 19. Ioannes & Petrus sanant claudum, Ad. 3. 6.

Petrus excitat Tabitham, 9. 41.

etiam sola sua umbra sanat, 5. 15.

Paulus restituit claudum, 14. 9.

etiam per sudaria curat infirmos, 19. 12. red- dit uitae puerum ex lapsu mortuum, 20. 10.

Sancti plura quaeque alia fecere miracula, quae longum esset enumerare, ad Heb. 11. 32. *

SANGVINIS conspectio, Exod. 24. 6 † 29. 30. Leuit. 1. 5. 12 † 3. 2. 8. 13 † 4. 6. 16 † 7. 2 † 8. 19. 30 † 9. 18 † 16. 14. 18 † 17. 6. 2. Paralip. 30. 16. Ezech. 43. 20. Heb. 9. 1. 3. 14. 19. 21. 22.

Sanguinis Christi conspectio, Heb. 9. 14 † 10. 19 † 12. 24. 1. Pet. 1. 2.

Sanguinis eius prohibitus, Gen. 9. 4. Leuit. 3. 17 † 7. 26 † 17. 10. 14 † 19. 26. Leuit. 12. 26. 23 † 15. 23. 1. Reg. 14. 32. Ad. 15. 20 † 21. 25.

Sanguinis fluxus sistitur, Matt. 9. 20.

Sanguinis innocentis effusio, Leuit. 19. 5. 11 † 17. 24. 2. Reg. 20. 19. 3. Reg. 21. 1. 4. Reg. 21. 16 † 24. 4. 2. Paral. 24. 22. Prouer. 6. 17 † 28. 17. Iсай 26. 11. Iere. 7. 6 † 23. 3. Ezech. 22. 4. 4. E. id. 1. 32.

Sanguinis innocentis effusio clamat vindictam coram Deo, Gen. 4. 10. 4. E. id. 15. 8. Apoc. 6. 10.

Sanguine Christi empti sumus, 1. Cor. 6. 20 † 7. 2. Ad. 20. 28. 1. Pet. 1. 18. Apoc. 5. 9.

SAPIENTIAE diuina origo, proprietates, laus & utilitas, Deut. 4. 6 † 29. 9. Job 28. 20 † 31. 7. Ecclef. 7. 12 † 9. 13. Sapient. 6. 13. 16 † 7. 8. 9. 9. 10. * Ecclef. 1. 7 † 3. 13. 14. 4. 12. 28. 29 † 23. 12 † 24. * † 39. 14. Luc. 21. 25. Rom. 11. 33. 1. Cor. 12. 6. 10 † 3. 19. Colos. 2. 3. Iacobi 3. 5 † 3. 15.

SAPPHIRA mentitur Spiritui sancto, & cadit in terram mortua, Ad. 5. 1. 8.

SARA filia Raguelis, Tobis in uxorem tradi- tur, Tob. 7. 10. 15.

SARVIA: vide Zisruia.

SATISFACTIO: vide penitentia.

SAVL de tribu Beniamin querit animas, 1. Reg. 9. 3. uincitur in regem a Samuele, 10. 1 † 11. 14. Ad. 13. 21. iuxta mandatum, 1. Reg. 9. 15. percussit Ammon, 22. 1. obtulit holocaustum, 13. 9. 2. Reg. 9. 22. regno reicitur, 13. 13 † 15. 22. 26. 28 † 16. * exagitat eum spiritus nequam, 16. 14 † 18. 20 † 19. 9. mittit David conficere, 18. 10 † 19. 10. persequitur eum 23. * trucidat sacerdotes Domini, 22. 18. mulierem habentem pythonem consulit, 28. 7. seipsum interfecit, 31. 4. sepelitur, 31. 13. filij eius in crucem tolluntur, 2. Reg. 21. 9.

SANDALVM seu offensiculum proximo nec in uita nec in doctrina prouidendum, Leu. 4. 3. Nu. 32. 16. 2. Regum 12. 14. 1. E. id. 8. 22. Prouer. 28. 10. 2. Machab. 6. 24. Math. 18. 27 † 18. 6. Marc. 9. 43. Luca 17. 1. Roman. 14. 3. 15. 1. Corinth. 8. * † 10. 31. 2. Cor. 6. 3. 1. Thess. 5. 22.

quicumque nobis kandalo esse possent, uita- bimus, Exo. 14. 12. Deut. 7. 16 † 13. * Matth. 5. 29 † 16. 2. Marc. 9. 43. Rom. 16. 17.

SCIENTIA Dei: vide Dei.

SCRIPTURA facta unde sit, & quis eius uisus, Exo. 1. 17. 14 † 24. 27. Deut. 4. 1 † 17. 18 † 31. 9. Ios. 1. 8. Isa. 8. 9 † 10. 8 † 24. 16. Iere. 30. 2 † 36. 2. 10 † 45. 11. Baruch 1. 3. 14 † 4. 1. 2. E. id. 1. 2. 3. E. id. 9. 39. 4. E. id. 15. 1. Dau. 10. 2. 1. Matt. 4. 4 † 21. 29. Luc. 4. 4 † 16. 29. Ioan. 5. 39 † 10. 44 † 20. 30. Ad. 15. 21 † 17. 11. Rom. 1. 2 † 4. 25 † 15. 4. 1. Corinth. 9. 9 † 10. 12 † 15. 3. 2. Timoth. 3. 15. 1. Pet. 1. 20 † 3. 1. Apoc. 1. 19.

Scriptura difficilis intellectu, 2. Pet. 3. 16. nec omnia scriptis Apostoli mandaturum, Ioan. 20. 30 † 21. 25. 1. Cor. 11. 34. 2. Thessal. 2. 15. Ioan. epist. 2. 12 † epist. 3. 18.

Scriptura nec lex est index, sed Sacerdos, Deut. 17. 18. Ezech. 44. 24. * Mala. 2. 7. quare Sa- cerdotum officium.

SEM & Oreb interficiuntur, Iudic. 7. 25.

SEBAE, quia regnum affecerat, caput preci- ditur, 2. Reg. 20. 22.

SECVITAS perfecta de peccatorum remis- sione aut salute consequenda non habetur in hac uita, Ecclef. 9. 1. 2. vide Certi.

SEDECIAE pseudopropheta, 3. Reg. 23. 11. 1. Paral. 18. 10. comburitur, Ier. 29. 21.

Sedecias: vide Zedecias.

SEDICTIONI penitentur, Nu. 16. 31. * uide Murmuratores.

13,9 † 34,14-18,2 26,4 † 29,19 † 30,2,15 † 31,1 † 16,7 † 40,30. Jer. 2,33 † 7,4 † 5,22 † 17,7 † 39,18. Thren. 3,24. 1. Reg. 29,6. Osee 12,6. Mich. 7,5. Nahum 1,7-11. Mach. 3,18. Mat. 10,37 † 12,2. Ro. 5,1 † 8,24-2. Cor. 5,2. Col. 1,27-1. Thess. 1,3. 1. Tim. 1,1 † 6,17. Heb. 3,6-1. Pet. 1,13.

Spes non facit nos securos, nec excludit timorem, vide Timot.

Spes impiorum euascescit, in quibus confidunt, vana sunt omnia. 4. Reg. 18,21. Iob 8,13 † 11,20 † 24,19 † 20,4. Prou. 10,28 † 11,7,23 † 25,19. Sap. 5,15. Eccli. 5,1,10. Isa. 28,15,18 † 30,2,12 † 57,11. Ier. 9,12 † 17,7-1. Machab. 2,63.

SPINAE appellatur sollicitudines huius mundi, diuitiae, & voluptates vitae, Mat. 23,7,22 † 19,12. Mat. 4,7,18 † 10,22. Luc. 8,7,14 † 18,22.

SPIRITVS Sanctus promittitur, Isa. 44,3. Ezec. 11,19 † 36,26 † 39,29. Ioc. 2,28. Math. 3,11. Io. 7,39 † 14,16 26,15,26 † 16,7. mittit, Ad. 2,3.

Spiritus Dei edocet mentes, Exod. 4,1,2. psal. 31,8. Isa. 54,13. Matt. 10,20. Marc. 13,11. Luc. 12,12 † 21,14. Io. 6,45 † 14,16,26 † 15,26 † 16,13. Ro. 8,16,26-2. Cor. 3,22 † 5,5. Eph. 1,13 † 4,20,21-1. Ioan. 2,27.

Spiritus probandi sunt vtrum a Deo sint, Iudith 8,2-8. 1. Cor. 14,29-1. Thess. 5,21-1. Io. 4,1.

SPONSVS spiritualis est Christus, Isa. 54,5 † 63,4. Ier. 31,22. Ezech. 16,8. Matt. 9,15 † 25,1. Marc. 2,19. Luc. 5,34. Ioan. 3,29-2. Corint. 11,2.

Eph. 3,24. Apoc. 19,7 † 21,2.

Sponsa Christi, vide Ecclesia.

STEPHANVS, eligitur, Ad. 6,5. accusatur, 6,11. respodet ad accusationem, 7,5. lapidatur, 7,57.

STVLTITIA, Prou. 14,29 † 20,3 † 6,12 † 27,22. Baruch 3,23. Eccle. 10,2. Eccli. 33,5. Mat. 7,26 † 25,2. Marc. 7,22. Ephes. 5,4.

Stultitia est apud Deum sapientia huius mundi, 1. Cor. 1,28. * 3,19.

Stultorum corda in eorum sunt ote, & contra sapientum os in corde est, Eccli. 21,23.

SVEDITORVM officium, Exo. 10,28 † 22,28. Nu. 16,10. Iosue 1,16-2. Esdr. 5,16. Baruch 1,11. Prouerbiis 23,13 † 20,2 † 24,21 † 25,6-2.

Fecit, 8,2 † 10,16. Iere. 29,7. Mach. 17,24 † 22,16,21. Luc. 20,22. Rom. 13,21. Thess. 5,12. 1. Tim. 2,1. Heb. 13,17. Tit. 3,1. Pet. 2,13.

SVPERIORVM, iudicium, & rectorum officium, & potestas in subditos, Gen. 9,6. Exod. 1,8. * 5,2 † 18,13,17 † 22,8. Lev. 24,10,23. Nu. 11,16,24 † 25,4 † 27,15,18. Deut. 1,13,17 † 17,1 † 19,17. Ios. 1,10. Iudic. 7,16-2. Reg. 10,24-3.

Reg. 1,7-2. Par. 19,5. Iob 29, * 34,30. Psalm. 81, * Prou. 8,15 † 11,14 † 12,24 † 16,10 † 20,8 † 28,15 † 29,4,14 † 31,4. Eccle. 10,1,12. Sap. 1,1 † 6, * Eccle. 7,4 † 10,1,24 † 17,18. Isa. 2,23,26 † 3,2 † 10,1 † 32,1. Ierem. 5,26 † 22,2 † 27, * Ezech. 22,6,12 † 45,9. Dan. 2,21. Osee 1,10, Mich. 3,9. Matt. 22,17,21 † 26,51. Luc. 20,22. Ioan. 3,31 † 19,11-1. Cotin. 15,24. Rom. 13,8 † 13,1-2. Timoth. 2,1. Tit. 3,2. Hebr. 13,17-1.

Pet. 2,13. vide Rex, Iudex.

SVPERFIA prohibetur, Gen. 11,12-14. Iu. 19,17. Gen. 3,17 † 13,5,7. Iud. 5,2 † 14,26-1. Reg. 17, * 4. Reg. 18,9. * 19,35. Tot. 4,14. u. d. th. 9,16 † 13, * Prou. 6,17 † 11,2 † 13,10,15,25 † 16,5,18 † 18,12 † 25,6 † 29,23. Eccli. 10,5,11,16 † 25,4. Isa. 3,5,17 † 9,8 † 10,8 † 14,9 † 36, * 37,10,24 † 39,25 † 47,8. Ier. 48,29 † 49,16-1. Ier. 16,49 † 28,2 † 31,10. Dan. 4,19,27 † 5,22. Abdias 1,3. Malach. 2,11-2. Mach. 9,4,6. Lic. 1,47 † 10,15 † 14,7,11 † 15,11 † 22,24. Ad. 12,21. Rom. 2,30 † 11,20-2. Tim. 3,2. 1. Pet. 5,5-2. Pet. 2,18. Iud. 16. Apoc. 18, * SVSANNAE historia, Dan. cap. 13, * SYRI impetant Israel, Iudic. 3,8. opprimuntur ab Othoniel, 3,10. caduntur a Davide, ciqu. sunt tributarii, 2. Reg. 8,5. iuuant filios Ammon contra David, 10,6. fugientes a facie Israel, occiduntur a David, 10,13,18. Samaritanos occident, caduntur, 3. Regum 20,29. pugnant contra Israel, 4. Reg. 6,8. Mentis supore immisso, quasi ceci ducuntur in Samariam, 6,18,19.

obsident Samariam, 6,24. territi a Deo soluitur obsidionem, 7,6,7. vallatur a rege Assyriorum, & transferuntur Cyrenen, 4. Regum 26,9. desolatio eorum praeannuntiatur, Isa. 17,1. Iere. 49,23. Amos 1,3.

TEMPLVM Salomonis quando, quanto tempore, & qua forma sit extruendum, 3. Reg. 6, * 7, * 2. Par. 3, * 4, * promissio eius, 2. Reg. 7,23. extruitur ope Gentilium, 3. Reg. 5, * consecratur, 8, * 2. Pat. 7,7. prophanatur per Achaz, 2. Paral. 28,21. iterum consecratur per Ezechiam, 2. Par. 29, * piephanatur & denuo consecratur per Marass, 2. Par. 33,7,15. exuritur, 4. Reg. 25,9. prout praedictum erat, 2. Pat. 7,10. iterum extruitur, 1. Esdr. 1, * 3, * 4, * 5, * 6,3,7. spoliatur, & accenditur, 1. Mach. 2,23,33. profanatur, 2,49. mundatur, & consecratur, 4,36-2. Mach. 2,1, eius deusatio, Dan. 9,26. Matt. 24,2. Mar. 13,2. Luc. 19,41.

contra Templum prophetauit, Leu. 26,31-3. Reg. 9,7. Reg. 21,12-2. Pat. 7,20. psalm. 73,6. Isa. 66,1. Ierem. 7,3,17 † 26,6,12. Amos 9,1. Mich. 3,12. Zach. 1,21-2.

Templum spirituale & domus Dei, 2. Reg. 7,13. Prou. 9,1. Aggai. 2,8. Math. 7,24 † 16,18. Ioan. 2,19. 2. Corin. 3,16 † 6,19-2. Corin. 6,26. Eph. 3,20. 1. Tim. 3,15. Hebr. 3,6. 1. Pet. 2,5. vide Ecclesia.

Templa idolorum, 1. Reg. 5,2 † 31,9. Reg. 12,7-4. Reg. 10,21 † 17,32 † 19,37. 1. Io. 4,23. Marc. 13,14.

SVPERFIA prohibetur, Gen. 11,12-14. Iu. 19,17. Gen. 3,17 † 13,5,7. Iud. 5,2 † 14,26-1. Reg. 17, * 4. Reg. 18,9. * 19,35. Tot. 4,14. u. d. th. 9,16 † 13, * Prou. 6,17 † 11,2 † 13,10,15,25 † 16,5,18 † 18,12 † 25,6 † 29,23. Eccli. 10,5,11,16 † 25,4. Isa. 3,5,17 † 9,8 † 10,8 † 14,9 † 36, * 37,10,24 † 39,25 † 47,8. Ier. 48,29 † 49,16-1. Ier. 16,49 † 28,2 † 31,10. Dan. 4,19,27 † 5,22. Abdias 1,3. Malach. 2,11-2. Mach. 9,4,6. Lic. 1,47 † 10,15 † 14,7,11 † 15,11 † 22,24. Ad. 12,21. Rom. 2,30 † 11,20-2. Tim. 3,2. 1. Pet. 5,5-2. Pet. 2,18. Iud. 16. Apoc. 18, * SVSANNAE historia, Dan. cap. 13, * SYRI impetant Israel, Iudic. 3,8. opprimuntur ab Othoniel, 3,10. caduntur a Davide, ciqu. sunt tributarii, 2. Reg. 8,5. iuuant filios Ammon contra David, 10,6. fugientes a facie Israel, occiduntur a David, 10,13,18. Samaritanos occident, caduntur, 3. Regum 20,29. pugnant contra Israel, 4. Reg. 6,8. Mentis supore immisso, quasi ceci ducuntur in Samariam, 6,18,19.

obsident Samariam, 6,24. territi a Deo soluitur obsidionem, 7,6,7. vallatur a rege Assyriorum, & transferuntur Cyrenen, 4. Regum 26,9. desolatio eorum praeannuntiatur, Isa. 17,1. Iere. 49,23. Amos 1,3.

TEMPLVM Salomonis quando, quanto tempore, & qua forma sit extruendum, 3. Reg. 6, * 7, * 2. Par. 3, * 4, * promissio eius, 2. Reg. 7,23. extruitur ope Gentilium, 3. Reg. 5, * consecratur, 8, * 2. Pat. 7,7. prophanatur per Achaz, 2. Paral. 28,21. iterum consecratur per Ezechiam, 2. Par. 29, * piephanatur & denuo consecratur per Marass, 2. Par. 33,7,15. exuritur, 4. Reg. 25,9. prout praedictum erat, 2. Pat. 7,10. iterum extruitur, 1. Esdr. 1, * 3, * 4, * 5, * 6,3,7. spoliatur, & accenditur, 1. Mach. 2,23,33. profanatur, 2,49. mundatur, & consecratur, 4,36-2. Mach. 2,1, eius deusatio, Dan. 9,26. Matt. 24,2. Mar. 13,2. Luc. 19,41.

contra Templum prophetauit, Leu. 26,31-3. Reg. 9,7. Reg. 21,12-2. Pat. 7,20. psalm. 73,6. Isa. 66,1. Ierem. 7,3,17 † 26,6,12. Amos 9,1. Mich. 3,12. Zach. 1,21-2.

Templum spirituale & domus Dei, 2. Reg. 7,13. Prou. 9,1. Aggai. 2,8. Math. 7,24 † 16,18. Ioan. 2,19. 2. Corin. 3,16 † 6,19-2. Corin. 6,26. Eph. 3,20. 1. Tim. 3,15. Hebr. 3,6. 1. Pet. 2,5. vide Ecclesia.

Templa idolorum, 1. Reg. 5,2 † 31,9. Reg. 12,7-4. Reg. 10,21 † 17,32 † 19,37. 1. Io. 4,23. Marc. 13,14.

TEMPLVM Salomonis quando, quanto tempore, & qua forma sit extruendum, 3. Reg. 6, * 7, * 2. Par. 3, * 4, * promissio eius, 2. Reg. 7,23. extruitur ope Gentilium, 3. Reg. 5, * consecratur, 8, * 2. Pat. 7,7. prophanatur per Achaz, 2. Paral. 28,21. iterum consecratur per Ezechiam, 2. Par. 29, * piephanatur & denuo consecratur per Marass, 2. Par. 33,7,15. exuritur, 4. Reg. 25,9. prout praedictum erat, 2. Pat. 7,10. iterum extruitur, 1. Esdr. 1, * 3, * 4, * 5, * 6,3,7. spoliatur, & accenditur, 1. Mach. 2,23,33. profanatur, 2,49. mundatur, & consecratur, 4,36-2. Mach. 2,1, eius deusatio, Dan. 9,26. Matt. 24,2. Mar. 13,2. Luc. 19,41.

contra Templum prophetauit, Leu. 26,31-3. Reg. 9,7. Reg. 21,12-2. Pat. 7,20. psalm. 73,6. Isa. 66,1. Ierem. 7,3,17 † 26,6,12. Amos 9,1. Mich. 3,12. Zach. 1,21-2.

Templum spirituale & domus Dei, 2. Reg. 7,13. Prou. 9,1. Aggai. 2,8. Math. 7,24 † 16,18. Ioan. 2,19. 2. Corin. 3,16 † 6,19-2. Corin. 6,26. Eph. 3,20. 1. Tim. 3,15. Hebr. 3,6. 1. Pet. 2,5. vide Ecclesia.

Templa idolorum, 1. Reg. 5,2 † 31,9. Reg. 12,7-4. Reg. 10,21 † 17,32 † 19,37. 1. Io. 4,23. Marc. 13,14.

TEMPLVM Salomonis quando, quanto tempore, & qua forma sit extruendum, 3. Reg. 6, * 7, * 2. Par. 3, * 4, * promissio eius, 2. Reg. 7,23. extruitur ope Gentilium, 3. Reg. 5, * consecratur, 8, * 2. Pat. 7,7. prophanatur per Achaz, 2. Paral. 28,21. iterum consecratur per Ezechiam, 2. Par. 29, * piephanatur & denuo consecratur per Marass, 2. Par. 33,7,15. exuritur, 4. Reg. 25,9. prout praedictum erat, 2. Pat. 7,10. iterum extruitur, 1. Esdr. 1, * 3, * 4, * 5, * 6,3,7. spoliatur, & accenditur, 1. Mach. 2,23,33. profanatur, 2,49. mundatur, & consecratur, 4,36-2. Mach. 2,1, eius deusatio, Dan. 9,26. Matt. 24,2. Mar. 13,2. Luc. 19,41.

contra Templum prophetauit, Leu. 26,31-3. Reg. 9,7. Reg. 21,12-2. Pat. 7,20. psalm. 73,6. Isa. 66,1. Ierem. 7,3,17 † 26,6,12. Amos 9,1. Mich. 3,12. Zach. 1,21-2.

Templum spirituale & domus Dei, 2. Reg. 7,13. Prou. 9,1. Aggai. 2,8. Math. 7,24 † 16,18. Ioan. 2,19. 2. Corin. 3,16 † 6,19-2. Corin. 6,26. Eph. 3,20. 1. Tim. 3,15. Hebr. 3,6. 1. Pet. 2,5. vide Ecclesia.

Templa idolorum, 1. Reg. 5,2 † 31,9. Reg. 12,7-4. Reg. 10,21 † 17,32 † 19,37. 1. Io. 4,23. Marc. 13,14.

TEMPLVM Salomonis quando, quanto tempore, & qua forma sit extruendum, 3. Reg. 6, * 7, * 2. Par. 3, * 4, * promissio eius, 2. Reg. 7,23. extruitur ope Gentilium, 3. Reg. 5, * consecratur, 8, * 2. Pat. 7,7. prophanatur per Achaz, 2. Paral. 28,21. iterum consecratur per Ezechiam, 2. Par. 29, * piephanatur & denuo consecratur per Marass, 2. Par. 33,7,15. exuritur, 4. Reg. 25,9. prout praedictum erat, 2. Pat. 7,10. iterum extruitur, 1. Esdr. 1, * 3, * 4, * 5, * 6,3,7. spoliatur, & accenditur, 1. Mach. 2,23,33. profanatur, 2,49. mundatur, & consecratur, 4,36-2. Mach. 2,1, eius deusatio, Dan. 9,26. Matt. 24,2. Mar. 13,2. Luc. 19,41.

contra Templum prophetauit, Leu. 26,31-3. Reg. 9,7. Reg. 21,12-2. Pat. 7,20. psalm. 73,6. Isa. 66,1. Ierem. 7,3,17 † 26,6,12. Amos 9,1. Mich. 3,12. Zach. 1,21-2.

Templum spirituale & domus Dei, 2. Reg. 7,13. Prou. 9,1. Aggai. 2,8. Math. 7,24 † 16,18. Ioan. 2,19. 2. Corin. 3,16 † 6,19-2. Corin. 6,26. Eph. 3,20. 1. Tim. 3,15. Hebr. 3,6. 1. Pet. 2,5. vide Ecclesia.

Templa idolorum, 1. Reg. 5,2 † 31,9. Reg. 12,7-4. Reg. 10,21 † 17,32 † 19,37. 1. Io. 4,23. Marc. 13,14.

TEMPLVM Salomonis quando, quanto tempore, & qua forma sit extruendum, 3. Reg. 6, * 7, * 2. Par. 3, * 4, * promissio eius, 2. Reg. 7,23. extruitur ope Gentilium, 3. Reg. 5, * consecratur, 8, * 2. Pat. 7,7. prophanatur per Achaz, 2. Paral. 28,21. iterum consecratur per Ezechiam, 2. Par. 29, * piephanatur & denuo consecratur per Marass, 2. Par. 33,7,15. exuritur, 4. Reg. 25,9. prout praedictum erat, 2. Pat. 7,10. iterum extruitur, 1. Esdr. 1, * 3, * 4, * 5, * 6,3,7. spoliatur, & accenditur, 1. Mach. 2,23,33. profanatur, 2,49. mundatur, & consecratur, 4,36-2. Mach. 2,1, eius deusatio, Dan. 9,26. Matt. 24,2. Mar. 13,2. Luc. 19,41.

contra Templum prophetauit, Leu. 26,31-3. Reg. 9,7. Reg. 21,12-2. Pat. 7,20. psalm. 73,6. Isa. 66,1. Ierem. 7,3,17 † 26,6,12. Amos 9,1. Mich. 3,12. Zach. 1,21-2.

Templum spirituale & domus Dei, 2. Reg. 7,13. Prou. 9,1. Aggai. 2,8. Math. 7,24 † 16,18. Ioan. 2,19. 2. Corin. 3,16 † 6,19-2. Corin. 6,26. Eph. 3,20. 1. Tim. 3,15. Hebr. 3,6. 1. Pet. 2,5. vide Ecclesia.

Templa idolorum, 1. Reg. 5,2 † 31,9. Reg. 12,7-4. Reg. 10,21 † 17,32 † 19,37. 1. Io. 4,23. Marc. 13,14.

TEMPLVM Salomonis quando, quanto tempore, & qua forma sit extruendum, 3. Reg. 6, * 7, * 2. Par. 3, * 4, * promissio eius, 2. Reg. 7,23. extruitur ope Gentilium, 3. Reg. 5, * consecratur, 8, * 2. Pat. 7,7. prophanatur per Achaz, 2. Paral. 28,21. iterum consecratur per Ezechiam, 2. Par. 29, * piephanatur & denuo consecratur per Marass, 2. Par. 33,7,15. exuritur, 4. Reg. 25,9. prout praedictum erat, 2. Pat. 7,10. iterum extruitur, 1. Esdr. 1, * 3, * 4, * 5, * 6,3,7. spoliatur, & accenditur, 1. Mach. 2,23,33. profanatur, 2,49. mundatur, & consecratur, 4,36-2. Mach. 2,1, eius deusatio, Dan. 9,26. Matt. 24,2. Mar. 13,2. Luc. 19,41.

contra Templum prophetauit, Leu. 26,31-3. Reg. 9,7. Reg. 21,12-2. Pat. 7,20. psalm. 73,6. Isa. 66,1. Ierem. 7,3,17 † 26,6,12. Amos 9,1. Mich. 3,12. Zach. 1,21-2.

Templum spirituale & domus Dei, 2. Reg. 7,13. Prou. 9,1. Aggai. 2,8. Math. 7,24 † 16,18. Ioan. 2,19. 2. Corin. 3,16 † 6,19-2. Corin. 6,26. Eph. 3,20. 1. Tim. 3,15. Hebr. 3,6. 1. Pet. 2,5. vide Ecclesia.

Templa idolorum, 1. Reg. 5,2 † 31,9. Reg. 12,7-4. Reg. 10,21 † 17,32 † 19,37. 1. Io. 4,23. Marc. 13,14.

TEMPLVM Salomonis quando, quanto tempore, & qua forma sit extruendum, 3. Reg. 6, * 7, * 2. Par. 3, * 4, * promissio eius, 2. Reg. 7,23. extruitur ope Gentilium, 3. Reg. 5, * consecratur, 8, * 2. Pat. 7,7. prophanatur per Achaz, 2. Paral. 28,21. iterum consecratur per Ezechiam, 2. Par. 29, * piephanatur & denuo consecratur per Marass, 2. Par. 33,7,15. exuritur, 4. Reg. 25,9. prout praedictum erat, 2. Pat. 7,10. iterum extruitur, 1. Esdr. 1, * 3, * 4, * 5, * 6,3,7. spoliatur, & accenditur, 1. Mach. 2,23,33. profanatur, 2,49. mundatur, & consecratur, 4,36-2. Mach. 2,1, eius deusatio, Dan. 9,26. Matt. 24,2. Mar. 13,2. Luc. 19,41.

contra Templum prophetauit, Leu. 26,31-3. Reg. 9,7. Reg. 21,12-2. Pat. 7,20. psalm. 73,6. Isa. 66,1. Ierem. 7,3,17 † 26,6,12. Amos 9,1. Mich. 3,12. Zach. 1,21-2.

Templum spirituale & domus Dei, 2. Reg. 7,13. Prou. 9,1. Aggai. 2,8. Math. 7,24 † 16,18. Ioan. 2,19. 2. Corin. 3,16 † 6,19-2. Corin. 6,26. Eph. 3,20. 1. Tim. 3,15. Hebr. 3,6. 1. Pet. 2,5. vide Ecclesia.

Templa idolorum, 1. Reg. 5,2 † 31,9. Reg. 12,7-4. Reg. 10,21 † 17,32 † 19,37. 1. Io. 4,23. Marc. 13,14.

vs. Iuria possuntur pan. i contra multos, Genes. 24, 14. Iudic. 7, 24. Ios. 11, 1, 7. r. Reg. 24, 6, 14. 2. Paral. 13, 14. 14, 11, 11. 1. Machab. 3, 16, 22. post partem victoria n triu. phas instituitur, Nu. 31, 13. Iudic. 12, 34. r. Reg. 18, 6. 2. Machab. 5, 7.

VIDVIS beneficiendum est, Exod. 22, 22. Deut. 16, 14. 17, 19. 18, 12. 17, 19. Iudic. 16, 29. Ios. 24, 3. 31, 16. Eccles. 4, 10. Ios. 11, 23. Ier. 22, 3. Zach. 7, 10. Malach. 3, 5. Math. 23, 24. 1. Tim. 5, 3, 16. Iac. 1, 27.

Viduat pius quid deceat, Iudic. 8, 4. Luc. 2, 37. 1. Tim. 5, 3, 5. Tit. 2, 3.

VIGILARE, vide Aduertus Domini.

VINDICTA sibi Deo etiamque ministris ac magistratui commissa, unde & alijs est prohibita, Genes. 9, 14. Levitic. 19, 18. Deuter. 32, 35. Iudic. 3, 20. 16, 22. Psalm. 7, 7. 9, 12. 19, 1. Prouerb. 17, 11. 20, 22. 14, 29. 18, 22. Eccles. 28, 1. Ezech. 25, 12, 14. Nahum 1, 2. Math. 5, 39. Luc. 9, 54. 13, 6, 7, 8. Roman. 12, 19. Galat. 5, 10. 1. Thess. 5, 15. 2. Timor. 4, 14. Hebr. 10, 30. 1. Pet. 3, 9. Iac. 5, 4. Apoc. 6, 10. vide Remissio.

VINEA, Genes. 9, 20. Deut. 23, 24. Isa. 5, 1. Cant. 8, 11. Mat. 20, 1. 21, 33.

VIRGINITAS commendatur, Mat. 19, 12. 1. Cor. 7, 25. * Apoc. 14, 3.

Virginitas praefertur coniugio, 1. Corinth. 7, 38, 40.

Virgines seruantur, Nu. 31, 18. 1. Machab. 19.

VISITARE & consolari infirmos seu egrotos, opus misericordiae, Genes. 48, 1, 4. Reg. 8, 29. 13, 14. Iob 2, 21. Psalm. 40, 4. Eccles. 7, 3. Eccles. 17, 22. 38, 1. Machab. 23, 40. Ioan. 11, 3. 12, 9. 2. Corinth. 1, 4.

VISERE sanctos desiderat Paulus Rom. 8, 11. 15, 23, 32. Gal. 4, 20. 1. Thess. 2, 17.

VITA fidelium adquam regulam sit instruenda, Genes. 17, 1. Exod. 20, 11. * Leu. 11, 44. 19, 2. 20, 7, 29. 21, 8. Mat. 5, 48. 17, 29. Luc. 6, 36. Ioan. 13, 26. 13, 13. 15, 12. 15, 15. Roman. 6, 4. 8, 29. 13, 14. 15, 4. Ephes. 2, 9. 4, 1. 23. 5, 19. Philip. 1, 27. 2, 15. 14. Coloss. 3, 6. 3, 9, 12. 1. Thess. 4, 3. Tit. 2, 11. 13, 8. Hebr. 12, 2. 1. Pet. 2, 15. 2. * 3, 17. 4, 11. Ioan. 17, 1. 2, 6.

Vita hominum breuitas & vanitas, Gen. 3, 19. 2. Reg. 4, 14. 1. Paralip. 29, 15. Iob 3, 20. 7, 6. 8, 9. 9, 21, 25. 13, 23. 14, 1. Psalm. 38, 6. 39, 5, 9. 101, 4. 11, 102, 15. 1208, 23. 143, 4. Eccles. 2, 23. 3, 10. 7, 2. Sap. 2, 5. 5, 9. Eccles. 12, 18. 17, 31. 18, 8. 40, 6. 1. Tob. 4, 3. Isa. 42, 6. Luc. 12, 18. Eph. 5, 16. Hebr. 13, 14. 1. Pet. 1, 14. Iac. 1, 10. 4, 14.

Vitam pro fratribus ponere, Esther 4, 15. Iudic. 13, 1. 25. Ioan. 15, 13. 1. Iob. 3, 16.

VITIS, Gene. 49, 11. Iud. 9, 12. Zach. 3, 10. 1. Mach. 14, 12. Ioan. 15, 1. Vitis palmet appella-

tur populus Israeliticus, Osee 10, 12.

VITVLVS erigitur in dolum, Exod. 32, 4. Deut. 9, 16, 3. Reg. 12, 28. 2. Reg. 10, 27. 17, 16. Psal. 103, 19. Osee 2, 5. 2. 7, 42.

VIVENDVM Deo, non sibi, Roman. 14, 7. 2. Corinth. 5, 15. Galat. 2, 2. Tit. 5, 10. 1. Pet. 4, 2.

VNCIIONIS extremæ sacramentum, Iac. 5, 14.

VOLUNTAS nostra accommodanda voluntati dei, 1. Reg. 3, 18. 2. Reg. 10, 11. 17, 15. 1. Mach. 3, 60. Math. 6, 10. 23, 36. Marc. 14, 16. Luc. 11, 43. Act. 21, 14. 1. Cor. 4, 19. Hebr. 6, 3. Iac. 4, 15. vide Abnegatio.

Voluntas Dei, Mat. 7, 21. 12, 50. Marc. 3, 35. 10, 6, 39. Rom. 12, 2. Ephes. 5, 17. Coloss. 3, 1. Thess. 4, 3. 1. Tim. 2, 4. 1. Ioan. 2, 17.

Voluntas dei non est utal quis perierit, Ezech. 18, 23. 1. Iob. 6, 3. 1. Tim. 2, 4. 2. Pet. 3, 9.

Voluntatem pro opere acceptat Deus, Genes. 20, 3, 6. 1. 2. Reg. 12, 14. 13, 9. 3. Reg. 11, 19. vide Cor.

VOLUPTAS carnis, vide Corruptio.

VOTVM, Genes. 28, 20. Levitic. 27, 1. Num. 6, 1. 21, 2. 30, 1. Deut. 23, 21. Iudic. 11, 30. 2. Reg. 2, 11. 2. Regum 15, 8. Psalm. 77, 11. Eccles. 5, 3. Baruch 6, 34. Math. 14, 7. Act. 18, 18. 21, 23. 23, 32.

Voto in castitatis seruandæ, si non cognoscendi uirum, Luc. 2, 34.

non sine damnatio ne violatur, 1. Tim. 5, 12.

VRIAS desert litteras Dauid. ad Iob, 1. Reg. 11, 14.

Vrias prophetat contra Ierusalem, denique educus de Aegypto, occiditur a Iocan. 1. Machab. 16, 20, 23.

Vrias Sacerdos iuxta preceptum regis Achaz extruit altare, 4. Reg. 16, 10.

VRIEL angelus Dei, 4. Esdr. 4, 1. 5, 10.

VSIA eorum Iuda pugnat aduersus Philistinos sumit sibi officium sacerdotum; aduersus Ioban incensum, lepra punitur, mortuus, 2. Paral. 26, 17, 20, 23. appellatur Azarias, 4. Reg. 15, 1. 2. Reg. 15, 19.

VSVRA, Exod. 22, 25. Levitic. 25, 35. Deut. 23, 19. 2. Esdr. 5, 7. Psalm. 14, 5. Prou. 11, 26. 1. 28, 8. Ierem. 15, 10. Ezech. 18, 8, 13. 1. Luc. 6, 34. 19, 8.

VXORIS officium, Gen. 2, 22. 3, 16. Num. 30, 7, 13. Deut. 22, 5. Esther 1, 10. * Tob. 10, 11. Prouerb. 11, 26. 12, 4. Isa. 3, 15. 17. 1. Cor. 7, 11, 5, 9. 14, 34. Eph. 5, 12. Coloss. 3, 18. 1. Tim. 2, 11. 3, 11. 5, 4, 10. Tit. 2, 4. 1. Pet. 3, 1. vide Mariti officium.

ZACHAEVS excipit Christum suis & libo. Luc. 19, 6.

ZACHARIAS filius Ioiadæ siue Barabbae Iacoidis lapidatur, 4. Paral. 24, 20. Math. 23, 35.

B.17 5 13

B.N.C.F.

